BIBLIJA

SENASIS TESTAMENTAS
NAUJASIS TESTAMENTAS

Šeštas leidimas

Ši Biblija išleista Krikščionių bendrijos *Tikėjimo žodis* tarnystės dėka, padedant kai kurioms Lietuvos ir kitų šalių baptistų bažnyčioms.

Platinama nemokamai

Tikėjimo žodis

TAVO SIELOS IŠGANYMUI

UDK 22
Bi 37

Išleido leidykla *Tikėjimo žodis*
Gilužio 15, Vilnius 06202

ISBN 978-9986-675-53-2

TURINYS

SENASIS TESTAMENTAS

NAUJASIS TESTAMENTAS

PRADŽIOS
KNYGA

1 SKYRIUS

1 Pradžioje Dievas sutvėrė dangų ir žemę.
2 Žemė buvo be pavidalo ir tuščia, tamsa gaubė gelmes, ir Dievo Dvasia sklandė virš vandenų.
3 Dievas tarė: "Teatsiranda šviesa!" Ir atsirado šviesa.
4 Dievas matė šviesą ir, kad tai buvo gerai, ir Dievas atskyrė šviesą nuo tamsos.
5 Dievas pavadino šviesą diena, o tamsą – naktimi. Tai buvo vakaras ir rytas – pirmoji diena.
6 Dievas tarė: "Teatsiranda tvirtuma tarp vandenų, ir ji teatskiria vandenis nuo vandenų!"
7 Dievas padarė tvirtumą ir atskyrė vandenis, kurie buvo po tvirtuma, nuo vandenų, kurie buvo virš tvirtumos. Ir taip įvyko.
8 Dievas pavadino tvirtumą dangumi. Tai buvo vakaras ir rytas – antroji diena.
9 Dievas tarė: "Tesusirenka vandenys, kurie yra po dangumi, į vieną vietą ir tepasirodo sausuma!" Ir taip įvyko.
10 Dievas pavadino sausumą žeme, o vandenų samplūdį – jūromis. Ir Dievas matė, kad tai buvo gerai.
11 Dievas tarė: "Tegul žemė išaugina žolę, augalus, duodančius sėklą, ir vaismedžius, nešančius vaisių pagal jų rūšį, kuriuose yra jų sėkla!" Ir taip įvyko.
12 Žemė išaugino žolę, augalus, duodančius sėklą pagal jų rūšį, ir medžius, nešančius vaisius pagal jų rūšį, kuriuose yra jų sėkla. Ir Dievas matė, kad tai buvo gerai.
13 Tai buvo vakaras ir rytas – trečioji diena.
14 Dievas tarė: "Teatsiranda šviesos dangaus tvirtumoje dienai nuo nakties atskirti ir tebūna jos ženklai pažymėti laikus, dienas ir metus.
15 Jos težiba dangaus tvirtumoje ir apšviečia žemę!" Ir taip įvyko.
16 Dievas padarė dvi dideles šviesas: didesniąją – dienai ir mažesniąją nakčiai valdyti, ir taip pat žvaigždes.
17 Dievas išdėstė jas dangaus tvirtumoje, kad šviestų žemei,
18 valdytų dieną bei naktį ir atskirtų šviesą nuo tamsos. Ir Dievas matė, kad tai buvo gerai.
19 Tai buvo vakaras ir rytas – ketvirtoji diena.
20 Dievas tarė: "Tegul vandenys knibždėte knibžda gyvūnais ir paukščiai teskraido virš žemės, padangėse!"
21 Taip Dievas sutvėrė didelius jūros gyvūnus ir visus kitus gyvius, kurie atsirado iš vandens, ir visus paukščius pagal jų rūšį. Ir Dievas matė, kad tai buvo gerai.
22 Dievas juos palaimino, tardamas: "Būkite vaisingi, dauginkitės ir pripildykite vandenis jūrose, o paukščiai tepripildo žemę!"
23 Tai buvo vakaras ir rytas – penktoji diena.

1 Jn 1,1-3; Apd 17,24
2 Iz 40,13.14; Jer 4,23
3 Ps 33,6.9; 2 Kor 4,6; Hbr 11,3
5 Ps 19,2; Ps 33,6; Ps 74,16; Ps 104,20; Ps 136,5
6 Jer 10,12
7 Ps 148,4; Pat 8,27-29
9 Job 26,10; Ps 24,1.2; Ps 33,7; Ps 95,5
11 Hbr 6,7
14 Ps 74,16; Ps 104,19; Ps 136,5-9
16 Job 38,7; Ps 8,3; Ps 136,8
17 Pr 15,5
18 Jer 31,35
21 Ps 104,25-29
22 Pr 8,17

[24] Dievas tarė: "Tegul žemė išaugina gyvūnus pagal jų rūšį: gyvulius, roplius ir laukinius žvėris, kiekvieną pagal savo rūšį!" Ir taip įvyko.
[25] Dievas padarė laukinius žvėris, gyvulius ir visokius roplius, kiekvieną pagal jų rūšį. Ir Dievas matė, kad tai buvo gerai.
[26] Dievas tarė: "Padarykime žmogų pagal mūsų atvaizdą ir panašumą. Jie tevaldo jūros žuvis, padangių paukščius, gyvulius ir visą žemę bei visus roplius, kurie gyvena ant žemės!"
[27] Ir Dievas sutvėrė žmogų pagal savo atvaizdą; pagal Dievo atvaizdą sutvėrė Jis jį; vyrą ir moterį sutvėrė Jis.
[28] Dievas juos palaimino ir tarė: "Būkite vaisingi ir dauginkitės, pripildykite žemę ir užvaldykite ją, viešpataukite jūros žuvims, padangių paukščiams ir kiekvienam gyvam padarui, kuris kruta ant žemės!"
[29] Dievas tarė: "Aš jums daviau įvairias žoles, turinčias sėklą, kurios auga žemės paviršiuje, ir visus medžius, kurių vaisius turi sėklą; jums tebūna tai maistas.
[30] Ir visiems žemės gyvūnams, visiems padangių paukščiams ir visiems, kas kruta ant žemės, kas turi gyvybę, daviau visus žaliuojančius augalus maistui". Ir taip įvyko.
[31] Dievas matė visa, ką buvo padaręs, ir tai buvo labai gerai. Buvo vakaras ir rytas – šeštoji diena.

26 Pr 9,2; Ef 4,24
27 Pr 5,2; Mt 19,4
28 Pr 9,1.7; 1 Kor 9,27
29 Pr 9,3
30 Job 38,41; Ps 145,15
31 Ps 104,24

2 SKYRIUS

1 Ps 33,6
2 Iš 20,9-11; Iš 31,17
3 Iz 58,13
4 Pr 1,1
5 Pr 1,11.12; Pr 3,23; Pr 7,4
7 Pr 3,19.23; Job 33,4; 1 Kor 15,45
8 Pr 3,23.24; Pr 4,16; Iz 51,3
9 Pr 3,22; Įst 1,39; Ez 31,8
11 Pr 25,18
14 Dan 10,4

2 Taip buvo sutvertas dangus, žemė ir visi jų pulkai.
[2] Dievas septintą dieną užbaigė savo darbus ir ilsėjosi septintą dieną po visų savo darbų, kuriuos atliko.
[3] Dievas palaimino septintą dieną ir ją pašventino, nes joje ilsėjosi po visų savo darbų, kuriuos Dievas sukūrė ir padarė.
[4] Tokia yra dangaus ir žemės kilmė, kai jie buvo sukurti tą dieną, kurią Viešpats Dievas sutvėrė žemę ir dangų,
[5] ir visus lauko augalus, kurių dar nebuvo žemėje, ir visas lauko žoles, kurios dar nežėlė; nes Viešpats Dievas nesiuntė į žemę lietaus ir nebuvo žmogaus žemei įdirbti.
[6] Migla kilo nuo žemės ir drėkino jos paviršių.
[7] Ir Viešpats Dievas padarė žmogų iš žemės dulkių ir įkvėpė į jo šnerves gyvybės kvapą. Taip žmogus tapo gyva siela.
[8] Viešpats Dievas sukūrė sodą Edene rytuose ir ten apgyvendino žmogų, kurį buvo sutvėręs.
[9] Viešpats Dievas išaugino iš žemės visokių medžių, gražių pasižiūrėti ir nešančių gerus vaisius maistui; taip pat gyvybės medį sodo viduryje ir medį pažinimo gero ir blogo.
[10] Upė tekėjo iš Edeno sodui drėkinti; nuo ten ji šakojosi į keturias upes.
[11] Pirmosios vardas Pišonas. Ji teka aplink visą Havilos šalį, kur randamas auksas.
[12] Tos šalies auksas yra geras. Ten randa bdeliją ir onikso akmenį.
[13] Antrosios upės vardas Gihonas. Ji teka aplink visą Kušo šalį.
[14] Trečiosios upės vardas Tigras. Ji teka į rytus nuo Asūro. O ketvirtoji upė yra Eufratas.
[15] Ir paėmė Viešpats Dievas žmo-

gų ir apgyvendino jį Edeno sode, kad žmogus jį įdirbtų ir prižiūrėtų.
[16] Viešpats Dievas įsakė žmogui: "Nuo kiekvieno sodo medžio tau leista valgyti,
[17] bet nuo medžio pažinimo gero ir blogo nevalgyk, nes tą dieną, kurią valgysi jo vaisių, tikrai mirsi".
[18] Viešpats Dievas tarė: "Negerai žmogui būti vienam. Aš padarysiu jam tinkamą padėjėją".
[19] Viešpats Dievas, padaręs iš žemės visus žvėris bei padangių paukščius, juos atvedė prie Adomo, kad matytų, kaip jis juos pavadins; kaip Adomas pavadino kiekvieną gyvą padarą, toks ir yra jo vardas.
[20] Adomas davė vardus visiems gyvuliams, padangių paukščiams ir visiems lauko žvėrims, tačiau tarp jų neatsirado padėjėjo, tinkamo žmogui.
[21] Tada Viešpats Dievas giliai užmigdė Adomą, išėmė vieną jo šonkaulių ir tą vietą užpildė kūnu.
[22] Po to Viešpats Dievas iš šonkaulio, kurį išėmė iš žmogaus, padarė moterį ir ją atvedė pas žmogų.
[23] Tada Adomas tarė: "Štai kaulas iš mano kaulų ir kūnas iš mano kūno! Šita bus vadinama moterimi, nes iš vyro ji paimta".
[24] Todėl vyras paliks savo tėvą bei motiną ir susijungs su savo žmona; ir juodu taps vienu kūnu.
[25] Jie abu – žmogus ir jo žmona – buvo nuogi, tačiau nesigėdijo.

3 Gyvatė buvo gudresnė už visus žemės gyvūnus, kuriuos Viešpats Dievas sutvėrė. Ji tarė moteriai: "Ar tikrai Dievas pasakė: 'Nevalgykite nuo visų sodo medžių'?"
[2] Moteris atsakė gyvatei: "Mums leista valgyti sodo medžių vaisius,
[3] išskyrus vaisius medžio, kuris yra sodo viduryje. Dievas įsakė: 'Nevalgykite nuo jo ir nelieskite jo, kad nemirtumėte' ".
[4] Gyvatė atsakė: "Nemirsite!
[5] Dievas žino, kad tą dieną, kurią valgysite nuo jo, atsivers jūsų akys ir jūs tapsite kaip dievai, pažindami gera ir bloga".
[6] Kai moteris pamatė, kad medžio vaisiai yra tinkami maistui, patrauklūs akims ir, vieną suvalgius, galima įsigyti išminties, ji paėmė jo vaisių, pati valgė ir davė savo vyrui, ir jis valgė.
[7] Tada atsivėrė abiejų akys ir jie suprato esą nuogi; juodu supynė figmedžio lapus ir pasidarė prijuostes.
[8] Dienai atvėsus, išgirdę Viešpaties Dievo, vaikščiojančio sode, balsą, Adomas ir jo žmona pasislėpė nuo Viešpaties Dievo veido tarp sodo medžių.
[9] Viešpats Dievas pašaukė Adomą: "Kur tu esi?"
[10] O tas atsiliepė: "Išgirdau Tavo balsą ir, išsigandęs, kad esu nuogas, pasislėpiau".
[11] Dievas tarė: "Kas tau pasakė, kad tu nuogas? Gal valgei nuo medžio, nuo kurio tau įsakiau nevalgyti?"
[12] Žmogus atsakė: "Moteris, kurią Tu man davei, davė man nuo to medžio, ir aš valgiau".
[13] Tada Viešpats Dievas tarė moteriai: "Kodėl tu taip padarei?" Moteris atsakė: "Gyvatė mane apgavo, ir aš valgiau".

17 Pr 3,1.3.11.17; Pr 3,3.19; Rom 5,12
18 1 Kor 11,8.9
19 Pr 1,20.24; Ps 8,6
21 1 Sam 26,12
22 1 Tim 2,13; Hbr 13,4
23 Pr 29,14; 1 Kor 11,8.9
24 Mt 19,5; Mk 10,6-8
25 Pr 3,7.10; Iz 47,3

3 SKYRIUS
1 1 Krn 21,1; 2 Kor 11,3
2 Pr 2,16.17
3 Iš 19,12.13
4 2 Kor 11,3
6 1 Tim 2,14; 1 Jn 2,16
7 Pr 2,25
8 Job 31,33; Job 38,1
10 Pr 2,25
12 Pat 28,13
13 2 Kor 11,3

[14] Tada Viešpats Dievas tarė gyvatei: "Kadangi taip padarei, esi prakeikta tarp visų gyvulių ir laukinių žvėrių. Tu slinksi pilvu ir dulkes ėsi per visą savo gyvenimą!
[15] Aš sukelsiu priešiškumą tarp tavęs ir moters, tarp tavo sėklos ir moters sėklos. Ji sutrins tau galvą, o tu gelsi jai į kulnį".
[16] Moteriai Jis tarė: "Aš padauginsiu tavo nėštumo vargus ir su skausmu tu gimdysi vaikus; tave trauks prie tavo vyro, o jis tau viešpataus".
[17] O Adomui Jis tarė: "Kadangi tu paklausei savo žmonos ir valgei nuo medžio, apie kurį tau buvau įsakęs: 'Nevalgyk nuo jo', – prakeikta bus žemė dėl tavęs! Vargdamas turėsi maitintis iš jos visą savo gyvenimą.
[18] Erškėčius ir usnis ji augins tau, ir tu valgysi lauko augalus.
[19] Valgysi prakaitu uždirbtą duoną, kol sugrįši į žemę, iš kurios esi paimtas. Esi dulkė ir dulke vėl pavirsi".
[20] Adomas pavadino savo žmoną Ieva, nes ji tapo visų gyvųjų motina.
[21] Viešpats Dievas padarė Adomui ir jo žmonai kailinius rūbus ir jais apvilko juos.
[22] Tada Viešpats Dievas tarė: "Štai žmogus tapo kaip vienas iš mūsų, pažindamas gera ir bloga; ir dabar, kad jis, ištiesęs savo ranką, neskintų nuo gyvybės medžio ir nevalgytų, ir negyventų per amžius".
[23] Todėl Viešpats Dievas išvarė jį iš Edeno sodo dirbti žemę, iš kurios jis buvo paimtas.
[24] Išvaręs žmogų, į rytus nuo Edeno sodo Viešpats pastatė cherubus su švytruojančiu ugniniu kardu saugoti kelią prie gyvybės medžio.

14 Įst 28,15-20
15 Iz 7,14; Jn 8,44; Rom 16,20
16 Pr 4,7; Jn 16,21; 1 Kor 11,3
17 Pr 2,17; 1 Sam 15,23; Ekl 2,23; Rom 8,20-22
18 Ps 104,14
19 Pr 2,7; Pr 5,5; Job 21,26; 2 Tes 3,10
20 2 Kor 11,3
23 Pr 4,2; Pr 9,20
24 Pr 2,8; Pr 2,9; Ps 104,4; Ez 31,3.11

4 SKYRIUS

2 Lk 11,50.51
3 Sk 18,12
4 Kun 3,16; Sk 18,17; Hbr 11,4
8 1 Jn 3,12-15
9 Jn 8,44; 1 Kor 8,11-13
10 Hbr 12,24
11 Pr 3,14

4 Ir Adomas pažino savo žmoną Ievą, ir ji tapo nėščia. Ji pagimdė Kainą ir tarė: "Įsigijau sūnų Viešpaties pagalba".
[2] Ji dar pagimdė jo brolį Abelį. Abelis buvo avių piemuo, o Kainas – žemdirbys.
[3] Kuriam laikui praėjus, Kainas aukojo Viešpačiui iš žemės vaisių.
[4] Taip pat ir Abelis aukojo iš savo bandos riebiausių pirmagimių. Viešpats pažvelgė į Abelį ir jo auką,
[5] tačiau į Kainą ir jo auką Jis nepažvelgė. Todėl Kainas labai supyko, ir jo veidas paniuro.
[6] Viešpats tarė Kainui: "Kodėl tu supykai ir tavo veidas paniuro?
[7] Darydamas gera, argi nebūsi priimtas? O jei gera nedarai, nuodėmė tyko prie durų. Ji traukia tave, tačiau tu turi viešpatauti jai".
[8] Kainas kalbėjo savo broliui Abeliui. Jiems esant laukuose, Kainas užpuolė savo brolį Abelį ir jį užmušė.
[9] Tada Viešpats paklausė Kaino: "Kur yra tavo brolis Abelis?" O jis atsakė: "Nežinau. Argi aš esu savo brolio sargas?"
[10] Tada Viešpats tarė: "Ką padarei? Tavo brolio kraujas šaukiasi manęs nuo žemės.
[11] Taigi dabar esi prakeiktas ant žemės, kuri atsivėrė ir priėmė iš tavo rankos tavo brolio kraują.
[12] Kai tu ją dirbsi, ji nebeduos tau derliaus. Tu būsi klajūnas ir benamis žemėje".
[13] Tada Kainas tarė Viešpačiui:

"Mano bausmė yra per didelė, kad galėčiau ją pakelti.
[14] Tu šiandien mane išvarai iš žemės. Aš turėsiu slėptis nuo Tavęs ir būsiu klajūnas ir benamis žemėje. Kas mane sutiks, užmuš".
[15] Viešpats jam atsakė: "Kas užmuš Kainą, tam septyneriopai bus atkeršyta!" Viešpats paženklino Kainą žyme, kad nė vienas, sutikęs jį, jo nenužudytų.
[16] Kainas pasitraukė iš Viešpaties akivaizdos ir apsigyveno Nodo šalyje, į rytus nuo Edeno.
[17] Kainas pažino savo žmoną, ji pastojo ir pagimdė Henochą. Kainas pastatė miestą ir tą miestą pavadino savo sūnaus vardu – Henochas.
[18] Henocho sūnus buvo Iradas, Irado sūnus – Mehujaelis, Mehujaelio – Metušaelis, Metušaelio – Lamechas.
[19] Lamechas vedė dvi žmonas. Pirmosios vardas buvo Ada, antrosios – Cila.
[20] Ada pagimdė Jabalą; jis buvo tėvas tų, kurie gyvena palapinėse ir laiko gyvulius.
[21] Jo brolis, vardu Jubalas, buvo arfininkų ir vamzdininkų tėvas.
[22] Cila pagimdė Tubal Kainą, kuris gamino visokius įrankius iš vario ir geležies. Tubal Kaino sesuo buvo Naama.
[23] Lamechas tarė savo žmonoms: "Ada ir Cila, klausykite! Jūs, Lamecho žmonos, įsidėmėkite, ką sakau: aš užmušiau vyrą už man padarytą žaizdą, jaunuolį už randą!
[24] Jei už Kainą bus atkeršyta septyneriopai, tai už Lamechą – septyniasdešimt septynis kartus!"
[25] Adomas vėl pažino savo žmoną, ir ji pagimdė sūnų, vardu Setas, sakydama: "Dievas man davė kitą sūnų vietoje Abelio, kurį Kainas užmušė".
[26] Taip pat ir Setas turėjo sūnų, vardu Enas. Tuomet žmonės pradėjo šauktis Viešpaties vardo.

14 Sk 35,19.21.27; Ps 51,11; Iz 1,15
15 Pr 4,24; Ez 9,4.6
16 2 Kar 13,23; 2 Kar 24,20
17 Ps 49,11
19 Pr 2,24; Pr 16,3
24 Pr 4,15
25 Pr 5,3
26 Pr 5,6; Sof 3,9; Lk 3,38

5 SKYRIUS

1 Pr 1,26; Pr 2,4; Pr 6,9; Pr 9,6
2 Pr 1,28; Pr 9,1; Mk 10,6
3 Pr 4,25; 1 Kor 15,48.49
4 Pr 1,28; Pr 4,25; Lk 3,36-38
5 Hbr 9,27
6 Pr 4,26

5 Šita yra Adomo palikuonių knyga. Kai Dievas sutvėrė žmogų, Jis padarė jį panašų į Dievą.
[2] Jis sutvėrė vyrą ir moterį, palaimino juos ir pavadino juos Adomu tą dieną, kai jie buvo sutverti.
[3] Kai Adomas buvo šimto trisdešimties metų, jam gimė sūnus pagal jo panašumą ir atvaizdą, kurį pavadino Setu.
[4] Po Seto gimimo Adomas dar gyveno aštuonis šimtus metų ir susilaukė sūnų bei dukterų.
[5] Taigi Adomo amžius buvo devyni šimtai trisdešimt metų, ir jis mirė.
[6] Setas, būdamas šimto penkerių metų, susilaukė Eno.
[7] Setas, gimus Enui, dar gyveno aštuonis šimtus septynerius metus ir susilaukė sūnų bei dukterų.
[8] Taigi Seto amžius buvo devyni šimtai dvylika metų, ir jis mirė.
[9] Enas, būdamas devyniasdešimties metų, susilaukė Kainamo.
[10] Enas, gimus Kainamui, dar gyveno aštuonis šimtus penkiolika metų ir susilaukė sūnų bei dukterų.
[11] Taigi Eno amžius buvo devyni šimtai penkeri metai, ir jis mirė.
[12] Kainamas, būdamas septyniasdešimties metų, susilaukė Mahalalelio.
[13] Kainamas, gimus Mahalaleliui, dar gyveno aštuonis šimtus ketu-

riasdešimt metų ir susilaukė sūnų bei dukterų.
[14] Taigi Kainamo amžius buvo devyni šimtai dešimt metų, ir jis mirė.
[15] Mahalalelis, būdamas šešiasdešimt penkerių metų, susilaukė Jaredo.
[16] Mahalalelis, gimus Jaredui, dar gyveno aštuonis šimtus trisdešimt metų ir susilaukė sūnų bei dukterų.
[17] Taigi Mahalalelio amžius buvo aštuoni šimtai devyniasdešimt penkeri metai, ir jis mirė.
[18] Jaredas, būdamas šimto šešiasdešimt dvejų metų, susilaukė Henocho.
[19] Jaredas, gimus Henochui, dar gyveno aštuonis šimtus metų ir susilaukė sūnų bei dukterų.
[20] Taigi Jaredo amžius buvo devyni šimtai šešiasdešimt dveji metai, ir jis mirė.
[21] Henochas, būdamas šešiasdešimt penkerių metų, susilaukė Matūzalio.
[22] Henochas, gimus Matūzaliui, vaikščiojo su Dievu tris šimtus metų ir susilaukė sūnų bei dukterų.
[23] Taigi Henocho amžius buvo trys šimtai šešiasdešimt penkeri metai.
[24] Henochas vaikščiojo su Dievu, ir jo nebeliko, nes Dievas jį pasiėmė.
[25] Matūzalis, būdamas šimto aštuoniasdešimt septynerių metų, susilaukė Lamecho.
[26] Matūzalis, gimus Lamechui, dar gyveno septynis šimtus aštuoniasdešimt dvejus metus ir susilaukė sūnų bei dukterų.
[27] Taigi Matūzalio amžius buvo devyni šimtai šešiasdešimt devyneri metai, ir jis mirė.
[28] Lamechas, būdamas šimto aštuoniasdešimt dvejų metų, susilaukė sūnaus,
[29] kurį jis pavadino Nojumi, sakydamas: “Šitas mus paguos mūsų darbuose ir mūsų rankų triūse žemėje, kurią Viešpats prakeikė”.
[30] Lamechas, gimus Nojui, dar gyveno penkis šimtus devyniasdešimt penkerius metus ir susilaukė sūnų bei dukterų.
[31] Taigi Lamecho amžius buvo septyni šimtai septyniasdešimt septyneri metai, ir jis mirė.
[32] Nojus, būdamas penkių šimtų metų, susilaukė Semo, Chamo ir Jafeto.

6 Kai žmonių padaugėjo žemėje ir jiems gimė dukterų,
[2] Dievo sūnūs matydami, kad žmonių dukterys gražios, ėmė jas sau į žmonas.
[3] Tada Viešpats tarė: “Mano Dvasia nekovos su žmonėmis amžinai, nes jie tėra kūnas; jų dienos bus šimtas dvidešimt metų!”
[4] Anomis dienomis žemėje buvo milžinų. Kai Dievo sūnūs vesdavo žmonių dukteris ir jos pagimdydavo jiems vaikų, jie būdavo galiūnais, senovėje garsiais vyrais.
[5] Viešpats, matydamas, kad žmonių nedorybės žemėje buvo didelės ir jų širdies siekiai buvo vien tik pikti,
[6] gailėjosi, kad Jis žemėje sutvėrė žmogų, ir sielojosi savo širdyje.
[7] Ir Dievas tarė: “Aš išnaikinsiu žmones, kuriuos sutvėriau, nuo žemės paviršiaus; tiek žmones, tiek gyvulius, roplius ir padangių

18 Jud 1,14.15
22 Pr 6,9; Pr 17,1; Pr 24,40; Pr 48,15
24 2 Kar 2,11; Hbr 11,5
29 Pr 3,17-19; Pr 4,11; Lk 3,36
32 Pr 6,10; Pr 7,13; Pr 10,21

6 SKYRIUS
1 Pr 1,28
2 Įst 7,3.4
3 Ps 78,39; Gal 5,16.17; 2 Tes 2,7
4 Sk 13,32.33
5 Pr 8,21
6 1 Sam 15,11.29; Iz 63,10; Mk 3,5
7 Pr 7,4.23

paukščius, nes Aš gailiuosi, kad juos padariau".
[8] Tačiau Nojus rado malonę Viešpaties akyse.
[9] Tokia yra Nojaus giminės istorija. Nojus buvo teisus ir tobulas vyras savo kartoje; jis vaikščiojo su Dievu.
[10] Nojus turėjo tris sūnus: Semą, Chamą ir Jafetą.
[11] Dievo akivaizdoje žemė buvo sugedusi ir pilna nusikaltimų.
[12] Dievas pažiūrėjo į žemę ir matė, kad ji sugedusi, nes kiekvienas kūnas žemėje iškreipė savo kelius.
[13] Ir Dievas tarė Nojui: "Aš nusprendžiau padaryti galą kiekvienam kūnui, nes per juos žemė pasidarė pilna nusikaltimų. Aš išnaikinsiu juos nuo žemės paviršiaus.
[14] Pasidaryk arką iš sakuoto medžio, arkoje padaryk pertvaras ir ištepk ją derva iš vidaus ir iš lauko.
[15] Arka turi būti trijų šimtų uolekčių ilgio, penkiasdešimties uolekčių pločio ir trisdešimties uolekčių aukščio.
[16] Padaryk arkai langą uolektis nuo viršaus; arkos duris padaryk jos šone; įrenk joje apatinį, vidurinį ir viršutinį aukštus.
[17] Aš užtvindysiu žemę vandenimis, kad išnaikinčiau kiekvieną kūną, kuriame yra gyvybė. Visa, kas yra žemėje, pražus.
[18] Bet Aš padarysiu sandorą su tavimi. Į arką įeisite tu, tavo sūnūs, tavo žmona ir tavo sūnų žmonos su tavimi.
[19] Į arką įsivesk po du kiekvienos rūšies gyvius – patiną ir patelę, kad išliktų gyvi su tavimi.
[20] Iš paukščių, iš gyvulių ir iš visų žemės roplių pagal jų rūšį teįeina pas tave po du, kad išliktų gyvi.
[21] Pasiimk visokio maisto ir susikrauk į arką, ir tai tebūna maistas tau ir jiems!"
[22] Nojus padarė viską, ką Dievas jam įsakė.

7 Viešpats tarė Nojui: "Eik į arką tu ir visi tavo artimieji, nes tave radau teisų šioje kartoje.
[2] Pasiimk iš visų švarių gyvulių po septynetą patinų ir patelių, o iš visų nešvarių gyvulių – po patiną ir patelę,
[3] taip pat ir iš padangių paukščių po septynetą patinų ir patelių, kad išlaikytum jų rūšį visos žemės paviršiuje.
[4] Po septynių dienų Aš užleisiu lietų ant žemės keturiasdešimčiai dienų ir keturiasdešimčiai naktų ir išnaikinsiu žemės paviršiuje visas gyvas būtybes, kurias esu padaręs".
[5] Ir Nojus padarė viską, ką Viešpats jam įsakė.
[6] Nojus buvo šešių šimtų metų, kai tvanas prasidėjo.
[7] Tuomet Nojus, jo sūnūs, jo žmona ir sūnų žmonos suėjo su juo į arką, gelbėdamiesi nuo tvano.
[8] Švarių ir nešvarių gyvulių, paukščių ir roplių
[9] poros suėjo į Nojaus arką, kaip Dievas buvo įsakęs Nojui.
[10] Septynioms dienoms praėjus, tvano vandenys užplūdo žemę.
[11] Nojui sulaukus šešių šimtų metų, antro mėnesio septynioliktą dieną pratrūko visi didžiosios gelmės šaltiniai ir dangaus langai atsidarė.
[12] Lijo keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų.

8 Pr 19,19
9 Pr 5,22.24; 2 Pt 2,5
10 Pr 5,32; Pr 7,13
11 Ez 8,17; Rom 2,13
12 Ps 14,1-3; Ps 14,2; Ps 53,2.3
13 Pr 6,17; 1 Pt 4,7; 2 Pt 2,4-10
17 Lk 16,22; 2 Pt 2,5; 2 Pt 3,6
18 Pr 7,1.7.13; Pr 8,20; Pr 9,17; Pr 17,7
19 Pr 7,2.8.9; Pr 7,14-16
20 Pr 7,9.15
22 Pr 7,5; Pr 7,5.9.16; Pr 12,4.5; Hbr 11,7; 1 Jn 5,3

7 SKYRIUS
1 Pr 6,9; Ps 33,18; Pat 10,9; Mt 11,28; Mt 24,38; Lk 17,26; Hbr 11,7; 1 Pt 3,20; 2 Pt 2,5; 2 Pt 2,9
2 Kun 10,10; Kun 11,1-47; Įst 14,3-20; Ez 44,23
4 Pr 7,10; Pr 7,12.17; Iš 7,25
5 Pr 6,22
6 Pr 5,4.32
7 Pr 6,18; Pr 7,1.13; Mt 24,38; Lk 17,27
11 Pr 8,2; Ps 78,23; Pat 8,28; Iz 51,10; Ez 26,19; Mt 24,39; Lk 17,27; 2 Pt 2,5; 2 Pt 3,6
12 Pr 7,4.17; 1 Sam 12,18

13 Tą pačią dieną į arką įėjo Nojus ir jo sūnūs: Semas, Chamas ir Jafetas, Nojaus žmona ir trys jo sūnų žmonos.
14 Jie ir visi žvėrys, galvijai, ropliai ir visi paukščiai pagal savo rūšis
15 suėjo į Nojaus arką, po du visų kūnų, turinčių gyvybės kvapą.
16 Įėjusieji buvo patinas ir patelė kiekvieno kūno, kaip Dievas jam buvo įsakęs. Tuomet Viešpats uždarė arką iš lauko pusės.
17 Lietus tęsėsi keturiasdešimt dienų, vandens daugėjo ir jis pakėlė arką aukštyn nuo žemės.
18 Vanduo kilo ir užplūdo žemę, o arka plūduriavo vandens paviršiuje.
19 Vanduo pakilo taip aukštai, kad apsėmė visus aukštuosius kalnus, kurie stūksojo po dangumi.
20 Vanduo pakilo penkiolika uolekčių virš kalnų ir juos apdengė.
21 Ir žuvo kiekvienas kūnas, kuris judėjo ant žemės: paukščiai, galvijai, žvėrys, ropliai ir visi žmonės.
22 Visa, kas buvo gyva ir gyveno sausumoje, išmirė.
23 Taip Dievas išnaikino visas gyvas būtybes, kurios buvo žemės paviršiuje, tiek žmones, tiek gyvulius, roplius ir padangių paukščius. Išliko tik Nojus ir tie, kurie buvo su juo arkoje.
24 Vanduo laikėsi žemėje šimtą penkiasdešimt dienų.

8 SKYRIUS

8 Dievas atsiminė Nojų, visus žvėris bei visus gyvulius, kurie buvo su juo arkoje. Jis leido vėjui pūsti, ir vanduo pradėjo slūgti.
2 Užsidarė gelmės šaltiniai bei dangaus langai, ir lietus liovėsi.
3 Tada vandenys pamažu seko žemėje. Šimtui penkiasdešimčiai dienų praėjus, vandens ėmė mažėti.
4 Septinto mėnesio septynioliktą dieną arka sustojo Ararato kalnuose.
5 O vandenys nuolat seko iki dešimtojo mėnesio. Dešimtojo mėnesio pirmąją dieną pasirodė kalnų viršūnės.
6 Praėjus keturiasdešimčiai dienų, Nojus atidarė arkos langą, kurį buvo įstatęs,
7 ir išleido varną. Tas skraidė šen ir ten, kol vandenys nuseko ant žemės.
8 Po to jis išleido balandį, norėdamas sužinoti, ar vandenys jau nusekę žemės paviršiuje.
9 Balandis nerado vietos, kur nutūpęs galėtų pailsėti, ir sugrįžo, nes vanduo tebebuvo apsėmęs visą žemės paviršių. Nojus ištiesė ranką ir paėmė jį į arką.
10 Palaukęs dar septynias dienas, jis vėl išleido iš arkos balandį.
11 Vakare balandis sugrįžo, laikydamas snape šviežiai nuskintą alyvmedžio lapą. Taip Nojus sužinojo, kad vandenys nusekę ant žemės.
12 Palaukęs dar kitas septynias dienas, jis vėl išleido balandį, kuris daugiau nebesugrįžo.
13 Šeši šimtai pirmaisiais metais, pirmojo mėnesio pirmąją dieną vanduo visai nuseko ant žemės. Tada Nojus nuėmė arkos dangtį ir pasižiūrėjo; ir štai žemės paviršius buvo nudžiūvęs.
14 Antrojo mėnesio dvidešimt septintąją dieną žemė buvo sausa.
15 Tada Dievas tarė Nojui:
16 “Išeik iš arkos tu, tavo žmona, sūnūs ir sūnų žmonos.
17 Visus gyvūnus, kurie su tavimi:

14 Pr 1,21; Pr 6,19
15 Pr 6,19.20; Pr 7,9
16 Pr 7,2.3
17 Pr 7,4.12; Pr 8,6
18 Ps 104,26
21 Pr 6,7.13.17; Pr 7,4
22 Pr 2,7
23 Mt 24,38.39; Lk 17,26.27; Hbr 11,7; 1 Pt 3,20; 2 Pt 2,5
24 Pr 8,3.4

8 SKYRIUS
1 Pr 19,29; Iš 2,24; Iš 14,21; Iš 15,10; 1 Sam 1,19; Job 12,15; Ps 29,10; Ps 105,42; Ps 106,4; Iz 44,27; Nah 1,4
2 Pr 7,4.12; Pr 7,11; Įst 11,17; Job 38,37
3 Pr 7,24
6 Pr 6,16
16 Pr 7,13
17 Pr 1,22.28; Pr 9,1.7
20 Pr 7,2; Pr

paukščius, gyvulius ir roplius, išsivesk, kad jie paplistų žemėje, veistųsi ir daugėtų".
18 Ir išėjo Nojus, su juo jo sūnūs, žmona ir sūnų žmonos.
19 Visi žvėrys, ropliai ir paukščiai, visa, kas kruta žemėje, kiekvienas pagal savo rūšį, išėjo iš arkos.
20 Nojus pastatė Viešpačiui aukurą ir, paėmęs iš visų švarių gyvulių ir paukščių, aukojo deginamąsias aukas.
21 Viešpats, užuodęs malonų kvapą, tarė savo širdyje: "Aš daugiau nebeprakeiksiu žemės dėl žmogaus, nes žmogaus širdis palinkusi į pikta nuo pat jo jaunystės, ir daugiau nebeišnaikinsiu viso to, kas gyva, kaip esu padaręs.
22 Kol žemė bus, nenustos sėja ir pjūtis, šaltis ir šiluma, vasara ir žiema, diena ir naktis!"

9 Dievas laimino Nojų bei jo sūnus ir tarė: "Būkite vaisingi, dauginkitės ir pripildykite žemę.
2 Tesibijo jūsų ir tedreba prieš jus visi žemės žvėrys, visi padangių sparnuočiai, visa, kas gyva žemėje, ir visos jūros žuvys. Visa tai atiduota į jūsų rankas.
3 Visa, kas juda ir gyva, bus jums maistui; visa jums duodu, kaip daviau žaliuojančius augalus.
4 Tik mėsos su gyvybe, kuri yra kraujyje, nevalgykite.
5 Iš tiesų už jūsų gyvybės kraują Aš pareikalausiu iš kiekvieno žvėries ir žmogaus, kuris pralietų savo brolio kraują.
6 Kas pralieja žmogaus kraują, jo kraujas taip pat bus pralietas, nes žmogus sutvertas pagal Dievo atvaizdą.
7 Jūs būkite vaisingi ir dauginkitės, pliskite po žemę ir pripildykite ją!"
8 Dievas tarė Nojui ir jo sūnums kartu su juo:
9 "Aš darau sandorą su jumis ir jūsų palikuonimis, kurie gyvens po jūsų,
10 ir su visais gyvais padarais, visais paukščiais, galvijais ir žvėrimis, kurie išėjo su jumis iš arkos.
11 Aš darau savo sandorą su jumis: jokio kūno nebepražudysiu tvano vandenimis, ir tvanas nebesunaikins žemės".
12 Ir Dievas tarė: "Ženklas sandoros, kurią darau tarp savęs ir jūsų bei visų gyvų padarų, kurie yra su jumis, per visas būsimas kartas
13 bus lankas debesyse. Jis tebūna sandoros ženklu tarp manęs ir žemės.
14 Sutelkęs debesis viršum žemės ir lankui pasirodžius debesyse,
15 atsiminsiu savo sandorą, kuri yra tarp manęs ir jūsų bei visų gyvų padarų, kad daugiau nebūtų tvano, sunaikinančio kiekvieną kūną žemėje.
16 Kai lankas bus debesyse, Aš jį pamatysiu ir atsiminsiu amžinąją sandorą tarp Dievo ir visų gyvų padarų, turinčių kūną, kurie yra ant žemės".
17 Dievas tarė Nojui: "Tai yra sandoros ženklas, kurią Aš darau tarp savęs ir kiekvieno kūno, gyvenančio žemėje".
18 Nojaus sūnūs, kurie išėjo iš arkos, buvo Semas, Chamas ir Jafetas; Chamas buvo Kanaano tėvas.
19 Šie trys yra Nojaus sūnūs ir iš jų atsirado visi žemės gyventojai.
20 Nojus pradėjo dirbti žemę ir įsiveisė vynuogyną.

12,7; Pr 22,2; Iš 10,25; Iš 29,18. 25; Kun 11,1-47
21 Pr 3,17; Pr 6,5; Pr 6,7.13. 17; Pr 9,11-15; Pr 11,6; Iš 29, 18.25; Kun 1,9; Job 14,4; Ps 51, 5; Iz 54,9; Jer 17,9; Ez 20,41; Rom 1,21; Rom 3,23; 2 Kor 2,15; Ef 2,1-3; Ef 5,2
22 Ps 74,16; Iz 54,9; Jer 33,20.25
9 SKYRIUS
1 Pr 1,28; Pr 8,17; Pr 9,7.19; Pr 10,32
2 Pr 1,26.28; Ps 8,6
3 Pr 1,29; Įst 12,15; Įst 14,3.9. 11; Apd 10,12. 13; Rom 14,14. 20; 1 Kor 10,23. 26; Kol 2,16; 1 Tim 4,3.4
4 Kun 7,26; Kun 17,10-16; Kun 19,26; Įst 12,16.23; Įst 15,23; 1 Sam 14,33.34; Apd 15,20.29
5 Pr 4,9.10; Iš 21,28; Ps 9,12; Apd 17,26
6 Pr 1,26.27; Iš 21,12-14; Kun 24,17; Sk 35,33; Mt 26,52
7 Pr 9,1.19
9 Pr 6,18; Iz 54,9
10 Ps 145,9
11 Pr 8,21; Iz 54,9
12 Pr 9,13.17; Pr 17,11
13 Ez 1,28; Apr 4,3
15 Kun 26,42.45; Įst 7,9; Ez 16,60
16 Pr 17,13.19; 2 Sam 23,5; Iz 55,3; Jer 32,40; Hbr 13,20
18 Pr 9,25-27; Pr 10,6
19 Pr 5,32; Pr 9,1.7; Pr 10,32; 1 Krn 1,4
20 Pr 3,19.23; Pr 4,2

[21] Išgėręs vyno, pasigėrė ir gulėjo apsinuoginęs savo palapinėje.
[22] Chamas, Kanaano tėvas, pamatęs savo tėvo nuogumą, pasakė broliams, kurie buvo lauke.
[23] Semas ir Jafetas paėmė apsiaustą ir abu, užsimetę ant pečių, priėjo atbuli, ir apdengė savo tėvo nuogumą; jų veidai buvo nukreipti į priešingą pusę ir jie nematė savo tėvo nuogumo.
[24] Nojus, išsiblaivęs nuo vyno ir sužinojęs, ką jam padarė jaunesnysis sūnus,
[25] tarė: "Tebūna prakeiktas Kanaanas! Vergų vergas tebūna jis savo broliams!
[26] Palaimintas Viešpats, Semo Dievas, o Kanaanas bus jo vergas!
[27] Teišplečia Dievas Jafetą, ir tegu jis gyvena Semo palapinėse, o Kanaanas bus jo vergas!"
[28] Tvanui praėjus, Nojus dar gyveno tris šimtus penkiasdešimt metų.
[29] Taigi Nojaus amžius buvo devyni šimtai penkiasdešimt metų, ir jis mirė.

10 Tai yra Nojaus sūnų Semo, Chamo ir Jafeto palikuonys. Tvanui praėjus, jie susilaukė sūnų.
[2] Jafeto sūnūs: Gomeras, Magogas, Madajas, Javanas, Tubalas, Mešechas ir Tyras.
[3] Gomero sūnūs: Aškenazas, Rifatas ir Togarma.
[4] Javano sūnūs: Eliša, Taršišas, Kitimas ir Dodanimas.
[5] Iš šitų atsirado tautų grupės, gyvenančios savo žemėse, kiekviena su savo kalba ir pagal savo giminę savo tautose.
[6] Chamo sūnūs: Kušas, Mizraimas, Putas ir Kanaanas.
[7] Kušo sūnūs: Seba, Havila, Sabta, Rama ir Sabtecha. Ramos sūnūs: Šeba ir Dedanas.
[8] Kušui gimė ir Nimrodas, kuris tapo galingas žemėje.
[9] Jis buvo smarkus medžiotojas Viešpaties akyse. Todėl sakoma: "Smarkus medžiotojas kaip Nimrodas Viešpaties akyse".
[10] Jo karalystės pradžia buvo Babelė, Erechas, Akadas ir Kalnė Šinaro šalyje.
[11] Iš čia jis išvyko į Asūrą ir pasistatė Ninevę, Rehobot Irą, Kelachą
[12] ir Reseną tarp Ninevės ir Kelacho; tai yra didysis miestas.
[13] Mizraimo sūnūs: Ludas, Anamimas, Lehabas, Naftuchimas,
[14] Patrusimas, Kasluhas, iš kurio kilo filistinai, ir Kaftoras.
[15] Kanaano palikuonys: pirmagimis Sidonas, Hetas,
[16] jebusiečiai, amoritai, girgašai,
[17] hivai, arkai, sinai,
[18] arvadiečiai, cemarai ir hamatiečiai. Taip kanaaniečių giminės išsiplėtė.
[19] Kanaaniečių ribos tęsėsi nuo Sidono link Geraro iki Gazos, link Sodomos, Gomoros, Admos bei Ceboimų iki Lešos.
[20] Tai Chamo palikuonys pagal jų gentis, kalbas, šalis bei tautas.
[21] Semas, visų Ebero sūnų tėvas, vyresnysis Jafeto brolis, taip pat turėjo sūnų.
[22] Semo sūnūs: Elamas, Asūras, Arfaksadas, Ludas ir Aramas.
[23] Aramo sūnūs: Ucas, Hulas, Geteras ir Mašas.
[24] Arfaksado sūnus – Sala, o Salos – Eberas.

21 Pat 20,1
23 Iš 20,12
25 Įst 27,16; Joz 9,23
26 Pr 14,20; Pr 24,27
27 Pr 10,2-5; Pr 39,3; Ef 2,13.14; Ef 3,6

10 SKYRIUS
1 Pr 9,1.7.19
2 1 Krn 1,5-7
3 1 Krn 1,6
4 1 Krn 1,7
5 Ps 72,10
6 1 Krn 1,8-16
8 Mch 5,6
9 Pr 21,20; Jer 16,16
10 Pr 11,9; Mch 5,6
11 Mch 5,6
14 1 Krn 1,12
15 Pr 23,3
16 Pr 14,7; Pr 15,19-21
19 Sk 34,2-12
22 1 Krn 1,17-28; Lk 3,36
23 1 Krn 1,17
24 Pr 11,12; Lk 3,35.36

[25] Eberas turėjo du sūnus: vienas vardu Pelegas, nes jo dienomis buvo padalinta žemė, antrasis – Joktanas.
[26] Joktano sūnūs: Almodadas, Šelefas, Hacarmavetas, Jerachas,
[27] Hadoramas, Uzalas, Dikla,
[28] Obalas, Abimaelis, Šeba,
[29] Ofyras, Havila ir Jobabas; visi jie yra Joktano sūnūs.
[30] Jie gyveno nuo Mešos iki Sefaro kalno rytuose.
[31] Šitie yra Semo palikuonys pagal jų gimines, kalbas, šalis bei tautas.
[32] Šitos yra Nojaus sūnų giminės pagal jų palikuonis ir tautas; iš jų atsirado tautos žemėje po tvano.

11 Visi žemės gyventojai kalbėjo viena kalba.
[2] Besikeldami toliau į rytus, jie rado lygumą Šinaro krašte ir ten apsigyveno.
[3] Jie kalbėjosi: "Pasidirbinkime plytų ir gerai jas išdekime". Plytas jie naudojo vietoje akmenų, o dervą – vietoje kalkių.
[4] Jie tarėsi: "Pasistatykime miestą ir bokštą, kurio viršūnė siektų dangų. Išgarsinkime savo vardą prieš išsiskirstydami į visus kraštus!"
[5] Viešpats nužengė pasižiūrėti miesto ir bokšto, kurį žmonės statė,
[6] ir tarė: "Jie yra viena tauta ir visi kalba viena kalba. Jie pradėjo tai daryti ir nėra nieko, ko jie negalėtų pasiekti, jeigu nusprendžia.
[7] Nusileiskime ir sumaišykime jų kalbą, kad jie nebesuprastų vienas kito!"
[8] Viešpats juos išsklaidė po visą žemės paviršių, ir jie nustojo statę miestą.
[9] Todėl tą miestą praminė Babele, nes ten Viešpats sumaišė jų kalbą ir iš ten Viešpats išsklaidė juos į visus žemės kraštus.
[10] Šitie yra Semo palikuonys: Semas, būdamas šimto metų, dvejiems metams praėjus po tvano, susilaukė sūnaus Arfaksado.
[11] Semas, gimus Arfaksadui, dar gyveno penkis šimtus metų ir susilaukė sūnų bei dukterų.
[12] Kai Arfaksadui buvo trisdešimt penkeri metai, gimė sūnus Sala.
[13] Po to Arfaksadas dar gyveno keturis šimtus trejus metus ir susilaukė sūnų bei dukterų.
[14] Kai Salai buvo trisdešimt metų, gimė Eberas.
[15] Po to Sala dar gyveno keturis šimtus trejus metus ir susilaukė sūnų bei dukterų.
[16] Kai Eberui buvo trisdešimt ketveri metai, gimė Pelegas.
[17] Po to Eberas dar gyveno keturis šimtus trisdešimt metų ir susilaukė sūnų bei dukterų.
[18] Kai Pelegui buvo trisdešimt metų, gimė Reuvas.
[19] Po to Pelegas dar gyveno du šimtus devynerius metus ir susilaukė sūnų bei dukterų.
[20] Kai Reuvui buvo trisdešimt dveji metai, gimė Serugas.
[21] Po to Reuvas dar gyveno du šimtus septynerius metus ir susilaukė sūnų bei dukterų.
[22] Kai Serugui buvo trisdešimt metų, gimė Nahoras.
[23] Po to Serugas dar gyveno du šimtus metų ir susilaukė sūnų bei dukterų.
[24] Kai Nahorui buvo dvidešimt devyneri metai, gimė Tara.

25 1 Krn 1,19
28 1 Krn 1,22
32 Pr 9,19; Pr 10,1; Pr 11,8

11 SKYRIUS
2 Pr 10,10; Pr 14,1
4 Pr 6,4; Įst 1,28; Įst 4,27; Įst 9,1
5 Pr 18,21
6 Pr 9,19; Pr 11,1; Ps 2,1
7 Pr 1,26; Iš 4,11
8 Pr 10,25.32; Lk 1,51
9 1 Kor 14,23
10 Pr 10,22-25
12 Lk 3,35
16 1 Krn 1,19; Lk 3,35
20 Lk 3,35
24 Joz 24,2

[25] Po to Nahoras dar gyveno šimtą devyniolika metų ir susilaukė sūnų bei dukterų.
[26] Kai Tarai buvo septyniasdešimt metų, gimė Abromas, Nahoras ir Haranas.
[27] Šitie yra Taros palikuonys: Abromas, Nahoras ir Haranas, o Harano sūnus – Lotas.
[28] Haranas mirė, jo tėvui Tarai dar gyvam tebeesant, savo gimtoje šalyje, Chaldėjos Ūre.
[29] Abromas ir Nahoras vedė. Abromo žmonos vardas buvo Saraja, o Nahoro – Milka; ji buvo duktė Harano, Milkos ir Iskos tėvo.
[30] Saraja buvo nevaisinga: ji neturėjo vaikų.
[31] Tara ėmė savo sūnų Abromą ir savo sūnaus Harano sūnų Lotą, marčią Sarają, sūnaus Abromo žmoną, ir jie iškeliavo iš Chaldėjos Ūro į Kanaano šalį. Atėję ligi Harano, jie ten įsikūrė.
[32] Taros amžius buvo du šimtai penkeri metai, ir jis mirė Harane.

12 Viešpats tarė Abromui: "Palik savo šalį, gimines, tėvų namus ir eik į kraštą, kurį tau parodysiu.
[2] Aš padarysiu tave didele tauta, tave laiminsiu ir padarysiu tavo vardą garsų; ir tu būsi palaiminimu.
[3] Aš laiminsiu tuos, kurie tave laimina, ir prakeiksiu tuos, kurie tave keikia, ir tavyje bus palaimintos visos žemės giminės".
[4] Abromas iškeliavo, kaip Viešpats jam pasakė. Su juo drauge išėjo Lotas. Abromas buvo septyniasdešimt penkerių metų, kai jis išėjo iš Harano.
[5] Abromas paėmė savo žmoną Sarają, brolio sūnų Lotą, visą turtą, kurį jie turėjo, žmones, kuriuos buvo įsigijęs Harane, ir išėjo į Kanaano šalį. Atėjęs į tą kraštą,
[6] Abromas pasiekė Sichemo vietovę, Morės slėnį. Tuo laiku toje šalyje gyveno kanaaniečiai.
[7] Ten Viešpats pasirodė Abromui ir tarė: "Tavo palikuonims duosiu šitą šalį". Jis ten pastatė aukurą Viešpačiui, kuris jam pasirodė.
[8] Iš ten jis keliavo į rytus nuo Betelio ir pasistatė palapinę. Betelis buvo vakaruose, Ajas – rytuose. Ten jis pastatė aukurą Viešpačiui ir šaukėsi Viešpaties vardo.
[9] Abromas keliavo vis toliau į pietus.
[10] Kilus badui toje šalyje, Abromas nuvyko pagyventi į Egiptą, nes šalyje buvo didelis badas.
[11] Jiems priartėjus prie Egipto, jis tarė savo žmonai Sarajai: "Aš žinau, kad tu esi graži moteris
[12] ir tave pamatę egiptiečiai sakys: 'Ši yra jo žmona'. Tada jie užmuš mane, o tave pasilaikys.
[13] Sakyk tad, jog esi mano sesuo, kad man gerai būtų dėl tavęs ir išlikčiau gyvas tavo dėka".
[14] Atsitiko, kad, kai tik Abromas įėjo į Egiptą, egiptiečiai pastebėjo, jog moteris labai graži.
[15] Ją pamatę, faraono kunigaikščiai kalbėjo apie jos grožį faraonui. Moteris tuojau buvo paimta į faraono namus,
[16] o su Abromu jis gerai elgėsi dėl jos: jis turėjo avių, galvijų, asilų, tarnų, tarnaičių, asilių ir kupranugarių.
[17] Viešpats baudė faraoną ir jo namus dėl Sarajos, Abromo žmonos.

26 Pr 17,5; 1 Krn 1,26
27 Pr 11,31; Pr 17,5
29 Pr 17,15; Pr 20,12; Pr 22,20.23; Pr 24,15
30 Pr 16,1.2
31 Pr 10,19; Pr 12,1; Apd 7,4

12 SKYRIUS
1 Pr 13,9; Apd 7,2.3
2 Pr 22,17; Pr 24,35; Pr 28,4; Įst 26,5
3 Sk 24,9; Iz 41,27; Apd 3,25
5 Pr 11,31; Pr 13,18; Pr 14,14
6 Pr 10,18.19; Įst 11,30; Hbr 11,9
7 Pr 13,4.18; Pr 13,15; Pr 15,18; Pr 17,1; Pr 17,8; Pr 18,1; Pr 22,9
8 Pr 4,26; Pr 13,4; Pr 21,33
9 Pr 13,1.3; Pr 20,1; Pr 24,62
10 Pr 26,1; Pr 43,1; Ps 105,13
11 Pr 12,14; Pr 26,7; Pr 29,17
12 Pr 20,11; Pr 26,7
13 Pr 20,1-18; Pr 20,12; Pr 26,6-11
16 Pr 13,2; Pr 20,14
17 1 Krn 16,21

[18] Faraonas tada pasišaukė Abromą ir tarė: “Ką tu man padarei? Kodėl man nesakei, kad ji tavo žmona?
[19] Kodėl sakei, kad ji tavo sesuo? Aš norėjau paimti ją sau už žmoną. Taigi štai tavo žmona, imk ją ir keliauk savo keliais”.
[20] Faraonas įsakė savo žmonėms palydėti jį, jo žmoną ir visa, ką jis turėjo.

13

Abromas su žmona ir viskuo, ką jis turėjo, išėjo iš Egipto į pietų šalį. Su jais iškeliavo ir Lotas.
[2] Abromas buvo labai turtingas: turėjo daug gyvulių, sidabro ir aukso.
[3] Jis keliavo atgal tuo pačiu keliu, kuriuo buvo atėjęs, Betelio link iki tos vietos, kur pradžioje tarp Betelio ir Ajo buvo pasistatęs palapinę,
[4] iki tos vietos, kur buvo anksčiau pasidaręs aukurą. Čia Abromas šaukėsi Viešpaties vardo.
[5] Lotas, kuris keliavo su Abromu, taip pat turėjo avių, galvijų ir palapinių.
[6] Kraštas negalėjo sutalpinti jų ir išmaitinti jų gyvulių, nes jų bandos buvo per didelės.
[7] Kilo vaidas tarp Abromo ir Loto piemenų. Tada tebegyveno tame krašte kanaaniečiai ir perizai.
[8] Abromas tarė Lotui: “Tenebūna vaidų tarp manęs ir tavęs, tarp mano piemenų ir tavo piemenų, nes esame broliai!
[9] Ar ne visa šalis tau atvira? Skirkis nuo manęs! Jei eisi į kairę, aš eisiu į dešinę, o jei tu eisi į dešinę, tai aš eisiu į kairę”.
[10] Lotas pakėlė akis ir pamatė, kad visa Jordano apylinkė – prieš Viešpačiui sunaikinant Sodomą ir Gomorą – Coaro link buvo gerai drėkinama kaip Viešpaties sodas, kaip Egipto šalis.
[11] Lotas pasirinko Jordano lygumą ir patraukė į rytus. Taip juodu išsiskyrė.
[12] Abromas gyveno Kanaano šalyje, o Lotas – lygumos miestuose: Sodomos link statėsi palapines.
[13] Sodomos žmonės buvo nedori ir labai nusidėję Viešpačiui.
[14] Viešpats tarė Abromui, kai Lotas nuo jo atsiskyrė: “Pakelk akis ir pažvelk iš vietos, kurioje esi, į šiaurę ir į pietus, į rytus ir į vakarus!
[15] Visą žemę, kurią matai, duosiu tau ir tavo palikuonims visam laikui.
[16] Padarysiu tavo palikuonių tiek daug, kiek dulkių ant žemės. Jei kas galėtų suskaičiuoti žemės dulkes, tai ir tavo palikuonis galėtų suskaičiuoti.
[17] Kelkis, pereik žemę išilgai ir skersai, nes Aš tau ją duosiu!”
[18] Abromas susivyniojo palapinę ir nuėjo iki Mamrės ąžuolų Hebrone. Ten jis pastatė Viešpačiui aukurą.

14

Anomis dienomis karalius Amrafelis iš Šinaro, karalius Arjochas iš Elasaro, Elamo karalius Kedorlaomeras ir Goimo karalius Tidalas
[2] pradėjo karą su Sodomos karaliumi Bera, Gomoros karaliumi Birša, Admos karaliumi Šinabu, Ceboimo karaliumi Šemeberu ir karaliumi Belos, dar vadinamo Coaru.
[3] Visi šitie, sudarę sąjungą, ėjo į Si-

18 Pr 20,9.10; Pr 26,10
20 Pat 21,1

13 SKYRIUS
1 Pr 12,4; Pr 12,9; Pr 14,12.16
2 Pr 24,35; Pr 26,14
3 Pr 12,8.9
4 Pr 12,7.8; Pr 21,33; Ps 116,17
6 Pr 36,7
7 Pr 12,6; Pr 15,20.21; Pr 26,20
8 1 Kor 6,7
9 Pr 13,11.14; Pr 20,15; Pr 34,10; Rom 12,18
10 Pr 2,8.10; Pr 19,17-29; Pr 19,24; Įst 34,3
12 Pr 14,12.19; Pr 19,24.25.29
13 Pr 6,11; Pr 18,20.21; Pr 39,9
14 Pr 13,11; Pr 28,14
15 2 Krn 20,7; Apd 7,5
16 Pr 22,17
18 Pr 8,20; Pr 14,13; Pr 22,8.9; Pr 23,2; Pr 26,17; Pr 35,27

14 SKYRIUS
1 Pr 10,10; Pr 11,2; Iz 11,11; Iz 21,2
2 Pr 13,10; Pr 19,22; Įst 29,23
3 Sk 34,12

dimo slėnį, kur dabar yra Druskos jūra.
[4] Dvylika metų jie tarnavo Kedorlaomeriui, o tryliktaisiais metais sukilo.
[5] Keturioliktaisiais metais atėjo Kedorlaomeris ir jo sąjungininkai. Jie sumušė refajus Aštarot Karnaime, zūzus Hame, emus Šave Kirjataimo lygumoje
[6] ir horus Seyro kalne iki El Parano, kuris siekia dykumą.
[7] Paskui jie atėjo į En Mišpatą, tai yra Kadešą, ir nusiaubė visą amalekiečių kraštą ir amoritus, kurie gyveno Hacecon Tamaroje.
[8] Tada išėjo Sodomos, Gomoros, Admos, Ceboimo ir Belos karaliai ir išsirikiavo kovai Sidimo slėnyje:
[9] prieš Elamo karalių Kedorlaomerį, Goimo karalių Tidalą, Šinaro karalių Amrafelį ir Elasaro karalių Arjochą – keturi karaliai prieš penkis.
[10] Sidimo slėnis buvo pilnas dervos duobių. Bėgdami Sodomos ir Gomoros karaliai įkrito į jas, o likusieji pabėgo į kalnus.
[11] Laimėtojai, pasigrobę visą Sodomos bei Gomoros turtą ir visas atsargas, nuėjo.
[12] Jie taip pat paėmė Abromo brolio sūnų Lotą, kuris gyveno Sodomoje, ir jo turtą.
[13] Vienas iš pabėgusiųjų atėjęs pranešė tai Abromui, hebrajui, gyvenančiam amorito Mamrės ąžuolyne; Mamrė ir jo broliai Eškolas ir Aneras buvo Abromo sąjungininkai.
[14] Abromas išgirdęs, kad jo brolio sūnus buvo išvestas į nelaisvę, apginklavo tris šimtus aštuoniolika savo išlavintų tarnų, gimusių jo namuose, ir vijosi priešą iki Dano.
[15] Jis, padalinęs savo būrį, užpuolė juos nakčia, sumušė ir vijosi juos ligi Hobos, kuri yra į kairę nuo Damasko,
[16] ir atsiėmė jų pagrobtą turtą, Lotą ir jo turtą, moteris ir žmones.
[17] Kai Abromas sugrįžo, nugalėjęs Kedorlaomerį ir karalius, kurie buvo su juo, Sodomos karalius išėjo jo pasitikti į Šavės slėnį – Karaliaus slėnį.
[18] Melchizedekas, Salemo karalius, atnešė duonos ir vyno. Jis buvo aukščiausiojo Dievo kunigas.
[19] Jis laimino jį, sakydamas: "Tebūna Abromas palaimintas aukščiausiojo Dievo, dangaus ir žemės valdovo!
[20] Tebūna šlovinamas aukščiausiasis Dievas, kuris atidavė tavo priešus į tavo rankas!" Ir Abromas davė jam dešimtinę nuo visko.
[21] Sodomos karalius tarė Abromui: "Atiduok man žmones, o turtą pasilaikyk!"
[22] Bet Abromas tarė Sodomos karaliui: "Aš, pakėlęs ranką, prisiekiu aukščiausiuoju Dievu, dangaus ir žemės valdovu:
[23] nei siūlo galo, nei kurpių dirželio, nei ko nors kito, kas tau priklauso, aš neimsiu, kad nesakytum: 'Aš padariau Abromą turtingą!'
[24] Aš nieko neimsiu, išskyrus tai, ką suvalgė jaunuoliai ir kas priklauso vyrams: Anerui, Eškolui ir Mamrei, kurie ėjo su manimi. Jie tepasiima savo dalį".

15 Po šių įvykių Viešpats prabilo į Abromą regėjime: "Nebijok, Abromai! Aš esu tavo skydas ir labai didelis atlygis!"

4 Pr 9,26
5 Pr 15,20; Įst 2,10; Įst 2,20
6 Įst 2,12.22
7 2 Krn 20,2
10 Pr 11,3; Pr 19,17.30
11 Pr 14,16.21
12 Pr 11,27; Pr 12,5; Pr 13,12
13 Pr 13,18; Pr 14,24; Pr 21,27.32; Pr 39,14; Pr 40,15
14 Pr 12,5; Pr 13,8; Pr 14,12; Pr 15,3; Pr 17,27; Pr 19,29; Įst 34,1
15 Iz 41,2.3
16 Pr 31,18
17 1 Sam 18,6; 2 Sam 18,18; Hbr 7,1
18 Pr 18,5; Ps 110,4; Apd 16,17; Hbr 7,1-10
19 Pr 14,22; Rūt 3,10
20 Pr 24,27; Hbr 7,4
22 Pr 14,2.8.10; Pr 14,19; Dan 12,7
23 2 Kar 5,16

15 SKYRIUS

1 Pr 21,17; Pr 26,24; Įst 33,29; Pat 11,18; Dan 10,1

[2] Abromas tarė: “Viešpatie Dieve! Ką Tu man duosi? Aš neturiu vaikų, mano namų paveldėtojas bus damaskietis Eliezeras.
[3] Man nedavei vaikų, ir štai tarnas, gimęs mano namuose, yra mano įpėdinis”.
[4] Viešpats atsakė jam: “Ne šitas bus tavo paveldėtojas, bet tas, kuris gims iš tavęs”.
[5] Ir, išvedęs jį laukan, tarė: “Pažvelk į dangų ir, jei gali, suskaičiuok žvaigždes! Tiek bus tavo palikuonių!”
[6] Abromas patikėjo Dievu, ir tai jam buvo įskaityta teisumu.
[7] Dievas kalbėjo: “Aš esu Viešpats, kuris tave išvedžiau iš Chaldėjos miesto Ūro, kad tu paveldėtum šitą šalį”.
[8] Abromas tarė: “Viešpatie Dieve! Iš kur galiu žinoti, kad ją paveldėsiu?”
[9] Tada Jis tarė jam: “Atvesk man trejų metų karvę, trejų metų ožką, trejų metų aviną, balandį ir jauną karvelį”.
[10] Abromas, atvedęs visus gyvulius, padalino pusiau ir padėjo kiekvieną gabalą vienas prieš kitą, tačiau paukščių nedalino.
[11] Plėšrieji paukščiai atskrido prie mėsos, bet Abromas juos nubaidė.
[12] Saulei leidžiantis, gilus miegas apėmė Abromą, siaubas ir didelė tamsa jį apėmė.
[13] Tada Viešpats tarė Abromui: “Žinok, kad tavo palikuonys bus ateiviai svetimame krašte, jie vergaus ir bus spaudžiami keturis šimtus metų.
[14] Tautą, kuriai jie vergaus, Aš teisiu, ir tada jie iš ten išeis su dideliu turtu.

2 Pr 17,18; Apd 7,5
3 Pr 14,14
4 2 Sam 7,12
5 Pr 17,19; Iš 32,13; Ps 147,4; Jer 33,22
6 Ps 32,2; Ps 106,31; Rom 4,3.9.22
7 Pr 11,28.31; Pr 12,1; Ps 105,42.44
8 Lk 1,18
10 Kun 1,17; Jer 34,18
12 Pr 2,21; Pr 28,11
13 Iš 1,11; Iš 12,40
14 Iš 6,6; Iš 12,36
15 Pr 25,8; Pr 47,30; Job 5,26
16 Iš 12,41; 1 Kar 21,26; Mt 23,32
17 Jer 34,18.19
18 Pr 12,7; Pr 17,8; Pr 24,7

16 SKYRIUS

1 Pr 11,30; Pr 12,16; Pr 15,2.3; Pr 21,9; Gal 4,24
2 Pr 3,17; Pr 20,18; Pr 30,3; Pr 30,3.9
3 Pr 12,4.5
4 Pat 30,21.23
5 Pr 31,53
6 Iš 2,15; 1 Pt 3,7

[15] O tu ramybėje nueisi pas savo tėvus ir būsi palaidotas, sulaukęs žilos senatvės.
[16] Ketvirtoji karta sugrįš čia, nes amoritų nusikaltimų saikas dar nėra pilnas”.
[17] Nusileidus saulei ir sutemus, štai pasirodė rūkstanti krosnis ir liepsnojantis deglas ir praėjo tarp tų mėsos gabalų.
[18] Tą dieną Viešpats padarė su Abromu sandorą, sakydamas: “Tavo palikuonims atidaviau visą žemę nuo Egipto upės iki didžiosios Eufrato upės:
[19] kenitus, kenazus, kadmonitus,
[20] hetitus, perizus, refajus,
[21] amoritus, kanaaniečius, girgašus ir jebusiečius”.

16

Abromo žmona Saraja neturėjo vaikų. Ji turėjo tarnaitę egiptietę, vardu Hagara.
[2] Saraja tarė Abromui: “Viešpats nedavė man vaikų gimdyti. Prašau, įeik pas mano tarnaitę, galbūt per ją aš turėsiu vaikų”. Abromas paklausė Sarajos.
[3] Abromui išgyvenus dešimt metų Kanaano šalyje, Saraja, Abromo žmona, savo tarnaitę egiptietę Hagarą davė savo vyrui Abromui už žmoną.
[4] Jis įėjo pas Hagarą, ir ji pastojo. Hagara pastojusi su panieka ėmė žiūrėti į savo valdovę.
[5] Tada Saraja tarė Abromui: “Širdgėla, kurią turiu, tegula ant tavęs! Aš pati daviau savo tarnaitę tau į glėbį, tačiau ji, pasijutusi nėščia, su panieka ėmė žiūrėti į mane. Viešpats tebūna teisėjas tarp manęs ir tavęs”.
[6] Abromas tarė Sarajai: “Tavo tarnaitė yra tavo rankose. Elkis su ja,

kaip tau patinka". Kai Saraja ėmė ją spausti, ta pabėgo.
[7] Viešpaties angelas, radęs ją prie vandens šaltinio dykumoje, prie kelio į Šūrą,
[8] tarė: "Hagara, Sarajos tarnaite, iš kur atėjai ir kur eini?" Ji atsakė: "Bėgu nuo savo valdovės Sarajos".
[9] Viešpaties angelas jai tarė: "Sugrįžk pas savo valdovę ir nusižemink prieš ją.
[10] Aš taip padauginsiu tavo palikuonis, kad jų net suskaičiuoti nebus galima.
[11] Štai tu esi nėščia ir pagimdysi sūnų. Tu jį pavadinsi Izmaeliu, nes Viešpats išgirdo apie tavo priespaudą.
[12] Tavo sūnus gyvens kaip laukinis asilas: jis bus prieš visus ir visi prieš jį, jis gyvens šalia savo brolių".
[13] Ir Viešpatį, kuris su ja kalbėjo, Hagara pavadino: "Tu esi Dievas, kuris mane matai". Nes ji sakė: "Aš tikrai mačiau Dievą, kuris mato mane".
[14] Todėl tą šulinį pavadino Lahai Roiju. Jis yra tarp Kadešo ir Beredo.
[15] Hagara pagimdė Abromui sūnų. Abromas pavadino jį vardu Izmaelis.
[16] Abromui buvo aštuoniasdešimt šešeri metai, kai Hagara pagimdė jam sūnų.

17 Kai Abromas buvo devyniasdešimt devynerių metų amžiaus, Viešpats pasirodė Abromui ir tarė: "Aš esu Dievas Visagalis, vaikščiok mano akivaizdoje ir būk tobulas.
[2] Aš sudarysiu sandorą su tavimi ir labai padauginsiu tavo palikuonis".
[3] Abromas puolė kniūbsčias, o Dievas kalbėjo:
[4] "Štai manoji sandora su tavimi: tu tapsi daugelio tautų tėvu,
[5] todėl nebesivadinsi Abromu, bet tavo vardas bus Abraomas, nes Aš tave padariau daugelio tautų tėvu.
[6] Ir padarysiu tave nepaprastai vaisingą. Iš tavęs kils tautos ir karaliai.
[7] Aš patvirtinsiu sandorą tarp savęs ir tavęs bei tavo palikuonių kaip amžiną sandorą, kad būčiau Dievas tau ir tavo palikuonims po tavęs.
[8] Aš duosiu tau ir tavo palikuonims žemę, kurioje dabar esi ateivis, visą Kanaano žemę amžinai nuosavybei ir būsiu jiems Dievas".
[9] Toliau Dievas sakė Abraomui: "Laikyk mano sandorą tu ir tavo palikuonys po tavęs per kartų kartas.
[10] Šita yra mano sandora, kurios jūs privalote laikytis. Kiekvienas vyras tarp jūsų bus apipjaustytas!
[11] Jūs apipjaustysite savo kūną, ir tai bus tarp manęs ir jūsų esančios sandoros ženklas.
[12] Kiekvienas berniukas aštuonių dienų tarp jūsų bus apipjaustytas: gimęs namuose ar iš svetimšalio nupirktas, kuris nėra iš tavo palikuonių.
[13] Kas gimsta tavo namuose ir ką nusiperki už savo pinigus, tas turi būti apipjaustytas. Ir mano sandora jūsų kūne bus amžina sandora.
[14] O neapipjaustytas vyras bus išnaikintas iš savo tautos, nes jis sulaužė mano sandorą".

7 Pr 20,1; Pr 21,17.18; Pr 22,11.15; Pr 25,18; Pr 31,11; Iš 15,22
9 Tit 2,9
10 Pr 17,20
11 Lk 1,13.31
12 Pr 21,20; Pr 25,18
13 Pr 31,42
14 Pr 24,62; Sk 13,26
15 Gal 4,22

17 SKYRIUS
1 Pr 12,7; Pr 18,1; Pr 28,3; Pr 35,11; Įst 18,13; 2 Kar 20,3
2 Pr 12,2; Pr 13,16; Pr 15,5; Pr 15,18; Pr 18,18
4 Rom 4,11.12.16
5 Neh 9,7; Rom 4,17
7 Pr 26,24; Pr 28,13; Rom 9,8; Gal 3,17
8 Pr 23,4; Pr 28,4; Kun 26,12; Apd 7,5
9 Iš 19,5
10 Apd 7,8
11 Iš 12,13.48
12 Kun 12,3
14 Iš 4,24-26

[15] Dievas toliau sakė Abraomui: “Savo žmonos Sarajos nebevadink Saraja, bet Sara bus jos vardas.
[16] Aš ją palaiminsiu ir tau duosiu iš jos sūnų. Aš ją taip laiminsiu, kad iš jos kils tautos ir tautų karaliai”.
[17] Tada Abraomas puolė veidu į žemę, juokėsi ir sakė savo širdyje: “Ar šimtamečiui begali kas gimti ir ar Sara, sulaukusi devyniasdešimties metų amžiaus, begali gimdyti?”
[18] Abraomas tarė Dievui: “Kad nors Izmaelis gyventų Tavo akivaizdoje!”
[19] Bet Dievas atsakė: “Tikrai tavo žmona Sara pagimdys tau sūnų ir tu jį pavadinsi Izaoku! Aš sudarysiu su juo amžiną sandorą ir su jo palikuonimis.
[20] Ir dėl Izmaelio Aš išklausiau tave! Aš jį palaiminau ir padarysiu jį vaisingą, ir nepaprastai padauginsiu: jis bus dvylikos kunigaikščių tėvas, ir padarysiu iš jo didelę tautą.
[21] Tačiau savo sandorą sudarysiu su Izaoku, kurį Sara pagimdys tau šiuo laiku kitais metais”.
[22] Baigęs kalbėti su juo, Dievas pasišalino.
[23] Tada Abraomas ėmė savo sūnų Izmaelį ir visus vyrus, jo namuose gimusius ir už pinigus įsigytus, ir apipjaustė jų kūnus tą pačią dieną, kaip Dievas jam buvo sakęs.
[24] Abraomas buvo apipjaustytas devyniasdešimt devynerių metų,
[25] o jo sūnus Izmaelis – trylikos metų.
[26] Tą pačią dieną buvo apipjaustytas Abraomas ir jo sūnus Izmaelis.

16 Pr 17,6; Pr 18,10; Pr 35,11; Pr 36,31
17 Pr 17,3; Pr 18,12; Pr 21,6
18 Pr 18,23
19 Pr 18,10; Pr 21,2; Pr 22,16
20 Pr 16,10; Pr 21,13.18; Pr 25,12-16
21 Pr 18,14; Pr 21,2; Pr 26,2-5
27 Pr 18,19

18 SKYRIUS

1 Pr 13,18; Pr 14,13
2 Pr 19,1; Hbr 13,2
4 Pr 19,2; Pr 24,32; Pr 43,24
5 Pr 19,8; Pr 33,10; Ts 6,18.19; Ts 13,15.16; Ts 19,5
8 Pr 19,3
9 Pr 24,67
10 2 Kar 4,16; Rom 9,9
11 Pr 17,17; Pr 31,35

[27] Ir visi jo namų vyrai, gimusieji jo namuose ir už pinigus įsigytieji, buvo apipjaustyti kartu su juo.

18

Viešpats pasirodė Abraomui prie Mamrės ąžuolų, kai jis sėdėjo palapinės prieangyje pačioje dienos kaitroje.
[2] Jis, pakėlęs akis, pamatė tris vyrus, stovinčius prieš jį. Jis išbėgo iš palapinės ir, nusilenkęs iki žemės,
[3] tarė: “Mano Viešpatie, jei radau malonę Tavo akyse, prašau, neaplenk savo tarno!
[4] Leiskite atnešti kiek vandens nusiplauti kojoms, pailsėkite po medžiu,
[5] kol atnešiu duonos kąsnį jums pasistiprinti. Po to galėsite toliau keliauti, nes tam juk atėjote pas savo tarną”. Jie tarė: “Daryk taip, kaip sakei!”
[6] Abraomas nuskubėjo į palapinę pas Sarą ir tarė: “Skubiai įmaišyk tris saikus geriausių miltų ir iškepk papločių”.
[7] Abraomas nubėgo pas gyvulius ir, paėmęs rinktinį veršiuką, padavė tarnui, o tas skubėjo jį paruošti.
[8] Jis ėmė sviesto, pieno ir veršiuką, kurį buvo paruošęs, ir patiekė jiems. O jis pats, jiems valgant, stovėjo prie jų po medžiu.
[9] Jie paklausė jį: “Kur yra tavo žmona Sara?” Jis atsakė: “Palapinėje”.
[10] Vienas iš jų tarė: “Aš tikrai sugrįšiu pas tave kitais metais šiuo laiku, ir tavo žmona Sara turės sūnų!” Tuo metu Sara klausėsi palapinės prieangyje, kuris buvo už jų.
[11] Abraomas ir Sara buvo seni, su-

laukę žilos senatvės. Sarai nebebūdavo to, kas būna moterims.
[12] Todėl Sara savyje juokėsi: "Būdama pasenusi ir mano viešpačiui esant senam, argi dar turėsiu malonumą?"
[13] Viešpats tarė Abraomui: "Kodėl Sara juokėsi, sakydama: 'Ar aš iš tikrųjų gimdysiu, būdama pasenusi?'
[14] Ar yra kas nors Viešpačiui neįmanoma? Kitais metais, numatytu laiku, Aš sugrįšiu pas tave, ir Sara turės sūnų!"
[15] Sara gynėsi, sakydama: "Aš nesijuokiau", nes išsigando. O Jis tarė: "Ne! Tu juokeisi!"
[16] Po to tie vyrai pakilo ir ėjo Sodomos link, o Abraomas ėjo su jais, norėdamas juos palydėti.
[17] Viešpats tarė: "Ar Aš slėpsiu nuo Abraomo, ką ketinu daryti?
[18] Juk Abraomas tikrai taps didele ir galinga tauta, jame bus palaimintos visos žemės tautos.
[19] Nes Aš žinau, kad jis įsakys savo vaikams ir savo namams po savęs laikytis Viešpaties kelio ir daryti, kas yra teisinga ir teisu, kad Viešpats galėtų ištesėti Abraomui, ką Jis kalbėjo apie jį".
[20] Viešpats tarė: "Sodomos ir Gomoros šauksmas yra garsus, o jų nuodėmė – labai sunki.
[21] Aš nusileisiu ir pažiūrėsiu, ar jų nusikaltimai atitinka šauksmą, pasiekusį mane. Jeigu ne, Aš sužinosiu".
[22] Tie vyrai ėjo toliau, o Abraomas pasiliko bestovįs Viešpaties akivaizdoje.
[23] Abraomas priartėjęs tarė: "Ar sunaikinsi teisųjį kartu su nusikaltėliu?
[24] Galbūt penkiasdešimt teisiųjų yra mieste. Ar tikrai sunaikinsi ir neatleisi tai vietovei dėl penkių dešimčių teisiųjų?
[25] Tai nėra Tavo būdas nužudyti teisųjį su nusikaltėliu, kad teisusis gautų tą patį kaip piktadarys! Ar visos žemės Teisėjas pasielgs neteisingai?"
[26] Viešpats tarė: "Jei Sodomos mieste rasiu penkiasdešimt teisiųjų, tai pasigailėsiu visos vietovės".
[27] Abraomas atsakė: "Štai, išdrįsau kalbėti Viešpačiui, nors esu dulkė ir pelenai.
[28] Galbūt iki penkiasdešimt teisiųjų trūks penkių. Ar dėl keturiasdešimt penkių sunaikinsi visą miestą?" Jis tarė: "Nesunaikinsiu, jei ten rasiu keturiasdešimt penkis".
[29] Abraomas toliau kalbėjo: "Galbūt ten atsiras tik keturiasdešimt?" Jis atsakė: "Dėl keturiasdešimties nesunaikinsiu".
[30] Tada jis tarė: "Nesirūstink, Viešpatie, kad drįstu kalbėti. Galbūt ten atsiras tik trisdešimt". O Jis atsakė: "Nieko nedarysiu, jei ten rasiu trisdešimt".
[31] Tada jis tarė: "Štai išdrįsau kalbėti Viešpačiui. Galbūt ten atsiras dvidešimt!" O Jis tarė: "Nesunaikinsiu ir dėl dvidešimties".
[32] Tada jis tarė: "Nesirūstink, Viešpatie, jei išdrįsiu dar kartą kalbėti. Galbūt ten atsiras dešimt?" O Jis atsakė: "Nesunaikinsiu ir dėl dešimties".
[33] Viešpats, baigęs kalbėti su Abraomu, nuėjo, o Abraomas sugrįžo į savo vietą.

12 Pr 17,17; Lk 1,18; 1 Pt 3,6
14 Pr 17,21; Pr 18,10; Jer 32,17
16 Rom 15,24
17 Ps 25,14
18 Apd 3,25.26
19 Įst 4,9.10; Įst 6,6.7
20 Pr 4,10; Pr 13,13; Pr 19,13
21 Pr 11,5; Įst 8,2; Įst 13,3
22 Pr 18,16; Pr 19,1
23 Pr 20,4; Sk 16,22; Job 9,22; Hbr 10,22
25 Įst 1,16.17; Įst 32,4; Iz 3,10.11
26 Jer 5,1
27 Pr 3,19
32 Ts 6,39; Jok 5,16

19 SKYRIUS

1 Pr 18,1-5; Pr 18,2.16.22

19

Kai du angelai vakare atėjo į Sodomą, Lotas sėdėjo Sodomos vartuose. Lotas, pama-

tęs juos, atsikėlė jų pasitikti ir nusilenkė iki žemės.
[2] Jis tarė: “Mano viešpačiai, prašau, užsukite į savo tarno namus, pernakvokite ir nusiplaukite kojas. Anksti atsikėlę, galėsite eiti savo keliu”. Bet jie atsakė: “Ne, mes nakvosime gatvėje”.
[3] Jis taip maldavo juos, kad jie užsuko pas jį ir įėjo į jo namus. Jis paruošė jiems vaišes, iškepė neraugintos duonos, ir jie valgė.
[4] Jiems dar neatsigulus, visi Sodomos miesto vyrai, jauni ir seni, iš visų miesto dalių apsupo namus.
[5] Jie pašaukė Lotą ir tarė: “Kur yra tie vyrai, kurie šįvakar atėjo pas tave? Išvesk juos laukan, kad mes juos pažintume”.
[6] Lotas išėjo pas juos į prieangį ir, užrakinęs duris,
[7] tarė: “Mano broliai, prašau, nesielkite taip piktai!
[8] Aš turiu dvi dukteris, kurios dar nepažino vyro. Leiskite man jas išvesti pas jus ir darykite su jomis, kaip jums patinka. Tik tiems vyrams nieko nedarykite, nes jie atėjo po mano stogu”.
[9] Bet jie tarė: “Šalin! Jis čia atvyko, kad gyventų kaip ateivis, o nori teisėju būti! Dabar mes pasielgsime su tavimi pikčiau negu su jais”. Jie smarkiai veržėsi prie Loto, norėdami išlaužti duris.
[10] Tačiau vyrai savo rankomis įtempė Lotą į namą ir užrakino duris.
[11] O tuos, kurie buvo prie namo durų, jie apakino, mažus ir didelius, kad jie nebesurastų durų.
[12] Lotui juodu tarė: “Ar turi čia ką nors iš savųjų: žentus, sūnus, dukteris? Išvesk juos iš šios vietos!

2 Pr 18,4; Pr 24,32; Lk 24,28; Hbr 13,2
3 Pr 18,6-8; Iš 12,8
5 Pr 4,1; Ts 19,22; Iz 3,9
6 Ts 19,23
8 Pr 18,5; Ts 19,24
9 Iš 2,14; 2 Pt 2,7.8
11 Pr 20,17
12 2 Pt 2,7.9
13 Pr 18,20; 1 Krn 21,15
14 Iš 9,21; Sk 16,21.24.26.45; Mt 1,18
15 Apr 18,4
16 Ps 34,22; Lk 18,13; 2 Pt 2,7
17 Pr 14,10; Jer 48,6; Mt 24,16-18
18 Apd 10,14
21 Job 42,8.9
22 Pr 13,10; Pr 14,2; Iš 32,10
24 Kun 10,2; Įst 29,23

[13] Mes sunaikinsime šitą vietą, kadangi jų garsus šauksmas pasiekė Viešpatį ir Jis mus siuntė ją sunaikinti”.
[14] Lotas išėjęs kalbėjo žentams, kurie buvo vedę jo dukteris: “Išeikite iš šios vietos, nes Viešpats sunaikins miestą”. Bet žentams atrodė, kad jis juokauja.
[15] Išaušus angelai ragino Lotą, sakydami: “Imk žmoną ir abi dukteris, kurios čia yra, kad nebūtumėte sunaikinti dėl miesto kaltės”.
[16] Kadangi jis delsė, tai tie vyrai nutvėrė jį už rankos, jo žmoną ir abi dukteris, nes Viešpats jų pasigailėjo, ir išvedę paleido už miesto ribų.
[17] Išvedę juos, tarė: “Gelbėk savo gyvybę! Nežiūrėk atgal ir nesustok kur nors apylinkėje! Bėk į kalną, kad nežūtum!”
[18] Lotas jiems atsakė: “O ne, mano Viešpatie!
[19] Aš, Tavo tarnas, radau malonę Tavo akyse, ir man parodei didelį gailestingumą, išgelbėdamas mano gyvybę. Negaliu bėgti į kalną, kad kas bloga nenutiktų ir nenumirčiau.
[20] Štai arti yra miestas. Leisk man į jį bėgti – jis yra mažas, ir aš jame išsigelbėsiu”.
[21] Jis tarė jam: “Štai išklausiau tave ir dėl šito. Aš nesunaikinsiu miesto, apie kurį kalbėjai.
[22] Skubėk, gelbėkis tenai. Nes Aš nieko negaliu daryti, kol nuvyksi ten”. Todėl tą miestą pavadino Coaru.
[23] Saulei tekant, Lotas įėjo į Coarą.
[24] Tuomet Viešpats siuntė ant Sodomos ir Gomoros sieros ir ugnies lietų.

[25] Jis sunaikino tuos miestus, visą apylinkę, visus miesto gyventojus ir augalus.
[26] Bet Loto žmona pažvelgė atgal ir pavirto druskos stulpu.
[27] Anksti rytą Abraomas atėjo į tą vietą, kur jis stovėjo Viešpaties akivaizdoje,
[28] ir pažvelgė Sodomos ir Gomoros link ir į visą jų apylinkę; jis matė kylančius nuo žemės dūmus kaip iš krosnies.
[29] Dievas, sunaikindamas tos apylinkės miestus, atsiminė Abraomą ir išvedė Lotą iš pražūties, kai sugriovė miestus, kuriuose Lotas gyveno.
[30] Lotas ir jo abi dukterys išėjo iš Coaro ir apsigyveno kalne, nes jis bijojo gyventi Coare. Jie apsigyveno oloje, jis ir abi jo dukterys.
[31] Tada vyresnioji tarė jaunesniajai: "Mūsų tėvas senas, ir žemėje nebeliko vyro, kuris galėtų įeiti pas mus, kaip priimta visoje žemėje.
[32] Eime, nugirdysime vynu savo tėvą ir atsigulsime prie jo, kad iš tėvo susilauktume palikuonių!"
[33] Jos tą naktį nugirdė vynu savo tėvą. Po to vyresnioji įėjo ir gulėjo su savo tėvu, o tas nepajuto, kada ji atsigulė nė kada atsikėlė.
[34] Kitą dieną vyresnioji tarė jaunesniajai: "Aš praėjusią naktį gulėjau su savo tėvu. Nugirdykime jį vynu ir šiąnakt. Po to eik, atsigulk prie jo, kad iš savo tėvo susilauktum palikuonio!"
[35] Taigi jos ir kitą naktį nugirdė vynu tėvą. Paskui jaunesnioji įėjo ir gulėjo su juo, o jis nepajuto, kada ji atsigulė nė kada atsikėlė.
[36] Taip abi Loto dukterys pastojo nuo savo tėvo.
[37] Vyresnioji pagimdė sūnų ir jį pavadino Moabu. Jis yra ligi šiol tebegyvenančių moabitų tėvas.
[38] Jaunesnioji pagimdė sūnų ir jį pavadino Amonu. Jis yra ligi šiol tebegyvenančių amonitų tėvas.

25 Ps 107,34
26 Lk 17,32
27 Pr 18,22
28 Apr 9,2; Apr 18,9
29 Pr 8,1; Pr 18,23
30 Pr 19,17.19
31 Pr 16,2.4; Pr 38,8.9
32 Mk 12,19
37 Įst 2,9
38 Įst 2,19

20

Iš ten Abraomas traukė toliau į pietų šalį ir apsigyveno Gerare tarp Kadešo ir Šūro.
[2] Abraomas sakė apie savo žmoną Sarą: "Ji yra mano sesuo". Tada Abimelechas, Geraro karalius, paėmė Sarą.
[3] Bet Dievas sapne pasirodė Abimelechui ir tarė: "Tu mirsi dėl moters, kurią paėmei, nes ji turi vyrą".
[4] Abimelechas dar nebuvo jos palietęs. Jis tarė: "Viešpatie, ar žudysi niekuo nekaltą tautą?
[5] Argi Abraomas man nesakė: 'Ji yra mano sesuo'? Ir ar ji pati nesakė: 'Jis yra mano brolis'? Nekalta širdimi ir tyromis rankomis tai padariau".
[6] Dievas tarė jam sapne: "Aš žinau, kad tai darei nekalta širdimi, todėl tave sulaikiau, kad man nenusidėtum ir jos nepaliestum.
[7] Taigi dabar sugrąžink vyrui žmoną, nes jis yra pranašas. Jis melsis už tave, ir tu išliksi gyvas. O jei nesugrąžinsi, tai žinok, kad tikrai mirsi su visais savaisiais!"
[8] Abimelechas, atsikėlęs anksti rytą, sušaukė visus savo tarnus ir papasakojo jiems sapną. Žmonės labai nusigando.
[9] Abimelechas pasikvietė Abraomą ir jam tarė: "Ką mums padarei? Ir kuo aš tau nusidėjau, kad užtraukei man ir mano karalystei tokią didelę nuodėmę? Tu neturė-

20 SKYRIUS
1 Pr 12,9; Pr 16,7.14; Pr 18,1; Pr 26,1.6
2 Pr 12,11-13; Pr 12,15; Pr 26,7
3 Pr 20,7; Job 33,15; Ps 105,14
4 Pr 18,23-25
5 2 Kar 20,3
6 Pr 39,9; 1 Sam 25,26.34
7 Pr 2,17; Sk 16,32.33; 1 Sam 7,5
9 Pr 26,10; Pr 34,7; Pr 39,9

jai pasielgti su manimi taip, kaip pasielgei".
[10] Abimelechas tęsė toliau: "Ką galvojai taip darydamas?"
[11] Abraomas atsakė: "Aš galvojau, kad šioje šalyje nėra Dievo baimės ir dėl mano žmonos jie užmuš mane.
[12] Bet ji iš tikrųjų yra mano sesuo: mano tėvo duktė, tik ne mano motinos, ir ji tapo mano žmona.
[13] Kai Dievas mane išvedė iš mano tėvo namų, aš jai tariau: "Padaryk man tą malonę – visur, kur nueisime, sakyk apie mane: 'Jis yra mano brolis' ".
[14] Abimelechas davė Abraomui avių, galvijų, tarnų bei tarnaičių ir sugrąžino jam jo žmoną Sarą.
[15] Abimelechas tarė: "Štai mano kraštas tau atviras, įsikurk, kur tau patinka!"
[16] O Sarai jis pasakė: "Aš daviau tavo broliui tūkstantį sidabrinių. Tebūna tai įrodymas visiems, kurie yra su tavimi, ir kitiems, kad esi nekalta".
[17] Abraomas meldė Dievą, ir Jis pagydė Abimelechą, jo žmoną ir tarnaites, kad jos gimdytų.
[18] Nes Viešpats buvo padaręs nevaisingomis visas moteris Abimelecho namuose dėl Abraomo žmonos Saros.

21 Viešpats aplankė Sarą ir įvykdė, ką jai buvo pažadėjęs.
[2] Sara pastojo ir sulaukusiam senatvės Abraomui pagimdė sūnų tuo metu, kurį Dievas buvo jam nurodęs.
[3] Abraomas pavadino iš Saros gimusį sūnų Izaoku.
[4] Izaokas pagal Dievo įsakymą aštuntą dieną buvo apipjaustytas.
[5] Abraomas buvo šimto metų, kai jam gimė sūnus Izaokas.
[6] Sara tarė: "Dievas man suteikė juoko, ir visi kiti, kas išgirs, juoksis su manimi.
[7] Kas būtų pasakęs Abraomui, kad Sara maitins kūdikį? Aš pagimdžiau jam sūnų jo senatvėje".
[8] Kai vaikas paaugo ir buvo nujunkytas, Abraomas tą dieną iškėlė didelį pokylį.
[9] Sara pamatė egiptietės Hagaros sūnų, kurį ta pagimdė Abraomui, besišaipantį iš Izaoko,
[10] ir tarė Abraomui: "Išvaryk šitą vergę ir jos sūnų! Jis nebus paveldėtojas drauge su mano sūnumi Izaoku".
[11] Tai labai nepatiko Abraomui dėl jo sūnaus.
[12] Tačiau Dievas tarė Abraomui: "Nesisielok dėl berniuko ir dėl vergės! Visa, ką Sara tau sako, klausyk jos! Nes iš Izaoko tau bus pašaukti palikuonys.
[13] Bet ir vergės sūnų padarysiu didele tauta, nes jis yra tavo palikuonis".
[14] Abraomas, atsikėlęs anksti rytą, ėmė duonos bei odinę vandens ir davė Hagarai, uždėdamas jai ant pečių, atidavė vaiką ir išleido. Ji išėjusi klaidžiojo Beer Šebos dykumoje.
[15] Išsibaigus vandeniui odinėje, ji paliko vaiką po vienu krūmokšniu.
[16] Paėjusi atsisėdo priešais jį lanko šūvio atstumu. Ji sakė: "Negaliu matyti mirštančio vaiko". Ir graudžiai verkė.
[17] Dievas išgirdo berniuko balsą, ir Dievo angelas iš dangaus tarė Ha-

11 Pr 12,12; Pr 26,7; Pat 16,6
12 Pr 11,29
13 Pr 12,1-9; Pr 12,11-13; Pr 20,5
14 Pr 12,16
15 Pr 13,9; Pr 34,10; Pr 47,6
16 Pr 24,65; Pr 26,11
17 Pr 21,2; Job 42,9
18 Pr 12,17
21 SKYRIUS
1 1 Sam 2,21; Gal 4,23.28
2 Pr 17,21; Pr 18,10.14; Hbr 11,11.12
3 Pr 17,19.21
4 Pr 17,10.12; Apd 7,8
5 Pr 17,1.17
6 Iz 54,1; Lk 1,58
7 Pr 18,11.12
9 Pr 16,1.4.15; Gal 4,29
10 Gal 3,18; Gal 4,30
11 Pr 17,18
12 Rom 9,7.8
13 Pr 16,10; Pr 17,20; Pr 21,18; Pr 25,12-18
14 Jn 8,35
17 Pr 22,11; Iš 3,7

garai: "Kas tau, Hagara? Nebijok! Dievas išgirdo berniuko balsą.
[18] Kelkis, imk berniuką ir laikyk jį tvirtai savo rankose, nes Aš jį padarysiu didele tauta!"
[19] Dievas atvėrė jai akis, ir ji pamatė šulinį. Nuėjusi pripildė odinę vandens ir pagirdė berniuką.
[20] Dievas buvo su juo. Jis užaugo, gyveno dykumoje ir tapo šauliu.
[21] Jis gyveno Parano dykumoje, ir jo motina parinko jam žmoną iš Egipto šalies.
[22] Anuo metu Abimelechas ir jo kariuomenės vadas Picholas kalbėjo Abraomui: "Dievas yra su tavimi visame, ką tu darai.
[23] Dabar tad prisiek Dievu, kad nekenksi nei man, nei mano vaikams, nei jų palikuonims, bet kaip aš maloningai su tavimi elgiausi, taip ir tu elgsiesi su manimi ir mano kraštu, kuriame gyveni kaip ateivis!"
[24] Abraomas atsakė: "Prisiekiu".
[25] Tačiau Abraomas priekaištavo Abimelechui dėl šulinio, kurį Abimelecho tarnai buvo pasigrobę.
[26] Abimelechas atsakė: "Aš nežinau, kas tai padarė. Tu man nieko nesakei, aš nieko apie tai negirdėjau iki šios dienos".
[27] Abraomas davė Abimelechui avių ir jaučių, ir juodu sudarė sandorą.
[28] Abraomas atskyrė septynis ėriukus.
[29] Abimelechas klausė Abraomo: "Ką gi reiškia šie septyni ėriukai, kuriuos tu atskyrei?"
[30] Jis atsakė: "Tuos septynis ėriukus turi priimti iš manęs kaip įrodymą, kad aš iškasiau šitą šulinį".
[31] Ta vieta buvo pavadinta Beer Šeba, nes ten jie abu prisiekė.
[32] Taip juodu padarė sutartį Beer Šeboje. Abimelechas ir jo kariuomenės vadas Picholas sugrįžo į filistinų kraštą.
[33] Abraomas pasodino giraitę Beer Šeboje ir ten šaukėsi Viešpaties, amžinojo Dievo, vardo.
[34] Abraomas gyveno ilgą laiką kaip ateivis filistinų krašte.

22

Po šių įvykių Dievas mėgino Abraomą. Jis tarė jam: "Abraomai!" Tas atsiliepė: "Aš čia!"
[2] Tada Jis tarė: "Imk Izaoką, savo vienintelį sūnų, kurį myli, ir eik į Morijos šalį, ten aukok jį kaip deginamąją auką ant kalno, kurį tau parodysiu!"
[3] Abraomas atsikėlė anksti rytą, pasibalnojo asilą, pasiėmė jaunuolius ir Izaoką, savo sūnų, prisiskaldė malkų deginamajai aukai ir išėjo į vietą, kurią jam Dievas buvo nurodęs.
[4] Trečią dieną Abraomas iš tolo pamatė tą vietą.
[5] Abraomas tarė savo jaunuoliams: "Pasilikite čia su asilu, o mes su sūnumi nueisime ten ir pagarbinę sugrįšime pas jus".
[6] Abraomas, paėmęs malkas deginamajai aukai, uždėjo ant savo sūnaus Izaoko pečių, o pats pasiėmė ugnies ir peilį. Jiems beeinant,
[7] Izaokas tarė savo tėvui: "Mano tėve!" O tas atsiliepė: "Aš čia, sūnau!" Jis klausė: "Štai ugnis ir malkos! Bet kur yra ėriukas deginamajai aukai?"
[8] Abraomas atsakė: "Dievas parūpins sau ėriuką deginamajai aukai, mano sūnau!" Taip juodu ėjo toliau.

18 Pr 16,10; Pr 21,13; Pr 25,12-16
19 Sk 22,31
20 Pr 16,12; Pr 28,15; Pr 39,2.3.21
21 Pr 24,4
22 Pr 20,2.14; Pr 26,26; Pr 26,28
23 Joz 2,12
25 Pr 26,15.18.20-22
27 Pr 26,31; Pr 31,44
29 Pr 33,8
30 Pr 31,48.52
31 Pr 21,14; Pr 26,33
33 Pr 4,26; Pr 12,8; Pr 13,4; Pr 26,25; Įst 32,40; Įst 33,27

22 SKYRIUS

1 Hbr 11,17
2 Pr 8,20; Pr 22,12.16; Pr 31,54; 2 Krn 3,1; Jn 5,20
5 Hbr 11,19
6 Jn 19,17
8 Iš 12,3-6; Jn 1,29.36

[9] Jiems atėjus į vietą, kurią Dievas buvo nurodęs, Abraomas pastatė aukurą, uždėjo ant jo malkas, surišo savo sūnų Izaoką ir jį uždėjo ant aukuro.
[10] Abraomas ištiesė savo ranką ir paėmė peilį, kad nužudytų sūnų.
[11] Viešpaties angelas pašaukė jį iš dangaus: “Abraomai! Abraomai!” Tas atsakė: “Aš čia!”
[12] “Nekelk savo rankos prieš vaiką ir nieko jam nedaryk! Dabar žinau, kad bijai Dievo ir nepagailėjai man savo vienintelio sūnaus”.
[13] Abraomas, pakėlęs akis, pamatė netoliese aviną, įstrigusį ragais į tankų krūmokšnį. Jis paėmė jį ir aukojo deginamąją auką savo sūnaus vietoje.
[14] Abraomas pavadino tą vietą “Viešpats mato”. Ir šiandien dar sakoma: “Ant kalno, kur Viešpats mato”.
[15] Viešpaties angelas antrą kartą pašaukė Abraomą iš dangaus
[16] ir tarė: “Savimi prisiekiu, – sako Viešpats, – kadangi tu tai padarei ir nepagailėjai savo vienintelio sūnaus,
[17] Aš laiminte tave palaiminsiu ir dauginte padauginsiu tavo palikuonis, kad jų bus kaip žvaigždžių danguje ir kaip smilčių jūros pakrantėje. Tavo palikuonys užims savo priešų vartus,
[18] ir tavo palikuonyse bus palaimintos visos žemės tautos dėl to, kad paklausei mano balso”.
[19] Abraomas sugrįžo pas jaunuolius, ir jie nuėjo į Beer Šebą; ir Abraomas gyveno Beer Šeboje.
[20] Po šių įvykių Abraomui buvo pranešta: “Milka pagimdė sūnų tavo broliui Nahorui:
[21] pirmagimį Ucą ir Būzą, jo brolį, ir Kemuelį, Aramo tėvą,
[22] Kesedą, Hazoją, Pildašą, Idlafą ir Betuelį”.
[23] Betuelio duktė buvo Rebeka. Šituos aštuonis Milka pagimdė Abraomo broliui Nahorui.
[24] Be to, jo sugulovė Reuma pagimdė Tebachą, Gahamą, Tahašą ir Maaką.

23

Sara gyveno šimtą dvidešimt septynerius metus.
[2] Ji mirė Kirjat Arboje, tai yra Hebrone, Kanaano krašte. Ir Abraomas atėjo Saros apraudoti ir apverkti.
[3] Abraomas paliko mirusiąją ir kalbėjo Heto vaikams:
[4] “Aš esu ateivis ir svečias tarp jūsų. Duokite man nuosavybėn žemės kapui palaidoti mirusiąją”.
[5] Heto vaikai atsakė Abraomui:
[6] “Paklausyk mūsų, viešpatie! Tu esi Dievo kunigaikštis tarp mūsų. Laidok savo mirusiąją geriausiame mūsų kape! Nė vienas iš mūsų tau neatsakys kapo, kad galėtum palaidoti mirusiąją”.
[7] Abraomas atsistojęs nusilenkė hetitams, to krašto žmonėms,
[8] ir toliau kalbėjo: “Jei sutinkate, kad palaidočiau savo mirusiąją, tai paklausykite manęs ir prašykite už mane Efroną, Coharo sūnų,
[9] kad jis man parduotų Machpelos olą, kuri jam priklauso ir yra jo lauko gale! Už tiek, kiek ji verta, jis man ją teparduoda nuosavybėn kapinėms”.
[10] Tuo metu Efronas sėdėjo tarp Heto vaikų. Hetitas Efronas, girdint hetitams, atėjusiems prie miesto vartų, kalbėjo:
[11] “Ne, mano viešpatie, paklausyk

9 Hbr 11,17-19
11 Pr 16,7-11; Pr 21,17.18; Pr 31,11
12 Pr 22,2.16; 1 Sam 15,22; Jok 2,21.22
16 Ps 105,9
17 Pr 13,16; Pr 15,5; Pr 17,16; Pr 24,60; Pr 26,3.24; Pr 26,4; Pr 32,12
18 Pr 12,3; Pr 18,18; Pr 18,19; Pr 22,3.10; Pr 26,4; Pr 26,5
19 Pr 21,31
20 Pr 11,29; Pr 24,15
21 Job 1,1; Job 32,2
23 Pr 24,15; Rom 9,10

23 SKYRIUS

2 Pr 13,18; Pr 23,19; Joz 14,15; Joz 15,13; Joz 21,11
3 Pr 10,15; Pr 15,20
4 Pr 17,8; Apd 7,5.16
6 Pr 13,2; Pr 14,14; Pr 24,35
9 Pr 25,9
10 Pr 23,18; Pr 34,20.24
11 2 Sam 24,21-24
15 Iš 30,13

manęs! Žemę aš tau dovanoju ir olą, kuri yra joje. Savo tautiečių akyse aš tau ją dovanoju. Laidok savo mirusiąją".
[12] Abraomas nusilenkė to krašto žmonėms
[13] ir, jiems girdint, kalbėjo Efronui: "Malonėk paklausyti manęs! Aš duosiu tau pinigus už lauką. Paimk juos iš manęs, kad galėčiau ten palaidoti savo mirusiąją".
[14] Efronas atsakė Abraomui:
[15] "Paklausyk manęs, viešpatie! Tas žemės sklypas vertas keturių šimtų šekelių sidabro. Ką tai reiškia man ar tau? Palaidok savo mirusiąją".
[16] Abraomas sutiko su Efronu. Pirklių naudojamais pinigais jis atsvėrė Efronui keturis šimtus šekelių sidabro, kurį šis, hetitams girdint, minėjo.
[17] Taip Efrono sklypas su ola, kuris buvo Machpeloje, ties Mamre, visi medžiai lauke, kurie augo aplinkui, tapo
[18] Abraomo nuosavybe, matant hetitams, kurie buvo ten.
[19] Abraomas palaidojo savo žmoną Sarą Machpelos lauko oloje, esančioje ties Mamre, Hebrone, Kanaano šalyje.
[20] Taip sklypas ir ola, kuri buvo jame, iš hetitų perėjo Abraomo nuosavybėn kapinėms.

24 Abraomas paseno ir sulaukė žilos senatvės. Viešpats viskuo jį laimino.
[2] Abraomas tarė savo namų vyriausiajam tarnui, kuris prižiūrėjo visa, kas jam priklausė: "Dėk savo ranką po mano šlaunimi,
[3] kad prisaikdinčiau tave Viešpaties, žemės ir dangaus Dievo vardu, kad neimsi žmonos mano sūnui iš kanaaniečių dukterų, tarp kurių gyvenu,
[4] bet vyksi į mano kraštą, pas mano gimines, ir ten paimsi žmoną mano sūnui Izaokui".
[5] Tarnas jam atsakė: "O gal ta moteris nenorės eiti su manimi į šitą kraštą? Ar tuomet turėsiu sugrąžinti tavo sūnų į tą kraštą, iš kurio išvykai?"
[6] Abraomas jam tarė: "Saugokis, kad negrąžintum mano sūnaus tenai!
[7] Viešpats, dangaus Dievas, kuris mane išvedė iš mano tėvo namų, iš mano gimtojo krašto, man kalbėjo ir prisiekė: 'Tavo palikuonims duosiu šį kraštą'. Jis siųs savo angelą pirma tavęs, ir tu iš ten paimsi žmoną mano sūnui.
[8] O jei ta moteris nenorės eiti su tavimi, būsi laisvas nuo šito įpareigojimo. Tik mano sūnaus nesugrąžink tenai!"
[9] Tada tarnas padėjo savo ranką po savo valdovo Abraomo šlaunimi ir jam prisiekė.
[10] Tarnas ėmė dešimt savo valdovo kupranugarių, geriausių bei brangiausių dovanų ir išvyko į Mesopotamiją, į Nahoro miestą.
[11] Vakare leido kupranugariams pailsėti už miesto, prie vandens šulinio, tuo metu, kai moterys eina semti vandens.
[12] Jis meldėsi: "Viešpatie, mano valdovo Abraomo Dieve, duok man sėkmę šiandien ir tuo parodyk savo malonę mano valdovui Abraomui!
[13] Štai stoviu prie šulinio, o miesto gyventojų dukterys ateis semti vandens.
[14] Jei mergaitė, kuriai sakysiu:

16 Jer 32,9.10
17 Pr 25,9; Pr 49,29-32; Pr 50,13
20 Jer 32,10.11

24 SKYRIUS

1 Pr 12,2; Pr 13,2; Pr 18,11; Pr 21,5; Pr 24,35
2 Pr 15,2; Pr 24,10; Pr 39,4-6; Pr 47,29
3 Pr 14,19.22; Įst 7,3
4 Pr 12,1; Pr 28,2
7 Pr 12,1; Pr 12,7; Pr 13,15; Pr 15,18; Pr 17,8; Pr 24,3; Iš 23,20.23; Iš 33,2
8 Joz 2,17-20
10 Pr 11,31.32; Pr 22,20; Pr 24,2.22; Pr 27,43; Pr 29,5
11 Iš 2,16
12 Iš 3,6.15; Neh 1,11
13 Pr 24,43; Iš 2,16
14 Ts 6,17.37

'Prašau, palenk savo ąsotį ir leisk man atsigerti', atsakys: 'Gerk! Aš ir tavo kupranugarius pagirdysiu', ji bus ta, kurią paskyrei savo tarnui Izaokui. Iš to suprasiu, kad parodei malonę mano valdovui".
[15] Jam dar nebaigus kalbėti, atėjo Rebeka, Abraomo brolio Nahoro žmonos Milkos sūnaus Betuelio duktė, nešina ąsočiu ant peties.
[16] Mergina buvo labai graži, mergaitė, kurios joks vyras nebuvo pažinęs. Ji, nusileidusi prie šulinio ir pasisėmusi vandens, lipo aukštyn.
[17] Tarnas nuskubėjo jos pasitikti ir tarė: "Duok man truputį vandens atsigerti iš savo ąsočio!"
[18] Ji atsakė: "Gerk, mano viešpatie!" Skubiai nuleidusi ąsotį sau ant rankos, davė jam gerti.
[19] Jam atsigėrus, ji tarė: "Ir tavo kupranugarius pagirdysiu".
[20] Skubiai išpylusi savo ąsotį į lovį, vėl nubėgo prie šulinio. Taip ji pagirdė visus jo kupranugarius.
[21] Tuo metu jis tylomis ją stebėjo, norėdamas patirti, ar Viešpats padarė jo kelionę sėkmingą, ar ne.
[22] Kupranugariams atsigėrus, jis išėmė auksinę sagtį kaktai, sveriančią pusę šekelio, ir dvi apyrankes, sveriančias dešimt šekelių aukso,
[23] ir klausė: "Kieno duktė esi? Ar yra tavo tėvo namuose mums vietos pernakvoti?"
[24] Ji atsakė: "Aš esu duktė Betuelio, Milkos sūnaus, kurį ji pagimdė Nahorui".
[25] Ji tęsė: "Šiaudų ir pašaro pas mus daug, taip pat ir vietos nakvynei".
[26] Vyras nusilenkė ir pagarbino Viešpatį:

15 Pr 22,20.23; Pr 24,45; Pr 25,20; Iz 65,24; Rom 9,10
16 Pr 12,11; Pr 26,7; Pr 29,17
18 1 Pt 3,8.9
21 Pr 24,12-14.27.52
22 Iš 32,2.3
24 Pr 22,23; Pr 24,15
26 Iš 4,31
27 Pr 24,21.48; Pr 32,10; Iš 18,10
29 Pr 29,5.13
31 Ts 17,2
32 Pr 19,2; Pr 43,24
33 Jn 4,34
35 Pr 13,2; Pr 24,1
36 Pr 21,1-7; Pr 21,10; Pr 25,5
37 Pr 24,2-4

[27] "Tebūna palaimintas Viešpats, mano valdovo Abraomo Dievas, kuris buvo malonus ir teisingas mano valdovui ir atvedė mane teisingu keliu į mano valdovo brolio namus!"
[28] Mergaitė, nubėgusi namo, pranešė visiems, kas atsitiko.
[29] Rebeka turėjo brolį, vardu Labaną. Ir Labanas išbėgo pas vyrą prie šulinio.
[30] Pamatęs sagtį ir apyrankes ant sesers rankų ir išgirdęs sesers Rebekos žodžius: "Taip kalbėjo tas vyras", atėjo jis pas tą vyrą, kuris stovėjo šalia kupranugarių prie šulinio,
[31] ir jam tarė: "Ateik pas mus, Viešpaties palaimintasis! Ko stovi lauke? Aš paruošiau namą ir vietą kupranugariams".
[32] Taip jis tą vyrą parsivedė į savo namus, nubalnojo kupranugarius, padavė šiaudų bei pašaro jiems ir vandens jam ir su juo buvusiems vyrams kojoms nuplauti.
[33] Ir jam buvo paduota maisto, bet jis tarė: "Aš nevalgysiu, kol nepasakysiu, dėl ko esu siųstas". Labanas tarė: "Kalbėk!"
[34] Jis tarė: "Aš esu Abraomo tarnas.
[35] Viešpats labai palaimino mano valdovą: jis tapo didžiu ir Jis jam davė avių ir galvijų, sidabro ir aukso, tarnų ir tarnaičių, kupranugarių ir asilų.
[36] Mano valdovo žmona Sara senatvėje pagimdė sūnų mano valdovui, kuriam jis atidavė viską, ką turėjo.
[37] Mano valdovas mane prisaikdino: 'Neimk mano sūnui žmonos iš kanaaniečių dukterų, kurių šalyje gyvenu,

38 bet keliauk į mano tėvo namus, pas mano gimines, ir ten surask mano sūnui žmoną'.
39 Tada atsakiau savo valdovui: 'O gal ta moteris nesutiks keliauti su manimi?'
40 Bet jis man tarė: 'Viešpats, kurio akivaizdoje vaikščioju, siųs su tavimi angelą ir padarys tavo kelionę sėkmingą, ir tu paimsi mano sūnui žmoną iš mano giminės ir iš mano tėvo namų.
41 Jeigu, tau atvykus pas mano gimines, jie tau jos neduos, būsi laisvas nuo priesaikos'.
42 Šiandien, atėjęs prie šulinio, tariau: 'Viešpatie, mano valdovo Abraomo Dieve, jei darai mano kelionę sėkmingą,
43 tai aš dabar atsistosiu prie šito vandens šulinio. Ta mergaitė, kuriai atėjus semti vandens tarsiu: 'Duok man truputį vandens atsigerti iš savo ąsočio',
44 o ji atsakys: 'Gerk, ir tavo kupranugarius pagirdysiu', bus moteris, kurią Viešpats paskyrė mano valdovo sūnui'.
45 Man dar nebaigus kalbėti, atėjo Rebeka su ąsočiu ant peties ir, nusileidusi prie šulinio, sėmė. Tada jai tariau: 'Duok man gerti!'
46 Ji, skubiai nuleidusi ąsotį nuo peties, tarė: 'Gerk! Aš ir tavo kupranugarius pagirdysiu!' Aš gėriau, o ji pagirdė ir kupranugarius.
47 Po to paklausiau: 'Kieno tu duktė?' Ji atsakė: 'Esu duktė Betuelio, Nahoro sūnaus, kurį Milka jam pagimdė'. Tada užkabinau sagtį ant jos kaktos ir uždėjau apyrankes jai ant rankų.
48 Nusilenkęs pagarbinau Viešpatį ir palaiminau mano valdovo

38 Pr 24,4
39 Pr 24,5
40 Pr 5,22.24; Pr 17,1; Pr 24,7
41 Pr 24,8
42 Pr 24,12
43 Pr 24,13
45 Pr 24,15; 1 Sam 1,13
48 Pr 22,23; Pr 24,26.52; Pr 24,27
49 Joz 2,14
50 Pr 31,24.29; Ps 118,23
51 Pr 20,15
52 Pr 24,26.48
53 Iš 3,22; Iš 11,2; Iš 12,35; 2 Krn 21,3
54 Pr 24,56.59; Pr 30,25
59 Pr 35,8
60 Pr 17,16; Pr 22,17; Pr 28,14

Abraomo Viešpatį Dievą, kuris mane atvedė teisingu keliu, kad imčiau mano valdovo brolio dukterį jo sūnui.
49 Taigi dabar, jei norite parodyti mano valdovui malonę ir ištikimybę, sakykite, o jei ne, tai pasakykite man, kad galėčiau pasukti į dešinę ar į kairę".
50 Tada Labanas ir Betuelis atsakė: "Tai Viešpaties padaryta. Negalime nei prieštarauti, nei pritarti.
51 Štai Rebeka yra tavo akivaizdoje. Imk ją ir eik, tebūna ji tavo valdovo sūnaus žmona, kaip Viešpats kalbėjo".
52 Išgirdęs jų žodžius, Abraomo tarnas pagarbino Viešpatį, nusilenkdamas iki žemės.
53 Tarnas, išėmęs sidabrinių ir auksinių indų bei drabužių, juos dovanojo Rebekai; be to, jis dovanojo vertingų daiktų jos broliui ir motinai.
54 Jie valgė, gėrė ir pasiliko tenai per naktį. Rytą, jiems atsikėlus, jis tarė: "Leiskite man keliauti pas mano valdovą".
55 Jos brolis ir motina prašė: "Tepasilieka mergina pas mus kurį laiką, nors dešimt dienų, po to išleisime".
56 Jis atsakė: "Netrukdykite manęs, nes Viešpats padarė mano kelionę sėkmingą. Leiskite man grįžti pas savo valdovą".
57 Jie tarė: "Pašaukime mergaitę ir jos paklauskime".
58 Pašaukę Rebeką, klausė: "Ar keliausi su šiuo vyru?" Ji atsakė: "Taip, keliausiu".
59 Tada jie išlydėjo Rebeką, jos auklę, Abraomo tarną ir jo vyrus.
60 Atsisveikindami jie laimino ją:

"Mūsų sesuo, tapk nesuskaitomų tūkstančių motina, tavo palikuonys tevaldo savo priešų miestų vartus!"
[61] Tada Rebeka ir jos tarnaitės išjojo ant kupranugarių, sekdamos tą vyrą.
[62] Tuo metu Izaokas ėjo keliu nuo Lahai Roijo šulinio, nes jis gyveno pietų krašte.
[63] Pavakary Izaokas buvo išėjęs į lauką pamąstyti. Pakėlęs akis, jis pamatė ateinančius kupranugarius.
[64] Rebeka, pamačiusi Izaoką, nulipo nuo kupranugario
[65] ir klausė tarną: "Kas tas vyras, kuris eina mums priešais per lauką?" Tarnas atsakė: "Jis yra mano valdovas!" Tada ji apsigaubė šydu.
[66] Tarnas papasakojo Izaokui viską, ką buvo padaręs.
[67] Izaokas įsivedė mergaitę į savo motinos palapinę. Jis paėmė Rebeką, ir ji tapo jo žmona, ir jis pamilo ją. Izaokas buvo paguostas po savo motinos mirties.

25

Abraomas dar vedė kitą žmoną, vardu Ketūra.
[2] Ji pagimdė Zimraną, Jokšaną, Medaną, Midjaną, Išbaką ir Šuachą.
[3] Jokšanas turėjo du sūnus: Šebą ir Dedaną. Dedano sūnūs buvo: Ašūras, Letušas ir Leumas.
[4] Midjano sūnūs buvo: Efa, Eferas, Henochas, Abida ir Eldava. Visi šitie yra Ketūros vaikai.
[5] Abraomas atidavė Izaokui visa, ką turėjo.
[6] O sugulovių sūnums Abraomas davė dovanų ir, dar gyvas būdamas, juos išsiuntė į rytų šalį, toliau nuo Izaoko.
[7] Abraomas išgyveno šimtą septyniasdešimt penkerius metus.
[8] Abraomas mirė sulaukęs žilos senatvės ir pasisotinęs gyvenimu. Jis susijungė su savo tauta.
[9] Jį palaidojo jo sūnūs Izaokas ir Izmaelis Machpelos oloje, Coharo sūnaus hetito Efrono lauke, kuris buvo ties Mamre.
[10] Tą lauką Abraomas buvo pirkęs iš hetitų. Ten yra palaidoti Abraomas ir jo žmona Sara.
[11] Abraomui mirus, Dievas laimino jo sūnų Izaoką, kuris gyveno prie Lahai Roijo šulinio.
[12] Šitie yra palikuonys Izmaelio, Abraomo sūnaus, kurį egiptietė Hagara, Saros tarnaitė, pagimdė Abraomui.
[13] Šitie yra jų vardai, kaip jie buvo vadinami savo giminėse: Izmaelio pirmagimis Nebajotas ir Kedaras, Adbeelis, Mibsamas,
[14] Mišma, Dūma, Masa,
[15] Hadaras, Tema, Jetūras, Nafišas ir Kedma.
[16] Šitie yra Izmaelio sūnūs ir jų vardai pagal jų miestus ir gyvenvietes. Dvylika kunigaikščių savo giminėse.
[17] Izmaelis gyveno šimtą trisdešimt septynerius metus. Jis mirė ir susijungė su savo tauta.
[18] Izmaelio palikuonys gyveno nuo Havilos iki Šūro, priešais Egiptą, Ašūro link. Jis mirė visų savo brolių akivaizdoje.
[19] Šita yra Abraomo sūnaus Izaoko giminė. Abraomas turėjo sūnų Izaoką.
[20] Izaokas, turėdamas keturiasdešimt metų, vedė Rebeką, Betuelio iš Mesopotamijos dukterį, Labano seserį.
[21] Izaokas meldėsi už savo žmo-

62 Pr 16,14; Pr 25,11
63 Joz 1,8
64 Joz 15,18
67 Pr 23,1.2; Pr 25,20; Pr 29,20; Pr 38,12

25 SKYRIUS
1 1 Krn 1,32.33
2 1 Krn 1,32.33
5 Pr 24,35.36
6 Pr 21,14; Ts 6,3
8 Pr 15,15; Pr 25,17; Pr 35,29; Pr 47,8.9; Pr 49,29.33
9 Pr 23,9.17; Pr 35,29; Pr 49,30; Pr 50,13
10 Pr 23,3-16; Pr 49,31
11 Pr 16,14
12 Pr 11,10.27; Pr 16,15
13 1 Krn 1,29-31
16 Pr 17,20
17 Pr 25,8; Pr 49,33
18 Pr 16,12; 1 Sam 15,7
19 Pr 36,1.9; Mt 1,2
20 Pr 22,23; Pr 24,15.29.67
21 1 Krn 5,20; Rom 9,10-13

ną, nes ji buvo nevaisinga. Viešpats išklausė jo maldą, ir jo žmona Rebeka pastojo.
[22] Kūdikiai kovojo tarpusavyje jos įsčiose, ir ji tarė: "Jei taip yra, tai kodėl man taip?" Ji nuėjo pasiklausti Viešpaties.
[23] Viešpats jai tarė: "Dvi tautos yra tavo įsčiose, dvi giminės gims iš tavęs ir persiskirs. Viena giminė bus galingesnė už kitą, vyresnysis tarnaus jaunesniajam".
[24] Atėjus metui gimdyti, gimė dvynukai.
[25] Pirmasis buvo visas plaukuotas; jie pavadino jį Ezavu.
[26] Jo brolis gimdamas laikėsi Ezavo kulnies; jį pavadino Jokūbu. Tuo laiku Izaokui buvo šešiasdešimt metų.
[27] Berniukams užaugus, Ezavas tapo geru medžiotoju, laukų žmogumi, o Jokūbas buvo ramus ir mėgo gyventi palapinėse.
[28] Izaokas mylėjo Ezavą, nes mėgo jo sumedžiotą žvėrieną, bet Rebeka labiau mylėjo Jokūbą.
[29] Kartą Jokūbas išsivirė viralą, o Ezavas parėjo iš lauko nuvargęs.
[30] Ezavas tarė Jokūbui: "Duok man savo raudonojo viralo, nes aš esu nuvargęs!" Todėl jį praminė Edomu.
[31] O Jokūbas pasakė: "Parduok man savo pirmagimio teisę".
[32] Ezavas tarė: "Aš mirštu, ką gi man padės pirmagimystė?"
[33] Jokūbas pasakė: "Prisiek man!" Taip jis prisiekė ir pardavė Jokūbui savo pirmagimio teisę.
[34] Tada Jokūbas davė Ezavui duonos ir lęšių viralo. Jis valgė, gėrė ir pavalgęs išėjo. Taip Ezavas paniekino savo pirmagimystę.

22 1 Sam 1,15; 1 Sam 9,9; 1 Sam 10,22
23 Pr 17,4-6.16; Pr 24,60; 2 Sam 8,14; Rom 9,12
25 Pr 27,11.16.23
26 Pr 27,36; Oz 12,3
27 Pr 27,3.5; Job 1,1.8; Hbr 11,9
28 Pr 27,4.19.25.31; Pr 27,6-10
32 Mk 8,36.37
33 Hbr 12,16
34 Ekl 8,15; Hbr 12,16.17

26 SKYRIUS
1 Pr 12,10; Pr 20,1.2
2 Pr 12,1; Pr 12,7; Pr 17,1; Pr 18,1; Pr 35,9
3 Pr 12,2; Pr 12,7; Pr 13,15; Pr 15,18; Pr 22,16; Pr 28,13.15; Hbr 11,9
4 Pr 12,3; Pr 15,5; Pr 22,17; Pr 22,18
5 Pr 22,16.18
7 Pr 12,11; Pr 12,13; Pr 20,2.12.13; Pr 24,16; Pr 29,17; Pat 29,25
10 Pr 20,9
11 Ps 105,15

26

Šalyje vėl kilo badas kaip anksčiau Abraomo laikais. Izaokas nuėjo pas filistinų karalių Abimelechą į Gerarą.
[2] Jam pasirodė Viešpats ir tarė: "Neik į Egiptą. Gyvenk žemėje, kurią tau nurodysiu.
[3] Būk kaip ateivis šitoje šalyje. Aš būsiu su tavimi ir laiminsiu tave, nes tau ir tavo palikuonims duosiu visas šias žemes ir ištesėsiu priesaiką, kurią daviau tavo tėvui Abraomui.
[4] Aš padauginsiu tavo palikuonis, kad jų bus tiek, kiek danguje žvaigždžių, ir duosiu jiems visas šias žemes. Tavo palikuonyse bus palaimintos visos žemės giminės,
[5] nes Abraomas paklausė mano balso ir laikėsi mano įstatymų, įsakymų, nuostatų ir nurodymų".
[6] Izaokas pasiliko Gerare.
[7] Tos vietos vyrams, teiraujantis apie jo žmoną, jis sakė: "Ji mano sesuo", nes jis bijojo sakyti: "Ji mano žmona", kad tos vietos vyrai neužmuštų jo dėl Rebekos, nes ji buvo graži.
[8] Pagyvenus ten ilgesnį laiką, pasitaikė, kad filistinų karalius Abimelechas, žiūrėdamas pro langą, pamatė Izaoką, glamonėjantį savo žmoną Rebeką.
[9] Abimelechas pasišaukė Izaoką ir tarė: "Man aišku, kad ji tavo žmona! Kodėl sakei: 'Ji mano sesuo'?" Izaokas jam atsakė: "Bijojau, kad nereikėtų dėl jos mirti".
[10] Tada Abimelechas tarė: "Kodėl mums taip padarei? Juk kas nors galėjo sugulti su tavo žmona, ir tu būtum apkaltinęs mus!"
[11] Abimelechas įspėjo visą tautą: "Kas palies šitą vyrą ar jo žmoną, bus baudžiamas mirtimi".

[12] Izaokas įdirbo žemę ir gavo tais metais šimteriopą derlių, nes Viešpats jį laimino.
[13] Ir jis tapo didis žmogus, ir toliau augo, ir plėtėsi, kol tapo labai didis.
[14] Jis turėjo daug gyvulių ir avių, ir didelį skaičių tarnų, todėl jam pavydėjo filistinai.
[15] Visus šulinius, kuriuos jo tėvo tarnai buvo iškasę Abraomo dienomis, filistinai užvertė žemėmis.
[16] Abimelechas tarė Izaokui: "Pasitrauk nuo mūsų, nes tu pasidarei daug galingesnis už mus!"
[17] Izaokas pasitraukė iš ten, pasistatė palapinę Geraros slėnyje ir ten gyveno.
[18] Tada Izaokas vėl atkasė šulinius, kuriuos Abraomas, jo tėvas, buvo iškasęs ir filistinai, Abraomui mirus, buvo užvertę. Jis juos pavadino tais pačiais vardais, kuriais jo tėvas juos buvo pavadinęs.
[19] Izaoko tarnai kasė šulinį slėnyje ir rado vandens versmę.
[20] Geraro piemenys ginčijosi su Izaoko piemenimis: "Mums priklauso vanduo!" Jis pavadino tą šulinį Eseku, nes jie ginčijosi su juo.
[21] Po to jis iškasė kitą šulinį, bet jie ir dėl to susiginčijo. Jis jį pavadino Sitna.
[22] Iš ten jis kėlėsi toliau ir vėl iškasė šulinį. Dėl šito jie nebesiginčijo. Jis jį pavadino Rehobotu ir tarė: "Dabar mums Viešpats suteikė daug vietos, galėsime plėstis šalyje".
[23] Iš ten jis persikėlė į Beer Šebą.
[24] Tą naktį pasirodė jam Viešpats ir tarė: "Aš esu tavo tėvo Abraomo Dievas. Nebijok! Aš esu su tavimi ir dėl mano tarno Abraomo laiminsiu tave bei padauginsiu tavo palikuonis".
[25] Izaokas čia pastatė aukurą ir šaukėsi Viešpaties vardo, ir čia jis ištiesė savo palapinę. Jo tarnai toje vietoje iškasė šulinį.
[26] Abimelechas iš Geraro atvyko pas jį su savo draugu Achuzatu ir kariuomenės vadu Picholu.
[27] Izaokas paklausė: "Ko atėjote? Juk jūs nekenčiate manęs ir mane išvarėte!"
[28] Jie atsakė: "Mes aiškiai matome, kad Viešpats yra su tavimi, todėl sakome: 'Tarkimės, sudarykime sandorą!'
[29] Nesielk su mumis piktai, juk ir mes tavęs neskriaudėme, gerai elgėmės su tavimi ir išleidome ramybėje. Tu esi Viešpaties palaimintasis!"
[30] Izaokas iškėlė jiems pokylį, jie valgė ir gėrė.
[31] Atsikėlę anksti rytą, jie sudarė sandorą. Po to Izaokas juos išleido, ir jie iškeliavo ramybėje.
[32] Tą pačią dieną Izaoko tarnai atėję pranešė jam apie naujai iškastą šulinį, sakydami: "Mes radome vandens".
[33] Ir jis pavadino jį Šiba, todėl tas miestas ligi šios dienos tebevadinamas Beer Šeba.
[34] Ezavas, turėdamas keturiasdešimt metų, vedė hetito Beerio dukterį Juditą ir hetito Elono dukterį Basmatą.
[35] Jos apkartino Izaoko ir Rebekos gyvenimą.

27 Izaokas paseno, ir jo akys taip aptemo, kad jis nebegalėjo matyti. Jis pasišaukė savo vyresnįjį sūnų Ezavą ir tarė jam:

12 Pr 24,1; Pr 25,3.11; Pr 26,3; Job 42,12; Pat 10,22; Mt 13,8.23; Mk 4,8
13 Pr 24,35; Pat 10,22
14 Pr 37,11; Ekl 4,4
15 Pr 21,25.30
16 Iš 1,9
18 Pr 21,31
20 Pr 21,25
22 Pr 17,6; Pr 28,3; Pr 41,52; Iš 1,7
24 Pr 15,1; Pr 17,7.8; Pr 24,12; Pr 26,2; Pr 26,3.4; Iš 3,6; Apd 7,32
25 Pr 12,7.8; Pr 13,4.18; Pr 21,33; Pr 22,9; Pr 33,20; Ps 116,17
26 Pr 21,22
27 Pr 26,16; Ts 11,7
28 Pr 21,22.23
29 Pr 24,31; Ps 115,15
30 Pr 19,3
31 Pr 21,31
33 Pr 21,31; Pr 28,10
34 Pr 28,8; Pr 36,2
35 Pr 27,46; Pr 28,1.8
27 SKYRIUS
1 Pr 35,28; Pr 48,10; 1 Sam 3,2

"Mano sūnau". Tas atsiliepė: "Aš čia".
[2] Jis tarė: "Aš jau pasenau, nežinau savo mirties dienos.
[3] Imk savo medžioklės įrankius, strėlinę ir lanką, ir, išėjęs į lauką, sumedžiok ką nors.
[4] Paruošk man valgį, kokį mėgstu, atnešk jį man, kad valgyčiau ir mano siela tave palaimintų, prieš man numirštant".
[5] Rebeka girdėjo Izaoką kalbant savo sūnui Ezavui. Kai Ezavas išėjo į lauką medžioti,
[6] Rebeka tarė savo sūnui Jokūbui: "Aš girdėjau tėvą kalbant tavo broliui Ezavui:
[7] 'Sumedžiojęs ką, paruošk man skanų valgį, kad pavalgęs galėčiau tave palaiminti Viešpaties akivaizdoje prieš savo mirtį'.
[8] Taigi dabar, sūnau, klausyk mano patarimo, ką tau sakysiu.
[9] Eik ir išrink iš kaimenės du geriausius ožiukus ir atnešk, kad paruoščiau iš jų tėvo mėgstamą valgį.
[10] Tu jį įneši tėvui, kad jis valgytų ir tave palaimintų prieš savo mirtį".
[11] Bet Jokūbas atsakė savo motinai Rebekai: "Mano brolio Ezavo kūnas apaugęs plaukais, o aš žmogus neplaukuotas.
[12] Jei mano tėvas mane palytės, tada pasirodysiu kaip apgavikas. Taip užsitrauksiu prakeikimą – ne palaiminimą".
[13] Tačiau motina jam atsakė: "Sūnau, tas prakeikimas tekrinta ant manęs! Tik klausyk manęs ir nuėjęs atnešk, ką sakiau!"
[14] Taigi jis nuėjęs atnešė motinai ožiukus, o ji pagamino skanų valgį, kurį mėgo tėvas.

2 Pat 27,1; Jok 4,14
3 Pr 25,27.28
4 Pr 27,19.25.27.31; Pr 48,9.15.16; Pr 49,28; Įst 33,1; Hbr 11,20
8 Pr 27,13.43
9 Pr 27,4
10 Pr 27,4; Pr 48,16
11 Pr 25,25
12 Pr 9,25; Pr 27,21.22; Įst 27,18
13 Pr 43,9; 1 Sam 25,24; 2 Sam 14,9; Mt 27,25
14 Pat 23,3; Lk 21,34
15 Pr 27,27
19 Pr 27,4
21 Pr 27,12
23 Pr 27,16
25 Pr 27,4.10.19.31
27 Pr 29,13; Gg 4,11; Oz 14,6

[15] Tada Rebeka, paėmusi savo vyriausiojo sūnaus Ezavo geriausius drabužius, kurie buvo namie, apvilko jais jaunesnįjį sūnų Jokūbą,
[16] o ožiukų kailiais apvyniojo jo neplaukuotas rankas ir kaklą.
[17] Tada ji padavė paruoštą valgį ir duonos savo sūnui Jokūbui.
[18] Jokūbas, įėjęs pas savo tėvą, tarė: "Mano tėve!" O tas atsiliepė: "Aš čia. Kas tu esi, mano sūnau?"
[19] Jokūbas atsakė: "Aš esu Ezavas, tavo pirmagimis. Padariau, kaip man liepei. Kelkis, sėsk ir valgyk, ką sumedžiojau, kad tavo siela palaimintų mane".
[20] Izaokas paklausė: "Kaipgi, mano sūnau, taip greitai suradai?" Tas atsakė: "Viešpats, tavo Dievas, suteikė man laimės".
[21] Izaokas tarė Jokūbui: "Prieik, kad galėčiau paliesti tave, mano sūnau, ir įsitikinčiau, ar tu tikrai esi mano sūnus Ezavas".
[22] Jokūbas priėjo prie savo tėvo. Tas, jį palietęs, tarė: "Balsas Jokūbo, bet rankos Ezavo".
[23] Jis neatpažino jo, nes rankos buvo plaukuotos kaip jo brolio Ezavo; taip Izaokas palaimino Jokūbą.
[24] Tėvas paklausė: "Ar tu tikrai esi mano sūnus Ezavas?" Tas atsiliepė: "Taip, esu".
[25] Izaokas tarė: "Atnešk, ką sumedžiojai, kad mano siela galėtų tave palaiminti". Jokūbas atnešė jam, ir šis valgė, ir jis atnešė jam vyno, ir šis gėrė.
[26] Tada jo tėvas Izaokas jam tarė: "Prieik ir pabučiuok mane, sūnau!"
[27] Šis priėjęs pabučiavo jį, o tėvas, užuodęs Ezavo drabužių kvapą, laimindamas jį tarė: "Mano sū-

naus kvapas, kaip kvapas laukų, kuriuos palaimino Viešpats.
[28] Tau Dievas teduoda dangaus rasos, derlingos žemės ir apsčiai javų bei vyno!
[29] Tetarnauja tau tautos ir tenusilenkia prieš tave giminės! Viešpatauk savo broliams, ir tesilenkia prieš tave tavo motinos sūnūs! Kas tave keiktų, tebūna prakeiktas, o kas tave laimintų, tebūna palaimintas!"
[30] Izaokui baigus laiminti Jokūbą ir jam tik išėjus iš savo tėvo Izaoko, jo brolis Ezavas grįžo iš medžioklės.
[31] Jis irgi paruošė skanų valgį ir, atnešęs tėvui, tarė: "Kelkis, tėve, ir valgyk savo sūnaus medžioklės laimikio, kad tavo siela mane palaimintų!"
[32] Bet Izaokas klausė: "Kas tu esi?" Šis atsakė: "Aš esu tavo sūnus, tavo pirmagimis Ezavas".
[33] Tada Izaokas išsigando ir drebėdamas tarė: "Kas gi buvo tas, kuris anksčiau sumedžiojo ir man atnešė valgį? Aš, prieš tau pareinant, valgiau ir jį palaiminau. Jis ir bus palaimintas!"
[34] Ezavas, išgirdęs savo tėvo žodžius, pradėjo labai garsiai ir graudžiai verkti, sakydamas tėvui: "Mano tėve, palaimink ir mane!"
[35] Bet tėvas atsakė: "Tavo brolis klasta gavo tavo palaiminimą".
[36] Ezavas tarė: "Teisingai jį pavadino Jokūbu. Juk jis jau du kartus apgavo mane: paėmė mano pirmagimio teisę ir štai dabar – tavo palaiminimą. Nejaugi tu man nepalikai palaiminimo?"
[37] Izaokas atsakė Ezavui: "Aš jį padariau tavo valdovu ir visus jo brolius atidaviau jam tarnais, javais ir vynu jį aprūpinau. Ką gi galiu padaryti dėl tavęs, mano sūnau?"
[38] Ezavas tarė tėvui: "Tėve, ar tik vieną turi palaiminimą? Palaimink ir mane!" Ir Ezavas balsu verkė.
[39] Jo tėvas Izaokas atsakė: "Tu neturėsi derlingos žemės savo gyvenvietėje ir dangaus rasos.
[40] Savo kardu tu maitinsies ir savo broliui tarnausi. Bet ateis laikas, kada pasipriešinsi ir nusimesi jo jungą".
[41] Ezavas nekentė Jokūbo dėl tėvo palaiminimo. Ir Ezavas sakė savo širdyje: "Artėja gedulo dienos dėl tėvo, tada užmušiu savo brolį Jokūbą!"
[42] Rebekai buvo perduoti jos vyresniojo sūnaus žodžiai. Ji tada pasišaukė savo jaunesnįjį sūnų Jokūbą ir tarė: "Tavo brolis Ezavas rengiasi atkeršyti tau ir nori užmušti tave.
[43] Taigi dabar, mano sūnau, klausyk manęs! Bėk pas mano brolį Labaną į Haraną
[44] ir gyvenk pas jį, kol paliaus tavo brolio rūstybė,
[45] kol tavo brolio pyktis atsileis ir jis pamirš, ką jam padarei! Po to aš nusiųsiu ką nors, kad tave pargabentų. Kodėl turėčiau jūsų abiejų netekti vieną dieną?"
[46] Rebeka tarė Izaokui: "Man įgriso mano gyvenimas dėl hetitų dukterų. Jei dar ir Jokūbas ves hetitę, tai kam man begyventi?"

28

Izaokas pasišaukė Jokūbą, palaimino jį ir jam įsakė: "Neimk žmonos iš kanaaniečių giminės.
[2] Keliauk į Mesopotamiją, į tavo

28 Pr 27,39; Pr 45,18; Sk 18,12; Įst 7,13; Įst 33,13.28; 2 Sam 1,21; Ps 133,3; Pat 3,20; Mch 5,7; Zch 8,12; Hbr 11,20 **29** Pr 9,25; Pr 12,2.3; Pr 25,23; Pr 37,7.10; Pr 49,8; Iz 45,14; Iz 49,7; Iz 60,12.14; Sof 2,8.9 **31** Pr 27,4 **33** Pr 25,23; Pr 28,3.4; Sk 23,20; Rom 11,29 **34** Hbr 12,17 **36** Pr 25,26.32-34 **37** Pr 27,28.29; 2 Sam 8,14 **38** Hbr 12,17 **39** Hbr 11,20 **40** Pr 25,23; Pr 27,29; 2 Kar 8,20-22 **41** Pr 26,27; Pr 32,3-11; Pr 37,4.5.8; Pr 50,2-4.10; Abd 1,10 **42** Ps 64,5 **43** Pr 11,31; Pr 25,20; Pr 28,2.5 **44** Pr 31,41 **46** Pr 24,3; Pr 26,34.35; Pr 28,8

28 SKYRIUS

1 Pr 24,3; Pr 27,33 **2** Pr 22,23; Pr 24,29; Pr 25,20; Pr 27,43; Pr 29,5; Oz 12,12

motinos tėvo Betuelio namus, ir iš tavo motinos brolio Labano dukterų pasirink žmoną,
3 o visagalis Dievas telaimina tave ir tepadaro tave vaisingą, ir tepadaugina tave, kad iš tavęs kiltų daugybė tautų!
4 Jis tesuteikia tau ir tavo palikuonims Abraomo palaiminimą, kad paveldėtum žemę, kurioje esi svetimšalis, kurią Dievas atidavė Abraomui".
5 Izaokas išleido Jokūbą. Tas išėjo į Mesopotamiją pas Labaną, siro Betuelio sūnų, Jokūbo ir Ezavo motinos Rebekos brolį.
6 Ezavas pamatė, kad Izaokas palaimino Jokūbą ir jį išsiuntė į Mesopotamiją žmonos pasirinkti ir, laimindamas jį, įsakė: "Neimk žmonos iš kanaaniečių dukterų".
7 Jokūbas paklausė savo tėvo ir iškeliavo į Mesopotamiją.
8 Ezavas įsitikino, kad kanaanietės nepatinka jo tėvui Izaokui.
9 Tada Ezavas, nuėjęs pas Izmaelį, be savo turimųjų žmonų dar vedė Mahalatą, Abraomo sūnaus Izmaelio dukterį, Nebajoto seserį.
10 Jokūbas, išvykęs iš Beer Šebos, keliavo į Haraną.
11 Jis, pasiekęs vieną vietovę, ten pasiliko nakvoti, nes saulė jau buvo nusileidusi. Paėmęs vieną iš ten gulinčių akmenų, pasidėjo priegalviu ir atsigulė.
12 Jis sapnavo kopėčias, pastatytas ant žemės, kurių viršus siekė dangų, o Dievo angelai jomis laipiojo aukštyn ir žemyn.
13 Kopėčių viršuje stovėjo Viešpats ir tarė: "Aš esu Viešpats, tavo tėvo Abraomo ir Izaoko Dievas. Tą žemę, ant kurios guli, atiduosiu tau ir tavo palikuonims.
14 O tavo palikuonių bus kaip žemės dulkių; tu išsiplėsi į vakarus ir į rytus, į šiaurę ir į pietus; tavyje ir tavo palikuonyse bus palaimintos visos žemės giminės!
15 Aš būsiu su tavimi ir tave saugosiu, ir lydėsiu visur, ir vėl tave parvesiu į šitą žemę; nepaliksiu tavęs, kol įvykdysiu tai, ką esu pažadėjęs".
16 Jokūbas, pabudęs iš miego, tarė: "Tikrai Viešpats yra šitoje vietoje, o aš to nežinojau!"
17 Jis nusigandęs tarė: "Kokia baisi šita vieta! Čia ne kas kita, kaip Dievo namai, dangaus vartai!"
18 Jokūbas, atsikėlęs anksti rytą, paėmė akmenį, kurį buvo pasidėjęs priegalviu, pastatė jį paminklu ir užpylė aliejaus ant jo.
19 Jis pavadino tą vietą Beteliu; anksčiau tas miestas vadinosi Lūzas.
20 Jokūbas padarė įžadą: "Jei Viešpats Dievas bus su manimi, mane saugos šitame kely ir duos man duonos valgyti ir drabužių apsivilkti,
21 jei ramybėje sugrįšiu į savo tėvo namus, tada Viešpats bus mano Dievas.
22 Ir šitas akmuo, kurį pastačiau paminklu, bus Dievo namai. Ir iš visko, ką man suteiksi, atiduosiu Tau dešimtąją dalį".

29 Jokūbas keliaudamas atėjo į rytų šalį.
2 Jis pamatė šulinį ir prie jo sugulusias tris avių bandas; iš to šulinio girdydavo bandas. Ant šulinio angos buvo užristas didelis akmuo.
3 Suvarius visas bandas, atrisdavo

3 Pr 17,16; Pr 26,4.24; Pr 35,11; Pr 48,3
4 Pr 12,2.3; Pr 17,8; Pr 22,17; Pr 23,4; Pr 36,7
8 Pr 24,3; Pr 26,34.35; Pr 27,46
9 Pr 25,13; Pr 26,34.35; Pr 36,2.3
10 Pr 12,4.5; Pr 27,43; Pr 29,4; Oz 12,12
12 Pr 31,10; Pr 41,1; Jn 1,51
13 Pr 13,15.17; Pr 26,3; Pr 26,24; Pr 35,1; Pr 35,12; Pr 48,3
14 Pr 12,3; Pr 13,14.15; Pr 13,16; Pr 18,18; Pr 22,17; Pr 22,18; Pr 26,4
15 Pr 26,3.24; Pr 31,3; Pr 35,6; Pr 48,16; Pr 48,21; Sk 23,19; Įst 7,9; Įst 31,6.8
16 Iš 3,5
18 Pr 31,13.45; Kun 8,10-12
19 Ts 1,23.26
20 Pr 28,15; Ts 11,30; 1 Tim 6,8
21 Įst 26,17; Ts 11,31; 2 Sam 15,8; 2 Sam 19,24.30
22 Pr 14,20; Pr 35,7.14; Kun 27,30; Įst 14,22
29 SKYRIUS
1 Pr 25,6; Sk 23,7; Ts 6,3.33; Oz 12,12
2 Pr 24,10.11; Iš 2,15.16

tą akmenį nuo šulinio angos ir pagirdydavo avis, po to vėl užrisdavo tą akmenį.
[4] Jokūbas klausė: "Broliai, iš kur jūs esate?" Tie atsakė: "Iš Harano".
[5] Jis vėl klausė: "Ar pažįstate Labaną, Nahoro sūnų?" Jie atsakė: "Pažįstame".
[6] Jis klausė: "Kaip jam sekasi?" Tie atsakė: "Gerai. Štai jo duktė Rachelė ateina su avimis!"
[7] Jokūbas tarė: "Dar anksti, ne laikas suvaryti gyvulius. Pagirdykite avis ir ganykite!"
[8] Bet jie atsakė: "Negalime, kol suvarys visas bandas ir nuris tą akmenį nuo šulinio angos. Tik tada pagirdysime avis".
[9] Jam bekalbant su jais, Rachelė atėjo su savo tėvo avimis, kurias ji ganė.
[10] Jokūbas, pamatęs Rachelę, savo dėdės Labano dukterį, ir savo dėdės Labano avis, priėjęs nurito akmenį nuo šulinio angos ir pagirdė savo motinos brolio Labano avis.
[11] Po to Jokūbas pabučiavo Rachelę ir balsu pravirko.
[12] Jokūbas pasisakė jai esąs jos tėvo brolis, Rebekos sūnus. Ta nubėgusi pranešė tėvui.
[13] Labanas, išgirdęs žinią apie savo sesers sūnų Jokūbą, atbėgo jo pasitikti; jį apkabinęs ir pabučiavęs, nusivedė į savo namus, o tas viską išsipasakojo Labanui.
[14] Labanas jam tarė: "Tikrai tu esi mano kūnas ir mano kaulas!" Jis gyveno pas jį visą mėnesį.
[15] Ir Labanas tarė Jokūbui: "Ar dėl to, kad esi mano brolis, turėtum man veltui tarnauti? Pasakyk, kuo tau atlyginti?"

4 Pr 11,31; Pr 28,10
5 Pr 24,24.29; Pr 28,2
6 Pr 24,11; Pr 43,27; Iš 2,16.17
9 Iš 2,16
10 Iš 2,17
11 Pr 33,4; Pr 45,14.15
12 Pr 13,8; Pr 14,14.16; Pr 24,28; Pr 28,5
13 Pr 24,29-31; Lk 15,20
14 Pr 2,23; Pr 37,27; Ts 9,2; 2 Sam 5,1; 2 Sam 19,12.13
15 Pr 30,28; Pr 31,41
17 Pr 12,11.14; Pr 26,7
18 Pr 31,41; 2 Sam 3,14; Oz 12,12
20 Pr 30,26; Oz 12,12
21 Ts 15,1
22 Ts 14,10; Jn 2,1.2
24 Pr 30,9.10
25 Pr 27,35; Pr 31,7; 1 Sam 28,12
27 Pr 31,41; Ts 14,2
29 Pr 30,3-5
30 Pr 29,17-20; Pr 30,26; Pr 31,41; Įst 21,15-17; Oz 12,12

[16] Labanas turėjo dvi dukteris: vyresnioji vardu Lėja, o jaunesnioji – Rachelė.
[17] Lėjos akys buvo silpnos, o Rachelė buvo gražaus veido ir dailios išvaizdos.
[18] Jokūbas pamilo Rachelę ir pasakė: "Aš tau tarnausiu septynerius metus už jaunesniąją dukterį Rachelę".
[19] Labanas atsakė: "Mieliau aš ją duosiu tau negu kitam. Lik pas mane!"
[20] Jokūbas tarnavo už Rachelę septynerius metus. Kadangi jis mylėjo ją, jam tas laikas atrodė kaip kelios dienos.
[21] Po to Jokūbas tarė Labanui: "Duok man mano žmoną, nes atėjo laikas, kad pas ją įeičiau!"
[22] Labanas sukvietė visus tos vietovės žmones ir iškėlė puotą.
[23] Vakare jis įvedė savo dukterį Lėją pas jį, ir jis įėjo pas ją.
[24] Labanas davė Lėjai savo tarnaitę Zilpą.
[25] Rytui išaušus, pasirodė, kad tai buvo Lėja. Tada jis tarė Labanui: "Ką man padarei! Ar ne už Rachelę tarnavau? Kam tad mane apgavai?"
[26] Labanas atsakė: "Mūsų krašte taip nedaro, kad išleistų jaunesniąją anksčiau už vyresniąją.
[27] Pabaik šią savaitę, po to duosiu tau Rachelę, už kurią tarnausi dar kitus septynerius metus!"
[28] Jokūbas sutiko ir pabaigė tą savaitę. Tada Labanas davė jam savo dukterį Rachelę už žmoną.
[29] Labanas davė savo dukteriai Rachelei tarnaitę Bilhą.
[30] Jis įėjo ir pas Rachelę ir mylėjo ją labiau už Lėją; ir tarnavo dar kitus septynerius metus.

[31] Viešpats matydamas, kad Jokūbas Lėjos nemylėjo, padarė ją vaisingą, o Rachelę – nevaisingą.
[32] Lėja pastojo ir pagimdė sūnų, kurį pavadino Rubenu, nes ji sakė: "Viešpats atsižvelgė į mano sielvartą; dabar mane mylės mano vyras".
[33] Ji pagimdė kitą sūnų ir tarė: "Kadangi Viešpats išgirdo, kad manęs nemyli, Jis davė man dar ir šitą". Ji pavadino jį Simeonu.
[34] Po to ji vėl pagimdė sūnų ir tarė: "Dabar mano vyras prisiriš prie manęs, nes aš jam pagimdžiau tris sūnus". Todėl ji pavadino jį Leviu.
[35] Ji vėl pastojo ir pagimdė sūnų, ir tarė: "Dabar šlovinsiu Viešpatį". Todėl ji pavadino jį Judu. Po to ji liovėsi gimdžiusi.

30 Rachelė matydama, kad ji nevaisinga, pavydėjo savo seseriai Lėjai ir tarė Jokūbui: "Duok man vaikų, kitaip aš mirsiu!"
[2] Jokūbas, supykęs ant Rachelės, tarė: "Ar aš Dievas, kuris tau vaikų neduoda?"
[3] Tada ji tarė: "Štai mano tarnaitė Bilha. Įeik pas ją, kad ji pagimdytų ant mano kelių ir aš galėčiau turėti vaikų iš jos".
[4] Ji davė jam už žmoną savo tarnaitę Bilhą, ir Jokūbas įėjo pas ją.
[5] Bilha pastojo ir pagimdė Jokūbui sūnų.
[6] Tada Rachelė tarė: "Dievas teisingai nusprendė dėl manęs, išklausydamas mano balsą ir davė man sūnų". Todėl ji pavadino jį Danu.
[7] Rachelės tarnaitė Bilha pastojo ir pagimdė Jokūbui antrą sūnų.
[8] Tada Rachelė tarė: "Didžiose grumtynėse grūmiausi su savo seserimi ir nugalėjau". Ir ji pavadino jį Neftaliu.
[9] Lėja matydama, kad nebegali daugiau gimdyti, davė Jokūbui savo tarnaitę Zilpą už žmoną.
[10] Zilpa, Lijos tarnaitė, pagimdė Jokūbui sūnų.
[11] Tada Lėja tarė: "Laimingai!" Ir ji pavadino jį Gadu.
[12] Vėliau Zilpa pagimdė Jokūbui antrą sūnų.
[13] Tada Lėja tarė: "Aš laimingoji! Nes moterys vadins mane palaiminta". Ir ji pavadino jį Ašeru.
[14] Kviečių pjūties metu Rubenas išėjęs rado mandragorų ir juos parnešė savo motinai Lėjai. Tada Rachelė tarė Lėjai: "Duok man savo sūnaus mandragorų".
[15] Bet ji atsakė: "Ar negana tau, kad turi mano vyrą, ar nori atimti ir mano sūnaus mandragorus?" Rachelė tarė: "Tegul jis šią naktį praleidžia su tavimi už tavo sūnaus mandragorus!"
[16] Jokūbui pareinant vakare iš lauko, Lėja išėjo jo pasitikti ir tarė: "Tu eisi pas mane, nes aš tave pasamdžiau už mano sūnaus mandragorus". Taip jis praleido su ja tą naktį.
[17] Dievas išklausė Lėją; ji pagimdė Jokūbui penktąjį sūnų.
[18] Tada Lėja tarė: "Dievas man atlygino, nes aš daviau savo tarnaitę savo vyrui". Ji pavadino jį Isacharu.
[19] Lėja vėl pastojo ir pagimdė Jokūbui šeštąjį sūnų.
[20] Tada Lėja tarė: "Dievas apdovanojo mane gera dovana; dabar mano vyras gyvens su manimi, nes aš jam pagimdžiau šešis sū-

31 Pr 30,1; Ps 127,3
32 Pr 16,11; Pr 31,42; Iš 3,7; Iš 4,31; Įst 26,7; Ps 25,18
35 Pr 49,8; Mt 1,2

30 SKYRIUS

1 Pr 16,1.2; Pr 29,31; Pr 37,11; 1 Sam 1,5.6; Job 5,2
2 Pr 16,2; 1 Sam 1,5
3 Pr 16,2; Pr 16,2.3; Pr 50,23; Job 3,12
4 Pr 16,3.4
6 Pr 18,25; Ps 35,24; Ps 43,1; Rd 3,59
9 Pr 30,4
13 Pat 31,28; Lk 1,48
14 Pr 25,30
15 Sk 16,9.13

nus". Ir ji praminė jį Zabulonu.
[21] Po to ji pagimdė dukterį ir ją pavadino Dina.
[22] Dievas atsiminė Rachelę, išklausė ją ir padarė vaisingą.
[23] Ji pagimdė sūnų ir tarė: "Dievas pašalino mano gėdą".
[24] Ji pavadino jį Juozapu, sakydama: "Viešpats duos man dar kitą sūnų!"
[25] Rachelei pagimdžius Juozapą, Jokūbas tarė Labanui: "Paleisk mane, grįšiu į tėvynę, į savo šalį!
[26] Duok man mano žmonas ir mano vaikus, už kuriuos tau tarnavau, ir leisk man eiti. Tu juk žinai, kaip aš tau tarnavau!"
[27] Labanas jam tarė: "O kad aš rasčiau malonę tavo akyse! Aš patyriau, kad Viešpats laimino mane dėl tavęs.
[28] Nustatyk tu pats sau užmokestį, ir aš tau jį duosiu!"
[29] Jokūbas atsakė: "Tu pats žinai, kaip tau tarnavau ir kokia tapo tavo banda mano priežiūroje.
[30] Tu mažai turėjai prieš man atvykstant, bet dabar tai smarkiai padaugėjo, nes Viešpats tave laimino, kai aš atėjau. O dabar ar ne laikas man pasirūpinti savo namais?"
[31] Labanas tarė: "Ką turiu tau duoti?" Jokūbas atsakė: "Nieko man neduok! Jei sutiksi su mano reikalavimu, aš vėl ganysiu ir saugosiu tavo kaimenę:
[32] šiandien pereisiu visas avių bandas, išskirdamas iš jų kiekvieną dėmėtą bei lopiniuotą avį ir kiekvieną juodą avį, ir visas lopiniuotas bei dėmėtas ožkas. Tai bus mano atlyginimas.
[33] Mano sąžiningumas kalbės už mane, kai ateis laikas man atsiimti užmokestį tavo akivaizdoje. Visa, kas nebus dėmėta bei lopiniuota tarp ožkų ir avių, tebūna kaip mano pavogta!"
[34] Labanas atsakė: "Sutinku. Tebūna kaip sakai!"
[35] Ir jis atskyrė tą dieną ožkas ir avis, ožius ir avinus – lopiniuotus ir dėmėtus; visus vienos spalvos gyvulius atidavė savo sūnums.
[36] Labanas nustatė, kad tarp jo ir Jokūbo būtų trijų dienų atstumas. Jokūbas ganė likusią Labano kaimenę.
[37] Jokūbas, paėmęs žalias drebulių, migdolų ir platanų lazdeles, išlupinėjo jose dryžius, kad tose vietose, kur buvo žievė, būtų balta.
[38] Jis tas išpjaustytas lazdeles sudėjo į lovius, į kuriuos pilamas vanduo, prie kurių bandos ateidavo gerti, ir atėję gerti imdavo poruotis.
[39] Ir avys poruodavosi, žiūrėdamos į lazdeles; ir jos vesdavo dryžuotus, dėmėtus ir lopiniuotus ėriukus.
[40] Jokūbas perskyrė savo bandą. Jis sudėjo lazdeles taip, kad jo avys ir Labano avys matytų jas. Jis laikė savo bandas atskirai ir nesuleisdavo jų su Labano bandomis.
[41] Kai poravosi stipresnieji gyvuliai, Jokūbas įdėdavo lazdeles į lovius taip, kad gyvuliai matytų jas ir poruotųsi.
[42] Silpnesniems gyvuliams poruojantis, jis neįdėdavo tų lazdelių. Taigi silpnesnieji teko Labanui, o stipresnieji Jokūbui.
[43] Taip šis žmogus nepaprastai pralobo. Jis turėjo daug tarnų ir tarnaičių, galvijų, avių, kupranugarių ir asilų.

21 Pr 34,1
22 Pr 19,29; Pr 29,31; 1 Sam 1,19.20
23 1 Sam 1,6; Iz 4,1; Lk 1,25
24 Pr 35,16-18
25 Pr 18,33; Pr 24,54.56
26 Pr 29,18-20.27.30; Oz 12,12
27 Pr 26,24; Pr 39,3; Iz 61,9
28 Pr 29,15; Pr 31,7.41
29 Pr 31,6.38-40; Mt 24,45; Tit 2,10
30 1 Tim 5,8
32 Pr 31,8
33 Ps 37,6
35 Pr 31,9-12
37 Pr 31,9-12
43 Pr 12,16; Pr 13,2; Pr 24,35; Pr 26,13.14; Pr 30,30

31 Jokūbas girdėjo Labano sūnus kalbant: "Jokūbas pasiglemžė visa, kas priklausė mūsų tėvui. Iš mūsų tėvo jis įsigijo visą šitą turtą".
[2] Be to, Jokūbas pastebėjo, kad Labanas jo atžvilgiu nebuvo toks pat kaip anksčiau.
[3] Viešpats tarė Jokūbui: "Grįžk į tėvų šalį pas savo gimines. Aš būsiu su tavimi!"
[4] Jokūbas pasišaukė Rachelę ir Lėją į lauką prie savo bandos
[5] ir joms tarė: "Aš matau, kad jūsų tėvas mano atžvilgiu nebėra toks kaip anksčiau. Bet mano tėvo Dievas buvo su manimi.
[6] Jūs pačios žinote, kaip visomis jėgomis tarnavau jūsų tėvui.
[7] Jūsų tėvas apgaudinėjo mane ir dešimt kartų keitė mano atlyginimą. Tačiau Dievas neleido jam manęs skriausti.
[8] Jei jis sakė: 'Dėmėtieji tebūna tavo atlyginimas', visos ožkos ir avys vedė dėmėtus. O jei jis sakė: 'Dryžuotieji tebūna tavo atlyginimas', visos avys ir ožkos vedė dryžuotus.
[9] Taip Dievas atėmė jūsų tėvo gyvulius ir man atidavė.
[10] Gyvulių poravimosi metu sapne mačiau, kad dryžuotieji, dėmėti ir kerši patinai eina prie patelių.
[11] Tada Dievo angelas sapne man tarė: 'Jokūbai!' Aš atsiliepiau: 'Aš čia!'
[12] Jis tarė: 'Žiūrėk, visi dryžuoti, dėmėti ir kerši patinai eina prie patelių! Aš mačiau visa, ką Labanas tau darė.
[13] Aš esu Betelio Dievas, kur tu patepei akmens paminklą ir davei įžadą. Išeik iš šitos šalies ir sugrįžk į savo gimtinę!' "

31 SKYRIUS
1 Ps 49,16
2 Pr 4,5; Įst 28,54
3 Pr 28,15.20.21; Pr 32,9; Pr 46,4
5 Pr 21,22; Pr 28,13.15; Pr 31,2.3; Pr 31,29.42.53; Iz 41,10; Hbr 13,5
6 Pr 30,29; Pr 31,38-41
7 Pr 15,1; Pr 20,6; Pr 29,25; Pr 31,29; Pr 31,41; Sk 14,22; Neh 4,12; Job 1,10; Job 19,3; Ps 37,28; Ps 105,14; Zch 8,23
8 Pr 30,32
9 Pr 31,1.16
11 Pr 16,7-11; Pr 22,11.15; Pr 31,13; Pr 48,16
12 Pr 31,42; Iš 3,7; Ps 139,3; Ekl 5,8
13 Pr 28,16-22; Pr 31,3; Pr 32,9; Pr 35,1.6.15
14 Pr 2,24
15 Pr 29,15.20.23.27; Neh 5,8
18 Pr 17,8; Pr 33,18; Pr 35,27
19 Pr 31,30.34; Pr 35,2; Ts 17,5; 1 Sam 19,13; Oz 3,4
21 Pr 46,28; 2 Kar 12,17; Lk 9,51.53
23 Pr 13,8
24 Pr 20,3; Pr 24,50; Pr 31,7.29; Pr 46,2-4; Job 33,15; Mt 1,20
26 1 Sam 30,2

[14] Tada Rachelė ir Lėja kalbėjo: "Ar mums dar yra dalis tėvo namuose?
[15] Argi mes nelaikomos svetimomis? Juk jis pardavė mus ir gautus pinigus už mus naudojo sau.
[16] Iš tikrųjų visi turtai, kuriuos Dievas atėmė iš mūsų tėvo, priklauso mums ir mūsų vaikams. Taigi dabar daryk visa, ką Dievas tau įsakė".
[17] Jokūbas užsodino ant kupranugarių savo vaikus ir žmonas,
[18] išsivarė visus savo gyvulius ir pasiėmė visą savo mantą, kurią jis buvo įsigijęs Mesopotamijoje, kad eitų pas savo tėvą Izaoką į Kanaano šalį.
[19] Labanas tuo metu kirpo avis. Tada Rachelė pavogė dievukus, kurie priklausė jos tėvui.
[20] Jokūbas apgavo sirą Labaną, nes pabėgo, nieko nesakęs.
[21] Jis pasiėmė viską, kas jam priklausė; persikėlęs per upę, pasuko į Gileado kalnyną.
[22] Trečią dieną Labanui pranešė, kad Jokūbas pabėgo.
[23] Tada Labanas, pasiėmęs savo brolius, vijosi jį septynias dienas ir pasivijo Gileado kalnyne.
[24] Dievas sapne atėjo pas sirą Labaną ir tarė: "Saugokis, nekalbėk su Jokūbu šiurkščiai!"
[25] Jokūbas jau buvo pasistatęs palapinę kalnyne, kai Labanas jį pasivijo. Labanas su savo broliais taip pat pasistatė palapinę Gileado kalnyne
[26] ir tarė Jokūbui: "Kodėl taip pasielgei ir iškeliavai nieko man nesakęs, slaptai išsivarydamas mano dukteris kaip karo belaisves?
[27] Kodėl slapčia pabėgai ir pasislėpei nuo manęs? Jei būtum man

pasisakęs, būčiau išlydėjęs tave iškilmingai, su dainomis, būgnais ir arfomis.
[28] Tu neleidai man pabučiuoti vaikaičių ir dukterų. Tu pasielgei neprotingai.
[29] Aš galėčiau tau pakenkti, bet tavo tėvo Dievas sapne pasakė man: 'Saugokis, nekalbėk su Jokūbu šiurkščiai'.
[30] Žinau, tu išsiilgai savo tėvo namų ir todėl iškeliavai, bet kodėl pavogei mano dievukus?"
[31] Jokūbas atsakė Labanui: "Pabėgau bijodamas, kad prievarta neatimtum iš manęs savo dukterų.
[32] O dėl vagystės, tai tas, pas kurį rasi savo dievukus, temiršta! Mūsų akivaizdoje ieškok ir pasiimk, kas tavo". Jokūbas nežinojo, kad Rachelė buvo pavogusi dievukus.
[33] Labanas patikrino Jokūbo, Lėjos ir abiejų tarnaičių palapines, bet nieko nerado. Tada jis, išėjęs iš Lėjos palapinės, įėjo į Rachelės palapinę.
[34] Bet Rachelė dievukus buvo paslėpusi kupranugario balne ir atsisėdusi ant jų. Labanas iškrėtė visą palapinę, bet nerado.
[35] Ji tarė savo tėvui: "Nepyk, mano viešpatie, kad negaliu atsikelti, nes su manimi vyksta tai, kas darosi moteriškėms". Jis ieškojo, bet dievukų nerado.
[36] Jokūbas supyko ir barė Labaną: "Kuo nusikaltau, kuo nusidėjau, kad su tokiu užsidegimu mane vijaisi
[37] ir iškrėtei visus mano daiktus? Ką radai iš savo turtų? Pavesk tą reikalą mano ir savo giminaičiams, tegul jie išsprendžia mudviejų bylą!
[38] Dvidešimt metų aš pas tave tarnavau. Tavo avys ir ožkos nebuvo bergždžios, ir tavo bandos avinų aš nevalgiau.
[39] Kas žvėrių sudraskyta, nenešiau tau. Aš pats turėjau atlyginti nuostolį. Iš manęs reikalavai atlyginti, kas pavogta dieną ar naktį.
[40] Aš dieną kenčiau kaitrą, naktį – šaltį, ir miegas bėgo nuo mano akių.
[41] Taip dvidešimt metų tarnavau tavo namuose: keturiolika metų už dukteris ir šešerius metus už bandą. Tu dešimt kartų keitei mano atlyginimą!
[42] Jei mano tėvo Dievas, Abraomo Dievas, kurio bijojosi Izaokas, nebūtų buvęs su manimi, tikrai dabar būtum mane išleidęs tuščiomis rankomis. Mano priespaudą ir vargą matė Dievas ir praėjusią naktį sudraudė tave".
[43] Labanas atsakė Jokūbui: "Dukterys yra mano dukterys, vaikaičiai – mano vaikaičiai, banda – mano banda, ir visa, ką matai, man priklauso. O ką galiu šiandien daryti savo dukterims ir jų vaikams?
[44] Todėl ateik ir padarykime sandorą – aš ir tu. Ir tai tebūna liudijimas tarp manęs ir tavęs!"
[45] Tada Jokūbas, suradęs akmenį, pastatė paminklą.
[46] Po to Jokūbas liepė savo giminaičiams: "Pririnkite akmenų!" Tie pririnkę sukrovė juos, ir ant tos krūvos jie valgė.
[47] Labanas tuos akmenis pavadino Jegar Sahaduta, o Jokūbas – Galedu.
[48] Labanas tarė: "Šita akmenų krūva yra liudytoja tarp manęs ir tavęs". Todėl ji vadinama Galedu
[49] ir Micpa, nes jis sakė: "Viešpats

28 Pr 31,55; Rūt 1,9.14; 1 Sam 13,13; 1 Kar 19,20; Apd 20,37
29 Pr 28,13; Pr 31,5.24.42.53
30 Pr 31,19; Joz 24,2; Ts 17,5; Ts 18,24
31 Pr 26,7; Pr 32,7.11
32 Pr 44,9
35 Iš 20,12; Kun 19,32
39 Iš 22,10-13
41 Pr 29,20.27-30; Pr 31,7
42 Pr 29,32; Pr 31,5.29.53; Pr 31,24.29; Iš 3,7; 1 Krn 12,17; Ps 124,1.2; Iz 8,13
44 Pr 21,27.32; Pr 26,28; Joz 24,27
45 Pr 28,18; Pr 35,14; Joz 24,26.27
48 Joz 24,27
49 Ts 10,17; Ts 11,29; 1 Sam 7,5.6

tegu stebi mane ir tave, kai būsime vienas nuo kito atsiskyrę!
[50] Jeigu tu skriausi mano dukteris ar vesi dar daugiau žmonų, nors nėra žmonių tarp mūsų, bet Dievas yra mūsų liudytojas".
[51] Labanas toliau kalbėjo Jokūbui: "Štai akmenų krūva ir paminklas, kurį pastačiau tarp mūsų.
[52] Ši krūva bus liudytojas ir paminklas bus liudytojas, kad aš neisiu pas tave pro šitą akmenų krūvą, nė tu eisi pas mane pro šitą akmenų krūvą ir šitą paminklą su piktu kėslu!
[53] Abraomo ir Nahoro Dievas, jų tėvų Dievas, tebūna teisėjas tarp mudviejų!" Jokūbas tada prisiekė Tuo, kurio bijojo jo tėvas Izaokas.
[54] Tada Jokūbas aukojo kalne ir pasikvietė savo giminaičius valgyti. Jie valgė ir pasiliko ant kalno visą naktį.
[55] Labanas, atsikėlęs anksti rytą, pabučiavo savo vaikaičius bei dukteris ir juos palaimino. Jis atsiskyrė nuo jų ir sugrįžo į savo vietovę.

32 Jokūbui keliaujant toliau, jį pasitiko Dievo angelai.
[2] Jis, išvydęs juos, tarė: "Tai Dievo stovykla!" Ir pavadino tą vietą Mahanaimu.
[3] Jokūbas siuntė pirma savęs pasiuntinius pas savo brolį Ezavą į Seyro žemę, Edomo kraštan.
[4] Jis įsakė jiems: "Taip kalbėsite mano valdovui Ezavui: 'Taip sako tavo tarnas Jokūbas: 'Viešėjau pas Labaną ir ten užtrukau iki šios dienos.
[5] Turiu jaučių, asilų, avių, tarnų bei tarnaičių ir siunčiu pranešti savo valdovui, kad surasčiau malonę jo akyse' ".
[6] Pasiuntiniai, sugrįžę pas Jokūbą, pranešė: "Buvome nuėję pas tavo brolį Ezavą, jis ateina tavęs pasitikti su keturiais šimtais vyrų!"
[7] Jokūbas labai išsigando ir susirūpino. Jis padalino žmones, avis, galvijus bei kupranugarius į du būrius
[8] ir tarė: "Jei Ezavas užpuls vieną būrį ir jį sumuš, tai bent likęs išsigelbės".
[9] Jokūbas meldėsi: "Mano tėvo Abraomo ir mano tėvo Izaoko Dieve, Viešpatie, kuris man sakei: 'Grįžk į savo šalį pas savo gimines, ir Aš tau gera darysiu'.
[10] Aš nevertas net mažiausios Tavo malonės ir ištikimybės, kurią parodei savo tarnui. Aš tik su lazda perėjau Jordaną, o dabar turiu du būrius.
[11] Išgelbėk mane iš mano brolio Ezavo rankos, nes aš jo bijau, kad atėjęs nenužudytų manęs ir motinų su vaikais.
[12] Tu juk sakei: 'Aš tikrai darysiu tau gera ir padauginsiu tavo palikuonis, kad jie bus kaip jūros smiltys ir jų neįmanoma bus suskaičiuoti dėl gausybės' ".
[13] Jokūbas tą naktį nakvojo toje vietoje. Rytą jis parinko dovanų savo broliui Ezavui iš to, ką turėjo:
[14] du šimtus ožkų ir dvidešimt ožių, du šimtus avių ir dvidešimt avinų,
[15] trisdešimt kupranugarių su kumeliukais, keturiasdešimt karvių ir dešimt jaučių, dvidešimt asilių ir dešimt asilų.
[16] Jis juos atidavė tarnams ir iš-

53 Pr 16,5; Pr 21,23; Pr 31,42
55 Pr 18,33; Pr 28,1; Pr 29,11.13; Pr 30,25; Pr 31,28.43; Sk 24,25

32 SKYRIUS

1 Sk 22,31; 2 Kar 6,16.17; Ps 34,7; Ps 91,1; Hbr 1,14
2 Joz 5,14; Ps 103,21; Ps 148,2; Lk 2,13
3 Pr 14,6; Pr 25,30; Pr 33,14.16; Pr 36,6-9; Įst 2,5; Joz 24,4
4 Pat 15,1
5 Pr 30,43; Pr 33,8.15
6 Pr 33,1
7 Pr 32,11; Pr 35,3
9 Pr 28,13; Pr 31,3.13; Pr 31,42; Ps 50,15
10 Pr 24,27; Job 8,7
11 Ps 59,1.2; Oz 10,14
12 Pr 22,17; Pr 28,13-15
13 Pr 43,11

siuntė po būrį atskirai, sakydamas: “Eikite pirma manęs, palikdami tarpus tarp bandų!”
17 Jis įsakė pirmajam: “Kai tave sutiks mano brolis Ezavas, klausdamas: ‘Kam tu priklausai? Kur eini? Kam priklauso šita banda?’,
18 tai atsakyk: ‘Tavo tarnui Jokūbui. Tai dovana, siunčiama mano valdovui Ezavui; štai ir jis pats ateina paskui mus’ ”.
19 Jis taip įsakė antrajam, trečiajam ir visiems, kurie ginė bandas: “Kalbėkite šitais žodžiais Ezavui, kai jį sutiksite,
20 ir pridurkite: ‘Tavo tarnas Jokūbas taip pat ateina paskui mus’ ”. Jokūbas galvojo: “Aš jį permaldausiu dovanomis, kurias siunčiu pirma savęs, paskui sutiksiu jį patį. Gal jis mane draugiškai sutiks?”
21 Pasiųstos dovanos išėjo pirma jo, o jis pats tą naktį nakvojo stovykloje.
22 Tą pačią naktį atsikėlęs jis paėmė abi žmonas, abi tarnaites ir vienuolika sūnų ir perbrido Jaboko brastą.
23 Jis perkėlė per upelį juos ir visa, ką turėjo.
24 Jokūbas pasiliko vienas. Ten jis grūmėsi su vienu vyru iki aušros.
25 Matydamas, kad neįstengia jo įveikti, tas vyras smogė Jokūbui į šlaunį ir išnarino Jokūbo šlaunies sąnarį.
26 Tada tas vyras tarė: “Paleisk mane, nes jau aušta!” Jokūbas atsakė: “Nepaleisiu tavęs, jei manęs nepalaiminsi!”
27 Tas klausė: “Kuo tu vardu?” Jis atsakė: “Jokūbas”.
28 Tada jis tarė: “Tu nebebūsi vadinamas Jokūbu, bet Izraeliu, nes tu kovojai su Dievu ir su žmonėmis ir nugalėjai”.
29 Jokūbas klausė: “Pasakyk man savo vardą”. Bet tas atsakė: “Kam gi klausi mano vardo?” Ir jis ten jį palaimino.
30 Jokūbas pavadino tą vietą Penieliu: “Aš regėjau Dievą veidas į veidą ir išlikau gyvas”.
31 Kai jis perėjo Penielį, patekėjo saulė, ir jis šlubavo viena koja.
32 Todėl iki šios dienos Izraelio vaikai nevalgo šlaunies raumenų, nes Jokūbo šlaunis buvo sužeista.

33 Jokūbas, pakėlęs akis, pamatė ateinantį Ezavą su keturiais šimtais vyrų. Jis paskirstė vaikus tarp Lėjos, Rachelės ir abiejų tarnaičių:
2 sustatė tarnaites ir jų vaikus pirmoje eilėje, Lėją ir jos vaikus už jų, o Rachelę ir Juozapą paskutinėje eilėje.
3 Jis pats nuėjo pirma jų ir septynis kartus nusilenkė iki žemės, kol susitiko su broliu.
4 Ezavas bėgo prie jo, apkabino jį ir bučiavo, puolęs jam ant kaklo, ir jie abu verkė.
5 Pamatęs žmonas ir vaikus, jis klausė: “Kas šitie?” Tas atsakė: “Vaikai, kuriais Dievas apdovanojo tavo tarną”.
6 Tada priartėjusios tarnaitės su savo vaikais nusilenkė.
7 Paskui priartėjo Lėja ir jos vaikai ir nusilenkė. Pagaliau priartėjo Juozapas ir Rachelė ir taip pat nusilenkė.
8 Ezavas toliau klausė: “Kam tie būriai, kuriuos sutikau?” Jis atsakė: “Kad rasčiau malonę savo valdovo akyse!”

20 Pat 21,14
22 Sk 21,24; Įst 3,16; Joz 12,2
24 Joz 5,13-15; Oz 12,2-4
25 Mt 26,41; 2 Kor 12,7
26 Oz 12,4; Lk 24,28
28 Pr 25,31; Pr 27,33; Pr 35,10; 1 Kar 18,31; 2 Kar 17,34; Oz 12,3.4
29 Pr 35,9; Ts 13,17.18
30 Pr 16,13; Iš 24,10.11; Iš 33,20; Sk 12,8; Įst 5,24; Ts 6,22; Iz 6,5; Mt 5,8; 1 Kor 13,12

33 SKYRIUS
1 Pr 32,6
3 Pr 18,2; Pr 42,6
4 Pr 32,28; Pr 45,14.15
5 Pr 48,9; Ps 127,3; Iz 8,18
8 Pr 32,5; Pr 32,13-16

[9] Ezavas atsakė: "Mano broli, aš turiu užtektinai, pasilaikyk, ką turi!"
[10] Jokūbas tarė: "O ne! Jei radau malonę tavo akyse, tai priimk iš manęs šią dovaną. Aš matau tavo veidą, tarsi matyčiau Dievo veidą, ir tu esi man malonus.
[11] Prašau, priimk palaiminimą, kurį tau atnešiau. Nes Dievas buvo man maloningas, ir aš visko turiu". Jokūbui prašant, brolis priėmė dovaną.
[12] Tada Ezavas tarė: "Dabar keliaukime – aš eisiu tavo priešakyje!"
[13] Bet Jokūbas atsakė: "Mano valdovas žino, kad vaikai gležni ir kad dalis avių bei galvijų yra jaunikliai; jei juos per greitai varysime nors vieną dieną, jie išgaiš.
[14] Mano valdove, eik pirma savo tarno, o aš pamažu toliau judėsiu, kaip įstengia eiti gyvuliai ir vaikai, kol nueisiu pas savo valdovą į Seyrą".
[15] Tada Ezavas sakė: "Leisk man palikti su tavimi dalį savo žmonių!" Bet tas atsakė: "Kam to reikia? Kad tik surasčiau malonę savo valdovo akyse!"
[16] Ezavas tą dieną sugrįžo į Seyrą,
[17] o Jokūbas judėjo toliau į Sukotą. Ten jis pasistatė namus, o gyvuliams – pastoges. Todėl pavadino tą vietą Sukotu.
[18] Jokūbas, keliaudamas iš Mesopotamijos, laimingai atvyko į Sichemą, kuris yra Kanaano krašte, ir apsistojo šalia miesto.
[19] Sklypą, kuriame pasistatė palapinę, jis nusipirko iš Sichemo tėvo Hamoro sūnų už šimtą monetų.
[20] Jis ten pastatė aukurą ir jį pavadino: "Izraelio Dievo galybė".

10 Pr 43,3; 2 Sam 3,13; 2 Sam 14,24.28.32
11 Pr 30,43; Iš 33,19; Ts 1,15; 1 Sam 25,27; 1 Sam 30,26; 2 Kar 5,23
14 Pr 32,3; Pr 36,8
15 Pr 34,11; Pr 47,25; Rūt 2,13
17 Joz 13,27; Ts 8,5; Ps 60,6
18 Pr 12,6; Pr 35,4; Joz 24,1; Ts 9,1; Ps 60,6; Jn 3,23
19 Joz 24,32; Jn 4,5
20 Pr 35,7

34 SKYRIUS
1 Pr 30,21
2 Pr 20,2
4 Ts 14,2
5 2 Sam 13,22
7 Įst 22,20-30; Įst 23,17; Joz 7,15; Ts 20,6; 2 Sam 13,12
12 Iš 22,16.17; Įst 22,29

34

Kartą Lėjos duktė Dina išėjo pasižiūrėti tos šalies dukterų.
[2] Šalies kunigaikščio hivo Hamoro sūnus Sichemas, ją pamatęs, nutvėrė ir išprievartavo.
[3] Jo siela prisirišo prie Jokūbo dukters Dinos. Jis pamilo mergaitę ir meiliai kalbėjo su ja.
[4] Sichemas prašė savo tėvo Hamoro: "Leisk man vesti šią mergaitę!"
[5] Jokūbas sužinojo, kad Sichemas išprievartavo jo dukterį Diną; kadangi jo sūnūs buvo prie gyvulių laukuose, Jokūbas tylėjo, kol jie pareis.
[6] Sichemo tėvas Hamoras atėjo pas Jokūbą, norėdamas su juo pasikalbėti.
[7] Jokūbo sūnūs, tai išgirdę, parėjo iš laukų. Jie įsižeidė ir labai supyko, nes Sichemas padarė gėdą Izraeliui, gulėdamas su Jokūbo dukterimi, nors nederėjo taip daryti.
[8] Hamoras kalbėjosi su jais: "Mano sūnaus Sichemo siela ilgisi jūsų dukters. Prašau, leiskite mano sūnui ją vesti.
[9] Susigiminiuokime: duokite mums savo dukteris, o mūsų dukteris veskite!
[10] Gyvenkite pas mus. Kraštas jums yra atviras. Pasilikite ir laisvai jame gyvenkite ir įsigykite čia nuosavybę".
[11] Ir Sichemas kalbėjo Dinos tėvui ir broliams: "O kad rasčiau malonę jūsų akyse! Ko tik iš manęs paprašysite, duosiu.
[12] Prašykite pačio didžiausio kraičio ir dovanos; aš viską duosiu, ko paprašysite, tik leiskite man vesti mergaitę!"

[13] Jokūbo sūnūs klastingai kalbėjo su Sichemu ir jo tėvu Hamoru, nes Sichemas buvo išprievartavęs jų seserį Diną.
[14] Jie sakė jiems: "Mes negalime to padaryti – išleisti savo seserį už vyro, kuris yra neapipjaustytas, nes tai būtų mums negarbė ir gėda.
[15] Sutiksime su jumis tik su sąlyga, jei jūs tapsite kaip mes ir kiekvienas vyras tarp jūsų bus apipjaustytas.
[16] Tada mes leisime jums vesti savo dukteris ir vesime jūsų; liksime pas jus gyventi ir tapsime viena tauta.
[17] Bet jei mūsų nepaklausysite ir neapsipjaustysite, pasiimsime savo dukterį ir išeisime".
[18] Jų žodžiai patiko Hamorui ir jo sūnui Sichemui.
[19] Jaunuolis nedelsė įvykdyti pasiūlymo, nes jis buvo įsimylėjęs Jokūbo dukterį. O jis buvo žymiausias savo tėvo namuose.
[20] Hamoras ir jo sūnus Sichemas atėjo prie miesto vartų ir kalbėjo savo miesto vyrams:
[21] "Šitie žmonės yra taikingi mūsų atžvilgiu. Jie telieka gyventi ir laisvai verstis mūsų krašte. Kraštas juk platus! Jų dukteris vesime, o savo dukteris leisime tekėti už jų.
[22] Tie žmonės sutinka gyventi pas mus ir tapti viena tauta tik su šita sąlyga, jei kiekvienas mūsų vyras apsipjaustys, kaip jie yra apipjaustyti.
[23] Jų galvijai, jų manta ir visi gyvuliai priklausys mums. Sutikime su jais, ir jie liks pas mus gyventi!"
[24] Visi miesto vyrai paklausė Hamoro ir jo sūnaus Sichemo ir buvo apipjaustyti.

13 Pr 31,7; Iš 8,29
14 Iš 12,48; Joz 5,2-9
19 1 Krn 4,9
20 Pr 19,1; Pr 23,10; Rūt 4,1.11; 2 Sam 15,2
24 Pr 23,10.18
25 Pr 29,33.34; Pr 42,24; Pr 49,5-7
26 Pr 49,5.6
30 Pr 46,26.27; Pr 49,6; Iš 5,21; Įst 4,27; Joz 7,25; 1 Sam 13,4; 2 Sam 10,6; 1 Krn 16,19; Ps 105,12

35 SKYRIUS
1 Pr 27,43; Pr 28,13; Pr 28,19; Pr 31,13
2 Pr 18,19; Pr 31,19.30.34; Iš 19,10.14; Kun 13,6; Joz 24,2.14.23; Joz 24,15
3 Pr 28,15.20; Pr 31,3.42; Pr 32,7.24; Ps 107,6
4 Joz 24,26; Ts 9,6; Oz 2,13

[25] Trečią dieną, kai jiems labai skaudėjo, du Jokūbo sūnūs, Simeonas ir Levis, Dinos broliai, pasiėmė savo kardus ir, drąsiai atėję į miestą, išžudė visus vyrus.
[26] Jie taip pat nužudė Hamorą ir jo sūnų Sichemą, paėmė Diną iš Sichemo namų ir išėjo.
[27] Jokūbo sūnūs atėjo prie nužudytųjų ir apiplėšė miestą, keršydami už sesers išniekinimą.
[28] Pasiėmė jų avis, galvijus, asilus ir visa, kas buvo mieste ir laukuose.
[29] Pagrobė visą jų turtą, vaikus ir žmonas išsivedė į nelaisvę ir išplėšė viską, kas buvo namuose.
[30] Jokūbas tarė Simeonui ir Leviui: "Jūs pridarėte man bėdos, padarydami mane nekenčiamą tarp šios šalies gyventojų, tarp kanaaniečių ir perizų. Mūsų labai mažai; jie susirinks prieš mane ir nužudys mane. Taip aš ir mano namai bus sunaikinti".
[31] Sūnūs atsakė: "Argi jam buvo leista pasielgti su mūsų seserimi kaip su paleistuve?"

35

Dievas tarė Jokūbui: "Kelkis ir eik į Betelį, ir apsistok ten; pastatyk aukurą Dievui, kuris tau pasirodė, kai bėgai nuo savo brolio Ezavo".
[2] Jokūbas įsakė saviesiems ir visiems, buvusiems su juo: "Pašalinkite svetimus dievus, kurie yra tarp jūsų, apsivalykite ir pakeiskite drabužius!
[3] Eikime į Betelį, ten pastatysiu aukurą Dievui, kuris mane išklausė pavojuje ir buvo su manimi kelyje, kuriuo aš ėjau!"
[4] Jie atidavė Jokūbui visus svetimus dievus, kuriuos jie turėjo, ir

auskarus, o Jokūbas juos užkasė po ąžuolu prie Sichemo.
[5] Jie iškeliavo, ir siaubas nuo Dievo apėmė aplinkinius miestus, kad niekas nedrįso vytis Jokūbo sūnų.
[6] Taip Jokūbas ir visi su juo esantys žmonės atėjo į Lūzą, dar vadinamą Beteliu, kuri yra Kanaano šalyje.
[7] Ten jis pastatė aukurą ir tą vietą pavadino El Betelis, nes ten jam pasirodė Dievas, kai jis bėgo nuo savo brolio veido.
[8] Ten mirė Debora, Rebekos auklė, ir buvo palaidota prie Betelio po ąžuolu, kurį pavadino Raudos ąžuolu.
[9] Dievas vėl pasirodė Jokūbui, kai jis atvyko iš Mesopotamijos, ir jį palaimino.
[10] Ir Dievas tarė jam: "Tavo vardas Jokūbas, bet tu nebesivadinsi Jokūbu. Tavo vardas bus Izraelis!
[11] Aš esu Dievas Visagalis. Būk vaisingas ir dauginkis! Tauta ir daugelis tautų atsiras iš tavęs, ir karaliai išeis iš tavo strėnų!
[12] Tą žemę, kurią daviau Abraomui ir Izaokui, atiduosiu tau ir po tavęs duosiu tavo palikuonims".
[13] Tada Dievas pasitraukė nuo jo iš tos vietos, kur su juo kalbėjo.
[14] Jokūbas pastatė akmeninį paminklą toje vietoje, kur Dievas kalbėjo su juo, išliejo ant jo geriamąją auką ir aliejaus.
[15] Jokūbas pavadino tą vietą, kur Dievas su juo kalbėjo, Beteliu.
[16] Iš Betelio jie keliavo toliau. Nepasiekus Efratos, Rachelė gimdė, ir jos gimdymas buvo sunkus.
[17] Jai esant gimdymo kančiose, pribuvėja jai tarė: "Nebijok! Ir šį kartą turėsi sūnų".

5 Iš 15,16; Iš 23,27; Įst 2,25; Įst 11,25; Joz 2,9; 1 Sam 14,15
6 Pr 28,19.22; Pr 48,3
7 Pr 28,13; Pr 33,20; Pr 35,3; Ekl 5,4
8 Pr 24,59
9 Pr 32,29; Joz 5,13; Dan 10,5; Oz 12,4
11 Pr 9,1.7; Pr 17,1; Pr 17,5.6.16; Pr 28,3; Pr 48,3.4; Pr 48,4; Iš 6,3
12 Pr 12,7; Pr 13,15; Pr 26,3.4; Pr 28,13; Pr 48,4; Iš 32,13
13 Pr 17,22; Pr 18,33
14 Pr 28,18.19; Pr 31,45
15 Pr 28,19
17 Pr 30,24; 1 Sam 4,20
19 Pr 48,7; Rūt 1,2; Rūt 4,11; Mch 5,2; Mt 2,6
20 1 Sam 10,2
21 Mch 4,8
22 Pr 49,4; 1 Krn 5,1
23 Pr 29,31-35; Pr 30,18-20; Pr 46,8; Iš 1,1-4
27 Pr 13,18; Pr 18,1; Pr 23,19; Joz 14,15
29 Pr 15,15; Pr 25,8; Pr 25,9; Pr 49,31; Pr 49,33

36 SKYRIUS
1 Pr 25,30
2 Pr 26,34; Pr 28,9; Pr 36,25; 2 Kar 7,6

[18] Kai jos siela buvo beatsiskirianti, nes ji buvo prie mirties, ji pavadino jį Ben Oniu, bet tėvas jį pavadino Benjaminu.
[19] Ir Rachelė mirė ir buvo palaidota prie kelio, einančio į Efratą, tai yra Betliejų.
[20] Jokūbas pastatė ant jos kapo paminklą; tas Rachelės kapo paminklas tebestovi iki šios dienos.
[21] Izraelis keliavo toliau ir apsistojęs pasistatė palapines anapus Edero bokšto.
[22] Izraeliui gyvenant anoje šalyje, Rubenas miegojo su savo tėvo sugulove Bilha. Izraelis tai sužinojo. Jokūbo sūnų buvo dvylika.
[23] Lėjos sūnūs: Jokūbo pirmagimis Rubenas, Simeonas, Levis, Judas, Isacharas ir Zabulonas.
[24] Rachelės sūnūs: Juozapas ir Benjaminas.
[25] Rachelės tarnaitės Bilhos sūnūs: Danas ir Neftalis.
[26] Lėjos tarnaitės Zilpos sūnūs: Gadas ir Ašeras. Šitie yra Jokūbo sūnūs, gimę jam Mesopotamijoje.
[27] Jokūbas atėjo pas savo tėvą Izaoką į Mamrę, į Kirjat Arbos miestą, tai yra Hebroną, kur Abraomas ir Izaokas buvo ateiviai.
[28] Izaokas sulaukė šimto aštuoniasdešimties metų.
[29] Ir Izaokas atidavė savo dvasią, ir mirė, ir susijungė su savo tauta, būdamas senas ir pasisotinęs gyvenimu. Jį palaidojo jo sūnūs Ezavas ir Jokūbas.

36

Šitie yra Ezavo, kuris yra Edomas, palikuonys.
[2] Ezavas vedė žmonas kanaanietes: hetito Elono dukterį Adą, hivo Cibeono sūnaus Anos dukterį Oholibamą

[3] ir Basmatą, Izmaelio dukterį, Nebajoto seserį.
[4] Ados sūnus – Elifazas. Basmatos sūnus – Reuelis.
[5] Oholibamos sūnūs: Jeušas, Jalamas ir Korachas. Šitie yra Ezavo sūnūs, gimę jam Kanaano žemėje.
[6] Ezavas pasiėmė savo žmonas, sūnus, dukteris, visus savo žmones, gyvulių bandas ir visą nuosavybę, kurią buvo įsigijęs Kanaano krašte, ir išvyko į kitą šalį, pasitraukdamas nuo savo brolio Jokūbo.
[7] Jų turtai buvo per dideli, kad jie galėtų gyventi kartu, o žemė, kurioje jie buvo ateiviai, nebegalėjo išmaitinti jų gyvulių.
[8] Ezavas apsigyveno Seyro kalnyne. Ezavas yra Edomas.
[9] Šitie yra Ezavo, edomitų tėvo palikuonys Seyro kalnyne.
[10] Ezavo sūnų vardai: Ezavo žmonos Ados sūnus – Elifazas, Ezavo žmonos Basmatos sūnus – Reuelis.
[11] Elifazo sūnūs: Temanas, Omaras, Cefojas, Gatamas ir Kenazas.
[12] Timna buvo Ezavo sūnaus Elifazo sugulovė ir pagimdė Elifazui Amaleką. Šitie yra Ezavo žmonos Ados sūnūs.
[13] Reuelio sūnūs: Nahatas ir Zerachas, Šama ir Miza. Jie yra Ezavo žmonos Basmatos sūnūs.
[14] Ezavo žmonos Oholibamos, Cibeono sūnaus Anos dukters, sūnūs: Jeušas, Jalamas ir Korachas.
[15] Šie yra Ezavo sūnų kunigaikščiai – Ezavo pirmagimio Elifazo sūnūs: Temanas, Omaras, Cefojas, Kenazas,
[16] Korachas, Gatamas, Amalekas – iš Elifazo kilę kunigaikščiai Edomo krašte. Jie yra Ados sūnūs.
[17] Ezavo sūnaus Reuelio sūnūs: Nahatas, Zerachas, Šama, Miza – iš Reuelio kilę kunigaikščiai Edomo krašte. Jie Ezavo žmonos Basmatos sūnūs.
[18] Ezavo žmonos Oholibamos sūnūs: Jeušas, Jalamas ir Korachas. Tai iš Anos dukters Oholibamos, Ezavo žmonos, kilę kunigaikščiai.
[19] Jie yra Ezavo, tai yra Edomo sūnūs – tos šalies kunigaikščiai.
[20] Horo Seyro sūnūs, gyvenę krašte: Lotanas, Šobalas, Cibeonas, Ana,
[21] Dišonas, Eceras, Dišanas. Jie horų, Seyro sūnų, kunigaikščiai Edomo krašte.
[22] Lotano vaikai: Horis, Hemamas ir Lotano sesuo Timna.
[23] Šobalo sūnūs: Alvanas, Manahatas, Ebalas, Šefojas ir Onamas.
[24] Cibeono sūnūs: Aja ir Ana. Ana, beganydamas savo tėvo Cibeono asilus, dykumoje rado šiltąsias versmes.
[25] Anos vaikai: Dišonas ir duktė Oholibama.
[26] Dišono sūnūs: Hemdanas, Ešbanas, Itranas ir Keranas.
[27] Ecero sūnūs: Bilhanas, Zaavanas ir Akanas.
[28] Dišano sūnūs: Ucas ir Aranas.
[29] Horai: Lotanas, Šobalas, Zibeonas, Anas,
[30] Dišonas, Eceras ir Dišanas – horų kunigaikščiai Seyro krašte.
[31] Šitie karaliai valdė Edomo kraštą, kai izraelitai dar neturėjo savo kilmės karaliaus.
[32] Edome karaliumi buvo Beoro sūnus Bela: jo miestas vadinosi Dinhaba.
[33] Belai mirus, jo vietą užėmė

3 Pr 28,9
4 1 Krn 1,35
7 Pr 13,6.11; Pr 17,8; Pr 28,4; Hbr 11,9
8 Pr 32,3; Pr 36,1.19; Įst 2,5; Joz 24,4
10 1 Krn 1,35
11 1 Krn 1,36
12 Iš 17,8-16; Sk 24,20; Įst 25,17-19; 1 Sam 15,2.3
20 Pr 14,6; Įst 2,12.22; 1 Krn 1,38-42
22 1 Krn 1,39
23 1 Krn 1,40
24 Kun 19,19
26 1 Krn 1,41
27 1 Krn 1,42
28 Job 1,1
31 Pr 17,6.16; Pr 35,11; 1 Krn 1,43

Jobabas, Zeracho iš Bocros sūnus.
[34] Jobabui mirus, jo vietoje karaliavo Hušamas iš Temano šalies.
[35] Hušamui mirus, sostą paėmė Bedado sūnus Hadadas, kuris sumušė Midjaną Moabo laukuose ir kurio miestas vadinosi Avitas.
[36] Hadadui mirus, jo vietą užėmė Samla iš Masrekos.
[37] Samlai mirus, karaliavo Saulius iš Rehoboto.
[38] Sauliui mirus, sostas atiteko Achboro sūnui Baal Hananui.
[39] Achboro sūnui Baal Hananui mirus, jo vietą užėmė Hadaras. Jo miestas vadinosi Pavas. Jo žmona buvo vardu Mehetabelė; ji buvo Me Zahabo dukters Matredos duktė.
[40] Ezavo kunigaikščių vardai pagal jų kilmę ir vietos pavadinimą: Timna, Alva, Jetetas,
[41] Oholibama, Ela, Pinonas,
[42] Kenazas, Temanas, Mibcaras,
[43] Magdielis, Iramas. Šitie Edomo kunigaikščiai gyveno jų nuosavame krašte. Ezavas – edomitų protėvis.

37 Jokūbas apsigyveno Kanaano šalyje, kur jo tėvas buvo ateivis.
[2] Tokia yra Jokūbo istorija. Juozapas, būdamas septyniolikos metų, ganė su savo broliais avis; vaikinas gyveno su savo tėvo žmonų Bilhos ir Zilpos sūnumis. Juozapas pranešdavo tėvui, kai jie ką pikta kalbėdavo.
[3] Izraelis mylėjo Juozapą labiau už kitus savo sūnus, nes jis gimė jam sulaukus žilos senatvės. Tėvas jam padarė margą apdarą.
[4] Jo broliai, pastebėję, kad jų tėvas Juozapą myli labiau už visus brolius, neapkentė jo ir nesugyveno su juo.
[5] Kartą Juozapas sapnavo sapną ir jį papasakojo savo broliams. Tada jie ėmė dar labiau jo nekęsti.
[6] Jis jiems tarė: "Pasiklausykite mano sapno:
[7] štai mes rišome pėdus laukuose; mano pėdas atsistojo ir stovėjo tiesus, o jūsų pėdai sustojo aplinkui ir nusilenkė prieš mano pėdą".
[8] Broliai jam atsakė: "Bene būsi mūsų karalius? O gal mus valdysi?" Ir jie dar labiau jo neapkentė dėl jo sapnų ir jo kalbų.
[9] Jis sapnavo dar kitą sapną ir papasakojo savo broliams: "Sapnavau dar vieną sapną, kad saulė, mėnulis ir vienuolika žvaigždžių lenkėsi prieš mane".
[10] Kai jis papasakojo tą sapną savo tėvui ir savo broliams, tėvas jį subarė: "Koks čia sapnas! Nejaugi aš, tavo motina ir broliai ateisime ir nusilenksime iki žemės prieš tave?"
[11] Jo broliai pavydėjo jam, bet tėvas įsidėmėjo tuos žodžius.
[12] Kartą jo broliai ganė tėvo avis prie Sichemo.
[13] Tėvas tarė Juozapui: "Ar tavo broliai negano prie Sichemo? Eikš, aš tave pasiųsiu pas juos!" Jis atsiliepė: "Aš čia!"
[14] "Eik, pažiūrėk, kaip tavo broliams ten sekasi, ir parėjęs pranešk man". Taigi tėvas išsiuntė Juozapą iš Hebrono slėnio į Sichemą.
[15] Vienas vyras sutiko Juozapą beklaidžiojantį lauke ir paklausė: "Ko ieškai?"

37 Pr 10,11
39 1 Krn 1,50
40 1 Krn 1,51

37 SKYRIUS

1 Pr 17,8; Pr 23,4; Pr 28,4; Pr 36,7; Hbr 11,9
2 Pr 35,25.26; 1 Sam 2,22-24
3 Pr 37,23.32; Pr 44,20; Ts 5,30; 1 Sam 2,19
4 Pr 27,41; Pr 49,23; 1 Sam 17,28; Jn 15,18-20
7 Pr 42,6.9; Pr 43,26; Pr 44,14
9 Pr 46,29; Pr 47,25
10 Pr 27,29
11 Dan 7,28; Mt 27,17.18; Lk 2,19.51; Apd 7,9
12 Pr 33,18-20
14 Pr 13,18; Pr 23,2.19; Pr 35,27; Joz 14,14.15; Ts 1,10

[16] Jis atsakė: "Ieškau savo brolių. Pasakyk man, kur jie gano?"
[17] Tas vyras atsakė: "Jie išėjo iš čia. Nugirdau juos kalbant: 'Eikime į Dotaną' ". Juozapas ėjo paskui savo brolius ir rado juos Dotane.
[18] Jie, iš tolo pamatę jį ateinant, slapta susimokė jį nužudyti.
[19] Jie sakė vienas kitam: "Štai ateina sapnuotojas!
[20] Dabar užmuškime jį, įmeskime į duobę ir sakykime: 'Plėšrus žvėris jį suėdė'; tada pamatysime, kas bus iš jo sapnų!"
[21] Bet Rubenas, tai išgirdęs, išgelbėjo jį iš jų rankų, sakydamas: "Nežudykime jo.
[22] Nepraliekite kraujo! Įmeskite jį į šitą dykumoje esančią duobę, bet nesutepkite savo rankų!" Jis taip kalbėjo, norėdamas jį išgelbėti iš jų rankų ir sugrąžinti tėvui.
[23] Juozapui atėjus pas brolius, jie nutraukė nuo jo margąjį apdarą, kuriuo jis vilkėjo,
[24] ir, sugriebę jį, įmetė į duobę, kurioje nebuvo vandens.
[25] Tada jie susėdo valgyti. Staiga jie pamatė izmaelitų karavaną, ateinantį iš Gileado, ir jų kupranugarius, nešančius kvepalų, balzamo ir miros. Jie traukė į Egiptą.
[26] Judas tarė savo broliams: "Ką laimėsime, užmušę savo brolį ir nuslėpę jo kraują?
[27] Parduokime jį izmaelitams ir nesutepkime savo rankų. Juk jis mūsų brolis, mūsų kūnas!" Broliai paklausė jo.
[28] Einant pro šalį Midjano pirkliams, jie, ištraukę Juozapą iš duobės, pardavė izmaelitams už dvidešimt sidabrinių; tie nusivedė Juozapą į Egiptą.
[29] Rubenas, sugrįžęs prie duobės ir pamatęs, kad Juozapo nebėra, perplėšė savo drabužius.
[30] Sugrįžęs pas brolius, tarė: "Vaiko nebėra! Kur aš eisiu!"
[31] Jie paėmė Juozapo apdarą ir, papjovę ožį, tą apdarą pamirkė jo kraujyje
[32] ir pasiuntė jį tėvui, sakydami: "Štai ką radome. Pažiūrėk, ar tai ne tavo sūnaus apdaras?"
[33] Pažinęs jį, tėvas tarė: "Tai mano sūnaus apdaras! Plėšrus žvėris jį suėdė! Juozapas tikrai sudraskytas!"
[34] Jokūbas persiplėšė drabužius, užsivilko ašutinę ir daugelį dienų gedėjo savo sūnaus.
[35] Visi jo sūnūs ir dukterys guodė jį, tačiau jis nesidavė guodžiamas ir tarė: "Aš gedėdamas nueisiu į mirusiųjų buveinę pas savo sūnų". Taip jį apraudojo jo tėvas.
[36] Tuo metu midjaniečiai Egipte pardavė jį Potifarui, faraono rūmų valdininkui, sargybos viršininkui.

38 Judas pasitraukė nuo savo brolių ir apsigyveno pas vieną adulamietį, vardu Hyra.
[2] Ten Judas pamatė kanaaniečio Šūvos dukterį ir paėmė ją, ir įėjo pas ją.
[3] Ji pastojo ir pagimdė sūnų, kurį pavadino Eru.
[4] Ji pastojo dar kartą ir pagimdė sūnų, kurį pavadino Onanu.
[5] Ir dar kartą ji pastojo, ir pagimdė sūnų, kurį pavadino Šela. Judas tada gyveno Kezibe.
[6] Judas paėmė savo pirmagimiui Erui žmoną, vardu Tamara.
[7] Eras, Judo pirmagimis, buvo nedoras Viešpaties akyse, ir Viešpats jį numarino.

16 Gg 1,7
17 2 Kar 6,13
18 1 Sam 19,1; Ps 31,13; Ps 37,12.32; Mt 21,38; Mt 26,3.4; Mt 27,1; Mk 14,1; Jn 11,53; Apd 23,12
20 Pr 37,22; Pat 1,11
21 Pr 42,22
23 Mt 27,28
25 Pr 16,11.12; Pr 37,28.36; Pr 39,1; Pat 30,20; Jer 8,22
26 Pr 37,20
27 Pr 29,14; Pr 42,21; 1 Sam 18,17
28 Pr 37,25; Pr 45,4.5; Ts 6,1-3; Ts 8,22.24; Ps 105,17; Mt 27,9; Apd 7,9
29 Pr 37,34; Pr 44,13; Job 1,20
30 Pr 42,13.36
31 Pr 37,3.23
33 Pr 37,20
34 Pr 37,29; Pr 50,10; 2 Sam 3,31
35 Pr 25,8; Pr 35,29; Pr 42,38; Pr 44,29.31; 2 Sam 12,17
36 Pr 39,1

38 SKYRIUS
1 2 Kar 4,8
2 Pr 34,2; 1 Krn 2,3
3 Pr 46,12; Sk 26,19
4 Pr 46,12; Sk 26,19
5 Sk 26,20
6 Pr 21,21; Rūt 4,12
7 Pr 46,12; Sk 26,19; 1 Krn 2,3

[8] Tada Judas tarė sūnui Onanui: "Įeik pas savo brolio žmoną ir vesk ją, ir atgaivink savo brolio palikuonis".
[9] Onanas žinojo, kad palikuonys nepriklausys jam. Todėl įeidamas pas savo brolio žmoną išliejo sėklą žemėn, kad neduotų broliui palikuonių.
[10] Viešpačiui nepatiko jo elgesys, todėl ir jį numarino.
[11] Judas tarė savo marčiai Tamarai: "Gyvenk kaip našlė savo tėvo namuose, kol užaugs mano sūnus Šela". Nes jis bijojo, kad ir tas nemirtų kaip jo broliai. Tamara nuėjo gyventi į savo tėvo namus.
[12] Po kurio laiko mirė Judo žmona, Šūvos duktė. Gedulo laikui praėjus, Judas su savo draugu adulamiečiu Hyra ėjo į Timną pas savo avių kirpėjus.
[13] Tamarai buvo pranešta: "Štai tavo uošvis eina į Timną avių kirpti".
[14] Ji nusivilko savo našlės drabužius, apsidengė šydu ir atsisėdo prie Enaimo vartų, kurie yra pakelėje į Timną. Ji žinojo, kad Šela buvo užaugęs, tačiau ji nebuvo jam duota į žmonas.
[15] Judas ją palaikė paleistuve, nes ji buvo uždengusi savo veidą.
[16] Jis pasuko prie jos ir tarė: "Leisk man įeiti pas tave". Jis nežinojo, kad tai buvo jo marti, o ji klausė: "Ką man duosi?"
[17] Jis atsakė: "Aš tau atsiųsiu ožiuką iš savo bandos". Ji paklausė: "Ar duosi man užstatą, kol jį atsiųsi?"
[18] Jis paklausė: "Ko nori užstatu?" Ji atsakė: "Tavo antspaudo, virvės ir lazdos, kuri yra tavo rankoje". Jis davė jai tai, įėjo pas ją, ir ji pastojo.
[19] Jam išėjus, ji nusiėmė šydą, persirengė našlės drabužiais ir grįžo namo.
[20] Kai Judo draugas adulamietis nuvedė ožiuką, kad atsiimtų užstatą iš moteriškės, jos nerado.
[21] Jis klausinėjo vietos žmonių: "Kur yra paleistuvė, kuri buvo Enaime prie kelio?" Jie atsakė: "Čia nebuvo jokios paleistuvės".
[22] Jis tada sugrįžo pas Judą ir pasakė: "Aš jos neradau, ir tos vietos žmonės sakėsi nieko nežiną apie jokią paleistuvę".
[23] Judas tarė: "Tegul pasilaiko mano užstatą, kad neapsijuoktume. Aš jai siunčiau ožiuką, bet tu negalėjai jos surasti".
[24] Po trijų mėnesių Judui buvo pranešta: "Tavo marti Tamara paleistuvavo ir pastojo". Judas liepė: "Atveskite ją, kad ji būtų sudeginta".
[25] Kai ją išvedė, ji pasiuntė žinią savo uošviui: "Aš pastojau nuo vyro, kuriam priklauso šitie daiktai. Ištirk, kam priklauso šitas antspaudas, virvė ir lazda".
[26] Judas atpažinęs tarė: "Ji yra teisesnė už mane, nes aš jos nedaviau savo sūnui Šelai". Ir daugiau jis jos nepažino.
[27] Gimdymo metu paaiškėjo, kad dvyniai yra jos įsčiose.
[28] Jai begimdant, vienas iškišo ranką. Pribuvėja paėmė ir užrišo ant jo rankos raudoną siūlą, sakydama: "Šitas pirmas išėjo".
[29] Bet jis įtraukė ranką atgal, ir štai išėjo jo brolis. Ji tarė: "Štai kaip tu prasiveržei". Jį tad pavadino Perecu.
[30] Paskui gimė jo brolis, ant ku-

8 Įst 25,5.6; Mt 22,24
9 Įst 25,6
10 Pr 46,12; Sk 26,19
11 Kun 22,13; Rūt 1,12.13
12 2 Sam 13,39
13 Joz 15,10.57; Ts 14,1
14 Pr 38,11.26; Pat 7,12
17 Pr 38,20; Ts 15,1; Ez 16,33
18 Pr 38,25; Pr 41,42
19 Pr 38,14
24 Kun 20,14; Kun 21,9; Įst 22,21; Ts 19,2
25 Pr 37,32; Pr 38,18
26 Pr 37,33; Pr 38,14; 1 Sam 24,17; Job 34,31.32
29 Pr 46,12; Sk 26,20; Rūt 4,12; 1 Krn 2,4; Mt 1,3
30 Pr 46,12; 1 Krn 2,4; Mt 1,3

rio rankos buvo raudonas siūlas; jį pavadino Zerachu.

39 Juozapą nuvedė į Egiptą, ir egiptietis Potifaras, faraono rūmų valdininkas, sargybos viršininkas, jį nupirko iš izmaelitų.
[2] Ir Viešpats buvo su Juozapu, ir jam viskas sekėsi. Jis gyveno savo valdovo, egiptiečio, namuose.
[3] Jo valdovas pastebėjo, kad Viešpats buvo su juo ir kad visa, ką jis darė, Viešpats laimino.
[4] Juozapas rado Potifaro akyse malonę; jis tarnavo jam, ir tas paskyrė jį savo namų prievaizdu, ir visa pavedė jam tvarkyti.
[5] Nuo to laiko, kai jis paskyrė Juozapą prievaizdu savo namuose, Viešpats laimino egiptiečio namus dėl Juozapo; Viešpaties palaima buvo ant visko, ką jis turėjo namuose ir laukuose.
[6] Jis visa, ką turėjo, pavedė Juozapui; pats niekuo nesirūpino, tik maistu, kurį valgė. Juozapas buvo dailus ir gražaus veido.
[7] Po kurio laiko jo valdovo žmona atkreipė dėmesį į Juozapą ir tarė: "Sugulk su manimi".
[8] Bet jis jai atsakė: "Mano valdovas niekuo nesirūpina ir visa, ką jis turi, atidavė į mano rankas.
[9] Šiuose namuose nėra didesnio už mane, ir jis nieko man nedraudžia išskyrus tave, nes tu esi jo žmona. Kaip tad galėčiau padaryti tokią piktadarystę ir nusidėti prieš Dievą?"
[10] Ji kiekvieną dieną kalbino Juozapą, tačiau jis nesutiko sugulti ir būti su ja.
[11] Vieną dieną Juozapas atėjo į namus savo reikalais ir nieko daugiau tuo metu namuose nebuvo.
[12] Ji nutvėrė jį už jo drabužio ir sakė: "Sugulk su manimi". Bet jis, išsinėręs iš drabužio, ištrūko ir išbėgo laukan.
[13] Pamačiusi, kad jis paliko savo drabužį jos rankoje ir išbėgo laukan,
[14] ji pasišaukė namiškius ir jiems tarė: "Žiūrėkite! Jis atvedė mums vyrą, hebrają, kad tas tyčiotųsi iš mūsų. Jis atėjo pas mane, norėdamas sugulti su manimi, bet aš ėmiau garsiai šaukti.
[15] Kai jis išgirdo mane šaukiant, paliko drabužį pas mane ir išbėgo".
[16] Ji pasilaikė jo drabužį, kol grįžo valdovas.
[17] Tada ji tais pačiais žodžiais kalbėjo jam: "Pas mane atėjo tas vergas, hebrajas, kurį mums atvedei, kad pasityčiotų iš manęs.
[18] Bet kai aš pradėjau garsiai šaukti, jis paliko savo drabužį pas mane ir išbėgo".
[19] Valdovas, išgirdęs žmonos žodžius, kuriais ji kalbėjo: "Taip tavo vergas pasielgė su manimi", užsidegė pykčiu.
[20] Ir Juozapo valdovas paėmė jį, ir atidavė į kalėjimą, kur kalėjo karaliaus kaliniai.
[21] Bet Viešpats buvo su Juozapu ir parodė jam savo gailestingumą, ir davė jam rasti malonę kalėjimo viršininko akyse.
[22] Šis pavedė Juozapui rūpintis visais kaliniais ir visi darbai buvo jo priežiūroje.
[23] Kalėjimo viršininkas niekuo nesidomėjo, kas buvo Juozapui pavesta, nes Viešpats buvo su juo ir visuose darbuose jam duodavo sėkmę.

39 SKYRIUS
1 Pr 12,10; Pr 37,28; Pr 37,36; Pr 43,15; Pr 45,4; Ps 105,17
2 Pr 26,24.28; Pr 28,15; Pr 35,3; Pr 39,3.21.23; 1 Sam 16,18; 1 Sam 18,14.28; Apd 7,9
3 Ps 1,3
4 Pr 18,3; Pr 19,19; Pr 24,2.10; Pr 39,8.22; Pr 39,21; Pr 41,40
5 Pr 18,26; Pr 30,27; 2 Sam 6,11
6 Pr 29,17; 1 Sam 16,12
7 2 Sam 13,11
9 Pr 20,6; Pr 42,18; Kun 20,10; 2 Sam 12,13; Ps 51,4; Pat 6,29.32
10 Pat 1,10
12 Pat 7,13
14 Pr 14,13; Pr 41,12
17 Iš 23,1
19 Pat 6,34.35
20 Pr 40,3.15; Pr 41,14; Ps 105,18
21 Apd 7,9.10
22 Pr 39,4; Pr 40,3.4
23 Pr 39,2.3

40 Po kurio laiko nusikalto Egipto karaliui jo vyno pilstytojas ir duonkepys.
[2] Faraonas supyko ant abiejų savo valdininkų: ant vyno pilstytojų viršininko ir duonkepių viršininko.
[3] Jis įsakė juos uždaryti sargybos viršininko kalėjime, kur kalėjo Juozapas.
[4] Sargybos viršininkas pavedė Juozapui juos prižiūrėti ir jiems patarnauti. Jie ten sėdėjo ilgesnį laiką.
[5] Egipto karaliaus vyno pilstytojas ir duonkepys tą pačią naktį sapnavo sapną, ir kiekvieno sapnas turėjo savo reikšmę.
[6] Juozapas, įėjęs pas juos rytą, pastebėjo juos esant prislėgtus.
[7] Jis paklausė jų: "Kodėl šiandien jūsų veidai tokie paniurę?"
[8] Jie atsakė: "Sapnavome sapną, bet nėra, kas jį išaiškintų". Juozapas jiems tarė: "Argi ne iš Dievo ateina išaiškinimas? Papasakokite juos man".
[9] Tuomet vyno pilstytojų viršininkas papasakojo savo sapną Juozapui: "Aš sapnavau, kad pasirodė vynmedis prieš mane.
[10] Jis turėjo tris šakeles, išleido pumpurus, išskleidė žiedus ir subrandino vynuoges ant kekių.
[11] Faraono taurę laikiau savo rankoje. Paėmiau vynuogių, išspaudžiau jas į faraono taurę ir padaviau taurę faraonui".
[12] Juozapas jam atsakė: "Štai sapno išaiškinimas: trys šakelės yra trys dienos.
[13] Po trijų dienų faraonas sugrąžins tave tarnybon, ir tu padavinėsi faraonui taurę į jo ranką, kaip pirma darydavai, kai buvai jo vyno pilstytojas.

40 SKYRIUS
1 Neh 1,11
2 Pat 16,14
3 Pr 39,1.20.23; Pr 41,10
5 Pr 37,5; Pr 41,1
7 Neh 2,2
8 Pr 41,15; Dan 2,11.20-22.27; Dan 2,28.47
12 Pr 40,18; Pr 42,17; Dan 2,36; Dan 4,18.19
13 2 Kar 25,27
14 Joz 2,12; Lk 23,42
15 Pr 37,26-28; Pr 39,20
18 Pr 40,12
19 Pr 40,13; Įst 21,22
20 Pr 40,13.19; Mt 14,6-10; Mk 6,21
21 Pr 40,13; Neh 2,1
22 Pr 40,19
23 Ekl 9,15.16

41 SKYRIUS
1 Pr 40,5

[14] Atsimink mane, kai tau bus gerai, ir pasigailėk manęs, paminėk mane faraonui ir padėk man išeiti iš šitų namų.
[15] Aš esu pavogtas iš hebrajų krašto ir čia nesu nusikaltimo padaręs, už kurį mane laikytų kalėjime".
[16] Kepėjų viršininkas girdėdamas, kad jis gerai išaiškino, tarė Juozapui: "O aš sapnuodamas mačiau tris pintines ant savo galvos.
[17] Viršutinėje pintinėje buvo įvairių keptų valgių faraonui, ir paukščiai lesė iš tos pintinės".
[18] Juozapas atsakė: "Štai sapno išaiškinimas: trys pintinės yra trys dienos.
[19] Po trijų dienų faraonas nukirs tavo galvą, tave pakabins ant medžio, ir paukščiai les tavo kūną".
[20] Trečiąją dieną buvo faraono gimtadienis ir jis iškėlė puotą visiems savo tarnams. Jis atsiminė savo vyriausiąjį vyno pilstytoją ir vyriausiąjį duonkepį.
[21] Faraonas sugrąžino vyriausiąjį vyno pilstytoją į jo tarnybą, ir jis vėl padavinėjo taurę faraonui.
[22] O kepėjų viršininką jis įsakė pakarti, kaip Juozapas buvo jiems išaiškinęs.
[23] Tačiau vyno pilstytojų viršininkas neatsiminė Juozapo ir pamiršo jį.

41 Dvejiems metams praėjus, faraonas sapnavo: jis stovėjo prie upės,
[2] ir iš jos išlipo septynios karvės, gražios ir riebios, ir jos ganėsi lankoje.
[3] O po jų išlipo iš upės kitos septynios karvės, bjaurios ir liesos, ir atėjo prie tų karvių upės pakrantėje.

[4] Liesosios karvės surijo anas septynias gražiąsias ir riebiąsias karves. Ir faraonas pabudo.
[5] Vėl užmigęs sapnavo antrą kartą: septynios varpos išaugo iš vieno stiebo, pilnos ir gražios.
[6] O po jų išdygo septynios tuščios ir rytų vėjo išdžiovintos varpos.
[7] Tuščiosios varpos prarijo septynias pilnąsias ir gražiąsias varpas. Faraonas pabudo ir suprato, kad tai sapnas.
[8] Tą rytą faraonas buvo neramus. Jis pasikvietė visus Egipto žynius ir išminčius ir papasakojo jiems savo sapnus, bet nebuvo nė vieno, kuris galėtų juos išaiškinti.
[9] Tada vyno pilstytojų viršininkas kalbėjo faraonui: "Aš šiandien prisimenu savo nusikaltimus.
[10] Faraonas buvo užsirūstinęs ant savo tarnų ir atidavė mane ir vyriausiąjį duonkepį uždaryti į sargybos viršininko kalėjimą.
[11] Ir mudu sapnavome sapną tą pačią naktį, ir kiekvieno sapnas turėjo savo reikšmę.
[12] Su mumis buvo jaunuolis hebrajas, sargybos viršininko vergas. Mes jam papasakojome savo sapnus, ir jis mums išaiškino mūsų sapnų reikšmę.
[13] Kaip jis išaiškino, taip ir įvyko: mane sugrąžino į mano tarnybą, o aną pakorė".
[14] Tada faraonas pasiuntė pakviesti Juozapą, ir jie skubiai jį išleido iš kalėjimo. Jis, nusiskutęs ir pakeitęs drabužius, atėjo pas faraoną.
[15] Faraonas tarė Juozapui: "Sapnavau sapną, ir nėra nė vieno, kuris galėtų jį išaiškinti. Aš girdėjau, kad tu gerai aiškini sapnus".
[16] Juozapas atsakė faraonui: "Ne aš, o Dievas duos faraonui palankų aiškinimą".
[17] Faraonas pasakojo Juozapui: "Sapnavau stovįs ant upės kranto.
[18] Iš upės išlipo septynios karvės, riebios ir gražios, ir jos ganėsi lankoje.
[19] Po jų išlipo kitos septynios karvės, menkos, labai bjaurios ir liesos. Aš nesu matęs tokių bjaurių karvių visoje Egipto šalyje.
[20] Liesosios ir bjauriosios karvės surijo anas septynias riebiąsias karves.
[21] Tačiau nebuvo žymu, kad jos būtų ką prarijusios; jos tebebuvo liesos kaip pradžioje. Po to aš pabudau.
[22] Sapne aš dar regėjau: septynios varpos išaugo iš vieno stiebo, pilnos ir gražios.
[23] Po jų išdygo septynios tuščios, plonos ir rytų vėjo išdžiovintos varpos.
[24] Plonosios varpos prarijo septynias gražiąsias varpas. Aš tai papasakojau žyniams, bet nė vienas negalėjo išaiškinti".
[25] Juozapas atsakė faraonui: "Faraono sapnai reiškia vieną ir tą patį. Dievas parodė faraonui, ką Jis ketina daryti.
[26] Septynios gražiosios karvės yra septyneri metai ir septynios gražiosios varpos yra septyneri metai. Sapnas reiškia vieną ir tą patį.
[27] O septynios plonosios ir bjauriosios karvės ir septynios tuščiosios, rytų vėjo išdžiovintos varpos yra septyneri ateinančio bado metai.
[28] Todėl aš sakiau faraonui, kad Dievas parodė jam, ką Jis ketina daryti.

6 Iš 10,13; Ez 17,10
8 Iš 7,11.22; Iz 29,14; Dan 1,20; Dan 2,1.3; Dan 2,2; Dan 4,5.19; Dan 4,7; Mt 2,1
9 Pr 40,1.14.23
10 Pr 39,20; Pr 40,2.3
11 Pr 40,5; Ts 7,15
12 Pr 37,36; Pr 39,14; Pr 40,12; Pr 43,32
13 Pr 40,21.22
14 1 Sam 2,8; 2 Kar 25,27-29; Ps 105,20; Dan 2,25
15 Pr 41,8.12; Dan 5,16
16 Pr 40,8; Pr 41,25.28.32; Įst 29,29; Dan 2,22.28.47; Dan 2,30; Apd 3,12; 2 Kor 3,5
17 Pr 41,1
24 Pr 41,8; Iš 7,11; Iz 8,19; Dan 4,7
25 Pr 41,28.32; Dan 2,28.29.45; Apr 4,1
27 2 Kar 8,1
28 Pr 41,25.32; Dan 2,28

[29] Ateina septyneri didelio perteklìaus metai visoje Egipto šalyje.
[30] Bet po jų seks septyneri bado metai, per kuriuos pasimirš buvusi gausa; badas sunaikins šalį.
[31] Buvęs perteklius bus užmirštas šalyje dėl bado, nes jis bus labai baisus.
[32] Du kartus pasikartojęs faraono sapnas reiškia, jog tai yra tikrai Dievo nustatyta ir greitai įvyks.
[33] Dabar faraonas tegul parenka protingą ir sumanų vyrą ir paskiria jį Egipto šalies valdytoju.
[34] Tegul įsako faraonas paskirti prievaizdus visoje šalyje, kurie surinks penktąją Egipto šalies derliaus dalį per septynerius derlingus metus.
[35] Visą šitą būsimųjų gerų metų derlių tegul supila į aruodus, esančius faraono valdomuose miestuose, ir tegul saugoja jį maistui.
[36] Tas maistas bus atsarga septyneriems bado metams, kurie vargins Egipto šalį, kad kraštas nepražūtų bado metu".
[37] Tas patarimas patiko faraonui ir visiems jo tarnams,
[38] ir jis tarė: "Ar rasime tokį vyrą kaip šis, kuriame būtų Dievo Dvasia?"
[39] Faraonas kalbėjo Juozapui: "Kadangi Dievas tau visa tai apreiškė, tai nėra nė vieno, kuris būtų toks protingas ir sumanus kaip tu.
[40] Tu būsi mano namų valdytoju, ir tavo žodžio klausys visi žmonės. Tik sostu aš būsiu aukščiau tavęs".
[41] Toliau faraonas tarė Juozapui: "Aš tave skiriu visos Egipto šalies valdytoju".
[42] Faraonas numovė nuo savo piršto žiedą ir jį užmovė Juozapui; ir aprengė jį ploniausios drobės drabužiais, ir užkabino jam ant kaklo auksinę grandinę.
[43] Ir liepė jį vežti savo antruoju vežimu, ir priešakyje jo šaukti: "Klaupkitės!" Tuo būdu jis tapo visos Egipto šalies valdytoju.
[44] Be to, faraonas tarė Juozapui: "Aš faraonas, ir be tavo žinios niekas nepakels nei rankos, nei kojos visoje Egipto šalyje!"
[45] Faraonas pavadino Juozapą Cafnat Paneachu ir jam davė žmoną Asenatą, Ono kunigo Potiferos dukterį. Ir Juozapas keliavo po visą Egipto šalį.
[46] Juozapas buvo trisdešimties metų amžiaus, kai jis stovėjo faraono, Egipto karaliaus, akivaizdoje ir išėjęs iš faraono apkeliavo visą Egipto žemę.
[47] Per septynerius pertekliaus metus šalyje viskas gausiai užderėjo.
[48] Jis surinko visą septynerių metų maistą ir sukrovė jį miestų sandėliuose. Aplink kiekvieną miestą esančių laukų derlių jis sukrovė tame mieste.
[49] Juozapas pripildė aruodus javų kaip jūros smilčių, tiek daug, kad jų nebuvo įmanoma suskaičiuoti.
[50] Prieš užeinant bado metams, Juozapui gimė du sūnūs iš Asenatos, Ono kunigo Potiferos dukters.
[51] Juozapas pirmąjį pavadino Manasu: "Dievas leido man pamiršti visą mano vargą ir mano tėvo namus".
[52] Antrąjį jis pavadino Efraimu: "Dievas padarė mane vaisingą mano vargo šalyje".
[53] Pasibaigė septyneri pertekliaus metai Egipto šalyje.

29 Pr 41,47
30 Pr 41,54.56; Pr 47,13; Ps 105,16
32 Pr 41,25.28; Sk 23,19; Iz 46,10.11
34 Pat 6,6-8
35 Pr 41,48
36 Pr 47,15.19
37 Ps 105,19; Apd 7,10
38 Sk 27,18; Job 32,8; Pat 2,6; Dan 4,8.9.18; Dan 5,11.14; Dan 6,3
40 Ps 105,21; Apd 7,10
41 Pr 42,6; Ps 105,21; Dan 6,3; Apd 7,10
42 Est 3,10; Est 8,2.15; Dan 5,7.16.29
43 Pr 42,6; Pr 46,29; Est 6,9
45 Pr 46,20
46 1 Sam 16,21; 1 Kar 12,6.8; Dan 1,19
49 Pr 22,17; Ts 7,12; 1 Sam 13,5
50 Pr 46,20; Pr 48,5
51 Ps 45,10
52 Pr 17,6; Pr 28,3; Pr 49,22

[54] Prasidėjo septyneri bado metai, kaip Juozapas buvo sakęs. Badas siautė visose šalyse, tačiau Egipte buvo duonos.
[55] Badui prasidėjus visoje Egipto šalyje, žmonės kreipėsi į faraoną, prašydami duonos. Faraonas sakė: "Eikite pas Juozapą! Ką jis jums sakys, darykite".
[56] Badas išsiplėtė visoje žemėje. Juozapas atidarė javų sandėlius ir pardavinėjo javus egiptiečiams, nes kilo baisus badas Egipto šalyje.
[57] Iš įvairių kraštų žmonės ėjo į Egiptą pas Juozapą pirkti javų, nes buvo baisus badas visose šalyse.

42

Jokūbas, išgirdęs, kad javai parduodami Egipte, tarė savo sūnums: "Ko žiūrite vienas į kitą?
[2] Girdėjau, kad javai parduodami Egipte. Vykite tenai ir nupirkite javų, kad gyventume ir nemirtume".
[3] Dešimt Juozapo brolių iškeliavo pirkti javų į Egiptą.
[4] Tačiau Jokūbas neleido Juozapo brolio Benjamino eiti su broliais, nes bijojo, kad jam neatsitiktų nelaimė.
[5] Izraelio sūnūs kartu su kitais atėjo pirkti javų, nes badas siautė Kanaano šalyje.
[6] Juozapas buvo Egipto šalies valdytojas. Jis pardavinėjo javus visoms žemės tautoms. Atėję Juozapo broliai nusilenkė prieš jį iki žemės.
[7] Juozapas, pamatęs savo brolius, atpažino juos, bet jis elgėsi su jais tarsi su svetimais. Šiurkščiai su jais kalbėdamas, klausė: "Iš kur atvykote?" Jie atsakė: "Iš Kanaano šalies maisto pirkti".
[8] Juozapas atpažino savo brolius, tačiau jie neatpažino jo.
[9] Juozapas atsiminė sapnus, kuriuos jis sapnavo apie juos, ir jiems tarė: "Jūs esate žvalgai! Atvykote išžvalgyti silpnesniųjų šalies vietų".
[10] Jie atsakė jam: "Ne, mūsų viešpatie! Tavo tarnai atėjo nusipirkti maisto.
[11] Mes visi esame vieno vyro sūnūs, dori žmonės. Tavo tarnai nėra žvalgai".
[12] Tačiau jis jiems tarė: "Ne! Jūs atėjote išžvalgyti silpnesniųjų šalies vietų!"
[13] Jie atsakė: "Tavo tarnų yra dvylika brolių, vieno tėvo sūnų, Kanaano šalyje. Jauniausias liko pas tėvą namuose, o vieno jau nebėra".
[14] Bet Juozapas jiems atsakė: "Yra taip, kaip jums sakiau. Jūs esate žvalgai!
[15] Taip jūs būsite ištirti. Prisiekiu, kaip gyvas faraonas, jūs neišeisite iš čia, kol atvyks jūsų jaunesnysis brolis!
[16] Pasiųskite vieną iš jūsų atvesti jūsų brolį! Jūs būsite suimti, kol bus ištirti jūsų žodžiai, ar tiesą sakote, ar meluojate. Jei ne, kaip gyvas faraonas, jūs esate žvalgai!"
[17] Tris dienas jis išlaikė juos suimtus.
[18] Trečią dieną Juozapas jiems tarė: "Išliksite gyvi su viena sąlyga, nes aš bijau Dievo.
[19] Jei jūs esate dori, vienas iš jūsų telieka suimtas, o kiti keliaukite, pargabenkite javų savo šeimoms nuo bado apsiginti.
[20] Bet atveskite pas mane savo jauniausiąjį brolį, kad jūsų žodžiai

54 Pr 41,30; Ps 105,16; Apd 7,11
55 Jn 2,5
56 Pr 42,6
57 Pr 27,28.37; Pr 42,3; Ez 29,12

42 SKYRIUS
1 Apd 7,12
2 Pr 43,8; Ps 33,18.19; Iz 38,1
4 Pr 42,38
5 Pr 12,10; Pr 26,1; Pr 41,57; Apd 7,11
6 Pr 37,7-10; Pr 41,41.55; Pr 41,43; Iz 60,14
7 Pr 45,1.2
9 Pr 37,5-9
13 Pr 37,30; Pr 42,32; Pr 44,20; Rd 5,7
15 1 Sam 1,26; 1 Sam 17,55
17 Pr 40,4.7.12
18 Pr 22,12; Pr 39,9; Iš 1,17; Kun 25,43; Neh 5,15; Pat 1,7; Pat 9,10
20 Pr 42,34; Pr 43,5; Pr 44,23

pasirodytų tikri ir nemirtumėte!”
21 Jie kalbėjosi: “Iš tikrųjų esame nusikaltę savo broliui: mes matėme jo sielvartą, kai jis mus maldavo, bet neklausėme. Todėl šita bėda užklupo mus”.
22 Rubenas sakė jiems: “Ar aš jums nesakiau: ‘Nenusikalskite prieš vaiką!’ Bet jūs neklausėte. Todėl štai išieškomas jo kraujas”.
23 Jie nežinojo, kad Juozapas suprato jų kalbą, nes jis su jais kalbėjo per vertėją.
24 Pasitraukęs nuo jų, jis verkė. Tada sugrįžęs pas juos, kalbėjo toliau. Jis paėmė iš jų Simeoną ir jį surišo jų akyse.
25 Juozapas įsakė pripildyti jų maišus javais, kiekvieno pinigus įdėti atgal į maišą ir jiems duoti davinį kelionei. Tarnai taip ir padarė.
26 Susikrovę savo javų maišus ant asilų, jie iškeliavo.
27 Vienas atrišo savo maišą užeigoje, norėdamas pašerti asilą, ir pamatė pinigus. Jie buvo maišo viršuje.
28 Jis sušuko broliams: “Mano pinigai grąžinti man. Štai jie maiše!” Jų širdys nusiminė, ir jie drebėdami žiūrėjo vienas į kitą ir kalbėjo: “Ką Dievas mums padarė?”
29 Parėję pas savo tėvą Jokūbą į Kanaano šalį, jie papasakojo jam visa, kas jiems nutiko:
30 “Vyras, tos šalies valdovas, šiurkščiai kalbėjo su mumis ir mus palaikė žvalgais.
31 Mes jam sakėme: ‘Esame dori žmonės, o ne žvalgai.
32 Mes esame dvylika brolių, vieno tėvo sūnūs. Vieno nebėra, o jauniausias yra pas mūsų tėvą Kanaano šalyje’.
33 Tas vyras, šalies valdovas, mums atsakė: ‘Patikrinsiu, ar esate dori. Vieną jūsų brolį palikite pas mane, paimkite, ko reikia jūsų šeimoms nuo bado apsiginti, keliaukite
34 ir atsiveskite savo jauniausiąjį brolį, kad įsitikinčiau, jog nesate žvalgai. Tada aš jums atiduosiu jūsų brolį ir galėsite laisvai keliauti!’ ”
35 Išpylę maišus, kiekvienas rado įrištus savo pinigus. Jie ir jų tėvas, pamatę pinigus, nusigando.
36 Jų tėvas Jokūbas kalbėjo: “Jūs padarėte, kad netekau vaikų! Juozapo nebėra, Simeono nebėra, ir Benjaminą norite paimti. Viskas atsisuko prieš mane”.
37 Rubenas atsakė savo tėvui: “Nužudyk mano du sūnus, jei aš jo neparvesiu! Patikėk jį man ir aš tau jį sugrąžinsiu”.
38 Tėvas tarė: “Mano sūnus nekeliaus su jumis, nes jo brolis yra miręs ir jis likęs man vienas. Jei kelyje atsitiks jam nelaimė, tai jūs nuvarysite mano žilus plaukus su sielvartu į kapus”.

43

Badas sunkiai slėgė šalį.
2 Kai jie sunaudojo javus, atsigabentus iš Egipto, jų tėvas sakė jiems: “Vėl keliaukite ir nupirkite mums maisto”.
3 Judas jam atsakė: “Tas vyras mus griežtai įspėjo nepasirodyti jam be jauniausiojo brolio.
4 Jei leisi su mumis mūsų brolį, keliausime ir nupirksime maisto.
5 Bet jeigu neleisi, neisime, nes tas vyras mums pasakė: ‘Nematysite mano veido, jei jūsų brolio nebus su jumis!’ ”

21 Pr 37,26-28; Pr 44,16; Pr 45,3; Job 36,8.9; Pat 21,13; Oz 5,15; Mt 7,2
22 Pr 9,5.6; Pr 37,21.22.29; 1 Kar 2,32; 2 Krn 24,22; Ps 9,12; Lk 11,50.51
24 Pr 34,25.30; Pr 43,14.23; Pr 43,30; Pr 45,14.15
25 Pr 43,12; Pr 44,1; Mt 5,44; Rom 12,17.20.21; 1 Pt 3,9
27 Pr 43,21.22
30 Pr 42,7
33 Pr 42,15.19.20
34 Pr 34,10; Pr 42,20; Pr 43,3.5
35 Pr 43,12.15.21
36 Pr 35,18; Pr 43,14; Rom 8,28.31
38 Pr 37,22; Pr 37,35; Pr 42,4; Pr 42,13; Pr 44,20.28; Pr 44,29; Pr 44,31

43 SKYRIUS
1 Pr 41,54.57; Pr 42,5; Pr 45,6.11
2 Pr 42,2; Pr 44,25
3 Pr 42,20; Pr 43,5; Pr 44,23

[6] Izraelis atsakė: "Kodėl jūs man padarėte tokį skausmą, sakydami tam vyrui turį dar vieną brolį?"
[7] Jie atsakė: "Tas vyras nuodugniai klausinėjo apie mus ir mūsų giminę: 'Ar jūsų tėvas gyvas? Ar dar turite kokį brolį?' Mes jam atsakėme į šituos klausimus. Argi galėjome žinoti, kad jis lieps atvesti mūsų brolį?"
[8] Judas kalbėjo savo tėvui Izraeliui: "Leisk berniuką su manimi, kad galėtume vykti ir nemirtume badu mes, tu ir mūsų vaikai.
[9] Aš laiduoju už jį! Iš mano rankos jo pareikalausi. Jei aš jo neparvesiu, būsiu tau nusikaltęs visą amžių.
[10] Jei nebūtume delsę, būtume jau antrą kartą sugrįžę".
[11] Tada jų tėvas Izraelis tarė: "Jei taip, darykite! Pasiimkite į savo maišus geriausių šio krašto vaisių ir nugabenkite tam vyrui dovanų: truputį balzamo, medaus, kvepiančių žolių, miros, riešutų ir migdolų.
[12] Dvigubai tiek pinigų pasiimkite su savimi ir pinigus, kurie buvo jūsų maišuose, grąžinkite iš savo rankų. Gal buvo kokia klaida?
[13] Imkite taip pat savo brolį ir keliaukite pas tą vyrą.
[14] O visagalis Dievas tesuteikia jums malonę to vyro akivaizdoje, kad jis paleistų jums jūsų brolį ir Benjaminą! O jei aš tapsiu bevaikis, tai ir būsiu bevaikis".
[15] Vyrai pasiėmė dovanų, dvigubai tiek pinigų ir Benjaminą ir, nukeliavę į Egiptą, prisistatė Juozapui.
[16] Juozapas, pamatęs Benjaminą su jais, tarė savo namų prievaizdui: "Įvesk tuos vyrus į namus, papjauk gyvulį ir paruošk maisto, nes jie pietaus su manimi!"
[17] Jis padarė, kaip Juozapas buvo įsakęs, ir įvedė juos į jo namus.
[18] Jie nusigando, kai juos įvedė į Juozapo namus, ir vienas kitam kalbėjo: "Mus veda dėl pinigų, kuriuos radome savo maišuose, kad apkaltintų, suimtų, padarytų mus vergais ir paimtų mūsų asilus".
[19] Todėl jie kreipėsi į Juozapo namų prievaizdą, užkalbindami jį prieangyje:
[20] "Valdove, paklausyk mūsų! Kai atvykome pirmą kartą pirkti maisto,
[21] tai grįždami užeigoje atrišome maišus ir kiekvieno mūsų visi pinigai buvo maišuose; mes atnešėme juos atgal.
[22] Be to, atsinešėme su savimi dar kitų pinigų maistui pirkti. Mes nežinome, kas įdėjo mums pinigus į maišus".
[23] Jis atsakė: "Būkite ramūs! Nebijokite! Jūsų ir jūsų tėvo Dievas įdėjo jums lobį į maišus. Aš gavau jūsų pinigus". Ir jis atvedė Simeoną pas juos.
[24] Po to jis įvedė juos į Juozapo namus ir padavė vandens nusiplauti kojoms; jis pašėrė ir jų asilus.
[25] Ir jie paruošė dovaną, laukdami Juozapo ateinant vidudienį, nes jie girdėjo, kad ten valgys pietus.
[26] Juozapui parėjus namo, jie atnešė jam dovaną, kurią turėjo su savimi, ir nusilenkė jam iki žemės.
[27] Jis klausinėjo, kaip jiems sekasi: "Ar sveikas jūsų senasis tėvas, apie kurį pasakojote? Ar jis dar gyvas?"
[28] Jie atsakė: "Tavo tarnas, mūsų tėvas, yra sveikas ir gyvas". Jie vėl žemai nusilenkė.

8 Pr 42,2; Pr 47,19
9 Pr 42,37; Pr 44,32
11 Pr 32,20; Pr 33,10; Pr 37,25; Pr 43,25.26; Pat 18,16; Jer 8,22; Ez 27,17
12 Pr 42,25.35; Pr 43,21.22
14 Pr 17,1; Pr 28,3; Pr 35,11; Pr 39,21; Pr 42,36; Pr 48,3; Est 4,16; Ps 106,46
15 Pr 39,1; Pr 46,3.6
16 Pr 24,2; Pr 39,4; Pr 44,1
18 Pr 42,28
20 Pr 42,3.10
21 Pr 42,27.35
23 Pr 42,24
24 Pr 18,4; Pr 19,2; Pr 24,32
26 Pr 37,7.10; Pr 42,6; Pr 44,14
27 Pr 29,6; Pr 42,11.13; Pr 43,7; Pr 45,3; 2 Kar 4,26
28 Pr 37,7.10

[29] Pamatęs savo brolį Benjaminą, savo motinos sūnų, klausė: “Ar šitas yra jūsų jauniausiasis brolis, apie kurį pasakojote?” Ir tarė jam: “Dievas tebūna tau malonus, mano sūnau!”
[30] Juozapas išskubėjo, nes jis susijaudino dėl brolio ir ieškojo vietos išsiverkti. Ir įėjo į savo kambarį, ir ten verkė.
[31] Jis nusiprausė veidą, išėjo ir susitvardęs tarė: “Paduokite valgį!”
[32] Jie padėjo Juozapui atskirai, broliams atskirai, su juo valgiusiems egiptiečiams taip pat atskirai. Mat egiptiečiai negali valgyti drauge su hebrajais, nes tai jiems yra pasibjaurėjimas.
[33] Jie susėdo prieš jį, pirmagimis pagal savo pirmagimystę, o jauniausias pagal savo jaunumą. Ir jie žvilgčiojo vienas į kitą nustebę.
[34] Valgiai jiems buvo nešami iš Juozapui skirtų patiekalų, bet Benjaminas gavo penkis kartus daugiau negu kiti. Jie gėrė vyną ir linksminosi su juo.

44 Juozapas įsakė savo namų prievaizdui: “Pripilk tų vyrų maišus, kiek tik jie pajėgia panešti, ir įdėk kiekvieno pinigus į jo maišą.
[2] O mano sidabrinę taurę įdėk į jauniausiojo maišą kartu su pinigais už javus”. Jis padarė, kaip Juozapas buvo įsakęs.
[3] Rytui išaušus, išleido juos su jų asilais.
[4] Vos tik jiems išėjus iš miesto, Juozapas tarė namų prievaizdui: “Vykis tuos vyrus ir, juos pasivijęs, sakyk: ‘Kodėl jūs atsilyginote piktu už gera?
[5] Kodėl pavogėte mano valdovo sidabrinę taurę? Ar ne iš jos geria mano valdovas ir ar ne su ja jis buria? Jūs blogai pasielgėte’ ”.
[6] Prievaizdas, juos pasivijęs, kalbėjo tuos žodžius.
[7] Jie atsakė jam: “Kodėl mūsų viešpats taip kalba? Gink Dieve, kad tavo tarnai taip pasielgtų!
[8] Pinigus, kuriuos radome maišuose, atnešėme atgal iš Kanaano šalies. Kaip tad mes vogsime iš tavo valdovo namų sidabrą ar auksą?
[9] Pas kurį iš mūsų ją rasi, tas temiršta, o mes visi tapsime tavo valdovo vergais”.
[10] Jis atsakė: “Tebūna, kaip sakote! Pas kurį rasiu taurę, taps vergu, o visi kiti būsite nekalti”.
[11] Tada kiekvienas jų skubiai pastatė savo maišą ant žemės ir atrišo jį.
[12] Jis ėmė ieškoti, pradėjo nuo vyriausiojo ir baigė jauniausiuoju. Ir rado taurę Benjamino maiše.
[13] Jie persiplėšė drabužius, uždėjo maišus ant savo asilų ir sugrįžo į miestą.
[14] Judas ir jo broliai atėjo į Juozapo namus, nes jis dar buvo ten. Jie puolė prieš jį ant žemės.
[15] Juozapas tarė jiems: “Ką padarėte! Argi nežinojote, kad toks vyras kaip aš tikrai moku burti?”
[16] Judas atsakė: “Ką besakysime mūsų valdovui? Kaip bekalbėsime? Ir kuo pasiteisinsime? Dievas rado tavo tarnų kaltę. Mes esame mūsų valdovo vergai, taip pat ir tas, pas kurį rasta taurė”.
[17] Juozapas atsakė: “Gink Dieve, kad taip padaryčiau! Tik tas vyras, pas kurį rasta taurė, bus mano vergas, o jūs laisvi keliaukite pas savo tėvą!”

29 Pr 35,17.18; Pr 42,13
30 Pr 42,24; Pr 45,2.14.15; Pr 46,29; 1 Kar 3,26
31 Pr 43,25
32 Pr 41,12; Pr 46,34; Iš 1,15; Iš 8,26
33 Pr 27,36; Pr 42,7; Įst 21,16.17
34 Pr 35,24; Pr 45,22

44 SKYRIUS

1 Pr 42,25; Pr 43,16
4 1 Sam 25,21
8 Pr 43,21
9 Pr 31,32
13 Pr 37,29.34; Sk 14,6; 2 Sam 1,11
14 Pr 37,7.10
16 Pr 44,9; Sk 32,23
17 Pat 17,15

[18] Tada priartėjo prie jo Judas ir tarė: “Mano valdove, prašau, leisk savo tarnui pasiaiškinti ir nesupyk ant savo tarno, nes esi kaip faraonas.
[19] Mano valdove, tu klausei savo tarnų: ‘Ar jūs turite tėvą ar brolį?’
[20] Mes atsakėme: ‘Turime seną tėvą ir jauną brolį, gimusį jam senatvėje. Jo brolis yra miręs, ir jis yra vienintelis likęs iš savo motinos; tad tėvas jį myli’.
[21] Tada liepei: ‘Atveskite, kad jį pamatyčiau savo akimis!’
[22] Mes atsakėme: ‘Berniukas negali palikti savo tėvo, nes tėvas mirs, jei paliks!’
[23] Tada, valdove, pasakei savo tarnams: ‘Jei jūsų jauniausias brolis neateis su jumis, nepasirodykite mano akyse!’
[24] Kai parėjome pas tavo tarną, mūsų tėvą, jam pranešėme tavo, valdove, žodžius.
[25] Ir mūsų tėvas tarė: ‘Vėl nukeliavę nupirkite kiek maisto’.
[26] Mes atsakėme: ‘Negalime keliauti! Tik jei leisi jauniausią brolį su mumis, keliausime. Mes negalime pasirodyti tam žmogui be mūsų jauniausiojo brolio’.
[27] Tavo tarnas, mūsų tėvas, atsakė: ‘Jūs patys žinote, kad mano žmona man pagimdė du sūnus.
[28] Vienas išėjo, ir aš pasakiau: ‘Jį sudraskė žvėris’. Ir aš jo daugiau nebemačiau.
[29] Jei ir šitą paimsite iš manęs ir jam atsitiks nelaimė, nuvarysite mano žilus plaukus su sielvartu į kapus’.
[30] Taigi, jei dabar pareisiu pas tavo tarną, mano tėvą, ir su mumis nebus berniuko, prie kurio tėvas labai prisirišęs,

18 Pr 18,30.32; Iš 32,22
20 Pr 37,3; Pr 42,4; Pr 42,38; Pr 43,8; Pr 44,30; Pr 46,19
21 Pr 42,15.20
23 Pr 43,3.5
25 Pr 43,2
27 Pr 30,22-24; Pr 35,16-18; Pr 46,19
28 Pr 37,31-35
29 Pr 42,36.38; Pr 44,31
30 1 Sam 18,1; 1 Sam 25,29
32 Pr 43,9
33 Iš 32,32

45 SKYRIUS

1 Apd 7,13
2 Pr 43,30; Pr 46,29
3 Pr 43,27; Apd 7,13
4 Pr 37,28; Pr 39,1; Ps 105,17
5 Pr 45,7.8; Pr 50,20; Ps 105,16.17
6 Pr 43,1; Pr 47,4.13
7 Pr 45,5; Pr 50,20
8 Pr 41,43; Pr 42,6; Iz 22,21; Rom 8,28

[31] jis numirs, matydamas, kad jo nėra su mumis. Ir tavo tarnai nuvarys tavo tarno, mūsų tėvo, žilus plaukus su sielvartu į kapus.
[32] Tavo tarnas laidavo už berniuką savo tėvui, sakydamas: ‘Jei aš jo neparvesiu, būsiu nusikaltęs tau visą amžių’,
[33] todėl prašau, valdove, palik mane berniuko vietoje tau vergauti, o berniukas tegrįžta su broliais!
[34] Kaip galėčiau grįžti pas savo tėvą be jauniausiojo brolio ir matyti nelaimę, kuri ištiks mano tėvą”.

45

Juozapas nebegalėjo susivaldyti ir sušuko esantiems su juo: “Išeikite iš čia!” Nieko nebuvo prie jo, kai Juozapas prisipažino savo broliams.
[2] Jis taip garsiai verkė, kad išgirdo egiptiečiai ir faraono namai.
[3] Juozapas tarė savo broliams: “Aš esu Juozapas. Ar mano tėvas dar gyvas?” Jo broliai išsigandę negalėjo nė žodžio ištarti.
[4] Juozapas tarė savo broliams: “Prieikite prie manęs!” Jiems priėjus, jis kalbėjo: “Aš esu Juozapas, jūsų brolis, kurį pardavėte į Egiptą.
[5] Nesisielokite ir nebijokite, kad mane pardavėte. Jūsų gyvybei išlaikyti Dievas mane siuntė pirma jūsų!
[6] Tik dveji metai, kai badas žemėje; jis dar tęsis penkerius metus, kuriais nebus nei ariama, nei pjaunama.
[7] Dievas atsiuntė mane pirma jūsų, kad išsaugotų jūsų palikuonis ir išgelbėtų jūsų gyvybes dideliu išgelbėjimu.
[8] Taigi ne jūs mane čia atsiuntėte, bet Dievas. Jis mane padarė tėvu

faraonui, visų jo namų tvarkytoju ir Egipto šalies valdytoju.
[9] Skubiai keliaukite pas mano tėvą ir jam sakykite: 'Taip sako Juozapas: 'Dievas mane padarė viso Egipto viešpačiu. Atvyk pas mane, negaišk!
[10] Gyvensi Gošeno krašte ir būsi arti manęs tu, tavo sūnūs ir vaikaičiai, tavo avys, galvijai ir visa, kas tau priklauso.
[11] Aš tave viskuo aprūpinsiu dar penkerius bado metus, kad tu nenuskurstum su savo šeima'.
[12] Jūs ir mano brolis Benjaminas mato, kad aš jums kalbu.
[13] Praneškite mano tėvui apie visą mano garbę Egipte ir apie visa, ką matote, ir skubiai atgabenkite čia mano tėvą!"
[14] Tada jis puolė savo broliui Benjaminui ant kaklo ir abu verkė.
[15] Jis bučiavo visus savo brolius verkdamas. Po to jo broliai kalbėjosi su juo.
[16] Faraono namuose pasklido žinia: "Atvyko Juozapo broliai". Tai patiko faraonui ir jo tarnams.
[17] Faraonas tarė Juozapui: "Sakyk savo broliams: 'Apkraukite savo gyvulius ir, sugrįžę į Kanaano šalį,
[18] pasiimkite savo tėvą bei šeimas, ir ateikite pas mane. Aš jums duosiu Egipto geriausią dalį, kad maitintumėtės žemės gėrybėmis'.
[19] Be to, jiems sakyk: 'Pasiimkite iš Egipto šalies vežimų savo vaikams bei žmonoms ir, paėmę savo tėvą, ateikite.
[20] Negailėkite savo daiktų palikti, nes geriausia, ką Egipto šalis turi, priklausys jums' ".
[21] Izraelio sūnūs taip ir padarė. Juozapas jiems davė vežimus, kaip faraonas įsakė, ir maisto kelionei.
[22] Jis davė kiekvienam jų po vieną naują drabužį, o Benjaminui – tris šimtus sidabrinių ir penkis naujus drabužius.
[23] Savo tėvui jis pasiuntė dešimt asilų, nešančių Egipto gėrybes, ir dešimt asilių, apkrautų javais bei maistu kelionei.
[24] Jis išleido savo brolius ir, jiems išvykstant, tarė: "Nesibarkite kelionėje!"
[25] Ir jie išėjo iš Egipto, ir atėjo į Kanaano žemę pas savo tėvą Jokūbą.
[26] Ir pranešė jam: "Juozapas gyvas ir yra visos Egipto šalies valdytojas". Jokūbo širdis apmirė, nes jis netikėjo jais.
[27] Ir jie persakė jam visus Juozapo žodžius, kuriuos jis jiems kalbėjo. Kai pamatė vežimus, kuriuos atsiuntė Juozapas, kad jį parvežtų, jų tėvo Jokūbo dvasia atgijo.
[28] Ir Izraelis pasakė: "Užtenka! Mano sūnus Juozapas dar gyvas. Eisiu ir pamatysiu jį prieš numirdamas".

46 Izraelis išsirengė su viskuo, ką turėjo, ir, atėjęs į Beer Šebą, aukojo aukas savo tėvo Izaoko Dievui.
[2] Dievas kalbėjo Izraeliui nakties regėjime: "Jokūbai, Jokūbai!" Tas atsiliepė: "Aš čia".
[3] Jis kalbėjo: "Aš esu tavo tėvo Dievas, nebijok eiti į Egiptą; ten padarysiu iš tavęs didelę tautą!
[4] Aš lydėsiu tave į Egiptą ir parvesiu atgal, o Juozapas savo ranka užspaus tavo akis".
[5] Tada Jokūbas išėjo iš Beer Šebos.

10 Pr 46,28.34; Pr 47,1.6
11 Pr 47,12
12 Pr 42,23
13 Apd 7,14
15 Pr 48,10
18 Pr 27,28; Pr 47,6
21 Pr 45,19; Pr 46,5
22 Pr 43,34; 2 Kar 5,5
26 Job 29,24
27 Ts 15,19

46 SKYRIUS

1 Pr 21,31.33; Pr 26,24.25; Pr 26,32.33; Pr 28,10; Pr 28,13; Pr 31,42; Pr 32,9
2 Pr 15,1; Pr 22,11; Pr 31,11
3 Pr 17,1; Pr 28,13; Įst 26,5
4 Pr 15,16; Pr 28,15; Pr 31,3; Pr 48,21; Pr 50,1; Pr 50,12.24.25
5 Pr 45,19-21; Apd 7,15

Izraelio sūnūs vežė tėvą Jokūbą, savo vaikus ir žmonas vežimuose, kuriuos faraonas atsiuntė jiems.
[6] Jie pasiėmė gyvulius ir visą savo turtą, kurį buvo įsigiję Kanaano šalyje, ir atėjo į Egiptą; Jokūbas ir su juo visi jo palikuonys:
[7] sūnūs, vaikaičiai, dukterys bei jo sūnų dukterys. Visus savo palikuonis jis atsivedė į Egiptą.
[8] Šitie yra vardai Izraelio vaikų, atėjusių į Egiptą. Jokūbas, jo pirmagimis – Rubenas.
[9] Rubeno sūnūs: Henochas, Paluvas, Hecronas ir Karmis.
[10] Simeono sūnūs: Jemuelis, Jaminas, Ohadas, Jachinas, Coharas ir kanaanietės sūnus Saulius.
[11] Levio sūnūs: Geršonas, Kehatas ir Meraris.
[12] Judo sūnūs: Eras, Onanas, Šela, Perecas ir Zerachas. Tačiau Eras ir Onanas mirė Kanaano šalyje. Faro sūnūs: Ecronas ir Hamulas.
[13] Isacharo sūnūs: Tola, Pūva, Jobas ir Šimronas.
[14] Zabulono sūnūs: Seredas, Elonas ir Jachleelis.
[15] Šitie yra Lėjos sūnūs, kuriuos ji pagimdė Jokūbui Mesopotamijoje, ir duktė Dina; iš viso sūnų bei dukterų buvo trisdešimt trys asmenys.
[16] Gado sūnūs: Cifjonas, Hagis, Šūnis, Ecbonas, Eris, Arodis ir Arelis.
[17] Ašero vaikai: Imna, Išva, Išvis, Berija ir jų sesuo Seracha. Berijos sūnūs: Heberas ir Malkielis.
[18] Šitie yra vaikai Zilpos, kurią Labanas davė savo dukteriai Lėjai; jų buvo šešiolika asmenų.
[19] Jokūbo žmonos Rachelės sūnūs: Juozapas ir Benjaminas.
[20] Juozapas susilaukė Egipto šalyje dviejų sūnų – Manaso ir Efraimo, kuriuos jam pagimdė Ono kunigo Potiferos duktė Asenata.
[21] Benjamino sūnūs: Bela, Becheras, Ašbelis, Gera, Naamanas, Ehis, Rošas, Mupimas, Hupimas ir Ardas.
[22] Šitie yra Rachelės ir Jokūbo vaikai – keturiolika asmenų.
[23] Dano sūnus – Hušimas.
[24] Neftalio sūnūs: Jachceelis, Gūnis, Jeceras ir Šilemas.
[25] Šitie yra sūnūs Bilhos, kurią Labanas davė savo dukteriai Rachelei, iš viso septyni asmenys.
[26] Asmenų, kurie atvyko su Jokūbu į Egiptą, kilusių iš jo, neskaičiuojant Jokūbo sūnų žmonų, iš viso buvo šešiasdešimt šeši asmenys.
[27] Juozapo sūnūs, gimę Egipte, buvo du. Iš viso Jokūbo namams priklausančių asmenų, atvykusių į Egiptą, buvo septyniasdešimt.
[28] Jokūbas pasiuntė pas Juozapą pirma savęs Judą, kad nuvestų jį į Gošeną. Jie atėjo į Gošeno kraštą.
[29] Juozapas savo vežimu važiavo į Gošeną pasitikti savo tėvo Izraelio. Jį pamatęs, puolė jam ant kaklo ir apsikabinęs ilgai verkė.
[30] Izraelis tarė Juozapui: "Dabar galiu mirti, nes pamačiau tavo veidą, kad tu esi gyvas".
[31] Juozapas sakė savo broliams ir visiems atvykusiems: "Eisiu pas faraoną ir pranešiu jam: 'Mano broliai ir visi mano tėvo namiškiai, kurie gyveno Kanaano šalyje, atėjo pas mane.
[32] Jie augina gyvulius ir atsigabeno avis, galvijus ir visa, ką turėjo'.
[33] Kai faraonas jus pasišauks ir klaus: 'Koks jūsų užsiėmimas?',
[34] atsakykite: 'Tavo tarnai yra gy-

6 Įst 26,5
8 Iš 1,1-4; Sk 26,4.5
9 Iš 6,14
10 Iš 6,15; 1 Krn 4,24
11 1 Krn 6,1.16
12 Pr 38,3.7.10; Pr 38,29; 1 Krn 2,3; 1 Krn 4,21
13 Sk 26,23; Sk 26,24; 1 Krn 7,1
14 Sk 26,26
15 Pr 35,23; Pr 49,31
16 Sk 26,15.16.17
17 1 Krn 7,30
18 Pr 29,24; Pr 30,10; Pr 37,2
19 Pr 35,24; Pr 44,27
20 Pr 41,45.50-52; Pr 48,1
21 Sk 26,38.39; 1 Krn 7,6; 1 Krn 8,1
23 Sk 26,42
24 Sk 26,48; 1 Krn 7,13
25 Pr 29,29; Pr 30,5.7
26 Pr 35,11; Iš 1,5
27 Įst 10,22
28 Pr 31,21; Pr 47,1
29 Pr 41,43; Pr 45,14.15
30 Lk 2,29.30
31 Pr 47,1
32 Pr 47,3
33 Pr 47,2.3
34 Pr 30,35; Pr 34,5; Pr 37,17; Pr 43,32; Pr 47,3

vulių augintojai nuo pat jaunystės iki dabar; tokie buvo ir mūsų tėvai', kad galėtumėte gyventi Gošeno krašte, nes egiptiečiai bjaurisi gyvulių augintojais".

47

Juozapas atėjo ir pranešė faraonui: "Mano tėvas ir broliai su avimis, galvijais ir visu, ką jie turėjo, atėjo iš Kanaano krašto, ir dabar jie yra Gošeno krašte".
[2] Jis pasiėmė su savimi penkis savo brolius ir pristatė faraonui.
[3] Faraonas paklausė jų: "Koks jūsų užsiėmimas?" Jie atsakė: "Tavo tarnai yra gyvulių augintojai, tokie buvo ir mūsų tėvai.
[4] Mes atvykome kurį laiką pagyventi šioje šalyje, nes tavo tarnai neturi ganyklos savo avims – badas siaučia Kanaano krašte. Prašome, leisk savo tarnams apsigyventi Gošeno krašte".
[5] Faraonas sakė Juozapui: "Tavo tėvas ir broliai atėjo pas tave.
[6] Egipto šalis yra tavo žinioje. Geriausioje šalies dalyje apgyvendink juos! Jie tegyvena Gošeno krašte! Ir jei žinai iš jų sumanių vyrų, paskirk juos mano bandų prižiūrėtojais".
[7] Po to Juozapas nuvedė savo tėvą Jokūbą pas faraoną. Ir Jokūbas palaimino faraoną.
[8] Faraonas paklausė Jokūbą: "Kiek tau metų?"
[9] Jokūbas atsakė faraonui: "Šios žemės kelionėje esu šimtą trisdešimt metų. Negausios ir sunkios buvo mano gyvenimo dienos, nepasiekiau savo tėvų amžiaus".
[10] Jokūbas palaimino faraoną ir išėjo.
[11] Juozapas apgyvendino savo tėvą bei brolius ir davė jiems geriausios žemės Egipte, Ramzio krašte, kaip faraonas įsakė.
[12] Juozapas aprūpino maistu savo tėvą, brolius ir visus namiškius, kiek kuriai šeimai reikėjo.
[13] Visoje šalyje trūko maisto, nes badas buvo baisus; Egipto ir Kanaano šalys buvo išsekintos bado.
[14] Juozapas surinko iš Egipto šalies ir Kanaano šalies visus pinigus, parduodamas javus, ir juos atgabeno į faraono iždą.
[15] Kai Egipto žemėje ir Kanaano žemėje pasibaigė pinigai, egiptiečiai atėjo pas Juozapą ir tarė: "Duok mums duonos! Kodėl mes turime mirti tavo akivaizdoje dėl pinigų stokos?"
[16] Juozapas atsakė: "Jei nebeturite pinigų, atveskite gyvulius, ir aš jums duosiu duonos už juos".
[17] Jie atvedė savo gyvulius, o Juozapas davė jiems duonos už arklius, avis, galvijus bei asilus. Taip jis metus maitino juos už jų gyvulius.
[18] Metams praėjus, jie vėl atėjo pas jį ir sakė: "Neslėpsime nuo mūsų valdovo, kad nebeturime nei pinigų, nei gyvulių. Mums liko tik mūsų kūnai ir žemė.
[19] Kodėl turime mirti tavo akivaizdoje? Pirk mus ir mūsų žemę už duoną, kad su savo žeme priklausytume faraonui. Duok mums sėklos, kad išliktume gyvi, o žemė nepavirstų dykyne".
[20] Taip Juozapas nupirko faraonui visą Egipto žemę, nes visi egiptiečiai pardavė savo laukus, kadangi juos labai kankino badas. Tuo būdu kraštas atiteko faraonui.
[21] Ir jis perkėlė žmones į miestus

47 SKYRIUS
1 Pr 45,10; Pr 46,28; Pr 46,31; Pr 50,8
2 Apd 7,13
3 Pr 46,32.33.34
4 Pr 43,1; Pr 46,34; Įst 26,5
6 Pr 20,15; Pr 45,10.18; Pr 47,4; Pr 47,11
7 Pr 47,10; Pr 48,15.20
9 Pr 5,5; Pr 11,10.11; Pr 25,7.8; Pr 35,28; Pr 47,28; Job 14,1; Hbr 11,9.13
13 Pr 41,30; Apd 7,11
14 Pr 41,56; Pr 42,6
15 Pr 47,19
19 Pr 43,8
20 Jer 32,43

nuo vieno Egipto pakraščio iki kito.
[22] Tik kunigų žemės jis nenupirko, nes kunigai gaudavo išlaikymą iš faraono, todėl jie ir nepardavė savo žemės.
[23] Juozapas sakė žmonėms: "Šiandien aš nupirkau jus ir jūsų žemę faraonui. Štai jums sėkla, apsėkite laukus.
[24] Penktąją derliaus dalį atiduokite faraonui, o keturias dalis pasilaikykite laukui apsėti ir maistui jūsų šeimoms ir vaikams".
[25] Jie atsakė: "Tu išgelbėjai mums gyvybes. Teatrasime mes malonę savo valdovo akyse ir mes būsime faraono tarnais".
[26] Ir Juozapas įvedė įstatymą visame Egipto krašte, kuris galioja iki šios dienos, kad faraonui atiduodama viso derliaus penktoji dalis. Išimtį sudaro tik kunigų žemė, kuri nepriklauso faraonui.
[27] Izraelis liko gyventi Egipto šalyje, Gošeno krašte; jie turėjo ten nuosavybę, išsiplėtė ir labai padaugėjo.
[28] Jokūbas gyveno Egipto šalyje septyniolika metų. Jo amžius buvo šimtas keturiasdešimt septyneri metai.
[29] Izraelis, nujausdamas artėjančią mirtį, pasišaukė savo sūnų Juozapą ir jam tarė: "Jei radau malonę tavo akyse, padėk savo ranką po mano šlaunimi ir elkis su manimi maloningai ir teisingai; pažadėk nepalaidoti manęs Egipte.
[30] Aš norėčiau atsigulti šalia savo tėvų. Tad išgabenk mane iš Egipto ir palaidok jų kapinėse". Juozapas atsakė: "Padarysiu, kaip prašai".
[31] Tėvas tarė: "Prisiek man!" Ir jis prisiekė. Tada Izraelis nusilenkė ant lovos galo.

22 Pr 41,45; Kun 25,34; Ezr 7,24
25 Pr 33,15
26 Pr 47,22
27 Pr 17,6; Pr 26,4; Pr 35,11; Pr 46,3; Pr 47,11; Iš 1,7; Įst 26,5; Apd 7,17
29 Pr 24,2-4; Pr 24,49; Pr 50,25; Įst 31,14; Joz 2,14; 1 Kar 2,1
30 Pr 49,29; Pr 50,5-13; 2 Sam 19,37; Hbr 11,21
31 Pr 48,2; 1 Kar 1,47; Hbr 11,21

48 SKYRIUS
1 Pr 41,51.56; Pr 46,20; Pr 50,23; Joz 14,4
3 Pr 28,13.19; Pr 35,6.9; Pr 43,14; Pr 49,25
4 Pr 17,8; Pr 35,12; Pr 46,3; Iš 6,8
5 Pr 41,50; Pr 46,20; Pr 48,8; Joz 13,7; Joz 14,4
7 Pr 35,9.16.19.20
9 Pr 27,4; Pr 47,15
10 Pr 27,1; Pr 27,27; Pr 45,15; Pr 50,1
11 Pr 45,26

48

Po tų įvykių Juozapas sužinojo, kad jo tėvas serga. Jis pasiėmė su savimi abu sūnus – Manasą ir Efraimą.
[2] Jokūbui buvo pranešta, kad ateina Juozapas, ir Izraelis sukaupė savo jėgas, ir atsisėdo lovoje.
[3] Jokūbas tarė Juozapui: "Visagalis Dievas man pasirodė Lūze, Kanaano šalyje, ir palaimino mane,
[4] ir pasakė: 'Aš padarysiu tave vaisingą ir padauginsiu, padarysiu iš tavęs daugybę tautų ir šitą kraštą duosiu tavo palikuonims amžinon nuosavybėn'.
[5] Abu tavo sūnūs, gimę Egipte pirmiau, negu aš atvykau pas tave, man priklauso. Efraimas ir Manasas priklausys man taip, kaip ir Rubenas su Simeonu.
[6] O tavo vaikai, kurie gims po jų, tau priklausys. Jie bus vadinami pagal brolius savo paveldėtose dalyse.
[7] Man keliaujant iš Mesopotamijos, kelyje mirė Rachelė; ją palaidojau pakeliui į Efratą, kuri yra Betliejus".
[8] Izraelis, pamatęs Juozapo sūnus, klausė: "Kas šitie?"
[9] Juozapas atsakė tėvui: "Jie yra mano sūnūs, kuriuos Dievas man čia davė". Jis sakė: "Atvesk juos prie manęs, kad juos palaiminčiau!"
[10] Izraelio akys buvo aptemusios dėl senatvės, jis vos matė. Privedus juos prie jo, jis apkabinęs juos pabučiavo
[11] ir tarė Juozapui: "Aš nesitikėjau pamatyti tave, o dabar štai

Dievas man parodė net ir tavo vaikus!"
[12] Tada Juozapas atitraukė sūnus nuo jo kelių ir nusilenkė iki žemės.
[13] Po to Juozapas paėmė savo dešine Efraimą ties Izraelio kaire ir savo kairiąja Manasą ties Izraelio dešine ir juos privedė prie jo.
[14] Izraelis, ištiesęs savo dešinę, uždėjo ant Efraimo galvos, nors jis buvo jaunesnysis, ir savo kairę ant pirmagimio Manaso galvos, taip padarydamas sąmoningai.
[15] Ir jis laimino Juozapą: "Dievas, kurio akivaizdoje vaikščiojo mano tėvai Abraomas ir Izaokas, Dievas, kuris vedė mane per visą mano gyvenimą iki pat šios dienos,
[16] angelas, kuris mane išgelbėjo iš viso pikto, tepalaimina šiuos vaikus! Tebūna jie vadinami mano vardu ir mano tėvų Abraomo ir Izaoko vardu ir jų palikuonys tedaugėja žemėje!"
[17] Juozapas, pamatęs tėvą laikant dešinę ranką ant Efraimo galvos, buvo nepatenkintas. Jis paėmė savo tėvo ranką, norėdamas ją perkelti nuo Efraimo galvos ant Manaso galvos,
[18] ir tarė: "Ne taip, tėve! Šitas pirmagimis! Padėk savo dešinę ant jo galvos".
[19] Bet jo tėvas nesutiko ir sakė: "Aš žinau, mano sūnau, aš žinau. Jis irgi taps tauta ir bus didis. Tačiau jo jaunesnysis brolis bus didesnis už jį ir jo palikuonys taps daugybe tautų".
[20] Jis juos laimino: "Tavo vardu bus laiminama Izraelyje, kur sakys: 'Dievas tepadaro tave kaip Efraimą ir Manasą' ". Taip jis pastatė Efraimą pirma Manaso.
[21] Izraelis tarė Juozapui: "Aš mirsiu, bet Dievas bus su jumis ir jus parves atgal į jūsų tėvų šalį.
[22] Be to, aš daviau tau viena dalimi daugiau negu tavo broliams, kurią atėmiau iš amoritų savo kardu ir savo lanku".

14 Pr 48,19; Joz 17,1; Mt 19,15
15 Pr 17,1; Pr 24,40; Hbr 11,21
16 Pr 22,11.15-18; Pr 28,13-15; Pr 31,11; Sk 26,34.37; Am 9,12
17 Pr 48,14
19 Pr 48,14; Sk 1,33.35
20 Rūt 4,11.12
21 Pr 28,15; Pr 46,4; Pr 50,24
22 Pr 34,28; Joz 24,32

49 SKYRIUS
1 Įst 33,1.6-25; Iz 2,2; Iz 39,6
3 Pr 29,32
4 Pr 35,22
6 Pr 26,9; Pr 34,26; Pat 1,15.16
7 Joz 19,1.9; Joz 21,1-42
8 Įst 33,7; 1 Krn 5,2; Ps 18,40
9 Sk 23,24; Sk 24,9; Apr 5,5
10 Sk 24,17; Ps 2,6-9; Ps 60,7; Ps 72,8-11; Iz 11,1

49

Jokūbas, pasišaukęs savo sūnus, kalbėjo: "Susirinkite! Paskelbsiu jums, kas įvyks su jumis ateityje.
[2] Susirinkite ir klausykite, Jokūbo sūnūs! Pasiklausykite Izraelio, savo tėvo!
[3] Rubenai, tu esi mano pirmagimis, mano tvirtybė, mano pajėgumo pradžia, pirmas orumu ir galybe.
[4] Neramus kaip vanduo! Tu neįsigalėsi, nes įlipai į savo tėvo lovą ir atsiguldamas sutepei mano patalą.
[5] Simeonas ir Levis – broliai; smurto įrankiai jų namuose.
[6] Mano siela, neik į jų pasitarimus, nesijunk į jų būrį, mano garbe. Užsirūstinę jie nužudė žmogų ir savivaliaudami sužalojo jaučius.
[7] Prakeiktas tebūna jų nuožmus įtūžimas ir žiaurus pyktis! Aš juos padalinsiu Jokūbe ir išsklaidysiu Izraelyje.
[8] Judai, tu susilauksi savo brolių pagarbos, tavo ranka bus ant tavo priešų sprando; tavo tėvo vaikai nusilenks prieš tave.
[9] Judas – jaunas liūtas. Mano sūnus, kyląs nuo grobio. Jis sustojo, atsigulė kaip liūtas ar kaip liūtė. Kas jį prikels!
[10] Iš Judo nebus atimtas skeptras nė valdžia iš jo palikuonių, kol ateis siųstasis, kuriam paklus tautos.
[11] Jis riša prie vynmedžio savo asilaitį ir prie geriausio vynmedžio savo asilės jauniklį; jis plau-

na vyne savo drabužį ir vynuogių sultyse – apsiaustą.
[12] Jo akys spindės nuo vyno ir dantys bus balti nuo pieno.
[13] Zabulonas gyvens prie jūros kranto, kur priplaukia laivai; jo žemių ribos sieks Sidoną.
[14] Isacharas yra stiprus asilas, gulįs tarp dviejų nešulių.
[15] Matydamas, kad poilsis geras ir šalis tokia miela, jis palenkė savo petį, kad neštų, ir tapo samdomu bernu.
[16] Danas teis savo tautą, kaip viena iš Izraelio giminių.
[17] Danas bus gyvatė šalia kelio, angis ant tako, gelianti žirgui į kulnis taip, kad jo raitelis nuvirstų atbulas.
[18] Viešpatie, aš laukiu Tavo išgelbėjimo!
[19] Gadas bus užpultas priešų, bet jis vysis juos įkandin, lips jiems ant kulnų.
[20] Ašero duona bus soti; jis tieks maistą net karaliams.
[21] Neftalis – laisvas briedis, jis gražbylys.
[22] Juozapas – jaunas vaismedis prie versmės, jo šakos nusvirusios per mūrą.
[23] Šauliai erzino jį, šaudė ir nekentė jo.
[24] Jo lankas pasiliko stiprus ir jo rankas sustiprino Jokūbo galingojo Dievo rankos. Iš ten ganytojas ir Izraelio uola.
[25] Tavo tėvo Dievas padės tau, Visagalis laimins tave dangaus palaiminimais iš aukštybių, gelmių palaiminimais, esančiais žemai, krūtų ir įsčių palaiminimais.
[26] Tavo tėvo palaiminimai pranoko mano protėvių palaiminimus iki amžinųjų kalvų tolimiausių ribų; jie bus ant Juozapo galvos ir ant galvos vainiko to, kuris buvo atskirtas nuo savo brolių.
[27] Benjaminas – plėšrus vilkas; rytą jis draskys grobį, o vakare padalins jį".
[28] Tai yra dvylika Izraelio giminių, ir tai jiems kalbėjo tėvas, ir palaimino juos. Kiekvieną palaimino atskiru palaiminimu.
[29] Po to jis jiems tarė: "Aš susijungsiu su savo tauta. Palaidokite mane prie mano tėvų oloje, kuri yra hetito Efrono lauke,
[30] Machpelos lauko oloje, ties Mamre, Kanaano šalyje. Tą lauką Abraomas nupirko iš hetito Efrono nuosavoms kapinėms.
[31] Ten palaidotas Abraomas ir jo žmona Sara, Izaokas ir jo žmona Rebeka, ten aš palaidojau ir Lėją.
[32] Tai laukas ir ola, kurie buvo nupirkti iš Heto vaikų".
[33] Jokūbas, baigęs duoti nurodymus savo sūnums, įkėlė kojas į lovą, atidavė dvasią ir susijungė su savo tauta.

50 Juozapas puolė prie savo mirusio tėvo, verkė ir jį bučiavo.
[2] Jis paliepė savo tarnams gydytojams išbalzamuoti tėvą. Ir gydytojai išbalzamavo Izraelį.
[3] Praėjo keturiasdešimt dienų, nes tiek laiko užtrunka balzamavimas. Egiptiečiai jį apraudojo septyniasdešimt dienų.
[4] Pasibaigus apraudojimo laikui, Juozapas kalbėjo faraono namiškiams: "Jeigu radau jūsų akyse malonę, pasakykite faraonui,
[5] kad mano tėvas mane prisaikdino palaidoti jį jo kape, kurį jis išsikasė Kanaano žemėje. Teišlei-

13 Pr 10,19; Įst 33,18.19
14 1 Krn 12,32
15 1 Sam 10,9
16 Įst 33,22
17 Ts 18,27
18 Iz 25,9
19 Įst 33,20
20 Įst 33,24
21 Įst 33,23
23 Pr 37,4.24
24 Pr 45,11; Pr 47,12; Job 29,20; Ps 23,1; Ps 80,1; Ps 132,2.5; Iz 28,16
25 Pr 17,1; Pr 28,13; Pr 32,9; Pr 35,3; Pr 35,11; Pr 43,23; Pr 50,17; Įst 33,13
26 Įst 33,15; Įst 33,16
27 Ts 20,21.25; Zch 14,1
29 Pr 15,15; Pr 23,16-20; Pr 25,8; Pr 35,29; Pr 47,30; Pr 50,13
30 Pr 23,3-20
31 Pr 23,19.20; Pr 25,9; Pr 35,29; Pr 50,13

50 SKYRIUS
1 Pr 46,4.29; 2 Kar 13,14
2 Pr 50,26
3 Įst 34,8
4 Est 4,2
5 Pr 47,29-31; Iz 22,16

džia mane eiti ir palaidoti savo tėvą, o po to sugrįšiu".
[6] Faraonas atsakė: "Eik ir palaidok savo tėvą, kaip esi prisaikdintas".
[7] Juozapas išėjo laidoti savo tėvo; su juo keliavo visi faraono tarnai, jo namų prievaizdai, visi Egipto šalies vyresnieji,
[8] visi Juozapo namiškiai, jo broliai ir visi jo tėvo namiškiai. Tik jų vaikai, avys ir galvijai liko Gošeno krašte.
[9] Be to, su juo traukė vežimai ir raiteliai; taip susidarė labai didelis būrys.
[10] Atėję prie Goren Haatado klojimo anapus Jordano, jie garsiai ir graudžiai raudojo; jie raudojo dėl tėvo septynias dienas.
[11] Tos šalies gyventojai kanaaniečiai, matydami tokias raudas prie Goren Haatado klojimo, sakė: "Tai yra didelis gedulas egiptiečiams". Todėl tą vietą jie praminė Abelmizraimu, kuris yra anapus Jordano.
[12] Jo sūnūs padarė taip, kaip tėvas jiems buvo įsakęs.
[13] Jie jį nugabeno į Kanaano šalį ir palaidojo Machpelos lauko oloje.Tą lauką, esantį ties Mamre, Abraomas nupirko iš hetito Efrono kapinėms.
[14] Palaidojęs tėvą, Juozapas sugrįžo į Egiptą su broliais ir visais, kurie buvo nukeliavę su juo tėvo laidoti.
[15] Jokūbui mirus, Juozapo broliai bijojo ir kalbėjosi: "Galbūt Juozapas pradės neapkęsti mūsų ir atkeršys mums už visas piktadarystes, kurias jam padarėme".
[16] Jie nusiuntė jam tokią žinią: "Tavo tėvas prieš mirdamas liepė mums,
[17] kad sakytume tau: 'Atleisk savo broliams jų nusikaltimą ir nuodėmę, nes jie piktai su tavimi pasielgė!' Taigi dabar prašome: atleisk tavo tėvo Dievo tarnų nusikaltimą". Juozapas verkė girdėdamas šiuos žodžius.
[18] Po to jie nuėjo pas jį ir, parpuolę prieš jį, sakė: "Mes esame tavo vergai!"
[19] Juozapas jiems atsakė: "Nebijokite! Argi aš užimu Dievo vietą?
[20] Nors jūs man norėjote blogo, Dievas tai pavertė į gera, norėdamas įvykdyti, ką šiandien matome – išgelbėti daugybę žmonių.
[21] Todėl dabar nebijokite! Aš maitinsiu jus ir jūsų vaikus". Taip jis guodė ir ramino juos.
[22] Juozapas ir jo tėvo namiškiai liko gyventi Egipte. Juozapas gyveno šimtą dešimt metų.
[23] Jis matė Efraimo vaikus iki trečios kartos. Taip pat ir Manaso sūnaus Machyro sūnūs buvo padėti Juozapui ant kelių.
[24] Juozapas sakė savo broliams: "Aš mirštu. Dievas tikrai aplankys jus ir išves iš šitos žemės į kraštą, kurį Jis prisiekdamas pažadėjo Abraomui, Izaokui ir Jokūbui".
[25] Po to Juozapas prisaikdino Izraelio vaikus: "Tikrai Dievas aplankys jus ir jūs išnešite iš čia mano kaulus".
[26] Juozapas mirė, sulaukęs šimto dešimties metų. Jie išbalzamavo jį ir paguldė į karstą Egipte.

10 1 Sam 31,13; Apd 8,2
13 Pr 23,16-20; Apd 7,16
15 Job 15,21
17 Pr 49,25; Pat 28,13
18 Pr 37,7-10; Pr 41,43; Pr 44,14
19 Pr 45,5; 2 Kar 5,7
20 Ps 56,5; Apd 3,13-15
21 Mt 5,44
23 Pr 30,3; Sk 26,29; Sk 32,39; Job 42,16
24 Pr 26,3; Pr 35,12; Pr 46,4; Iš 3,16.17
25 Iš 13,19; Įst 1,8; Įst 30,1-8

IŠĖJIMO
KNYGA

1 SKYRIUS

1 Šitie yra vardai Izraelio sūnų, kurie atėjo į Egiptą kartu su Jokūbu, kiekvienas su savo šeimomis:
[2] Rubenas, Simeonas, Levis, Judas,
[3] Isacharas, Zabulonas, Benjaminas,
[4] Danas, Neftalis, Gadas ir Ašeras.
[5] Iš Jokūbo kilusių buvo septyniasdešimt sielų. Juozapas jau buvo Egipte.
[6] Ir numirė Juozapas, visi jo broliai ir visa ta karta.
[7] Izraelitai buvo vaisingi, labai pagausėjo, išsiplėtė ir tapo galingi; jie pripildė visą kraštą.
[8] Egiptą pradėjo valdyti naujas karalius, kuris nieko nežinojo apie Juozapą.
[9] Jis kalbėjo savo tautai: "Žiūrėkite, izraelitų tauta yra gausesnė ir galingesnė už mus.
[10] Pasielkime išmintingai su jais, kad jie nebesiplėstų. Jei kiltų karas, kad jie neprisijungtų prie mūsų priešų, nekariautų prieš mus ir nepasitrauktų iš šalies".
[11] Egiptiečiai paskyrė jiems prižiūrėtojus, kad juos prislėgtų sunkiais darbais. Jie pastatė faraonui sandėlių miestus Pitomą ir Ramzį.
[12] Bet kuo labiau egiptiečiai spaudė juos, tuo labiau jie gausėjo ir plito taip, kad egiptiečiai pradėjo bijoti izraelitų.
[13] Egiptiečiai vertė izraelitus tarnauti be gailesčio,
[14] apkartino jų gyvenimą sunkia vergyste prie molio, plytų bei visokių ūkio darbų ir juos negailestingai spaudė.
[15] Egipto karalius įsakė hebrajų pribuvėjoms, kurių viena vadinosi Šifra ir kita – Pūva:
[16] "Pašauktos prie hebrajų moterų gimdymo, žiūrėkite, kas gims: jei sūnus, nužudykite jį, bet jei duktė – tegyvena!"
[17] Tačiau pribuvėjos bijojo Dievo ir nevykdė Egipto karaliaus įsakymo, bet palikdavo berniukus gyvus.
[18] Egipto karalius, tai sužinojęs, pasišaukė pribuvėjas ir joms tarė: "Kodėl jūs nevykdote įsakymo ir paliekate berniukus gyvus?"
[19] Pribuvėjos atsakė faraonui: "Hebrajų moterys ne tokios kaip egiptietės, jos stiprios ir pagimdo prieš pribuvėjai ateinant".
[20] Todėl Dievas darė gera pribuvėjoms. Tauta gausėjo ir pasidarė labai galinga.
[21] Kadangi pribuvėjos bijojo Dievo, Jis suteikė joms palikuonių.
[22] Faraonas įsakė visai tautai: "Kiekvieną berniuką, gimusį hebrajams, meskite į upę, o mergaites palikite gyvas!"

1 Pr 46,8-27
5 Pr 46,26.27; Apd 7,14
6 Pr 50,26
7 Apd 7,17
8 Apd 7,18.19
9 Pr 26,16
10 Ps 83,3.4; Apd 7,19
11 Pr 47,11; Iš 1,14; Iš 2,11; Iš 3,7; Iš 5,4-9; Iš 5,6; Iš 6,6; 1 Kar 9,19
13 Pr 15,13
14 Sk 20,15; Ps 81,6
15 Iš 2,6
16 Apd 7,19
17 Pat 16,6; Dan 3,16.18
19 Joz 2,4
20 Pat 11,18
21 1 Sam 2,35
22 Apd 7,19

2 SKYRIUS

2 Vienas Levio giminės vyras pasirinko ir vedė tos pačios giminės mergaitę.

1 Iš 6,16-20

[2] Moteris pastojo ir pagimdė sūnų. Kai ji pamatė, koks jis buvo gražus, slėpė jį tris mėnesius.
[3] Negalėdama ilgiau jo slėpti, ji paėmė iš papiruso nendrių nupintą krepšį, ištepė jį derva ir sakais, įdėjo į jį kūdikį ir nunešusi padėjo nendryne prie upės kranto.
[4] Jo sesuo atsistojo kiek toliau, norėdama pamatyti, kas atsitiks.
[5] Faraono duktė atėjo prie upės praustis. Jos tarnaitės vaikščiojo upės pakraščiu. Ji pamatė nendryne pintinę ir pasiuntė tarnaitę ją atnešti.
[6] Atidarius ją, rado verkiantį berniuką. Jai pagailo jo ir ji tarė: "Šitas yra vienas iš hebrajų kūdikių!"
[7] Jo sesuo tarė faraono dukteriai: "Ar norėtum, kad surasčiau hebrajų moterį, kuri maitintų kūdikį?"
[8] Faraono duktė jai atsakė: "Eik". Mergaitė nuėjus pakvietė kūdikio motiną.
[9] Tada Faraono duktė tarė jai: "Imk šitą kūdikį ir maitink jį! Aš mokėsiu tau už tai". Moteris paėmė kūdikį ir maitino jį.
[10] Berniukui paaugus, ji nunešė jį faraono dukteriai. Ji įsūnijo berniuką ir pavadino Moze, sakydama: "Aš jį ištraukiau iš vandens!"
[11] Kartą Mozė, jau užaugęs, išėjo pas savo brolius ir pamatė jų naštas. Ir jis pamatė egiptietį bemušantį hebrają, vieną iš jo brolių.
[12] Apsidairęs ir nieko nematydamas, jis užmušė tą egiptietį ir užkasė jį smėlyje.
[13] Išėjęs kitą dieną, pamatė besivaidijančius du hebrajus ir klausė kaltininko: "Kodėl muši savo artimą?"
[14] Tas atsakė: "Kas tave paskyrė mūsų kunigaikščiu ir teisėju? Bene nori ir mane užmušti, kaip užmušei egiptietį?" Mozė nusigando ir sakė: "Iš tiesų tai tapo žinoma!"
[15] Faraonas, išgirdęs apie tą įvykį, norėjo Mozę nužudyti. Bet Mozė pabėgo nuo faraono ir apsigyveno Midjano šalyje. Vieną dieną, sėdint jam prie šulinio,
[16] midjaniečių kunigo septynios dukterys atėjusios sėmė vandenį ir pylė į lovius, norėdamos pagirdyti savo tėvo avis.
[17] Atėję piemenys jas nuvarė. Tada Mozė atsistojo, apgynė mergaites ir pagirdė jų avis.
[18] Joms sugrįžus pas savo tėvą Reuelį, jis paklausė: "Kodėl šiandien taip anksti parėjote?"
[19] Jos atsakė: "Vienas egiptietis mus apgynė nuo piemenų. Be to, jis sėmė vandenį ir pagirdė avis.
[20] Tėvas tarė savo dukterims: "Kur jis yra? Kodėl palikote tą vyrą? Pakvieskite jį valgyti su mumis".
[21] Mozė sutiko gyventi pas Reuelį ir vedė jo dukterį Ciporą.
[22] Ji pagimdė sūnų, kurį Mozė pavadino Geršomu, sakydamas: "Tapau ateivis svetimoje šalyje".
[23] Praėjus daug laiko, mirė Egipto karalius. Izraelio vaikai vaitojo dėl vergystės ir šaukė, ir jų šauksmas pasiekė Dievą.
[24] Dievas išgirdo jų vaitojimą ir atsiminė savo sandorą su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu.
[25] Ir Dievas pažvelgė į Izraelio vaikus, ir ėmė jais rūpintis.

3

Mozė ganė savo uošvio, midjaniečių kunigo Jetro, avis. Kartą jis buvo nusivaręs avis už dy-

2 Apd 7,20
3 Pr 6,14; Pr 14,10; Iz 18,2; Iz 19,6
4 Sk 26,59
5 Apd 7,21
10 Apd 7,21
11 Hbr 11,24-26
12 Apd 7,24.25
13 Pat 25,8; Apd 7,26-28
14 Ts 6,27; Apd 7,27.28
15 Pr 24,11; Pr 29,2; Iš 3,1; Apd 7,29
16 Pr 24,11.13.19; Pr 29,6-10; Pr 30,38; Iš 3,1; Iš 4,18; Iš 18,12
18 Iš 3,1; Iš 4,18; Sk 10,29
20 Pr 31,54; Pr 43,25
21 Iš 4,25; Iš 18,2
22 Iš 4,20; Iš 18,3.4; Apd 7,29
23 Įst 26,7; Apd 7,34; Jok 5,4
24 Pr 12,1-3; Pr 15,13; Pr 15,14; Pr 17,1-14; Pr 22,16-18; Pr 26,2-5; Pr 28,13-15; Iš 6,5
25 Iš 3,7; Iš 4,31

3 SKYRIUS
1 Iš 2,16; Iš 4,18; Iš 17,6;

kumos, prie Dievo kalno Horebo.
[2] Jam pasirodė Viešpaties angelas ugnies liepsnoje, kylančioje iš krūmo vidurio. Jis matė krūmą degantį, tačiau nesudegantį.
[3] Mozė pasakė: "Eisiu ir pažiūrėsiu į šį didingą reginį. Kodėl nesudega tas krūmas?"
[4] Viešpats pamatė jį artėjant ir pašaukė iš krūmo: "Moze! Moze!" Tas atsiliepė: "Aš čia!"
[5] Jis sakė: "Nesiartink prie šios vietos! Nusiauk nuo kojų apavą, nes vieta, ant kurios stovi, yra šventa žemė!
[6] Aš esu tavo tėvo Dievas, Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Dievas". Mozė užsidengė veidą, nes bijojo pažvelgti į Dievą.
[7] Viešpats tarė: "Aš pamačiau savo tautos vargą Egipte ir išgirdau jos šauksmą dėl jų prižiūrėtojų. Aš žinau jos sielvartą.
[8] Aš nužengiau jos išvaduoti iš egiptiečių rankos ir išvesti jos iš tos šalies į gerą ir plačią šalį, plūstančią pienu ir medumi: į kanaaniečių, hetitų, amoritų, perizų, hivų ir jebusiečių žemę.
[9] Izraelio vaikų šauksmas pasiekė mane. Aš mačiau jų priespaudą, kaip egiptiečiai juos engė.
[10] Taigi dabar eik. Aš siunčiu tave pas faraoną, kad išvestum iš Egipto mano tautą, Izraelio vaikus!"
[11] Mozė atsakė Dievui: "Kas aš, kad eičiau pas faraoną ir išvesčiau iš Egipto izraelitus?"
[12] Dievas atsakė: "Aš būsiu su tavimi! Štai ženklas, kad Aš tave siunčiu: kai išvesi tautą iš Egipto, jūs tarnausite Dievui ant šito kalno".
[13] Mozė klausė Dievo: "Kai aš ateisiu pas izraelitus ir jiems sakysiu: 'Jūsų tėvų Dievas mane siuntė pas jus', jie manęs klaus: 'Koks yra Jo vardas?' Ką turiu jiems atsakyti?"
[14] Dievas tarė Mozei: "AŠ ESU, KURIS ESU. Sakyk izraelitams: 'AŠ ESU mane siuntė pas jus' ".
[15] Dievas dar kalbėjo Mozei: "Šitaip sakyk izraelitams: 'Viešpats, jūsų tėvų Dievas, Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas, mane siuntė pas jus'. Toks mano vardas per amžius ir taip mane vadinsite per kartų kartas.
[16] Eik, surink Izraelio vyresniuosius ir jiems sakyk: 'Viešpats, jūsų tėvų Dievas, Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas, man pasirodė ir kalbėjo: 'Aš aplankiau jus ir mačiau, kas jums buvo padaryta Egipte.
[17] Aš išvesiu jus iš Egipto vargo į kanaaniečių, hetitų, amoritų, perizų, hivų ir jebusiečių žemę, plūstančią pienu ir medumi'.
[18] Jie klausys tavo balso. Tu su Izraelio vyresniaisiais nueisite pas Egipto karalių ir jam sakysite: 'Viešpats, hebrajų Dievas, mus pašaukė, ir dabar prašome: leisk mums tris dienas keliauti į dykumą, aukoti Viešpačiui, savo Dievui'.
[19] Aš žinau, kad Egipto karalius neišleis jūsų, jei nebus priverstas galingos rankos.
[20] Aš ištiesiu savo ranką ir ištiksiu Egiptą visais savo stebuklais, kuriuos darysiu jų tarpe. Po to jis išleis jus.
[21] Ir suteiksiu šiai tautai malonę egiptiečių akyse, kad jūs neišeisite tuščiomis rankomis.
[22] Kiekviena moteris paprašys sa-

Iš 18,5
2 Įst 33,16
3 Apd 7,31
4 Įst 33,16
5 Joz 5,15
6 1 Kar 19,13; Mt 22,32
7 Iš 1,11; Iš 2,23-25; Iš 2,25
8 Pr 15,13-16; Pr 15,19-21; Pr 46,4; Pr 50,24.25; Iš 6,6-8; Iš 12,51; Įst 1,25; Jer 11,5
9 Iš 1,11.13.14; Iš 2,23
10 Mch 6,4
11 Iš 4,10; Iš 6,12
12 Pr 31,3; Iš 4,8; Iš 19,3
14 Jn 8,24.28.58
15 Ps 30,4; Ps 97,12
16 Iš 2,25; Iš 4,29; Iš 4,31
17 Pr 15,13-21; Pr 46,4; Pr 50,24.25
18 Iš 4,31; Iš 5,1.3; Sk 23,3.4.15.16
19 Iš 5,2
20 Iš 6,6; Iš 9,15; Iš 11,1; Iš 12,31-37; Įst 6,22; Jer 6,14; Ez 13,10
21 Iš 11,3; Iš 12,36
22 Iš 11,2; Iš 33,6; Job 27,17

vo kaimynės ir savo įnamės sidabrinių bei auksinių indų ir drabužių; juos uždėsite ant savo sūnų ir dukterų ir taip išsinešite egiptiečių turtus".

4 Mozė sakė: "O jeigu jie netikės manimi ir neklausys mano balso, sakydami: 'Tau nepasirodė Viešpats' ".
[2] Tuomet Viešpats paklausė jį: "Ką laikai rankoje?" Jis atsakė: "Lazdą".
[3] "Mesk žemėn!" – tarė Dievas. Jis numetė ją ir ji pavirto gyvate; Mozė ėmė bėgti nuo jos.
[4] Viešpats pasakė Mozei: "Ištiesk savo ranką ir nutverk ją už uodegos!" Jis ištiesė savo ranką, nutvėrė ją ir ji pavirto lazda.
[5] "Tai daryk, kad jie tikėtų, jog tau pasirodė Viešpats, jų tėvų Dievas, Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Dievas".
[6] Viešpats kalbėjo toliau ir liepė jam įkišti ranką į savo užantį. Jis įkišo, ir kai ištraukė ją, ranka buvo balta nuo raupsų kaip sniegas.
[7] "Vėl įkišk savo ranką į užantį!" – tarė Dievas. Jis padarė, kaip buvo liepta. Kai jis ištraukė ją, ji buvo sveika.
[8] "Jeigu jie netikės tavimi ir nekreips dėmesio į pirmojo ženklo balsą, tai jie patikės kito ženklo balsu.
[9] O jeigu jie netikės šiais dviem ženklais ir neklausys tavo balso, tai pasemk upės vandens ir išliek ant žemės! Tada vanduo, kurį pasemsi iš upės ir išliesi ant žemės, pavirs krauju".
[10] Mozė tarė Viešpačiui: "Viešpatie, aš nesu iškalbingas: nebuvau toks anksčiau nei dabar, kai Tu prabilai į savo tarną. Man sunku kalbėti ir mano liežuvis pinasi".
[11] Viešpats jam atsakė: "Kas sutvėrė žmogaus burną? Kas padaro jį nebylų, kurčią, matantį ar aklą? Argi ne Aš, Viešpats?
[12] Taigi dabar eik, o Aš būsiu su tavo lūpomis ir tave pamokysiu, ką kalbėti".
[13] Jis atsakė: "Prašau, Viešpatie, siųsk ką nors kitą!"
[14] Tada Viešpats supykęs tarė: "Žinau, kad tavo brolis Aaronas, levitas, yra iškalbus ir jis pasitiks tave. Tave pamatęs, jis džiaugsis savo širdyje.
[15] Tu kalbėsi jam ir įdėsi žodžius į jo lūpas. Aš būsiu su tavo ir jo lūpomis ir jus pamokysiu, ką turite daryti.
[16] Jis kalbės už tave tautai. Jis bus tavo lūpomis, o tu būsi jam vietoje Dievo.
[17] Pasiimk šitą lazdą, su kuria darysi ženklus".
[18] Mozė sugrįžo pas savo uošvį Jetrą ir tarė jam: "Prašau, leisk man sugrįžti į Egiptą pas savo brolius ir pasižiūrėti, ar jie tebėra gyvi". Jetras atsakė: "Eik ramybėje!"
[19] Viešpats tarė Mozei Midjane: "Sugrįžk į Egiptą! Nes visi, kurie ieškojo tavo gyvybės, yra mirę".
[20] Mozė pasiėmė žmoną ir sūnus, užsodino juos ant asilo ir grįžo į Egiptą; ir Dievo lazdą jis pasiėmė į savo ranką.
[21] Viešpats pasakė Mozei: "Kai sugrįši į Egiptą, žiūrėk, kad padarytum faraono akivaizdoje visus stebuklus, kuriuos įdėjau į tavo ranką. Bet Aš užkietinsiu jo širdį, ir jis neišleis tautos.
[22] Sakyk faraonui: 'Taip kalba

4 SKYRIUS
5 Iš 3,6.15; Iš 4,31; Iš 19,9
6 Sk 12,10
7 Įst 32,39
8 Iš 7,6-13
9 Iš 7,19.20
10 Iš 3,11; Iš 4,1; Iš 6,12
11 Ps 94,9; Ps 146,8
12 Iz 50,4
13 Jn 1,3
14 Iš 4,27; Sk 11,1.33; Sk 26,59
15 Iš 4,12.30; Iš 7,1.2; Sk 23,5.12; Įst 5,31
16 Iš 7,1.2
18 Iš 2,21; Iš 3,1; Ts 18,6
19 Pr 46,3.6; Iš 2,15.23; Iš 3,1; Iš 18,1
20 Iš 18,2-5; Sk 20,8.9.11
21 Iš 3,20; Iš 7,3.13; Iš 9,12.35; Iš 10,1.20.27; Iš 11,9.10; Iš 14,4.8; Įst 2,30; Joz 11,20; 1 Sam 6,6; Iz 63,17; Jn 12,40; Rom 9,18
22 Iš 5,1; Iz 63,16; Iz 64,8; Jer 31,9; Oz 11,1; Rom 9,4; 2

Viešpats: ‘Izraelis yra mano pirmagimis sūnus.
[23] Aš tau sakau: išleisk mano sūnų, kad jis man tarnautų; jei neišleisi jo, nužudysiu tavo pirmagimį sūnų’ ”.
[24] Pakeliui, nakvynės namuose, sutiko jį Viešpats ir norėjo nužudyti.
[25] Tada Cipora, paėmusi aštrų akmenį, apipjaustė sūnų, numetė odelę prie Mozės kojų ir tarė: “Tu esi mano kruvinas vyras!”
[26] Ir Viešpats leido jam eiti. Tada ji pasakė: “Kruvinas vyras dėl apipjaustymo”.
[27] Viešpats tarė Aaronui: “Eik į dykumą pasitikti Mozės”. Jis ėjo ir, sutikęs jį prie Dievo kalno, pabučiavo.
[28] Mozė papasakojo Aaronui visus Viešpaties, kuris jį siuntė, žodžius ir apie visus ženklus, kuriuos Jis jam įsakė daryti.
[29] Mozė ir Aaronas nuėję surinko visus izraelitų vyresniuosius.
[30] Aaronas kalbėjo visus žodžius, kuriuos Viešpats buvo kalbėjęs Mozei, ir padarė ženklus tautos akyse.
[31] Tauta patikėjo. Išgirdę, kad Viešpats aplankė izraelitus ir pamatė jų priespaudą, jie žemai nusilenkė ir pagarbino Jį.

5 Mozė ir Aaronas atėję tarė faraonui: “Taip sako Viešpats Izraelio Dievas: ‘Išleisk mano tautą, kad jie aukotų man dykumoje’ ”.
[2] Faraonas atsakė: “Kas yra jūsų Viešpats, kad klausyčiau Jo balso ir išleisčiau Izraelį? Aš nepažįstu Viešpaties ir neišleisiu Izraelio”.
[3] Jie sakė: “Hebrajų Dievas mus pašaukė. Prašome, leisk mums keliauti tris dienas į dykumą ir ten aukoti Viešpačiui, mūsų Dievui, kad Jis nebaustų mūsų maru ar kardu”.
[4] Egipto karalius jiems atsakė: “Moze ir Aaronai, kodėl atitraukiate žmones nuo jų darbų? Eikite savo darbų dirbti!
[5] Matote, kiek daug žmonių yra krašte, o jūs atitraukiate juos nuo darbų”.
[6] Tą pačią dieną faraonas įsakė darbų prievaizdams ir vadovams:
[7] “Nebeduokite, kaip iki šiol, žmonėms šiaudų plytoms gaminti: jie patys tegul eina ir prisirenka šiaudų.
[8] Tačiau reikalaukite iš jų tokio pat plytų skaičiaus, kokį jie lig šiol pagamindavo, jo nesumažinkite, nes jie dykinėja ir todėl šaukia: ‘Išleisk mus aukoti savo Dievui!’
[9] Duokite jiems daugiau darbo; tegul dirba ir nepaiso tuščių kalbų”.
[10] Darbų prievaizdai ir vadovai išėję kalbėjo: “Taip sako faraonas: ‘Aš nebeduosiu jums šiaudų.
[11] Eikite ir rinkite, kur rasite! Tačiau turėsite padaryti tiek, kiek ir anksčiau’ ”.
[12] Žmonės išsisklaidė po visą Egipto šalį rinkti ražienų vietoje šiaudų.
[13] Prievaizdai spaudė juos, sakydami: “Atlikite dienai skirtą darbą, kaip anksčiau, kai gaudavote šiaudų”.
[14] Ir izraelitus, kuriuos faraono prievaizdai buvo paskyrę darbų prižiūrėtojais, mušė, sakydami: “Kodėl vakar ir šiandien nepagaminote nustatyto plytų kiekio kaip anksčiau?”

Kor 6,16.18; Jok 1,18
23 Iš 11,5; Iš 12,29; Ps 105,36; Ps 135,8; Ps 136,10
24 Pr 17,14; Pr 42,27; Iš 3,18; Iš 5,3; Sk 22,22
25 Pr 17,14; Iš 2,21; Iš 18,2; Joz 5,2.3
27 Iš 3,1; Iš 4,14; Iš 18,5; Iš 24,13
28 Iš 4,8.9; Iš 4,15.16
29 Iš 3,16; Iš 12,21
30 Iš 4,15.16
31 Pr 24,26; Pr 50,24; Iš 2,25; Iš 3,7; Iš 3,16; Iš 3,18; Iš 4,8.9; Iš 12,27; Iš 19,9; 1 Krn 29,20

5 SKYRIUS
1 Iš 3,18; Iš 7,16; Iš 10,9
2 Iš 3,19; Iš 7,14; 2 Kar 18,35; 2 Krn 32,14; Job 21,15
3 Iš 3,18; Iš 4,24; Iš 7,16; Iš 9,15; Sk 23,3
4 Iš 1,11; Iš 2,11; Iš 6,6
5 Iš 1,7.9
6 Iš 1,11; Iš 3,7; Iš 5,10.13.14
7 Iš 1,14
14 Iš 5,6; Iz 10,24

15 Izraelitų prižiūrėtojai atėjo verkdami ir skundėsi faraonui: “Kodėl taip elgiesi su savo tarnais?
16 Šiaudų nebeduoda, o mums liepia gaminti plytas. Be to, tavo tarnai dar mušami, nors kalti dėl to yra tavo žmonės”.
17 Jis atsakė: “Jūs vien tik dykinėjate. Todėl sakote: ‘Išleisk mus aukoti Viešpačiui!’
18 Taigi dabar eikite, dirbkite! Šiaudų jums neduos, tačiau nustatytą plytų kiekį privalote padaryti”.
19 Izraelitų prižiūrėtojai matė esą patekę į sunkią padėtį, nes jiems buvo pasakyta: “Nemažinkite dienai skirto plytų kiekio”.
20 Išėję iš faraono, jie susitiko Mozę ir Aaroną, kurie jų laukė,
21 ir tarė jiems: “Viešpats tepažvelgia ir tegul teisia! Jūs sukėlėte faraono bei jo tarnų neapykantą mums, įduodami kardą į jų ranką, kad mus išžudytų”.
22 Mozė kreipėsi į Viešpatį: “Viešpatie, kodėl taip piktai pasielgei su šitais žmonėmis? Kodėl siuntei mane?
23 Nuo to laiko, kai nuėjau pas faraoną kalbėti Tavo vardu, jis dar blogiau elgiasi su mano tauta. Tu neišvadavai savo tautos”.

6 Viešpats atsakė Mozei: “Tu matysi, ką Aš padarysiu faraonui. Stiprios rankos priverstas, jis išleis juos; stiprios rankos priverstas, jis išvarys juos iš savo šalies”.
2 Dievas kalbėjo Mozei: “Aš esu Viešpats.
3 Aš pasirodžiau Abraomui, Izaokui ir Jokūbui kaip Dievas Visagalis, tačiau savo vardu Viešpats jiems neapsireiškiau.

21 Iš 6,9; Iš 14,11; Iš 15,24; Iš 16,2

6 SKYRIUS

1 Iš 3,19; Iš 12,31.33.39

3 Pr 17,1; Pr 28,3; Pr 35,9; Pr 35,11; Pr 48,3; Ps 68,4; Ps 83,18

4 Pr 12,7; Pr 15,18; Pr 17,4.7.8; Pr 26,3; Pr 28,4.13; Pr 28,4; Kun 25,23

5 Iš 2,24

6 Įst 6,12; Įst 7,8; Įst 26,8

7 Iš 5,4.5; Iš 29,45.46; 2 Sam 7,24

8 Pr 15,18; Pr 26,3

9 Iš 2,23; Iš 5,21

12 Jer 1,6

13 Įst 31,14

14 Pr 46,9

15 Pr 46,10; Sk 26,12

4 Aš įtvirtinau su jais sandorą, norėdamas jiems duoti Kanaano šalį, kurioje jie buvo ateiviai.
5 Ir Aš išgirdau Izraelio vaikų, kuriuos yra pavergę egiptiečiai, vaitojimą, ir atsiminiau savo sandorą.
6 Todėl sakyk izraelitams, kad Aš esu Viešpats; Aš jus išvesiu iš egiptiečių priespaudos, išlaisvinsiu iš vergystės ir išgelbėsiu jus savo ištiesta ranka ir dideliais teismais.
7 Aš jus priimsiu, kad būtumėte mano tauta, ir Aš būsiu jūsų Dievas, kad žinotumėte, jog esu Viešpats, jūsų Dievas, kuris jus išvedė iš egiptiečių vergijos.
8 Aš nuvesiu jus į šalį, kurią pažadėjau duoti Abraomui, Izaokui ir Jokūbui; ją duosiu jums paveldėti, nes Aš esu Viešpats!”
9 Mozė taip kalbėjo izraelitams, bet jie neklausė jo dėl dvasios suspaudimo ir žiaurios vergystės.
10 Viešpats kalbėjo Mozei:
11 “Eik, sakyk Egipto faraonui, kad jis išleistų izraelitus iš savo šalies!”
12 Mozė atsakė Viešpačiui: “Izraelitai manęs neklauso, tai kaipgi manęs klausys faraonas? Mano lūpos neapipjaustytos”.
13 Ir Viešpats kalbėjo Mozei ir Aaronui, ir davė jiems įsakymą Izraelio vaikams ir faraonui, Egipto karaliui, kad išvestų Izraelio vaikus iš Egipto šalies.
14 Šitie yra vyresnieji savo tėvų namuose. Izraelio pirmagimio Rubeno sūnūs: Henochas, Paluvas, Hecronas ir Karmis. Tai yra Rubeno giminės šeimos.
15 Simeono sūnūs: Jemuelis, Ja-

minas, Ohadas, Jachinas, Coharas ir kanaanietės sūnus Saulius. Tai yra Simeono giminės šeimos.
[16] Šitie yra Levio sūnų vardai: Geršonas, Kehatas ir Meraris. Levis gyveno šimtą trisdešimt septynerius metus.
[17] Geršono sūnūs: Libnis ir Šimis.
[18] Kehato sūnūs: Amramas, Iccharas, Hebronas ir Uzielis. Kehatas gyveno šimtą trisdešimt trejus metus.
[19] Merario sūnūs: Machlis ir Mušis. Tai yra Levio giminė pagal savo šeimas.
[20] Amramas vedė savo tetą Jochebedą. Ji pagimdė Aaroną ir Mozę. Amramas gyveno šimtą trisdešimt septynerius metus.
[21] Iccharo sūnūs: Korachas, Nefegas ir Zichris.
[22] Uzielio sūnūs: Mišaelis, Elicafanas ir Sitris.
[23] Aaronas vedė Elišebą, Aminadabo dukterį, Naasono seserį. Ji pagimdė Nadabą, Abihuvą, Eleazarą ir Itamarą.
[24] Koracho sūnūs: Asiras, Elkana ir Abiasafas. Tai yra korachų šeimos.
[25] Aarono sūnus Eleazaras vedė vieną iš Putielio dukterų. Ji pagimdė Finehasą. Šitie yra Levio giminės šeimų vyresnieji.
[26] Aaronas ir Mozė yra tie, kuriems Viešpats įsakė išvesti izraelitus iš Egipto šalies.
[27] Jie yra tie, kurie kalbėjo faraonui, Egipto karaliui, kad išvestų izraelitus iš Egipto.
[28] Viešpats kalbėjo Mozei Egipto šalyje,
[29] sakydamas: "Aš esu Viešpats! Pasakyk faraonui, Egipto karaliui, visa, ką tau kalbu".

16 Pr 46,11
17 1 Krn 6,17
18 1 Krn 6,2.18
19 1 Krn 6,19; 1 Krn 23,21
20 Iš 2,1.2; Sk 26,59
21 1 Krn 6,37.38
22 Kun 10,4
23 Iš 28,1; Kun 10,1; Rūt 4,19.20
24 Sk 26,11
25 Sk 25,7.11
26 Iš 7,4; Iš 12,17.51
27 Ps 77,20
29 Iš 6,11; Iš 7,2
30 Iš 4,10; Iš 6,12

7 SKYRIUS
1 Iš 4,15.16
2 Iš 4,15
3 Iš 4,7; Iš 4,21; Iš 9,12; Iš 11,9; Įst 4,34; Apd 7,36
4 Iš 3,19.20; Iš 6,6; Iš 9,14; Iš 10,1; Iš 11,9; Iš 12,12
5 Iš 3,20; Iš 6,6; Iš 7,17; Iš 8,22; Iš 9,15; Iš 12,51; Iš 14,4.18; Ps 9,16
6 Iš 7,2
7 Sk 33,39; Įst 29,5; Įst 31,2; Įst 34,7; Apd 7,23.30
9 Iš 4,2.3.17; Iš 10,1; Iz 7,11; Jn 2,18; Jn 6,30
10 Iš 4,3; Iš 7,9
11 Pr 41,8; Iš 7,22; Iš 8,7.18; Dan 2,2; 2 Tim 3,8; 2 Tim 3,9; Apr 13,13.14

[30] Bet Mozė sakė Viešpaties akivaizdoje: "Aš esu neapipjaustytomis lūpomis, kaip manęs klausys faraonas?"

7

Viešpats tarė Mozei: "Aš tave padariau dievu faraonui; tavo brolis Aaronas bus tavo pranašas.
[2] Tu sakysi visa, ką tau įsakau, o tavo brolis Aaronas kalbės faraonui, kad jis išleistų izraelitus iš savo šalies.
[3] Bet Aš užkietinsiu faraono širdį ir padarysiu daug ženklų bei stebuklų Egipto šalyje.
[4] Tačiau faraonas jūsų neklausys, kad galėčiau uždėti savo ranką ant Egipto ir dideliais teismais išvesti savo pulkus – savo tautą, Izraelio vaikus – iš Egipto žemės.
[5] Tada egiptiečiai žinos, kad Aš esu Viešpats, kai ištiesiu savo ranką virš Egipto ir išvesiu izraelitus iš jų žemės".
[6] Mozė ir Aaronas padarė, kaip Viešpats jiems įsakė.
[7] Mozė buvo aštuoniasdešimties metų, o Aaronas aštuoniasdešimt trejų metų amžiaus, kai jie kalbėjo faraonui.
[8] Viešpats tarė Mozei ir Aaronui:
[9] "Kai faraonas jums sakys: 'Padarykite stebuklą patvirtinimui', tai sakyk Aaronui: 'Imk lazdą ir mesk ją prieš faraoną!' Tada ji pavirs gyvate".
[10] Mozė ir Aaronas atėjo pas faraoną ir padarė taip, kaip Viešpats įsakė: Aaronas metė savo lazdą prieš faraoną ir jo tarnus, ir ji pavirto gyvate.
[11] Faraonas pasišaukė išminčių ir burtininkų. Ir tie Egipto žyniai savo kerais padarė tą patį:

[12] kiekvienas jų numetė savo lazdą, ir jos pavirto gyvatėmis. Tačiau Aarono lazda prarijo jų lazdas.
[13] Faraono širdis liko užkietėjusi, ir jis jų neklausė, kaip Viešpats ir buvo kalbėjęs.
[14] Viešpats tarė Mozei: "Faraono širdis tebėra užkietėjusi, jis nesutinka išleisti tautos.
[15] Rytoj anksti rytą nueik prie upės, kai faraonas eis prie vandens, ir lauk jo ten. Pasiimk tą lazdą, kuri buvo pavirtusi gyvate.
[16] Jam atėjus, sakyk: 'Viešpats, hebrajų Dievas, mane siuntė pas tave, sakydamas: 'Išleisk mano tautą, kad ji man tarnautų dykumoje'. Tačiau tu ligi šiol nenorėjai klausyti.
[17] Todėl taip sako Viešpats: 'Iš to pažinsi, kad Aš esu Viešpats. Štai suduosiu mano rankoje esančia lazda į upės vandenį, ir jis pavirs krauju.
[18] Upėje plaukiojančios žuvys išgaiš, ir upė pradės taip dvokti, kad egiptiečiai nebegalės gerti jos vandens' ".
[19] Viešpats toliau kalbėjo Mozei: "Sakyk Aaronui: 'Imk lazdą ir ištiesk savo ranką virš egiptiečių vandenų, upių, perkasų, balų, vandens tvenkinių. Vanduo pavirs krauju visoje Egipto šalyje, net mediniuose ir akmeniniuose induose!' "
[20] Mozė ir Aaronas taip padarė, kaip Viešpats buvo įsakęs. Jis pakėlė lazdą ir sudavė į upės vandenį, faraonui ir jo tarnams matant. Visas vanduo upėje pavirto krauju.
[21] Upėje plaukiojančios žuvys išgaišo. Vanduo ėmė taip dvokti, kad egiptiečiai nebegalėjo gerti vandens iš upės. Kraujas buvo visoje Egipto žemėje.
[22] Tą patį padarė ir egiptiečių žyniai savo kerais. Faraono širdis liko užkietėjusi, ir jis neklausė jų, kaip Viešpats ir buvo sakęs.
[23] Faraonas nusigręžė ir nuėjo į savo namą. Jis viso to neėmė į širdį.
[24] Egiptiečiai kasė upės pakraščiuose šulinius, ieškodami geriamojo vandens, nes jie nebegalėjo upės vandens gerti.
[25] Praėjo septynios dienos, kai Viešpats buvo ištikęs upę.

8 Tada Viešpats tarė Mozei: "Eik pas faraoną ir jam sakyk: 'Taip sako Viešpats: 'Išleisk mano žmones, kad jie man tarnautų.
[2] Jei nesutiksi jų išleisti, užleisiu visą tavo kraštą varlėmis.
[3] Upė knibždės varlėmis. Jos iš upės atrėplios į tavo namus, į tavo miegamąjį ir į tavo lovą, taip pat į tavo tarnų ir tarnaičių namus, į tavo krosnis ir į duonkubilius.
[4] Per tave, tavo žmones ir visus tavo tarnus rėplios varlės'.
[5] Sakyk Aaronui: 'Ištiesk savo ranką su lazda ant upių, perkasų, balų ir padaryk, kad varlės užplūstų Egipto šalį!' "
[6] Aaronas ištiesė ranką ant Egipto vandenų, ir varlės išrėpliojo ir užpildė Egipto kraštą.
[7] Tą patį padarė žyniai savo kerais ir iššaukė varles Egipto šalyje.
[8] Faraonas, pasišaukęs Mozę ir Aaroną, tarė: "Melskite Viešpatį, kad Jis pašalintų varles nuo

14 Iš 8,15; Iš 10,1.20.27
15 Iš 2,5; Iš 4,2.3; Iš 7,10; Iš 8,20
16 Iš 3,12.18; Iš 3,13.18; Iš 4,22; Iš 4,23; Iš 5,1.3; Iš 8,1
17 Iš 4,9; Iš 5,2; Iš 7,5; Iš 7,20; Iš 10,2; Ps 9,16; Ez 25,17; Apr 11,6; Apr 16,4.6
18 Iš 7,24
19 Iš 8,5.6.16; Iš 9,22; Iš 10,12.21; Iš 14,21.26
20 Iš 17,5; Ps 78,44; Ps 105,29.30
21 Iš 7,18
22 Iš 3,19; Iš 7,3; Iš 7,11; Iš 8,7

8 SKYRIUS
1 Iš 3,12.18; Iš 4,23; Iš 5,1.3
2 Iš 7,14; Iš 9,2; Apr 16,13
3 Ps 105,30
5 Iš 7,19
6 Ps 78,45; Ps 105,30
7 Iš 7,11.22
8 Iš 8,28; Iš 9,28; Iš 10,8.24; Iš 10,17; Sk 21,7; 1 Kar 13,6

manęs ir mano žmonių; tada išleisiu izraelitus aukoti Viešpačiui".
[9] Mozė atsakė faraonui: "Paskirk laiką, kada melsti už tave, tavo tarnus ir tautą, kad varlės būtų pašalintos nuo tavęs, iš tavo namų ir kad jos tik upėje tepasiliktų".
[10] Jis atsakė: "Rytoj". Mozė tarė: "Tebūna, kaip sakai, kad žinotum, jog nėra lygaus Viešpačiui, mūsų Dievui!
[11] Varlės pasišalins nuo tavęs, iš tavo namų, nuo tavo tarnų ir tarnaičių, jos tik upėje tepasiliks!"
[12] Mozė ir Aaronas, grįžę iš faraono, meldė Viešpatį pašalinti varles, kurias Jis buvo užleidęs faraonui.
[13] Viešpats padarė, kaip Mozė prašė: varlės išgaišo namuose, kiemuose ir laukuose.
[14] Jie suvertė jas į krūvas. Visa šalis dvokė.
[15] Faraonas, matydamas, kad atėjo ramybė, užkietino savo širdį ir neklausė, kaip Viešpats ir buvo sakęs.
[16] Tada Viešpats tarė Mozei: "Liepk Aaronui ištiesti lazdą ir suduoti į žemės dulkes, kad jos pavirstų mašalais visoje Egipto šalyje!"
[17] Aaronas ištiesė ranką su lazda ir sudavė į žemę. Tuoj mašalai apniko žmones ir gyvulius. Visos žemės dulkės virto mašalais Egipto krašte.
[18] Žyniai bandė tą patį padaryti savo kerais, bet negalėjo. Mašalai apniko žmones ir gyvulius.
[19] Tada žyniai tarė faraonui: "Tai Dievo pirštas!" Bet faraono širdis buvo užkietinta ir jis neklausė jų, kaip Viešpats ir buvo sakęs.
[20] Viešpats tarė Mozei: "Atsikelk anksti rytą, prieik prie faraono, kai jis eis prie vandens, ir pasakyk jam: 'Taip sako Viešpats: 'Išleisk mano žmones, kad jie man tarnautų!
[21] Jei neišleisi mano tautos, užleisiu musių ant tavęs, tavo tarnų, tavo žmonių ir ant tavo namų taip, kad egiptiečių namai ir visa žemė bus pilna musių.
[22] Bet tą dieną Aš atskirsiu Gošeno kraštą, kuriame gyvena mano tauta. Ten nebus musių, kad žinotum, jog Aš esu visos žemės Viešpats.
[23] Taip Aš atskirsiu savo ir tavo tautą. Rytoj įvyks šitas ženklas' ".
[24] Viešpats taip ir padarė. Dideli musių spiečiai apniko faraono ir jo tarnų namus ir visą Egipto šalį. Musės vargino kraštą.
[25] Faraonas, pasišaukęs Mozę ir Aaroną, jiems tarė: "Eikite, aukokite savo Dievui šioje šalyje!"
[26] Mozė atsakė: "Netinka taip daryti. Egiptiečiai bjaurisi tuo, ką aukosime Viešpačiui, savo Dievui. Jei aukosime, kas egiptiečiams bjauru, argi jie mūsų neužmuš akmenimis?
[27] Tris dienas keliausime į dykumą aukoti Viešpačiui, savo Dievui, kaip Jis mums įsakė".
[28] Faraonas atsakė: "Aš išleisiu jus į dykumą aukoti Viešpačiui, savo Dievui. Tik nenueikite labai toli! Melskitės už mane!"
[29] Mozė atsakė: "Iš tavęs išėjęs, melsiu Viešpatį, kad muses pašalintų nuo tavęs, nuo tavo tarnų ir tarnaičių. Tik kad vėl faraonas neapgautų, neišleisdamas tautos Viešpačiui aukoti!"

10 Iš 9,14; Iš 15,11; Įst 4,35.39; Įst 33,26; 2 Sam 7,22; 1 Krn 17,20; Ps 86,8; Iz 46,9; Jer 10,6.7
12 Iš 8,30; Iš 9,33; Iš 10,18; Iš 32,11; Jok 5,16-18
15 Iš 7,14.22; Iš 9,34; 1 Sam 6,6; Ekl 8,11
17 Ps 105,31
18 Iš 7,11.12; Iš 8,7; Dan 5,8; 2 Tim 3,8.9
19 Iš 7,5; Iš 8,15; Iš 10,7; 1 Sam 6,3.9; Ps 8,3; Lk 11,20
20 Iš 3,18; Iš 4,23; Iš 5,1.3; Iš 7,15; Iš 8,1; Iš 9,13
22 Pr 50,8; Iš 7,5.17; Iš 9,4.6.26; Iš 9,29; Iš 10,2; Iš 10,23; Iš 11,6.7; Iš 12,13; Iš 14,4
23 Iš 4,8; Iš 9,4; Iš 11,7
24 Ps 78,45; Ps 105,31
26 Pr 43,32; Pr 46,34; Įst 7,25.26; Įst 12,31
27 Iš 3,12; Iš 3,18; Iš 5,3
28 Iš 8,8.15.29.32; Iš 9,28; 1 Kar 13,6
29 Iš 8,8.15

30 Mozė išėjo iš faraono ir meldė Viešpatį.
31 Viešpats padarė, kaip Mozė prašė. Jis pašalino muses nuo faraono, nuo jo tarnų ir žmonių taip, kad nė vienos nebeliko.
32 Bet ir šįkart faraonas užkietino savo širdį ir neišleido tautos.

9 Viešpats sakė Mozei: “Eik pas faraoną ir jam sakyk: ‘Taip sako Viešpats, hebrajų Dievas: ‘Išleisk mano žmones, kad jie man tarnautų!
2 Jei jų neišleisi ir nepaliausi jų laikęs,
3 Viešpaties ranka bus ant tavo lauke besiganančių gyvulių: arklių, asilų, kupranugarių, avių ir galvijų – bus labai sunkus maras.
4 Viešpats atskirs izraelitų ir egiptiečių gyvulius; niekas nežus, kas priklauso izraelitams’ ”.
5 Ir Viešpats paskyrė laiką, sakydamas: “Rytoj Viešpats įvykdys šitą dalyką krašte!”
6 Kitą rytą Viešpats įvykdė tai: visi egiptiečių gyvuliai nugaišo, bet iš izraelitų gyvulių nepražuvo nė vienas.
7 Faraonas pasiuntė pasižiūrėti. Pasirodė, kad izraelitų gyvulių nė vienas nebuvo nugaišęs. Tačiau faraono širdis liko kieta ir jis neišleido tautos.
8 Tada Viešpats tarė Mozei ir Aaronui: “Imkite pilnas saujas pelenų iš krosnies ir Mozė teberia juos į orą faraono akivaizdoje.
9 Jie taps dulkėmis visoje Egipto šalyje, ir ant žmonių bei gyvulių iškils votys su pūslėmis”.
10 Jie pasiėmė pelenų iš krosnies ir, atsistoję prieš faraoną, išbėrė juos į orą. Ir atsirado votys ant žmonių ir gyvulių.
11 Žyniai negalėjo pasirodyti Mozei, nes votys buvo ant jų ir visų egiptiečių.
12 Tačiau Viešpats užkietino faraono širdį, ir jis neklausė jų, kaip Viešpats ir buvo sakęs Mozei.
13 Tada Viešpats tarė Mozei: “Atsikelk anksti rytą, nueik pas faraoną ir sakyk: ‘Taip sako Viešpats, hebrajų Dievas: ‘Išleisk mano tautą man tarnauti.
14 Nes šį kartą Aš siųsiu įvairias negalias ir vargus tau, tavo tarnams ir tavo žmonėms, kad žinotum, jog nėra man lygaus visoje žemėje.
15 Aš galėjau ištiesti savo ranką ir ištikti tave ir tavo tautą maru, kad būtumėte visi pranykę nuo žemės paviršiaus.
16 Bet Aš tam išaukštinau tave, kad parodyčiau savo galią ir mano vardas būtų skelbiamas visoje žemėje.
17 Tu vis dar didžiuojiesi prieš mano tautą ir neišleidi jos.
18 Rytoj apie šitą laiką kris labai smarki kruša, kokios nėra buvę Egipte nuo jo įsikūrimo dienos.
19 Taigi dabar siųsk žmones surinkti iš lauko gyvulius ir visa, kas tau priklauso. Visi žmonės ir gyvuliai, kurie bus lauke ir nebus parvesti namo, krušai krintant, pražus’ ”.
20 Faraono tarnai, kurie bijojo Viešpaties, sugabeno į namus savo tarnus ir gyvulius.
21 O kas nekreipė dėmesio į Viešpaties žodį, paliko savo tarnus ir gyvulius lauke.
22 Viešpats tarė Mozei: “Ištiesk savo ranką, kad kristų kruša viso-

30 Iš 8,12
32 Iš 4,21; Iš 8,8.15; Ps 52,2

9 SKYRIUS

1 Iš 4,23; Iš 7,16; Iš 8,1
2 Iš 8,2
3 Iš 7,4; 1 Sam 5,6; Ps 39,10; Apd 13,11
4 Iš 8,22
6 Iš 9,19.20.25; Ps 78,48.50
7 Iš 7,14; Iš 8,32
9 Apr 16,2
10 Įst 28,27
11 Iš 8,18.19; Job 2,7
12 Iš 4,21; Iš 7,13
13 Iš 8,20; Iš 9,1
14 Iš 8,10
15 Iš 3,20; Iš 5,3; Iš 7,5
16 Iš 7,4.5; Iš 10,1; Iš 11,9; Iš 14,17; 1 Kar 8,43; Rom 9,17.18
20 Iš 8,19; Iš 10,7; Pat 13,13
22 Apr 16,21

je Egipto šalyje: ant žmonių, gyvulių ir visos laukų augmenijos".
[23] Mozė ištiesė lazdą, ir Viešpats pasiuntė perkūniją, krušą ir žaibus. Viešpats siuntė krušą į visą Egipto žemę.
[24] Kruša susimaišė su žaibais ir buvo tokia smarki, kokios Egipto šalis nebuvo mačiusi.
[25] Kruša išmušė Egipto šalyje visa, kas buvo lauke: žmones, gyvulius, augalus ir medžius.
[26] Tik Gošeno krašte, kur gyveno izraelitai, nebuvo krušos.
[27] Faraonas, pasišaukęs Mozę ir Aaroną, jiems kalbėjo: "Aš nusidėjau! Viešpats yra teisus, o aš ir mano tauta esame nusikaltę.
[28] Melskite Viešpatį, kad liautųsi stipri perkūnija ir kruša! Aš jus išleisiu ir daugiau nebesulaikysiu".
[29] Mozė jam atsakė: "Kai tik išeisiu iš miesto, pakelsiu rankas į Viešpatį. Tada perkūnija ir kruša liausis, kad žinotum, jog Viešpačiui priklauso visa žemė.
[30] Bet aš žinau, kad nei tu, nei tavo tarnai dar nesibijote Viešpaties Dievo".
[31] Linus ir miežius kruša išmušė, nes miežiai buvo išplaukę ir linai jau žydėjo.
[32] Bet kviečių ir rugių neišmušė, nes jie vėliau pribręsta.
[33] Mozė išėjo nuo faraono iš miesto ir iškėlė rankas į Viešpatį: perkūnija ir kruša liovėsi, lietus nustojo lijęs.
[34] Bet faraonas, matydamas, kad liovėsi lietus, kruša ir perkūnija, vėl nusidėjo ir užkietino savo širdį kartu su savo tarnais.
[35] Faraono širdis pasiliko užkietėjusi, ir jis neišleido Izraelio vaikų, kaip Viešpats ir buvo sakęs Mozei.

10 Viešpats tarė Mozei: "Eik pas faraoną, nes Aš užkietinau jo ir jo tarnų širdis, kad padaryčiau šituos ženklus jų tarpe
[2] ir kad galėtum papasakoti savo vaikams ir vaikų vaikams, ką Aš padariau Egipte ir kokius ženklus parodžiau jų tarpe, kad žinotumėte, jog Aš esu Viešpats".
[3] Mozė ir Aaronas atėjo pas faraoną ir jam kalbėjo: "Taip sako Viešpats, hebrajų Dievas: 'Ar ilgai dar tu nenusižeminsi prieš mane? Išleisk mano žmones, kad jie man tarnautų!
[4] Jei neišleisi mano tautos, rytoj užleisiu skėrius ant tavo krašto.
[5] Jie taip apdengs šalį, kad nesimatys žemės; jie nuės išlikusį nuo krušos derlių, nugrauš kiekvieną žaliuojantį medį;
[6] jų bus pilni tavo namai, tavo tarnų namai ir visų egiptiečių namai, kaip to dar nėra matę tavo tėvai ir seneliai per visą savo amžių' ". Po to Mozė apsisuko ir išėjo iš faraono namų.
[7] Tada faraono tarnai kalbėjo savo valdovui: "Ar ilgai mes kentėsime? Išleisk tuos žmones, kad jie tarnautų Viešpačiui, savo Dievui! Ar dar nematai, kad Egiptas žūva?"
[8] Mozė ir Aaronas buvo pašaukti pas faraoną. Jis tarė jiems: "Eikite, tarnaukite Viešpačiui, savo Dievui! Bet kas yra tie, kurie eis?"
[9] Mozė atsakė: "Eisime visi: jaunimas ir seneliai, sūnūs ir dukterys, avys ir galvijai. Mes švęsime šventę Viešpačiui".
[10] Jis atsakė jiems: "Tebūna Viešpats su jumis! Kaip galiu išleisti jus ir jūsų vaikus? Žiūrėkite, nes jūs sumanėte pikta!

23 Joz 10,11
25 Ps 78,47.48; Ps 105,32.33
26 Iš 8,22.23; Iš 9,4.6; Iš 10,23; Iš 11,7; Iš 12,13
27 Iš 8,8; Iš 9,34; Iš 10,16.17; 2 Krn 12,6
28 Iš 8,8.28; Iš 8,25; Iš 10,8.24; Iš 10,17
29 Ps 24,1; Iz 1,15
30 Iz 26,10
31 Rūt 1,22; Rūt 2,23
33 Iš 8,12; Iš 9,29
35 Iš 4,21

10 SKYRIUS
1 Iš 7,4; Iš 9,16; Jn 12,40
2 Iš 7,5.17; Iš 8,22; Jl 1,3
3 Iš 4,23; Iš 8,1; Iš 9,1; 1 Kar 21,29; 2 Krn 34,27; Job 42,6; Jok 4,10; 1 Pt 5,6
4 Pat 30,27; Apr 9,3
5 Iš 9,32; Jl 1,4; Jl 2,25
6 Iš 8,3.21
7 Iš 7,5; Iš 8,19; Iš 9,20; Iš 12,33; Iš 23,33; Joz 23,13; 1 Sam 18,21; Ekl 7,26; 1 Kor 7,35
9 Iš 5,1; Iš 7,16

[11] Taip nebus. Eikite vieni vyrai ir aukokite Viešpačiui, nes to juk jūs ir prašėte!" Ir juos išvarė iš faraono akivaizdos.
[12] Tada Viešpats tarė Mozei: "Ištiesk savo ranką ant Egipto šalies, kad skėriai apniktų ir nugraužtų visus šalies augalus ir visa, kas dar liko nuo krušos!"
[13] Mozė ištiesė lazdą. Viešpats leido rytų vėjui pūsti visą dieną ir naktį. Rytmečiui išaušus, rytų vėjas atnešė skėrius.
[14] Skėriai nusileido visoje Egipto šalyje. Jų buvo tiek, kiek niekad nėra buvę ir jų tiek nebus ateityje.
[15] Jie taip užplūdo visą kraštą, kad apdengė visą žemę. Jie nugraužė visus augalus ir medžių vaisius, išlikusius nuo krušos, kad nieko žaliuojančio nebeliko visoje Egipto šalyje.
[16] Tada faraonas skubiai pasišaukė Mozę ir Aaroną ir tarė: "Nusidėjau Viešpačiui, jūsų Dievui, ir jums!
[17] Prašau, atleiskite man dar kartą mano nusikaltimą ir melskite Viešpatį, savo Dievą, kad Jis pašalintų nuo manęs šitą mirtį".
[18] Mozė išėjo iš faraono ir meldė Viešpatį.
[19] Viešpats sukėlė labai smarkų vakarų vėją, kuris skėrius nupūtė į Raudonąją jūrą; nė vieno skėrio nebeliko visoje Egipto šalyje.
[20] Tačiau Viešpats užkietino faraono širdį, ir jis neišleido izraelitų.
[21] Viešpats tarė Mozei: "Ištiesk savo ranką, kad tamsa apgaubtų visą Egipto šalį, tamsa, kurią galima būtų pajusti".
[22] Mozė ištiesė savo ranką, ir tirščiausia tamsa tris dienas buvo visame Egipto krašte.
[23] Tris dienas žmonės negalėjo matyti vienas kito ir pajudėti iš vietos. Tačiau izraelitų namuose buvo šviesu.
[24] Tada faraonas, pasišaukęs Mozę, tarė: "Eikite, tarnaukite Viešpačiui! Tik jūsų avys ir galvijai tepasilieka! O jūsų vaikai teeina su jumis!"
[25] Mozė atsakė: "Privalai mums duoti atnašas ir deginamąsias aukas, kad mes galėtume aukoti Viešpačiui, mūsų Dievui.
[26] Mūsų visi gyvuliai eis su mumis; nepaliksime nė kanopos. Nes iš jų privalome imti auką Viešpačiui, savo Dievui. Mes net nežinome, ko mums reikės Viešpaties aukai, kol ten nenuėjome".
[27] Tačiau Viešpats užkietino faraono širdį, ir jis nesutiko jų išleisti.
[28] Ir faraonas tarė: "Šalin nuo manęs! Saugokis! Nebepasirodyk daugiau mano akyse, nes tą dieną, kurią pasirodysi, mirsi!"
[29] Mozė atsakė: "Tebūna, kaip pasakei! Daugiau nebepasirodysiu".

11 Viešpats tarė Mozei: "Dar vieną bausmę užleisiu faraonui ir Egiptui. Po to jis išleis jus, netgi varyte išvarys!
[2] Kalbėk žmonėms, kad kiekvienas vyras iš savo kaimyno ir kiekviena moteris iš savo kaimynės paprašytų sidabrinių ir auksinių daiktų".
[3] Viešpats palankiai nuteikė izraelitams egiptiečius. Be to, Mozė buvo labai žymus vyras Egipto šalyje, faraono tarnų ir tautos akyse.
[4] Tada Mozė kalbėjo: "Taip sako Viešpats: 'Apie vidurnaktį Aš pereisiu Egiptą.

11 Iš 10,28
12 Iš 7,19; Iš 10,5.15
14 Įst 28,38; Ps 78,46; Ps 105,34; Jl 1,4.7; Jl 2,1-11; Apr 9,3
15 Iš 10,5; Ps 105,35
16 Iš 8,8; Iš 9,27
17 Iš 8,8.28; Iš 9,28; 1 Kar 13,6
18 Iš 8,30
19 Jl 2,20
20 Iš 4,21; Iš 10,1; Iš 11,10
21 Iš 9,22
22 Iš 3,18; Ps 105,28; Apr 16,10
23 Iš 8,22.23
24 Iš 8,8.25; Iš 10,8; Iš 10,10
26 Iš 10,9
27 Iš 4,21; Iš 10,1.20; Iš 14,4.8
28 Iš 10,11
29 Iš 11,8; Hbr 11,27

11 SKYRIUS

1 Iš 6,1; Iš 12,31.33.39; Iš 12,39
2 Iš 3,22; Iš 12,35.36
3 Iš 3,21; Iš 12,36; Įst 34,10-12
4 Iš 12,12.23.29

[5] Tada mirs visi pirmagimiai, pradedant faraono, sėdinčio soste, pirmagimiu, ir baigiant pirmagimiu vergės, esančios prie girnų, ir visi gyvulių pirmagimiai.
[6] Visoje Egipto šalyje kils verksmas, kokio nėra buvę ir kokio daugiau nebus.
[7] Bet prieš nė vieną izraelitą, ar jo gyvulį nė šuo nesulos, kad žinotumėte, jog Viešpats daro skirtumą tarp egiptiečių ir izraelitų'.
[8] Tada tavo tarnai ateis ir, nusilenkę prieš mane, sakys: 'Išeik tu ir visi tavo žinioje esantys žmonės!' Ir tada aš išeisiu". Mozė išėjo iš faraono degdamas pykčiu.
[9] Tada Viešpats tarė Mozei: "Faraonas jūsų neklausys, kad Aš galėčiau padaryti daugiau stebuklų Egipte".
[10] Mozė ir Aaronas padarė visus šituos stebuklus faraonui matant. Tačiau Viešpats taip užkietino faraono širdį, kad jis neišleido izraelitų iš savo šalies.

5 Iš 4,23; Iš 12,12.29
6 Iš 10,14; Iš 12,30
7 Iš 8,22; Joz 10,21
8 Iš 12,31-33; Hbr 11,27
9 Iš 3,19; Iš 7,3; Iš 7,4; Iš 9,16; Iš 10,1
10 Rom 2,5

12 SKYRIUS
2 Įst 16,1
3 Joz 4,19
5 1 Pt 1,19
6 Kun 23,5
8 Sk 9,12; Įst 16,7; 1 Kor 5,8
9 Įst 16,7
10 Iš 16,19; Iš 23,18; Iš 34,25
11 Iš 12,13.21.27.43
12 Iš 6,2; Iš 11,4.5; Sk 33,4
14 Iš 12,17.24; Iš 13,9; Iš 13,10; Kun 23,4.5
15 Pr 17,14; Kun 23,6
16 Kun 23,2.7.8
17 Iš 12,14; Iš 13,3.10; Sk 33,1

12 Viešpats kalbėjo Mozei ir Aaronui Egipto šalyje:
[2] "Šitas mėnuo tebūna jums pirmasis metų mėnuo.
[3] Pasakykite visiems izraelitams, kad šito mėnesio dešimtąją dieną jie paimtų po avinėlį savo tėvų namams, po vieną avinėlį kiekvienai šeimai.
[4] O jei šeima yra per maža avinėlį suvalgyti, tepaima kartu su savo artimiausiu kaimynu, kad susidarytų tiek asmenų, kiek gali suvalgyti avinėlį.
[5] Avinėlis privalo būti be trūkumų, metinis patinėlis; paimsite jį iš avių ar ožkų.
[6] Laikykite jį iki šio mėnesio keturioliktos dienos; kiekviena Izraelio tautos šeima turi jį papjauti tos dienos vakare.
[7] Jo krauju patepkite abi durų staktas ir skersinį tų namų, kuriuose valgysite avinėlį.
[8] Tą naktį valgykite mėsą, keptą ant ugnies, su nerauginta duona ir karčiomis žolėmis.
[9] Jūs neturite jos valgyti žalios ar išvirtos vandenyje, tik keptą ugnyje, taip pat galvą, kojas ir vidurius.
[10] Nieko iš jo nepalikite iki ryto. O kas paliks ligi ryto, tą sudeginkite.
[11] Valgykite jį paskubomis, susijuosę strėnas, apsiavę, laikydami lazdą rankoje; tai Viešpaties Pascha.
[12] Tą naktį pereisiu visą Egipto šalį ir išžudysiu visus pirmagimius, žmones ir gyvulius; ir visiems Egipto dievams įvykdysiu teismą. Aš – Viešpats!
[13] O kraujas ant namų bus ženklas, kur jūs gyvenate. Pamatęs kraują, aplenksiu jus, kad Egipto šalies bausmė nepaliestų jūsų.
[14] Ta diena tebūna jums atmintina diena; jūs privalote ją švęsti kaip šventę Viešpačiui per kartų kartas.
[15] Septynias dienas valgysite neraugintą duoną. Jau pirmąją dieną pašalinkite raugą iš savo namų, nes kiekvienas, kuris valgys raugintą maistą nuo pirmosios iki septintosios dienos, bus išnaikintas iš Izraelio.
[16] Pirmąją dieną susirinkite šventei, taip pat ir septintąją. Jokio darbo nevalia dirbti tomis dienomis, išskyrus tai, ko reikia kiekvieno žmogaus maistui.
[17] Jūs švęsite Neraugintos duonos

šventę per kartų kartas, nes tą dieną Aš išvedžiau jūsų pulkus iš Egipto šalies.
[18] Pirmojo mėnesio keturioliktos dienos vakare pradėsite valgyti neraugintą duoną ir valgysite iki dvidešimt pirmosios dienos vakaro.
[19] Septynias dienas nebus raugo jūsų namuose, nes kiekvienas, kuris valgys ką nors raugintó, bus išnaikintas iš Izraelio, ar jis būtų ateivis, ar vietinis gyventojas.
[20] Nieko rauginto jūs nevalgysite. Savo namuose valgysite neraugintą duoną".
[21] Tada Mozė sušaukė visus Izraelio vyresniuosius ir jiems tarė: "Eikite, imkite avinėlį savo šeimoms ir pjaukite jį Paschai.
[22] Po to imkite yzopo ryšulėlį ir, pamirkę dubenyje su krauju, patepkite juo abi durų staktas ir skersinį; nė vienas jūsų teneišeina iki ryto iš savo namų!
[23] Nes Viešpats pereis, žudydamas egiptiečius; pamatęs kraują ant abiejų durų staktų ir skersinio, aplenks ir neleis žudytojui įeiti į jūsų namus.
[24] Tai bus įstatas jums ir jūsų vaikams per amžius.
[25] Kai atvyksite į šalį, kurią Viešpats jums duos, kaip Jis pažadėjo, laikykitės šitų nuostatų.
[26] Kai jūsų vaikai klaus: 'Ką reiškia šitos apeigos?',
[27] atsakykite: 'Tai yra Paschos auka Viešpačiui, kuris aplenkė izraelitų namus Egipte, kai Jis išžudė egiptiečius ir išlaisvino mūsų namus' ". Tada žmonės nusilenkė ir pagarbino Viešpatį.
[28] Izraelitai ėjo ir padarė, kaip Viešpats įsakė Mozei ir Aaronui.

18 Kun 23,5-8
19 Iš 12,15; Iš 23,15; Iš 34,18
21 Iš 3,16; Sk 9,4; Hbr 11,28
22 Iš 12,7; Hbr 11,28
23 Iš 11,4; Iš 12,12.13; Iš 24,8; Hbr 11,28; Apr 7,3; Apr 9,4
24 Iš 12,14.17; Iš 13,5.10
25 Iš 3,8.17
26 Iš 10,2; Iš 13,8.14.15
27 Iš 4,31; Iš 12,11
28 Hbr 11,28
29 Iš 9,6; Iš 11,4.5; Sk 8,17; Sk 33,4
31 Iš 8,25; Iš 10,9; Iš 10,28.29; Iš 11,1
32 Iš 10,9.26
33 Iš 10,7; Ps 105,38
35 Iš 3,21.22; Iš 11,2.3
36 Pr 15,14; Iš 3,21
37 Pr 47,11; Iš 38,26; Sk 33,3.5
38 Sk 11,4; Įst 3,19
39 Iš 6,1; Iš 11,1; Iš 12,31-33
40 Apd 7,6

[29] Vidurnaktį Viešpats išžudė visus pirmagimius Egipto šalyje, pradedant faraono, kuris sėdėjo soste, pirmagimiu, baigiant pirmagimiu kalinio, sėdinčio kalėjime, ir visus gyvulių pirmagimius.
[30] Naktį atsikėlė faraonas, jo tarnai ir visi egiptiečiai. Ir kilo didelis verksmas Egipte, nes nebuvo namų, kuriuose nebūtų mirusio.
[31] Tą naktį faraonas, pasišaukęs Mozę ir Aaroną, tarė: "Išeikite iš mano krašto, jūs ir izraelitai! Eikite, tarnaukite Viešpačiui, kaip sakėte.
[32] Pasiimkite avis ir galvijus, kaip sakėte! Eikite ir palaiminkite mane taip pat!"
[33] Egiptiečiai ragino tautą skubiai išeiti iš jų šalies, sakydami: "Mes visi išmirsime!"
[34] Žmonės ėmė ant pečių dar neįrūgusią tešlą duonkubiliuose, įvyniotą į apsiaustus.
[35] Ir izraelitai padarė, kaip Mozė buvo sakęs; jie paprašė iš egiptiečių sidabrinių bei auksinių daiktų ir drabužių.
[36] Viešpats palankiai nuteikė izraelitams egiptiečius, kurie patenkino jų prašymą. Taip jie apiplėšė egiptiečius.
[37] Apie šeši šimtai tūkstančių vyrų iš Izraelio sūnų, neskaičiuojant vaikų, išėjo iš Ramzio į Sukotą.
[38] Taip pat daugybė kitų žmonių ėjo su jais ir didelės kaimenės avių bei galvijų.
[39] Jie kepė iš tešlos, kurią išsinešė iš Egipto, neraugintus papločius. Ji dar nebuvo įrūgusi, nes jie buvo skubiai išvaryti iš Egipto ir nespėjo pasigaminti maisto kelionei.
[40] Izraelitai pragyveno Egipte keturis šimtus trisdešimt metų.

[41] Praėjus keturiems šimtams trisdešimčiai metų, vieną dieną visi Viešpaties pulkai iškeliavo iš Egipto.
[42] Ta naktis, kurią juos išvedė iš Egipto krašto, yra Viešpaties šventė. Izraelitai privalo tą naktį švęsti per kartų kartas.
[43] Viešpats kalbėjo Mozei ir Aaronui: "Šitas yra Paschos įstatymas: jokiam svetimšaliui nevalia Paschos valgyti.
[44] Tačiau pirktas vergas turi teisę ją valgyti tada, kai jį apipjaustai.
[45] Svetimšaliui ir samdiniui negalima jos valgyti.
[46] Ji turi būti valgoma namuose. Nevalia mėsos išnešti iš namų ir neleidžiama sulaužyti jokio kaulo.
[47] Visa Izraelio tauta privalo ją švęsti.
[48] Jei ateivis apsistotų pas tave ir norėtų švęsti Paschą, tai visi jo vyrai privalo būti apipjaustyti. Tuo atveju leidžiama jam švęsti Paschą, ir jis bus tarsi vietinis šalies gyventojas. Bet niekam neapipjaustytam neleistina jos valgyti.
[49] Tas pats įstatymas galioja ir pas jus gimusiam, ir ateiviui, apsigyvenusiam tarp jūsų".
[50] Izraelitai darė, kaip Viešpats įsakė Mozei ir Aaronui.
[51] Tą dieną Viešpats išvedė izraelitų pulkus iš Egipto šalies.

13

Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] "Pašvęsk man visus pirmagimius: ar jie būtų žmonių, ar gyvulių. Jie – mano".
[3] Mozė kalbėjo tautai: "Atsiminkite šitą dieną, kurią išėjote iš Egipto, iš vergijos namų. Savo rankos galybe Viešpats jus išvedė, todėl nevalgykite nieko rauginto.
[4] Šiandien, Abibo mėnesį, jūs išėjote.
[5] Kai Viešpats tave įves į kananiečių, hetitų, amoritų, hivų ir jebusiečių šalį, plūstančią pienu ir medumi, kurią tau duoti Jis prisiekė tavo tėvams, tu privalai švęsti tą šventę šį mėnesį.
[6] Septynias dienas valgysi neraugintą duoną, septintą dieną bus šventė Viešpačiui.
[7] Neraugintą duoną privalai valgyti septynias dienas, ir nei pas tave, nei tavo gyvenamose vietose nebus raugintos duonos.
[8] Tą dieną tu sakysi savo sūnui: 'Tai daroma dėl to, ką Viešpats padarė išvesdamas mane iš Egipto'.
[9] Tai bus kaip ženklas tau ant rankos ir prisiminimas ant kaktos, kad Viešpaties įstatymas būtų tavo lūpose. Juk galinga ranka Viešpats tave išvedė iš Egipto.
[10] Vykdyk šitą nurodymą kasmet skirtu laiku.
[11] Kai Viešpats tave įves į kananiečių šalį, kaip Jis prisiekė tau ir tavo tėvams, ir ją tau atiduos,
[12] tai kiekvieną savo pirmagimį atskirsi Viešpačiui ir kiekvieną gyvulių pirmagimį. Vyriškos lyties pirmagimiai priklauso Viešpačiui.
[13] Kiekvieną pirmagimį asilaitį privalai išpirkti ėriuku, bet jei neišpirksi, užmušk jį. Kiekvieną savo žmonių pirmagimį sūnų privalai išpirkti.
[14] Kai ateityje tavo sūnus paklaus: 'Ką tai reiškia?', jam atsakyk: 'Galinga ranka Viešpats mus išvedė iš Egipto, iš vergijos namų.
[15] Kai faraonas užsikietino ir nenorėjo mūsų išleisti, Viešpats nužudė visus pirmagimius Egipto ša-

41 Iš 3,8.10; Iš 6,6; Iš 7,4
42 Įst 16,1.6
43 Sk 9,14
44 Pr 17,12.13
45 Kun 22,10
46 Jn 19,33.36
47 Iš 12,6
48 Sk 9,14
49 Sk 15,15.16
51 Iš 6,26; Iš 12,41; Iš 20,2

13 SKYRIUS
2 Lk 2,23
3 Iš 3,20; Iš 6,1; Iš 12,8.19; Įst 16,3
4 Iš 12,2; Iš 23,15; Iš 34,18
5 Pr 17,8; Iš 3,8.17; Iš 6,8; Iš 12,25.26
6 Iš 12,15-20
7 Iš 12,19
8 Iš 10,2; Iš 12,26; Iš 13,14
9 Įst 6,8; Įst 11,18
10 Iš 12,14.24
11 Iš 13,5; Sk 21,3
12 Kun 27,26
13 Iš 34,20; Sk 3,46.47; Sk 18,15.16
14 Iš 13,3.9; Įst 6,20
15 Iš 12,29

lyje, tiek žmonių, tiek gyvulių pirmagimius. Todėl aukoju Viešpačiui kiekvieną pirmagimį vyriškos lyties, o kiekvieną pirmagimį savo vaikų išperku'.
[16] Tai bus kaip ženklas ant tavo rankos ir prisiminimas ant tavo kaktos, nes savo galinga ranka Viešpats mus išvedė iš Egipto".
[17] Kai faraonas išleido žmones, Dievas jų nevedė filistinų šalies keliu, nors tai būtų buvę arčiausia. Nes Dievas sakė: "Kad išvydę karą žmonės nepradėtų gailėtis ir nesugrįžtų į Egiptą".
[18] Dievas vedė tautą aplinkiniu dykumų keliu, Raudonosios jūros link. Izraelitai išėjo iš Egipto apsiginklavę.
[19] Mozė paėmė su savimi Juozapo kaulus, nes jis buvo prisaikdinęs izraelitus, sakydamas: "Dievas tikrai jus aplankys, ir jūs išnešite iš čia mano kaulus".
[20] Jie keliavo iš Sukoto ir pasistatė stovyklą Etame, dykumos pakraštyje.
[21] Viešpats ėjo pirma jų dieną debesies stulpe, rodydamas kelią, o naktį ugnies stulpe, šviesdamas jiems, kad jie galėtų keliauti dieną ir naktį.
[22] Jis nepatraukė nuo jų debesies stulpo dieną nė ugnies stulpo naktį.

14

Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] "Sakyk izraelitams, kad jie apsistotų ties Pi Hahirotu, tarp Migdolo ir jūros. Priešais Baal Cefoną pasistatykite stovyklą prie jūros.
[3] Tada faraonas sakys apie jus: 'Jie pasiklydo krašte, dykumos juos sulaiko!'
[4] Aš užkietinsiu faraono širdį, ir jis jus vysis, kad būčiau pašlovintas per faraoną ir visą jo kariuomenę ir egiptiečiai žinotų, jog Aš esu Viešpats". Jie taip ir padarė.
[5] Egipto karaliui pranešė, kad tauta pabėgo. Tada faraono ir jo tarnų širdys atsisuko prieš šitą tautą ir jie kalbėjo: "Ką padarėme, išleisdami Izraelį, kad mums nebetarnautų?"
[6] Jis paruošė savo vežimą ir pasiėmė savo žmones su savimi.
[7] Jis pasiėmė šešis šimtus rinktinių kovos vežimų ir paskyrė viršininkus jiems.
[8] Viešpats užkietino faraono, Egipto karaliaus, širdį, ir jis persekiojo Izraelio vaikus. Bet Izraelio vaikus išvedė galinga ranka.
[9] Faraono žirgai, vežimai, raiteliai ir visa jo kariuomenė pasivijo juos, apsistojusius prie jūros, ties Pi Hahirotu, priešais Baal Cefoną.
[10] Kai faraonas priartėjo, Izraelio vaikai pakėlė akis ir pamatė atžygiuojančius iš paskos egiptiečius. Jie labai išsigando ir šaukėsi Viešpaties.
[11] Jie sakė Mozei: "Nejaugi Egipte nebuvo kapų, kad mus išvedei mirti dykumoje? Ką mums padarei, išvesdamas iš Egipto?
[12] Argi mes tau nesakėme, būdami Egipte: 'Palik mus tarnauti egiptiečiams'. Mums juk būtų buvę geriau tarnauti egiptiečiams, negu mirti dykumoje".
[13] Mozė atsakė: "Nebijokite, stovėkite ramiai ir stebėkite Viešpaties išgelbėjimą, kurį Jis šiandien įvykdys. Egiptiečių, kuriuos šiandien matote, niekados daugiau nebematysite.

16 Iš 13,9
17 Iš 14,11; Įst 17,16
18 Sk 33,6
19 Pr 50,24.25; Iš 1,6; Iš 4,31; Įst 33,13-17
20 Iš 12,37; Sk 33,6-8
21 Įst 1,33

14 SKYRIUS
2 Iš 13,18; Sk 33,7; Jer 44,1
3 Ps 71,11
4 Iš 4,21; Iš 7,3; Iš 7,5; Iš 9,16; Iš 14,17.18.23; Iš 14,25
5 Ps 105,25
7 Iš 15,4
8 Iš 14,4; Sk 33,3
9 Joz 24,6
10 Neh 9,9
11 Ps 106,7.8
12 Iš 5,21; Iš 6,9
13 Iš 14,30; Iš 15,2; Įst 28,68; 2 Krn 20,15.17; Ps 46,10.11

[14] Viešpats kariaus už jus, o jūs būkite ramūs!"
[15] Viešpats tarė Mozei: "Ko šauki? Sakyk izraelitams, kad eitų pirmyn.
[16] O tu pakelk lazdą, ištiesk ranką link jūros ir perskirk ją. Izraelitai sausuma pereis per jūrą.
[17] Aš užkietinsiu egiptiečių širdis, ir jie vysis jus, ir Aš būsiu pašlovintas per faraoną ir visą jo kariuomenę, kovos vežimus ir raitelius.
[18] Egiptiečiai žinos, kad Aš esu Viešpats, kai būsiu pašlovintas per faraoną, jo vežimus ir raitelius".
[19] Tada Dievo angelas, kuris ėjo Izraelio pulkų priekyje, pasitraukė už jų. Debesies stulpas iš jų priekio atsistojo užpakalyje jų.
[20] Jis buvo tarp egiptiečių stovyklos ir Izraelio stovyklos; tamsus debesis dengė egiptiečius, o izraelitams buvo šviesu. Taip jie per naktį nepriartėjo vieni prie kitų.
[21] Mozė ištiesė ranką link jūros. Viešpats smarkiu rytų vėju, kuris pūtė per naktį, išdžiovino jūrą, ir vandenys persiskyrė.
[22] Izraelitai ėjo sausu jūros dugnu; vanduo jiems buvo siena iš dešinės ir kairės.
[23] Egiptiečiai, juos vydamiesi, sekė jūros dugnu su kovos vežimais ir raiteliais.
[24] Rytui auštant, Viešpats iš ugnies ir debesies stulpo pažvelgė į egiptiečių kariuomenę ir sukėlė sąmyšį jų tarpe.
[25] Jis numovė vežimų ratus, ir tie sunkiai begalėjo judėti. Egiptiečiai sakė: "Bėkime nuo izraelitų, nes Viešpats kovoja už juos prieš egiptiečius".

14 Įst 1,30; Įst 3,22; Iz 30,15
16 Sk 20,8.9.11
17 Iš 14,4; Iš 14,8
19 Iz 63,9
21 Ps 66,6; Ps 106,9; Ps 136,13.14; Iz 63,12.13
22 Iš 14,29; Iš 15,8; Iš 15,19
24 Iš 13,21; Ts 7,19
25 Iš 7,5; Iš 14,4.14.18
27 Iš 15,1.7; Joz 4,18
28 Ps 78,53; Ps 106,11
29 Ps 66,6; Ps 78,52.53
30 Ps 58,10; Ps 59,10; Ps 106,8.10
31 Jn 2,11; Jn 11,45

15 SKYRIUS
1 Ps 106,12; Iz 12,1-6
2 Pr 28,21.22; Iš 3,6.15.16; Iz 12,2; Iz 25,1
3 Ps 24,8; Ps 83,18; Apr 19,11
4 Iš 14,7; Iš 14,28
5 Neh 9,11
6 Ps 17,7; Ps 118,15

[26] Tada Viešpats tarė Mozei: "Ištiesk ranką link jūros, kad vanduo užlietų egiptiečius, jų vežimus ir raitelius!"
[27] Mozė ištiesė ranką, ir, rytui brėkštant, jūra sugrįžo į pirmykštę vietą; bėgančius egiptiečius užliejo vanduo. Taip Viešpats sunaikino egiptiečius jūroje.
[28] Vanduo sugrįžo ir užliejo visą faraono kariuomenę, karo vežimus ir raitelius. Nė vienas jų neišliko.
[29] O izraelitai perėjo sausu jūros dugnu, vanduo jiems buvo siena dešinėje ir kairėje.
[30] Taip Viešpats išgelbėjo izraelitus iš egiptiečių; jie matė negyvus egiptiečius ant jūros kranto.
[31] Izraelis matė galingą darbą, kurį Viešpats padarė egiptiečiams. Tauta bijojo Viešpaties. Jie tikėjo Viešpačiu ir Jo tarnu Moze.

15 Tada Mozė ir izraelitai giedojo Viešpačiui šią giesmę: "Giedosiu Viešpačiui, nes Jis šlovingai nugalėjo! Jis žirgą ir raitelį įmetė į jūrą.
[2] Mano stiprybė ir giesmė yra Viešpats. Jis tapo mano išgelbėjimu. Jis yra mano Dievas, aš Jį šlovinsiu. Jis mano tėvų Dievas, aš Jį aukštinsiu.
[3] Viešpats yra karžygys, Jahvė yra Jo vardas.
[4] Faraono kovos vežimus ir jo kariuomenę Jis įmetė į jūrą, jo rinktinius karo vadus paskandino Raudonojoje jūroje.
[5] Gelmės apdengė juos, jie nugrimzdo į dugną kaip akmuo.
[6] Tavo dešinė, Viešpatie, pasirodė šlovinga savo jėga! Tavo dešinė, Viešpatie, sutriuškino priešą.

[7] Savo šlovės didybe Tu parbloškei tuos, kurie kėlėsi prieš Tave. Tu siuntei savo rūstybę, kuri suėdė juos kaip ražienas.
[8] Tau papūtus, sujudo vandenys, sustojo kaip siena ir gelmės sustingo jūros širdyje.
[9] Priešas tarė: 'Vysiuos, sugausiu, pasidalinsiu grobį, pasitenkins mano aistra! Ištrauksiu kardą – juos sunaikins mano ranka!'
[10] Tu papūtei savo vėju, ir jūra uždengė juos, kaip švinas jie nuskendo galinguose vandenyse!
[11] Viešpatie, kas yra Tau lygus tarp dievų? Kas yra toks šlovingas šventumu, didingas gyriumi ir savo stebuklais?
[12] Tu ištiesei savo dešinę – juos prarijo žemė.
[13] Tu, būdamas gailestingas, vedei tautą, kurią atpirkai. Savo galia vedei ją į savo šventąją buveinę.
[14] Išgirs tautos ir sudrebės, baimė apims filistinus.
[15] Nusigąs ir Edomo kunigaikščiai. Moabo galinguosius apims drebulys. Neteks jėgų visi Kanaano gyventojai.
[16] Juos apims siaubas ir išgąstis. Dėl Tavo rankos galybės jie sustings kaip akmuo, kol pereis Tavo tauta, Viešpatie, kurią įsigijai.
[17] Tu įvesi juos ir pasodinsi savo paveldėjimo kalne, į vietą, kurią Tu, Viešpatie, pasirinkai, kad gyventum, į šventyklą, kurią padarė Tavo rankos.
[18] Viešpats karaliaus per amžius!"
[19] Faraono žirgams, kovos vežimams ir raiteliams įėjus į jūrą, Viešpats užliejo juos vandenimis, o izraelitai perėjo sausu jūros dugnu.
[20] Tada pranašė Mirjama, Aarono sesuo, paėmė būgną, ir visos moterys, eidamos paskui ją su būgnais, šoko.
[21] Mirjama pritardama giedojo: "Giedokite Viešpačiui, nes Jis šlovingai nugalėjo. Žirgą ir raitelį Jis įmetė į jūrą".
[22] Mozė vedė Izraelį nuo Raudonosios jūros, ir jie įėjo į Šūro dykumą. Tris dienas jie keliavo dykuma ir nerado vandens.
[23] Atėję į Marą, jie negalėjo gerti Maros vandens, nes jis buvo kartus. Todėl ta vieta vadinama Mara.
[24] Tauta pradėjo murmėti prieš Mozę sakydami: "Ką gersime?"
[25] Jis šaukėsi Viešpaties. Viešpats parodė jam medį, kurį įmetus į vandenį, vanduo tapo saldus. Čia Jis davė jiems įstatymą ir nuostatus, ir čia Jis išbandė juos.
[26] Jis sakė: "Jei atidžiai klausysi Viešpaties, savo Dievo, ir darysi, kas teisu Jo akyse, kreipsi dėmesį į Jo įsakymus ir laikysiesi visų Jo nuostatų, tai ant tavęs neužleisiu nė vienos tų nelaimių, kurias užleidau ant egiptiečių, nes Aš esu Viešpats, tavo gydytojas".
[27] Jie atėjo į Elimą, kur buvo dvylika vandens šaltinių ir septyniasdešimt palmių; ten pasistatė stovyklą.

16 Antrojo mėnesio penkioliktą dieną po to, kai jie paliko Egiptą, visi izraelitai išėjo iš Elimo ir atėjo į Sino dykumą, esančią tarp Elimo ir Sinajaus.
[2] Visa Izraelio vaikų tauta murmėjo prieš Mozę ir Aaroną dykumoje.
[3] Jie sakė: "Geriau mes būtume mirę nuo Viešpaties rankos Egip-

7 Įst 33,26; Ps 59,13; Ps 78,49.50; Iz 5,24 **8** Iš 14,21.22.29; Ps 78,13 **9** Ts 5,30; Iz 53,12 **11** 1 Kar 8,23; 1 Krn 16,25; Ps 77,11.14; Iz 6,3 **13** Ps 77,20; Ps 78,54 **14** Joz 2,9; Ps 48,6 **15** Pr 36,15.40; Sk 22,3.4; Įst 2,4; Joz 2,9-11.24; Joz 5,1 **16** Joz 2,9; 1 Sam 25,37; Jer 31,11 **17** Ps 2,6; Ps 44,2; Ps 68,16; Ps 76,2; Ps 78,54.68; Ps 80,8.15; Ps 132,13.14 **18** Iz 57,15 **19** Iš 14,23; Iš 14,28 **20** Sk 26,59; Ts 4,4; Ts 11,34; Ts 21,21; 1 Sam 18,6 **21** Iš 15,1; 1 Sam 18,7 **22** Pr 16,7; Pr 20,1; Pr 25,18; Sk 20,2 **23** Sk 33,8 **24** Iš 14,11; Iš 16,2 **25** Įst 8,2.16; Joz 24,25; 2 Kar 2,21 **26** Iš 23,25; Įst 7,12.15; Įst 28,27.58.60 **27** Sk 33,9

16 SKYRIUS **1** Iš 12,6.51; Iš 19,1; Sk 33,10.11; Ez 30,15 **2** Iš 14,11; Iš 15,24; Ps 106,25; 1 Kor 10,10 **3** Iš 17,3; Sk 11,4.5; Sk 14,2.3; Sk 20,3; Rd 4,9

to šalyje, kai sėdėjome prie mėsos puodų ir valgėme duonos sočiai! Jūs mus atvedėte į šią dykumą, kad numarintumėte visus badu".

[4] Tada Viešpats tarė Mozei: "Aš jums duosiu duonos iš dangaus. Žmonės teišeina ir tesusirenka dienos davinį, kad išbandyčiau juos, ar jie laikysis mano įstatymo, ar ne.

[5] O šeštą dieną teprisirenka dvigubai tiek, kiek kasdien prisirinkdavo".

[6] Tada Mozė ir Aaronas tarė visiems izraelitams: "Šį vakarą žinosite, kad Viešpats jus išvedė iš Egipto.

[7] Ir rytą išvysite Viešpaties šlovę; Jis išgirdo jūsų murmėjimą prieš Jį. O kas esame mudu, kad murmate prieš mus?

[8] Viešpats duos jums vakare mėsos, o rytą – duonos sočiai. Viešpats išgirdo, kad murmėjote prieš Jį. O kas mudu esame? Ne prieš mus jūs murmate, bet prieš Viešpatį".

[9] Tada Mozė tarė Aaronui: "Sakyk visiems izraelitams: 'Priartėkite prie Viešpaties, nes Jis išgirdo jūsų murmėjimą' ".

[10] Aaronui tebekalbant izraelitams, jie pažvelgė į dykumas ir pamatė Viešpaties šlovę debesyje.

[11] Viešpats kalbėjo Mozei:

[12] "Aš girdėjau Izraelio vaikų murmėjimą. Sakyk jiems: 'Vakare jūs gausite mėsos, o rytą pasisotinsite duona. Ir jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats, jūsų Dievas' ".

[13] Vakare atskrido putpelės ir apdengė stovyklą, o rytą aplink stovyklą buvo rasa.

[14] Rasai pranykus, dykumoje pasirodė kažkas, tarsi šerkšnas ant žemės.

4 Iš 15,25; Įst 8,2.16; Ts 2,22; Neh 9,15; Ps 78,23-25; Ps 105,40; Jn 6,31-35; 1 Kor 10,3
5 Iš 16,22.29; Kun 25,21
6 Iš 6,7
7 Iš 16,10.12; Sk 14,27; Sk 16,11; Sk 17,5; Iz 35,2; Iz 40,5; Jn 11,4.40
8 1 Sam 8,7; Lk 10,16; Rom 13,2; 1 Tes 4,8
9 Sk 16,16
10 Iš 13,21; Iš 16,7; Sk 16,19; 1 Kar 8,10
12 Iš 16,6; Iš 16,7; Iš 16,8; Sk 14,27; 1 Kar 20,28; Jl 3,17
13 Sk 11,9; Sk 11,31; Ps 78,27-29; Ps 105,40
14 Iš 16,31; Sk 11,7.8; Įst 8,3; Neh 9,15; Ps 78,24; Ps 105,40; Ps 147,16
15 Iš 16,4; Neh 9,15; Ps 78,24; Jn 6,31.49.58; 1 Kor 10,3
16 Iš 12,4; Iš 16,32.36
18 2 Kor 8,15
19 Iš 12,10; Iš 16,23; Iš 23,18
23 Pr 2,3; Iš 20,8-11; Iš 23,12; Iš 31,15; Iš 35,2; Kun 23,3; Neh 9,13.14
24 Iš 16,20

[15] Tai pamatę, izraelitai klausė vienas kito: "Kas čia?" Nė vienas nežinojo, kas tai yra. Tada Mozė jiems tarė: "Tai duona, kurią Viešpats jums davė maistui.

[16] Štai ką Viešpats įsakė: 'Kiekvienas teprisirenka tiek, kiek jis suvalgo; teparsineša po omerą kiekvienam žmogui, atsižvelgdamas į asmenų skaičių savo palapinėje' ".

[17] Izraelitai darė, kaip buvo įsakyta, ir prisirinko vieni daugiau, kiti mažiau.

[18] Ir kai jie seikėjo omeru, kas buvo prisirinkęs daug, neturėjo perteklių, o kas mažai, tam nestigo. Kiekvienas turėjo tiek, kiek galėjo suvalgyti.

[19] Mozė jiems sakė: "Nė vienas tenepalieka nieko rytojui".

[20] Bet jie nepaklausė Mozės. Kai kurie paliko dalį maisto kitai dienai, tačiau atsirado kirmėlių ir jis pradėjo dvokti. Mozė užsirūstino ant jų.

[21] Kiekvienas kas rytą rinkdavosi, kiek jis galėjo suvalgyti. O saulei kaitinant, tie grūdeliai laukuose sutirpdavo.

[22] Šeštą dieną jie prisirinko dvigubai tiek: po du omerus kiekvienam. Izraelio vyresnieji apie tai pranešė Mozei.

[23] Jis sakė jiems: "Taip Viešpats liepė: 'Rytoj yra sabatas, šventa poilsio diena, skirta Viešpačiui. Ką norite kepti, iškepkite, ir ką norite virti, išvirkite, o kas lieka, atidėkite į šalį ir palaikykite rytojui' ".

[24] Jie pasidėjo rytojui, kaip Mozė buvo įsakęs. Ir tai nesugedo ir neatsirado kirmėlių.

[25] Po to Mozė tarė: “Valgykite tai! Nes šiandien yra Viešpaties sabatas, nieko laukuose nerasite.
[26] Šešias dienas rinksite, o septintoji diena yra sabatas; joje nieko nerasite”.
[27] Vis dėlto septintąją dieną kai kurie išėjo rinkti, bet nieko nerado.
[28] Viešpats tarė Mozei: “Ar ilgai nesilaikysite mano įstatymų ir įsakymų?
[29] Viešpats jums įsakė švęsti sabatą. Todėl šeštąją dieną Jis duoda jums duonos dviem dienom. Kiekvienas pasilikite savo vietoje. Nė vienas neišeikite iš savo namų septintąją dieną”.
[30] Taip tauta ilsėjosi septintąją dieną.
[31] Dievo duotą maistą izraelitai praminė mana. Ji buvo tarsi balti kalendros grūdeliai, o jos skonis kaip papločio su medumi.
[32] Mozė paskelbė Viešpaties įsakymą: “Prisipilkite omerą manos, kad būsimos kartos žinotų, kokia duona jus maitinau dykumoje, kai išvedžiau iš Egipto”.
[33] Mozė sakė Aaronui: “Paimk indą, supilk į jį vieną omerą manos ir jį padėk Viešpaties akivaizdoje, kad išliktų būsimoms kartoms”.
[34] Kaip Viešpats įsakė Mozei, taip Aaronas padėjo indą palapinės švenčiausioje vietoje.
[35] Izraelitai valgė maną keturiasdešimt metų, kol atėjo į gyvenamas žemes. Jie valgė maną, kol atėjo prie Kanaano šalies ribų.
[36] Omeras yra dešimtoji efos dalis.

17 Visi izraelitai keliavo toliau iš Sino dykumos sustodami, kai Viešpats įsakydavo. Jie pasistatė stovyklą Refidime. Čia jie nerado geriamo vandens
[2] ir priekaištavo Mozei, sakydami: “Duok mums vandens atsigerti!” Mozė jiems atsakė: “Ko burnojate prieš mane? Kodėl gundote Viešpatį?”
[3] Žmonės, ištroškę vandens, murmėjo prieš Mozę: “Kodėl mus išvedei iš Egipto, kad mus, mūsų vaikus ir gyvulius numarintum troškuliu?”
[4] Tada Mozė šaukėsi Viešpaties: “Ką man daryti su šita tauta? Nedaug trūksta, kad jie užmuštų mane akmenimis”.
[5] Viešpats atsakė Mozei: “Išeik prieš tautą kartu su Izraelio vyresniaisiais; laikyk rankoje lazdą, kuria sudavei į upę, ir eik.
[6] Aš stovėsiu prieš tave ant uolos Horebe. Tu suduosi lazda į uolą, iš jos ištekės vanduo ir žmonės galės atsigerti”. Mozė taip ir padarė Izraelio vyresniųjų akyse.
[7] Jis praminė tą vietą Masa ir Meriba dėl to, kad izraelitai priekaištavo ir gundė Viešpatį, sakydami: “Ar yra Viešpats tarp mūsų?”
[8] Tada atėjo amalekiečiai ir kariavo su Izraeliu Refidime.
[9] Mozė įsakė Jozuei: “Pasirink vyrų ir eik kariauti prieš amalekiečius! Rytoj aš atsistosiu ant kalvos viršūnės ir laikysiu Dievo lazdą rankoje”.
[10] Jozuė padarė, kaip jam Mozė buvo įsakęs, ir kovojo prieš amalekiečius. Mozė, Aaronas ir Hūras užlipo ant kalvos viršūnės.
[11] Kol Mozė laikydavo pakėlęs savo rankas, laimėdavo izraelitai; kai tik jas nuleisdavo, laimėdavo amalekiečiai.
[12] Mozės rankos pavargo; jie tad

26 Iš 20,9.10
28 2 Kar 17,14; Ps 78,10; Ps 106,13
31 Iš 16,15; Sk 11,7-9
33 Hbr 9,4
34 Sk 17,10
35 Sk 33,38; Įst 8,3.16; Joz 5,12

17 SKYRIUS

1 Iš 15,22; Iš 16,1; Sk 33,11-15
2 Sk 20,2.3.13; Įst 6,16
3 Iš 12,38; Iš 16,2.3
4 Iš 14,15; Jn 8,59; Jn 10,31
5 Sk 20,8; Ez 2,6
6 Sk 20,10.11
7 Sk 20,13.24; Sk 27,14
8 Pr 36,12
9 Iš 4,20
11 Jok 5,16

paėmė akmenį, ir jis atsisėdo ant jo. Aaronas ir Hūras laikė jo rankas, vienas iš vienos, kitas iš kitos pusės; taip jo rankos buvo pakeltos iki saulės nusileidimo.
[13] Tuo būdu Jozuė nugalėjo Amaleką ir jo tautą savo kardu.
[14] Viešpats liepė Mozei: "Įrašyk tai į knygą atminimui ir perskaityk Jozuei girdint, kad Aš išnaikinsiu atminimą apie amalekiečius iš po dangaus".
[15] Mozė pastatė aukurą ir jį pavadino "Viešpats yra mano vėliava".
[16] Nes jis sakė: "Viešpats prisiekė ir Jis kariaus prieš amalekiečius per kartų kartas".

18 Jetras, Midjano kunigas, Mozės uošvis, išgirdo visa, ką Dievas padarė Mozei ir savo tautai Izraeliui, ir kad Viešpats išvedė Izraelį iš Egipto.
[2] Tai sužinojęs, Jetras, Mozės uošvis, paėmė Ciporą, Mozės žmoną, kurią Mozė buvo parsiuntęs atgal,
[3] ir jos abu sūnus, kurių vieno vardas buvo Geršomas, nes jis sakė: "Buvau ateivis svetimoje šalyje",
[4] o kito Eliezeras, nes sakė: "Mano tėvo Dievas buvo mano pagalba ir mane išgelbėjo nuo faraono kardo".
[5] Ir Jetras, Mozės uošvis, atėjo su jo sūnumis ir žmona pas Mozę į dykumą, kur jis stovyklavo prie Dievo kalno.
[6] Jetras pranešė Mozei: "Štai aš, tavo uošvis Jetras, su tavo žmona ir abiem sūnumis einame pas tave!"
[7] Tada Mozė, išėjęs pasitikti uošvio, nusilenkė jam ir jį pabučiavo. Paklausę vienas kito, kaip sekasi, įėjo į palapinę.

14 Iš 24,4; Iš 34,27; 1 Sam 15,3
16 Pr 22,14-16

18 SKYRIUS

1 Iš 2,16.18; Iš 3,1; Ps 106,2.8
2 Iš 2,21; Iš 4,20-26
3 Iš 2,22; Apd 7,29
4 Pr 49,25
5 Iš 3,1.12; Iš 4,27; Iš 24,13
7 Pr 18,2; Iš 4,27
8 Iš 15,6.16
9 Iz 63,7-14
10 Pr 14,20
11 Iš 1,10.16.22; Iš 5,2.7; 2 Krn 2,5; Lk 1,51
12 Iš 24,5; Įst 12,7
13 Mt 23,2
15 Kun 24,12
16 Iš 24,14
18 Sk 11,14.17
19 Iš 4,16; Iš 20,19; Sk 9,8; Sk 27,5

[8] Mozė papasakojo savo uošviui visa, ką Viešpats padarė faraonui ir egiptiečiams dėl Izraelio, ir visą vargą kelyje, ir kaip Viešpats juos išgelbėjo.
[9] Jetras džiaugėsi visu tuo, ką Viešpats padarė Izraeliui išgelbėdamas jį iš egiptiečių,
[10] ir tarė: "Tebūna palaimintas Viešpats, kuris jus išgelbėjo iš egiptiečių ir faraono, kuris išgelbėjo tautą iš Egipto vergovės.
[11] Dabar žinau, kad Viešpats yra aukščiau visų kitų dievų, nes pranoko juos tuo, kuo jie didžiavosi".
[12] Po to Jetras, Mozės uošvis, aukojo Dievui deginamąją auką ir atnašas. Tada Aaronas ir visi Izraelio vyresnieji drauge su Mozės uošviu valgė Dievo akivaizdoje.
[13] Kitą dieną Mozė atsisėdo žmonių teisti, ir žmonės stovėjo prie jo nuo ryto iki vakaro.
[14] Mozės uošvis, pamatęs visa, ką jis darė žmonėms, klausė: "Ką tu čia darai? Kodėl tu sėdi vienas, o visi žmonės stovi nuo ryto iki vakaro?"
[15] Mozė atsakė: "Žmonės ateina pas mane pasiklausti Dievo patarimų.
[16] Kai jie nesutaria, ateina pas mane, kad būčiau jų teisėju ir paskelbčiau Dievo nuostatus ir įstatymus".
[17] Mozės uošvis atsakė: "Negerai darai!
[18] Tu pats ir šitie žmonės, kurie yra su tavimi, visiškai nuvargsite, nes tau tai per sunku; tu negali vienas atlikti to darbo.
[19] Dabar paklausyk mano balso. Aš tau patarsiu, ir Dievas bus su tavimi! Būk tarpininkas tarp tau-

tos ir Dievo ir pranešk jų reikalus Dievui.
[20] Mokyk juos įstatymų bei nuostatų, parodyk jiems kelią, kuriuo jie turi eiti, ir darbus, kuriuos turi daryti.
[21] Be to, išsirink iš tautos sumanius, Dievo bijančius, patikimus, negodžius vyrus, paskirk juos tūkstantininkais, šimtininkais, penkiasdešimtininkais ir dešimtininkais,
[22] ir tegu jie teisia žmones. Kiekvieną didelę bylą jie perduos tau, o mažas bylas spręs patys. Tau bus lengviau, ir jie pasidalins naštą su tavimi.
[23] Jeigu taip darysi ir Dievas įsakys tau, pats ištversi ir visi žmonės grįš į savo namus ramybėje".
[24] Mozė paklausė savo uošvio patarimo.
[25] Jis išsirinko sumanius vyrus iš viso Izraelio ir paskyrė juos vyresniaisiais: tūkstantininkais, šimtininkais, penkiasdešimtininkais ir dešimtininkais.
[26] Ir jie teisė žmones visą laiką. Sunkias bylas jie perduodavo Mozei, bet mažas sprendė patys.
[27] Po to Mozės uošvis iškeliavo į savo šalį.

19 Trečią mėnesį po to, kai išėjo iš Egipto, Izraelio vaikai tą pačią dieną atvyko į Sinajaus dykumą.
[2] Nes jie buvo išėję iš Refidimo ir, atėję į Sinajaus dykumą, apsistojo. Jie pasistatė stovyklą ties kalnu,
[3] ir Mozė užkopė ant kalno pas Dievą. Viešpats pašaukė jį nuo kalno, sakydamas: "Taip sakysi Jokūbo namams ir Izraelio vaikams:
[4] 'Jūs matėte, ką padariau egiptiečiams, kaip nešiau jus lyg ant erelio sparnų ir atgabenau jus prie savęs.
[5] Taigi dabar, jei paklusite mano balsui ir laikysitės mano sandoros, būsite ypatinga mano nuosavybė tarp visų tautų. Man priklauso visa žemė.
[6] Jūs būsite man kunigų karalystė ir šventa tauta'. Šiuos žodžius kalbėk izraelitams".
[7] Sugrįžęs Mozė sušaukė tautos vyresniuosius ir jiems pranešė viską, ką Viešpats įsakė.
[8] Tada visa tauta atsakė: "Visa, ką Viešpats kalbėjo, darysime". Mozė perdavė tautos atsakymą Viešpačiui.
[9] Viešpats sakė Mozei: "Aš ateisiu pas tave tirštame debesyje, kad, man kalbant su tavimi, tauta girdėtų ir tavimi tikėtų per amžius". Mozė pranešė tautos žodžius Viešpačiui,
[10] o Jis tarė Mozei: "Eik pas žmones ir pašventink juos šiandien ir rytoj. Teišsiskalbia jie drabužius
[11] ir tepasirengia trečiajai dienai. Trečią dieną Aš nužengsiu ant Sinajaus kalno visai tautai matant.
[12] Nužymėk ribas aplink kalną ir įsakyk žmonėms, kad nedrįstų lipti į kalną ar paliesti jo kraštą, nes kiekvienas, kuris palies kalną, numirs.
[13] Kas palies, tas bus užmuštas akmenimis arba pervertas strėle; nei žmogus, nei gyvulys neišliks gyvas. Išgirdę ilgą trimito garsą, jie tepriartėja prie kalno".
[14] Mozė, grįžęs nuo kalno, pašventino žmones. Ir jie išsiplovė drabužius.
[15] Jis jiems tarė: "Būkite pasiruo-

20 Įst 1,18; Įst 5,1
21 Įst 16,19; 2 Sam 23,3; Ez 18,8; Apd 6,3
22 Sk 11,17; Įst 1,17
23 Iš 16,29
25 Įst 1,15
26 Job 29,16
27 Sk 10,29.30

19 SKYRIUS
1 Sk 33,15
2 Iš 3,1.12; Iš 17,1; Iš 18,5
3 Iš 3,4; Apd 7,38
4 Įst 29,2; Iz 63,9
5 Iš 9,29; Iš 15,26; Iš 23,22; Įst 5,2; Ps 135,4
6 Įst 7,6; Įst 14,21; Įst 26,19; 1 Pt 2,5.9
7 Iš 4,29.30
8 Įst 5,27; Įst 26,17
9 Iš 19,16; Iš 20,21; Iš 24,15; Įst 4,12.36
10 Kun 11,44.45
12 Hbr 12,20
15 1 Kor 7,5

šę trečiajai dienai; nė vienas tenesiartina prie savo žmonos!"
[16] Trečiąją dieną, rytui išaušus griaudėjo perkūnija ir žaibavo, tamsūs debesys apdengė kalną ir pasigirdo labai stiprus trimito garsas. Visi žmonės stovykloje pradėjo drebėti.
[17] Mozė išvedė tautą iš stovyklos susitikti su Dievu. Jie sustojo kalno papėdėje.
[18] Visas Sinajaus kalnas buvo apgaubtas dūmų, nes Viešpats nužengė ugnyje ant jo. Dūmai kilo tarsi iš krosnies, visas kalnas smarkiai drebėjo.
[19] Trimito garsas vis stiprėjo. Mozė kalbėjo, o Dievas jam atsakinėjo balsu.
[20] Viešpats nužengė ant Sinajaus kalno viršūnės ir, pasišaukęs Mozę ant kalno,
[21] jam tarė: "Nulipk žemyn, įspėk žmones, kad nesiveržtų, norėdami išvysti Viešpatį, ir daugelis jų nežūtų.
[22] Taip pat ir kunigai, kurie artinasi prie Viešpaties, tegul pasišventina, kad Viešpats jų neištiktų".
[23] Mozė sakė Viešpačiui: "Žmonės negali užlipti į Sinajaus kalną. Tu mus įspėjai nužymėti ribą aplink kalną ir pašventinti jį".
[24] Viešpats jam atsakė: "Nusileisk ir grįžk su Aaronu. Tačiau kunigai ir tauta tegul nesiveržia prie Viešpaties, kad Jis jų nesunaikintų".
[25] Mozė grįžo pas tautą ir kalbėjo jiems.

20 Dievas kalbėjo visus šiuos žodžius:
[2] "Aš esu Viešpats, tavo Dievas, kuris tave išvedžiau iš Egipto žemės, iš vergijos namų.
[3] Neturėk kitų dievų šalia manęs.
[4] Nedaryk sau jokio drožinio nei jokio atvaizdo to, kas yra aukštai danguje, žemai žemėje ar po žeme vandenyje.
[5] Nesilenk prieš juos ir netarnauk jiems! Nes Aš, Viešpats, tavo Dievas, esu pavydus Dievas, baudžiąs vaikus už tėvų kaltes iki trečios ir ketvirtos kartos tų, kurie manęs nekenčia,
[6] bet rodąs gailestingumą iki tūkstantosios kartos tiems, kurie mane myli ir laikosi mano įsakymų.
[7] Netark Viešpaties, savo Dievo, vardo be reikalo, nes Viešpats nepaliks be kaltės to, kuris be reikalo mini Jo vardą.
[8] Atsimink sabato dieną, kad ją švęstum.
[9] Šešias dienas dirbk ir atlik visus savo darbus,
[10] o septintoji diena yra sabatas Viešpačiui, tavo Dievui. Joje nevalia dirbti jokio darbo nei tau, nei tavo sūnui ar dukteriai, nei tavo tarnui ar tarnaitei, nei tavo gyvuliui, nei ateiviui, kuris yra tavo namuose,
[11] nes per šešias dienas Viešpats sukūrė dangų, žemę, jūrą ir visa, kas juose yra, o septintąją dieną ilsėjosi. Todėl Viešpats palaimino sabatą ir pašventino jį.
[12] Gerbk savo tėvą ir motiną, kad ilgai gyventum žemėje, kurią Viešpats Dievas tau duoda.
[13] Nežudyk.
[14] Nesvetimauk.
[15] Nevok.
[16] Neliudyk neteisingai prieš savo artimą.
[17] Negeisk savo artimo namų, ne-

16 Hbr 12,18.19; Hbr 12,21
17 Įst 4,10
18 Pr 15,17; Pr 19,28; Iš 3,2; Iš 24,17; Įst 4,11; Ps 68,8
19 Ps 81,7; Hbr 12,21
21 1 Sam 6,19
22 Iš 19,24; Iš 24,5; Kun 10,3; Kun 21,6-8; 2 Sam 6,7.8
23 Iš 19,12

20 SKYRIUS
1 Įst 5,22
2 Iš 13,3; Oz 13,4
3 Jer 25,6; Jer 35,15
4 Įst 4,15-19; Įst 27,15
5 Sk 14,18.33; Įst 4,24; Iz 44,15.19
6 Įst 7,9
7 Kun 19,12; Mch 6,11
8 Kun 26,2
9 Lk 13,14
10 Pr 2,2.3; Neh 13,16-19
11 Iš 31,17
12 Kun 19,3; Įst 5,16.33; Įst 6,2; Įst 11,8.9
13 Rom 13,9
14 Įst 5,18; Mt 5,27
15 Kun 19,11.13
16 Įst 5,20
17 Mt 5,28; Ef 5,3.5

geisk savo artimo žmonos, nei jo tarno, nei tarnaitės, nei jaučio, nei asilo – nieko, kas yra tavo artimo".

[18] Visi žmonės girdėjo griaustinį ir trimito garsą, matė žaibus ir rūkstantį kalną. Matydami tai žmonės atsitraukė ir stovėjo atokiai.

[19] Jie sakė Mozei: "Tu kalbėk su mumis! Mes klausysime. Tačiau tenekalba su mumis Dievas, kad nemirtume!"

[20] Mozė atsakė žmonėms: "Nebijokite! Dievas atėjo tam, kad jus išmėgintų, ir kad Jo baimė būtų prieš jus ir jūs nenusidėtumėte".

[21] Žmonės stovėjo toli, o Mozė priartėjo prie tamsaus debesies, kur buvo Dievas.

[22] Viešpats liepė Mozei pasakyti izraelitams: "Jūs patys girdėjote, kad Aš iš dangaus kalbėjau su jumis.

[23] Nedarykite šalia manęs sau sidabrinių ar auksinių dievų.

[24] Padaryk man iš žemės aukurą ir aukok ant jo deginamąsias ir padėkos aukas, savo avis ir galvijus. Kiekvienoje vietoje, kurioje bus minimas mano vardas, Aš ateisiu ir laiminsiu tave.

[25] O jei man statysi akmeninį aukurą, nestatyk jo iš tašytų akmenų, nes, naudodamas įrankį, suterši jį.

[26] Taip pat nelipk laiptais prie mano aukuro, kad nebūtų atidengtas tavo nuogumas".

21

"Tai nuostatai, kuriuos jiems pateiksi.

[2] Jei pirksi vergą hebrają, jis tau tarnaus šešerius metus, o septintaisiais paleisi jį be išpirkimo.

[3] Jei jis atėjo vienas, vienas teišeina. Jei atėjo vedęs, jo žmona teišeina su juo.

[4] Jei jo šeimininkas davė jam žmoną ir ji pagimdė sūnų ir dukterų, žmona ir jos vaikai lieka šeimininkui, o jis vienas teišeina.

[5] Bet jei vergas aiškiai pasakys: 'Aš myliu savo šeimininką, žmoną bei vaikus ir atsisakau laisvės',

[6] tai jo šeimininkas atves jį pas teisėjus, prives jį prie durų arba prie durų staktos ir perdurs yla jo ausį; ir jis liks jam tarnauti visą gyvenimą.

[7] Jei kas parduoda savo dukterį vergijon, ji neišeis, kaip išeina vergai.

[8] Jei ji nepatinka šeimininkui, kuris su ja susižadėjo, jis turi leisti ją išpirkti. Jis neturi teisės parduoti jos svetimšaliams, nes apgavo ją.

[9] O jei jis sužadėjo ją su savo sūnumi, privalo elgtis su ja kaip su dukterimi.

[10] Jei jis paims jam kitą, jis neturi teisės sumažinti jai maisto, rūbų ir santuokinių teisių.

[11] Jei jis neatlieka jai šitų trijų dalykų, ji išeis be išpirkimo mokesčio.

[12] Kas sumuša žmogų taip, kad jis miršta, tas baudžiamas mirtimi.

[13] O jei žmogus negalvojo žudyti, bet Dievas atidavė jį į jo rankas, tai Aš paskirsiu vietą, kur jis galėtų pabėgti.

[14] Jei kas savo artimą tyčiomis nužudo panaudodamas klastą, tą paimk ir nuo mano aukuro, kad jis mirtų.

[15] Kas suduoda savo tėvui arba motinai, tas baudžiamas mirtimi.

[16] Kas pavagia žmogų ir parduoda jį, ar jis surandamas pas jį, baudžiamas mirtimi.

18 Iš 19,16.18; Hbr 12,18.19; Apr 1,10.12
19 Įst 5,5.23-27; Hbr 12,19
20 Įst 13,3; Iz 8,13; Iz 41,10.13
21 Iš 19,16
22 Įst 4,36; Įst 5,24.26
23 Iš 32,1.2.4
24 Pr 12,2; Iš 20,25; Iš 24,5; Iš 27,1-8; 2 Krn 6,6
25 Įst 27,5; Joz 8,30.31
26 Iš 28,42.43

21 SKYRIUS
1 Įst 4,14; Įst 6,1
2 Jer 34,14
5 Įst 15,16.17
6 Iš 12,12; Iš 22,8.9
7 Neh 5,5
10 1 Kor 7,3.5
12 Mt 26,52
13 Sk 35,11; Įst 19,4.5; 1 Sam 24,4.10.18
14 Įst 19,11.12; 1 Kar 2,28-34
16 Pr 37,28; Iš 22,4; Įst 24,7

17 Kas keikia savo tėvą ar motiną, tas baudžiamas mirtimi.
18 Jei vyrams susivaidijus, vienas taip sumuša kitą akmeniu ar kumščiu, kad tas nemiršta, bet atsigula į lovą,
19 ir jeigu jis atsikelia ir pasiremdamas lazda gali vaikščioti, sumušėjas nebaudžiamas, tik privalo atlyginti už sugaištą laiką ir sumokėti visas gydymo išlaidas.
20 Jei kas taip sumuša vergą ar vergę lazda, kad tas tuojau miršta, – bus nubaustas.
21 O jei jis išgyvena vieną ar dvi dienas, jis nebaudžiamas, nes vergas yra jo nuosavybė.
22 Jei vyrai vaidijasi ir užgauna nėščią moterį ir ji persileidžia, bet jos pačios nesužaloja, tada užgavėjas baudžiamas pinigine bauda, kokią jam paskiria tos moters vyras, teisėjams tarpininkaujant.
23 Bet jei sužaloja – gyvybė už gyvybę,
24 akis už akį, dantis už dantį, ranka už ranką, koja už koją,
25 nudeginimas už nudeginimą, žaizda už žaizdą, randas už randą.
26 Jei kas išmuša savo vergui ar vergei akį, jis privalo už tai paleisti jį laisvėn.
27 Jei jis išmuša savo vergui ar vergei dantį, jis privalo už tai paleisti jį laisvėn.
28 Jei jautis taip subado vyrą ar moterį, kad tas miršta, jautį užmuškite akmenimis ir nevalgykite jo mėsos. Tačiau jaučio savininkas yra nekaltas.
29 Bet jeigu jautis jau anksčiau badydavo ir jo savininkas buvo įspėtas; tačiau jo neuždarė, ir jei jis mirtinai subadė vyrą ar moterį, jautį užmuškite akmenimis, o jo savininką taip pat bauskite mirtimi.
30 O jei jam bus leista išsipirkti, jis mokės išpirką už savo gyvybę tiek, kiek jam bus paskirta.
31 Jei jautis subado sūnų ar dukterį, laikykitės tos pačios taisyklės.
32 Jei jautis subado vergę ar vergą, tai savininkas sumokės vergo šeimininkui trisdešimt šekelių sidabro, o jautį užmuškite akmenimis.
33 Jei kas atidengia duobę arba jei kas iškasa duobę, bet jos neuždengia, ir į ją įkrinta jautis ar asilas,
34 duobės savininkas atlygins nuostolį, sumokėdamas pinigus gyvulio savininkui, o nugaišęs gyvulys liks jam.
35 Jei kieno jautis taip sužaloja kito jautį, kad tas nugaišta, tai jie parduos gyvąjį jautį ir pasidalins už jį gautus pinigus. Taip pat jie pasidalins ir nugaišusį gyvulį.
36 O jei buvo žinoma, kad jautis jau anksčiau badydavo ir savininkas jo neuždarė, tai jis atiduos jautį už jautį, o nugaišęs priklausys jam".

22 "Jei kas pavagia jautį ar avį ir jį papjauna ar parduoda, jis sugrąžins penkis jaučius už jautį ir keturias avis už avį.
2 Jei kas užklumpa vagį besilaužiantį ir suduoda jam taip, kad tas numiršta, jis nebaudžiamas už pralietą kraują.
3 Jei jis tai padarytų dienos metu, jis kaltinamas už pralietą kraują. Vagis privalo viską atlyginti. Jei jis nieko neturi, jį parduosite už vagystę.

17 Mk 7,10
19 2 Sam 3,29
21 Kun 25,44-46
22 Iš 18,21.22; Iš 21,30
24 Kun 24,20
28 Pr 9,5
30 Iš 21,22; Sk 35,31
32 Iš 21,28; Zch 11,12.13; Mt 26,15; Mt 27,3.9

22 SKYRIUS

1 2 Sam 12,6; Pat 6,31; Lk 19,8
2 Sk 35,27; Job 24,16; Mt 6,19; Mt 24,43; 1 Pt 4,15
3 Iš 21,2; Mt 18,25

[4] Jei pas jį randamas dar gyvas pavogtas jautis ar avis, jis atlygins dvigubai.
[5] Jei kas nugano lauką ar vynuogyną ir leidžia savo gyvulius ganytis svetimame lauke, tas privalo atlyginti geriausiu, kas yra jo paties lauke ar vynuogyne.
[6] Jei ugnis išsiplečia ir apima erškėčius, ir sudega sustatyti pėdai ar tebeaugantys javai lauke, tai tas, kuris užkūrė ugnį, atlygina visą nuostolį.
[7] Jei kas paveda savo artimui saugoti pinigus ar kitokius daiktus ir jie pavagiami iš jo namų, tai, suradus vagį, jis privalo dvigubai atlyginti.
[8] Jei vagies nesuranda, namų savininką atvesite pas teisėjus, kad ištirtų, ar jis nepridėjo rankos prie savo artimo nuosavybės.
[9] Kai kyla ginčas dėl nuosavybės: jaučio, asilo, avies, apsiausto ar dėl bet kokio kito pamesto daikto, apie kurį kitas tvirtina, kad tai jo, – abu privalo ateiti pas teisėjus. Kuris kaltas, privalo dvigubai atlyginti savo artimui.
[10] Jei kas paveda savo artimui saugoti asilą, jautį, avį ar bet kokį gyvulį ir tas, niekam nematant, pastimpa, susižeidžia ar nuvaromas,
[11] tas, kuris saugojo, turi prisiekti prieš Viešpatį, kad nepridėjo rankos prie artimo nuosavybės. Tada savininkas privalo sutikti su tuo ir jis neturės atlyginti nuostolio.
[12] O jei bus pavogta iš jo, jis atlygins savininkui.
[13] Jei gyvulį sudrasko žvėrys, jis privalo liekanas atgabenti įrodymui ir jam nereikės atlyginti už tai, kas sudraskyta.
[14] Jei kas pasiskolina iš savo artimo ir tai sugadinama ar pastimpa, kai savininko nėra šalia, tai jis privalo atlyginti nuostolį.
[15] Jei savininkas buvo šalia, atlyginti nereikia. Jei buvo išnuomota, reikia sumokėti tik už nuomą.
[16] Jei kas suvedžioja mergaitę dar nesužadėtą, jis privalo ją vesti ir duoti jai kraitį.
[17] Jei jos tėvas nesutinka jos išleisti už jo, tai jis sumokės tiek pinigų, kiek mokama kraičiui mergaitei.
[18] Būrėjams neleisi gyviems išlikti.
[19] Kas santykiauja su gyvuliu, turi būti baudžiamas mirtimi.
[20] Kas aukoja kitiems dievams, o ne Viešpačiui, turi būti sunaikintas.
[21] Ateivio neskriausi ir nespausi, nes jūs patys buvote ateiviai Egipto šalyje.
[22] Neskriauskite našlės ar našlaičio.
[23] Jei juos skriausi ir jie šauksis mano pagalbos, Aš tikrai išklausysiu jų šauksmą.
[24] Tada savo rūstybėje išžudysiu jus kardu: jūsų žmonos liks našlėmis ir vaikai našlaičiais.
[25] Jei paskolinsi pinigų mano tautos beturčiui, gyvenančiam šalia tavęs, nepasidaryk lupikas ir neapkrauk jo palūkanomis.
[26] Jei paimsi kaip užstatą savo artimo apsiaustą, privalai jam grąžinti jį iki saulės laidos.
[27] Nes tai yra jo vienintelis apsiaustas kūnui pridengti. Kuo kitu jis apsidengs miegodamas? Ir kai jis šauksis manęs, išklausysiu, nes esu gailestingas.
[28] Nekalbėk pikta prieš tautos teisėjus ir nekeik tautos vadovo.
[29] Savo javų ir vaisių pirmienų

4 Iš 21,16; Pat 6,31
7 Iš 22,4; Kun 6,1-7
8 Iš 21,6.22; Iš 22,28; Įst 17,8.9; Įst 19,17
9 Įst 25,1; 2 Krn 19,10
11 Hbr 6,16
12 Pr 31,39
13 Pr 31,39
16 Įst 22,28.29
17 Pr 34,12; 1 Sam 18,25
18 Kun 19,31; Kun 20,6.27; Įst 18,10.11; 1 Sam 28,3-10; Jer 27,9.10
19 Kun 18,23; Kun 20,15.16; Įst 27,21
20 Iš 32,8; Iš 34,15; Kun 17,7; Sk 25,2; Įst 17,2.3.5; 1 Kar 18,40; 2 Kar 10,25
21 Iš 23,9; Įst 10,19; Zch 7,10
22 Įst 24,17.18; Pat 23,10.11; Jer 7,6.7; Jok 1,27
23 Ps 18,6; Lk 18,7
24 Ps 69,24; Ps 109,9
25 Kun 25,35-37; Ps 15,5
26 Įst 24,6.10-13
27 Iš 34,6.7
28 Ekl 10,20; Apd 23,5
29 Iš 13,2.12.15; Iš 23,16.19

nedelsk pristatyti. Pirmagimį savo sūnų atiduosi man.
[30] Taip pat pasielgsi su savo jaučiais ir avimis. Septynias dienas jis pasiliks prie savo motinos, aštuntąją dieną atiduosi jį man.
[31] Jūs būsite šventi žmonės man, ir žvėries sudraskyto gyvulio nevalgysite; šuniui jį numeskite".

23 "Nepatikėk melagingu skundu ir neprisidėk prie piktadario neteisingai liudyti.
[2] Nesek paskui minią daryti pikta ir neprisidėk teisme prie daugumos iškreipti teisingumo.
[3] Nepataikauk beturčiui jo byloje.
[4] Jei sutinki beklaidžiojantį savo priešo jautį ar asilą, privalai jį nuvesti jam.
[5] Jei matai tavęs nekenčiančio žmogaus asilą, parkritusį po našta, nepraeik, bet padėk jį pakelti.
[6] Neiškraipyk teisingumo beturčio byloje.
[7] Šalinkis neteisybės, nekalto bei teisaus nežudyk, nes Aš neišteisinsiu piktadario.
[8] Kyšių nepriimk, nes kyšiai apakina net išmintinguosius ir iškraipo teisiųjų žodžius.
[9] Neskriausk ateivio. Jūs žinote, kaip jaučiasi ateivis, nes buvote ateiviai Egipto šalyje.
[10] Šešerius metus sėsi savo žemėje ir surinksi jos vaisius,
[11] o septintaisiais metais leisi jai pailsėti, paliksi ją neapsėtą, kad tavo tautos beturčiai iš jos maitintųsi, ir tai, ką jie paliks, ėstų laukiniai žvėrys. Taip pat pasielgsi su savo vynuogynu ir alyvmedžiais.
[12] Šešias dienas dirbk savo darbą, o septintąją dieną ilsėkis, kad pailsėtų tavo jautis bei asilas ir atsikvėptų vergės sūnus bei ateivis.
[13] Laikykitės viso, ką jums įsakiau. Neminėkite kitų dievų vardo, tenesigirdi to iš jūsų lūpų.
[14] Tris kartus per metus švęsi man šventes.
[15] Švęsk Neraugintos duonos šventę. Septynias dienas valgyk neraugintą duoną, kaip įsakiau nustatytu laiku, Abibo mėnesį, nes jį išėjai iš Egipto. Nepasirodyk mano akyse tuščiomis rankomis.
[16] Švęsk Pirmųjų vaisių derliaus šventę ir metų pabaigoje, kai nuimsi laukų derlių, Derliaus nuėmimo šventę.
[17] Tris sykius per metus kiekvienas vyras tepasirodo Viešpaties akivaizdoje.
[18] Neaukok mano aukos kraujo drauge su rauginta duona ir nelaikyk iki ryto mano aukos riebalų.
[19] Pirmuosius savo dirvos vaisius atgabenk į Viešpaties, tavo Dievo, namus. Nevirk ožiuko jo motinos piene.
[20] Aš siunčiu angelą pirma tavęs, kad saugotų tave kelyje ir nuvestų į vietą, kurią tau paruošiau.
[21] Saugokis jo ir klausyk jo balso, nesipriešink jam, nes jis neatleis jūsų nusižengimų, kadangi jame yra mano vardas.
[22] Bet jei tu iš tiesų paklusi jo balsui ir vykdysi visa, ką kalbu, tai Aš būsiu priešas tavo priešams ir prispaudėjas tavo prispaudėjams.
[23] Mano angelas eis pirma tavęs ir tave nuves pas amoritus, hetitus, perizus, kanaaniečius, hivus ir jebusiečius, ir Aš juos sunaikinsiu.
[24] Nesilenk prieš jų dievus ir netarnauk jiems. Nesielk, kaip jie el-

30 Kun 22,27; Įst 15,19
31 Kun 11,44; Kun 19,2; Ez 4,14

23 SKYRIUS
1 Įst 19,16-21; Ps 101,5
2 Pr 7,1; Kun 19,5
3 Įst 1,17; Įst 16,19
4 Rom 12,20
5 Įst 22,4
6 Ekl 5,7
7 Mt 27,4; Rom 1,18; Ef 4,25
8 Pat 15,27; Pat 17,8.23
9 Iš 22,21
10 Kun 25,1-7
12 Lk 13,14
13 Joz 23,7; 1 Tim 4,16
14 Iš 23,17; Iš 34,22-24
15 Iš 12,14-20; Iš 22,29; Iš 34,20
16 Iš 34,22; Įst 16,13
17 Įst 16,16
18 Iš 34,25; Įst 16,4
19 Įst 14,21; Įst 26,2.10
20 Iš 3,2; Iš 13,15; Iš 14,19
21 Įst 18,19; Ps 78,40.56; Iz 9,6
22 Įst 30,7
23 Iš 23,20; Joz 24,8.11
24 Iš 20,5; Iš 23,13.33; Sk 33,52; Įst 12,30.31

giasi, bet visiškai sunaikink juos ir sudaužyk jų atvaizdus.
[25] Jūs tarnausite Viešpačiui, savo Dievui, ir Jis laimins tavo duoną bei vandenį; ir Aš pašalinsiu jų ligas.
[26] Nebus nelaiku gimdančios ir nevaisingos tavo šalyje, ir išpildysiu tavo dienų skaičių.
[27] Sukelsiu baimę tarp tavo priešų ir sąmyšį tautoje, su kuria kariausi, ir priversiu visus tavo priešus bėgti.
[28] Aš siųsiu pirma tavęs širšes, kad jos nuvytų nuo tavęs hivus, kanaaniečius ir hetitus.
[29] Aš nenuvarysiu jų nuo tavo veido per vienerius metus, kad žemė netaptų dykuma ir nepadaugėtų laukinių žvėrių.
[30] Pamažu juos išvarysiu iš krašto, kol tu išsiplėsi ir užvaldysi žemę.
[31] Aš nustatysiu tavo krašto ribas nuo Raudonosios jūros iki filistinų jūros ir nuo dykumos iki upės. Atiduosiu tos šalies gyventojus į tavo rankas, ir tu juos išvarysi iš krašto.
[32] Nedaryk sandoros nei su jais, nei su jų dievais.
[33] Jie neturi gyventi tavo šalyje, kad tavęs nesugundytų nusidėti prieš mane. Jei tarnausi jų dievams, tai taps tau spąstais".

24 Viešpats sakė Mozei: "Tu, Aaronas, Nadabas ir Abihuvas bei septyniasdešimt Izraelio vyresniųjų užlipkite ant kalno ir pagarbinkite mane iš tolo.
[2] Mozė vienas priartės prie Viešpaties, o jie tegul nesiartina, ir tauta tegu neina su juo".
[3] Mozė atėjo ir pranešė tautai visus Viešpaties žodžius ir nuostatus. Tada visa tauta atsakė vienu balsu: "Visus žodžius, kuriuos Viešpats kalbėjo, vykdysime".
[4] Mozė surašė visus Viešpaties žodžius. Anksti rytą atsikėlęs, jis pastatė aukurą kalno papėdėje ir dvylika stulpų pagal dvylika Izraelio giminių.
[5] Ir jis pasiuntė jaunus vyrus iš Izraelio vaikų, kurie aukojo deginamąsias aukas ir jaučius kaip padėkos auką Viešpačiui.
[6] Mozė ėmė pusę aukojamųjų gyvulių kraujo ir supylė į dubenis, o kitą pusę iššlakstė ant aukuro.
[7] Po to jis, paėmęs sandoros knygą, tautai girdint, perskaitė. Jie sakė: "Visa, ką Viešpats įsakė, vykdysime ir būsime klusnūs".
[8] Tada Mozė ėmė kraujo ir, šlakstydamas jį ant tautos, tarė: "Štai kraujas sandoros, kurią Viešpats padarė su jumis šiais žodžiais".
[9] Tada užkopė Mozė, Aaronas, Nadabas, Abihuvas ir septyniasdešimt Izraelio vyresniųjų.
[10] Ir jie matė Izraelio Dievą: po Jo kojomis buvo tarsi grindinys iš safyro akmens, tarsi skaidrus dangus.
[11] Ir Jis nekėlė savo rankos prieš Izraelio vaikų vyresniuosius. Jie matė Dievą, valgė ir gėrė.
[12] Viešpats tarė Mozei: "Užkopk pas mane ant kalno ir būk čia. Aš duosiu tau akmenines plokštes, įstatymą ir įsakymus, kuriuos surašiau, kad galėtum juos pamokyti".
[13] Tai pakilo Mozė ir jo tarnas Jozuė, ir Mozė užlipo į Dievo kalną.
[14] Mozė tarė vyresniesiems: "Palaukite čia mūsų, kol sugrįšime. Aaronas ir Hūras yra su jumis;

25 Iš 15,26; Įst 6,13; Įst 28,5
26 Įst 7,14; Įst 28,4; 1 Krn 23,1
27 Iš 15,16; Įst 7,23
28 Joz 24,12
29 Įst 7,22
31 Pr 15,18; Joz 21,44
32 Iš 34,12.15
33 Ps 106,36

24 SKYRIUS
1 Kun 10,1.2; Sk 11,16
3 Iš 19,8; Iš 24,7
4 Pr 28,18; Įst 31,9
5 Iš 18,12; Iš 20,24
6 Hbr 9,18
7 Hbr 9,19
8 Lk 22,20
10 Ez 1,26; Mt 17,2; Jn 1,18; Jn 6,46
11 Pr 32,30; Iš 19,21; 1 Kor 10,18
12 Iš 24,2.15; Iš 31,18; Iš 32,15
13 Iš 32,17
14 Iš 17,10.12

kas turi kokią bylą, kreipkitės į juos".
[15] Mozė užkopė į kalną, ir debesis apdengė kalną.
[16] Viešpaties šlovė nusileido ant Sinajaus kalno ir pasiliko šešias dienas. Septintą dieną Jis pašaukė Mozę iš debesies.
[17] Viešpaties šlovė atrodė izraelitams lyg deganti ugnis kalno viršūnėje.
[18] Mozė įėjo į debesį ir užlipo į kalną. Jis pasiliko kalne keturiasdešimt parų.

25 Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] "Sakyk Izraelio vaikams, kad jie atneštų man auką. Priimkite auką iš kiekvieno, kuris duoda laisva valia.
[3] Štai kokias aukas imsite iš jų: auksą, sidabrą, varį,
[4] mėlynus, violetinius ir raudonus siūlus, ploną drobę, ožkų vilną,
[5] raudonai dažytus avinų kailius, opšrų kailius, akacijos medį,
[6] aliejų lempoms, kvepalus patepimo aliejui ir kvepiantiems smilkalams,
[7] onikso akmenėlius ir brangius akmenis efodui bei krūtinės skydeliui.
[8] Padarykite man šventyklą, kad galėčiau gyventi tarp jūsų.
[9] Tau parodysiu palapinės ir visų daiktų, kurie turės būti joje, pavyzdį; viską privalote taip padaryti.
[10] Padarykite skrynią iš akacijos medžio, pustrečios uolekties ilgio, pusantros pločio ir pusantros aukščio.
[11] Aptraukite ją iš vidaus ir iš išorės grynu auksu ir jos viršuje padarykite auksinį apvadą.

15 Iš 19,9
16 Iš 16,10; Iš 33,18
17 Įst 4,26.36; Įst 9,3
18 Iš 34,28

25 SKYRIUS
2 Iš 35,4-9.21
6 Iš 27,20; Iš 30,23
7 Iš 28,4.6-14
8 2 Kor 6,16; Hbr 9,1.2
10 Iš 37,1-9; Įst 10,3; Hbr 9,4
11 Iš 37,2; Hbr 9,4
15 Sk 4,6; 1 Kar 8,8
16 Iš 16,34; Iš 31,18; Įst 10,2; Įst 31,26; 1 Kar 8,9; Hbr 9,4
17 Iš 37,6; Hbr 9,5
20 1 Kar 8,7; 1 Krn 28,18; Hbr 9,5
21 Iš 25,16; Iš 26,34; Iš 40,20
22 Iš 29,42.43; Iš 30,6.36; Kun 16,2; Sk 7,89; Sk 17,4; 1 Sam 4,4; 2 Sam 6,2; 2 Kar 19,15; Ps 80,1; Iz 37,16
23 Iš 37,10-16; 1 Kar 7,48; 2 Krn 4,8; Hbr 9,2

[12] Nuliekite keturias auksines grandis ir jas pritvirtinkite prie keturių kampų – dvi grandis iš vienos pusės ir dvi iš kitos.
[13] Be to, padarykite kartis iš akacijos medžio ir jas aptraukite auksu.
[14] Įkiškite kartis į grandis skrynios šonuose, kad galėtumėte nešioti skrynią.
[15] Kartys telieka skrynios grandyse – neištraukite jų.
[16] Į skrynią įdėsi liudijimą, kurį tau duosiu.
[17] Padarysi dangtį iš gryno aukso pustrečios uolekties ilgio ir pusantros pločio.
[18] Iš gryno aukso padarysi du cherubus, nukalsi juos abiejuose dangčio galuose:
[19] vieną cherubą viename gale, o kitą kitame. Ant dangčio padarykite cherubus abiejuose jo galuose.
[20] Cherubų sparnai bus išskėsti, jie gaubs dangtį savo sparnais. Jų veidai bus nukreipti vienas į kitą ir į dangtį.
[21] Į skrynią įdėsi liudijimą, kurį tau duosiu, ir užvoši dangčiu.
[22] Ten Aš susitiksiu su tavimi ir Aš kalbėsiu su tavimi nuo dangčio viršaus tarp abiejų cherubų, kurie yra ant Liudijimo skrynios, ir duosiu tau įsakymus Izraelio vaikams.
[23] Padarysi stalą iš akacijos medžio: dviejų uolekčių ilgio, uolekties pločio ir pusantros uolekties aukščio.
[24] Jį aptrauksi grynu auksu, pakraščiu aplinkui pritaisysi auksinį apvadą.
[25] Aplinkui padarysi briauną plaštakos platumo ir ant jos auksinį apvadą.
[26] Padarysi keturias auksines gran-

dis ir jas pritvirtinsi prie keturių kampų, prie kiekvienos kojos.
[27] Grandys kartims įkišti bus prie pat briaunos, kad stalą galima būtų nešti.
[28] Padarysi kartis iš akacijos medžio ir jas aptrauksi auksu, kad jomis galima būtų nešti stalą.
[29] Iš gryno aukso padarysi dubenis, taures, smilkytuvus ir puodelius, kuriais bus liejami skysčiai.
[30] Padėtinę duoną nuolat laikysi padėjęs ant stalo mano akivaizdoje.
[31] Padarysi žvakidę iš gryno aukso; žvakidė turi būti nukalta iš vieno gabalo: jos šakos, kotas, taurelės, buoželės ir žiedai.
[32] Šešios šakos eis iš jos šonų: trys šakos iš vienos ir trys iš kitos pusės.
[33] Trys riešuto pavidalo taurelės, buoželė ir žiedas bus ant vienos šakos; trys riešuto pavidalo taurelės, buoželė ir žiedas ant kitos šakos, taip visoms šakoms, išeinančioms iš žvakidės.
[34] O prie pačios žvakidės koto bus keturios riešuto pavidalo taurelės, buoželės ir žiedai.
[35] Viena buoželė po dviem iš jos išeinančiom šakom, kita po dviem iš jos išeinančiom šakom ir trečia po likusiom dviem šakom, išeinančiom iš žvakidės.
[36] Jų buoželės ir šakos turi būti iš vieno gabalo; visa žvakidė turi būti nukalta iš gryno aukso.
[37] Padarysi septynis žibintus ir juos pastatysi ant žvakidės.
[38] Gnybtuvus ir indą nuognaibom padarysi iš gryno aukso.
[39] Visa tai pagaminsi iš vieno talento gryno aukso.
[40] Žiūrėk, kad viską padarytum pagal pavyzdį, kurį tau parodžiau kalne".

29 Iš 37,16; Sk 4,7
30 Iš 39,36; Iš 40,23; Kun 24,5-9
31 Iš 37,17-24; 1 Kar 7,49; Zch 4,2; Hbr 9,2; Apr 1,12
33 Iš 37,19
34 Iš 37,20-22
37 Iš 27,21; Iš 30,8; Kun 24,3.4; Sk 8,2; 2 Krn 13,11
40 Iš 25,9; Iš 26,30; Sk 8,4; 1 Krn 28,11.19; Apd 7,44; Hbr 8,5

26 SKYRIUS
1 Iš 36,8-19
7 Iš 36,14

26

"Padarysi palapinei dešimt uždangalų iš suktų plonų siūlų drobės su mėlynų, violetinių bei raudonų siūlų su išsiuvinėtais cherubais.
[2] Vieno uždangalo ilgis bus dvidešimt aštuonios uolektys, plotis – keturios. Visi uždangalai vienodo dydžio.
[3] Penkis uždangalus susegsi vieną su kitu, kitus penkis taip pat susegsi vieną su kitu.
[4] Padarysi mėlynos spalvos kilpas prie abiejų uždangalų šonų.
[5] Penkiasdešimt kilpų įtaisysi viename uždangale ir penkiasdešimt kitame taip, kad iš abiejų šonų kilpos būtų viena prieš kitą ir jas būtų galima sukabinti vieną su kita.
[6] Padarysi taip pat penkiasdešimt auksinių kabių, kuriomis abiejų uždangalų šonus sukabinsi, kad būtų viena palapinė.
[7] Padarysi iš ožkų vilnos vienuolika uždangalų palapinei apdengti iš viršaus.
[8] Uždangalo ilgis bus trisdešimt uolekčių, plotis keturios uolektys. Visi uždangalai vienodo dydžio.
[9] Penkis iš jų sujungsi atskirai ir kitus šešis taip pat. Šeštąjį uždangalą sudėsi dvilinką ant palapinės priekio.
[10] Padarysi penkiasdešimt kilpų prie vieno uždangalo šono ir penkiasdešimt kilpų prie kito uždangalo šono, kad galėtum juos sukabinti.
[11] Padarysi penkiasdešimt varinių kabių, kuriomis bus sukabi-

namos kilpos, kad pasidarytų vienas uždangalas.
[12] Atliekančia nuo stogo uždengimo dalimi, tai yra vieno uždangalo likusia puse, pridengsi palapinės galą.
[13] Tai, kas liks nuo palapinės uždengimo, po uolektį uždangalo iš abiejų pusių, tedengia palapinės šonus.
[14] Palapinei pridengti padirbsi dar vieną uždangalą iš raudonai dažytų avinų kailių ir virš tos – iš mėlynai dažytų opšrų kailių.
[15] Padirbdinsi palapinei lentų iš akacijos medžio, kurias reikės pastatyti stačias.
[16] Kiekvienos iš jų ilgis bus dešimt uolekčių, o plotis – pusantros uolekties.
[17] Lentos turi turėti šonuose po du išsikišimus, kuriais viena su kita bus sukabinamos; taip padarysi visas lentas.
[18] Dvidešimt lentų padarysi palapinės pietiniam šonui.
[19] Nuliesi keturiasdešimt sidabrinių pakojų dvidešimčiai lentų, kad po kiekvienos lentos kampu būtų pakištas pakojis.
[20] Taip pat kitam palapinės šonui, kuris atgręžtas į šiaurę, padarysi dvidešimt lentų
[21] ir keturiasdešimt sidabrinių pakojų padėti po du kiekvienos lentos apačioje.
[22] O palapinės šonui, atgręžtam į vakarus, padirbdinsi šešias lentas
[23] ir dvi lentas padarysi palapinės kampams iš abiejų pusių.
[24] Jos turi būti sujungtos apačioje ir viršuje, kad sudarytų vieną sunėrimą. Taip padarysi abiejuose kampuose.

14 Iš 35,7.23; Iš 36,19
15 Iš 36,20-34
28 Iš 36,33
30 Iš 25,9.40; Iš 27,8; Iš 39,32; Sk 8,4; Apd 7,44; Hbr 8,2.5
31 Iš 27,21; Iš 36,35-38; Kun 16,2; 2 Krn 3,14; Mt 27,51; Hbr 9,3; Hbr 10,20
33 Iš 25,10-16; Iš 40,21; Kun 16,2; Hbr 9,2.3
34 Iš 25,17-22; Iš 40,20; Hbr 9,5
35 Iš 40,22; Iš 40,24; Hbr 9,2
36 Iš 36,37
37 Iš 36,38

[25] Iš viso bus aštuonios lentos, o jų sidabrinių pakojų – šešiolika, po du pakojus kiekvienai lentai.
[26] Iš akacijos medžio padirbsi užkaiščius. Penkis vienos palapinės pusės lentoms
[27] ir penkis kitos palapinės pusės lentoms, taip pat penkis palapinės galui vakarų pusėje.
[28] Padarysi vidinį užkaištį, kad eitų per lentas nuo vieno galo iki kito.
[29] Pačias lentas aptrauksi auksu; nuliesi auksines grandis užkaiščiams ir užkaiščius aptrauksi auksu.
[30] Pastatysi palapinę pagal pavyzdį, kuris tau buvo parodytas kalne.
[31] Padarysi uždangą iš mėlynų, raudonų ir violetinių siūlų ir plonos suktų siūlų drobės ir ant jos išsiuvinėsi cherubus.
[32] Ją pakabinsi ant keturių akacijos medžio stulpų, aptrauktų auksu, jiems padirbdinsi auksinius kablius bei sidabrinius pakojus.
[33] Uždangą prikabinsi kabėmis. Už uždangos pastatysi Liudijimo skrynią. Ta uždanga skirs šventąją dalį nuo Švenčiausiosios.
[34] Uždėsi dangtį ant Liudijimo skrynios Švenčiausiojoje.
[35] Stalą pastatysi šiapus uždangos, o žvakidę – priešais stalą pietiniame palapinės šone.
[36] Padirbdinsi palapinės įėjimui užuolaidą iš mėlynų, violetinių ir raudonų siūlų ir plonos suktų siūlų drobės, visą išsiuvinėtą.
[37] Aptrauksi auksu penkis akacijos medžio stulpus, ant kurių bus kabinama užuolaida; stulpų kabliai bus auksiniai, o pakojai – variniai".

27 "Padirbdinsi iš akacijos medžio keturkampį aukurą, penkių uolekčių ilgio, tiek pat pločio ir trijų uolekčių aukščio.
[2] Keturiuose kampuose padarysi ragus ir visa tai aptrauksi variu.
[3] Padarysi aukurui puodus pelenams supilti, semtuvėlius, dubenis, šakutes ir indus anglims; visus šiuos indus pagaminsi iš vario.
[4] Padirbdinsi iš vario nupintas groteles, prie kurių keturiuose kampuose bus keturios varinės grandys.
[5] Jas pritvirtinsi aplinkui aukurą, kad grotelės siektų nuo apačios iki pusės.
[6] Padirbdinsi iš akacijos medžio aukurui kartis, kurias aptrauksi variu;
[7] jas įkiši į grandis, kurios bus abiejuose šonuose aukurui nešti.
[8] Aukurą padarysi tuščiavidurį, kaip tau buvo parodyta kalne.
[9] Ir padarysi palapinei kiemą. Pietų pusėje bus užkabos iš plonos suktų siūlų drobės, kurių ilgis bus šimtas uolekčių.
[10] Padarysi dvidešimt stulpų ir tiek pat varinių pakojų. Stulpai turės sidabrinius kablius ir skersinius.
[11] Taip pat ir šiaurės pusėje bus užkabos šimto uolekčių ilgio, dvidešimt stulpų ir tiek pat varinių pakojų. Stulpai turės sidabrinius kablius ir skersinius.
[12] Kiemo vakarinės pusės užkabos bus penkiasdešimties uolekčių ilgio, dešimt stulpų ir tiek pat pakojų.
[13] Kiemo plotis rytų pusėje bus penkiasdešimt uolekčių.
[14] Viename įėjimo šone bus užkaba penkiolikos uolekčių ilgio su trimis stulpais ir tiek pat pakojų.

27 SKYRIUS

1 Iš 38,1; Ez 43,13

8 Iš 25,40; Iš 26,30; Apd 7,44; Hbr 8,5

9 Iš 38,9-20

17 Iš 38,19

20 Iš 35,8.28; Kun 24,1-4

21 Iš 26,31.33; Iš 28,43; Iš 29,9; Iš 30,8; Kun 3,17; Kun 16,34; Sk 18,23; Sk 19,21; 1 Sam 3,3; 1 Sam 30,25; 2 Krn 13,11

28 SKYRIUS

1 Iš 6,23; Iš 24,1.9; Kun 10,1; Kun 10,6.16; Sk 3,10; Sk 18,7; Ps 99,6; Hbr 5,4

2 Iš 29,5.29; Iš 31,10; Iš 39,1-31; Kun 8,7-9.30

3 Iš 31,3; Iš 31,6; Iš 35,30.31; Iš 36,1; Iz 11,2; Ef 1,17

4 Iš 28,6; Iš 28,15; Iš 28,31; Iš 28,39; Kun 8,7

[15] Taip pat kitame šone bus užkaba penkiolikos uolekčių, trys stulpai ir tiek pat pakojų.
[16] Kiemo įėjimą dengs dvidešimties uolekčių išsiuvinėta užkaba iš mėlynų, raudonų, violetinių ir plonų suktų siūlų. Jame bus keturi stulpai su tiek pat pakojų.
[17] Visi kiemo stulpai bus aptraukti variu, turės sidabrinius kablius ir varinius pakojus.
[18] Kiemo ilgis bus šimtas uolekčių, plotis penkiasdešimt uolekčių ir aukštis penkios uolektys. Jo užkabas padarysi iš plonos suktų siūlų drobės, o pakojus – iš vario.
[19] Visus palapinės indus įvairiems reikalams ir visus kuolelius palapinei bei kiemui padarysi iš vario.
[20] Įsakyk Izraelio vaikams, kad atneštų tyriausio alyvmedžių aliejaus, išspausto piestoje, kad lempa visada degtų
[21] Susitikimo palapinėje šiapus uždangos, kuri pakabinta prieš Švenčiausiąją. Aaronas ir jo sūnūs ją prižiūrės, kad ji degtų per naktį ligi ryto Viešpaties akivaizdoje. Tai yra amžina Izraelio vaikų pareiga kartų kartoms".

28 "Tegul Aaronas ir jo sūnūs Nadabas, Abihuvas, Eleazaras ir Itamaras eina kunigų tarnystę.
[2] Savo broliui Aaronui padarysi šventus drabužius, kad jis atrodytų iškilmingai ir gražiai.
[3] Kalbėk visiems išmintingiesiems, kuriuos Aš pripildžiau išminties dvasios, kad jie padarytų Aaronui drabužius ir jis būtų įšventintas tarnauti kunigu mano akivaizdoje.
[4] Jie turi padaryti šiuos drabužius:

krūtinės skydelį, efodą, siaurą drobinę tuniką, mitrą ir juostą. Jie padarys šventus drabužius tavo broliui Aaronui ir jo sūnums, kurie eis kunigų tarnystę.
[5] Rūbams imk auksą, mėlynų, violetinių, raudonų ir plonų lininių siūlų.
[6] Efodą padarysi iš aukso, mėlynų, violetinių, raudonų ir plonų suktų lininių siūlų, meniškai juos išausdamas.
[7] Ant jo bus dvi petnešos, sujungtos savo kraštais, ir taip jis bus sujungtas.
[8] Juostą efodui padarysi taip pat kaip efodą: iš aukso, mėlynų, violetinių, raudonų ir suktų lininių siūlų.
[9] Imsi du onikso akmenėlius ir juose įrėši Izraelio sūnų vardus:
[10] šešis vardus viename akmenėlyje ir šešis antrame jų gimimo eile.
[11] Kaip auksakaliai ir brangių akmenų raižytojai daro, taip įrėši juose Izraelio sūnų vardus ir įstatysi akmenėlius į auksinius įdėklus.
[12] Pritvirtinsi juos ant abiejų efodo pečių kaip atminimo ženklą Izraelio sūnums. Ir Aaronas nešios jų vardus Viešpaties akivaizdoje ant abiejų pečių atminimui.
[13] Padarysi iš aukso taip pat dvi sagtis
[14] ir iš tyriausio aukso dvi grandinėles, sukabinėtas nareliais, kurias įversi į sagtis.
[15] Padirbdinsi teismo krūtinės skydelį taip pat meniškai kaip efodą: iš aukso, mėlynų, violetinių, raudonų ir plonų suktų lininių siūlų padarysi jį.
[16] Jis bus keturkampis ir dvilinkas; plotis ir ilgis vieno sprindžio.

6 Iš 39,2-7; Kun 8,7
9 Iš 35,27
10 Pr 29,31-35; Pr 30,1-24; Pr 35,16-18
11 Iš 35,35
12 Iš 28,29.30; Iš 39,6.7; Kun 24,7; Sk 31,54; Joz 4,7; Zch 6,14; 1 Kor 11,24
15 Iš 39,8-21
17 Iš 39,10
29 Iš 28,12
30 Kun 8,8; Sk 27,21; Įst 33,8; 1 Sam 28,6; Ezr 2,63; Neh 7,65

[17] Jį papuoši keturiomis brangakmenių eilėmis. Pirmoje eilėje bus sardis, topazas ir smaragdas;
[18] antroje – rubinas, safyras ir jaspis;
[19] trečioje – hiacintas, agatas ir ametistas;
[20] ketvirtoje – chrizolitas, oniksas ir berilas. Jie bus aukse įrėminti.
[21] Juose bus įrėžti dvylikos Izraelio sūnų vardai. Kiekviename brangakmenyje vardas vienos iš dvylikos giminių.
[22] Krūtinės skydeliui padarysi iš gryno aukso grandinėles,
[23] taip pat du auksinius žiedus, kuriuos pritaisysi prie dviejų krūtinės skydelio kampų.
[24] Auksines grandinėles įversi į žiedus, esančius kampuose;
[25] prie tų grandinėlių galų pritvirtinsi sagtis ir prisegsi jas prie efodo petnešų ties krūtinės skydeliu.
[26] Padirbdinsi du auksinius žiedus, kuriuos pritaisysi prie apatinių krūtinės skydelio kampų iš apačios toje pusėje, kuri siekia efodą.
[27] Du kitus auksinius žiedus pritaisysi prie abiejų efodo šonų žemai, kur apatinis sujungimas, kad krūtinės skydelis galėtų būti sukabintas su efodu.
[28] Efodo žiedai bus surišti mėlyna juosta su krūtinės skydelio žiedais, kad krūtinės skydelis tvirtai prigultų ir negalėtų būti atskirtas nuo efodo.
[29] Aaronas nešios Izraelio sūnų vardus teismo krūtinės skydelyje kaip amžiną atminimo ženklą Viešpaties akivaizdoje, eidamas į šventyklą.
[30] Į teismo krūtinės skydelį įdėsi Urimą ir Tumimą, jie bus ant Aa-

rono širdies, kai jis pasirodys Viešpaties akivaizdoje. Jis visuomet nešios ant savo širdies Viešpaties teismą Izraelio sūnums.
[31] Padarysi efodui mėlyną tuniką,
[32] kurios viršuje per vidurį bus skylė galvai įkišti, apvesta auksiniu apvadu, kad nesuplyštų.
[33] Tunikos apačioje padarysi aplinkui iš mėlynų, violetinių ir raudonų siūlų granato vaisius, o tarp jų – auksinius varpelius,
[34] taip, kad pakaitomis būtų auksinis varpelis ir granato vaisius aplink visą tuniką.
[35] Jį dėvės Aaronas, eidamas tarnystę, kad girdėtųsi skambėjimas, jam einant į šventyklą Viešpaties akivaizdon ir išeinant, kad jis nemirtų.
[36] Padarysi iš gryno aukso plokštelę, kurioje įrėši auksakalio darbu: 'Pašvęstas Viešpačiui'.
[37] Ją pririši mėlynu raiščiu ant mitros, kad būtų mitros priekyje.
[38] Ji bus ant Aarono kaktos, kad Aaronas galėtų nešti visus trūkumus šventų dalykų, kuriuos Izraelio sūnūs aukoja kaip šventas dovanas. Ji nuolat bus ant jo kaktos, kad jie galėtų būti priimtini Viešpačiui.
[39] Padarysi siaurą tuniką iš baltos plonos drobės, mitrą iš tokios pat drobės ir juostą, margai išsiuvinėtą.
[40] Aarono sūnums padarysi drobines tunikas, juostas ir kunigiškus gobtuvus, kad atrodytų iškilmingai ir gražiai.
[41] Šitais apdarais apvilksi savo brolį Aaroną ir jo sūnus. Patepsi juos, pašventinsi ir įšventinsi, kad jie galėtų būti mano kunigais.
[42] Padarysi jiems trumpas drobines kelnes, kad pridengtų jų kūno nuogumą. Jos bus nuo strėnų iki šlaunų.
[43] Jas dėvės Aaronas ir jo sūnūs, eidami į Susitikimo palapinę arba prie aukuro tarnauti šventykloje, kad nenusikalstų ir nemirtų. Tas nuostatas bus amžinas Aaronui ir jo palikuonims".

29

"Tai darysi, kad įšventintum juos būti mano kunigais. Imk iš bandos veršį ir du avinus be trūkumų,
[2] neraugintos duonos ir nerauginto ragaišio, suvilgyto aliejumi, taip pat neraugintų papločių, apipiltų aliejumi. Visa tai pagaminsi iš kvietinių miltų.
[3] Sudėjęs juos į pintinę, atneši pintinėje kartu su veršiu ir dviem avinais.
[4] Aaroną ir jo sūnus pastatysi prie Susitikimo palapinės įėjimo ir apiplausi juos vandeniu.
[5] Paimsi drabužius ir apvilksi Aaroną drobine tunika, efodu, uždėsi krūtinės skydelį ir sujuosi juosta.
[6] Jam ant galvos uždėsi kunigišką mitrą, o ant jos šventąją plokštelę,
[7] tada paimsi patepimo aliejų ir išpilsi ant jo galvos, jį patepdamas.
[8] Pakvietęs Aarono sūnus, apvilksi juos drobinėmis tunikomis,
[9] apjuosi juostomis, uždėsi kunigiškus gobtuvus, ir jie tarnaus man kunigais per amžius. Ir tu pašventinsi Aaroną ir jo sūnus.
[10] Atvesi veršį ties Susitikimo palapine, Aaronas ir jo sūnūs uždės jam ant galvos rankas.
[11] Jį papjausi Viešpaties akivaizdoje prie Susitikimo palapinės įėjimo.

31 Iš 39,22-26
36 Iš 39,30.31; Kun 8,9; Zch 14,20
38 Iš 28,43; Kun 1,4; Kun 10,17; Kun 22,9.16; Kun 22,27; Kun 23,11; Sk 18,1; Iz 53,11; Iz 56,7; Ez 4,4-6; Jn 1,29; Hbr 9,28; 1 Pt 2,24
39 Iš 35,35; Iš 39,27-29
40 Iš 28,2; Iš 28,4; Iš 39,27-29.41; Ez 44,17.18
41 Iš 29,7-9; Iš 29,9; Iš 30,30; Iš 40,15; Kun 8,1-36; Kun 10,7; Hbr 7,28
42 Iš 39,28; Kun 6,10; Kun 16,4; Ez 44,18
43 Iš 20,26; Iš 27,21; Kun 5,1.17; Kun 17,7; Kun 20,19.20; Kun 22,9; Sk 9,13; Sk 18,22

29 SKYRIUS
1 Kun 8,1-36; Hbr 7,26-28
2 Kun 2,4; Kun 6,19-23
4 Iš 40,12; Kun 8,6; Hbr 10,22
5 Iš 28,2; Iš 28,8; Kun 8,7
6 Iš 28,36.37; Kun 8,9
7 Iš 25,6; Iš 30,25-31; Kun 8,12; Kun 10,7; Kun 21,10; Sk 35,25; Ps 133,2
8 Iš 28,39.40; Kun 8,13
9 Iš 28,41; Iš 40,15; Kun 8,1-36; Sk 3,10; Sk 18,7; Sk 25,13; Įst 18,5
10 Kun 1,4; Kun 8,14

[12] Ėmęs veršio kraujo, patepsi savo pirštu aukuro ragus, likusį kraują išliesi prie jo papėdės.
[13] Imsi visus vidurių taukus, kepenų tinklelį, abu inkstus, jų taukus ir sudeginsi juos ant aukuro.
[14] Veršio mėsą, odą ir mėšlus sudeginsi lauke už stovyklos, nes tai yra auka už nuodėmę.
[15] Imsi taip pat aviną, ant kurio galvos Aaronas ir jo sūnūs uždės rankas.
[16] Jį papjovęs, jo kraują šlakstysi aplink aukurą.
[17] Patį aviną sukaposi į gabalus, apiplausi jo vidurius ir kojas ir uždėsi kartu su mėsos gabalais ir galva ant aukuro.
[18] Sudeginsi ant aukuro visą aviną; tai yra deginamoji auka, malonus kvapas Viešpačiui.
[19] Imsi ir kitą aviną, ant kurio galvos Aaronas ir jo sūnūs uždės rankas.
[20] Jį papjovęs, jo krauju patepsi Aarono ir jo sūnų dešinę ausį, dešinės rankos nykštį ir didįjį dešinės kojos pirštą, likusį kraują šlakstysi aplink aukurą.
[21] Krauju nuo aukuro ir patepimo aliejumi apšlakstysi Aaroną ir jo rūbus, sūnus ir jų rūbus; ir bus pašventintas jis, jo drabužiai, jo sūnūs ir sūnų drabužiai.
[22] Tada imsi avino taukus, uodegą, taukus, dengiančius vidurius, kepenų tinklelį, abu inkstus su jų taukais ir dešinį petį, nes tai yra įšventinimo avinas,
[23] vieną duonos kepalą, aliejumi apšlakstytą ragaišį, paplotį iš neraugintos duonos pintinės, padėtos Viešpaties akivaizdoje,
[24] ir viską padėjęs ant Aarono ir jo sūnų rankų pašventinsi, siūbuodamas Viešpaties akivaizdoje.
[25] Visa tai paimsi iš jų rankų ir sudeginsi ant aukuro kaip malonaus kvapo deginamąją auką Viešpačiui.
[26] Iš avino, kuriuo bus įšventintas Aaronas, paimsi krūtinę ir ją pasiūbuosi Viešpaties akivaizdoje; tai bus tavo dalis.
[27] Pašventinsi aukos krūtinę ir petį, kuriuos atskyrei iš avino Aaronui ir jo sūnums.
[28] Tai bus Aarono ir jo sūnų amžinoji dalis iš izraelitų, nes tai yra padėkos aukos, kurias Izraelio sūnūs atneša Viešpačiui.
[29] Šventą apdarą, kuriuo naudosis Aaronas, paveldės jo sūnūs, kad jame būtų įšventinti ir patepti.
[30] Septynias dienas juo vilkės tas jo sūnus, kuris jo vieton bus paskirtas kunigu, kuris eis į Susitikimo palapinę tarnauti šventykloje.
[31] Įšventinimo avino mėsą išvirsi šventoje vietoje.
[32] Aaronas ir jo sūnūs valgys ją ir pintinėje esančią duoną Susitikimo palapinės kieme.
[33] Ir jie valgys tai, kad būtų atliktas sutaikinimas, kad jie būtų pašvęsti ir įšventinti. Niekas kitas negali to valgyti, nes tai šventa.
[34] O jei liktų pašvęstos mėsos ar duonos ligi ryto, liekanas sudeginsi; jų valgyti negalima, nes jos šventos.
[35] Visa, ką tau įsakiau, padarysi Aaronui ir jo sūnums. Septynias dienas šventinsi juos
[36] ir už nuodėmę kasdien aukosi veršį. Paaukojęs sutaikinimo auką, apvalysi aukurą, patepsi jį ir vėl pašventinsi.
[37] Septynias dienas aukosi sutai-

12 Iš 27,2; Iš 30,2; Kun 4,7; Kun 8,15
13 Kun 1,8; Kun 3,3.4
14 Kun 4,11.12.21; Hbr 13,11
15 Kun 1,4-9; Kun 8,18
16 Iš 24,6; Kun 1,5.11
18 Iš 20,24
19 Kun 8,22
21 Iš 28,41; Iš 29,1; Iš 30,25.31; Kun 8,30; Hbr 9,22
23 Kun 8,26
24 Kun 7,30; Kun 10,14
25 Kun 8,28
26 Kun 7,31.34; Kun 8,29
27 Kun 7,31.34; Sk 18,11.18; Įst 18,3
28 Kun 3,1; Kun 7,34; Kun 10,15
29 Iš 28,2; Sk 18,8; Sk 20,26.28
30 Kun 8,35; Sk 20,28
31 Kun 8,31
32 Mt 12,4
33 Kun 10,14.15.17; Kun 22,10
34 Kun 7,18; Kun 8,32
35 Kun 8,33-35
36 Iš 30,26-29; Iš 40,10.11; Hbr 10,11
37 Sk 4,15; Ag 2,11-13;

kinimo auką ir šventinsi aukurą. Jis bus labai šventas aukuras. Kiekvienas, prie jo prisilietęs, taps šventas.
[38] Štai ką aukosi ant aukuro: kasdien aukosi du metinius avinėlius –
[39] vieną avinėlį rytą, antrą vakare.
[40] Kartu su vienu avinėliu paimsi dešimtą dalį efos miltų, sumaišysi juos su ketvirtadaliu hino aliejaus ir paimsi ketvirtadalį hino vyno geriamajai aukai.
[41] Kitą gi avinėlį aukosi vakare tuo pačiu būdu, kaip ir rytą, kartu su geriamąja auka, kad būtų malonus aukos kvapas Viešpačiui.
[42] Tai deginamoji auka Viešpačiui, aukojama amžinai per kartų kartas prie Susitikimo palapinės įėjimo Viešpaties akivaizdoje. Čia Aš susitiksiu su tavimi ir kalbėsiu tau.
[43] Ir čia Aš susitiksiu su izraelitais ir pašventinsiu palapinę savo šlove.
[44] Pašventinsiu Susitikimo palapinę, aukurą ir Aaroną su jo sūnumis, kad jie būtų man kunigais.
[45] Aš gyvensiu tarp izraelitų ir būsiu jų Dievas.
[46] Jie žinos, kad Aš – Viešpats, jų Dievas, kuris juos išvedžiau iš Egipto žemės, kad gyvenčiau tarp jų. Aš Viešpats, jų Dievas".

30 "Padirbdinsi iš akacijos medžio aukurą smilkalams deginti,
[2] uolekties ilgio, uolekties pločio, keturkampį ir dviejų uolekčių aukščio. Ant jo bus ragai.
[3] Aptrauksi jo viršų, šonus ir ragus grynu auksu. Padarysi jam auksinį apvadą aplinkui
[4] ir auksines grandis po apvadu dviejuose kampuose kartims įkišti, kad jį būtų galima nešti.
[5] Kartis padarysi iš akacijos medžio ir aptrauksi jas auksu.
[6] Pastatysi aukurą prie uždangos, pakabintos prieš Liudijimo skrynią, ties dangčiu, kuris dengia liudijimą.
[7] Kiekvieną rytą Aaronas degins ant jo maloniai kvepiančius smilkalus. Paruošęs lempas, jis degins smilkalus ant šio aukuro.
[8] Ir vakare, uždegdamas lempas, jis degins smilkalus ant aukuro. Tai nuolatinis smilkymas Viešpaties akivaizdoje per visas jūsų kartas.
[9] Neaukosite ant jo svetimų smilkalų nei deginamųjų aukų, nei valgio aukų ir neliesite geriamųjų aukų.
[10] Vieną kartą per metus Aaronas ant aukuro ragų atliks sutaikinimą, aukos už nuodėmes krauju. Tai bus daroma per visas jūsų kartas, nes tai labai šventa Viešpačiui".
[11] Ir Viešpats kalbėjo Mozei:
[12] "Kada skaičiuosi izraelitus, paskirk kiekvienam išpirką Viešpačiui, kad jų nepaliestų nelaimės.
[13] Kiekvienas turės duoti po pusę šekelio, pagal šventyklos šekelį. Šekelis turi dvidešimt gerų. Pusė šekelio bus jų auka Viešpačiui.
[14] Visi, sulaukę dvidešimties ar daugiau metų amžiaus, duos auką Viešpačiui.
[15] Turtingas nemokės daugiau ir beturtis nemokės mažiau – pusę šekelio jie duos kaip auką Viešpačiui, kad jų sielos būtų sutaikintos.
[16] Izraelitų sutaikinimo pinigus

Mt 23,19
38 Sk 28,3-31; Sk 29,6-38; Dan 12,11
39 Ez 46,13-15
41 2 Kar 16,15
42 Iš 25,22; Iš 30,8; Iš 33,7.9
43 1 Kar 8,11
44 Kun 21,15
45 Pr 17,8; Apr 21,3
46 Iš 16,12; Iš 20,2; Kun 11,45

30 SKYRIUS
1 Iš 37,25-29
6 Iš 25,21.22; Iš 26,31-35
7 Iš 27,20.21; 1 Sam 2,28
9 Kun 10,1
10 Kun 16,3-34
12 Sk 1,2; Sk 26,2; 2 Sam 24,15; 1 Pt 1,18.19
13 Iš 38,26; Sk 3,47; Mt 17,24
15 Job 34,19; Pat 22,2; Ef 6,9
16 Iš 38,25-31; Sk 16,40

atiduosi Susitikimo palapinės reikalams”.
[17] Ir Viešpats kalbėjo Mozei:
[18] “Padirbdinsi varinę praustuvę su stovu ir ją pastatysi tarp Susitikimo palapinės ir aukuro.
[19] Aaronas ir jo sūnūs mazgos joje savo rankas ir kojas.
[20] Eidami į Susitikimo palapinę, jie nusimazgos vandeniu, kad nenumirtų, taip pat eidami prie aukuro aukoti deginamosios aukos Viešpačiui.
[21] Jie mazgos savo rankas ir kojas, kad nemirtų. Tai yra amžinas nuostatas Aaronui ir jo palikuonims per visas kartas”.
[22] Ir dar Viešpats kalbėjo Mozei:
[23] “Imk geriausių kvepalų: penkis šimtus šekelių miros ir pusę tiek cinamono, tai yra du šimtus penkiasdešimt šekelių, ir kvepiančių nendrių du šimtus penkiasdešimt šekelių,
[24] kasijos penkis šimtus šekelių pagal šventyklos šekelį ir vieną hiną alyvmedžių aliejaus.
[25] Padarysi šventojo patepimo aliejų, sumaišydamas visa tai vaistininkų būdu; tai bus šventas patepimo aliejus.
[26] Juo patepsi Susitikimo palapinę, Liudijimo skrynią,
[27] stalą su jo priedais, žvakidę su jos priedais, smilkymo aukurą,
[28] deginamųjų aukų aukurą ir praustuvę.
[29] Tu pašventinsi visa, ir tai bus labai šventa; kas prie jų prisilies, taps šventas.
[30] Patepsi Aaroną bei jo sūnus ir juos įšventinsi būti mano kunigais.
[31] Izraelitams sakysi, kad toks patepimo aliejus bus šventas visoms jūsų kartoms.

18 Iš 38,8; Iš 40,30; 1 Kar 7,38
19 Iš 40,31.32; Ps 26,6; Iz 52,11; Jn 13,8.10; Hbr 10,22
21 Iš 28,43
23 Ps 45,8; Pat 7,17; Gg 4,14; Jer 6,20; Ez 27,22
24 Iš 29,40; Ps 45,8
25 Iš 37,29; Iš 40,9; Kun 8,10; Sk 35,25; Ps 89,20; Ps 133,2
26 Iš 40,9; Kun 8,10; Sk 7,1
29 Iš 29,37; Sk 4,15; Ag 2,11-13
30 Iš 29,7; Kun 8,12
32 Iš 30,25.37
33 Pr 17,14; Iš 12,15; Iš 30,38; Kun 7,20.21
34 Iš 25,6; Iš 37,29
35 Iš 30,25
36 Iš 29,37; Iš 29,42; Iš 30,32; Kun 2,3; Kun 16,2
37 Iš 30,32
38 Iš 30,33

31 SKYRIUS
2 Iš 35,30-35; Iš 36,1; 1 Krn 2,20
3 Iš 28,3; Iš 35,31; 1 Kar 7,14; Ef 1,17
6 Iš 28,3; Iš 35,10.35; Iš 35,34; Iš 36,1
7 Iš 36,8; Iš 37,1-5; Iš 37,6-9
8 Iš 37,10-16; Iš 37,17-24; Kun 24,4

[32] Žmogaus kūnas juo nebus tepamas; jokio kito tos sudėties tepalo nedarysite, nes jis yra šventas ir bus jums šventas.
[33] Kas tokį pat padarytų ar juo pateptų pašalietį, bus išnaikintas iš savo tautos”.
[34] Ir Viešpats tarė Mozei: “Imk kvepalų: stakto, miros, balzamo, galbano ir skaidrių sakų visų vienodą svorį.
[35] Padarysi iš jų smilkalus, sumaišydamas vaistininkų būdu, grynus ir šventus.
[36] Sutrinsi tai smulkiai ir padėsi ties Susitikimo palapine, kurioje su tavimi susitiksiu. Tie smilkalai bus jums labai šventi.
[37] Tokio mišinio nedarysite savo reikalams, nes jis bus šventas Viešpačiui.
[38] Kiekvienas, kuris sau pasidarytų tokį pat mišinį ir juo naudotųsi, bus išnaikintas iš savo tautos”.

31

Ir Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] “Aš pašaukiau vardu Hūro sūnaus Ūrio sūnų Becalelį iš Judo giminės
[3] ir jį pripildžiau Dievo dvasios, išminties, sumanumo, pažinimo ir amato išmanymo,
[4] kad sugebėtų viską padaryti iš aukso, sidabro, vario,
[5] brangių akmenų ir medžio.
[6] Daviau jam padėjėją Ahisamako sūnų Oholiabą iš Dano giminės; kiekvienam daviau išmintį padaryti viską, apie ką tau kalbėjau.
[7] Jie padarys Susitikimo palapinę, Liudijimo skrynią, jos dangtį ir visus palapinės reikmenis:
[8] stalą su jo priedais, gryno aukso

žvakidę su jos priedais, aukurus smilkymui
[9] ir deginamosioms aukoms bei visus jų reikmenis, praustuvę su jos stovu,
[10] tarnavimo apdarus ir šventus drabužius kunigui Aaronui ir jo sūnums, kad būtų man kunigais,
[11] patepimo aliejų, kvepiančius smilkalus šventyklai – viską, ką tau įsakiau, jie padarys".
[12] Viešpats toliau kalbėjo Mozei:
[13] "Kalbėk izraelitams: 'Privalote laikytis sabato, nes tai yra ženklas tarp manęs ir jūsų kartų kartoms, kad žinotumėte, jog Aš esu Viešpats, kuris jus pašventinu.
[14] Laikykitės sabato, nes jis šventas; kas jį suterš, turi mirti. Kas dirbs tą dieną, bus išnaikintas iš savo tautos.
[15] Šešias dienas dirbsite, o septintoji diena yra sabatas – poilsis, pašvęstas Viešpačiui. Kiekvienas, kuris dirbs sabato dieną, turi mirti.
[16] Izraelitai privalo laikytis sabato per visas savo kartas kaip amžinos sandoros
[17] tarp manęs ir Izraelio vaikų. Nes Viešpats per šešias dienas sukūrė dangų ir žemę, o septintąją dieną ilsėjosi ir atsigaivino' ".
[18] Baigęs kalbėti, Viešpats davė Mozei ant Sinajaus kalno dvi akmenines liudijimo plokštes, parašytas Dievo pirštu.

32 Tauta, nesulaukdama Mozės grįžtant, susirinko apie Aaroną ir sakė jam: "Padaryk mums dievą, kuris eitų pirma mūsų, nes mes nežinome, kas atsitiko tam žmogui Mozei, kuris mus išvedė iš Egipto žemės".

9 Iš 38,1-7; Iš 38,8
10 Iš 39,1.41
11 Iš 30,23-33; Iš 30,34-38
13 Kun 20,8; Ez 20,12.20
14 Iš 20,8; Sk 15,32-36
15 Pr 2,2; Iš 20,9-11
17 Pr 1,31; Pr 2,2.3; Iš 31,13
18 Iš 24,12; Iš 32,15.16

32 SKYRIUS
1 Iš 13,21; Iš 17,1-3; Iš 24,18; Iš 32,8; Įst 9,9-12; Apd 7,40
2 Iš 11,2; Iš 35,22
4 Iš 20,3.4.23; Iš 29,45.46
5 2 Kar 10,20
6 Sk 25,2
7 Pr 6,11.12; Įst 9,8-21
8 Iš 20,3.4.23; 1 Kar 12,28
9 Apd 7,51
10 Iš 22,24; Sk 14,12; Įst 9,14.19
11 Įst 9,18.26-29
12 Iš 32,14; Sk 14,13-19
13 Pr 12,7; Pr 13,15; Pr 15,7.18; Pr 22,17; Pr 26,4; Pr 35,11.12; Hbr 6,13

[2] Aaronas jiems atsakė: "Imkite iš savo žmonų, sūnų ir dukterų auksinius auskarus ir atneškite man".
[3] Visi žmonės išsiėmė auksinius auskarus iš savo ausų ir atnešė juos Aaronui.
[4] Tas juos išlydė ir nuliedino veršį. Žmonės tarė: "Izraeli, štai tavo dievas, kuris tave išvedė iš Egipto žemės".
[5] Aaronas, matydamas tai, pastatė aukurą ir paskelbė: "Rytoj Viešpaties šventė!"
[6] Atsikėlę anksti rytą, jie aukojo deginamąsias ir padėkos aukas, sėdo valgyti ir gerti, ir kėlėsi žaisti.
[7] Ir Viešpats pasakė Mozei: "Eik, nusileisk žemyn, nes tavo tauta, kurią išvedei iš Egipto žemės, nusidėjo.
[8] Jie greitai nuklydo nuo kelio, kurį jiems nurodžiau. Nusiliedinę veršį, jį garbina, jam aukoja aukas ir sako: 'Šitas yra tavo dievas, Izraeli, kuris tave išvedė iš Egipto žemės'.
[9] Matau, kad tai kietasprandė tauta.
[10] Palik mane, kad mano rūstybė užsidegtų prieš juos ir juos sunaikinčiau, o iš tavęs padarysiu didelę tautą".
[11] Mozė maldavo Viešpatį, savo Dievą, sakydamas: "Kodėl, Viešpatie, Tavo rūstybė užsidega prieš Tavo tautą, kurią išvedei iš Egipto žemės didžia jėga ir galinga ranka?
[12] Kodėl egiptiečiai turėtų sakyti: 'Išvedė juos į pražūtį, kad nužudytų kalnuose ir išnaikintų nuo žemės paviršiaus'. Liaukis rūstavęs ir nesielk piktai su šia tauta.
[13] Atsimink savo tarnus: Abra-

omą, Izaoką ir Izraelį, kuriems prisiekei: 'Padauginsiu jūsų palikuonis kaip dangaus žvaigždes ir visą šitą žemę, apie kurią kalbėjau, duosiu jūsų palikuonims, kad jie paveldėtų ją amžiams' ".
[14] Ir Viešpats nepasielgė piktai su savo tauta, kaip buvo sumanęs.
[15] Mozė sugrįžo nuo kalno, nešdamas rankoje dvi liudijimo plokštes, abiejose pusėse prirašytas.
[16] Plokštės ir jose įrėžtas raštas buvo Dievo darbas.
[17] Jozuė, išgirdęs šūkaujančios tautos triukšmą, tarė Mozei: "Karo šauksmas girdisi stovykloje".
[18] O Mozė atsakė: "Tai ne nugalėtojų šauksmas ir ne pralaimėjusiųjų balsai, bet dainuojančių balsus aš girdžiu".
[19] Prisiartinęs prie stovyklos, jis išvydo veršį ir šokius. Mozė užsidegė pykčiu ir išmetė iš rankų abi plokštes, ir jas sudaužė kalno papėdėje.
[20] Paėmęs veršį, kurį jie buvo pasidarę, sudegino jį ir sutrynė į dulkes; jas subėrė į vandenį ir davė gerti Izraelio vaikams.
[21] Mozė klausė Aaroną: "Ką tau padarė šita tauta, kad užtraukei jiems tokią didelę nuodėmę?"
[22] Aaronas atsakė: "Tenesirūstina mano valdovas. Tu žinai šitą tautą, kad jie greit nusikalsta.
[23] Nes jie man sakė: 'Padirbk mums dievą, kuris eitų pirma mūsų, nes mes nežinome, kas atsitiko tam žmogui Mozei, kuris mus išvedė iš Egipto žemės'.
[24] Aš jiems sakiau: 'Kas iš jūsų turi aukso, suneškite!' Jie atidavė man auksą, aš įmečiau jį į ugnį ir išėjo šitas veršis".
[25] Mozė matė, kad tauta yra apnuoginta, nes Aaronas buvo ją apnuoginęs ir pastatęs priešų pajuokai.
[26] Tada Mozė, stovėdamas stovyklos vartuose, sakė: "Kas esate Viešpaties, susirinkite prie manęs!" Prie jo susirinko visi Levio sūnūs.
[27] Jis tarė: "Taip sako Viešpats: 'Kiekvienas prisijuoskite kardą prie juosmens. Eikite per stovyklą išilgai nuo vartų ligi vartų ir nužudykite savo brolį, draugą ir artimą' ".
[28] Levitai padarė, kaip Mozė įsakė. Tą dieną krito maždaug trys tūkstančiai žmonių.
[29] Nes Mozė sakė: "Pasišvęskite šiandien Viešpačiui, nesigailėkite savo sūnaus nė brolio, kad jums tektų palaiminimas".
[30] Kitą dieną Mozė kalbėjo tautai: "Labai nusidėjote: eisiu pas Viešpatį, gal kaip nors sutaikinsiu jus dėl jūsų nusikaltimo".
[31] Sugrįžęs pas Viešpatį, tarė: "Šita tauta, pasidarydama auksinį dievą, labai nusidėjo.
[32] Bet aš maldauju, atleisk jiems tą kaltę: jei ne, išbrauk mane iš knygos, kurion įrašei".
[33] Viešpats jam atsakė: "Kas man nusideda, tą išbrauksiu iš savo knygos.
[34] Todėl eik ir vesk tautą, kur tau įsakiau. Mano angelas eis pirma tavęs. O kai laikas ateis, Aš juos nubausiu už jų nuodėmę".
[35] Viešpats baudė tautą dėl veršio, kurį Aaronas buvo padaręs.

33

Viešpats kalbėjo Mozei: "Eik ir keliauk iš šitos vietos su tauta, kurią išvedei iš Egipto, į šalį, apie kurią prisiekiau Ab-

14 2 Sam 24,16
15 Įst 9,15
16 Iš 31,18
19 Įst 9,16.17
20 Sk 5,17.24; Įst 9,21
21 Pr 26,10
22 Iš 14,11; Įst 9,24
25 Iš 33,4.5; 2 Krn 28,19
27 Sk 25,5-13
29 Iš 28,41; 1 Sam 15,18.22; Pat 21,3; Zch 13,3
30 Sk 25,13; 1 Sam 12,20.23; 2 Sam 16,12
31 Iš 20,23; Įst 9,18
32 Ps 69,28; Iz 4,3; Dan 12,1; Mal 3,16; Rom 9,3; Fil 4,3; Apr 3,5; Apr 21,27
33 Iš 17,14; Kun 23,30; Įst 29,20; Ps 9,5; Ez 18,4; Ez 33,2.14.15; Apr 3,5; Apr 21,27
34 Iš 3,17; Iš 23,20; Įst 32,35; Joz 5,14; Ps 89,32; Rom 2,5.6
35 Neh 9,18

33 SKYRIUS
1 Pr 12,7; Iš 32,1.7.13; Joz 3,17

raomui, Izaokui ir Jokūbui, sakydamas: 'Aš ją duosiu tavo palikuonims'.
[2] Aš siųsiu pirma tavęs angelą ir išstumsiu kanaaniečius, amoritus, hetitus, perizus, hivus ir jebusiečius.
[3] Eik į žemę, plūstančią pienu ir medumi; tačiau Aš pats neisiu su jumis, kadangi esate kietasprandė tauta, kad kartais nesunaikinčiau jūsų kelyje".
[4] Tauta, išgirdusi tokią blogą žinią, nuliūdo, nė vienas nesipuošė papuošalais.
[5] Nes Viešpats sakė Mozei: "Kalbėk Izraelio tautai: 'Jūs esate kietasprandė tauta: jei įeičiau pas jus nors trumpam, sunaikinčiau jus. Todėl nusiimkite savo papuošalus, kad žinočiau, ką su jumis daryti' ".
[6] Izraelitai nusiėmė nuo savęs papuošalus prie Horebo kalno.
[7] Mozė ištiesė palapinę toli už stovyklos ir pavadino ją Susitikimo palapine. Visi žmonės, kurie ieškojo Viešpaties, eidavo iš stovyklos prie Susitikimo palapinės.
[8] Kai Mozė eidavo į palapinę, visi žmonės pakildavo ir stovėdavo savo palapinių angose, sekdami jį akimis, kol jis įeidavo palapinėn.
[9] Mozei įėjus į Susitikimo palapinę, debesies stulpas nusileisdavo ir stovėdavo prie palapinės įėjimo ir Viešpats kalbėdavosi su Moze.
[10] Visa tauta matė debesies stulpą prie palapinės įėjimo, ir visi žmonės pakildavo ir pagarbindavo savo palapinių angose.
[11] Viešpats kalbėdavo su Moze veidas į veidą, kaip žmogus kalbasi su savo draugu. Jam grįžtant į stovyklą, jo tarnas Jozuė, Nūno sūnus, jaunas vyras, nepasitraukdavo nuo palapinės.
[12] Mozė tarė Viešpačiui: "Liepei išvesti šitą tautą ir nepasakei, ką siųsi su manimi, tačiau sakei: 'Aš tave pažįstu ir žinau tavo vardą, tu radai malonę mano akyse'.
[13] Jei tad radau malonę Tavo akyse, apreikšk man savo kelius, kad Tave pažinčiau ir galėčiau atrasti malonę Tavo akyse, nes tie žmonės yra Tavo tauta".
[14] Viešpats atsakė: "Mano artumas eis su tavimi, ir Aš įvesiu tave į poilsį".
[15] Mozė atsakė: "Jei Tavo artumas neis, nevesk mūsų niekur iš šitos vietos.
[16] Nes kaip man sužinoti, kad aš ir Tavo tauta atradome malonę Tavo akyse? Ar ne iš to, kad Tu eisi su mumis? Taip aš ir Tavo tauta būsime išskirti iš visų žemės tautų".
[17] Viešpats atsakė Mozei: "Ir šį prašymą patenkinsiu, nes radai malonę mano akyse ir Aš žinau tavo vardą".
[18] Mozė prašė: "Parodyk man savo šlovę".
[19] Viešpats atsakė: "Aš leisiu visai savo šlovei praeiti pro tave ir paskelbsiu tau Viešpaties vardą, ir būsiu maloningas tam, kam būsiu maloningas, ir pasigailėsiu to, ko pasigailėsiu.
[20] Mano veido negalėsi matyti, nes žmogus, mane pamatęs, negali išlikti gyvas.
[21] Štai vieta šalia manęs! Atsistok ant šios uolos.
[22] Kai mano šlovė eis pro šalį, tave pastatysiu uolos plyšyje ir pridengsiu savo ranka, kol praeisiu.

2 Iš 23,27-31; Iš 32,34; Joz 5,14; Joz 24,11
3 Iš 3,8; Iš 32,9; Iš 33,5; Sk 16,21.45
4 Sk 14,1.39; Ezr 9,3; Est 4,1.4; Ez 24,17.23
5 Ps 139,23
7 Iš 29,42.43; Įst 4,29
8 Sk 16,27
9 Iš 25,22; Iš 31,18; Ps 99,7
10 Iš 4,31
11 Iš 24,13; Sk 12,8; Įst 34,10
12 Iš 3,10; Iš 32,34; Iš 33,17
13 Iš 34,9; Įst 9,26.29; Ps 25,4; Ps 27,11; Ps 86,11; Ps 119,33
14 Joz 21,44; Joz 22,4; Iz 63,9
15 Iš 33,3
16 Iš 34,10; Sk 14,14
17 Jok 5,16
18 1 Tim 6,16
19 Iš 34,6.7; Rom 4,4.16; Rom 9,15.16.18
20 Pr 32,30
22 Ps 91,1.4; Iz 2,21

[23] Po to atitrauksiu ranką ir matysi mane iš užpakalio, mano gi veido nematysi".

34 Viešpats tarė Mozei: "Išsikirsk dvi akmenines plokštes. Aš jose įrašysiu žodžius, kurie buvo sudaužytose plokštėse.
[2] Rytą būk pasiruošęs, užlipk į Sinajaus kalną ir atsistok mano akivaizdoje.
[3] Nė vienas su tavimi tegul neateina ir nė vienas tenepasirodo visame kalne. Taip pat galvijai ir avys tenesigano prie kalno".
[4] Jis iškirto iš akmens dvi plokštes, kokios buvo pirmosios; atsikėlęs anksti rytą, užlipo į Sinajaus kalną, kaip Viešpats buvo įsakęs, nešdamas rankose plokštes.
[5] Viešpats nužengė debesyje ir atsistojo šalia jo, ir paskelbė Viešpaties vardą.
[6] Viešpats praėjo pro jį ir paskelbė: "Viešpats, Viešpats Dievas, gailestingas ir maloningas, kantrus ir kupinas gerumo bei tiesos,
[7] parodantis gailestingumą tūkstančiams, atleidžiantis nusikaltimus, neteisybes ir nuodėmes, tačiau nepaliekantis kalto nenubausto, bet baudžiantis už tėvų nusikaltimus vaikus ir vaikaičius iki trečios ir ketvirtos kartos".
[8] Mozė skubiai nusilenkė iki žemės ir pagarbino Viešpatį.
[9] Ir jis sakė: "Jei radau malonę Tavo akyse, Viešpatie, maldauju Tave, eik kartu su mumis, nes tauta yra kietasprandė; atleisk mūsų neteisybes ir nuodėmes, padaryk mus savo nuosavybe!"
[10] Viešpats atsakė: "Štai darau sandorą ir visos tavo tautos akyse darysiu stebuklus, kokių niekas nedarė žemėje ir jokiose tautose. Šita tauta matys Viešpaties darbą, nes Aš su tavimi darysiu baisių dalykų.
[11] Įsidėmėk, ką šiandien tau įsakau. Aš išvarysiu tavo akivaizdoje amoritus, kanaaniečius, hetitus, perizus, hivus ir jebusiečius.
[12] Saugokis ir nedaryk sandoros su tų kraštų gyventojais, kad jie netaptų spąstais tarp jūsų:
[13] sugriauk jų aukurus, sutrupink atvaizdus ir iškirsk giraites.
[14] Negarbink svetimų dievų, nes Viešpats yra pavydus Dievas.
[15] Nedaryk sandoros su anų kraštų žmonėmis, kad kas nors iš jų garbinęs stabus nepasikviestų tavęs jų aukų valgyti.
[16] Neimk savo sūnums žmonų iš jų dukterų, kad jos, garbindamos stabus, neįtrauktų ir tavo sūnų garbinti jų dievų.
[17] Nepasigamink nulietų dievų.
[18] Švęsk Neraugintos duonos šventę. Septynias dienas valgyk neraugintą duoną Abibo mėnesį, kaip įsakiau, nes Abibo mėnesį išėjai iš Egipto.
[19] Visų gyvulių pirmagimiai yra mano – patinėliai jautukai ir ėriukai.
[20] Asilo pirmagimį išpirksi avinu, o jei jo neišpirksi, nusuk jam sprandą. Pirmagimius savo sūnus išpirk ir nepasirodyk mano akivaizdoje tuščiomis rankomis.
[21] Šešias dienas dirbk, septintą dieną ilsėkis, net sėjos ir pjūties metu.
[22] Švęsk Savaičių šventę, tai yra pirmųjų kviečių derliaus šventę, taip pat Derliaus nuėmimo šventę, metams baigiantis.
[23] Tris kartus per metus visi tavo

23 Jn 1,18

34 SKYRIUS
1 Iš 24,12; Iš 31,18; Iš 32,15.16.19; Įst 10,2.4
2 Iš 19,11.18.20
3 Iš 19,12.13; Iš 24,9-11
5 Iš 19,9; Iš 33,19
6 Neh 9,17; Ps 108,4; Rom 2,4
7 Iš 20,6; Job 10,14; Ps 103,3.4
8 Iš 4,31
9 Iš 33,3; Iš 33,12-16; Ps 33,12; Ps 94,14
10 Įst 5,2; Ps 77,14; Ps 145,6
11 Iš 23,20-33; Iš 33,2; Įst 6,25
12 Iš 23,32.33
13 Įst 12,3; 2 Kar 18,4
14 Iš 20,3-5; Įst 4,24; Iz 9,6; Iz 57,15
15 Sk 25,1.2; Ts 2,17; 1 Kor 8,4.7.10
16 Pr 28,1; Sk 25,1.2
17 Iš 20,4.23; Iš 32,8
18 Iš 12,2; Iš 12,15.16; Iš 13,4
19 Iš 13,2; Iš 22,29
20 Iš 13,13; Iš 22,29; Iš 23,15; Įst 16,16
21 Iš 20,9; Iš 23,12; Iš 31,15; Iš 35,2; Kun 23,3; Įst 5,13
23 Iš 23,14-17

vyrai privalo pasirodyti Viešpaties, Izraelio Dievo, akivaizdoje.
[24] Aš išvarysiu tautas prieš tave ir išplėsiu tavo krašto ribas; niekas nepuls tavo žemių, tau išėjus pasirodyti tris kartus per metus Viešpaties, tavo Dievo, akivaizdoje.
[25] Neaukok mano aukos kraujo kartu su raugu; nieko nepalik iki ryto iš Paschos aukos.
[26] Savo lauko pirmuosius vaisius atgabenk į Viešpaties Dievo namus. Nevirk ožiuko jo motinos piene”.
[27] Viešpats tarė Mozei: “Užrašyk žodžius, kuriais padariau sandorą su tavimi ir Izraeliu”.
[28] Jis buvo ant kalno su Viešpačiu keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų, nevalgė duonos ir negėrė vandens. Ir Jis įrašė plokštėse sandoros žodžius, dešimt įsakymų.
[29] Nužengdamas nuo Sinajaus kalno, Mozė nešėsi dvi liudijimo plokštes ir nežinojo, kad jo veidas po pašnekesio su Viešpačiu spindėjo.
[30] Aaronas ir izraelitai, matydami spindintį Mozės veidą, bijojo prie jo priartėti.
[31] Tik jam pašaukus, Aaronas ir visi vyresnieji susirinko pas jį. Mozė kalbėjo su jais.
[32] Po to susirinko ir visi izraelitai. Jis jiems perdavė viską, ką Viešpats jam kalbėjo Sinajaus kalne.
[33] Baigęs kalbėti, jis užsidėjo ant veido gaubtuvą.
[34] Įėjęs pas Viešpatį ir su Juo kalbėdamas, Mozė gaubtuvą nusiimdavo. Išėjęs perduodavo izraelitams viską, kas jam buvo įsakyta.
[35] Izraelio vaikai matė Mozės veidą, kad jis spindėjo, ir Mozė užsidėdavo gaubtuvą, iki eidavo kalbėti su Juo.

24 Iš 33,2; Joz 11,23; 1 Kar 4,21; 2 Krn 36,14-16; Ps 78,55
25 Iš 12,10
26 Iš 23,19; Įst 26,2
27 Iš 17,14; Iš 24,4; Įst 31,9
28 Iš 24,18; Iš 34,1.4; Įst 4,31; Įst 10,2.4
29 Iš 32,15; Mt 17,2; 2 Kor 3,7
32 Iš 24,3
33 2 Kor 3,13.14
34 2 Kor 3,13-16

35 SKYRIUS
1 Iš 34,32
2 Iš 20,9.10; Kun 23,3; Sk 15,32-36; Įst 5,13
3 Iš 12,16; Iš 16,23
4 Iš 25,1.2
5 Iš 25,2; Iš 38,24; 1 Krn 29,14; Mk 12,41-44; 2 Kor 8,10-12; 2 Kor 9,7
6 Iš 36,8; Iš 36,14
8 Iš 25,6; Iš 30,23-25
10 Iš 31,2-6; Iš 36,1.2
11 Iš 26,1.2; Iš 36,14
12 Iš 25,10-12
13 Iš 25,23; Iš 25,30; Kun 24,5.6
14 Iš 25,31
15 Iš 30,1; Iš 30,25; Iš 30,34-38
16 Iš 27,1-8

35

Mozė, sušaukęs visus izraelitus, paskelbė, ką Viešpats įsakė:
[2] “Šešias dienas dirbsite, o septintoji diena yra šventa, sabato poilsis Viešpačiui. Kas tą dieną dirbs, bus baudžiamas mirtimi.
[3] Nekurkite ugnies sabato dieną savo būstuose”.
[4] Ir Mozė kalbėjo visam Izraelio vaikų susirinkimui: “Štai ką įsakė Viešpats:
[5] ‘Kiekvienas atneškite Viešpačiui auką, laisva valia atneškite ją Viešpačiui: auksą, sidabrą, varį,
[6] mėlynus, raudonus ir violetinius siūlus, ploną drobę, ožkų vilnas,
[7] raudonai dažytus avinų kailius, opšrų kailius, akacijos medį,
[8] aliejų lempoms, kvepalus patepimo aliejui ir kvepiantiems smilkalams,
[9] onikso akmenėlius ir brangius akmenis efodui bei krūtinės skydeliui.
[10] Kas tarp jūsų sumanus, teateina ir tedirba, ką Viešpats įsakė:
[11] palapinę ir jos uždangalus, grandis, lentas ir kartis, stulpus ir pakojus;
[12] skrynią, jos kartis bei dangtį ir uždangą;
[13] stalą su kartimis bei reikmenimis ir padėtine duona;
[14] žvakidę lempoms, jos reikmenis ir aliejų deginimui;
[15] smilkymo aukurą ir kartis, patepimo aliejų ir kvapius smilkalus; užuolaidą palapinės įėjimui,
[16] deginamųjų aukų aukurą, jo varines groteles su kartimis ir reik-

menimis, praustuvę ir jos stovą;
17 kiemo užkabas su stulpais ir pakojais, užkabą kiemo įėjimui;
18 palapinės ir kiemo kuolelius su virvelėmis;
19 apdarus, naudojamus tarnaujant šventykloje, vyriausiojo kunigo Aarono ir jo sūnų drabužius kunigų tarnystei atlikti' ".
20 Tada visi izraelitai išsiskirstė.
21 Ir atėjo kiekvienas, kurio širdis buvo sujaudinta ir kiekvienas, kurio dvasioje buvo noras, ir atnešė Viešpačiui auką Susitikimo palapinei statyti, ko reikia jos tarnavimui ir šventiems rūbams.
22 Vyrai ir moterys, kurių širdyse buvo noras, davė sagtis, auskarus, žiedus, apyrankes – įvairius auksinius daiktus. Visi aukojusieji atnešė auksą kaip auką Viešpačiui.
23 Kas tik turėjo mėlynų, raudonų ir violetinių siūlų, plonos drobės, ožkų vilnų, raudonai dažytų avinų kailių, opšrų kailių,
24 sidabro ir vario ir akacijos medžio, tinkamo įvairiems daiktams, atnešė ir paaukojo Viešpačiui.
25 Sumanios moterys davė, ką buvo suverpusios: mėlynų, raudonų, violetinių ir plonų lininių siūlų.
26 Moterys, kurių širdys buvo sujaudintos, sumaniai suverpė ožkų vilnas.
27 Kunigaikščiai atnešė onikso akmenėlių ir brangiųjų akmenų efodui ir krūtinės skydeliui,
28 kvepalų, aliejaus lempoms, patepimo aliejui ir kvapniems smilkalams.
29 Vyrai ir moterys, kurių širdyse buvo noras, aukojo, kad būtų atlikti darbai, kuriuos Viešpats jiems įsakė per Mozę. Visi izraelitai aukojo Viešpačiui laisva valia.
30 Tada Mozė vėl kalbėjo: "Viešpats pašaukė vardu Hūro sūnaus Ūrio sūnų Becalelį iš Judo giminės,
31 pripildė jį Dievo dvasios, išminties, sumanumo, pažinimo ir amato išmanymo
32 padaryti įvairių meniškų dalykų iš aukso, sidabro ir vario,
33 taip pat iškalti akmenį ir drožti medį – visus menininko darbus padaryti.
34 Ir Jis įdėjo sugebėjimą mokyti į jo ir Ahisamako sūnaus Oholiabo iš Dano giminės širdis.
35 Juos apdovanojo išmintimi atlikti raižytojo, įgudusio audėjo ir siuvinėtojo iš mėlynų, raudonų, violetinių ir plonų lininių siūlų darbus, kad jie meniškai padarytų kiekvieną darbą".

36 Tai ėmėsi darbo Becalelis, Oholiabas ir kiti sumanūs vyrai, kuriems Viešpats davė išminties ir supratimo, kaip padaryti įvairius reikmenis šventyklai pagal visus Viešpaties nurodymus.
2 Mozė pasišaukė Becalelį, Oholiabą ir visus sumanius vyrus, kurie savo noru sutiko dirbti prie šventyklos darbų.
3 Mozė atidavė jiems visas aukas, kurias Izraelio vaikai atnešė šventyklos darbams. Tauta kas rytą vis dar nešė laisvos valios aukas.
4 Visi sumanūs vyrai, kurie darė šventyklos darbus, atėjo nuo savo darbų ir kalbėjo Mozei:
5 "Tauta aukoja daugiau negu reikia, kad įvykdytume šį Viešpaties įsakytą darbą".
6 Tada Mozė liepė paskelbti, kad nei vyras, nei moteris nieko daugiau nebeaukotų šventyklos staty-

17 Iš 27,9-18
19 Iš 31,10; Iš 39,1.41
21 Iš 25,2; Iš 35,5.22.26.29; Iš 35,24; Iš 36,2
22 Iš 11,2; Iš 32,2.3
23 1 Krn 29,8
25 Iš 28,3; Iš 31,6; Iš 36,1
27 1 Krn 29,6; Ezr 2,68
28 Iš 30,23
29 Iš 35,5.21; Iš 36,3; 1 Krn 29,9
30 Iš 31,1-6
34 Iš 31,6
35 Iš 31,3.6; Iš 35,31; 1 Kar 7,14; 2 Krn 2,14; Iz 28,26

36 SKYRIUS

1 Iš 25,8; Iš 28,3; Iš 31,6; Iš 35,10.35
2 Iš 35,21.26; 1 Krn 29,5.9.17
3 Iš 35,5; Iš 35,27
5 2 Krn 24,14; 2 Krn 31,6-10; 2 Kor 8,2.3

bai. Tada žmonės nustojo aukoti,
[7] nes visko, kas buvo sunešta, užteko visiems darbams padaryti ir dar liko.
[8] Sumanūs vyrai, kurie darė palapinę, padarė iš plonos suktų siūlų drobės ir mėlynų, raudonų ir violetinių siūlų dešimt uždangalų su išsiuvinėtais cherubų vaizdais.
[9] Kiekvienas jų buvo dvidešimt aštuonių uolekčių ilgio ir keturių uolekčių pločio – visi uždangalai buvo vienodo dydžio.
[10] Jie sujungė penkis uždangalus vieną su kitu ir likusius penkis sujungė vieną su kitu.
[11] Be to, padarė mėlynas kilpas vienam ir antram uždangalui,
[12] po penkiasdešimt kilpų, kad kilpos būtų viena prieš kitą ir uždangalai galėtų būti sukabinti.
[13] Nuliejo taip pat penkiasdešimt auksinių kabių, kuriomis sukabino abu uždangalus taip, kad pasidarė viena palapinė.
[14] Padarė ir vienuolika uždangalų iš ožkų plaukų palapinės viršui apdengti.
[15] Kiekvienas uždangalas buvo trisdešimties uolekčių ilgio ir keturių uolekčių pločio – visi vienuolika uždangalų buvo vienodo dydžio.
[16] Penkis jų sujungė į vieną, kitus šešis taip pat sujungė.
[17] Padarė penkiasdešimt kilpų vieno sujungto uždangalo šone ir penkiasdešimt kito šone, kad abu būtų galima sukabinti.
[18] Taip pat padarė ir penkiasdešimt varinių kabių, kuriomis būtų sukabinti abu sujungti uždangalai, kad susidarytų vienas uždangalas.
[19] Dar padarė palapinės uždangalą iš raudonai dažytų avinų kailių ir uždangalą iš opšrų kailių.
[20] Iš akacijos medžio padarė lentas palapinei, kad jas būtų galima pastatyti.
[21] Kiekviena lenta buvo dešimties uolekčių ilgio ir pusantros uolekties pločio.
[22] Jos turėjo po du išsikišimus, kad vieną lentą su kita būtų galima sukabinti. Taip buvo padarytos visos palapinės lentos.
[23] Ir padarė lentas palapinei: dvidešimt lentų šonui, atgręžtam į pietus,
[24] su keturiasdešimt sidabrinių pakojų – kiekviena lenta turėjo po du pakojus savo apačioje.
[25] Taip pat į šiaurę atgręžtam šonui buvo padaryta dvidešimt lentų
[26] su keturiasdešimt sidabrinių pakojų, po du pakojus kiekvienai lentai.
[27] Palapinės šonui, atgręžtam į vakarus, padarė šešias lentas
[28] ir dvi lentas palapinės kampams iš abiejų pusių.
[29] Jos buvo sujungtos apačioje ir viršuje ir sudarė vieną sunėrimą. Taip jis padarė abiejuose kampuose.
[30] Ir buvo iš viso aštuonios lentos ir šešiolika sidabrinių pakojų, po du pakojus kiekvienai lentai.
[31] Ir padarė užkaiščius iš akacijos medžio. Penkis užkaiščius vienos palapinės pusės lentoms,
[32] penkis užkaiščius kitos palapinės pusės lentoms ir penkis užkaiščius palapinės galui vakarų pusėje.
[33] Ir padarė vidinį užkaištį, kuris eitų per lentas nuo vieno galo iki kito.
[34] Aptraukė lentas auksu, nuliejo

7 1 Kar 8,64
8 Iš 26,1-14
12 Iš 26,5
14 Iš 26,7
19 Iš 26,14
20 Iš 26,15-29
22 Iš 26,17
31 Iš 26,26-29

auksines grandis užkaiščiams ir užkaiščius aptraukė auksu.
[35] Padarė uždangą iš mėlynų, raudonų, violetinių siūlų ir plonos suktų siūlų drobės ir ant jos išsiuvinėjo cherubus.
[36] Jai pakabinti padarė keturis stulpus iš akacijos medžio, aptrauktus auksu, su auksiniais kabliais ir sidabriniais pakojais.
[37] Palapinės įėjimui padarė užuolaidą iš mėlynų, raudonų, violetinių siūlų ir plonos suktų siūlų drobės, visą išsiuvinėtą,
[38] ir penkis stulpus su jų kabliais. Jų pagrindus ir skersinius aptraukė auksu, bet jų penki pakojai buvo variniai.

37 Becalelis padarė iš akacijos medžio skrynią pustrečios uolekties ilgio, pusantros pločio ir pusantros aukščio.
[2] Ją aptraukė grynu auksu iš vidaus ir iš išorės, auksinis apvadas buvo aplinkui.
[3] Nuliejo keturias auksines grandis ir pritvirtino keturiuose kampuose: po dvi grandis iš kiekvienos pusės.
[4] Iš akacijos medžio padarė kartis, kurias aptraukė auksu,
[5] ir įkišo į grandis, esančias skrynios šonuose, jai nešioti.
[6] Padarė dangtį iš gryno aukso pustrečios uolekties ilgio ir pusantros uolekties pločio.
[7] Iš aukso padarė du cherubus, nukaltus iš vieno gabalo, abiejuose dangčio galuose.
[8] Vieną cherubą viename gale, antrą – kitame. Ant dangčio padarė cherubus abiejuose galuose
[9] išskėstais sparnais, gaubiančiais dangtį. Jų veidai buvo atgręžti vienas į kitą ir žiūrėjo į dangtį.
[10] Padarė dar ir stalą iš akacijos medžio: dviejų uolekčių ilgio, uolekties pločio ir pusantros uolekties aukščio.
[11] Jį aptraukė grynu auksu ir padarė auksinį apvadą aplinkui
[12] ir auksinę briauną plaštakos platumo, o ant jos – kitą auksinį apvadą.
[13] Nuliejo keturias auksines grandis, kurias pritaisė keturiuose kampuose prie kiekvienos stalo kojos,
[14] ir į jas įkišo kartis stalui nešioti.
[15] Kartis padarė iš akacijos medžio ir aptraukė auksu.
[16] Padarė ir įvairius stalo reikmenis iš gryno aukso: dubenis, taures, smilkytuvus ir puodelius skysčiams aukoti.
[17] Žvakidė buvo nukalta iš gryno aukso. Iš jos liemens ėjo šakos, taurelės, buoželės ir žiedai;
[18] šešios šakos iš abiejų šonų: trys iš vienos pusės ir trys iš kitos;
[19] po tris riešuto pavidalo taureles, po buoželę ir žiedą buvo ant kiekvienos šakos, kurios ėjo iš žibinto liemens.
[20] Ant pačios žvakidės buvo keturios riešuto pavidalo taurelės su buoželėm ir žiedais.
[21] Viena buoželė po dviem iš jos išeinančiom šakom, kita po dviem iš jos išeinančiom šakom ir trečia po dviem iš žvakidės išeinančiom šakom, visoms šešioms šakoms.
[22] Buoželės ir šakos buvo nukaltos iš vieno gabalo gryno aukso.
[23] Iš gryno aukso buvo padarytos ir septynios lempos, gnybtuvai ir indai nuognaiboms.
[24] Žvakidė ir visi jos priedai buvo padaryti iš talento gryno aukso.
[25] Iš akacijos medžio padarė smil-

35 Iš 26,31-37
37 Iš 26,36
37 SKYRIUS
1 Iš 25,10-20; Iš 35,30; Iš 36,1
6 Iš 25,17
9 Iš 25,20
10 Iš 25,23-29
16 Iš 25,29
17 Iš 25,31-39
23 Sk 4,9
25 Iš 30,1-5

kymo aukurą. Jis buvo keturkampis, uolekties ilgio, uolekties pločio ir dviejų uolekčių aukščio. Keturiuose jo kampuose buvo po ragą.
[26] Jį aptraukė grynu auksu: viršų, šonus ir ragus, ir padarė jam auksinį apvadą aplinkui
[27] ir dvi auksines grandis po apvadu dviejuose kampuose kartims įkišti, kad jį būtų galima nešti.
[28] Kartis taip pat padarė iš akacijos medžio ir aptraukė auksu.
[29] Patepimo aliejus ir smilkalai buvo pagaminti vaistininkų būdu iš tyriausių kvepalų.

38 Padarė deginamųjų aukų aukurą iš akacijos medžio: penkių uolekčių ilgio, tiek pat pločio, keturkampį ir trijų uolekčių aukščio,
[2] su ragais kampuose, ir aptraukė jį variu.
[3] Jo reikalams padarė iš vario: puodus, semtuvėlius, dubenis, šakutes ir indus anglims.
[4] Aukurui padarė iš vario išpintas groteles aplinkui jį nuo apačios iki pusės.
[5] Nuliejo keturias varines grandis grotelių kampuose kartims įkišti.
[6] Padarė kartis iš akacijos medžio ir aptraukė jas variu.
[7] Kartis įkišo į grandis aukuro šonuose, kad būtų galima nešti. Aukuras buvo sukaltas iš lentų, vidurys buvo tuščias.
[8] Padarė ir praustuvę su stovu iš vario, kurį paėmė iš budėjusių ties palapinės įėjimu moterų veidrodžių.
[9] Padarė ir kiemą. Jo pietų pusėje buvo šimto uolekčių ilgio užkabos, padarytos iš plonos suktų siūlų drobės,
[10] ir dvidešimt stulpų su jų variniais pakojais; taip pat kablius ir skersinius iš sidabro.
[11] Šiaurės pusėje buvo šimto uolekčių ilgio užkabos, dvidešimt stulpų, dvidešimt varinių pakojų ir sidabriniai kabliai bei skersiniai.
[12] Vakarų pusėje buvo penkiasdešimties uolekčių ilgio užkabos, dešimt stulpų su variniais pakojais; jų kabliai ir skersiniai buvo padaryti iš sidabro.
[13] Rytinė pusė buvo taip pat penkiasdešimties uolekčių pločio;
[14] viename krašte buvo penkiolikos uolekčių ilgio užkaba su trimis stulpais ir jų pakojais
[15] ir kitame krašte taip pat penkiolikos uolekčių užkaba, trys stulpai ir tiek pat pakojų.
[16] Visos užkabos aplinkui kiemą buvo iš plonos suktų siūlų drobės.
[17] Stulpų pakojai buvo variniai, o jų kabliai ir skersiniai – iš sidabro; stulpus aptraukė sidabru ir sujungė juos sidabriniais skersiniais.
[18] Įėjimui į kiemą padarė iš mėlynų, raudonų, violetinių ir plonų suktų siūlų išsiuvinėtą užkabą, kuri buvo dvidešimties uolekčių ilgio, penkių uolekčių pločio pagal visų kiemo užkabų aukštį.
[19] Užkabai padarė keturis stulpus su variniais pakojais ir sidabriniais kabliais bei skersiniais.
[20] Palapinės ir kiemo kuoleliai buvo variniai.
[21] Tai sąrašas to, kas buvo sunaudota Susitikimo palapinei, kaip suskaičiavo Mozei įsakius kunigo Aarono sūnus Itamaras, padedamas levitų.
[22] Hūro sūnaus Ūrio sūnus Beca-

28 Iš 30,5
29 Iš 30,23-25
38 SKYRIUS
1 Iš 27,1-8
8 Iš 30,18
9 Iš 27,9-19
20 Iš 27,19
21 Iš 28,1; Kun 10,6.16; Sk 1,50.53; Sk 4,28.33; Sk 9,15; Sk 10,11; Sk 17,7.8; 2 Krn 24,6; Apd 7,44
22 Iš 31,2.6; 1 Krn 2,18-20

lelis iš Judo giminės padarė viską, ką Viešpats įsakė Mozei.
[23] Su juo buvo Ahisamako sūnus Oholiabas iš Dano giminės. Jis buvo sumanus raižytojas, audėjas bei siuvinėtojas iš mėlynų, raudonų, violetinių ir plonų lininių siūlų.
[24] Šventyklai iš viso buvo sunaudota dvidešimt devyni talentai ir septyni šimtai trisdešimt šekelių aukso pagal šventyklos šekelį.
[25] Sidabro, kurį davė visi tautoje suskaičiuoti vyrai, buvo šimtas talentų ir tūkstantis septyni šimtai septyniasdešimt penki šekeliai pagal šventyklos šekelį.
[26] Nuo kiekvieno, kuris buvo dvidešimties metų amžiaus arba vyresnis, buvo surinkta po pusę šekelio pagal šventyklos šekelį. Iš viso jų buvo šeši šimtai trys tūkstančiai penki šimtai penkiasdešimt.
[27] Iš šimto talentų sidabro nuliejo šimtą pakojų šventyklai ir uždangai, kiekvienam pakojui sunaudojo po vieną talentą.
[28] Iš tūkstančio septynių šimtų septyniasdešimt penkių šekelių padarė kablius stulpams, aptraukė stulpus sidabru ir sujungė juos skersiniais.
[29] Dar buvo paaukota septyniasdešimt talentų ir du tūkstančiai keturi šimtai šekelių vario.
[30] Iš jo padarė pakojus Susitikimo palapinės įėjimui, varinį aukurą su grotelėmis ir visus aukuro reikmenis,
[31] kiemo ir įėjimo pakojus ir palapinės bei kiemo kuolelius.

39

Iš mėlynų, raudonų ir violetinių siūlų padarė apdarus, kuriais turėjo vilkėti Aaronas, tarnaudamas šventykloje, kaip Viešpats įsakė Mozei.
[2] Efodą padarė iš aukso, mėlynų, raudonų, violetinių ir plonų suktų lininių siūlų.
[3] Supjaustę išplotą auksinę skardą, padarė iš jos siūlus, kad jie galėtų būti įausti į mėlynų, raudonų, violetinių ir plonų lininių siūlų audinį.
[4] Padarė jam petnešas, kad jį sujungtų; iš abiejų pusių sujungė jį.
[5] Padarė ir juostą efodui tų pačių spalvų ir taip pat padarytą, kaip Viešpats įsakė Mozei.
[6] Du onikso akmenėlius su įrėžtais ant jų Izraelio sūnų vardais įstatė į auksinius įdėklus.
[7] Juos pritvirtino ant abiejų efodo pečių Izraelio sūnų atminimui, kaip Viešpats įsakė Mozei.
[8] Krūtinės skydelį padarė taip pat meniškai, kaip ir efodą, iš auksinių, mėlynų, violetinių, raudonų ir plonų suktų lininių siūlų.
[9] Jis buvo keturkampis, dvilinkas, sprindžio ilgumo ir sprindžio platumo.
[10] Ant jo pritvirtino keturias brangakmenių eiles. Pirmoje eilėje buvo sardis, topazas ir smaragdas;
[11] antroje – rubinas, safyras, jaspis;
[12] trečioje – hiacintas, agatas ir ametistas;
[13] ketvirtoje – chrizolitas, oniksas ir berilas. Eilėmis sustatyti brangakmeniai buvo įtvirtinti aukse.
[14] Pačiuose akmenyse buvo įrėžti dvylikos Izraelio giminių vardai, kiekviename po vieną vardą.
[15] Krūtinės skydelio kampams padarė iš gryno aukso grandinėles,
[16] dvi sagtis ir du auksinius žiedus. Žiedus pritvirtino dviejuose krūtinės skydelio kampuose

23 Iš 31,6; Iš 36,1
24 Iš 30,13.24; Iš 35,5.22; Kun 5,15; Kun 27,3.25; Sk 3,47; Sk 18,16
25 Iš 30,11-16; Sk 1,2
26 Iš 12,37; Iš 30,13.15; Sk 1,46; Sk 26,51
27 Iš 26,19.21.25.32
28 Iš 27,17
39 SKYRIUS
1 Iš 25,4; Iš 28,4; Iš 31,10; Iš 35,19; Iš 35,23
2 Iš 28,6-14; Kun 8,7
6 Iš 28,9-11
7 Iš 28,12.29; Joz 4,7
8 Iš 28,15-30
10 Iš 28,17
14 Apr 21,12

[17] ir įvėrė dvi auksines grandinėles į žiedus krūtinės skydelio kampuose.
[18] Ir prie dviejų auksinių grandinėlių galų pritvirtino sagtis ir prisegė jas prie efodo petnešų ties krūtinės skydeliu.
[19] Ir padarė du auksinius žiedus, ir pritvirtino prie dviejų krūtinės skydelio kampų toje pusėje, kuri buvo prie efodo.
[20] Ir padarė du kitus auksinius žiedus, ir pritvirtino prie efodo šonų žemai, kur apatinis sujungimas virš juostos.
[21] Ir pririšo krūtinės skydelį už jo žiedų prie efodo žiedų mėlynu raiščiu, kad jis būtų virš efodo juostos ir neatsiskirtų nuo efodo, kaip Viešpats įsakė Mozei.
[22] Efodui padarė mėlyną tuniką.
[23] Jos viršuje per vidurį buvo skylė galvai, apsiūta aplinkui, kad nesuplyštų;
[24] apačioje prie kojų buvo granato vaisiai iš mėlynų, raudonų, violetinių ir suktų lininių siūlų
[25] ir varpeliai iš gryno aukso, kurie buvo prikabinti tarp granato vaisių aplink visą tuniką.
[26] Auksiniai varpeliai ir granato vaisiai ėjo pakaitomis aplink visą tunikos kraštą, kaip Viešpats įsakė Mozei.
[27] Aaronui ir jo sūnums taip pat padarė drobines jupas,
[28] mitrą iš drobės, drobinius gobtuvus ir kelnes iš drobės.
[29] O juostą išaudė raštais iš mėlynų, raudonų, violetinių ir plonų suktų lininių siūlų, kaip Viešpats įsakė Mozei.
[30] Iš gryno aukso padarė plokštelę ir joje įrėžė, kaip yra išraižomi antspaudai: “Pašvęstas Viešpačiui”.

22 Iš 28,31-35; Iš 29,5; Kun 8,7
25 Iš 28,33
27 Iš 28,39.40
28 Iš 28,4.39; Iš 28,42; Kun 6,10; Kun 8,9; Ez 44,18
29 Iš 28,39
30 Iš 28,36.37; Zch 14,20
32 Iš 25,40; Iš 39,42.43; Iš 40,17
36 Iš 25,23-30
42 Iš 35,10
43 Kun 9,22.23; Sk 6,23-26; Joz 22,6; 2 Sam 6,18; 1 Kar 8,14; 2 Krn 30,27

40 SKYRIUS

1 Iš 25,1-40; Iš 26,1-37; Iš 27,1-21; Iš 28,1-43; Iš 29,1-46; Iš 30,1-38; Iš 31,1-18
2 Iš 12,2; Iš 13,4; Iš 26,1.30; Iš 40,17

[31] Ją pririšo ant mitros mėlynu raiščiu, kaip Viešpats įsakė Mozei.
[32] Susitikimo palapinės darbai buvo baigti; izraelitai padarė visa, ką Viešpats buvo įsakęs Mozei.
[33] Jie atnešė Mozei palapinę, uždangalus, visus daiktus bei reikmenis: kabes, lentas, kartis, stulpus ir pakojus;
[34] uždangalą iš raudonai dažytų avinų kailių, uždangalą iš opšrų kailių, uždangą,
[35] Liudijimo skrynią, jos kartis, dangtį,
[36] stalą su jo reikmenimis ir padėtinę duoną,
[37] žvakidę, lempas, sustatytas į savo vietas, jos priedus ir aliejų deginti,
[38] auksinį aukurą, patepimo aliejų ir kvepiančius smilkalus, užuolaidą palapinės įėjimui,
[39] varinį aukurą su grotelėmis, kartimis ir visais jo reikmenimis, praustuvę ir jos stovą,
[40] kiemo užkabas ir stulpus su jų pakojais, užkabas kiemo įėjimui, jo virveles ir kuolelius, – visa, ko reikia tarnavimui Susitikimo palapinėje.
[41] Apdarus tarnavimui šventykloje, šventus drabužius kunigui Aaronui ir drabužius jo sūnums, kad atliktų kunigų tarnystę.
[42] Visa padarė izraelitai, kaip Viešpats įsakė Mozei.
[43] Mozė apžiūrėjo darbą ir pamatė, kad viskas padaryta pagal Viešpaties nurodymus, ir Mozė palaimino juos.

40

Ir Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] “Pirmo mėnesio pirmą dieną ištiesk Susitikimo palapinę,

[3] pastatyk joje skrynią, pakabink prieš ją uždangą,
[4] įnešk stalą ir padėk ant jo tai, kas turi ant jo būti. Įnešk žvakidę ir sustatyk ant jos lempas.
[5] Auksinį smilkymo aukurą padėk priešais Liudijimo skrynią. Palapinės įėjime pakabink užuolaidą.
[6] Pastatyk deginamųjų aukų aukurą priešais įėjimą į Susitikimo palapinę,
[7] o tarp aukuro ir palapinės – praustuvę, į kurią pripilk vandens.
[8] Atskirk kiemą užkabomis ir pakabink užkabą įėjime.
[9] Paėmęs patepimo aliejaus, patepk palapinę ir visus jos daiktus, ir tai bus šventa;
[10] taip pat deginamųjų aukų aukurą, visus jo reikmenis
[11] ir praustuvę su jos stovu.
[12] Aaroną ir jo sūnus privesk prie Susitikimo palapinės įėjimo, apiplauk vandeniu
[13] ir apvilk Aaroną šventais rūbais man tarnauti: patepk ir pašventink jį, kad jis galėtų būti man kunigu.
[14] Taip pat ir jo sūnus privesk ir apvilk tunikomis,
[15] ir juos patepk, kaip jų tėvą patepei, kad galėtų būti man kunigais. Tas patepimas jiems bus amžinai kunigystei per kartų kartas".
[16] Mozė padarė visa, ką Viešpats įsakė.
[17] Taigi antrųjų metų pirmojo mėnesio pirmą dieną palapinė buvo pastatyta.
[18] Mozė pastatė ją: sustatė lentas, padėjo pakojus, įkišo užkaiščius, pastatė stulpus,
[19] užtiesė palapinės uždangalą ir ant jo uždėjo kitus uždangalus, kaip Viešpats įsakė Mozei.

3 Iš 26,33; Iš 40,21; Kun 16,2; Sk 4,5
4 Iš 25,30; Iš 26,35; Iš 40,22; Iš 40,23; Iš 40,24.25
5 Iš 40,26
6 Iš 39,39
7 Iš 30,18; Iš 40,30
9 Iš 30,26
10 Iš 29,36.37; Iš 30,26-30
12 Kun 8,1-13
13 Iš 28,41; Iš 29,5; Iš 39,1.41
15 Sk 25,13
17 Iš 40,2
20 Iš 25,16
21 Iš 26,33
22 Iš 26,35
23 Iš 40,4
24 Iš 26,35
25 Iš 25,37; Iš 30,7.8; Iš 40,4
26 Iš 30,1.6; Iš 40,5
27 Iš 30,7
28 Iš 26,36; Iš 40,5
29 Iš 29,38-42; Iš 40,6
30 Iš 30,18; Iš 40,7
31 Iš 30,19.20
32 Iš 30,19
33 Iš 27,9-18; Iš 40,8; Hbr 3,2-5
34 Kun 9,6.23; Sk 9,15; 1 Kar 8,10.11
35 1 Kar 8,11

[20] Į skrynią įdėjo liudijimą, įkišo kartis ir uždėjo dangtį.
[21] Kai įnešė skrynią palapinėn, prieš ją pakabino uždangą, kaip Viešpats įsakė Mozei.
[22] Pastatė ir stalą Susitikimo palapinės šiauriniame šone šiapus uždangos
[23] ir ant jo sudėjo padėtinės duonos kepalus, kaip Viešpats įsakė Mozei.
[24] Susitikimo palapinėje priešais stalą pastatė žvakidę
[25] ir paruošė lempas, kaip Viešpats įsakė Mozei.
[26] Prieš uždangą pastatė ir auksinį aukurą,
[27] ant kurio degino kvapnius smilkalus, kaip Viešpats įsakė Mozei.
[28] Susitikimo palapinės įėjime pakabino užuolaidą,
[29] pastatė deginamųjų aukų aukurą priešais Susitikimo palapinę ir ant to aukuro aukojo deginamąją ir duonos auką, kaip Viešpats įsakė Mozei.
[30] Tarp Susitikimo palapinės ir aukuro pastatė praustuvę ir į ją pripylė vandens.
[31] Mozė, Aaronas ir jo sūnūs plaudavosi joje rankas ir kojas,
[32] prieš eidami į Susitikimo palapinę ir prieš artindamiesi prie aukuro, kaip Viešpats įsakė Mozei.
[33] Aplink palapinę ir aukurą atitvėrė kiemą ir jo įėjime pakabino užkabą. Taip Mozė užbaigė visus darbus.
[34] Kai visa buvo baigta, debesis apgaubė Susitikimo palapinę ir Viešpaties šlovė pripildė ją.
[35] Mozė negalėjo įeiti Susitikimo palapinėn, nes debesis buvo ant jos ir Viešpaties šlovė buvo ją pripildžiusi.

[36] Debesiui pakilus nuo palapinės, izraelitai keliaudavo toliau;
[37] jei debesis būdavo virš palapinės, jie pasilikdavo toje pačioje vietoje, kol debesis pakildavo.

36 Sk 9,17
37 Sk 9,19-22
38 Iš 13,21

[38] Viešpaties debesis buvo virš palapinės dienos metu, o naktį virš jos buvo liepsna visų Izraelio vaikų akivaizdoje per visą kelionės laiką.

KUNIGŲ
KNYGA

1 Viešpats, pasišaukęs Mozę, jam kalbėjo iš Susitikimo palapinės:
[2] "Sakyk izraelitams: 'Jei kas iš jūsų norės aukoti Viešpačiui, teaukoja iš galvijų ir avių.
[3] Jei jo deginamoji auka bus iš galvijų bandos, teatveda sveiką patiną prie Susitikimo palapinės įėjimo laisva valia Viešpaties akivaizdon,
[4] teuždeda ranką ant aukojamo gyvulio galvos, kad auka būtų priimta ir jis būtų sutaikintas.
[5] Jis papjaus veršį Viešpaties akivaizdoje, o Aarono sūnūs, kunigai, šlakstys kraują aplink aukurą, esantį ties Susitikimo palapinės įėjimu.
[6] Po to, nulupęs aukai odą, sukapos ją į gabalus.
[7] Aarono sūnūs, kunigai, sukraus malkas ant aukuro ir, užkūrę ugnį,
[8] ant viršaus dės sukapotas aukos dalis, galvą bei taukus,
[9] o vidurius ir kojas nuplaus vandeniu. Kunigas visa tai sudegins ant aukuro; tai yra deginamoji auka – malonus kvapas Viešpačiui.
[10] Jei auka būtų iš smulkesnių gyvulių – avių arba ožių, – jis aukos sveiką patiną.
[11] Papjaus jį aukuro šiauriniame šone Viešpaties akivaizdoje; jo kraują Aarono sūnūs šlakstys ant aukuro ir aplink jį.
[12] Sukapotą gyvulį, galvą ir taukus kunigas uždės ant malkų, kurios degs ant aukuro.
[13] O vidurius ir kojas nuplaus vandeniu, ir kunigas sudegins visa tai ant aukuro. Tai yra deginamoji auka – malonus kvapas Viešpačiui.
[14] Jei deginamoji auka Viešpačiui aukojama iš paukščių, tegu ji bus iš laukinių ir jaunų balandžių.
[15] Kunigas nuneš šią auką prie aukuro, nusuks jai galvą ir sudegins ant aukuro, o kraują išvarvins ant aukuro briaunos.
[16] Gurklį ir plunksnas numes rytinėje aukuro pusėje, kur paprastai pilami pelenai,
[17] sparnus sulaužys, bet neatskirs, ir sudegins ją ant aukure degančių malkų. Tai yra deginamoji auka – malonus kvapas Viešpačiui' ".

1 SKYRIUS
1 Iš 19,3; Iš 25,22; Iš 40,34
2 Kun 22,18.19
3 Ef 5,27
4 Kun 3,2.8.13; Kun 4,15; 2 Krn 29,23.24; Rom 12,1
5 2 Krn 35,11; Mch 6,6; Hbr 12,24
6 Kun 7,8
7 Pr 22,9; Mal 1,10
9 Pr 8,21
10 Kun 1,3
11 Kun 1,5
13 Sk 15,4-7; Sk 28,12-14
14 Kun 5,7.11; Kun 12,8
16 Kun 6,10
17 Pr 15,10; Kun 1,9.13

2 SKYRIUS
1 Kun 5,11; Sk 15,4

2 "Jei kas nori aukoti Viešpačiui duonos auką, tegu ji bus iš smulkių miltų, apipiltų alieju-

mi, ir smilkalų.
[2] Ją atneš Aarono sūnums, kunigams, kurių vienas ims pilną saują smulkių miltų su aliejumi ir visus smilkalus ir kaip atminimą sudegins ant aukuro, kad būtų malonus kvapas Viešpačiui.
[3] Likusi aukos dalis priklausys Aaronui ir jo sūnums kaip švenčiausia aukų Viešpačiui dalis.
[4] Duonos auka, kepta krosnyje, turi būti nerauginti papločiai iš smulkių miltų, sumaišytų su aliejumi, ir nerauginti ragaišiai, aptepti aliejumi.
[5] O jei tavo duonos auka būtų kepta ant skardos, ji turi būti iš smulkių miltų, sumaišytų su aliejumi, be raugo;
[6] ją sulaužysi į gabaliukus ir užpilsi aliejumi: tai yra duonos auka.
[7] O jei duonos auka būtų kepta keptuvėje, ji turi būti smulkių miltų ir sumaišyta su aliejumi.
[8] Aukodamas ją Viešpačiui, paduosi kunigui į rankas.
[9] Dalį aukos jis sudegins atminimui ant aukuro, kad būtų malonus kvapas Viešpačiui,
[10] o kas liks, bus Aarono ir jo sūnų švenčiausia dalis iš aukos Viešpačiui.
[11] Kiekviena duonos auka, aukojama Viešpačiui, turi būti be raugo; raugas ir medus neturi būti deginama kaip auka Viešpačiui.
[12] Jei aukosi pirmųjų vaisių dovanas Viešpačiui, jos nebus dedamos ant aukuro kaip malonus kvapas.
[13] Visas duonos aukas pasūdysi druska; tavo Dievo sandoros druskos neturi pritrūkti duonos aukose. Druską aukosi su kiekviena auka.
[14] Jei aukotum Viešpačiui duonos auką iš pirmųjų javų, dar tebežaliuojančių varpų, sudžiovinsi jas, smulkiai sugrūsi,
[15] užpilsi ant viršaus aliejaus ir pridėsi smilkalų. Tai yra duonos auka.
[16] Kunigas dalį sugrūstų grūdų su aliejumi ir visus smilkalus sudegins: tai bus auka Viešpačiui".

3 "Jei kas aukotų padėkos auką iš galvijų, teaukoja Viešpačiui sveiką patiną ar patelę.
[2] Jis turi uždėti ranką aukai ant galvos ir papjauti prie Susitikimo palapinės įėjimo, o Aarono sūnūs, kunigai, šlakstys kraują apie aukurą.
[3] Kaip padėkos auką jis aukos Viešpačiui visus taukus, dengiančius vidurius,
[4] abu inkstus su taukais, paslėpsnių taukus ir kepenų tinklelį.
[5] Aarono sūnūs tai sudegins ant aukuro kaip deginamąją auką, kad auka Viešpačiui būtų malonus kvapas.
[6] Jei kas aukotų padėkos auką iš avių, turi atvesti sveiką patiną ar patelę.
[7] Jei kas aukotų Viešpaties akivaizdoje ėriuką,
[8] uždės ranką ant galvos savo aukai, papjaus ją prieš Susitikimo palapinę, o Aarono sūnūs šlakstys jos kraują aplinkui aukurą.
[9] Padėkos auka Viešpačiui bus vidurių taukai, uodega,
[10] inkstai, ant jų esantys taukai, paslėpsnių taukai ir kepenų tinklelis.
[11] Kunigas tai sudegins ant aukuro kaip auką Viešpačiui.
[12] Jei jis aukotų ožką, atves ją Viešpaties akivaizdon,

2 Kun 2,9; Kun 5,12; Kun 6,15; Kun 24,7
3 Kun 6,6; Kun 7,9; Kun 10,12.13; Sk 18,9
4 Iš 29,2
7 Kun 7,9
9 Iš 29,18; Kun 2,2.16; Kun 5,12; Kun 6,15
10 Kun 2,3; Kun 6,16
11 Kun 6,16.17
12 Kun 23,10.11.17.18
13 Sk 18,19; Ez 43,24; Kol 4,6
14 Kun 23,10.14; 2 Kar 4,42
15 Kun 2,1
16 Kun 2,2

3 SKYRIUS
1 Kun 1,3; Kun 7,11.29; Kun 22,20-24
2 Kun 1,4.5; Kun 16,21
3 Kun 1,8; Kun 3,16; Kun 4,8.9
5 Iš 29,13; Sk 15,8-10; Sk 28,3-10; 2 Krn 35,14
6 Kun 3,1; Kun 22,20-24
7 Kun 17,8.9; Sk 15,4.5; 1 Kar 8,62
11 Sk 28,2
12 Kun 3,1.7; Sk 15,6-11

13 uždės ranką ant galvos ir papjaus prie Susitikimo palapinės įėjimo; Aarono sūnūs šlakstys jos kraują aplink aukurą.
14 Viešpaties aukai ims jos vidurių taukus,
15 abu inkstus su taukais, paslėpsnių taukus ir kepenų tinklelį.
16 Kunigas visa tai sudegins ant aukuro, kad būtų malonus kvapas Viešpačiui.
17 Tai amžinas įstatas jūsų kartoms kur jūs begyventumėte: jūs nevalgysite nei kraujo, nei taukų".

4

Viešpats kalbėjo Mozei:
2 "Sakyk izraelitams: 'Jei kas dėl nežinojimo sulaužytų Dievo įsakymą ir nusikalstų, padarydamas, kas uždrausta,
3 tai, jei taip nusidėtų pateptasis kunigas ir užtrauktų kaltę tautai, jis aukos už savo nuodėmę Viešpačiui sveiką veršį.
4 Jis atves jį prie Susitikimo palapinės durų Viešpaties akivaizdon, uždės ranką ant galvos ir jį papjaus.
5 Pateptasis kunigas, pasiėmęs veršio kraują, įneš Susitikimo palapinėn.
6 Padažęs pirštą kraujyje, juo pašlakstys septynis kartus Viešpaties akivaizdoje uždangą prieš Švenčiausiąją
7 ir tuo pačiu krauju pateps ragus Viešpaties smilkalų aukuro, kuris yra Susitikimo palapinėje; visą likusį kraują išlies deginamųjų aukų aukuro papėdėje prie palapinės.
8 Už nuodėmę jis aukos veršio vidurių taukus,
9 abu inkstus, ant jų ir prie paslėpsnių esančius taukus ir kepenų tinklelį.
10 Visa tai kunigas sudegins ant deginamųjų aukų aukuro.
11 Odą, visą mėsą su galva ir kojomis, vidurius ir mėšlą
12 išgabens už stovyklos į nesuteptą vietą, kur paprastai išpilami aukų pelenai, padės ant malkų krūvos ir sudegins toje vietoje, kur išpilami pelenai.
13 Jei Izraelio tauta dėl nežinojimo nusikalstų Dievui ir nesąmoningai sulaužytų Viešpaties įsakymą, darydama tai, ko neturėtų daryti,
14 bet vėliau suprastų savo kaltę, aukos už savo nusidėjimą veršį. Jį atves prie Susitikimo palapinės įėjimo.
15 Tautos vyresnieji uždės rankas ant veršio galvos Viešpaties akivaizdoje ir papjaus veršį Viešpaties akivaizdoje.
16 Pateptasis kunigas įneš jo kraują Susitikimo palapinėn
17 ir, padažęs pirštą, septynis kartus šlakstys Viešpaties akivaizdoje prieš uždangą;
18 ir tuo pačiu krauju pateps Viešpaties akivaizdoje Susitikimo palapinėje esančio aukuro ragus. Likusį kraują išlies deginamųjų aukų aukuro, kuris yra prie Susitikimo palapinės įėjimo, papėdėje.
19 Veršio taukus sudegins ant aukuro;
20 padarys visa tai, kas daroma aukojant veršį aukai už nuodėmę. Kunigas juos sutaikys, ir Viešpats jiems atleis.
21 Patį veršį išgabens už stovyklos ir sudegins kaip anksčiau minėtąjį veršį, nes jis yra auka už tautos nuodėmę.

16 Kun 7,23-25
17 Kun 6,18; Kun 7,23.26; Kun 7,36; Kun 17,7; Kun 17,10.14; Kun 23,14

4 SKYRIUS
2 Kun 5,15-18
3 Kun 3,1; Kun 8,12; Kun 9,2; Kun 9,7
4 Kun 1,3.4; Kun 4,15; Sk 8,12
5 Kun 16,14; Sk 19,4
6 Iš 40,21.26
7 Iš 40,5.6; Kun 4,18.25.30.34; Kun 5,9; Kun 8,15; Kun 9,9; Kun 16,18
10 Kun 3,3-5
11 Iš 29,14; Kun 9,11; Sk 19,5
12 Kun 4,21; Kun 6,10.11; Kun 16,27; Hbr 13,11.12
13 Kun 5,2-4.17; Sk 15,24-26; Joz 7,11
15 Kun 1,3.4
16 Kun 4,5; Hbr 9,12-14
20 Kun 1,4; Kun 4,3; Sk 19,5

[22] Jei kunigaikštis nežinodamas sulaužytų kokį nors Viešpaties įstatymą,
[23] bet paskui suprastų savo nuodėmę, jis aukos Viešpačiui sveiką ožį kaip auką už nuodėmę.
[24] Jis uždės ranką ant jo galvos ir jį papjaus toje vietoje, kur paprastai aukojamos deginamosios aukos Viešpaties akivaizdoje, nes tai yra auka už nuodėmę.
[25] Kunigas padažys pirštą aukos kraujyje ir juo pateps deginamųjų aukų aukuro ragus. Likusį kraują išlies jo papėdėje.
[26] Taukus sudegins ant aukuro, kaip tai daroma su padėkos aukomis. Kunigas įvykdys sutaikinimą už jį dėl jo nuodėmės, ir jam bus atleista.
[27] Jei kas iš eilinių žmonių nusidėtų nežinodamas ir padarytų, kas uždrausta Viešpaties įstatymu,
[28] o vėliau suprastų savo nuodėmę, jis aukos sveiką ožką.
[29] Jis uždės ranką ant gyvulio galvos, ją papjaus ir aukos deginamųjų aukų vietoje.
[30] Kunigas, padažęs pirštą aukos kraujyje, juo pateps deginamųjų aukų aukuro ragus, o likusį kraują išlies aukuro papėdėje.
[31] Po to, paėmęs visus taukus, sudegins juos ant aukuro, kaip tai daroma su padėkos aukomis, kad būtų malonus kvapas Viešpačiui. Kunigas sutaikins jį, ir jam bus atleista.
[32] O jei auka už nuodėmę bus iš avių, tai ji turi būti sveika.
[33] Jis uždės ranką ant jos galvos ir papjaus ją toje vietoje, kur paprastai pjaunamos deginamosios aukos.
[34] Kunigas pateps deginamųjų aukų aukuro ragus savo pirštu, padažytu aukos kraujyje. Likusį kraują išlies aukuro papėdėje.
[35] Visus taukus, kaip tai daroma su padėkos auka, sudegins ant aukuro Viešpačiui; taip sutaikins jį su Viešpačiu, ir jo nuodėmė bus jam atleista".

22 Kun 4,2.13.27
24 Kun 4,4; Iz 53,6
25 Kun 4,7.18.30.34
26 Kun 3,3-5; Kun 4,20; Sk 15,28
27 Kun 4,2; Sk 15,27
28 Kun 4,23
29 Kun 1,4; Kun 4,4.24
31 Pr 8,21; Iš 29,18; Kun 1,9.13; Kun 2,2.9.12; Kun 3,3.4; Kun 3,14; Kun 4,26
32 Kun 4,28
33 Kun 1,4; Sk 8,12
35 Kun 3,5; Kun 4,26.31

5 SKYRIUS
1 Sk 9,13; Pat 29,24
2 Kun 5,17; Sk 19,11-16
3 Kun 5,12.13.15
4 Apd 23,12; Jok 5,12
5 Pat 28,13
7 Kun 1,14; Kun 12,6.8; Kun 14,21
8 Kun 1,15-17
9 Kun 4,7.18.30.34

5

"Jei kas girdi keikimą, bet atsisako liudyti, ką yra matęs ir žino, jis bus kaltas.
[2] Kas paliestų kokį nešvarų daiktą: nešvaraus žvėries, gyvulio ar roplio dvėseną, tačiau to nežinotų, jis bus nešvarus ir kaltas.
[3] Jei kas nežinodamas prisiliestų prie žmogaus kūno nešvarumų, kokie jie bebūtų, kai jis sužinos apie tai, jis bus kaltas.
[4] Jei kas nors prisiekia, neapgalvotai savo lūpomis pasižadėdamas padaryti pikta ar gera, – kas tai bebūtų, ką žmogus patvirtina priesaika, – ir tai liktų paslėpta nuo jo, kai jis tai supras, jis bus kaltas.
[5] Jei žmogus kaltas kuo nors iš šių dalykų, jis turi išpažinti, kad nusidėjo,
[6] ir aukoti auką už kaltę Viešpačiui, už nuodėmę, kuria nusidėjo, – jauną avį ar ožką, – ir kunigas sutaikins jį.
[7] O jei kas negali aukoti avies ar ožkos, teaukoja Viešpačiui du balandžius ar du jaunus karvelius: vieną aukai už nuodėmę, o antrą – deginamajai aukai.
[8] Jis teatneša juos kunigui, kuris, aukodamas pirmąjį už nuodėmę, nusuks jam galvą, tačiau jos visiškai nenutrauks;
[9] jo krauju apšlakstys aukuro šoną, o likusį kraują išvarvins auku-

ro papėdėje, nes tai auka už nuodėmę.
[10] Antrą sudegins kaip deginamąją auką, kaip paprastai daroma. Kunigas sutaikins jį, ir jo nuodėmė bus jam atleista.
[11] O jei jis negalės duoti dviejų balandžių ar dviejų jaunų karvelių, teaukoja už savo nuodėmę dešimtą dalį efos miltų; tegu nepila į juos aliejaus ir neprideda smilkalų, nes tai auka už nuodėmę.
[12] Jis teatneša juos kunigui, kuris, paėmęs jų pilną saują, sudegins ant aukuro atminimui.
[13] Kunigas įvykdys sutaikinimą už nuodėmę, kuria jis nusidėjo, ir jam bus atleista. Likusią aukos dalį kunigas pasiims kaip duonos auką".
[14] Ir Viešpats kalbėjo Mozei:
[15] "Jei kas apsirikęs paimtų, kas Viešpačiui paskirta, ir tuo nusidėtų, aukos už savo kaltę sveiką aviną, kokį galima nupirkti už du šekelius pagal šventyklos šekelį.
[16] Jis atlygins padarytą nuostolį ir pridės penktąją dalį viršaus kunigui, kuris sutaikins jį aukodamas aviną, ir jam bus atleista.
[17] Jei kas nusikalstų, nesąmoningai sulaužydamas Viešpaties įstatymą, ir, padaręs nuodėmę, suprastų savo kaltę,
[18] tegu jis ima iš savo bandos sveiką aviną aukai už kaltę ir atiduoda jį kunigui. Ir kunigas sutaikins jį, nes jis nusikalto nežinodamas, ir jam bus atleista.
[19] Tai yra auka už kaltę, kuria jis nusikalto Viešpačiui".

6 Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] "Kas nusidėtų Viešpačiui, nenorėdamas sugrąžinti savo artimui to, ką tas buvo jam patikėjęs ar paskolinęs, arba ką nors prievarta atimtų, arba apgautų savo artimą,
[3] arba, radęs pamestą daiktą, išsigintų, arba melagingai prisiektų, arba padarytų kitą nuodėmę,
[4] kadangi jis nusidėjo ir yra kaltas, turi grąžinti tai, ką atėmė ar apgaule įsigijo, ar buvo gavęs pasaugoti, ar surado,
[5] ar melagingai prisiekė. Jis turi atlyginti ir pridėti penktąją dalį savininkui tą dieną, kai aukoja auką už kaltę.
[6] Ir jis aukos auką Viešpačiui už kaltę, aviną iš bandos, pagal nusikaltimo dydį: tegul atveda jį kunigui,
[7] kuris sutaikins jį su Viešpačiu, ir jam bus atleistas jo nusikaltimas".
[8] Ir Viešpats kalbėjo Mozei, sakydamas:
[9] "Paskelbk Aaronui ir jo sūnums įstatymą apie deginamąją auką. Deginamoji auka turi pasilikti ant aukuro visą naktį iki ryto – ir aukuro ugnis turi degti.
[10] Kunigas, apsivilkęs drobine tunika ir drobinėmis kelnėmis, išims sudegintos aukos pelenus ir juos supils šalia aukuro.
[11] Po to persirengęs išneš ir išpils pelenus už stovyklos švarioje vietoje.
[12] Ugnis ant aukuro degs visada; ją prižiūrės kunigas, pridėdamas kas rytą malkų, kad ugnis neužgestų. Pirmiausia aukos deginamąją auką, o po to degins padėkos aukų taukus.
[13] Ugnis ant aukuro neužges niekados.
[14] Šis yra duonos aukos įstatymas. Ją aukos Aarono sūnūs Viešpaties akivaizdoje.

10 Kun 1,14-17; Kun 4,20.26; Kun 5,13.16
11 Kun 14,21-32; Sk 5,15
12 Kun 2,2; Kun 4,35
13 Kun 2,3; Kun 4,26; Kun 6,17.26
15 Iš 30,13; Kun 4,2; Kun 22,14; Ezr 10,19
16 Kun 4,26; Sk 5,7
17 Kun 4,2.13.22.27; Kun 5,1.2
18 Kun 5,15
19 Ezr 10,2

6 SKYRIUS
2 Iš 22,7.10; Kun 19,11; Sk 5,6; Pat 24,28
3 Iš 22,11; Įst 22,1-4
4 Kun 24,18.21
5 Kun 5,16; Sk 5,7.8; 2 Sam 12,6
6 Kun 1,3; Kun 5,15
7 Kun 4,26
9 Iš 29,38-42; Sk 28,3-10
10 Iš 28,39-43; Kun 1,16; Kun 16,4; Ez 44,17.18
11 Kun 4,12; Ez 44,19
12 Kun 3,3.5.9.14
13 Kun 1,7

[15] Kunigas ims saują smulkių miltų, apšlakstytų aliejumi, bei smilkalus ir sudegins ant aukuro kaip malonų kvapą, kaip atminimą Viešpačiui.
[16] Likusią dalį miltų suvalgys Aaronas su savo sūnumis. Jie tai valgys neraugintą šventoje vietoje, palapinės kieme.
[17] Duona bus nerauginta, nes dalis jos buvo aukojama kaip smilkalai Viešpačiui. Ji yra šventa, kaip ir auka už nuodėmę bei auka už kaltę.
[18] Tik Aarono giminės vyrai ją valgys. Tai amžinas įstatymas jūsų kartoms apie aukas Viešpačiui. Kas prie jų prisilies, tas bus šventas".
[19] Ir Viešpats kalbėjo Mozei:
[20] "Tai turi aukoti Aaronas ir jo sūnūs Viešpačiui jų patepimo dieną. Dešimtą dalį efos smulkių miltų jie aukos kaip duonos auką – pusę rytą ir pusę vakare.
[21] Juos sumaišys su aliejumi ir iškeps skardoje. Tai duonos auka. Ją aukos, kad būtų malonus kvapas Viešpačiui.
[22] Kunigas, kuris bus pateptas Aarono vietoje, visa sudegins ant aukuro.
[23] Visa duonos auka, kurią aukoja kunigas, bus sudeginta – niekas jos nevalgys".
[24] Ir Viešpats kalbėjo Mozei:
[25] "Paskelbk Aaronui ir jo sūnums įstatymą apie auką už nuodėmę. Auka turi būti papjauta Viešpaties akivaizdoje toje vietoje, kur pjaunama deginamoji auka; ji yra labai šventa.
[26] Kunigas, kuris ją aukoja, valgys ją šventoje vietoje, palapinės kieme.
[27] Kas palies tos aukos mėsą, bus šventas. Jei aukos krauju būtų aptaškytas apdaras, jis turi būti plaunamas šventoje vietoje.
[28] Jei auką virsi moliniame inde, jį sudaužysi, o jei variniame – jį išvalysi ir vandeniu išplausi.
[29] Kiekvienas kunigų giminės vyras valgys tą mėsą. Ji yra labai šventa.
[30] Tačiau auka už nuodėmę, kurios kraujo dalis įnešama į Susitikimo palapinę sutaikinimui, nebus valgoma; ji bus visa sudeginta".

7

"Štai aukos už kaltę įstatymas. Ji yra labai šventa.
[2] Kur pjaunama deginamoji auka, ten pjaunama ir auka už kaltę. Jos kraujas bus šlakstomas aplink aukurą.
[3] Aukosite nuo jos visus taukus: uodegą, vidurių taukus,
[4] abu inkstus ir ant jų esančius taukus, paslėpsnių taukus ir kepenis su tinkleliu.
[5] Kunigas visa tai sudegins ant aukuro; tai auka Viešpačiui už kaltę.
[6] Kiekvienas kunigų giminės vyras valgys tos mėsos šventoje vietoje, nes ji yra labai šventa.
[7] Auka už kaltę aukojama taip pat, kaip ir auka už nuodėmę; joms yra vienas įstatymas. Kunigas, kuris atlieka sutaikinimą, gauna ją.
[8] Kunigas, kuris aukoja bet kokio žmogaus deginamąją auką, pasiima sau tos aukos odą.
[9] Kiekviena duonos auka, iškepta krosnyje, ant skardos ar keptuvėje, priklauso kunigui, kuris ją aukoja;
[10] Kiekviena duonos auka, aplie-

17 Kun 7,7
18 Iš 29,37; Kun 3,17; Kun 6,29; Kun 7,6; Kun 22,3-7; Sk 4,15; Sk 18,10; Ag 2,11-13; 1 Kor 9,13
20 Iš 16,36; Iš 29,2
21 Kun 2,5; Kun 7,9
22 Iš 29,25; Kun 4,3
25 Kun 1,1.3.5.11
26 Kun 10,17.18; Sk 18,9.10; Ez 44,28.29
27 Iš 29,37; Sk 4,15; Ag 2,11-13
28 Kun 11,33; Kun 15,12
30 Iš 26,33; Kun 4,7.11.12.18; Kun 4,21; Kun 6,16.23.26; Kun 10,18; Kun 16,27; Hbr 13,11.12

7 SKYRIUS
1 Kun 5,14-19; Kun 6,1-7
6 Kun 2,3; Kun 6,16-18.29; Sk 18,9
7 Kun 6,24-30; Kun 14,13
9 Kun 2,3.10; Sk 18,9; Ez 44,29

ta aliejumi ar sausa, priklauso visiems Aarono sūnums, kaip vienam, taip ir kitam.
[11] Šis yra įstatymas padėkos aukų, kurias aukosite Viešpačiui.
[12] Jei kas, norėdamas atsidėkoti, aukoja dėkojimo auką, kartu su ja teaukoja neraugintus papločius, aplaistytus aliejumi, neraugintus ragaišius, apteptus aliejumi, ir smulkių miltų papločius, aplaistytus aliejumi.
[13] Kartu su papločiais teaukoja raugintą duoną kaip dėkojimo auką.
[14] Vieną iš visos aukos skirs pakėlimo aukai Viešpačiui, ir tai priklausys kunigui, kuris šlakstys padėkos aukos kraują.
[15] Dėkojimo aukos mėsa turi būti suvalgyta tą pačią dieną – nieko iš jos neleistina palikti rytojui.
[16] Įžadų ir laisvos valios auka valgoma tą pačią dieną. Kas lieka, leidžiama valgyti ir kitą dieną.
[17] Kas lieka trečiai dienai – sudeginama.
[18] Jei kas valgytų padėkos aukos mėsą trečią dieną, ji nebūtų priimtina ir nebūtų įskaityta tam, kuris aukoja, – tai pasibjaurėjimas. Kas valgytų, būtų kaltas.
[19] Mėsa, paliesta kuo nors suteptu, nebus valgoma – ji bus sudeginama. Kas nesuteptas, gali valgyti aukos mėsą.
[20] Jei kas, būdamas nešvarus, valgytų padėkos aukos mėsą, aukojamą Viešpačiui, bus išnaikintas iš savo tautos.
[21] Kas, palietęs žmogaus, galvijo ar kokio daikto nešvarumą, valgytų padėkos aukos mėsą, bus išnaikintas iš savo tautos".
[22] Ir Viešpats kalbėjo Mozei:
[23] "Sakyk izraelitams, kad jie nevalgytų avies, jaučio ir ožkos taukų.
[24] Nustipusio ar žvėries sudraskyto gyvulio taukus naudokite įvairiems reikalams, bet ne valgiui.
[25] Jei kas valgytų gyvulio taukus, kurie turi būti paaukojami Viešpačiui, bus išnaikintas iš savo tautos.
[26] Nevalgykite jokio kraujo – ar jis būtų paukščių, ar gyvulių.
[27] Kiekvienas, kuris valgys kraują, bus išnaikintas iš savo tautos".
[28] Ir Viešpats kalbėjo Mozei:
[29] "Sakyk Izraelio vaikams: 'Kas aukoja Viešpačiui padėkos auką, dalį aukos turi atnešti Viešpačiui.
[30] Savo rankomis turi atnešti aukos dalį, skirtą sudeginimui. Taukus ir krūtinę jis privalo atnešti, kad krūtinė būtų siūbuojama Viešpaties akivaizdoje.
[31] Kunigas sudegins taukus ant aukuro, krūtinė teks Aaronui ir jo sūnums.
[32] Dešinysis padėkos aukos petys yra kunigo dalis.
[33] Kuris Aarono sūnus aukos kraują ir taukus, tas gaus dešinį petį.
[34] Nes padėkos aukų krūtinę ir petį paėmiau iš Izraelio vaikų ir atidaviau kunigui Aaronui ir jo sūnums. Tai amžinas nuostatas Izraelio tautai' ".
[35] Tai yra pateptojo Aarono ir jo pateptųjų sūnų dalis iš Viešpačiui sudeginamų aukų nuo tos dienos, kai jie buvo paskirti eiti kunigų tarnystę.
[36] Dalis, kurią Viešpats Izraelio vaikams įsakė atiduoti jiems per visas kartas nuo tos dienos, kai jie buvo patepti.
[37] Toks yra deginamųjų, duonos,

11 Kun 3,1; Kun 22,18.21; Ez 45,15
12 Kun 2,4; Sk 6,15
13 Kun 2,12; Kun 23,17.18; Am 4,5
14 Sk 18,8.11.19
15 Kun 22,29.30
16 Kun 19,5-8
18 Kun 11,10.11.41; Kun 19,7; Pat 15,8
20 Pr 17,14; Iš 31,14; Kun 5,3; Kun 15,3-7; Sk 19,13; 1 Kor 11,28; Hbr 2,17
21 Kun 5,2.3.5; Kun 7,20; Kun 11,24.28; Ez 4,14
23 Kun 3,17; Kun 17,10-15; Įst 14,21; Ez 4,14; Ez 44,31
26 Pr 9,4; Kun 3,17; Kun 17,10-16; Kun 19,26; Įst 12,23; 1 Sam 14,33; Ez 33,25; Jn 6,53; Apd 15,20.29
29 Kun 3,1; Kun 22,21; Ez 45,15
30 Iš 29,24.27; Kun 3,3.4.9.14; Kun 8,27; Kun 9,21; Sk 6,20
31 Kun 3,5.11.16; Sk 18,11; Įst 18,3
32 Iš 29,27; Kun 7,34; Kun 9,21; Sk 6,20
34 Iš 29,28; Kun 10,14.15; Sk 18,18.19; Įst 18,3
36 Iš 40,13-15; Kun 8,12.30
37 Iš 29,1; Kun 6,9; Kun 6,14; Kun 6,20; Kun 6,25; Kun 7,1; Kun 7,11

nuodėmės, kaltės, įšventinimo ir padėkos aukų įstatymas.
[38] Jį Viešpats davė Mozei Sinajaus kalne, kai liepė izraelitams aukoti aukas Viešpačiui Sinajaus dykumoje.

8 Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] "Imk Aaroną ir jo sūnus, jų apdarus, patepimo aliejaus, veršį aukai už nuodėmę, du avinus ir pintinę neraugintos duonos
[3] ir sušauk izraelitų susirinkimą prie Susitikimo palapinės įėjimo".
[4] Mozė padarė, kaip Viešpats liepė. Sušaukęs izraelitus prie palapinės įėjimo,
[5] kalbėjo jiems: "Štai ką Viešpats įsakė padaryti".
[6] Mozė, pašaukęs Aaroną bei jo sūnus, apiplovė juos vandeniu,
[7] apvilko Aaroną drobine tunika, apjuosė juosta, aprengė mėlyna tunika, uždėjo efodą ir sujuosė jį efodo juosta, kad efodas laikytųsi ant jo,
[8] uždėjo ant efodo krūtinės skydelį, į kurį įdėjo Urimą ir Tumimą.
[9] Galvą pridengė mitra ir ant jos, ties kakta, pritaisė auksinę plokštelę, šventą vainiką, kaip Viešpats įsakė Mozei.
[10] Po to Mozė ėmė patepimo aliejaus, juo patepė palapinę ir visus jos daiktus.
[11] Apšlakstė aukurą aliejumi septynis kartus ir patepė visus jo reikmenis; be to, pašventino ir patepė aliejumi praustuvę ir jos stovą.
[12] Ir užpylė Aaronui ant galvos patepimo aliejaus, kad pateptų ir pašventintų jį.
[13] Atvedęs jo sūnus, apvilko drobinėmis tunikomis, sujuosė juostomis ir uždėjo gobtuvus, kaip Viešpats įsakė Mozei.
[14] Tada atvedė veršį aukai už nuodėmę. Aaronas ir jo sūnūs uždėjo aukai ant galvos rankas.
[15] Mozė papjovė jį, paėmęs jo kraujo, pamirkė pirštą ir patepė aukuro ragus; apvalęs ir pašventinęs aukurą, išpylė likusį kraują jo papėdėje;
[16] vidurių taukus, kepenų tinklelį ir abu inkstus su jų taukais sudegino ant aukuro,
[17] o veršio odą, mėsą ir mėšlus sudegino už stovyklos, kaip Viešpats įsakė Mozei.
[18] Mozė atvedė aviną deginamajai aukai. Aaronas ir jo sūnūs uždėjo jam ant galvos rankas.
[19] Mozė jį papjovė ir, jo krauju apšlakstęs aukurą,
[20] sukapojo aviną į gabalus; jo galvą, gabalus, taukus,
[21] nuplautus vidurius ir kojas sudegino. Taip visas avinas buvo sudegintas, nes tai buvo deginamoji malonaus kvapo auka Viešpačiui, kaip Viešpats įsakė Mozei.
[22] Paskui aukojo antrą aviną, įšventinimo aviną. Aaronas ir jo sūnūs uždėjo ant jo galvos rankas,
[23] o Mozė jį papjovė. Jis jo krauju patepė dešinę Aarono ausį, dešinės rankos ir dešinės kojos nykštį.
[24] Tada jis liepė prieiti ir Aarono sūnums. Patepęs papjautojo avino krauju kiekvieno jų dešinę ausį, dešinės rankos ir kojos nykščius, likusį kraują šlakstė aplink aukurą.
[25] Taukus, uodegą, abu inkstus su taukais ir vidurių taukus, kepenų tinklelį ir dešinį petį atskyrė.

38 Kun 1,1.2; Įst 4,5

8 SKYRIUS

2 Iš 28,2.4; Iš 29,1-3; Iš 29,10; Iš 29,15.19; Iš 30,24.25
6 Iš 30,20; Hbr 10,22
7 Iš 39,1-31
8 Iš 28,30; Įst 33,8; 1 Sam 28,6; Ezr 2,63; Neh 7,65
9 Iš 28,36.37; Iš 29,6
10 Iš 30,26-29; Iš 40,10.11; Kun 8,2
12 Iš 29,7; Iš 30,30; Kun 21,10.12; Ps 133,2
13 Iš 29,8.9
14 Iš 29,10; Kun 4,4; Ps 66,15; Ez 43,19
15 Iš 29,12.36; Kun 4,7; Ez 43,20.26; Hbr 9,22
16 Iš 29,13; Kun 4,8
17 Iš 29,14; Kun 4,11.12
18 Iš 29,15
20 Kun 1,8
21 Iš 29,18
22 Iš 29,19.31; Kun 8,2
23 Iš 29,20.21; Kun 14,14
24 Hbr 9,13.14.18-23
25 Iš 29,22

[26] Iš neraugintos duonos pintinės, pastatytos Viešpaties akivaizdoje, ėmė neraugintos duonos, aliejumi apšlakstytą paplotį bei ragaišį, padėjo ant taukų ir avino dešiniojo peties
[27] ir viską padavė Aaronui ir jo sūnums; jie visa tai, pasiūbavę Viešpaties akivaizdoje,
[28] grąžino Mozei, kuris tai sudegino ant deginamųjų aukų aukuro. Tai buvo įšventinimo auka, kad būtų malonus aukos kvapas Viešpačiui.
[29] Mozė, pasiūbavęs įšventinimo avino krūtinę Viešpaties akivaizdoje, pasiėmė ją kaip jam Viešpaties skirtą aukos dalį.
[30] Mozė, paėmęs patepimo aliejaus ir buvusio ant aukuro kraujo, šlakstė Aarono ir jo sūnų apdarus, taip pašventindamas Aaroną, jo drabužius, jo sūnus ir sūnų drabužius.
[31] Ir Mozė tarė Aaronui ir jo sūnums: "Virkite mėsą prie Susitikimo palapinės įėjimo ir valgykite ją su duona, kuri yra įšventinimo pintinėje, kaip Viešpats man įsakė.
[32] Tai, kas liks nesuvalgyta, – sudeginkite.
[33] Nuo palapinės įėjimo nesitraukite septynias dienas, kol pasibaigs jūsų pašventinimo laikas, nes jūs turite būti šventinami septynias dienas.
[34] Tai, kas buvo padaryta šiandien, Viešpats įsakė atlikti jūsų sutaikinimui.
[35] Todėl septynias dienas ir septynias naktis pasilikite prie palapinės įėjimo atlikti Viešpaties sargybą, kad nemirtumėte, nes taip man įsakė Viešpats".
[36] Aaronas ir jo sūnūs darė visa, ką Viešpats įsakė Mozei.

9 Aštuntą dieną Mozė pasišaukė Aaroną, jo sūnus bei Izraelio vyresniuosius
[2] ir tarė Aaronui: "Imk iš bandos veršį aukai už nuodėmę ir aviną deginamajai aukai, abu sveikus, ir juos aukok Viešpačiui.
[3] O Izraelio vaikams sakyk: 'Imkite aukai už nuodėmę ožį, metinį veršį bei avinėlį deginamajai aukai,
[4] padėkos aukai jautį ir aviną, kad aukotumėte juos Viešpaties akivaizdoje, ir duonos auką, sumaišytą su aliejumi, nes šiandien jums pasirodys Viešpats' ".
[5] Jie atgabeno prie Susitikimo palapinės visa, ką Mozė liepė. Ir visa tauta priartėjo ir atsistojo prieš Viešpatį.
[6] Mozė tarė: "Tai padaryti įsakė Viešpats, ir Viešpaties šlovė pasirodys jums".
[7] Tada Mozė sakė Aaronui: "Eik prie aukuro ir aukok savo auką už nuodėmę ir deginamąją auką, ir atlik sutaikinimą už save, ir aukok tautos auką, ir sutaikink ją, kaip Viešpats įsakė".
[8] Aaronas priėjo prie aukuro ir papjovė veršį aukai už savo nuodėmę.
[9] Jo sūnūs padavė jam aukos kraujo, o jis, pamirkęs jame pirštą, patepė aukuro ragus ir likusį kraują išliejo prie jo papėdės.
[10] Aukos už nuodėmę taukus, inkstus ir kepenų tinklelį sudegino ant aukuro, kaip Viešpats įsakė Mozei,
[11] o mėsą ir odą sudegino už stovyklos.

26 Iš 29,23
27 Iš 29,24; Kun 7,30.34
28 Iš 29,25
29 Iš 29,26; Iš 29,27; Ps 99,6
30 Iš 29,21; Iš 30,30; Sk 3,3
31 Iš 29,31.32
32 Iš 29,34
33 Iš 29,30.35; Kun 10,7; Ez 43,25.26
34 Hbr 7,16
35 Sk 1,53; Sk 3,7; Įst 11,1; 1 Kar 2,3; Ez 48,11

9 SKYRIUS

1 Ez 43,27
2 Kun 4,1-12
3 Ezr 6,17; Ezr 10,19
4 Iš 29,43; Kun 2,4; Kun 9,6.23
7 Kun 4,3; Kun 4,16.20; 1 Sam 3,14; Hbr 5,1; Hbr 5,3-5; Hbr 7,27
10 Iš 23,18; Kun 8,16
11 Kun 4,11.12; Kun 8,17

[12] Po to papjovė deginamąją auką. Jo sūnūs padavė jam jos kraują, kurį jis šlakstė aplink aukurą.
[13] Padavė jam taip pat sukapotą į gabalus pačią auką ir jos galvą. Visa tai jis sudegino ant aukuro.
[14] Apiplovęs vandeniu vidurius ir kojas, taip pat sudegino ant aukuro.
[15] Po to jis aukojo tautos auką. Paėmęs ožį, aukojo jį už tautos nuodėmę, ir papjovė jį, kaip ir pirmąją auką už nuodėmę.
[16] Ir jis aukojo deginamąją auką, kaip įsakyta.
[17] Ir atnešė duonos auką, ir, paėmęs jos saują, sudegino ant aukuro, neskaitant rytinės deginamosios aukos.
[18] Papjovė taip pat jautį ir aviną kaip tautos padėkos auką. Aarono sūnūs padavė jam kraują, kurį jis šlakstė aplink aukurą.
[19] Jaučio ir avino uodegą, inkstus su taukais bei kepenų tinklelį
[20] padėjo ant krūtinių ir sudegino taukus ant aukuro,
[21] o krūtines ir dešinius pečius Aaronas paėmęs siūbavo Viešpaties akivaizdoje, kaip Mozė buvo įsakęs.
[22] Tada Aaronas, ištiesęs ranką į tautą, palaimino ją. Baigęs aukoti aukas už nuodėmes, deginamąsias ir padėkos aukas, pasitraukė nuo aukuro.
[23] Po to Mozė ir Aaronas įėjo Susitikimo palapinėn. Išėję palaimino tautą. Viešpaties šlovė pasirodė visiems žmonėms.
[24] Atėjusi nuo Viešpaties ugnis prarijo deginamąją auką ir buvusius ant aukuro taukus. Tai išvydusi, minia šaukė ir parpuolė savo veidais į žemę.

12 Kun 1,5; Kun 8,19
13 Kun 8,20
14 Kun 8,21
15 Iz 53,10; Hbr 2,17; Hbr 5,3
16 Kun 1,1-13
17 Iš 29,38.39
18 Kun 3,1-11
20 Kun 3,5.16
21 Iš 29,24.26.27; Kun 7,30-34
22 Sk 6,22-26; Įst 21,5; Lk 24,50
24 Pr 4,4; Ts 6,21; 1 Kar 18,38.39; 2 Krn 7,1; Ezr 3,11; Ps 20,3

10 SKYRIUS
1 Iš 30,9; Kun 16,12; Sk 3,2-4
2 Sk 11,1; Sk 16,35
3 Iš 19,22
4 Apd 5,6.10
6 2 Sam 24,1
7 Kun 8,30; Kun 8,33; Kun 21,12
9 Ez 44,21
10 Ez 22,26; Ez 44,23
11 Įst 24,8

10

Aarono sūnūs Nadabas ir Abihuvas ėmė smilkytuvus, įsidėjo ugnies bei smilkalų ir aukojo Viešpačiui svetimą ugnį, ko Jis jiems nebuvo įsakęs.
[2] Tada išsiveržusi iš Viešpaties ugnis juodu prarijo; jie mirė Viešpaties akivaizdoje.
[3] Mozė tarė Aaronui: “Taip kalbėjo Viešpats: ‘Pasirodysiu šventas tuose, kurie prie manęs artinasi, ir būsiu pašlovintas visos tautos akivaizdoje’ ”. Tai girdėdamas, Aaronas tylėjo.
[4] Mozė, pasišaukęs Aarono dėdės Uzielio sūnus Mišaelį ir Elcafaną, jiems tarė: “Eikite, paimkite jūsų brolius iš šventyklos ir išneškite juos už stovyklos”.
[5] Juodu priėję paėmė juos, apvilktus drobinėmis tunikomis, ir išnešė laukan, kaip jiems buvo liepta.
[6] Mozė sakė Aaronui ir jo sūnums Eleazarui ir Itamarui: “Nenudenkite savo galvų ir neperplėškite drabužių, kad kartais nemirtumėte ir bausmė nekristų visiems izraelitams. Jūsų broliai ir visi izraelitai teaprauda sudeginimą, kurį Viešpats siuntė.
[7] Jūs nesitraukite nuo palapinės, kad nežūtumėte, kadangi esate patepti šventu aliejumi”. Jie darė visa, ką Mozė įsakė.
[8] Po to Viešpats tarė Aaronui:
[9] “Tu ir tavo sūnūs vyno ir stipraus gėrimo negerkite, eidami Susitikimo palapinėn, kad nemirtumėte; tai yra amžinas įsakymas visoms jūsų kartoms,
[10] kad skirtumėte, kas šventa ir nešventa, kas švaru ir kas nešvaru,
[11] ir galėtumėte mokyti izraelitus visų mano įstatymų, kuriuos daviau per Mozę”.

[12] Mozė kalbėjo Aaronui ir likusiems sūnums Eleazarui bei Itamarui: “Imkite aukos dalį, kuri lieka iš duonos aukos Viešpačiui, ir ją neraugintą valgykite prie aukuro, nes ji šventa.
[13] Valgykite šventoje vietoje, kas tau ir tavo sūnums duota iš aukų Viešpačiui, nes taip man įsakyta;
[14] taip pat krūtinę, kuri buvo siūbuota, ir aukos petį valgykite nesuteptoje vietoje tu, tavo sūnūs ir dukterys, nes tai duota tau ir tavo vaikams iš izraelitų padėkos aukų.
[15] Petys ir krūtinė, kurie buvo atnešti su aukos taukais ir siūbuojami Viešpaties akivaizdoje, priklauso tau. Tai amžinas Viešpaties duotas įstatymas”.
[16] Mozė stropiai ieškojo ožio, kuris buvo aukotas už nuodėmę, ir rado jį sudegintą. Jis, supykęs ant abiejų Aarono sūnų Eleazaro ir Itamaro, paklausė:
[17] “Kodėl nesuvalgėte šventoje vietoje aukos už nuodėmę, kurią Dievas jums atidavė, kad pašalintumėte tautos kaltes ir atliktumėte sutaikinimą už juos Viešpaties akivaizdoje?
[18] Aukos kraujas nebuvo įneštas į šventyklą, jūs turėjote ją valgyti šventoje vietoje, kaip man įsakyta”.
[19] Aaronas atsakė: “Šiandien jie aukojo auką už nuodėmę ir deginamąją auką Viešpaties akivaizdoje, ir man taip atsitiko. Jei aš šiandien valgyčiau auką už nuodėmę, ar tai būtų priimtina Viešpačiui?”
[20] Tai girdėdamas, Mozė priėmė pasiteisinimą.

12 Kun 21,22; Sk 18,9
13 Kun 2,3; Kun 6,16; Sk 18,10
14 Kun 22,13; Sk 18,10; Sk 18,11
15 Kun 7,29.30.34
16 Kun 9,3.15
17 Iš 28,38; Kun 6,24-30
18 Kun 6,26; Kun 6,30
19 Kun 9,8.12; Iz 1,11-15

11 SKYRIUS
2 Įst 14,4
4 Apd 10,14
7 Iz 65,4; Iz 66,3.17
8 Iz 52,11
9 Įst 14,9
10 Kun 7,18; Įst 14,3
13 Įst 14,12-19; Iz 66,17

11

Viešpats kalbėjo Mozei ir Aaronui:
[2] “Paskelbkite izraelitams: ‘Tai žemės gyvuliai, kuriuos jums leista valgyti.
[3] Galite valgyti kiekvieną gyvulį, kuris turi skeltą nagą ir gromuliuoja;
[4] nevalgysite ir laikysite nešvariu tą, kuris gromuliuoja, bet turi neskeltą nagą kaip kupranugaris. Jis gromuliuoja, bet turi neskeltą nagą, todėl yra nešvarus.
[5] Nešvarus yra barsukas, nes jis gromuliuoja, bet turi neskeltą nagą;
[6] taip pat kiškis, nors jis gromuliuoja, bet turi neskeltą nagą.
[7] Ir kiaulė, nors ji turi skeltą nagą, bet negromuliuoja.
[8] Tų gyvulių mėsos nevalgysite ir neliesite jų maitos. Jie jums yra nešvarūs.
[9] Iš vandens gyvūnų jums leista valgyti visus, kurie turi pelekus ir žvynus, ar jie būtų jūroje, ar upėje, ar tvenkiniuose.
[10] Tais, kurie kruta ir gyvena vandenyje, bet neturi pelekų ir žvynų, jūs bjaurėsitės,
[11] nevalgysite jų mėsos ir nepaliesite jų maitos.
[12] Visi gyviai, kurie gyvena vandenyje ir neturi pelekų ir žvynų, bus jums nešvarūs.
[13] Paukščiai, kurių jūs nevalgysite, bet bjaurėsitės, yra: erelis, grifas, jūros erelis;
[14] peslys ir vanagėlis su visa jo gimine;
[15] visa varnų giminė;
[16] strutis ir pelėda, žuvėdra, vanagas ir jo giminė;
[17] apuokas, kormoranas ir ibis;
[18] gulbė, pelikanas ir gervė;

[19] gandras ir visa jo giminė; taip pat tutlys ir šikšnosparnis.
[20] Visais sparnuotais vabzdžiais, kurie vaikščioja keturiomis kojomis, jūs bjaurėsitės.
[21] Jums leista valgyti tuos keturkojus vabzdžius, kurių paskutinės kojos ilgesnės ir jie šokinėja ant žemės:
[22] visa skėrių giminė ir didieji žiogai su visomis jų giminėmis.
[23] Bet jūs nevalgysite kitų vabzdžių, kurie vaikščioja keturiomis kojomis.
[24] Jei kas paliestų juos negyvus, bus nešvarus iki vakaro;
[25] jei kam reikėtų nešti kurį nors iš jų negyvą, tas plaus savo rūbus ir bus nešvarus iki vakaro.
[26] Kiekvienas gyvulys, kuris turi neskeltą nagą ir negromuliuoja, bus laikomas nešvariu – kas prisiliestų jo maitos, bus nešvarus.
[27] Gyvuliai, kurie turi keturias kojas ir eina letenomis, bus jums nešvarūs – kas prisiliestų prie jų maitos, bus nešvarus iki vakaro;
[28] kas neštų jų maitą, plaus savo drabužius ir bus nešvarus iki vakaro, nes tai yra jums nešvaru.
[29] Iš roplių ir gyvūnų, kurie juda ant žemės, bus laikomi nešvariais šie: žebenkštis, pelė ir krokodilas su visa jo gimine;
[30] laukinė pelė ir chameleonas; salamandra, žaliasis driežas ir kurmis.
[31] Visi jie yra nešvarūs. Kas prisiliestų prie jų negyvų, bus nešvarus iki vakaro.
[32] Jei kas iš jų negyvas užkristų ant ko nors, ar tai būtų medinis indas, ar apdaras, ar kailis, ar ašutinė, ar šiaip kuriam nors reikalui vartojamas daiktas, tai bus sutepta. Jis bus panardintas vandenyje ir laikomas suteptu iki vakaro, po to bus švarus.
[33] Jei kas iš jų įkristų į molinį indą, jis bus suteptas ir turės būti sudaužytas.
[34] Kiekvienas maistas, kurį valgysite, jei ant jo bus užpilta iš tokio indo vandens, bus suteptas; kiekvienas skystis, geriamas iš tokio indo, bus nešvarus;
[35] visa, ant ko užkristų kas nors iš tokios maitos, bus sutepta; krosnis ir katilas turi būti sudaužyti, nes sutepti.
[36] Tik šaltiniai ir šuliniai bus nesutepti; bet kas prisiliestų iš jų išimtos maitos, bus nešvarus.
[37] Jei toks pastipęs gyvis užkristų ant sėklos, jos nesuteps,
[38] bet, jei sėklą kas apipiltų vandeniu ir po to ją paliestų maita, ji bus sutepta.
[39] Jei nustiptų gyvulys, kurį jums leista valgyti, kas jo prisiliestų, bus nešvarus iki vakaro.
[40] Kas valgytų ar neštų ką nors iš jo, plaus savo drabužius ir bus nešvarus iki vakaro.
[41] Visais gyvūnais, kurie šliaužia ant žemės, jūs bjaurėsitės ir jų nevalgysite.
[42] Nevalgysite šliaužiančių ant pilvo, nei ropojančių keturiomis, nei turinčių daugiau kojų, nes jie yra jums pasibjaurėjimas.
[43] Nesusitepkite jais ir nieko iš jų nepalieskite, kad nebūtumėte nešvarūs.
[44] Aš esu Viešpats, jūsų Dievas; būkite šventi, nes Aš esu šventas. Nesusitepkite jokiu ropliu, kuris kruta ant žemės.
[45] Aš esu Viešpats, kuris jus išvedžiau iš Egipto žemės, kad būčiau

22 Mt 3,4; Mk 1,6
25 Kun 14,8; Kun 15,5; Sk 19,10.21.22; Sk 31,24; Zch 13,1; Hbr 9,10; Hbr 10,22; Apr 7,14
29 Iz 66,17
31 Ag 2,13
32 Kun 15,12
33 Kun 6,28; Kun 15,12; Ps 2,9; Jer 48,38; 2 Tim 2,21; Apr 2,27
39 Ag 2,11-13
40 Iš 22,31; Kun 17,15; Kun 22,8; Įst 14,21; Ez 4,14; Ez 44,31
43 Kun 20,25
44 Iš 6,7; Iš 19,6; Kun 19,2; Kun 20,7.26; Kun 22,33; Kun 25,38; Kun 26,45; Am 3,3; Mt 5,48; 1 Tes 4,7; 1 Pt 1,15.16; Apr 22,11.14
45 Iš 6,7; Iš 20,2; Kun 11,44; Kun 22,33; Kun 25,38; Kun 26,45; Ps 105,43-45; Oz 11,1

jūsų Dievas. Būkite šventi, nes Aš esu šventas.
[46] Tai yra įstatymas apie gyvulius, paukščius ir visus gyvius, kurie kruta vandenyje ir gyvena žemėje,
[47] kad žinotumėte skirtumą tarp švaraus ir nešvaraus, kas leista valgyti ir kas neleistina' ".

12 Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] "Paskelbk izraelitams: 'Jei moteris pagimdytų berniuką, ji bus septynias dienas nešvari, kaip mėnesinių metu.
[3] Aštuntąją dieną kūdikis bus apipjaustytas,
[4] bet ji pasiliks dar trisdešimt tris dienas apsivalymui. Nieko, kas šventa, ji nepalies ir neis į šventyklą, iki pasibaigs jos apsivalymo dienos.
[5] O jei pagimdytų mergaitę, bus nešvari dvi savaites, kaip mėnesinių metu, ir šešiasdešimt šešias dienas tęsis apsivalymas.
[6] Kai pasibaigs jos apsivalymo dienos už sūnų ar dukterį, atves prie Susitikimo palapinės įėjimo metinį avinėlį deginamajai aukai ir jauną karvelį ar balandį aukai už nuodėmę ir atiduos kunigui,
[7] kuris tai aukos Viešpaties akivaizdoje ir sutaikins ją su Viešpačiu, ir taip ji bus apvalyta. Toks yra įstatymas apie pagimdžiusią berniuką ar mergaitę.
[8] O jei neturėtų iš ko ir negalėtų aukoti avinėlio, ims du balandžius ar du jaunus karvelius – vieną deginimo aukai, o kitą aukai už nuodėmę, – kunigas sutaikins ją, ir ji bus apvalyta' ".

47 Kun 10,10; Ez 44,23; Mal 3,18

12 SKYRIUS

2 Iš 22,30; Kun 8,33; Kun 13,4; Kun 15,19; Kun 18,19; Job 14,4; Ps 51,5; Lk 2,22

3 Pr 17,12; Lk 1,59; Lk 2,21; Jn 7,22.23; Gal 5,3

6 Kun 5,7; Lk 2,22; Jn 1,29; 1 Pt 1,18.19

8 Kun 4,26; Kun 5,7; Lk 2,22-24

13 Viešpats kalbėjo Mozei ir Aaronui:
[2] "Žmogus, ant kurio kūno odos atsirastų kitokios spalvos taškas ar šašas ar blizganti vieta, turinti raupsų ligos požymį, bus atvestas pas kunigą Aaroną arba pas kurį iš jo sūnų.
[3] Jei tas pamatys šašą ant odos ir pastebės, kad plaukai yra pabalę ir vieta, turinti raupsų požymį, lyginant ją su sveiko kūno oda, yra įdubusi, tai įrodymas, jog tai yra raupsų liga; kunigas apžiūrės jį ir paskelbs nešvariu.
[4] O jei ant odos bus blizgantis baltas taškas, bet nebus įdubęs, lyginant su kita oda, ir plaukai bus pirmykštės spalvos, kunigas uždarys jį septynioms dienoms,
[5] o septintą dieną jį patikrins. Jei tariami raupsai nebus padidėję ir nebus peržengę pirmykščių ribų odoje, uždarys jį dar septynioms dienoms.
[6] Septintą dieną vėl patikrins. Jei taškas bus tamsesnis ir nepadidėjęs, paskelbs žmogų esant švariu, nes tai šašai; jis išplaus savo drabužius ir bus švarus.
[7] Bet, jei po to, kai jį matė kunigas ir pripažino švariu, šašas padidėtų, jis bus pas jį vėl atvestas; kunigas jį patikrins, ir, jei žaizda padidėjusi,
[8] jį paskelbs nešvariu, – tai raupsai.
[9] Jei žmogui atsirastų raupsų žymių, jis bus atvestas pas kunigą.
[10] Tas jį apžiūrės. Jei plaukų spalva bus pabalus ir pasikeitus ir matysis gyva mėsa,
[11] tai ženklas, kad raupsai įsisenėję ir įaugę į odą. Kunigas paskelbs jį nešvariu, bet neuždarys, nes jo nešvarumas aiškus.

13 SKYRIUS

2 Įst 17,8.9; Įst 24,8; Įst 28,27; Iz 3,17; Mal 2,7; Lk 17,14

4 Kun 14,8

6 Kun 11,25; Kun 14,8; Jn 13,8.10

10 Sk 12,10.12; 2 Kar 5,27; 2 Krn 26,19.20

[12] Jei raupsai išsiplėstų taip, kad apdengtų visą odą nuo galvos iki kojų, ką galima matyti ir akimis,
[13] kunigas jį apžiūrės ir nutars, kad jo raupsai yra švarūs, nes jie visai pabalo, ir todėl žmogus yra švarus.
[14] O jei pasirodys gyva mėsa,
[15] tada bus kunigo paskelbtas nešvariu, nes gyva mėsa nešvari; tai yra raupsai.
[16] O jei vėl pabals ir padengs visą žmogų,
[17] kunigas jį apžiūrės ir paskelbs švariu.
[18] Jei kam odoje atsirastų votis ir pagytų,
[19] bet voties vietoje pasirodytų baltas ar rausvas randas, toks žmogus bus atvestas pas kunigą.
[20] Šis, jei rastų tariamų raupsų vietą, lyginant su kita oda, įdubusią ir plaukus pabalusius, paskelbs jį nešvariu, nes votyje atsirado raupsų liga.
[21] Bet, jei plaukai bus pirmykštės spalvos, o randas apytamsis ir vieta neįdubusi, uždarys jį septynioms dienoms;
[22] jei po to randas padidėtų, pripažins žmogų nešvariu, – tai raupsai.
[23] O jei bus pasilikęs toje pačioje vietoje, tai ženklas, jog tai tik voties randas, – žmogus švarus.
[24] Jei oda, nudeginta ugnimi, sugijus turėtų baltą ar rausvą randą,
[25] kunigas ją apžiūrės; jei pabalusioji vieta bus įdubusi, paskelbs žmogų nešvariu, nes tai raupsų liga.
[26] Jei plaukų spalva nebus pasikeitusi ir sužeistoji vieta nebus įdubusi, bet bus neryški, uždarys jį septynioms dienoms
[27] ir apžiūrės septintą dieną. Jei dėmė odoje padidėtų, paskelbs jį nešvariu, nes tai raupsai.
[28] O jei baltumas pasiliks savo vietoje ir bus neryškus, tai yra tik nusideginimo žaizda; žmogus bus laikomas švariu.
[29] Jei kuriam vyrui ar moteriai atsirastų raupsai ant galvos ar ant smakro, jį apžiūrės kunigas.
[30] Jei žaizda bus įdubusi, plaukai pageltę ir plonesni negu paprastai, paskelbs nešvariu, nes tai yra galvos ir smakro raupsai.
[31] O jei matys, kad nesveikoji vieta neįdubusi ir plaukai natūralūs, uždarys septynioms dienoms
[32] ir septintą dieną vėl apžiūrės. Jei nesveikoji vieta nebus padidėjusi nė įdubusi, plaukai tos pačios spalvos,
[33] tai žmogaus galva bus nuskusta, išskyrus tą vietą, ir jis bus uždarytas kitoms septynioms dienoms.
[34] Jei septintą dieną pasirodys, kad viskas kaip buvo, paskelbs jį švariu. Jis, išplovęs savo drabužius, bus švarus.
[35] O jei, paskelbus jį švariu, nesveikoji vieta odoje padidės,
[36] kunigas daugiau nebetyrinės, nes aišku – žmogus nešvarus.
[37] Bet, jei nesveikoji vieta nebus padidėjusi ir plaukai bus natūralūs, aišku, kad žmogus pagijęs, ir paskelbs jį švariu.
[38] Jei kuriam vyrui ar moteriai atsirastų balta dėmė odoje,
[39] kunigas jį apžiūrės. Jei blizgantis odoje baltumas yra apytamsis, težino, kad tai ne raupsai, bet baltos spalvos taškas, – žmogus švarus.
[40] Jei kuriam vyrui slenka nuo galvos plaukai, jis tampa plikagalvis, bet yra švarus.

13 Iš 4,6
18 Iš 9,9; Iš 15,26
24 Iz 3,24

[41] Jei plaukai nuslinko nuo kaktos, jis pasidarė plikakaktis, bet švarus.
[42] O jei nuplikusi galva ar kakta pabalo ar paraudo,
[43] tai kunigas patikrinęs paskelbs jį raupsuotu.
[44] Jis serga raupsais ir yra nešvarus, kunigas paskelbs jį nešvariu; ant jo galvos raupsai.
[45] Raupsuotasis turi persiplėšti drabužį, atidengti galvą, burną laikyti uždengtą ir šaukti: 'Nešvarus, nešvarus!'
[46] Visą laiką, kol bus raupsuotas ir nešvarus, gyvens vienas už stovyklos.
[47] Jei vilnonis ar drobinis drabužis
[48] ar kailis, ar kas nors padaryta iš kailio
[49] turėtų baltos ar rausvos spalvos taškus, tie rūbai bus laikomi apkrėsti raupsais. Jie bus parodyti kunigui,
[50] kuris, juos apžiūrėjęs, uždarys septynioms dienoms.
[51] Jei kunigas, apžiūrėjęs septintą dieną, atras padidėjusias dėmes, tai bus raupsai. Jis pripažins tą drabužį nešvariu, nes ant jo yra plintantys raupsai.
[52] Todėl jis sudegins tą drabužį, nes tai yra plintantys raupsai.
[53] O jei matys tašką nepadidėjusį,
[54] lieps išplauti tą raupsuotą rūbą ir uždarys jį kitoms septynioms dienoms.
[55] Jei patikrinęs matys, kad jo pirmykštė išvaizda nesugrįžo, nors raupsai ir nepadidėjo, pripažins nešvariu ir sudegins, nes raupsai įsigraužė į apdaro paviršių.
[56] Jei, drabužį išplovus, raupsų vieta bus tamsesnė, ją atplėš ir atskirs nuo drabužio.

42 2 Krn 26,19
44 Iz 1,5
45 Kun 10,6; Kun 21,10; Iz 6,5; Iz 64,6; Rd 4,15; Ez 24,17.22; Mch 3,7; Lk 5,8
46 Sk 5,1-4; Sk 12,14; 2 Kar 7,3; 2 Kar 15,5; 2 Krn 26,21; Ps 38,11; Lk 17,12
51 Kun 14,44

14 SKYRIUS
2 Mt 8,2.4; Mk 1,40.44; Lk 5,12.14; Lk 17,14
4 Iš 12,22; Iš 25,4; Kun 14,6.49.51.52; Sk 19,6; Ps 51,7; Hbr 9,19
7 Sk 19,18.19; 2 Kar 5,10.14; Ps 51,2; Hbr 9,13.21; Hbr 12,24
8 Kun 11,25; Kun 13,5; Kun 13,6; Sk 5,2.3; Sk 8,7; Sk 12,14.15; 2 Krn 26,21; Ef 5,26; Hbr 10,22; Apr 1,5.6
9 Sk 19,19
10 Kun 2,1; Sk 15,4; Mt 8,4; Mk 1,44; Lk 5,14

[57] Bet, jei dėmės pasirodys tose vietose, kurios pirma buvo švarios, vadinasi, raupsai plinta; tuo atveju drabužis bus sudegintas.
[58] Jei dėmių nebeatsiras, išplaus drabužį antrą kartą ir jis bus švarus.
[59] Tai yra įstatymas apie raupsus vilnoniame ir drobiniame drabužyje, audiniuose ir kailio apdaruose, kada juos pripažinti švariais ir kada nešvariais".

14

Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] "Tai įstatymas raupsuotajam, kai jis paskelbiamas švariu. Jis bus atvestas pas kunigą,
[3] kuris turės išeiti iš stovyklos. Radęs jį išgijusį nuo raupsų,
[4] įsakys jam paimti du sveikus, švarius paukščius, kedro medžio, raudonų siūlų ir yzopo.
[5] Vieną paukštį kunigas lieps papjauti moliniame inde virš tekančio vandens,
[6] kitą gyvą kartu su kedro medžiu, raudonais siūlais ir yzopu padažys papjauto paukščio kraujyje
[7] ir juo pašlakstys septynis kartus apvalomąjį, kad būtų paskelbtas švariu. Gyvą paukštį paleis skristi į laukus.
[8] Po to žmogus išplaus savo drabužius, nusiskus plaukus ir apsiplaus vandeniu; taip apvalytasis įeis į stovyklą, bet savo palapinėn neis dar septynias dienas.
[9] Septintą dieną jis nusiskus galvos plaukus, barzdą ir antakius, dar kartą išplaus darbužius ir nusiplaus kūną.
[10] Aštuntą dieną ims du sveikus avinėlius, metinę avelę, duonos aukai tris dešimtąsias efos smul-

kių miltų, sumaišytų su aliejumi, ir vieną logą aliejaus.
[11] Apvalymo apeigas atliekąs kunigas pastatys jį ir visa tai Viešpaties akivaizdoje prie Susitikimo palapinės įėjimo.
[12] Po to ims avinėlį ir aukos jį už kaltę; ims taip pat aliejaus logą ir visa tai siūbuos Viešpaties akivaizdoje.
[13] Avinėlį papjaus šventoje vietoje, kur aukojama deginamoji auka ir auka už nuodėmę. Auka už nuodėmę ir auka už kaltę priklauso kunigui ir yra šventa.
[14] Kunigas, ėmęs aukos už kaltę kraują, pateps juo apvalomojo dešinę ausį ir dešinės rankos ir kojos nykščius.
[15] Iš aliejaus logo dalį įsipils į savo kairiosios rankos delną
[16] ir, padažęs jame dešinės rankos rodomąjį pirštą, pašlakstys Viešpaties akivaizdoje septynis kartus.
[17] Likusį kairės rankos delne aliejų išlies ant apvalomojo dešinės ausies, ant dešinės rankos ir kojos nykščių
[18] ir ant jo galvos. Ir kunigas sutaikins jį su Viešpačiu.
[19] Po to kunigas, atlikdamas sutaikinimą, aukos auką už nuodėmę ir deginamąją auką,
[20] padėdamas ją ant aukuro kartu su duonos auka; taip žmogus bus sutaikintas ir apvalytas.
[21] O jei jis neturtingas ir neišgali duoti minėtų dalykų, ims aukai už kaltę avinėlį, kad kunigas sutaikintų jį, dešimtą dalį efos smulkių miltų, sumaišytų su aliejumi, duonos aukai, logą aliejaus
[22] ir du balandžius ar du jaunus karvelius: vieną aukai už nuodėmę, o antrą deginamajai aukai.

12 Iš 29,22-24.26; Kun 5,6.18; Kun 6,6; Kun 14,19
13 Iš 29,11; Kun 1,5.11; Kun 2,3; Kun 4,4.24; Kun 6,24-30; Kun 7,6; Kun 7,7; Kun 21,22
14 Iš 29,20; Kun 8,23.24
16 Kun 4,6
18 Kun 4,26; Kun 5,6; Sk 15,28; Hbr 2,17
19 Kun 5,1.6; Kun 12,7; 2 Kor 5,21
20 Kun 14,8.9
21 Kun 5,7.11; Kun 12,8; Kun 27,8
22 Kun 12,8; Kun 15,14.15
23 Kun 14,10.11
24 Kun 14,12
25 Kun 14,14.17
30 Kun 14,22; Kun 15,14.15
32 Kun 14,10
34 Pr 12,7; Pr 13,17; Pr 17,8; Sk 32,22; Įst 7,1; Įst 32,49; Pat 3,33
35 Ps 91,9.10; Pat 3,33; Zch 5,4

[23] Visa tai jis atneš aštuntą savo apsivalymo dieną kunigui prie Susitikimo palapinės įėjimo Viešpaties akivaizdon.
[24] Kunigas, paėmęs avinėlį aukai už kaltę ir aliejų, pasiūbuos tai Viešpaties akivaizdoje.
[25] Papjovęs avinėlį, jo krauju pateps dešinę apvalomojo ausį, dešinės rankos ir kojos nykščius.
[26] Ir kunigas dalį aliejaus įsipils į savo kairės rankos delną,
[27] padažęs dešinės rankos pirštą, pašlakstys septynis kartus Viešpaties akivaizdoje,
[28] pateps dešinę apvalomojo ausį ir dešinės rankos bei kojos nykščius toje vietoje, kur buvo pateptą aukos už kaltę krauju.
[29] Likusią aliejaus dalį, esančią rankoje, išpils ant apvalomojo galvos, kad sutaikintų jį su Viešpačiu.
[30] Aukos taip pat vieną balandį ar jauną karvelį, – iš to, ką pajėgs gauti, –
[31] aukai už nuodėmę, o kitą – deginamajai aukai, ir duonos auką, sumaišytą su aliejumi.
[32] Tai auka nepasiturinčio raupsuotojo, kuris neišgali daugiau aukoti savo apsivalymui".
[33] Viešpats kalbėjo Mozei ir Aaronui:
[34] "Jei, įėjus į Kanaano žemę, kurią jums duosiu paveldėti, atsirastų raupsų liga namų sienose,
[35] jų savininkas privalo pranešti kunigui, kad, jo nuomone, raupsų liga yra jo namuose.
[36] Kunigas, prieš patikrindamas namus, ar jie raupsuoti, lieps išnešti iš jų viską, kad visi juose esą daiktai nebūtų sutepti. Paskui įeis ir apžiūrės namų raupsus.

[37] Pamatęs ant sienų įdubusius taškus žalsvos ar rausvos spalvos,
[38] išeis iš namų pro duris ir tuojau juos uždarys septynioms dienoms.
[39] Septintą dieną sugrįžęs, juos apžiūrės, ir, jei ras raupsus padidėjusius,
[40] lieps išlupti akmenis, ant kurių yra raupsai, ir juos išmesti už miesto suteptoje vietoje,
[41] namų vidaus sienas nugramdyti ir nuoskutas išpilti už miesto suteptoje vietoje,
[42] išluptųjų akmenų vietoje įdėti kitus ir namus ištepti moliu.
[43] Jei, išplėšus akmenis, nuskutus sienas ir moliu ištepus,
[44] kunigas pamatys vėl pasirodžiusius raupsus ir sienas taškuotas, reiškia raupsai yra pasilikę ir namai nešvarūs.
[45] Tokius namus sugriaus, o jų akmenis ir medžius išmes suteptoje vietoje už miesto.
[46] Kas įeitų į uždarytus namus, bus nešvarus iki vakaro;
[47] kas juose miegotų ar valgytų, plaus savo drabužius.
[48] Jei kunigas, įėjęs į namus, nepamatys po ištinkavimo išplitusių raupsų, paskelbs namus švariais.
[49] Jiems apvalyti ims du paukščius, kedro medžio ir raudonų siūlų bei yzopo.
[50] Papjovęs vieną paukštį moliniame inde virš tekančio vandens,
[51] ims kedro medį, yzopą, raudonų siūlų ir gyvą paukštį, padažys viską papjauto paukščio kraujyje ir tekančiame vandenyje ir apšlakstys namus septynis kartus.
[52] Paukščio kraujas, tekantis vanduo, kedro medis, yzopas bei raudoni siūlai ir gyvas paukštis apvalys namus.
[53] Gyvą paukštį jis išneš už miesto ir paleis skristi į laukus. Taip namas bus apvalytas.
[54] Tai yra įstatymas apie visokius raupsus ir piktšašius,
[55] raupsus drabužiuose ir namuose;
[56] randus, nušašimus, blizgančius taškus ir įvairius pakitimus,
[57] kad žinotumėte, kas švaru ar nešvaru. Tai yra įstatymas apie raupsus”.

44 Kun 13,51; Zch 5,4
46 Kun 11,24; Kun 15,5
47 Kun 14,8
49 Kun 14,4
53 Kun 14,20
54 Kun 13,30
55 Kun 13,47-52; Kun 14,34
56 Kun 13,2
57 Kun 11,47; Kun 20,25; Įst 24,8; Ez 44,23

15 SKYRIUS
2 Kun 22,4; Sk 5,2; 2 Sam 3,29
5 Kun 5,2; Kun 11,25; Kun 14,8.47; Kun 14,46; Kun 17,15
6 Kun 15,10; Įst 23,10
8 Sk 12,14

15

Viešpats kalbėjo Mozei ir Aaronui:
[2] “Paskelbkite izraelitams: ‘Vyras, turįs plūdimą iš savo kūno, yra nešvarus.
[3] Jis bus laikomas nešvariu, jei turi plūdimą iš savo kūno ar plūdimas susilaiko jo kūne, nes tai yra jo nešvara.
[4] Kiekvienas patalas, kur jis miegotų, ir vieta, kur sėdėtų, bus sutepta.
[5] Jei kas iš žmonių prisiliestų prie jo patalo, plaus savo drabužius, pats apsiplaus vandeniu ir bus nešvarus iki vakaro.
[6] Jei kas sėdėtų, kur anas sėdėjo, privalės išplauti savo drabužius, pats apsiplauti vandeniu ir bus nešvarus iki vakaro.
[7] Jei kas prisiliestų prie jo kūno, plaus savo drabužius, pats apsiplaus vandeniu ir bus nešvarus iki vakaro.
[8] Jei toks žmogus spjautų ant nesutepto, tas plaus savo rūbus, apsiplaus vandeniu ir bus nešvarus iki vakaro.
[9] Balnas, ant kurio jis sėdėtų, bus suteptas.
[10] Kas paliestų ką nors, kas buvo po juo, bus nešvarus iki vakaro.

Kas neštų tokius daiktus, plaus savo drabužius, pats apsiplaus vandeniu ir bus nešvarus iki vakaro.
[11] Prie ko jis prisiliestų nenusiplovęs rankų, tas plaus savo rūbus, apsiplaus vandeniu ir bus nešvarus iki vakaro.
[12] Molinis indas, prie kurio prisiliestų suteptasis, turi būti sudaužytas, medinis gi indas bus išplautas vandeniu.
[13] Kai turintis plūdimą iš savo kūno pasveiksta, suskaičiuos septynias dienas apsivalymui, išsiplaus drabužius, nusimaudys tekančiame vandenyje ir bus švarus.
[14] Aštuntą dieną ims du balandžius arba du jaunus karvelius ir, atėjęs Viešpaties akivaizdon prie Susitikimo palapinės įėjimo, paduos juos kunigui.
[15] Tas vieną aukos kaip auką už nuodėmę, o kitą – kaip deginamąją auką ir sutaikins jį Viešpaties akivaizdoje, kad būtų apvalytas nuo ligos.
[16] Vyras, kuriam išsilieja sėkla, apsiplaus vandeniu visą kūną ir bus nešvarus iki vakaro.
[17] Jis plaus vandeniu drabužį ar kailį, ant kurio pateko sėkla, ir visa tai bus sutepta iki vakaro.
[18] Moteris, su kuria jis miegotų, kai jam išsilieja sėkla, apsiplaus vandeniu ir bus nešvari iki vakaro.
[19] Moteris, turinti mėnesines, bus atskirta septynioms dienoms. Kiekvienas, kas prie jos prisiliestų, bus nešvarus iki vakaro.
[20] Ir visa, ant ko ji gulėtų arba sėdėtų tomis dienomis, bus sutepta.
[21] Kas prisiliestų prie jos patalo, plaus savo rūbus, pats apsiplaus vandeniu ir bus nešvarus iki vakaro.
[22] Jei kas nors prisiliestų prie bet kurio daikto, ant kurio ji sėdėjo, plaus savo rūbus, pats apsiplaus vandeniu ir bus nešvarus iki vakaro.
[23] Jei kas paliestų tai, kas buvo ant jos patalo ar vietą, kur ji sėdėjo, bus nešvarus iki vakaro.
[24] Jei miegotų su ja vyras ir ant jo patektų jos nešvarumų, jis bus nešvarus septynias dienas; ir patalas, ant kurio jis miegotų, bus irgi suteptas.
[25] Moteris, kraujuojanti ilgesnį laiką ne mėnesinių metu arba kuriai mėnesinės užsitęsia ilgiau negu įprasta, bus nešvari visą tą laiką.
[26] Patalas, ant kurio ji miegotų, ir tai, ant ko ji atsisėstų, bus sutepta.
[27] Kas prie jų prisiliestų, plaus savo rūbus, pats nusiplaus vandeniu ir bus nešvarus iki vakaro.
[28] Jei kraujavimas sustotų, po septynių dienų ji bus švari.
[29] Aštuntą dieną ji paims du balandžius arba du jaunus karvelius ir atneš kunigui prie Susitikimo palapinės įėjimo.
[30] Tas vieną aukos kaip auką už nuodėmę, o kitą – kaip deginamąją auką ir sutaikins ją Viešpaties akivaizdoje dėl plūdimo nešvaros'.
[31] Judu mokysite izraelitus saugotis susitepimo, kad nemirtų dėl savo nešvarumo ir kad nesuteptų mano palapinės.
[32] Tai yra įstatymas tam, kuris turi plūdimą iš savo kūno, tam, kuriam išsilieja sėkla ir jį sutepa,
[33] moteriai, turinčiai mėnesinį plūdimą, vyrui ar moteriai, turintiems

12 Kun 6,28; Kun 11,32.33
13 Kun 14,8; Kun 15,28; Sk 19,11.12
14 Kun 14,22.23.30.31
15 Kun 14,19.31; Kun 14,30.31
16 Kun 22,4; Įst 23,10.11
18 Iš 19,15; 1 Sam 21,4; 1 Kor 6,18
19 Kun 12,2
24 Kun 18,19; Kun 20,18
25 Mt 9,20; Mk 5,25; Lk 8,43
28 Kun 15,13-15
30 Kun 5,7
31 Sk 5,3; Sk 19,13.20; Įst 24,8
32 Kun 15,2; Kun 15,16
33 Kun 15,19; Kun 15,24; Kun 15,25

plūdimą, ir tam, kuris guli prie nešvarios moters".

16 Mirus dviem Aarono sūnums kai jie artinosi prie Viešpaties su svetima ugnimi, Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] "Sakyk savo broliui Aaronui, kad neitų bet kada į Švenčiausiąją, už uždangos, prie dangčio, esančio ant skrynios, kad nenumirtų, nes Aš pasirodysiu debesyje virš dangčio.
[3] Prieš įeidamas jis privalo aukoti veršį aukai už nuodėmę ir aviną deginamajai aukai.
[4] Jis apsivilks drobine tunika, užsimaus drobines kelnes, apsijuos drobine juosta, ant galvos užsidės drobinį gobtuvą. Šitie apdarai yra šventi. Prieš apsivilkdamas apsiplaus kūną.
[5] Jis ims iš izraelitų du ožius aukai už nuodėmę ir aviną deginamajai aukai.
[6] Aaronas aukos veršį aukai už savo nuodėmę ir sutaikins save ir savo namus.
[7] Jis pastatys du ožius Viešpaties akivaizdoje prie Susitikimo palapinės įėjimo
[8] ir, mesdamas burtus, skirs vieną Viešpačiui, o antrą – išvarymui.
[9] Kuriam kris burtas Viešpačiui, tą aukos už nuodėmę;
[10] kuris gi skirtas išvarymui, tą statys gyvą Viešpaties akivaizdoje, kad atliktų ant jo sutaikinimą ir išvarytų jį į dykumą.
[11] Kai Aaronas paaukos veršį už savo ir savo šeimos nuodėmę,
[12] jis ims smilkytuvą, kurį pripildys aukuro žarijomis, į saują paims sumaišytų smilkalų ir, įėjęs į Švenčiausiąją,

16 SKYRIUS
1 Kun 10,1.2
2 Iš 25,21.22; Iš 30,10; Iš 40,34
3 Kun 4,3; Hbr 9,7.12.24.25
4 Iš 28,39.42.43; Iš 30,20
5 Kun 4,14
6 Hbr 5,3; Hbr 7,27.28; Hbr 9,7
10 1 Jn 2,2
11 Hbr 7,27; Hbr 9,7
12 Iš 30,34-38; Kun 10,1
13 Iš 25,21; Iš 28,43; Iš 30,7.8
14 Kun 4,6.17; Hbr 9,25; Hbr 10,4
15 Hbr 2,17; Hbr 6,19; Hbr 7,27; Hbr 9,3.7.12
16 Iš 29,36; Iš 30,10
17 Lk 1,10
18 Iš 29,36
19 Ez 43,20
21 Kun 5,5; Kun 26,40; Iz 53,6
22 Kun 14,7; Iz 53,6.11.12
23 Ez 42,14; Ez 44,19

[13] užpils ant ugnies smilkalų Viešpaties akivaizdoje, kad kvapūs dūmai apdengtų Liudijimo skrynios dangtį ir kad jis nemirtų.
[14] Tuomet ims veršio kraują ir savo pirštu septynis kartus pašlakstys prieš dangtį ir septynis kartus ant jo.
[15] Paskui aukos ožį už tautos nuodėmę, įneš jo kraują už uždangos, pašlakstys juo septynis kartus prieš dangtį ir septynis kartus ant jo, kaip tai darė su veršio krauju.
[16] Taip bus apvalyta Švenčiausioji nuo izraelitų nešvarumo, jų nusikaltimų ir visų nuodėmių. Tą patį darys ir Susitikimo palapinei, kuri stovi tarp jų palapinių.
[17] Nė vieno žmogaus neturi būti Susitikimo palapinėje, kai kunigas įeina į Švenčiausiąją atlikti sutaikinimo dėl savęs, savo šeimos ir viso Izraelio.
[18] Aaronas, išėjęs prie aukuro, esančio kieme, apvalys jį, veršio ir ožio krauju patepdamas aukuro ragus
[19] ir pašlakstydamas aukurą krauju septynis kartus. Taip jį apvalys nuo izraelitų nešvarumo ir pašventins.
[20] Kai baigs Švenčiausiosios, Susitikimo palapinės ir aukuro apvalymą, atves gyvąjį ožį
[21] ir, uždėjęs jam ant galvos abi rankas, išpažins visas izraelitų nedorybes, visus jų nusikaltimus ir nuodėmes, sukraudamas jas ant ožio galvos. Tada tam skirtas asmuo išves ožį į dykumą.
[22] Ir ožys išneš visus jų nusikaltimus ant savęs į negyvenamas vietoves ir bus paleistas dykumoje.
[23] Aaronas sugrįš į Susitikimo palapinę, nusivilks apdarus, ku-

riais buvo apsirengęs, įeidamas į Švenčiausiąją, ir, juos ten palikęs,
[24] nuplaus savo kūną šventoje vietoje ir apsivilks savo rūbais. Po to išėjęs aukos savo ir tautos deginamąją auką, atlikdamas sutaikinimą už save ir tautą.
[25] Jis degins ant aukuro aukos už nuodėmę taukus.
[26] O tas, kuris išvedė išvarymo ožį, plaus savo drabužius ir kūną vandeniu ir tik po to įeis į stovyklą.
[27] Veršį ir ožį, kurie buvo paaukoti už nuodėmę ir kurių kraujas buvo įneštas į Švenčiausiąją sutaikinimui, išgabens už stovyklos ir viską sudegins: odas, mėsą ir mėšlą.
[28] O tas, kuris tai atliks, plaus savo drabužius ir kūną vandeniu ir tik po to įeis į stovyklą.
[29] Tai yra jums amžinas įstatymas. Septinto mėnesio dešimtą dieną varginsite savo sielas ir jokio darbo nedirbsite nei jūs, nei tarp jūsų gyveną ateiviai.
[30] Ta diena bus jūsų sutaikinimo ir apsivalymo diena nuo visų nuodėmių Viešpaties akivaizdoje.
[31] Tai yra sabatas poilsiui; jūs varginsite savo sielas, vykdydami amžinąjį įstatymą.
[32] Jus sutaikins kunigas, pateptas ir pašventintas eiti kunigo tarnystę vietoje savo tėvo. Jis apsivilks drobiniais rūbais, šventaisiais apdarais,
[33] apvalys Švenčiausiąją, Susitikimo palapinę ir aukurą, taip pat sutaikins kunigus ir visą tautą.
[34] Tai bus jums amžinas įstatymas, kad Izraelio vaikai būtų sutaikinti dėl visų savo nuodėmių vieną kartą per metus”. Jis atliko viską, ką Viešpats buvo įsakęs Mozei.

25 Kun 1,8; Kun 4,10
26 Kun 15,5
27 Hbr 13,11
29 Kun 23,27-32
30 Jer 33,8
31 Kun 23,27.32
32 Iš 29,29.30; Kun 4,3.5.16; Kun 21,10
34 Kun 23,31; Hbr 9,7.25.28

17 SKYRIUS

3 Įst 12,5.15.21
4 Rom 5,13
5 Įst 12,1-27
6 Kun 3,2; Sk 18,17
7 Įst 32,17; Ez 23,8
8 Kun 1,2.3; Kun 18,26
9 Kun 14,23
10 Pr 9,4; Kun 20,3.5.6
11 Pr 9,4; Mt 26,28; Hbr 9,22

17

Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] “Sakyk Aaronui, jo sūnums ir visiems izraelitams: ‘Taip sako Viešpats:
[3] ‘Kiekvienas izraelitas, kuris papjautų jautį, avį ar ožką stovykloje ar už stovyklos
[4] ir neaukotų aukos Viešpačiui prie palapinės įėjimo, bus kaltas, nes praliejo kraują. Jis bus išnaikintas iš savo tautos.
[5] Todėl izraelitai savo gyvulius, užuot pjovę juos lauke, privalo atvesti pas kunigą, kad jie būtų pašvęsti Viešpačiui prie Susitikimo palapinės įėjimo, ir juos aukoti Viešpačiui kaip padėkos auką.
[6] Kunigas išlies kraują ant Viešpaties aukuro prie Susitikimo palapinės įėjimo ir sudegins taukus, kad būtų malonus kvapas Viešpačiui’.
[7] Tuo būdu izraelitai nebeaukos daugiau savo aukų piktosioms dvasioms. Tai bus amžinas įstatymas jiems ir jų palikuonims.
[8] Jiems sakyk, kad kiekvienas izraelitas ar ateivis, gyvenantis tarp jūsų, kuris aukotų deginamąją ar kitokią auką
[9] ir jos neatvestų prie Susitikimo palapinės įėjimo paaukoti Viešpačiui, bus išnaikintas iš savo tautos.
[10] Jei kas iš izraelitų ar gyvenančių tarp jūsų ateivių valgytų kraują, Aš atgręšiu savo veidą į jį ir jį išnaikinsiu iš jo tautos.
[11] Kūno gyvybė yra kraujyje; Aš jums jį daviau, kad juo ant aukuro atliktumėte sutaikinimą už sa-

vo sielas, nes kraujas sutaikina sielą.
[12] Todėl įsakau izraelitams, kad niekas iš jūsų nė iš ateivių, gyvenančių tarp jūsų, nevalgytų kraujo.
[13] Jei izraelitas ar ateivis pagautų medžiodamas kokį žvėrį ar paukštį, kuriuos leista valgyti, teišlieja jo kraują ant žemės ir jį pakasa,
[14] nes kiekvieno kūno gyvybė yra kraujyje; todėl įsakau izraelitams nevalgyti kraujo iš jokio kūno. Kas jį valgys, bus išnaikintas.
[15] Kas iš vietinių gyventojų ar ateivių valgytų pastipusį ar žvėries sudraskytą, plaus savo drabužius ir pats apsiplaus vandeniu; jis bus nešvarus iki vakaro, o po to bus švarus,
[16] bet, jei neplaus savo drabužio ir kūno, nešios savo kaltę' ".

18

Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] "Aš esu Viešpats, jūsų Dievas.
[3] Nesielkite, kaip elgiasi egiptiečiai, tarp kurių jūs gyvenote, ir nesilaikykite papročių Kanaano šalies, kurion jus įvesiu, nevaikščiokite pagal jų nuostatus.
[4] Vykdykite mano paliepimus ir pagal mano nuostatus elkitės. Aš esu Viešpats, jūsų Dievas.
[5] Laikykitės mano įstatymų ir paliepimų, kuriuos vykdydamas žmogus bus gyvas. Aš esu Viešpats.
[6] Nesiartinkite prie artimo giminaičio, kad atidengtumėte jo nuogumą. Aš esu Viešpats.
[7] Neatidenk savo tėvo nei motinos nuogumo. Ji yra tavo motina – tu neturi atidengti jos nuogumo.
[8] Neatidenk savo tėvo žmonos nuogumo, nes tai yra tavo tėvo nuogumas.
[9] Neatidenk nuogumo savo sesers, kuri yra tavo tėvo ar motinos duktė, gimusi namie ar kur kitur.
[10] Neatidenk savo sūnaus dukros ar dukters dukros nuogumo, nes tai tavo paties nuogumas.
[11] Neatidenk nuogumo savo tėvo žmonos dukros, kurią ji pagimdė tavo tėvui, nes ji yra tavo sesuo.
[12] Neatidenk savo tėvo sesers nuogumo, nes tai yra tavo tėvo artima giminaitė.
[13] Neatidenk savo motinos sesers nuogumo, nes tai tavo motinos artima giminaitė.
[14] Neatidenk savo dėdės žmonos nuogumo, nes ji yra tavo teta.
[15] Neatidenk savo sūnaus žmonos nuogumo.
[16] Neatidenk savo brolio žmonos nuogumo, nes tai tavo brolio nuogumas.
[17] Neatidenk nuogumo moters ir jos dukros arba jos sūnaus dukros, nes jie yra jos artimi giminaičiai; tai nusikaltimas.
[18] Neimk savo žmonos sesers į suguloves ir neatidenk jos nuogumo žmonai gyvai esant.
[19] Nesiartink prie moters, turinčios mėnesines, kad atidengtum jos nuogumą.
[20] Nesigulk su savo artimo žmona, kad susiterštum su ja.
[21] Neaukok savo vaikų sudeginti Molechui ir neišniekink mano vardo, nes Aš esu Viešpats.
[22] Nesugulk su vyru kaip su moterimi, nes tai pasibjaurėjimas.
[23] Nesantykiauk su gyvuliu save suteršdamas, ir moteris neturi stotis prieš gyvulį, kad su juo santykiautų, nes tai iškrypimas.

13 Kun 7,26; Įst 12,16.24; Ez 24,7
14 Pr 9,4
15 Iš 22,31; Kun 11,25; Kun 15,5
16 Kun 5,1

18 SKYRIUS
2 Iš 6,7
3 Kun 18,24-30; Kun 20,23; Ez 20,7.8
4 Ez 20,19
8 Pr 35,22
9 Įst 27,22
12 Kun 20,19
14 Kun 20,20
17 Kun 20,14
18 1 Sam 1,6.8
19 Kun 15,24; Kun 20,18; Ez 18,6
20 Kun 20,10; Pat 6,25-33
21 Kun 20,2-5; 1 Kar 11,7.33; 2 Kar 16,3
22 Kun 20,13
23 Iš 22,19

24 Nesusitepkite minėtais būdais, nes taip susitepė tautos, kurias Aš išvarau nuo jūsų.
25 Kraštas buvo suteptas. Aš užtrauksiu jų nusikaltimus ant jų, ir kraštas išvems savo gyventojus.
26 Jūs ir tarp jūsų pasiliekantys ateiviai laikykitės mano įstatymų ir įsakymų ir nedarykite nė vienos minėtų bjaurysčių.
27 Visas tas bjaurystes darė krašto gyventojai, gyvenę pirma jūsų, ir jį sutepė.
28 Saugokitės, kad kraštas ir jūsų neišspjautų, jei jį suteršite, kaip išspjovė pirma jūsų buvusias tautas.
29 Kiekvienas žmogus, kuris darytų bet kurią iš tų bjaurysčių, bus išnaikintas iš savo tautos.
30 Laikykitės mano nuostatų. Nedarykite to, ką darė pirma jūsų gyvenusieji. Aš esu Viešpats, jūsų Dievas".

19

Viešpats kalbėjo Mozei:
2 "Sakyk visam Izraeliui: 'Būkite šventi, nes Aš, Viešpats, jūsų Dievas, esu šventas.
3 Kiekvienas turi gerbti savo tėvą ir motiną. Laikykitės mano sabato. Aš esu Viešpats, jūsų Dievas.
4 Nesikreipkite į stabus ir nelieskite sau dievų. Aš esu Viešpats, jūsų Dievas.
5 Jei aukosite padėkos auką Viešpačiui, aukokite ją laisva valia.
6 Auką suvalgykite tą pačią dieną. Leidžiama ją valgyti ir antrą dieną, o kas liks trečiai dienai, sudeginkite.
7 Jei kas ją valgytų trečią dieną, nusikals ir auka bus Dievo nepriimta.
8 Jis bus kaltas, nes sutepė Viešpačiui skirtą auką. Toks žmogus bus išnaikintas iš jo tautos.
9 Pjaudamas savo žemės javus, jų nekirsk iki pat lauko krašto ir nerink nukritusių varpų.
10 Taip pat ir vynuogyne nenuskink paliktų uogų. Jos telieka beturčiams ir ateiviams. Aš esu Viešpats, jūsų Dievas.
11 Nevokite. Nemeluokite. Neapgaudinėkite vieni kitų.
12 Neprisiekite neteisingai mano vardu ir nesutepkite savo Dievo vardo. Aš esu Viešpats.
13 Nespauskite ir neišnaudokite savo artimo. Samdinio algos nesulaikykite iki ryto.
14 Nekeikite kurčio ir nedėkite kliūties aklajam ant kelio, bet bijokite Dievo, nes Aš esu Viešpats.
15 Teisme teiskite teisingai, neatsižvelgdami, ar tai beturtis, ar žymus asmuo.
16 Neliežuvaukite, vaikščiodami tarp savųjų. Netykokite savo artimo kraujo. Aš esu Viešpats.
17 Nelaikykite širdyje neapykantos prieš savo brolį. Sudrauskite savo artimą, kad jums nebūtų nuodėmės dėl jo.
18 Nekeršykite ir atleiskite savo artimui. Mylėkite savo artimą kaip patys save. Aš esu Viešpats.
19 Laikykitės mano įstatymų. Neleiskite apsivaisinti skirtingos rūšies gyvuliams. Savo lauko neapsėkite mišria sėkla. Nedėvėkite drabužio, austo iš vilnų ir linų.
20 Jei vyras gulėtų su verge, kuri yra pažadėta vyrui, bet dar neišpirkta, abu bus nuplakti, bet neužmušti, nes ji nebuvo laisva.
21 Už savo kaltę jis atves Viešpačiui aviną prie Susitikimo palapinės.

24 Įst 18,12; Mt 15,18-20
25 Kun 18,28; Kun 20,22; Sk 35,33.34; Jer 5,9
26 Kun 18,5.30
28 Jer 9,19
30 Kun 18,2; Kun 18,3; Kun 22,9

19 SKYRIUS
2 Kun 11,44; Kun 20,7.26
3 Iš 16,23; Iš 20,8; Iš 20,12; Iš 31,13
4 Iš 20,4; Iš 34,17
5 Kun 7,16
9 Įst 24,19-22
11 Iš 20,15.16; Ef 4,25
12 Kun 18,21; Įst 5,11
13 Iš 22,7-15.21-27; Įst 24,15
14 Įst 27,18
15 Iš 23,3.6; Įst 16,19
16 1 Kar 21,7-19; Pat 11,13; Pat 18,8; Pat 20,19
17 Mt 18,15; 1 Jn 2,9.11; 1 Jn 3;15
18 Įst 32,35; Mk 12,31
20 Įst 22,23-27

[22] Kunigas sutaikins jį su Viešpačiu, už jo nuodėmę paaukodamas aviną aukai už kaltę, ir jam bus atleista nuodėmė, kuria jis nusidėjo.
[23] Kai įeisite į žemę ir pasodinsite vaismedžių, pirmųjų trejų metų vaisiai bus jums sutepti, jų nevalgysite;
[24] ketvirtaisiais metais visi vaisiai bus pašvęsti Viešpaties garbei.
[25] Penktaisiais gi metais skinsite ir valgysite vaisius. Aš esu Viešpats, jūsų Dievas.
[26] Nevalgykite kraujo. Nežyniaukite ir neburkite.
[27] Nekirpkite plaukų aplink galvą ir nekarpykite barzdos.
[28] Mirusio atminimui nedarykite įrėžimų nei kitokių vaizdų ar ženklų savo kūne. Aš esu Viešpats.
[29] Neparduokite savo dukterų būti paleistuvėmis, kad nesuteptumėte žemės ir ji netaptų pilna bjaurių nusikaltimų.
[30] Laikykitės mano sabatų ir gerbkite šventyklą. Aš esu Viešpats.
[31] Nesikreipkite į mirusiųjų dvasių iššaukėjus ir nieko nesiteiraukite žynių, kad per juos nesusiteptumėte. Aš esu Viešpats, jūsų Dievas.
[32] Atsistokite prieš žilą galvą, gerbkite senus žmones, bijokite savo Dievo. Aš esu Viešpats.
[33] Neišnaudokite jūsų krašte gyvenančių ateivių.
[34] Tegyvena jie tarp jūsų kaip vietiniai; mylėkite juos kaip patys save, nes ir jūs buvote ateiviai Egipto žemėje. Aš esu Viešpats, jūsų Dievas.
[35] Būkite teisingi teisme, matuodami, sverdami ir seikėdami.
[36] Naudokite teisingus svarsčius ir teisingas svarstykles, teisingą efą ir hiną. Aš esu Viešpats, jūsų Dievas, kuris jus išvedžiau iš Egipto žemės.
[37] Laikykitės visų mano įstatymų bei nuostatų ir juos vykdykite. Aš esu Viešpats' ".

20

Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] "Sakyk izraelitams: 'Jei izraelitas ar ateivis, gyvenantis Izraelyje, aukotų vaiką Molechui, bus baudžiamas mirtimi: krašto žmonės užmuš jį akmenimis.
[3] Aš atgręšiu savo veidą į jį ir išnaikinsiu jį iš jo tautos, nes jis, duodamas savo vaiką Molechui, sutepė mano šventyklą ir paniekino mano šventą vardą.
[4] Jei krašto žmonės, apsimesdami nežiną, paleistų žmogų, aukojusį vaiką Molechui, ir nenorėtų jo užmušti,
[5] Aš bausiu jį, jo šeimą ir visus, kurie pritarė jo paleistuvystei su Molechu, – išnaikinsiu juos iš jų tautos.
[6] Jei kas kreiptųsi į mirusiųjų dvasių iššaukėjus bei žynius ir su jais paleistuvautų, Aš atsigręšiu į juos ir išnaikinsiu iš jų tautos.
[7] Pasišventinkite ir būkite šventi, nes Aš esu Viešpats, jūsų Dievas.
[8] Laikykitės mano įsakymų ir vykdykite juos. Aš esu Viešpats, kuris darau jus šventus.
[9] Kas keiktų savo tėvą ar motiną, bus mirtim nubaustas; jis keikė tėvą ar motiną ir jo kraujas yra ant jo.
[10] Kas svetimautų su kito moterimi, su savo artimo žmona, abu – svetimautojas ir svetimautoja – bus baudžiami mirtimi.

28 Jer 16,6
29 Įst 22,21; Įst 23,17.18
30 Kun 26,2
31 Kun 20,6.27
32 Kun 19,14; 1 Tim 5,1
33 Iš 22,21
34 Iš 12,48; Įst 10,19
36 Įst 25,13-15
37 Kun 18,4.5

20 SKYRIUS

2 Kun 18,2; Kun 18,21; Įst 17,2-5
3 Kun 17,10
6 Kun 19,31
7 Kun 19,2
8 Iš 31,13; Kun 19,19.37
9 Iš 21,17; 2 Sam 1,16
10 Iš 20,14

[11] Jei kas sugultų su savo pamote, abu turi mirti; jie patys kalti dėl savo mirties.
[12] Jei kas sugultų su savo marčia, abu turi mirti, nes tai iškrypimas; jų kraujas yra ant jų.
[13] Jei vyras sugultų su vyru kaip su moterimi, abu bjauriai nusikalstų ir abu turi mirti.
[14] Jei kas, vedęs dukterį, vestų dar ir jos motiną, padarytų didelį nusikaltimą. Toks asmuo bus sudegintas kartu su abiem moterim, kad tarp jūsų nebūtų tokių nusikaltimų.
[15] Kas paleistuvautų su gyvuliu, bus pasmerktas mirti; gyvulį taip pat užmuškite.
[16] Jei moteris paleistuvautų su gyvuliu, ji bus užmušta akmenimis kartu su gyvuliu; jos kraujas bus ant jos.
[17] Jei kas imtų savo seserį, savo tėvo ar motinos dukterį ir matytų jos nuogumą ir ji matytų jo nuogumą, abu bus padarę bjaurų nusikaltimą; jie bus išnaikinti savo tautos akivaizdoje; jie patys atsakys už savo kaltę.
[18] Kas sugultų su moterimi jos mėnesinių metu, abu bus išnaikinti iš savo tautos.
[19] Neatidenk nuogumo savo tėvo ar motinos sesers. Kas taip daro, nusikalsta ir abu bus nubausti.
[20] Jei žmogus sugultų su savo dėdės žmona – jis atidengtų dėdės nuogumą; abu bus baudžiami už savo nuodėmę – jie mirs bevaikiai.
[21] Jei vyras paimtų savo brolio žmoną, tai bjauru, nes jis atidengė savo brolio nuogumą, – jie mirs bevaikiai.
[22] Laikykitės mano įstatymų ir įsakymų ir juos vykdykite, kad jūsų neišspjautų žemė, kurioje apsigyvensite.
[23] Nesielkite pagal papročius tautų, kurias išvarysiu iš to krašto. Jie visa tai darė, ir Aš jais pasibjaurėjau.
[24] Jums gi sakau: paveldėkite jų žemę, kurią jums duosiu, žemę, plūstančią pienu ir medumi. Aš, Viešpats, jūsų Dievas, kuris jus išskyriau iš kitų tautų.
[25] Tad skirkite švarų gyvulį nuo nešvaraus ir švarų paukštį nuo nešvaraus, kad nesusiteptumėte gyvuliais, paukščiais ir visais gyviais, krutančiais žemėje, kuriuos jums nurodžiau esant nešvarius.
[26] Jūs privalote būti man šventi, nes Aš esu šventas Viešpats. Aš jus išskyriau iš kitų tautų, kad būtumėte mano.
[27] Vyras ar moteris, kurie užsiima mirusiųjų dvasių iššaukimu ir žyniavimu, turi mirti; juos užmuškite akmenimis; jie patys kalti dėl savo mirties' ".

21

Viešpats kalbėjo Mozei: "Sakyk Aarono sūnums, kunigams, kad jie nesusiteptų savo mirusiu tautiečiu,
[2] nebent būtų artimi giminės, tai yra: tėvas, motina, sūnus, duktė ar brolis
[3] ir netekėjusi sesuo, kuri yra jam artima.
[4] Jis neturi susitepti, nes jis yra vyresnysis savo tautoje.
[5] Kunigai neskus savo galvos nei barzdos ir neraižys savo kūno.
[6] Jie turi būti šventi savo Dievui ir nesutepti savo Dievo vardo, nes jie aukoja man smilkalus ir

11 Kun 18,7.8
12 Kun 18,15
13 Kun 18,22
14 Kun 18,17
15 Kun 18,23
17 Kun 18,9
18 Kun 15,24; Kun 18,19
19 Kun 18,12; Kun 18,13
20 Kun 18,14
21 Kun 18,16
22 Kun 18,25.28; Kun 18,26; Kun 19,37
23 Kun 18,3.24; Įst 9,5
24 Iš 3,17; Iš 6,8; Iš 13,5; Iš 19,5; Iš 33,1-3; Iš 33,16
25 Kun 10,10; Kun 11,1-47; Kun 11,43
26 Kun 19,2
27 Kun 19,31

21 SKYRIUS
1 Ez 44,25
5 Įst 14,1
6 Iš 22,31; Kun 3,11; Iz 52,11

duonos auką, todėl privalo būti šventi.
7 Jiems draudžiama vesti paleistuvę ir išsiskyrusią, kadangi jie yra pašvęsti man
8 ir aukoja padėtinę duoną. Jie turi būti šventi, nes Aš esu šventas Viešpats, kuris jus darau šventus.
9 Jei kunigo duktė paleistuvautų ir tuo suteptų savo tėvo vardą, bus sudeginta.
10 Vyriausiasis kunigas, ant kurio galvos išlieta patepimo aliejaus ir kuris įšventintas kunigystei bei apvilktas šventais apdarais, nenudengs savo galvos, nepersiplėš drabužių
11 ir neprisilies prie jokio mirusio, net prie savo tėvo ar motinos.
12 Jis neišeis iš šventyklos ir nesuteps jos, nes yra pateptas šventu aliejumi; Aš esu Viešpats.
13 Jis turi vesti mergaitę.
14 Jis negali vesti našlės, išsiskyrusios, paniekintos nei paleistuvės, bet tik mergaitę iš savo tautos,
15 kad nesuterštų savo giminės kraujo, nes Aš, Viešpats, jį pašventinu".
16 Viešpats kalbėjo Mozei:
17 "Sakyk Aaronui, kad, jei kas nors iš jo palikuonių turi trūkumų, tegul nesiartina prie Dievo, kad aukotų Jam duoną.
18 Jeigu jis yra aklas, raišas, iškreiptu veidu ar nesveikų sąnarių
19 ar yra sulaužyta jo ranka arba koja,
20 ar kuprotas, ar neūžauga, ar sergąs akių liga, ar šašuotas, ar niežuotas, ar eunuchas, –
21 nė vienas iš kunigo Aarono palikuonių, turintis trūkumų, nesiartins aukoti Viešpačiui,
22 tačiau valgys maistą, aukojamą šventykloje, šventą ir labai šventą.
23 Bet jis neis į Švenčiausiąją ir nesiartins prie aukuro, nes turi trūkumų, kad nesuteptų mano šventyklos. Aš esu Viešpats, kuris juos pašventinu".
24 Mozė tai paskelbė Aaronui, jo sūnums ir visam Izraeliui.

22

Viešpats kalbėjo Mozei:
2 "Sakyk Aaronui ir jo sūnums, kad jie pagarbiai laikytų daiktus, kurie pašvęsti aukai, ir nesuteptų jų. Aš esu Viešpats.
3 Sakyk jiems ir jų palikuonims: 'Jei kuris būdamas nešvarus paliestų tai, kas izraelitų pašvęsta aukoti Viešpačiui, bus išnaikintas iš Viešpaties akivaizdos. Aš esu Viešpats.
4 Kas iš Aarono palikuonių būtų raupsuotas ar nešvarus, nevalgys to, kas man pašvęsta, iki apsivalys. Kas prisiliestų prie mirusio arba prie turėjusio sėklos išsiliejimą,
5 arba prie šliaužiančio gyvio, arba kurio kito nešvaraus dalyko, kurio prisilietimas sutepa,
6 bus nešvarus iki vakaro ir nevalgys pašvęstųjų valgių, kol neapsiplaus vandeniu.
7 Nusileidus saulei, bus švarus ir galės valgyti pašvęstą maistą, nes tai jo maistas.
8 Jiems nevalia valgyti nugaišusio nei žvėries sudraskyto gyvulio, nes jais susiteps. Aš esu Viešpats.
9 Tegu jie laikosi mano įsakymų, kad nenusikalstų ir nemirtų. Aš esu Viešpats, kuris juos pašventinu.
10 Joks ateivis nevalgys švento

7 Įst 24,1.2; Ez 44,22
8 Kun 8,12.30; Kun 11,44.45
9 Įst 22,21
10 Kun 8,12; Kun 10,6.7
11 Sk 19,14
12 Iš 29,6.7; Kun 10,7
18 Kun 22,19-25; Kun 22,23
23 Kun 16,2; Kun 21,12

22 SKYRIUS
2 Iš 28,38; Kun 16,19; Kun 18,21; Kun 25,10; Sk 6,3; Sk 18,32; Įst 15,19
3 Kun 7,20.21; Sk 19,13
4 Kun 11,24-28.39.40; Kun 14,2; Kun 15,2; Kun 15,13; Kun 15,16.17; Sk 5,2; Sk 19,11
5 Kun 11,23-28; Kun 15,7.19
6 Kun 15,5
7 Kun 21,22; Sk 18,11.13
8 Iš 22,31; Kun 7,24; Kun 11,39.40; Kun 17,15; Ez 44,31
9 Iš 28,43; Kun 18,30; Kun 22,16; Sk 18,22
10 Iš 29,33; Kun 22,13;

maisto; jo nevalgys taip pat kunigo įnamis ir samdinys.
[11] Bet kunigo vergas, pirktas už pinigus arba gimęs jo namuose, galės jį valgyti.
[12] Jei kunigo duktė ištekės ne už kunigo, ji nevalgys švento maisto.
[13] Bet, jei ji liktų našlė ar išsiskirtų ir neturėtų vaikų, sugrįžusi į savo tėvo namus, valgys tą maistą, kaip tai darydavo būdama mergaitė. Niekas iš pašalinių neturi teisės to maisto valgyti.
[14] Kas nežiniomis valgytų šventą maistą, pridės penktą dalį prie to, ką suvalgė, ir atiduos kunigui.
[15] Kunigai tenesutepa izraelitų šventų aukų, kurias jie aukoja Viešpačiui,
[16] kad nenusikalstų valgydami šventas dovanas. Aš esu Viešpats, kuris juos pašventinu' ".
[17] Viešpats kalbėjo Mozei:
[18] "Sakyk Aaronui, jo sūnums ir visiems izraelitams: 'Jei kas iš izraelitų ir gyvenančių tarp jų ateivių norėtų aukoti Viešpačiui, ar tai būtų įžado, ar laisvos valios auka, teatneša deginamajai Viešpaties aukai
[19] sveiką patinėlį iš galvijų, avių ar ožkų.
[20] Jei auka turėtų kokią ydą, jūs jos neaukokite, nes tai nepriimtina.
[21] Jei kas aukotų Viešpačiui padėkos auką, ištesėdamas įžadą, ar laisvos valios auką, ji turi būti sveika iš galvijų ar avių.
[22] Aklo, luošo, turinčio žaizdos randą, išberto, šašuoto ar su niežais gyvulio neaukokite Viešpačiui ir nieko iš jo nedeginkite ant aukuro.

Sk 3,10
11 Iš 12,44
15 Sk 18,32
18 Kun 1,2.3.10
19 Kun 1,3; Įst 15,21
20 Įst 15,21; Įst 17,1; Mal 1,8.14; Ef 5,27; Hbr 9,14; 1 Pt 1,19
21 Kun 3,1.6; Sk 15,3.8; Ps 61,8; Ps 65,1; Ekl 5,4.5
22 Kun 1,9.13; Kun 3,3.5; Kun 22,20; Mal 1,8
23 Kun 21,18
25 Kun 21,6.17; Sk 15,15.16; Mal 1,14
27 Iš 22,30
28 Įst 22,6.7
29 Kun 7,12; Ps 107,22; Ps 116,17; Am 4,5
30 Kun 7,15
31 Kun 19,37; Sk 15,40; Įst 4,40
32 Kun 10,3; Kun 18,21; Kun 20,8; Mt 6,9; Lk 11,2
33 Kun 19,36.37; Sk 15,40; Įst 4,40

23 SKYRIUS
2 Iš 12,16
3 Iš 20,9; Iš 23,12; Iš 31,15; Kun 19,3; Įst 5,13.14; Lk 13,14
4 Iš 23,14-16; Kun 23,2.37

[23] Galviją ar avį su ilgesniu ar trumpesniu sąnariu leidžiama aukoti laisva valia, bet įžado aukai – jis nepriimtinas.
[24] Neaukokite Viešpačiui jokio iškastruoto gyvulio; šito niekada nedarykite savo žemėje.
[25] Taip pat nepriimkite ir neaukokite Dievui tokių gyvulių iš ateivio rankos, nes tai yra sugedę ir sutepta; tokia auka nepriimtina' ".
[26] Viešpats kalbėjo Mozei:
[27] "Veršiukas, ėriukas ar ožiukas septynias dienas liks prie savo motinos; aštuntą dieną ar vėliau galės būti aukojamas Viešpačiui.
[28] Nepjaukite karvės nei avies tą pačią dieną su jos jaunikliu.
[29] Kai aukosite padėkos auką Viešpačiui, aukokite ją laisva valia.
[30] Ją suvalgykite tą pačią dieną ir nieko nepalikite kitos dienos rytui. Aš esu Viešpats.
[31] Laikykitės mano įsakymų ir juos vykdykite. Aš esu Viešpats.
[32] Nesutepkite mano švento vardo. Aš esu šventas tarp izraelitų ir pašventinu jus.
[33] Aš išvedžiau jus iš Egipto žemės, kad būčiau jūsų Dievas. Aš esu Viešpats".

23

Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] "Paskelbk izraelitams Viešpaties šventes, per kurias turite sušaukti susirinkimą.
[3] Šešias dienas dirbkite; septintoji diena yra sabatas, skirta poilsiui ir šventam susirinkimui. Nieko nedirbkite tą dieną, nes tai yra sabatas Viešpačiui, kur jūs begyventumėte.
[4] Šios yra iškilmingos Viešpaties

šventės ir jas švęskite joms skirtu metu:
[5] pirmo mėnesio keturioliktos dienos vakare yra Viešpaties Pascha,
[6] o penkioliktą to paties mėnesio dieną yra Neraugintos duonos šventė Viešpačiui. Neraugintą duoną valgykite septynias dienas.
[7] Pirmoji diena bus jums iškilmingiausia ir šventa. Tą dieną nedirbkite jokio darbo.
[8] Septynias dienas aukokite Viešpačiui deginamąją auką. Septintoji susirinkimo diena bus iškilminga ir šventa; tą dieną neturite nieko dirbti".
[9] Viešpats kalbėjo Mozei:
[10] "Sakyk izraelitams, kad, įėję į kraštą, kurį jiems duosiu, ir pradėję pjauti javus, atneštų pirmąjį pjūties pėdą kunigui,
[11] kuris pirmą dieną po sabato siūbuos pėdą Viešpaties akivaizdoje, kad Jis būtų jums malonus.
[12] Tą pačią dieną, kai pėdas siūbuojamas, papjaukite sveiką metinį avinėlį deginamajai aukai Viešpačiui.
[13] Drauge su juo aukokite duonos auką iš dviejų dešimtųjų efos smulkių miltų, apšlakstytų aliejumi, kad būtų malonus kvapas Viešpačiui; taip pat geriamajai aukai aukokite vyno ketvirtadalį hino.
[14] Nei duonos, nei paskrudintų grūdų, nei kruopų nevalgykite, kol nepaaukosite Dievui. Tai amžinas įsakymas visoms kartoms, kur jūs begyventumėte.
[15] Atskaitykite septynias savaites po to sabato, pradėdami pirmąja diena, kai atnešėte aukoti pirmąją derliaus pėdą.
[16] Penkiasdešimtąją dieną – pirmąją dieną po septinto sabato – vėl aukokite Viešpačiui duonos auką.
[17] Iš savo gyvenviečių atneškite du raugintos duonos kepalus, iškeptus iš dviejų dešimtųjų efos smulkių miltų; tai yra pirmieji vaisiai Viešpačiui.
[18] Kartu su duonos kepalais aukokite septynis sveikus metinius avinėlius, vieną veršį ir du avinus, – tai bus deginamoji auka Viešpačiui, drauge su duonos ir geriamąja auka, kad būtų malonus kvapas.
[19] Aukokite taip pat ožį aukai už nuodėmę ir du metinius avinėlius padėkos aukai.
[20] Kunigas juos siūbuos drauge su pirmųjų vaisių duonos kepalais Viešpaties akivaizdoje; po to visa tai bus šventa ir priklausys kunigams.
[21] Paskelbkite šitą dieną iškilminga ir šventa susirinkimo diena; tą dieną nedirbkite jokio darbo. Tai bus amžinas įstatymas visoms jūsų kartoms, kur jūs begyventumėte.
[22] Pjaudami savo javus, nenupjaukite jų iki lauko krašto ir nerinkite nukritusių varpų; jas palikite beturčiams ir ateiviams. Aš esu Viešpats, jūsų Dievas".
[23] Viešpats kalbėjo Mozei:
[24] "Sakyk izraelitams, kad septinto mėnesio pirmoji diena bus jums iškilminga poilsio diena – sabatas. Trimitų garsai jums tai primins, ji bus švento susirinkimo diena.
[25] Nedirbkite tą dieną jokio darbo ir aukokite Viešpačiui deginamąją auką".
[26] Viešpats kalbėjo Mozei:

5 Iš 12,1-28; Sk 9,1-5; Sk 28,16-25; Įst 16,1-8; Joz 5,10
7 Iš 12,16; Sk 28,18.25
10 Iš 23,19; Iš 34,26; Rom 11,16; Jok 1,18; Apr 14,4
11 Iš 29,24
16 Sk 28,26; Apd 2,1
17 Iš 23,16.19; Sk 15,17-21
19 Kun 3,1; Kun 4,28; Sk 28,30; 2 Kor 5,21
20 Kun 14,13; Sk 18,12; Įst 18,4
22 Kun 19,9.10; Įst 24,19-22; Rūt 2,2.15
24 Kun 25,9; Sk 29,1

[27] "Dešimtoji to paties mėnesio dieną bus iškilminga sutaikinimo diena. Tai bus švento susirinkimo diena; varginkite savo sielas tą dieną ir aukokite Viešpačiui deginamąją auką.
[28] Jokio darbo nedirbkite, nes tai sutaikinimo diena, kad jūs būtumėte sutaikinti su Viešpačiu, jūsų Dievu.
[29] Kiekvienas žmogus, kuris nevargintų savo sielos tą dieną, bus išnaikintas iš savo tautos.
[30] Kas dirbtų bet kokį darbą tą dieną, bus išnaikintas iš savo tautos.
[31] Todėl nieko tą dieną nedirbkite. Tai bus amžinas įstatymas visoms jūsų kartoms, kur jūs begyventumėte.
[32] Tai bus jums poilsio sabatas, kurio metu varginsite savo sielas. Nuo devintos mėnesio dienos vakaro iki kito vakaro švęsite sabatą".
[33] Viešpats kalbėjo Mozei:
[34] "Sakyk izraelitams, kad nuo penkioliktos to paties mėnesio dienos septynias dienas truks Palapinių šventė.
[35] Pirmoji diena bus iškilminga ir šventa; tą dieną nedirbsite jokio darbo.
[36] Septynias dienas aukosite Viešpačiui deginamąsias aukas. Aštuntoji diena bus šventa. Tuomet aukosite Viešpačiui deginamąją auką, nes tai susirinkimo diena; nedirbsite tą dieną jokio darbo.
[37] Šitos yra Viešpačiui skirtos šventės, per kurias sušauksite šventą susirinkimą ir aukosite Viešpačiui deginamąsias, duonos ir geriamąsias aukas, kiekvieną jai nustatytu metu,

27 Kun 16,1-34; Kun 25,9; Sk 29,7
28 Kun 16,34
29 Pr 17,14; Kun 13,46; Sk 5,2; Iz 22,12; Ez 7,16
30 Kun 20,3-6
34 Iš 23,16; Sk 29,12; Įst 16,13-16; Ezr 3,4; Neh 8,14; Zch 14,16-19; Jn 7,2
36 Sk 29,12-34; Sk 29,35-38; Įst 16,8; 2 Krn 7,8; Neh 8,18; Jn 7,37
37 Kun 23,2.4
38 Sk 29,39
39 Iš 23,16; Įst 16,13
40 Įst 12,7; Įst 16,14.15; Neh 8,15
41 Sk 29,12; Neh 8,18
42 Neh 8,14-16
43 Iš 10,2; Iš 13,14; Kun 22,33; Įst 31,13; Ps 78,5
44 Kun 23,2

24 SKYRIUS
2 Iš 27,20.21
4 Iš 25,31; Iš 31,8; Iš 37,17
5 Iš 25,30; Iš 39,36; Iš 40,23

[38] neskaitant sabato, įžado ir laisvos valios aukų, kurias atnešate Viešpačiui.
[39] Taigi nuo septinto mėnesio penkioliktos dienos, kai surinksite visą savo laukų derlių, paskirkite Viešpaties garbei septynias dienas; pirmoji ir aštuntoji diena bus sabatas.
[40] Pirmą dieną imkite gražiausių medžių vaisių, palmių šakelių, lapuoto medžio ir paupio gluosnių šakų ir linksminkitės Viešpaties, jūsų Dievo, akivaizdoje.
[41] Kasmet iškilmingai švęskite Viešpačiui septynias dienas; tai bus amžinas įstatymas jūsų kartoms. Tą šventę švęskite septintą mėnesį.
[42] Visi izraelitai turi gyventi palapinėse septynias dienas,
[43] kad jūsų palikuonys žinotų, jog buvau apgyvendinęs izraelitus palapinėse, kai juos išvedžiau iš Egipto žemės. Aš Viešpats, jūsų Dievas".
[44] Taip Mozė paskelbė izraelitams šventes Viešpaties garbei.

24

Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] "Įsakyk izraelitams, kad jie atneštų tyriausio alyvmedžių aliejaus, kad lempos nuolat degtų
[3] Susitikimo palapinėje šiapus uždangos į Švenčiausiąją. Jas uždegs Aaronas kiekvieną vakarą ir prižiūrės, kad jos degtų iki ryto Viešpaties akivaizdoje. Ši tarnystė bus amžinas įstatymas visoms jūsų kartoms.
[4] Lempos stovės ant žvakidės iš gryno aukso Viešpaties akivaizdoje.
[5] Imk smulkių miltų ir iš jų iškepk

dvylika duonos kepalėlių, kiekvieną iš dviejų dešimtųjų efos,
[6] juos padėk ant gryno aukso stalo Viešpaties akivaizdoje dviem eilėm, po šešis kiekvienoje eilėje.
[7] Ant kiekvienos eilės padėk tyriausių smilkalų, kad jie būtų ant duonos, kuri sudeginama kaip atminimas Viešpačiui.
[8] Kas sabatą ji bus keičiama. Izraelitams tai bus amžinas įstatymas.
[9] Visa tai priklausys Aaronui ir jo sūnums, jie valgys ją šventoje vietoje, nes tai švenčiausias dalykas iš Viešpaties deginamųjų aukų pagal amžinąjį įstatymą".
[10] Izraelitės moters sūnus, kurio tėvas buvo egiptietis, susiginčijo su izraelitu stovykloje.
[11] Jį atvedė pas Mozę, kadangi jis piktžodžiavo ir keikė Dievą. Jo motina buvo Šelomita, Dibrio duktė iš Dano giminės.
[12] Jį uždarė ir laukė Viešpaties nurodymo.
[13] Viešpats įsakė Mozei:
[14] "Išvesk piktžodžiautoją iš stovyklos. Visi, kurie girdėjo jį piktžodžiaujant, teuždeda savo rankas ant jo galvos, o visi žmonės teužmuša jį akmenimis.
[15] Izraelitams sakyk: 'Kas keikia Dievą, atsakys už savo nusikaltimą.
[16] Kas piktžodžiaus Viešpaties vardui, turės mirti – jis bus užmuštas akmenimis, ar jis bus vietinis, ar ateivis. Kas piktžodžiaus Viešpaties vardui, bus baudžiamas mirtimi.
[17] Kas nužudo žmogų, taip pat turi mirti.
[18] Jei kas užmuša gyvulį, atlygins gyvuliu už gyvulį.
[19] Kas sužalotų savo artimą, jam bus padaryta taip, kaip jis padarė:
[20] sulaužymas už sulaužymą, akis už akį, dantis už dantį.
[21] Užmušęs gyvulį, atlygins; užmušęs žmogų, bus baudžiamas mirtimi.
[22] Tas pats įstatymas galioja ateiviui ir vietiniam, nes Aš esu Viešpats, jūsų Dievas' ".
[23] Po to izraelitai išvedė piktžodžiautoją iš stovyklos ir užmušė jį akmenimis. Jie padarė, kaip Viešpats įsakė Mozei.

25

Viešpats kalbėjo Mozei Sinajaus kalne:
[2] "Sakyk izraelitams, kad, įėję į šalį, kurią jiems duosiu, septintaisiais metais leistų žemei ilsėtis.
[3] Šešerius metus apsėkite dirvą, karpykite vynuogyną ir rinkite vaisius.
[4] Septintieji metai bus sabato poilsis žemei, metai, paskirti Viešpačiui. Tada laukų neapsėkite ir vynuogyno nekarpykite.
[5] Ką žemė savaime užaugins, nepjaukite ir vynuogių nuo neapkarpytų vynmedžio šakelių nerinkite, nes tai yra poilsio metai žemei.
[6] Maistas jums, tarnams, tarnaitėms, samdiniams ir ateiviams, kurie pas jus gyvena,
[7] taip pat jūsų gyvuliams bus visa, kas savaime užaugs.
[8] Skaičiuok septynis kartus po septynerius metus, iš viso keturiasdešimt devynerius metus.
[9] Paskutinių metų septinto mėnesio dešimtą dieną, sutaikinimo dieną, trimituokite visame krašte
[10] ir paskelbkite, kad penkiasdešimtieji metai yra jubiliejaus metai ir visiems krašto gyventojams suteikiama laisvė. Kiekvienas tu-

6 Iš 25,23.24; 1 Kar 7,48; 2 Krn 4,19; 2 Krn 13,11; Hbr 9,2 **7** Kun 2,2.9.16 **8** Sk 4,7; 1 Krn 9,32; 2 Krn 2,4; Mt 12,4.5 **9** Iš 29,33; Kun 8,31; 1 Sam 21,6; Mt 12,4; Mk 2,26; Lk 6,4 **11** Iš 18,22.26; Iš 22,28; Job 1,5.11.22; Iz 8,21 **12** Sk 15,34; Sk 27,5 **14** Įst 13,9; Įst 17,7 **15** Kun 20,17; Sk 9,13 **16** Iš 20,7; 1 Kar 21,10.13; Mt 12,31; Mk 3,28.29 **17** Pr 9,6; Iš 21,12; Sk 35,30.31; Įst 19,11.12; Įst 27,24 **18** Kun 24,21 **19** Iš 21,24 **20** Iš 21,23; Įst 19,21; Mt 5,38.39 **22** Iš 12,49; Kun 19,33-37; Sk 9,14; Sk 15,15.16.29

25 SKYRIUS
1 Kun 26,46 **2** Kun 26,34.35 **4** Įst 15,1; Neh 10,31; Hbr 4,9 **5** 2 Kar 19,29 **9** Kun 23,24.27 **10** Kun 25,13.28.54; Sk 36,4; Iz 61,2; Iz 63,4; Jer 34,8.15.17; Lk 4,19

rės teisę atgauti nuosavybę ir grįžti į savo šeimą.
[11] Nesėkite ir nepjaukite, kas savaime užaugs dirvose, uogų nerinkite neapkarpytuose vynuogynuose,
[12] nes tai iškilmingi jubiliejaus metai. Valgykite tai, kas savaime užaugs.
[13] Jubiliejaus metais kiekvienas atgaus savo buvusią nuosavybę.
[14] Parduodant ar perkant ką nors iš kaimyno, neskriauskite vienas kito,
[15] bet pirkite, atsižvelgdami į metų skaičių, praėjusį nuo jubiliejaus metų.
[16] Kuo daugiau bus likę derliaus metų, tuo aukštesnė bus kaina; kuo mažiau derliaus metų, tuo mažesnė bus pardavimo kaina, nes jis tau parduos pagal pjūčių skaičių.
[17] Neskriauskite vienas kito, būkite sąžiningi, nes Aš esu Viešpats, jūsų Dievas.
[18] Laikykitės mano įsakymų ir paliepimų, vykdykite juos, kad gyventumėte be baimės
[19] ir žemė duotų vaisių, kuriais pasisotintumėte ir laimingai gyventumėte.
[20] Gal klausite: 'Ką valgysime septintaisiais metais, jei nesėsime ir nerinksime vaisių?'
[21] Aš palaiminsiu šeštuosius metus, ir jie duos jums trejų metų derlių.
[22] Sėsite aštuntaisiais metais, maitinsitės turimomis atsargomis ligi devintųjų metų, kol naujas derlius užaugs.
[23] Žemė nebus parduodama visam laikui, nes ji mano, o jūs esate tik svečiai ir ateiviai.

11 Kun 25,5
12 Kun 25,6.7
13 Kun 25,10; Kun 27,24; Sk 36,4
14 Kun 19,13
15 Kun 27,18.23
17 Kun 19,14.32; Kun 25,14; Kun 25,43; Pat 14,31; Pat 22,22; Jer 7,5.6; 1 Tes 4,6
18 Kun 19,37; Kun 26,5; Įst 12,10; Ps 4,8; Jer 23,6
19 Kun 26,5; Ez 34,25
20 Kun 25,4.5; Mt 6,25.31
21 Iš 16,29; Įst 28,8
22 Kun 26,10; Joz 5,11; 2 Kar 19,29
23 Pr 23,4; Iš 6,4; Iš 19,5; 1 Krn 29,15; 2 Krn 7,20; Ps 39,12; Hbr 11,13; 1 Pt 2,11
25 Rūt 2,20; Rūt 3,2.9.12; Rūt 4,4.6; Job 19,25; Jer 32,7.8
27 Kun 25,50-52
28 Kun 25,10.13
32 Sk 35,1-8; Joz 21,2
34 Sk 35,2-5; Apd 4,36.37
35 Įst 15,7-11; Įst 24,14.15; Lk 6,35; 1 Jn 3,17
36 Iš 22,25; Įst 23,19.20; Neh 5,9

[24] Todėl visa jūsų žemė bus parduodama su išpirkimo teise.
[25] Jei suvargęs tavo brolis parduotų nuosavybės dalį, jo giminaitis gali ją išpirkti.
[26] O jei jis neturėtų giminaičio, bet pats galėtų išpirkti,
[27] bus nustatyta kaina už tą laiką, kai ji buvo parduota, o kas lieka, sugrąžins pirkėjui, ir taip atgaus savo nuosavybę.
[28] Jei neturės reikiamos sumos žemei išpirkti, pirkėjas turės, ką nupirko, ligi jubiliejaus metų; tais metais nuosavybė sugrįš pirmajam šeimininkui.
[29] Kas parduotų namus miesto ribose, tam bus leista išsipirkti juos per vienerius metus.
[30] Jei neišsipirks per metus, jie pasiliks pirkėjui ir jo palikuonims; jų nereikės grąžinti jubiliejaus metais.
[31] O jei namai būtų kaime, kuris neturi apsaugos sienų, bus parduodami kaip laukai; jei nebus išpirkti anksčiau, jubiliejaus metais sugrįš buvusiam savininkui.
[32] Levitų namai, esantys jų miestuose, visada gali būti išpirkti.
[33] Jei nebus išpirkti, jubiliejaus metais sugrįš savininkams, nes namai levitų miestuose yra jų nuosavybė tarp izraelitų.
[34] Jų priemiesčio laukai neparduodami, nes tai jų amžina nuosavybė.
[35] Jei tavo brolis izraelitas taptų beturčiu, jį priimk ir juo rūpinkis, nors jis tau būtų svetimas.
[36] Neimk iš jo palūkanų, bijok Dievo. Tegul tavo brolis gyvena pas tave.
[37] Neskolink jam pinigų už palūkanas ir neduok maisto, siekdamas pasipelnyti.

[38] Aš, Viešpats, jūsų Dievas, kuris jus išvedžiau iš Egipto šalies, kad jums duočiau Kanaano žemę ir būčiau jūsų Dievas.
[39] Jei vargo priverstas tavo brolis pats tau parsiduotų, nesielk su juo kaip su vergu.
[40] Tetarnauja jis tau kaip samdinys ir įnamis ligi jubiliejaus metų.
[41] Tuomet jis su savo vaikais grįš pas savo giminę į tėvų namus.
[42] Izraelitai yra mano tarnai, Aš juos išvedžiau iš Egipto; jie neturi būti parduodami kaip vergai.
[43] Neišnaudokit jų, bijokit Dievo.
[44] Vergą ir vergę pirkite iš aplink jus esančių tautų,
[45] iš ateivių, pasilikusių gyventi tarp jūsų, ir iš jūsų žemėje gimusių vergų; šiuos galėsite turėti vergais.
[46] Juos galėsite palikti kaip paveldėjimą savo palikuonims per amžius. Savo brolių izraelitų nespauskite be gailesčio.
[47] Jei tarp jūsų pralobtų ateivis ar svetimtautis ir jam ar kuriam nors iš jo palikuonių parsiduotų nuskurdęs tavo brolis,
[48] jis galės būti išpirktas. Jei norės, jį galės išpirkti kas nors iš jo brolių:
[49] dėdė, brolėnas arba artimas giminaitis; o jei pajėgs, ir jis pats galės išsipirkti.
[50] Jis skaitys metus nuo parsidavimo ligi jubiliejaus metų ir atskaitys iš sumos, už kurią buvo parsidavęs, lyg būtų buvęs samdinys.
[51] Jei bus likę daug metų ligi jubiliejaus, pagal juos atsilygins šeimininkui.
[52] Jei metų skaičius mažesnis, apskaičiuos su juo pagal likusių metų skaičių ir sumokės išpirkimo kainą.
[53] Jis turi būti kaip samdinys visus tuos metus ir šeimininkas nesielgs su juo be gailesčio tavo akivaizdoje.
[54] O jei jis nebus išpirktas, jis išeis jubiliejaus metais kartu su savo vaikais.
[55] Izraelitai yra mano tarnai, kuriuos išvedžiau iš Egipto. Aš esu Viešpats, jūsų Dievas”.

26

“Nedirbkite sau stabų nei drožinių, nestatykite savo žemėje statulų nei akmeninių atvaizdų ir jų negarbinkite, nes Aš esu Viešpats, jūsų Dievas.
[2] Švęskite sabatus ir gerbkite mano šventyklą. Aš esu Viešpats.
[3] Jei elgsitės pagal mano įstatymus, laikysitės jų ir juos vykdysite,
[4] duosiu jums lietaus tinkamu metu, ir žemė duos derlių, ir medžiai bus pilni vaisių.
[5] Javų kūlimas tęsis ligi vynuogių rinkimo ir vynuogių rinkimas – ligi sėjos; valgysite duonos sočiai ir gyvensite saugiai krašte.
[6] Aš duosiu taiką jūsų žemei ir jūs gulsite nieko nebijodami. Pašalinsiu plėšriuosius žvėris ir karo nebus jūsų krašte.
[7] Vysite priešus, ir jie kris jūsų akivaizdoje.
[8] Penkiese vysite šimtą, ir šimtas – dešimt tūkstančių; jūsų priešai kris nuo kardo.
[9] Aš pažvelgsiu į jus, padarysiu jus vaisingus ir padauginsiu jus. Aš patvirtinsiu su jumis savo sandorą.
[10] Metų derliaus užteks iki naujos pjūties; likutį turėsite pašalinti, kad turėtumėte vietos naujam derliui.

38 Kun 11,45; Kun 22,32.33
41 Iš 21,3
42 Kun 25,55; Rom 6,22; 1 Kor 7,22.23
43 Iš 1,13.14; Iš 1,17; Kun 25,46.53; Įst 25,18; Ez 34,4; Mal 3,5; Ef 6,9; Kol 4,1
45 Iz 56,3.6.7
46 Iz 14,2
50 Job 7,1

26 SKYRIUS
1 Iš 20,4.5; Įst 4,15-18; Įst 5,8
2 Kun 19,30
3 Įst 28,1-14
4 Ps 67,6; Iz 30,23
5 Kun 25,18.19; Įst 11,15; Ez 34,25; Jl 2,19.26; Am 9,13
6 2 Kar 17,25; Job 11,19; Ps 4,8; Iz 45,7; Ez 14,17; Oz 2,18
8 Įst 32,30; Ts 7,7-12
9 Pr 17,1-7; Pr 17,6.7; Iš 2,25; 2 Kar 13,23; Ps 107,38
10 Kun 25,22

[11] Gyvensiu tarp jūsų ir mano siela nesibjaurės jumis.
[12] Vaikščiosiu tarp jūsų ir būsiu jūsų Dievas, o jūs būsite mano tauta.
[13] Aš, Viešpats, jūsų Dievas, kuris jus išvedžiau iš Egipto žemės, kad nevergautumėte. Aš sutraukiau jūsų jungo pančius, kad jūs vaikščiotumėte atsitiesę.
[14] O jei manęs neklausysite ir nevykdysite mano įsakymų,
[15] niekinsite mano įstatymus, nenorėdami daryti to, kas mano įsakyta, ir taip sulaužysite mano sandorą,
[16] štai ką Aš jums padarysiu: išgąstis ir ligos apakins ir naikins jus. Veltui sėsite, nes derlių suvalgys jūsų priešai.
[17] Atgręšiu į jus savo veidą, ir jūs būsite žudomi savo priešų akivaizdoje. Jus pavergs tie, kurių jūs nekenčiate, ir jūs bėgsite niekam jūsų nevejant.
[18] O jei ir tada neklausysite, padidinsiu jums bausmę septyneriopai
[19] ir palaušiu jūsų išdidumą. Dangų virš jūsų padarysiu kaip geležį ir žemę – kaip varį.
[20] Niekais nueis jūsų darbas: žemė neduos derliaus ir medžiai neneš vaisių.
[21] Jei ir toliau man priešinsitės ir nenorėsite klausyti, dar septyneriopai padidinsiu jums bausmę pagal jūsų nuodėmes.
[22] Siųsiu laukinius žvėris, ir jie žudys jūsų vaikus ir gyvulius taip, kad keliai ištuštės.
[23] O jei ir tada nesikeisite ir vis priešinsitės,
[24] tai ir Aš jums priešinsiuos ir bausiu jus dar septynis kartus stipriau;

11 Iš 25,8; Iš 29,45.46; Joz 22,19; Ps 76,2; Ez 37,26; Apr 21,3
12 Įst 23,14; 2 Kor 6,16
13 Pr 27,40
16 Įst 28,22; Ts 6,3-6; 1 Sam 2,33; Ez 24,23; Ez 33,10
17 Įst 28,25; Ps 34,16; Ps 106,41; Pat 28,1
18 1 Sam 2,5
19 Įst 28,23; Iz 25,11
20 Pr 4,12; Ps 127,1
22 Įst 32,24; Ts 5,6
23 Am 4,6-12
24 Kun 26,28.41
25 Įst 28,21; Ez 5,17
26 Ps 105,16; Mch 6,14
29 2 Kar 6,28.29
30 2 Krn 34,3
31 2 Kar 25,4.10; Ps 74,7; Iz 1,11-15
32 Jer 9,11; Jer 18,16
33 Įst 4,27
34 2 Krn 36,21
35 Kun 25,2
36 Ez 21,7.12.15
37 Joz 7,12.13; 1 Sam 14,15.16
38 Įst 4,26
39 Iš 34,7; Ez 4,17; Ez 33,10

[25] leisiu kardui naikinti jus už sandoros laužymą. Kai subėgsite į miestus, siųsiu marą, ir jūs būsite priversti pasiduoti priešui.
[26] Kai Aš sulaužysiu jūsų duonos ramstį, dešimt moterų keps duoną vienoje krosnyje ir dalins ją pagal svorį; valgysite ir nepasisotinsite.
[27] O jei ir tada manęs neklausysite ir priešinsitės,
[28] tai mano bausmė bus dar septyneriopai didesnė negu anksčiau.
[29] Tada jūs valgysite savo sūnų ir dukterų kūnus.
[30] Išardysiu jūsų stabų garbinimo aukštąsias vietas ir numesiu jūsų lavonus ant jūsų stabų liekanų, ir bjaurėsiuos jumis.
[31] Jūsų miestus paversiu tyrais, šventyklas padarysiu tuščias ir daugiau nebepriimsiu jūsų aukų.
[32] Sunaikinsiu jūsų kraštą taip, kad net jūsų priešai, kurie jame gyvens, stebėsis.
[33] Karais jus išsklaidysiu tarp tautų; jūsų kraštas bus paverstas dykuma, miestai sugriauti.
[34] Tada žemė džiaugsis sabato poilsiu, kai bus apleista jums esant priešų žemėje.
[35] Ji ilsėsis, kol bus apleista, nes nepailsėjo jūsų sabato metu, kai joje gyvenote.
[36] Priešų krašte išlikusiųjų širdis pripildysiu baime; juos gąsdins krintančio lapo šlamėjimas ir jie bėgs kaip nuo kardo niekam nesivejant,
[37] ir sukniubs vieni ant kitų, lyg bėgdami iš kovos lauko. Niekas iš jūsų nedrįs priešintis,
[38] žūsite išsklaidyti priešų tautose, ir svetima žemė jus sunaikins.
[39] Išlikusieji merdės priešų žemė-

je ir kentės už savo tėvų ir savąsias nuodėmes,
[40] kol neišpažins savųjų ir savo tėvų nedorybių ir nusikaltimų ir kad jie priešinosi man,
[41] už ką Aš priešinausi jiems ir išvedžiau juos į priešų žemę. Jei jų neapipjaustytos širdys nusižemins ir priims bausmę už savo kaltes,
[42] Aš prisiminsiu sandorą, kurią padariau su Jokūbu, Izaoku ir Abraomu, ir prisiminsiu žemę,
[43] kuri jų palikta džiaugiasi sabato poilsiu. Jie gi atsitrauks nuo savo nuodėmių, kai supras, kad buvo atmetę mano įsakymus ir paniekinę įstatymus.
[44] Tačiau, jiems esant priešų žemėje, Aš neišsižadėsiu jų ir nesibjaurėsiu taip, kad jie būtų visiškai sunaikinti, ir savo sandoros su jais neišardysiu. Aš esu Viešpats, jų Dievas.
[45] Tada atsiminsiu dėl jų sandorą, kurią sudariau su jų protėviais, kai juos išvedžiau iš Egipto, kad būčiau jų Dievas, nes Aš esu Viešpats".
[46] Šituos nuostatus ir įstatymus izraelitams Viešpats davė per Mozę Sinajaus kalne.

27

Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] "Sakyk izraelitams: 'Jei kas padarytų įžadą ir pasižadėtų tarnauti Dievui, mokės nustatytą kainą.
[3] Vyras nuo dvidešimties ligi šešiasdešimties metų mokės penkiasdešimt šekelių sidabro pagal šventyklos šekelį;
[4] moteris – trisdešimt.
[5] Vyras nuo penkerių ligi dvidešimties metų – dvidešimt šekelių sidabro, o moteris – dešimt.
[6] Už berniuką nuo vieno mėnesio ligi penkerių metų – penkis šekelius sidabro, už mergaitę – tris.
[7] Vyras šešiasdešimties metų ir vyresnis mokės penkiolika šekelių sidabro, moteris – dešimt.
[8] Jei bus beturtis ir paskirtos sumos negalės sumokėti, kreipsis į kunigą, kuris nustatys, kiek tas asmuo gali duoti.
[9] Jei kas pažadėtų duoti gyvulį, tinkamą aukoti Viešpačiui, tai tas pažadėtasis gyvulys
[10] negalės būti pakeistas nei geresniu, nei blogesniu. O jei pakeistų, ir pakeistasis, ir pirmykštis priklausys Viešpačiui.
[11] Jei kas pažadėtų duoti nešvarų gyvulį, kuris netinka aukai Viešpačiui, jis bus atvestas pas kunigą,
[12] kuris nuspręs, ar jis tinka, ir nustatys jo kainą.
[13] Jei aukojantis norės jį išpirkti, pridės prie įkainojimo sumos dar penktą dalį.
[14] Jei kas pažadėtų aukoti namus, pašvęsdamas juos Viešpačiui, kunigas apžiūrės, ar jie tinkami, ir nustatys jų vertę.
[15] O jei aukotojas norėtų juos išpirkti, pridės prie nustatytos sumos dar penktą dalį ir namai bus jo.
[16] Jei kas pažadėtų aukoti savo paveldėtą žemę, pašvęsdamas ją Viešpačiui, jos vertė bus nustatyta pagal sėją. Jei žemė apsėjama vienu homeru miežių, ji bus įkainota penkiasdešimt šekelių sidabro.
[17] Jei jis pašvenčia dirvą tuojau po jubiliejaus metų, jos vertė bus visa.
[18] O jei ji pašvenčiama kuriam lai-

40 Neh 9,2
41 2 Krn 12,6.7.12; Ps 39,9; Ps 51,3.4; Dan 9,7; Apd 7,51; Rom 2,29; 1 Pt 5,5.6
42 Iš 2,24; Iš 6,5; Ps 106,45; Ps 136,23; Ez 16,60
43 Kun 26,15; Kun 26,34.35
44 Įst 4,31; 2 Kar 13,23; Jer 30,11; Rom 11,1-36
45 Kun 22,33; Kun 25,38; Ps 98,2; Ez 20,9.14.22; Rom 11,28
46 Kun 25,1; Kun 27,34; Įst 6,1; Įst 12,1; Jn 1,17

27 SKYRIUS
2 Kun 7,16; Sk 6,2; Įst 23,21-23; Ts 11,30.31.39
3 Iš 30,13; Kun 27,25; Sk 3,47; Sk 18,16
8 Kun 5,11; Kun 14,21-24
10 Kun 27,33
13 Kun 6,5; Kun 22,14; Kun 27,15.19
18 Kun 25,15.16.28

kui praėjus po jubiliejaus metų, kunigas apskaičiuos jos vertę pagal metų skaičių, likusį ligi jubiliejaus metų.
[19] Jei aukotojas panorės išpirkti ją, pridės penktą dalį prie paskirtos kainos ir ją atsiims.
[20] Jei nenorėtų išpirkti ir ji bus parduota kitam, aukotojas nebegalės vėliau jos išpirkti,
[21] nes, atėjus jubiliejaus metams, ji bus pašvęsta Viešpačiui, o pašvęsti dalykai priklauso kunigams.
[22] Jei pirktinė, o ne paveldėta dirva būtų pažadėta Viešpačiui,
[23] kunigas apskaičiuos jos vertę pagal skaičių metų ligi jubiliejaus, ir aukotojas tą sumą paaukos Viešpačiui.
[24] Jubiliejaus metais ji grįš pirmajam savininkui, kuris ją valdė kaip savo paveldo dalį.
[25] Kiekvienas įkainojimas bus daromas pagal šventyklos šekelį. Šekelį sudaro dvidešimt gerų.
[26] Pirmagimių gyvulių, kurie priklauso Viešpačiui, niekas negalės pašvęsti: ar tai bus jautis, ar avis, – jie yra Viešpaties.
[27] Jei gyvulys yra nešvarus, aukotojas išpirks jį pagal įkainojimą ir pridės penktą kainos dalį; jei išpirkti nenorėtų, bus parduotas už tiek, kiek buvo įkainotas.
[28] Visa, kas Viešpačiui pašvęsta, – ar tai žmogus, ar gyvulys, ar dirva – nebus parduodama ir negali būti išpirkta. Visi Viešpačiui pašvęsti dalykai yra Jo.
[29] Nieko iš žmonių, kurie yra pašvęsti, negalima išpirkti, bet jie turi mirti.
[30] Visos javų ir vaisių derliaus dešimtinės yra Viešpaties ir Jam priklauso.
[31] Jei kas norėtų išpirkti savo dešimtines, pridės penktą jų vertės dalį.
[32] Galvijų, avių, ožkų ir viso, kas piemenų ganoma, kiekviena dešimta galva bus pašvęsta Viešpačiui.
[33] Gyvuliai nebus atrenkami ir nebus vienas kitu pakeičiami. Jei kas pakeistų, tai abu gyvuliai bus pašvęsti Viešpačiui ir nebus išperkami' ".
[34] Šituos įsakymus Viešpats davė Mozei dėl Izraelio vaikų Sinajaus kalne.

21 Kun 25,10.28.31; Kun 27,28; Sk 18,14; Ez 44,29
22 Kun 25,10.25
24 Kun 25,10-13.28
25 Iš 30,13
26 Iš 13,2.12; Iš 22,30
27 Kun 27,11.12
28 Joz 6,17-19
29 Sk 21,2
30 Pr 28,22
31 Kun 27,13
32 Jer 33,13
33 Kun 27,10
34 Kun 26,46; Hbr 12,18-29

SKAIČIŲ KNYGA

1 Antraisiais metais, izraelitams išėjus iš Egipto, antro mėnesio pirmą dieną Viešpats kalbėjo Mozei Sinajaus dykumoje Susitikimo palapinėje:
[2] "Suskaičiuokite visus izraelitų vyrus pagal jų kilmę ir šeimas,
[3] visus dvidešimties metų ir vyresnius vyrus, tinkamus karui. Tu ir Aaronas suskaičiuokite juos pagal jų būrius.
[4] Jums padės kiekvienos giminės vyresnieji.
[5] Jų vardai: iš Rubeno – Šedeūro sūnus Elicūras,
[6] iš Simeono – Cūrišadajo sūnus Šelumielis,
[7] iš Judo – Aminadabo sūnus Naasonas,
[8] iš Isacharo – Cuaro sūnus Netanelis,
[9] iš Zabulono – Helono sūnus Eliabas,
[10] iš Juozapo sūnų: iš Efraimo – Amihudo sūnus Elišama ir iš Manaso – Pedacūro sūnus Gamelielis,
[11] iš Benjamino – Gideonio sūnus Abidanas,
[12] iš Dano – Amišadajo sūnus Ahiezeras,
[13] iš Ašero – Ochrano sūnus Pagielis,
[14] iš Gado – Deuelio sūnus Eljasafas,
[15] iš Neftalio – Enano sūnus Ahyra".
[16] Šitie yra tautos išrinktieji, atskirų giminių kunigaikščiai ir Izraelio tūkstančių vadai.
[17] Mozė ir Aaronas su šiais išvardintais vyrais
[18] antrojo mėnesio pirmą dieną surinko vyrus pagal jų gimines ir šeimas, visus turėjusius dvidešimt metų ir vyresnius,
[19] kaip Viešpats buvo įsakęs Mozei, ir suskaičiavo juos Sinajaus dykumoje.
[20] Izraelio pirmagimio Rubeno giminės vyrų, dvidešimties metų ir vyresnių, tinkančių eiti į karą, pagal jų kilmę ir šeimas
[21] buvo suskaičiuota keturiasdešimt šeši tūkstančiai penki šimtai.
[22] Iš Simeono sūnų vyrų, dvidešimties metų ir vyresnių, tinkančių eiti į karą, pagal jų kilmę ir šeimas
[23] buvo suskaičiuota penkiasdešimt devyni tūkstančiai trys šimtai.
[24] Iš Gado sūnų vyrų, dvidešimties metų ir vyresnių, tinkančių eiti į karą, pagal jų kilmę ir šeimas
[25] buvo suskaičiuota keturiasdešimt penki tūkstančiai šeši šimtai penkiasdešimt.
[26] Iš Judo sūnų vyrų, dvidešimties metų ir vyresnių, tinkančių eiti į karą, pagal jų kilmę ir šeimas
[27] buvo suskaičiuota septyniasdešimt keturi tūkstančiai šeši šimtai.
[28] Iš Isacharo sūnų vyrų, dvidešimties metų ir vyresnių, tinkančių eiti į karą, pagal jų kilmę ir šeimas

1 SKYRIUS
1 Iš 19,1; Iš 25,22; Sk 9,1; Sk 10,11
2 Iš 30,12.13; Iš 38,26; Sk 26,2.63.64
3 Iš 30,14; Iš 38,26
14 Sk 2,14; Sk 7,42
16 Iš 18,21; Iš 18,21.25; Sk 7,2; Sk 16,2; 1 Krn 27,16-22; Jer 5,5; Mch 3,1.9; Mch 5,2
17 Iz 43,1
18 Hbr 7,3
20 Sk 2,10.11; Sk 26,5-11; Sk 32,6.15.21.29
22 Sk 2,12.13; Sk 26,12-14
24 Pr 30,11; Sk 26,15-18; Joz 4,12; Jer 49,1
26 Pr 29,35; Sk 26,19-22; 2 Sam 24,9; Ps 78,68; Mt 1,2
27 2 Krn 17,14
28 Sk 2,5.6

29 buvo suskaičiuota penkiasdešimt keturi tūkstančiai keturi šimtai.
30 Iš Zabulono sūnų vyrų, dvidešimties metų ir vyresnių, tinkančių eiti į karą, pagal jų kilmę ir šeimas
31 buvo suskaičiuota penkiasdešimt septyni tūkstančiai keturi šimtai.
32 Iš Juozapo giminės, Efraimo sūnų vyrų, dvidešimties metų ir vyresnių, tinkančių eiti į karą, pagal jų kilmę ir šeimas
33 buvo suskaičiuota keturiasdešimt tūkstančių penki šimtai.
34 Iš Manaso sūnų vyrų, dvidešimties metų ir vyresnių, tinkančių eiti į karą, pagal jų kilmę ir šeimas
35 buvo suskaičiuota trisdešimt du tūkstančiai du šimtai.
36 Iš Benjamino sūnų vyrų, dvidešimties metų ir vyresnių, tinkančių eiti į karą, pagal jų kilmę ir šeimas
37 buvo suskaičiuota trisdešimt penki tūkstančiai keturi šimtai.
38 Iš Dano sūnų vyrų, dvidešimties metų ir vyresnių, tinkančių eiti į karą, pagal jų kilmę ir šeimas
39 buvo suskaičiuota šešiasdešimt du tūkstančiai septyni šimtai.
40 Iš Ašero sūnų vyrų, dvidešimties metų ir vyresnių, tinkančių eiti į karą, pagal jų kilmę ir šeimas
41 buvo suskaičiuota keturiasdešimt vienas tūkstantis penki šimtai.
42 Iš Neftalio sūnų vyrų, dvidešimties metų ir vyresnių, tinkančių eiti į karą, pagal jų kilmę ir šeimas
43 buvo suskaičiuota penkiasdešimt trys tūkstančiai keturi šimtai.
44 Tai vyrai, kuriuos suskaičiavo Mozė, Aaronas ir dvylika Izraelio

30 Sk 2,7.8; Sk 26,26.27
32 Pr 48,1-22; Sk 26,28-37; Įst 33,13-17; Jer 7,15; Abd 1,19
34 Sk 2,20.21; Sk 26,28-34
36 Pr 49,27; Sk 26,38-41; 2 Krn 17,17; Apr 7,8
38 Pr 30,6; Pr 46,23; Sk 2,25.26; Sk 26,42.43
40 Sk 2,27.28; Sk 26,44-47
44 Sk 26,64
46 Iš 12,37; Iš 38,26; Sk 2,32; Sk 26,51.63; Hbr 11,12; Apr 7,4-8
47 Sk 2,33; Sk 3,14-22; Sk 26,57-62; 1 Krn 6,1-47; 1 Krn 21,6
49 Sk 2,33; Sk 26,62
50 Iš 38,21; Sk 3,7.8; Sk 3,23.29.35.38; Sk 4,15.25-27.33
51 Sk 3,10.38; Sk 4,5-15; Sk 4,15.19.20; Sk 10,17.21; Sk 10,21; Sk 18,22
52 Sk 2,2.34; Sk 24,2
53 Kun 10,6; Sk 1,50; Sk 8,19; Sk 8,24; Sk 16,46; Sk 18,2-4; Sk 18,5; 1 Sam 6,19; 1 Krn 23,32

2 SKYRIUS
2 Sk 1,52; Sk 24,2; Joz 3,4
3 Sk 1,7; Sk 7,12; Sk 10,5; Sk 10,14; Rūt 4,20; 1 Krn 2,10; Mt 1,4; Lk 3,32.33

vyresniųjų, kiekvieną pagal jų kilmę, giminę ir šeimas,
45 dvidešimties metų ir vyresni, tinkantys eiti į karą.
46 Iš viso jų buvo suskaičiuota šeši šimtai trys tūkstančiai penki šimtai penkiasdešimt.
47 Nebuvo priskaičiuoti tik levitai,
48 nes Viešpats kalbėjo Mozei:
49 “Levio giminės vyrų neskaičiuok kartu su Izraelio sūnumis,
50 bet paskirk juos šventai tarnystei prie Susitikimo palapinės. Jie nešios palapinę ir visus jos daiktus ir tarnaus prie jos bei gyvens aplink palapinę.
51 Keliantis į kitą vietą, levitai išardys palapinę, o sustojus – vėl išties ją. Jei kas pašalinis prisiartintų prie jos, bus baudžiamas mirtimi.
52 Izraelitai statys savo palapines kiekvienas savoje stovykloje bei jiems paskirtoje vietoje,
53 o levitai statys savo palapines aplink Susitikimo palapinę, kad Izraelio vaikai neiššauktų mano rūstybės. Levitai eis sargybą prie Susitikimo palapinės”.
54 Izraelitai padarė visa, ką Viešpats buvo įsakęs Mozei.

2

Viešpats kalbėjo Mozei ir Aaronui:
2 “Izraelitai privalo ištiesti savo palapines aplink Sandoros palapinę pagal giminės eilę, kiekviena giminė su savo vėliava.
3 Rytų pusėje savo būrių palapines išties Judas, jo vadas yra Aminadabo sūnus Naasonas.
4 Jo giminės vyrų, tinkančių eiti į karą, yra septyniasdešimt keturi tūkstančiai šeši šimtai.
5 Šalia jo įrengs savo stovyklą Isa-

charo giminė, jos vadas yra Cuaro sūnus Netanelis.
[6] Jo karių yra penkiasdešimt keturi tūkstančiai keturi šimtai.
[7] Zabulono giminės vadas yra Helono sūnus Eliabas.
[8] Jo giminės vyrų, tinkančių karui, yra penkiasdešimt septyni tūkstančiai keturi šimtai.
[9] Viso Judo stovykloje yra šimtas aštuoniasdešimt šeši tūkstančiai keturi šimtai vyrų. Jie eis pirmieji.
[10] Pietinėje pusėje Rubeno stovyklai vadovaus Šedeūro sūnus Elicūras.
[11] Jo vyrų, tinkančių karui, yra keturiasdešimt šeši tūkstančiai penki šimtai.
[12] Šalia jo įrengs stovyklą Simeono giminė, kurios vadas yra Cūrišadajo sūnus Šelumielis.
[13] Jo tinkančių karui vyrų skaičius yra penkiasdešimt devyni tūkstančiai trys šimtai.
[14] Gado giminės vadas yra Reuelio sūnus Eljasafas.
[15] Jo karių skaičius yra keturiasdešimt penki tūkstančiai šeši šimtai.
[16] Viso Rubeno stovykloje yra šimtas penkiasdešimt vienas tūkstantis keturi šimtai penkiasdešimt vyrų. Rubeno būriai eis antri.
[17] Levitai žygiuos viduryje ir neš Susitikimo palapinę. Jie eis ta tvarka, kaip apsistoja, kiekvienas prie savo vėliavos.
[18] Vakaruose bus Efraimo sūnų stovykla. Jų vadas yra Amihudo sūnus Elišama.
[19] Jo vyrų, tinkančių eiti į karą, yra keturiasdešimt tūkstančių penki šimtai.
[20] Šalia jų bus Manaso giminė. Jos vadas yra Pedacūro sūnus Gamelielis.
[21] Jo vyrų, tinkančių karui, yra trisdešimt du tūkstančiai du šimtai.
[22] Benjamino giminės vadas yra Gideonio sūnus Abidanas.
[23] Jo vyrų, tinkančių karui, yra trisdešimt penki tūkstančiai keturi šimtai.
[24] Viso Efraimo stovykloje yra šimtas aštuoni tūkstančiai šimtas karių. Efraimo būriai eis treti.
[25] Šiaurėje bus Dano stovykla. Jos vadas yra Amišadajo sūnus Ahiezeras.
[26] Jo vyrų, tinkančių karui, yra šešiasdešimt du tūkstančiai septyni šimtai.
[27] Šalia jo išties savo palapines Ašero giminė, kurios vadas yra Ochrano sūnus Pagielis.
[28] Jo vyrų, tinkančių karui, yra keturiasdešimt vienas tūkstantis penki šimtai.
[29] Šalia jų stovyklaus Neftalio giminė. Jos vadas yra Enano sūnus Ahyra.
[30] Jo vyrų, tinkančių karui, yra penkiasdešimt trys tūkstančiai keturi šimtai.
[31] Viso Dano stovykloje yra šimtas penkiasdešimt septyni tūkstančiai šeši šimtai karių. Jie eis paskutiniai".
[32] Visų izraelitų vyrų pagal jų gimines, šeimas bei kariuomenės būrius buvo šeši šimtai trys tūkstančiai penki šimtai penkiasdešimt.
[33] Levitai nebuvo suskaičiuoti kartu su izraelitais, kaip Viešpats įsakė Mozei.
[34] Izraelitai viską padarė taip, kaip Viešpats įsakė. Jie sustodavo ir

9 Sk 10,14
10 Sk 10,6
14 Sk 1,14; Sk 7,42
16 Sk 10,18
17 Sk 1,53; Sk 10,17.21
24 Sk 10,22
31 Sk 10,25
32 Iš 38,26; Sk 1,46; Sk 11,21
33 Sk 1,47; Sk 26,57-62
34 Sk 1,54; Sk 24,2.5.6

žygiuodavo būriais, giminėmis ir šeimomis.

3 Tuo metu, kai Viešpats kalbėjo Sinajaus kalne, Aarono ir Mozės palikuonys buvo:
[2] Aarono pirmagimis sūnus Nadabas ir Abihuvas, Eleazaras bei Itamaras.
[3] Jie buvo patepti ir pašvęsti kunigų tarnystei.
[4] Bet Nadabas ir Abihuvas, aukoję svetimą ugnį Viešpačiui Sinajaus dykumose, mirė, nepalikdami vaikų. Aaronui gyvam esant, kunigų tarnystę ėjo Eleazaras ir Itamaras.
[5] Viešpats kalbėjo Mozei:
[6] "Pakviesk Levio giminę pas kunigą Aaroną, kad jam tarnautų.
[7] Jie atliks visus darbus, susijusius su Susitikimo palapine,
[8] prižiūrės jos daiktus ir tarnaus prie palapinės tarp Izraelio vaikų.
[9] Atiduok levitus Aaronui ir jo sūnums; jie visi yra atiduoti jam iš Izraelio vaikų.
[10] Aaroną ir jo sūnus paskirk kunigais. Jei kas iš pašalinių artinsis, bus baudžiamas mirtimi".
[11] Viešpats kalbėjo Mozei:
[12] "Aš paėmiau levitus izraelitų pirmagimių vietoje.
[13] Kiekvienas pirmagimis yra mano nuo to laiko, kai išžudžiau pirmagimius Egipte; tuomet pašvenčiau sau izraelitų ir jų gyvulių pirmagimius. Jie yra mano. Aš esu Viešpats".
[14] Izraelitams esant Sinajaus dykumoje, Viešpats kalbėjo Mozei:
[15] "Suskaičiuok levitus pagal jų šeimas, visus vyriškos giminės asmenis, nuo vieno mėnesio amžiaus".
[16] Mozė suskaitė juos, kaip Viešpats buvo įsakęs.
[17] Štai Levio sūnų vardai: Geršonas, Kehatas ir Meraris.
[18] Geršono sūnūs: Libnis ir Šimis.
[19] Kehato sūnūs: Amramas ir Iccharas, Hebronas ir Uzielis.
[20] Merario sūnūs: Machlis ir Mušis. Tai yra Levio giminė pagal savo šeimas.
[21] Iš Geršono kilo dvi šeimos: libnių ir šimių.
[22] Jų, vyriškos lyties nuo vieno mėnesio amžiaus, suskaityta septyni tūkstančiai penki šimtai asmenų.
[23] Geršono šeimos turėjo statyti savo palapines už Susitikimo palapinės vakarų pusėje,
[24] vadovaujami Laelio sūnaus Eljasafo.
[25] Jie buvo atsakingi už Susitikimo palapinę, jos uždangalus, palapinės įėjimo užuolaidą,
[26] kiemo užkabas, įėjimo į kiemą užkabą, palapinės virves bei visus jos reikmenis.
[27] Kehato giminei priklausė amramų, iccharų, hebronų ir uzielitų šeimos. Tai yra kehatų šeimos.
[28] Jų, vyriškos lyties nuo vieno mėnesio amžiaus, suskaityta aštuoni tūkstančiai šeši šimtai asmenų. Jie prižiūrėjo šventyklą.
[29] Kehato sūnų šeimos statydavo palapines pietinėje Susitikimo palapinės pusėje.
[30] Jiems vadovavo Uzielio sūnus Elicafanas.
[31] Jie turėjo saugoti skrynią, stalą, žvakidę, aukurus, šventyklos indus, naudojamus tarnavimo metu, uždangą ir visus reikmenis.
[32] Levitų vadų vyriausias buvo Eleazaras, kunigo Aarono sūnus. Jis

3 SKYRIUS
1 Iš 6,16-27
2 Iš 6,23; Kun 10,1.2; Sk 26,60.61; 1 Krn 24,2
3 Iš 28,41; Kun 8,1-36
4 Kun 10,1.2; Sk 26,61; 1 Krn 24,2
6 Sk 8,6-22; Sk 18,1-7; Įst 10,8; Įst 33,8-11
7 Sk 1,50; Sk 8,11.15.24.26
9 Sk 8,19; Sk 18,6.7
10 Iš 29,9; Sk 1,51; Sk 3,38; Sk 16,40; Sk 18,7
12 Iš 13,2; Sk 3,41; Sk 3,45; Sk 8,14; Sk 8,16; Sk 18,6
13 Iš 13,2; Iš 13,12.15; Kun 27,26; Sk 8,16.17; Sk 8,17; Neh 10,36; Lk 2,23
15 Sk 3,39; Sk 26,62
17 Pr 46,11; Iš 6,16-22; Sk 26,57; 1 Krn 6,1.16; 1 Krn 23,6
18 Iš 6,17; Sk 4,38-41
19 Iš 6,18; Sk 4,34-37
20 Iš 6,19; Sk 4,42-45
23 Sk 1,53
25 Iš 25,9; Iš 26,1; Iš 26,7.14; Iš 26,36; Sk 4,24-26
26 Iš 27,9.12.14.15; Iš 27,16; Iš 35,18
27 1 Krn 26,23
29 Iš 6,18; Sk 1,53
30 Kun 10,4
31 Iš 25,10; Iš 25,23; Iš 25,31; Iš 26,31-33; Iš 27,1; Iš 30,1; Sk 4,15

prižiūrės tuos, kurie rūpinasi šventykla.
[33] Iš Merario yra kilusios machlių ir mušių šeimos.
[34] Jų, vyriškos lyties nuo vieno mėnesio amžiaus, buvo šeši tūkstančiai du šimtai asmenų.
[35] Jų vadas buvo Abihailo sūnus Cūrielis, jų stovykla buvo šiaurinėje Susitikimo palapinės pusėje.
[36] Jie saugojo palapinės lentas, kartis, stulpus, jų pakojus,
[37] kiemo stulpus, statomus aplinkui, su jų pakojais, kuoleliais ir virvėmis.
[38] Priešais palapinę, rytinėje pusėje, pasistatydavo palapinę Mozė ir Aaronas su savo sūnumis. Jie saugojo šventyklą tarp Izraelio vaikų, nes jei prisiartintų kas iš pašalinių, turėjo būti baudžiamas mirtimi.
[39] Viešpačiui įsakius, Mozė ir Aaronas suskaitė visus levitus vyriškos lyties nuo vieno mėnesio amžiaus. Jų buvo dvidešimt du tūkstančiai asmenų.
[40] Viešpats tarė Mozei: "Dabar suskaičiuok visus izraelitų pirmagimius vyriškos lyties nuo vieno mėnesio amžiaus.
[41] Atskirk levitus man – Aš esu Viešpats – vietoj visų Izraelio vaikų pirmagimių ir levitų gyvulius vietoj izraelitų galvijų pirmagimių".
[42] Mozė suskaitė izraelitų pirmagimius, kaip Viešpats buvo įsakęs.
[43] Visų vyriškos lyties pirmagimių nuo vieno mėnesio amžiaus buvo dvidešimt du tūkstančiai du šimtai septyniasdešimt trys.
[44] Viešpats kalbėjo Mozei:
[45] "Imk levitus vietoje izraelitų pirmagimių ir levitų gyvulius vietoje izraelitų gyvulių. Levitai bus mano. Aš esu Viešpats.
[46] Išpirk du šimtus septyniasdešimt tris izraelitų pirmagimius, nes jų yra daugiau negu levitų;
[47] imk nuo kiekvieno penkis šekelius sidabro pagal šventyklos šekelį. Šekelis susideda iš dvidešimt gerų.
[48] Atiduok pinigus Aaronui ir jo sūnums už tuos, kurie viršija levitų skaičių".
[49] Mozė paėmė išpirkimo pinigus už tuos, kurie viršijo levitų skaičių,
[50] iš izraelitų pirmagimių paėmė pinigus: tūkstantį tris šimtus šešiasdešimt penkis šekelius sidabro pagal šventyklos šekelį.
[51] Juos atidavė Aaronui ir jo sūnums, vykdydamas Viešpaties įsakymą.

4

Viešpats kalbėjo Mozei ir Aaronui:
[2] "Suskaičiuok Kehato sūnus levitus pagal jų kilmę ir šeimas,
[3] visus nuo trisdešimties iki penkiasdešimties metų amžiaus; jie prižiūrės Susitikimo palapinę.
[4] Tokios bus kehatų pareigos Susitikimo palapinėje ir Švenčiausiojoje.
[5] Aaronas ir jo sūnūs, prieš iškeliaujant, nuims uždangą, kabančią prieš Švenčiausiąją, ir ja apdengs Liudijimo skrynią,
[6] ant viršaus užties opšrų kailiais ir mėlynu audiniu, ir įvers kartis.
[7] Taip pat padėtinės duonos stalą apdengs mėlyna drobe, sudės smilkytuvus ir indus, taures ir puodelius geriamosioms aukoms pilti, o padėtinę duoną uždės viršuje,

35 Sk 1,53; Sk 2,25
36 Sk 4,31.32
38 Sk 1,53; Sk 3,7.8; Sk 3,10; Sk 18,5
39 Sk 3,43; Sk 4,48; Sk 26,62
40 Sk 3,15
41 Sk 3,12.45
45 Sk 3,12.41
46 Iš 13,13.15; Sk 3,39.43; Sk 18,15.16
47 Iš 30,13; Kun 27,6; Sk 1,2.18.20; Sk 18,16
50 Sk 3,46.47
51 Sk 3,48

4 SKYRIUS
2 Sk 3,27-32
3 Sk 4,23.30.35; Sk 8,24; 1 Krn 23,3.24.27; Ezr 3,8
4 Sk 4,15; Sk 4,19
5 Iš 25,10.16; Iš 26,31; Hbr 9,3
6 Iš 25,13; Iš 39,1; 1 Kar 8,7.8
7 Iš 25,23.29.30; Kun 24,5-9

[8] užties raudona drobe, kurią apdengs opšrų kailių uždangalu, ir įvers kartis.
[9] Ims mėlyną audinį, juo apdengs žvakidę, lempas, gnybtuvus, indus nuognaiboms ir visus aliejaus indus;
[10] tai įvynios į opšrų kailių uždangalą ir įvers kartis.
[11] Auksinį aukurą apdengs mėlyna drobe, užties opšrų kailių uždangalu ir įvers kartis.
[12] Visus apeigoms naudojamus daiktus įvynios į mėlyną audinį, ant viršaus užties opšrų kailių uždangalu ir uždės ant neštuvų.
[13] Iš aukuro išims pelenus ir jį apdengs violetine drobe.
[14] Sudėję visus reikmenis, kurie vartojami prie aukuro: indus anglims, šakutes, semtuvėlius ir dubenis, užties opšrų kailių uždangalu ir įvers kartis.
[15] Aaronui ir jo sūnums apdengus šventyklą ir visus jos daiktus, keliantis stovyklai, kehatai atėję juos paims. Jiems negalima prisiliesti prie šventų daiktų, kad nemirtų. Tai yra kehatų pareiga Susitikimo palapinėje.
[16] Kunigo Aarono sūnus Eleazaras rūpinsis aliejumi lempoms, kvapniais smilkalais, padėtine duona, patepimo aliejumi ir viskuo, ko reikia šventyklos apeigoms, taip pat visais šventykloje esančiais daiktais".
[17] Viešpats kalbėjo Mozei ir Aaronui:
[18] "Neleiskite kehatų giminei žūti.
[19] Tai darykite, kad jie liktų gyvi ir nemirtų, kai ateina prie šventų daiktų. Aaronas ir jo sūnūs paskirs kiekvienam darbą, kas ką turi nešti.
[20] Jiems negalima žiūrėti, kas yra Švenčiausiojoje, kol ji neapdengta, kad nenumirtų".
[21] Viešpats kalbėjo Mozei:
[22] "Suskaičiuok taip pat Geršono sūnus pagal jų kilmę ir šeimas
[23] nuo trisdešimties iki penkiasdešimties metų amžiaus, visus, kurie tarnauja Sandoros palapinėje.
[24] Geršonų pareigos yra:
[25] nešti palapinės uždangalus, užuolaidą, pakabintą Susitikimo palapinės įėjime,
[26] kiemo, kuris yra aplinkui aukurą ir palapinę, užkabas, virves ir prie jų naudojamus įrankius; tai yra jų tarnavimas.
[27] Geršonai neš, ką lieps Aaronas ir jo sūnūs. Darbai jiems bus nurodyti ir paskirstyti.
[28] Tokia bus Geršono sūnų tarnystė Susitikimo palapinėje; jie bus kunigo Aarono sūnaus Itamaro žinioje.
[29] Suskaičiuok taip pat Merario sūnus pagal jų kilmę ir šeimas
[30] nuo trisdešimties ligi penkiasdešimties metų amžiaus, visus, kurie tarnauja Susitikimo palapinėje.
[31] Jų darbas bus nešti palapinės lentas, jos užkaiščius, stulpus ir pakojus;
[32] taip pat kiemo stulpus, statomus aplinkui, jų pakojus, kuolelius, virves ir visus jų reikmenis. Kiekvienam paskirsite, ką jis turi nešti.
[33] Tai yra Merario sūnų giminės pareiga ir tarnystė Susitikimo palapinėje; jie bus kunigo Aarono sūnaus Itamaro žinioje".
[34] Mozė, Aaronas ir vyresnieji suskaitė kehatus pagal jų kilmę
[35] nuo trisdešimties ligi penkias-

9 Iš 25,31; Iš 25,37.38
11 Iš 30,1-5
12 Iš 25,9; 1 Krn 9,29
15 Sk 3,31; Sk 7,9; Sk 10,21; Įst 31,9; Joz 4,10; 2 Sam 6,6.7; 2 Sam 6,13; 1 Krn 13,9.10; 1 Krn 15,2.15
16 Iš 25,6; Iš 30,23-25; Iš 30,34; Kun 24,2
19 Sk 4,4
20 Iš 19,21; 1 Sam 6,19
22 Sk 3,22
23 Sk 4,3; 1 Krn 23,3.24.27
24 Sk 7,7
25 Iš 26,14; Iš 36,8; Sk 3,25.26
28 Sk 4,33
29 Sk 3,33-37
30 Sk 4,3; Sk 8,24-26
31 Iš 26,15; Sk 3,36.37; Sk 7,8
32 Iš 25,9; Iš 38,21
34 Sk 4,2
35 Sk 4,47

dešimties metų amžiaus, kurie gali tarnauti Susitikimo palapinėje.
[36] Jų buvo du tūkstančiai septyni šimtai penkiasdešimt.
[37] Juos suskaitė Mozė ir Aaronas, kaip Viešpats buvo įsakęs Mozei.
[38] Buvo suskaityta taip pat ir Geršono sūnūs pagal jų kilmę ir šeimas
[39] nuo trisdešimties ligi penkiasdešimties metų amžiaus, kurie gali tarnauti Susitikimo palapinėje.
[40] Jų buvo du tūkstančiai šeši šimtai trisdešimt.
[41] Geršono sūnus suskaitė Mozė ir Aaronas, kaip Viešpats buvo įsakęs.
[42] Buvo suskaityta taip pat ir Merario sūnūs pagal jų kilmę ir šeimas
[43] nuo trisdešimties ligi penkiasdešimties metų amžiaus, kurie gali tarnauti Susitikimo palapinėje.
[44] Jų buvo trys tūkstančiai du šimtai.
[45] Merario sūnus suskaitė Mozė ir Aaronas, kaip Viešpats buvo įsakęs Mozei.
[46] Visų levitų, kuriuos Mozė, Aaronas ir Izraelio vyresnieji suskaitė pagal jų kilmę ir šeimas
[47] nuo trisdešimties ligi penkiasdešimties metų amžiaus, galinčių tarnauti ir nešti Susitikimo palapinę,
[48] buvo aštuoni tūkstančiai penki šimtai aštuoniasdešimt asmenų.
[49] Juos suskaitė Mozė, kaip Viešpats buvo įsakęs, kiekvieną pagal jo tarnystę ir naštą.

5 Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] "Įsakyk izraelitams pašalinti iš stovyklos visus raupsuotus, visus turinčius plūdimą ir susitepusius mirusiu.
[3] Pašalinkite tokius vyrus ir tokias moteris, kad jie nesuteptų stovyklos, kurios viduryje Aš gyvenu".
[4] Izraelitai taip ir padarė, ir juos apgyvendino už stovyklos ribų, kaip Viešpats buvo įsakęs Mozei.
[5] Viešpats kalbėjo Mozei:
[6] "Sakyk izraelitams: 'Jei vyras ar moteris padarytų kurią nors nuodėmę, peržengtų Viešpaties įsakymą ir taip nusikalstų,
[7] tai jis prisipažins kaltas ir atlygins tam, kuriam nusikalto, atiduos tą patį daiktą ir, be to, pridės penktą dalį jo vertės.
[8] O jei nebūtų to, kuriam nusikalto, atiduos viską Viešpačiui, ir tai priklausys kunigui, neskaitant avino, kuris turi būti aukojamas, kad jis būtų sutaikintas.
[9] Visos aukos, kurias aukoja izraelitai, priklauso kunigui.
[10] Ką pavieniai asmenys aukoja šventykloje ir atiduoda kunigui, yra jo nuosavybė' ".
[11] Viešpats kalbėjo Mozei:
[12] "Sakyk izraelitams: 'Jei kieno žmona nusidėtų, būdama neištikima savo vyrui,
[13] ir kitas vyras gulėtų su ja ir ją suterštų, tačiau tai įvyktų slaptai ir būtų paslėpta nuo jos vyro akių, ir nebūtų liudytojų, nes ji nebūtų sugauta,
[14] ir jei pavydo dvasia apimtų vyrą, nepaisant ar žmona iš tiesų susitepusi, ar tai tik neteisingas įtarimas,
[15] jis ją turi atvesti pas kunigą ir aukoti už ją dešimtą efos dalį miežinių miltų; nepils ant jų aliejaus ir nedės smilkalų, nes tai pavydo

41 Sk 4,22
45 Sk 4,29
46 Sk 3,39; Sk 26,57-62; 1 Krn 23,3-23
47 Sk 4,3.23.30
49 Sk 4,1.21; Sk 4,15.24.31

5 SKYRIUS
2 Kun 13,3.8.46; Kun 15,2; Kun 21,1; Sk 9,6.10; Sk 12,10.14.15; Sk 19,11.13; Sk 31,19
3 Kun 26,11.12; Sk 35,34; 2 Kor 6,16
6 Kun 5,14-19; Kun 6,1-7
7 Kun 5,5; Kun 6,4.5; Kun 26,40.41; Joz 7,19; Ps 32,5; 1 Jn 1,9
8 Kun 5,15; Kun 6,6.7; Kun 7,7
9 Iš 29,28; Kun 6,17.18.26; Kun 7,6-14; Kun 7,32-34; Kun 10,14.15
10 Kun 10,13
13 Kun 18,20; Kun 20,10; Jn 8,4
14 Pat 6,34; Gg 8,6
15 Kun 5,11; 1 Kar 17,18; Hbr 10,3

auka, primenanti nedorybę.
[16] Kunigas ją atves ir pastatys Viešpaties akivaizdoje.
[17] Jis, paėmęs švento vandens moliniame inde, įmes į jį truputį dulkių nuo palapinės aslos.
[18] Kai moteris atsistos Viešpaties akivaizdoje, jis atidengs jos galvą ir paduos jai į ranką pavydo auką; pats gi laikys kartaus vandens, kuris neša prakeikimą,
[19] ir prisaikdins ją, sakydamas: 'Jei neturėjai santykių su svetimu vyru, tau nekenks šitas kartus vanduo.
[20] Bet jei buvai neištikima savo vyrui ir susitepei gulėdama su kitu,
[21] Viešpats padarys tave prakeikimu tavo tautoje, ir tavo šlaunys ims pūti, o tavo pilvas išsipūs.
[22] Šitas vanduo, nešantis prakeikimą, teįeina į tavo vidų, kad tavo pilvas išsipūstų ir šlaunys imtų pūti'. Moteris atsakys: 'Amen, amen'.
[23] Kunigas surašys tuos prakeikimus ir juos nuplaus karčiuoju vandeniu.
[24] Jis duos moteriai gerti kartaus vandens, nešančio prakeikimą, kad tas vanduo patektų į moters vidų.
[25] Tada kunigas paims iš jos rankų pavydo auką, ją siūbuos Viešpaties akivaizdoje ir aukos ant aukuro.
[26] Jis ims saują aukojamųjų miltų ir sudegins ant aukuro. Po to vėl duos moteriai gerti kartaus vandens.
[27] Kai ji išgers, jei ji yra nusikaltusi svetimavimu, prakeikimo vanduo, įėjęs į ją, išpūs jos pilvą, ir jos šlaunys ims pūti, ir moteris bus prakeikimas savo tautoje.
[28] O jei ji bus nekalta, jai nepakenks, ir ji galės pastoti.
[29] Toks yra pavydo įstatymas.
[30] Jei vyras apimtas pavydo dvasios atvestų žmoną Viešpaties akivaizdon ir kunigas padarytų visa, kas čia parašyta,
[31] vyras bus nekaltas, o moteris susilauks bausmės, jeigu bus nusikaltusi' ".

6 Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] "Sakyk izraelitams: 'Jei vyras ar moteris padarys nazarėno įžadą, kad pasišvęstų Viešpačiui,
[3] jis susilaikys nuo vyno ir stipraus gėrimo. Negers vynuogių sulčių nei jokio kito gėrimo, kas iš vynuogių išspaudžiama, nevalgys nei šviežių, nei džiovintų vynuogių.
[4] Visą laiką, kol yra įžadu pasišventęs Viešpačiui, nevalgys nieko, kas iš vynuogių, net sėklų ar odelės.
[5] Padaręs įžadą neskus galvos, kol pasibaigs įžado laikas. Visą savo pasišventimo laiką augins galvos plaukus.
[6] Per visą savo įžado laiką nepalies mirusio,
[7] net savo tėvu, motina, broliu ar seserimi nesusiteps, jei jie numirtų, nes įžado metu bus pasižadėjęs Dievui.
[8] Visą savo įžado laiką jis yra šventas Viešpačiui.
[9] Jei kas staiga mirtų šalia jo ir jis susiteptų, tada jis turės nusiskusti galvą septintą, apsivalymo, dieną.
[10] Aštuntą dieną atneš du balandžius ar du jaunus karvelius ir prie Susitikimo palapinės paduos juos kunigui.
[11] Kunigas vieną jų aukos už nuo-

18 Hbr 13,4
21 Joz 6,26; 1 Sam 14,24
22 Įst 27,15-26; Ps 109,18
25 Kun 2,2.9; Kun 8,27
26 Kun 2,2.9
27 Sk 5,21; Įst 28,37; Jer 24,9; Jer 29,18.22; Jer 42,18
29 Sk 5,19
31 Kun 20,17.19.20

6 SKYRIUS

2 Kun 27,2; Ts 13,5; Rd 4,7; Am 2,11.12; Apd 21,23
3 Kun 10,9; Am 2,12; Lk 1,15
5 Ts 13,5; Ts 16,17; 1 Sam 1,11
6 Kun 21,1-3.11; Sk 19,11-22
7 Kun 21,1.2.11; Sk 9,6
8 2 Kor 6,17.18
9 Kun 14,8.9; Apd 18,18; Apd 21,24
10 Kun 5,7; Kun 14,22; Kun 15,14.29

dėmę, o antrą – deginamąja auka, kad sutaikintų jį, nes jis susitepė mirusiu. Tą dieną jis pakartos įžadą
[12] ir atves metinį avinėlį aukai už kaltę. Ankstesnės dienos nebus įskaitytos, nes jo pasišventimas buvo suteptas.
[13] Tas yra nazarėno įstatymas. Pasibaigus įžado laikui, jį atves prie Susitikimo palapinės durų,
[14] kur jis aukos auką Viešpačiui: metinį sveiką avinėlį deginamajai aukai, metinę sveiką avelę aukai už nuodėmę ir sveiką aviną padėkos aukai,
[15] taip pat apšlakstytą aliejumi neraugintos duonos pintinę, neraugintų bandelių, apteptų aliejumi, ir geriamąją auką.
[16] Kunigas aukos Viešpačiui auką už nuodėmę ir deginamąją auką.
[17] Aviną aukos kaip padėkos auką Viešpačiui, kartu su neraugintos duonos pintine ir geriamąja auka.
[18] Tada prie Susitikimo palapinės durų nuskus nazarėnui plaukus; ir kunigas jo plaukus sudegins su padėkos auka.
[19] Kunigas, paėmęs išvirtą avino petį, vieną neraugintą bandelę iš pintinės bei neraugintą paplotį, įdės į nazarėno rankas po to, kai jo galva bus nuskusta.
[20] Paskui, paėmęs iš nazarėno rankų, jis siūbuos viską Viešpaties akivaizdoje. Visi pašvęstieji daiktai priklausys kunigui. Po to nazarėnas galės gerti vyną.
[21] Toks yra nazarėno, kuris davė įžadą, įstatymas ir auka Viešpačiui, neskaičiuojant to, ką jis aukos pagal savo įžadą, kad išpildytų pasišventimo įstatymą' ".
[22] Viešpats kalbėjo Mozei:
[23] "Pasakyk Aaronui ir jo sūnums laiminti izraelitus tokiais žodžiais:
[24] 'Viešpats telaimina ir tesaugoja tave.
[25] Viešpats teparodo tau savo veidą ir tebūna tau maloningas.
[26] Viešpats teatgręžia savo veidą į tave ir tesuteikia tau ramybę'.
[27] Jie šauksis mano vardo izraelitams, ir Aš juos laiminsiu".

7 Tą dieną, kai pabaigė statyti palapinę ir Mozė patepė ir pašventino ją ir visus jos reikmenis, taip pat aukurą ir visus jo daiktus,
[2] Izraelio giminių kunigaikščiai aukojo
[3] Viešpačiui šešis dengtus vežimus ir dvylika jaučių. (Po vežimą nuo dviejų kunigaikščių ir nuo kiekvieno po jautį.) Visa tai jie atgabeno prie palapinės.
[4] Viešpats sakė Mozei:
[5] "Imk tas aukas palapinės reikalams ir skirstyk levitams pagal jų pareigas".
[6] Mozė paskirstė vežimus ir jaučius levitams.
[7] Du vežimus ir keturis jaučius jis davė Geršono sūnums.
[8] Keturis vežimus ir aštuonis jaučius davė Merario sūnums. Jų vyresnysis buvo kunigo Aarono sūnus Itamaras.
[9] Kehato sūnums nedavė vežimų nei jaučių, nes jiems patikėta Švenčiausioji turi būti nešama ant pečių.
[10] Aukuro patepimo dieną giminių kunigaikščiai aukojo aukuro reikalams.
[11] Viešpats tarė Mozei: "Kunigaikščiai kiekvienas savo dieną te-

12 Kun 5,6 **13** Apd 21,26 **14** Kun 3,6; Kun 4,2.27.32 **15** Iš 29,2; Kun 2,4; Sk 15,5.7.10 **18** Sk 6,9; Apd 21,23.24 **19** Iš 29,23.24; Kun 7,30; 1 Sam 2,15 **20** Iš 29,27.28 **24** Įst 28,3-6; Ps 121,7 **25** Pr 43,29; Iš 33,19; Ps 31,16; Ps 67,1; Ps 80,3.7.19; Ps 119,135; Dan 9,17; Mal 1,9 **26** Kun 26,6; Ps 4,6; Ps 89,15; Iz 26,3.12; Jn 14,27; Fil 4,7 **27** Iš 20,24; Sk 23,20; Įst 28,10; 2 Sam 7,23; 2 Krn 7,14; Ps 5,12; Ps 67,7; Ps 115,12.13; Iz 43,7; Dan 9,18.19; Ef 1,3

7 SKYRIUS

1 Iš 40,17-33; Kun 8,10.11 **2** Sk 1,4 **7** Sk 4,24-28 **8** Sk 4,29-33 **9** Sk 4,6-14; Sk 4,15 **10** Sk 7,1; Įst 20,5; 1 Kar 8,63; 2 Krn 7,5.9; Ezr 6,16; Neh 12,27

aukoja aukuro pašventimui skirtas aukas".

[12] Pirmą dieną aukojo Aminadabo sūnus Naasonas iš Judo giminės.

[13] Tai buvo sidabrinis dubuo, sveriąs šimtą trisdešimt šekelių, ir sidabrinė taurė, sverianti septyniasdešimt šekelių pagal šventyklos šekelį, - abu indai buvo pilni smulkių, aliejumi apšlakstytų miltų duonos aukai;

[14] be to, auksinis indelis, sveriąs dešimt šekelių, pilnas smilkalų;

[15] jautis, avinas ir metinis avinėlis deginamajai aukai;

[16] ožys aukai už nuodėmę;

[17] du jaučiai, penki avinai, penki ožiai ir penki metiniai avinėliai padėkos aukai. Tai buvo Aminadabo sūnaus Naasono auka.

[18] Antrą dieną aukojo Cuaro sūnus Netanelis, Isacharo giminės kunigaikštis:

[19] sidabrinį dubenį, sveriantį šimtą trisdešimt šekelių, sidabrinę taurę, sveriančią septyniasdešimt šekelių, - abu pilnus smulkių, aliejumi apšlakstytų miltų duonos aukai;

[20] auksinį indelį, sveriantį dešimt šekelių, pilną smilkalų;

[21] jautį, aviną ir metinį avinėlį deginamajai aukai;

[22] ožį aukai už nuodėmę;

[23] padėkos aukai du jaučius, penkis avinus, penkis ožius ir penkis metinius avinėlius. Tai buvo Cuaro sūnaus Netanelio auka.

[24] Trečią dieną aukojo Zabulono sūnų kunigaikštis, Helono sūnus Eliabas:

[25] sidabrinį dubenį, sveriantį šimtą .trisdešimt šekelių, sidabrinę taurę, sveriančią septyniasdešimt šekelių, - abu pilnus smulkių, aliejumi apšlakstytų miltų duonos aukai;

[26] auksinį indelį, sveriantį dešimt šekelių, pilną smilkalų;

[27] jautį, aviną ir metinį avinėlį deginamajai aukai;

[28] ožį aukai už nuodėmę;

[29] padėkos aukai du jaučius, penkis avinus, penkis ožius, penkis metinius avinėlius. Tai buvo Helono sūnaus Eliabo auka.

[30] Ketvirtą dieną aukojo Rubeno sūnų kunigaikštis, Šedeūro sūnus Elicūras:

[31] sidabrinį dubenį, sveriantį šimtą trisdešimt šekelių, sidabrinę taurę, sveriančią septyniasdešimt šekelių, - abu pilnus smulkių, aliejumi apšlakstytų miltų duonos aukai;

[32] auksinį indelį, sveriantį dešimt šekelių, pilną smilkalų;

[33] jautį, aviną ir metinį avinėlį deginamajai aukai;

[34] ožį aukai už nuodėmę;

[35] padėkos aukai du jaučius, penkis avinus, penkis ožius ir penkis metinius avinėlius. Tai buvo Šedeūro sūnaus Elicūro auka.

[36] Penktą dieną aukojo Simeono sūnų kunigaikštis, Cūrišadajo sūnus Šelumielis:

[37] sidabrinį dubenį, sveriantį šimtą trisdešimt šekelių, sidabrinę taurę, sveriančią septyniasdešimt šekelių, - abu pilnus smulkių, aliejumi apšlakstytų miltų duonos aukai;

[38] auksinį indelį, sveriantį dešimt šekelių, pilną smilkalų;

[39] jautį, aviną ir metinį avinėlį deginamajai aukai;

[40] ožį aukai už nuodėmę;

[41] padėkos aukai du jaučius, pen-

12 Sk 2,3
13 Iš 30,13; Kun 2,1
14 Iš 30,34
15 Iš 12,5; Kun 1,2
17 Kun 3,1
30 Sk 1,5; Sk 2,10
36 Sk 1,6; Sk 2,12; Sk 7,41

kis avinus, penkis ožius ir penkis metinius avinėlius. Tai buvo Cūrišadajo sūnaus Šelumielio auka.
[42] Šeštą dieną aukojo Gado sūnų kunigaikštis, Deuelio sūnus Eljasafas:
[43] sidabrinį dubenį, sveriantį šimtą trisdešimt šekelių, sidabrinę taurę, sveriančią septyniasdešimt šekelių, – abu pilnus smulkių, aliejumi apšlakstytų miltų duonos aukai;
[44] auksinį indelį, sveriantį dešimt šekelių, pilną smilkalų;
[45] jautį, aviną ir metinį avinėlį deginamajai aukai;
[46] ožį aukai už nuodėmę;
[47] padėkos aukai du jaučius, penkis avinus, penkis ožius ir penkis metinius avinėlius. Tai buvo Deuelio sūnaus Eljasafo auka.
[48] Septintą dieną aukojo Efraimo sūnų kunigaikštis, Amihudo sūnus Elišama:
[49] sidabrinį dubenį, sveriantį šimtą trisdešimt šekelių, sidabrinę taurę, sveriančią septyniasdešimt šekelių, – abu pilnus smulkių, aliejumi apšlakstytų miltų duonos aukai;
[50] auksinį indelį, sveriantį dešimt šekelių, pilną smilkalų;
[51] jautį, aviną ir metinį avinėlį deginamajai aukai;
[52] ožį aukai už nuodėmę;
[53] padėkos aukai du jaučius, penkis avinus, penkis ožius ir penkis metinius avinėlius. Tai buvo Amihudo sūnaus Elišamos auka.
[54] Aštuntą dieną aukojo Manaso sūnų kunigaikštis, Pedacūro sūnus Gamelielis:
[55] sidabrinį dubenį, sveriantį šimtą trisdešimt šekelių, sidabrinę taurę, sveriančią septyniasdešimt šekelių, – abu pilnus smulkių, aliejumi apšlakstytų miltų duonos aukai;
[56] auksinį indelį, sveriantį dešimt šekelių, pilną smilkalų;
[57] jautį, aviną ir metinį avinėlį deginamajai aukai;
[58] ožį aukai už nuodėmę;
[59] padėkos aukai du jaučius, penkis avinus, penkis ožius ir penkis metinius avinėlius. Tai buvo Pedacūro sūnaus Gamelielio auka.
[60] Devintą dieną aukojo Benjamino sūnų kunigaikštis, Gideonio sūnus Abidanas:
[61] sidabrinį dubenį, sveriantį šimtą trisdešimt šekelių, sidabrinę taurę, sveriančią septyniasdešimt šekelių, – abu pilnus smulkių, aliejumi apšlakstytų miltų duonos aukai;
[62] auksinį indelį, sveriantį dešimt šekelių, pilną smilkalų;
[63] jautį, aviną ir metinį avinėlį deginamajai aukai;
[64] ožį aukai už nuodėmę;
[65] padėkos aukai du jaučius, penkis avinus, penkis ožius ir penkis metinius avinėlius. Tai buvo Gideonio sūnaus Abidano auka.
[66] Dešimtą dieną aukojo Dano sūnų kunigaikštis, Amišadajo sūnus Ahiezeras:
[67] sidabrinį dubenį, sveriantį šimtą trisdešimt šekelių, sidabrinę taurę, sveriančią septyniasdešimt šekelių, – abu pilnus smulkių, aliejumi apšlakstytų miltų duonos aukai;
[68] auksinį indelį, sveriantį dešimt šekelių, pilną smilkalų;
[69] jautį, aviną ir metinį avinėlį deginamajai aukai;
[70] ožį aukai už nuodėmę;
[71] padėkos aukai du jaučius, pen-

42 Sk 1,14; Sk 2,14; Sk 10,20
45 Ps 40,6
48 Sk 1,10; Sk 2,18; 1 Krn 7,26
54 Sk 1,10; Sk 2,20
60 Sk 1,11; Sk 2,22
66 Sk 1,12; Sk 2,25

kis avinus, penkis ožius ir penkis metinius avinėlius. Tai buvo Amišadajo sūnaus Ahiezero auka.
[72] Vienuoliktą dieną aukojo Ašero sūnų kunigaikštis, Ochrano sūnus Pagielis:
[73] sidabrinį dubenį, sveriantį šimtą trisdešimt šekelių, sidabrinę taurę, sveriančią septyniasdešimt šekelių, – abu pilnus smulkių, aliejumi apšlakstytų miltų duonos aukai;
[74] auksinį indelį, sveriantį dešimt šekelių, pilną smilkalų;
[75] jautį, aviną ir metinį avinėlį deginamajai aukai;
[76] ožį aukai už nuodėmę;
[77] padėkos aukai du jaučius, penkis avinus, penkis ožius ir penkis metinius avinėlius. Tai buvo Ochrano sūnaus Pagielio auka.
[78] Dvyliktą dieną aukojo Neftalio sūnų kunigaikštis, Enano sūnus Ahyra:
[79] sidabrinį dubenį, sveriantį šimtą trisdešimt šekelių, sidabrinę taurę, sveriančią septyniasdešimt šekelių, – abu pilnus smulkių, aliejumi apšlakstytų miltų duonos aukai;
[80] auksinį indelį, sveriantį dešimt šekelių, pilną smilkalų;
[81] jautį, aviną ir metinį avinėlį deginamajai aukai;
[82] ožį aukai už nuodėmę;
[83] padėkos aukai du jaučius, penkis avinus, penkis ožius ir penkis metinius avinėlius. Tai buvo Enano sūnaus Ahyros auka.
[84] Tos buvo Izraelio kunigaikščių aukos aukuro pašventinimo proga: dvylika sidabrinių dubenių, dvylika sidabrinių taurių, dvylika auksinių indelių.
[85] Kadangi dubuo svėrė šimtą trisdešimt šekelių sidabro ir kiekviena taurė septyniasdešimt šekelių, tai visi sidabriniai indai svėrė du tūkstančius keturis šimtus šekelių pagal šventyklos šekelį.
[86] Dvylika auksinių indelių, kurie buvo pilni smilkalų, kiekvienas svėrė po dešimt šekelių; viso aukso buvo šimtas dvidešimt šekelių.
[87] Jaučių deginamajai aukai buvo dvylika, avinų dvylika, metinių avinėlių dvylika kartu su duonos auka; aukai už nuodėmę buvo dvylika ožių.
[88] Padėkos aukai buvo dvidešimt keturi jaučiai, šešiasdešimt avinų, šešiasdešimt ožių ir šešiasdešimt metinių avinėlių. Tos aukos buvo duotos aukuro pašventinimui po to, kai jis buvo pateptas.
[89] Kai Mozė įėjo į Susitikimo palapinę kalbėtis su Dievu, jis girdėjo balsą nuo dangčio, kuris buvo ant Sandoros skrynios tarp dviejų cherubų. Iš ten Dievas kalbėjo su juo.

8 Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] "Sakyk Aaronui, kad jis sustatytų lempas taip, kad visos degtų žvakidės priekyje".
[3] Aaronas sustatė lempas, kad jos degtų žvakidės priekyje, kaip Viešpats įsakė Mozei.
[4] Visa žvakidė buvo nukalta iš aukso pagal Viešpaties Mozei parodytą pavyzdį.
[5] Viešpats kalbėjo Mozei, sakydamas:
[6] "Imk levitus iš Izraelio vaikų ir apvalyk juos,
[7] apšlakstydamas apvalomuoju vandeniu, liepk nusiskusti plaukus

72 Sk 1,13; Sk 2,27
78 Sk 1,15; Sk 2,29
84 Sk 7,10
88 Sk 7,1.10
89 Iš 25,21.22; Iš 33,9.11; Sk 12,8; Ps 80,1; Ps 99,1

8 SKYRIUS
2 Iš 25,37; Iš 40,25
4 Iš 25,18; Iš 25,31; Iš 25,40; Apd 7,44
7 Kun 14,8.9; Sk 19,9.13.17.20; Ps 51,2.7; Hbr 9,13.14

nuo viso kūno ir išsiplauti drabužius, tai jie bus apvalyti.
[8] Jie ims veršį ir duonos aukai – aliejumi apšlakstytų smulkių miltų, ir kitą veršį – aukai už nuodėmę.
[9] Sušauk izraelitus ir pastatyk levitus prie Susitikimo palapinės.
[10] Tu pastatysi levitus prieš Viešpatį, ir izraelitai uždės ant jų rankas.
[11] Aaronas paaukos levitus Viešpačiui, kaip Izraelio vaikų auką, kad jie tarnautų Jam.
[12] Levitai uždės rankas ant veršių galvų, kurių vieną paaukosi kaip auką už nuodėmę, o kitą – kaip deginamąją auką; taip levitai bus sutaikinti.
[13] Pastatyk levitus prieš Aaroną ir jo sūnus ir paaukok juos Viešpačiui;
[14] išskirk levitus iš izraelitų, kad jie būtų mano.
[15] Po to jie tarnaus man Susitikimo palapinėje. Taip jie bus apvalyti ir pašvęsti man,
[16] nes jie visi yra man atiduoti vietoje izraelitų pirmagimių,
[17] kadangi visi izraelitų pirmagimiai yra mano – žmonės ir gyvuliai. Aš juos pašvenčiau sau nuo tos dienos, kai išžudžiau egiptiečių pirmagimius.
[18] Aš paėmiau levitus vietoje izraelitų pirmagimių
[19] ir pavedžiau juos Aarono ir jo sūnų priežiūrai, kad tarnautų man Susitikimo palapinėje ir sutaikintų izraelitus. Taip izraelitai bus apsaugoti nuo sunaikinimo, kuris ištiktų juos, jei kas iš jų išdrįstų artintis prie šventyklos".
[20] Mozė, Aaronas ir izraelitai pasielgė su levitais taip, kaip Viešpats įsakė Mozei:

8 Kun 2,1; Sk 15,8-10
9 Iš 29,4; Iš 40,12; Kun 8,3
10 Kun 1,4
11 Sk 18,6
12 Iš 29,10
14 Sk 3,12.45; Sk 16,9
15 Sk 8,11.13
16 Iš 13,2; Sk 3,9; Sk 3,12.45
17 Iš 12,2.12.13.15; Sk 3,13; Lk 2,23
19 Sk 1,53; Sk 3,9; Sk 16,46; Sk 18,5; 2 Krn 26,16
21 Sk 8,7
22 Sk 8,15
24 Sk 4,3; 1 Krn 23,3.24.27
26 Sk 1,53

9 SKYRIUS
2 Iš 12,1-16; Kun 23,5; Sk 28,16; Įst 16,1.2; 2 Krn 30,1-15; Lk 22,7; 1 Kor 5,7.8
5 Joz 5,10
6 Iš 18,15.19.26; Sk 5,2; Sk 19,11-22; Sk 27,2; Jn 18,28
8 Iš 18,22; Sk 27,5

[21] juos apvalė, jie išsiplovė savo drabužius, o Aaronas paaukojo juos kaip auką Viešpačiui ir sutaikino.
[22] Po to levitai ėjo į Susitikimo palapinę ir atliko jiems skirtą tarnystę Aarono ir jo sūnų priežiūroje.
[23] Viešpats kalbėjo Mozei:
[24] "Toks yra įstatymas levitams: dvidešimt penkerių metų ir vyresni tarnaus Susitikimo palapinėje,
[25] o, sulaukę penkiasdešimties metų amžiaus, jie nebetarnaus.
[26] Jie padės savo broliams saugoti Susitikimo palapinę, bet nedirbs jokio darbo. Tai įsakymas levitams, liečiąs jų tarnystę".

9 Izraelitams išėjus iš Egipto, antraisiais metais, pirmą mėnesį Viešpats kalbėjo Mozei Sinajaus dykumoje:
[2] "Tegul izraelitai švenčia Paschą jai skirtu metu,
[3] šio mėnesio keturioliktos dienos vakare, laikydamiesi visų apeigų ir nurodymų".
[4] Mozė pasakė izraelitams, kad jie turi švęsti Paschą.
[5] Jie ją šventė pirmo mėnesio keturioliktos dienos vakare prie Sinajaus kalno. Izraelitai darė visa, kaip Viešpats buvo įsakęs Mozei.
[6] Kai kurie buvo susitepę žmogaus lavonu ir tą dieną negalėjo švęsti Paschos. Jie atėjo pas Mozę bei Aaroną ir jiems tarė:
[7] "Mes susitepę mirusiu. Ar dėl to mes neturime teisės aukoti Viešpačiui kartu su visais izraelitais?"
[8] Mozė jiems atsakė: "Palaukite, aš paklausiu, ką Viešpats pasakys šiuo reikalu".
[9] Ir Viešpats kalbėjo Mozei:
[10] "Jei kas iš izraelitų susiteptų

mirusiu ar būtų kelionėje, tešvenčia Paschą
[11] antro mėnesio keturioliktos dienos vakare, valgydamas neraugintą duoną su karčiomis žolėmis;
[12] nieko nepaliks ligi ryto ir nė vieno avinėlio kaulo nesulaužys; laikysis visų Paschos nuostatų.
[13] O jei kas nesuteptas ir nekeliaudamas nešvęstų Paschos, tas bus išnaikintas iš savo tautos, nes neaukojo Viešpačiui skirtu laiku; jis atsakys už savo nuodėmę.
[14] Jei tarp jūsų būtų svetimšalis ar ateivis, kuris norėtų švęsti Paschą, tešvenčia ją Viešpačiui, laikydamasis tų pačių apeigų ir nurodymų. Jums ir ateiviui yra tas pats įstatymas".
[15] Tą dieną, kai buvo pastatyta Liudijimo palapinė, ją apdengė debesis, o naktį virš palapinės buvo tarsi ugnies liepsna.
[16] Taip buvo visą laiką: dieną ją dengė debesis, o naktį – tarsi liepsna.
[17] Kai palapinę dengiąs debesis pakildavo, izraelitai iškeliaudavo; toje vietoje, kur debesis nusileisdavo, izraelitai statydavo stovyklą.
[18] Pagal Viešpaties įsakymą jie keliaudavo ir Jam įsakius ištiesdavo palapines. Kol debesis dengė palapinę, jie pasilikdavo toje pačioje vietoje.
[19] Jei debesis virš palapinės pasilikdavo ilgą laiką, izraelitai nekeliaudavo.
[20] Kartais debesis virš palapinės likdavo tik kelias dienas. Pagal Viešpaties įsakymą jie ištiesdavo palapines ir pagal Jo įsakymą iškeliaudavo.
[21] Jei debesis stovėdavo virš palapinės tik vieną naktį ir, dienai brėkštant, pakildavo, jie keliaudavo toliau; jei debesis pakildavo, jie iškeliaudavo ar dieną, ar naktį.
[22] O jei dvi dienas ar visą mėnesį, ar metus debesis pasilikdavo ant palapinės, izraelitai pasilikdavo toje pačioje vietoje; kai tik debesis pakildavo, jie keldavosi iš stovyklos.
[23] Pagal Viešpaties įsakymą jie ištiesdavo palapines ir pagal Jo įsakymą iškeliaudavo. Jie laikėsi Viešpaties per Mozę duoto įsakymo.

10

Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] "Padaryk du sidabrinius trimitus, kad galėtum sušaukti žmones ir jiems pranešti, kai reikės keltis iš stovyklos.
[3] Sutrimitavus abiem trimitais, visa tauta susirinks pas tave prie Susitikimo palapinės.
[4] Jei sutrimituos vienu trimitu, pas tave susirinks izraelitų kunigaikščiai.
[5] Kai trimituos pavojų, pirmieji pakils tie, kurie stovyklauja rytų pusėje.
[6] Trimituojant pavojų antrą sykį, pajudės pietuose esančios stovyklos. Pavojaus ženklą trimituosite skelbdami kelionės pradžią.
[7] Sušaukdami tautos susirinkimą, trimituosite, bet ne pavojaus signalą.
[8] Trimituos Aarono sūnūs, kunigai; tai bus amžinas įstatymas jūsų kartoms.
[9] Jei eisite į karą savo žemėje prieš tuos, kurie jus spaudžia, trimituokite pavojų. Viešpats, jūsų

11 Iš 12,8; 2 Krn 30,2.15
12 Iš 12,10; Iš 12,43; Iš 12,46; Jn 19,36
13 Pr 17,14; Iš 12,15.47; Sk 9,7
14 Iš 12,49; Kun 24,22; Sk 15,15.16.29
15 Iš 13,21.22; Iš 40,33.34; Iš 40,38; Neh 9,12.19; Ps 78,14; Iz 4,5
17 Iš 40,36-38; Sk 10,11.12.33.34; Ps 80,1
18 1 Kor 10,1
19 Sk 1,53; Sk 3,8
22 Iš 40,36.37
23 Sk 9,19

10 SKYRIUS
3 Jer 4,5; Jl 2,15
4 Iš 18,21; Sk 1,16; Sk 7,2
5 Sk 2,3; Jl 2,1
6 Sk 2,10
7 Sk 10,3; Jl 2,1
8 Sk 31,6; Joz 6,4; 1 Krn 15,24; 2 Krn 13,12
9 Pr 8,1; Sk 31,6; Joz 6,5; Ts 2,18; Ts 4,3; Ts 6,9; Ts 10,8.12; 2 Krn 13,14; Ps 106,4

Dievas, prisimins jus ir išgelbės iš jūsų priešų.
[10] Jūsų džiaugsmo dieną, šventės dieną ir pirmą mėnesio dieną, trimituokite prie deginamųjų ir padėkos aukų kaip atminimą Dievui. Aš, Viešpats, jūsų Dievas".
[11] Antraisiais metais, antro mėnesio dvidešimtą dieną debesis pakilo nuo Liudijimo palapinės,
[12] ir izraelitai iškeliavo būriais iš Sinajaus dykumos. Debesis nusileido Parano dykumoje.
[13] Tai buvo pirmoji jų kelionė, kaip Viešpats buvo įsakęs Mozei.
[14] Pirmieji ėjo Judo giminės žmonės tvarkingais būriais. Jų vadas buvo Aminadabo sūnus Naasonas.
[15] Isacharo giminės pulkų vadas buvo Cuaro sūnus Netanelis.
[16] Zabulono giminės pulkų vadas buvo Helono sūnus Eliabas.
[17] Po to buvo išardyta palapinė, kuria nešini ėjo Geršono ir Merario sūnūs.
[18] Paskui juos keliavo Rubeno pulkai. Jų vadas buvo Šedeūro sūnus Elicūras.
[19] Simeono giminės pulkų vadas buvo Cūrišadajo sūnus Šelumielis.
[20] Gado giminės pulkų vadas buvo Reuelio sūnus Eljasafas.
[21] Po to ėjo Kehato sūnūs, kurie nešė Švenčiausiąją. Kai jie nuėjo, palapinė buvo jau pastatyta.
[22] Toliau ėjo Efraimo giminės pulkai, kuriems vadovavo Amihudo sūnus Elišama.
[23] Manaso giminės pulkų vadas buvo Pedacūro sūnus Gamelielis.
[24] Benjamino giminės pulkų vadas buvo Gideonio sūnus Abidanas.
[25] Paskutiniai iš stovyklos iškeliavo Dano pulkai. Jiems vadovavo Amišadajo sūnus Ahiezeras.

10 Kun 23,24; Sk 10,9; Sk 29,1; 1 Krn 15,24; 2 Krn 5,12; Ps 81,3
11 Sk 9,17
12 Pr 21,21; Iš 19,1; Iš 40,36; Sk 1,1; Sk 9,5; Įst 1,1
13 Sk 10,5.6
14 Sk 1,7; Sk 2,3-9
17 Sk 1,51; Sk 4,21-32; Sk 7,7-9
18 Sk 2,10-16
21 Sk 4,4-20; Sk 7,9
22 Sk 2,18-24
25 Sk 2,25-31; Joz 6,9
28 Sk 2,34
29 Pr 12,7; Pr 32,12; Iš 2,18; Iš 3,1; Iš 3,8; Iš 6,4-8; Iš 18,12; Ts 1,16; Ts 4,11
31 Job 29,15
32 Iš 18,9; Kun 19,34; Ts 1,16
33 Iš 3,1; Įst 1,6; Įst 1,33; Joz 3,3-6; Ez 20,6
34 Iš 13,21; Neh 9,12.19
35 Ps 68,1.2; Ps 132,8; Iz 17,12-14

11 SKYRIUS
1 Kun 10,2; Sk 14,2; Sk 16,11; Sk 17,5; Įst 9,22; 2 Kar 1,12; Ps 78,21
2 Sk 12,11.13; Sk 21,7; Jok 5,16

[26] Ašero giminės pulkų vadas buvo Ochrano sūnus Pagielis.
[27] Neftalio giminės pulkų vadas buvo Enano sūnus Ahyra.
[28] Tokia tvarka ėjo Izraelio vaikų pulkai, kai keldavosi iš vienos vietos į kitą.
[29] Mozė sakė savo žmonos broliui Hobabui, midjaniečio Reuelio sūnui: "Mes eisime į vietą, kurią Viešpats mums pažadėjo. Keliauk su mumis, mes tau gera darysime, nes Viešpats pažadėjo Izraeliui gerovę".
[30] Tas jam atsakė: "Aš nekeliausiu su jumis, bet grįšiu į savo šalį, kurioje gimiau".
[31] Mozė atsakė: "Nepalik mūsų, nes tu geriausiai žinai, kaip mes turime įsikurti dykumoje; tu būsi mums vietoje akių.
[32] Jei pasiliksi su mumis, duosime tau, ką mums Viešpats duos".
[33] Jie keliavo nuo Sinajaus kalno tris dienas, ir Viešpaties Sandoros skrynia buvo nešama pirma jų į stovyklai paskirtą vietą.
[34] Viešpaties debesis rodė jiems kelią, keliaujant dienos metu.
[35] Sandoros skrynią pakeliant kelionei, Mozė tardavo: "Viešpatie! Teišsisklaido Tavo priešai ir bėga nuo Tavo veido tie, kurie Tavęs nekenčia".
[36] Kai sustodavo, jis tardavo: "Sugrįžk, Viešpatie, pas Izraelio tūkstančių tūkstančius!"

11

Izraelitai murmėjo prieš Viešpatį, ir Viešpačiui tai nepatiko. Tai išgirdęs, Viešpats užsirūstino, Jo ugnis užsidegė tarp jų ir ėmė naikinti stovyklos pakraštį.
[2] Tauta šaukėsi Mozės ir, kai Mo-

zė pasimeldė Viešpačiui, ugnis užgeso.
[3] Jie praminė tą vietą Tabera, nes Viešpaties ugnis degė tarp jų.
[4] Kartu keliavo daug svetimšalių, kurie pasidavė geiduliams; su jais drauge verkė ir izraelitai, sakydami: "Kas duos mums mėsos?
[5] Atsimename žuvis, kurias valgėme Egipte ir jos mums nieko nekainavo; taip pat prisimename agurkus, melionus, porus, svogūnus ir česnakus.
[6] Dabar mūsų sielos išseko, nes mūsų akys nieko kito nemato – tiktai maną".
[7] Mana buvo geltona ir panaši į kalendros sėklas.
[8] Žmonės vaikščiojo aplinkui ir ją rinkosi, malė girnomis ar susitrindavo grūstuvuose, virė puoduose ir kepė iš jos papločius; jos skonis buvo panašus į ragaišio su aliejumi skonį.
[9] Nusileidžiant naktį ant stovyklos rasai, krisdavo ir mana.
[10] Mozė išgirdo, kaip žmonės verkia savo šeimose prie palapinių angų. Viešpaties rūstybė smarkiai užsidegė, Mozė taip pat buvo nepatenkintas.
[11] Jis skundėsi Viešpačiui: "Kam vargini savo tarną? Kodėl nerandu malonės Tavo akyse? Ir kodėl uždėjai man visos šitos tautos naštą?
[12] Argi šita tauta yra mano vaikai, ar aš ją pagimdžiau, kad man sakai: 'Nunešk juos, paėmęs į glėbį, kaip auklė nešioja kūdikį, į žemę, kurią Tu pažadėjai jų tėvams?'
[13] Iš kur aš imsiu mėsos, kad pasotinčiau tokią daugybę? Jie rauda ir šaukia: 'Duok mums mėsos!'
[14] Aš negaliu vienas nešti visos šitos tautos, nes man tai per sunku.
[15] Jeigu taip su manimi elgiesi, geriau nužudyk mane, jei atradau malonę Tavo akyse, kad nebūčiau varginamas tokių didelių bėdų".
[16] Viešpats atsakė Mozei: "Surink septyniasdešimt Izraelio vyresniųjų, apie kuriuos žinai, kad jie yra tautos vadovai, nuvesk juos prie Susitikimo palapinės ir atsistok ten kartu su jais.
[17] Aš nužengsiu ir kalbėsiu su tavimi, paimsiu dvasios, kuri yra ant tavęs, ir suteiksiu jiems, kad jie kartu su tavimi neštų tautos naštą ir tau nereikėtų nešti vienam.
[18] O tautai sakyk: 'Pasišventinkite ir rytoj valgysite mėsos, nes Viešpats išgirdo jūsų verksmą, kai sakėte: 'Kas mums duos mėsos? Gera mums buvo Egipte'. Viešpats jums duos mėsos, ir jūs valgysite.
[19] Ne vieną dieną, ne dvi dienas, ne penkias dienas, ne dešimt dienų ir ne dvidešimt dienų,
[20] bet visą mėnesį, kol nebegalėsite į ją net pažiūrėti; jūs paniekinote Viešpatį, kuris yra tarp jūsų, ir raudojote Jo akivaizdoje, sakydami: 'Kodėl mes išėjome iš Egipto?' "
[21] Mozė tarė: "Šitos tautos yra šeši šimtai tūkstančių pajėgių vyrų, ir Tu sakai, kad duosi jiems visą mėnesį valgyti mėsos?
[22] Argi mes turėsime papjauti avis ir jaučius, kad užtektų visiems? Ar susirinks visos jūros žuvys, kad juos pasotintų?"
[23] Viešpats atsakė jam: "Argi Viešpaties ranka sutrumpėjo? Dabar matysi, ar mano žodžiai išsipildys, ar ne".
[24] Mozė nuėjo ir pasakė tautai

4 Iš 12,38; Ps 78,18; 1 Kor 10,6
5 Iš 16,3
6 Sk 21,5
7 Iš 16,14.31
8 Iš 16,31
9 Iš 16,13.14
10 Ps 78,21
11 Iš 5,22; Įst 1,12
12 Pr 26,3; Iz 40,11; Iz 49,23; 1 Tes 2,7
13 Mt 15,33; Mk 8,4
14 Iš 18,18; Įst 1,12
16 Iš 18,25; Iš 24,1.9; Įst 16,18
17 1 Sam 10,6; 2 Kar 2,15; Jl 2,28
18 Iš 16,7
20 Sk 21,5; 1 Sam 10,19; Ps 78,29; Ps 106,15
21 Pr 12,2; Iš 12,37; Sk 1,46; Sk 2,32
22 2 Kar 7,2
23 Sk 23,19; Iz 50,2; Iz 59,1
24 Sk 11,16

Viešpaties žodžius. Jis surinko septyniasdešimt izraelitų vyresniųjų ir juos sustatė prie palapinės.
[25] Viešpats nužengė debesyje ir jam kalbėjo. Ir Jis paėmė dvasios, kuri buvo ant Mozės, ir davė septyniasdešimčiai vyresniųjų. Kai ant jų nusileido dvasia, jie pradėjo pranašauti ir nepaliovė.
[26] Stovykloje buvo pasilikę du vyrai, vienas vardu Eldadas, o kitas – Medadas. Ir jie gavo tos dvasios, nes ir juodu buvo įtraukti į sąrašą, bet nebuvo atėję prie palapinės. Jie pradėjo pranašauti stovykloje.
[27] Vienas jaunuolis atbėgo ir pranešė Mozei: "Eldadas ir Medadas pranašauja stovykloje!"
[28] Nūno sūnus Jozuė, Mozės tarnas, tarė: "Mano valdove Moze, uždrausk jiems!"
[29] Bet jis atsakė: "Ar tu pavydi dėl manęs? O, kad visa Viešpaties tauta pranašautų ir kad Viešpats duotų kiekvienam savo dvasios!"
[30] Mozė ir Izraelio vyresnieji sugrįžo į stovyklą.
[31] Pakilo Viešpaties siųstas vėjas ir atnešė putpelių. Jų tiek prikrito aplinkui stovyklą, kiek galima apeiti per dvi dienas, ir dvi uolektys nuo žemės.
[32] Žmonės rinko putpeles visą tą dieną ir naktį ir dar kitą dieną, ir kiekvienas prisirinko nemažiau kaip dešimt homerų; jas džiovino aplink stovyklą.
[33] Mėsa tebebuvo jiems tarp dantų, ir jie dar nebuvo jos suvalgę, kai Viešpaties rūstybė užsidegė prieš tautą, ir Jis ištiko juos dideliu maru.
[34] Ta vieta buvo pavadinta Kibrot Taavos kapinėmis, nes ten palaidojo žmones, kurie buvo pasidavę geiduliams.
[35] Išėję iš Kibrot Taavos kapinių, jie nukeliavo į Hacerotą ir ten sustojo.

12 Mirjama ir Aaronas priekaištavo Mozei dėl jo vedybų, nes jis buvo vedęs etiopę.
[2] Jie sakė: "Argi Viešpats kalbėjo tik per vieną Mozę? Argi Jis nekalbėjo taip pat ir per mus?" Viešpats tai išgirdo.
[3] Mozė gi buvo labai romus, romiausias iš visų žmonių žemėje.
[4] Viešpats staiga prabilo į Mozę, Aaroną bei Mirjamą: "Jūs trys išeikite prie Susitikimo palapinės". Jiems išėjus,
[5] Viešpats nužengė debesies stulpe ir, stovėdamas palapinės įėjime, pašaukė Aaroną ir Mirjamą. Kai juodu priėjo,
[6] Jis tarė jiems: "Klausykite! Jei kas tarp jūsų yra Viešpaties pranašas, Aš jam apsireiškiu regėjime arba kalbu sapne.
[7] Ne taip yra su mano tarnu Moze, kuris yra ištikimas visuose mano namuose.
[8] Su juo Aš kalbuosi veidas į veidą, atvirai, o ne neaiškiais žodžiais, ir jis mato mano pavidalą. Kaip judu nebijote kalbėti prieš mano tarną Mozę?"
[9] Užsirūstinęs Viešpats pasitraukė.
[10] Pasitraukė ir debesis nuo palapinės. Staiga Mirjamą išbėrė raupsai, ji pabalo kaip sniegas. Aaronas, pažvelgęs į ją ir pamatęs ją apdengtą raupsais,
[11] tarė Mozei: "Maldauju, mano valdove, tenepasilieka ant mudviejų ši nuodėmė, kurią padarė-

25 1 Sam 10,5.6.10; 2 Kar 2,15; Jl 2,28; Apd 2,17.18; 1 Kor 14,1
26 Jer 36,5
28 Mk 9,38-40; Lk 9,49
29 1 Kor 14,5
31 Iš 16,13; Ps 78,26-28; Ps 105,40
32 Iš 16,36; Ez 45,11
33 Ps 78,29-31; Ps 106,15
35 Sk 33,17

12 SKYRIUS
1 Iš 2,21; Sk 11,1; Sk 20,1
2 Sk 16,3; Ez 35,12.13; Mch 6,4
4 Ps 76,9
5 Iš 19,9; Iš 34,5
6 Pr 31,10; Pr 46,2
7 Joz 1,1; 1 Tim 1,12; Hbr 3,2.5
8 Iš 33,19-23; Įst 34,10; 1 Kor 13,12; 2 Pt 2,10
10 Įst 24,9; 2 Kar 5,27; 2 Kar 15,5
11 2 Sam 19,19; 2 Sam 24,10

me per savo kvailumą.
[12] Tenebūna ji kaip kūdikis, negyvas gimęs, kurio kūno dalis jau sugedus".
[13] Mozė šaukėsi Viešpaties: "Maldauju, o Dieve, išgydyk ją".
[14] Viešpats jam atsakė: "Jei jos tėvas būtų spjovęs jai į veidą, argi ji nebūtų turėjusi rausti bent septynias dienas? Tebūna atskirta septynias dienas nuo stovyklos ir paskui bus pašaukta atgal".
[15] Mirjama buvo septynias dienas atskirta nuo stovyklos, ir tauta nepajudėjo iš vietos, kol Mirjama nebuvo pašaukta atgal.
[16] Po to izraelitai iškeliavo iš Haceroto ir apsistojo Parano dykumoje.

13

Ir Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] "Siųsk vyrus, po vieną vyresnįjį iš kiekvienos giminės, išžvalgyti Kanaano žemės, kurią duosiu izraelitams".
[3] Mozė padarė, ką Viešpats įsakė. Jis išsiuntė iš Parano dykumos kiekvienos giminės vyresnįjį:
[4] Rubeno giminės – Zakūro sūnų Šamūvą,
[5] Simeono giminės – Horio sūnų Šafatą,
[6] Judo giminės – Jefunės sūnų Kalebą,
[7] Isacharo giminės – Juozapo sūnų Igalą,
[8] Efraimo giminės – Nūno sūnų Ozėją,
[9] Benjamino giminės – Rafuvo sūnų Paltį,
[10] Zabulono giminės – Sodžio sūnų Gadielį,
[11] iš Juozapo sūnų, Manaso giminės – Susio sūnų Gadį,
[12] Dano giminės – Gemalio sūnų Amielį,
[13] Ašero giminės – Mykolo sūnų Setūrą,
[14] Neftalio giminės – Vofsio sūnų Nachbį,
[15] Gado giminės – Machio sūnų Geuelį.
[16] Tai vardai vyrų, kuriuos Mozė pasiuntė išžvalgyti kraštą. Nūno sūnų Ozėją jis pavadino Jozue.
[17] Mozė, siųsdamas juos į Kanaano šalį, tarė jiems: "Pradėkite šalies pietuose ir, nuėję į kalnus,
[18] apžiūrėkite žemę ir žmones, kurie ten gyvena: ar jie galingi, ar silpni, ar jų mažai, ar daug;
[19] ar pati žemė gera, ar bloga; kokie miestai, ar turi mūro sienas, ar ne;
[20] ar žemė derlinga, ar nualinta, ar miškinga, ar ne. Būkite drąsūs ir mums atneškite tos žemės vaisių". Buvo metas, kada skinamos pirmosios vynuogės.
[21] Jie nuėję išžvalgė žemę nuo Cino dykumos iki Rehobo, kur einama į Lebo Hamatą.
[22] Jie patraukė į pietus ir atėjo į Hebroną, kur gyveno Anako sūnūs Ahimanas, Šešajas ir Talmajas. Hebronas įkurtas septyneriais metais anksčiau už Egipto miestą Coaną.
[23] Nuėję prie Eškolo upelio, nupjovė šaką su viena keke vynuogių, ir du vyrai ją nešė ant karties. Taip pat paėmė granato vaisių ir figų iš tos vietos,
[24] kuri buvo pavadinta Eškolu, nes ten Izraelio vaikai nupjovė vynuogių kekę.
[25] Žvalgai, apėję visą šalį, sugrįžo po keturiasdešimties dienų
[26] pas Mozę, Aaroną ir izraelitus į

12 Ps 88,4
13 Ps 103,3
14 Kun 13,46; Įst 25,9
15 Įst 24,9
16 Sk 11,35; Sk 33,17.18

13 SKYRIUS
2 Įst 1,22; Įst 9,23
3 Sk 12,16; Sk 32,8
6 Sk 34,19; Joz 14,6.7
16 Iš 17,9
17 Ts 1,9
20 Įst 31,6-7.23
21 Sk 20,1; Sk 27,14; Sk 33,36; Joz 13,5; Joz 19,28
22 Joz 11,21-22; Joz 15,13-14
23 Įst 1,24-25
26 Įst 1,19

Kadešą, į Parano dykumą. Jie papasakojo visiems, ką sužinojo, ir parodė to krašto vaisius.
[27] Jie sakė: “Buvome nuėję į žemę, į kurią mus siuntei. Ji tikrai plūsta pienu ir medumi, ir štai jos vaisiai;
[28] bet jos gyventojai yra stiprūs, miestai dideli, apjuosti mūro sienomis. Ten matėme ir Anako palikuonių.
[29] Amalekiečiai gyvena pietuose, hetitai, jebusiečiai ir amoritai kalnuose, kanaaniečiai prie jūros ir Jordano slėnyje”.
[30] Bet Kalebas nuramino žmones prieš Mozę ir sakė: “Eikime ir užimkime tą žemę, nes mes esame pajėgūs juos nugalėti”.
[31] Bet vyrai, buvę su juo, sakė: “Mes negalime eiti prieš tas tautas, nes jos už mus stipresnės”.
[32] Ir jie skleidė tarp Izraelio vaikų blogus atsiliepimus apie tą žemę, kurią buvo išžvalgę, kalbėdami: “Žemė, kurią išžvalgėme, ryja savo gyventojus, o žmonės, kuriuos matėme, yra labai aukšto ūgio.
[33] Ten matėme milžinus iš Anako giminės, ir mes buvome prieš juos kaip žiogai, ir tokie mes buvome jų akyse”.

14 Visa tauta pakėlė balsus ir raudojo tą naktį.
[2] Jie murmėjo prieš Mozę ir Aaroną: “Verčiau būtume mirę Egipte arba žuvę šioje dykumoje.
[3] Kodėl Viešpats atvedė mus į šią žemę? Ar tam, kad žūtume nuo kardo, o mūsų žmonos ir vaikai taptų priešo grobiu? Ar ne geriau būtų grįžti į Egiptą?”
[4] Jie tarėsi: “Išsirinkime vadą ir grįžkime į Egiptą”.

27 Iš 3,8.17; Iš 13,5; Iš 33,3.22; Įst 1,25
28 Įst 1,28; Įst 9,1-2; Joz 11,21-22
29 Ts 6,3.24
30 Sk 14,6.24
31 Įst 1,28.37; Įst 9,1-3
32 Sk 14,36-37; Am 2,9
33 Įst 1,28; Įst 9,2; 1 Sam 17,42; Iz 40,22

14 SKYRIUS
1 Įst 1,45
2 Iš 16,2; Iš 17,3
3 Įst 1,39
4 Neh 9,17; Apd 7,39
7 Sk 13,27
8 Sk 13,27; Įst 10,15
9 Sk 24,8; Įst 1,26; Įst 7,18; Įst 9,7.23.24; Įst 20,1.3.4; Įst 31,6-8
10 Iš 16,10; Iš 17,4
11 Įst 9,23; Hbr 3,8
12 Iš 32,10
13 Iš 32,12; Ps 106,23
14 Įst 2,25

[5] Mozė ir Aaronas puolė ant žemės prieš visą Izraelio vaikų susirinkimą.
[6] Nūno sūnus Jozuė ir Jefunės sūnus Kalebas iš tų, kurie žvalgė kraštą, perplėšė savo rūbus
[7] ir kalbėjo izraelitams: “Žemė, kurią apėjome ir išžvalgėme, labai gera.
[8] Jei Viešpats bus maloningas, Jis mus įves į tą žemę, plūstančią pienu ir medumi.
[9] Tik nesukilkite prieš Viešpatį ir nebijokite to krašto žmonių. Mes juos valgysime kaip duoną, jie neturi apsaugos, o Viešpats yra su mumis, nebijokime!”
[10] Bet žmonės ketino juodu užmušti akmenimis. Ir Viešpaties šlovė pasirodė visiems izraelitams virš Susitikimo palapinės.
[11] Viešpats tarė Mozei: “Ar dar ilgai šita tauta niekins mane? Kodėl jie netiki manimi, matydami visus stebuklus, kuriuos padariau jų akivaizdoje?
[12] Aš juos bausiu maru ir sunaikinsiu, o iš tavęs padarysiu didesnę ir galingesnę tautą už šitą”.
[13] Mozė kalbėjo Viešpačiui: “Tada egiptiečiai, iš kurių Tu išvedei šią tautą, išgirs tai, ką Tu padarei tautai,
[14] ir pasakys šio krašto gyventojams, kurie girdėjo, kad Tu, Viešpatie, esi su mumis, kad Tu esi regimas veidu į veidą, kad Tavo debesis yra virš šios tautos ir kad Tu eini pirma mūsų dienos metu debesies stulpe ir naktį – ugnies stulpe;
[15] todėl jei Tu išžudysi savo žmones, tautos, kurios girdėjo apie Tavo šlovę, sakys:

[16] 'Kadangi Viešpats nepajėgė įvesti šitos tautos į žemę, kurią jiems prisiekdamas pažadėjo, tai išžudė juos dykumoje'.
[17] Viešpatie, meldžiu Tave, parodyk savo galią, kaip esi pasakęs:
[18] 'Viešpats yra kantrus ir kupinas gailestingumo, atleidžiantis neteisybes ir nusikaltimus, tačiau nepaliekantis kalto nenubausto, bet baudžiantis už tėvų nusikaltimus vaikus iki trečios ir ketvirtos kartos'.
[19] Maldauju, atleisk šitos tautos nusikaltimus dėl Tavo didelio gailestingumo, kaip atleisdavai jai nuo išėjimo iš Egipto iki šiol".
[20] Viešpats atsakė: "Atleidžiu, kaip prašei.
[21] Kaip Aš gyvas, visa žemė bus pilna Viešpaties šlovės.
[22] Kadangi visi žmonės, kurie matė mano šlovę ir stebuklus, kuriuos dariau Egipte ir dykumoje, mane gundė jau dešimt kartų ir neklausė mano balso,
[23] jie neišvys žemės, kurią pažadėjau jų tėvams. Niekas iš tų, kurie mane pykdė, nematys jos.
[24] Savo tarną Kalebą, kuris kupinas kitokios dvasios ir iki galo sekė manimi, įvesiu į tą žemę, į kurią jis buvo nuėjęs, ir jo palikuonys ją paveldės.
[25] Kadangi amalekiečiai ir kanaaniečiai gyvena slėniuose, rytoj iš stovyklos visi keliaukite į dykumą Raudonosios jūros link".
[26] Viešpats kalbėjo Mozei ir Aaronui:
[27] "Kiek dar šita pikta tauta murmės prieš mane? Aš girdžiu Izraelio vaikų murmėjimą, kai jie murma prieš mane.
[28] Sakyk jiems: 'Kaip Aš gyvas,– sako Viešpats,– padarysiu jums taip, kaip jūs kalbėjote.
[29] Šioje dykumoje liks jūsų lavonai. Visi, kurie buvote suskaičiuoti, dvidešimties metų ir vyresni, ir murmėjote prieš mane,
[30] neįeisite į žemę, kurią jums pažadėjau, išskyrus Jefunės sūnų Kalebą ir Nūno sūnų Jozuę.
[31] Jūsų vaikus, apie kuriuos sakėte, kad jie bus priešų grobis, įvesiu į tą žemę, kurią jūs paniekinote.
[32] Jūsų lavonai kris šioje dykumoje.
[33] Jūsų vaikai klajos dykumoje keturiasdešimt metų dėl jūsų paleistuvystės, kol jūsų lavonai pasiliks dykumoje.
[34] Pagal skaičių dienų, kai jūs žvalgėte žemę, už keturiasdešimt dienų jūs nešiosite savo kaltes keturiasdešimt metų, už kiekvieną dieną – metai, ir jūs pažinsite, ką reiškia būti mano atmestiems.
[35] Kaip kalbėjau, taip ir padarysiu visai šiai piktai tautai, kuri sukilo prieš mane – visi mirs šioje dykumoje' ".
[36] Vyrai, kuriuos Mozė buvo išsiuntęs išžvalgyti žemę, ir kurie grįžę sukurstė tautą murmėti prieš Viešpatį, blogai kalbėdami apie kraštą
[37] ir skleisdami blogus atsiliepimus apie tą žemę, buvo ištikti Viešpaties akivaizdoje ir mirė.
[38] Iš visų, kurie buvo išėję žemę išžvalgyti, gyvi liko tik Nūno sūnus Jozuė ir Jefunės sūnus Kalebas.
[39] Kai Mozė pasakė visus šiuos žodžius izraelitams, jie labai nuliūdo.
[40] Atsikėlę anksti rytą, jie užlipo

16 Įst 9,28
18 Iš 20,5; Iš 34,6.7
19 Iš 32,32; Iš 34,9; Ps 51,1; Ps 78,38; Ps 106,45
20 Mch 7,18-20
21 Ps 72,19
22 Pr 31,7; Įst 1,35
23 Sk 26,65; Sk 32,11
24 Sk 32,12; Joz 14,6.8.9
25 Įst 1,40
27 Iš 16,12; Iš 16,28
28 Hbr 3,16-19
29 Sk 1,45.46; Sk 26,64
30 Įst 1,36-38
31 Įst 1,39; Ps 106,24
32 Sk 26,64.65; Sk 32,13
33 Įst 2,14; Ps 107,40; Ez 23,35
34 Sk 13,25; Ez 4,6; Hbr 4,1
35 Sk 23,19; 1 Kor 10,5
37 1 Kor 10,10
38 Joz 14,6.10
39 Iš 33,4
40 Įst 1,41-44

ant kalno, sakydami: "Eisime į žemę, kurią Viešpats pažadėjo, nes mes nusikaltome".
[41] Mozė jiems atsakė: "Kodėl neklausote Viešpaties įsakymo? Jūs nieko gero nelaimėsite.
[42] Neikite, nes Viešpats neis su jumis, jūs žūsite nuo priešų.
[43] Amalekiečiai ir kaananiečiai yra prieš jus. Jūs žūsite nuo kardo, nes neklausėte Viešpaties, todėl Viešpats nebus su jumis".
[44] Bet jie nusprendė eiti į kalnus. Tačiau nei Viešpaties Sandoros skrynia, nei Mozė nepajudėjo iš stovyklos.
[45] Atėję amalekiečiai ir kaananiečiai, gyvenantys kalnuose, juos sumušė ir vijosi iki Hormos.

15

Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] "Sakyk izraelitams: 'Kai būsite įėję ir apsigyvenę pažadėtoje žemėje, kurią jums duosiu,
[3] ir aukosite Viešpačiui auką iš bandos ar kaimenės – deginamąją, vykdydami įžadus, laisva valia aukodami ar savo iškilmėse, kad būtų malonus kvapas Viešpačiui,
[4] kiekvienas, kuris aukos, atsineš duonos aukai dešimtą efos dalį smulkių miltų, sumaišytų su vienu ketvirtadaliu hino aliejaus,
[5] ir prie deginamosios ar kitos gyvulinės aukos pridės ketvirtą hino dalį vyno prie kiekvieno avinėlio geriamajai aukai.
[6] Prie kiekvieno avino duonos aukai pridėkite dvi dešimtąsias efos smulkių miltų, sumaišytų su trečdaliu hino aliejaus,
[7] ir geriamajai aukai trečią dalį hino vyno, kad būtų malonus kvapas Viešpačiui.

42 Įst 1,42; Įst 31,17
43 2 Krn 15,2
44 Įst 1,43
45 Sk 21,3

15 SKYRIUS
2 Kun 23,10
3 Iš 29,18; Kun 1,2.3; Kun 7,16; Kun 22,18.21; Kun 23,2.8.12.38
4 Iš 29,40; Kun 2,1; Kun 6,14; Sk 28,5
5 Kun 1,10; Kun 3,6; Sk 28,7.14
6 Sk 28,12.14
8 Kun 7,11
9 Sk 28,12.14
11 Sk 28,1-31
15 Iš 12,49; Sk 9,14; Sk 15,29
18 Sk 15,2; Įst 26,1
19 Joz 5,11.12
20 Iš 34,26; Kun 2,14; Kun 23,10.14.17; Kun 23,10.16; Įst 26,2.10; Pat 3,9.10
22 Kun 4,2
24 Kun 4,13; Sk 15,8-10

[8] Kai aukosite jautį deginamajai aukai ar įžadui įvykdyti, ar padėkos aukoms,
[9] duokite prie kiekvieno jaučio tris dešimtąsias efos smulkių miltų, sumaišytų su puse hino aliejaus,
[10] ir pusę hino vyno geriamajai aukai, kad būtų malonus kvapas Viešpačiui.
[11] Taip darykite prie kiekvieno jaučio, avino, avinėlio ar ožio
[12] pagal aukų skaičių, kurias aukosite.
[13] Vietiniai gyventojai taip darys aukodami auką, kad būtų malonus kvapas Viešpačiui;
[14] ir jeigu tarp jūsų esantis ateivis norės aukoti auką, jis darys taip pat, kaip ir jūs.
[15] Tas pats nuostatas galioja ir jums, ir ateiviams, gyvenantiems jūsų žemėje, nes kaip jūs, taip ir ateiviai bus prieš Viešpatį.
[16] Toks pat įstatymas bus jums ir ateiviams, gyvenantiems tarp jūsų' ".
[17] Viešpats kalbėjo Mozei:
[18] "Sakyk izraelitams: 'Kai būsite pažadėtoje žemėje, kurią jums duosiu,
[19] ir valgysite to krašto duonos, aukokite Viešpačiui auką.
[20] Aukokite paplotį iš pirmos tešlos, kaip aukojate derliaus pirmienas.
[21] Iš pirmos tešlos aukokite Viešpačiui per visas jūsų kartas.
[22] Jei netyčia ko nors nevykdytumėte iš to, ką Aš įsakiau Mozei
[23] ir per jį paskelbiau, nuo tos dienos, kai daviau savo įsakymus, per visas jūsų kartas,
[24] jei tai padarysite dėl neapsižiūrėjimo, aukokite man veršį deginamajai aukai, kad būtų malonus kvapas, kartu su duonos ir geria-

mąja auka, pagal visus nuostatus, ir ožį aukai už nuodėmę.
[25] Kunigas sutaikins izraelitus, ir jiems bus atleista, nes jie nusikalto netyčia, tačiau jie aukos deginamąją auką Viešpačiui ir auką už savo nuodėmę.
[26] Bus atleista Izraelio tautai ir tarp jų gyvenantiems ateiviams, nes nusikaltimas įvyko dėl nežinojimo.
[27] Jei vienas žmogus nusikalstų nežinodamas, teaukoja metinę ožką už savo nusikaltimą.
[28] Kunigas sutaikins jį, nes nusikalto Viešpačiui nežinodamas; jis bus sutaikintas, ir kaltė jam bus atleista.
[29] Vietiniams gyventojams ir ateiviams, netyčia nusikaltus, bus taikomas tas pats įstatymas.
[30] Bet jei žmogus nusikalstų sąmoningai ir taip paniekintų Viešpatį, nežiūrint ar jis bus vietinis, ar ateivis, jis bus išnaikintas iš savo tautos,
[31] nes paniekino Viešpaties žodį ir Jo įsakymą. Todėl ta siela bus sunaikinta. Jis atsakys už savo nusikaltimą' ".
[32] Izraelitams būnant dykumoje, jie rado žmogų, renkantį malkas sabato dieną.
[33] Jie atvedė jį pas Mozę ir Aaroną,
[34] ir uždarė jį, nes nežinojo, ką su juo daryti.
[35] Viešpats tarė Mozei: "Tas žmogus turi mirti, visi žmonės tegul užmuša jį akmenimis už stovyklos ribų".
[36] Išvedę už stovyklos, užmušė jį akmenimis, kaip Viešpats buvo įsakęs.
[37] Viešpats kalbėjo Mozei:
[38] "Įsakyk izraelitams pasidaryti savo apdarų kraštuose kutus su mėlynomis juostelėmis.
[39] Pažvelgę į juosteles, atsiminkite Viešpaties įsakymus ir nesekite savo širdimis ir akimis, kurios veda į paleistuvystę.
[40] Atsiminkite mano įsakymus, juos vykdykite ir būkite šventi.
[41] Aš esu Viešpats, jūsų Dievas, kuris jus išvedžiau iš Egipto žemės".

16 Korachas, Levio sūnaus Kehato sūnaus Iccharo sūnus, ir iš Rubeno sūnų Eliabo sūnūs Datanas ir Abiramas bei Peleto sūnus Onas
[2] sukilo prieš Mozę. Prie jų prisidėjo du šimtai penkiasdešimt izraelitų, tautos kunigaikščių, žinomų bendruomenėje ir gerbiamų vyrų.
[3] Jie susirinkę kalbėjo prieš Mozę ir Aaroną: "Gana judviem; visi izraelitai yra šventi ir Viešpats yra tarp jų. Kodėl judu keliatės aukščiau Viešpaties tautos?"
[4] Tai išgirdęs, Mozė puolė ant žemės
[5] ir kalbėjo Korachui ir su juo esantiems: "Rytoj Viešpats parodys, kas yra šventas ir kas yra Jo. Tiems, kuriuos Jis išsirinko, Jis leis prisiartinti prie Jo.
[6] Kiekvienas imkite savo smilkytuvą: tu, Korachai, ir visas tavo būrys,
[7] pasiėmę ugnies, užberkite ant jos smilkalų Viešpaties akivaizdoje. Kurį Jis išsirinks, tas bus šventas. Jūs, Levio sūnūs, keliatės per aukštai!"
[8] Mozė sakė Korachui: "Klausykite, Levio sūnūs!
[9] Argi jums dar maža, kad Izra-

25 Kun 4,20; Hbr 2,17
27 Kun 4,27-31
28 Kun 4,35
29 Sk 15,15
30 Sk 14,40-44; Įst 1,43; Įst 17,12; Ps 19,13; Hbr 10,26
31 2 Sam 12,9; Pat 13,13
32 Iš 31,14.15; Iš 35,2.3
34 Kun 24,12
35 Iš 31,14.15; Kun 24,14; Įst 21,21; 1 Kar 21,13; Apd 7,58
38 Įst 22,12; Mt 23,5
39 Įst 29,19; Ps 73,27; Ps 103,18; Ps 106,39; Jok 4,4
40 Kun 11,44.45; Rom 12,1; Kol 1,22; 1 Pt 1,15.16

16 SKYRIUS
1 Iš 6,21; Sk 26,9; Įst 11,6
2 Sk 1,16; Sk 26,9
3 Iš 19,6; Iš 29,45; Sk 12,2; Sk 14,2; Ps 106,16
4 Sk 14,5; Sk 20,6
5 Kun 21,6-8.12; Ez 40,46; Ez 44,15.16; 2 Tim 2,19
9 Sk 3,41.45; Sk 8,13-16; Įst 10,8; 1 Sam 18,23;

elio Dievas jus išsirinko iš visos tautos ir pašaukė eiti tarnystę Viešpaties palapinėje ir tarnauti tautai?
[10] Jis pašaukė savo tarnystei tave ir tavo brolius levitus, tai kodėl dar reikalaujate kunigystės?
[11] Kodėl sukilote tu ir tavo pasekėjai prieš Viešpatį? Kas gi yra Aaronas, kad prieš jį murmate?"
[12] Mozė pasiuntė pašaukti abu Eliabo sūnus Dataną ir Abiramą. Juodu atsakė: "Mudu neisime.
[13] Ar tau dar maža, kad mus išvedei iš žemės, plūstančios pienu ir medum, kad nužudytum dykumoje? Ar dar nori viešpatauti mums?
[14] Ar nuvedei mus į žemę, kurioje teka pienas ir medus, ir ar davei mums paveldėti laukus ir vynuogynus? Ar ir akis nori šiems žmonėms išlupti? Mudu neateisime!"
[15] Mozė, labai įpykęs, meldė Viešpatį: "Nežiūrėk į jų aukas; aš neėmiau iš jų nė asilaičio ir nė vieno nenuskriaudžiau".
[16] Mozė sakė Korachui: "Rytoj tu ir visas tavo būrys stokite Viešpaties akivaizdoje: tu, jie ir Aaronas.
[17] Imkite kiekvienas savo smilkytuvą, įdėkite į juos smilkalų ir atneškite smilkytuvus Viešpaties akivaizdon – du šimtus penkiasdešimt smilkytuvų; taip pat tu ir Aaronas atneškite savo smilkytuvus".
[18] Visi įsidėjō ugnies į smilkytuvus ir užbėrę ant jos smilkalų atsistojo prie Susitikimo palapinės įėjimo, kartu su Moze su Aaronu.
[19] Korachas sušaukė visus izraelitus prie Susitikimo palapinės, ir visiems matant pasirodė Viešpaties šlovė.

Iz 7,13
11 Iš 16,7.8
13 Iš 2,14; Iš 16,3; Sk 11,4-6; Apd 7,27.35
14 Iš 3,8; Kun 20,24; Sk 14,1-4
15 Pr 4,4.5; 1 Sam 12,3; Apd 20,33
16 1 Sam 12,3.7
19 Iš 16,7.10; Kun 9,6.23; Sk 14,10
21 Pr 19,17; Iš 32,10; Iš 33,5; Jer 51,6
22 Pr 18,23-32; Pr 20,4; Sk 14,5; Sk 27,16; Job 12,10; Ekl 12,7; Hbr 12,9
26 Pr 19,12.14.15.17
27 Iš 20,5; Sk 26,11
28 Iš 3,12; Sk 24,13; Jn 5,30; Jn 5,36
29 Iš 20,5
30 Job 31,3; Ps 55,15; Iz 28,21
31 Sk 26,10; Ps 106,17
32 Sk 26,11; 1 Krn 6,22.37

[20] Viešpats tarė Mozei ir Aaronui:
[21] "Pasitraukite iš šio susirinkimo, Aš juos bematant sunaikinsiu".
[22] Juodu puolė ant žemės, prašydami: "Dieve, Tu kiekvieno kūno dvasios Dievas. Argi vienam nusidėjus Tavo rūstybė sunaikins visus?"
[23] Viešpats atsakė Mozei:
[24] "Įsakyk visiems pasitraukti nuo Koracho, Datano ir Abiramo palapinių".
[25] Mozė ėjo prie Datano ir Abiramo, jį sekė Izraelio vyresnieji.
[26] Jis tarė tautai: "Pasitraukite nuo šių piktadarių palapinių ir nelieskite nieko, kas jiems priklauso, kad ir jūs nežūtumėte dėl jų nuodėmių".
[27] Visiems pasitraukus nuo Koracho, Datano ir Abiramo palapinių, Datanas ir Abiramas išėję stovėjo savo palapinių angose kartu su žmonomis ir vaikais.
[28] Mozė tarė: "Dabar matysite, kad Viešpats siuntė mane visa tai daryti ir kad aš nieko nedariau savo valia.
[29] Jei jie mirs paprasta mirtimi, kaip miršta visi žmonės, tai Viešpats manęs nesiuntė;
[30] bet jei Viešpats padarys naują dalyką, kad žemė atsivers ir prarys juos ir visa, kas jiems priklauso, ir jie gyvi pateks į mirusiųjų buveinę, žinokite, kad jie piktžodžiavo Viešpačiui".
[31] Kai tik jis baigė kalbėti, žemė prasiskyrė po jų kojomis
[32] ir atsivėrusi prarijo juos su jų palapinėmis, žmonėmis ir visu lobiu.
[33] Jie gyvi nugrimzdo į mirusiųjų buveinę, ir žemė apdengė juos, ir jie buvo išnaikinti iš susirinkusiųjų.

[34] O visi izraelitai, kurie stovėjo aplinkui, žūstantiems šaukiant, pradėjo bėgti, nes jie sakė: "Kad tik ir mūsų žemė neprarytų".
[35] Viešpaties siųsta ugnis sunaikino tuos du šimtus penkiasdešimt vyrų, kurie aukojo smilkalus.
[36] Po to Viešpats kalbėjo Mozei:
[37] "Įsakyk Aarono sūnui kunigui Eleazarui surinkti smilkytuvus iš degėsių, ir išsklaidyti ugnį, nes jie pašventinti.
[38] Smilkytuvus tų, kurie nusidėjo prieš savo sielas, tegul perkala į skardas ir jomis apdengia aukurą, nes jie buvo aukojami prieš Viešpatį ir tapo pašventinti. Tai bus izraelitams atsiminimo ženklas".
[39] Kunigas Eleazaras surinko varinius smilkytuvus, kuriuose aukojo gaisre žuvę, perkalė į skardas ir apdengė jomis aukurą,
[40] kaip atminimą Izraelio vaikams, kaip Viešpats jam sakė per Mozę, kad svetimasis, kuris nėra Aarono palikuonis, nesiartintų aukoti smilkalų Viešpačiui ir nežūtų kaip Korachas ir visas jo būrys.
[41] Kitą dieną visi izraelitai murmėjo prieš Mozę ir Aaroną: "Judu nužudėte Viešpaties žmones".
[42] Žmonėms susirinkus prieš Mozę ir Aaroną, jie atsigręžė į Susitikimo palapinę, ir štai ją apdengė debesis ir pasirodė Viešpaties šlovė.
[43] Mozė ir Aaronas nuėjo prie Susitikimo palapinės.
[44] Viešpats tarė Mozei:
[45] "Pasitraukite nuo šių žmonių. Aš juos tuojau sunaikinsiu". Juodu puolė ant žemės.
[46] Mozė sakė Aaronui: "Imk smilkytuvą, pasisemk žarijų nuo aukuro, užberk ant jų smilkalų ir skubiai eik prie žmonių, kad juos sutaikintum, nes jau pasireiškė Viešpaties rūstybė ir prasidėjo maras".
[47] Ir Aaronas padarė, kaip Mozė įsakė, ir nubėgo į žmonių vidurį, tarp kurių jau buvo prasidėjęs maras. Jis užbėrė smilkalų ir sutaikino tautą.
[48] Jis stovėjo tarp mirusiųjų ir gyvųjų. Maras liovėsi.
[49] Mirė keturiolika tūkstančių septyni šimtai, neskaitant žuvusiųjų Koracho maište.
[50] Kai maras liovėsi, Aaronas sugrįžo pas Mozę prie Susitikimo palapinės.

17 Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] "Sakyk izraelitams, kad kiekviena giminė duotų lazdą; iš visų jų kunigaikščių pagal jų giminę dvylika lazdų. Užrašyk kiekvieno vardą ant jo lazdos.
[3] Ant Levio lazdos užrašyk Aarono vardą. Nuo giminės kunigaikščio bus po vieną lazdą.
[4] Jas sudėk Susitikimo palapinėje ties liudijimu, kur jums apsireiškiu.
[5] Kurį iš jų išsirinksiu, to lazda pražys, taip padarysiu galą izraelitų murmėjimui, kuriuo jie prieš judu murma".
[6] Mozė pranešė tai izraelitams. Kiekvienos giminės kunigaikštis davė lazdą. Buvo dvylika lazdų, tarp jų ir Aarono lazda.
[7] Mozė jas padėjo Viešpaties akivaizdoje Liudijimo palapinėje.
[8] Mozė, įėjęs kitą dieną, rado žaliuojančią Aarono, Levio giminės, lazdą. Pumpurai išsiskleidė žiedais, sužaliavo lapeliais ir subrandino migdolus.

35 Kun 10,2; Sk 11,1-3; Sk 26,10; Ps 106,18
37 Kun 27,28
38 Sk 17,10; Pat 20,2; Ez 14,8; Hab 2,10
40 Sk 3,10; 2 Krn 26,18
41 Sk 14,2; Ps 106,25
42 Iš 40,34
46 Kun 10,6; Sk 18,5
48 Sk 25,8; Ps 106,30

17 SKYRIUS
4 Iš 25,16; Iš 25,22; Iš 29,42.43; Iš 30,36; Sk 17,7
5 Sk 16,5; Sk 16,11
7 Iš 38,21; Sk 1,50.51; Sk 9,15; Sk 18,2; Apd 7,44
8 Ez 17,24; Hbr 9,4

[9] Mozė išnešė visas lazdas iš šventyklos prie izraelitų. Jie apžiūrėjo jas ir kiekvienas atsiėmė savo lazdą.
[10] Tuomet Viešpats tarė Mozei: "Įnešk atgal Aarono lazdą prie liudijimo, kad ji būtų ženklas maištaujantiems, kad pasibaigtų jų murmėjimas prieš mane, ir jie nemirtų".
[11] Mozė padarė, kaip Viešpats įsakė.
[12] Izraelitai sakė Mozei: "Štai mes mirštame, mes visi žūvame.
[13] Kas tik artinasi prie Viešpaties palapinės, tas miršta. Argi visi būsime sunaikinti?"

18 Viešpats kalbėjo Aaronui: "Tu ir tavo sūnūs būsite atsakingi už šventyklą ir kunigų tarnystę.
[2] Tavo broliai iš Levio giminės, tavo tėvo palikuonys, prisidės prie tavęs ir tarnaus tau, bet tu ir tavo sūnūs atliksite kunigų tarnystę Liudijimo palapinėje.
[3] Levitai tarnaus tau ir atliks visus palapinės darbus, tačiau jie nelies šventyklos indų ir aukuro, kad jie ir jūs nežūtumėte.
[4] Tebūna jie su tavimi ir tetarnauja Susitikimo palapinėje, atlikdami visus jos darbus. Svetimasis neturi būti tarp jūsų.
[5] Prižiūrėkite šventyklą ir aukurą, kad nekiltų mano rūstybė prieš izraelitus.
[6] Aš jums daviau jūsų brolius levitus iš izraelitų kaip dovaną, kad jie tarnautų Susitikimo palapinėje.
[7] Tu ir tavo sūnūs atlikite kunigų tarnystę. Visa, kas priklauso aukurui ir kas yra už uždangos, bus kunigų aptarnaujama; jei kas svetimas artinsis, bus baudžiamas mirtimi".
[8] Viešpats kalbėjo Aaronui: "Aš tau duodu savo aukų dalį iš visko, ką izraelitai pašvenčia. Duodu tai tau ir tavo sūnums, nes esate patepti. Tas įstatymas bus amžinas.
[9] Šitos aukos, aukojamos Viešpačiui, priklausys tau: duonos auka, auka už nuodėmę ir auka už kaltę. Jos yra šventos ir teks tau ir tavo sūnums.
[10] Jas valgysite šventoje vietoje, tik vyrai valgys tas aukas, nes jos šventos.
[11] Visas izraelitų siūbuojamąsias aukas duodu tau, tavo sūnums ir dukterims amžina teise: kas tavo namuose nesuteptas, valgys jas.
[12] Geriausio aliejaus, vynuogių ir javų pirmojo derliaus, aukojamų Viešpačiui, duodu tau.
[13] Visi pirmieji jūsų krašto vaisiai, atnešami Viešpačiui, bus tavo ir, kas tavo namuose nesuteptas, juos valgys.
[14] Visa, kas Izraelyje pašvęsta, bus tavo.
[15] Visi pirmagimiai, kurie aukojami Viešpačiui, ar tai būtų žmonės, ar gyvuliai, priklausys tau. Žmogaus pirmagimis turi būti išpirktas ir kiekvieno nešvaraus gyvulio pirmagimį aukotojas privalės išpirkti.
[16] Kūdikis vieno mėnesio amžiaus bus išperkamas už penkis šekelius sidabro pagal šventyklos šekelį, kurį sudaro dvidešimt gerų.
[17] Galvijų, avių ir ožkų pirmagimių negalima išpirkti, nes jie paskirti Viešpačiui: jų kraują išliesi ant aukuro ir taukus sudeginsi,

10 Sk 16,38; Sk 17,5; Įst 9,7.24; Hbr 9,4
13 Sk 1,51.53; Sk 18,4.7

18 SKYRIUS
1 Iš 28,38; Sk 17,13
2 Sk 1,47; Sk 3,5-10
3 Sk 3,25.31.36; Sk 4,15; Sk 16,40
4 Sk 3,10
5 Kun 24,3; Sk 8,19; Sk 16,46
6 Sk 3,9; Sk 3,12.45
7 Sk 3,10; Sk 18,5; Hbr 9,3.6; 1 Pt 5,2.3
8 Iš 29,29; Iš 40,13.15; Kun 6,16.18; Kun 7,28-34
9 Kun 2,2.3; Kun 6,25.26; Kun 7,7; Kun 10,12.13
10 Kun 6,16.26
11 Kun 22,1-16; Įst 18,3-5
12 Iš 22,29; Iš 23,19
13 Iš 22,29; Iš 23,19; Iš 34,26
14 Kun 27,1-33
15 Iš 13,2; Iš 13,12-15
16 Iš 30,13; Kun 27,6
17 Kun 3,2.5; Įst 15,19

kad būtų malonus kvapas Viešpačiui.
[18] Jų mėsa bus tavo kaip ir siūbuojamosios aukos krūtinė ir dešinysis petys.
[19] Visas šventas aukas, kurias izraelitai aukoja Viešpačiui, duodu tau ir tavo sūnums bei dukterims amžina teise. Tai amžina druskos sandora prieš Viešpatį tau ir tavo vaikams".
[20] Viešpats kalbėjo Aaronui: "Izraelitų žemėje nieko nepaveldėsi ir neturėsi tarp jų dalies: Aš – tavo dalis ir paveldėjimas.
[21] Levitams atiduodu visas Izraelio dešimtines už tarnystę, kurią jie man atlieka Susitikimo palapinėje,
[22] kad izraelitai nesiartintų prie palapinės, nenusidėtų ir nemirtų.
[23] Tik levitai tarnaus Susitikimo palapinėje ir bus už ją atsakingi; tai bus amžinas įstatymas visoms jūsų kartoms. Jie nieko nepaveldės tarp izraelitų.
[24] Izraelio vaikų dešimtines, atnešamas Viešpačiui, atidaviau levitams. Todėl jiems pasakiau: 'Jūs nieko nepaveldėsite tarp izraelitų' ".
[25] Po to Viešpats kalbėjo Mozei:
[26] "Taip kalbėk levitams: 'Gavę iš izraelitų dešimtines, tų dešimtinių dešimtą dalį aukokite Viešpačiui.
[27] Tai bus jums įskaityta kaip grūdai iš klojimo ar dalis nuo vynuogių spaustuvo.
[28] Taip ir jūs aukosite auką Viešpačiui iš surinktų dešimtinių, atiduodami ją kunigui Aaronui.
[29] Iš visko, kas duodama jums, aukokite aukas Viešpačiui, iš visko, kas geriausia, pašvęstąją dalį'.
[30] Todėl sakyk jiems: 'Kai atnešite iš visko tai, kas geriausia, bus tai įskaityta levitams kaip gauta iš klojimo ir vynuogių spaustuvo.
[31] Jūs ir jūsų šeimos valgys tai bet kur, nes tai užmokestis už tarnystę, kurią atliekate Susitikimo palapinėje.
[32] Nenusikalskite, pasilaikydami sau geriausius dalykus, ir nesutepkite izraelitų aukų, kad nemirtumėte' ".

19

Viešpats kalbėjo Mozei ir Aaronui:
[2] "Įsakyk izraelitams atvesti sveiką žalą karvę, dar nekinkytą į jungą,
[3] ir duokite ją kunigui Eleazarui. Ji bus išvesta iš stovyklos ir papjauta jo akivaizdoje.
[4] Tada Eleazaras, padažęs jos kraujyje pirštą, pašlakstys septynis kartus Susitikimo palapinės įėjimo link.
[5] Paskui ji bus sudeginta jo akivaizdoje: oda, mėsa, kraujas ir mėšlas.
[6] Kunigas įmes į ugnį, kurioje dega karvė, kedro medžio, yzopo ir raudonų siūlų.
[7] Po to kunigas išplaus savo drabužius, apsiplaus vandeniu ir grįš į stovyklą, ir jis bus nešvarus iki vakaro.
[8] Tas, kuris karvę sudegins, išplaus savo drabužius, išsimaudys ir bus nešvarus iki vakaro.
[9] Kas nors nesusitepęs susems karvės pelenus ir juos išpils už stovyklos švarioje vietoje, kad jie būtų izraelitų laikomi apvalymo vandeniui padaryti, nes karvė sudeginta kaip auka už nuodėmę.
[10] Kuris susems karvės pelenus, plaus savo drabužius ir bus nešvarus iki vakaro. Tai bus izraelitams

18 Iš 29,26-28
19 2 Krn 13,5
20 Joz 13,14.33; Ez 44,28
21 Kun 27,30.33; Sk 3,7.8
22 Kun 22,9; Sk 1,51
26 Neh 10,38
27 2 Kor 8,12
31 Mt 10,10; Lk 10,7; 1 Kor 9,13; 1 Tim 5,18
32 Kun 19,8; Kun 22,2.15; Kun 22,16; Ez 22,26

19 SKYRIUS
2 Kun 22,20-25; Įst 21,3; 1 Sam 6,7
3 Kun 4,12.21; Sk 19,9; Hbr 13,11
4 Kun 4,6; Hbr 9,13
5 Iš 29,14; Kun 4,11.12; Kun 9,11
6 Iš 12,22; Kun 14,4.6.49; 1 Kar 4,33
7 Kun 11,25; Kun 15,5; Kun 16,26.28
9 Sk 19,13.20.21; Hbr 9,13.14

ir tarp jų gyvenantiems ateiviams amžinas įstatymas.
[11] Kas paliečia žmogaus lavoną, bus nešvarus septynias dienas.
[12] Jis apsivalys šiuo vandeniu trečią ir septintą dieną ir bus švarus. Jei trečią dieną neapsivalys, tai septintą dieną nebus švarus.
[13] Kuris palies mirusio žmogaus lavoną ir nebus apšlakstytas minėtu vandeniu, suteps Viešpaties palapinę ir bus išnaikintas iš izraelitų; kadangi jis neapšlakstytas apvalomuoju vandeniu, jis liks nešvarus.
[14] Šitas yra įstatymas apie žmogų, mirusį palapinėje. Visi, kurie įeina į jo palapinę, ir visi ten esantieji bus nešvarūs septynias dienas.
[15] Indas, neturintis dangčio, bus suteptas.
[16] Jei kas lauke paliestų užmušto kardu ar savaime mirusio žmogaus lavoną, kaulą ar karstą, bus nešvarus septynias dienas.
[17] Dėl nešvaraus žmogaus tegul ima karvės, sudegintos apvalyti nuo nuodėmės, pelenų, įberia į indą ir užpila tekančio vandens ant jų.
[18] Nesusitepęs žmogus, padažęs jame yzopą, teapšlaksto visą palapinę ir visus daiktus bei susitepusius prisilietimu žmones.
[19] Nesusitepęs apšlakstys nešvarųjį trečią ir septintą dieną, ir jis apsivalys septintą dieną, išplaus savo drabužius, pats išsimaudys ir bus nešvarus iki vakaro.
[20] Jei kas nebus tuo būdu apvalytas, jis bus išnaikintas iš izraelitų, nes sutepė Viešpaties šventyklą; jis nebuvo apšlakstytas apvalomuoju vandeniu, todėl yra nešvarus.
[21] Tai amžinas nuostatas jiems, kad tas, kuris šlakstė vandeniu, plautų savo drabužius, ir kiekvienas, palietęs apvalomąjį vandenį, bus nešvarus iki vakaro.
[22] Ką nešvarus žmogus palies – suteps, kas prisiliestų suteptų daiktų – bus nešvarus iki vakaro”.

20 Izraelitai atvyko į Cino dykumą pirmą mėnesį ir sustojo Kadeše. Ten mirė Mirjama ir buvo palaidota.
[2] Toje vietoje nebuvo vandens. Izraelitai, susirinkę pas Mozę ir Aaroną,
[3] priekaištaudami kalbėjo: “Geriau būtume žuvę su savo broliais Viešpaties akivaizdoje.
[4] Kodėl jūs atvedėte Viešpaties susirinkimą į šitą dykumą, kad mes ir mūsų gyvuliai čia numirtume?
[5] Kam mus išvedėte iš Egipto ir atvedėte į šitą netikusią vietą, kur negalime sėti ir neauga nei figos, nei vynuogės, nei granatai ir nėra net vandens?”
[6] Mozė ir Aaronas, palikę minią, įėjo į Susitikimo palapinę ir puolė ant žemės. Jiems pasirodė Viešpaties šlovė.
[7] Viešpats tarė Mozei:
[8] “Imk lazdą, abu su Aaronu surinkite žmones ir jų akyse kalbėkite uolai, ir ji duos vandens. Tu išgausi jiems vandens iš uolos, ir atsigers žmonės bei jų galvijai”.
[9] Mozė ėmė Viešpaties akivaizdoje buvusią lazdą, kaip Jis jam įsakė.
[10] Mozė ir Aaronas surinko žmones prie uolos ir jiems kalbėjo: “Klausykite, maištininkai! Ar mudu turime iš šitos uolos išgauti jums vandens?”

11 Pr 9,6.10; Kun 21,1.11; Sk 5,2; Sk 6,6; Sk 31,19; Rd 4,14; Ag 2,13
12 Sk 19,19; Sk 31,19
13 Kun 7,20; Kun 15,31; Kun 22,3-10; Sk 8,7; Sk 19,9
15 Kun 11,32; Sk 31,20
16 Sk 19,11; Sk 31,19
17 Sk 19,9
18 Ps 51,7
19 Kun 14,9
20 Sk 19,13
22 Kun 15,5; Ag 2,11-13

20 SKYRIUS
1 Iš 15,20; Sk 13,21; Sk 13,26; Sk 33,36
2 Iš 17,1; Sk 16,19.42
3 Iš 17,2; Sk 11,1.33; Sk 14,37; Sk 16,31-35.49
4 Iš 17,3
6 Sk 14,5; Sk 14,10; Sk 16,4.22.45
8 Iš 4,17.20; Iš 17,5.6; Neh 9,15
9 Sk 17,10
10 Ps 106,33

[11] Mozė pakėlė ranką, smogė du kartus lazda į uolą, ir pasipylė apsčiai vandens; atsigėrė žmonės ir jų gyvuliai.
[12] Bet Viešpats tarė Mozei ir Aaronui: "Kadangi manimi netikėjote ir neparodėte mano šventumo izraelitų akivaizdoje, judu neįvesite šitos tautos į žemę, kurią jiems duosiu".
[13] Tai Meriba, kur izraelitai murmėjo prieš Viešpatį ir Jis parodė jiems savo šventumą.
[14] Mozė išsiuntė pasiuntinius iš Kadešo pas Edomo karalių, kad pasakytų: "Taip sako tavo brolis Izraelis: 'Tu žinai visus mūsų vargus,
[15] žinai, kaip mūsų tėvai nuėjo į Egiptą ir mes ilgai ten gyvenome, kaip egiptiečiai spaudė mus ir mūsų tėvus.
[16] Kai šaukėmės Viešpaties, Jis mus išklausė ir siuntė angelą, kuris mus išvedė iš Egipto. Esame sustoję Kadešo mieste, kuris yra prie pat tavo krašto sienos.
[17] Maldaujame, leisk mums pereiti per tavo žemę. Mes neisime dirvomis ar vynuogynais, negersime vandens iš tavo šulinių, bet trauksime vieškeliu, nenukrypdami nei į dešinę, nei į kairę, kol pereisime tavo šalį' ".
[18] Karalius jiems atsakė: "Neisite per mano žemę, o jei eisite, aš jus pasitiksiu su ginklu".
[19] Izraelitai sakė: "Mes eisime vieškeliu, o jei mes ir mūsų gyvuliai gersime tavo vandens, atsilyginsime, tiktai leisk pereiti per tavo žemę".
[20] Bet jis atsakė: "Neleidžiu!" Ir edomitų gausi kariuomenė išėjo prieš izraelitus.
[21] Kadangi edomitai atsisakė praleisti izraelitus, tai jie pasuko kitais keliais.
[22] Pakilę iš Kadešo, izraelitai atėjo prie Horo kalno.
[23] Ten, prie Edomo žemės sienos, Viešpats kalbėjo Mozei ir Aaronui:
[24] "Aaronas susijungs su savo tauta, nes jis neįeis į žemę, kurią pažadėjau izraelitams, dėl to, kad netikėjote mano žodžiais prie Meribos.
[25] Imk Aaroną ir jo sūnų Eleazarą ir nuvesk juodu ant Horo kalno.
[26] Aaronas tegul nusivelka savo drabužius ir jais apvilk jo sūnų Eleazarą. Aaronas mirs tenai".
[27] Mozė padarė, kaip Viešpats įsakė. Jie užlipo į Horo kalną, visiems susirinkusiems matant.
[28] Mozė nurengė nuo Aarono drabužius ir jais apvilko jo sūnų Eleazarą. Aaronas mirė kalno viršūnėje. Mozė su Eleazaru grįžo nuo kalno.
[29] Izraelitai, pamatę, kad Aaronas mirė, apraudojo jį trisdešimt dienų.

21

Kanaaniečių karalius Aradas, kuris gyveno krašto pietuose, išgirdęs, kad izraelitai ateina iš Atarimo, išėjo į kovą prieš juos ir kelis paėmė į nelaisvę.
[2] Izraelitai padarė įžadą Viešpačiui: "Jei atiduosi šitą tautą į mūsų rankas, sunaikinsime jos miestus".
[3] Viešpats išklausė izraelitų prašymo ir atidavė jiems kanaaniečius, kuriuos jie nugalėjo, sunaikino juos ir jų miestus. Jie praminė aną vietą Horma.

11 1 Kor 10,4
12 Kun 10,3; Įst 1,37; Įst 3,26.27; Įst 34,5
13 Įst 33,8
14 Pr 36,31-39; Įst 2,4; Ts 11,16.17
15 Pr 46,6; Iš 12,40; Įst 26,6
16 Iš 2,23; Iš 3,2; Iš 3,7; Iš 14,19
17 Sk 21,22
18 Sk 24,18
19 Įst 2,6.28
20 Ts 11,17
21 Įst 2,27.30; Ts 11,18
22 Sk 21,4; Sk 33,37
24 Pr 25,8
25 Sk 33,38
28 Iš 29,29.30; Sk 33,38
29 Pr 50,3.10; Įst 34,8

21 SKYRIUS
1 Sk 33,40; Joz 12,14; Ts 1,16
2 Pr 28,20; Įst 2,34; Ts 11,30

[4] Nuo Horo kalno jie ėjo keliu, vedančiu Raudonosios jūros link, kad aplenktų Edomo žemę. Kelionėje tauta nerimavo,
[5] ji kalbėjo prieš Dievą ir Mozę: "Kodėl mus išvedėte iš Egipto numirti dykumoje? Nėra duonos, nėra vandens, mums įgriso tas menkavertis maistas".
[6] Tada Viešpats siuntė nuodingas gyvates. Jos gėlė žmones, ir daugelis nuo jų mirė.
[7] Jie kreipėsi į Mozę, sakydami: "Nusidėjome, kalbėdami prieš Viešpatį ir tave, melsk, kad pašalintų nuo mūsų gyvates". Mozė meldėsi už tautą.
[8] Viešpats sakė Mozei: "Padaryk varinę gyvatę ir iškelk ją ant stulpo; kas įgeltas į ją pažvelgs, liks gyvas".
[9] Mozė padirbdino varinę gyvatę ir iškėlė ją ant stulpo. Į ją pažvelgę, įgeltieji likdavo gyvi.
[10] Izraelitai keliavo toliau ir sustojo Obote.
[11] Išėję iš Oboto, ištiesė palapines Ije Abarimo dykumoje, kuri yra Moabo rytų pusėje.
[12] Iš ten pasitraukę, atėjo į Zeredo slėnį.
[13] Jį palikę, sustojo prie Arnono upės, tekančios dykumoje šiapus amoritų sienos. Arnono upė yra Moabo siena ir skiria moabitus nuo amoritų.
[14] Todėl Viešpaties kovų knygoje pasakyta: "Kaip padarė Raudonojoje jūroje, taip padarys ir prie Arnono upės,
[15] kuri pasisukus pasiekia Aro miestą ir priartėja prie moabitų sienos".
[16] Iš čia izraelitai priartėjo prie šulinio, apie kurį Viešpats kalbėjo Mozei: "Surink tautą, ir Aš duosiu jai vandens".
[17] Tada izraelitai giedojo: "Šuliny, duok vandens! Giedosime tau,
[18] šuliny, kurį kunigaikščiai ir kilnieji iškasė skeptru ir lazdomis". Iš tos dykumos jie atėjo į Mataną,
[19] iš Matanos į Nahalielį, iš Nahalielio į Bamotą
[20] ir iš Bamoto – į slėnį Moabo šalyje arti Pisgos kalno, kuris yra ties dykuma.
[21] Izraelis nusiuntė pas amoritų karalių Sihoną pasiuntinius su prašymu:
[22] "Leisk mums pereiti per tavo žemę, mes nenukrypsime į dirvas ir vynuogynus, negersime vandens iš tavo šulinių, eisime vieškeliu, kol pereisime per tavo kraštą".
[23] Bet Sihonas neleido izraelitams eiti per savo kraštą. Surinkęs savo kariuomenę, išėjo prieš juos į dykumą ir prie Jahaco kovojo su izraelitais.
[24] Izraelitai sumušė jį ir užėmė Sihono kraštą nuo Arnono iki Jaboko upių ir ligi Amono krašto, kurio sienos buvo ginamos stiprios sargybos.
[25] Izraelitai užėmė visus amoritų miestus ir apsigyveno juose, Hešbone ir jam priklausančiuose miesteliuose.
[26] Hešbonas buvo sostinė amoritų karaliaus Sihono, kuris buvo kovojęs su buvusiu Moabo karaliumi ir užėmęs visą jam priklausančią šalį iki Arnono upės.
[27] Todėl dainoje sakoma: "Ateikite į Hešboną, karaliaus Sihono miestą, kuris bus atstatytas ir sustiprintas!

4 Ts 11,18
5 Sk 20,4.5
6 Įst 8,15; 1 Kor 10,9
7 Iš 8,8; Kun 26,40; Sk 11,2; 1 Sam 12,19; 1 Kar 13,6; Ps 78,34; Iz 26,16; Oz 5,15; Apd 8,24
8 Iz 14,29; Iz 30,6; Jn 3,14.15
9 2 Kar 18,4; Jn 3,14.15
10 Sk 33,43.44
12 Įst 2,13
13 Sk 22,36; Ts 11,18
15 Sk 21,28; Įst 2,9.18.29
17 Iš 15,1
20 Sk 23,28
21 Sk 32,33; Įst 2,26-37; Ts 11,19
22 Sk 20,16.17
23 Įst 2,32; Įst 29,7; Ts 11,20
24 Įst 2,33; Joz 12,1; Neh 9,22; Ps 135,10; Ps 136,19; Am 2,9
25 Am 2,10

[28] Ugnis iš Hešbono sunaikino moabitų miestą Arą ir Arnono aukštumų viešpačius.
[29] Vargas tau, Moabai! Žuvai, Kemošo tauta! Jis atidavė savo sūnus ir dukteris į nelaisvę amoritų karaliui Sihonui.
[30] Jie sunaikinti nuo Hešbono iki Dibono ir iki Nofacho prie Medebos".
[31] Taip izraelitai apsigyveno amoritų žemėje.
[32] Mozė išsiuntė išžvalgyti Jazerą, ir izraelitai užėmė jam priklausančius miestelius ir išvijo amoritus.
[33] Jie traukė Bašano keliu; ten juos pasitiko Bašano karalius Ogas su visa savo kariuomene prie Edrėjo.
[34] Viešpats kalbėjo Mozei: "Nebijok jo, nes Aš atidaviau tau jį, visą jo tautą ir žemę; padaryk su juo, kaip padarei su amoritų karaliumi Sihonu Hešbone".
[35] Izraelitai sunaikino jį, jo sūnus ir visą jo tautą taip, kad nė vieno neliko, ir užėmė šalį.

22

Izraelitai keliavo ir sustojo Moabo lygumoje, anoje pusėje Jordano, ties Jerichu.
[2] Ciporo sūnus Balakas matė visa, ką Izraelis padarė amoritams.
[3] Moabitai labai bijojo izraelitų, nes jų buvo labai daug.
[4] Moabas sakė midjaniečių vyresniesiems: "Šita tauta sunaikins mus visus, čia gyvenančius, kaip jautis sunaikina žolę iki šaknų". O Ciporo sūnus Balakas tuo metu buvo moabitų karalius.
[5] Jis siuntė pasiuntinius pas Beoro sūnų Balaamą į Petoro miestą prie upės, kad jį pakviestų, sakydami: "Iš Egipto išėjo tauta, kuri apdengė žemės paviršių ir dabar sustojo prie mano krašto sienų.
[6] Ateik ir prakeik tą tautą, nes ji galingesnė už mane. Gal tada galėsiu kaip nors ją sumušti ir išvyti iš savo žemės, nes žinau, kad kurį tu laimini, tas yra palaimintas ir, kurį prakeiki, yra prakeiktas".
[7] Moabo ir Midjano vyresnieji išėjo laikydami rankose užmokestį už žyniavimą. Kai jie atėjo pas Balaamą ir jam perdavė Balako žodžius,
[8] jis atsakė: "Apsinakvokite pas mane, ir aš atsakysiu, ką man pasakys Viešpats". Ir Moabo vyresnieji pasiliko pas Balaamą.
[9] Atėjo Dievas pas Balaamą ir klausė: "Kas yra šitie žmonės?"
[10] Balaamas atsakė Dievui: "Moabitų karalius, Ciporo sūnus Balakas, atsiuntė juos pas mane
[11] ir pranešė, kad išėjusi iš Egipto tauta apdengė žemės paviršių. Jis prašė: 'Ateik ir prakeik ją, gal tada aš įstengsiu nugalėti juos ir išvaryti iš savo krašto' ".
[12] Dievas atsakė Balaamui: "Neik su jais ir neprakeik tautos, nes ji yra palaiminta".
[13] Balaamas, atsikėlęs rytą, tarė Balako kunigaikščiams: "Grįžkite į savo žemę, nes Viešpats uždraudė man eiti su jumis".
[14] Ir Moabo kunigaikščiai pakilo ir, sugrįžę pas Balaką, pranešė: "Balaamas atsisakė eiti su mumis".
[15] Balakas vėl siuntė daugiau ir aukštesnės kilmės pasiuntinių.
[16] Jie, atėję pas Balaamą, tarė: "Ciporo sūnus Balakas taip sako: 'Skubiai ateik pas mane.
[17] Pagerbsiu tave ir darysiu, ką įsa-

28 Sk 22,41; Sk 33,52; Įst 2,9.18; Iz 15,1; Jer 48,45.46
29 Ts 11,24; 1 Kar 11,33; 2 Kar 23,13; Iz 15,2.5; Iz 16,2; Jer 48,46
30 Sk 32,3.34; Iz 15,2; Jer 48,18.22
32 Sk 32,1.3.35; Jer 48,32
33 Įst 3,1; Įst 29,7; Joz 13,12
34 Sk 21,24; Įst 3,2; Ps 135,10; Ps 136,20
35 Įst 3,3.4; Įst 29,7; Joz 13,12

22 SKYRIUS
1 Sk 33,48.49
2 Joz 24,9; Ts 11,25; Mch 6,5; Apr 2,14
3 Iš 15,15
4 Sk 25,15-18; Sk 31,1-3; Joz 13,21
5 Sk 31,8.16; Įst 23,4; Joz 13,22; Joz 24,9; Neh 13,1.2; Mch 6,5; 2 Pt 2,15; Jud 1,11; Apr 2,14
6 Sk 22,12; Sk 22,17; Sk 23,7.8; Sk 24,9
7 1 Sam 9,7.8
8 Sk 22,19
9 Pr 20,3
12 Sk 23,20; Rom 11,28
17 Sk 22,6; Sk 24,11

kysi, tik ateik ir prakeik šitą tautą' ".
[18] Balaamas atsakė Balako pasiuntiniams: "Jei Balakas duotų pilnus savo namus sidabro ir aukso, aš negalėčiau peržengti Viešpaties, mano Dievo, žodžio, ir padaryti daugiau ar mažiau.
[19] Prašau, pasilikite šią naktį pas mane, kad sužinočiau, ką dar Viešpats man sakys".
[20] Naktį atėjo Dievas pas Balaamą ir jam tarė: "Jei tie žmonės tave kviečia, eik su jais, bet daryk taip, kaip tau įsakysiu".
[21] Balaamas, atsikėlęs rytą, pabalnojo savo asilę ir iškeliavo su moabitų kunigaikščiais.
[22] Viešpats užsirūstino, kad Balaamas išėjo. Jiems keliaujant, Viešpaties angelas užstojo kelią Balaamui, kuris jojo ant asilės. Su juo buvo du tarnai.
[23] Asilė, pamačiusi angelą stovintį su nuogu kardu, pasuko iš kelio ir ėjo lauku. Balaamas mušė ją, norėdamas grąžinti į kelią.
[24] Angelas atsistojo siauroje vietoje tarp dviejų sienų, kuriomis buvo aptverti vynuogynai.
[25] Pamačiusi jį, asilė šliejosi prie sienos ir prispaudė Balaamo koją. Jis vėl ją mušė.
[26] Viešpaties angelas nuėjo į dar siauresnę vietą, kur nebuvo galima pasukti nei dešinėn, nei kairėn, ir atsistojo.
[27] Asilė, pamačiusi stovintį angelą, sukniubo po Balaamu. Balaamas įpykęs mušė ją lazda.
[28] Viešpats atvėrė asilės nasrus, ir ji kalbėjo Balaamui: "Ką aš tau padariau? Kodėl mane muši jau trečią kartą?"
[29] Balaamas atsakė asilei: "Kad tyčiojiesi iš manęs. Jei turėčiau kardą, aš tave užmuščiau".
[30] Asilė atsakė Balaamui: "Argi aš ne tavo asilė, kuria visada jodinėdavai? Pasakyk, ar aš tau kada nors taip dariau?" Jis atsakė: "Niekados!"
[31] Tada Viešpats atvėrė Balaamui akis. Ir jis, pamatęs Viešpaties angelą, stovintį kelyje su nuogu kardu, krito veidu į žemę.
[32] Viešpaties angelas jam tarė: "Kodėl muši jau trečią kartą savo asilę? Aš atėjau tau sukliudyti, nes nepritariu tavo kelionei.
[33] Jei asilė nebūtų pasukusi iš kelio tris kartus ir nebūtų pasitraukusi, būčiau tave užmušęs, o ji būtų išlikusi gyva".
[34] Balaamas tarė Viešpaties angelui: "Nusidėjau, nežinodamas, kad tu stovi prieš mane, o dabar, jei tau nepatinka, aš sugrįšiu".
[35] Viešpaties angelas tarė: "Eik su jais ir kalbėk tiktai tą, ką tau įsakysiu". Balaamas nuėjo su Balako kunigaikščiais.
[36] Tai išgirdęs, Balakas išėjo pasitikti Balaamo ligi miesto Aro, kuris yra Moabo pasienyje prie Arnono upės,
[37] ir tarė Balaamui: "Aš siunčiau pasiuntinius tave pakviesti, kodėl neatėjai? Ar manai, kad aš negaliu tavęs tinkamai pagerbti?"
[38] Balaamas atsakė Balakui: "Štai aš atėjau pas tave. Bet ar galiu aš ką nors pasakyti? Žodį, kurį Dievas įdės į mano lūpas, tą kalbėsiu".
[39] Balaamas su Balaku nuėjo į Kirjat Hucotą.
[40] Balakas aukojo jaučius bei avis ir nusiuntė dalį aukos Balaamui

18 Sk 22,38; Sk 24,13; 1 Kar 22,14; 2 Krn 18,13
19 Sk 22,8
20 Sk 22,9; Sk 22,35; Sk 23,5.12.16.26; Sk 24,13
22 Iš 4,24
23 Joz 5,13; 2 Kar 6,17; Dan 10,7; Apd 22,9
28 2 Pt 2,16
29 Pat 12,10; Mt 15,19
30 2 Pt 2,16
31 Pr 21,19; 2 Kar 6,17; Lk 24,16.31
32 2 Pt 2,14.15
34 1 Sam 15,24.30; 1 Sam 26,21; 2 Sam 12,13
35 Sk 22,20
36 Pr 14,17; Sk 21,13
37 Sk 22,17; Sk 24,11
38 Sk 23,26; Sk 24,13; 1 Kar 22,14; 2 Krn 18,13

ir atvykusiems su juo kunigaikščiams.
[41] Rytui išaušus, Balakas nuvedė Balaamą į Baalo aukštumas, iš kur jis matė dalį izraelitų tautos.

23 Tada Balaamas kalbėjo Balakui: "Pastatydink man čia septynis aukurus ir paruošk man septynis veršius ir septynis avinus".
[2] Balakas padarė, kaip Balaamas sakė. Tada juodu aukojo po veršį ir aviną ant kiekvieno aukuro.
[3] Balaamas tarė Balakui: "Pastovėk prie savo deginamosios aukos, o aš pasitrauksiu ir lauksiu Viešpaties žodžio: aš tau pasakysiu, ką Jis lieps". Jis nuėjo į nuošalią aukštumą.
[4] Ten jį sutiko Dievas. Balaamas Jam kalbėjo: "Pastatydinau septynis aukurus ir aukojau ant jų po veršį ir aviną".
[5] Viešpats įdėjo žodį į Balaamo lūpas ir sakė: "Grįžk pas Balaką ir taip kalbėk".
[6] Sugrįžęs rado stovintį Balaką prie savo deginamosios aukos su visais Moabo kunigaikščiais.
[7] Jis kalbėjo: "Iš Aramo mane atvedė Balakas, moabitų karalius, iš rytų šalies kalnų pašaukė mane: 'Ateik ir prakeik Jokūbą, linkėk pikta Izraeliui'.
[8] Kaipgi aš keikčiau, ko Dievas nekeikia? Kaipgi aš pasmerkčiau, ko Viešpats nesmerkia?
[9] Aš matau juos nuo uolų viršūnių ir į juos žiūriu nuo kalnų. Ta tauta gyvena atskirai ir neprisideda prie kitų tautų.
[10] Kas galėtų suskaityti Jokūbo dulkes ir suskaičiuoti ketvirtadalį Izraelio? O, kad galėčiau mirti teisiųjų mirtimi! O, kad mirčiau ramybėje kaip jie!"
[11] Balakas sakė Balaamui: "Ką tu man padarei? Aš tave pasišaukiau, kad prakeiktum mano priešus, o tu juos palaiminai".
[12] Tas jam atsakė: "Argi aš neturiu kalbėti to, ką Viešpats įdeda į mano lūpas?"
[13] Balakas sakė jam: "Eikš su manimi į kitą vietą, kur matysi izraelitų dalį, bet visų negalėsi matyti; iš ten juos prakeiksi".
[14] Kai jį nuvedė ant Pisgos kalno viršūnės, jis ten pastatydino septynis aukurus ir ant kiekvieno aukojo po veršį ir aviną.
[15] Tada Balaamas tarė Balakui: "Stovėk čia prie deginamosios aukos, o aš eisiu pasitikti Viešpaties".
[16] Viešpats sutiko Balaamą ir įdėjo žodį į jo lūpas, sakydamas: "Eik vėl pas Balaką ir pasakyk tai".
[17] Sugrįžęs jis rado Balaką stovintį prie savo deginamosios aukos kartu su Moabo kunigaikščiais. Balakas klausė jo: "Ką tau kalbėjo Viešpats?"
[18] Balaamas atsakė: "Balakai, klausykis ir išgirsk, Ciporo sūnau!
[19] Dievas ne žmogus, kad meluotų, ir ne žmogaus sūnus, kad pakeistų savo nuomonę. Ar Jis pasakė ir nepadarys? Ar Jis kalbėjo ir neįvykdys?
[20] Man įsakyta laiminti; Jis palaimino, ir aš negaliu to pakeisti.
[21] Jis nerado nedorybės Jokūbe ir neįžiūrėjo neteisybės Izraelyje. Viešpats, jų Dievas, yra su jais, ir karaliaus šauksmas girdimas tarp jų.
[22] Dievas juos išvedė iš Egipto, jų galybė kaip stumbro.

41 Sk 21,28; Įst 12,2

23 SKYRIUS
1 Sk 23,29
2 Sk 23,14.30
3 Sk 23,4.16; Sk 23,15
4 Sk 23,16
5 Sk 22,20.35.38; Sk 23,16; Įst 18,18; Jer 1,9
7 Sk 22,6.11.17; Įst 23,4; 1 Sam 17,10
8 Sk 22,12
9 Iš 33,16; Įst 32,8; Įst 33,28; Joz 11,23; Ezr 9,2; Ef 2,14
10 Pr 13,16; Pr 22,17; Pr 28,14; 2 Krn 1,9; Ps 116,15
11 Sk 22,11
12 Sk 22,38
14 Sk 23,1.2
16 Sk 22,35; Sk 23,5
19 Sk 11,23; 1 Sam 15,29; 1 Kar 8,56; Mal 3,6; Jok 1,17
20 Pr 12,2; Pr 22,17; Sk 22,12
21 Ps 32,2; Ps 89,15-18; Rom 4,7.8
22 Sk 24,8; Įst 33,17; Job 39,10

[23] Nėra užkeikimo prieš Jokūbą nei ištarmės prieš Izraelį; ateis laikas, kai apie Izraelį sakys: 'Štai ką padarė Dievas'.
[24] Tai tauta, kuri pakils kaip liūtė ir atsistos kaip liūtas, neatsiguls, kol nesurys grobio ir neišgers užmuštųjų kraujo".
[25] Balakas tarė Balaamui: "Tu jų neprakeik, bet ir nelaimink".
[26] Balaamas atsakė Balakui: "Argi aš tau nesakiau, kad ką man Viešpats lieps, tą turėsiu daryti!"
[27] Ir Balakas tarė Balaamui: "Eime, nuvesiu tave į kitą vietą, gal patiks Dievui, kad iš ten juos prakeiktum".
[28] Balakas užvedė Balaamą į Peoro kalno viršūnę, kuris yra prie dykumos.
[29] Čia Balaamas sakė Balakui: "Pastatydink man čia septynis aukurus ir paruošk tiek pat veršių ir avinų aukai".
[30] Balakas padarė, kaip Balaamas įsakė. Jie aukojo po veršį ir po aviną ant kiekvieno aukuro.

24 Balaamas, matydamas, kad Viešpačiui patinka laiminti Izraelį, nebėjo, kaip pirma eidavo ieškoti žyniavimo, bet atgręžė veidą į dykumą
[2] ir, pakėlęs akis, pamatė izraelitus, stovyklaujančius giminėmis savo palapinėse. Dievo dvasia nužengė ant jo,
[3] ir jis kalbėjo: "Kalba žmogus, Beoro sūnus Balaamas, kurio atvertos akys,
[4] kuris girdi Dievo žodžius, mato Visagalio regėjimus ir krinta atvertomis akimis.
[5] Kokios gražios tavo palapinės, Jokūbai, ir tavo buveinės, Izraeli!
[6] Jos yra kaip besitęsią slėniai, kaip sodai paupiuose, kaip Viešpaties sodinti alavijų medžiai, lyg kedrai prie vandens!
[7] Vanduo tekės upėmis, ir jų slėniuose viskas augs. Izraelitų karalius bus žymesnis už Agagą, jo karalystė bus išaukštinta.
[8] Dievas išvedė jį iš Egipto, jo galybė kaip stumbro; jis suvalgys priešų tautas, sulaužys jų kaulus, pervers juos savo strėlėmis.
[9] Jis atsiguls kaip liūtas, kurio niekas nedrįs pažadinti. Kas tave laimina, bus palaimintas; kas keikia, bus prakeiktas".
[10] Balakas, supykęs ant Balaamo, suplojo rankomis ir tarė: "Aš tave pasišaukiau prakeikti mano priešus, o tu juos tris kartus palaiminai.
[11] Grįžk skubiai į savo kraštą! Maniau tave didžiai pagerbti, bet Viešpats atėmė iš tavęs tau skirtą pagarbą".
[12] Balaamas atsakė Balakui: "Argi aš nesakiau tavo pasiuntiniams, kuriuos atsiuntei pas mane:
[13] 'Jei Balakas man duotų pilnus savo namus sidabro ir aukso, aš negaliu peržengti Viešpaties įsakymo ir daryti gera ar bloga savo noru. Kalbėsiu tai, ką Viešpats man įsakys'.
[14] Prieš grįždamas pas savo tautą, paskelbsiu tau, ką ši tauta padarys tavo tautai ateityje".
[15] Balaamas toliau kalbėjo: "Kalba žmogus, Beoro sūnus Balaamas, kurio akys atvertos,
[16] kuris girdi Dievo žodžius, pažįsta Aukščiausiojo mokslą, mato Visagalio regėjimus ir krinta atvertomis akimis.
[17] Aš jį matysiu, bet ne dabar, į jį

23 Ps 31,19; Ps 44,1
24 Pr 49,9; Pr 49,27; Joz 11,23
26 Sk 22,38
28 Sk 21,20

24 SKYRIUS
1 Sk 23,3.15
2 Sk 2,2.34; Sk 11,25; 1 Sam 10,10; 1 Sam 19,20.23; 2 Krn 15,1
3 Sk 23,7.18
4 Ez 1,28
6 Ps 1,3; Ps 104,16; Jer 17,8
7 1 Sam 15,8.9; 2 Sam 5,12; 1 Krn 14,2; Jer 51,13; Apr 17,1.15
8 Sk 14,9; Sk 23,22; Sk 23,24; Ps 2,9; Ps 45,5; Jer 50,17
9 Pr 12,3; Pr 27,29; Pr 49,9; Sk 23,24
10 Sk 23,11; Neh 13,2; Ez 21,14.17
11 Sk 22,17.37
14 Pr 49,1; Įst 4,30; Dan 2,28; Mch 6,5
17 Pr 49,10; Jer 48,45; Mt 1,2; Mt 2,2; Lk 3,34; Apr 1,7

žiūrėsiu, bet ne iš arti. Žvaigždė užtekės iš Jokūbo giminės, skeptras pakils Izraelyje, jis užims Moabą ir sunaikins Seto giminę.
18 Edomas ir Seyras taps priešų nuosavybe, Izraelis parodys savo jėgą.
19 Jokūbo ainiai viešpataus ir sunaikins priešų likučius".
20 Balaamas, pažiūrėjęs į amalekiečius, kalbėjo: "Amalekas yra pirmas tarp tautų, bet jis bus sunaikintas amžiams".
21 Pamatęs kainitus, tarė: "Stipri, saugi tavo buveinė, kaip ant uolos sukrautas lizdas.
22 Bet ir jūs, kainitai, būsite išsklaidyti, jūsų palikuonis Ašūras ištrems.
23 Ir kas išliks gyvas, kai Dievas visa tai darys?
24 Laivai atvyks iš Kitimo, pavergs ašūriečius ir sunaikins Ebero kraštą, pagaliau patys žus".
25 Po to Balaamas sugrįžo į savo tėviškę; taip pat ir Balakas grįžo tuo keliu, kuriuo buvo atėjęs.

25 Izraelitams gyvenant Šitime, tauta pradėjo paleistuvauti su Moabo dukterimis.
2 Jos kvietė izraelitus į aukojimo šventes. Ten jie valgė ir lenkėsi prieš jų dievus.
3 Izraelitai garbino Baal Peorą. Užsirūstinęs Viešpats
4 tarė Mozei: "Surink visus tautos vadus ir juos pakark saulės kaitroje, kad mano rūstybė nepaliestų Izraelio tautos".
5 Mozė įsakė Izraelio teisėjams užmušti visus Baal Peoro garbintojus.
6 Vienas izraelitas atsivedė midjanietę į savo palapinę Mozei ir visiems izraelitams matant, tuo metu, kai jie raudojo prie Susitikimo palapinės įėjimo.
7 Tai išvydęs, kunigo Aarono sūnaus Eleazaro sūnus Finehas pakilo iš susirinkusiųjų ir, pagriebęs ietį,
8 įėjo į palapinę paskui izraelitą, ir perdūrė juos abu kiaurai – izraelitą ir moterį per jos pilvą. Tada liovėsi maras tarp Izraelio sūnų.
9 Iš viso nuo maro mirė dvidešimt keturi tūkstančiai žmonių.
10 Viešpats tarė Mozei:
11 "Kunigo Aarono sūnaus Eleazaro sūnus Finehas išgelbėjo izraelitus nuo mano rūstybės; jis buvo uolus dėl manęs, kad Aš nesunaikinčiau izraelitų, apimtas pavydo.
12 Todėl sakyk jam, kad Aš darau su juo taikos sandorą:
13 jam ir jo palikuonims priklausys kunigystė kaip amžina sandora, nes jis buvo uolus dėl Dievo ir sutaikino izraelitus".
14 Izraelitas, kurį nužudė kartu su midjaniete, buvo Saluvo sūnus Zimris, Simeono giminės kunigaikštis,
15 o nužudytoji midjanietė, vardu Kozbė, buvo Midjano giminės kunigaikščio Cūro duktė.
16 Viešpats kalbėjo Mozei:
17 "Išžudykite midjaniečius,
18 nes jie pasielgė su jumis klastingai, suvedžiodami jus Baalo garbinimu ir midjaniečių kunigaikščio dukterimi Kozbe, savo seserimi, kuri buvo nužudyta dėl Peoro maro dieną".

26 Viešpats tarė Mozei ir Aarono sūnui kunigui Eleazarui:

18 2 Sam 8,14 **19** Pr 49,10; Am 9,11.12 **24** Pr 10,4; Pr 10,21.25; Ez 27,6; Dan 11,30 **25** Sk 21,34; Sk 31,8

25 SKYRIUS
1 Sk 33,49; Joz 2,1; Apr 2,14 **2** Iš 20,5; Iš 34,15; Įst 32,38; Joz 22,17; Oz 9,10; 1 Kor 10,20 **3** Ps 106,28.29 **4** Sk 25,11; Įst 4,3; Įst 13,17 **5** Iš 18,21; Įst 13,6.9 **6** Jl 2,17 **7** Iš 6,25; Ps 106,30 **8** Sk 16,46-48; Ps 106,30 **9** Įst 4,3 **11** Iš 20,5; Įst 32,16.21; 1 Kar 14,22; Ps 78,58; Ps 106,30; Ez 16,38 **12** Iz 54,10; Ez 34,25; Ez 37,26; Mal 2,4.5; Mal 3,1 **13** Iš 40,15; 1 Krn 6,4; Apd 22,3; Rom 10,2; Hbr 2,17 **15** Sk 31,8; Joz 13,21 **17** Sk 31,1-3 **18** Sk 31,16; Apr 2,14

26 SKYRIUS

[2] "Suskaičiuokite visus izraelitus vyrus, dvidešimties metų ir vyresnius pagal jų gimines, tinkamus kariuomenei".
[3] Mozė ir kunigas Eleazaras Moabo lygumoje prie Jordano, ties Jerichu, kalbėjo tiems, kurie buvo
[4] dvidešimties metų ir vyresni, kaip Viešpats buvo liepęs. Iš Egipto išėjusieji buvo:
[5] Rubenas, Izraelio pirmagimis. Jo sūnūs buvo Henochas, iš kurio kilo henochai, Paluvas, iš kurio – paluvai,
[6] Hecronas, iš jo – hecronai ir Karmis, iš jo – karmiai.
[7] Rubeno giminės buvo keturiasdešimt trys tūkstančiai septyni šimtai trisdešimt.
[8] Paluvo sūnus buvo Eliabas;
[9] jo sūnūs Nemuelis, Datanas ir Abiramas; Datanas ir Abiramas prisidėjo prie Koracho maišto, kuris buvo sukeltas prieš Mozę ir Aaroną; tai buvo maištas prieš Viešpatį.
[10] Atvėrusi žemė prarijo juos kartu su Korachu. Du šimtai penkiasdešimt žmonių buvo sunaikinti ugnimi. Tai buvo ženklas izraelitams.
[11] Tačiau Koracho sūnūs nežuvo.
[12] Simeono sūnų šeimos: Nemuelio – nemuelitai, Jamino – jaminai, Jachino – jachinai,
[13] Zeracho – zerachai, Sauliaus – sauliai.
[14] Simeono giminės buvo dvidešimt du tūkstančiai du šimtai.
[15] Gado sūnų šeimos: Cefono, iš jo – cefonai, Hagio – hagiai, Šūnio – šūniai,
[16] Oznio – ozniai, Erio – eriai,
[17] Arodo – arodai, Arelio – arelitai.

2 Iš 30,12; Iš 38,25.26; Sk 1,2; Sk 1,3; Sk 14,29
3 Sk 22,1; Sk 31,12; Sk 33,48; Sk 35,1
4 Sk 1,1
5 Pr 46,8; Iš 6,14; 1 Krn 5,1-3
9 Sk 1,16; Sk 16,1.2
10 Sk 16,32-35; Sk 16,38-40; 1 Kor 10,6; 2 Pt 2,6
11 Iš 6,24; 1 Krn 6,22.23
12 Pr 46,10; Iš 6,15; 1 Krn 4,24
13 Pr 46,10
15 Pr 46,16
16 Pr 46,16
17 Pr 46,16
19 Pr 38,2; Pr 46,12
20 1 Krn 2,3
23 Pr 46,13; 1 Krn 7,1
24 Pr 46,13
26 Pr 46,14
28 Pr 46,20; Įst 33,16
29 Joz 17,1; 1 Krn 7,14.15
30 Joz 17,2
33 Sk 27,1; Sk 36,11
35 1 Krn 7,20

[18] Gado giminės buvo keturiasdešimt tūkstančių penki šimtai.
[19] Judo sūnūs buvo Eras ir Onanas. Jie mirė Kanaano žemėje.
[20] Kitų Judo sūnų šeimos: Šelos – šelai, Pereco – perecai, Zeracho – zerachai.
[21] Pereco giminės sūnų: Hecrono – hecronai ir Hamulo – hamulai.
[22] Judo giminės buvo septyniasdešimt šeši tūkstančiai penki šimtai.
[23] Isacharo sūnų: Tolos – tolai, Pūvos – pūvai,
[24] Jašubo – jašubai, Šimrono – šimronai.
[25] Isacharo giminės buvo šešiasdešimt keturi tūkstančiai trys šimtai.
[26] Zabulono sūnų: Seredo – seredai, Elono – elonai, Jachleelio – jachleelitai.
[27] Zabulono giminės buvo šešiasdešimt tūkstančių penki šimtai.
[28] Juozapo sūnūs Manasas ir Efraimas pagal savo šeimas:
[29] Manasui gimė Machyras, iš kurio kilo machyrai, iš Machyro sūnaus Gileado – gileadiečiai.
[30] Šitie yra Gileado sūnūs, iš kurių kilo: iš Jezero – jezerai, iš Heleko – helekai,
[31] iš Asrielio – asrielitai, iš Šechemo – šechemai,
[32] iš Šemidos – šemidai ir iš Hefero – heferai.
[33] O Hefero sūnus Celofhadas neturėjo sūnų, tik dukteris, kurių vardai yra: Machla, Noja, Hogla, Milka ir Tirca.
[34] Manaso giminės buvo penkiasdešimt du tūkstančiai septyni šimtai.
[35] Efraimo sūnų šeimos: Šutelacho – šutelachai, Bechero – bechenai, Tahano – tahanai.

[36] Šutelacho sūnaus Erano – eranai.
[37] Efraimo giminės buvo trisdešimt du tūkstančiai penki šimtai. Šitos yra Juozapo giminės šeimos.
[38] Benjamino sūnų šeimos: Belos – belai, Ašbelio – ašbelitai, Ahiramo – ahiramai,
[39] Šefufamo – šefufamai, Hufamo – hufamai.
[40] Belos sūnūs buvo Ardas ir Naamanas. Iš Ardo – ardai, iš Naamano – naamanai.
[41] Benjamino giminės buvo keturiasdešimt penki tūkstančiai šeši šimtai.
[42] Dano sūnų šeimos: Šuhamo – šuhamai. Tai Dano giminės šeimos.
[43] Šuhamų buvo šešiasdešimt keturi tūkstančiai keturi šimtai.
[44] Ašero sūnų šeimos: Imnos – imnai, Išvio – išviai, Berijos – berijai.
[45] Iš Berijos sūnų: Hebero – heberai ir Malkielio – malkielitai.
[46] Ašero dukters vardas buvo Seracha.
[47] Ašero giminės buvo penkiasdešimt trys tūkstančiai keturi šimtai.
[48] Neftalio sūnų šeimos: Jachceelio – jachceelitai, Gūnio – gūniai,
[49] Jecero – jecerai, Šilemo – šilemai.
[50] Neftalio giminės buvo keturiasdešimt penki tūkstančiai keturi šimtai.
[51] Izraelitų, kurie buvo surašyti, buvo šeši šimtai vienas tūkstantis septyni šimtai trisdešimt.
[52] Viešpats kalbėjo Mozei:
[53] "Jiems bus išdalinta žemė paveldėjimui pagal vardų skaičių.
[54] Didesnėms šeimoms duosi didesnę dalį, o mažesnėms – mažesnę, kiekvienam bus duotas paveldėjimas pagal tuos, kurie buvo suskaičiuoti.
[55] Žemė bus padalyta tarp giminių burtų keliu.
[56] Burtų keliu bus padalinta nuosavybė tiems, kurių yra daug, ir tiems, kurių yra mažai.
[57] Levio giminės sūnų šeimos: Geršono – geršonų šeima, Kehato – kehatų šeima, Merario – merarių šeima.
[58] Šitos yra Levio šeimos: libniai, hebronai, machliai, mušiai ir korachai. Kehato sūnaus Amramo
[59] žmona, Levio duktė Jochebeda, gimusi Egipte, pagimdė Aaroną ir Mozę bei jų seserį Mirjamą.
[60] Aarono sūnūs buvo: Nadabas, Abihuvas, Eleazaras ir Itamaras.
[61] Nadabas ir Abihuvas mirė, aukodami svetimą ugnį Viešpačiui.
[62] Visų Levio giminės suskaitytų vyrų, vieno mėnesio amžiaus ir vyresnių, buvo dvidešimt trys tūkstančiai. Jie nebuvo suskaityti kartu su izraelitais, nes jiems nebuvo duota dalis tarp Izraelio vaikų.
[63] Tai izraelitai, kuriuos suskaičiavo Mozė ir kunigas Eleazaras Moabo lygumoje prie Jordano, ties Jerichu.
[64] Tarp jų nebuvo nė vieno iš tų, kurie buvo anksčiau Mozės ir Aarono suskaičiuoti Sinajaus dykumoje,
[65] nes Viešpats buvo pasakęs, kad jie visi mirs dykumoje. Nė vienas neišliko, išskyrus Jefunės sūnų Kalebą ir Nūno sūnų Jozuę.

27

Machla, Noja, Hogla, Milka ir Tirca, dukterys Celofhado, sūnaus Hefero, sūnaus Gi-

38 Pr 46,21; 1 Krn 7,6; 1 Krn 8,1.2
39 Pr 46,21; 1 Krn 7,12; 1 Krn 8,5
40 1 Krn 8,3
42 Pr 46,23
44 Pr 46,17; 1 Krn 7,30
48 Pr 46,24; 1 Krn 7,13
49 1 Krn 7,13
51 Iš 12,37; Iš 38,26; Sk 1,46; Sk 11,21
53 Sk 33,54; Joz 11,23; Joz 14,1
54 Sk 33,54
55 Sk 33,54; Joz 11,23; Joz 14,2
57 Pr 46,11; Iš 6,16-19; Sk 3,15; 1 Krn 6,1.16
59 Iš 2,1.2; Iš 6,20
60 Sk 3,2
61 Kun 10,1.2; Sk 3,3.4; 1 Krn 24,2
62 Sk 1,49; Sk 3,39; Sk 18,20.23.24
63 Sk 26,3
64 Sk 1,1-46; Sk 14,29-35
65 Sk 14,26-35; Sk 14,30

27 SKYRIUS
1 Sk 26,33; Sk 36,1.11

leado, sūnaus Machyro, sūnaus Manaso, sūnaus Juozapo, atėjo
[2] prie Susitikimo palapinės įėjimo, kur stovėjo Mozė, kunigas Eleazaras ir visi tautos kunigaikščiai, ir tarė:
[3] "Mūsų tėvas mirė dykumoje. Jis nedalyvavo maište, kuris buvo Koracho sukeltas prieš Viešpatį, bet mirė už savo nusikaltimus. Jis neturėjo sūnų.
[4] Kodėl jo vardas turėtų išnykti iš jo šeimos? Ar dėl to, kad jis neturėjo sūnaus? Duokite mums paveldėjimą tarp mūsų tėvo brolių".
[5] Mozė kreipėsi tuo reikalu į Viešpatį.
[6] Viešpats atsakė Mozei:
[7] "Celofhado dukterys kalba teisingai. Duok joms paveldėjimą tarp jų tėvo brolių, tepaveldi jos jo nuosavybę.
[8] Izraelio sūnums įsakyk: 'Jei kas miršta nepalikdamas sūnaus, jo nuosavybę tepaveldi jo duktė.
[9] Jei neturės dukters, įpėdiniais bus mirusiojo broliai.
[10] O jei nebus nė brolių, jo nuosavybę paveldės jo tėvo broliai.
[11] Jeigu neturės nė tėvo brolių, paveldas atiteks tiems, kurie yra jo artimiausi giminės' ". Tai amžinas įstatymas izraelitams, Viešpaties duotas Mozei.
[12] Viešpats kalbėjo Mozei: "Užlipk į Abarimo kalną ir iš ten pažiūrėk į kraštą, kurį duosiu izraelitams.
[13] Jį pamatęs, tu susijungsi su savo tauta, kaip susijungė tavo brolis Aaronas,
[14] nes judu nepaklausėte manęs Cino dykumoje tautos prieštaravimo metu, kad būtų parodytas mano šventumas jų akivaizdoje prie Meribos vandenų šaltinio, Cino dykumoje Kadeše".
[15] Mozė atsakė Viešpačiui:
[16] "Viešpatie, visų gyvųjų Dieve, paskirk žmogų šitai tautai vadovauti,
[17] kuris eitų su jais, juos išvestų ir įvestų, kad Viešpaties susirinkimas nebūtų kaip avys be piemens".
[18] Viešpats atsakė Mozei: "Imk Nūno sūnų Jozuę, kuriame yra mano Dvasia, ir ant jo uždėk savo ranką.
[19] Jis teatsistoja kunigo Eleazaro ir visos tautos akivaizdoje, o tu duok jam paliepimus
[20] ir suteik jam savo garbės, kad jo klausytų visi izraelitai.
[21] Tuo atveju, kai reikės pagalbos, tegul kunigas Eleazaras kreipiasi į Viešpatį patarimo. Tuo būdu Jozuė galės vadovauti izraelitams".
[22] Mozė padarė, kaip Viešpats buvo įsakęs: pastatė Jozuę kunigo Eleazaro ir visos tautos akivaizdoje,
[23] uždėjo jam ant galvos rankas ir suteikė jam valdžią, kaip Viešpats liepė.

28

Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] "Įsakyk izraelitams skirtu laiku aukoti duonos ir deginamąsias aukas kaip malonų kvapą.
[3] Šitos aukos bus: kasdien du sveiki metiniai avinėliai nuolatinei deginamajai aukai;
[4] vieną aukosite rytą, o antrą – vakare;
[5] ir duonos aukai dešimtą efos dalį smulkių miltų, sumaišytų su ketvirtadaliu hino tyriausio aliejaus.

3 Sk 14,35; Sk 16,1.2; Sk 26,64.65
4 Įst 25,6; Joz 17,4
5 Iš 18,13-26
7 Sk 36,2
11 Sk 35,29
12 Sk 33,47
13 Įst 10,6; Įst 34,5.6
14 Iš 17,7; Ps 106,32.33
16 Sk 16,22
17 Įst 31,2; Zch 10,2
18 Pr 41,38; Įst 34,9
19 Įst 3,28; Įst 31,3.7.8.23
20 Sk 11,17; Joz 1,16-18
21 Iš 28,30; 1 Sam 22,10; 1 Sam 30,7
23 Įst 3,28; Įst 31,7.8

28 SKYRIUS
2 Kun 3,11; Kun 21,6.8
3 Iš 29,38-42
5 Iš 16,36; Kun 2,1; Sk 15,4

[6] Tai bus nuolatinė deginamoji auka, kaip buvo įsakyta Sinajaus kalne, malonus kvapas Viešpačiui.
[7] Ir geriamoji auka bus ketvirtadalis hino vyno; šventykloje išliesite Viešpačiui vyną kaip geriamąją auką.
[8] Antrąjį avinėlį aukosite vakare, kaip ir rytmetinę auką, su duonos ir geriamąja auka, kad būtų malonus kvapas.
[9] Sabato dieną aukosite du sveikus metinius avinėlius, o duonos aukai – dvi dešimtąsias efos smulkių miltų, sumaišytų su aliejumi, taip pat ir geriamąją auką.
[10] Tai bus nuolatinė sabato deginamoji auka, priedas prie kasdieninių deginamųjų ir geriamųjų aukų.
[11] Kiekvieno mėnesio pradžioje privalote aukoti deginamąją auką Viešpačiui: du sveikus veršius, vieną aviną ir septynis metinius avinėlius.
[12] Duonos aukai: prie kiekvieno veršio tris dešimtąsias efos smulkių miltų, sumaišytų su aliejumi; prie kiekvieno avino dvi dešimtąsias efos smulkių miltų, sumaišytų su aliejumi,
[13] ir dešimtą dalį smulkių miltų, sumaišytų su aliejumi, duonos aukai prie kiekvieno avinėlio. Tai bus malonaus kvapo deginamoji auka Viešpačiui.
[14] Geriamosios vyno aukos prie kiekvienos deginamosios aukos bus: pusė hino prie kiekvieno veršio, trečdalis – prie avino, ketvirtadalis – prie kiekvieno avinėlio. Tai kiekvieno mėnesio geriamoji auka.
[15] Taip pat aukosite Viešpačiui ožį aukai už nuodėmę, neskaičiuojant nuolatinių deginamųjų ir geriamųjų aukų.
[16] Pirmo mėnesio keturioliktą dieną yra Viešpaties Pascha,
[17] o penkioliktą dieną – iškilmės. Neraugintą duoną valgysite septynias dienas.
[18] Pirmoji diena yra izraelitams šventa diena – tą dieną nedirbsite jokio darbo,
[19] aukosite deginamajai aukai du sveikus veršius, vieną aviną, septynis metinius avinėlius
[20] ir duonos aukai smulkių miltų, sumaišytų su aliejumi, tris dešimtąsias efos prie veršio, dvi dešimtąsias efos prie avino
[21] ir vieną dešimtąją efos prie kiekvieno avinėlio,
[22] taip pat vieną ožį aukai už nuodėmę, kad būtumėte sutaikinti,
[23] neskaičiuojant rytmetinės deginamosios aukos, kuri nuolat aukojama.
[24] Taip darykite septynias dienas, kad būtų malonus kvapas Viešpačiui.
[25] Septintoji diena bus jums šventa: tą dieną nedirbkite jokio darbo.
[26] Pirmųjų vaisių šventės dieną aukosite Viešpačiui naujo derliaus aukas. Ta diena bus šventa ir iškilminga, tada nedirbsite jokio darbo.
[27] Deginamajai aukai aukosite du veršius, vieną aviną bei septynis metinius avinėlius;
[28] duonos aukai – su aliejumi sumaišytų smulkių miltų tris dešimtąsias efos prie kiekvieno veršio, dvi – prie avino
[29] ir dešimtą dalį – prie kiekvieno avinėlio;

6 Iš 29,42; Am 5,25
7 Iš 29,42
10 Ez 46,4
11 Sk 10,10; 1 Sam 20,5; 1 Krn 23,31; 2 Krn 2,4; Ezr 3,5; Neh 10,33; Iz 1,13.14; Ez 45,17; Ez 46,6.7; Oz 2,11; Kol 2,16
12 Sk 15,4-12
15 Sk 15,24; Sk 28,3.22
16 Iš 12,1-20; Kun 23,5-8; Sk 9,2-5; Įst 16,1-8; Ez 45,21
17 Kun 23,6
18 Iš 12,16; Kun 23,7
19 Kun 22,20; Sk 28,31; Sk 29,8; Įst 15,21
22 Sk 28,15
25 Iš 12,16; Iš 13,6; Kun 23,8
26 Iš 23,16; Iš 34,22; Kun 23,10-21; Įst 16,9-12; Apd 2,1
27 Kun 23,18.19

[30] taip pat ožį, kuris aukojamas sutaikinimui.
[31] Šias aukas aukosite neskaitant nuolatinių deginamųjų aukų ir kartu su jomis aukojamų duonos ir geriamųjų aukų".

31 Sk 28,3.19

29 "Pirmoji septinto mėnesio diena bus jums iškilminga ir šventa. Tą dieną nedirbsite jokio darbo – tai bus trimitavimo diena.
[2] Aukosite deginamajai aukai, kaip malonų kvapą Viešpačiui, sveikus gyvulius: vieną veršį, vieną aviną ir septynis metinius avinėlius;
[3] duonos aukai – tris dešimtąsias efos smulkių miltų, sumaišytų su aliejumi, prie kiekvieno veršio, dvi dešimtąsias efos prie avino,
[4] vieną dešimtą dalį efos prie kiekvieno avinėlio
[5] ir ožį aukai už nuodėmę, kad būtumėte sutaikinti,
[6] neskaičiuojant mėnesinės deginamosios bei duonos aukos ir kasdieninės deginamosios, duonos ir geriamosios aukos, kurias aukosite pagal jų nuostatus, kad būtų malonus kvapas Viešpačiui.
[7] Taip pat septinto mėnesio dešimtoji diena bus jums šventa ir iškilminga. Tą dieną varginsite savo sielas ir nedirbsite jokio darbo.
[8] Deginamajai Viešpaties aukai kaip malonų kvapą aukosite sveikus gyvulius: jauną veršį, aviną ir septynis metinius avinėlius;
[9] jų duonos aukai tris dešimtąsias efos smulkių miltų, sumaišytų su aliejumi, prie kiekvieno veršio, dvi dešimtąsias efos prie kiekvieno avino,

29 SKYRIUS

1 Iš 23,16; Iš 34,22; Kun 23,23-25

6 Sk 15,11.12; Sk 28,3; Sk 28,11-15

7 Kun 16,29-34; Kun 23,26-32; Ps 35,13; Iz 58,5

8 Sk 28,19

11 Kun 16,3.5

12 Kun 23,33-35; Įst 16,13-15; Ez 45,25

13 Ezr 3,4

17 Kun 23,36

18 Sk 15,12; Sk 28,7.14; Sk 29,3.4.9.10

21 Sk 29,18

[10] dešimtą dalį efos prie kiekvieno avinėlio
[11] ir ožį aukai už nuodėmę, neskaitant aukos už nuodėmę sutaikinimui ir nuolatinės deginamosios aukos su duonos ir geriamosiomis aukomis.
[12] Septinto mėnesio penkioliktoji diena bus jums šventa ir iškilminga, nedirbsite tą dieną jokio darbo. Septynias dienas švęsite Viešpaties garbei.
[13] Aukosite deginamąją auką kaip malonų kvapą Viešpačiui: trylika sveikų jaunų veršių, du avinus, keturiolika metinių avinėlių;
[14] taip pat duonos auką: smulkių, su aliejumi sumaišytų miltų po tris dešimtąsias efos prie kiekvieno veršio, kurių bus trylika, po dvi dešimtąsias efos prie kiekvieno avino, jų bus du,
[15] dešimtą dalį efos prie kiekvieno avinėlio, kurių bus keturiolika,
[16] ir ožį aukai už nuodėmę, be to, nuolatines deginamąsias, duonos ir geriamąsias aukas.
[17] Antrą dieną aukosite: dvylika jaunų veršių, du avinus, keturiolika metinių avinėlių.
[18] Prie kiekvieno veršio, avino ir avinėlio aukosite jų duonos ir geriamąją auką, kaip įsakyta,
[19] ir ožį aukai už nuodėmę, neskaičiuojant nuolatinės deginamosios, duonos ir geriamosios aukos.
[20] Trečią dieną aukosite: vienuolika veršių, du avinus, keturiolika metinių avinėlių
[21] ir, kaip įsakyta, prie kiekvieno veršio, avino ir avinėlio duonos ir geriamąsias aukas.
[22] ir ožį aukai už nuodėmę, neskaičiuojant nuolatinės degina-

mosios, duonos ir geriamosios aukos.
[23] Ketvirtą dieną aukosite: dešimt veršių, du avinus, keturiolika metinių avinėlių
[24] ir prie kiekvieno jų duonos bei geriamąsias aukas, kaip įsakyta,
[25] ir ožį aukai už nuodėmę, neskaičiuojant nuolatinės deginamosios, duonos bei geriamosios aukų.
[26] Penktą dieną aukosite: devynis veršius, du avinus, keturiolika metinių avinėlių,
[27] prie kiekvieno jų duonos bei geriamąsias aukas, kaip įsakyta,
[28] ir ožį aukai už nuodėmę, neskaičiuojant nuolatinės deginamosios, duonos bei geriamosios aukų.
[29] Šeštą dieną aukosite: aštuonis veršius, du avinus ir keturiolika metinių avinėlių,
[30] prie kiekvieno jų duonos bei geriamąsias aukas, kaip įsakyta,
[31] ir ožį aukai už nuodėmę, neskaičiuojant nuolatinės deginamosios, duonos bei geriamosios aukų.
[32] Septintą dieną aukosite: septynis veršius, du avinus ir keturiolika metinių avinėlių,
[33] prie kiekvieno jų duonos ir geriamąsias aukas, kaip įsakyta,
[34] bei ožį aukai už nuodėmę, neskaičiuojant nuolatinės deginamosios, duonos ir geriamosios aukų.
[35] Aštunta diena yra iškilminga – nedirbsite tą dieną jokio darbo
[36] ir aukosite deginamąją auką kaip malonų kvapą Viešpačiui: veršį, aviną, septynis metinius avinėlius,
[37] prie kiekvieno jų duonos bei geriamąsias aukas, kaip įsakyta,
[38] ir ožį aukai už nuodėmę, neskaičiuojant nuolatinės deginamosios, duonos ir geriamosios aukų. Visi aukojamieji gyvuliai turi būti sveiki.
[39] Tai aukosite švenčių metu kaip priedą prie jūsų įžadų ir laisvos valios aukų, o taip pat deginamųjų, duonos, geriamųjų bei padėkos aukų".
[40] Mozė perdavė izraelitams visa, ką jam Viešpats kalbėjo.

35 Kun 23,36

39 Kun 7,16; Kun 22,18.21.23; Kun 23,1-44; Kun 23,38; 1 Krn 23,31; 2 Krn 31,3; Ezr 3,5; Neh 10,33; Iz 1,14

30 SKYRIUS

1 Sk 1,4.16; Sk 7,2

2 Kun 5,4; Kun 27,2; Įst 23,21-23; Ts 11,30.31.35; Job 22,27; Ps 22,25; Ps 50,14; Ps 66,13.14; Ekl 5,4; Nah 1,15; Mt 14,9; Apd 23,14

8 Pr 3,16

30

Ir Mozė kalbėjo izraelitų giminių vadams: "Štai ką Viešpats įsakė:
[2] 'Jei kuris vyras duoda Viešpačiui įžadą ar pasižada su priesaika, negalės savo žodžio laužyti, turės įvykdyti, ką pažadėjo.
[3] Jei įžadą Viešpačiui duotų ir save priesaika suvaržytų jauna moteris, kuri gyvena savo tėvo namuose,
[4] ir jei tėvas, sužinojęs apie įžadą ir priesaiką, tylėtų, ji turi laikytis įžado ir privalo įvykdyti, ką pažadėjo ir prisiekė.
[5] O jei tėvas išgirdęs uždraustų tą pačią dieną, jos įžadas ir priesaika bus panaikinta, nes tėvas uždraudė, ir Viešpats jai atleis.
[6] Jei ištekėtų, davusi įžadą ar priesaiką,
[7] ir jos vyras sužinojęs neuždraustų jai to daryti tą pačią dieną, ji laikysis įžado ir jį įvykdys.
[8] O jei jis išgirdęs tuojau uždraustų ir tuo būdu panaikintų jos įžadus, Viešpats jai atleis.
[9] Našlė arba išsiskyrusi privalo įvykdyti, ką pažadėjo.
[10] Jei žmona, gyvendama su vy-

ru, padarytų įžadą arba prisiektų
[11] ir jei jos vyras išgirdęs tylėtų ir neprieštarautų, ji vykdys savo įžadą.
[12] O jei išgirdęs tuojau uždraustų, nereikės vykdyti pažado, nes vyras uždraudė, ir Viešpats jai atleis.
[13] Kiekvieną jos įžadą ir kiekvieną priesaiką varginti savo sielą vyras gali patvirtinti arba panaikinti.
[14] O jei vyras išgirdęs tylėtų ir atidėtų sprendimą kitai dienai, ji vykdys, ką pažadėjo, nes jis tylėdamas patvirtino jos įžadus.
[15] Jei žinodamas vėliau prieštarautų, jis bus atsakingas už jos kaltę' ".
[16] Tai yra Viešpaties duoti Mozei įsakymai, kurių turi laikytis vyras ir žmona, tėvas ir duktė, kuri yra netekėjusi ir gyvena tėvo namuose.

31

Viešpats tarė Mozei:
[2] "Atkeršyk midjaniečiams už izraelitams padarytas skriaudas ir tada susijungsi su savo tauta".
[3] Mozė įsakė apginkluoti vyrus, kurie vykdys Viešpaties kerštą midjaniečiams,
[4] ir pasiųsti po tūkstantį vyrų iš kiekvienos giminės.
[5] Buvo atskirta po tūkstantį vyrų iš kiekvienos giminės, iš viso dvylika tūkstančių, pasirengusių kovai.
[6] Mozė juos išsiuntė su kunigo Eleazaro sūnumi Finehasu, kuriam pavedė šventus daiktus ir trimitus.
[7] Jie nugalėjo midjaniečius ir išžudė visus jų vyrus, kaip Viešpats buvo įsakęs Mozei,
[8] taip pat ir jų karalius: Evį, Rekemą, Cūrą, Hūrą ir Rebą. Užmušė kardu ir Beoro sūnų Balaamą.
[9] Jie paėmė į nelaisvę jų moteris, vaikus, visus galvijus ir visą midjaniečių lobį,
[10] sudegino jų miestus ir stovyklas.
[11] Belaisvius, gyvulius ir visą karo grobį
[12] izraelitai atgabeno pas Mozę ir kunigą Eleazarą į izraelitų stovyklą Moabo lygumose prie Jordano, ties Jerichu.
[13] Mozė, kunigas Eleazaras ir visi izraelitų kunigaikščiai išėjo jų pasitikti už stovyklos.
[14] Užsirūstinęs ant kariuomenės vadų, tūkstantininkų ir šimtininkų, kurie grįžo iš kovos lauko,
[15] Mozė tarė: "Kodėl palikote gyvas moteris?
[16] Argi ne jos suvedžiojo izraelitus, patariant Balaamui, nusikalsti Viešpačiui Baal Peore, dėl ko tauta buvo nubausta maru.
[17] Nužudykite visus berniukus bei moteris, kurios gyveno su vyrais!
[18] Mergaites, kurios nėra pažinusios vyro, pasilaikykite sau.
[19] Pasilikite už stovyklos septynias dienas. Kas užmušė žmogų ar užmuštąjį palietė, apsivalykite patys ir jūsų belaisviai trečią ir septintą dieną.
[20] Reikia apvalyti ir visą grobį: ar tai būtų drabužiai, ar indai, ar bet koks daiktas, padarytas iš odos, ožkų vilnų ar iš medžio".
[21] Kunigas Eleazaras kalbėjo kovoje dalyvavusiems kariams: "Štai Viešpaties nurodymas:

31 SKYRIUS
2 Sk 25,12.13; Sk 25,17
3 Joz 13,21
6 Sk 10,9
7 Pr 34,25; Įst 20,13; Ts 21,11; 1 Sam 27,9; 1 Kar 11,15.16
8 Sk 25,15; Sk 31,16; Joz 13,21; Joz 13,22
11 Įst 20,14
15 Įst 20,14
16 Sk 24,14; Sk 25,2; Sk 25,9; 2 Pt 2,15; Apr 2,14
17 Įst 7,2; Įst 20,16-18; Ts 21,11
18 Įst 21,10-14
19 Sk 5,2; Sk 19,11-22

[22] auksą, sidabrą, varį, geležį, šviną, ciną
[23] ir visa, kas nedega liepsnoje, apvalykite ugnimi ir apvalomuoju vandeniu, kas dega ugnyje, apvalykite vandeniu.
[24] Septintą dieną išplaukite savo drabužius ir, taip apsivalę, įeikite į stovyklą".
[25] Viešpats kalbėjo Mozei:
[26] "Tu, kunigas Eleazaras ir tautos vyresnieji suskaičiuokite visą grobį – žmones ir galvijus.
[27] Padalykite grobį į dvi lygias dalis kovojusiems ir kitiems izraelitams.
[28] Iš tų, kurie kovojo kare ir gavo karo grobio, atskirk Viešpaties daliai po vieną iš penkių šimtų žmonių, taip pat iš galvijų, asilų ir avių;
[29] viską atiduok kunigui Eleazarui, nes tai yra auka Viešpačiui.
[30] O iš nekariavusių izraelitų grobio imk kiekvieną penkiasdešimtą žmogų, taip pat galviją, asilą, avį ir kitų gyvulių ir atiduok levitams, kurie tarnauja Viešpačiui".
[31] Mozė ir Eleazaras padarė, kaip Viešpats įsakė.
[32] Karo grobis buvo: šeši šimtai septyniasdešimt penki tūkstančiai avių,
[33] septyniasdešimt du tūkstančiai galvijų,
[34] šešiasdešimt vienas tūkstantis asilų,
[35] trisdešimt du tūkstančiai nekaltų mergaičių.
[36] Pusė buvo atiduota kare dalyvavusiems: trys šimtai trisdešimt septyni tūkstančiai penki šimtai avių;
[37] iš jų Viešpačiui atskirta šeši šimtai septyniasdešimt penkios avys.

23 Sk 19,9.17
24 Kun 11,25
27 Joz 22,8; 1 Sam 30,24
28 Sk 31,30.47
29 Įst 18,1-5
30 Sk 3,7.8.25.31; Sk 3,36; Sk 18,3.4; Sk 31,42-47
41 Sk 5,9.10; Sk 18,8.19
47 Sk 31,30
50 Iš 30,12-16

[38] Trisdešimt šeši tūkstančiai galvijų; iš jų Viešpačiui atskirta septyniasdešimt du;
[39] trisdešimt tūkstančių penki šimtai asilų, iš kurių atskirta Viešpačiui šešiasdešimt vienas asilas.
[40] Šešiolika tūkstančių žmonių, iš kurių Viešpačiui teko trisdešimt du.
[41] Mozė atidavė, kaip buvo liepta, Viešpaties aukos dalį Eleazarui.
[42] Izraelitams, nedalyvavusiems kare, buvo duota:
[43] trys šimtai trisdešimt septyni tūkstančiai penki šimtai avių,
[44] trisdešimt šeši tūkstančiai galvijų,
[45] trisdešimt tūkstančių penki šimtai asilų,
[46] šešiolika tūkstančių belaisvių.
[47] Mozė ėmė kas penkiasdešimtą gyvulį ir belaisvį ir atidavė levitams, tarnaujantiems prie Viešpaties palapinės, kaip Viešpats buvo įsakęs.
[48] Kariuomenės vadai, tūkstantininkai ir šimtininkai, priėję prie Mozės, kalbėjo:
[49] "Mes, tavo tarnai, suskaičiavome kareivius, kuriuos turime savo žinioje, ir nė vieno nepasigedome.
[50] Todėl kiekvienas atnešame kaip dovaną Viešpačiui visus auksinius papuošalus, kuriuos paėmėme karo grobiu: grandinėles, apyrankes, žiedus, auskarus ir kaklo papuošalus, kad sutaikintum mus su Viešpačiu".
[51] Mozė ir kunigas Eleazaras priėmė auką Viešpačiui iš tūkstantininkų ir šimtininkų, visus atneštus auksinius papuošalus,
[52] kurie svėrė šešiolika tūkstančių

septynis šimtus penkiasdešimt šekelių.
[53] Eiliniai kareiviai grobį pasilaikė sau.
[54] Paimtą auksą iš tūkstantininkų ir šimtininkų Mozė ir kunigas Eleazaras įnešė į Susitikimo palapinę, kad Viešpats atmintų izraelitus.

32 Rubeno ir Gado giminės turėjo daug gyvulių. Jie matė Jazero ir Gileado žemes, tinkamas gyvuliams auginti.
[2] Atėję pas Mozę, kunigą Eleazarą ir izraelitų kunigaikščius, jie tarė:
[3] "Ataroto, Dibono, Jazero, Nimros, Hešbono, Elealės, Sebamo, Nebojo ir Beono žemės,
[4] kurios, Viešpačiui padedant, buvo užimtos izraelitų, labai tinka gyvuliams auginti, o mes, tavo tarnai, turime gyvulių.
[5] Taigi jei radome malonę tavo akyse, prašome, kad mums, tavo tarnams, atiduotum ją nuosavybėn ir nevestum mūsų per Jordaną".
[6] Mozė jiems atsakė: "Argi, kai jūsų broliai kariaus, jūs čia sėdėsite?
[7] Kodėl atkalbinėjate izraelitus, kad jie neitų į žemę, kurią Viešpats jiems atidavė?
[8] Taip elgėsi jūsų tėvai, kai siunčiau iš Kadeš Barnėjos apžiūrėti kraštą.
[9] Jie, nuėję iki Eškolo slėnio ir apžiūrėję visą kraštą, įbaugino izraelitus, kad neitų į šalį, kurią Viešpats jiems pažadėjo.
[10] Tada Viešpats užsirūstinęs prisiekė:
[11] 'Šitie žmonės, kurie išėjo iš Egipto, dvidešimties metų ir vyresni, neišvys žemės, kurią pažadėjau Abraomui, Izaokui ir Jokūbui, nes jie nesekė manimi iki galo,
[12] išskyrus kenazą Jefunės sūnų Kalebą ir Nūno sūnų Jozuę, kurie iki galo sekė Viešpačiu'.
[13] Viešpats, užsirūstinęs ant izraelitų, leido jiems klaidžioti dykumoje, kol išmirė visa karta, kuri buvo nusikaltusi Viešpačiui.
[14] Dabar jūs stojate savo tėvų vieton, kad dar labiau padidintumėte Viešpaties įtūžimą prieš Izraelį.
[15] Jei nenorite Jo klausyti, Jis vėl paliks tautą dykumoje, ir jūs pražudysite visą šią tautą".
[16] Jie, prisiartinę prie Mozės, tarė: "Pastatysime tvartus galvijams, taip pat mūsų vaikams miestus;
[17] mes gi patys apsiginklavę eisime į kovą izraelitų priekyje, kol įvesime juos į jų žemes. Tuo tarpu mūsų vaikai gyvens apmūrytuose miestuose dėl šio krašto gyventojų.
[18] Negrįšime į savo namus, kol visi izraelitai gaus savo dalį,
[19] nieko nereikalausime anoje pusėje Jordano, nes mūsų dalis yra šiapus Jordano".
[20] Mozė jiems atsakė: "Jei taip darysite ir stosite į kovą Viešpaties akivaizdoje,
[21] ir visi karui tinkami vyrai apsiginklavę pereis Jordaną, iki priešas bus nugalėtas
[22] ir visa žemė bus paimta, tuomet nenusikalsite nei Viešpačiui, nei Izraeliui ir ši žemė bus jūsų Viešpaties akivaizdoje.
[23] Jei nedarysite, ką sakote, tai nusidėsite Viešpačiui ir žinokite, kad būsite nubausti.
[24] Taigi statykite miestus savo vai-

53 Sk 31,32; Įst 20,14
54 Iš 30,16

32 SKYRIUS
1 Sk 21,32; Įst 3,13; Joz 13,25; 2 Sam 24,5
3 Sk 32,36; Sk 32,38; Joz 13,17
4 Sk 21,24.34.35
7 Sk 13,27-33; Sk 14,1-4
8 Sk 13,3.26; Įst 1,19-25
9 Sk 13,24.31; Įst 1,24.28
10 Sk 14,11; Įst 1,34-36
11 Sk 14,24.28-30; Sk 26,63-65; Įst 1,35
12 Sk 14,6-9.24.30; Įst 1,36; Joz 14,8.9
13 Sk 14,33-35; Sk 26,64.65
14 Sk 11,1; Įst 1,34
15 Įst 30,17.18; Joz 22,16-18; 2 Krn 7,19; 2 Krn 15,2
17 Joz 4,12.13
18 Joz 22,1-4
19 Joz 12,1; Joz 13,8
20 Įst 3,18; Joz 1,14
22 Įst 3,12.15.16.18; Įst 3,20; Joz 1,15; Joz 11,23; Joz 13,8.32; Joz 22,4.9
23 Pr 4,7; Pr 44,16; Joz 7,1-26; Iz 59,12; Gal 6,7

kams, tvartus avims bei galvijams ir įvykdykite, ką pažadėjote".
[25] Gaditai ir rubenai atsakė Mozei: "Mes, tavo tarnai, darysime, ką mūsų valdovas liepia.
[26] Savo vaikus ir moteris, avis ir galvijus paliksime Gileado miestuose,
[27] mes gi, tavo tarnai, visi apsiginklavę trauksime į karą, kaip tu, valdove, sakai".
[28] Mozė įsakė kunigui Eleazarui, Nūno sūnui Jozuei ir izraelitų giminių vadams:
[29] "Jei gaditai ir rubenai kartu su jumis pereis Jordaną su ginklais ir žemė bus paimta, duokite jiems paveldėti Gileadą.
[30] Jei nenorės eiti kartu su jumis apsiginklavę į Kanaano žemę, tegul pasilieka tarp jūsų".
[31] Gaditai ir rubenai atsakė: "Kaip Viešpats įsakė savo tarnams, taip mes darysime.
[32] Mes eisime apsiginklavę Viešpaties akivaizdoje į Kanaano žemę, kad gautume dalį šiapus Jordano".
[33] Mozė davė gaditams ir rubenams bei pusei Juozapo sūnaus Manaso giminės amoritų karaliaus Sihono ir Bašano karaliaus Ogo karalysčių žemes su jų miestais.
[34] Gaditai atstatė sutvirtintus Dibono, Ataroto, Aroero,
[35] Atroto, Šofano, Jazero, Jogbohos,
[36] Bet Nimros, Bet Harano miestus ir pastatė savo galvijams tvartus.
[37] Rubenai atstatė Hešboną, Elealę, Kirjataimą,
[38] Neboją, Baal Meoną ir Sibmą, pakeisdami jų vardus.
[39] Manaso sūnaus Machyro sūnūs patraukė į Gileadą ir jį užėmė, išvydami jo gyventojus amoritus.
[40] Mozė davė Gileado žemes Manaso sūnui Machyrui, kuris ten apsigyveno.
[41] O Manaso sūnus Jayras nuėjęs užėmė krašto miestelius ir juos pavadino Havot Jayru.
[42] Taip pat Nobachas nuėjęs užėmė Kenatą su jo kaimais ir jį pavadino savo vardu – Nobachas.

33

Izraelitų sustojimo vietos, išėjus jiems iš Egipto, vadovaujant Mozei ir Aaronui.
[2] Mozė jas surašė pagal stovyklų vietas, kurias jie, Viešpačiui įsakant, keisdavo.
[3] Jie išėjo iš Ramzio pirmo mėnesio penkioliktą dieną, kitą dieną po Paschos, galingos rankos vedami visiems egiptiečiams matant,
[4] laidojant jiems Viešpaties išžudytus pirmagimius. Ir jų dievams Viešpats įvykdė teismą.
[5] Izraelitai, iškeliavę iš Ramzio, pasistatė stovyklas Sukote.
[6] Iš Sukoto atvyko į Etamą, esantį dykumos pakraštyje.
[7] Iš ten atvyko prie Pi Hahiroto, kuris yra priešais Baal Cefoną, ir sustojo prie Migdolo.
[8] Iškeliavę iš Pi Hahiroto, perėjo jūros dugnu į dykumą ir, keliavę tris dienas per Etamo dykumą, pasistatė stovyklą Maroje.
[9] Išėję iš Maros, pasiekė Elimą, kur buvo dvylika vandens šaltinių bei septyniasdešimt palmių, ir sustojo.
[10] Išėję iš Elimo, ištiesė palapines prie Raudonosios jūros.
[11] Iš čia išėję, sustojo Sino dykumoje.

24 Sk 32,16
26 Joz 1,14
27 Joz 4,12
28 Joz 1,13
33 Sk 21,24.33.35; Įst 3,8-17; Įst 29,8; Joz 12,1-6; Joz 13,8-31; Joz 22,4
34 Sk 33,45.46; Įst 2,36
35 Sk 32,1.3
36 Sk 32,3.24
37 Sk 21,27
38 Iš 23,13; Joz 23,7; Iz 46,1; Ez 25,9
39 Pr 50,23; Sk 27,1; Sk 36,1
40 Įst 3,12.13.15; Joz 13,31
41 Įst 3,14; Joz 13,30; Ts 10,4; 1 Kar 4,13

33 SKYRIUS
1 Ps 77,20
3 Iš 12,2.37; Iš 13,4; Iš 14,8
4 Iš 12,12.29; Iš 18,11; Iz 19,1
5 Iš 12,37
6 Iš 13,20
7 Iš 14,1.2.9
8 Iš 14,22; Iš 15,22.23; Sk 33,7
9 Iš 15,27
11 Iš 16,1

[12] Iš Sino dykumos atkeliavo į Dofką,
[13] išėję iš Dofkos sustojo Aluše.
[14] Iškeliavę iš Alušo, ištiesė palapines Refidime, kur stigo vandens.
[15] Palikę Refidimą, sustojo Sinajaus dykumoje.
[16] Išėję iš Sinajaus dykumos, atėjo į Kibrot Taavos kapines.
[17] Iškeliavę iš čia, pasistatė stovyklą Hacerote.
[18] Iš Haceroto atėjo į Ritmą,
[19] o iš Ritmos – į Rimon Perecą.
[20] Išėję iš Rimon Pereco, atvyko į Libną,
[21] o išėję iš Libnos, sustojo Risoje.
[22] Išėję ir Risos, atvyko į Kehelatą,
[23] o išėję iš Kehelato, sustojo prie Šefero kalno.
[24] Pasitraukę nuo Šefero kalno, atėjo į Haradą.
[25] Išėję iš Harados, pasistatė stovyklą Makhelote.
[26] Iškeliavę iš Makheloto, atėjo į Tahatą,
[27] o išėję iš Tahato, sustojo Terache.
[28] Išėję ir Teracho, ištiesė palapines Mitkoje,
[29] o išėję iš Mitkos, pasistatė stovyklą Hašmonoje.
[30] Išėję iš Hašmonos, atvyko į Moserotą,
[31] o išėję iš Moseroto, pasistatė stovyklą Bene Jaakane.
[32] Išėję iš Bene Jaakano, atkeliavo į Hor Gidgadą,
[33] o išėję iš čia, pasistatė stovyklą Jotbatoje.
[34] Iš Jotbatos atėjo į Abroną,
[35] išėję iš Abronos, ištiesė palapines Ecjon Gebere,
[36] o iš Ecjon Gebero atvyko į Cino dykumą, prie Kadešo.
[37] Išėję iš Kadešo, jie pasistatė stovyklas prie Horo kalno Edomo krašto pasienyje.
[38] Kunigas Aaronas, Viešpačiui liepiant užlipo ant Horo kalno ir mirė penkto mėnesio pirmą dieną, praėjus keturiasdešimčiai metų nuo izraelitų išėjimo iš Egipto,
[39] būdamas šimto dvidešimt trejų metų amžiaus.
[40] Kanaaniečių karalius Aradas, kuris gyveno Kanaano pietuose, sužinojo, kad ateina izraelitai.
[41] Pasitraukę nuo Horo kalno, jie sustojo Calmone.
[42] Išėję iš Calmono, jie atėjo į Punoną,
[43] o išėję iš Punono, sustojo Obote.
[44] Iš Oboto atėjo į Ije Abarimą, prie moabitų sienos,
[45] o išėję iš Ije Abarimo, ištiesė palapines Dibon Gade.
[46] Išėję iš Dibon Gado, sustojo Almon Diblataimoje,
[47] o iš čia jie atėjo iki Abarimo kalnų ties Neboju.
[48] Keliaudami nuo Abarimo kalnų, jie pasiekė Moabo lygumas prie Jordano ties Jerichu
[49] ir pasistatė stovyklą prie Jordano nuo Bet Ješimoto ligi Abel Šitimo, moabitų lygumose.
[50] Moabitų lygumose Viešpats kalbėjo Mozei:
[51] “Kai pereisite Jordaną ir įeisite į Kanaano žemę,
[52] išvykite visus to krašto gyventojus, sunaikinkite jų atvaizdus, sulaužykite stabus, išgriaukite visas aukštąsias stabų garbinimo vietas
[53] ir apsigyvenkite šalyje, kurią Aš jums daviau paveldėti.

14 Iš 17,1; Iš 19,2
15 Iš 16,1; Iš 19,1.2
16 Sk 11,34
17 Sk 11,35
18 Sk 13,1
30 Įst 10,6
32 Įst 10,6.7
35 Įst 2,8; 1 Kar 9,26; 1 Kar 22,48
36 Sk 20,1; Sk 27,14
37 Sk 20,22.23; Sk 21,4
38 Sk 20,25.28
40 Sk 21,1
43 Sk 21,10
44 Sk 21,11
45 Sk 32,34
46 Jer 48,22
47 Įst 32,49
48 Sk 22,1; Sk 31,12; Sk 35,1
49 Sk 25,1
51 Joz 3,17
52 Įst 7,2.5; Įst 12,3
53 Įst 11,31

[54] Pasidalykite ją burtų keliu: tiems, kurių bus daugiau, duokite didesnį žemės plotą, o kurių mažiau – mažesnį. Žemę išdalinkite burtų keliu giminėms ir šeimoms.
[55] Jei neišvarysite žemės gyventojų, jie bus jums krislai akyse ir dygliai šonuose ir vargins jus krašte, kuriame jūs gyvensite.
[56] Ir tada, ką buvau sumanęs padaryti jiems, jums padarysiu".

34

Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] "Kai įeisite į Kanaano šalį ir ją užimsite, jos sienos bus:
[3] pietinė dalis prasidės nuo Cino dykumos, esančios šalia Edomo, jos rytų siena bus Druskos jūra, pradedant pietine dalimi.
[4] Pietinė siena eis išilgai Akrabimo aukštumos ir tęsis iki Sinajaus, pietuose pasieks Kadeš Barnėją. Iš čia siena eis ligi Hacar Adaro ir toliau iki Acmono.
[5] Nuo Acmono siena pasisuks, sieks Egipto upę ir baigsis jūros krantu.
[6] Vakarų siena bus jums Didžioji jūra.
[7] Šiaurėje siena prasidės nuo Didžiosios jūros ir tęsis iki Horo kalno,
[8] iš čia į Lebo Hamatą iki Cedado apylinkės,
[9] toliau siena tęsis iki Zifrono ir Hacar Enano.
[10] Rytų siena eis nuo Hacar Enano ligi Šefamo,
[11] nuo Šefamo tęsis iki Riblos į rytus nuo Aino, iš čia eis Jordano rytų puse iki Kinereto ežero
[12] ir toliau Jordanu iki Sūriosios jūros. Tai bus jūsų krašto sienos".

54 Sk 26,53-56
55 Joz 23,13

34 SKYRIUS
2 Pr 17,8
3 Pr 14,3; Joz 15,1-3
4 Sk 13,26; Sk 32,8; Joz 15,3.4
5 Joz 15,4.47
6 Ez 47,20
7 Sk 33,37
8 Sk 13,21; Ez 47,15
9 Ez 47,17
11 Įst 3,17; 2 Kar 23,33
12 Sk 34,3
13 Joz 14,1-5
14 Sk 32,33
17 Joz 14,1.2; Joz 19,51
18 Sk 1,4.16

35 SKYRIUS
1 Sk 33,50
2 Kun 25,22-34; Joz 14,3.4; Joz 21,2.3; Ez 45,1; Ez 48,10-20

[13] Mozė kalbėjo izraelitams: "Tai žemė, kurią paveldėsite burtų keliu. Ją Viešpats liepė išdalinti devynioms ir pusei giminės.
[14] Rubeno, Gado ir pusė Manaso giminės gavo savo dalį.
[15] Dvi giminės ir pusė gavo savo dalį šioje Jordano pusėje ties Jerichu".
[16] Viešpats tarė Mozei:
[17] "Tai yra vardai vyrų, kurie jums padalins žemę: kunigas Eleazaras, Nūno sūnus Jozuė
[18] ir iš kiekvienos giminės po vieną kunigaikštį.
[19] Jų vardai: iš Judo giminės – Jefunės sūnus Kalebas,
[20] iš Simeono – Amihudo sūnus Samuelis,
[21] iš Benjamino – Kislono sūnus Elidadas,
[22] iš Dano – Joglio sūnus Bukis,
[23] iš Juozapo palikuonių, Manaso giminės – Efodo sūnus Hanielis
[24] ir iš Efraimo – Šiftano sūnus Kemuelis,
[25] iš Zabulono – Parnacho sūnus Elicafanas,
[26] iš Isacharo – Azano sūnus Paltielis,
[27] iš Ašero – Šelomio sūnus Ahihudas,
[28] iš Neftalio – Amihudo sūnus Pedahelis".
[29] Šitiems vyrams Viešpats įsakė padalyti Kanaano žemę izraelitams.

35

Moabo lygumose prie Jordano, ties Jerichu, Viešpats kalbėjo Mozei:
[2] "Pasakyk izraelitams duoti levitams iš savo paveldėjimo miestus gyventi ir jų apylinkes ganykloms;

[3] jie gyvens miestuose, jų bandos ganysis miestų apylinkėse,
[4] kurios tęsis tūkstantį uolekčių aplink miestų mūrus.
[5] Ganyklos sieks po du tūkstančius uolekčių visomis kryptimis: į rytus, į pietus, į vakarus ir į šiaurę, o miestai bus viduryje.
[6] Iš tų miestų, kuriuos duosite levitams, atskirkite šešis prieglaudai, kad juose rastų apsaugą nusikaltę žmogžudyste. Be šitų duokite levitams dar keturiasdešimt du miestus.
[7] Iš viso duokite levitams keturiasdešimt aštuonis miestus su jų ganyklomis.
[8] Miestų, kuriuos duosite iš izraelitų nuosavybės levitams, daugiau paimsite iš tų giminių, kurios daugiau turi, ir mažiau iš tų, kurios mažiau turi; kiekvienas duos levitams miestų pagal savo paveldo dydį".
[9] Viešpats tarė Mozei:
[10] "Pasakyk izraelitams, kad, įėję į Kanaano žemę,
[11] paskirtų prieglaudos miestus netyčia nužudžiusiems žmogų.
[12] Tokie miestai bus jums prieglauda nuo keršytojo, kad tas, kuris užmušė žmogų, nemirtų, kol nebus stojęs prieš bendruomenės teismą.
[13] Paskirkite šešis miestus prieglaudai,
[14] iš kurių trys bus Jordano rytų pusėje ir trys bus Kanaano žemėje.
[15] Tie šeši miestai bus prieglauda izraelitams, taip pat ateiviams ir svetimšaliams, kad kiekvienas, netyčia nužudęs žmogų, galėtų į juos atbėgti.
[16] Jei kas geležimi užmuštų žmogų, bus kaltinamas žmogžudyste ir baudžiamas mirtimi.
[17] Jei kas akmeniu užmuštų žmogų, jis bus nubaustas mirtimi.
[18] Jei kas bus nužudytas mediniu įrankiu, užmušėjas bus baudžiamas mirtimi.
[19] Kraujo keršytojas pats užmuš žudiką, kai tik jį sutiks.
[20] Jei kas iš neapykantos pastumtų žmogų ar, mesdamas kuo, jį užmuštų,
[21] arba ranka suduotų taip, kad jis numirtų, nusikaltėlis bus laikomas žmogžudžiu ir baudžiamas mirtimi. Kraujo keršytojas užmuš žudiką, kai tik sutiks.
[22] Jei kas neturėdamas priešiškumo kitą pastumtų, ar mestų į jį ką nors, prieš tai netykojęs,
[23] ar užgautų akmeniu, kokiu galima užmušti, jo nepastebėjęs, taip, kad šis numirtų, tačiau prieš tai nebuvo jo priešas ir netykojo jam pakenkti,
[24] tai bendruomenė darys teismą tarp žudiko ir kraujo keršytojo pagal šiuos nurodymus.
[25] Teismas išvaduos žudiką iš kraujo keršytojo rankų ir grąžins į prieglaudos miestą, kuriame jis pasiliks iki vyriausiojo kunigo, patepto šventu aliejumi, mirties.
[26] Jei žudikas išeis už prieglaudos miesto, į kurį pabėgo, sienų
[27] ir sutikęs kraujo keršytojas jį užmuš, jis bus nekaltas,
[28] nes anas privalėjo likti mieste ligi vyriausiojo kunigo mirties; po kunigo mirties žmogžudys sugrįš prie savo nuosavybės.
[29] Šį nuostatą privalo vykdyti visos jūsų kartos, kur jūs begyventumėte.
[30] Žmogžudys bus nubaustas, ap-

6 Įst 4,41; Joz 20,2.7.8; Joz 21,3.13
7 Joz 21,41
8 Sk 26,54; Sk 33,54; Joz 21,3
10 Įst 19,2; Joz 20,1-9
11 Iš 21,13.5.6; Sk 35,22-25; Įst 19,1-13
12 Įst 19,6; Joz 20,3.5.6
13 Sk 35,6
14 Įst 4,41; Joz 20,8
15 Sk 15,16
16 Iš 21,12.14; Kun 24,17; Įst 19,11.12
19 Sk 35,21.24.27; Įst 19,6.12
20 Pr 4,8; Iš 21,14; Įst 19,11.12; 2 Sam 3,27; 2 Sam 20,10; 1 Kar 2,31.32
22 Iš 21,13
24 Sk 35,12; Joz 20,6
25 Iš 29,7; Kun 4,3; Kun 21,10; Joz 20,6
29 Sk 27,11
30 Įst 17,6; Įst 19,15; Mt 18,16; Jn 7,51; Jn 8,17.18; 2 Kor 13,1; Hbr 10,28

klausus liudytojus; tačiau vieno liudytojo neužtenka, kad pasmerktų žmogų mirčiai.
[31] Žmogžudys negali būti išpirktas, jis turi mirti.
[32] Pabėgėliai negalės išsipirkti ir grįžti prie savo nuosavybės prieš vyriausiojo kunigo mirtį.
[33] Nesutepkite savo žemės, nes ji sutepama krauju ir negali būti apvalyta kitaip, kaip tik krauju to, kuris praliejo kraują.
[34] Nesutepkite žemės, kurią paveldėsite ir kurioje Aš gyvenu, nes Aš, Viešpats, gyvenu tarp Izraelio vaikų".

36 Manaso sūnaus Machyro sūnaus Gileado šeimų vadai iš Juozapo giminės atėjo ir kalbėjo Mozei, Izraelio vadams girdint:
[2] "Tau, mūsų valdove, Viešpats įsakė, kad burtų keliu padalytum žemę tarp izraelitų ir kad mūsų brolio Celofhado dalį duotum jo dukterims.
[3] Jei jas ves kitos giminės vyrai, jų dalis pereis kitai giminei ir bus atimta iš mums kritusios paveldėjimo dalies.
[4] Atėjus jubiliejaus metams, jų dalis prisidės prie tos giminės žemių, į kurią jos išėjo; taip jų dalis bus atplėšta nuo mūsų giminei tekusios dalies".
[5] Mozė atsakė izraelitams pagal Viešpaties žodį: "Juozapo sūnų giminė kalba teisingai.
[6] Štai ką sako Viešpats apie Celofhado dukteris: 'Tegul jos teka už ko nori, bet tik už savo giminės vyrų,
[7] kad izraelitų nuosavybė nepereitų iš vienos giminės kitai giminei.
[8] Visos mergaitės, turinčios paveldėjimo teisę, privalo tekėti už tos pačios giminės vyrų, kad Izraelio vaikai paveldėtų kiekvienas savo tėvų dalį.
[9] Nuosavybė iš vienos giminės nepereis kitai; visos izraelitų giminės išlaikys savo paveldo dalį' ".
[10] Kaip Viešpats įsakė Mozei, taip padarė Celofhado dukterys:
[11] Machla, Tirca, Hogla, Milka ir Noja ištekėjo už savo pusbrolių
[12] iš giminės Manaso, kuris buvo Juozapo sūnus. Joms paskirtoji dalis pasiliko jų giminėje ir šeimoje.
[13] Šituos nuostatus ir įsakymus Viešpats davė izraelitams per Mozę Moabo lygumose prie Jordano ties Jerichu.

33 Pr 9,6; Įst 21,7.8; Ps 106,38
34 Iš 29,45.46; Kun 18,24.25; Įst 21,23

36 SKYRIUS
1 Sk 26,29; Sk 27,1-11
2 Sk 26,55; Sk 27,1.5-7; Sk 33,54; Joz 17,4
3 Sk 27,4
4 Kun 25,10
5 Sk 27,7
6 Sk 36,11.12
7 1 Kar 21,3
8 1 Krn 23,22
11 Sk 26,33; Sk 27,1
13 Sk 26,3; Sk 33,50

PAKARTOTO ĮSTATYMO
KNYGA

1 SKYRIUS

1 Mozė kalbėjo izraelitams šioje Jordano pusėje, dykumoje, tarp Parano, Tofelio, Labano, Haceroto ir Di Zahabo miestų.
[2] Nuo Horebo per Seyro kalnus iki Kadeš Barnėjos yra vienuolikos dienų kelias.
[3] Keturiasdešimtaisiais metais, vienuolikto mėnesio pirmą dieną Mozė kalbėjo izraelitams viską, ką jam Viešpats dėl jų buvo įsakęs.
[4] Nugalėjęs amoritų karalių Sihoną, gyvenusį Hešbone, ir Bašano karalių Ogą, gyvenusį Aštarote, Edrėjo mieste,
[5] šioje Jordano pusėje, Moabo žemėje, Mozė pradėjo aiškinti įstatymą:
[6] "Viešpats, mūsų Dievas, mums kalbėjo prie Horebo: 'Jau užtenka jums gyventi prie šio kalno.
[7] Eikite pas amoritus į visas jų apylinkes: į lygumas, kalnuotas vietas, slėnius, pietų link ir išilgai jūros kranto, į Kanaano ir Libano žemes iki didžiosios Eufrato upės'.
[8] Aš atvedžiau jus į žemę, kurią Viešpats prisiekė duoti jūsų tėvams Abraomui, Izaokui ir Jokūbui ir jų palikuonims. Eikite ir užimkite ją.
[9] Aš jums anuo metu sakiau:
[10] 'Aš vienas neįstengiu jumis rūpintis, nes Viešpats, jūsų Dievas, jus padaugino, ir šiandien jūsų yra tiek, kiek dangaus žvaigždžių.

1 Įst 4,44-46
2 Sk 13,26; Sk 32,8
3 Sk 33,38
4 Sk 21,23.24.33-35; Joz 13,12
6 Iš 3,1.12; Iš 19,1.2
8 Pr 12,7; Pr 15,5; Pr 22,17; Pr 26,3; Pr 28,13
9 Iš 18,18.24
10 Pr 15,5; Pr 22,17
11 Pr 15,5; 2 Sam 24,3
12 1 Kar 3,8.9
15 Iš 18,25
16 Kun 24,22; Įst 16,18
17 Iš 18,22.26; 2 Krn 19,6; Pat 24,23-26
19 Sk 13,26; Įst 2,7; Įst 8,15; Įst 32,10
21 Joz 1,6.9

[11] Viešpats, jūsų tėvų Dievas, dar tūkstanteriopai tepadaugina ir tepalaimina jus, kaip Jis pažadėjo.
[12] Kaip aš vienas galiu nešti jūsų naštas, vargus ir vaidus?
[13] Išsirinkite iš savo giminių išmintingų, sumanių ir žinomų vyrų, kad juos paskirčiau jums vadais'.
[14] Tada jūs sutikote, kad taip padaryti yra gerai.
[15] Aš iš jūsų giminių išmintingus bei sumanius vyrus paskyriau jums vadovauti: tūkstantininkais, šimtininkais, penkiasdešimtininkais ir dešimtininkais.
[16] Įsakiau jūsų teisėjams: 'Išklausykite bylas ir teisingai teiskite juos ir ateivius,
[17] neatsižvelkite teisme į asmenis; išklausykite mažą ir didelį, nebijokite jokio žmogaus, nes teismas yra Dievo. Jeigu jums kas būtų per sunku, praneškite man, ir aš išklausysiu'.
[18] Tuo metu aš jums įsakiau viską, ką privalote daryti.
[19] Palikę Horebą, ėjome per didžiąją, baisiąją dykumą, kurią matėte, keliu per amoritų kalnus, kaip Viešpats, mūsų Dievas, buvo įsakęs. Kai atvykome į Kadeš Barnėją,
[20] jums sakiau: 'Atėjote į amoritų kalnyną, kurį Viešpats, mūsų Dievas, mums duoda.
[21] Štai Viešpaties jums pažadėtoji žemė. Eikite ir užimkite ją, nes Viešpats, jūsų tėvų Dievas, jums

ją pažadėjo. Nieko nebijokite ir nenusigąskite'.
[22] Tada jūs, priėję prie manęs, tarėte: 'Siųskime vyrus apžiūrėti žemę ir pranešti, kuriuo keliu turime keliauti ir į kuriuos miestus eiti'.
[23] Man patiko ta šneka, todėl siunčiau iš jūsų dvylika vyrų, po vieną iš kiekvienos giminės.
[24] Jie nuėjo į kalnuotas vietas ligi Eškolo slėnio, apžiūrėjo žemę,
[25] paėmė jos vaisių ir, atnešę pas mus, tarė: 'Gera žemė, kurią Viešpats, mūsų Dievas, mums duoda'.
[26] Tačiau jūs nenorėjote eiti ir sukilote prieš Viešpaties įsakymą,
[27] murmėdami savo palapinėse: 'Viešpats mūsų nekenčia, todėl mus išvedė iš Egipto, kad amoritai mus sunaikintų.
[28] Kaipgi mes eisime? Pasiuntiniai išgąsdino mus, pranešdami, kad ta tauta gausesnė ir aukštesnė už mus, kad jų miestai dideli ir sustiprinti ligi dangaus ir kad ten jie matė ir Anako palikuonių'.
[29] Aš jums sakiau: 'Nenusigąskite jų ir nebijokite,
[30] nes Viešpats, jūsų Dievas, eina priekyje jūsų ir pats už jus kariaus, kaip tai darė Egipte jūsų akivaizdoje.
[31] Dykumoje patys matėte, kaip Viešpats, jūsų Dievas, nešė jus, kaip žmogus neša savo kūdikį, visą kelią, kuriuo ėjote, kol atėjote į šitą vietą'.
[32] Bet jūs nepatikėjote Viešpačiu, jūsų Dievu,
[33] kuris ėjo pirma jūsų keliu ir nurodydavo vietą, kur ištiesti palapines; naktį rodydavo kelią ugnimi, o dieną – debesies stulpu.

23 Sk 13,2.3
24 Sk 13,21-25
25 Sk 13,27
26 Sk 14,1-4
27 Įst 9,28; Ps 106,25
28 Sk 13,28; Įst 9,1.2
29 Sk 14,9
30 Iš 14,14
31 Iz 46,3.4; Iz 63,9
32 Jud 1,5
33 Iš 13,21; Sk 10,33
34 Įst 2,14.15
35 Sk 14,22.23
36 Sk 32,11.12; Joz 14,9
37 Įst 3,26; Įst 4,21; Įst 34,4
38 Sk 14,30; Įst 31,7.23
39 Sk 14,3; Sk 14,31; Iz 7,15.16
40 Sk 14,25
41 Sk 14,40
42 Sk 14,41-43
43 Sk 14,44; Įst 17,12.13
44 Ps 118,12
46 Įst 2,7.14

[34] Viešpats girdėjo jūsų kalbas ir užsirūstinęs prisiekė:
[35] 'Nė vienas iš šitos piktos kartos neišvys gerosios žemės, kurią su priesaika pažadėjau jūsų tėvams,
[36] išskyrus Jefunės sūnų Kalebą; jis ją matys; Aš duosiu jam ir jo vaikams žemę, kurioje jis vaikščiojo, nes jis sekė mane iki galo'.
[37] Viešpats užsirūstino ir ant manęs dėl jūsų ir tarė: 'Ir tu neįeisi į ją,
[38] bet tavo tarnas Jozuė įeis; jį padrąsink, nes jis padalys žemę izraelitams.
[39] Jūsų kūdikiai, apie kuriuos sakėte, kad jie taps grobiu, ir jūsų sūnūs, kurie šiandien dar nežino skirtumo tarp gero ir pikto, įeis į ją; jiems Aš duosiu žemę, ir jie ją užims.
[40] Jūs gi grįžkite į dykumą, Raudonosios jūros link'.
[41] Tada man atsakėte: 'Nusidėjome Viešpačiui, eisime ir kovosime, kaip Viešpats, mūsų Dievas, įsakė'. Jūs apsiginklavote ir buvote pasiruošę traukti į kalnus.
[42] Viešpats man tarė: 'Sakyk jiems neiti ir nekovoti, kad nežūtų nuo savo priešų, nes Aš nebūsiu su jais'.
[43] Kalbėjau jums, bet jūs neklausėte, priešinotės Viešpaties įsakymui ir atkakliai žygiavote į kalnus.
[44] Amoritai, gyvenantys kalnuose, vijosi kaip bitės jus nuo Seyro iki Hormos.
[45] Sugrįžę raudojote Viešpaties akivaizdoje, bet Jis jūsų neklausė ir nekreipė į jus dėmesio.
[46] Todėl Kadeše pasilikote ilgą laiką".

2 “Pasitraukę iš ten, atėjome į dykumą prie Raudonosios jūros, kaip man Viešpats buvo įsakęs, ir ilgai gyvenome Seyro kalnyne.

2 Viešpats kalbėjo man:

3 ‘Užtenka gyventi šiame kalnyne, traukite į šiaurę,

4 pereikite per jūsų brolių, Ezavo vaikų apgyvendintą Seyro kraštą; jie jūsų bijos.

5 Saugokitės, nekariaukite su jais, nes jų žemės neduosiu jums nė pėdos. Seyro kalnus daviau paveldėti Ezavui.

6 Pirkite iš jų maistą už pinigus, taip pat vandenį’.

7 Viešpats, jūsų Dievas, laimino visus jūsų darbus. Jis žino jūsų kelionę, kai ėjote per didžiąją dykumą; Viešpats, jūsų Dievas, buvo su jumis keturiasdešimt metų ir nieko jums nestigo.

8 Perėję per mūsų brolių, Ezavo vaikų kraštą, kurie gyveno Seyre, lygumos keliu nuo Elato ir Ecjon Gebero traukėme į Moabo dykumą.

9 Tada man Viešpats sakė: ‘Nekovok su moabitais ir nepradėk su jais karo. Jų žemės tau neduosiu, nes Arą atidaviau Loto palikuonims’.

10 Anksčiau jo gyventojai buvo emai, didelė ir galinga tauta, aukšta kaip Anako palikuonys.

11 Jie buvo laikomi milžinais, kaip ir anakiečiai. Moabitai juos vadina emais.

12 Seyre anksčiau gyveno horai, bet Ezavo palikuonys juos išvarė ir sunaikino, ir apsigyveno jų vietoje. Jie padarė kaip izraelitai savo paveldėtoje žemėje, kurią jiems davė Viešpats.

13 Viešpačiui įsakius, perėjome per Zeredo upelį.

14 Kelionės laikas nuo Kadeš Barnėjos ligi Zeredo upelio buvo trisdešimt aštuoneri metai, kol išmirė visa karta vyrų, tinkamų karui, kaip Viešpats buvo prisiekęs.

15 Iš tiesų Viešpaties ranka buvo prieš juos, kad išnaikintų juos iš tautos, kol jie visi buvo pražudyti.

16 Išmirus visiems karui tinkamiems vyrams,

17 Viešpats tarė man:

18 ‘Šiandien pereisi moabitų žemę pro miestą Arą.

19 Priartėjęs prie amonitų, saugokis nekovoti prieš juos ir nepradėk karo, nes Aš tau neduosiu amonitų žemės; Aš ją atidaviau Loto palikuonims’.

20 Kraštas buvo laikomas milžinų žeme, nes praeityje joje gyveno milžinai, kuriuos amonitai vadina zamzumais.

21 Tauta buvo didelė, gausi ir labai augalota kaip anakiečiai. Viešpats juos išnaikino amonitų akivaizdoje ir amonitus apgyvendino jų vietoje.

22 Taip pat padarė ezavitams, gyvenantiems Seyre; išnaikino horus ir jų žemę atidavė ezavitams, kurioje jie gyvena iki šios dienos.

23 Avus, gyvenusius prie Gazos, išvarė kaftoriečiai, kilę iš Kaftoro, juos išnaikino ir apsigyveno jų vietoje.

24 Viešpats tarė: ‘Pereikite Arnono upelį; štai Aš atidaviau į tavo rankas Sihoną, amoritų karalių iš Hešbono, ir jo žemę. Pradėk ją užimti ir kariauk su juo.

25 Šiandien Aš pradėsiu daryti taip, kad visos tautos bijotų tavęs ir būtų apimtos siaubo prieš tave;

2 SKYRIUS
1 Sk 14,25; Įst 1,40
3 Įst 2,7.14
4 Sk 20,14-21; Įst 23,7
5 Pr 36,8; Joz 24,4
7 Įst 8,2-4; Mt 6,8.32
8 Ts 11,18; 1 Kar 9,26
9 Pr 19,36-38; Sk 21,15.28; Įst 2,18.29
10 Pr 14,5; Sk 13,22.33; Įst 9,2
12 Pr 14,6; Pr 36,20; Įst 2,22
13 Sk 21,12
14 Sk 14,33; Sk 14,35; Sk 26,64; Įst 1,34.35; Ez 20,15
19 Pr 19,38; Sk 21,24
20 Pr 14,5
21 Įst 2,10
22 Pr 14,6; Pr 36,8; Pr 36,20-30; Įst 2,5
23 Pr 10,14; Joz 13,3; 1 Krn 1,12; Jer 47,4; Am 9,7
24 Sk 21,13.14; Įst 1,4; Ts 11,18
25 Iš 15,14-16; Iš 23,27; Įst 11,25; Joz 2,9

kurios išgirs apie tave, išsigąs ir drebės dėl tavęs’.

[26] Aš siunčiau iš Kedemoto dykumos pas Hešbono karalių Sihoną pasiuntinius su taikiais žodžiais, prašydamas:

[27] ‘Leisk mums pereiti per tavo kraštą; eisime vieškeliu, nenukrypsime nei į dešinę, nei į kairę.

[28] Maistą valgiui pirksime už pinigus ir vandenį gėrimui už pinigus, tik leisk mums pereiti.

[29] Ezavitai, gyvenantys Seyre, ir moabitai iš Aro tokiu būdu mus praleido per savo kraštą, kad pasiekę Jordaną, eitume į mums pažadėtą žemę’.

[30] Bet Hešbono karalius Sihonas nenorėjo mums leisti eiti per jo kraštą, nes Viešpats, tavo Dievas, užkietino jo dvasią ir padarė jo širdį užsispyrusią, kad galėtų jį atiduoti į tavo rankas.

[31] Tada Viešpats man tarė: ‘Štai Aš pradėjau atiduoti Sihoną ir jo žemę tau, pradėk užimti, kad galėtum paveldėti jo žemę’.

[32] Sihonas su visais kariais išėjo prieš mus Jahace.

[33] Viešpats, mūsų Dievas, atidavė jį, ir mes nugalėjome ir užėmėme kraštą.

[34] Paėmėme visus miestus, išnaikinome jų vyrus, moteris ir kūdikius – nieko nepalikome,

[35] tik visus galvijus ir užimtųjų miestų grobį pasiėmėme.

[36] Nuo Aroero miesto, esančio Arnono upelio slėnyje, iki Gileado nebuvo miesto, kurio nebūtumėme užėmę. Viešpats, mūsų Dievas, atidavė juos visus mums.

[37] Amonitų žemės, kuri yra prie Jaboko upelio, nelietėme, taip pat nelietėme kalnų miestų ir visų vietų, į kurias Viešpats, mūsų Dievas, mums uždraudė eiti”.

26 Sk 21,21-32; Įst 1,4; Įst 20,10; Ts 11,19-21
27 Sk 21,21.22; Ts 11,19
28 Sk 20,19
29 Įst 23,3.4; Ts 11,17
30 Iš 4,21; Sk 21,23; Joz 11,20
31 Įst 1,3.8
32 Sk 21,23
33 Iš 23,31; Sk 21,24; Įst 7,2
34 Kun 27,28
36 Įst 3,12; Įst 4,48; Joz 13,9.16; Ps 44,3
37 Pr 32,22; Įst 2,5.9.19

3 SKYRIUS

1 Sk 21,33-35; Įst 1,4
2 Sk 21,34
4 Įst 3,13.14
6 Įst 2,24.34.35
8 Joz 12,6; Joz 13,8-12; 1 Krn 5,23
9 1 Krn 5,23
10 Įst 4,49; Joz 12,5; Joz 13,11
11 Įst 2,11.20; Jer 49,2; Am 2,9

3

“Pasukome Bašano link. Mus pasitiko Bašano karalius Ogas su savo kariuomene Edrėjyje.

[2] Tada Viešpats man tarė: ‘Nebijok jo, nes atiduosiu jį, visus jo žmones ir jo žemę į tavo rankas; padaryk jam taip, kaip padarei amoritų karaliui Sihonui Hešbone’.

[3] Viešpats, mūsų Dievas, atidavė į mūsų rankas Bašano karalių Ogą ir visus jo žmones. Mes juos naikinome, kol nepalikome nė vieno,

[4] ir užėmėme visus jo miestus. Mums teko šešiasdešimt miestų Argobo krašte, kurį valdė Bašano karalius Ogas.

[5] Visi šitie miestai buvo sustiprinti aukštomis mūro sienomis, vartais ir užkaiščiais, neskaičiuojant daugybės miestų, neturėjusių apsaugos sienų.

[6] Mes juos sunaikinome, pasielgdami kaip ir su Hešbono karaliumi Sihonu, – visiškai sunaikinome vyrus, moteris ir kūdikius kiekviename mieste.

[7] Galvijus ir turtą pasilaikėme kaip grobį.

[8] Tuo metu užėmėme dvi amoritų karalystes, buvusias šiapus Jordano, nuo Arnono upės ligi Hermono kalno,

[9] kurį sidoniečiai vadina Sirjonu, o amoritai – Senyru.

[10] Užėmėme visus Ogo karalystės miestus lygumoje, visą Gileado ir Bašano žemę su miestais Salcha ir Edrėju.

[11] Bašano karalius Ogas buvo paskutinis iš milžinų giminės. Jo geležinė lova yra amonitų mieste

Raboje; ji devynių uolekčių ilgio ir keturių pločio.

[12] Tuomet užėmėme kraštą nuo miesto Aroero, kuris yra Arnono upelio slėnyje, ligi Gileado kalno. Jo miestus daviau Rubeno ir Gado giminėms.

[13] Likusią Gileado krašto dalį, visą Bašaną, priklausantį Ogo karalystei, ir Argobo kraštą atidaviau pusei Manaso giminės. Bašanas yra vadinamas milžinų kraštu.

[14] Manaso sūnus Jayras užėmė Argobo kraštą iki gešūriečių ir maakų sienos ir pavadino jį savo vardu – Havot Jayru; taip jis vadinamas iki šios dienos.

[15] Machyrui daviau Gileadą.

[16] Rubeno ir Gado giminėms daviau Gileado kraštą ligi Arnono upelio, kuris buvo riba iki Jaboko upės, amonitų sienos;

[17] toliau siena ėjo per dykumą ligi Jordano ir Kinereto apylinkių iki Druskos jūros ir Pisgos kalno šlaitų rytuose.

[18] Tada jums pasakiau: 'Viešpats, jūsų Dievas, jums duoda šitą kraštą paveldėti. Visi kovai tinką vyrai, eikite ginkluoti priekyje savo brolių izraelitų.

[19] Žinau, kad turite daug gyvulių, tad žmonas, vaikus ir bandas palikite miestuose, kuriuos jums daviau.

[20] Padėkite savo broliams užimti žemę už Jordano, kurią Viešpats jiems davė, tada grįžkite į savo žemę, kurią aš jums daviau'.

[21] Tuo metu Jozuei kalbėjau: 'Tavo akys matė, ką Viešpats, jūsų Dievas, padarė šitiems dviems karaliams. Jis taip pat padarys ir visoms karalystėms, į kurias tu eisi.

[22] Nebijok jų, nes Viešpats, jūsų Dievas, kovos už jus'.

[23] Aš tada maldavau Viešpatį:

[24] 'Viešpatie Dieve! Tu pradėjai rodyti Izraelio tautai savo didybę ir galią. Nėra kito dievo nei danguje, nei žemėje, kuris galėtų daryti tokius galingus darbus!

[25] Leisk man įeiti ir pamatyti gerąją žemę anapus Jordano, tą puikųjį kalnuotą kraštą ir Libaną'.

[26] Tačiau Viešpats buvo supykęs ant manęs dėl jūsų ir manęs neišklausė, ir tarė: 'Daugiau man apie tai nekalbėk.

[27] Užlipk į Pisgos viršūnę ir apžvelk savo akimis vakarus, šiaurę, pietus ir rytus; tu nepereisi Jordano.

[28] Kalbėk Jozuei, jį padrąsink ir sustiprink, nes jis eis šitos tautos priekyje ir jiems išdalins žemę, kurią tu matysi'.

[29] Mes pasilikome slėnyje ties Bet Peoru".

4 "Klausyk, Izraeli, įstatymų ir paliepimų, kurių jus mokau, kad juos vykdydami gyventumėte ir užėmę paveldėtumėte žemę, kurią Viešpats, jūsų Dievas, jums duoda.

[2] Nieko nepridėkite prie mano įstatymų ir nieko iš jų neatimkite. Laikykitės Viešpaties, jūsų Dievo, įsakymų, kuriuos jums skelbiu.

[3] Jūsų akys matė, ką Viešpats darė dėl Baal Peoro, kaip išnaikino visus jo garbintojus, buvusius tarp jūsų.

[4] Jūs gi, kurie laikėtės Viešpaties, jūsų Dievo, išlikote gyvi iki šios dienos.

[5] Štai aš mokiau jus nuostatų ir įstatymų, kaip Viešpats, mano Dievas, man įsakė, kad jūs vykdy-

12 Sk 32,33; Sk 34,14; Įst 2,36
13 Joz 13,29-31; Joz 17,1
14 Sk 32,41; Joz 13,13; 1 Krn 2,22
15 Sk 32,39.40
16 Sk 21,24; 2 Sam 24,5
17 Pr 14,3; Sk 34,11.12
18 Sk 32,20
20 Įst 12,9.10; Joz 22,4
21 Sk 27,22.23
22 Iš 14,14
23 2 Kor 12,8.9
24 Įst 5,24; Įst 11,2; 2 Sam 7,22
25 Įst 4,22
26 Sk 20,12; Sk 27,14
27 Sk 23,14; Sk 27,12
28 Sk 27,18.23
29 Įst 4,46; Įst 34,6

4 SKYRIUS
1 Rom 10,5
2 Pat 30,6
3 Sk 25,1-9

tumėte juos žemėje, kurią paveldėsite.
[6] Laikykitės jų ir vykdykite juos, nes tai jūsų išmintis ir protas tautų akyse. Jos išgirs jūsų nuostatus ir sakys: 'Iš tiesų ši didelė tauta yra protinga ir išmintinga'.
[7] Iš tikrųjų nėra kitos tokios didingos tautos, kuriai Dievas būtų taip arti, kaip mūsų Dievas, kai Jo šaukiamės.
[8] Kuri kita didelė tauta turi nuostatus ir įsakymus tokius teisingus, kaip šis įstatymas, kurį šiandien skelbiu jums?
[9] Saugokis ir rūpestingai saugok savo sielą, kad neužmirštum to, ką matei savo akimis, ir tepasilieka tai tavo širdyje per visas tavo dienas. Jų mokykite savo vaikus ir vaikaičius.
[10] Tą dieną, kai stovėjai Viešpaties, savo Dievo, akivaizdoje prie Horebo, Jis man kalbėjo: 'Surink prie manęs tautą, kad išgirstų mano žodžius ir bijotų manęs, kol gyvens žemėje, ir mokytų to paties savo vaikus'.
[11] Jūs priartėjote prie kalno papėdės, iš kur liepsnos kilo į dangų. Jis buvo apsuptas tamsa ir debesimis.
[12] Viešpats kalbėjo jums iš ugnies. Jūs girdėjote Jo žodžius, bet nematėte Jo pavidalo; girdėjote tik balsą.
[13] Jis jums paskelbė savo sandorą ir įsakė ją vykdyti. Jis užrašė dešimt įsakymų dviejose akmeninėse plokštėse
[14] ir įsakė man mokyti jus vykdyti tuos įsakymus ir paliepimus žemėje, kurią paveldėsite.
[15] Gerai įsidėmėkite, kad tą dieną, kai Viešpats jums kalbėjo Horebe iš ugnies, jūs nematėte jokio pavidalo,
[16] kad kartais nedirbtumėte sau drožinių, panašių į vyrą ar moterį,
[17] panašių į kurį nors gyvulį, esantį žemėje, ar skraidantį padangėje paukštį,
[18] ar šliaužiantį gyvį, ar žuvį, plaukiojančią vandenyse.
[19] Kad kartais, pakėlęs akis į dangų ir pamatęs saulę, mėnulį, žvaigždes, nepaklystum, jų negarbintum ir nesilenktum tiems, kuriuos Viešpats, jūsų Dievas, sutvėrė tarnauti visoms tautoms.
[20] Jus gi Viešpats išvedė iš geležinės krosnies, Egipto vergijos, kad būtumėte Jo tauta.
[21] Dėl jūsų Viešpats užsirūstino ant manęs ir prisiekė, kad nepereisiu Jordano ir neįeisiu į tą gerą žemę, kurią Viešpats, tavo Dievas, duoda tau paveldėti.
[22] Aš turėsiu mirti šioje žemėje ir nepereisiu Jordano; tačiau jūs pereisite ir užimsite tą gerą žemę.
[23] Neužmirškite Viešpaties, savo Dievo, sandoros, kurią Jis su jumis padarė ir nedarykite sau jokio drožinio ar atvaizdo, nes Viešpats tai uždraudė.
[24] Viešpats, tavo Dievas, yra naikinanti ugnis, pavydus Dievas.
[25] Jei gyvendami žemėje, kai susilauksite vaikų ir vaikaičių, suteršite save ir pasidarysite drožinių ar atvaizdų, ir darysite pikta Viešpaties, savo Dievo, akyse, Jį supykdydami,
[26] aš šaukiu šiandien liudytoju dangų ir žemę, kad, taip elgdamiesi, jūs žūsite krašte, kurį, perėję per Jordaną, paveldėsite. Ne-

6 2 Tim 3,15
7 2 Sam 7,23; Iz 55,6
9 Pr 18,19; Įst 29,2-8; Pat 4,23
10 Iš 19,9.16.17
12 Įst 5,4.22; 1 Kar 19,11-18
13 Iš 24,12; Iš 34,28; Įst 9,9.11
14 Iš 21,1
15 Joz 23,11; Iz 40,18
16 Iš 20,4.5; Įst 9,12; Įst 31,29; Rom 1,23
19 Įst 17,3; 2 Kar 21,3; Rom 1,25
20 Įst 7,6; Įst 27,9; Jer 11,4
21 Sk 20,12; Sk 27,13.14
22 Įst 3,25; Įst 3,27; 2 Pt 1,13-15
23 Įst 4,16
24 Iš 20,5; Iš 34,14; Įst 9,3
25 2 Kar 17,17
26 Įst 30,18.19

gyvensite jame ilgai, bet būsite visai sunaikinti.
[27] Viešpats jus išsklaidys tarp tautų, ir jūsų liks labai mažai tarp pagonių, pas kuriuos būsite išvesti.
[28] Tenai tarnausite dievams, kurie žmonių rankomis padaryti: medžiui ir akmeniui, kurie nemato ir negirdi, nevalgo ir nieko neužuodžia.
[29] Bet jei ten ieškosi Viešpaties, savo Dievo, visa širdimi ir siela, tu atrasi Jį.
[30] Patyręs vargą, paskutinėmis dienomis sugrįši prie Viešpaties, savo Dievo, ir klausysi Jo balso.
[31] Nes Viešpats, tavo Dievas, yra gailestingas Dievas; Jis nepaliks tavęs ir nesunaikins, neužmirš sandoros, padarytos su tavo tėvais.
[32] Paklausk praeities dienų, pradedant nuo tos dienos, kai Dievas sutvėrė žmogų žemėje, ir dangus nuo vieno krašto iki kito, ar įvyko kada nors toks didingas dalykas, ar girdėta tai?
[33] Ar kuri nors tauta girdėjo Dievo balsą, kalbantį iš ugnies, kaip tu girdėjai, ir išliko gyva?
[34] Ar kada nors Dievas yra atėjęs pasiimti tautos, esančios vergijoje, bandymais, ženklais, stebuklais, kova, galinga ranka ir baisiais siaubais, kaip Viešpats, jūsų Dievas, padarė dėl jūsų Egipte, jums visa tai matant savo akimis?
[35] Jis tai parodė tau, kad žinotum, jog Viešpats yra Dievas ir kito nėra.
[36] Jis tau leido išgirsti balsą iš dangaus, kad pamokytų tave, žemėje parodė tau didelę ugnį, ir tu girdėjai Jo žodžius iš ugnies.
[37] Jis mylėjo tavo tėvus, todėl išsirinko jų palikuonis ir išvedė iš Egipto savo didžia galia,
[38] kad išvytų už tave didesnes ir galingesnes tautas, ir tave įvestų paveldėti jų žemę.
[39] Suprask tad šiandien ir palaikyk visa tai savo širdyje, kad Viešpats yra dangaus ir žemės Dievas ir jokio kito nėra.
[40] Laikykis Jo įsakymų ir paliepimų, kuriuos tau skelbiu šiandien, kad tau ir tavo vaikams gerai sektųsi ir ilgai gyventum žemėje, kurią Viešpats, tavo Dievas, tau duoda visiems amžiams".
[41] Mozė paskyrė tris miestus šioje Jordano pusėje,
[42] kad juose rastų prieglaudą ir išliktų gyvas žmogžudys, netyčia užmušęs savo artimą, kuris nebuvo jo priešas.
[43] Iš Rubeno giminės paskyrė Becerą dykumos lygumoje, iš Gado giminės – Ramot Gileadą ir iš Manaso giminės – Golaną Bašane.
[44] Tai įstatymas, Mozės duotas izraelitams.
[45] Šitie įsakymai, nuostatai ir paliepimai buvo paskelbti izraelitams, jiems išėjus iš Egipto,
[46] šioje Jordano pusėje, slėnyje, prieš Bet Peoro miestą, krašte amoritų karaliaus Sihono, kuris gyveno Hešbone ir buvo Mozės ir izraelitų nugalėtas, kai jie išėjo iš Egipto.
[47] Jie apsigyveno Sihono ir Bašano karaliaus Ogo žemėse, dviejų amoritų karalių, buvusių į rytus nuo Jordano.
[48] Šis kraštas tęsėsi nuo Aroero miesto, Arnono upelio slėnyje, ligi Siono kalno, kuris kitaip vadinamas Hermonu,

27 Įst 28,62
28 Ps 115,4-7; Ps 135,15-17; Jer 16,13
29 2 Krn 15,4
30 Oz 3,5; Jl 2,12
31 Jer 30,11
32 Job 8,8; Mt 24,31
33 Įst 5,24-26
34 Iš 6,6; Iš 7,3; Iš 13,3; Įst 7,19; Įst 26,8
35 Mk 12,32
36 Hbr 12,19.25
37 Iš 13,3.9.14; Įst 7,7.8; Įst 10,15; Įst 33,3
38 Įst 7,1
39 Joz 2,11
40 Kun 22,31
41 Sk 35,6
42 Įst 19,4
43 Joz 20,8
46 Sk 21,24; Įst 3,29
47 Sk 21,33-35
48 Įst 2,36; Įst 3,9; Įst 3,12

[49] per visą lygumą nuo Jordano į rytus iki lygumos jūros ir Pisgos kalno šlaitų.

5

Mozė sušaukė visus izraelitus ir jiems tarė: “Klausyk, Izraeli, šiandien skelbiu jums įstatymus ir paliepimus, mokykitės ir vykdykite juos.
[2] Viešpats, mūsų Dievas, padarė su mumis sandorą Horebe.
[3] Ne su mūsų tėvais padarė Jis sandorą, bet su mumis, kurie šiandien esame gyvi.
[4] Viešpats kalbėjo su jumis veidas į veidą ant kalno iš ugnies.
[5] Tada aš buvau tarpininkas tarp Dievo ir jūsų, paskelbiau jums Jo žodžius, nes jūs bijojote ugnies ir nėjote ant kalno.
[6] Jis tarė: ‘Aš esu Viešpats, tavo Dievas, kuris tave išvedžiau iš Egipto žemės, iš vergijos namų.
[7] Neturėk kitų dievų šalia manęs.
[8] Nedaryk sau jokio drožinio nė jokio atvaizdo to, kas yra aukštai danguje, žemai žemėje ar po žeme vandenyje.
[9] Nesilenk prieš juos ir netarnauk jiems. Nes Aš, Viešpats, tavo Dievas, esu pavydus Dievas, baudžiąs vaikus už tėvų kaltes iki trečios ir ketvirtos kartos tų, kurie manęs nekenčia,
[10] bet rodąs gailestingumą iki tūkstantosios kartos tiems, kurie mane myli ir laikosi mano įsakymų.
[11] Netark Viešpaties, savo Dievo, vardo be reikalo, nes Viešpats nepaliks be kaltės to, kuris be reikalo Jo vardą mini.
[12] Sabato dieną švęsk, kaip Viešpats, tavo Dievas, įsakė.
[13] Šešias dienas dirbk visus savo darbus,
[14] o septintoji diena yra sabatas Viešpačiui, tavo Dievui. Tą dieną nedirbk jokio darbo nei tu, nei tavo sūnus, nei duktė, nei tarnas, nei tarnaitė, nei tavo jautis, nei asilas, nei joks tavo gyvulys, nei ateivis, kuris yra tavo namuose, kad tavo tarnas ir tarnaitė pailsėtų taip pat, kaip ir tu.
[15] Atsimink, kad ir pats buvai vergas Egipte ir iš ten tave išvedė Viešpats, tavo Dievas, galinga ranka. Todėl Jis tau įsakė švęsti sabato dieną.
[16] Gerbk savo tėvą ir motiną, kaip Viešpats, tavo Dievas, įsakė, kad ilgai gyventum ir tau gerai sektųsi žemėje, kurią Viešpats, tavo Dievas, tau duoda.
[17] Nežudyk.
[18] Nesvetimauk.
[19] Nevok.
[20] Neliudyk neteisingai prieš savo artimą.
[21] Negeisk savo artimo žmonos nei namų, nei lauko, nei tarno, nei tarnaitės, nei jaučio, nei asilo: nieko, kas yra tavo artimo’.
[22] Šituos žodžius Viešpats kalbėjo jums visiems iš ugnies, debesies ir tamsybės garsiai ir, užrašęs tai dviejose akmeninėse plokštėse, jas padavė man.
[23] Išgirdę balsą iš tamsybės ir pamatę kalną degant, jūs ir visi jūsų giminių vadai bei vyresnieji priartėjote prie manęs ir tarėte:
[24] ‘Štai Viešpats, mūsų Dievas, mums parodė savo šlovę ir didybę; girdėjome Jo balsą iš ugnies ir šiandien patyrėme, kad Dievui kalbant su žmogumi, galima išlikti gyviems.
[25] Kodėl turėtume mirti nuo šitos didelės ugnies? Jei dar kartą iš-

49 Įst 3,17

5 SKYRIUS
2 Iš 19,5
3 Hbr 8,9
4 Iš 19,9
5 Iš 19,16; Gal 3,19
6 Iš 20,2-17
7 Oz 13,4
8 Iš 20,4
9 Iš 34,7.14-16
10 Dan 9,4
11 Iš 20,7
12 Iš 20,8
13 Iš 23,12; Iš 35,2
14 Hbr 4,4
15 Įst 4,34-37; Įst 15,15
16 Kun 19,3; Įst 4,40; Įst 6,2
17 Mt 5,21
18 Iš 20,14
19 Rom 13,9
20 Iš 20,16; Iš 23,1
21 Iš 20,17
22 Įst 4,13
23 Iš 20,18.19
24 Iš 19,19; Įst 4,33
25 Įst 18,16

girsime Viešpaties, mūsų Dievo, balsą, mes visi mirsime.
26 Ar yra koks kūnas, girdėjęs balsą gyvojo Dievo, kalbančio iš ugnies, kaip mes girdėjome, ir išlikęs gyvas?
27 Geriau tu prisiartink ir klausyk, ką Viešpats, mūsų Dievas, sakys, o po to pranešk mums, ir mes klausysime ir tai vykdysime'.
28 Viešpats, tai išgirdęs, man tarė: 'Aš girdėjau tautos žodžius, jie viską gerai kalbėjo.
29 O, kad jie visuomet turėtų tokią širdį ir manęs bijotų bei laikytųsi mano įsakymų, tai jiems ir jų vaikams per amžius gerai sektųsi!
30 Eik ir sakyk jiems, kad grįžtų į savo palapines.
31 Tu gi stovėk su manimi čia: Aš tau paskelbsiu visus savo įsakymus, įstatymus ir paliepimus, kurių mokysi juos, kad vykdytų žemėje, kurią jiems duosiu paveldėti'.
32 Klausykite ir vykdykite, ką Viešpats Dievas jums įsakė; nenukrypkite nei į dešinę, nei į kairę.
33 Vaikščiokite keliais, kuriuos Viešpats, jūsų Dievas, jums nurodė, kad būtumėte gyvi, kad jums gerai sektųsi ir ilgai gyventumėte žemėje, kurią paveldėsite".

6 "Šitie yra įsakymai, nuostatai ir paliepimai, kurių Viešpats, jūsų Dievas, įsakė jus mokyti, kad juos vykdytumėte žemėje, kurią užimsite;
2 kad jūs, jūsų vaikai ir vaikaičiai per visas savo dienas bijotumėte Viešpaties, savo Dievo, ir laikytumėtės visų Jo paliepimų bei įsakymų, kuriuos jums skelbiu, ir ilgai gyventumėte.
3 Klausyk, Izraeli, ir rūpestingai vykdyk, ką Viešpats įsako; tuomet tau gerai seksis ir tu labai išsiplėsi, kaip Viešpats, tavo tėvų Dievas, pažadėjo tau, pienu ir medumi plūstančioje šalyje.
4 Klausyk, Izraeli! Viešpats, mūsų Dievas, yra vienintelis Dievas!
5 Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visomis jėgomis.
6 Šitie žodžiai, kuriuos tau šiandien skelbiu, tepasilieka tavo širdyje;
7 mokyk jų savo vaikus ir apie juos kalbėk, sėdėdamas savo namuose, būdamas kelionėje, guldamas ir atsikeldamas.
8 Prisitvirtink juos kaip ženklą prie savo rankos ir prie kaktos;
9 užrašyk juos ant durų staktų ir savo kiemo vartų.
10 Kai Viešpats, tavo Dievas, įves tave į žemę, kurią pažadėjo tavo tėvams, Abraomui, Izaokui ir Jokūbui, tu gausi didelius ir gerus miestus, kurių nestatei,
11 namus pilnus visokių gėrybių, kurių nekaupei, šulinius, kurių nekasei, vynuogynus ir alyvmedžių sodus, kurių nesodinai. Kai tu valgysi ir pasisotinsi,
12 saugokis, kad nepamirštum Viešpaties, kuris tave išvedė iš Egipto žemės, iš vergijos namų.
13 Bijok Viešpaties, savo Dievo, Jam vienam tarnauk ir Jo vardu prisiek.
14 Negarbink dievų svetimų tautų, kurios gyvena aplink jus,
15 nes Viešpats, tavo Dievas, kuris yra tarp jūsų, yra pavydus Dievas; kad Viešpaties, tavo Dievo, pyktis neužsidegtų prieš tave ir Jis neišnaikintų tavęs nuo žemės paviršiaus.

26 Įst 4,33
27 Iš 20,19
28 Įst 18,17
29 Įst 4,40; Įst 11,1; Ps 81,13
31 Gal 3,19
32 Įst 17,20; Įst 28,14
33 Įst 4,40; Įst 10,12

6 SKYRIUS
1 Įst 12,1
2 Įst 4,40; Ekl 12,13
3 Pr 22,17; Iš 3,8.17; Įst 7,13
4 1 Kor 8,4.6
5 2 Kar 23,25; Mt 22,37
6 Įst 11,18-20
7 Įst 4,9; Įst 11,19
8 Pat 3,3; Pat 6,21; Pat 7,3
9 Įst 11,20
10 Joz 24,13
11 Įst 8,10; Įst 11,15; Įst 14,29
12 Įst 8,11-18
13 Įst 5,11; Mt 4,10
14 Įst 13,7
15 Iš 33,3

[16] Negundykite Viešpaties, savo Dievo, kaip gundėte Jį Masoje.
[17] Uoliai vykdykite Viešpaties, savo Dievo, įsakymus, paliepimus ir įstatymus, kuriuos Jis tau davė.
[18] Daryk tai, kas gera ir teisinga Viešpaties akivaizdoje, kad tau gerai sektųsi ir užėmęs paveldėtum gerąją žemę, apie kurią Viešpats prisiekė tavo tėvams,
[19] kad išvarys visus tavo priešus iš tavo akivaizdos, kaip Viešpats kalbėjo.
[20] Kai tavo sūnus ateityje klaus: ‘Ką reiškia Viešpaties, mūsų Dievo, duoti paliepimai, įstatymai ir įsakymai?’,
[21] jam atsakyk: ‘Buvome Egipte faraono vergai; Viešpats mus išvedė iš Egipto galinga ranka.
[22] Jis darė Egipte mūsų akyse didelius ir baisius ženklus bei stebuklus prieš faraoną ir visus jo namus.
[23] Jis mus iš ten išvedė, kad nuvestų į kraštą, kurį pažadėjo mūsų tėvams.
[24] Viešpats mums įsakė vykdyti šituos įstatymus ir bijoti Viešpaties, mūsų Dievo, kad mums visuomet gerai sektųsi ir kad Jis saugotų mūsų gyvybę, kaip tai yra šiandien.
[25] Tai bus mūsų teisumas, jei laikysime ir vykdysime visus šiuos įsakymus Viešpaties, savo Dievo, akivaizdoje, kaip Jis mums įsakė’ ”.

7 “Kai Viešpats, tavo Dievas, nuves tave į žemę, kurią paveldėsi, ir išvys septynias tautas: hetitų, girgašų, amoritų, kanaaniečių, perizų, hivų ir jebusiečių, gausingesnes ir stipresnes už tave,
[2] kai Viešpats, tavo Dievas, atiduos jas tau, išnaikink jas. Nedaryk su jomis sutarčių ir jų nesigailėk.
[3] Nesigiminiuok su jomis vedybomis. Savo dukters neduok jų sūnui nei jų dukters neimk savo sūnui,
[4] nes jos nukreips tavo sūnų nuo manęs tarnauti svetimiems dievams. Viešpaties rūstybė tada užsidegs prieš jus, ir Jis sunaikins tave.
[5] Taigi štai ką jiems darykite: jų aukurus sugriaukite, sudaužykite stabus, iškirskite giraites ir sudeginkite drožinius.
[6] Tu esi Viešpačiui, tavo Dievui, pašvęsta tauta. Viešpats, tavo Dievas, tave išsirinko, kad būtum Jam ypatinga tauta virš visų tautų, esančių žemėje.
[7] Viešpats jus pamilo ir pasirinko ne dėl to, kad buvote gausesnė tauta už kitas tautas, nes jūsų tauta mažesnė už kitas tautas,
[8] bet dėl to, kad Viešpats jus pamilo ir kad ištesėtų jūsų tėvams duotą priesaiką, Jis išvedė jus galinga ranka iš faraono, Egipto karaliaus, vergijos.
[9] Žinok, kad Viešpats, tavo Dievas, yra ištikimas Dievas, kuris laikosi sandoros ir yra gailestingas Jį mylintiems bei Jo įsakymus vykdantiems per tūkstančius kartų.
[10] Ir Jis atlygina tiems, kurie Jo nekenčia, juos sunaikindamas. Jis nedels, kad atlygintų tam, kuris Jo nekenčia.
[11] Laikykis Jo įsakymų, įstatymų ir paliepimų, kuriuos tau šiandien įsakau vykdyti,
[12] tuomet ir Viešpats, tavo Dievas, laikysis sandoros, kurią padarė su

16 Lk 4,12; 1 Kor 10,9
17 Įst 11,22
18 Iš 15,26
19 Sk 33,52.53
20 Iš 13,8.14
21 Iš 13,3
24 Įst 4,1; Įst 6,2; Jer 32,39
25 Rom 10,3.5

7 SKYRIUS

1 Pr 15,19-21; Iš 33,2; Įst 6,10
2 Sk 31,17; Joz 2,14
3 1 Kar 11,2
4 Įst 6,15
5 Iš 23,24; Iš 34,13
6 Iš 19,5.6
7 Įst 4,37; Įst 10,22
8 Iš 13,3.14; Įst 10,15; Lk 1,55.72.73
9 Iš 20,6; Įst 5,10; Neh 1,5; Dan 9,4; 1 Kor 1,9; 2 Tes 3,3; 2 Tim 2,13
10 2 Pt 3,10

tavo tėvais, ir bus tau gailestingas.
[13] Jis mylės tave, laimins tave ir padaugins tave; Jis palaimins tavo įsčios vaisių, ir tavo žemės vaisius: javus, vynuoges, aliejų, galvijus ir avis toje žemėje, kurią pažadėjo tavo tėvams.
[14] Jūs būsite labiausiai palaiminti iš visų tautų, ir nebus nevaisingų tarp jūsų ir tarp jūsų galvijų.
[15] Viešpats pašalins visas tavo negalias ir neužleis baisių Egipto ligų, kurias matei; jas siųs tiems, kurie tavęs nekenčia.
[16] Išnaikink visas tautas, kurias Viešpats, tavo Dievas, tau atiduos. Nesigailėk jų, netarnauk jų dievams, kad jie netaptų tau spąstais.
[17] Nesakyk savo širdyje: 'Šitos tautos gausesnės už mus, kaip mes jas nugalėsime?'
[18] Nebijok jų, bet atsimink, ką Viešpats, tavo Dievas, padarė faraonui ir visiems egiptiečiams;
[19] tuos didžius išbandymus, kuriuos tavo akys matė, ženklus, stebuklus ir ištiestą galingą ranką, kuria Viešpats, tavo Dievas, tave išvedė. Taip Viešpats, tavo Dievas, padarys visiems, kurių tu bijai.
[20] Jis siųs jiems širšių, kol išnaikins visus tuos, kurie nuo tavęs pabėgs ir pasislėps.
[21] Nebijokite jų, nes Viešpats, jūsų Dievas, yra tarp jūsų – Dievas, didis ir baisus.
[22] Jis išvys šitas tautas iš tavo akivaizdos vieną po kitos. Tu negalėsi jų sunaikinti iš karto, kad neatsirastų daug laukinių žvėrių prieš tave.
[23] Viešpats, tavo Dievas, atiduos jas tau, naikindamas jas, kol jų nebeliks.

13 Įst 28,4; Pat 15,9; Jn 14,21
14 Iš 23,26
15 Iš 9,14; Iš 15,26; Įst 28,27.60
16 Iš 23,33; Ts 8,27; Ps 106,36
18 Ps 105,5
19 Įst 4,34; Įst 29,3
20 Iš 23,28; Joz 24,12
22 Iš 23,29.30
24 Joz 10,24.42; Joz 12,1-24; Joz 23,9
26 Įst 13,17

8 SKYRIUS
1 Įst 4,1; Įst 6,24; Įst 30,16
2 Iš 16,4; Įst 1,3; Įst 2,7; Įst 29,5; Ps 136,16; Am 2,10; Jn 2,25
3 Iš 16,2.3; Iš 16,12.14.35; Mt 4,4; Lk 4,4
4 Įst 29,5; Neh 9,21
5 2 Sam 7,14; Ps 89,30-33; Pat 3,11.12; Hbr 12,5-11; Apr 3,19
6 Įst 5,33
7 Įst 11,9-12; Jer 2,7

[24] Į tavo rankas Jis atiduos jų karalius, ir tu išnaikinsi jų vardus. Nė vienas tau negalės pasipriešinti, kol juos sunaikinsi.
[25] Jų dievų drožinius sudegink, neimk iš jų sidabro ir aukso, kad nepatektum į spąstus. Tai yra pasibjaurėjimas Viešpačiui, tavo Dievui.
[26] Neįsinešk į savo namus jokio pasibjaurėjimo, kad nebūtum prakeiktas, kaip jis. Bjaurėkis juo ir šalinkis nuo jo, nes tai prakeikta".

8

"Laikykitės įsakymų, kuriuos šiandien jums skelbiu, kad gyventumėte, daugėtumėte ir paveldėtumėte žemę, kurią Viešpats prisiekė duoti jūsų tėvams.
[2] Atsimink kelią, kuriuo Viešpats, tavo Dievas, vedė tave keturiasdešimt metų per dykumą, kad palenktų ir išmėgintų tave, ir sužinotų, kas yra tavo širdyje, ar tu vykdysi Jo paliepimus.
[3] Jis pažemino tave alkiu ir davė valgyti maną, kurios nepažinai nei tu, nei tavo tėvai, kad suprastum, jog žmogus gyvas ne vien duona, bet kiekvienu Dievo žodžiu.
[4] Savo drabužių nesudėvėjai ir tavo kojos nesutino per keturiasdešimt metų.
[5] Suprask, kad kaip žmogus auklėja sūnų, taip Viešpats, tavo Dievas, auklėja tave.
[6] Vykdyk Viešpaties, savo Dievo, paliepimus, vaikščiok Jo keliais ir bijokis Jo.
[7] Viešpats, tavo Dievas, įves tave į gerą, upelių ir vandens šaltinių, kurie trykšta lygumose ir kalnuose, žemę;
[8] į kviečių, miežių ir vynuogynų žemę, kurioje auga figos ir grana-

tai, į žemę alyvmedžių ir medaus,
[9] kurioje nestokosi duonos ir džiaugsiesi derliaus gausumu; į žemę, kurioje akmenys yra geležis, o kalnuose galėsi kasti varį.
[10] Pavalgęs ir būdamas sotus, garbink Viešpatį, savo Dievą, už gerą žemę, kurią Jis tau davė.
[11] Saugokis, kad neužmirštum Viešpaties, savo Dievo, nesilaikydamas Jo paliepimų, įsakymų ir įstatymų, kuriuos tau šiandien skelbiu.
[12] Kai sotus būdamas pasistatysi gerus namus, juose gyvensi
[13] ir turėsi galvijų bandas, avių būrius, aukso ir daugybę visokių dalykų, saugokis,
[14] kad nepasididžiuotum ir neužmirštum Viešpaties, savo Dievo, kuris tave išvedė iš Egipto, iš vergijos namų,
[15] kuris vedė per didelę ir baisią dykumą, kur buvo nuodingų gyvačių ir skorpionų, kur buvo sausra ir nebuvo vandens. Jis leido iš kiečiausios uolos vandens srovei tekėti,
[16] maitino tave dykumoje mana, kurios nepažino tavo tėvai, kad pažemintų tave ir išmėgintų tave ir kad galiausiai darytų tau gera,
[17] kad nesakytum: 'Mano jėga ir mano rankų stiprybė sukrovė man šiuos turtus'.
[18] Atsimink Viešpatį, savo Dievą, nes Jis tau suteikia jėgų įgyti turtus, kad įtvirtintų sandorą, padarytą su tavo tėvais, kaip yra šiandien.
[19] Bet jei užmirši Viešpatį, savo Dievą, ir seksi svetimus dievus, juos garbinsi ir jiems tarnausi, skelbiu jums iš anksto, kad žūsite.
[20] Kaip žuvo tautos, kurias Viešpats išnaikino jums įeinant, taip ir jūs žūsite, jei neklausysite Viešpaties, jūsų Dievo, balso".

10 Įst 6,11.12
12 Įst 28,47; Pat 30,9; Oz 13,6
14 Įst 8,11; Ps 106,21; 1 Kor 4,7
15 Iš 17,6; Sk 20,11; Sk 21,6; Iz 63,12-14
16 Iš 16,15; Jer 24,5.6; Hbr 12,11
18 Įst 7,8.12; Pat 10,22; Oz 2,8
19 Įst 4,26; Įst 30,18
20 Dan 9,11.12

9 SKYRIUS
2 Sk 13,22.28.33; Joz 11,21.22
3 Iš 23,31; Įst 1,33; Įst 4,24; Įst 7,24; Įst 31,3; Joz 3,11; Joz 5,14; Jn 10,4; Hbr 12,29
4 Pr 15,16; Kun 18,3.24-30; Įst 8,17; Įst 12,31; Įst 18,9-14; Rom 11,6.20; 1 Kor 4,4.7
5 Pr 50,24; Tit 3,5
6 Iš 34,9; Įst 31,27
7 Iš 14,11; Sk 14,22
8 Iš 32,1-8; Ps 106,19
9 Iš 24,12.15; Iš 24,18; Įst 5,2-22

9

"Klausyk, Izraeli! Tu pereisi šiandien per Jordaną, kad nugalėtum didesnes ir stipresnes tautas už save, didelius, iki dangaus sustiprintus miestus,
[2] didelius ir augalotus žmones, Anako sūnus, kuriuos pats matei ir apie kuriuos girdėjai sakant: 'Niekas jiems negali pasipriešinti'.
[3] Žinok, kad Viešpats, tavo Dievas, eis pirma tavęs kaip ryjanti ugnis ir sunaikins juos, ir parblokš juos prieš tave; taip tu juos išvysi ir sunaikinsi greitai, kaip tau Viešpats pažadėjo.
[4] Kai Viešpats, tavo Dievas, juos išvarys nuo tavęs, nesakyk savo širdyje: 'Viešpats mane įvedė dėl mano teisumo ir leido paveldėti šitą žemę'. Dėl šitų tautų piktadarysčių Viešpats išvaro jas nuo tavęs.
[5] Ne dėl tavo teisumo ir širdies dorumo įeisi jų žemę paveldėti; jie yra išvaromi dėl jų pikto elgesio, kad Viešpats įvykdytų, ką su priesaika pažadėjo tavo tėvams: Abraomui, Izaokui ir Jokūbui.
[6] Suprask, kad ne dėl tavo teisumo Viešpats, tavo Dievas, duos tau paveldėti šitą žemę, nes tu esi kietasprandė tauta.
[7] Atsimink ir neužmiršk, kaip sukėlei Viešpaties, savo Dievo, pyktį dykumoje. Nuo tos dienos, kai išėjai iš Egipto, iki atėjai į šią vietą, tu maištavai prieš Viešpatį.
[8] Ir prie Horebo Jį įpykinai taip, kad Jis užsirūstinęs norėjo tave sunaikinti.
[9] Aš užlipau ant kalno paimti ak-

meninių plokščių, plokščių sandoros, kurią Viešpats su jumis padarė, ir pasilikau ten keturiasdešimt parų, nevalgiau duonos ir negėriau vandens.
[10] Viešpats įteikė man dvi akmenines plokštes, ant kurių buvo Dievo pirštu įrašyti žodžiai, kuriuos Jis kalbėjo iš ugnies tautos susirinkimui.
[11] Praėjus keturiasdešimčiai parų, Viešpats davė man dvi akmenines sandoros plokštes
[12] ir tarė: 'Eik skubiai iš čia, nes tauta, kurią išvedei iš Egipto, pasileido; jie greitai nukrypo nuo kelio, kurį jiems nurodžiau ir pasidirbdino stabą.
[13] Matau, kad šita tauta kietasprandė;
[14] leisk man ją sunaikinti ir išdildyti jos vardą iš po dangaus; iš tavęs padarysiu galingesnę ir didesnę tautą kaip šita'.
[15] Aš leidausi žemyn nuo kalno, kuris degė ugnimi, laikydamas abiejose rankose dvi sandoros plokštes,
[16] ir pamačiau, kad nusidėjote Viešpačiui, savo Dievui, nusiliedinote veršį ir nuklydote nuo kelio, kurį Jis jums nurodė.
[17] Aš trenkiau abi plokštes į žemę ir jas sudaužiau jums matant,
[18] puoliau ant žemės prieš Viešpatį ir, kaip pirma, keturiasdešimt parų nevalgiau duonos ir negėriau vandens dėl jūsų nuodėmių, kuriomis nusidėjote, piktai pasielgdami Viešpaties akivaizdoje ir sukeldami Jo pyktį,
[19] nes bijojau Jo rūstybės, kuria užsidegęs norėjo jus sunaikinti. Viešpats išklausė mane dar ir tą kartą.
[20] Jis buvo labai užsirūstinęs ant Aarono ir norėjo jį nužudyti. Aš meldžiausi ir už Aaroną.
[21] Jūsų nuodėmę, veršį, kurį jūs buvote pasidarę, nutvėręs sudeginau ir, sutrupinęs į gabalėlius, visai sutrynęs į dulkes, įmečiau į upelį, tekantį nuo kalno.
[22] Jūs užrūstinote Viešpatį taip pat Taberoje, Masoje ir Kibrot Taavoje.
[23] Kai Jis iš Kadeš Barnėjos jus pasiuntė, sakydamas: 'Eikite, užimkite ir paveldėkite žemę, kurią jums daviau', jūs paniekinote Viešpaties, savo Dievo, įsakymą, netikėjote ir nenorėjote Jo klausyti.
[24] Kiek jus pažįstu, visada maištavote prieš Viešpatį.
[25] Aš kniūbsčias meldžiau Viešpatį keturiasdešimt parų, maldavau ir prašiau nesunaikinti jūsų, kaip buvo grasinęs.
[26] Aš meldžiausi sakydamas: 'Viešpatie Dieve! Nesunaikink paveldėjimo ir savo tautos, kurią atpirkai savo didybe ir išvedei iš Egipto galinga ranka.
[27] Atsimink savo tarnus Abraomą, Izaoką ir Jokūbą, nežiūrėk šitos tautos užsispyrimo, piktadarysčių ir nuodėmių,
[28] kad krašto, iš kurio mus išvedei, gyventojai nesakytų: 'Kadangi Viešpats negalėjo jų įvesti į pažadėtąją žemę ir kadangi Jis jų nekenčia, Jis išvedė juos pražudyti dykumoje'.
[29] Tačiau jie yra Tavo paveldėjimas ir Tavo tauta, kurią išvedei iš Egipto savo galia ir savo ištiesta ranka' ".

10 SKYRIUS

10 "Viešpats man įsakė: 'Išsikirsdink dvi akmenines plokštes, kaip pirmosios buvo, ir

10 Iš 19,17; Iš 31,18; Įst 4,13
12 Iš 32,7.8; Įst 31,29
13 Iš 32,9; Įst 9,6
14 Iš 32,10; Sk 14,12; Įst 29,20
15 Iš 19,18; Iš 32,15-19
16 Iš 32,19
17 Iš 32,19
18 Iš 34,28; Ps 106,23
19 Iš 32,10.11; Iš 32,14; Hbr 12,21
21 Iš 32,20
22 Iš 17,7; Sk 11,1.3; Sk 11,4.34
23 Sk 13,3; Ps 106,24.25
24 Įst 9,7; Įst 31,27
25 Įst 9,18
26 Įst 32,9
1 Iš 25,10

ateik pas mane ant kalno. Padirbdink medinę skrynią.
[2] Aš ant plokščių užrašysiu žodžius, buvusius sudaužytose plokštėse. Plokštes įdėk į skrynią'.
[3] Iš akacijos medžio padirbdinau skrynią, iškirsdinau dvi akmenines plokštes, kaip pirmosios buvo, ir užkopiau į kalną, laikydamas plokštes rankose.
[4] Viešpats tose plokštėse įrašė, kaip ir pirma, dešimt įsakymų, kuriuos Viešpats jums kalbėjo iš ugnies, kai tauta buvo susirinkusi, ir padavė jas man.
[5] Sugrįžęs nuo kalno, įdėjau tas dvi plokštes į skrynią, kurią buvau padirbdinęs, kaip man Viešpats buvo įsakęs, ir jos ten yra.
[6] Izraelitai keliavo iš Beroto Bene Jaakano į Moserą. Aaronas čia mirė ir buvo palaidotas. Jo vietoje kunigo tarnystę pradėjo eiti jo sūnus Eleazaras.
[7] Iš ten jie atvyko į Gudgodą, o iš čia – į Jotbatą, upelių žemę.
[8] Viešpats paskyrė Levio giminę Sandoros skryniai nešti, būti Jo akivaizdoje, tarnauti Jam ir laiminti Jo vardu; taip daroma iki šios dienos.
[9] Levitai negavo paveldėjimo dalies, nes Viešpats yra jų dalis – taip Viešpats, tavo Dievas, pasakė.
[10] Aš pasilikau ant kalno, kaip ir pirmą kartą, keturiasdešimt parų. Viešpats išklausė mane ir nesunaikino tavęs.
[11] Jis man įsakė eiti tautos priekyje ir įvesti juos į kraštą, kurį tėvams su priesaika pažadėjo.
[12] O dabar, Izraeli, ko Viešpats, tavo Dievas, iš tavęs reikalauja? Tik kad bijotum Viešpaties, savo

2 Iš 25,16.21
4 Iš 20,1; Iš 34,28
5 Iš 34,29; Iš 40,20; 1 Kar 8,9
6 Sk 20,25-28; Sk 33,38
7 Sk 33,32-34
8 Sk 3,6; Sk 4,5.15; Sk 6,23; Sk 10,21; Įst 18,5
9 Sk 18,20.24; Įst 18,1.2; Ez 44,28
10 Iš 32,14; Iš 34,28; Įst 9,18
11 Iš 33,1
12 Įst 6,5; Mch 6,8; Mt 22,37; 1 Tim 1,5
13 Įst 6,24
14 Neh 9,6
16 Įst 9,6.13; Jer 4,4
17 Įst 7,21; Dan 2,47; Apd 10,34; Apr 19,16
18 Ps 68,5; Ps 146,9
20 Mt 4,10

Dievo, vaikščiotum Jo keliais, Jį mylėtum ir Jam tarnautum visa savo širdimi ir visa savo siela;
[13] kad laikytumeisi Viešpaties įsakymų ir įstatymų, kuriuos tau šiandien skelbiu tavo labui.
[14] Viešpačiui, tavo Dievui, priklauso dangūs ir žemė bei visa, kas joje yra.
[15] Viešpats pamėgo tavo tėvus, juos pamilo ir pasirinko iš visų tautų jų palikuonis, tai yra jus, kaip tai yra šiandien.
[16] Apipjaustykite todėl savo širdis ir nebūkite kietasprandžiai.
[17] Viešpats, jūsų Dievas, yra dievų Dievas ir viešpačių Viešpats, didis, galingas ir baisus Dievas; Jis neatsižvelgia į asmenis ir neperkamas kyšiais.
[18] Jis teisingai elgiasi su našlaičiais ir našlėmis, myli ateivį, duodamas jam maisto ir drabužių.
[19] Jūs irgi mylėkite ateivius, nes patys buvote ateiviai Egipto žemėje.
[20] Bijok Viešpaties, savo Dievo, Jam vienam tarnauk, glauskis prie Jo ir Jo vardu prisiek.
[21] Jis yra tavo garbė ir tavo Dievas, kuris padarė visus šiuos didelius ir baisingus dalykus, kuriuos tu matei savo akimis.
[22] Tavo tėvų septyniasdešimt asmenų nukeliavo į Egiptą; ir štai dabar Viešpats, tavo Dievas, padaugino tave kaip dangaus žvaigždes".

11

"Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visada vykdyk Jo įsakymus, įstatymus, nuostatus bei paliepimus.
[2] Kalbu ne jūsų vaikams, kurie nematė ir nepažino Viešpaties, jūsų

Dievo, drausmės ir Jo didybės, ir Jo ištiestos galingos rankos,
[3] Jo ženklų ir darbų, padarytų faraonui, Egipto karaliui, ir visam jo kraštui,
[4] visai egiptiečių kariuomenei, žirgams ir kovos vežimams, kai juos užliejo Raudonosios jūros vanduo, besivejant jus, ir Viešpats juos sunaikino,
[5] ir kaip Jis jums padėjo dykumoje, iki atėjote į šitą vietą,
[6] ir ką Jis padarė Rubeno sūnaus Eliabo dviem sūnums Datanui ir Abiramui, kuriuos atsivėrusi žemė prarijo su šeimomis, palapinėmis ir visu jų lobiu.
[7] Jūsų akys matė visus didingus Viešpaties darbus, kuriuos Jis padarė.
[8] Vykdykite visus Jo paliepimus, kuriuos jums šiandien skelbiu, kad būtumėte tvirti užimti ir paveldėti žemę, į kurią einate,
[9] ir kad ilgai gyventumėte žemėje, plūstančioje pienu ir medumi, kurią Viešpats su priesaika pažadėjo jūsų tėvams ir jų palikuonims.
[10] Žemė, kurios paveldėti einate, yra ne tokia kaip Egipto žemė, iš kurios išėjote, kurioje pasėtą sėklą laistėte savo rankomis atneštu vandeniu kaip daržą.
[11] Žemė, į kurią einate, yra kalnų ir slėnių šalis, kurią laisto dangaus lietus,
[12] Viešpats, jūsų Dievas, visada aprūpina ją, Jo akys stebi ją ištisus metus.
[13] Jei klausysite mano įsakymų, kuriuos šiandien jums duodu, mylėsite Viešpatį, savo Dievą, ir Jam tarnausite visa širdimi ir visa siela,
[14] Jis duos žemei lietaus reikiamu metu: ankstyvąjį lietų ir vėlyvąjį lietų; suvalysi javus, vynuoges ir aliejų.
[15] Jis duos tavo gyvuliams žolės laukuose; ir tu valgysi, ir pasisotinsi.
[16] Saugokitės, kad jūsų širdys nebūtų apgautos, nenuklyskite, netarnaukite svetimiems dievams ir jų negarbinkite.
[17] Nes tada užsirūstinęs Viešpats uždarys dangų, kad nebebūtų lietaus, ir žemė neduos derliaus, ir jūs greitai pražūsite toje geroje žemėje, kurią Viešpats jums duoda.
[18] Įsidėkite šiuos žodžius į savo širdį ir sielą, nešiokite juos kaip ženklą ant rankų ir ant kaktos.
[19] Mokykite jų savo vaikus, kalbėkite apie juos, sėdėdami namuose, eidami keliu, guldami ir keldamiesi.
[20] Užrašykite juos ant savo namų durų staktų ir ant vartų,
[21] kad jūs ir jūsų vaikai gyventų krašte, kurį Viešpats jūsų tėvams prisiekė duoti, kol dangus bus virš žemės.
[22] Jei uoliai laikysitės šių paliepimų, juos vykdysite, mylėsite Viešpatį, savo Dievą, vaikščiosite Jo keliais ir glausitės prie Jo,
[23] Viešpats išvys visas šitas tautas pirma jūsų. Jūs nugalėsite jas, nors jos už jus didesnės ir galingesnės.
[24] Kiekviena vieta, kur jūsų koja atsistos, bus jūsų. Nuo dykumų ir Libano, nuo didžiosios Eufrato upės iki Vakarų jūros tęsis jūsų sienos.
[25] Nė vienas neatsilaikys prieš jus; Viešpats, jūsų Dievas, sukels baimę ir išgąstį visuose kraštuose, į

11 SKYRIUS
4 Ps 106,11
6 Ps 106,16-18
7 Įst 10,21; Įst 29,2
8 Joz 1,6.7
9 Iš 3,8; Įst 4,40; Įst 5,16.33; Įst 6,2; Įst 9,5
11 Įst 8,7
12 1 Kar 9,3
14 Įst 28,12; Jl 2,23
15 Įst 6,11; Ps 104,14
16 Įst 8,19; Job 31,27
17 Įst 4,26; Įst 6,15; Įst 9,19; 2 Krn 6,26; 2 Krn 7,13
18 Įst 6,6-9; Įst 6,8; Ps 119,2.34
19 Įst 4,9.10; Įst 6,7
20 Įst 6,9
21 Įst 4,40; Ps 72,5; Ps 89,29
22 Įst 10,20; Įst 11,1
23 Įst 4,38; Įst 9,1
24 Pr 15,18; Iš 23,31; Įst 1,7.8; Joz 1,3; Joz 14,9
25 Iš 23,27; Įst 2,25; Įst 7,24; Joz 2,9-11

kuriuos tik įžengsite, kaip jums pažadėjo.
[26] Štai aš padedu prieš jus šiandien palaiminimą ir prakeikimą.
[27] Palaiminimą – jei klausysite Viešpaties, savo Dievo, įsakymų, kuriuos šiandien jums skelbiu;
[28] prakeikimą – jei neklausysite Viešpaties, savo Dievo įsakymų, nukrypsite nuo kelio, kurį šiandien jums rodau, ir seksite svetimus dievus, kurių nepažįstate.
[29] Kai Viešpats, jūsų Dievas, įves jus į žemę, kurią dabar einate užimti, paskelbkite palaiminimą nuo Garizimo, o prakeikimą – nuo Ebalo kalno,
[30] kurie yra vakarinėje Jordano pusėje, kanaaniečių žemėje, ties Gilgalu, slėnyje prie Morės ąžuolo.
[31] Jūs pereisite per Jordaną užimti žemes, kurias Viešpats, jūsų Dievas, jums duos, ir jūs užimsite jas ir apsigyvensite jose.
[32] Vykdykite įsakymus ir paliepimus, kuriuos šiandien skelbiu jums".

12 "Šitie yra įsakymai ir paliepimai, kuriuos privalote vykdyti žemėje, kurią Viešpats, jūsų tėvų Dievas, jums duoda; vykdykite juos, kol gyvensite žemėje.
[2] Sugriaukite nugalėtų tautų visas dievų garbinimo vietas: kalnuose, kalvose ir po žaliuojančiais medžiais.
[3] Išardykite jų aukurus, sutrupinkite stabus, sudeginkite šventąsias giraites, sudaužykite jų drožtus dievų atvaizdus ir išnaikinkite jų vardus iš tų vietų.
[4] Viešpačiui, savo Dievui, to nedarysite!
[5] Eikite į vietą, kurią Viešpats, jūsų Dievas, išsirinks tarp jūsų giminių, kad ten būtų garbinamas Jo vardas.
[6] Toje vietoje aukokite deginamąsias ir kitas aukas, dešimtines ir pirmųjų vaisių aukas, įžadų ir laisvos valios aukas, jaučių ir avių pirmagimius.
[7] Ten valgykite Viešpaties, jūsų Dievo, akivaizdoje, džiaukitės viskuo, ką įsigysite jūs ir jūsų šeimos, kuo Viešpats, jūsų Dievas, jus palaimins.
[8] Tada nedarysite to, ką mes čia šiandien darome, kiekvienas kas jam atrodo teisinga;
[9] nes dar neįėjote į poilsį ir paveldą, kurį Viešpats, jūsų Dievas, jums duoda.
[10] Bet kai pereisite per Jordaną ir apsigyvensite žemėje, kurią Viešpats, jūsų Dievas, jums duoda, ir kai turėsite taiką ir gyvensite ramybėje,
[11] tada į tą vietą, kurią Viešpats, jūsų Dievas, išsirinks savo vardui, atnešite visa, ką įsakiau: deginamąsias aukas, dešimtines, jūsų pirmųjų vaisių aukas ir visa, ką būsite pažadėję Viešpačiui.
[12] Ten Viešpaties, jūsų Dievo, akivaizdoje, džiaugsitės jūs, jūsų sūnūs ir dukterys, tarnai ir tarnaitės, taip pat ir levitai, gyvenantys jūsų miestuose, nes jie neturi jokios dalies nei paveldėjimo tarp jūsų.
[13] Neaukok deginamųjų aukų kiekvienoje vietoje, kurią pamatai,
[14] bet tik Viešpaties pasirinktoje vietoje. Ten aukok aukas ir daryk viską, ką tau įsakau.
[15] Jei norėsi valgyti, pasipjauk gy-

26 Įst 30,1.15.19
27 Įst 28,1-14
28 Įst 28,15-68
29 Įst 27,12.13; Įst 27,13-26; Joz 8,33
30 Pr 12,6

12 SKYRIUS
1 Įst 4,9.10; Įst 6,1; 1 Kar 8,40
2 Iš 34,13; 2 Kar 16,4; 2 Kar 17,10.11
3 Sk 33,52; Įst 7,5; Ts 2,2
4 Įst 12,31
5 Iš 15,13; Iš 20,24; 1 Sam 2,29
6 Kun 17,3.4; Įst 14,23
7 Įst 12,12.18; Įst 14,26
8 Ts 17,6; Ts 21,25
9 Įst 3,20; Įst 25,19; Ps 95,11
10 Joz 11,23
12 Įst 10,9; Įst 12,18; Įst 14,29; Įst 26,11
15 Įst 12,21; Įst 12,22; Įst 14,5

vulį ir valgyk Viešpačiui, tavo Dievui, laiminant ten, kur tu gyveni. Ten galės valgyti švarus ir nešvarus taip, kaip leista valgyti stirną ir briedį.
[16] Tačiau kraujo nevalgykite, jį išliekite žemėn kaip vandenį.
[17] Savo miestuose negali valgyti javų, vyno ir aliejaus dešimtinių, galvijų ir avių pirmagimių, viso, ką pažadėsi aukoti ar norėsi aukoti laisva valia, taip pat pirmųjų vaisių.
[18] Tai turi valgyti Viešpaties, savo Dievo, akivaizdoje toje vietoje, kurią Viešpats, tavo Dievas, išsirinks: tu, tavo sūnus ir duktė, tarnas ir tarnaitė, taip pat ir levitas, gyvenantis su tavimi. Džiaukis Viešpaties, savo Dievo, akivaizdoje viskuo, ką padarei.
[19] Niekada neužmiršk levito savo žemėje.
[20] Kai Viešpats, tavo Dievas, išplės sienas, kaip pažadėjo, ir tu norėsi valgyt mėsos, gali valgyti mėsos, kokios tik tavo siela geidžia.
[21] Jei vieta, kurią Viešpats, tavo Dievas, išsirinks savo vardui, bus toli, pasipjauk galvijų arba avių, kuriuos Viešpats tau davė, kaip įsakiau, ir valgyk savo vietoje, ko tavo siela geidžia.
[22] Kaip valgoma stirna ir briedis, taip valgykite visi, švarūs ir nešvarūs.
[23] Atidžiai žiūrėk, kad nevalgytum kraujo, nes kraujas yra gyvybė; neleistina valgyti gyvybės drauge su mėsa,
[24] išpilk jį žemėn kaip vandenį.
[25] Nevalgyk jo, kad gerai sektųsi tau ir tavo vaikams, kai darysi, kas patinka Viešpačiui.
[26] Ką pašvęsi ir pažadėsi Viešpačiui, atnešk į vietą, kurią Viešpats išsirinks.
[27] Ten aukok deginamąsias aukas, mėsą ir kraują ant Viešpaties, tavo Dievo, aukuro: aukų kraujas bus išlietas ant aukuro, o mėsą valgyk.
[28] Laikykis visko, ką įsakiau, kad gerai sektųsi tau ir tavo vaikams per amžius, kai darysi, kas gera ir kas patinka Viešpačiui, tavo Dievui.
[29] Kai Viešpats, tavo Dievas, išnaikins tautas, kurių žemės eini užimti, ir kai jas nugalėjęs, gyvensi jų žemėje,
[30] žiūrėk, kad nepatektum į spąstus sekdamas jomis, kai jos bus pirma tavęs išnaikintos, kad neieškotum tų tautų dievų, sakydamas: ‘Kaip šios tautos tarnavo savo dievams, taip ir aš tarnausiu’.
[31] Nedaryk taip Viešpačiui, savo Dievui. Nes jos darė savo dievams tai, kas bjauru Viešpaties akyse ir tai, ko Jis nekenčia; net savo sūnus ir dukteris jos degindavo savo dievams.
[32] Ką įsakau, daryk: nieko nepridėk ir neatimk”.

13 “Jei tarp jūsų iškiltų pranašas ar atsirastų sapnuotojas ir paskelbtų kokį ženklą ar stebuklą,
[2] kuris įvyktų, ir po to tau sakytų: ‘Sekime dievus, kurių tu nepažįsti, ir jiems tarnaukime’,
[3] tokio pranašo ar sapnuotojo neklausyk, nes Viešpats, jūsų Dievas, jus bando, kad paaiškėtų, ar Jį mylite visa širdimi ir visa siela.
[4] Sekite Viešpatį, jūsų Dievą, Jo bijokite, vykdykite Jo paliepimus

16 Pr 9,4; Kun 7,26; Kun 17,10-12; 1 Sam 14,33; Apd 15,20.29
20 Pr 15,18; Iš 34,24; Įst 11,24; Įst 19,8
21 Įst 14,24
23 Pr 9,4; Kun 17,10-14; Įst 12,16
25 Iš 15,26; Įst 4,40; Įst 6,18; 1 Kar 11,38; Iz 3,10
26 Sk 5,9.10; Sk 18,19
27 Kun 1,5.9.13.17
28 Įst 12,25
29 Iš 23,23; Įst 19,1; Joz 23,4
31 Kun 18,3.26.30; Kun 20,1.2; Įst 18,10; Ps 106,37; Jer 32,35
32 Įst 4,2; Įst 13,18; Joz 1,7; Pat 30,6; Apr 22,18.19

13 SKYRIUS
1 Sk 12,6; Jer 23,28; Zch 10,2; Mt 24,24; Mk 13,22; 2 Tes 2,9
2 Įst 18,22
3 Iš 20,20; Įst 8,2.16
4 Įst 10,12.20; Įst 30,20; 2 Kar 23,3

ir klausykite Jo balso; Jam tarnaukite ir prie Jo glauskitės.
[5] Tokį pranašą ar sapnuotoją užmuškite; jis kvietė jus atsitraukti nuo Viešpaties, jūsų Dievo, kuris jus išvedė iš Egipto žemės ir išpirko iš vergijos; jis bandė nukreipti jus nuo kelio, kurį Viešpats, jūsų Dievas, nurodė. Pašalinkite pikta iš savųjų tarpo.
[6] Jei tavo brolis, sūnus, duktė, mylima žmona ar draugas, kurį myli kaip savo sielą, norėtų suvedžioti tave, sakydamas: 'Eikime ir tarnaukime svetimiems dievams, kurių nepažinai nei tu, nei tavo tėvai',
[7] dievams tautų, kurios gyvena šalia tavęs ar toli nuo tavęs, nuo vieno žemės krašto iki kito,
[8] nesutik su juo ir jo neklausyk. Nesigailėk ir neslėpk jo,
[9] bet jį užmušk. Pirmas pakelk prieš jį ranką, kad nubaustum jį mirtimi, o paskui visa tauta prisidės.
[10] Užmuškite jį akmenimis, nes jis norėjo jus atitraukti nuo Viešpaties, jūsų Dievo, kuris išvedė jus iš Egipto vergijos.
[11] Visas Izraelis išgirs tai ir bijos, ir nebesielgs taip piktai tarp jūsų.
[12] Jei išgirstum apie vieną iš savo miestų, kuriuos Viešpats, tavo Dievas, tau duos, kalbant:
[13] 'Tarp jūsų atsirado suvedžiotojai, kurie suklaidino miesto gyventojus, sakydami: 'Eikime ir tarnaukime svetimiems dievams, kurių nepažįstate',
[14] rūpestingai ištirk bei išsiklausinėk, ir jei pasitvirtintų, kad tarp jūsų padaryta tokia bjaurystė,
[15] išžudyk to miesto gyventojus kardu ir sunaikink jį ir visa, kas jame yra, net gyvulius.
[16] Visus daiktus sukrauk aikštėje ir sudegink kartu su miestu Viešpačiui, savo Dievui. Jis telieka griuvėsiais per amžius ir niekados tenebūna atstatytas.
[17] Iš tų prakeiktų daiktų nieko nepasisavink, kad Viešpats atsisakytų savo rūstybės, pasigailėtų tavęs ir padaugintų tave, kaip prisiekė tavo tėvams.
[18] Klausyk Viešpaties, savo Dievo, ir laikykis visų Jo įsakymų, kuriuos šiandien tau skelbiu. Daryk, kas patinka Viešpačiui, tavo Dievui".

14 "Jūs esate Viešpaties, jūsų Dievo, vaikai: nedarykite įsipjovimų ir nesiskuskite plikai viršugalvio dėl mirusio,
[2] nes esate šventi žmonės Viešpačiui, jūsų Dievui. Jis jus išsirinko iš visų žemėje esančių tautų būti Jo tauta.
[3] Nevalgyk nieko pasibjaurėtino.
[4] Štai gyvuliai, kuriuos leidžiama valgyti: jautis, avis, ožka,
[5] briedis, stirna, stumbras, laukinė ožka, antilopė, gazelė, kalnų ožka.
[6] Valgykite kiekvieną gyvulį, kuris turi skeltą nagą ir gromuliuoja.
[7] Tų, kurie gromuliuoja, bet turi neskeltą nagą, nevalgykite: kupranugario, kiškio, barsuko – jie nešvarūs.
[8] Kiaulė jums yra nešvari, nors ji turi skeltą nagą, bet negromuliuoja. Jos mėsos nevalgykite ir jos maitos nepalieskite.
[9] Iš vandens gyvių valgykite tuos, kurie turi pelekus ir žvynus;

5 Įst 17,5.7; Įst 18,20; Jer 14,15; 1 Kor 5,13
6 Pr 16,5; Įst 17,2; 1 Sam 18,1.3
8 Įst 7,16; Pat 1,10
9 Kun 24,14; Įst 17,7
11 Įst 17,13
12 Ts 20,1-48
16 Joz 6,24; Joz 8,28; Iz 17,1; Iz 25,2; Jer 49,2
17 Joz 6,18; Joz 7,26
18 Įst 12,25.28.32

14 SKYRIUS
1 Kun 19,28; Kun 21,1-5; Rom 8,16; Gal 3,26
2 Kun 20,26; Įst 7,6; Rom 12,1
3 Ez 4,14
4 Kun 11,2-45
8 Kun 11,26.27
9 Kun 11,9

[10] o tų, kurie be pelekų ir žvynų, nevalgykite – jie nešvarūs.
[11] Valgykite visus švarius paukščius,
[12] bet šių nevalgykite: erelio, grifo, jūros erelio,
[13] lingės, vanagėlio, peslio su visa jo gimine,
[14] varnų giminės,
[15] stručio, pelėdos, žuvėdros, vanago su visa jo gimine,
[16] gervės, gulbės, ibio,
[17] naro, kormorano, apuoko,
[18] pelikano, kėkšto ir visos jo giminės, taip pat tutlio ir šikšnosparnio.
[19] Visi sparnuoti vabzdžiai nešvarūs ir nevalgomi.
[20] Visus švarius sparnuočius valgykite.
[21] Nieko pastipusio nevalgykite. Ateivis, gyvenantis pas jus, gali juos valgyti; svetimšaliui gali tokius gyvulius parduoti, bet tu esi Viešpačiui, savo Dievui, pašvęsta tauta. Nevirk ožiuko jo motinos piene.
[22] Duok dešimtinę savo derliaus kiekvienais metais.
[23] Dešimtinę javų, vyno bei aliejaus ir galvijų bei avių pirmagimius valgyk Viešpaties, savo Dievo, akivaizdoje toje vietoje, kurią Jis išsirinks savo vardui, kad išmoktum bijotis Viešpaties, savo Dievo.
[24] Jei vieta, kurią Viešpats, tavo Dievas, išsirinks savo vardui, bus labai toli ir negalėsi ten nugabenti dešimtinių iš to, kuo Viešpats tave palaimino,
[25] tai viską parduok ir pinigus nusinešk į vietą, kurią Viešpats, tavo Dievas, išsirinks.
[26] Už tuos pinigus nusipirk, kas tau patiks: galvijų, avių, vyno bei stiprių gėrimų ir visa, ko tik norėsi; valgyk tai su visa savo šeima Viešpaties, savo Dievo, akivaizdoje ir džiaukis.
[27] Neužmiršk pas tave gyvenančio levito, nes jis neturi dalies paveldėtoje žemėje.
[28] Kas treji metai atnešk dešimtinę tų metų derliaus į miesto sandėlius.
[29] Tai bus maistas levitui, neturinčiam dalies paveldėjimui, taip pat ateiviui, našlaičiui ir našlei, kurie gyvena tavo apylinkėje, kad Viešpats, tavo Dievas, laimintų visus tavo darbus, kuriuos darysi".

15

"Kas septintieji metai – atleidimo metai.
[2] Tais metais kiekvienas skolintojas tedovanoja skolininkui skolas, ar jis būtų artimas, ar brolis, nes tai Viešpaties atleidimo metai.
[3] Iš svetimšalio gali reikalauti, bet savo broliui turi dovanoti.
[4] Nebent kai nebus tarp jūsų suvargusio žmogaus, nes Viešpats Dievas gausiai palaimins tave žemėje, kurią duoda tau paveldėti.
[5] Jei atidžiai klausysi Viešpaties, savo Dievo, balso, ir vykdysi įsakymus, kuriuos paskelbiau šiandien,
[6] Jis tave laimins, kaip pažadėjo. Tu skolinsi daugeliui tautų, bet nieko neimsi skolon, viešpatausi daugeliui tautų, o tau niekas neviešpataus.
[7] Jei kuris tavo brolių, gyvenančių žemėje, kurią Viešpats Dievas tau duos, suvargtų, neužkietink širdies ir neužgniaužk prieš jį savo rankos,
[8] bet atverk jam plačiai savo ran-

12 Kun 11,13
19 Kun 11,20; Kun 11,23
21 Iš 23,19; Iš 34,26; Kun 17,15; Kun 22,8; Įst 14,2; Ez 4,14; Ez 44,31
22 Kun 27,30; Įst 12,6.17; Neh 10,37
23 Įst 12,5-7; Įst 15,19.20
24 Įst 12,5.21
26 Įst 12,7
27 Įst 12,12
28 Sk 18,21-24; Įst 26,12; Am 4,4

15 SKYRIUS
1 Iš 21,2; Iš 23,10.11; Kun 25,4; Jer 34,14
4 Įst 7,13
6 Įst 28,12.44
7 Iš 23,6; Kun 25,35-37; Įst 24,12-14; 1 Jn 3,17
8 Mt 5,42; Gal 2,10

ką ir skolink jam, kiek reikia patenkinti jo poreikiui.
[9] Žiūrėk, kad pikta mintis neįeitų į tavo širdį: 'Nebetoli septintieji, atleidimo metai', ir neatstumtum beturčio brolio, nenorėdamas jam skolinti, kad jis nesišauktų Viešpaties prieš tave ir tau nebūtų nuodėmės.
[10] Tu duosi jam ir neliūdėsi duodamas, nes už tai Viešpats, tavo Dievas, palaimins tave visuose tavo darbuose ir kur tu bepridėtum savo ranką.
[11] Beturčių visuomet bus krašte, todėl įsakau ištiesti ranką broliui ir beturčiui, kuris gyvena tavo šalyje.
[12] Jei tau parsiduos tavo brolis hebrajas, vyras ar moteris, ir ištarnaus tau šešerius metus, septintais metais paleisk jį.
[13] Suteikęs jam laisvę, neišleisk jo tuščiomis rankomis.
[14] Aprūpink jį iš bandos, aruodo ir vyno spaustuvo; iš to, kuo Viešpats Dievas tave palaimino, duok jam.
[15] Atsimink, kad vergavai Egipto žemėje, o Viešpats Dievas išlaisvino tave. Todėl šiandien tau tai įsakau.
[16] Bet jei vergas sakytų: 'Nenoriu išeiti, nes myliu tave bei tavo namus', nes jam yra gerai pas tave,
[17] tada imk ylą ir perverk jo ausį prie namo durų; jis liks tavo vergu visam laikui. Su tarnaite pasielk taip pat.
[18] Tenebūna tau sunku paleisti jį į laisvę, nes jis buvo vertas dviejų samdinių, tarnaudamas tau šešerius metus; ir Viešpats Dievas laimins visus tavo darbus.
[19] Kiekvieną galvijų ir avių pirmagimį patinėlį pašvęsk Viešpačiui, savo Dievui. Nenaudok galvijų pirmagimių darbui ir nekirpk avių pirmagimių.
[20] Tu ir tavo šeima valgykite juos Viešpaties, savo Dievo, akivaizdoje kiekvienais metais toje vietoje, kurią Viešpats išsirinks.
[21] Jei jis turėtų kliaudą, būtų raišas ar aklas, ar turėtų kitokį trūkumą, tokio neaukok Viešpačiui, savo Dievui.
[22] Tokius valgyk namuose. Juos gali valgyti švarus ir nešvarus žmogus, kaip valgo stirną ar briedį.
[23] Tik nevalgyk jų kraujo, bet jį išliek žemėn kaip vandenį".

16 "Švęsk Paschą Viešpačiui Abibo mėnesį, nes tą mėnesį Viešpats Dievas išvedė tave iš Egipto.
[2] Aukok Viešpačiui Dievui Paschos auką iš avių ir jaučių toje vietoje, kurią Viešpats, tavo Dievas, išsirinks savo vardui.
[3] Nevalgyk jos su rauginta duona; septynias dienas valgyk sielvarto duonos be raugo, nes skubiai turėjai išeiti iš Egipto, kad per visą savo gyvenimą atsimintum dieną, kurią išėjai iš Egipto.
[4] Septynias dienas neturi būti raugo visame tavo krašte; nepalik rytojui mėsos, aukotos pirmos dienos vakare.
[5] Paschos aukos neaukok savo gyvenamoje vietoje, kurią Viešpats, tavo Dievas, tau duos.
[6] Aukok ją toje vietoje, kurią Viešpats, tavo Dievas, išsirinks savo vardui. Paschą aukok vakare, saulei leidžiantis, tuo metu, kai išėjai iš Egipto.
[7] Kepk ir valgyk toje vietoje, ku-

9 Iš 22,23; Įst 24,15; Įst 28,54.56; Job 34,28; Ps 12,5; Mt 25,41.42; Jok 5,4
10 Įst 14,29; Ps 41,1; Pat 22,9; 2 Kor 9,5.7
11 Mt 26,11; Mk 14,7; Jn 12,8
12 Iš 21,2-6; Kun 25,39-46; Jer 34,14
14 Pat 10,22
15 Įst 5,15
16 Iš 21,5.6
19 Iš 13,2.12
20 Kun 7,15-18; Įst 12,5; Įst 14,23
21 Kun 22,19-25; Įst 17,1
22 Įst 12,15.16.22

16 SKYRIUS
1 Iš 12,2; Iš 13,4
2 Sk 28,19; Įst 12,5.26; Įst 15,20
3 Iš 13,3; Sk 29,12; Įst 4,9
4 Iš 13,7; Sk 9,12
6 Iš 12,7-10
7 2 Kar 23,23

rią Viešpats, tavo Dievas, išsirinks, o rytą atsikėlęs grįžk į savo palapinę.
[8] Šešias dienas valgyk neraugintą duoną, o septinta diena yra iškilmingas susirinkimas Viešpačiui, tavo Dievui; tą dieną nedirbk jokio darbo.
[9] Atskaityk septynias savaites nuo tos dienos, kai pradėsi pjauti javus,
[10] ir švęsk Viešpačiui, savo Dievui Savaičių šventę, laisva valia atnešdamas aukų iš to, kuo Viešpats, tavo Dievas, laimino tave.
[11] Viešpaties, tavo Dievo, akivaizdoje džiaukis tu, tavo sūnus, duktė, tarnas, tarnaitė, levitas, gyvenantis tavo apylinkėje, ateivis, našlaitis ir našlė, kurie su tavimi gyvena, toje vietoje, kurią Viešpats, tavo Dievas, išsirinko savo vardui.
[12] Atsimink, kad buvai vergas Egipte, todėl laikykis šių nuostatų.
[13] Palapinių šventę švęsk septynias dienas, kai būsi suvalęs javų ir vynuogių derlių.
[14] Džiaukis šventėje tu, tavo sūnus, duktė, tarnas, tarnaitė, ateivis, našlaitis bei našlė, kurie gyvena tavo apylinkėje.
[15] Septynias dienas švęsk iškilmingą šventę Viešpačiui, savo Dievui, toje vietoje, kurią Viešpats išsirinks. Tu iš tiesų džiaugsiesi, nes Viešpats, tavo Dievas, laimins visą tavo derlių ir visus darbus.
[16] Kiekvienas vyras privalo pasirodyti tris kartus per metus: Neraugintos duonos, Savaičių ir Palapinių šventėse, toje vietoje, kurią Viešpats išsirinks, ir jie tenepasirodo Viešpaties akivaizdoje tuščiomis rankomis.
[17] Kiekvienas teaukoja tą, ką gali, pagal tai, kaip Viešpats, tavo Dievas, tave palaimino.
[18] Visose savo gyvenvietėse, kurias Viešpats, tavo Dievas, tau duos, kiekvienoje giminėje paskirsi teisėjus ir valdininkus, kad jie teisingai teistų žmones.
[19] Neiškraipyk teisingumo. Nepataikauk ir neimk kyšių, nes kyšiai apakina išmintinguosius ir iškraipo teisiųjų žodžius.
[20] Sek tuo, kas tikrai teisinga, kad gyventum ir paveldėtum žemę, kurią Viešpats, tavo Dievas, tau duoda.
[21] Nesodink alko iš jokių medžių šalia Viešpaties, tavo Dievo, aukuro, kurį pastatysi.
[22] Nesistatyk sau jokio atvaizdo, nes Viešpats, tavo Dievas, to nekenčia”.

17

“Neaukok Viešpačiui, savo Dievui, avies nei jaučio su trūkumu ar kokia nors kliauda, nes tai yra pasibjaurėjimas Viešpačiui, tavo Dievui.
[2] Jei tavo krašte, kurį Viešpats, tavo Dievas, tau duos, būtų vyras ar moteris, kuris nusikalto Viešpačiui, tavo Dievui, sulaužydamas sandorą
[3] ir tarnaudamas svetimiems dievams bei garbindamas juos arba saulę, mėnulį ar kitą dangaus kūną, ko aš jums neįsakiau daryti,
[4] ir apie tai tau bus pranešta, tai rūpestingai ištirk, ar taip iš tikrųjų yra. Jei padarytas toks nusikaltimas Izraelyje,
[5] išvesk vyrą ar moterį, padariusį tą bjaurų nusikaltimą, prie miesto vartų ir užmušk akmenimis.
[6] Bausi mirtimi tą, prieš kurį liu-

8 Iš 12,16; Iš 13,6; Kun 23,8.36
10 Iš 34,22; Kun 23,15.16; Sk 28,26; 1 Kor 16,2
11 Įst 16,14
12 Įst 15,15
13 Iš 23,16
14 Neh 8,9
15 Kun 23,39-41
16 Iš 23,14-17; Iš 23,15; Iš 34,22-24
17 Kun 14,30.31; Įst 16,10
18 Iš 23,1-8; Įst 1,16.17; Jn 7,24
19 Iš 23,2.6; Iš 23,8; Įst 1,17
20 Ez 18,5-9
21 Iš 34,13
22 Kun 26,1

17 SKYRIUS
1 Įst 15,21; Mal 1,8.13
2 Įst 13,6; Joz 7,11
3 Įst 4,19; Jer 7,22
4 Įst 13,12.14
5 Kun 24,14-16; Įst 13,6-18; Joz 7,25
6 Sk 35,30; Įst 19,15; Mt 18,16; Jn 8,17; 2 Kor 13,1; 1 Tim 5,19; Hbr 10,28

dys du ar trys liudytojai. Nė vienas nebus baudžiamas mirtimi, liudijant prieš jį tik vienam.
[7] Liudytojai pirmieji mes akmenį, o tada prisidės ir likusieji. Taip pikta bus pašalinta iš jūsų tarpo.
[8] Jei kuri byla bus tau per sunki – dėl kraujo, išteisinimo ar sumušimo, – ir sukels ginčus tavo vartuose, atsikelk ir eik į tą vietą, kurią Viešpats, tavo Dievas išsirinks.
[9] Kreipkis į kunigus iš Levio giminės ir į teisėją, kuris bus tuo metu, ir jie nurodys tau teisingą sprendimą.
[10] Daryk, ką jie įsakys ir kaip pamokys.
[11] Elkis pagal jų įsakymus ir nurodymus, nenukrypk nuo jų.
[12] Kas įžūliai nepaklustų kunigui, kuris tarnauja Viešpačiui, tavo Dievui, ar teisėjui, toks asmuo temiršta. Taip pašalinsi pikta iš Izraelio.
[13] Visa tauta išgirs, bijos ir daugiau įžūliai nesielgs.
[14] Kai būsi žemėje, kurią Viešpats, tavo Dievas, tau duos, ją paveldėsi, gyvensi joje ir norėsi išsirinkti sau karalių, kaip visos tautos aplinkui,
[15] tada privalai įstatyti karaliumi tą, kurį Viešpats, tavo Dievas, pasirinks iš tavo brolių. Karaliumi negali būti svetimšalis, kuris nėra tavo brolis.
[16] Jis neturės daug žirgų ir neves tautos atgal į Egiptą daugiau žirgų įsigyti; nes Viešpats įsakė niekuomet tuo pačiu keliu nebegrįžti.
[17] Jis neturės daug žmonų, kad jo širdis nenukryptų, ir nekraus sau sidabro ir aukso.
[18] Atsisėdęs į karalystės sostą, jis pasidarys šito įstatymo nuorašą iš Levio giminės kunigų,
[19] laikys jį pas save ir skaitys visas savo gyvenimo dienas, kad išmoktų bijoti Viešpaties, savo Dievo, ir laikytis žodžių bei paliepimų, surašytų įstatyme,
[20] kad jo širdis nepasikeltų į puikybę prieš brolius ir jis nenukryptų nuo įstatymo nei į kairę, nei į dešinę, kad ilgai karaliautų jis ir jo vaikai Izraelyje".

7 Įst 13,5; Įst 19,19; 1 Kor 5,13
8 Įst 1,17; Įst 12,5; Įst 16,2; 2 Krn 19,10
9 Įst 19,17-19; Jer 18,18; Ez 44,24
12 Sk 15,30
13 Įst 13,11
14 1 Sam 8,5.19.20; 1 Sam 10,19
15 1 Sam 9,15.16; 1 Sam 10,24; 1 Sam 16,12.13; Jer 30,21
16 Iš 13,17.18; Įst 28,68; 1 Kar 4,26; 1 Kar 10,26-29; Ez 17,15
17 1 Kar 10,14
18 Įst 31,24-26
19 Ps 119,97.98
20 Įst 5,32

18 SKYRIUS
1 Įst 10,9
3 Kun 7,32-34; 1 Sam 2,13-16.29
4 Iš 22,29
5 Iš 28,1; Įst 10,8
6 Sk 35,2; Įst 12,5; Įst 14,23
7 2 Krn 31,2
8 2 Krn 31,4
9 Įst 12,29.30; Įst 20,16-18
10 Įst 12,31; Iz 8,19

18

"Kunigai ir visa Levio giminė neturės dalies ir paveldėjimo kaip visi izraelitai. Aukos Viešpačiui bus jų dalis.
[2] Jie nepaveldės dalies tarp savo brolių. Viešpats bus jų dalis, kaip Jis jiems pasakė.
[3] Kunigams priklauso iš tautos tokia aukos dalis: aukojant jautį ar aviną, kunigui tenka petys, abu žandikauliai ir skrandis,
[4] taip pat pirmienos javų, vyno, aliejaus ir avių vilnų.
[5] Iš visų tavo giminių Viešpats, tavo Dievas, išsirinko Levio giminę tarnauti Jam per amžius.
[6] Jei levitas, gyvenęs tavo apylinkėje, ateitų savo noru į Viešpaties pasirinktą vietą,
[7] jis tarnaus Viešpačiui, savo Dievui, kaip visi jo broliai levitai, kurie ten būna Viešpaties akivaizdoje.
[8] Jis gaus tokią pat dalį kaip ir kiti, neskaitant to, ką gavo pardavęs tėviškę.
[9] Kai įeisi į žemę, kurią Viešpats, tavo Dievas, tau duos, neišmok daryti tų tautų bjaurysčių.
[10] Nebus tarp jūsų tokių, kurie leistų savo sūnų ar dukterį per ugnį, nei ateities spėjėjų, nei ženklų

aiškintojų, nei kerėtojų, nei burtininkų,
[11] nei žavėtojų, nei mirusiųjų dvasių iššaukėjų, nei žynių, nei raganių.
[12] Visi, kurie taip daro, yra pasibjaurėjimas Viešpačiui, ir už tokias bjaurystes Jis išnaikins tas tautas, prieš tau užimant kraštą.
[13] Būk tobulas prieš Viešpatį, savo Dievą.
[14] Tautos, kurių žemę paveldėsi, klauso ženklų aiškintojų ir žynių patarimų, o tau Viešpats, tavo Dievas, ne taip skyrė.
[15] Viešpats, tavo Dievas, pakels pranašą iš tavo brolių kaip mane – jo klausykite!
[16] Kai prašei Viešpaties, savo Dievo, prie Horebo, sakydamas: 'Nebenoriu daugiau girdėti Viešpaties, savo Dievo, balso ir matyti šios baisios ugnies, kad nemirčiau',
[17] Viešpats man tarė: 'Jie teisingai kalbėjo.
[18] Aš pakelsiu iš jų brolių pranašą, panašų į tave, ir įdėsiu savo žodžius į jo lūpas. Jis kalbės jiems, ką jam įsakysiu.
[19] Kas nenorės paklusti mano žodžiams, kuriuos jis kalbės mano vardu, iš to išieškosiu.
[20] Pranašas, kuris drįstų kalbėti mano vardu, ko Aš jam neliepiau, ar svetimų dievų vardu, bus baudžiamas mirtimi'.
[21] Jei sakytum: 'Kaip mums pažinti žodį, kurį Viešpats kalbėjo?'
[22] Ženklas bus toks: jei pranašas paskelbtų ką nors iš anksto Viešpaties vardu ir tai neįvyktų, tam Viešpats nekalbėjo, bet pranašas kalbėjo iš savo pasipūtimo, ir todėl jo nebijok".

11 Kun 20,27; 1 Sam 28,7
12 Pr 18,24
15 Apd 3,22
16 Iš 20,18.19; Įst 5,23-27
17 Įst 5,28
18 Iz 49,2; Iz 51,16; Jn 1,45; Jn 4,25; Jn 8,28
19 Hbr 12,25
20 Įst 13,1-3; Įst 13,5; Jer 2,8; Jer 14,14.15; Zch 13,2-5
22 Įst 13,2; Įst 18,20; Jer 28,9

19 SKYRIUS

1 Įst 12,29
2 Iš 21,13; Sk 35,10-15; Įst 4,41; Joz 20,2
4 Sk 35,9-34; Įst 4,42
6 Sk 35,12
8 Pr 15,18-21; Įst 12,20
9 Joz 20,7-9
10 Sk 35,33; Įst 21,1-9
11 Sk 35,16.24; Įst 27,24; 1 Jn 3,15

19

"Kai Viešpats, tavo Dievas, išnaikins tautas, ir jų žemę duos tau paveldėti ir gyventi jų miestuose bei namuose,
[2] išskirk tame krašte, kurį Viešpats, tavo Dievas, tau duoda, tris miestus,
[3] nutiesk į juos kelią ir padalyk į tris dalis visą kraštą, kad žmogžudys galėtų ten rasti prieglaudą.
[4] Toks įstatymas yra apsaugoti žmogžudį, jei jis netyčia užmuštų savo artimą, kuris anksčiau nebuvo jo priešas.
[5] Jei kas nueitų su artimu į mišką malkų ir bekertant nusmukęs kirvis mirtinai sužeistų artimą, jis tebėga į vieną iš tų miestų, ir jis išliks gyvas.
[6] Kad kraujo keršytojas įsikarščiavęs nesivytų žudiko ir sugavęs neužmuštų; jis nenusipelnė mirties, nes neturėjo užmuštajam jokios neapykantos.
[7] Todėl įsakau paskirti tris miestus.
[8] O kai Viešpats, tavo Dievas, išplės tavo sienas, kaip prisiekė tavo tėvams, ir duos visą žemę, kurią jiems pažadėjo,
[9] jei vykdysi įsakymus, kuriuos tau šiandien įsakau, mylėsi Viešpatį, savo Dievą, ir vaikščiosi Jo keliais, tai pridėsi dar tris kitus miestus,
[10] kad nekaltas kraujas nebūtų išlietas žemėje, kurią Viešpats, tavo Dievas, tau duos paveldėti, ir tas kraujas nebūtų ant tavęs.
[11] Bet jei kas, neapkęsdamas savo artimo, jo tykotų ir, užpuolęs jį, nužudytų, jei jis pasislėptų viename iš minėtų miestų,
[12] tai jo miesto vyresnieji pasiųs ir jį iš ten grąžins, ir atiduos kraujo keršytojui, kad jį nužudytų.

[13] Nesigailėdamas nužudyk jį, kad nekaltas kraujas nekristų ant Izraelio ir kad tau gerai sektųsi.
[14] Neperkelk savo artimo žemės ribų, kurios yra nuo seno pažymėtos krašte, kurį Viešpats, tavo Dievas, tau duos paveldėti.
[15] Vieno liudytojo neužtenka žmogaus kaltei įrodyti, kad ir koks būtų nusikaltimas; dviejų ar trijų liudytojų parodymais remsis byla.
[16] Jei liudytojas melagingai kaltintų žmogų įstatymo laužymu,
[17] abu stos Viešpaties, kunigų ir teisėjų akivaizdon.
[18] Teisėjai viską atidžiai ištirs ir, jeigu liudytojas pasirodys esąs melagiu, liudijusiu netiesą prieš savo brolį,
[19] padaryk jam taip, kaip jis siekė padaryti savo broliui. Tokiu būdu pašalink pikta,
[20] kad kiti išgirdę bijotų ir niekad nedrįstų taip piktai elgtis tarp jūsų.
[21] Nesigailėk: gyvybė už gyvybę, akis už akį, dantis už dantį, ranka už ranką, koja už koją".

20 "Jei eisi į karą su savo priešais ir pamatysi raitelius, kovos vežimus, gausesnę kariuomenę negu tavoji, nebijok jų, nes Viešpats, tavo Dievas, kuris išvedė tave iš Egipto žemės, yra su tavimi.
[2] Prieš einant į mūšį, kunigas turi ateiti ir kalbėti žmonėms:
[3] 'Klausyk, Izraeli! Šiandien jūs einate kariauti su savo priešais. Tenepasilpsta jūsų širdys, nenusigąskite, nebijokite ir nepabūkite jų,
[4] nes Viešpats, jūsų Dievas, eina su jumis kovoti už jus su jūsų priešais ir išgelbėti jus'.
[5] Vyresnieji kalbės žmonėms: 'Kas pasistatė naujus namus ir jų dar nepašventė, tegrįžta į savo namus, kad nežūtų mūšyje ir kad kitas jų nepašvęstų.
[6] Kas pasodino vynuogyną ir jo vaisių dar nevalgė, tegrįžta į savo namus, kad nežūtų mūšyje ir kitas jų nevalgytų.
[7] Kas susižadėjo ir dar nevedęs paliko sužadėtinę, tegrįžta į savo namus, kad nežūtų mūšyje ir kitas jos nevestų'.
[8] Ir dar vyresnieji sakys: 'Ar yra bailių ir nedrąsių? Grįžkite į savo namus, kad jūsų baimė nepersiduotų jūsų broliams'.
[9] Kai vyresnieji baigs kalbėti, paskirs kariuomenei vadus, kurie ves žmones.
[10] Priartėjęs prie miesto, pirma pasiūlyk jam taiką.
[11] Jei ją priims ir atidarys vartus, visi miesto žmonės tau tarnaus ir mokės duoklę.
[12] Jei jie nenorės taikos ir pradės kovą, apsupk jį.
[13] Kai Viešpats, tavo Dievas, atiduos jį į tavo rankas, išžudyk kardu visus jame esančius vyrus.
[14] Moteris, vaikus, galvijus ir visa, kas yra mieste, pasilaikyk. Naudokis grobiu, kurį Viešpats, tavo Dievas, tau davė.
[15] Taip daryk su visais miestais, kurie toli nuo tavęs ir nėra iš šių tautų miestų.
[16] Tuose miestuose, kurie tau duoti paveldėti, nepalik nieko gyvo, kas kvėpuoja.
[17] Visiškai išnaikink hetitus, amoritus, kanaaniečius, perizus, hivus ir jebusiečius, kaip Viešpats Dievas tau įsakė,
[18] kad jie neišmokytų jūsų daryti

13 Sk 35,33.34; Įst 13,8; 1 Kar 2,31 **14** Įst 27,17; Job 24,2; Pat 22,28; Oz 5,10 **15** Sk 35,30; Įst 17,6; Mt 18,16; Jn 8,17; 2 Kor 13,1; 1 Tim 5,19; Hbr 10,28 **16** Iš 23,1; Ps 27,12; Ps 35,11 **17** Įst 17,8-11; Įst 21,5 **19** Įst 13,5; Įst 17,7; Įst 21,21; Įst 22,21; Pat 19,5; Dan 6,24 **20** Įst 17,13; Įst 21,21 **21** Iš 21,23.24; Kun 24,20; Įst 19,13; Mt 5,38.39

20 SKYRIUS **1** Sk 23,21; Įst 5,6; Įst 7,18; Įst 31,6.8; 2 Krn 13,12; 2 Krn 32,7.8; Ps 20,7; Ps 23,4; Iz 31,1; Iz 41,10 **4** Įst 1,30; Įst 3,22; Joz 23,10 **5** Neh 12,27 **7** Įst 24,5 **8** Ts 7,3 **10** 2 Sam 10,19 **13** Sk 31,7 **14** Joz 8,2; 1 Sam 14,30 **16** Iš 23,31-33; Sk 21,2.3; Įst 7,1-5; Joz 11,14

tų bjaurysčių, kurias jie patys darė savo dievams, ir jūs nenusidėtumėte Viešpačiui, savo Dievui.
[19] Ilgą laiką laikydamas apsuptą miestą ir prieš jį kariaudamas, neišnaikink medžių, bet valgyk jų vaisius; juk medis – ne žmogus, kad prieš jį kariautum.
[20] Tik medžius, kurie neneša vaisiaus, tinkančio valgymui, gali kirsti ir pasidaryti iš jų sustiprinimus apgulčiai, kol miestas bus paimtas".

21 "Jei žemėje, kurią Viešpats, tavo Dievas, tau duoda, būtų rastas užmušto žmogaus lavonas, bet nesurastas kaltininkas,
[2] vyresnieji ir teisėjai išmatuos atstumus nuo užmuštojo ligi aplinkinių miestų.
[3] Artimiausio miesto vyresnieji pasiims iš kaimenės telyčią, nekinkytą į jungą,
[4] nuves ją į apleistą slėnį, kuris nebuvo suartas nė apsėtas, ir čia perpjaus jai gerklę.
[5] Po to ateis Levio sūnūs, kunigai, kuriuos Viešpats, tavo Dievas, išsirinko Jam tarnauti ir Jo vardu laiminti, kurių žodžiu yra išsprendžiamas kiekvienas ginčas,
[6] ir miesto, nuo kurio arčiausia iki nužudytojo, vyresnieji plaus savo rankas virš telyčios, papjautos slėnyje,
[7] ir sakys: 'Mūsų rankos nepraliejo šito kraujo ir mūsų akys nematė.
[8] Viešpatie, pasigailėk savo tautos, Izraelio, kurią atpirkai, ir neįskaityk jai nekalto kraujo'. Ir jie bus apvalyti nuo kraujo.
[9] Taip pašalinsi nekaltai pralietą kraują tarp savųjų darydamas, kas teisu Viešpaties akyse.
[10] Kai kovosi su priešu, ir Viešpats, tavo Dievas, atiduos juos į tavo rankas, ir tu paimsi juos į nelaisvę,
[11] jei tarp belaisvių pamatysi gražią moterį, kurią panorėsi vesti,
[12] parsivesk ją į savo namus. Ji nusiskus plaukus, nusipjaustys nagus,
[13] nusivilks belaisvės drabužius ir gyvens tavo namuose, apraudodama savo tėvą ir motiną visą mėnesį. Po to gali įeiti pas ją ir būti jos vyras, o ji bus tavo žmona.
[14] Jei ji tau nebepatiks, atleisi ją, bet negalėsi jos parduoti arba paversti verge, nes ją pažeminai.
[15] Jei vyras turėtų dvi žmonas, vieną mylimą, o antrą – nemylimą, ir, joms pagimdžius vaikų, nemylimosios sūnus būtų pirmagimis,
[16] norėdamas padalinti savo sūnums palikimą, jis negalės mylimosios sūnaus padaryti pirmagimio ir duoti jam pirmenybę nemylimosios sūnaus vietoje.
[17] Jis pripažins nemylimosios sūnų pirmagimiu ir jam duos dvigubą dalį, nes tas yra jo pajėgumo pradžia ir jam priklauso pirmagimio teisė.
[18] Jei sūnus būtų tėvams nepaklusnus, priešgina ir užsispyręs, jei jis nekreiptų dėmesio į pabaudimą,
[19] tėvai nuves jį pas miesto vyresniuosius prie miesto vartų
[20] ir sakys miesto vyresniesiems: 'Šitas mūsų sūnus yra neklusnus, priešgina ir užsispyręs, lėbauja ir girtauja'.
[21] Miesto gyventojai užmuš jį akmenimis. Taip bus pašalinta pikta iš jūsų, kad visas Izraelis, tai girdėdamas, bijotų.

18 Iš 23,33; Iš 34,12-16; Įst 7,4; Įst 12,30; Įst 18,9; 2 Kar 21,3-15; Ps 106,34-41

21 SKYRIUS

3 Sk 19,2
5 Įst 10,8; Įst 17,8.9; 1 Krn 23,13
6 Ps 19,12; Ps 26,6; Mt 27,24
8 Įst 19,10.13
9 Įst 19,13
11 Sk 31,18
12 Kun 14,8.9; Sk 6,9
13 Ps 45,10
14 Pr 34,2; Įst 22,29; Ts 19,24
15 Pr 29,33
16 1 Krn 5,2; 1 Krn 26,10
17 Pr 25,31.33; Pr 49,3; 2 Kar 2,9
21 Įst 13,5; Įst 13,11; Įst 19,19.20; Įst 22,21.24

[22] Jei žmogus padarys nuodėmę, vertą mirties, ir tu nužudysi jį pakardamas,
[23] jo kūno nepalik ant medžio per naktį, palaidok jį tą pačią dieną. Dievo prakeiktas tas, kuris kabo ant medžio. Nesutepk savo žemės, kurią Viešpats, tavo Dievas, tau duoda paveldėti".

22 "Jei matytum paklydusį savo brolio jautį ar avį, nenusigręžk, bet nuvesk jį atgal pas savo brolį.
[2] Jei gyvulio savininkas gyventų toli ar būtų nepažįstamas, parsivesk jį pas save ir laikyk, kol tavo brolis ieškos jo, ir tu jam sugrąžinsi.
[3] Taip pat daryk su asilu, drabužiu ir kiekvienu savo brolio daiktu, kurį radai pamestą: ką rasi, neslėpk, bet grąžink.
[4] Jei matysi savo brolio asilą ar jautį, parkritusį ant kelio, nenusigręžk, bet padėk jį pakelti.
[5] Moteris nesivilks vyro rūbais, ir vyras – moters; Viešpats bjaurisi tokiais, kurie taip daro.
[6] Jei eidamas rastum medyje ar žemėje paukščio lizdą ir tupinčią patelę ant paukščiukų ar kiaušinių, nepasiimk jos kartu su jaunikliais.
[7] Leisk nuskristi motinai, pasiimk tik paukščiukus, kad tau gerai sektųsi ir ilgai gyventum.
[8] Pasistatęs naują namą, padaryk užtvarą aplink stogą, kad neužtrauktum kraujo ant savo namo, kam nors nukritus nuo jo.
[9] Nesėk vynuogyne jokių kitų sėklų, kad jo vaisiai nebūtų suteršti.
[10] Neark drauge jaučiu ir asilu.
[11] Nedėvėk drabužio, austo iš vilnų ir linų.

22 Įst 22,26; Mt 26,66; Mk 14,64; Apd 23,29
23 Kun 18,25; Sk 35,34; Joz 8,29; Joz 10,26.27; Jn 19,31; Gal 3,13

22 SKYRIUS
1 Iš 23,4
4 Iš 23,5
6 Kun 22,28
7 Įst 4,40
9 Kun 19,19
10 2 Kor 6,14-16
11 Kun 19,19
12 Sk 15,37-41; Mt 23,5
13 Įst 21,15; Įst 24,3
21 Pr 34,7; Įst 13,5; Įst 21,21; Ts 20,5-10; 2 Sam 13,12.13
22 Kun 20,10; Sk 5,22-27; Ez 16,38; Mt 5,27.28; Jn 8,5; 1 Kor 6,9; Hbr 13,4
23 Kun 19,20-22; Mt 1,18.19
24 Įst 21,14; Įst 22,21.22; 1 Kor 5,2.13

[12] Pasidaryk kutus prie keturių kampų savo apsiausto, kuriuo apsisiauti.
[13] Jei kas vestų žmoną, o vėliau pradėtų jos nekęsti
[14] ir ieškotų progos ją atleisti, apšmeiždamas: 'Aš vedžiau šitą žmoną ir, įėjęs pas ją, radau, kad ji nėra mergaitė',
[15] tada jos tėvas ir motina atneš jos mergystės ženklus pas miesto vyresniuosius prie vartų,
[16] ir tėvas sakys: 'Aš daviau savo dukterį šitam vyrui už žmoną. Jis pradėjo jos neapkęsti
[17] ir apšmeižė ją, sakydamas, kad rado, jog mano duktė nebuvo mergaitė. Štai mano dukters nekaltybės įrodymas'. Jie parodys vyresniesiems drabužį.
[18] Tada miesto vyresnieji paims vyrą ir nubaus jį.
[19] Be to, jis turės sumokėti šimtą šekelių sidabro baudos, kurią atiduos moteriškės tėvui, nes jis apšmeižė Izraelio mergaitę. Ji bus jo žmona, ir jis negalės jos atleisti per visas savo dienas.
[20] Bet jei tai tiesa, kad ji nebuvo mergaitė,
[21] jie ją atves prie tėvo namų durų, ir miesto vyrai užmuš ją akmenimis, nes ji padarė bjaurų nusikaltimą Izraelyje, paleistuvaudama tėvo namuose. Taip pašalinsi pikta iš Izraelio.
[22] Jei vyras būtų sugautas gulint su kito žmona, abu: tiek vyras, tiek moteris, turės mirti. Taip pašalinsi pikta iš Izraelio.
[23] Jei mergaitė būtų pažadėta vyrui ir kas nors, sutikęs ją mieste, gulėtų su ja,
[24] abu bus užmušti akmenimis už miesto vartų: mergaitė už tai, kad

nešaukė, būdama mieste, o vyras, kad pažemino savo artimo žmoną. Taip pašalinsi pikta iš savo žmonių.

[25] Jei vyras, sutikęs susižadėjusią mergaitę laukuose, ją išprievartautų, jis vienas bus nubaustas mirtimi.

[26] Mergaitei nieko nedarysi, nes ji nepadarė nuodėmės, vertos mirties. Toks nusikaltimas prilygsta žmogžudžio nusikaltimui.

[27] Ji buvo laukuose, šaukė, bet nebuvo, kas ją išgelbėtų.

[28] Jei vyras, sutikęs nesusižadėjusią mergaitę, pagriebtų ją ir gulėtų su ja, ir jie būtų sugauti,

[29] tas vyras sumokės mergaitės tėvui penkiasdešimt šekelių sidabro ir turės ją vesti, nes ją pažemino; jis negalės jos atleisti per visas savo dienas.

[30] Nė vienas neves tėvo žmonos ir neatidengs tėvo nuogumo”.

23

“Eunuchas neįeis į Viešpaties tautą.

[2] Pavainikis neįeis į Viešpaties tautą, nė jo palikuonys neįeis į Viešpaties tautą net iki dešimtos kartos.

[3] Amonitas ir moabitas neįeis į Viešpaties tautą, nė jų palikuonys neįeis į Viešpaties tautą net iki dešimtos kartos per amžius,

[4] nes jie nepasitiko jūsų kelyje su duona ir vandeniu, kai išėjote iš Egipto, bet pasisamdė prieš jus iš Mesopotamijos Beoro sūnų Balaamą, kad jus prakeiktų.

[5] Bet Viešpats, tavo Dievas, neklausė Balaamo ir pavertė prakeikimą palaiminimu, nes Jis mylėjo tave.

[6] Nelinkėk jiems taikos ir gerovės per visas savo dienas ir per amžius.

[7] Neniekink edomitų, nes jie tavo broliai, nė egiptiečių, nes buvote ateiviai jų žemėje.

[8] Jų trečios kartos vaikai įeis į Viešpaties tautą.

[9] Traukdamas į karą su priešu, saugokis nuo visų blogybių.

[10] Jei vyras susiteptų nuo to, kas atsitiko jam naktį, jis privalo išeiti iš stovyklos ir neįeiti į stovyklą.

[11] Vakare, saulei nusileidus, apsiplovęs vėl gali grįžti į stovyklą.

[12] Turėk vietą už stovyklos, kur galėtum išeiti.

[13] Neškis kastuvėlį, išsikask duobelę pritūpdamas ir užpilk žemėmis išmatas.

[14] Viešpats, tavo Dievas, yra stovykloje, kad tave globotų ir padėtų kovoje su priešu. Tavo stovykla tebūna šventa, kad Dievas nematytų nešvaros tarp jūsų ir nepasišalintų.

[15] Vergo, kuris pas tave atbėgs, negrąžink jo šeimininkui.

[16] Jis tegyvena pas tave toje vietoje, kuri jam patiks, ir kurią jis pasirinks; tu jo neišnaudok.

[17] Nebus paleistuvės iš Izraelio dukterų, nė iškrypėlių iš Izraelio sūnų.

[18] Neatnešk į Viešpaties, tavo Dievo, namus nei paleistuvės užmokesčio, nei šuns kainos pagal jokį įžadą; Viešpaties, tavo Dievo, akyse jie yra pasibjaurėjimas.

[19] Neimk iš savo brolio palūkanų nei už paskolintus pinigus, nei už javus, nei už kurį nors kitą daiktą.

[20] Iš svetimo gali imti. Broliui gi skolink be palūkanų, kad Viešpats, tavo Dievas, tave laimintų visuose tavo darbuose žemėje, kurios eini paveldėti.

28 Iš 22,16.17
29 Iš 22,16.17; Įst 22,24
30 Kun 18,8; Kun 20,11; Įst 27,20; Rūt 3,9; 1 Kor 5,1

23 SKYRIUS
1 Kun 21,20; Kun 22,24
3 Neh 13,1.2
4 Sk 22,5.6; Sk 23,7; Įst 2,27-30; Joz 24,9; 2 Pt 2,15; Jud 1,11
5 Įst 4,37
6 Ezr 9,12
7 Pr 25,24-26; Iš 22,21; Iš 23,9; Kun 19,34; Įst 2,4.8; Įst 10,19; Am 1,11; Abd 1,10.12
10 Kun 15,16
11 Kun 15,5
14 Kun 26,12; Įst 7,21
15 1 Sam 30,15
16 Iš 22,21; Pat 22,22
17 Pr 19,5; Kun 19,29; Įst 22,21; 2 Kar 23,7
19 Iš 22,25; Kun 25,35-37; Neh 5,2-7; Ps 15,5
20 Įst 15,3.10

[21] Padaręs Viešpačiui, savo Dievui, įžadą, nedelsk jo įvykdyti, nes Viešpats, tavo Dievas, pareikalaus iš tavęs, ir tai bus tau nuodėmė.
[22] Jei nepadarysi įžado, tau nebus nuodėmės.
[23] Pažadėjęs laikykis žodžio, nes tu laisva valia davei įžadą Viešpačiui, savo Dievui, kai savo burna pažadėjai.
[24] Savo artimo vynuogyne valgyk vynuogių kiek nori, bet su savimi nieko neišsinešk.
[25] Savo artimo javų lauke gali skinti varpas savo ranka, bet pjautuvu nepjauk".

24 "Jei vyras vestų žmoną, su ja gyventų ir būtų dėl ko nors nepatenkintas ja, jis parašys skyrybų raštą, paduos jai ir atleis ją.
[2] Išėjusi iš jo namų, ji galės ištekėti už kito vyro.
[3] Jei ir tas pradėtų jos nemėgti ir duotų skyrybų raštą arba mirtų,
[4] pirmasis vyras negalės jos vėl vesti po to, kai ji yra sutéršta. Tai bjauru Viešpaties akyse. Venk tokios nuodėmės žemėje, kurią Viešpats, tavo Dievas, tau duoda.
[5] Ką tik vedęs vyras bus atleistas nuo karo tarnybos ir nebus jam pavestos kitos pareigos; jis liks namuose vienerius metus pralinksminti savo žmoną.
[6] Užstatui neimk nei apatinio, nei viršutinio girnų akmens, nes taip paimtum užstatu gyvybę.
[7] Jei žmogus būtų pagautas vagiant savo brolį izraelitą, kad jį pavergtų arba parduotų, toks bus baudžiamas mirtimi. Pašalink pikta iš savųjų.

21 Sk 30,1.2; Job 22,27; Ps 61,8; Ekl 5,4.5; Mt 5,33
23 Sk 30,2; Ps 66,13.14
25 Mt 12,1; Mk 2,23; Lk 6,1

24 SKYRIUS
1 Jer 3,8; Mt 5,31; Mt 19,7; Mk 10,4
4 Jer 3,1
5 Įst 20,7; Pat 5,18
7 Iš 21,16; Įst 19,19
8 Kun 13,2; Kun 14,2
9 Sk 12,10; 1 Kor 10,6
10 Mt 5,42
13 Iš 22,26; Įst 6,25; Job 29,11; Ps 106,31; Ez 18,7; Dan 4,27; 2 Tim 1,18
14 Kun 19,13; Įst 15,7-18; Pat 14,31; Am 4,1; Mal 3,5; 1 Tim 5,18
15 Iš 22,23; Kun 19,13; Įst 15,9; Job 35,9; Jer 22,13; Jok 5,4
16 2 Kar 14,6; 2 Krn 25,4; Jer 31,29.30; Ez 18,20
17 Iš 22,26; Iš 23,6
18 Įst 24,22
19 Kun 19,9; Įst 15,10; Ps 41,1; Pat 19,17

[8] Žiūrėk, kad raupsų metu rūpestingai vykdytum Levio giminės kunigų nurodymus, kuriuos jiems daviau.
[9] Atsimink, ką Viešpats, tavo Dievas, padarė Mirjamai kelyje, kai ėjote iš Egipto.
[10] Ką nors skolindamas savo broliui, neik į jo namus užstato pasiimti,
[11] bet palauk lauke, kol jis tau išneš.
[12] Jei jis neturtingas, nelaikyk pas save per naktį to užstato.
[13] Dar saulei nenusileidus, atiduok jam užstatą, kad jis miegotų savo patale ir laimintų tave. Taip tu būsi teisus Viešpaties, tavo Dievo, akyse.
[14] Neišnaudok samdinio, kuris yra vargdienis ir beturtis, iš tavo brolių ar ateivių, kuris gyvena tavo apylinkėje.
[15] Užmokėk jam atlyginimą tą pačią dieną, dar saulei nenusileidus, nes jis neturtingas ir iš to gyvena, kad jis nesišauktų Viešpaties dėl tavęs ir tau nebūtų nuodėmės.
[16] Tėvai nebus žudomi už vaikus nė vaikai – už tėvus; kiekvienas mirs už savo nuodėmes.
[17] Neiškraipyk teisme ateivio ar našlaičio bylos ir neimk iš našlės drabužio kaip užstato.
[18] Atsimink, kad buvai vergas Egipte ir kad Viešpats, tavo Dievas, iš ten tave išpirko. Todėl įsakau tau taip elgtis.
[19] Jei, veždamas javus, užmirši lauke pėdą, negrįžk jo pasiimti. Palik jį ateiviui, našlaičiui ir našlei, kad Viešpats, tavo Dievas, tave laimintų visuose tavo darbuose.
[20] Kai skinsi alyvų vaisius, nežiūrėk

antrą kartą; kas liko medžiuose, palik ateiviui, našlaičiui ir našlei.
[21] Kai skinsi vynuoges, nerink pasilikusių. Palik jas ateiviui, našlaičiui ir našlei.
[22] Atsimink, kad buvai vergas Egipte. Todėl įsakau tau taip daryti".

25 "Jei du kreiptųsi į teismą, teisėjai išteisins teisųjį ir pasmerks nusikaltusį.
[2] Jei nusikaltėlis nubaustas plakimu, teisėjas įsakys gulti, ir jis bus nuplaktas jo akivaizdoje. Kirčių skaičius bus pagal nusikaltimą,
[3] bet neviršys keturiasdešimties kirčių, kad tavo brolis nebūtų žiauriai sužalotas tavo akyse.
[4] Neužrišk nasrų kuliančiam jaučiui.
[5] Jei broliai gyventų kartu ir vienas jų mirtų bevaikis, mirusio žmona neištekės už svetimo, bet jos vyro brolis įeis pas ją ir ves ją, kad atliktų vyro brolio pareigą.
[6] Pirmagimį jos sūnų pavadins mirusiojo brolio vardu, kad jo vardas neišnyktų iš Izraelio.
[7] Jeigu jis nenorės vesti savo brolio žmonos, moteris eis prie miesto vartų ir kreipsis į vyresniuosius: 'Mano vyro brolis nenori atstatyti savo brolio vardo Izraelyje nė manęs vesti'.
[8] Tada miesto vyresnieji pasikvies jį ir kalbės su juo. Jei jis atsakys: 'Nenoriu jos vesti',
[9] moteris vyresniųjų akyse nuaus nuo jo kojos apavą ir spjaus jam į veidą, tardama: 'Taip atsitinka vyrui, kuris atsisako pratęsti savo brolio giminę'.
[10] Jis bus vadinamas Izraelyje: 'Nuautojo namai'.

25 SKYRIUS
1 Įst 17,8-13; Įst 19,17; Pat 17,15
2 Pat 19,29; Mt 10,17
3 2 Kor 11,24
4 Pat 12,10
5 Mt 22,24
6 Pr 38,9; Rūt 4,5.10
7 Rūt 4,1.2
8 Rūt 4,6
9 Rūt 4,7.8.11
12 Įst 7,2; Įst 19,13
13 Mch 6,11
15 Iš 20,12
16 Pat 11,1
17 Iš 17,8-16
18 Rom 3,18
19 Iš 17,14; 1 Sam 15,3

26 SKYRIUS
2 Iš 22,29; Iš 23,16.19; Įst 12,5

[11] Jei du vyrai susivaidiję pradėtų grumtis, ir vieno žmona, norėdama padėti savo vyrui, nutvertų kitą už lyties,
[12] nukirsk jai ranką, nepasigailėk jos.
[13] Nenaudok didesnių ir mažesnių svarsčių.
[14] Nelaikyk savo namuose didesnio ir mažesnio saiko.
[15] Naudok teisingus ir tikrus saikus bei matus, kad ilgai gyventum žemėje, kurią Viešpats, tavo Dievas, tau duoda.
[16] Visi, kurie taip daro ir neteisiai elgiasi, yra pasibjaurėjimas Viešpačiui, tavo Dievui.
[17] Atsimink, ką tau padarė amalekiečiai, kai išėjai iš Egipto.
[18] Jie išėjo prieš tave ir tavo nuvargusius ir atsilikusius žmones išžudė, kai tu buvai pailsęs ir nuvargęs; jie nebijojo Dievo.
[19] Kai Viešpats, tavo Dievas, suteiks tau poilsį nuo visų priešų žemėje, kurią tau duoda paveldėti, išnaikink Amaleko vardą nuo žemės paviršiaus; žiūrėk, neužmiršk".

26 "Kai būsi žemėje, kurią Viešpats, tavo Dievas, tau duoda paveldėti, ir ten apsigyvensi,
[2] pridėk pintinę visų savo pirmojo derliaus vaisių ir nunešk ją į vietą, kurią Viešpats, tavo Dievas, pasirinks.
[3] Nuėjęs pas kunigą, kuris tuo metu eis tarnystę, jam sakyk: 'Išpažįstu šiandien Viešpaties, savo Dievo, akivaizdoje, kad esu žemėje, kurią Jis prisiekė mūsų tėvams mums duoti'.
[4] Kunigas, paėmęs pintinę, padės

ją prie Viešpaties, tavo Dievo, aukuro.
[5] Tu sakysi Viešpaties, savo Dievo, akivaizdoje: 'Mano tėvas buvo klajoklis aramėjas, jis nuėjo į Egiptą su labai mažu žmonių skaičiumi ir buvo ten ateivis. Jis tapo didele, stipria ir gausia tauta.
[6] Egiptiečiai slėgė ir spaudė mus, užkraudami mums sunkių darbų naštą.
[7] Mes šaukėmės Viešpaties, mūsų tėvų Dievo. Jis mus išklausė, pažvelgė į mūsų pažeminimą, vargą ir priespaudą;
[8] išvedė mus iš Egipto galinga ranka, siaubais, ženklais ir stebuklais.
[9] Jis atvedė mus į šitą kraštą ir davė žemę, plūstančią pienu ir medumi.
[10] Štai dabar aukoju pirmuosius vaisius tos žemės, kurią Tu, Viešpatie, man davei'. Palik auką Viešpaties, savo Dievo, akivaizdoje ir pagarbink Jį.
[11] Džiaukis tu, levitas ir ateivis, kuris gyvena tavo apylinkėje, gėrybėmis, kurias Viešpats, tavo Dievas, duoda tau ir tavo namams.
[12] Kai atiduosi viso savo derliaus dešimtinę trečiais metais levitui, ateiviui, našlaičiui ir našlei, gyvenantiems su tavimi, kad jie valgytų ir pasisotintų,
[13] kalbėk Viešpaties akivaizdoje: 'Aš ėmiau iš savo namų ir daviau levitui, ateiviui, našlaičiui ir našlei, kaip man įsakei; neperžengiau Tavo įsakymų ir neužmiršau paliepimų.
[14] Nevalgiau nieko pažadėto gedėdamas, nepaliečiau susitepęs ir nieko neatidaviau už mirusius. Klausiau, Viešpatie, Tavęs ir visa dariau, kaip man įsakei.
[15] Pažvelk iš dangaus, savo šventos buveinės, ir laimink savo tautą Izraelį ir tą žemę, kurią mums davei, kaip prisiekei mūsų tėvams, – žemę, plūstančią pienu ir medumi'.
[16] Šiandien Viešpats, tavo Dievas, tau įsakė vykdyti šiuos įsakymus ir paliepimus, todėl laikykis jų ir vykdyk juos visa savo širdimi ir visa savo siela.
[17] Šiandien tu pareiškei, kad pasirinkai Viešpatį savo Dievu ir kad vaikščiosi Jo keliais, laikysiesi Jo įsakymų, paliepimų ir įstatymų ir būsi paklusnus Jo balsui.
[18] Šiandien Viešpats pareiškė, kad pasirinko tave būti Jo ypatinga tauta, kaip Jis pažadėjo, kad tu įvykdytum visus Jo įsakymus,
[19] kad Jis išaukštintų tavo vardą virš visų tautų, kurias sutvėrė, ir suteiktų tau garbę ir šlovę; kad tu galėtum būti šventa tauta Viešpačiui, savo Dievui, kaip Jis pasakė".

27 Mozė ir Izraelio vyresnieji įsakė tautai: "Izraeli, vykdyk visus įsakymus, kuriuos šiandien tau skelbiu.
[2] Kai pereisi per Jordaną į žemę, kurią Viešpats, tavo Dievas, tau duoda, sukrauk didelius akmenis, juos aptepk kalkėmis
[3] ir užrašyk ant jų visus šito įstatymo žodžius, kad įeitum į žemę, kurią Viešpats, tavo Dievas, tau duoda, žemę, plūstančią pienu ir medumi, kaip Jis pažadėjo tavo tėvams.
[4] Taigi perėję per Jordaną, su-

5 Pr 43,1.2; Pr 45,7.11; Įst 1,10; Įst 10,22; Apd 7,15
6 Iš 1,8-11.14
7 Iš 2,23-25; Iš 3,9; Iš 4,31
8 Įst 4,34; Įst 5,15; Įst 34,11.12
9 Iš 3,8.17
11 Įst 12,7; Įst 16,11; Ekl 3,12.13
12 Kun 27,30; Sk 18,24; Įst 14,28.29
13 Ps 119,141.153.176
14 Kun 7,20; Jer 16,7; Oz 9,4
15 Iš 3,8; Ps 80,14; Iz 63,15; Zch 2,13
17 Iš 20,19; Įst 15,5
18 Iš 6,7; Iš 19,5; Įst 7,6; Įst 14,2; Įst 28,9; Tit 2,14; 1 Pt 2,9
19 Iš 19,6; Įst 4,7.8; Įst 7,6; Įst 28,1; Įst 28,9; Iz 62,12; 1 Pt 2,9

27 SKYRIUS
2 Joz 4,1; Joz 8,32
3 Iš 3,8
4 Įst 11,29; Joz 8,30.31

kraukite tuos akmenis ant Ebalo kalno, kaip jums šiandien įsakau, ir juos aptepkite kalkėmis.
[5] Pastatyk ten Viešpačiui, savo Dievui, aukurą iš netašytų akmenų.
[6] Ant to nedailintų akmenų aukuro aukok deginamąsias aukas Viešpačiui, savo Dievui.
[7] Padėkos aukas ten aukok, valgyk ir džiaukis Viešpaties, savo Dievo, akivaizdoje.
[8] Užrašyk ant akmenų visus šito įstatymo žodžius labai aiškiai".
[9] Mozė ir Levio giminės kunigai kalbėjo visam Izraeliui: "Būk atidus ir klausyk, Izraeli. Šiandien tu tapai Viešpaties, tavo Dievo, tauta.
[10] Klausyk Jo balso ir vykdyk įsakymus ir įstatymus, kuriuos tau šiandien skelbiu".
[11] Tą pačią dieną Mozė kalbėjo Izraelio tautai:
[12] "Perėjus per Jordaną, ant Garizimo kalno stovės ir laimins tautą Simeono, Levio, Judo, Isacharo, Juozapo ir Benjamino giminės;
[13] o ant Ebalo kalno stovės Rubeno, Gado, Ašero, Zabulono, Dano ir Neftalio giminės, kurie prakeiks.
[14] Levitai garsiu balsu sakys visiems izraelitams:
[15] 'Prakeiktas žmogus, kuris amatininkų rankomis pasidaro drožtą ar lietą atvaizdą, pasibjaurėjimą Viešpačiui, ir slepia jį'. Visa tauta atsakys: 'Amen'.
[16] 'Prakeiktas, kuris keikia savo tėvą ir motiną'. Visa tauta atsakys: 'Amen'.
[17] 'Prakeiktas, kuris perkelia savo artimo žemės ribų ženklą'. Visa tauta atsakys: 'Amen'.

5 Iš 20,25; Joz 8,31
7 Įst 26,11
8 Joz 8,32
9 Įst 26,18
12 Įst 11,29; Joz 8,33; Ts 9,7
13 Įst 11,29; Joz 8,33
14 Įst 33,10; Joz 8,33; Dan 9,11
15 Iš 20,4.23; Iš 34,17; Kun 19,4; Kun 26,1; Sk 5,22; Įst 4,16.23; Iz 44,9; Jer 11,5; Oz 13,2; 1 Kor 14,16
16 Iš 20,12; Kun 19,3; Kun 20,9; Įst 5,16; Įst 21,18-21; Ez 22,7
17 Įst 19,14; Pat 22,28
18 Kun 19,14
19 Iš 22,21.22; Iš 23,9; Kun 19,33; Įst 10,18; Įst 24,17
20 Kun 18,8; Kun 20,11; Įst 22,30; 1 Kor 5,1
21 Iš 22,19; Kun 18,23; Kun 20,15.16
22 Kun 18,9
23 Kun 18,17; Kun 20,14
24 Iš 20,13; Iš 21,12; Kun 24,17; Sk 35,30.31
25 Iš 23,7; Ps 15,5; Ez 22,12
26 Ps 119,21; Jer 11,3; Gal 3,10

[18] 'Prakeiktas, kuris suklaidina aklą kelyje'. Visa tauta atsakys: 'Amen'.
[19] 'Prakeiktas, kuris iškreipia teisingumą ateivio, našlaičio ir našlės byloje'. Visa tauta atsakys: 'Amen'.
[20] 'Prakeiktas, kuris sugula su savo tėvo žmona, nes atidengia savo tėvo nuogumą'. Visa tauta atsakys: 'Amen'.
[21] 'Prakeiktas, kuris paleistuvauja su kuriuo nors gyvuliu'. Visa tauta atsakys: 'Amen'.
[22] 'Prakeiktas, kuris sugula su savo seserimi, savo tėvo ar motinos dukterimi'. Visa tauta atsakys: 'Amen'.
[23] 'Prakeiktas, kuris sugula su savo uošve'. Visa tauta atsakys: 'Amen'.
[24] 'Prakeiktas, kuris užmuša savo artimą'. Visa tauta atsakys: 'Amen'.
[25] 'Prakeiktas, kuris paima užmokestį, kad pralietų nekaltą kraują'. Visa tauta atsakys: 'Amen'.
[26] 'Prakeiktas, kuris nesilaiko šito įstatymo žodžių ir jų nevykdo'. Visa tauta atsakys: 'Amen' ".

28

"Jei atidžiai klausysi Viešpaties, savo Dievo, balso ir vykdysi bei laikysi visus Jo įsakymus, kuriuos aš tau šiandien skelbiu, Viešpats, tavo Dievas, išaukštins tave virš visų žemės tautų.
[2] Visi šie palaiminimai ateis ir pasivys tave, jei klausysi Viešpaties, savo Dievo, balso.
[3] Palaimintas tu būsi mieste ir palaimintas tu būsi lauke.
[4] Palaimintas bus tavo kūno vaisius, tavo žemės derlius, tavo bandų, galvijų ir avių prieauglis.

[5] Palaimintos bus tavo klėtys ir atsargos.
[6] Palaimintas būsi įeidamas ir palaimintas būsi išeidamas.
[7] Viešpats sunaikins tavo priešus, kurie pakils prieš tave, tavo akivaizdoje; jie puls tave vienu keliu, o bėgs nuo tavęs septyniais keliais.
[8] Viešpats pasiųs savo palaiminimą į tavo sandėlius ir į visus tavo rankų darbus; Jis palaimins tave žemėje, kurią Viešpats, tavo Dievas tau duoda.
[9] Jei vykdysi Viešpaties, savo Dievo, įsakymus ir vaikščiosi Jo keliais, Jis patvirtins tave savo šventa tauta, kaip tau pažadėjo.
[10] Visos žemės tautos, matydamos, kad tu vadinamas Viešpaties vardu, bijos tavęs.
[11] Viešpats suteiks tau apsčiai gėrybių – tavo kūno vaisiaus, galvijų prieauglio ir žemės derliaus – krašte, kurį Viešpats prisiekė tavo tėvams atiduoti.
[12] Viešpats atvers tau savo gerąjį lobyną – dangų, kad duotų lietaus tavo žemei reikiamu metu ir laimintų tavo rankų darbą; tu skolinsi daugeliui tautų, bet pats iš nieko nesiskolinsi.
[13] Viešpats padarys tave galva, o ne uodega; visuomet būsi viršuje, o ne apačioje, jei tik klausysi Viešpaties, savo Dievo, įsakymų, kuriuos aš tau šiandien skelbiu, ir juos vykdysi.
[14] Nenukrypk nė nuo vieno žodžio, kuriuos šiandien tau skelbiu, nei į kairę, nei į dešinę sekti kitų dievų ir jiems tarnauti.
[15] Bet jei neklausysi Viešpaties, savo Dievo, balso ir nesilaikysi bei nevykdysi visų Jo įsakymų ir įstatymų, kuriuos aš tau skelbiu, visi šitie prakeikimai ateis ir pasivys tave.
[16] Prakeiktas tu būsi mieste ir prakeiktas tu būsi lauke.
[17] Prakeiktos bus tavo klėtys ir atsargos.
[18] Prakeiktas bus tavo kūno vaisius, tavo žemės derlius, tavo galvijų ir avių prieauglis.
[19] Prakeiktas būsi įeidamas ir prakeiktas būsi išeidamas.
[20] Viešpats siųs tau prakeikimą, sumišimą ir nepasisekimą visame, ką darysi, iki tave visai sunaikins dėl tavo piktų darbų, nes apleidai mane.
[21] Viešpats siųs tau marą, kol tave nušluos nuo tos žemės, kurios paveldėti eini.
[22] Viešpats baus tave drugiu, šalčiu, sausra ir kardu, kurie persekios tave iki pražūsi.
[23] Dangus virš tavęs bus varinis ir žemė po tavimi – geležinė.
[24] Viešpats vietoje lietaus tavo žemei siųs smilčių audras, kol tave sunaikins.
[25] Viešpats leis priešams tave pavergti; vienu keliu išeisi prieš juos, o jiems puolant bėgsi septyniais; tu būsi išblaškytas po visas žemės karalystes.
[26] Tavo žmonių lavonai bus maistu padangių paukščiams ir žemės žvėrims, niekas jų nenubaidys.
[27] Viešpats baus tave Egipto votimis, šašais ir niežais, kurių negalėsi išgydyti.
[28] Viešpats ištiks tave pamišimu, aklumu ir širdies sustingimu.
[29] Vidudienį grabaliosi, kaip aklas grabalioja patamsyje, ir tau nesiseks tavo keliuose; tu būsi spaudžiamas ir išnaudojamas visą laiką, ir niekas tavęs neišgelbės.

28 SKYRIUS
1 Iš 15,26; Kun 26,3-13; Įst 7,12-26; Įst 11,13; Įst 26,19; 1 Krn 14,2
2 Įst 28,15
3 Pr 39,5; Ps 128,1.4
4 Pr 22,17
6 Ps 121,8
7 Kun 26,7.8
8 Kun 25,21; Įst 15,10
9 Iš 19,5.6
10 Sk 6,27; Įst 11,25; 2 Krn 7,14; Iz 63,19; Dan 9,18.19
11 Įst 30,9
12 Kun 26,4; Įst 11,14; Įst 14,29; Įst 15,6
13 Iz 9,14.15
14 Įst 5,32; Joz 1,7
15 Kun 26,14-39; Joz 23,15; Dan 9,10-14; Mal 2,2
20 Iz 30,17; Iz 65,14; Mal 2,2
22 Kun 26,16; Am 4,9
23 Kun 26,19
25 Įst 32,30
26 1 Sam 17,44; Ps 79,2
27 Iš 15,26; 1 Sam 5,6
28 Jer 4,9
29 Job 5,14

[30] Vesi žmoną, o kitas gulės su ja. Pasistatysi namą, bet jame negyvensi. Užveisi vynuogyną, bet jo vaisių nerinksi.
[31] Tavo jautį papjaus tavo akyse, bet tu jo neragausi. Tavo asilą pasigaus tau matant ir tau jo negrąžins. Tavo avis paims priešas ir niekas tau nepadės.
[32] Tavo sūnūs ir dukterys bus išvesti į kitas tautas; belaukdamas jų, pražiūrėsi akis ir būsi bejėgis.
[33] Tavo žemės derlių ir visus darbo vaisius paims svetimieji, tu pats būsi mušamas ir žiauriai baudžiamas.
[34] Tu išprotėsi nuo to, ką matys tavo akys.
[35] Be to vargins tave piktos votys ir nepagydomos žaizdos, negalėsi išsigydyti nuo galvos iki kojų.
[36] Tave ir tavo karalių Viešpats atiduos tautai, kurios nepažinai nei tu, nei tavo tėvai; ten tarnausi mediniams ir akmeniniams dievams.
[37] Tu tapsi pasibaisėjimu ir priežodžiu tose tautose, į kurias Viešpats tave nuves.
[38] Daug sėsi, bet mažai surinksi, nes skėriai viską suės.
[39] Užsiveisi vynuogyną ir jį prižiūrėsi, bet vyno negersi ir vynuogių nevalgysi, nes viską kirminai sunaikins.
[40] Turėsi alyvmedžių visame krašte, o aliejumi nesitepsi, nes jų vaisiai neprinokę nubyrės.
[41] Tau gims sūnų ir dukterų, bet jais nesidžiaugsi, nes jie bus išvesti nelaisvėn.
[42] Visus tavo medžius ir žemės vaisius suės skėriai.
[43] Tavo žemėje gyvenąs ateivis labai iškils virš tavęs, tu gi labai nusmuksi.
[44] Jis tau skolins, bet tu jam neturėsi ko skolinti. Jis bus galva, o tu uodega.
[45] Tau ateis šitie prakeikimai, persekios ir pasivys tave, iki būsi sunaikintas, nes neklausei Viešpaties, savo Dievo, ir nevykdei Jo įstatymų bei įsakymų, kuriuos Jis tau davė.
[46] Jie bus tau ir tavo palikuonims ženklu ir stebiniu per amžius.
[47] Netarnavai Viešpačiui, savo Dievui, su džiaugsmu ir linksma širdimi, turėdamas visko,
[48] tai tarnausi priešui, kurį Viešpats tau siųs; kęsi badą, troškulį, nepriteklių ir vargą. Jis uždės tau geležinį jungą, kol tave sunaikins.
[49] Jis atves tautą iš pačių žemės pakraščių, kuri puls tave kaip erelis; jos kalbos tu nesuprasi.
[50] Žiaurią tautą, kuri neaplenks seno nė pagailės jauno.
[51] Ji valgys tavo galvijus ir žemės derlių. Ji tau nepaliks kviečių, vyno, aliejaus, jaučių ir avių ir tu būsi sunaikintas.
[52] Jie puls tavo miestus ir sugriaus stiprius ir aukštus mūrus, kuriais pasitikėjai. Apguls miestus visame tavo krašte, kurį Viešpats, tavo Dievas, tau davė.
[53] Tu valgysi savo kūno vaisių, savo sūnų ir dukterų, kuriuos Dievas tau duos, kūnus, apsuptyje ir suspaudime, kuriais vargins tave tavo priešas.
[54] Net aukštos kilmės ir išlepintas vyras bus negailestingas savo broliui, mylimai žmonai ir savo likusiems vaikams.
[55] Jis jiems neduos savo vaikų mėsos, kurią pats valgys, nes nieko kito nebeturės priešo apgultame mieste.

30 Įst 20,6; 2 Sam 12,11; Job 31,8; Job 31,10; Jer 8,10; Jer 12,13; Am 5,11; Mch 6,15; Sof 1,13 **32** 2 Krn 29,9; Neh 5,5; Ps 119,82 **33** Kun 26,16; Jer 5,15.17 **36** Įst 4,28; 2 Kar 17,4.6; 2 Kar 24,12.14; 2 Kar 25,7.11; 2 Krn 36,1-21; Jer 16,13; Jer 39,1-9 **37** 1 Kar 9,7.8; Ps 44,14; Jer 24,9; Jer 25,9 **38** Iš 10,4; Jl 1,4; Mch 6,15; Ag 1,6 **39** Sof 1,13 **41** Rd 1,5 **46** Sk 26,10; Iz 8,18; Ez 14,8 **47** Įst 12,7; Įst 32,15; Neh 9,35-37 **48** Jer 28,13.14; Rd 4,4-6 **49** Iz 5,26-30; Iz 7,18-20; Jer 5,15; Jer 48,40; Jer 49,22; Rd 4,19; Oz 8,1 **50** 2 Krn 36,17 **52** 2 Kar 25,1.2.4 **53** Kun 26,29; 2 Kar 6,28.29; Jer 19,9; Rd 2,20;

[56] Jautri ir išlepinta moteris, nepratusi vaikščioti basa, bus negailestinga savo mylimam vyrui, sūnui ir dukteriai
[57] ir neduos jiems to, kas išeina iš jos kojų tarpo gimdant ir ką tik gimusio kūdikio, nes ji pati tai valgys slaptai priešo apgultame mieste.
[58] Jei nesilaikysi ir nevykdysi visų šito įstatymo žodžių, kurie surašyti šioje knygoje, ir nebijosi šlovingo ir baisaus vardo – Viešpaties, tavo Dievo,
[59] Jis siųs tau ir tavo palikuonims dideles, piktas ir ilgas negalias,
[60] be to, Jis užleis ant tavęs visas Egipto ligas, kurių tu bijai, ir jos prikibs prie tavęs.
[61] Taip pat ligas ir negalias, kurios neįrašytos šitoje įstatymo knygoje, Viešpats užleis ant tavęs, iki sunaikins tave.
[62] Jūsų buvo tiek, kiek dangaus žvaigždžių, bet po to paliks tik mažas skaičius, nes neklausėte Viešpaties, savo Dievo.
[63] Kaip Viešpats džiaugėsi darydamas jums gera ir padaugindamas jus, taip džiaugsis jus išblaškydamas ir išvydamas iš žemės, kurios paveldėti einate.
[64] Viešpats išsklaidys tave tarp visų tautų nuo vieno žemės krašto iki kito. Ten tarnausite kitiems dievams: medžiui ir akmeniui, kurių nežinojai nei tu, nei tavo tėvai.
[65] Tarp svetimų tautų neturėsi poilsio nė vietos kojai ramiai pastatyti, nes Viešpats duos tau baukščią širdį, nusilpusias akis ir kankinančias mintis.
[66] Tavo gyvybė bus pavojuje dieną ir naktį, tu nebūsi tikras dėl jos.
[67] Rytą lauksi vakaro, o vakare – ryto. Tavo širdis bus įbauginta pergyvenimų, kuriuos patyrei.
[68] Viešpats sugrąžins tave laivais į Egiptą, apie kurį sakiau, kad jo niekuomet nebematysi. Ten siūlysitės savo priešams vergais ir vergėmis, bet niekas jūsų nepirks”.

29

Tai yra žodžiai sandoros, kurią Viešpats įsakė Mozei padaryti su izraelitais Moabo žemėje, neskaitant sandoros, padarytos Horebe.
[2] Mozė sušaukė izraelitus ir jiems tarė: “Jūs matėte, ką Viešpats padarė faraonui, visiems jo tarnams ir Egipto žemei jūsų akivaizdoje;
[3] didelius išbandymus, kuriuos matė jūsų akys, nepaprastus ženklus ir stebuklus,
[4] tačiau Viešpats jums nedavė iki šios dienos išminties, neatvėrė nei akių, nei ausų.
[5] Aš vedžiojau jus keturiasdešimt metų dykumoje: nenusidėvėjo jūsų drabužiai ir kojų apavas nesudilo.
[6] Jūs nevalgėte duonos, negėrėte vyno nė kito stipraus gėrimo, kad žinotumėte, jog Aš esu Viešpats, jūsų Dievas.
[7] Kai atėjote į šitą vietą, prieš jus išėjo Hešbono karalius Sihonas ir Bašano karalius Ogas. Mes juos nugalėjome,
[8] užėmėme jų žemę ir davėme ją paveldėti Rubenui, Gadui ir pusei Manaso giminės.
[9] Laikykitės tad šitos sandoros žodžių ir juos vykdykite, kad jums visuomet gerai sektųsi.
[10] Šiandien jūs visi stovite Viešpaties, jūsų Dievo, akivaizdoje: jūsų

Rd 4,10
54 Įst 13,6; Įst 15,9
58 Iš 6,3
59 Dan 9,12
60 Įst 7,15
62 Įst 4,27; Įst 10,22; Neh 9,23
63 Įst 30,9; Pat 1,26; Iz 1,24; Jer 12,14; Jer 32,41; Jer 45,4
64 Kun 26,33; Įst 4,27.28; Įst 28,36; Neh 1,8; Jer 16,13; Am 9,9
65 Kun 26,16; Kun 26,36; Rd 1,3; Am 9,4
67 Įst 28,34; Job 7,4
68 Įst 17,16; Jer 43,7; Oz 8,13

29 SKYRIUS
1 Kun 26,46; Įst 5,2.3
2 Iš 19,4; Įst 11,7
3 Įst 4,34; Įst 7,19
4 Iz 6,9.10; Ez 12,2; Mt 13,14; Apd 28,26.27; Rom 11,8; Ef 4,18
5 Įst 1,3; Įst 8,2; Įst 8,4
6 Iš 16,12; Įst 8;3
7 Sk 21,23.24; Įst 2,26-37; Įst 3,1-3
8 Sk 32,33; Įst 3,12.13
9 Įst 4,6; Joz 1,7; 1 Kar 2,3

giminių vadai ir vyresnieji, visi Izraelio vyrai,
[11] vaikai, žmonos ir stovyklos ateiviai, kurie kerta malkas ir atneša vandens,
[12] kad įeitumėte į sandorą su Viešpačiu, savo Dievu, ir į sutartį, kurią šiandien Viešpats, tavo Dievas, su tavimi daro,
[13] kad Jis galėtų įtvirtinti tave savo tauta ir būtų tavo Dievas, kaip kalbėjo tau ir prisiekė tavo tėvams: Abraomui, Izaokui ir Jokūbui.
[14] Ne tik su jumis darau šitą sandorą ir sutartį,
[15] bet su tais, kurie yra čia, Viešpaties, savo Dievo, akivaizdoje, ir su tais, kurių čia šiandien nėra.
[16] Jūs žinote, kaip gyvenome Egipto žemėje, kaip keliavome per tautas.
[17] Jūs matėte jų bjaurystes ir stabus – medinius, akmeninius, sidabrinius ir auksinius.
[18] Tegul tarp jūsų neatsiranda vyro nei moters, nei šeimos, nei giminės, kurie nusisuktų nuo Viešpaties, savo Dievo, ir tarnautų svetimiems dievams; tegul nebūna tarp jūsų šaknies, auginančios tulžį ir metėlę;
[19] kad nė vienas, išgirdęs šio prakeikimo žodžius, nelaimintų savęs savo širdyje, sakydamas: 'Aš turėsiu ramybę, nors vaikštau pagal savo širdies įsivaizdavimus', tarsi būtų galima lyginti girtą su ištroškusiu.
[20] Viešpats nesigailės tokio, bet Jo pyktis ir pavydas užsidegs prieš tą žmogų, ir visi prakeikimai, surašyti šioje knygoje, kris ant jo, ir Viešpats išnaikins jo vardą iš po dangaus.

11 Joz 9,21.23.27
12 Neh 10,29
13 Pr 17,7.8; Iš 6,7; Įst 28,9
14 Jer 31,31; Hbr 8,7.8
15 Apd 2,39
18 Įst 11,16; Įst 32,32; Apd 8,23; Hbr 12,15
19 Iz 30,1; Jer 3,17; Jer 7,24
20 Iš 32,33; Įst 9,14; 2 Kar 14,27; Ps 74,1; Ps 79,5; Ez 14,7; Ez 23,25
21 Įst 30,10; Mt 24,51
22 Jer 19,8; Jer 49,17; Jer 50,13
23 Pr 19,24.25; Iz 1,9; Jer 17,6; Jer 20,16; Oz 11,8; Sof 2,9
24 1 Kar 9,8; Jer 22,8
27 Dan 9,11
28 1 Kar 14,15; 2 Krn 7,20; Ps 52,5; Pat 2,22

30 SKYRIUS
1 Kun 26,40; Įst 4,29.30; Įst 28,2; Įst 28,15-45

[21] Viešpats atskirs jį pražūčiai iš visų Izraelio giminių, pagal visus prakeikimus, surašytus šitoje įstatymo knygoje.
[22] Stebėsis būsimos kartos ir ateiviai, matydami šitos žemės kančias ir vargus, siųstus jiems Viešpaties.
[23] Visa žemė bus siera, druska ir ugniavietė; nieko nebus joje sėjama, net žolės ten nebeaugs; bus sunaikinta lyg Sodoma ir Gomora, Adma ir Cebojimas, kuriuos Viešpats sunaikino savo rūstybėje.
[24] Visos tautos stebėsis: 'Kodėl Viešpats taip padarė šitam kraštui? Ką reiškia ta Jo rūstybė?'
[25] Žmonės atsakys: 'Kadangi jie apleido Viešpaties, savo tėvų Dievo, sandorą, kurią Jis padarė su jais, kai išvedė juos iš Egipto žemės,
[26] ir tarnavo kitiems dievams, garbindami juos, nors tie nebuvo jiems skirti,
[27] Viešpaties rūstybė užsidegė prieš šitą kraštą ir Jis užleido ant jo visus prakeikimus, surašytus šitoje knygoje;
[28] išrovė juos iš jų žemės savo rūstybėje ir ištrėmė į svetimą kraštą, kaip yra šiandien'.
[29] Kas paslėpta, priklauso Viešpačiui, mūsų Dievui, o kas apreikšta – mums ir mūsų vaikams, kad per amžius vykdytume visus šito įstatymo žodžius".

30

"Kai visi šie dalykai ateis tau – palaiminimas ir prakeikimas, kuriuos tau paskelbiau, – tu prisiminsi juos gyvendamas tarp tautų, tarp kurių Viešpats, tavo Dievas, tave išsklaidys.

[2] Tada tu su savo vaikais sugrįši pas Viešpatį, visa širdimi ir visa siela paklusi įsakymams, kuriuos tau šiandien skelbiu.
[3] Tada Viešpats, tavo Dievas, pasigailės tavęs ir surinkęs iš visų tautų, tarp kurių buvai išblaškytas, sugrąžins tave iš nelaisvės.
[4] Nors būtum išsklaidytas ligi dangaus pakraščių, Viešpats, tavo Dievas, ir iš ten parves tave.
[5] Jis grąžins tave į žemę, kurią paveldėjo tavo tėvai, darys tau gera ir padaugins labiau už tavo tėvus.
[6] Viešpats, tavo Dievas, apipjaustys tavo širdį ir tavo palikuonių širdis, kad mylėtum Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi ir visa siela ir gyventum.
[7] Visus šituos prakeikimus nukreips tavo priešams ir tiems, kurie tavęs neapkenčia ir persekioja.
[8] Tu sugrįši, klausysi Viešpaties, savo Dievo, balso ir vykdysi visus Jo įsakymus, kuriuos tau šiandien skelbiu.
[9] Tuomet Viešpats, tavo Dievas, laimins tavo darbus, vaikus, galvijus ir žemės derlių. Viešpats vėl džiaugsis, matydamas tavo gerovę, kaip džiaugėsi tavo tėvais,
[10] jei klausysi Viešpaties, savo Dievo, balso, vykdysi Jo įsakymus bei paliepimus, kurie surašyti įstatymo knygoje, ir atsigręši į Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi ir visa siela.
[11] Šitas įsakymas, kurį šiandien skelbiu, nėra tau paslėptas ir nepasiekiamas.
[12] Jis ne danguje, kad sakytum: 'Kas už mus pakils iki dangaus ir mums jį atneš, kad klausytume ir vykdytume?'
[13] Ir ne už jūrų, kad sakytum: 'Kas už mus perplauks jūras ir jį atneš, kad klausytume ir vykdytume?'
[14] Žodis yra labai arti tavęs – tavo burnoje ir tavo širdyje, kad jį vykdytum!
[15] Šiandien leidžiu tau pasirinkti gyvenimą ir gėrį ar blogį ir mirtį.
[16] Jei mylėsi Viešpatį, savo Dievą, vaikščiosi Jo keliais ir laikysies Jo paliepimų bei įsakymų, būsi gyvas; Jis padaugins ir palaimins tavo palikuonis žemėje, kurios paveldėti eini.
[17] Bet jei tu priešinsies ir nenorėsi klausyti, nuklydęs garbinsi kitus dievus ir jiems tarnausi,
[18] skelbiu šiandien, kad žūsi žemėje, kurios, perėjęs per Jordaną, paveldėti eini.
[19] Šaukiu šiandien liudytojais dangų ir žemę, kad leidau tau pasirinkti gyvenimą ar mirtį, palaiminimą ar prakeikimą. Tad pasirink gyvenimą, kad būtum gyvas tu ir tavo palikuonys,
[20] mylėtum Viešpatį, savo Dievą, klausytum Jo balso ir glaustumeis prie Jo, nes Jis yra tavo gyvenimas ir tavo dienų ilgumas; kad gyventum žemėje, kurią duoti Viešpats prisiekė tavo tėvams: Abraomui, Izaokui ir Jokūbui".

31

Mozė nuėjo ir kalbėjo šituos žodžius visam Izraeliui:
[2] "Šiandien man jau šimtas dvidešimt metų, aš nebegaliu daugiau išeiti ir įeiti. Viešpats yra man pasakęs: 'Nepereisi per Jordaną'.
[3] Viešpats, tavo Dievas, eis pirma tavęs. Jis išnaikins visas tas tautas tau matant ir tu jas nugalėsi. Jo-

2 Įst 4,29.30; Neh 1,9; Iz 55,7; Rd 3,40; Jl 2,12
3 Ps 106,1; Ps 147,2; Jer 29,14; Jer 32,37; Rd 3,22.32; Ez 34,13
4 Įst 28,64; Neh 1,9; Iz 62,11
6 Įst 10,16; Jer 32,39; Ez 11,19
7 Iz 54,15-17; Jer 30,16.20
8 Sof 3,20
9 Įst 28,11; Įst 28,63; Jer 32,41
11 Iz 45,19
12 Pat 30,4; Rom 10,6-8
14 Rom 10,8
15 Įst 30,1.19
18 Įst 4,26; Įst 8,19
19 Įst 4,26; Įst 30,15
20 Ps 27,1; Jn 11,25; Jn 14,6; Kol 3,4

31 SKYRIUS
2 Iš 7,7; Sk 20,12; Sk 27,17; Įst 34,7; 1 Kar 3,7
3 Sk 27,18; Sk 27,21; Įst 9,3; Joz 11,23

zuė eis pirma tavęs, kaip Viešpats kalbėjo.
[4] Viešpats padarys, kaip padarė amoritų karaliams Sihonui ir Ogui ir žemei tų, kuriuos Jis sunaikino.
[5] Viešpats atiduos juos tau, kad pasielgtum su jais, kaip įsakiau.
[6] Būk drąsus ir stiprus; nebijok ir neišsigąsk jų, nes Viešpats, tavo Dievas, yra su tavimi; Jis nepasitrauks ir nepaliks tavęs".
[7] Po to Mozė pasišaukė Jozuę ir jam tarė, izraelitams girdint: "Būk drąsus ir stiprus, tu įvesi šitą tautą į žemę, kurią Viešpats prisiekė duosiąs jų tėvams, ir tu ją jiems padalinsi.
[8] Viešpats bus su tavimi; Jis nepasitrauks ir nepaliks tavęs; nebijok ir nenusigąsk!"
[9] Mozė surašė šitą įstatymą ir padavė jį kunigams, Levio sūnums, kurie nešė Viešpaties Sandoros skrynią, ir visiems Izraelio vyresniesiems.
[10] Jis jiems įsakė: "Kas septyneri metai, atleidimo metais, per Palapinių šventę,
[11] visiems izraelitams susirinkus Viešpaties, tavo Dievo, pasirinktoje vietoje, skaitykite šito įstatymo žodžius visam Izraeliui girdint;
[12] sušaukite žmones: vyrus, moteris, vaikus ir ateivius, gyvenančius su jais, kad klausydami mokytųsi ir bijotų Viešpaties, savo Dievo, ir vykdytų visus šio įstatymo žodžius;
[13] kad jų vaikai, kurie dar jo nežino, girdėtų ir mokytųsi bijoti Viešpaties, savo Dievo, visą laiką, kol gyvensite žemėje, kurios einate paveldėti, persikėlę per Jordaną".

4 Sk 21,24.33; Įst 3,21
5 Įst 7,2; Įst 20,10-20
6 Įst 1,29; Įst 20,4; Joz 1,5; Joz 10,25; 1 Krn 22,13; Hbr 13,5
7 Sk 27,19; Įst 31,23; Joz 1,6
8 Iš 13,21; Įst 31,6; Joz 1,5; 1 Krn 28,20; Hbr 13,5
9 Sk 4,5.6.15; Įst 10,8; Įst 17,18; Įst 31,25.26; Joz 3,3
10 Kun 23,34; Įst 15,1.2; Įst 16,13
11 Įst 12,5; Įst 16,16; Joz 8,34; 2 Kar 23,2
12 Įst 4,10
13 Įst 11,2; Ps 78,6.7
14 Sk 27,13; Sk 27,19; Įst 3,28
15 Iš 33,9
16 Iš 34,15; Įst 4,25-28; Įst 29,22; Įst 32,15; Ts 2,11.12.17; Ts 2,20
17 Sk 14,42; Įst 32,20; Ts 2,14; Ts 6,13; 2 Krn 15,2
18 Įst 31,17; Iz 1,15.16
19 Įst 31,22.26
20 Įst 31,16; Įst 32,15-17
21 Įst 31,17; Oz 5,3; Am 5,25.26
23 Sk 27,23; Įst 31,7; Įst 31,14

[14] Viešpats tarė Mozei: "Tavo mirties diena jau arti, pasišauk Jozuę ir atsistokite Susitikimo palapinėje, ten Aš jam duosiu nurodymus". Mozė ir Jozuė nuėjo į Susitikimo palapinę,
[15] o Viešpats pasirodė debesies stulpe.
[16] Viešpats tarė Mozei: "Tu užmigsi su savo tėvais. Šita tauta vėl klaidžios, sekdama kitų tautų dievus žemėje, į kurią eina gyventi. Ten ji paliks mane ir sulaužys sandorą, kurią su ja padariau.
[17] Tuomet mano rūstybė užsidegs prieš ją. Aš pasitrauksiu nuo jos, ir ji bus sunaikinta. Nelaimių ir vargų spaudžiama, ji supras, kad Aš ją palikau.
[18] Aš negelbėsiu jos dėl visų piktybių, kurias ji darė, sekdama kitus dievus.
[19] Taigi dabar užrašyk šitą giesmę ir liepk izraelitams išmokti ją giedoti, kad man šita giesmė būtų liudijimas prieš izraelitus.
[20] Aš juos įvesiu į žemę, plūstančią pienu ir medumi, kaip prisiekiau jų tėvams. Kai jie pasisotins ir nutuks, jie garbins kitus dievus ir jiems tarnaus, o mane paniekins ir sulaužys mano sandorą.
[21] Kai juos prislėgs nelaimės ir vargai, šita giesmė liudys prieš juos, nes ji bus jų palikuonių lūpose. Jau šiandien žinau jų mintis, ką jie darys, dar neįvedęs jų į žemę, kurią jiems pažadėjau".
[22] Mozė užrašė šią giesmę ir jos išmokė izraelitus.
[23] Viešpats davė įsakymą Nūno sūnui Jozuei: "Būk drąsus ir stiprus, nes tu įvesi izraelitus į žemę, kurią pažadėjau, ir Aš būsiu su tavimi".

[24] Kai Mozė pabaigė užrašyti šito įstatymo žodžius knygoje,
[25] įsakė levitams, kurie nešė Viešpaties Sandoros skrynią:
[26] "Imkite šitą įstatymo knygą kaip liudijimą prieš jus ir ją padėkite prie Viešpaties, jūsų Dievo, Sandoros skrynios.
[27] Aš žinau tavo maištingumą ir kietasprandiškumą. Dar man gyvam esant ir gyvenant su jumis, jūs maištavote prieš Viešpatį; juo labiau priešinsitės man mirus.
[28] Sukvieskite pas mane visus giminių vadus ir vyresniuosius. Jiems girdint, paskelbsiu šituos žodžius ir liudininkais prieš jus šauksiu dangų ir žemę.
[29] Aš žinau, kad man mirus jūs elgsitės piktai ir greitai nukrypsite nuo kelio, kurį jums nurodžiau. Vėliau jus užgrius nelaimės, kai, piktai elgdamiesi, sukelsite Viešpaties pyktį savo rankų darbais".
[30] Tada Mozė, visam Izraeliui girdint, kalbėjo šios giesmės žodžius.

32 "Klausykite, dangūs! Aš kalbėsiu, žemė teišgirsta mano žodžius.
[2] Mano pamokymai kris kaip lietus, mano žodžiai kaip rasa, kaip lietaus srovės ant žolės ir kaip lašai ant želmenų.
[3] Aš skelbsiu Viešpaties vardą; atiduokite mūsų Dievui garbę!
[4] Jis yra Uola; tobuli Jo darbai, visi Jo keliai pilni teisybės. Dievas ištikimas, be jokios neteisybės, Jis teisus ir teisingas.
[5] Jie sugedo ir nėra Jo vaikai dėl savo išsigimimo, nedora ir iškrypusi karta.
[6] Argi taip atsilygini Viešpačiui, kvaila ir neišmintinga tauta? Argi ne Jis tavo tėvas, kuris tave įsūnijo? Argi ne Jis padarė ir įtvirtino tave?
[7] Atsimink senąsias dienas, apsvarstyk praeitų kartų laikus; klausk savo tėvo, jis tau pasakys, savo senelių – jie tau papasakos.
[8] Aukščiausiasis skyrė tautoms kraštus, dalino žmonių vaikams žemes ir nustatė tautoms sienas pagal Izraelio vaikų skaičių.
[9] Viešpaties nuosavybė yra Jo tauta, Jokūbas – Jo paveldėjimo dalis.
[10] Jis ją rado negyvenamų dykumų platybėje; globojo ir rūpinosi ja, saugojo kaip savo akį.
[11] Kaip erelis moko skristi savo jaunikliu, pats sklando virš lizdo ištiesęs savo sparnus ir neša juos ant savo sparnų,
[12] taip Viešpats vienas ją vedė; nebuvo su Juo jokio kito dievo.
[13] Jis vedė ją žemės aukštumomis, maitino laukų vaisiais, davė medaus iš akmens ir aliejaus iš kietos uolos,
[14] sviesto iš karvių, pieno iš avių, taukų iš ėriukų, Bašano avinų ir ožkų; gerų kviečių ir vyno iš vynuogių kraujo.
[15] Nutukęs, suriebėjęs, sustorėjęs Ješurūnas paliko Dievą, savo Kūrėją, ir paniekino išgelbėjimo Uolą.
[16] Svetimais dievais ir bjaurystėmis jie sukėlė Viešpaties rūstybę.
[17] Jie aukojo demonams, ne Dievui, naujiems dievams, kurių jie nepažino, kurie ką tik pasirodė, kurių nebijojo jų tėvai.
[18] Uolą, kuri tave pagimdė, tu paniekinai ir užmiršai Dievą, savo Kūrėją.
[19] Viešpats tai matė ir bjaurėjosi

26 Įst 31,19; 2 Kar 22,8
27 Iš 32,9; Įst 9,6.13; Įst 9,7.24
28 Įst 30,19
29 Pr 49,1; Įst 4,30; Įst 28,15; Įst 32,5; Ts 2,19; Apd 20,29.30

32 SKYRIUS
1 Įst 4,26; Ps 50,4; Iz 1,2; Jer 6,19
2 Ps 72,6; Iz 55,10.11
3 Įst 28,58; 1 Krn 29,11
4 Įst 7,9; Įst 32,15.18.30; 2 Sam 22,31; Job 34,10; Ps 18,2; Iz 65,16; Jer 10,10
5 Įst 4,25; Įst 31,29; Fil 2,15
6 Iš 4,22; Įst 1,31; Įst 32,15; Ps 74,2; Ps 116,12; Iz 63,16
7 Iš 12,26; Iš 13,14; Ps 44,1; Ps 78,5-8
8 Pr 11,8; Apd 17,26
9 Iš 19,5
10 Ps 17,8; Pat 7,2; Jer 2,6; Oz 13,5; Zch 2,8
11 Iz 31,5
13 Iz 58,14
14 Pr 49,11; Ps 81,16
15 Įst 31,20; Ps 95,1; Iz 1,4; Iz 51,13
16 Ps 78,58; 1 Kor 10,22
17 Apr 9,20
18 Iz 17,10; Jer 2,32

jais, nes Jį supykdė Jo sūnūs ir dukterys.
[20] Jis tarė: 'Paslėpsiu nuo jų savo veidą ir žiūrėsiu, koks bus jų galas. Tai yra sugedusi karta, neištikimi vaikai.
[21] Jie sukėlė mano pavydą tuo, kas nėra dievai, supykdė mane savo tuštybėmis; Aš sukelsiu jų pavydą tuo, kas nėra tauta, supykdysiu neišmanančia tauta.
[22] Mano rūstybės ugnis užsidegė. Ji degins iki pragaro gelmių; ris žemę, jos vaisius ir kalnų pamatus.
[23] Aš krausiu ant jų nelaimes ir šaudysiu į juos savo strėlėmis.
[24] Jie bus varginami bado ir naikinami drugio bei baisiausio maro. Siųsiu jiems plėšrius žvėris ir nuodingas gyvates.
[25] Lauke juos naikins kardas, o viduje – siaubas, negailėdamas jaunų, senų nė kūdikių.
[26] Aš būčiau sunaikinęs juos visiškai, net prisiminimą apie juos išdildęs iš žmonių atminties,
[27] bet nedariau to, kad kartais jų priešai nesugalvotų sakyti, jog jie sunaikino juos, o ne Viešpats.
[28] Tai neišmintingi žmonės, neturintys supratimo.
[29] O, kad jie būtų išmintingi ir suprastų tai, ir numatytų, koks bus jų galas.
[30] Kaip vienas galėtų vyti tūkstantį ir du persekioti dešimt tūkstančių, jeigu jų Uola nebūtų atsisakiusi jiems padėti ir Viešpats nebūtų nuo jų pasitraukęs?
[31] Mūsų Uola nėra tokia, kaip jų uola, patys mūsų priešai tai liudija.
[32] Tikrai jų vynmedis yra iš Sodomos ir Gomoros laukų. Jų vynuogės yra nuodingos ir vynuogių kekės karčios.

20 Mt 17,17
21 Ps 31,6; Ps 78,58; Rom 10,19
22 Sk 16,33-35; Ps 18,7.8; Rd 4,11
23 Iš 32,12; Įst 29,21.24; Ps 7,12.13
24 Kun 26,22
26 Ez 20,23
27 Iz 10,12-15
29 Įst 31,29; Ps 81,13; Lk 19,42
30 Ts 2,14; Ps 44,12
31 1 Sam 4,7.8; Jer 40,2.3
32 Iz 1,8-10
33 Ps 58,4; Rom 3,13
35 Ps 94,1; Rom 12,19; Hbr 10,30; 2 Pt 2,3
36 2 Kar 14,26; Ps 106,45; Ps 135,14; Jer 31,20; Hbr 10,30
37 Ts 10,14; Jer 2,28
39 1 Sam 2,6; Iz 41,4; Iz 43,10; Iz 45,5
41 Iz 1,24; Iz 66,16
43 Ps 65,3; Ps 79,9; Ps 85,1; Rom 15,10; Apr 6,10; Apr 19,2
46 Įst 11,19; Ez 40,4; Ez 44,5

[33] Jų vynas yra slibinų ir angių nuodai.
[34] Visa tai laikoma mano užantspauduotame sandėlyje.
[35] Mano atlyginimas ir kerštas, kai jų kojos paslys. Jų pražūties diena arti, greitai juos ištiks tai, kas jiems skirta'.
[36] Viešpats teis savo tautą ir pasigailės savo tarnų, kai jų jėgos bus išsekusios.
[37] Jis sakys: 'Kur jų dievai, uola, kuria jie pasitikėjo?
[38] Kur tie, kurie valgė jų aukų taukus ir gėrė jų aukų vyną? Tegul jie pakyla ir padeda jums.
[39] Supraskite, kad Aš esu vienas ir šalia manęs nėra kito dievo. Aš užmušu ir atgaivinu, sužeidžiu ir gydau; ir niekas neišgelbės iš mano rankos.
[40] Aš, pakėlęs ranką į dangų, sakau – Aš esu gyvas per amžius.
[41] Aš išgaląsiu savo žibantį kardą ir teisiu. Atkeršysiu savo priešams ir atlyginsiu tiems, kurie manęs nekenčia.
[42] Mano strėlės pasigers nuo kraujo, o mano kardas ris mėsą, kraują užmuštųjų ir belaisvių, priešo vadų galvas'.
[43] Džiaukitės, tautos, kartu su Jo tauta, nes Jis atkeršys už savo tarnų kraują, kerštu atlygins priešams ir pasigailės savo žemės ir savo žmonių".
[44] Mozė paskelbė šią giesmę tautai, jis ir Nūno sūnus Jozuė.
[45] Mozė, pabaigęs kalbėti Izraeliui,
[46] tarė: "Įsidėkite į širdis visus šituos žodžius, kuriuos jums šiandien paskelbiau, perduokite juos savo vaikams ir įsakykite vykdyti viską, kas parašyta šitame įstatyme.

[47] Tai ne tuščias dalykas, nes tai yra jūsų gyvenimas. Jų dėka ilgai gyvensite žemėje, kurios einate paveldėti anapus Jordano".
[48] Viešpats tą pačią dieną kalbėjo Mozei:
[49] "Eik į Abarimo kalnyną ir užlipk ant Nebojo kalno, kuris yra Moabo žemėje ties Jerichu; apžvelk Kanaano žemę, kurią duosiu paveldėti izraelitams.
[50] Mirsi ant to kalno ir susijungsi su savo tauta kaip tavo brolis Aaronas, kuris mirė Horo kalne ir susijungė su savo tauta.
[51] Kadangi judu nusikaltote man prie Meribos vandenų Cino dykumoje, Kadeše, ir neparodėte mano šventumo tarp izraelitų,
[52] tu matysi žemę, kurią duodu izraelitams, bet neįeisi į ją".

33 Palaiminimo žodžiai, kuriais Mozė, Dievo vyras, laimino izraelitus prieš mirdamas:
[2] "Viešpats atėjo nuo Sinajaus ir Seyro; Jis suspindėjo nuo Parano kalno; su Juo buvo tūkstančiai šventųjų; Jo dešinėje – įstatymo liepsna.
[3] Jis myli savo tautą, visi šventieji priklauso Jam, jie atsisėdo prie Jo kojų, kad išgirstų Jo žodžius.
[4] Mozė paskelbė įstatymą Jokūbo palikuonims.
[5] Jis buvo Ješurūno karaliumi, kai susirinko tautos vadai ir Izraelio giminės.
[6] Tegyvena Rubenas, tedaugėja jo palikuonių".
[7] Palaiminimas Judui: "Viešpatie, išgirsk Judo balsą, atvesk jį pas savo tautą ir padėk jam kovoje su priešais".
[8] Apie Levį jis tarė: "Tavo Tumimas ir Urimas tebūna su šventuoju, kurį išbandei Masoje ir su kuriuo kovojai prie Meribos vandenų.
[9] Jis sakė savo tėvui ir motinai: 'Nepažįstu jūsų', o savo broliams: 'Nežinau jūsų', ir atstūmė savo vaikus. Jis laikėsi Viešpaties žodžio ir sandoros.
[10] Jis mokys Tavo įsakymų Jokūbą ir įstatymų Izraelį, aukos smilkalus Tavo garbei ir deginamąją auką ant Tavo aukuro.
[11] Viešpatie, palaimink jo turtą ir priimk jo darbą. Gink jį nuo priešų, kurie jo nekenčia".
[12] Benjaminui jis tarė: "Tu, Viešpaties mylimasis, gyvensi Jo globoje. Jis apsaugos tave visuomet, ir tu ilsėsies Jo glėbyje".
[13] Apie Juozapą jis tarė: "Jo žemę Viešpats laimins dovanomis iš dangaus, rasa, trykštančiais šaltiniais,
[14] saulėje nunokusiais geriausiais vaisiais,
[15] vaisiais nuo senųjų kalnų viršūnių ir amžinųjų kalvų
[16] ir žemės geriausiu derliumi. Jis bus palaimintas Apsireiškusiojo krūme. Palaiminimai teužgriūna ant Juozapo galvos, ant galvos to, kuris buvo atskirtas nuo savo brolių.
[17] Jis yra stiprus kaip jautis, jo ragai lyg stumbro, kuriais jis pasieks tautas iki žemės pakraščių. Manaso tūkstančiai ir Efraimo tūkstančių tūkstančiai".
[18] Zabulonui jis tarė: "Džiaukis, Zabulonai, prekyba, o tu, Isacharai, turtais savame krašte.
[19] Jie kvies tautas į kalną ir ten aukos teisingumo aukas. Jie praturtės iš jūros ir jos krantų".
[20] Apie Gadą jis pasakė: "Palai-

47 Įst 8,3; Įst 30,15-20
49 Sk 27,12-14
50 Sk 20,25.28; Sk 33,38
51 Kun 10,3; Sk 20,11-13
52 Įst 34,1-5

33 SKYRIUS
1 Pr 49,28; Ps 90,1-17
2 Sk 10,12; Įst 2,1.4; Ps 68,8.17; Dan 7,10
3 1 Sam 2,9; Pat 2,1; Oz 11,1; Lk 10,39
4 Ps 119,111; Jn 1,17; Jn 7,19
5 Iš 15,18; Įst 32,15
6 Pr 49,3.4
7 Pr 49,8-12; Ps 146,5
8 Pr 49,5; Iš 28,30; Ps 81,7
9 Pr 29,32; Iš 32,26-28; Sk 25,5-8; Mal 2,5.6
10 Kun 10,11; Ps 51,19
11 2 Sam 24,23
13 Pr 27,28; Pr 49,22-26
15 Pr 49,26; Hab 3,6
16 Pr 49,26; Iš 3,2-4; Apd 7,30-35
17 Pr 48,19; Sk 23,22; 1 Kar 22,11; 1 Krn 5,1; Ps 44,5
18 Pr 49,13-15
19 Iš 15,17; Ps 2,6; Ps 4,5; Ps 51,19; Iz 2,3
20 1 Krn 12,8

mintas tas, kuris padėjo Gadui įsigyti žemės plotus; jis kaip liūtas ilsisi, sutraiškydamas ir ranką, ir galvą.
[21] Jis, pasinaudojęs pirmenybe, pasiėmė geriausią žemę kaip tos giminės vadas. Su tautos vadais jis įvykdė Viešpaties įsakymus ir įstatymus, duotus Izraeliui".
[22] Danui jis tarė: "Danas kaip jaunas liūtas iššoka iš Bašano".
[23] Neftaliui jis sakė: "Neftalis džiaugsis gerove ir Viešpaties palaiminimais; jis paveldės vakarus ir pietus".
[24] Ašerui jis tarė: "Palaimintas Ašeras sūnumis. Jis bus brolių mylimas ir jo žemėse bus daug alyvmedžių.
[25] Geležies ir vario užkaiščiai saugos jo miestus. Jo gyvenimas bus saugus".
[26] "Nėra lygių Ješurūno Dievui. Iš dangaus Jis teikia tau pagalbą. Jo didybė pasireiškia aukštybėse.
[27] Amžinasis Dievas yra tavo apsauga, Jo rankos – tavo prieglauda. Jis ištiesia jas į priešą ir tu sunaikini jį.
[28] Izraelis gyvens saugiai, Jokūbo šaltinis bus geroje, kviečių ir vyno žemėje; Jo dangūs siųs rasą.
[29] Laimingas tu, Izraeli! Kas prilygs tau? Tauta, išgelbėta Viešpaties. Jis tavo apsaugos skydas ir didybės kardas. Tavo priešai pasiduos tau, o tu mindžiosi jų sprandus".

34 Mozė iš Moabo lygumų nuėjo iki Nebojo kalno ir įlipo į Pisgos viršūnę ties Jerichu; ten Viešpats jam parodė visą Gileadą iki Dano žemių
[2] ir visas Neftalio, Efraimo, Manaso ir Judo žemes iki Vakarų jūros,
[3] krašto pietinę dalį, palmių miesto Jericho slėnį iki Coaro.
[4] Viešpats jam tarė: "Tai žemė, kurią pažadėjau Abraomui, Izaokui ir Jokūbui duoti jų palikuonims. Tu ją matai savo akimis, bet į ją neįeisi".
[5] Viešpaties tarnas Mozė mirė Moabo žemėje, kaip Viešpats buvo sakęs.
[6] Jis jį palaidojo Moabo žemės slėnyje ties Bet Peoru; bet nė vienas žmogus nežino jo kapo iki šios dienos.
[7] Mozė mirė šimto dvidešimties metų; nenusilpo jo akys ir jo jėgos neišseko.
[8] Izraelitai jį apraudojo trisdešimt dienų Moabo lygumose. Po to gedulas pasibaigė.
[9] Nūno sūnus Jozuė buvo pilnas išminties dvasios, nes Mozė buvo uždėjęs ant jo rankas. Izraelitai jo klausė ir darė, kaip Viešpats buvo įsakęs Mozei.
[10] Niekad nebebuvo Izraelyje tokio pranašo, kaip Mozė, su kuriuo Viešpats būtų kalbėjęs veidas į veidą,
[11] kuris darytų tokius ženklus ir stebuklus, kuriuos daryti Viešpats pasiuntė Mozę į Egipto žemę faraonui, jo tarnams, ir visam jo kraštui;
[12] kuris parodytų galingą ranką ir baisius dalykus, kuriuos Mozė darė izraelitų akivaizdoje.

21 Sk 32,16.17; Joz 4,12
22 Pr 49,16.17; Joz 19,47
23 Pr 49,21; Joz 19,32
24 Pr 49,20; Job 29,6
25 Įst 8,9
26 Iš 15,11; Įst 4,35; Įst 10,14; Įst 32,15; Ps 68,3.33.34; Ps 86,8; Ps 104,3; Jer 10,6
27 Įst 9,3-5; Ps 90,1; Ps 91,2.9
28 Pr 27,28; Sk 23,9; Įst 8,7.8; Įst 33,12; Jer 23,6; Jer 33,16
29 Pr 15,1; Sk 33,52; Įst 4,32-34; 2 Sam 7,23; Ps 18,44; Ps 66,3; Ps 115,9; Ps 144,15

34 SKYRIUS
1 Sk 27,12; Įst 32,49
3 2 Krn 28,15
4 Pr 12,7; Įst 3,27
5 Įst 32,50; Joz 1,1.2
6 Jud 1,9
7 Pr 27,1; Pr 48,10; Įst 31,2
8 Pr 50,3.10
9 Sk 27,18.23; Iz 11,2
10 Iš 33,11; Įst 18,15.18
11 Įst 7,19

JOZUĖS
KNYGA

1 Viešpaties tarnui Mozei mirus, Viešpats tarė Nūno sūnui Jozuei, Mozės tarnui:
[2] "Mano tarnas Mozė mirė. Pakilk ir eik per Jordaną su visa tauta į žemę, kurią duodu izraelitams.
[3] Kiekvieną vietą, ant kurios jūsų koja atsistos, jums duodu, kaip pažadėjau Mozei.
[4] Nuo dykumos ir Libano kalnų iki Eufrato upės, visa hetitų šalis, ir iki Didžiosios jūros vakaruose bus jūsų ribos.
[5] Niekas prieš tave neatsilaikys per visą tavo gyvenimą. Kaip buvau su Moze, taip visuomet būsiu su tavimi. Aš nepaliksiu ir neapleisiu tavęs.
[6] Būk stiprus ir drąsus; tu padalinsi žemę tautai, kurią duoti pažadėjau jų tėvams.
[7] Tik būk stiprus ir labai drąsus, kad galėtum išpildyti įstatymą, kurį tau Mozė, mano tarnas, įsakė. Nenukrypk nuo jo nei į kairę, nei į dešinę, ir tau visuomet seksis, kur tik eisi.
[8] Šita įstatymo knyga teneatsitraukia nuo tavo burnos, bet mąstyk apie ją dieną ir naktį, kad tiksliai vykdytum viską, kas joje parašyta; tada visa, ką bedarytum, klestės ir visur tau seksis.
[9] Atsimink, ką įsakiau, – būk stiprus ir drąsus, nenusigąsk ir nebijok! Aš, Viešpats, tavo Dievas, būsiu su tavimi, kur tik tu eisi".

1 SKYRIUS
1 Iš 24,13
2 Įst 34,5
3 Įst 11,24
4 Pr 15,18
5 Iš 3,12; Įst 7,24; Įst 31,6.7; Įst 31,8.23
6 Įst 31,7.23
7 Įst 5,32; Įst 31,7
8 Joz 8,34; Ps 1,1-3
9 Įst 31,7; Ps 27,1
11 Įst 9,1; Joz 3,17
13 Sk 32,20-28
15 Joz 22,1-4
17 1 Sam 20,13; 1 Kar 1,37

[10] Tada Jozuė įsakė tautos vyresniesiems:
[11] "Pereikite per stovyklą ir įsakykite žmonėms paruošti maisto atsargų, nes po trijų dienų jūs pereisite Jordaną, kad paveldėtumėte žemę, kurią Viešpats, jūsų Dievas, jums yra pažadėjęs".
[12] Rubeno, Gado ir pusei Manaso giminės Jozuė kalbėjo:
[13] "Atsiminkite įsakymą, kurį jums davė Viešpaties tarnas Mozė: 'Viešpats, jūsų Dievas, jums davė šitą žemę'.
[14] Jūsų žmonos, vaikai ir gyvuliai tepasilieka žemėje, kurią Mozė jums davė šioje Jordano pusėje. O jūs visi, stiprūs karo vyrai, apsiginklavę traukite savo brolių priekyje ir jiems padėkite,
[15] iki Viešpats duos poilsį jūsų broliams, kaip ir jums davė, ir jie užims žemę, kurią Viešpats, jūsų Dievas, jiems pažadėjo. Paskui galėsite grįžti į savo žemę, kurią Viešpaties tarnas Mozė jums davė Jordano rytų pusėje".
[16] Jie atsakė Jozuei: "Visa, ką mums įsakysi, darysime ir visur, kur mus siųsi, eisime.
[17] Kaip mes klausėme Mozės, taip ir tavęs klausysime. Viešpats, tavo Dievas, tebūna su tavimi, kaip Jis buvo su Moze!
[18] Kiekvienas, kuris priešinsis tavo įsakymui ir neklausys tavo žodžių, bus nubaustas mirtimi. Tik būk stiprus ir drąsus!"

2 Jozuė, Nūno sūnus, slaptai išsiuntė iš Šitimo du žvalgus įsakydamas: "Eikite ir apžiūrėkite kraštą ir Jerichą!" Juodu atėjo į paleistuvės Rahabos namus ir ten nakvojo.
[2] Buvo pranešta Jericho karaliui: "Naktį atėjo du vyrai iš Izraelio vaikų išžvalgyti kraštą".
[3] Jericho karalius nusiuntė pas Rahabą pasiuntinius, įsakydamas: "Išduok vyrus, kurie yra tavo namuose, nes jie yra žvalgai".
[4] Moteris, abu vyrus paslėpusi, tarė: "Tiesa, vyrai buvo atėję pas mane, bet aš nežinojau, iš kur jie.
[5] Prieš uždarant vartus, temstant, tie vyrai išėjo. Aš nežinau, kur jie nuėjo. Skubiai vykitės juos, gal dar pavysite".
[6] Ji buvo užvedusi juos ant stogo ir paslėpusi po nemintais linais, kurie ten buvo.
[7] Jericho vyrai vijosi juos Jordano keliu iki brastos. Kai tik persekiotojai išėjo, vartus užrakino.
[8] Jiems dar neatsigulus, ji užlipo pas juos ant stogo
[9] ir tarė: "Aš žinau, kad Viešpats jums atidavė šitą šalį. Mus apėmė siaubas dėl jūsų, ir visi krašto gyventojai nusiminė.
[10] Mes girdėjome, kaip Viešpats, jums išeinant iš Egipto, išdžiovino prieš jus Raudonosios jūros vandenį ir ką jūs padarėte abiem amoritų karaliams anapus Jordano, Sihonui ir Ogui, kuriuos visai sunaikinote.
[11] Tai išgirdę, išsigandome ir netekome drąsos. Viešpats, jūsų Dievas, yra dangaus ir žemės Dievas.
[12] Dabar prisiekite man Viešpačiu, kad jūs pasielgsite su mano tėvo namais taip, kaip aš pasielgiau su jumis, ir duokite man tikrą ženklą,
[13] kad paliksite gyvus mano tėvą, motiną, brolius, seseris ir visus, kurie jiems priklauso, ir išgelbėsite mūsų gyvybes".
[14] Žvalgai jai atsakė: "Teištinka mus mirtis jūsų vietoje! Jei neišduosi mūsų, tai, kai Viešpats mums atiduos šitą šalį, mes gerai ir teisingai pasielgsime su tavimi".
[15] Tada Rahaba nuleido juos virve pro langą, nes ji gyveno miesto mūro sienoje.
[16] Ji tarė jiems: "Eikite į kalnus, kad jūsų nesutiktų besivejantieji, ten slapstykitės tris dienas, kol jie sugrįš; po to eikite savo keliu".
[17] Vyrai jai atsakė: "Mes laisvi būsime nuo tau duotos priesaikos,
[18] jei, mums įeinant į kraštą, nepririši raudonos virvės prie lango, pro kurį mus nuleidai, ir savo tėvo, motinos, brolių ir visų namiškių neatsivesi į savo namus.
[19] Kiekvienas, kuris išeis į gatvę iš tavo namų, bus pats kaltas dėl savo mirties, mes būsime nekalti. O kas pasiliks tavo namuose ir bus nužudytas, jo kraujas kris ant mūsų.
[20] Tačiau jei mus išduosi, mes būsime laisvi nuo tau duotos priesaikos, kuria mus prisaikdinai".
[21] Ji tarė: "Tebūna, kaip sakote". Ji išleido juos, ir jie nuėjo. Tuomet ji pririšo raudoną virvę lange.
[22] Jie nuėjo į kalnus ir ten pasiliko tris dienas, kol sugrįžo tie, kurie juos vijosi. Jie ieškojo jų kelyje, bet nieko nerado.
[23] Tuodu vyrai, grįžę pas Jozuę, Nūno sūnų, jam papasakojo visa, kas jiems atsitiko.

2 SKYRIUS
1 Sk 25,1; Joz 3,1; Mt 1,5; Hbr 11,31; Jok 2,25
2 Joz 2,22
4 2 Sam 17,19.20
6 2 Sam 17,19
9 Pr 35,5; Iš 23,27; Įst 1,8; Įst 2,25; Įst 11,25; Joz 5,1; Joz 9,9.10
10 Iš 14,21; Sk 21,21-35; Įst 20,17; Joz 4,23; Joz 6,21
11 Iš 15,14.15; Įst 4,39; Joz 5,1; Joz 7,5; Ps 22,14; Iz 13,7
12 Iš 12,13; Joz 2,18; 1 Sam 20,14.15.17; 1 Tim 5,8
13 Joz 6,23-25
14 Pr 47,29; Ts 1,24; Mt 5,7
15 Apd 9,25
17 Iš 20,7
18 Joz 2,12; Joz 6,23
19 1 Kar 2,32

[24] Ir jie sakė: "Viešpats tikrai atidavė mums visą šitą kraštą, nes tos šalies gyventojai labai išsigando dėl mūsų atėjimo".

3 Jozuė, atsikėlęs anksti rytą, su visais izraelitais traukė iš Šitimo; jie pasiekė Jordaną ir ten, prieš pereidami jį, nakvojo.
[2] Trims dienoms praėjus, vyresnieji ėjo per stovyklą
[3] ir įsakė žmonėms: "Kai pamatysite Viešpaties, jūsų Dievo, Sandoros skrynią ir kunigus levitus, ją nešančius, pradėkite žygiuoti paskui ją.
[4] Tačiau tarp jūsų ir jos privalo būti maždaug dviejų tūkstančių uolekčių atstumas. Neprieikite prie jos arti! Niekad nėjote tuo keliu, todėl sekite ją".
[5] Jozuė tarė žmonėms: "Pašventinkite save, nes rytoj Viešpats darys tarp jūsų stebuklus!"
[6] Po to Jozuė tarė kunigams: "Imkite Sandoros skrynią ir eikite tautos priekyje!" Jie paėmė Sandoros skrynią ir ėjo tautos priekyje.
[7] Viešpats tarė Jozuei: "Šiandien pradedu išaukštinti tave viso Izraelio akyse, kad jie patirtų, jog Aš būsiu su tavimi, kaip buvau su Moze.
[8] Įsakyk kunigams, nešantiems Sandoros skrynią: 'Kai įbrisite į Jordaną, sustokite jame' ".
[9] Po to Jozuė tarė izraelitams: "Ateikite arčiau ir klausykite Viešpaties, jūsų Dievo, žodžių.
[10] Iš to pažinsite, kad gyvasis Dievas yra tarp jūsų ir kad Jis išvarys pirma jūsų kanaaniečius, hetitus, hivus, perizus, girgašus, amoritus ir jėbusiečius.
[11] Visos žemės Viešpaties Sandoros skrynia eis per Jordaną pirma jūsų.
[12] Paskirkite dvylika vyrų iš Izraelio giminių, iš kiekvienos po vieną.
[13] Kai tik kunigų, nešančių Viešpaties, visos žemės valdovo, skrynią, kojos palies Jordano vandenį, tekąs žemyn iš aukštumų vanduo sustos kaip pylimas".
[14] Žmonės išėjo iš palapinių, kad pereitų Jordaną paskui kunigus, nešančius Sandoros skrynią tautos priekyje.
[15] Kai kunigai su Sandoros skrynia įbrido į vandenį (Jordanas buvo patvinęs pjūties metu),
[16] vanduo sustojo tekėjęs. Vanduo, tekąs iš aukštumų, sustojo kaip pylimas prie Adamo miesto, kuris yra šalia Cartano, o vanduo, tekąs Sūriosios jūros link, išseko. Ir tauta perėjo per Jordaną ties Jerichu.
[17] Kunigai, nešusieji Viešpaties Sandoros skrynią, stovėjo ant sausos žemės Jordano viduryje, iki visa tauta sausuma perėjo per Jordaną.

4 Visai tautai perėjus per Jordaną, Viešpats tarė Jozuei:
[2] "Paimk iš tautos dvylika vyrų, iš kiekvienos giminės po vieną,
[3] ir jiems įsakyk: 'Imkite iš Jordano vidurio, iš tos vietos, kur stovėjo kunigų kojos, dvylika akmenų, neškite juos ir padėkite ten, kur šiąnakt nakvosite' ".
[4] Jozuė pasišaukė dvylika vyrų, kuriuos buvo paskyręs iš kiekvienos izraelitų giminės.
[5] Ir Jozuė sakė jiems: "Nueikite prie Viešpaties, jūsų Dievo, skry-

24 Iš 23,31

3 SKYRIUS
1 Joz 2,1
2 Joz 1,10.11
3 Sk 10,33; Įst 31,9.25
4 Iš 19,12
5 Joz 7,13
6 Sk 4,15
7 Joz 1,5.9; Joz 4,14
8 Joz 3,3; Joz 3,17
10 Iš 33,2; Mt 16,16; Apd 13,19; 1 Tes 1,9
11 Zch 4,14; Zch 6,5
12 Joz 4,2.4
13 Joz 3,11; Joz 3,15.16; Ps 78,13; Ps 114,3
14 Apd 7,44.45
15 Joz 3,13; Joz 4,18; 1 Krn 12,15
16 Pr 14,3; Įst 3,17; 1 Kar 4,12; 1 Kar 7,46
17 Iš 3,8; Iš 6,1-8; Iš 14,21.22.29; Iš 33,1

4 SKYRIUS
1 Įst 27,2
2 Joz 3,12
3 Joz 3,13; Joz 4,19.20

nios į Jordano vidurį ir paimkite po akmenį ant peties, po vieną kiekvienai giminei,
[6] kad tai būtų ženklas tarp jūsų. Kai ateityje jūsų vaikai klaus, ką šitie akmenys reiškia,
[7] jiems atsakykite: 'Jordano vanduo buvo išdžiūvęs, Viešpaties Sandoros skryniai keliantis per Jordaną'. Šitie akmenys bus atminimas izraelitams per amžius".
[8] Izraelitai padarė taip, kaip Jozuė įsakė. Jie paėmė dvylika akmenų iš Jordano vidurio, kaip Viešpats įsakė Jozuei, pagal Izraelio giminių skaičių, juos nunešė į nakvynės vietą ir ten padėjo.
[9] Jozuė taip pat sudėjo dvylika akmenų Jordano viduryje, kur stovėjo kunigai, nešantys Sandoros skrynią. Jie ten yra iki šios dienos.
[10] Kunigai, nešantys skrynią, stovėjo Jordano viduryje, iki viskas buvo atlikta, ką Viešpats įsakė Jozuei per Mozę. Tuo metu tauta skubiai perėjo Jordaną.
[11] Kai visa tauta buvo perėjusi, Viešpaties skrynia kartu su kunigais taip pat perėjo.
[12] Rubeno, Gado ir pusė Manaso giminės apsiginklavę perėjo izraelitų priekyje, kaip jiems Mozė liepė.
[13] Apie keturiasdešimt tūkstančių apsiginklavusių ir pasirengusių kautynėms vyrų perėjo Viešpaties akivaizdoje į Jericho lygumas.
[14] Tą dieną Viešpats išaukštino Jozuę viso Izraelio akyse; ir jie bijojo jo, kaip jie bijojo Mozės, visą jo gyvenimą.
[15] Viešpats tarė Jozuei:
[16] "Įsakyk kunigams, nešantiems Liudijimo skrynią, kad jie išeitų iš Jordano".

6 Iš 12,26; Iš 13,14; Įst 6,20; Įst 27,2; Ps 103,2
7 Iš 12,14; Sk 16,40; Joz 3,13.16
11 Joz 3,11; Joz 6,11
12 Sk 32,17.20.27.28; Joz 1,14
14 Joz 3,7; 1 Krn 29,25
16 Iš 25,16.22
18 Joz 3,15; 1 Krn 12,15
19 Joz 5,9
20 Įst 11,30; Joz 4,3; Joz 5,9.10
21 Joz 4,6
22 Iš 12,26.27; Iš 13,8-14; Įst 26,5-9; Joz 3,17
23 Iš 14,21
24 Iš 14,31; Iš 15,16; Įst 6,2; 1 Kar 8,42; 2 Kar 19,19; 1 Krn 29,12; Ps 76,7; Ps 89,13; Ps 106,8; Jer 10,7

5 SKYRIUS
1 Iš 15,14.15; Joz 2,10.11; Joz 9,9
2 Iš 4,25
4 Sk 14,29; Sk 26,64.65; Įst 2,14-16

[17] Ir Jozuė įsakė kunigams: "Išeikite iš Jordano!"
[18] Vos išėjus kunigams, nešantiems Viešpaties Sandoros skrynią, iš Jordano, vanduo sugrįžo į savo vietą ir išsiliejo, kaip anksčiau, per jo krantus.
[19] Tauta perėjo per Jordaną pirmojo mėnesio dešimtą dieną ir ištiesė palapines Gilgale, Jericho rytų pusėje.
[20] Tuos dvylika akmenų, kuriuos jie paėmė iš Jordano, Jozuė sustatė Gilgale.
[21] Jis kalbėjo izraelitams: "Kai ateityje jūsų vaikai klaus tėvų, ką reiškia šitie akmenys,
[22] jūs paaiškinsite savo vaikams: 'Sausu dugnu Izraelis perėjo per Jordaną'.
[23] Viešpats, jūsų Dievas, išdžiovino Jordano vandenį prieš jus, kol perėjote, kaip Jis padarė Raudonajai jūrai, išdžiovindamas ją prieš mus, kol perėjome;
[24] kad visos žemės tautos žinotų, jog Viešpats yra galingas, ir kad jūs visuomet bijotumėte Viešpaties, savo Dievo".

5

Visi amoritų karaliai, kurie gyveno nuo Jordano į vakarus, ir visi kanaaniečių karaliai, kurie gyveno prie jūros, išgirdę, jog Viešpats išdžiovino Jordano vandenis prieš izraelitus, kad jie galėtų pereiti, nusiminė ir neteko drąsos.
[2] Tuomet Viešpats tarė Jozuei: "Pasidaryk aštrių peilių ir apipjaustyk izraelitus".
[3] Jozuė pasidarė aštrius peilius ir apipjaustė izraelitus ant Araloto kalvos.
[4] Štai priežastis, dėl kurios Jozuė

atliko apipjaustymą: tautos vyrai, tinkantys karui, išėjus iš Egipto, išmirė pakeliui dykumoje.
[5] Visi išėjusieji buvo apipjaustyti, tačiau vaikai, gimusieji dykumoje, buvo neapipjaustyti.
[6] Keturiasdešimt metų izraelitai klaidžiojo dykumoje, kol išmirė visi karui tinkami vyrai, kurie išėjo iš Egipto, kadangi jie neklausė Viešpaties. Viešpats prisiekė neleisiąs jiems pamatyti žemės, plūstančios pienu ir medumi, kurią pažadėjo jų tėvams.
[7] Jų vaikus, kurie užėmė jų vietą, apipjaustė Jozuė, nes jie nebuvo apipjaustyti kelionėje.
[8] Po apipjaustymo jie pasiliko stovykloje, kol pagijo.
[9] Ir Viešpats tarė Jozuei: "Šiandien Aš pašalinau nuo jūsų Egipto gėdą". Todėl ta vieta iki šios dienos vadinama Gilgalu.
[10] Izraelitai, stovyklaudami Gilgale, šventė Paschą to mėnesio keturioliktą dieną, vakare, Jericho lygumose.
[11] Kitą dieną po Paschos jie valgė tos žemės derliaus neraugintą duoną ir paskrudintus grūdus.
[12] Jiems pradėjus valgyti tos žemės derlių, mana liovėsi kritusi. Izraelitai nebeturėjo manos, bet tais metais valgė Kanaano krašto vaisius.
[13] Jozuė, būdamas prie Jericho, pamatė prieš save stovintį vyrą, kuris rankoje laikė nuogą kardą. Jozuė priėjo ir jo paklausė: "Ar tu iš mūsų, ar iš mūsų priešų?"
[14] Jis atsakė: "Ne! Aš atėjau kaip Viešpaties pulkų vadas". Jozuė puolė veidu ant žemės, jį pagarbino ir paklausė: "Ką mano viešpats turi pasakyti savo tarnui?"
[15] Viešpaties pulkų vadas tarė Jozuei: "Nusiauk kurpes, nes vieta, kurioje stovi, yra šventa". Jozuė taip ir padarė.

6 Tuo tarpu Jerichas buvo aklinai užsidaręs dėl izraelitų; niekas neišeidavo ir neįeidavo.
[2] Viešpats tarė Jozuei: "Žiūrėk, Aš atidaviau į tavo rankas Jerichą, jo karalių ir stiprius karo vyrus.
[3] Visi kariai turi apeiti aplink miestą kas dieną po vieną kartą. Taip darykite šešias dienas.
[4] Septyni kunigai turi nešti skrynios priekyje septynis avino rago trimitus. Septintą dieną turite apeiti miestą septynis kartus, kunigams trimituojant.
[5] Išgirdę ilgą trimito garsą, visi žmonės turi garsiai šaukti. Tada sugrius miesto sienos, ir kiekvienas galės įsiveržti į miestą ten, kur stovi".
[6] Jozuė, Nūno sūnus, pasišaukęs kunigus, tarė: "Paimkite Sandoros skrynią, ir septyni kunigai tegul neša septynis avino rago trimitus Viešpaties skrynios priekyje".
[7] O žmonėms tarė: "Eikite aplink miestą, o ginkluotieji teeina Viešpaties skrynios priekyje".
[8] Jozuei tai pasakius, septyni kunigai, trimituodami septyniais avino rago trimitais Viešpaties akivaizdoje, ėjo Viešpaties Sandoros skrynios priekyje.
[9] Ginkluotieji žygiavo priekyje kunigų, kurie pūtė trimitus, o likusieji ėjo paskui skrynią.
[10] Jozuė įsakė tautai: "Jums nevalia šaukti nė kalbėti, iki aš jums pasakysiu: 'Šaukite!' Tada jūs turėsite šaukti".

6 Iš 3,8; Sk 14,23.29-35; Sk 14,33; Sk 26,23-65; Įst 1,3; Įst 29,5; Hbr 3,11
7 Sk 14,31; Įst 1,39
8 Pr 34,25
9 Pr 34,14; Joz 4,19
10 Iš 12,6; Sk 9,5
12 Iš 16,35
13 Pr 18,1.2; Pr 32,24.30; Iš 23,23; Sk 22,23; Sk 22,31; 1 Krn 21,16; Zch 1,8; Apd 1,10
14 Pr 17,3; Iš 34,8; Sk 20,6
15 Iš 3,5; Apd 7,33
6 SKYRIUS
1 Joz 2,1
2 Įst 7,24; Joz 2,9.24; Joz 8,1
4 Kun 25,9; Sk 10,8; Ts 7,16.22; 1 Kar 18,43; 2 Kar 4,35; 2 Kar 5,10

[11] Viešpaties skrynia buvo apnešta aplink miestą. Apėję aplinkui vieną kartą, jie sugrįžo į stovyklą ir nakvojo joje.
[12] Jozuei atsikėlus anksti rytą, kunigai paėmė Viešpaties Sandoros skrynią,
[13] septyni kunigai septyniais avino rago trimitais trimitavo, eidami Viešpaties skrynios priekyje, ginkluotieji žygiavo pirma jų, o likusieji ėjo paskui Viešpaties skrynią, trimitų garsams skambant.
[14] Antrą dieną jie taip pat apėjo miestą vieną kartą ir sugrįžo į stovyklą. Taip jie darė šešias dienas.
[15] Septintą dieną atsikėlę anksti, auštant, tokiu pat būdu apėjo miestą septynis kartus.
[16] Septintą kartą, kai kunigai pūtė trimitus, Jozuė tarė tautai: "Šaukite! Viešpats jums atidavė miestą!
[17] Miestas ir visa, kas jame yra, bus sunaikinta Viešpaties garbei. Tik paleistuvė Rahaba liks gyva su visais, kurie yra jos namuose, nes ji paslėpė pasiuntinius, kuriuos buvome išsiuntę.
[18] Kas skirta sunaikinti, jūs nepasisavinkite, kad nebūtumėte prakeikti ir taip neužtrauktumėte Izraelio stovyklai prakeikimo ir nelaimės.
[19] Visas sidabras bei auksas ir variniai bei geležiniai indai yra Viešpačiui pašvęsti; visa tai Viešpaties iždui".
[20] Pučiant trimitams, tauta pradėjo garsiai šaukti, ir sienos sugriuvo. Kariai įsiveržė ir užėmė miestą.
[21] Jie išžudė visus, kas buvo mieste: vyrus ir moteris, jaunus ir senus, jaučius, avis ir asilus.

11 Joz 4,11
12 Įst 31,25
17 Įst 13,17; Joz 2,1; Joz 2,4.6; Joz 7,1; Mt 1,5
18 Įst 7,26; Joz 7,1.12.25; 1 Kar 18,17.18
20 Hbr 11,30
21 Įst 7,2; Įst 20,16.17
22 Joz 2,12-19; Hbr 11,31
23 Joz 2,13
25 Mt 1,5
26 1 Kar 16,34

7 SKYRIUS

1 Joz 6,17-19; Joz 7,20.21; Joz 22,20; 1 Krn 2,6

[22] Vyrams, kurie žvalgė kraštą, Jozuė įsakė: "Eikite į paleistuvės namus, iš jų išveskite moterį ir visus, kurie yra jos namuose, kaip jai prisiekėte".
[23] Jaunuoliai, buvę žvalgais, išvedė Rahabą, jos tėvą, motiną, brolius ir visus, kurie buvo namuose; jie išvedė visus jos giminaičius ir paliko juos už Izraelio stovyklos ribų.
[24] Miestą ir visa, kas buvo jame, jie sudegino. Tik sidabrą bei auksą ir varinius bei geležinius indus jie padėjo Viešpaties namų iždui.
[25] Paleistuvę Rahabą ir jos tėvo namus bei visus, kurie buvo su ja, Jozuė paliko gyvus. Taip ji liko gyventi tarp Izraelio iki šios dienos, nes paslėpė pasiuntinius, kuriuos Jozuė išsiuntė išžvalgyti Jerichą.
[26] Tuo metu Jozuė paskelbė, prisiekdamas: "Prakeiktas bus Viešpaties akivaizdoje tas, kuris atstatys Jericho miestą! Už pamatus užmokės savo pirmagimiu, o už vartus – jauniausiuoju".
[27] Viešpats buvo su Jozue, ir garsas apie jį pasklido po visą šalį.

7 Izraelitai nusikalto, pasisavindami tai, kas buvo skirta sunaikinti. Achanas, sūnus Karmio, sūnaus Zabdžio, sūnaus Zeracho iš Judo giminės, paėmė iš sunaikinti skirtų daiktų. Dėl to Viešpaties rūstybė užsidegė prieš izraelitus.
[2] Jozuė pasiuntė vyrų iš Jericho į Ają, kuris yra prie Bet Aveno, į rytus nuo Betelio, ir jiems įsakė: "Eikite ir išžvalgykite tą kraštą!" Tie vyrai išžvalgė Ają
[3] ir, sugrįžę pas Jozuę, tarė: "Te-

gul nežygiuoja visa kariuomenė. Dviejų ar trijų tūkstančių vyrų užteks užimti Ają. Nevargink visų karių, nes jų nėra daug".
[4] Buvo pasiųsta apie trys tūkstančiai vyrų, bet jie bėgo nuo Ajo vyrų.
[5] Ajo vyrai nužudė apie trisdešimt šešis izraelitus ir vijosi juos žudydami nuo vartų iki Šebarimo. Tada izraelitai nustojo drąsos ir jų širdys tapo kaip vanduo.
[6] Jozuė perplėšė savo drabužius ir puolė veidu žemėn prie Viešpaties skrynios; taip jis ir Izraelio vyresnieji pasiliko ligi vakaro ir užsibarstė dulkių ant galvų.
[7] Jozuė sakė: "Ak, Viešpatie Dieve, kodėl Tu pervedei šitą tautą per Jordaną, kad atiduotum mus amoritams sunaikinti? O, kad mes būtume likę anapus Jordano!
[8] Viešpatie, ką man sakyti, kai Izraelis bėga nuo priešų?
[9] Juk tai išgirdę kanaaniečiai bei visi krašto gyventojai susitelkę apsups mus ir sunaikins. Ką tada darysi dėl savo vardo?"
[10] Viešpats tarė Jozuei: "Atsikelk! Ko guli kniūbsčias ant žemės?
[11] Izraelis nusikalto; jis sulaužė mano sandorą. Jie paėmė dalį to, kas buvo skirta sunaikinti; pavogė, paslėpė ir pasidėjo prie savo daiktų.
[12] Izraelitai negalėjo išstovėti prieš priešą ir bėgo nuo jo, nes susitepė sunaikinimui skirtais daiktais. Aš nebebūsiu su jumis, jei nepašalinsite prakeikimo tarp savųjų.
[13] Kelkis! Pašventink tautą ir pasiruoškite rytojui, nes Aš, Izraelio Dievas, taip sakau: 'Sunaikinti skirtų daiktų yra tarp jūsų; tu negalėsi išstovėti prieš savo priešus, kol nepašalinsi prakeikimo tarp savųjų'.
[14] Todėl rytoj jūs privalote ateiti giminėmis: ta giminė, kurią Viešpats nurodys, privalo ateiti šeimomis; ta šeima, kurią Viešpats nurodys, privalo priartėti namais; o tų namų, kuriuos Viešpats nurodys, privalo ateiti visi vyrai.
[15] Pas ką bus rasta sunaikinimui skirtų daiktų, tą turite sudeginti su viskuo, kas jam priklauso, nes jis sulaužė Viešpaties sandorą ir padarė niekšybę Izraelyje".
[16] Jozuė, atsikėlęs anksti rytą liepė priartėti Izraeliui giminėmis, ir buvo nurodyta Judo giminė.
[17] Po to jis liepė priartėti Judo šeimoms, ir Viešpats nurodė Zeracho šeimą. Vėliau jis liepė priartėti Zeracho šeimai namais, ir Viešpats nurodė Zabdį.
[18] Jis liepė priartėti visiems jo namų vyrams, ir buvo nurodytas Zeracho sūnaus, Zabdžio sūnaus, Karmio sūnus Achanas iš Judo giminės.
[19] Jozuė sakė Achanui: "Mano sūnau, atiduok Viešpačiui, Izraelio Dievui, garbę bei prisipažink Jam ir pasakyk man, ką padarei; nieko neslėpk nuo manęs!"
[20] Achanas atsakė Jozuei: "Iš tiesų aš nusidėjau Viešpačiui, Izraelio Dievui, padarydamas tai ir tai.
[21] Pamačiau tarp daiktų prabangų apsiaustą iš Šinaro, du šimtus šekelių sidabro ir aukso gabalą, sveriantį penkiasdešimt šekelių. Aš jų užsigeidžiau ir juos pasiėmiau. Visa užkasiau į žemę, savo palapinės viduje, ir sidabras yra apačioje".

4 Kun 26,17; Įst 28,25
5 Kun 26,36; Joz 2,9.11
6 Pr 37,29.34; 1 Sam 4,12
7 Iš 17,3; Sk 21,5
9 Iš 32,12; Sk 14,13
11 Joz 6,17-19; Hbr 5,1.2
12 Įst 7,26; Ts 2,14; Ag 2,13.14
13 Iš 19,10; Joz 3,5
14 Pat 16,33
15 Pr 34,7; Joz 7,11; Ts 20,6; 1 Sam 14,38.39
18 1 Sam 14,42
19 Sk 5,6.7; 1 Sam 14,43; Ezr 10,10.11; Ps 32,5; Pat 28,13; Jer 3,12.13; Jer 13,16; Dan 9,4; Jn 9,24
20 Sk 22,34; 1 Sam 15,24

22 Jozuė pasiuntė žmones į palapinę. Jie viską rado paslėptą jo palapinėje; sidabras buvo apačioje.
23 Paėmę tai iš palapinės, jie atnešė pas Jozuę ir izraelitus ir padėjo tai Viešpaties akivaizdoje.
24 Jozuė ir visi izraelitai su juo paėmė Zeracho sūnų Achaną, sidabrą, apsiaustą ir aukso gabalą, taip pat jo sūnus ir dukteris, jaučius, asilus ir avis, palapinę bei visą jo nuosavybę ir nugabeno į Achoro slėnį.
25 Jozuė pasakė: "Kodėl užtraukei mums nelaimę? Viešpats šiandien tave padarys nelaimingą". Tada izraelitai jį užmušė akmenimis ir po to sudegino, kai užmušė juos akmenimis.
26 Jie sukrovė ant jo didelę akmenų krūvą, kuri išliko iki šios dienos. Taip Viešpaties rūstybė nurimo. Todėl ta vieta ligi šiol vadinama Achoro slėniu.

24 Sk 16,32.33; Joz 7,26; Joz 15,7; Dan 6,24

25 Įst 17,5; Joz 6,18; 1 Krn 2,7

26 Įst 13,17; Joz 7,24; Joz 8,29; 2 Sam 18,17; Iz 65,10; Rd 3,53; Oz 2,15

8 SKYRIUS

1 Įst 1,21; Įst 7,18; Įst 31,8; Joz 1,9; Joz 6,2; Joz 10,8

2 Įst 20,14; Joz 6,21; Joz 8,27

4 Ts 20,29

5 Joz 7,5; Ts 20,32

8 2 Sam 13,28

11 Joz 8,5

14 Ts 20,34; Ekl 9,12

15 Ts 20,36

8 Viešpats tarė Jozuei: "Nebijok ir nenusimink! Su visais kariais žygiuok į Ają. Aš atidaviau į tavo rankas Ajo karalių, jo žmones, miestą ir visą kraštą.
2 Padaryk Ajui bei jo karaliui, kaip padarei Jerichui ir jo karaliui; tik turtą ir gyvulius pasiimk kaip grobį. Įrenk pasalą už miesto".
3 Jozuė su kariuomene pradėjo žygį į Ają. Išrinkęs trisdešimt tūkstančių narsių karių, išsiuntė juos nakčia,
4 sakydamas: "Pasislėpę už miesto, laukite, nenutolkite per daug nuo jo, visi būkite pasiruošę puolimui.
5 Tuo metu aš su kariais artėsime prie miesto. O kai jie išeis prieš mus kaip pirmą kartą, mes bėgsime nuo jų.
6 Jie vysis mus ir nutols nuo miesto, nes manys: 'Jie bėga nuo mūsų kaip pirmą kartą'.
7 Tada jūs iš pasalų pulkite ir užimkite miestą, nes Viešpats, jūsų Dievas, jį atiduos į jūsų rankas.
8 Užėmę miestą, padekite jį, kaip Viešpats nurodė; tai mano įsakymas jums".
9 Jozuė išsiuntė juos į pasalą tarp Betelio ir Ajo, į vakarus nuo Ajo. Jozuė praleido tą naktį su kariais.
10 Anksti rytą, patikrinęs karius, Jozuė su Izraelio vyresniaisiais žygiavo karių priekyje į Ają.
11 Kariuomenė, priartėjus prie Ajo, pasistatė stovyklą į šiaurę nuo jo. Tarp stovyklos ir Ajo buvo slėnis.
12 Apie penkis tūkstančius vyrų Jozuė pasiuntė į pasalą tarp Betelio ir Ajo, į vakarus nuo miesto.
13 Kariuomenės pagrindinės jėgos buvo miesto šiaurėje, o pasala – į vakarus nuo jo. Jozuė praleido tą naktį slėnyje.
14 Ajo karalius, tai pamatęs, skubiai anksti rytą su visais savo kariais žygiavo prieš Izraelį į lygumą, nes nežinojo, kad už miesto yra pasala.
15 Jozuė su visa Izraelio kariuomene bėgo į dykumą tarsi pralaimėję.
16 Visi miesto vyrai buvo sušaukti juos persekioti; persekiodami Jozuę, jie nutolo nuo miesto.
17 Ajo ir Betelio miestuose neliko nė vieno vyro, kuris nebūtų vijęs izraelitų. Jie paliko miestą atvirą ir persekiojo Izraelį.
18 Tada Viešpats tarė Jozuei: "Iš-

tiesk Ajo link ietį, kurią laikai rankoje, nes į tavo rankas jį atiduosiu!” Jozuė ištiesė Ajo link ietį, kurią laikė rankoje.
19 Tada buvę pasaloje skubiai puolė Ają. Jie įsiveržė į miestą, jį užėmė ir padegė.
20 Ajo vyrai, pažvelgę atgal, pamatė degantį miestą. Jiems nebuvo kur bėgti, nes izraelitai, bėgę į dykumą, atsisuko prieš persekiotojus.
21 Jozuė ir jo kariuomenė, pamatę, kad buvę pasaloje užėmė miestą ir jį padegė, atsigręžė ir puolė Ajo karius.
22 Kiti puolė juos iš miesto. Taip jie pateko į izraelitų vidurį; vieni buvo iš priekio, kiti – iš užpakalio. Izraelitai juos taip sumušė, kad nė vienas neišliko gyvas.
23 Ajo karalių jie paėmė gyvą ir atvedė pas Jozuę.
24 Izraelitai, išžudę visus Ajo vyrus atvirame lauke, dykumoje, kur jie buvo nusiviję izraelitus, sugrįžo į Ają ir išžudė jo gyventojus.
25 Tą dieną buvo išžudyta dvylika tūkstančių vyrų ir moterų – visi Ajo gyventojai.
26 Jozuė nenuleido rankos, kuria laikė ietį, kol buvo sunaikinti visi Ajo gyventojai.
27 Tik gyvulius ir kitą miesto turtą izraelitai pasiėmė, laikydamiesi Viešpaties nurodymų Jozuei.
28 Jozuė sudegino Ają ir jį pavertė akmenų krūva, dykyne iki šios dienos.
29 Ajo karalių jis pakorė ant medžio ir laikė iki vakaro; saulei leidžiantis, Jozuei įsakius, jie nuėmė jo lavoną nuo medžio, numetė miesto tarpuvartyje ir ant jo sukrovė didelę akmenų krūvą, tebeesančią iki šios dienos.
30 Jozuė pastatė aukurą Viešpačiui, Izraelio Dievui, Ebalo kalne,
31 kaip Viešpaties tarnas Mozė įsakė izraelitams. Tai parašyta Mozės įstatymo knygoje, kad aukuras būtų pastatytas iš netašytų akmenų, kurie nepaliesti jokiu metaliniu įrankiu. Jie aukojo ant jo deginamąsias ir padėkos aukas Viešpačiui.
32 Jozuė ant tų akmenų įrašė Mozės įstatymą izraelitams matant.
33 Izraelitai su savo vyresniaisiais, vadais ir teisėjais stovėjo abiejuose skrynios šonuose akivaizdoje levitų kunigų, kurie neša Viešpaties Sandoros skrynią, kaip gimę tarp jų, taip ir ateiviai. Viena jų dalis buvo prie Garizimo, o antroji – prie Ebalo kalno, kaip Viešpaties tarnas Mozė buvo įsakęs laiminti Izraelio tautą.
34 Po to jis perskaitė visus įstatymo žodžius, palaiminimus ir prakeikimus, visa, kas užrašyta įstatymo knygoje.
35 Iš visko, ką Mozė įsakė, neliko nė vieno žodžio, kurio Jozuė nebūtų perskaitęs akivaizdoje visų izraelitų: moterų, vaikų ir ateivių, gyvenančių tarp jų.

9 Išgirdę apie tai hetitų, amoritų, kanaaniečių, perizų, hivų ir jebusiečių karaliai, gyvenantys anapus Jordano, kalnuose, žemumoje ir palei Didžiosios jūros pakrantę link Libano,
2 susirinko kartu kovoti prieš Jozuę ir Izraelį.
3 Gibeoniečiai, išgirdę, ką Jozuė padarė Jerichui ir Ajui,
4 pasielgė klastingai. Jie pasiėmė

22 Įst 7,2
26 Joz 6,21
27 Sk 31,22.26; Joz 8,2
28 Įst 13,16
29 Įst 21,22.23; Joz 7,26; Joz 10,26; Joz 10,27
30 Įst 27,4-8
31 Iš 20,24; Iš 20,25; Įst 27,5.6
32 Įst 27,2.3.8
33 Įst 11,29; Įst 27,12; Įst 31,9.25; Įst 31,12
34 Įst 28,2.15.45; Įst 29,20.21; Įst 30,19; Įst 31,11; Joz 1,8; Neh 8,3
35 Iš 12,38; Įst 31,12; Joz 8,33

9 SKYRIUS
1 Iš 3,17; Iš 23,23; Sk 13,29; Sk 34,6; Joz 3,10
2 Joz 10,5; Ps 83,3.5
3 Joz 6,27; Joz 9,17.22; Joz 10,2; Joz 21,17; 2 Sam 21,1.2

maisto senuose maišuose ant asilų, sudriskusių ir apraišiotų vyno odinių,
[5] apsiavė nudėvėta ir sulopyta avalyne, apsivilko nudėvėtais drabužiais; duona, kurią pasiėmė, buvo sudžiūvusi ir supelėjusi.
[6] Atėję pas Jozuę į Gilgalo stovyklą, jie kalbėjo jam ir Izraelio vyrams: "Iš tolimos šalies atvykome su jumis sudaryti taikos sutartį".
[7] Izraelitai tarė hivams: "Gal jūs gyvenate mūsų žemėje? Kaip mes galėtume su jumis tartis?"
[8] Jie atsakė Jozuei: "Mes esame tavo tarnai". Jozuė paklausė: "Kas jūs esate ir iš kur atvykote?"
[9] Jie atsakė jam: "Iš labai tolimos šalies atvykome dėl Viešpaties, tavo Dievo, vardo, nes mes girdėjome apie Jį visa, ką Jis padarė Egipte
[10] ir anapus Jordano gyvenusiems amoritų karaliams: Sihonui, Hešbono karaliui, ir Ogui, Bašano karaliui, kuris gyveno Aštarote.
[11] Mūsų vyresnieji ir visi šalies gyventojai patarė mums: 'Pasiimkite maisto kelionei, eikite jų pasitikti kaip jų tarnai ir prašykite sudaryti taikos sutartį'.
[12] Štai mūsų duona, kurią mes dar šiltą pasiėmėme iš savo namų išvykdami pas jus, dabar sudžiūvusi ir supelėjusi.
[13] Šitos vyno odinės, kai jas prisipylėme, buvo naujos, dabar jos suplyšusios; taip pat mūsų drabužiai ir avalynė nuplyšo dėl tolimos kelionės".
[14] Izraelitai priėmė jų maistą, nepasiklausę Viešpaties patarimo.
[15] Jozuė sudarė su jais taikos sutartį, pažadėdamas palikti juos gyvus, o izraelitų kunigaikščiai prisiekė jiems.
[16] Praėjus trims dienoms po sutarties sudarymo, jie išgirdo, kad tai yra jų kaimynai, gyveną jų žemėje.
[17] Tada izraelitai iškeliavo ir trečią dieną pasiekė jų miestus: Gibeoną, Kefyrą, Beerotą ir Kirjat Jearimą.
[18] Izraelitai nežudė jų, nes tautos kunigaikščiai jiems buvo prisiekę Viešpačiu, Izraelio Dievu, laikytis sutarties. Izraelitai murmėjo prieš kunigaikščius,
[19] kurie sakė: "Mes jiems prisiekėme Viešpačiu, Izraelio Dievu, todėl dabar negalime jų liesti.
[20] Štai ką jiems padarysime: paliksime juos gyvus, kad Viešpats nebaustų mūsų dėl priesaikos.
[21] Tegul jie lieka gyvi, bet padarykime juos malkų kirtėjais ir vandens nešikais Izraeliui, kaip kunigaikščiai jiems pažadėjo".
[22] Jozuė, pasišaukęs gibeoniečius, klausė: "Kodėl mums melavote, sakydami: 'Mes gyvename labai toli nuo jūsų', kai gyvenate šalia mūsų?
[23] Todėl dabar jūs esate prakeikti ir visą laiką būsite vergais, malkų kirtėjais ir vandens nešikais mano Dievo namams".
[24] Jie atsakė Jozuei: "Tavo tarnams buvo aiškiai pranešta, kad Viešpats, tavo Dievas, įsakė savo tarnui Mozei jums atiduoti visą šią šalį ir išnaikinti visus šio krašto gyventojus. Mes labai bijojome dėl savo gyvybių ir taip padarėme.
[25] Dabar mes esame tavo rankose; pasielk su mumis, kaip tau atrodo teisinga".
[26] Jis paliko juos gyvus ir apsau-

6 Joz 5,10
7 Iš 23,32; Įst 7,2; Joz 9,1; Joz 11,19
8 Įst 20,11; 2 Kar 10,5
9 Iš 15,14; Joz 2,9.10; Joz 5,1
10 Sk 21,24.33
14 Sk 27,21; Iz 30,1
15 2 Sam 21,2
17 Joz 18,25
18 Ps 15,4
20 2 Sam 21,1.2.6; Ez 17,13.15
21 Įst 29,11; Joz 9,15
22 Joz 9,6.9; Joz 9,16
23 Pr 9,25
24 Iš 15,14; Iš 23,31-33; Įst 7,1.2
25 Pr 16,6

gojo nuo izraelitų, kurie norėjo juos išžudyti.
27 Jozuė juos padarė malkų kirtėjais ir vandens nešikais Izraeliui ir Viešpaties aukurui iki šios dienos toje vietoje, kurią Viešpats išsirinko.

10

Adoni Cedekas, Jeruzalės karalius, išgirdęs, kad Jozuė paėmė Ają ir jį sunaikino, kaip buvo sunaikinęs Jerichą ir jo karalių, ir kad Gibeono gyventojai sudarė taiką su Izraeliu,
2 nusigando, nes Gibeonas buvo didelis miestas, vienas iš karališkųjų miestų, didesnis už Ają, o visi jo vyrai – karžygiai.
3 Jeruzalės karalius Adonizedekas siuntė pasiuntinius pas Hebrono karalių Hohamą, Jarmuto karalių Piramą, Lachišo karalių Jafiją ir Eglono karalių Debyrą su tokiu pranešimu:
4 "Atžygiuokite pas mane ir padėkite man sumušti Gibeoną, nes jis sudarė taiką su Jozue ir izraelitais!"
5 Penki amoritų karaliai: Jeruzalės, Hebrono, Jarmuto, Lachišo ir Eglono – susivienijo prieš Gibeoną ir su savo kariuomenėmis apgulė jį ir pradėjo karą su juo.
6 Tada Gibeono vyrai siuntė Jozuei į Gilgalo stovyklą pranešimą: "Nepalik savo tarnų vienų! Skubiai ateik mums padėti ir išgelbėk mus! Prieš mus susirinko visi amoritų karaliai, gyvenantys kalnuose".
7 Jozuė su ginkluota kariuomene žygiavo iš Gilgalo.
8 Viešpats tarė Jozuei: "Nebijok jų, Aš juos atidaviau į tavo rankas! Nė vienas iš jų tau nepasipriešins".

27 Įst 12,5; Joz 9,21.23

10 SKYRIUS

1 Joz 6,21; Joz 8,1; Joz 8,22.26.28; Joz 9,1; Joz 9,15
2 Iš 15,14-16; Įst 11,25; 1 Krn 14,17
4 Joz 9,15; Joz 10,1
5 Joz 9,2
6 Joz 5,10; Joz 9,6
7 Joz 8,1
8 Joz 1,5.9; Joz 11,6; Joz 21,44; Ts 4,14
10 Joz 15,35; Joz 16,3.5; Ts 4,15; 1 Sam 7,10.12; Iz 28,21
11 Iz 30,30; Apr 16,21
12 Ts 12,12; Iz 28,21; Hab 3,11
13 2 Sam 1,18
14 Iš 14,14; Įst 1,30; Įst 20,4; Joz 10,42; Joz 23,3; Iz 38,7.8
15 Joz 10,43

9 Jozuė, visą naktį žygiavęs iš Gilgalo, netikėtai juos užklupo.
10 Viešpats sukėlė paniką tarp jų izraelitų akivaizdoje, ir šie juos stipriai sumušė Gibeone. Jozuė juos vijosi link Bet Horono ir persekiojo ligi Azekos ir Makedos.
11 Jiems bėgant nuo Izraelio ir esant Bet Horono kalno papėdėje, Viešpats lydino ant jų didelių ledų krušą iki Azekos. Jų žuvo daugiau nuo ledų, negu nuo izraelitų kardo.
12 Tą dieną, kai Viešpats atidavė amoritus izraelitams, Jozuė šaukėsi Viešpaties izraelitų akivaizdoje ir tarė: "Saule, stovėk Gibeone ir, mėnuli, Ajalono slėnyje!"
13 Saulė ir mėnulis stovėjo vietoje, kol tauta atkeršijo savo priešams. Argi tai neparašyta Josaro knygoje? Taip saulė sustojo danguje ir neskubėjo nusileisti beveik ištisą dieną.
14 Niekad daugiau nebuvo tokios dienos, kad Viešpats klausytų žmogaus, nes Jis kariavo Izraelio pusėje.
15 Po to Jozuė ir visi kariai sugrįžo stovyklon į Gilgalą.
16 Anie penki karaliai pabėgo ir pasislėpė oloje prie Makedos.
17 Jozuei buvo pranešta: "Penki karaliai rasti pasislėpę oloje prie Makedos".
18 Jozuė įsakė: "Užriskite didžiuliais akmenimis olos angą ir pastatykite vyrus juos saugoti.
19 O jūs nesustokite! Vykitės priešus ir žudykite atsiliekančius. Neleiskite jiems pasiekti miestų, nes Viešpats, jūsų Dievas, juos atidavė į jūsų rankas".
20 Jozuė ir izraelitai juos visiškai

sunaikino, tik kai kurie paspruko ir pasislėpė sutvirtintuose miestuose.
[21] Visa kariuomenė saugiai sugrįžo į Jozuės stovyklą Makedoje; niekas nedrįso išsižioti prieš izraelitus.
[22] Jozuė įsakė atidaryti olos angą ir atvesti pas jį tuos penkis karalius.
[23] Jie taip ir padarė: atvedė pas jį Jeruzalės, Hebrono, Jarmuto, Lachišo ir Eglono karalius.
[24] Tada Jozuė sušaukė visus Izraelio karius ir tarė jų vadams, kurie buvo žygiavę su juo: "Priartėkite ir užlipkite šitiems karaliams ant sprandų!" Jie taip ir padarė.
[25] Jozuė jiems tarė: "Nebijokite ir nenusigąskite! Būkite drąsūs ir stiprūs, nes taip Viešpats padarys visiems jūsų priešams, su kuriais kariausite".
[26] Po to Jozuė juos nužudė ir pakabino ant penkių medžių. Pakabinti jie išbuvo iki vakaro.
[27] Saulei leidžiantis, Jozuei įsakius, jie nuėmė juos nuo medžių ir sumetė į olą, kurioje jie buvo pasislėpę, o olos angą užrito dideliais akmenimis, tebegulinčiais iki šios dienos.
[28] Jozuė užėmė tą pačią dieną Makedą ir nužudė jos gyventojus bei karalių, sunaikino visus gyventojus taip, kad nė vienas neišliko gyvas. Jis pasielgė su Makedos karaliumi taip, kaip su Jericho karaliumi.
[29] Jozuė ir visa Izraelio kariuomenė nužygiavo iš Makedos į Libną ir puolė ją.
[30] Viešpats ją ir jos karalių atidavė į rankas izraelitų, kurie išžudė visus gyventojus kardu. Jozuė padarė jos karaliui taip, kaip buvo padaręs Jericho karaliui.
[31] Jozuė ir jo kariuomenė nužygiavo iš Libnos į Lachišą, apsupo ir puolė jį.
[32] Viešpats atidavė ir Lachišą į Izraelio rankas, kuris antrą dieną paėmė jį, išžudė kardu visus jo gyventojus taip, kaip padarė Libnoje.
[33] Tuo metu Gezero karalius Horamas atžygiavo padėti Lachišui. Jozuė sumušė jį ir jo karius taip, kad nebeliko nė vieno gyvo.
[34] Vėliau Jozuė ir visa Izraelio kariuomenė nužygiavo iš Lachišo į Egloną, apsupo ir puolė jį.
[35] Tą pačią dieną jį užėmė. Jie išžudė kardu visus jo gyventojus ir sunaikino taip, kaip Lachišą.
[36] Jozuė ir visa Izraelio kariuomenė žygiavo iš Eglono į Hebroną ir puolė jį.
[37] Jie paėmė jį, nužudė kardu karalių, paėmė visus jo miestus ir jų gyventojus išžudė. Jie padarė su juo taip, kaip su Eglonu.
[38] Jozuė ir visa Izraelio kariuomenė sugrįžo prie Debyro ir puolė jį.
[39] Paėmė jį, jo karalių ir visus jo miestus. Izraelitai išžudė visus gyventojus, nepaliko nė vieno gyvo. Kaip jie padarė Hebronui, Libnai ir jų karaliams, taip jie padarė Debyrui ir jo karaliui.
[40] Taip Jozuė nugalėjo visas kalnų, pietų, žemumų ir šlaitų šalis ir visus jų karalius; nė vieno jų nepaliko gyvo, bet visa, kas kvėpuoja, sunaikino, kaip įsakė Viešpats, Izraelio Dievas.
[41] Jozuė nugalėjo juos nuo Kadeš Barnėjos iki Gazos ir visą Gošeno šalį iki Gibeono.
[42] Visus šituos karalius ir jų šalis

21 Iš 11,7
24 Ps 107,40; Iz 26,5.6; Mal 4,3
25 Įst 3,21; Įst 7,19; Įst 31,6-8; Joz 1,9
26 Joz 8,29; 2 Sam 21,9
27 Įst 21,22.23; Joz 8,29
28 Įst 7,2.16; Joz 6,21
29 Joz 15,42; Joz 21,13; 2 Kar 8,22; 2 Kar 19,8
36 Joz 14,13-15; Joz 15,13
38 Joz 15,15
40 Įst 1,7; Įst 7,24; Įst 20,16.17
41 Pr 10,19; Įst 9,23; Joz 11,16; Joz 15,51
42 Joz 10,14

Jozuė paėmė vienu metu, nes Viešpats, Izraelio Dievas, kariavo už Izraelį.
[43] Pagaliau Jozuė ir su juo visas Izraelis sugrįžo stovyklon į Gilgalą.

11

Tai išgirdęs, Hacoro karalius Jabinas siuntė pranešimą Jobabui, Madono karaliui, taip pat Šimrono ir Achšafo karaliams,
[2] šiaurėje kalnuose gyvenantiems karaliams, ir karaliams, gyvenantiems lygumoje į pietus nuo Kinereto ežero, slėnyje ir Doro apylinkėse vakaruose.
[3] Taip pat kanaaniečiams rytuose ir vakaruose, amoritams, hetitams, perizams, jebusiečiams kalnuose ir hivams Hermono kalno papėdėje, Micpos šalyje.
[4] Jie išėjo ir visos jų kariuomenės su jais; jų buvo kaip smilčių jūros krante; taip pat daugybė žirgų ir kovos vežimų.
[5] Visi šitie karaliai atžygiavę pasistatė stovyklas prie Meromo vandenų ir pasiruošė kariauti su Izraeliu.
[6] Viešpats tarė Jozuei: "Nebijok jų, rytoj apie šitą laiką jie visi gulės izraelitų nukauti. Jų žirgams pakirsk kojas, kovos vežimus sudegink".
[7] Jozuė su savo kariais staiga juos puolė prie Meromo vandenų.
[8] Viešpats juos atidavė į Izraelio rankas; jie sumušė juos ir vijosi iki didžiojo Sidono ir iki Misrefot Maimo, ir iki Micpos slėnio rytuose. Jie naikino juos, kol nė vieno nebeliko.
[9] Jozuė padarė taip, kaip jam liepė Viešpats: žirgams jis pakirto kojas, o kovos vežimus sudegino.

11 SKYRIUS

1 Joz 10,3; Joz 19,15
2 Sk 34,11; Joz 17,11
3 Pr 31,49; Joz 9,1; Joz 11,17; Joz 13,5.11; Ts 3,3.5
4 Ts 7,12
6 Joz 10,8; 2 Sam 8,4
8 Pr 49,13; Joz 13,6
11 Įst 20,16; Joz 10,40
12 Sk 33,50-56
14 Įst 20,14-18
15 Iš 34,10-17; Įst 31,7.8; Joz 1,7
16 Joz 10,40.41; Joz 12,8
17 Įst 7,24; Joz 12,7
19 Joz 9,3-7
20 Įst 2,30; Įst 20,16.17

[10] Tuomet Jozuė grįždamas paėmė Hacorą ir jo karalių nužudė kardu. Hacoras buvo galingiausia iš šitų karalysčių.
[11] Izraelitai išžudė kardu visus gyventojus taip, kad nė vienas neliko gyvas, o patį Hacorą sudegino.
[12] Visus tų karalių miestus Jozuė užėmęs sudegino, karalius išžudė kardu; juos sunaikino, kaip buvo įsakęs Viešpaties tarnas Mozė.
[13] Tačiau miestų, buvusių kalnuose, Izraelis nesudegino; tik vieną Hacorą.
[14] Visą šių miestų turtą ir gyvulius izraelitai pasiėmė; bet visus žmones jie išžudė, nepalikdami nė vieno gyvo.
[15] Kaip Viešpats įsakė savo tarnui Mozei, o Mozė įsakė Jozuei, šis viską įvykdė. Jis nieko nepaliko nepadaryta, ką Viešpats įsakė Mozei.
[16] Jozuė paėmė visą šalį: kalnyną, pietų kraštą, Gošeno šalį, slėnį, lygumą, Izraelio kalnyną ir jo slėnį;
[17] nuo Halako kalnų, kylančių Seyro link, iki Baal Gado Libano slėnyje, Hermono kalno papėdėje. Jis nugalėjo visus jų karalius ir juos išžudė.
[18] Jozuė ilgai kariavo prieš visus šituos karalius.
[19] Nė vienas miestas nepadarė taikos su izraelitais, išskyrus Gibeoną, hivų miestą; visus kitus jie paėmė mūšyje.
[20] Viešpats užkietino jų širdis, kad jie pasitiktų Izraelį kardu, ir jis juos sunaikintų be pasigailėjimo, kaip Viešpats įsakė Mozei.
[21] Jozuė atžygiavęs puolė anakiečius, gyvenančius Hebrono, Debyro, Anabo, Judo ir Izraelio

kalnuose ir visai sunaikino juos ir jų miestus.
[22] Izraelyje nebeliko anakiečių; jų išliko tik Gazoje, Gate ir Ašdode.
[23] Taip Jozuė užėmė visą šalį, kaip Viešpats įsakė Mozei. Jis atidavė ją paveldėti Izraeliui, paskirstydamas giminėmis. Kraštas ilsėjosi nuo karų.

12 Šitie yra krašto karaliai, kuriuos izraelitai nugalėjo ir užėmė jų žemes anapus Jordano, rytuose nuo Arnono upės iki Hermono kalno visoje rytų lygumoje.
[2] Amoritų karalius Sihonas, gyvenęs Hešbone, valdęs sritį nuo Aroero, Arnono upės pakrantėje, nuo upės vidurio, ir pusę Gileado iki Jaboko upelio, amonitų sienos,
[3] Arabą iki Kinereto ežero rytinėje pusėje, iki Sūriosios jūros rytinėje pusėje Bet Ješimoto link ir pietuose iki Pisgos šlaitų.
[4] Bašano karalius Ogas, iš milžinų palikuonių, gyvenęs Aštarote bei Edrėjyje
[5] ir valdęs Hermono kalnyną, Salchą, visą Bašaną iki gešūriečių ir maakų krašto ir pusę Gileado iki Hešbono karaliaus Sihono sienos.
[6] Viešpaties tarnas Mozė su izraelitais nugalėjo juos ir atidavė nuosavybėn Rubeno, Gado ir pusei Manaso giminės.
[7] Šitie yra šalies karaliai, kuriuos Jozuė su izraelitais nugalėjo vakarinėje Jordano pusėje, nuo Baal Gado Libano slėnyje iki kalnų, kylančių Seyro link. Jozuė atidavė jų žemes Izraelio nuosavybėn, paskirstydamas jas giminėms
[8] kalnyne, slėnyje, lygumoje, šlaituose, dykumoje. Tai karaliai hetitų, amoritų, kanaaniečių, perizų, hivų ir jebusiečių:
[9] Jericho karalius, šalia Betelio esančio Ajo karalius,
[10] Jeruzalės karalius, Hebrono karalius,
[11] Jarmuto karalius, Lachišo karalius,
[12] Eglono karalius, Gezero karalius,
[13] Debyro karalius, Gedero karalius,
[14] Hormos karalius, Arado karalius,
[15] Libnos karalius, Adulamo karalius,
[16] Makedos karalius, Betelio karalius,
[17] Tapuacho karalius, Hefero karalius,
[18] Afeko karalius, Lašarono karalius,
[19] Madono karalius, Hacoro karalius,
[20] Šimron Merono karalius, Achšafo karalius,
[21] Taanacho karalius, Megido karalius,
[22] Kedešo karalius, Jokneamo karalius Karmelyje,
[23] Doro karalius Nafatdore, Goimo karalius Gilgale,
[24] Tircos karalius. Iš viso trisdešimt vienas karalius.

13 Jozuei sulaukus senatvės, Viešpats tarė: "Tu pasenai, sulaukei ilgo amžiaus, o dar liko daug žemių užimti:
[2] visas filistinų ir gešūriečių kraštas
[3] nuo Šihoro Egipto rytuose iki Ekrono šiaurėje, kanaaniečių žemė, valdoma penkių filistinų kunigaikščių: Gazos, Ašdodo, Aškelo-

22 Joz 15,46; 1 Sam 17,4
23 Sk 26,53; Sk 34,2-15; Įst 12,9.10; Įst 25,19

12 SKYRIUS
1 Sk 21,24; Įst 3,8
2 Įst 2,24-27
3 Įst 3,17; Įst 4,49; Joz 13,20
4 Sk 21,33; Įst 1,4; Įst 3,11
5 Įst 3,8; Įst 3,10; Įst 3,14
6 Sk 21,24.35; Sk 32,29-33
7 Pr 14,6; Pr 32,3; Joz 11,17; Joz 11,23
8 Iš 3,8; Iš 23,23; Joz 10,40; Joz 11,16
9 Joz 6,2; Joz 8,29
10 Joz 10,23
12 Joz 10,33
13 Joz 10,38.39
15 Joz 10,29.30
16 Joz 10,28; Ts 1,22
17 1 Kar 4,10
20 Joz 11,1; Joz 19,15
22 Joz 19,37; Joz 20,7; Joz 21,32
23 Joz 11,2; Iz 9,1
24 Įst 7,24

13 SKYRIUS
1 Joz 14,10; Joz 23,1.2
2 Ts 3,1-3; 2 Sam 3,3; Jl 3,4
3 Įst 2,23; Ts 3,3; Jer 2,18

no, Gato ir Ekrono, taip pat ir avai.
[4] Į pietus visa kanaaniečių šalis nuo sidoniečiams priklausančios Mearos iki Afeko, amoritų sienos;
[5] gebaliečių kraštas ir visas rytų Libanas nuo Hermono kalno papėdėje esančio Baal Gado iki Hamato;
[6] visi kalnų gyventojai nuo Libano iki Misrefot Maimo ir sidoniečiai. Aš juos pašalinsiu iš izraelitų akivaizdos, tik padalyk kraštą burtų keliu izraelitams paveldėjimui, kaip tau įsakiau.
[7] Padalyk kraštą devynioms giminėms ir pusei Manaso giminės".
[8] Kita pusė Manaso giminės, kartu su Rubeno ir Gado giminėmis jau gavo paveldėjimą, kurį jiems davė Viešpaties tarnas Mozė Jordano rytinėje pusėje:
[9] nuo Aroero, esančio Arnono upės pakrantėje, miestą upės viduryje, visą Medebos lygumą iki Dibono,
[10] visus miestus amoritų karaliaus Sihono, kuris karaliavo Hešbone, iki amonitų sienos,
[11] Gileadą, gešūriečių ir maakų kraštą, visą Hermono kalnyną, Bašaną iki Salchos,
[12] visą Ogo, kuris karaliavo Aštarote ir Edrėjyje, karalystę Bašane. Jis buvo iš milžinų palikuonių, kuriuos Mozė nugalėjo ir išvarė.
[13] Tačiau Izraelio vaikai neišvarė gešūriečių ir maakų, kurie liko gyventi tarp Izraelio iki šios dienos.
[14] Tik Levio giminei Mozė nedavė dalies paveldėjimui, nes jų dalis yra Viešpats, Izraelio Dievas, kaip Jis sakė.

4 Joz 12,18; Joz 19,30; Ts 1,34
5 Joz 12,7; 1 Kar 5,18; Ez 27,9
6 Joz 14,1.2
8 Sk 32,33; Joz 12,1-6
9 Sk 21,30
10 Sk 21,24.25
11 Joz 12,5
12 Sk 21,24.34.35; Įst 3,11
13 Joz 13,11
14 Joz 13,33; Joz 14,3.4
15 Sk 34,14
16 Sk 21,28; Sk 21,30; Joz 12,2
17 Sk 21,28.30
18 Sk 21,23
19 Sk 32,37; Sk 32,38
20 Įst 3,17
21 Sk 21,24; Sk 31,8; Įst 3,10
22 Sk 22,5; Sk 31,8
24 Sk 34,14
25 Sk 32,1.35; Įst 3,11; Ts 11,13.15
27 Pr 33,17; Sk 32,36; Sk 34,11
29 Sk 34,14

[15] Mozė padalino žemes Rubeno giminei pagal jų šeimas.
[16] Jiems teko sritis nuo Aroero miesto, esančio ant Arnono upės kranto, miestas upės viduryje, visa lyguma iki Medebos,
[17] Hešbonas ir visi lygumos miestai: Dibonas, Bamot Baalas, Bet Baal Meonas,
[18] Jahacas, Kedemotas, Mefaatas,
[19] Kirjataimas, Sibma, Ceret Šaharas lygumos kalne,
[20] Bet Peoras, Pisgos šlaitai ir Bet Ješimotas.
[21] Tai karalystė amoritų karaliaus Sihono, kuris karaliavo Hešbone. Mozė užkariavo tuos miestus ir nužudė midjaniečių vadus: Evį, Rekemą, Cūrą, Hūrą ir Rebą, Sihono kunigaikščius, gyvenusius krašte;
[22] ir žynį Balaamą, Beoro sūnų, izraelitai nužudė kardu.
[23] Rubenitų siena buvo Jordanas su jam priklausančia pakrančių sritimi. Tai buvo rubenitų paveldėjimas.
[24] Mozė davė Gado giminei paveldėjimą pagal jų šeimas.
[25] Jos gavo Jazerą ir visus Gileado miestus, pusę amoritų šalies iki Aroero, į rytus nuo Rabos,
[26] nuo Hešbono iki Ramat Micpės ir Betonimo, nuo Mahanaimo iki Lo Debaro,
[27] o slėnyje Bet Haramą, Bet Nimrą, Sukotą ir Cafoną, Hešbono karaliaus Sihono karalystės likusią dalį. Siena buvo Jordanas iki Kinereto ežero rytinėje Jordano pusėje.
[28] Tie miestai ir kaimai buvo duoti atskiroms Gado šeimoms paveldėti.
[29] Mozė davė paveldėjimą pusei

Manaso giminės; jis teko atskiroms Manaso giminės šeimoms.
[30] Jų sritis tęsėsi nuo Mahanaimo, apėmė visą Bašaną, karaliaus Ogo karalystę ir visus Jayro miestus ir kaimus, esančius Bašane. Iš viso šešiasdešimt miestų.
[31] Pusė Gileado bei Ogo karalystės miestai Bašane Aštarotas ir Edrėjas teko Manaso sūnaus Machyro vaikams.
[32] Šitas žemes Mozė padalino paveldėjimui Moabo lygumoje, rytinėje Jordano pusėje, ties Jerichu.
[33] Levio giminei Mozė nedavė jokio paveldėjimo: Viešpats, Izraelio Dievas, yra jų paveldėjimas, kaip Jis jiems pasakė.

14 Šitos yra žemės, kurias gavo paveldėti izraelitai Kanaano šalyje, kaip jiems paskyrė kunigas Eleazaras, Nūno sūnus Jozuė ir izraelitų giminių vyresnieji.
[2] Jie burtų keliu gavo žemes paveldėti, kaip Viešpats buvo įsakęs Mozei padalinti jas devynioms ir pusei giminės.
[3] Mozė davė dalį dviem ir pusei giminės rytinėje Jordano pusėje, o levitams nedavė jokio paveldėjimo.
[4] Juozapo buvo dvi giminės: Manaso ir Efraimo. Levitai negavo kitos dalies, kaip tik miestus apsigyventi ir ganyklas gyvuliams.
[5] Izraelitai, paskirstydami žemę, padarė, kaip Viešpats įsakė Mozei.
[6] Judo giminės vyresnieji atėjo pas Jozuę į Gilgalą; Jefunės sūnus Kalebas, kenazas, tarė jam: "Tu žinai, ką Viešpats kalbėjo Dievo tarnui Mozei apie tave ir mane Kadeš Barnėjoje.
[7] Aš buvau keturiasdešimties metų amžiaus, kai Viešpaties tarnas Mozė mane pasiuntė iš Kadeš Barnėjos išžvalgyti šalį, ir aš jam viską pranešiau, kas buvo mano širdyje.
[8] Nors mano broliai, kurie ėjo su manimi, išgąsdino tautą, tačiau aš iki galo sekiau Viešpačiu, savo Dievu.
[9] Tą dieną Mozė prisiekė: 'Tikrai žemę, kurią mindžiojo tavo koja, paveldėsi tu ir tavo vaikai amžiams, nes tu iki galo sekei Viešpačiu, savo Dievu'.
[10] Taigi Viešpats išlaikė mane gyvą, kaip Jis pažadėjo, keturiasdešimt penkerius metus nuo to laiko, kai Viešpats, Izraeliui klaidžiojant dykumoje, kalbėjo tai Mozei. Šiandien aš esu aštuoniasdešimt penkerių metų amžiaus.
[11] Aš ir šiandien dar esu toks tvirtas, kaip tą dieną, kai Mozė mane siuntė išžvalgyti šalį. Vis dar esu stiprus kariauti ir vadovauti.
[12] Taigi dabar duok man šitą kalną, apie kurį Viešpats kalbėjo. Juk tu tada girdėjai, kad ten gyvena anakiečiai ir turi didelių, sutvirtintų miestų. Gal Viešpats bus su manimi, ir aš nugalėsiu juos".
[13] Jozuė palaimino Kalebą ir davė jam paveldėti Hebroną.
[14] Taip Hebroną paveldėjo Jefunės sūnus Kalebas, kenazas, iki šios dienos, nes jis iki galo sekė Viešpačiu, Izraelio Dievu.
[15] Hebronas anksčiau vadinosi Kirjat Arba. (Arba buvo žymus žmogus tarp anakiečių.) Kraštas susilaukė ramybės.

30 Sk 32,41
31 Sk 32,39.40; Joz 9,10; Joz 12,4; Joz 13,12
33 Sk 18,20; Joz 13,14; Joz 18,7

14 SKYRIUS
1 Sk 34,16-29
2 Sk 26,55; Sk 33,54; Sk 34,13
3 Joz 13,8.32.33
4 Sk 35,2-8; 2 Krn 30,1
5 Joz 21,2
6 Sk 14,24.30; Sk 32,11.12
7 Sk 13,6.17; Sk 14,6
8 Sk 13,31.32; Sk 14,24
9 Sk 14,23.24; Įst 1,36
10 Sk 14,24.30.38; Joz 5,6
12 Sk 13,28.33; Joz 15,14; Rom 8,31
13 Joz 10,37; Joz 15,13; Joz 22,6
14 Joz 14,8.9; Joz 21,12
15 Pr 23,2; Joz 11,23

15 Atskiros Judo giminės šeimos burtų keliu gavo žemes iki Cino dykumos, siekiančias Edomą pietuose.
[2] Jų siena prasideda nuo Sūriosios jūros į pietus,
[3] nuo Akrabimo kalvų tęsiasi iki Cino pietuose, pro Kadeš Barnėją į Hecroną, pakyla į Adarą ir pasisuka į Karką.
[4] Iš čia į Acmoną ir pasiekia Egipto upę, ja siena pasiekia jūrą. Šita yra pietinė siena.
[5] O rytinė siena – Sūrioji jūra iki Jordano žiočių. Šiaurinė siena prasideda nuo jūros įlankos ir Jordano žiočių.
[6] Paskui siena pakyla į Bet Hoglą, o nuo Bet Arabos tęsiasi į šiaurę. Toliau siena siekia Rubeno sūnaus Bohano akmenį.
[7] Iš Achoro slėnio kyla į Debyrą, nukrypdama Gilgalo link priešais Adumimo pakilimą, kuris yra į pietus nuo slėnio, ir eina į Saulės šaltinius iki En Rogelio versmių.
[8] Iš ten siena tęsiasi į Hinomo slėnį pro jebusiečių miestą Jeruzalę. Nuo čia ji kyla į viršūnę kalno, kuris yra į vakarus nuo Hinomo slėnio, gale Refajų slėnio šiaurėje,
[9] ir pasisuka nuo kalno viršūnės į Neftoachą – Vandenų versmę, ir prieina prie Efrono kalno miestų, paskui siena pasisuka į Baalą – Kirjat Jearimą
[10] ir nuo Baalo į vakarus į Seyro kalnyną; toliau į šiaurinį Jearimo kalnų šlaitą – Chesaloną, nusileidžia į Bet Šemešą ir tęsiasi iki Timnos.
[11] Siena, pasiekusi šiaurinio Ekrono ribas, pasisuka į Šikaroną, tęsiasi iki Baalo kalno, prieina prie Jabneelio ir baigiasi prie jūros.
[12] Vakarinė siena buvo Didžioji jūra. Tai yra Judo giminių teritorija.
[13] Jefunės sūnui Kalebui jis davė dalį tarp Judo vaikų, kaip Viešpats įsakė Jozuei, Arbos, Anako tėvo, miestą, kuris yra Hebronas.
[14] Kalebas išvarė iš ten tris Anako sūnus: Šešają, Ahimaną ir Talmają.
[15] Iš ten Kalebas traukė prieš Debyrą; Debyras anksčiau vadinosi Kirjat Seferu.
[16] Kalebas tarė: "Kas užims Kirjat Seferą, tam duosiu savo dukterį Achsą į žmonas".
[17] Kenazo, Kalebo brolio, sūnus Otnielis, jį užėmė ir gavo Kalebo dukterį Achsą.
[18] Kai ji ištekėjo už jo, jis prikalbėjo ją prašyti savo tėvo dirbamos žemės. Jai atvykus ir nulipus nuo asilo, tėvas klausė: "Ko norėtum?"
[19] Ji atsakė: "Tėve, palaimink mane! Tu davei man pietų žemės, duok man ir vandens versmių!" Jis davė jai aukštutines ir žemutines versmes.
[20] Šitas yra Judo giminės atskirų šeimų paveldėjimas.
[21] Judo giminė savo žemėse pietuose, Edomo link, paveldėjo šiuos miestus: Kabceelį, Ederą, Jagūrą,
[22] Kiną, Dimoną, Adadą,
[23] Kedešą, Hacorą, Itnaną,
[24] Zifą, Telemą, Bealotą,
[25] Hacor Hadatą, Kerijot Hecroną – Hacorą,
[26] Amamą, Šemą, Moladą,
[27] Hacar Gadą, Hešmoną, Bet Peletą,

15 SKYRIUS
1 Sk 33,36; Sk 34,3
2 Sk 34,3.4
3 Sk 34,4
4 Sk 34,5
5 Joz 18,15-19
6 Joz 18,17; Joz 18,19.21
7 Joz 7,26; Joz 13,26; 2 Sam 17,17
8 Joz 18,16; Ts 1,21; Ts 19,10
9 Joz 18,15; Ts 18,12; 1 Krn 13,6
10 Pr 38,13
11 Joz 19,43
12 Sk 34,6.7
13 Sk 13,7; Joz 14,13; Joz 14,15
14 Sk 13,22; Ts 1,10.20
15 Joz 10,38; Ts 1,11
16 Ts 1,12
17 Sk 32,12; Joz 14,6; Ts 1,12; Ts 1,13; Ts 3,9
18 Pr 24,64; Ts 1,14; 1 Sam 25,23
21 Pr 35,21
24 1 Sam 23,14

28 Hacar Šualą, Beer Šebą, Biziotiją,
29 Baalą, Ijimą, Ecemą,
30 Eltoladą, Kesilą, Hormą,
31 Ciklagą, Madmaną, Sansaną,
32 Lebaotą, Šilhimą, Ainą ir Rimoną; iš viso dvidešimt devynis miestus su jų kaimais.
33 Slėnyje: Eštaolą, Corą, Ašną,
34 Zanoachą, En Ganimą, Tapuachą, Enamą,
35 Jarmutą, Adulamą, Sochoją, Azeką,
36 Šaaraimą, Aditaimą, Gederą ir Gederotaimą; iš viso keturiolika miestų su jų kaimais.
37 Cenaną, Hadašą, Migdal Gadą,
38 Dilaną, Micpę, Jokteelį,
39 Lachišą, Bockatą, Egloną,
40 Kaboną, Lachmasą, Kitlišą,
41 Gederotą, Bet Dagoną, Naamą ir Makedą; iš viso šešiolika miestų su jų kaimais.
42 Libną, Eterą, Ašaną,
43 Iftachą, Ašną, Necibą,
44 Keilą, Achzibą ir Marešą; iš viso devynis miestus su jų kaimais.
45 Ekroną ir jo miestus bei kaimus
46 nuo Ekrono iki jūros: visa, kas yra Ašdodo apylinkėje.
47 Ašdodą, jo miestus ir kaimus; Gazą, jos miestus ir kaimus iki Egipto upės ir Didžiosios jūros kranto.
48 O kalnyne: Šamyrą, Jatyrą, Sochoją,
49 Daną, Kirjat Saną – Debyrą,
50 Anabą, Eštemoją, Animą,
51 Gošeną, Holoną ir Giloją; iš viso vienuolika miestų su jų kaimais.
52 Arabą, Dūmą, Esaną,
53 Janumą, Bet Tapuachą, Afeką,
54 Humtą, Kirjat Arbą – Hebroną, Ciorą; iš viso devynis miestus su jų kaimais.

28 Pr 21,31; Joz 19,2
30 Joz 19,4
31 Joz 19,5; 1 Sam 27,6; 1 Sam 30,1
32 Ts 20,45.47
33 Ts 13,25; Ts 16,31
35 1 Sam 22,1
38 2 Kar 14,7
39 Joz 10,3; 2 Kar 14,19
42 Joz 21,13
46 Joz 11,22
47 Sk 34,6; Joz 15,4
51 Joz 10,41; Joz 11,16
54 Joz 14,15
55 1 Sam 23,24.25
60 Joz 18,14; 1 Sam 7,1.2
62 Ez 47,10
63 Ts 1,8.21; Ts 1,21; 2 Sam 5,6; 1 Krn 11,4

16 SKYRIUS
1 Joz 8,15; Joz 18,12
2 Joz 18,13; Ts 1,26
3 Joz 18,13; Joz 21,21; 1 Kar 9,15; 1 Kar 9,17; 1 Krn 7,28; 2 Krn 8,5
4 Joz 17,14
5 Joz 18,13; Ts 1,29; 1 Krn 7,28.29; 2 Krn 8,5
6 Joz 17,7
7 1 Krn 7,28

55 Maoną, Karmelį, Zifą, Jutą,
56 Jezreelį, Jorkoamą, Zanoachą,
57 Kainą, Gibėją ir Timną; iš viso dešimt miestų su jų kaimais.
58 Halhulą, Bet Cūrą, Gedorą,
59 Maaratą, Bet Anotą ir Eltekoną; iš viso šešis miestus su jų kaimais.
60 Kirjat Baalą – Kirjat Jearimą ir Rabą; iš viso du miestus su jų kaimais.
61 Dykumoje: Bet Arabą, Midiną, Sechachą,
62 Nibšaną, Druskos miestą ir En Gedį; iš viso šešis miestus su jų kaimais.
63 Tačiau jebusiečių, Jeruzalės gyventojų, Judo giminė neįstengė išvaryti; jebusiečiai liko gyventi Jeruzalėje iki šios dienos.

16

Juozapo sūnų burtų keliu gautos žemės prasidėjo nuo Jordano ties Jerichu; jų siena ėjo Jericho šaltinių link, rytuose toliau į dykumą, pakilo iš Jericho į kalnus, į Betelį;
2 iš Betelio į Lūzą iki archų miesto Ataroto,
3 leidosi į vakarus ir pasiekė jafletų sieną prie Žemutinio Bet Horono; iš čisa iki Gezero ir pasiekė jūrą.
4 Juozapo sūnūs Manasas ir Efraimas paveldėjo šitas žemes.
5 Efraimo giminės ribos buvo tokios: jų paveldėjimo siena rytuose buvo Atrot Adaras iki Aukštutinio Bet Horono;
6 iš ten ji ėjo į vakarus; Michmetatas paliko šiaurėje; toliau siena pasisuko į rytus, į Taanat Šiloją; iš ten, jo rytų pusėje, į Janoachą;
7 iš Janoacho į Atarotą bei Naaratą, pasiekė Jerichą ir iš čia į Jordaną.

[8] Iš Tapuacho siena ėjo į vakarus, Kanos slėnį, ir toliau pasiekė jūrą. Tai buvo Efraimo giminės atskirų šeimų paveldėjimas.
[9] Be to, dar joms priklausė miestų su jų kaimais Manaso giminės žemėse.
[10] Tačiau jie neįstengė išvaryti kanaaniečių, gyvenusių Gezeryje; jie liko gyventi Efraimo žemėse iki šios dienos, mokėdami jiems duoklę.

17

Manaso giminė taip pat gavo paveldėjimą, nes jis buvo Juozapo pirmagimis. Manaso pirmagimiui Machyrui, Gileado tėvui, teko Gileadas bei Bašanas, mat, jis buvo karys.
[2] Taip pat dalį gavo likusios Manaso sūnų atskiros šeimos: Abiezero, Heleko, Asrielio, Šechemo, Hefero ir Šemidos. Šitos buvo Juozapo sūnaus Manaso sūnų šeimos.
[3] Manaso sūnaus Machyro sūnaus Gileado sūnaus Hefero sūnus Celofhadas neturėjo sūnų, tik dukteris: Machlą, Noją, Hoglą, Milką ir Tircą.
[4] Jos, atėjusios pas kunigą Eleazarą, pas Nūno sūnų Jozuę ir giminių vyresniuosius, tarė: "Viešpats įsakė Mozei duoti mums dalį tarp mūsų brolių". Tada jis, kaip Viešpats buvo nurodęs, davė ir joms dalį tarp jų tėvo brolių.
[5] Tuo būdu Manasui teko dešimt dalių, neskaičiuojant Gileado ir Bašano žemių anapus Jordano,
[6] nes Manaso dukterys paveldėjo dalį tarp jo sūnų. Gileado šalį gavo kiti Manaso sūnūs.
[7] Manaso siena tęsėsi nuo Ašero iki Michmeto, esančio prie Sichemo. Toliau siena ėjo pietų link pro En Tapuacho versmes.
[8] Manasui priklausė Tapuacho kraštas, tačiau pats Tapuacho miestas Manaso pasienyje priklausė Efraimui.
[9] Toliau siena nusileido į Kanos upelio slėnį. Į pietus nuo slėnio buvo miestų, kurie įėjo į Manaso miestų skaičių, tačiau priklausė Efraimui. Iš ten Manaso siena ėjo šiaurine slėnio puse ir pasiekė jūrą.
[10] Pietinė dalis priklausė Efraimui, o šiaurinė – Manasui. Jų siena vakaruose buvo jūra. Su Ašeru jie susisiekė šiaurėje, o su Isacharu – rytuose.
[11] Be to, Manasui dar priklausė Isachare ir Ašere Bet Šeanas ir jo kaimai, Ibleamas ir jo kaimai, Doras ir jo kaimai, En Doras ir jo kaimai, Taanachas ir jo kaimai, taip pat Megidas ir jo kaimai.
[12] Tačiau Manasas neįstengė užimti šitų miestų; kanaaniečiai toliau gyveno krašte.
[13] Kai izraelitai sustiprėjo, jie pavergė kanaaniečius, tačiau jų neišvarė.
[14] Juozapo palikuonys kalbėjo Jozuei: "Kodėl davei mums paveldėti tik vieną dalį žemės? Juk mes esame gausi tauta, Viešpats mus laimina".
[15] Jozuė jiems atsakė: "Jei esate gausi tauta ir jei Efraimo kalnynas jums yra per ankštas, tai eikite į mišką ir ten įsikurkite perizų ir milžinų sūnų krašte".
[16] Juozapo palikuonys tarė: "Kalnyno mums neužtenka, bet kanaaniečiai, kurie gyvena lygumose, turi geležinių kovos vežimų. Jų turi ir tie, kurie gyvena Bet Šeano

8 Joz 17,8; Joz 17,9
9 Joz 17,9
10 Joz 15,63; Joz 17,12.13; Ts 1,29; 1 Kar 9,16

17 SKYRIUS

1 Pr 41,51; Pr 46,20; Pr 48,18; Pr 50,23; Įst 3,15; Ts 5,14
2 Sk 26,29-33; 1 Krn 7,18
3 Sk 26,33; Sk 27,1; Sk 36,2
4 Sk 27,2-11; Joz 14,1
5 Joz 22,7
7 Joz 16,6
8 Joz 16,8
9 Joz 16,9
11 Ts 1,27; 1 Sam 31,10; 1 Kar 4,12; 1 Krn 7,29
12 Ts 1,19.27.28
13 Joz 16,10
14 Pr 48,19; Pr 48,22; Sk 26,34.37; Joz 16,4
16 Joz 17,18; Joz 19,18; Ts 1,19; Ts 4,3; 1 Kar 4,12

kaimuose ir miestuose bei Jezreelio lygumose".

[17] Tada Jozuė kalbėjo Juozapo giminėms, Efraimui ir Manasui: "Esate gausi ir tvirta tauta. Jums neužtenka vienos dalies.

[18] Jums teks kalnynas; nors jis yra apaugęs mišku, iškirskite jį ir gyvenkite ten. Jūs nugalėsite kananiečius, nors jie turi geležinių kovos vežimų ir yra stipri tauta".

18 Visas Izraelis susirinko Šilojuje ir ten pastatė Susitikimo palapinę; visa šalis jau buvo jų užimta.

[2] Septynios izraelitų giminės dar nebuvo gavusios savo dalies.

[3] Jozuė tarė izraelitams: "Kaip ilgai delsite užimti kraštą, kurį jums davė Viešpats, jūsų tėvų Dievas?

[4] Paskirkite po tris vyrus iš kiekvienos giminės, aš juos išsiųsiu, kad jie pereitų visą kraštą ir jį aprašytų taip, kad kiekviena giminė gautų savo paveldėjimą. Po to jie tegul grįžta pas mane.

[5] Kraštą tegul jie padalina į septynias dalis. Judas tepasilieka savo vietoje pietuose, o Juozapas – šiaurėje.

[6] Jūs aprašykite krašto septynias dalis ir atneškite tai man. Tada aš mesiu dėl jūsų burtą Viešpaties, mūsų Dievo, akivaizdoje.

[7] Levitai neturi dalies tarp jūsų, nes Viešpaties kunigystė yra jų dalis. Gadas, Rubenas ir pusė Manaso giminės jau gavo savo dalį anapus Jordano rytuose, kurią jiems davė Viešpaties tarnas Mozė".

[8] Tie vyrai pakilo eiti, o Jozuė jiems įsakė: "Eikite ir apžiūrėkite visą kraštą, jį aprašykite ir sugrįžkite pas mane! O aš čia, Šile, mesiu burtą Viešpaties akivaizdoje".

[9] Jie apėjo visą kraštą, jį aprašė knygose, pažymėdami miestus, ir suskirstė kraštą į septynias dalis. Po to grįžo pas Jozuę į Šilojo stovyklą.

[10] Jozuė metė burtą Šilojuje Viešpaties akivaizdoje ir ten padalino šalį izraelitams, paskirdamas kiekvienai giminei jos dalį.

[11] Benjamino giminės šeimos burtų keliu gavo žemę tarp Judo ir Juozapo giminių.

[12] Jų siena šiaurėje prasidėjo Jordanu; toliau ėjo Jericho šiaurinėje pusėje į kalnus vakarų link ir baigėsi Bet Aveno dykuma.

[13] Iš ten ji ėjo į Lūzą, kuri yra Betelis, pasisukusi pietų link. Toliau siena leidosi link Atrot Adaro, arti kalno, kuris yra į pietus nuo Žemutiniojo Bet Horono.

[14] Nuo čia siena pakeitė kryptį, pasisukdama vakarinėje kalno dalyje į pietus, prieš Bet Horoną, ir ėjo iki Kirjat Baalo – Kirjat Jearimo, Judo miesto. Tai yra vakarinė siena.

[15] Pietuose ji prasidėjo nuo Kirjat Jearimo ir tęsėsi į vakarus, ir pasiekė Neftoacho šaltinį.

[16] Toliau siena leidosi kalno pakraščiu prie Ben Hinomo slėnio, esančio Refajų lygumos šiaurėje. Nusileidusi į Ben Hinomo slėnį, tuo slėniu pro jebusiečių kalnyną pietuose nuėjo žemyn iki En Rogelio.

[17] Toliau ji pasisuko į šiaurę, pasiekė Saulės versmes, o iš čia ėjo į Gelilotą, kuris yra priešais Adumimo pakilimą, iki Rubeno sūnaus Bohano akmens.

18 Įst 20,1

18 SKYRIUS

1 Joz 19,51; Joz 21,2; Joz 22,9; Ts 18,31; 1 Sam 1,3.24; 1 Sam 4,3.4; Jer 7,12

3 Ts 18,9

5 Joz 15,1; Joz 16,1-10; Joz 17,1-18

6 Joz 14,2; Joz 18,10

7 Sk 18,7.20; Joz 13,8; Joz 13,33

8 Pr 13,17

10 Sk 34,16-29; Joz 19,51; Apd 13,19

11 Ts 1,21

12 Joz 16,1

13 Pr 28,19; Joz 16,2; Joz 16,3; Ts 1,23

14 Joz 15,9

15 Joz 15,9

16 Joz 15,7; Joz 15,8

17 Joz 15,6

[18] Iš čia ji tęsėsi iki Bet Arabo kalnų į šiaurę ir nusileido Araboje.
[19] Nuo čia siena ėjo iki Bet Hoglos kalnų ir šiaurėje baigėsi prie Sūriosios jūros įlankos ir Jordano žiočių. Tai buvo pietinė siena.
[20] O Jordanas – rytinė siena. Tai Benjamino paveldėto krašto sienos.
[21] Benjamino giminei, atskiroms jų šeimoms, teko miestai: Jerichas, Bet Hogla, Emek Kecicas,
[22] Bet Arabas, Cemaraimas, Betelis,
[23] Avimas, Para, Ofra,
[24] Kefar Amona, Ofnis, Geba; iš viso dvylika miestų su jų kaimais.
[25] Gibeonas, Rama, Beerotas,
[26] Micpė, Kefyra, Moca,
[27] Rekemas, Irpeelis, Tarala,
[28] Cela, Elefas, Jebusas, kuris yra Jeruzalė, Gibėja ir Kirjat Jearimas; iš viso keturiolika miestų su jų kaimais. Tai yra Benjamino giminių paveldėjimas.

19

Antrasis paveldėjimo paskyrimas burtų keliu buvo Simeono giminės šeimoms; jų žemės buvo Judo paveldėjimo krašte.
[2] Jie paveldėjo: Beer Šebą, Šemą, Moladą,
[3] Hacar Šualą, Balą, Ecemą,
[4] Eltoladą, Betulą, Hormą,
[5] Ciklagą, Bet Markabotą, Hacar Susą,
[6] Bet Lebaotą ir Šaruheną; trylika miestų su jų kaimais.
[7] Ainą, Rimoną, Eterą ir Ašaną; keturis miestus su jų kaimais.
[8] Be to, ir kaimus, kurie buvo arti šitų miestų; pietuose iki Balat Bero ir Ramato buvo Simeono giminės paveldėjimas.
[9] Jų paveldėjimas buvo Judo giminės krašte. Judo giminei buvo paskirta daugiau žemės, negu jiems reikėjo, todėl simeonitai gavo savo dalį Judo paveldėjime.
[10] Trečiasis paveldėjimo paskyrimas burtų keliu buvo Zabulono giminei ligi Sarido.
[11] Jų siena ėjo į vakarus, į Maralą, siekė Dabešetą, toliau – upelio slėnį, esantį Jokneamo rytuose.
[12] Nuo Sarido siena pasuko į rytus, Kislot Taboro link; iš ten į Daberatą ir toliau į Jafiją.
[13] Nuo čia ji ėjo rytų link, į Gat Heferą, Et Kaciną, o iš čia – į Rimoną, Nėjos link.
[14] Šiaurėje siena pasisuko į Hanatoną ir baigėsi Iftach Elio slėnyje.
[15] Be to, Katatas, Nahalalas, Šimronas, Idala ir Betliejus; iš viso dvylika miestų su jų kaimais
[16] buvo Zabulono šeimų paveldėjimas.
[17] Ketvirtasis paveldėjimo paskyrimas burtų keliu buvo Isacharo giminės šeimoms.
[18] Jų žemės apėmė Jezreelį, Kesulotą, Šunemą,
[19] Hafaraimą, Šioną, Anaharatą,
[20] Rabitą, Kišjoną, Ebecą,
[21] Remetą, En Ganimą, En Hadą ir Bet Pacecą.
[22] Ribos siekė Taborą, Šahacimą, Bet Šemešą ir baigėsi prie Jordano, apimdamos šešiolika miestų su jų kaimais.
[23] Tai buvo Isacharo giminės šeimų paveldėjimas.
[24] Penktasis paveldėjimo paskyrimas burtų keliu buvo Ašero giminės šeimoms.
[25] Jų teritorija apėmė: Helkatą, Halį, Beteną, Achšafą,
[26] Alamelechą, Amadą ir Mišalą.

18 Joz 15,6; Joz 18,22
19 Joz 15,2.5
25 Joz 11,19; Joz 21,17; 1 Kar 3,4.5; Jer 31,15
28 Joz 15,8.63

19 SKYRIUS
1 Joz 19,9; Ts 1,3
2 1 Krn 4,28
8 1 Sam 30,27
9 Joz 19,1
11 Pr 49,13; Joz 12,22
12 1 Krn 6,72
13 2 Kar 14,25
22 Joz 15,10; Ts 1,33
24 Ts 1,31.32
26 1 Sam 15,12; 1 Kař 18,20; Iz 33,9; Iz 35,2; Jer 46,18

Vakaruose siena siekė Karmelį ir Šihor Libnatą.
[27] Toliau ji pakrypo į rytus, į Bet Dagoną, pasiekė Zabuloną ir Iftach Elio slėnį šiaurėje, Bet Emeką ir Nejelį, iš čia pasuko į Kabulą,
[28] Hebroną, Rehobą, Hamoną ir Kaną iki Didžiojo Sidono.
[29] Toliau siena sukosi į Ramą, pasiekdama sutvirtintąjį Tyro miestą, o iš čia – į Hosą ir baigėsi prie jūros. Be to, Mahalebas, Achzibas,
[30] Umas, Afekas ir Rehobas; iš viso dvidešimt du miestai su jų kaimais
[31] buvo Ašero giminės šeimų paveldėjimas.
[32] Neftalio giminės šeimoms burtų keliu teko šeštasis paveldėjimo paskyrimas.
[33] Jų siena ėjo nuo Helefo ir Elono link Caananimo, Adamio, Nekebo ir Jabneelio iki Lakumo ir baigėsi Jordanu.
[34] Ten siena pasisuko į vakarus, į Aznot Taborą, toliau į Hukoką, pasiekė Zabuloną pietuose, Ašerą vakaruose ir Judo sieną Jordano rytuose.
[35] Be to, tvirtovių miestai: Cidimas, Ceras, Hamatas, Rakatas, Kineretas,
[36] Adama, Rama, Hacoras,
[37] Kedešas, Edrėjas, En Hacoras,
[38] Ironas, Migdal Elis, Horemas, Bet Anatas ir Bet Šemešas; iš viso devyniolika miestų su jų kaimais
[39] buvo Neftalio giminės šeimų paveldėjimas.
[40] Dano giminės šeimoms teko burtų keliu septintasis paveldėjimo paskyrimas.

27 1 Kar 9,13
28 Pr 10,19; Joz 11,8; Ts 1,31; 1 Krn 6,74; Apd 27,3
29 Ts 1,31
32 Joz 19,32-39; Ts 1,33
34 Įst 33,23
37 Joz 20,7
40 Joz 19,40-48; Ts 1,34-36
41 Joz 15,33
42 Joz 10,12; Joz 21,24; Ts 1,35; 1 Kar 4,9
43 Joz 15,11; Ts 1,18
47 Ts 18,1-31
50 Joz 24,30; 1 Krn 7,24
51 Sk 34,17; Joz 14,1; Joz 18,1.10

20 SKYRIUS
2 Iš 21,13; Sk 35,6-34; Įst 19,2.9

[41] Jų žemės apėmė Corą, Ir Šemešą, Eštaolą,
[42] Šaalabiną, Ajaloną, Itlą,
[43] Eloną, Timną, Ekroną,
[44] Eltekę, Gibetoną, Baalatą,
[45] Jehudą, Bene Beraką, Gat Rimoną
[46] ir Mejarkono bei Rakono plotą ties Jafa.
[47] Dano giminės gautas paveldėjimas buvo per mažas, todėl jie nužygiavę kariavo su Lešemu ir jį užėmė. Gyventojus išžudę, apsigyveno jame. Lešemo pavadinimą pakeitė Danu, pagal savo tėvą Daną.
[48] Toks buvo Dano giminės šeimų paveldėjimas.
[49] Taip jie iki galo padalino visą kraštą. Izraelitai davė Nūno sūnui Jozuei paveldėjimą tarp savųjų.
[50] Viešpačiui įsakius, jie davė jam miestą, kurio jis prašė, Timnat Serachą Efraimo kalnuose. Jis atstatė tą miestą ir apsigyveno jame.
[51] Kunigas Eleazaras, Nūno sūnus Jozuė ir Izraelio giminių vyresnieji Šilojuje, Viešpaties akivaizdoje, prie Susitikimo palapinės įėjimo burtų keliu paskirstė kraštą.

20

Viešpats kalbėjo Jozuei:
[2] "Paskirkite prieglaudos miestus, apie kuriuos kalbėjau per Mozę,
[3] kad į juos galėtų nubėgti žmogžudys, užmušęs žmogų netyčia. Tie miestai jiems bus prieglauda nuo keršytojų.
[4] Žmogžudys, nubėgęs į vieną šitų miestų, jo vartuose išdėstys savo bylą to miesto vyresniesiems. Jie priims jį į miestą ir leis jam ten gyventi.

5 Jei jį atsivytų kraujo keršytojas, jie neišduos žudiko į jo rankas, nes jis netyčia užmušė savo artimą, kuris nebuvo jo priešas.
6 Žmogžudys galės gyventi tame mieste iki teismo sprendimo. Po vyriausiojo kunigo mirties žudikas galės grįžti į savo miestą bei namus, iš kurio jis buvo pabėgęs".
7 Jie paskyrė Kedešą Galilėjoje, Neftalio kalnyne, Sichemą Efraimo kalnyne ir Kirjat Arbą, kuri yra Hebronas, Judo kalnyne.
8 Jordano rytuose jie paskyrė Becerą dykumoje, Rubeno giminės krašte, Ramotą Gileade, Gado giminės krašte, ir Golaną Bašane, Manaso giminės žemėse.
9 Šitie miestai buvo paskirti visiems izraelitams ir tarp jų gyvenantiems ateiviams, kad į juos galėtų bėgti kiekvienas, užmušęs žmogų netyčia, kad nebūtų nužudytas keršytojo prieš teismą.

21

Levitų šeimų vyresnieji atėjo pas kunigą Eleazarą, Nūno sūnų Jozuę ir Izraelio giminių vyresniuosius
2 į Šilojų, Kanaano krašte, ir jiems kalbėjo: "Viešpats įsakė per Mozę duoti mums miestų apsigyventi ir prie jų ganyklų mūsų gyvuliams".
3 Izraelitai davė levitams iš savo dalies, kaip Viešpats buvo liepęs, šituos miestus su jų ganyklomis.
4 Burtų keliu teko kehatų šeimoms, levitams, kunigo Aarono palikuonims, iš Judo, Simeono ir Benjamino giminių trylika miestų.
5 Likusiems kehatams burtų keliu iš Efraimo, Dano ir pusės Manaso giminės teko dešimt miestų.
6 Geršonai gavo burtų keliu iš Isacharo, Ašero, Neftalio ir iš pusės Manaso giminės Bašane trylika miestų.
7 Merarių šeimoms teko iš Rubeno, Gado ir Zabulono giminių dvylika miestų.
8 Izraelitai burtų keliu davė levitams šiuos miestus su ganyklomis, kaip Viešpats buvo įsakęs Mozei.
9 Iš Judo ir Simeono giminių izraelitai davė žemių
10 Aarono palikuonims levitams iš Kehato šeimos; jie pirmieji gavo savo dalį:
11 Anako tėvo Arbos miestą Hebroną Judo kalnyne su ganyklomis.
12 Tačiau miesto laukus bei kaimus jie davė Jefunės sūnui Kalebui.
13 Kunigo Aarono palikuonims davė Hebroną, prieglaudos miestą, Libną,
14 Jatyrą, Eštemoją,
15 Holoną, Debyrą,
16 Ainą, Jutą ir Bet Šemešą su ganyklomis; devynis miestus iš dviejų giminių.
17 Iš Benjamino giminės – Gibeoną, Gebą,
18 Anatotą ir Almoną su ganyklomis; keturis miestus.
19 Kunigų, Aarono vaikų, miestų iš viso buvo trylika su ganyklomis.
20 Levitams iš Kehato šeimos burtų keliu teko miestai iš Efraimo giminės.
21 Jiems davė prieglaudos miestą Sichemą Efraimo kalnyne, Gezerą,
22 Kibcaimą ir Bet Horoną su ganyklomis; keturis miestus.
23 Iš Dano giminės: Eltekę, Gibetoną,
24 Ajaloną ir Gat Rimoną su ganyklomis; keturis miestus.

5 Sk 35,12
6 Sk 35,12.24.25
7 Joz 14,15; Joz 21,11.13; Joz 21,21; Joz 21,32; 1 Krn 6,76; 2 Krn 10,1; Lk 1,39
8 Įst 4,43; Joz 21,27; Joz 21,36; Joz 21,38; 1 Kar 22,3; 1 Krn 6,78
9 Sk 35,15; Joz 20,6

21 SKYRIUS
1 Sk 34,16-29; Sk 35,1-8; Joz 14,1; Joz 17,4
2 Sk 35,2; Joz 18,1
4 Joz 19,51; Joz 21,8.19
5 Joz 21,20
6 Joz 21,27
7 Joz 21,34
8 Sk 35,2; Joz 21,3
11 Joz 14,15; Joz 15,13.14; Joz 20,7; 1 Krn 6,55; Lk 1,39
12 Joz 14,14; 1 Krn 6,56
13 Joz 15,42; Joz 15,54; Joz 20,2.7; 2 Kar 8,22; 1 Krn 6,57
14 Joz 15,48; Joz 15,50
15 Joz 15,49; 1 Krn 6,58
16 Joz 15,10; Joz 15,55; 1 Krn 6,59
17 Joz 18,24; Joz 18,25
18 1 Krn 6,60
20 1 Krn 6,66
21 Joz 20,7; Ts 1,29
24 Joz 10,12

[25] Iš pusės Manaso giminės: Taanachą ir Gat Rimoną su ganyklomis; du miestus.
[26] Iš viso dešimt miestų su ganyklomis buvo duota likusioms Kehato šeimoms.
[27] Gersono palikuonims levitams davė iš pusės Manaso giminės prieglaudos miestą Golaną Basane ir Beešterą su ganyklomis; du miestus.
[28] Iš Isacharo giminės – Kišjoną, Daberatą,
[29] Jarmutą ir En Ganimą su ganyklomis; keturis miestus.
[30] Iš Ašero giminės – Mišalą, Abdoną,
[31] Helkatą ir Rehobą su jų ganyklomis; keturis miestus.
[32] Iš Neftalio giminės – prieglaudos miestą Kedešą Galilėjoje, Hamot Dorą ir Kartaną su ganyklomis; tris miestus.
[33] Geršonų šeimų miestų iš viso buvo trylika su ganyklomis.
[34] Merario palikuonims levitams davė iš Zabulono giminės Jokneamą, Kartą,
[35] Dimną ir Nahalalą su ganyklomis; keturis miestus.
[36] Rytinėje Jordano pusėje iš Rubeno giminės – prieglaudos miestą Becerą, Jahcą,
[37] Kedemotą ir Mefaatą su ganyklomis; keturis miestus.
[38] Iš Gado giminės – prieglaudos miestą Ramotą Gileade, Mahanaimą,
[39] Hešboną ir Jazerą su ganyklomis; keturis miestus.
[40] Merario palikuonys levitai burtų keliu gavo dvylika miestų.
[41] Keturiasdešimt aštuoni levitų miestai su ganyklomis buvo izraelitų krašte.

27 Joz 20,8; Joz 21,6; 1 Krn 6,71

32 Joz 20,7

34 Joz 21,7; 1 Krn 6,77-81

36 Įst 4,43; Joz 20,8; 1 Krn 6,78.79

38 Joz 20,8

41 Sk 35,7

43 Pr 12,7; Pr 26,3.4; Pr 28,4.13.14; Sk 33,53; Joz 1,11

44 Įst 7,23.24; Įst 7,24; Joz 1,13.15; Joz 11,23; Joz 22,4

45 Sk 23,19; Joz 23,14; 1 Kar 8,56

22 SKYRIUS

2 Sk 32,20-22; Įst 3,18; Joz 1,12-18

4 Sk 32,33; Joz 21,44

5 Įst 6,6.17; Įst 10,12; Įst 11,13.22; Įst 11,22; Jer 12,16

6 Pr 47,7; Iš 39,43; Joz 14,13; 2 Sam 6,18; Lk 24,50

7 Joz 17,1-13

[42] Visi levitų miestai buvo su ganyklomis aplink juos.
[43] Viešpats atidavė Izraeliui visą šalį, kurią Jis su priesaika pažadėjo duoti jų tėvams. Jie užėmė ją ir gyveno joje.
[44] Ir Viešpats jiems suteikė ramybę, kaip Jis buvo pažadėjęs jų tėvams. Nė vienas iš jų priešų negalėjo atsilaikyti prieš juos; visus juos Viešpats atidavė į izraelitų rankas.
[45] Nebuvo nė vieno žodžio, kuris nebūtų išsipildęs, ką Viešpats kalbėjo Izraeliui.

22

Jozuė, pasišaukęs rubenus, gadus bei pusę Manaso giminės,
[2] tarė: "Jūs įvykdėte viską, ką jums įsakė Viešpaties tarnas Mozė, ir klausėte manęs.
[3] Jūs nepalikote savo brolių per visą šitą laiką ir iki šios dienos stropiai vykdėte Viešpaties, jūsų Dievo, įsakymą.
[4] Viešpats, jūsų Dievas, davė jūsų broliams ramybę, kaip Jis jiems pažadėjo. Dabar grįžkite į savo palapines, į šalį, kurią jums davė Viešpaties tarnas Mozė anapus Jordano,
[5] tik rūpestingai vykdykite Jo įsakymus ir nurodymus: mylėkite Viešpatį, savo Dievą, vaikščiokite Jo keliais, laikykitės Jo įsakymų ir Jam tarnaukite visa širdimi bei visa siela".
[6] Jozuė juos palaimino ir išleido. Jie sugrįžo į savo palapines.
[7] Pusei Manaso giminės Mozė davė žemės Bašane, o antrai jos pusei Jozuė davė drauge su jų broliais vakarinėje Jordano pusėje. Jozuė, išleisdamas juos grįžti namo, palaimino

[8] ir tarė: “Grįžkite į savo kraštą turtingi gyvulių, sidabro, aukso, vario, geležies ir rūbų. Pasidalinkite šį grobį su savo broliais”.
[9] Rubenai, gadai ir pusė Manaso giminės iš Šilojo, esančio Kanaano šalyje, sugrįžo į Gileado kraštą, į savo nuosavybės šalį, kurią jie paveldėjo, kaip Viešpats įsakė Mozei.
[10] Atėję prie Jordano, esančio Kanaano šalyje, rubeniai, gadai ir pusė Manaso giminės pastatė ten didelį aukurą.
[11] Izraelitai, išgirdę, kad rubenai, gadai ir pusė Manaso giminės pastatė aukurą Kanaano šalyje ant Jordano kranto izraelitams priklausančioje žemėje,
[12] visi susirinko Šilojoje ir ruošėsi žygiuoti prieš juos.
[13] Izraelitai siuntė kunigo Eleazaro sūnų Finehasą pas rubenus, gadus ir pusę Manaso giminės į Gileado šalį,
[14] su juo dešimt kunigaikščių, po vieną iš kiekvienos Izraelio giminės. Kiekvienas iš jų buvo savo šeimos vyresnysis.
[15] Jie atėjo pas rubenus, gadus ir pusę Manaso giminės į Gileado šalį ir kalbėjo jiems:
[16] “Visų izraelitų vardu klausiame, ką reiškia šitas nusikaltimas, kurį šiandien jūs padarėte prieš Izraelio Dievą, nusigręždami nuo Viešpaties ir statydamiesi aukurą?
[17] Argi neužtenka Peoro nusikaltimo, nuo kurio ligi šios dienos dar neapsivalėme ir dėl kurio nukentėjo visa tauta?
[18] Jūs nusisukote nuo Viešpaties. Šiandien jūs sukilote prieš Viešpatį, o rytoj Jis baus visą Izraelio tautą.

8 Sk 31,27; 1 Sam 30,24
9 Sk 32,1.26.29
11 Įst 13,12-18; Ts 20,12.13
12 Joz 18,1; Ts 20,1
13 Iš 6,25; Sk 25,7.11-13; Įst 13,14; Ts 20,12
14 Sk 1,4
16 Kun 17,8.9; Įst 12,5-14
17 Sk 25,1-9; Įst 4,3
18 Sk 16,22
19 Joz 18,1
20 Joz 7,1-26
22 Įst 4,35; Įst 10,17; Job 10,7; Job 23,10; Jer 12,3; 2 Kor 11,11.31
23 Įst 18,19; 1 Sam 20,16
27 Pr 31,48; Įst 12,5.14; Joz 22,34; Joz 24,27

[19] Jei manote, kad jūsų šalis yra sutepta, tai persikelkite į Viešpaties šalį, kur yra Jo šventykla ir įsikurkite tarp mūsų. Tik prieš Viešpatį nesukilkite ir nesukilkite prieš mus, statydamiesi aukurą šalia Viešpaties, mūsų Dievo, aukuro!
[20] Prisiminkite Zeracho sūnaus Achano nusikaltimą, kai jis pasisavino iš to, kas buvo skirta sunaikinti – Viešpaties rūstybė ištiko visą Izraelio tautą! Jis ne vienas žuvo dėl savo kaltės!”
[21] Rubenai, gadai ir pusė Manaso giminės atsakė Izraelio atstovams:
[22] “Galingasis Viešpatie Dieve! Galingasis Viešpatie Dieve! Tu žinai, ir Izraelis težino. Jei jūs manote, kad taip atsitiko dėl maišto ar neištikimybės Viešpačiui, tai šiandien tegul Jis nepadeda mums.
[23] Jei taip būtų, kad mes statėme aukurą, norėdami nusigręžti nuo Viešpaties ar aukoti ant jo deginamąsias, duonos ar padėkos aukas, tai pats Viešpats tegul baudžia mus.
[24] Priešingai, iš baimės taip padarėme, galvodami, kad ateityje jūsų vaikai nesakytų mūsų vaikams: ‘Ką jūs turite bendro su Viešpačiu, Izraelio Dievu?
[25] Viešpats padarė Jordaną siena tarp mūsų ir jūsų, rubenai ir gadai! Jūs neturite dalies Viešpatyje’. Jūsų vaikai tokiu būdu neleistų mūsų vaikams garbinti Viešpatį.
[26] Statydami aukurą, galvojome jį pasistatyti ne deginamosioms ir kitoms aukoms,
[27] bet kad jis būtų liudytojas atei-

tyje mūsų ir jūsų kartoms. Kad mes galėtume tarnauti Viešpačiui savo deginamosiomis ir padėkos aukomis, kad ateityje jūsų vaikai nesakytų mūsų vaikams: 'Jūs neturite dalies Viešpatyje'.
[28] Mes galvojome, jei ateityje jie taip sakys mums ar mūsų kartoms, tai mes atsakysime: 'Pažiūrėkite į Viešpaties aukuro pavyzdį, kurį padarė mūsų tėvai; jis neskirtas deginamosioms ir padėkos aukoms, bet jis yra liudytojas tarp mūsų ir jūsų'.
[29] Tebūna mums svetima mintis, kad sukiltume prieš Viešpatį ir nusigręžtume nuo Jo, statydamiesi aukurą deginamosioms, duonos ir padėkos aukoms šalia Viešpaties, mūsų Dievo, aukuro, stovinčio prie Jo palapinės!"
[30] Kunigas Finehasas ir Izraelio atstovai, buvusieji su juo, išgirdę, ką kalbėjo Rubeno, Gado ir Manaso vyresnieji, buvo patenkinti.
[31] Kunigas Finehasas, Eleazaro sūnus, tarė jiems: "Šiandien patyrėme, kad Viešpats yra tarp mūsų, nes jūs esate ištikimi Viešpačiui. Tuo jūs išgelbėjote izraelitus nuo Viešpaties bausmės".
[32] Po to Eleazaro sūnus kunigas Finehasas ir atstovai grįžo iš Gileado krašto į Kanaano šalį pas izraelitus ir jiems viską pranešė.
[33] Ta žinia izraelitams patiko; izraelitai garbino Dievą ir nebegalvojo kariauti su jais ir sunaikinti Rubeno ir Gado giminių krašto.
[34] Tą aukurą Rubeno ir Gado vaikai pavadino "liudytoju", nes jis liudijo, kad Viešpats yra jų visų Dievas.

29 Įst 12,13.14
31 Iš 25,8; Kun 26,11.12; 2 Krn 15,2; Zch 8,23
33 1 Krn 29,20; Neh 8,6; Dan 2,19; Lk 2,28

23 SKYRIUS
1 Joz 13,1; Joz 21,44; Joz 22,4; Joz 24,29
2 Įst 31,28
3 Iš 14,14; Įst 1,30; Joz 10,14.42; Ps 44,3
4 Joz 13,2.6; Joz 18,10
5 Iš 23,30; Sk 33,53
6 Įst 5,32; Joz 1,7
7 Iš 20,5; Iš 23,13; Iš 23,33; Įst 6,13; Įst 7,2.3; Įst 10,20; Ps 16,4; Pat 4,14; Jer 5,7; Oz 2,17; Ef 5,11
8 Įst 10,20
9 Įst 7,24; Įst 11,23; Joz 1,5
10 Iš 14,14; Kun 26,8; Įst 28,7; Iz 30,17
11 Joz 22,5
12 Įst 7,3.4; Ezr 9,2; Neh 13,25; 2 Pt 2,20.21

23

Daugelį metų Viešpats leido Izraeliui gyventi ramybėje nuo visų jo priešų. Jozuė paseno ir sulaukė daug metų.
[2] Jozuė sušaukė visus izraelitus, jų vadus, vyresniuosius, teisėjus bei valdininkus ir jiems tarė: "Aš pasenau ir sulaukiau daug metų.
[3] Jūs patys matėte, ką Viešpats padarė visoms šitoms tautoms dėl jūsų, nes pats Viešpats, jūsų Dievas, kariavo už jus.
[4] Aš paskirsčiau jūsų giminių nuosavybėn šitas likusias tautas ir visas tautas, kurias sunaikinau į vakarus nuo Jordano iki Didžiosios jūros.
[5] Viešpats, jūsų Dievas, jas privers pasitraukti, ir užėmę jūs paveldėsite jų šalį, kaip jums pažadėjo Viešpats, jūsų Dievas.
[6] Būkite drąsūs ir tvirtai pasiryžę vykdyti visa, kas parašyta Mozės įstatymo knygoje, ir nenukrypkite nuo jos.
[7] Nesimaišykite su šitomis tautomis, kurios tebegyvena tame krašte. Neminėkite jų dievų vardų, neprisiekite jais, negarbinkite jų ir netarnaukite jiems;
[8] būkite ištikimi Viešpačiui, savo Dievui, kaip iki šios dienos.
[9] Viešpats nugalėjo jūsų akyse dideles bei galingas tautas; niekas iki šios dienos neįstengė atsilaikyti prieš jus.
[10] Vienas jūsiškių vys tūkstantį, nes Viešpats, jūsų Dievas, kovoja už jus, kaip Jis jums pažadėjo.
[11] Todėl žiūrėkite, kad mylėtumėte Viešpatį, savo Dievą.
[12] Jei nuo Jo nutolsite ir susimaišysite su pasilikusiomis tautomis, kurios tebegyvena tarp jūsų, ir su-

sigiminiuosite vedybomis, eidami pas juos, o jie pas jus,
13 tai būkite užtikrinti, kad Viešpats, jūsų Dievas, neišvarys šitų tautų iš jūsų krašto; jos taps jums spąstais ir žabangais, botagais jūsų nugaroms ir dygliais jūsų akims, kol jūs pražūsite iš šitos geros žemės, kurią jums davė Viešpats, jūsų Dievas.
14 Štai rengiuosi eiti keliu, kuriuo turi eiti visas pasaulis. Prisiminkite visa savo širdimi ir siela, kad Viešpats, jūsų Dievas, išpildė visus iki vieno savo gerus pažadus jums.
15 Kaip Viešpats įvykdė viską, ką buvo jums pažadėjęs gero, taip Jis ištesės jums ir blogus pažadus, išnaikindamas jus iš šitos geros žemės, kurią Jis jums davė.
16 Jei jūs laužysite Viešpaties, savo Dievo, jums duotą sandorą, tarnausite svetimiems dievams ir garbinsite juos, tai Viešpats baus jus ir jūs greitai pražūsite nuo geros žemės, kurią iš Jo gavote”.

24

Jozuė sušaukė visas Izraelio gimines į Sichemą, taip pat Izraelio vyresniuosius, vadovus, teisėjus ir valdininkus, ir jie stojo Dievo akivaizdon.
2 Jozuė kalbėjo visai tautai: “Taip sako Viešpats, Izraelio Dievas: ‘Anapus upės senovėje gyveno jūsų tėvai, Abraomo ir Nahoro tėvas Tara, ir jie tarnavo svetimiems dievams.
3 Vėliau jūsų tėvą Abraomą iš anapus upės vedžiau per visą Kanaano kraštą, padauginau jo palikuonis ir jam daviau Izaoką.
4 Izaokui daviau Jokūbą ir Ezavą. Ezavui daviau Seyro kalnyną. O Jokūbas ir jo vaikai nuvyko į Egiptą.
5 Vėliau siunčiau Mozę ir Aaroną ir Egiptą varginau nelaimėmis, o jus išvedžiau.
6 Aš išvedžiau jūsų tėvus iš Egipto. Jie atėjo prie jūros. Egiptiečiai vijosi jūsų tėvus su kovos vežimais ir raiteliais iki Raudonosios jūros.
7 Jiems šaukiantis Viešpaties, Aš padariau tamsą tarp jūsų ir egiptiečių, užleidau ant jų jūrą ir paskandinau juos. Jūsų akys matė, ką dariau Egipte. Po to jūs ilgai gyvenote dykumoje.
8 Vėliau atvedžiau jus į šalį amoritų, kurie gyveno Jordano rytuose. Jie kariavo su jumis, bet Aš atidaviau juos į jūsų rankas; jūs užėmėte jų šalį, o Aš juos išnaikinau jūsų akyse.
9 Po to Ciporo sūnus Balakas, Moabo karalius, kariavo su Izraeliu. Jis pasikvietė Beoro sūnų Balaamą, kad jus prakeiktų.
10 Aš neklausiau Balaamo ir priverčiau jį jus palaiminti. Taip Aš išgelbėjau jus iš jo rankų.
11 Vėliau jūs, perėję per Jordaną, atėjote į Jerichą. Jericho vyrai, amoritai, perizai, kanaaniečiai, hetitai, girgašai, hivai ir jebusiečiai kariavo prieš jus, bet Aš atidaviau juos į jūsų rankas.
12 Aš siunčiau širšes pirma jūsų, ir jie pabėgo. Taip buvo nugalėti du amoritų karaliai, ne kardu ir ne lanku.
13 Aš daviau jums žemę, kurios jūs nebuvote arę, ir miestus, kurių nestatėte. Jus maitino vynuogynai ir alyvmedžiai, kurių nesodinote’.
14 Taigi dabar bijokite Viešpaties ir Jam tarnaukite nuoširdžiai ir ištikimai, pašalinkite dievus, ku-

13 Iš 23,33; Iš 34,12; Įst 7,16; Ts 2,3
14 Joz 21,45; 1 Kar 2,2; Lk 21,33
15 Kun 26,14-39; Įst 28,15-68; Įst 28,63
16 Įst 4,24-28

24 SKYRIUS

1 Pr 35,4; Joz 23,2; 1 Sam 10,19
2 Pr 11,7-32; Joz 24,14
3 Pr 12,1; Ps 127,3; Apd 7,2.3
4 Pr 25,24-26; Pr 46,1.3.6; Įst 2,5
5 Iš 3,10; Iš 7,1-25; Iš 8,1-32; Iš 9,1-35; Iš 10,1-29
6 Iš 12,37.51; Iš 14,2-31
7 Iš 14,20; Įst 4,34; Joz 5,6
8 Sk 21,21-35
9 Sk 22,2-14; Ts 11,25
10 Sk 23,11.20; Sk 24,10; Įst 23,5
11 Joz 3,14.17; Joz 6,1; Joz 10,1
12 Iš 23,28; Ps 44,3
13 Įst 6,10.11
14 1 Sam 12,24; Ez 20,7.8; Ez 20,18; 2 Kor 1,12

riems tarnavo jūsų tėvai anapus upės ir Egipte.
[15] O jei jums nepatinka tarnauti Viešpačiui, tai šiandien apsispręskite, kam norite tarnauti: dievams, kuriems tarnavo jūsų tėvai, gyvenusieji anapus upės, ar dievams amoritų, kurių šalyje gyvenate. Bet aš ir mano namai tarnausime Viešpačiui".
[16] Tauta atsakė: "Taip nebus, kad apleistume Viešpatį ir tarnautume svetimiems dievams.
[17] Juk Viešpats, mūsų Dievas, išvedė mus ir mus saugojo visą kelią, kuriuo ėjome, ir visose tautose, kurias sutikome.
[18] Viešpats išvarė pirma mūsų amoritus, gyvenusius krašte. Taigi mes taip pat tarnausime Viešpačiui, nes Jis yra mūsų Dievas".
[19] Jozuė tarė: "Jūs negalėsite tarnauti Viešpačiui, nes Jis yra šventas ir pavydus Dievas. Jis neatleis jūsų nusikaltimų ir nuodėmių.
[20] Jei apleisite Viešpatį ir tarnausite svetimiems dievams, tai Jis baus jus ir sunaikins, iki tol jums daręs gera".
[21] Tauta atsakė Jozuei: "Ne! Mes tarnausime Viešpačiui".
[22] Tada Jozuė tarė tautai: "Jūs patys esate liudytojai, kad pasirinkote Viešpatį ir norite Jam tarnauti". Jie atsakė: "Taip, mes esame liudytojai".
[23] "Dabar pašalinkite svetimus dievus iš savo tarpo ir palenkite savo širdį prie Viešpaties, Izraelio Dievo".
[24] Tauta atsakė Jozuei: "Viešpačiui, savo Dievui, tarnausime ir Jo klausysime".
[25] Jozuė tą dieną Sicheme padarė su Izraelio tauta sandorą ir jai davė įsakymus ir nurodymus.
[26] Tuos žodžius Jozuė įrašė į Dievo įstatymo knygą ir, paėmęs didžiulį akmenį, pastatė jį po ąžuolu, kuris augo prie Viešpaties šventyklos.
[27] Tada jis tarė visai tautai: "Šitas akmuo tebūna liudytojas jums, nes jis girdėjo visus Viešpaties žodžius, kuriuos Jis kalbėjo mums, kad neišsigintumėte savo Dievo".
[28] Po to Jozuė leido žmonėms grįžti kiekvienam į savo paveldėjimą.
[29] Tada mirė Viešpaties tarnas, Nūno sūnus Jozuė, sulaukęs šimto dešimties metų amžiaus.
[30] Jį palaidojo jo paveldėtoje žemėje Timnat Serache, Efraimo kalnyne, į šiaurę nuo Gaašo kalno.
[31] Izraelis tarnavo Viešpačiui per visas Jozuės dienas ir per visas dienas vyresniųjų, kurie gyveno ilgiau už Jozuę ir žinojo visus Viešpaties darbus, padarytus Izraeliui.
[32] Juozapo kaulus, kuriuos izraelitai atsigabeno iš Egipto, palaidojo Sicheme, sklype, kurį Jokūbas pirko iš Hamoro, Sichemo tėvo, sūnų už šimtą sidabrinių. Tą žemę paveldėjo Juozapo palikuonys.
[33] Aarono sūnus Eleazaras irgi mirė; jį palaidojo Gibėjoje, jo sūnaus Finehaso žemėje, kuri buvo Efraimo kalnyne.

15 Pr 18,19; Iš 23,24.32; Joz 24,2; 1 Kar 18,21
18 Ps 116,16
19 Iš 20,5; Iš 23,21; 1 Sam 6,20; Mt 6,24
20 Įst 4,24-26; Ezr 8,22
22 Ps 119,173
23 Pr 35,2; 1 Kar 8,57.58
24 Įst 5,24-27
25 Iš 15,25; Joz 24,1
26 Pr 28,18; Pr 35,4; Įst 31,24; Ts 9,6
27 Pr 31,48; Įst 32,1
28 Ts 2,6.7
29 Ts 2,8
30 Joz 19,50
31 Įst 11,2; Ts 2,7
32 Pr 33,19; Pr 50,25
33 Iš 6,25; Iš 28,1

TEISĖJŲ
KNYGA

1 Jozuei mirus, izraelitai klausė Viešpaties: “Kas iš mūsų eis pirmas kare su kanaaniečiais?”
[2] Viešpats atsakė: “Judas eis pirmas; Aš atidaviau žemę į jo rankas”.
[3] Tada Judas tarė savo broliui Simeonui: “Eime su manimi į mano kraštą ir kariaukime prieš kanaaniečius! Po to aš trauksiu su tavimi į tavo kraštą”. Ir Simeonas nuėjo su juo.
[4] Juodu išžygiavo, ir Viešpats atidavė į jų rankas kanaaniečius ir perizus; jie išžudė prie Bezeko dešimt tūkstančių vyrų.
[5] Ten jie sutiko Adoni Bezeką, kariavo prieš jį ir sumušė kanaaniečius ir perizus.
[6] Adoni Bezekas pabėgo, bet jie vijosi jį ir sugavę nukirto jam rankų ir kojų nykščius.
[7] Adoni Bezekas tarė: “Septyniasdešimt karalių su nukirstais rankų bei kojų nykščiais rinkdavo mano pastalėje trupinius. Kaip aš dariau, taip ir Dievas man atlygino”. Jie nuvedė jį į Jeruzalę, kur jis mirė.
[8] Judas kariavo prieš Jeruzalę, užėmęs ją, gyventojus išžudė kardu ir miestą padegė.
[9] Paskui jis kariavo prieš kanaaniečius, gyvenusius kalnyne, pietuose, žemumoje
[10] ir Hebrone; sumušė Šešają, Ahimaną ir Talmają. Hebronas anksčiau vadinosi Kirjat Arba.
[11] Iš ten jie žygiavo prieš Debyrą, kuris anksčiau vadinosi Kirjat Seferas.
[12] Tada Kalebas tarė: “Kas nugalės Kirjat Seferą ir jį užims, tam duosiu savo dukterį Achsą į žmonas”.
[13] Jį užėmė jaunesniojo Kalebo brolio Kenazo sūnus Otnielis. Kalebas atidavė jam savo dukterį Achsą.
[14] Kai ji ištekėjo, Otnielis prikalbėjo ją prašyti iš savo tėvo dirbamos žemės. Jai nulipus nuo asilo, Kalebas klausė: “Ko nori?”
[15] Ji tarė jam: “Tėve, palaimink mane! Tu davei man sausos žemės, duok man ir vandens versmių”. Tada Kalebas davė jai aukštutines ir žemutines versmes.
[16] Mozės uošvio kenito palikuonys traukė iš Palmių miesto su Judu į pietus Arado link. Ten nuėję, jie apsigyveno.
[17] Po to Judas su savo broliu Simeonu sumušė kanaaniečius, gyvenusius Cefate, ir sunaikino jį. Todėl tą miestą pavadino Horma.
[18] Judas užėmė Gazą, Aškeloną ir Ekroną su jų apylinkėmis.
[19] Viešpats buvo su Judu, ir jis užėmė kalnyną. Bet jis nepajėgė išstumti lygumos gyventojų, nes jie turėjo geležinių kovos vežimų.
[20] Jie atidavė Kalebui Hebroną, kaip Mozė buvo įsakęs, iš kurio jis išvarė tris Anako sūnus.

1 SKYRIUS
1 Sk 27,21; Joz 17,12.13; Joz 24,29
2 Pr 49,8.9
3 Joz 19,1; Ts 1,17
4 1 Sam 11,8
7 Kun 24,19; 1 Sam 15,33; Jok 2,13
8 Joz 15,63; Ts 1,21
9 Joz 10,36; Joz 11,21; Joz 15,13
10 Joz 14,15; Joz 15,13-19
11 Joz 15,15
12 Joz 15,16.17
13 Ts 3,9
14 Joz 15,18.19
15 Pr 33,11
16 Sk 10,29-32; Įst 34,3; Joz 12,14; Ts 3,13; Ts 4,11.17; 1 Sam 15,6; 1 Krn 2,55
17 Sk 21,3; Joz 19,4; Ts 1,3
18 Joz 11,22
19 Joz 17,16.18; Ts 4,3.13
20 Sk 14,24; Joz 14,9.14; Joz 15,14; Ts 1,10

21 Benjamino vaikai neišstūmė jebusiečių, gyvenusių Jeruzalėje; jie pasiliko gyventi su benjaminitais iki šios dienos.
22 Juozapo palikuonys žygiavo prieš Betelį, ir Viešpats buvo su jais.
23 Juozapo palikuonys siuntė žvalgus į Betelį, kuris anksčiau vadinosi Lūzas.
24 Žvalgai, sutikę žmogų, išeinantį iš miesto, jam tarė: "Parodyk mums įėjimą į miestą, mes tavęs pasigailėsime".
25 Jis parodė jiems įėjimą į miestą. Jie išžudė miesto gyventojus kardu, bet tą vyrą ir jo šeimą paleido.
26 Tas vyras, nukeliavęs į hetitų šalį, įkūrė miestą ir jį pavadino Lūzu. Jis taip vadinasi iki šios dienos.
27 Manasas neišvarė Bet Šeano, Taanacho, Doro, Ibleamo ir Megido gyventojų iš jų miestų ir kaimų; kanaaniečiai ir toliau gyveno šalyje.
28 Izraelis sustiprėjęs privertė kanaaniečius mokėti duoklę, bet jų neišvarė.
29 Ir Efraimas neišvarė kanaaniečių, gyvenančių Gezeryje; kanaaniečiai liko gyventi Gezeryje tarp jų.
30 Ir Zabulonas neišvarė Kitrono bei Nahalolo gyventojų; ir kanaaniečiai gyveno tarp jų, mokėdami duoklę.
31 Ašeras neišvarė gyventojų iš Sidono, Achlabo, Achzibo, Helbos, Afeko ir Rehobo.
32 Ašerai gyveno tarp kanaaniečių, to krašto gyventojų, nes jie nebuvo išvaryti.
33 Neftalis irgi neišvarė Bet Šemešo nei Bet Anato gyventojų; jie liko gyventi Kanaano šalyje, bet mokėjo Neftaliui duoklę.
34 Amoritai spaudė Dano giminę kalnuose ir neleido jiems nusileisti į lygumą.
35 Amoritai toliau gyveno Har Herese, Ajalone ir Šaalbime. Tačiau Juozapo giminė nugalėjo juos ir privertė mokėti duoklę.
36 Amoritų žemės tęsėsi nuo Akrabimo aukštumos ir Selos į kalnus.

21 Joz 15,63; Ts 1,8
22 Ts 1,19
23 Pr 28,19; Joz 2,1; Joz 7,2
24 Joz 2,12.14
27 Joz 17,11-13; Joz 17,11; Joz 21,25
29 Joz 16,10; 1 Kar 9,16
30 Joz 19,10-16
31 Joz 19,24-31
32 Ps 106,34-35
33 Joz 19,32-39
35 Joz 19,42
36 Sk 34,4; Joz 15,3

2 SKYRIUS

1 Pr 17,7.8; Iš 20,2; Kun 26,42.44; Įst 1,8; Įst 7,9; Ts 6,8.9; Ps 89,34
2 Iš 23,32; Iš 34,12.13; Įst 7,2; Įst 12,3; Ps 106,34
3 Iš 23,33; Sk 33,55; Įst 7,16; Joz 23,13; Ts 3,6; Ps 106,36
6 Joz 22,6; Joz 24,28-31
7 Joz 24,31
8 Joz 24,29

2

Viešpaties angelas, atėjęs iš Gilgalo į Bochimą, tarė: "Aš išvedžiau jus iš Egipto ir atvedžiau į žemę, kurią prisiekiau duoti jūsų tėvams, ir pasakiau: 'Aš niekada nelaužysiu savo sandoros su jumis,
2 o jūs nedarykite sutarčių su šios žemės gyventojais, sugriaukite jų aukurus'. Bet jūs nepaklusote mano balsui. Kodėl jūs taip padarėte?
3 Todėl Aš sakau, kad neišvarysiu jų iš jūsų krašto, jie bus dygliai jūsų šone, o jų dievai bus jums spąstai".
4 Viešpaties angelui kalbant šiuos žodžius, izraelitai pakėlė savo balsus ir verkė.
5 Todėl šią vietą pavadino Bochimu. Jie čia aukojo Viešpačiui.
6 Kai Jozuė paleido tautą, kiekvienas nuėjo į savo nuosavybę ir ten apsigyveno.
7 Tauta tarnavo Viešpačiui per visas Jozuės dienas ir kol buvo gyvi vyresnieji, kurie matė visus Viešpaties darbus, padarytus Izraelio tautai.
8 Nūno sūnus Jozuė, Viešpaties tarnas, mirė sulaukęs šimto dešimties metų amžiaus.

[9] Jie palaidojo jį jo nuosavybėje, Timnat Herese, Efraimo kalnyne, į šiaurę nuo Gaašo kalno.
[10] Visa ta karta išmirė, užaugo kita karta, kuri nepažino Viešpaties nė matė Jo darbų Izraeliui.
[11] Izraelitai nusikalto Viešpačiui, tarnaudami Baaliui.
[12] Jie apleido Viešpatį, savo tėvų Dievą, kuris juos išvedė iš Egipto šalies, ir sekė svetimus dievus tautų, gyvenančių aplink juos, ir jiems lenkėsi, sukeldami Viešpaties pyktį.
[13] Jie apleido Viešpatį ir tarnavo Baaliui ir Astartei.
[14] Viešpaties rūstybė užsidegė prieš Izraelį, ir Jis atidavė juos į plėšikų rankas, kurie juos plėšdavo. Viešpats atidavė izraelitus jų priešams, prieš kuriuos jie nepajėgė atsilaikyti.
[15] Kur jie beeidavo, Viešpaties ranka buvo prieš juos, darydama jiems pikta, kaip Viešpats jiems buvo prisiekęs. Jie buvo sunkiai varginami.
[16] Tačiau Viešpats siuntė izraelitams teisėjų, kurie juos išgelbėdavo iš rankos tų, kurie juos plėšė.
[17] Bet jie neklausė teisėjų ir nuėjo paleistuvauti su svetimais dievais, ir lenkėsi jiems. Jie greitai nuklydo nuo kelio, kuriuo ėjo jų tėvai, kai klausė Viešpaties įsakymų.
[18] Kai Viešpats jiems duodavo teisėją, Jis būdavo su juo ir išgelbėdavo izraelitus iš jų priešų per visas to teisėjo dienas. Viešpats gailėdavosi jų, kai jie dejuodami skųsdavosi prispaudėjais.
[19] Bet, teisėjui mirus, jie sugrįždavo ir susitepdavo dar labiau, negu jų tėvai, sekdami svetimus dievus, jiems tarnaudami ir juos garbindami. Jie neatsisakė savo darbų ir užsispyrimo.
[20] Viešpaties rūstybė užsidegė prieš Izraelį, ir Jis tarė: “Kadangi šita tauta sulaužė mano sandorą, kurią padariau su jų tėvais, ir neklausė manęs,
[21] tai ir Aš neišvarysiu iš jų krašto nė vienos tų tautų, kurias Jozuė mirdamas paliko;
[22] jomis išmėginsiu Izraelį, ar jis laikysis Viešpaties kelio ir ar norės juo vaikščioti, kaip darė jo tėvai”.
[23] Todėl Viešpats paliko tas tautas krašte, neišnaikino jų tuojau ir neatidavė jų į Jozuės rankas.

3 Šitas tautas Viešpats paliko krašte, norėdamas išmėginti izraelitus, kurie nebuvo pergyvenę Kanaano karų,
[2] kad izraelitų kartos žinotų, kas yra karas, ir išmoktų kariauti:
[3] penkis filistinų kunigaikščius, visus kanaaniečius, sidoniečius ir hivus, kurie gyveno Libano kalnyne nuo Baal Hermono kalno iki Lebo Hamato slėnio.
[4] Jie buvo palikti išmėginti izraelitus, ar jie klausys Viešpaties įsakymų, kuriuos Jis davė jų tėvams per Mozę.
[5] Izraelitai gyveno tarp kanaaniečių, hetitų, amoritų, perizų, hivų ir jebusiečių.
[6] Jie vedė jų dukteris, savo dukteris davė jų sūnums ir tarnavo jų dievams.
[7] Izraelitai darė pikta Viešpaties akivaizdoje, pamiršo Viešpatį, savo Dievą, ir tarnavo Baaliams ir alkams.
[8] Viešpaties rūstybė užsidegė prieš Izraelį, ir Jis atidavė jį į Me-

9 Joz 19,49.50; Joz 24,30
10 Iš 5,2; 1 Sam 2,12; Gal 4,8; Tit 1,16
11 Ts 3,7.12; Ts 4,1; Ts 6,1
12 Iš 20,5; Įst 6,14; Įst 31,16; Ts 8,33; Ts 10,6
13 Ts 10,6; Ps 106,36
14 Kun 26,37; Įst 31,17; Joz 7,12.13; Ts 3,8; 2 Kar 17,20; Ps 106,40-42; Iz 50,1
15 Kun 26,14-26; Įst 28,15-68
16 Ts 3,9.10.15; Ps 106,43-45
17 Iš 34,15
18 Pr 6,6; Joz 1,5
19 Ts 3,12
20 Joz 23,16
21 Joz 23,4.5.13
22 Įst 8,2.16; Įst 13,3; Ts 3,1.4

3 SKYRIUS
1 Ts 1,1; Ts 2,21.22
3 Joz 13,3
5 Ps 106,35
6 Iš 34,15.16; Įst 7,3.4; Joz 23,12
7 Įst 32,18; Ts 2,11
8 Įst 32,30; Ts 2,14; Hab 3,7

sopotamijos karaliaus Kušan Rišataimo rankas. Izraelitai tarnavo Kušan Rišataimui aštuonerius metus.
[9] Kai izraelitai šaukėsi Viešpaties, Viešpats pakėlė jiems išlaisvintoją, jaunesniojo Kalebo brolio Kenazo sūnų Otnielį, kuris juos išgelbėjo.
[10] Viešpaties Dvasia nužengė ant jo, ir jis tapo Izraelio teisėju. Jis išėjo į karą prieš Mesopotamijos karalių Kusan Rasataimą, ir Viešpats atidavė Kušan Rišataimą į jo rankas.
[11] Kraštas ilsėjosi keturiasdešimt metų. Ir Kenazo sūnus Otnielis mirė.
[12] Tuomet izraelitai vėl darė pikta Viešpaties akivaizdoje. Viešpats sustiprino Moabo karalių Egloną prieš Izraelį, kadangi jie piktai elgėsi Viešpaties akivaizdoje.
[13] Jis su amonitais ir amalekiečiais pakilo prieš Izraelį, jį sumušė ir užėmė Palmių miestą.
[14] Izraelitai tarnavo Moabo karaliui Eglonui aštuoniolika metų.
[15] Kai izraelitai šaukėsi Viešpaties, Jis siuntė jiems gelbėtoją, Geros sūnų Ehudą, kairiarankį, iš Benjamino giminės. Izraelitai per jį siuntė dovaną Moabo karaliui Eglonui.
[16] Ehudas pasidarė dviašmenį durklą vienos uolekties ilgio ir jį diržu prisijuosė po savo drabužiais dešinėje pusėje.
[17] Jis pristatė dovaną Moabo karaliui Eglonui, kuris buvo labai storas vyras.
[18] Įteikęs dovaną, Ehudas pasiuntė namo vyrus, nešusius dovaną,
[19] o pats nuo Gilgalo akmeninių stabų sugrįžo pas Egloną ir tarė: “Aš turiu slaptą žinią tau, karaliau”. Karalius pasakė: “Tylos!” Ir visi, stovėjusieji prie jo, išėjo.
[20] Ehudas nuėjo pas jį. Karalius sėdėjo vėsiame, antrame aukšte jam įrengtame kambaryje. Ehudas jam tarė: “Turiu tau žinią nuo Dievo”. Karalius atsistojo.
[21] Ehudas, kairiąja ranka paėmęs durklą nuo savo dešiniojo šono, įsmeigė jį į karaliaus pilvą
[22] taip, kad rankena sulindo paskui ašmenis ir taukai apdengė durklą, ir jis negalėjo jo ištraukti; ir nešvarumai išėjo lauk.
[23] Ehudas išėjo į prieškambarį, uždarė ir užrakino to kambario duris.
[24] Jam išėjus, atėję karaliaus tarnai pamatė, kad antro aukšto kambario durys užrakintos. Jie pagalvojo, kad jis atlieka savo reikalą vėsiame kambaryje.
[25] Jie laukė, nes gėdijosi įeiti, tačiau jis neatidarė kambario durų. Pasiėmę raktą, jie atrakino ir pamatė, kad jų valdovas guli ant žemės negyvas.
[26] Ehudas, kol jie delsė, pabėgo ir pro akmeninius stabus pasiekė Seyrą.
[27] Atvykęs jis trimitavo Efraimo kalnuose. Išgirdę trimitą, izraelitai nuo kalnų rinkosi prie jo, ir jis jiems vadovavo.
[28] Jis įsakė: “Sekite mane, nes Viešpats atidavė į jūsų rankas jūsų priešus moabitus!” Jie ėjo paskui jį ir, užėmę Jordano brastas, kuriomis pereinama į Moabą, niekam neleido pereiti.
[29] Tuo metu jie nužudė apie dešimt tūkstančių moabitų, tvirtų ir narsių vyrų, ir nė vienas neištrūko.

9 Ts 1,13; Ts 2,16; Ts 3,15
10 Sk 27,18; 1 Sam 11,6; 2 Krn 15,1
12 Ts 2,19; 1 Sam 12,9
13 Įst 34,3; Ts 1,16; Ts 5,14; 2 Krn 28,15
14 Įst 28,48
15 Ts 20,16; Ps 78,34
24 1 Sam 24,3
25 2 Kar 8,11
27 Joz 17,15; Ts 6,34; 1 Sam 13,3
28 Joz 2,7; Ts 7,9.15; Ts 12,5; 1 Sam 17,47

[30] Taip tuomet Moabas buvo Izraelio pavergtas. Kraštas ilsėjosi aštuoniasdešimt metų.
[31] Po jo valdė Anato sūnus Šamgaras, kuris užmušė šešis šimtus filistinų lazda jaučiams varyti ir išlaisvino Izraelį.

4 Ehudui mirus, izraelitai ir toliau darė pikta Viešpaties akivaizdoje.
[2] Viešpats atidavė juos į Kanaano karaliaus Jabino rankas, kuris karaliavo Hacore. Jo kariuomenės vadas Sisera gyveno Harošet ha Goime.
[3] Izraelitai šaukėsi Viešpaties, nes Jabinas turėjo devynis šimtus geležinių kovos vežimų ir smarkiai spaudė izraelitus dvidešimt metų.
[4] Pranašė Debora, Lapidoto žmona, tuo metu buvo teisėja Izraelyje.
[5] Ji gyveno po Deboros palme, tarp Ramos ir Betelio, Efraimo kalnuose, ir izraelitai ateidavo pas ją bylinėtis.
[6] Ji pasišaukė Abinoamo sūnų Baraką iš Neftalio Kedešo ir tarė jam: "Viešpats, Izraelio Dievas, tau įsako eiti į Taboro kalną su dešimt tūkstančių vyrų iš Neftalio ir Zabulono giminių,
[7] o Jis atves pas tave prie Kišono upelio Jabino kariuomenės vadą Siserą su jo vežimais bei visa kariuomene ir jį atiduos į tavo rankas".
[8] Barakas jai atsakė: "Jei tu eisi su manimi, aš eisiu, o jei neisi su manimi – neisiu".
[9] Ji tarė: "Aš eisiu su tavimi, tačiau tu nepasižymėsi žygyje, nes Viešpats atiduos Siserą į moters rankas". Ir Debora su Baraku ėjo į Kedešą.
[10] Barakas sušaukė Zabulono ir Neftalio vyrus į Kedešą. Jį sekė dešimt tūkstančių vyrų, ir Debora ėjo su juo.
[11] Heberas, kainitas, atsiskyrė nuo kainitų, Mozės giminaičio Hobabo palikuonių. Jis pasistatė savo palapinę po ąžuolu arti Caanaimo Kedeše.
[12] Kai Siserai pranešė, kad Abinoamo sūnus Barakas nužygiavo į Taboro kalną,
[13] Sisera sušaukė visus savo kovos vežimus – devynis šimtus geležinių vežimų ir visus karius Harošet ha Goime prie Kišono upelio.
[14] Tada Debora tarė Barakui: "Pakilk, šiandien Viešpats atidavė Siserą į tavo rankas. Tikrai Viešpats yra su tavimi!" Barakas nusileido nuo Taboro kalno su dešimčia tūkstančių vyrų.
[15] Viešpats taip išgąsdino Siserą, kad jo kovos vežimai ir visa kariuomenė, pamatę Baraką, pakriko, pats Sisera, nušokęs nuo vežimo, pabėgo pėsčias.
[16] O Barakas vijosi kovos vežimus ir kariuomenę iki Harošet ha Goimo. Visa Siseros kariuomenė buvo išžudyta kardu, nė vienas neišliko gyvas.
[17] Sisera pėsčias nubėgo į kainito Hebero žmonos Jaelės palapinę, nes tarp Hacoro karaliaus Jabino ir kainito Hebero buvo taika.
[18] Jaelė išėjo Siseros sutikti ir jį pakvietė: "Užsuk, viešpatie, užsuk pas mane, nebijok!" Jis užėjo pas ją į palapinę, o ji apklojo jį antklode.
[19] Jis prašė vandens atsigerti, nes buvo labai ištroškęs. Ji, atrišusi

30 Ts 3,11
31 Ts 2,16; Ts 5,6; 1 Sam 4,1; 1 Sam 17,47

4 SKYRIUS

1 Ts 2,11; Ts 2,19
2 Joz 11,1.10; Ts 2,14; Ts 4,13.16; 1 Sam 12,9; Ps 83,9
3 Įst 20,1; Ts 1,19; Ps 106,42
5 Pr 35,8
6 Joz 19,37; Joz 21,32; Ts 8,18; Hbr 11,32
7 Iš 14,4; Ts 5,21; 1 Kar 18,40; Ps 83,9.10
9 Ts 2,14
10 Ts 5,18; 1 Kar 20,10
11 Sk 10,29; Ts 1,16; Ts 4,6
14 Įst 9,3; Įst 31,3; 2 Sam 5,24; Ps 68,7; Iz 52,12
16 Iš 14,28; Ps 83,9
17 Ts 5,6
19 Ts 5,24-27

pieno odinę, davė jam atsigerti ir vėl jį užklojo.
[20] Sisera prašė jos atsistoti palapinės angoje ir, jei kas atėjęs klaustų, ar yra pas ją kas nors, atsakyti, kad nėra.
[21] Hebero žmona Jaelė paėmė palapinės kuolelį, kūjį ir tylomis įėjusi kuolelį įkalė jam į smilkinį taip, kad jį prismeigė prie žemės, kai Sisera buvo labai nuvargęs ir giliai miegojo. Taip jis mirė.
[22] Kai pasirodė Barakas, besivydamas Siserą, Jaelė, išėjusi jo pasitikti, tarė: "Eikš, aš tau parodysiu vyrą, kurio ieškai". Jis įėjo į jos palapinę ir pamatė Siserą, gulintį negyvą su įsmeigtu kuoleliu smilkinyje.
[23] Taip Dievas tuomet pažemino Kanaano karalių Jabiną izraelitų akyse.
[24] Izraelitai vis labiau spaudė Kanaano karalių Jabiną, kol jį visai sunaikino.

21 Ts 5,24-27

5 SKYRIUS

5 Debora ir Abinoamo sūnus Barakas tą dieną giedojo:
[2] "Šlovinkite Viešpatį, nes Izraelis atkeršijo, kai žmonės noriai aukojosi.
[3] Išgirskite, karaliai, klausykitės, kunigaikščiai! Aš giedosiu Viešpačiui ir girsiu Viešpatį, Izraelio Dievą!
[4] Viešpatie, Tau išeinant iš Seyro ir žygiuojant iš Edomo laukų, žemė drebėjo, dangūs verkė ir iš debesų lašėjo vanduo.
[5] Kalnai tirpo prieš Viešpatį, net Sinajus Viešpaties, Izraelio Dievo, akivaizdoje.
[6] Anato sūnaus Šamgaro ir Jaelės dienomis keliai ištuštėjo ir keliautojai pasuko aplinkiniais keliais.

1 Iš 15,1; Ts 4,4
2 2 Krn 17,16; Ps 18,47
3 Įst 32,1.3; Ps 27,6
4 Įst 33,2; Ps 68,7; Ps 68,8
5 Iš 19,18; Ps 97,5
6 Ts 3,31; Ts 4,17; Iz 33,8
8 Įst 32,17
10 Ts 10,4; Ts 12,14
12 Ps 57,8
14 Ts 3,13
17 Joz 19,29.31; Joz 22,9
18 Ts 4,6.10
19 Ts 1,27

[7] Gyventojai kaimuose nyko, kol aš, Debora, iškilau kaip motina Izraelyje.
[8] Jie pasirinko naujus dievus, ir kilo karas prie jų vartų. Ar buvo skydas arba ietis tarp keturiasdešimties tūkstančių izraelitų?
[9] Mano širdis palinkusi prie Izraelio vadovų, kurie noriai aukojasi už tautą! Girkite Viešpatį,
[10] kurie jojate ant baltų asilų, sėdite ant brangių kilimų ir einate keliu.
[11] Toli nuo šaulių balsų, prie vandens šulinių skelbkite Viešpaties teisius darbus, kuriuos Jis padarė Izraelio kaimams. Tada Viešpaties tauta nusileido prie vartų.
[12] Pabusk, pabusk, Debora! Pabusk, pabusk ir giedok giesmę! Pakilk, Barakai, Abinoamo sūnau, vesk savo belaisvius!
[13] Tam, kuris pasiliko, Jis atidavė valdyti kilniuosius tautoje. Viešpats pavedė man valdyti galinguosius.
[14] Būriai iš Efraimo, gyveną Amaleko krašte, atėjo paskui Benjamino būrius, taip pat Machyro valdytojai ir Zabulono raštininkai.
[15] Isacharo kunigaikščiai su Debora ir Baraku skubėjo į slėnį. Rubenas buvo pasidalinęs.
[16] Ko pasilikai tarp avių gardų ir klausai kaimenės bliovimo? Rubeno pulkuose kilo nesutarimai.
[17] Gileadas pasiliko anapus Jordano, Danas – prie laivų, o Ašeras liko ant jūros kranto.
[18] Bet Zabulono ir Neftalio vyrai statė mirties pavojun savo gyvybes aukštumose.
[19] Kanaano karaliai kariavo Taa-

nache, prie Megido vandenų; sidabro grobio jie negavo.
[20] Ir dangaus žvaigždės kovojo su Sisera.
[21] Kišono upė nunešė juos. Mano siela, tu pamynei jėgą.
[22] Žirgams kanopos sutrupėjo nuo bėgimo, kai bėgo jų galingieji.
[23] Viešpaties angelas tarė: 'Prakeikite Merozą, prakeikite jo gyventojus, nes jie neatėjo Viešpačiui į pagalbą kovoje su galiūnais'.
[24] Kainito Hebero žmona Jaelė palaiminta labiau už visas moteris, labiau už visas moteris savo palapinėje.
[25] Vandens jis prašė, bet ji davė jam pieno, brangiame dubenyje ji atnešė sviesto.
[26] Į savo ranką ji paėmė kuolelį, o į savo dešinę – darbininkų kūjį. Ji užmušė Siserą, sutriuškino jo galvą ir pervėrė jam smilkinius.
[27] Prie jos kojų jis susmuko, parkrito ir gulėjo, prie jos kojų susmuko, parkrito. Kur jis susmuko, ten parkrito negyvas.
[28] Pro lango groteles žiūrėjo Siseros motina, laukdama jo grįžtant: 'Kodėl taip ilgai neparvažiuoja jo kovos vežimas? Kodėl užtrunka jo kovos vežimo ratai?'
[29] Jos išmintingosios moterys jai sakė, o motina pakartojo jų žodžius:
[30] 'Tikrai jie dalinasi grobį: po vieną, o gal po dvi mergaites kiekvienam vyrui. Margi grobio audiniai Siserai. Iš abiejų pusių išsiuvinėti audiniai jo kaklui'.
[31] Sunaikink visus savo priešus, Viešpatie! Tave mylintieji tebūna kaip saulė, tekanti savo jėgoje". Kraštas ilsėjosi keturiasdešimt metų.

21 Ts 4,7
24 Lk 1,28
27 Ts 4,18-21
31 2 Sam 23,4; Ps 19,5; Ps 37,6; Ps 89,36.37; Ps 92,9

6 SKYRIUS

1 Sk 22,4; Sk 31,1-3; Ts 2,11
2 1 Sam 13,6; Hbr 11,38
3 Ts 7,12
4 Kun 26,16; Įst 28,31
6 Ps 50,15; Oz 5,15
8 Joz 24,17
9 Ps 44,2.3
10 Ts 2,1.2; 2 Kar 17,35.37.38; Jer 10,2
11 Joz 17,2; Ts 6,15; Ts 7,1; Hbr 11,32
12 Joz 1,5; Ts 13,3; Lk 1,11.28

6

Izraelitai darė pikta Viešpaties akivaizdoje, ir Viešpats juos atidavė į midjaniečių rankas septyneriems metams.
[2] Midjaniečiai spaudė izraelitus, todėl jie pasidarė kalnuose lindynių, olų ir tvirtovių.
[3] Izraelitams apsėjus dirvas, ateidavo midjaniečiai, amalekiečiai ir rytų gyventojai.
[4] Pasistatę stovyklas, jie sunaikindavo krašto derlių iki Gazos, nepalikdami Izraeliui jokio maisto: nei avių, nei jaučių, nei asilų.
[5] Jie ateidavo su savo gyvuliais ir palapinėmis, ir jų buvo daug kaip skėrių – neįmanoma suskaičiuoti nei jų, nei jų kupranugarių. Jie įsiverždavo į šalį, kad ją sunaikintų.
[6] Midjaniečiai labai nuskurdino Izraelį, ir izraelitai šaukėsi Viešpaties.
[7] Kai izraelitai šaukėsi Viešpaties dėl midjaniečių,
[8] Jis atsiuntė izraelitams pranašą, kuris jiems paskelbė Viešpaties, Izraelio Dievo, žodžius: "Aš jus išvedžiau iš Egipto vergijos,
[9] Aš išgelbėjau jus iš egiptiečių ir iš visų jūsų priešų, Aš išvariau juos nuo jūsų ir jums atidaviau jų žemę.
[10] O jums pasakiau: 'Aš esu Viešpats, jūsų Dievas; negarbinkite amoritų, kurių krašte gyvenate, dievų. Bet jūs neklausėte manęs' ".
[11] Atėjęs Viešpaties angelas atsisėdo po ąžuolu Ofroje, kuris priklausė abiezeriui Jehoašui. Jo sūnus Gedeonas kūlė kviečius prie vyno spaustuvo, pasislėpęs nuo midjaniečių.
[12] Jam pasirodė Viešpaties ange-

las ir tarė: "Viešpats su tavimi, galingas karžygy!"
[13] Gedeonas jam atsakė: "Viešpatie, jei Viešpats yra su mumis, kodėl mums taip atsitiko? Kur yra visi Jo stebuklai, apie kuriuos pasakojo mūsų tėvai, sakydami: 'Tikrai, Viešpats išvedė mus iš Egipto'? Dabar Viešpats mus atstūmė ir atidavė į midjaniečių rankas".
[14] Viešpats, pažiūrėjęs į Gedeoną, tarė: "Eik šioje savo jėgoje ir išgelbėk Izraelį iš midjaniečių! Aš tave siunčiu".
[15] Gedeonas klausė: "Viešpatie, kaip aš išgelbėsiu Izraelį? Mano šeima yra skurdžiausia Manaso giminėje, o aš pats mažiausias savo tėvo namuose".
[16] Viešpats jam atsakė: "Aš būsiu su tavimi, ir tu nugalėsi midjaniečius kaip vieną vyrą".
[17] Gedeonas atsakė: "Jei radau malonę Tavo akyse, tai parodyk ženklą, kad Tu kalbi su manimi.
[18] Prašau, nepasitrauk iš čia, kol sugrįšiu ir atnešiu Tau dovaną". Jis atsakė: "Aš palauksiu, iki sugrįši".
[19] Gedeonas nuskubėjo į namus. Paruošęs ožiuką ir neraugintos duonos iš vienos efos miltų, mėsą sudėjo į pintinę, sriubą supylė į puodą ir viską atnešė po ąžuolu, ir davė Jam.
[20] Dievo angelas jam tarė: "Paimk mėsą bei neraugintą duoną ir padėk čia ant uolos, o sriubą išpilk!" Jis taip ir padarė.
[21] Viešpaties angelas ištiesė lazdą, kurią laikė rankoje, ir jos galu palietė mėsą. Iš uolos pakilo ugnis ir sudegino mėsą bei duoną. Tada Viešpaties angelas pradingo jam iš akių.

13 Įst 31,17; Joz 4,6.21; 2 Krn 15,2; Ps 44,1; Ps 44,9-16; Iz 59,1
14 Joz 1,9; 1 Sam 12,11
15 1 Sam 9,21
16 Iš 3,12; Joz 1,5
17 Ts 6,36.37; 2 Kar 20,8; Ps 86,17; Iz 7,11; Iz 38,7.8
18 Pr 18,3.5
19 Pr 18,6-8
20 Ts 13,19; 1 Kar 18,33.34
21 Kun 9,24
22 Pr 16,13; Pr 32,30; Iš 33,20; Ts 13,21.22
23 Dan 10,19
24 Ts 8,32
25 Iš 34,13; Įst 7,5; Ts 2,2; Ts 3,7

[22] Kada Gedeonas suprato, kad čia buvo Viešpaties angelas, jis tarė: "Viešpatie Dieve! Vargas man! Aš mačiau Viešpaties angelą veidas į veidą".
[23] Viešpats jam atsakė: "Ramybė tau! Nebijok, nemirsi!"
[24] Gedeonas ten pastatė aukurą Viešpačiui ir pavadino jį "Viešpats yra ramybė". Jis tebestovi iki šios dienos abiezerių Ofroje.
[25] Tą pačią naktį Viešpats jam liepė: "Imk jauną jautį, priklausantį tavo tėvui, ir antrą septynmetį jautį, nugriauk Baalio aukurą, kurį pastatė tavo tėvas, ir iškirsk prie jo esančią giraitę.
[26] Pastatyk aukurą Viešpačiui, savo Dievui, ant šitos uolos nurodytoje vietoje. Tuomet aukok antrą jautį kaip deginamąją auką ant giraitės, kurią iškirsi, malkų".
[27] Gedeonas su dešimčia savo tarnų padarė, kaip Viešpats jam įsakė. Tačiau, bijodamas savo tėvo namiškių ir miesto žmonių, jis padarė tai ne dienos metu, bet naktį.
[28] Kai miesto žmonės, atsikėlę anksti rytą, pamatė nugriautą Baalio aukurą ir prie jo buvusią giraitę iškirstą ir ant pastatyto aukuro paaukotą antrą jautį,
[29] jie kalbėjo vienas kitam: "Kas tai padarė?" Ieškodami ir klausinėdami jie sužinojo, kad tai padarė Jehoašo sūnus Gedeonas.
[30] Miesto vyrai sakė Jehoašui: "Išvesk savo sūnų – jis turi mirti, nes sugriovė Baalio aukurą ir iškirto prie jo buvusią giraitę".
[31] Jehoašas tarė visiems prie jo stovintiems: "Ar jūs norite ginti Baalį ir manote jį išgelbėti? Kas gins jį, tas temiršta, nesulaukęs

ryto. Jei jis yra dievas, tegul pats apgina save, nes sugriautas jo aukuras".

[32] Tą dieną Gedeonas buvo pramintas Jerubaalu, nes jo tėvas sakė: "Tegul Baalis apgina save, nes jis sugriovė jo aukurą".

[33] Midjaniečiai, amalekiečiai ir rytų gyventojai susirinkę perėjo per Jordaną ir pasistatė stovyklas Jezreelio slėnyje.

[34] Viešpaties Dvasia nužengė ant Gedeono. Jis trimitu sušaukė Abiezerio palikuonis, kurie susirinko pas jį.

[35] Jis išsiuntė pasiuntinius į visą Manasą, ir jie taip pat susirinko pas jį. Jis išsiuntė pasiuntinius ir pas Ašerą, Zabuloną bei Neftalį. Jie atėjo jo pasitikti.

[36] Gedeonas tarė Dievui: "Jei išgelbėsi Izraelį mano ranka, kaip sakei,

[37] štai aš patiesiu vilną klojime; jei rasa bus tik ant vilnos, o aplink žemė bus sausa, tai žinosiu, kad išgelbėsi Izraelį mano ranka, kaip kalbėjai".

[38] Taip ir įvyko. Rytojaus dieną atsikėlęs anksti rytą jis išgręžė iš vilnos pilną dubenį vandens.

[39] Gedeonas tarė Dievui: "Teneužsidega Tavo rūstybė prieš mane, jei aš dar kartą prabilsiu. Aš prašau dar kartą leisti man pabandyti su vilna. Šį kartą tegul lieka sausa tik vilna, o ant žemės tebūna rasa".

[40] Dievas taip padarė tą naktį: sausa buvo tik vilna, o aplinkui ant žemės buvo rasa.

32 Ts 7,1; 1 Sam 12,11; 2 Sam 11,21

33 Joz 17,16; Ts 6,3; Oz 1,5

34 Sk 10,3; Joz 3,10; Ts 3,27; 1 Krn 12,18; 2 Krn 24,20

35 Ts 4,6.10; Ts 5,17; Ts 5,18; Ts 7,23

37 Iš 4,3-7

39 Pr 18,32

7 SKYRIUS

1 Ts 6,32

2 Įst 8,17; Iz 10,13

3 Įst 20,8

7 1 Sam 14,6

9 Pr 46,2.3; Ts 6,25

7

Jerubaalas, kitaip Gedeonas, anksti atsikėlęs, su savo žmonėmis pasistatė stovyklą prie En Harodo versmės, o Midjano stovykla buvo į šiaurę nuo jo, prie Morės kalvos, slėnyje.

[2] Viešpats tarė Gedeonui: "Turi per daug vyrų, kad atiduočiau Midjaną į tavo rankas, kad Izraelis negalėtų didžiuotis prieš mane, sakydamas: 'Aš išsilaisvinau savo jėgomis'.

[3] Paskelbk žmonėms: 'Kas bijo ir nedrąsus, tegrįžta namo!' " Pasitraukė dvidešimt du tūkstančiai, o dešimt tūkstančių vyrų pasiliko.

[4] Viešpats tarė Gedeonui: "Dar per daug žmonių. Nuvesk juos prie vandens. Ten Aš juos tau atrinksiu. Apie kuriuos sakysiu: 'Tas eis su tavimi', tuos pasiimk, o apie kuriuos sakysiu: 'Tas neis su tavimi', tie tegrįžta!"

[5] Gedeonas nuvedė žmones prie vandens. Viešpats tarė Gedeonui: "Atskirk kiekvieną, kuris laks vandenį kaip šuo ir kuris klaupsis gerti ant kelių".

[6] Skaičius lakusių iš rankos buvo trys šimtai vyrų, o likusieji gėrė atsiklaupę ant kelių.

[7] Tada Viešpats tarė Gedeonui: "Per tuos tris šimtus vyrų, kurie gėrė iš rankos, Aš jus išgelbėsiu ir atiduosiu midjaniečius į tavo rankas; visi kiti žmonės tegrįžta į savo namus".

[8] Paėmęs maisto atsargas ir trimitus iš žmonių, pasiuntė juos į savo palapines, o tuos tris šimtus vyrų paliko stovykloje. Midjaniečių stovykla buvo žemiau, slėnyje.

[9] Tą pačią naktį Viešpats tarė Gedeonui: "Pulk midjaniečių stovyklą, Aš juos atidaviau į tavo rankas.

[10] O jei bijai eiti, tai su savo tarnu Pura nusileisk į stovyklą

[11] ir pasiklausyk, ką jie kalba. Tuomet sutvirtės tavo rankos kovoti prieš juos". Jis nusileido su savo tarnu Pura prie stovyklos sargybų.
[12] Midjaniečių, amalekiečių ir rytų gyventojų slėnyje buvo tiek daug kaip skėrių, o jų kupranugarių buvo be skaičiaus, kaip smilčių ant jūros kranto.
[13] Gedeonas nuėjęs išgirdo vieną pasakojant sapną savo draugui: "Sapnavau miežinės duonos kepalą, riedantį į midjaniečių stovyklą. Jis pasiekė palapinę ir taip į ją atsitrenkė, kad ji apvirto ir subyrėjo".
[14] Jo draugas atsakė: "Tai ne kas kita kaip izraelito Gedeono, Jehoašo sūnaus, kardas. Dievas atidavė į jo rankas midjaniečius ir visą stovyklą".
[15] Gedeonas, išgirdęs sapną ir jo aiškinimą, pagarbino ir, sugrįžęs į Izraelio stovyklą, tarė: "Kilkite, Viešpats atidavė midjaniečių stovyklą į jūsų rankas".
[16] Gedeonas padalino tris šimtus vyrų į tris būrius, padavė jiems į rankas trimitus ir ąsočius su deglais viduje
[17] ir įsakė: "Žiūrėkite į mane ir darykite, ką aš darysiu.
[18] Kai mes visi nueisime prie midjaniečių stovyklos, aš trimituosiu ir jūs trimituokite iš visų pusių aplink stovyklą, šaukdami: 'Viešpaties ir Gedeono kardas!' "
[19] Gedeonas ir šimtas su juo buvusiųjų vyrų nuėjo prie stovyklos. Tik pasikeitus vidurnakčio sargybai, jie visi trimitavo ir sudaužė ąsočius, kuriuos laikė rankose.
[20] Visi trys būriai trimitavo, sudaužė ąsočius ir, laikydami trimitus dešinėje rankoje bei deglus kairėje, šaukė: "Viešpaties ir Gedeono kardas!"
[21] Kiekvienas iš jų stovėjo savo vietoje aplinkui stovyklą. Stovykloje kilo panika, visa stovykla lakstė, šaukė ir ėmė bėgti.
[22] Trys šimtai trimitavo, ir Viešpats atgręžė midjaniečių kardus vienas prieš kitą visoje stovykloje. Jie bėgo ligi Bet Šitos, Cereros link, ligi Abel Meholos sienos, prie Tabato.
[23] Susirinko izraelitai iš Neftalio, Ašero ir Manaso ir vijosi midjaniečius.
[24] Gedeonas siuntė pasiuntinius į Efraimo kalnyną, sakydamas: "Nusileiskite prieš midjaniečius ir atkirskite jiems kelią į Bet Barą ir prie Jordano!" Susirinko visi efraimai ir atkirto praėjimą į Bet Barą ir prie Jordano.
[25] Efraimai pagavo du midjaniečių kunigaikščius – Orebą ir Zeebą. Orebą jie nužudė ant Orebo uolos, o Zeebą – prie Zeebo vyno spaustuvo ir persekiojo midjaniečius. Orebo ir Zeebo galvas nunešė Gedeonui į kitą Jordano pusę.

8 SKYRIUS

8 Efraimai sakė Gedeonui: "Kodėl mums taip padarei? Kodėl, nepasikvietęs mūsų, išėjai prieš midjaniečius?" Ir jie smarkiai ginčijosi su juo.
[2] Jis atsakė jiems: "Ar aš ką nuveikiau palyginti su jumis? Argi efraimitų vynuogių likutis nėra didesnis negu Abiezerio visas derlius?
[3] Į jūsų rankas Dievas atidavė Midjano kunigaikščius Orebą ir Zeebą. Kuo aš galiu lygintis su

jumis?" Jam taip kalbant, atlyžo jų pyktis.
[4] Gedeonas, atėjęs prie Jordano su trimis šimtais vyrų, persikėlė per jį. Jie pavargo, besivydami priešą.
[5] Jis prašė Sukoto žmonių duonos savo kariams, kurie buvo išvargę, vydami Zebachą ir Calmuną, Midjano karalius.
[6] Sukoto vyresnieji paklausė: "Ar Zebachas ir Calmuna jau yra tavo rankose, kad mes duotume duonos tavo kariuomenei?"
[7] Gedeonas atsakė: "Kai Viešpats atiduos Zebachą ir Calmuną į mano rankas, aš plaksiu jus dykumų erškėčių dygliais".
[8] Jis traukė iš ten į Penuelį ir ten kalbėjo tą patį. Penuelio žmonių atsakymas buvo toks pat kaip Sukoto.
[9] Tada Gedeonas jiems tarė: "Po pergalės grįždamas aš nugriausiu šitą bokštą".
[10] Zebachas ir Calmuna buvo Karkore su savo kariuomene, apie penkiolika tūkstančių vyrų. Tiek buvo likę iš visos rytų kariuomenės. Kritusiųjų buvo apie šimtas dvidešimt tūkstančių ginkluotų karių.
[11] Gedeonas žygiavo keliu į rytus nuo Nobacho ir Jogbohos, kur žmonės gyveno palapinėse, ir nelauktai užpuolė midjaniečių stovyklą.
[12] Kai Zebachas ir Calmuna pabėgo, Gedeonas vijosi juos ir pagavo abu Midjano karalius, o jų kariuomenėje sukėlė paniką.
[13] Jehoašo sūnus Gedeonas grįžo iš mūšio dar saulei nepatekėjus.
[14] Jis sugavo jaunuolį iš Sukoto ir jį išklausinėjo. Tas jam surašė Sukoto miesto kunigaikščius ir vyresniuosius, septyniasdešimt septynis vyrus.
[15] Atėjęs į Sokotą, Gedeonas tarė: "Štai Zebahas ir Calmuna, dėl kurių jūs išjuokėte mane, sakydami: 'Ar Zebahas ir Calmuna jau tavo rankose, kad prašai duonos savo pavargusiems žmonėms?' "
[16] Jis Sukoto miesto vyresniuosius nuplakė dykumos erškėčiais ir taip pamokė juos.
[17] Penuelio bokštą jis nugriovė ir miesto vyrus išžudė.
[18] Po to jis klausė Zebachą ir Calmuną: "Kaip atrodė tie vyrai, kuriuos užmušėte Tabore?" Jie atsakė: "Taip, kaip tu. Jie atrodė kaip karaliaus sūnūs".
[19] Jis tarė: "Tai buvo mano broliai, mano motinos sūnūs. Kaip gyvas Viešpats, jei būtumėte palikę juos gyvus, nenužudyčiau jūsų".
[20] Tuomet jis sakė savo pirmagimiui Jeterui: "Nužudyk juos!" Bet berniukas neištraukė kardo, nes bijojo, kadangi buvo dar vaikas.
[21] Zebachas ir Calmuna tarė: "Tu pats nužudyk mus! Nes koks vyras, tokia ir jo jėga". Gedeonas nužudė Zebachą ir Calmuną ir pasiėmė jų kupranugarių kaklų papuošalus.
[22] Izraelitai prašė Gedeono: "Valdyk mus tu, tavo sūnus ir sūnaus sūnus, nes tu mus išgelbėjai iš Midjano rankų".
[23] Gedeonas atsakė jiems: "Nei aš, nei mano sūnus nevaldys jūsų. Viešpats bus jūsų valdovas.
[24] Aš tik noriu paprašyti jūsų atiduoti man iš savo grobio auska-

4 Ts 7,6; Ts 7,25
5 Pr 33,17; Ps 60,6
6 Ts 8,15; 1 Sam 25,11; 1 Kar 20,11
7 Ts 8,16
8 Pr 32,30.31; 1 Kar 12,25
9 Ts 8,17; 1 Kar 22,27
10 Ts 6,5; Ts 7,12
11 Sk 32,35.42; Ts 18,27; 1 Tes 5,3
12 Ps 83,11
15 Ts 8,6
16 Ts 8,7
17 Ts 8,9; 1 Kar 12,25
18 Ts 4,6; Ps 89,12
21 Ps 83,11
22 Ts 3,9; Ts 9,8; Ts 9,17
23 1 Sam 8,7; 1 Sam 10,19; 1 Sam 12,12; Ps 10,16
24 Pr 37,25.28

rus". Mat izmaelitai nešiodavo auksinius auskarus.
[25] Jie atsakė: "Mielai atiduosime". Patiesę apsiaustą, jie sumetė ant jo auskarus iš savo grobio.
[26] Auksiniai auskarai svėrė tūkstantį septynis šimtus šekelių, be papuošalų, grandinėlių ir purpurinių drabužių, kuriais vilkėjo Midjano karaliai, bei grandinių, kurios buvo ant jų kupranugarių kaklų.
[27] Iš to aukso Gedeonas padarė efodą ir jį pastatė savo mieste Ofroje. Visi izraelitai eidavo ten ir garbino jį, todėl jis tapo spąstais Gedeonui ir jo namams.
[28] Midjaniečiai buvo nugalėti izraelitų ir daugiau nebekėlė savo galvų. Gedeono dienomis krašte buvo ramu keturiasdešimt metų.
[29] Jehoašo sūnus Jerubaalas, sugrįžęs gyveno savo namuose.
[30] Gedeonas turėjo septyniasdešimt sūnų, kurie gimė iš jo, nes turėjo daug žmonų.
[31] Jo sugulovė, gyvenusi Sicheme, taip pat pagimdė jam sūnų, kurį jis pavadino Abimelechu.
[32] Jehoašo sūnus Gedeonas mirė sulaukęs senatvės ir buvo palaidotas savo tėvo Jehoašo kape, abiezerių Ofroje.
[33] Gedeonui mirus, izraelitai vėl nuėjo paleistuvauti paskui Baalį ir savo dievu padarė Baal Beritą.
[34] Izraelitai neprisiminė Viešpaties, savo Dievo, kuris juos išgelbėjo iš visų aplinkui juos esančių priešų.
[35] Jie neparodė malonės Jerubaalo, kitaip Gedeono, giminei, nepaisydami to, kad jis Izraeliui padarė daug gero.

27 Įst 7,16; Ts 6,11.24; Ts 17,5; Ps 106,39
28 Ts 5,31
29 Ts 6,32; Ts 7,1
30 Ts 9,2.5
31 Ts 9,1
32 Pr 25,8; Ts 6,24; Ts 8,27; Job 5,26
33 Ts 2,17; Ts 2,19; Ts 9,4.46
34 Įst 4,9; Ts 3,7; Ps 78,11.42; Ps 106,13.21
35 Ts 9,16-18

9 SKYRIUS
1 Ts 8,31.35
2 Pr 29,14; Ts 8,30; Ts 9,5.18
3 Pr 29,15
4 Ts 8,33; Ts 11,3; 2 Krn 13,7; Apd 17,5
5 Ts 6,24; Ts 8,30; Ts 9,2.18; 2 Kar 11,1.2
7 Įst 11,29; Įst 27,12; Joz 8,33; Jn 4,20
8 Ts 8,22.23; 2 Kar 14,9
9 Jn 5,23

9 Jerubaalo sūnus Abimelechas nuėjo į Sichemą pas savo motinos brolius ir kalbėjo visai motinos giminei:
[2] "Paklauskite Sichemo vyrų, ar jie norėtų, kad jiems karaliautų septyniasdešimt vyrų, visi Jerubaalo sūnūs, ar vienas? Atsiminkite, jog aš esu jūsų kūnas ir kaulas".
[3] Jo motinos broliai viską papasakojo Sichemo vyrams. Jie pritarė Abimelechui, galvodami: "Jis yra mūsų brolis!"
[4] Jie davė jam iš Baal Berito šventyklos septyniasdešimt sidabrinių. Už juos Abimelechas pasisamdė niekšų ir valkatų, kurie sekė jį.
[5] Atėjęs į savo tėvo namus Ofroje, nužudė savo brolius, Jerubaalo sūnus, septyniasdešimt vyrų, ant vieno akmens. Gyvas liko tik Jerubaalio jauniausiasis sūnus Jotamas, nes jis buvo pasislėpęs.
[6] Po to Sichemo vyrai bei Bet Milojo gyventojai, susirinkę po ąžuolu, prie akmens stulpo, stovinčio Sicheme, paskelbė Abimelechą karaliumi.
[7] Tai sužinojęs, Jotamas užlipo ant Garizimo kalno ir garsiai šaukdamas tarė: "Sichemo vyrai, klausykite manęs, kad ir Dievas jūsų klausytų.
[8] Kartą medžiai susirinko patepti karalių. Jie tarė alyvmedžiui: 'Karaliauk mums'.
[9] Alyvmedis jiems atsakė: 'Argi galiu atsisakyti savo alyvos, kuria patepami dievai ir žmonės, ir nuėjęs valdyti medžius?'
[10] Po to medžiai kreipėsi į figmedį: 'Ateik ir karaliauk mums'.
[11] Figmedis jiems atsakė: 'Argi galiu atsisakyti savo saldumo bei

puikių vaisių ir nuėjęs valdyti medžius?'
[12] Po to medžiai kreipėsi į vynmedį: 'Ateik ir karaliauk mums'.
[13] Vynmedis jiems atsakė: 'Argi galiu atsisakyti vyno, kuris linksmina dievus ir žmones, ir nuėjęs valdyti medžius?'
[14] Pagaliau medžiai kreipėsi į erškėtį: 'Ateik ir karaliauk mums'.
[15] Erškėtis atsakė medžiams: 'Jei tikrai jūs norite mane patepti karaliumi, ateikite ir ilsėkitės mano pavėsyje, o jei ne, tegul išeina ugnis iš erškėčio ir sudegina Libano kedrus!'
[16] Jei pasielgėte teisingai ir gerai, patepdami Abimelechą karaliumi, ir Jerubaalui bei jo giminei pagal nuopelnus atlyginote
[17] (nes mano tėvas kovojo už jus, statydamas pavojun savo gyvybę ir gelbėdamas jus iš midjaniečių rankos,
[18] o jūs šiandien sukilote prieš mano tėvo giminę, nužudėte visus septyniasdešimt jo sūnų ant vieno akmens ir patepėte Sichemo karaliumi jo tarnaitės sūnų Abimelechą todėl, kad jis jūsų brolis),
[19] jei šiandien teisingai ir gerai pasielgėte su Jerubaalu ir jo gimine, tai džiaukitės Abimelechu, o jis tegul džiaugiasi jumis.
[20] Bet jei ne, tegul išeina ugnis iš Abimelecho ir sudegina Sichemo miesto ir Milojo gyventojus. Tegul išeina ugnis iš Sichemo ir Bet Milojo gyventojų ir sudegina Abimelechą!"
[21] Jotamas pabėgo į Beerą ir ten apsigyveno, nes bijojo savo brolio Abimelecho.
[22] Abimelechas valdė Izraelį trejus metus.

13 Ps 104,15
15 Sk 21,28; Ts 9,20; 2 Kar 14,9; Iz 2,13; Iz 30,2; Ez 19,14; Ez 31,3; Dan 4,12; Oz 14,7
16 Ts 8,35
17 Ts 7,1-25; Ts 8,22
18 Ts 8,30.35; Ts 8,31; Ts 9,2.5.6
19 Iz 8,6; Fil 3,3
20 Ts 9,15.45.56.57
21 Sk 21,16
23 1 Sam 16,14; 1 Sam 18,9.10; 1 Kar 12,15; 1 Kar 22,22; 2 Krn 18,22; Iz 19,14; Iz 33,1
24 Sk 35,33; 1 Kar 2,32; Est 9,25; Mt 23,35.36
27 Ts 9,4
28 Pr 34,2.6; Joz 24,32; 1 Sam 25,10; 1 Kar 12,16
29 2 Sam 15,4

[23] Po to Dievas sukėlė nesantaiką tarp Abimelecho ir Sichemo gyventojų (ir Sichemo gyventojai pradėjo klastingai elgtis su Abimelechu),
[24] kad atkeršytų Abimelechui už septyniasdešimt Jerubaalo sūnų ir jų kraujas kristų ant to, kuris juos nužudė, ir ant Sichemo žmonių, kurie jam padėjo nužudyti brolius.
[25] Sichemo gyventojai pastatė tykoti jo kalnų viršūnėse vyrus, kurie apiplėšdavo visus, kas eidavo tuo keliu. Apie tai buvo pranešta Abimelechui.
[26] Į Sichemą atvyko Ebedo sūnus Gaalas su savo broliais ir apsigyveno. Sichemo gyventojai pasitikėjo juo.
[27] Jie, prisiskynę vynuogių savo vynuogynuose, jas išsispaudė ir suruošė puotą. Savo dievo namuose jie valgė, gėrė ir keikė Abimelechą.
[28] Ebedo sūnus Gaalas sakė: "Kas yra Abimelechas ir kas yra Sichemas, kad jam tarnautume? Argi jis ne Jerubaalo sūnus ir argi jo prievaizdas ne Zebulas? Tarnaukite Sichemo tėvo Hamoro vyrams. Kodėl mes turime tarnauti jam?
[29] Jei aš būčiau tų žmonių valdovas, pašalinčiau Abimelechą, sakydamas: 'Surink savo kariuomenę ir išeik!' "
[30] Miesto viršininkas Zebulas girdėjo Ebedo sūnaus Gaalo žodžius ir labai supyko.
[31] Jis slaptai siuntė pas Abimelechą pasiuntinius, pranešdamas: "Ebedo sūnus Gaalas su savo broliais atvyko į Sichemą ir kursto miestą prieš tave.

[32] Tu ir tavo vyrai pasislėpkite laukuose.
[33] Rytą, saulei tekant, pulkite miestą! Gaalas su savo šalininkais išeis prieš tave. Pasielk su jais, kaip galėsi".
[34] Abimelechas ir visi jo vyrai naktį pasislėpė Sichemo laukuose, pasidalinę į keturias grupes.
[35] Ebedo sūnus Gaalas išėjęs atsistojo miesto vartuose. Tada Abimelechas ir jo vyrai pasiruošė puolimui.
[36] Gaalas, pamatęs žmones, tarė Zebului: "Žmonės leidžiasi nuo kalnų viršūnių". Bet Zebulas jam atsakė: "Kalnų šešėlius tu laikai žmonėmis".
[37] Tačiau Gaalas vėl pakartojo: "Žmonės leidžiasi nuo aukštumos, o kitas būrys ateina nuo Menoimo pusės".
[38] Tada Zebulas jam tarė: "Kur tavo lūpos, kurios sakė: 'Kas mums Abimelechas, kad jam tarnautume'. Tai vyrai, kuriuos tu niekini. Eik dabar ir kariauk su jais".
[39] Gaalas ėjo Sichemo vyrų priekyje ir kovojo su Abimelechu.
[40] Abimelechas vijosi jį, ir tas bėgo nuo jo. Daug vyrų krito iki miesto vartų.
[41] Abimelechas sustojo Arumoje, o Zebulas išvarė Gaalą ir jo brolius iš Sichemo.
[42] Kitą rytą žmonės išėjo iš Sichemo į laukus. Apie tai pranešė Abimelechui.
[43] Jis savo vyrus paskirstė į tris būrius, kurie, pasislėpę laukuose, laukė. Žmonėms išėjus iš miesto, jie puolė ir nugalėjo.
[44] Abimelechas su savo būriu atskubėjo ir atsistojo miesto vartuose, kiti du būriai puolė esančius laukuose ir juos išžudė.
[45] Abimelechas, kovojęs visą dieną, užėmė miestą, jame buvusius žmones išžudė, miestą sugriovė ir apibarstė druska.
[46] Migdal Sichemo pilies gyventojai, tai išgirdę, suėjo į El Berito šventyklos tvirtovę.
[47] Abimelechui buvo pranešta, kad visi Migdal Sichemo pilies gyventojai susirinko į vieną vietą.
[48] Ir Abimelechas su savo vyrais užkopė ant Calmono kalno. Jis, paėmęs kirvį, nusikirto medžio šaką, užsidėjo ją ant peties ir įsakė žmonėms: "Ką aš darau, darykite ir jūs".
[49] Visi vyrai nusikirto po šaką ir ėjo paskui Abimelechą. Atėję sukrovė šakas aplink tvirtovę ir padegė ją. Taip mirė visi Migdal Sichemo pilies žmonės, apie tūkstantį vyrų ir moterų.
[50] Po to Abimelechas nužygiavo į Tebecą, apgulė ir paėmė jį.
[51] Miesto viduryje buvo stiprus bokštas, ir į jį subėgo visi miesto gyventojai. Jie, užrakinę bokšto įėjimą, užlipo ant jo stogo.
[52] Abimelechas priėjo prie bokšto, norėdamas jį padegti.
[53] Viena moteris numetė ant Abimelecho galvos girnų akmens gabalą ir sulaužė jo kaukolę.
[54] Jis tuojau pasišaukė jaunuolį, savo ginklanešį, ir jam tarė: "Išsitrauk kardą ir nužudyk mane, kad apie mane nesakytų: 'Moteris jį užmušė!' " Jo ginklanešys jį perdūrė, ir jis mirė.
[55] Izraelitai pamatę, kad Abimelechas miręs, kiekvienas sugrįžo į savo namus.
[56] Taip Dievas atlygino Abimele-

38 Ts 9,28.29
45 Įst 29,23; Ts 9,20; 2 Kar 3,25
46 Ts 8,33
48 Ps 68,14
53 2 Sam 11,21
54 1 Sam 31,4
56 Ts 9,24; Job 31,3; Pat 5,22
57 Ts 9,20

chui už jo nusikaltimą tėvui, kai jis nužudė septyniasdešimt savo brolių.
[57] Taip pat ir Sichemo vyrams Dievas atlygino, ir taip išsipildė Jerubaalo sūnaus Jotamo prakeikimas.

10 Abimelechui mirus, iškilo Dodojo sūnaus Pūvos sūnus Tola iš Isacharo giminės, kad išgelbėtų Izraelį. Jis gyveno Šamyre, Efraimo kalnuose,
[2] ir teisė Izraelį dvidešimt trejus metus. Po to jis mirė ir buvo palaidotas Šamyre.
[3] Po to iškilo gileadietis Jayras, kuris teisė Izraelį dvidešimt dvejus metus.
[4] Jis turėjo trisdešimt sūnų, kurie jodinėjo ant trisdešimties asilų ir valdė trisdešimt miestų. Tuos miestus iki šios dienos Gileado krašte tebevadina Havot Jayru.
[5] Jayras mirė ir buvo palaidotas Kamone.
[6] Izraelitai darė pikta Viešpaties akivaizdoje, garbindami Baalį, Astartę ir Sirijos, Sidono, Moabo, amonitų ir filistinų dievus. Jie paliko Viešpatį ir netarnavo Jam.
[7] Viešpaties rūstybė užsidegė prieš Izraelį. Jis atidavė juos į filistinų ir amonitų rankas.
[8] Jie aštuoniolika metų vargino ir spaudė visus izraelitus, kurie gyveno Jordano rytuose, Gileade, amoritų šalyje.
[9] Amonitai persikėlė per Jordaną į vakarus ir kariavo su Judo, Benjamino ir Efraimo giminėmis. Izraelis, patekęs į didelį vargą,
[10] šaukėsi Viešpaties: "Mes Tau nusidėjome, palikdami savo Dievą ir tarnaudami Baaliui".
[11] Viešpats tarė: "Argi nespaudė jūsų egiptiečiai, amoritai, amonitai bei filistinai,
[12] taip pat sidoniečiai, amalekiečiai ir meunai? Kai jūs šaukėtės manęs, Aš jus išgelbėjau iš jų rankų.
[13] Tačiau jūs palikote mane ir tarnavote svetimiems dievams. Todėl daugiau nebegelbėsiu jūsų.
[14] Eikite ir šaukitės tų dievų, kuriuos pasirinkote. Tegul jie išlaisvina jus iš vargų".
[15] Izraelitai atsakė Viešpačiui: "Mes nusidėjome. Daryk su mumis, ką nori, tik išgelbėk mus šiandien".
[16] Jie pašalino svetimus dievus iš savo tarpo ir tarnavo Viešpačiui. Tada Dievas pasigailėjo jų.
[17] Amonitai susirinko ir pasistatė stovyklas Gileade, o izraelitai – Micpoje.
[18] Žmonės ir Gileado kunigaikščiai kalbėjosi: "Kas pradės kariauti su amonitais, tas taps visų Gileado gyventojų valdovu".

11 Gileadietis Jeftė buvo galingas karžygys. Tačiau jis buvo paleistuvės sūnus. Gileadas buvo Jeftės tėvas.
[2] Jis turėjo ir daugiau sūnų nuo savo žmonos, kurie paaugę išvarė Jeftę, sakydami: "Tu neturi dalies mūsų tėvo namuose, nes esi kitos moters sūnus".
[3] Jeftė, pabėgęs nuo savo brolių, apsigyveno Tobo krašte. Pas jį rinkdavosi valkatos ir sekė paskui jį.
[4] Kuriam laikui praėjus, amonitai vėl kariavo su Izraeliu.
[5] Gileado vyresnieji pasiuntė pas Jeftę į Tobo kraštą,

10 SKYRIUS
1 Ts 2,16
4 Sk 32,41; Įst 3,14; Ts 5,10; Ts 12,14
6 Ts 2,11; Ts 2,12; Ts 2,13; Ts 3,7; Ts 6,1; Ts 13,1; 1 Kar 11,33; Ps 106,36
7 Ts 2,14; Ts 3,13; Ts 4,2; Ts 13,1; 1 Sam 12,9
8 Sk 32,33
10 Įst 1,41; Ts 6,6; 1 Sam 12,10
11 Iš 14,30; Sk 21,21.24.25; Ts 3,12.13; Ts 3,31
12 Ts 1,31; Ts 5,19; Ts 6,3; Ts 7,12; Ps 106,42.43
13 Įst 32,15; Ts 2,12; Jer 2,13
14 Įst 32,37.38
15 1 Sam 3,18; 2 Sam 15,26
16 2 Krn 7,14; Ps 106,44.45; Iz 63,9; Jer 18,7.8
17 Pr 31,49; Ts 11,11.29
18 Ts 11,8.11

11 SKYRIUS
1 Ts 6,12; 2 Kar 5,1; Hbr 11,32
2 Pr 21,10; Įst 23,2
3 1 Sam 22,2; 2 Sam 10,6.8
4 Ts 10,9.17

[6] sakydami: "Grįžk ir vadovauk mums, kad galėtume kariauti su amonitais".
[7] Jeftė atsakė Gileado vyresniesiems: "Jūs manęs nekentėte ir išvarėte iš mano tėvo namų. Dabar, kai esate spaudžiami, atėjote pas mane".
[8] Gileado vyresnieji atsakė Jeftei: "Todėl ir kreipiamės į tave, kad grįžtum ir kariautum su amonitais, ir vadovautum visiems Gileado gyventojams".
[9] Jeftė paklausė Gileado vyresniuosius: "Jei sugrįžęs kariausiu su amonitais ir Viešpats atiduos juos į mano rankas, ar aš tapsiu jūsų valdovu?"
[10] Gileado vyresnieji atsakė jam: "Viešpats tebūna liudytoju, jei nepadarysime pagal tavo žodžius".
[11] Jeftė nuėjo su Gileado vyresniaisiais, ir žmonės paskelbė jį savo vadu. Jeftė kalbėjo visa tai Viešpaties akivaizdoje Micpoje.
[12] Jeftė siuntė pas amonitų karalių pasiuntinius, klausdamas: "Ko nori iš manęs? Kodėl atėjai kariauti prieš mano kraštą?"
[13] Amonitų karalius atsakė Jeftės pasiuntiniams: "Dėl to, kad Izraelis, atėjęs iš Egipto, užėmė mano kraštą nuo Arnono iki Jaboko ir Jordano upių. Grąžink man tai geruoju".
[14] Jeftė vėl siuntė pasiuntinius pas Amono karalių,
[15] sakydamas: "Izraelitai neužėmė nei Moabo, nei amonitų šalies.
[16] Jie, išėję iš Egipto, ėjo per dykumą ligi Raudonosios jūros ir atvyko į Kadešą.
[17] Iš čia Izraelis siuntė pasiuntinius pas Edomo karalių, prašydamas leisti jiems pereiti per jo

7 Pr 26,27
8 Ts 10,18; Lk 17,4
10 Pr 31,49.50; Jer 29,23; Jer 42,5
11 Ts 10,17; Ts 11,8; Ts 20,1; 1 Sam 10,17
12 2 Sam 16,10
13 Pr 32,22; Sk 21,24-26; Joz 13,9
15 Įst 2,9.19
16 Sk 13,26; Sk 20,1
17 Sk 20,1; Sk 20,14; Sk 20,14-21; Joz 24,9
18 Sk 21,4; Įst 2,9.18.19
19 Sk 21,21; Sk 21,22; Įst 2,26-36; Įst 2,27
20 Sk 21,23; Įst 2,27
21 Sk 21,24.25; Joz 24,8
22 Įst 2,36.37
24 Sk 21,29; Įst 9,4.5; Joz 3,10; 1 Kar 11,7; Jer 48,7
25 Sk 22,2; Joz 24,9; Mch 6,5
26 Sk 21,25.26; Įst 2,36
27 Pr 16,5; Pr 18,25; Pr 31,53; 1 Sam 24,12.15

žemę. Bet Edomo karalius nesutiko. Jie kreipėsi taip pat ir į Moabo karalių, bet ir tas nesutiko jų praleisti. Taip Izraelis pasiliko Kadeše.
[18] Po to jie dykuma apėjo Edomo bei Moabo žemes ir, atėję į rytus nuo Moabo, prie Arnono upės, pasistatė stovyklas. Jie nėjo į Moabo žemę, nes Arnonas yra Moabo krašto siena.
[19] Izraelis siuntė pasiuntinius pas amoritų karalių Sihoną į Hešboną, prašydamas leisti jiems pereiti per jo kraštą.
[20] Sihonas nepasitikėjo Izraeliu ir nepraleido jo. Jis surinko visą savo kariuomenę, pasistatė stovyklą Jahace ir pradėjo kovą su Izraeliu.
[21] Viešpats, Izraelio Dievas, atidavė Sihoną ir visus jo žmones į Izraelio rankas, ir šie juos sumušė. Taip Izraelis užėmė visą amoritų žemę
[22] nuo Arnono iki Jaboko ir nuo dykumos iki Jordano.
[23] Viešpats, Izraelio Dievas, išvarė amoritus, kad tą kraštą atiduotų Izraeliui, o tu nori jame apsigyventi.
[24] Argi tu negyveni ten, kur tavo dievas Kemošas tau duoda? Mes gyvename ten, kur Viešpats, mūsų Dievas, mums duoda.
[25] Ar tu geresnis už Ciporo sūnų Balaką, Moabo karalių? Ar jis kada nors ginčijosi ar kovojo su Izraeliu?
[26] Izraelis gyvena Hešbone ir jo apylinkėse, Aroeryje ir jo apylinkėse bei miestuose palei Arnoną jau tris šimtus metų. Kodėl per tą laiką jų neišlaisvinote?
[27] Aš nekaltas prieš tave, bet tu,

pradėdamas karą, piktai elgiesi su manimi. Viešpats Teisėjas tegul šiandien daro teismą tarp izraelitų ir amonitų".
[28] Amonitų karalius nekreipė dėmesio į Jeftės žodžius, kuriuos jis jam kalbėjo per pasiuntinius.
[29] Tada Viešpaties Dvasia nužengė ant Jeftės ir jis perėjo per Gileadą, Manasą, toliau pro Micpe Gileadą ir iš Micpe Gileado traukė prieš amonitus.
[30] Jeftė padarė Viešpačiui įžadą: "Jei atiduosi amonitus į mano rankas,
[31] kai aš ramybėje grįšiu nuo amonitų, pirmą, išėjusį iš mano namų manęs pasitikti, paaukosiu Viešpačiui kaip deginamąją auką".
[32] Jeftė traukė prieš amonitus, ir Viešpats atidavė juos į jo rankas.
[33] Nuo Aroerio iki Minito užėmė dvidešimt miestų ir pasiekė vynuogynų slėnį be gailesčio juos žudydamas. Taip amonitai buvo pažeminti prieš izraelitus.
[34] Jeftė grįžo į Micpą, į savo namus, ir štai jį pasitiko jo duktė, su tamburinu šokdama. Ji buvo jo vienintelis vaikas; jis neturėjo daugiau sūnų ar dukterų.
[35] Pamatęs ją, jis perplėšė savo rūbus ir tarė: "Ak, mano dukra! Tu man suteikei daug skausmo ir esi tarp tų, kurie mane vargina. Aš daviau įžadą Viešpačiui ir nebegaliu jo atšaukti".
[36] Ji atsakė: "Mano tėve, ką pažadėjai Viešpačiui, tą daryk su manimi. Išpildyk savo pažadą. Juk Viešpats padėjo atkeršyti tavo priešams amonitams".
[37] Ji prašė tėvo duoti jai du mėnesius laiko nueiti į kalnus ir apraudoti savo mergystę kartu su draugėmis.
[38] Jis sutiko. Ji su savo draugėmis nuėjo į kalnus ir apraudojo savo mergystę.
[39] Po dviejų mėnesių ji sugrįžo pas savo tėvą, kuris įvykdė savo pažadą Viešpačiui. Ji nepažino vyro. Taip atsirado paprotys Izraelyje,
[40] kad kas metai Izraelio dukterys išeina keturias dienas apraudoti gileadiečio Jeftės dukters.

12 Efraimai susirinko, atėjo į Cafoną ir tarė Jeftei: "Kodėl, eidamas į karą prieš amonitus, nepakvietei mūsų? Mes sudeginsime tavo namus ir tave".
[2] Jeftė jiems atsakė: "Aš ir mano žmonės smarkiai susikivirčijome su amonitais. Aš jus šaukiau, bet jūs nepadėjote.
[3] Matydamas, kad jūs nepadedate, aš stačiau savo gyvybę į pavojų ir ėjau prieš amonitus. Viešpats atidavė juos į mano rankas. Kodėl šiandien atėjote kariauti prieš mane?"
[4] Jeftė, surinkęs visus Gileado vyrus, kariavo su Efraimu ir jį nugalėjo. Mat efraimai sakė gileadiečiams: "Jūs esate pabėgėliai iš Efraimo ir gyvenate tarp Efraimo ir Manaso".
[5] Gileadiečiai užėmė Jordano brastas, vedančias į Efraimą. Kai efraimas bėglys prašydavo praleisti, gileadiečiai jį klausdavo: "Ar tu esi efraimas?" Jam atsakius: "Ne!",
[6] jie liepdavo ištarti "šibolet!" Jis atsakydavo "sibolet", nes negalėdavo teisingai ištarti. Tada jie nužudydavo jį prie Jordano brastų.

29 Ts 3,10
30 Pr 28,20; Sk 30,2; 1 Sam 1,11
31 Kun 27,2.3.28; 1 Sam 1,11; Ps 66,13
33 Ez 27,17
34 Iš 15,20; Ts 10,17; Ts 11,11; 1 Sam 18,6; Ps 68,25; Jer 31,4
35 Pr 37,29.34; Sk 30,2; Ekl 5,2.4.5
36 Sk 30,2; 2 Sam 18,19.31
39 Ts 11,31

12 SKYRIUS
1 Ts 8,1
3 1 Sam 19,5; 1 Sam 28,21; Job 13,14
4 1 Sam 25,10
5 Joz 22,11
6 Ps 69,2.15

Taip tuo metu žuvo keturiasdešimt du tūkstančiai efraimų.
[7] Jeftė teisė Izraelį šešerius metus. Po to gileadietis Jeftė mirė ir buvo palaidotas viename Gileado mieste.
[8] Po jo Izraelį teisė Ibcanas iš Betliejaus.
[9] Jis turėjo trisdešimt sūnų ir trisdešimt dukterų. Savo dukteris jis išleido svetur, o jo sūnūs parvedė trisdešimt mergaičių iš kitų kraštų. Jis teisė Izraelį septynerius metus.
[10] Po to Ibcanas mirė ir buvo palaidotas Betliejuje.
[11] Po jo dešimt metų Izraelį teisė Elonas iš Zabulono giminės.
[12] Elonui mirus, jis buvo palaidotas Ajalone, Zabulono krašte.
[13] Po jo Izraelį teisė Hilelio sūnus Abdonas iš Piratono.
[14] Jis turėjo keturiasdešimt sūnų ir trisdešimt sūnėnų, jodinėjusių ant septyniasdešimties asilų. Jis teisė Izraelį aštuonerius metus.
[15] Hilelio sūnui Abdonui mirus, jis buvo palaidotas Piratone, Efraimo krašte, amalekiečių kalnyne.

13 Izraelitai darė pikta Viešpaties akivaizdoje, ir Viešpats atidavė juos į filistinų rankas keturiasdešimčiai metų.
[2] Coroje gyveno vienas vyras iš Dano giminės, vardu Manoachas. Jo žmona buvo nevaisinga ir negimdė.
[3] Viešpaties angelas pasirodė jai ir tarė: "Tu esi nevaisinga, tačiau pastosi ir pagimdysi sūnų.
[4] Negerk vyno nė stipraus gėrimo ir nevalgyk nieko nešvaraus.
[5] Tu pastosi ir pagimdysi sūnų. Skustuvas tegul nepaliečia jo galvos, nes berniukas bus pašvęstas

14 Ts 5,10; Ts 10,4

15 Ts 3,13.27; Ts 5,14

13 SKYRIUS

1 Ts 2,11; Ts 10,7; 1 Sam 12,9

2 Joz 19,41; Ts 16,31

3 Ts 6,12

4 Sk 6,2.3.20; Ts 13,4; Lk 1,15

5 Sk 6,2; Sk 6,5; 1 Sam 1,11; 1 Sam 7,13; 2 Sam 8,1; 1 Krn 18,1

6 Pr 32,24-30; Ts 13,17.18; Mt 28,3; Lk 9,29; Apd 6,15

14 Sk 6,3.4; Ts 13,4

15 Pr 18,5; Ts 6,18

Dievui nuo pat gimimo, jis pradės išlaisvinti Izraelį iš filistinų".
[6] Moteris atėjusi tarė savo vyrui: "Dievo vyras atėjo pas mane, jo išvaizda buvo kaip angelo, ir aš labai išsigandau. Aš jo nepaklausiau, iš kur jis, o jis savo vardo man nepasakė.
[7] Jis tik pasakė: 'Tu pastosi ir pagimdysi sūnų. Žiūrėk, negerk nei vyno, nei stipraus gėrimo ir nevalgyk nieko nešvaraus, nes berniukas bus Dievui pašvęstas nuo pat gimimo iki savo mirties' ".
[8] Manoachas meldė Viešpatį: "Viešpatie! Leisk, meldžiu, angelui, kurį buvai siuntęs, vėl ateiti pas mus ir mus pamokyti, kaip auklėti berniuką, kuris užgims".
[9] Dievas išklausė Manoachą. Dievo angelas vėl atėjo pas moterį, jai sėdint lauke. Jos vyro nebuvo šalia jos.
[10] Moteris, skubiai nubėgusi, pranešė savo vyrui: "Man pasirodė tas vyras, kuris aną dieną buvo atėjęs pas mane!"
[11] Pakilęs Manoachas sekė žmoną ir, atėjęs pas tą vyrą, jam tarė: "Ar tu esi vyras, kuris kalbėjo su mano žmona?" Jis atsakė: "Taip".
[12] Manoachas klausė: "Kai tavo žodžiai išsipildys, ką mes turime daryti su vaiku ir kaip elgtis su juo?"
[13] Viešpaties angelas atsakė Manoachui: "Moteris turi saugotis to, ką sakiau.
[14] Jai nevalia valgyti vynmedžio vaisių, gerti vyno ar stipraus gėrimo, taip pat valgyti, kas nešvaru; ji turi vykdyti, ką įsakiau".
[15] Manoachas tarė Viešpaties angelui: "Prašau, pasilik pas mus, iki prirengsiu tau ožiuką".

[16] Viešpaties angelas atsakė Manoachui: "Jei mane ir sulaikysi, aš vis tiek nevalgysiu tavo valgio; o jei prirengsi deginamąją auką, tai aukok ją Viešpačiui". Manoachas nežinojo, kad jis buvo Viešpaties angelas.
[17] Jis klausė Viešpaties angelo: "Kuo tu vardu? Mes tave pagerbsime, kai tavo žodis išsipildys".
[18] Viešpaties angelas jam atsakė: "Kodėl klausi mano vardo? Tai yra paslaptis".
[19] Manoachas aukojo Viešpačiui ožiuką ir duonos auką ant uolos. Angelas padarė stebuklą jo ir jo žmonos akivaizdoje:
[20] kai liepsna kilo nuo aukuro aukštyn į dangų, Viešpaties angelas pakilo aukštyn aukuro liepsnoje. Tai matydami, jie puolė veidais į žemę.
[21] Viešpaties angelas daugiau jiems nebepasirodė. Manoachas suprato, kad tai buvo Viešpaties angelas,
[22] ir tarė žmonai: "Mes mirsime, nes matėme Dievą".
[23] Bet jo žmona atsakė jam: "Jei Viešpats būtų norėjęs mus nužudyti, jis nebūtų priėmęs mūsų deginamosios ir duonos aukos ir nebūtų mums parodęs to, ką matėme, ir pasakojęs to, ką girdėjome".
[24] Moteris pagimdė sūnų ir jį pavadino Samsonu. Berniukas augo, ir Viešpats jį laimino.
[25] Viešpaties Dvasia pradėjo veikti jame Mahane Dano stovykloje, kuri buvo tarp Coros ir Eštaolo.

14 Samsonas, nuėjęs į Timną, pamatė vieną filistinų mergaitę.
[2] Sugrįžęs jis sakė tėvams: "Matiau Timnoje filistinų mergaitę. Leiskite man ją vesti".
[3] Jo tėvai atsakė: "Nejaugi tarp tavo giminių ir visoje tautoje nėra mergaitės, kad nori vesti iš neapipjaustytų filistinų?" Bet Samsonas atsakė: "Leiskite man ją vesti, nes ji man labai patinka".
[4] Tėvai nežinojo, kad Viešpats taip padarė, ieškodamas progos prieš filistinus. Tuo metu filistinai valdė Izraelį.
[5] Samsonas su tėvais ėjo į Timną. Prie Timnos vynuogynų jis sutiko jauną liūtą.
[6] Viešpaties Dvasia galingai nužengė ant jo, ir jis sudraskė jį kaip ožiuką plikomis rankomis, bet viso to nepapasakojo tėvams.
[7] Nuėjęs pas mergaitę, kalbėjosi, ir ji patiko Samsonui.
[8] Po kurio laiko jis grįžo jos paimti. Eidamas jis pasuko iš kelio, norėdamas pamatyti liūto dvėselieną. Ir štai liūto dvėselienoje bičių spiečius ir medus.
[9] Jis paėmė medaus ir ėjo toliau valgydamas. Parėjęs pas savo tėvus, jis davė ir jiems to medaus, ir jie valgė. Bet jis nepasakė jiems, kad tą medų jis buvo ėmęs iš liūto dvėselienos.
[10] Jo tėvas nuėjo pas tą mergaitę, ir Samsonas suruošė ten puotą; taip darydavo jaunikiai.
[11] Filistinai, jį pamatę, atvedė trisdešimt pabrolių, kad jie būtų su juo.
[12] Samsonas tarė: "Aš užminsiu jums mįslę. Jei ją įminsite per septynias puotos dienas, aš jums duosiu trisdešimt apatinių ir trisdešimt išeiginių drabužių,
[13] o jei neįminsite, tai jūs man duosite trisdešimt apatinių ir

18 Pr 32,29
19 Ts 6,19-21
20 Kun 9,24; 1 Krn 21,16; Ez 1,28; Mt 17,6
21 Ts 6,22
22 Pr 32,30; Iš 33,20; Įst 5,26; Ts 6,22.23
24 1 Sam 3,19; Lk 1,80; Hbr 11,32
25 Joz 15,33; Ts 3,10; Ts 16,31; Ts 18,11; Ts 18,12; 1 Sam 11,6; Mt 4,1

14 SKYRIUS
1 Pr 34,2; Pr 38,13; Joz 15,10.57
2 Pr 21,21
3 Pr 24,3.4; Pr 34,14; Iš 34,16; Įst 7,3
4 Įst 28,48; Joz 11,20; Ts 13,1; 1 Kar 12,15; 2 Kar 6,33; 2 Krn 10,15
6 Ts 3,10
9 Kun 11,27
12 Pr 29,27; Pr 45,22; 1 Kar 10,1; 2 Kar 5,22; Ez 17,2
13 Ez 17,2

trisdešimt išeiginių drabužių". Jie atsakė jam: "Užmink mums tą mįslę, norime ją išgirsti".
[14] Jis tarė jiems: "Iš ėdiko išėjo maistas, iš stipruolio – saldumas". Jie negalėjo įminti mįslės per tris dienas.
[15] Ketvirtą dieną jie tarė Samsono žmonai: "Išgauk iš savo vyro mįslės įminimą. Jei neišgausi, sudeginsime tave ir tavo tėvo namus. Argi mus čia pasikvietėte apiplėšti?"
[16] Samsono žmona verkdama kalbėjo: "Tu nemyli manęs. Tu užminei mįslę mano tautos sūnums, o man jos nesakai". Jis jai tarė: "Aš jos nepasakiau nei savo tėvui, nei motinai, kodėl turėčiau tau ją pasakyti?"
[17] Ji verkė septynias dienas, kol vyko puota. Septintą dieną, netekęs kantrybės, jis pasakė mįslės įminimą. Ji viską pasakė savo tautos sūnums.
[18] Septintą dieną, prieš saulės nusileidimą, miesto vyrai Samsonui tarė: "Kas saldesnis už medų? Ir kas stipresnis už liūtą?" Jis jiems atsakė: "Jei nebūtumėte arę su mano telyčia, nebūtumėt įminę mįslės".
[19] Tada Viešpaties Dvasia nužengė ant jo ir jis, nuėjęs į Aškeloną, užmušė trisdešimt vyrų, paėmė jų drabužius ir atidavė juos tiems, kurie įminė mįslę. Po to, labai supykęs, jis sugrįžo į savo tėvo namus.
[20] Samsono žmona buvo atiduota vienam iš pabrolių.

15 Po kurio laiko, kviečių pjūties metu, Samsonas atėjo aplankyti savo žmonos ir atnešė jai ožiuką. Samsonas sakė: "Aš noriu įeiti į kambarį pas savo žmoną". Bet jos tėvas jo neleido,
[2] tardamas: "Aš tikrai maniau, kad tu jos nekenti, todėl ją atidaviau tavo pabroliui. Argi jos jaunesnioji sesuo nėra gražesnė už ją? Imk ją vietoj anos".
[3] Tada Samsonas atsakė: "Šį kartą nenusikalsiu, atkeršydamas filistinams".
[4] Samsonas, sugavęs tris šimtus lapių, surišo jas po porą uodegomis ir tarp uodegų įrišo po deglą.
[5] Uždegęs deglus, jis paleido lapes į filistinų javus. Taip jis padegė javų pėdus, nepjautus javus, vynuogynus ir alyvmedžių sodus.
[6] Filistinai klausė: "Kas tai padarė?" Jiems atsakė: "Samsonas, timniečio žentas, keršydamas už žmonos atidavimą pabroliui". Atėję filistinai sudegino ją ir jos tėvą.
[7] Samsonas jiems tarė: "Nors jūs tai padarėte, nurimsiu tik tada, kai jums atkeršysiu".
[8] Jis smarkiai puolė juos ir, sulaužęs jų blauzdų ir šlaunų kaulus, nuėjo į Etamą ir apsigyveno ant uolos.
[9] Tada filistinai atėję pasistatė stovyklas Judo žemėje iki Lehio.
[10] Judas klausė: "Kodėl išėjote prieš mus?" Tie atsakė: "Samsono surišti ir padaryti jam taip, kaip jis mums padarė".
[11] Tada trys tūkstančiai Judo vyrų atėjo prie Etamo uolos ir klausė Samsoną: "Argi nežinai, kad mus valdo filistinai? Kodėl taip padarei?" Jis atsakė: "Kaip jie man padarė, taip aš jiems padariau".
[12] Judo vyrai tarė jam: "Mes atėjome tavęs surišti ir atiduoti filis-

15 Ts 15,6; Ts 16,5
16 Ts 16,15
19 Ts 3,10; Ts 13,25
20 Ts 15,2; Jn 3,29

15 SKYRIUS
1 Pr 38,17
2 Ts 14,20
6 Ts 14,15
8 2 Krn 11,6
9 Ts 15,19
11 Kun 26,25; Įst 28,43; Ts 13,1; Ts 14,4; Ps 106,40-42

tinams". Samsonas atsakė: "Prisiekite man, kad jūs patys manęs nenužudysite".
[13] Jie jam atsakė: "Mes tave tvirtai surišime ir atiduosime filistinams, bet patys tavęs nenužudysime". Jie surišo jį dviem naujomis virvėmis ir nusivedė.
[14] Prie Lehio filistinai pasitiko jį šūkaudami iš džiaugsmo. Viešpaties Dvasia galingai nužengė ant jo, ir virvės ant jo rankų sutrūko kaip sudegę linai ir nukrito nuo jo.
[15] Jis susirado šviežią asilo žandikaulį ir, paėmęs jį, užmušė juo tūkstantį filistinų.
[16] Tuomet Samsonas tarė: "Asilo žandikauliu nužudžiau tūkstantį vyrų ir suverčiau į krūvas".
[17] Taip pasakęs, jis nusviedė žandikaulį. Tą vietą pavadino Ramat Lehiu.
[18] Labai ištroškęs, jis šaukėsi Viešpaties: "Tu davei man šitokią pergalę, o dabar mirštu iš troškulio ir pateksiu į neapipjaustytųjų rankas!"
[19] Dievas atvėrė daubą Lehyje, ir iš jos tekėjo vanduo. Atsigėręs jis atsigaivino ir atgavo jėgas. Tą vietą pavadino En Korės versme; ji tebėra ten iki šios dienos.
[20] Filistinų laikais Samsonas teisė Izraelį dvidešimt metų.

16 Kartą Samsonas, nuvykęs į Gazą, pamatė paleistuvę ir užėjo pas ją.
[2] Gazos gyventojai, sužinoję, kad Samsonas atėjo į miestą, visą naktį laukė jo prie miesto vartų, sakydami: "Kai prašvis rytas, nužudysime jį".
[3] Samsonas buvo pas paleistuvę iki vidurnakčio. Atsikėlęs vidurnaktį, jis nutvėrė miesto vartus su staktomis, iškėlė juos kartu su sklende, užsidėjo ant pečių ir nunešė ant kalno, esančio prie Hebrono.
[4] Vėliau jis pamilo Soreko slėnyje moterį, vardu Delila.
[5] Atėję filistinų kunigaikščiai tarė jai: "Sužinok iš Samsono, kur glūdi didelės jo jėgos paslaptis ir kokiu būdu jį galėtume nugalėti ir surišti. Mes tau duosime kiekvienas po tūkstantį šimtą sidabrinių".
[6] Delila klausė Samsoną: "Pasakyk man, kur glūdi tavo didelės jėgos paslaptis ir kuo galima tave surišti, kad neištrūktum?"
[7] Samsonas jai atsakė: "Jei mane surištų septyniomis virvėmis iš gyslų, kurios dar nėra išdžiūvusios, tai aš būčiau toks, kaip bet kuris kitas žmogus".
[8] Filistinų kunigaikščiai atnešė jai septynias virves iš gyslų, kurios dar nebuvo išdžiūvusios, ir ji jomis surišo Samsoną.
[9] Jos kambaryje laukė pasislėpę vyrai. Delila sušuko: "Samsonai, filistinai puola!" Jis sutraukė virves, kaip sutrūksta pakuliniai siūlai nuo ugnies. Iš kur jo jėga – nepaaiškėjo.
[10] Delila tarė Samsonui: "Tu pasityčiojai iš manęs, meluodamas man. Dabar, prašau tavęs, pasakyk man, kuo galima tave surišti?"
[11] Jis atsakė: "Jei mane surištų visiškai naujomis virvėmis, kurios dar nebuvo naudotos, tai aš turėčiau tokią jėgą, kaip bet kuris kitas žmogus".
[12] Delila, surišusi naujomis virvė-

13 Ts 16,11.12
14 Ts 3,10; Ts 14,6
15 Kun 26,8; Joz 23,10; Ts 3,31
18 Ps 3,7
19 Pr 45,27; Ts 15,14; Iz 40,29
20 Ts 10,2; Ts 12,7-14; Ts 13,1; Ts 16,31

16 SKYRIUS

1 Joz 15,47
2 1 Sam 23,26; Ps 118,10-12
5 Joz 13,3; Ts 14,15
11 Ts 15,13

mis Samsoną, tarė: "Samsonai, filistinai puola!" Tuo metu pasislėpę vyrai sėdėjo kambaryje. Jis sutraukė virves kaip siūlus.
[13] Delila tarė Samsonui: "Lig šiol tu tyčiojaisi iš manęs ir man melavai. Pasakyk, kuo tave būtų galima surišti?" Jis atsakė jai: "Jei supinsi septynias mano galvos garbanas į kasas ir prikalsi vinimi, aš tapsiu toks silpnas, kaip bet kuris kitas žmogus".
[14] Jam užmigus, ji supynė septynias jo galvos garbanas į kasas, prikalė jas vinimi ir tarė: "Samsonai, filistinai puola!" Pabudęs iš miego, jis ištraukė vinį su plaukais.
[15] Delila supykus tarė: "Kaip tu gali sakyti: 'Aš myliu tave', kai tavo širdis nėra su manimi? Jau tris kartus pasityčiojai iš manęs ir nepasakei, kur glūdi tavo didelės jėgos paslaptis".
[16] Ji nedavė jam ramybės savo kalbomis ir, primygtinai klausinėdama, taip jam įkyrėjo,
[17] kad jis pasakė jai visą tiesą: "Mano galva niekados nebuvo skusta, nes aš esu pašvęstas Dievui nuo pat gimimo. Jei man nuskustų galvą, tai netekčiau jėgos ir tapčiau silpnas, kaip bet kuris kitas žmogus".
[18] Delila pamatė, kad jis atvėrė jai širdį, ir pasišaukė filistinų kunigaikščius, sakydama: "Dar kartą ateikite, nes jis man atvėrė savo širdį". Filistinų kunigaikščiai atėjo pas ją ir atnešė pinigus.
[19] Delila užmigdė Samsoną ant savo kelių ir, pasišaukusi vyrą, liepė nukirpti Samsonui septynias galvos garbanas. Jo jėga dingo.
[20] Ji tarė: "Samsonai, filistinai puola!" Pabudęs iš miego, jis galvojo, kad bus taip, kaip anksčiau. Bet jis nežinojo, kad Viešpats pasitraukė nuo jo.
[21] Filistinai, nutvėrę jį, išdūrė jam akis, nusivedė į Gazą ir, sukaustę varinėmis grandinėmis, pristatė jį sukti girnas kalėjime.
[22] Tuo laiku jo galvos plaukai pradėjo ataugti.
[23] Filistinų kunigaikščiai susirinko aukoti gausių aukų savo dievui Dagonui ir pasidžiaugti laimėjimu. Jie sakė: "Mūsų dievas atidavė į mūsų rankas Samsoną, mūsų priešą".
[24] Žmonės, jį matydami, garbino savo dievą: "Mūsų dievas atidavė į mūsų rankas mūsų priešą, kuris nusiaubė mūsų šalį ir daug mūsiškių išžudė".
[25] Įsilinksminę jie tarė: "Pašaukite Samsoną, kad jis mus palinksmintų". Jie atvedė Samsoną iš kalėjimo ir jį pastatė tarp kolonų, kad juos linksmintų.
[26] Samsonas sakė jaunuoliui, kuris vedė jį už rankos: "Privesk mane prie kolonų, ant kurių laikosi pastatas, kad galėčiau atsiremti į jas".
[27] Pastatas buvo pilnas vyrų ir moterų, ten buvo ir visi filistinų kunigaikščiai. Ant stogo buvo apie tris tūkstančius vyrų bei moterų, kurie žiūrėjo, kaip Samsonas juos linksmino.
[28] Samsonas šaukėsi Viešpaties: "Viešpatie Dieve, prašau, atsimink mane! Sustiprink mane, Viešpatie, dar kartą, kad atkeršyčiau filistinams vienu smūgiu už savo akis!"
[29] Samsonas įsirėmė į abi vidurines kolonas, kurios laikė pastatą, į vieną – dešine, į kitą – kaire ranka

15 Ts 14,16
17 Sk 6,5; Ts 13,5; Mch 7,5
19 Pat 7,26.27
20 Sk 14,9.42.43; Joz 7,12; 1 Sam 16,14; 1 Sam 18,12; 1 Sam 28,15.16; 2 Krn 15,2
21 2 Kar 25,7
23 1 Sam 5,2
24 Dan 5,4
25 Ts 9,27
27 Įst 22,8
28 Jer 15,15

[30] ir tarė: “Mirštu drauge su filistinais!” Ir iš visų jėgų pastūmė. Pastatas griuvo ant kunigaikščių ir ant visų jame buvusiųjų. Žuvusiųjų, kuriuos jis užmušė mirdamas, buvo daugiau negu tų, kuriuos užmušė gyvendamas.
[31] Po to atėjo jo broliai ir visi giminės. Jie, pasiėmę jį, nunešė ir palaidojo jo tėvo Manoacho kape tarp Coros ir Eštaolo. Samsonas teisė Izraelį dvidešimt metų.

17

Efraimo aukštumose gyveno vyras, vardu Mikajas.
[2] Jis tarė savo motinai: “Tu prakeikei tą, kuris paėmė iš tavęs tūkstantį šimtą sidabrinių. Tie pinigai yra pas mane. Aš juos paėmiau”. Jo motina tarė: “Viešpats telaimina tave, mano sūnau”.
[3] Kai jis sugrąžino motinai tūkstantį šimtą sidabrinių, motina tarė: “Aš visus tuos pinigus pašvenčiau Viešpačiui, kad mano sūnus, ėmęs juos iš mano rankos, padarytų drožtą ir lietą atvaizdą. Todėl dabar aš atiduosiu juos tau”.
[4] Bet jis sugrąžino pinigus motinai. Ji paėmė du šimtus sidabrinių ir atidavė auksakaliui, kad iš jų padarytų drožtą ir lietą atvaizdą. Juos pastatė Mikajo namuose.
[5] Mikajas įrengė savo namuose dievų šventyklą, padarė efodą ir terafimą ir paskyrė vieną iš savo sūnų kunigu.
[6] Tuo metu Izraelyje nebuvo karaliaus. Kiekvienas darė tai, kas jam atrodė teisinga.
[7] Judo Betliejuje buvo jaunas levitas, kuris ten gyveno.
[8] Palikęs Judo Betliejų, jis ieškojo kitos vietos, tinkamos apsigyventi. Keliaudamas jis atėjo pas Mikają, kuris gyveno Efraimo aukštumose.
[9] Mikajas jo klausė: “Iš kur tu?” Tas atsakė: “Aš esu levitas iš Judo Betliejaus ir ieškau vietos apsigyventi”.
[10] Mikajas jam atsakė: “Pasilik pas mane ir būk man tėvu ir kunigu. Aš tau duosiu metams dešimt sidabrinių, drabužius ir visą išlaikymą”.
[11] Levitas sutiko apsigyventi pas jį. Jaunuolis buvo jam kaip sūnus.
[12] Mikajas paskyrė levitą kunigu, ir jaunuolis gyveno jo namuose.
[13] Mikajas sakė: “Dabar žinau, kad Viešpats darys man gera, nes turiu levitą kunigu”.

18

Tuo metu Izraelis neturėjo karaliaus. Dano giminė ieškojo krašto, kuriame galėtų apsigyventi, nes tuo laiku jiems dar nebuvo duota paveldėjimo tarp Izraelio giminių.
[2] Jie pasiuntė savo giminės penkis vyrus iš Coros ir Eštaolo išžvalgyti kraštą. Atėję į Efraimo aukštumas, jie apsinakvojo Mikajo namuose.
[3] Būdami pas Mikają, jie atpažino jaunuolio levito balsą ir, užėję pas jį, paklausė: “Kas tave čia atvedė? Ką tu čia veiki? Ką tu čia turi?”
[4] Jis jiems papasakojo, kad Mikajas pasamdė jį būti jo kunigu.
[5] Jie prašė: “Paklausk Dievo, ar mūsų kelionė bus sėkminga?”
[6] Kunigas jiems atsakė: “Eikite ramybėje. Viešpats mato kelią, kuriuo jūs einate”.
[7] Žvalgai išėjo ir nuvyko į Laišą. Ten jie matė, kad žmonės gyvena nerūpestingai, pagal sidoniečių papročius, ramiai ir saugiai. Tarp

31 Ts 13,25; Ts 15,20

17 SKYRIUS
1 Ts 18,2
2 Pr 14,19; Kun 5,1
3 Iš 20,4.23; Iš 34,17; Kun 19,4
4 Iz 46,6
5 Pr 31,19.30; Ts 8,27; Ts 18,14; Ts 18,24; Oz 3,4
6 Įst 12,8; Ts 18,1; Ts 19,1; Ts 21,25
7 Įst 18,6; Joz 19,15; Ts 19,1; Rūt 1,1.2; Mch 5,2; Mt 2,1.5.6
10 Pr 45,8; Ts 18,19; Job 29,16
12 Ts 17,5; Ts 18,30
13 Ts 18,4

18 SKYRIUS
1 Joz 19,40-48; Ts 17,6; Ts 19,1; Ts 21,25
2 Sk 13,17; Joz 2,1; Ts 13,25; Ts 17,1
4 Ts 17,10.12
5 Ts 1,1; Ts 17,5; Ts 18,14; 1 Kar 22,5; Iz 30,1; Oz 4,12
6 1 Kar 22,6
7 Joz 19,47; Ts 10,12; Ts 18,27-29

jų nebuvo valdininkų, kurie jiems vadovautų. Jie gyveno toli nuo sidoniečių ir nepalaikė jokių ryšių su kitais.
[8] Jiems sugrįžus pas savo brolius į Corą ir Eštaolą, tie klausė juos: "Ką matėte?"
[9] Jie atsakė: "Kilkite ir eikime! Mes matėme žemę, kuri yra labai gera. Nedelskite eiti ir užimti ją.
[10] Nuėję užklupsite žmones, kurie jaučiasi saugūs. Jų kraštas platus, ir Dievas jį atidavė į jūsų rankas; tai kraštas, kuriame nieko netrūksta, kas yra žemėje".
[11] Iš Coros ir Eštaolo pakilo šeši šimtai Dano giminės ginkluotų vyrų.
[12] Jie atžygiavę pasistatė stovyklą Judo Kirjat Jearime. Ta vieta tebevadinama Dano stovykla iki šios dienos ir yra už Kirjat Jearimo.
[13] Iš ten jie žygiavo į Efraimo aukštumas ir pasiekė Mikajo namus.
[14] Tie penki vyrai, kurie išžvalgė Laišo šalį, tarė savo broliams: "Ar žinote, kad šiuose namuose yra efodas, terafimas ir drožtas bei lietas atvaizdai? Pagalvokite, ką reikėtų daryti".
[15] Jie užsuko į jaunuolio levito namus, Mikajo namus, ir pasveikino jį.
[16] Ir šeši šimtai Dano giminės apsiginklavusių karių stovėjo tarpuvartėje.
[17] Tuo metu vyrai, kurie buvo išžvalgyti krašto, įėjo į Mikajo namus ir paėmė drožtą atvaizdą, efodą, terafimą ir nulietą atvaizdą. Tuo laiku kunigas stovėjo tarpuvartėje su šešiais šimtais apsiginklavusių vyrų.
[18] Jiems įsibrovus į Mikajo namus

8 Ts 18,2
9 Sk 13,30; Joz 2,23.24; 1 Kar 22,3
10 Įst 8,9; Ts 18,7.27
12 Joz 15,60; Ts 13,25
13 Ts 18,2
14 Ts 17,5; 1 Sam 14,28
16 Ts 18,11
17 Ts 17,4.5; Ts 18,2.14
19 Ts 17,10; Job 21,5; Job 29,9; Job 40,4; Mch 7,16
23 2 Kar 6,28
24 Pr 31,30; Ts 17,5
27 Joz 19,47
28 Ts 18,7; 2 Sam 10,6
29 Joz 19,47; Ts 20,1; 1 Kar 12,29.30; 1 Kar 15,20

ir paėmus visus minėtus daiktus, kunigas klausė: "Ką darote?"
[19] Jie atsakė jam: "Tylėk! Užsidenk ranka burną ir eik su mumis. Būk mums tėvu ir kunigu. Ar tau geriau būti kunigu vieno vyro namams, ar visos giminės Izraelyje?"
[20] Kunigas nudžiugo. Jis paėmė efodą, terafimą bei drožtą atvaizdą ir įsimaišė tarp žmonių.
[21] Po to jie, sustatę priekyje vaikus, galvijus ir vežimus, pasisuko ir keliavo toliau.
[22] Jiems nutolus nuo Mikajo namų, Mikajo kaimynai susibūrę pasivijo danus.
[23] Jie šaukė Dano vaikams, ir tie atsigręžę klausė Mikają: "Kas atsitiko, kad atėjai su tokiu būriu?"
[24] Jis atsakė: "Jūs paėmėte mano dievus, kuriuos pasidariau, kunigą ir nuėjote. Kas gi man beliko? Ir dar klausiate, kas atsitiko?"
[25] Danai atsakė: "Nutilk! Neerzink mūsų, kad įpykę vyrai neužpultų ir nenužudytų tavęs ir tavo giminės".
[26] Ir danai nuėjo savo keliu. Mikajas, matydamas, kad jie buvo stipresni už jį, sugrįžo į savo namus.
[27] Danai paėmė tai, ką Mikajas buvo pasidaręs, ir kunigą. Nuėję į Laišą, užpuolė ramius ir saugiai besijaučiančius gyventojus, juos išžudė kardu, o miestą sudegino.
[28] Niekas jiems nepadėjo, nes jie gyveno toli nuo Sidono ir nepalaikė jokių ryšių su kitais. Tas miestas buvo Bet Rehobo slėnyje. Danai miestą atstatė ir apsigyveno jame.
[29] Tą miestą jie pavadino Izraelio sūnaus Dano, savo tėvo, vardu.

Anksčiau tas miestas vadinosi Laišas.
[30] Danai pasistatė drožtą atvaizdą, o Manaso sūnaus Geršomo sūnus Jehonatanas ir jo sūnūs buvo kunigais Dano giminėje iki ištrėmimo dienos.
[31] Jie laikė pas save Mikajo padarytą drožtą atvaizdą visą laiką, kol Dievo šventykla buvo Šilojuje.

30 2 Kar 15,29
31 Įst 12,1-32; Joz 18,1.8; Ts 19,18; Ts 21,12

19 SKYRIUS

19 Tuo metu, kai Izraelyje nebuvo karaliaus, vienas levitas gyveno kaip ateivis Efraimo kalnyno pakraštyje. Jis turėjo sugulovę iš Judo Betliejaus.
[2] Sugulovė buvo jam neištikima. Ji pabėgo nuo jo į savo tėvo namus, į Judo Betliejų, ir buvo ten keturis mėnesius.
[3] Jos vyras, nuėjęs į jos tėvo namus, maloniai kalbėjo su ja ir norėjo parsivesti ją atgal. Jis buvo pasiėmęs savo tarną ir porą asilų. Merginos tėvas džiaugėsi jį sutikdamas.
[4] Uošvis užlaikė jį, ir jis pasiliko ten tris dienas. Jie valgė, gėrė ir nakvojo.
[5] Ketvirtą dieną, atsikėlę anksti rytą, jie ruošėsi keliauti. Merginos tėvas sakė savo žentui: “Pavalgyk, o paskui galėsite keliauti”.
[6] Jie abu valgė ir gėrė. Po to merginos tėvas tarė: “Pasilik nakčiai! Tegul pasidžiaugia tavo širdis”.
[7] Jis norėjo keliauti, bet uošvis jį perkalbėjo, kad jis pasiliktų nakvoti.
[8] Penktąją dieną atsikėlęs anksti norėjo keliauti. Merginos tėvas tarė: “Pasistiprink ir pasilik iki popietės”. Juodu pavalgė.
[9] Kai levitas, jo sugulovė ir tarnas pasiruošė keliauti, uošvis vėl kalbėjo: “Žiūrėk, diena jau eina vakarop. Pasilikite nakčiai. Tegul pasidžiaugia tavo širdis, o rytoj, anksti atsikėlę, galėsite keliauti į namus”.
[10] Tačiau jis nebenorėjo nakvoti ir iškeliavo. Jis atvyko iki Jebuso (dabartinė Jeruzalė). Jis turėjo su savimi porą pabalnotų asilų ir sugulovę.
[11] Saulei leidžiantis, jie buvo prie Jebuso. Tarnas sakė savo šeimininkui: “Pasukime į šitą jebusiečių miestą ir nakvokime ten”.
[12] O šeimininkas atsakė: “Ne, mes nesuksime į svetimtaučių miestą. Jie nėra Izraelio vaikai. Keliausime toliau iki Gibėjos miesto”.
[13] Ir jis sakė savo tarnui: “Eime nakvoti į Gibėją arba į Ramą”.
[14] Jie praėjo Jebusą ir keliavo toliau. Kai jie buvo prie Gibėjos miesto, priklausančio Benjaminui, nusileido saulė.
[15] Ir jie pasuko į Gibėją, kad apsistotų nakčiai. Atėję jie pasiliko miesto gatvėje, nes neatsirado nė vieno, kuris būtų juos priėmęs į savo namus nakvynei.
[16] Tuo metu senas vyras grįžo iš lauko darbų. Jis buvo nuo Efraimo aukštumų ir gyveno kaip ateivis Gibėjoje. Tos vietos gyventojai buvo benjaminai.
[17] Jis pamatė pakeleivį miesto gatvėje. Senas žmogus paklausė: “Iš kur atvykai ir kur eini?”
[18] Tas jam atsakė: “Mes einame iš Judo Betliejaus į Efraimo kalnyno pakraštį, nes ten gyvenu. Buvau nuvykęs į Judo Betliejų, o dabar einu į Viešpaties namus. Neatsirado nė vieno, kuris priimtų mane nakvoti.
[19] Turime šiaudų ir pašaro asi-

1 Ts 17,6; Ts 17,7; Ts 18,1; Ts 21,25; Rūt 1,1
3 Pr 34,3; Pr 50,21
5 Pr 18,5; Ts 19,8; Ps 104,15
10 Joz 18,28; 1 Krn 11,4.5
11 Joz 15,8.63; Ts 1,21; 2 Sam 5,6
12 Joz 18,28
13 Joz 18,25
15 Mt 25,43
16 Ps 104,23
18 Joz 18,1; Ts 18,31; Ts 20,18; 1 Sam 1,3.7

lams, taip pat duonos ir vyno man, tavo tarnaitei ir jaunuoliui, kuris yra su tavo tarnais. Mums nieko netrūksta".
[20] Senas vyras atsakė: "Ramybė tau. Visa, ko reikia, parūpinsiu, tik nenakvok gatvėje".
[21] Jis įvedė juos į savo namus ir pašėrė asilus. Jie nusiplovė kojas, valgė ir gėrė.
[22] Kai jie linksmino savo širdis, miesto vyrai, Belialo sūnūs, apsupo namą ir daužė duris, šaukdami: "Išvesk tą vyrą, kuris atvyko į tavo namus, kad jį pažintume!"
[23] Namų šeimininkas išėjęs tarė: "Ne, broliai. Meldžiu, nesielkite taip piktai. Šitas vyras yra svečias mano namuose, nedarykite tokios kvailystės.
[24] Aš turiu dukterį, nekaltą mergaitę, ir tas vyras turi sugulovę. Aš jas išvesiu jums. Jūs galite žeminti jas ir daryti su jomis, kas jums atrodo tinkama. Tačiau su tuo vyru nesielkite taip bjauriai".
[25] Bet vyrai nenorėjo jo klausyti. Tada vyras paėmė savo sugulovę ir išvedė jiems. Jie išniekino ją ir vargino ją visą naktį. Dienai brėkštant, jie ją paleido.
[26] Ta moteris atėjo auštant ir parkrito prie to vyro namo durų, kur buvo jos šeimininkas, ir gulėjo, iki prašvito.
[27] Atsikėlęs rytą, jos šeimininkas atidarė duris, norėdamas keliauti. Moteris, jo sugulovė, gulėjo parkritusi prie namo durų, ištiesusi rankas ant slenksčio.
[28] Jis tarė jai: "Kelkis, keliaukime". Bet ji neatsakė. Jis ją užkėlė ant asilo ir parkeliavo į savo namus.
[29] Namuose paėmė peilį ir supjaustė savo sugulovę į dvyliką gabalų, ir išsiuntė visoms Izraelio giminėms.
[30] Tai matydami, visi kalbėjo: "Tokių įvykių nėra buvę nuo izraelitų išvykimo iš Egipto iki šios dienos. Apsvarstykime, pasitarkime ir nuspręskime, ką daryti".

20

Izraelitai nuo Dano iki Beer Šebos, taip pat ir Gileado krašto vyrai susirinko visi kaip vienas Micpoje.
[2] Visos Izraelio tautos giminių vadai ir keturi šimtai tūkstančių ginkluotų vyrų dalyvavo susirinkime.
[3] Benjaminai išgirdo, kad izraelitai susirinko Micpoje. Izraelitai klausė: "Sakykite, kaip atsitiko tokia piktadarystė?"
[4] Levitas, nužudytosios moters vyras, atsakė: "Atvykau su savo sugulove į Gibėją, priklausančią Benjaminui, ir apsinakvojau.
[5] Gibėjos vyrai naktį apsupo namus. Jie norėjo mane nužudyti; mano sugulovę taip nukankino, kad ji mirė.
[6] Tuomet savo sugulovę supjausčiau ir jos dalis išsiunčiau į visus Izraelio paveldėtus kraštus, nes jie padarė Izraelyje bjaurų nusikaltimą.
[7] Izraelitai, dabar apsvarstykite ir nutarkite, ką daryti".
[8] Visa tauta vienu balsu pasisakė: "Nė vienas iš mūsų neisime į savo palapinę ir negrįšime į namus.
[9] Štai ką mes padarysime Gibėjai: mesime burtą, eidami prieš juos.
[10] Išskirsime iš visų Izraelio giminių po dešimt vyrų iš šimto, po šimtą iš tūkstančio ir po tūkstantį iš dešimt tūkstančių, kad atgabentų maisto kariams, kurie

20 Pr 19,2; Pr 43,23; Ts 6,23; 1 Sam 25,6
21 Pr 18,4; Pr 24,32; Pr 43,24; Jn 13,5
22 Pr 19,4.5; Pr 19,5; Įst 13,13; Ts 16,25; Ts 19,6.9; Ts 20,5; 1 Sam 2,12; 1 Kar 21,10; Oz 9,9; Oz 10,9; Rom 1,26.27; 2 Kor 6,15
23 Pr 19,6.7; Pr 34,7; Įst 22,21; Ts 20,6.10; 2 Sam 13,12
24 Pr 19,8; Pr 34,2; Įst 21,14
25 Pr 4,1
28 Ts 20,5
29 Ts 20,6; 1 Sam 11,7
30 Ts 20,7; Pat 13,10

20 SKYRIUS
1 Joz 19,2; Joz 22,12; Ts 10,17; Ts 18,29; Ts 20,11; Ts 21,5; 1 Sam 3,20; 1 Sam 7,5; 2 Sam 3,10; 2 Sam 24,2
2 Ts 8,10
4 Ts 19,15
5 Ts 19,22; Ts 19,25.26
6 Joz 7,15; Ts 19,29
7 Ts 19,30
9 Ts 1,3

eis prieš Benjamino Gibėją nubausti už padarytą Izraelyje bjaurų nusikaltimą".
[11] Visi Izraelio vyrai susirinko kariauti prieš tą miestą ir buvo kaip vienas.
[12] Izraelio giminių vadai išsiuntė vyrus į visą Benjamino kraštą, klausdami: "Kodėl tarp jūsų vyksta tokios piktadarystės?
[13] Išduokite tuos vyrus, Belialo vaikus, gyvenančius Gibėjoje, kad juos nubaustume mirtimi ir pašalintume pikta iš Izraelio". Benjaminai nenorėjo klausyti savo brolių izraelitų.
[14] Jie susirinko iš visų miestų į Gibėją kariauti su izraelitais.
[15] Jų buvo dvidešimt šeši tūkstančiai kardais ginkluotų vyrų, neskaičiuojant Gibėjos septynių šimtų rinktinių karių.
[16] Iš visų žmonių buvo septyni šimtai rinktinių vyrų, kurie buvo kairiarankiai ir galėjo pataikyti iš mėtyklės akmeniu į plauką.
[17] Izraelitų, išskyrus benjaminus, buvo keturi šimtai tūkstančių ginkluotų vyrų.
[18] Jie atvyko į Betelį Dievo pasiklausti, kas iš jų pirmas turi pradėti kovą su benjaminais. Viešpats atsakė: "Judas eis pirmas".
[19] Izraelitai anksti rytą pasistatė stovyklą prie Gibėjos
[20] ir išsirikiavo kautynėms prieš Benjaminą ir Gibėją.
[21] Benjaminai, išėję iš Gibėjos, tą dieną sunaikino dvidešimt du tūkstančius izraelitų.
[22] Izraelio kariai, atgavę drąsą, vėl išsirikiavo kautynėms toje pačioje vietoje.
[23] Prieš kautynes izraelitai nuvyko į Betelį ir verkė Viešpaties akivaizdoje iki vakaro, ir klausė: "Ar mums dar kartą eiti į mūšį su mūsų broliais benjaminais?" Viešpats atsakė: "Eikite prieš juos".
[24] Izraelitai antrą kartą išėjo prieš benjaminus,
[25] o benjaminai išėjo jiems priešais iš Gibėjos ir išžudė aštuoniolika tūkstančių Izraelio ginkluotų karių.
[26] Tada visi izraelitai ir visa tauta atėjo į Betelį. Ten jie sėdėjo verkdami Viešpaties akivaizdoje ir pasninkavo iki vakaro. Jie aukojo deginamąsias bei padėkos aukas Viešpačiui.
[27] Izraelitai klausė Viešpaties (tada ten buvo Dievo Sandoros skrynia
[28] ir Aarono sūnaus Eleazaro sūnus Finehasas tuo metu buvo prie jos), sakydami: "Ar mums dar kartą eiti į kovą prieš mūsų brolius benjaminus?" Viešpats atsakė: "Eikite, nes rytoj Aš juos atiduosiu į jūsų rankas".
[29] Izraelis pastatė pasalas aplink Gibėją.
[30] Trečią dieną Izraelis išėjo prieš benjaminus ir išsirikiavo prieš Gibėją kaip anksčiau.
[31] Benjaminai išėjo prieš tautą ir, atsitraukę nuo miesto kaip anksčiau, pradėjo žudyti žmones ant vieškelių, kurių vienas veda į Betelį, o kitas – į Gibėją. Krito apie trisdešimt Izraelio vyrų.
[32] Tada benjaminai manė, kad izraelitai traukiasi nuo jų kaip anksčiau, o izraelitai bėgo, norėdami juos nuvilioti nuo miesto į vieškelius.
[33] Izraelitai išsirikiavo kovai prie Baal Tamaros; tuomet Izraelio pasalos pulkai pakilo iš savo vietų

12 Įst 13,14; Joz 22,13.16
13 Įst 13,13; Įst 17,12; Ts 19,22; 1 Kor 5,13
15 Sk 1,36.37; Sk 2,23; Sk 26,41
16 Ts 3,15; 1 Krn 12,2
18 Sk 27,21; Ts 1,1.2; Ts 20,23.26
21 Pr 49,27
23 Ts 20,26.27
25 Ts 20,21
26 Ts 20,18.23; Ts 21,2
27 Joz 18,1; 1 Sam 1,3; 1 Sam 3,3; 1 Sam 4,3.4
28 Sk 25,7.13; Įst 10,8; Įst 18,5; Joz 24,33
29 Joz 8,4
31 Ts 21,19

už Gibėjos miesto.
[34] Atėjo prieš Gibėją dešimt tūkstančių rinktinių vyrų iš viso Izraelio, ir užvirė smarki kova. Benjaminai nežinojo, kad jų laukia nelaimė.
[35] Viešpats suteikė pergalę Izraeliui, ir jie sunaikino tą dieną dvidešimt penkis tūkstančius šimtą benjaminų, ginkluotų kardais.
[36] Benjaminai pamatė, kad jie sumušti. Izraelitai davė benjaminams vietos, nes pasitikėjo pasala, kuri buvo pastatyta prie Gibėjos.
[37] Pasalos pulkai netikėtai puolė Gibėją, užėmė miestą ir išžudė kardais gyventojus.
[38] Izraelitų ir pasalos sutartas ženklas buvo padegti miestą, kad iš jo kiltų dūmai.
[39] Izraelitai traukėsi iš mūšio, ir benjaminai nužudė apie trisdešimt izraelitų, manydami, kad jie bėga sumušti kaip pirmajame mūšyje.
[40] Bet kai iš miesto pradėjo kilti liepsna ir dūmai, benjaminai atsigręžę pamatė, kad miestas dega.
[41] Kai Izraelio kariai atsigręžė, benjaminai išsigando, nes pamatė, kad juos užklupo nelaimė.
[42] Jie pasuko bėgti dykumos link. Izraelitai pasivijo juos, ir išėjusieji iš miesto taip pat naikino juos.
[43] Jie apsupo benjaminus ir persekiojo, naikindami iki Gibėjos.
[44] Benjaminų čia krito aštuoniolika tūkstančių vyrų, narsių karių.
[45] Jiems bėgant į dykumą prie Rimono uolos, jų krito dar penki tūkstančiai vyrų, likusius izraelitai persekiojo ligi Gidomo ir nužudė dar du tūkstančius vyrų.
[46] Tą dieną benjaminų žuvo dvidešimt penki tūkstančiai ginkluotų vyrų, narsių karių.
[47] Šeši šimtai benjaminų nubėgo į dykumą prie Rimono uolos ir pasiliko ten keturis mėnesius.
[48] Izraelitai sugrįžę išžudė visus benjaminus ir gyvulius, o miestus sudegino.

21

Izraelitai prisiekė Micpoje, kad nė vienas jų neišleis savo dukters už benjamino.
[2] Susirinkę Betelyje, jie sėdėjo iki vakaro Dievo akivaizdoje graudžiai verkdami
[3] ir klausė: "Viešpatie, Izraelio Dieve, kodėl taip atsitiko Izraelyje? Kodėl šiandien pasigendame vienos Izraelio giminės?"
[4] Kitą dieną žmonės, anksti atsikėlę, pastatė aukurą ir aukojo deginamąsias ir padėkos aukas.
[5] Izraelitai klausė: "Kas iš Izraelio giminių neatvyko į susirinkimą Betelyje?" Nes jie buvo prisiekę, kad tie, kurie neateis į susirinkimą Micpoje, bus baudžiami mirtimi.
[6] Izraelitai gailėjosi brolio Benjamino ir kalbėjo: "Šiandien viena Izraelio giminė sunaikinta.
[7] Ką darysime, kad likusieji benjaminai gautų žmonų? Juk mes prisiekėme Viešpačiu, kad jiems neduosime savo dukterų".
[8] Jie klausė: "Kas iš Izraelio giminių neatvyko Viešpaties akivaizdon į Micpą?" Paaiškėjo, kad iš Jabeš Gileado niekas nebuvo atvykęs į susirinkimą.
[9] Patikrinę pamatė, kad nebuvo nė vieno žmogaus iš Jabeš Gileado.
[10] Susirinkimas pasiuntė dvylika tūkstančių rinktinių karių ir

34 Joz 8,14; Job 21,13; Iz 47,11
36 Joz 8,15
37 Joz 8,19
38 Joz 8,20
40 Joz 8,20
45 Joz 15,32; 1 Krn 6,77; Zch 14,10
47 Ts 21,13

21 SKYRIUS
1 Ts 20,1
2 Ts 20,18.26
4 Įst 12,5; 2 Sam 24,25
5 Ts 20,1-3
8 1 Sam 11,1; 1 Sam 31,11
10 Sk 31,17; Ts 5,23; 1 Sam 11,7

jiems įsakė kardu išžudyti Jabeš Gileado vyrus, moteris ir vaikus.
[11] Jie sakė: "Nužudykite kiekvieną vyrą ir kiekvieną moterį, gulėjusią su vyru".
[12] Jabeš Gileade jie rado keturis šimtus nekaltų mergaičių, kurias atvedė stovyklon į Šilojų, Kanaano krašte.
[13] Po to visas susirinkimas pasiūlė taiką benjaminams, apsistojusiems prie Rimono uolos.
[14] Tuomet benjaminai sugrįžo, o izraelitai atidavė jiems mergaites iš Jabeš Gileado. Bet jiems jų neužteko.
[15] Tauta gailėjosi Benjamino, nes Viešpats padarė spragą tarp Izraelio giminių.
[16] Izraelio vyresnieji klausė: "Ką darysime? Kaip surasime likusiems vyrams žmonų, nes Benjamino moterys išžudytos?"
[17] Jie tarė: "Benjamino paveldėjimas teks išlikusiems, kad nebūtų sunaikinta giminė Izraelyje.
[18] Tačiau mes negalime duoti jiems žmonų iš savo dukterų". Izraelitai buvo prisiekę: "Prakeiktas, kuris duotų dukterį benjaminui".

11 Sk 31,17; Įst 20,13.14
12 Joz 18,1; Ts 18,31
13 Ts 20,47
15 Ts 21,6
18 Ts 11,35; Ts 21,1
19 Kun 23,2; Įst 12,5; Joz 18,1; Ts 18,31; Ts 20,31; 1 Sam 1,3
21 Iš 15,20; Ts 11,34; 1 Sam 18,6
23 Ts 20,48
25 Įst 12,8; Ts 17,6; Ts 18,1; Ts 19,1

[19] Jie kalbėjo benjaminams: "Kasmet vyksta Viešpaties šventė Šilojuje, kuris yra į šiaurę nuo Betelio, į rytus nuo vieškelio, vedančio iš Betelio į Sichemą, ir į pietus nuo Lebonos.
[20] Nuėję į Šilojų, pasislėpkite vynuogynuose
[21] ir stebėkite. Kai išeis Šilojo dukterys žaisti ratelį, išeikite iš vynuogynų ir, pasigrobę kiekvienas sau žmoną iš Šilojo dukterų, grįžkite į Benjamino kraštą.
[22] O kai ateis jų tėvai arba broliai su skundu pas mus, mes jiems sakysime: 'Būkite jiems malonūs, nes mes nekariavome, kad gautume jiems žmonų, ir jūs patys jiems nedavėte, tai ir nenusikaltote' ".
[23] Benjaminai taip ir padarė: jie pasiėmė tiek mergaičių, kiek jiems reikėjo žmonų. Po to kiekvienas sugrįžo į savo žemę, atstatė miestus ir juose gyveno.
[24] Izraelitai taip pat sugrįžo kiekvienas į savo giminę, į savo šeimą savo žemėje.
[25] Tuo metu Izraelyje nebuvo karaliaus. Kiekvienas darė tai, kas jam atrodė teisinga.

RŪTOS
KNYGA

1 Teisėjų valdymo laikais šalyje kilo badas. Vienas vyras iš Judo Betliejaus su žmona ir dviem sūnumis iškeliavo gyventi į Moabo kraštą.
[2] To vyro vardas buvo Elimelechas, jo žmonos vardas Noomė, o sūnų – Machlonas ir Kiljonas, efratai iš Judo Betliejaus. Jie atvyko į Moabo kraštą ir ten apsigyveno.
[3] Noomės vyras Elimelechas mirė ir ji liko su dviem sūnumis.
[4] Jie vedė žmonas moabites. Viena vardu Orpa, o kita – Rūta. Jie ten išgyveno apie dešimt metų.
[5] Po to abu sūnūs, Machlonas ir Kiljonas, mirė. Moteris neteko abiejų sūnų ir vyro.
[6] Ji su savo marčiomis pakilo grįžti į savo kraštą, nes buvo girdėjusi būdama Moabo krašte, kad Viešpats aplankė savo tautą, duodamas jiems duonos.
[7] Ji išėjo iš ten, kur gyveno kartu su savo marčiomis, ir ėjo į Judą.
[8] Noomė tarė savo marčioms: "Eikite namo pas savo motinas. Viešpats tebūna malonus jums, kaip jūs buvote mirusiems ir man.
[9] Viešpats jums tesuteikia poilsį vyro namuose". Noomė pabučiavo savo marčias, kurios pakėlė balsus ir verkė.
[10] Ir jos sakė: "Mes norime eiti su tavimi pas tavo žmones".
[11] Noomė atsakė: "Grįžkite, mano dukros. Kodėl jūs norite eiti su manimi? Ar manote, kad aš galiu užauginti sūnus, kurie taptų jūsų vyrais?

1 SKYRIUS
1 Pr 12,10; Pr 19,37; Pr 26,1; Ts 2,16-18; Ts 17,8; 2 Kar 8,1; Mch 5,2
2 Pr 35,19; Ts 3,30; 1 Sam 1,1; 1 Kar 11,26
6 Iš 3,16; Iš 4,31; Ps 132,15; Jer 29,10; Sof 2,7; Mt 6,11; Lk 1,68
8 Joz 24,15; Rūt 2,20; 2 Tim 1,16-18
9 Rūt 3,1
11 Pr 38,11; Įst 25,5
13 Ts 2,15; Job 19,21; Ps 32,4; Ps 38,2
14 Pat 17,17
15 Joz 1,15; Ts 11,24
16 Rūt 2,11.12; 2 Kar 2,2.4.6
17 1 Sam 3,17; 2 Sam 19,13; 2 Kar 6,31
18 Apd 21,14
19 Iz 23,7; Rd 2,15; Mt 21,10

[12] Grįžkite, mano dukros. Aš juk per sena vedyboms. Jei turėčiau viltį dar šiąnakt ištekėti ir pagimdyti sūnų,
[13] argi jūs lauktumėte, kol jis užaugs? Argi dėl to susilaikytumėte nuo santuokos? Ne, mano dukros. Man labai skaudu dėl jūsų, bet Viešpaties ranka yra prieš mane".
[14] Jos pakėlė balsus ir vėl verkė. Orpa atsisveikino su savo anyta, o Rūta pasiliko su ja.
[15] Noomė tarė: "Tavo brolienė sugrįžo pas savo tautą ir savo dievus. Grįžk ir tu".
[16] Tačiau Rūta atsakė: "Neversk manęs tave palikti ir sugrįžti. Kur tu eisi, ir aš eisiu; kur tu gyvensi, ir aš gyvensiu. Tavo tauta yra mano tauta ir tavo Dievas – mano Dievas.
[17] Kur tu mirsi, ir aš ten mirsiu ir būsiu palaidota. Tegul Viešpats padaro man tai ir dar daugiau, bet tik mirtis atskirs mane nuo tavęs".
[18] Noomė matė, kad Rūta tvirtai pasiryžusi eiti su ja, ir nustojo atkalbinėti.
[19] Taip jos keliavo, kol atėjo į Betliejų. Joms atėjus į Betliejų, visas miestas sujudo ir klausinėjo: "Ar tai Noomė?"

[20] Ji atsakė: "Nevadinkite manęs Noome, vadinkite mane Mara, nes Visagalis labai apkartino mano gyvenimą.
[21] Išėjau turtinga, o Viešpats parvedė tuščiomis rankomis. Kodėl vadinate mane Noome? Juk Viešpats paliudijo prieš mane, Visagalis mane nubaudė".
[22] Taip grįžo Noomė ir jos marti moabitė Rūta iš Moabo krašto. Jos atvyko į Betliejų miežių pjūties pradžioje.

2 Noomės giminaitis iš vyro pusės buvo Boozas, pasiturintis vyras iš Elimelecho giminės.
[2] Moabitė Rūta tarė Noomei: "Leisk man eiti į lauką varpų rinkti, kur man leis". Noomė sakė: "Eik, mano dukra".
[3] Nuėjusi ji rinko varpas paskui pjovėjus. Jai pasitaikė rinkti lauke, kuris priklausė Boozui iš Elimelecho giminės.
[4] Kaip tik tuo metu Boozas atėjo iš Betliejaus ir pasveikino pjovėjus: "Viešpats su jumis". Tie jam atsakė: "Telaimina tave Viešpats".
[5] Tada Boozas paklausė pjovėjų prižiūrėtoją: "Kas šita moteris?"
[6] Prižiūrėtojas atsakė: "Ji yra moabitė, atvykusi su Noome iš Moabo krašto.
[7] Ji prašė: 'Leisk man rinkti paskui pjovėjus nukritusias varpas'. Ji atėjo ir buvo čia nuo ryto iki dabar, tik trumpam buvo parėjusi į namus".
[8] Boozas tarė Rūtai: "Klausyk, mano dukra! Neik rinkti į kitą lauką ir nesitrauk iš čia, bet pasilik prie mano moterų.
[9] Sek paskui pjovėjus. Aš įsakiau jaunuoliams tavęs neliesti. Ištroškusi eik prie ąsočių ir gerk tai, ką pjovėjai geria".
[10] Ji puolė veidu į žemę ir, nusilenkusi iki žemės, klausė: "Kodėl tu man toks malonus ir atkreipei dėmesį į mane, nors esu svetimšalė?"
[11] Boozas atsakė jai: "Man viską papasakojo, kaip tu, tavo vyrui mirus, elgeisi su anyta ir kaip palikusi tėvą, motiną ir gimtąją šalį, atvykai į tautą, kurios anksčiau nepažinai.
[12] Teatlygina tau Viešpats už tai, ką padarei, ir teduoda tau pilną užmokestį Viešpats, Izraelio Dievas, po kurio sparnais atėjai prisiglausti".
[13] Ji atsakė: "Mano viešpatie, kad tik rasčiau malonę tavo akyse. Tu paguodei mane, draugiškai kreipdamasis į savo tarnaitę, nors neprilygstu tavo tarnaitėms".
[14] Valgant Boozas jai tarė: "Ateik čia, valgyk duonos ir padažyk savo kąsnį vyne". Ji atsisėdo šalia pjovėjų, o jis padavė jai paskrudintų grūdų. Ji pavalgė, o kas liko, pasilaikė.
[15] Kai ji kėlėsi rinkti, Boozas įsakė savo tarnams: "Leiskite jai rinkti tarp pėdų ir nepriekaištaukite.
[16] Iš pėdų tyčiomis ištraukite ir palikite jai, kad galėtų rinkti; nedrauskite jai".
[17] Ji rinko iki vakaro. Surinktas varpas iškūlė ir buvo arti efos miežių.
[18] Parėjusi į miestą, ji parodė savo anytai, kiek pririnko. Be to, padavė jai likusį maistą, kurį buvo pasilaikiusi.
[19] Anyta jos paklausė: "Kur tu šiandien rinkai? Tebūna palaimintas tas, kuris atkreipė dėmesį

21 Job 1,21
22 Rūt 2,23; 2 Sam 21,9

2 SKYRIUS
1 Rūt 1,2; Rūt 3,2.12; Rūt 4,21
2 Kun 19,9.10; Kun 23,22; Įst 24,19
4 Rūt 1,1; Ps 129,7.8; Lk 1,28; 2 Tes 3,16
6 Rūt 1,22
10 1 Sam 1,18; 1 Sam 25,23
11 Rūt 1,14-18
12 Rūt 1,16; 1 Sam 24,19; Ps 17,8; Ps 36,7; Ps 57,1; Ps 58,11; Ps 61,4; Ps 63,7; Ps 91,4
13 Pr 33,15; 1 Sam 1,18; 1 Sam 25,41
14 Rūt 2,18
17 Rūt 1,14
18 Rūt 2,14
19 Rūt 2,10; Ps 41,1

į tave!" Ji papasakojo savo anytai, pas ką dirbo, ir pasakė, kad to vyro vardas Boozas.
[20] Noomė tarė savo marčiai: "Viešpats telaimina jį, nes jis išliko malonus gyviems ir mirusiems. Be to, tas vyras yra iš mūsų giminės, vienas iš artimiausių mūsų giminaičių".
[21] Rūta sakė: "Jis man patarė laikytis prie jo pjovėjų iki pjūties galo".
[22] Ir Noomė tarė savo marčiai Rūtai: "Gerai, mano dukra, kad eini su jo tarnaitėmis. Kitame lauke tave galėtų įžeisti".
[23] Ji laikėsi prie Boozo tarnaičių rinkdama varpas, kol pasibaigė miežių ir kviečių pjūtis, ir gyveno su savo anyta.

3 Noomė tarė Rūtai: "Mano dukra, ar ne laikas man pasirūpinti vieta, kur tu galėtum ramiai gyventi?
[2] Boozas, su kurio tarnaitėmis tu dirbai, yra mūsų giminaitis. Jis šį vakarą vėtys miežius klojime.
[3] Nusiprausk, pasitepk, apsivilk geriausiu rūbu ir nueik į klojimą. Nepasirodyk jam, kol jis pavalgys ir atsiguls.
[4] Kai jis atsiguls, įsidėmėk vietą, kur jis guli; priėjusi atidenk jo kojas ir atsigulk. Jis tau pasakys, ką daryti".
[5] Ji atsakė: "Visa, ką man sakai, padarysiu".
[6] Nuėjusi į klojimą, ji pasielgė taip, kaip jai anyta patarė.
[7] Boozas, pavalgęs ir atsigėręs, buvo patenkintas ir atsigulė javų krūvos gale. Rūta tyliai priėjo, atidengė jo kojas ir atsigulė.
[8] Vidurnaktį pabudęs žmogus nusigando, pamatęs moterį, gulinčią prie jo kojų.
[9] Jis paklausė: "Kas tu esi?" Ji atsakė: "Aš esu tavo tarnaitė Rūta. Ištiesk savo apsiaustą ant savo tarnaitės, nes tu esi artimas giminaitis".
[10] Jis sakė: "Viešpats telaimina tave, mano dukra. Tavo paskutinis poelgis yra geresnis už pirmutinį, nes tu neieškojai jaunuolio, turtingo ar beturčio.
[11] Nebijok, mano dukra. Visa, ko prašai, aš padarysiu. Visi šio miesto gyventojai žino, kad tu esi dora moteris.
[12] Tikrai aš esu artimas tavo giminaitis, tačiau yra kitas, dar artimesnis už mane.
[13] Pasilik šią naktį čia. O rytoj, jei jis tave paims, – gerai, tegul paima. O jei jis nenorės tavęs paimti, kaip Viešpats gyvas, aš tave paimsiu! Gulėk iki ryto".
[14] Ji gulėjo prie jo kojų iki ryto ir atsikėlė, kai žmogus žmogaus dar negalėjo atpažinti. Jis sakė jai: "Žiūrėk, kad niekas nesužinotų, jog moteris buvo klojime".
[15] Jis liepė jai ištiesti savo apsiaustą, kuriuo ji buvo apsisiautusi. Atseikėjęs šešis saikus miežių, jis supylė į apsiaustą ir užkėlė jai ant pečių. Taip ji grįžo į miestą.
[16] Namuose anyta klausė: "Kaip tau sekėsi, mano dukra?" Ji papasakojo jai visa, kas įvyko,
[17] ir sakė: "Šituos šešis saikus miežių jis man davė ir pasakė: 'Tu neturi grįžti tuščiomis pas savo anytą' ".
[18] Noomė tarė: "Dabar palauk, mano dukra, kol sužinosi, kaip viskas baigsis. Jis nenurims, kol visko nesutvarkys dar šiandien".

20 Rūt 3,9; Rūt 3,10; Rūt 4,4.6; 2 Sam 2,5; Pat 17,17

3 SKYRIUS

1 Rūt 1,9; 1 Kor 7,36; 1 Tim 5,8
2 Rūt 2,3.8
3 2 Sam 14,2
7 Ts 19,6.9.22; 2 Sam 13,28; Est 1,10
9 Rūt 2,20; Rūt 3,12; Ez 16,8
10 Rūt 1,8; Rūt 2,20
11 Pat 12,4; Pat 31,10-31
12 Rūt 3,9; Rūt 4,1
13 Įst 25,5-10; Jer 4,2; Jer 12,16
14 1 Kor 10,32
18 Ps 37,3.5

4 Boozas, nuėjęs prie vartų, atsisėdo. Pro šalį ėjo giminaitis, apie kurį Boozas buvo kalbėjęs. Jis tarė jam: "Bičiuli, sėskis čia!" Tas atėjęs atsisėdo.
[2] Boozas pasišaukė dar dešimt vyrų, miesto vyresniųjų, ir tarė jiems: "Sėskitės!" Jie atsisėdo.
[3] Ir jis kalbėjo giminaičiui: "Noomė, kuri grįžo iš Moabo krašto, parduoda lauką, priklausiusį mūsų broliui Elimelechui.
[4] Aš norėjau pranešti tai tau. Pirk tą lauką čia sėdinčiųjų ir vyresniųjų akivaizdoje. Jei nori išpirkti, pirk, o jei nenori, pasakyk man, kad žinočiau. Nėra kito, kuris turi teisę tai išpirkti, o po tavęs – mano eilė". Tas atsakė: "Aš pirksiu".
[5] Boozas tarė: "Tą dieną, kai pirksi lauką iš Noomės, turėsi nupirkti ir moabitę Rūtą, mirusiojo žmoną, kad išlaikytum mirusiojo vardą jo nuosavybei".
[6] Giminaitis atsakė: "Aš negaliu išpirkti jos, nes tada nukentėtų mano paties paveldėjimas. Tu pasinaudok mano teise, nes aš negaliu to padaryti".
[7] Izraelyje buvo paprotys: kai kas nors perleisdavo savo teisę į paveldėjimą kitam, jis nusiaudavo savo sandalą ir paduodavo savo artimui. Tai būdavo liudijimas Izraelyje.
[8] Kai giminaitis pasakė Boozui: "Pirk tai sau", nusiavė sandalą ir jam padavė.
[9] Tada Boozas tarė vyresniesiems ir visiems žmonėms: "Jūs esate šiandien liudytojai, kad aš nupirkau iš Noomės visa, kas priklausė Elimelechui, Kiljonui ir Machlonui.
[10] Taip pat ir moabitę Rūtą, Machlono žmoną, vesiu, kad išlaikyčiau mirusiojo vardą, jo nuosavybei ir kad jo vardas neišnyktų tarp jo brolių ir iš jo tėviškės. Jūs esate šiandien to įvykio liudytojai".
[11] Visi ten esantys žmonės ir vyresnieji atsakė: "Mes esame liudytojai. Viešpats telaimina moterį, ateinančią į tavo namus, kaip Rachelę ir Lėją, kurios sukūrė Izraelio namus. Tegul tau sekasi Efratoje ir tebūna garsus tavo vardas Betliejuje.
[12] Tebūna tavo namai kaip namai Pereco, kurį Tamara pagimdė Judui, per palikuonis, kuriuos Viešpats tau duos iš šios jaunos moters".
[13] Boozas vedė Rūtą. Ir kai jis įėjo pas ją, Viešpats davė jai pastoti ir ji pagimdė sūnų.
[14] Tuomet moterys sakė Noomei: "Palaimintas Viešpats, kuris nepaliko tavęs be įpėdinio, kad jo vardas būtų žymus Izraelyje.
[15] Jis bus tau atgaiva ir pasirūpins tavimi senatvėje. Juk jį pagimdė tavo marti, kuri myli tave, ir yra tau daugiau negu septyni sūnūs".
[16] Noomė paėmė vaiką į savo prieglobstį ir buvo jo aukle.
[17] Kaimynės jį pavadino Jobedu, sakydamos: "Sūnus gimė Noomei". Jobedas buvo Jesės tėvas, karaliaus Dovydo senelis.
[18] Šitie yra Pereco palikuonys: Perecas buvo Hecrono tėvas,
[19] Hecronas – Ramo, Ramas – Aminadabo,
[20] Aminadabas – Naasono, Naasonas – Salmono,
[21] Salmonas – Boozo, Boozas – Jobedo,
[22] Jobedas – Jesės, o Jesė – Dovydo.

4 SKYRIUS
1 Rūt 3,12
2 1 Kar 21,8
3 Kun 25,25
4 Pr 23,18; Kun 25,25; Jer 32,7.8
5 Mt 22,24
6 Rūt 3,12.13
7 Įst 25,7-10
10 Įst 25,6
11 Pr 29,25-30; Pr 35,16-18; Ps 127,3; Ps 128,3; Mch 5,2
12 Pr 38,6-29; 1 Sam 2,20; Mt 1,3
13 Pr 29,31; Pr 33,5; Rūt 3,11
14 Lk 1,58
15 1 Sam 1,8
17 Lk 1,58
18 Sk 26,20.21; 1 Krn 2,4.5
20 Sk 1,7; Mt 1,4
22 Mt 1,6

PIRMOJI SAMUELIO
KNYGA

1 SKYRIUS

1 Efraimo aukštumoje, Ramoje gyveno vyras, vardu Elkana, efraimas. Jis buvo Cūfo sūnaus Tohuvo sūnaus Elihuvo sūnaus Jerohamo sūnus.
[2] Jis turėjo dvi žmonas: Oną ir Peniną. Penina turėjo vaikų, o Ona neturėjo.
[3] Elkana kasmet eidavo iš savo miesto į Šilojų melstis ir aukoti kareivijų Viešpačiui. Du Elio sūnūs, Hofnis ir Finehasas, ten buvo Viešpaties kunigais.
[4] Kai Elkana aukodavo, jis duodavo aukos dalį savo žmonai Peninai ir visiems jos sūnums bei dukterims.
[5] Bet Onai jis duodavo geriausią dalį, nes ją, nors Viešpats buvo uždaręs jos įsčias, mylėjo.
[6] Jos priešininkė ją užgauliodavo ir erzindavo, nes Viešpats buvo uždaręs jos įsčias.
[7] Taip būdavo kiekvienais metais, kai ji eidavo į Viešpaties namus. Toji taip užgauliodavo ją, kad ji verkdavo ir nevalgydavo.
[8] Jos vyras Elkana klausė: "Ona, ko verki? Kodėl nevalgai? Ko liūdi? Argi aš tau nesu vertesnis už dešimtį sūnų?"
[9] Ona atsistojo, kai jie pavalgė ir atsigėrė Šilojuje. Tuo metu kunigas Elis sėdėjo prie Viešpaties šventyklos durų.
[10] Ona labai nuliūdusi meldėsi ir graudžiai verkė.
[11] Ji davė įžadą: "Kareivijų Viešpatie, jei Tu pažvelgsi į savo tarnaitės sielvartą ir mane atsiminsi, ir nepamirši manęs, bet duosi man sūnų, tai aš atiduosiu jį Viešpačiui per visas jo gyvenimo dienas, ir skustuvas nepalies jo galvos".
[12] Ji ilgai meldėsi Viešpaties akivaizdoje, o Elis stebėjo jos lūpas.
[13] Ona kalbėjo savo širdyje, jos lūpos judėjo, bet balso nesigirdėjo. Todėl Elis palaikė ją girta
[14] ir tarė: "Ar ilgai būsi girta? Išsipagiriok".
[15] Ona atsakė: "Ne, viešpatie, aš esu nelaiminga moteris; aš negėriau nei vyno, nei stipraus gėrimo, tik išliejau savo širdį Viešpačiui.
[16] Nelaikyk savo tarnaitės Belialo dukra, nes iš didelio sielvarto ir skausmo aš kalbėjau".
[17] Elis tarė: "Eik ramybėje, o Izraelio Dievas teįvykdo tavo prašymą".
[18] Ji atsakė: "Duok savo tarnaitei atrasti malonę tavo akyse". Po to ji nuėjo, valgė ir nebeliūdėjo.
[19] Anksti rytą atsikėlę ir pagarbinę Viešpatį, jie grįžo į savo namus, į Ramą. Elkana pažino savo žmoną Oną, ir Viešpats atsiminė ją.
[20] Po kurio laiko Ona pagimdė sūnų ir jį pavadino Samueliu, sakydama: "Iš Viešpaties jį išmeldžiau".
[21] Kai Elkana ėjo su visais savo namiškiais aukoti Viešpačiui kasmetinę auką ir atlikti įžadą,

1 Joz 17,17.18; Joz 24,33; Rūt 1,2; 1 Krn 6,27.33-38; 1 Krn 6,34
2 Įst 21,15-17
3 Įst 12,5-7; Įst 16,16; Joz 18,1; Lk 2,41
4 Įst 12,17.18
5 Pr 16,1; Pr 30,1.2
6 Job 24,21
8 Rūt 4,15
9 1 Sam 3,3
10 Job 7,11
11 Pr 8,1; Sk 6,5; Sk 30,6-11; Ps 25,18
15 Ps 42,4; Ps 62,8
16 Įst 13,13
17 Ps 20,3-5; Mk 5,34
18 Rūt 2,13; Rom 15,13
19 Pr 4,1; Pr 21,1; Pr 30,22
21 1 Sam 1,3

[22] Ona nėjo. Ji sakė savo vyrui: "Aš neisiu, iki berniuką nujunkysiu. Po to jį nuvesiu Viešpaties akivaizdon ir ten paliksiu visam laikui".
[23] Jos vyras Elkana jai atsakė: "Daryk, kaip tau atrodo teisinga, pasilik namuose, iki jį nujunkysi. Viešpats tepatvirtina savo žodį". Ji pasiliko ir žindė sūnų, iki jį nujunkė.
[24] Nujunkiusi jį, ji paėmė berniuką, tris jaučius, efą miltų bei odinę vyno ir nuvedė jį į Šilojų Viešpaties šventyklon. Berniukas buvo dar mažas.
[25] Papjovė jautį ir nuvedė berniuką pas Elį.
[26] Ona sakė: "Mano viešpatie, kaip tu gyvas, aš esu ta pati moteris, kuri čia stovėjo tavo akivaizdoje ir meldėsi Viešpačiui.
[27] Aš prašiau šito sūnaus. Viešpats išklausė mano prašymą ir suteikė, ko prašiau.
[28] Aš jį atvedu Viešpačiui, kad visą savo gyvenimą jis Jam priklausytų". Ir jis pagarbino ten Viešpatį.

2 Ona meldėsi: "Mano širdis džiaugiasi Viešpatyje ir mano ragas išaukštintas Jame. Aš plačiai atveriu savo burną prieš savo priešus, nes džiaugiuosi Tavo išgelbėjimu.
[2] Niekas nėra toks šventas, kaip Viešpats! Šalia Tavęs nėra kito ir nėra kitos uolos, kaip mūsų Dievas.
[3] Nekalbėkite taip išdidžiai ir įžūliai. Viešpats yra Dievas, kuris žino viską, ir Jis pasveria visus darbus.
[4] Galingųjų lankas sulaužomas, o tie, kurie klumpa, apjuosiami jėga.
[5] Sotieji parsisamdė už maistą, o alkanieji nurimo. Nevaisingoji pagimdė septynetą, o turinčioji daug vaikų nusilpo.
[6] Viešpats numarina ir atgaivina, nuveda į mirusiųjų buveinę ir vėl išlaisvina.
[7] Viešpats padaro beturtį ir turtingą. Jis pažemina ir išaukština.
[8] Jis pakelia iš dulkių vargdienį, iš sąšlavų duobės iškelia vargšą; juos pasodina greta kunigaikščių ir leidžia paveldėti jiems šlovės sostą. Viešpačiui priklauso žemės pamatai, ant jų Jis pastatė pasaulį.
[9] Savo šventųjų kojas Jis palaikys, o nedorėliai nutils tamsoje. Nė vienas nelaimės savo jėga.
[10] Viešpats sudaužys į gabalus savo priešus. Jis sugriaudės prieš juos iš dangaus. Viešpats teis žemės kraštus. Jis duos jėgų savo karaliui ir išaukštins pateptojo ragą".
[11] Elkana grįžo į Ramą, į savo namus, o berniukas Samuelis tarnavo Viešpačiui, prižiūrimas kunigo Elio.
[12] Elio sūnūs buvo Belialo vaikai ir nepažino Viešpaties.
[13] Kam nors aukojant auką, kai mėsa tebevirdavo, ateidavo kunigo tarnas, laikydamas rankoje trišakę,
[14] ir smeigdavo ją į katilą, puodą ar keptuvę. Visa, ką ištraukdavo šake, pasiimdavo Elio sūnūs. Taip jie darė visiems izraelitams, aukojantiems Šilojuje.
[15] Prieš sudeginant taukus, atėjęs kunigo tarnas sakydavo aukotojui: "Duok mėsos kunigui iškepti; jis nenori virtos, bet žalios".

22 Iš 21,6; 1 Sam 1,11.28; Lk 2,22
23 Sk 30,7.10.11
24 Sk 15,9.10; Joz 18,1
25 Lk 2,22
26 2 Kar 2,2.4.6; 2 Kar 4,30
27 Mt 7,7
28 Pr 24,26.52

2 SKYRIUS
1 Ps 9,14; Ps 13,5; Ps 35,9; Ps 75,10; Ps 89,17.24; Ps 92,10; Ps 112,9; Lk 1,46-55; Fil 4,6
2 Pr 1,1; Iš 15,11; Įst 4,35; Įst 32,4.30.31
3 1 Sam 16,7; Ps 94,4
4 Ps 37,15; Ps 46,9
5 Ps 113,9; Iz 54,1
6 Įst 32,39
7 Įst 8,17.18; Ps 75,7
8 Job 36,7; Job 38,4-6; Lk 1,52
9 Rom 3,19; 1 Pt 1,5
10 Ps 2,9; Ps 18,13.14; Ps 21,1.7; Ps 89,24; Ps 96,13; Ps 98,9; Mt 28,18
12 Įst 13,13; Ts 2,10
14 1 Sam 1,3
15 Kun 3,3-

[16] Jei aukotojas sakydavo: "Pirmiausia tegul sudegina taukus, paskui tegul ima, kiek nori". Tarnas atsakydavo: "Duok dabar. Jei neduosi, atimsiu".
[17] Elio sūnų nuodėmė buvo labai didelė Viešpaties akyse, nes žmonės ėmė bjaurėtis aukomis Viešpačiui.
[18] Samuelis tarnavo Viešpačiui, apsirengęs lininį efodą.
[19] Jo motina jam pasiūdavo drabužį ir kasmet atnešdavo ateidama su savo vyru aukoti kasmetinės aukos.
[20] Elis laimindavo Elkaną ir jo žmoną: "Viešpats teduoda tau dar vaikų su šita moterimi už tą, kurį ji paaukojo Viešpačiui". Po to jie grįždavo į namus.
[21] Viešpats aplankė Oną, ir ji pagimdė dar tris sūnus ir dvi dukteris. Berniukas Samuelis augo Viešpaties akivaizdoje.
[22] Elis labai paseno. Jis girdėjo, ką jo sūnūs darė Izraeliui, kaip jie suguldavo su moterimis, kurios susirinkdavo prie Susitikimo palapinės.
[23] Tėvas klausė: "Kodėl taip darote? Aš girdžiu apie jūsų piktus darbus iš žmonių.
[24] Negerus dalykus aš girdžiu apie jus, mano sūnūs. Jūs vedate Viešpaties tautą į nusikaltimą.
[25] Jei žmogus nusikalsta žmogui, jį teis teisėjas, bet jei žmogus nusideda Viešpačiui, kas jį užtars?" Jie neklausė savo tėvo, todėl Viešpats nusprendė juos nužudyti.
[26] Berniukas Samuelis augo, ir jam palankiai buvo nusiteikę ir Viešpats, ir žmonės.
[27] Dievo žmogus atėjo pas Elį ir jam tarė: "Taip sako Viešpats: 'Aš apsireiškiau tavo tėvams, kai jie buvo Egipte ir tarnavo faraonui.
[28] Aš tavo tėvą išsirinkau kunigu iš visų Izraelio giminių, kad jis aukotų ant mano aukuro, smilkytų smilkalus ir nešiotų efodą mano akivaizdoje. Aš paskyriau kunigams izraelitų deginamųjų aukų dalį.
[29] Kodėl jūs mindžiojate kojomis aukas ir dovanas, kurias įsakiau man aukoti? Kodėl labiau už mane gerbi savo sūnus, kurie tunka mano tautos Izraelio geriausiomis aukų dalimis?'
[30] Todėl Viešpats, Izraelio Dievas, sako: 'Tikrai buvau pažadėjęs, kad tavo tėvo ir tavo namai per amžius bus mano akivaizdoje, bet dabar sakau, kad taip nebus. Aš pagerbsiu tuos, kurie mane gerbia, o kurie mane niekina, bus paniekinti.
[31] Ateina diena, kada tavo ir tavo namų ramstį sunaikinsiu; nė vienas nesulauks senatvės.
[32] Tu matysi priešą mano namuose, nepaisant to, kad Dievas daro gera Izraeliui; tavo namuose niekas nesulauks senatvės per amžius.
[33] Aš nesunaikinsiu ir nepašalinsiu nuo savo aukuro visų tavųjų, bet tavo akys aptems ir siela krimsis; ir visi tavo palikuonys mirs savo gražiausiame amžiuje.
[34] Tai bus ženklas tau, kai abu tavo sūnūs Hofnis ir Finehasas mirs tą pačią dieną.
[35] Aš pakelsiu sau ištikimą kunigą, kuris darys tai, kas yra mano širdyje ir mano mintyse. Aš jam pastatysiu tvirtus namus, ir jis vaikščios prieš mano pateptąjį per amžius.
[36] Tada išlikę tavo šeimos nariai

5.16
17 Pr 6,11; Mal 2,7-9
18 Iš 28,4; 1 Sam 2,11; 1 Sam 3,1
19 1 Sam 1,3.21
20 Pr 14,19; 1 Sam 1,11.27.28
21 Pr 21,1; 1 Sam 2,26; 1 Sam 3,19-21
22 Iš 38,8
25 Sk 15,30; Įst 1,17; Įst 25,1.2; Joz 11,20
26 1 Sam 2,21; Pat 3,4
27 Iš 4,14-16; Iš 12,1; 1 Kar 13,1
28 Iš 28,1.4; Sk 5,9
29 Įst 12,5; Įst 32,15; Mt 10,37
30 Iš 29,9; Jer 18,9.10; Mal 2,9-12
31 1 Kar 2,27.35
32 Zch 8,4
34 1 Sam 4,11.17; 1 Kar 13,3
35 1 Kar 2,35; 1 Kar 11,38; Ps 18,50
36 1 Kar 2,27

atėję parpuls prieš jį už sidabrinį pinigėlį ar duonos kąsnį ir prašys, kad paskirtų juos kunigais ir jie galėtų užsidirbti pavalgyti' ".

3 Berniukas Samuelis tarnavo Viešpačiui Elio priežiūroje. Viešpaties žodis buvo brangus tuo laiku ir regėjimai buvo reti.
[2] Kartą Elis gulėjo. Jo akys buvo nusilpę ir jis nebegalėjo gerai matyti.
[3] Šventyklos lempa dar nebuvo užgesusi. Samuelis miegojo Viešpaties šventykloje, kur buvo Dievo skrynia.
[4] Viešpats pašaukė Samuelį. Tas atsiliepė: "Aš čia".
[5] Nubėgęs pas Elį, Samuelis tarė: "Aš čia. Tu mane šaukei". Tas atsakė: "Aš tavęs nešaukiau, eik ir miegok". Jis grįžo ir atsigulė.
[6] Viešpats antrą kartą pašaukė Samuelį. Atsikėlęs Samuelis vėl nuėjo pas Elį ir tarė: "Aš čia. Tu mane šaukei". Tas atsakė: "Aš nešaukiau tavęs, mano sūnau, eik ir miegok".
[7] Samuelis dar nepažino Viešpaties ir jam dar nebuvo apreikštas Viešpaties žodis.
[8] Viešpats pašaukė Samuelį trečią kartą. Atsikėlęs jis vėl nuėjo pas Elį ir sakė: "Aš čia. Tu mane šaukei". Elis suprato, kad Viešpats šaukia berniuką,
[9] ir tarė Samueliui: "Eik ir atsigulk. Jei tave vėl šauks, sakyk: 'Kalbėk, Viešpatie, Tavo tarnas klauso' ". Nuėjęs Samuelis atsigulė.
[10] Viešpats atėjo, atsistojo ir pašaukė, kaip pirma: "Samueli, Samueli!" Samuelis atsiliepė: "Kalbėk, Tavo tarnas klauso".
[11] Viešpats tarė Samueliui: "Štai Aš darau darbą Izraelyje. Kas apie jį išgirs, tam suspengs abiejose ausyse.
[12] Tą dieną įvykdysiu visa, ką kalbėjau prieš Elį ir jo giminę. Kai Aš pradedu, Aš ir pabaigsiu.
[13] Aš paskelbiau jam, kad nubausiu jo namus už nusikaltimą, apie kurį jis žino, nes jo sūnūs bjauriai elgėsi, o jis jų nesudraudė.
[14] Aš prisiekiau, kad Elio šeimos kaltė nebus nuplauta nei aukomis, nei dovanomis per amžius".
[15] Samuelis gulėjo iki ryto. Atsikėlęs atidarė šventyklos duris. Jis bijojo papasakoti Eliui tą regėjimą.
[16] Elis pasišaukė Samuelį: "Samueli, mano sūnau!" Jis atsakė: "Aš čia".
[17] Jis paklausė: "Ką tau sakė? Neslėpk nuo manęs. Dievas tepadaro tau tai ir dar daugiau, jei paslėpsi nuo manęs nors vieną žodį iš to, ką Jis tau sakė".
[18] Ir Samuelis jam papasakojo viską, nieko neslėpdamas. Tada Elis tarė: "Jis – Viešpats. Tedaro, kaip Jam atrodo geriausia".
[19] Samuelis augo, ir Viešpats buvo su juo. Ir nė vienas jo žodis nelikdavo neišsipildęs.
[20] Visas Izraelis nuo Dano ir Beer Šebos sužinojo, kad Samuelis yra Viešpaties paskirtas pranašas.
[21] Viešpats ir toliau pasirodydavo Šilojuje, kur apsireikšdavo Samueliui savo žodžiu.

4 Samuelio žodis pasiekė visą Izraelį. Izraelis pasistatė stovyklą prie Eben Ezero ir ruošėsi kariauti su filistinais, o filistinai pasistatė stovyklą prie Afeko.

3 SKYRIUS
1 1 Sam 2,11.18; Ps 74,9
2 1 Sam 4,15
3 Iš 27,20.21
7 1 Sam 2,12
9 1 Kar 2,17
11 2 Kar 21,12
12 1 Sam 2,27-36
13 1 Sam 2,12.17.22; 1 Sam 2,22; 1 Sam 2,23.25; 1 Sam 2,29-31
14 Sk 15,30.31
17 Rūt 1,17
18 Iz 39,8
19 Pr 21,22; Pr 28,15; Pr 39,2.21.23; 1 Sam 2,21; 1 Sam 9,6
20 Ts 20,1
21 1 Sam 3,1.4

4 SKYRIUS
1 1 Sam 7,12

[2] Jie išsirikiavo prieš Izraelį, puolė ir sumušė jį, nužudydami mūšyje apie keturis tūkstančius vyrų.
[3] Kai žmonės sugrįžo į stovyklą, Izraelio vyresnieji tarė: "Kodėl Viešpats leido šiandien filistinams nugalėti? Atsigabenkime iš Šilojo Viešpaties Sandoros skrynią, kad ji būtų su mumis ir mus išgelbėtų nuo priešų".
[4] Buvo pasiųsti į Šiloją pasiuntiniai, kurie atgabeno kareivijų Viešpaties, gyvenančio tarp cherubų, Sandoros skrynią. Abu Elio sūnūs Hofnis ir Finehasas buvo prie Dievo Sandoros skrynios.
[5] Kai Viešpaties Sandoros skrynia pasiekė stovyklą, visi izraelitai šaukė taip garsiai, kad net žemė drebėjo.
[6] Filistinai, išgirdę šauksmą, klausė: "Ką reiškia šitas riksmas hebrajų stovykloje?" Ir jie sužinojo, kad buvo atgabenta Viešpaties skrynia.
[7] Filistinai išsigando, nes sakė: "Dievas atėjo pas juos į stovyklą. Vargas mums, nes anksčiau taip nebuvo!
[8] Vargas mums! Kas mus išgelbės iš šitų galingų dievų? Tai dievai, kurie baudė Egiptą įvairiomis bausmėmis dykumoje.
[9] Filistinai, būkite drąsūs, kad nereikėtų tarnauti hebrajams, kaip jie mums tarnavo. Nusiraminkite ir kariaukite".
[10] Filistinai kovojo ir vėl nugalėjo izraelitus, kurie visi išbėgiojo į savo palapines. Įvyko didelės žudynės, ir krito trisdešimt tūkstančių pėstininkų iš Izraelio.
[11] Dievo skrynia buvo priešų paimta, o Elio sūnūs Hofnis ir Finehasas žuvo.

2 1 Sam 12,9
3 Joz 6,6-21
4 Sk 7,89; 1 Sam 2,12; 1 Sam 6,2
7 Iš 15,14
9 Ts 13,1; 1 Kor 16,13
10 Įst 28,15.25
11 1 Sam 2,34; Ps 78,60.61
12 Joz 7,6; 2 Sam 1,2
13 1 Sam 1,9; 1 Sam 4,18
15 1 Sam 3,2
16 2 Sam 1,4
20 Pr 35,16-19
21 1 Sam 14,3; Ps 26,8; Ps 78,61

[12] Vienas benjaminas, pabėgęs iš mūšio lauko, tą pačią dieną atvyko į Šiloją su perplėštais drabužiais ir žemėm apibarstyta galva.
[13] Jam atvykus į miestą, Elis sėdėjo kraséje šalia kelio ir jo širdis drebėjo dėl Dievo skrynios. Kai vyras atbėgo į miestą ir viską pranešė, visas miestas ėmė raudoti.
[14] Elis, išgirdęs verksmą, paklausė: "Ką reiškia šitas triukšmas?" Tas vyras atskubėjo prie Elio ir jam pranešė.
[15] Elis buvo devyniasdešimt aštuonerių metų, jo akys buvo nusilpusios ir jis nebematė.
[16] Tas vyras kalbėjo Eliui: "Aš šiandien pabėgau iš mūšio lauko ir atvykau čia". Elis paklausė: "Kas ten atsitiko, mano sūnau?"
[17] Pasiuntinys atsakė: "Izraelis bėgo nuo filistinų, įvyko didelės žudynės. Tavo abu sūnūs Hofnis ir Finehasas žuvo, ir Dievo skrynia priešų rankose".
[18] Jam paminėjus Dievo skrynią, Elis atbulas krito nuo krasės šalia vartų. Jo sprandas lūžo ir jis mirė, nes buvo senas ir sunkus. Jis teisė Izraelį keturiasdešimt metų.
[19] Jo marti, Finehaso žmona, buvo nėščia ir greitai turėjo gimdyti. Išgirdus, kad Dievo skrynia paimta ir kad jos uošvis ir vyras mirę, ji susilenkė ir pagimdė, nes ją suėmė gimdymo skausmai.
[20] Jai mirštant, prie jos stovėjusios moterys sakė: "Nebijok, tu pagimdei sūnų". Tačiau ji nieko neatsakė ir nebekreipė dėmesio.
[21] Ji pavadino vaiką Ikabodu, sakydama: "Šlovė paliko Izraelį", nes Dievo skrynia buvo paimta ir jos uošvis bei vyras mirę.

[22] Ji pasakė: "Šlovė paliko Izraelį, nes Dievo skrynia paimta".

5 Filistinai paėmė Dievo skrynią ir nugabeno ją iš Eben Ezero į Ašdodą.
[2] Filistinai paėmė Dievo skrynią, įnešė ją į Dagono šventyklą ir pastatė šalia Dagono.
[3] Ašdodo gyventojai kitą rytą, atsikėlę anksti, įėjo į Dagono šventyklą ir pamatė Dagoną, kniūbsčią gulintį ant žemės prieš Viešpaties skrynią. Pakėlę Dagoną, jie pastatė jį atgal į jo vietą.
[4] Kitą dieną anksti atsikėlę, jie vėl rado Dagoną gulintį ant žemės prieš Viešpaties skrynią; jo galva ir abi rankos gulėjo nukirstos ant slenksčio. Tik Dagono liemuo buvo likęs.
[5] Todėl Dagono kunigai ir visi, įeinantieji į Dagono šventyklą, peržengia Dagono slenkstį Ašdode iki šios dienos.
[6] Viešpaties ranka sunkiai slėgė Ašdodo gyventojus. Jis naikino juos ir baudė skaudžiais augliais Ašdode ir jo apylinkėse.
[7] Ašdodo vyrai, matydami, kas darosi, tarė: "Izraelio Dievo skrynia negali pasilikti pas mus, nes Jo ranka labai spaudžia mus ir mūsų dievą Dagoną".
[8] Jie sukvietė visus filistinų kunigaikščius ir klausė: "Ką mums daryti su Izraelio Dievo skrynia?" Tie atsakė: "Izraelio Dievo skrynią reikia nugabenti į Gatą". Jie taip ir padarė.
[9] Kai ją atgabeno, Viešpaties ranka ištiko miestą labai dideliu naikinimu. Jis baudė visus to miesto žmones, mažus ir didelius, skaudžiais augliais.

5 SKYRIUS

1 1 Sam 4,1; 1 Sam 7,12

2 1 Krn 10,8-10

3 Iz 19,1; Iz 46,1.2.7

4 Mch 1,7

5 Sof 1,9

6 Iš 9,3; Įst 28,27; Joz 15,46.47; 1 Sam 6,5; Ps 78,66

7 1 Sam 6,5

8 Joz 11,22; 1 Sam 6,4

9 Įst 2,15

12 Jer 14,2

6 SKYRIUS

2 Pr 41,8

3 Kun 5,15.16; Įst 16,16

4 1 Sam 5,6.9.12; 1 Sam 6,17

5 Joz 7,19; 1 Sam 5,3.4.7; 1 Sam 5,6; 1 Sam 5,6.11

6 Iš 7,13; Iš 8,15; Iš 9,34; Iš 12,31; Iš 14,17

[10] Tuomet jie išsiuntė Dievo skrynią į Ekroną. Kai Dievo skrynia buvo atgabenta į Ekroną, ekroniečiai ėmė šaukti: "Jie atgabeno pas mus Izraelio Dievo skrynią, norėdami nužudyti mus".
[11] Taigi jie, sušaukę visus filistinų kunigaikščius, sakė: "Išsiųskime Izraelio Dievo skrynią, kad ji būtų sugrąžinta į savo vietą ir kad neišžudytų mūsų ir mūsų žmonių". Nes pražūtingas naikinimas apėmė visą miestą ir Dievo ranka buvo labai sunki.
[12] Išlikę gyvi buvo ištikti auglių, ir miesto šauksmas kilo į dangų.

6 Viešpaties skrynia filistinų krašte išbuvo septynis mėnesius.
[2] Filistinai pasikvietė kunigus bei žynius ir klausė: "Ką mums daryti su Viešpaties skrynia? Kaip ją pasiųsti atgal į jos vietą?"
[3] Tie atsakė: "Jei siųsite atgal Izraelio Dievo skrynią, nesiųskite tuščios, bet būtinai grąžinkite su auka už kaltes. Tada pagysite ir jums paaiškės, kodėl Jo ranka neatsitraukia nuo jūsų".
[4] Jie klausė: "Kokią auką turime duoti už savo nusikaltimą?" Tie atsakė: "Penkis auksinius auglius ir penkias auksines peles pagal filistinų kunigaikščių skaičių, nes ta pati liga vargino jus ir jūsų kunigaikščius.
[5] Padarykite penkis auglių atvaizdus ir pelių, kurios naikina kraštą, atvaizdus ir atiduokite Izraelio Dievui. Gal tada Jis atims savo ranką nuo jūsų, jūsų dievų ir šalies.
[6] Neužkietinkite savo širdžių, kaip užkietino egiptiečiai ir faraonas.

Kai Viešpats darė stebuklus tarp jų, jie buvo priversti išleisti izraelitus.

[7] Imkite dvi žindančias karves, ant kurių dar nebuvo uždėtas jungas, ir įkinkykite jas į naują vežimą, o jų veršiukus parsiveskite namo.

[8] Viešpaties skrynią įkelkite į vežimą, o auksinius dirbinius, kuriuos duodate kaip auką, įdėkite į atskirą dėžę ir paleiskite karves.

[9] Ir žiūrėkite: jei jos eis keliu, vedančiu Bet Šemešo link, tai Viešpats yra mums siuntęs šitą didelę nelaimę; o jei ne, tada žinosime, kad ne Jo ranka ištiko mus, o taip įvyko atsitiktinai".

[10] Filistinai taip ir padarė. Dvi žindančias karves įkinkė į vežimą, o jų veršiukus uždarė namuose.

[11] Jie įkėlė Viešpaties skrynią ir dėžę su auksinėmis pelėmis ir auglių atvaizdais į vežimą.

[12] Karvės ėjo tiesiai į Bet Šemešą. Eidamos vieškeliu jos baubė, bet nepasuko nei dešinėn, nei kairėn. Filistinų kunigaikščiai ėjo paskui jas iki Bet Šemešo sienos.

[13] Bet šemešiečiai pjovė kviečius slėnyje. Pakėlę akis, jie pamatė skrynią ir džiaugėsi ja.

[14] Vežimas atvažiavo į Jozuės, bet šemešiečio, lauką ir sustojo. Ten buvo didelis akmuo. Jie suskaldė vežimą, o karves aukojo kaip deginamąją auką Viešpačiui.

[15] Levitai nukėlė Viešpaties skrynią ir prie jos buvusią dėžę, kurioje buvo auksiniai dirbiniai, ir padėjo ant to didelio akmens. Bet Šemešo žmonės tą dieną aukojo deginamąsias ir kitas aukas Viešpačiui.

[16] Penki filistinų kunigaikščiai, tai matydami, sugrįžo tą pačią dieną į Ekroną.

[17] Filistinai aukojo už savo nusikaltimą auksinius auglius: vieną už Ašdodą, vieną už Gazą, vieną už Aškeloną, vieną už Gatą ir vieną už Ekroną.

[18] Auksinės pelės buvo nuo penkių filistinų miestų, priklausančių penkiems kunigaikščiams, pradedant sutvirtintais miestais ir baigiant atvirais kaimais iki didelio akmens, ant kurio jie padėjo Viešpaties skrynią ir kuris iki šios dienos tebeguli bet šemešiečio Jozuės lauke.

[19] Jis baudė Bet Šemešo gyventojus, nes jie pažiūrėjo į Viešpaties skrynios vidų, ir nužudė penkiasdešimt tūkstančių septyniasdešimt žmonių. Žmonės verkė dėl tokių didelių žudynių.

[20] Bet Šemešo žmonės kalbėjo: "Kas gali išstovėti Viešpaties, švento Dievo, akivaizdoje? Kur Jis eis iš mūsų?"

[21] Jie pasiuntė pasiuntinius į Kirjat Jearimą, sakydami: "Filistinai sugrąžino Viešpaties skrynią. Ateikite ir parsigabenkite ją".

7 Kirjat Jearimo vyrai parsigabeno Viešpaties skrynią ir ją įnešė į Abinadabo namus, esančius ant kalvos. Jo sūnų Eleazarą jie paskyrė saugoti Viešpaties skrynią.

[2] Praėjo dvidešimt metų nuo tos dienos, kai Viešpaties skrynia buvo atgabenta į Kirjat Jearimą. Visas Izraelis atsigręžė į Viešpatį.

[3] Ir Samuelis tarė visiems izraelitams: "Jei jūs visa širdimi norite grįžti prie Viešpaties, pašalinkite iš savo tarpo svetimus dievus bei

7 Sk 19,2; 2 Sam 6,3
8 1 Sam 6,4.5
9 Joz 15,10; Joz 21,16; 1 Sam 6,3
12 Sk 20,19
13 1 Sam 12,17
16 Joz 13,3
17 1 Sam 5,8; 1 Sam 6,4
19 Iš 19,21; 2 Sam 6,7
20 Mal 3,2
21 1 Krn 13,5.6

7 SKYRIUS
1 Kun 21,8; 1 Sam 6,21; 2 Sam 6,3.4
3 Pr 35,2; Įst 30,2-10; Ts 2,13; Job 11,13; Lk 4,8

Astartę, paruoškite savo širdis Viešpačiui ir tarnaukite Jam vienam; tada Jis jus išgelbės iš filistinų".
[4] Izraelitai pašalino Baalą bei Astartę ir tarnavo vienam Viešpačiui.
[5] Po to Samuelis sakė: "Sušaukite visą Izraelį į Micpą; aš melsiuosi už jus Viešpačiui".
[6] Jie, susirinkę Micpoje, sėmė vandenį ir jį išliejo Viešpaties akivaizdoje, pasninkavo visą dieną ir sakė: "Mes nusidėjome Viešpačiui". Samuelis teisė izraelitus Micpoje.
[7] Filistinai išgirdo, kad izraelitai susirinko į Micpą, ir jų kunigaikščiai pakilo prieš Izraelį. Izraelitai, tai išgirdę, nusigando
[8] ir tarė Samueliui: "Nepaliauk melsti Viešpatį, mūsų Dievą, kad Jis mus išgelbėtų iš filistinų".
[9] Samuelis paėmė žindomą ėriuką ir paaukojo visą Viešpačiui kaip deginamąją auką. Samuelis šaukėsi Viešpaties dėl Izraelio, ir Viešpats jį išklausė.
[10] Samueliui aukojant deginamąją auką, filistinai pradėjo kovą su Izraeliu. Bet tą dieną Viešpats išgąsdino filistinus didele perkūnija taip, kad jie pakriko, ir izraelitai nugalėjo juos.
[11] Išėję iš Micpos, izraelitai persekiojo filistinus ir juos žudė iki Bet Karo.
[12] Tarp Micpos ir Seno Samuelis pastatė akmenį ir jį pavadino Eben Ezeru, sakydamas: "Viešpats mums padėjo iki šios vietos".
[13] Filistinai buvo nugalėti ir daugiau nepuolė Izraelio; ir Viešpaties ranka buvo prieš filistinus per visas Samuelio dienas.
[14] Miestai nuo Ekrono iki Gato, kuriuos filistinai buvo užėmę, grįžo Izraeliui. Taip pat ir jų apylinkes Izraelis atsiėmė iš filistinų. Buvo taika tarp Izraelio ir amoritų.
[15] Samuelis teisė Izraelį per visas savo dienas.
[16] Jis eidavo kas metai į Betelį, Gilgalą bei Micpą ir teisdavo Izraelį tose vietose.
[17] Po to jis grįždavo į Ramą, nes ten buvo jo namai. Čia jis teisė Izraelį ir čia jis pastatė aukurą Viešpačiui.

8

Kai Samuelis paseno, paskyrė teisėjais Izraelyje savo sūnus.
[2] Jo pirmagimis sūnus buvo Joelis, o antrasis – Abija. Jie buvo teisėjai Beer Šeboje.
[3] Tačiau jo sūnūs nevaikščiojo jo keliais, bet pasidavė godumui, imdavo kyšius ir iškreipdavo teisingumą.
[4] Visi Izraelio vyresnieji susirinkę atėjo pas Samuelį į Ramą
[5] ir sakė jam: "Tu pasenai, o tavo sūnūs nevaikšto tavo keliais. Paskirk mums karalių, kuris mus teistų, kaip yra visose tautose".
[6] Samueliui tokia kalba nepatiko, nes jie sakė: "Duok mums karalių, kuris mus teistų". Ir Samuelis meldėsi Viešpačiui.
[7] O Viešpats jam atsakė: "Klausyk tautos balso visame, ką jie tau sako. Juk ne tave jie atmetė, bet mane, kad jiems nekaraliaučiau.
[8] Taip jie elgėsi nuo tos dienos, kai juos išvedžiau iš Egipto, iki šios dienos. Jie palikdavo mane ir tarnaudavo kitiems dievams. Dabar jie ir tau daro tą patį.

4 Ts 2,11; Ts 10,16
5 Ts 10,17; Ts 20,1; 1 Sam 12,17-19
6 1 Sam 12,10; 2 Sam 14,14; Neh 9,1.2
8 Iz 37,4
9 Kun 22,27; 1 Sam 12,18
10 2 Sam 22,14.15
12 Pr 28,18; Pr 35,14; Joz 4,9; Joz 24,26
13 Ts 13,1; 1 Sam 13,5
15 1 Sam 12,11
17 Ts 21,4; 1 Sam 8,4

8 SKYRIUS
1 Įst 16,18.19; Ts 10,4; 1 Sam 12,2; 2 Krn 19,5
3 Iš 18,21; Iš 23,6-8; Įst 16,19; 1 Sam 12,3; Jer 22,15-17
5 Įst 17,14.15; Oz 13,10.11; Apd 13,21
6 1 Sam 7,9; 1 Sam 12,17
7 Iš 16,8; 1 Sam 10,19

[9] Klausyk jų balso, tačiau iš anksto rimtai juos įspėk ir jiems paskelbk teises karaliaus, kuris jiems karaliaus".
[10] Žmonėms, kurie prašė karaliaus, Samuelis pasakė visa, ką Viešpats kalbėjo.
[11] Ir jis sakė: "Karalius, kuris jums karaliaus, paims jūsų sūnus ir paskirs prie savo kovos vežimų ir žirgų, ir jie turės bėgti jo vežimų priekyje.
[12] Jis paskirs juos tūkstantininkais ir penkiasdešimtininkais; jie ars jo laukus, pjaus javus ir gamins ginklus bei reikmenis karo vežimams.
[13] Jūsų dukterys gamins jam kvepalus ir bus virėjos bei kepėjos.
[14] Geriausius jūsų laukus, vynuogynus ir alyvmedžių sodus jis atiduos savo tarnams.
[15] Be to, jis ims jūsų pasėlių ir vynuogynų vaisių dešimtąją dalį ir atiduos savo valdininkams bei tarnams.
[16] Jūsų tarnus ir tarnaites, geriausius jaunuolius ir jūsų asilus panaudos savo darbams.
[17] Jis paims jūsų avių dešimtąją dalį, ir jūs būsite jo tarnai.
[18] Tada jūs šauksite dėl karaliaus, kurį išsirinkote, bet Viešpats jūsų neišklausys".
[19] Tačiau tauta atsisakė paklusti Samuelio balsui ir sakė: "Mes norime turėti karalių,
[20] kad būtume kaip visos kitos tautos, kad mūsų karalius mus teistų ir mums vadovautų kovose".
[21] Samuelis išklausė tautos žodžius ir perdavė juos Viešpačiui.
[22] Ir Viešpats tarė Samueliui: "Klausyk jų balso ir paskirk jiems karalių". Tada Samuelis tarė izraelitams: "Grįžkite kiekvienas į savo miestą".

9 Benjamine gyveno turtingas vyras, vardu Kišas, sūnus Abielio, sūnaus Ceroro, sūnaus Bekorato, sūnaus Afiacho.
[2] Kišas turėjo sūnų Saulių, jauną ir gražų. Nebuvo nė vieno izraelito, gražesnio už jį; visa galva jis buvo aukštesnis už kitus savo tautos žmones.
[3] Sauliaus tėvui Kišui dingo asilės. Ir Kišas sakė savo sūnui Sauliui: "Imk tarną ir eik ieškoti asilių".
[4] Jie išvaikščiojo Efraimo aukštumas ir Šališos kraštą, bet jų nerado. Paskui jie apėjo Šaalimo kraštą, bet ir ten jų nebuvo. Jie išvaikščiojo ir Benjamino žemes, bet jų nerado.
[5] Kai atėjo į Cūfo šalį, Saulius tarė savo tarnui: "Grįžkime, kad mano tėvas, užuot rūpinęsis asilėmis, nepradėtų rūpintis dėl mūsų".
[6] Tarnas jam atsakė: "Šitame mieste gyvena Dievo vyras, kurį visi gerbia; visa, ką jis pasako, įvyksta. Užeikime pas jį. Gal jis pasakys, kuriuo keliu mums eiti".
[7] Saulius atsakė: "Ką mes nunešime tam vyrui eidami? Duona pasibaigė mūsų maišuose, ir mes neturime jokios dovanos, kurią galėtume nunešti Dievo vyrui".
[8] Tarnas atsakė Sauliui: "Aš turiu ketvirtį šekelio sidabro ir jį atiduosiu Dievo vyrui, kad jis parodytų mums kelią".
[9] Anksčiau, kai Izraelyje kas eidavo pasiklausti Dievo, sakyda-

9 1 Sam 8,11-18

11 Įst 17,14-20; 1 Sam 14,52; 2 Sam 15,1

12 1 Sam 22,7

14 1 Kar 21,7; Ez 46,18

18 Pat 1,25-28; Iz 1,15; Mch 3,4

19 Iz 66,4; Jer 44,16

20 1 Sam 8,5

22 1 Sam 8,7; Oz 13,11

9 SKYRIUS

1 1 Sam 14,51; 1 Krn 8,33; 1 Krn 9,36-39

2 1 Sam 10,23

4 2 Kar 4,42

5 1 Sam 1,1; 1 Sam 10,2

6 Įst 33,1; 1 Sam 3,19

7 Ts 6,18; Ts 13,17

9 Pr 25,22; 2 Kar 17,13

vo: “Einu pas regėtoją”. Nes tą, kurį šiandien vadina pranašu, anksčiau vadino regėtoju.
[10] Saulius atsakė tarnui: “Gerai sakai, eikime”. Jie nuėjo į miestą, kur gyveno Dievo vyras.
[11] Beeidami šlaitu miesto link, jie susitiko mergaičių, einančių pasisemti vandens, ir paklausė: “Ar yra čia regėtojas?”
[12] Jos atsakė: “Yra. Jis kaip tik priešais jus. Skubėkite, nes jis šiandien atėjo į miestą, kadangi žmonės šiandien aukoja aukštumoje.
[13] Įėję į miestą, jūs tuojau jį surasite, nes jis eis į aukštumą valgyti. Žmonės nepradės valgyti, kol jis ateis, nes jis palaimina auką; po to valgo pakviestieji. Eikite, nes dabar jį dar rasite”.
[14] Įeidami į miestą, jie sutiko Samuelį, ateinantį priešais, kuris ėjo į aukštumą.
[15] Viešpats buvo pasakęs Samueliui prieš dieną iki Sauliaus atėjimo:
[16] “Rytoj apie tą laiką atsiųsiu pas tave vyrą iš Benjamino žemės, kad jį pateptum mano tautos Izraelio valdovu. Jis išgelbės mano tautą iš filistinų. Aš pažvelgiau į savo tautą, nes jų šauksmas pasiekė mane”.
[17] Kai Samuelis pamatė Saulių, Viešpats jam tarė: “Štai vyras, apie kurį tau kalbėjau! Šitas karaliaus mano tautai”.
[18] Saulius, sutikęs Samuelį tarpuvartėje, klausė: “Pasakyk man, kur gyvena regėtojas”.
[19] Samuelis atsakė Sauliui: “Aš esu regėtojas. Eik pirma manęs į aukštumą, ten šiandien valgysite su manimi; rytoj tave išleisiu ir pasakysiu, kas yra tavo širdyje.
[20] Dėl asilių, kurios dingo prieš tris dienas, nesirūpink–jos jau atsirado. O kam priklausys visa, kas geriausia Izraelyje? Argi ne tau ir tavo tėvo namams?”
[21] Saulius atsakė: “Juk aš esu benjaminas, iš mažiausios Izraelio giminės, ir mano šeima yra menkiausia iš visų Benjamino šeimų. Kodėl man taip sakai?”
[22] Samuelis Saulių ir jo tarną įsivedė į kambarį ir pasodino juos garbingiausioje vietoje tarp pakviestųjų, kurių buvo apie trisdešimt vyrų.
[23] Samuelis tarė virėjui: “Duok tą dalį, kurią tau liepiau atidėti”.
[24] Virėjas atnešė gyvulio petį ir padėjo prieš Saulių. Samuelis tarė: “Štai ką palikau tau, valgyk su pakviestaisiais”. Taip Saulius tą dieną valgė su Samueliu.
[25] Jiems sugrįžus nuo aukštumos į miestą, Samuelis kalbėjosi su Sauliumi ant stogo.
[26] Aušrai brėkštant, Samuelis pašaukė ant stogo Saulių ir tarė: “Kelkis, kad galėčiau tave išleisti”. Saulius atsikėlė ir juodu išėjo į gatvę.
[27] Kai jie ėjo į miesto pakraštį, Samuelis tarė Sauliui: “Liepk tarnui eiti pirma mūsų, o tu sustok. Paskelbsiu tau Viešpaties žodį”.

10

Samuelis išliejo indą aliejaus Sauliui ant galvos, pabučiavo jį ir tarė: “Viešpats patepė tave savo paveldėjimo vadu.
[2] Šiandien, išsiskyręs su manimi, sutiksi du vyrus prie Rachelės kapo, Benjamino pasienyje, Celcache; jie tau sakys: ‘Asilės, kurių išėjai ieškoti, jau atsirado. Ta-

---

11 Iš 2,16
12 Pr 31,54; 1 Kar 3,2
15 1 Sam 15,1
16 Iš 2,23-25; Iš 3,7; Įst 17,15; 1 Sam 10,1
17 1 Sam 16,12
20 1 Sam 8,5.19; 1 Sam 9,3; 1 Sam 12,13
21 Ts 6,15; Ts 20,46-48; 1 Sam 15,17
24 Kun 7,32.33
25 Įst 22,8

10 SKYRIUS
1 Įst 32,9; 2 Kar 9,3.6; Ps 2,12; Apd 13,21
2 Pr 35,16-20; Pr 48,7; Joz 18,28; 1 Sam 9,3-5

vo tėvas, pamiršęs asiles, rūpinasi, kas su jumis atsitiko'.
[3] Eidamas toliau, prieisi Taboro ąžuolą. Ten tave sutiks trys vyrai, einantys pas Dievą į Betelį. Vienas neš tris ožiukus, antras – tris duonos kepalus, o trečias – vyno odinę.
[4] Jie tave pasveikins ir duos tau du duonos kepalus, kuriuos paimsi iš jų rankos.
[5] Po to prieisi Dievo kalvą, kur yra filistinų įgulos stovykla. Įeidamas į miestą, sutiksi būrį pranašų, ateinančių nuo aukštumos su arfomis, būgnais, vamzdeliais ir psalteriais; ir jie pranašaus.
[6] Ant tavęs nužengs Viešpaties Dvasia, ir tu pranašausi kartu su jais ir tapsi kitu žmogumi.
[7] Kai visi tie ženklai įvyks su tavimi, elkis pagal aplinkybes, nes Dievas su tavimi.
[8] Nueik pirma manęs į Gilgalą. Aš atėjęs aukosiu deginamąsias ir padėkos aukas. Lauk manęs septynias dienas, iki aš ateisiu ir nurodysiu, ką turi daryti".
[9] Sauliui pasisukus eiti nuo Samuelio, Dievas davė jam kitą širdį, ir visi tie ženklai įvyko tą pačią dieną.
[10] Jam atėjus prie kalvos, jį pasitiko pranašų būrys. Ir Dievo Dvasia nužengė ant jo, ir jis pranašavo kartu su jais.
[11] Žmonės, kurie Saulių pažino anksčiau, matydami jį su pranašais pranašaujant, kalbėjosi: "Kas atsitiko Kišo sūnui? Ar ir Saulius tarp pranašų?"
[12] Vienas iš ten buvusiųjų atsakė: "O kas kitų tėvas?" Todėl tai tapo priežodžiu: "Ar ir Saulius tarp pranašų?"

3 Pr 28,22; Pr 35,1.3.7
5 1 Sam 13,2.3; 1 Sam 19,12.20; 2 Kar 3,15
6 Sk 11,25.29; 1 Sam 10,10; 1 Sam 19,23.24
7 Iš 4,8; Ts 6,12
8 1 Sam 11,14.15; 1 Sam 13,8; 1 Sam 13,8-10
10 1 Sam 10,5; 1 Sam 19,20
11 Mt 13,54-57
12 Jn 5,30.36
14 1 Sam 14,50
16 1 Sam 9,20
17 Ts 20,1; 1 Sam 7,5.6
18 Ts 6,8.9
19 1 Sam 8,7.19; 1 Sam 12,12
20 Apd 1,24.26
22 1 Sam 23,2.4.10.11
23 1 Sam 9,2
24 2 Sam 21,6; 1 Kar 1,25.39

[13] Baigęs pranašauti, jis atėjo į aukštumą.
[14] Jo dėdė klausė: "Kur buvote?" Jis atsakė: "Asilių ieškojome. Kai jų niekur neradome, nuėjome pas Samuelį".
[15] Sauliaus dėdė vėl klausė: "Prašau, pasakyk, ką jums Samuelis sakė?"
[16] Saulius atsakė: "Jis mums pasakė, kad asilės atsirado". Bet ką Samuelis jam sakė apie karalystę, Saulius jam nepasakė.
[17] Samuelis sušaukė tautą į Micpą pas Viešpatį.
[18] Ir jis kalbėjo izraelitams: "Taip sako Viešpats, Izraelio Dievas: 'Aš išvedžiau Izraelį iš Egipto ir išgelbėjau iš egiptiečių rankos ir iš visų karalysčių, kurios jus spaudė, rankos'.
[19] Bet jūs šiandien atmetėte Dievą, kuris jus išgelbėjo iš visų jūsų nelaimių, sakydami: 'Paskirk mums karalių'. Dabar ateikite į Viešpaties akivaizdą giminėmis ir šeimomis".
[20] Kai Samuelis pašaukė prieiti kiekvieną Izraelio giminę, buvo išrinkta Benjamino giminė.
[21] Kai Samuelis pašaukė Benjamino giminę šeimomis, buvo išrinkta Matrio šeima ir iš jos buvo išrinktas Kišo sūnus Saulius. Jie ieškojo jo, bet negalėjo surasti.
[22] Todėl jie klausė Viešpaties: "Ar jis čia dar ateis?" Viešpats atsakė: "Jis pasislėpęs tarp mantos".
[23] Nubėgę vyrai atvedė jį. Kai jis atsistojo tarp žmonių, buvo visa galva aukštesnis už kitus.
[24] Tada Samuelis tarė susirinkusiems: "Ar matote tą, kurį Viešpats išsirinko? Nėra jam lygaus visoje tautoje". Tada žmonės pradė-

jo šaukti: "Tegyvuoja karalius!"
25 Tada Samuelis išdėstė tautai karalystės nuostatus, juos surašė į knygą ir padėjo priešais Viešpatį. Po to Samuelis leido tautai grįžti į savo namus.
26 Taip pat ir Saulius grįžo namo į Gibėją. Su juo nuėjo ir vyrai, kurių širdis palietė Dievas.
27 Bet Belialo vaikai sakė: "Kaip šitas žmogus mus išgelbės?" Jie paniekino jį ir neatnešė jam dovanų. Bet Saulius išlaikė ramybę.

11 Amonitas Nahašas atžygiavo ir apsupo Jabeš Gileadą. Tada Jabešo gyventojai sakė Nahašui: "Sudarykime sandorą, ir mes tau tarnausime".
2 Amonitas Nahašas jiems atsakė: "Aš sudarysiu su jumis sandorą su tokia sąlyga: kiekvienam iš jūsų išdursiu dešinę akį ir taip pažeminsiu visą Izraelį".
3 Jabešo vyresnieji jam tarė: "Duok mums septynias dienas, kad galėtume pasiųsti pasiuntinius į visą Izraelio kraštą. Jei nerasime, kas mus išgelbėtų, mes tau pasiduosime".
4 Kai pasiuntiniai atvyko į Gibėją, kur gyveno Saulius, ir pranešė šiuos žodžius žmonėms, visi žmonės pakėlė balsus ir verkė.
5 Tuo metu Saulius grįžo iš lauko su savo jaučiais. Jis paklausė: "Kas atsitiko, kad žmonės verkia?" Ir jie papasakojo jam žinias iš Jabešo.
6 Kai jis tai išgirdo, Dievo Dvasia nužengė ant Sauliaus ir jis užsidegė dideliu pykčiu.
7 Jis iškinkė jungą jaučių ir, juos sukapojęs, išsiuntinėjo gabalus po visą Izraelio kraštą, sakydamas: "Kas neis su Sauliumi ir Samueliu, taip bus padaryta jo jaučiams". Viešpaties baimė apėmė tautą, ir jie atėjo visi kaip vienas.
8 Kai jis suskaičiavo juos Bezeke, izraelitų buvo trys šimtai tūkstančių, o Judo vyrų – trisdešimt tūkstančių.
9 Atvykusiems pasiuntiniams jie tarė: "Rytoj, kai saulė pradės kaitinti, jūs sulauksite pagalbos". Pasiuntiniai sugrįžę pranešė apie tai Jabešo gyventojams, ir jie visi pradžiugo.
10 Jabešo vyrai sakė: "Rytoj pasiduosime jums, ir jūs galėsite daryti su mumis, ką norėsite".
11 Kitą dieną Saulius suskirstė vyrus į tris būrius ir rytinės sargybos metu jie įsiveržė į stovyklą ir žudė amonitus, iki pradėjo kaitinti saulė. O likusieji buvo taip išblaškyti, kad dviejų neliko kartu.
12 Izraelitai klausė Samuelio: "Kas yra tie, kurie sakė: 'Ar Saulius mums karalius?' Atveskite juos mums, kad mes juos nužudytume".
13 Saulius tarė: "Nė vienas nebus nužudytas šiandien, nes šiandien Viešpats išgelbėjo Izraelį".
14 Po to Samuelis tarė tautai: "Eikime į Gilgalą ir ten atnaujinkime karalystę".
15 Visa tauta nuėjo į Gilgalą. Jie ten paskelbė Saulių karaliumi Viešpaties akivaizdoje ir aukojo padėkos aukas Viešpačiui. Ir labai džiaugėsi ten Saulius ir visi izraelitai.

12 Samuelis kalbėjo visiems izraelitams: "Aš paklausiau jūsų balso visame, ką man sakėte, ir paskyriau jums karalių.

25 1 Sam 8,11-18
26 Ts 20,14
27 Įst 13,13; 1 Sam 11,12; 1 Kar 4,21; 1 Kar 10,25

11 SKYRIUS
1 Pr 26,28; Ts 21,8; 1 Sam 12,12
2 Pr 34,14
4 Ts 2,4; Ts 20,23.26; Ts 21,2; 1 Sam 10,26; 1 Sam 15,34
6 Ts 3,10; Ts 6,34; Ts 11,29; Ts 13,25; Ts 14,6
7 Pr 21,5.8.10; Ts 19,29
8 Ts 1,5; 2 Sam 24,9
11 Ts 7,16.20; 1 Sam 31,11
12 1 Sam 10,27; Lk 19,27
13 Iš 14,13.30; 2 Sam 19,22
14 1 Sam 7,16; 1 Sam 10,8
15 1 Sam 10,8.17

12 SKYRIUS
1 1 Sam 8,5.7.9.20; 1 Sam 8,22; 1 Sam 10,24; 1 Sam 11,14.15

[2] Ir dabar karalius eina priekyje jūsų. Aš pasenau ir pražilau, ir mano sūnūs yra tarp jūsų. Aš gyvenau tarp jūsų nuo savo vaikystės iki šios dienos.
[3] Štai aš čia. Paliudykite prieš mane Viešpaties ir Jo pateptojo akivaizdoje. Ar aš paėmiau kieno nors jautį ar asilą? Ar ką nuskriaudžiau? Ar ką išnaudojau? Iš ko paėmiau kyšį, kad užmerkčiau savo akis? Jei taip padariau, atsilyginsiu".
[4] Jie atsakė: "Tu mūsų neskriaudei, mūsų neišnaudojai ir nieko iš mūsų neėmei".
[5] Samuelis jiems tarė: "Viešpats ir Jo pateptasis yra šiandien liudytojai, kad jūs neradote nieko mano rankoje". Jie atsakė: "Liudytojai".
[6] Samuelis toliau kalbėjo tautai: "Liudytojas yra Viešpats, kuris paskyrė Mozę bei Aaroną ir išvedė jūsų tėvus iš Egipto šalies.
[7] Dabar sustokite ir klausykite, o aš bylinėsiuosi su jumis dėl visų Viešpaties teisių darbų, kuriuos Jis padarė jums ir jūsų tėvams.
[8] Kai Jokūbas nuvyko į Egiptą ir jūsų tėvai šaukėsi Viešpaties, Viešpats siuntė Mozę ir Aaroną, kurie išvedė jūsų tėvus iš Egipto ir apgyvendino šitoje šalyje.
[9] Kai jie užmiršo Viešpatį, savo Dievą, Jis atidavė juos į Siseros, Hacoro kariuomenės vado, rankas, į rankas filistinų ir Moabo karaliaus ir jie kariavo prieš jus.
[10] Jie šaukėsi Viešpaties, sakydami: 'Mes nusidėjome, nes apleidome Viešpatį ir tarnavome Baalui ir Astartei. Išgelbėk mus iš mūsų priešų rankos, ir mes Tau tarnausime'.

2 Sk 27,17; 1 Sam 8,1.5
3 Iš 23,8; Sk 16,15; Įst 16,19; 1 Sam 10,1; 1 Sam 24,6
4 Kun 19,13
5 Iš 22,4; Apd 23,9; Apd 24,20
6 Mch 6,4
7 Ts 5,11; Iz 1,18
8 Pr 46,5.6; Iš 2,23-25; Iš 3,10; Iš 4,14-16
9 Ts 3,7; Ts 3,12-30; Ts 3,31; Ts 4,2; Ts 10,7; Ts 13,1
10 Ts 2,13; Ts 3,7; Ts 10,10
11 Ts 11,1; 1 Sam 7,13
12 Ts 8,23; 1 Sam 8,5.19.20; 1 Sam 11,1.2
13 1 Sam 8,5; 1 Sam 10,24; 1 Sam 12,17.19; Oz 13,11
14 Joz 24,14
15 Įst 28,15; Iz 1,20
16 Iš 14,13.31
17 Pr 30,14; 1 Sam 8,7; Ezr 10,9; Jok 5,16-18
18 Iš 14,31
19 Iš 9,28
20 Įst 11,16
21 2 Krn 25,15; Iz 41,29

[11] Viešpats siuntė Jerubaalą, Baraką, Jeftę ir Samuelį ir išgelbėjo jus iš jūsų priešų rankos, kurie supo jus, ir jūs gyvenote saugiai.
[12] Pamatę amonitų karalių Nahašą atžygiuojantį prieš jus, jūs sakėte: 'Karalius mums tekaraliauja', nors Viešpats, jūsų Dievas, yra jūsų karalius.
[13] Todėl dabar štai jūsų karalius, kurio reikalavote ir išsirinkote; Viešpats davė jums karalių.
[14] Jei bijosite Viešpaties, Jam tarnausite, klausysite Jo balso ir nesipriešinsite Jo įsakymams, tai jūs ir jūsų karalius, kuris jus valdo, seksite Viešpatį, savo Dievą.
[15] Bet jei neklausysite Viešpaties balso ir priešinsitės Jo įsakymams, tai Viešpaties ranka bus prieš jus, kaip buvo prieš jūsų tėvus.
[16] Stovėkite ir žiūrėkite į tą didelį dalyką, kurį Viešpats darys jums matant.
[17] Argi šiandien ne kviečių pjūtis? Aš šauksiuosi Viešpaties, ir Jis siųs perkūniją ir lietų, kad jūs suprastumėte ir pasimokytumėte, kokį didelį nusikaltimą padarėte Viešpaties akyse, prašydami sau karaliaus".
[18] Samuelis šaukėsi Viešpaties, ir Viešpats tą dieną siuntė perkūniją ir lietų. Visi izraelitai labai išsigando Viešpaties ir Samuelio.
[19] Ir jie sakė Samueliui: "Melsk už savo tarnus Viešpatį, savo Dievą, kad nemirtume, nes prie visų savo nusikaltimų pridėjome dar vieną, prašydami sau karaliaus!"
[20] Samuelis atsakė tautai: "Nebijokite. Tiesa, jūs nusikaltote, tačiau nepaliaukite sekę Viešpatį ir tarnaukite Jam visa širdimi.
[21] Nenukrypkite prie tuščių daly-

kų, kurie negali duoti naudos nė išgelbėti, nes yra tušti.
22 Viešpats neatstums jūsų dėl savo didžio vardo, nes Viešpačiui patiko išsirinkti jus savo tauta.
23 O dėl manęs, tai taip nebus, kad aš nusidėčiau prieš Viešpatį, paliaudamas melstis už jus. Aš jus mokysiu eiti teisingu ir geru keliu.
24 Tik bijokite Viešpaties ir Jam ištikimai tarnaukite visa savo širdimi. Jūs matėte, kokių didelių dalykų Jis padarė dėl jūsų.
25 Bet jei elgsitės nedorai, pražūsite jūs ir jūsų karalius".

13 Saulius karaliavo Izraelyje metus ir antraisiais karaliavimo metais
2 Saulius išsirinko tris tūkstančius vyrų iš Izraelio; du tūkstančiai buvo su juo Michmašo ir Betelio kalnuose, o tūkstantis buvo su Jehonatanu Benjamino Gibėjoje. Likusius vyrus jis pasiuntė namo.
3 Jehonatanas sumušė filistinų įgulą Geboje, ir apie tai išgirdo visi filistinai. Saulius trimitavo visoje šalyje, sakydamas: "Teišgirsta hebrajai".
4 Visas Izraelis išgirdo, kad Saulius sumušė filistinų įgulą ir kad Izraelis tapo pasibjaurėjimu filistinams. Visa tauta buvo pašaukta pas Saulių į Gilgalą.
5 Filistinai susirinko kovoti prieš Izraelį. Jų buvo trisdešimt tūkstančių kovos vežimų, šeši tūkstančiai raitelių ir pėstininkų kaip smilčių ant jūros kranto. Jie atžygiavo ir pasistatė stovyklą Michmaše, į rytus nuo Bet Aveno.
6 Izraelitai pamatė, kad jiems gresia pavojus; priešo spaudžiami, žmonės slapstėsi olose, urvuose, tarp uolų, aukštumose ir daubose.
7 Kai kurie perėjo Jordaną ir pabėgo į Gado ir Gileado šalį. Tačiau Saulius pasiliko Gilgale, ir visi žmonės drebėdami sekė jį.
8 Jis laukė septynias dienas, kaip Samuelis buvo paskyręs. Samueliui nepasirodžius Gilgale, žmonės pradėjo skirstytis.
9 Saulius įsakė atnešti deginamąją ir padėkos aukas, ir jis aukojo deginamąją auką.
10 Jam baigus aukoti deginamąją auką, pasirodė Samuelis. Saulius išėjo jį sutikti ir pasveikinti.
11 Samuelis klausė: "Ką tu padarei?" Saulius atsakė: "Pamačiau, kad mano žmonės pradėjo skirstytis, o tu neatvykai skirtu laiku; ir filistinai susirinko Michmaše.
12 Aš galvojau: 'Filistinai ateis į Gilgalą, o aš dar nebūsiu maldavęs Viešpaties'. Aš įsidrąsinau ir aukojau deginamąją auką".
13 Samuelis tarė Sauliui: "Tu neprotingai pasielgei, nesilaikydamas Viešpaties, savo Dievo, įsakymo. Viešpats būtų patvirtinęs tavo karaliavimą Izraelyje amžiams.
14 Dabar tavo karalystė nebus ilga. Viešpats surado vyrą pagal savo širdį ir paskyrė jį vadu savo tautai, nes tu nesilaikei Viešpaties įsakymo".
15 Po to Samuelis grįžo iš Gilgalo į Benjamino Gibėją. Saulius suskaičiavo žmones, esančius su juo, kurių buvo apie šešis šimtus vyrų.
16 Saulius, jo sūnus Jehonatanas ir su jais buvusieji vyrai apsistojo Benjamino Gibėjoje, o filistinai pasistatė stovyklą Michmaše.

22 Įst 7,6-11; Įst 31,6; Iz 43,21; Jer 14,21
23 1 Kar 8,36; Ps 34,11; Rom 1,9
24 Įst 10,21; Ekl 12,13; Iz 5,12
25 Įst 28,36; Joz 24,20

13 SKYRIUS
2 1 Sam 10,26; 1 Sam 14,1; 1 Sam 14,5.31
3 1 Sam 10,5; 2 Sam 5,25
5 Joz 7,2; Ts 7,12
6 Ts 6,2
7 Sk 32,1-42
8 1 Sam 10,8
13 2 Krn 16,9
14 1 Sam 15,11.19; 1 Sam 15,28; 1 Sam 16,1; 1 Sam 31,6; Apd 7,46; Apd 13,22
15 1 Sam 13,2.6.7; 1 Sam 14,2

[17] Iš filistinų stovyklos išėjo trys būriai naikinti krašto. Vienas būrys pasuko Ofros kryptimi, į Šualo šalį,
[18] antras patraukė Bet Horono link, o trečias – į aukštumas, esančias prie Ceboimo slėnio, šalia dykumos.
[19] Nė vieno kalvio nebuvo visoje Izraelio šalyje, nes filistinai sakė: "Kad hebrajai nepasidarytų kardų ir iečių".
[20] Kiekvienas izraelitas, norėdamas galąsti žagrę, kaplį, kirvį ar pjautuvą, turėjo eiti pas filistinus.
[21] Todėl buvo atbukę jų žagrės, kapliai, šakės bei kirviai ir nesmailinti akstinai.
[22] Mūšio dienai atėjus, nė vienas Sauliaus karys neturėjo nei kardo, nei ieties, išskyrus Saulių ir jo sūnų Jehonataną.
[23] Ir filistinų būrys išėjo į Michmašo tarpeklį.

14

Kartą Sauliaus sūnus Jehonatanas kalbėjo jaunuoliui, savo ginklanešiui: "Eikime prie filistinų įgulos, kuri stovi anoje pusėje". Savo tėvui jis nieko nesakė.
[2] Saulius buvo apsistojęs prie Gibėjos, po granatmedžiu Migrone, ir su juo buvo apie šešis šimtus vyrų.
[3] Achija, sūnus Ikabodo brolio Ahitubo, sūnaus Finehaso, sūnaus Šilojo kunigo Elio, nešiojo efodą. Žmonės nežinojo, kad Jehonatanas išėjo.
[4] Prie tarpeklio, per kurį Jehonatanas turėjo pereiti, kad pasiektų filistinų įgulą, buvo smailios uolos vienoje ir kitoje pusėje. Viena vadinosi Bocecas, o antroji – Senė.
[5] Viena kyšojo šiaurėje, prieš Michmašą, o antroji – pietuose, prieš Gibėją.
[6] Jehonatanas tarė jaunuoliui, kuris nešiojo jo ginklus: "Nueikime prie šitų neapipjaustytųjų įgulos. Gal Viešpats mums padės; juk Viešpačiui nesunku išgelbėti per kelis žmones, kaip ir per daugelį".
[7] Jo ginklanešys jam atsakė: "Daryk visa, kas yra tavo širdyje. Eik ten, o aš būsiu su tavimi, kur tu panorėsi".
[8] Jehonatanas tarė: "Mes, nuėję pas tuos vyrus, jiems pasirodysime.
[9] Jei jie mums sakys: 'Palaukite, kol mes pas jus ateisime', tai mes stovėsime savo vietoje ir neisime prie jų.
[10] O jei jie sakys: 'Užlipkite pas mus', tai mes užlipsime, nes Viešpats bus juos atidavęs į mūsų rankas, ir tai bus mums ženklas".
[11] Ir jie pasirodė filistinų įgulai. Filistinai sakė: "Žiūrėkite, hebrajai išlenda iš plyšių, kuriuose jie buvo pasislėpę".
[12] Filistinų įgulos vyrai šaukė Jehonatanui ir jo ginklanešiui, sakydami: "Užlipkite pas mus, mes jums kai ką parodysime". Tuomet Jehonatanas tarė savo ginklanešiui: "Lipk paskui mane, nes Viešpats juos atidavė į Izraelio rankas".
[13] Jehonatanas lipo, kabindamasis rankomis ir kojomis, o jo ginklanešys sekė paskui jį. Filistinai krito prieš Jehonataną, o jo ginklanešys juos pribaigdavo.
[14] Pirmojo puolimo metu, kurį įvykdė Jehonatanas ir jo ginklanešys, žuvo apie dvidešimt vyrų plote, kurį per pusę dienos galima suarti su pora jaučių.
[15] Kilo panika stovykloje, lau-

17 Joz 18,23
18 Pr 14,2; Joz 16,3; Joz 18,13.14; Neh 11,34
19 Ts 5,8; 2 Kar 24,14; Jer 24,1; Jer 29,2
22 Ts 5,8
23 1 Sam 14,1.4

14 SKYRIUS
2 1 Sam 13,15.16
3 1 Sam 2,28; 1 Sam 4,21; 1 Sam 22,9.11.20
4 1 Sam 13,23
6 Ts 7,4.7; 1 Sam 17,26.36; 1 Sam 17,46.47; 2 Krn 14,11; Ps 115,3; Ps 135,6; Jer 9,25.26; Zch 4,6; Mt 19,26; Rom 8,31
10 Pr 24,14; Ts 6,36-40
11 1 Sam 13,6; 1 Sam 14,22
13 Kun 26,8; Joz 23,10
15 Pr 35,5; Įst 28,7; 1 Sam 13,17; 2 Kar 7,6.7; Job 18,11

kuose ir tarp visų žmonių. Būriai, naikinę kraštą, taip tirtėjo, kad net žemė ėmė drebėti. Visus apėmė didelė baimė.
[16] Benjamino Gibėjos stovykloje Sauliaus sargybiniai pamatė, kad filistinai pakriko ir lakstė į visas puses.
[17] Saulius įsakė vyrams: "Suskaičiuokite ir pažiūrėkite, kas išėjęs iš mūsų". Suskaičiavus pasirodė, kad nėra Jehonatano ir jo ginklanešio.
[18] Tada Saulius įsakė Achijai: "Atgabenk Dievo skrynią". Tuo metu Dievo skrynia buvo pas izraelitus.
[19] Kol Saulius kalbėjo su kunigu, triukšmas filistinų stovykloje augo. Tada Saulius tarė kunigui: "Atitrauk savo ranką".
[20] Saulius ir visi jo žmonės susirinko ir išėjo į mūšį. Ten buvo labai didelė sumaištis ir filistinai žudė vienas kitą.
[21] Hebrajai, kurie anksčiau buvo pas filistinus ir kartu su jais atėjo į stovyklą, prisidėjo prie izraelitų, kurie buvo su Sauliumi ir Jehonatanu.
[22] Taip pat ir tie izraelitai, kurie buvo pasislėpę Efraimo kalnuose, kai išgirdo, kad filistinai bėga, persekiojo juos kovodami.
[23] Taip Viešpats tą dieną išgelbėjo Izraelį. Kova nusitęsė net iki Bet Aveno.
[24] Izraelio vyrai tą dieną buvo pavargę, nes Saulius prisaikdino žmones, sakydamas: "Prakeiktas tebūna tas vyras, kuris valgytų iki vakaro, kol aš atkeršysiu savo priešams". Todėl niekas nelietė maisto.
[25] Žmonės nuėjo į mišką ir rado medaus ant žemės.
[26] Žmonės, įėję į mišką, matė varvantį medų, tačiau nė vienas neragavo jo, nes bijojo prakeikimo.
[27] Jehonatanas negirdėjo, kaip jo tėvas prisaikdino tautą. Jis lazdos galu pakabino medaus ir pakėlė ranką prie savo burnos. Ir jo akys nušvito.
[28] Vienas iš žmonių tarė: "Tavo tėvas prisaikdino tautą, sakydamas: 'Prakeiktas tebūna tas vyras, kuris šiandien valgytų' ". Ir žmonės buvo išsekę.
[29] Jehonatanas atsakė: "Mano tėvas pridarė bėdos žemėje. Žiūrėkite, kaip nušvito mano akys, kai paragavau truputį medaus.
[30] Jei šiandien žmonės būtų sočiai pavalgę iš priešo grobio, kurį rado, jie būtų išžudę daug daugiau filistinų".
[31] Tą dieną jie naikino filistinus nuo Michmašo iki Ajalono, ir žmonės buvo labai išsekę.
[32] Jie griebė avis, jaučius ir karves, pjovė ant žemės ir valgė su krauju.
[33] Sauliui buvo pranešta, kad žmonės nusideda Viešpačiui, valgydami kraują. Jis tarė: "Jūs nusikaltote. Atriskite man didelį akmenį".
[34] Ir Saulius įsakė: "Atveskite kiekvieną jautį ir avį čia, papjaukite ir valgykite, kad nenusidėtumėte Viešpačiui, valgydami kraują". Visi žmonės atvesdavo savo jaučius tą vakarą ir ten papjaudavo.
[35] Saulius pastatė Viešpačiui aukurą; tai buvo pirmas aukuras, kurį jis pastatė Viešpačiui.
[36] Saulius sakė: "Pulkime filistinus naktį, plėškime iki ryto ir nepalikime jų nė vieno gyvo". Jie atsakė: "Daryk, kaip tau atrodo tin-

16 1 Sam 14,20
19 Sk 27,21
20 Ts 7,22; 2 Krn 20,23
22 1 Sam 13,6
23 Iš 14,30; 1 Sam 13,5; 2 Krn 32,22; Oz 1,7
24 Joz 6,26
25 Iš 3,8; Sk 13,27; Įst 9,28; Mt 3,4.5
32 Pr 9,4; Kun 3,17; Kun 17,10-14; Kun 19,26; Įst 12,16.23.24; Apd 15,20
35 1 Sam 7,12.17; 2 Sam 24,25

kama". Tada kunigas tarė: "Artinkimės čia prie Dievo".
[37] Tuomet Saulius klausė Viešpatį: "Ar man pulti filistinus? Ar atiduosi juos į Izraelio rankas?" Bet Viešpats jam neatsakė tą dieną.
[38] Saulius įsakė: "Susirinkite čia visi vyresnieji ir išaiškinkime, kas šiandien nusikalto.
[39] Prisiekiu, kaip gyvas Viešpats, Izraelio gelbėtojas, nors tai būtų ir mano sūnus Jehonatanas, turės mirti". Tačiau visi žmonės nieko neatsakė.
[40] Tada jis tarė visiems izraelitams: "Jūs būkite vienoje pusėje, o aš ir mano sūnus Jehonatanas būsime kitoje pusėje". Žmonės atsakė Sauliui: "Daryk, kaip tau atrodo tinkama".
[41] Tuomet Saulius kreipėsi į Viešpatį: "Izraelio Dieve, duok ženklą". Jehonatanas ir Saulius buvo apkaltinti, o tauta pripažinta nekalta.
[42] Saulius tarė: "Meskite burtą tarp manęs ir mano sūnaus Jehonatano". Kaltė krito Jehonatanui.
[43] Saulius klausė Jehonataną: "Pasakyk, ką padarei". Jehonatanas jam atsakė: "Aš paragavau medaus, pasikabinęs lazdos galu. Ir štai aš turiu mirti".
[44] Saulius tarė: "Tegul Dievas padaro man tai ir dar daugiau, nes tu, Jehonatanai, tikrai mirsi".
[45] Ir tauta sakė Sauliui: "Argi Jehonatanas, laimėjęs Izraeliui išgelbėjimą, turėtų mirti? Jokiu būdu! Kaip Viešpats gyvas, nė vienas plaukas nenukris nuo jo galvos. Juk šiandien jis veikė kartu su Dievu". Taip žmonės išgelbėjo Jehonataną iš mirties.
[46] Saulius nebepersekiojo filistinų ir filistinai sugrįžo į savo vietas.
[47] Saulius, įsitvirtinęs karaliumi Izraelyje, kariavo su visais savo priešais: su Moabu, su amonitais, su Edomu, su Cobos karaliais ir su filistinais. Prieš ką jis pasukdavo, ten laimėdavo.
[48] Jis surinko kariuomenę ir nugalėjo Amaleką, ir išgelbėjo Izraelį iš rankos tų, kurie jį plėšė.
[49] Sauliaus sūnūs buvo Jehonatanas, Išvis ir Malkišūva, o jo dviejų dukterų vardai: vyresniosios – Meraba ir jaunesniosios – Mikalė.
[50] Sauliaus žmona buvo Ahinoama, Achimaaco duktė. Jo kariuomenės vadas buvo Abneras, Sauliaus dėdės Nero sūnus.
[51] Sauliaus tėvas buvo Kišas, o Abnero – Neras, Abielio sūnus.
[52] Per visas Sauliaus dienas vyko smarkus karas su filistinais. Pamatęs tvirtą ir narsų vyrą, Saulius paimdavo jį pas save.

15

Samuelis tarė Sauliui: "Mane Viešpats siuntė tave patepti karaliumi Jo tautai Izraeliui. Taigi dabar klausyk Viešpaties žodžių.
[2] Taip sako kareivijų Viešpats: 'Aš prisimenu, ką Amalekas padarė Izraeliui: kaip jis tykojo kelyje, kai tas žygiavo iš Egipto.
[3] Dabar eik ir užpulk Amaleką, ir visiškai sunaikink viską, kas jam priklauso, nieko nesigailėdamas. Išžudyk vyrus, moteris, vaikus ir kūdikius, jaučius, avis, kupranugarius ir asilus' ".
[4] Saulius surinko žmones Telaime ir juos suskaičiavo; buvo du šimtai tūkstančių pėstininkų ir dešimt tūkstančių vyrų iš Judo giminės.
[5] Tuomet jis atėjo prie Amaleko

37 Ts 20,18; 1 Sam 28,6
38 Joz 7,14; 1 Sam 10,19
39 1 Sam 14,24.44; 2 Sam 12,5
41 Joz 7,16; 1 Sam 10,20.21; Pat 16,33; Apd 1,24-26
43 Joz 7,19; 1 Sam 14,27
44 Rūt 1,17; 1 Sam 14,39; 1 Sam 25,22
45 2 Sam 14,11; 1 Kar 1,52; Lk 21,18; Apd 27,34; Fil 2,12.13
47 1 Sam 11,1-13; 2 Sam 10,6
48 Iš 17,16; 1 Sam 15,3-7
49 1 Sam 18,17-20.27; 1 Sam 19,12; 1 Sam 31,2; 1 Krn 8,33
50 1 Sam 10,14
51 1 Sam 9,1.21
52 1 Sam 8,11

15 SKYRIUS
1 1 Sam 9,16; 1 Sam 10,1
2 Įst 25,17-19
3 Sk 24,20; Įst 25,19

miesto ir slėnyje paliko pasalą.
[6] Kenitams jis tarė: "Pasitraukite nuo amalekiečių, kad jūsų nesunaikinčiau kartu su jais. Jūs buvote draugiški izraelitams, jiems einant iš Egipto". Kenitai pasitraukė nuo amalekiečių.
[7] Saulius sumušė Amaleką nuo Havilos iki Šūro apylinkių, į rytus nuo Egipto.
[8] Amaleko karalių Agagą jis paėmė gyvą, o visus žmones sunaikino kardu.
[9] Bet Saulius ir žmonės pagailėjo Agago, geriausių avių, galvijų, penimų avinų ir apskritai viso, kas buvo gera, jie nenorėjo sunaikinti. Kas buvo nedidelės vertės, tą jie visiškai sunaikino.
[10] Tada Viešpaties žodis atėjo Samueliui:
[11] "Gailiuosi Saulių padaręs karaliumi, nes jis nusigręžė nuo manęs ir neįvykdė mano įsakymų". Tai nuliūdino Samuelį, ir jis šaukėsi Viešpaties visą naktį.
[12] Atsikėlęs anksti rytą, jis nuėjo pasitikti Sauliaus. Samueliui buvo pasakyta: "Saulius nuėjo į Karmelį, ten pasistatė paminklą ir iš ten jis nuvyko į Gilgalą".
[13] Samueliui atėjus, Saulius jam tarė: "Būk palaimintas Viešpaties. Aš įvykdžiau Viešpaties įsakymą".
[14] Samuelis klausė: "Ką reiškia tas avių bliovimas ir galvijų baubimas, kurį girdžiu?"
[15] Saulius atsakė: "Iš Amaleko jie atsivarė juos, nes žmonės išsaugojo geriausias avis ir galvijus, norėdami paaukoti juos Viešpačiui, tavo Dievui; visa kita mes visiškai sunaikinome".
[16] Samuelis tarė Sauliui: "Palauk, ir aš pasakysiu tau, ką Viešpats man šiąnakt kalbėjo". Ir jis atsakė: "Kalbėk".
[17] Samuelis tarė: "Kai tu buvai mažas savo akyse, tapai Izraelio giminių galva ir Viešpats tave patepė Izraelio karaliumi.
[18] Ir Jis siuntė tave į kelią, sakydamas: 'Eik ir visiškai sunaikink Amaleko nusidėjėlius. Kariauk su jais, iki visai juos išnaikinsi'.
[19] Kodėl nepaklusai Viešpaties balsui ir puolei prie grobio, piktai pasielgdamas Viešpaties akyse?"
[20] Saulius atsakė Samueliui: "Aš juk paklusau Viešpaties balsui ir ėjau keliu, kuriuo Viešpats mane siuntė; aš parsivedžiau Amaleko karalių Agagą, o amalekiečius visiškai sunaikinau.
[21] Bet žmonės ėmė iš grobio geriausias avis ir galvijus, kurie turėjo būti sunaikinti, norėdami aukoti Viešpačiui, tavo Dievui, Gilgale".
[22] Samuelis atsakė: "Argi Viešpats labiau vertina deginamąsias aukas ir atnašas, negu paklusnumą Viešpaties balsui? Paklusti yra geriau negu aukoti ir klausyti yra geriau už avinų taukus.
[23] Nepaklusnumas yra kaip žyniavimo nuodėmė ir užsispyrimas yra kaip stabmeldystė. Kadangi tu atmetei Viešpaties žodį, Jis atmetė tave, kad nebebūtum karaliumi".
[24] Saulius atsakė Samueliui: "Aš nusidėjau, nes nepaklausiau Viešpaties įsakymo ir tavo žodžių, bet, bijodamas žmonių, paklusau jų balsui.
[25] Prašau, atleisk mano nuodėmę ir grįžk su manimi, kad galėčiau pagarbinti Viešpatį".
[26] Bet Samuelis atsakė Sauliui:

6 Pr 18,25; Pr 19,12.14; Iš 18,10.19; Sk 24,21
7 Pr 2,11; Pr 16,7; Pr 25,17.18; 1 Sam 14,48
8 1 Sam 15,32.33; 1 Sam 27,8.9
9 1 Sam 15,3.15.19
11 Pr 6,6.7; 1 Sam 13,13; 1 Sam 15,3.9; 1 Sam 15,35; 1 Sam 16,1; 1 Kar 9,6
12 Joz 15,55
13 Ts 17,2
15 Pr 3,12.13; 1 Sam 15,9.21
17 1 Sam 9,21; 1 Sam 10,22
20 1 Sam 15,13
21 1 Sam 15,15
22 Iz 1,11-17; Oz 6,6
23 1 Sam 13,14; 1 Sam 16,1
24 Joz 7,20; Iz 51,12.13
26 1 Sam 2,30

"Aš neisiu su tavimi. Kadangi tu atmetei Viešpaties žodį, Viešpats atmetė tave, kad nebūtum Izraelio karaliumi".

[27] Samueliui apsisukus eiti, Saulius nutvėrė už jo apsiausto skverno ir tas suplyšo.

[28] Ir Samuelis jam pasakė: "Viešpats šiandien atplėšė nuo tavęs Izraelio karalystę ir ją atidavė tavo artimui, geresniam už tave.

[29] Izraelio Galybė nemeluoja ir nepersigalvoja, nes Jis ne žmogus, kad persigalvotų".

[30] Saulius tarė: "Aš nusidėjau. Tačiau dabar, prašau, pagerbk mane tautos vyresniųjų bei Izraelio akivaizdoje ir grįžk su manimi, kad galėčiau pagarbinti Viešpatį, tavo Dievą".

[31] Samuelis sugrįžo su Sauliumi, ir Saulius pagarbino Viešpatį.

[32] Samuelis įsakė: "Atveskite pas mane amalekiečių karalių Agagą". Agagas atėjo drebėdamas pas jį ir tarė: "Tikrai mirties kartumas jau praėjo".

[33] Samuelis tarė: "Kaip tavo kardas atimdavo moterims vaikus, taip tavo motina tepasilieka bevaikė". Ir Samuelis sukapojo Agagą į gabalus Viešpaties akivaizdoje Gilgale.

[34] Samuelis nuėjo į Ramą, o Saulius – į savo namus Gibėjoje.

[35] Samuelis iki mirties nebematė Sauliaus. Tačiau Samuelis liūdėjo dėl Sauliaus, ir Viešpats gailėjosi padaręs Saulių Izraelio karaliumi.

16 Viešpats tarė: "Ar ilgai liūdėsi dėl Sauliaus, kurį Aš atmečiau, kad nebūtų Izraelio karaliumi? Prisipildyk savo ragą aliejaus ir eik; Aš pasiųsiu tave į Betliejų pas Jesę, nes vieną jo sūnų pasirinkau karaliumi".

[2] Samuelis atsakė: "Kaip aš galiu eiti? Jei išgirs Saulius, jis mane nužudys". Viešpats tarė: "Pasiimk veršį ir nuėjęs sakyk: 'Atėjau Viešpačiui aukoti'.

[3] Pasikviesk Jesę prie aukos, o Aš tau parodysiu, ką reikia daryti. Tu patepsi tą, kurį tau nurodysiu".

[4] Samuelis padarė, kaip Viešpats jam sakė. Jam atėjus į Betliejų, miesto vyresnieji nusigando ir, jį pasitikę, klausė: "Ar su taika ateini?"

[5] Jis atsakė: "Su taika! Atėjau Viešpačiui aukoti. Pasišventinkite ir eikite su manimi prie aukos". Jis pašventino Jesę bei jo sūnus ir juos pakvietė prie aukos.

[6] Kai jie atėjo, Samuelis pažiūrėjo į Eliabą ir sakė: "Tikrai šis yra Viešpaties pateptasis".

[7] Viešpats tarė Samueliui: "Nežiūrėk į jo išvaizdą nė į jo ūgį, nes Aš jį atmečiau. Viešpats mato ne taip, kaip žmogus. Žmogus žiūri į išorę, bet Viešpats žiūri į širdį".

[8] Tada Jesė pašaukė Abinadabą ir jam leido praeiti pro Samuelį. Ir jis sakė: "Ir šito Viešpats neišsirinko".

[9] Jesė leido praeiti Šamui. Ir jis sakė: "Šito Viešpats irgi neišsirinko".

[10] Taip Jesė leido visiems septyniems sūnums praeiti pro Samuelį. Samuelis tarė Jesei: "Viešpats šitų neišsirinko".

[11] Ir Samuelis sakė Jesei: "Ar čia jau visi tavo sūnūs?" Jesė atsakė: "Liko dar jauniausias, jis gano avis". Samuelis tarė: "Pasiųsk ir atvesk jį, nes mes nesėsime, kol jis neateis".

27 1 Kar 11,30.31
28 1 Kar 11,31
29 Sk 23,19
30 Jn 5,44; Jn 12,43
33 Pr 9,6
34 1 Sam 7,17; 1 Sam 11,4
35 1 Sam 19,24

16 SKYRIUS
1 Rūt 4,18-22; 1 Sam 9,16; 1 Sam 10,1; 1 Sam 15,23.35; Apd 13,22
2 1 Sam 9,12
4 1 Sam 21,1; 1 Kar 2,13
5 Iš 19,10
6 1 Sam 17,13.28; 1 Kar 12,26
7 1 Kar 8,39; Ps 147,10; Iz 55,8.9; 2 Kor 10,7
11 2 Sam 7,8

[12] Jis pasiuntė ir atvedė jį. Jis buvo raudonskruostis, gražaus veido ir dailios išvaizdos jaunuolis. Viešpats tarė: "Patepk jį, nes tai jis".
[13] Samuelis paėmė ragą su aliejumi ir jį patepė tarp jo brolių. Tą dieną Viešpaties Dvasia nužengė ant Dovydo ir pasiliko su juo. Samuelis sugrįžo į Ramą.
[14] Bet Viešpaties Dvasia pasitraukė nuo Sauliaus, ir piktoji dvasia nuo Dievo kankino jį.
[15] Sauliaus tarnai kalbėjo jam: "Štai piktoji dvasia nuo Dievo kankina tave.
[16] Tegul mūsų valdovas įsako savo tarnams suieškoti vyrą, kuris gražiai skambina arfa. Kai tave apims piktoji dvasia nuo Dievo, jis skambins ir nuramins tave".
[17] Saulius atsakė savo tarnams: "Suraskite vyrą, mokantį gerai skambinti, ir atveskite jį pas mane".
[18] Vienas tarnas atsiliepė: "Aš mačiau Jesės sūnų iš Betliejaus, kuris moka gražiai skambinti. Jis vyras drąsus, karingas, išmintingas kalboje, gražus ir Viešpats yra su juo".
[19] Todėl Saulius pasiuntė pasiuntinius pas Jesę, sakydamas: "Atsiųsk pas mane savo sūnų Dovydą, kuris gano avis".
[20] Jesė, užkrovęs ant asilo duonos, odinę vyno ir ožiuką, pasiuntė savo sūnų Dovydą Sauliui.
[21] Dovydas atvyko pas Saulių ir pradėjo jam tarnauti. Saulius jį labai pamilo ir paskyrė savo ginklanešiu.
[22] Saulius siuntė pas Jesę, sakydamas: "Telieka Dovydas tarnauti pas mane, nes jis rado malonę mano akyse".
[23] Kai piktoji dvasia nuo Dievo apimdavo Saulių, Dovydas skambindavo arfa. Sauliui palengvėdavo, ir piktoji dvasia nuo jo pasitraukdavo.

17 Filistinai surinko savo kariuomenę karui. Jie susirinko Sochojo mieste, kuris priklauso Judui, ir pastatė stovyklą tarp Sochojo ir Azekos, Efes Damime.
[2] Saulius ir Izraelio vyrai susirinko ir pasistatė stovyklą Elos slėnyje, ir pasiruošė kautynėms su filistinais.
[3] Filistinai stovėjo ant kalno vienoje kelio pusėje, o izraelitai – ant kalno kitoje; tarp jų buvo slėnis.
[4] Iš filistinų stovyklos išėjo galiūnas, vardu Galijotas iš Gato, šešių uolekčių ir vieno sprindžio ūgio.
[5] Ant galvos jis turėjo varinį šalmą ir buvo apsivilkęs šarvų marškiniais, kurie svėrė penkis tūkstančius šekelių vario.
[6] Variniai antblauzdžiai dengė jo blauzdas ir varinis skydas pečius.
[7] Jo ieties kotas buvo kaip audėjo staklių riestuvas, o jo ieties smaigalys svėrė šešis šimtus šekelių geležies; prieš jį ėjo ginklanešys.
[8] Jis sustojo ir šaukė Izraelio kariuomenei, sakydamas: "Kodėl išėjote kariauti? Argi aš ne filistinas, o jūs ne Sauliaus tarnai? Išrinkite vyrą, ir tegul jis ateina pas mane.
[9] Jei jis sugebės nugalėti ir užmušti mane, tai mes jums tarnausime, o jei aš jį nugalėsiu ir užmušiu, tai jūs tapsite mūsų tarnais".

12 Pr 39,6; 1 Sam 9,17; 1 Sam 17,42
13 Sk 27,18
14 Ts 9,23; Ts 16,20
16 1 Sam 18,10; 1 Sam 19,9
18 1 Sam 3,19; 1 Sam 18,12.14
20 1 Sam 10,4.27
21 Pr 41,46

17 SKYRIUS

1 Joz 15,35; 2 Krn 28,18
4 Joz 11,21.22; 2 Sam 21,19
8 1 Sam 8,17
9 1 Sam 11,1

[10] Filistinas tarė: "Aš šiandien tyčiojuos iš Izraelio kariuomenės; duokite vyrą, kad su manim kautųsi".
[11] Saulius ir visas Izraelis, išgirdę šituos filistino žodžius, labai nusigando.
[12] Dovydas buvo efratiečio Jesės iš Judo Betliejaus sūnus. Jesė turėjo aštuonis sūnus, jis pats Sauliaus dienomis buvo pasenęs ir vienas iš seniausių vyrų.
[13] Trys vyresnieji Jesės sūnūs išėjo su Sauliumi į karą: pirmagimis Eliabas, antrasis Abinadabas ir Šama.
[14] Dovydas buvo jauniausias. Trys vyresnieji išėjo su Sauliumi,
[15] o Dovydas sugrįžo iš Sauliaus pas tėvą į Betliejų avių ganyti.
[16] Filistinas keturiasdešimt dienų kiekvieną rytą ir vakarą išeidavo ir rodydavo save.
[17] Jesė sakė savo sūnui Dovydui: "Imk efą paskrudintų grūdų bei dešimt duonos kepalų ir skubiai nunešk į stovyklą savo broliams.
[18] Dešimt šitų sūrių nunešk savo brolių tūkstantininkui. Pasiteirauk, kaip sekasi tavo broliams, ir sugrįžęs pranešk man".
[19] Saulius, Dovydo broliai ir visi Izraelio vyrai buvo Elos slėnyje ir kariavo su filistinais.
[20] Dovydas, atsikėlęs anksti rytą ir palikęs avis sargui, paėmė maistą ir išėjo, kaip tėvas buvo įsakęs. Jam atėjus į stovyklą, kariuomenė buvo išsirikiavusi kautynėms ir šaukė prieš mūšį.
[21] Izraelitai ir filistinai stovėjo išsirikiavę kautynėms vieni prieš kitus.
[22] Dovydas, palikęs daiktus pas kariuomenės mantos sargą, nubėgo į kautynių lauką ir pasveikino savo brolius.
[23] Jam su jais besikalbant, pasirodė galiūnas, filistinas Galijotas iš Gato. Jis išėjo iš filistinų eilių į priekį ir kalbėjo tuos pačius žodžius. Dovydas tai girdėjo.
[24] Izraelio vyrai, pamatę tą vyrą, bėgo nuo jo ir labai bijojo.
[25] Jie kalbėjosi: "Ar matote šitą vyrą? Jis ateina tyčiotis iš Izraelio. Kas jį užmuš, tą karalius apdovanos dideliais turtais, duos jam savo dukterį ir jo tėvo namus atleis nuo mokesčių Izraelyje".
[26] Dovydas klausė šalia jo stovėjusių vyrų: "Ką gaus tas vyras, kuris nukaus šitą filistiną ir pašalins Izraelio gėdą? Kas yra šitas neapipjaustytas filistinas, kad tyčiotųsi iš gyvojo Dievo kariuomenės?"
[27] Vyrai jam atsakė tais žodžiais, sakydami: "Tai bus vyrui, kuris jį nužudys".
[28] Jo vyriausias brolis Eliabas, išgirdęs Dovydą kalbant su vyrais, labai supyko ir tarė: "Ko čia atėjai, palikęs savo kelias avis dykumoje? Aš žinau tavo išdidumą ir tavo širdies sugedimą. Tu atėjai norėdamas pamatyti mūšį".
[29] Dovydas atsakė: "Ką aš padariau? Ar tai nėra tik žodžiai?"
[30] Nusisukęs nuo jo, Dovydas atsisuko į kitą ir kalbėjo tą patį. Žmonės jam atsakydavo kaip pirma.
[31] Dovydo žodžiai buvo perduoti Sauliui. Jis įsakė atvesti Dovydą.
[32] Dovydas tarė Sauliui: "Te nė vieno žmogaus širdis nenusigąsta jo. Tavo tarnas eis ir kausis su šituo filistinu".
[33] Saulius atsakė Dovydui: "Tu

10 1 Sam 17,26.36.45; 2 Sam 21,21
12 Pr 35,19; Rūt 4,22; 1 Sam 16,1.18; 1 Sam 16,10.11; 1 Sam 17,58; 1 Krn 2,13-15
13 1 Sam 16,6.8.9; 1 Krn 2,13
15 1 Sam 16,11.19; 2 Sam 7,8
18 Pr 37,13.14
23 1 Sam 17,8-10
25 Joz 15,16
26 Įst 5,26; 1 Sam 11,2; 1 Sam 14,6; 1 Sam 17,10; 1 Sam 17,36; 2 Kar 19,4; Jer 9,25.26; Jer 10,10
27 1 Sam 17,25
28 Pr 37,4.8-36; Pat 18,19; Mt 10,36
29 1 Sam 17,17
30 1 Sam 17,26.27
32 Įst 20,1-4; 1 Sam 16,18
33 Sk 13,31; Įst 9,2

negali kautis su šituo filistinu, nes esi jaunas, o jis yra karys nuo pat jaunystės".

34 Dovydas atsakė Sauliui: "Tavo tarnas ganė savo tėvo avis. Jei ateidavo liūtas ar lokys ir pagriebdavo ėriuką iš bandos,

35 aš pasileisdavau jam iš paskos, mušdavau jį ir išplėšdavau grobį iš nasrų. Jei jis puldavo mane, nutverdavau jį už barzdos ir užmušdavau.

36 Tavo tarnas yra užmušęs liūtą ir lokį, ir šitam neapipjaustytam filistinui atsitiks taip, kaip jiems, nes jis tyčiojasi iš gyvojo Dievo kariuomenės.

37 Viešpats, kuris išgelbėjo mane iš liūto ir lokio nagų, išgelbės ir iš šito filistino rankų". Saulius tarė Dovydui: "Eik, ir Viešpats tebūna su tavimi".

38 Saulius apginklavo Dovydą savo ginklais, uždėjo varinį šalmą jam ant galvos ir apvilko šarvų marškiniais.

39 Dovydas prisijuosė ir jo kardą prie savo aprangos ir bandė eiti, nes nebuvo įpratęs. Dovydas tarė Sauliui: "Aš negaliu paeiti, nes esu neįpratęs". Ir Dovydas nusirengė visa tai.

40 Jis pasiėmė lazdą, pasirinko iš upelio penkis glotnius akmenis, juos įsidėjo į piemens maišelį, kurį turėjo su savimi, ir laikydamas mėtyklę rankoje artėjo prie filistino.

41 Ir filistinas išėjo, ir artinosi prie Dovydo, o priešais jį ėjo ginklanešys su skydu.

42 Kai filistinas apsidairė ir pamatė Dovydą, paniekino jį, nes šis buvo raudonskruostis gražaus veido jaunuolis.

43 Filistinas sakė Dovydui: "Ar aš šuo, kad tu eini prieš mane su lazda?" Ir filistinas keikė Dovydą savo dievais.

44 Filistinas sakė Dovydui: "Ateik, aš atiduosiu tavo kūną padangių paukščiams ir lauko žvėrims".

45 Dovydas atsakė filistinui: "Tu eini prieš mane su kardu, ietimi ir skydu, o aš einu kareivijų Viešpaties, Izraelio kariuomenės, iš kurios tyčiojiesi, Dievo vardu.

46 Šiandien Viešpats atiduos tave į mano rankas. Aš nugalėsiu tave, nukirsiu tau galvą ir atiduosiu visų filistinų karių lavonus padangių paukščiams ir lauko žvėrims, kad visa žemė žinotų, jog yra Dievas Izraelyje.

47 Ir kad visi čia susirinkę žinotų, jog ne kardu ir ietimi Viešpats gelbsti. Kova yra Viešpaties, ir Jis atiduos jus į mūsų rankas".

48 Filistinui artėjant prie Dovydo, šis skubiai bėgo jam priešais.

49 Įkišęs ranką į maišelį, jis išsiėmė akmenį ir metė iš mėtyklės, ir pataikė filistinui į kaktą taip, kad akmuo įsmigo jam į kaktą, ir jis griuvo kniūbsčias ant žemės.

50 Taip Dovydas nugalėjo filistiną mėtykle ir akmeniu, partrenkė ir nužudė jį. Dovydas neturėjo kardo,

51 todėl pribėgo prie filistino, ištraukė iš makšties jo kardą ir nukirto jam galvą. Filistinai, pamatę, kad jų galiūnas negyvas, pasileido bėgti.

52 Izraelio ir Judo vyrai šaukdami vijo filistinus iki Gato ir Ekrono vartų. Filistinų lavonai gulėjo nuo Šaaraimo iki Gato ir Ekrono.

53 Izraelitai, baigę persekioti filistinus, sugrįžo ir išplėšė jų stovyklą.

54 Paėmęs filistino galvą, Dovydas

34 Ts 14,5
37 1 Sam 20,13; 1 Krn 22,11.16; 2 Kor 1,10; 2 Tim 4,17.18
42 1 Sam 16,12; Ps 123,4; Pat 16,18; 1 Kor 1,27.28
43 1 Sam 24,14; 2 Sam 3,8; 2 Sam 9,8; 2 Sam 16,9; 2 Kar 8,13
44 1 Sam 17,46; 1 Kar 20,10.11
45 1 Sam 17,10; 2 Sam 22,33.35; 2 Krn 32,8; Ps 124,8; 2 Kor 10,4; Hbr 11,33.34
46 Įst 28,26; Joz 4,24; 1 Kar 8,43; 1 Kar 18,36; 2 Kar 19,19; Iz 52,10
47 1 Sam 14,6; 2 Krn 14,11; 2 Krn 20,15; Ps 44,6; Oz 1,7; Zch 4,6
48 Ps 27,3
50 Ts 3,31; Ts 15,15; Ts 20,16
51 1 Sam 21,9; 2 Sam 23,21; Hbr 11,34
52 Joz 15,36

ją nunešė į Jeruzalę, o ginklus padėjo savo palapinėje.
[55] Kai Saulius matė Dovydą, išeinantį prieš filistiną, klausė kariuomenės vado Abnero: "Abnerai, kieno sūnus yra tas jaunuolis?" Abneras atsakė: "Kaip tu gyvas, karaliau, aš nežinau".
[56] Karalius įsakė: "Sužinok, kieno sūnus tas jaunuolis".
[57] Kai Dovydas, nukovęs filistiną, sugrįžo, Abneras atvedė jį pas Saulių; jis tebelaikė filistino galvą rankose.
[58] Saulius jo klausė: "Jaunuoli, kieno tu sūnus?" Dovydas atsakė: "Aš esu tavo tarno Jesės iš Betliejaus sūnus".

18

Dovydui kalbant su Sauliumi, Jehonatano siela prisirišo prie Dovydo sielos, ir Jehonatanas pamilo jį kaip savo sielą. Ir Dovydas jį pamilo visa širdimi.
[2] Nuo to laiko Saulius priėmė jį ir nebeleido grįžti į tėvo namus.
[3] Jehonatanas padarė sandorą su Dovydu, nes mylėjo jį kaip savo sielą.
[4] Jehonatanas atidavė Dovydui savo apsiaustą, drabužius, net ir kardą, lanką bei diržą.
[5] Dovydas išmintingai elgėsi visur, kur tik Saulius jį pasiųsdavo; todėl Saulius jį paskyrė karių viršininku, ir tai patiko visai tautai ir Sauliaus tarnams.
[6] Dovydui nugalėjus filistiną ir visiems grįžtant į namus, moterys iš visų miestų išeidavo sutikti karalių Saulių dainuodamos, šokdamos ir grodamos būgneliais bei cimbolais.
[7] Moterys dainuodamos kartojo: "Saulius nukovė tūkstančius, o Dovydas – dešimtis tūkstančių".
[8] Saulius labai supyko, jam nepatiko tokios kalbos. Jis tarė: "Dovydui jos priskyrė dešimtis tūkstančių, o man tik tūkstančius; jam betrūksta tik karalystės".
[9] Nuo tos dienos Saulius ėmė stebėti Dovydą.
[10] Kitą dieną piktoji dvasia nuo Dievo taip apėmė Saulių, kad jis siautė savo namuose. Tuo metu Dovydas skambino arfa kaip kasdien. Saulius laikė rankoje ietį.
[11] Jis sviedė ją į Dovydą, galvodamas: "Prismeigsiu jį prie sienos". Bet Dovydas išsisuko du kartus.
[12] Saulius bijojo Dovydo, nes Viešpats buvo su juo, o nuo Sauliaus Jis buvo pasitraukęs.
[13] Saulius pašalino Dovydą nuo savęs ir paskyrė tūkstantininku. Dovydas įeidavo ir išeidavo priešais tautą.
[14] Dovydas išmintingai elgėsi visuose savo keliuose, ir Viešpats buvo su juo.
[15] Saulius, matydamas, kad jis elgiasi labai išmintingai, bijojo jo.
[16] Visas Izraelis ir Judas mylėjo Dovydą, nes jis įeidavo ir išeidavo priešais juos.
[17] Kartą Saulius tarė: "Štai mano vyresnioji duktė Meraba! Ją duosiu tau į žmonas. Tik būk narsus ir kovok Viešpaties kovas". Saulius galvojo: "Tegul ne mano ranka būna prieš jį, bet filistinų ranka".
[18] Dovydas atsakė Sauliui: "Kas aš, kas yra mano gyvenimas ir kas mano tėvo giminė Izraelyje, kad būčiau karaliaus žentu?"
[19] Bet tuo metu, kai Meraba, Sauliaus duktė, turėjo būti atiduota

---

55 1 Sam 14,50; 1 Sam 16,21.22
57 1 Sam 17,54
58 1 Sam 17,12

18 SKYRIUS
1 Pr 44,30; 1 Sam 20,17
2 1 Sam 17,15
3 1 Sam 20,8-17
6 Iš 15,20.21
7 Iš 15,21; 1 Sam 21,11; 1 Sam 29,5
8 1 Sam 15,28; Ekl 4,4
10 1 Sam 16,14; 1 Sam 16,23; 1 Sam 19,9.10; 1 Sam 19,24
11 1 Sam 19,10; 1 Sam 20,33
12 1 Sam 16,13.18; 1 Sam 16,14; 1 Sam 18,15.29; 1 Sam 28,15
13 Sk 27,17
14 Joz 6,27
16 1 Sam 18,5
17 Sk 32,20.27.29; 1 Sam 14,49; 1 Sam 17,25; 1 Sam 18,21.25
18 2 Sam 7,18
19 Ts 7,22; 2 Sam 21,8

Dovydui, ją vedė Adrielis iš Meholos.

[20] Sauliaus duktė Mikalė pamilo Dovydą. Kai Saulius sužinojo, jam tai patiko.

[21] Ir Saulius sakė: "Aš jam duosiu ją, kad ji būtų jam spąstai ir kad filistinų ranka būtų prieš jį". Saulius sakė Dovydui: "Šiandien tu tapsi mano žentu su antrąja".

[22] Jis įsakė savo tarnams: "Kalbėkite Dovydui slaptai: 'Karalius mėgsta tave ir visiems jo tarnams tu patinki. Todėl būk karaliaus žentu' ".

[23] Sauliaus tarnai kalbėjo Dovydui šiuos žodžius. Dovydas atsakė: "Ar jūs manote, kad lengva būti karaliaus žentu? Aš juk esu neturtingas ir menkas žmogus".

[24] Tarnai pranešė Sauliui, ką girdėjo iš Dovydo.

[25] Tada Saulius sakė: "Taip sakykite Dovydui: 'Karalius nenori jokio kraičio, tik šimto filistinų odelių nuo apipjaustymo, kad būtų atkeršyta karaliaus priešams' ". Saulius galvojo, kad Dovydas žus nuo filistinų rankos.

[26] Kai jo tarnai perdavė Dovydui tuos žodžius, Dovydui patiko tapti karaliaus žentu. Dar nebuvo praėjęs paskirtas laikas,

[27] kai Dovydas su savo vyrais nuėjęs nužudė du šimtus filistinų. Dovydas atnešė jų odeles ir atidavė visas karaliui, kad galėtų tapti jo žentu. Ir Saulius atidavė jam savo dukterį Mikalę į žmonas.

[28] Saulius matė ir suprato, kad Viešpats buvo su Dovydu ir kad jo duktė Mikalė myli jį.

[29] Ir Saulius dar labiau ėmė bijoti Dovydo; ir Saulius tapo Dovydo priešu visam gyvenimui.

20 1 Sam 18,28
21 1 Sam 18,17; 1 Sam 18,26
25 Iš 22,17; 1 Sam 14,24; 1 Sam 18,17
26 1 Sam 18,21
27 1 Sam 18,13; 2 Sam 3,14
30 1 Sam 18,5; 2 Sam 11,1

19 SKYRIUS
1 1 Sam 8,8.9; 1 Sam 18,1
3 1 Sam 20,8-13
4 Pr 42,22; 1 Sam 20,32; Pat 17,13; Pat 31,8.9; Jer 18,20
5 Įst 19,10-13; Ts 9,17; Ts 12,3; 1 Sam 11,13; 1 Sam 17,49.50; 1 Sam 20,32; 1 Krn 11,14
7 1 Sam 16,21; 1 Sam 18,2.10.13
8 1 Sam 18,27; 1 Sam 23,5
9 1 Sam 16,14; 1 Sam 18,10.11

[30] Filistinų kunigaikščiai kariavo su izraelitais, ir nuo karo pradžios Dovydas elgėsi išmintingiau už visus Sauliaus tarnus, ir jo vardas išgarsėjo.

19

Saulius kalbėjo savo sūnui Jehonatanui ir visiems tarnams, kad jie nužudytų Dovydą. Bet Sauliaus sūnus Jehonatanas labai mėgo Dovydą.

[2] Jehonatanas perspėjo Dovydą: "Mano tėvas Saulius ketina tave nužudyti. Todėl saugokis ir būk pasislėpęs iki ryto.

[3] Aš išėjęs stovėsiu šalia savo tėvo lauke, kalbėsiu su tėvu apie tave. Ką sužinosiu, tau pranešiu".

[4] Jehonatanas kalbėjo gera apie Dovydą savo tėvui Sauliui: "Karaliau, nenusikalsk prieš savo tarną Dovydą, nes jis nenusikalto tau ir jo darbai tau buvo labai naudingi.

[5] Jis statė į pavojų savo gyvybę, kovodamas su filistinu, ir jo dėka Viešpats suteikė didelį išgelbėjimą Izraeliui. Tu matei tai ir džiaugeisi. Kodėl dabar nori nusidėti prieš nekaltą kraują ir be priežasties nužudyti Dovydą?"

[6] Saulius paklausė Jehonatano ir prisiekė: "Kaip Viešpats gyvas, jis nebus nužudytas".

[7] Tada Jehonatanas, pasišaukęs Dovydą ir jam viską papasakojęs, atvedė jį pas Saulių; Dovydas buvo Sauliaus akivaizdoje kaip anksčiau.

[8] Vėl kilo karas; Dovydas išėjęs kariavo su filistinais ir daug jų nužudė, ir jie bėgo nuo jo.

[9] Pikta dvasia nuo Viešpaties apėmė Saulių, ir jis sėdėjo namuose, laikydamas ietį rankoje, o Dovydas skambino arfa.

[10] Saulius norėjo prismeigti ietimi Dovydą prie sienos, bet jis išsisuko ir ietis įsmigo į sieną. Dovydas išsigelbėjęs pabėgo tą pačią naktį.
[11] Saulius siuntė vyrus budėti prie Dovydo namų ir rytą jį nužudyti. Bet jo žmona Mikalė pranešė Dovydui: "Jei šiąnakt neišgelbėsi savo gyvybės, rytoj būsi nužudytas".
[12] Mikalė nuleido Dovydą pro langą. Taip jis pabėgo ir išsigelbėjo.
[13] Po to Mikalė paėmė statulą, paguldė į lovą, jos galvą apvyniojo ožkos kailiu ir viską apklojo apsiaustu.
[14] Kai Saulius atsiuntė vyrus Dovydą suimti, Mikalė tarė: "Jis serga".
[15] Saulius vėl siuntė vyrus pas Dovydą ir įsakė: "Atgabenkite jį pas mane su lova, kad galėčiau jį nužudyti".
[16] Pasiuntiniai nuėję rado lovoje statulą, apvyniotą ožkos kailiu.
[17] Tada Saulius tarė Mikalei: "Kodėl mane apgavai ir leidai mano priešui pabėgti?" Mikalė atsakė Sauliui: "Jis sakė man: 'Išleisk mane, kad nereikėtų tavęs nužudyti' ".
[18] Dovydas pabėgo ir išsigelbėjo. Jis nuvyko pas Samuelį į Ramą ir papasakojo viską, ką Saulius jam padarė. Po to jis ir Samuelis išėjo ir apsigyveno Najote.
[19] Sauliui buvo pranešta, kad Dovydas yra Najote, Ramoje.
[20] Jis siuntė vyrus suimti Dovydą. Kai jie pamatė pranašaujančių pranašų būrį ir Samuelį, stovintį jų priekyje, Dievo Dvasia nužengė ant pasiuntinių, ir jie taip pat pranašavo.
[21] Tai sužinojęs, Saulius pasiuntė kitus pasiuntinius, bet ir tie pradėjo pranašauti. Ir Saulius pasiuntė vyrus trečią kartą, ir jie taip pat pranašavo.
[22] Tada Saulius pats ėjo į Ramą ir, atėjęs prie didžiojo šulinio Sechuve, paklausė: "Kur yra Samuelis ir Dovydas?" Jam atsakė: "Jie yra Najote, Ramoje".
[23] Jis ėjo iš ten į Ramos Najotą. Dievo Dvasia nužengė ant jo, ir jis pranašavo visą kelią iki Ramos Najoto.
[24] Nusivilkęs drabužius, jis pranašavo Samuelio akivaizdoje ir gulėjo neapsirengęs visą tą dieną ir naktį. Todėl yra sakoma: "Ar ir Saulius tarp pranašų?"

20

Dovydas, pabėgęs iš Ramos Najoto, atėjo pas Jehonataną ir klausė: "Ką padariau, kuo nusikaltau, kuo nusidėjau tavo tėvui, kad jis ieško mano gyvybės?"
[2] Jis jam atsakė: "Dieve gink! Tu nemirsi; štai mano tėvas visais reikalais tariasi su manimi. Kodėl jis šitą reikalą slėptų nuo manęs? Taip nebus".
[3] Dovydas atsakė: "Tavo tėvas gerai žino, kad aš radau malonę tavo akyse, ir galvoja: 'Jehonatanas to neturi žinoti, kad nesisielotų'. Kaip Viešpats gyvas ir gyva tavo siela – tarp manęs ir mirties tik žingsnis".
[4] Jehonatanas atsakė Dovydui: "Padarysiu viską, ko trokšta tavo siela".
[5] Dovydas sakė Jehonatanui: "Štai rytoj yra jaunas mėnulis. Aš turėčiau su karaliumi sėdėti prie stalo. Leisk man eiti ir pasislėpti laukuose iki trečios dienos vakaro.
[6] Jei tavo tėvas pasiges manęs, sa-

11 Ts 16,2
12 Joz 2,15; Apd 9,25; 2 Kor 11,33
17 2 Sam 2,22
18 1 Sam 7,17; 1 Sam 16,13
20 Sk 11,25; 1 Sam 10,5.6.10; 1 Sam 19,11.14; Jl 2,28; Jn 7,32; 1 Kor 14,3.24.25
23 1 Sam 10,10
24 1 Sam 10,10-12; Iz 20,2; Mch 1,8

20 SKYRIUS
3 1 Sam 27,1; 2 Kar 2,6
5 Sk 10,10; Sk 28,11-15; 1 Sam 19,2.3
6 1 Sam 16,4; 1 Sam 17,12; Jn 7,42

kyk: 'Dovydas labai prašė manęs leisti jam eiti į savo miestą Betliejų, kur jo visa šeima aukos kasmetinę auką'.
[7] Jei jis sakys: 'Gerai', tai tavo tarnas bus saugus, o jei jis labai supyks, tai žinok, kad jis yra numatęs pikta.
[8] Suteik malonę savo tarnui, nes tu padarei sandorą su manimi prieš Viešpatį. Bet jei aš nusikaltau, tu pats nužudyk mane. Kam tau mane vesti pas savo tėvą?"
[9] Jehonatanas atsakė: "Tebūna tai toli nuo tavęs. Jei sužinosiu, kad mano tėvas yra numatęs tau pikta daryti, kodėl tau nepraneščiau?"
[10] Dovydas klausė Jehonatano: "Kas man praneš, jei tavo tėvas rūsčiai tau atsakys?"
[11] Jehonatanas atsakė Dovydui: "Eikime į lauką". Juodu išėjo į lauką.
[12] Jehonatanas tarė Dovydui: "Viešpats, Izraelio Dievas, tebūna liudytojas. Jei aš rytoj ar trečią dieną sužinosiu iš savo tėvo, kad jis tau palankus, ir nepranešiu tau,
[13] tegul Viešpats padaro man tai ir dar daugiau. Jei mano tėvas sumanęs pikta prieš tave, aš tau pranešiu ir tave išsiųsiu, kad galėtum eiti ramybėje, o Viešpats bus su tavimi, kaip Jis buvo su mano tėvu.
[14] Ir tu, jei aš būsiu gyvas, parodyk man Viešpaties gerumą, kad nemirčiau.
[15] Ir neatimk savo maloningumo nuo mano namų per amžius, kai Viešpats išnaikins visus Dovydo priešus žemėje".
[16] Taip Jehonatanas padarė sandorą su Dovydo namais, sakydamas: "Viešpats teatkeršija visiems Dovydo priešams".

7 Įst 1,23; 1 Sam 25,17; 2 Sam 17,4; Est 7,7
8 Joz 2,14; 1 Sam 18,3; 1 Sam 20,16; 1 Sam 23,18; 2 Sam 14,32
13 Joz 1,5; Rūt 1,17; 1 Sam 3,17; 1 Sam 10,7; 1 Sam 17,37; 1 Sam 18,12; 1 Krn 22,11.16
15 1 Sam 24,21; 2 Sam 9,1.3.7; 2 Sam 21,7
16 Įst 23,21; 1 Sam 25,22; 1 Sam 31,2; 2 Sam 4,7; 2 Sam 21,8
17 1 Sam 18,1
18 1 Sam 20,5.24
19 1 Sam 19,2
21 Jer 4,2
23 1 Sam 20,14.15
26 Kun 7,20.21; Kun 15,5
28 1 Sam 20,6

[17] Jehonatanas dar kartą prisiekė Dovydui, nes mylėjo jį kaip savo sielą.
[18] Tada Jehonatanas tarė: "Rytoj jaunas mėnulis, tavęs pasiges, nes tavo vieta prie stalo bus tuščia.
[19] Po trijų dienų sugrįžk ir eik į tą vietą, kurioje buvai anksčiau pasislėpęs, ir atsisėsk šalia Ezelio akmens.
[20] Aš paleisiu tris strėles į tą pusę, lyg šaučiau į taikinį.
[21] Tada aš pasiųsiu berniuką atnešti strėles. Jei sakysiu berniukui: 'Strėlės guli šiapus tavęs, surink jas!', tuomet tau negresia pavojus, kaip Viešpats gyvas.
[22] O jei tarsiu jam: 'Strėlės guli už tavęs!' tada eik, nes tave siunčia Viešpats.
[23] O dėl mudviejų pasižadėjimo, tai Viešpats bus tarp tavęs ir manęs amžinai".
[24] Dovydas pasislėpė laukuose. Jauno mėnulio dieną karalius atsisėdo valgyti.
[25] Karalius kaip paprastai atsisėdo į savo vietą prie sienos, Jehonatanas atsistojo, ir Abneras atsisėdo šalia karaliaus, o Dovydo vieta liko tuščia.
[26] Saulius tą dieną nieko nesakė, manydamas, kad Dovydui kas nors atsitiko ir jis yra susitepęs.
[27] Bet kai Dovydo vieta buvo tuščia kitą dieną, Saulius tarė savo sūnui Jehonatanui: "Kodėl Jesės sūnus nei vakar, nei šiandien neatėjo valgyti?"
[28] Jehonatanas atsakė Sauliui: "Dovydas labai prašė manęs išleisti jį į Betliejų,
[29] sakydamas: 'Leisk man eiti, nes mūsų šeima aukos mieste auką ir mano brolis liepė man atvykti. Jei

radau malonę tavo akyse, išleisk mane aplankyti savo brolių'. Todėl jis neatėjo prie karaliaus stalo".
[30] Tada Saulius labai užsirūstino ir tarė Jehonatanui: "Tu iškrypėlės ir maištininkės sūnau, argi aš nežinau, kad tu išsirinkai Jesės sūnų savo ir savo motinos gėdai?
[31] Kol Jesės sūnus bus gyvas, tu nebūsi karaliumi ir neturėsi karalystės. Pasiųsk, kad jis būtų atvestas pas mane, nes jis turi mirti".
[32] Jehonatanas atsakė savo tėvui Sauliui: "Kodėl jis turi būti nužudytas? Ką jis padarė?"
[33] Tada Saulius sviedė ietį, norėdamas jį perdurti. Taip Jehonatanas suprato, kad jo tėvas buvo apsisprendęs Dovydą nužudyti.
[34] Jehonatanas labai supykęs atsikėlė nuo stalo ir nieko nevalgė antrą mėnesio dieną; jis buvo labai susirūpinęs dėl Dovydo, kurį jo tėvas paniekino.
[35] Rytą Jehonatanas išėjo į lauką tuo laiku, kurį buvo sutaręs su Dovydu, ir berniukas buvo su juo.
[36] Jehonatanas sakė berniukui: "Bėk, surink strėles, kurias paleisiu". Berniukui bėgant, jis paleido strėlę.
[37] Jam nubėgus iki vietos, kur nukrito strėlė, Jehonatanas šaukė: "Ar strėlė nėra už tavęs?"
[38] Ir Jehonatanas šaukė berniukui: "Greičiau! Skubėk! Nesustok!" Jehonatano berniukas surinko strėles ir atnešė savo valdovui.
[39] Berniukas nieko nežinojo. Tik Jehonatanas ir Dovydas žinojo, ką tai reiškia.
[40] Tuomet Jehonatanas padavė savo ginklus berniukui ir liepė juos nunešti į miestą.
[41] Berniukui nuėjus, Dovydas pakilo iš už akmenų, parpuolė veidu į žemę ir tris kartus nusilenkė. Juodu pasibučiavo ir ilgai verkė, bet labiausiai Dovydas.
[42] Pagaliau Jehonatanas tarė Dovydui: "Eik ramybėje, nes mudu prisiekėme Viešpaties vardu, sakydami: 'Viešpats bus tarp tavęs ir manęs, tarp mano palikuonių ir tavo palikuonių per amžius' ".
[43] Dovydas nuėjo, o Jehonatanas sugrįžo į miestą.

21

Dovydas atėjo į Nobą pas kunigą Ahimelechą. Ahimelechas, sutikęs Dovydą, nusigando ir klausė: "Kodėl tu atėjai vienas, be palydovų?"
[2] Dovydas atsakė kunigui Ahimelechui: "Karalius man įsakė sutvarkyti vieną reikalą ir sakė man: 'Niekas neturi žinoti, kokiu reikalu tave siunčiu ir ką tau įsakau'. Aš su savo tarnais susitiksiu sutartoje vietoje.
[3] Dabar, jei turi ką po ranka, duok man – penkis duonos kepalus ar ką surasi".
[4] Kunigas atsakė Dovydui: "Neturiu paprastos duonos, tik šventos. Kad jaunuoliai būtų susilaikę bent nuo moterų".
[5] Dovydas atsakė kunigui: "Moterų nelietėme jau trys dienos, nuo to laiko, kai išėjome. Jaunuolių indai šventi, o jei kelias suteptas, tai duona bus šventuose induose".
[6] Tada kunigas davė jam šventos duonos, nes neturėjo kitos, tik padėtinę, kuri buvo paimta iš Viešpaties akivaizdos pakeičiant ją šviežia duona.
[7] Tą dieną ten buvo edomitas Do-

32 Pr 31,36; 1 Sam 19,5; Pat 31,9; Mt 27,23; Lk 23,22
33 1 Sam 18,11; 1 Sam 19,10; 1 Sam 20,7
42 1 Sam 1,17

21 SKYRIUS

1 1 Sam 14,3; 1 Sam 16,4; Mk 2,26
4 Iš 19,15; Iš 25,30; Kun 24,5-9; Mt 12,4
5 Iš 19,14.15; Kun 8,26; 1 Tes 4,4
6 Kun 24,8.9; Mt 12,3.4; Mk 2,25.26; Lk 6,3.4
7 1 Sam 14,47; 1 Sam 22,9

egas, vienas Sauliaus tarnų. Jis buvo Sauliaus piemenų vyresnysis.
[8] Dovydas paklausė Ahimelecho: "Ar neturi čia ieties ar kardo? Kadangi karaliaus reikalas buvo labai skubus, nepasiėmiau nei kardo, nei kito ginklo".
[9] Kunigas tarė: "Kardas filistino Galijoto, kurį nukovei Elos slėnyje, yra čia, įvyniotas į audinį už efodo. Jei nori, pasiimk jį, nes kito čia nėra". Dovydas tarė: "Nėra jam lygaus, duok jį man".
[10] Dovydas, bėgdamas nuo Sauliaus, atvyko pas Gato karalių Achišą.
[11] Achišo tarnai klausė: "Argi tai ne Dovydas, krašto karalius? Argi ne apie jį moterys šokdamos dainavo: 'Saulius nukovė tūkstančius, o Dovydas – dešimtis tūkstančių' ".
[12] Dovydas įsidėjo šituos žodžius į širdį ir labai išsigando Gato karaliaus Achišo.
[13] Jis pakeitė savo elgesį jų akyse ir apsimetė pamišėliu. Jis draskė vartus ir varvino seiles ant savo barzdos.
[14] Achišas kalbėjo savo tarnams: "Jūs matote, kad jis beprotis. Kodėl jį atvedėte pas mane?
[15] Ar man neužtenka pamišėlių, kad dar šitą man atvedėte, jog šėltų mano akyse? Nejaugi jį vesite ir į mano namus?"

22 Dovydas, išėjęs iš ten, pabėgo į Adulamo olą. Tai išgirdę, jo broliai ir visi tėvo namai atėjo pas jį.
[2] Žmonės, kurie buvo prislėgti, prasiskolinę ir nepatenkinti, rinkosi pas Dovydą; jis tapo jų viršininku. Su juo buvo apie keturis šimtus vyrų.
[3] Iš ten Dovydas nuėjo į Moabo Micpą. Ir jis sakė Moabo karaliui: "Prašau, leisk mano tėvui ir motinai apsistoti pas jus, kol sužinosiu, ką Dievas darys su manimi".
[4] Jis paliko tėvus pas Moabo karalių; jie gyveno pas jį, kol Dovydas buvo tvirtovėje.
[5] Pranašas Gadas tarė Dovydui: "Nepasilik kalnų tvirtovėje. Keliauk į Judo žemę". Dovydas išėjo ir atėjo į Hereto mišką.
[6] Saulius sužinojo, kad pasirodė Dovydas ir jo būrys. Tuo metu Saulius sėdėjo Gibėjos aukštumoje po medžiu, laikydamas ietį rankoje; visi jo tarnai stovėjo aplink jį.
[7] Jis tarė savo tarnams: "Benjaminai, klausykite. Ar Jesės sūnus duos jums visiems laukų bei vynuogynų ir jus padarys tūkstantininkais ir šimtininkais,
[8] kad jūs visi susimokėte prieš mane ir nebuvo nė vieno, kuris praneštų man, kad mano sūnus yra susitaręs su Jesės sūnumi? Tarp jūsų nėra nė vieno, kuris būtų manęs gailėjęsis ir man pranešęs, kad mano sūnus sukurstė mano tarną tykoti manęs, kaip šiandien matome".
[9] Tada edomitas Doegas, stovėjęs su Sauliaus tarnais, tarė: "Aš mačiau Jesės sūnų Nobe pas Ahitubo sūnų Ahimelechą,
[10] kuris atsiklausė Viešpaties dėl jo, davė jam maisto ir filistino Galijoto kardą".
[11] Saulius pakvietė Ahitubo sūnų kunigą Ahimelechą ir visus jo tėvo namus, kunigus, buvusius Nobe. Jie visi atėjo pas Saulių.

9 1 Sam 17,2.50; 1 Sam 31,10
11 1 Sam 18,6-8; 1 Sam 29,5
12 Lk 2,19

22 SKYRIUS
1 Joz 12,15; Joz 15,35; 2 Sam 23,13
2 Ts 11,3; 1 Sam 25,13
3 2 Sam 8,2
5 2 Sam 24,11; 1 Krn 21,9; 1 Krn 29,29; 2 Krn 29,25
6 1 Sam 15,34
7 1 Sam 8,14
8 1 Sam 18,3; 1 Sam 20,16.30
9 1 Sam 14,3; 1 Sam 21,1; 1 Sam 21,7; 1 Sam 22,22
10 Sk 27,21; 1 Sam 10,22; 1 Sam 21,6.9

[12] Saulius tarė: “Paklausyk, Ahitubo sūnau”. Tas atsiliepė: “Aš čia, mano valdove”.
[13] “Kodėl tu ir Jesės sūnus susitarėte prieš mane? Tu davei jam duonos, kardą ir klausei Dievą dėl jo, kad jis tykotų manęs, kaip šiandien matome”.
[14] Ahimelechas tarė karaliui: “Kuris iš tavo tarnų yra toks ištikimas, kaip Dovydas, karaliaus žentas, einąs ten, kur tu liepi, ir gerbiamas tavo namuose?
[15] Argi aš tik tada pradėjau klausti Dievą dėl jo? Tebūna tai toli nuo manęs. Nekaltink, karaliau, savo tarno ir mano tėvo namų, nes tavo tarnas nežinojo apie tai nei daug, nei mažai”.
[16] Karalius tarė: “Tu, Ahimelechai, ir visi tavo tėvo namai neišvengsite mirties”.
[17] Karalius įsakė savo sargybai: “Nužudykite Viešpaties kunigus, nes jie yra su Dovydu; jie žinojo, kad jis pabėgo, bet man nepranešė”. Bet karaliaus tarnai nenorėjo žudyti Viešpaties kunigų.
[18] Tada karalius tarė Doegui: “Eik tu ir nužudyk kunigus”. Tą dieną edomitas Doegas puolė ir nužudė aštuoniasdešimt penkis vyrus, nešiojusius lininį efodą.
[19] Nobe jis kardu išžudė vyrus, moteris, vaikus, kūdikius, taip pat jaučius, asilus ir avis.
[20] Ištrūko tik Abjataras, Ahitubo sūnaus Ahimelecho sūnus, ir pabėgo pas Dovydą.
[21] Abjataras pranešė Dovydui, kad Saulius išžudė Viešpaties kunigus.
[22] Dovydas tarė Abjatarui: “Pamatęs ten stovintį edomitą Doegą, aš žinojau, kad jis tikrai praneš Sauliui. Aš kaltas, kad žuvo tavo tėvo giminės.
[23] Pasilik pas mane, nebijok. Kas ieško mano gyvybės, ieško ir tavo. Bet su manimi tu esi saugus”.

23

Dovydui pranešė, kad filistinai kariauja prieš Keilą ir plėšia klojimus.
[2] Dovydas klausė Viešpatį: “Ar man eiti ir mušti filistinus?” Viešpats atsakė Dovydui: “Eik, sumušk filistinus ir išgelbėk Keilą”.
[3] Dovydo vyrai jam tarė: “Štai mes bijome jau čia, Judo žemėje. Kaip mes eisime į Keilą prieš filistinų kariuomenę?”
[4] Dovydas dar kartą klausė Viešpatį. Viešpats jam atsakė: “Kelkis ir eik į Keilą; Aš atiduosiu filistinus į tavo rankas”.
[5] Dovydas ir jo vyrai, nuėję į Keilą, kariavo su filistinais, nuvarė jų galvijus ir smarkiai juos sumušė. Taip Dovydas išgelbėjo Keilos gyventojus.
[6] Ahimelecho sūnus Abjataras, bėgdamas pas Dovydą į Keilą, atsinešė ir efodą.
[7] Sauliui buvo pranešta, kad Dovydas atėjo į Keilą. Saulius tarė: “Dievas jį atidavė į mano rankas; jis pats užsidarė įeidamas į miestą su vartais ir užkaiščiais”.
[8] Saulius sušaukė visus vyrus žygiui į Keilą prieš Dovydą ir jo vyrus.
[9] Dovydas sužinojo, kad Saulius slapčia rengia jam pikta, ir tarė kunigui Abjatarui: “Atnešk efodą”.
[10] Dovydas meldėsi: “Viešpatie, Izraelio Dieve, tavo tarnas išgirdo, kad Saulius rengiasi ateiti į Keilą ir sunaikinti miestą dėl manęs.

14 1 Sam 19,4.5; 1 Sam 20,32; 1 Sam 24,11
16 Įst 24,16
17 Iš 1,17
18 1 Sam 2,31
19 Joz 21,1-45; 1 Sam 22,9.11
20 1 Sam 2,33; 1 Sam 23,6.9; 1 Sam 30,7; 1 Kar 2,26.27
23 1 Kar 2,26

23 SKYRIUS
1 Joz 15,44; Neh 3,17.18
2 1 Sam 22,10; 1 Sam 23,4.6.9; 1 Sam 28,6; 1 Sam 30,8; 2 Sam 5,19
5 1 Sam 19,8; 2 Sam 5,20
6 1 Sam 22,20
9 Sk 27,21; 1 Sam 23,6; 1 Sam 30,7
10 1 Sam 22,19

[11] Ar Keilos gyventojai išduos mane į jo rankas? Ar Saulius ateis, kaip tavo tarnas girdėjo? Viešpatie, Izraelio Dieve, meldžiu, pasakyk savo tarnui". Viešpats atsakė: "Jis ateis".
[12] Dovydas klausė: "Ar Keilos vyrai išduos mane ir mano vyrus Sauliui?" Viešpats atsakė: "Išduos".
[13] Tada Dovydas ir jo vyrai, kurių buvo apie šešis šimtus, išėję iš Keilos, ėjo, kur galėjo eiti. Kai Sauliui buvo pranešta, kad Dovydas pabėgo iš Keilos, jis atšaukė savo žygį.
[14] Dovydas apsistojo dykumos tvirtovėse ir pasiliko kalne Zifo dykumoje. Saulius visą laiką jo ieškojo, tačiau Dievas neatidavė jo į Sauliaus rankas.
[15] Dovydas matė, kad Saulius išėjo ieškoti jo gyvybės, ir Dovydas buvo Zifo tyruose, miške.
[16] Sauliaus sūnus Jehonatanas atėjo pas Dovydą į mišką ir sustiprino jo ranką Dieve.
[17] Ir jis tarė jam: "Nebijok, mano tėvas Saulius tavęs neras. Tu tapsi Izraelio karaliumi, o aš būsiu šalia tavęs. Mano tėvas Saulius tai žino".
[18] Juodu Viešpaties akivaizdoje padarė sandorą. Dovydas pasiliko miške, o Jehonatanas sugrįžo į savo namus.
[19] Zifiečiai nuėjo pas Saulių į Gibėją ir pranešė: "Dovydas slapstosi pas mus kalnų tvirtovėse, miškuose ir Hachilos kalvose, į pietus nuo Jesimono.
[20] Taigi dabar, karaliau, ateik, kaip tavo siela to trokšta, o mūsų darbas bus atiduoti jį į karaliaus rankas".

13 1 Sam 22,2; 1 Sam 25,13
14 Joz 15,55; 2 Krn 11,8; Ps 11,1; Ps 32,7; Ps 54,3.4
17 1 Sam 20,31; 1 Sam 24,20; Ps 27,1-3; Hbr 13,6
18 1 Sam 18,3; 1 Sam 20,12-17.42; 2 Sam 9,1; 2 Sam 21,7
19 1 Sam 26,1
20 Ps 54,3
24 Joz 15,55; 1 Sam 25,2
26 Ps 17,9; Ps 31,22
27 2 Kar 19,9

24 SKYRIUS

1 Joz 15,62; 1 Sam 23,19.28; 2 Krn 20,2
2 1 Sam 26,2; Ps 38,12
3 Ts 3,24; 1 Sam 24,10

[21] Saulius tarė: "Viešpats telaimina jus, kad manęs pasigailėjote.
[22] Eikite, viską paruoškite ir sužinokite vietą, kur jis yra ir kas jį ten matė; man pranešta, kad jis esąs labai gudrus.
[23] Išžvalgykite ir sužinokite visas slėptuves, kuriose jis slapstosi; tada sugrįžkite pas mane su tikromis žiniomis ir aš eisiu su jumis. Jei jis tebėra krašte, aš surasiu jį visuose Judo tūkstančiuose".
[24] Jie nuėjo į Zifą pirma Sauliaus. Dovydas ir jo vyrai buvo Maono dykumoje, lygumoje į pietus nuo Jesimono.
[25] Saulius ir jo vyrai išėjo jo ieškoti. Dovydui apie tai buvo pranešta, todėl jis pasitraukė į Maono dykumą prie uolos. Saulius, tai išgirdęs, vijosi Dovydą į Maono dykumą.
[26] Saulius ėjo viena kalno puse, o Dovydas su savo vyrais – kita. Dovydas skubiai traukėsi nuo Sauliaus, nes Saulius su savo vyrais supo Dovydą ir jo vyrus, norėdami juos sugauti.
[27] Tačiau pas Saulių atėjo pasiuntinys su pranešimu: "Skubiai sugrįžk, nes filistinai užpuolė kraštą".
[28] Saulius liovėsi vijęs Dovydą, sugrįžo ir kariavo su filistinais. Todėl ta vieta pavadinta Perskyrimo uola.

24

Dovydas pasitraukė į En Gedžio tvirtoves.
[2] Kai Saulius, nugalėjęs filistinus, sugrįžo, jam buvo pranešta, kad Dovydas yra En Gedžio dykumoje.
[3] Saulius, paėmęs tris tūkstančius rinktinių vyrų iš viso Izraelio, iš-

ėjo ieškoti Dovydo ir jo vyrų laukinių ožkų gyvenamose uolose.
[4] Atėjęs prie šalikelės avidžių, kur buvo ola, Saulius į ją įėjo atlikti reikalo. Dovydas ir jo vyrai sėdėjo olos gilumoje.
[5] Dovydo vyrai sakė jam: "Štai diena, apie kurią Viešpats tau kalbėjo: 'Aš atiduosiu tavo priešą į tavo rankas, kad pasielgtum su juo, kaip tau patinka' ". Prislinkęs Dovydas nupjovė Sauliaus apsiausto skverną.
[6] Dovydo širdis smarkiai plakė, nes jis nupjovė Sauliaus skverną.
[7] Jis tarė savo vyrams: "Apsaugok, Viešpatie, kad taip padaryčiau savo valdovui, Viešpaties pateptajam, pakeldamas prieš jį savo ranką, nes jis yra Viešpaties pateptasis".
[8] Dovydas sulaikė savo vyrus šiais žodžiais ir neleido jiems pakilti prieš Saulių. O Saulius, išėjęs iš olos, ėjo savo keliu.
[9] Dovydas taip pat pakilo iš paskos ir, išlindęs iš olos, šaukė Sauliui: "Karaliau, mano valdove!" Sauliui atsigręžus, Dovydas nusilenkė veidu iki žemės.
[10] Dovydas tarė Sauliui: "Kodėl klausai žmonių kalbų, kad Dovydas nori tau pikta?
[11] Tu pats šiandien matei, kad Viešpats buvo atidavęs tave į mano rankas oloje; mane ragino tave nužudyti, bet aš pasigailėjau tavęs, sakydamas: 'Nepakelsiu rankos prieš savo valdovą, nes jis yra Viešpaties pateptasis'.
[12] Pažvelk, mano tėve, į savo apsiausto skverną mano rankoje. Iš to, kad aš, atpjaudamas tavo apsiausto skverną, tavęs nenužudžiau, suprask ir žinok, kad manyje nėra nieko pikto ir aš nesu tau nusidėjęs. Bet tu ieškai mano gyvybės, kad ją atimtum.
[13] Viešpats tebūna teisėjas tarp mudviejų ir Viešpats tegul atkeršija tau už mane, bet mano ranka nepakils prieš tave.
[14] Kaip sena patarlė sako: 'Iš nedorėlių ateina nedorybės', bet mano ranka nepakils prieš tave.
[15] Prieš ką išėjo Izraelio karalius? Ką tu persekioji? Pastipusį šunį. Blusą.
[16] Viešpats tebūna teisėjas ir tedaro sprendimą tarp manęs ir tavęs. Tegul mato ir gina mano bylą, ir išgelbsti mane nuo tavo rankos".
[17] Kai Dovydas baigė kalbėti, Saulius tarė: "Ar tai tavo balsas, mano sūnau Dovydai?" Ir Saulius pakėlė savo balsą ir verkė.
[18] Ir jis sakė Dovydui: "Tu esi teisesnis už mane, tu man atlyginai geru, o aš tau atsilyginau piktu.
[19] Šiandien tu parodei, kaip elgiesi su manimi, nes Viešpats buvo atidavęs mane į tavo rankas, tačiau tu manęs nenužudei.
[20] Kas, suradęs savo priešą, paleidžia jį sveiką? Viešpats teatlygina tau geru už tai, ką tu šiandien man padarei.
[21] Dabar tikrai žinau, kad tu tapsi karaliumi ir kad Izraelio karalystė bus įtvirtinta tavo rankose.
[22] Dabar prisiek man Viešpačiu, kad neišnaikinsi mano palikuonių ir neišnaikinsi mano vardo iš mano tėvo namų".
[23] Dovydas prisiekė Sauliui. Po to Saulius sugrįžo į savo namus, o Dovydas ir jo vyrai pasitraukė į tvirtovę.

4 1 Sam 26,8-11
5 2 Sam 24,10
6 1 Sam 26,11
7 Ps 7,4; Mt 5,44; Rom 12,17.19
9 Ps 141,6; Pat 16,28; Pat 17,9
11 Ts 11,27; 1 Sam 26,20; Ps 7,3; Ps 35,7
12 Pr 16,5; Ts 11,27; 1 Sam 26,10-23; Job 5,8
13 Mt 7,16-20
14 1 Sam 17,43; 1 Sam 26,20; 2 Sam 9,8
15 1 Sam 24,12; 2 Krn 24,22; Ps 35,1; Ps 43,1; Ps 119,154; Mch 7,9
16 1 Sam 26,17
17 Pr 38,26; 1 Sam 26,21; Mt 5,44
18 1 Sam 26,23
20 1 Sam 23,17
21 Pr 21,23; 1 Sam 20,14-17; 2 Sam 21,6-8
23 1 Sam 24,1

25 Samuelis mirė, visi izraelitai susirinko, apraudojo jį ir palaidojo jo namuose Ramoje. Dovydas pakilo ir nuėjo į Parano dykumą.
[2] Maone gyveno vyras, kuris turėjo nuosavybę Karmelyje. Jis buvo labai turtingas: turėjo tris tūkstančius avių ir tūkstantį ožkų. Kartą jis kirpo avis Karmelyje.
[3] Jo vardas buvo Nabalas, o jo žmonos – Abigailė. Moteris buvo išmintinga ir graži, bet jos vyras šiurkštus ir blogo elgesio; jis buvo iš Kalebo namų.
[4] Dovydas išgirdo dykumoje, kad Nabalas kerpa avis.
[5] Jis pasiuntė dešimt jaunuolių ir sakė jiems: "Eikite į Karmelį pas Nabalą ir pasveikinkite jį mano vardu.
[6] Sakykite jam: 'Ramybė tebūna tau, ramybė tavo namams ir ramybė viskam, ką turi.
[7] Sužinojau, kad kerpamos tavo avys. Tavo piemenys buvo su mumis. Mes jiems nieko blogo nepadarėme ir jiems nieko netrūko, kol jie buvo Karmelyje.
[8] Paklausk savo jaunuolių, ir jie tau patvirtins. Teatranda šitie jaunuoliai malonę tavo akyse, nes atėjome gerą dieną. Todėl prašau, duok, ką ras tavo ranka, savo tarnams ir savo sūnui Dovydui' ".
[9] Dovydo jaunuoliai atėję kalbėjo Nabalui visus tuos žodžius Dovydo vardu ir laukė atsakymo.
[10] Nabalas atsakė Dovydo tarnams: "Kas yra Dovydas? Kas yra Jesės sūnus? Šiandien yra daug pabėgusių nuo savo valdovų tarnų.
[11] Argi aš atiduosiu duoną, vandenį ir mėsą, kurią prirengiau kirpėjams, žmonėms, apie kuriuos nežinau, iš kur jie?"
[12] Dovydo jaunuoliai grįžo atgal ir papasakojo jam viską, ką buvo girdėję.
[13] Dovydas tarė savo vyrams: "Kiekvienas prisijuoskite kardą". Visi apsiginklavo ir maždaug keturi šimtai vyrų sekė Dovydą, o du šimtai pasiliko prie daiktų.
[14] Tuo metu vienas Nabalo tarnų pranešė Nabalo žmonai Abigailei: "Dovydas atsiuntė iš dykumos pasiuntinius mūsų šeimininko pasveikinti, o tas juos išplūdo.
[15] Tie vyrai buvo mums labai geri. Jie mums nepadarė jokios skriaudos, mes nieko nepasigedome per visą laiką, kurį praleidome drauge su jais.
[16] Jie buvo mums siena naktį ir dieną, kai bandą ganėme netoli jų.
[17] Taigi dabar pagalvok ir nuspręsk, ką darysi. Nelaimė tikrai gresia mūsų šeimininkui ir visai jo šeimynai. Jis yra Belialo vaikas, su kuriuo neįmanoma kalbėti".
[18] Abigailė skubiai paėmė du šimtus duonos kepalų, dvi odines vyno, penkias paruoštas avis, penkis saikus skrudintų grūdų, šimtą džiovintų vynuogių kekių, du šimtus figų pyragaičių ir sukrovė ant asilų.
[19] Ji įsakė savo tarnams: "Eikite pirma manęs, o aš eisiu paskui jus". Savo vyrui Nabalui ji nieko nesakė.
[20] Jodama ant asilo kalno pašlaite, ji sutiko Dovydą ir jo vyrus, ateinančius priešais.
[21] Dovydas buvo pasakęs: "Veltui saugojau dykumoje visa, kas Nabalui priklauso taip, kad jis nieko

25 SKYRIUS
1 Pr 21,21; Sk 10,12; Sk 13,3; Sk 20,29; Įst 34,8; 1 Sam 28,3
2 Joz 15,55; 1 Sam 23,24
3 Joz 15,13; 1 Sam 30,14
4 Pr 38,13; 2 Sam 13,23
6 Ts 19,20; 1 Krn 12,18; Ps 122,7; Lk 10,5
7 1 Sam 25,15.21
8 Neh 8,10-12; Est 8,17; Est 9,19.22
10 Ts 9,28
11 Ts 8,6.15
13 1 Sam 30,24
15 1 Sam 25,7.21
16 Iš 14,22
17 Įst 13,13; 1 Sam 20,7
18 Pr 32,13
19 Pr 32,16.20
21 Ps 109,5

nepasigedo. Jis man atsilygino piktu už gera.
[22] Tegul Dievas tai ir dar daugiau padaro su Dovydo priešais, jei iki ryto palikčiau gyvą bent vieną jo vyrų".
[23] Abigailė, pamačiusi Dovydą, skubiai nulipo nuo asilo, parpuolė prieš Dovydą ir nusilenkė iki žemės.
[24] Parpuolusi prie jo kojų, kalbėjo: "Valdove, ant manęs tebūna kaltė. Meldžiu, leisk savo tarnaitei kalbėti ir išklausyk ją.
[25] Mano valdove, prašau nekreipti dėmesio į tą Belialo žmogų Nabalą, nes koks jo vardas, toks ir jis pats. Nabalas jo vardas ir jis pilnas kvailumo. Aš, tavo tarnaitė, nemačiau savo valdovo jaunuolių, kuriuos buvai atsiuntęs.
[26] Dabar, mano valdove, kaip Viešpats gyvas ir gyva tavo siela, Viešpats sulaikė tave, kad nenusikalstum, praliedamas kraują ir keršydamas savo ranka. Tavo priešai, kurie siekia pikto mano valdovui, tegul tampa kaip Nabalas.
[27] Štai dovanos, kurias tavo tarnaitė atgabeno savo valdovui, atiduok jas jaunuoliams, kurie seka mano valdovą.
[28] Atleisk savo tarnaitei nusikaltimą. Viešpats tikrai pastatys mano valdovui tvirtus namus, nes tu kovoji Viešpaties kovas ir tavyje nerasta blogio per visas tavo dienas.
[29] O jei kas tave persekiotų ir tavo gyvybės ieškotų, tai Viešpats, tavo Dievas, saugos tave, o tavo priešų sielas Jis nusvies kaip mėtykle.
[30] Kai Viešpats įvykdys visa, ką Jis tau pažadėjo, ir tave padarys Izraelio valdovu,
[31] tai nereikės mano valdovui liūdėti ir jo širdis nesigrauš, kad be reikalo praliejai kraują, norėdamas pats atkeršyti. Kai Viešpats padarys gera mano valdovui, atsimink savo tarnaitę".
[32] Dovydas atsakė Abigailei: "Palaimintas Viešpats, Izraelio Dievas, kuris šiandien atsiuntė tave manęs pasitikti.
[33] Palaimintas tavo patarimas ir palaiminta tu, nes šiandien mane sulaikei nuo kraujo praliejimo ir sukliudei man pačiam už save atkeršyti.
[34] Tikrai, kaip gyvas Viešpats, Izraelio Dievas, kuris man neleido tavęs nuskriausti, jei nebūtum paskubėjusi manęs pasitikti, iki ryto aušros nebūtų likę Nabalui nė vieno vyro".
[35] Dovydas priėmė iš jos viską, ką ji jam atgabeno, ir tarė: "Eik rami į savo namus. Aš paklausiau tavo balso ir tavęs nepaniekinau".
[36] Abigailė sugrįžo pas Nabalą. Jis tuo metu buvo iškėlęs namuose karališką puotą. Nabalas buvo linksmas ir labai girtas, todėl ji jam nieko nesakė iki ryto.
[37] Rytą, Nabalui išsiblaivius, jo žmona jam viską papasakojo. Tuomet jo širdis apmirė jame ir jis sustingo kaip akmuo.
[38] Praėjus maždaug dešimčiai dienų, Viešpats ištiko Nabalą, ir jis mirė.
[39] Dovydas, išgirdęs, kad Nabalas mirė, tarė: "Palaimintas Viešpats, kuris įvykdė teismą Nabalui už man padarytą įžeidimą ir apsaugojo mane nuo pikto. Viešpats sugrąžino Nabalo nusikaltimą ant jo

22 1 Sam 3,17; 1 Sam 20,13.16; 1 Sam 25,34; 1 Kar 14,10; 1 Kar 21,21
23 Ts 1,14
26 Pr 20,6; 2 Sam 18,32; 2 Kar 2,2; Rom 12,19
27 Pr 33,11
28 1 Sam 18,17; 1 Sam 24,11; 2 Sam 7,11-16.27
29 Jer 10,18; Kol 3,3
30 1 Sam 13,14; 1 Sam 15,28
32 Lk 1,68
33 1 Sam 25,26
34 1 Sam 25,22; 1 Sam 25,26
35 Pr 19,21; 2 Kar 5,19
36 2 Sam 13,28
38 1 Sam 26,10
39 1 Sam 25,26.34; 1 Sam 25,32; 1 Kar 2,44; Pat 22,23

galvos". Ir Dovydas pasiuntė pasiuntinius ir kalbėjo Abigailei, kad nori ją vesti.
[40] Dovydo tarnai, nuėję pas Abigailę į Karmelį, jai kalbėjo: "Dovydas mus atsiuntė pas tave pasakyti, kad jis nori tave vesti".
[41] Ji nusilenkė iki žemės ir tarė: "Štai tavo tarnaitė, kad tarnautų ir plautų savo valdovo tarnų kojas".
[42] Abigailė skubiai pasiruošė, užsėdo ant asilo ir su penkiomis tarnaitėmis sekė paskui Dovydo pasiuntinius ir tapo jo žmona.
[43] Dovydas dar vedė Ahinoamą iš Jezreelio, ir jos abi buvo jo žmonos.
[44] Saulius atidavė savo dukterį Mikalę, Dovydo žmoną, Laišo sūnui Palčiui iš Galimo.

26 Zifiečiai, atėję į Gibėją, pranešė Sauliui, kad Dovydas slapstosi Hachilos kalvose, prie Jesimono.
[2] Saulius su trimis tūkstančiais Izraelio rinktinių vyrų ėjo į Zifo dykumą ieškoti Dovydo.
[3] Jis pasistatė stovyklą Hachilos kalvoje, prie Jesimono. Dovydas buvo dykumoje ir matė, kad Saulius ėjo į dykumą jo ieškoti.
[4] Tada Dovydas išsiuntė žvalgus ir sužinojo, kad Saulius tikrai atėjo.
[5] Dovydas atėjo į tą vietą, kurioje Saulius buvo pasistatęs stovyklą. Dovydas matė vietą, kur atsigulė Saulius ir Nero sūnus Abneras, jo kariuomenės vadas. Sauliaus palapinė buvo stovyklos viduryje, o kariai miegojo aplinkui.
[6] Dovydas tarė hetitui Ahimelechui ir Cerujos sūnui Abišajui, Joabo broliui: "Kas eis su manimi į Sauliaus stovyklą?" Abišajis atsakė: "Aš eisiu".
[7] Dovydas ir Abišajas, naktį nuėję tarp žmonių, rado Saulių miegantį palapinėje, o jo ietis buvo įsmeigta į žemę galvūgalyje. Abneras ir kariai gulėjo aplink jį.
[8] Abišajas tarė Dovydui: "Dievas šiandien atidavė tavo priešą į tavo rankas. Leisk man jį vienu smūgiu prismeigti ietimi prie žemės".
[9] Dovydas atsakė Abišajui: "Nežudyk jo! Kas pakeltų ranką prieš Viešpaties pateptąjį ir liktų nekaltas?
[10] Kaip Viešpats gyvas, Viešpats jį ištiks, ir ateis jo diena mirti, arba jis žus kare!
[11] Apsaugok, Viešpatie, kad pakelčiau savo ranką prieš Viešpaties pateptąjį! Dabar imk jo galvūgalyje įsmeigtą ietį bei vandens ąsotį ir eikime".
[12] Dovydas paėmė ietį ir vandens ąsotį nuo Sauliaus galvūgalio, ir jie išėjo. Niekas nematė, nežinojo ir nepabudo; jie visi miegojo, nes Viešpats siuntė jiems gilų miegą.
[13] Dovydas perėjo į kitą pusę ir atsistojo kalno viršūnėje iš tolo, kad tarp jų būtų didelis atstumas.
[14] Jis šaukė žmonėms bei Nero sūnui Abnerui: "Argi neatsiliepsi, Abnerai?" Abneras atsiliepė: "Kas tu esi, kad šauki karaliui?"
[15] Dovydas atsakė Abnerui: "Tu esi galingas vyras. Kas tau lygus Izraelyje? Kodėl nesaugojai karaliaus, savo valdovo? Vienas žmogus buvo atėjęs karaliaus, tavo valdovo, nužudyti.
[16] Negerai padarėte. Kaip Viešpats gyvas, jūs verti mirties, nes jūs nesaugojote savo valdovo,

41 Lk 7,38.44
43 Joz 15,56; 1 Sam 27,3; 1 Sam 30,5
44 1 Sam 18,20; 2 Sam 3,14; 2 Sam 3,15; Iz 10,30

26 SKYRIUS
1 1 Sam 23,19
2 1 Sam 13,2; 1 Sam 24,2
5 1 Sam 14,50.51; 1 Sam 17,55
6 Ts 7,10.11; 2 Sam 2,13; 2 Sam 2,18.24; 1 Krn 2,16
8 1 Sam 24,2
9 1 Sam 24,6.7; 2 Sam 1,14.16
10 Pr 47,29; Įst 31,14; Įst 32,35; 1 Sam 25,26.38; 1 Sam 31,6; Job 7,1; Job 14,5; Ps 37,13; Lk 18,7; Rom 12,19; Hbr 10,30
11 1 Sam 24,6-12; Rom 12,17.19
12 Pr 2,21; Pr 15,12; Iz 29,10

Viešpaties pateptojo. Kur dingo karaliaus ietis ir vandens ąsotis, kurie buvo jo galvūgalyje?"
[17] Saulius, atpažinęs Dovydo balsą, tarė: "Ar tai tavo balsas, Dovydai, mano sūnau?" Dovydas atsakė: "Taip, mano valdove karaliau.
[18] Kodėl, mano valdove, persekioji savo tarną? Ką aš padariau? Kuo nusikaltau?
[19] Mano valdove karaliau, prašau, išklausyk savo tarno. Jei Viešpats tave sukurstė prieš mane, tepriima Jis auką, o jei žmonės – tegul jie būna prakeikti Viešpaties akivaizdoje, nes jie išvarė mane, kad neturėčiau dalies Viešpatyje, sakydami: 'Eik ir tarnauk svetimiems dievams'.
[20] Tenebūna pralietas mano kraujas Viešpaties akivaizdoje, nes Izraelio karalius išėjo ieškoti blusos kaip žmogus, kuris medžioja kurapką kalnuose".
[21] Saulius atsakė: "Aš nusidėjau. Sugrįžk, mano sūnau Dovydai, aš tau nieko blogo nedarysiu, nes mano siela buvo brangi tavo akyse šiandien. Aš kvailai elgiausi ir labai klydau".
[22] Dovydas atsakė: "Štai tavo ietis, karaliau! Tegul vienas iš tavo jaunuolių ateina ir ją paima.
[23] Viešpats atlygins kiekvienam už jo teisumą ir ištikimybę. Viešpats buvo atidavęs tave šiandien į mano rankas, bet aš nepakėliau rankos prieš Viešpaties pateptąjį.
[24] Ir štai, kaip šiandien buvo vertinga tavo gyvybė mano akyse, taip vertinga tegul būna ir mano gyvybė Viešpaties akyse; tegul Jis išlaisvina mane iš visų bėdų".
[25] Saulius atsakė Dovydui: "Būk palaimintas, mano sūnau Dovydai! Tu daug padarysi ir pasieksi". Po to Dovydas nuėjo savo keliu, o Saulius sugrįžo į savo vietą.

27

Dovydas tarė savo širdyje: "Vieną dieną aš žūsiu nuo Sauliaus rankos. Geriausia man būtų pasitraukti į filistinų šalį. Tada Saulius nebeieškos manęs Izraelyje, ir aš išsigelbėsiu nuo jo rankos".
[2] Dovydas pakilo ir su šešiais šimtais vyrų, buvusių su juo, perėjo pas Gato karalių Achišą, Maocho sūnų.
[3] Ir Dovydas, abi jo žmonos, jezreelietė Ahinoama ir karmelietė Abigailė, Nabalo našlė, ir jo vyrai su savo šeimomis gyveno pas Achišą Gate.
[4] Saulius sužinojo, kad Dovydas pabėgo į Gatą, ir daugiau jo nebeieškojo.
[5] Dovydas tarė Achišui: "Jei radau malonę tavo akyse, prašau, leisk man gyventi kuriame nors mažame mieste. Kodėl tavo tarnas turėtų gyventi su tavimi karaliaus mieste?"
[6] Achišas jam leido gyventi Ciklage. Nuo to laiko Ciklagas priklauso Judo karaliams iki šios dienos.
[7] Dovydas gyveno filistinų šalyje vienerius metus ir keturis mėnesius.
[8] Dovydas su savo vyrais išeidavo ir užpuldavo gešuriečius, girzus ir amalekiečius, kurie nuo senų laikų gyveno toje šalyje nuo Šūro iki Egipto.
[9] Kai Dovydas užpuldavo kraštą, jis nepalikdavo gyvo nei vyro, nei moters, pasiimdavo avis, galvijus, asilus, kupranugarius, drabužius ir grįždavo, ir nueidavo pas Achišą.
[10] Achišas paklausdavo: "Ką šį-

17 1 Sam 24,16
18 1 Sam 24,9.11-14
19 Įst 4,27.28; 2 Sam 14,16; 2 Sam 16,11; 2 Sam 20,19; 2 Sam 24,1
20 1 Sam 24,14
21 Iš 9,27; 1 Sam 15,24.30; 1 Sam 24,17; 2 Sam 12,13
23 1 Sam 24,19; 2 Sam 22,21; Ps 7,8; Ps 18,20; Ps 62,12
25 Pr 32,28; 1 Sam 24,20

27 SKYRIUS
2 1 Sam 21,10; 1 Sam 25,13; 1 Kar 2,39
3 1 Sam 25,42.43
6 Joz 15,31; Joz 19,5; 1 Krn 12,1; Neh 11,28
7 1 Sam 29,3
8 Pr 25,18; Iš 15,22; Iš 17,8.16; Joz 13,2.13; Joz 16,10; Ts 1,29; 1 Sam 15,7.8
10 Ts 1,16; 1 Krn 2,9.25

kart buvote užpuolę?" Dovydas atsakydavo: "Judo pietinę dalį, jerachmeelitų pietų kraštą ir kenitų pietinę dalį".
[11] Nei vyrų, nei moterų Dovydas nepalikdavo gyvų ir neatsivesdavo jų į Gatą, manydamas: "Kad jie nepraneštų apie mus, sakydami: 'Taip padarė Dovydas ir taip jis elgiasi visą laiką, gyvendamas filistinų krašte' ".
[12] Achišas tikėjo Dovydu, sakydamas: "Jis tapo visiškai nekenčiamas Izraelyje, todėl bus mano tarnas per amžius".

28

Tomis dienomis filistinai surinko savo kariuomenę karui prieš Izraelį. Achišas tarė Dovydui: "Tu su savo vyrais turėsi žygiuoti kartu su manimi į karą".
[2] Dovydas atsakė Achišui: "Tu dabar sužinosi, ką gali padaryti tavo tarnas". Achišas tarė Dovydui: "Todėl aš padarysiu tave mano galvos saugotoju visam laikui".
[3] Samuelis buvo miręs, izraelitai buvo apraudoję ir palaidoję jį Ramoje, jo mieste. Saulius buvo išvaręs iš šalies mirusiųjų dvasių iššaukėjus ir burtininkus.
[4] Filistinai susirinko, atėjo ir pastatė stovyklą Šuneme. Saulius sušaukė visą Izraelį, jie pasistatė stovyklą Gilbojoje.
[5] Kai Saulius pamatė filistinų stovyklą, nusigando ir jo širdis ėmė labai drebėti.
[6] Saulius klausė Viešpaties, bet Viešpats jam neatsakė nei per sapnus, nei per Urimą, nei per pranašus.
[7] Tada Saulius tarė savo tarnams: "Suraskite man moterį, kuri iššaukia mirusiųjų dvasias, kad galėčiau nueiti pas ją patarimo". Jo tarnai jam atsakė: "En Dore gyvena moteris, iššaukianti mirusiųjų dvasias".
[8] Saulius, pakeitęs drabužius, su dviem vyrais naktį nuėjo pas moterį. Jis tarė jai: "Paburk man per mirusiojo dvasią; iššauk man tą, kurį aš sakysiu".
[9] Moteris jam atsakė: "Tu žinai, kad Saulius išnaikino krašte mirusiųjų dvasių iššaukėjus ir burtininkus. Kodėl statai spąstus mano gyvybei, kad mane pražudytum?"
[10] Saulius jai prisiekė Viešpačiu: "Kaip Viešpats gyvas, tu nebūsi nubausta dėl šito".
[11] Moteris klausė: "Ką turiu tau iššaukti?" Jis atsakė: "Iššauk man Samuelį".
[12] Moteris, pamačiusi Samuelį, garsiai sušuko ir tarė Sauliui: "Kodėl mane apgavai? Tu esi Saulius!"
[13] Karalius jai tarė: "Nebijok! Ką matei?" Moteris tarė Sauliui: "Aš mačiau dvasią, kylančią iš žemės".
[14] Karalius vėl klausė: "Kaip ji atrodo?" Ji atsakė: "Kyla senas vyras su apsiaustu". Saulius suprato, kad tai Samuelis, ir nusilenkė veidu iki žemės.
[15] Samuelis tarė Sauliui: "Kodėl drumsti man ramybę, iššaukdamas mane?" Saulius atsakė: "Esu labai prislėgtas, nes filistinai kariauja prieš mane. Dievas atsitraukė nuo manęs ir man nebeatsako nei per sapnus, nei per pranašus, todėl pasišaukiau tave, kad pasakytum, ką man daryti".
[16] Samuelis atsakė: "Kodėl mane klausi, jei Viešpats atsitraukė nuo tavęs ir tapo tavo priešu?
[17] Viešpats padarė, kaip Jis buvo

28 SKYRIUS

1 1 Sam 29,1.2

3 Iš 22,18; Kun 19,31; Kun 20,27; Įst 18,10.11; 1 Sam 1,19; 1 Sam 15,23; 1 Sam 25,1; 1 Sam 28,9

4 Joz 19,18; 1 Sam 28,4; 1 Sam 31,1; 1 Kar 1,3; 2 Kar 4,8

5 Job 18,11; Iz 57,20

6 Iš 28,30; Sk 12,6; Sk 27,21; Įst 33,8; 1 Sam 14,37; Pat 1,28; Rd 2,9; Jl 2,28

7 1 Krn 10,13

8 Įst 18,10.11; 1 Krn 10,13; Iz 8,19

9 1 Sam 28,3

14 1 Sam 15,27; 2 Kar 2,8.13

15 1 Sam 16,14; 1 Sam 18,12; 1 Sam 28,6; Iz 14,9

17 1 Sam 15,28

per mane kalbėjęs. Jis atėmė iš tavęs karalystę ir ją atidavė tavo artimui Dovydui.
[18] Kadangi tu nepaklusai Viešpaties balsui ir neįvykdei Viešpaties rūstybės amalekiečiams, Viešpats šiandien tau taip padarė.
[19] Be to, Viešpats atiduos su tavimi ir Izraelį į filistinų rankas. Rytoj tu ir tavo sūnūs būsite pas mane. Taip pat ir Izraelio pulkus Viešpats atiduos į filistinų rankas".
[20] Saulius, labai nusigandęs dėl Samuelio žodžių, staiga visu savo ūgiu krito ant žemės. Jis neteko jėgų, nes visą dieną ir naktį buvo nevalgęs.
[21] Moteris, priėjusi prie Sauliaus ir pamačiusi, kad jis labai išsigandęs, tarė: "Tavo tarnaitė paklausė tavęs, statydama į pavojų savo gyvybę, ir įvykdė, ko tu prašei.
[22] Taigi dabar tu paklausyk savo tarnaitės: aš atnešiu tau kąsnelį duonos, kad turėtum jėgų ir galėtum eiti savo keliu".
[23] Bet jis atsisakė, sakydamas: "Aš nevalgysiu". Tačiau tarnai kartu su moterimi įkalbėjo jį, ir jis paklausė jų. Jis atsikėlė nuo žemės ir atsisėdo ant lovos.
[24] Moteris turėjo riebų veršį savo namuose. Ji skubiai papjovė jį, paėmusi miltų suminkė ir iškepė neraugintos duonos,
[25] ir atnešė tai Sauliui bei jo tarnams. Pavalgę jie atsikėlė ir tą pačią naktį išėjo.

29 Visi filistinų būriai susirinko Afeke, o izraelitai pasistatė stovyklą Jezreelyje prie versmės.
[2] Filistinų kunigaikščiai ėjo su šimtais ir tūkstančiais, o Dovydas ir jo vyrai ėjo paskutinėse eilėse su Achišu.
[3] Tada filistinų kunigaikščiai kalbėjo: "Ką šitie hebrajai čia daro?" Achišas tarė filistinų kunigaikščiams: "Tai Dovydas, Izraelio karaliaus Sauliaus tarnas, kuris jau seniai su manimi ir aš nieko blogo jame nepastebėjau nuo jo atėjimo pas mane".
[4] Filistinų kunigaikščiai supyko ant Achišo ir tarė: "Siųsk tą vyrą atgal! Tegul grįžta į vietą, kurią tu jam paskyrei, ir neina su mumis į mūšį, kad jo metu netaptų mums priešu. Nes kaip jis galėtų įsiteikti savo valdovui, jei ne šitų vyrų galvomis.
[5] Argi ne šitas Dovydas, apie kurį dainuodavo šokdami: 'Saulius nukovė tūkstančius, o Dovydas – dešimtis tūkstančių?' "
[6] Tada Achišas, pasišaukęs Dovydą, jam tarė: "Kaip Viešpats gyvas, tu esi sąžiningas ir tavo įėjimas ir išėjimas su mano pulkais priimtinas man, nes aš nieko blogo neradau tavyje nuo to laiko, kai atėjai pas mane, iki šios dienos. Bet kunigaikščiams tu nepatinki.
[7] Taigi grįžk ramybėje, kad nepiktintum filistinų kunigaikščių".
[8] Dovydas atsakė Achišui: "Ką aš padariau? Ką atradai savo tarne per tą laiką, kai esu su tavimi, kad negaliu eiti į karą prieš mano valdovo karaliaus priešus?"
[9] Achišas atsakė Dovydui: "Tikrai mano akyse tu esi geras kaip Dievo angelas, bet filistinų kunigaikščiai pasakė: 'Jis neis su mumis į mūšį'.
[10] Anksti rytą atsikelk su savo

18 1 Sam 13,9-13; 1 Sam 15,1-26; 1 Sam 15,3-9; 1 Kar 20,42; 1 Krn 10,13; Jer 48,10
19 1 Sam 31,1-6; Job 3,17-19
21 Ts 12,3; 1 Sam 19,5; Job 13,14

29 SKYRIUS

1 Joz 12,18; Joz 19,30; 1 Sam 4,1; 1 Sam 28,1; 1 Kar 20,30
2 1 Sam 6,4; 1 Sam 7,7; 1 Sam 28,1.2
3 1 Sam 27,1-6; 1 Sam 27,7; 1 Krn 12,19.20; Dan 6,5
4 1 Sam 14,21; 1 Sam 27,6; 1 Sam 29,9; 1 Krn 12,19.20
5 1 Sam 18,7; 1 Sam 21,11
6 1 Sam 29,3; 2 Sam 3,25; 2 Kar 19,27
9 1 Sam 29,4; 2 Sam 14,17.20; 2 Sam 19,27
10 1 Krn 12,19.22

valdovo tarnais, kurie yra atėję su tavimi, ir iškeliaukite, kai tik prašvis".

[11] Dovydas ir jo vyrai atsikėlė rytą ir pasiruošė keliauti atgal į filistinų šalį, o filistinai išėjo į Jezreelį.

30 Kai Dovydas ir jo vyrai trečią dieną sugrįžo į Ciklagą, amalekiečiai buvo įsiveržę iš pietų į Ciklagą, užėmę jį ir sudeginę.

[2] Jie išvedė į nelaisvę moteris; nė vienos nenužudė nuo vyriausios iki jauniausios, bet išsivarė su savimi ir nuėjo savo keliu.

[3] Dovydas ir jo vyrai, grįžę į miestą, rado jį sudegintą, o jų žmonas, sūnus ir dukteris išvestus nelaisvėn.

[4] Tada Dovydas ir su juo buvusieji žmonės pakėlė balsus ir verkė, kol nebeliko jėgų verkti.

[5] Abi Dovydo žmonos irgi buvo išvestos nelaisvėn: jezreelietė Ahinoama ir Abigailė, karmeliečio Nabalo našlė.

[6] Dovydas buvo labai nuliūdęs, nes žmonės tarėsi jį užmušti akmenimis; visi žmonės sielvartavo dėl savo sūnų ir dukterų. Bet Dovydas sustiprino save Viešpatyje, savo Dieve.

[7] Dovydas paprašė kunigą Abjatarą, Ahimelecho sūnų, atnešti efodą. Abjataras atnešė efodą Dovydui.

[8] Dovydas klausė Viešpaties, sakydamas: "Ar man vytis tą gaują? Ar aš juos pavysiu?" Viešpats atsakė: "Vykis! Tikrai pavysi ir išvaduosi belaisvius".

[9] Taip Dovydas ir šeši šimtai jo vyrų išėjo. Pasiekę Besoro upelį, pavargę kariai pasiliko prie jo.

[10] Dovydas su keturiais šimtais vyrų toliau vijosi, o du šimtai pasiliko, kadangi buvo taip pavargę, jog neįstengė perbristi upelio.

[11] Laukuose jie rado egiptietį, atvedė jį pas Dovydą ir davė jam duonos valgyti ir vandens atsigerti.

[12] Ir jie davė jam džiovintų figų ir dvi kekes džiovintų vynuogių. Pavalgęs jis atsigavo, nes tris paras buvo nevalgęs ir negėręs.

[13] Tuomet Dovydas klausė jį: "Kam tu priklausai ir iš kur esi?" Jis atsakė: "Aš esu egiptietis, vieno amalekiečio vergas. Mano šeimininkas paliko mane, nes prieš tris dienas susirgau.

[14] Mes buvome įsiveržę į pietinį keretų kraštą ir į Judą, į pietines Kalebo žemes, ir mes sudeginome Ciklagą".

[15] Dovydas jam tarė: "Ar tu gali mus nuvesti prie to būrio?" Tas atsakė: "Prisiek man Dievu, kad manęs nenužudysi ir negrąžinsi mano šeimininkui, tada nuvesiu tave pas juos".

[16] Kai jis nuvedė juos, amalekiečiai buvo pasklidę po visą kraštą, valgė ir gėrė švęsdami, nes buvo paėmę didelį grobį, plėšdami filistinų ir Judo žemes.

[17] Dovydas mušė juos nuo sutemų iki kitos dienos vakaro; nė vienas iš jų neištrūko, išskyrus keturis šimtus jaunuolių, kurie pabėgo, užsėdę ant kupranugarių.

[18] Dovydas atsiėmė visa, ką amalekiečiai buvo pagrobę, ir išvadavo abi savo žmonas.

[19] Nieko jie nepasigedo, mažo ar didelio: nei sūnų, nei dukterų, nei jokių daiktų, kuriuos amalekie-

11 2 Sam 4,4

30 SKYRIUS

1 1 Sam 15,7; 1 Sam 27,6; 1 Sam 27,8

2 1 Sam 27,2.3

5 1 Sam 25,42.43

6 Iš 17,4; 1 Sam 23,16; Iz 25,4; Hab 3,17-19; Jn 8,59

7 1 Sam 23,2-9; 1 Sam 23,6

8 1 Sam 23,2.4; Ps 50,15; Ps 91,15

10 1 Sam 30,9.21

12 Ts 15,19; 1 Sam 14,27; 1 Sam 25,18; 1 Kar 20,7

14 Joz 14,13; Joz 15,13; 2 Sam 8,18; 1 Kar 1,38.44; Ez 25,16; Sof 2,5

15 Įst 23,15

16 1 Tes 5,3

19 1 Sam 30,8

čiai buvo paėmę; Dovydas viską atsiėmė.
[20] Dovydas paėmė visas jų avis ir galvijus ir varė juos pirma savo galvijų, sakydamas: "Tai Dovydo grobis".
[21] Dovydas atėjo iki tų dviejų šimtų vyrų, kurie buvo išvargę ir nebegalėjo sekti paskui Dovydą ir buvo palikti prie Besoro upelio. Jie išėjo pasitikti Dovydo ir jo vyrų, ir Dovydas priartėjęs juos pasveikino.
[22] Tada kai kurie pikti vyrai, Belialo žmonės, iš tų, kurie ėjo su Dovydu, kalbėjo: "Jie nėjo su mumis, todėl mes jiems nieko neduosime iš atgauto grobio, tik kiekvienam žmoną ir vaikus, kad, juos pasiėmę, keliautų sau".
[23] Dovydas tarė: "Mano broliai, negalima taip elgtis su tuo, ką Viešpats mums davė. Jis mus saugojo ir atidavė tą būrį, kuris mus užpuolė, į mūsų rankas.
[24] Kas pritars jums šiuo klausimu? Ką gauna ėjęs į mūšį, tą gaus ir tas, kuris saugojo mantą; jie turi pasidalinti po lygiai".
[25] Taip tas nuostatas buvo įvestas Izraelyje ir galioja iki šios dienos.
[26] Dovydas, sugrįžęs į Ciklagą, pasiuntė dalį grobio Judo vyresniesiems, savo draugams, sakydamas: "Štai jums dovana iš Viešpaties priešų grobio".
[27] Jis siuntė į Betelį, į pietinį Ramotą, į Jatyrą,
[28] į Aroerą, į Sifmotą, į Eštemoją,
[29] į Rachalą, į jerachmeelitų ir kenitų miestus,
[30] į Hormą, į Bor Ašaną, į Atachą,
[31] į Hebroną ir visas vietas, kur Dovydas buvo buvęs su savo vyrais.

21 1 Sam 30,10
22 Įst 13,13; Ts 19,22
24 Sk 31,27; Joz 22,8
27 Joz 15,48; Joz 19,8; Joz 21,14
28 Joz 13,16; Joz 15,50; 1 Krn 27,27
29 Ts 1,16; 1 Sam 15,6; 1 Sam 27,10
30 Sk 14,45; Sk 21,3; Joz 12,14; Joz 15,30; Joz 19,4; Ts 1,17
31 Sk 13,22; Joz 14,13-15; Joz 21,11-13; 1 Sam 23,22; 2 Sam 2,1

31 SKYRIUS

1 1 Sam 28,4; 1 Krn 10,1-12
2 1 Sam 14,49; 1 Krn 8,33
3 2 Sam 1,6
4 Ts 9,54; Ts 14,3; 1 Sam 14,6; 1 Sam 17,26.36; 2 Sam 1,6.10; 2 Sam 1,14; 1 Krn 10,4
9 Ts 16,23.24; 2 Sam 1,20
10 Ts 1,27; Ts 2,13; 1 Sam 7,3; 1 Sam 21,9; 2 Sam 21,12
11 1 Sam 11,1-13

31

Filistinai kariavo su Izraeliu. Izraelio vyrai bėgo nuo filistinų ir krito nužudyti ant Gilbojos kalno.
[2] Filistinai pavijo Saulių ir jo sūnus ir nužudė Jehonataną, Abinadabą ir Malkišūvą.
[3] Vyko smarki kova prieš Saulių, ir šauliai pataikė į Saulių ir jį sunkiai sužeidė.
[4] Tada Saulius tarė savo ginklanešiui: "Išsitrauk kardą ir juo mane perverk, kad šitie neapipjaustytieji atėję nepervertų ir neišniekintų manęs". Bet jo ginklanešys nesutiko, nes jis labai bijojo. Tada Saulius, paėmęs savo kardą, krito ant jo.
[5] Jo ginklanešys pamatęs, kad Saulius miręs, irgi puolė ant savo kardo ir mirė kartu.
[6] Taip mirė Saulius, jo trys sūnūs, ginklanešys ir visi jo vyrai tą pačią dieną.
[7] Izraelitai, kurie gyveno anapus slėnio ir kitoje pusėje Jordano, pamatę, kad izraelitai pabėgo ir Saulius bei jo sūnūs mirę, paliko miestus ir bėgo. Atėję filistinai apsigyveno juose.
[8] Kitą dieną filistinai, atėję apiplėšti užmuštųjų, rado Saulių ir jo tris sūnus žuvusius ant Gilbojos kalno.
[9] Jie nukirto jo galvą, nuvilko šarvus ir nešiojo po visą filistinų kraštą, kad praneštų apie pergalę savo stabų šventyklose ir tarp žmonių.
[10] Ir jie padėjo jo šarvus Astartės šventykloje, o jo lavoną pakabino prie Bet Šeano miesto sienos.
[11] Jabeš Gileado gyventojai išgirdo, ką filistinai padarė Sauliui.

[12] Pakilo jų drąsiausieji vyrai ir ėjo visą naktį; nuėję nuėmė Sauliaus ir jo sūnų lavonus nuo Bet Šeano sienos, parnešė į Jabešą ir juos ten sudegino.
[13] Jų kaulus paėmė ir palaidojo po medžiu Jabeše, ir jie pasninkavo septynias dienas.

12 1 Sam 11,1-11; 2 Sam 2,4-7; 2 Krn 16,14; Jer 34,5; Am 6,10
13 Pr 50,10; 2Sam 2,4.5; 21,12-14

ANTROJI SAMUELIO
KNYGA

1 SKYRIUS

1 Atsitiko, kad Sauliui mirus, Dovydas, nugalėjęs amalekiečius, sugrįžo ir praleido dvi dienas Ciklage.
[2] Trečią dieną iš Sauliaus stovyklos atėjo vyras su perplėštais drabužiais ir žemėmis apibarstyta galva. Atėjęs pas Dovydą, jis puolė ant žemės ir išreiškė jam pagarbą.
[3] Dovydas jį paklausė: “Iš kur ateini?” Tas jam atsakė: “Pabėgau iš Izraelio stovyklos”.
[4] Dovydas tarė: “Papasakok man, kas ten atsitiko”. Tas atsakė: “Žmonės pabėgo iš mūšio, daugelis žuvo, taip pat ir Saulius su sūnumi Jehonatanu mirė”.
[5] Tuomet Dovydas klausė jaunuolį, kuris jam pranešė: “Iš kur žinai, kad Saulius ir jo sūnus Jehonatanas mirė?”
[6] Jaunuolis, kuris jam tai pranešė, atsakė: “Visai atsitiktinai užėjau ant Gilbojos kalno, žiūriu, Saulius pasirėmęs ant ieties, o karo vežimai ir raiteliai skuba prie jo.
[7] Atsigręžęs ir mane pamatęs, jis pašaukė mane. Aš atsiliepiau: ‘Aš čia!’
[8] Jis klausė: ‘Kas tu esi?’ Aš atsakiau jam: ‘Aš esu amalekietis’.
[9] Tada jis man tarė: ‘Ateik ir nužudyk mane; aš kankinuosi, bet gyvybė dar yra manyje’.
[10] Priėjau prie jo ir nužudžiau, nes buvau tikras, kad jis neišgyvens po savo kritimo. Nuėmiau karūną nuo jo galvos ir apyrankę nuo jo rankos ir atnešiau juos čia savo valdovui”.
[11] Tuomet Dovydas, nutvėręs savo drabužius, perplėšė juos, taip padarė ir visi vyrai, buvę su juo.
[12] Jie iki vakaro verkė, pasninkavo ir liūdėjo Sauliaus, jo sūnaus Jehonatano ir Viešpaties tautos, Izraelio namų, nes jie žuvo nuo kardo.
[13] Dovydas tarė jaunuoliui, kuris jam tai pranešė: “Iš kur esi?” Tas atsakė: “Aš esu ateivio amalekiečio sūnus”.
[14] Dovydas jam tarė: “Kaip išdrįsai pakelti savo ranką, kad nužudytum Viešpaties pateptąjį?”
[15] Tada jis, pasišaukęs vieną iš savo jaunuolių, tarė: “Ateik ir užmušk jį”. Tas smogė jam, ir jis mirė.
[16] Dovydas pasakė jam: “Tavo kraujas kris ant tavo galvos, nes tavo paties žodžiai paliudijo prieš tave, kai pasakei: ‘Aš nužudžiau Viešpaties pateptąjį’ ”.

1 1 Sam 30,1.17.26; 1 Sam 31,6
2 1 Sam 4,12; 1 Sam 25,23; 2 Sam 4,10
4 1 Sam 4,16; 1 Sam 31,2; 1 Sam 31,3
6 1 Sam 31,1; 1 Sam 31,2-4
10 Ts 9,54; 2 Kar 11,12
11 2 Sam 3,31; 2 Sam 13,31
12 1 Sam 31,13; 2 Sam 3,31; 2 Sam 6,21
14 Sk 12,8; 1 Sam 24,6; 1 Sam 26,9; 1 Sam 31,4
15 2 Sam 4,10.12
16 1 Sam 26,9; 2 Sam 1,10; 2 Sam 3,28; 1 Kar 2,32-37; Lk 19,22

[17] Dovydas giedojo šitą raudą apie Saulių ir jo sūnų Jehonataną,
[18] norėdamas, kad Judo vaikai mokytųsi Lanko giesmės, kaip parašyta Josaro knygoje.
[19] "Tavo šlovė, o Izraeli, žuvo tavo aukštumose, krito galingieji!
[20] Nepasakokite Gate, neskelbkite Aškelono gatvėse, kad nesilinksmintų filistinų dukterys, nedžiūgautų neapipjaustytųjų dukterys.
[21] Jūs, Gilbojos kalnai, tenekrinta ant jūsų nei rasa, nei lietus, kad nebūtų ant jūsų derlingų laukų.Ten buvo pamestas galingųjų skydas, skydas Sauliaus, lyg jis nebūtų buvęs pateptas.
[22] Be nukautųjų kraujo, be galingųjų taukų, Jehonatano lankas nesugrįždavo, ir Sauliaus kardas negrįždavo tuščias.
[23] Saulius ir Jehonatanas, mieli ir brangūs, kartu gyveno ir mirtyje jie nebuvo perskirti. Jie buvo greitesni negu ereliai, stipresni negu liūtai.
[24] Izraelio dukterys, raudokite Sauliaus, kuris jus aprengdavo purpuru su papuošalais, apsagstydavo auksiniais pagražinimais jūsų drabužius.
[25] Krito galingieji kovos įkarštyje. Jehonatanas nukautas ant kalno.
[26] Aš gailiuosi tavęs, mano broli Jehonatanai! Labai brangus tu man buvai. Tavo meilė man buvo nuostabesnė už moterų meilę.
[27] Krito galingieji, sulaužyti jų ginklai".

2 Po to Dovydas klausė Viešpatį, sakydamas: "Ar man eiti į kurį nors Judo miestą?" Viešpats atsakė: "Eik". Dovydas klausė: "Kur man eiti?" Jis atsakė: "Į Hebroną".
[2] Dovydas išėjo ten su savo abiem žmonom: jezreeliete Ahinoama ir karmeliete Nabalo našle Abigaile.
[3] Dovydas atsivedė ir savo vyrus su jų šeimomis, ir jie apsigyveno Hebrono miestuose.
[4] Judo vyrai atėję patepė Dovydą Judo karaliumi. Dovydas, sužinojęs, kad Jabeš Gileado vyrai palaidojo Saulių,
[5] siuntė pasiuntinius į Jabeš Gileadą ir sakė jiems: "Viešpats telaimina jus, kad parodėte pagarbą savo valdovui Sauliui ir jį palaidojote.
[6] Viešpats tebūna jums malonus ir ištikimas. Aš irgi jums darysiu gera už tai, kad jūs taip padarėte.
[7] Todėl dabar tegul jūsų rankos būna sustiprintos ir būkite drąsūs. Jūsų valdovas Saulius mirė, o Judo giminė patepė mane savo karaliumi".
[8] Bet Sauliaus kariuomenės vadas Nero sūnus Abneras paėmė Sauliaus sūnų Išbošetą ir atvedė į Mahanaimą.
[9] Isbosetas tapo karaliumi Gileado, ašuriečių, Jezreelio, Efraimo, Benjamino ir viso Izraelio.
[10] Jis buvo keturiasdešimties metų amžiaus, pradėdamas karaliauti Izraelyje, ir karaliavo dvejus metus. Bet Judo namai sekė Dovydą.
[11] Dovydas buvo Hebrone Judo namų karaliumi septynerius metus ir šešis mėnesius.
[12] Nero sūnus Abneras ir Sauliaus sūnus Išbošetas išėjo iš Mahanaimo į Gibeoną.
[13] Cerujos sūnus Joabas ir Dovy-

18 Joz 10,13; 1 Sam 31,3 **19** 2 Sam 1,27 **20** Iš 15,20; Ts 11,34; 1 Sam 6,17; 1 Sam 18,6; 1 Sam 27,2; 1 Sam 31,4; 1 Sam 31,8-13; Jer 25,20; Mch 1,10 **21** 1 Sam 10,1; 1 Sam 31,1; Ez 31,15 **22** Įst 32,42; 1 Sam 18,4 **23** Ts 14,18; 1 Sam 31,2-4 **26** 1 Sam 18,1-4; 1 Sam 19,2; 1 Sam 20,17 **27** 2 Sam 1,19.25

2 SKYRIUS
1 Ts 1,1; 1 Sam 23,2.4.9; 1 Sam 30,7.8; 1 Sam 30,31; 2 Sam 2,11; 2 Sam 5,1-3; 1 Kar 2,11 **2** 1 Sam 25,42.43; 1 Sam 30,5 **3** 1 Sam 27,2.3; 1 Sam 30,1; 1 Krn 12,1 **4** 1 Sam 16,13; 1 Sam 30,26; 1 Sam 31,11-13; 2 Sam 2,11; 2 Sam 5,3; 2 Sam 5,5; 2 Sam 19,14.41-43 **5** Rūt 2,20; Rūt 3,10 **6** Iš 34,6; 2 Tim 1,16.18 **8** Pr 32,2; Joz 21,38; 1 Sam 14,50; 2 Sam 3,6; 2 Sam 17,24 **9** Joz 22,9; Ts 1,32; 1 Sam 29,1 **11** 2 Sam 5,5; 1 Kar 2,11 **12** Joz 10,2-12; Joz 18,25 **13** 1 Sam 26,6; 2 Sam 8,16; 1 Krn 2,16; 1 Krn 11,6; Jer 41,12

do vyrai išėjo iš Hebrono ir susitiko su jais prie Gibeono tvenkinio. Vieni sustojo vienoje tvenkinio pusėje, o kiti – kitoje.
[14] Abneras tarė Joabui: "Tegul jaunuoliai išeina ir kovoja mūsų akivaizdoje". Joabas atsakė: "Tegul išeina".
[15] Dvylika benjaminų, Sauliaus sūnaus Išbošeto tarnų, ir dvylika Dovydo tarnų išėjo vieni prieš kitus.
[16] Kiekvienas, nutvėręs savo priešą už galvos, įsmeigė kardą jam į šoną. Taip jie žuvo visi kartu. Todėl ta vieta Gibeone vadinama Aštrių kardų lauku.
[17] Tą dieną buvo labai smarki kova. Dovydo vyrai nugalėjo Abnerą ir Izraelio vyrus.
[18] Ten buvo trys Cerujos sūnūs: Joabas, Abišajas ir Asaelis. Asaelis greitai bėgdavo lyg laukinė stirna.
[19] Jis pradėjo vytis Abnerą ir nepasuko nei į dešinę, nei į kairę nuo jo.
[20] Abneras atsigręžė ir paklausė: "Ar tu esi Asaelis?" Jis atsakė: "Aš".
[21] Abneras jam tarė: "Vykis kitą ir pasigavęs pasiimk jo ginklus". Tačiau Asaelis nenorėjo pasitraukti nuo jo.
[22] Abneras vėl tarė Asaeliui: "Suk į šalį nuo manęs, kad nebūčiau priverstas tave nukauti! Kaip tada galėčiau pažiūrėti tavo broliui Joabui į akis?"
[23] Bet Asaelis nenorėjo pasukti. Tada Abneras taip jam smogė ieties bukuoju galu į pilvą, kad ietis išlindo per nugarą. Jis krito ir mirė vietoje. Visi, atėję į tą vietą, kur žuvo Asaelis, sustodavo.
[24] Joabas ir Abišajas vijosi Abnerą. Saulei nusileidus, jie pasiekė Amos kalvą, prieš Giachą, prie kelio į Gibeono dykumą.
[25] Benjaminai, Abnero kariai, susirinko ir sustojo ant kalvos viršūnės.
[26] Tada Abneras pašaukė Joabą ir tarė: "Ar amžinai naikins kardas? Argi nežinai, kad tai liūdnai baigsis? Kada įsakysi nustoti žmonėms persekioti savo brolius?"
[27] Joabas atsakė: "Kaip Dievas gyvas, jei nebūtum prakalbėjęs, tai persekiojimas būtų pasibaigęs tik rytą".
[28] Joabas sutrimitavo, ir visi žmonės sustojo, nebesivijo Izraelio ir nebekovojo.
[29] Abneras ir jo vyrai visą naktį ėjo lyguma, persikėlė per Jordaną, perėjo per visą Bitroną ir atėjo į Mahanaimą.
[30] Joabas grįžo iš Abnero persekiojimo. Patikrinęs visus karius, iš Dovydo vyrų pasigedo devyniolikos vyrų ir Asaelio.
[31] Bet Dovydo žmonės nukovė tris šimtus šešiasdešimt Benjamino ir Abnero vyrų.
[32] Jie palaidojo Asaelį jo tėvo kape, Betliejuje. Joabas ir jo vyrai ėjo visą naktį ir, brėkštant dienai, pasiekė Hebroną.

3 SKYRIUS

3 Tarp Sauliaus ir Dovydo namų karas buvo ilgas; Dovydas vis stiprėjo, o Sauliaus namai silpnėjo.
[2] Hebrone Dovydas susilaukė sūnų: pirmagimis Amnonas iš jezreelietės Ahinoamos;
[3] antrasis – Kileabas iš karmeliečio Nabalo našlės Abigailės; trečiasis – Abšalomas, Gešūro karaliaus Talmajo dukters Maakos sūnus;

18 1 Krn 2,16; 1 Krn 12,8; Ps 18,33; Hab 3,19
23 2 Sam 3,27; 2 Sam 4,6; 2 Sam 20,10; 2 Sam 20,12
27 2 Sam 2,14
32 1 Sam 20,6

3 SKYRIUS
1 1 Kar 14,30; Ps 46,9
2 1 Sam 25,42.43; 1 Krn 3,1-4
3 Joz 13,13; 1 Sam 27,8; 2 Sam 13,37; 2 Sam 14,32; 2 Sam 15,1-10; 2 Sam 15,8; 1 Krn 3,1

[4] ketvirtasis – Adonijas, Hagitos sūnus; penktasis – Šefatija, Abitalės sūnus,
[5] ir šeštasis – Itramas iš Dovydo žmonos Eglos. Šitie gimė Dovydui Hebrone.
[6] Vykstant karui tarp Sauliaus namų ir Dovydo namų, Abneras buvo žymiausias tarp Sauliaus šalininkų.
[7] Saulius turėjo sugulovę Ricpą, Ajo dukterį. Kartą Sauliaus sūnus Išbošetas tarė Abnerui: "Kodėl tu įėjai pas mano tėvo sugulovę?"
[8] Abneras labai supyko dėl tų Išbošeto žodžių ir tarė: "Ar aš esu šuns galva? Aš buvau prieš Judą, kad iki šios dienos daryčiau gera tavo tėvo Sauliaus namams, jo broliams bei draugams, ir neatidaviau tavęs į Dovydo rankas, o tu dabar mane apkaltinai dėl tos moters.
[9] Tegul Dievas padaro Abnerui tai ir dar daugiau, jei aš nepadarysiu, ką Viešpats prisiekė Dovydui:
[10] atimti karalystę iš Sauliaus namų ir įtvirtinti Dovydą karaliumi Izraeliui ir Judui nuo Dano iki Beer Šebos".
[11] Išbošetas negalėjo nė žodžio atsakyti Abnerui, nes jo bijojo.
[12] Abneras per pasiuntinius sakė Dovydui: "Kam priklauso šita žemė? Sudaryk sąjungą su manimi, ir mano ranka bus su tavimi ir atves pas tave visą Izraelį".
[13] Dovydas atsakė: "Gerai, aš sudarysiu sąjungą su tavimi, bet su viena sąlyga: tu neišvysi mano veido, jei ateidamas neatvesi Sauliaus dukters Mikalės".
[14] Dovydas siuntė pasiuntinius pas Sauliaus sūnų Išbošetą ir sakė: "Atiduok mano žmoną Mikalę, kurią gavau už šimtą filistinų odelių".
[15] Išbošetas pasiuntė ir paėmė ją iš jos vyro, Laišo sūnaus Paltielio.
[16] Jos vyras ją lydėjo verkdamas iki Bahurimo. Abneras jam pasakė: "Grįžk!", ir jis grįžo.
[17] Abneras kalbėjo Izraelio vyresniesiems: "Jau seniai jūs norėjote turėti Dovydą karaliumi.
[18] Dabar padarykite tai, nes Viešpats kalbėjo Dovydui: 'Savo tarno Dovydo ranka išgelbėsiu savo tautą Izraelį iš filistinų ir iš visų jo priešų' ".
[19] Abneras taip pat kalbėjo ir Benjaminui. Po to Abneras vyko pas Dovydą į Hebroną pranešti jam, kas atrodė priimtina Izraeliui ir Benjamino namams.
[20] Abneras atėjo pas Dovydą į Hebroną su dvidešimt vyrų. Dovydas suruošė Abnerui ir jo palydovams puotą.
[21] Abneras tarė Dovydui: "Aš surinksiu pas tave, mano valdove, visą Izraelį, kad jie sudarytų su tavimi sutartį ir tu jiems karaliautum, kaip geidžia tavo širdis". Dovydas išleido Abnerą.
[22] Tuo metu Dovydo tarnai ir Joabas grįžo iš karo žygio ir parsigabeno didelį grobį, bet Abnero nebebuvo pas Dovydą Hebrone; jis buvo išvykęs ramybėje.
[23] Joabui, sugrįžusiam su kariuomene, buvo pranešta: "Buvo atvykęs Nero sūnus Abneras pas karalių, ir šis išleido jį eiti ramybėje".
[24] Joabas, atėjęs pas karalių, klausė: "Ką padarei? Abneras buvo atėjęs pas tave. Kodėl jį išleidai?
[25] Argi tu nepažįsti Nero sūnaus Abnero, kad jis atėjo tavęs apgau-

4 1 Kar 1,5
7 2 Sam 16,21; 2 Sam 21,8-11
8 Įst 23,18; 1 Sam 24,14; 2 Sam 9,8; 2 Sam 16,9
9 Rūt 1,17; 1 Sam 15,28; 1 Sam 16,1.12; 1 Sam 28,17; 1 Kar 19,2; 1 Krn 12,23
10 Ts 20,1; 1 Sam 3,20; 2 Sam 17,11; 1 Kar 4,25
13 Pr 43,3; 1 Sam 18,20; 1 Sam 19,11; 1 Sam 25,44; 2 Sam 6,16
14 1 Sam 18,25-27; 2 Sam 2,10
15 1 Sam 25,44
16 2 Sam 16,5; 2 Sam 19,16
18 2 Sam 3,9
19 1 Sam 10,20.21; 1 Krn 12,29
21 2 Sam 3,10.12; 1 Kar 11,37
25 Įst 28,6; 1 Sam 29,6; Iz 37,28

ti ir sužinoti tavo įėjimą, tavo išėjimą ir visa, ką tu darai?"
[26] Joabas, išėjęs iš Dovydo, siuntė vyrus paskui Abnerą; tie sugrąžino jį nuo Siros šulinio. Dovydas apie tai nieko nežinojo.
[27] Abnerui sugrįžus į Hebroną, Joabas pasivedė jį nuošaliai į tarpuvartę, tarsi norėdamas slaptai pasikalbėti, ir keršydamas už savo brolio Asaelio kraują dūrė jam į pilvą taip, kad jis mirė.
[28] Dovydas, tai išgirdęs, tarė: "Aš ir mano karalystė esame nekalti prieš Viešpatį dėl Nero sūnaus Abnero kraujo.
[29] Tas kraujas tekrinta ant Joabo ir jo tėvo namų; Joabo giminėje tegul netrūksta paliegėlių, raupsuotų, luošų, karuose žūstančių ir badaujančių".
[30] Joabas ir jo brolis Abišajas nužudė Abnerą dėl to, kad Abneras buvo nužudęs jų brolį Asaelį mūšyje Gibeone.
[31] Dovydas įsakė Joabui ir visiems žmonėms: "Perplėškite savo drabužius, užsidėkite ašutines ir raudokite Abnero". Karalius Dovydas ėjo paskui karstą.
[32] Jie palaidojo Abnerą Hebrone, ir karalius balsiai verkė prie jo kapo, verkė ir visi žmonės.
[33] Karalius raudojo dėl Abnero, sakydamas: "Ar Abneras turėjo mirti tokia mirtimi?
[34] Tavo rankos nebuvo surištos ir kojos nebuvo sukaustytos grandinėmis. Tu kritai, kaip žmogus krinta nuo piktadario". Ir visi žmonės vėl verkė jo.
[35] Žmonės bandė prikalbėti Dovydą valgyti tą dieną, bet Dovydas prisiekė: "Tegul Dievas padaro man tai ir dar daugiau, jei aš, prieš saulei nusileidžiant, paragaučiau duonos ar ko nors kito".
[36] Tauta sužinojo, ir tai jiems patiko, kaip patikdavo viskas, ką darė karalius.
[37] Tą dieną visa Izraelio tauta suprato, kad tai buvo ne karaliaus sumanymas nužudyti Nero sūnų Abnerą.
[38] Karalius tarė savo tarnams: "Argi nežinote, kad šiandien Izraelyje žuvo kunigaikštis ir garbingas žmogus?
[39] Aš šiandien dar esu silpnas, nors pateptas karaliumi; šitie vyrai, Cerujos sūnūs, yra per stiprūs man. Viešpats tegul atlygina piktadariui už jo piktadarystę!"

4 Kai Sauliaus sūnus išgirdo, kad Abneras žuvo Hebrone, nusviro jo rankos, ir visas Izraelis susijaudino.
[2] Sauliaus sūnus turėjo du vyrus, pulkų vadus Baaną ir Rechabą, beerotiečio Rimono sūnus iš Benjamino giminės, nes Beerotas priklausė Benjaminui.
[3] Beerotiečiai atbėgo į Gitaimus ir ten liko ateiviais iki šios dienos.
[4] Sauliaus sūnus Jehonatanas turėjo luošą sūnų. Jis buvo penkerių metų, kai iš Jezreelio atėjo žinia apie Saulių ir Jehonataną. Jo auklė, paėmusi jį, bėgo. Jai beskubant, jis krito ir tapo luošas. Jo vardas buvo Mefi Bošetas.
[5] Beerotiečio Rimono sūnūs Rechabas ir Baana atėjo pačioje dienos kaitroje į Išbošeto namus, kai tas miegojo ant lovos vidudienį.
[6] Jie įėjo į jo namus tarsi kviečių pasiimti, nudūrė jį į pilvą ir pabėgo.
[7] Kai jie įėjo į namus, Išbošetas

27 2 Sam 2,23; 2 Sam 4,6; 2 Sam 20,9.10; 1 Kar 2,5
29 Kun 15,2; Įst 21,6-9; 1 Kar 2,32.33
30 2 Sam 2,23
31 Pr 37,34; Joz 7,6; 2 Sam 1,2.11
33 2 Sam 13,12.13
35 Ts 20,26; Rūt 1,17; 2 Sam 1,12; 2 Sam 12,17; Jer 16,7.8
39 2 Sam 19,5-7; 1 Kar 2,5.6.32-34; 2 Tim 4,14

4 SKYRIUS

1 Ezr 4,4; Iz 13,7; Mt 2,3
2 Joz 18,25
3 Neh 11,33
4 1 Sam 29,1.11; 2 Sam 9,3; 2 Sam 9,6
5 2 Sam 2,8.9
6 2 Sam 2,23; 2 Sam 20,10

miegojo ant lovos savo miegamajame. Jie užmušė jį, nukirto galvą ir, ja nešini, ėjo visą naktį per dykumą.

[8] Atnešę galvą į Hebroną pas Dovydą, tarė jam: "Štai galva Sauliaus sūnaus, tavo priešo Išbošeto, kuris ieškojo tavo gyvybės. Šiandien Viešpats atkeršijo Sauliui ir jo palikuonims už mūsų karalių".

[9] Dovydas tarė Rechabui ir jo broliui Baanai, beerotiečio Rimono sūnums: "Kaip gyvas Viešpats, kuris išgelbėjo mano sielą iš visokių nelaimių,

[10] tą, kuris man pranešė apie Sauliaus mirtį, galvodamas, kad atnešė man gerą žinią, aš nutvėriau ir nužudžiau Ciklage, užuot jį apdovanojęs už tokią žinią.

[11] Juo labiau, kai piktadariai nužudė teisų vyrą jo namuose, gulintį lovoje. Ar aš neturiu pareikalauti jo kraujo iš jūsų rankų, pašalindamas jus nuo žemės paviršiaus?"

[12] Dovydas įsakė jaunuoliams, ir tie nužudė juos, nukirto jiems rankas ir kojas ir pakorė Hebrone prie tvenkinio. O Išbošeto galvą jie palaidojo Hebrone, Abnero kape.

5 Visos Izraelio giminės atėjo pas Dovydą į Hebroną ir tarė: "Mes esame tavo kūnas ir kaulai.

[2] Jau anksčiau, kai Saulius buvo mūsų karalius, tu išvesdavai ir įvesdavai Izraelį, ir Viešpats tau pažadėjo: 'Tu ganysi mano tautą Izraelį ir būsi Izraelio vadas' ".

[3] Visi Izraelio vyresnieji atėjo pas karalių į Hebroną. Karalius Dovydas sudarė su jais Hebrone sąjungą Viešpaties akivaizdoje. Jie patepė Dovydą Izraelio karaliumi.

[4] Dovydui buvo trisdešimt metų, kai jis pradėjo karaliauti, ir jis karaliavo keturiasdešimt metų.

[5] Gyvendamas Hebrone, jis valdė Judą septynerius metus ir šešis mėnesius ir Jeruzalėje trisdešimt trejus metus karaliavo visam Izraeliui ir Judui.

[6] Dovydas su savo žmonėmis puolė Jeruzalę. Tenykščiai gyventojai jebusiečiai sakė Dovydui: "Tu neįeisi. Tave nuvys mūsų aklieji ir raišieji". Nes jie galvojo: "Dovydas negalės įeiti".

[7] Tačiau Dovydas paėmė Siono tvirtovę (ji yra Dovydo miestas).

[8] Tuomet Dovydas tarė: "Kas nugalės jebusiečius ir pasieks vandens kanalą, tegul žudo raišuosius ir akluosius, kurių nekenčia Dovydas". Todėl yra sakoma: "Aklas ir raišas neįeis į namus".

[9] Dovydas apsigyveno tvirtovėje ir pavadino ją Dovydo miestu. Dovydas statė aplinkui, pradėdamas nuo Milojo, ir viduje.

[10] Dovydas vis daugiau įsigalėjo, nes Viešpats, kareivijų Dievas, buvo su juo.

[11] Tyro karalius Hiramas siuntė pas Dovydą pasiuntinių su kedro medžiais, dailidžių bei mūrininkų, kurie pastatė Dovydui namus.

[12] Dovydas suprato, kad Viešpats jį įtvirtino Izraelio karaliumi ir išaukštino jo karalystę dėl savo tautos Izraelio.

[13] Dovydas, persikėlęs iš Hebrono į Jeruzalę, paėmė iš Jeruzalės daugiau sugulovių ir žmonų. Čia Dovydui gimė sūnų ir dukterų.

8 1 Sam 19,2.10.11; 1 Sam 23,15; 1 Sam 25,29
9 Pr 48,16; 1 Kar 1,29; Ps 31,7
10 2 Sam 1,2-16
11 Pr 9,5.6; Ps 9,12
12 2 Sam 1,15; 2 Sam 3,32

5 SKYRIUS

1 Pr 29,14; Ts 9,2; 2 Sam 19,12.13; 1 Krn 11,1-3
2 1 Sam 16,1; 1 Sam 18,5.13.16
3 Ts 11,11; 1 Sam 23,18; 2 Sam 2,4; 2 Sam 3,17; 2 Sam 3,21; 2 Kar 11,17; 1 Krn 11,3
4 Pr 41,46; Sk 4,3; 1 Kar 2,11; 1 Krn 26,31; 1 Krn 29,27; Lk 3,23
5 2 Sam 2,11; 1 Krn 3,4; 1 Krn 29,27
6 Joz 15,63; Ts 1,8; Ts 1,21; Ts 19,11.12
7 1 Kar 2,10; 1 Kar 8,1; 1 Kar 9,24
8 1 Krn 11,6-9
9 2 Sam 5,7
10 1 Sam 17,45; 1 Sam 18,12.28
11 1 Kar 5,1-18; 1 Krn 14,1
12 Sk 24,7; Iz 45,4
13 Įst 17,17

[14] Šitie vardai tų, kurie gimė Dovydui Jeruzalėje: Šamūva, Šobabas, Natanas, Saliamonas,
[15] Ibharas, Elišūva, Nefegas, Jafija,
[16] Elišama, Eljada ir Elifeletas.
[17] Filistinai, išgirdę, kad Dovydas pateptas Izraelio karaliumi, pradėjo ieškoti Dovydo. Dovydas, tai sužinojęs, pasitraukė į tvirtovę,
[18] o filistinai atėję sustojo Refajų slėnyje.
[19] Dovydas klausė Viešpatį, sakydamas: "Ar man eiti prieš filistinus? Ar atiduosi juos į mano rankas?" Viešpats atsakė: "Eik, nes Aš tikrai atiduosiu filistinus į tavo rankas".
[20] Dovydas atėjo į Baal Peracimus ir ten juos sumušė. Tada jis tarė: "Viešpats nušlavė mano priešus prieš mane kaip užplūdęs vanduo". Todėl tą vietą pavadino Baal Peracimu.
[21] Filistinai ten paliko savo dievų atvaizdus, kuriuos Dovydas ir jo kariai sudegino.
[22] Filistinai dar kartą atėjo ir sustojo Refajų slėnyje.
[23] Dovydas vėl klausė Viešpaties. Jis atsakė: "Nesiartink jiems iš priekio. Eik aplinkui ir pulk iš šilkmedžių pusės.
[24] Išgirdęs šlamesį šilkmedžių viršūnėse, užpulk juos, nes tada Viešpats išeis pirma tavęs ir naikins filistinų kariuomenę".
[25] Dovydas taip padarė, kaip Viešpats jam įsakė. Jis mušė filistinus nuo Gebos iki Gezero.

14 2 Sam 12,24; 1 Krn 3,5-8
17 2 Sam 23,14; 1 Krn 11,16
18 1 Krn 11,15
19 1 Sam 23,2
20 Iz 28,21
21 Įst 7,5.25
22 1 Krn 14,13
23 2 Sam 5,19
24 Ts 4,14; 1 Krn 14,15
25 Joz 16,10; 1 Krn 14,16

6 SKYRIUS

2 1 Krn 13,5.6; Ps 80,1
3 1 Sam 26,1
4 1 Sam 7,1
5 1 Sam 18,6.7
6 Sk 4,15.19.20; 1 Krn 13,9
9 Ps 119,120
10 2 Sam 5,7; 1 Krn 13,13; 1 Krn 26,4-8
11 Pr 30,27; Pr 39,5; 1 Krn 13,14
12 1 Krn 15,25-29; 1 Krn 16,1-3

6 Dovydas surinko visus Izraelio rinktinius vyrus, iš viso trisdešimt tūkstančių.
[2] Dovydas pakilo ir su visais tais žmonėmis, kurie buvo pas jį iš Baale Jehudo, nuėjo pargabenti iš ten Dievo skrynios, vadinamos kareivijų Viešpaties, gyvenančio tarp cherubų, vardu.
[3] Jie įkėlė Dievo skrynią į naują vežimą ir vežė iš Abinadabo namų, esančių Gibėjoje; Uza ir Achjojas, Abinadabo sūnūs, varė naują vežimą.
[4] Jie vežė ją iš Abinadabo namų Gibėjoje, lydėdami Dievo skrynią; Achjojas ėjo skrynios priekyje.
[5] Dovydas ir visi izraelitai grojo Viešpaties akivaizdoje įvairiais eglės medžio instrumentais: arfomis, psalteriais, barškalais, cimbolais ir dūdelėmis.
[6] Kai jie pasiekė Nachono klojimą, Uza, ištiesęs ranką, prilaikė Dievo skrynią, nes jaučiai suklupo.
[7] Viešpaties rūstybė užsidegė prieš Uzą, ir Dievas ištiko jį už jo klaidą, ir Uza mirė prie Dievo skrynios.
[8] Dovydas susisielojo dėl to, kad Viešpats ištiko Uzą ir pavadino tą vietą Perec Uza.
[9] Dovydas išsigando tą dieną Viešpaties ir sakė: "Kaip aš galiu Viešpaties skrynią pargabenti pas save?"
[10] Todėl Dovydas nenorėjo pargabenti Viešpaties skrynios pas save į Dovydo miestą ir pasiuntė ją į gatiečio Obed Edomo namus.
[11] Viešpaties skrynia pasiliko gatiečio Obed Edomo namuose tris mėnesius. Viešpats laimino Obed Edomą ir visus jo namiškius.
[12] Karaliui Dovydui pranešė: "Viešpats palaimino Obed Edomo namus ir visa, kas jam priklauso, dėl Dievo skrynios". Tada Do-

vydas nuėjo ir su džiaugsmu parsigabeno Dievo skrynią iš Obed Edomo namų į Dovydo miestą.
[13] Kai tie, kurie nešė Viešpaties skrynią, paeidavo šešis žingsnius, Dovydas aukodavo jautį ir riebų aviną.
[14] Dovydas šoko prieš Viešpatį iš visų jėgų; jis buvo apsirengęs lininį efodą.
[15] Taip Dovydas ir visi Izraelio namai nešė Viešpaties skrynią su šauksmais ir trimito garsais.
[16] Viešpaties skrynią atgabenus į Dovydo miestą, Sauliaus duktė Mikalė žiūrėjo pro langą. Pamačiusi karalių Dovydą šokinėjantį ir šokantį prieš Viešpatį, ji paniekino jį savo širdyje.
[17] Atnešę Viešpaties skrynią, jie padėjo ją palapinėje, kurią Dovydas jai buvo paruošęs. Ir Dovydas aukojo deginamąsias ir padėkos aukas Viešpačiui.
[18] Kai Dovydas baigė aukoti deginamąsias ir padėkos aukas, palaimino tautą kareivijų Viešpaties vardu
[19] ir padalino visiems izraelitams, vyrams ir moterims, po duonos paplotį, gabalą mėsos ir džiovintų vynuogių pyragaitį. Po to žmonės ėjo kiekvienas į savo namus.
[20] Tada Dovydas sugrįžo palaiminti savo namų. Sauliaus duktė Mikalė, išėjusi Dovydo pasitikti, tarė: “Koks garbingas šiandien buvo Izraelio karalius, apsinuoginęs šiandien prieš savo tarnų tarnaites, kaip begėdiškai apsinuogina niekam tikęs žmogus”.
[21] Dovydas atsakė Mikalei: “Tai buvo prieš Viešpatį, kuris pasirinko mane vietoje tavo tėvo ir vietoje jo namų, kad paskirtų mane valdovu Viešpaties tautai, Izraeliui. Todėl aš grosiu Viešpačiui
[22] ir dar labiau nusižeminsiu ir tapsiu menkas savo akyse, bet tarnaičių, apie kurias kalbėjai, būsiu gerbiamas”.
[23] Todėl Sauliaus duktė Mikalė nesusilaukė vaikų iki savo mirties.

7 Kai karalius gyveno savo namuose ir Viešpats buvo suteikęs jam ramybę nuo visų aplinkinių priešų,
[2] jis tarė pranašui Natanui: “Aš gyvenu kedro namuose, o Dievo skrynia – palapinėje”.
[3] Natanas atsakė karaliui: “Daryk visa, kas yra tavo širdyje, nes Viešpats su tavimi”.
[4] Tą pačią naktį Viešpaties žodis atėjo Natanui:
[5] “Eik ir kalbėk mano tarnui Dovydui: ‘Taip sako Viešpats: ‘Ar tu pastatysi man namus, kuriuose gyvenčiau?
[6] Aš negyvenau namuose nuo tos dienos, kai išvedžiau izraelitus iš Egipto, iki šios dienos, bet keliavau palapinėje.
[7] Visur, kur Aš keliaudavau tarp izraelitų, ar Aš kuriai nors iš Izraelio giminių, kuriai pavesdavau ganyti mano tautą Izraelį, sakiau: ‘Kodėl man nepastatote kedro namų?’
[8] Todėl sakyk mano tarnui Dovydui: ‘Aš tave paėmiau iš ganyklos, nuo avių, kad būtum vadas mano tautai Izraeliui.
[9] Aš buvau su tavimi visur, kur tu ėjai, išnaikinau visus tavo priešus tavo akyse ir padariau tavo vardą garsų kaip žemės didžiūnų vardą.
[10] Aš paskirsiu vietą savo tautai

13 Joz 3,3; 1 Kar 8,5
14 1 Sam 2,18.28; Ps 30,11; Ps 149,3
15 1 Krn 15,28
16 2 Sam 3,14
17 1 Kar 8,5.62.63; 1 Krn 15,1; 1 Krn 16,1
18 1 Kar 8,14.15.55
19 1 Krn 16,3
20 Ts 9,4; 2 Sam 6,14.16
21 1 Sam 13,14; 1 Sam 15,28; 2 Kar 11,17
23 Iz 22,14

7 SKYRIUS
1 1 Krn 17,1-27
2 Iš 26,1; 2 Sam 5,11; Apd 7,46
3 1 Kar 8,17.18
5 1 Kar 5,3.4; 1 Kar 8,19
6 Iš 40,18.34; 1 Kar 8,16
7 Kun 26,11.12; 2 Sam 5,2
8 1 Sam 16,11.12
9 1 Sam 31,6; 2 Sam 5,10
10 Ps 44,2; Ps 80,8; Ps 89,22.23

Izraeliui ir jį įsodinsiu, kad jis gyventų savo vietoje ir nebeklajotų ir nedorybės vaikai nevargintų jo kaip iki šiol,
[11] nuo to laiko, kai įsakiau teisėjams valdyti mano tautą Izraelį; Aš suteiksiu tau ramybę nuo visų tavo priešų. Be to, Viešpats sako tau, kad Jis įkurs tau namus.
[12] Kai pasibaigs tavo dienos ir tu užmigsi prie savo tėvų, Aš pakelsiu tavo palikuonį po tavęs, išėjusį iš tavo strėnų, ir įtvirtinsiu jo karalystę.
[13] Jis pastatys namus mano vardui, o Aš įtvirtinsiu jo karalystės sostą amžiams.
[14] Aš būsiu jam tėvas, o jis bus man sūnus. Jei jis nusikals, bausiu jį žmonių rykštėmis ir žmonių vaikų smūgiais.
[15] Bet savo gailestingumo Aš neatimsiu nuo jo, kaip atėmiau nuo Sauliaus, kurį pašalinau prieš tave.
[16] Tavo namai ir tavo karalystė bus įtvirtinti tau amžiams; tavo sostas bus amžinas' ".
[17] Visus šiuos žodžius ir regėjimą Natanas persakė Dovydui.
[18] Tada karalius Dovydas įėjo ir atsisėdo Viešpaties akivaizdoje, ir tarė: "Kas aš, Viešpatie Dieve, ir kas mano namai, kad mane iki čia atvedei?
[19] Ir tai pasirodė dar per maža Tavo akyse, Viešpatie Dieve. Tu dar kalbėjai apie savo tarno namus tolimoje ateityje. Ar taip būna pas žmones, Viešpatie Dieve?
[20] Ką gi daugiau Dovydas begali Tau sakyti? Tu pažįsti savo tarną, Viešpatie Dieve.
[21] Dėl savo žodžių ir pagal savo širdį Tu padarei šiuos didelius dalykus, pranešdamas tai savo tarnui.
[22] Tu esi didis, Viešpatie Dieve! Nes nėra nė vieno Tau lygaus ir nėra kito Dievo šalia Tavęs, kaip mes girdėjome savo ausimis.
[23] Kokia kita tauta žemėje prilygsta Tavo tautai Izraeliui, pas kurią Dievas atėjo išpirkti jos sau ir išgarsinti savo vardą? Jis padarė didelių ir baisių dalykų, matant savo tautai, kurią Tu išpirkai sau iš Egipto, iš svetimų tautų ir jų dievų.
[24] Tu išsirinkai Izraelį, kad jis būtų Tavo tauta per amžius, o Tu, Viešpatie, tapai jiems Dievu.
[25] Dabar, Viešpatie Dieve, įtvirtink amžiams savo žodį, kurį kalbėjai apie savo tarną bei jo namus, ir padaryk, kaip pasakei.
[26] Tegul Tavo vardas būna aukštinamas per amžius, sakant: 'Kareivijų Viešpats yra Izraelio Dievas', ir tegul Tavo tarno Dovydo namai būna įtvirtinti Tavo akivaizdoje.
[27] Tu, kareivijų Viešpatie, Izraelio Dieve, apreiškei savo tarnui, sakydamas: 'Aš tau pastatysiu namus', todėl Tavo tarnas išdrįso savo širdyje kreiptis į Tave šia malda.
[28] Viešpatie Dieve, Tu esi Dievas, ir Tavo žodžiai yra tiesa; ir Tu pažadėjai šitą gerovę savo tarnui.
[29] Dabar teikis laiminti savo tarno namus, kad jie išliktų per amžius Tavo akivaizdoje, nes Tu, Viešpatie Dieve, tai pasakei. Tegul būna palaiminti Tavo tarno namai Tavo palaiminimu per amžius".

8 Po to Dovydas, nugalėjęs filistinus, juos pavergė ir atėmė iš jų Mefogamą.

11 Ts 2,14-16; 2 Sam 7,27
12 Įst 31,16; 1 Kar 2,1; Ps 132,11
13 1 Kar 5,5; 1 Kar 8,19; Iz 9,7; Iz 49,8
14 Ps 2,7; Ps 89,26.27.30; Hbr 1,5
15 1 Sam 15,23.28; 1 Sam 16,14
16 2 Sam 7,13
18 Iš 3,11
19 Iz 55,8.9
20 Jn 21,17
22 Iš 10,2; Iš 15,11; Įst 10,17
23 Įst 9,26; Įst 33,29; Ps 147,20
24 Įst 26,18; Ps 48,14
28 Jn 17,17
29 2 Sam 22,51
8 SKYRIUS

2 Ir jis nugalėjo Moabą, ir matavo juos, suguldęs ant žemės. Jis atmatavo dvi virves nužudyti, o vieną virvę palikti gyvus. Taip moabitai tapo Dovydo tarnais ir mokėjo jam duoklę.
3 Taip pat Dovydas nugalėjo Rehobo sūnų Hadadezerą, Cobos karalių, kai tas siekė atgauti savo valdžią prie Eufrato.
4 Dovydas atėmė iš jo tūkstantį kovos vežimų, paėmė nelaisvėn septynis šimtus raitelių ir dvidešimt tūkstančių pėstininkų. Jis pakirto visiems kovos vežimų arkliams kojų gyslas ir sau pasiliko arklių tik dėl šimto kovos vežimų.
5 Kai sirai iš Damasko atėjo į pagalbą Cobos karaliui Hadadezerui, Dovydas nukovė sirų dvidešimt du tūkstančius vyrų.
6 Dovydas paskyrė įgulas Damasko Sirijoje. Taip sirai tapo Dovydo tarnais ir mokėjo duoklę. Viešpats saugojo Dovydą visur, kur jis ėjo.
7 Dovydas paėmė Hadadezero tarnų auksinius skydus ir parsigabeno į Jeruzalę,
8 o iš Hadadezero miestų Betacho ir Berotajo karalius Dovydas parsigabeno labai daug vario.
9 Hamato karalius Tojas, išgirdęs, kad Dovydas sumušė visą Hadadezero kariuomenę,
10 atsiuntė savo sūnų Joramą pas karalių Dovydą pasveikinti jį ir palaiminti, nes jis kariavo su Hadadezeru ir jį sumušė, o Hadadezeras buvo Tojaus priešas. Joramas atnešė Dovydui dovanų sidabrinių, auksinių ir varinių indų.
11 Karalius Dovydas paskyrė tuos daiktus Viešpačiui kartu su sidabru ir auksu, kurį jis paskyrė iš visų užimtų tautų:
12 Sirijos, Moabo, amonitų, filistinų, amalekiečių ir Rehobo sūnaus Hadadezero, Cobos karaliaus.
13 Dovydas įsigijo vardą, kai grįžo sumušęs Druskos slėnyje aštuoniolika tūkstančių sirų.
14 Ir jis paskyrė įgulas Edome, visame Edomo krašte, ir edomitai tapo Dovydo tarnais. Viešpats saugojo Dovydą visur, kur jis ėjo.
15 Dovydas karaliavo visame Izraelyje ir vykdė teisingumą ir teismą visai tautai.
16 Cerujos sūnus Joabas buvo kariuomenės vadas, Ahiludo sūnus Juozapatas – metraštininkas,
17 Ahitubo sūnus Cadokas ir Abjataro sūnus Ahimelechas buvo kunigai, Seraja – raštininkas,
18 Jehojados sūnus Benajas buvo keretų ir peletų viršininkas, o Dovydo sūnūs – aukšti pareigūnai.

9

Ir Dovydas sakė: "Ar yra išlikęs kas nors iš Sauliaus namų, kuriam aš galėčiau parodyti gerumą dėl Jehonatano?"
2 Iš Sauliaus namų buvo tarnas, vardu Ciba. Jis buvo pašauktas pas Dovydą, ir karalius klausė: "Ar tu esi Ciba?" Tas atsakė: "Taip, tavo tarnas".
3 Karalius klausė: "Ar išliko kas nors iš Sauliaus namų, kuriam galėčiau parodyti Dievo gerumą?" Ciba atsakė: "Yra raišas Jehonatano sūnus".
4 Karalius vėl klausė jo: "Kur jis yra?" Ciba atsakė: "Jis gyvena Amielio sūnaus Machyro namuose, Lo Debare".
5 Karalius Dovydas pasiuntė ir parsigabeno jį iš Lo Debaro, iš

2 Sk 24,17; 2 Sam 12,31; 1 Kar 4,21
3 1 Sam 14,47; 2 Sam 10,15-19
4 Joz 11,6.9
5 1 Kar 11,23-25
6 2 Sam 7,9; 2 Sam 8,14
7 1 Kar 10,16
8 1 Krn 18,8; Ez 47,16
9 1 Kar 8,65; 1 Krn 18,9
10 1 Krn 18,10
11 1 Kar 7,51
12 2 Sam 5,17-25
13 2 Sam 7,9; 2 Kar 14,7; 1 Krn 18,12
14 Pr 27,29.37-40
16 2 Sam 19,13; 2 Sam 20,23; 1 Kar 4,3
17 1 Krn 6,4-8; 1 Krn 24,3
18 1 Sam 30,14; 1 Krn 18,17

9 SKYRIUS
1 1 Sam 18,3; 1 Sam 20,14-16
2 2 Sam 16,1-4; 2 Sam 19,17.29
3 1 Sam 20,14; 2 Sam 4,4
4 2 Sam 17,27-29

Amielio sūnaus Machyro namų.
[6] Sauliaus sūnaus Jehonatano sūnus Mefi Bošetas, įėjęs pas Dovydą, puolė veidu į žemę ir nusilenkė. Dovydas tarė: "Mefi Bošetai!" Tas atsakė: "Štai tavo tarnas".
[7] Ir Dovydas kalbėjo jam: "Nebijok, aš tau būsiu geras dėl tavo tėvo Jehonatano ir sugrąžinsiu tau visas tavo tėvo Sauliaus žemes. Tu visada valgysi prie mano stalo".
[8] Mefi Bošetas nusilenkė ir tarė: "Kas yra tavo tarnas, kad tu atkreipei savo dėmesį į tokį pastipusį šunį kaip aš?"
[9] Karalius pasišaukė Sauliaus tarną Cibą ir jam tarė: "Visa, kas priklausė Sauliui ir jo namams, atidaviau tavo valdovo sūnui.
[10] Dirbk jo žemę su savo sūnumis ir tarnais bei nuimk derlių, kad tavo valdovo sūnus turėtų maisto, o tavo valdovo sūnus Mefi Bošetas visada valgys prie mano stalo". Ciba turėjo penkiolika sūnų ir dvidešimt tarnų.
[11] Jis atsakė karaliui: "Kaip tu, karaliau, įsakei savo tarnui, taip tavo tarnas padarys". Mefi Bošetas valgė prie Dovydo stalo kaip vienas iš karaliaus sūnų.
[12] Mefi Bošetas turėjo mažą sūnų, vardu Michėjas. Visa Cibos šeimyna buvo Mefi Bošeto tarnai.
[13] Mefi Bošetas gyveno Jeruzalėje ir visada valgė prie karaliaus stalo. Jis buvo luošas abiem kojom.

6 2 Sam 16,4; 2 Sam 19,24-30
8 2 Sam 16,9
9 2 Sam 16,4; 2 Sam 19,29
10 2 Sam 9,7.11.13; 2 Sam 19,17.28
12 1 Krn 8,34
13 2 Sam 9,3; 2 Sam 9,7.10.11; 1 Kar 2,7; 2 Kar 25,29

10 SKYRIUS

1 2 Sam 11,1; 1 Krn 19,1
2 1 Sam 11,1; 2 Sam 9,1; 1 Kar 2,7
4 Iz 20,4; Iz 47,2
6 Pr 34,30; Iš 5,21; Įst 3,14; Joz 13,11.13; Ts 11,3-5; Ts 18,28; 2 Sam 8,3.5
7 2 Sam 23,8
8 2 Sam 10,6
10 1 Sam 26,6; 2 Sam 3,30

10 Po kurio laiko mirė amonitų karalius ir jo vietą užėmė jo sūnus Hanūnas.
[2] Dovydas sakė: "Aš būsiu geras Nahašo sūnui Hanūnui, kaip jo tėvas buvo man". Ir Dovydas siuntė savo tarnus paguosti Hanūno dėl jo tėvo mirties. Dovydo tarnams atėjus į amonitų šalį,
[3] Amono kunigaikščiai tarė savo valdovui Hanūnui: "Ar manai, kad Dovydas siuntė guodėjus pas tave, norėdamas pagerbti tavo tėvą? Ar ne tam, kad miestą apžiūrėtų, viską išžvalgytų ir paskui jį sunaikintų?"
[4] Hanūnas paėmė Dovydo tarnus, nuskuto jiems po pusę barzdos, nukirpo drabužius iki pusės, iki pat juostos, ir išsiuntė.
[5] Kai apie tai buvo pranešta Dovydui, jis pasiuntė jų pasitikti, nes jie buvo labai sugėdinti, ir sakė jiems: "Pasilikite Jeriche, kol ataugs jūsų barzdos, o tada grįžkite".
[6] Kai amonitai suprato, kad tapo Dovydo nekenčiami, pasisamdė iš Bet Rehobo bei Cobos dvidešimt tūkstančių sirų pėstininkų, iš Maako karaliaus – tūkstantį vyrų ir iš Tobo – dvylika tūkstančių vyrų.
[7] Dovydas, tai išgirdęs, pasiuntė Joabą su visa stiprių vyrų kariuomene.
[8] Amonitai išsirikiavo kautynėms prie vartų, o sirai iš Cobos ir Rehobo bei Tobo ir Maako vyrai sustojo atskirai atvirame lauke.
[9] Joabas, pamatęs, kad priešai išsirikiavę prieš jį iš priekio ir iš užpakalio, išrinko geriausius karius iš viso Izraelio ir išrikiavo juos prieš sirus,
[10] likusius žmones jis pavedė savo broliui Abišajui, kuris išrikiavo juos prieš amonitus.
[11] Tada Joabas tarė broliui: "Jei sirai bus man per stiprūs, tu ateisi man į pagalbą, o jei amonitai bus per stiprūs tau, tai aš tau padėsiu.

[12] Būk drąsus ir kovokime už savo tautą ir Dievo miestus! Viešpats tedaro, kaip Jam atrodo tinkama".
[13] Joabas ir su juo buvusieji žmonės pradėjo kovą prieš sirus, ir tie pabėgo nuo jo.
[14] Amonitai, pamatę, kad sirai pabėgo, bėgo nuo Abišajo ir užsidarė mieste. Joabas pasitraukė nuo amonitų ir sugrįžo į Jeruzalę.
[15] Sirai, pamatę, kad pralaimėjo Izraeliui, susirinko į vieną vietą.
[16] Hadadezeras pasiuntė ir pasikvietė sirus, kurie gyveno anapus upės. Jie ėjo į Helamą, vedami Hadadezero kariuomenės vado Šobacho.
[17] Kai tai buvo pranešta Dovydui, jis, surinkęs visą Izraelį, persikėlė per Jordaną ir ėjo į Helamą. Ir sirai išsirikiavo prieš Dovydą, kad susikautų su juo.
[18] Ir sirai bėgo nuo Izraelio. Dovydas sunaikino septynis šimtus sirų kovos vežimų bei keturiasdešimt tūkstančių raitelių ir ištiko kariuomenės vadą Šobachą, kuris ten mirė.
[19] Visi karaliai, Hadadezero pavaldiniai, matydami, kad Izraelis juos nugalėjo, sudarė taiką su juo ir tarnavo jam. Nuo to laiko sirai bijodavo padėti amonitams.

11 Praėjus metams, tuo laiku, kai karaliai eina į karą, Dovydas pasiuntė Joabą su savo tarnais ir visą Izraelio kariuomenę, kurie nugalėjo amonitus ir apgulė Rabą. Bet Dovydas pasiliko Jeruzalėje.
[2] Kartą vakare Dovydas atsikėlė nuo savo lovos ir vaikščiojo ant karaliaus namų stogo. Nuo stogo jis pamatė besimaudančią moterį; moteris buvo labai graži.
[3] Dovydas pasiuntė sužinoti, kas ji. Jam buvo pranešta, kad tai Eliamo duktė Batšeba, hetito Ūrijos žmona.
[4] Dovydas pasiuntė savo tarnus ją atvesti. Ji atėjo pas jį, ir jis sugulė su ja, nes ji buvo apsivaliusi nuo savo nešvarumo. Ir ji sugrįžo į savo namus.
[5] Moteris pastojo ir pasiuntė pas Dovydą pranešti: "Aš esu nėščia".
[6] Dovydas pasiuntė pasakyti Joabui, kad atsiųstų jam hetitą Ūriją. Joabas pasiuntė Ūriją pas Dovydą.
[7] Kai Ūrija atėjo pas Dovydą, jis teiravosi, kaip sekasi Joabui, kariams ir kaip vyksta karas.
[8] Po to Dovydas tarė Ūrijai: "Eik į savo namus ir nusiplauk kojas". Ūrijai išėjus iš karaliaus namų, jam iš paskos nunešė karališkų valgių.
[9] Bet Ūrija nėjo namo ir atsigulė karaliaus namų prieangyje su visais savo valdovo tarnais.
[10] Kai Dovydui pranešė, kad Ūrija nėjo namo, Dovydas paklausė Ūrijos: "Tu atėjai iš kelionės. Kodėl neini į savo namus?"
[11] Ūrija atsakė Dovydui: "Skrynia, Izraelis ir Judas gyvena palapinėse, o mano valdovas Joabas ir mano valdovo tarnai apsistoję atvirame lauke. Kaip aš galiu eiti į savo namus valgyti, gerti ir miegoti su savo žmona? Kaip tu gyvas ir gyva tavo siela, aš to nedarysiu!"
[12] Dovydas tarė: "Pasilik dar šiandien čia, o rytoj aš tave išleisiu". Ūrija pasiliko Jeruzalėje dar vieną dieną iki rytojaus.
[13] Dovydas pasikvietė jį, jis valgė

12 Įst 31,6; Joz 1,6.7.9; 1 Sam 3,18; 1 Sam 4,9; Neh 4,14; 1 Kor 16,13
14 2 Sam 11,1
18 1 Krn 19,18
19 2 Sam 8,6

11 SKYRIUS
1 2 Sam 12,26; 1 Kar 20,22-26; 1 Krn 20,1; Jer 49,2.3; Am 1,14
2 Pr 34,2; Iš 20,17; Įst 22,8; 1 Sam 9,25; Job 31,1; Mt 5,28; Mt 24,17; Apd 10,9
3 1 Sam 26,6; 2 Sam 23,39
4 Kun 15,19.28; Kun 20,10; Įst 22,22; Jok 1,14.15
8 Pr 18,4; Pr 19,2
9 1 Kar 14,27.28
11 2 Sam 7,2.6; 2 Sam 20,6-22
13 Pr 19,33.35; 2 Sam 11,9

ir gėrė su Dovydu, ir Dovydas jį nugirdė. Vakare Ūrija išėjo miegoti kartu su savo valdovo tarnais, tačiau į savo namus nėjo.
[14] Rytą Dovydas parašė Joabui laišką ir jį pasiuntė per Ūriją.
[15] Laiške jis rašė: "Pastatyk Ūriją į smarkiausios kovos priekį ir atsitraukite, kad jis žūtų".
[16] Joabas, apgulęs miestą, pastatė Ūriją į tokią vietą, apie kurią žinojo, kad ten stovi drąsūs žmonės.
[17] Miesto žmonės išėjo ir kovėsi su Joabu. Ir krito keletas iš tautos, iš Dovydo tarnų, ir hetitas Ūrija žuvo taip pat.
[18] Joabas pasiuntė Dovydui pranešimą apie mūšio eigą.
[19] Pasiuntiniui įsakė: "Kai pabaigsi pasakoti karaliui apie mūšį,
[20] jei karalius supyks ir sakys tau: 'Kodėl taip priartėjote prie miesto kovodami? Argi nežinojote, kad jie šaudys nuo sienų?
[21] Kas užmušė Jerubešeto sūnų Abimelechą? Argi ne moteris, numetusi ant jo girnų akmenį nuo sienos taip, kad jis mirė Tebece? Kodėl priartėjote prie sienų?' Atsakyk jam: 'Tavo tarnas hetitas Ūrija taip pat miręs' ".
[22] Pasiuntinys nuėjo ir pranešė Dovydui visa, ką Joabas buvo jam įsakęs.
[23] Ir pasiuntinys sakė Dovydui: "Vyrai įveikė mus ir išėjo prieš mus į atvirą lauką, bet mes juos nustūmėme ligi miesto vartų.
[24] Šauliai šaudė į tavo tarnus nuo sienų, ir keletas tavo tarnų žuvo. Ir tavo tarnas hetitas Ūrija taip pat miręs".
[25] Tuomet Dovydas tarė pasiuntiniui: "Pasakyk Joabui dėl to nenusiminti, nes kardas ryja tai vieną, tai kitą. Tegul sustiprina miesto puolimą ir jį sugriauna. Taip jį padrąsink".
[26] Ūrijos žmona, išgirdusi, kad jos vyras žuvo, gedėjo dėl savo vyro.
[27] Gedului pasibaigus, Dovydas parsivedė ją į savo namus. Ji tapo jo žmona ir pagimdė jam sūnų. Bet šis dalykas, kurį padarė Dovydas, nepatiko Viešpačiui.

14 1 Kar 21,8.9
15 2 Sam 12,9
21 Ts 9,50-54
27 2 Sam 12,9; 1 Krn 21,7; Hbr 13,4

12 SKYRIUS
1 1 Kar 20,35-41
6 Iš 22,1; Lk 19,8
7 1 Sam 16,13; 2 Sam 5,3

12 Viešpats siuntė pranašą Nataną pas Dovydą. Natanas, atėjęs pas jį, tarė: "Du vyrai gyveno viename mieste. Vienas buvo turtingas, o antras – beturtis.
[2] Turtingasis turėjo labai daug avių ir galvijų,
[3] o beturtis nieko neturėjo, tik vieną avytę, kurią nusipirko ir prižiūrėjo. Ji augo kartu su jo vaikais, maitinosi jo valgiu, gėrė iš jo taurės ir gulėjo prie jo šono; ji jam buvo kaip duktė.
[4] Kartą užėjo keleivis pas turtingąjį vyrą. Jis pagailėjo savo avių ir galvijų, kad paruoštų keleiviui maisto. Paėmęs beturčio mylimą avytę, paruošė iš jos keleiviui vaišes".
[5] Dovydas, labai supykęs ant to žmogaus, tarė Natanui: "Kaip Viešpats gyvas, tas vyras turi mirti!
[6] O už avytę jis privalo atlyginti keturgubai, nes jis taip pasielgė ir neparodė gailesčio".
[7] Natanas tarė Dovydui: "Tu esi tas žmogus! Taip sako Viešpats, Izraelio Dievas: 'Aš tave patepiau Izraelio karaliumi ir išgelbėjau iš Sauliaus rankų.
[8] Aš tau atidaviau tavo valdovo namus bei jo žmonas ir tau daviau Izraelio bei Judo namus; jei to

buvo maža, dar daugiau būčiau pridėjęs.
[9] Kodėl paniekinai Viešpaties įsakymą, piktai elgdamasis Jo akivaizdoje? Tu nužudei hetitą Ūriją amonitų kardu ir pasiėmei jo žmoną.
[10] Dabar kardas visada lydės tavo namus, nes tu paniekinai mane ir pasiėmei hetito Ūrijos žmoną.
[11] Aš pakelsiu prieš tave pikta iš tavo paties namų; tau matant, tavo žmonas atiduosiu tavo artimui, ir jis suguls su tavo žmonomis prieš saulę.
[12] Tu tai darei slaptai, bet Aš darysiu visam Izraeliui matant, saulės šviesoje' ".
[13] Dovydas tarė Natanui: "Aš nusidėjau Viešpačiui". Natanas atsakė Dovydui: "Viešpats pašalino tavo nuodėmę, tu nemirsi.
[14] Bet kadangi davei progos Viešpaties priešams Dievą niekinti, sūnus, kuris tau gimė, mirs".
[15] Natanas nuėjo į savo namus, o Viešpats ištiko kūdikį, kurį Ūrijos žmona pagimdė Dovydui, ir tas sunkiai susirgo.
[16] Dovydas maldavo Dievą dėl vaiko, jis pasninkavo ir pasišalinęs gulėjo ant žemės visą naktį.
[17] Jo namų vyresnieji atėję norėjo jį pakelti nuo žemės, bet jis nesikėlė ir nevalgė su jais.
[18] Septintą dieną kūdikis mirė. Dovydo tarnai bijojo jam pranešti apie kūdikio mirtį, galvodami: "Dar kūdikiui tebesant gyvam, mes jam kalbėjome, bet jis buvo neperkalbamas. Kai pranešime jam, kad kūdikis mirė, jis gali padaryti ką nors negero".
[19] Dovydas pastebėjo, kad jo tarnai šnibždasi, ir suprato, kad kūdikis miręs. Jis paklausė savo tarnų: "Ar kūdikis mirė?" Tie atsakė: "Mirė".
[20] Tuomet Dovydas atsikėlė nuo žemės, nusiprausė, pasitepė, pakeitė drabužius ir, nuėjęs į Viešpaties namus, pagarbino. Sugrįžęs paprašė maisto ir valgė.
[21] Jo tarnai klausė: "Ką reiškia toks tavo elgesys? Tu pasninkavai ir verkei kūdikiui esant gyvam, o kai jis mirė, atsikėlei ir valgai?"
[22] Jis atsakė: "Kūdikiui tebesant gyvam, pasninkavau ir verkiau, manydamas: 'Kas žino, gal Viešpats pasigailės manęs ir kūdikis nemirs'.
[23] Dabar jis mirė, tai kam gi man bepasninkauti? Ar aš galiu jį sugrąžinti? Aš nueisiu pas jį, bet jis nesugrįš pas mane".
[24] Dovydas paguodė savo žmoną Batšebą ir, įėjęs pas ją, gulėjo su ja. Ji pagimdė sūnų, kurį Dovydas pavadino Saliamonu. Viešpats pamilo vaikutį
[25] ir siuntė pranašą Nataną, kad jį pavadintų Jedidiju pagal Viešpaties žodį.
[26] Joabas kariavo prieš amonitus ir apgulė jų karališkąjį miestą Rabą.
[27] Joabo pasiuntiniai pranešė Dovydui: "Aš kariavau prieš Rabą ir paėmiau miesto vandens atsargas.
[28] Todėl dabar surink likusius karius, apgulk miestą ir jį paimk, kad aš jo nepaimčiau ir jis nebūtų pavadintas mano vardu".
[29] Dovydas, surinkęs visus žmones, nuėjo prie Rabos, kariavo prieš miestą ir jį paėmė.
[30] Dovydas nuėmė amonitų kara-

9 Sk 15,31; 1 Sam 15,19; 2 Sam 11,14-17.27
10 2 Sam 13,28; 2 Sam 18,14; 1 Kar 2,25; Am 7,9
11 Įst 28,30; 2 Sam 16,21.22
12 2 Sam 16,22
13 1 Sam 15,24; 2 Sam 24,10; Job 7,20; Job 7,21; Ps 32,1-5; Ps 51,1-19; Pat 28,13; Mch 7,18; Zch 3,4; Lk 18,13
14 Iz 52,5; Ez 36,20.23; Rom 2,24
15 1 Sam 25,38
16 2 Sam 13,31
20 Rūt 3,3; Job 1,20; Mt 6,17
22 Iz 38,1-5; Jl 2,14; Jn 3,9
23 Pr 37,35; Job 7,8-10
24 1 Krn 22,9; Mt 1,6
26 Įst 3,11; 2 Sam 11,1; 1 Krn 20,1
30 1 Krn 20,2

liui nuo galvos karūną su brangiais akmenimis, sveriančią talentą aukso, ir užsidėjo ją ant galvos. Be to, jis išsigabeno iš miesto labai daug grobio.
31 Žmones jis išsivedė ir pristatė juos prie pjūklų, geležinių akėčių, kirvių ir prie krosnių plytoms degti. Taip jis padarė su visais amonitų miestais. Tada Dovydas su visais žmonėmis sugrįžo į Jeruzalę.

13

Dovydo sūnus Abšalomas turėjo gražią seserį, vardu Tamara. Ją pamilo Dovydo sūnus Amnonas.
2 Amnonas taip liūdėjo, kad susirgo dėl savo sesers Tamaros. Ji buvo mergaitė, ir Amnonui atrodė sunku ką nors jai padaryti.
3 Amnonas turėjo draugą Jonadabą, Dovydo brolio Šimos sūnų. Jonadabas buvo labai gudrus vyras.
4 Jis klausė Amnoną: "Kodėl tu, karaliaus sūnau, eini liesyn diena po dienos? Gal man pasakysi?" Amnonas jam atsakė: "Aš myliu Tamarą, savo brolio Abšalomo seserį".
5 Jonadabas jam tarė: "Apsimesk sergančiu ir nesikelk iš lovos. Kai tavo tėvas ateis aplankyti tavęs, sakyk: 'Tegul ateina mano sesuo Tamara ir paruošia man matant valgio, kad valgyčiau iš jos rankų' ".
6 Amnonas atsigulė ir apsimetė sergąs. Karaliui atėjus jo aplankyti, Amnonas prašė karaliaus: "Prašau, tegul ateina mano sesuo Tamara ir paruošia man matant pora pyragaičių, kad valgyčiau iš jos rankų".
7 Dovydas pasiuntė pas Tamarą į namus, sakydamas: "Nueik į brolio Amnono namus ir paruošk jam valgį".
8 Ji, nuėjusi į savo brolio Amnono namus, kur jis gulėjo, suminkė jam matant ir iškepė pyragaičių.
9 Ji išėmė juos iš keptuvės ir padėjo priešais jį, bet jis atsisakė valgyti. Amnonas sakė: "Tegul visi išeina". Ir visi žmonės išėjo.
10 Tada Amnonas tarė Tamarai: "Atnešk valgį į kambarį, kad valgyčiau iš tavo rankų". Tamara ėmė pyragaičius, kuriuos buvo iškepusi, ir atnešė savo broliui Amnonui į kambarį.
11 Jai įnešus valgį, Amnonas, nutvėręs ją, tarė: "Gulk su manimi, mano seserie".
12 Ji jam atsakė: "Ne, broli, neprievartauk manęs, nes taip neturi būti daroma Izraelyje. Nedaryk šitos kvailystės.
13 Kur aš dingsiu iš gėdos? Ir tu būsi kaip kvailys Izraelyje. Geriau pasikalbėk su karaliumi. Jis neatsisakys manęs tau duoti".
14 Tačiau Amnonas nenorėjo klausyti jos ir, būdamas už ją stipresnis, išprievartavo ją.
15 Po to Amnonas pradėjo jos labai nekęsti. Ta neapykanta buvo didesnė už jo meilę. Amnonas tarė jai: "Kelkis ir eik sau!"
16 O ji jam atsakė: "Išvarydamas mane, tu pasielgi dar pikčiau, negu prieš tai". Tačiau jis nenorėjo jos klausyti.
17 Pasišaukęs savo tarną, įsakė jam išvaryti Tamarą ir uždaryti duris paskui ją.
18 Ji vilkėjo įvairių spalvų drabužiu, nes tokius rūbus dėvėdavo karaliaus dukterys mergaitės. Jo tarnas, išvedęs ją laukan, uždarė duris paskui ją.

13 SKYRIUS

1 2 Sam 3,2.3; 1 Krn 3,2.9

3 1 Sam 16,9

6 Pr 18,6

9 Pr 45,1

11 Pr 39,12; Įst 27,22; Ez 22,11

12 Pr 34,7; Kun 18,9-11; Kun 20,17; Ts 19,23; Ts 20,6

13 Pr 20,12

14 Kun 18,9; Įst 22,25; Įst 27,22; 2 Sam 12,11

18 Pr 37,3; Ts 5,30; Ps 45,13-14

[19] Tamara apsibarstė galvą pelenais, persiplėšė įvairiaspalvį drabužį, kurį vilkėjo, ir ėjo verkdama, uždėjusi ranką sau ant galvos.

[20] Jos brolis Abšalomas klausė: "Ar tavo brolis Amnonas buvo su tavimi? Tačiau dabar tylėk, mano seserie. Jis yra tavo brolis, nesisielok dėl to". Tamara pasiliko netekėjusi savo brolio Abšalomo namuose.

[21] Karalius Dovydas, išgirdęs visa tai, labai supyko.

[22] Abšalomas nekalbėjo su Amnonu nei geruoju, nei piktuoju, nes jis nekentė Amnono už tai, kad jis išprievartavo jo seserį Tamarą.

[23] Praėjus dvejiems metams, Abšalomas kirpo avis Baal Hacore prie Efraimo ir kvietė visus karaliaus sūnus.

[24] Abšalomas, atėjęs pas karalių, tarė: "Kerpamos mano avys. Kviečiu karalių ir jo tarnus pas save".

[25] Karalius atsakė: "Ne, sūnau. Mes visi neisime, kad tavęs neapsunkintume". Nors Abšalomas įkalbinėjo, tačiau karalius nenorėjo eiti, bet palaimino jį.

[26] Tada Abšalomas tarė: "Jei ne, prašau leisk nors mano brolį Amnoną eiti su mumis". Karalius atsakė: "Kodėl jis turėtų eiti su tavimi?"

[27] Abšalomui labai prašant, karalius leido Amnonui ir visiems savo sūnums eiti su juo.

[28] Abšalomas įsakė savo tarnams: "Kai Amnonas bus įsilinksminęs nuo vyno ir aš jums pasakysiu: 'Muškite Amnoną', nužudykite jį; nebijokite, nes aš įsakau jums. Būkite drąsūs ir narsūs".

[29] Tarnai padarė Amnonui, kaip Abšalomas įsakė. Tada visi karaliaus sūnūs atsikėlę užsėdo kiekvienas ant savo mulo ir pabėgo.

[30] Jiems dar negrįžus, Dovydą pasiekė gandas: "Abšalomas užmušė visus karaliaus sūnus ir nė vieno nepaliko".

[31] Tuomet karalius persiplėšė savo drabužius ir atsigulė ant žemės, ir visi tarnai stovėjo šalia su perplėštais drabužiais.

[32] Dovydo brolio Šimos sūnus Jonadabas tarė: "Tegul mano valdovas negalvoja, kad jie nužudė visus karaliaus sūnus. Tik Amnonas vienas yra miręs Abšalomo įsakymu, nes Abšalomas buvo nusprendęs taip padaryti nuo tos dienos, kai Amnonas išprievartavo jo seserį Tamarą.

[33] Mano valdove karaliau, nesisielok ir negalvok, kad visi tavo sūnūs žuvę, nes tik Amnonas vienas yra žuvęs".

[34] Abšalomas pabėgo. Jaunuolis, einąs sargybą, pakėlė akis ir pamatė daug žmonių, ateinančių pakalnės keliu.

[35] Jonadabas tarė karaliui: "Štai, tavo sūnūs ateina, kaip tavo tarnas ir sakė".

[36] Jam pabaigus kalbėti, atėjo karaliaus sūnūs. Jie pakėlė balsus ir verkė, karalius ir visi jo tarnai taip pat labai verkė.

[37] Abšalomas pabėgęs nuvyko pas Gešūro karalių, Amihudo sūnų Talmają. Dovydas ilgai liūdėjo savo sūnaus.

[38] Abšalomas, pabėgęs į Gešūrą, ten išbuvo trejus metus.

[39] Karalius pradėjo ilgėtis Abšalomo, nes jau buvo nusiraminęs dėl Amnono mirties.

19 Joz 7,6; 2 Sam 1,2; Job 2,12; Job 42,6; Jer 2,37

22 Pr 24,50; Pr 31,24; Kun 19,17.18; 1 Jn 2,9.11; 1 Jn 3,10.12.15

23 Pr 38,12.13; 1 Sam 25,4

28 Ts 19,6.9.22; Rūt 3,7; 1 Sam 25,36; Est 1,10

29 2 Sam 12,10; 2 Sam 18,9; 1 Kar 1,33.38

31 2 Sam 1,11; 2 Sam 12,16

32 2 Sam 13,3-5

33 2 Sam 19,19

34 2 Sam 13,37.38

37 2 Sam 3,3; 1 Krn 3,2

38 2 Sam 14,23.32; 2 Sam 15,8

39 Pr 38,12; 2 Sam 12,19.23

14 Cerujos sūnus Joabas pastebėjo, kad karaliaus širdis palinko prie Abšalomo.
[2] Joabas pakvietė iš Tekojos išmintingą moterį ir tarė jai: "Apsivilk gedulo drabužiais, nesitepk aliejumi ir apsimesk gedinti ilgą laiką.
[3] Nueik pas karalių ir taip jam kalbėk". Ir Joabas įdėjo žodžius į jos lūpas.
[4] Tekojietė moteris, atėjusi pas karalių, puolė veidu į žemę, išreikšdama jam pagarbą, ir tarė: "Karaliau, padėk".
[5] Karalius jos klausė: "Kas nutiko?" Ji atsakė: "Aš esu našlė, mano vyras miręs.
[6] Tavo tarnaitė turėjo du sūnus. Juodu susiginčijo laukuose ir, nesant kas juos perskiria, vienas užmušė kitą.
[7] Dabar visi giminės, sukilę prieš mane, sako: 'Išduok tą, kuris užmušė savo brolį, kad jį nužudytume už jo brolį ir sunaikintume paveldėtoją'. Tuo būdu jie siekia užgesinti man likusią kibirkštėlę, kad nepaliktų ant žemės mano vyrui nei vardo, nei palikuonių".
[8] Karalius atsakė moteriai: "Eik į savo namus, aš duosiu nurodymą dėl tavęs".
[9] Tekojietė moteris tarė karaliui: "Mano valdove karaliau, kaltė tebūna ant manęs ir mano tėvo namų, o karalius ir jo sostas bus nekaltas".
[10] Karalius atsakė: "Kas tau grasins, tą atvesk pas mane, ir jis daugiau tavęs nebelies".
[11] Ji sakė: "Karaliau, atsimink Viešpatį, savo Dievą, ir nebeleisk kraujo keršytojams žudyti, kad jie nesunaikintų mano sūnaus". Jis atsakė: "Kaip Viešpats gyvas, nė vienas tavo sūnaus plaukas nenukris žemėn".
[12] Moteris tarė: "Leisk savo tarnaitei pasakyti tau, karaliau, dar vieną dalyką". Jis tarė: "Kalbėk".
[13] Moteris sakė: "Kodėl tu esi nusistatęs prieš Dievo tautą? Juk taip kalbėdamas, karaliau, tu apkaltini pats save, neleisdamas grįžti savo ištremtajam.
[14] Mes visi mirštame ir esame kaip ant žemės išlietas vanduo, kurio nebegalima surinkti; tačiau Dievas neatima gyvybės, bet atranda būdą, kad ištremtieji nebūtų atstumti nuo Jo.
[15] Aš atėjau kalbėti karaliui, savo valdovui, dėl to, kad žmonės mane įbaugino. Tavo tarnaitė galvojo: 'Kalbėsiu karaliui, gal karalius įvykdys savo tarnaitės prašymą.
[16] Karalius juk išklausys ir išgelbės savo tarnaitę iš rankos, siekiančios išnaikinti mane ir mano sūnų iš Dievo mums skirto paveldėjimo'.
[17] Mano valdovo karaliaus žodis nuramino mane. Nes karalius yra kaip Dievo angelas ir skiria gera nuo pikta. Viešpats, tavo Dievas, tebūna su tavimi".
[18] Karalius tarė jai: "Neslėpk nuo manęs nieko, ko klausiu". Moteris atsakė: "Tegul kalba karalius, mano valdovas".
[19] Karalius paklausė: "Ar ne Joabo ranka yra su tavimi šitame reikale?" Moteris sakė: "Kaip gyva tavo siela, mano valdove karaliau, niekas negali nukrypti nei į kairę, nei į dešinę nuo to, ką pasakė karalius. Taip, tavo tarnas Joabas mane pamokė ir įdėjo tuos žodžius į mano lūpas.

14 SKYRIUS
1 2 Sam 13,39
2 Rūt 3,3; 2 Sam 23,26; 2 Krn 11,6; Am 1,1
3 Iš 4,15; 2 Sam 14,19
4 1 Sam 20,41; 1 Sam 25,23; 2 Sam 1,2; 2 Kar 6,26.28
5 Zch 7,10
7 Sk 35,19; Įst 19,12.13
9 Pr 27,13; Pr 43,9; 1 Sam 25,24; 2 Sam 3,28.29; 1 Kar 2,33; Mt 27,25
11 Sk 35,19.21; Įst 19,4-10; 1 Sam 14,45; 1 Kar 1,52; Mt 10,30; Apd 27,34
13 Ts 20,2; 2 Sam 13,37.38
14 Sk 35,15; Job 30,23; Job 34,15.19; Mt 22,16; Apd 10,34; Rom 2,11; Hbr 9,27
16 Įst 32,9; 1 Sam 26,19; 2 Sam 20,19
17 1 Sam 29,9; 2 Sam 19,27; 1 Kar 3,9
19 2 Sam 14,3

[20] Norėdamas taip išdėstyti visą reikalą, tavo tarnas Joabas tą padarė. Bet mano valdovas yra išmintingas kaip Dievo angelas ir žino visa, kas vyksta žemėje".
[21] Karalius tarė Joabui: "Aš patenkinu tavo prašymą, eik ir parvesk jaunuolį Abšalomą".
[22] Joabas, parpuolęs veidu į žemę, nusilenkė ir dėkojo karaliui. Po to jis tarė: "Karaliau, mano valdove, šiandien žinau, kad radau malonę tavo akyse, nes patenkinai savo tarno prašymą".
[23] Joabas, nuėjęs į Gešūrą, parvedė Abšalomą į Jeruzalę.
[24] Karalius įsakė: "Tegul jis gyvena savo namuose, bet mano veido nematys". Taip Abšalomas sugrįžo į savo namus, tačiau karaliaus nematė.
[25] Visame Izraelyje nebuvo gražesnio vyro už Abšalomą. Nuo galvos iki kojų padų jis neturėjo jokio trūkumo.
[26] Jis kirpdavosi plaukus kiekvienų metų pabaigoje, nes plaukai būdavo jam sunkūs. Jo nukirpti galvos plaukai svėrė du šimtus šekelių pagal karaliaus svorį.
[27] Abšalomas turėjo tris sūnus ir vieną dukterį, vardu Tamara; ji buvo graži moteris.
[28] Abšalomas išgyveno Jeruzalėje dvejus metus, nematęs karaliaus veido.
[29] Jis kvietė Joabą pas save, norėdamas jį pasiųsti pas karalių, bet Joabas neatėjo. Antrą kartą pakviestas, Joabas taip pat neatėjo.
[30] Tuomet Abšalomas kalbėjo savo tarnams: "Jūs žinote, kad Joabo laukas yra šalia mano ir jame auga miežiai. Eikite ir juos padekite". Abšalomo tarnai padegė miežius.
[31] Tada Joabas, atėjęs pas Abšalomą, klausė: "Kodėl tavo tarnai padegė mano miežius?"
[32] Abšalomas atsakė Joabui: "Aš tave kviečiau ateiti pas mane, nes norėjau, kad tu paklaustum karaliaus, kodėl turėjau grįžti iš Gešūro. Man būtų buvę geriau, jei ten būčiau pasilikęs. Aš noriu pamatyti karalių. Jei aš kaltas, tegul nužudo mane".
[33] Joabas, atėjęs pas karalių, jam viską pranešė. Tada karalius pasikvietė Abšalomą. Jis atėjo pas karalių ir nusilenkė veidu iki žemės, o karalius pabučiavo Abšalomą.

15

Abšalomas įsigijo vežimų bei žirgų ir penkiasdešimt vyrų, kurie bėgdavo pirma jo.
[2] Jis keldavosi anksti ir atsistodavo šalia kelio prie vartų. Jei koks žmogus su savo byla ateidavo į karaliaus teismą, Abšalomas pasišaukdavo jį ir klausdavo: "Iš kurio tu miesto?" Kai tas atsakydavo: "Tavo tarnas yra iš tokios Izraelio giminės",
[3] Abšalomas jam sakydavo: "Tavo reikalas yra geras ir teisingas, bet nėra pas karalių kas tave išklausytų.
[4] Jei mane paskirtų krašto teisėju, tai pas mane galėtų ateiti kiekvienas, turįs bylą ar skundą, ir aš apginčiau jo teises".
[5] Jei kas norėdavo Abšalomui nusilenkti, jis ištiesęs ranką tą apkabindavo ir pabučiuodavo.
[6] Taip Abšalomas elgėsi su visais izraelitais, kurie ateidavo į karaliaus teismą. Abšalomas tokiu būdu pavogė izraelitų širdis.

20 2 Sam 14,17; 2 Sam 19,27
23 2 Sam 13,37.38
24 Pr 43,3; 2 Sam 3,13
25 Įst 28,35; Job 2,7; Iz 1,6
27 2 Sam 13,1; 2 Sam 18,18
28 2 Sam 14,24
32 1 Sam 20,8; Pat 28,13
33 Pr 33,4; Pr 45,15; Lk 15,20

15 SKYRIUS

1 2 Sam 12,11; 1 Kar 1,5
2 Įst 19,17
4 Ts 9,29
5 2 Sam 14,33; 2 Sam 20,9
6 Rom 16,18

[7] Praėjus keturiasdešimčiai metų, Abšalomas tarė karaliui: "Prašau, leisk man eiti į Hebroną ir įvykdyti įžadą, kurį daviau Viešpačiui. [8] Gyvendamas Gešūre, Sirijoje, daviau įžadą: 'Jei Viešpats mane parves atgal į Jeruzalę, aš tarnausiu Jam' ".
[9] Karalius jam tarė: "Eik ramybėje". Abšalomas pakilo ir išėjo į Hebroną.
[10] Jis slapta išsiuntė pasiuntinius į visas Izraelio gimines su pranešimu: "Išgirdę trimito garsą, sakykite: 'Abšalomas karaliauja Hebrone' ".
[11] Iš Jeruzalės su Abšalomu išvyko du šimtai pakviestų vyrų. Jie ėjo nieko pikto nemanydami ir nieko nežinodami.
[12] Abšalomas aukodamas dar pasikvietė iš Gilojo miesto Ahitofelį, Dovydo patarėją. Taip sąmokslas išsiplėtė, nes žmonės nuolat ėjo pas Abšalomą.
[13] Pasiuntinys atėjo pas Dovydą ir pranešė: "Izraelio žmonių širdys prisirišo prie Abšalomo".
[14] Dovydas sakė visiems savo tarnams Jeruzalėje: "Bėkime, nes nėra kito išsigelbėjimo nuo Abšalomo. Skubėkime, kad jis mūsų neužkluptų, nepadarytų mums pikta ir neišžudytų miesto kardu".
[15] Karaliaus tarnai sakė karaliui: "Štai tavo tarnai vykdys visa, ką karalius įsakys".
[16] Karalius išėjo kartu su visais namiškiais, liko tik dešimt sugulovių namų saugoti.
[17] Karalius išėjo, ir visi žmonės sekė paskui jį, ir jie sustojo toli nuo namų.
[18] Visi jo tarnai ėjo šalia jo, o keretai, peletai ir gatiečiai, šeši šimtai vyrų, kurie buvo atėję su juo iš Gato, ėjo pirma karaliaus.
[19] Dovydas klausė gatietį Itają: "Kodėl tu eini su mumis? Grįžk ir pasilik pas karalių. Tu juk esi svetimšalis, atėjęs čia iš savo krašto.
[20] Vakar atėjai, o šiandien ar turėtum eiti su mumis? Aš turiu eiti, o tu grįžk su savo broliais. Gailestingumas ir tiesa tebūna su tavimi".
[21] Itajas atsakė karaliui: "Kaip Viešpats gyvas ir mano valdovas karalius gyvas! Kur bus mano karalius, mirtyje ar gyvenime, ten bus ir jo tarnas".
[22] Dovydas tarė Itajui: "Tai eik su manimi". Itajas perėjo su visais savo vyrais ir jų šeimomis.
[23] Visas kraštas garsiai verkė, ir visi žmonės perėjo į kitą pusę, ir karalius perėjo per Kidrono upelį ir traukė dykumos link.
[24] Atėjo Cadokas ir levitai, nešdami Dievo Sandoros skrynią. Jie pastatė Dievo skrynią, ir Abjataras ėjo aukštyn, kol visi pasitraukė iš miesto.
[25] Karalius Cadokui tarė: "Nešk Dievo skrynią atgal į miestą. Jei rasiu malonę Viešpaties akyse, Jis mane parves ir parodys man ją ir savo buveinę.
[26] Jei Jis man sakys: 'Aš nepatenkintas tavimi', tai tegul daro su manimi, kaip Jam patinka".
[27] Tada karalius kalbėjo kunigui Cadokui: "Tu esi regėtojas. Tu, tavo sūnus Ahimaacas ir Abjataro sūnus Jehonatanas grįžkite ramybėje į miestą.
[28] Štai aš pasiliksiu dykumoje, kol gausiu iš jūsų pranešimą".
[29] Cadokas ir Abjataras parnešė Dievo skrynią į Jeruzalę ir ten pasiliko.

7 Įst 23,21; 2 Sam 3,2.3
8 Pr 28,20.21; 1 Sam 16,2; 2 Sam 13,38
10 1 Kar 1,34; 2 Kar 9,13
11 Pr 20,5; 1 Sam 16,3.5
12 Joz 15,51; 2 Sam 16,15; 1 Krn 27,33; Ps 3,1; Ps 41,9; Ps 55,12-14
13 Ts 9,3; 2 Sam 15,6
14 2 Sam 12,11
16 2 Sam 12,11; 2 Sam 16,21.22
18 1 Sam 23,13; 1 Sam 25,13; 1 Sam 30,1.9; 2 Sam 8,18
19 2 Sam 18,2
20 1 Sam 23,13
21 Rūt 1,16.17; Pat 17,17
23 2 Sam 15,28; 2 Sam 16,2
24 Sk 4,15; 1 Sam 4,4; 1 Sam 22,20; 2 Sam 8,17
25 Iš 15,13; Ps 43,3; Jer 25,30
26 Sk 14,8; 1 Sam 3,18; 2 Sam 22,20; 1 Kar 10,9; 2 Krn 9,8; Iz 62,4
27 1 Sam 9,6-9; 2 Sam 17,17-20
28 Joz 5,10; 2 Sam 17,16

30 Dovydas ėjo aukštyn Alyvų kalno šlaitu verkdamas, apsigaubęs galvą ir basas. Visi su juo buvę žmonės, apsigaubę galvas, ėjo aukštyn taip pat verkdami.
31 Dovydas, sužinojęs, kad Ahitofelis yra tarp sąmokslininkų pas Abšalomą, meldėsi: "Viešpatie, meldžiu, paversk Ahitofelio patarimą niekais".
32 Kalno viršūnėje, kur Dovydas garbino Dievą, jį pasitiko arkietis Hušajas su perplėštais drabužiais ir žemėmis apibarstyta galva.
33 Dovydas jam tarė: "Jei eisi su manimi, būsi man našta,
34 o jei grįši į miestą ir prisidėsi prie Abšalomo, sakydamas jam: 'Aš noriu būti tavo tarnas, karaliau. Buvau tavo tėvo tarnas praeityje, o dabar noriu būti tavo tarnas', tai Ahitofelio patarimą galėsi niekais paversti.
35 Su tavimi bus kunigai Cadokas ir Abjataras. Pranešk jiems visa, ką nugirsi karaliaus namuose.
36 Pas juos yra abu jų sūnūs: Cadoko sūnus Ahimaacas ir Abjataro – Jehonatanas; per juos perduok man viską, ką išgirsi".
37 Dovydo draugas Hušajas sugrįžo į Jeruzalę, Abšalomui įeinant į ją.

16 Dovydui paėjus kiek toliau nuo kalno viršūnės, jį sutiko Mefi Bošeto tarnas Ciba su pora asilų, apkrautų dviem šimtais duonos kepalų, šimtu ryšulių džiovintų vynuogių, šimtu ryšulių vasaros vaisių ir odine vyno.
2 Karalius klausė Cibą: "Kam tau visa tai?" Ciba atsakė: "Asilai – karaliaus namiškiams joti, duona ir vaisiai – jaunuoliams valgyti, o vynas – nusilpusiems dykumoje atgaivinti".
3 Karalius klausė: "Kur yra tavo valdovo sūnus?" Ciba atsakė karaliui: "Jis pasiliko Jeruzalėje, sakydamas: 'Šiandien Izraelis man sugrąžins mano tėvo karalystę' ".
4 Karalius tarė Cibai: "Kas buvo Mefi Bošeto, dabar priklauso tau". Ciba atsakė: "Nuolankiai maldauju tave, mano valdove karaliau, leisk man surasti malonę tavo akyse".
5 Karaliui Dovydui atvykus į Bahurimą, Sauliaus giminės vyras Šimis, Geros sūnus, išėjo ir keikė eidamas.
6 Jis mėtė akmenimis Dovydą bei visus jo tarnus; karalius buvo apsuptas žmonių ir karių.
7 Šimis keikdamas sakė: "Išeik, išeik, tu kraugery, Belialo žmogau.
8 Viešpats atmokėjo tau už visą Sauliaus namų kraują, kurio vietoje tu pasidarei karaliumi. Viešpats atidavė karalystę tavo sūnui Abšalomui. Dabar tu patekai nemalonėn, nes esi kraugerys".
9 Cerujos sūnus Abišajas paklausė karaliaus: "Kodėl šitas pastipęs šuo keikia mano valdovą karalių? Leisk man nueiti ir nuimti jam galvą".
10 Karalius atsakė: "Kas man ir jums, Cerujos sūnūs! Jis keikia, kadangi Viešpats jam liepė: 'Keik Dovydą!' Kas gali klausti: 'Kodėl taip darai?' "
11 Dovydas kalbėjo Abišajui ir visiems tarnams: "Štai mano paties sūnus ieško mano gyvybės. Tuo labiau šis benjaminas. Palikite jį ramybėje, tegul jis keikia, nes jam taip liepė Viešpats.
12 Gal Viešpats pažvelgs į mano

30 2 Sam 19,4; Est 6,12; Ps 126,6; Iz 20,2-4; Jer 14,3.4; Ez 24,17.23
31 2 Sam 16,23; 2 Sam 17,14.23; Ps 3,1.2; Ps 55,12
32 Joz 16,2; 2 Sam 1,2
33 2 Sam 19,35
34 2 Sam 16,19
35 2 Sam 17,15.16
36 2 Sam 15,27
37 2 Sam 16,15; 2 Sam 16,16; 1 Krn 27,33

16 SKYRIUS
1 2 Sam 9,2; 2 Sam 15,30.32; 2 Sam 19,17.29
2 2 Sam 15,23; 2 Sam 17,29
3 2 Sam 9,9.10; 2 Sam 19,27
5 2 Sam 3,16; 2 Sam 19,21; 1 Kar 2,8.9.44-46
7 Įst 13,13
8 Tš 9,24.56.57; 2 Sam 1,16; 2 Sam 3,28.29; 2 Sam 4,11.12; 1 Kar 2,32.33
9 Iš 22,28; 1 Sam 24,14; 2 Sam 9,8
10 2 Sam 3,39; 2 Sam 19,22; 2 Kar 18,25; Rd 3,38; Rom 9,20; 1 Pt 2,23
11 Pr 15,4;

sielvartą ir man atmokės geru už jo šiandieninius keiksmus".
[13] Dovydas ėjo keliu su savo vyrais, o Šimis – kalno šlaitu šalia jo keikdamas, mėtydamas akmenimis ir barstydamas dulkes.
[14] Pagaliau karalius ir visi jo žmonės pavargo ir ten ilsėjosi.
[15] Abšalomas su visais žmonėmis atėjo į Jeruzalę; Achitofelis buvo su juo.
[16] Arkietis Hušajas, Dovydo draugas, atėjęs pas Abšalomą, tarė: "Tegyvuoja karalius! Tegyvuoja karalius!"
[17] Abšalomas paklausė jo: "Ar toks tavo dėkingumas draugui? Kodėl nėjai su savo draugu?"
[18] Hušajas atsakė Abšalomui: "Aš priklausau tam, kurį išrinko Viešpats, Izraelio vyrai ir šitie žmonės.
[19] Kam gi aš galėčiau tarnauti, jei ne jo sūnui. Kaip tarnavau tavo tėvui, taip noriu tarnauti tau".
[20] Abšalomas tarė Ahitofeliui: "Patark, ką mums daryti?"
[21] Ahitofelis tarė Abšalomui: "Įeik pas savo tėvo suguloves, kurias jis paliko namų saugoti. Kai izraelitai sužinos, kad tapai pasibjaurėtinas savo tėvui, visų tavo šalininkų rankos sustiprės".
[22] Jie pastatė Abšalomui palapinę ant stogo, o jis, visiems izraelitams matant, įėjo pas savo tėvo suguloves.
[23] Tais laikais Ahitofelio patarimas būdavo labai vertinamas, lyg jį duotų pats Dievas. Jo patarimų klausė Dovydas ir Abšalomas.

17 Ahitofelis tarė Abšalomui: "Leisk man išsirinkti dvylika tūkstančių vyrų ir vytis Dovydą šią naktį.
[2] Aš jį užpulsiu, kol jis dar nuvargęs ir nuleidęs rankas, ir jį išgąsdinsiu. Visi jo vyrai pabėgs, o karalių nužudysiu.
[3] Po to aš atvesiu visus žmones pas tave. Kai nebus to, kurio gyvybės ieškai, visa tauta gyvens ramybėje".
[4] Tas pasiūlymas patiko Abšalomui ir visiems Izraelio vyresniesiems.
[5] Abšalomas tarė: "Pakvieskite arkietį Hušają. Paklausysime, ką jis pasakys".
[6] Hušajui atėjus, Abšalomas jam tarė: "Taip kalbėjo Ahitofelis. Ar mums elgtis pagal jo patarimą? Jei ne, tai tu kalbėk".
[7] Hušajas atsakė Abšalomui: "Šitas Ahitofelio patarimas nėra geras.
[8] Tu žinai, kad tavo tėvas ir jo vyrai yra karžygiai ir jie yra taip įnirtę, kaip lokė lauke, netekusi jauniklių. Be to, tavo tėvas yra patyręs karys ir nenakvos kartu su žmonėmis.
[9] Jis dabar yra pasislėpęs kokiame nors urve ar kitoje vietoje. Jei juos užpulsime ir keli iš mūsų žus, visi, išgirdę tai, sakys: 'Sumušti žmonės, kurie sekė Abšalomą'.
[10] Tada ir narsiausias, kurio širdis yra kaip liūto, drebės iš baimės, nes visas Izraelis žino, kad tavo tėvas yra galingas vyras ir su juo esantys yra narsūs vyrai.
[11] Todėl aš patariu sušaukti visus izraelitus nuo Dano iki Beer Šebos, kad jų būtų kaip smilčių pajūryje, ir tu pats eisi į mūšį su jais.
[12] Suradę jį, užpulsime, kaip rasa krintanti ant žemės, ir nepaliksi-

2 Sam 12,11
12 Įst 23,5; Neh 13,2; Pat 20,22; Rom 8,28; Hbr 12,10
15 2 Sam 15,12.37
16 2 Sam 15,34; 2 Sam 15,37
17 2 Sam 19,25; Pat 17,17
19 2 Sam 15,34
20 2 Sam 15,12
21 Pr 34,30; 1 Sam 13,4; 2 Sam 2,7; 2 Sam 15,16; 2 Sam 20,3; Zch 8,13
22 2 Sam 12,11.12
23 2 Sam 15,12

17 SKYRIUS
2 Įst 25,18; 2 Sam 16,14; Zch 13,7
4 2 Sam 5,3; 2 Sam 19,11
5 2 Sam 15,32-34
8 Oz 13,8
10 Joz 2,11

me gyvo nė vieno iš vyrų, kurie yra su juo.
13 O jei jis pasitrauks į miestą, tai izraelitai atsineš virvių ir jį su visu miestu nuvilksime į upę, nė akmenėlio nepaliksime".
14 Abšalomas ir visi izraelitai tarė: "Arkiečio Hušajo patarimas yra geresnis už Ahitofelio". Nes Viešpats padarė, kad geras Ahitofelio patarimas nueitų niekais ir Viešpats galėtų užtraukti nelaimę Abšalomui.
15 Po to Hušajas pranešė kunigams Cadokui ir Abjatarui apie savo ir Ahitofelio patarimus Abšalomui bei Izraelio vyresniesiems.
16 Jis sakė: "Skubiai siųskite ir pasakykite Dovydui nenakvoti šiąnakt dykumoje, bet tuojau persikelti kitur, kad nepražūtų karalius ir visi su juo esantys žmonės".
17 Jehonatanas ir Ahimaacas buvo apsistoję prie En Rogelio šaltinio. Tarnaitė nuėjusi jiems pranešė, ir jie išėjo pasakyti karaliui Dovydui. Jie patys negalėjo pasirodyti mieste.
18 Tačiau vienas jaunuolis juos pastebėjo ir pranešė Abšalomui. Juodu skubiai nuėjo pas vieną žmogų Bahurime, kuris turėjo šulinį savo kieme, ir pasislėpė šulinyje.
19 Šeimininkė uždengė šulinį dangčiu ir pabarstė ant jo miežinių kruopų, kad nebūtų įtarimo.
20 Abšalomo tarnai, atėję į tuos namus, klausė šeimininkės: "Kur yra Ahimaacas ir Jehonatanas?" Moteris jiems atsakė: "Jie perėjo upelį". Paieškoję ir neradę jų, jie sugrįžo į Jeruzalę.
21 Abšalomo tarnams nuėjus, Ahimaacas ir Jehonatanas išlipo iš šulinio ir nuėję pranešė karaliui Dovydui: "Skubiai pasitrauk už Jordano, nes štai ką patarė prieš tave Ahitofelis".
22 Dovydas ir jo žmonės perėjo Jordaną. Rytui išaušus, visi buvo kitoje Jordano pusėje.
23 Ahitofelis, matydamas, kad jo patarimo neklausoma, pasibalnojo asilą ir parvyko namo į savo miestą. Jis, sutvarkęs savo namų reikalus, pasikorė ir buvo palaidotas savo tėvo kape.
24 Dovydui atvykus į Mahanaimą, Abšalomas su savo vyrais perėjo per Jordaną.
25 Abšalomas paskyrė Amasą kariuomenės vadu Joabo vieton. Amasa buvo sūnus izraelito Itros, kuris buvo vedęs Abigailę, Nahašo dukterį, Joabo motinos Cerujos seserį.
26 Abšalomas su izraelitais pasistatė stovyklą Gileado krašte.
27 Dovydui atvykus į Mahanaimą, Nahašo sūnus Šobis iš amonitų Rabos, Amielio sūnus Machyras iš Lo Debaro ir Barzilajas iš Gileado Rogelimo
28 atgabeno antklodžių, dubenių, molinių indų, kviečių, miežių, miltų, paskrudintų grūdų, pupų, lęšių,
29 medaus, sviesto ir sūrių. Visa tai jie atnešė Dovydui ir jo žmonėms, sakydami: "Žmonės dykumoje yra išalkę, nuvargę ir ištroškę".

18

Dovydas apžiūrėjo savo žmones ir paskyrė jiems tūkstantininkus ir šimtininkus.
2 Dovydas paskirstė karius į tris dalis; jiems vadovavo Joabas, Cerujos sūnus Abišajas, Joabo bro-

11 Pr 22,17; Joz 11,4; Ts 20,1; 2 Sam 3,10; 1 Kar 20,10
13 Mch 1,6
14 2 Sam 15,31.34
15 2 Sam 15,35.36
16 2 Sam 15,28
17 Joz 2,4-6; Joz 15,7; Joz 18,16; 2 Sam 15,27.36; 1 Kar 1,42.43
18 2 Sam 3,16; 2 Sam 16,5
19 Joz 2,4-6
20 Iš 1,19; Kun 19,11; Joz 2,3-5
21 2 Sam 17,15.16
23 2 Sam 15,12; 2 Kar 20,1; Mt 27,5
24 Pr 32,2; Joz 13,26; 2 Sam 2, 8; 2 Sam 19,

lis, ir gatietis Itajas. Tuomet karalius tarė kariams: "Aš eisiu su jumis".
[3] Žmonės atsakė: "Tu neisi su mumis! Jei mes turėsime bėgti arba pusė mūsų žus, jie mūsų nežiūrės. Tu vertas dešimt tūkstančių mūsų. Būtų geriau, jei teiktum mums pagalbą iš miesto".
[4] Karalius jiems atsakė: "Darysiu, kas jums atrodo geriausia". Karalius stovėjo prie vartų, o visi žmonės išėjo šimtais ir tūkstančiais.
[5] Karalius įsakė Joabui, Abišajui ir Itajui: "Saugokite mano vaiką Abšalomą!" Visi žmonės girdėjo tą karaliaus įsakymą vadams.
[6] Žmonės išėjo prieš Izraelį. Mūšis įvyko Efraimo miške.
[7] Izraelio žmonės buvo nugalėti Dovydo tarnų, ir buvo nužudyta tą dieną dvidešimt tūkstančių vyrų.
[8] Mūšis išsiplėtė visoje apylinkėje. Miške žuvo daugiau žmonių, negu nuo kardo.
[9] Abšalomas susitiko su Dovydo tarnais. Abšalomas jojo ant mulo. Kai jo mulas bėgo po dideliu ąžuolu, Abšalomo galva įstrigo tarp ąžuolo šakų, ir jis liko kaboti tarp dangaus ir žemės, o jo mulas, ant kurio jis jojo, nubėgo.
[10] Vienas vyras, tai pamatęs, pranešė Joabui: "Aš mačiau Abšalomą, kabantį ąžuole".
[11] Joabas jam tarė: "Jei jį matei, kodėl jo neužmušei. Aš būčiau tau davęs dešimt sidabrinių ir diržą".
[12] Vyras atsakė Joabui: "Jei duotum ir tūkstantį sidabrinių, nepakelčiau savo rankos prieš karaliaus sūnų; juk karalius mums girdint įsakė tau, Abišajui ir Itajui: 'Kas bebūtų, saugokite mano sūnų Abšalomą'.

18 SKYRIUS

9 2 Sam 14,26

12 2 Sam 18,5

17 Įst 21,20.21; Joz 7,26; Joz 8,29; 2 Sam 19,8; 2 Sam 20,1.22

18 Pr 14,17; 2 Sam 14,27

19 2 Sam 15,36; 2 Sam 17,17

[13] Jei aš būčiau taip padaręs, mano gyvybė būtų pavojuje, nes nuo karaliaus nieko nėra paslėpta, ir tu pats būtum prieš mane".
[14] Joabas tarė: "Aš negaišiu čia su tavimi". Paėmęs tris ietis į rankas, įsmeigė jas Abšalomui į širdį, kuris dar gyvas kabojo ąžuole.
[15] Po to atėję dešimt jaunuolių ginklanešių nužudė Abšalomą.
[16] Joabui sutrimitavus, žmonės nustojo vytis izraelitus, nes Joabas juos sulaikė.
[17] Paėmę Abšalomą, įmetė jį į gilią duobę miške ir ant jo sukrovė didelę akmenų krūvą. Izraelitai pabėgo į savo palapines.
[18] Abšalomas, dar gyvas būdamas, pasistatė sau paminklą Karaliaus slėnyje, galvodamas: "Neturiu sūnaus, kuris išlaikytų mano vardą". Jis pavadino paminklą savo vardu. Ir iki šios dienos jis vadinamas Abšalomo paminklu.
[19] Cadoko sūnus Ahimaacas prašė Joabo: "Leisk man nubėgti ir pranešti karaliui, kaip Viešpats atlygino jo priešams".
[20] Joabas atsakė jam: "Ne šiandien! Kitą dieną galėsi pranešti žinią, bet šiandien tau neleidžiu, nes žuvo karaliaus sūnus".
[21] Joabas įsakė Kušui eiti ir pranešti karaliui, ką matė. Kušas nusilenkė Joabui ir nubėgo.
[22] Cadoko sūnus Ahimaacas dar kartą prašė Joabą: "Kas bebūtų, leisk man bėgti paskui Kušą". Joabas tarė: "Kodėl tu nori bėgti, mano sūnau? Tu nenuneši geros žinios".
[23] Bet Ahimaacas tarė: "Kas bebūtų, aš bėgsiu". Joabas jam atsakė: "Bėk!" Ahimaacas bėgo lygumos keliu ir pralenkė Kušą.

[24] Dovydas sėdėjo tarpuvartėje, o sargybinis stovėjo ant vartų stogo ir mūro sienos. Jis, pakėlęs akis, pamatė bėgantį vieną vyrą.
[25] Sargybinis pranešė tai karaliui. Karalius tarė: "Jei jis vienas, tai su žinia". O tas vis artėjo.
[26] Tuo tarpu sargybinis pamatė kitą bėgantį vyrą ir vėl pranešė vartininkui: "Štai kitas vyras atbėga!" Karalius tarė: "Ir šitas atneša žinią".
[27] Sargybinis tarė: "Pirmasis vyras bėga panašiai kaip Cadoko sūnus Ahimaacas". Karalius atsiliepė: "Tai geras vyras, jis atneša gerą žinią".
[28] Ahimaacas priartėjęs tarė karaliui: "Ramybė tau!" Parpuolęs veidu į žemę prieš karalių, kalbėjo: "Palaimintas Viešpats, tavo Dievas, kuris atidavė mums vyrus, kurie buvo pakėlę ranką prieš tave, karaliau".
[29] Karalius paklausė: "Ar Abšalomas gyvas?" Ahimaacas atsakė: "Mačiau didelį sąmyšį, prieš išbėgdamas pas tave, bet nežinau, kas atsitiko".
[30] Karalius įsakė: "Pasitrauk ir atsistok čia". Jis pasitraukė ir stovėjo.
[31] Atbėgo ir Kušas. Jis tarė: "Gera žinia mano valdovui karaliui. Šiandien Viešpats atlygino visiems, kurie prieš tave sukilo".
[32] Karalius paklausė: "Ar Abšalomas gyvas?" Kušas atsakė: "Tegul visiems karaliaus priešams taip atsitinka, kaip tam jaunuoliui".
[33] Karalius labai susijaudino. Nuėjęs į aukštutinį kambarį, jis verkė: "Mano sūnau Abšalomai! Mano sūnau, mano sūnau Abšalomai! O kad aš būčiau miręs tavo vietoje, Abšalomai! Mano sūnau, mano sūnau!"

24 Ts 5,11; 2 Sam 13,34; 2 Kar 9,17
27 1 Kar 1,42
28 2 Sam 16,12
33 2 Sam 12,10; 2 Sam 19,4

19 SKYRIUS

1 Jer 14,2
2 Est 4,3
3 2 Sam 17,24.27; 2 Sam 19,32
4 2 Sam 15,30; 2 Sam 18,33
5 2 Sam 18,14
8 2 Sam 15,2; 2 Sam 18,17.24
9 2 Sam 3,18; 2 Sam 8,1-14; 2 Sam 15,14

19

Joabui buvo pranešta, kad karalius verkia ir gedi Abšalomo.
[2] Tos dienos pergalė virto gedulu visiems žmonėms, nes žmonės girdėjo kalbant, kad karalius sielojasi dėl savo sūnaus.
[3] Žmonės grįžo į miestą tylomis, kaip grįžta susigėdę tie, kurie pabėgo iš mūšio.
[4] Karalius, apsidengęs veidą, šaukė garsiu balsu: "Mano sūnau Abšalomai! Abšalomai, mano sūnau, mano sūnau!"
[5] Joabas, nuėjęs pas karalių, tarė: "Tu šiandien sugėdinai visus savo tarnus, kurie išgelbėjo tave bei tavo sūnų, tavo dukterų, tavo žmonų ir sugulovių gyvybes.
[6] Tu myli tuos, kurie tavęs nekenčia, ir nekenti tų, kurie tave myli. Tu šiandien parodei, kad kunigaikščiai ir tauta tau nieko nereiškia. Dabar matau, kad jei Abšalomas būtų gyvas, o mes visi būtume žuvę, tu būtum patenkintas.
[7] Taigi dabar eik ir kalbėk savo žmonėms. Prisiekiu Viešpačiu, jei neišeisi, tai rytoj neturėsi jų nė vieno; tai bus tau didžiausia nelaimė iš visų, kurias patyrei nuo pat savo jaunystės iki šios dienos".
[8] Karalius atsikėlė ir atsisėdo vartuose. Ir visiems žmonėms buvo pranešta: "Karalius sėdi vartuose". Tuomet visi žmonės ėjo pas karalių. Izraelitai išsibėgiojo kiekvienas į savo palapines.
[9] Tarp izraelitų giminių kilo ginčai ir nesutarimai: "Karalius mus išlaisvino iš mūsų priešų, jis mus

išgelbėjo iš filistinų, o dabar turėjo bėgti iš krašto nuo Abšalomo.
[10] Abšalomas, kurį buvome pateptę valdovu, žuvo mūšyje. Kodėl dabar delsiame parsivesti karalių atgal?"
[11] Dovydas pasiuntė pas kunigus Cadoką ir Abjatarą ir prašė kalbėti Judo vyresniesiems: "Kodėl jūs norite būti paskutiniai parvedant karalių į Jeruzalę? Nes tos kalbos Izraelyje pasiekė net karaliaus namus.
[12] Jūs esate mano broliai, mano kūnas ir kaulai. Kodėl jūs norite būti paskutiniai parvedant karalių?"
[13] O Amasai kalbėjo: "Argi tu nesi mano kūnas ir kaulai? Tegul Dievas padaro man tai ir dar daugiau, jei tu netapsi mano kariuomenės vadu vietoj Joabo".
[14] Tuo būdu Dovydas laimėjo visų Judo žmonių širdis; jis buvo pakviestas grįžti su visais savo tarnais.
[15] Karalius grįžo ir pasiekė Jordaną. Judo žmonės atėjo į Gilgalą sutikti karalių ir perkelti jį per Jordaną.
[16] Gero sūnus Šimis, benjaminas iš Bahurimo, taip pat atskubėjo su Judo vyrais karaliaus Dovydo pasitikti.
[17] Su juo buvo tūkstantis vyrų iš Benjamino, taip pat Ciba, Sauliaus namų tarnas, su penkiolika sūnų bei dvidešimt tarnų. Jie perėjo per Jordaną pirma karaliaus
[18] ir padėjo jo šeimynai persikelti per Jordaną, patarnaudami jam. Gero sūnus Šimis puolė ant žemės prieš karalių, kai jis buvo persikėlęs per Jordaną,
[19] ir tarė: "Neįskaityk mano kaltės, mano valdove, ir neprisimink to, ką tavo tarnas darė tau išeinant iš Jeruzalės, ir nelaikyk to savo širdyje.
[20] Žinau, kad esu kaltas. Šiandien atvykau pirmas iš visų Juozapo namų savo valdovo karaliaus pasitikti".
[21] Cerujos sūnus Abišajas tarė: "Ar Šimį nereikėtų bausti mirtimi už tai, kad jis keikė Viešpaties pateptąjį?"
[22] Dovydas atsakė: "Kas man ir jums, Cerujos sūnūs, kad jūs šiandien man prieštaraujate. Ar šiandien reikėtų ką nors bausti mirtimi Izraelyje? Juk aš šiandien žinau, kad esu Izraelio karalius".
[23] Karalius pasakė Šimiui: "Tu nemirsi", ir prisiekė jam.
[24] Sauliaus sūnus Mefi Bošetas atvyko karaliaus pasitikti. Jis nebuvo plovęs savo kojų, kirpęs barzdos ir plovęs drabužių nuo tos dienos, kai karalius išėjo, iki jis sugrįžo.
[25] Jam atvykus iš Jeruzalės karaliaus pasitikti, karalius klausė: "Mefi Bošetai, kodėl nėjai su manimi?"
[26] Mefi Bošetas atsakė: "Mano valdove karaliau, mano tarnas apgavo mane. Tavo tarnas buvo jam įsakęs pabalnoti asilą, kad raitas galėčiau vykti su karaliumi, nes aš esu luošas,
[27] o jis apšmeižė mane tau. Tačiau karalius kaip Dievo angelas. Taigi daryk, kas tau patinka.
[28] Visi mano tėvo namai buvo tarsi mirę žmonės mano valdovo karaliaus akyse. O tu pasodinai savo tarną valgyti prie savo stalo. Argi dar daugiau galėčiau tikėtis iš karaliaus?"

11 2 Sam 15,24
12 2 Sam 5,1; 1 Krn 11,1
13 Rūt 1,17; 2 Sam 17,25; 1 Krn 2,17
14 Ts 20,1
15 Joz 5,9; 1 Sam 11,14.15; 2 Sam 17,22
16 2 Sam 16,5; 1 Kar 2,8
17 2 Sam 3,19; 2 Sam 9,2.10; 2 Sam 16,1.2; 1 Kar 12,21
19 1 Sam 22,15; 2 Sam 13,33; 2 Sam 16,5.6
20 Ts 1,22; 1 Kar 11,28
21 Iš 22,28; 1 Sam 26,9
22 1 Sam 11,13; 2 Sam 3,39; 2 Sam 16,10
23 1 Kar 2,8.9.37.46
24 2 Sam 9,6; 2 Sam 21,7
25 2 Sam 16,3
27 2 Sam 14,17.20; 2 Sam 16,3.4
28 2 Sam 9,7-13

[29] Karalius jam atsakė: “Kam tu visa tai kalbi. Aš pasakiau, kad tu ir Ciba pasidalintumėte žemę”.
[30] Mefi Bošetas atsakė karaliui: “Tegul Ciba viską ima, man gana to, kad mano karalius sveikas sugrįžo į savo namus”.
[31] Gileadietis Barzilajas atėjo iš Rogelimo palydėti karalių per Jordaną.
[32] Jis buvo labai senas žmogus, aštuoniasdešimties metų amžiaus. Karaliui gyvenant Mahanaime, jis aprūpino karalių maistu, nes Barzilajas buvo labai turtingas.
[33] Karalius sakė Barzilajui: “Eime su manimi į Jeruzalę, ten aš tave viskuo aprūpinsiu”.
[34] Barzilajas atsakė karaliui: “Kiek man beliko gyventi, kad aš eičiau su karaliumi į Jeruzalę?
[35] Man šiandien jau aštuoniasdešimt metų. Ar aš atskirsiu, kas gera ir kas bloga? Ar pajusiu tavo valgių ir gėrimų skonį? Ar beišgirsiu dainuojančių vyrų ar moterų balsus? Tai kodėl tavo tarnas turėtų būti našta mano valdovui karaliui?
[36] Tavo tarnas tik truputį palydės tave už Jordano. Kodėl tad karalius turėtų man taip atsilyginti?
[37] Prašau, leisk man grįžti į savo miestą, kad galėčiau mirti ten, kur mano tėvo ir motinos kapas. Tegul tavo tarnas Kimhamas eina su tavimi, karaliau, ir jam daryk tai, kas tau atrodys tinkama”.
[38] Karalius atsakė: “Kimhamas eis su manimi, aš jam atlyginsiu pagal tavo norą ir, ko prašysi, padarysiu”.
[39] Visi žmonės ir karalius persikėlė per Jordaną. Karalius pabučiavo Barzilają ir jį palaimino. Barzilajas sugrįžo į savo namus.
[40] Karaliui keliaujant į Gilgalą, Kimhamas ir visi Judo žmonės bei pusė Izraelio žmonių lydėjo karalių.
[41] Visi Izraelio vyrai atėjo pas karalių ir tarė: “Kodėl tave pasisavino mūsų broliai iš Judo ir perkėlė per Jordaną tave su šeimyna ir visais tavo žmonėmis?”
[42] Judo vyrai atsakė izraelitams: “Todėl, kad karalius yra mums artimesnis. Kodėl pykstate? Ar karalius mus maitino? Ar jis davė mums dovanų?”
[43] Izraelitai atsakė Judo vyrams: “Mes turime dešimt dalių pas karalių ir mes turime daugiau teisių į Dovydą negu jūs. Kodėl mus paniekinote? Argi ne mes pirmieji turėjome sugrąžinti karalių?” Judo vyrai kalbėjo griežčiau už izraelitus.

20

Tuo laiku ten buvo Belialo žmogus, vardu Šeba, Bichrio sūnus, benjaminas. Sutrimitavęs jis šaukė: “Mes neturime dalies Dovyde nė Jesės sūnaus paveldėjime. Izraelitai, kiekvienas į savo palapines!”
[2] Visi izraelitai, atsiskyrę nuo Dovydo, sekė Bichrio sūnų Šebą, o Judo vyrai liko ištikimi Dovydui nuo Jordano iki Jeruzalės.
[3] Dovydas sugrįžo į Jeruzalę. Karalius dešimt savo sugulovių, kurias buvo palikęs namų saugoti, apgyvendino atskiruose namuose; jis jas išlaikė, tačiau neįėjo pas jas. Taip jos buvo uždarytos iki savo mirties ir gyveno kaip našlės.
[4] Karalius įsakė Amasai per tris dienas sušaukti visus Judo vyrus ir pačiam atvykti.

---

31 2 Sam 17,27-29; 1 Kar 2,7
32 2 Sam 17,27-29
35 Ps 90,10
37 2 Sam 19,40; Jer 41,17
39 Pr 31,55; Rūt 1,14; 2 Sam 14,33
41 2 Sam 19,15
42 2 Sam 19,12
43 Ts 8,1; Ts 12,1; 1 Kar 11,30.31

20 SKYRIUS

1 1 Sam 13,2; 2 Sam 18,17; 2 Sam 19,43; 1 Kar 12,16; 2 Krn 10,16
2 2 Sam 19,14
3 2 Sam 15,16; 2 Sam 16,21.22
4 2 Sam 17,25; 2 Sam 19,13
6 2 Sam

[5] Amasa išėjo surinkti Judo vyrų, tačiau užtruko ilgiau, negu buvo nustatyta.
[6] Tuomet Dovydas tarė Abišajui: “Bichrio sūnus Šeba padarys mums daugiau žalos negu Abšalomas. Imk savo valdovo tarnus ir vykis jį. Kitaip jis susiras sustiprintų miestų ir paspruks nuo mūsų”.
[7] Joabo kariai, keretai, peletai ir visi karžygiai iš Jeruzalės vijosi Bichrio sūnų Šebą.
[8] Kai jie atėjo į Gibeoną prie didžiojo akmens, juos pasitiko Amasa. Joabas vilkėjo kario rūbais, susijuosęs diržu, ant kurio buvo pritvirtintas kardas makštyje; kardas buvo lengvai ištraukiamas.
[9] Joabas klausė Amasos: “Ar tu esi sveikas, broli?” ir paėmė dešine ranka jam už barzdos, lyg norėdamas jį pabučiuoti.
[10] Amasa nepastebėjo kardo Joabo rankoje; tuo metu Joabas dūrė jam į pilvą, ir visi jo viduriai išvirto ant žemės. Antro smūgio nereikėjo, ir Amasa mirė. Joabas ir jo brolis Abišajas vijosi Bichrio sūnų Šebą.
[11] Vienas Joabo vyrų, pasilikęs prie Amasos, sakė: “Kas su Joabu ir už Dovydą, sekite Joabą”.
[12] Amasa gulėjo kruvinas vieškelio viduryje. Tas vyras, matydamas žmones sustojant, patraukė Amasos kūną nuo vieškelio ir užmetė ant jo drabužį.
[13] Kai jis buvo patrauktas nuo vieškelio, visi žmonės kartu su Joabu vijosi Bichrio sūnų Šebą.
[14] Šeba perėjo visą Izraelį iki Abel Bet Maakos, ir visi beritai susirinkę sekė jį.
[15] Joabas su savo žmonėmis atėjo ir apgulė Abel Bet Maaką, supylė pylimą aplink ir ruošėsi griauti miesto sienas.
[16] Viena išmintinga moteris iš miesto šaukė: “Klausykite! Klausykite! Pasakykite Joabui, kad jis prieitų ir aš galėčiau jam kai ką pasakyti”.
[17] Jam atėjus, moteris klausė: “Ar tu Joabas?” Jis atsakė: “Taip”. Ji sakė: “Paklausyk savo tarnaitės žodžių”. Jis tarė: “Klausau”.
[18] Ji kalbėjo: “Seniau sakydavo: ‘Tepasiklausia Abelyje’. Ir taip išspręsdavo bylą.
[19] Mes esame taikingi ir ištikimi Izraeliui. Tu sieki sunaikinti miestą, kuris yra motina Izraeliui. Kodėl nori praryti Viešpaties paveldėjimą?”
[20] Joabas atsakė: “Tebūna tai toli nuo manęs, kad aš praryčiau ar sugriaučiau.
[21] Čia ne toks reikalas! Vienas vyras iš Efraimo kalnų, vardu Šeba, Bichrio sūnus, pakėlė ranką prieš karalių Dovydą. Atiduokite jį, ir aš atsitrauksiu nuo miesto”. Moteris atsakė Joabui: “Jo galvą tau numes per sieną”.
[22] Ta moteris ėjo pas žmones ir kalbėjo jiems išmintingai. Jie nukirto Bichrio sūnui Šebai galvą ir ją numetė Joabui. Tuomet Joabas trimitavo, jie atsitraukė nuo miesto, ir kiekvienas nuėjo į savo palapines. O Joabas sugrįžo į Jeruzalę pas karalių.
[23] Joabas buvo visos Izraelio kariuomenės vadas, Jehojados sūnus Benajas buvo keretų bei peletų viršininkas,
[24] Adoramas buvo mokesčių rinkėjas, Ahiludo sūnus Juozapatas buvo metraštininkas,

11,11; 2 Sam 21,17; 1 Kar 1,33
7 2 Sam 8,18; 2 Sam 15,18; 1 Kar 1,38.44
9 Mt 26,49; Lk 22,47
10 2 Sam 2,23; 2 Sam 3,27; 1 Kar 2,5
14 1 Kar 15,20; 2 Kar 15,29; 2 Krn 16,4
15 2 Kar 19,32; Ez 4,2
19 1 Sam 26,19; 2 Sam 14,16; 2 Sam 21,3
22 2 Sam 20,16; Ekl 9,13-16
23 2 Sam 8,16-18; 1 Kar 4,3-6
24 2 Sam 8,16; 1 Kar 4,3; 1 Kar 4,6

[25] Ševa buvo raštininkas, Cadokas bei Abjataras – kunigai,
[26] o Ira, jayritas, buvo vyriausiasis Dovydo valdytojas.

21 Dovydo dienomis buvo badas trejus metus iš eilės. Dovydas klausė Viešpaties, ir Viešpats atsakė: "Tai dėl Sauliaus ir jo kraugeriškų namų, nes jis išžudė gibeoniečius".
[2] Gibeoniečiai buvo ne izraelitų kilmės, bet iš amoritų likučio. Izraelitai buvo jiems prisiekę jų neišnaikinti, tačiau Saulius iš savo uolumo dėl Izraelio ir Judo siekė juos išžudyti.
[3] Dovydas klausė gibeoniečių: "Ką aš galėčiau jums padaryti ir kaip sutaikinti jus, kad jūs palaimintumėte Viešpaties paveldėjimą?"
[4] Gibeoniečiai jam atsakė: "Mes nereikalaujame nei sidabro, nei aukso iš Sauliaus ir jo namų ir dėl mūsų nieko nežudyk Izraelyje". Dovydas sakė: "Kaip jūs pasakysite, taip padarysiu dėl jūsų".
[5] Jie atsakė karaliui: "Tas žmogus, kuris mus žudė ir siekė visus išnaikinti Izraelio krašte,
[6] tegul duoda mums septynis vyrus iš jo sūnų, kuriuos mes pakarsime Sauliaus Gibėjoje, Viešpaties akivaizdoje". Karalius atsakė: "Aš duosiu juos".
[7] Tačiau karalius gailėjo Mefi Bošeto, sūnaus Jehonatano, sūnaus Sauliaus, dėl Viešpaties priesaikos, kuri saistė Dovydą su Jehonatanu.
[8] Karalius ėmė abu Ajos dukters Ricpos ir Sauliaus sūnus Armonį ir Mefi Bošetą ir penkis Sauliaus dukters Mikalės ir meholiečio Barzilajaus sūnaus Adrielio sūnus
[9] ir juos atidavė gibeoniečiams. Jie juos pakorė ant kalvos Viešpaties akivaizdoje. Taip tie septyni mirė kartu. Jie buvo nužudyti pirmosiomis pjūties dienomis, pradėjus pjauti miežius.
[10] Ajos duktė Ricpa pasitiesė ašutinę ant uolos pjūties pradžioje ir buvo, kol pradėjo lyti. Ji sėdėjo ir neleido padangių paukščiams nutūpti ant jų dieną nė laukiniams žvėrims prieiti naktį.
[11] Kai Dovydui pranešė, ką padarė Ajos duktė Ricpa, Sauliaus sugulovė,
[12] Dovydas nuėjęs paėmė iš Jabeš Gileado gyventojų Sauliaus ir jo sūnaus Jehonatano kaulus. Jie jų kūnus buvo pavogę iš Bet Šeano, kur filistinai juos buvo pakorę tą dieną, kai jie nukovė Saulių Gilbojoje.
[13] Iš ten Dovydas atgabeno Sauliaus ir jo sūnaus Jehonatano kaulus; be to, jie surinko ir pakartųjų kaulus.
[14] Ir jie palaidojo Sauliaus ir jo sūnaus Jehonatano kaulus Celoje, Benjamino krašte, jo tėvo Kišo kape. Jie įvykdė visa, ką karalius įsakė. Po to Dievas išklausė maldą dėl krašto.
[15] Kilo karas tarp filistinų ir Izraelio. Dovydas ir jo vyrai išėjo kariauti su filistinais. Ir Dovydas pavargo.
[16] Išbi Benobas, milžinų palikuonis, kurio ietis svėrė tris šimtus šekelių vario, dėvėjo naujus šarvus ir norėjo nukauti Dovydą.
[17] Bet į pagalbą atėjo Cerujos sūnus Abišajas ir nukovė filistiną. Tuomet Dovydo vyrai prisiekė:

25 2 Sam 8,17; 1 Kar 4,4
26 2 Sam 8,18

21 SKYRIUS
1 Sk 27,21; 2 Sam 5,19
2 Iš 34,11-16; Joz 9,3.15-20
3 1 Sam 26,19; 2 Sam 20,19
6 Sk 25,4; 1 Sam 10,24; 1 Sam 10,26; Oz 13,11
7 1 Sam 18,3; 1 Sam 20,12-17; 1 Sam 23,18; 2 Sam 4,4; 2 Sam 9,1-7; 2 Sam 9,10
8 2 Sam 3,7
9 2 Sam 6,17
10 Įst 21,23; 2 Sam 3,7; 2 Sam 21,8
12 1 Sam 31,8; 1 Sam 31,11-13
14 Joz 7,26; Joz 18,28; 2 Sam 24,25
16 Sk 13,22.28; Joz 15,14; 2 Sam 21,18-22
17 2 Sam 18,3; 2 Sam 20,6-10; 2 Sam 22,29; 1 Kar 11,36

"Tu nebeisi su mumis į karą, kad neužgestų Izraelio žiburys".

[18] Po to vėl kilo karas su filistinais. Prie Gobo hušietis Sibechajas nukovė milžinų palikuonį Safą.

[19] Vėl kilus karui su filistinais prie Gobo, Jaare Oregimo sūnus Elhananas iš Betliejaus nukovė gatietį, Galijoto brolį, kurio ieties kotas buvo kaip audėjo staklių riestuvas.

[20] Kartą mūšyje prie Gato dalyvavo aukšto ūgio vyras, kurio rankos ir kojos turėjo po šešis pirštus, iš viso dvidešimt keturis; jis irgi buvo kilęs iš milžinų.

[21] Jam keikiant Izraelį, jį nukovė Jehonatanas, Dovydo brolio Šimos sūnus.

[22] Šitie keturi buvo Gato milžinų palikuonys; juos nukovė Dovydas ir jo tarnai.

22 Dovydas kalbėjo Viešpačiui šios giesmės žodžius tą dieną, kai Viešpats jį išgelbėjo iš visų jo priešų ir iš Sauliaus rankų.

[2] Jis sakė: "Viešpats yra mano uola, tvirtovė ir išlaisvintojas.

[3] Dievas yra mano uola, Juo pasitikėsiu; Jis mano skydas ir išgelbėjimo ragas, mano apsauga ir mano aukštas bokštas, mano gelbėtojas. Tu gelbsti mane iš smurto.

[4] Šauksiuosi Viešpaties, kuris vertas gyriaus, ir taip būsiu išgelbėtas nuo priešų.

[5] Mirties bangos supo mane, bedievių antplūdis gąsdino mane.

[6] Pragaro kančios apraizgė mane, mirties pinklės laukė manęs.

[7] Sielvarte šaukiausi Viešpaties, savo Dievo. Jis išgirdo savo šventykloje mano balsą, ir mano šauksmas pasiekė Jo ausis.

[8] Susvyravo, sudrebėjo žemė, ir dangaus pamatai sujudėjo ir drebėjo, nes Jis užsirūstino.

[9] Iš Jo šnervių kilo dūmai, iš burnos veržėsi naikinančios liepsnos, įkaitusios žarijos skraidė.

[10] Jis palenkė dangų ir nužengė, tamsa buvo po Jo kojomis.

[11] Jis skrido ant cherubo ir lėkė vėjo sparnais;

[12] Jį supo tamsūs skliautai, vandenys, tiršti debesys.

[13] Nuo spindesio prieš Jį užsidegė žarijos.

[14] Viešpats sugriaudė iš dangaus, Aukščiausiojo balsas pasigirdo.

[15] Jis laidė strėles ir išsklaidė juos, žaibais sunaikino juos.

[16] Iškilo jūros dugnas, atsivėrė žemės pamatai nuo Viešpaties balso ir Jo rūstybės kvapo.

[17] Iš aukštybės Jis ištiesė ranką ir paėmė mane, ištraukė iš gausių vandenų.

[18] Jis išgelbėjo mane iš galingo priešo, iš tų, kurie nekentė manęs, nes jie buvo stipresni už mane.

[19] Jie puolė mane aną pražūtingąją dieną, bet mano atrama buvo Viešpats.

[20] Jis išvedė mane į platybes ir išlaisvino mane, nes Jis pamėgo mane.

[21] Viešpats atlygino man pagal mano teisumą, pagal mano rankų švarumą atmokėjo man.

[22] Aš laikiausi Viešpaties kelio ir neatsitraukiau nuo savo Dievo nusikalsdamas.

[23] Jo įsakymai buvo priešais mane, ir nuo Jo nuostatų neatsitraukiau.

18 1 Krn 11,29; 1 Krn 20,4-8; 1 Krn 27,11
19 1 Sam 17,4; 2 Sam 23,24; 1 Krn 20,5
20 1 Krn 20,6
21 1 Sam 17,10
22 1 Krn 20,8

22 SKYRIUS
1 Iš 15,1; Įst 31,30; Ts 5,1; Ps 34,19
2 Įst 32,4; Ps 18,1-30; Ps 91,2
3 Pr 15,1; Ps 9,9; Ps 46,1.7.11; Pat 18,10; Lk 1,69; Hbr 2,13
6 Ps 116,3
7 Iš 3,7; Ps 116,4; Ps 120,1
8 Ts 5,4; Job 26,11
9 Hbr 12,29
10 Iš 20,21; Iz 64,1
11 Ps 104,3
12 Job 36,29
14 Job 37,2-5
15 Įst 32,23
16 Iš 15,8; Nah 1,4
17 Ps 144,7
19 Iz 10,20
20 2 Sam 15,26; Ps 31,8; Ps 118,5
21 1 Sam 26,23; Ps 24,4
22 Ps 119,3
23 Įst 6,6-9; Įst 7,12

[24] Prieš Jį buvau tyras ir saugojausi, kad nenusikalsčiau.
[25] Todėl atlygino Viešpats pagal mano teisumą, pagal mano švarumą Jo akyse.
[26] Gailestingam Tu pasirodai gailestingas, tobulam – tobulas,
[27] tyram Tu pasirodai tyras, o su sukčiumi elgiesi suktai.
[28] Tu gelbsti prispaustuosius, bet išdidžiuosius pažemini.
[29] Viešpatie, Tu esi mano žiburys. Viešpats šviečia man tamsumoje.
[30] Su Tavimi galiu pulti priešą, su Dievu – peršokti sieną.
[31] Dievo kelias tobulas, Viešpaties žodis ugnimi valytas. Jis yra skydas visiems, kurie Juo pasitiki.
[32] Kas yra Dievas, jei ne Viešpats? Kas yra uola, jei ne mūsų Dievas?
[33] Dievas yra stiprybė ir jėga. Jis padaro mano kelią tobulą.
[34] Jis padaro mano kojas kaip stirnos ir iškelia mane į aukštumas.
[35] Jis moko mano rankas kovoti, kad mano rankos sulaužytų plieninį lanką.
[36] Tu man davei išgelbėjimo skydą, Tavo gerumas išaukštino mane.
[37] Tu praplatinai mano žingsnius, kad mano koja nepaslystų.
[38] Aš persekiojau savo priešus ir sunaikinau, nepasukau atgal, jų neišnaikinęs.
[39] Aš naikinau juos ir sužeidžiau, kad jie nebegalėjo atsikelti; jie krito man po kojomis.
[40] Tu apjuosei mane jėga kovai, atidavei man tuos, kurie kilo prieš mane.
[41] Tu palenkei prieš mane priešus, kad galėčiau sunaikinti tuos, kurie manęs nekenčia.

24 Ef 1,4
25 2 Sam 22,21
26 Mt 5,7
27 Kun 26,23.24
28 Job 40,11; Ps 72,12
29 Ps 119,105; Ps 132,17
30 2 Sam 5,6-8
31 Ps 12,6; Mt 5,48
32 Iz 45,5-6
33 Ps 27,1; Ps 101,2.6; Hbr 13,21
34 2 Sam 2,18; Iz 33,16
37 Pat 4,12
39 Mal 4,3
40 Ps 18,32; Ps 44,5
41 Pr 49,8
42 1 Sam 28,6
43 Ps 18,42; Iz 10,6
44 Įst 28,13; 2 Sam 3,1; Iz 55,5
46 Mch 7,17
47 Ps 89,26
48 Ps 144,2
49 Ps 140,1.4.11
50 2 Sam 8,1-14; Rom 15,9
51 2 Sam 7,12-16; Ps 89,20; Ps 144,10

23 SKYRIUS
1 1 Sam 16,12.13; 2 Sam 7,8.9
2 2 Pt 1,21
3 Iš 18,21; Įst 32,4
4 Ps 89,36

[42] Jie ieškojo pagalbos, tačiau jos nebuvo, kreipėsi į Viešpatį, bet Jis neatsiliepė.
[43] Aš sutrypiau juos į žemės dulkes, kaip gatvių purvą sumyniau juos.
[44] Tu išgelbėjai mane tautos kovose, man skyrei valdyti pagonis. Tautos, kurių nepažinau, tarnaus man.
[45] Svetimšaliai pasiduos man; kai tik išgirs apie mane, jie paklus man.
[46] Svetimšaliai išblykš, drebėdami išeis iš savo pilių.
[47] Viešpats yra gyvas! Palaiminta tebūna mano uola, išaukštintas tebūna Dievas – mano išgelbėjimo uola.
[48] Dievas atkeršija už mane ir pajungia man tautas,
[49] Jis išgelbsti mane iš mano priešų. Tu iškėlei mane aukščiau tų, kurie sukyla prieš mane, ir išlaisvinai iš žiauraus žmogaus.
[50] Todėl dėkosiu Tau, Viešpatie, tarp pagonių ir giedosiu gyrių Tavo vardui.
[51] Jis išgelbėjimo bokštas karaliui; Jis parodo gailestingumą savo pateptajam Dovydui ir jo palikuonims per amžius".

23

Tai yra paskutiniai Dovydo žodžiai. Dovydas, Jesės sūnus, vyras aukštai iškeltas, pateptas Jokūbo Dievo, geriausias giesmininkas Izraelyje, sakė:
[2] "Viešpaties Dvasia kalbėjo per mane, Jo žodžius aš tariau.
[3] Izraelio Dievas pasakė, Izraelio uola man kalbėjo: 'Kas valdo žmones teisingai, bijodamas Dievo,
[4] yra lyg giedro ryto šviesa, saulei

tekant, ir po lietaus dygstanti švelni žolė iš žemės'.
[5] Tokie yra mano namai su Dievu. Jis su manimi sudarė amžiną sandorą, tvirtą ir nekintamą. Mano išgelbėjimas ir mano troškimai kyla iš Jo.
[6] Belialo vaikai yra lyg išmėtyti erškėčiai, niekas jų neima į rankas.
[7] O kas juos nori paliesti, turi apsiginkluoti. Jie bus visi sudeginti".
[8] Šitie yra Dovydo karžygių vardai. Tachemonitas, žymiausias iš visų, kuris išžudė ietimi aštuonis šimtus vienu metu.
[9] Po jo buvo Dodojo sūnus Eleazaras, ahohitas, vienas iš trijų karžygių, kurie buvo su Dovydu, kai jie plūdo filistinus, susirinkusius mūšiui; Izraelio vyrai atsitraukė,
[10] o jis mušė filistinus, kol jo ranka pavargo ir prilipo prie kardo. Viešpats tą dieną suteikė didelę pergalę, ir žmonės ėjo paskui jį tik plėšti užmuštųjų.
[11] Trečiasis yra Agės sūnus Šama, hararitas. Kartą filistinai susirinko prie lęšių lauko. Žmonės pabėgo nuo filistinų,
[12] bet Šama, atsistojęs lauko viduryje, gynė jį ir žudė filistinus. Taip Viešpats suteikė didelę pergalę.
[13] Tie trys vyrai iš trisdešimties vyresniųjų atėjo pjūčiai prasidėjus pas Dovydą į Adulamo olą; filistinų kariai buvo Refajų slėnyje.
[14] Dovydas tada buvo olos tvirtovėje, o filistinų būrys buvo Betliejuje.
[15] Kartą Dovydas tarė: "Kas man atneš vandens iš Betliejaus šulinio, esančio prie vartų?"
[16] Tuomet tie trys karžygiai prasilaužė pro filistinų stovyklą, pasėmė vandens iš Betliejaus šulinio ir atnešė Dovydui. Tačiau jis jo negėrė, bet išliejo Viešpačiui,
[17] sakydamas: "Tebūna tai toli nuo manęs, Viešpatie, kad tai daryčiau ir gerčiau kraują vyrų, kurie statė savo gyvybes pavojun". Jis atsisakė gerti tą vandenį. Tai padarė tie trys karžygiai.
[18] Abišajas, Joabo brolis, Cerujos sūnus, buvo žymiausias tarp trijų. Jis pakėlė ietį prieš tris šimtus, nukovė juos ir pagarsėjo tarp trijų.
[19] Tarp trijų jis buvo žymiausias ir tapo jų vadu, tačiau aniems trims neprilygo.
[20] Jehojados sūnus Benajas, narsus vyras iš Kabceelio, įvykdė daug žygdarbių. Jis nukovė du žymius Moabo karžygius. Kartą pasnigus nuėjęs užmušė liūtą duobėje.
[21] Jis nužudė egiptietį, augalotą vyrą. Egiptietis laikė rankoje ietį, o Benajas, nuėjęs prie jo su lazda, išplėšė ietį iš egiptiečio rankų ir jį nukovė jo paties ietimi.
[22] Tuo Jehojados sūnus Benajas pagarsėjo tarp trijų karžygių.
[23] Tarp trisdešimties jis buvo žymiausias, tačiau pirmiems trims neprilygo. Dovydas jį paskyrė savo sargybos viršininku.
[24] Prie tų trisdešimties priklausė Joabo brolis Asaelis, Dodojo sūnus Elhananas iš Betliejaus,
[25] harodietis Šama, harodietis Elika,
[26] peletietis Helecas, tekojiečio Ikešo sūnus Ira,
[27] anatotietis Abiezeras, hušietis Mebunajas,
[28] ahohitas Calmonas, netofietis Mahrajas,

5 Ps 89,29
9 1 Krn 11,12; 1 Krn 27,4
10 Ts 8,4; 1 Sam 30,24.25
11 1 Krn 11,13.14; 1 Krn 11,27
13 1 Sam 22,1; 2 Sam 5,18; 1 Krn 11,15
14 1 Sam 22,4.5
17 Kun 17,10
18 2 Sam 21,17; 1 Krn 11,20
20 Iš 15,15; Joz 15,21
23 2 Sam 8,18; 2 Sam 20,23
24 2 Sam 2,18; 1 Krn 27,7
25 1 Krn 11,27

[29] netofietis Helebas, Baanos sūnus, Ribajo sūnus Itajas iš benjaminų Gibėjos,
[30] piratonietis Benajas, Hidajas iš Gaašo klonių,
[31] arabietis Abi Albonas, bahurimietis Azmavetas,
[32] šaalbonietis Eljachba, Jašeno sūnus Jehonatanas,
[33] hararitas Šama, hararito Šararo sūnus Ahiamas,
[34] Ahasbajo sūnus Elifeletas iš Maako, Ahitofelio sūnus gilojietis Eliamas,
[35] karmelietis Hecrajas, arabietis Paarajas,
[36] Natano sūnus Igalas iš Cobos, gadas Banis,
[37] amonitas Celekas, beerotietis Nacharajas, Cerujos sūnaus Joabo ginklanešys,
[38] itritas Garebas, itritas Ira,
[39] hetitas Ūrija; iš viso trisdešimt septyni.

24 Viešpaties rūstybė vėl užsidegė prieš Izraelį. Jis paragino Dovydą suskaičiuoti Izraelio ir Judo gyventojus.
[2] Karalius įsakė Joabui, kariuomenės vadui: "Suskaičiuok izraelitus nuo Dano iki Beer Šebos, kad žinočiau jų skaičių".
[3] Joabas atsakė karaliui: "Viešpats, tavo Dievas, tepadaugina žmones šimtą kartų valdovui matant. Bet kodėl, mano valdove karaliau, užsigeidei šitokio dalyko?"
[4] Tačiau Joabas ir kariuomenės vadai turėjo paklusti karaliaus žodžiams, ir Joabas su kariuomenės vadais išėjo skaičiuoti Izraelio žmonių.
[5] Jie, perėję Jordaną, pradėjo nuo Aroero miesto, esančio slėnyje, Gado ir Jazero kryptimi.
[6] Atėję į Gileado kraštą iki Kadešo, pasuko į Sidoną.
[7] Jie atėjo iki sutvirtintojo Tyro miesto, apėjo visus hivų ir kanaaniečių miestus ir pasiekė Beer Šebą Judo pietuose.
[8] Apvaikščioję visą šalį, po devynių mėnesių ir dvidešimties dienų jie sugrįžo į Jeruzalę.
[9] Joabas įteikė karaliui tautos skaičiavimo rezultatus. Izraelyje buvo aštuoni šimtai tūkstančių kariuomenei tinkamų vyrų, o Jude – penki šimtai tūkstančių.
[10] Ir Dovydo širdis sudrebėjo, kai jis buvo suskaičiavęs žmones. Dovydas tarė Viešpačiui: "Labai nusidėjau, taip darydamas. Viešpatie, prašau, atleisk savo tarno kaltę, nes labai kvailai pasielgiau".
[11] Kai Dovydas rytą atsikėlė, Viešpaties žodis atėjo pranašui Gadui, Dovydo regėtojui:
[12] "Eik ir sakyk Dovydui, kad siūlau jam tris dalykus. Tegul pasirenka vieną iš trijų".
[13] Gadas atėjo pas Dovydą, pasakė jam visa tai ir klausė: "Ar nori, kad septyni bado metai būtų tavo krašte, ar kad tris mėnesius turėtum bėgti nuo savo priešų, ar kad tris dienas maras siaustų krašte? Dabar apsigalvok ir nuspręsk, ką turiu atsakyti mane siuntusiam".
[14] Dovydas atsakė Gadui: "Patekau į didelę bėdą. Bet geriau pakliūti į Viešpaties rankas, nes Jis gailestingas, negu pakliūti man į žmonių rankas".
[15] Viešpats siuntė marą Izraeliui tą rytą ir jis tęsėsi iki nustatyto laiko. Nuo Dano iki Beer Šebos mirė septyniasdešimt tūkstančių vyrų.

30 Ts 2,9
33 2 Sam 23,11
34 2 Sam 15,12
36 2 Sam 8,3
38 1 Kor 11,28
39 2 Sam 11,3.6

24 SKYRIUS
1 Sk 26,2; 2 Sam 21,1.2; 1 Krn 27,23.24
2 Ts 20,1; 2 Sam 3,10; Jer 17,5
3 Įst 1,11
5 Sk 32,1.3; Įst 2,36; Joz 13,9.16
6 Joz 19,28; Joz 19,47; Ts 18,28; Ts 18,29
7 Joz 11,3; Joz 19,29; Ts 3,3
9 1 Krn 21,5
10 1 Sam 13,13; 1 Sam 24,5; 2 Sam 12,13; 2 Sam 23,1; 2 Krn 16,9
11 1 Sam 9,9; 1 Sam 22,5; 1 Krn 29,29
13 Ez 14,21
14 Ps 51,1; Ps 103,8.13.14; Ps 119,156; Ps 130,4.7; Iz 47,6; Zch 1,15
15 1 Krn 21,14

[16] Kai angelas ištiesė ranką į Jeruzalę, kad ją sunaikintų, Viešpačiui pagailo žmonių ir Jis tarė angelui, naikinusiam žmones: "Užteks! Nuleisk savo ranką!" Viešpaties angelas buvo prie jebusiečio Araunos klojimo.
[17] Dovydas, pamatęs angelą, kuris žudė žmones, tarė Viešpačiui: "Aš nusidėjau ir piktai pasielgiau! O šios avys, ką jos padarė? Tebūna Tavo ranka prieš mane ir mano tėvo namus".
[18] Tą dieną Gadas atėjo pas Dovydą ir jam tarė: "Eik, pastatyk Viešpačiui aukurą jebusiečio Araunos klojime".
[19] Dovydas paklausė Gado ir nuėjo, kaip Viešpats įsakė.
[20] Arauna, pamatęs karalių ir jo tarnus ateinančius pas jį, išėjo ir nusilenkė veidu iki žemės.
[21] Arauna paklausė: "Kodėl mano valdovas karalius atėjo pas savo tarną?" Dovydas atsakė: "Atėjau pirkti tavo klojimą, kad galėčiau Viešpačiui aukurą pastatyti ir maras liautųsi tautoje".
[22] Tuomet Arauna atsakė Dovydui: "Mano valdove karaliau, imk ir aukok, ko tau reikia. Štai jaučiai deginamajai aukai, kūlimo įrankiai ir galvijų pakinktai kurui.
[23] Visa tai, karaliau, aš dovanoju. Viešpats, tavo Dievas, tebūna tau malonus".
[24] Karalius atsakė: "Ne! Aš tikrai pirksiu tai iš tavęs už deramą kainą. Aš nenoriu Viešpačiui, savo Dievui, aukoti deginamųjų aukų, kurios man nieko nekainuoja". Dovydas nupirko galvijus ir klojimą už penkiasdešimt šekelių sidabro,
[25] pastatė ten aukurą Viešpačiui ir aukojo deginamąsias bei padėkos aukas. Viešpats išklausė jo maldų, ir maras liovėsi Izraelyje.

16 Pr 6,6; Iš 12,23; 1 Sam 15,11; 2 Kar 19,35; Apd 12,23
17 2 Sam 7,8; 1 Krn 21,17; Ps 74,1
18 1 Krn 21,18
21 Pr 23,8-16; Sk 16,48.50
22 1 Sam 6,14; 1 Kar 19,21
23 Ez 20,40.41
24 1 Krn 21,24.25
25 2 Sam 21,14; 2 Sam 24,21

PIRMOJI KARALIŲ
KNYGA

1 SKYRIUS

1 Karalius Dovydas paseno ir sulaukė daug metų. Gerai apklotas, jis nebesušildavo.
[2] Jo tarnai jam tarė: "Leisk mums, mūsų valdove karaliau, paieškoti jaunos mergaitės, kuri tau patarnautų, tave slaugytų, su tavimi miegotų ir tave sušildytų".
[3] Jie ieškojo gražios mergaitės visame Izraelio krašte; suradę šunemietę Abišagą, atvedė ją pas karalių.
[4] Mergaitė buvo labai graži; ji patarnavo karaliui ir slaugė jį, bet karalius jos nepažino.
[5] Hagitos sūnus Adonijas didžiavosi, sakydamas: "Aš būsiu karalius". Jis įsigijo vežimų bei žirgų ir penkiasdešimt vyrų, kurie bėgtų pirma jo.
[6] Tėvas nieko jam nedraudė ir neperspėjo taip nedaryti. Be to, jis buvo labai gražus ir gimęs po Abšalomo.

1 1 Krn 23,1
3 Joz 19,18; 1 Sam 28,4; 1 Kar 2,17
5 2 Sam 3,4; 2 Sam 15,1
6 2 Sam 3,3.4; 1 Krn 3,2

[7] Cerujos sūnus Joabas ir kunigas Abjataras sekė Adoniją ir jam padėjo.
[8] Bet kunigas Cadokas ir Jehojados sūnus Benajas, pranašas Natanas, Šimis, Rėjas ir Dovydo karžygiai nepalaikė Adonijo.
[9] Kartą Adonijas aukojo avis, jaučius ir nupenėtus galvijus prie Cokeleto akmens, šalia En Rogelio versmės. Ta proga jis pasikvietė visus savo brolius, karaliaus sūnus, ir visus Judo vyrus, kurie tarnavo karaliui,
[10] bet pranašo Natano, Benajo, karžygių ir savo brolio Saliamono jis nepakvietė.
[11] Natanas kalbėjo Saliamono motinai Batšebai: "Ar girdėjai, kad, mūsų valdovui Dovydui nežinant, Hagitos sūnus Adonijas tapo karaliumi?
[12] Aš noriu tau patarti, kaip išgelbėti save ir savo sūnaus Saliamono gyvybę.
[13] Nuėjusi pas karalių Dovydą, paklausk jį: 'Ar mano valdovas karalius neprisiekė man, savo tarnaitei, kad mano sūnus Saliamonas karaliaus po tavęs ir sėdės tavo soste? Kodėl Adonijas dabar tapo karaliumi?'
[14] Tau tebekalbant su karaliumi, aš ateisiu ir patvirtinsiu tavo žodžius".
[15] Batšeba atėjo į karaliaus kambarį. Karalius buvo labai pasenęs, ir šunemietė Abišaga patarnavo jam.
[16] Batšeba nusilenkė ir išreiškė pagarbą karaliui. Karalius klausė: "Ko nori?"
[17] Ji jam atsakė: "Mano valdove, tu prisiekei Viešpačiu, savo Dievu, savo tarnaitei, sakydamas: 'Tavo sūnus Saliamonas karaliaus po manęs ir jis sėdės mano soste'.
[18] O dabar Adonijas, mano valdovui karaliui nežinant, tapo karaliumi!
[19] Jis aukojo daugybę jaučių, nupenėtų galvijų bei avių ir pasikvietė karaliaus sūnus, kunigą Abjatarą ir kariuomenės vadą Joabą, bet tavo tarno Saliamono nepakvietė.
[20] Dabar, mano valdove karaliau, viso Izraelio akys yra nukreiptos į tave, ką tu paskirsi į savo sostą po savęs.
[21] Kitaip, mano valdovui karaliui atsigulus prie savo tėvų, aš ir mano sūnus Saliamonas būsime laikomi nusikaltėliais".
[22] Dar jai tebekalbant su karaliumi, atėjo pranašas Natanas.
[23] Buvo pranešta karaliui: "Atėjo pranašas Natanas". Atėjęs jis nusilenkė prieš karalių veidu iki žemės
[24] ir tarė: "Mano valdove karaliau, ar tu sakei, kad Adonijas karaliaus po tavęs ir sėdės tavo soste?
[25] Jis šiandien aukojo daugybę jaučių, nupenėtų galvijų bei avių ir pakvietė visus karaliaus sūnus, kariuomenės vadus ir kunigą Abjatarą į vaišes. Jie valgo, geria ir šaukia: 'Tegyvuoja karalius Adonijas!'
[26] Bet manęs, tavo tarno, kunigo Cadoko, Jehojados sūnaus Benajo ir tavo sūnaus Saliamono jis nepakvietė.
[27] Jei iš tikrųjų tai padaryta mano valdovo karaliaus paliepimu, tai kodėl nepranešei savo tarnui, kas sėdės tavo soste po tavęs?"
[28] Karalius Dovydas tarė: "Pašau-

7 2 Sam 20,25; 1 Kar 2,22.28; 1 Krn 11,6
8 2 Sam 8,18; 2 Sam 12,1; 2 Sam 23,8; 1 Kar 2,25; 1 Kar 2,35; 1 Kar 4,18
9 Joz 15,7; Joz 18,16; 2 Sam 17,17
10 2 Sam 12,24
11 2 Sam 3,4
13 1 Kar 1,30; 1 Krn 22,9-13
17 1 Kar 1,13.30
19 1 Kar 1,7-9.25
21 Įst 31,16; 2 Sam 7,12; 1 Kar 2,10
25 1 Sam 10,24; 1 Kar 1,9.19

kite Batšebą!" Jai įėjus ir atsistojus prieš karalių,
[29] jis tarė: "Kaip gyvas Viešpats, kuris išvadavo mane iš visokių bėdų,
[30] tavo sūnus Saliamonas karaliaus po manęs, kaip tau prisiekiau Viešpačiu, Izraelio Dievu. Jis sėdės soste vietoje manęs, ir tai aš padarysiu šiandien".
[31] Tada Batšeba nusilenkė veidu iki žemės, išreiškė karaliui pagarbą ir tarė: "Tegyvuoja mano valdovas karalius Dovydas per amžius!"
[32] Karalius Dovydas sakė: "Pašaukite kunigą Cadoką, pranašą Nataną ir Jehojados sūnų Benają!" Jiems atėjus,
[33] karalius sakė: "Imkite savo valdovo tarnus, užsodinkite mano sūnų Saliamoną ant mano mulo ir palydėkite jį į Gihoną.
[34] Kunigas Cadokas ir pranašas Natanas ten jį tepatepa Izraelio karaliumi. Po to trimituokite ir šaukite: 'Tegyvuoja karalius Saliamonas!'
[35] Jūs lydėkite jį, kad jis ateitų ir atsisėstų mano soste. Jis karaliaus mano vietoje, aš jį paskyriau Izraelio ir Judo valdovu".
[36] Tuomet Jehojados sūnus Benajas tarė karaliui: "Amen! Taip sako Viešpats, mano valdovo karaliaus Dievas!
[37] Kaip Viešpats buvo su mano valdovu karaliumi, taip jis tebūna su Saliamonu ir tepadaro jo sostą didingesnį už mano valdovo karaliaus Dovydo sostą!"
[38] Kunigas Cadokas, pranašas Natanas, Jehojados sūnus Benajas, keretai ir peletai nuėję užsodino Saliamoną ant karaliaus Dovydo mulo ir nulydėjo jį į Gihoną.
[39] Ten kunigas Cadokas ėmė ragą su aliejumi iš Dievo palapinės ir patepė Saliamoną. Po to jie trimitavo ir visi žmonės šaukė: "Tegyvuoja karalius Saliamonas!"
[40] Visi žmonės ėjo paskui jį pūsdami vamzdžius ir labai džiaugdamiesi, net žemė drebėjo nuo jų triukšmo.
[41] Adonijas ir jo svečiai, baigdami valgyti, išgirdo tą triukšmą. Joabas, išgirdęs trimito garsą, paklausė: "Kodėl toks triukšmas mieste?"
[42] Jam kalbant, atėjo kunigo Abjataro sūnus Jehonatanas. Adonijas tarė: "Užeik! Tu esi ištikimas vyras ir atnešei gerą žinią".
[43] Jehonatanas atsakė Adonijui: "Mūsų karalius Dovydas paskyrė karaliumi Saliamoną.
[44] Karalius pasiuntė kunigą Cadoką, pranašą Nataną, Jehojados sūnų Benają, keretus ir peletus ir jie užsodino Saliamoną ant karaliaus mulo.
[45] Kunigas Cadokas bei pranašas Natanas patepė jį karaliumi Gihone. Iš ten jie ėjo džiaugdamiesi ir šūkaudami, net visas miestas drebėjo. Tą triukšmą jūs ir girdėjote.
[46] Saliamonas jau sėdi karaliaus soste.
[47] Be to, karaliaus tarnai atėjo pasveikinti mūsų karalių Dovydą, sakydami: 'Tepadaro tavo Dievas Saliamono vardą garsesnį už tavo vardą ir jo sostą didingesnį už tavo sostą!' Karalius nusilenkė lovoje
[48] ir kalbėjo: 'Palaimintas Viešpats, Izraelio Dievas, kuris dar

29 2 Sam 4,9; 2 Sam 12,5
30 1 Kar 1,13.17
31 Neh 2,3; Dan 2,4; Dan 3,9
33 2 Sam 20,6; 2 Krn 32,30; 2 Krn 33,14; Est 6,8
34 1 Sam 10,1; 1 Sam 16,3.12; 2 Sam 2,4; 2 Sam 5,3; 2 Sam 15,10; 1 Kar 19,16; 2 Kar 9,3; 2 Kar 9,13; 2 Kar 11,12; 2 Kar 11,14; 1 Krn 29,22
36 Jer 28,6
37 Joz 1,5.17; 1 Sam 20,13; 1 Kar 1,47
38 2 Sam 8,18; 2 Sam 20,7; 2 Sam 23,20-23; 1 Krn 18,17
39 Iš 30,23.25.32; 1 Sam 10,24; 1 Krn 29,22; Ps 89,20
42 2 Sam 17,17.20; 2 Sam 18,27
46 1 Kar 2,12; 1 Krn 29,23
47 Pr 47,31; 1 Kar 1,37
48 2 Sam 7,12; 1 Kar 3,6; Ps 132,11.12

mano akims matant pasodino jį į mano sostą!' "

[49] Tuomet visi Adonijo svečiai išsigandę išėjo kiekvienas savo keliu.

[50] Adonijas taip išsigando Saliamono, kad nuėjo ir nusitvėrė už aukuro ragų.

[51] Saliamonui buvo pranešta: "Adonijas bijo karaliaus Saliamono. Jis nusitvėrė už aukuro ragų ir sako: 'Teprisiekia man karalius Saliamonas, kad nenužudys savo tarno' ".

[52] Saliamonas atsakė: "Jei jis bus ištikimas, tai nė vienas jo plaukas nenukris žemėn, bet jei nusikals – mirs!"

[53] Karalius Saliamonas liepė atvesti Adoniją nuo aukuro pas jį. Kai Adonijas įėjo ir nusilenkė prieš karalių Saliamoną, karalius tarė: "Eik namo!"

2 Prieš mirtį Dovydas tarė savo sūnui Saliamonui:

[2] "Aš einu visos žemės keliu. Būk stiprus ir tikras vyras.

[3] Saugok Viešpaties, savo Dievo, nurodymus, vaikščiok Jo keliais, laikykis Jo nuostatų, įsakymų, įstatymų ir įspėjimų, surašytų Mozės įstatyme, kad tau sektųsi visur ir visuomet,

[4] kad Viešpats ištesėtų savo žodį, kurį Jis man kalbėjo: 'Jei tavo sūnūs ištikimai vaikščios mano keliais, visa širdimi ir siela pasitikės manimi, tai tavo palikuonys valdys Izraelį'.

[5] Be to, tu žinai, ką padarė man Cerujos sūnus Joabas, kaip jis nužudė abu Izraelio kariuomenės vadus: Nero sūnų Abnerą ir Jetero sūnų Amasą. Jis nužudė juos, taikos metu praliedamas karo kraują, ir sutepė nekaltu krauju savo diržą ir kurpes.

[6] Pasielk su juo pagal savo išmintį ir neleisk jam ramiai numirti.

[7] Būk malonus gileadiečio Barzilajaus sūnums, leisk jiems valgyti prie savo stalo, nes jie mane pasitiko, kai bėgau nuo tavo brolio Abšalomo.

[8] Gero sūnus Šimis, benjaminas iš Bahurimo, mane smarkiai keikė tą dieną, kai ėjau į Mahanaimą. Bet jis atėjo manęs pasitikti prie Jordano, ir aš jam prisiekiau Viešpačiu, sakydamas: 'Aš nežudysiu tavęs'.

[9] Nepalik jo nenubaudęs. Tu esi išmintingas vyras ir žinosi, kaip su juo pasielgti, kad jo žili plaukai kruvini į kapą nueitų".

[10] Dovydas užmigo prie savo tėvų ir buvo palaidotas Dovydo mieste.

[11] Dovydas valdė Izraelį keturiasdešimt metų. Septynerius metus jis karaliavo Hebrone ir trisdešimt trejus metus Jeruzalėje.

[12] Saliamonas atsisėdo į savo tėvo Dovydo sostą, ir jo karalystė labai sustiprėjo.

[13] Kartą Hagitos sūnus Adonijas atėjo pas Saliamono motiną Batšebą. Ji klausė: "Ar atėjai taikingai?" Jis atsakė: "Taikingai".

[14] Ir pridūrė: "Aš turiu tau kai ką pasakyti". Ji tarė: "Sakyk".

[15] Adonijas tarė: "Tu žinai, kad aš turėjau valdyti Izraelį ir visas Izraelis to laukė. Tačiau viskas kitaip išėjo ir karalystė teko mano broliui, nes taip buvo Viešpaties skirta.

[16] Neatmesk mano prašymo". Ji tarė: "Sakyk".

[17] Jis sakė: "Prašau, pakalbėk su

50 Iš 27,2; Iš 30,10; 1 Kar 2,28
52 1 Sam 14,45; 2 Sam 14,11; Apd 27,34

2 SKYRIUS
1 Pr 47,29; Įst 31,14
2 Įst 31,7.23; Joz 23,14; 1 Krn 22,13
3 Įst 29,9; Joz 1,7; 1 Krn 22,12.13
4 2 Sam 7,12.13; 2 Sam 7,25; 1 Kar 8,25; 2 Kar 20,3; Ps 132,12
5 2 Sam 3,27; 2 Sam 3,39; 2 Sam 18,5.12.14; 2 Sam 20,10; 1 Kar 2,32
6 1 Kar 2,9; Pat 20,26
7 2 Sam 9,7.10; 2 Sam 17,17-29; 2 Sam 19,28; 2 Sam 19,31-39
8 2 Sam 16,5-13; 2 Sam 19,18; 2 Sam 19,23
9 Pr 42,38; Pr 44,31; Iš 20,7; Job 9,28
10 2 Sam 5,7; 1 Kar 1,21; 1 Kar 3,1; Apd 2,29; Apd 13,36
11 2 Sam 5,4.5; 1 Krn 3,4; 1 Krn 29,26.27
12 1 Kar 1,46; 1 Kar 2,46; 1 Krn 29,23; 2 Krn 1,1
13 1 Sam 16,4.5
15 1 Kar 1,11.18; 1 Krn 22,9.10; 1 Krn 28,5-7; Dan 2,21
17 1 Kar 1,3.4

karaliumi Saliamonu. Jis tikrai išklausys tave ir leis man vesti šunemietę Abišagą”.
[18] Batšeba atsakė: “Gerai, aš pakalbėsiu su karaliumi dėl tavęs”.
[19] Batšeba nuėjo pas karalių Saliamoną pakalbėti už Adoniją. Karalius atsistojęs pasitiko ją ir nusilenkė jai. Tada atsisėdo į savo sostą, o karaliaus motinai buvo skirta vieta jo dešinėje.
[20] Ji tarė: “Aš atėjau pas tave su mažu prašymu, karaliau. Neatsakyk man!” Karalius jai tarė: “Prašyk, motin! Aš neatsakysiu tau”.
[21] Ji tarė: “Leisk Adonijui, savo broliui, vesti šunemietę Abišagą”.
[22] Karalius Saliamonas atsakė savo motinai: “Kodėl tu prašai Adonijui tik šunemietės Abišagos? Prašyk jam ir karalystės, nes jis yra mano vyresnysis brolis ir su juo yra kunigas Abjataras bei Cerujos sūnus Joabas”.
[23] Karalius Saliamonas prisiekė Viešpačiu: “Tegul Dievas padaro man tai ir dar daugiau, jei šitas jo prašymas nekainuos Adonijui gyvybės.
[24] Kaip gyvas Viešpats, kuris man suteikė karalystę, pasodino mane į mano tėvo Dovydo sostą ir įkūrė man namus, kaip buvo pažadėjęs, šiandien Adonijas mirs”.
[25] Karalius Saliamonas pasiuntė Jehojados sūnų Benają, kuris nužudė Adoniją.
[26] Kunigui Abjatarui karalius įsakė: “Eik į Anatotą, į savo žemę. Nors esi nusipelnęs mirties, bet šiandien nebausiu tavęs mirtimi, nes tu nešiojai Viešpaties Dievo skrynią mano tėvo Dovydo laikais ir kentėjai su juo visus vargus, kuriuos jis kentėjo”.

19 Iš 20,12; Ps 45,9

22 1 Kar 1,6; 1 Kar 1,7; 1 Kar 2,15; 1 Krn 3,2.5

23 Rūt 1,17

24 2 Sam 7,11.13; 1 Krn 22,10

25 2 Sam 8,18; 1 Kar 4,4

26 Joz 21,18; 1 Sam 22,23; 1 Sam 23,6; 2 Sam 15,14.29; Jer 1,1

27 1 Sam 2,31-35

28 1 Kar 1,7; 1 Kar 1,50

29 1 Kar 2,5.6

30 Iš 21,14

31 Iš 21,14; Sk 35,33; Įst 19,13; Įst 21,8.9

32 Pr 9,6; Ts 9,24.57; 2 Sam 3,27; 2 Sam 20,9; 2 Krn 21,13.14

33 2 Sam 3,29; Pat 25,5

35 1 Sam 2,35; 1 Kar 2,27; 1 Kar 4,4; 1 Krn 6,53; 1 Krn 24,3; 1 Krn 29,22

[27] Saliamonas pašalino Abjatarą iš kunigo tarnystės. Taip išsipildė Viešpaties žodis, kurį Jis kalbėjo apie Elio giminę Šilojuje.
[28] Kai ta žinia pasiekė Joabą, jis nubėgo į Viešpaties palapinę ir nusitvėrė už aukuro ragų. Joabas buvo išvien su Adoniju, nors Abšalomo jis nerėmė.
[29] Kai karaliui Saliamonui pranešė, kad Joabas pabėgo į Viešpaties palapinę ir stovi šalia aukuro, Saliamonas pasiuntė Jehojados sūnų Benają ir įsakė nužudyti Joabą.
[30] Benajas, atėjęs prie Viešpaties palapinės, jam tarė: “Karalius įsako: ‘Išeik!’ ” Bet Joabas atsakė: “Neisiu, bet mirsiu čia”. Tada Benajas pranešė karaliui, ką Joabas atsakė.
[31] Karalius jam atsakė: “Daryk, kaip jis sakė: nužudyk jį ir palaidok, kad būtų pašalintas Joabo nekaltai pralietas kraujas nuo manęs ir mano tėvo namų.
[32] Viešpats jo kraują grąžins ant jo galvos, nes jis, mano tėvui nežinant, nužudė du vyrus, teisesnius ir geresnius už save: Nero sūnų Abnerą, Izraelio kariuomenės vadą, ir Jetero sūnų Amasą, Judo kariuomenės vadą.
[33] Jų kraujas sugrįš ant Joabo galvos ir ant jo palikuonių per amžius, bet Dovydui, jo palikuonims, namams ir sostui tebūna nuo Viešpaties amžina ramybė” .
[34] Jehojados sūnus Benajas nuėjo, nužudė jį ir palaidojo jam priklausančioje žemėje dykumoje.
[35] Karalius paskyrė jo vieton kariuomenės vadu Jehojados sūnų Benają, o kunigą Cadoką – į Abjataro vietą.

[36] Po to karalius pasikvietė Šimį ir jam sakė: "Pasistatyk namus Jeruzalėje, čia gyvenk ir niekur neišeik.
[37] Jei kurią dieną išeisi ir pereisi Kidrono upelį, tikrai mirsi. Tavo kraujas bus ant tavo paties galvos".
[38] Šimis atsakė karaliui: "Gerai pasakyta. Kaip mano valdovas karalius įsakė, taip aš darysiu". Šimis ilgai gyveno Jeruzalėje.
[39] Po trejų metų du Šimio tarnai pabėgo pas Maakos sūnų Achišą, Gato karalių. Kai Šimiui pranešė, kad jo tarnai Gate,
[40] jis, pasibalnojęs asilą, nuvyko į Gatą pas Achišą savo tarnų ieškoti; ir Šimis, juos suradęs, parsivedė iš Gato.
[41] Saliamonui buvo pranešta, kad Šimis buvo nuvykęs iš Jeruzalės į Gatą ir grįžo.
[42] Karalius pasikvietė Šimį ir jam tarė: "Ar aš neprisaikdinau tavęs Viešpačiu, kad tą dieną, kai tu iš Jeruzalės išeisi ir kur nors išvyksi, tikrai mirsi? Tu man sakei: 'Gerai pasakyta'.
[43] Kodėl nesilaikei Viešpaties priesaikos ir mano įsakymo, kurį tau buvau davęs?
[44] Tu žinai nedorybes, kurias padarei mano tėvui Dovydui. Viešpats sugrąžins tavo nedorybes ant tavo galvos.
[45] Karalius Saliamonas bus palaimintas ir Dovydo sostas bus įtvirtintas Viešpaties akivaizdoje per amžius".
[46] Karalius įsakė Jehojados sūnui Benajui, ir jis išėjęs užmušė Šimį. Karalystė buvo įtvirtinta Saliamono rankose.

36 2 Sam 16,5-13; 1 Kar 2,8
37 Kun 20,9; Joz 2,19; 2 Sam 1,16; 2 Sam 15,23; 2 Kar 23,6; Ez 18,13; Jn 18,1
39 1 Sam 27,2
44 1 Sam 25,39; 2 Sam 16,5-13; 2 Kar 11,1.12-16; Ps 7,16; Ez 17,19
45 2 Sam 7,13; Pat 25,5
46 1 Kar 2,12; 2 Krn 1,1

3 SKYRIUS
1 2 Sam 5,7; 1 Kar 6,1-38; 1 Kar 7,1; 1 Kar 7,8; 1 Kar 9,15.19; 1 Kar 9,24
2 Įst 12,2-5.13.14; 1 Kar 11,7; 1 Kar 22,43
3 1 Kar 3,6.14; Rom 8,28
4 1 Kar 9,2; 1 Krn 16,39; 1 Krn 21,29; 2 Krn 1,3
5 Sk 12,6; 1 Kar 9,2; 1 Kar 11,9; 2 Krn 1,7; Mt 1,20; Mt 2,13
6 2 Sam 7,8-17; 1 Kar 1,48; 1 Kar 2,4; 1 Kar 9,4; 2 Kar 20,3; 2 Krn 1,8
7 Sk 27,17; 2 Sam 5,2; 1 Krn 22,5; Jer 1,6.7
8 Pr 13,6; Pr 15,5; Pr 22,17; Iš 19,6; Įst 7,6
9 2 Sam 14,17; 2 Krn 1,10; Ps 72,1.2; Iz 7,15; Hbr 5,14; Jok 1,5

3

Saliamonas susigiminiavo su faraonu, Egipto karaliumi. Jis vedė jo dukterį ir parsivežė ją į Dovydo miestą. Ji čia gyveno, kol Saliamonas baigė statyti sau namus, Viešpaties namus ir sieną apie Jeruzalę.
[2] Tačiau žmonės vis dar aukojo aukštumose, nes nebuvo pastatyti namai Viešpaties vardui.
[3] Saliamonas mylėjo Viešpatį, laikydamasis savo tėvo Dovydo nurodymų, tačiau ir jis aukojo bei degino smilkalus aukštumose.
[4] Karalius nuėjo į Gibeoną aukoti, nes tai buvo garsi aukštuma. Jis aukojo ant to aukuro tūkstantį deginamųjų aukų.
[5] Gibeone Viešpats pasirodė Saliamonui naktį sapne ir tarė: "Prašyk, ką Aš tau galėčiau duoti".
[6] Saliamonas atsakė: "Tu parodei savo tarnui, mano tėvui Dovydui, didelį gailestingumą, nes jis vaikščiojo prieš Tave tiesoje, teisume ir širdies tyrume. Tu parodei jam savo gerumą, duodamas jam sūnų, kuris sėdėtų jo soste, kaip tai yra šiandien.
[7] Viešpatie, mano Dieve, Tu padarei savo tarną karaliumi mano tėvo Dovydo vietoje, nors aš dar labai jaunas ir nežinau, kaip įeiti ir kaip išeiti.
[8] Tavo tarnas yra vidury Tavo tautos, kurią Tu išsirinkai, didelės tautos, kurios neįmanoma suskaičiuoti nei aprėpti dėl daugumo.
[9] Duok savo tarnui išmintingą širdį, kad galėčiau teisti Tavo tautą ir skirti gera nuo blogo. Kas galėtų valdyti tokią didelę Tavo tautą?"

[10] Viešpačiui patiko toks Saliamono prašymas.
[11] Dievas jam tarė: "Kadangi prašei išminties teisingai nuspręsti, o ne ilgo amžiaus sau, turtų sau ar savo priešų gyvybės,
[12] tai padariau pagal tavo prašymą: Aš daviau tau išmintingą ir sumanią širdį, kad panašaus į tave nebuvo iki tavęs ir po tavęs nebus tokio, kaip tu.
[13] Taip pat daviau tau, ir ko neprašei – turtų ir garbės; niekas tau neprilygs tarp karalių per visas tavo dienas.
[14] Ir jei vaikščiosi mano keliais, laikydamasis mano nuostatų ir įsakymų, kaip tavo tėvas Dovydas, Aš prailginsiu tavo dienas".
[15] Saliamonas pabudo ir suprato, kad tai buvo sapnas. Po to jis sugrįžo į Jeruzalę ir priešais Viešpaties Sandoros skrynią aukojo deginamąsias bei padėkos aukas. Jis iškėlė puotą visiems savo tarnams.
[16] Kartą dvi paleistuvės atėjo pas karalių ir stojo jo akivaizdon.
[17] Viena moteris sakė: "Mano valdove! Aš ir šita moteris gyvename vienuose namuose; aš pagimdžiau sūnų, būdama su ja tuose namuose.
[18] O po trijų dienų ir ji pagimdė. Mes buvome vienos ir nieko iš pašalinių nebuvo su mumis, tik mes dvi.
[19] Šitos moters sūnus naktį mirė, nes ji nugulė jį.
[20] Vidurnaktį atsikėlus ji paėmė mano sūnų, kai aš miegojau, nuo mano pašonės ir pasiguldė jį prie savęs, o savo mirusį sūnų paguldė prie manęs.
[21] Rytą atsikėlusi norėjau maitinti savo sūnų, bet pamačiau, kad jis miręs. Gerai įsižiūrėjusi, pažinau, kad tai nebuvo mano sūnus".
[22] Antroji moteris tarė: "Netiesa, mano sūnus yra gyvas, o tavo sūnus miręs". Bet šita atsakė: "Ne, tavo sūnus miręs, o mano sūnus gyvas". Taip jos kalbėjo karaliaus akivaizdoje.
[23] Karalius tarė: "Viena sako: 'Mano sūnus yra gyvas, o tavo sūnus miręs', ir antroji tvirtina: 'Tavo sūnus yra miręs, o mano sūnus gyvas' ".
[24] Ir karalius pasakė: "Atneškite kardą". Ir atnešė kardą karaliui.
[25] Ir karalius pasakė: "Padalykite gyvąjį kūdikį ir duokite vieną pusę vienai, o kitą pusę kitai".
[26] Tuomet moteris, kurios sūnus buvo gyvas, gailėdamasi jo, tarė karaliui: "Mano valdove! Atiduok jai gyvąjį kūdikį ir nežudyk jo!" O antroji sakė: "Gerai, nebus nei man, nei tau. Padalykite jį!"
[27] Tada karalius atsakė: "Atiduokite gyvąjį kūdikį jai ir jokiu būdu jo nežudykite. Ji yra jo motina".
[28] Visas Izraelis, išgirdęs tą karaliaus sprendimą, ėmė bijoti karaliaus, nes jie matė, kad Dievo išmintis buvo jame, kad jis teistų.

11 Jok 4,3

12 1 Kar 4,29-31; 1 Kar 5,12; 1 Kar 10,24; Ekl 1,16; 1 Jn 5,14.15

13 1 Kar 4,21.24; 1 Kar 10,23; 1 Krn 29,12; Mt 6,33; Ef 3,20

14 1 Kar 6,12; 1 Kar 15,5; Ps 91,16; Pat 3,2

15 Pr 40,20; Pr 41,7; 1 Kar 8,65; Est 1,3; Dan 5,1; Mk 6,21

16 Sk 27,2

26 Pr 43,30; Iz 49,15; Jer 31,20; Oz 11,8

28 1 Kar 3,9.11.12; 2 Krn 1,12; Dan 1,17; Kol 2,2.3

4 SKYRIUS

2 2 Sam 8,17; 2 Sam 20,24

4 1 Kar 2,27; 1 Kar 2,35

5 2 Sam 8,18; 2 Sam 15,37; 2 Sam 16,16; 2 Sam 20,26; 1 Kar 4,7

4

Karalius Saliamonas valdė visą Izraelį.
[2] Jo kunigaikščiai buvo: kunigo Cadoko sūnus Azarijas,
[3] Šišos sūnūs Elihorefas ir Ahija – raštininkai, Ahiludo sūnus Juozapatas – metraštininkas,
[4] Jehojados sūnus Benajas – kariuomenės vadas, Cadokas ir Abjataras – kunigai,
[5] Natano sūnus Azarijas buvo valdininkų viršininkas, o Natano sū-

nus Zabudas – vyriausias valdytojas ir karaliaus draugas,
[6] Ahišaras – karaliaus namų viršininkas, o Abdos sūnus Adoniramas – duoklės prižiūrėtojas.
[7] Saliamonas turėjo dvylika valdininkų visame Izraelyje, kurie aprūpindavo maistu karalių ir jo namiškius; kiekvienas aprūpindavo vieną mėnesį per metus.
[8] Tai jų vardai: Ben Hūras Efraimo kalnyne;
[9] Ben Dekeras Makace, Šaalbime, Bet Šemeše, Elon Bet Hanane;
[10] Ben Hesedas Arubote, jo žinioje buvo Sokas ir visas Hefero kraštas;
[11] Ben Abinadabo žinioje buvo visa Doro sritis; jis buvo vedęs Saliamono dukterį Tafatą;
[12] Ahiludo sūnaus Baanos žinioje buvo Taanachas, Megidas, visas Bet Šeanas, esąs šalia Caretano ir žemiau Jezreelio, nuo Bet Šeano iki Abel Meholos ir iki anapus Jokneamo;
[13] Ben Geberas Ramot Gileade, jo žinioje buvo Manaso sūnaus Jayro miestai, esą Gileade, Argobo sritis, esanti Bašane – šešiasdešimt didelių miestų su sienomis ir variniais užkaiščiais;
[14] Idojo sūnus Ahinadabas Mahanaime;
[15] Ahimaacas Naftalyje; jis buvo vedęs Saliamono dukterį Basmatą;
[16] Hušajo sūnus Baana Ašere ir Bealote;
[17] Paruacho sūnus Juozapatas Isachare;
[18] Elos sūnus Šimis Benjamine;
[19] Ūrio sūnus Geberas Gileade, amoritų karaliaus Sihono ir Basano karaliaus Ogo šalyje.

6 1 Kar 5,14
13 Sk 32,41; Įst 3,4
15 2 Sam 15,27
16 1 Krn 27,33
18 1 Kar 1,8
19 Įst 4,8-10
20 Pr 22,17; Pr 32,12; Mch 4,4
21 Pr 15,18; Ps 68,29; Ps 72,8
22 Neh 5,18
24 1 Krn 22,9; Ps 72,11
25 Ts 20,1; Jer 23,6; Mch 4,4
26 Įst 17,16; 1 Kar 10,26; 2 Krn 9,25
27 1 Kar 4,7
29 1 Kar 3,12
30 Pr 25,6; Iz 19,11.12

[20] Judo ir Izraelio žmonių buvo kaip smilčių pajūryje; jie valgė, gėrė ir linksminosi.
[21] Saliamonas valdė visas karalystes nuo upės iki filistinų šalies ir Egipto sienos; jos mokėdavo duoklę ir tarnavo Saliamonui per visas jo dienas.
[22] Saliamonui kasdien pristatydavo: trisdešimt homerų smulkių ir šešiasdešimt homerų paprastų miltų,
[23] dešimt nupenėtų jaučių, dvidešimt jaučių iš ganyklos ir šimtą avių, neskaičiuojant elnių, gazelių, stirnų ir nupenėtų paukščių.
[24] Saliamonas valdė visą sritį į vakarus nuo upės, nuo Tifsacho iki Gazos. Jis gyveno taikiai su visais kaimynais.
[25] Judas ir Izraelis, nuo Dano iki Beer Šebos, gyveno saugiai, kiekvienas žmogus po savo vynmedžiu ir figmedžiu per visas Saliamono dienas.
[26] Saliamonas turėjo keturiasdešimt tūkstančių arklidžių kovos vežimų žirgams ir dvylika tūkstančių raitelių.
[27] Dvylika valdininkų aprūpindavo maistu karalių Saliamoną ir visus, kurie valgė prie karaliaus Saliamono stalo; kiekvienas rūpinosi, kad maisto netrūktų vienam mėnesiui.
[28] Miežių ir pašaro žirgams ir mulams jie atgabendavo į tą vietą, kur būdavo karalius, kaip jiems būdavo įsakyta.
[29] Dievas suteikė Saliamonui išmintį ir nepaprastą sumanumą bei tokį širdies platumą, kaip smėlis jūros pakrantėje.
[30] Saliamono išmintis pranoko visų rytiečių ir egiptiečių išmintį.

[31] Jis buvo išmintingesnis už visus žmones, net už ezrahitą Etaną ir Hemaną, Kalkolą bei Dardą, Maholo sūnus. Jis buvo garsus visose aplinkinėse tautose.
[32] Jis sukūrė tris tūkstančius patarlių ir tūkstantį penkias giesmes.
[33] Jis kalbėjo apie medžius, nuo Libano kedrų iki yzopų, kurie auga ant sienų, apie žvėris, paukščius, roplius ir žuvis.
[34] Iš visų tautų ateidavo pasiklausyti Saliamono išminties, nuo visų žemės karalių, kurie girdėjo apie jo išmintį.

31 1 Kar 3,12; 1 Krn 2,6; 1 Krn 15,19
32 Ekl 12,9; Gg 1,1
34 1 Kar 10,1

5 SKYRIUS

1 2 Sam 5,11; 2 Krn 2,3
2 2 Krn 2,3
3 1 Krn 22,8; 1 Krn 28,2.3; 1 Krn 28,3
4 1 Kar 4,24
5 2 Sam 7,12.13; 2 Krn 2,4
6 2 Krn 2,8.10
9 Ezr 3,7; Ez 27,17
11 2 Krn 2,10
12 1 Kar 3,12
14 1 Kar 12,18
15 2 Krn 2,17.18
16 1 Kar 9,23

5 Tyro karalius Hiramas, išgirdęs, kad Saliamonas pateptas karaliumi savo tėvo vietoje, siuntė pas jį pasiuntinius, nes Hiramas draugavo su Dovydu.
[2] Ir Saliamonas siuntė pas Hiramą, sakydamas:
[3] "Tu žinai, kad mano tėvas Dovydas negalėjo pastatyti namų Viešpaties, savo Dievo, vardui dėl karų su tautomis, kurios buvo prieš jį iš visų pusių, kol Viešpats padėjo jas po jo kojų padais.
[4] Dabar Viešpats, mano Dievas, man suteikė ramybę; nėra nei priešų, nei trukdymų.
[5] Aš galvoju statyti namus Viešpaties, savo Dievo, vardui, kaip Viešpats kalbėjo mano tėvui Dovydui: 'Tavo sūnus, kurį Aš pasodinsiu į sostą tavo vietoje, pastatys namus mano vardui'.
[6] Taigi įsakyk kirsti kedrus Libane. Mano tarnai tegu dirba su tavo tarnais. Už darbą tavo tarnams mokėsiu, kiek nustatysi. Tu žinai, kad tarp mūsų nėra nė vieno tokio medžių kirtėjo, kaip sidoniečiai".
[7] Hiramas, išgirdęs Saliamono žodžius, labai apsidžiaugė ir tarė: "Palaimintas Viešpats, kuris davė Dovydui išmintingą sūnų, kad valdytų tą didelę tautą".
[8] Hiramas pranešė Saliamonui: "Gavau žinią, kurią man siuntei. Aš viską padarysiu pagal tavo norą dėl medžių kirtimo.
[9] Mano tarnai juos nugabens nuo Libano kalnų į jūrą; jie sieliais bus nuplukdyti iki vietos, kurią man nurodysi; ten juos sukraus ir tu juos atsiimsi. Tu turėsi patenkinti mano norą ir tiekti maisto mano namams".
[10] Hiramas siuntė Saliamonui kedro ir kipariso medžių, kiek tik jis norėjo.
[11] O Saliamonas davė Hiramo namams dvidešimt tūkstančių homerų kviečių ir dvidešimt homerų tyriausio aliejaus. Tokį kiekį Saliamonas duodavo Hiramui kiekvienais metais.
[12] Viešpats suteikė Saliamonui išmintį, kaip Jis jam buvo pažadėjęs. Hiramas ir Saliamonas sudarė taikos sutartį.
[13] Karalius Saliamonas parinko iš viso Izraelio trisdešimt tūkstančių vyrų darbams.
[14] Jis juos siųsdavo pamainomis, kas mėnesį po dešimt tūkstančių: vieną mėnesį jie būdavo Libane, o du mėnesius namie. Adoniramas buvo darbininkų viršininkas.
[15] Saliamonas turėjo septyniasdešimt tūkstančių nešikų ir aštuoniasdešimt tūkstančių akmenskaldžių kalnuose,
[16] neskaičiuojant trijų tūkstančių trijų šimtų Saliamono vyresniųjų valdininkų, kurie vadovavo darbams, ir prižiūrėjo žmones, atliekančius darbą.

[17] Karalius įsakė paruošti didelius ir brangius akmenis, nutašytus namų pamatams.
[18] Saliamono darbininkai ir Hiramo darbininkai iš Gebali tašė juos. Taip jie paruošė rąstus ir akmenis namų statybai.

6 Keturi šimtai aštuoniasdešimtaisiais metais po izraelitų išėjimo iš Egipto, ketvirtaisiais Saliamono valdymo Izraelyje metais, Zivo mėnesį, kuris yra antras mėnuo, jis pradėjo statyti Viešpaties namus.
[2] Namai, kuriuos karalius Saliamonas statė Viešpačiui, buvo šešiasdešimties uolekčių ilgio, dvidešimties uolekčių pločio ir trisdešimties uolekčių aukščio.
[3] Prieangis priešais šventyklą buvo dvidešimties uolekčių ilgio, lygus namų pločiui, ir dešimties uolekčių pločio priešais namus.
[4] Namams jis padarė siaurus langus.
[5] Pastatas turėjo šonuose ir užpakalyje priestatus, kur buvo įrengti šoniniai kambariai.
[6] Apatinio aukšto šoniniai kambariai buvo penkių uolekčių pločio, vidurinio – šešių uolekčių ir trečiojo – septynių uolekčių pločio. Pastato išorėje buvo padaryti išsikišimai, kad nereikėtų rąstų įleisti į sienas.
[7] Namai buvo statomi iš paruoštų akmenų; statybos darbams vykstant, nesigirdėjo nei kūjų, nei kirvių, nei kitų statybos įrankių garso.
[8] Įėjimas į vidurinį aukštą buvo dešiniajame pastato šone: suktiniai laiptai vedė į vidurinį, o iš vidurinio į trečiąjį aukštą.

17 1 Kar 6,7

6 SKYRIUS

1 2 Krn 3,1.2; Apd 7,47

2 Ez 41,1

3 Iš 26,33; Ez 41,1

4 Ez 40,16; Ez 41,16

5 1 Kar 6,16.19-21.31; Ez 41,6

7 Įst 27,5.6

9 1 Kar 6,14.38

12 2 Sam 7,13; 1 Kar 2,4; 1 Kar 9,4

13 Iš 25,8; Įst 31,6

16 Iš 26,33; Kun 16,2; 1 Kar 8,6; 2 Krn 3,8; Ez 45,3; Hbr 9,3

[9] Taip jis pastatė namus ir užbaigė juos. Ir padengė namus kedro rąstais ir lentomis.
[10] Šventyklos priestato kambariai buvo penkių uolekčių aukščio, sujungti su pagrindiniu pastatu kedro rąstais.
[11] Viešpaties žodis buvo Saliamonui:
[12] “Dėl namų, kuriuos man statai: jei vaikščiosi pagal mano nuostatus, vykdysi mano sprendimus ir laikysies mano įsakymų, kad vaikščiotum pagal juos, tai Aš išpildysiu tau savo žodį, kurį kalbėjau tavo tėvui Dovydui:
[13] ‘Aš gyvensiu tarp izraelitų ir neapleisiu savo tautos – Izraelio’ ”.
[14] Saliamonas pastatė namus ir užbaigė juos.
[15] Namų vidaus sienos buvo iškaltos kedro lentomis nuo apačios iki lubų, o grindys išklotos kiparisų lentomis.
[16] Pastato gale kedro medžio lentomis nuo grindų iki lubų buvo atitverta dvidešimties uolekčių ilgio ir tokio pat pločio patalpa – Šventų švenčiausioji.
[17] Namų, tai yra šventyklos, ilgis iki jos buvo keturiasdešimt uolekčių.
[18] Visas namų vidus buvo iškaltas kedro medžio lentomis su išraižytais pumpurais ir išsiskleidusiomis gėlėmis taip, kad akmens visai nesimatė.
[19] Namų viduje paruošė Šventų švenčiausiąją Viešpaties Sandoros skryniai.
[20] Švenčiausioji buvo dvidešimties uolekčių ilgio, pločio ir aukščio; jos vidus buvo padengtas grynu auksu. Taip pat padengtas buvo ir aukuras iš kedro medžio.
[21] Taip Saliamonas visą namų vi-

dų padengė grynu auksu; Šventų švenčiausiosios, kuri buvo padengta auksu, priekyje kabojo auksinės grandinės.
[22] Visas namų vidus, taip pat ir aukuras prieš Šventų švenčiausiąją buvo padengti auksu.
[23] Šventų švenčiausiojoje jis padarė du cherubus iš alyvmedžio, kiekvieną dešimties uolekčių aukščio.
[24] Vienas cherubo sparnas buvo penkių uolekčių ir kitas sparnas penkių uolekčių; dešimt uolekčių nuo vieno sparno galo iki kito.
[25] Taip pat dešimties uolekčių buvo ir antrasis cherubas; abu cherubai buvo tokio pat dydžio ir taip pat atrodė.
[26] Vienas cherubas buvo dešimties uolekčių aukščio, taip pat ir kitas.
[27] Cherubai stovėjo vidinėje patalpoje. Jų sparnai buvo taip ištiesti, kad vieno sparnas siekė vieną sieną, o kito – kitą sieną; antrieji jų sparnai siekė vienas kitą Šventų švenčiausiosios viduryje.
[28] Ir jis aptraukė cherubus auksu.
[29] Visos namų sienos buvo išraižytos cherubų atvaizdais, palmėmis ir gėlėmis tiek viduje, tiek išorėje.
[30] Namų grindis padengė auksu išorėje ir viduje.
[31] Durys į Šventų švenčiausiąją buvo iš alyvmedžio, staktos buvo penkiakampės.
[32] Abejos durys buvo išpuoštos cherubų, palmių bei gėlių raižiniais ir padengtos auksu.
[33] Šventyklos įėjimo staktos buvo iš alyvmedžio, keturkampės.
[34] Dvejos durys buvo iš kipariso medžio. Vienos pusės durys buvo iš dviejų dalių ir kitos pusės durys buvo iš dviejų dalių.
[35] Ant durų išraižė cherubų, palmių bei gėlių atvaizdus ir padengė jas auksu.
[36] Jis pastatė vidinį kiemą iš trijų tašyto akmens eilių ir vienos eilės kedro rąstų.
[37] Ketvirtaisiais metais Zivo mėnesį buvo padėti Viešpaties namų pamatai,
[38] o vienuoliktaisiais metais Bulo mėnesį, kuris yra aštuntas mėnuo, namai buvo baigti su visais priestatais pagal visus jų brėžinius. Saliamonas juos statė septynerius metus.

7 O savo namus Saliamonas statė trylika metų, kol juos pabaigė.
[2] Jis statė namus iš Libano kedrų. Namai buvo šimto uolekčių ilgio, penkiasdešimties pločio ir trisdešimties aukščio; jie stovėjo ant keturių eilių kedro medžio stulpų, ant kurių buvo kedro rąstai.
[3] Rąstai, kurie buvo ant keturiasdešimt penkių stulpų, po penkiolika stulpų vienoje eilėje, buvo apkalti kedro medžio lentomis.
[4] Langai buvo trimis eilėmis, langas priešais langą trijuose aukštuose.
[5] Visos durys ir jų staktos buvo keturkampės kaip ir langai; langas priešais langą trijuose aukštuose.
[6] Jis pastatė ir prieangį iš stulpų, penkiasdešimties uolekčių ilgio ir trisdešimties uolekčių pločio, ir kitą prieangį priešais jį su stulpais ir storais skersiniais rąstais.
[7] Tada jis padarė prieangį, kuriame stovėtų sostas ir jis galėtų teisti – teismo prieangį, ir iškalė jį kedro lentomis nuo grindų iki lubų.

22 Iš 30,1.3.6
23 Iš 37,7-9; 2 Krn 3,10-12
27 Iš 25,20; Iš 37,9; 1 Kar 8,7; 2 Krn 5,8
29 Iš 36,8.35
34 Ez 41,23-25
36 1 Kar 7,12; Jer 36,10
37 1 Kar 6,1
38 2 Sam 7,13; 1 Kar 5,5; 1 Kar 6,1; 1 Kar 8,19

7 SKYRIUS

1 1 Kar 3,1; 1 Kar 9,10; 2 Krn 8,1
2 1 Kar 10,17.21; 2 Krn 9,16

[8] Karaliaus gyvenamieji namai turėjo kitą kiemą su prieangiu, panašiai pastatytu. Saliamonas panašius namus pastatė ir savo žmonai, faraono dukteriai.
[9] Visi šie pastatai buvo pastatyti iš brangių akmenų nuo pamato iki stogo. Akmenys statybai buvo keturkampiai, nutašyti ir nulyginti iš vidaus ir lauko pusės.
[10] Pamatai buvo iš brangių, didelių, dešimties ir aštuonių uolekčių akmenų.
[11] Virš jų buvo brangūs tašyti akmenys ir kedrai.
[12] Didysis kiemas, Viešpaties namų vidinis kiemas ir namų prieangis buvo aptverti aplinkui trimis eilėmis tašytų akmenų ir viena eile kedro rąstų.
[13] Karalius Saliamonas pasikvietė iš Tyro Hiramą.
[14] Jis buvo našlės iš Neftalio giminės sūnus, o jo tėvas buvo iš Tyro. Jis buvo variakalys – sumanus, gabus ir išmintingas, galintis atlikti įvairius darbus iš vario. Atvykęs pas karalių Saliamoną, jis dirbo įvairius darbus.
[15] Hiramas nuliejo dvi varines kolonas, kurių kiekviena buvo aštuoniolikos uolekčių aukščio ir dvylikos uolekčių apimties.
[16] Jis padarė du varinius kapitelius kolonų viršui. Kiekvienas kapitelis buvo penkių uolekčių aukščio.
[17] Be to, jis padarė groteles ir pynes iš grandinėlių kapiteliams, kurie buvo ant kolonų – septynias vienam kapiteliui ir septynias kitam.
[18] Jis padarė kolonas ir po dvi eiles granato vaisių ant visų kapitelius dengiančių grotelių.
[19] Kapiteliai, kurie buvo ant kolonų, atrodė kaip lelijos, keturių uolekčių.
[20] Ant dviejų kolonų kapitelių buvo granato vaisiai, virš išlinkimo prie grotelių, ir aplinkui visą kapitelį buvo du šimtai granato vaisių.
[21] Hiramas pastatė kolonas prie šventyklos įėjimo; dešinę koloną pavadino Jachinu, o kairę Boazu.
[22] Lelijų pavidalo pagražinimai puošė kolonų viršų. Taip jis užbaigė kolonas.
[23] Jis taip pat nuliejo baseiną dešimties uolekčių skersmens, apskritą, penkių uolekčių aukščio, o jo apimtis buvo trisdešimt uolekčių.
[24] Dvi eilės pumpurų, nulietų išvien su baseinu, buvo po briauna aplinkui jį, po dešimt pumpurų uolektyje.
[25] Jis stovėjo ant dvylikos jaučių. Trys buvo atsigręžę į šiaurę, trys į vakarus, trys į pietus ir trys į rytus. Baseinas buvo jų viršuje; ir jų užpakalinės dalys buvo po baseinu.
[26] Jis buvo plaštakos storio, jo briauna buvo panaši į taurės briauną, į lelijos žiedą; jame tilpo du tūkstančiai batų vandens.
[27] Hiramas dar padarė dešimt varinių stovų. Kiekvienas stovas buvo keturių uolekčių ilgio, keturių pločio ir trijų aukščio.
[28] Stovas buvo toks: jis turėjo keturias šonines plokštes, kurios buvo įtvirtintos rėmuose.
[29] Tose plokštėse buvo išraižyti liūtų, jaučių ir cherubų atvaizdai, o taip pat ir ant rėmų; po jaučiais bei liūtais buvo kabantys vainikėliai.
[30] Be to, kiekvienas stovas turėjo

8 1 Kar 3,1; 1 Kar 9,24; 1 Kar 11,1; 2 Krn 8,11
12 1 Kar 6,36; Jn 10,23; Apd 3,11
13 2 Krn 2,13.14
14 Iš 31,3; Iš 36,1; 2 Krn 2,14; 2 Krn 4,16
15 2 Kar 25,17; 2 Krn 3,15; 2 Krn 4,12; Jer 52,21
20 2 Krn 3,16; 2 Krn 4,13; Jer 52,23
21 2 Krn 3,17
23 2 Kar 25,13; 2 Krn 4,2; Jer 52,17
24 2 Krn 4,3
25 2 Krn 4,4.5; Jer 52,20
26 2 Krn 4,5

keturis varinius ratus su ašimis. Visuose keturiuose kampuose buvo atramos, ant kurių stovėjo praustuvė. Atramų šonus puošė išlieti vainikai.
[31] Stovo skylė buvo apvali, vienos uolekties skersmens iš vidaus ir pusantros uolekties skersmens išorėje. Jo šonai buvo išraižyti ir sudarė keturkampį, o ne apskritimą.
[32] Keturi ratai buvo stovo šonuose, jų ašys pritvirtintos prie stovo. Kiekvieno rato aukštis buvo pusantros uolekties.
[33] Ratai buvo padaryti panašiai kaip vežimų ratai; jų ratlankiai, stipinai, stebulės ir ašys buvo nulietos.
[34] Keturios atramos prie kiekvieno stovo kampo buvo nulietos išvien su stovu.
[35] Stovo viršuje buvo pusės uolekties aukščio apskritas lankas; rėmai ir šoninės plokštės buvo išlietos išvien.
[36] Hiramas išraižė ant rėmų ir šoninių plokščių – visur, kur buvo galima, cherubų, liūtų ir palmių atvaizdus bei pridėjo aplinkui vainikėlių.
[37] Taip jis padarė dešimt stovų, kurie buvo nulieti vienodai, to paties dydžio ir taip pat atrodantys.
[38] Jis taip pat padarė dešimt varinių praustuvių. Kiekvienoje tilpo keturiasdešimt batų vandens. Kiekvienos praustuvės skersmuo buvo keturios uolektys. Ant kiekvieno stovo buvo po praustuvę.
[39] Penki stovai buvo pastatyti viename ir penki – kitame šventyklos šone; baseinas stovėjo šventyklos dešinėje, pietryčiuose.
[40] Hiramas dar padarė puodus, semtuvėlius bei dubenis. Taip Hiramas baigė visą darbą, kurį jis darė karaliui Saliamonui dėl Viešpaties šventyklos:
[41] dvi kolonas, du kapitelius, kurie buvo ant kolonų, groteles apdengti kapiteliams, kurie buvo ant kolonų,
[42] keturis šimtus granato vaisių abiems grotelėms – po dvi eiles granato vaisių abiems kapiteliams, kurie buvo ant kolonų,
[43] dešimt stovų ir dešimt praustuvių ant stovų,
[44] baseiną ir dvylika jaučių po baseinu,
[45] puodus, semtuvėlius bei dubenis. Visus šituos reikmenis Hiramas padarė Saliamonui dėl Viešpaties šventyklos iš skaistaus vario.
[46] Karalius juos nuliejo Jordano lygumos molingoje žemėje tarp Sukoto ir Cartano.
[47] Visi šitie daiktai liko nepasverti, nes buvo sunaudota tiek daug vario, kad buvo neįmanoma jo pasverti.
[48] Saliamonas padarė Viešpaties šventyklai visus reikmenis: auksinį aukurą, auksinį stalą padėtinei duonai laikyti,
[49] penkias žvakides iš gryno aukso dešinėje ir penkias kairėje priešais Šventų švenčiausiąją, su gėlėmis, lempomis ir žnyplėmis iš aukso,
[50] šakutes, samčius, dubenis, lėkštes, smilkytuvus iš gryno aukso, taip pat auksinius vyrius vidaus durims į Šventų švenčiausiąją ir durims į šventyklą.
[51] Taip buvo padaryti visi darbai, kuriuos karalius Saliamonas padarė Viešpaties namams. Po to

38 Iš 30,18; 2 Krn 4,6
40 2 Krn 2,13.14; 2 Krn 4,11-22; 2 Krn 5,1
41 1 Kar 7,17.18
42 1 Kar 7,20
45 Iš 27,3; 2 Krn 2,13.14
46 Pr 33,17; Joz 3,16; 2 Krn 4,17
47 1 Krn 22,3.14
48 Iš 37,10.11; Iš 37,25.26; Kun 24,5-8; 2 Krn 4,8
51 2 Sam 8,11

Saliamonas atgabeno į šventyklą tai, ką jo tėvas Dovydas buvo pašventęs: sidabrą, auksą bei indus, ir sudėjo šventyklos sandėliuose.

8 Saliamonas sušaukė į Jeruzalę Izraelio vyresniuosius, giminių vadus ir izraelitų šeimų galvas Viešpaties Sandoros skryniai perkelti iš Dovydo miesto Siono.
[2] Visi Izraelio vyrai susirinko pas karalių Saliamoną Etanimo mėnesį, kuris yra septintasis mėnuo, šventės metu.
[3] Atėjo visi Izraelio vyresnieji, ir kunigai paėmė skrynią.
[4] Ir jie nešė Viešpaties skrynią, Susitikimo palapinę ir visus šventus indus, kurie buvo palapinėje; kunigai ir levitai nešė juos.
[5] Karalius Saliamonas ir visi izraelitai, susirinkę pas jį, ėjo priešais skrynią ir aukojo tiek avių ir galvijų, kad jų neįmanoma buvo suskaityti.
[6] Kunigai įnešė Viešpaties Sandoros skrynią į Šventų švenčiausiąją po cherubų sparnais.
[7] Cherubų sparnai buvo išskleisti virš skrynios ir cherubai dengė skrynią bei jos kartis.
[8] Kartys buvo tokios ilgos, kad jų galai buvo matomi šventykloje, tačiau iš lauko jie nebuvo matomi. Jos ten pasiliko iki šios dienos.
[9] Skrynioje buvo tik dvi akmeninės plokštės, kurias Mozė įdėjo Horebe, kai Viešpats padarė sandorą su izraelitais, jiems išėjus iš Egipto krašto.
[10] Kunigams išėjus iš šventyklos, debesis pripildė Viešpaties namus
[11] taip, kad kunigai negalėjo tarnauti dėl debesies, nes Viešpaties šlovė pripildė Viešpaties namus.
[12] Tuomet Saliamonas tarė: "Viešpats kalbėjo, kad nori gyventi tirštoje tamsoje.
[13] Aš pastačiau Tau namus, kuriuose gyventum, vietą, kurioje pasiliktum per amžius".
[14] Karalius atsisukęs palaimino visus susirinkusius izraelitus, o visi izraelitai tuo tarpu stovėjo.
[15] Jis sakė: "Palaimintas Viešpats, Izraelio Dievas, kuris įvykdė, ką pažadėjo mano tėvui Dovydui, sakydamas:
[16] 'Nuo tos dienos, kai išvedžiau savo tautą Izraelį iš Egipto, Aš nepasirinkau jokio miesto iš visų Izraelio giminių statyti namams, kur būtų mano vardas, bet išsirinkau Dovydą, kad jis valdytų mano tautą – Izraelį'.
[17] Mano tėvas Dovydas norėjo pastatyti namus Viešpaties, Izraelio Dievo, vardui.
[18] Viešpats kalbėjo mano tėvui Dovydui: 'Gerai, kad tu norėjai pastatyti namus mano vardui,
[19] tačiau ne tu juos pastatysi, bet tavo sūnus, kuris tau gims, pastatys namus mano vardui'.
[20] Viešpats išpildė savo žodį, kurį kalbėjo. Aš užėmiau savo tėvo Dovydo vietą ir Izraelio sostą, kaip Viešpats buvo pažadėjęs, ir pastačiau namus Viešpaties, Izraelio Dievo, vardui.
[21] Ten paruošiau vietą skryniai, kurioje yra Viešpaties Sandora, padaryta su mūsų tėvais, kai Jis išvedė juos iš Egipto krašto".
[22] Saliamonas atsistojo priešais Viešpaties aukurą viso Izraelio akivaizdoje, iškėlė rankas į dangų
[23] ir sakė: "Viešpatie, Izraelio Dieve, nei danguje, nei žemėje nėra

8 SKYRIUS
1 2 Sam 5,7; 2 Sam 6,12-17; 2 Sam 6,12.16; 2 Krn 5,2-14
2 Kun 23,34
3 Sk 4,15; Sk 7,9
4 2 Krn 1,3
5 2 Sam 6,13
6 2 Sam 6,17; 1 Kar 6,19; 1 Kar 6,27
8 Iš 25,13-15; Iš 34,4
9 Iš 24,7.8; Iš 25,21; Iš 34,27.28; Iš 40,20; Įst 10,5
10 Iš 40,34.35
11 2 Krn 7,1.2
12 2 Krn 6,1; Ps 18,11; Ps 97,2
13 2 Sam 7,13; Ps 132,14
14 2 Sam 6,18
15 2 Sam 7,2.12.13.25; Lk 1,68
16 2 Sam 7,8; 1 Kar 8,29
17 2 Sam 7,2.3
18 2 Krn 6,8.9
19 2 Sam 7,5.12.13; 1 Kar 5,3.5; 1 Kar 6,38; 1 Krn 17,11.12; 1 Krn 22,8-10; 2 Krn 6,2
20 1 Krn 28,5.6
21 Įst 31,26; 1 Kar 8,9
22 Iš 9,33; 1 Kar 8,54; 2 Krn 6,12; Ezr 9,5

dievo, kuris būtų lygus Tau, kuris būtų gailestingas ir laikytųsi sandoros su savo tarnais, kurie Tavimi visa širdimi pasitiki.
[24] Tu ištesėjai savo tarnui Dovydui, mano tėvui, duotą pažadą. Tu kalbėjai savo lūpomis ir įvykdei tai savo rankomis šiandien.
[25] Dabar, Viešpatie, Izraelio Dieve, įvykdyk tai, ką pažadėjai savo tarnui Dovydui, mano tėvui, sakydamas: 'Izraelio soste nepritrūksi vyro mano akivaizdoje, jei tik tavo sūnūs saugos savo kelius ir vaikščios priešais mane, kaip tu vaikščiojai'.
[26] Izraelio Dieve, meldžiu: įvykdyk pažadą, kurį davei savo tarnui Dovydui, mano tėvui.
[27] Bet argi Dievas iš tiesų gyvens žemėje? Štai dangus ir dangų dangūs nepajėgia Tavęs sutalpinti, juo labiau šitie namai, kuriuos pastačiau.
[28] Atsižvelk į savo tarno maldą ir prašymą, Viešpatie, mano Dieve, išklausyk šauksmą ir maldą, kuria Tavo tarnas meldžiasi Tavo akivaizdoje šiandien.
[29] Tebūna Tavo akys atvertos link šių namų dieną ir naktį, link vietos, kurią pasirinkai, kad Tavo vardas ten būtų. Išklausyk savo tarno maldą, kai jis melsis šioje vietoje.
[30] Išgirsk savo tarno ir savo tautos maldavimą, kai jie melsis šioje vietoje. Išgirsk danguje, kur Tu gyveni, ir atleisk.
[31] Jei kas nusikals prieš savo artimą ir ateis į šituos namus prie Tavo aukuro prisiekti,
[32] išgirsk danguje ir teisk savo tarnus: pasmerk kaltąjį pagal jo nusikaltimą ir išteisink teisųjį, atlygindamas jam pagal jo teisumą.
[33] Jei Tavo tauta Izraelis bus nugalėta priešo dėl to, kad Tau nusidėjo, ir jei ji atsigręš į Tave, išpažins Tavo vardą, melsis ir maldaus Tavęs šituose namuose,
[34] tai išgirsk danguje, atleisk savo tautai Izraeliui nuodėmę ir sugrąžink ją į žemę, kurią davei jų tėvams.
[35] Jei dangus bus uždarytas ir nebus lietaus dėl to, kad jie nusidėjo, ir jei jie melsis šitoje vietoje, išpažins Tavo vardą ir nusigręš nuo savo nuodėmės, už kurią juos baudi,
[36] išgirsk danguje ir atleisk savo tarnų, Izraelio tautos, nuodėmę, parodyk jiems gerą kelią, kuriuo jie turi eiti, ir duok lietaus kraštui, kurį jiems davei paveldėti.
[37] Jei badas ar maras siaus krašte, jei pūs karštas pietų vėjas, jei pelėsiai ir skėriai naikins derlių, jei žmones miestuose apsups priešas, užeis vargai ar ligos
[38] ir visa Izraelio tauta ar atskiras žmogus melsis, ištiesę rankas šitų namų link,
[39] išklausyk danguje, atleisk jiems ir atlygink kiekvienam pagal jo kelius, kaip Tu matai jo širdyje, nes Tu vienas pažįsti kiekvieno žmogaus širdį,
[40] kad jie Tavęs bijotų, kol gyvens žemėje, kurią davei mūsų tėvams.
[41] Jei svetimšalis, ne Tavo tautos Izraelio žmogus, ateitų iš tolimo krašto dėl Tavo vardo
[42] (nes jie išgirs apie Tavo didingą vardą, Tavo stiprią ranką ir ištiestą ranką), kai jis ateis ir melsis prie šitų namų,
[43] išklausyk jį danguje ir įvykdyk, ko jis Tavęs prašys, kad visos že-

23 Iš 15,11; Įst 7,9; Įst 17,1; 2 Sam 7,22; 1 Kar 3,6; 2 Kar 20,3; Neh 1,5; Dan 9,4
25 2 Sam 7,12.16; 1 Kar 2,4; 1 Kar 9,5
26 2 Sam 7,25
27 2 Krn 2,6; Iz 66,1; Apd 7,49; Apd 17,24; 2 Kor 12,2
29 Įst 12,11; 1 Kar 9,3; 2 Krn 7,15; Dan 6,10
30 Neh 1,6
31 Iš 22,8-11
32 Iš 25,1
33 Kun 26,17; Kun 26,39.40; Įst 28,25
34 Kun 26,40-42; Įst 30,1-3
35 Kun 26,19; Įst 28,23
36 1 Sam 12,23; Ps 25,4; Ps 27,11; Ps 94,12
37 Kun 26,16.25.26; Įst 28,21.22.27.38; Įst 28,42.52
39 1 Sam 16,7; 1 Krn 28,9; Jer 17,10; Apd 1,24
40 Ps 130,4
42 Iš 13,3; Įst 3,24
43 Iš 9,16; 1 Sam 17,46; 2 Kar 19,19; Ps 102,15

mės tautos pažintų Tavo vardą, bijotų Tavęs kaip Tavo tauta Izraelis ir patirtų, jog šitie namai, kuriuos pastačiau, vadinami Tavo vardu.

44 Jei Tavo tauta išeitų kariauti su priešais, nepaisant kur Tu juos pasiųsi, ir melstųsi atsigręžę į šį miestą ir šiuos namus, kuriuos pastačiau Tavo vardui,

45 išgirsk danguje jų maldą ir prašymą ir apgink jų teises.

46 Jei izraelitai Tau nusidės, – juk nėra žmogaus, kuris nenusidėtų, – ir Tu užsirūstinęs juos atiduosi priešui, kuris paims juos nelaisvėn ir išves į tolimą priešo šalį,

47 ir jei jie ten būdami susipras, gailėsis, atsivers ir Tavęs maldaus, sakydami: 'Mes nusidėjome, elgėmės neteisingai ir padarėme piktadarystę',

48 ir gręšis į Tave visa širdimi bei visa siela priešų šalyje, į kurią jie buvo išvesti, ir melsis Tau, atsigręžę į šalį, kurią davei jų tėvams, į miestą, kurį išsirinkai, ir į namus, kuriuos pastačiau Tavo vardui,

49 išklausyk danguje jų maldas ir maldavimus ir apgink jų teises,

50 ir atleisk savo tautai, kuri Tau nusidėjo, visus jos nusikaltimus. Sukelk gailestį priešams, kurie juos laiko nelaisvėje, kad tie jų pasigailėtų,

51 nes jie yra Tavo tauta ir Tavo nuosavybė, kurią Tu išvedei iš Egipto – iš geležinės krosnies vidurio.

52 Viešpatie, pažvelk į savo tarno ir Izraelio tautos maldavimus, išklausyk juos, kai jie šaukiasi Tavęs.

53 Viešpatie Dieve, Tu juos išskyrei iš visų žemės tautų ir pasirinkai sau, kaip kalbėjai per savo

46 Kun 26,34.44; Ps 130,3

47 Kun 26,40-42; Dan 9,5

48 Jer 29,12-14; Dan 6,10

50 Ps 106,46

51 Įst 9,26-29; Jer 11,4

52 1 Kar 8,29

53 Iš 19,5.6

54 2 Krn 7,1

55 2 Sam 6,18

56 Įst 12,10; 1 Krn 22,18

57 Įst 31,6

58 Ps 119,36

60 Įst 4,35.39; 1 Sam 17,46

61 Įst 18,13

62 2 Krn 7,4-10

tarną Mozę, išvesdamas mūsų tėvus iš Egipto".

54 Kai Saliamonas baigė šitą maldą, jis atsikėlė nuo Viešpaties aukuro, kur jis klūpojo iškeltomis rankomis,

55 ir stovėdamas laimino visus susirinkusius, garsiu balsu sakydamas:

56 "Palaimintas Viešpats, kuris davė ramybę savo tautai Izraeliui, kaip buvo pažadėjęs; neliko neišpildytas nė vienas žodis iš viso gerojo pažado, kurį Jis davė per savo tarną Mozę.

57 Viešpats, mūsų Dievas, tebūna su mumis, kaip Jis buvo su mūsų tėvais, tegul nepalieka ir neapleidžia mūsų,

58 bet tepalenkia mūsų širdis prie savęs, kad vaikščiotume Jo keliais, vykdytume Jo įsakymus, nuostatus ir potvarkius, kuriuos Jis davė mūsų tėvams.

59 Šitie mano maldos žodžiai, tarti Viešpaties akivaizdoje, tebūna šalia Viešpaties, mūsų Dievo, dieną ir naktį, kad Jis apgintų savo tarno ir savo tautos Izraelio teises bet kuriuo metu, kai to reikia,

60 kad visos žemės tautos žinotų, jog Viešpats yra Dievas ir nėra kito.

61 Tebūna jūsų širdys tobulos prieš Viešpatį, mūsų Dievą, kad jūs gyventumėte pagal Jo nuostatus ir vykdytumėte Jo įsakymus".

62 Po to karalius ir visas Izraelis aukojo aukas Viešpačiui.

63 Saliamonas aukojo dvidešimt du tūkstančius galvijų ir šimtą dvidešimt tūkstančių avių kaip padėkos auką Viešpačiui. Taip karalius ir visi izraelitai pašventino Viešpaties namus.

[64] Tą pačią dieną karalius pašventino vidurinį kiemą prieš Viešpaties namus, nes ten jis aukojo deginamąsias aukas, duonos aukas ir padėkos aukų taukus, kadangi varinis Viešpaties aukuras buvo per mažas sutalpinti deginamąsias aukas, duonos aukas ir padėkos aukų taukus.
[65] Saliamonas su visu Izraeliu nuo Hamato iki Egipto upės šventė Viešpaties, mūsų Dievo, akivaizdoje septynias dienas ir kitas septynias, iš viso keturiolika dienų.
[66] Aštuntą dieną jis paleido žmones; jie palaimino karalių ir nuėjo į savo palapines, džiaugdamiesi dėl to gero, kurį Viešpats padarė savo tarnui Dovydui ir visai Izraelio tautai.

9

Kai Saliamonas baigė statyti Viešpaties namus, karaliaus namus ir visa, ką jis buvo sumanęs,
[2] Viešpats pasirodė Saliamonui antrą kartą taip, kaip buvo pasirodęs Gibeone,
[3] ir tarė: “Aš išklausiau tavo maldą ir prašymą. Aš pašventinau šituos namus, kuriuos pastatei, kad juose amžinai būtų mano vardas. Ir mano akys bei mano širdis visuomet bus ten.
[4] Jei tu vaikščiosi priešais mane, kaip vaikščiojo tavo tėvas Dovydas, tyra ir neklastinga širdimi vykdydamas tai, ką tau įsakau, ir laikysies mano nuostatų bei potvarkių,
[5] tai įtvirtinsiu tavo karalystės sostą Izraelyje amžiams, kaip pažadėjau tavo tėvui Dovydui, sakydamas: ‘Tu nepritrūksi vyro, kuris sėdėtų Izraelio soste’.
[6] Bet jei jūs ar jūsų vaikai nuo manęs nusigręšite ir nesilaikysite mano įsakymų bei mano nuostatų, kuriuos jums daviau, ir nuėję tarnausite kitiems dievams ir juos garbinsite,
[7] tai išnaikinsiu Izraelį iš žemės, kurią jiems daviau, ir atmesiu šituos namus, kuriuos pašventinau savo vardui; Izraelis taps patarle ir priežodžiu visose tautose.
[8] Ir dėl šitų namų, kurie yra aukšti, kiekvienas praeivis stebėsis, švilps ir sakys: ‘Kodėl Viešpats taip padarė šitai žemei ir šitiems namams?’
[9] Ir atsakys: ‘Kadangi jie paliko Viešpatį, savo Dievą, kuris išvedė jų tėvus iš Egipto, ir garbino kitus dievus ir jiems tarnavo, tai Viešpats siuntė jiems šitą nelaimę’ ”.
[10] Dvidešimt metų, kol Saliamonas statė Viešpaties namus ir karaliaus namus,
[11] Tyro karalius Hiramas aprūpino Saliamoną kedrų ir kiparisų medžiais, ir auksu, kiek jam reikėjo. Už tai karalius Saliamonas davė Hiramui dvidešimt miestų Galilėjos žemėje.
[12] Hiramas atvyko iš Tyro pažiūrėti Saliamono jam dovanotų miestų ir jie jam nepatiko.
[13] Jis sakė: “Kokie tai miestai, kuriuos man davei, mano broli?” Jis pavadino juos Kabulo šalimi, ir taip jie vadinami iki šiol.
[14] Ir Hiramas pasiuntė karaliui šimtą dvidešimt talentų aukso.
[15] Karalius Saliamonas įvedė darbo prievolę, statydamas Viešpaties namus, savo namus, Miloją ir Jeruzalės sieną, Hacoro, Megido ir Gezero miestus.

64 2 Krn 4,1; 2 Krn 7,7
65 Pr 15,18; Kun 23,34; Sk 34,8; 2 Krn 7,8
66 2 Krn 7,9

9 SKYRIUS
1 1 Kar 7,1; 2 Krn 7,11; 2 Krn 8,6
2 1 Kar 3,5; 1 Kar 11,9
3 Įst 11,12; 1 Kar 8,29; Ps 10,17
4 Pr 17,1.4; 1 Kar 8,61; 1 Kar 11,4; 1 Kar 15,5
5 2 Sam 7,12.16
6 2 Sam 7,14-16
7 Kun 18,24-29; Ps 44,14; Jer 7,4-14
8 Įst 29,24-26; 2 Krn 7,21
9 Įst 29,25-28
10 2 Krn 8,1
11 1 Kar 5,1
13 Joz 19,27
15 Joz 11,1; Joz 16,10; Joz 17,11; Joz 19,36; 2 Sam 5,9; 1 Kar 5,13

[16] Faraonas, Egipto karalius, užėmė Gezerą, jį sudegino, išžudė kanaaniečius, gyvenusius mieste, ir atidavė kaip kraitį savo dukteriai, Saliamono žmonai.
[17] Saliamonas atstatė Gezerą, žemutinį Bet Horoną,
[18] Baalatą, Tadmorą dykumoje,
[19] pastatė sandėlių, kovos vežimų ir raitelių miestus; jis statė tai, ką norėjo Jeruzalėje, Libane ir visame krašte, kurį valdė.
[20] Neizraelitų kilmės gyventojų iš amonitų, hetitų, periziečių, hivų ir jebusiečių tautų,
[21] kurių izraelitai neįstengė visiškai sunaikinti, palikuonis Saliamonas apdėjo prievolėmis, ir taip liko iki šios dienos.
[22] Bet nė vieno izraelito Saliamonas nepavergė. Jie buvo kariai, tarnai, kunigaikščiai, vadai ir kovos vežimų bei raitelių viršininkai.
[23] Saliamonas turėjo penkis šimtus penkiasdešimt prižiūrėtojų darbininkams.
[24] Kai faraono duktė persikėlė iš Dovydo miesto į savo namus, kuriuos Saliamonas jai pastatė, jis pradėjo statyti Miloją.
[25] Tris kartus per metus Saliamonas aukodavo deginamąsias bei padėkos aukas ant aukuro, kurį jis padarė Viešpačiui. Jis degino ir smilkalus ant aukuro, kuris buvo Viešpaties akivaizdoje. Taip jis pabaigė statyti namus.
[26] Karalius Saliamonas pasistatė laivų Ecjon Gebere, prie Elato, Raudonosios jūros pakrantėje, Edomo šalyje.
[27] Hiramas atsiuntė tiems laivams savo tarnų, patyrusių jūrininkų, kurie plaukė kartu su Saliamono tarnais.
[28] Tie, nuplaukę į Ofyrą, iš ten parvežė keturis šimtus dvidešimt talentų aukso karaliui Saliamonui.

10 Šebos karalienė, išgirdusi apie Saliamoną, pagarsėjusį dėl Viešpaties, atvyko jį išmėginti sunkiais klausimais.
[2] Ji atkeliavo į Jeruzalę su labai didele palyda; kupranugariai nešė kvepalų, labai daug aukso ir brangių akmenų. Atėjusi pas Saliamoną ji kalbėjo su juo apie visa, kas buvo jos širdyje.
[3] Saliamonas atsakė jai į visus klausimus. Nebuvo nieko, ko karalius nebūtų galėjęs jai atsakyti.
[4] Šebos karalienė, pamačiusi Saliamono išmintį ir namus, kuriuos jis pastatė,
[5] jo stalo valgius, tarnų būstus ir patarnautojų laikyseną bei apdarus, vyno pilstytojus ir užėjimą į Viešpaties namus, nebegalėjo susilaikyti
[6] ir tarė karaliui: "Ką girdėjau savo krašte apie tavo darbus ir išmintį, yra tiesa.
[7] Aš netikėjau tais žodžiais, kol neatvykau ir savo akimis nepamačiau. Iš tikrųjų nė pusės man nebuvo pasakyta. Tavo išmintis ir turtai viršija tai, ką apie tave girdėjau.
[8] Laimingi tavo žmonės ir laimingi šie tavo tarnai, kurie nuolat yra priešais tave ir girdi tavo išmintį.
[9] Palaimintas Viešpats, tavo Dievas, kuris pamėgo tave ir pasodino Izraelio soste. Viešpats pamilo Izraelį amžiams ir todėl paskyrė tave karaliumi teismui ir teisingumui vykdyti".
[10] Ji padovanojo karaliui šimtą

16 Joz 16,10
17 2 Krn 8,5
18 Joz 19,44
19 1 Kar 4,26; 1 Kar 9,1; 1 Kar 10,26
20 2 Krn 8,7
21 Joz 15,63; Joz 17,12.13; Ts 1,21-36; Ts 1,28.35; Ts 3,1; Ezr 2,55.58
22 Kun 25,39
23 2 Krn 8,10
24 2 Sam 5,9; 1 Kar 3,1; 1 Kar 7,8; 2 Krn 8,11
25 Iš 23,14-17
26 Sk 33,35; 2 Krn 8,17.18
27 1 Kar 5,6.9; 1 Kar 10,11
28 Job 22,24

10 SKYRIUS
1 Ts 14,12; Mt 12,42
5 1 Krn 26,16; 2 Krn 9,4
8 Pat 8,34
9 2 Sam 8,15; 2 Sam 22,20; 1 Kar 5,7; Ps 72,2; Pat 8,15
10 Ps 72,10.15

dvidešimt talentų aukso, labai daug kvepalų ir brangiųjų akmenų. Niekad daugiau nebuvo atgabenta tiek kvepalų, kiek Šebos karalienė padovanojo karaliui Saliamonui.

[11] Hiramo laivai parvežė iš Ofyro aukso, labai daug raudonmedžio ir brangiųjų akmenų.

[12] Karalius pagamino iš to medžio stulpus Viešpaties namams ir karaliaus namams, psalterių bei arfų. Tiek raudonmedžio nebuvo nei atgabenta, nei matyta iki šios dienos.

[13] Karalius Saliamonas davė Šebos karalienei visa, ko ji norėjo ir prašė, be to, ką Saliamonas jai davė iš karališko dosnumo. Po to ji grįžo į savo šalį su visa palyda.

[14] Auksas, kurį kas metai atgabendavo Saliamonui, svėrė šešis šimtus šešiasdešimt šešis talentus,

[15] neskaičiuojant to, ką gaudavo iš prekybininkų, keliaujančių pirklių bei visų Arabijos karalių ir šalies valdytojų.

[16] Karalius Saliamonas padarė du šimtus didžiųjų skydų iš kalto aukso; šeši šimtai šekelių aukso buvo sunaudota vienam skydui;

[17] be to, buvo padaryti trys šimtai mažų skydų, taip pat iš kalto aukso; vienam skydui sunaudojo tris minas aukso. Karalius juos visus laikė namuose iš Libano medžio.

[18] Karalius padirbdino didelį sostą iš dramblio kaulo ir padengė jį geriausiu auksu.

[19] Sostas turėjo šešis laiptus, jo viršus užpakalinėje dalyje buvo apvalus, atramos rankoms buvo abiejose sosto pusėse, o du liūtai stovėjo šalia atramų.

11 1 Kar 9,27.28; 2 Krn 9,10.11; Job 22,24

12 2 Krn 9,10; 2 Krn 9,11

15 2 Krn 1,16; 2 Krn 9,24; Ps 72,10

17 1 Kar 7,2; 1 Kar 14,26

18 1 Kar 10,22; 2 Krn 9,17; Ps 45,8

21 2 Krn 9,20

22 Pr 10,4; 1 Kar 9,26-28; 1 Kar 22,48; 2 Krn 20,36; Ps 72,10

23 1 Kar 3,12.13; 1 Kar 4,30; 2 Krn 1,12

26 Įst 17,16; 1 Kar 4,26; 1 Kar 9,19; 2 Krn 1,14; 2 Krn 9,25

27 Įst 17,17; 2 Krn 1,15-17

28 Įst 17,16; 2 Krn 1,16; 2 Krn 9,28

29 Joz 1,4; 2 Kar 7,6.7

[20] Dvylika liūtų stovėjo ant šešių laiptų, po vieną iš abiejų pusių. Nieko panašaus nebuvo padaryta jokioje karalystėje.

[21] Visi karaliaus Saliamono geriamieji indai buvo auksiniai; visi namų iš Libano medžių reikmenys buvo gryno aukso. Nieko nebuvo iš sidabro, nes jis neturėjo vertės Saliamono dienomis.

[22] Karaliaus laivai drauge su Hiramo laivais kas treji metai grįždavo iš Taršišo ir atgabendavo aukso, sidabro, dramblio kaulo, beždžionių bei povų.

[23] Karalius Saliamonas savo turtais ir išmintimi pranoko visus žemės karalius.

[24] Visas pasaulis norėjo pamatyti Saliamoną ir išgirsti jo išmintį, kurią Dievas buvo įdėjęs į jo širdį.

[25] Kiekvienas atgabendavo dovanų: sidabrinių ir auksinių daiktų, rūbų, ginklų, kvepalų, žirgų ir mulų; taip buvo metai po metų.

[26] Saliamonas turėjo tūkstantį keturis šimtus kovos vežimų ir dvylika tūkstančių raitelių, kuriuos jis buvo paskirstęs kovos vežimų miestuose ir pas save Jeruzalėje.

[27] Karalius padarė, kad sidabro Jeruzalėje buvo kaip akmenų ir kedrų kaip figmedžių, kurių gausiai auga slėniuose.

[28] Saliamonas parsigabendavo žirgų iš Egipto ir Kevės. Karaliaus pirkliai pirkdavo juos Kevėje už pinigus.

[29] Iš Egipto pirkdavo kovos vežimą už šešis šimtus šekelių sidabro, o žirgą – už šimtą penkiasdešimt. Taip pat jie pristatydavo žirgus visiems hetitų ir Sirijos karaliams.

11 Karalius Saliamonas mylėjo daug svetimšalių moterų. Be faraono dukters, jis turėjo moabičių, amoničių, edomičių, sidoniečių, hetičių –
[2] moterų iš tautų, apie kurias Viešpats buvo sakęs izraelitams: "Neveskite jų ir neleiskite savo dukterų už jų, nes jie tikrai nukreips jūsų širdis į savo dievus". Tačiau Saliamonas įsimylėjo jas.
[3] Jis turėjo septynis šimtus žmonų ir tris šimtus sugulovių; ir jo žmonos nukreipė jo širdį.
[4] Saliamonui pasenus, jo žmonos nukreipė jo širdį į kitus dievus, ir jo širdis nebuvo tobula prieš Viešpatį, jo Dievą, kaip jo tėvo Dovydo širdis.
[5] Saliamonas sekė sidoniečių deivę Astartę ir amonitų pabaisą Milkomą.
[6] Saliamonas darė pikta Viešpaties akyse ir nesekė iki galo Viešpačiu, kaip jo tėvas Dovydas.
[7] Saliamonas pastatė ant kalno ties Jeruzale aukštumą Moabo pabaisai Kemošui ir amonitų pabaisai Molechui.
[8] Taip jis padarė visoms svetimšalėms savo žmonoms, kurios smilkydavo ir aukodavo savo dievams.
[9] Viešpats užsirūstino ant Saliamono, nes jis nusigręžė nuo savo Viešpaties, Izraelio Dievo, kuris jam buvo pasirodęs du kartus
[10] ir įsakęs jam, kad nesektų paskui svetimus dievus. Bet jis nesilaikė Viešpaties įsakymo.
[11] Tada Viešpats tarė Saliamonui: "Kadangi tu taip pasielgei ir nesilaikei mano sandoros bei mano nuostatų, kuriuos tau daviau, tai Aš atimsiu iš tavęs karalystę ir ją atiduosiu tavo tarnui.
[12] Tačiau tau gyvam esant to nedarysiu dėl tavo tėvo Dovydo, bet atimsiu ją iš tavo sūnaus.
[13] Visos karalystės neatimsiu, vieną giminę duosiu tavo sūnui dėl savo tarno Dovydo ir dėl Jeruzalės, kurią išsirinkau".
[14] Viešpats sukurstė Hadadą iš Edomo karaliaus giminės prieš Saliamoną.
[15] Kai Dovydas nugalėjo Edomą ir kariuomenės vadas Joabas laidojo žuvusius, Joabas išžudė visus vyrus Edome.
[16] Jis ten buvo pasilikęs šešis mėnesius su visu Izraeliu, kol išnaikino visus vyrus Edome.
[17] Tuo metu Hadadas su kai kuriais edomitais, jo tėvo tarnais, pabėgo iš Edomo, norėdami patekti į Egiptą. Tada Hadadas buvo dar vaikas.
[18] Iš Midiano jie atėjo į Paraną. Čia prie jų prisidėjo daugiau žmonių. Jie visi atėjo pas faraoną, Egipto karalių, kuris Hadadui davė namus, žemės ir aprūpinimą.
[19] Hadadas įsigijo tokį didelį faraono palankumą, kad tas leido jam vesti savo žmonos, karalienės Tachpenesės, seserį.
[20] Tachpenesės sesuo pagimdė sūnų Genubatą. Genubatas augo Tachpenesės priežiūroje faraono namuose drauge su faraono sūnumis.
[21] Kai Hadadas, būdamas Egipte, sužinojo, kad Dovydas ir kariuomenės vadas Joabas mirę, jis prašė faraoną: "Leisk man eiti į savo šalį".
[22] Faraonas klausė jo: "Ko tau trūksta pas mane, kad nori grįžti į savo kraštą?" Jis atsakė: "Nieko man netrūksta, bet išleisk mane".

11 SKYRIUS
1 Įst 17,17; 1 Kar 3,1; Neh 13,26
2 Iš 34,16; Įst 7,3.4
4 Įst 17,17; 1 Kar 8,61; 1 Kar 9,4; Neh 13,26
5 Kun 20,2-5; Ts 2,13; 1 Kar 11,33; 2 Kar 23,13
7 Sk 21,29; Ts 11,24; 2 Kar 23,13
9 1 Kar 3,5; 1 Kar 9,2
10 1 Kar 6,12; 1 Kar 9,6.7
11 1 Kar 11,31; 1 Kar 11,31.37; 1 Kar 12,15.16
13 Įst 12,11; 2 Sam 7,15; 2 Sam 7,15.16; 1 Kar 9,3; 1 Kar 12,20; 1 Kar 14,21; 1 Krn 17,13; Ps 89,33
14 1 Krn 5,26
15 Sk 24,18.19; Įst 20,13; 2 Sam 8,14; 1 Krn 18,12.13
21 1 Kar 2,10.34

[23] Dievas sukėlė prieš jį ir kitą priešą Eljado sūnų Razoną, kuris buvo pabėgęs nuo savo valdovo Hadadezero, Cobos karaliaus.
[24] Tas surinko būrį vyrų ir tapo jų vadu, kai Dovydas sumušė juos Coboje. Jis su vyrais nuėjo į Damaską, ten apsigyveno ir tapo Damasko karaliumi.
[25] Per visas Saliamono dienas jis buvo Izraelio priešas, jam kenkė ir nekentė jo lygiai taip pat, kaip Hadadas.
[26] Taip pat ir Nebato sūnus Jeroboamas, efraimitas iš Ceredos, Saliamono tarnas, kurio motina buvo našlė, vardu Ceruva, pakėlė savo ranką prieš karalių.
[27] Priežastis, dėl ko jis pakėlė savo ranką prieš karalių, buvo tokia: Saliamonas, statydamas Miloją, taisė savo tėvo Dovydo miesto sienas.
[28] Jeroboamas buvo sumanus vyras. Saliamonas, matydamas, kad jaunuolis išradingas, pavedė jam prižiūrėti visos Juozapo giminės darbą.
[29] Kartą Jeroboamas, išėjęs iš Jeruzalės, kelyje sutiko pranašą Ahiją iš Šilojo. Jis buvo apsisiautęs nauju apsiaustu. Juodu buvo vieni laukuose.
[30] Ahija, nutvėręs savo naują apsiaustą, suplėšė jį į dvylika dalių
[31] ir tarė Jeroboamui: "Pasiimk dešimt dalių, nes Viešpats, Izraelio Dievas, sako: 'Aš atimsiu karalystę iš Saliamono ir tau duosiu dešimt giminių,
[32] bet vieną giminę jam paliksiu dėl savo tarno Dovydo ir Jeruzalės miesto, kurį išsirinkau iš visų Izraelio giminių.
[33] Tai dėl to, kad jie paliko mane ir garbino sidoniečių deivę Astartę, Moabo dievą Kemošą bei amonitų dievą Milkomą, nevaikščiojo mano keliais, nedarė, kas teisinga mano akyse, ir nesilaikė mano nuostatų bei potvarkių, kaip jo tėvas Dovydas.
[34] Tačiau Aš neatimsiu karalystės iš jo rankos. Jį paliksiu valdovu, kol jis gyvas, dėl savo tarno Dovydo, kurį išsirinkau ir kuris laikėsi mano įsakymų bei nuostatų.
[35] Aš atimsiu karalystę iš Saliamono sūnaus ir tau duosiu dešimt giminių.
[36] Jo sūnui duosiu vieną giminę, kad visą laiką mano tarno Dovydo žiburys būtų priešais mane Jeruzalėje, kurią išsirinkau savo vardui.
[37] Tave paimsiu, ir tu karaliausi, kaip trokš tavo siela, ir būsi karaliumi visam Izraeliui.
[38] Jei paklusi mano įstatymams, vaikščiosi mano keliais, darysi, kas teisinga mano akivaizdoje, laikysiesi mano nuostatų ir įsakymų, kaip darė mano tarnas Dovydas, tai Aš būsiu su tavimi, tau pastatysiu tikrus namus, kaip pastačiau Dovydui, ir tau duosiu Izraelį.
[39] Tuo Aš pažeminsiu Dovydo palikuonis, tačiau ne visam laikui' ".
[40] Saliamonas dėl to norėjo nužudyti Jeroboamą, bet Jeroboamas pabėgo į Egiptą pas karalių Šišaką ir pasiliko ten iki Saliamono mirties.
[41] Kiti Saliamono darbai ir jo poelgiai bei išmintis yra aprašyta Saliamono darbų knygoje.
[42] Saliamonas karaliavo visam Izraeliui Jeruzalėje keturiasdešimt metų.

23 2 Sam 8,3; 2 Sam 10,16
24 2 Sam 8,3; 2 Sam 10,8.18
26 2 Sam 20,21; 1 Kar 11,11; 1 Kar 12,2; 2 Krn 13,6
27 1 Kar 9,15.24
28 Pat 22,29
29 1 Kar 12,15; 1 Kar 14,2; 2 Krn 9,29
30 1 Sam 15,27.28; 1 Sam 24,5
31 1 Kar 11,11.13
33 1 Sam 7,3; 1 Kar 11,5-8
35 1 Kar 12,16.17
36 1 Kar 15,4; 2 Kar 8,19
38 Įst 31,8; Joz 1,5; 2 Sam 7,11.27
40 1 Kar 11,17; 1 Kar 14,25; 2 Krn 12,2-9
41 2 Krn 9,29
42 2 Krn 9,30
43 1 Kar 2,10; 1 Kar 14,21; 2 Krn 9,31; 2 Krn 10,1

[43] Saliamonas užmigo prie savo tėvų ir buvo palaidotas savo tėvo Dovydo mieste; jo sūnus Roboamas pradėjo karaliauti jo vietoje.

12 SKYRIUS

12 Roboamas nuėjo į Sichemą, kur buvo susirinkę visi izraelitai paskelbti jį karaliumi.
[2] Nebato sūnus Jeroboamas, kuris buvo pabėgęs nuo karaliaus Saliamono į Egiptą, išgirdo apie tai dar būdamas Egipte.
[3] Jie pasiuntė ir pasikvietė jį. Jeroboamas ir visas Izraelis atėjo ir kalbėjo Roboamui:
[4] "Tavo tėvas uždėjo mums sunkų jungą. Dabar palengvink savo tėvo mums uždėtą naštą, tai mes tau tarnausime".
[5] Jis jiems atsakė: "Eikite ir po trijų dienų sugrįžkite pas mane". Ir žmonės nuėjo.
[6] Karalius Roboamas tarėsi su senesniaisiais, kurie stovėdavo priešais jo tėvą Saliamoną, kai jis dar buvo gyvas: "Patarkite man, ką atsakyti tautai".
[7] Tie jam kalbėjo: "Jei šiandien būsi tarnas šitiems žmonėms, tarnausi jiems ir kalbėsi švelniais žodžiais, jie visados bus tavo tarnai".
[8] Bet jis atmetė senesniųjų duotą patarimą ir tarėsi su jaunesniaisiais, kurie užaugo kartu su juo ir stovėjo priešais jį.
[9] Jis jiems tarė: "Ką jūs patariate man atsakyti šitiems žmonėms, kurie man kalbėjo: 'Palengvink jungą, kurį mums uždėjo tavo tėvas'?"
[10] Jaunieji, kurie užaugo kartu su juo, jam kalbėjo: "Šitiems žmonėms, kurie tau sakė: 'Tavo tėvas padarė mūsų jungą sunkų, o tu jį mums palengvink', taip atsakyk: 'Mano mažasis pirštas storesnis už mano tėvo strėnas.
[11] Mano tėvas jums uždėjo sunkų jungą, bet aš jį jums dar pasunkinsiu. Mano tėvas jus plakė botagais, o aš jus plaksiu dygliuotais rimbais' ".
[12] Kai Jeroboamas ir visa tauta trečią dieną atėjo pas Roboamą, kaip karalius buvo paskyręs, sakydamas: "Sugrįžkite pas mane trečią dieną",
[13] karalius, atmetęs senesniųjų patarimą, kalbėjo tautai griežtai,
[14] kaip patarė jaunieji: "Mano tėvas uždėjo jums sunkų jungą, o aš jį jums dar pasunkinsiu. Mano tėvas jus plakė botagais, o aš jus plaksiu dygliuotais rimbais".
[15] Karalius nepaklausė tautos, nes tai buvo nuo Viešpaties, kad Viešpats ištesėtų savo žodį, kurį Jis kalbėjo per Ahiją iš Šilojo Nebato sūnui Jeroboamui.
[16] Izraelitai, pamatę, kad karalius nenori jų išklausyti, atsakė jam: "Mes neturime dalies Dovyde nei paveldėjimo Jesės sūnuje. Izraeli, į savo palapines! Dovydai, rūpinkis savo namais". Ir Izraelis išsiskirstė į savo palapines.
[17] Izraelitams, gyvenantiems Judo miestuose, karaliavo Roboamas.
[18] Jis pasiuntė Adoramą, mokesčių rinkėją, pas izraelitus, bet jie užmušė jį akmenimis. Karalius Roboamas skubiai įšoko į vežimą ir pabėgo į Jeruzalę.
[19] Taip Izraelis atsiskyrė nuo Dovydo namų iki šios dienos.
[20] Visas Izraelis, išgirdęs, kad Jeroboamas grįžęs, pasikvietė jį į susirinkimą ir paskelbė jį viso Izraelio karaliumi. Niekas nebesekė

1 Ts 9,6; 2 Krn 10,1
2 1 Kar 11,26; 1 Kar 11,40
4 1 Sam 8,11-18; 1 Kar 4,7; 1 Kar 5,13-15
7 2 Krn 10,7; Pat 15,1
15 Įst 2,30; Ts 14,4; 1 Kar 11,11.29.31; 1 Kar 12,24; 2 Krn 10,15
16 2 Sam 20,1
17 1 Kar 11,13.36; 2 Krn 11,14-17
18 1 Kar 4,6; 1 Kar 5,14
19 2 Kar 17,21
20 1 Kar 11,13.32.36; 2 Kar 17,21

Dovydo namais, išskyrus Judo giminę.

[21] Roboamas, sugrįžęs į Jeruzalę, surinko visus Judo ir Benjamino giminių vyrus, šimtą aštuoniasdešimt tūkstančių rinktinių karių, karui su Izraeliu, kad sugrąžintų karalystę Roboamui, Saliamono sūnui.

[22] Bet Dievo žodis atėjo Dievo vyrui Šemajai:

[23] "Kalbėk Saliamono sūnui Roboamui, Judo karaliui, visiems Judo ir Benjamino namams ir likusiai tautai, sakydamas:

[24] 'Taip sako Viešpats: 'Neikite ir nekariaukite su savo broliais izraelitais. Kiekvienas grįžkite į savo namus, nes tai atėjo iš manęs' ". Jie pakluso Viešpaties žodžiui ir grįžo, kaip Viešpats liepė.

[25] Jeroboamas pastatydino Sichemą Efraimo kalnyne ir ten apsigyveno. Iš ten išėjęs jis pastatė Penuelio miestą.

[26] Jeroboamas sakė savo širdyje: "Karalystė gali sugrįžti Dovydo namams.

[27] Jei šita tauta eis aukoti į Viešpaties namus Jeruzalėje, tai žmonių širdys atsigręš į jų valdovą, į Judo karalių Roboamą, ir jie, nužudę mane, sugrįš pas Judo karalių Roboamą".

[28] Karalius pasitaręs padirbdino du auksinius veršius ir tarė tautai: "Per toli jums eiti į Jeruzalę. Izraeli, štai tavo dievai, kurie tave išvedė iš Egipto žemės".

[29] Jis pastatė vieną Betelyje, o kitą – Dane.

[30] Tai tapo nuodėme, nes tauta eidavo net į Daną jų garbinti.

[31] Jeroboamas pastatydino šventyklą aukštumose ir paskyrė kunigų iš žmonių, kurie nebuvo Levio sūnūs.

[32] Aštuntojo mėnesio penkioliktą dieną Jeroboamas paskelbė šventę, panašią į tą, kurią švęsdavo Jude, ir aukojo ant aukuro. Taip jis darė Betelyje aukodamas veršiams, kuriuos padirbdino, ir Betelio aukštumoms, kurias įrengė, paskyrė kunigus.

[33] Jis aukojo ant aukuro, kurį pastatė Betelyje, aštunto mėnesio penkioliktą dieną – dieną, kurią jis sumanė savo širdyje, ir paskelbė šventę izraelitams. Ir jis aukojo ant aukuro bei degino smilkalus.

21 2 Sam 19,17; 2 Krn 11,1-4 **22** 2 Krn 11,2; 2 Krn 12,5-7 **24** 1 Kar 12,15 **25** Pr 12,6; Pr 32,30.31; Ts 8,8.17; Ts 9,45-49; 1 Kar 12,1 **27** Įst 12,5-7.14 **28** Iš 32,4.8; 2 Kar 10,29; 2 Kar 17,16; Oz 8,4-7 **29** Pr 28,19; Ts 18,26-31 **30** 1 Kar 13,34; 2 Kar 17,21 **31** Sk 3,10; Sk 17,1-11; Ts 17,5; 1 Kar 13,32; 1 Kar 13,33; 2 Kar 17,32; 2 Krn 11,14.15 **32** Kun 23,33.34; Sk 29,12; 1 Kar 8,2.5; Am 7,10-13 **33** Sk 15,39; 1 Kar 13,1

13 SKYRIUS

1 1 Kar 12,32.33; 2 Kar 23,17 **2** Kun 26,30; 2 Kar 23,15.16 **3** Iš 4,1-5; Ts 6,17; Iz 7,14; Iz 38,7; Jn 2,18; 1 Kor 1,22 **6** Iš 8,8; Iš 9,28; Iš 10,17; Sk 21,7; Jer 37,3; Apd 8,24; Jok 5,16

13

Viešpaties siųstas Dievo vyras atėjo iš Judo į Betelį, kai Jeroboamas stovėjo prie aukuro, norėdamas smilkyti.

[2] Jis šaukė prieš aukurą Viešpaties žodžius, sakydamas: "Aukure, aukure! Taip sako Viešpats: 'Dovydo namams užgims sūnus, vardu Jozijas; jis aukos ant tavęs aukštumų kunigus, kurie čia smilko, ir žmonių kaulus sudegins ant tavęs' ".

[3] Ir jis davė ženklą tą dieną, sakydamas: "Jūs matysite ženklą, kad Viešpats tikrai taip kalbėjo. Štai aukuras sugrius ir pelenai išbyrės".

[4] Karalius Jeroboamas, išgirdęs Dievo vyro žodžius, kuriuos jis kalbėjo prieš aukurą Betelyje, ištiesė savo ranką ir liepė suimti jį. Jo ranka, kurią jis buvo ištiesęs, padžiūvo ir jis nebegalėjo jos prie savęs pritraukti.

[5] Aukuras sugriuvo ir pelenai išbyrėjo pagal ženklą, kurį Dievo vyras buvo paskelbęs nuo Viešpaties.

[6] Tada karalius tarė Dievo vyrui:

"Maldauk Viešpatį, savo Dievą, kad mano ranka būtų atstatyta". Dievo vyras meldėsi, ir karaliaus ranka buvo atstatyta ir pasidarė, kokia buvo anksčiau.
[7] Karalius sakė Dievo vyrui: "Eime pas mane į namus pasistiprinti, ir aš tau atsilyginsiu".
[8] Dievo vyras atsakė karaliui: "Jei man duotum pusę savo namų, aš neičiau su tavimi, nevalgyčiau duonos ir negerčiau vandens šitoje vietoje,
[9] nes Viešpats man taip įsakė: 'Tau nevalia nei duonos valgyti, nei vandens gerti, nei grįžti keliu, kuriuo atėjai' ".
[10] Taip jis nuėjo kitu keliu ir negrįžo tuo, kuriuo atėjo į Betelį.
[11] Betelyje gyveno senas pranašas. Jo sūnūs parėję pasakojo jam viską, ką Dievo vyras buvo padaręs tą dieną Betelyje ir ką jis kalbėjo karaliui.
[12] Tada tėvas klausė: "Kuriuo keliu jis nuėjo?" Sūnūs parodė kelią, kuriuo nuėjo Dievo vyras.
[13] Tėvas liepė pabalnoti asilą. Jie pabalnojo asilą, ir jis užsėdęs
[14] nujojo paskui Dievo vyrą. Radęs jį sėdintį po ąžuolu, klausė: "Ar tu esi Dievo vyras, atėjęs iš Judo?" Jis atsakė: "Taip, aš".
[15] Tuomet jis sakė: "Eime pas mane į namus ir užvalgyk duonos".
[16] Jis atsakė: "Negaliu grįžti su tavimi, nei valgyti duonos, nei gerti vandens su tavimi šioje vietoje,
[17] nes man Viešpaties pasakyta: 'Tau nevalia nei duonos valgyti, nei vandens gerti, nei grįžti tuo keliu, kuriuo atėjai' ".
[18] Jis sakė jam: "Aš irgi esu pranašas kaip ir tu; angelas kalbėjo man Viešpaties žodžius, sakydamas: 'Parsivesk jį į savo namus, kad jis galėtų valgyti ir gerti' ". Bet jis jam melavo.
[19] Jie sugrįžo, valgė duonos ir gėrė vandens jo namuose.
[20] Jiems tebesėdint prie stalo, Viešpaties žodis atėjo pranašui, kuris buvo jį parsivedęs.
[21] Ir jis šaukė Dievo vyrui, kuris buvo atėjęs iš Judo: "Taip sako Viešpats: 'Kadangi neklausei Viešpaties ir nesilaikei įsakymo, kurį tau davė Viešpats, tavo Dievas,
[22] bet sugrįžai ir valgei duonos bei gėrei vandens vietoje, apie kurią Jis tau kalbėjo, kad nevalia joje nei duonos valgyti, nei vandens gerti, tavo lavonas nebus palaidotas tavo tėvų kape' ".
[23] Kai tas pavalgė ir atsigėrė, jis pabalnojo asilą pranašui, kurį buvo parsivedęs.
[24] Jam keliaujant, jį sutiko liūtas ir nužudė. Jo lavonas gulėjo ant kelio, o asilas stovėjo šalia jo; taip pat ir liūtas stovėjo šalia lavono.
[25] Žmonės praeidami ant kelio matė gulintį lavoną ir liūtą, stovintį šalia lavono. Atėję į miestą, kuriame gyveno senasis pranašas, pasakojo, ką buvo matę.
[26] Tai išgirdęs, pranašas, kuris jį buvo sugrąžinęs iš kelio, tarė: "Tai Dievo vyras, kuris buvo nepaklusnus Viešpaties žodžiui; todėl Viešpats jį atidavė liūtui, kuris jį sudraskė ir nužudė, kaip Viešpats buvo jam kalbėjęs".
[27] Savo sūnums jis tarė: "Pabalnokite man asilą". Ir jie pabalnojo.
[28] Nuvykęs jis rado lavoną, gulintį ant kelio, ir asilą su liūtu, stovinčius šalia lavono. Liūtas nelietė nei lavono, nei asilo.

7 1 Sam 9,7; 2 Kar 5,15
8 Sk 22,18; Sk 24,13; 1 Kar 13,16.17
9 1 Kor 5,11
11 1 Kar 13,25
16 1 Kar 13,8.9
17 1 Kar 20,35; 1 Tes 4,15
22 1 Kar 13,9
24 1 Kar 20,36

[29] Pranašas pakėlė Dievo vyro lavoną, uždėjo jį ant asilo ir pargabeno atgal į miestą, kad apraudotų jį ir palaidotų.
[30] Jis paguldė lavoną į savo paties kapą ir raudojo: "Ak, mano broli!"
[31] Jį palaidojęs, jis tarė savo sūnums: "Kai numirsiu, palaidokite mane kape, kuriame palaidotas Dievo vyras; šalia jo kaulų padėkite mano kaulus,
[32] nes žodis, kurį jis, Viešpačiui įsakius, šaukė prieš aukurą Betelyje ir prieš visas Samarijos miestų aukštumas, tikrai išsipildys".
[33] Po viso to Jeroboamas neatsisakė savo pikto kelio, bet toliau skyrė kunigus aukštumoms iš prasčiausių žmonių. Kas norėdavo, tą jis įšventindavo aukštumų kunigu.
[34] Tai buvo Jeroboamo namų nuodėmė, ir jie buvo sunaikinti bei pašalinti nuo žemės paviršiaus.

14 Tuo metu Jeroboamo sūnus Abija susirgo.
[2] Jeroboamas tarė savo žmonai: "Persirenk, kad neatpažintų, jog esi Jeroboamo žmona, ir eik į Šilojų. Ten gyvena pranašas Ahija, kuris pasakė, kad aš tapsiu šitos tautos karaliumi.
[3] Pasiimk dešimt duonos kepalų, pyragaičių bei medaus ąsotį ir eik pas jį. Jis pasakys, kas atsitiks vaikui".
[4] Jeroboamo žmona taip ir padarė. Ji nuėjo į Šilojų pas Ahiją. Ahija nebematė dėl senatvės.
[5] Ir Viešpats pasakė Ahijai: "Ateina Jeroboamo žmona sužinoti iš tavęs apie savo sūnų, kuris serga. Aš pasakysiu, ką jai sakyti. Nes atėjusi ji dėsis kita moterimi".
[6] Kai Ahija išgirdo įeinančios žingsnius, jis tarė: "Įeik, Jeroboamo žmona! Kodėl dediesi esanti kita? Turiu tau blogų žinių.
[7] Pasakyk Jeroboamui, kad Viešpats, Izraelio Dievas, sako: 'Aš tave išaukštinau ir paskyriau kunigaikščiu savo tautai, Izraeliui.
[8] Atėmęs karalystę iš Dovydo namų, ją tau daviau. Bet tu nebuvai kaip mano tarnas Dovydas, kuris laikėsi mano įsakymų ir sekė mane visa savo širdimi, darydamas tai, kas buvo teisinga mano akyse.
[9] Tu elgeisi blogiau už visus, pirma tavęs buvusius, pasidirbdinai kitų dievų ir lietų atvaizdų, sukėlei mano pyktį ir atsukai man nugarą.
[10] Todėl aš bausiu Jeroboamo namus ir išnaikinsiu visus Jeroboamo vyrus, laisvus ir pavergtuosius, išvalysiu Jeroboamo namus, kaip žmogus išvalo mėšlą, kol nė vieno nebeliks.
[11] Kas iš Jeroboamo mirs mieste, tą suės šunys, kas mirs lauke, tą les padangių paukščiai, nes taip pasakė Viešpats'.
[12] O tu eik namo. Tau įžengus į miestą, vaikas mirs.
[13] Jį apraudos visas Izraelis ir palaidos. Jis vienintelis iš Jeroboamo bus palaidotas kape, nes tik jis patiko Viešpačiui, Izraelio Dievui, iš Jeroboamo namų.
[14] Viešpats pakels Izraeliui karalių, kuris sunaikins Jeroboamo namus tą dieną ir netgi dabar.
[15] Viešpats ištiks Izraelį, kad jis siūbuos kaip nendrė vandenyje; išraus Izraelį iš šitos geros žemės,

30 Jer 22,18
31 Rūt 1,17; 2 Kar 23,17.18
32 1 Kar 13,2; 1 Kar 16,24; 2 Kar 23,16.19; Jn 4,5; Apd 8,14
33 1 Kar 12,31.32; 2 Krn 11,15; 2 Krn 13,9
34 1 Kar 12,30; 1 Kar 14,10; 1 Kar 15,29.30; 2 Kar 17,21

14 SKYRIUS
2 1 Kar 11,29-31
3 1 Sam 9,7.8; 1 Kar 13,7; 2 Kar 4,42
4 1 Kar 11,29
7 1 Kar 16,2
8 1 Kar 11,31; 1 Kar 11,33.38; 1 Kar 15,5
9 1 Kar 12,28; Ps 50,17
10 Įst 32,36; 1 Kar 15,29; 1 Kar 21,21
11 1 Kar 16,4; 1 Kar 21,24
12 1 Kar 14,17
13 2 Krn 12,12; 2 Krn 19,3
14 1 Kar 15,27-29
15 Iš 34,13.14; Joz 23,15.16; 2 Kar 15,29; 2 Kar 17,6

kurią Jis davė jų tėvams ir išsklaidys juos anapus upės dėl to, kad jie pasidarė alkų, sukeldami Viešpaties pyktį.
[16] Jis apleis Izraelį dėl Jeroboamo nuodėmių, nes jis pats nusidėjo ir įvedė Izraelį į nuodėmę".
[17] Jeroboamo žmona sugrįžo į Tircą. Jai įžengus į namus, berniukas mirė.
[18] Jis buvo palaidotas, ir visas Izraelis apraudojo jį, kaip paskelbė Viešpats per savo tarną pranašą Ahiją.
[19] Visi kiti Jeroboamo darbai, kaip jis kariavo ir karaliavo, yra surašyti Izraelio karalių metraščių knygoje.
[20] Jeroboamas valdė Izraelį dvidešimt dvejus metus. Jam mirus, jo vietą užėmė jo sūnus Nadabas.
[21] Saliamono sūnus Roboamas karaliavo Jude. Pradėdamas valdyti kraš-tą, jis buvo keturiasdešimt vienerių metų amžiaus. Septyniolika metų jis karaliavo Jeruzalėje, mieste, kurį Viešpats išsirinko iš visų Izraelio giminių. Jo motina buvo amonitė Naama.
[22] Judo žmonės darė pikta Viešpaties akyse, sukeldami Jo pavydą savo nuodėmėmis, kurios buvo sunkesnės, negu jų tėvų.
[23] Jie įrengė sau aukštumas, pasistatė atvaizdus, pasidarė alkus ant kiekvienos aukštos kalvos ir po kiekvienu žaliuojančiu medžiu.
[24] Krašte buvo ir iškrypėlių. Jie darė visus bjaurius darbus tautų, kurias Viešpats išnaikino prieš Izraeliui užimant kraštą.
[25] Penktaisiais karaliaus Roboamo valdymo metais Egipto karalius Šišakas atėjęs užpuolė Jeruzalę,

16 1 Kar 12,30; 1 Kar 13,34; 1 Kar 15,30.34; 1 Kar 16,2
17 1 Kar 14,12; Gg 6,4
18 1 Kar 14,13
19 2 Krn 13,2-20
20 1 Kar 15,25
21 1 Kar 11,32.36; 1 Kar 14,31; 2 Krn 12,13
22 Įst 32,21; 2 Krn 12,1.14
23 Įst 12,2; Įst 16,22; 2 Kar 17,9.10; Iz 57,5
24 Įst 9,4.5; Įst 20,18; Įst 23,17
25 1 Kar 11,40
26 1 Kar 10,17; 2 Krn 12,9-11
29 2 Krn 12,15.16
30 1 Kar 12,21-24; 1 Kar 15,6
31 1 Kar 14,21; 2 Krn 12,16

15 SKYRIUS
1 2 Krn 13,1
2 2 Krn 11,20-22; 2 Krn 11,21; 2 Krn 13,2
3 Ps 119,80
4 2 Sam 21,17
5 2 Sam 11,3.15-17; 2 Sam 12,9.10; 1 Kar 9,4; 1 Kar 14,8

[26] paėmė Viešpaties namų bei karaliaus namų turtus ir viską išvežė. Jis paėmė ir visus Saliamono padirbdintus auksinius skydus.
[27] Karalius Roboamas padirbdino jų vietoje varinių skydų ir juos pavedė karaliaus namų sargybos viršininkams.
[28] Sargybiniai juos nešdavo karaliui einant į Viešpaties namus; po to juos padėdavo atgal į sargybinių patalpą.
[29] Visi kiti Roboamo darbai surašyti Judo karalių metraščių knygoje.
[30] Karas tarp Roboamo ir Jeroboamo tęsėsi per visas jų dienas.
[31] Roboamas užmigo prie savo tėvų ir buvo palaidotas prie savo tėvų Dovydo mieste. Jo motina buvo amonitė Naama. Jo sūnus Abijamas karaliavo jo vietoje.

15 Aštuonioliktaisiais karaliaus Jeroboamo, Nebato sūnaus, valdymo metais Abijamas pradėjo karaliauti Jude.
[2] Trejus metus jis valdė Judą, gyvendamas Jeruzalėje. Jo motina buvo Abšalomo duktė Maaka.
[3] Abijamas vaikščiojo visose savo tėvo nuodėmėse, kurias tas darė iki jo. Jo širdis nebuvo tobula prieš Viešpatį, jo Dievą, kaip jo tėvo Dovydo širdis.
[4] Tačiau Dovydo dėlei Viešpats, jo Dievas, davė jam žiburį Jeruzalėje, pakeldamas jo sūnų po jo ir įtvirtindamas Jeruzalę.
[5] Nes Dovydas darė tai, kas teisinga Viešpaties akyse ir nenukrypo nuo viso to, ką Jis įsakė, per visas savo dienas, išskyrus atsitikimą su hetitu Ūrija.
[6] Karas tarp Roboamo ir Jerobo-

amo tęsėsi per visas jo gyvenimo dienas.
[7] Visi kiti Abijamo darbai surašyti Judo karalių metraščių knygoje. Tarp Abijamo ir Jeroboamo vyko karas.
[8] Abijamas užmigo prie savo tėvų ir buvo palaidotas Dovydo mieste, o jo vietoje pradėjo karaliauti jo sūnus Asa.
[9] Dvidešimtaisiais Izraelio karaliaus Jeroboamo valdymo metais Judą pradėjo valdyti karalius Asa.
[10] Keturiasdešimt vienerius metus jis karaliavo Jeruzalėje. Jo motina buvo Abšalomo duktė Maaka.
[11] Asa darė tai, kas teisinga Viešpaties akyse, kaip jo tėvas Dovydas.
[12] Jis pašalino iš krašto iškrypėlius ir visus stabus, kuriuos buvo padarę jo tėvai.
[13] Net savo motiną Maaką jis pašalino iš karalienės vietos, nes ji buvo padirbdinusi giraitėje stabą, kurį Asa sukapojo ir sudegino Kidrono slėnyje.
[14] Bet aukštumų jis nepanaikino. Tačiau Asos širdis buvo tobula prieš Viešpatį per visas jo dienas.
[15] Jis atnešė į Viešpaties namus savo tėvo ir savo paskirtas dovanas: sidabro, aukso ir indų.
[16] Karas tarp Asos ir Izraelio karaliaus Baašos tęsėsi per visas jų dienas.
[17] Izraelio karalius Baaša išėjo prieš Judą ir statė Ramą, kad niekam neleistų įeiti ar išeiti iš Asos, Judo karaliaus.
[18] Tuomet Asa, paėmęs visą sidabrą ir auksą, likusį Viešpaties namų ir karaliaus namų ižde, pasiuntė per savo tarnus į Damaską Sirijos karaliui Ben Hadadui, Hezjono sūnaus Tabrimono sūnui, sakydamas:
[19] "Padarykime sąjungą tarp manęs ir tavęs, kaip buvo tarp mūsų tėvų. Siunčiu tau dovanų sidabro ir aukso ir prašau: sulaužyk sąjungą su Izraelio karaliumi Baaša, kad jis atsitrauktų nuo manęs".
[20] Ben Hadadas paklausė karaliaus Asos ir pasiuntė savo kariuomenės vadus prieš Izraelio miestus, ir užėmė Ijoną, Daną, Abel Bet Maaką, visą Kinerotą ir Neftalio kraštą.
[21] Baasa, tai išgirdęs, liovėsi statyti Ramą ir sugrįžo į Tircą.
[22] Karalius Asa sušaukė visą Judą, nieko neaplenkdamas, ir jie paėmė Ramos akmenis bei rąstus, kuriuos buvo pastatęs Baaša, ir jais karalius Asa sutvirtino Benjamino Gebą bei Micpą.
[23] Visi kiti Asos darbai, jo galybė, miestai, kuriuos jis pastatė, yra surašyti Judo karalių metraščių knygoje. Senatvėje jo kojos buvo nesveikos.
[24] Asa užmigo prie savo tėvų ir buvo palaidotas prie savo tėvų Dovydo mieste. Jo sūnus Juozapatas pradėjo karaliauti jo vietoje.
[25] Jeroboamo sūnus Nadabas pradėjo karaliauti Izraelyje antraisiais karaliaus Asos valdymo metais ir karaliavo dvejus metus.
[26] Jis darė pikta Viešpaties akyse, vaikščiojo savo tėvo keliais ir jo nuodėmėje, į kurią tas įtraukė Izraelį.
[27] Ahijos sūnus Baaša iš Isacharo giminės surengė sąmokslą prieš Nadabą ir jį nužudė Gibetone, kuris priklausė filistinams, tuo metu, kai Nadabas su visa ka-

6 1 Kar 14,30
7 2 Krn 13,2-22
8 2 Krn 14,1
11 2 Krn 14,2
12 1 Kar 14,24; 1 Kar 22,46
13 Iš 32,20; 2 Krn 15,16-18
14 1 Kar 3,2; 1 Kar 8,61; 1 Kar 15,3; 1 Kar 22,43
15 1 Kar 7,51
17 Joz 18,25; 1 Kar 12,26-29; 2 Krn 16,1-6
18 1 Kar 11,23.24; 2 Krn 16,2
20 Ts 18,29; 2 Sam 20,14.15; 1 Kar 20,1; 2 Kar 15,29
21 1 Kar 14,17; 1 Kar 16,15-18
22 Joz 18,26; Joz 21,17; 2 Krn 16,6
23 2 Krn 16,11-14
24 2 Krn 17,1; Mt 1,8
25 1 Kar 14,20
26 1 Kar 12,28-33; 1 Kar 14,16
27 Joz 19,44; Joz 21,23; 1 Kar 14,14

riuomenė buvo apgulęs Gibetoną.
[28] Tai įvyko trečiaisiais Judo karaliaus Asos valdymo metais, ir tuomet Baaša užėmė Nadabo sostą.
[29] Tapęs karaliumi, jis išžudė visą Jeroboamo giminę ir nepaliko gyvo nė vieno pagal Viešpaties žodžius, kurie buvo paskelbti per Jo tarną Ahiją iš Šilojo.
[30] Tai įvyko dėl Jeroboamo nuodėmių, kuriomis jis nusidėjo ir į kurias įtraukė Izraelį, sukeldamas Viešpaties, Izraelio Dievo, rūstybę.
[31] Visi kiti Nadabo darbai yra surašyti Izraelio karalių metraščių knygoje.
[32] Karas tarp Asos ir Izraelio karaliaus Baašos truko per visas jų dienas.
[33] Trečiaisiais Judo karaliaus Asos valdymo metais Ahijos sūnus Baaša pradėjo karaliauti Izraeliui Tircoje ir karaliavo dvidešimt keturius metus.
[34] Jis darė pikta Viešpaties akyse ir vaikščiojo Jeroboamo keliais ir jo nuodėmėje, į kurią tas įtraukė Izraelį.

16 Viešpats kalbėjo Hananio sūnui Jehuvui apie Baašą:
[2] "Aš tave pakėliau iš dulkių, išaukštinau ir padariau kunigaikščiu Izraelio tautai, o tu vaikščiojai Jeroboamo keliu ir įtraukei į nuodėmę mano tautą Izraelį, sukeldamas mano pyktį jų nusikaltimais.
[3] Aš atimsiu Baašos palikuonis ir jo namų palikuonis; su jo namais padarysiu taip, kaip padariau su Nebato sūnaus Jeroboamo namais.

29 1 Kar 14,10-14
30 1 Kar 14,9.16
32 1 Kar 15,16
34 1 Kar 13,33; 1 Kar 14,16

16 SKYRIUS

1 1 Kar 15,27; 1 Kar 16,7; 2 Krn 16,7-10; 2 Krn 19,2; 2 Krn 20,34
2 1 Sam 2,8; 1 Kar 12,25-33; 1 Kar 14,7; 1 Kar 15,34
3 1 Kar 14,10; 1 Kar 15,29; 1 Kar 16,11; 1 Kar 21,21
4 1 Kar 14,11; 1 Kar 21,24
5 2 Krn 16,11
6 1 Kar 14,17; 1 Kar 15,21
7 1 Kar 15,27.29; 1 Kar 16,1
9 Pr 24,2; Pr 39,4; 1 Kar 18,3; 2 Kar 9,30-33
11 1 Sam 25,22
12 1 Kar 16,3
13 Įst 32,21; 1 Sam 12,21; Iz 41,29; Jon 2,8; 1 Kor 8,4; 1 Kor 10,19

[4] Kas iš Baašos mirs mieste, tą suės šunys, o kas mirs lauke, tą les padangių paukščiai".
[5] Visi kiti Baašos darbai, jo veikla ir jo galybė yra aprašyti Izraelio karalių metraščių knygoje.
[6] Baaša užmigo prie savo tėvų ir buvo palaidotas Tircoje, o jo vietoje pradėjo karaliauti jo sūnus Ela.
[7] Viešpats kalbėjo per pranašą Jehuvą, Hananio sūnų, prieš Baašą ir jo namus už tai, kad jis darė pikta Viešpaties akivaizdoje, sukeldamas Jo pyktį savo darbais, kaip Jeroboamo namai, ir dėl to, kad išžudė juos.
[8] Dvidešimt šeštaisiais Judo karaliaus Asos metais Baašos sūnus Ela tapo Izraelio karaliumi Tircoje ir valdė dvejus metus.
[9] Zimris, pusės kovos vežimų viršininkas, sukėlė maištą prieš jį. Elai puotaujant Tircoje pas Arcą, kuris buvo karaliaus rūmų prievaizdas,
[10] Zimris įėjo ir jį nužudė dvidešimt septintais Judo karaliaus Asos metais ir karaliavo jo vietoje.
[11] Tapęs karaliumi, Zimris išžudė visus Baašos namus ir nepaliko gyvo nei vieno vyro, nei giminaičių, nei draugų.
[12] Taip Zimris sunaikino Baašos namus pagal Viešpaties žodį, kurį Jis kalbėjo prieš Baašą per pranašą Jehuvą.
[13] Visa tai įvyko dėl visų Baašos ir jo sūnaus Elos nuodėmių, kurias jie darė ir į kurias įtraukė Izraelį, sukeldami Viešpaties, Izraelio Dievo, pyktį savo tuštybėmis.
[14] Visi kiti Elos darbai ir veikla yra surašyta Izraelio karalių metraščių knygoje.

[15] Dvidešimt septintaisiais Judo karaliaus Asos metais Zimris karaliavo Izraelyje, Tircoje, septynias dienas. Žmonės tuo laiku buvo apsupę Gibetoną, priklausantį filistinams.
[16] Sužinoję, kad Zimris sukėlė maištą ir nužudė karalių Elą, jie tą pačią dieną išrinko Izraelio karaliumi kariuomenės vadą Omrį.
[17] Omris su visu Izraeliu ėjo iš Gibetono ir apgulė Tircą.
[18] Zimris, matydamas, kad miestas paimtas, nuėjo į karaliaus namus, juos padegė ir žuvo liepsnose
[19] dėl savo nuodėmių, kuriomis nusidėjo, darydamas pikta Viešpaties akivaizdoje ir vaikščiodamas Jeroboamo keliais ir jo nuodėmėje, kurią šis padarė, įtraukdamas Izraelį į nuodėmę.
[20] Visi kiti Zimrio darbai ir jo sąmokslas prieš karalių yra surašyti Izraelio karalių metraščių knygoje.
[21] Tada Izraelio tauta suskilo: pusė tautos palaikė Ginato sūnų Tibnį, norėdami paskelbti jį karaliumi, o kita pusė – Omrį.
[22] Žmonės, palaikę Omrį, laimėjo prieš tuos, kurie sekė Tibnį, Ginato sūnų. Tibnis mirė, o Omris tapo karaliumi.
[23] Trisdešimt pirmaisiais Judo karaliaus Asos metais Omris pradėjo valdyti Izraelį ir karaliavo dvylika metų. Tircoje jis karaliavo šešerius metus.
[24] Jis nupirko iš Šemero Samarijos kalną už du talentus sidabro, pastatė miestą, jį sutvirtino ir pavadino Samarija, buvusio savininko Šemero vardu.
[25] Omris darė pikta Viešpaties akivaizdoje, elgdamasis blogiau už visus savo pirmtakus.
[26] Jis vaikščiojo Nebato sūnaus Jeroboamo keliais ir jo nuodėmėje, į kurią tas įtraukė Izraelį, kad sukeltų Viešpaties, Izraelio Dievo, pyktį savo tuštybėmis.
[27] Visi kiti Omrio darbai ir jo galia, kurią jis parodė, yra surašyti Izraelio karalių metraščių knygoje.
[28] Karalius Omris užmigo prie savo tėvų ir buvo palaidotas Samarijoje. Jo vietoje pradėjo karaliauti jo sūnus Ahabas.
[29] Omrio sūnus Ahabas pradėjo karaliauti Izraelyje trisdešimt aštuntaisiais Judo karaliaus Asos metais ir karaliavo Samarijoje dvidešimt dvejus metus.
[30] Ahabas, Omrio sūnus, darė pikta Viešpaties akivaizdoje labiau už visus savo pirmtakus.
[31] Negana to, kad jis vaikščiojo Nebato sūnaus Jeroboamo nuodėmėje, jis dar vedė sidoniečių karaliaus Etbaalo dukterį Jezabelę ir tarnavo Baalui bei garbino jį.
[32] Jis pastatė Samarijoje Baalo namus ir juose aukurą Baalui.
[33] Ahabas dar įrengė alką. Ahabas labiau negu visi prieš jį buvę Izraelio karaliai darė tai, kas sukėlė Viešpaties pyktį.
[34] Ahabui valdant, Hielis iš Betelio atstatė Jerichą. Jis padėjo jo pamatus ant savo pirmagimio Abiramo ir įstatė vartus ant jauniausiojo sūnaus Segubo, kaip buvo paskelbęs Viešpats per Nūno sūnų Jozuę.

17 Elijas iš Gileado Tišbos tarė Ahabui: “Kaip gyvas Viešpats, Izraelio Dievas, kuriam

15 1 Kar 15,27
19 1 Kar 12,25-33; 1 Kar 15,26.34
23 1 Kar 15,21; 2 Kar 15,14
24 1 Kar 13,32; 2 Kar 17,24; Jn 4,4
25 Mch 6,16
26 1 Kar 16,13; 1 Kar 16,19
31 Įst 7,3; Ts 18,7; 1 Kar 11,1-5; 1 Kar 21,25.26; 2 Kar 10,18; 2 Kar 17,16
32 2 Kar 10,21.26.27
33 1 Kar 14,9; 1 Kar 16,29.30; 1 Kar 21,25; 2 Kar 13,6
34 Joz 6,26

17 SKYRIUS

1 Įst 10,8; Ts 12,4; 1 Kar 18,1; 1 Kar 18,10; 1 Kar 22,14; 2 Kar 3,14; 2 Kar 5,20; Lk 4,25; Jok 5,17

aš tarnauju, ateinančiais metais nebus nei rasos, nei lietaus, nebent man paliepus".
[2] Viešpats kalbėjo jam, sakydamas:
[3] "Eik iš čia ir pasislėpk prie Kerito upelio priešais Jordaną.
[4] Gerk iš upelio, o varnams Aš įsakiau aprūpinti tave maistu".
[5] Jis nuėjo ir darė, ką Viešpats buvo jam įsakęs. Jis apsistojo prie Kerito upelio priešais Jordaną.
[6] Varnai atnešdavo jam duonos ir mėsos kas rytą ir vakarą, o iš upelio jis atsigerdavo.
[7] Po kurio laiko upelis išdžiūvo, nes krašte nebuvo lietaus.
[8] Viešpats kalbėjo jam, sakydamas:
[9] "Eik į Sareptą Sidono krašte ir ten pasilik. Aš įsakiau vienai našlei aprūpinti tave".
[10] Jis nuėjo į Sareptą. Prie miesto vartų jis pamatė našlę, rankiojančią malkas. Elijas kreipėsi į ją: "Atnešk man truputį vandens atsigerti".
[11] Jai einant, jis dar šūktelėjo: "Atnešk ir duonos kąsnelį!"
[12] Ji atsakė: "Kaip gyvas Viešpats, tavo Dievas, nieko neturiu, tik saują miltų statinaitėje ir truputį aliejaus puodelyje. Štai renku truputį malkų. Parėjusi paruošiu sau ir savo sūnui valgį ir, suvalgę jį, numirsime".
[13] Elijas jai atsakė: "Nebijok! Parėjus padaryk, kaip sakei, tik iškepk man pirma mažą paplotėlį ir atnešk jį man, o sau ir sūnui paskui padarysi.
[14] Nes Viešpats, Izraelio Dievas, sako: 'Miltai statinaitėje nesibaigs ir puodelyje aliejaus nesumažės iki tos dienos, kol Viešpats žemei duos lietaus' ".

4 Job 38,41
9 2 Sam 24,6; Abd 1,20; Lk 4,25.26
12 Įst 28,23.24
18 Lk 5,8
21 2 Kar 4,34.35; Apd 20,10
22 Lk 7,14.15; Hbr 11,35
24 Jn 2,11; Jn 3,2; Jn 16,30

18 SKYRIUS
1 Įst 28,12; 1 Kar 17,1; Lk 4,25; Jok 5,17

[15] Parėjusi namo, ji padarė, kaip Elijas sakė. Ir valgė ji, jis ir jos namai kasdien.
[16] Statinaitėje miltai nesibaigė ir aliejaus puodelyje nesumažėjo, kaip Viešpats pasakė per Eliją.
[17] Po to susirgo tos moters, šeimininkės, sūnus. Jo liga buvo tokia sunki, kad jis liovėsi kvėpavęs.
[18] Tuomet ji tarė Elijui: "Kas man ir tau, Dievo vyre? Ar tu atėjai priminti mano kaltes ir numarinti mano sūnų?"
[19] Jis jai atsakė: "Duok man savo sūnų". Paėmęs jį iš jos, užnešė į aukštutinį kambarį, kuriame gyveno, ir paguldė savo lovoje.
[20] Jis šaukėsi Viešpaties, sakydamas: "Viešpatie, mano Dieve, argi našlei, pas kurią aš gyvenu, Tu siųsi nelaimę, numarindamas jos sūnų?"
[21] Po to jis tris kartus išsitiesė ant vaiko ir meldėsi: "Viešpatie, mano Dieve, meldžiu, tesugrįžta šio vaiko siela pas jį".
[22] Viešpats išklausė Elijo maldą, vaiko siela sugrįžo pas jį, ir jis atgijo.
[23] Elijas, paėmęs vaiką, jį nuvedė iš aukštutinio kambario žemyn ir, atiduodamas jo motinai, tarė: "Žiūrėk, tavo sūnus gyvas!"
[24] Moteris atsakė Elijui: "Dabar žinau, kad tu esi Dievo vyras ir kad Viešpaties žodis tavo lūpose yra tiesa".

18

Trečiaisiais metais Viešpats vėl kalbėjo Elijui: "Eik ir pasirodyk Ahabui; Aš duosiu lietaus žemei".
[2] Elijas išėjo pas Ahabą. Samarijoje buvo didelis badas.

[3] Ahabas pasišaukė Abdiją, rūmų valdytoją, kuris buvo labai dievobaimingas žmogus.
[4] Jezabelei naikinant Viešpaties pranašus, Abdijas paslėpė šimtą pranašų, po penkiasdešimt vienoje oloje, ir aprūpino juos duona bei vandeniu.
[5] Ahabas tarė rūmų valdytojui Abdijui: "Eikime per kraštą ir apžiūrėkime vandens šaltinius ir upelius: gal rasime žolės žirgams ir mulams, kad neprarastume visų gyvulių".
[6] Jie pasidalino kraštą, kur kiekvienas eis. Ahabas ėjo vienu keliu, o Abdijas kitu.
[7] Abdijas keliaudamas netikėtai sutiko Eliją. Jį atpažinęs, jis puolė ant kelių ir tarė: "Ar tai tu, Elijau, mano viešpatie?"
[8] Tas jam atsakė: "Aš. Eik ir pasakyk savo valdovui: 'Elijas čia' ".
[9] Jis sakė: "Kuo nusidėjau, kad tu atiduodi savo tarną Ahabui nužudyti?
[10] Kaip gyvas Viešpats, tavo Dievas, nėra tautos nė karalystės, kur mano valdovas nebūtų siuntęs tavęs ieškoti. O atsakius: 'Jo čia nėra', jis prisaikdindavo tą karalystę ar tautą, kad tu nerastas.
[11] O dabar tu sakai: 'Eik ir sakyk savo valdovui, kad Elijas čia'.
[12] Man nuėjus, Viešpaties Dvasia nuneš tave į man nežinomą vietą. Kai aš kalbėsiu Ahabui ir jis tavęs neras, jis nužudys mane, nors tavo tarnas bijo Viešpaties nuo pat savo jaunystės.
[13] Argi nebuvo pranešta mano viešpačiui, ką aš, Jezabelei žudant Dievo pranašus, padariau, kaip paslėpiau šimtą Viešpaties pranašų, po penkiasdešimt vienoje oloje, ir juos aprūpinau duona bei vandeniu?
[14] O dabar tu sakai: 'Eik ir sakyk savo valdovui, kad Elijas čia'. Juk jis mane nužudys".
[15] Elijas atsakė: "Kaip gyvas kareivijų Viešpats, kuriam aš tarnauju, šiandien Ahabui pasirodysiu".
[16] Abdijas nuėjo pasitikti Ahabo ir pasakė jam. Tada Ahabas nuėjo sutikti Eliją.
[17] Ahabas, pamatęs Eliją, tarė: "Ar tai tu, kuris vargini Izraelį?"
[18] Elijas atsakė: "Ne aš varginu Izraelį, bet tu ir tavo tėvo namai, nes apleidote Viešpaties įsakymus ir sekate Baalą
[19] Dabar surink prie manęs visą Izraelį ant Karmelio kalno, taip pat keturis šimtus penkiasdešimt Baalo ir keturis šimtus alkų pranašų, valgančių nuo Jezabelės stalo".
[20] Ahabas surinko visus izraelitus ir pranašus ant Karmelio kalno.
[21] Elijas, atsistojęs prieš juos, tarė: "Ar ilgai jūs svyruosite? Jei Viešpats yra Dievas, sekite Jį, o jei Baalas, sekite Baalą". Tauta neatsakė nė žodžio.
[22] Elijas sakė tautai: "Aš likau vienas Viešpaties pranašas, o Baalo pranašų yra keturi šimtai penkiasdešimt.
[23] Duokite mums du jaučius; jie tepasirenka vieną jautį ir, supjaustę jį į gabalus, tepadeda ant malkų, bet neuždega, o aš paruošiu kitą jautį ir uždėsiu ant malkų, bet neuždegsiu.
[24] Tegul jie šaukiasi savo dievų, o aš šauksiuosi Viešpaties vardo. Tas dievas, kuris atsakys ugnimi, yra Dievas". Žmonės atsakė: "Gerai pasakyta".

7 2 Kar 1,6-8
12 1 Kar 2,16; Ez 3,12.14; Mt 4,1; Apd 8,39
17 Joz 7,25; 1 Kar 21,20; Apd 16,20
18 1 Kar 16,30-33; 2 Krn 15,2
19 Joz 19,26; 1 Kar 16,33; 2 Kar 2,25
20 1 Kar 22,6
21 Joz 24,15; 2 Kar 17,41; Mt 6,24
22 1 Kar 18,19; 1 Kar 19,10.14
24 1 Kar 18,38; 1 Krn 21,26

[25] Elijas tarė Baalo pranašams: "Pasirinkite vieną jautį ir jį paruoškite pirma, nes jūsų yra daug; šaukitės savo dievų vardo, bet neuždekite ugnies".
[26] Jie paruošė jautį ir šaukėsi Baalo nuo ryto iki vidudienio: "Baalai, išklausyk mus!" Bet atsakymo nebuvo. Jie šokinėjo aplink aukurą, kurį buvo pasidarę.
[27] Vidudienį Elijas, tyčiodamasis iš jų, tarė: "Šaukite garsiau! Juk jis dievas! Gal jis šnekasi, užsiėmęs ar kelionėje? Gal jis miega ir jį reikia pažadinti?"
[28] Jie šaukė garsiai ir, kaip buvo įpratę, raižėsi peiliais iki kraujo.
[29] Praėjus vidudieniui, jie vis dar šaukė iki aukojimo laiko, bet nei balso, nei atsakymo nesulaukė.
[30] Tada Elijas tarė žmonėms: "Ateikite prie manęs!" Žmonėms priartėjus, jis atstatė Viešpaties aukurą, kuris buvo sugriautas.
[31] Elijas ėmė dvylika akmenų, pagal Jokūbo, kuriam Viešpats buvo sakęs: "Izraelis bus tavo vardas", sūnų giminių skaičių.
[32] Jis pastatė aukurą iš akmenų Viešpaties vardui ir iškasė aplink jį griovį, į kurį tilptų du saikai sėklos.
[33] Sudėjęs tvarkingai malkas, jis supjaustė jautį į gabalus, uždėjo juos ant malkų ir tarė: "Pripildykite keturis kibirus vandens ir užpilkite ant deginamosios aukos ir ant malkų".
[34] Po to jis tarė: "Pakartokite". Jiems pakartojus, jis vėl tarė: "Darykite tai trečią kartą". Jie padarė ir trečią kartą.
[35] Vanduo tekėjo nuo aukuro ir pripildė griovį.
[36] Vakarinės aukos metu pranašas Elijas priėjęs meldėsi: "Viešpatie, Abraomo, Izaoko ir Izraelio Dieve, tebūna šiandien žinoma, kad Tu esi Dievas Izraelyje, o aš Tavo tarnas, ir kad visa tai Tavo paliepimu padariau.
[37] Išklausyk mane, Viešpatie! Išklausyk mane, kad šita tauta žinotų, jog Tu, Viešpatie, esi Dievas, ir grįžtųsi savo širdimis į Tave".
[38] Tada Viešpaties ugnis krito ant aukuro ir sudegino auką, malkas, akmenis bei dulkes, ir sulaižė griovyje buvusį vandenį.
[39] Visi žmonės, tai matydami, puolė veidais į žemę ir šaukė: "Viešpats yra Dievas! Viešpats yra Dievas!"
[40] Elijas jiems tarė: "Suimkite Baalo pranašus! Nepaleiskite nė vieno!" Jiems juos suėmus, Elijas nuvedė juos prie Kišono upelio ir ten nužudė.
[41] Po to Elijas tarė Ahabui: "Valgyk ir gerk, nes jau girdžiu lietaus šniokštimą".
[42] Ahabas nuėjo valgyti ir gerti, o Elijas, užlipęs ant Karmelio viršūnės, pasilenkė ir paslėpė savo veidą tarp kelių.
[43] Jis tarė savo tarnui: "Eik ir pažiūrėk link jūros". Tas nuėjęs ir pažiūrėjęs sakė: "Nieko nėra!" Elijas tarė: "Padaryk tai septynis kartus".
[44] Septintąjį kartą tarnas sakė: "Debesėlis vyro plaštakos pločio kyla iš jūros". Elijas atsakė: "Eik ir sakyk Ahabui: 'Pasikinkyk arklius ir skubėk, kad tavęs neužkluptų lietus' ".
[45] Tuo tarpu dangus apsiniaukė ir užėjo smarkus lietus. Ahabas nuskubėjo į Jezreelį.

26 Ps 115,5; Jer 10,5; 1 Kor 8,4
28 Kun 19,28; Įst 14,1
29 Iš 29,39.41; 1 Kar 18,26
30 1 Kar 19,10.14; 2 Krn 33,16
31 Pr 32,28; Pr 35,10; 2 Kar 17,34
32 Iš 20,25; Kol 3,17
33 Pr 22,9; Kun 1,6-8; Ts 6,20
35 1 Kar 18,32.38
36 Pr 28,13; Iš 3,6; Iš 4,5; Sk 16,28; 1 Kar 8,43; 2 Kar 19,19; Mt 22,32
38 Pr 15,17; Kun 9,24; Kun 10,1.2; Ts 6,21; 2 Kar 1,12; 1 Krn 21,26; 2 Krn 7,1; Job 1,16
39 1 Kar 18,21.24
40 Įst 13,5; Įst 18,20; Ts 4,7; Ts 5,21; 2 Kar 10,25
42 Jok 5,17.18

[46] Viešpaties ranka buvo ant Elijo; jis susijuosė strėnas ir bėgo Ahabo priekyje į Jezreelį.

19 Ahabas papasakojo Jezabelei visa, ką padarė Elijas ir kaip jis išžudė visus Baalo pranašus.
[2] Jezabelė siuntė pasiuntinį pas Eliją, sakydama: "Tegul dievai man padaro tai ir dar daugiau, jei rytoj apie šitą laiką aš nepadarysiu tau taip, kaip tu padarei Baalo pranašams".
[3] Tai pamatęs, jis pakilo ir išėjo, kad išgelbėtų savo gyvybę. Atėjęs į Judo Beer Šebą ir palikęs ten savo tarną,
[4] pats ėjo į dykumą visą dieną. Atėjęs jis atsisėdo po vienu kadagiu ir meldė sau mirties: "Viešpatie, gana, pasiimk mano gyvenimą, aš nesu geresnis už savo tėvus".
[5] Jis atsigulė ir užmigo po kadagiu. Angelas palietė jį ir tarė: "Kelkis ir valgyk".
[6] Elijas pažiūrėjo ir pamatė galvūgalyje paplotį ir indą su vandeniu. Pavalgęs ir atsigėręs jis vėl atsigulė.
[7] Viešpaties angelas atėjo antrą kartą ir, jį palietęs, tarė: "Kelkis ir valgyk, nes tavęs laukia ilgas kelias".
[8] Pavalgęs ir pasistiprinęs tuo maistu, jis ėjo keturiasdešimt parų iki Dievo kalno Horebo.
[9] Jam apsinakvojus vienoje oloje, Viešpats jam tarė: "Ką čia veiki, Elijau?"
[10] Jis atsakė: "Aš buvau labai uolus dėl Viešpaties, kareivijų Dievo, nes izraelitai sulaužė Tavo sandorą, išgriovė Tavo aukurus ir išžudė Tavo pranašus. Aš vienas likau, ir jie ieško mano gyvybės".
[11] Viešpats tarė: "Išeik ir atsistok ant kalno prieš Viešpatį". Viešpats praėjo, ir didelė bei smarki audra, ardanti kalnus ir trupinanti uolas, buvo priešais Viešpatį. Bet audroje nebuvo Viešpaties. Po audros drebėjo žemė, bet Viešpaties nebuvo žemės drebėjime.
[12] Žemės drebėjimui praėjus, pakilo liepsnos, bet ir liepsnose Viešpaties nebuvo. Tada pasigirdo tylus ramus balsas.
[13] Elijas, jį išgirdęs, apsigaubė veidą apsiaustu ir išėjęs atsistojo olos angoje. Pasigirdo balsas: "Ką čia veiki, Elijau?"
[14] Jis atsakė: "Aš buvau labai uolus dėl Viešpaties, kareivijų Dievo, nes izraelitai sulaužė Tavo sandorą, išgriovė Tavo aukurus ir išžudė Tavo pranašus. Aš vienas likau, ir jie ieško mano gyvybės".
[15] Viešpats jam tarė: "Grįžk savo keliu per dykumą į Damaską ir nuvykęs ten patepk Hazaelį Sirijos karaliumi,
[16] Nimšio sūnų Jehuvą – Izraelio karaliumi ir Šafato sūnų Eliziejų iš Abel Meholos patepk pranašu savo vieton.
[17] Kas paspruks nuo Hazaelio kardo, tą nužudys Jehuvas, o kas paspruks nuo Jehuvo kardo, tą nužudys Eliziejus.
[18] Tačiau Aš pasilikau Izraelyje septynis tūkstančius, kurie nesulenkė kelių prieš Baalą ir nebučiavo jo".
[19] Elijas, išėjęs iš ten, surado Šafato sūnų Eliziejų ariantį lauką. Dvylika jungų jaučių ėjo pirma

46 2 Kar 3,15; 2 Kar 4,29; 2 Kar 9,1; Iz 8,11; Jer 1,17; Ez 3,14; 1 Pt 1,13

19 SKYRIUS
1 1 Kar 18,40
2 Rūt 1,17; 1 Kar 20,10; 2 Kar 6,31
4 Sk 11,15; Jer 20,14-18; Jon 4,3.8
8 Iš 3,1; Iš 4,27; Iš 24,18; Iš 34,28; Įst 9,9-11.18; Mt 4,2
10 Sk 25,11.13; 1 Kar 18,4; 1 Kar 18,22; Ps 69,9; Rom 11,3
11 Iš 19,20; Iš 24,12.18; Iš 33,21.22; Ez 1,4; Ez 37,7
13 Iš 3,6; 1 Kar 19,9; Iz 6,2
14 1 Kar 19,10
15 2 Kar 8,8-15
16 1 Kar 19,19-21; 2 Kar 2,9-15; 2 Kar 9,1-10
17 2 Kar 8,12; 2 Kar 9,14-37; 2 Kar 10,1-28; 2 Kar 13,3.22; Oz 6,5
18 Oz 13,2; Rom 11,4
19 1 Sam 28,14; 2 Kar 2,8.13.14

jo, jis pats arė su dvyliktuoju. Elijas, praeidamas pro jį, užmetė ant jo savo apsiaustą.
[20] Tas, palikęs jaučius ir bėgdamas paskui Eliją, tarė: "Leisk man pabučiuoti savo tėvą ir motiną, tuomet aš seksiu tave". Elijas jam atsakė: "Eik ir sugrįžk, nes ką aš tau padariau?"
[21] Jis sugrįžo, papjovė jungo jaučius ir, išviręs juos ant pakinktų medžių, mėsą išdalino žmonėms, ir jie valgė. Po to jis sekė Eliją ir jam tarnavo.

20 Sirijos karalius Ben Hadadas surinko visą savo kariuomenę: su juo buvo trisdešimt du karaliai, žirgai ir kovos vežimai, ir puolė Samariją.
[2] Ben Hadadas per pasiuntinius pranešė Izraelio karaliui Ahabui:
[3] "Tavo sidabras ir auksas yra mano, taip pat tavo žmonos ir geriausieji vaikai".
[4] Izraelio karalius atsakė: "Mano valdove karaliau, kaip tu sakei, aš ir visa, kas man priklauso, esame tavo".
[5] Pasiuntiniai vėl atėjo pas Ahabą ir sakė: "Taip sako Ben Hadadas: 'Nors aš sakiau tau, kad tu atiduosi man savo sidabrą, auksą, žmonas ir vaikus,
[6] bet rytoj šituo laiku atsiųsiu pas tave savo tarnus, jie iškratys tavo bei tavo tarnų namus ir visa, kas brangu tavo akyse, surinkę išsigabens' ".
[7] Tada Izraelio karalius, sušaukęs visus krašto vyresniuosius, jiems kalbėjo: "Klausykite ir stebėkite, kaip Ben Hadadas siekia pikto. Jis atsiuntė pas mane pasiuntinius, reikalaudamas mano žmonų, vaikų, sidabro ir aukso, ir aš jam neprieštaravau".
[8] Visi vyresnieji ir tauta jam atsakė: "Neklausyk ir nesutik!"
[9] Ahabas atsakė Ben Hadado pasiuntiniams: "Sakykite mano valdovui karaliui, kad aš visa, ko jis reikalavo pradžioje, darysiu, bet paskutinio jo reikalavimo nevykdysiu". Pasiuntiniai viską pranešė Ben Hadadui.
[10] Karalius vėl siuntė pas Ahabą pasiuntinius su tokiu pranešimu: "Tegul dievai padaro man tai ir dar daugiau, jei Samarijos dulkių bent po saują užtektų žmonėms, kurie seka mane".
[11] Izraelio karalius atsakė: "Tenesigiria tas, kuris susijuosia, tarsi jau nusijuostų".
[12] Kai išgirdo šitą atsakymą, Ben Hadadas puotavo su karaliais palapinėje. Jis įsakė savo tarnams pasiruošti, ir tie išsirikiavo kovai prieš miestą.
[13] Pranašas priėjo prie Izraelio karaliaus Ahabo ir tarė: "Taip sako Viešpats: 'Ar matai visą šitą daugybę? Aš ją šiandien atiduosiu į tavo rankas, kad žinotum, jog Aš esu Viešpats' ".
[14] Ahabas klausė: "Per ką?" Pranašas atsakė: "Taip sako Viešpats: 'Per sričių kunigaikščių jaunuolius' ". Karalius vėl klausė: "Kas turi pradėti mūšį?" Jis atsakė: "Tu".
[15] Sričių kunigaikščių jaunuolių buvo du šimtai trisdešimt du, o iš viso izraelitų – septyni tūkstančiai.
[16] Jis išėjo vidudienį; Ben Hadadas buvo nusigėręs, gerdamas palapinėje su trisdešimt dviem karaliais, jo sąjungininkais.
[17] Sričių kunigaikščių jaunuoliai

20 Mt 8,21.22; Lk 9,61.62; Apd 20,37
21 2 Sam 24,22

20 SKYRIUS

1 1 Kar 15,18.20; 1 Kar 16,24; 2 Kar 6,24
10 1 Kar 19,2; 2 Kar 6,31
11 Pat 27,1; Ekl 7,8
12 1 Kar 20,16
13 1 Kar 20,28
16 1 Kar 16,9; 1 Kar 20,12; Pat 20,1

išėjo pirmieji. Ben Hadadas pasiuntė žvalgus, kurie jam pranešė: "Vyrai išėjo iš Samarijos".
[18] Jis įsakė: "Jei jie eina taikos prašyti, suimkite juos gyvus, o jei eina kariauti, taip pat suimkite juos gyvus".
[19] Sričių kunigaikščių jaunuoliai išėjo iš miesto, o kariuomenė sekė juos.
[20] Jie žudė kiekvieną, kuris išėjo prieš juos, ir sirai bėgo, o izraelitai juos vijosi. Sirijos karalius Ben Hadadas pabėgo ant žirgo su raiteliais.
[21] Izraelio karalius išėjo ir paėmė kovos vežimų ir žirgų, ir smarkiai sumušė sirus.
[22] Tada pranašas, atėjęs pas Izraelio karalių, jam tarė: "Eik, sustiprėk ir žiūrėk, ką darai, nes po metų Sirijos karalius vėl puls tave".
[23] Sirijos karaliaus tarnai kalbėjo karaliui: "Jų dievai yra kalnų dievai, todėl jie mus nugalėjo. Bet jei kariautume su jais lygumoje, mes juos nugalėtume.
[24] Padaryk šitaip: pašalink visus karalius iš jų vietų ir jų vieton paskirk vadus.
[25] Surink kariuomenę, kokią praradai, taip pat atstatyk žirgų ir kovos vežimų skaičių. Tada kariausime su jais lygumoje ir tikrai juos nugalėsime". Karalius paklausė jų patarimo ir taip padarė.
[26] Metams praėjus, Ben Hadadas su savo kariuomene atėjo į Afeką kariauti su Izraeliu.
[27] Izraelitai susirinko ir išėjo prieš juos. Izraelitai sustojo priešais juos lyg dvi mažos ožkų kaimenės, o sirų buvo pilnas kraštas.
[28] Tuomet Dievo vyras, priėjęs prie Izraelio karaliaus, tarė: "Taip sako Viešpats: 'Kadangi sirai sakė, kad Viešpats yra kalnų Dievas, bet ne slėnių Dievas, tai Aš atiduosiu visą šitą daugybę į tavo rankas, kad jūs žinotumėte, jog Aš esu Viešpats' ".
[29] Taip jie stovėjo pasiruošę vieni prieš kitus septynias dienas, ir septintą dieną prasidėjo kova. Izraelitai nužudė tą dieną šimtą tūkstančių sirų pėstininkų.
[30] Likusieji pabėgo į Afeko miestą, kur ant likusių dvidešimt septynių tūkstančių užgriuvo mūras. Ben Hadadas irgi pabėgo į miestą ir pasislėpė vidiniame kambaryje.
[31] Jo tarnai kalbėjo jam: "Mes girdėjome, kad Izraelio karaliai yra gailestingi. Apsijuoskime ašutinėmis, užsidėkime virves ant kaklo ir išeikime pas Izraelio karalių. Gal jis paliks tave gyvą".
[32] Jie, apsijuosę ašutinėmis, užsidėjo virves ir, atėję pas Izraelio karalių, tarė: "Tavo tarnas Ben Hadadas prašo: 'Palik mane gyvą' ". Ahabas atsakė: "Jei jis dar gyvas, jis yra mano brolis".
[33] Vyrai tai palaikė geru ženklu ir pakartojo: "Ben Hadadas yra tavo brolis". Karalius tarė: "Atveskite jį!" Ben Hadadui atėjus, Ahabas pasisodino jį į savo vežimą.
[34] Ben Hadadas tarė jam: "Miestus, kuriuos mano tėvas atėmė iš tavo tėvo, grąžinu; tu įsteik prekyviečių Damaske, kaip mano tėvas buvo įsteigęs Samarijoje". Ahabas atsakė: "Šitomis sąlygomis aš tave paleidžiu". Juodu sudarė sutartį, ir Ahabas paleido Sirijos karalių.

22 2 Sam 11,1; 1 Kar 20,26
26 Joz 13,4; 2 Kar 13,17
27 Ts 6,3-5; 1 Sam 13,5-8
28 1 Kar 17,18; 1 Kar 20,13
31 Pr 37,34; 2 Sam 3,31
34 1 Kar 15,20

35 Vienas iš pranašų, Viešpačiui paliepus, tarė savo draugui: "Mušk mane". Bet tas atsisakė jį mušti.
36 Tada jis jam sakė: "Kadangi nepaklausei Viešpaties žodžio, kai pasitrauksi nuo manęs, tave nužudys liūtas". Kai jis pasitraukė, jį sutiko liūtas ir sudraskė.
37 Sutikęs kitą vyrą, jis vėl sakė: "Mušk mane". Tas mušė jį ir sužeidė.
38 Po to pranašas nuėjęs atsistojo prie kelio ir laukė karaliaus. Jis užsirišo raištį ant akių.
39 Karaliui praeinant, jis sušuko: "Tavo tarnas dalyvavo mūšyje. Vienas žmogus atvedė pas mane vyrą ir įsakė: 'Saugok jį! Jei jis pabėgs, tu atsakysi savo gyvybe arba turėsi sumokėti talentą sidabro'.
40 Kai tavo tarnas buvo užsiėmęs šiuo bei tuo, jis pabėgo". Izraelio karalius jam tarė: "Teismo sprendimą tu pats sau pasakei".
41 Jis skubiai nusiėmė raištį, ir Izraelio karalius atpažino, kad jis pranašas.
42 Pranašas jam tarė: "Taip sako Viešpats: 'Kadangi tu paleidai vyrą, kurį Aš buvau paskyręs visiškam sunaikinimui, tai tavo gyvybė bus už jo gyvybę ir tavo tauta už jo tautą' ".
43 Izraelio karalius vyko namo į Samariją paniuręs ir nepatenkintas.

21 Jezreelietis Nabotas turėjo vynuogyną šalia Samarijos karaliaus Ahabo rūmų.
2 Ahabas kalbėjo Nabotui: "Duok man savo vynuogyną. Aš pasidarysiu daržą iš jo, nes jis yra arti mano namų, o aš tau duosiu vietoje jo geresnį vynuogyną, arba jei tau geriau, sumokėsiu, kiek jis vertas".
3 Nabotas atsakė karaliui: "Taip nebus, kad atiduočiau savo tėvų palikimą".
4 Ahabas sugrįžo į namus paniuręs ir nepatenkintas dėl jezreeliečio Naboto atsakymo: "Neatiduosiu savo tėvų palikimo". Jis atsigulė į lovą, nusisuko ir nevalgė.
5 Jo žmona Jezabelė, atėjusi pas jį, klausė: "Kodėl tavo dvasia taip nuliūdusi, kad nevalgai?"
6 Jis jai atsakė: "Aš prašiau jezreeliečio Naboto parduoti man savo vynuogyną arba išmainyti į kitą vynuogyną, bet jis nesutiko".
7 Jo žmona Jezabelė tarė jam: "Ar ne tu valdai Izraelį? Kelkis, valgyk ir būk geros nuotaikos! Aš atiduosiu tau jezreeliečio Naboto vynuogyną".
8 Ji parašė Ahabo vardu laiškų, juos užantspaudavo jo antspaudu ir pasiuntė miesto vyresniesiems bei didžiūnams, kurie gyveno su Nabotu.
9 Laiškuose ji rašė: "Paskelbkite pasninką ir pasodinkite Nabotą į pirmą vietą tarp žmonių,
10 o prieš jį pasodinkite du vyrus, Belialo vaikus, kurie paliudytų, kad Nabotas keikė Dievą ir karalių. Po to išveskite jį ir užmuškite akmenimis".
11 Jo miesto vyrai, vyresnieji ir didžiūnai, gyvenantieji mieste, padarė taip, kaip buvo parašyta Jezabelės laiškuose, kuriuos ji jiems pasiuntė.
12 Jie paskelbė pasninką ir pasodino Nabotą į pirmąją vietą tarp žmonių.

35 1 Kar 13,17.18; 2 Kar 2,3.5.7.15
36 1 Kar 13,24
39 2 Sam 12,1; 2 Kar 10,24
42 1 Kar 22,31-37
43 1 Kar 21,4

21 SKYRIUS
1 Ts 6,33; 1 Kar 18,45.46
2 1 Sam 8,14
3 Kun 25,23; Sk 36,7; Ez 46,18
5 1 Kar 19,1.2
10 Iš 22,28; Kun 24,14; Kun 24,15.16; Apd 6,11
12 Iz 58,4

[13] Po to atėjo du vyrai, Belialo vaikai, ir atsisėdo prieš jį. Tie liudijo prieš Nabotą, visiems žmonėms girdint: "Nabotas keikė Dievą ir karalių". Po to jie, išvedę jį už miesto, užmušė akmenimis
[14] ir pranešė Jezabelei: "Nabotas užmuštas akmenimis".
[15] Jezabelė, išgirdusi, kad Nabotas užmuštas akmenimis, tarė Ahabui: "Pasisavink jezreeliečio Naboto vynuogyną, kurį jis atsisakė tau parduoti už pinigus, nes Nabotas jau nebegyvas".
[16] Ahabas, sužinojęs, kad Nabotas miręs, tuojau išėjo į jezreeliečio Naboto vynuogyną, kad jį pasisavintų.
[17] Tuomet Viešpats kalbėjo Elijui:
[18] "Eik į Samariją, kur sutiksi Izraelio karalių Ahabą. Jį rasi Naboto vynuogyne, kurio jis nuėjo pasisavinti.
[19] Sakyk jam: 'Taip sako Viešpats: 'Tu nužudei žmogų ir pagrobei jo nuosavybę. Toje vietoje, kurioje šunys laižė Naboto kraują, šunys laižys ir tavo kraują' ".
[20] Ahabas, pamatęs Eliją, tarė: "Tai suradai mane, mano prieše?" Tas atsakė: "Aš tave suradau, nes tu parsidavei, kad darytum pikta Viešpaties akyse.
[21] Todėl Viešpats sako: 'Aš bausiu tave ir išnaikinsiu visus Ahabo šeimos vyrus, nė vieno nepaliksiu gyvo.
[22] Padarysiu tau, kaip padariau Nebato sūnui Jeroboamui ir Ahijos sūnui Baašai, nes tu įtraukei Izraelį į nuodėmę'.
[23] Ir apie Jezabelę Viešpats taip pat kalbėjo: 'Šunys ės Jezabelę Jezreelio mieste.
[24] Kas iš Ahabo mirs mieste, tą ės šunys, kas mirs laukuose, tą les padangių paukščiai' ".
[25] Nebuvo kito tokio, kuris būtų taip parsidavęs daryti pikta Viešpaties akyse, kaip Ahabas, nes jį suvedžiojo jo žmona Jezabelė.
[26] Jis bjauriai elgėsi sekdamas stabus, kaip darė amoritai, kuriuos Viešpats išvarė prieš izraelitams įsikuriant.
[27] Ahabas, išgirdęs šituos žodžius, perplėšė savo drabužius ir, užsidėjęs ašutinę, pasninkavo, gulėjo ašutinėje ir vaikščiojo nusiminęs.
[28] Tada Viešpats kalbėjo pranašui Elijui:
[29] "Ar matai, kaip Ahabas nusižemino prieš mane? Kadangi jis taip padarė, Aš nesiųsiu jam nelaimių iki jo mirties, bet jo sūnaus dienomis įvykdysiu bausmę jo namams".

22 Trejus metus nebuvo karo tarp Sirijos ir Izraelio.
[2] Trečiaisiais metais Judo karalius Juozapatas atvyko pas Izraelio karalių.
[3] Izraelio karalius kalbėjo savo tarnams: "Ar žinote, kad Ramot Gileadas mums priklauso, o mes delsiame jį atsiimti iš Sirijos karaliaus?"
[4] Ahabas klausė Juozapato: "Ar eisi su manimi kariauti į Ramot Gileadą?" Juozapatas atsakė Izraelio karaliui: "Kaip tu, taip ir aš, mano tauta – kaip tavoji ir mano žirgai – kaip tavo".
[5] Juozapatas sakė Izraelio karaliui: "Pasiklausk, ką Viešpats sako".
[6] Izraelio karalius sušaukė apie keturis šimtus pranašų ir jų klausė: "Ar man eiti kariauti prieš

13 Iš 20,16; Iš 23,1.7; 2 Kar 9,26; 2 Krn 24,21; Apd 7,58.59; Hbr 11,37
17 1 Kar 19,1; Ps 9,12
18 1 Kar 13,32; 2 Krn 22,9
19 1 Kar 22,38; 2 Kar 9,26
20 1 Kar 18,17; 1 Kar 21,25; 2 Kar 17,17; Rom 7,14
21 1 Sam 25,22; 1 Kar 14,10; 2 Kar 9,8; 2 Kar 10,10; 2 Kar 14,10
22 1 Kar 15,29; 2 Kar 16,3.11
23 2 Kar 9,10.30-37; 2 Kar 9,36
24 1 Kar 14,11; 1 Kar 16,4
25 1 Kar 16,30-33; 1 Kar 16,31; 1 Kar 21,20
26 Pr 15,16; Kun 18,25-30; 2 Kar 21,11
27 Pr 37,34; 2 Sam 3,31; 2 Kar 6,30
29 2 Kar 9,25; 2 Kar 10,11.17; 2 Kar 22,19

22 SKYRIUS
2 1 Kar 15,24; 2 Krn 18,2
3 Įst 4,43; Joz 21,38; 1 Kar 4,13
4 2 Kar 3,7
5 2 Kar 3,11

Ramot Gileadą, ar ne?" Jie atsakė: "Eik! Viešpats jį atiduos į karaliaus rankas".
[7] Juozapatas klausė: "Ar čia nėra Viešpaties pranašo, kad jo galėtume pasiklausti?"
[8] Izraelio karalius atsakė Juozapatui: "Yra vienas – Imlos sūnus Michėjas, per kurį būtų galima paklausti Viešpaties, bet aš jo nekenčiu, nes jis niekad nepranašauja apie mane gerai, tik blogai". Juozapatas atsakė: "Nekalbėk taip, karaliau".
[9] Izraelio karalius pasišaukė vieną rūmų valdininką ir įsakė: "Skubiai atvesk Imlos sūnų Michėją!"
[10] Izraelio karalius Ahabas ir Judo karalius Juozapatas sėdėjo savo sostuose apsivilkę karališkais drabužiais aikštėje prie Samarijos vartų, ir visi pranašai pranašavo priešais juos.
[11] Kenaanos sūnus Sedekijas pasidarė geležinius ragus ir sakė: "Taip sako Viešpats: 'Jais badysi sirus, kol juos pribaigsi' ".
[12] Ir visi pranašai taip pranašavo: "Eik į Ramot Gileadą ir laimėk! Viešpats jį atiduos į karaliaus rankas".
[13] Pasiuntinys, nuėjęs pakviesti Michėjo, jam sakė: "Štai pranašų žodžiai vienbalsiai skelbia gerą žinią karaliui. Tebūna ir tavo žodis panašus į jų, kalbėk tai, kas gera".
[14] Michėjas atsakė: "Kaip Viešpats gyvas, ką Viešpats man sakys, tą kalbėsiu".
[15] Jam atėjus, karalius klausė: "Michėjau, ar mums eiti kariauti prieš Ramot Gileadą?" Tas jam atsakė: "Eik ir laimėk! Viešpats jį atiduos į karaliaus rankas".
[16] Karalius jam tarė: "Kiek kartų reikės tave saikdinti, kad man nieko kito nekalbėtum, tik tiesą Viešpaties vardu?"
[17] Tada Michėjas atsakė: "Mačiau visą Izraelį išsklaidytą kalnuose kaip avis be piemens. O Viešpats tarė: 'Šitie neturi valdovo, tegul kiekvienas grįžta ramybėje į savo namus' ".
[18] Izraelio karalius sakė Juozapatui: "Ar tau nesakiau, kad jis nepranašauja apie mane gera, tik bloga?"
[19] Michėjas tęsė: "Klausyk Viešpaties žodžio. Mačiau Viešpatį, sėdintį savo soste, ir visą dangaus kareiviją, stovinčią Jo dešinėje ir kairėje.
[20] Viešpats klausė: 'Kas įtikins Ahabą, kad jis eitų ir žūtų Ramot Gileade?' Vieni sakė taip, kiti – kitaip.
[21] Pagaliau išėjo dvasia ir atsistojusi Viešpaties akivaizdoje tarė: 'Aš jį įtikinsiu'.
[22] Viešpats ją klausė: 'Kaip?' Ji atsakė: 'Aš eisiu ir būsiu melo dvasia visų karaliaus Ahabo pranašų lūpose'. Viešpats tarė: 'Tau pavyks įtikinti. Eik ir daryk tai'.
[23] Taigi Viešpats įdėjo melo dvasią į visų tavo pranašų lūpas, nes Viešpats kalbėjo prieš tave pikta".
[24] Tada Keenanos sūnus Sedekijas, priėjęs prie Michėjo, trenkė jam į veidą ir tarė: "Kuriuo keliu Viešpaties Dvasia pasitraukė nuo manęs, kad kalbėtų tau?"
[25] Michėjas atsakė: "Tu pamatysi tai tą dieną, kai bėgsi slėptis į vidinį kambarį".
[26] Izraelio karalius įsakė sulaikyti Michėją, nuvesti jį pas miesto valdytoją Amoną ir pas karaliaus sūnų Jehoašą,

6 1 Kar 18,19
7 2 Kar 3,11
11 Įst 33,17; Zch 1,18-21
14 Sk 22,38; Sk 24,13
17 Sk 27,17; 1 Kar 22,34-36; 2 Krn 18,16; Mt 9,36; Mk 6,34
19 Job 1,6; Job 2,1; Ps 103,20; Iz 6,1; Ez 1,26-28; Dan 7,9; Dan 7,10; Zch 1,10; Mt 18,10; Hbr 1,7.14
22 Ts 9,23; 1 Sam 16,14; 1 Sam 18,10; 1 Sam 19,9; Job 12,16; Ez 14,9; 2 Tes 2,11
23 Ez 14,9
24 2 Krn 18,23; Jer 20,2
25 1 Kar 20,30

[27] sakydamas: “Laikykite jį kalėjime ir maitinkite sielvarto duona bei vandeniu, kol ramybėje sugrįšiu”.
[28] Michėjas atsakė: “Jei tu sugrįši ramybėje, tai Viešpats nekalbėjo per mane”. Ir jis sakė: “Klausykite, visi žmonės!”
[29] Izraelio ir Judo karaliai išėjo į Ramot Gileadą.
[30] Izraelio karalius kalbėjo Juozapatui: “Aš persirengsiu ir eisiu į mūšį, o tu apsirenk savo drabužiais”. Izraelio karalius persirengė ir išėjo į mūšį.
[31] Sirijos karalius buvo įsakęs savo trisdešimt dviem kovos vežimų viršininkams nepulti nieko, tik Izraelio karalių.
[32] Kovos vežimų viršininkai, pamatę Juozapatą, palaikė jį Izraelio karaliumi ir puolė. Juozapatas šaukėsi pagalbos.
[33] Kovos vežimų viršininkai, supratę, kad jis ne Izraelio karalius, liovėsi jį puolę.
[34] Vienas vyras netaikydamas įtempė lanką ir iššovė. Strėlė pataikė Izraelio karaliui tarp šarvų. Tada jis tarė savo vežikui: “Išvežk mane iš kovos lauko, nes esu sužeistas”.
[35] Tą dieną mūšis sustiprėjo, karalius stovėjo vežime prieš sirus ir vakare mirė. Kraujas tekėjo iš žaizdos į vežimą.
[36] Saulei leidžiantis, kariuomenei buvo pranešta: “Kiekvienas į savo kraštą ir į savo miestą”.
[37] Karalius mirė ir buvo parvežtas į Samariją. Ir jie palaidojo karalių Samarijoje.
[38] Jiems plaunant vežimą prie Samarijos tvenkinio, šunys laižė jo kraują, o paleistuvės prausėsi tvenkinyje – viskas įvyko pagal Viešpaties žodį.
[39] Visi kiti Ahabo darbai, dramblio kaulo namai, kuriuos jis pastatė, miestai, kuriuos sutvirtino, yra surašyta Izraelio karalių metraščių knygoje.
[40] Ahabas užmigo prie savo tėvų, o jo vietoje pradėjo karaliauti jo sūnus Ahazijas.
[41] Asos sūnus Juozapatas pradėjo karaliauti Jude ketvirtaisiais Izraelio karaliaus Ahabo metais.
[42] Jis, pradėdamas karaliauti, buvo trisdešimt penkerių metų amžiaus ir karaliavo dvidešimt penkerius metus Jeruzalėje. Jo motina buvo Šilhio duktė Azuba.
[43] Jis vaikščiojo savo tėvo Asos keliais ir nenukrypo nuo jų, darydamas tai, kas teisinga Viešpaties akyse. Bet aukojimo aukštumų nepanaikino, žmonės tebeaukojo ir tebesmilkė aukštumose.
[44] Juozapatas padarė taiką su Izraelio karaliumi.
[45] Visi kiti Juozapato darbai, jo galia, kurią jis parodė, jo kovos yra surašyta Judo karalių metraščių knygoje.
[46] Jis išnaikino per jo tėvo Asos dienas krašte užsilikusius iškrypėlius.
[47] Tuomet Edome nebuvo karaliaus ir jį valdė vietininkas.
[48] Juozapatas pastatė laivų auksui gabenti iš Ofyro krašto. Bet jie nenuplaukė, nes laivai sudužo Ecion Gebere.
[49] Ahabo sūnus Ahazijas pasiūlė Juozapatui: “Mano tarnai teplaukioja laivuose su tavo tarnais”, bet Juozapatas pasiūlymo nepriėmė.
[50] Juozapatas užmigo prie savo tėvų ir buvo palaidotas prie savo

27 2 Krn 16,10; 2 Krn 18,25-27
28 Sk 16,29; Įst 18,20-22
30 2 Krn 35,22
31 1 Kar 20,1; 1 Kar 20,24; 2 Krn 18,30
32 2 Krn 18,31
38 1 Kar 21,19
39 Ps 45,8; Am 3,15
40 2 Kar 1,2.18
41 2 Krn 20,31
43 1 Kar 14,23; 1 Kar 15,14; 2 Kar 12,3; 2 Krn 17,3; 2 Krn 20,32.33
44 2 Krn 18,1; 2 Krn 19,2
45 2 Krn 20,34
46 Pr 19,5; Įst 23,17; 1 Kar 14,24; 1 Kar 15,12; 2 Kar 23,7; Jud 1,7
47 2 Sam 8,14; 2 Kar 3,9; 2 Kar 8,20
48 1 Kar 9,26; 1 Kar 9,28; 1 Kar 10,22; 2 Krn 20,35-37; 2 Krn 20,37
50 2 Krn 21,1

tėvų savo tėvo Dovydo mieste, o jo vietoje pradėjo karaliauti jo sūnus Jehoramas.
51 Ahabo sūnus Ahazijas pradėjo karaliauti Izraelyje, Samarijoje, septynioliktais Judo karaliaus Juozapato metais ir karaliavo Izraelyje dvejus metus.

51 1 Kar 22,40
52 1 Kar 15,26; 1 Kar 21,25
53 Ts 2,11; 1 Kar 16,30-32

52 Jis darė pikta Viešpaties akyse ir vaikščiojo savo tėvo, motinos ir Nebato sūnaus Jeroboamo, kuris įtraukė Izraelį į nuodėmę, keliais.
53 Jis tarnavo Baalui, jį garbino ir sukėlė Viešpaties, Izraelio Dievo, pyktį kaip ir jo tėvas.

ANTROJI KARALIŲ
KNYGA

1 Ahabui mirus, Moabas sukilo prieš Izraelį.
2 Ahazijas nukrito Samarijoje nuo viršutinio aukšto pro groteles ir susižeidė. Jis siuntė pasiuntinius pas Ekrono dievą Baal Zebubą paklausti, ar jis pasveiks iš šitos ligos.
3 Viešpaties angelas įsakė Elijui: “Eik pasitikti Samarijos karaliaus pasiuntinių ir jiems sakyk: ‘Ar nėra Dievo Izraelyje, kad einate klausti Ekrono dievo Baal Zebubo?’
4 Todėl taip sako Viešpats: ‘Iš lovos, į kurią atsigulei, nebeatsikelsi, bet tikrai mirsi!’ ” Ir Elijas nuėjo.
5 Pasiuntiniai sugrįžo pas karalių. Jis klausė jų: “Kodėl sugrįžote?”
6 Jie jam atsakė: “Vienas vyras pasitiko mus ir tarė: ‘Grįžkite pas karalių, kuris jus siuntė, ir jam sakykite: ‘Taip sako Viešpats: ‘Ar nėra Dievo Izraelyje, kad siunti klausti Ekrono dievo Baal Zebubo? Todėl iš lovos, į kurią atsigulei, nebeatsikelsi, bet tikrai mirsi!’ ”
7 Karalius jų klausė: “Kaip atrodė tas vyras, kuris jus pasitiko ir jums taip kalbėjo?”
8 Jie jam atsakė: “Tas vyras buvo ilgais plaukais ir susijuosęs odiniu diržu”. Ahazijas tarė: “Tai tišbietis Elijas”.
9 Karalius siuntė pas Eliją penkiasdešimtininką su jo vyrais. Tas, užlipęs į kalno viršūnę, kur Elijas sėdėjo, kreipėsi į jį: “Dievo vyre, karalius įsako tau lipti žemyn!”
10 Elijas atsakė penkiasdešimtininkui: “Jei aš Dievo vyras, tai tegul ugnis krinta iš dangaus ir praryja tave bei tavo penkiasdešimt vyrų”. Ugnis krito iš dangaus ir prarijo jį bei jo visus vyrus.
11 Karalius siuntė pas jį kitą penkiasdešimtininką su jo vyrais. Tas, užėjęs į kalną, tarė jam: “Dievo vyre, karalius įsako tau skubiai lipti žemyn!”
12 Elijas atsakė: “Jei aš Dievo vyras, tai tegul krinta iš dangaus

1 SKYRIUS
1 2 Sam 8,2; 2 Kar 3,5
2 1 Sam 5,10; 1 Kar 22,40; 2 Kar 1,3.6.16; Mt 10,25; Mk 3,22
8 1 Kar 18,7; Zch 13,4; Mt 3,4; Mk 1,6
10 1 Kar 18,36-38; Lk 9,54

ugnis ir praryja tave bei tavo penkiasdešimt vyrų". Dievo ugnis krito iš dangaus ir prarijo jį ir visus jo vyrus.
[13] Karalius vėl siuntė penkiasdešimtininką su jo vyrais. Trečiasis penkiasdešimtininkas, atėjęs pas Eliją, atsiklaupė ant kelių prieš jį ir maldavo: "Dievo vyre, meldžiu, pasigailėk manęs ir šitų penkiasdešimties vyrų gyvybės.
[14] Štai krito ugnis iš dangaus ir prarijo abu pirmuosius penkiasdešimtininkus ir jų vyrus. Prašau, pasigailėk manęs".
[15] Viešpaties angelas sakė Elijui: "Leiskis su juo žemyn. Nebijok". Elijas nuėjo su juo pas karalių
[16] ir jam kalbėjo: "Taip sako Viešpats: 'Kadangi tu siuntei pasiuntinius klausti pas Ekrono dievą Baal Zebubą, tarsi Izraelyje nebūtų Dievo, kurį galima pasiklausti, tai iš lovos, į kurią atsigulei, nebeatsikelsi, bet tikrai mirsi' ".
[17] Jis mirė, kaip paskelbė Viešpats per Eliją. Ir Jehoramas karaliavo jo vietoje antraisiais Judo karaliaus Jehoramo, Juozapato sūnaus, metais, nes Ahazijas neturėjo sūnaus.
[18] Visi kiti Ahazijo darbai yra surašyti Izraelio karalių metraščių knygoje.

2 Elijui ir Eliziejui einant iš Gilgalo, Viešpats buvo numatęs paimti Eliją viesulu į dangų.
Elijas tarė Eliziejui: "Pasilik čia, nes Viešpats mane siunčia į Betelį". Bet Eliziejus atsakė: "Kaip gyvas Viešpats ir gyva tavo siela, aš tavęs nepaliksiu". Jie nuėjo į Betelį.
Pranašų sūnūs, kurie buvo Betelyje, atėję pas Eliziejų, klausė: "Ar žinai, kad šiandien Viešpats paims tavo valdovą nuo tavęs?" Tas atsakė: "Aš žinau, tylėkite".
[4] Elijas sakė jam: "Eliziejau, pasilik čia, nes Viešpats mane siunčia į Jerichą". Tas atsakė: "Kaip gyvas Viešpats ir gyva tavo siela, aš tavęs nepaliksiu". Jie atėjo į Jerichą.
[5] Pranašų mokiniai, kurie buvo Jeriche, atėję pas Eliziejų, klausė: "Ar žinai, kad šiandien Viešpats paims tavo valdovą nuo tavęs?" Tas atsakė: "Aš žinau, tylėkite!"
[6] Tada Elijas jam tarė: "Pasilik čia, nes Viešpats mane siunčia prie Jordano". Tas atsakė: "Kaip gyvas Viešpats ir gyva tavo siela, aš tavęs nepaliksiu". Juodu ėjo toliau.
[7] Penkiasdešimt vyrų, pranašų sūnų, ėjo ir sustoję stebėjo iš tolo, o juodu nuėjo iki Jordano.
[8] Elijas, paėmęs savo apsiaustą, suvyniojo jį ir juo sudavė per vandenį. Vanduo persiskyrė, ir juodu perėjo sausuma.
[9] Kitoje Jordano pusėje Elijas tarė Eliziejui: "Ko norėtum, kad padaryčiau prieš tai, kai būsiu paimtas nuo tavęs?" Eliziejus atsakė: "Prašau, kad tavo dvasios būtų dvigubai ant manęs".
[10] Elijas atsakė: "Prašai sunkaus dalyko. Jei matysi, kai mane paima, bus tai tau, bet jei nematysi – nebus".
[11] Jiems besikalbant ir einant toliau, pasirodė ugninis vežimas bei ugniniai žirgai ir perskyrė juodu. Taip Elijas buvo paimtas viesulu į dangų.
[12] Eliziejus tai matė ir šaukė: "Mano tėve, mano tėve! Izraelio kovos vežimai ir jo raiteliai!" Ir jis

13 1 Sam 26,21; Ps 72,14
17 1 Kar 22,50; 2 Kar 3,1; 2 Kar 8,16; Mt 1,8

2 SKYRIUS
1 Pr 5,24; 1 Kar 19,16-21; Hbr 11,5
2 Rūt 1,15.16; 1 Sam 1,26; 2 Kar 2,4.6; 2 Kar 4,30
3 1 Kar 20,35; 2 Kar 2,5.7.15; 2 Kar 4,1.38; 2 Kar 9,1
8 Iš 14,21.22; Joz 3,16; Joz 3,17; 2 Kar 2,14
11 Pr 5,24; 2 Kar 6,17; Ps 104,4; Hbr 11,5
12 2 Kar 13,14

daugiau jo nebematė. Tuomet jis persiplėšė drabužius.
[13] Eliziejus, pakėlęs Elijo apsiaustą, kuris nuo jo nukrito, sugrįžęs atsistojo ant Jordano kranto.
[14] Jis paėmė nuo Elijo nukritusį apsiaustą ir, sudavęs juo per vandenį, tarė: "Kur yra Viešpats, Elijo Dievas?" Kai jis sudavė per vandenį, vanduo persiskyrė, ir Eliziejus perėjo.
[15] Pranašų sūnūs, kurie buvo kitoje pusėje, Jeriche, jį pamatę, sakė: "Elijo dvasia nužengė ant Eliziejaus". Atėję jo pasitikti, jie nusilenkė prieš jį iki žemės
[16] ir jam tarė: "Pas mus yra penkiasdešimt tvirtų vyrų, tavo tarnų. Tegu jie nueina ieškoti Elijo. Gal Viešpaties Dvasia, paėmusi jį, numetė ant kokio kalno ar į slėnį?" Jis atsakė: "Nesiųskite".
[17] Jiems primygtinai prašant, Eliziejus sutiko. Jie išsiuntė penkiasdešimt vyrų, kurie ieškojo tris dienas, bet jo nerado.
[18] Jiems sugrįžus į Jerichą, Eliziejus jiems tarė: "Argi aš jums nesakiau: 'Neikite'?"
[19] Jericho gyventojai sakė Eliziejui: "Miestas geroje vietoje, kaip tu pats matai, bet vanduo blogas ir žemė nederlinga".
[20] Eliziejus atsakė: "Atneškite man naują dubenį ir įberkite į jį druskos". Ir jie atnešė jam.
[21] Nuėjęs prie vandens šaltinio, jis įmetė į jį druskos ir sakė: "Taip sako Viešpats: 'Aš pagydžiau šitą vandenį. Jis nebebus priežastimi nei mirties, nei nevaisingumo' ".
[22] Vanduo yra sveikas iki šios dienos, kaip Eliziejus pasakė.
[23] Iš Jericho jis ėjo į Betelį. Jam einant keliu, maži vaikai, išėję iš miesto, tyčiojosi iš jo ir šaukė: "Eik aukštyn, pliki! Eik aukštyn, pliki!"
[24] Atsigręžęs jis pažiūrėjo į juos ir prakeikė juos Viešpaties vardu. Dvi lokės atbėgo iš miško ir sudraskė keturiasdešimt du vaikus.
[25] Iš čia jis nuėjo į Karmelio kalną, o iš ten grįžo į Samariją.

3 Ahabo sūnus Jehoramas pradėjo valdyti Izraelį Samarijoje aštuonioliktaisiais Judo karaliaus Juozapato metais ir karaliavo dvylika metų.
[2] Jis darė pikta Viešpaties akyse, tačiau ne taip, kaip jo tėvas ir motina. Jis pašalino Baalo atvaizdą, kurį buvo padaręs jo tėvas.
[3] Tačiau jis laikėsi nuodėmių Nebato sūnaus Jeroboamo, kuris įtraukė Izraelį į nuodėmę; jis neatsitraukė nuo jų.
[4] Moabo karalius Meša buvo avių augintojas. Jis kasmet duodavo Izraelio karaliui duoklę šimtą tūkstančių ėriukų ir šimto tūkstančių avių vilnų.
[5] Ahabui mirus, Moabo karalius sukilo prieš Izraelio karalių.
[6] Tada karalius Jehoramas išėjo iš Samarijos ir suskaičiavo visą Izraelį.
[7] Jis siuntė pas Judo karalių Juozapatą, sakydamas: "Moabo karalius sukilo prieš mane. Ar eisi su manimi kariauti prieš Moabą?" Juozapatas sakė: "Eisiu. Aš – kaip ir tu, mano tauta – kaip ir tavo tauta, mano žirgai – kaip ir tavo žirgai".
[8] Jis klausė: "Kuriuo keliu eisime?" Tas atsakė: "Edomo dykumos keliu".
[9] Izraelio, Judo ir Edomo kara-

14 2 Kar 2,8
15 2 Kar 2,7
16 1 Kar 18,12; Ez 8,3; Apd 8,39
17 2 Kar 8,11
21 Iš 15,25.26; 2 Kar 4,41; 2 Kar 6,6; Jn 9,6
22 Ez 47,8.9
24 Įst 27,13-26
25 1 Kar 18,19.20; 2 Kar 4,25

3 SKYRIUS
1 2 Kar 1,17
2 1 Kar 16,31.32
3 1 Kar 12,28-32
4 2 Sam 8,2; Iz 16,1.2
5 2 Kar 1,1
7 1 Kar 22,4

liai išėjo kartu. Septintą dieną jiems pritrūko vandens kariuomenei ir gyvuliams.
[10] Izraelio karalius sakė: "Vargas! Viešpats sukvietė šituos tris karalius, kad atiduotų į Moabo rankas".
[11] Juozapatas paklausė: "Ar čia nėra Viešpaties pranašo, per kurį galėtume paklausti Viešpaties?" Vienas Izraelio karaliaus tarnas atsakė: "Čia yra Šafato sūnus Eliziejus, kuris pildavo Elijui ant rankų vandenį".
[12] Juozapatas atsakė: "Viešpaties žodis yra su juo". Izraelio karalius, Juozapatas ir Edomo karalius nuėjo pas jį.
[13] Eliziejus kalbėjo Izraelio karaliui: "Ką aš turiu bendro su tavimi? Eik pas savo tėvo ir motinos pranašus!" Izraelio karalius jam atsakė: "Ne! Juk Viešpats sukvietė šituos tris karalius, kad juos atiduotų į Moabo rankas".
[14] Tuomet Eliziejus tarė: "Kaip gyvas kareivijų Viešpats, kuriam tarnauju, jei ne Judo karalius Juozapatas, aš nežiūrėčiau ir nekreipčiau dėmesio į tave.
[15] Dabar atveskite man arfininką". Arfininkui skambinant, Viešpaties ranka prisilietė prie jo
[16] ir jis kalbėjo: "Taip sako Viešpats: 'Iškaskite šiame slėnyje daug griovių'.
[17] Nes taip sako Viešpats: 'Jūs nepastebėsite nei vėjo, nei lietaus, tačiau šitas slėnis prisipildys vandens; galėsite gerti jūs ir jūsų gyvuliai'.
[18] Negana to, Viešpats dar atiduos Moabą į jūsų rankas.
[19] Jūs užimsite visus žymesniuosius ir sustiprintus miestus, iškirsite geriausius medžius, užversite vandens šaltinius ir derlingą žemę užteršite akmenimis".
[20] Rytą, kai paprastai aukojama duonos auka, pasirodė vanduo iš Edomo pusės ir pripildė visą slėnį.
[21] Moabitai, išgirdę, kad karaliai atėjo kariauti prieš juos, surinko visus vyrus, jaunus ir senus, galinčius nešioti ginklą, ir sustojo krašto pasienyje.
[22] Anksti rytą atsikėlę, saulei šviečiant, moabitai pamatė vandenį, raudoną kaip kraujas,
[23] ir tarė: "Tai kraujas! Tikrai karaliai bus susikovę tarp savęs ir vienas kitą išžudę. Dabar prie grobio, Moabai!"
[24] Bet, jiems atėjus prie Izraelio stovyklos, izraelitai taip sumušė moabitus, kad jie bėgo, o tie vijosi ir mušė juos.
[25] Jie sugriovė miestus ir ant derlingos žemės kiekvienas numetė po akmenį, vandens šaltinius užvertė ir geriausius medžius iškirto; išliko tik akmenys Kir Haresete. Mėtytojai apsupo jį ir sugriovė.
[26] Kai Moabo karalius pamatė, kad karas jam per sunkus, pasiėmė septynis šimtus vyrų, ginkluotų kardais, ir norėjo prasilaužti pas Edomo karalių, bet neįstengė.
[27] Tada jis paėmė savo pirmagimį sūnų, kuris turėjo karaliauti jo vietoje, ir aukojo kaip deginamąją auką ant miesto sienos. Kilo didelis pasipiktinimas prieš Izraelį. Ir jie atsitraukė nuo jo ir grįžo į savo kraštą.

4 Vieno pranašo žmona šaukė Eliziejui: "Tavo tarnas, mano vyras, mirė. Tu žinai, kad jis

11 1 Kar 19,21; 1 Kar 22,7; Jn 13,4.5.13.14
12 2 Kar 2,25
13 Ts 10,14; Rūt 1,15; 1 Kar 18,19; 1 Kar 22,6-11; Ez 14,3
14 1 Kar 17,1; 2 Kar 5,16
15 1 Sam 10,5; 1 Sam 16,16.23; 1 Krn 25,1; Ez 1,3; Ez 3,14.22; Ez 8,1
16 Jer 14,3
20 Iš 29,39.40
25 Iz 16,7.11; Jer 48,31.36
27 Įst 18,10; 2 Kar 8,20; Am 2,1; Mch 6,7

4 SKYRIUS

1 Kun 25,39-41.48; 1 Sam 22,2; 1 Kar 20,35; 2 Kar 2,3; Neh 5,2-5; Mt 18,25

bijojo Viešpaties, tačiau skolintojas atėjo už skolą paimti vergais abu mano sūnus".
[2] Eliziejus klausė: "Kuo galiu padėti? Sakyk, ką turi namuose?" Ji atsakė: "Nieko kito neturiu, tik ąsotėlį aliejaus".
[3] Jis jai tarė: "Eik ir pasiskolink tuščių indų iš visų savo kaimynų. Nemažai pasiskolink.
[4] Sugrįžusi užsirakink duris su savo sūnumis ir pilk aliejų į visus tuščius indus, o pilnus padėk į šalį".
[5] Parėjusi ji su savo sūnumis užsirakino duris, ir jie jai padavinėjo indus, o ji pylė.
[6] Kai visi indai buvo pilni, ji tarė sūnui: "Paduok man dar vieną indą". Jis atsakė: "Nebėra indų". Tuomet aliejus nustojo tekėjęs.
[7] Ji, nuėjusi pas Dievo vyrą, viską jam papasakojo. Eliziejus tarė: "Parduok aliejų ir užmokėk skolą, o kas liks, iš to gyvenkite".
[8] Kartą Eliziejus ėjo į Šunemą, kur gyveno turtinga moteris. Ji kvietė jį užeiti pavalgyti. Nuo to laiko kiekvieną kartą praeidamas jis užsukdavo pavalgyti.
[9] Kartą ji tarė savo vyrui: "Aš suprantu, kad tas žmogus, kuris nuolat užeina pas mus, yra šventas Dievo vyras.
[10] Padarykime mažą kambarėlį ant aukšto ir padėkime jam ten lovą, stalą, kėdę ir lempą, kad užsukęs jis turėtų kur pailsėti".
[11] Kartą Eliziejus atėjęs užėjo į tą kambarį ir ten ilsėjosi.
[12] Jis liepė savo tarnui Gehaziui pakviesti šunemietę. Ji atėjo.
[13] Jai atėjus, jis tarė tarnui: "Paklausk jos, kuo galėčiau atsilyginti už visą jos rūpestį. Gal ji norėtų, kad pakalbėčiau už ją su karaliumi ar kariuomenės vadu?" Ji atsakė: "Aš gyvenu tarp savo žmonių".
[14] Eliziejus vėl klausė: "Ką jai padaryti?" Gehazis atsiliepė: "Ji neturi sūnaus, o jos vyras senas".
[15] Tuomet Eliziejus liepė pakviesti ją. Atėjusi ji atsistojo tarpduryje.
[16] Jis tarė jai: "Už metų, apie šitą laiką, tu glamonėsi sūnų!" Ji sakė: "O ne, mano viešpatie, Dievo vyre, nemeluok savo tarnaitei".
[17] Moteris pastojo ir po metų pagimdė sūnų, kaip Eliziejus jai buvo sakęs.
[18] Vaikas paaugo ir kartą išėjo pas tėvą prie pjovėjų.
[19] Jis tarė savo tėvui: "Mano galva, mano galva!" Tėvas liepė tarnui parnešti jį namo pas motiną.
[20] Kai jį parnešė pas motiną, pasėdėjęs ant jos kelių iki vidudienio, jis mirė.
[21] Ji užnešė jį, paguldė į Dievo vyro lovą, užrakino duris ir išėjo.
[22] Pašaukusi savo vyrą, ji tarė: "Atsiųsk tarną ir asilę, kad galėčiau skubiai nuvykti pas Dievo vyrą ir tuojau sugrįžti".
[23] Jis paklausė: "Kodėl tu eini pas jį šiandien? Juk nei jaunas mėnulis, nei sabatas". Bet ji atsakė: "Viskas gerai".
[24] Pabalnojusi asilę, ji sakė savo tarnui: "Varyk ir skubėk. Nesustok, kol pasakysiu".
[25] Ji atėjo pas Dievo vyrą prie Karmelio kalno. Dievo vyras, pamatęs ją iš tolo, tarė savo tarnui Gehaziui: "Šunemietė čia!
[26] Bėk ją pasitikti ir paklausk, kaip sekasi jai, jos vyrui ir vaikui". Ji atsakė: "Gerai".
[27] Atėjusi pas Dievo vyrą, ji apka-

3 2 Kar 3,16
8 Joz 19,18
12 2 Kar 4,29-31; 2 Kar 5,20-27; 2 Kar 8,4.5
16 2 Kar 4,28
23 Sk 10,10; Sk 28,11; 1 Krn 23,31
25 2 Kar 2,25

bino jo kojas. Gehazis norėjo atitraukti, bet Dievo vyras tarė: “Palik ją, ji labai nusiminusi. Viešpats nuslėpė tai nuo manęs ir nepasakė”.
[28] Ji tarė: “Argi aš tavęs, mano viešpatie, prašiau sūnaus? Argi nesakiau: ‘Neapgauk manęs’?”
[29] Tada Eliziejus liepė Gehaziui susijuosti, pasiimti jo lazdą ir eiti: “Jei ką sutiksi, nesveikink jo, o jei kas tave sveikins, neatsakyk jam. Nuėjęs uždėk mano lazdą ant berniuko veido”.
[30] Vaiko motina atsakė Eliziejui: “Kaip gyvas Viešpats ir gyva tavo siela, aš tavęs nepaliksiu”. Jis nuėjo kartu su ja.
[31] Gehazis, nuėjęs pirma jų, uždėjo lazdą ant berniuko, tačiau nebuvo nei balso, nei atsakymo. Tada jis grįžo ir, kelyje susitikęs juos, pasakė jam: “Berniukas nepabudo”.
[32] Eliziejus, įėjęs į namus, pamatė negyvą berniuką jo lovoje.
[33] Jis užrakino duris paskui save ir meldėsi Viešpačiui.
[34] Po to jis atsigulė ant vaiko, uždėjo savo burną ant jo burnos, savo akis ant jo akių ir savo rankas ant jo rankų. Vaiko kūnas sušilo.
[35] Pasivaikščiojęs Eliziejus vėl išsitiesė ant vaiko. Tuomet berniukas sučiaudėjo septynis kartus ir atsimerkė.
[36] Pasišaukęs Gehazį, jis tarė: “Pašauk šunemietę”. Jai atėjus, jis sakė: “Pasiimk savo sūnų”.
[37] Įėjusi ji parpuolė prie jo kojų, nusilenkė iki žemės ir, pasiėmusi sūnų, išėjo.
[38] Eliziejus sugrįžo į Gilgalą. Badas buvo krašte. Pranašų sūnums sėdint prie jo, jis liepė savo tarnui užkaisti didelį puodą ir išvirti visiems viralo.
[39] Vienas iš jų išėjo į lauką pasirinkti daržovių; jis rado laukinį augalą, nuo kurio prisirinko laukinių moliūgų pilną apsiaustą. Parėjęs juos supjaustė į viralo puodą, nes jų nepažino.
[40] Vyrai, paragavę įpilto viralo, šaukė: “Mirtis puode, Dievo vyre!” Jie negalėjo valgyti.
[41] Eliziejus liepė atnešti miltų. Supylęs juos į puodą, jis tarė: “Pilkite žmonėms, kad jie valgytų”. Puode nebuvo nieko kenksmingo.
[42] Vienas vyras atėjo iš Baal Šališos ir atnešė Dievo vyrui pirmavaisių: dvidešimt miežinių kepalų ir šviežių varpų maiše. Eliziejus liepė savo tarnui duoti žmonėms valgyti,
[43] bet jis atsakė: “Ar tuo maistu galiu pamaitinti šimtą vyrų?” Eliziejus pakartojo: “Duok žmonėms valgyti, nes Viešpats sako: ‘Jie valgys ir dar paliks’ ”.
[44] Jis padavė jiems maistą; jie valgė ir dar liko pagal Viešpaties žodį.

5 Sirijos karaliaus kariuomenės vadas Naamanas buvo didis žmogus pas savo valdovą ir gerbiamas, nes Viešpats per jį suteikė išlaisvinimą Sirijai. Jis buvo narsus karys, tačiau sirgo raupsais.
[2] Sirai, kartą išėję būriais, parsivedė iš Izraelio į nelaisvę jauną mergaitę; ji tarnavo Naamano žmonai.
[3] Kartą ji tarė savo šeimininkei: “Jei mano valdovas būtų Samarijoje, tai pranašas pagydytų jį nuo raupsų”.

28 2 Kar 4,16
29 Iš 7,19; Iš 14,16; 1 Kar 18,46; 2 Kar 2,8.14; 2 Kar 9,1; Lk 10,4; Apd 19,12
30 2 Kar 2,2; 2 Kar 2,4
31 Jn 11,11
33 1 Kar 17,20; 2 Kar 4,4; Mt 6,6; Lk 8,51
34 1 Kar 17,21-23; Apd 20,10
35 1 Kar 17,21; 2 Kar 8,1.5
37 1 Kar 17,23; Hbr 11,35
38 2 Kar 2,1; 2 Kar 9,1; Lk 10,39; Apd 22,3
40 Iš 10,17
41 Iš 15,25; 2 Kar 2,21
42 1 Sam 9,4; 1 Sam 9,7; 1 Kor 9,11; Gal 6,6
43 Lk 9,13; Lk 9,17; Jn 6,9; Jn 6,11
44 Mt 14,20; Mt 15,37; Jn 6,13

5 SKYRIUS
1 Iš 11,3; Lk 4,27
2 2 Kar 6,23; 2 Kar 13,20

[4] Atėjęs pas savo valdovą, Naamanas pasakė, ką mergaitė iš Izraelio kalbėjo jo žmonai.
[5] Sirijos karalius jam tarė: "Gerai, eik! O aš pasiųsiu Izraelio karaliui laišką". Jis pasiėmė dešimtį talentų sidabro, šešis tūkstančius šekelių aukso, dešimt išeiginių drabužių ir išėjo.
[6] Jis nunešė Izraelio karaliui laišką, kuriame buvo parašyta: "Kartu su šituo laišku siunčiu pas tave savo tarną Naamaną, kad jį pagydytum nuo raupsų".
[7] Izraelio karalius, perskaitęs laišką, perplėšė savo drabužius ir tarė: "Argi aš Dievas, kad gyvybė ir mirtis būtų mano rankose? Jis siunčia pas mane, kad pagydyčiau vyrą nuo raupsų! Pagalvokite ir matykite, kaip jis ieško priekabių prie manęs".
[8] Dievo vyras Eliziejus, išgirdęs, kad Izraelio karalius perplėšė savo drabužius, siuntė pas karalių, sakydamas: "Kodėl perplėšei savo drabužius? Tegul jis ateina pas mane ir jis sužinos, kad Izraelyje yra pranašas".
[9] Naamanas atvyko su žirgais bei vežimais ir sustojo prie Eliziejaus namų durų.
[10] Eliziejus siuntė pas Naamaną savo tarną, sakydamas: "Eik ir apsiplauk septynis kartus Jordane, tavo kūnas atsinaujins ir bus švarus".
[11] Naamanas supyko ir nuėjo, sakydamas: "Aš galvojau, kad jis išeis, atsistos, šauksis Viešpaties, savo Dievo, vardo, uždės ranką ant raupsuotų vietų ir taip pagydys nuo raupsų.
[12] Argi Damasko upių Abanos ir Parparo vanduo ne geresnis už visus Izraelio vandenis? Argi negalėčiau juose apsiplauti ir tapti švarus?" Jis apsigręžė ir nuėjo labai supykęs.
[13] Bet jo tarnai priartėję jam kalbėjo: "Jei pranašas tau būtų įsakęs atlikti kokį didelį dalyką, argi nebūtum daręs? Tuo labiau, kai jis sakė: 'Apsiplauk ir būsi švarus' ".
[14] Jis nuėjo prie Jordano ir pasinėrė jame septynis kartus, kaip Dievo vyras buvo liepęs. Jo kūnas pasidarė kaip mažo vaiko, ir jis tapo švarus.
[15] Jis ir visi jo palydovai sugrįžo pas Dievo vyrą. Atsistojęs prieš pranašą, jis tarė: "Dabar tikrai žinau, kad niekur kitur žemėje nėra Dievo, tik Izraelyje. Prašau, priimk dovaną iš savo tarno".
[16] Eliziejus atsakė: "Kaip gyvas Viešpats, kuriam aš tarnauju, nieko neimsiu". Nors Naamanas jį įkalbinėjo paimti, tačiau jis atsisakė.
[17] Tuomet Naamanas prašė: "Jeigu ne, tai, prašau, duok savo tarnui tiek žemės, kiek gali panešti pora mulų, nes tavo tarnas daugiau nebeaukos deginamųjų ir kitų aukų jokiam dievui, tik Viešpačiui.
[18] Tik norėčiau, kad Viešpats man atleistų nusikaltimą, kai aš vesiu savo valdovą į Rimono namus pagarbinti ir kartu su juo nusilenksiu Rimonui".
[19] Eliziejus jam tarė: "Eik ramybėje". Jam paėjus nuo jo gerą kelio galą,
[20] Dievo vyro Eliziejaus tarnas Gehazis pagalvojo: "Mano viešpats pasigailėjo siro Naamano ir nepriėmė iš jo to, ką jis atnešė.

5 1 Sam 9,8; 2 Kar 8,8.9
7 Pr 30,2; Įst 32,39; 1 Sam 2,6
10 2 Kar 4,41; Jn 9,7
13 1 Sam 28,23
14 2 Kar 5,10; Job 33,25; Lk 4,27; Lk 5,13
15 Pr 33,11; Dan 2,47; Dan 3,29; Dan 6,26.27
16 Pr 14,22.23; 2 Kar 3,14; 2 Kar 5,20.26; Mt 10,8; Apd 8,18.20
18 2 Kar 7,2.17
20 2 Kar 4,12; 2 Kar 8,4.5

Kaip gyvas Viešpats, aš bėgsiu paskui jį ir paimsiu iš jo ką nors".
[21] Gehazis nusivijo Naamaną. Naamanas, pamatęs atbėgantį vyrą jam iš paskos, nušoko nuo vežimo ir klausė: "Ar viskas gerai?"
[22] Tas atsakė: "Viskas gerai! Mano viešpats pasiuntė mane, sakydamas: 'Ką tik atėjo du pranašų sūnūs iš Efraimo kalnų. Prašau, duok jiems talentą sidabro ir du išeiginius drabužius' ".
[23] Naamanas atsakė: "Paimk du talentus". Jis įkalbinėjo, įrišo du talentus sidabro į du maišus, taip pat du išeiginius drabužius ir padavė dviem tarnams, kurie nunešė pirma jo.
[24] Atėjęs prie kalvos, Gehazis paėmė iš jų maišus ir padėjo juos savo namuose. Po to jis paleido vyrus, ir jie grįžo.
[25] Gehazis atėjo pas Eliziejų, kuris paklausė: "Iš kur ateini, Gehazi?" Tas atsakė: "Tavo tarnas niekur nebuvo išėjęs".
[26] Bet jis jam atsakė: "Argi mano širdis nebuvo su tavimi, kai vyras iššoko iš vežimo tavęs pasitikti? Ar dabar metas paimti pinigus ir drabužius, alyvų sodus ir vynuogynus, avis ir galvijus, tarnus ir tarnaites?
[27] Todėl ir Naamano raupsai prilips tau ir tavo palikuonims per amžius". Jis išėjo nuo jo raupsuotas kaip sniegas.

6 Pranašų sūnūs sakė Eliziejui: "Vieta, kurioje gyvename, kaip matai, mums per ankšta.
[2] Leisk mums eiti prie Jordano, pasikirsti ten medžių ir pasistatyti namus". Jis atsakė: "Eikite".
[3] Vienas jų prašė pranašą eiti su jais. Jis atsakė: "Gerai, aš eisiu".
[4] Jis išėjo su jais. Atėję prie Jordano, jie kirto medžius.
[5] Vienam kertant medį, kirvio geležis įkrito į vandenį. Jis sušuko: "Vargas, šeimininke! Jį buvau pasiskolinęs!"
[6] Dievo vyras paklausė: "Kur jis įkrito?" Kai tas parodė vietą, pranašas nusipjovė lazdą, įmetė ją į tą vietą, ir kirvis iškilo.
[7] Tada tarė jis: "Pasiimk jį". Vyras ištiesė ranką ir pasiėmė kirvį.
[8] Sirijos karalius kariavo su Izraeliu. Jis tarėsi su savo tarnais, sakydamas: "Tokioje ir tokioje vietoje bus mano stovykla".
[9] Dievo vyras pasiuntė pas Izraelio karalių, sakydamas: "Saugokis, neik pro tą vietą, nes ten sirai".
[10] Izraelio karalius pasiuntė į tą vietą, kurią jam nurodė Dievo vyras, ir saugojo ją. Taip jis saugojosi ne kartą ir ne du.
[11] Sirijos karalius dėl to labai nerimavo. Jis, pasišaukęs savo tarnus, tarė: "Sakykite, kas iš mūsų su Izraelio karaliumi?"
[12] Vienas iš jo tarnų tarė: "Nė vienas, mano valdove karaliau. Bet pranašas Eliziejus, kuris gyvena Izraelyje, praneša Izraelio karaliui tai, ką kalbi savo miegamajame".
[13] Jis įsakė savo vyrams: "Eikite ir sužinokite, kur jis yra, kad jį suimčiau". Jam buvo pranešta: "Jis Dotane".
[14] Jis pasiuntė raitelių, kovos vežimų ir didelę kariuomenę, kurie nakčia apsupo miestą.
[15] Dievo vyro tarnas, anksti atsikėlęs ir išėjęs, pamatė kariuomenę su raiteliais ir kovos vežimais, kurie buvo apsupę miestą. Tarnas

22 2 Kar 4,26
26 Ekl 3,1.6
27 Iš 4,6; Sk 12,10; 2 Kar 15,5; 1 Tim 6,10

6 SKYRIUS
1 2 Kar 4,38
3 2 Kar 5,23
5 Iš 22,14
6 Iš 15,25; 2 Kar 2,21; 2 Kar 4,41
8 2 Kar 8,28.29
13 Pr 37,17

sakė jam: "Vargas, mano šeimininke! Ką dabar darysime?"
[16] Eliziejus atsakė: "Nebijok, nes su mumis yra daugiau negu su jais".
[17] Eliziejus meldėsi: "Viešpatie, atverk jo akis, kad matytų". Viešpats atvėrė tarno akis, ir jis pamatė: štai kalnas buvo pilnas ugninių žirgų ir vežimų, supančių Eliziejų.
[18] Sirams artinantis prie jo, Eliziejus meldėsi: "Viešpatie, apakink juos". Ir Jis apakino juos pagal Eliziejaus žodį.
[19] Tada Eliziejus tarė jiems: "Čia ne tas kelias ir ne tas miestas. Sekite mane, ir aš jus nuvesiu pas tą vyrą, kurio ieškote". Jis juos nuvedė į Samariją.
[20] Jiems atėjus į Samariją, Eliziejus meldėsi: "Viešpatie, atverk jų akis, kad jie vėl matytų". Viešpats atvėrė jų akis, ir jie pamatė esą Samarijos viduryje.
[21] Izraelio karalius, juos pamatęs, klausė Eliziejų: "Mano tėve, ar juos užmušti?"
[22] Eliziejus atsakė: "Neužmušk. Argi tu žudai tuos, kuriuos paimi į nelaisvę savo kardu ir lanku? Duok jiems duonos ir vandens, kad pavalgytų ir atsigertų, o tada tegul eina pas savo valdovą".
[23] Jis jiems paruošė dideles vaišes, ir, jiems pavalgius bei atsigėrus, paleido juos grįžti pas savo valdovą. Nuo to laiko Sirijos būriai daugiau nebepuldinėjo Izraelio.
[24] Kartą Sirijos karalius Ben Hadadas, surinkęs visą savo kariuomenę, atėjo ir apgulė Samariją.
[25] Tada kilo didelis badas Samarijoje. Jie laikė ją apgulę, kol asilo galva kainavo aštuoniasdešimt šekelių sidabro ir ketvirtis kabo balandžių mėšlo penkis šekelius sidabro.
[26] Izraelio karaliui einant mūro siena, viena moteris sušuko: "Padėk, mano valdove karaliau!"
[27] Jis atsakė: "Jei Viešpats tau nepadeda, kaip aš tau padėsiu? Iš klojimo ar iš vyno spaustuvo?"
[28] Karalius jos paklausė: "Ko norėtum?" Ji atsakė: "Šita moteris man sakė: 'Suvalgykime tavo sūnų šiandien, o mano sūnų rytoj suvalgysime'.
[29] Išvirėme mano sūnų ir jį suvalgėme. O kai kitą dieną jai pasakiau, kad duotų savo sūnų suvalgyti, tai ji paslėpė jį".
[30] Karalius, išgirdęs moters žodžius, persiplėšė drabužius. Jis ėjo per sieną, ir žmonės matė, kad jis po rūbais vilkėjo ašutinę ant kūno.
[31] Jis tarė: "Tegul Dievas padaro man tai ir dar daugiau, jei Šafato sūnaus Eliziejaus galva šiandien pasiliks ant jo pečių".
[32] Karalius pasiuntė vyrą pas Eliziejų, kuris tuo laiku sėdėjo savo namuose su vyresniaisiais. Eliziejus tarė vyresniesiems, prieš pasiuntiniui ateinant: "Ar matote, šitas žmogžudžio sūnus pasiuntė vyrą, kad nukirstų man galvą? Pamatę pasiuntinį ateinant, užrakinkite duris ir tvirtai laikykite, nes ir jo valdovą tuoj pamatysite".
[33] Jam kalbant su jais, atėjo pasiuntinys ir tarė: "Šita nelaimė yra iš Viešpaties! Tai ko man dar laukti iš Viešpaties?"

7 Tada Eliziejus sakė: "Klausykite Viešpaties žodžio: 'Rytoj tuo laiku Samarijos vartuose

16 Iš 14,13; 1 Kar 17,13; 2 Krn 32,7; Ps 55,18; Rom 8,31
17 Sk 22,31; 2 Kar 2,11; Ps 34,7; Ps 68,17; Zch 1,8; Zch 6,1-7; Lk 24,31
18 Pr 19,11; Apd 13,11
21 2 Kar 2,12; 2 Kar 5,13; 2 Kar 8,9
22 Rom 12,20
23 2 Kar 5,2; 2 Kar 6,8.9
24 1 Kar 20,1
25 2 Kar 4,38; 2 Kar 8,1
29 Kun 26,27-29; Įst 28,52-57; Rd 4,10
30 1 Kar 21,27
31 Rūt 1,17; 1 Kar 19,2
32 1 Kar 18,4.13.14; 1 Kar 21,10.13; Ez 8,1; Ez 14,1; Ez 20,1; Lk 13,32
33 Job 2,9

7 SKYRIUS
1 2 Kar 7,18.19

smulkių miltų saikas kainuos vieną šekelį ir du miežių saikai vieną šekelį' ".

[2] Tuomet vyras, į kurio ranką karalius remdavosi, sakė Dievo vyrui: "Jei Viešpats atidarytų dangaus langus, ar galėtų taip įvykti?" Jis atsakė: "Tu tai matysi savo akimis, bet nevalgysi to".

[3] Keturi raupsuoti vyrai buvo prie miesto vartų. Jie kalbėjosi: "Ar mes čia sėdėsime, kol mirsime?

[4] Jei eisime į miestą, ten siaučia badas ir mes mirsime ten, o jei čia sėdėsime, taip pat mirsime. Taigi eikime į sirų stovyklą. Jei jie paliks mus gyvus, gyvensime, o jei jie mus nužudys, mirsime".

[5] Prieblandoje jie pakilo eiti į sirų stovyklą. Priėję prie stovyklos, jie pamatė, kad ten nebuvo nė vieno žmogaus.

[6] Viešpats padarė, kad sirų kariuomenė girdėjo vežimų ir žirgų kanopų bildesį, didelės kariuomenės garsus. Sirai kalbėjosi: "Tikrai, Izraelio karalius pasamdė prieš mus hetitų ir egiptiečių karalius".

[7] Jie skubėdami pakilo prieblandoje ir, palikę palapines, žirgus, asilus ir visa, kas stovykloje buvo, bėgo, gelbėdami savo gyvybes.

[8] Raupsuotieji atėjo į stovyklą. Įėję į vieną palapinę, valgė, gėrė ir, pasiėmę sidabro, aukso bei drabužių, paslėpė. Po to jie sugrįžo, įėjo į kitą palapinę ir, išnešę iš ten, taip pat paslėpė.

[9] Tada jie sakė vienas kitam: "Negerai darome, nes šita diena yra geros naujienos diena. Jei mes delsime ir lauksime iki aušros, ištiks mus nelaimė. Tad dabar eikime ir praneškime karaliaus namiškiams".

2 Pr 7,11; 2 Kar 5,18; 2 Kar 7,17.19.20; Mal 3,10

3 Kun 13,45.46; Sk 5,2-4; Sk 12,10-14

4 2 Kar 6,24

6 2 Sam 5,24; 1 Kar 10,29; 2 Kar 19,7; Job 15,21

7 Ps 48,4-6; Pat 28,1

12 2 Kar 6,24-29

16 2 Kar 7,1

17 2 Kar 6,32; 2 Kar 7,2

18 2 Kar 7,1

[10] Sugrįžę jie pranešė miesto vartų sargybai: "Buvome nuėję į sirų stovyklą; ten nėra nė vieno žmogaus, tik pririšti žirgai ir asilai, ir palapinėse viskas kaip buvo".

[11] Vartų sargyba pranešė tą žinią karaliaus namams.

[12] Karalius, naktį atsikėlęs, sakė savo tarnams: "Aš jums pasakysiu, ką sirai padarė. Jie žino, kad mes alkani. Taigi jie išėjo iš stovyklos ir pasislėpė atvirame lauke, sakydami: 'Jie išeis iš miesto, tada mes juos gyvus suimsime ir įsiveršime į miestą' ".

[13] Vienas iš jo tarnų tarė karaliui: "Leisk paimti likusius mieste penkis žirgus, nes jie yra likę mieste, kaip ir visa Izraelio daugybė, pasiųskime vyrus ir ištirkime".

[14] Jie pakinkė žirgus į du vežimus, ir karalius pasiuntė juos paskui sirų kariuomenę, sakydamas: "Eikite ir pažiūrėkite".

[15] Jie sekė juos iki Jordano; visas kelias buvo pilnas drabužių ir ginklų, kuriuos sirai skubėdami išmėtė. Pasiuntiniai sugrįžo ir pranešė karaliui.

[16] Tada žmonės ėjo ir plėšė sirų stovyklą. Saikas smulkių miltų arba du saikai miežių kainavo vieną šekelį, kaip Viešpats buvo sakęs.

[17] Karalius pavedė vyrui, į kurio ranką jis remdavosi, prižiūrėti vartus, bet žmonės jį sumindžiojo vartuose ir jis mirė, kaip Dievo vyras buvo sakęs, kai pas jį buvo atėjęs karalius.

[18] Kai Dievo vyras sakė karaliui: "Du saikai miežių arba vienas saikas smulkių miltų kainuos vieną šekelį rytoj apie šitą laiką Samarijos vartuose",

[19] tas vyras sakė Dievo vyrui: "Jei Viešpats atidarytų dangaus langus, ar galėtų taip įvykti?" Pranašas atsakė: "Tu tai matysi savo akimis, tačiau nevalgysi".
[20] Taip ir atsitiko. Žmonės jį mirtinai sumindžiojo vartuose.

8 Eliziejus kalbėjo moteriai, kurios sūnų jis atgaivino: "Eik iš čia su savo namiškiais ir apsigyvenk kur nors svetur, nes Viešpats pašaukė badą į šitą šalį septyneriems metams".
[2] Moteris padarė pagal Dievo vyro žodį. Ji nuvyko su savo namiškiais į filistinų kraštą ir septynerius metus gyveno ten kaip ateivė.
[3] Septyneriems metams praėjus, moteris sugrįžo iš filistinų šalies ir nuėjusi kreipėsi į karalių dėl savo namų ir žemės.
[4] Karalius kalbėjosi su Dievo vyro tarnu Gehaziu, sakydamas: "Papasakok apie visus didelius darbus, kuriuos padarė Eliziejus".
[5] Gehaziui pasakojant, kaip Eliziejus prikėlė mirusįjį, atėjo ta moteris, kurios sūnų jis buvo atgaivinęs, ir kreipėsi dėl savo namų ir žemės. Gehazis tarė: "Mano valdove karaliau, štai ta moteris ir jos sūnus, kurį prikėlė Eliziejus".
[6] Karalius klausinėjo moterį, ir ji jam viską papasakojo. Po to karalius paskyrė jai vieną rūmų valdininką ir įsakė: "Sugrąžink jai visa, kas jai priklauso, ir visą lauko derlių nuo tos dienos, kai ji paliko šalį, iki šiol".
[7] Kartą Eliziejus atėjo į Damaską. Sirijos karalius Ben Hadadas sirgo. Kai jam pranešė, kad atėjo Dievo vyras,
[8] karalius sakė Hazaeliui: "Imk dovanų ir eik Dievo vyro pasitikti. Per jį paklausk Viešpatį, sakydamas: 'Ar pasveiksiu iš šitos ligos?' "
[9] Hazaelis, pasiėmęs dovanų, visokių Damasko gėrybių, kiek keturiasdešimt kupranugarių gali panešti, ėjo susitikti su Eliziejumi. Sutikęs jį, Hazaelis tarė: "Tavo sūnus Ben Hadadas, Sirijos karalius, atsiuntė mane pas tave paklausti, ar jis pasveiks iš šitos ligos".
[10] Eliziejus jam atsakė: "Eik ir pasakyk jam: 'Tu tikrai pagysi', bet Viešpats man parodė, kad jis tikrai mirs".
[11] Jis ilgai žiūrėjo į jį, kol tas susigėdo. Ir Dievo vyras pradėjo verkti.
[12] Hazaelis klausė: "Kodėl tu verki, viešpatie?" Jis atsakė: "Dėl to, kad aš žinau, ką tu darysi izraelitams. Jų sutvirtintus miestus tu sudeginsi, jaunuolius išžudysi kardu, kūdikius sutraiškysi ir nėščias moteris perskrosi".
[13] Hazaelis atsakė: "Kas gi yra tavo tarnas? Ar aš šuo, kad galėčiau padaryti tokius didelius dalykus?" Eliziejus atsakė: "Viešpats man parodė, kad tu tapsi Sirijos karaliumi".
[14] Išsiskyręs su Eliziejumi, jis atėjo pas savo valdovą, kuris jį klausė: "Ką sakė Eliziejus?" Jis atsakė: "Jis sakė, kad tu tikrai pagysi".
[15] Kitą dieną jis ėmė antklodę, pamirkė ją vandenyje ir uždėjo karaliui ant veido, ir tas mirė. Hazaelis ėmė karaliauti jo vietoje.
[16] Penktaisiais Izraelio karaliaus Jehoramo, Ahabo sūnaus, metais Jehoramas, Judo karaliaus Juo-

8 SKYRIUS
1 2 Sam 21,1; 1 Kar 18,2; 2 Kar 4,18.31.35; 2 Kar 4,38; 2 Kar 6,25; Ps 105,16; Ag 1,11
4 2 Kar 4,12; 2 Kar 5,20.27
5 2 Kar 4,35
7 2 Kar 6,24
8 1 Sam 9,7; 1 Kar 14,3; 1 Kar 19,15; 2 Kar 1,2; 2 Kar 5,5
9 1 Kar 19,15
10 2 Kar 8,15
11 Lk 19,41
12 2 Kar 10,32; 2 Kar 12,17; 2 Kar 13,3.7; 2 Kar 15,16; Oz 13,16; Am 1,3.4; Am 1,13; Nah 3,10
13 1 Sam 17,43; 2 Sam 9,8; 1 Kar 19,15
16 2 Kar 1,17; 2 Kar 3,1; 2 Krn 21,3

zapato sūnus, pradėjo karaliauti Jeruzalėje.
[17] Jis buvo trisdešimt dvejų metų, kai pradėjo karaliauti, ir karaliavo aštuonerius metus Jeruzalėje.
[18] Jis vaikščiojo Izraelio karalių keliais kaip Ahabo namai, nes Ahabo duktė buvo jo žmona. Ir jis darė pikta Viešpaties akyse.
[19] Tačiau Viešpats nenorėjo Judo sunaikinti dėl savo tarno Dovydo, nes jam buvo pažadėjęs duoti žiburį iš jo vaikų.
[20] Jehoramui valdant, Edomas sukilo, atsiskyrė nuo Judo ir paskyrė sau karalių.
[21] Jehoramas nuvyko į Cayrą su kovos vežimais. Naktį jis užpuolė edomitus, kurie buvo apsupę jį ir kovos vežimų viršininkus, ir žmonės pabėgo į savo palapines.
[22] Taip Edomas išsilaisvino iš Judo valdžios. Tuo pačiu laiku atsiskyrė ir Libna.
[23] Visi kiti Jehoramo darbai surašyti Judo karalių metraščių knygoje.
[24] Jehoramas užmigo prie savo tėvų ir buvo palaidotas prie savo tėvų Dovydo mieste, o jo sūnus Ahazijas pradėjo karaliauti jo vietoje.
[25] Dvyliktaisiais Izraelio karaliaus Jehoramo, Ahabo sūnaus, metais Jeruzalėje pradėjo karaliauti Judo karaliaus Jehoramo sūnus Ahazijas.
[26] Jis buvo dvidešimt dvejų metų, kai pradėjo karaliauti, ir karaliavo Jeruzalėje vienerius metus. Jo motina buvo vardu Atalija, Izraelio karaliaus Omrio duktė.
[27] Jis vaikščiojo Ahabo namų keliais ir darė pikta Viešpaties akyse, nes buvo Ahabo namų žentas.
[28] Jis su Ahabo sūnumi Jehoramu kariavo prieš Sirijos karalių Hazaelį Ramot Gileade, ir sirai sužeidė Jehoramą.
[29] Karalius Jehoramas sugrįžo gydytis į Jezreelį. Ahazijas, Judo karaliaus Jehoramo sūnus, aplankė Jezreelyje sužeistą karalių Jehoramą, Ahabo sūnų.

9 Pranašas Eliziejus, pasišaukęs vieną iš pranašų sūnų, jam tarė: “Susijuosk, pasiimk indą aliejaus ir eik į Ramot Gileadą.
[2] Ten surask Nimšio sūnaus Juozapato sūnų Jehuvą. Pasikviesk jį iš jo brolių ir, įsivedęs į vidinį kambarį,
[3] užpilk jam iš indo aliejaus ant galvos, sakydamas: ‘Taip sako Viešpats: ‘Aš tave patepiau Izraelio karaliumi’. Po to, atidaręs duris, išbėk nelaukdamas”.
[4] Jaunasis pranašas atėjo į Ramot Gileadą.
[5] Čia jis rado kariuomenės vadus besėdinčius. Jis tarė: “Turiu tau, vade, ką pasakyti”. Jehuvas paklausė: “Kuriam iš mūsų?” Jis atsakė: “Tau, vade”.
[6] Atsikėlęs Jehuvas įėjo į namus. Tuomet jis išpylė aliejų jam ant galvos ir tarė: “Taip sako Viešpats, Izraelio Dievas: ‘Aš tave patepiau Viešpaties tautos Izraelio karaliumi.
[7] Tu sunaikinsi savo valdovo Ahabo namus ir atkeršysi Jezabelei už pranašų ir visų Viešpaties tarnų kraują.
[8] Visi Ahabo namai pražus. Aš išnaikinsiu Izraelyje visus Ahabo giminės vyrus, kaip vergus, taip ir likusius Izraelyje.

17 2 Krn 21,5-10
18 2 Kar 8,26.27
19 2 Sam 7,13; 1 Kar 11,36; 1 Kar 15,4; 2 Krn 21,7
20 Pr 27,40; 1 Kar 22,47; 2 Krn 21,8-10
22 Joz 21,13; 2 Kar 19,8; 2 Krn 21,10
24 2 Krn 22,1.7
26 2 Krn 22,2
27 2 Krn 22,3.4
28 1 Kar 22,3.29; 2 Krn 22,5
29 2 Kar 9,15; 2 Kar 9,16; 2 Krn 22,6.7

9 SKYRIUS
1 1 Kar 20,35; 2 Kar 4,29; 2 Kar 8,28.29; Jer 1,17
2 2 Kar 9,5.11
3 1 Kar 19,16
6 1 Sam 2,7.8; 1 Kar 19,16; 2 Kar 9,3; 2 Krn 22,7
7 Įst 32,35.41; 1 Kar 18,4; 1 Kar 21,15
8 Įst 32,36; 1 Sam 25,22; 1 Kar 14,10; 1 Kar 21,21; 2 Kar 10,17; 2 Kar 14,26

[9] Padarysiu su Ahabo namais, kaip padariau su Nebato sūnaus Jeroboamo ir su Ahijos sūnaus Baašos namais.
[10] Jezabelę suės šunys Jezreelyje ir niekas jos nepalaidos' ". Po to jis atidarė duris ir išbėgo.
[11] Jehuvui įėjus pas savo valdovo tarnus, jie klausė: "Kas atsitiko? Ko tas beprotis buvo atėjęs pas tave?" Jis jiems atsakė: "Jūs žinote tą žmogų ir jo kalbą".
[12] Jie sakė: "Netiesa, pasakyk mums dabar". Tuomet jis pasakė, ką pranašas kalbėjo, sakydamas: "Taip sako Viešpats: 'Aš tave patepiau Izraelio karaliumi' ".
[13] Tada kiekvienas iš jų skubiai ėmė savo apsiaustą, patiesė jį po jo kojomis ant plikų laiptų ir trimitavo, skelbdami: "Jehuvas yra karalius!"
[14] Taip Nimšio sūnaus Juozapato sūnus Jehuvas surengė sąmokslą prieš Jehoramą, kuris su visu Izraeliu buvo Ramot Gileade prieš Sirijos karalių Hazaelį.
[15] Karalius Jehoramas buvo sugrįžęs į Jezreelį gydytis, nes buvo sužeistas, kai kariavo su Sirijos karaliumi Hazaeliu. Jehuvas sakė: "Jei jūs pritariate, tai tegul niekas neišeina iš miesto, kad nepraneštų Jezreelyje".
[16] Jehuvas sėdo į vežimą ir išvažiavo į Jezreelį, nes Jehoramas ten gydėsi, o Judo karalius Ahazijas buvo atvykęs Jehoramo lankyti.
[17] Jezreelio bokšte sargybinis, pamatęs Jehuvo būrį atvažiuojant, pranešė: "Matau būrį". Jehoramas įsakė pasiųsti raitelį ir jų paklausti: "Ar su taika?"
[18] Raitelis, susitikęs su Jehuvo būriu, klausė: "Ar su taika?" Jehuvas atsakė: "Kam tau rūpi taika? Apsisuk ir sek paskui mane". Sargybinis pranešė: "Pasiuntinys su jais susitiko, bet negrįžta".
[19] Jehoramas išsiuntė kitą raitelį. Tas, susitikęs su atvykstančiais, klausė: "Ar su taika?" Jehuvas atsakė: "Kam tau rūpi taika? Apsisuk ir sek paskui mane".
[20] Sargybinis pranešė: "Jis juos pasiekė, bet negrįžta. Važiavimas panašus į Nimšio sūnaus Jehuvo važiavimą, nes važiuoja kaip padūkęs".
[21] Jehoramas įsakė paruošti vežimą. Izraelio karalius Jehoramas ir Judo karalius Ahazijas išvažiavo kiekvienas savo vežime. Jie sutiko Jehuvą prie jezreeliečio Naboto žemės sklypo.
[22] Jehoramas, pamatęs Jehuvą, paklausė: "Ar su taika, Jehuvai?" Tas atsakė: "Kokia gali būti taika, kol vyksta tavo motinos Jezabelės paleistuvystės ir žyniavimai?"
[23] Jehoramas pasuko vežimą ir norėjo pabėgti, šaukdamas: "Išdavystė, Ahazijau!"
[24] Tačiau Jehuvas įtempė lanką ir iššovė. Strėlė pataikė Jehoramui į širdį ir jis susmuko vežime.
[25] Jehuvas įsakė savo vadui Bidkarui: "Išmesk jį ant jezreeliečio Naboto lauko! Aš prisimenu, kaip mudu važiavome paskui jo tėvą Ahabą ir Viešpats paskelbė prieš jį šį sprendimą:
[26] 'Taip, kaip Aš vakar čia mačiau Naboto ir jo sūnų kraują, taip Aš tau atlyginsiu ant šito žemės sklypo'. Dabar išmesk jį ant šito sklypo, kaip Viešpats pasakė".
[27] Judo karalius Ahazijas, tai pamatęs, bėgo Bet Gano link. Je-

9 1 Kar 14,10; 1 Kar 15,29; 1 Kar 16,3.11; 1 Kar 21,22
10 1 Kar 21,23; 2 Kar 9,35.36
11 Jer 29,26; Oz 9,7; Mk 3,21; Jn 10,20; Apd 26,24; 1 Kor 4,10
13 Mt 21,7.8; Mk 11,7.8
14 2 Kar 8,28
15 2 Kar 8,29
16 2 Kar 8,29
21 1 Kar 19,17; 1 Kar 21,1-14; 2 Krn 22,7
25 1 Kar 21,19.24-29; Iz 13,1
26 1 Kar 21,13.19
27 2 Krn 22,7.9

huvas jį vijosi ir šaukė: "Nušaukite jį!" Jie peršovė jį vežime Gūro įkalnėje, prie Ibleamo. Jis pabėgo į Megidą ir ten mirė.
[28] Jo tarnai parvežė jį į Jeruzalę ir palaidojo prie jo tėvų Dovydo mieste.
[29] Vienuoliktaisiais Ahabo sūnaus Jehoramo metais Ahazijas pradėjo karaliauti Jude.
[30] Jehuvas atvyko į Jezreelį. Jezabelė, tai išgirdusi, išsidažė veidą, pasipuošė galvą ir žiūrėjo pro langą.
[31] Jehuvui įeinant pro vartus, ji klausė: "Ar turėjo Zimris ramybę, nužudęs savo valdovą?"
[32] Jis pažvelgė aukštyn į langą ir sakė: "Kas už mane? Kas?" Du ar trys eunuchai pažiūrėjo žemyn.
[33] Jis įsakė: "Numeskite ją žemyn!" Jie numetė ją. Jos kraujas aptaškė sienas ir žirgus, kurie ją sutrypė.
[34] Po to jis įėjo į vidų, valgė, gėrė ir įsakė: "Eikite ir pažiūrėkite, kad ta prakeiktoji būtų palaidota, nes ji buvo karaliaus duktė".
[35] Nuėję jos laidoti, jie rado tik kaukolę, kojas ir rankų plaštakas.
[36] Jie sugrįžo ir jam pranešė. Jehuvas tarė: "Tai Viešpaties žodis, kurį Jis kalbėjo per savo tarną tišbietį Eliją: 'Jezreelyje šunys suės Jezabelės kūną
[37] ir jos lavonas gulės kaip mėšlas Jezreelio laukuose. Ir niekas nesakys, kad tai Jezabelė' ".

10 Ahabas turėjo septyniasdešimt sūnų Samarijoje. Jehuvas nusiuntė Samarijos miesto vyresniesiems ir Ahabo sūnų globėjams laiškus, kuriuose rašė:
[2] "Gavę šitą laišką, visi, kurie turite savo valdovo sūnų, sustiprintą miestą, kovos vežimų ir ginklų,
[3] pasirinkite geriausią ir tinkamiausią iš savo valdovo sūnų, pasodinkite jį į tėvo sostą ir kariaukite už savo valdovo namus".
[4] Bet jie labai nusigando ir sakė: "Du karaliai neatsilaikė prieš jį, kaip tad mes atsilaikysime?"
[5] Namų valdytojas, miesto valdytojas, vyresnieji ir sūnų globėjai pasiuntė Jehuvui tokį atsakymą: "Mes esame tavo tarnai ir visa, ką mums įsakysi, darysime. Nė vieno karaliumi nepaskirsime. Daryk, kaip tau patinka".
[6] Tada Jehuvas parašė jiems antrą laišką: "Jei jūs esate manieji ir klausysite manęs, paimkite savo valdovo sūnų galvas ir rytoj apie šitą laiką atneškite jas man į Jezreelį!" Karaliaus sūnūs, septyniasdešimt vyrų, buvo miesto didžiūnų užauginti.
[7] Gavę šitą laišką, jie nužudė visus karaliaus sūnus, septyniasdešimt vyrų, ir, sudėję jų galvas į pintines, nusiuntė jas Jehuvui į Jezreelį.
[8] Pasiuntinys jam pranešė: "Atnešė karaliaus sūnų galvas". Jis įsakė: "Sukraukite jas į dvi krūvas vartų įėjime ir palikite iki ryto".
[9] Rytą Jehuvas, išėjęs ir atsistojęs prie vartų, kalbėjo visiems žmonėms: "Jūs esate nekalti. Aš padariau sąmokslą prieš savo valdovą ir jį nužudžiau. Bet kas nužudė šituos?
[10] Žinokite, kad nė vienas Viešpaties žodis nekris į žemę, ką Viešpats kalbėjo apie Ahabo namus. Dabar Viešpats įvykdė, ką kalbėjo per savo tarną Eliją".

30 Jer 4,30; Ez 23,40
31 1 Kar 16,9-20; 2 Kar 9,18-22
34 Iš 22,28; 1 Kar 16,31
36 1 Kar 21,23
37 Ps 83,10

10 SKYRIUS
4 2 Kar 9,24.27
7 Ts 9,5; 1 Kar 21,21; 2 Kar 11,1
9 2 Kar 9,14-24
10 1 Sam 3,19; 1 Kar 8,56; 1 Kar 21,17-24.29; Jer 44,28

[11] Jehuvas išžudė visus, kas liko iš Ahabo namų Jezreelyje, visus jo didžiūnus, patikėtinius ir kunigus; nė vieno nepaliko gyvo.
[12] Po to jis ėjo į Samariją. Pakelyje, prie piemenų namų,
[13] Jehuvas sutiko Judo karaliaus Ahazijo brolius ir klausė: “Kas jūs esate?” Jie atsakė: “Mes esame Ahazijo broliai, atėjome aplankyti karaliaus sūnų ir karalienės sūnų”.
[14] Jehuvas įsakė suimti juos gyvus. Jie suėmė juos ir nužudė prie Bet Ekedo šulinio keturiasdešimt du vyrus; nė vieno nepaliko gyvo.
[15] Pasitraukęs iš ten, jis sutiko Rechabo sūnų Jehonadabą. Jis jį pasveikino ir klausė: “Ar tavo širdis nusiteikusi, kaip ir mano širdis dėl tavęs?” Jehonadabas atsakė: “Taip”. Jehuvas tarė: “Jei taip, tai duok ranką”. Jam padavus ranką, Jehuvas padėjo jam įlipti į savo vežimą
[16] ir tarė: “Eime su manimi ir pamatysi, koks aš uolus dėl Viešpaties”.
[17] Atvykęs į Samariją, jis išžudė visus likusius Ahabo gimines Samarijoje pagal Viešpaties žodį, kurį Jis kalbėjo per Eliją.
[18] Jehuvas, sušaukęs visus žmones, jiems tarė: “Ahabas mažai tarnavo Baalui, Jehuvas tarnaus jam daugiau.
[19] Dabar sušaukite pas mane visus Baalo pranašus, visus jo garbintojus ir visus kunigus; žiūrėkite, kad nė vieno netrūktų, nes turiu aukoti Baalui didelę auką. Kas neatvyks, neliks gyvas”. Jehuvas tai darė klastingai, norėdamas išžudyti Baalo garbintojus.
[20] Jis įsakė suruošti Baalui iškilmingą šventę.

13 2 Krn 22,8
14 2 Krn 22,8
15 1 Krn 2,55; Ezr 10,19; Jer 35,6; Ez 17,18
16 1 Kar 19,10
17 1 Kar 21,21.29; 2 Kar 9,8; 2 Krn 22,8
18 1 Kar 16,31.32
19 1 Kar 18,19; 1 Kar 22,6
21 1 Kar 16,32; 2 Kar 11,18
24 1 Kar 20,39
26 Įst 7,5.25; 1 Kar 14,23; 2 Kar 3,2
27 Ezr 6,11; Dan 2,5; Dan 3,29
29 1 Kar 12,28-30; 1 Kar 13,33.34
30 2 Kar 9,6.7; 2 Kar 13,1.10; 2 Kar 14,23; 2 Kar 15,8.12

[21] Jehuvas apie tai paskelbė visam Izraeliui. Atvyko visi iki vieno Baalo garbintojai, ir Baalo namai buvo pilni nuo vieno krašto iki kito.
[22] Jis įsakė drabužių saugotojui išdalinti drabužius visiems Baalo garbintojams.
[23] Jehuvas, įėjęs su Rechabo sūnumi Jehonadabu į Baalo namus, tarė Baalo garbintojams: “Rūpestingai patikrinkite ir pažiūrėkite, kad čia nebūtų su jumis Viešpaties tarnų, tik vieni Baalo garbintojai”.
[24] Jie įėjo aukoti deginamąsias ir kitas aukas. Jehuvas buvo pastatęs lauke aštuoniasdešimt vyrų ir įsakęs: “Tas vyras, kuris leis ištrūkti bent vienam iš žmonių, kuriuos atiduodu į jūsų rankas, savo gyvybe atsakys už jį”.
[25] Baigus aukoti deginamąją auką, Jehuvas įsakė sargybai ir kariams: “Išžudykite juos! Niekas tenelieka gyvas!” Jie išžudė juos kardu, sargyba bei vyresnieji juos išmetė ir, įėję į Baalo namus,
[26] išnešė atvaizdus iš Baalo namų, juos sudegino,
[27] sudaužė Baalo atvaizdą, sugriovė šventyklą ir toje vietoje padarė išvietes, išlikusias iki šios dienos.
[28] Taip Jehuvas išnaikino Baalą iš Izraelio.
[29] Tačiau nuo nuodėmių Nebato sūnaus Jeroboamo, kuris įtraukė Izraelį į nuodėmę, nuo auksinių veršių Betelyje ir Dane, Jehuvas nepasitraukė.
[30] Viešpats tarė Jehuvui: “Kadangi tu gerai padarei įvykdydamas, kas teisinga mano akyse, ir padarei Ahabo namams visa, kas bu-

vo mano širdyje, tai tavo sūnūs iki ketvirtos kartos sėdės Izraelio soste".

[31] Tačiau Jehuvas nesilaikė Viešpaties, Izraelio Dievo, įstatymo visa širdimi ir neatsitraukė nuo nuodėmių Jeroboamo, kuris įtraukė Izraelį į nuodėmę.

[32] Tuo laiku Viešpats pradėjo mažinti Izraelį. Hazaelis juos nugalėjo visame pasienyje,

[33] nuo Jordano rytuose, visą Gileado šalį, gadus, rubenus ir manasus, iki Aroero miesto prie Arnono upės, ir Bašaną.

[34] Visi kiti Jehuvo darbai ir jo galia yra aprašyta Izraelio karalių metraščių knygoje.

[35] Jehuvas užmigo prie savo tėvų ir jį palaidojo Samarijoje; jo sūnus Jehoahazas karaliavo jo vietoje.

[36] Jehuvas karaliavo Izraeliui Samarijoje dvidešimt aštuonerius metus.

11

Ahazijo motina Atalija, sužinojusi, kad jos sūnus miręs, išžudė visus karaliaus palikuonis.

[2] Bet karaliaus Joramo duktė Jehošeba, Ahazijo sesuo, slapčia paėmė Ahazijo sūnų Jehoašą iš karaliaus sūnų, kurie turėjo būti nužudyti, ir jį paslėpė nuo Atalijos su jo aukle miegamajame, ir jis išliko gyvas.

[3] Jis su ja buvo paslėptas Viešpaties namuose šešerius metus. Atalija valdė kraštą.

[4] Septintais metais Jehojada, pasikvietęs šimtininkus ir sargybos viršininkus, įsivedė juos į Viešpaties namus ir padarė su jais sutartį. Prisaikdinęs Viešpaties namuose, jis parodė jiems karaliaus sūnų.

[5] Po to jis įsakė: "Trečdalis jūsų, kurie įeinate sabato dieną, saugosite karaliaus namus;

[6] trečdalis būsite prie Sūro vartų ir trečdalis prie vartų už sargybos. Taip jūs saugosite namus, kad jie nebūtų sugriauti.

[7] O dvi jūsų dalys iš tų, kurie išeinate sabato dieną, saugos Viešpaties namus ir karalių.

[8] Kiekvienas iš jūsų, laikydamas rankoje paruoštą ginklą, apsupkite karalių ir, jei kas artinsis prie jo įeinant ar išeinant, nužudykite".

[9] Šimtininkai padarė taip, kaip įsakė kunigas Jehojada: kiekvienas su savo vyrais, kurie sabato dieną įeidavo arba išeidavo, atėjo pas kunigą Jehojadą.

[10] Kunigas padavė šimtininkams karaliaus Dovydo ietis ir skydus, buvusius Viešpaties šventykloje.

[11] Sargybiniai stovėjo su ginklais rankose aplink karalių nuo dešiniojo šventyklos šono iki kairiojo, prie aukuro ir prie šventyklos.

[12] Jis išvedė karaliaus sūnų, uždėjo jam karūną, įteikė liudijimą, patepė jį ir paskelbė karaliumi. Jie plojo rankomis ir šaukė: "Tegyvuoja karalius!"

[13] Atalija, išgirdusi sargybos ir minios šauksmą, atėjo į Viešpaties šventyklą.

[14] Pamačiusi karalių, stovintį ant paaukštinimo prie kolonos, kunigaikščius, trimitininkus prie karaliaus ir krašto žmones, besidžiaugiančius ir trimituojančius, Atalija perplėšė savo drabužius ir šaukė: "Sąmokslas! Sąmokslas!"

[15] Kunigas Jehojada įsakė šimti-

31 1 Kar 14,16
32 1 Kar 19,17; 2 Kar 8,12; 2 Kar 13,22
33 Įst 2,36; Am 1,3-5
35 2 Kar 13,1

11 SKYRIUS

1 2 Kar 8,26; 2 Kar 9,27; 2 Krn 22,10
2 2 Kar 8,25; 2 Krn 22,11
4 2 Kar 12,2; 2 Krn 23,1
5 1 Krn 9,25
9 2 Krn 23,8
10 2 Sam 8,7; 1 Krn 18,7
12 Iš 25,16; Iš 25,21; Iš 31,18; Įst 31,9; 1 Sam 10,24
13 2 Kar 8,26; 2 Krn 23,12
14 2 Kar 23,3; 2 Krn 34,31

ninkams: "Išveskite ją pro eiles! Kas ją seks, nužudykite kardu". Nes kunigas sakė: "Kad ji nebūtų nužudyta Viešpaties namuose".
[16] Jie išvedė ją į karaliaus namus pro Žirgų vartus ir nužudė.
[17] Jehojada padarė sandorą tarp Viešpaties ir karaliaus bei tautos, kad jie bus Viešpaties tauta, ir tarp karaliaus ir tautos.
[18] Po to visi žmonės nuėjo į Baalo namus, juos sugriovė, aukurus ir atvaizdus sudaužė ir Baalo kunigą Mataną nužudė prie aukurų. Kunigas paskyrė prižiūrėtojus Viešpaties namams.
[19] Jis kartu su šimtininkais, kariuomenės vadais, sargybiniais ir visais žmonėmis nuvedė karalių iš Viešpaties namų pro sargybos vartus į karaliaus namus, kur jis atsisėdo į karaliaus sostą.
[20] Visi krašto žmonės džiaugėsi, ir mieste buvo ramu. Atalija buvo kardu nužudyta karaliaus namuose.
[21] Pradėdamas karaliauti, Jehoašas buvo septynerių metų.

12 Septintaisiais Jehuvo metais Jehoašas tapo karaliumi ir valdė Judą keturiasdešimt metų, gyvendamas Jeruzalėje. Jo motina buvo vardu Cibija iš Beer Šebos.
[2] Jehoašas darė tai, kas teisinga Viešpaties akyse, per visas dienas, kol jį mokė kunigas Jehojada.
[3] Tik aukštumos nebuvo pašalintos, žmonės vis dar aukojo ir smilkė aukštumose.
[4] Jehoašas įsakė kunigams: "Visus pašvęstus pinigus, atneštus į Viešpaties namus, praeinančiųjų pinigus, asmens mokesčius, savo noru duodamas šventyklai aukas
[5] turi surinkti kunigai, kiekvienas iš savo pažįstamų. Tegul jie užtaiso visas spragas namuose, kur tik suras kokių spragų".
[6] Dvidešimt trečiaisiais karaliaus Jehoašo metais kunigai dar nebuvo užtaisę namų spragų.
[7] Todėl karalius Jehoašas, pasišaukęs kunigą Jehojadą ir kitus kunigus, jiems tarė: "Kodėl jūs neužtaisote namų spragų? Nuo šiolei nebeimkite pinigų iš savo pažįstamų, bet atiduokite juos namų spragoms užtaisyti".
[8] Kunigai nuo to laiko neberinko iš žmonių pinigų ir nebetaisė namų spragų.
[9] Kunigas Jehojada paėmė dėžę, išgręžė jos dangtyje skylę ir ją pastatė šalia aukuro, dešinėje pusėje prie įėjimo į Viešpaties namus. Kunigai, budėję prie įėjimo, įmesdavo į ją visus pinigus, atneštus į Viešpaties namus.
[10] Pamatę, kad dėžėje daug pinigų, karaliaus raštininkas ir vyriausiasis kunigas atėję suskaičiuodavo Viešpaties namuose rastus pinigus ir, užrišę maišuose, paimdavo.
[11] Suskaičiuotus pinigus atiduodavo darbų prižiūrėtojams Viešpaties namuose, jie sumokėdavo dailidėms ir statybininkams, dirbusiems Viešpaties namuose,
[12] mūrininkams bei akmens tašytojams, o taip pat pirkdavo rąstus bei tašytus akmenis Viešpaties namų spragoms užtaisyti ir apmokėdavo visas remonto išlaidas.
[13] Už surenkamus Viešpaties namuose pinigus nebuvo daromi reikmenys Viešpaties namams: si-

17 Joz 24,24.25; 2 Sam 5,3; 2 Krn 15,12-15; 2 Krn 23,16
18 Įst 12,3; 1 Kar 18,40; 2 Kar 10,11; 2 Kar 10,26.27; 2 Krn 23,18
21 2 Krn 24,1-14

12 SKYRIUS

1 2 Kar 11,2; 2 Krn 24,1
2 2 Kar 11,4
3 1 Kar 15,14; 1 Kar 22,43; 2 Kar 14,4; 2 Kar 15,35
4 Iš 30,13-16; Iš 35,5; Kun 27,2-28; 2 Kar 22,4; 1 Krn 29,3-9
6 2 Krn 24,5
7 2 Krn 24,6
9 2 Krn 23,1; 2 Krn 24,8; Mk 12,41; Lk 21,1
10 2 Sam 8,17; 2 Kar 19,2; 2 Kar 22,3.4.12
12 2 Kar 22,5.6
13 2 Krn 24,14

dabriniai dubenys, gnybtuvai, šlakstytuvai, trimitai ir auksiniai bei sidabriniai indai.
[14] Pinigus atiduodavo darbininkams ir už juos atlikdavo Viešpaties namų remontą.
[15] Nebuvo reikalaujama ataskaitos iš tų, kurie pinigus išmokėdavo, nes jie elgėsi ištikimai.
[16] Piniginės aukos už nusikaltimus ir nuodėmes nebuvo įnešamos į Viešpaties namus, bet priklausė kunigams.
[17] Kartą Sirijos karalius Hazaelis kariavo prieš Gatą ir jį užėmė. Užėmęs Gatą, Hazaelis atsigręžė prieš Jeruzalę.
[18] Judo karalius Jehoašas paėmė visas pašvęstas dovanas, kurias pašventė jo tėvai Judo karaliai Juozapatas ir Jehoramas, bei savo paties pašvęstas dovanas ir visą auksą iš Viešpaties bei karaliaus namų iždų ir nusiuntė Sirijos karaliui Hazaeliui. Tada jis pasitraukė nuo Jeruzalės.
[19] Visi kiti Jehoašo darbai yra surašyti Judo karalių metraščių knygoje.
[20] Jo tarnai padarė sąmokslą, sukilo ir nužudė Jehoašą Milojo namuose, pakelėje į Silą.
[21] Jį nužudė jo tarnai: Šimato sūnus Jozakaras ir Šomero sūnus Jehozabadas. Ir jis buvo palaidotas prie savo tėvų Dovydo mieste, o jo sūnus Amacijas karaliavo jo vietoje.

13 Dvidešimt trečiaisiais Judo karaliaus Jehoašo, Ahazijo sūnaus, metais Jehuvo sūnus Jehoahazas pradėjo karaliauti Izraelyje, Samarijoje, ir karaliavo septyniolika metų.

15 2 Kar 22,7; 1 Kor 4,2; 2 Kor 8,20
16 Kun 5,15.18; Kun 7,7; Sk 18,9
17 2 Kar 8,12; 2 Krn 24,23
18 1 Kar 15,18; 2 Kar 16,8; 2 Kar 18,15.16
20 2 Kar 14,5; 2 Krn 24,25
21 2 Krn 24,26; 2 Krn 24,27

13 SKYRIUS
1 2 Kar 10,35; 2 Kar 12,1; 2 Kar 12,1-18
2 1 Kar 12,26-33
3 Ts 2,14; 2 Kar 8,12; Am 1,4
4 Iš 3,7.9; Ts 2,18; 2 Kar 14,26; Ps 78,34
5 2 Kar 13,25; 2 Kar 14,25.27; Neh 9,27
6 1 Kar 16,33
7 2 Kar 10,32; Am 1,3

[2] Jis darė pikta Viešpaties akyse ir sekė nuodėmėmis Nebato sūnaus Jeroboamo, kuris įtraukė į nuodėmę Izraelį, ir neatsitraukė nuo jų.
[3] Viešpaties rūstybė užsidegė prieš Izraelį, ir Jis juos atidavė Sirijos karaliui Hazaeliui ir jo sūnui Ben Hadadui per visas jų dienas.
[4] Jehoahazas meldėsi, ir Viešpats jį išklausė, nes matė, kaip Izraelis vargo Sirijos priespaudoje.
[5] Viešpats davė Izraeliui gelbėtoją, ir jie buvo išlaisvinti iš Sirijos rankos; tuomet izraelitai gyveno savo palapinėse kaip anksčiau.
[6] Tačiau jie neatsitraukė nuo nuodėmių Jeroboamo namų, kuris įtraukė Izraelį į nuodėmę, ir gyveno jose, ir neišnaikino giraitės Samarijoje.
[7] Sirijos karalius paliko Jehoahazui tik penkiasdešimt raitelių, dešimt kovos vežimų ir dešimt tūkstančių pėstininkų, nes jis juos sunaikino ir padarė kaip dulkes kūlimo metu.
[8] Visi kiti Jehoahazo darbai ir jo galia yra aprašyti Izraelio karalių metraščių knygoje.
[9] Jehoahazas užmigo prie savo tėvų ir buvo palaidotas Samarijoje, o jo sūnus Jehoašas karaliavo jo vietoje.
[10] Trisdešimt septintaisiais Judo karaliaus Jehoašo metais Jehoahazo sūnus Jehoašas pradėjo karaliauti Izraelyje, Samarijoje, ir valdė kraštą šešiolika metų.
[11] Jis darė pikta Viešpaties akyse ir neatsitraukė nuo nuodėmių Nebato sūnaus Jeroboamo, kuris įtraukė Izraelį į nuodėmę, ir vaikščiojo jose.
[12] Visi kiti Jehoašo darbai ir jo

galia, kariaujant su Judo karaliumi Amaciju, yra aprašyti Izraelio karalių metraščių knygoje.
[13] Jehoašas užmigo prie savo tėvų ir jo sūnus Jeroboamas atsisėdo į jo sostą. Jehoašą palaidojo Samarijoje prie Izraelio karalių.
[14] Eliziejus susirgo liga, nuo kurios vėliau jis numirė. Izraelio karalius Jehoašas atėjo pas jį, verkė prie jo ir sakė: "Mano tėve, mano tėve, Izraelio kovos vežimai ir jo raiteliai!"
[15] Eliziejus sakė jam: "Paimk lanką ir strėlių". Jehoašas paėmė lanką ir strėlių.
[16] Tuomet Eliziejus sakė Izraelio karaliui: "Uždėk savo ranką ant lanko". Jis uždėjo ranką, o Eliziejus uždėjo savo rankas ant karaliaus rankų
[17] ir tarė: "Atidaryk langą į rytus ir šauk". Jis atidarė ir šovė. Eliziejus sakė: "Tai Viešpaties išlaisvinimo strėlė, išlaisvinimo iš Sirijos strėlė. Tu nugalėsi sirus Afeke ir juos pribaigsi".
[18] Po to jis sakė: "Paimk strėles ir suduok į žemę". Karalius paėmė ir tris kartus sudavė strėlėmis į žemę.
[19] Dievo vyras supykęs tarė: "Reikėjo suduoti penkis ar šešis kartus, tada būtum nugalėjęs Siriją ir juos pribaigęs. O dabar tik tris kartus ją nugalėsi".
[20] Eliziejus mirė ir buvo palaidotas. Tais metais Moabo būriai įsiveržė į Izraelį.
[21] Kartą, laidojant vyrą, žmonės pamatė karių būrį ir įmetė tą vyrą į Eliziejaus kapą. Kai tas vyras kape palietė Eliziejaus kaulus, atgijo ir atsistojo.
[22] Sirijos karalius Hazaelis spaudė Izraelį per visas Jehoahazo dienas.
[23] Tačiau Viešpats buvo jiems maloningas, jų gailėjosi ir pažvelgė į juos dėl savo sandoros su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu. Jis nenorėjo jų sunaikinti ir iki šiol jų neatmetė nuo savęs.
[24] Sirijos karalius Hazaelis mirė, ir jo sūnus Ben Hadadas pradėjo karaliauti jo vietoje.
[25] Jehoahazo sūnus Jehoašas atsiėmė iš Hazaelio sūnaus Ben Hadado miestus, kuriuos jis buvo karu paėmęs iš jo tėvo Jehoahazo. Tris kartus Jehoašas jį nugalėjo ir atgavo Izraelio miestus.

12 2 Kar 13,14-19.25; 2 Kar 14,8-15; 2 Kar 14,9; 2 Krn 25,17-25
13 2 Kar 14,16
14 2 Kar 2,12
17 1 Kar 20,26
19 2 Kar 13,25
20 2 Kar 3,5; 2 Kar 24,2
22 2 Kar 8,12.13
23 Pr 13,16.17; Pr 17,2-7; Iš 2,24.25; Iš 32,13; 2 Kar 14,27
25 2 Kar 13,18.19

14 SKYRIUS
1 2 Kar 13,10; 2 Krn 25,1.2
3 2 Kar 12,2
4 2 Kar 12,3
5 2 Kar 12,20
6 Ez 18,4.20

14

Antraisiais Izraelio karaliaus Jehoašo, Jehoahazo sūnaus, metais Jehoašo sūnus Amacijas karaliavo Jude.
[2] Pradėdamas karaliauti, jis buvo dvidešimt penkerių metų amžiaus ir karaliavo Jeruzalėje dvidešimt devynerius metus. Jo motina buvo vardu Jehoadina, iš Jeruzalės.
[3] Amacijas darė tai, kas teisinga Viešpaties akyse, tačiau ne taip, kaip jo tėvas Dovydas. Jis visur elgėsi taip, kaip jo tėvas Jehoašas.
[4] Aukštumos nebuvo panaikintos, ir žmonės vis dar aukojo ir smilkė jose.
[5] Kai karalystė įsitvirtino jo rankose, jis nužudė tuos tarnus, kurie nužudė jo tėvą karalių.
[6] Tačiau jų vaikų jis nenužudė, laikydamasis to, kas parašyta Mozės įstatymo knygoje, kur Viešpats sako: "Nežudykite tėvų už vaikus, nė vaikų už tėvus, bet kiekvienas turi mirti už savo nuodėmę".

[7] Jis nugalėjo Druskos slėnyje edomitus, nukaudamas jų dešimt tūkstančių, ir užkariavo Selą. Jis ją pavadino Jokteeliu, ir taip ji vadinama iki šios dienos.
[8] Tuomet Amacijas siuntė pasiuntinius pas Jehuvo sūnaus Jehoahazo sūnų Jehoašą, Izraelio karalių, ir sakė jam: "Išeik, kad susitiktume veidas į veidą".
[9] Izraelio karalius Jehoašas siuntė Judo karaliui Amacijui tokį atsakymą: "Libane auganti usnis siuntė pas Libano kedrą, sakydama: 'Leisk savo dukterį už mano sūnaus'. Bet Libano laukinis žvėris prabėgdamas sutrypė usnį.
[10] Tu nugalėjai edomitus, todėl pasididžiavo tavo širdis. Džiaukis tuo ir pasilik namie. Kodėl nori prisišaukti nelaimę ir žūti kartu su Judu?"
[11] Amacijas nepaklausė, todėl Izraelio karalius Jehoašas atėjo. Jis ir Judo karalius Amacijas susitiko veidas į veidą Bet Šemeše, kuris priklauso Judui.
[12] Izraelis nugalėjo Judą, ir jo vyrai pabėgo į savo palapines.
[13] Judo karalių Amaciją, Ahazijo sūnaus Jehoašo sūnų, Izraelio karalius Jehoašas paėmė į nelaisvę Bet Šemeše; tada atėjo į Jeruzalę ir nugriovė Jeruzalės sieną nuo Efraimo vartų iki Kampo vartų, keturis šimtus uolekčių.
[14] Jis pasiėmė visą auksą, sidabrą, visus indus, rastus Viešpaties namuose ir karaliaus namų ižde, bei įkaitus ir sugrįžo į Samariją.
[15] Visi kiti Jehoašo darbai, jo galia ir jo kova su Judo karaliumi Amaciju yra aprašyti Izraelio karalių metraščių knygoje.
[16] Jehoašas užmigo prie savo tėvų ir buvo palaidotas Samarijoje prie Izraelio karalių, o jo sūnus Jeroboamas karaliavo jo vietoje.
[17] Jehoašo sūnus Amacijas, Judo karalius, mirus Jehoahazo sūnui Jehoašui, Izraelio karaliui, dar gyveno penkiolika metų.
[18] Visi kiti Amacijo darbai surašyti Judo karalių metraščių knygoje.
[19] Jeruzalėje prieš jį kilo sąmokslas, ir Amacijas pabėgo į Lachišą. Bet jie pasiuntė į Lachišą ir jį ten nužudė.
[20] Jo kūną pargabeno ant žirgų Jeruzalėn ir palaidojo prie jo tėvų Dovydo mieste.
[21] Tada visi Judo žmonės ėmė Azariją, kuriam buvo šešiolika metų, ir padarė savo karaliumi vietoje jo tėvo Amacijo.
[22] Jis sutvirtino Elatą ir sugrąžino jį Judui po to, kai karalius užmigo prie savo tėvų.
[23] Jeroboamas, Izraelio karaliaus Jehoašo sūnus, pradėjo karaliauti Samarijoje penkioliktaisiais Judo karaliaus Amacijo, Jehoašo sūnaus, metais. Jis valdė keturiasdešimt vienerius metus.
[24] Jis darė pikta Viešpaties akyse ir neatsitraukė nuo nuodėmių Nebato sūnaus Jeroboamo, kuris įtraukė Izraelį į nuodėmę.
[25] Jis atstatė Izraelio ribas nuo Hamato iki lygumos jūros pagal Viešpaties, Izraelio Dievo, žodį, kurį Jis paskelbė per savo tarną pranašą Joną, Amitajo sūnų, iš Gat Hefero.
[26] Viešpats matė didelį Izraelio vargą, kad nebeliko nei vergų, nei laisvųjų ir kad nebuvo nė vieno, kas padėtų Izraeliui.
[27] Viešpats nesakė, kad išnaikins

7 Joz 15,38; 2 Sam 8,13; 2 Krn 25,5-16
8 2 Kar 13,9.12-14.25; 2 Krn 25,17.18; 2 Krn 25,17
9 Ts 9,8-15; 1 Kar 4,33
10 Įst 8,14
11 Joz 19,38; Joz 21,16
13 Neh 8,16; Neh 12,39; Jer 31,38
14 1 Kar 7,51
15 2 Kar 13,12.13
17 2 Krn 25,25-28
19 Joz 10,31; 2 Krn 25,27
21 2 Kar 15,13; 2 Krn 26,1; Iz 6,1
22 2 Kar 16,6
24 1 Kar 12,26-33
25 Įst 3,17; Joz 19,13; 1 Kar 8,65; 2 Kar 10,32; 2 Kar 13,5.25; Jn 1,1
26 Įst 32,36; 2 Kar 13,4
27 2 Kar 13,5.23

Izraelio vardą nuo žemės paviršiaus, bet Jis išgelbėjo juos per Jehoašo sūnų Jeroboamą.
[28] Visi kiti Jeroboamo darbai, jo galia, kovos, kaip jis sugrąžino Izraeliui Damaską ir Hamatą, yra aprašyta Izraelio karalių metraščių knygoje.
[29] Jeroboamas užmigo prie savo tėvų, Izraelio karalių, ir jo sūnus Zacharija karaliavo jo vietoje.

15 Dvidešimt septintaisiais Izraelio karaliaus Jeroboamo metais Jude pradėjo karaliauti karaliaus Amacijo sūnus Azarija.
[2] Pradėdamas valdyti, jis buvo šešiolikos metų ir penkiasdešimt dvejus metus karaliavo Jeruzalėje. Jo motina buvo vardu Jecholija, iš Jeruzalės.
[3] Jis darė tai, kas teisinga Viešpaties akyse, kaip ir jo tėvas Amacijas.
[4] Tik aukštumos nebuvo panaikintos, žmonės vis dar aukojo ir smilkė aukštumose.
[5] Viešpats ištiko karalių raupsais. Iki mirties jis gyveno atskiruose namuose, o jo sūnus Jotamas valdė jo namus ir teisė krašto žmones.
[6] Visi kiti Azarijos darbai surašyti Judo karalių metraščių knygoje.
[7] Azarija užmigo prie savo tėvų ir buvo palaidotas prie savo tėvų Dovydo mieste; jo sūnus Jotamas karaliavo jo vietoje.
[8] Trisdešimt aštuntaisiais Judo karaliaus Azarijos metais Jeroboamo sūnus Zacharija šešis mėnesius karaliavo Izraelyje, Samarijoje.
[9] Jis darė pikta Viešpaties akyse kaip jo tėvai ir neatsitraukė nuo

28 2 Sam 8,6; 1 Kar 11,24; 2 Krn 8,3
29 2 Kar 15,8

15 SKYRIUS

1 2 Kar 14,21; 2 Kar 15,13.30; 2 Krn 26,1.3.4
4 2 Kar 12,3; 2 Kar 14,4; 2 Kar 15,35
5 Kun 13,46; Sk 12,14; 2 Krn 26,19-23; Ps 78,31; Iz 6,1
7 2 Krn 26,23
8 2 Kar 14,29
9 2 Kar 14,24
10 Am 7,9
12 2 Kar 10,30
13 2 Kar 14,21; 2 Kar 15,1
14 1 Kar 14,17; Gg 6,4
16 1 Kar 4,24; 2 Kar 8,12; Oz 13,16
19 2 Kar 14,5; 1 Krn 5,26; Oz 8,9

nuodėmių Nebato sūnaus Jeroboamo, kuris įtraukė Izraelį į nuodėmę.
[10] Jabešo sūnus Šalumas surengė sąmokslą, užpuolė žmonių akivaizdoje Zachariją, nužudė jį ir karaliavo jo vietoje.
[11] Visi kiti Zacharijos darbai surašyti Izraelio karalių metraščių knygoje.
[12] Toks buvo Viešpaties žodis, kurį Jis kalbėjo Jehuvui: "Iki ketvirtosios kartos tavo sūnūs sėdės Izraelio soste". Ir taip įvyko.
[13] Jabešo sūnus Šalumas pradėjo karaliauti Izraelyje trisdešimt devintaisiais Judo karaliaus Uzijo metais ir karaliavo Samarijoje vieną mėnesį.
[14] Gadžio sūnus Menahemas, išėjęs iš Tircos, atėjo į Samariją; jis, užpuolęs Jabešo sūnų Šalumą, nužudė jį ir karaliavo jo vietoje.
[15] Visi kiti Šalumo darbai ir jo surengtas sąmokslas yra aprašyta Izraelio karalių metraščių knygoje.
[16] Menahemas sunaikino Tifsacho miestą ir visą kraštą nuo Tircos; gyventojus išžudė, nes jie neatidarė jam miesto vartų, o nėščias moteris perskrodė.
[17] Trisdešimt devintaisiais Judo karaliaus Azarijos metais Izraelyje pradėjo karaliauti Gadžio sūnus Menahemas ir karaliavo Samarijoje dešimt metų.
[18] Jis darė pikta Viešpaties akyse ir neatsitraukė nuo nuodėmių Nebato sūnaus Jeroboamo, kuris įtraukė Izraelį į nuodėmę.
[19] Asirijos karalius Pulas užpuolė kraštą. Menahemas davė jam tūkstantį talentų sidabro, kad jo ranka būtų su juo ir padėtų įsitvir-

tinti valdžioje.

[20] Menahemas visus pasiturinčius gyventojus apdėjo mokesčiais, kiekvieną po penkiasdešimt šekelių sidabro, kad galėtų sumokėti Asirijos karaliui. Taip Asirijos karalius apsisuko ir pasitraukė iš krašto.

[21] Visi kiti Menahemo darbai surašyti Izraelio karalių metraščių knygoje.

[22] Menahemas užmigo prie savo tėvų, ir jo sūnus Pekachija karaliavo jo vietoje.

[23] Penkiasdešimtaisiais Judo karaliaus Azarijos metais Izraelio karaliumi Samarijoje tapo Menahemo sūnus Pekachija ir karaliavo dvejus metus.

[24] Jis darė pikta Viešpaties akyse ir nepasitraukė nuo nuodėmių Nebato sūnaus Jeroboamo, kuris įtraukė Izraelį į nuodėmę.

[25] Prieš jį surengė sąmokslą Remalijo sūnus Pekachas, jo karo vadas. Jis susitarė su Argobu, Arjė bei penkiasdešimt gileadiečių ir nužudė jį Samarijoje, karaliaus rūmuose. Ir jis karaliavo jo vietoje.

[26] Visi kiti Pekachijos darbai surašyti Izraelio karalių metraščių knygoje.

[27] Penkiasdešimt antraisiais Judo karaliaus Azarijos metais Izraelyje ir Samarijoje pradėjo karaliauti Remalijo sūnus Pekachas ir karaliavo dvidešimt metų.

[28] Pekachas darė pikta Viešpaties akyse ir neatsitraukė nuo nuodėmių Nebato sūnaus Jeroboamo, kuris įtraukė Izraelį į nuodėmę.

[29] Izraelio karaliaus Pekacho dienomis Asirijos karalius Tiglat Pileseras įsiveržė ir paėmė Ijoną, Abel Bet Maaką, Janoachą, Kedešą, Hacorą, Gileadą, Galilėją ir visą Naftalio kraštą, o žmones išsivedė į Asiriją.

[30] Elos sūnus Ozėjas surengė sąmokslą prieš Remalijo sūnų Pekachą, nužudė jį ir karaliavo jo vietoje dvidešimtaisiais Uzijo sūnaus Jotamo metais.

[31] Visi kiti Pekacho darbai surašyti Izraelio karalių metraščių knygoje.

[32] Antraisiais Remalijo sūnaus Pekacho, Izraelio karaliaus, metais pradėjo karaliauti Judo karaliaus Uzijo sūnus Jotamas.

[33] Jis pradėjo karaliauti dvidešimt penkerių metų ir karaliavo Jeruzalėje šešiolika metų. Jo motina buvo Cadoko duktė Jeruša.

[34] Jis darė tai, kas teisinga Viešpaties akyse, kaip ir jo tėvas Uzijas.

[35] Tačiau aukštumos nebuvo panaikintos, žmonės vis dar smilkė ir aukojo aukštumose. Jis pastatė aukštutinius Viešpaties namų vartus.

[36] Visi kiti Jotamo darbai yra surašyti Judo karalių metraščių knygoje.

[37] Tomis dienomis Viešpats pradėjo siųsti prieš Judą Sirijos karalių Reciną ir Remalijo sūnų Pekachą.

[38] Jotamas užmigo prie savo tėvų ir buvo palaidotas prie savo tėvų savo tėvo Dovydo mieste; jo sūnus Ahazas pradėjo karaliauti jo vietoje.

16

Septynioliktaisiais Remalijo sūnaus Pekacho metais pradėjo karaliauti Judo karaliaus Jotamo sūnus Ahazas.

[2] Pradėdamas karaliauti, jis buvo dvidešimties metų ir karaliavo

20 2 Kar 23,35
25 1 Kar 16,18
27 2 Krn 28,6; Iz 7,1
29 1 Kar 15,20; 2 Kar 16,7.10; 2 Kar 17,6; 1 Krn 5,26
30 2 Kar 17,1; Oz 10,3.7.15
32 2 Krn 27,1
33 2 Krn 27,1
34 2 Kar 15,3.4; 2 Krn 26,4.5
35 2 Kar 15,4; 2 Krn 23,20; 2 Krn 27,3
37 2 Kar 15,26.27; 2 Kar 16,5-9; Iz 7,1-17

Jeruzalėje šešiolika metų. Jis nedarė to, kas teisinga Viešpaties, jo Dievo, akyse, kaip darė jo tėvas Dovydas,
[3] bet vaikščiojo Izraelio karalių keliais, net leido savo sūnui eiti per ugnį, mėgdžiodamas bjaurystes pagonių, kuriuos Viešpats išvarė prieš izraelitams užimant tą kraštą.
[4] Jis aukojo ir smilkė aukštumose, ant kalvų ir po kiekvienu žaliuojančiu medžiu.
[5] Sirijos karalius Recinas ir Remalijo sūnus Pekachas, Izraelio karalius, atėję prieš Jeruzalę, apgulė miestą, bet neįstengė jo paimti.
[6] Sirijos karalius Recinas sugrąžino Elatą Sirijai ir, išvaręs žydus iš Elato, jį apgyvendino edomitais, kurie ten tebegyvena iki šios dienos.
[7] Tada Ahazas siuntė pasiuntinius pas Asirijos karalių Tiglat Pileserą, sakydamas: “Aš esu tavo tarnas ir tavo sūnus. Ateik ir išgelbėk mane iš Sirijos ir Izraelio karalių rankų”.
[8] Ahazas paėmė auksą ir sidabrą, kuriuos rado Viešpaties namuose ir karaliaus namų ižde, ir pasiuntė dovaną Asirijos karaliui.
[9] Asirijos karalius paklausė jo ir, užpuolęs Damaską, paėmė jį, gyventojus išvedė į Kyrą, o Reciną nužudė.
[10] Karalius Ahazas nuvyko į Damaską pasitikti Asirijos karaliaus Tiglat Pilesero. Pamatęs Damaske aukurą, karalius Ahazas pasiuntė kunigui Ūrijai aukuro atvaizdą, jo pavyzdį ir brėžinius su visomis detalėmis.
[11] Kunigas Ūrija pastatė aukurą pagal pavyzdį, kurį karalius Ahazas atsiuntė iš Damasko, prieš Ahazui grįžtant iš Damasko.
[12] Karalius, sugrįžęs iš Damasko ir pamatęs aukurą, priėjo prie jo ir aukojo ant jo.
[13] Jis aukojo deginamąją bei duonos auką, išliejo geriamąją auką ir šlakstė padėkos aukų kraują ant aukuro.
[14] Varinį aukurą, kuris buvo priešais Viešpatį, perkėlė į kitą vietą, į šiaurę nuo naujo aukuro.
[15] Karalius Ahazas įsakė kunigui Ūrijai: “Ant naujojo aukuro aukok deginamąją auką rytą ir duonos auką vakare, karaliaus deginamąją bei duonos auką ir krašto gyventojų deginamąsias, duonos ir geriamąsias aukas, o aukų kraują šlakstyk ant jo. Varinį aukurą palik mano nuožiūrai”.
[16] Kunigas Ūrija padarė, kaip jam įsakė karalius Ahazas.
[17] Karalius Ahazas supjaustė stovų rėmus ir nuėmė nuo jų praustuves. Jis taip pat nukėlė baseiną nuo varinių jaučių, kurie buvo po juo, ir padėjo jį ant akmeninio grindinio.
[18] Be to, sabato pastogę, kuri buvo pastatyta namuose, ir karaliaus įėjimą jis pašalino iš Viešpaties namų dėl Asirijos karaliaus.
[19] Visi kiti Ahazo darbai yra surašyti Judo karalių metraščių knygoje.
[20] Ahazas užmigo prie savo tėvų ir buvo palaidotas Dovydo mieste; jo sūnus Ezekijas karaliavo jo vietoje.

17

Dvyliktaisiais Judo karaliaus Ahazo metais Izraelyje ir Samarijoje pradėjo karaliauti Elos sūnus Ozėjas ir karaliavo devynerius metus.

16 SKYRIUS
3 Kun 18,21; Įst 12,31; 2 Kar 17,17; 2 Kar 21,2.11; 2 Krn 28,3; Ps 106,37.38; Iz 1,1
4 Įst 12,2; 1 Kar 14,23; 2 Kar 15,34.35
5 2 Kar 15,37; Iz 7,1.4
6 2 Kar 14,22; 2 Krn 26,2
7 2 Kar 15,19; 2 Kar 15,29; 1 Krn 5,26; 2 Krn 28,20
8 2 Kar 12,17.18; 2 Krn 28,21
9 2 Kar 14,28; Iz 22,6; Am 1,5; Am 9,7
11 Iz 8,2
12 2 Krn 26,16.19
14 Iš 27,1.2; Iš 40,6.29; 2 Krn 4,1
15 Iš 29,39-41
17 1 Kar 7,23-25; 1 Kar 7,27-29; 2 Krn 28,24
20 2 Krn 28,27

17 SKYRIUS
1 2 Kar 15,30

[2] Jis darė pikta Viešpaties akyse, bet ne taip, kaip Izraelio karaliai, buvę prieš jį.
[3] Asirijos karalius Šalmaneseras kariavo prieš jį, ir Ozėjas, tapęs jo tarnu, mokėjo jam duoklę.
[4] Asirijos karalius pastebėjo, kad Ozėjas rengia sąmokslą, nes pasiuntė pasiuntinius pas Egipto karalių Soją ir nesumokėjo duoklės kaip ankstesniais metais. Todėl Asirijos karalius suėmė jį ir uždarė į kalėjimą.
[5] Asirijos karalius užėmė visą kraštą, pasiekė Samariją ir laikė ją apgulęs trejus metus.
[6] Devintaisiais Ozėjo metais Asirijos karalius paėmė Samariją ir išvedė izraelitus į Asiriją, juos apgyvendino Halache, Habore prie Gozano upės ir medų miestuose.
[7] Taip įvyko dėl to, kad izraelitai nusidėjo Viešpačiui, savo Dievui, kuris juos išvedė iš Egipto žemės ir faraono priespaudos, ir garbino svetimus dievus.
[8] Jie elgėsi pagal papročius pagonių, kuriuos Viešpats išvarė prieš izraelitams užimant kraštą, ir pagal Izraelio karalių įvestus papročius.
[9] Izraelitai slapta darė tai, kas nebuvo teisinga Viešpaties, jų Dievo, akyse. Jie pasidarė aukštumas visuose savo miestuose, pradedant sargybų bokštais ir baigiant sutvirtintais miestais.
[10] Jie pasistatė atvaizdus ir pasidarė alkus kiekvienoje kalvoje ir po kiekvienu žaliuojančiu medžiu.
[11] Ten jie smilkė aukštumose kaip pagonys, kuriuos Viešpats išvarė priešais juos, ir darė nedorybes, sukeldami Viešpaties pyktį.

3 2 Kar 18,9-12; 2 Kar 24,1
5 Oz 13,16
6 Įst 28,36.64; Įst 29,27.28; 1 Krn 5,26; Oz 1,4; Oz 13,16
7 Joz 23,16; Ts 6,10
8 Kun 18,3
9 2 Kar 18,8
10 Iš 34,12-14; Įst 12,2; Iz 57,5
12 Iš 20,3-5; Įst 4,19
13 1 Sam 9,9; Neh 9,29.30; Jer 18,11; Jer 25,5; Jer 35,15
14 Įst 9,23; Apd 7,51
15 Įst 12,30.31; Įst 29,25; Įst 32,21; Jer 44,3; Rom 1,21-23
16 Įst 4,19; 1 Kar 12,28; 1 Kar 14,15; 1 Kar 16,31; 1 Kar 22,53
17 Įst 18,10-12; 1 Kar 21,20; 2 Kar 16,3
18 1 Kar 11,13.32
19 Jer 3,8
20 2 Kar 13,3; 2 Kar 15,29; 2 Kar 24,20
21 1 Kar 11,11.31; 1 Kar 12,20.28

[12] Jie tarnavo stabams, apie kuriuos Viešpats buvo jiems pasakęs: "Nedarykite tokių".
[13] Viešpats įspėjo Izraelį ir Judą per savo pranašus ir regėtojus, sakydamas: "Nusisukite nuo savo piktų kelių ir laikykitės mano įsakymų bei nuostatų pagal įsakymą, kurį daviau jūsų tėvams ir siunčiau per savo tarnus pranašus".
[14] Tačiau jie neklausė, bet sukietino savo sprandus, kaip ir jų tėvai, kurie netikėjo Viešpačiu, savo Dievu.
[15] Jie atmetė Jo nuostatus ir sandorą, kurią Jis buvo padaręs su jų tėvais, ir Jo įspėjimus, kuriais juos įspėdavo. Jie sekė tuštybe ir patys tapo tušti, nuėjo paskui aplinkines tautas, ko Viešpats buvo įsakęs nedaryti.
[16] Jie paliko visus Viešpaties, savo Dievo, įsakymus ir pasidarė nulietus veršius ir alkus, garbino dangaus kareiviją ir tarnavo Baalui.
[17] Jie leido savo sūnus bei dukteris per ugnį, žyniavo ir kerėjo, ir parsidavė daryti pikta Viešpaties akyse, sukeldami Jo pyktį.
[18] Todėl Viešpats labai užsirūstino ant Izraelio ir pašalino juos iš savo akivaizdos. Nieko neliko, išskyrus Judo giminę.
[19] Taip pat ir Judas nesilaikė Viešpaties, savo Dievo, įsakymų, bet elgėsi pagal Izraelyje priimtus papročius.
[20] Viešpats atmetė visus Izraelio palikuonis ir bausdamas atidavė juos į plėšikų rankas, kol jie buvo pašalinti iš Jo akivaizdos.
[21] Jis atplėšė Izraelį nuo Dovydo namų, ir jie paskelbė savo karaliumi Nebato sūnų Jeroboamą. Jeroboamas nukreipė Izraelį nuo

Viešpaties ir juos įtraukė į didelę nuodėmę.
[22] Izraelitai vaikščiojo visose Jeroboamo nuodėmėse ir nepaliko jų,
[23] kol Viešpats atstūmė Izraelį nuo savęs, kaip kalbėjo per savo tarnus pranašus. Taip Izraelis buvo perkeltas iš savo žemės į Asiriją, kur jie pasiliko iki šios dienos.
[24] Asirijos karalius atkėlė į Samarijos miestus izraelitų vieton žmonių iš Babilono, Kuto, Avos, Hamato ir Sefarvaimo. Jie įsikūrė Samarijoje ir gyveno jos miestuose.
[25] Ten apsigyvenę, jie nebijojo Viešpaties, todėl Viešpats siuntė tarp jų liūtų, kurie juos žudė.
[26] Asirijos karaliui buvo pranešta: "Tautos, kurias atkėlei į Samarijos miestus, nežino apie to krašto Dievą, todėl Jis siuntė liūtų, kurie žudo juos, kadangi jie nežino tos šalies Dievo".
[27] Asirijos karalius įsakė: "Nusiųskite ten vieną jų kunigą, kurį atvedėte iš ten, kad jis nuvykęs ten apsigyventų ir juos pamokytų apie to krašto Dievą".
[28] Vienas kunigas iš tų, kurie buvo išvesti iš Samarijos, sugrįžęs apsigyveno Betelyje ir mokė juos, kaip reikia bijoti Viešpaties.
[29] Tačiau kiekviena tauta pasidarė savo dievus ir pasistatė juos samariečių aukštumų namuose, kiekviena tauta tame mieste, kur ji gyveno.
[30] Babiloniečiai garbino Sukot Benotą, Kuto žmonės–Nergalą, Hamato žmonės–Ašimą,
[31] aviečiai–Nibhazą ir Tartaką, o Sefarvaimo žmonės degindavo savo vaikus Sefarvaimo dievams Adramelechui ir Anamelechui.
[32] Tačiau jie bijojo ir Viešpaties. Aukštumų kunigais jie paskyrė prasčiausius iš savųjų, kurie aukodavo už juos aukštumų namuose.
[33] Jie bijojo Viešpaties ir tarnavo savo dievams, kaip buvo pratę savame krašte.
[34] Iki šios dienos jie laikosi savo senų įpročių. Jie nebijo Viešpaties ir nevykdo Jo nuostatų ir potvarkių, įstatymų ir įsakymų, kuriuos Viešpats davė sūnums Jokūbo, kurį Jis pavadino Izraeliu.
[35] Viešpats padarė su jais sandorą ir jiems įsakė: "Nebijokite kitų dievų, nesilenkite prieš juos, netarnaukite ir neaukokite jiems.
[36] Bet bijokite Viešpaties, kuris jus išvedė iš Egipto šalies savo galinga jėga ir ištiesta ranka; Jį garbinkite ir Jam aukokite.
[37] Nuostatus ir potvarkius, įstatymus ir įsakymus, kuriuos jums surašiau, saugokite ir vykdykite per amžius, ir nebijokite kitų dievų.
[38] Nepamirškite sandoros, kurią padariau su jumis, ir nebijokite kitų dievų.
[39] Viešpaties, savo Dievo, bijokite, ir Jis išgelbės jus iš visų jūsų priešų".
[40] Tačiau jie neklausė, bet elgėsi pagal savo įpročius.
[41] Tos tautos bijojo Viešpaties, bet tarnavo ir savo drožtiems atvaizdams. Taip darė jų vaikai ir vaikų vaikai, taip jie tebedaro iki šios dienos.

18

18 Trečiaisiais Elos sūnaus Ozėjo, Izraelio karaliaus, metais pradėjo karaliauti Judo karaliaus Ahazo sūnus Ezekijas.
[2] Pradėdamas karaliauti, jis buvo dvidešimt penkerių metų ir valdė

23 1 Kar 14,16; 2 Kar 17,6; Iz 8,4
24 2 Kar 18,34; Ezr 4,2.10
29 1 Kar 12,31; 1 Kar 13,32
30 2 Kar 17,24
31 Kun 18,21; Įst 12,31; Ezr 4,9
32 1 Kar 12,31; 1 Kar 13,33
33 Sof 1,5
34 Pr 32,28; Pr 35,10
35 Iš 20,5; Ts 6,10
36 Iš 6,6; Iš 9,15; Iš 14,15-30; Įst 10,20
37 Įst 5,32
38 Pr 4,23; Įst 6,12
41 2 Kar 17,32.33

18 SKYRIUS
1 2 Kar 17,1; 2 Krn 28,27; 2 Krn 29,1
2 2 Krn 29,1; Iz 38,5

Jeruzalėje dvidešimt devynerius metus. Jo motina buvo vardu Abija, Zacharijos duktė.
[3] Jis darė tai, kas teisinga Viešpaties akyse, kaip ir jo tėvas Dovydas.
[4] Ezekijas panaikino aukštumas, sudaužė atvaizdus, iškirto giraites, į gabalus sudaužė varinę gyvatę, kurią padarė Mozė. Nes iki to laiko izraelitai dar tebesmilkė jai ir vadino ją Nehuštanu.
[5] Ezekijas pasitikėjo Viešpačiu, Izraelio Dievu. Tokio karaliaus Jude nebuvo nei iki jo, nei po jo.
[6] Jis glaudėsi prie Viešpaties ir nepaliovė sekti Jį bei vykdė įsakymus, kuriuos Viešpats davė Mozei.
[7] Viešpats buvo su juo, ir visur, kur jis ėjo, jam sekėsi. Jis sukilo prieš Asirijos karalių ir netarnavo jam.
[8] Ezekijas nugalėjo filistinus iki Gazos ir jos apylinkių, nuo sargybų bokštų iki sutvirtintų miestų.
[9] Ketvirtaisiais karaliaus Ezekijo metais, kurie buvo septintieji Izraelio karaliaus Ozėjo, Elos sūnaus, metai, Asirijos karalius Šalmaneseras atėjo prieš Samariją ir ją apgulė.
[10] Trečiųjų metų pabaigoje ją paėmė. Tai įvyko šeštaisiais Ezekijo ir devintaisiais Izraelio karaliaus Ozėjo metais.
[11] Asirijos karalius išvedė izraelitus į Asiriją ir juos apgyvendino Halache, Habore prie Gozano upės ir medų miestuose,
[12] nes jie nepakluso Viešpaties, savo Dievo, balsui ir sulaužė Jo sandorą; jie neklausė ir nevykdė, ką Viešpaties tarnas Mozė buvo įsakęs.

4 Sk 21,5-9; 2 Krn 31,1
5 2 Kar 19,10; 2 Kar 23,25; Job 13,15; Ps 13,5
6 Įst 10,20; Joz 23,8
7 Pr 39,2.3; 1 Sam 18,5.14; 2 Kar 16,7; 2 Krn 15,2; Ps 60,12
8 2 Kar 17,9; 1 Krn 4,41; 2 Krn 28,18; Iz 14,29
9 2 Kar 17,3
10 2 Kar 17,6
11 2 Kar 17,6; 1 Krn 5,26; Oz 1,4; Am 4,2
12 2 Kar 17,7-18
13 2 Krn 32,1; Iz 36,1-22; Iz 37,1-38; Iz 39,1-8
15 1 Kar 15,18.19; 2 Kar 12,18; 2 Kar 16,8
17 2 Kar 20,20; Iz 7,3
18 2 Kar 19,2; Iz 22,20
19 2 Krn 32,10; Ps 118,8.9
21 Iz 30,2-7; Ez 29,6.7
22 2 Kar 18,4; 2 Krn 31,1; 2 Krn 32,12

[13] Keturioliktais karaliaus Ezekijo metais Asirijos karalius Sanheribas puolė visus sutvirtintus Judo miestus ir juos paėmė.
[14] Tada Judo karalius Ezekijas siuntė pas Asirijos karalių į Lachišą, sakydamas: “Nusikaltau, pasitrauk nuo manęs. Ko reikalausi, padarysiu”. Asirijos karalius uždėjo Judo karaliui Ezekijui tris šimtus talentų sidabro ir trisdešimt talento aukso duoklę.
[15] Ezekijas atidavė visą sidabrą, kurį surado Viešpaties namuose ir karaliaus rūmų ižde.
[16] Ezekijas nuplėšė auksą nuo Viešpaties šventyklos durų ir staktų, kurias jis buvo padengęs, ir atidavė Asirijos karaliui.
[17] Asirijos karalius siuntė iš Lachišo Tartaną, Rabsarį ir Rabšakę su didele kariuomene prieš Jeruzalę. Jie atėjo į Jeruzalę ir sustojo prie aukštutinio vandentiekio tvenkinio, vėlėjo lauke.
[18] Jie pašaukė karalių. Išėjo pas juos rūmų viršininkas Eljakimas, Hilkijo sūnus, raštininkas Šebna ir metraštininkas Joahas, Asafo sūnus.
[19] Rabšakė jiems tarė: “Taip sakykite Ezekijui: ‘Taip sako didysis karalius, Asirijos karalius: ‘Kuo remiasi tavo pasitikėjimas?
[20] Tu kalbi tuščius žodžius, o karui reikalingas patarimas ir jėga. Kuo pasitiki, kad sukilai prieš mane?
[21] Ar ketini atsiremti į Egiptą, šitą sulūžusią nendrę? Pasirėmus į ją, ji įsminga į ranką ir ją perduria. Toks yra faraonas, Egipto karalius, visiems, kurie juo pasitiki.
[22] O jei sakysite: ‘Mes pasitikime Viešpačiu, savo Dievu’, tai ar ne Jo aukštumas ir aukurus pašalino

Ezekijas ir paliepė Judui bei Jeruzalei: 'Jūs garbinsite prie šito aukuro Jeruzalėje'?
[23] Taigi dabar lenktyniauk su mano valdovu, Asirijos karaliumi; aš tau duosiu du tūkstančius žirgų, jei tu surinksi tiek raitelių ant jų joti.
[24] Ar gali pasipriešinti silpniausiam mano valdovo tarnų būriui, nors ir pasitiki Egipto vežimais ir raiteliais?
[25] Ar aš be Viešpaties ėjau į šitą vietą, kad ją sunaikinčiau? Viešpats man pasakė: 'Eik ir sunaikink tą kraštą' ".
[26] Tuomet Hilkijo sūnus Eljakimas, Joahas ir Šebna tarė Rabšakei: "Kalbėk su savo tarnais aramėjiškai, mes suprantame; nekalbėk su mumis žydiškai, girdint žmonėms ant sienų".
[27] Bet Rabšakė atsakė: "Ar mano valdovas siuntė mane tik pas tavo valdovą ir tave kalbėti šituos žodžius? Ar ne pas vyrus, kurie sėdi ant sienos, kad valgytų su jumis savo išmatas bei gertų savo šlapimą?"
[28] Rabšakė atsistojo ir garsiai šaukė žydiškai: "Klausykite didžiojo karaliaus, Asirijos karaliaus, žodžių!
[29] Taip sako karalius: 'Nesiduokite Ezekijo suvedžiojami, nes jis neišgelbės jūsų iš mano rankos!
[30] Teneįtikina jūsų Ezekijas pasitikėti Viešpačiu, sakydamas: 'Viešpats tikrai mus išgelbės ir neatiduos šito miesto į Asirijos karaliaus rankas'.
[31] Neklausykite Ezekijo, nes taip sako Asirijos karalius: 'Padarykite su manimi sutartį ir išeikite pas mane. Kiekvienas valgysite nuo savo vynmedžio, nuo savo figmedžio ir gersite vandenį iš savo šulinio,
[32] kol aš ateisiu ir išvesiu jus į žemę, panašią į jūsų žemę, pilną javų, vyno, duonos, vynuogių, alyvmedžių ir medaus, kad galėtumėte gyventi ir nemirti. Neklausykite Ezekijo, kai jis jus įtikinėja, sakydamas: 'Viešpats mus išgelbės'.
[33] Argi kuris nors iš tautų dievų išgelbėjo savo kraštą iš Asirijos karaliaus rankos?
[34] Kur yra Hamato ir Arpado dievai? Kur Sefarvaimo, Henos ir Ivos dievai? Ar jie išgelbėjo Samariją iš mano rankos?
[35] Kuris iš dievų išgelbėjo savo kraštą iš mano rankos, kad Viešpats išgelbėtų Jeruzalę iš mano rankos?' "
[36] Žmonės tylėjo ir neatsakė jam nė žodžio, nes toks buvo karaliaus įsakymas: "Neatsakykite jam".
[37] Rūmų viršininkas Hilkijo sūnus Eljakimas, raštininkas Šebna ir Asafo sūnus Joahas, metraštininkas, atėjo pas Ezekiją perplėštais drabužiais ir jam perdavė Rabšakės žodžius.

19 Tai išgirdęs, karalius Ezekijas perplėšė savo drabužius, apsirengė ašutine ir nuėjo į Viešpaties namus.
[2] Jis nusiuntė rūmų viršininką Eljakimą, raštininką Šebną ir vyresniuosius kunigus, apsirengusius ašutinėmis, pas pranašą Izaiją, Amoco sūnų.
[3] Jie sakė jam: "Taip sako Ezekijas: 'Šita diena yra bausmės, pažeminimo ir gėdos diena; atėjo laikas gimdyti, o jėgų nėra.
[4] Gal Viešpats, tavo Dievas, iš-

26 Ezr 4,7; Iz 36,11-22; Iz 37,1-38; Iz 38,1-22; Iz 39,1-8; Dan 2,4
29 2 Krn 32,15
31 1 Kar 4,20.25
32 Įst 8,7-9; Įst 11,12
33 2 Kar 19,12; Iz 10,10.11
34 2 Kar 17,24; 2 Kar 19,13
35 Dan 3,15
37 Iz 33,7

19 SKYRIUS
1 2 Kar 18,13; 2 Krn 32,20-22; Ps 69,11; Iz 37,1
4 2 Sam 16,12; 2 Kar 18,35; Ps 50,21

girs žodžius Rabšakės, kurį Asirijos karalius pasiuntė niekinti gyvąjį Dievą, ir sudraus už žodžius, kuriuos Viešpats, tavo Dievas, girdėjo. Melskis už tuos, kurie yra likę' ".

[5] Karaliaus Ezekijo tarnai atėjo pas Izaiją.

[6] Ir Izaijas sakė jiems: "Sakykite savo valdovui: 'Taip sako Viešpats: 'Neišsigąsk girdėtų žodžių, kuriais Asirijos karaliaus tarnai man piktžodžiavo.

[7] Štai Aš pasiųsiu jam dvasią, ir jis, išgirdęs žinią, grįš į savo šalį ir ten bus nužudytas' ".

[8] Rabšakė sugrįžęs rado Asirijos karalių kovojantį prieš Libną, nes jis girdėjo, kad šis pasitraukė nuo Lachišo.

[9] Asirijos karalius išgirdo, kad Etiopijos karalius Tirhaka ateina kariauti prieš jį. Tuomet jis dar kartą siuntė pasiuntinius pas Ezekiją, sakydamas:

[10] "Taip kalbėkite Judo karaliui Ezekijui: 'Tegu Dievas, kuriuo tu pasitiki, neapgauna tavęs, sakydamas: 'Jeruzalė nepateks į Asirijos karaliaus rankas'.

[11] Tu girdėjai, ką Asirijos karaliai padarė visose šalyse, jas visiškai sunaikindami. Argi tu būsi išgelbėtas?

[12] Argi tų tautų, kurias mano tėvai sunaikino, dievai išgelbėjo Gozaną, Haraną, Recefą ir Edeno vaikus, gyvenusius Telasare?

[13] Kur yra Hamato, Arpado, Sefarvaimo, Henos ir Ivos miestų karaliai?"

[14] Ezekijas paėmė laišką iš pasiuntinių ir jį perskaitė. Po to, nuėjęs į Viešpaties namus, karalius jį išskleidė priešais Viešpatį.

6 2 Kar 18,17; Ps 112,7; Iz 37,6
7 2 Kar 19,35-37; Jer 51,1
8 2 Kar 18,14.17
9 1 Sam 23,27; Iz 37,9
10 2 Kar 18,5
12 2 Kar 18,33.34; Ez 27,23
13 2 Kar 18,34
14 Iz 37,14
15 Iš 25,22; Ps 80,1; Iz 37,16; Iz 44,6
16 1 Kar 8,29; 2 Kar 19,4; 2 Krn 6,40; Ps 31,2; Iz 37,17
18 Ps 115,4; Iz 44,9-20; Jer 10,3-5; Jer 10,3; Apd 17,29
19 1 Kar 8,42.43; Ps 83,18
20 2 Kar 20,5; Ps 65,2; Iz 37,21
21 Ps 22,7.8; Jer 14,17; Rd 2,13
22 Jer 51,5
23 2 Kar 18,17; Ps 20,7
24 Iz 19,6

[15] Ezekijas meldėsi prieš Viešpatį ir sakė: "Viešpatie, Izraelio Dieve, kuris gyveni tarp cherubų. Tu vienas esi visų žemės karalysčių Dievas. Tu sukūrei dangų ir žemę.

[16] Palenk, Viešpatie, savo ausį ir išgirsk. Atverk, Viešpatie, savo akis ir pamatyk. Išgirsk Sanheribo žodžius, kuriais jis niekino gyvąjį Dievą.

[17] Tai tiesa, Viešpatie, kad Asirijos karaliai išnaikino tautas ir jų šalis.

[18] Jie sudegino jų dievus, nes jie nebuvo dievai, tik žmonių rankų darbas – medis ir akmuo – todėl jie sunaikino juos.

[19] Dabar, Viešpatie, mūsų Dieve, išgelbėk mus iš jo rankų, kad visos žemės karalystės žinotų, jog Tu vienas, Viešpatie, esi Dievas!"

[20] Amoco sūnus Izaijas siuntė pas Ezekiją, sakydamas: "Taip sako Viešpats, Izraelio Dievas: 'Tavo maldą dėl Asirijos karaliaus Sanheribo Aš išgirdau'.

[21] Štai Viešpaties žodis, kurį Jis kalbėjo apie jį: 'Mergelė, Siono dukra, paniekino tave ir pasityčiojo iš tavęs. Jeruzalės dukra kraipo galvą dėl tavęs.

[22] Ką tu paniekinai ir prieš ką piktžodžiavai? Prieš ką išdidžiai pakėlei balsą ir akis? Prieš Izraelio Šventąjį!

[23] Per savo pasiuntinius tu niekinai Viešpatį ir sakei: 'Su daugybe kovos vežimų aš pasikėliau į kalnų aukštumas, Libano aukščiausias vietas. Aš iškirsiu jo aukštuosius kedrus, gražiausius kiparisus. Aš pasieksiu tolimiausią vietą – Karmelio mišką.

[24] Aš kasiau šulinius ir gėriau svetimus vandenis; išdžiovinau savo

kojų padais visas upes apsiausties vietose'.

[25] Argi negirdėjai? Jau seniai Aš tai padariau, labai seniai tai paruošiau, tik dabar įvykdžiau, kad tu galėtum sustiprintus miestus paversti griuvėsių krūvomis.

[26] Todėl jų gyventojai bejėgiai, jie nusigando ir susigėdo, jie tapo kaip lauko žolė, kaip gležna žolė ant stogų, kuri nudžiūna, dar neužaugusi.

[27] Aš žinau, kaip tu gyveni, kaip tu įeini ir išeini, kaip tu siautėji prieš mane.

[28] Kadangi tavo siautėjimas prieš mane ir tavo pasipūtimas pasiekė mano ausis, Aš įversiu savo grandį į tavo šnerves ir tave pažabosiu, ir vesiu tave atgal keliu, kuriuo atėjai'.

[29] Tai bus ženklas tau, Ezekijau. Šiemet valgyk, ką randi, kitais metais – kas užaugs savaime; trečiaisiais metais sėkite ir pjaukite, sodinkite vynuogynus ir valgykite jų vaisius.

[30] Judo namų likutis vėl leis šaknis apačioje ir neš vaisių viršuje.

[31] Iš Jeruzalės išeis išlikusieji, iš Siono kalno išgelbėtieji. Viešpaties uolumas tai padarys!

[32] Todėl Viešpats taip sako apie Asirijos karalių: 'Jis neįeis į šitą miestą ir nepaleis į jį nė vienos strėlės, neateis prieš jį su skydais ir nesupils pylimo.

[33] Jis sugrįš tuo pačiu keliu, kuriuo atėjo, ir į šitą miestą neįeis, – sako Viešpats. –

[34] Aš apginsiu šitą miestą ir jį išgelbėsiu dėl savęs ir dėl mano tarno Dovydo' ".

[35] Tą naktį Viešpaties angelas atėjo į Asirijos stovyklą ir iššžudė šimtą aštuoniasdešimt penkis tūkstančius. Jie atsikėlė anksti rytą, ir štai – aplinkui gausu lavonų.

[36] Asirijos karalius Sanheribas pasitraukė ir sugrįžo į Ninevę.

[37] Kai jis garbino savo dievo Nisrocho namuose, jo sūnūs Adramelechas ir Sareceras užmušė jį kardu ir pabėgo į Armėnijos kraštą. Jo sūnus Asarhadonas karaliavo jo vietoje.

20 Tomis dienomis Ezekijas mirtinai susirgo. Pranašas Izaijas, Amoco sūnus, atėjęs pas jį, tarė: "Taip sako Viešpats: 'Sutvarkyk savo namus, nes tu nebepasveiksi, bet mirsi' ".

[2] Tada Ezekijas nusigręžė į sieną ir meldėsi:

[3] "Viešpatie, atsimink, kad aš vaikščiojau prieš Tave teisingai ir tobula širdimi ir dariau gera Tavo akyse". Ir Ezekijas graudžiai verkė.

[4] Izaijui dar neperėjus kiemo, Viešpats kalbėjo jam:

[5] "Grįžk ir sakyk mano tautos vadui Ezekijui: 'Taip sako Viešpats, tavo tėvo Dovydo Dievas: 'Aš girdėjau tavo maldą ir mačiau tavo ašaras. Aš tave pagydysiu, ir trečią dieną tu eisi į Viešpaties namus.

[6] Aš pridėsiu prie tavo dienų penkiolika metų, be to, išgelbėsiu tave ir šitą miestą iš Asirijos karaliaus rankų ir apginsiu miestą dėl savęs ir dėl savo tarno Dovydo' ".

[7] Po to Izaijas sakė: "Paimkite gabalėlį figos". Jie paėmė, uždėjo ant voties, ir jis pasveiko.

[8] Ezekijas paklausė Izaiją: "Koks yra ženklas, kad Viešpats išgydys

25 Iz 10,5.6; Iz 45,7
26 Ps 129,6
27 Ps 139,1-3; Iz 37,28
28 2 Kar 19,33.36; Job 41,2; Ez 29,4; Ez 38,4; Am 4,2
29 Iš 3,12; 1 Sam 2,34; 2 Kar 20,8.9; Iz 7,11-14; Lk 2,12
30 2 Kar 19,4; 2 Krn 32,22.23
31 2 Kar 25,26; Iz 9,7; Iz 37,32
32 Iz 8,7-10
34 1 Kar 11,12.13; 2 Kar 20,6; 2 Krn 32,21; Iz 31,5
35 Iš 12,29; Iz 10,12-19; Iz 37,36; Oz 1,7
36 Pr 10,11
37 2 Kar 17,31; 2 Kar 19,7; 2 Krn 32,21; Ezr 4,2

20 SKYRIUS
1 2 Kar 18,13; 2 Krn 32,24; Iz 38,1-22
3 2 Kar 18,3-6; Neh 13,22
5 1 Sam 9,16; 1 Sam 10,1; 2 Kar 19,20; Ps 39,12; Ps 56,8; Ps 65,2
6 2 Kar 19,34; 2 Krn 32,21
7 Iz 38,21
8 Ts 6,17.37.39; Iz 7,11.14; Iz 38,22

mane ir trečią dieną aš eisiu į Viešpaties namus?”

[9] Izaijas atsakė: “Tai bus ženklas iš Viešpaties, kad Viešpats išpildys savo žodį: ar nori, kad saulės laikrodžio šešėlis nueitų dešimt laipsnių pirmyn ar kad grįžtų dešimt laipsnių atgal?”

[10] Ezekijas atsakė: “Lengva šešėliui pailgėti dešimt laipsnių. Tegul jis grįžta dešimt laipsnių atgal”.

[11] Pranašas Izaijas šaukėsi Viešpaties, ir Jis grąžino Ahazo saulės laikrodžio šešėlį dešimt laipsnių atgal.

[12] Tuo metu Babilono karalius Merodach Baladanas, Baladano sūnus, atsiuntė Ezekijui laišką ir dovanų, nes jis sužinojo, kad Ezekijas serga.

[13] Ezekijas išklausė juos ir aprodė jiems visus savo turtus: sidabrą, auksą, kvepalus, brangųjį aliejų, ginklų sandėlius ir visa, kas buvo jo iždе. Nebuvo nieko, ko Ezekijas nebūtų jiems parodęs savo namuose ir savo valdose.

[14] Pranašas Izaijas, atėjęs pas karalių Ezekiją, paklausė: “Iš kur tie vyrai atėjo pas tave ir ką jie tau pasakė?” Ezekijas atsakė: “Jie atėjo iš tolimos šalies, iš Babilono”.

[15] Ir jis sakė: “Ką jie matė tavo namuose?” Ezekijas atsakė: “Jie matė viską, kas yra mano namuose; nėra nieko, ko nebūčiau jiems parodęs”.

[16] Tada Izaijas tarė Ezekijui: “Klausyk Viešpaties žodžio:

[17] ‘Ateis diena, kai į Babiloną išgabens viską, kas yra tavo namuose ir ką iki šiol yra sukrovę tavo tėvai, ir nieko nebeliks.

[18] Jie išves tavo sūnus, kurie tau gims, ir jie bus eunuchais Babilono karaliaus rūmuose’ ”.

[19] Ezekijas atsakė Izaijui: “Viešpaties žodis, kurį tu kalbėjai, yra geras. Taika ir saugumas bus mano dienomis”.

[20] Visi kiti Ezekijo darbai ir jo galia, kaip jis padarė tvenkinį ir vandentiekį, atvesdamas į miestą vandenį, yra aprašyta Judo karalių metraščių knygoje.

[21] Ezekijas užmigo prie savo tėvų, o jo sūnus Manasas karaliavo jo vietoje.

21

Pradėdamas karaliauti Manasas buvo dvylikos metų ir karaliavo Jeruzalėje penkiasdešimt penkerius metus. Jo motina buvo vardu Hefciba.

[2] Jis darė pikta Viešpaties akyse, mėgdžiodamas bjaurius papročius pagonių, kuriuos Viešpats išvarė izraelitams užimant kraštą.

[3] Jis vėl atstatė aukštumas, kurias jo tėvas Ezekijas buvo išnaikinęs, pastatė aukurą Baalui, pasodino giraitę, kaip Izraelio karalius Ahabas, garbino dangaus kareiviją ir jiems tarnavo.

[4] Manasas pastatė aukurų net Viešpaties namuose, apie kuriuos Viešpats buvo pasakęs: “Jeruzalėje bus mano vardas”.

[5] Dviejuose Viešpaties namų kiemuose jis pastatė aukurus dangaus kareivijai.

[6] Jis leido savo sūnų per ugnį, kerėdavo ir būrė iš ženklų, bendravo su mirusiųjų dvasių iššaukėjais bei žyniais. Jis darė daug piktadarysčių Viešpaties akyse, sukeldamas Jo pyktį.

[7] Jis pastatė Ašeros drožtą atvaizdą namuose, apie kuriuos Vieš-

9 Iz 38,7.8
11 Iz 38,8
12 Iz 39,1-8
13 2 Krn 32,27.31
15 2 Kar 20,13
17 Jer 27,21.22; Jer 52,17
18 2 Kar 24,12; Dan 1,3-7; Dan 1,11.18
19 1 Sam 3,18
20 2 Krn 32,3.30; 2 Krn 32,32; Neh 3,16; Iz 7,3
21 2 Krn 32,33

21 SKYRIUS
1 2 Krn 33,1-9
2 2 Kar 16,3
3 Įst 4,19; Įst 17,2-5; 1 Kar 16,31-33; 2 Kar 18,4.22
4 1 Kar 11,13; Jer 7,30; Jer 32,34
5 1 Kar 6,36; 1 Kar 7,12
6 Kun 18,21; Kun 20,2; Įst 18,10-14
7 1 Kar 8,29; 1 Kar 9,3

pats pasakė Dovydui ir jo sūnui Saliamonui: "Iš visų Izraelio giminių išsirinkau Jeruzalę ir šituos namus; čia amžinai bus mano vardas.
[8] Nebeleisiu Izraeliui iškelti kojos iš žemės, kurią daviau jų tėvams, jei jie rūpestingai laikysis mano įstatymų ir įsakymų, kuriuos jiems davė mano tarnas Mozė".
[9] Tačiau jie neklausė, ir karalius Manasas juos suvedžiojo elgtis pikčiau už tautas, kurias Viešpats išnaikino prieš Izraelio vaikus.
[10] Viešpats kalbėjo per savo tarnus pranašus, sakydamas:
[11] "Kadangi Judo karalius Manasas darė šitas bjaurystes ir elgėsi pikčiau negu amoritai, gyvenę pirma jo, ir įtraukė į nuodėmę Judą dėl savo stabų,
[12] todėl taip sako Viešpats, Izraelio Dievas: 'Štai Aš užvesiu Jeruzalei ir Judui tokias nelaimes, kad suspengs ausyse, išgirdus apie tai.
[13] Aš ištiesiu virš Jeruzalės Samarijos matavimo virvę ir Ahabo namų svambalą; Jeruzalę išvalysiu, kaip yra išvalomas indas ir apverčiamas iššluosčius.
[14] Aš apleisiu savo paveldo likutį ir atiduosiu į jų priešų rankas, kurie juos pavergs ir apiplėš,
[15] kadangi jie darė pikta mano akyse ir rūstino mane nuo tos dienos, kai jų tėvai išėjo iš Egipto, iki šios dienos' ".
[16] Be savo nuodėmės, į kurią jis įtraukė Judą, darydamas tai, kas pikta Viešpaties akyse, Manasas praliejo tiek nekalto kraujo, kad užtvindė Jeruzalę nuo vieno galo iki kito.
[17] Visi kiti Manaso darbai ir jo nuodėmės, kurias jis padarė, yra surašyta Judo karalių metraščių knygoje.
[18] Manasas užmigo prie savo tėvų ir buvo palaidotas savo namų sode, Uzos sode; jo sūnus Amonas karaliavo jo vietoje.
[19] Pradėdamas karaliauti, Amonas buvo dvidešimt dvejų metų ir karaliavo Jeruzalėje dvejus metus. Jo motina buvo Mešulemeta, Haruco duktė, iš Jotbos.
[20] Jis darė pikta Viešpaties akyse, kaip ir jo tėvas Manasas.
[21] Jis vaikščiojo visais savo tėvo keliais, tarnavo stabams ir juos garbino.
[22] Jis apleido Viešpatį, savo tėvų Dievą, ir nevaikščiojo Viešpaties keliais.
[23] Amono tarnai surengė sąmokslą ir nužudė karalių jo namuose.
[24] Tačiau krašto žmonės nužudė visus, kurie dalyvavo sąmoksle prieš karalių Amoną, ir paskelbė karaliumi jo sūnų Joziją jo vietoje.
[25] Visi kiti Amono darbai yra surašyti Judo karalių metraščių knygoje.
[26] Jis buvo palaidotas savo kape, Uzos sode, ir jo sūnus Jozijas karaliavo jo vietoje.

22 Pradėdamas karaliauti, Jozijas buvo aštuonerių metų ir karaliavo Jeruzalėje trisdešimt vienerius metus. Jo motina buvo vardu Jedida, Adajos duktė, iš Bockato.
[2] Jis darė tai, kas teisinga Viešpaties akyse, ir vaikščiojo savo tėvo Dovydo keliais, nenukrypdamas nei į kairę, nei į dešinę.
[3] Aštuonioliktais karaliaus Jozi-

8 2 Sam 7,10
9 Pat 29,12
10 2 Kar 17,13
11 Pr 15,16; 1 Kar 21,26; 2 Kar 21,9; 2 Kar 23,26.27; 2 Kar 24,3.4
12 Jer 19,3
13 2 Kar 22,16-19; 2 Kar 25,4-11; Am 7,7.8
14 Jer 6,9
16 2 Kar 24,4
17 2 Kar 20,21; 2 Krn 33,11-19
18 2 Krn 33,20
19 2 Krn 33,21-23
20 2 Kar 21,2-6.11.16
22 Ts 2,12.13; 1 Kar 11,33; 1 Krn 28,9
23 2 Kar 12,20; 2 Kar 14,19; 1 Krn 3,14; 2 Krn 33,24.25; Mt 1,10
24 2 Kar 14,5

22 SKYRIUS
1 Joz 15,39; 1 Kar 13,2; 2 Krn 34,1
2 Įst 5,32; Joz 1,7
3 2 Krn 34,8

jo metais karalius siuntė raštininką Šafaną, Mešulamo sūnaus Acalijo sūnų, į Viešpaties namus
[4] pas vyriausiąjį kunigą Hilkiją sužinoti, kiek pinigų buvo surinkta prie Viešpaties namų įėjimo.
[5] Tuos pinigus jis įsakė perduoti darbų prižiūrėtojams Viešpaties namuose, kad tie juos išdalintų darbininkams, kurie dirba Viešpaties namuose, užtaisydami jų spragas,
[6] dailidėms, statybininkams bei mūrininkams ir pirkti rąstus bei tašytus akmenis namų remontui.
[7] Tačiau jiems nereikėjo atsiskaityti už pinigus, kuriuos gaudavo, nes jie buvo ištikimi.
[8] Vyriausiasis kunigas Hilkijas sakė raštininkui Šafanui: "Viešpaties namuose radau įstatymo knygą!" Hilkijas padavė tą knygą Šafanui, ir šis ją skaitė.
[9] Šafanas atėjo pas karalių ir pranešė jam, kad jo tarnai suskaičiavo paaukotus pinigus ir juos perdavė darbų prižiūrėtojams Viešpaties namuose.
[10] Raštininkas Šafanas pranešė karaliui: "Kunigas Hilkijas davė man knygą". Ir Šafanas skaitė ją karaliui.
[11] Karalius, išgirdęs įstatymo knygos žodžius, perplėšė savo drabužius.
[12] Jis įsakė kunigui Hilkijui, Šafano sūnui Ahikamui, Mikajos sūnui Achborui, raštininkui Šafanui ir karaliaus tarnui Asajai, sakydamas:
[13] "Eikite ir pasiklauskite Viešpatį už mane, už tautą ir už visą Judą dėl šitos knygos žodžių. Didelė Viešpaties rūstybė užsidegusi prieš mus, kadangi mūsų tėvai

4 2 Kar 12,4; 2 Kar 12,9.10
5 2 Kar 12,11-14
7 2 Kar 12,15; 1 Kor 4,2
8 Įst 31,24-26; 2 Krn 34,14
12 2 Kar 25,22; 2 Krn 34,20; Jer 26,24
13 Įst 29,23-28; Įst 31,17.18
14 2 Krn 34,22
16 Įst 29,27
17 Įst 29,25-27
18 2 Krn 34,26
19 Kun 26,31.32; 1 Kar 21,29; Ps 51,17; Jer 26,6; Jer 44,22
20 Iz 57,1.2

23 SKYRIUS
1 2 Krn 34,29
2 Įst 31,10-13; 2 Kar 22,8; 2 Krn 34,30

neklausė šitos knygos žodžių ir nesielgė taip, kaip joje parašyta".
[14] Kunigas Hilkijas, Ahikamas, Achboras, Šafanas ir Asaja nuėjo pas pranašę Huldą, žmoną Šalumo, Tikvos sūnaus, Harhaso sūnaus, drabužių sargo, kuri gyveno Jeruzalės antroje dalyje, ir kalbėjo su ja.
[15] Ji jiems sakė: "Taip sako Viešpats, Izraelio Dievas: 'Sakykite vyrui, kuris jus siuntė pas mane,
[16] kad Aš, Viešpats, bausiu šitą vietą ir jos gyventojus, kaip pasakyta knygoje, kurią skaitė Judo karalius.
[17] Jie paliko mane ir degino smilkalus kitiems dievams, sukeldami mano pyktį savo rankų darbais, todėl mano rūstybė užsidegs prieš šitą vietą ir neužges'.
[18] Judo karaliui, kuris jus siuntė pasiklausti Viešpaties, sakykite: 'Taip sako Viešpats, Izraelio Dievas: 'Dėl žodžių, kuriuos tu girdėjai,
[19] tavo širdis buvo minkšta ir tu nusižeminai prieš Viešpatį, klausydamas, ką Aš kalbėjau prieš šitą vietą ir jos gyventojus, kad ji taps griuvėsiais ir prakeikimu, ir kadangi tu perplėšei savo drabužius bei verkei mano akivaizdoje, Aš išklausiau tave.
[20] Todėl Aš paimsiu tave prie tavo tėvų, ir tu būsi paguldytas į kapą ramybėje; tavo akys nebematys visų tų nelaimių, kurias Aš siųsiu šitai vietai' ". Jie pranešė šituos žodžius karaliui.

23 Karalius sukvietė pas save visus Judo ir Jeruzalės vyresniuosius.
[2] Karalius su kunigais, pranašais ir Judo bei Jeruzalės gyventojais

nuo mažo iki didelio nuėjo į Viešpaties namus. Karalius garsiai skaitė visus žodžius iš sandoros knygos, atrastos Viešpaties namuose.

[3] Karalius atsistojo prie kolonos ir pakartojo sandorą Viešpaties akivaizdoje: sekti Viešpatį ir laikytis Jo įsakymų, įspėjimų ir nuostatų visa širdimi ir visa siela, kad būtų įvykdyti visi sandoros žodžiai, užrašyti šitoje knygoje. Visa tauta pasižadėjo laikytis sandoros.

[4] Karalius įsakė vyriausiajam kunigui Hilkijui, antros eilės kunigams ir vartininkams išnešti iš Viešpaties šventyklos visus daiktus, skirtus Baalui, Ašerai bei dangaus kareivijai. Jie buvo sudeginti už Jeruzalės sienų, Kidrono slėnyje, o jų pelenus išnešė į Betelį.

[5] Jis išnaikino stabų kunigus, kuriuos buvo paskyrę Judo karaliai deginti smilkalus aukštumose, Judo miestuose ir Jeruzalės apylinkėse; taip pat ir tuos, kurie smilkė Baalui, saulei, mėnuliui, planetoms ir visai dangaus kareivijai.

[6] Jis išnešė Ašeros statulą iš Viešpaties namų už Jeruzalės sienų, į Kidrono upelio slėnį; ten ją sudegino, sutrynė į dulkes ir išbarstė kapuose.

[7] Be to, jis sugriovė paleistuvių namus, buvusius prie Viešpaties namų, kur moterys ausdavo apdangalus Ašerai.

[8] Jis sušaukė visus kunigus iš Judo miestų ir išniekino aukštumas, kuriose kunigai smilkė, nuo Gebos iki Beer Šebos. Karalius sunaikino aukštumas prie valdytojo Jozuės vartų, miesto vartų kairėje pusėje.

[9] Aukštumų kunigai neprieidavo prie Viešpaties aukuro Jeruzalėje, bet valgydavo neraugintą duoną su savo broliais.

[10] Jozijas išniekino Tofetą Hinomo vaikų slėnyje, kad niekas savo sūnaus ar dukters neleistų per ugnį Molechui.

[11] Taip pat pašalino Judo karalių saulei pašvęstus žirgus, kurie buvo prie Viešpaties namų įėjimo, prie eunucho Netan Melecho kambario, o saulės vežimus sudegino.

[12] Judo karalių ant Ahazo namų stogo pastatytus aukurus ir Manaso pastatytus aukurus dviejuose Viešpaties namų kiemuose karalius nugriovė, sudaužė ir jų dulkes sumetė į Kidrono upelį.

[13] Karalius išniekino aukštumas, kurios buvo priešais Jeruzalę, į dešinę nuo Sugedimo kalno, kurias Izraelio karalius Saliamonas buvo padaręs sidoniečių pabaisai Astartei, Moabo pabaisai Kemošui ir amonitų pabaisai Milkomui.

[14] Jis sudaužė atvaizdus, iškirto giraites ir jų vietas užpildė žmonių kaulais.

[15] Aukurą Betelio aukštumoje, kurį pastatė Nebato sūnus Jeroboamas, įtraukęs į nuodėmę Izraelį, ir pačią aukštumą jis nugriovė, sudegino ir sutrynė į dulkes, ir taip pat sudegino giraitę.

[16] Jozijas, pamatęs kapus ant kalno, pasiuntė ir paėmė kaulus iš kapų, juos sudegino ant aukuro, jį išniekindamas pagal Viešpaties žodį, paskelbtą Dievo vyro.

[17] Tada jis sakė: "Kieno tas antkapis, kurį aš matau?" Miesto žmonės jam atsakė: "Tai kapas Dievo vyro, kuris buvo atėjęs iš Judo ir

3 2 Kar 11,14; 2 Kar 11,17
4 2 Kar 21,3-7; 2 Kar 25,18
5 2 Kar 21,3
6 Iš 32,20; 2 Kar 21,7; 2 Krn 34,4
7 Iš 38,8; 1 Kar 14,24; 1 Kar 15,12; Ez 16,16
8 Joz 21,17
9 1 Sam 2,36; Ez 44,10-14
10 Kun 18,21; Joz 15,8; 2 Kar 21,6; Iz 30,33
12 2 Kar 21,5; Jer 19,13
13 1 Kar 11,5-7
14 Iš 23,24
15 1 Kar 12,28-33
16 1 Kar 13,2
17 1 Kar 13,1.30.31

paskelbė, ką tu dabar įvykdei ant Betelio aukuro".
[18] Jis sakė: "Palikite jį. Niekas tenepajudina jo kaulų". Jie paliko jo ir pranašo, kuris buvo iš Samarijos, kaulus nepaliestus.
[19] Visus aukštumų namus, buvusius Samarijos miestuose, kuriuos pastatė Izraelio karaliai, sukeldami Viešpaties pyktį, Jozijas pašalino, padarydamas su jais kaip Betelyje.
[20] Jis išžudė visus ten buvusius aukštumų kunigus ir ant aukurų degino žmonių kaulus. Po to jis sugrįžo į Jeruzalę.
[21] Karalius įsakė visai tautai: "Švęskite Paschą Viešpačiui, savo Dievui, kaip parašyta šitoje sandoros knygoje!"
[22] Tokia Pascha nebuvo švenčiama nuo teisėjų laikų per visas Izraelio bei Judo karalių dienas.
[23] Aštuonioliktais karaliaus Jozijo metais vėl šventė tokią Paschą Viešpačiui Jeruzalėje.
[24] Jozijas pašalino mirusiųjų dvasių iššaukėjus, žynius, atvaizdus, stabus ir visas baisenybes, kurias surado Judo žemėje ir Jeruzalėje, kad įvykdytų įstatymo žodžius, užrašytus knygoje, kurią vyriausiasis kunigas Hilkijas rado Viešpaties namuose.
[25] Nebuvo iki jo tokio karaliaus, kuris būtų atsigręžęs į Viešpatį visa širdimi, visa siela ir visomis jėgomis pagal visą Mozės įstatymą, ir po jo nebuvo tokio.
[26] Tačiau Viešpats neatsisakė savo didelės rūstybės, kuri buvo užsidegusi prieš Judą dėl visų Manaso nusikaltimų, kuriais jis supykdė Viešpatį.
[27] Viešpats tarė: "Aš atstumsiu Judą, kaip atstūmiau Izraelį, ir atmesiu Jeruzalę – šitą miestą, kurį išsirinkau, ir namus, apie kuriuos sakiau: 'Ten bus mano vardas' ".
[28] Visi kiti Jozijo darbai surašyti Judo karalių metraščių knygoje.
[29] Jo dienomis Egipto faraonas Nekojas išėjo prieš Asirijos karalių Eufrato upės link. Karalius Jozijas išėjo priešais jį, ir tas nužudė jį Megide, kai jie susitiko.
[30] Jo tarnai parvežė jį vežime mirusį iš Megido į Jeruzalę ir palaidojo jo kape. Krašto žmonės paėmė Jehoachazą, Jozijo sūnų, ir patepė jį karaliumi jo tėvo vietoje.
[31] Pradėdamas karaliauti, Jehoahazas buvo dvidešimt trejų metų ir karaliavo Jeruzalėje tris mėnesius. Jo motina buvo Hamutalė, Jeremijo duktė, iš Libnos.
[32] Jis darė pikta Viešpaties akyse, kaip ir jo tėvai.
[33] Faraonas Nekojas suėmė jį Ribloje, Hamato krašte, kad jis negalėtų karaliauti Jeruzalėje, o kraštui uždėjo duoklę: šimtą talentų sidabro ir talentą aukso.
[34] Faraonas Nekojas paskyrė Judo karaliumi Jozijo sūnų Eljakimą jo tėvo Jozijo vietoje ir pakeitė jo vardą į Jehojakimą, o Jehoachazą nusivedė į Egiptą; ten jis ir mirė.
[35] Jehojakimas atidavė sidabrą ir auksą faraonui. Jis apdėjo kraštą mokesčiais, kad galėtų sumokėti faraono uždėtą duoklę. Kiekvienas krašto gyventojas turėjo sumokėti jam paskirtą mokestį sidabru ir auksu.
[36] Pradėdamas karaliauti, Jehojakimas buvo dvidešimt penkerių metų ir karaliavo Jeruzalėje vienuolika metų. Jo motina buvo

18 1 Kar 13,11.31
19 2 Krn 34,6.7
20 1 Kar 13,2; 2 Kar 10,25; 2 Kar 11,18; 2 Krn 34,5
21 Įst 16,2-8; 2 Krn 35,1
22 2 Krn 35,18.19
24 Kun 19,31; Kun 20,27; 2 Kar 22,8
25 2 Kar 18,5
26 Jer 15,4
27 1 Kar 8,29; 1 Kar 9,3; 2 Kar 17,18.20; 2 Kar 18,11; 2 Kar 21,13
29 2 Kar 14,8; Jer 2,16; Jer 46,2; Zch 12,11
30 2 Krn 35,24; 2 Krn 36,1-4
31 2 Kar 24,18; Jer 22,11
33 2 Kar 25,6
34 2 Krn 36,4; Ez 19,3.4; Dan 1,7; Mt 1,11
35 2 Kar 23,33
36 2 Krn 36,5

vardu Zebida, Pedajos duktė, iš Rumos.
[37] Jis darė pikta Viešpaties akyse, kaip ir jo tėvai.

24

Jo dienomis atėjo Babilono karalius Nebukadnecaras. Jehojakimas buvo jo tarnu trejus metus, o po to sukilo prieš jį.
[2] Tuomet Viešpats siuntė chaldėjų, sirų, moabitų bei amonitų būrius prieš Judą, kad jį sunaikintų, kaip Jis buvo paskelbęs per savo tarnus pranašus.
[3] Viešpaties įsakymu tai atsitiko Judui, kad jis būtų pašalintas iš Jo akivaizdos dėl Manaso nuodėmių.
[4] Taip pat Viešpats neatleido nekaltai pralieto kraujo, kuriuo šis pripildė Jeruzalę.
[5] Visi kiti Jehojakimo darbai yra surašyti Judo karalių metraščių knygoje.
[6] Jehojakimas užmigo prie savo tėvų, ir jo sūnus Jehojachinas karaliavo jo vietoje.
[7] Egipto karalius daugiau nebeišėjo iš savo šalies, nes Babilono karalius užėmė tai, kas priklausė Egipto karaliui, nuo Egipto upės iki Eufrato upės.
[8] Pradėdamas karaliauti, Jehojachinas buvo aštuoniolikos metų ir karaliavo Jeruzalėje tris mėnesius. Jo motina buvo Nehušta, Elnatano duktė, iš Jeruzalės.
[9] Jis darė pikta Viešpaties akyse, kaip ir jo tėvas.
[10] Tuo laiku Babilono karaliaus Nebukadnecaro tarnai užpuolė ir apgulė Jeruzalę.
[11] Ir Babilono karalius Nebukadnecaras atėjo prieš miestą, kai jo tarnai buvo apgulę jį.
[12] Tada Judo karalius Jehojachinas, jo motina, tarnai, kunigaikščiai ir valdininkai išėjo pas Babilono karalių. Ir Babilono karalius suėmė jį aštuntaisiais savo valdymo metais.
[13] Jis išgabeno visus Viešpaties namų ir karaliaus namų turtus ir sukapojo visus auksinius daiktus, kuriuos Izraelio karalius Saliamonas buvo padaręs Viešpaties šventykloje, kaip Viešpats buvo sakęs.
[14] Jis išvedė į nelaisvę visą Jeruzalę, visus kunigaikščius ir visus narsius karius, iš viso dešimt tūkstančių belaisvių, taip pat visus amatininkus bei kalvius. Nieko neliko, išskyrus vargingiausius krašto žmones.
[15] Jehojachiną, karaliaus motiną, jo žmonas, jo valdininkus ir krašto galinguosius jis išvedė iš Jeruzalės į nelaisvę Babilone.
[16] Visus karius, iš viso septynis tūkstančius, taip pat amatininkus ir kalvius, iš viso tūkstantį, ir visus vyrus, tinkančius kariuomenei, Babilono karalius išsivedė belaisviais į Babiloną.
[17] Judo karaliumi jis paskyrė Jehojachino dėdę Mataniją ir jo vardą pakeitė Zedekiju.
[18] Zedekijas buvo dvidešimt vienerių metų, kai tapo karaliumi. Jis karaliavo Jeruzalėje vienuolika metų. Jo motina buvo Hamutalė, Jeremijo duktė, iš Libnos.
[19] Jis darė pikta Viešpaties akyse, kaip ir Jehojakimas.
[20] Dėl Viešpaties rūstybės taip atsitiko Jeruzalei ir Judui, kad galiausiai Jis pašalino juos iš savo akių. Ir Zedekijas sukilo prieš Babilono karalių.

24 SKYRIUS
1 2 Kar 20,14; Dan 1,1
2 2 Kar 20,17; 2 Kar 21,12-14; 2 Kar 23,27; Jer 25,9; Jer 32,28; Jer 35,11
3 2 Kar 21,2.11; 2 Kar 23,26
4 2 Kar 21,16
6 Jer 22,18.19
7 Jer 46,2
8 1 Krn 3,16; 2 Krn 36,9; Jer 22,24.28; Jer 24,1
10 Dan 1,1
12 2 Krn 36,10; Jer 22,24-30; Jer 24,1; Jer 29,1.2
13 Iz 39,6; Jer 20,5; Dan 5,2.3
14 1 Sam 13,19; 2 Kar 24,16; 2 Kar 25,12; Jer 24,1
15 Jer 22,24-28
16 Jer 52,28
17 2 Krn 36,4; 2 Krn 36,10; Jer 37,1
18 2 Kar 23,31; Jer 52,1
19 2 Krn 36,12
20 Ez 17,15

25 Devintaisiais jo karaliavimo metais, dešimto mėnesio dešimtą dieną prieš Jeruzalę atėjo Babilono karalius Nebukadnecaras su visa kariuomene, apgulė ją ir supylė aplinkui pylimą.
[2] Miestas buvo apgultas iki vienuoliktų karaliaus Zedekijo metų.
[3] Ketvirto mėnesio devintą dieną mieste taip sustiprėjo badas, kad žmonės nebeturėjo ko valgyti.
[4] Pralaužę miesto sieną, karalius su visais kariais pabėgo naktį taku, esančiu tarp dviejų miesto sienų, prie karaliaus sodo. Chaldėjai buvo išsidėstę aplinkui miestą. Jie traukėsi lygumos keliu.
[5] Chaldėjų kariuomenė vijosi karalių ir sugavo Jericho lygumoje. Visa jo kariuomenė buvo išsklaidyta.
[6] Jie suėmė karalių ir atgabeno į Riblą pas Babilono karalių, ir jie teisė jį.
[7] Jie nužudė Zedekijo sūnus jo akyse, o pačiam Zedekijui išlupo akis, sukaustė grandinėmis ir išsivedė į Babiloną.
[8] Devynioliktų Babilono karaliaus Nebukadnecaro metų penkto mėnesio septintą dieną į Jeruzalę atėjo Babilono karaliaus tarnas Nebuzaradanas, sargybos viršininkas,
[9] ir sudegino Viešpaties namus, karaliaus namus ir visus didelius miesto pastatus.
[10] Chaldėjų kariuomenė, kuri buvo su sargybos viršininku, išgriovė aplink Jeruzalę esančias sienas.
[11] Išlikusius miesto gyventojus ir perbėgusius pas Babilono karalių sargybos viršininkas Nebuzaradanas išvedė į nelaisvę.
[12] Bet jis paliko kai kuriuos krašto beturčius, kad prižiūrėtų vynuogynus ir dirbtų žemę.
[13] Chaldėjai sulaužė varines kolonas, stovus ir varinį baseiną, buvusius Viešpaties namuose, ir jų varį išgabeno į Babiloną.
[14] Jie paėmė ir puodus, semtuvus, gnybtuvus, dubenis bei visus varinius indus, kurie buvo naudojami tarnavimo metu.
[15] Sargybos viršininkas pasiėmė indus smilkalams, taures ir visa, kas buvo iš aukso ir sidabro.
[16] Dviejų kolonų, baseino ir stovų, kuriuos Saliamonas padirbo Viešpaties namams, vario buvo tiek, kad nebuvo įmanoma pasverti.
[17] Viena kolona buvo aštuoniolikos uolekčių aukščio, ir ant jos buvo varinis kapitelis trijų uolekčių aukščio; grotelės ir granato vaisiai aplinkui buvo iš vario. Tokia pat buvo ir antroji kolona su grotelėmis.
[18] Sargybos viršininkas paėmė vyriausiąjį kunigą Serają, antrąjį kunigą Sofoniją, tris durininkus,
[19] miesto valdininką, kuris buvo karo vyrų viršininkas, penkis vyrus, karaliaus patarėjus, kuriuos rado mieste, kariuomenės vyriausiąjį raštininką, kuris šaukdavo kariuomenėn vyrus, ir šešiasdešimt krašto vyrų, kurie buvo mieste.
[20] Ir Nebuzaradanas, sargybos viršininkas, nuvedė juos pas Babilono karalių į Riblą.
[21] Karalius nužudė juos Ribloje, Hamato krašte. Taip Judas buvo ištremtas iš savo krašto.
[22] Valdytoju Judo krašte likusiems žmonėms Babilono karalius Nebukadnecaras paskyrė Šafano sūnaus Ahikamo sūnų Gedaliją.

25 SKYRIUS
1 Jer 6,6; Jer 34,2
3 Rd 4,9.10
4 Jer 39,2; Ez 12,12
6 Jer 52,9
7 Jer 39,7
8 2 Kar 24,12; Jer 39,9; Jer 52,12
9 2 Krn 36,19; Jer 17,27; Jer 39,8
10 2 Kar 14,13; Neh 1,3
11 Iz 1,9; Jer 5,19; Jer 39,9
12 2 Kar 24,14; Jer 39,10; Jer 40,7; Jer 52,16
13 1 Kar 7,15; 1 Kar 7,23; 1 Kar 7,27; 2 Kar 20,17; Jer 27,19-22; Jer 52,17
14 Iš 27,3; 1 Kar 7,45
16 1 Kar 7,47
17 1 Kar 7,15-22; Jer 52,21
18 1 Krn 6,14; Ezr 7,1; Jer 21,1; Jer 29,25.29; Jer 39,9-13; Jer 52,12-16.24
19 Est 1,14; Jer 52,25
21 Kun 26,33; Įst 28,36.64; 2 Kar 23,27
22 2 Kar 22,12; Iz 1,9; Jer 40,5

[23] Kariuomenės vadai ir jų vyrai išgirdo, kad Babilono karalius paskyrė Goedaliją Judo valdytoju. Ir atėjo pas jį į Micpą Netanijos sūnus Izmaelis, Kareacho sūnus Johananas, netofiečio Tanhumeto sūnus Seraja, maako sūnus Jaazanijas ir jų vyrai.
[24] Gedalijas prisiekė jiems: "Nebijokite chaldėjų tarnų, gyvenkite krašte, tarnaukite Babilono karaliui ir bus jums gerai".
[25] Septintą mėnesį į Miscpą atėjo Elišamo sūnaus Netanijos sūnus Izmaelis, kilęs iš karališkos giminės, su dešimčia vyrų ir užmušė Gedaliją, žydus ir chaldėjus, buvusius su juo.
[26] Tada visi žmonės, dideli ir maži, bei kariuomenės vadai išėjo į Egiptą, nes jie bijojo chaldėjų.
[27] Trisdešimt septintaisiais Judo karaliaus Jehojachino tremties metais, dvylikto mėnesio dvidešimt septintą dieną Babilono karalius Evil Merodachas pirmaisiais savo karaliavimo metais išleido Judo karalių Jehojachiną iš kalėjimo.
[28] Jis draugiškai su juo kalbėjo ir davė jam sostą, aukštesnį negu kitų karalių, kurie buvo su juo Babilone.
[29] Jis pakeitė Jehojachino kalėjimo drabužius, ir tas valgė karaliaus akivaizdoje per visas savo gyvenimo dienas.
[30] Karalius jam paskyrė nuolatinį išlaikymą, kurį jis gaudavo kiekvieną dieną, per visas savo gyvenimo dienas.

23 Jer 40,7-9; Jer 40,8
25 Jer 41,1-3
26 2 Kar 19,31; Jer 43,4-7
27 Pr 40,13.20; 2 Kar 24,12.15; Jer 52,31-34
29 2 Sam 9,7

PIRMOJI KRONIKŲ
KNYGA

1 Adomas, Setas, Enas,
[2] Kainamas, Mahalalelis, Jaredas,
[3] Henochas, Matūzalis, Lamechas,
[4] Nojus, Semas, Chamas ir Jafetas.
[5] Jafeto sūnūs: Gomeras, Magogas, Madajas, Javanas, Tubalas, Mešechas ir Tyras.
[6] Gomero sūnūs: Aškenazas, Rifatas ir Togarmas.
[7] Javano sūnūs: Eliša, Taršišas, Kitimas ir Dodanimas.
[8] Chamo sūnūs: Kušas, Micraimas, Putas ir Kanaanas.
[9] Kušo sūnūs: Seba, Havila, Sabta, Ramair Sabtecha. Ramo sūnūs: Šeba ir Dedanas.
[10] Kušas buvo tėvas Nimrodo, kuris tapo galingas žemėje.
[11] Mizraimas buvo Ludo, Anamimo, Lehabo, Naftoacho,
[12] Patroso, Kasluho, iš kurių kilo filistinai, ir Kaftoro tėvas.
[13] Kanaanui gimė pirmagimis Sidonas, Hetas,
[14] jebusiečiai, amoritai, girgašai,
[15] hivai, arkai, sinai,
[16] arvadiečiai, cemarai ir hamatiečiai.
[17] Semo sūnūs: Elamas, Asūras, Arfaksadas, Aramas, Ludas, Ucas, Hulas, Geteras ir Mešechas.

1 SKYRIUS
1 Pr 1,27; Pr 2,7; Pr 4,25.26; Pr 5,1.2.5; Pr 5,3-9
4 Pr 5,28-32; Pr 6,1-22; Pr 7,1-24; Pr 8,1-22; Pr 9,1-29; Pr 10,1
5 Pr 10,2-4
6 Pr 10,3
7 Pr 10,4
8 Pr 10,6
9 Pr 10,7
10 Pr 10,8-10.13
12 Įst 2,23
13 Pr 9,18.25-27; Pr 10,15
17 Pr 10,22-29; Pr 11,10; Lk 3,36

[18] Arfaksadas buvo Salos tėvas, o Sala buvo Ebero tėvas.
[19] Eberas turėjo du sūnus: vienas buvo vardu Pelegas, nes jo dienomis buvo padalinta žemė, o jo brolis buvo vardu Joktanas.
[20] Joktanas buvo Almodado, Šelefo, Hazarmaveto, Jeracho,
[21] Hadoramo, Uzalo, Diklo,
[22] Ebalio, Abimaelio, Šebo,
[23] Ofyro, Havilos ir Jobabo tėvas; tie visi buvo Joktano sūnūs.
[24] Semas, Arfaksadas, Sala,
[25] Eberas, Pelegas, Reuvas,
[26] Serugas, Nahoras, Tara,
[27] Abramas, jis taip pat Abraomas.
[28] Abraomo sūnūs: Izaokas ir Izmaelis.
[29] Šitie yra jų palikuonys: Izmaelio pirmagimis Nebajotas, po jo Kedaras, Adbeeis, Mibsamas,
[30] Mišma, Dūma, Masa, Hadadas, Tema,
[31] Jetūras, Nafišas ir Kedma; tai Izmaelio sūnūs.
[32] Abraomo sugulovės Ketūros sūnūs: Zimranas, Jokšanas, Medanas, Midjanas, Išbakas, Šuachas. Jokšano sūnūs: Šeba ir Dedanas.
[33] Midjano sūnūs: Efa, Eferas, Henochas, Abida ir Eldava. Tie visi buvo Ketūros sūnūs.
[34] Abraomui gimė Izaokas. Izaoko sūnūs: Ezavas ir Izraelis.
[35] Ezavo sūnūs: Elifazas, Reuelis, Jeušas, Jalamas ir Korachas.
[36] Elifazo sūnūs: Temanas, Omaras, Cefis, Gatamas, Kenazas, Timna ir Amalekas.
[37] Reuelio sūnūs: Nahatas, Zerachas, Šama, Miza.
[38] Seyro sūnūs: Lotanas, Šobalas, Cibeonas, Ana, Dišonas, Eceras ir Dišanas.

19 Pr 10,25
20 Pr 10,26
22 Pr 10,28
24 Lk 3,34-36
25 Pr 11,15
27 Pr 17,5
34 Pr 21,2; Pr 25,9.25.26.29; Pr 32,28
35 Pr 36,10-19
36 Pr 36,11; Pr 36,12
38 Pr 36,20-28
39 Pr 36,22
40 Pr 36,23
41 Pr 36,25; Pr 36,26
42 Pr 36,27
43 Pr 36,31-43
48 Pr 36,37
50 Pr 36,39
51 Pr 36,40

[39] Lotano sūnūs: Horis ir Homamas. Lotano sesuo buvo Timna.
[40] Šobalo sūnūs: Aljanas, Manahatas, Ebalas, Šefis ir Onamas. Cibeono sūnūs: Aja ir Ana.
[41] Ano sūnus – Dišonas. Dišono sūnūs: Hamranas, Ešbanas, Itranas, Keranas.
[42] Ecero sūnūs: Bilhanas, Zavanas ir Akanas. Dišano sūnūs: Ucas ir Aranas.
[43] Šitie karaliai karaliavo Edomo šalyje, kai izraelitai dar neturėjo karaliaus: Beoro sūnus Bela, kurio miestas vadinosi Dinhaba.
[44] Belai mirus, jo vietoje viešpatavo Zeracho sūnus Jobabas iš Bocros.
[45] Jobabui mirus, jo vietoje viešpatavo Hušamas iš Temano šalies.
[46] Hušamui mirus, jo vietoje viešpatavo Bedado sūnus Hadadas, kuris nugalėjo Midjaną Moabo laukuose; jo miestas vadinosi Avitas.
[47] Hadadui mirus, jo vietoje viešpatavo Samla iš Masrekos.
[48] Samlai mirus, jo vietoje viešpatavo Saulius iš Rehoboto, esančio prie Eufrato.
[49] Sauliui mirus, jo vietoje viešpatavo Achboro sūnus Baal Hananas.
[50] Baal Hananui mirus, jo vietoje viešpatavo Hadadas, kurio miestas buvo Pajas; jo žmona buvo vardu Mehetabelė, duktė Me Zahabo, duktė Matredo.
[51] Hadadas taip pat mirė. Edomo kunigaikščiai buvo Timna, Alija, Jetetas,
[52] Oholibama, Ela, Pinonas,
[53] Kenazas, Temanas, Mibcaras,
[54] Magdielis, Iramas.

2 Izraelio sūnūs: Rubenas, Simeonas, Levis, Judas, Isacharas, Zabulonas,
[2] Danas, Juozapas, Benjaminas, Neftalis, Gadas ir Ašeras.
[3] Judo sūnūs: Eras, Onanas ir Šela; tie trys buvo kanaanietės Šūvos vaikai. Judo pirmagimis Eras buvo nedoras Viešpaties akyse, todėl Viešpats siuntė jam mirtį.
[4] Su savo marčia Tamara Judas turėjo Perecą ir Zerachą. Iš viso buvo penki Judo sūnūs.
[5] Pereco sūnūs: Hecronas ir Hamulas.
[6] Zeracho sūnūs: Zimris, Etanas, Hemanas, Kalkolas ir Dara, iš viso penki.
[7] Karmio sūnus Achanas užtraukė nelaimę Izraeliui, nes jis pavogė, kas buvo skirta sunaikinti.
[8] Etano sūnus buvo Azarija.
[9] Hecrono sūnūs: Jerahmeelis, Ramas ir Kelubajas.
[10] Ramas buvo Aminadabo tėvas; Aminadabas buvo Judo kunigaikščio Naasono tėvas.
[11] Naasonas buvo Salmono tėvas, Salmonas – Boozo tėvas,
[12] Boozas – Jobedo tėvas, o Jobedas – Jesės tėvas.
[13] Jesės sūnūs: pirmagimis – Eliabas, antras – Abinadabas, trečias – Šima,
[14] ketvirtas – Netanelis, penktas – Radajas,
[15] šeštas – Ocemas, septintas – Dovydas.
[16] Jų seserys: Ceruja ir Abigailė. Cerujos sūnūs: Abšajas, Joabas ir Asaelis – trys.
[17] Abigailės sūnus – Amasa, jo tėvas buvo izmaelitas Jeteras.
[18] Hecrono sūnaus Kalebo sūnūs iš jo žmonų Azubos ir Jerijotos buvo Ješeras, Šobabas ir Ardonas.
[19] Azubai mirus, Kalebas vedė Efratą, kuri pagimdė sūnų Hūrą.
[20] Hūras buvo Ūrio tėvas, o Ūris – Becalelio tėvas.
[21] Vėliau Hecronas, būdamas šešiasdešimties metų amžiaus, vedė Gileado tėvo Machyro dukterį; ji jam pagimdė Segubą.
[22] Segubas buvo tėvas Jayro, kuriam priklausė dvidešimt trys miestai Gileado krašte.
[23] Gešūras ir Aramas paėmė iš Jayro Kenato miestus ir jų kaimus – šešiasdešimt vietovių. Tie visi buvo Gileado tėvo Machyro palikuonys.
[24] Hecronui mirus Kalebo Efratoje, jo žmona Abija pagimdė nuo jo Tekojos tėvą Ašhūrą.
[25] Hecrono pirmagimio Jerahmeelio sūnūs buvo pirmagimis Ramas, kiti – Būna, Orenas, Ocemas ir Ahija.
[26] Jerahmeelis dar turėjo kitą žmoną, kuri buvo vardu Atara; ji buvo Onamo motina.
[27] Jerahmeelio pirmagimio Ramo sūnūs buvo Maacas, Jaminas ir Ekeras.
[28] Onamo sūnūs – Šamajas ir Jada, o Šamajo sūnūs – Nadabas ir Abišūras.
[29] Abišūro žmona buvo vardu Abihailė; ji pagimdė Achbaną ir Molidą.
[30] Nadabo sūnūs: Seledas ir Apaimas. Seledas mirė bevaikis.
[31] Apajimo sūnus – Išis; Išio sūnus – Šešanas; Šešanui gimė Achlajas.
[32] Jada, Šamajo brolis, turėjo sūnus Jeterą ir Jehonataną. Jeteras mirė bevaikis.

2 SKYRIUS
1 Pr 29,32-35; Pr 29,32; Pr 32,28; Pr 35,22; Pr 35,23.26; Pr 35,23; Pr 46,8-27
3 Pr 38,2; Pr 38,7; Sk 26,19
4 Pr 38,6; Mt 1,3
5 Rūt 4,18
6 Joz 7,1; 1 Kar 4,31
7 Joz 6,18; Joz 7,1; 1 Krn 4,1
9 Mt 1,3.4
10 Sk 1,7; Sk 2,3; Mt 1,4
11 Rūt 4,21; Lk 3,32
13 1 Sam 16,6; 1 Sam 16,9
15 1 Sam 16,10.11; 1 Sam 17,12
16 2 Sam 2,18
17 2 Sam 17,25
19 1 Krn 2,50
20 Iš 31,2; Iš 38,22
21 Sk 27,1
24 1 Krn 4,5
31 1 Krn 2,34.35

[33] Jehonatano sūnūs: Peletas ir Zaza. Šitie buvo Jerahmeelio palikuonys.
[34] Šešanas neturėjo sūnų, tik dukteris. Šešanas turėjo egiptietį vergą, vardu Jarha.
[35] Šešanas atidavė savo dukterį Jarhai į žmonas, o ji jam pagimdė Atają.
[36] Atajas buvo Natano tėvas, Natanas – Zabado tėvas,
[37] Zabadas – Eflalo tėvas, Eflalas – Jobedo tėvas,
[38] Jobedas – Jehuvo tėvas, Jehuvas – Azarijo tėvas,
[39] Azarija – Heleco tėvas, Helecas – Eleasos tėvas,
[40] Eleasa – Sismajo tėvas, Sismajas – Šalumo tėvas,
[41] Šalumas – Jekamijos tėvas, o Jekamija – Elišamos tėvas.
[42] Jerahmeelio brolio Kalebo pirmagimis sūnus Meša buvo Zifo tėvas, o Marešos sūnus buvo Hebronas.
[43] Hebrono sūnūs: Korachas, Tapuachas, Rekemas ir Šema.
[44] Šema buvo Rahamo tėvas, o Rahamas – Jorkoamo. Rekemas buvo Šamajo tėvas.
[45] Šamajo sūnus buvo Maonas, o Maonas buvo Bet Cūro tėvas.
[46] Efa, Kalebo sugulovė, pagimdė Haraną, Mocą ir Gazezą, ir Haranui gimė Gazezas.
[47] Jahdojo sūnūs: Regemas, Jotamas, Gešanas, Peletas, Efa ir Šaafas.
[48] Kalebo sugulovė Maaka pagimdė Šeberą ir Tirhaną.
[49] Ji dar pagimdė Šaafą, Madmanos tėvą, ir Ševą, Machbenos ir Gibėjos tėvą. Kalebo duktė buvo Achsa.
[50] Šitie buvo Kalebo palikuonys.

Efratos pirmagimio Hūro sūnūs: Šobalas – Kirjat Jearimo tėvas,
[51] Salma – Betliejaus tėvas, Harefas – Bet Gadero tėvas.
[52] Šobalas turėjo sūnų Haroję, ir pusė manahatiečių buvo kilę iš jo.
[53] Kirjat Jearimo šeimos – itrai, putai, šumatai ir mišrai; iš šitų kilo coriečiai ir eštaoliečiai.
[54] Salmos palikuonys: Betliejus, netofiečiai, Atarotas, Joabo namai, pusė manahatiečių ir coriečiai.
[55] Raštininkų šeimos, kurios gyveno Jabece: tiratai, šimatai ir suchatai; jie yra kainitai, kilę iš Hamato, Rechabo namų tėvo.

3 Hebrone gimę Dovydo sūnūs: pirmagimis – Amnonas iš jezreelietės Ahinoamos, antras – Danielius iš karmelietės Abigailės,
[2] trečias – Abšalomas, Gešūro karaliaus Talmajo dukters Maakos sūnus, ketvirtas – Adonijas, Hagitos sūnus,
[3] penktas – Šefatija iš Abitalės, šeštas – Itramas, Eglos sūnus.
[4] Šeši sūnūs gimė Hebrone, kur jis karaliavo septynerius metus ir šešis mėnesius. Trisdešimt trejus metus jis karaliavo Jeruzalėje.
[5] Ten gimė Šima, Šobabas, Natanas ir Saliamonas – keturi iš Amielio dukters Bat Šūvos;
[6] Ibharas, Elišama, Elifeletas,
[7] Nogahas, Nefegas, Jafija,
[8] Elišama, Eljada ir Elifeletas – devyni.
[9] Tai visi Dovydo sūnūs, neskaičiuojant sugulovių sūnų; Tamara buvo jų sesuo.
[10] Saliamono sūnus buvo Robo-

---

36 1 Krn 11,41
37 2 Krn 23,1
49 Joz 15,17
50 Joz 9,17; Joz 18,14; 1 Krn 4,4
52 1 Krn 4,2
55 Ts 1,16; 2 Kar 10,15; Jer 35,2

3 SKYRIUS

1 Joz 15,56; 1 Sam 25,39-42; 1 Sam 25,43; 2 Sam 3,2-5; 2 Sam 3,3
2 2 Sam 13,37; 2 Sam 15,1; 1 Kar 1,5
3 2 Sam 3,5
4 2 Sam 2,11; 2 Sam 5,5
5 2 Sam 5,14; 2 Sam 11,3; 2 Sam 12,24.25; 1 Krn 14,4-7; 1 Krn 14,4
6 2 Sam 5,15; 1 Krn 14,5
8 2 Sam 5,14-16; 1 Krn 14,5
9 2 Sam 13,1
10 1 Kar 11,43; 1 Kar 15,1; Mt 1,7-10

amas, jo sūnus buvo Abija, jo sūnus – Asa, jo sūnus – Juozapatas,
11 jo sūnus – Joramas, jo sūnus – Ahazijas, jo sūnus – Jehoašas,
12 jo sūnus – Amacijas, jo sūnus – Azarija, jo sūnus – Jotamas,
13 jo sūnus – Ahazas, jo sūnus – Ezekijas, jo sūnus – Manasas,
14 jo sūnus – Amonas, jo sūnus – Jozijas.
15 Jozijo pirmagimis – Johananas, antras – Jehojakimas, trečias – Zedekijas, ketvirtas – Šalumas.
16 Jehojakimo sūnūs: Jechonijas ir Zedekijas.
17 Jechonijo sūnūs: Asiras, Salatielis,
18 Malkiramas, Pedaja, Šenacaras, Jekamija, Hošama ir Nedabija.
19 Pedajos sūnūs: Zerubabelis ir Šimis. Zerubabelio sūnūs: Mešulamas ir Hananija; Šelomita buvo jų sesuo;
20 Hašuba, Ohelis, Berechija, Hasadija ir Jušab Hesedas – penki.
21 Hananijos sūnūs: Pelatija ir Izaja. Refajos, Arnano, Abdijos ir Šechanijos sūnūs.
22 Šechanija turėjo sūnų Šemają, Šemajos sūnūs: Hatušas, Igalas, Bariachas, Nearija ir Šafatas, iš viso šeši.
23 Nearijos sūnūs: Eljoenajas, Ezekijas ir Azrikamas – trys.
24 Eljoenajo sūnūs: Hodavijas, Eljašibas, Pelaja, Akubas, Johananas, Delaja ir Ananis – septyni.

4 Judo palikuonys: Perecas, Hecronas, Karmis, Hūras ir Šobalas.
2 Šobalo sūnus Reaja buvo Jahato tėvas, o Jahatas – Ahumajo ir Lahado tėvas. Tai coriečių giminės.
3 Etamo sūnūs: Jezreelis, Išma, Idbašas, jų sesuo buvo vardu Haclelponė.
4 Gedoro tėvas – Penuelis, Hušos – Ezeras. Šitie buvo Efratos pirmagimio Hūro, Betliejaus tėvo, palikuonys.
5 Tekojos tėvas Ašhūras turėjo dvi žmonas: Helą ir Naarą.
6 Su Naara jis turėjo Ahuzamą, Heferą, Temaną ir Ahaštarą.
7 Su Hela – Ceretą, Coharą ir Etnaną.
8 Kocas buvo Anubo ir Hacobebo tėvas ir Harumo sūnaus Aharhelio giminės protėvis.
9 Jabecas pasižymėjo tarp savo brolių. Jo motina jį praminė Jabecu, nes jo gimdymas buvo sunkus.
10 Jabecas šaukėsi Izraelio Dievo: "Norėčiau, kad Tu mane laimintum ir praplėstum mano krašto sienas, kad būtum su manimi ir saugotum mane nuo pikto, kad nepatirčiau vargo". Dievas suteikė jam tai, ko jis prašė.
11 Šuho brolis Kelubas buvo Mehyro tėvas, Mehyras – Eštono tėvas,
12 Eštonui gimė Bet Rafa, Paseachas ir Tehina, Ir Nahašo tėvas. Šitie vyrai gyveno Rechos mieste.
13 Kenazo sūnūs: Otnielis ir Seraja. Otnielio sūnus – Hatatas.
14 Meonotajas buvo Ofros tėvas. Seraja iš Amatininkų slėnio buvo Joabo tėvas; jie buvo amatininkai.
15 Jefunės sūnaus Kalebo sūnūs: Iruvas, Ela ir Naamas. Elos sūnus buvo Kenazas.
16 Jehalėlelio sūnūs: Zifa, Zifas, Tirija ir Asarelis.
17 Ezros sūnūs: Jeteras, Meredas, Eferas ir Jalonas; be to, jam gimė Mirjama, Šamajas ir Išbachas, Eštemojos tėvas.

11 2 Kar 1,17; 2 Kar 8,16; 2 Kar 12,1
12 Iz 6,1
15 2 Kar 23,31; 2 Kar 23,34
16 2 Kar 24,8; 2 Kar 24,17; Jer 22,24; Mt 1,11
17 2 Kar 24,8; Jer 22,24; Mt 1,12
22 Ezr 8,2

4 SKYRIUS

1 Pr 38,29; Pr 46,12; 1 Krn 2,9; 1 Krn 2,18
2 1 Krn 2,52
4 Iš 31,2; 1 Krn 2,50
5 1 Krn 2,24
9 Pr 34,19
11 Pr 38,1-5
13 Joz 15,17; Ts 3,9.11
14 Neh 11,35
15 Joz 14,6.14; Joz 15,13.17; 1 Krn 6,56

[18] Jo žmona Jahudija pagimdė Jaredą – Gedoro tėvą, Heberą – Sochojo tėvą ir Jekutielį – Zanoacho tėvą. Šitie yra sūnūs Bitijos, faraono dukters, kurią paėmė Meredas.
[19] Jo žmona Hodija buvo sesuo Nahamo, kuris buvo garmito Keilos ir maakatito Eštemojos tėvas.
[20] Šimono sūnūs: Amnonas, Rina, Ben Hananas ir Tilonas. Išio sūnūs: Zohetas ir Benzohetas.
[21] Judo sūnaus Šelos palikuonys: Lechos tėvas Eras, Marešos tėvas Lada, drobės audėjų giminė iš Bet Ašbėjos namų,
[22] Jokimas ir Kozebos gyventojai, taip pat Jehoašas ir Sarafas, kuris viešpatavo Moabe, ir Jasubilehemas (pagal senus užrašus).
[23] Jie buvo puodžiai, Netaimo bei Gederos gyventojai; jie gyveno pas karalių ir jam dirbo.
[24] Simeono palikuonys: Nemuelis, Jaminas, Jaribas, Zerachas ir Saulius.
[25] Jo sūnus – Šalumas, jo sūnus – Mibsamas, jo sūnus – Mišma.
[26] Mišmos sūnūs: Hamuelis, jo sūnus – Zakūras, o jo sūnus – Šimis.
[27] Šimis turėjo šešiolika sūnų bei šešias dukteris; bet jo broliai neturėjo daug vaikų ir jų giminė nedaugėjo kaip Judo.
[28] Jie gyveno Beer Šeboje, Moladoje, Hacar Šuale,
[29] Baloje, Eceme, Tolade,
[30] Betuelyje, Hormoje, Ciklage,
[31] Bet Markabote, Hacar Susime, Bet Biryje ir Šaaraime. Tai buvo jų miestai, iki pradėjo karaliauti Dovydas.
[32] Jų kaimai buvo: Etamas, Ainas, Rimonas, Tochenas ir Ašanas;
[33] jiems priklausė kaimai, esą prie šitų miestų, iki Baalo. Tai buvo jų gyvenvietės ir jų kilmė.
[34] Mešobabas, Jamlechas, Amacijos sūnus Joša,
[35] Joelis, Asielio sūnaus Serajos sūnaus Jošibijos sūnus Jehuvas,
[36] Eljoenajas, Jaakoba, Ješohaja, Asaja, Adielis, Jesimielis, Benaja
[37] ir Šemajos sūnaus Šimrio sūnaus Jedajos sūnaus Alono sūnaus Šifio sūnus Ziza.
[38] Čia paminėti kunigaikščių vardai, kurie buvo giminių vadai. Jų šeimos labai augo;
[39] jie su visa manta traukėsi į Gedoro apylinkes, į rytus nuo slėnio, norėdami susirasti ganyklų savo bandoms.
[40] Šalis buvo plati ir rami, jie susirado labai gerų ganyklų. Ten pirmiau gyveno chamitai.
[41] Visi čia išvardinti atsikėlė į tą kraštą Judo karaliaus Ezekijo laikais. Jie nugalėjo meunus, jų palapines sunaikino ir, juos visiškai pavergę, apsigyveno jų vietoje ir tebegyvena iki šių dienų, nes ten buvo geros ganyklos jų bandoms.
[42] Be to, dalis tų simeonitų, penki šimtai vyrų, nužygiavo, vadovaujant Pelatijai, Nearijai, Refajai ir Uzieliui, Išio sūnums, į Seyro aukštumas.
[43] Nugalėję ir išnaikinę amalekiečių likutį, ten apsigyveno ir tebegyvena iki šios dienos.

5 SKYRIUS

5 Rubenas buvo Izraelio pirmagimis. Kadangi jis sutepė savo tėvo patalą, jo pirmagimio teisė buvo atiduota Izraelio sūnaus Juozapo sūnums; Rubenas nebuvo įrašytas į sąrašą pirmagimio teisėmis.
[2] Nors Judas buvo galingiausias

19 2 Kar 25,23
21 Pr 38,1-5; Pr 38,11.14; Pr 46,12
24 Pr 46,10; Iš 6,15; Sk 26,12-14; Sk 26,12
27 Sk 2,9
29 Joz 19,3.4
31 Joz 19,5
32 Joz 19,7
33 Joz 19,8
41 2 Kar 18,8; 2 Kar 19,11
43 Iš 17,14; 1 Sam 15,8; 1 Sam 30,17

1 Pr 29,32; Pr 35,22; Pr 48,15.22; Pr 49,3; Pr 49,4
2 Pr 49,8.10; Ps 60,7; Ps 108,8; Mch 5,2; Mt 2,6

tarp savo brolių ir iš jo kilo kunigaikštis, bet pirmagimio teisė atiteko Juozapui.
[3] Izraelio pirmagimio Rubeno sūnūs: Henochas, Paluvas, Hecronas ir Karmis.
[4] Joelio palikuonys: Šemaja, jo sūnus – Gogas, jo sūnus – Šimis,
[5] jo sūnus – Michėjas, jo sūnus – Reaja, jo sūnus – Baalas,
[6] jo sūnus – Beera, kurį ištrėmė Asirijos karalius Tiglat Pileseras; jis buvo rubenų kunigaikštis.
[7] Rubeno palikuonių šeimų sąrašas: Jejelis, Zacharijas
[8] ir Bela, sūnus Azazo, sūnaus Šemos, sūnaus Joelio. Jo žemės tęsėsi nuo Aroerio iki Nebojo ir Baal Meono.
[9] Į rytus jis išsiplėtė iki dykumos ir Eufrato upės, nes turėjo daug galvijų Gileado šalyje.
[10] Sauliaus laikais jis kariavo su hagarais. Juos nugalėjęs, jis apsigyveno jų palapinėse visoje rytinėje Gileado šalyje.
[11] Gado sūnūs gyveno greta jų Bašano šalyje iki Salchos:
[12] vyriausiasis Joelis, po jo Šafamas, Jakanas ir Šafatas Bašane.
[13] Jų broliai: Mykolas, Mešulamas, Šeba, Jorajas, Jakanas, Zija ir Eberas;
[14] šitie buvo vaikai Abihailio, sūnaus Hūrio, sūnaus Jaroacho, sūnaus Gileado, sūnaus Mykolo, sūnaus Ješišajo, sūnaus Jachdajo, sūnaus Būzo.
[15] Ahis, Gūnio sūnaus Abdielio sūnus, buvo vyriausiasis jų šeimose.
[16] Jie gyveno Gileade, Bašane ir jiems priklausančiuose miestuose bei visuose Šarono priemiesčiuose iki savo ribų.

3 Pr 46,9; Iš 6,14; Sk 26,5
6 2 Kar 18,11
7 1 Krn 5,17
8 Sk 32,34; Joz 12,2; Joz 13,15.16
9 Joz 22,8.9
10 Pr 25,12
11 Sk 26,15-18; Įst 3,10; Joz 13,11.24-28
16 1 Krn 27,29; Gg 2,1; Iz 35,2; Iz 65,10
17 2 Kar 14,16.28; 2 Kar 15,5.32
19 Pr 25,15; 1 Krn 1,31
20 1 Krn 5,22; 2 Krn 14,11-13; Ps 9,10; Ps 20,7.8; Ps 22,4.5
22 Joz 23,10; 2 Kar 15,29; 2 Kar 17,6; 2 Krn 32,8; Rom 8,31
23 Įst 3,9
25 2 Kar 17,7
26 2 Kar 15,19; 2 Kar 15,29; 2 Kar 17,6; 2 Kar 18,11

[17] Jie visi buvo surašyti giminėmis Judo karaliaus Jotamo ir Izraelio karaliaus Jeroboamo laikais.
[18] Rubenų, gadų ir pusėje Manaso giminės buvo karingų vyrų, galinčių nešioti skydą, kardą ir įtempti lanką; įgudusių kovoje buvo keturiasdešimt keturi tūkstančiai septyni šimtai šešiasdešimt vyrų.
[19] Jie kovojo su hagarais: Jetūru, Nafišu ir Nodabu.
[20] Jie susilaukė pagalbos ir nugalėjo hagarus bei visus jų sąjungininkus. Jie šaukėsi Dievo mūšyje, ir Jis išklausė juos, nes jie Juo pasitikėjo.
[21] Jie paėmė visa, ką priešai turėjo: penkiasdešimt tūkstančių kupranugarių, du šimtus penkiasdešimt tūkstančių avių, du tūkstančius asilų ir šimtą tūkstančių žmonių.
[22] Daug buvo nužudyta, nes mūšis buvo Dievo. Jie gyveno jų vietoje iki ištrėmimo.
[23] Pusė Manaso giminės gyveno Bašano krašte; jie išsiplėtė iki Baal Hermono, Senyro ir Hermono kalnų.
[24] Jų šeimų galvos buvo Eferas, Išis, Elielis, Azrielis, Jeremija, Hodavija ir Jachdielis; galingi kariai, žymūs vyrai.
[25] Jie nusikalto savo tėvų Dievui, paleistuvaudami su dievais svetimų tautų, kurias Dievas buvo išnaikinęs tuose kraštuose.
[26] Izraelio Dievas pakėlė Asirijos karalių Pulą, kuris yra Tiglat Pileseras, ir jis ištrėmė rubenus, gadus ir pusę Manaso giminės į Halachą, Haborą ir Harą prie Gozano upės, kur jie tebegyvena iki šios dienos.

6 Levio sūnūs: Geršomas, Kehatas ir Meraris.
[2] Kehato sūnūs: Amramas, Iccharas, Hebronas ir Uzielis.
[3] Amramo vaikai: Aaronas, Mozė ir Mirjama. Aarono sūnūs: Nadabas, Abihuvas, Eleazaras ir Itamaras.
[4] Eleazaro palikuonys: Eleazaras buvo Finehaso tėvas, Finehasas – Abišūvos,
[5] Abišūvas – Bukio, Bukis – Uco,
[6] Ucas – Zeracho, Zerachas – Merajoto,
[7] Merajotas – Amarijos, Amarija – Ahitubo,
[8] Ahitubas – Cadoko, Cadokas – Ahimaaco,
[9] Ahimaacas – Azarijos, Azarija – Johanano,
[10] Johananas – Azarijos, kuris ėjo kunigo tarnystę šventykloje, kurią Saliamonas pastatė Jeruzalėje.
[11] Azarija buvo Amarijos tėvas, Amarija – Ahitubo,
[12] Ahitubas – Cadoko, Cadokas – Šalumo,
[13] Šalumas – Hilkijos, Hilkija – Azarijos,
[14] Azarija – Serajos, Seraja – Jehocadako,
[15] Jehocadakas buvo išvestas, kai Viešpats ištrėmė Judą ir Jeruzalę karaliaus Nebukadnecaro rankomis.
[16] Levio sūnūs: Geršomas, Kehatas ir Meraris.
[17] Geršomo sūnų vardai buvo Libnis ir Šimis.
[18] Kehato sūnūs: Amramas, Iccharas, Hebronas ir Uzielis.
[19] Merario sūnūs: Machlis ir Mušis. Šitos yra Levio giminės šeimos.
[20] Geršomo palikuonys: Libnis, jo sūnus – Jahatas, jo sūnus – Zima,
[21] jo sūnus – Joachas, jo sūnus – Idojas, jo sūnus – Zerachas, jo sūnus – Jeotrajas.
[22] Kehato palikuonys: jo sūnus – Aminadabas, jo sūnus – Korachas, jo sūnus – Asiras,
[23] jo sūnus – Elkana, jo sūnus – Ebjasafas, jo sūnus – Asiras,
[24] jo sūnus – Tahatas, jo sūnus – Ūrielis, jo sūnus – Uzija, jo sūnus – Saulius.
[25] Elkanos sūnūs: Amasajas ir Ahimotas;
[26] jo sūnus – Elkana, jo sūnus – Cofajas, jo sūnus – Nahatas,
[27] jo sūnus – Eliabas, jo sūnus – Jerohamas, jo sūnus – Elkana.
[28] Samuelio sūnūs: pirmagimis – Joelis, antrasis – Abija.
[29] Merario palikuonys: jo sūnus – Machlis, jo sūnus – Libnis, jo sūnus – Šimis, jo sūnus – Uza,
[30] jo sūnus Šima, jo sūnus – Hagija, jo sūnus – Asaja.
[31] Šitie vyrai buvo Dovydo paskirti tarnauti giesmėmis Viešpaties namuose, kai skrynia buvo padėta į jos vietą.
[32] Kol Saliamonas pastatė Viešpaties namus Jeruzalėje, jie tarnavo giedodami prie Susitikimo palapinės ir atlikdami tarnystę pagal savo eilę.
[33] Iš Kehato giminės buvo giedotojas Hemanas, sūnus Joelio, sūnaus Samuelio,
[34] sūnaus Elkanos, sūnaus Jerohamo, sūnaus Elielio, sūnaus Toacho,
[35] sūnaus Cūfo, sūnaus Elkanos, sūnaus Mahato, sūnaus Amasajo,
[36] sūnaus Elkanos, sūnaus Joelio, sūnaus Azarijos, sūnaus Sofonijos,

6 SKYRIUS
1 Pr 46,11; Iš 6,16; Sk 26,57; 1 Krn 23,6
2 1 Krn 6,18.22
3 Kun 10,1.2
8 2 Sam 8,17; 2 Sam 15,27
10 1 Kar 6,1; 2 Krn 3,1; 2 Krn 26,17.18
11 2 Krn 19,11; Ezr 7,3
12 1 Krn 9,11
14 2 Kar 25,18-21; Neh 11,11
15 2 Kar 25,21
16 Pr 46,11; Iš 6,16
20 1 Krn 6,42
22 Sk 16,1
25 1 Krn 6,35.36
26 1 Sam 1,1
28 1 Sam 8,2
31 2 Sam 6,17; 1 Kar 8,4; 1 Krn 15,16-22.27; 1 Krn 15,25-29; 1 Krn 16,1; 1 Krn 16,4-6
33 Sk 26,57
34 1 Sam 1,1

[37] sūnaus Tahato, sūnaus Asiro, sūnaus Ebjasafo, sūnaus Koracho,
[38] sūnaus Iccharo, sūnaus Kehato, sūnaus Levio, sūnaus Izraelio.
[39] Jo brolis Asafas buvo jam iš dešinės. Asafas buvo sūnus Berechijo, sūnaus Šimos,
[40] sūnaus Mykolo, sūnaus Baasėjos, sūnaus Malkijos,
[41] sūnaus Etnio, sūnaus Zeracho, sūnaus Adajos,
[42] sūnaus Etano, sūnaus Zimo, sūnaus Šimio,
[43] sūnaus Jahato, sūnaus Geršomo, sūnaus Levio.
[44] Jų broliai iš Merario sūnų buvo jiems iš kairės: Etanas, sūnus Kišio, sūnaus Abdžio, sūnaus Malucho,
[45] sūnaus Hašabijos, sūnaus Amacijos, sūnaus Hilkijos,
[46] sūnaus Amcio, sūnaus Banio, sūnaus Šemero,
[47] sūnaus Machlio, sūnaus Mušio, sūnaus Merario, sūnaus Levio.
[48] Jų broliai levitai buvo paskirti įvairiems darbams Dievo namų palapinėje.
[49] Aaronas ir jo sūnūs aukodavo aukas ant deginamųjų aukų aukuro ir ant smilkymo aukuro; jie turėdavo tarnauti Šventų švenčiausiojoje ir sutaikinti Izraelį, kaip Dievo tarnas Mozė buvo įsakęs.
[50] Aarono palikuonys: jo sūnus – Eleazaras, jo sūnus – Finehasas, jo sūnus – Abišūva,
[51] jo sūnus – Bukis, jo sūnus – Uzis, jo sūnus – Zerachija,
[52] jo sūnus – Merajotas, jo sūnus – Amarija, jo sūnus – Ahitubas,
[53] jo sūnus – Cadokas, jo sūnus – Ahimaacas.
[54] Šitos yra Aarono palikuonių iš Kehato giminės gyvenamos vietos, kaip jiems krito burtas.
[55] Jiems davė Hebroną Judo žemėje ir ganyklas aplink jį,
[56] tačiau miesto laukus su jo kaimais gavo Jefunės sūnus Kalebas.
[57] Aarono palikuonims iš Judo žemių davė prieglaudos miestą Hebroną su ganyklomis, Libną su ganyklomis, Jatyrą su ganyklomis, Eštemoją su ganyklomis,
[58] Hilezą su ganyklomis, Debyrą su ganyklomis,
[59] Ašaną su ganyklomis, Bet Šemešą su ganyklomis;
[60] iš Benjamino giminės – Gebą su ganyklomis, Alemetą su ganyklomis ir Anatotą su ganyklomis. Iš viso buvo trylika miestų visoms jų šeimoms.
[61] Likusieji Kehato palikuonys gavo savo žemes iš pusės Manaso giminės – dešimt miestų.
[62] Geršomo sūnų palikuonys gavo trylika miestų iš Isacharo, Ašero, Neftalio ir pusės Manaso giminės Bašane.
[63] Merario sūnų palikuonys gavo žemes iš Rubeno, Gado ir Zabulono giminių – dvylika miestų.
[64] Izraelitai davė levitams miestų su ganyklomis
[65] burtų keliu iš Judo, Simeono ir Benjamino giminių.
[66] Kai kurie Kehato palikuonys gavo miestus su ganyklomis iš Efraimo giminės:
[67] prieglaudos miestą Sichemą Efraimo aukštumose, Gezerą,
[68] Jokmeamą, Bet Horoną,
[69] Ajaloną ir Gat Rimoną;
[70] iš pusės Manaso giminės – Anerą ir Bileamą.
[71] Gersomitai gavo žemės: iš pusės Manaso giminės – Golaną Bašane ir Aštarotą;

37 Iš 6,24
39 2 Krn 5,12
41 1 Krn 6,21
44 1 Krn 9,16; 1 Krn 25,1.3.6; 2 Krn 35,15
48 1 Krn 9,14-34
49 Iš 28,1; Iš 30,7; Kun 1,8.9; Sk 18,1-8
50 1 Krn 6,4-8; Ezr 7,5
54 Joz 21,1-45
55 Joz 14,13; Joz 21,11.12
56 Joz 14,13; Joz 15,13
57 Joz 21,13.19
58 Joz 21,15
59 Joz 21,16
60 Joz 21,18
61 Joz 21,5; 1 Krn 6,66-70
63 Joz 21,7.34-40
66 1 Krn 6,61
67 Joz 21,21
68 Joz 21,22
71 Joz 21,27

[72] iš Isacharo giminės – Kedešą, Daberatą,
[73] Ramotą ir Anemą;
[74] iš Ašero giminės – Mašalą, Abdoną,
[75] Hukoką ir Rehobą;
[76] iš Neftalio giminės – Kedešą Galilėjoje, Hamoną ir Kirjataimą; visus minėtus miestus jie gavo su ganyklomis.
[77] Meraritai gavo: iš Zabulono giminės Rimoną ir Taborą;
[78] anapus Jordano ties Jerichu iš Rubeno giminės – Becero miestą dykumoje, Jahcos miestą,
[79] Kedemoto ir Mefaato miestus;
[80] iš Gado giminės – Ramotą Gileade ir Mahanaimą,
[81] Hešboną ir Jazerą. Visus miestus jie gavo su ganyklomis.

7 Isacharo palikuonys: Tola, Pūva, Jašubas ir Šimronas – keturi sūnūs.
[2] Tolos sūnūs: Uzis, Refaja, Jerielis, Jachmajas, Ibsamas ir Samuelis – šeimų vadai, narsūs kovotojai. Jų giminės palikuonių Dovydo laikais buvo dvidešimt du tūkstančiai šeši šimtai.
[3] Uzio sūnaus Izrachijos sūnūs: Mykolas, Abdija, Joelis ir Išija; jie visi – šeimų vadai.
[4] Jų giminės palikuonių, skaičiuojant šeimomis ir kariuomenės būriais, buvo trisdešimt šeši tūkstančiai, nes jie turėjo daug žmonų ir vaikų.
[5] Visoje Isacharo giminėje buvo aštuoniasdešimt septyni tūkstančiai narsių karių.
[6] Benjamino sūnūs: Bela, Becheras ir Jediaelis.
[7] Belos sūnūs: Ecbonas, Uzis, Uzielis, Jerimotas ir Iris; jie – šeimų vadai, narsūs kariai. Jų šeimų palikuonių buvo dvidešimt du tūkstančiai trisdešimt keturi.
[8] Bechero sūnūs: Cemyra, Joašas, Eliezeras, Eljoenajas, Omris, Jeremotas, Abija, Anatotas ir Alemetas.
[9] Šeimų palikuonių sąraše buvo dvidešimt tūkstančių du šimtai narsių karių.
[10] Jediaelio sūnus – Bilhanas; Bilhano sūnūs: Jeušas, Benjaminas, Ehudas, Kenaana, Zetanas, Taršišas ir Ahišaharas.
[11] Jie visi buvo giminės šeimų vadai; narsių karių, tinkančių karui, buvo septyniolika tūkstančių du šimtai vyrų.
[12] Iro sūnūs: Šupimas ir Hupimas; Ahero sūnus – Hušimas.
[13] Neftalio sūnūs: Jahacielis, Gūnis, Jeceras ir Šalumas, Bilhos palikuonys.
[14] Manaso sūnūs, kuriuos pagimdė jo sugulovė aramėjė: Asrielis ir Machyras, Gileado tėvas.
[15] Machyras paėmė į žmonas Hupimo ir Šupimo seserį, vardu Maaka; Machyro antrasis sūnus buvo Celofhadas, kuris turėjo tik dukteris.
[16] Machyro žmona Maaka turėjo du sūnus: Perešą ir Šerešą; Šerešo sūnūs buvo Ulamas ir Rekemas.
[17] Ulamo sūnus – Bedanas. Šitie buvo Gileado, Machyro sūnaus, Manaso anūko, palikuonys.
[18] Jo sesuo Hamolecheta pagimdė Išhodą, Abiezerą ir Machlą.
[19] Šemidos sūnūs: Achjanas, Šechemas, Likhis ir Aniamas.
[20] Efraimo sūnus – Šutelachas, jo sūnus – Beredas, jo sūnus – Tahatas, jo sūnus – Eleada, jo sūnus – Tahatas,

72 Joz 21,28
77 1 Krn 4,32
7 SKYRIUS
1 Pr 46,13; Sk 26,23-25
2 2 Sam 24,1-9; 1 Krn 27,1
6 Pr 46,21; Sk 26,38-41; 1 Krn 8,1
12 Sk 26,38; Sk 26,39
13 Pr 46,24; Sk 26,48-50
14 Sk 26,29-34; 1 Krn 2,21
15 Sk 26,30-33; Sk 26,39; Sk 27,1
17 1 Sam 12,11
18 Sk 26,30
20 Sk 26,35-37

[21] jo sūnus – Zabadas, jo sūnus – Šutelachas, taip pat Ezeras ir Eleadas. Juos nužudė Gato vyrai, kai jie norėjo nuvaryti jų galvijus.
[22] Jų tėvas Efraimas ilgai gedėjo savo sūnų. Jo broliai atėjo jį paguosti.
[23] Jo žmona pagimdė dar vieną sūnų, kurį pavadino Berija, nes vaikas gimė šeimos nelaimės metu.
[24] Jo duktė Šeera įkūrė žemutinį ir aukštutinį Bet Horoną ir Uzen Šeerą.
[25] Refachas buvo jo sūnus, taip pat Rešefas, jo sūnus – Telachas, jo sūnus – Tahanas,
[26] jo sūnus – Ladanas, jo sūnus – Amihudas, jo sūnus – Elišama,
[27] jo sūnus – Nūnas, jo sūnus – Jozuė.
[28] Jų nuosavybė ir gyvenvietės buvo Betelis su miesteliais, rytuose Naaranas, vakaruose Gazeras su miesteliais, taip pat ir Sichemo bei Gazos miestai su miesteliais.
[29] Manaso palikuonys gyveno Bet Šeane, Taanache, Megide, Dore ir visuose tų miestų apylinkių kaimuose. Tai buvo Izraelio sūnaus Juozapo palikuonys.
[30] Ašero sūnūs: Imna, Išva, Išvis, Berija ir jų sesuo Seracha.
[31] Berijos sūnūs: Heberas ir Malkielis, kuris buvo Birzajo tėvas.
[32] Heberas buvo Jafleto, Šomero, Hotamo ir jų sesers Šūvos tėvas.
[33] Jafleto sūnūs: Pasachas, Bimhalas ir Ašvatas.
[34] Jo brolio Šemero sūnūs: Ahis, Rohga, Jehuba ir Aramas.
[35] Jo brolio Helemo sūnūs: Cofachas, Imna, Šelešas ir Amalas.
[36] Cofacho sūnūs: Suachas, Harneferas, Šualas, Beris, Imra,
[37] Beceras, Hodas, Šama, Šilša, Itranas ir Beera.
[38] Jetero sūnūs: Jefunė, Pispa ir Ara.
[39] Ulos sūnūs: Arachas, Hanielis ir Ricija.
[40] Šitie buvo Ašero palikuonys, šeimų galvos, narsūs kariai, vyriausieji kunigaikščiai. Jų skaičius buvo dvidešimt šeši tūkstančiai karo tarnybai tinkamų vyrų.

24 Joz 16,3.5; 2 Krn 8,5
26 Sk 10,22
27 Iš 17,9.14; Iš 24,13; Iš 33,11
28 Joz 16,1-10; Joz 16,7
29 Pr 41,51; Joz 17,7; Joz 17,11
30 Pr 46,17; Sk 26,44-47
32 1 Krn 7,34; 1 Krn 7,35
34 1 Krn 7,32

8 SKYRIUS

1 Pr 46,21; Sk 26,38; 1 Krn 7,6
3 Sk 26,40
5 Sk 26,39; 1 Krn 7,12
6 1 Krn 2,52; 1 Krn 6,60
13 1 Krn 8,21

8 Benjamino pirmagimis buvo Bela, kiti – Ašbelis, Achrachas,
[2] Noha ir Rafa.
[3] Belos palikuonys: Adaras, Gera, Abihudas,
[4] Abišūva, Naamanas, Ahoachas,
[5] Gera, Šefufanas ir Huramas.
[6] Ehudo palikuonys buvo Gebos gyventojai, šeimų vadai; jie buvo ištremti į Manahatą:
[7] Naamanas, Ahija ir Gera, kuris buvo Uzos ir Ahihudo tėvas.
[8] Šaharaimas susilaukė sūnų Moabo krašte, atleidęs savo žmonas Hušimą ir Baarą.
[9] Jis vedė Hodešą ir susilaukė septynių sūnų: Jobabo, Cibijo, Mešo, Malkamo,
[10] Jeuco, Sachijos ir Mirmos. Šitie jo sūnūs buvo šeimų vadai.
[11] Su Hušima jis turėjo Abitubą ir Elpaalą.
[12] Elpaalo sūnūs: Eberas, Mišamas ir Šemedas, kuris pastatė Onojo ir Lodo miestus bei jų miestelius.
[13] Berija ir Šema buvo Ajalono gyventojų šeimų vadai; jie privertė pasitraukti Gato gyventojus.
[14] Berijos sūnūs: Achjojas, Šašakas, Jeremotas,
[15] Zebadija, Aradas, Ederas,

[16] Mykolas, Išpa ir Joha.
[17] Elpaalo sūnūs: Zebadija, Mešulamas, Hizkis, Heberas,
[18] Išmerajas, Izlija ir Jobabas.
[19] Šimio sūnūs: Jakimas, Zichris, Zabdis,
[20] Elienajas, Ciletajas, Elielis,
[21] Adaja, Beraja ir Šimratas.
[22] Šašako sūnūs: Išpanas, Eberas, Elielis,
[23] Abdonas, Zichris, Hananas,
[24] Hananija, Elamas, Antotija,
[25] Ifdėja ir Penuelis.
[26] Jerohamo sūnūs: Šamšerajas, Šeharija, Atalija,
[27] Jaarešija, Elija ir Zichris.
[28] Šitie buvo šeimų vadai. Jie gyveno Jeruzalėje.
[29] Gibeone gyveno Gibeono tėvas su žmona Maaka.
[30] Jų pirmagimis sūnus buvo Abdonas, kiti – Cūras, Kišas, Baalas, Nadabas,
[31] Gedoras, Achjojas ir Zecheris.
[32] Miklotui gimė Šima. Jie gyveno šalia savo brolių Jeruzalėje.
[33] Neras buvo Kišo tėvas, Kišas – Sauliaus, Saulius – Jehonatano, Malkišūvos, Abinadabo ir Ešbaalo tėvas.
[34] Jehonatano sūnus buvo Merib Baalas, o Merib Baalo sūnus – Michėjas.
[35] Michėjo sūnūs: Pitonas, Melechas, Tarėja ir Ahazas.
[36] Ahazas buvo Jehoados tėvas, Jehoada – Alemeto, Azmaveto ir Zimrio, Zimris – Mocos,
[37] Moca buvo Binėjos tėvas, Binėja – Rafos, Rafa – Eleasos, o Eleasa – Acelio.
[38] Acelis turėjo šešis sūnus: Azrikamą, Bochruvą, Izmaelį, Šeariją, Abdiją ir Hananą.
[39] Jo brolio Ešeko sūnūs: pirmagimis – Ulamas, kiti – Jeušas ir Elifeletas.
[40] Ulamo sūnūs buvo narsūs kariai ir geri šauliai. Ulamas turėjo šimtą penkiasdešimt palikuonių – sūnų ir anūkų. Visi šie yra Benjamino sūnūs.

9 Visi izraelitai buvo surašyti giminėmis Izraelio ir Judo karalių knygose. Jie buvo ištremti į Babiloną dėl savo nusikaltimų.
[2] Pirmieji, apsigyvenę Izraelio miestuose, buvo izraelitai, kunigai, levitai ir šventyklos tarnai.
[3] Jeruzalėje gyveno dalis Judo, Benjamino, Efraimo ir Manaso giminių palikuonių.
[4] Judo sūnaus Pereco palikuonys: Amihudas, Utajas, Omris, Imris ir Banis su šeimomis.
[5] Šilojiečių palikuonys: pirmagimis – Asaja ir jo sūnūs.
[6] Zeracho palikuonys: Jeuelis ir jų giminės – šeši šimtai devyniasdešimt žmonių.
[7] Benjaminai: Saluvas – sūnus Mešulamo, sūnaus Hodavijos, sūnaus Ha Senūvos.
[8] Jerohamo sūnus Ibnėja, Michrio sūnaus Uzio sūnus Ela ir Mešulamas – sūnus Šefatijos, sūnaus Reuelio, sūnaus Ibnijos.
[9] Jų giminės žmonių skaičius buvo devyni šimtai penkiasdešimt šeši. Visi minimi asmenys buvo šeimų vadai.
[10] Gyvenę Jeruzalėje kunigai: Jedaja, Jehojaribas, Jachinas
[11] ir Azarija, sūnus Hilkijos, kuris buvo sūnus Mešulamo, sūnaus Cadoko, sūnaus Merajoto, sūnaus Ahitubo; jis buvo Dievo namų valdytojas.
[12] Jerohamo sūnaus Adajos pali-

21 1 Krn 7,13
29 1 Krn 9,35-38
31 1 Krn 9,37
32 1 Krn 9,38
33 1 Sam 14,49; 1 Sam 14,51; 2 Sam 2,8; 1 Krn 9,36.39
34 2 Sam 4,4; 2 Sam 9,12
35 1 Krn 9,41
36 1 Krn 9,42
37 1 Krn 9,43
9 SKYRIUS
1 Ezr 2,59
2 Ezr 2,43; Ezr 2,70; Ezr 8,20; Neh 7,73
3 Neh 11,1.2
10 Neh 11,10-14
11 2 Krn 31,13; Neh 11,11; Jer 20,1

kuonys buvo Pašhūras, Malkija, Masajas, Adielis, Jachzera, Mešulamas, Mešilemitas ir Imeras.
[13] Kunigų, kurie buvo giminės šeimų vyresnieji, buvo tūkstantis septyni šimtai šešiasdešimt pajėgių vyrų šventyklos tarnybai.
[14] Levitai: Šemaja – sūnus Hašubo, sūnaus Azrikamo, sūnaus Hašabijos iš merarių;
[15] Bakbakaras, Herešas bei Galalas ir Matanija – sūnus Michėjo, sūnaus Zichrio, sūnaus Asafo;
[16] Abdija – sūnus Šemajos, sūnaus Galalo, sūnaus Jedutūno, ir Elkanos sūnaus Asos sūnus Berechija, kuris gyveno netofiečių kaimuose.
[17] Vartininkai buvo Šalumas, Akubas, Talmonas, Ahimanas ir jų broliai. Šalumas buvo jų viršininkas.
[18] Jie ėjo sargybą karaliaus vartų rytų pusėje. Šie levitai buvo vartų sargai.
[19] Šalumas – sūnus Korės, sūnus Ebjasafo, sūnus Koracho, ir jo broliai iš jo tėvo namų, korachai, buvo Viešpaties palapinės durų sargai. Jų tėvai ėjo sargų pareigas prie Viešpaties palapinės įėjimo.
[20] Eleazaro sūnus Finehasas anksčiau buvo jų viršininkas; Viešpats buvo su juo.
[21] Mešelemijos sūnus Zacharija buvo sargas prie Susitikimo palapinės įėjimo.
[22] Durų sargų buvo du šimtai dvylika. Jie buvo įtraukti į giminių sąrašus savo vietovėse. Juos paskyrė toms pareigoms Dovydas ir regėtojas Samuelis, nes jais pasitikėjo.
[23] Jie ir jų sūnūs buvo įpareigoti eiti sargybą prie Viešpaties palapinės.

15 Neh 11,17
16 Neh 11,17
20 Sk 25,6-13; Sk 31,6
21 1 Krn 26,2.14
22 1 Sam 9,9; 1 Krn 26,1.2
25 2 Kar 11,4-7; 2 Krn 23,8
27 1 Krn 23,30-32
29 1 Krn 23,29
30 Iš 30,22-25
31 Kun 2,5; Kun 6,21
32 Kun 24,5-8
33 1 Krn 6,31; 1 Krn 25,1
35 1 Krn 8,29-32

[24] Sargyba budėdavo visose keturiose palapinės pusėse: rytų, vakarų, šiaurės ir pietų.
[25] Jų broliai, gyvenantieji kaimuose, kas septintą dieną privalėjo juos pakeisti ir septynias dienas eiti tas pareigas.
[26] Keturi vyresnieji vartininkai buvo levitai. Jie buvo paskirti toms pareigoms ir atsakingi už Dievo namų patalpas bei turtus.
[27] Jų pareiga buvo kas naktį eiti sargybą prie Dievo namų, o rytą juos atidaryti.
[28] Kai kuriems iš jų buvo pavesta tvarkyti tarnavimo reikmenis. Jie tikrindavo juos įnešant ir išnešant.
[29] Kiti iš jų buvo paskirti prižiūrėti daiktams, visiems šventyklos reikmenims: smulkiems miltams, vynui, aliejui, smilkalams ir kvepalams.
[30] Kunigų pareigos buvo paruošti kvepalų mišinį.
[31] Levitas Matitija, Šalumo pirmagimis, korachas, prižiūrėjo kepimą.
[32] Kai kuriems Kehato giminės levitams buvo pavesta rūpintis padėtine duona, ją paruošti sabatui.
[33] Kai kurie giesmininkai, levitų šeimų vadai, buvo laisvi nuo kitų pareigų. Jie gyveno prie šventyklos, nes dieną ir naktį jie turėjo tarnauti.
[34] Šitie buvo savo kartos levitų šeimų vyriausieji ir gyveno Jeruzalėje.
[35] Gibeone gyveno Gibeono tėvas Jejelis, kurio žmona buvo vardu Maaka.
[36] Jo pirmagimis sūnus buvo Abdonas, kiti – Cūras, Kišas, Baalas, Neras, Nadabas,

[37] Gedoras, Achjojas, Zacharija ir Miklotas.
[38] Miklotas buvo Šimamo tėvas; jie gyveno šalia savo brolių Jeruzalėje.
[39] Neras buvo Kišo tėvas, Kišas – Sauliaus, Saulius – Jehonatano, Malkišūvos, Abinadabo ir Ešbaalo tėvas.
[40] Jehonatano sūnus buvo Merib Baalas, o Merib Baalas buvo Michėjo tėvas.
[41] Michėjo sūnūs: Pitonas, Melechas, Tarėja ir Ahazas.
[42] Ahazas buvo Jaros tėvas, Jara – Alemeto, Azmaveto ir Zimrio, Zimris – Mocos,
[43] o Moca – Binėjos. Jo sūnus buvo Refaja, jo sūnus – Eleasa, jo sūnus – Azelis.
[44] Azelis turėjo šešis sūnus: Azrikąmą, Bochruvą, Izmaelį, Šeariją, Abdiją ir Hananą.

10 Filistinai kariavo su Izraeliu. Izraelio vyrai bėgo nuo filistinų ir krito nužudyti ant Gilbojos kalno.
[2] Filistinai persekiojo Saulių bei jo sūnus ir nužudė Jehonataną, Abinadabą ir Malkišūvą.
[3] Vyko smarki kova prieš Saulių, šauliai pataikė į Saulių ir jį sužeidė.
[4] Tada Saulius tarė savo ginklanešiui: "Išsitrauk kardą ir juo perverk mane, kad šitie neapipjaustytieji atėję neišniekintų manęs". Bet jo ginklanešys nesutiko, nes jis labai bijojo. Tada Saulius, paėmęs savo kardą, krito ant jo.
[5] Jo ginklanešys, pamatęs, kad Saulius miręs, irgi puolė ant savo kardo ir mirė kartu.
[6] Taip mirė Saulius, jo trys sūnūs ir visi jo namai.

37 1 Krn 8,31
38 1 Krn 8,32
39 1 Krn 8,33-38
41 1 Krn 8,35
42 1 Krn 8,36
43 1 Krn 8,37

10 SKYRIUS
1 1 Sam 31,1.2
2 1 Sam 14,49
10 1 Sam 31,10
12 1 Sam 14,52; 2 Sam 21,12
13 Kun 19,31; Kun 20,6; 1 Sam 13,13.14; 1 Sam 15,22-26; 1 Sam 28,7
14 1 Sam 15,28; 2 Sam 3,9.10; 2 Sam 5,3; 1 Krn 12,23

11 SKYRIUS
1 2 Sam 5,1
2 1 Sam 16,1-3; 2 Sam 7,7; Ps 78,70-72
3 1 Sam 16,1.4.12.13; 2 Sam 5,3

[7] Izraelitai, kurie gyveno slėnyje, pamatę, kad jie pabėgo, o Saulius bei jo sūnūs mirę, paliko savo miestus ir bėgo. Atėję filistinai apsigyveno juose.
[8] Kitą dieną filistinai, atėję apiplėšti užmuštųjų, rado Saulių ir tris jo sūnus žuvusius ant Gilbojos kalno.
[9] Jie išrengė jį, paėmė jo galvą bei ginklus ir nešiojo po filistinų kraštą, skelbdami apie pergalę savo stabams ir tautai.
[10] Jo ginklus jie padėjo savo dievų namuose, o jo galvą prikalė Dagono šventykloje.
[11] Jabeš Gileado gyventojai išgirdo, ką filistinai padarė Sauliui.
[12] Jų visi narsūs vyrai pakilo, paėmė Sauliaus bei jo sūnų lavonus, parnešė juos į Jabešą ir, palaidoję po ąžuolu, pasninkavo septynias dienas.
[13] Taip mirė Saulius dėl savo nusikaltimo Viešpačiui ir Jo žodžiui, kurio jis nesilaikė, ir dėl to, kad ieškojo patarimo pas mirusiųjų dvasių iššaukėją.
[14] Jis neieškojo Viešpaties, todėl Viešpats nužudė jį ir atidavė karalystę Jesės sūnui Dovydui.

11 Visi izraelitai susirinko pas Dovydą į Hebroną ir tarė: "Mes esame tavo kūnas ir kaulas.
[2] Anksčiau, kai Saulius buvo mūsų karalius, tu išvesdavai ir įvesdavai Izraelį; Viešpats, tavo Dievas, tau pažadėjo: 'Tu ganysi mano tautą Izraelį ir būsi jo kunigaikščiu' ".
[3] Visi Izraelio vyresnieji atėjo pas karalių į Hebroną. Dovydas padarė su jais sandorą Hebrone. Jie patepė Dovydą Izraelio karaliu-

mi, kaip Viešpats buvo paskelbęs per Samuelį.
4 Dovydas ir visas Izraelis ėjo į Jeruzalę (kitaip Jebusą), kur gyveno jebusiečiai.
5 Jebuso gyventojai sakė Dovydui: "Tu neįeisi į miestą". Tačiau Dovydas paėmė Siono tvirtovę, tai yra Dovydo miestą.
6 Dovydas tarė: "Kas nugalės jebusiečius, tas taps kariuomenės vadu". Pirmasis miestą puolė Cerujos sūnus Joabas, jį paėmė ir tapo kariuomenės vadu.
7 Dovydas apsigyveno tvirtovėje, todėl ją pavadino Dovydo miestu.
8 Jis statė miestą aplinkui, pradėdamas nuo Milojo. Joabas atstatė likusią miesto dalį.
9 Dovydas vis daugiau įsigalėjo, nes kareivijų Viešpats buvo su juo.
10 Šie yra žymiausi karžygiai, kurie drauge su visu Izraeliu rėmė Dovydą užimant karaliaus sostą, kaip Viešpats buvo kalbėjęs apie Izraelį.
11 Hachmonis Jašobamas – vyriausiasis iš trijų; jis pakėlė savo ietį prieš tris šimtus ir nukovė juos visus vienu kartu.
12 Antras pasižymėjęs buvo Dodojo sūnus Eleazaras, ahoachas.
13 Jis buvo su Dovydu prie Pas Damimo, kur filistinai susirinko prieš juos mūšiui miežių laukuose. Žmonėms pradėjus bėgti nuo filistinų,
14 jie atsistojo lauko viduryje, kovojo ir nugalėjo filistinus. Taip Viešpats suteikė jiems didelį išgelbėjimą.
15 Trys vyrai iš trisdešimties vyresniųjų atėjo pas Dovydą į Adulamo olą; tuo metu filistinų kariai buvo

4 Joz 15,8.63; Ts 1,21; Ts 19,10.11; 2 Sam 5,6
7 2 Sam 5,7
9 1 Sam 16,18; 2 Sam 3,1
10 1 Sam 16,1.12; 2 Sam 23,8
11 2 Sam 23,8; 1 Krn 12,18; 1 Krn 27,2
12 1 Krn 27,4
13 1 Sam 17,1
15 2 Sam 5,18; 2 Sam 23,13; 1 Krn 14,9
20 2 Sam 23,18; 1 Krn 18,12
21 2 Sam 23,19
22 2 Sam 23,20
26 2 Sam 23,24

pasistatę stovyklą Refajų slėnyje.
16 Dovydas tuo laiku buvo tvirtovėje, o filistinų būrys – Betliejuje.
17 Tuomet Dovydas, ilgesio kankinamas, tarė: "Kas man atneš vandens iš Betliejaus šulinio, esančio prie vartų?"
18 Tie trys prasilaužė pro filistinų stovyklą, pasėmė vandens iš Betliejaus šulinio, esančio prie vartų, ir atnešė Dovydui. Tačiau Dovydas negėrė jo, bet išliejo jį Viešpačiui
19 ir tarė: "Taip nebus, kad gerčiau šitų vyrų kraują! Juk jie, statydami savo gyvybę pavojun, man jo atnešė". Tai padarė tie trys karžygiai.
20 Joabo brolis Abšajas buvo žymiausias iš trijų. Jis pakėlė savo ietį prieš tris šimtus ir, juos nugalėjęs, pagarsėjo tarp trijų.
21 Iš trijų jis buvo garsiausias ir tapo jų vadu, tačiau aniems trims neprilygo.
22 Jehojados sūnus Benaja iš Kabceelio buvo narsus vyras. Jis padarė daug žygdarbių: nukovė du žymius Moabo karžygius, sningant duobėje užmušė liūtą.
23 Be to, nukovė egiptietį, vyrą penkių uolekčių aukščio. Egiptiečio rankoje ietis buvo kaip audėjo staklių riestuvas. Nuėjęs prie jo su lazda, jis atėmė ietį iš egiptiečio rankos ir jį nukovė jo paties ietimi.
24 Tuo Jehojados sūnus Benaja pagarsėjo tarp trijų karžygių.
25 Ir jis pagarsėjo tarp tų trisdešimties, tačiau pirmiems trims neprilygo. Dovydas jį paskyrė savo sargybos viršininku.
26 Kariuomenės karžygiai buvo Joabo brolis Asaelis, Dodojo sū-

nus Elhananas iš Betliejaus,
[27] harodietis Šamotas, pelojietis Helecas,
[28] tekojiečio Ikešo sūnus Ira, anatotietis Abiezeras,
[29] hušietis Sibechajas, ahohitas Ilajas,
[30] netofietis Mahrajas, netofietis Baanos sūnus Heledas,
[31] Ribajo sūnus Itajas iš Benjamino Gibėjos, piratonietis Benaja,
[32] Hurajas iš Gaašo klonių, arabietis Abielis,
[33] baharumietis Azmavetas, šaalbonietis Eljachba,
[34] gizojietis Hašemas, hararas Šagės sūnus Jehonatanas,
[35] hararas Sacharo sūnus Ahiamas, Ūro sūnus Elifalas,
[36] mecherietis Heferas, pelojietis Ahija,
[37] karmelietis Hecrojas, Ezbajo sūnus Naarajas,
[38] Natano brolis Joelis, Hagrio sūnus Mibharas,
[39] amonitas Celekas, beerotietis Nachrajas, Cerujos sūnaus Joabo ginklanešys,
[40] itritai Garebas ir Ira,
[41] hetitas Ūrija, Achlajo sūnus Zabadas,
[42] rubenas Šizos sūnus Adina, rubenų vadas ir trisdešimties viršininkas,
[43] Maakos sūnus Hananas ir mitnietis Juozapatas,
[44] aštarotietis Uzija, aroeriečio Hotamo sūnūs Šama ir Jejelis,
[45] Šimrio sūnus Jediaelis ir jo brolis ticietis Joha,
[46] mahavietis Elielis, Elnaamo sūnūs Jeribajas ir Jošavija, moabitas Itma,
[47] Elielis, Jobedas ir mezobaitas Jaasielis.

27 2 Sam 23,25; 2 Sam 23,26; 1 Krn 27,10
28 1 Krn 27,9; 1 Krn 27,12
29 2 Sam 23,27; 2 Sam 23,28
30 2 Sam 23,29; 1 Krn 27,13; 1 Krn 27,15
31 2 Sam 23,29; 1 Krn 27,14
32 2 Sam 23,30; 2 Sam 23,31
33 2 Sam 23,31
34 2 Sam 23,32
35 2 Sam 23,33; 2 Sam 23,34
37 2 Sam 23,35; 2 Sam 23,38
39 2 Sam 23,37
41 2 Sam 11,3-27

12 SKYRIUS

1 1 Sam 27,2; 1 Sam 27,6
2 Ts 3,15; Ts 20,16
8 2 Sam 2,18
14 1 Sam 18,13

12 Šitie atėjo pas Dovydą į Ciklagą, kai jis dar turėjo slėptis nuo Kišo sūnaus Sauliaus; jie priklausė prie karžygių ir padėjo jam kovose.
[2] Jie buvo ginkluoti lankais ir sugebėjo tiek dešiniąja, tiek kairiąja ranka svaidyti akmenis bei šaudyti strėlėmis; jie buvo Sauliaus giminaičiai iš Benjamino giminės.
[3] Ahiezeras buvo jų vadas, po to Jehoašas, abu Šemavos iš Gibėjos sūnūs; Azmaveto sūnūs – Jezielis ir Peletas, Beracha ir anatotietis Jehuvas;
[4] gibeonietis Išmaja – karžygys, trisdešimties viršininkas; gederiečiai Jeremija, Jahazielis, Johananas ir Jehozabadas;
[5] harifai Eluzajas, Jerimotas, Bealija, Šemarijas ir Šefatijas;
[6] koritai Elkana, Išijas, Azarelis, Joezeras ir Jašobamas;
[7] Jerohamo sūnūs – Joela ir Zebadija iš Gedoro.
[8] Dovydui besislapstant dykumoje, jo pusėn perėjo Gado giminės narsūs vyrai, patyrę kariai, tinkami karo žygiui, sugebą vartoti skydą ir ietį. Savo narsumu jie prilygo liūtui, o eiklumu – kalnų gazelei.
[9] Vyriausiasis iš jų buvo Ezeras, antras – Abdija, trečias – Eliabas,
[10] ketvirtas – Mišmana, penktas – Jeremija,
[11] šeštas – Atajas, septintas – Elielis,
[12] aštuntas – Johananas, devintas – Elzabadas,
[13] dešimtas – Jeremijas, vienuoliktas – Machbanajas.
[14] Šitie buvo gadų kariuomenės vadai, vadovavę nuo šimto iki tūkstančio kareivių.

[15] Jie persikėlė per Jordaną, kai upė buvo išsiliejusi iš savo krantų pirmą metų mėnesį, ir privertė trauktis visus iš slėnių į rytus ir į vakarus.
[16] Kai kurie iš Benjamino ir Judo karių atėjo pas Dovydą į tvirtovę.
[17] Dovydas išėjo jų pasitikti ir kalbėjo jiems: “Jei atėjote pas mane taikingai, norėdami man padėti, aš nuoširdžiai priimsiu jus, o jei atėjote mane išduoti priešams, nors aš jums nieko blogo nepadariau, tegul mūsų tėvų Dievas mato ir teisia”.
[18] Tuomet dvasia nužengė ant Amasajo, jų vyriausiojo, ir jis tarė: “Dovydai, Jesės sūnau, mes tavo ir su tavimi! Ramybė tau ir ramybė tavo pagalbininkams, nes tau padeda tavo Dievas!” Tuomet Dovydas juos priėmė ir paskyrė savo kariuomenės būrių viršininkais.
[19] Ir iš Manaso giminės kai kurie perėjo į Dovydo pusę, kai jis atžygiavo su filistinais prieš Saulių. Tačiau jis nekovojo drauge su jais, nes filistinų kunigaikščiai pasitarė ir pasiuntė jį atgal, sakydami: “Ant mūsų galvų jis pereis į savo valdovo Sauliaus pusę”.
[20] Dovydui žygiuojant į Ciklagą, iš Manaso pusės perėjo Adnachas, Jehozabadas, Jediaelis, Mykolas, Jehozabadas, Elihuvas ir Ciletajas, Manaso tūkstantininkai.
[21] Jie padėjo Dovydui prieš užpuolikus, nes jie visi buvo narsūs vyrai ir kariuomenės vadai.
[22] Kas dieną žmonės ateidavo pas Dovydą padėti jam; susidarė didelė kariuomenė, lyg Dievo kariuomenė.
[23] Dovydui esant Hebrone, didelis skaičius ginkluotų karių atvyko jam atiduoti Sauliaus karalystę pagal Viešpaties pažadą.
[24] Judo ginkluotų skydais ir ietimis vyrų buvo šeši tūkstančiai aštuoni šimtai;
[25] Simeono – septyni tūkstančiai šimtas,
[26] Levio – keturi tūkstančiai šeši šimtai.
[27] Be to, aaronitų vado Jehojados – trys tūkstančiai septyni šimtai,
[28] Cadoko, narsaus ir pasižymėjusio jaunuolio, ir jo tėvo namų – dvidešimt du vadai;
[29] Benjamino, Sauliaus giminaičių, – trys tūkstančiai; iki to laiko dauguma iš jų buvo ištikimi Sauliui.
[30] Efraimo – dvidešimt tūkstančių aštuoni šimtai narsių, pagarsėjusių vyrų.
[31] Iš pusės Manaso giminės – aštuoniolika tūkstančių, pašauktų vardais, atvyko paskelbti Dovydą karaliumi.
[32] Isacharo vyrų, kurie suprato laikus ir žinojo, ką Izraelis turi daryti, atvyko du šimtai viršininkų su visais savo kariais;
[33] Zabulono patyrusių, patikimų ir ginkluotų karių – penkiasdešimt tūkstančių, pasiryžusių padėti Dovydui.
[34] Neftalio – tūkstantis vadų ir trisdešimt septyni tūkstančiai ginkluotų skydais ir ietimis vyrų;
[35] Dano patyrusių karių – dvidešimt aštuoni tūkstančiai šeši šimtai;
[36] Ašero tinkamų karo žygiui karių – keturiasdešimt tūkstančių;
[37] Iš kitos Jordano pusės rubenų, gadų ir pusės Manaso giminės tinkamai ginkluotų karių – šimtas dvidešimt tūkstančių.

15 Joz 3,15; Joz 4,18.19
18 2 Sam 17,25
19 1 Sam 29,2; 1 Sam 29,4
21 1 Sam 30,1.9.10
22 Pr 32,2; Joz 5,13-15
23 1 Sam 16,1-4; 2 Sam 2,1-4; 1 Krn 10,14; 1 Krn 11,1
28 2 Sam 8,17; 1 Krn 6,8.53
29 2 Sam 2,8.9
32 Est 1,13
33 Ps 12,2; Jok 1,8

[38] Visi šitie kariai, galintys eiti rikiuotėje, atėjo į Hebroną, pasiryžę paskelbti Dovydą viso Izraelio karaliumi. Visi kiti izraelitai taip pat buvo vieningai nusiteikę paskelbti Dovydą karaliumi.
[39] Pas Dovydą jie buvo tris dienas, valgydami ir gerdami, nes jų broliai buvo aprūpinę juos.
[40] Net Isacharo, Zabulono ir Neftalio kaimynai asilais, kupranugariais, mulais ir jaučiais gabeno jiems maisto: figų papločių, džiovintų vynuogių, vyno, aliejaus ir daugybę avių; džiaugsmas buvo visame Izraelyje.

13 Dovydas, pasitaręs su tūkstantininkais, šimtininkais ir visais vadais,
[2] visiems susirinkusiems tarė: "Jei jūs sutinkate ir jei tai Viešpaties, mūsų Dievo, valia, siųskime pasiuntinius pas savo brolius izraelitus ir tarp jų gyvenančius kunigus bei levitus į miestus ir į jų ganyklas, kad susirinktų pas mus,
[3] ir parsigabenkime Dievo skrynią, nes Sauliaus dienomis mes nesikreipėme į Jį".
[4] Visi susirinkusieji jam pritarė, nes visai tautai patiko tas pasiūlymas.
[5] Dovydas sušaukė visą Izraelį nuo Egipto Šihoro iki Hamato pargabenti Dievo skrynią iš Kirjat Jearimo.
[6] Dovydas ir visas Izraelis nuvyko į Baalą – Kirjat Jearimą, kuris priklausė Judui, atgabenti Dievo skrynią, kuri vadinama Viešpaties, gyvenančio tarp cherubų, vardu.
[7] Paėmę Dievo skrynią iš Abinadabo namų, vežė ją naujame vežime, Uza ir Achjojas varė vežimą.
[8] Dovydas bei visi izraelitai džiūgavo ir garbino Dievą giesmėmis, psalterių, cimbolų, arfų, būgnų ir trimitų garsais.
[9] Jiems pasiekus Kidono klojimą, Uza ištiesė ranką, norėdamas prilaikyti skrynią, nes jaučiai suklupo.
[10] Tuomet Viešpaties rūstybė užsidegė prieš Uzą ir Dievas ištiko jį, nes jis palietė skrynią. Jis mirė ten pat Dievo akivaizdoje.
[11] Dovydas liūdėjo, kad Viešpats ištiko Uzą; ta vieta iki šios dienos vadinama Perec-Uza.
[12] Dovydas išsigando tą dieną Dievo, sakydamas: "Kaip aš galiu pargabenti Dievo skrynią pas save?"
[13] Dovydas nevežė skrynios į Dovydo miestą; ji buvo nuvežta į gatiečio Obed Edomo namus.
[14] Dievo skrynia pasiliko Obed Edomo namuose tris mėnesius. Viešpats laimino Obed Edomo namus ir visa, ką jis turėjo.

14 Tyro karalius Hiramas siuntė pasiuntinių pas Dovydą su kedro medžiais, dailidžių bei mūrininkų, kad jie pastatytų Dovydui namus.
[2] Dovydas suprato, kad Viešpats patvirtino jį Izraelio karaliumi, nes išaukštino jo karalystę dėl savo tautos Izraelio.
[3] Jeruzalėje Dovydas vedė daugiau žmonų ir susilaukė daugiau sūnų bei dukterų.
[4] Šitie vardai jo vaikų, kurie gimė Jeruzalėje: Šamūva, Šobabas, Natanas, Saliamonas,
[5] Ibharas, Elišūva, Elpaletas,
[6] Nogahas, Nefegas, Jafija,
[7] Elišama, Beeljada ir Elifeletas.
[8] Filistinai, išgirdę, kad Dovydas

38 2 Krn 30,12

13 SKYRIUS
1 1 Krn 11,15; 1 Krn 12,34
2 1 Sam 31,1; Iz 37,4
3 1 Sam 7,1.2
5 Joz 13,3; 1 Sam 6,21; 1 Sam 7,1.2; 1 Sam 7,5
6 Iš 25,22; Joz 15,9.60; 1 Sam 4,4; 2 Sam 6,2; 2 Kar 19,15
7 Sk 4,15; 1 Sam 6,7; 1 Sam 7,1
8 2 Sam 6,5
9 2 Sam 6,6
10 Kun 10,2; Sk 4,15; 1 Krn 15,13.15
14 Pr 30,27; 2 Sam 6,11; 1 Krn 26,4-8

14 SKYRIUS
1 2 Sam 5,11; 1 Kar 5,1
2 Sk 24,7
4 1 Krn 3,5-8
5 1 Krn 3,6
7 2 Sam 5,6; 1 Krn 3,8
8 2 Sam 5,17-21

pateptas Izraelio karaliumi, pakilo Dovydo ieškoti. Dovydas, tai išgirdęs, išėjo prieš juos.
[9] Filistinai atėję sustojo Refajų slėnyje.
[10] Dovydas klausė Dievo, sakydamas: "Ar man eiti prieš filistinus? Ar atiduosi juos į mano rankas?" Viešpats atsakė: "Eik, nes Aš atiduosiu juos į tavo rankas".
[11] Jis, nuėjęs į Baal Peracimus, juos nugalėjo. Dovydas tarė: "Dievas nušlavė mano priešus mano rankomis, kaip vanduo pralaužęs pylimą". Todėl ta vieta pavadinta Baal Peracimu.
[12] Filistinai ten paliko savo stabus, kuriuos Dovydas įsakė sudeginti.
[13] Filistinai dar kartą atėjo ir sustojo slėnyje.
[14] Dovydas vėl klausė Dievo. Dievas jam atsakė: "Neik tiesiai prieš juos! Apeik juos ir pulk iš šilkmedžių pusės.
[15] Išgirdęs šlamesį šilkmedžių viršūnėse, užpulk juos. Dievas eis pirma tavęs ir naikins filistinų kariuomenę".
[16] Dovydas padarė, kaip Dievas jam įsakė. Jis mušė filistinus nuo Gibeono iki Gezero.
[17] Dovydo vardas išgarsėjo visose šalyse; Viešpats sukėlė baimę prieš jį visose tautose.

15 Dovydas pasistatė namus Dovydo mieste. Paruošęs vietą ir ištiesęs palapinę Dievo skryniai,
[2] Dovydas sakė: "Niekam nevalia nešti Dievo skrynios, tik levitams, nes juos Viešpats išsirinko Dievo skryniai nešioti ir Jam amžinai tarnauti".
[3] Dovydas sušaukė visą Izraelį į Jeruzalę, kad atgabentų Viešpaties skrynią į jai paruoštą vietą.
[4] Dovydas surinko Aarono palikuonis ir levitus:
[5] Kehato palikuonių buvo vyriausiasis Ūrielis ir jo broliai – šimtas dvidešimt;
[6] Merario palikuonių – vyriausiasis Asaja ir jo broliai – du šimtai dvidešimt;
[7] Geršomo palikuonių – vyriausiasis Joelis ir jo broliai – šimtas trisdešimt;
[8] Elicafano palikuonių – vyriausiasis Šemaja ir jo broliai – du šimtai;
[9] Hebrono palikuonių – vyriausiasis Elielis ir jo broliai – aštuoniasdešimt;
[10] Uzielio palikuonių – vyriausiasis Aminadabas ir jo broliai – šimtas dvylika.
[11] Po to Dovydas pasikvietė kunigus Cadoką ir Abjatarą bei levitus Ūrielį, Asają, Joelį, Šemają, Elielį ir Aminadabą
[12] ir jiems tarė: "Jūs esate levitų šeimų vadai; pasišventinkite jūs ir jūsų broliai, kad galėtumėte atgabenti Viešpaties, Izraelio Dievo, skrynią į vietą, kurią jai paruošiau.
[13] Kadangi pirmą kartą jūsų nebuvo, Viešpats, mūsų Dievas, ištiko mus, nes mes ieškojome Jo ne taip, kaip turėjome".
[14] Kunigai ir levitai pasišventino, kad galėtų atgabenti Viešpaties, Izraelio Dievo, skrynią.
[15] Levitai nešė Dievo skrynią ant savo pečių, kaip Mozė buvo įsakęs pagal Viešpaties jam duotą žodį.
[16] Dovydas įsakė levitų vyresniesiems paskirti brolius giesmininkus su instrumentais: arfomis, psalteriais, cimbolais, kad skam-

9 Joz 17,15; Joz 18,16; 1 Krn 11,15; 1 Krn 14,13
10 1 Sam 23,2.4; 1 Sam 30,8; 2 Sam 2,1; 2 Sam 5,19.23; 2 Sam 21,1
13 2 Sam 5,22-25
14 2 Sam 5,23
16 2 Sam 5,25
17 Iš 15,14-16; Įst 2,25; Įst 11,25; Joz 6,27; 2 Krn 20,29

15 SKYRIUS
1 1 Krn 16,1
2 Sk 4,2-15; Sk 4,15; Įst 10,8; Įst 31,9; 2 Sam 6,1-11
3 Iš 40,20.21; 2 Sam 6,12; 1 Kar 8,1; 1 Krn 13,5
8 Iš 6,22
9 Iš 6,18
11 1 Sam 22,20-23; 1 Sam 23,6; 1 Sam 30,7; 2 Sam 8,17; 2 Sam 15,24-29.35.36; 2 Sam 18,19.22.27; 2 Sam 19,11; 2 Sam 20,25; 1 Kar 2,22.26.27; 1 Krn 12,28; Mk 2,6
13 2 Sam 6,3; 1 Krn 13,7-11
15 Iš 25,14; Sk 4,15; Sk 7,9

bindami keltų džiaugsmingą triukšmą.

17 Levitai paskyrė Joelio sūnų Hemaną, Berechijo sūnų Asafą, iš merarių – Kušajo sūnų Etaną,

18 su jais kitos eilės tarnautojus: Zachariją, Jaazielį, Šemiramotą, Jehielį, Unį, Eliabą, Benają, Maasėją, Matitiją, Elifelehuvą, Miknėją bei vartininkus Obed Edomą ir Jejelį.

19 Giedotojai Hemanas, Asafas ir Etanas skambino variniais cimbolais,

20 Zacharija, Azielis, Šemiramotas, Jehielis, Unis, Eliabas, Maasėjas ir Benajas skambino psalteriais.

21 Matitijas, Elifelehuvas, Miknėjas, Obed Edomas, Jejelis ir Azazijas skambino arfomis seminitų gaida.

22 Kenanijas buvo levitų giedojimo mokytojas, nes buvo įgudęs giedoti.

23 Berechija ir Elkana buvo durininkai prie skrynios.

24 Kunigai Šebanijas, Juozapatas, Netanelis, Amasajas, Zacharijas, Benajas ir Eliezeras trimitavo priešais Dievo skrynią. Obed Edomas ir Jehija buvo durininkai prie skrynios.

25 Dovydas, Izraelio vyresnieji ir tūkstantininkai su džiaugsmu ėjo pargabenti Viešpaties Sandoros skrynios iš Obed Edomo namų.

26 Kadangi Dievas padėjo levitams, nešusiems Viešpaties Sandoros skrynią, tai jie aukojo septynis jaučius ir septynis avinus.

27 Dovydas vilkėjo plonos drobės drabužiais kaip visi levitai, kurie nešė skrynią, giesmininkai ir Kenanija, kuris vadovavo giedojimui; Dovydas vilkėjo dar ir lininį efodą.

28 Taip izraelitai gabeno Viešpaties Sandoros skrynią džiūgaudami, rago, trimitų, cimbolų, arfų ir psalterių garsams palydint.

29 Kai Viešpaties Sandoros skrynia pasiekė Dovydo miestą, Sauliaus duktė Mikalė, žiūrėdama pro langą, pamatė grojantį bei šokantį karalių Dovydą ir paniekino jį savo širdyje.

17 1 Krn 6,33; 1 Krn 6,39; 1 Krn 6,44; 1 Krn 25,1
24 Sk 10,8; 1 Krn 13,13.14; Ps 81,3
25 2 Sam 6,12.13; 1 Kar 8,1
27 1 Sam 2,18.28
28 Sk 23,21; Joz 6,20; 1 Krn 13,8; Zch 4,7; 1 Tes 4,16
29 1 Sam 18,20.27; 1 Sam 19,11.17; 2 Sam 3,13.14; 2 Sam 6,16.20-23

16

Taip jie atnešė Dievo skrynią ir, padėję ją į palapinę, kurią Dovydas jai paruošė, aukojo deginamąsias bei padėkos aukas Dievo akivaizdoje.

2 Dovydas, baigęs aukoti deginamąsias ir padėkos aukas, palaimino tautą Viešpaties vardu

3 ir išdalino visiems izraelitams, vyrams bei moterims, kiekvienam po duonos kepalą, mėsos gabalą ir vynuogių pyragaitį.

4 Dalį levitų Dovydas paskyrė tarnauti prieš Viešpaties skrynią, kad garbintų, dėkotų ir šlovintų Viešpatį, Izraelio Dievą.

5 Asafą paskyrė vyriausiuoju, po jo – Zachariją, Jejelį, Šemiramotą, Jehielį, Matitiją, Eliabą, Benają, Obed Edomą; Jejelį paskyrė groti arfomis ir psalteriais, o Asafas skambino cimbolais.

6 Kunigą Benają ir Jahazielį paskyrė nuolat trimituoti prie Dievo Sandoros skrynios.

7 Tą dieną Dovydas pirmą kartą pamokė Asafą su broliais dėkoti Viešpačiui šia giesme:

8 "Dėkokite Viešpačiui, šaukitės Jo vardo. Skelbkite tautose Jo darbus.

9 Giedokite Jam, skambinkite

16 SKYRIUS
1 2 Sam 6,17; 1 Krn 15,1
2 1 Kar 8,14
5 1 Krn 15,18
7 2 Sam 22,1; 2 Sam 23,1; Ps 105,1-15
8 1 Krn 17,19.20; Ps 105,1-15

Jam. Garsinkite visus Jo stebuklus.
[10] Didžiuokitės Jo šventu vardu. Tegul džiaugiasi širdis tų, kurie ieško Viešpaties.
[11] Ieškokite Viešpaties ir Jo jėgos. Ieškokite nuolat Jo veido.
[12] Atsiminkite Jo nuostabius darbus, kuriuos Jis yra padaręs, Jo stebuklus ir Jo lūpų tartus sprendimus.
[13] Jūs, Jo tarno Izraelio palikuonys, Jokūbo vaikai, Jo išrinktieji.
[14] Jis yra Viešpats, mūsų Dievas, visoje žemėje galioja Jo sprendimai.
[15] Atsiminkite per amžius Jo sandorą, žodį, kurį Jis įsakė tūkstančiui kartų,
[16] sandorą, kurią Jis padarė su Abraomu, ir priesaiką, duotą Izaokui.
[17] Jis patvirtino ją Jokūbui įstatymu ir Izraeliui amžina sandora,
[18] sakydamas: 'Aš tau duosiu Kanaano šalį, tavo paveldėjimo dalį'.
[19] Jie buvo negausūs skaičiumi, tik ateiviai joje.
[20] Jie keliavo iš tautos į tautą, iš vienos karalystės į kitą.
[21] Jis niekam neleido jų skriausti, sudrausdavo karalius dėl jų:
[22] 'Nelieskite mano pateptųjų ir mano pranašams nedarykite pikto'.
[23] Visos šalys, giedokite Viešpačiui, kiekvieną dieną skelbkite Jo išgelbėjimą,
[24] apsakykite pagonims Jo garbę ir Jo stebuklus visoms tautoms.
[25] Didis yra Viešpats ir didžiai girtinas, bijotinas labiausiai iš visų dievų.

14 Ps 48,10; Iz 26,9
16 Pr 17,2; Pr 26,3; Pr 28,13; Pr 35,11
17 Pr 28,10-15; Pr 35,11.12
19 Pr 34,30; Įst 7,7
21 Pr 12,17; Pr 20,3; Iš 7,15-18
22 Pr 20,7; Ps 105,15
23 Ps 96,1-13
26 Kun 19,4; 1 Kor 8,5.6
33 Iz 55,12.13; Jl 3,1-14; Zch 14,1-14; Mt 25,31-46
34 2 Krn 5,13; 2 Krn 7,3; Ezr 3,11; Ps 106,1; Ps 107,1; Ps 118,1; Ps 136,1; Jer 33,11
35 Ps 106,47.48
36 Įst 27,15; 1 Kar 8,15.56; Neh 8,6; Ps 72,18
37 1 Krn 16,4.5; Ezr 3,4
38 1 Krn 13,14
39 1 Kar 3,4; 1 Krn 21,29; 2 Krn 1,3
40 Iš 29,38-42; Sk 28,3.4

[26] Visi tautų dievai yra stabai, bet Viešpats sukūrė dangų.
[27] Šlovė ir garbė Jo akivaizdoje, galia ir džiaugsmas su Juo.
[28] Pripažinkite Viešpačiui, tautų giminės, pripažinkite Viešpačiui garbę ir galybę!
[29] Atiduokite Viešpačiui šlovę, priderančią Jo vardui, atneškite auką ir ateikite pas Jį. Garbinkite Viešpatį šventumo grožyje.
[30] Visa žemė tesudreba prieš Jį! Tvirtai stovi pasaulis.
[31] Tesilinksmina dangūs ir tedžiūgauja žemė. Tegul skamba tautose: 'Viešpats karaliauja!'
[32] Tegul jūra šniokščia ir visa, kas joje! Tegul linksminasi laukai ir visa, kas juose!
[33] Tada miško medžiai giedos Viešpaties akivaizdoje, nes Jis ateina žemės teisti.
[34] Dėkokite Viešpačiui, nes Jis geras ir Jo gailestingumas amžinas.
[35] Sakykite: 'Išvaduok mus, Dieve, mūsų gelbėtojau! Surink mus ir išlaisvink iš pagonių, kad dėkotume Tavo šventam vardui ir girtumėmės Tavo šlove'.
[36] Garbė Viešpačiui, Izraelio Dievui, per amžių amžius". Visa tauta tarė: "Amen", ir šlovino Viešpatį.
[37] Taigi jis paliko Asafą ir jo brolius nuolat tarnauti priešais Viešpaties Sandoros skrynią, atliekant kasdienę tarnystę,
[38] taip pat Obed Edomą bei jo brolius, šešiasdešimt aštuonis; Obed Edomas, Jedutūno sūnus ir Hosa buvo vartininkai.
[39] Kunigą Cadoką ir jo brolius kunigus paskyrė prie Viešpaties palapinės Gibeono aukštumoje
[40] nuolat, rytą ir vakare, aukoti

Viešpačiui deginamąsias aukas ant deginamųjų aukų aukuro ir daryti visa, kas parašyta Viešpaties įstatyme, kurį Jis davė Izraeliui.
[41] Hemaną, Jedutūną ir kitus, pašauktus vardais, paskyrė dėkoti Viešpačiui, nes Jo gailestingumas amžinas.
[42] Hemanas ir Jedutūnas turėjo trimitus, cimbolus ir kitus instrumentus giesmėms pritarti. Jedutūno sūnūs buvo paskirti vartininkais.
[43] Po to visi išsiskirstė į savo namus; Dovydas sugrįžo palaiminti savo namiškių.

17

Gyvendamas savo namuose, Dovydas tarė pranašui Natanui: "Aš gyvenu kedro namuose, o Viešpaties Sandoros skrynia – palapinėje".
[2] Natanas atsakė Dovydui: "Daryk visa, kas yra tavo širdyje, nes Dievas yra su tavimi".
[3] Tą pačią naktį Dievo žodis atėjo Natanui:
[4] "Eik ir kalbėk mano tarnui Dovydui: 'Taip sako Viešpats: 'Tu nepastatysi man namų, kuriuose gyvenčiau.
[5] Aš negyvenau namuose nuo tos dienos, kai išvedžiau Izraelį iš Egipto, iki šios dienos, bet keliavau iš palapinės į palapinę, iš pastogės į pastogę.
[6] Ar Aš, keliaudamas su Izraeliu, esu sakęs kuriam Izraelio teisėjui, kam pavesdavau ganyti mano tautą: 'Kodėl man nepastatote kedro namų?'
[7] Sakyk mano tarnui Dovydui: 'Aš tave paėmiau iš ganyklos, nuo avių, kad būtum vadas mano tautai, Izraeliui.

41 1 Krn 25,1-6; 2 Krn 5,13; 2 Krn 7,3; Ezr 3,11; Jer 33,11
43 2 Sam 6,18-20

17 SKYRIUS
1 2 Sam 7,1; 1 Krn 14,1
4 1 Krn 28,2.3
7 1 Sam 16,11-13
9 Įst 30,1-9; Jer 16,14-16; Jer 23,5-8; Jer 24,6; Ez 37,21-27; Am 9,14
11 1 Kar 2,10; 1 Kar 5,5; 1 Kar 6,12; 1 Kar 8,19-21; 1 Krn 22,9-13; 1 Krn 28,20; 1 Krn 29,28; Mt 1,6; Lk 3,31
12 1 Kar 6,38; 2 Krn 6,2; Ps 89,20-37
13 1 Sam 15,23-28; 2 Sam 7,14.15; 1 Krn 10,14; Mt 3,17; Mk 1,11; Lk 3,22; 2 Kor 6,18; Hbr 1,5
14 Ps 89,3.4; Mt 19,28; Mt 25,31; Lk 1,31-33
16 2 Sam 7,18

[8] Aš buvau su tavimi visur, kur tu ėjai; išnaikinau visus tavo priešus priešais tave; tavo vardą padariau garsų kaip žemės didžiūnų vardą.
[9] Aš paskirsiu vietą savo tautai Izraeliui ir jį įsodinsiu, kad jis gyventų savo vietoje ir nebeklajotų ir nedorybės vaikai nespaustų jų, kaip pradžioje,
[10] ir nuo to laiko, kai įsakiau teisėjams valdyti Izraelį. Aš pažeminsiu visus tavo priešus; be to, Aš sakau tau, kad Viešpats pastatys tau namus.
[11] Tavo dienoms pasibaigus, kai tu išeisi pas savo tėvus, Aš pakelsiu vieną tavo palikuonį po tavęs iš tavo sūnų ir įtvirtinsiu jo karalystę.
[12] Jis pastatys man namus, o Aš įtvirtinsiu jo sostą amžiams.
[13] Aš būsiu jam tėvas, o jis bus man sūnus; mano gailestingumas nepaliks jo, kaip paliko tą, kuris buvo prieš tave.
[14] Aš įstatysiu jį savo namuose ir savo karalystėje per amžius, jo sostas bus amžinas' ".
[15] Visus šiuos žodžius ir regėjimą Natanas persakė Dovydui.
[16] Karalius Dovydas įėjo, atsisėdo Viešpaties akivaizdoje ir tarė: "Kas aš ir mano namai, Viešpatie Dieve, kad mane iki čia atvedei.
[17] Ir tai pasirodė dar per maža Tavo akyse, Dieve. Tu kalbėjai apie savo tarno namus tolimoje ateityje ir pasielgei su manimi kaip su žymiu žmogumi, Viešpatie Dieve!
[18] Ką gi daugiau Dovydas gali, Tau taip pagerbus Tavo tarną? Nes Tu žinai savo tarną.
[19] Dėl savo tarno ir pagal savo širdį Tu padarei šitą didybę, pranešdamas savo tarnui tuos didžius dalykus.

[20] Viešpatie, nėra nė vieno Tau lygaus ir nėra kito Dievo šalia Tavęs, kaip mes girdėjome savo ausimis.
[21] Ar yra kita tokia tauta ant žemės, kuri prilygtų Tavo tautai, Izraeliui, pas kurią Dievas būtų atėjęs išpirkti jos sau ir išgarsinti savo vardo, didingo ir baisaus, išvarydamas kitas tautas priešais savo tautą, kurią Tu išpirkai iš Egipto vergijos.
[22] Tu, Viešpatie, padarei Izraelį savo tauta visiems laikams ir tapai jos Dievu.
[23] Dabar, Viešpatie, tegul tai, ką Tu kalbėjai apie savo tarną ir jo namus, būna įtvirtinta amžiams ir padaryk, kaip pasakei.
[24] Įtvirtink tai, kad Tavo vardas būtų aukštinamas per amžius, sakant: 'Kareivijų Viešpats yra Izraelio Dievas'. Tegul Tavo tarno Dovydo namai būna įtvirtinti Tavo akivaizdoje.
[25] Tu, Dieve, pasakei savo tarnui, kad pastatysi jam namus, todėl Tavo tarnas išdrįso savo širdyje melstis Tavo akivaizdoje.
[26] Viešpatie, Tu esi Dievas ir pažadėjai savo tarnui šitą gerovę.
[27] Dabar teikis laiminti savo tarno namus, kad jie per amžius būtų Tavo akivaizdoje. Nes jeigu Tu, Viešpatie, palaimini, tai bus palaiminta amžinai".

18 Dovydas, nugalėjęs filistinus, atėmė iš jų Gatą ir nuo jo priklausomus miestelius.
[2] Nugalėjęs Moabą, jis padarė moabitus savo pavaldiniais ir privertė mokėti jam duoklę.
[3] Po to Dovydas sumušė Hamato krašte Cobos karalių Hadadezerą, kai jis kariavo, norėdamas išplėsti savo valdžią iki Eufrato upės.
[4] Dovydas atėmė iš jo tūkstantį kovos vežimų, paėmė nelaisvėn septynis šimtus raitelių ir dvidešimt tūkstančių pėstininkų. Jis pakirto žirgams kojas ir pasilaikė sau žirgų tik dėl šimto kovos vežimų.
[5] Kai Damasko sirai atėjo į pagalbą Cobos karaliui Hadadezerui, Dovydas nukovė dvidešimt du tūkstančius sirų.
[6] Dovydas paskyrė įgulas Damaske. Sirai tapo Dovydo tarnais ir mokėjo jam duoklę. Viešpats saugojo Dovydą visur, kur jis ėjo.
[7] Dovydas paėmė Hadadezero tarnų auksinius skydus ir juos parsigabeno į Jeruzalę.
[8] Iš Tibhato ir Kūno, Hadadezero miestų, Dovydas parsigabeno labai daug vario. Iš jo Saliamonas padirbdino baseiną, kolonas ir varinius indus.
[9] Hamato karalius Tojas, išgirdęs, kad Dovydas sumušė Sobos karaliaus Hadadezero kariuomenę,
[10] siuntė savo sūnų Adoramą pasveikinti karalių Dovydą, laimėjusį karą prieš Hadadezerą. Tojas dažnai kariaudavo su Hadadezeru. Jis atsiuntė auksinių, sidabrinių ir varinių indų.
[11] Tuos daiktus karalius Dovydas paskyrė Viešpačiui kartu su sidabru ir auksu iš edomitų, moabitų, amonitų, filistinų bei amalekiečių.
[12] Cerujos sūnus Abšajas sumušė Druskos slėnyje aštuoniolika tūkstančių edomitų.
[13] Jis paskyrė įgulas Edome. Edomitai tapo Dovydo tarnais. Vieš-

21 Įst 4,6-8.33-38; Ps 147,20

18 SKYRIUS

1 2 Sam 8,1-18

2 2 Sam 8,2; Ps 60,8; Sof 2,9

3 2 Sam 8,3

4 2 Sam 8,4

5 2 Sam 8,5.6; 1 Kar 11,23-25

8 2 Sam 8,8; 1 Kar 7,15.23; 2 Krn 4,12.15.16

9 2 Sam 8,9.10

10 2 Sam 8,10-12

11 2 Sam 1,1; 2 Sam 5,17-25; 2 Sam 10,12

12 2 Sam 8,13; 2 Sam 23,18; 1 Krn 2,16

13 Pr 27,29-40; Sk 24,18; 2 Sam 8,14

pats saugojo Dovydą visur, kur jis ėjo.

[14] Dovydas karaliavo visame Izraelyje ir vykdė teisingumą bei teismą visai tautai.

[15] Cerujos sūnus Joabas buvo kariuomenės vadas, Ahiludo sūnus Juozapatas – metraštininkas,

[16] Ahitubo sūnus Cadokas ir Abjataro sūnus Abimelechas buvo kunigai, Šavša – raštininkas,

[17] Jehojados sūnus Benaja buvo keretų ir peletų viršininkas, o Dovydo sūnūs buvo aukšti pareigūnai prie karaliaus.

16 2 Sam 8,17; 1 Kar 4,3

17 2 Sam 8,18

19 SKYRIUS

19 Amonitų karalius Nahašas mirė, ir jo sūnus pradėjo karaliauti jo vietoje.

[2] Dovydas sakė: "Aš būsiu geras Nahašo sūnui Hanūnui, kaip jo tėvas buvo man". Ir Dovydas siuntė pasiuntinius paguosti jo dėl tėvo. Dovydo tarnai atėjo į Amono žemę pas Hanūną jo paguosti.

[3] Bet Amono kunigaikščiai tarė Hanūnui: "Ar manai, kad Dovydas, pagerbdamas tavo tėvą, atsiuntė pas tave guodėjus? Ar ne apžiūrėti, išžvalgyti ir sunaikinti kraštą?"

[4] Hanūnas paėmė Dovydo tarnus, nuskuto jiems barzdas, nukirpo jų drabužius iki pusės, iki pat juostos, ir išsiuntė.

[5] Dovydas, sužinojęs, kas įvyko, pasiuntė vyrus jų pasitikti, nes jie buvo labai sugėdinti. Karalius sakė: "Pasilikite Jeriche, kol ataugs jūsų barzdos, o tada sugrįžkite".

[6] Kai amonitai suprato, kad tapo nepakenčiami Dovydui, Hanūnas siuntė tūkstantį talentų sidabro pasamdyti iš Mesopotamijos, Sirijos ir Cobos kovos vežimų ir raitelių.

1 1 Sam 11,1; 2 Sam 10,1-19

4 Iz 20,4

6 2 Sam 10,6; 1 Krn 18,5.9

16 2 Sam 10,6; 2 Sam 10,16

[7] Jie pasamdė trisdešimt du tūkstančius kovos vežimų ir Maakos karalių su jo kariuomene. Jie atvykę pasistatė stovyklą ties Medeba, o amonitai susirinko iš savo miestų ir išėjo į karą.

[8] Dovydas, tai išgirdęs, pasiuntė Joabą su visa stiprių vyrų kariuomene.

[9] Amonitai išsirikiavo kovai prie miesto vartų, o karaliai, kurie atėjo padėti, stovėjo atvirame lauke.

[10] Joabas pamatė, kad prieš jį ruošiamas puolimas iš priekio ir iš užnugario; jis išrinko Izraelio geriausius karius ir išrikiavo prieš sirus.

[11] Likusius žmones jis pavedė savo broliui Abšajui, kuris išrikiavo juos prieš amonitus.

[12] Joabas sakė broliui: "Jei sirai bus per stiprūs man, tu ateisi man į pagalbą, o jei amonitai bus per stiprūs tau, tai aš tau padėsiu.

[13] Būk drąsus, narsiai kovokime už savo tautą ir už savo Dievo miestus. O Viešpats tedaro, kaip jam atrodo tinkama".

[14] Joabas ir su juo buvę žmonės pradėjo kovą prieš sirus, ir tie pabėgo nuo jo.

[15] Amonitai, pamatę, kad sirai pabėgo, irgi bėgo nuo jo brolio Abšajo ir užsidarė mieste. Tuomet Joabas sugrįžo į Jeruzalę.

[16] Sirai, pamatę, kad Izraelis juos nugalėjo, siuntė pasiuntinius ir pasikvietė sirus, gyvenusius anapus upės. Hadadezero kariuomenės vadas Šofachas vadovavo kariuomenei.

[17] Kai tai buvo pranešta Dovydui, jis surinko visus izraelitus, persikėlė per Jordaną ir išsirikiavo

mūšiui. Kai Dovydas išsirikiavo prieš sirus, jie kovojo su juo.
[18] Bet sirai bėgo nuo Izraelio; Dovydas sunaikino septynis tūkstančius kovos vežimų ir keturiasdešimt tūkstančių pėstininkų; žuvo ir kariuomenės vadas Šofachas.
[19] Hadadezero tarnai, pamatę, kad jie Izraelio nugalėti, padarė taiką su Dovydu ir tapo jo tarnais. Nuo to laiko sirai nebepadėdavo amonitams.

20

Praėjus metams, tuo laiku, kai karaliai eina į karą, Joabas, surinkęs kariuomenę, nusiaubė amonitų šalį ir apgulė Rabą; Dovydas buvo pasilikęs Jeruzalėje. Joabas nugalėjo Rabą ir ją sugriovė.
[2] Dovydas nuėmė jų karaliui karūną su brangiais akmenimis, sveriančią talentą aukso, ir užsidėjo ją ant galvos. Be to, jis išgabeno iš miesto labai daug grobio.
[3] Miesto gyventojus jis pristatė prie pjūklų, geležinių akėčių ir kirvių. Taip Dovydas pasielgė su visais užimtais amonitų miestais. Vėliau Dovydas su visa kariuomene sugrįžo į Jeruzalę.
[4] Po to prie Gezero kilo karas su filistinais. Tuomet hušietis Sibechajas nukovė Sipają, milžinų palikuonį, ir jie buvo pažeminti.
[5] Vėl kilus karui su filistinais, Jayro sūnus Elhananas nukovė Lachmį, gatiečio Galijoto brolį, kurio ietis buvo kaip audėjo staklių riestuvas.
[6] Po to dar kartą įvyko kova prie Gato. Ten buvo aukšto ūgio vyras, kuris turėjo po šešis pirštus ant kiekvienos rankos ir kojos; jis buvo kilęs iš milžinų.
[7] Jam keikiant Izraelį, jį nukovė Jehonatanas, Dovydo brolio Šimos sūnus.
[8] Šitie buvo kilę iš Gato milžinų; juos nužudė Dovydas ir jo tarnai.

21

Šėtonas pakilo prieš Izraelį ir sukurstė karalių Dovydą suskaičiuoti tautą.
[2] Dovydas įsakė Joabui ir kitiems kariuomenės vadams: “Eikite, suskaičiuokite izraelitus nuo Beer Šebos iki Dano ir praneškite man, kad žinočiau jų skaičių”.
[3] Joabas atsakė: “Tegul Viešpats prideda prie savo žmonių šimtą kartų tiek, kiek jų yra! Argi jie visi, mano valdove karaliau, nėra tavo tarnai? Kodėl, mano valdove, reikalauji to? Kodėl nori užtraukti nusikaltimą ant Izraelio?”
[4] Tačiau Joabas turėjo paklusti karaliaus žodžiui. Todėl Joabas išėjo ir, perėjęs visą Izraelį, sugrįžo į Jeruzalę.
[5] Jis įteikė Dovydui tautos skaičiavimo rezultatus. Izraelyje buvo milijonas ir šimtas tūkstančių vyrų, tinkamų karui, o Jude – keturi šimtai septyniasdešimt tūkstančių.
[6] Tačiau Levio ir Benjamino giminių jis neskaičiavo, nes Joabui karaliaus žodis buvo pasibjaurėjimas.
[7] Dievui tai nepatiko, ir Jis baudė Izraelį.
[8] Dovydas tarė Dievui: “Labai nusidėjau taip darydamas. Maldauju, atleisk savo tarnui kaltę, nes labai kvailai pasielgiau”.
[9] Viešpats kalbėjo Gadui, Dovydo regėtojui:
[10] “Eik ir sakyk Dovydui, ką Vieš-

18 2 Sam 10,18

20 SKYRIUS

1 2 Sam 11,1-27; 2 Sam 12,26
2 2 Sam 12,30.31
4 2 Sam 21,18; 1 Krn 11,29
5 1 Sam 17,7; 2 Sam 21,19; 1 Krn 11,23
6 1 Sam 5,8; 2 Sam 21,20
7 1 Sam 16,9; 2 Sam 21,21

21 SKYRIUS

1 2 Sam 24,1-25; Job 1,6
2 1 Krn 27,23.24
6 1 Krn 27,24
8 2 Sam 12,13; 2 Sam 24,10
9 1 Sam 9,9; 2 Kar 17,13; 1 Krn 29,29; 2 Krn 16,7.10; Iz 30,9.10; Am 7,12.13
10 2 Sam 24,12-14

pats sako: 'Tris dalykus tau siūlau, pasirink vieną iš jų, kurį įvykdysiu' ".
[11] Gadas, atėjęs pas Dovydą, jam tarė: "Pasirink, ką nori:
[12] trejus bado metus, bėgti nuo savo priešų tris mėnesius, kai tavo priešų kardas persekioja tave, arba Viešpaties kardą – marą, kuris siaustų krašte tris dienas, Viešpaties angelui naikinant izraelitus. Nuspręsk, ką turiu atsakyti mane siuntusiam".
[13] Dovydas atsakė Gadui: "Patekau į didelę bėdą. Bet geriau pakliūti į Viešpaties rankas, nes Jo gailestingumas begalinis, negu į žmogaus rankas".
[14] Viešpats siuntė marą Izraeliui, ir mirė Izraelyje septyniasdešimt tūkstančių vyrų.
[15] Dievas siuntė angelą sunaikinti Jeruzalę. Angelui pradėjus naikinti, Viešpats gailėjosi dėl tos nelaimės ir tarė angelui naikintojui: "Užteks! Nuleisk savo ranką!" Viešpaties angelas tuo metu buvo prie jebusiečio Ornano klojimo.
[16] Dovydas, pakėlęs savo akis, pamatė Viešpaties angelą, stovintį tarp dangaus ir žemės su nuogu kardu, iškeltu virš Jeruzalės. Tada Dovydas ir Izraelio vyresnieji, apsirengę ašutinėmis, puolė veidais į žemę.
[17] Dovydas tarė: "Viešpatie, aš įsakiau suskaičiuoti tautą! Aš nusikaltau ir piktai pasielgiau, o šios avys, ką jos padarė? Tebūna Tavo ranka ant manęs ir mano tėvo namų, Viešpatie, mano Dieve, o ne ant Tavo tautos, kad juos pražudytų!"
[18] Tada Viešpaties angelas liepė Gadui, kad jis sakytų Dovydui eiti ir pastatyti Viešpačiui aukurą jebusiečio Ornano klojime.
[19] Dovydas nuėjo pagal Gado žodį, kurį jis kalbėjo Viešpaties vardu.
[20] Ornanas atsisuko ir pamatė angelą. Jo keturi sūnūs kartu su juo pasislėpė. Tuo metu Ornanas kūlė kviečius.
[21] Dovydas atėjo pas Ornaną. Jis, pamatęs ateinantį Dovydą, išėjo iš klojimo ir nusilenkė prieš jį veidu iki žemės.
[22] Dovydas sakė Ornanui: "Parduok man klojimą, kad pastatyčiau aukurą Viešpačiui. Parduok man jį už deramą kainą, kad nelaimė liautųsi tautoje".
[23] Ornanas atsakė Dovydui: "Mano valdove karaliau, imk ir daryk, kaip tau atrodo tinkama. Jaučius deginamosioms aukoms, kūlimo įrankius malkoms ir kviečius valgomajai aukai – visa tau duodu".
[24] Karalius Dovydas atsakė Ornanui: "Ne, aš noriu pirkti už deramą kainą. Aš negaliu imti Viešpačiui, kas tau priklauso, ir aukoti deginamąją auką, kuri man nieko nekainuoja".
[25] Dovydas sumokėjo už tą vietą šešis šimtus šekelių aukso.
[26] Po to Dovydas pastatė aukurą Viešpačiui, aukojo deginamąsias bei padėkos aukas ir šaukėsi Viešpaties. Jis atsakė, pasiųsdamas iš dangaus ugnį ant deginamosios aukos aukuro.
[27] Tada Viešpats įsakė angelui, ir jis paslėpė savo kardą.
[28] Kai Dovydas pamatė, kad Viešpats jį išklausė jebusiečio Ornano klojime, jis ten aukojo.
[29] Viešpaties palapinė, kurią Mo-

12 2 Sam 24,13
13 Ps 51,1; Ps 130,4.7
14 1 Krn 27,24
15 Pr 6,6; 2 Sam 24,16.18-24; 2 Krn 3,1
16 Joz 5,13; 2 Krn 3,1
17 2 Sam 7,8; Ps 74,1
18 1 Krn 21,11.12; 2 Krn 3,1
25 2 Sam 24,24
26 Kun 9,24; Ts 6,21; 1 Kar 18,36-38; 2 Krn 3,1; 2 Krn 7,1
29 1 Kar 3,4; 1 Krn 16,39; 2 Krn 1,3

zė padirbdino dykumoje, ir deginamųjų aukų aukuras tuo metu buvo Gibeono aukštumoje.
[30] Dovydas, bijodamas Viešpaties angelo kardo, negalėjo ten pasiklausti Dievo.

22

Dovydas tarė: "Čia Viešpaties Dievo namai ir aukuras Izraelio deginamajai aukai".
[2] Dovydas įsakė surinkti svetimšalius, kurie buvo Izraelio krašte, ir paskyrė akmenskaldžius paruošti tinkamų akmenų Dievo namams statyti.
[3] Dovydas paruošė daug geležies durų vinims bei apkaustymams ir tiek daug vario, kad negalėjo jo pasverti;
[4] taip pat ir kedro rąstų be skaičiaus, nes Sidono ir Tyro gyventojai atgabeno Dovydui daug kedro rąstų.
[5] Dovydas tai darė, galvodamas, kad jo sūnus Saliamonas yra jaunas ir nepritYręs, o Viešpačiui statomi namai privalo būti nepaprastai didingi, kad garsas apie juos pasiektų visas šalis; todėl Dovydas prieš mirdamas šventyklos statybai atliko daugybę paruošiamųjų darbų.
[6] Dovydas, pasišaukęs savo sūnų Saliamoną, įsakė jam pastatyti namus Viešpačiui, Izraelio Dievui.
[7] Jis tarė Saliamonui: "Mano sūnau, aš buvau sumanęs statyti namus Viešpaties, savo Dievo, vardui,
[8] bet Viešpats kalbėjo man: 'Tu praliejai daug kraujo, vedei didelius karus. Tu nestatysi namų mano vardui, nes praliejai daug kraujo žemėje mano akivaizdoje.
[9] Tau gims sūnus, jis bus ramus vyras, nes Aš jam duosiu poilsį nuo visų aplinkinių priešų. Jo vardas bus Saliamonas, ir Aš suteiksiu Izraeliui taiką ir ramybę jo dienomis.
[10] Jis pastatys namus mano vardui ir jis bus mano sūnus, o Aš būsiu jo tėvas; Aš įtvirtinsiu jo karalystės sostą Izraelyje amžinai'.
[11] Mano sūnau, Viešpats tebūna su tavimi, kad sėkmingai pastatytum Viešpaties, savo Dievo, namus, kaip Jis kalbėjo.
[12] Tegul Viešpats suteikia tau išminties bei supratimo ir paskiria tave Izraelio valdovu; tik laikykis Viešpaties, savo Dievo, įstatymų.
[13] Tau seksis, jei atidžiai vykdysi nuostatus ir įsakymus, kuriuos Viešpats davė Izraeliui per Mozę. Būk drąsus ir stiprus, nebijok ir nepasiduok baimei.
[14] Aš iš savo neturto paruošiau Viešpaties namams šimtą tūkstančių talentų aukso, milijoną talentų sidabro, o vario ir geležies nepasveriamą kiekį, taip pat rąstų ir akmenų. Prie viso to tu galėsi dar pridėti.
[15] Be to, tavo žinioje yra daug amatininkų: akmenskaldžių, mūrininkų, statybininkų ir visokių meistrų bet kuriam darbui atlikti.
[16] Auksui, sidabrui, variui ir geležiai nėra skaičiaus. Imkis darbo, ir Viešpats bus su tavimi".
[17] Dovydas taip pat įsakė visiems Izraelio kunigaikščiams padėti jo sūnui Saliamonui:
[18] "Juk Viešpats, jūsų Dievas, buvo su jumis ir suteikė jums ramybę visame krašte. Jis atidavė krašto gyventojus į mano rankas, ir visas kraštas nusilenkė Viešpačiui ir Jo tautai.

22 SKYRIUS
1 Įst 12,5; 2 Sam 24,18; 1 Krn 21,18; 1 Krn 21,19.26.28; 2 Krn 3,1
2 1 Kar 9,20; 2 Kar 5,17-18; 2 Krn 2,17-18
3 1 Kar 7,47; 1 Krn 22,14
4 1 Kar 5,6-10
5 1 Kar 3,7; 1 Krn 29,1.2
7 Įst 12,5.11; 2 Sam 7,1-2; 1 Kar 8,17; 1 Krn 17,1; 1 Krn 28,2
8 1 Krn 28,3
9 1 Kar 4,20.25; 1 Kar 5,4; 1 Krn 28,5
10 1 Krn 17,12-13; 1 Krn 28,6; Hbr 1,5
11 1 Krn 22,16
12 1 Kar 3,9-12
13 Joz 1,6.7.9; 1 Krn 28,7
14 1 Krn 22,3
16 1 Krn 22,11
17 1 Krn 28,1-6
18 Joz 22,4

19 Nukreipkite savo širdis ir sielas ieškoti Viešpaties, savo Dievo. Pastatykite Viešpaties Dievo šventyklą, kad Viešpaties Sandoros skrynia ir šventi Dievo indai būtų įnešti į namus, kurie bus pastatyti Viešpaties vardui”.

23

Kai Dovydas paseno ir sulaukė daug metų, jis savo vieton paskyrė savo sūnų Saliamoną Izraelio karaliumi.

2 Dovydas sukvietė visus Izraelio kunigaikščius ir levitus.

3 Buvo suskaičiuoti levitai, sulaukę trisdešimties metų ir vyresni. Jų skaičius buvo trisdešimt aštuoni tūkstančiai vyrų.

4 Iš jų tarnystei Viešpaties namuose buvo paskirta dvidešimt keturi tūkstančiai, šeši tūkstančiai – vyresniaisiais ir teisėjais,

5 keturi tūkstančiai – vartininkais, o keturi tūkstančiai šlovino Viešpatį instrumentais, kuriuos padirbdino Dovydas.

6 Dovydas suskirstė juos pagal tris Levio sūnus: Geršoną, Kehatą ir Merarį.

7 Geršonai buvo Ladanas ir Šimis.

8 Ladano sūnūs: pirmasis – Jehielis, kiti – Zetamas ir Joelis.

9 Šimio sūnūs: Šelomitas, Hazielis ir Haranas, iš viso trys. Šitie buvo Ladano šeimų vyresnieji.

10 Šimio sūnūs: Jahatas, Ziza, Jeušas ir Berija, iš viso keturi.

11 Jahatas buvo pirmutinis, o Ziza – antrasis. Jeušas ir Berija neturėjo daug sūnų; jie buvo laikomi viena šeima.

12 Kehato sūnūs: Amramas, Iccharas, Hebronas ir Uzielis, iš viso keturi.

19 1 Kar 5,3; 2 Krn 5,2-14

23 SKYRIUS
1 1 Kar 1,33-40
3 Sk 4,1-3
4 Įst 16,18-20; Ezr 3,8.9
5 1 Krn 15,16; 2 Krn 29,25-27
6 Iš 6,16
7 Iš 6,17; 1 Krn 26,21
12 Iš 6,18
13 Iš 6,20; Sk 6,23; Įst 21,5; 1 Sam 2,28; Hbr 5,4
14 1 Krn 26,20-24
15 Iš 18,3.4; 1 Krn 6,16
16 1 Krn 24,20; 1 Krn 26,24
17 1 Krn 26,25
18 1 Krn 24,22
19 1 Krn 24,23
21 1 Krn 24,26.29; 1 Krn 24,26; 1 Krn 24,29
22 Sk 36,6; 1 Krn 24,28
23 1 Krn 24,30
24 Sk 1,3; Sk 10,17.21; Ezr 3,8
25 1 Krn 22,18
26 Sk 4,5.15; Sk 7,9; Įst 10,8
27 2 Sam 23,1

13 Amramo sūnūs: Aaronas ir Mozė. Aaronas ir jo sūnūs buvo paskirti tarnauti Švenčiausioje, smilkyti Viešpaties akivaizdoje, Jam tarnauti ir laiminti Jo vardu.

14 Dievo vyro Mozės sūnūs buvo priskirti prie Levio giminės.

15 Mozės sūnūs – Geršomas ir Eliezeras.

16 Geršomo sūnus buvo Šebuelis.

17 Eliezero sūnus buvo Rehabija; Eliezeras neturėjo kitų vaikų, o Rehabijos sūnų buvo nepaprastai daug.

18 Iccharo sūnus Šelomitas buvo vyriausias.

19 Hebrono sūnūs: pirmasis – Jerijas, antrasis – Amarija, trečiasis – Jahazielis ir ketvirtasis – Jekamamas.

20 Uzielio sūnūs: pirmasis – Michėjas ir antrasis – Išija.

21 Merario sūnūs – Machlis ir Mušis. Machlio sūnūs – Eleazaras ir Kišas.

22 Eleazaras mirė, neturėdamas sūnų, tik dukteris, kurias vedė Kišo sūnūs, jų pusbroliai.

23 Mušio sūnūs: Machlis, Ederas ir Jerimotas, trys.

24 Šitie buvo Levio palikuonys, vyresnieji savo tėvų namuose, surašyti pavieniui vardais; dvidešimties metų amžiaus ir vyresni, kurie atliko tarnystę Viešpaties namuose.

25 Dovydas sakė: “Viešpats, Izraelio Dievas, suteikė ramybę savo tautai, kad jie gyventų Jeruzalėje per amžius.

26 Levitams nebereikės nešioti palapinės ir indų, reikalingų tarnavimui šventykloje”.

27 Pagal paskutinius Dovydo žo-

džius levitai, dvidešimties metų amžiaus ir vyresni, buvo suskaičiuoti.
[28] Jų tarnavimas buvo padėti aaronitams Viešpaties namų tarnyboje, tvarkyti kiemus ir kambarius, valyti bei prižiūrėti šventyklos reikmenis ir atlikti visus darbus prie Dievo namų;
[29] parūpinti padėtinę duoną, miltus valgomajai aukai, neraugintus papločius, keptas ir maišytas su aliejumi aukas, svarsčius bei saikus;
[30] kas rytą ir vakarą dėkoti ir šlovinti Viešpatį,
[31] aukojant deginamąsias aukas per sabatą, jauną mėnulį ir kitomis šventėmis, kaip buvo nustatyta.
[32] Jie turėjo saugoti Susitikimo palapinę, šventyklą ir savo brolius Aarono sūnus, tarnaudami Viešpaties namuose.

24 Toks yra Aarono palikuonių suskirstymas. Aarono sūnūs: Nadabas ir Abihuvas, Eleazaras ir Itamaras.
[2] Nadabas ir Abihuvas mirė pirma savo tėvo ir nepaliko sūnų; kunigų tarnystę ėjo Eleazaras ir Itamaras.
[3] Dovydas paskyrė Cadoką iš Eleazaro sūnų ir Ahimelechą iš Itamaro sūnų atlikti tarnystę pakaitomis.
[4] Kadangi Eleazaro sūnų buvo daugiau negu Itamaro sūnų, tai juos taip suskirstė, kad iš Eleazaro sūnų buvo šešiolika vyresniųjų savo tėvų namuose, o iš Itamaro – aštuoni.
[5] Juos paskirstė mesdami burtą, nes šventyklos vyresniųjų ir vyresniųjų prieš Dievą buvo ir iš Eleazaro sūnų, ir iš Itamaro.

29 Iš 25,30; Kun 2,1.4; Kun 2,5.7; Kun 6,20; Kun 19,35
31 Kun 23,2.4; Kun 23,2-4; Sk 10,10
32 Sk 1,53; Sk 3,6-9.38; 1 Krn 9,27; 2 Krn 13,10.11

24 SKYRIUS

1 Kun 10,1-6; Sk 26,60.61; 1 Krn 6,3
2 Sk 3,1-4; Sk 26,61
3 1 Krn 18,16
10 Neh 12,4.17; Lk 1,5
19 1 Krn 9,25
20 1 Krn 23,16
21 1 Krn 23,17
22 1 Krn 23,18
23 1 Krn 23,19; 1 Krn 26,31
26 Iš 6,19; 1 Krn 23,21

[6] Juos surašė raštininkas Netanelio sūnus Šemaja, levitas, prižiūrint Dovydui, kunigaikščiams, kunigui Cadokui, Abjataro sūnui Ahimelechui ir kunigų bei levitų šeimų vyresniesiems. Po vieną burtą metė pakaitomis Eleazaro ir Itamaro šeimos.
[7] Dvidešimt keturių skyrių paskyrimas burtų keliu buvo padarytas tokia eile: Jehojaribas, Jedaja,
[8] Harimas, Seorimas,
[9] Malkija, Mijaminas,
[10] Hakocas, Abija,
[11] Ješūva, Šechanijas,
[12] Eljašibas, Jakimas,
[13] Hupa, Ješebabas,
[14] Bilga, Imeras,
[15] Hezyras, Hapicecas,
[16] Petachija, Ezechielis,
[17] Jachinas, Gamulas,
[18] Delajas ir Maazijas.
[19] Tokia tvarka jie įeidavo tarnauti į Viešpaties namus pagal jų tėvo Aarono nuostatus, kaip jam buvo įsakęs Viešpats, Izraelio Dievas.
[20] Kiti Levio palikuonys: Amramo – Šubaelis, Šubaelio – Jechdijas.
[21] Rehabijo vyriausias sūnus buvo Išija.
[22] Iccharų – Šelomotas, Šelomoto – Jahatas.
[23] Iš Hebrono – Jerijas, Amarijas, Jahazielis, Jekamamas.
[24] Uzielio – Michėjas, Michėjo – Šamyras.
[25] Michėjo brolis – Išija, Išijos sūnus – Zacharijas.
[26] Merario sūnūs – Machlis ir Mušis. Jaazijo sūnus – Benas.
[27] Merario palikuonys iš jo sūnaus Jaazijo: Benas, Šohamas, Zakūras ir Ibris.

[28] Machlio – Eleazaras, kuris neturėjo sūnų.
[29] Kišo sūnus – Jerahmeelis.
[30] Mušio sūnūs: Machlis, Ederas ir Jerimotas. Šitie buvo levitų palikuonys.
[31] Taip pat burtų keliu jie, tiek šeimos vyriausias, tiek jauniausias, nustatė eilę kaip ir jų broliai aaronitai karaliaus Dovydo, kunigų Cadoko ir Ahimelecho ir levitų šeimų vyresniųjų akivaizdoje.

28 1 Krn 23,22
30 1 Krn 23,23

25 SKYRIUS

25 Dovydas su vyresniaisiais paskyrė Asafo, Hemano ir Jedutūno sūnus skambinti psalteriais, arfomis ir cimbolais. Šiam tarnavimui buvo paskirti muzikantai.
[2] Asafo palikuonių buvo keturi: Zakūras, Juozapas, Netanija ir Asarela. Jiems vadovavo Asafas, laikydamasis karaliaus nurodymų.
[3] Jedutūno palikuonys: Gedalijas, Ceris, Izaijas, Šimis, Hašabijas ir Matitijas. Jiems vadovavo jų tėvas Jedutūnas; jie skambino arfomis, garbindami Viešpatį ir dėkodami Jam.
[4] Hemano palikuonys: Bukijas, Matanijas, Uzielis, Šebuelis ir Jerimotas, Hananija, Hananis, Elijata, Gidaltis ir Romamti Ezeras, Jošbekaša, Malotis, Hotyras, Mahazijotas.
[5] Visi jie buvo Hemano, karaliaus regėtojo, sūnūs pagal Dievo žodį, kad išaukštintų jo ragą. Dievas davė Hemanui keturiolika sūnų ir tris dukteris.
[6] Jie visi, tėvui vadovaujant, giedojo Viešpaties namuose, pritariant cimbolams, arfoms ir psalteriams pagal karaliaus nurodymą Asafui, Jedutūnui ir Hemanui.
[7] Jų skaičius kartu su broliais buvo du šimtai aštuoniasdešimt aštuoni. Jie buvo išmokyti giesmių Viešpačiui ir įgudę.
[8] Jie metė burtus dėl tarnavimo tvarkos: kaip mažas, taip ir didelis, kaip mokytojas, taip ir mokinys.
[9] Pirmasis burtas teko Juozapui iš Asafo giminės. Antras – Gedalijui su sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
[10] Trečias – Zakūrui su sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
[11] Ketvirtas – Icriui su sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
[12] Penktas – Netanijui su sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
[13] Šeštas – Bukijui su sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
[14] Septintas – Jesarelai su sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
[15] Aštuntas – Izaijui su sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
[16] Devintas – Matanijui su sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
[17] Dešimtas – Šimiui su sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
[18] Vienuoliktas – Azareliui su sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
[19] Dvyliktas – Hašabijai su sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
[20] Tryliktas – Subaeliui su sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
[21] Keturioliktas – Matitijui su sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
[22] Penkioliktas – Jeremotui su sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
[23] Šešioliktas – Hananijui su sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
[24] Septynioliktas – Jošbekašai su sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.

1 1 Krn 6,30.33.39.44; 2 Krn 5,12
3 1 Krn 16,41.42
5 1 Krn 16,42
6 1 Krn 15,16; 1 Krn 15,19; 1 Krn 25,2
7 1 Krn 23,5
8 2 Krn 23,13

[25] Aštuonioliktas – Hananiui su sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
[26] Devynioliktas – Maločiui su sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
[27] Dvidešimtas – Elijatai su sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
[28] Dvidešimt pirmas – Hotyrui su sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
[29] Dvidešimt antras – Gidalčiui su sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
[30] Dvidešimt trečias – Mahazijotui
su sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
[31] Dvidešimt ketvirtas – Romamti Ezerui su sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.

26

Vartininkų paskirstymas. Korės sūnaus Mešelemijos iš Asafo giminės sūnūs:
[2] pirmagimis – Zacharijas, kiti – Jedijaelis, Zebadijas, Jatnielis,
[3] Elamas, Johananas, Eljehoenajas.
[4] Obed Edomo sūnūs: pirmagimis – Šemaja, kiti – Jehozabadas, Joachas, Sacharas, Netanelis,
[5] Amielis, Isacharas, Peuletajas – aštuoni, nes Dievas jį laimino.
[6] Šemaja turėjo sūnų; jie buvo šeimų vyresnieji, karžygiai.
[7] Šemajos sūnūs: Otnis, Refaelis, Jobedas, Elzabadas ir jo broliai Elihuvas ir Semachijas, kurie buvo stiprūs vyrai.
[8] Obed Edomo palikuonių su sūnumis ir broliais, tinkančių tarnybai vyrų, iš viso šešiasdešimt du.
[9] Mešelemijos šeimos buvo aštuoniolika stiprių vyrų.
[10] Merario sūnaus Hosos sūnūs: vyriausias buvo Šimris, nors jis nebuvo pirmagimis, jo tėvas jį paskyrė vyriausiuoju,
[11] Hilkijas, Tebalijas ir Zacharijas. Hosos sūnų ir brolių buvo trylika vyrų.
[12] Vartininkų vyresnieji pasiskirstė tarnauti prie Viešpaties namų pagal eilę,
[13] mesdami burtus kaip mažas, taip ir didelis, pagal savo tėvo namus prie kiekvienų vartų.
[14] Rytų vartai teko Šelemijai, šiauriniai – jo sūnui Zacharijui, išmintingam patarėjui.
[15] Obed Edomui – pietų vartai, jo sūnums – sandėliai.
[16] Šupimui ir Hosai – vakarų ir Šalecheto vartai prie kalvos vieškelio, kur sargybinis prie sargybinio stovėdavo.
[17] Rytinėje pusėje buvo šeši levitai, šiaurinėje – keturi, pietinėje – keturi, o prie sandėlių – po du.
[18] Vakarinėje pusėje buvo keturi prie vieškelio, du – prie priestato.
[19] Šitie vyrai buvo vartininkų grupių vyresnieji, korachų ir Merario palikuonys.
[20] Levitui Ahijai buvo pavesta saugoti šventyklos turtus ir pašvęstus daiktus.
[21] Geršono Ladano palikuonis – Jehielis.
[22] Jehielio sūnūs: Zetamas ir jo brolis Joelis; juodu buvo paskirti šventyklos turtų prižiūrėtojais.
[23] Iš amramų, iccharų, hebronų, uzielitų buvo
[24] Mozės sūnaus Geršomo sūnus Šebuelis, vyriausiasis turtų prižiūrėtojas.
[25] Jo brolio Eliezero sūnus – Rehabijas, jo sūnus – Izaijas, jo sūnus – Jehoramas, jo sūnus – Zich-

26 SKYRIUS
1 1 Krn 6,37; 1 Krn 9,19; Ps 42,1-11
2 1 Krn 9,21
4 1 Krn 15,18.21
8 1 Krn 9,13
10 1 Krn 16,38
13 1 Krn 24,5.31; 1 Krn 25,8
16 1 Kar 10,5; 2 Krn 9,4
20 2 Sam 8,11; 1 Krn 9,26; 1 Krn 26,22.24.26.28; 1 Krn 26,22.24.26; 1 Krn 28,12; Ezr 2,69
21 1 Krn 6,17; 1 Krn 23,8; 1 Krn 29,8
23 Iš 6,18; Sk 3,19
24 1 Krn 23,16
25 1 Krn 23,18

ris ir jo sūnus – Šelomitas.
[26] Šelomitas ir jo broliai buvo paskirti prižiūrėti dovanoms, kurias karalius Dovydas, šeimų vyresnieji, tūkstantininkai, šimtininkai ir kariuomenės vadai buvo paaukoję.
[27] Karuose laimėto grobio dalis, paskirta Viešpaties namų reikalams,
[28] ir visi turtai, gauti iš regėtojo Samuelio, Kišo sūnaus Sauliaus, Nero sūnaus Abnero ir Cerujos sūnaus Joabo, buvo pavesti Šelomito ir jo brolių priežiūrai.
[29] Iccharitas Kenanijas ir jo sūnūs buvo paskirti Izraelyje valdytojais ir teisėjais.
[30] Hebronas Hašabijas ir jo giminės, tūkstantis septyni šimtai narsių vyrų, buvo paskirti Jordano vakaruose esantiems izraelitams viršininkais Viešpaties reikalams ir karaliaus tarnybai.
[31] Vyriausias tarp hebronų buvo Jerija. Jie buvo suskaityti šeimomis keturiasdešimtaisiais Dovydo valdymo metais. Buvo rasta narsių vyrų, gyvenančių Gileado Jazere,
[32] du tūkstančiai septyni šimtai. Karalius Dovydas pavedė jiems valdyti rubenus, gadus ir pusę Manaso giminės visuose Dievo ir karaliaus reikaluose.

27 Šie yra Izraelio šeimų vyresnieji, kariuomenės būrių vadai ir karaliaus valdininkai. Tie būriai keisdavosi kas mėnesį. Kiekviename būryje buvo dvidešimt keturi tūkstančiai vyrų.
[2] Pirmojo mėnesio būrio vyresnysis – Jašobamas, Zabdielio sūnus. Jo būryje buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.
[3] Jis buvo iš Pereco vaikų, vyriausiasis iš visų pirmo mėnesio vadų.
[4] Antrojo mėnesio būrio vyresnysis – ahoachas Dodajas. Jo būryje vadas buvo ir Miklotas. Iš viso būryje buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.
[5] Trečiojo mėnesio kariuomenės vyresnysis – vyriausiojo kunigo Jehojados sūnus Benaja. Jo būryje buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.
[6] Jis buvo vyriausiasis tarp trisdešimties karžygių. Jo būryje buvo jo sūnus Amizabadas.
[7] Ketvirtojo mėnesio – Joabo brolis Asaelis, o po jo – Zebadija, jo sūnus. Jo būryje buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.
[8] Penktojo mėnesio – izrachas Šamhutas. Jo būryje buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.
[9] Šeštojo mėnesio – Ikešo sūnus Ira, tekojietis. Jo būryje buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.
[10] Septintojo mėnesio – efraimas Helecas iš Pelojos. Jo būryje buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.
[11] Aštuntojo mėnesio – hušietis Sibechajas iš zerachų. Jo būryje buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.
[12] Devintojo mėnesio – anatotietis Abiezeras iš Benjamino. Jo būryje buo dvidešimt keturi tūkstančiai.
[13] Dešimtojo mėnesio – netofietis Mahrajas iš zerachų. Jo būryje buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.
[14] Vienuoliktojo mėnesio – Benaja iš Piratono, efraimas. Jo būryje buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.
[15] Dvyliktojo mėnesio – netofietis Heldajas iš Otnielio. Jo būryje

26 2 Sam 8,11
28 1 Sam 9,9
29 1 Krn 23,4; Neh 11,16
30 1 Krn 27,17
31 Joz 21,39; 1 Krn 23,19
32 2 Krn 19,11

27 SKYRIUS
2 1 Krn 11,11
4 2 Sam 23,9
5 1 Krn 18,17
6 2 Sam 23,20-23
7 2 Sam 23,24; 1 Krn 11,26
8 2 Sam 23,11; 1 Krn 11,27
9 1 Krn 11,28
10 1 Krn 11,27
11 2 Sam 21,18; 1 Krn 11,29; 1 Krn 20,4
12 1 Krn 11,28
13 2 Sam 23,28; 1 Krn 11,30
14 1 Krn 11,31
15 2 Sam 23,29; 1 Krn 11,30

buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.
[16] Izraelio giminių vyresnieji: rubenams – Zichrio sūnus Eliezeras; simeonams – Maakos sūnus Šefatijas;
[17] levitams – Kemuelio sūnus Hašabija, aaronitams – Cadokas;
[18] Judui – Elihuvas, vienas iš Dovydo brolių; Isacharui – Mykolo sūnus Omris;
[19] Zabulonui – Abdijo sūnus Išmajas; Neftaliui – Azrielio sūnus Jerimotas;
[20] efraimams – Azazijo sūnus Ozėjas; pusei Manaso giminės – Pedajo sūnus Joelis;
[21] pusei Manaso giminės Gileade – Zacharijo sūnus Idojas; Benjaminui – Abnero sūnus Jaasielis;
[22] Danui – Jerohamo sūnus Azarelis. Šitie buvo Izraelio giminių kunigaikščiai.
[23] Dovydas neskaičiavo tų, kurie buvo dvidešimties metų ir jaunesni, nes Viešpats buvo pažadėjęs padauginti Izraelį kaip žvaigždes danguje.
[24] Cerujos sūnus Joabas buvo pradėjęs skaičiuoti izraelitus, bet nebaigė, nes Izraelis už tai buvo nubaustas. Šis skaičiavimas nepateko į karaliaus Dovydo metraščius.
[25] Karaliaus turtus saugojo Adielio sūnus Azmavetas. Tuos gi turtus, kurie buvo miestuose, kaimuose ir bokštuose – Uzijo sūnus Jehonatanas;
[26] lauko darbus prižiūrėjo Kelubo sūnus Ezris;
[27] vynuogynus – Šimis iš Ramos; vyno atsargas – šefamietis Zabdis;
[28] alyvmedžius ir figmedžius, augusius Šefeloje, – gederietis Baal Hananas; aliejaus sandėlius – Joasas;
[29] galvijus, kurie ganėsi Šarone, – šaronietis Šitrajas; galvijus slėniuose – Adlajo sūnus Šafatas;
[30] kupranugarius – izmaelitas Obilas; asilus – meronotietis Jechdijas;
[31] avis ir ožkas – hagaras Jazizas. Šitie buvo karaliaus Dovydo nuosavybės vyriausieji prižiūrėtojai.
[32] Dovydo dėdė Jehonatanas, išmintingas ir raštingas vyras, buvo patarėjas, o Hachmonio sūnus Jehielis mokė karaliaus sūnus.
[33] Ahitofelis buvo karaliaus patarėjas, o archas Hušajas buvo karaliaus draugas.
[34] Po Ahitofelio buvo Benajos sūnus Jehojada ir Abjataras, o vyriausiasis karaliaus kariuomenės vadas buvo Joabas.

17 1 Krn 26,30
18 1 Sam 16,6
23 Pr 15,5; Pr 22,17; Pr 26,4; Iš 32,13; Įst 1,10; Įst 6,3
24 2 Sam 24,12-15; 1 Krn 21,1-7
31 1 Krn 5,10
33 2 Sam 15,12; 2 Sam 15,32-37
34 1 Kar 1,7; 1 Krn 11,6

28 SKYRIUS

1 2 Sam 23,8-39; 1 Krn 11,10-47; 1 Krn 27,1.2; 1 Krn 27,16; 1 Krn 27,25
2 2 Sam 7,2; Ps 99,5; Ps 132,7; Iz 66,1
3 2 Sam 7,5.13; 1 Kar 5,3; 1 Krn 17,4; 1 Krn 22,8
4 Pr 49,8-10; 1 Sam 13,14; 1 Sam 16,1; 1 Sam 16,6-13; 1 Sam 16,12.13; 1 Krn 5,2; Ps 60,7; Apd 13,22
5 1 Krn 3,1-9; 1 Krn 14,3-7; 1 Krn 22,9; 1 Krn 23,1; 1 Krn 29,1

28

[1] Dovydas sušaukė į Jeruzalę visus Izraelio ir giminių kunigaikščius, būrių viršininkus, tūkstantininkus, šimtininkus, karaliaus bei jo sūnų nuosavybės ir gyvulių vyriausiuosius prievaizdus, rūmų valdininkus, narsius vyrus ir karžygius.
[2] Karalius atsistojęs tarė: "Paklausykite, mano broliai, mano tauta. Aš norėjau statyti namus Viešpaties Sandoros skryniai, pakojį mūsų Dievui ir buvau pasiruošęs statybai,
[3] bet Dievas man tarė: 'Tu nestatysi namų mano vardui, nes tu esi karys ir praliejai kraują'.
[4] Tačiau Viešpats, Izraelio Dievas, pasirinko mane iš visų mano tėvo namų, kad būčiau karalius viso Izraelio. Jis išrinko iš Judo giminės mano tėvo namus ir iš mano tėvo sūnų mane panorėjo paskirti viso Izraelio karaliumi.
[5] Viešpats davė man daug sūnų ir

iš visų Jis pasirinko Saliamoną, kad jis sėdėtų Viešpaties karalystės soste ir valdytų Izraelį.
[6] Jis man pasakė: 'Tavo sūnus Saliamonas pastatys mano namus ir mano kiemus; Aš jį išsirinkau savo sūnumi ir Aš būsiu jam tėvas.
[7] Be to, Aš įtvirtinsiu jo karalystę per amžius, jei jis vykdys mano įsakymus ir nurodymus kaip iki šiolei'.
[8] Taigi dabar viso Izraelio ir mūsų Dievo akivaizdoje jums sakau: klausykite ir vykdykite visus Viešpaties, savo Dievo, įsakymus, kad gyventumėte šioje geroje žemėje ir ji liktų jūsų vaikams per amžius.
[9] O tu, mano sūnau Saliamonai, pažink savo tėvo Dievą ir Jam tarnauk tobula širdimi ir su tikru noru, nes Viešpats ištiria visų širdis ir siekius. Jei Jo ieškosi, rasi Jį, o jei Jį paliksi, Jis atmes tave amžiams.
[10] Dabar įsidėmėk! Viešpats tave išsirinko, kad pastatytum namus šventyklai. Būk stiprus ir daryk tai".
[11] Dovydas davė savo sūnui Saliamonui šventyklos planą: prieangių, pastatų, sandėlių, aukštutinių ir vidinių patalpų ir Švenčiausiosios;
[12] taip pat ir kitus brėžinius, kurie buvo jo širdyje: Viešpaties namų kiemo, visų aplinkui esančių patalpų, Dievo namų turtų saugyklos ir pašvęstų daiktų saugyklos,
[13] patalpų kunigų bei levitų padaliniams ir įvairiems šventyklos darbams, ir visų Viešpaties namų tarnystės indų.
[14] Jis davė Saliamonui aukso ir sidabro auksiniams ir sidabriniams indams nulieti, nustatydamas atskirų indų svorį:
[15] auksinėms žvakidėms ir jų lempoms nustatė kiekvienos žvakidės ir lempos svorį, taip pat sidabrinėms žvakidėms ir jų lempoms nustatė kiekvienos žvakidės ir lempos svorį pagal jų paskirtį.
[16] Taip pat davė aukso padėtinės duonos stalams iš aukso ir sidabro sidabriniams stalams,
[17] gryno aukso šakutėms, puodams, taurėms ir auksiniams dubenims, kiekvienam pagal svorį, sidabriniams dubenims, kiekvienam sidabro pagal svorį;
[18] smilkomajam aukurui gryniausio aukso pagal svorį ir cherubams, kurie laikė išskleidę sparnus ir dengė Viešpaties Sandoros skrynią.
[19] Visa tai buvo užrašyta pagal Viešpaties duotą apreiškimą, kaip Jis nurodė atlikti darbus.
[20] Dovydas tarė savo sūnui Saliamonui: "Būk stiprus ir drąsus bei imkis darbo! Nebijok ir nenusigąsk, nes Viešpats Dievas, mano Dievas, bus su tavimi. Jis nepaliks tavęs, kol baigsi visus Viešpaties namų statybos darbus.
[21] Kunigai ir levitai yra pasiruošę bet kokiai Dievo namų tarnystei; kiekviename darbe tau padės patyrę meistrai ir visa tauta bei kunigaikščiai vykdys tavo įsakymus".

29 Karalius Dovydas tarė izraelitams: "Mano sūnus Saliamonas, kurį Dievas išsirinko, dar jaunas ir nepatyręs, o darbas – didelis, nes rūmai ne žmogui, bet Viešpačiui Dievui.

6 2 Sam 7,13.14; 1 Kar 6,38; 1 Krn 22,9.10; 2 Krn 1,9; 2 Krn 6,2
7 1 Krn 22,13
9 Įst 31,17; 1 Sam 12,24; 1 Sam 16,7; 1 Kar 8,39; 2 Kar 20,3; 1 Krn 29,17; 2 Krn 15,2; Jer 9,24; Jer 11,20; Jer 17,10; Jer 20,12; Jer 29,13; Oz 4,1; Jn 17,3; Apr 2,23
10 1 Krn 22,13; 1 Krn 28,6
11 1 Kar 6,3; 1 Krn 28,19
12 Iš 25,40; 1 Krn 26,20.28; Hbr 8,5
13 1 Krn 23,6
15 Iš 25,31-39; 1 Kar 7,49
16 1 Kar 7,48
18 Iš 25,18-22; Iš 30,1-10; 1 Sam 4,4; 1 Kar 6,23
19 Iš 25,40; 1 Krn 28,11.12
20 Įst 31,6.7; Joz 1,5; Joz 1,6-9; 1 Krn 22,13; Hbr 13,5
21 Iš 35,25-35; Iš 36,1.2; 1 Krn 24,1-31; 1 Krn 25,1-31; 1 Krn 26,1-32; 2 Krn 2,13.14

29 SKYRIUS

1 1 Kar 3,7; 1 Krn 22,5; 1 Krn 28,5; Pat 4,3

[2] Iš visų jėgų paruošiau aukso Dievo namų auksiniams reikmenims, sidabro – sidabriniams, vario – variniams, geležies – geležiniams, medžio – mediniams; taip pat onikso ir spalvotų akmenų mozaikai, įvairių brangių akmenų ir gausybę marmuro.
[3] Be to, Dievo namams aš pridedu iš savo nuosavybės aukso ir sidabro:
[4] tris tūkstančius talentų Ofyro aukso, septynis tūkstančius talentų valyto sidabro sienoms aptraukti,
[5] aukso auksiniams ir sidabro sidabriniams dirbiniams, kuriuos padarys meistrai. Kas iš jūsų šiandien laisva valia norėtų aukoti Viešpačiui?"
[6] Izraelio giminių ir šeimų vadai, tūkstantininkai, šimtininkai bei karaliaus darbų vyriausieji prievaizdai aukojo dosniai
[7] ir davė Dievo namų statybai penkis tūkstančius talentų aukso ir dešimt tūkstančių auksinių monetų; dešimt tūkstančių talentų sidabro, aštuoniolika tūkstančių talentų vario ir šimtą tūkstančių talentų geležies.
[8] Kas turėjo brangių akmenų, atidavė juos Viešpaties namų iždui, geršono Jehielio globon.
[9] Tauta džiaugėsi, nes jie aukojo Viešpačiui dosniai ir tobula širdimi, ir karalius Dovydas tuo taip pat labai džiaugėsi.
[10] Dovydas garbino Viešpatį susirinkusiųjų akivaizdoje ir tarė: "Garbė Tau per amžius, Viešpatie, mūsų tėvo Izraelio Dieve!
[11] Tavo, Viešpatie, yra didybė ir galybė, ir pergalė, ir šlovė, ir iškštinimas, nes Tau priklauso visa danguje ir žemėje. Viešpatie, Tavo yra karalystė ir Tu esi valdovas virš visko.
[12] Iš Tavęs ateina turtai ir garbė, Tu viskam karaliauji. Tavo rankoje yra jėga ir galybė, Tu gali išaukštinti ir suteikti stiprybės.
[13] Mūsų Dieve, mes dėkojame Tau ir giriame Tavo šlovingą vardą.
[14] Kas esu aš ir kas mano tauta, kad mes galėtume taip dosniai aukoti Tau? Juk iš Tavęs ateina viskas, o mes tik atiduodame, ką gavome iš Tavęs.
[15] Mes esame svetimi ir ateiviai Tavo akivaizdoje, kaip buvo ir mūsų tėvai. Mūsų dienos žemėje kaip šešėlis ir nė vienas nepasiliekame.
[16] Viešpatie, mūsų Dieve, visa, ką mes šiandien aukojame Tavo namams, Tavo šventajam vardui, ateina iš Tavęs ir yra Tavo!
[17] Mano Dieve, žinau, kad Tu ištiri žmonių širdis ir mėgsti nuoširdumą. Aš visa tai paaukojau iš tyros širdies ir matau, kad čia esanti tauta aukoja Tau su džiaugsmu ir noriai.
[18] Viešpatie, mūsų tėvų Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Dieve, išlaikyk savo tautos širdžių nusistatymą tokį, koks jis šiandien, kad jie liktų Tau ištikimi.
[19] O mano sūnui Saliamonui duok tobulą širdį, kad jis laikytųsi Tavo įsakymų, nuostatų bei paliepimų ir pastatytų šventyklą, kuriai paruošiau reikalingų medžiagų".
[20] Tuomet Dovydas tarė susirinkusiems: "Garbinkite Viešpatį, savo Dievą". Susirinkusieji parpuolė ant žemės prieš Viešpatį bei karalių ir garbino Viešpatį, savo tėvų Dievą.
[21] Kitą dieną jie aukojo Viešpa-

2 Iz 54,11.12; Apr 21,18
4 1 Kar 9,28
5 2 Krn 29,31; 2 Kor 8,5.12
6 Iš 35,21-35; 1 Krn 27,1; 1 Krn 27,25-31; 1 Krn 28,1
8 1 Krn 23,8; 1 Krn 26,21.22
9 Iš 25,2; 1 Kar 8,61; 2 Kor 9,7
11 Mt 6,13; 1 Tim 1,17; Apr 5,13
12 Rom 11,36
15 Kun 25,23; Job 14,2; Ps 39,12; Ps 90,9; Hbr 11,13.14; 1 Pt 2,11
17 1 Sam 16,7; 1 Krn 28,9; Pat 11,20
19 1 Krn 28,9; 1 Krn 29,1.2; Ps 72,1
21 1 Kar 8,62.63

čiui deginamąsias aukas: tūkstantį jaučių, tūkstantį avinų, tūkstantį ėriukų su priklausančiomis geriamosiomis ir padėkos aukomis, kad maisto užtektų visiems izraelitams.
[22] Tą dieną jie valgė ir gėrė Viešpaties akivaizdoje su pakilia nuotaika ir antrą kartą paskelbė karaliumi Dovydo sūnų Saliamoną; jie patepė jį kunigaikščiu Viešpačiui, o Cadoką – kunigu.
[23] Saliamonas atsisėdo Viešpaties soste kaip karalius savo tėvo Dovydo vieton; jam sekėsi, ir visas Izraelis jo klausė.
[24] Visi kunigaikščiai, karžygiai ir visi karaliaus Dovydo sūnūs pakluso karaliui Saliamonui.
[25] Viešpats padarė Saliamoną labai didį viso Izraelio akyse ir jam suteikė tokią karališką didybę, kokios neturėjo joks Izraelio karalius iki jo.
[26] Taip Jesės sūnus Dovydas karaliavo Izraeliui.
[27] Jis karaliavo Izraeliui keturiasdešimt metų; Hebrone jis karaliavo septynerius metus, o Jeruzalėje – trisdešimt trejus metus.
[28] Jis mirė sulaukęs žilos senatvės, turtingas ir gerbiamas; jo sūnus Saliamonas užėmė jo vietą.
[29] Karaliaus Dovydo darbai nuo pradžios iki galo yra užrašyti regėtojo Samuelio, pranašo Natano ir regėtojo Gado knygose.
[30] Ten aprašyta jo viešpatavimas, galybė ir visa, kas atsitiko jam ir Izraeliui bei kitoms karalystėms.

22 1 Kar 1,32-35.39; 1 Krn 23,1
24 Ekl 8,2
25 1 Kar 3,13; 2 Krn 1,12; Ekl 2,9
27 2 Sam 5,4; 2 Sam 5,5; 1 Kar 2,11
28 Pr 25,8; 1 Krn 23,1
30 Dan 2,21; Dan 4,23.25

ANTROJI KRONIKŲ
KNYGA

1 Dovydo sūnus Saliamonas įsitvirtino karalystėje, o Viešpats, jo Dievas, buvo su juo ir labai išaukštino jį.
[2] Saliamonas kalbėjo visam Izraeliui: tūkstantininkams, šimtininkams, teisėjams, visiems Izraelio valdytojams ir šeimų vyresniesiems.
[3] Ir Saliamonas su visais izraelitais ėjo į Gibeono aukštumą, kur buvo Dievo Susitikimo palapinė, Viešpaties tarno Mozės padaryta dykumoje.
[4] Bet Dievo skrynią Dovydas buvo atgabenęs iš Kirjat Jearimo į vietą, kurią jis paruošė Jeruzalėje, pastatęs jai ten palapinę.
[5] Be to, varinis aukuras, kurį padirbo Hūro sūnaus Ūrio sūnus Becalelis, buvo ten prie Viešpaties palapinės; Saliamonas ir izraelitai susirinko toje vietoje.
[6] Saliamonas aukojo tūkstantį deginamųjų aukų ant varinio aukuro prie Susitikimo palapinės, Viešpaties akivaizdoje.
[7] Tą pačią naktį Dievas pasirodė Saliamonui ir jam tarė: "Prašyk, ką Aš galėčiau duoti".
[8] Saliamonas atsakė Dievui: "Tu parodei mano tėvui Dovydui di-

1 SKYRIUS
1 Pr 39,2; 1 Kar 2,46; 1 Krn 29,25
2 1 Krn 27,1-34
3 Iš 25,1-40; Iš 26,1-37; Iš 27,1-21; Iš 35,4-35; Iš 36,1-38; 1 Kar 3,4
4 2 Sam 6,2-17
5 Iš 27,1.2; Iš 31,2; Iš 38,1.2
6 1 Kar 3,4
7 1 Kar 3,5-14; 1 Kar 9,2
8 1 Krn 28,5; Ps 18,50

delį gailestingumą ir mane padarei karaliumi jo vietoje.

[9] Viešpatie Dieve, įtvirtink savo pažadą, kurį davei mano tėvui Dovydui. Nes Tu padarei mane karaliumi žmonių, kurių yra kaip žemės dulkių.

[10] Duok man išminties ir pažinimo, kad galėčiau įeiti ir išeiti prieš šitą tautą. Kas galėtų teisti šią Tavo tautą, kuri yra tokia didelė?"

[11] Dievas atsakė Saliamonui: "Kadangi tai buvo tavo širdyje ir tu neprašei turtų, garbės ar savo priešų gyvybės ir net ilgo amžiaus, bet prašei išminties ir pažinimo, kad galėtum teisti mano tautą, kurios karaliumi tave padariau,

[12] tai tau yra suteikta išmintis ir pažinimas. Ir Aš duosiu tau turtų bei garbės, kokių neturėjo joks karalius iki tavęs ir neturės po tavęs".

[13] Saliamonas sugrįžo nuo Gibeono aukštumos, nuo Susitikimo palapinės į Jeruzalę ir karaliavo Izraelyje.

[14] Saliamonas turėjo tūkstantį keturis šimtus kovos vežimų ir dvylika tūkstančių raitelių, kuriuos jis paskirstė kovos vežimams skirtuose miestuose ir Jeruzalėje.

[15] Karalius padarė, kad sidabro ir aukso Jeruzalėje buvo kaip akmenų, o kedro medžių buvo kaip figmedžių, kurių gausiai auga slėniuose.

[16] Saliamonas parsigabendavo žirgų iš Egipto ir Kevės; karaliaus pirkliai pirkdavo juos Kevėje už pinigus.

[17] Iš Egipto pirkdavo kovos vežimą už šešis šimtus šekelių sidabro, o žirgą – už šimtą penkiasdešimt. Taip pat jie pristatydavo žirgus visiems hetitų ir Sirijos karaliams.

9 Pr 13,16; 2 Sam 7,8-16
10 Įst 31,2; 1 Kar 3,9
11 1 Kar 3,11-13
12 2 Krn 9,22
14 1 Kar 10,26
15 2 Krn 9,27
16 1 Kar 10,28; 1 Kar 22,36

2 SKYRIUS

1 1 Kar 5,5
2 2 Krn 2,18
3 1 Kar 5,1; 1 Krn 14,1
4 Iš 25,30; Iš 29,38-42; Iš 30,7; Kun 24,8; Sk 28,3.9-11; 2 Krn 2,1
5 Ps 135,5; 1 Kor 8,5.6
6 1 Kar 8,27; 2 Krn 6,18; Iz 66,1
7 1 Krn 22,15
8 1 Kar 5,6

2 Saliamonas užsimojo statyti namus Viešpaties vardui ir karališkus namus sau.

[2] Jis paskyrė septyniasdešimt tūkstančių vyrų nešikais ir aštuoniasdešimt tūkstančių akmenskaldžiais kalnuose, o jų prižiūrėtojais – tris tūkstančius šešis šimtus.

[3] Saliamonas siuntė pas Tyro karalių Hiramą, sakydamas: "Kaip tu siuntei kedrų mano tėvui Dovydui, kai jis statėsi namus, taip daryk ir man.

[4] Aš statau namus Viešpaties, savo Dievo, vardui, kurie bus pašvęsti Jam. Ten bus smilkomi kvapnūs smilkalai Jo akivaizdoje, nuolat laikoma padėtinė duona, aukojamos deginamosios aukos kas rytą ir vakarą, taip pat sabatais, per jauną mėnulį ir mūsų Viešpaties šventėmis; taip įsakyta Izraeliui daryti per amžius.

[5] Namai, kuriuos aš statau, bus dideli, nes mūsų Dievas didesnis už visus dievus.

[6] Kas galėtų Jam pastatyti tinkamus namus? Dangus ir dangų dangūs negali Jo sutalpinti. Tai kas aš esu, kad statyčiau Jam namus? Tebūna jie bent vieta aukoms deginti Jo akivaizdoje.

[7] Atsiųsk man vyrą, kuris būtų įgudęs daryti iš aukso, sidabro, vario, geležies, raudono, mėlyno ir violetinio audeklo, be to, mokantį atlikti raižymo darbus. Jis dirbs kartu su mano amatininkais iš Judo ir Jeruzalės, kuriuos paruošė mano tėvas Dovydas.

[8] Atsiųsk man taip pat Libano

kedrų, kiparisų ir kadagio medžių. Aš žinau, kad tavo tarnai moka kirsti medžius Libane. Mano tarnai atvyks ir dirbs kartu su tavo tarnais,
[9] kad paruoštų man daugybę rąstų, nes namai, kuriuos rengiuosi statyti, bus dideli ir nuostabūs.
[10] Aš aprūpinsiu tavo medžių kirtėjus maistu, duosiu dvidešimt tūkstančių homerų maltų kviečių, dvidešimt tūkstančių homerų miežių, dvidešimt tūkstančių batų vyno ir dvidešimt tūkstančių batų aliejaus".
[11] Tyro karalius Hiramas atsakė Saliamonui laišku: "Kadangi Viešpats myli savo tautą, Jis tave padarė jos karaliumi.
[12] Palaimintas Viešpats, Izraelio Dievas, kuris sukūrė dangų ir žemę, kad davė karaliui Dovydui išmintingą sūnų, apdovanotą sumanumu ir protu, kuris rengiasi statyti namus Viešpačiui ir karališkus namus sau.
[13] Aš siunčiu įgudusį, išmintingą vyrą Hiramą,
[14] sūnų moters iš Dano dukterų, kurio tėvas yra vyras iš Tyro, mokantį gaminti įvairius daiktus iš aukso, sidabro, vario, geležies, akmens, medžio, raudono, mėlyno ir violetinio audeklo bei plonos drobės; mokantį raižyti įvairius raižinius ir daryti kiekvieną darbą, kurie jam pavedami. Jis galės dirbti kartu su tavo amatininkais, su mano valdovo, tavo tėvo Dovydo, amatininkais.
[15] Kviečių, miežių, aliejaus ir vyno, kuriuos pažadėjo mano valdovas, tegul atsiunčia savo tarnams.
[16] Mes prikirsime medžių Libane, kiek tau reikės, ir, surišę į sielius, nuplukdysime jūra į Jafą, iš kur galėsi juos parsigabenti į Jeruzalę".
[17] Saliamonas suskaičiavo visus svetimšalius, gyvenančius Izraelio krašte, kaip buvo padaręs jo tėvas Dovydas. Jų buvo šimtas penkiasdešimt trys tūkstančiai šeši šimtai.
[18] Iš jų jis paskyrė septyniasdešimt tūkstančių nešikais, aštuoniasdešimt tūkstančių akmenskaldžiais kalnuose ir tris tūkstančius šešis šimtus darbo prižiūrėtojais.

3

Saliamonas pradėjo statyti Viešpaties namus Jeruzalėje ant Morijos kalno, kur Viešpats pasirodė jo tėvui Dovydui, vietoje, kurią Dovydas paruošė jebusiečio Ornano klojime.
[2] Saliamonas pradėjo juos statyti ketvirtųjų savo karaliavimo metų antrojo mėnesio antrąją dieną.
[3] Dievo namų, kuriuos Saliamonas ruošėsi statyti, dydis buvo šešiasdešimt uolekčių ilgio senuoju mastu ir dvidešimt uolekčių pločio.
[4] Priešakinio prieangio ilgis buvo lygus pastato pločiui – dvidešimt uolekčių, o jo aukštis buvo šimtas dvidešimt uolekčių. Jis aptraukė jį iš vidaus grynu auksu.
[5] Pagrindinį pastatą jis iškalė kipariso lentomis, aptraukė jas grynu auksu ir išraižė ant jų palmes bei grandinėles.
[6] Sienos buvo papuoštos brangakmeniais ir Parvaimo auksu.
[7] Namų sijas, slenksčius, sienas ir duris aptraukė auksu ir ant sienų išraižė cherubus.
[8] Jis padarė Šventų švenčiausiąją, kuri buvo dvidešimties uolekčių ilgio pagal namo plotį ir dvide-

10 1 Kar 5,11
11 1 Kar 10,9; 2 Krn 9,8
12 Pr 1,2; 1 Kar 5,7; Apd 4,24; Apd 14,15; Apr 10,6
13 1 Kar 7,13.14
14 1 Kar 7,13.14
15 2 Krn 2,10
16 1 Kar 5,8.9
17 1 Kar 5,13; 1 Krn 22,2; 2 Krn 8,7.8
18 2 Krn 2,2

3 SKYRIUS

1 Pr 22,2-14; 2 Sam 24,16; 1 Kar 6,1; 1 Krn 21,18; 1 Krn 22,1
3 1 Kar 6,2; 1 Krn 28,11-19
4 1 Kar 6,3; 1 Krn 28,11
5 1 Kar 6,15; 1 Kar 6,17; Jer 22,14
8 Iš 26,33; 1 Kar 6,16

šimties uolekčių pločio, visas jos vidus buvo aptrauktas grynu auksu, sveriančiu šešis šimtus talentų.
[9] Vinys svėrė penkiasdešimt šekelių aukso. Viršutinius kambarius jis taip pat aptraukė auksu.
[10] Švenčiausioje padarė du cherubus ir aptraukė juos auksu.
[11] Cherubų sparnai buvo dvidešimties uolekčių ilgio: vienas penkių uolekčių ilgio sparnas siekė sieną, kitas penkių uolekčių ilgio sparnas lietė kito cherubo sparną.
[12] Antro cherubo penkių uolekčių ilgio sparnas siekė priešingą sieną, o kitas jo penkių uolekčių ilgio sparnas lietė pirmojo cherubo sparną.
[13] Cherubų ištiesti sparnai buvo dvidešimties uolekčių ilgio. Jie stovėjo ant kojų, o jų veidai buvo nukreipti į šventyklos vidų.
[14] Jis padarė uždangą iš raudonų, mėlynų, violetinių ir plonų lininių siūlų ir ant jos išsiuvinėjo cherubus.
[15] Šventyklos priekyje jis padarė dvi kolonas, kiekvieną trisdešimt penkių uolekčių aukščio, o kapiteliai ant jų viršaus buvo penkių uolekčių.
[16] Jis padarė ir grandinėles kaip Švenčiausioje ir pritvirtino kolonų viršuje. Ant kiekvienos grandinėlės buvo po šimtą granato vaisių.
[17] Kolonos stovėjo šventyklos priekyje, viena – dešinėje, o antra – kairėje; dešiniąją pavadino Jachinu, o kairiąją Boazu.

4 Be to, jis padarė varinį aukurą dvidešimties uolekčių ilgio, dvidešimties uolekčių pločio ir dešimties uolekčių aukščio.
[2] Ir nuliejo baseiną dešimties uolekčių skersmens nuo briaunos iki briaunos ir penkių uolekčių aukščio. Jo apimtis buvo trisdešimt uolekčių.
[3] Dvi eilės jaučių pavidalų buvo aplinkui jį po dešimt kiekvienoje uolektyje, nulietų išvien su baseinu.
[4] Jis stovėjo ant dvylikos jaučių. Trys buvo atsigręžę į šiaurę, trys į vakarus, trys į pietus ir trys į rytus. Baseinas buvo jų viršuje ir jų užpakalinės dalys buvo po baseinu.
[5] Jo storis buvo per plaštaką, briauna buvo kaip taurės briauna, kaip lelijos žiedas; jame tilpo trys tūkstančiai batų vandens.
[6] Jis padarė ir dešimt praustuvių, kurios buvo pastatytos po penkias dešinėje ir kairėje pusėje. Jose buvo plaunama tai, ką aukodavo deginamajai aukai; o baseine prausdavosi kunigai.
[7] Jis padarė dešimt auksinių žvakidžių pagal duotus nurodymus ir pastatė šventykloje, penkias kairėje ir penkias dešinėje.
[8] Ir dešimt stalų padarė ir pastatė taip pat po penkis vienoje ir kitoje pusėje. Taip pat padarė šimtą auksinių taurių.
[9] Taip pat padarė kiemą kunigams ir didįjį kiemą; jų vartai buvo variniai.
[10] Baseiną pastatė dešinėje, pietryčių pusėje.
[11] Hiramas dar padirbo puodus, semtuvėlius ir dubenis. Ir Hiramas baigė darbą, kurį turėjo padaryti karaliui Saliamonui dėl Dievo namų:
[12] dvi kolonas, du kapitelius ant kolonų viršaus, du tinklus apdengti abiems kapiteliams, kurie buvo ant kolonų,

9 1 Krn 28,11
10 Iš 25,18-20; 1 Kar 6,23-28
14 Iš 26,31; Mt 27,51; Hbr 9,3
15 1 Kar 7,15-20; 2 Kar 25,17; Jer 52,21
16 1 Kar 7,20
17 1 Kar 7,21

4 SKYRIUS

1 Iš 27,1.2; 2 Kar 16,14; Ez 43,13.16
2 Iš 30,17-21; 1 Kar 7,23-26
3 1 Kar 7,24-26
4 1 Kar 7,25
5 1 Kar 7,26
6 Iš 30,19-21; 1 Kar 7,38-40
7 Iš 25,31; 1 Kar 7,49; 1 Krn 28,12.19
8 1 Kar 7,48; 1 Krn 28,17
9 1 Kar 6,36; 2 Kar 21,5
10 1 Kar 7,39
11 1 Kar 7,40-51
12 1 Kar 7,41

[13] taip pat keturis šimtus granato vaisių abiems tinklams, po dvi eiles granato vaisių kiekvienam tinklui, dengiančiam kapitelius,
[14] stovus ir praustuves ant stovų,
[15] baseiną ir dvylika jaučių, ant kurių jis stovėjo,
[16] puodus, semtuvėlius, šakutes. Visus reikmenis Hiramas padirbo karaliui Saliamonui dėl Viešpaties namų iš tikro vario.
[17] Karalius juos nuliejo Jordano lygumoje, molingoje žemėje tarp Sukoto ir Ceredos.
[18] Saliamonas padarė tiek daug daiktų, kad nebuvo įmanoma apskaičiuoti vario svorio.
[19] Saliamonas padarė Dievo namams visus reikmenis: auksinį aukurą, stalus padėtinei duonai,
[20] žvakides su lempomis iš gryno aukso,
[21] gėles, lempas ir žnyples iš gryno aukso,
[22] šakutes, samčius, dubenis ir smilkytuvus – visa iš gryno aukso. Šventyklos vidinės durys į Švenčiausiąją ir durys į šventyklą buvo padarytos iš aukso.

5 Taip buvo pabaigti visi darbai, kuriuos Saliamonas padarė dėl Viešpaties namų, ir Saliamonas atgabeno tai, ką jo tėvas Dovydas buvo pašventinęs: auksą, sidabrą bei indus, ir sudėjo Dievo namų sandėliuose.
[2] Saliamonas sušaukė Izraelio vyresniuosius, giminių vadus ir izraelitų šeimų galvas į Jeruzalę, kad atgabentų Viešpaties Sandoros skrynią iš Dovydo miesto, Siono.
[3] Todėl visi Izraelio vyrai susirinko pas karalių į šventę, kuri vyko septintąjį mėnesį.
[4] Atėjo visi Izraelio vyresnieji, ir levitai paėmė skrynią.
[5] Jie nešė skrynią, Susitikimo palapinę ir visus šventus indus, kurie buvo palapinėje, kunigai ir levitai nešė juos.
[6] Karalius Saliamonas ir visas Izraelis, susirinkęs pas jį priešais Sandoros skrynią, aukojo tiek avių ir galvijų, kad jų nebuvo įmanoma suskaičiuoti.
[7] Kunigai įnešė Viešpaties Sandoros skrynią į Šventų švenčiausiąją po cherubų sparnais.
[8] Cherubų sparnai buvo išskleisti virš skrynios ir dengė ją bei kartis.
[9] Kartys buvo tokios ilgos, kad jų galai buvo matomi priešais Švenčiausiąją, tačiau iš lauko jų nesimatė. Taip ten yra iki šios dienos.
[10] Skrynioje buvo tik dvi plokštės, kurias Mozė įdėjo Horebe, kai Viešpats padarė sandorą su izraelitais, jiems išėjus iš Egipto.
[11] Kunigams išėjus iš šventyklos, nes visi ten buvę kunigai buvo pasišventinę, nepaisant jų tarnavimo eilės,
[12] levitai giesmininkai Asafas, Hemanas, Jedutūnas, jų sūnūs ir broliai, vilkėdami plonos drobės rūbus, su cimbolais, psalteriais ir arfomis stovėjo į rytus nuo aukuro ir prie jų šimtas dvidešimt kunigų su trimitais.
[13] Trimitininkai ir giedotojai buvo kaip vienas, šlovindami ir dėkodami Viešpačiui vienu balsu. Kai jie pakėlė savo balsus su trimitais, cimbolais ir kitais muzikos instrumentais, šlovindami Viešpatį ir sakydami: “Jis yra geras ir Jo gailestingumas amžinas”, debesis pripildė Viešpaties namus

13 1 Kar 7,20
14 1 Kar 7,27.43
16 1 Kar 7,45; 2 Krn 2,13
17 1 Kar 7,46
18 1 Kar 7,47
19 Iš 25,30; 1 Kar 7,48-50
20 Iš 27,20.21
21 Iš 25,31

5 SKYRIUS
1 1 Kar 7,51
2 2 Sam 6,12; 1 Kar 8,1-9; Ps 47,9
3 Kun 23,34; 1 Kar 8,2; 2 Krn 7,8-10
4 1 Krn 15,2.15
7 2 Krn 4,20
9 Iš 25,13-15
10 Iš 25,16; Įst 10,2.5; 2 Krn 6,11; Hbr 9,4
11 1 Krn 24,1-5
12 Iš 32,26; 1 Krn 13,8; 1 Krn 15,16.24; 1 Krn 25,1-7
13 1 Krn 16,34.41; 2 Krn 7,3; Ezr 3,11; Ps 100,5; Ps 106,1; Ps 136,1-26; Jer 33,11

[14] taip, kad kunigai negalėjo tarnauti dėl debesies, nes Viešpaties šlovė pripildė Dievo namus.

6 Tuomet Saliamonas tarė: "Viešpats kalbėjo, kad nori gyventi tirštoje tamsoje.
[2] Bet aš pastačiau Tau namus, vietą, kur Tu gyventum per amžius".
[3] Karalius atsisukęs palaimino visus susirinkusius izraelitus, o visi izraelitai tuo metu stovėjo.
[4] Jis sakė: "Palaimintas Viešpats, Izraelio Dievas, kuris įvykdė, ką pažadėjo mano tėvui Dovydui, sakydamas:
[5] 'Nuo tos dienos, kai išvedžiau savo tautą iš Egipto, neišsirinkau kito miesto tarp visų Izraelio giminių statyti namams, kur būtų mano vardas, ir jokio kito vyro, kuris būtų mano tautos Izraelio valdovu,
[6] bet Aš išsirinkau Jeruzalę, kad mano vardas būtų joje, ir Dovydą, kad valdytų mano tautą Izraelį'.
[7] Mano tėvas Dovydas norėjo pastatyti namus Viešpaties, Izraelio Dievo, vardui,
[8] tačiau Viešpats kalbėjo mano tėvui Dovydui: 'Gerai, kad tu norėjai pastatyti namus mano vardui,
[9] tačiau ne tu juos pastatysi, bet tavo sūnus, kuris tau gims, pastatys namus mano vardui'.
[10] Viešpats išpildė savo žodį, kurį kalbėjo. Aš užėmiau savo tėvo Dovydo vietą ir atsisėdau Izraelio soste, kaip Viešpats žadėjo, ir pastačiau namus Viešpaties, Izraelio Dievo, vardui.
[11] Ten padėjau Sandoros skrynią, kurioje yra Viešpaties Sandora, padaryta su izraelitais".

14 Iš 40,35; 1 Kar 8,11; 2 Krn 7,2; Ez 43,5

6 SKYRIUS

1 Iš 19,9; Iš 20,21; Kun 16,21; 1 Kar 8,12-21; Ps 97,2
2 2 Sam 7,13; 1 Krn 17,12; 2 Krn 7,12
3 2 Sam 6,18
4 1 Krn 17,5
6 Įst 12,5-7; 1 Sam 16,7-13; 1 Krn 28,4; 2 Krn 12,13; Zch 2,12
7 2 Sam 7,2; 1 Krn 17,1; 1 Krn 28,2; Ps 132,1-5
9 1 Krn 28,3-6
10 1 Kar 2,12; 1 Kar 10,9
11 2 Krn 5,7-10
12 1 Kar 8,22; 2 Krn 7,7-9
14 Iš 15,11; Įst 4,39; Įst 7,9
15 1 Krn 22,9.10
16 2 Sam 7,12.16; 1 Kar 2,4; 1 Kar 6,12; 2 Krn 7,18; Ps 132,12
18 2 Krn 2,6; Iz 66,1; Apd 7,49
20 2 Krn 7,15; Ps 5,7; Dan 6,10

[12] Saliamonas atsistojo priešais Viešpaties aukurą Izraelio akivaizdoje ir iškėlė rankas.
[13] Saliamonas buvo padirbdinęs varinį paaukštinimą, penkių uolekčių ilgio bei tiek pat uolekčių pločio ir trijų uolekčių aukščio ir jį pastatęs kiemo viduryje. Užlipęs ant jo, jis atsiklaupė izraelitų akivaizdoje ir, iškėlęs rankas,
[14] sakė: "Viešpatie, Izraelio Dieve, nei danguje, nei žemėje nėra dievo, kuris būtų lygus Tau, kuris laikytųsi sandoros ir būtų gailestingas savo tarnams, kurie visa širdimi pasitiki Tavimi.
[15] Tu ištesėjai savo tarnui Dovydui, mano tėvui, duotą pažadą. Tu kalbėjai savo lūpomis ir įvykdei tai savo rankomis šiandien.
[16] Dabar, Viešpatie, Izraelio Dieve, įvykdyk tai, ką pažadėjai savo tarnui Dovydui, mano tėvui, sakydamas: 'Tu nepritrūksi vyro Izraelio soste mano akivaizdoje, jei tavo sūnūs vaikščios pagal mano įstatymą, kaip tu vaikščiojai'.
[17] Viešpatie, Izraelio Dieve, įvykdyk savo pažadą, kurį davei savo tarnui Dovydui.
[18] Bet argi Dievas iš tiesų gyvens su žmonėmis žemėje? Dangus ir dangų dangūs nepajėgia Tavęs sutalpinti, tuo labiau šitie namai, kuriuos pastačiau.
[19] Atsižvelk į savo tarno maldą ir prašymą, Viešpatie, mano Dieve, išklausyk šauksmą ir maldą, kuria Tavo tarnas meldžiasi Tavo akivaizdoje.
[20] Dieną ir naktį tebūna atviros Tavo akys tiems namams ir tai vietai, apie kurią sakei, kad joje bus Tavo vardas. Išklausyk savo tarno maldą, kai jis melsis šioje vietoje.

[21] Išgirsk savo tarno ir savo tautos maldavimus, kai jie melsis šitoje vietoje. Išgirsk danguje, kur Tu gyveni, ir atleisk.
[22] Jei kas nusidės savo artimui ir ateis į šituos namus prie Tavo aukuro prisiekti,
[23] išgirsk danguje ir teisk savo tarnus: nubausk kaltąjį pagal jo nusikaltimą ir išteisink teisųjį, atlygindamas jam pagal jo teisumą.
[24] Jei Tavo tauta Izraelis bus nugalėta priešų dėl to, kad jie Tau nusikalto, ir jei jie atgailaus, išpažins Tavo vardą, melsis ir maldaus Tavęs šiuose namuose,
[25] tai išgirsk danguje, atleisk savo tautai Izraeliui nuodėmę ir sugrąžink juos į žemę, kurią davei jiems ir jų tėvams.
[26] Jei dangus bus uždarytas ir nebus lietaus dėl to, kad jie Tau nusidėjo, ir jei jie melsis šitoje vietoje, išpažins Tavo vardą ir nusigręš nuo savo nuodėmės, už kurią juos baudi,
[27] išgirsk danguje ir atleisk savo tarnų, Izraelio tautos, nuodėmę; pamokyk juos eiti geru keliu ir duok lietaus kraštui, kurį davei jiems paveldėti.
[28] Jei badas siaus krašte, kils maras, jei sausra, pelėsiai ir skėriai naikins derlių, jei priešai apsups žmones miestuose, užeis vargai ir ligos
[29] ir jei atskiras žmogus ar visa tauta, pajutę vargą, melsis ištiesę rankas šitų namų link,
[30] išgirsk danguje, atleisk jiems ir atlygink kiekvienam pagal jo kelius, kaip Tu matai jo širdyje, nes tik Tu pažįsti kiekvieno žmogaus širdį,
[31] kad jie Tavęs bijotų ir vaikščiotų Tavo keliais, kol gyvens žemėje, kurią davei mūsų tėvams.
[32] Jei svetimšalis, ne izraelitas, ateis iš tolimo krašto dėl Tavo didingo vardo, Tavo galingos ir ištiestos rankos ir jei jis atėjęs melsis šiuose namuose,
[33] išgirsk jį danguje ir įvykdyk, ko jis Tavęs prašys, kad visos žemės tautos pažintų Tavo vardą ir bijotų Tavęs kaip Tavo tauta Izraelis, ir patirtų, jog šitie namai, kuriuos pastačiau, vadinami Tavo vardu.
[34] Jei Tavo tauta išeis kariauti su priešais, kur Tu juos pasiųsi, ir melsis atsigręžę į šį miestą, kurį Tu išsirinkai, ir šituos namus, kuriuos pastačiau Tavo vardui,
[35] išgirsk danguje jų maldą ir prašymą ir apgink jų teises.
[36] Jei jie Tau nusidės, – juk nėra žmogaus, kuris nenusidėtų, – ir Tu, užsirūstinęs ant jų, atiduosi juos priešui, kuris paims juos nelaisvėn ir išves į tolimą šalį,
[37] ir jei jie, ten būdami, supras, atsivers ir Tavęs maldaus, sakydami: 'Mes nusidėjome, elgėmės neteisingai ir padarėme piktadarystę',
[38] ir gręšis į Tave visa širdimi bei visa siela priešų šalyje, į kurią jie buvo išvesti, ir melsis atsigręžę į šalį, kurią davei jų tėvams, į miestą, kurį išsirinkai, ir šituos namus, kuriuos pastačiau Tavo vardui,
[39] tai išklausyk danguje jų maldas bei maldavimus, apgink jų teises ir atleisk savo tautai, kuri Tau nusidėjo.
[40] Mano Dieve, meldžiu, kad Tavo akys ir ausys būtų atviros maldai šioje vietoje.
[41] Viešpatie Dieve, būk šitoje vietoje su savo galybės skrynia. Viešpatie Dieve, tegu Tavo kunigai bū-

21 Iz 43,25; Iz 44,22; Mch 7,18
22 Iš 22,8-11
23 Job 34,11
24 2 Kar 21,14.15
26 Įst 28,23.24; 1 Kar 17,1
28 2 Krn 20,9; Mch 6,13
30 1 Sam 16,7; 1 Krn 28,9; Pat 21,2; Pat 24,12
32 Jn 12,20; Apd 8,27
36 Įst 28,63-68; Pat 20,9; Ekl 7,20; Rom 3,9.19; Rom 5,12; Gal 3,10; Jok 3,2; 1 Jn 1,8
38 Dan 6,10
40 2 Krn 6,20
41 1 Krn 28,2; Neh 9,25; Ps 132,8-10.16

na apsirengę išgelbėjimu ir Tavo šventieji tesidžiaugia Tavo gerumu.
[42] Viešpatie Dieve, nenusisuk nuo savo pateptojo, atsimink gailestingumą savo tarnui Dovydui".

7 Saliamonui baigus melstis, ugnis nusileido iš dangaus ir prarijo deginamąsias bei kitas aukas, ir Viešpaties šlovė pripildė namus.
[2] Kunigai negalėjo įeiti į Viešpaties namus, nes Viešpaties šlovė buvo pripildžiusi Viešpaties namus.
[3] Visi izraelitai, pamatę nusileidžiančią ugnį ir Viešpaties šlovę ant šventyklos, krito veidais į žemę, pagarbino ir šlovino Viešpatį, sakydami: "Jis yra geras ir Jo gailestingumas amžinas".
[4] Karalius ir visa tauta aukojo aukas Viešpaties akivaizdoje.
[5] Saliamonas aukojo dvidešimt du tūkstančius jaučių ir šimtą dvidešimt tūkstančių avių. Taip karalius ir visa tauta pašventino Dievo namus.
[6] Kunigai stovėjo savo vietose, taip pat ir levitai su Viešpaties muzikos instrumentais, kuriuos padarė karalius Dovydas Viešpačiui šlovinti už Jo amžiną gailestingumą, kai Dovydas šlovindavo per jų tarnavimą; kunigai trimitavo priešais juos ir visas Izraelis stovėjo.
[7] Saliamonas pašventino ir kiemo vidurį, kuris buvo priešais Viešpaties namus, nes ten jis aukojo deginamąsias aukas ir padėkos aukų taukus, kadangi varinis aukuras, kurį Saliamonas buvo padaręs, nesutalpino deginamųjų bei duonos aukų ir taukų.

42 2 Sam 7,15; Ps 89,49; Ps 132,1.8-10; Iz 55,3

7 SKYRIUS
1 Kun 9,24; Ts 6,21; 1 Kar 8,10.11; 1 Kar 8,54; 1 Kar 18,38; 1 Krn 21,26
2 2 Krn 5,14
3 1 Krn 16,41; 2 Krn 5,13; 2 Krn 20,21; Ps 106,1; Ps 136,1
4 1 Kar 8,62.63
6 1 Krn 15,16; 2 Krn 5,12
7 1 Kar 8,64-66; 1 Kar 9,3
8 Joz 13,3; 1 Kar 4,21.24; 1 Kar 8,65; 2 Kar 14,25; 1 Krn 13,5
9 Kun 23,36
10 1 Kar 8,66
11 1 Kar 9,1
12 Įst 12,5.11; 1 Kar 3,5; 1 Kar 11,9; 2 Krn 6,20
13 Įst 28,23.24; 1 Kar 17,1; 2 Krn 6,26-28
14 Įst 28,10; 2 Krn 6,27.30; 2 Krn 12,6.7; Iz 43,7; Jok 4,10
15 2 Krn 6,20.40
16 1 Kar 9,3; 2 Krn 6,6
17 1 Kar 9,4
18 2 Sam 7,12-16; 1 Kar 2,4; 2 Krn 6,16

[8] Saliamonas su visu Izraeliu, nuo Hamato apylinkių iki Egipto upės, šventė septynias dienas.
[9] Aštuntą dieną jie padarė iškilmingą susirinkimą, nes jie šventino aukurą septynias dienas ir dar septynias dienas vyko šventė.
[10] Septinto mėnesio dvidešimt trečią dieną Saliamonas paleido žmones, besidžiaugiančius dėl to gero, kurį Viešpats padarė Dovydui, Saliamonui ir visai Izraelio tautai, grįžti į savo palapines.
[11] Saliamonui pabaigus statyti Viešpaties namus bei karaliaus namus, sėkmingai atlikus viską, ką jis buvo numatęs padaryti Viešpaties namuose ir savo namuose,
[12] naktį jam pasirodė Viešpats ir tarė: "Aš išklausiau tavo maldą ir pasirinkau šitą vietą aukoms aukoti.
[13] Jei nebus lietaus arba jei leisiu skėriams naikinti krašto augalus, arba siųsiu marą savo tautai
[14] ir jei mano tauta, kuri vadinasi mano vardu, nusižemins, melsis, ieškos mano veido ir atsisakys savo blogų kelių, Aš išgirsiu danguje, atleisiu jos nuodėmes ir išgydysiu jų žemę.
[15] Mano akys ir ausys bus atviros maldai šioje vietoje,
[16] nes Aš išsirinkau ir pašventinau šituos namus, kad juose amžinai būtų mano vardas; mano akys ir širdis bus ten visada.
[17] O jei tu vaikščiosi prieš mane, kaip tavo tėvas Dovydas vaikščiojo, ir vykdysi, ką tau įsakiau, bei laikysies mano nuostatų ir potvarkių,
[18] tai įtvirtinsiu tavo karalystės sostą, kaip pažadėjau tavo tėvui Dovydui, sakydamas: 'Tu nepri-

trūksi vyro, kuris valdytų Izraelį’.
[19] Bet jei jūs nusigręšite ir nesilaikysite mano nuostatų ir įsakymų, kuriuos jums daviau, nuėję tarnausite kitiems dievams ir juos garbinsite,
[20] tai Aš jus išrausiu su šaknimis iš žemės, kurią jums daviau, o šituos namus, kuriuos pašventinau savo vardui, pašalinsiu iš savo akių ir padarysiu juos patarle ir priežodžiu visose tautose.
[21] Šitie aukšti namai kels nusistebėjimą kiekvienam praeiviui, ir jis sakys: ‘Kodėl Viešpats taip padarė šitai žemei ir šitiems namams?’
[22] Ir jam atsakys: ‘Kadangi jie paliko Viešpatį, savo tėvų Dievą, kuris juos išvedė iš Egipto šalies, ir sekė kitus dievus, juos garbino ir jiems tarnavo, tai Jis siuntė jiems šią nelaimę’ ”.

8 Po dvidešimties metų, per kuriuos Saliamonas pastatė Viešpaties namus ir savo namus,
[2] jis sutvirtino tuos miestus, kuriuos Hiramas atidavė Saliamonui, ir juose apgyvendino izraelitus.
[3] Tuomet Saliamonas nuėjo į Hamat Cobą ir jį paėmė.
[4] Jis pastatė Tadmorą dykumoje ir visus sandėlių miestus Hamate.
[5] Jis taip pat sutvirtino Aukštutinį Bet Horoną ir Žemutinį Bet Horoną, apvesdamas juos sienomis, įstatydamas vartus ir skląsčius;
[6] Baalatą ir visus sandėlių miestus, kurie priklausė Saliamonui, visus kovos vežimų ir raitelių miestus ir visa, ką Saliamonas sumanė statyti Jeruzalėje, Libane ir visame krašte, kurį valdė.
[7] Visus hetitus, amoritus, perizus, hivus ir jebusiečius, kilusius ne iš Izraelio,
[8] bet palikuonis likusiųjų krašte, kurių izraelitai nesunaikino, Saliamonas apdėjo prievolėmis, ir taip jie liko iki šios dienos.
[9] Bet izraelitų Saliamonas neapkrovė darbais; jie buvo kareiviai, vadai ir kovos vežimų bei raitelių viršininkai.
[10] Karalius Saliamonas turėjo du šimtus penkiasdešimt prižiūrėtojų, kurie valdė žmones.
[11] Saliamonas perkėlė faraono dukterį iš Dovydo miesto į namus, kuriuos jis jai pastatė, nes sakė: “Mano žmona negyvens Izraelio karaliaus Dovydo namuose, nes jie šventi, kadangi juose buvo Viešpaties skrynia”.
[12] Saliamonas aukojo Viešpačiui deginamąsias aukas ant Viešpaties aukuro, kurį jis pastatė priešais prieangį,
[13] pagal Mozės įstatymo reikalavimus: kasdienes aukas, taip pat aukas sabatais, per jauną mėnulį ir per tris metines šventes – Neraugintos duonos, Savaičių ir Palapinių.
[14] Jis paskyrė, kaip jo tėvas Dovydas buvo nustatęs, kunigų skyrius ir levitus jų pareigoms, kad jie tarnavimo metu giedotų ir patarnautų kunigams pagal kasdienes pareigas, ir vartininkus, kaip jie buvo paskirti skyriais kiekvieniems vartams; nes toks buvo Dievo vyro Dovydo įsakymas.
[15] Kunigai ir levitai nenukrypo nuo karaliaus įsakymo jokiame dalyke nei prižiūrėdami turtus.
[16] Taip buvo baigtas visas Saliamono darbas nuo Viešpaties namų pamatų dėjimo iki užbaigimo ir galu-

19 Kun 26,14.33; Įst 28,15.36
20 Įst 28,63-68; 2 Kar 25,1-7; Ps 44,14
21 Įst 29,24.25; 2 Kar 25,9; 2 Krn 29,8; Jer 22,8.9

8 SKYRIUS

1 1 Kar 6,38; 1 Kar 7,1; 1 Kar 9,10-14
2 2 Krn 2,3
4 1 Kar 9,17.18; 1 Krn 18,3.9
5 1 Krn 7,24
6 2 Krn 7,11
7 Pr 15,18-21; 1 Kar 9,20
10 1 Kar 9,23
11 1 Kar 3,1; 1 Kar 7,8; 1 Kar 9,24; 1 Kar 11,1
13 Iš 23,14-17; Iš 29,38-42; Iš 34,22.23; Kun 23,1-44; Sk 28,3.9.11.26; Sk 29,1; Įst 16,16
14 1 Krn 9,17; 1 Krn 24,3; 1 Krn 25,1; 1 Krn 26,1
15 1 Krn 26,20-28

tinio Viešpaties namų įrengimo.
[17] Saliamonas nuvyko į Ecjon Geberą ir Elatą, prie jūros kranto Edomo šalyje.
[18] Hiramas atsiuntė jam laivų su savo tarnais, patyrusiais jūrininkais; tie, nuplaukę su Saliamono tarnais į Ofyrą, iš ten pargabeno keturis šimtus penkiasdešimt talentų aukso karaliui Saliamonui.

17 1 Kar 9,26; 2 Kar 14,22; 2 Krn 20,36

18 1 Kar 9,27; 1 Krn 29,4; 2 Krn 9,10-13

9 SKYRIUS

9 Šebos karalienė, išgirdusi apie Saliamoną ir norėdama jį išmėginti sunkiais klausimais, atvyko į Jeruzalę su labai didele palyda ir kupranugariais, nešančiais kvepalus, gausybę aukso ir brangiųjų akmenų. Atėjusi pas Saliamoną, ji kalbėjosi su juo apie viską, kas buvo jos širdyje.
[2] Saliamonas atsakė jai į visus klausimus. Nebuvo nieko, ko Saliamonas nebūtų galėjęs jai atsakyti.
[3] Šebos karalienė, pamačiusi Saliamono išmintį ir namus, kuriuos jis pasistatė,
[4] jo stalo valgius, tarnų būstus, patarnautojų laikyseną bei apdarus, vyno pilstytojus bei jų apdarus, įėjimą į Viešpaties namus, nebegalėjo susilaikyti
[5] ir tarė karaliui: "Ką girdėjau savo krašte apie tavo darbus ir išmintį, yra tiesa.
[6] Aš netikėjau žodžiais, kol neatvykau ir savo akimis nepamačiau. Iš tikrųjų nė pusės apie tavo išmintį man nebuvo papasakota. Tu viršiji tai, ką apie tave girdėjau.
[7] Laimingi tavo žmonės ir laimingi tavo tarnai, kurie nuolat yra priešais tave ir girdi tavo išmintį.
[8] Palaimintas Viešpats, tavo Dievas, kuris pamėgo tave ir pasodino į savo sostą, kad būtum Viešpaties, savo Dievo, karaliumi. Kadangi Dievas myli Izraelį ir nori jį išlaikyti per amžius, Jis padarė tave jų karaliumi teismui ir teisingumui vykdyti".
[9] Šebos karalienė padovanojo karaliui šimtą dvidešimt talentų aukso, labai daug kvepalų ir brangiųjų akmenų; niekad nebuvo tokių kvepalų, kokius Šebos karalienė padovanojo karaliui Saliamonui.
[10] Hiramo ir Saliamono tarnai pargabeno aukso iš Ofyro, raudonmedžio ir brangiųjų akmenų.
[11] Iš raudonmedžio buvo padaryti laiptai Viešpaties namams, psalteriai ir arfos giesmininkams; anksčiau tokių niekas nebuvo matęs Judo žemėje.
[12] Karalius Saliamonas davė Šebos karalienei viską, ko ji norėjo ir prašė. Jis jai dovanojo daugiau, negu ji jam atgabeno. Po to ji su savo palyda grįžo į savo kraštą.
[13] Auksas, kurį kas metai atgabendavo Saliamonui, svėrė šešis šimtus šešiasdešimt šešis talentus,
[14] neskaičiuojant to, ką atgabendavo karaliui Saliamonui prekybininkai ir keliaujantieji pirkliai, Arabijos karaliai ir krašto valdytojai.
[15] Karalius Saliamonas padarė du šimtus didžiųjų skydų iš kalto aukso, sunaudodamas kiekvienam skydui po šešis šimtus šekelių aukso,
[16] ir tris šimtus mažųjų skydų iš kalto aukso, sunaudodamas vienam po tris šimtus šekelių aukso. Karalius juos sudėjo namuose iš Libano medžio.
[17] Karalius padarė didžiulį sostą

1 1 Kar 10,1; Ps 72,10; Mt 12,42; Lk 11,31

4 Neh 1,11

8 Įst 7,8; 2 Krn 2,11; Ps 44,3

10 1 Kar 10,11.12; 2 Krn 8,18

11 1 Kar 10,11.12

13 1 Kar 10,14-29

16 1 Kar 7,2; 1 Kar 10,17

iš dramblio kaulo ir padengė jį grynu auksu.
[18] Sostas turėjo šešis laiptus ir auksinį pakojį. Abiejose sosto pusėse buvo rankoms atramos, du liūtai stovėjo šalia tų atramų.
[19] Be to, dvylika liūtų stovėjo ant šešių laiptų, po vieną iš abiejų pusių. Nieko panašaus nebuvo padaryta jokioje karalystėje.
[20] Visi karaliaus Saliamono geriamieji indai ir namų iš Libano medžio indai buvo gryno aukso. Nieko nebuvo iš sidabro, nes jis neturėjo vertės Saliamono laikais.
[21] Karaliaus laivai plaukiojo į Taršišą kartu su Hiramo tarnais. Kas treji metai Taršišo laivai grįždavo su auksu, sidabru, dramblio kaulu, beždžionėmis ir povais.
[22] Karalius Saliamonas pranoko visus žemės karalius savo turtais ir išmintimi.
[23] Visi žemės karaliai siekė išvysti Saliamoną, norėdami išgirsti jo išmintį, kurią Dievas buvo įdėjęs į jo širdį.
[24] Kiekvienas atgabendavo jam dovanų: sidabrinių ir auksinių daiktų, rūbų, ginklų, kvepalų, žirgų ir mulų; taip buvo kasmet.
[25] Saliamonas turėjo keturis tūkstančius pastatų žirgams bei kovos vežimams ir dvylika tūkstančių raitelių, kuriuos jis paskirstė kovos vežimų miestuose ir pas save Jeruzalėje.
[26] Jis buvo valdovas visų karalių nuo upės iki filistinų krašto ir Egipto sienos.
[27] Karalius padarė, kad sidabro Jeruzalėje buvo kaip akmenų, o kedrų tiek, kiek figmedžių, kurie gausiai auga slėniuose.

21 1 Kar 10,22; 2 Krn 20,36.37; Ps 72,10
24 1 Kar 20,11
25 Įst 17,16; 1 Kar 4,26; 2 Krn 1,14; Iz 2,7
26 Pr 15,18; 1 Kar 4,21; Ps 72,8
27 1 Kar 10,27; 2 Krn 1,15-17
28 1 Kar 10,28; 2 Krn 1,16
29 1 Kar 11,29.41; 2 Krn 12,15; 2 Krn 13,22
30 1 Kar 4,21; 1 Kar 11,42.43; 1 Krn 29,28

10 SKYRIUS
1 1 Kar 12,1-20
2 1 Kar 11,40
8 1 Kar 12,8-11

[28] Saliamonas pirkdavo žirgų iš Egipto ir kitų šalių.
[29] Kiti Saliamono darbai nuo pradžios iki galo yra surašyti pranašo Natano knygoje, Ahijos iš Šilojo pranašystėje ir regėtojo Idojo regėjimuose apie Nebato sūnų Jeroboamą.
[30] Saliamonas karaliavo Jeruzalėje visam Izraeliui keturiasdešimt metų.
[31] Saliamonas užmigo prie savo tėvų ir buvo palaidotas savo tėvo Dovydo mieste; jo sūnus Roboamas pradėjo karaliauti jo vietoje.

10

Roboamas nuėjo į Sichemą, kur buvo susirinkę visi izraelitai paskelbti jį karaliumi.
[2] Nebato sūnus Jeroboamas, kuris buvo pabėgęs nuo karaliaus Saliamono į Egiptą, išgirdęs apie tai, sugrįžo iš Egipto.
[3] Jie pasiuntė ir pakvietė jį. Jeroboamas ir visas Izraelis atėjo ir kalbėjo Roboamui:
[4] "Tavo tėvas uždėjo mums sunkų jungą. Dabar palengvink savo tėvo mums uždėtą naštą, tai mes tau tarnausime".
[5] Jis jiems tarė: "Po trijų dienų sugrįžkite pas mane". Ir žmonės nuėjo.
[6] Karalius Roboamas tarėsi su senesniaisiais, kurie buvo priešais jo tėvą Saliamoną, kai jis dar buvo gyvas: "Patarkite man, ką atsakyti tautai".
[7] Tie jam kalbėjo: "Jei būsi malonus šitiems žmonėms, patiksi jiems ir kalbėsi švelniais žodžiais, jie visados bus tavo tarnai".
[8] Bet jis atmetė senesniųjų duotą patarimą ir tarėsi su jaunesniai-

siais, kurie užaugo kartu su juo ir stovėjo priešais jį.
[9] Jis jiems tarė: "Ką jūs patariate man atsakyti šitiems žmonėms, kurie man kalbėjo: 'Palengvink jungą, kurį mums uždėjo tavo tėvas'?"
[10] Jaunieji, užaugę kartu su juo, jam kalbėjo: "Šitiems žmonėms, kurie tau sakė: 'Tavo tėvas padarė mūsų jungą sunkų, o tu mums jį palengvink', atsakyk taip: 'Mano mažasis pirštas storesnis už mano tėvo strėnas.
[11] Mano tėvas jums uždėjo sunkų jungą, bet aš jį jums dar pasunkinsiu. Mano tėvas jus plakė botagais, o aš plaksiu jus dygliuotais rimbais' ".
[12] Kai Jeroboamas ir visa tauta trečią dieną atėjo pas Roboamą, kaip karalius buvo sakęs: "Sugrįžkite pas mane trečią dieną",
[13] karalius, atmetęs senesniųjų patarimą, kalbėjo tautai griežtai,
[14] kaip jaunesnieji jam buvo patarę: "Mano tėvas uždėjo jums sunkų jungą, o aš jį jums dar pasunkinsiu. Mano tėvas jus plakė botagais, o aš plaksiu jus dygliuotais rimbais".
[15] Karalius nepaklausė tautos, nes tai buvo nuo Dievo, kad Viešpats ištesėtų savo žodį, kurį Jis kalbėjo per Ahiją iš Šilojo Nebato sūnui Jeroboamui.
[16] Izraelitai, pamatę, kad karalius nenori jų išklausyti, atsakė jam: "Mes neturime dalies Dovyde nė paveldėjimo Jesės sūnuje. Visi Izraelio vyrai, į savo palapines! Dovydai, rūpinkis savo namais". Visi izraelitai nuėjo į savo palapines.
[17] Izraelitams, gyvenantiems Judo miestuose, karaliavo Roboamas.
[18] Karalius Roboamas pasiuntė Adoramą, mokesčių rinkėją, pas izraelitus, bet jie užmušė jį akmenimis. Karalius Roboamas skubiai įšoko į vežimą ir pabėgo į Jeruzalę.
[19] Taip Izraelis atsiskyrė nuo Dovydo namų iki šios dienos.

11

Roboamas, sugrįžęs į Jeruzalę, surinko iš Judo ir Benjamino namų šimtą aštuoniasdešimt tūkstančių rinktinių karių karui su Izraeliu, kad sugrąžintų karalystę Roboamui.
[2] Bet Viešpaties žodis atėjo Dievo vyrui Šemajai:
[3] "Kalbėk Saliamono sūnui Roboamui, Judo karaliui, ir visiems izraelitams Jude ir Benjamine ir sakyk:
[4] 'Taip sako Viešpats: 'Neikite ir nekariaukite su savo broliais! Kiekvienas grįžkite į savo namus, nes tai atėjo iš manęs' ". Jie pakluso Viešpaties žodžiams ir sugrįžo, atsisakę eiti prieš Jeroboamą.
[5] Roboamas gyveno Jeruzalėje; jis sustiprino šiuos Judo miestus:
[6] Betliejų, Etamą, Tekoją,
[7] Bet Cūrą, Sochoją, Adulamą,
[8] Gatą, Marešą, Zifą,
[9] Adorajimą, Lachišą, Azeką,
[10] Corą, Ajaloną ir Hebroną, kurie yra Jude ir Benjamine.
[11] Sustiprinęs tvirtoves, jis paskyrė joms viršininkus ir įrengė jose maisto, aliejaus ir vyno sandėlius.
[12] Kiekviename mieste jis laikė skydų bei iečių ir labai juos sustiprino. Taip Judas ir Benjaminas pasiliko su juo.
[13] Kunigai ir levitai, gyvenantys Izraelyje, iš viso krašto susirinko į Judą.

12 1 Kar 12,12-14
15 Ts 14,4; 1 Kar 11,29-39; 1 Krn 5,22; 2 Krn 11,4; 2 Krn 22,7
19 1 Kar 12,19

11 SKYRIUS
1 1 Kar 12,21-24
2 1 Krn 12,5; 2 Krn 12,15

[14] Levitai, palikę savo priemiesčius ir nuosavybę, atėjo į Judą ir Jeruzalę, nes Jeroboamas ir jo sūnūs pašalino juos iš Viešpaties kunigų tarnystės
[15] ir paskyrė kunigus aukoti aukštumose demonams ir veršiams, kuriuos jis padarė.
[16] Paskui juos ir visi, kurie nukreipė savo širdis, kad ieškotų Viešpaties, Izraelio Dievo, iš visų Izraelio giminių atėjo į Jeruzalę, norėdami aukoti Viešpačiui, savo tėvų Dievui.
[17] Jie sustiprino Judo karalystę ir padarė Saliamono sūnų Roboamą stiprų trejus metus; nes tuos metus jie vaikščiojo Dovydo ir Saliamono keliais.
[18] Roboamas vedė Mahalatą, Dovydo sūnaus Jerimoto ir Abihailės, kurios tėvas buvo Eliabas, Jesės sūnus, dukterį.
[19] Mahalata pagimdė jam Jeušą, Šemariją ir Zahamą.
[20] Po jos Roboamas dar vedė Abšalomo dukterį Maaką, kuri pagimdė Abiją, Atają, Zizą ir Šelomitą.
[21] Roboamas mylėjo Abšalomo dukterį Maaką labiau už visas kitas savo žmonas ir suguloves. Jis turėjo aštuoniolika žmonų ir šešiasdešimt sugulovių, dvidešimt aštuonis sūnus ir šešiasdešimt dukterų.
[22] Roboamas paskyrė Maakos sūnų Abiją brolių vyresniuoju, nes norėjo padaryti jį karaliumi.
[23] Jis elgėsi išmintingai, išskirstydamas visus savo sūnus po Judą ir Benjamino žemių sustiprintus miestus, teikdamas jiems gausiai maisto ir parūpindamas daug žmonų.

14 Sk 35,2-5; 1 Kar 12,28-33; 2 Krn 13,9
15 Kun 17,7; 1 Kar 12,28; 1 Kar 12,31; 1 Kar 13,33; 1 Kar 14,9; Oz 13,2; 1 Kor 10,20
16 2 Krn 14,7; 2 Krn 15,9.10; 2 Krn 30,11.18
17 2 Krn 12,1.13
18 1 Sam 16,6
20 1 Kar 14,31; 1 Kar 15,2; 2 Krn 13,2
21 Įst 17,17
22 Įst 21,15-17; 2 Krn 13,1
23 2 Krn 11,5

12 SKYRIUS
1 1 Kar 14,22-24; 2 Krn 11,17
2 1 Kar 11,40; 1 Kar 14,25
3 2 Krn 16,8; Nah 3,9
5 2 Krn 11,2
6 Iš 9,27; Dan 9,14; Jok 4,10
7 1 Kar 21,28.29
8 Įst 28,47.48; Iz 26,13
9 1 Kar 10,16.17; 1 Kar 14,25.26; 2 Krn 9,15.16
10 1 Kar 14,27

12

Kai Roboamas įtvirtino karalystę ir sustiprėjo pats, jis ir su juo visas Izraelis apleido Viešpaties įstatymą.
[2] Penktaisiais karaliaus Roboamo valdymo metais Egipto karalius Šišakas puolė Jeruzalę, nes jie nusikalto Viešpačiui.
[3] Jis atėjo su tūkstančiu dviem šimtais kovos vežimų ir šešiasdešimt tūkstančių raitelių, o žmonių, kurie atėjo su juo iš Egipto, Libijos, Sukimo ir Etiopijos, buvo nesuskaitoma daugybė.
[4] Jis paėmė Judo sutvirtintus miestus ir pasiekė Jeruzalę.
[5] Pranašas Šemaja, atėjęs pas Roboamą ir Judo kunigaikščius, kurie dėl Šišako susirinko Jeruzalėje, kalbėjo jiems: "Taip sako Viešpats: 'Jūs palikote mane, todėl Aš jus paliksiu Šišako rankose' ".
[6] Izraelio kunigaikščiai ir karalius nusižemino ir tarė: "Teisus yra Viešpats!"
[7] Viešpats, matydamas, kad jie nusižemino, kalbėjo Šemajai: "Kadangi jie nusižemino, Aš jų nesunaikinsiu, bet greitai išgelbėsiu. Mano rūstybė neišsilies ant Jeruzalės per Šišaką.
[8] Bet jie taps jo tarnais, kad žinotų, kuo skiriasi tarnavimas man ir tarnavimas svetimai karalystei".
[9] Egipto karalius Šišakas užpuolė Jeruzalę ir, paėmęs Viešpaties namų ir karaliaus rūmų turtus, viską išvežė. Jis paėmė ir auksinius skydus, kuriuos Saliamonas buvo padaręs.
[10] Karalius Roboamas padirbdino jų vietoje varinių skydų ir juos pavedė sargybos viršininkams, kurie buvo prie karaliaus rūmų.

11 Karaliui einant į Viešpaties namus, sargybiniai juos nešdavo ir po to vėl juos padėdavo į sargybinių patalpą.
12 Kadangi jis nusižemino, Viešpaties rūstybė nusisuko nuo jo ir nesunaikino jo; ir Judui taip pat gerai sekėsi.
13 Karalius Roboamas įsitvirtino Jeruzalėje ir karaliavo. Pradėdamas karaliauti, Roboamas buvo keturiasdešimt vienerių metų amžiaus ir karaliavo septyniolika metų Jeruzalėje, kurią Viešpats išsirinko iš visų Izraelio giminių, kad ten būtų Jo vardas. Jo motina buvo amonitė, vardu Naama.
14 Jis darė pikta, nes neparuošė savo širdies, kad ieškotų Viešpaties.
15 Roboamo darbai nuo pradžios iki galo yra surašyti pranašo Šemajos ir regėtojo Idojo raštuose. Karas tarp Roboamo ir Jeroboamo tęsėsi per visas jų dienas.
16 Roboamas užmigo prie savo tėvų ir buvo palaidotas Dovydo mieste; jo sūnus Abija karaliavo jo vietoje.

13 Aštuonioliktaisiais karaliaus Jeroboamo metais Abija pradėjo karaliauti Jude.
2 Trejus metus jis karaliavo Jeruzalėje. Jo motina buvo vardu Mikaja, duktė Ūrielio iš Gibėjos. Kilo karas tarp Abijos ir Jeroboamo.
3 Abija išėjo į kovą su keturių šimtų tūkstančių rinktinių vyrų kariuomene, o Jeroboamas išsirikiavo prieš jį su aštuoniais šimtais tūkstančių rinktinių karių.
4 Abija, atsistojęs ant Cemaraimo kalno Efraimo aukštumose, tarė: "Tu, Jeroboamai, ir visas Izraeli, pasiklausykite manęs!
5 Argi jūs nežinote, kad Viešpats, Izraelio Dievas, amžiams atidavė karališkąją Izraelio valdžią Dovydui ir jo sūnums druskos sandora?
6 Bet Nebato sūnus Jeroboamas, Dovydo sūnaus Saliamono tarnas, sukilo prieš savo valdovą.
7 Pas jį susirinko netikę žmonės, Belialo vaikai, ir įsitvirtino prieš Saliamono sūnų Roboamą, kai jis buvo jaunas, nepatyręs ir neatsilaikė prieš juos.
8 Dabar jūs manote galėsią atsilaikyti prieš Viešpaties karalystę, esančią Dovydo sūnų rankose, kadangi jūsų yra didelė daugybė ir su jumis yra auksiniai veršiai, kuriuos jums padirbdino Jeroboamas, kad būtų jūsų dievai.
9 Jūs išvarėte Viešpaties kunigus, Aarono sūnus, ir levitus bei pasidarėte kunigų kaip kitų kraštų tautos. Kas tik ateina pasišvęsti su jaučiu ir septyniais avinais, tampa kunigu tų, kurie nėra dievai.
10 Bet mūsų Dievas yra Viešpats, mes Jo nepalikome. Viešpačiui tarnauja kunigai, Aarono sūnūs, taip pat levitai atlieka savo tarnystę.
11 Jie kas rytą ir kas vakarą aukoja Viešpačiui deginamąsias aukas ir smilko smilkalus, padeda padėtinę duoną ant auksinio stalo ir kas vakarą uždega lempas auksinėje žvakidėje. Mes laikomės Viešpaties, mūsų Dievo, nurodymų, bet jūs Jį palikote.
12 Pats Dievas veda mus, yra su mumis ir Jo kunigai su trimitais, kad trimituotų prieš jus. Izraelitai, nekovokite su Viešpačiu, savo tė-

13 1 Kar 11,1.5; 1 Kar 14,21; 2 Krn 6,6
15 1 Kar 14,30; 2 Krn 9,29; 2 Krn 13,22
16 1 Kar 14,31; 2 Krn 11,20-22

13 SKYRIUS
1 1 Kar 12,17; 1 Kar 15,1
2 1 Kar 15,2; 2 Krn 11,20.21
4 Joz 18,22
5 Kun 2,13; Sk 18,19; 2 Sam 7,8-16
6 1 Kar 11,28; 1 Kar 12,20
7 Ts 9,4; 2 Krn 12,13
8 1 Kar 12,28; 1 Kar 14,9; 2 Krn 11,15; Oz 8,4-6
9 2 Krn 11,13-15; Jer 2,11; Jer 5,7
10 Joz 24,15
11 Iš 25,30; Iš 27,20.21; Iš 29,38; Kun 24,2.3; Kun 24,5-9; 2 Krn 2,4
12 Sk 10,8-10; Joz 5,13-15; Hbr 2,10

vų Dievu, nes neturėsite sėkmės".
13 Jeroboamas pasiuntė pasalą, kad užeitų jiems iš užnugario. Jo kariai buvo priešais Judą, o pasala – už jų.
14 Judas, pamatęs, kad kova bus iš priekio ir iš užpakalio, šaukėsi Viešpaties, o kunigai trimitavo.
15 Judo vyrai sušuko, ir kai jie šaukė, Dievas sumušė Jeroboamą ir Izraelį priešais Abiją ir Judą.
16 Izraelitai bėgo nuo Judo, ir Dievas atidavė juos į šių rankas.
17 Abija ir jo žmonės smarkiai sumušė juos, ir žuvo izraelitų penki šimtai tūkstančių rinktinių vyrų.
18 Taip izraelitai pralaimėjo tą kartą, o Judo vaikai nugalėjo, nes jie pasitikėjo Viešpačiu, savo tėvų Dievu.
19 Abija persekiojo Jeroboamą ir atėmė iš jo šiuos miestus: Betelį, Ješaną ir Efroną su jų kaimais.
20 Jeroboamas nebeatgavo savo galios Abijos dienomis. Viešpats ištiko jį, ir jis mirė.
21 Bet Abija sustiprėjo. Jis vedė keturiolika žmonų ir turėjo dvidešimt du sūnus ir šešiolika dukterų.
22 Visi kiti Abijos darbai, jo keliai ir jo kalbos surašyti pranašo Idojo knygoje.

14 Abija užmigo prie savo tėvų ir jį palaidojo Dovydo mieste. Jo sūnus Asa karaliavo jo vietoje. Jo dienomis krašte buvo ramu dešimt metų.
2 Asa darė tai, kas gera ir teisinga Viešpaties, jo Dievo, akyse.
3 Jis pašalino svetimų dievų aukurus aukštumose, sudaužė atvaizdus, iškirto giraites
4 ir įsakė Judo žmonėms ieškoti Viešpaties, jų tėvų Dievo, ir vykdyti Jo įstatymus bei įsakymus.
5 Jis pašalino visuose Judo miestuose aukštumas ir atvaizdus, ir jam valdant buvo ramu.
6 Jis statė sutvirtintus miestus Jude, nes kraštas ilsėjosi, ir su niekuo nekariavo tais metais, kadangi Viešpats suteikė jam poilsį.
7 Asa kalbėjo Judui: "Pastatykime šiuos miestus, aptverkime juos sienomis su bokštais, vartais ir skląsčiais, nes kraštas priklauso mums. Kadangi mes ieškojome Viešpaties, mūsų Dievo, Jis suteikė mums ramybę iš visų pusių". Jie statė, ir jiems sekėsi.
8 Asos kariuomenėje buvo trys šimtai tūkstančių Judo vyrų, ginkluotų skydais ir ietimis, ir du šimtai aštuoniasdešimt tūkstančių Benjamino vyrų, ginkluotų skydais ir lankais. Jie visi buvo narsūs kariai.
9 Prieš juos išėjo etiopas Zerachas su tūkstančiu tūkstančių kareivių, trimis šimtais kovos vežimų ir pasiekė Marešą.
10 Asa išėjo prieš jį ir išsirikiavo kautynėms Cefatos slėnyje prie Marešos.
11 Asa šaukėsi Viešpaties, savo Dievo: "Viešpatie, Tu gali padėti ir galingam, ir bejėgiui. Padėk mums, Viešpatie, mūsų Dieve, nes mes šliejamės prie Tavęs ir Tavo vardu einame prieš šitą daugybę! Viešpatie, Tu esi mūsų Dievas, tenenugali Tavęs žmogus".
12 Viešpats sumušė etiopus priešais Asą ir Judą, ir etiopai bėgo.
13 Asa su žmonėmis juos vijosi iki Gerara. Etiopai buvo nugalėti ir nebeatsigavo. Jie buvo sumušti Viešpaties ir Jo kariuomenės.

14 Joz 24,7; 2 Krn 6,34.35; 2 Krn 14,11
15 1 Kar 14,14; 2 Krn 14,12
18 1 Krn 5,20; 2 Krn 14,11; Ps 22,5
19 Joz 15,9
20 1 Sam 2,6; 1 Sam 25,38; 1 Kar 14,20; Apd 12,23
22 2 Krn 9,29
14 SKYRIUS
1 1 Kar 15,8
3 Iš 34,13; 1 Kar 11,7; 1 Kar 15,14; 2 Krn 15,17
4 2 Krn 7,14
6 2 Krn 15,15
8 1 Krn 12,2; 2 Krn 13,3
9 Joz 15,44; 2 Krn 12,2.3; 2 Krn 16,8
11 Iš 14,10; 1 Sam 14,6; 1 Sam 17,45; 2 Krn 13,14; Ps 22,5; Pat 18,10
12 2 Krn 13,15
13 Pr 10,19; Pr 20,1

Asos kariai paėmė labai daug grobio.
[14] Jie užėmė visus miestus Geraros apylinkėje, nes juos buvo apėmusi Viešpaties baimė. Iš visų miestų jie išsigabeno daug grobio.
[15] Be to, jie sugriovė gyvulių pastoges ir, išsivarę daugybę avių bei kupranugarių, sugrįžo į Jeruzalę.

15 Dievo Dvasia nužengė ant Odedo sūnaus Azarijo.
[2] Jis išėjo pasitikti Asos ir jam tarė: "Karaliau Asa, visas Judai ir Benjaminai, paklausykite manęs! Viešpats yra su jumis, kai jūs esate su Juo, ir jei Jo ieškosite, surasite Jį. Bet jei Jį apleisite, Jis jus apleis.
[3] Ilgą laiką Izraelis gyveno be tikro Dievo, be pamokančio kunigo ir be įstatymo.
[4] Bet kai jie savo varge atsigręžė į Viešpatį, Izraelio Dievą, ir ieškojo Jo, Jis leidosi jų surandamas.
[5] Anais laikais nebuvo saugu įeinančiam ir išeinančiam, nes didelis sumišimas visose šalyse vargino gyventojus.
[6] Tauta naikino tautą ir miestas miestą, nes Dievas padarė sumaištį tarp jų visomis nelaimėmis.
[7] O jūs būkite stiprūs ir tenepailsta jūsų rankos. Jums bus atlyginta už jūsų darbus".
[8] Asa, išgirdęs šituos pranašystės žodžius, įsidrąsino ir pašalino pasibjaurėtinus stabus iš Judo ir Benjamino krašto ir iš miestų, kuriuos jis paėmė Efraimo aukštumose. Jis atnaujino Viešpaties aukurą prie Viešpaties šventyklos.
[9] Jis surinko visus Judo ir Benjamino gyventojus bei ateivius, kurie apsigyveno pas juos, iš Efraimo, Manaso ir Simeono; daugelis iš Izraelio perbėgo pas Asą, pamatę, kad Viešpats, jo Dievas, yra su juo.
[10] Jie susirinko į Jeruzalę penkioliktais Asos karaliavimo metais trečią mėnesį.
[11] Tą dieną jie aukojo Viešpačiui iš paimto grobio septynis šimtus jaučių ir septynis tūkstančius avių.
[12] Jie padarė sandorą, kad ieškos Viešpaties, savo tėvų Dievo, visa širdimi ir visa siela.
[13] Kas neieškos Viešpaties, Izraelio Dievo, bus baudžiamas mirtimi, nepaisant ar jis mažas, ar didelis, ar vyras, ar moteris.
[14] Jie prisiekė Viešpačiui garsiu balsu su šauksmais, trimitams ir ragams aidint.
[15] Visas Judas džiaugėsi priesaika, nes jie prisiekė iš visų savo širdžių ir ieškojo Jo su dideliu troškimu. Ir Jis leidosi jų surandamas, ir Viešpats jiems suteikė ramybę iš visų pusių.
[16] Karalius Asa pašalino iš karalienės vietos net savo motiną Maaką, nes ji buvo padariusi stabą giraitėje. Asa sukapojo tą stabą ir sutrupinęs sudegino Kidrono slėnyje.
[17] Bet aukštumos nebuvo sunaikintos Izraelyje. Tačiau Asos širdis buvo tobula per visas jo dienas.
[18] Jis atnešė į Dievo namus savo tėvo ir savo paskirtas dovanas: sidabrą, auksą ir indus.
[19] Karo nebuvo iki trisdešimt penktų Asos karaliavimo metų.

16 Trisdešimt šeštaisiais Asos karaliavimo metais Izraelio karalius Baša užpuolė Judą ir

14 Pr 35,5; Įst 11,25; Joz 2,9; 2 Krn 17,10

15 SKYRIUS

1 Sk 24,2; Ts 3,10; 2 Krn 20,14; 2 Krn 24,20
2 1 Krn 28,9; 2 Krn 14,4; 2 Krn 24,20; 2 Krn 33,12.13; Jer 29,13; Mt 7,7; Jok 4,8
3 Kun 10,11; 2 Kar 12,2; 2 Krn 17,8.9; Oz 3,4
4 Įst 4,29
6 Mt 24,7
8 2 Krn 13,19
9 2 Krn 11,16
11 2 Krn 14,13-15
12 2 Kar 23,3; 2 Krn 23,16; 2 Krn 34,31; Neh 10,29
13 Iš 22,20; Įst 13,5-15
15 2 Krn 14,7; 2 Krn 15,2
16 1 Kar 15,2.10.13
17 1 Kar 15,14; 2 Krn 14,3.5

16 SKYRIUS

1 1 Kar 15,17-22; 2 Krn 15,9

statė Ramą, kad niekam neleistų įeiti ar išeiti iš Asos, Judo karaliaus.
[2] Asa, paėmęs sidabrą ir auksą iš Viešpaties namų ir karaliaus namų, pasiuntė Sirijos karaliui Ben Hadadui į Damaską, sakydamas:
[3] "Padarykime sąjungą tarp manęs ir tavęs, kaip buvo tarp mūsų tėvų. Siunčiu tau sidabro ir aukso; sulaužyk sąjungą su Izraelio karaliumi Baša, kad jis atsitrauktų nuo manęs".
[4] Ben Hadadas paklausė karaliaus Asos ir pasiuntė savo kariuomenės vadus prieš Izraelio miestus. Jie užėmė Ijoną, Daną, Abel Maimą ir visus Neftalio sandėlių miestus.
[5] Izraelio karalius Baša, tai išgirdęs, liovėsi statęs Ramą ir pasitraukė.
[6] Karalius Asa, surinkęs visą Judą, paėmė akmenis ir rąstus, kuriuos Baša naudojo statybai, ir jais sutvirtino Gebą ir Micpą.
[7] Tuo metu regėtojas Hananis, atėjęs pas Judo karalių Asą, jam tarė: "Kadangi tu pasitikėjai Sirijos karaliumi, o ne Viešpačiu, savo Dievu, Sirijos karaliaus kariuomenė ištrūko iš tavo rankų.
[8] Ar etiopai ir libiai neturėjo didžiulės kariuomenės, kovos vežimų ir raitelių? Kadangi pasitikėjai Viešpačiu, tai Jis juos atidavė į tavo rankas.
[9] Nes Viešpaties akys stebi visą žemę, kad parodytų savo galią dėl tų, kurių širdis yra tobula prieš Jį. Tu pasielgei neišmintingai, todėl nuo šiol turėsi daug karų".
[10] Asa, užsirūstinęs ant regėtojo, įmetė jį į kalėjimą, nes labai supyko ant jo dėl to dalyko. Tuo pačiu metu Asa išnaudojo ir kitus savo tautos žmones.
[11] Visi Asos darbai yra surašyti Judo ir Izraelio karalių knygoje.
[12] Trisdešimt devintaisiais karaliavimo metais Asa susirgo sunkia kojų liga. Tačiau jis ir sirgdamas neieškojo Viešpaties, bet kreipėsi į gydytojus.
[13] Asa užmigo prie savo tėvų ir mirė keturiasdešimt pirmaisiais savo karaliavimo metais.
[14] Jis buvo palaidotas savame kape, kurį buvo pasidaręs Dovydo mieste. Jo kūnas buvo balzamuotas kvepalais ir įvairiausių rūšių tepalais. Jo garbei buvo sukurtas didelis laužas.

17

Jo sūnus Juozapatas pradėjo karaliauti jo vietoje ir sustiprėjo prieš Izraelį.
[2] Jis pasiuntė kariuomenės būrius į visus sutvirtintus Judo miestus ir paskyrė įgulas Judo krašte bei Efraimo miestuose, kuriuos buvo paėmęs jo tėvas Asa.
[3] Viešpats buvo su Juozapatu, nes jis vaikščiojo ankstesniais savo tėvo Dovydo keliais ir negarbino Baalo.
[4] Jis ieškojo savo tėvų Dievo ir vykdė Jo įsakymus, ir nesekė Izraelio pavyzdžiu.
[5] Viešpats įtvirtino karalystę jo rankoje, ir visi Judo gyventojai nešė Juozapatui dovanų. Jis turėjo daug turtų ir buvo gerbiamas.
[6] Jo širdis buvo išaukštinta Viešpaties keliuose ir jis sunaikino aukštumas bei giraites Jude.
[7] Trečiaisiais karaliavimo metais jis siuntė į Judo miestus mokyti

7 1 Kar 16,1; 2 Krn 19,2; 2 Krn 32,8-10; Ps 118,9; Iz 31,1; Jer 17,5
8 2 Krn 12,3; 2 Krn 13,16.18; 2 Krn 14,9
9 1 Sam 13,13; 1 Kar 15,32; Job 34,21; Pat 5,21; Pat 15,3; Jer 16,17; Jer 32,19; Zch 4,10
10 2 Krn 18,26; Jer 20,2; Mt 14,3
11 1 Kar 15,23.24; 2 Krn 14,2
12 Jer 17,5
13 1 Kar 15,24
14 Pr 50,2; 2 Krn 21,19; Jer 34,5; Mk 16,1; Jn 19,39.40

17 SKYRIUS
1 1 Kar 15,24; 2 Krn 20,31
2 2 Krn 11,5; 2 Krn 15,8
4 1 Kar 12,28
5 1 Sam 10,27; 1 Kar 10,25; 2 Krn 18,1
6 1 Kar 22,43; 2 Krn 15,17; 2 Krn 19,3; 2 Krn 20,33
7 2 Krn 15,3; 2 Krn 35,3

savo kunigaikščius: Ben Hailą, Abdiją, Zachariją, Netanelį ir Mikają.
[8] Su jais buvo pasiųsti levitai: Šemajas, Netanijas, Zebadijas, Asaelis, Šemiramotas, Jehonatanas, Adonijas, Tobija, Tob Adonija ir du kunigai – Elišama bei Jehoramas.
[9] Jie mokė Jude žmones iš Viešpaties įstatymų knygos visuose miestuose.
[10] Viešpaties baimė apėmė visus Judo kaimynus taip, kad jie nedrįso kariauti su Juozapatu.
[11] Kai kurie filistinai nešė Juozapatui dovanų ir sidabrą kaip duoklę. O arabai atvedė jam septynis tūkstančius septynis šimtus avinų ir tokį pat skaičių ožių.
[12] Juozapato galybė augo. Jis pastatė Jude pilis ir sandėlių miestus,
[13] kuriuose jis laikė daug atsargų. Jeruzalėje buvo narsūs kariai.
[14] Štai jų skaičius pagal jų tėvų namus. Iš Judo buvo šie tūkstantininkai. Adna – vadas trijų šimtų tūkstančių rinktinių karių.
[15] Po jo buvo vadas Johananas su dviem šimtais aštuoniasdešimt tūkstančių karių.
[16] Šalia jo Zichrio sūnus Amasija, savanoriškai pasišventęs Viešpačiui; su juo buvo du šimtai tūkstančių rinktinių karių.
[17] Iš Benjamino – karžygys Eljada su dviem šimtais tūkstančių karių, ginkluotų lankais ir skydais.
[18] Po jo – Jehozabadas su šimtu aštuoniasdešimt tūkstančių ginkluotų karių.
[19] Šitie tarnavo karaliui, neskaičiuojant tų, kurie buvo karaliaus paskirstyti sutvirtintuose miestuose visame Jude.

9 Įst 6,4-9; 2 Krn 35,3; Neh 8,3.7
10 Pr 35,5; 2 Krn 14,14
11 2 Sam 8,2; 2 Krn 9,14; 2 Krn 26,8
16 Ts 5,2.9; 1 Krn 29,9
19 2 Krn 17,2

18 SKYRIUS

1 1 Kar 22,40; 1 Kar 22,44; 2 Kar 8,18; 2 Krn 17,5
2 Iš 23,2; 1 Kar 22,2
4 1 Sam 23,2.4.9; 2 Sam 2,1
6 2 Kar 3,11
10 Zch 1,18-21

18

Juozapatas buvo labai turtingas ir gerbiamas; jis susigiminiavo su Ahabu.
[2] Keleriems metams praėjus, jis nuvyko pas Ahabą į Samariją. Ahabas jam ir jo žmonėms papjovė daug avių bei galvijų ir įtikinėjo jį užpulti Ramot Gileadą.
[3] Izraelio karalius Ahabas klausė Judo karalių Juozapatą: "Ar tu eisi su manimi į Ramot Gileadą?" Tas jam atsakė: "Kaip tu, taip ir aš; mano tauta, kaip ir tavo tauta; aš eisiu su tavimi į karą".
[4] Juozapatas sakė Izraelio karaliui: "Sužinok, ką Viešpats sako".
[5] Izraelio karalius, sušaukęs keturis šimtus pranašų, klausė: "Ar man eiti į Ramot Gileadą kariauti, ar ne?" Jie atsakė: "Eik! Dievas jį atiduos į karaliaus rankas".
[6] Juozapatas klausė: "Ar čia nėra Viešpaties pranašo, kad jo galėtume pasiklausti?"
[7] Izraelio karalius atsakė Juozapatui: "Yra vienas, per kurį būtų galima paklausti Viešpaties, bet aš jo nekenčiu, nes jis niekuomet nepranašauja apie mane gerai, visuomet tik blogai; tai Imlos sūnus Michėjas". Juozapatas atsakė: "Nekalbėk taip, karaliau".
[8] Izraelio karalius pasišaukė vieną valdininką ir įsakė jam skubiai atvesti Imlos sūnų Michėją.
[9] Izraelio karalius Ahabas ir Judo karalius Juozapatas, apsivilkę karališkais drabužiais, sėdėjo savo sostuose aikštėje prie Samarijos vartų, ir visi pranašai pranašavo priešais juos.
[10] Kenaanos sūnus Zedekijas pasidarė geležinius ragus ir sakė: "Taip sako Viešpats: 'Jais badysi sirus, kol juos pribaigsi' ".

[11] Ir visi pranašai taip pranašavo: "Eik į Ramot Gileadą ir laimėk! Viešpats jį atiduos į karaliaus rankas".
[12] Pasiuntinys, nuėjęs pakviesti Michėjo, jam sakė: "Štai pranašų žodžiai vienbalsiai skelbia gerą žinią karaliui. Tebūna ir tavo žodis panašus į jų; kalbėk tai, kas gera".
[13] Michėjas atsakė: "Kaip gyvas Viešpats, ką mano Dievas man sakys, tą kalbėsiu".
[14] Jam atėjus pas karalių, šis paklausė: "Michėjau, ar mums eiti kariauti į Ramot Gileadą, ar ne?" Jis atsakė: "Eikite ir laimėkite! Jie bus atiduoti į jūsų rankas".
[15] Karalius jam atsakė: "Kiek kartų reikės tave saikdinti, kad man nieko kito nekalbėtum, tik tiesą Viešpaties vardu".
[16] Tada Michėjas atsakė: "Mačiau visą Izraelį, išsklaidytą kalnuose kaip avis be piemens. O Viešpats tarė: 'Šitie neturi valdovo, tegul kiekvienas grįžta ramybėje į savo namus' ".
[17] Izraelio karalius tarė Juozapatui: "Ar tau nesakiau, kad jis nepranašauja apie mane gera, tik pikta?"
[18] Michėjas tęsė: "Klausykitės Viešpaties žodžio! Mačiau Viešpatį, sėdintį savo soste, ir visą dangaus kareiviją, stovinčią Jo dešinėje ir kairėje.
[19] Viešpats klausė: 'Kas suvedžios Izraelio karalių Ahabą, kad jis eitų ir žūtų Ramot Gileade?' Vienas sakė taip, kitas – kitaip.
[20] Pagaliau išėjo dvasia, kuri, atsistojusi Viešpaties akivaizdoje, tarė: 'Aš jį suklaidinsiu'. Viešpats paklausė: 'Kaip?'

13 Sk 22,18-20.35; Sk 23,12.26; 1 Kar 22,14
16 Sk 27,17; 1 Kar 22,17; Jer 23,1-8; Jer 31,10; Ez 34,5-8; Mt 9,36; Mk 6,34
18 Iz 6,1-5; Dan 7,9.10
20 Job 1,6; 2 Tes 2,9
22 Job 12,16.17; Iz 19,12-14; Ez 14,9
23 Jer 20,2; Mk 14,65; Apd 23,2
26 2 Krn 16,10
27 Įst 18,22
29 2 Krn 35,22
31 2 Krn 13,14.15

[21] Ji atsakė: 'Aš eisiu ir būsiu melo dvasia visų jo pranašų lūpose'. Viešpats tarė: 'Tau pavyks jį suvedžioti. Eik ir daryk taip'.
[22] Taigi Viešpats įdėjo melo dvasią į visų tavo pranašų lūpas, nes Viešpats kalbėjo prieš tave pikta".
[23] Tada priėjo Kenaanos sūnus Zedekijas, trenkė Michėjui į veidą ir tarė: "Kuriuo keliu Viešpaties Dvasia pasitraukė nuo manęs, kad kalbėtų tau?"
[24] Michėjas atsakė: "Tai pamatysi tą dieną, kai bėgsi slėptis į vidinį kambarį".
[25] Izraelio karalius įsakė: "Suimkite Michėją, nuveskite jį pas miesto valdytoją Amoną ir pas karaliaus sūnų Jehoašą
[26] ir pasakykite: 'Taip sako karalius: 'Įmeskite jį į kalėjimą ir maitinkite sielvarto duona bei vandeniu, kol aš ramybėje sugrįšiu' ".
[27] Michėjas atsakė: "Jei tu sugrįši ramybėje, tai Viešpats nekalbėjo per mane". Ir jis sakė: "Klausykite, visi žmonės!"
[28] Izraelio ir Judo karaliai išėjo į Ramot Gileadą.
[29] Izraelio karalius tarė Juozapatui: "Aš persirengęs eisiu į mūšį, o tu apsirenk savo drabužiais". Izraelio karalius persirengė, ir jie išėjo į mūšį.
[30] Sirijos karalius buvo įsakęs savo kovos vežimų viršininkams: "Nekovokite su nieku kitu, tik su Izraelio karaliumi".
[31] Kovos vežimų viršininkai, pamatę Juozapatą, sakė: "Jis yra Izraelio karalius". Jie apsupo jį, norėdami kautis. Bet Juozapatas šaukė, ir Viešpats jam padėjo, ir Dievas nukreipė priešus nuo jo.
[32] Kovos vežimų viršininkai, su-

pratę, kad jis ne Izraelio karalius, liovėsi jį puolę.
[33] Vienas vyras netaikydamas įtempė lanką ir iššovė; strėlė pataikė Izraelio karaliui tarp šarvų. Tada jis tarė savo vežikui: "Apsisuk ir išvežk mane iš kovos lauko, nes esu sužeistas".
[34] Tą dieną mūšis sustiprėjo, ir Izraelio karalius stovėjo vežime prieš sirus iki vakaro. Saulei leidžiantis, jis mirė.

19 Judo karalius Juozapatas sugrįžo ramybėje į savo namus Jeruzalėje.
[2] Hananio sūnus Jehuvas, regėtojas, išėjo jo pasitikti ir kalbėjo karaliui Juozapatui: "Ar turėtum padėti bedieviui ir mylėti tuos, kurie nekenčia Viešpaties? Dėl to užsitraukei Viešpaties rūstybę.
[3] Tačiau ir gerų dalykų rasta tavyje, nes tu išnaikinai krašte giraites ir paruošei savo širdį ieškoti Dievo".
[4] Juozapatas gyveno Jeruzalėje, tačiau jis ėjo per tautą nuo Beer Šebos iki Efraimo aukštumų, grąžindamas žmones prie Viešpaties, savo tėvų Dievo.
[5] Jis paskyrė krašte teisėjus kiekvienam sutvirtintam Judo miestui
[6] ir įsakė jiems: "Žiūrėkite, ką darote! Jūs teisiate ne dėl žmonių, bet dėl Viešpaties, kuris yra su jumis teismo metu.
[7] Tebūna Viešpaties baimė ant jūsų ir būkite atidūs. Viešpats, mūsų Dievas, nėra neteisingas, neatsižvelgia į asmenis ir neima kyšių".
[8] Be to, Jeruzalėje Juozapatas paskyrė Viešpaties teismui ir ginčams spręsti po kelis levitus, kunigus ir Izraelio šeimų vyresniuosius, kai jie sugrįžo į Jeruzalę.
[9] Karalius jiems įsakė: "Taip darykite Viešpaties baimėje, ištikimai ir tobula širdimi.
[10] Kiekvienoje byloje, kuri jums bus pavesta jūsų brolių, gyvenančių savo miestuose, ar tai būtų dėl kraujo praliejimo, įstatymo, įsakymo, nuostatų ar potvarkių laužymo, mokykite juos, kad jie nenusikalstų Viešpačiui ir kad Viešpaties bausmė nepaliestų jūsų ir jūsų brolių. Taip darykite ir nenusikalsite.
[11] Vyriausiasis kunigas Amarijas skiriamas jūsų vyresniuoju visuose Viešpaties reikaluose, o Izmaelio sūnus Zebadijas, Judo giminės vyresnysis, – visuose karaliaus reikaluose. Levitai bus jums valdininkais. Elkitės drąsiai, ir Viešpats bus su gerai besielgiančiais".

20 Moabitai, amonitai ir su jais kiti amonitų sąjungininkai išėjo kariauti prieš Juozapatą.
[2] Juozapatui buvo pranešta: "Didelė daugybė iš anapus jūros ateina prieš tave. Jie jau Hacecon Tamaroje, kuris yra En Gedyje".
[3] Juozapatas nusigandęs atsidavė ieškoti Viešpaties ir paskelbė pasninką visame Jude.
[4] Judo gyventojai susirinko prašyti Viešpaties pagalbos, iš visų miestų jie atėjo ieškoti Viešpaties.
[5] Juozapatas atsistojo Viešpaties namuose, priešais naują kiemą, Judo ir Jeruzalės susirinkime,
[6] ir sakė: "Viešpatie, mūsų tėvų Dieve, argi ne Tu esi Dievas danguje ir argi ne Tu valdai visas pagonių karalystes? Tavo rankose

19 SKYRIUS
2 1 Kar 16,1; 2 Krn 32,25; Ps 139,21
3 2 Krn 17,4.6; 2 Krn 30,19
4 2 Krn 15,8-13
5 Įst 16,18-20
6 Įst 1,17; Ps 82,1
7 Įst 10,17.18; Įst 32,4
8 2 Krn 17,8
9 2 Sam 23,3
10 Sk 16,46; Įst 17,8; Ez 3,18
11 1 Krn 26,30; 2 Krn 15,2; 2 Krn 20,17; Ezr 7,3

20 SKYRIUS
1 1 Krn 18,2; 1 Krn 19,15; 2 Krn 26,7
2 Pr 14,7; Joz 15,62
3 2 Krn 19,3; Ezr 8,21
4 2 Krn 14,11
6 Įst 4,39; 1 Krn 29,12; Dan 4,17.25.32

yra jėga ir galybė, ir niekas negali atsilaikyti prieš Tave.
[7] Argi ne Tu, mūsų Dieve, išvarei šitos šalies gyventojus prieš Izraeliui užimant šį kraštą ir jį atidavei savo draugo Abraomo palikuonims amžiams?
[8] Jie apsigyveno jame ir pastatė Tau šventyklą, kurioje būtų Tavo vardas, sakydami:
[9] 'Jei mus užpuls nelaimės, kardas, maras ar badas, tai mes, atsistoję ties šitais namais, Tavo akivaizdoje, – nes Tavo vardas yra šituose namuose, – šauksimės Tavęs savo suspaudime, o Tu mus išgirsi ir išgelbėsi'.
[10] Amonitai, moabitai ir Seyro aukštumų gyventojai, kurių Tu neleidai izraelitams užpulti, jiems išėjus iš Egipto šalies, ir kuriuos izraelitai aplenkė ir jų nesunaikino,
[11] dabar atmoka mums tuo, kad ateina mūsų išvaryti iš Tavo mums duotos nuosavybės.
[12] Dieve, argi neteisi jų? Mes esame bejėgiai prieš šitą daugybę, kuri išėjo prieš mus, ir nežinome, ką mums daryti. Bet mūsų akys nukreiptos į Tave".
[13] Visi Judo gyventojai stovėjo Viešpaties akivaizdoje su kūdikiais, žmonomis ir vaikais.
[14] Tada ant Jahazielio, sūnaus Zacharijo, sūnaus Benajos, sūnaus Jejelio, sūnaus Matanijos, levito iš Asafo sūnų, nužengė Viešpaties Dvasia, jam stovint tarp susirinkusiųjų,
[15] ir jis tarė: "Klausykite, Judo ir Jeruzalės gyventojai ir tu, karaliau Juozapatai! Taip sako Viešpats: 'Nebijokite ir neišsigąskite šitos daugybės, nes kova yra ne jūsų, bet Dievo.

7 Iš 6,7; Ps 44,2; Iz 41,8
9 2 Krn 6,20; 2 Krn 6,28-30
10 Sk 20,21; Įst 2,4.9.19
11 Ps 83,1-18
12 Ts 11,27; Ps 25,15; Ps 121,1.2; Ps 123,1.2; Ps 141,8
14 2 Krn 15,1; 2 Krn 24,20
15 Įst 1,29.30; Įst 31,6.8; 1 Sam 17,47
17 Iš 14,13.14; Sk 14,9; 2 Krn 15,2; 2 Krn 32,8
18 Iš 4,31; 2 Krn 7,3; 2 Krn 29,28
20 Iz 7,9
21 1 Krn 16,29; 1 Krn 16,34; 1 Krn 16,41; 2 Krn 5,13; Ps 29,2; Ps 90,17; Ps 96,9; Ps 106,1; Ps 110,3; Ps 136,1
22 Ts 7,22; 1 Sam 14,20
23 Ts 7,22; 1 Sam 14,20

[16] Rytoj išeikite prieš juos. Jie eis Zizo įkalne ir jūs sutiksite juos slėnio pabaigoje, ties Jeruelio dykuma.
[17] Jums nereikės kovoti. Išsirikiuokite, stovėkite ir stebėkite, kaip Viešpats jus išgelbės. Judo ir Jeruzalės gyventojai, nenusigąskite ir nebijokite! Rytoj išeikite prieš juos, nes Viešpats bus su jumis!' "
[18] Juozapatas nusilenkė iki žemės, ir visi Judo bei Jeruzalės gyventojai krito prieš Viešpatį, garbindami Jį.
[19] Levitai, Kehato ir Koracho palikuonys, garsiai šlovino Viešpatį, Izraelio Dievą.
[20] Anksti rytą atsikėlę, jie išėjo į Tekojos dykumą. Jiems išeinant, Juozapatas tarė: "Paklausykite manęs, Judo ir Jeruzalės gyventojai. Tikėkite Viešpačiu, savo Dievu, tai būsite įtvirtinti. Tikėkite Jo pranašais, tai klestėsite".
[21] Pasitaręs su tauta, jis paskyrė giedotojus Viešpačiui, kad jie eitų kariuomenės priekyje, girdami šventumo grožį, ir sakytų: "Dėkokite Viešpačiui, nes Jo gailestingumas amžinas!"
[22] Kai jie pradėjo giedoti ir girti, Viešpats sukėlė paniką tarp amonitų, moabitų ir Seyro aukštumų gyventojų, kurie buvo išėję prieš Judą, ir jie vieni kitus sunaikino.
[23] Amonitai ir moabitai sukilo prieš Seyro aukštumų gyventojus, žudydami juos ir naikindami. Išžudę Seyro gyventojus, jie ėmė naikinti vieni kitus.
[24] Kai Judas atėjo į vietą, iš kur buvo matoma dykuma, jie pamatė žemę, nuklotą lavonais.
[25] Juozapatas su žmonėmis atėjo

surinkti grobio ir rado daugybę turtų, brangių daiktų ir kitų gėrybių, kurių prisirinko daugiau negu galėjo panešti. Tris dienas jie rinko grobį, nes jo buvo tiek daug.
[26] Ketvirtą dieną jie susirinko į Berako slėnį ir laimino Viešpatį. Todėl ta vieta vadinama Berako slėniu iki šios dienos.
[27] Po to visi Judo ir Jeruzalės vyrai su Juozapatu priekyje sugrįžo su džiaugsmu į Jeruzalę, nes Viešpats suteikė jiems džiaugsmo dėl jų priešų.
[28] Jie atėjo Jeruzalėje prie Viešpaties namų su arfomis, psalteriais ir trimitais.
[29] Dievo baimė apėmė aplinkines karalystes, kai jos išgirdo, kad Viešpats kovojo prieš Izraelio priešus.
[30] Juozapato karaliavimas tapo ramus, nes Dievas suteikė jam ramybę iš visų pusių.
[31] Juozapatas, pradėdamas valdyti Judą, buvo trisdešimt penkerių metų amžiaus. Jeruzalėje jis karaliavo dvidešimt penkerius metus. Jo motina buvo vardu Azuba, Šilhio duktė.
[32] Jis vaikščiojo savo tėvo Asos keliais ir nenukrypo nuo jų, darydamas, kas teisinga Viešpaties akyse.
[33] Tačiau aukštumos nebuvo sunaikintos, nes tauta dar nebuvo paruošusi širdžių savo tėvų Dievui.
[34] Visi kiti Juozapato darbai yra surašyti knygoje Hananio sūnaus Jehuvo, kuris yra minimas Izraelio karalių knygoje.
[35] Vėliau Judo karalius Juozapatas susidėjo su Izraelio karaliumi Ahaziju, kuris elgėsi labai nedorai.
[36] Jie abu kartu statė laivus Ecjon Gebere, kad plauktų į Taršišą.
[37] Dodavahuvo sūnus Eliezeras iš Marešos pranašavo prieš Juozapatą, sakydamas: "Kadangi tu susidėjai su Ahaziju, Viešpats sudaužė tavo darbą". Laivai sudužo ir negalėjo plaukti į Taršišą.

21

Juozapatas užmigo prie savo tėvų ir buvo palaidotas prie savo tėvų Dovydo mieste. Jo sūnus Joramas karaliavo jo vietoje.
[2] Jo broliai buvo Juozapato sūnūs: Azarija, Jehielis, Zacharijas, Azarijas, Mykolas ir Šefatijas. Visi jie buvo Izraelio karaliaus sūnūs.
[3] Jų tėvas jiems davė daug dovanų: aukso, sidabro ir kitokių brangių daiktų, be to, sutvirtintų Judo miestų, bet karalystę jis atidavė Joramui, nes jis buvo pirmagimis.
[4] Joramas, perėmęs savo tėvo karalystę ir sustiprėjęs, išžudė visus savo brolius ir kai kuriuos Judo kunigaikščius.
[5] Joramas pradėjo karaliauti trisdešimt dvejų metų ir aštuonerius metus karaliavo Jeruzalėje.
[6] Jis vaikščiojo Izraelio karalių keliais kaip Ahabo namai, nes Ahabo duktė buvo jo žmona. Jis darė pikta Viešpaties akyse.
[7] Tačiau Viešpats nenorėjo sunaikinti Dovydo namų dėl sandoros, kurią Jis padarė su Dovydu, pažadėdamas duoti žiburį jam ir jo sūnums per amžius.
[8] Joramui valdant, edomitai sukilo, atsiskyrė nuo Judo ir paskyrė sau karalių.
[9] Tuomet Joramas su savo vadais ir kovos vežimais naktį puolė ir

27 Neh 12,43
29 2 Krn 14,14; 2 Krn 17,10
30 1 Kar 22,41-43; 2 Krn 14,6.7; 2 Krn 15,15; Job 34,29
31 1 Kar 22,41-43
32 2 Krn 14,2
33 2 Krn 12,14; 2 Krn 15,17; 2 Krn 17,6; 2 Krn 19,3
34 1 Kar 16,1.7
35 1 Kar 22,48-53; 2 Krn 18,1; 2 Krn 19,2
36 1 Kar 9,26; 1 Kar 10,22
37 1 Kar 22,48; 2 Krn 9,21

21 SKYRIUS
1 1 Kar 22,50
5 2 Kar 8,17-22
6 2 Krn 18,1
7 2 Sam 7,8-17; 1 Kar 11,36; 2 Kar 8,19; Ps 132,11
8 2 Kar 8,20; 2 Kar 14,7.10; 2 Krn 25,14.19

sumušė edomitus, kurie buvo apsupę jį ir kovos vežimų viršininkus.
[10] Tačiau Edomas atsiskyrė nuo Judo iki šios dienos. Tuo pačiu metu ir Libna sukilo prieš Joramą, nes jis apleido Viešpatį, savo tėvų Dievą.
[11] Jis padarė aukštumas Judo kalnuose, suvedžiojo Jeruzalės gyventojus ir visą Judą.
[12] Pranašas Elijas atsiuntė jam laišką: "Taip sako Viešpats, tavo tėvo Dovydo Dievas: 'Kadangi tu nevaikščiojai savo tėvo Juozapato ir Judo karaliaus Asos keliais,
[13] bet pasirinkai Izraelio karalių kelius ir vedei į paleistuvystę Judo ir Jeruzalės gyventojus kaip Ahabas, be to, išžudei savo brolius, savo tėvo namiškius, geresnius už tave,
[14] Viešpats baus tavo tautą, tavo vaikus, žmonas ir sunaikins visą tavo nuosavybę,
[15] o tu pats susirgsi sunkia vidurių liga, kuri tave kankins kasdien' ".
[16] Viešpats sukėlė prieš Joramą filistinus ir arabus, gyvenančius etiopų kaimynystėje.
[17] Jie užpuolė Judo žemę, įsiveržė į ją ir išsigabeno visą turtą, kurį rado karaliaus namuose, jo vaikus ir žmonas; išliko tik jauniausias sūnus Jehoahazas.
[18] Po to Viešpats ištiko jį nepagydoma vidurių liga.
[19] Po dvejų metų jo viduriai išvirto, ir jis mirė baisiuose skausmuose. Jo tauta nesukūrė jam laužo, kaip darydavo jo tėvams.
[20] Joramas buvo trisdešimt dvejų metų, pradėdamas karaliauti, ir karaliavo Jeruzalėje aštuonerius metus. Jis mirė ir buvo palaidotas Dovydo mieste, tačiau ne karalių kapinėse, nes jis buvo visų nemėgstamas.

11 Kun 20,5
13 Iš 34,15; Įst 31,16; 1 Kar 2,32; 1 Kar 16,31-33; 2 Kar 9,22; 2 Krn 21,4; 2 Krn 21,11
15 2 Krn 21,18.19
16 1 Kar 11,14.23; 2 Krn 17,11; 2 Krn 33,11; Jer 51,11
17 2 Krn 22,1; 2 Krn 24,7
18 2 Krn 13,20; 2 Krn 21,15; Apd 12,23
19 2 Krn 16,14

22 SKYRIUS
1 2 Krn 21,16; 2 Krn 21,17; 2 Krn 22,6
2 2 Kar 8,26; 2 Krn 21,6
5 2 Kar 8,28
6 2 Kar 8,29; 2 Kar 9,15
7 Ts 14,4; 1 Kar 12,15; 2 Kar 8,28; 2 Kar 9,6.7; 2 Kar 9,21-24; 2 Krn 10,15
8 2 Kar 9,22-24; 2 Kar 10,10-14; Oz 1,4

22

Jeruzalės gyventojai paskelbė karaliumi jo jauniausiąjį sūnų Ahaziją, nes visus vyresniuosius išžudė būriai, atėję su arabais. Taip Judo karaliumi tapo karaliaus Joramo sūnus Ahazijas.
[2] Pradėdamas karaliauti, Ahazijas buvo keturiasdešimt dvejų metų ir karaliavo Jeruzalėje vienerius metus. Jo motina buvo vardu Atalija, Omrio duktė.
[3] Jis vaikščiojo Ahabo namų keliais, nes jo motina buvo jam patarėja piktuose darbuose.
[4] Jis darė pikta Viešpaties akyse kaip Ahabo namai, nes jie, jo tėvui mirus, buvo jo patarėjais jo paties pražūčiai.
[5] Jų patariamas, jis ėjo su Ahabo sūnumi Joramu, Izraelio karaliumi, kariauti prieš Sirijos karalių Hazaelį į Ramot Gileadą. Sirams sužeidus Joramą,
[6] jis grįžo į Jezreelį gydytis, nes buvo sužeistas, kariaudamas su Sirijos karaliumi Hazaeliu. Joramo sūnus Ahazijas, Judo karalius, vyko į Jezreelį aplankyti Ahabo sūnų Joramą.
[7] Tai buvo nuo Dievo, kad Ahazijas žūtų, lankydamas Joramą. Jam atvykus pas Joramą, jie susitiko su Jehuvu, Nimšio sūnumi, kurį Viešpats buvo patepęs sunaikinti Ahabo namus.
[8] Kai Jehuvas vykdė teismą Ahabo namams, jis sutiko Judo kunigaikščius ir Ahazijo brolių sūnus, tarnavusius Ahazijui, ir juos išžudė.
[9] Jis ieškojo Ahazijo ir rado jį be-

sislapstantį Samarijoje. Jis buvo atvestas pas Jehuvą ir nužudytas. Jie palaidojo jį, sakydami: "Jis yra sūnus Juozapato, kuris ieškojo Viešpaties visa širdimi". Ahazijo namuose nebuvo nė vieno vyro, tinkamo užimti karaliaus sostą.

[10] Ahazijo motina Atalija, sužinojusi, kad jos sūnus miręs, išžudė visus Judo karališkuosius palikuonis.

[11] Bet karaliaus duktė Jehošabata slapčia paėmė Ahazijo sūnų Jehoašą iš karaliaus sūnų, kurie turėjo būti nužudyti, ir paslėpė su jo aukle miegamajame. Jehošabata buvo Joramo duktė, kunigo Jehojados žmona, Ahazijo sesuo. Taip jis išliko gyvas.

[12] Jis buvo paslėptas Dievo namuose šešerius metus. Tuo metu Atalija valdė kraštą.

23

Septintaisiais metais Jehojada išdrįso pasikviesti sąjungininkais šimtininkus: Joramo sūnų Azariją, Johanano sūnų Izmaelį, Jobedo sūnų Azariją, Adajo sūnų Maasėją ir Zichrio sūnų Elišafatą.

[2] Jie apėjo Judą ir surinko levitus iš visų Judo miestų bei Izraelio šeimų vadus, ir atėjo į Jeruzalę.

[3] Visas susirinkimas padarė sandorą su karaliumi Viešpaties namuose. Jehojada jiems kalbėjo: "Štai karaliaus sūnus bus karaliumi, kaip Viešpats kalbėjo apie Dovydo palikuonis.

[4] Padarykite štai ką: trečdalis kunigų ir levitų, kurie įeina per sabatą, saugos visas duris,

[5] trečdalis budės prie karaliaus namų ir trečdalis – prie pagrindinių vartų, o visi žmonės susirinks Viešpaties namų kiemuose.

[6] Niekas teneįeina į Viešpaties namus, tik kunigai ir tie levitai, kurie atlieka tarnystę, jie įeis, nes yra šventi, o visi žmonės pasiliks Viešpaties sargyboje.

[7] Levitai, kiekvienas su ginklu rankoje, apsups karalių ir bus su juo, kai jis įeis ir išeis. Kas įeis į namus, bus nužudytas".

[8] Levitai ir visas Judas darė, kaip kunigas Jehojada buvo įsakęs: kiekvienas atėjo su savo vyrais, kurie turėjo įeiti per sabatą ir kurie turėjo išeiti sabate, nes kunigas Jehojada nepaleido sargybą baigusių skyrių.

[9] Kunigas Jehojada padalino šimtininkams karaliaus Dovydo ietis, didžiuosius ir mažuosius skydus, buvusius Dievo namuose,

[10] ir sustatė visus žmones su ginklais rankose nuo dešiniojo šventyklos šono iki kairiojo, prie aukuro ir prie šventyklos aplinkui karalių.

[11] Tada jie išvedė karaliaus sūnų, uždėjo jam karūną, įteikė liudijimą ir paskelbė jį karaliumi. Kunigas Jehojada ir jo sūnūs patepė jį ir visi šaukė: "Tegyvuoja karalius!"

[12] Atalija, išgirdusi triukšmą ir sveikinimus karaliui, pamačiusi bėgančius žmones, atėjo į Viešpaties namus.

[13] Čia ji pamatė karalių, stovintį šalia kolonos prie įėjimo, apsuptą kunigaikščių ir trimitininkų, ir visus žmones besidžiaugiančius. Trimitininkai trimitavo, giesmininkai, pritardami muzikos instrumentais, giedojo gyriaus giesmę. Tada Atalija perplėšė savo drabužius, šaukdama: "Sąmoks-

9 1 Kar 15,24; 2 Kar 9,27; 2 Krn 17,4; 2 Krn 20,3.4
10 2 Kar 11,1-3
11 2 Kar 11,2; 2 Kar 12,18

23 SKYRIUS
1 2 Kar 11,4; 2 Kar 12,2; 1 Krn 2,37.38
2 Ezr 1,5
3 2 Sam 7,12; 1 Kar 2,4; 1 Kar 9,5; 2 Krn 6,16; 2 Krn 7,18; 2 Krn 21,7
4 1 Krn 9,25
6 1 Krn 23,28-32
8 1 Krn 24,1-31
9 2 Sam 8,7
11 Iš 25,16.21; Iš 31,18; Įst 17,18
12 2 Krn 22,10
13 2 Kar 9,23; 1 Krn 25,8

las! Sąmokslas!"
[14] Kunigas Jehojada įsakė šimtininkams, kariuomenės vadams: "Išveskite ją pro sargybų eiles, o kas ją seks, nužudykite kardu". Kunigas įsakė nežudyti jos Viešpaties namuose.
[15] Jie atvedė ją iki Arklių vartų prie karaliaus rūmų ir ten nužudė.
[16] Jehojada padarė sandorą su karaliumi ir visais žmonėmis, kad jie bus Viešpaties tauta.
[17] Po to visi žmonės nuėjo į Baalo namus, sugriovė juos, aukurus ir atvaizdus sudaužė, o Baalo kunigą Mataną nužudė prie aukuro.
[18] Jehojada pavedė Viešpaties namų priežiūrą kunigams ir levitams, suskirstydamas kunigus ir levitus skyriais, kaip Dovydas buvo juos suskirstęs. Jie aukojo Viešpačiui deginamąsias aukas, kaip parašyta Mozės įstatyme, giedodami ir džiaugdamiesi, kaip nurodė Dovydas.
[19] Jis taip pat pastatė vartininkus prie Viešpaties namų vartų, kad neįeitų niekas, susitepęs kokiu nors būdu.
[20] Jis kartu su šimtininkais, kilmingaisiais, valdytojais ir visais žmonėmis nuvedė karalių iš Viešpaties namų pro aukštutinius vartus į karaliaus namus ir pasodino jį į karaliaus sostą.
[21] Visi krašto žmonės džiaugėsi, mieste buvo ramu, kai Atalija buvo nužudyta kardu.

24 Jehoašas pradėjo karaliauti būdamas septynerių metų ir keturiasdešimt metų karaliavo Jeruzalėje. Jo motina buvo vardu Cibija iš Beer Šebos.
[2] Jehoašas darė tai, kas teisinga Viešpaties akyse, per visas kunigo Jehojados dienas.
[3] Jehojada parinko jam dvi žmonas, ir jis susilaukė sūnų bei dukterų.
[4] Po to Jehoašas sumanė atnaujinti Viešpaties namus.
[5] Sukvietęs kunigus ir levitus, jis jiems kalbėjo: "Eikite į Judo miestus ir rinkite iš viso Izraelio pinigus jūsų Dievo namams pataisyti kiekvienais metais. Ir darykite tai skubiai". Bet levitai neskubėjo.
[6] Karalius pasišaukė vyriausiąjį kunigą Jehojadą ir jam tarė: "Kodėl tu nereikalauji iš levitų, kad jie surinktų iš Judo ir Jeruzalės mokestį, kurį Viešpaties tarnas Mozė įsakė mokėti visam Izraeliui dėl Liudijimo palapinės?
[7] Piktadarė Atalija ir jos sūnūs sunaikino Dievo namus ir visas Viešpaties namams pašvęstas dovanas panaudojo Baalui".
[8] Karaliui įsakius, buvo padaryta dėžė ir pastatyta prie Viešpaties namų durų lauko pusėje.
[9] Ir jie paskelbė Jude ir Jeruzalėje, kad neštų Viešpačiui mokestį, kurį Dievo tarnas Mozė įsakė Izraeliui dykumoje.
[10] Kunigaikščiai bei visa tauta džiaugėsi ir, atnešę mokestį, metė į dėžę, kol ją pripildė.
[11] Dėžei prisipildžius, ją atnešdavo pas karalių. Karaliaus raštininkas ir vyriausiojo kunigo įgaliotinis išimdavo pinigus, o dėžę nunešdavo atgal į jos vietą. Taip jie darė kiekvieną dieną ir surinko daug pinigų.
[12] Karalius bei Jehojada juos ati-

15 Neh 3,28; Jer 31,40
16 Joz 24,24.25; 2 Krn 15,12-15
17 Įst 13,6-9; 1 Kar 18,40
18 Sk 28,2; 1 Krn 23,6.30.31; 1 Krn 24,1
19 1 Krn 26,1-19
20 1 Kar 9,22; 2 Kar 11,19

24 SKYRIUS
1 2 Kar 11,21; 2 Kar 12,1-15
2 2 Krn 26,4.5
5 2 Kar 12,4
6 Iš 30,12-16; Sk 1,50; 2 Kar 12,7; Apd 7,44
7 2 Kar 12,4; 2 Krn 21,17
8 2 Kar 12,9
9 2 Krn 24,6
11 2 Kar 12,10
12 2 Krn 30,12

duodavo Viešpaties namų darbų prižiūrėtojams, o tie pasamdydavo mūrininkų ir dailidžių, geležies ir vario kalvių Viešpaties namams pataisyti bei atnaujinti.
[13] Darbininkai dirbo ir jiems sekėsi. Jie atstatė Dievo namus ir juos sutvirtino.
[14] Pabaigę darbą, jie atnešė likusius pinigus ir grąžino karaliui bei Jehojadai. Už juos buvo padaryti indai Viešpaties namams: indai reikalingi tarnaujant, aukojimo indai, taurės, auksiniai bei sidabriniai indai. Jie nuolat aukojo deginamąsias aukas Viešpaties namuose per visas Jehojados dienas.
[15] Bet Jehojada paseno ir mirė sulaukęs šimto trisdešimties metų.
[16] Jį palaidojo Dovydo mieste prie karalių, nes jis darė gera Izraelyje Dievui ir Jo namams.
[17] Kunigui Jehojadai mirus, Judo kunigaikščiai atėjo pas karalių ir jam nusilenkė. Tada jis ėmė jų klausyti.
[18] Jie paliko Viešpaties, savo tėvų Dievo, namus ir tarnavo alkams ir stabams. Tas nusikaltimas sukėlė Viešpaties rūstybę prieš Judą ir Jeruzalę.
[19] Viešpats siuntė jiems pranašų, norėdamas juos susigrąžinti, kurie įspėjo juos, tačiau jie neklausė.
[20] Dievo Dvasia nužengė ant kunigo Jehojados sūnaus Zacharijos, kuris atsistojęs kalbėjo susirinkusiems: “Taip sako Viešpats: ‘Kodėl jūs laužote Viešpaties įsakymus ir nenorite, kad jums sektųsi? Kadangi jūs palikote Viešpatį, Jis paliko jus’ ”.
[21] Jie susitarė prieš jį ir, karaliui įsakius, užmušė akmenimis Viešpaties namų kieme.

14 2 Kar 12,13
18 Iš 34,12-14; Ts 5,8; 1 Kar 14,23; 2 Krn 19,2; 2 Krn 28,13; 2 Krn 29,8; 2 Krn 32,25
19 2 Kar 17,13; 2 Kar 21,10-15; 2 Krn 36,15.16; Jer 7,25.26; Jer 25,4
20 Sk 14,41; Ts 6,34; 2 Krn 15,2; Pat 28,13; Mt 23,35
21 Neh 9,26; Mt 23,35; Apd 7,58.59
22 Pr 9,5
23 2 Kar 12,17; Iz 7,2
24 Kun 26,8; Kun 26,25; Įst 28,25; Įst 32,30; 2 Krn 22,8; Iz 10,5; Iz 30,17
25 2 Kar 12,20.21; 2 Krn 25,3
26 2 Kar 12,21
27 2 Kar 12,18; 2 Kar 12,21

25 SKYRIUS
1 2 Kar 14,1-6
2 2 Kar 14,4; 2 Krn 25,14
3 2 Kar 14,5; 2 Krn 24,25
4 Įst 24,16; 2 Kar 14,6; Jer 31,30; Ez 18,20

[22] Karalius Jehoašas neatsiminė to gero, kurį Zacharijos tėvas Jehojada buvo jam padaręs, bet nužudė jo sūnų. Mirdamas jis sakė: “Viešpats mato ir atlygins”.
[23] Metų gale Sirijos kariuomenė atėjo prieš jį, įsiveržė į Judą bei Jeruzalę, išžudė tautos kunigaikščius ir paimtą grobį išsiuntė Damasko karaliui.
[24] Nors sirų kariuomenėje buvo mažai žmonių, bet Viešpats atidavė į jų rankas labai didelę kariuomenę, kadangi jie paliko Viešpatį, savo tėvų Dievą. Taip jie įvykdė teismą Jehoašui.
[25] Atsitraukdami jie paliko jį sunkiai sergantį. Jehoašo tarnai susitarė prieš jį dėl pralieto kunigo Jehojados sūnų kraujo ir nužudė karalių lovoje. Jis mirė ir buvo palaidotas Dovydo mieste, tačiau ne karalių kapinėse.
[26] Amonitės Šimeatos sūnus Zabadas ir moabitės Šimritos sūnus Jehozabadas surengė sąmokslą prieš jį.
[27] Apie jo sūnus, naštų, kurios buvo jam užkrautos, didumą ir Dievo namų atnaujinimą yra parašyta karalių knygoje. Jo sūnus Amacijas karaliavo jo vietoje.

25

Amacijas pradėjo karaliauti būdamas dvidešimt penkerių metų ir karaliavo Jeruzalėje dvidešimt devynerius metus. Jo motina buvo vardu Jehoadana iš Jeruzalės.
[2] Jis darė tai, kas teisinga Viešpaties akyse, tačiau ne tobula širdimi.
[3] Įsitvirtinęs karalystėje, jis nužudė tuos savo tarnus, kurie nužudė jo tėvą karalių.
[4] Jų vaikų jis nenužudė, kaip Mo-

zės įstatymo knygoje parašyta, kur Viešpats įsako: "Tėvai neturi mirti dėl vaikų ir vaikai dėl tėvų, bet kiekvienas mirs dėl savo paties nuodėmės".
[5] Amacijas sušaukė Judo ir Benjamino gyventojus ir paskyrė jiems tūkstantininkus bei šimtininkus pagal jų tėvų namus. Jis suskaičiavo dvidešimties metų ir vyresnius ir rado tris šimtus tūkstančių vyrų, tinkančių karui, galinčių naudoti ietį ir skydą.
[6] Be to, jis pasisamdė iš Izraelio šimtą tūkstančių rinktinių karių už šimtą talentų sidabro.
[7] Dievo vyras, atėjęs pas jį, tarė: "Karaliau, tegul neina su tavimi Izraelio kariuomenė, nes Viešpats nėra su Izraeliu, su Efraimo sūnumis.
[8] O jeigu eisi, pasiruošk mūšiui, tačiau Dievas tave parklupdys prieš priešus, nes Dievas turi galią padėti ir parklupdyti".
[9] Amacijas klausė Dievo vyro: "O ką daryti su šimtu talentų, kuriuos daviau Izraelio kariuomenei?" Dievo vyras atsakė: "Dievas tau gali duoti daug daugiau negu tiek".
[10] Amacijas atskyrė iš Efraimo atėjusią kariuomenę ir paleido juos namo. Jie, degdami pykčiu Judui, grįžo į savo kraštą.
[11] Amacijas įsidrąsino, išvedė savo žmones ir, atėjęs į Druskos slėnį, išžudė dešimt tūkstančių Seyro vaikų.
[12] Dešimt tūkstančių jie paėmė į nelaisvę ir, užvedę juos ant uolos viršūnės, nustūmė žemyn, ir jie visi užsimušė.
[13] Ta kariuomenė, kurią Amacijas pasiuntė atgal, kad jie neitų su juo, užpuolė Judo miestus nuo Samarijos iki Bet Horono, išžudė tris tūkstančius gyventojų ir prisiplėšė daug grobio.
[14] Amacijas, nugalėjęs edomitus, grįždamas parsigabeno Seyro vaikų dievus, kuriuos pasistatė sau dievais, jiems aukojo ir juos garbino.
[15] Viešpaties rūstybė užsidegė prieš Amaciją. Jis siuntė pranašą, kuris sakė: "Kodėl tu ieškai tos tautos dievų, kurie negalėjo išgelbėti savo tautos iš tavo rankų?"
[16] Pranašui kalbant, karalius jam tarė: "Ar tu paskirtas karaliaus patarėju? Nutilk, kad nenužudyčiau tavęs". Pranašas nutilo, pasakęs: "Žinau, kad Dievas nusprendė pražudyti tave, nes tu taip pasielgei ir neklausei mano patarimo".
[17] Judo karalius Amacijas pasitarė ir siuntė pas Jehuvo sūnaus Jehoahazo sūnų Jehoašą, Izraelio karalių, sakydamas: "Išeik, kad susitiktume veidas į veidą".
[18] Izraelio karalius Jehoašas atsakė Judo karaliui Amacijui: "Libano usnis siuntė pas Libano kedrą, sakydama: 'Leisk savo dukterį už mano sūnaus'. Bet Libano laukinis žvėris prabėgdamas sutrypė usnį.
[19] Tu didžiuojiesi nugalėjęs Edomą ir keliesi puikybėn besigirdamas. Lik namuose. Kodėl nori prisišaukti nelaimę ir žūti kartu su Judu?"
[20] Amacijas nepaklausė, nes tai buvo iš Dievo, kad Jis galėtų atiduoti juos į priešų rankas, nes jie ieškojo Edomo dievų.
[21] Izraelio karalius Jehoašas atėjo. Jis ir Judo karalius Amacijas

5 Sk 1,3
7 2 Krn 11,2
8 2 Krn 14,11; 2 Krn 20,6
9 Įst 8,18; Pat 10,22
11 2 Kar 14,7
14 Iš 20,3.5; 2 Krn 28,23
15 2 Krn 25,11; Ps 96,5
16 1 Sam 2,25
17 2 Kar 14,8-14; 2 Kar 14,8
19 2 Krn 26,16; 2 Krn 32,25; Pat 16,18
20 1 Kar 12,15; 2 Krn 22,7; 2 Krn 25,14
21 Joz 19,38

susitiko Bet Šeme, kuris priklauso Judui.
[22] Izraelis nugalėjo Judą, ir šio vyrai pabėgo į savo palapines.
[23] Izraelio karalius Jehoašas paėmė į nelaisvę Judo karalių Amaciją, Jehoahazo sūnaus Jehoašo sūnų, Bet Šemeše ir, atvedęs jį į Jeruzalę, nugriovė Jeruzalės sieną nuo Efraimo vartų iki Kampo vartų, keturis šimtus uolekčių.
[24] Po to Izraelio karalius pasiėmė visą auksą bei sidabrą ir visus indus, rastus Dievo namuose Obed Edomo priežiūroje, taip pat karaliaus namų turtus, įkaitus ir grįžo į Samariją.
[25] Jehoašo sūnus Amacijas, Judo karalius, mirus Jehoahazo sūnui Jehoašui, Izraelio karaliui, dar gyveno penkiolika metų.
[26] Visi kiti Amacijo darbai, pirmieji ir paskutinieji, yra surašyti Judo ir Izraelio karalių knygoje.
[27] Amacijui pasitraukus nuo Viešpaties, prieš jį kilo sąmokslas Jeruzalėje, ir jis pabėgo į Lachišą. Bet jie pasiuntė į Lachišą ir jį ten nužudė.
[28] Jo kūną pargabeno ant žirgų ir palaidojo prie jo tėvų Judo mieste.

26 Tada visi Judo žmonės ėmė Uziją, kuriam buvo šešiolika metų, ir padarė savo karaliumi jo tėvo Amacijo vietoje.
[2] Jis sutvirtino Elatą ir sugrąžino jį Judui po to, kai karalius užmigo prie savo tėvų.
[3] Pradėdamas valdyti, Uzijas buvo šešiolikos metų ir penkiasdešimt dvejus metus karaliavo Jeruzalėje. Jo motina buvo vardu Jecholija iš Jeruzalės.
[4] Jis darė tai, kas teisinga Viešpaties akyse, kaip ir jo tėvas Amacijas.
[5] Jis ieškojo Dievo, kol Zacharijas, kuris suprasdavo Dievo regėjimus, buvo gyvas, ir kol jis ieškojo Viešpaties, Dievas davė jam sėkmę.
[6] Jis kariavo su filistinais ir sugriovė Gato, Jabnės bei Ašdodo sienas. Jis pastatė miestus aplink Ašdodą ir filistinų krašte.
[7] Dievas padėjo jam prieš filistinus ir arabus, gyvenusius Gūr Bale, ir prieš meunus.
[8] Amonitai mokėjo Uzijui duoklę. Jo vardas pagarsėjo net iki Egipto sienos, nes jis nepaprastai sustiprėjo.
[9] Uzijas pastatė Jeruzalėje bokštus prie Kampo vartų, Slėnio vartų bei prie kampų ir juos sutvirtino.
[10] Jis taip pat pastatė bokštų dykumoje ir iškasė daug šulinių, nes turėjo daug gyvulių žemumose ir slėnyje bei žemdirbių ir vynuogynų prižiūrėtojų įkalnėse ir Karmelyje; jis mėgo žemdirbystę.
[11] Uzijas turėjo kariuomenę, kuri išeidavo į karą būriais, kuri buvo suskaičiuota raštininko Jejelio ir valdininko Maasėjo, vadovaujant vienam iš karaliaus vadų Hananijui.
[12] Šeimų vadų ir karžygių buvo du tūkstančiai šeši šimtai vyrų.
[13] Jie vadovavo trims šimtams septyniems tūkstančiams penkiems šimtams kariuomenės vyrų, kurie galingai kariaudavo, padėdami karaliui prieš priešą.
[14] Uzijas parūpino kariuomenei skydų, iečių, šalmų, lankų ir svaidyklių akmenims svaidyti.

23 2 Krn 21,17; 2 Krn 22,1.6
24 1 Krn 26,15
25 2 Kar 14,17-22

26 SKYRIUS
1 2 Kar 14,21
4 2 Krn 24,2
5 Pr 41,15; 2 Krn 15,2; 2 Krn 20,20; 2 Krn 24,2; 2 Krn 31,21; Dan 1,17; Dan 10,1
6 Iz 14,29
7 2 Krn 21,16
8 2 Sam 8,2; 2 Krn 17,11
9 2 Kar 14,13; 2 Krn 25,23; Neh 3,13.19.32; Zch 14,10
15 Iš 39,3.8

[15] Jis turėjo Jeruzalėje naujai išrastų karinių mašinų strėlėms ir dideliems akmenims svaidyti, kurias įstatė bokštuose ir kampuose. Jo vardas plačiai išgarsėjo, nes nuostabi pagalba lydėjo jį ir jis tapo galingas.
[16] Kai jis buvo galingas, jo širdis pasididžiavo jo pražūčiai. Jis nusikalto Viešpačiui, savo Dievui, eidamas į Viešpaties šventyklą smilkyti ant smilkymo aukuro.
[17] Kunigas Azarijas įėjo paskui jį su aštuoniasdešimt drąsių Viešpaties kunigų.
[18] Jie pasipriešino karaliui Uzijui ir sakė: "Uzijau, tu neturi teisės smilkyti Viešpačiui. Tai kunigų, Aarono sūnų, pareiga. Išeik iš šventyklos! Tu nusikaltai ir Viešpats Dievas nepriskaitys to tavo garbei".
[19] Uzijas jau laikė rankoje smilkytuvą, pasiruošęs smilkyti. Jis labai supyko ant kunigų. Kai jis supyko, raupsai atsirado jo kaktoje Viešpaties namuose prie smilkymo aukuro, kunigams matant.
[20] Vyriausiasis kunigas Azarijas ir visi kunigai žiūrėjo į jį, ir jis buvo raupsuotas. Jie išstūmė jį iš ten, o ir jis pats skubėjo išeiti, nes Viešpats jį ištiko.
[21] Karalius Uzijas liko raupsuotas iki savo mirties. Jis gyveno atskiruose namuose ir buvo atskirtas nuo Viešpaties namų. Jo sūnus Jotamas valdė karaliaus namus ir teisė krašto žmones.
[22] Visus kitus Uzijo darbus, pirmus ir paskutinius, užrašė Amoco sūnus pranašas Izaijas.
[23] Uzijas užmigo prie savo tėvų ir buvo palaidotas prie savo tėvų karalių kapinių lauke, nes jis buvo raupsuotas. Jo sūnus Jotamas karaliavo jo vietoje.

16 Įst 8,14; Įst 32,15; 1 Kar 13,1-4; 2 Kar 16,12.13; 2 Krn 25,19
17 1 Krn 6,10
18 Iš 30,7.8; Sk 3,10; Sk 16,39.40; Sk 18,7; Hbr 7,14
19 Kun 13,42; Sk 12,10; 2 Kar 5,25-27
20 Est 6,12
21 Kun 13,46; Sk 5,2; 2 Kar 15,5
22 2 Kar 20,1; 2 Krn 32,20.32; Iz 1,1
23 2 Kar 15,7; 2 Krn 21,20; 2 Krn 28,27; Iz 6,1

27 SKYRIUS
1 2 Kar 15,32-35; 2 Kar 15,33
2 2 Kar 15,35; Ez 20,44; Ez 30,13
3 2 Krn 33,14; Neh 3,26
5 2 Krn 26,8
6 2 Krn 26,5
9 2 Kar 15,38; Iz 1,1; Oz 1,1; Mch 1,1

28 SKYRIUS
1 2 Kar 16,2-4

27

Pradėdamas karaliauti, Jotamas buvo dvidešimt penkerių metų ir šešiolika metų karaliavo Jeruzalėje. Jo motina buvo vardu Jeruša, Cadoko duktė.
[2] Jis darė tai, kas teisinga Viešpaties akyse, kaip ir jo tėvas Uzijas, tačiau jis neįėjo į Viešpaties šventyklą. Tauta vis dar elgėsi netikusiai.
[3] Joatamas pastatė aukštutinius vartus Viešpaties namuose ir daug statė ant Ofelio sienos.
[4] Be to, jis statė miestus Judo aukštumose ir pilis bei bokštus miškuose.
[5] Jis kariavo su amonitų karaliumi ir jį nugalėjo. Amonitai davė jam šimtą talentų sidabro, dešimt tūkstančių saikų kviečių ir tiek pat miežių pirmaisiais metais, tiek pat antraisiais ir trečiaisiais metais.
[6] Jotamas sustiprėjo, nes vaikščiojo priešais Viešpatį, savo Dievą.
[7] Visi kiti Jotamo darbai ir visi jo karai surašyti Izraelio ir Judo karalių knygoje.
[8] Pradėdamas karaliauti, jis buvo dvidešimt penkerių metų ir šešiolika metų karaliavo Jeruzalėje.
[9] Jotamas užmigo prie savo tėvų ir buvo palaidotas Dovydo mieste, o jo sūnus Ahazas karaliavo jo vietoje.

28

Ahazas, būdamas dvidešimties metų, pradėjo karaliauti ir šešiolika metų karaliavo Jeruzalėje. Jis nedarė to, kas teisinga Viešpaties akyse, kaip

darė jo tėvas Dovydas,
2 bet vaikščiojo Izraelio karalių keliais ir nuliedino Baalų atvaizdus.
3 Jis smilkė Ben Hinomo slėnyje ir sudegino savo sūnus Baalui, mėgdžiodamas bjaurystes pagonių, kuriuos Viešpats išvarė, prieš izraelitams užimant kraštą.
4 Jis aukojo ir smilkė aukštumose, ant kalvų ir po kiekvienu žaliuojančiu medžiu.
5 Todėl Viešpats, jo Dievas, atidavė jį į Sirijos karaliaus rankas. Sirai paėmė daug belaisvių ir nusivedė juos į Damaską. Jis taip pat buvo atiduotas į Izraelio karaliaus rankas, kuris daugelį iš jų nužudė.
6 Remalijo sūnus Pekachas išžudė Jude per vieną dieną šimtą dvidešimt tūkstančių karių, nes jie apleido Viešpatį, savo tėvų Dievą.
7 Zichris, Efraimo karžygys, nukovė karaliaus sūnų Maasėją, namų valdytoją Azrikamą ir Elkaną, kuris buvo antras po karaliaus.
8 Be to, izraelitai išsivedė nelaisvėn iš savo brolių du šimtus tūkstančių moterų, sūnų ir dukterų ir, prisiplėšę daug grobio, parsigabeno į Samariją.
9 Bet ten gyveno Viešpaties pranašas Odedas, kuris pasitiko grįžtančią į Samariją kariuomenę ir jiems tarė: "Viešpats, jūsų tėvų Dievas, supykęs ant Judo, atidavė juos į jūsų rankas, bet jūs žudėte taip žiauriai, kad jūsų žiaurumas pasiekė dangų.
10 Jūs nutarėte Judo ir Jeruzalės gyventojus paversti vergais ir vergėmis. Argi jūs patys nenusikaltote Viešpačiui, savo Dievui?
11 Klausykite manęs ir sugrąžinkite belaisvius, kuriuos atsivedėte iš Judo, nes didelė Viešpaties rūstybė užsidegė prieš jus".
12 Efraimitų vyresnieji: Johanano sūnus Azarijas, Mešilemoto sūnus Berechijas, Šalumo sūnus Jehizkijas ir Hadlajo sūnus Amasa atsistojo prieš tuos, kurie grįžo iš karo,
13 sakydami: "Neįvesite čia belaisvių, nes jūs tuo prisidėsite prie mūsų nusikaltimų Viešpačiui ir juos mums dar padauginsite; nes mūsų nusikaltimas didelis ir Viešpaties rūstybė užsidegusi prieš Izraelį".
14 Tuomet kariai paliko belaisvius ir grobį kunigaikščiams bei susirinkusiems.
15 Vardais paminėti vyrai pakilo, paėmė belaisvius, iš grobio jie juos apvilko, apavė, pavalgydino, pagirdė ir patepė aliejumi; silpnesniuosius užkėlė ant asilų ir nuvedė visus į Jerichą, palmių miestą, pas jų brolius. Po to jie sugrįžo į Samariją.
16 Tuo metu karalius Ahazas prašė Asirijos karaliaus pagalbos,
17 nes edomitai buvo įsiveržę ir nugalėję Judą bei išsivedę belaisvius.
18 Ir filistinai užpuolė pietų Judą žemumoje ir, paėmę Bet Šemešą, Ajaloną, Gederotą, Sochoją, Timną ir Gimzoją su jų kaimais, juose apsigyveno.
19 Nes Viešpats pažemino Judą dėl Izraelio karaliaus Achazo, kuris apnuogino Judą ir labai nusikalto Viešpačiui.
20 Atėjęs pas jį Tiglat Pileseras, Asirijos karalius, vargino jį, o ne sustiprino.
21 Ahazas, paėmęs Viešpaties na-

2 Iš 34,17; Kun 19,4; Ts 2,11
3 Kun 18,21; Kun 18,24-30; Joz 15,8; 2 Kar 16,3; 2 Kar 23,10; 2 Krn 33,6
5 2 Kar 16,5.6; 2 Krn 24,24; Iz 7,1.17; Iz 10,5
6 2 Kar 15,27; 2 Krn 29,8
8 Įst 28,25.41; 2 Krn 11,4
9 2 Krn 25,15; Ezr 9,6; Ps 69,26; Iz 10,5; Iz 47,6; Ez 25,12.15; Ez 26,2; Abd 1,10; Zch 1,15; Apr 18,5
10 Kun 25,39.42.43.46
11 Ps 78,49; Jok 2,13
15 Įst 34,3; Ts 1,16; 2 Krn 28,12; Pat 25,21.22; Lk 6,27; Rom 12,20
16 2 Kar 16,7
17 2 Krn 21,10; Abd 1,10-14
18 2 Krn 21,16.17; Ez 16,27.57
19 Iš 32,25; 2 Kar 16,2; 2 Krn 21,2
20 2 Kar 15,29; 2 Kar 16,7-9; 1 Krn 5,26

mų, karaliaus namų ir kunigaikščių auksą, atidavė Asirijos karaliui, tačiau tai jam nepadėjo.
[22] Karalius Ahazas savo vargų laikotarpiu dar labiau nusikalto Viešpačiui.
[23] Jis aukojo Damasko dievams, kurie jį nugalėjo, sakydamas: "Sirijos karalių dievai padeda jiems; aš jiems aukosiu, kad jie ir man padėtų". Bet jie tapo pražūtimi jam ir visam Izraeliui.
[24] Ahazas surinko Dievo namų indus, supjaustė juos, užrakino Viešpaties namų duris ir pristatė aukurų kiekviename Jeruzalės kampe.
[25] Jis pristeigė kiekviename Judo mieste aukštumų svetimiems dievams smilkyti, sukeldamas Viešpaties, savo tėvų Dievo, rūstybę.
[26] Visi kiti jo darbai yra surašyti Judo ir Izraelio karalių knygoje.
[27] Ahazas užmigo prie savo tėvų, ir jį palaidojo Jeruzalės mieste, bet ne Izraelio karalių kapuose. Jo sūnus Ezekijas karaliavo jo vietoje.

29 Ezekijas pradėjo karaliauti dvidešimt penkerių metų ir dvidešimt devynerius metus karaliavo Jeruzalėje. Jo motina buvo vardu Abija, Zacharijo duktė.
[2] Jis darė tai, kas teisinga Viešpaties akyse, kaip ir jo tėvas Dovydas.
[3] Pirmaisiais savo karaliavimo metais, pirmąjį mėnesį jis atidarė Viešpaties namų duris ir juos atnaujino.
[4] Sukvietęs kunigus ir levitus į rytinę aikštę,
[5] jiems tarė: "Levitai, paklausykite manęs! Pasišventinkite ir pašventinkite Viešpaties, savo tėvų Dievo, namus, pašalindami nešvarumus iš šventyklos.
[6] Mūsų tėvai nusikalto ir darė pikta Viešpaties, mūsų Dievo, akyse. Jie paliko Jį ir nusigręžė nuo Viešpaties buveinės, atsukdami Jam nugaras.
[7] Jie užrakino šventyklos duris, užgesino lempas, nebesmilkė smilkalų ir nebeaukojo deginamųjų aukų Izraelio Dievui šventoje vietoje.
[8] Todėl Viešpats užsirūstino ant Judo ir Jeruzalės. Jis atidavė juos vargui, pasibaisėjimui ir pajuokai, kaip patys matote savo akimis.
[9] Nes štai mūsų tėvai žuvo nuo kardo ir mūsų sūnūs, dukterys ir žmonos pateko nelaisvėn.
[10] Dabar mano širdyje yra noras padaryti sandorą su Viešpačiu, Izraelio Dievu, kad Jo didžioji rūstybė nusisuktų nuo mūsų.
[11] Mano sūnūs, neatidėliokite, nes jus išsirinko Viešpats, kad prieš Jį stovėtumėte, Jam tarnautumėte ir smilkytumėte".
[12] Tuomet pakilo levitai. Iš kehatų – Amasajo sūnus Mahatas ir Azarijo sūnus Joelis, iš merarių – Abdžio sūnus Kišas ir Jehalėlelio sūnus Azarijas, iš geršonų – Zimos sūnus Joachas ir Joacho sūnus Edenas,
[13] iš Elicafano palikuonių – Šimris ir Jejelis, iš Asafo palikuonių – Zacharijas ir Matanijas,
[14] iš Hemano palikuonių – Jehielis ir Šimis, o iš Jedutūno palikuonių – Šemaja ir Uzielis.
[15] Jie sušaukė savo brolius, pasišventino ir ėjo Viešpaties namų valyti, kaip karalius buvo įsakęs pagal Viešpaties žodį.

23 2 Krn 25,14; Jer 44,17.18
24 2 Krn 29,3-7; 2 Krn 29,3.7
26 2 Kar 16,19.20
27 2 Krn 21,20; 2 Krn 24,25

29 SKYRIUS

1 2 Kar 18,1; 2 Kar 18,2; 2 Krn 26,5; 2 Krn 32,22.33
3 2 Krn 28,24; 2 Krn 29,7
5 1 Krn 15,12; 2 Krn 29,15.34; 2 Krn 35,6
6 Iz 1,4; Jer 2,27; Ez 8,16
7 2 Krn 28,24
8 Įst 28,32; 1 Kar 9,8; 2 Krn 24,18; 2 Krn 28,5; Jer 18,16; Jer 19,8; Jer 25,9.18; Jer 29,18
9 Įst 28,25; 2 Krn 28,5-8.17
10 2 Krn 15,12; 2 Krn 23,16
11 Sk 3,6; Sk 8,14; Sk 18,2.6; 2 Krn 30,16.17
12 Sk 3,19.20; 2 Krn 31,13
15 1 Krn 23,28; 2 Krn 29,5

[16] Kunigai, įėję į Viešpaties namų vidų, išnešė visus nešvarumus, kuriuos rado Viešpaties šventykloje, į kiemą, o levitai nešė juos į Kidrono upelį.
[17] Pirmojo mėnesio pirmą dieną jie pradėjo šventinti, o mėnesio aštuntą dieną pasiekė Viešpaties namų prieangį, per aštuonias dienas jie pašventino Viešpaties namus ir baigė pirmo mėnesio šešioliktą dieną.
[18] Po to, atėję pas karalių Ezekiją, pranešė: "Išvalėme visus Viešpaties namus: deginamųjų aukų aukurą su visais jo reikmenimis ir padėtinės duonos stalą su visais jo indais.
[19] Visus reikmenis, kuriuos karalius Ahazas karaliaudamas išmetė savo nusikaltimo metu, mes nuvalėme ir pašventinome, ir štai jie yra prie Viešpaties aukuro".
[20] Karalius Ezekijas, atsikėlęs anksti, sušaukė miesto vyresniuosius ir nuėjo į Viešpaties namus.
[21] Jie atsivedė septynis jaučius, septynis avinus, septynis ėriukus ir septynis ožius aukai už nuodėmę, – už karalystę, šventyklą ir Judą. Jis įsakė kunigams, Aarono sūnums, aukoti ant Viešpaties aukuro.
[22] Papjovę jaučius, kunigai ėmė kraujo ir juo šlakstė aukurą; papjovę avinus, taip pat šlakstė krauju aukurą ir, papjovę ėriukus, šlakstė jų krauju aukurą.
[23] Po to privedė už nuodėmę aukojamus ožius prie karaliaus ir žmonių, kurie uždėjo ant jų rankas.
[24] Kunigai juos papjovė ir atnešė prie aukuro jų kraują kaip sutaikinimo auką už visą Izraelį, nes karalius buvo įsakęs aukoti deginamąją auką už visą Izraelį.
[25] Ezekijas pastatė prie Viešpaties namų levitus su cimbolais, arfomis ir psalteriais pagal karaliaus Dovydo, regėtojo Gado ir pranašo Natano nurodymus. Taip buvo įsakęs Viešpats per savo pranašus.
[26] Levitai stovėjo su Dovydo instrumentais, o kunigai – su trimitais.
[27] Ezekijas įsakė aukoti ant aukuro deginamąją auką. Prasidėjus deginamosios aukos aukojimui, suskambėjo Viešpaties giesmės ir trimitai, pritariant karaliaus Dovydo muzikiniams instrumentams.
[28] Visi susirinkusieji garbino, giedotojai giedojo ir trimitai skardeno, kol pabaigė aukoti deginamąją auką.
[29] Aukojimui pasibaigus, karalius ir visi, kurie buvo su juo, nusilenkę garbino Dievą.
[30] Karalius Ezekijas ir kunigaikščiai liepė levitams šlovinti Viešpatį Dovydo ir regėtojo Asafo giesmėmis. Jie džiaugsmingai giedojo ir nusilenkę garbino.
[31] Ezekijas tarė: "Dabar jūs esate pasišventinę Viešpačiui! Atgabenkite aukas bei padėkos aukas į Viešpaties namus". Susirinkusieji atgabeno minėtas aukas ir kas norėjo – deginamąsias aukas.
[32] Deginamųjų aukų, kurias susirinkusieji aukojo, buvo septyniasdešimt jaučių, šimtas avinų, du šimtai ėriukų; visi jie buvo paskirti deginamajai aukai Viešpačiui.
[33] Pašvęstųjų aukų buvo šeši šimtai jaučių ir trys tūkstančiai avių.
[34] Kunigų buvo per mažai, jie nespėjo lupti visų deginamųjų aukų odų; tad jiems padėjo jų broliai

16 2 Krn 15,16; 2 Krn 30,14
19 2 Krn 28,24
21 Kun 4,3-14
22 Kun 8,14.15.19.24; Hbr 9,21
23 Kun 4,15.24; Kun 8,14
24 Kun 14,20
25 2 Sam 24,11; 1 Krn 16,4; 1 Krn 23,5; 1 Krn 25,1; 1 Krn 25,6; 2 Krn 30,12
26 Sk 10,8.10; 1 Krn 15,24; 1 Krn 16,6; 1 Krn 23,5; 2 Krn 5,12; Am 6,5
27 2 Krn 23,18
29 2 Krn 20,18
31 Iš 35,5.22; Kun 7,12
34 2 Krn 29,5; 2 Krn 30,3; 2 Krn 35,11; Ps 7,10

levitai, kol kiti kunigai pasišventino; levitai stropiau rūpinosi pasišventinti negu kunigai.
[35] Be to, dar reikėjo aukoti daug deginamųjų aukų, padėkos aukų taukus ir geriamąsias aukas prie kiekvienos deginamosios aukos. Taip buvo atstatytas tarnavimas Viešpaties namuose.
[36] Ezekijas ir visa tauta džiaugėsi, kad Dievas paruošė tautą, nes tai įvyko staiga.

30

Ezekijas parašė ir išsiuntinėjo laiškus Izraeliui, Judui, Efraimui bei Manasui, kad atvyktų į Viešpaties namus Jeruzalėje švęsti Paschos Viešpačiui, Izraelio Dievui.
[2] Karalius, kunigaikščiai ir Jeruzalės gyventojai sutarė švęsti Paschą antrąjį mėnesį.
[3] Jie negalėjo jos švęsti laiku dėl to, kad dar nebuvo pasišventinęs pakankamas kunigų skaičius ir Jeruzalėje nebuvo susirinkę žmonės.
[4] Tas sumanymas patiko karaliui ir visiems žmonėms.
[5] Jie nutarė pranešti visam Izraeliui nuo Beer Šebos iki Dano, kad ateitų švęsti Paschos Viešpačiui, Izraelio Dievui, į Jeruzalę, nes jie seniai nebuvo šventę Paschos taip, kaip parašyta.
[6] Karaliaus ir kunigaikščių paskirti šaukliai vaikščiojo su laiškais po visą Izraelį ir Judą, kaip karalius buvo įsakęs, skelbdami: "Izraelitai, gręžkitės į Viešpatį, Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Dievą, ir Jis grįš pas jus, išlikusius iš Asirijos karalių rankos.
[7] Nebūkite kaip jūsų tėvai ir broliai, kurie nusikalto Viešpačiui, savo tėvų Dievui, todėl Jis juos atidavė sunaikinti, kaip patys matote.
[8] Nebūkite kietasprandžiai kaip jūsų tėvai! Paveskite save Viešpačiui ir ateikite į Jo šventyklą, kurią Jis pašventino amžiams, ir tarnaukite Viešpačiui, savo Dievui, kad Jo didžioji rūstybė nusisuktų nuo jūsų.
[9] Jei gręšitės į Viešpatį, jūsų broliai ir sūnūs ras pasigailėjimą akyse tų, kurie juos išvedė, ir sugrįš į šitą šalį; nes maloningas ir gailestingas yra Viešpats, jūsų Dievas. Jis jūsų neatstums, jei sugrįšite pas Jį".
[10] Šaukliai ėjo iš miesto į miestą per Efraimo ir Manaso žemes iki Zabulono, bet šie juos išjuokė ir tyčiojosi iš jų.
[11] Tačiau kai kurie iš Ašero, Manaso ir Zabulono nusižemino ir atėjo į Jeruzalę.
[12] Jude buvo Viešpaties ranka, kad duotų jiems vieną širdį vykdyti karaliaus ir kunigaikščių įsakymą pagal Viešpaties žodį.
[13] Į Jeruzalę susirinko labai daug žmonių švęsti Neraugintos duonos šventės antrąjį mėnesį.
[14] Jie pašalino aukurus Jeruzalėje, visus smilkymo aukurus sudaužė ir sumetė juos į Kidrono upelį.
[15] Jie pjovė Paschos avinėlį antrojo mėnesio keturioliktą dieną. Kunigai ir levitai susigėdę pasišventino ir atgabeno deginamųjų aukų į Viešpaties namus.
[16] Jie ėjo savo tarnystę jiems įprasta tvarka, laikydamiesi Dievo vyro Mozės įstatymo; kunigai šlakstė kraują, paėmę jį iš levitų rankų.
[17] Daugelis iš susirinkusiųjų nebuvo pasišventinę, todėl levitai papjaudavo Paschos avinėlį už tuos,

35 Kun 3,16; Sk 15,5-10
30 SKYRIUS
2 Sk 9,10.11; 2 Krn 30,13.15
3 Iš 12,6.18; Kun 23,5
6 2 Kar 15,19.29; 2 Krn 28,20; Est 8,14; Job 9,25; Jer 4,1; Jer 51,31; Jl 2,13
7 2 Krn 29,8; Iz 1,9; Ez 20,18
8 Iš 32,9; Įst 10,16; 2 Krn 29,10; Apd 7,51
9 Iš 34,6; Ps 106,46; Iz 55,7; Mch 7,18
10 2 Krn 36,16
11 2 Krn 11,16; 2 Krn 30,18.21
12 2 Krn 29,25; 2 Kor 3,5; Fil 2,13; Hbr 13,20.21
13 Kun 23,6; Sk 9,11
14 2 Krn 28,24; 2 Krn 29,16
15 2 Krn 29,34
16 2 Krn 35,10.15
17 2 Krn 29,34

kurie buvo susitepę, kad pašventintų juos Viešpačiui.
[18] Daug žmonių, ypač iš Efraimo, Manaso, Isacharo ir Zabulono, nebuvo apsivalę ir valgė Paschą ne taip, kaip pasakyta įstatyme. Tačiau Ezekijas meldėsi už juos: "Gerasis Viešpatie, atleisk kiekvienam,
[19] kuris paruošė savo širdį ieškoti Dievo – Viešpaties, savo tėvų Dievo, nors ir nėra apsivalęs pagal šventyklos reikalavimus".
[20] Viešpats išklausė Ezekiją ir išgydė žmones.
[21] Izraelitai, susirinkę į Jeruzalę, šventė Neraugintos duonos šventę septynias dienas su dideliu džiaugsmu, o kunigai ir levitai kasdien garsiai šlovino Viešpatį muzikos instrumentais.
[22] Ezekijas padrąsino levitus, kurie žinojo, kaip tinkamai tarnauti Viešpačiui. Jie valgė septynias šventės dienas, aukojo padėkos aukas ir garbino Viešpatį, savo tėvų Dievą.
[23] Visi sutarė švęsti dar septynias dienas. Taip jie šventė džiaugsmingai kitas septynias dienas.
[24] Judo karalius Ezekijas davė susirinkusiems tūkstantį jaučių ir septynis tūkstančius avių, o kunigaikščiai davė tūkstantį jaučių ir dešimt tūkstančių avių. Daug kunigų pasišventino.
[25] Džiaugėsi visi Judo žmonės, kunigai, levitai, visi susirinkusieji iš Izraelio ir svetimtaučiai, atėję iš Izraelio, ir gyvenantieji Jude.
[26] Didelis džiaugsmas buvo Jeruzalėje, nes nuo Izraelio karaliaus Dovydo sūnaus Saliamono laikų nieko panašaus nebuvo buvę Jeruzalėje.
[27] Kunigai ir levitai pakilę laimino žmones, ir jų balsas buvo išgirstas, jų malda pasiekė Jo šventą buveinę danguje.

31

Kai visa tai pasibaigė, visi susirinkę izraelitai, išėję į Judo miestus, sudaužė stabus, iškirto giraites, nugriovė aukštumas ir aukurus visame Jude, Benjamine, Efraime ir Manase. Po to visi izraelitai sugrįžo į savo miestus prie savo nuosavybės.
[2] Ezekijas suskirstė kunigus ir levitus skyriais, kiekvieną pagal jo tarnystę, aukoti deginamąsias ir padėkos aukas, tarnauti, giedoti ir šlovinti Viešpaties šventyklos vartuose.
[3] Karalius davė savo turtų dalį deginamosioms aukoms rytais, vakarais, sabatais, per jauną mėnulį ir metinėmis šventėmis, kaip parašyta Viešpaties įstatyme.
[4] Jis įsakė tautai ir Jeruzalės gyventojams duoti dalį kunigams ir levitams, kad jie būtų padrąsinti Viešpaties įstatyme.
[5] Įsakymą paskelbus, izraelitai gausiai atgabeno pirmavaisių javų, vyno, aliejaus ir medaus, taip pat atnešė gausiai dešimtinių.
[6] Izraelitai ir Judo miestų gyventojai taip pat davė dešimtinę nuo galvijų ir avių, ir laisvos valios aukų Viešpačiui, savo Dievui, jie sukrovė krūvas.
[7] Trečią mėnesį jie pradėjo krauti tas krūvas, o septintą – užbaigė.
[8] Ezekijas ir kunigaikščiai, atėję ir pamatę krūvas, šlovino Viešpatį ir laimino Jo tautą Izraelį.
[9] Ezekijas paklausė kunigų ir levitų apie krūvas.

18 Iš 12,43-49; Sk 9,10; 2 Krn 30,1.11.25
19 2 Krn 19,3
21 Iš 12,15; Iš 13,6; 1 Kar 8,65
22 Įst 33,10; 2 Krn 17,9; 2 Krn 35,3; Ezr 10,11
23 1 Kar 8,65; 2 Krn 35,17.18
24 2 Krn 29,34; 2 Krn 35,7.8
25 2 Krn 30,11.18
26 2 Krn 7,8-10
27 Sk 6,23; Įst 26,15; Ps 68,5

31 SKYRIUS

1 2 Kar 18,4
2 1 Krn 23,6; 1 Krn 23,30.31; 1 Krn 24,1
3 Sk 28,1-31; Sk 29,1-39; 2 Krn 35,7
4 Sk 18,8; 2 Kar 12,16; Neh 13,10; Ez 44,29; Mal 2,7
5 Iš 22,29; Kun 27,30; Įst 14,28; Įst 26,12.13; Neh 13,12
6 Kun 27,30; Įst 14,28

10 Vyriausiasis kunigas Azarijas iš Cadoko namų atsakė: “Nuo to laiko, kai pradėjo gabenti aukas Viešpaties namams, mes sočiai valgome ir dar daugiau atlieka, nes Viešpats palaimino savo tautą”.
11 Ezekijas įsakė paruošti kambarius Viešpaties namuose. Juos paruošus,
12 jie ištikimai nešė aukas šventyklai, dešimtines ir dovanas. Jų vyriausiasis prižiūrėtojas buvo levitas Konanijas, o jo brolis Šimis buvo po jo.
13 Jehielis, Azazijas, Nahatas, Asaelis, Jerimotas, Jehozabadas, Elielis, Išmakijas, Mahatas ir Benajas buvo prižiūrėtojai Konanijo ir jo brolio Šimio žinioje, karaliaus Ezekijo ir Azarijo, kuris buvo vyriausiasis Dievo namuose, įsakymu.
14 Imnos sūnui Korei, levitui, rytinių vartų sargui, buvo paskirta prižiūrėti Dievui laisva valia atnešamas dovanas, aukas Viešpačiui ir šventas dovanas.
15 Korei vadovaujant, Edenas, Minjaminas, Ješūva, Šemajas, Amarijas ir Šechanijas kunigų miestuose paskirstydavo dalis savo broliams, dideliems ir mažiems,
16 surašytiems giminių sąrašuose, vyrams nuo trejų metų ir vyresniems, kurie kasdien eidavo į Viešpaties namus atlikti tarnystės, laikydamiesi nustatytos eilės,
17 kunigams, kurie buvo surašyti šeimomis, ir levitams, dvidešimties metų ir vyresniems, pagal jų pareigas skyriuose,
18 ir visiems, kurie buvo surašyti: kūdikiams, žmonoms, sūnums ir dukterims, nes jie ištikimai pasišventė šventai tarnystei.
19 Kunigai aaronitai, gyvenantieji jų miestams priklausančiuose priemiesčiuose, buvo įtraukti į sąrašus vardais. Pagal juos duodavo dalį kiekvienam kunigui ir kiekvienam levitui, esančiam sąraše.
20 Taip darė Ezekijas visame Jude. Jis darė tai, kas teisinga, gera ir tinkama Viešpačiui, jo Dievui.
21 Kiekvieną darbą, kurį jis darė Dievo namų reikalams, vykdydamas įsakymus ar įstatymus, ieškodamas savo Dievo, jis darė iš visos savo širdies, ir jam sekėsi.

32

Po šitų įvykių ir darbų Asirijos karalius Sanheribas įsibrovė į Judą ir apgulė sutvirtintus miestus, tikėdamasis juos paimti.
2 Kai Ezekijas pamatė, kad Sanheribas rengiasi pulti Jeruzalę,
3 jis pasitarė su kunigaikščiais bei karžygiais ir nutarė užversti už miesto esančius šaltinius.
4 Buvo sušaukta daug žmonių, kurie užvertė visus šaltinius ir upelį, tekantį per kraštą, kad Asirijos kariai, apgulę miestą, neturėtų vandens.
5 Be to, karalius ryžtingai ėmėsi darbo ir atstatė visą apgriuvusią miesto sieną; pastatė ant jos bokštų, jos lauko pusėje pastatė kitą sieną ir sutvirtino Miloją Dovydo mieste. Jis pagamino daug iečių ir skydų.
6 Ezekijas, paskyręs karo vadus, sušaukė juos aikštėje prie miesto vartų ir jiems kalbėjo padrąsinančiai:
7 “Būkite drąsūs ir stiprūs. Nebijokite ir nenusigąskite Asirijos

10 Iš 36,5; 1 Krn 6,8.9; Mal 3,10
11 1 Kar 6,5-8
12 2 Krn 35,9; Neh 13,13
13 1 Krn 9,11; Jer 20,1
14 Įst 23,23; 1 Krn 9,26; 2 Krn 35,8
15 Joz 21,1-3.9; 2 Krn 29,12
17 1 Krn 23,24.27
19 Kun 25,34; Sk 35,1-4; 2 Krn 31,12-15
20 2 Kar 20,3; 2 Kar 22,2
21 2 Krn 26,5; 2 Krn 32,30; Ps 1,3

32 SKYRIUS
1 2 Kar 18,13-37; 2 Kar 19,1-37; Iz 36,1-22; Iz 37,1-38
4 2 Kar 20,20
5 2 Sam 5,9; 1 Kar 9,15.24; 1 Kar 11,27; 2 Kar 12,20; 2 Kar 25,4; 1 Krn 11,8; 2 Krn 25,23; Iz 22,9.10
6 2 Krn 30,22; Iz 40,2
7 Įst 31,6; 2 Kar 6,16; 2 Krn 20,15; Rom 8,31

karaliaus ir tos daugybės, kuri yra su juo, nes su mumis yra daugiau, negu su juo:
[8] su juo yra kūno ranka, o su mumis – Viešpats, mūsų Dievas, kad padėtų mums ir kovotų mūsų kovas”. Žmones įkvėpė Judo karaliaus Ezekijo žodžiai.
[9] Asirijos karalius Sanheribas buvo apgulęs Lachišą. Jis siuntė pasiuntinius į Jeruzalę pas Judo karalių Ezekiją ir pas visus Judo ir Jeruzalės gyventojus, sakydamas:
[10] “Taip sako Asirijos karalius Sanheribas: ‘Kuo jūs pasitikite, kad sėdite apgultame mieste, Jeruzalėje?
[11] Ar ne Ezekijas įtikinėja jus atsiduoti mirčiai nuo bado ir troškulio, sakydamas: ‘Viešpats, mūsų Dievas, mus išgelbės iš Asirijos karaliaus rankos?’
[12] Argi ne tas pats Ezekijas pašalino Jo aukštumas bei Jo aukurus ir liepė Judo ir Jeruzalės gyventojams: ‘Tik prie to vieno aukuro turite garbinti Viešpatį ir Jam smilkyti?’
[13] Argi nežinote, ką aš ir mano tėvai padarėme visoms kitų kraštų tautoms? Ar tų tautų dievai išgelbėjo savo kraštus iš mano rankos?
[14] Kur yra dievai tų tautų, kurias visiškai sunaikino mano tėvai? Ar nors vienas dievas išgelbėjo savo kraštą iš mano rankos? Kaip tad jūsų Dievas galėtų jus išgelbėti?
[15] Tegul Ezekijas neapgaudinėja ir neįtikinėja jūsų! Netikėkite juo, nes nei vienos tautos, nei karalystės dievas negalėjo išgelbėti savo tautos iš mano ir iš mano tėvų rankos. Ir jūsų Dievas neišgelbės jūsų’ ”.

8 Iš 14,13; 1 Sam 17,45-47; 2 Krn 13,12; 2 Krn 20,17; Jer 17,5; Rom 8,31; 1 Jn 4,4; 1 Jn 4,4
9 2 Kar 18,17
10 2 Kar 18,19
11 2 Kar 18,30
12 2 Kar 18,22; 2 Krn 31,1.2
13 2 Kar 18,33-35
14 Iz 10,5-12
15 2 Kar 18,29
17 2 Kar 19,9; 2 Kar 19,12; Dan 3,15; 1 Kor 8,5.6
18 2 Kar 18,28; Ps 59,6
19 2 Kar 19,18; Ps 96,5; Ps 115,4-8
20 2 Kar 19,2; 2 Kar 19,15
21 2 Kar 19,35; Ps 44,7; Iz 10,12-19; Zch 14,3
23 2 Sam 8,10; 2 Krn 1,1; 2 Krn 17,5; 2 Krn 26,8; Ps 45,12
24 2 Kar 20,1-11; Iz 38,1-8
25 2 Krn 24,18; 2 Krn 26,16; Ps 116,12; Hab 2,4
26 2 Kar 20,19; Jer 26,18.19

[16] Asirijos pasiuntiniai dar daugiau kalbėjo prieš Viešpatį Dievą ir prieš Jo tarną Ezekiją.
[17] Jų karalius rašė laiškus, įžeidžiančius Viešpatį, Izraelio Dievą: “Kaip kitų tautų dievai neišgelbėjo savo tautų iš mano rankų, taip ir Ezekijo Dievas neišgelbės savo tautos”.
[18] Pasiuntiniai garsiai šaukė žydų kalba žmonėms, buvusiems ant Jeruzalės sienos, norėdami juos įbauginti, kad galėtų paimti miestą.
[19] Taip kalbėdami apie Jeruzalės Dievą, jie Jį lygino su kitų žemės tautų dievais, kurie yra žmogaus rankų darbas.
[20] Karalius Ezekijas ir pranašas Izaijas, Amoco sūnus, meldėsi ir šaukėsi dangaus.
[21] Viešpats siuntė angelą, kuris išnaikino karžygius, vadus ir karininkus Asirijos karaliaus stovykloje. Karalius sugėdintas turėjo grįžti į savo šalį. Jam įėjus į savo dievo namus, jo paties sūnūs jį ten nužudė.
[22] Taip Viešpats išgelbėjo Ezekiją ir Jeruzalės gyventojus iš Asirijos karaliaus Sanheribo rankos ir kitų priešų. Viešpats saugojo juos iš visų pusių.
[23] Daugelis nešė dovanas į Jeruzalę Viešpačiui ir brangenybių Judo karaliui Ezekijui, kuris pagarsėjo aplinkinėse tautose.
[24] Tuo laiku Ezekijas mirtinai susirgo. Jis meldėsi, Viešpats išklausė jį ir davė jam ženklą.
[25] Tačiau Ezekijas nebuvo dėkingas už jam suteiktą Dievo malonę; jis pasididžiavo, todėl rūstybė užsidegė prieš jį, Judą ir Jeruzalę.
[26] Bet Ezekijas nusižemino dėl

savo išdidumo ir visi Jeruzalės gyventojai su juo, todėl Viešpaties rūstybė neatėjo ant jų Ezekijo dienomis.
[27] Ezekijas įsigijo garbės ir daug turtų: sidabro, aukso, brangiųjų akmenų, kvepiančių aliejų, skydų ir visokių brangių indų.
[28] Jam valdant, buvo pastatyta daug sandėlių javams, vyno ir aliejaus atsargoms ir tvartų visokiems gyvuliams,
[29] nes jis laikė dideles bandas galvijų ir avių. Jis pastatė daug miestų, nes Dievas jam suteikė labai daug turtų.
[30] Ezekijas užtvenkė aukštutinę Gihono šaltinio vandens ištaką ir jos vandenį nuvedė kanalu į vakarinę Dovydo miesto dalį. Ezekijui sekėsi visuose jo darbuose.
[31] Tačiau kai Babilono kunigaikščių pasiuntiniai atvyko pas Ezekiją teirautis apie stebuklą, kuris įvyko krašte, Dievas paliko jį, norėdamas išmėginti ir sužinoti, kas yra jo širdyje.
[32] Visi kiti Ezekijo darbai ir jo geradarystės yra surašyti pranašo Izaijo, Amoco sūnaus, regėjime ir Judo bei Izraelio karalių knygoje.
[33] Ezekijas užmigo prie savo tėvų ir buvo palaidotas geriausioje Dovydo sūnų kapų vietoje; visi Judo ir Jeruzalės gyventojai pagerbė mirusįjį. Jo sūnus Manasas karaliavo jo vietoje.

33 Manasas, pradėdamas karaliauti, buvo dvylikos metų ir karaliavo Jeruzalėje penkiasdešimt penkerius metus.
[2] Jis darė pikta Viešpaties akyse, mėgdžiodamas bjaurius papročius pagonių, kuriuos Viešpats išvarė, atiduodamas izraelitams kraštą.
[3] Jis atstatė aukštumas, kurias jo tėvas Ezekijas buvo nugriovęs, pastatė aukurų Baalui, pasodino giraičių ir garbino visą dangaus kareiviją, ir jiems tarnavo.
[4] Jis pastatė aukurų net Viešpaties namuose, apie kuriuos Viešpats buvo pasakęs: "Jeruzalėje mano vardas bus per amžius".
[5] Buvo pastatyti aukurai dangaus kareivijai garbinti dviejuose Viešpaties namų kiemuose.
[6] Jis leido savo vaikus per ugnį Ben Hinomo slėnyje. Be to, jis žyniavo, būrė iš ženklų, kerėjo ir laikė mirusiųjų dvasių iššaukėjus bei žynius. Jis darė daug pikto Viešpaties akyse, sukeldamas Jo rūstybę.
[7] Jis pastatė drožtą atvaizdą, stabą Dievo namuose, apie kuriuos Dievas kalbėjo Dovydui ir jo sūnui Saliamonui: "Šituose namuose ir Jeruzalėje, kurią išsirinkau iš visų Izraelio giminių, per amžius bus mano vardas.
[8] Aš nepašalinsiu Izraelio tautos iš krašto, kurį daviau jūsų tėvams, jei jie rūpestingai laikysis mano įstatymų, įsakymų ir nuostatų, duotų jiems per Mozę".
[9] Bet Manasas suvedžiojo Judo ir Jeruzalės gyventojus taip, kad jie elgėsi blogiau negu pagonys, kuriuos Viešpats išnaikino izraelitų akivaizdoje.
[10] Viešpats kalbėjo Manasui ir jo tautai, tačiau jie nekreipė dėmesio.
[11] Viešpats leido Asirijos karaliaus kariuomenės vadams užimti kraštą; jie sugavo Manasą, sukaustė jį grandinėmis ir nuvedė į Babiloną.

29 1 Krn 29,12
30 2 Kar 20,20; 2 Krn 31,21; Iz 22,9-11
31 Įst 8,2.16; Iz 39,1
32 2 Kar 18,1-37; 2 Kar 19,1-37; 2 Kar 20,1-21; Iz 36,1-22; Iz 37,1-38; Iz 38,1-22; Iz 39,1-8
33 2 Kar 20,21; Pat 10,7

33 SKYRIUS
1 2 Kar 21,1-9
2 2 Krn 28,3
3 Įst 16,21; Įst 17,3; 2 Kar 18,4
4 2 Krn 6,6; 2 Krn 7,16
5 2 Krn 4,9
6 Kun 18,21; Įst 18,10.11; 2 Kar 21,6
7 2 Krn 25,14; Ps 132,14
8 2 Sam 7,10
11 Įst 28,36; 2 Kar 19,28; 2 Krn 36,6

[12] Būdamas nelaisvėje, jis nusižemino prieš savo tėvų Dievą ir maldavo Viešpatį, savo Dievą.
[13] Viešpats išgirdo jo prašymą, išklausė jo maldavimą ir leido jam grįžti į Jeruzalę, į jo karalystę. Tada Manasas suprato, kad Viešpats yra Dievas.
[14] Po to jis pastatė labai aukštą išorinę sieną Dovydo miestui Gihono šaltinio vakaruose, slėnyje, iki Žuvų vartų ir aplink Ofelio kalvą. Jis taip pat paskyrė kariuomenės vadus kiekvienam sutvirtintam Judo miestui.
[15] Jis pašalino svetimus dievus ir stabą iš Viešpaties namų bei visus aukurus, kuriuos buvo pastatęs Viešpaties namų kalne bei Jeruzalėje, ir išmetė juos už miesto vartų.
[16] Jis atstatė Viešpaties aukurą, aukojo ant jo sutaikinimo ir padėkos aukas ir įsakė Judui tarnauti Viešpačiui, Izraelio Dievui.
[17] Žmonės vis dar aukojo aukštumose, tačiau tik Viešpačiui, savo Dievui.
[18] Kiti Manaso darbai, jo malda į savo Dievą ir žodžiai regėtojų, kurie jam kalbėjo Viešpaties, Izraelio Dievo, vardu, yra surašyti Izraelio karalių knygoje.
[19] Jo malda, Viešpaties atsakymas, nusikaltimas, neištikimybė ir vietos, kuriose jis prieš nusižemindamas įkūrė giraičių, aukštumų ir drožtų atvaizdų, yra surašyta regėtojų raštuose.
[20] Manasas užmigo prie savo tėvų ir jį palaidojo jo namuose; jo sūnus Amonas karaliavo jo vietoje.
[21] Amonas pradėjo karaliauti, būdamas dvidešimt dvejų metų, ir karaliavo Jeruzalėje dvejus metus.
[22] Jis, kaip ir jo tėvas Manasas, darė pikta Viešpaties akyse, aukodamas ir tarnaudamas visiems stabams, kuriuos padarė jo tėvas Manasas.
[23] Jis nenusižemino prieš Viešpatį kaip jo tėvas Manasas, bet nusikalto labiau ir labiau.
[24] Jo tarnai surengė sąmokslą ir nužudė jį jo namuose.
[25] Krašto žmonės nužudė visus, kurie dalyvavo sąmoksle prieš karalių Amoną, ir paskelbė karaliumi jo sūnų Joziją.

34 Jozijas pradėjo karaliauti aštuonerių metų ir trisdešimt vienerius metus karaliavo Jeruzalėje.
[2] Jis darė tai, kas teisinga Viešpaties akyse, ir vaikščiojo savo tėvo Dovydo keliais, nenukrypdamas nei į kairę, nei į dešinę.
[3] Aštuntaisiais savo karaliavimo metais, dar būdamas jaunuolis, jis pradėjo ieškoti savo tėvo Dovydo Dievo, o dvyliktaisiais metais jis pradėjo valyti Judą ir Jeruzalę nuo aukštumų, giraičių, drožtų ir lietų atvaizdų.
[4] Jie nugriovė aukurus Baalui ir atvaizdus, kurie buvo virš jų, iškirto giraites, drožtus bei lietus atvaizdus sutrupino į gabalus ir dulkes išbarstė ant kapų tų, kurie jiems aukojo.
[5] Kunigų kaulus jis sudegino ant jų aukurų ir apvalė Judą bei Jeruzalę.
[6] Tą patį jis padarė Manaso, Efraimo ir Simeono miestuose iki Neftalio:
[7] sugriovė visus aukurus, iškirto

12 2 Krn 7,14; 2 Krn 32,26
13 Ezr 8,23; Dan 4,25
14 1 Kar 1,33; 2 Krn 27,3
15 2 Krn 33,3.5.7
16 Kun 7,12
17 2 Krn 32,12
18 1 Sam 9,9
20 2 Kar 21,18
21 2 Kar 21,19-24
23 2 Krn 33,12.19
24 2 Kar 21,23.24; 2 Krn 24,25; 2 Krn 25,27

34 SKYRIUS

1 2 Kar 22,1.2; Jer 1,2; Jer 3,6
3 1 Kar 13,2; 2 Krn 15,2; 2 Krn 33,17-19.22; Pat 8,17; Ekl 12,1
4 Kun 26,30; 2 Kar 23,4; 2 Kar 23,6
5 1 Kar 13,2; 2 Kar 23,20
7 Įst 9,21

giraites, drožtus atvaizdus sudaužė į dulkes ir sunaikino visus stabus Izraelyje. Po to jis grįžo į Jeruzalę.

[8] Aštuonioliktaisiais savo karaliavimo metais, baigęs valyti kraštą ir namus, jis siuntė Acalijo sūnų Šafaną, miesto valdytoją Maasėją ir metraštininką Joachą, Jehoahazo sūnų, taisyti Viešpaties namų.

[9] Jie, atėję pas vyriausiąjį kunigą Helkiją, atnešė jam Dievo namams paaukotus pinigus, kuriuos levitai, durų sargai, surinko iš Manaso, Efraimo ir viso Izraelio, taip pat iš Judo, Benjamino ir Jeruzalės gyventojų.

[10] Jie perdavė juos darbų prižiūrėtojams Viešpaties namuose, o tie atidavė darbininkams, kurie tvarkė Viešpaties namus –

[11] dailidėms ir statybininkams pirkti tašytus akmenis bei medžius sijoms ir perdangoms, nes Judo karaliai buvo apleidę Viešpaties namus.

[12] Tie vyrai dirbo ištikimai. Jų prižiūrėtojais buvo levitai iš Merario sūnų Jahatas ir Abdijas, iš kehatų – Zacharija ir Mešulamas. Levitai, kurie grojo muzikos instrumentais,

[13] vadovavo nešikams ir prižiūrėjo visus darbininkus; iš levitų buvo raštininkai, tvarkytojai ir vartų sargai.

[14] Jiems išimant Viešpaties namams paaukotus pinigus, kunigas Hilkijas rado Viešpaties įstatymo, duoto per Mozę, knygą.

[15] Hilkijas tarė raštininkui Šafanui: "Radau įstatymo knygą Viešpaties namuose". Helkijas padavė knygą Šafanui.

8 2 Kar 22,3-20; 2 Kar 25,22; 2 Krn 18,25
9 2 Kar 12,4; 2 Krn 30,6
13 1 Krn 23,4.5; 2 Krn 8,10
14 2 Kar 22,8
15 Įst 31,24.26
20 2 Kar 22,12; Jer 26,24
21 2 Kar 17,15-19
22 2 Kar 22,14
24 Įst 28,15-68; 2 Krn 36,14-20

[16] Šafanas, nunešęs knygą pas karalių, pranešė, kad viskas daroma, kas buvo jiems pavesta,

[17] o pinigus, rastus Viešpaties namuose, jie atidavė prižiūrėtojams ir darbininkams.

[18] Tada raštininkas Šafanas pranešė karaliui: "Kunigas Hilkijas davė man knygą". Ir Šafanas skaitė ją karaliui.

[19] Karalius, išgirdęs įstatymo žodžius, perplėšė savo drabužius

[20] ir įsakė Hilkijui, Šafano sūnui Ahikamui, Michėjo sūnui Abdonui, raštininkui Šafanui ir karaliaus tarnui Asajai:

[21] "Eikite ir pasiklauskite Viešpatį už mane ir visus likusius Izraelyje bei Jude dėl šitos knygos žodžių; didelė Viešpaties rūstybė bus išlieta ant mūsų, nes mūsų tėvai nesilaikė Viešpaties žodžio ir nevykdė, kas parašyta šitoje knygoje".

[22] Hilkijas ir tie, kuriems karalius buvo įsakęs, nuėjo pas pranašę Huldą (jos vyras Šalumas, Hasros sūnaus Tikvo sūnus, buvo drabužių sargas), kuri gyveno Jeruzalės antroje dalyje, ir kalbėjo su ja apie tai.

[23] Ji atsakė: "Taip sako Viešpats, Izraelio Dievas: 'Sakykite vyrui, kuris jus atsiuntė pas mane:

[24] 'Taip sako Viešpats: 'Aš bausiu šitą vietą ir jos gyventojus visais prakeikimais, kurie surašyti knygoje, kuri buvo perskaityta Judo karaliui;

[25] jie paliko mane ir degino smilkalus kitiems dievams, sukeldami mano pyktį savo rankų darbais. Mano rūstybė bus išlieta ant šitos vietos ir neužges'.

[26] Judo karaliui, kuris jus siuntė

pasiklausti Viešpaties, pasakykite: 'Taip sako Viešpats, Izraelio Dievas: 'Dėl žodžių, kuriuos tu girdėjai,
[27] tavo širdis buvo minkšta ir tu nusižeminai prieš Dievą, klausydamasis žodžių prieš šitą vietą ir jos gyventojus. Kadangi nusižeminai prieš mane, perplėšei savo drabužius ir verkei, tai Aš išklausiau tave.
[28] Aš paimsiu tave prie tavo tėvų, tu nueisi ramybėje į kapus ir tavo akys nematys visų tų nelaimių, kurias siųsiu šitai vietai ir jos gyventojams' ". Jie visa tai pranešė karaliui.
[29] Karalius sukvietė visus Judo ir Jeruzalės vyresniuosius.
[30] Karalius nuėjo į Viešpaties namus, ir visi Judo bei Jeruzalės gyventojai nuo mažiausio iki didžiausio, ir kunigai bei levitai. Karalius garsiai skaitė visus žodžius iš sandoros knygos, atrastos Viešpaties namuose.
[31] Karalius, stovėdamas savo vietoje, padarė sandorą Viešpaties akivaizdoje: sekti Viešpatį ir laikytis Jo įsakymų, įspėjimų ir nuostatų; visa širdimi ir visa siela vykdyti sandoros žodžius, užrašytus šitoje knygoje.
[32] Jis įsakė laikytis sandoros visiems gyvenantiems Jeruzalėje ir Benjamine. Jeruzalės gyventojai laikėsi savo tėvų Dievo sandoros.
[33] Jozijas pašalino visus stabus iš visų Izraelio kraštų ir įsakė visiems Izraelyje tarnauti Viešpačiui, jų tėvų Dievui. Kol jis buvo gyvas, jie nepasitraukė nuo Viešpaties.

27 2 Kar 22,19; 2 Krn 12,7; 2 Krn 30,6; 2 Krn 33,12.13
29 2 Kar 23,1-3
30 Neh 8,1-3
31 2 Kar 11,14; 2 Kar 23,3; 2 Krn 6,13; 2 Krn 23,16; 2 Krn 29,10; 2 Krn 30,16
33 1 Kar 11,5; 2 Krn 33,2; Jer 3,10

35 SKYRIUS
1 Iš 12,6; Sk 9,3; 2 Kar 23,21.22; Ezr 6,19
2 2 Krn 23,18; 2 Krn 29,5-15; Ezr 6,18
3 Iš 40,21; Įst 33,10; 1 Krn 23,26; 2 Krn 5,7; 2 Krn 17,8.9; 2 Krn 34,14; Neh 8,7
6 2 Krn 29,5.15
7 2 Krn 30,24; 2 Krn 31,3
8 Sk 7,2
9 2 Krn 31,12
10 2 Krn 5,12; 2 Krn 7,6; 2 Krn 8,14-15; 2 Krn 13,10; 2 Krn 29,25-34; Ezr 6,18; Hbr 9,6

35

Jozijas šventė Jeruzalėje Paschą Viešpaties garbei. Jie papjovė Paschos avinėlį pirmojo mėnesio keturioliktą dieną.
[2] Jis paskirstė kunigams pareigas ir juos padrąsino tarnauti Viešpaties namuose.
[3] Jis sakė levitams, kurie mokė izraelitus ir buvo pasišventę Viešpačiui: "Įneškite šventąją skrynią į namus, kuriuos pastatė Dovydo sūnus Saliamonas, Izraelio karalius; jums nebereikia jos nešioti ant pečių. Tarnaukite Viešpačiui, savo Dievui, ir Jo tautai Izraeliui.
[4] Pasiruoškite pagal savo tėvų namus ir skyrius, kaip nustatyta Izraelio karaliaus Dovydo ir jo sūnaus Saliamono.
[5] Stovėkite šventykloje ten, kur sustojusios jūsų brolių tėvų šeimos, kad kiekvienai šeimai tektų levitų šeimos skyrius;
[6] papjaukite Paschos avinėlį, pasišventinkite ir paruoškite jį savo broliams, kad jie galėtų išpildyti tai, ką Viešpats kalbėjo Mozei".
[7] Jozijas davė tautai trisdešimt tūkstančių avinėlių Paschos aukai ir tris tūkstančius jaučių iš karaliaus turto.
[8] Kunigaikščiai noriai davė žmonėms, kunigams ir levitams. Dievo namų vyresnieji: Hilkijas, Zacharijas ir Jehielis davė kunigams du tūkstančius šešis šimtus avių ir tris šimtus jaučių aukojimui.
[9] Konanijas ir jo broliai Šemajas bei Netanelis, taip pat Hašabijas, Jejelis ir Jehozabadas, levitų viršininkai, davė levitams penkis tūkstančius avinėlių Paschos aukai ir penkis šimtus jaučių.
[10] Tarnavimo metu kunigai sustojo savo vietose ir levitai pagal sa-

vo skyrius, kaip karalius įsakė.
11 Jie papjovė Paschai avinėlį, ir kunigai ėmė kraują iš jų, šlakstė, o levitai nulupo kailį.
12 Kas buvo skirta deginamajai aukai, buvo atidėta į šalį ir paskirstyta tautos šeimoms, kad jie aukotų Viešpačiui, kaip parašyta Mozės knygoje; taip pat paskirstė ir galvijus.
13 Jie kepė Paschos avinėlį ugnyje, kaip reikalavo nuostatai, o kitas šventas aukas virė puoduose bei katiluose ir skubiai išdalino visiems žmonėms.
14 Po to jie paruošė maistą sau ir kunigams, nes kunigai, aaronitai, iki nakties degino deginamąsias aukas ir taukus.
15 Giedotojai, Asafo sūnūs, stovėjo savo vietoje, kaip buvo įsakę Dovydas, Asafas, Hemanas ir Jedutūnas, karaliaus regėtojas; vartininkai stovėjo prie jiems skirtų vartų, jiems nereikėjo palikti tarnavimo, nes jų broliai levitai jiems viską paruošė.
16 Taip tą dieną buvo atliktas visas tarnavimas Viešpačiui: Paschos šventimas ir deginamųjų aukų aukojimas ant Viešpaties aukuro, laikantis karaliaus Jozijo įsakymo.
17 Izraelitai, kurie buvo susirinkę, šventė Paschą ir Neraugintos duonos šventę septynias dienas.
18 Tokios Paschos Izraelis nebuvo šventęs nuo pranašo Samuelio dienų; joks Izraelio karalius nebuvo šventęs Paschos taip, kaip Jozijas – su kunigais, levitais, visu Judu, Izraeliu ir Jeruzalės gyventojais.
19 Ta Pascha buvo švęsta aštuonioliktaisiais Jozijo karaliavimo metais.
20 Jozijui atstačius šventyklą, Egipto karalius Nekojas išėjo prieš Karchemišą prie Eufrato. Jozijas išėjo priešais jį.
21 Nekojas siuntė pas jį pasiuntinių, sakydamas: “Kas man ir tau, Judo karaliau? Ne prieš tave einu šiandien, bet prieš tą, su kuriuo kariauju. Dievas įsakė man skubėti. Nesipriešink Dievui, kuris yra su manimi, kad Jis tavęs nepražudytų”.
22 Tačiau Jozijas nekreipė dėmesio į jo kalbą ir pasiruošė kovai. Jis nepaklausė Nekojo žodžių, nors jie buvo iš Dievo lūpų, ir atėjo kariauti į Megido lygumą.
23 Šauliai pataikė į karalių Joziją, ir jis įsakė savo tarnams: “Išvežkite mane iš kovos lauko, nes aš esu sunkiai sužeistas”.
24 Jo tarnai, perkėlę jį iš kovos vežimo į kitą, nugabeno į Jeruzalę, kur jis mirė. Jį palaidojo jo tėvų kapuose. Visas Judas ir Jeruzalė apraudojo Joziją.
25 Ir Jeremijas apraudojo Joziją, ir visi giedotojai ir giedotojos mini Joziją savo raudose iki šios dienos, ir tai tapo nuostatu Izraeliui. Jos yra surašytos raudų knygoje.
26 Kiti Jozijo darbai ir jo geradarystės vykdant Viešpaties įstatymus
27 nuo pradžios iki galo surašyti Izraelio ir Judo karalių knygoje.

36 Tada krašto žmonės paskelbė karaliumi Jozijo sūnų Jehoahazą jo tėvo vieton Jeruzalėje.
2 Jehoahazas, pradėdamas karaliauti, buvo dvidešimt trejų metų ir tris mėnesius karaliavo Jeruzalėje.

11 Iš 12,22; 2 Krn 29,22; 2 Krn 29,34
12 Kun 3,3; Ezr 6,18
13 Iš 12,8.9; Įst 16,7; 1 Sam 2,13-15
15 1 Krn 9,17.18; 1 Krn 25,1-6
17 Iš 12,15; Iš 13,6; 2 Krn 30,21
18 2 Kar 23,22.23
20 2 Kar 23,29; Iz 10,9; Jer 46,2
22 1 Kar 22,30; 2 Krn 18,29
24 1 Kar 14,18; 2 Kar 23,30; Zch 12,11
25 Jer 22,10.11; Jer 22,20; Rd 4,20; Mt 9,23

36 SKYRIUS

1 2 Kar 23,30-34

[3] Egipto karalius pašalino jį nuo sosto Jeruzalėje ir uždėjo kraštui piniginę duoklę: šimtą talentų sidabro ir talentą aukso.
[4] Egipto karalius padarė Jehoahazo brolį Eljakimą Judo karaliumi Jeruzalėje ir pakeitė jo vardą į Jehojakimą. Jo brolį Jehoahazą Nekojas nusivedė į Egiptą.
[5] Jehojakimas, pradėdamas karaliauti, buvo dvidešimt penkerių metų ir vienuolika metų karaliavo Jeruzalėje. Jis darė pikta Viešpaties, savo Dievo, akyse.
[6] Prieš jį atėjo Babilono karalius Nebukadnecaras, sukaustė jį grandinėmis ir nusivedė į Babiloną.
[7] Nebukadnecaras parsigabeno į Babiloną ir Viešpaties namų indus ir padėjo juos savo šventykloje.
[8] Visi kiti Jehojakimo darbai ir jo nusikaltimai yra surašyti Izraelio ir Judo karalių knygoje. Jo sūnus Joachinas karaliavo jo vietoje.
[9] Jehojachinas, pradėdamas karaliauti, buvo aštuoniolikos metų ir karaliavo Jeruzalėje tris mėnesius ir dešimt dienų. Jis darė pikta Viešpaties akyse.
[10] Pavasarį karalius Nebukadnecaras atsiuntė ir išvedė jį į Babiloną kartu su brangiausiais Viešpaties namų indais. Jo brolį Zedekiją paskyrė Judo karaliumi.
[11] Zedekijas pradėjo karaliauti, būdamas dvidešimt vienerių metų, ir karaliavo Jeruzalėje vienuolika metų.
[12] Jis darė pikta Viešpaties, savo Dievo, akyse ir nenusižemino prieš pranašą Jeremiją, kuris kalbėjo Viešpaties žodžius.
[13] Be to, jis dar sukilo prieš karalių Nebukadnecarą, kuris jį buvo prisaikdinęs Dievo vardu. Jis tapo kietasprandis ir kietaširdis ir nesigręžė į Viešpatį, Izraelio Dievą.
[14] Visi vyresnieji kunigai ir tauta labai nusikalto. Jie mėgdžiojo pagonių bjaurystes ir suteršė Viešpaties namus, kuriuos Jis buvo pašventinęs Jeruzalėje.
[15] Viešpats, jų tėvų Dievas, nuo ankstaus ryto siuntė pas juos savo pasiuntinius, nes Jis gailėjosi savo tautos ir savo buveinės.
[16] Bet jie tyčiojosi iš Dievo ir Jo pasiuntinių, niekino Jo pranašus ir Jo žodžius, kol pagaliau Viešpaties rūstybė išsiliejo tautai ir nebebuvo išsigelbėjimo.
[17] Jis atvedė prieš juos chaldėjų karalių, kuris išžudė Judo jaunuolius šventyklos namuose ir nepagailėjo nei jaunuolio, nei mergaitės, nei seno; visus Jis atidavė į jo rankas.
[18] Taip pat visus Dievo namų reikmenis, didelius ir mažus, ir Viešpaties namų, karaliaus bei jo vyresniųjų turtus jis išgabeno į Babiloną.
[19] Po to jie sudegino Dievo namus, sugriovė Jeruzalės sienas, sudegino visus rūmus, o brangius daiktus sunaikino.
[20] Išlikusius gyvus išsivedė į Babiloną; jie tapo jo ir jo sūnų vergais iki persų karalystės įsigalėjimo,
[21] kad įvyktų Viešpaties žodis, paskelbtas Jeremijo. Visą tą laiką žemė buvo negyvenama ir ilsėjosi septyniasdešimt metų.
[22] Kad įvyktų Viešpaties žodis, paskelbtas Jeremijo, pirmaisiais persų karaliaus Kyro metais Viešpats paragino persų karalių Kyrą, kad jis visoje savo karalystėje paskelbtų žodžiu ir raštu:
[23] "Taip sako persų karalius Kyras:

5 2 Kar 23,36.37; 1 Krn 3,15; Jer 22,13-19
6 Įst 29,22-29; 2 Kar 24,1; 2 Krn 33,11; Jer 36,30; Hab 1,6
7 2 Kar 24,13; Dan 1,1.2
9 2 Kar 24,8-17; 2 Kar 24,8
10 2 Kar 24,10-17; 2 Kar 24,17; Jer 37,1; Dan 1,1.2
11 Jer 52,1
12 Jer 21,3-7; Jer 44,10
13 2 Kar 17,14; Ez 17,15
15 Jer 7,13; Jer 25,3.4
16 Ps 79,5; Pat 1,24-32; Jer 5,12.13; Jer 38,6
17 2 Kar 25,1; Ps 74,20
18 2 Kar 25,13-15
19 2 Kar 25,9
20 2 Kar 25,11; Jer 17,4; Jer 27,7
21 Kun 25,4.5; Kun 26,34-43; Jer 25,9-12; Jer 27,6-8; Jer 29,10
22 Ezr 1,1-3; Iz 44,28; Iz 45,1; Jer 29,10

'Visas žemės karalystes man atidavė Viešpats, dangaus Dievas; Jis man pavedė atstatyti Jo namus Jeruzalėje, kuri yra Jude. Kas iš jūsų yra iš Jo tautos, Viešpats, jo Dievas, tebūna su juo ir jis teeina' ".

23 Ezr 1,2.3

EZROS
KNYGA

1 Pirmaisiais persų karaliaus Kyro metais, kad įvyktų Jeremijo paskelbtas Viešpaties žodis, Viešpats paragino persų karalių Kyrą, kad jis paskelbtų visoje karalystėje žodžiu ir raštu:
[2] "Taip sako persų karalius Kyras: 'Viešpats, dangaus Dievas, atidavė man visas žemės karalystes; Jis pavedė man atstatyti Jo namus Jeruzalėje, kuri yra Jude.
[3] Kas iš jūsų yra iš Jo tautos, jo Dievas tebūna su juo ir tegrįžta jis į Jeruzalę, kuri yra Jude, ir tegul stato Viešpaties, Izraelio Dievo, kuris yra Jeruzalėje, namus.
[4] Visose vietose, kur jis begyventų, pasilikusieji žmonės tepadeda jam sidabru ir auksu, manta ir gyvuliais bei laisvos valios auka Dievo namams Jeruzalėje' ".
[5] Tuomet Judo ir Benjamino šeimų vyresnieji, kunigai, levitai ir visi, kurių dvasia buvo Dievo sužadinta, pakilo eiti statyti Viešpaties namų Jeruzalėje.
[6] Visi aplinkiniai gyventojai juos parėmė sidabriniais ir auksiniais indais, manta, gyvuliais ir brangiomis dovanomis.
[7] Karalius Kyras atidavė Viešpaties namų reikmenis, kuriuos Nebukadnecaras buvo atgabenęs iš Jeruzalės ir padėjęs savo dievo namuose.
[8] Persų karalius Kyras juos perdavė per savo iždininką Mitredatą, kuris juos suskaitė ir atidavė Judo kunigaikščiui Šešbacarui:
[9] trisdešimt auksinių dubenų, tūkstantį sidabrinių dubenų, dvidešimt devynis peilius,
[10] trisdešimt auksinių taurių, keturis šimtus dešimt sidabrinių taurių ir tūkstantį kitokių indų.
[11] Visų auksinių ir sidabrinių indų buvo penki tūkstančiai keturi šimtai. Visa tai paėmė Šešbacaras, belaisviams grįžtant iš Babilono į Jeruzalę.

1 SKYRIUS
1 2 Krn 36,22.23; Ezr 5,13.14; Iz 44,28; Iz 45,1-13; Jer 25,12-13; Jer 29,10
2 Iz 44,28; Iz 45,1.13
3 1 Kar 8,23; 1 Kar 18,39; Iz 37,16; Dan 6,26
5 Fil 2,13
6 Ezr 2,68
7 2 Kar 24,13; 2 Krn 36,7.18; Ezr 5,14; Ezr 6,5; Dan 1,2; Dan 5,2.3
8 Ezr 5,14.16

2 Tie yra krašto žmonės, kurie grįžo iš nelaisvės, iš tų, kuriuos Babilono karalius Nebukadnecaras buvo ištrėmęs į Babiloną. Jie sugrįžo į Jeruzalę bei Judą, kiekvienas į savo miestą.
[2] Su Zorobabeliu grįžo Jozuė, Nehemija, Seraja, Reelaja, Mordechajas, Bilšanas, Misparas, Bigvajas, Rehumas, Baana. Izraelio tautos vyrų skaičius toks:
[3] Parošo palikuonių – du tūkstančiai šimtas septyniasdešimt du;
[4] Šefatijos – trys šimtai septyniasdešimt du;

2 SKYRIUS
1 2 Kar 24,14-16; 2 Kar 25,11; 2 Krn 36,20; Neh 7,6-73; Jer 32,15; Jer 50,5; Ez 14,22
2 Neh 7,7

[5] Aracho – septyni šimtai septyniasdešimt penki;
[6] Pahat Moabo palikuonių iš Jozuės ir Joabo giminės – du tūkstančiai aštuoni šimtai dvylika;
[7] Elamo – tūkstantis du šimtai penkiasdešimt keturi;
[8] Zatuvo – devyni šimtai keturiasdešimt penki;
[9] Zakajo – septyni šimtai šešiasdešimt;
[10] Banio – šeši šimtai keturiasdešimt du;
[11] Bebajo – šeši šimtai dvidešimt trys;
[12] Azgado – tūkstantis du šimtai dvidešimt du;
[13] Adonikamo – šeši šimtai šešiasdešimt šeši;
[14] Bigvajo – du tūkstančiai penkiasdešimt šeši;
[15] Adino – keturi šimtai penkiasdešimt keturi;
[16] Atero palikuonių iš Jehizkijos – devyniasdešimt aštuoni;
[17] Becajo – trys šimtai dvidešimt trys;
[18] Joros – šimtas dvylika;
[19] Hašumo – du šimtai dvidešimt trys;
[20] Gibaro – devyniasdešimt penki;
[21] Betliejaus vyrų – šimtas dvidešimt trys;
[22] Netofos vyrų – penkiasdešimt šeši;
[23] Anatoto vyrų – šimtas dvidešimt aštuoni;
[24] Azmaveto vyrų – keturiasdešimt du;
[25] Kirjat Arimo, Kefyros ir Beeroto vyrų – septyni šimtai keturiasdešimt trys;
[26] Ramos ir Gebos vyrų – šeši šimtai dvidešimt vienas;

5 Neh 7,10
6 Neh 7,11
10 Neh 7,15
18 Neh 7,24
20 Neh 7,25
24 Neh 7,28
25 Neh 7,29
31 Ezr 2,7
36 1 Krn 24,7-18
37 1 Krn 24,14
38 1 Krn 9,12
39 1 Krn 24,8
40 Ezr 3,9; Neh 7,43
43 1 Krn 9,2; Ezr 7,7
44 Neh 7,47
50 Neh 7,52

[27] Michmašo vyrų – šimtas dvidešimt du;
[28] Betelio ir Ajo vyrų – du šimtai dvidešimt trys;
[29] Nebojo palikuonių – penkiasdešimt du;
[30] Magbišo – šimtas penkiasdešimt šeši;
[31] kito Elamo – tūkstantis du šimtai penkiasdešimt keturi;
[32] Harimo – trys šimtai dvidešimt;
[33] Lodo, Hadido ir Onojo – septyni šimtai dvidešimt penki;
[34] Jericho – trys šimtai keturiasdešimt penki;
[35] Senavos – trys tūkstančiai šeši šimtai trisdešimt.
[36] Kunigų: Jedajos palikuonių iš Jozuės namų – devyni šimtai septyniasdešimt trys;
[37] Imero – tūkstantis penkiasdešimt du;
[38] Pašhūro – tūkstantis du šimtai keturiasdešimt septyni;
[39] Harimo – tūkstantis septyniolika.
[40] Levitų: Jozuės ir Kadmielio palikuonių iš Hodavijos sūnų – septyniasdešimt keturi.
[41] Giedotojų: Asafo palikuonių – šimtas dvidešimt aštuoni.
[42] Vartininkų: Šalumo, Atero, Talmono, Akubo, Hatitos ir Šobajo palikuonių – iš viso šimtas trisdešimt devyni.
[43] Šventyklos tarnai: Cihos, Hasufos, Tabaoto,
[44] Keroso, Siacho, Padono,
[45] Lebanos, Hagabos, Akubo,
[46] Hagabo, Šalmajo, Hanano,
[47] Gidelio, Gaharo, Reajos,
[48] Recino, Nekodos, Gazamo,
[49] Uzos, Paseacho, Besajo,
[50] Asnos, Meunimo, Nefusimo,
[51] Bakbuko, Hakufos, Harhūro,

[52] Bacluto, Mehidos, Haršos,
[53] Barkoso, Siseros, Temacho,
[54] Neciacho ir Hatifos palikuonys.
[55] Saliamono tarnų palikuonys: Sotajo, Sofereto, Perudos,
[56] Jaalos, Darkono, Gidelio,
[57] Šefatijos, Hatilo, Pocheret Cebaimo ir Amio palikuonys.
[58] Šventyklos ir Saliamono tarnų palikuonių buvo trys šimtai devyniasdešimt du.
[59] Šitie atvyko iš Tel Melacho, Tel Haršos, Kerubo, Adono ir Imero, bet negalėjo įrodyti savo tėvų ir savo kilmės, ar jie buvo kilę iš Izraelio:
[60] Delajos, Tobijos ir Nekodos palikuonių – šeši šimtai penkiasdešimt du.
[61] Kunigai: Hobajos, Hakoco ir Barzilajaus (jis buvo vedęs vieną iš gileadiečo Barzilajaus dukterų ir buvo vadinamas jų vardu) palikuonys.
[62] Jie ieškojo savo vardų giminių sąrašuose, tačiau jų nesurado; todėl buvo atskirti nuo kunigystės kaip susitepę.
[63] Tiršata uždraudė jiems valgyti labai šventą maistą, kol atsiras kunigas su Urimu ir Tumimu.
[64] Iš viso žmonių buvo keturiasdešimt du tūkstančiai trys šimtai šešiasdešimt,
[65] neskaičiuojant jų tarnų ir tarnaičių, kurių buvo septyni tūkstančiai trys šimtai trisdešimt septyni. Be to, jie turėjo du šimtus giedotojų.
[66] Žirgų buvo septyni šimtai trisdešimt šeši, mulų – du šimtai keturiasdešimt penki,
[67] kupranugarių – keturi šimtai trisdešimt penki, asilų – šeši tūkstančiai septyni šimtai dvidešimt.

52 Neh 7,54
55 1 Kar 9,21; Neh 7,57-60
57 Neh 7,59
58 Joz 9,21.27; 1 Kar 9,21; 1 Krn 9,2
59 Neh 7,61
61 2 Sam 17,27; 1 Kar 2,7; Neh 7,63
62 Sk 3,10
63 Iš 28,30; Kun 22,2.10.15.16; Sk 27,21
64 Neh 7,66; Iz 10,22
68 Ezr 1,6; Ezr 3,5; Neh 7,70
69 1 Krn 26,20; Ezr 8,25-35
70 Ezr 6,16.17; Neh 7,73

3 SKYRIUS
1 Neh 7,73; Neh 8,1.2
2 Įst 12,5.6; 1 Krn 3,17; 1 Krn 6,14.15; Ezr 2,2; Ezr 4,2.3; Ezr 5,2; Neh 12,1.8; Ag 1,1; Ag 2,2
3 Sk 28,3
4 Iš 23,16; Kun 23,33-43; Sk 29,12.13; Neh 8,14-18; Zch 14,16
5 Iš 29,38; Sk 28,3.11.19.26; Ezr 1,4; Ezr 2,68; Ezr 7,15.16; Ezr 8,28
7 1 Kar 5,6.9; 2 Krn

[68] Kai kurie šeimų vadai, atėję prie Viešpaties namų Jeruzalėje, davė savo noru aukų Dievo namams;
[69] jie davė pagal savo išgales iždui šešiasdešimt vieną tūkstantį drachmų aukso, penkis tūkstančius minų sidabro ir šimtą apdarų kunigams.
[70] Kunigai, levitai, tautos dalis, giedotojai, vartininkai ir šventyklos tarnai apsigyveno savo miestuose; ir visas Izraelis apsigyveno savo miestuose.

3

Izraelitams apsigyvenus savuose miestuose, septintą mėnesį visi vieningai susirinko į Jeruzalę.
[2] Tada Jehocadako sūnus Jozuė su savo broliais kunigais ir Salatielio sūnus Zerubabelis su savo broliais atstatė Izraelio Dievo aukurą deginamosioms aukoms, kaip parašyta Dievo vyro Mozės įstatyme.
[3] Jie atstatė aukurą jo senoje vietoje, nors ir bijojo aplinkui gyvenančių tautų. Jie kas rytą ir vakarą aukojo ant jo deginamąsias aukas Viešpačiui.
[4] Jie šventė Palapinių šventę, kaip parašyta, ir kasdien aukojo deginamųjų aukų tiek, kiek buvo nustatyta tą dieną.
[5] Be to, jie aukojo nuolatines deginamąsias, jauno mėnulio, visų metinių Viešpaties švenčių ir laisvos valios aukas Viešpačiui.
[6] Septintojo mėnesio pirmąją dieną jie pradėjo aukoti Viešpačiui deginamąsias aukas, bet Viešpaties šventyklos pamatai dar nebuvo padėti.
[7] Jie davė pinigų akmenskaldžiams ir statybininkams, o sido-

niečiams ir Tyro gyventojams – maisto, gėrimo ir aliejaus, kad jūra atgabentų kedro medžių iš Libano į Jopę, kaip jiems persų karalius Kyras buvo įsakęs.

[8] Po savo sugrįžimo antrųjų metų antrąjį mėnesį, Salatielio sūnus Zerubabelis ir Jehocadako sūnus Jozuė su visais savo broliais kunigais, levitais ir visais, grįžusiais iš nelaisvės į Jeruzalę, pradėjo ir paskyrė levitus, dvidešimties metų ir vyresnius, Viešpaties namų statybos darbams prižiūrėti.

[9] Jozuė ir jo sūnūs bei broliai, Kadmielis ir jo sūnūs iš Judo sūnų, Henadado sūnūs, jų broliai ir levitai prižiūrėjo darbininkus Dievo namų statyboje.

[10] Statybininkams padėjus Viešpaties šventyklos pamatus, kunigai, apsirengę savo rūbais, sustojo su trimitais rankose, o levitai, Asafo sūnūs, su cimbolais šlovino Viešpatį pagal Izraelio karaliaus Dovydo nurodymus.

[11] Jie pakaitomis giedojo, šlovindami ir dėkodami Viešpačiui: "Jis yra geras, ir Jo gailestingumas Izraeliui amžinas". Kai jie šlovino Viešpatį, visi žmonės garsiai šaukė, nes Viešpaties namų pamatai buvo padėti.

[12] Daugelis kunigų, levitų ir šeimų vyresniųjų, kurie buvo seni žmonės ir savo akimis matė pirmuosius namus, garsiai verkė, matydami šių namų pamatus; tuo tarpu kiti garsiai šaukė iš džiaugsmo.

[13] Nebuvo galima atskirti džiaugsmo šūksnių ir verkiančiųjų balso, nes žmonės garsiai šaukė ir garsas buvo girdimas toli.

2,10.16; Ezr 1,2; Ezr 6,3; Apd 9,36; Apd 12,20

8 1 Krn 6,14; 1 Krn 23,4.24; Ezr 3,2; Ezr 4,3

9 Ezr 2,40

10 1 Krn 16,4.5.6.31; 1 Krn 25,1

11 Iš 15,21; 1 Krn 16,34.41; 2 Krn 7,3; Neh 12,24; Ps 136,1; Jer 33,11

12 Ezr 2,68

4 SKYRIUS

1 Ezr 4,7-9

2 2 Kar 17,24; 2 Kar 19,37; Ezr 4,10

3 Ezr 1,1-4; Neh 2,20

4 Ezr 3,3

5 Ezr 5,5; Ezr 6,1

7 2 Kar 18,26; Ezr 7,1.7.21

9 2 Kar 17,30.31

10 2 Kar 17,24; Ezr 4,1.11.17; Ezr 7,12

12 2 Krn 36,13;

4

Judo ir Benjamino priešai, išgirdę, kad grįžę tremtiniai stato šventyklą Viešpačiui, Izraelio Dievui,

[2] atėjo pas Zerubabelį ir Izraelio šeimų vyresniuosius ir jiems sakė: "Mes norime statyti kartu su jumis, nes mes, kaip ir jūs, ieškome jūsų Dievo ir Jam aukojame nuo Asarhadono, Asirijos karaliaus, kuris mus čia atvedė, laikų".

[3] Zerubabelis, Jozuė ir kiti Izraelio šeimų vyresnieji jiems atsakė: "Netinka jums kartu su mumis statyti namus mūsų Dievui, mes vieni statysime Viešpačiui, Izraelio Dievui, kaip mums įsakė persų karalius Kyras".

[4] Krašto žmonės silpnino Judo žmones ir trukdė jiems statyti.

[5] Jie papirko patarėjus, norėdami atgrasinti juos nuo jų tikslo per visas persų karaliaus Kyro dienas iki persų karaliaus Darijaus laikų.

[6] Pradėjus karaliauti Ahasverui, jie parašė kaltinimą prieš Judo ir Jeruzalės gyventojus.

[7] Artakserkso dienomis Bišlamas, Mitredatas, Tabeelis ir kiti jų bendrai parašė persų karaliui Artakserksui laišką. Laiškas buvo parašytas aramėjų kalba.

[8] Patarėjas Rehumas ir raštininkas Šimšajas rašė karaliui Artakserksui tokio turinio laišką prieš Jeruzalę:

[9] "Patarėjas Rehumas, raštininkas Šimšajas ir kiti jų bendrai iš Dinajo, Afarsato, Tarpelio, Afaro, Erecho, Babilono, Sūzų, Dehavo, Elamo

[10] ir kitų tautų, kurias didysis ir garbingasis Asnaparas atvedė ir įkurdino Samarijos miestuose ir kitose vietovėse šiapus upės".

[11] Tai nuorašas laiško, kurį jie pasiuntė: "Karaliui Artakserksui. Tavo tarnai, vyrai iš šiapus upės,
[12] praneša karaliui, kad žydai, kurie iš tavo teritorijų atvyko pas mus, apsigyveno Jeruzalėje ir stato tą maištingą ir blogą miestą. Jie stato sienas ir stiprina pamatus.
[13] Tebūna žinoma karaliui, kad jei tas miestas bus pastatytas ir jo sienos užbaigtos, jie nebemokės mokesčių, duoklės ir muito; karaliaus metinės pajamos dėl to sumažės.
[14] Kadangi mes išlaikomi karaliaus rūmų ir nenorime, kad karaliaus garbė būtų pažeminta, todėl pasiuntėme pranešimą karaliui.
[15] Tegul paieško žinių apie tą miestą savo tėvų metraščių knygose. Ten atrasi, kad tas miestas yra maištingas ir pavojingas karaliams bei kraštams. Maištai jame keliami nuo seno, todėl tas miestas ir buvo sugriautas.
[16] Mes pranešame karaliui, kad jei tas miestas bus pastatytas ir jo sienos užbaigtos, tu neteksi valdų šioje upės pusėje".
[17] Karalius pasiuntė tokį atsakymą patarėjui Rehumui, raštininkui Šimšajui ir kitiems jų bendrams, kurie gyvena Samarijoje ir anapus upės: "Ramybė jums!
[18] Jūsų atsiųstas laiškas buvo man perskaitytas.
[19] Man įsakius, buvo ieškota ir rasta, kad tas miestas jau nuo seno sukildavo prieš karalius ir maištai bei vaidai kildavo jame.
[20] Galingi karaliai viešpatavo Jeruzalėje ir valdė visą kraštą anapus upės; jiems mokėjo mokesčius, duoklę ir muitus.
[21] Įsakykite tiems vyrams liautis statyti miestą, kol bus duotas jiems mano įsakymas.
[22] Elkitės rūpestingai, kad karaliaus reikalai nenukentėtų".
[23] Kai karaliaus Artakserkso laiško nuorašas buvo perskaitytas Rehumui, raštininkui Šimšajui ir jų bendrams, jie skubiai nuėjo į Jeruzalę pas žydus ir jėga sustabdė statybą.
[24] Dievo namų darbas Jeruzalėje sustojo ir nevyko iki antrųjų Persijos karaliaus Darijaus karaliavimo metų.

Ezr 5,3.9
13 Ezr 4,20; Ezr 7,24
20 Pr 15,18; Joz 1,4; 1 Kar 4,21; 1 Krn 18,3; Ps 72,8

5 SKYRIUS

5 Pranašas Agėjas ir Idojo sūnus Zacharija Izraelio Dievo vardu pranašavo žydams, kurie buvo Jude ir Jeruzalėje.
[2] Tada Salatielio sūnus Zerubabelis ir Jehocadako sūnus Jozuė pradėjo statyti Dievo namus Jeruzalėje; su jais buvo Dievo pranašai ir jiems padėjo.
[3] Tuo laiku pas juos atėjo krašto šioje upės pusėje valdytojas Tatnajas ir Šetar Boznajas su savo bendrais ir jų klausė: "Kas jums įsakė statyti šituos namus ir taisyti šitas sienas?"
[4] Mes atsakėme jiems, kuo vardu tie vyrai, kurie stato šitą pastatą.
[5] Dievo akis buvo ant žydų vyresniųjų, todėl jie galėjo tęsti statybą, kol pranešimas pasieks Dariją ir bus gautas atsakymas šiuo reikalu.
[6] Nuorašas laiško, kurį Tatnajas, krašto šioje upės pusėje valdytojas, Šetar Boznajas ir jų bendrai afarsakai, kurie buvo šiapus upės, pasiuntė karaliui Darijui:
[7] "Ramybė karaliui Darijui!
[8] Tebūna karaliui žinoma, kad mes nuvykome į Judėją, prie didžiojo

1 Ag 1,1; Zch 1,1
2 1 Krn 6,14; Ezr 3,2; Ezr 6,14; Ag 1,12; Ag 2,4
3 Ezr 1,3; Ezr 5,6.9; Ezr 6,6
4 Ezr 5,10
5 2 Krn 16,9; Ezr 6,6; Ezr 7,6.28; Ps 33,18
6 Ezr 4,7-10

Dievo namų. Jie statomi iš didelių akmenų, sienose rąstai dedami. Šitas darbas vykdomas sparčiai ir klesti jų rankose.
[9] Mes klausėme vyresniųjų: 'Kas jums įsakė statyti šituos namus ir taisyti šitas sienas?'
[10] Taip pat klausėme jų vardų, kad tau praneštume ir galėtume užrašyti jiems vadovaujančių vyrų vardus.
[11] Jie atsakė: 'Mes esame dangaus ir žemės Dievo tarnai ir atstatome namus, kurie prieš daugelį metų buvo pastatyti. Juos pastatė ir užbaigė garsus Izraelio karalius.
[12] Bet kadangi mūsų tėvai užrūstino dangaus Dievą, Jis atidavė juos chaldėjui Nebukadnecarui, Babilono karaliui; jis sugriovė šituos namus, o tautą išvedė į Babiloną.
[13] Tačiau pirmaisiais Babilono karaliaus Kyro metais karalius davė leidimą atstatyti šituos Dievo namus.
[14] Taip pat ir auksinius bei sidabrinius Dievo namų indus, kuriuos Nebukadnecaras buvo išgabenęs iš Jeruzalės šventyklos į Babilono šventyklą, karalius Kyras paėmė iš Babilono šventyklos, perdavė Šešbacarui, kurį jis paskyrė valdytoju,
[15] ir įsakė: 'Imk šituos indus ir juos nugabenk į Jeruzalėje esančią šventyklą. Atstatykite Dievo namus buvusioje vietoje'.
[16] Šešbacaras atvykęs padėjo Jeruzalėje Dievo namų pamatus. Nuo to laiko iki šiol jie tebestatomi ir dar nebaigti'.
[17] Jei karalius mano esant reikalinga, tepaieško Babilone, karaliaus saugykloje, ar tikrai karalius Kyras davė įsakymą atstatyti Dievo namus Jeruzalėje, ir tegul karalius mums atsiunčia savo valią šituo reikalu".

9 Ezr 5,3.4
11 1 Kar 6,1.38
12 2 Kar 24,2; 2 Kar 25,8-11; 2 Krn 34,25; 2 Krn 36,16.17; Jer 13,19; Jer 52,12-15
13 Ezr 1,1
14 Ezr 1,7.8; Ezr 6,5; Dan 5,2; Ag 1,14; Ag 2,2.21
16 Ezr 3,8-10; Ezr 6,15; Ag 2,18
17 Ezr 6,1.2

6 SKYRIUS
1 Ezr 5,17
2 2 Kar 17,6
3 Ezr 1,1; Ezr 5,13
4 1 Kar 6,36; Ezr 3,7
5 Ezr 1,7.8; Ezr 5,14
6 Ezr 5,3.6

6

Karalius Darijus įsakė ieškoti žinių Babilono knygų saugykloje.
[2] Medų krašte Ekbatanos rūmuose buvo surastas ritinys, kuriame buvo taip parašyta:
[3] "Pirmaisiais karaliaus Kyro metais karalius davė įsakymą Jeruzalės Dievo namų reikalu: 'Turi būti atstatyti namai, kur buvo aukojamos aukos, ir jiems turi būti padėti tvirti pamatai. Jų aukštis ir plotis turi būti šešiasdešimt uolekčių.
[4] Turi būti trys eilės didelių akmenų ir viena eilė rąstų. Išlaidas apmokės karaliaus namai.
[5] Auksiniai ir sidabriniai Dievo namų indai, kuriuos Nebukadnecaras buvo atgabenęs iš Jeruzalės šventyklos į Babiloną, turi būti nugabenti į Jeruzalėje statomą šventyklą, į savo vietą, ir padėti Dievo namuose' ".
[6] "Dabar, Tatnajau, valdytojau anapus upės, Šetar Boznajau ir jūsų bendrai afarsakai anapus upės, atsitraukite nuo jų.
[7] Palikite Dievo namų darbą. Netrukdykite žydų valdytojui ir vyresniesiems statyti Dievo namų jų buvusioje vietoje.
[8] Be to, įsakau, kad jūs padengtumėte žydų vyresniesiems visas Dievo namų išlaidas iš karaliaus turtų, iš mokesčių, surenkamų anapus upės, kad jų darbas nebūtų trukdomas.
[9] Ko tik reikia dangaus Dievui deginamosioms aukoms: jaučių,

avinų, ėriukų, kviečių, druskos, vyno ir aliejaus, kaip pasakys Jeruzalėje esą kunigai, privalote jiems kasdien nedelsiant suteikti,
[10] kad jie aukotų malonaus kvapo aukas dangaus Dievui ir melstųsi už karaliaus ir jo vaikų gyvybę.
[11] Be to, aš įsakiau, kad kiekvienas, kuris sulaužys šitą įsakymą, bus prikaltas prie ištraukto iš jo namų rąsto, o jo namai paversti griuvėsių krūva.
[12] O Dievas, kuris ten paskyrė savo vardui buveinę, tepašalina kiekvieną karalių ir tautą, kurie išdrįstų priešintis tam įsakymui ir siektų sunaikinti Jeruzalėje Dievo namus. Aš, Darijus, daviau įsakymą ir jis turi būti nedelsiant vykdomas".
[13] Tada krašto šiapus upės valdytojas Tatnajas, Šetar Boznajas ir jų bendrai nedelsiant įvykdė karaliaus Darijaus įsakymą.
[14] Žydų vyresnieji statė šventyklą, ir jiems sekėsi pagal pranašų Agėjo ir Idojo sūnaus Zacharijos pranašystes. Jie statė ir užbaigė įsakius Izraelio Dievui ir persų karaliams Kyrui, Darijui ir Artakserksui.
[15] Namai buvo užbaigti šeštaisiais karaliaus Darijaus karaliavimo metais, Adaro mėnesio trečią dieną.
[16] Tuomet izraelitai, kunigai, levitai ir visi, sugrįžę iš nelaisvės, su džiaugsmu pašventino Dievo namus.
[17] Pašventindami Dievo namus, jie aukojo šimtą jaučių, du šimtus avinų, keturis šimtus ėriukų ir auką už nuodėmę, už visą Izraelį – dvylika ožių pagal Izraelio giminių skaičių.

10 Ezr 7,23; Jer 29,7; 1 Tim 2,1.2
11 Dan 2,5; Dan 3,29
12 Įst 12,5.11; 1 Kar 9,3
14 Ezr 1,1; Ezr 4,24; Ezr 5,1.2.13; Ezr 6,3.12; Ezr 7,1.11; Neh 2,1
16 1 Kar 8,63; 2 Krn 7,5
17 Ezr 8,35
18 Sk 3,6; Sk 8,9; 1 Krn 23,6; 1 Krn 24,1
19 Iš 12,6; Ezr 6,19; Ezr 7,11
20 2 Krn 29,34; 2 Krn 30,15; 2 Krn 35,11
21 Ezr 9,11
22 Iš 12,15; Iš 13,6.7; 2 Kar 23,29; 2 Krn 30,21; 2 Krn 33,11; 2 Krn 35,17; Ezr 1,1; Ezr 6,1; Ezr 7,27; Pat 21,1

7 SKYRIUS
1 1 Krn 6,14; 2 Krn 35,8; Neh 2,1; Jer 52,24
6 Ezr 7,9.11.12.21; Ezr 7,28; Ezr 8,22
7 Ezr 2,43; Ezr 8,1-14.15.20

[18] Kunigai buvo paskirstyti skyriais ir levitai pagal jų pareigas, kad tarnautų Dievui Jeruzalėje, kaip parašyta Mozės knygoje.
[19] Pirmo mėnesio keturioliktą dieną grįžę tremtiniai šventė Paschą.
[20] Visi kunigai ir levitai buvo apsivalę ir švarūs. Jie pjovė Paschos avinėlį visiems grįžusiems tremtiniams, savo broliams kunigams ir sau.
[21] Paschos avinėlį valgė grįžusieji iš tremties izraelitai ir visi, kurie buvo atsiskyrę nuo krašto pagonių nešvaros ir prisijungę prie jų, kad ieškotų Viešpaties, Izraelio Dievo.
[22] Septynias dienas jie džiaugsmingai šventė Neraugintos duonos šventę, nes Viešpats suteikė jiems džiaugsmo ir palenkė į juos Asirijos karaliaus širdį, kad sustiprintų juos Izraelio Dievo namų statyboje.

7

Po šitų įvykių, persų karaliui Artakserksui karaliaujant, atėjo Ezra, sūnus Serajos, sūnaus Azarijos, sūnaus Hilkijos,
[2] sūnaus Šalumo, sūnaus Cadoko, sūnaus Ahitubo,
[3] sūnaus Amarijos, sūnaus Azarijos, sūnaus Merajoto,
[4] sūnaus Zerachijos, sūnaus Uzio, sūnaus Bukio,
[5] sūnaus Abišūvos, sūnaus Finehaso, sūnaus Eleazaro, sūnaus vyriausiojo kunigo Aarono.
[6] Šitas Ezra išėjo iš Babilono; jis buvo geras žinovas Mozės įstatymo, kurį davė Viešpats, Izraelio Dievas. Karalius suteikė jam viską, ko jis prašė, nes Viešpaties, jo Dievo, ranka buvo su juo.
[7] Karaliaus Artakserkso septintaisias metais į Jeruzalę su juo išėjo

kai kurie izraelitai, kunigai, levitai, giedotojai, vartininkai ir šventyklos tarnai.
[8] Jis atėjo į Jeruzalę septintų karaliaus metų penktą mėnesį.
[9] Ezra išėjo iš Babilono pirmo mėnesio pirmą dieną, o penkto mėnesio pirmą dieną jis atėjo į Jeruzalę, nes gera Dievo ranka buvo ant jo.
[10] Ezra paruošė savo širdį tyrinėti Viešpaties įstatymą, jį vykdyti ir mokyti Izraelyje jo nuostatų ir teisės.
[11] Tai yra nuorašas laiško, kurį Artakserksas davė kunigui Ezrai, kuris buvo Viešpaties įsakymų ir Jo nuostatų Izraelyje žinovas:
[12] "Artakserksas, karalių karalius, kunigui Ezrai, dangaus Dievo įstatymo žinovui.
[13] Aš įsakiau, kad kiekvienas izraelitas, kunigas bei levitas mano karalystėje gali vykti savo noru į Jeruzalę drauge su tavimi,
[14] nes tu esi karaliaus ir jo septynių patarėjų siunčiamas į Judą ir Jeruzalę nustatyti, ar vykdomas tavo Dievo įstatymas, kuris yra tavo rankoje.
[15] Tu nugabensi sidabrą ir auksą, kurį karalius ir jo patarėjai padovanojo Izraelio Dievui, kurio buveinė yra Jeruzalėje,
[16] taip pat sidabrą ir auksą, kurį tu gausi Babilono krašte, kartu su tautos ir kunigų dovanomis, kurias jie padovanos savo Dievo namams, esantiems Jeruzalėje.
[17] Nedelsdamas nupirk už tuos pinigus jaučių, avių, ėriukų ir kartu su jiems priklausančiomis duonos bei geriamosiomis aukomis aukok ant aukuro jūsų Dievo namuose Jeruzalėje.

9 Ezr 7,6; Neh 2,8.18
10 Įst 33,10; Ezr 7,6.25; Neh 8,1-8; Ps 119,45; Mal 2,7
12 Ezr 4,10; Ezr 7,12-26; Dan 2,37
14 Est 1,14
15 2 Krn 6,2; Ezr 6,12; Ps 135,21
16 1 Krn 29,6.9; Ezr 8,25
17 Sk 15,4-13; Įst 12,5-11
25 Iš 18,21.22; Įst 16,18; 2 Krn 17,7; Ezr 7,10; Mal 2,7; Kol 1,28
27 1 Krn 29,10; Ezr 6,22; Pat 21,1
28 Ezr 5,5; Ezr 7,6.9; Ezr 8,18; Ezr 9,9

[18] Su likusiu sidabru ir auksu daryk, kas tau ir tavo broliams atrodys reikalinga, pagal jūsų Dievo valią.
[19] Indus, kurie tau perduodami tavo Dievo namų reikalams, padėk priešais Jeruzalės Dievą.
[20] Visa kita, ko reikės tavo Dievo namams, jei matysi esant reikalinga, paimk iš karaliaus iždo sandėlių.
[21] Aš, karalius Artakserksas, įsakiau visiems iždininkams anapus upės: 'Ko tik kunigas Ezra, dangaus Dievo įstatymo žinovas, iš jūsų reikalaus, nedelsdami duokite.
[22] Iki šimto talentų sidabro, šimto saikų kviečių, šimto batų vyno, šimto batų aliejaus ir neribotą kiekį druskos.
[23] Ko tik reikalaus dangaus Dievas, privalote padaryti Dievo namams, kad Jo rūstybė nepaliestų karaliaus ir jo sūnų.
[24] Taip pat pranešu jums, kad neleidžiu apdėti jokiais mokesčiais kunigų, levitų, giedotojų, vartininkų ir šventyklos tarnų'.
[25] O tu, Ezra, Dievo duota išmintimi paskirk mokytojų ir teisėjų, kurie teistų anapus upės gyvenančius žmones, pažįstančius tavo Dievo įstatymą; o kurie tų įstatymų nepažįsta, tuos pamokyk.
[26] Kas nevykdys tavo Dievo ar karaliaus įstatymo, tas turi būti baudžiamas mirtimi, ištrėmimu, turto atėmimu arba kalėjimu".
[27] Garbė Viešpačiui, mūsų tėvų Dievui, kuris įdėjo tai į karaliaus širdį, kad Viešpaties namai Jeruzalėje būtų pagerbti.
[28] Jis man suteikė malonę karaliaus, jo patarėjų ir galingų kara-

liaus kunigaikščių akyse. Aš buvau padrąsintas, kai Viešpaties, mano Dievo, ranka buvo ant manęs ir surinkau Izraelio vyresniuosius, kad jie eitų su manimi.

8 Sąrašas šeimų vyresniųjų pagal jų kilmę, kurie, karaliui Artakserksui viešpataujant, išėjo su manimi iš Babilono:
[2] iš Finehaso palikuonių – Geršomas, iš Itamaro – Danielius, iš Dovydo – Hatušas,
[3] iš Šechanijos sūnų, Parošo palikuonių, – Zacharija, kartu su juo buvo užrašyta šimtas penkiasdešimt vyrų;
[4] iš Pahat Moabo – Zerachijos sūnus Eljehoenajas ir su juo du šimtai vyrų;
[5] iš Šechanijos – Jahazielio sūnus ir su juo trys šimtai vyrų;
[6] iš Adino – Jehonatano sūnus Ebedas ir su juo penkiasdešimt vyrų;
[7] iš Elamo – Atalijos sūnus Izaja ir su juo septyniasdešimt vyrų;
[8] iš Šefatijos – Mykolo sūnus Zebadija ir su juo aštuoniasdešimt vyrų;
[9] iš Joabo – Jehielio sūnus Abdija ir su juo du šimtai aštuoniolika vyrų;
[10] iš Šelomito – Josifijos sūnus ir su juo šešiasdešimt vyrų;
[11] iš Bebajo – Bebajo sūnus Zacharija ir su juo dvidešimt aštuoni vyrai;
[12] iš Azgado – Hakatano sūnus Johananas ir su juo šimtas dešimt vyrų;
[13] iš Adonikamo sūnų – Elifeletas, Jejelis, Šemaja ir su jais šešiasdešimt vyrų, kurie buvo paskutinieji;

8 SKYRIUS
2 1 Krn 3,22; Ezr 2,68
3 Ezr 2,3
4 Ezr 10,30
11 Ezr 10,28
15 Ezr 7,7; Ezr 8,2
16 Ezr 10,15
18 2 Krn 30,22; Neh 8,7
19 Neh 12,24
20 Ezr 2,43; Ezr 7,7
21 Kun 16,29; Kun 23,29; 1 Sam 7,6; 2 Krn 20,3; Ps 5,8; Iz 58,3.5
22 2 Krn 15,2; Ezr 7,6.9.28; Ps 33,18.19; Ps 34,15.16.22; Rom 8,28; 1 Kor 9,15
23 1 Krn 5,20; 2 Krn 33,13; Iz 19,22

[14] iš Bigvajo – Utajas, Zabudas ir su jais septyniasdešimt vyrų.
[15] Aš juos sušaukiau prie upės, tekančios į Ahavą. Ten mes pasilikome palapinėje tris dienas. Aš apžiūrėjau žmones ir kunigus, tačiau tarp jų neradau nė vieno levito.
[16] Tada aš pasikviečiau vyresniuosius: Eliezerą, Arielį, Šemają, Elnataną, Jaribą, Elnataną, Nataną, Zachariją, Mešulamą, ir mokytojus: Jehojaribą ir Elnataną.
[17] Juos pasiunčiau pas Idoją, Kasifijos vietovės vyresnįjį, prašydamas atsiųsti mums žmonių, kurie tarnautų Dievo namuose.
[18] Gera mūsų Dievo ranka buvo ant mūsų, ir jie atsivedė išmintingą vyrą iš palikuonių Machlio, sūnaus Levio, sūnaus Izraelio, – Šerebiją su jo sūnumis ir broliais, aštuoniolika vyrų;
[19] iš Merario palikuonių – Hašabiją ir Izaiją su jo broliais ir sūnumis, dvidešimt vyrų;
[20] ir šventyklos tarnų, kuriuos Dovydas ir kunigaikščiai buvo paskyrę tarnais levitams, buvo du šimtai dvidešimt vyrų.
[21] Prie Ahavos upės paskelbiau pasninką, kad nusižemintume prieš savo Dievą ir melstume laimingo kelio sau, savo vaikams ir savo turtui.
[22] Aš gėdijausi prašyti iš karaliaus karių ir raitelių, kad jie mus apgintų nuo užpuolikų kelyje, nes buvau pasakęs karaliui: “Mūsų Dievo ranka yra ant visų, kurie Jo ieško, bet Jo rūstybė ir galia prieš tuos, kurie Jį apleidžia”.
[23] Mes pasninkavome ir meldėme savo Dievo dėl šito, ir Jis išklausė mus.

[24] Aš parinkau iš vyresniųjų kunigų dvylika vyrų: Šerebiją, Hašabiją ir su jais dešimt jų brolių,
[25] ir pasvėriau jiems sidabrą, auksą ir indus, Dievo namams skirtas dovanas, kurias paaukojo karalius, jo patarėjai, jo kunigaikščiai ir izraelitai.
[26] Aš padaviau jiems šešis šimtus penkiasdešimt talentų sidabro, sidabrinių indų, sveriančių šimtą talentų, šimtą talentų aukso,
[27] dvidešimt auksinių taurių tūkstančio drachmų vertės ir du indus iš geriausio, blizgančio kaip auksas, vario
[28] ir tariau: "Jūs esate šventi Viešpačiui, indai taip pat šventi. Sidabras ir auksas yra laisvos valios aukos Viešpačiui, jūsų tėvų Dievui.
[29] Budėkite ir saugokite tai, kol pasversite Jeruzalėje, Viešpaties namuose, kunigų, levitų ir Izraelio giminių vadų akivaizdoje".
[30] Kunigai ir levitai paėmė pasvertą sidabrą, auksą ir indus, kuriuos jie turėjo nugabenti į Jeruzalę, į Dievo namus.
[31] Pirmo mėnesio dvyliktą dieną išėjome nuo Ahavos upės Jeruzalės link. Dievo ranka buvo ant mūsų, ir Jis saugojo mus nuo priešų ir užpuolikų.
[32] Atėję į Jeruzalę, ten pasilikome tris dienas.
[33] Ketvirtą dieną sidabras, auksas ir indai buvo pasverti Dievo namuose ir perduoti kunigui Meremotui, Ūrijos sūnui; su juo buvo Finehaso sūnus Eleazaras ir levitai: Jozuės sūnus Jehozabadas ir Binujo sūnus Noadija.
[34] Viskas buvo suskaičiuota, pasverta ir surašyta.
[35] Sugrįžę iš nelaisvės tremtiniai aukojo deginamąsias aukas Izraelio Dievui: dvylika jaučių už visą Izraelį, devyniasdešimt šešis avinus, septyniasdešimt septynis ėriukus, dvylika ožių aukai už nuodėmę; tai buvo deginamoji auka Viešpačiui.
[36] Jie įteikė karaliaus įsakymus vietininkams ir krašto šiapus upės valdytojams, o šitie teikė paramą tautai ir Dievo namams.

9 Po to prie manęs priėjo kunigaikščiai ir kalbėjo: "Izraelio tauta, kunigai ir levitai neatsiskyrė nuo šio krašto tautų: kanaaniečių, hetitų, perizų, jebusiečių, amonitų, moabitų, egiptiečių bei amoritų ir jų daromų bjaurysčių.
[2] Jie ir jų vaikai ima į žmonas jų dukteris. Tuo būdu šventa sėkla susimaišė su krašto tautomis. Kunigaikščiai ir vyresnieji buvo pirmieji šiame nusikaltime".
[3] Išgirdęs visa tai, perplėšiau savo drabužį ir apsiaustą, roviau galvos ir barzdos plaukus ir sėdėjau sukrėstas.
[4] Tuomet susirinko prie manęs visi, kurie drebėjo prieš Izraelio Dievo žodžius dėl tremtinių neištikimybės. O aš sėdėjau sukrėstas iki vakarinės aukos.
[5] Vakarinės aukos metu atsikėliau iš savo liūdesio vietos perplėštais rūbais, atsiklaupiau ir, iškėlęs rankas į Viešpatį, savo Dievą,
[6] tariau: "Mano Dieve, man gėda pakelti akis į Tave, nes mūsų nusikaltimai peraugo mus, o mūsų kaltė siekia dangų.
[7] Nuo savo tėvų laikų iki šios dienos mes labai nusikaltome; dėl mūsų nusikaltimų mes, mūsų ka-

25 Ezr 7,15.16
28 Kun 21,6-9; Kun 22,2.3; Sk 4,4.15.19.20; Įst 33,8
29 Ezr 4,3
31 Ezr 7,6.9.28
32 Neh 2,11
33 Ezr 8,26.30; Neh 11,16
35 Ezr 2,1; Ezr 6,17
36 Ezr 7,21-24

9 SKYRIUS
1 Įst 12,30.31; Ezr 6,21; Neh 9,2
2 Iš 22,31; Iš 34,16; Įst 7,3.6; Ezr 10,2; Neh 13,23; 2 Kor 6,14
3 Job 1,20; Ps 143,4
4 Iš 29,39; Ezr 10,3; Iz 66,2
5 Iš 9,29
6 2 Krn 28,9; Ezr 9,13.15; Ps 38,4; Dan 9,7.8; Apr 18,5
7 Įst 28,36; Įst 32,25; 2 Krn 36,14-17; Neh 9,30; Ps 106,6; Dan 9,5.6.7.8

raliai ir kunigai buvome atiduoti į kitų kraštų karalių rankas ir jų kardui, buvome jų nelaisvėje apiplėšti ir išniekinti.
[8] Dabar trumpam laikui Viešpats, mūsų Dievas, parodė savo malonę, palikdamas mums išgelbėtą likutį ir duodamas kuolelį savo šventoje vietoje; taip Dievas atvėrė mūsų akis ir leido mums truputį atsigauti mūsų vergystėje.
[9] Mes esame vergai, tačiau mūsų Dievas neapleido mūsų vergystėje; Jis suteikė mums malonę persų karalių akyse, kad jie leistų mums atsigauti ir atstatyti savo Dievo namus iš griuvėsių ir duotų mums sieną Jude ir Jeruzalėje.
[10] O dabar, mūsų Dieve, ką mes pasakysime dėl šito? Mes apleidome Tavo įsakymus,
[11] kuriuos Tu mums davei per savo tarnus pranašus, sakydamas: 'Kraštas, kurį jūs einate paveldėti, yra suteptas. Jį sutepė krašto tautos savo bjaurystėmis ir pripildė jį savo nešvarumais nuo vieno krašto iki kito.
[12] Todėl neleiskite savo dukterų už jų sūnų ir neimkite jų dukterų savo sūnums; nesiekite jų gėrybių nė taikos su jais, kad būtumėte stiprūs ir valgytumėte krašto gėrybes, ir paliktumėte kaip paveldėjimą savo vaikams'.
[13] Kai visa tai užgriuvo ant mūsų už mūsų piktus darbus ir didelius nusikaltimus, vis dėlto Tu, mūsų Dieve, baudei mus švelniau, negu buvome verti, ir davei mums išgelbėjimą.
[14] Argi mes vėl galėtume laužyti Tavo įsakymus ir susigiminiuoti vedybomis su šiomis bjauriomis tautomis? Argi Tu, užsirūstinęs ant mūsų, nesunaikinsi mūsų iki galo, nepalikdamas nė vieno, kuris išsigelbėtų?
[15] Viešpatie, Izraelio Dieve, Tu esi teisus. Tu išgelbėjai mūsų likutį. Štai mes esame Tavo akivaizdoje su savo kaltėmis, nors neturėtume būti Tavo akivaizdoje dėl to".

8 Ps 34,5
9 Ezr 7,28; Neh 9,17.36; Est 7,4; Ps 136,23; Iz 5,2
11 Ezr 6,21
12 Iš 23,32; Iš 34,15.16; Įst 7,3.4; Įst 23,6; Ezr 9,2; Pat 13,22; Pat 20,7
13 Ps 103,10
14 Įst 9,8; Neh 13,23; Jn 5,14; 2 Pt 2,20
15 Neh 9,33; Dan 9,14; Rom 3,19; 1 Kor 15,17

10 SKYRIUS
1 2 Krn 20,9; Neh 8,1-9; Dan 9,4.20
2 Ezr 10,10.13.14.17; Ezr 10,18; Neh 13,23-27
3 Įst 7,2.3; Įst 24,1.2; 2 Krn 34,31; Ezr 9,4
4 1 Krn 28,10
5 Ezr 10,12.19; Neh 5,12; Neh 13,25
6 Įst 9,18

10

Kai Ezra, klūpodamas ir verkdamas, meldėsi ir išpažino savo ir tautos nuodėmes prie Dievo namų, didelis būrys vyrų, moterų ir vaikų iš Izraelio, susirinkę aplink jį, graudžiai verkė.
[2] Tada Jehielio sūnus Šechanija iš Elamo palikuonių atsiliepė: "Mes nusikaltome savo Dievui, vesdami svetimtautes moteris, tačiau dar yra vilties Izraeliui.
[3] Padarykime sandorą su Dievu, kad atleisime visas žmonas ir iš jų gimusius vaikus, klausydami Viešpaties ir tų, kurie dreba prieš mūsų Dievo įsakymus. Darykime, kaip reikalauja įstatymas!
[4] Kelkis, nes tu turi tai padaryti, o mes būsime su tavimi. Būk drąsus ir veik".
[5] Ezra atsikėlęs prisaikdino vyresniuosius kunigus ir levitus ir visą Izraelį, kad jie elgsis pagal tą žodį. Ir jie prisiekė.
[6] Tada Ezra atėjo nuo Dievo namų į Eljašibo sūnaus Johanano kambarį, nieko nevalgė ir negėrė, nes liūdėjo dėl grįžusiųjų tremtinių nusikaltimo.
[7] Jie paskelbė visame Jude ir Jeruzalėje visiems grįžusiems tremtiniams susirinkti į Jeruzalę.
[8] Jei kas neateis per tris dienas, visas jo turtas kunigaikščių ir vyresniųjų nutarimu bus atimtas ir jis pats bus atskirtas nuo tremtinių.

[9] Per tris dienas visi Judo ir Benjamino žmonės susirinko Jeruzalėje devinto mėnesio dvidešimtą dieną. Visi žmonės susėdo Dievo namų aikštėje, drebėdami dėl šito reikalo ir nuo smarkaus lietaus.
[10] Kunigas Ezra atsistojęs tarė: “Jūs nusikaltote, vesdami svetimtautes moteris, ir tuo padidinote Izraelio kaltę.
[11] Dabar išpažinkite savo kaltę Viešpačiui, savo tėvų Dievui, ir vykdykite Jo valią – atsiskirkite nuo šio krašto tautų ir nuo svetimtaučių moterų”.
[12] Visi susirinkusieji garsiai atsakė: “Kaip pasakei, taip padarysime.
[13] Žmonių yra daug, ir dabar lietingas metas, neįmanoma būti lauke. Be to, tas reikalas negali būti sutvarkytas per vieną ar dvi dienas, nes nusikaltusių tarp mūsų yra daug.
[14] Tegul pasilieka mūsų vyresnieji. Visuose mūsų miestuose gyvenantieji, kurie yra vedę svetimtautes žmonas, tegul ateina paskirtu laiku su tų miestų vyresniaisiais ir teisėjais, kol pasitrauks nuo mūsų Dievo rūstybė dėl šito poelgio”.
[15] Asaelio sūnus Jehonatanas ir Tikvos sūnus Jachzėja buvo paskirti tam darbui, o levitai Mešulamas ir Šabetajas jiems padėjo.
[16] Grįžusieji tremtiniai taip ir padarė. Kunigas Ezra su šeimų vyresniaisiais, kurie buvo pašaukti vardais, buvo atskirti ir dešimto mėnesio pirmą dieną jie susėdo ištirti šį reikalą.
[17] Iki pirmo mėnesio pirmos dienos jie pabaigė bylas su visais, kurie buvo vedę svetimtautes.
[18] Tarp kunigų sūnų, vedusių svetimtautes, iš Jehocadako sūnaus Jozuės sūnų ir jo brolių – Maasėja, Eliezeras, Jaribas ir Gedolija.
[19] Jie padavė rankas, kad atleis savo žmonas, ir už kaltę paaukojo po aviną.
[20] Iš Imero – Hananis ir Zebadija.
[21] Iš Harimo – Maasėja, Elija, Šemaja, Jehielis ir Uzija.
[22] Iš Pašhūro – Eljoenajas, Maasėja, Izmaelis, Netanelis, Jehozabadas ir Eleasa.
[23] Iš levitų palikuonių – Jehozabadas, Šimis, Kelaja, tai yra Kelita, Petachija, Judas ir Eliezeras.
[24] Iš giedotojų – Eljašibas. Iš vartininkų – Šalumas, Telemas ir Ūris.
[25] Kitų izraelitų palikuonys: iš Parošo palikuonių – Ramija, Izija, Malkija, Mijaminas, Eleazaras, Malkija ir Benaja;
[26] iš Elamo – Matanija, Zacharija, Jehielis, Abdis, Jeremotas ir Elija;
[27] iš Zatuvo – Eljoenajas, Eljašibas, Matanija, Jeremotas, Zabadas ir Aziza;
[28] iš Bebajo – Johananas, Hananija, Zabajas ir Atlajas;
[29] iš Banio – Mešulamas, Maluchas, Adaja, Jašubas, Šealas ir Jeramotas;
[30] iš Pahat Moabo – Adna, Kelalas, Benaja, Maasėja, Matanija, Becalelis, Binujas ir Manasas;
[31] iš Harimo – Eliezeras, Išija, Malkija, Šemaja, Simeonas,
[32] Benjaminas, Maluchas ir Šemarija;
[33] iš Hašumo – Matenajas, Matata, Zabadas, Elifeletas, Jeremajas, Manasas ir Šimis;
[34] iš Banio – Maadajas, Amramas, Uelis,
[35] Benaja, Bedija, Keluhis,
[36] Vanija, Meremotas, Eljašibas,

9 1 Sam 12,18; Ezr 9,4; Ezr 10,3
11 Kun 26,40-42; Joz 7,19; Ezr 10,3; Pat 28,13
14 2 Kar 23,26; 2 Krn 28,11-13; 2 Krn 29,10; 2 Krn 30,8
15 Ezr 8,16; Neh 3,4
16 Ezr 4,3
18 1 Krn 6,14; Ezr 5,2; Ag 1,1.12; Ag 2,4; Zch 3,1; Zch 6,11
19 Kun 5,6.15; Kun 6,4.6; 2 Kar 10,15
25 Ezr 2,3; Ezr 8,3; Neh 7,8
28 Ezr 8,11
30 Ezr 8,4

[37] Matanija, Matenajas ir Jaasajas,
[38] Banis, Binujis, Šimis,
[39] Šelemija, Natanas ir Adaja,
[40] Machnadbajas, Šašajas, Šarajas,
[41] Azarelis, Šelemijas, Šemarija,
[42] Šalumas, Amarija ir Juozapas;
[43] iš Nebojo – Jejelis, Matitija, Zabadas, Zebina, Jadajas, Joelis ir Benaja.
[44] Visų šitų žmonos buvo svetimtautės, ir kai kurie iš jų turėjo vaikų su jomis.

NEHEMIJO
KNYGA

1 SKYRIUS

1 Nehemijo, Hachalijos sūnaus, žodžiai. Dvidešimtaisiais metais, Kislevo mėnesį, aš buvau sostinėje Sūzuose.
[2] Vienas iš mano brolių Hananis atvyko su keliais vyrais iš Judo. Aš juos klausinėjau apie žydus, kurie nebuvo ištremti, ir apie Jeruzalę.
[3] Jie man atsakė: “Išvengę tremties, jie gyvena dideliame varge ir yra niekinami. Jeruzalės sienos sugriautos ir vartai sudeginti”.
[4] Išgirdęs šituos žodžius, atsisėdau, verkiau ir liūdėjau ištisas dienas; pasninkavau ir meldžiausi prieš dangaus Dievą:
[5] “Viešpatie, didis ir galingas dangaus Dieve, kuris laikaisi sandoros ir gailestingumo su tais, kurie Tave myli ir vykdo Tavo įsakymus.
[6] Pažvelk į mane ir išgirsk savo tarno maldą. Meldžiuosi dieną ir naktį Tavo akivaizdoje už izraelitus, Tavo tarnus, išpažįstu jų nuodėmes, kuriomis mes visi – aš ir mano tėvai – Tau nusidėjome.
[7] Mes elgėmės netinkamai prieš Tave ir nesilaikėme Tavo įsakymų, nuostatų ir potvarkių, kuriuos Tu davei savo tarnui Mozei.
[8] Meldžiu, prisimink žodžius, kuriuos sakei savo tarnui Mozei: ‘Jei jūs nusikalsite, Aš jus išsklaidysiu tarp tautų,
[9] o jei sugrįšite pas mane, laikysitės mano įsakymų ir juos vykdysite, tai Aš jus iš ten surinksiu ir parvesiu į vietą, kurią išrinkau savo vardui, nors jūsų išsklaidytieji būtų toliausiame žemės pakraštyje’.
[10] Jie yra Tavo tarnai ir Tavo tauta, kurią išgelbėjai savo didele jėga ir galinga ranka.
[11] Viešpatie, meldžiu, tebūna Tavo ausis atidi mano maldai, išklausyk maldas savo tarnų, kurie bijosi Tavo vardo, siųsk šiandien savo tarnui sėkmę ir suteik jam malonę to žmogaus akyse”. Aš tuo laiku buvau karaliaus vyno pilstytojas.

1 Neh 2,1; Neh 10,1; Est 1,1.2
2 Neh 7,2
3 2 Kar 25,10; Neh 2,17; Neh 7,6
5 Iš 20,6; Iš 34,6.7; Neh 4,14; Dan 9,4
6 2 Krn 6,40; Dan 9,20
7 Įst 28,15; Dan 9,5
8 Kun 26,33
9 Įst 4,29-31; Įst 30,2-5; Įst 30,4
10 Įst 9,29
11 Neh 1,6; Neh 2,1; Iz 26,8

2 SKYRIUS

2 Dvidešimtaisiais karaliaus Artakserkso metais, Nisano mėnesį, aš pakėliau vyno taurę ir ją padaviau karaliui. Kadangi aš niekada nebūdavau nuliūdęs jo akivaizdoje,

1 Ezr 7,1; Neh 1,11

[2] karalius klausė manęs: “Kodėl tavo veidas nusiminęs? Juk nesergi. Tai ne kas kita, kaip širdies skausmas”. Aš labai nusigandau
[3] ir tariau karaliui: “Tegyvuoja karalius amžinai! Kaip man neliūdėti, kai miestas, kuriame yra mano tėvų kapai, apleistas ir jo vartai ugnies sunaikinti?”
[4] Karalius klausė: “Ko norėtum?” Aš meldžiausi dangaus Dievui
[5] ir tariau karaliui: “Jei karaliui patiktų ir tavo tarnas surastų malonę tavo akyse, siųsk mane į Judą, į mano tėvų kapų miestą, kad galėčiau jį atstatyti”.
[6] Karalius, karalienei sėdint šalia jo, sakė man: “Kiek užtruksi kelionėje ir kada sugrįši?” Karaliui patiko mane pasiųsti, ir aš nurodžiau jam laiką.
[7] Be to, aš sakiau karaliui: “Jei karaliui patiktų, tegul duoda man laiškų valdytojams anapus upės, kad jie mane praleistų vykti į Judą,
[8] ir laišką Asafui, karaliaus girininkui, kad jis man duotų medžių rūmų vartams, miesto sienai ir namams, kuriuose apsigyvensiu”. Karalius davė man, ko prašiau, nes gera Dievo ranka buvo ant manęs.
[9] Nuvykęs pas valdytojus anapus upės, įteikiau jiems karaliaus laiškus; kartu su manimi buvo karaliaus pasiųsti kariuomenės vadai ir raiteliai.
[10] Sanbalatas iš Horono ir Tobija, tarnas iš Amono, sužinoję, kad atvyko besirūpinąs izraelitų gerove žmogus, buvo labai nepatenkinti.
[11] Atvykęs į Jeruzalę ir išbuvęs tris dienas,
[12] atsikėliau naktį, su manimi atsikėlė ir keli vyrai. Niekam ne sakiau, ką Dievas buvo įdėjęs man į širdį daryti Jeruzalėje. Su savimi turėjau tik gyvulį, ant kurio jojau.
[13] Naktį aš išjojau pro Slėnio vartus priešais Slibino versmę ir jojau Šiukšlių vartų link, apžiūrėdamas Jeruzalės sugriautas sienas ir ugnies sunaikintus vartus.
[14] Prijojus prie Versmės vartų ir Karaliaus tvenkinio, nebuvo vietos, kur galėtų praeiti gyvulys, kuriuo jojau.
[15] Aš ėjau palei upelį, apžiūrėdamas sieną ir grįžau atgal pro Slėnio vartus.
[16] Valdininkai nežinojo, kur aš buvau ir ką dariau. Aš iki šiol niekam nebuvau sakęs: nei žydams, nei kunigams, nei kilmingiesiems, nei valdininkams, nei tiems, kurie turėjo dirbti.
[17] Tada jiems tariau: “Jūs matote, kokiame varge esame; Jeruzalė apleista ir jos vartai sudeginti. Atstatykime Jeruzalės sieną, kad nebūtų mums pažeminimo”.
[18] Ir papasakojau jiems, kaip mano Dievo ranka buvo su manimi; taip pat papasakojau, ką karalius man kalbėjo. Jie sakė: “Pakilkime ir statykime”. Taip jie sutvirtino savo rankas geram darbui.
[19] Kai Sanbalatas iš Horono, Tobija, tarnas iš Amono, ir arabas Gešemas apie tai išgirdo, jie tyčiojosi iš mūsų ir niekino mus, sakydami: “Ką jūs čia dirbate? Ar norite sukilti prieš karalių?”
[20] Jiems atsakiau: “Dangaus Dievas duos mums sėkmę, o mes, Jo tarnai, statysime. Bet jūs neturite dalies, teisės nė atminimo Jeruzalėje”.

2 Pat 15,13
3 2 Krn 36,19; Neh 1,3; Dan 2,4; Dan 5,10; Dan 6,6.21
4 Neh 1,4
6 Neh 5,14; Neh 13,6
7 Ezr 7,21; Ezr 8,36
8 Ezr 5,5; Ezr 7,6.9.28; Neh 2,18; Neh 3,7
10 Neh 2,19; Neh 4,1
11 Ezr 8,32
13 2 Krn 26,9; Neh 1,3; Neh 2,17; Neh 3,13
14 2 Kar 20,20; Neh 3,15
15 2 Sam 15,23; Jer 31,40
17 Neh 1,3; Ps 44,13; Ps 79,4; Jer 24,9; Ez 5,14.15; Ez 22,4
18 2 Sam 2,7; Neh 2,8
19 Neh 6,6
20 Ezr 4,3; Neh 6,16

3 Tuomet vyriausiasis kunigas Eljašibas su savo broliais kunigais pirmasis pradėjo darbą ir atstatė Avių vartus; jie juos atnaujino, įstatė jiems duris ir pašventino juos iki Mejos bokšto ir toliau iki Hananelio bokšto.
[2] Šalia jo statė Jericho vyrai, o po jų – Imrio sūnus Zakūras.
[3] Žuvų vartus statė Hasenajo sūnūs; jie sudėjo sijas, įstatė duris, padarė užraktus ir užkaiščius.
[4] Šalia jų sienos dalį taisė Hakoco sūnaus Ūrijos sūnus Meremotas. Už jo taisė Mešezabelio sūnaus Berechijos sūnus Mešulamas, toliau – Baanos sūnus Cadokas.
[5] Šalia jų dirbo tekojiečiai, atstatydami sieną, tačiau jų kilmingieji nepalenkė savo sprandų prie Viešpaties darbo.
[6] Senuosius vartus statė Paseacho sūnus Jehojada ir Besodijos sūnus Mešulamas; jie sudėjo sijas, įstatė duris, padarė užraktus ir užkaiščius.
[7] Greta jų dirbo šios upės pusės valdytojui pavaldūs: gibeonietis Melatija ir meronotietis Jadonas su Gibeono ir Micpos vyrais.
[8] Šalia jų – Harhajos sūnus Uzielis, auksakalys, ir Hananija, vaistininko sūnus. Jie sutvirtino Jeruzalę iki Plačiosios sienos.
[9] Po jų – Hūro sūnus Refaja, pusės Jeruzalės viršininkas.
[10] Po jų – Harumafo sūnus Jedaja iki savo namų. Šalia jo – Hašabnėjos sūnus Hatušas.
[11] Kitą dalį, taip pat Krosnių bokštą atstatė Harimo sūnus Malkija ir toliau Pahat Moabo sūnus Hašubas.
[12] Po jų – Ha Lohešo sūnus Šalumas, pusės Jeruzalės viršininkas; jis dirbo su dukterimis.
[13] Slėnio vartus sutvarkė Hanūnas ir Zanoacho gyventojai; jie atstatė juos, įstatė duris, sudėjo užraktus ir užkaiščius. Be to, jie dar atstatė tūkstantį uolekčių sienos iki Šiukšlių vartų.
[14] Šiukšlių vartus atstatė, sudėjo užraktus ir užkaiščius Rechabo sūnus Malkija, Bet Keremo srities viršininkas.
[15] Šaltinio vartus sutvarkė Kol Hozės sūnus Šalumas, Micpos srities viršininkas. Jis apdengė stogą, įstatė duris, sudėjo užraktus ir užkaiščius ir atstatė Siloamo tvenkinio sieną prie karaliaus sodo iki laiptų, nusileidžiančių iš Dovydo miesto.
[16] Už jo – Azbuko sūnus Nehemija, pusės Bet Cūro srities viršininkas; jis atstatė iki Dovydo kapų, dirbtinio tvenkinio ir iki karžygių namų.
[17] Už jo dirbo levitai: Banio sūnus Rehumas ir šalia jo Hašabija, pusės Keilos viršininkas.
[18] Po jų statė jų broliai: Henadado sūnus Bavajis, pusės Keilos viršininkas,
[19] ir Ješūvos sūnus Ezeras, Micpos viršininkas; jie taisė sieną iki tako į ginklų sandėlį prie kampo.
[20] Už jo Zabajo sūnus Baruchas uoliai taisė kitą dalį, nuo kampo iki vyriausiojo kunigo Eljašibo namų vartų.
[21] Už jo – Meremotas, Hakoco sūnaus Ūrijos sūnus, nuo Eljašibo namų vartų iki Eljašibo namų galo.
[22] Po jų taisė kunigai, lygumos vyrai.
[23] Už jų – Benjaminas ir Hašubas

3 SKYRIUS

1 Neh 3,20; Neh 12,10; Neh 12,39; Neh 13,4.7.28; Jer 31,38; Zch 14,10; Jn 5,2

2 Ezr 2,34; Neh 7,36

3 2 Krn 33,14; Neh 6,1; Neh 7,1; Neh 12,39; Sof 1,10

4 Ezr 8,33; Ezr 10,15

5 Ts 5,23

6 Neh 12,39

7 Ezr 8,36; Neh 2,7-9; Neh 7,25

8 Neh 12,38

11 Neh 12,38

13 Neh 2,13.15; Neh 2,13

14 Jer 6,1

15 2 Kar 25,4; Neh 2,14; Iz 8,6; Jn 9,7

16 2 Kar 20,20; Iz 7,3; Iz 22,11

19 2 Krn 26,9

priešais savo namus. Už jų – Azarijas, Ananijos sūnaus Maasėjos sūnus, greta savo namų.
[24] Už jo – Henadado sūnus Binujis nuo Azarijos namų iki sienos pasisukimo, iki kampo.
[25] Uzajo sūnus Palalas – nuo pasisukimo ir bokšto, kuris išsikiša iš karaliaus aukštutinių namų ties sargybos kiemu. Už jo – Parošo sūnus Pedaja
[26] ir šventyklos tarnai, gyvenantieji Ofelyje; jie atstatė iki Vandens vartų rytuose ir iki išsikišusio bokšto.
[27] Už jo tekojiečiai statė kitą dalį priešingoje išsikišusio didžiojo bokšto pusėje iki Ofelio sienos.
[28] Nuo Arklių vartų statė kunigai, kiekvienas ties savo namais.
[29] Už jų – Imero sūnus Cadokas ties savo namais. Už jo – Šechanijos sūnus Šemaja, rytinių vartų sargas.
[30] Už jo – Šelemijo sūnus Hananija ir Zalafo šeštasis sūnus Hanūnas. Už jo – Berechijo sūnus Mešulamas ties savo kambariu.
[31] Už jo – auksakalio sūnus Malkija iki šventyklos tarnų ir pirklių namo ties Sargybos vartais ir iki kampo kambario.
[32] O tarp kampo kambario ir Avių vartų statė auksakaliai ir pirkliai.

4 Sanbalatas, išgirdęs, kad statoma siena, labai pyko ir tyčiojosi iš žydų,
[2] kalbėdamas su savo broliais ir Samarijos kariuomene: "Ką tie bejėgiai žydai daro? Bene jie Jeruzalę atstatys? Ar jie aukos? Ar jie užbaigs darbą vieną dieną? Ar jie iš sudegusių griuvėsių padarys tinkamus statybai akmenis?"

24 Ezr 8,33; Neh 3,19
25 Jer 32,2; Jer 33,1; Jer 37,21
26 2 Krn 27,3; Ezr 2,43; Neh 8,1.3; Neh 11,21; Neh 12,37
28 2 Kar 11,16; 2 Krn 23,15; Jer 31,40
32 Neh 3,1; Neh 12,39

4 SKYRIUS

1 Neh 2,10.19
3 Neh 2,10.19
4 Ps 79,12; Ps 123,3.4; Pat 3,34
5 Ps 69,27.28; Ps 109,14.15; Jer 18,23
7 Neh 2,19; Neh 4,1
8 Ps 83,3-5
9 Ps 50,15
14 Sk 14,9; Įst 1,29; Įst 10,17; 2 Sam 10,12
15 Job 5,12

[3] O amonitas Tobija, stovėdamas šalia jo, sakė: "Tegul stato! Kai lapė užlips, sugrius jų akmeninė siena".
[4] Dieve, ar girdi, kaip mes esame niekinami? Nukreipk jų priekaištus ant jų galvų, atiduok juos į priešų nelaisvę.
[5] Neatleisk jiems nuodėmių ir nepamiršk jų nusikaltimų, nes jie įžeidė dirbančius.
[6] Mes statėme sieną ir pusę jos jau pastatėme, nes žmonės noriai dirbo.
[7] Sanbalatas, Tobija, arabai, amonitai ir ašdodiečiai, išgirdę, kad Jeruzalės sienos atstatomos ir spragos užtaisomos, labai supyko
[8] ir nutarė kartu kovoti prieš Jeruzalę bei trukdyti darbą.
[9] Mes meldėme Dievą ir pastatėme sargybinius budėti dieną ir naktį.
[10] Judas sakė: "Nešikų jėgos senka, o griuvėsių dar daug. Mes neįstengsime atstatyti sienų".
[11] O mūsų priešai kalbėjo: "Jie nesužinos ir nepastebės mūsų, kai mes, atsiradę tarp jų, išžudysime juos ir sustabdysime darbą".
[12] Jų kaimynystėje gyveną žydai ateidavo ir dešimt kartų sakė mums, kad jie ateis iš visų pusių prieš mus.
[13] Žemesnėse ir atvirose vietose už sienos aš pastačiau žmones, ginkluotus kardais, ietimis ir lankais.
[14] Apžiūrėjęs tariau kilmingiesiems, viršininkams ir visiems žmonėms: "Nebijokite jų! Atsiminkite Viešpatį, didingą ir baisų, ir kovokite už savo brolius, sūnus, dukteris, žmonas ir savo namus".
[15] Mūsų priešai išgirdo, kad tai mums žinoma, ir Dievas pavertė

niekais jų planus; o mes visi grįžome prie statybos, kiekvienas prie savo darbo.
[16] Nuo tos dienos pusė mano tarnų dirbo darbą, o kita pusė ėjo sargybą, apsiginklavę ietimis, skydais, lankais ir šarvais; vyresnieji buvo sustoję už visų žydų.
[17] Tie, kurie statė sieną, taip pat ir naštų nešėjai buvo ginkluoti; viena ranka dirbo, o kitoje rankoje laikė ginklą.
[18] Kiekvienas darbininkas nešiojo prisijuosęs kardą, o trimitininkas stovėjo šalia manęs.
[19] Aš pranešiau kilmingiesiems, viršininkams ir visiems žmonėms: “Darbas yra didelis ir platus. Mes pasiskirstę ant sienos toli vienas nuo kito.
[20] Išgirdę trimito garsą, tuojau susirinkite prie mūsų. Mūsų Dievas kariaus už mus!”
[21] Taip mes dirbome, o pusė iš jų laikė rankose ietį nuo aušros iki sutemų.
[22] Tuo metu aš įsakiau žmonėms: “Kiekvienas su savo tarnu tegul nakvoja Jeruzalėje, kad naktį jie eitų sargybą, o dieną dirbtų”.
[23] Nei aš pats, nei mano broliai, nei mano tarnai, nei sargybiniai, lydėję mane, nenusivilkdavo savo drabužių; nusivilkdavo kiekvienas tik tada, kai reikėdavo apsiprausti.

5

Kilo didelis žmonių ir jų moterų šauksmas prieš savo brolius žydus.
[2] Vieni sakė: “Mūsų su sūnumis ir dukterimis yra daug. Pirkime grūdus, kad turėtume ką valgyti ir išliktume gyvi!”
[3] Kiti sakė: “Savo laukus, vynuogynus ir namus užstatėme už grūdus, kad apsigintume nuo bado”.
[4] Dar kiti sakė: “Mes turime skolintis pinigų iš karaliaus, užstatydami savo laukus ir vynuogynus.
[5] Mes esame tokie pat, kaip ir mūsų broliai; mūsų vaikai yra tokie pat, kaip ir jų vaikai. Tačiau mes turime atiduoti savo sūnus ir dukteris vergais, ir kai kurių mūsų dukterys jau yra vergės. Mes negalime jų išpirkti, nes mūsų laukai ir vynuogynai priklauso kitiems”.
[6] Išgirdęs tą šauksmą ir tuos žodžius, labai supykau.
[7] Apsvarsčiau reikalą ir sudraudžiau kilminguosius ir viršininkus, sakydamas: “Jūs kiekvienas lupate palūkanas iš savo brolio”. Sušaukęs visuotinį susirinkimą,
[8] kalbėjau: “Kiek leido mūsų išgalės, mes išpirkome savo brolius žydus, kurie buvo parduoti pagonims, o jūs verčiate savo brolius parsiduoti jums!” Jie tylėjo ir nieko neatsakė.
[9] Aš tęsiau: “Negerai darote! Argi neturėtumėte bijoti Dievo ir neduoti progos pagonims mūsų gėdinti?
[10] Aš, mano broliai ir mano tarnai taip pat skolinome pinigų ir grūdų. Dovanokime jiems šitą skolą!
[11] Šiandien pat grąžinkite jiems dirvas, vynuogynus, alyvų sodus bei namus ir dalį skolų: pinigus, javus, vyną ir aliejų, ką ėmėte palūkanų”.
[12] Tuomet jie atsakė: “Viską grąžinsime ir skolų iš jų nereikalausime, darysime, kaip sakei”. Pasišaukęs kunigus, prisaikdinau juos žmonėms girdint, kad vykdytų savo pažadą.
[13] Aš iškračiau savo antį ir tariau:

20 Iš 14,14.25; Įst 1,30; Įst 3,22; Įst 20,4; Joz 23,10; 2 Krn 20,29

5 SKYRIUS

1 Kun 25,35-37; Įst 15,7; Neh 5,7.8

5 Iš 21,7; Kun 25,39; Iz 58,7

7 Iš 22,25; Kun 25,36; Įst 23,19.20; Ez 22,12

8 Kun 25,48

9 Kun 25,36; 2 Sam 12,14; Rom 2,24; 1 Pt 2,12

12 Ezr 10,5; Jer 34,8.9

13 2 Kar 23,3; Mt 10,14; Apd 13,51; Apd 18,6

"Tegul Dievas taip pat iškrato kiekvieną, kuris neištesės šito pažado, iš jo namų ir iš įsigytos nuosavybės ir tegul jis lieka tuščias". Visi susirinkusieji tarė: "Amen". Ir šlovino Viešpatį. Žmonės vykdė, ką buvo pasižadėję.

[14] Nuo tos dienos, kai buvau paskirtas valdytoju Judo krašte, nuo dvidešimtųjų iki trisdešimt antrųjų karaliaus Artakserkso metų, dvylika metų aš su savo broliais nevalgiau valdytojo duonos.

[15] Valdytojai, buvę iki manęs, skriaudė žmones, imdami iš jų duonos ir vyno ir keturiasdešimt šekelių sidabro; taip pat ir jų tarnai išnaudojo tautą, bet aš taip nedariau, bijodamas Dievo.

[16] Aš taip pat tęsiau darbą prie sienos ir neįsigijau jokios nuosavybės; visi mano tarnai irgi dirbo prie statybos.

[17] Be to, šimtas penkiasdešimt žydų ir viršininkų valgė prie mano stalo, neskaičiuojant svetimų tautų žmonių, kurie apsilankydavo pas mus.

[18] Kasdien man paruošdavo vieną jautį, šešias rinktines avis ir paukščių; kas dešimtą dieną gausiai pristatydavo visokio vyno; aš nereikalaudavau valdytojo duonos, nes skurdas sunkiai slėgė tautą.

[19] Mano Dieve, priskaityk mano naudai visa, ką padariau šiai tautai!

6 SKYRIUS

6 Kai Sanbalatui, Tobijai, arabui Gešemui ir visiems kitiems mūsų priešams buvo pranešta, kad siena atstatyta, spragos užtaisytos, tik dar nebuvau įstatęs durų vartuose,

[2] Sanbalatas ir Gešemas kvietė mane susitikti su jais viename kaime Onojo lygumoje. Tačiau jie buvo sugalvoję prieš mane pikta.

[3] Aš jiems pranešiau: "Dirbu didelį darbą ir negaliu ateiti. Darbas susitrukdytų, jei eičiau pas jus, palikdamas jį".

[4] Jie darė taip keturis kartus; aš jiems atsakiau tą patį.

[5] Sanbalatas penktą kartą siuntė pas mane savo tarną su atviru laišku rankoje.

[6] Jame buvo parašyta: "Tautose sklinda gandas ir Gešemas tai tvirtina, kad tu ir žydai ruošiatės maištui; todėl tu pastatei sieną, kad galėtum tapti jų karaliumi.

[7] Taip pat jau esi paskyręs ir pranašų, kad jie skelbtų Jeruzalėje tave esant Judo karaliumi. Šitos kalbos bus praneštos karaliui. Taigi dabar ateik pasitarti".

[8] Aš pasiunčiau jam atsakymą: "Nieko panašaus nėra, tai tik tavo prasimanymai".

[9] Jie norėjo mus įbauginti, manydami: "Jie nuleis rankas, ir darbas nebus užbaigtas". Tačiau tas mane dar labiau sustiprino.

[10] Kartą aš atėjau į Mehetabelio sūnaus Delajos sūnaus Šemajos namus. Jis užsirakino ir kalbėjo man: "Eikime į Dievo namus, į šventyklą, ir užrakinkime duris, nes nakčia jie ateis tavęs nužudyti".

[11] Aš jam atsakiau: "Ar aš turėčiau bėgti? Kas aš esu, kad eičiau į šventyklą gelbėtis? Neisiu".

[12] Supratau, kad Dievas jo nesiuntė; jis man kalbėjo taip, nes buvo Tobijos ir Sanbalato papirktas,

[13] kad mane įbaugintų ir aš taip padarydamas nusidėčiau. Jie tai būtų panaudoję man sugėdinti.

14 Neh 2,1; Neh 13,6; 1 Kor 9,4-15
15 Neh 5,9; 2 Kor 11,9; 2 Kor 12,13
16 Neh 4,1; Neh 6,1
17 2 Sam 9,7; 1 Kar 18,19
18 1 Kar 4,22; Neh 5,14.15
19 2 Kar 20,3; Neh 13,14.22.31

6 SKYRIUS

1 Neh 2,10.19; Neh 3,1.3; Neh 4,1.7; Neh 13,28
2 1 Krn 8,12; Neh 11,35; Ps 37,12.32; Pat 26,24.25
6 Neh 2,19
12 Ez 13,22

14 Mano Dieve, prisimink Tobiją ir Sanbalatą pagal jų darbus, taip pat pranašę Noadiją ir kitus pranašus, norėjusius įbauginti mane.
15 Siena buvo baigta Elulo mėnesio dvidešimt penktą dieną, per penkiasdešimt dvi dienas.
16 Mūsų priešai ir apylinkėje gyveną pagonys, pamatę mūsų darbą, pasijuto labai pažeminti, nes suprato, kad šitas darbas buvo padarytas mūsų Dievo.
17 Tomis dienomis Judo kilmingieji dažnai susirašinėjo su Tobija.
18 Daugelis Jude buvo prisiekę jam, nes jis buvo Aracho sūnaus Šechanijos žentas; be to, Tobijos sūnus Johananas buvo vedęs Berechijos sūnaus Mešulamo dukterį.
19 Jie kalbėjo apie jo gerus darbus man girdint, o mano žodžius pranešdavo jam. Tobija siuntė laiškus, norėdamas mane įbauginti.

7 Kai buvo baigta siena, įstatytos durys ir paskirti vartininkai, giedotojai ir levitai,
2 daviau savo broliui Hananiui ir rūmų viršininkui Hananijai paliepimą dėl Jeruzalės, nes jie buvo ištikimi ir dievobaimingi vyrai.
3 Įsakiau jiems neatidaryti Jeruzalės vartų iki saulės kaitros, o uždaryti bei užsklęsti juos prieš sutemstant. Sargybas statyti iš Jeruzalės gyventojų, kiekvieną arti jo namų.
4 Miestas buvo platus ir didelis, bet žmonių ir namų jame buvo mažai.
5 Dievas įdėjo į mano širdį sukviesti kilminguosius, viršininkus ir tautą ir surašyti giminėmis. Suradau sąrašus pirmųjų, grįžusių iš nelaisvės.
6 Tie yra krašto žmonės, kurie grįžo iš nelaisvės, iš tų, kuriuos Babilono karalius Nabuchodonosaras buvo ištrėmęs į Babiloną. Jie sugrįžo į Jeruzalę bei Judą, kiekvienas į savo miestą.
7 Jiems vadovavo Zerubabelis, Jozuė, Nehemija, Azarija, Raamija, Nahamanis, Mordechajas, Bilšanas, Misperetas, Bigvajas, Nehumas ir Baana. Izraelio tautos vyrų skaičius:
8 Parošo palikuonių buvo du tūkstančiai šimtas septyniasdešimt du;
9 Šefatijos – trys šimtai septyniasdešimt du;
10 Aracho – šeši šimtai penkiasdešimt du;
11 Pahat Moabo palikuonių iš Ješūvos ir Joabo giminės – du tūkstančiai aštuoni šimtai aštuoniolika;
12 Elamo – tūkstantis du šimtai penkiasdešimt keturi;
13 Zatuvo – aštuoni šimtai keturiasdešimt penki;
14 Zakajo – septyni šimtai šešiasdešimt;
15 Binujo – šeši šimtai keturiasdešimt aštuoni;
16 Bebajo – šeši šimtai dvidešimt aštuoni;
17 Azgado – du tūkstančiai trys šimtai dvidešimt du;
18 Adonikamo – šeši šimtai šešiasdešimt septyni;
19 Bigvajo – du tūkstančiai šešiasdešimt septyni;
20 Adino – šeši šimtai penkiasdešimt penki;
21 Atero palikuonių iš Ezekijo – devyniasdešimt aštuoni;

14 Neh 13,29; Ez 13,17
16 Neh 2,10.20; Neh 4,1.7; Neh 6,1; Ps 126,2
18 Ezr 10,15; Neh 3,4; Neh 13,4.28

7 SKYRIUS
1 Neh 6,1.15
2 Iš 18,21; Neh 1,2; Neh 2,8; Neh 10,23
4 Įst 4,27
6 Ezr 2,1-70
7 Ezr 2,2; Ezr 5,2; Neh 12,1.47; Mt 1,12.13
15 Ezr 2,10

[22] Hašumo – trys šimtai dvidešimt aštuoni;
[23] Becajo – trys šimtai dvidešimt keturi;
[24] Harifo – šimtas dvylika;
[25] Gibeono – devyniasdešimt penki;
[26] Betliejaus ir Netofos vyrų – šimtas aštuoniasdešimt aštuoni;
[27] Anatoto vyrų – šimtas dvidešimt aštuoni;
[28] Bet Azmaveto vyrų – keturiasdešimt du;
[29] Kirjat Jearimo, Kefyros ir Beeroto vyrų – septyniasdešimt trys;
[30] Ramos ir Gebos vyrų – šeši šimtai dvidešimt vienas;
[31] Michmašo vyrų – šimtas dvidešimt du;
[32] Betelio ir Ajo vyrų – šimtas dvidešimt trys;
[33] Kito Nebojo vyrų – penkiasdešimt du;
[34] Kito Elamo palikuonių – tūkstantis du šimtai penkiasdešimt keturi;
[35] Harimo – trys šimtai dvidešimt;
[36] Jericho – trys šimtai keturiasdešimt penki;
[37] Lodo, Hadido ir Onojo – septyni šimtai dvidešimt vienas;
[38] Senavos – trys tūkstančiai devyni šimtai trisdešimt.
[39] Kunigų: Jedajos palikuonių iš Ješūvos namų – devyni šimtai septyniasdešimt trys;
[40] Imero – tūkstantis penkiasdešimt du;
[41] Pašhūro – tūkstantis du šimtai keturiasdešimt septyni;
[42] Harimo – tūkstantis septyniolika.
[43] Levitų: Jozuės ir Kadmielio palikuonių iš Hodvos sūnų – septyniasdešimt keturi.

24 Ezr 2,18
25 Ezr 2,20
28 Ezr 2,24
29 Ezr 2,25
34 Neh 7,12
39 1 Krn 24,7
40 1 Krn 9,12
41 1 Krn 9,12; 1 Krn 24,9
42 1 Krn 24,8
43 Ezr 2,40; Ezr 3,9
47 Ezr 2,44
48 Ezr 2,46
52 Ezr 2,50
54 Ezr 2,52
57 Ezr 2,55
59 Ezr 2,57
61 Ezr 2,59

[44] Giedotojų: Asafo palikuonių – šimtas keturiasdešimt aštuoni.
[45] Vartininkų: Šalumo, Atero, Talmono, Akubo, Hatitos ir Šobajo palikuonių – šimtas trisdešimt aštuoni.
[46] Šventyklos tarnai: Cihos, Hasufos, Tabaoto,
[47] Keroso, Sijos, Padono,
[48] Lebanos, Hagabos, Šalmajo,
[49] Hanano, Gidelio, Gaharo,
[50] Reajos, Recino, Nekodos,
[51] Gazamo, Uzos, Paseacho,
[52] Besajo, Meunimo, Nefišsos,
[53] Bakbuko, Hakufos, Harhūro,
[54] Baclito, Mehidos, Haršos,
[55] Barkoso, Siseros, Temacho,
[56] Neciacho ir Hatifos palikuonys.
[57] Saliamono tarnų palikuonys: Sotajo, Sofereto, Peridos,
[58] Jaalos, Darkono, Gidelio,
[59] Šefatijos, Hatilo, Pocheret Cebaimo ir Amono palikuonys.
[60] Šventyklos ir Saliamono tarnų palikuonių buvo trys šimtai devyniasdešimt du.
[61] Šitie atvyko iš Tel Melacho, Tel Haršos, Kerub Adono ir Imero, bet negalėjo įrodyti savo tėvų ir savo kilmės, ar jie kilę iš Izraelio:
[62] Delajos, Tobijos ir Nekodos palikuonių – šeši šimtai keturiasdešimt du.
[63] Iš kunigų: Hobajos, Hakoco, Barzilajaus (kuris buvo vedęs gileadiečio Barzilajaus dukterį ir buvo vadinamas jų vardu) palikuonys.
[64] Jie ieškojo savo vardų giminių sąrašuose, tačiau nerado; todėl jie buvo atskirti nuo kunigystės kaip susitepę.
[65] Tiršata jiems uždraudė valgyti labai šventą maistą, kol atsiras kunigas su Urimu ir Tumimu.

[66] Iš viso žmonių buvo keturiasdešimt du tūkstančiai trys šimtai šešiasdešimt,
[67] neskaičiuojant jų tarnų ir tarnaičių, kurių buvo septyni tūkstančiai trys šimtai trisdešimt septyni. Be to, jie turėjo giedotojų vyrų ir moterų – du šimtus keturiasdešimt penkis.
[68] Arklių buvo septyni šimtai trisdešimt šeši, mulų – du šimtai keturiasdešimt penki,
[69] kupranugarių – keturi šimtai trisdešimt penki, asilų – šeši tūkstančiai septyni šimtai dvidešimt.
[70] Kai kurie šeimų vadai aukojo darbui. Tiršata davė tūkstantį drachmų aukso, penkiasdešimt šlakstytuvų, penkis šimtus trisdešimt kunigų apdarų.
[71] Kai kurie šeimų vadai – dvidešimt tūkstančių drachmų aukso ir du tūkstančius du šimtus minų sidabro.
[72] Visų kitų dovanos buvo dvidešimt tūkstančių drachmų aukso, du tūkstančiai minų sidabro ir šešiasdešimt septyni kunigų apdarai.
[73] Kunigai, levitai, giedotojai, vartininkai, dalis tautos, šventyklos tarnai ir visas Izraelis apsigyveno savo miestuose. Septintą mėnesį izraelitai buvo savo miestuose.

8 Septintą mėnesį visi žmonės iki vieno susirinko Vandens vartų aikštėje ir sakė Rašto žinovui Ezrai atnešti knygą Mozės įstatymo, kurį Viešpats buvo davęs Izraeliui.
[2] Septinto mėnesio pirmą dieną kunigas Ezra atnešė įstatymo knygą į susirinkimą, kur buvo vyrai, moterys ir kiti, galintys suprasti tai, ką girdi.
[3] Jis skaitė iš knygos aikštėje prie Vandens vartų nuo ankstyvo ryto iki vidudienio vyrams, moterims ir visiems suprantantiems; visų dėmesys buvo nukreiptas į įstatymą.
[4] Rašto žinovas Ezra stovėjo ant medinio paaukštinimo, kuris buvo padarytas tam reikalui. Šalia jo, dešinėje, stovėjo Matitija, Šema, Anaja, Ūrija, Hilkija ir Maasėja, o jo kairėje – Pedaja, Mišaelis, Malkija, Hašumas, Hašbadana, Zacharija ir Mešulamas.
[5] Ezra atvyniojo knygą visiems matant, nes jis stovėjo aukščiau. Jam atvyniojus knygą, visi žmonės atsistojo.
[6] Ezra palaimino Viešpatį, didį Dievą, o visi žmonės pakėlė rankas ir atsakė: “Amen, amen” ir, parpuolę žemėn, garbino Viešpatį.
[7] Jozuė, Banis, Šerebija, Jaminas, Akubas, Šabetajas, Hodija, Maasėja, Kelita, Azarija, Jehozabadas, Hananas, Pelaja ir levitai aiškino žmonėms įstatymą, o žmonės stovėjo savo vietose.
[8] Jie skaitė iš Dievo įstatymų knygos, aiškindami juos, ir žmonės suprato, kas buvo skaitoma.
[9] Nehemijas, tai yra Tiršata, Rašto žinovas kunigas Ezra ir levitai, kurie mokė žmones, kalbėjo žmonėms: “Šita diena yra šventa Viešpačiui, jūsų Dievui. Neliūdėkite ir neverkite!” Nes visi žmonės verkė, klausydamiesi įstatymo žodžių.
[10] Nehemijas tarė: “Eikite, valgykite riebius valgius, gerkite saldų vyną ir pasiųskite dalį tiems, kurie nieko neturi paruošto, nes ši diena yra šventa mūsų Viešpačiui; nesisielokite, nes Viešpaties

70 Neh 8,9
71 Ezr 2,69
73 Ezr 3,1

8 SKYRIUS
1 Ezr 3,1; Ezr 7,6; Neh 3,26
2 Kun 23,24; Sk 29,1-6; Įst 31,11.12; Neh 8,9
3 Įst 31,9-11; 2 Kar 23,2
5 Ts 3,20; 1 Kar 8,12-14
6 Iš 4,31; Iš 12,27; 2 Krn 20,18; Neh 5,13; Ps 28,2; Rd 3,41; 1 Kor 14,16; 1 Tim 2,8
7 Kun 10,11; Įst 33,10; 2 Krn 17,7; Neh 9,3; Mal 2,7
9 Kun 23,24; Sk 29,1; Įst 16,14; Ezr 2,63; Neh 7,65.70; Neh 10,1; Ekl 3,4
10 Įst 26,11-13; Est 9,19.22; Apr 11,10

džiaugsmas – jūsų stiprybė".
[11] Levitai ramino žmones: "Nusiraminkite, nes ši diena yra šventa, ir nesisielokite".
[12] Visi žmonės nuėję valgė, gėrė ir dalinosi su vargšais, nes jie suprato žodžius, kurie jiems buvo paskelbti.
[13] Kitą dieną susirinko pas Rašto žinovą Ezrą visos tautos šeimų vadai, kunigai ir levitai, norėdami suprasti įstatymo žodžius.
[14] Įstatyme, kurį Viešpats davė per Mozę, jie rado parašyta, kad izraelitai septinto mėnesio šventės metu turi gyventi palapinėse.
[15] Jie paskelbė Jeruzalėje ir visuose miestuose: "Išeikite į kalnus ir atsineškite alyvmedžių, laukinių alyvmedžių, mirtų, palmių ir kitokių šakų palapinėms pasidaryti, kaip parašyta".
[16] Žmonės išėję atsinešė šakų ir pasistatė kiekvienas sau palapines: vieni ant savo namų stogo, kiti kieme, dar kiti Dievo namų kieme arba Vandens vartų ir Efraimo vartų aikštėse.
[17] Grįžę iš nelaisvės žydai pasistatė kiekvienas sau palapines ir gyveno jose. Nuo Nūno sūnaus Jozuės laikų iki tos dienos izraelitai nebuvo to darę. Visi buvo labai patenkinti.
[18] Kasdien buvo skaitoma iš Dievo įstatymo knygos. Taip šventė septynias dienas, o aštuntą dieną įvyko iškilmingas susirinkimas, kaip buvo nustatyta.

9 Šio mėnesio dvidešimt ketvirtą dieną izraelitai susirinko pasninkaudami, apsivilkę ašutinėmis ir apsibarstę galvas žemėmis.
[2] Izraelio palikuonys atsiskyrė nuo visų svetimtaučių ir sustoję išpažino savo nuodėmes bei tėvų nusikaltimus.
[3] Stovėdami savo vietose, jie ketvirtį dienos skaitė iš Viešpaties, savo Dievo, įstatymo knygos, o antrą dienos ketvirtį išpažino savo nuodėmes ir, parpuolę ant žemės, garbino Viešpatį, savo Dievą.
[4] Ant paaukštinimo stovėjo levitai: Ješūva, Banis, Kadmielis, Šebanija, Būnis, Šerebija, Banis ir Kenanis – ir garsiai šaukėsi Viešpaties, savo Dievo.
[5] Levitai Ješūva, Kadmielis, Banis, Hašabnėja, Šerebija, Hodija, Šebanija ir Petachija sakė: "Atsistokite ir šlovinkite Viešpatį, savo Dievą, per amžių amžius. Tebūna palaimintas Tavo šlovingas vardas, kuris išaukštintas virš visokio palaiminimo ir gyriaus".
[6] Ezra meldėsi: "Tu, Viešpatie, esi vienintelis. Tu sutvėrei dangų, dangaus dangų ir visą jų kareiviją, žemę, jūras ir visa, kas jose. Tu visa tai palaikai, ir dangaus kareivijos garbina Tave.
[7] Tu, Viešpatie, esi Dievas, kuris išsirinkai Abramą, jį išvedei iš chaldėjų Ūro ir davei jam Abraomo vardą.
[8] Patyręs, kad jis Tau ištikimas, padarei su juo sandorą, kad jo palikuonims duosi kraštą kanaaniečių, hetitų, amoritų, perizų, jebusiečių ir girgašų. Tu ištesėjai savo žodį, nes Tu esi teisus.
[9] Tu matei mūsų tėvų priespaudą Egipte ir išgirdai jų šauksmą prie Raudonosios jūros.
[10] Tu darei ženklų ir stebuklų faraonui, jo tarnams ir visiems jo krašto žmonėms, nes žinojai, kaip

12 Neh 8,7.8; Neh 8,10
14 Kun 23,34.40.42; Įst 16,13
15 Kun 23,4; Kun 23,40; Įst 16,16
16 Įst 22,8; 2 Kar 14,13; Neh 12,37; Neh 12,39
17 2 Krn 30,21
18 Kun 23,36; Sk 29,35; Įst 31,11

9 SKYRIUS
1 Joz 7,6; 1 Sam 4,12; 2 Sam 1,2; Neh 8,2; Job 2,12
2 Ezr 10,11; Neh 1,6; Neh 13,3.30
3 Neh 8,7.8
5 1 Krn 29,13
6 Pr 1,1; Pr 2,1; Iš 20,11; Įst 6,4; Įst 10,14; 1 Kar 8,27; 2 Kar 19,15.19; Ps 36,6; Ps 86,10; Iz 37,16.20; Apr 14,7
7 Pr 11,31; Pr 17,5
8 Pr 15,6; Pr 15,18; Pr 22,1-3; Joz 23,14; Jok 2,21-23
9 Iš 2,25; Iš 3,7; Iš 14,10
10 Iš 7,1-25; Iš 8,1-32; Iš 9,1-35; Iš 10,1-29; Iš 11,1-10; Iš 12,1-51; Iš 13,1-22; Iš 14,1-31; Iš 18,11; Jer 32,20

jie didžiavosi prieš juos. Taip Tu įsigijai vardą, kaip yra ir iki šios dienos.
[11] Tu perskyrei jūrą prieš juos, ir izraelitai perėjo sausuma per jūrą, o jų persekiotojus atidavei gelmėms kaip akmenį šėlstančioms bangoms.
[12] Debesies stulpu vedei juos dieną ir ugnies stulpu nušvietei naktį jiems kelią, kuriuo jie turėjo eiti.
[13] Tu nužengei ant Sinajaus kalno ir kalbėjaisi su jais iš dangaus; davei jiems teisingus potvarkius, tikrus įstatymus, gerus nuostatus ir įsakymus.
[14] Tu paskelbei jiems savo šventą sabatą; įsakymus, nuostatus bei įstatymus jiems davei per savo tarną Mozę.
[15] Kai jie badavo, davei jiems duonos iš dangaus, kai troško, leidai vandeniui tekėti iš uolos. Tu pažadėjai jiems, kad jie įeis į žemę, kurią Tu prisiekei jiems atiduoti.
[16] Bet jie ir mūsų tėvai elgėsi išdidžiai, sukietino savo sprandus ir neklausė Tavo įsakymų.
[17] Jie atsisakė paklusti ir neprisiminė Tavo stebuklų, kuriuos tarp jų padarei. Jie sukietino savo sprandus ir maištaudami išsirinko vadą, kuris juos parvestų vergijon. Bet Tu esi Dievas, pasiruošęs atleisti, maloningas ir gailestingas, lėtas pykti ir didžiai geras, todėl neapleidai jų.
[18] Kai jie nusiliejo veršį ir sakė: 'Tai yra tavo dievas, kuris tave išvedė iš Egipto', jie Tave labai supykdė.
[19] Tačiau Tu, Dieve, būdamas didžiai gailestingas, jų nepalikai dykumoje; debesies stulpas neatsitraukė nuo jų dieną nė ugnies stulpas naktį, rodydamas jiems kelią, kuriuo jie turėjo eiti.
[20] Tu davei savo gerąją dvasią ir mokei juos, maitinai mana ir girdei vandeniu.
[21] Keturiasdešimt metų aprūpinai juos dykumoje. Jiems nieko netrūko. Jų drabužiai nenusidėvėjo ir jų kojos neištino.
[22] Karalystes ir tautas Tu atidavei jiems ir paskirstei jas dalimis. Jie užėmė Hešbono karaliaus Sihono kraštą ir Bašano karaliaus Ogo žemę.
[23] Jų vaikus padauginai kaip dangaus žvaigždes ir jiems davei kraštą, kurį pažadėjai jų tėvams.
[24] Jų vaikai įėjo ir užėmė tą žemę. Tu pajungei jiems krašto gyventojus, kanaaniečius, ir atidavei juos į jų rankas su jų karaliais ir krašto žmonėmis, kad jie pasielgtų su jais, kaip jiems patinka.
[25] Jie paėmė sutvirtintus miestus, derlingą žemę, pasisavino jų namus, pilnus gėrybių, ir iškastus šulinius, vynuogynus, alyvmedžių sodus ir vaismedžių daugybę. Jie valgė, pasisotino ir pralobo. Jie džiaugėsi Tavo didžiu gerumu.
[26] Bet jie tapo neklusnūs, maištavo prieš Tave, atmetė Tavo įstatymus ir žudė Tavo pranašus, kurie įspėjo juos sugrįžti prie Tavęs; jie Tau labai nusikalto.
[27] Todėl Tu atidavei juos jų priešams, kurie juos užėmė ir pavergė. Priespaudos metu jie šaukėsi Tavęs. Tu juos išklausei ir, didžiai gailėdamasis jų, siuntei jiems gelbėtojų, kurie juos išgelbėjo iš jų priešų rankų.
[28] Sulaukę ramybės, jie vėl darydavo pikta prieš Tave. Tuomet Tu vėl juos atiduodavai į priešų ran-

11 Iš 14,20-28; Iš 15,1.5
12 Iš 13,21.22
13 Iš 20,1-18; Rom 7,12
14 Pr 2,3; Iš 16,23; Iš 20,8; Iš 23,12
15 Iš 16,14-17; Iš 17,6; Sk 20,8; Įst 1,8; Jn 6,31; 1 Kor 10,4
16 Įst 1,26-33; Įst 31,27; Neh 9,29; Ps 106,6
17 Sk 14,4; Ps 78,11.42-45; Jl 2,13; Apd 7,39
18 Iš 32,4-8.31
19 Iš 13,20-22; Ps 106,45; 1 Kor 10,1
20 Iš 16,14-16; Iš 17,6; Sk 11,17
21 Įst 2,7; Įst 8,4; Įst 29,5
22 Sk 21,21-35
23 Pr 15,5; Pr 22,17; Hbr 11,12
24 Joz 1,2-4; Joz 18,1; Ps 44,2.3
25 Sk 13,27; Įst 6,11; Įst 32,15; Joz 24,13; Oz 3,5
26 Ts 2,11; 1 Kar 14,9; 1 Kar 18,4; 1 Kar 19,10; Ps 50,17; Mt 23,37; Apd 7,52
27 Ts 2,14; Ts 2,18; Ps 106,41;

kas. Jiems atgailaujant, Tu daug kartų išklausei juos ir išvadavai iš priešų, gailėdamasis jų.
[29] Tu perspėdavai juos grįžti prie Tavo įstatymų, tačiau jie elgdavosi išdidžiai ir nepaklusdavo Tavo įsakymams, bet laužė Tavo nuostatus, kuriuos vykdydamas žmogus yra gyvas. Jie atsuko Tau nugarą ir pasiliko užkietėję.
[30] Daugelį metų Tu pakentei juos, liudydamas prieš juos per savo dvasią savo pranašuose. Jie neklausė Tavęs, todėl Tu atidavei juos į žemės tautų rankas.
[31] Tačiau dėl savo didžio gailestingumo Tu jų nesunaikinai visiškai ir neatstūmei, nes Tu esi maloningas ir gailestingas Dievas.
[32] O dabar, didis, galingas ir baisus Dieve, kuris laikaisi sandoros ir gailestingumo, pažvelk į mūsų vargus, kurie ištiko mūsų karalius, kunigaikščius, kunigus, pranašus, tėvus ir visą mūsų tautą nuo Asirijos karalių laikų iki šios dienos.
[33] Tu teisingai baudei mus. Tu buvai mums ištikimas, o mes nusikaltome Tau.
[34] Mūsų karaliai, kunigaikščiai, kunigai ir mūsų tėvai nevykdė įstatymų ir nepaisė Tavo įsakymų ir įspėjimų.
[35] Gyvendami savo karalystėje, jie naudojosi gėrybėmis, kurias jiems davei, Tavo jiems duotame derlingame ir plačiame krašte. Tačiau jie netarnavo Tau ir neatsisakė savo piktų darbų.
[36] Šiandien esame vergai šalyje, kurią davei mūsų tėvams ir leidai naudotis jos vaisiais ir gėrybėmis.
[37] Dabar jos derlius priklauso karaliams, kuriuos paskyrei mums už mūsų nuodėmes. Mūsų kūnai ir mūsų gyvuliai yra jų nuosavybė, su kuria jie elgiasi, kaip jiems patinka; mes papuolę į vargą.
[38] Todėl mes darome tvirtą sandorą ir ją užrašome, o mūsų kunigaikščiai, levitai ir kunigai ją užantspauduoja".

Ps 106,44
28 Ts 3,12; Ps 106,43
29 Kun 18,5; Rom 10,5; Gal 3,12
30 2 Kar 17,13-18; 2 Krn 36,11-20; Iz 5,5; Jer 7,25; Apd 7,51; 1 Pt 1,11
31 Jer 4,27; Rom 11,2-5
32 Iš 34,6.7; 2 Kar 15,19; 2 Kar 17,3-6; Ezr 4,2.10
33 Ps 106,6; Ps 119,137; Dan 9,5.6.8; Dan 9,14
35 Įst 28,47
36 Įst 28,48; Ezr 9,9
37 Įst 28,33.51; Įst 28,48
38 2 Kar 23,3; 2 Krn 29,10; Ezr 10,3; Neh 10,1

10 SKYRIUS

1 Neh 1,1
2 Neh 12,1-21
14 Ezr 2,3

10 Užantspaudavo šie: Nehemijas, Hachalijos sūnus, tai yra Tiršata, Zedekija,
[2] Seraja, Azarija, Jeremija,
[3] Pašhūras, Amarija, Malkija,
[4] Hatušas, Šebanija, Maluchas,
[5] Harimas, Meremotas, Abdija,
[6] Danielius, Ginetonas, Baruchas,
[7] Mešulamas, Abija, Mijaminas,
[8] Maazija, Bilgajas ir Šemaja; jie visi yra kunigai.
[9] Levitai: Azanijos sūnus Ješūva, Binujas iš Henadado palikuonių, Kadmielis,
[10] Šebanija, Hodija, Kelita, Pelaja, Hananas,
[11] Michėjas, Rehobas, Hašabija,
[12] Zakūras, Šerebija, Šebanija,
[13] Hodija, Banis ir Beninuvas.
[14] Tautos kunigaikščiai: Parošas, Pahat Moabas, Elamas, Zatuvas, Banis,
[15] Būnis, Azgadas, Bebajas,
[16] Adonija, Bigvajas, Adinas,
[17] Ateras, Ezekijas, Azūras,
[18] Hodija, Hašumas, Becajas,
[19] Harifas, Anatotas, Nebajas,
[20] Magpiašas, Mešulamas, Hezyras,
[21] Mešezabelis, Cadokas, Jadūva,
[22] Pelatija, Hananas, Anaja,
[23] Ozėjas, Hananija, Hašubas,
[24] Ha Lohešas, Pilha, Šobekas,
[25] Rehumas, Hašabna, Maasėja,
[26] Ahija, Hananas, Ananas,

[27] Maluchas, Harimas, Baana.
[28] Visi kiti kunigai, levitai, vartininkai, giedotojai, šventyklos tarnai ir tie, kurie atsiskyrė nuo krašto tautų dėl Dievo įstatymo, jų žmonos, sūnūs ir dukterys, kurie suprato,
[29] prisijungė prie savo brolių, savo kilmingųjų, ir įsipareigojo vykdyti Dievo įstatymą, kuris buvo duotas per Dievo tarną Mozę, ir laikytis visų Viešpaties potvarkių bei nuostatų.
[30] Pasižadėjome neduoti savo dukterų krašto žmonėms ir neimti jų dukterų.
[31] Jei krašto žmonės sabato dieną atgabentų prekių ar grūdų parduoti, nieko iš jų nepirksime nei sabatą, nei šventadieniais. Taip pat pasižadėjome septintais metais nesėti ir atleisti visas skolas.
[32] Mes pasižadėjome kas metai duoti trečdalį šekelio Dievo namų reikalams:
[33] padėtinei duonai, nuolatinei duonos aukai, nuolatinei deginamajai aukai, sabatų aukoms, jauno mėnulio ir iškilmingų švenčių aukoms, šventiems daiktams, aukoms už nuodėmę Izraeliui sutaikinti ir kitiems Dievo namų reikalams.
[34] Kunigai, levitai ir žmonės burtų keliu nustatė malkų pristatymo Dievo namams eilę, kad būtų atnešama šeimomis, kas metai nustatytu laiku Viešpaties, mūsų Dievo, aukurui, kaip parašyta įstatyme.
[35] Taip pat įsipareigojome kas metai pristatyti Viešpaties namams mūsų laukų derliaus ir vaisių pirmavaisius;
[36] be to, mūsų sūnų pirmagimius ir galvijų bei avių pirmgimius pristatyti į Dievo namus kunigams, tarnaujantiems Dievo namuose, kaip parašyta įstatyme.
[37] Kas geriausia iš mūsų valgių, įvairių medžių pirmųjų vaisių, vyno ir aliejaus pasižadėjome pristatyti kunigams į Dievo namų sandėlius, o mūsų laukų dešimtinę – levitams; levitai patys ims dešimtines visuose mūsų miestuose.
[38] Aarono sūnus kunigas lydės levitus, jiems renkant dešimtinę, o levitai atiduos dešimtą dalį dešimtinės į Dievo namų sandėlius.
[39] Izraelitai ir levitai sugabens javus, vyną ir aliejų į sandėlius, kur yra šventyklos indai, tarnaujantys kunigai, vartininkai ir giedotojai, kad neapleistume Dievo namų.

11

Tautos kunigaikščiai gyveno Jeruzalėje, o kiti metė burtą, kad vienas dešimtadalis gyventų Jeruzalėje, šventajame mieste, o devyni dešimtadaliai liktų gyventi kituose miestuose.
[2] Tauta palaimino kiekvieną, kuris savanoriškai sutiko apsigyventi Jeruzalėje.
[3] Šie krašto valdytojai gyveno Jeruzalėje. Izraelitai, kunigai, levitai, šventyklos tarnai ir Saliamono tarnų palikuonys gyveno Judo miestuose, kiekvienas savo mieste prie savo nuosavybės.
[4] Jeruzalėje gyveno Judo ir Benjamino palikuonys. Judo sūnaus Pereco palikuonys: Ataja, sūnus Uzijo, sūnaus Zacharijos, sūnaus Amarijo, sūnaus Šefatijos, sūnaus Mahalalelio,
[5] ir Maasėja, sūnus Barucho, sūnaus Kol Hozės, sūnaus Hazajos, sūnaus Adajos, sūnaus Jehojari-

28 Ezr 2,36-43; Ezr 9,1; Neh 13,3
29 Įst 29,12; 2 Kar 23,3; 2 Krn 34,31; Neh 5,12; Ps 119,106
30 Iš 34,16; Įst 7,3; Ezr 9,12
31 Iš 20,10; Iš 23,10.11; Kun 23,3; Kun 25,4; Įst 5,12; Įst 15,1.2; Neh 5,12; Jer 34,14
32 Iš 30,11-16; Iš 38,25.26; 2 Krn 24,6.9; Mt 17,24
33 Kun 24,5; Sk 28,29; 2 Krn 2,4
34 Kun 6,12; Neh 13,31; Iz 40,16
35 Iš 23,19; Iš 34,26; Kun 19,23; Sk 18,12; Įst 26,1.2
36 Iš 13,2.12.13; Kun 27,26.27; Sk 18,15.16
37 Kun 23,17; Kun 27,30; Sk 15,19; Sk 18,12; Sk 18,21; Įst 18,4; Įst 26,2; Mal 3,10
38 Sk 18,26; 1 Krn 9,26; 2 Krn 31,11
39 Įst 12,6.11; 2 Krn 31,12; Neh 13,10.11; Neh 13,12; Hbr 10,25
11 SKYRIUS
1 Neh 10,18; Mt 4,5; Mt 5,35; Mt 27,53
2 Ts 5,9; 2 Krn 17,16
3 1 Krn 9,2.3; Ezr 2,43; Ezr 2,55
4 Pr 38,29; 1 Krn 9,3

bo, sūnaus Zacharijos, sūnaus Šilono.
[6] Iš viso Pereco palikuonių, gyvenusių Jeruzalėje, buvo keturi šimtai šešiasdešimt aštuoni vyrai.
[7] Benjamino palikuonys: Saluvas, sūnus Mešulamo, sūnaus Joedo, sūnaus Pedajos, sūnaus Kolajos, sūnaus Maasėjos, sūnaus Itielio, sūnaus Jesajo.
[8] Po jo Gabajas ir Salajas – devyni šimtai dvidešimt aštuoni.
[9] Zichrio sūnus Joelis buvo jų viršininkas, o Ha Senūvos sūnus Judas buvo miesto viršininko padėjėjas.
[10] Kunigai: Jehojaribo sūnus Jedaja, Jachinas.
[11] Seraja, sūnus Hilkijos, sūnaus Mešulamo, sūnaus Cadoko, sūnaus Merajoto, sūnaus Ahitubo, buvo vyriausiasis Dievo namuose.
[12] Jų brolių, kurie dirbo šventykloje, buvo aštuoni šimtai dvidešimt du. Adaja, sūnus Jerohamo, sūnaus Pelalijo, sūnaus Amcio, sūnaus Zacharijos, sūnaus Pašhūro, sūnaus Malkijos.
[13] Jo brolių, šeimos vyresniųjų, buvo du šimtai keturiasdešimt du. Amašsajas – sūnus Azarelio, sūnaus Achzajo, sūnaus Mešilemoto, sūnaus Imero.
[14] Jų brolių, drąsių vyrų, buvo šimtas dvidešimt aštuoni. Jų viršininkas buvo Zabdielis, Ha Gedolimo sūnus.
[15] Levitai: Šemaja, sūnus Hašubo, sūnaus Azrikamo, sūnaus Hašabijos, sūnaus Būnio;
[16] Šabetajas ir Jehozabadas – levitų viršininkai, kurie prižiūrėjo Dievo namų išorinius darbus;
[17] Matanija, sūnus Michėjo, sūnaus Zabdžio, sūnaus Asafo, vadovavo padėkos maldoms, Bakbukija, antras tarp savo brolių, ir Abda, sūnus Šamūvos, sūnaus Galalo, sūnaus Jedutūno.
[18] Iš viso šventajame mieste levitų buvo du šimtai aštuoniasdešimt keturi.
[19] Vartininkai: Akubas, Talmonas ir jų broliai, kurie ėjo sargybą prie vartų, iš viso šimtas septyniasdešimt du.
[20] Likusieji izraelitai, kunigai ir levitai gyveno visuose Judo miestuose, kiekvienas savo pavelde.
[21] Šventyklos tarnai gyveno Ofelyje; Ciha ir Gišpa buvo šventyklos tarnų viršininkai.
[22] Levitų viršininkas Jeruzalėje buvo Uzis, sūnus Banio, sūnaus Hašabijos, sūnaus Matanijos, sūnaus Michėjo; Dievo namų giedotojai buvo Asafo palikuonys.
[23] Karaliaus įsakymu giedotojai gavo išlaikymą kiekvieną dieną.
[24] Mešezabelio sūnus Petachija iš Judo sūnaus Zaros palikuonių buvo karaliaus paskirtas visiems tautos reikalams.
[25] Kai kurie Judo palikuonys gyveno Kirjat Arboje, Dibone, Jekabceelyje,
[26] Ješūve, Moladoje, Bet Pelete,
[27] Hacar Šuale, Beer Šeboje,
[28] Ciklage, Mechonoje,
[29] En Rimone, Coroje, Jarmute,
[30] Zanoache, Adulame, Lachiše, Azekoje ir tų miestų kaimuose. Jie gyveno nuo Beer Šebos iki Hinomo slėnio.
[31] O benjaminitai gyveno Geboje, Michmaše, Ajoje, Betelyje,
[32] Anatote, Nobe, Ananijoje,
[33] Hacore, Ramoje, Gitaimuose,
[34] Hadide, Ceboime, Nebalate,

10 1 Krn 9,10
16 1 Krn 26,29; Ezr 8,33; Ezr 10,15
18 Neh 11,1
21 2 Krn 27,3; Neh 3,26
23 Ezr 6,8.9; Ezr 7,20
24 Pr 38,30; 1 Krn 18,17
25 Joz 14,15

[35] Lode, Onojuje, jų kaimuose ir Amatininkų slėnyje.
[36] Kai kurie levitai buvo pasiskirstę Jude ir Benjamine.

12 Kunigai ir levitai, atvykę su Salatielio sūnumi Zerubabeliu ir Jozue, buvo šie: Seraja, Jeremija, Ezra,
[2] Amarija, Maluchas, Hatušas,
[3] Šechanija, Rehumas, Meremotas,
[4] Idojas, Ginetojas, Abija,
[5] Mijaminas, Maadija, Bilga,
[6] Šemaja, Jehojaribas, Jedaja,
[7] Saluvas, Amokas, Hilkija ir Jedaja. Šitie buvo kunigų ir jų brolių viršininkai Ješūvos laikais.
[8] Levitai: Ješūva, Binujas, Kadmielis, Šerebija, Judas, Matanija, kuris vadovavo dėkojimui, ir jo broliai.
[9] Bakbukija, Unis ir jų broliai budėjo priešais juos.
[10] Jozuė buvo Jehojakimo tėvas, Jehojakimas – Eljašibo, Eljašibas – Jehojados,
[11] Jehojada – Jehonatano, Jehonatanas – Jadūvos.
[12] Jehojakimo laikais šie kunigai buvo šeimų vyresnieji: Meraja – Serajos, Hananija – Jeremijo,
[13] Mešulamas – Ezros, Johananas – Amarijo,
[14] Jehonatanas – Melichuvo, Juozapas – Šebanijo,
[15] Adna – Harimo, Helkajas – Merajoto,
[16] Zacharija – Idojo, Mešulamas – Ginetono,
[17] Zichris – Abijo, Piltajas – Minjamino ir Moadijos,
[18] Šamūvos – Bilgo, Jehonatanas – Šemajos,
[19] Matenajas – Jehojaribo, Uzis – Jedajos,

35 1 Krn 4,14

12 SKYRIUS

1 Ezr 2,1.2; Ezr 7,7; Neh 7,7; Neh 10,2-8; Mt 1,12.13

4 Lk 1,5

7 Ezr 3,2; Ag 1,1; Zch 3,1

8 Neh 11,17

12 Neh 7,70.71; Neh 8,13; Neh 11,13

22 1 Krn 24,6

23 1 Krn 9,14-22

24 1 Krn 23,1-32; 1 Krn 24,1-31; 1 Krn 25,1-31; 1 Krn 26,1-32; Ezr 3,11; Neh 11,17

26 1 Krn 6,14; Ezr 7,6.11; Neh 8,9

27 Įst 20,5; 1 Krn 25,6; 2 Krn 5,13; 2 Krn 7,6; Neh 7,1; Ps 30,1-12

28 1 Krn 9,16

30 Ezr 6,20; Neh 13,22.30

31 Neh 2,13; Neh 3,13; Neh 12,38

[20] Kalajas – Salajo, Eberas – Amoko,
[21] Hašabija – Hilkijos, Netanelis – Jedajos.
[22] Eljašibo, Jehojados, Johanano ir Jadūvos laikais buvo surašyti levitai, taip pat ir kunigų šeimų vyresnieji iki persų karaliaus Darijaus laikų.
[23] Levitų šeimų vyresnieji buvo surašyti metraščių knygoje iki Eljašibo sūnaus Johanano laikų.
[24] Vadovaujant levitams Hašabijai, Šerebijai ir Jozuei, Kadmielio sūnui, giedotojai stovėjo prieš juos ir giedojo padėkos giesmes, kaip karalius, Dievo vyras Dovydas, buvo nustatęs.
[25] Matanija, Bakbukijas, Abdija, Mešulamas, Talmonas ir Akubas buvo vartininkai, jie ėjo sargybą prie vartų sandėlių.
[26] Jie gyveno Jehocadako anūko, Ješūvos sūnaus Jehojakimo dienomis ir dienomis valdytojo Nehemijo bei Rašto žinovo kunigo Ezro.
[27] Jeruzalės sienoms pašventinti buvo sušaukti levitai iš visų vietovių; jie turėjo atvykti Jeruzalėn, kad pašventinimas vyktų su džiaugsmu, padėkos giesmėmis ir su cimbolų, arfų ir psalterių muzika.
[28] Giedotojų sūnūs susirinko iš Jeruzalės ir Netofos apylinkių,
[29] iš Gilgalo, Gebos ir Azmaveto vietovių; nes giedotojai buvo pasistatę kaimus Jeruzalės apylinkėse.
[30] Kunigai ir levitai apsivalė patys ir apvalė tautą, vartus ir sienas.
[31] Aš užvedžiau Judo kunigaikščius ant sienos ir pavedžiau jiems vadovauti dviems dėkojančiųjų

grupėms. Viena ėjo sienos viršumi į dešinę, link Šiukšlių vartų.
[32] Juos sekė Hošaja ir pusė Judo kunigaikščių:
[33] Azarija, Ezra, Mešulamas,
[34] Judas, Benjaminas, Šemaja ir Jeremija;
[35] iš kunigų sūnų su trimitais sekė Zacharija, sūnus Jehonatano, sūnaus Šemajos, sūnaus Matanijos, sūnaus Mikajos, sūnaus Zakūro, sūnaus Asafo,
[36] ir jo broliai: Šemaja, Azarelis, Milalajas, Gilalajas, Maajas, Netanelis, Judas ir Hananis su Dievo vyro Dovydo muzikos instrumentais; Rašto žinovas Ezra ėjo jų priekyje.
[37] Praėję pro Šaltinio vartus, jie lipo aukštyn Dovydo miesto laiptais, vedančiais pro Dovydo namus, iki rytinių Vandens vartų.
[38] Antra grupė ėjo kairėn; paskui juos aš sekiau su puse tautos pro Krosnių bokštą iki Plačiosios sienos,
[39] toliau pro Efraimo vartus, Senuosius vartus, Žuvų vartus, Hananelio bokštą ir Mejos bokštą iki Avių vartų, ir jie sustojo prie Sargybos vartų.
[40] Abi grupės sustojo prie Dievo namų, taip pat aš, pusė viršininkų su manimi
[41] ir kunigai: Eljakimas, Maasėja, Minjaminas, Mikaja, Eljoenajas, Zacharija, Hananija su trimitais,
[42] Maasėja, Šemaja, Eleazaras, Uzis, Johananas, Malkija, Elamas ir Ezeras. Giedotojai, kuriems vadovavo Izrachija, garsiai giedojo.
[43] Tą dieną jie daug aukojo ir džiaugėsi, nes Dievas jiems suteikė didelį džiaugsmą. Moterys ir vaikai taip pat džiaugėsi, ir Jeruzalės džiaugsmas buvo toli girdimas.
[44] Tuo metu buvo paskirti žmonės prižiūrėti sandėliams, kurie buvo įrengti atsargoms, vaisių pirmienoms ir dešimtinėms, kas buvo surinkta iš miestų ir kaimų, pagal įstatymą išlaikyti kunigus ir levitus. Judo gyventojai džiaugėsi kunigais ir levitais.
[45] Giedotojai ir vartininkai atliko savo tarnystę Dievui ir apvalymo tarnystę, kaip buvo įsakęs Dovydas ir jo sūnus Saliamonas.
[46] Jau Dovydo ir Asafo laikais buvo paskirti vadovai giedotojams, kurie giedojo šlovinimo ir padėkos giesmes Dievui.
[47] Zerubabelio ir Nehemijo dienomis izraelitai pristatydavo giedotojams ir vartininkams skirtą kasdieninę dalį. Jie duodavo šventas dovanas levitams, o levitai duodavo tai Aarono vaikams.

13

Skaitant susirinkusiems Mozės knygą, buvo rasta parašyta: “Joks amonitas ar moabitas negali priklausyti Dievo tautai,
[2] nes jie nepasitiko izraelitų su duona ir vandeniu, bet pasamdė Balaamą, kad juos prakeiktų. Tačiau mūsų Dievas pakeitė prakeikimą į palaiminimą”.
[3] Išgirdę įstatymą, jie atskyrė visus svetimtaučius iš Izraelio.
[4] Prieš tai kunigas Eljašibas, Tobijos giminaitis, Dievo namų sandėlių prižiūrėtojas,
[5] buvo parūpinęs Tobijai didelį kambarį, kuriame anksčiau laikydavo duonos aukas, smilkalus, indus ir javų, vyno bei aliejaus dešimtinę, priklausančią levitams,

35 Sk 10,2.8
36 1 Krn 23,5; 2 Krn 29,26.27
37 2 Sam 5,7-9; Neh 2,14; Neh 3,15; Neh 3,26; Neh 8,1.3.16
38 Neh 3,8; Neh 3,11; Neh 12,31
39 2 Kar 14,13; Neh 3,1; Neh 3,3; Neh 3,32; Neh 8,16; Jer 32,2
43 Ezr 3,13
44 2 Krn 31,11.12; Neh 10,37-39; Neh 13,5.12.13
45 1 Krn 25,1-31; 1 Krn 26,1-32
46 1 Krn 25,1; 2 Krn 29,30
47 Sk 18,21.24; Sk 18,26; Neh 11,23

13 SKYRIUS
1 Įst 23,3.4; Įst 31,11.12; 2 Kar 23,2; Neh 8,3.8; Neh 9,3; Iz 34,16
2 Sk 22,5; Sk 23,1; Sk 24,10; Įst 23,5; Joz 24,9.10
3 Neh 9,2; Neh 10,28
4 Neh 2,10; Neh 4,3; Neh 6,1; Neh 12,10
5 Sk 18,21.24; Neh 12,44

giedotojams, vartininkams ir kunigams.

[6] Tuo laiku aš nebuvau Jeruzalėje, nes trisdešimt antraisiais Babilono karaliaus Artakserkso metais buvau pas karalių. Tačiau kuriam laikui praėjus, aš pasiprašiau karaliaus išleidžiamas.

[7] Sugrįžęs į Jeruzalę, sužinojau, kad Eljašibas blogai pasielgė, parūpindamas Tobijai kambarį Dievo namų kiemuose.

[8] Man tai labai nepatiko, todėl aš išmečiau iš kambario laukan visus Tobijo sdaiktus.

[9] Po to įsakiau išvalyti kambarius ir atgal sunešti Dievo namų reikmenis, duonos aukas ir smilkalus.

[10] Aš taip pat sužinojau, kad levitams nebuvo atiduodama jiems priklausanti dalis ir kad levitai ir giedotojai neatliko savo tarnystės, bet sugrįžo kiekvienas į savo laukus.

[11] Tuomet aš bariau vyresniuosius ir sakiau: "Kodėl Dievo namai apleisti?" Surinkęs visus, grąžinau juos į jų vietą.

[12] Tada visas Judas atnešė į sandėlius grūdų, vyno ir aliejaus dešimtinę.

[13] Aš paskyriau sandėlių prižiūrėtojais kunigą Šelemiją, raštininką Cadoką ir Pedają iš levitų, o jų padėjėju – Matanijos sūnaus Zakūro sūnų Hananą, nes jais buvo galima pasitikėti. Jie buvo įpareigoti išduoti broliams jiems priklausančią dalį.

[14] Mano Dieve, atsimink mane ir nepamiršk mano gerų darbų, kuriuos padariau Dievo namams ir tarnavimui juose.

[15] Tuomet aš mačiau Jude tuos, kurie per sabatą mynė vyno spaustuvus ir, suvalydami javus, krovė juos ant asilų; vyno, vynuogių, figų ir visokių naštų sabato dieną gabeno į Jeruzalę. Aš įspėjau juos, kad tą dieną nepardavinėtų maisto.

[16] Jeruzalėje gyveną Tyro gyventojai atgabendavo žuvies bei visokių prekių ir per sabatą parduodavo Judo žmonėms.

[17] Aš bariau Judo kilminguosius: "Kodėl taip piktai elgiatės ir išniekinate sabato dieną?

[18] Taip darė mūsų tėvai, todėl mūsų Dievas užleido mums ir šitam miestui tokią nelaimę. Jūs užtrauksite rūstybę Izraeliui, paniekindami sabatą".

[19] Aš įsakiau sabato išvakarėse, pradėjus temti, užrakinti Jeruzalės vartus ir atidaryti juos tik sabatui pasibaigus ir pastačiau savo tarnus prie vartų, kad nebūtų įnešamos naštos per sabatą.

[20] Pirkliai ir visokių prekių pardavėjai vieną ir kitą kartą pasiliko už Jeruzalės vartų.

[21] Aš klausiau jų: "Kodėl pasiliekate už vartų? Jei padarysite tai dar kartą, aš panaudosiu prieš jus jėgą". Nuo to laiko jie nebeateidavo per sabatą.

[22] Levitams įsakiau apsivalyti, eiti sargybą prie vartų ir švęsti sabatą. Todėl, Viešpatie, mano Dieve, atsimink ir pasigailėk manęs dėl savo didžio gailestingumo.

[23] Tais laikais aš mačiau ir žydus, imančius žmonas iš Ašdodo, Amono ir Moabo.

[24] Jų vaikai kalbėjo pusiau Ašdodo gyventojų kalba ir nemokėjo žydiškai.

[25] Aš subariau juos, iškeikiau, kai kuriuos sumušiau, roviau jų plau-

6 Neh 5,14-16
7 Neh 13,1.5
9 2 Krn 29,5.15.16
10 Sk 35,2; Neh 10,37; Mal 3,8
11 Neh 10,39; Neh 13,17.25
12 Neh 10,38; Neh 12,44
13 2 Krn 31,12; 1 Kor 4,2
14 Neh 5,19; Neh 13,22.31
15 Iš 20,10; Neh 10,31; Jer 17,21
18 Ezr 9,13; Jer 17,21
19 Kun 23,32; Jer 17,21.22
22 1 Krn 15,12; Neh 12,30
23 Iš 34,16; Įst 7,3.4; Ezr 9,2; Neh 4,7; Neh 10,30
25 Ezr 10,5; Neh 10,29.30; Pat 28,4

kus ir prisaikdinau, kad neduotų savo dukterų jų sūnums, neleistų savo sūnums vesti jų dukterų ir patys nevestų jų:

[26] "Argi ne tuo nusidėjo Izraelio karalius Saliamonas? Juk jam nebuvo lygių žemėje. Jis buvo Dievo mylimas ir Dievas jį buvo padaręs karaliumi visam Izraeliui, tačiau net jį svetimtautės moterys įtraukė į nuodėmę.

[27] Argi ir mes neklausysime, padarysime tą didelę piktenybę ir nusikalsime prieš Dievą, vesdami svetimtautes?"

26 2 Sam 12,24.25; 1 Kar 11,1.2; 1 Kar 11,4-8
27 Ezr 10,2; Neh 13,23
28 Neh 4,1.7; Neh 6,1.2; Neh 12,10.12
29 Neh 6,14; Mal 2,4.11.12
30 Neh 10,30; Neh 12,1
31 Neh 10,34; Neh 13,14.22

[28] Vienas vyriausiojo kunigo Eljašibo sūnaus Jehojados sūnus buvo horoniečio Sanbalato žentas; aš jį išvariau nuo savęs.

[29] Viešpatie, mano Dieve, prisimink tuos, kurie išniekino kunigystę, kunigų ir levitų sandorą.

[30] Taip aš apvaliau juos nuo svetimtaučių ir atstačiau kunigų bei levitų tarnavimus, kiekvieną jam skirtoje vietoje,

[31] ir įsakiau skirtu laiku atgabenti malkų ir pirmavaisių. Mano Dieve, atsimink mane mano labui.

ESTEROS
KNYGA

1 Ahasvero, kuris valdė šimtą dvidešimt septynis kraštus nuo Indijos iki Etiopijos,

[2] dienomis, kai Ahasveras atsisėdo karalystės soste, kuris yra Sūzuose,

[3] trečiais karaliavimo metais jis iškėlė didelę puotą visiems savo kunigaikščiams ir tarnams, persų ir medų kraštų kilmingiesiems ir sričių kunigaikščiams.

[4] Puota tęsėsi šimtą aštuoniasdešimt dienų; joje buvo iškelta karališkoji didybė, garbė ir turtai.

[5] Po to karalius suruošė septynių dienų puotą visiems sostinės gyventojams Sūzuose, karaliaus rūmų sodo kieme.

[6] Iš visų pusių kabojo baltos, žalios ir mėlynos užuolaidos ant baltų drobinių ir violetinių juostelių,

1 SKYRIUS
1 Ezr 4,6; Est 8,9; Dan 6,1; Dan 9,1
2 1 Kar 1,46; Neh 1,1; Dan 8,2
3 Pr 40,20; Est 2,18
6 Est 7,8; Ez 23,41; Am 2,8; Am 6,4
7 Est 2,18
10 Est 7,9

įvertų į sidabrinius žiedus. Jos buvo pritvirtintos prie marmurinių kolonų. Auksiniai ir sidabriniai gultai buvo sustatyti kieme, kuris buvo išklotas raudonu, mėlynu, baltu ir juodu marmuru.

[7] Gėrimus patiekė auksinėse taurėse, kurios visos buvo skirtingos; karališko vyno buvo gausu.

[8] Visi gėrė, kiek norėjo, nė vieno gerti nevertė. Karalius buvo įsakęs savo namų prižiūrėtojams, kad jie darytų tai, ko kuris žmogus panorės.

[9] Karalienė Vaštė karaliaus Ahasvero namuose kėlė puotą moterims.

[10] Septintą dieną karalius buvo linksmas nuo vyno. Jis įsakė Mehumanui, Biztai, Harbonai, Bigtai, Abagtai, Zetarui ir Karka-

sui – septyniems eunuchams, kurie tarnavo karaliaus Ahasvero akivaizdoje,
[11] atvesti karalienę Vaštę pas karalių su karališka karūna, norėdamas parodyti žmonėms ir kunigaikščiams jos grožį, nes ji buvo labai graži.
[12] Karalienė Vaštė atmetė karaliaus įsakymą, perduotą eunuchų, ir atsisakė eiti. Karalius labai supyko, ir rūstybė užsidegė jame.
[13] Karalius klausė patarimo išminčių, kurie pažindavo laikus ir žinojo karaliaus įstatymus bei teisę,
[14] taip pat Karšenos, Šetaro, Admatos, Taršišo, Mereso, Marsenos ir Memuchano, persų ir medų septynių kunigaikščių, kurie visada būdavo prie karaliaus, ir buvo pirmi karalystėje:
[15] "Ką mes turime daryti karalienei Vaštei pagal įstatymą už tai, kad ji nepaklausė karaliaus įsakymo, perduoto per eunuchus?"
[16] Memuchanas atsakė karaliui: "Karalienė Vaštė nusikalto ne tik karaliui, bet visiems kunigaikščiams ir žmonėms visose karaliaus Ahasvero žemėse.
[17] Šis karalienės poelgis taps žinomas visoms moterims. Jos, paniekindamos savo vyrus, sakys: 'Karalius Ahasveras įsakė karalienei ateiti pas jį, bet ji neatėjo'.
[18] Tuo karalienės pavyzdžiu seks visos persų ir medų kunigaikštienės. Kils daug nesusipratimų ir pykčių.
[19] Jei karaliui patiktų, tebūna paskelbtas karališkas įsakymas ir įrašytas į persų ir medų įstatymą, kuris yra nepakeičiamas, kad karalienė Vaštė nebeateis pas karalių Ahasverą ir karalius jos karališką garbę atiduos kitai, geresnei už ją.
[20] Kai karaliaus potvarkis bus paskelbtas visoje plačioje karalystėje, visos moterys gerbs savo vyrus, didelius ir mažus".
[21] Šis patarimas patiko karaliui ir kunigaikščiams. Karalius padarė pagal Memuchano žodžius.
[22] Jis išsiuntinėjo laiškus į visus karaliaus kraštus, kiekvienai tautai jos kalba, kad vyras turi būti viešpats savo namuose. Tas įstatymas buvo paskelbtas visomis kalbomis visose tautose.

13 1 Krn 12,32; Jer 10,7; Dan 2,12; Mt 2,1
14 2 Kar 25,19; Ezr 7,14; Mt 18,10
17 Ef 5,33
19 Est 8,8; Dan 6,8
20 Ef 5,33; Kol 3,18; 1 Pt 3,1
22 Est 3,12; Est 8,9; Ef 5,22-24; 1 Tim 2,12

2 SKYRIUS

1 Est 1,19.20
5 1 Sam 9,1
6 2 Kar 24,6; 2 Kar 24,14.15; 2 Krn 36,10.20; Jer 24,1
7 Est 2,15

2 Po šių įvykių, karaliaus Ahasvero pykčiui aprimus, jis atsiminė, ką Vaštė padarė ir kaip ji buvo nubausta.
[2] Karaliaus tarnai, kurie jam patarnaudavo, sakė jam: "Tepaieško karaliui jaunų gražių mergaičių
[3] ir tepaskiria karalius visuose kraštuose vyrų, kurie visoje karalystėje suieškotų gražių mergaičių, atgabentų jas į Sūzų miestą, į moterų namus, ir perduotų karaliaus eunuchui Hegajui, moterų prižiūrėtojui. Ir tegu duoda joms visa, ko reikia joms pasipuošti.
[4] Kuri mergaitė patiks karaliui, taps karaliene Vaštės vietoje". Tas pasiūlymas patiko karaliui. Jis taip ir padarė.
[5] Sostinėje Sūzuose gyveno vienas žydas, vardu Mordechajas, sūnus Jayro, sūnaus Šimio, sūnaus Kišo iš Benjamino giminės.
[6] Mordechajas buvo ištremtas iš Jeruzalės kartu su Judo karaliumi Jechoniju, kurį ištrėmė Babilono karalius Nebukadnecaras.
[7] Jis užaugino Hadasą, savo dėdės

dukterį, kitaip vadinamą Estera. Ji neturėjo tėvų, bet buvo labai graži ir patraukli mergaitė. Jos tėvams mirus, Mordechajas įdukrino ją.
[8] Karaliaus įsakymą paskelbus, daug gražių mergaičių buvo atgabenta į Sūzus ir pavesta Hegajo globai. Estera taip pat buvo paimta į karaliaus namus Hegajo, moterų prižiūrėtojo, globon.
[9] Mergaitė jam patiko ir įgavo jo palankumą. Jis greitai parūpino jai įvairių papuošalų ir tai, kas jai priklausė, bei septynias tarnaites iš karaliaus namų ir apgyvendino ją ir jos tarnaites geriausioje moterų namų dalyje.
[10] Estera nesakė apie savo kilmę ir savo tautą, nes Mordechajas buvo liepęs jai tylėti.
[11] Mordechajas kiekvieną dieną ateidavo prie moterų namų kiemo pasiteirauti apie Esterą ir jos padėtį.
[12] Kiekviena mergaitė tik po dvylikos mėnesių pasiruošimo galėjo įeiti pas karalių Ahasverą. Šešis mėnesius jos tepėsi miros aliejumi ir šešis mėnesius įvairiais kitais tepalais ir kvepalais.
[13] Mergaitė, eidama pas karalių, turėjo teisę pasiimti iš moterų namų į karaliaus namus ką tik norėjo.
[14] Ji ateidavo vakare, o rytą eidavo į kitus moterų namus, kurie buvo eunucho Šaašgazo žinioje. Jis buvo karaliaus sugulovių prižiūrėtojas. Ji daugiau nebeįeidavo pas karalių, nebent karalius ją pamėgdavo ir pakviesdavo vardu.
[15] Kai atėjo eilė Esteros, Mordechajo dėdės Abihailo dukters, kurią jis buvo įdukrinęs, ji nieko neprašė; pasiėmė tik tą, ką eunuchas Hegajas jai patarė. Estera patiko kiekvienam, kas tik į ją pažiūrėdavo.
[16] Esterą nuvedė į karaliaus Ahasvero rūmus dešimtą mėnesį, vadinamą tebetu, septintaisiais jo karaliavimo metais.
[17] Karalius pamilo Esterą labiau už visas kitas moteris, ir ji atrado jo akyse daugiau malonės ir palankumo negu kitos mergaitės. Jis uždėjo jai ant galvos karališką karūną ir paskelbė ją karaliene Vaštės vietoje.
[18] Karalius iškėlė didelę puotą savo kunigaikščiams ir tarnams; tai buvo Esteros puota. Jis sumažino mokesčius savo karalystėje ir davė karališkų dovanų.
[19] Kai mergaitės buvo renkamos antrą kartą, Mordechajas sėdėjo karaliaus vartuose.
[20] Estera dar nebuvo pasisakiusi karaliui nei savo tautybės, nei kilmės, nes Mordechajas taip buvo jai liepęs; Estera klausė Mordechajaus kaip ir tada, kai jis ją augino.
[21] Mordechajui sėdint prie karaliaus vartų, du karaliaus eunuchai, Bigtanas ir Terešas, durų sargai, supyko ant karaliaus ir tarėsi jį nužudyti.
[22] Mordechajas, tai išgirdęs, pranešė karalienei Esterai, o Estera – karaliui Mordechajo vardu.
[23] Buvo ištirta ir nustatyta, kad tai tiesa. Abu vyrus pakorė, o įvykį įrašė į karaliaus metraščių knygą.

3 SKYRIUS

3 Po šitų įvykių karalius Ahasveras išaukštino agagą Hamaną, Hamedatos sūnų, ir padarė jo sostą aukštesnį už kitų kunigaikščių.

8 Est 2,3
9 Est 2,3.12
10 Est 2,20
15 Est 2,7; Est 5,2.8; Est 9,29
17 Est 1,11
18 Est 1,3
20 Est 2,10; Pat 22,6
21 Est 6,2
22 Est 6,1.2
23 Est 6,1
1 Sk 24,7; 1 Sam 15,8; Est 5,11

[2] Visi karaliaus tarnai, kurie buvo prie karaliaus vartų, nusilenkdavo prieš Hamaną ir pagerbdavo jį, nes taip buvo įsakęs karalius. Bet Mordechajas nenusilenkdavo prieš jį ir nepagerbdavo.
[3] Karaliaus tarnai prie karaliaus vartų klausdavo Mordechajo: "Kodėl nevykdai karaliaus įsakymo?"
[4] Kai jie kasdien kartodavo tai, bet jis nekreipė dėmesio, jie pranešė Hamanui. Jie norėjo įsitikinti, ar Mordechajas laikysis savo žodžio, nes jis buvo pasisakęs esąs žydas.
[5] Hamanas, matydamas, kad Mordechajas nesilenkia prieš jį ir nepagerbia jo, užsidegė pykčiu.
[6] Jis manė, kad neverta kelti rankos prieš vieną Mordechają, nes jie pasakė jam Mordechajo tautybę. Todėl Hamanas nusprendė išžudyti visus žydus visoje Ahasvero karalystėje.
[7] Dvyliktaisiais karaliaus Ahasvero metais, pirmą mėnesį, vadinamą nisanu, buvo metamas Pur, tai yra burtas, Hamano akivaizdoje kiekvienai dienai ir kiekvienam mėnesiui iki dvylikto mėnesio adaro.
[8] Hamanas sakė karaliui Ahasverui: "Tavo karalystėje gyvena išsklaidyta tauta; jos įstatymai yra skirtingi nuo kitų tautų įstatymų, be to, jie nesilaiko karaliaus įstatymų. Karaliui nėra naudinga juos taip palikti.
[9] Jei karalius sutinka, tebūna išleistas įsakymas juos išnaikinti, ir aš duosiu dešimt tūkstančių talentų sidabro karaliaus iždui".
[10] Karalius numovė žiedą nuo savo piršto ir padavė agagui Hamanui, Hamedatos sūnui, žydų priešui,
[11] ir tarė Hamanui: "Sidabrą pasilaikyk sau, o su žydų tauta daryk, kaip tau patinka".
[12] Pirmo mėnesio tryliktą dieną buvo sušaukti karaliaus raštininkai ir, Hamanui diktuojant, buvo parašyti laiškai visiems vietininkams, kraštų valdytojams, kunigaikščiams ir tautoms jų kalba, karaliaus Ahasvero vardu ir užantspauduoti karaliaus žiedu.
[13] Laiškai buvo išsiųsti per pasiuntinius į visus karaliaus kraštus, kad per vieną dieną, tai yra dvylikto mėnesio, vadinamo Adaru, tryliktą dieną, išžudytų ir išnaikintų visus žydus: jaunus, senus, moteris ir vaikus, o jų turtą paimtų.
[14] Tų laiškų nuorašus įsakyta paskelbti visoms tautoms, kad jie pasiruoštų skirtai dienai.
[15] Karaliaus įsakymu pasiuntiniai isskubėjo, ir šis įsakymas buvo paskelbtas sostinėje Sūzuose. Karalius ir Hamanas sėdėjo ir gėrė, o Sūzų miestas buvo sujudęs.

4 Mordechajas, išgirdęs, kas buvo padaryta, perplėšė savo drabužius, apsivilko ašutine, užsibarstė ant galvos pelenų, išėjo į miesto aikštę ir garsiai dejavo.
[2] Jis atėjo prie karaliaus vartų, nes su ašutine nebuvo leidžiama įeiti pro karaliaus vartus.
[3] Visur, kur karaliaus įsakymas ir potvarkis buvo paskelbtas, tarp žydų kilo didelis gedulas. Jie pasninkavo, verkė, aimanavo, daugelis, apsirengę ašutinėmis, gulėjo pelenuose.
[4] Kai Esteros tarnaitės ir eunuchai jai tai pranešė, karalienė la-

2 Est 2,19.21; Est 3,5; Est 5,9; Ps 15,4
3 Est 3,2
5 Est 3,2; Est 5,9; Dan 3,19
6 Ps 83,4; Apr 12,1-17
7 Est 9,24-26
8 Ezr 4,12-15; Apd 16,20.21
10 Pr 41,42; Est 7,6; Est 8,2.8
12 1 Kar 21,8; Est 1,22; Est 8,8-10; Est 8,9
13 2 Krn 30,6; Est 8,10-12.14; Est 9,10
14 Est 8,13.14
15 Est 8,15; Pat 29,2

4 SKYRIUS

1 Pr 27,34; Joz 7,6; 2 Sam 1,11; Est 3,8-10; Ez 27,30; Jon 3,5.6

bai nuliūdo. Ji siuntė Mordechajui rūbų, kad jis nusimestų ašutinę ir apsivilktų jais, bet jis jų nepriėmė.
[5] Tada Estera pasišaukė karaliaus eunuchą Hatachą, kuris buvo paskirtas jai prižiūrėti, ir įsakė jam eiti pas Mordechają ir sužinoti, kodėl jis taip elgiasi.
[6] Hatachas nuėjo pas Mordechają į miesto aikštę priešais karaliaus vartus.
[7] Mordechajas papasakojo jam, kas atsitiko ir kiek Hamanas pažadėjo duoti karaliaus iždui už žydų išžudymą.
[8] Mordechajas davė Hatachui nuorašą įsakymo išžudyti žydus, paskelbto Sūzuose, kad jį parodytų Esterai, paaiškintų ir lieptų jai eiti pas karalių ir maldauti pagalbos savo tautai.
[9] Hatachas sugrįžo ir pranešė Esterai, ką Mordechajas jam kalbėjo.
[10] Estera vėl siuntė Hatachą pas Mordechają:
[11] "Visi karaliaus tarnai ir visi kraštai žino, kad jei vyras ar moteris įeitų į karaliaus vidinį kiemą nekviestas, tai yra tik vienas įstatymas – mirtis; paliekamas gyvas tik tas, į kurį karalius ištiesia savo auksinį skeptrą. Karalius nekvietė manęs jau trisdešimt dienų".
[12] Mordechajas sužinojęs, ką Estera atsakė,
[13] liepė pranešti Esterai: "Negalvok, kad tu, būdama karaliaus namuose, išvengsi žydų likimo.
[14] Jei dabar tylėsi, pagalba ir išgelbėjimas ateis žydams iš kitur, bet tu ir tavo tėvo namai žūsite. Kas žino, gal dėl šio laiko tu ir tapai karaliene?"
[15] Estera pasiuntė Mordechajui atsakymą:
[16] "Eik ir sušauk visus žydus Sūzuose; pasninkaukite dėl manęs tris dienas ir tris naktis, nieko nevalgykite ir negerkite. Aš taip pat pasninkausiu su savo tarnaitėmis. Po to eisiu pas karalių, laužydama įstatymą; jei žūsiu, tai žūsiu".
[17] Mordechajas nuėjo ir padarė visa, ką Estera jam buvo įsakiusi.

5

Trečią dieną Estera apsirengė karališkais rūbais ir atsistojo karaliaus namų vidiniame kieme, priešais karaliaus namus. Karalius sėdėjo savo soste, priešais įėjimą į namus.
[2] Karalius pamatė karalienę Esterą, stovinčią kieme, ir ji atrado malonę jo akyse. Jis ištiesė į Esterą auksinį skeptrą, kurį laikė rankoje. Estera priėjusi palietė skeptrą.
[3] Karalius klausė: "Karaliene Estera, ko norėtum? Duosiu tau, ko prašysi, kad ir pusę savo karalystės".
[4] Estera atsakė: "Jei karaliui patiktų, kviečiu karalių ir Hamaną šiandien į vaišes, kurias jiems paruošiau".
[5] Karalius įsakė skubiai pašaukti Hamaną, norėdamas išpildyti Esteros prašymą. Karalius ir Hamanas atėjo į vaišes pas Esterą.
[6] Geriant vyną, karalius klausė Esteros: "Pasakyk man savo prašymą. Išpildysiu jį, nors prašytum ir pusės mano karalystės".
[7] Estera atsakė: "Mano prašymas toks:
[8] jei radau malonę karaliaus akyse ir karalius norėtų patenkinti mano prašymą, kviečiu karalių ir

7 Est 3,9
8 Est 3,14.15
11 Est 2,14; Est 5,1.2; Est 6,4; Est 8,4; Dan 2,9
16 Pr 43,14; Est 5,1

5 SKYRIUS

1 Est 4,11.16; Est 6,4
2 Est 4,11; Est 8,4; Pat 21,1
3 Est 7,2; Mk 6,23
6 Est 7,2; Est 9,12
8 Est 6,14

Hamaną rytoj į vaišes, kurias jiems paruošiu, ir rytoj aš įvykdysiu karaliaus žodžius".

[9] Tą dieną Hamanas išėjo linksmas ir gerai nusiteikęs. Bet, pamatęs prie karaliaus vartų sėdintį Mordechają, kuris neatsistojo ir visai nekreipė dėmesio į jį, labai supyko.

[10] Tačiau Hamanas susivaldė. Parėjęs namo, jis pasišaukė draugus ir žmoną Zerešą

[11] ir pasakojo jiems apie savo turtų daugybę, apie savo sūnus, apie tai, kaip karalius pagerbė jį ir suteikė pirmenybę tarp visų karaliaus tarnų ir kunigaikščių.

[12] Hamanas tęsė: "Ir karalienė Estera nė vieno nepakvietė į vaišes kartu su karaliumi, tik mane; ir rytoj ji vėl pakvietė mane su karaliumi.

[13] Tačiau tai manęs nepatenkina, kol matau šitą žydą Mordechają, sėdintį prie karaliaus vartų".

[14] Jo žmona ir draugai jam patarė: "Įsakyk pastatyti penkiasdešimties uolekčių aukščio kartuves ir rytoj kalbėk su karaliumi, kad Mordechajas būtų pakartas. Po to eik linksmas į vaišes kartu su karaliumi". Patarimas patiko Hamanui, ir kartuvės buvo pastatytos.

6 Tą naktį karalius negalėjo miegoti. Jis įsakė atnešti metraščių knygą ir jam skaityti iš jos.

[2] Rado parašyta, kaip Mordechajas pranešė apie eunuchų Bigtano ir Terešo, ėjusių sargybą prie vartų, sąmokslą nužudyti karalių Ahasverą.

[3] Karalius paklausė: "Koks pagerbimas ir atlyginimas buvo duotas Mordechajui už tai?" Karaliaus tarnai, kurie jam patarnavo, atsakė: "Jokio atlyginimo".

[4] Karalius klausė: "Kas yra kieme?" Tuo laiku Hamanas buvo įėjęs į karaliaus namų išorinį kiemą kalbėti su karaliumi dėl Mordekajo pakorimo ant kartuvių, kurios jau buvo pastatytos.

[5] Karaliaus tarnai jam atsakė: "Hamanas stovi kieme". Karalius liepė pakviesti Hamaną.

[6] Jam įėjus, karalius klausė: "Ką reikėtų padaryti vyrui, kurį karalius nori pagerbti?" Hamanas galvojo: "Ką gi kitą karalius norėtų pagerbti, jei ne mane?"

[7] Hamanas atsakė: "Vyrą, kurį karalius norėtų pagerbti,

[8] reikia aprengti karaliaus rūbais, užsodinti ant karaliaus jojamojo žirgo ir uždėti ant galvos karaliaus karūną.

[9] Rūbus ir žirgą tegul jam paduoda vienas iš karaliaus kilmingiausiųjų kunigaikščių; jis teatveda karaliaus pagerbtąjį, užsodina jį ant žirgo ir, vesdamas žirgą miesto aikšte, tegul skelbia: 'Taip padaroma tam vyrui, kurį karalius nori pagerbti!' "

[10] Tada karalius įsakė Hamanui: "Skubėk, imk rūbus, žirgą ir padaryk visa, ką sakei, žydui Mordechajui, kuris sėdi prie karaliaus vartų. Žiūrėk, kad viskas būtų įvykdyta".

[11] Hamanas paėmė rūbus ir žirgą, aprengė Mordechajų, vedė jį ant žirgo miesto aikšte ir skelbė: "Taip padaroma tam vyrui, kurį karalius nori pagerbti!"

[12] Mordechajas grįžo prie karaliaus vartų, o Hamanas nuskubėjo į savo namus nuliūdęs ir užsidengęs galvą.

---

9 Est 3,5; Job 20,5; Lk 6,25
10 2 Sam 13,22
11 Est 3,1; Est 9,7-10
14 Est 6,4; Est 7,9.10

6 SKYRIUS

1 Est 2,23; Est 10,2
2 Est 2,21
4 Est 5,1.14
6 Pat 6,18; Pat 18,12
8 1 Kar 1,33
9 Pr 41,43
12 2 Sam 15,30; 2 Krn 26,20; Jer 14,3.4

[13] Hamanas papasakojo savo žmonai Zerešai ir draugams visa, kas įvyko. Jo patarėjai ir žmona kalbėjo: “Jei Mordechajas, prieš kurį turėjai nusižeminti, yra žydų tautybės, tu nelaimėsi, bet tikrai krisi”.
[14] Jiems dar tebekalbant, atėjo karaliaus eunuchai ir skubėjo nuvesti Hamaną į Esteros paruoštas vaišes.

7 Karalius ir Hamanas atėjo pas karalienę Esterą į vaišes.
[2] Tą dieną, gerdamas vyną, karalius vėl klausė karalienę Esterą: “Pasakyk man savo prašymą, karaliene Estera. Suteiksiu tau, ko norėsi, net jei prašytum ir pusės mano karalystės”.
[3] Karalienė atsakė: “Karaliau, jei radau malonę tavo akyse ir sutinki mano prašymą patenkinti, palik mane ir mano tautą gyvus.
[4] Aš ir mano tauta esame atiduoti mirčiai ir sunaikinimui. Jei mes būtume parduodami vergais, aš tylėčiau ir karaliaus nevarginčiau”.
[5] Karalius Ahasveras klausė karalienės Esteros: “Kas jis toks ir kur jis yra, kuris drįsta tą daryti?”
[6] Estera atsakė: “Mūsų priešas ir persekiotojas yra šitas piktadarys Hamanas”. Hamanas labai išsigando.
[7] Karalius užsirūstinęs pakilo nuo stalo ir išėjo į rūmų sodą, o Hamanas suklupo prieš karalienę Esterą, prašydamas palikti jį gyvą, nes jis suprato, kad jo laukia karaliaus bausmė.
[8] Sugrįžęs iš rūmų sodo, karalius rado Hamaną, sukniubusį ant lovos prie Esteros, ir sakė: “Jis nori karalienę išprievartauti mano namuose ir mano akivaizdoje!” Karaliui ištarus šiuos žodžius, Hamano veidas buvo uždengtas.
[9] Karaliaus eunuchas Harbona tarė: “Hamano kieme yra pastatytos penkiasdešimties uolekčių aukščio kartuvės pakarti Mordechajui, kuris išgelbėjo karaliaus gyvybę”. Karalius įsakė: “Pakarkite jose Hamaną”.
[10] Jie pakorė jį Mordechajui skirtose kartuvėse. Po to karaliaus pyktis atslūgo.

8 Tą dieną karalius Ahasveras atidavė žydų priešo Hamano namus karalienei Esterai. Mordechajas buvo pakviestas pas karalių, nes Estera pasisakė, kad jis yra jos giminaitis.
[2] Savo žiedą, kurį pasiėmė iš Hamano, karalius atidavė Mordechajui. Estera pavedė Hamano namų priežiūrą Mordechajui.
[3] Estera krito karaliui po kojomis ir su ašaromis maldavo panaikinti agago Hamano išleistą įsakymą prieš žydus.
[4] Karalius ištiesė aukso skeptrą į Esterą. Estera pakilo, atsistojo prieš karalių
[5] ir kalbėjo: “Jei karaliui patiktų ir jei radau malonę jo akyse, maldauju raštu atšaukti agago Hamano, Hamedatos sūnaus, laiškus, kuriais jis siekė išnaikinti visus žydus karaliaus kraštuose.
[6] Kaip aš galėsiu ištverti, matydama savo tautos pažeminimą ir sunaikinimą?”
[7] Karalius Ahasveras tarė karalienei Esterai ir žydui Mordechajui: “Aš atidaviau Esterai Hamano namus; jis buvo pakartas, kadan-

13 Pr 12,3; Zch 2,8
14 Est 5,8

7 SKYRIUS
2 Est 5,6
4 Įst 28,68; Est 3,9; Est 4,7
6 Est 3,10
8 Est 1,6; Job 9,24
9 Est 1,10; Est 5,14; Est 6,2; Job 7,16; Pat 11,5.6
10 Ps 7,16; Ps 37,35.36; Ps 94,23; Pat 11,5.6; Dan 6,24

8 SKYRIUS
1 Est 2,7.15; Est 7,6
2 Est 3,10
4 Est 4,11; Est 5,2
5 Est 3,13
6 Neh 2,3; Est 7,4; Est 9,1
7 Est 8,1; Pat 13,22

gi drįso pakelti ranką prieš žydus.
[8] Parašykite žydams karaliaus vardu, kaip jums patinka, ir užantspauduokite raštus karaliaus žiedu; nes įsakymai, parašyti karaliaus vardu ir užantspauduoti jo žiedu, yra neatšaukiami".
[9] Trečio mėnesio, vadinamo sivanu, dvidešimt trečią dieną buvo sušaukti karaliaus raštininkai ir parašyta tai, ką Mordechajas įsakė visiems žydams, karaliaus vietininkams, valdytojams bei kunigaikščiams nuo Indijos iki Etiopijos, šimtui dvidešimt septyniems kraštams jų raštu ir tautoms jų kalba, taip pat ir žydams jų raštu ir jų kalba.
[10] Raštai buvo užantspauduoti karaliaus Ahasvero žiedu ir išsiųsti per raitus karaliaus pasiuntinius.
[11] Karalius leido žydams kiekviename mieste susirinkti ir ginti savo gyvybes, sunaikinti, užmušti ir pražudyti bet kokią žmonių ar krašto galybę, kurie puola juos, kartu su jų vaikais bei moterimis, o jų turtą pasiimti.
[12] Dvylikto mėnesio, vadinamo adaru, tryliktą dieną buvo įsakyta gintis visuose karaliaus Ahasvero kraštuose.
[13] Rašto su įsakymu nuorašai buvo pasiųsti į visus kraštus ir paskelbti visoms tautoms, kad žydai pasiruoštų ir tą dieną atkeršytų savo priešams.
[14] Karaliaus pasiuntiniai ant kupranugarių ir mulų skubėjo išnešioti tą įsakymą. Jis buvo paskelbtas ir sostinėje Sūzuose.
[15] Tą dieną Mordechajas, pasipuošęs karališkais mėlynais ir baltais rūbais, plonos drobės purpuro apsiaustu ir su aukso karūna ant galvos, išėjo iš karaliaus akivaizdos. Sūzų miesto gyventojai džiūgavo.
[16] Žydai buvo laimingi, patenkinti ir gerbiami.
[17] Kiekviename krašte ir mieste, kur tik karaliaus įsakymas buvo paskelbtas, žydai džiaugėsi, linksminosi, puotavo ir šventė. Daugelis kitų tautų žmonių prisidėjo prie žydų, nes juos buvo apėmusi baimė dėl žydų.

9

Dvylikto mėnesio, vadinamo adaru, tryliktą dieną, kai atėjo laikas įvykdyti karaliaus įsakymą, tą dieną, kai žydų priešai tikėjosi juos nugalėti, įvyko priešingai – žydai nugalėjo savo priešus.
[2] Visuose karaliaus Ahasvero kraštuose susirinkę į miestus žydai pasipriešino tiems, kurie norėjo jiems pakenkti. Niekas negalėjo žydams priešintis, nes baimė apėmė juos.
[3] Karaliaus kraštų vietininkai, valdytojai, kunigaikščiai ir valdininkai padėjo žydams, nes jie bijojo Mordechajo,
[4] kuris buvo galingas karaliaus namuose. Garsas apie jį pasiekė visus kraštus, o jo galia augo ir augo.
[5] Žydai užpuolė savo priešus, sunaikino juos ir darė, ką norėjo tiems, kurie jų nekentė.
[6] Sostinėje Sūzuose žydai nužudė ir sunaikino penkis šimtus žmonių
[7] ir Paršandatą, Dalfoną, Aspatą,
[8] Poratą, Adaliją, Aridatą,
[9] Parmaštą, Arisają, Aridają ir Vaizatą –
[10] dešimt žydų priešo Hamano, sūnaus Hamedato, sūnų, bet jų turto nelietė.
[11] Tą pačią dieną Sūzuose nužu-

8 Est 1,19; Dan 6,8.12.15
9 Est 1,1.22; Est 3,12
10 1 Kar 21,8; Est 3,12.13
11 Est 9,2.10.15.16
12 Est 3,13; Est 9,1
13 Est 3,14.15
15 Est 3,15; Pat 29,2
16 Ps 97,11; Ps 112,4
17 Pr 35,5; Iš 15,16; Įst 2,25; Įst 11,25; 1 Sam 25,8; 1 Krn 14,17; Est 9,2; Est 9,19; Ps 18,43

9 SKYRIUS

1 2 Sam 22,41; Est 3,13; Est 8,12
2 Est 8,11; Est 8,17; Est 9,15-18; Ps 71,13.14
4 2 Sam 3,1; 1 Krn 11,9; Pat 4,18
6 Est 1,2; Est 3,15; Est 4,16
10 Est 5,11; Est 8,11; Est 9,7-10; Job 18,19; Job 27,13-15; Ps 21,10

dytųjų skaičius buvo praneštas karaliui.

[12] Karalius sakė karalienei Esterai: "Sostinėje Sūzuose žydai nužudė penkis šimtus žmonių ir dešimt Hamano sūnų. O kiek jie išžudė visuose kraštuose? Ko dar prašai? Pasakyk, ir tai bus įvykdyta".

[13] Estera atsakė: "Jei karaliui patiktų, tebūna žydams leista Sūzuose ir rytoj elgtis pagal šios dienos įsakymą, o dešimt Hamano sūnų tebūna pakabinti kartuvėse".

[14] Karalius įsakė, kad tai būtų padaryta ir paskelbta Sūzuose; ir jie pakorė Hamano sūnus.

[15] Sūzų žydai susirinko adaro mėnesio keturioliktą dieną ir nužudė tris šimtus žmonių, bet jų turto jie nelietė.

[16] Kituose karaliaus kraštuose žydai susirinkę irgi gynė savo gyvybes nuo priešų. Jie nužudė septyniasdešimt penkis tūkstančius savo persekiotojų, bet nelietė jų turto.

[17] Tai įvyko adaro mėnesio tryliktą dieną. Keturioliktą dieną jie ilsėjosi, puotavo ir šventė džiaugsmo šventę.

[18] Sūzų žydai buvo susirinkę tryliktą ir keturioliktą dieną, o penkioliktą dieną jie ilsėjosi, puotavo ir šventė džiaugsmo šventę;

[19] žydai, gyvenantys neapmūrytuose miestuose bei kaimuose, džiaugsmo ir puotos šventei pasirinko keturioliktą adaro mėnesio dieną; tą dieną jie siuntinėjo vieni kitiems dovanas ir valgius.

[20] Mordechajas visa tai surašė ir laiškus žydams išsiuntinėjo visoje karaliaus Ahasvero karalystėje, arti ir toli.

12 Est 5,6; Est 7,2
13 2 Sam 21,6.9; Est 8,11; Est 9,15
15 Est 8,11; Est 9,2.10
16 Est 8,11; Est 9,2
18 Est 9,11.15
19 Įst 16,11.14; Neh 8,10.12; Est 8,16.17; Est 9,22
22 Įst 15,7-11; Neh 8,10; Est 9,19; Job 29,16
24 Est 3,6.7; Est 9,26
25 Est 7,4-10; Est 8,3; Est 9,13.14
26 Est 9,20
27 Est 8,17; Iz 56,3.6; Zch 2,11
29 Est 2,15; Est 8,10; Est 9,20.21
30 Est 1,1
31 Est 4,3.16

[21] Jis ragino žydus kiekvienais metais švęsti adaro mėnesio keturioliktą ir penkioliktą dienas,

[22] kaip žydų išlaisvinimo iš jų priešų dienas, nes jų liūdesys virto džiaugsmu, dejonės – džiūgavimu. Tomis dienomis jie turėtų džiaugtis, puotauti, dalintis maistu ir beturčiams siųsti dovanų.

[23] Žydai pradėjo taip daryti, kaip Mordechajas buvo jiems nurodęs.

[24] Nes agagas Hamanas, Hamedatos sūnus, žydų priešas, buvo sumanęs sunaikinti žydus ir metė Pur, tai yra burtą, kad juos sunaikintų ir išžudytų.

[25] Kai Estera atėjo pas karalių, jis įsakė raštu, kad Hamano piktas sumanymas kristų ant jo paties galvos – jis ir jo sūnūs buvo pakarti.

[26] Tas dienas nuo žodžio Pur jie vadina Purimu. Todėl pagal visus šio laiško žodžius, pagal tai, ką jie patys matė ir patyrė,

[27] žydai nusprendė, kad kiekvienais metais tuo pačiu laiku tas dvi dienas turi prisiminti visi žydai, jų palikuonys ir visi, prisijungę prie jų.

[28] Tos dienos turi būti švenčiamos visose šeimose, visuose miestuose ir visose kartose. Purimo dienos neturi pranykti iš žydų papročių nei prisiminimas apie jas tarp jų palikuonių.

[29] Karalienė Estera, Abihailo duktė, ir žydas Mordechajas rašė antrą laišką dėl Purimo.

[30] Jie išsiuntinėjo laiškus žydams į šimtą dvidešimt septynis karaliaus Ahasvero kraštus su taikos ir tiesos žodžiais,

[31] kad paragintų švęsti Purimo dienas nustatytu laiku, kurį nuro-

dė žydas Mordechajas ir karalienė Estera. Ir jie patys paskyrė sau pasninkus ir verksmo dienas.
[32] Karalienės Esteros įsakymas patvirtino Purimo šventę ir yra užrašytas knygoje.

10 Karalius Ahasveras uždėjo duoklę visiems kraštams ir jūrų saloms.

10 SKYRIUS
1 Pr 10,5; Ps 72,10; Iz 11,11; Iz 24,15
2 Est 6,1; Est 8,15; Est 9,4
3 Pr 41,40.43.44; 2 Krn 28,7; Neh 2,10; Ps 112,8.9

[2] Visi jo valdžios ir galybės darbai, taip pat Mordechajo garbė, kurią karalius jam suteikė, yra surašyta persų ir medų metraščių knygoje.
[3] Žydas Mordechajas buvo antras po karaliaus Ahasvero. Jis buvo galingas tarp žydų ir mėgstamas tarp brolių, nes jis siekė gerovės ir taikos savo tautai.

JOBO KNYGA

1 Uco krašte gyveno vyras, vardu Jobas. Jis buvo tobulas ir teisus vyras, bijojo Dievo ir vengė pikto.
[2] Jis turėjo septynis sūnus ir tris dukteris,
[3] septynis tūkstančius avių, tris tūkstančius kupranugarių, penkis šimtus jungų jaučių, penkis šimtus asilių ir labai didelę šeimyną. Tas vyras buvo žymiausias Rytuose.
[4] Jo sūnūs keldavo vaišes kiekvienas savo namuose savo dieną, pasikvietę tris seseris kartu su jais valgyti ir gerti.
[5] Vaišių dienoms pasibaigus, Jobas juos šventindavo. Atsikėlęs anksti rytą, jis aukodavo deginamąsias aukas pagal jų skaičių, galvodamas: "Gal mano sūnūs nusidėjo ir keikė Dievą savo širdyse". Taip Jobas visuomet darydavo.
[6] Vieną dieną Dievo sūnūs susirinko pas Viešpatį; atėjo ir šėtonas.
[7] Viešpats klausė šėtoną: "Iš kur ateini?" Šėtonas atsakė Viešpačiui: "Aš vaikštinėjau po visą žemę".

1 SKYRIUS
1 Pr 6,9; Pr 17,1; Įst 18,13; 1 Krn 1,17; Pat 16,6; Ez 14,14.20; Jok 5,11
5 Pr 8,20; 1 Kar 21,10.13; Job 1,11; Job 2,5.9; Job 42,8
6 Job 2,1
7 1 Pt 5,8
10 Job 29,2-6; Ps 34,7; Ps 128,1.2; Pat 10,22; Iz 5,2
11 Job 1,5; Job 2,5; Job 19,21; Iz 8,21; Mal 3,13.14
13 Ekl 9,12

[8] Viešpats vėl klausė šėtoną: "Ar atkreipei dėmesį į mano tarną Jobą? Juk žemėje nėra nė vieno jam lygaus. Jis yra tobulas ir teisus, bijo Dievo ir vengia pikto".
[9] Šėtonas atsakė Viešpačiui: "Ne veltui Jobas bijo Dievo.
[10] Juk Tu saugoji jį, jo namus ir viską, ką jis turi! Jo darbus Tu laimini ir jo turtas didėja.
[11] Bet ištiesk savo ranką ir paliesk tai, ką jis turi, ir jis keiks Tave į akis".
[12] Viešpats tarė šėtonui: "Visa, ką jis turi, atiduodu tavo valdžion, bet prieš jį neištiesk rankos". Šėtonas pasišalino iš Viešpaties akivaizdos.
[13] Tą dieną Jobo sūnūs ir dukterys valgė ir gėrė vyną vyriausiojo brolio namuose.
[14] Pasiuntinys, atėjęs pas Jobą, pranešė: "Jaučiai arė ir asilai ganėsi šalia jų.

[15] Šebiečiai užpuolė ir juos pagrobė, o tarnus užmušė kardu; tik aš vienas ištrūkau, kad tau tai praneščiau".
[16] Jam tebekalbant, atėjo kitas ir pranešė: "Dievo ugnis krito iš dangaus ir sudegino avis ir tarnus, ir juos prarijo; tik aš vienas ištrūkau, kad tau praneščiau".
[17] Jam tebekalbant, atėjo kitas ir pranešė: "Chaldėjai, pasiskirstę trimis grupėmis, puolė kupranugarius ir juos pagrobė, o tarnus nužudė kardu; tik aš vienas ištrūkau, kad tau praneščiau".
[18] Jam tebekalbant, atėjo kitas ir pranešė: "Tavo sūnūs ir dukterys valgė ir gėrė vyną vyriausiojo brolio namuose.
[19] Pakilęs smarkus vėjas iš dykumos sugriovė namą ir užmušė visus jaunuolius; tik aš vienas ištrūkau, kad tau praneščiau".
[20] Jobas atsikėlė, perplėšė savo apsiaustą, nusiskuto plaukus ir, puolęs ant žemės, pagarbino,
[21] tardamas: "Nuogas gimiau, nuogas ir mirsiu. Viešpats davė, Viešpats ir atėmė; tebūna palaimintas Viešpaties vardas".
[22] Visu tuo Jobas nenusidėjo ir nekalbėjo kvailai prieš Dievą.

2 Vieną dieną Dievo sūnūs vėl susirinko Viešpaties akivaizdoje; šėtonas atėjo su jais ir stojo prieš Dievą.
[2] Viešpats paklausė jo: "Iš kur ateini?" Šėtonas atsakė Viešpačiui: "Aš vaikštinėjau po visą žemę".
[3] Viešpats klausė šėtoną: "Ar atkreipei dėmesį į mano tarną Jobą? Juk žemėje nėra jam lygaus. Jis yra tobulas ir teisus, bijo Dievo ir vengia pikto. Jis ir toliau lieka man ištikimas, nors tu mane sukurstei prieš jį, kad be priežasties jam kenkčiau".
[4] Šėtonas atsakė Viešpačiui: "Oda už odą, bet žmogus viską atiduos, kad liktų gyvas.
[5] Bet ištiesk savo ranką ir paliesk jo kaulus ir kūną, ir jis keiks Tave į akis".
[6] Viešpats tarė šėtonui: "Jis tavo rankose. Tik nepaliesk jo gyvybės".
[7] Šėtonas pasišalino iš Viešpaties akivaizdos ir ištiko Jobą skaudžiomis votimis nuo kojų padų iki viršugalvio.
[8] Jis sėdėjo pelenuose ir, paėmęs šukę, gramdė pūlius.
[9] Jo žmona jam tarė: "Ar tu vis dar laikaisi savo ištikimybės? Prakeik Dievą ir mirk".
[10] Jobas jai atsakė: "Tu kalbi kaip viena iš kvailų moterų. Argi priimtume gera iš Dievo rankos, o pikta nepriimtume?" Visu tuo Jobas nenusidėjo savo lūpomis.
[11] Trys Jobo draugai: temanas Elifazas, šuachas Bildadas ir naamatietis Cofaras, išgirdę apie Jobo nelaimę, susitarė ir atėjo gedėti su juo ir jį paguosti.
[12] Pamatę jį iš tolo, nepažino jo. Jie perplėšė savo apsiaustus, balsiai verkė ir mėtė dulkes virš savo galvų link dangaus.
[13] Septynias dienas ir septynias naktis jie sėdėjo su juo ant žemės; nė vienas nepratarė žodžio, nes jie matė, kad jo kančia labai didelė.

3 Pagaliau Jobas atvėrė burną ir prakeikė savo dieną.
[2] Jobas prabilo ir tarė:
[3] "Tegul pražūna diena, kurią gi-

15 Job 6,19 **18** Job 1,4.13 **20** Pr 37,29.34; Joz 7,6; Ezr 9,3; 1 Pt 5,6 **21** Pr 31,16; 1 Sam 2,6; Ps 49,17; Ekl 5,15.19; Ef 5,20; 1 Tes 5,18; 1 Tim 6,7; Jok 1,17 **22** Job 2,10

2 SKYRIUS
1 Job 1,6-8 **2** Job 1,7 **3** Job 1,1.8; Job 9,17; Job 27,5.6 **5** Job 1,5; Job 1,11; Job 19,20 **6** Job 1,12 **7** Iz 1,6 **8** Job 42,6; Jer 6,26; Ez 27,30; Jon 3,6; Mt 11,21 **9** Job 1,5 **10** Job 1,21.22; Job 1,22; Ps 39,1; Hbr 12,6; Jok 1,12; Jok 5,10.11 **11** Pr 25,2; Pr 36,11; 1 Krn 1,32; 1 Krn 1,36; Job 6,19; Job 42,11; Jer 49,7; Abd 1,9; Rom 12,15 **12** Joz 7,6; Neh 9,1; Rd 2,10; Ez 27,30 **13** Pr 50,10; Ez 3,15

3 SKYRIUS
3 Job 10,18.19; Jer 20,14-18

miau, ir naktis, kurią buvau pradėtas.
[4] Tegul ta diena tampa tamsybe. Dieve, neprisimink jos ir neduok jai šviesos.
[5] Te tamsa ir mirties šešėlis apgaubia ją, te debesis aptemdo ją ir juoduma tepadaro ją baisią.
[6] Ta naktis tegul būna tamsi; tegul ji bus išbraukta iš metų ir mėnesių dienų skaičiaus.
[7] Ta naktis tegul būna apleista ir tenesigirdi joje džiaugsmingo balso.
[8] Tegul prakeikia tą dieną tie, kurie gali pažadinti leviataną.
[9] Tegul aptemsta aušros žvaigždės ir nepasirodo laukiama šviesa, akys teneišvysta aušros spindulių.
[10] Nes ji neužvėrė mano motinos įsčių ir nepaslėpė vargo nuo manęs.
[11] Kodėl nemiriau gimdamas ir kodėl neatidaviau dvasios, išeidamas iš pilvo?
[12] Kodėl mane laikė ant kelių ir maitino krūtimi?
[13] Tada gulėčiau ramus ir tylus ir miegočiau, ir ilsėčiausi
[14] kartu su žemės karaliais ir patarėjais, kurie atstatė sau apleistas vietas,
[15] arba su kunigaikščiais, kurie turėjo aukso ir pripildė savo namus sidabro,
[16] arba kaip paslėptas nelaiku gimęs kūdikis, neregėjęs šviesos.
[17] Ten piktadariai nebesiaučia ir pavargusieji ilsisi.
[18] Ten belaisviai ilsisi kartu ir nebegirdi prižiūrėtojo balso.
[19] Didelis ir mažas yra ten, vergas ten yra laisvas nuo savo valdovo.
[20] Kodėl šviesa duodama tam, kuris kenčia, ir gyvybė apkartusiai sielai?
[21] Laukiantieji mirties jos nesulaukia; jie jos ieško labiau negu paslėptų turtų.
[22] Jie džiaugiasi ir yra labai patenkinti, kai suranda sau kapą.
[23] Kodėl duota šviesa žmogui, kurio kelias paslėptas ir kurį Dievas spaudžia iš visų pusių?
[24] Mano dūsavimai kyla prieš valgant, o aimanos liejasi kaip tekantis vanduo.
[25] Tai, ko labai bijojau, užgriuvo mane, ir tai, dėl ko nuogąstavau, ištiko mane.
[26] Aš nebuvau saugus ir neturėjau poilsio, aš nenurimdavau, tačiau bėda atėjo".

4 Temanas Elifazas atsakydamas tarė:
[2] "Jei kalbėsime tau, gal tau ir nepatiks, tačiau kas gali susilaikyti nekalbėjęs?
[3] Tu daugelį pamokei ir sustiprinai jų pailsusias rankas.
[4] Klumpantį tavo žodžiai palaikė, linkstančius jo kelius tu sutvirtinai.
[5] Dabar tai užgriuvo tave, ir tu nusilpai; tai palietė tave, ir tu sunerimęs.
[6] Ar tai tavo baimė, pasitikėjimas, viltis ir tiesumas tavo kelių?
[7] Pagalvok, kas, būdamas nekaltas, pražuvo? Ar teisusis buvo sunaikintas?
[8] Kiek esu matęs, kas aparė blogį ir pasėjo piktadarystes, tai ir nupjovė.
[9] Nuo Dievo pūstelėjimo jie žuvo; Jo rūstybės kvapas juos sunaikino.
[10] Liūto riaumojimas ir piktos liū-

---

5 Job 10,21.22; Jer 13,16; Am 5,8
8 Jer 9,17
11 Job 10,18.19
12 Pr 30,3
14 Job 15,28; Iz 58,12
16 Ps 58,8
17 Job 17,16
18 Job 39,7
20 2 Kar 4,27; Jer 20,18
21 Pat 2,4; Apr 9,6
22 Job 7,15.16
23 Job 19,8; Ps 88,8; Rd 3,7
25 Job 9,28; Job 30,15

4 SKYRIUS
3 Iz 35,3
4 Iz 35,3
6 Job 1,1; Pat 3,26
7 Job 8,20; Job 36,6.7; Ps 37,25
8 Job 15,31.35; Pat 22,8; Oz 10,13; Gal 6,7
10 Job 5,15; Ps 58,6

tės balsas nutildomi, jaunų liūtų dantys išdaužomi.
[11] Senas liūtas žūva, neradęs grobio, ir liūtės jaunikliai išsisklaido.
[12] Paslaptis mane aplankė ir mano ausis ją nugirdo.
[13] Mąstant apie nakties regėjimus, kai gilus miegas buvo apėmęs žmones,
[14] mane apėmė išgąstis ir drebėjimas, ir visi mano kaulai tirtėjo.
[15] Dvasia praėjo pro mano veidą, ir mano plaukai pasišiaušė.
[16] Ji stovėjo, tačiau jos neatpažinau. Pavidalas buvo prieš mano akis; buvo tylu, ir aš išgirdau balsą:
[17] 'Ar mirtingas žmogus gali būti teisesnis už Dievą? Ar jis gali būti tyresnis už savo Kūrėją?
[18] Savo tarnais Jis nepasitiki ir mato angelų klaidas.
[19] Juo labiau tie, kurie gyvena molio namuose, kurių pamatai – dulkės. Jie sunyks kandžių suėsti.
[20] Jie naikinami nuo ryto iki vakaro ir pražūna niekieno nepastebimi.
[21] Argi jų didybė nepranyksta? Jie miršta tiesos nesuvokdami' ".

5 "Šauk, jei kas nors tau atsakys. Į kurį iš šventųjų kreipsies?
[2] Kvailį sunaikina pyktis, ir prastuolis žūva dėl pavydo.
[3] Aš mačiau kvailį, kuris suleido šaknis, tačiau tuoj pat prakeikiau jo buveinę.
[4] Jo vaikai nėra saugūs; jie yra mušami vartuose, ir niekas jų neišgelbsti.
[5] Alkanas suvalgo jų derlių, erškėčiai nekliudo jam pasiimti. Plėšikas praryja jo nuosavybę.
[6] Vargas neiškyla iš dulkių ir bėda neišauga iš žemės.
[7] Tačiau žmogus gimęs vargti, kaip paukštis skrajoti.
[8] Aš ieškočiau Dievo ir patikėčiau savo bylą Jam,
[9] kuris daro didelių, neištiriamų ir nuostabių dalykų be skaičiaus.
[10] Jis duoda žemei lietaus ir siunčia vandens laukams.
[11] Jis pakelia pažemintus ir liūdinčius nuramina.
[12] Gudriųjų sumanymus Jis paverčia niekais, todėl jų darbai nesėkmingi.
[13] Jis sugauna gudriuosius jų pačių klastose, ir sukčių sumanymai nueina niekais.
[14] Dienos metu jie susiduria su tamsa ir vidudienį vaikšto apgraibomis kaip naktį.
[15] Jis išgelbsti vargšą nuo kardo, nuo jų kalbų ir stipriųjų rankos.
[16] Vargšas turi viltį, o neteisybei užčiaupiama burna.
[17] Laimingas žmogus, kurį Dievas pamoko, todėl nepaniekink Visagalio drausmės.
[18] Jis sužeidžia, bet ir aptvarsto, Jis sumuša, tačiau ir pagydo.
[19] Jis išgelbės tave iš šešių nelaimių, o septintoje pikta nepalies tavęs.
[20] Bado metu Jis išpirks tave iš mirties, o kare – nuo kardo jėgos.
[21] Tavęs nepalies liežuvių plakimai ir nebaugins gresiantis sunaikinimas.
[22] Sunaikinimo ir bado metu tu juoksiesi, laukinių žvėrių nebijosi.
[23] Lauko akmenys bus tavo sąjungininkai, o laukiniai žvėrys bus taikoje su tavimi.
[24] Tu patirsi, kad tavo palapinė

11 Job 29,17; Ps 34,10
13 Job 33,15
14 Hab 3,16
18 Job 15,15
20 Ps 90,5.6

5 SKYRIUS
3 Ps 37,35.36; Jer 12,1-3
4 Ps 109,12; Ps 119,155
7 Job 14,1
10 Job 36,27-29; Job 37,6-11; Job 38,26
11 Ps 113,7
12 Neh 4,15
13 Job 37,24; 1 Kor 3,19
15 Job 4,10.11; Ps 35,10
16 1 Sam 2,8; Ps 107,41.42
17 Ps 94,12; Pat 3,11.12; Hbr 12,5.6; Apr 3,19
18 Įst 32,39; 1 Sam 2,6.7; Iz 30,26; Oz 6,1
19 Ps 34,19; Ps 91,3.10; Pat 24,16; 1 Kor 10,13
20 Ps 33,19.20; Ps 37,19
21 Job 5,15; Ps 31,20
22 Ps 91,13; Iz 11,9; Iz 35,9; Iz 65,25; Ez 34,25; Oz 2,18
23 Ps 91,12

bus saugi, tu lankysiesi savo buveinėje ir nenusidėsi.
[25] Tu patirsi, kad tavo sėkla bus gausi, o tavo palikuonys kaip žolė lankoje.
[26] Tu nueisi į kapą senatvėje, būsi kaip javų pėdai, suvežami savo laiku.
[27] Mes tai ištyrėme ir taip yra. Klausyk ir žinok tai savo labui".

6 Jobas atsakydamas tarė:
[2] "O kad pasvertų mano vargą ir ant svarstyklių uždėtų mano kentėjimus!
[3] Visa tai svertų daugiau už jūros smėlį. Todėl aš nuryju savo žodžius.
[4] Visagalio strėlės įsmeigtos į mane, jų nuodus turi gerti mano dvasia. Dievo baisenybės išsirikiavę prieš mane.
[5] Ar žvengia laukinis asilas, turėdamas žolės? Ar baubia jautis prie savo pašaro?
[6] Ar galima valgyti beskonį dalyką be druskos? Ar kiaušinio baltymas turi skonį?
[7] Tai, kuo bjaurėdavosi mano siela, yra mano suspaudimo maistas.
[8] O kad įvyktų, ko prašau, ir Dievas suteiktų man, ko ilgiuosi.
[9] Kad patiktų Dievui sunaikinti mane, rankos pakėlimu pribaigti mane.
[10] Tai būtų man paguoda ir aš džiaugčiausi kentėdamas. Tenesigaili Jis manęs, nes aš neišsigyniau Šventojo žodžių.
[11] Iš kur man jėgos, kad turėčiau viltį? Koks galas, kad aš toliau gyvenčiau?
[12] Ar mano jėga yra akmens jėga? Ar mano kūnas iš vario?

25 Ps 72,16; Ps 112,2
26 Pat 9,11; Pat 10,27
27 Ps 111,2

6 SKYRIUS
4 Job 16,13; Job 30,15; Ps 38,2; Ps 88,15.16
5 Job 39,5-8
9 Sk 11,15; 1 Kar 19,4; Job 7,16; Job 9,21; Job 10,1
10 Kun 19,2; Iz 57,15; Apd 20,20
14 Pat 17,17
15 Ps 38,11; Jer 15,18
19 Pr 25,15; 1 Kar 10,1; Ps 72,10; Iz 21,14; Jer 25,23; Ez 27,22.23
20 Jer 14,3
21 Job 13,4; Ps 38,11
27 Ps 57,6
29 Job 17,10; Job 27,5.6; Job 34,5

7 SKYRIUS
1 Job 14,5.13.14; Ps 39,4

[13] Manyje nėra pagalbos ir išmintis pasitraukė nuo manęs.
[14] Kenčiantis turėtų susilaukti gailestingumo iš savo draugo, tačiau jis atsisako Visagalio baimės.
[15] Mano broliai yra klastingi kaip upelis, kaip vandens srovės, tekančios pro šalį.
[16] Jie yra lyg tamsus ledas, padengtas sniegu.
[17] Saulei kaitinant, jie pradingsta, karščiui užėjus – išnyksta.
[18] Jų kelias pasuka į šalį, jie teka į tuštumą ir pranyksta.
[19] Temos ir Šebos karavanai tyrinėjo juos ir pasitikėjo jais.
[20] Tačiau jų viltis apvylė juos, jie atėjo ir buvo sugėdinti.
[21] Jūs esate niekas, nes pamatę mano pažeminimą, išsigandote.
[22] Argi ar prašiau: 'Duokite man dovanų iš savo turto?'
[23] Arba: 'Išgelbėkite mane iš priešo rankų. Išpirkite mane iš prispaudėjų'.
[24] Pamokykite mane, ir aš nutilsiu; duokite man suprasti mano klaidas.
[25] Kokie stiprūs yra tiesos žodžiai, o jūsų kalbos nieko neįrodo.
[26] Jūs savo žodžiais man tik prikaišiojate; jie nuliūdusiam praeina lyg vėjas.
[27] Jūs puolate našlaitį ir savo draugui kasate duobę.
[28] Dabar pažvelkite į mane ir matysite, ar aš meluoju.
[29] Atsakykite, kad nebūtų netiesos. Atsakykite, ar aš ne teisus?
[30] Spręskite, ar aš netiesą kalbu? Ar aš neatskiriu tiesos nuo melo?"

7 "Ar nėra žmogui skirto laiko žemėje? Ar jo dienos nėra kaip samdinio dienos?

[2] Kaip vergas trokšta pavėsio ir samdinys laukia algos,
[3] taip aš gavau tuštybės mėnesius ir vargo naktys skirtos man.
[4] Kai atsigulu, galvoju: 'Kada pasibaigs naktis ir aš atsikelsiu?' Taip aš vargstu ir kenčiu iki aušros.
[5] Mano kūnas aplipęs kirmėlėmis ir purvais, mano oda sutrūkinėjusi ir susitraukusi.
[6] Mano dienos greitesnės už audėjo šaudyklę ir baigiasi neviltimi.
[7] Atsimink, kad mano gyvenimas tėra vėjas; mano akys neberegės gero.
[8] Akys to, kuris mane matė, nebematys manęs; Tu žiūrėsi, bet manęs nebebus.
[9] Kaip debesis nueina ir dingsta, taip nuėjęs į kapą nebesugrįžta.
[10] Jis nebegrįš į savo namus, jo vieta nebepažins jo.
[11] Aš neužversiu savo burnos, kalbėsiu dvasios skausme, skųsiuos savo sielos kartume.
[12] Ar aš esu jūra, ar banginis, kad statai man sargybą?
[13] Kai sakau: 'Mano lova paguos mane, mano guolis palengvins mano skundą',
[14] Tu baugini mane sapnais ir gąsdini regėjimais.
[15] Todėl mano siela pasirinktų būti pasmaugta, ir mirtis man geriau už gyvenimą.
[16] Aš bjauriuosi juo ir nebenoriu gyventi. Palik mane, mano dienos – tuštybė.
[17] Kas yra žmogus, kad jį laikai pagarboje ir kreipi į jį savo dėmesį?
[18] Aplankai jį kas rytą, kas akimirką jį mėgini.
[19] Kada paliksi mane ir leisi ramiai nuryti seilę?
[20] Jei nusidėjau, ką Tau padarysiu, žmonių sarge? Kodėl mane pasirinkai taikiniu, kad būčiau sau našta?
[21] Kodėl neatleidi mano kaltės ir nepanaikini mano nusikaltimo? Aš gulėsiu dulkėse; Tu ieškosi manęs rytą, tačiau manęs nebebus".

8 Šuachas Bildadas atsakydamas tarė:
[2] "Ar dar ilgai tu šitaip kalbėsi? Tavo žodžiai yra kaip stiprus vėjas.
[3] Argi Dievas neteisingai teisia, ar Visagalis iškreipia teisingumą?
[4] Jei tavo sūnūs Jam nusidėjo, Jis juos atidavė jų nusikaltimams.
[5] Jei tu ieškosi Dievo ir maldausi Visagalį,
[6] būsi tyras ir doras, tai Jis pakils dėl tavęs ir duos klestėjimą tavo teisumo buveinei.
[7] Nors tavo pradžia buvo maža, tačiau galiausiai tai labai išaugs.
[8] Patyrinėk ankstesnius laikus ir sužinok, ką patyrė jų tėvai.
[9] Mes gyvename tik nuo vakar dienos ir nieko nežinome, nes mūsų dienos žemėje lyg šešėlis.
[10] Jie tikrai pamokys tave, duos nuoširdžių patarimų.
[11] Ar auga papirusas, kur nėra drėgmės, ir nendrės be vandens?
[12] Dar žydėdamas ir nenuskintas, jis sudžiūsta pirma visų žolių.
[13] Tokie keliai yra visų, kurie pamiršta Dievą; ir veidmainių viltis pražus.
[14] Jų viltis sunyks ir jų pasitikėjimas – tik voratinklis.
[15] Atsirems į savo namus, bet jie

3 Job 15,31 **4** Įst 28,67; Job 7,13.14 **5** Iz 14,11 **6** Job 9,25; Job 16,22; Job 17,11; Iz 38,12; Jok 4,14 **7** Job 7,16; Ps 78,39; Ps 89,47 **8** Job 8,18; Job 20,9 **9** 2 Sam 12,23 **10** Ps 103,16 **11** 1 Sam 1,10; Ps 39,1.9 **13** Job 9,27 **16** Job 10,1; Job 14,6; Ps 62,9 **17** Job 22,2; Ps 8,4; Ps 144,3; Hbr 2,6 **20** Ps 21,12; Ps 36,6

8 SKYRIUS
3 Pr 18,25; Įst 32,4; 2 Krn 19,7; Job 34,10.12; Job 36,23; Job 37,23; Rom 3,5 **4** Job 1,5.18.19 **5** Job 5,17-27; Job 11,13 **7** Job 42,12 **8** Įst 4,32; Įst 32,7; Job 15,18; Job 20,4 **9** Pr 47,9; 1 Krn 29,15; Job 7,6; Ps 39,5; Ps 102,11; Ps 144,4 **12** Ps 129,6 **13** Job 11,20; Job 18,14; Job 27,8; Ps 9,17; Ps 112,10;

sugrius, įsitvers jų, bet jie neatlaikys.
[16] Jis žaliuoja saulėje, jo atžalos plečiasi sode.
[17] Akmenų krūvą apraizgo jo šaknys, jos laikosi akmenuotoje žemėje.
[18] Jei Jis išraus jį iš tos vietos, ši išsigins jo: 'Aš tavęs niekada nemačiau'.
[19] Toks yra jo kelių džiaugsmas, o iš žemės auga kiti.
[20] Dievas neatmes tobulojo ir nepadės piktadariams.
[21] Jis pripildys tavo burną juoko ir tavo lūpas džiaugsmo.
[22] Tie, kurie tavęs nekenčia, bus aprengti gėda, ir nedorėlio palapinės sunyks".

9

Jobas atsakydamas tarė:
[2] "Tikrai žinau, kad taip yra. Bet kaip žmogus gali būti teisus prieš Dievą?
[3] Jei jis ginčytųsi su Juo, negalėtų Jam atsakyti nė į vieną iš tūkstančio.
[4] Jis išmintingas širdyje ir galingas jėga. Kas, užsikietinęs prieš Jį, turėjo sėkmę?
[5] Jis perkelia kalnus nepastebimai, rūstaudamas juos sunaikina.
[6] Jis sudrebina žemę ir supurto jos stulpus.
[7] Jis įsako saulei, ir ji nepateka, ir žvaigždes užantspauduoja.
[8] Jis vienas ištiesė dangus ir žingsniuoja jūros bangomis.
[9] Jis padarė Grįžulo ratus, Orioną ir Sietyną bei Pietų skliauto žvaigždynus.
[10] Jis padaro didelių, mums nesuvokiamų dalykų ir nesuskaičiuojamų stebuklų.

Pat 10,28
15 Job 8,22; Job 27,18; Ps 49,11
18 Job 7,10
19 Ps 113,7
20 Job 4,7
22 Ps 35,26; Ps 109,29

9 SKYRIUS
2 Job 4,17; Job 15,14-16; Ps 143,2; Hab 2,4; Rom 1,17; Rom 3,20; Gal 3,11; Hbr 10,38
4 Job 36,5
6 Job 26,11; Iz 2,19.21; Ag 2,6; Hbr 12,26
8 Pr 1,6; Job 37,18; Ps 104,2.3; Iz 40,22
9 Pr 1,16; Job 38,31; Am 5,8
10 Job 5,9
11 Job 23,8.9; Job 35,14
12 Iz 45,9; Dan 4,35; Rom 9,20
13 Job 26,12
15 Job 10,15; Job 23,1-7
17 Job 2,3
22 Ekl 9,2.3; Ez 21,3
25 Job 7,6.7
26 Job 39,29; Hab 1,8

[11] Štai Jis praeina pro mane, bet aš Jo nepastebiu; Jis eina tolyn, o aš Jo nematau.
[12] Jei Jis atims, kas sutrukdys Jam ir paklaus: 'Ką Tu darai?'
[13] Jei Dievas nesulaikys savo rūstybės, išdidūs padėjėjai nusilenks prieš Jį.
[14] Kaip tad aš galėčiau Jam pasiteisinti ir parinkti tinkamus žodžius?
[15] Jei aš ir būčiau teisus, negalėčiau atsakyti Jam, bet turėčiau maldauti savo Teisėją.
[16] Jei aš šaukčiausi ir Jis atsakytų man, nepatikėčiau, kad Jis manęs klauso.
[17] Jis viesulu palaužia mane ir daugina mano žaizdas be priežasties;
[18] Jis neleidžia man atsikvėpti, bet pripildo mane kartybių.
[19] Jei kalbėčiau apie jėgą, Jis stiprus! O jei apie teismą, kas paskirs man laiką bylinėtis?
[20] Jei teisinčiau save, mano paties žodžiai pasmerktų mane; jei būčiau nekaltas, jie mane kaltintų.
[21] Aš esu nekaltas. Bet nebenoriu pažinti savo sielos ir niekinu savo gyvybę.
[22] Nėra jokio skirtumo. Todėl sakau: 'Jis sunaikina kaltą ir nekaltą'.
[23] Jei netikėta nelaimė pražudo, Jis juokiasi iš nekaltųjų išmėginimų.
[24] Žemė atiduota nedorėliams, Jis uždengia teisėjų veidus. Kas gi visa tai daro, ar ne Jis?
[25] Mano dienos greitesnės už pasiuntinį; jos nubėgo, nematę nieko gero.
[26] Jos pralėkė kaip greiti laivai, kaip erelis, puoląs grobį.

27 Jei sakyčiau: 'Aš pamiršiu savo skundą, paliksiu savo sunkumą ir paguosiu save',
28 tai bijausi visų savo kančių, žinodamas, kad Tu manęs nelaikysi nekaltu.
29 Jei aš esu nedorėlis, tai kam veltui stengtis?
30 Jei nusiprausčiau sniego vandeniu ir kaip niekada švariai nusiplaučiau rankas,
31 Tu vis tiek įstumtum mane į purvą, ir mano rūbai baisėtųsi manimi.
32 Jis nėra žmogus kaip aš, kad Jam galėčiau atsakyti ir abu galėtumėme stoti į teismą.
33 Tarp mūsų nėra tarpininko, kuris galėtų uždėti ant mūsų rankas.
34 O kad Jis patrauktų nuo manęs savo lazdą ir manęs nebegąsdintų.
35 Tada kalbėčiau nebijodamas Jo, bet dabar taip nėra".

10 "Mano siela pavargo nuo gyvenimo, tad skųsiuos atvirai, kalbėsiu iš sielos kartėlio.
2 Sakysiu Dievui: 'Nepasmauk manęs, parodyk man, kodėl su manimi kovoji.
3 Ar Tau gera prispausti ir paniekinti savo rankų darbą, ir šviesti nedorėlių pasitarime?
4 Ar Tavo akys kūniškos, ar matai taip, kaip žmogus?
5 Ar Tavo dienos kaip žmogaus dienos ir Tavo metai kaip žmonių laikas,
6 kad ieškai mano kaltės ir teiraujiesi mano nuodėmių,
7 nors žinai, kad nesu nedorėlis? Nėra nė vieno, kuris mane išgelbėtų iš Tavo rankų.
8 Tavo rankos padarė mane, o dabar nori mane sunaikinti.

27 Job 7,13
28 Iš 20,7; Ps 119,120
30 Jer 2,22
32 Ekl 6,10; Iz 45,9; Jer 49,19; Rom 9,20
33 1 Sam 2,25; Job 9,19; Iz 1,18
34 Job 13,20.21; Ps 39,10

10 SKYRIUS
1 1 Kar 19,4; Job 7,11; Job 7,16; Jon 4,3
4 1 Sam 16,7; Job 28,24; Job 34,21
8 Job 9,22; Job 10,3; Ps 119,73
9 Pr 2,7; Job 33,6
10 Ps 139,14-16
14 Job 7,20; Ps 139,1
15 Job 9,12-15; Job 10,7; Ps 25,18; Iz 3,11
16 Iz 38,13; Rd 3,10; Oz 13,7
18 Job 3,11-13
20 Job 7,16.19; Ps 39,5
21 Ps 23,4; Ps 88,12

9 Atsimink, kad mane iš molio padarei ir vėl į dulkes paversi.
10 Kaip pieną mane išliejai ir kaip sūrį suspaudei.
11 Tu apvilkai mane kūnu ir oda, kaulais ir gyslomis sutvirtinai mane.
12 Gyvybę ir palankumą man suteikei, Tavo aplankymas saugojo mano dvasią.
13 Visa tai paslėpei savo širdyje; žinau, kad tai yra su Tavimi.
14 Jeigu nusidedu, Tu pastebi tai ir mano kalčių neatleidi.
15 Jei aš nedorėlis, vargas man! O jei aš ir teisus, negaliu pakelti galvos, nes esu pilnas gėdos. Pažiūrėk į mano vargą,
16 nes jis didėja. Kaip liūtas mane medžioji ir pasirodai baisingas prieš mane.
17 Tu pastatai naujus liudytojus prieš mane ir daugini savo pasipiktinimą; permainos ir karai kyla prieš mane.
18 Kodėl leidai man gimti? O kad būčiau miręs ir niekas nebūtų manęs matęs.
19 Aš būčiau tarsi nebuvęs ir iš įsčių būčiau nuneštas į kapą.
20 Mano gyvenimo dienų mažai; palik mane, kad nors kiek atsikvėpčiau,
21 prieš išeidamas ten, iš kur negrįžta, į tamsos šalį ir mirties šešėlį.
22 Į gūdžios tamsos šalį, kur mirties šešėlis, kur nėra skirtumo tarp šviesos ir tamsos' ".

11 Naamatietis Cofaras atsakydamas tarė:
2 "Ar žodžių gausybė neturi būti atsakyta? Ar, daug kalbėdamas, būsi išteisintas?

[3] Ar tavo melai galėtų nutildyti vyrus? Kai tu tyčiojiesi, ar niekas tavęs nesugėdins?
[4] Tu sakei: 'Mano mokslas yra tikras, aš esu teisus Tavo akyse'.
[5] O kad Dievas, pravėręs lūpas, prabiltų prieš tave.
[6] Jis apreikštų tau išminties paslaptis, ir tu pamatytum, kad du kartus daugiau turėtum kentėti. Žinok, kad Dievas iš tavęs reikalauja mažiau, negu verta tavo neteisybė.
[7] Ar gali tyrinėdamas suprasti Dievą? Ar gali tobulai suprasti Visagalį?
[8] Jis aukščiau už dangų. Ką tu gali padaryti? Jis giliau už pragarą. Ką tu gali žinoti?
[9] Jis ilgesnis už žemę ir platesnis už jūrą.
[10] Jei Jis praeidamas suima ir patraukia tieson, kas Jam užgins?
[11] Jis pažįsta žmonių tuštybę, mato jų nedorybes. Ar Jis nekreips į tai dėmesio?
[12] Tuščias žmogus dedasi išmintingas, nors gimsta kaip laukinio asilo jauniklis.
[13] Jei tu paruoši savo širdį ir ištiesi savo rankas į Jį,
[14] jei pašalinsi savo kaltes ir neleisi nedorybei gyventi tavyje,
[15] tada pakelsi savo veidą be dėmės, būsi tvirtas ir nieko nebijosi.
[16] Tada pamirši buvusį vargą, prisiminsi jį kaip nutekėjusį vandenį.
[17] Tavo gyvenimas bus šviesus kaip vidudienis, tu nušvisi kaip rytas.
[18] Tu būsi saugus, nes yra viltis, tu apsiklosi ir ilsėsies ramybėje.
[19] Tu atsigulsi ir niekas tavęs neišgąsdins, daugelis ieškos tavo pagalbos.
[20] Tačiau nedorėlių akys užges, jie nepaspruks, jų viltis kaip paskutinis atodūsis".

11 SKYRIUS
4 Job 6,30
6 Ezr 9,13
7 Job 33,12.13; Job 36,26; Ekl 3,11; Rom 11,33
10 Job 9,12; Apr 3,7
11 Ps 10,14
12 Ps 39,5; Rom 1,22
13 1 Sam 7,3; Ps 88,9
14 Ps 101,3
15 Job 22,26; Ps 119,6; 1 Jn 3,21
16 Iz 65,16
17 Ps 37,6; Pat 4,18; Iz 58,8.10
18 Kun 26,5.6; Ps 3,5; Pat 3,24
20 Kun 26,16; Įst 28,65; Job 17,5; Job 18,14; Pat 11,7

12 SKYRIUS
3 Job 13,2
4 Job 21,3; Ps 91,15
5 Pat 14,2
6 Job 9,24; Job 21,6-16; Ps 73,12; Jer 12,1; Mal 3,5
10 Job 27,3; Job 33,4; Apd 17,28
13 Job 9,4; Job 36,5
14 Job 11,10; Iz 25,2
15 Pr 7,11-24; Įst 11,17; 1 Kar 8,35.36

12

Jobas atsakydamas tarė:
[2] "Iš tikrųjų jūs esate žmonės, su kuriais išmintis mirs!
[3] Aš turiu supratimą kaip ir jūs ir nesu už jus menkesnis. O kas viso to nežino?
[4] Mano artimas išjuokia mane. Aš šaukiausi Dievo, ir Jis mane išklausė, o jūs juokiatės iš teisaus ir doro žmogaus.
[5] Tas, kuris saugus, paniekina žiburį, paruoštą tam, kurio koja paslysta.
[6] Plėšikų palapinės pilnos ir Dievą rūstinantys saugūs, bet Dievas atidavė viską į jų rankas.
[7] Paklausk žvėrių, jie tave pamokys, ir padangių paukščių – jie tau pasakys.
[8] Kalbėk žemei, ji tau patars, jūros žuvys paaiškins tau.
[9] Kas iš viso to nepažins, kad Viešpaties ranka tai padarė?
[10] Jo rankoje yra kiekvieno gyvio siela ir kiekvieno žmogaus kvapas.
[11] Ausis skiria žodžius, burna jaučia maisto skonį.
[12] Su senoliais išmintis, ir ilgaamžiai turi supratimą.
[13] Su Juo išmintis ir galia, Jis išmano ir pamoko.
[14] Jei Jis sugriauna, niekas nebegali atstatyti; jei Jis uždaro žmogų, niekas nebeatidaro.
[15] Kai Jis sulaiko vandenis, jie išdžiūsta; kai siunčia juos, sunaikina žemę.
[16] Jis yra galingas ir išmintingas, Jo žinioje apgavikas ir apgautasis.
[17] Krašto patarėjams jis atima iš-

mintį, o teisėjus padaro kvailus.
[18] Jis atpalaiduoja karalių pančius ir juos sujuosia.
[19] Jis atima kunigaikščiams garbę ir nuverčia galinguosius.
[20] Jis nutildo patikimus kalbėtojus, o iš vyresniųjų atima supratimą.
[21] Jis lieja paniekinimą ant kunigaikščių ir susilpnina galiūnų jėgas.
[22] Jis atidengia, kas paslėpta tamsoje, ir iškelia švieson mirties šešėlį.
[23] Jis iškelia tautas ir jas sunaikina; išsklaido ir vėl surenka.
[24] Jis aptemdo protą tautų vadams, ir jie klaidžioja dykumoje be jokio kelio,
[25] jie grabalioja tamsoje ir blaškosi kaip girti".

13 "Mano akys viską matė, ausys girdėjo ir suprato.
[2] Kiek jūs žinote, tiek ir aš žinau, aš nesu menkesnis už jus.
[3] Norėčiau kalbėti su Visagaliu ir ginčytis su Dievu.
[4] Jūs esate melo kalviai, niekam tikę gydytojai.
[5] Jei jūs tylėtumėte, tuo parodytumėte savo išmintį.
[6] Pasiklausykite mano svarstymų, įsidėmėkite mano kalbą.
[7] Ar kalbėsite nedorai už Dievą ir sakysite melą už Jį?
[8] Ar, būdami šališki, norite Dievą ginti?
[9] Ar bus gerai, kai Jis jus ištirs? Ar pasijuoksite iš Dievo kaip iš žmogaus?
[10] Jis jus tikrai sudraus, jei būsite užslėpę šališkumą.
[11] Ar Jo didybė jūsų negąsdins? Ar Jo baimė neapims jūsų?
[12] Jūsų kalbos tarsi pelenai, o jūsų kūnai kaip molis.

20 Job 32,9
21 Job 34,19; Ps 107,40; Dan 2,21
22 Dan 2,22; 1 Kor 4,5
23 Iz 9,3; Iz 26,15
24 Ps 107,4
25 Job 5,14; Job 15,30; Job 18,18; Ps 107,27

13 SKYRIUS
2 Job 12,3
3 Job 23,3; Job 31,35
4 Job 6,21; Jer 23,32
5 Job 13,13; Job 21,5; Pat 17,28
7 Job 27,4; Job 36,4
14 Job 18,4
15 Job 27,5; Ps 23,4; Pat 14,32
16 Job 8,13
18 Rom 8,34
19 Job 7,21; Job 10,8; Iz 50,8
20 Job 9,34
21 Job 9,34; Ps 39,10
22 Job 9,16; Job 14,15
24 Įst 32,20; Ps 13,1; Rd 2,5
25 Iz 42,3
26 Job 20,11
27 Job 33,11

14 SKYRIUS
1 Job 5,7; Ekl 2,23
2 Job 8,9; Ps 90,5.6.9; Ps 102,11; Ps 103,15; Ps 144,4; Iz 40,6; Jok 1,10.11; 1 Pt 1,24

[13] Nutilkite ir leiskite man kalbėti, kas man bebūtų.
[14] Kam aš draskau dantimis savo kūną ir nešioju savo sielą savo rankose?
[15] Jei Jis mane ir nužudys, aš Juo pasitikėsiu ir išlaikysiu savo kelius Jo akivaizdoje.
[16] Jis bus mano išgelbėjimas, nes veidmainis nepasirodys Dievo akivaizdoje.
[17] Atidžiai klausykite mano kalbos ir savo ausimis išgirskite mano pasiteisinimą.
[18] Štai aš iškėliau savo bylą, nes žinau, kad būsiu išteisintas.
[19] Kas galėtų mane kaltinti? Jei aš nutilčiau, atiduočiau savo dvasią.
[20] Nedaryk man dviejų dalykų, tada nesislėpsiu nuo Tavęs:
[21] atitrauk nuo manęs savo ranką ir negąsdink manęs.
[22] Tada Tu šauksi, ir aš atsiliepsiu; arba leisk man kalbėti ir atsakyk man.
[23] Kiek nusikaltimų ir nuodėmių padariau? Parodyk man mano kaltes ir nuodėmes.
[24] Kodėl slepi savo veidą ir mane laikai priešu?
[25] Kodėl rodai savo jėgą prieš vėjo blaškomą lapą ir persekioji sausą šiaudą?
[26] Tu rašai prieš mane karčius dalykus ir baudi už jaunystės nuodėmes;
[27] Tu įtveri mano kojas į šiekštą ir seki visus mano žingsnius ir takus.
[28] Esu sunaikintas kaip puvėsis, kaip drabužis, suėstas kandžių".

14 "Žmogus, gimęs iš moters, gyvena trumpai, bet daug vargsta.
[2] Jis kaip gėlė auga ir nuvysta. Jis

dingsta kaip šešėlis ir nepasilieka.
[3] Ar Tu atversi savo akis į tokį ir nusivesi mane į teismą su savimi?
[4] Kas gali iš netyro padaryti tyrą? Niekas!
[5] Jo dienos yra tiksliai nustatytos ir mėnesiai suskaičiuoti. Tu nustatai jam ribą, ir jis jos neperžengs.
[6] Atsitrauk nuo jo, kad jis pailsėtų, kol kaip samdinys sulauks savo dienos.
[7] Medžiui yra viltis, kad ir nukirstas atžels ir iš kelmo išaugs atžalos.
[8] Nors žemėje jo šaknys pasensta ir jo kelmas apmiršta dulkėse,
[9] bet, gavęs vandens, jis atželia, krauna pumpurus ir išleidžia šakeles kaip jaunas augalas.
[10] O žmogus miršta, ir nebėra jo; atiduoda žmogus savo dvasią, kur jis yra?
[11] Kaip vanduo išgaruoja iš jūrų, upės nusenka ir išdžiūsta,
[12] taip žmogus atsigula ir nebeatsikelia. Kol dangūs pasibaigs, jis neatsibus; niekas jo nepažadins iš miego.
[13] O kad paslėptum mane kape ir laikytum paslėpęs, kol praeis Tavo rūstybė; nustatytam laikui praėjus, vėl mane atsimintum.
[14] Ar miręs žmogus prisikels? Per visas man skirtas dienas aš lauksiu permainos.
[15] Tu šauksi, ir aš atsiliepsiu; Tu ilgėsiesi savo rankų kūrinio.
[16] Tu skaičiuoji mano žingsnius, bet neįskaityk mano nuodėmės.
[17] Mano nusikaltimas paslėptas maišelyje ir mano kaltė užrišta.
[18] Kaip kalnas krisdamas subyra ir uola pajuda iš savo vietos,
[19] kaip vanduo nuneša akmenis ir liūtys nuplauna dirvožemį, taip Tu sunaikini žmogaus viltį.

3 Ps 8,4; Ps 143,2; Ps 144,3
4 Job 15,14; Job 25,4; Ps 51,2.5.10; Jn 3,6; Rom 5,12; Ef 2,3
5 Job 7,1; Job 21,21; Hbr 9,27
6 Job 7,1; Job 7,16.19; Ps 39,13
10 Job 10,21.22
12 Ps 102,25.26; Iz 51,6; Iz 65,17; Iz 66,22; Apd 3,21; 2 Pt 3,7.10.11; Apr 20,11; Apr 21,1
14 Job 13,15
15 Job 13,22
16 Job 10,6.14; Job 13,27; Job 31,4; Job 34,21; Ps 56,8; Ps 139,1-3; Pat 5,21; Jer 32,19
17 Įst 32,32-34
21 Ekl 9,5; Iz 63,16
15 SKYRIUS
1 Job 4,1
6 Job 9,20; Lk 19,22
7 Job 38,4.21; Ps 90,2; Pat 8,25
8 Job 29,4; Rom 11,34; 1 Kor 2,11
9 Job 12,3; Job 13,2
10 Job 8,8-10; Job 12,12; Job 32,6.7
14 Job 14,4; Pat 20,9; Ekl 7,20; 1 Jn 1,8.10
15 Job 4,18; Job 25,5
16 Job 4,19; Job 34,7; Ps 14,3; Ps 53,3; Pat 19,28

[20] Tu nugali jį nuolat, ir jo nebelieka, Tu pakeiti jo veidą ir pavarai jį.
[21] Jei jo sūnūs gerbiami, jis nežino; jei jie niekinami, jis nepastebi.
[22] Jis jaučia savo kūno skausmus, ir jo siela kenčia".

15

Temanas Elifazas atsakydamas tarė:
[2] "Ar išmintingas žmogus kalba tuščius žodžius ir pripildo savo vidurius rytų vėjo?
[3] Ar jis kalba netinkamus žodžius ir sako tai, kas neatneša nieko gero?
[4] Tu atmetei baimę ir nesivaržai, kalbėdamas prieš Dievą.
[5] Tavo lūpos kalba apie tavo kaltę ir tu pasirinkai klastingą liežuvį.
[6] Tavo paties burna pasmerkia tave, o ne aš, tavo paties lūpos liudija prieš tave.
[7] Bene tu esi pirmas gimęs žmogus, sutvertas pirma kalnų?
[8] Ar tu girdėjai Dievo paslaptis ir turi visą išmintį?
[9] Ką žinai, ko mes nežinome? Ką supranti, ko mes nesuprantame?
[10] Tarp mūsų yra ilgaamžių ir žilagalvių, senesnių už tavo tėvą.
[11] Ar tau neužtenka Dievo paguodos? Ar turi kokią paslaptį?
[12] Kodėl tavo širdis tave nunešė į šalį ir prieš ką merki savo akį?
[13] Kodėl nukreipi savo dvasią prieš Dievą ir leidi tokiems žodžiams išeiti iš tavo lūpų?
[14] Kas yra žmogus, kad būtų tyras; tas, kuris gimęs iš moters, kad būtų teisus?
[15] Jis nepasitiki savo šventaisiais ir dangūs nėra tyri Jo akivaizdoje,
[16] tuo labiau bjaurus ir purvinas

žmogus, kuris geria nedorybę kaip vandenį.
[17] Klausyk manęs, aš tave pamokysiu, ką patyriau, pasakysiu,
[18] ką išminčiai skelbė, sužinoję iš savo tėvų, ir nenuslėpė.
[19] Jiems vieniems buvo atiduota žemė ir joks svetimšalis nevaikščiojo tarp jų.
[20] Nedorėlis kenčia per visas savo dienas, metų skaičius paslėptas nuo prispaudėjo.
[21] Baisūs garsai jo ausyse, taikos metu jį užklumpa naikintojas.
[22] Jis nesitiki ištrūkti iš tamsos, jis paskirtas kardui.
[23] Jis klaidžioja, ieškodamas duonos. Bet kur ji? Jis žino, kad jo laukia tamsi diena.
[24] Jį gąsdina vargas ir pavojus, jie nugalės jį kaip karalius, pasiruošęs kovai.
[25] Nes jis grasina Dievui, kėsinasi į Visagalį,
[26] su skydu rankoje puola Jį.
[27] Jo veidas padengtas riebalais, jis pats aptekęs taukais.
[28] Jis gyvena sugriautuose miestuose, namuose, kuriuose niekas negyvena, kurie skirti nugriauti.
[29] Jis nepraturtės, jo nuosavybė neišliks; jo turtai nepasklis po žemę.
[30] Jis neištrūks iš tamsos, jo šakas sudegins liepsna, nuo Jo burnos kvapo jis pranyks.
[31] Tenepasitiki apsigaudamas tuštybe, nes tuštybe bus jam atlyginta.
[32] Jis pražus ne laiku ir jo šakos nežaliuos.
[33] Jo neprinokusios vynuogės nukris, nubyrės kaip alyvmedžio žiedai.
[34] Veidmainių susirinkimas bus nevaisingas, ir ugnis sudegins kyšių ėmėjų palapines.
[35] Jie pastoja piktu sumanymu ir pagimdo blogį; jų pilvas paruošia apgaulę".

16

Jobas atsakydamas tarė:
[2] "Tokių kalbų aš jau daug girdėjau. Netikę guodėjai jūs visi.
[3] Kada pasibaigs tuščios kalbos? Kas verčia tave man atsakyti?
[4] Ir aš galėčiau taip kalbėti, jei jūs būtumėte mano vietoje. Aš galėčiau užversti jus žodžiais ir kraipyti galvą prieš jus.
[5] Tačiau aš stiprinčiau jus savo burna ir savo lūpų paguoda lengvinčiau jūsų kančią.
[6] Jei kalbu, mano skausmas nesumažėja; jei tyliu, man nelengviau.
[7] Bet dabar Jis vargina mane; Tu sunaikinai visą mano šeimą.
[8] Tu pripildei mane raukšlių, kurios liudija prieš mane, mano liesumas pakyla manyje liudyti man į veidą.
[9] Jis savo rūstybe parbloškė mane ir griežia dantimis prieš mane. Mano priešo akys įsmeigtos į mane.
[10] Jie atvėrė prieš mane savo burnas, plūsdami smogia man į veidą, jie susirinko prieš mane.
[11] Dievas atidavė mane bedieviams, perdavė į nedorėlių rankas.
[12] Aš gyvenau ramiai, bet Jis supurtė mane; nutvėręs už sprando, sutraiškė mane ir pastatė sau taikiniu.
[13] Jo šauliai apsupo mane ir be pasigailėjimo perveria mano inkstus, išlieja mano tulžį.
[14] Jis daro man žaizdą po žaizdos, puola mane kaip milžinas.

---

18 Job 8,8; Job 20,4
19 Jl 3,17
20 Ps 90,12
21 Job 20,21; 1 Tes 5,3
22 Job 14,10-12
23 Job 18,12; Ps 59,15; Ps 109,10
27 Ps 17,10; Ps 73,7; Ps 119,70
29 Job 20,28; Job 27,16.17
30 Job 4,9
31 Job 35,13; Iz 59,4
32 Job 22,16; Ps 55,23; Ekl 7,17
35 Ps 7,14; Iz 59,4; Oz 10,13

16 SKYRIUS
2 Job 13,4; Job 21,34
4 Ps 22,7; Ps 109,25; Rd 2,15; Sof 2,15; Mt 27,39
7 Job 7,3; Job 16,20; Job 19,13-15
8 Job 10,17
9 Job 10,16.17; Job 13,24; Job 19,11; Job 33,10; Oz 6,1
10 Ps 22,13; Ps 35,21; Iz 50,6; Rd 3,30; Mch 5,1; Mt 26,67; Mk 14,65; Lk 22,63; Apd 23,2
11 Job 1,15.17
12 Job 7,20; Job 9,17; Rd 3,12

[15] Aš savo kūną apdengiau ašutine; savo ragą paslėpiau dulkėse.
[16] Mano veidas ištino nuo ašarų, mano akys – mirties šešėlis,
[17] nors mano rankose nėra neteisybės; mano malda yra tyra.
[18] Žeme, neuždenk mano kraujo, ir mano šauksmas tegul nenutyla.
[19] Štai dabar mano liudytojas yra danguje, Tas, kuris pažįsta mane, yra aukštybėse.
[20] Mano draugai tyčiojasi iš manęs, tačiau Dievas mato mano ašaras.
[21] O kad kas galėtų apginti žmogų prieš Dievą, kaip žmogus apgina savo artimą.
[22] Po kelerių metų aš nueisiu tuo keliu, kuriuo nebegrįžtama".

17 "Mano kvėpavimas nusilpo, dienos trumpėja, kapai paruošti man.
[2] Mane apspito išjuokėjai, mano akys pavargo bežiūrėdamos į juos.
[3] Tu pats laiduok už mane, nes kas kitas paduos man ranką?
[4] Tu paslėpei supratimą nuo jų širdžių, todėl jų neišaukštinsi.
[5] Kas pataikauja savo draugams, to vaikai nesidžiaugs laimikiu.
[6] Jis padarė mane priežodžiu žmonėms, visi spjaudo man į veidą.
[7] Mano akys aptemo nuo sielvarto, mano kūnas kaip šešėlis.
[8] Teisieji pasibaisės tuo, o nekaltieji pakils prieš veidmainius.
[9] Teisusis laikysis savo kelio, o tas, kurio rankos švarios, stiprės ir stiprės.
[10] Ateikite jūs visi dar kartą, nes tarp jūsų nerandu nė vieno išmintingo.
[11] Mano dienos praėjo; sumanymai ir mano širdies siekiai sudužo.
[12] Jie naktį padarė diena, tačiau trūksta šviesos tamsoje.
[13] Ko gi aš dar laukiu? Mano namai yra kapas; aš savo guolį pasiklojau tamsoje.
[14] Sugedimą aš vadinu tėvu, o kirmėles – motina ir seserimi.
[15] Kur yra mano viltis? Kas pamatys, kuo viliuosi?
[16] Ji nueis su manimi į gelmes ir ilsėsis su manimi dulkėse".

18 Šuachas Bildadas atsakydamas tarė:
[2] "Ar ilgai jūs dar taip kalbėsite? Nutilkite ir leiskite mums kalbėti.
[3] Kodėl mes laikomi gyvuliais ir neišmanėliais?
[4] Tu plėšai save pykčiu. Ar dėl tavęs žemė taps tuščia ir uolos pajudės iš savo vietos?
[5] Nedorėlio šviesa užges ir jo liepsnos kibirkštis nebešvies.
[6] Jo palapinėje bus tamsu ir jo žiburys užges su juo.
[7] Jo buvę tvirti žingsniai sutrumpės, jo paties sumanymas jį parblokš.
[8] Jo kojos įkliuvusios į tinklą, jis eina uždengta duobe.
[9] Jo kulnis pateks į spąstus, ir jis paklius plėšikui.
[10] Kilpa padėta jam ant žemės, spąstai ant tako.
[11] Pavojai gąsdins jį iš visų pusių ir nuvarys jį nuo kojų.
[12] Jo jėgos išseks nuo bado, žlugimas pasiruošęs prie jo šono.
[13] Jo odą suės ligos, mirties pirmagimis prarys jo jėgą.
[14] Jo pasitikėjimas bus išrautas iš jo palapinės ir nuves jį pas siaubų karalių.

15 Job 30,19; Ps 7,5
18 Job 27,9; Ps 66,18
19 Pr 31,50; Rom 1,9; Fil 1,8; 1 Tes 2,5
21 Job 31,35; Ekl 6,10; Iz 45,9; Rom 9,20
22 Job 10,21; Ekl 12,5

17 SKYRIUS
1 Ps 88,3.4
2 1 Sam 1,6; Job 12,4; Job 17,6; Job 30,1.9; Job 34,7
3 Pat 6,1; Pat 17,18; Pat 22,26
4 Job 12,20; Job 32,9
5 Job 11,20
6 Job 30,9
7 Ps 6,7; Ps 31,9
9 Ps 24,4; Pat 4,18
10 Job 6,29
11 Job 7,6
15 Job 7,6; Job 13,15; Job 14,19; Job 19,10
16 Job 3,17-19; Job 21,33; Jon 2,6

18 SKYRIUS
1 Job 8,1
3 Ps 73,22
4 Job 13,14
5 Job 21,17; Pat 13,9; Pat 20,20; Pat 24,20
6 Job 21,17; Ps 18,28
7 Job 5,12.13; Job 15,6
8 Job 22,10; Ps 9,15; Ps 35,8; Iz 24,17.18
9 Job 5,5
11 Job 20,25; Jer 6,25
12 Job 15,23
14 Job 11,20

[15] Tai gyvens jo palapinėje, nes ji nebepriklauso jam, jo buveinė bus apibarstyta siera.
[16] Jo šaknys nudžius žemėje, o šakos bus nukirstos viršuje.
[17] Jo atsiminimas dings krašte ir jo vardas nebus minimas gatvėje.
[18] Jis bus išvytas iš šviesos į tamsą ir išvarytas iš pasaulio.
[19] Palikuonių jis nepaliks tautoje ir niekas nepasiliks jo buveinėje.
[20] Po jo atėję stebėsis jo diena ir prieš jį buvę bus išgąsdinti.
[21] Tikrai tokia yra nedorėlio buveinė ir vieta to, kuris nepažįsta Dievo".

19

Jobas atsakydamas tarė:
[2] "Kaip ilgai varginsite mano sielą ir kankinsite mane tuščiais žodžiais?
[3] Jau dešimt kartų mane plūdote ir nesigėdijate mane kankinti.
[4] O jei iš tikrųjų nusikaltau, tai mano klaida yra su manimi.
[5] Ar iš tikrųjų norite didžiuotis prieš mane ir įrodyti mano nusikaltimą?
[6] Žinokite, kad Dievas mane pargriovė ir savo tinklu mane pagavo.
[7] Aš šaukiu apie priespaudą, bet niekas neatsiliepia, šaukiu garsiai, bet nėra teisybės.
[8] Jis užtvėrė man kelią, kad negaliu praeiti; mano takus Jis apsupo tamsa.
[9] Jis nuplėšė mano garbę ir nuėmė karūną man nuo galvos.
[10] Iš visų pusių Jo naikinamas krintu, mano viltis lyg nukirstas medis.
[11] Jo rūstybė užsidegė prieš mane, Jis laiko mane savo priešu.
[12] Jo būriai traukia kartu prieš mane ir apgula mano palapinę.
[13] Jis patraukė mano brolius nuo manęs ir pažįstami šalinasi manęs.
[14] Mano artimieji paliko mane, mano draugai mane užmiršo.
[15] Tie, kurie gyvena mano namuose, net mano tarnaitės, laiko mane svetimu, nepažįstamas tapau jų akyse.
[16] Aš šaukiu savo tarną, bet jis neatsiliepia, aš turiu jį maldauti savo burna.
[17] Mano kvapas bjaurus mano žmonai ir mano kūno vaikai atmetė mane.
[18] Maži vaikai niekina mane. Kai noriu atsikelti, jie šaiposi iš manęs.
[19] Manimi bjaurisi mano artimiausi draugai; tie, kuriuos mylėjau, tapo mano priešais.
[20] Iš manęs liko tik oda ir kaulai, prie dantų liko tik lūpos.
[21] Draugai, pasigailėkite, pasigailėkite manęs, nes Dievo ranka palietė mane.
[22] Kodėl mane persekiojate kaip Dievas ir nepasisotinate mano kūnu?
[23] O kad mano žodžiai būtų įrašyti į knygą,
[24] įrėžti geležiniu rašikliu bei švinu amžiams į uolą.
[25] Nes aš žinau, kad mano Atpirkėjas gyvas ir kad Jis atsistos galiausiai ant žemės.
[26] Ir kai mano oda sunyks, aš savo kūne regėsiu Dievą.
[27] Aš pats Jį matysiu, savo akimis žiūrėsiu į Jį, o ne svetimomis. Mano širdis krūtinėje ilgisi Jo.
[28] Jūs turėtumėte sakyti: 'Kodėl mes jį persekiojame?', tarsi priežastis būtų manyje.

16 Job 29,19
17 Job 24,20; Ps 34,16; Pat 10,7
19 Job 27,14.15; Iz 14,22
20 Ps 37,13; Jer 50,27; Abd 1,12
21 Jer 9,3; 1 Tes 4,5

19 SKYRIUS
5 Ps 35,26; Ps 38,16; Ps 55,12.13
6 Job 16,11
8 Job 3,23; Ps 88,8; Rd 3,7.9
9 Job 12,17.19; Ps 89,44
10 Job 17,14.16
11 Job 13,24; Job 33,10
13 Job 16,20; Ps 31,11; Ps 38,11; Ps 69,8; Ps 88,8.18
18 2 Kar 2,23; Job 17,6
19 Ps 38,11; Ps 55,12.13
20 Job 16,8; Job 33,21; Ps 102,5; Rd 4,8
22 Job 13,24.25; Job 16,11; Job 19,6; Ps 69,26
26 Ps 17,15; Mt 5,8; 1 Kor 13,12; 1 Jn 3,2

[29] Bijokite kardo, nes pyktis baudžiamas kardu, kad žinotumėte, jog yra teismas".

20 Naamatietis Cofaras atsakydamas tarė:
[2] "Mano mintys verčia mane atsiliepti, ir dėl to aš skubu kalbėti.
[3] Aš girdėjau priekaištus man ir mano supratimo dvasia verčia mane atsakyti.
[4] Ar nežinai, kad nuo seno, kai žmogus buvo įkurdintas žemėje,
[5] nedorėlių džiaugsmas trumpas ir veidmainių džiaugsmas tik akimirka?
[6] Nors jo puikybė pasiektų dangus ir jo galva liestų debesis,
[7] jis pražus kaip jo paties išmatos. Kas jį matė, klaus: 'Kur jis?'
[8] Kaip sapnas jis dings, pranyks kaip nakties regėjimas.
[9] Akis, kuri jį matė, nebematys jo daugiau ir jo vieta jo neberegės.
[10] Jo vaikai ieškos beturčių palankumo, jo rankos sugrąžins jo turtus.
[11] Jo kaulai pilni jaunystės nuodėmių, kurios gulės dulkėse kartu su juo.
[12] Nors nedorybė saldi jo burnoje, nors jis slepia ją po savo liežuviu,
[13] saugo ją ir nepaleidžia, paslėpęs savo burnoje,
[14] tačiau maistas jo viduriuose virs gyvačių tulžimi.
[15] Prarytus turtus jis išvems; Dievas iš jo pilvo ištrauks juos.
[16] Gyvačių nuodus jis čiulps, jį nužudys angies liežuvis.
[17] Jis nematys upių ir upelių, tekančių medumi ir pienu.
[18] Ką jis uždirbo, turės atiduoti ir neprarys to. Jis atlygins savo turtais ir nepasidžiaugs jais.

20 SKYRIUS
1 Job 11,1
4 Job 8,8; Job 15,10
5 Job 8,13; Job 13,16; Job 15,34; Job 27,8; Ps 37,35.36
6 Iz 14,13.14
8 Job 18,18; Job 27,21-23; Ps 73,20; Ps 90,5
11 Job 13,26; Job 21,26
17 Ps 36,8; Jer 17,8
20 Ekl 5,13-15
24 Iz 24,18; Am 5,19
25 Job 16,13; Job 18,11.14
26 Ps 21,9
28 Job 20,15; Job 21,30
29 Job 27,13; Job 31,2.3

21 SKYRIUS
3 Job 16,10
5 Ts 18,19; Job 13,5; Job 29,9; Job 40,4
7 Job 12,6; Ps 17,10.14; Ps 73,3.12; Jer 12,1; Hab 1,13.16

[19] Nes jis nuskriaudė ir apleido vargšą, pasisavino namus, kurių nestatė.
[20] Jo godumui nebuvo ribų, bet jis nieko neišgelbės.
[21] Neliks jo valgio ir niekas nežiūrės į jo gėrybes.
[22] Kai jis bus apsirūpinęs, jam bus ankšta, nelaimės rankos apims jį.
[23] Kai jis norės prikimšti savo pilvą, Dievas pasiųs savo rūstybę ant jo, išlies ją, jam bevalgant.
[24] Jis bėgs nuo geležinio ginklo, bet jį pervers varinis lankas.
[25] Strėlė bus ištraukta iš jo kūno, žibantis antgalis bus išliejęs jo tulžį; siaubai apniks jį.
[26] Tamsa paslėpta jo viduje; prarys jį ugnis, kurios niekas neužkūrė. Bus varginami tie, kas liks jo palapinėje.
[27] Dangus atskleis jo kaltę ir žemė sukils prieš jį.
[28] Visas jo turtas bus sunaikintas ir nuneštas Jo rūstybės dieną.
[29] Tokia dalis yra nuo Dievo nedorėliui ir toks palikimas yra Dievo jam skirtas".

21 Jobas atsakydamas tarė:
[2] "Klausykite atidžiai mano žodžių, ir tokia bus jūsų paguoda.
[3] Kantriai išklausykite mano kalbą; kai baigsiu, galite toliau tyčiotis.
[4] Argi mano skundas žmogui? Jei taip būtų, mano dvasia nesijaudintų.
[5] Pažvelkite į mane ir nusigąskite, uždenkite ranka savo burnas.
[6] Tai prisiminęs, pats nusigąstu, drebėjimas apima mano kūną.
[7] Kodėl nedorėliai gyvena iki senatvės ir yra kupini jėgos?
[8] Jų palikuonys įsikuria jų aplin-

koje, jų vaikaičiai gyvena su jais.
[9] Jų namai saugūs, jie nieko nebijo, ir Dievo lazda jų neplaka.
[10] Jų galvijai veisiasi, karvės apsiveršiuoja ir neišsimeta.
[11] Jų vaikai šokinėja kaip ėriukai ir žaidžia.
[12] Jie paima būgnelius ir arfas ir džiaugiasi, skambant fleitai.
[13] Jie gyvena pasiturinčiai ir per akimirksnį nueina į kapus,
[14] nors jie sako Dievui: 'Atsitrauk nuo mūsų. Mes nenorime pažinti Tavo kelių.
[15] Kas yra Visagalis, kad Jam turėtume tarnauti? Kokią naudą turėsime, jei melsimės Jam?'
[16] Bet jų gerovė nėra jų pačių rankose; todėl nedorėlių patarimas yra toli nuo manęs.
[17] Juk dažnai užgęsta nedorėlių žibintas ir juos prislegia nelaimės! Dievas užsirūstinęs siunčia jiems vargų.
[18] Jie yra kaip šiaudai prieš vėją, kaip audros nunešami pelai.
[19] Jūs sakote, kad Dievas kaupia nedorybes jo vaikams! Tegul Jis atlygina jam pačiam, kad jis tai žinotų.
[20] Jo akys tepamato savo pražūtį ir jis tegeria Visagalio rūstybę.
[21] Kam jam rūpintis savo namais po savęs, kai jo mėnesių skaičius bus nutrauktas?
[22] Argi galima pamokyti išminties Dievą, kuris teisia valdovus?
[23] Vienas miršta kupinas jėgų, laisvas nuo rūpesčių ir ramus,
[24] jo viduriai pilni taukų ir jo kaulai prisigėrę smegenų.
[25] Kitas miršta su apkartusia siela, nieko gero neragavęs.
[26] Abu paguldomi į dulkes, ir kirmėlės juos apdengia.

9 Ps 73,5
10 Iš 23,26
13 Job 21,23; Job 36,11
14 Job 22,17
15 Iš 5,2; Job 22,17; Job 34,9; Job 35,3; Mal 3,14
16 Job 22,18; Ps 1,1; Pat 1,10
17 Job 31,2.3; Lk 12,46
18 Ps 1,4; Ps 35,5; Iz 17,13; Oz 13,3
19 Iš 20,5; Jer 31,29; Ez 18,2
20 Ps 75,8; Iz 51,17; Jer 25,15; Apr 14,10; Apr 19,15
22 Job 35,11; Job 36,22; Iz 40,13; Iz 45,9; Rom 11,34; 1 Kor 2,16
26 Job 3,13; Job 20,11; Ekl 9,2
30 Job 20,29; Pat 16,4; 2 Pt 2,9
33 Hbr 9,27

22 SKYRIUS
1 Job 4,1; Job 15,1; Job 42,9
2 Job 35,7; Ps 16,2; Lk 17,10
6 Iš 22,26.27; Įst 24,6.10.17; Job 24,3.9; Ez 18,16
7 Įst 15,7; Job 31,17; Iz 58,7; Ez 18,7; Mt 25,42

[27] Aš žinau jūsų mintis ir jūsų nedoras užmačias prieš mane.
[28] Jūs sakote: 'Kur kunigaikščių namai ir kur nedorėlių buveinės?'
[29] Pasiklausykite keliautojų ir pasimokykite iš jų pasakojimų,
[30] kad nedorėlis palaikomas žlugimo dienai ir bus atvestas į rūstybės dieną.
[31] Kas pasakys jam į akis apie jo kelius? Kas atlygins jam už tai, ką jis padarė?
[32] Jis bus nuvežtas į kapines ir pasiliks kape.
[33] Slėnio grumstai bus jam mieli; kiekvienas žmogus nueis paskui jį ir prieš jį buvo nesuskaitoma daugybė.
[34] Kaip tad jūs mane tuščiai guodžiate, nes jūsų atsakymai yra tik apgaulė".

22

Temanas Elifazas atsakydamas tarė:
[2] "Ar gali žmogus būti naudingas Dievui? Išminčiaus nauda yra jam pačiam.
[3] Ar Visagaliui malonu, jei esi teisus? Ar Jis turi naudos, jei tavo kelias nepeiktinas?
[4] Ar dėl to, kad Jo bijai, Jis bara tave ir patraukia tave į teismą?
[5] Ar ne dėl tavo didelės nedorybės ir nesuskaičiuojamų kalčių?
[6] Ėmei užstatą iš savo brolių už nieką, nuplėšei nuogiesiems drabužius,
[7] nepagirdei ištroškusio, alkano nepamaitinai.
[8] Savo jėga įsigijai nuosavybę, būdamas galingas, pasilaikei ją.
[9] Našles išvarei be nieko ir našlaičius palikai tuščiomis rankomis.
[10] Todėl tu patekai į spąstus ir netikėta baimė vargina tave,

[11] tamsoje tu negali matyti; vandens gausybė apdengė tave.
[12] Argi Dievo nėra dangaus aukštybėje? Žiūrėk, kaip aukštai yra žvaigždės.
[13] Tu sakai: ‘Ką Dievas žino? Ar Jis gali teisti pro tamsius debesis?
[14] Tamsūs debesys dengia Jį, Jis nieko nemato vaikščiodamas dangaus skliautu’.
[15] Ar vis dar laikaisi seno kelio, kuriuo piktadariai vaikščiojo?
[16] Todėl jie nelaiku žuvo, jų pamatą nunešė tvanas.
[17] Jie sakė Dievui: ‘Atsitrauk nuo mūsų’. Ką Visagalis padarys jiems?
[18] Jis pripildė jų namus gėrybių, tačiau nedorėlių patarimas yra toli nuo manęs.
[19] Teisusis mato tai ir džiaugiasi, nekaltieji tyčiojasi iš jų:
[20] ‘Mūsų turtai nepražuvo, o tai, ką jie turėjo, suėdė ugnis’.
[21] Susitaikyk su Juo ir nusiramink; tuomet ateis tau gerovė.
[22] Priimk Jo pamokymus ir įsidėk Jo žodžius į širdį.
[23] Jei grįši prie Visagalio, būsi sutvirtintas ir pašalinsi nedorybę iš savo palapinių,
[24] tada krausi auksą kaip dulkes, Ofyro auksą kaip upelių akmenis.
[25] Visagalis bus tau apsauga ir tu turėsi gausybę sidabro.
[26] Tada gėrėsies Visagaliu ir pakelsi savo akis į Dievą.
[27] Kai tu melsi Jį, Jis tave išklausys, ir tu ištesėsi savo įžadus.
[28] Tu nuspręsi, ir bus tau, šviesa švies tau kelyje.
[29] Kai žmogus pažemintas, tu sakysi: ‘Yra išaukštinimas’, ir Jis išgelbės nuolankų žmogų.
[30] Jis išgelbės ir kaltą; jis bus išgelbėtas dėl tavo rankų švarumo”.

11 Job 38,34; Ps 69,1.2; Ps 124,5; Rd 3,54 **13** Ps 73,11 **14** Ps 139,11.12 **16** Job 14,19; Job 15,32; Ps 90,5; Iz 28,2; Mt 7,26.27 **17** Job 21,14.15 **19** Ps 52,6; Ps 58,10; Ps 107,42 **21** Ps 34,10; Iz 27,5 **22** Job 6,10; Job 23,12; Ps 119,11; Pat 2,6 **24** 2 Krn 1,15 **26** Job 27,10; Ps 37,4; Iz 58,14 **27** Job 11,13; Job 33,26; Iz 58,9-11 **29** Job 5,11; Mt 23,12; Jok 4,6; 1 Pt 5,5

23 SKYRIUS **2** Job 7,11 **3** Job 13,3.18; Job 16,21; Job 31,35 **6** Iz 57,16 **8** Job 9,11; Job 35,14 **10** Ps 1,6; Ps 17,3; Ps 66,10; Ps 139,1-3; Jok 1,12 **11** Job 31,7; Ps 17,5 **12** Job 6,10; Job 22,22; Ps 44,18 **13** Ps 115,3 **14** 1 Tes 3,2-4 **16** Ps 22,14 **17** Job 10,18.19

23

Jobas atsakydamas tarė:
[2] “Mano skundas dar ir šiandien kartus; mano kentėjimai didesni už mano vaitojimą.
[3] O kad žinočiau, kur Jį rasti, ir galėčiau ateiti prie Jo sosto!
[4] Jam pateikčiau savo bylą ir savo burną pripildyčiau įrodymų.
[5] Tada išgirsčiau, ką Jis man atsakytų, ir suprasčiau, ką man kalbėtų.
[6] Ar Jis priešintųsi man savo galinga jėga? Ne! Jis pažvelgtų į mane.
[7] Teisusis galėtų aiškintis su Juo, taip aš būčiau išlaisvintas amžiams nuo savo teisėjo.
[8] Jei einu pirmyn, ten Jo nėra, o jei atgal, Jo nerandu.
[9] Jei Jis yra kairėje, aš Jo nematau, o jei pasislėpęs dešinėje, Jo nepastebiu.
[10] Bet Jis žino mano kelią; jei Jis mane ištirtų, būčiau kaip auksas.
[11] Ėjau Jo pėdomis, iš Jo kelio neiškrypau.
[12] Nuo Jo įsakymų nepasitraukiau, Jo burnos žodžius vertinau labiau negu būtiną maistą.
[13] Jis vienintelis, kas gali Jį pakeisti? Ko Jo siela geidžia, tą Jis padaro.
[14] Jis įvykdys, kas man skirta; daug panašių dalykų Jis turi.
[15] Todėl man baugu Jo akivaizdoje; apie tai galvodamas, bijau Jo.
[16] Dievas susilpnina mano širdį; Visagalis gąsdina mane.
[17] Aš nepražuvau prieš tamsą, Jis nepaslėpė tamsybės nuo mano veido”.

24 “Visagalis žino laikus, tai kodėl tie, kurie Jį pažįsta, nesulaukia Jo dienos?
[2] Vieni perkelia ribas, smurtu pagrobia bandas ir jas gano.
[3] Našlaičių asilą jie nusivaro, našlės jautį paima kaip užstatą.
[4] Vargšus jie nustumia nuo kelio, krašto beturčiai slepiasi nuo jų.
[5] Jie eina į savo darbą kaip laukiniai asilai dykumoje, anksti keliasi ieškoti grobio, nes tyruose jie randa maisto sau ir savo vaikams.
[6] Jie renka varpas ne savo lauke ir nedorėlio vynuogyne pasiskina vynuogių.
[7] Jie miega neapsikloję ir neturi kuo apsidengti šaltyje.
[8] Jie šlapi nuo kalnų lietaus ir glaudžiasi prie uolos, ieškodami slėptuvės.
[9] Anie atplėšia našlaitį nuo krūtinės ir ima užstatą iš vargšo,
[10] kuris vaikščioja nuogas, neturėdamas drabužių; atima varpas iš alkstančių,
[11] kurie gamina aliejų šeimininkui, mina vyno spaustuvus, tačiau kenčia troškulį.
[12] Žmonės dejuoja mieste ir sužeistųjų sielos šaukiasi pagalbos, tačiau Dievas neapkaltina jų.
[13] Jie sukyla prieš šviesą, nepažįsta jos kelių, neina jos takais.
[14] Anksti rytą keliasi žudikas ir žudo beturtį ir vargšą; naktį jis slankioja kaip vagis.
[15] Svetimautojas laukia sutemų, tikėdamas, kad niekas jo nematys, jis užsidengia savo veidą.
[16] Tamsoje jie plėšia namus, kuriuos numatė dieną; šviesos jie nežino.
[17] Nes rytas jiems kaip mirties šešėlis, jei kas pažins juos, tai juos gąsdina kaip mirtis.
[18] Jis greitas kaip vanduo; jo dalis prakeikta žemėje. Jis neina keliu į vynuogyną.
[19] Kaip sausra ir kaitra praryja sniego vandenis, taip pragaras praryja nusidėjėlį.
[20] Įsčios pamirš jį, kirmėlės skaniai maitinsis juo, jo niekas nebeprisimins. Piktadarys kaip nukirstas medis,
[21] nes išnaudojo nevaisingąją ir našlei nepadėjo.
[22] Dievas pašalina galiūnus savo jėga; Jis pakyla, ir joks žmogus nėra tikras dėl savo gyvybės.
[23] Jis teikia jiems saugumą ir poilsį, bet Jo akys stebi jų kelius.
[24] Jie išaukštinami trumpam laikui, bet pranyksta ir tampa nieku. Jie pašalinami iš kelio ir sudžiūsta kaip javų varpos.
[25] Argi taip nėra? Kas įrodys, kad aš netiesą kalbu ir esu melagis?”

25 Šuachas Bildadas atsakydamas tarė:
[2] “Valdžia ir pagarba priklauso Jam, nes Jis palaiko tvarką aukštybėse.
[3] Ar Jo pulkai suskaičiuojami? Kam Jo šviesa neužteka?
[4] Kaip tad žmogus gali būti nuteisintas prieš Dievą? Kaip gali būti švarus, gimęs iš moters?
[5] Jo akyse net mėnulis ir žvaigždės nėra skaistūs,
[6] tuo labiau žmogus, kuris yra tik kirmėlė, žmogaus sūnus, kuris yra tik kirminas”.

26 Jobas atsakydamas tarė:
[2] “Kaip tu padėjai bejėgiui ir parėmei nusilpusio ranką!

24 SKYRIUS
1 Iz 2,12; Jer 46,10; Abd 1,15; Sof 1,7; Apd 1,7
2 Įst 19,14; Įst 27,17; Pat 22,28; Pat 23,10; Oz 5,10
3 Įst 24,6.10.12.17; Job 22,6.9
4 Job 29,16; Pat 28,28
7 Iš 22,26.27; Įst 24,12.13; Job 22,6; Jok 2,15.16
8 Rd 4,5
10 Job 31,19
14 Ps 10,8
15 Ps 10,11; Pat 7,7-10
16 Jn 3,20
20 Job 18,17; Ps 34,16; Pat 10,7
23 Ps 11,4; Pat 15,3

25 SKYRIUS
1 Job 8,1; Job 18,1
3 Jok 1,17
4 Job 4,17; Job 14,4; Job 15,14; Ps 130,3; Ps 143,2
5 Job 15,15
6 Ps 22,6

26 SKYRIUS

[3] Koks geras ir išmintingas buvo tavo patarimas!
[4] Kam tu kalbėjai šiuos žodžius? Kokia dvasia atėjo iš tavęs?
[5] Prieš Jį dreba mirusieji, vandenys ir jų gyventojai.
[6] Mirusiųjų pasaulis yra atviras Jam ir pražūtis neuždengta.
[7] Jis ištiesia šiaurę ant tuštumos ir žemę pakabina ant nieko.
[8] Jis surenka vandenis į tamsius debesis, tačiau debesys neplyšta.
[9] Jis uždengia savo sosto veidą ir ištiesia savo debesį ant jo.
[10] Vandens paviršiuje Jis nubrėžė ribą ir atskyrė šviesą nuo tamsos.
[11] Dangaus kolonos svyruoja ir dreba, kai Jis grūmoja.
[12] Savo galia Jis sujaudina jūrą, savo išmintimi nutildo jos išdidumą.
[13] Savo dvasia Jis papuošė dangus, Jo ranka padarė gyvatę.
[14] Čia tik Jo kelių pašaliai; mes girdime tik Jo šnibždesį. O Jo galybės griaustinį kas supras?"

27

Jobas tęsė savo palyginimą:
[2] "Gyvas Dievas, kuris nedaro man teisybės, ir Visagalis, kuris apkartino mano sielą.
[3] Kol aš kvėpuoju ir Dievo kvapas yra mano šnervėse,
[4] mano lūpos nekalbės netiesos ir mano liežuvis neapgaudinės.
[5] Taip nebus, kad aš pateisinčiau jus. Savo nekaltumo neatsisakysiu iki mirties.
[6] Teisumo tvirtai laikausi ir nepaleisiu; mano širdis man nepriekaištaus, kol gyvensiu.
[7] Te mano priešas bus kaip nedorėlis, tas, kuris puola mane, kaip neteisusis.
[8] Ar yra veidmainiui kokia viltis, nors jis ir daug turi, kai Dievas atima jo sielą?
[9] Ar Dievas išklausys jo šauksmą, kai nelaimės užgrius jį?
[10] Ar jis linksminsis Visagalyje ir nuolat šauksis Dievo?
[11] Aš jus pamokysiu apie Dievo ranką, Visagalio kelių aš neslėpsiu.
[12] Jūs patys tai regėjote; kodėl jūs tad taip tuščiai kalbate?
[13] Štai nedorėlio dalis nuo Dievo ir prispaudėjų paveldėjimas iš Visagalio:
[14] jei jo vaikų padaugėja, jie skirti kardui; jo palikuonys nepasisotina duona.
[15] Kurie išliks po jo, tuos mirtis nuves į kapą ir našlės jų neapraudos.
[16] Nors jis turi sidabro kaip smėlio ir drabužių kaip molio,
[17] bet jo rūbus teisusis vilkės, o sidabrą padalins nekaltasis.
[18] Jis stato namus kaip kandis, kaip sargas būdelę pasidaro.
[19] Jis atsigula turtingas, o pabudęs ir atvėręs akis nieko nebeturi.
[20] Išgąstis užklumpa jį kaip vanduo ir audra naktį nuneša jį.
[21] Rytų vėjas jį pakelia ir viesulas išplėšia jį iš jo vietos,
[22] svaido be pasigailėjimo, nors jis labai stengiasi pabėgti nuo jo.
[23] Žmonės plos savo rankomis dėl jo ir švilpdami išlydės jį".

28

"Yra sidabro gyslų ir vietų, kur gryninamas auksas.
[2] Geležis kasama iš žemės. Iš akmens išlydomas varis.
[3] Žmogus nustato ribą tamsai ir ieško visose įdubose rūdos – tamsos ir mirties šešėlio akmens.

6 Ps 139,8; Pat 15,11; Hbr 4,13
7 Job 9,8; Ps 24,2; Ps 104,2
8 Job 37,11; Pat 20,4
10 Job 38,1-11; Ps 33,7; Ps 104,9; Pat 8,29; Jer 5,22
12 Iš 14,21; Job 9,13; Iz 51,15; Jer 31,35
13 Job 9,8; Ps 33,6; Iz 27,1

27 SKYRIUS
2 Job 34,5
5 Job 2,9; Job 13,15
6 Job 2,3; Job 33,9; Apd 24,16
8 Mt 16,26; Lk 12,20
9 Job 35,12.13; Ps 18,41; Pat 1,28; Pat 28,9; Iz 1,15; Jer 14,12; Ez 8,18; Mch 3,4; Jn 9,31; Jok 4,3
10 Job 22,26.27; Ps 37,4; Iz 58,14
13 Job 20,29
14 Įst 28,41; Est 9,10; Oz 9,13
15 Ps 78,64
17 Pat 28,8; Ekl 2,26
18 Iz 1,8; Rd 2,6
19 Job 7,8.21; Job 20,7
20 Job 18,11
22 Jer 13,14; Ez 5,11; Ez 24,14

28 SKYRIUS

[4] Jis įrengia kasyklas vietose, kur nėra žengusi koja, leidžiasi į gelmes toli nuo žmonių.
[5] Žemės paviršiuje užauga duona, o gelmėje žemė išrausiama kaip po gaisro.
[6] Safyrą randa jos uolienose, aukso dulkės yra joje.
[7] Kelio tenai nežino plėšrus paukštis, nematė jo nė vanago akis.
[8] Liūto jaunikliai jų nemindo, ir liūtas tais takais nevaikštinėja.
[9] Jis ištiesia ranką į kietas uolas ir kalnų pamatus kasinėja.
[10] Jis iškerta upes uolose, jo akis pamato kiekvieną brangų daiktą.
[11] Jis užtvenkia upes ir tai, kas jose paslėpta, iškelia į šviesą.
[12] Bet kur randama išmintis, kur yra supratimo šaltinis?
[13] Joks žmogus nežino jos kainos, jos nėra gyvųjų krašte.
[14] Gelmė sako: 'Ji ne pas mane', jūra sako: 'Jos nėra manyje'.
[15] Jos negali pirkti už auksą nė įsigyti už sidabrą.
[16] Negalima jos palyginti su Ofyro auksu nė su oniksu ar safyru.
[17] Neprilygsta jai auksas ir krištolas ir negalima jos gauti už brangius aukso dirbinius.
[18] Koralai ir perlai neverti minėti, nes išmintis brangesnė už rubinus.
[19] Jai neprilygsta Etiopijos topazas, už gryną auksą jos nenupirksi.
[20] Iš kur tad ateina išmintis ir kur supratimo šaltinis?
[21] Ji yra paslėpta gyvųjų akims, net padangių paukščiai jos nesuranda.
[22] Mirtis ir prapultis sako: 'Mes girdėjome apie jos garsą'.
[23] Dievas žino jos kelią ir vietą, kur ji yra.

12 Ekl 7,24
13 Pat 3,13-15
14 Job 28,22
15 Pat 3,13-15; Pat 8,10.11.19
17 Pat 8,10; Pat 16,16
18 Pat 3,15; Pat 8,11
19 Pat 8,19
20 Job 28,12; Ps 111,10; Pat 1,7; Pat 9,10
22 Job 28,14
24 Ps 11,4; Ps 33,13.14; Ps 66,7; Pat 15,3
25 Ps 135,7
26 Job 37,3; Job 38,25
28 Įst 4,6; Ps 111,10; Pat 1,7; Pat 9,10; Ekl 12,13

29 SKYRIUS
2 Job 1,1-5.10
3 Job 18,6
4 Job 15,8; Ps 25,14; Pat 3,32
6 Pr 49,11; Įst 32,13.14; Job 20,17; Ps 81,16
9 Job 21,5
10 Ps 137,6
12 Job 31,16-23; Ps 72,12; Pat 21,13; Pat 24,11

[24] Jis stebi visus žemės kraštus ir mato po visu dangumi.
[25] Jis pasveria vėją ir išmatuoja vandenis.
[26] Jis nustatė lietui laiką ir nurodė žaibui kelią.
[27] Tada Jis matė ją ir paskelbė ją, paruošė ją ir ją išmėgino.
[28] Žmogui Jis pasakė: 'Viešpaties baimė yra išmintis ir šalintis nuo pikta yra supratimas' ".

29

Jobas tęsė savo palyginimą:
[2] "O kad aš būčiau kaip anksčiau, kaip tomis dienomis, kai Dievas mane saugojo.
[3] Kai Jo žiburys švietė virš mano galvos ir prie Jo šviesos vaikščiojau tamsumoje,
[4] kai mano jaunystės dienomis Dievo paslaptis buvo virš mano palapinės.
[5] Kai Visagalis dar buvo su manimi ir mano vaikai buvo šalia manęs,
[6] kai ploviau kojas piene ir uolos liejo man aliejaus upes.
[7] Kai išeidavau prie miesto vartų, kai aikštėje paruošdavau sau vietą,
[8] jaunuoliai, mane pamatę, slėpdavosi, o seniai atsikėlę stovėdavo,
[9] kunigaikščiai liaudavosi kalbėję ir užsidengdavo ranka savo burnas.
[10] Net kilmingieji nutildavo, ir jų liežuvis prilipdavo prie gomurio.
[11] Kas mane matė ir girdėjo, kalbėjo gera apie mane ir man pritarė,
[12] nes aš išgelbėjau vargšą, prašantį pagalbos, ir našlaitį, kuris neturėjo kas jam padėtų.

[13] To, kuris būtų pražuvęs, palaiminimas pasiekė mane, ir aš suteikdavau džiaugsmo našlės širdžiai.
[14] Teisumas man buvo rūbas, o teisingumas – apsiaustas ir vainikas galvai.
[15] Aš buvau akys aklam ir kojos raišam.
[16] Aš buvau tėvas beturčiams ir ištirdavau bylą, kurios nežinodavau.
[17] Aš sulaužydavau nedorėlio žandikaulius ir iš jo dantų išplėšdavau grobį.
[18] Tuomet sakiau: 'Mirsiu savo lizde, o mano dienų bus kaip smėlio.
[19] Mano šaknys įleistos prie vandens, ir rasa vilgo mano šakas.
[20] Mano garbė nesensta ir lankas mano rankoje tvirtėja'.
[21] Žmonės klausė manęs ir laukdavo tylėdami mano patarimo.
[22] Po mano žodžių jie nebekalbėdavo, mano kalba krisdavo ant jų.
[23] Jie laukdavo manęs kaip lietaus, plačiai išsižiodavo kaip per vėlyvąjį lietų.
[24] Jei šypsodavausi jiems, jie netikėdavo, mano veido šviesos jie netemdydavo.
[25] Aš parinkdavau jiems kelius ir sėdėjau garbingiausioje vietoje kaip karalius tarp kariuomenės, kaip verkiančiųjų guodėjas".

30 "Dabar juokiasi iš manęs jaunesni už mane, kurių tėvų nebūčiau laikęs prie savo avių bandos šunų.
[2] Kurių rankų stiprumas neturėjo vertės man, jie nesulaukė senatvės.
[3] Dėl neturto ir bado visai nusilpę, jie bėgdavo į dykumą, tuščią ir apleistą.
[4] Jie raudavo dilgėles iš pakrūmių ir kadagių šaknys buvo jų maistas.
[5] Jie būdavo varomi iš bendruomenės su triukšmu kaip vagys.
[6] Jie gyveno kalnų pašlaitėse, žemės olose ir ant uolų,
[7] rinkdavosi tarp erškėčių ir šūkaudavo krūmuose.
[8] Kvailių ir netikėlių vaikai, kuriuos iš krašto išveja.
[9] O dabar tapau priežodis jų dainose,
[10] jie bjaurisi manimi, traukiasi nuo manęs ir nesidrovi spjauti man į veidą.
[11] Kadangi Jis atleido savo templę ir ištiko mane, jie taip pat nebesivaržo mano akivaizdoje.
[12] Man iš dešinės pakyla gauja, stumia mane nuo kelio ir siekia mane sunaikinti.
[13] Jie išardo mano taką, apsunkina mano nelaimę, jie neturi pagalbininko.
[14] Lyg pro plačią spragą įsiveržę, jie neša man pražūtį.
[15] Mane apėmė baimė; jie persekiojo mano sielą kaip vėjas, ir mano laimė praeina kaip debesis.
[16] Dabar mano siela suvargusi ir mano dienos gausios kančių.
[17] Naktį man kaulus gelia ir skausmai nesiliauja.
[18] Daug jėgų reikia man, kad pasikeisčiau drabužį, jis varžo mane kaip rūbo apykaklė.
[19] Jis įmetė mane į purvą, tapau kaip dulkės ir pelenai.
[20] Aš šaukiuosi Tavęs, bet Tu man neatsakai; stoviu, bet Tu nekreipi dėmesio į mane.
[21] Tu tapai man žiaurus, savo stipria ranka mane prislėgei.

14 Įst 24,13; Job 27,5.6; Ps 132,9; Iz 59,17; Iz 61,10; Ef 6,14
15 Sk 10,31
16 Pat 29,7
17 Ps 58,6; Pat 30,14
18 Ps 30,6
19 Job 18,16; Ps 1,3; Jer 17,7.8
20 Pr 49,24; Ps 18,34
23 Zch 10,1

30 SKYRIUS
9 Job 17,6; Ps 69,12; Rd 3,14.63
10 Sk 12,14; Įst 25,9; Job 17,6; Iz 50,6; Mt 26,67; Mt 27,30
11 Job 12,18
12 Job 19,12
16 Ps 22,14; Ps 42,4; Iz 53,12
20 Job 19,7
21 Job 10,3; Job 16,9.14; Job 19,6.22

[22] Tu pakeli mane vėju ir blaškai, Tu išplėši mano nuosavybę.
[23] Aš žinau, kad nuvesi mane į mirtį, į namus, skirtus visiems gyviesiems.
[24] Tačiau Jis neištiesia rankos į kapą, nors jie šaukia pražūdami.
[25] Ar aš neverkiau dėl kenčiančio, nesisielojau dėl vargšo?
[26] Aš ieškojau gero – gavau pikta; laukiau šviesos – atėjo tamsa.
[27] Mano viduriai virė ir neturėjo poilsio, pasitiko mane vargo dienos.
[28] Aš vaikštinėju gedėdamas, nematydamas saulės; stoviu susirinkime ir šaukiu.
[29] Aš tapau broliu šakalams ir draugu stručiams.
[30] Mano oda pajuodusi, mano kaulai dega nuo karščio.
[31] Mano arfa virto rauda, o mano fleita – verkiančiojo balsu".

31

"Pasižadėjau niekada geisdamas nežiūrėti į mergaitę.
[2] Kokia yra man Dievo skirta dalia? Ką paveldėsiu iš aukštybių nuo Visagalio?
[3] Ar žlugimas neskirtas nedorėliui ir pasmerkimas piktadariui?
[4] Jis juk mato visus mano kelius ir skaičiuoja mano žingsnius.
[5] Ar aš kada vaikščiojau tuštybėje ir ar mano koja skubėjo į apgaulę?
[6] Tegul pasveria mane teisingomis svarstyklėmis ir Dievas žinos mano nekaltumą.
[7] Jei mano žingsnis nukrypo nuo kelio, jei mano širdis sekė paskui akis, jei mano rankos nešvarios,
[8] tada, ką pasėsiu, tegul naudoja kiti ir mano palikuonys tebūna išrauti su šaknimis.
[9] Jei mano širdis geidė moters ir jei tykojau prie savo artimo durų,
[10] tai mano žmona tegul mala kitam ir kitas tegul pasilenkia virš jos.
[11] Tai begėdiškas nusikaltimas, kuris turi būti baudžiamas teismo;
[12] tai ugnis, naikinanti viską, kuri išrautų visas mano gėrybes.
[13] Jei aš nepaisiau savo tarno ar tarnaitės teisių, kai jie ginčijosi su manimi,
[14] tai ką darysiu, kai Dievas pakils? Ką Jam atsakysiu, kai Jis aplankys mane?
[15] Ar ne Tas, kuris padarė mane įsčiose, padarė ir juos? Ar ne vienas sutvėrė mus įsčiose?
[16] Ar aš neišpildžiau beturčio noro ir našlės prašymo?
[17] Ar aš vienas valgiau ir nedaviau našlaičiui?
[18] Nuo savo jaunystės aš auginau jį ir nuo savo gimimo padėdavau našlėms.
[19] Ar aš elgetai nedaviau drabužio ir beturčiui kuo apsikloti?
[20] Ar jis nelinkėjo man laimės, susišildęs mano avių vilnomis?
[21] Jei pakėliau ranką prieš našlaitį, matydamas vartuose man pritariančius,
[22] tai tegul mano petys išnyra ir ranka tebūna sulaužyta.
[23] Dievo bausmės aš bijojau ir Jo didybės akivaizdoje negalėčiau pakelti.
[24] Ar pasitikėjau auksu ir sakiau grynam auksui: 'Tu mano viltis'?
[25] Ar džiaugiausi dideliais turtais, mano rankų sukauptais?
[26] Ar man žvelgiant į šviečiančią saulę ir į keliaujantį mėnulį,
[27] mano širdis buvo slapta suvedžiota, ar aš bučiavau savo ranką?

23 Hbr 9,27
25 Ps 35,13.14; Rom 12,15
26 Job 3,25.26; Jer 8,15
28 Job 30,31; Ps 38,6; Ps 42,9; Ps 43,2
29 Ps 44,19; Ps 102,6; Mch 1,8
30 Ps 102,3; Ps 119,83; Rd 4,8; Rd 5,10

31 SKYRIUS
1 Mt 5,28
2 Job 20,29
4 2 Krn 16,9; Job 24,23; Job 28,24; Job 34,21; Job 36,7; Pat 5,21; Pat 15,3; Jer 32,19
6 Job 23,10; Job 27,5
7 Sk 15,39; Ekl 11,9; Ez 6,9; Mt 5,29
8 Kun 26,16; Įst 28,30.38; Job 20,18; Mch 6,15
10 Įst 28,30; 2 Sam 12,11; Jer 8,10
11 Pr 38,24; Kun 20,10; Įst 22,22; Job 31,28
13 Įst 24,14.15
14 Ps 44,21
15 Job 34,19; Pat 14,31; Pat 22,2; Mal 2,10
16 Job 29,12
20 Įst 24,13
21 Job 22,9
23 Iz 13,6
24 Mt 6,19.20; Mk 10,23-25
25 Job 1,3.10; Ps 62,10
26 Įst 4,19; Įst 17,3;

[28] Tai būtų nusikaltimas, už kurį reikėtų bausti teisme, nes būčiau išsigynęs Dievo, kuris yra aukštybėse.
[29] Ar aš džiaugiausi manęs nekenčiančio nelaime ir nesėkme?
[30] Aš neleidau savo lūpoms nusidėti, nelinkėjau prakeikimo jo sielai.
[31] Mano palapinės vyrai sakė: 'Ar yra tokių, kurie būtų nepasisotinę jo maistu?'
[32] Gatvėje nenakvojo joks ateivis; keleiviui aš atidarydavau duris.
[33] Aš nedangsčiau savo nuodėmių kaip Adomas ir neslėpiau savo kalčių;
[34] nebijojau minios, artimųjų panieka nebaugino manęs, nesėdėjau savo namuose ir netylėjau.
[35] O kad nors kas išklausytų manę! Štai mano parašas. Visagalis teatsako man, mano priešas teparašo knygą.
[36] Tikrai ją ant pečių užsidėčiau arba kaip karūną ant savo galvos.
[37] Aš skelbčiau Jam apie kiekvieną savo žingsnį, kaip kunigaikštis prie Jo ateičiau.
[38] Jei mano žemė šaukia prieš mane ir jos vagos skundžiasi,
[39] jei valgiau jos derlių neapmokėjęs ir jos darbininkams apsunkinau gyvenimą,
[40] tai kviečių vietoje tegul auga erškėčiai, o miežių vietoje – piktžolės". Taip Jobas baigė savo kalbą.

32 Tie trys vyrai liovėsi atsakinėti Jobui, nes jis laikė save teisiu.
[2] Barachelio sūnus Elihuvas, buzitas iš Ramo giminės, supyko ant Jobo, nes jis teisino save, o ne Dievą.
[3] Jis supyko ir ant jo trijų draugų, nes jie nesurado atsakymo, tačiau kaltino Jobą.
[4] Jobui kalbant, Elihuvas laukė, nes jie buvo vyresni už jį.
[5] Kai Elihuvas pamatė, kad tie trys vyrai nesurado atsakymo, užsidegė jo pyktis.
[6] Barakelio sūnus Elihuvas, buzitas, atsakydamas tarė: "Aš dar jaunas, jūs senesni amžiumi, todėl bijojau ir nedrįsau jums pareikšti savo nuomonės.
[7] Aš galvojau: 'Amžius tegul kalba, metų skaičius tepamoko išminties'.
[8] Tačiau dvasia yra žmoguje ir Visagalio įkvėpimas duoda jam supratimą.
[9] Seniai ne visados išmintingi ir ne amžius leidžia suvokti, kas teisinga.
[10] Todėl pasiklausykite manęs. Aš irgi pareikšiu savo nuomonę.
[11] Aš laukiau jūsų žodžių, klausiau jūsų svarstymų, kai ieškojote, ką atsakyti.
[12] Aš atidžiai jus stebėjau, tačiau nė vienas iš jūsų neįtikino Jobo ir neatsakė į jo žodžius.
[13] Nesakykite, kad atsakėte išmintingai: 'Dievas jį įveiks, ne žmogus'.
[14] Jis nesikreipė savo žodžiais į mane, ir aš jam neatsakysiu jūsų žodžiais.
[15] Jie nustebę stovi, netekę žado, nebežino, ką sakyti.
[16] Kai aš laukiau, o jie stovėjo tylėdami ir nieko nesakė,
[17] aš nusprendžiau atsakyti ir pareikšti savo nuomonę.
[18] Aš turiu žodžių pakankamai, o dvasia mane ragina.
[19] Mano pilvas kaip vynas, neran-

Ez 8,16
29 Pat 17,5; Pat 24,17; Abd 1,12
30 Mt 5,44
32 Pr 19,2.3
33 Pr 3,10; Pat 28,13
34 Iš 23,2
35 Job 13,22.24; Job 19,7; Job 30,20.24.28; Job 33,10
39 1 Kar 21,19; Job 24,6.10-12; Jok 5,4
40 Pr 3,18

32 SKYRIUS
1 Job 6,29; Job 31,6; Job 33,9
2 Pr 22,21; Job 27,5.6
6 Kun 19,32
8 1 Kar 3,12; 1 Kar 4,29; Job 35,11; Job 38,36; Pat 2,6; Ekl 2,26; Dan 1,17; Dan 2,21; Mt 11,25; Jok 1,5
9 1 Kor 1,26
13 Jer 9,23; 1 Kor 1,29

dąs išėjimo, plėšantis naujas odines.
[20] Aš turiu kalbėti, kad man būtų lengviau; praversiu savo lūpas ir atsakysiu.
[21] Nebūsiu šališkas ir niekam nepataikausiu.
[22] Jei pataikaučiau, mano Kūrėjas greitai pašalintų mane".

33 "Jobai, klausyk mano žodžių ir juos įsidėmėk.
[2] Atvėriau burną, ir mano liežuvis prabilo.
[3] Mano žodžiai eis iš neklastingos širdies; mano lūpos kalbės tyrą pažinimą.
[4] Dievo Dvasia mane sukūrė, Visagalis įkvėpė man gyvybę.
[5] Atsakyk man, jei gali, parink tinkamus žodžius ir ginkis.
[6] Štai pagal tavo norą aš esu vietoje Dievo; padarytas iš molio, kaip ir tu.
[7] Aš tavęs negaliu išgąsdinti ir mano ranka neprislėgs tavęs.
[8] Ką tu sakei, aš girdėjau, klausiausi tavo žodžių:
[9] 'Aš esu tyras, be nuodėmės, esu nenusikaltęs ir nėra manyje neteisybės.
[10] Jis kaltina mane, laiko mane savo priešu.
[11] Jis įtvėrė mano kojas į šiekštą, seka visus mano žingsnius'.
[12] Štai čia tu klysti, nes Dievas yra didesnis už žmogų.
[13] Kodėl tu ginčijiesi su Juo? Jis neatsiskaito už jokius savo darbus.
[14] Dievas kalba vienu ar kitu būdu, bet žmogus to nesupranta.
[15] Sapne, nakties regėjime, kai žmonės giliai įmigę ar snaudžia ant lovos,
[16] Jis atidaro žmonių ausis savo įspėjimams,
[17] norėdamas atitraukti žmogų nuo jo poelgių ir puikybės.
[18] Jis saugo jo sielą nuo pražūties ir gyvybę nuo mirties.
[19] Žmogus baudžiamas skausmais savo lovoje, visi jo kaulai apimti stipraus skausmo.
[20] Mėgstamiausio maisto jis nebegali valgyti,
[21] jo kūnas sunyksta, kad negali jo atpažinti, lieka tik vieni kaulai.
[22] Jo siela artėja prie kapo, gyvybė – prie mirties.
[23] Jei pas jį ateitų pasiuntinys kaip tarpininkas, vienas iš tūkstančio, ir parodytų žmogui Jo teisingumą,
[24] Jis būtų maloningas jam ir sakytų: 'Išlaisvink jį, kad nenueitų į duobę; Aš suradau išpirką'.
[25] Jo kūnas atsinaujins ir jis grįš į jaunystės dienas.
[26] Jis melsis Dievui, ir Tas bus maloningas jam. Su džiaugsmu jis regės Jo veidą, nes Jis sugrąžins žmogui savo teisumą.
[27] Jis žiūrės į žmones ir sakys: 'Buvau nusidėjęs ir nukrypęs nuo tiesos, bet man už tai neatlyginо'.
[28] Jis išgelbės jo sielą iš duobės ir jis gyvendamas matys šviesą.
[29] Dievas visa tai kartoja žmogui du ar tris kartus,
[30] norėdamas išgelbėti jo sielą, kad jis matytų šviesą ir gyventų.
[31] Jobai, tylėk, klausyk ir įsidėmėk, ką aš sakysiu.
[32] Jei turi ką pasakyti, kalbėk, nes aš trokštu tave pateisinti.
[33] Jei ne, paklausyk manęs, ir aš pamokysiu tave išminties".

22 Job 27,8

33 SKYRIUS

4 Pr 2,7; Job 32,8
6 Job 4,19
7 Job 9,34
9 Job 10,7
10 Job 13,24; Job 16,9
11 Job 13,27; Job 19,8
13 Job 40,2; Iz 45,9
14 Job 33,29; Job 40,5; Ps 62,11
15 Sk 12,6
16 Job 36,10.15
19 Job 30,17
20 Job 3,24; Job 6,7; Ps 107,18
27 2 Sam 12,13; Pat 28,13; Lk 15,21; Rom 6,21; 1 Jn 1,9
28 Iz 38,17
30 Ps 56,13
33 Ps 34,11

34

Elihuvas tęsė:
[2] "Išminčiai, paklausykite mano žodžių ir supraskite juos, turintieji išmanymą.
[3] Ausis skiria žodžius, kaip burna jaučia maisto skonį.
[4] Kartu patyrinėkime, kas tiesa, ir nustatykime, kas gera.
[5] Juk Jobas sakė: 'Aš esu teisus, bet Dievas nedaro man teisybės.
[6] Nors esu teisus, mane laiko melagiu; mano žaizda nepagydoma, nors esu nekaltas'.
[7] Ar yra kitas toks žmogus kaip Jobas, kuris geria paniekinimus kaip vandenį,
[8] kuris draugauja su piktadariais ir bendrauja su nedorėliais?
[9] Jis sakė: 'Žmogui jokios naudos, jei jis stengiasi patikti Dievui'.
[10] Vyrai, kurie išmanote, paklausykite manęs. Negali būti, kad Dievas darytų neteisybę ir Visagalis nusikalstų.
[11] Jis atlygina žmogui pagal jo darbus ir užmoka pagal jo kelius.
[12] Tikrai Dievas nedaro neteisybės ir Visagalis neiškraipo teisės.
[13] Kas Jam patikėjo žemę ir kas pavedė Jam visatą?
[14] Jei Jis savo dvasią ir kvapą atimtų iš žmogaus,
[15] tai žmogaus kūnas pražūtų ir virstų dulkėmis.
[16] Jei ką nors supranti, tai paklausyk, ką sakau.
[17] Ar gali būti valdovu tas, kuris nepakenčia teisingumo? Ar galėtum pasmerkti Tą, kuris yra visų teisiausias?
[18] Kas sako karaliui, kad jis nedorėlis, arba kunigaikščiui, kad jis bedievis?
[19] O Jis neatsižvelgia į kunigaikštį ir neteikia turtuoliams pirmenybės prieš vargšus, nes jie visi yra Jo kūriniai?
[20] Staiga jie mirs, tautos bus išgąsdintos naktį ir pranyks. Galiūnus Jis pašalins, žmogui nepridėjus rankos.
[21] Jis stebi žmogaus kelius ir mato visus jo žingsnius.
[22] Jam nėra sutemų nei tamsos, kurioje piktadariai galėtų pasislėpti.
[23] Todėl Jis nereikalauja iš žmogaus, kad tas eitų į teismą su Dievu.
[24] Jis sutrupins galinguosius ir paskirs kitus į jų vietą.
[25] Jis žino jų darbus, todėl parbloškia juos naktį ir sunaikina.
[26] Jis baudžia juos kaip piktadarius visų akivaizdoje,
[27] nes jie pasitraukė nuo Jo ir nepaisė Jo kelių.
[28] Vargšų šauksmas pasiekė Jį ir Jis išklausė nuskriaustuosius.
[29] Kai Jis duoda ramybę, kas gali varginti? Kas Jį suras, jei Jis pasislėps nuo tautos ar nuo atskiro žmogaus?
[30] Jis apsaugo žmones, kad jiems nekaraliautų veidmainis.
[31] Derėtų sakyti Dievui: 'Aš nusipelniau Tavo bausmės, ateityje nebenusikalsiu.
[32] Pamokyk mane, ko nežinau; jei nusikaltau, daugiau to nedarysiu'.
[33] Ar Jis turėtų atlyginti pagal tavo supratimą dėl to, kad tu prieštarauji? Tu pasirenki, o ne aš. Todėl kalbėk, ką žinai.
[34] Supratingi žmonės sako man, išminčiai, kurie klauso manęs:
[35] 'Jobas kalba nesuprasdamas ir jo žodžiai neapgalvoti'.
[36] Jobo žodžius reikia iki galo iš-

34 SKYRIUS
3 Job 6,30; Job 12,11
5 Job 13,18; Job 33,9
6 Job 6,4; Job 9,17
7 Job 15,16
9 Mal 3,14
10 Pr 18,25; Įst 32,4; 2 Krn 19,7; Job 8,3; Job 36,23; Ps 92,15; Rom 9,14
11 Job 34,25; Ps 62,12; Pat 24,12; Jer 32,19; Ez 33,20; Mt 16,27; Rom 2,6; 2 Kor 5,10; Apr 22,12
12 Job 8,3
14 Job 12,10; Ps 104,29; Ekl 12,7
15 Pr 3,19; Job 10,9; Ekl 12,7
17 2 Sam 23,3; Job 34,10; Job 40,8
18 Iš 22,28
19 Įst 10,17; Job 31,15; Apd 10,34; Rom 2,11.12
20 Iš 12,29; Job 34,25; Job 36,20
21 2 Krn 16,9; Job 31,4; Ps 34,15; Pat 5,21; Pat 15,3; Jer 16,17; Jer 32,19
22 Ps 139,11.12; Am 9,2.3
24 Job 12,19; Dan 2,21
27 1 Sam 15,11; Ps 28,5; Iz 5,12
28 Iš 22,23; Job 22,27; Job 35,9; Jok 5,4
35 Job 35,16; Job 38,2

tirti, nes jis kalba kaip piktadarys.
[37] Jis prideda maištą prie savo nuodėmės, ploja rankomis tarp mūsų ir kalba žodžių gausybę prieš Dievą".

35

Elihuvas tęsė:
[2] "Ar manai, kad tu teisingai kalbi sakydamas: 'Aš esu teisesnis už Dievą'?
[3] Nes tu sakai: 'Kokia nauda man iš to, jei aš nenusidedu?'
[4] Aš atsakysiu tau ir tavo draugams.
[5] Pažvelk į dangaus debesis, kurie yra aukštai.
[6] Jei nusikaltai, ar Jam pakenkei? Jei savo nuodėmes daugini, ar Jam ką padarai?
[7] Jei teisus esi, kokia nauda Jam? Ką Jis gaus iš tavęs?
[8] Tavo nedorybės kenkia tokiems kaip tu, ir tavo teisumas naudingas žmogaus sūnui.
[9] Didelių vargų prispausti, žmonės šaukiasi pagalbos prieš smurtininkus.
[10] Bet niekas neklausia: 'Kur yra Dievas, mano Kūrėjas, kuris duoda giesmes naktį,
[11] kuris sutvėrė mus išmintingesnius už gyvulius ir padangių paukščius?'
[12] Ten jie šaukia, bet niekas neatsako dėl piktadarių išdidumo.
[13] Dievas nepaiso tuščių kalbų ir Visagalis nekreipia į jas dėmesio.
[14] Nors tu sakai, kad Jo nematai, bet teisingumas yra prieš Jį, todėl pasitikėk Juo.
[15] Kadangi Jis neaplankė savo rūstybėje ir nekreipė dėmesio į kvailybę,
[16] todėl Jobas tuščiai atveria savo burną, išdidžiais žodžiais neišmintingai kalba".

36

Elihuvas kalbėjo toliau:
[2] "Turėk kantrybės dar valandėlę, kad aš kalbėčiau už Dievą.
[3] Aš remsiuosi praeitimi ir įrodysiu, kad mano Kūrėjas yra teisus.
[4] Mano žodžiai teisingi, turintis tobulą pažinimą yra priešais tave.
[5] Dievas yra galingas ir stiprus, tačiau neniekina nieko.
[6] Jis nepalieka nedorėlio gyvo, bet apgina nuskriaustojo teises.
[7] Jis neatitraukia nuo teisiųjų savo akių, bet su karaliais pasodina soste, įtvirtina ir išaukština juos.
[8] Jei jie sukaustomi grandinėmis ir priespaudos metu surišami virvėmis,
[9] tai Jis parodo jiems jų darbus ir nusikaltimus.
[10] Dievas atveria jų ausis pamokymui ir įsako atsisakyti nusikaltimų.
[11] Jei jie paklauso ir tarnauja Jam, praleis savo dienas klestėdami ir metus besidžiaugdami.
[12] Bet jei jie nepaklūsta, pražus nuo kardo, mirs, neįgavę išminties.
[13] Veidmainiai kaupia širdyje rūstybę, jie nesišaukia Jo, net būdami surišti.
[14] Tokie miršta jaunystėje, jų gyvenimas tarp netyrųjų.
[15] Jis išgelbsti vargšą iš jo vargo ir atveria jam ausis priespaudos metu.
[16] Jis ir tave išlaisvintų ir padengtų tau stalą gėrybėmis.
[17] Tu susilaukei nedorėlio bausmės, teismas ir teisingumas pasiekė tave.

37 Job 7,11; Job 10,1
35 SKYRIUS
3 Job 21,15; Job 34,9
4 Job 34,8
5 Pr 15,5; Job 22,12; Ps 8,3
6 Job 7,20; Pat 8,36; Jer 7,19
7 Job 22,2; Ps 16,2; Pat 9,12; Lk 17,10; Rom 11,35
9 Job 34,28
10 Job 8,21; Ps 42,8; Ps 77,6; Ps 149,5; Iz 51,13; Apd 16,25
11 Job 36,22; Ps 94,12; Iz 48,17; Jer 32,33; 1 Kor 2,13
12 Pat 1,28
13 Job 27,9; Pat 15,29; Iz 1,15; Jer 11,11; Mch 3,4
14 Job 9,11; Ps 37,5.6
15 Ps 89,32
16 Job 34,35; Job 38,2
36 SKYRIUS
5 Job 12,13.16; Job 37,23
6 Job 5,15
7 Ps 33,18; Ps 34,15; Ps 113,8
8 Ps 107,10
10 Job 33,16; Job 36,15
11 Iz 1,19.20
12 Job 4,21
13 Rom 2,5
14 Ps 55,23
16 Ps 18,19; Ps 23,5; Ps 31,8; Ps 36,8; Ps 118,5
17 Job 22,5.10.11

[18] Būk atsargus, kad Jis nepašalintų tavęs savo rūstybėje, nes tada ir didelė išpirka neišgelbės tavęs.
[19] Ar Jis atsižvelgs į tavo turtus? Ne! Nei į auksą, nei į tavo galybę.
[20] Nelauk nakties, kai tautos bus pašalintos ir sunaikintos.
[21] Saugokis, nepalink į neteisybę, kurią tu pasirinktum vietoje kentėjimų.
[22] Dievas išaukštintas savo galybe, kas gali pamokyti kaip Jis?
[23] Kas Jam nurodė Jo kelius ir kas Jam pasakytų: 'Tu klysti'?
[24] Atsimink, kad galėtum išaukštinti Jo darbus, kuriuos žmonės matė.
[25] Visi žmonės gali juos matyti ir pastebėti iš tolo.
[26] Dievas yra didis, ne mums Jį suprasti; Jo metų tu negali suskaičiuoti.
[27] Jis padaro iš vandens lašus, iš rūko lietų,
[28] kurį debesys lieja gausiai ant žmonių.
[29] Kas supras debesų išsidėstymą ir Jo palapinės garsus?
[30] Jis paskleidžia savo šviesą ir apdengia jūros gelmes.
[31] Jis teisia žmones ir teikia jiems maisto apsčiai.
[32] Jis pažaboja žaibus ir įsako jiems smogti į tikslą.
[33] Griaustinis praneša apie tai, ir gyvuliai jaučia, kas vyksta".

37 "Dėl to mano širdis dreba ir pasitraukė iš savo vietos.
[2] Klausykite Jo balso, griaudėjimo, kuris sklinda iš Jo burnos.
[3] Jis siunčia jį po visą padangę, Jo žaibai iki žemės pakraščių.
[4] Po to aidi balsas. Jis sugriaudžia savo didybės balsu ir nieko nepasilieka, kai Jo balsas pasigirsta.
[5] Dievas didingai griaudėja savo balsu, Jis daro mums nesuvokiamų dalykų.
[6] Sniegui Jis įsako snigti, silpnas ir stiprus lietus priklauso nuo Jo.
[7] Kad žmonės pažintų Jo darbą, Jis užantspauduoja žmonių rankas.
[8] Tuomet ir žvėrys slepiasi savo lindynėse.
[9] Iš pietų ateina audra, iš šiaurės – šaltis.
[10] Dievo kvapu padaromas ledas, ir platūs vandenys sustingsta.
[11] Jis pripildo debesis drėgmės, iš jų sklinda žaibai.
[12] Jie plaukia, kur Jis nukreipia, ir vykdo, ką Jis įsako, visuose žemės kraštuose.
[13] Jis tai daro norėdamas sudrausti, palaiminti arba pasigailėti.
[14] Jobai, stebėk ir apsvarstyk Dievo nuostabius darbus.
[15] Ar žinai, kaip Dievas juos suvaldo ir parodo savo debesies šviesą?
[16] Ar žinai, kaip debesys laikosi, šitie nuostabūs darbai To, kuris turi tobulą pažinimą?
[17] Ar žinai, kodėl drabužiai įkaista, kai Jis ramina žemę pietų vėju?
[18] Ar tu su Juo ištiesei dangaus skliautą tvirtą kaip veidrodį, iš vario nulietą?
[19] Pamokyk mus, ką turime Jam sakyti, nes mes nesusigaudome tamsoje.
[20] Ar bus Jam pranešta, ką kalbu? Jei žmogus kalbėtų, jis būtų prarytas.

18 Ps 49,7
19 Pat 11,4
21 Ps 31,6; Ps 66,18; Hbr 11,25
23 Job 8,3; Job 34,13; Iz 40,13.14
24 Apr 15,3
26 1 Kor 13,12; Hbr 1,12
27 Ps 147,8
28 Pat 3,20
30 Job 37,3
31 Ps 104,14.15; Apd 14,17
32 Ps 147,8
33 1 Kar 18,41

37 SKYRIUS
4 Ps 29,3
5 Job 5,9; Job 9,10; Job 36,26
6 Ps 147,16.17
7 Ps 19,3.4; Ps 109,27
8 Job 38,40; Ps 104,21.22
10 Job 38,29.30; Ps 147,17.18
12 Job 36,32; Ps 148,8
13 Iš 9,18.23; 1 Sam 12,18.19; 1 Kar 18,41-46; Job 38,26.27
14 Ps 111,2
16 Job 36,4.29
18 Pr 1,6; Job 9,8; Ps 104,2; Iz 44,24; Iz 45,12; Jer 10,12; Zch 12,1

[21] Kai debesys uždengia saulę, šviesos nematyti, bet, vėjui papūtus, dangus nuskaidrėja.
[22] Iš šiaurės ateina giedra, o Dievas yra bauginančiai didingas.
[23] Visagalis mums nepasiekiamas; Jis galingas jėga, tiesa ir teisingumu, Jis neišnaudoja.
[24] Todėl žmonės Jo bijo. Jis nepaiso tų, kurie dedasi išmintingi".

38

Viešpats atsiliepė Jobui iš audros ir tarė:
[2] "Kas aptemdo patarimą neprotingais žodžiais?
[3] Susijuosk dabar kaip vyras; Aš klausiu tave, o tu atsakyk man.
[4] Kur buvai, kai Aš dėjau žemės pamatus? Atsakyk, jei supranti.
[5] Ar žinai, kas nustatė jos dydį, kas ją išmatavo?
[6] Ant ko pritvirtintas jos pamatas arba kas padėjo jos kertinį akmenį,
[7] kai kartu giedojo ryto žvaigždės ir šaukė iš džiaugsmo visi Dievo sūnūs?
[8] Kas uždarė jūros duris, kai ji veržėsi, tarsi išeidama iš įsčių?
[9] Aš aprengiau ją debesimis lyg drabužiu ir apsupau tamsa lyg vystyklais,
[10] kai jai paskyriau ribas, įdėjau skląstį bei duris
[11] ir pasakiau: 'Iki čia ateisi, ne toliau; čia sustos tavo puikiosios bangos'.
[12] Ar kada nors savo gyvenime įsakei rytui ir nurodei aušrai jos vietą,
[13] kad ji, pasiekus žemės pakraščius, nukratytų nedorėlius nuo jos?
[14] Žemė keičiasi kaip molis po antspaudu, susiklosto kaip drabužis.
[15] Nedorėliams saulė nebešviečia, jų pakelta ranka sulaužoma.
[16] Ar kada pasiekei jūros šaltinius ir vaikštinėjai tyrinėdamas gelmes?
[17] Ar mirties vartai tau buvo atverti, ar matei mirties šešėlio duris?
[18] Ar išmatavai žemės platybes? Atsakyk, jei visa tai žinai.
[19] Kur yra kelias į šviesą, kur gyvena tamsa?
[20] Ar gali pasiekti jų ribas ir surasti taką į jų namus?
[21] Aišku, tu žinai, nes tada jau buvai gimęs ir gyveni nuo amžių!
[22] Ar buvai nuėjęs į sniego sandėlius ir sandėlius krušos,
[23] kurią laikau sielvarto metui, karo ir kovos dienai?
[24] Kur yra kelias, kuriuo ateina šviesa ir iš kur pakyla žemėje rytys?
[25] Kas nustatė lietui ir žaibui kryptį,
[26] kad lytų negyvenamose vietose, dykumose, kur nėra žmonių,
[27] drėkintų tuščią ir apleistą žemę, kad želtų žolė?
[28] Ar lietus turi tėvą? Kas pagimdė rasos lašus?
[29] Kur gimė ledas? Kas pagimdė šerkšną po dangumi?
[30] Kodėl vanduo sukietėja į akmenį ir gelmių paviršius užšąla?
[31] Ar gali surišti Sietyno raiščius ir atrišti Oriono?
[32] Ar gali liepti užtekėti Zodiakui ir Grįžulo ratams jų laiku?
[33] Ar pažįsti dangaus nuostatus ir gali juos pritaikyti žemei?
[34] Ar gali įsakyti debesiui, kad jo srovės išsilietų ant tavęs?
[35] Ar gali pasiųsti žaibus, kad jie

23 Job 9,4; Job 11,7.8; Job 36,5; Rom 11,33.34; 1 Tim 6,16
24 Job 5,13; Mt 10,28; Mt 11,25; 1 Kor 1,26

38 SKYRIUS
1 Iš 19,16; Job 40,6
2 Job 34,35; Job 42,3; 1 Tim 1,7
3 Job 40,7
4 Job 15,7; Ps 104,5
7 Job 1,6
8 Pr 1,9; Ps 33,7; Ps 104,9; Pat 8,29; Jer 5,22
10 Job 26,10
11 Ps 89,9; Ps 93,4
12 Ps 74,16; Ps 148,5
13 Job 34,25; Ps 104,35
15 Sk 15,30; Job 18,5; Ps 10,15; Ps 37,17; Pat 13,9
16 Ps 77,19; Pat 8,24
17 Ps 9,13
22 Ps 135,7
23 Iš 9,18; Joz 10,11; Iz 30,30; Ez 13,11.13; Apr 16,21
25 Job 28,26
27 Ps 104,13.14; Ps 107,35
28 Job 36,27.28; Ps 147,8; Jer 14,22
29 Job 37,10; Ps 147,16.17
30 Job 37,10
31 Job 9,9; Am 5,8
33 Ps 148,6;

išeitų, sakydami: 'Štai mes čia'? [36] Kas įdėjo išmintį į širdį ir davė supratimą protui?
[37] Kas gali suskaičiuoti debesis? Kas gali uždaryti dangaus indus,
[38] kai dulkės tampa purvu ir grumstai sulimpa?
[39] Ar gali sumedžioti liūtei grobį ir pasotinti jos jauniklius,
[40] gulinčius olose ir lindynėse?
[41] Kas paruošia varnui peną, kai jo jaunikliai šaukiasi Dievo, klaidžiodami be maisto?"

39 "Ar žinai kalnų ožių atsivedimo laiką? Ar stebėjai stirnų gimimą?
[2] Ar gali suskaičiuoti jų nėštumo mėnesius ir ar žinai laiką, kada jos atsives?
[3] Jos susiriečia, dejuoja ir atsiveda vaikų.
[4] Jų jaunikliai, sustiprėję ir užaugę atvirame lauke, atsiskiria ir nebesugrįžta.
[5] Kas leido laukiniam asilui laisvai bėgioti ir kas atrišo jo pančius?
[6] Aš paskyriau jam namais tyrus, nederlingoje žemėje jį apgyvendinau.
[7] Jis juokiasi iš miesto spūsties, vežiko šauksmų negirdi.
[8] Aukštai kalnuose jis randa sau ganyklą, ieško žaliuojančių plotų.
[9] Ar stumbras tau tarnaus, ar jis stovės naktį prie tavo ėdžių?
[10] Ar gali jį pakinkyti ir ar jis ars slėnį paskui tave?
[11] Ar pasitikėsi juo ir jo didele jėga? Ar paliksi jam savo darbą?
[12] Ar tiki, kad jis suveš tavo pasėlius į klojimą?
[13] Ar tu davei povui gražius sparnus ir plunksnas bei sparnus stručiui?
[14] Jis pakasa žemėje savo kiaušinius ir smėlyje leidžia jiems šilti.
[15] Jis nesupranta, kad koja gali juos sutraiškyti ir laukinis žvėris sumindyti.
[16] Jis šiurkščiai elgiasi su savo vaikais, tarsi jie būtų svetimi; jis nebijo, kad darbuojasi veltui,
[17] nes Dievas neapdovanojo jo išmintimi ir nedavė jam supratimo.
[18] Jei jis pasikelia bėgti, pasijuokia iš žirgo ir raitelio.
[19] Ar tu suteikei žirgui stiprybės? Ar papuošei jo sprandą karčiais?
[20] Ar gali jį išgąsdinti kaip žiogą? Jo šnervių prunkštimas baisus.
[21] Jis kasa žemę ir džiaugiasi savo jėga, bėga prieš ginkluotų žmonių būrį.
[22] Jis nepažįsta baimės ir nenusigąsta, jis nesitraukia nuo kardo.
[23] Jei žvanga strėlinės, žiba ietys ir skydai,
[24] jis trypia ir kasa žemę, nerimsta gaudžiant trimitui.
[25] Trimitams pasigirdus, jis žvengia: Y-ha-ha! Jis iš tolo nujaučia kovą, girdi vado įsakymus ir kovos šauksmą.
[26] Ar tavo išmintimi pakyla sakalas, išskleidžia savo sparnus ir skrenda link pietų?
[27] Ar tavo įsakymu sklando erelis ir krauna savo lizdą aukštumose?
[28] Jis gyvena ant aukščiausios uolos neprieinamoje vietoje.
[29] Iš ten jis dairosi grobio, jo akys pamato jį iš tolo.
[30] Jo jaunikliai geria kraują; kur yra žuvusių, ten ir jis".

40 Viešpats, atsakydamas Jobui, tarė:
[2] "Ar tas, kuris ginčijasi su Visa-

Jer 31,35.36
36 Job 9,4; Job 32,8; Ps 51,6; Ekl 2,26; Jok 1,5
39 Ps 104,21
41 Ps 147,9; Mt 6,26; Lk 12,24

39 SKYRIUS

1 Įst 14,5; 1 Sam 24,2; Ps 29,9; Ps 104,18
6 Job 24,5; Jer 2,24; Oz 8,9
8 Pr 1,29
9 Sk 23,22; Įst 33,17; Ps 22,21; Ps 29,6; Ps 92,10; Iz 34,7
16 Rd 4,3
17 Job 35,11
21 Jer 8,6
27 Pat 30,18.19; Jer 49,16; Abd 1,4
30 Mt 24,28; Lk 17,37

40 SKYRIUS

1 Job 38,1
2 Job 9,3; Job 10,2; Job 13,3; Job 23,4; Job 33,13

galiu, pamokys Jį? Teatsako tas, kuris priekaištauja Dievui".

[3] Jobas atsakė Viešpačiui:

[4] "Aš per menkas Tau atsakyti. Aš uždengsiu ranka savo burną.

[5] Kartą kalbėjau, bet daugiau nebekalbėsiu ir nebeatsakysiu".

[6] Tuomet Viešpats kalbėjo Jobui iš audros:

[7] "Susijuosk dabar kaip vyras, Aš klausiu tavęs, o tu atsakyk man.

[8] Ar tu panaikinsi mano sprendimą? Ar mane smerksi, o save teisinsi?

[9] Ar tavo ranka tokia kaip Dievo? Ar tavo balsas toks stiprus kaip Jo balsas?

[10] Pasipuošk garbe ir kilnumu, apsisiausk šlove ir spindesiu.

[11] Išliek savo rūstybę, pažvelk į kiekvieną išdidų ir pažemink jį.

[12] Pažemink visus išdidžiuosius ir sutrypk nedorėlius ten, kur jie yra.

[13] Paslėpk juos visus dulkėse ir nuvesk į mirties tamsą.

[14] Tada Aš pripažinsiu, kad tavo dešinė gali tave išgelbėti.

[15] Štai begemotas, kurį padariau kartu su tavimi; jis ėda žolę kaip jautis.

[16] Jo jėga strėnose ir pilvo raumenyse.

[17] Jis iškelia savo uodegą kaip kedrą; jo šlaunų raumenys tvirtai susipynę.

[18] Jo kaulai kaip variniai vamzdžiai, o skeletas kaip geležiniai virbai.

[19] Jis yra Dievo kelių pradžia. Tik Tas, kuris jį sukūrė, gali jį įveikti.

[20] Kalnuose, kur gyvena laukiniai žvėrys, auga jam maistas.

[21] Jis guli po ūksmingais medžiais, pasislėpęs tarp nendrių pelkėse.

[22] Jį dengia ūksmingų medžių šešėliai, paupio gluosniai jį supa.

[23] Jis geria iš upės neskubėdamas, jam atrodo, kad Jordanas sutilps į jo nasrus.

[24] Kas galėtų jį pagauti kabliais arba žabangais?"

41 "Ar gali pagauti leviataną kabliu ir užnerti virvę jam ant liežuvio?

[2] Ar gali perverti kabliu jo šnerves ir akstinu perdurti jo žiaunas?

[3] Ar jis maldaus tave, ar kalbės švelniais žodžiais?

[4] Ar jis sudarys sutartį su tavimi ir tarnaus tau amžinai?

[5] Ar gali žaisti su juo kaip su paukščiu ir jį pririšti savo mergaitėms?

[6] Ar dėl jo tarsis žvejai ir pasidalins jį pirkliai?

[7] Ar gali prismaigstyti strėlių į jo odą ir žeberklu persmeigti jo galvą?

[8] Jei paliesi jį ranka, atsiminsi ir daugiau to nebedarysi.

[9] Tuščia viltis jį nugalėti, nes vien į jį pažvelgus, baimė ima.

[10] Niekas nedrįstų jo erzinti. Kas tad galėtų atsilaikyti prieš mane?

[11] Kas davė man pirmas, kad jam atlyginčiau? Viskas po dangumi priklauso man.

[12] Neslėpsiu jo didybės, galios ir tobulos sandaros.

[13] Kas atidengs jo drabužio kraštą? Kas sieks tarp jo dantų?

[14] Kas jį pražiodys? Jo dantys baisūs.

[15] Jis didžiuojasi savo žvynais, kurie sutvirtinti lyg antspaudu.

[16] Jie taip arti vienas kito, kad nė oras nepatenka į jų tarpą.

4 Ezr 9,6; Job 29,9; Job 42,6; Ps 39,9
6 Job 38,1
7 Job 38,3; Job 42,4
8 Job 16,11; Job 19,6; Ps 51,4; Rom 3,4
9 Job 37,4; Ps 29,3.4
10 Ps 93,1; Ps 104,1
12 1 Sam 2,7; Iz 2,12; Iz 13,11; Dan 4,37
19 Job 26,14
20 Ps 104,14
41 SKYRIUS
1 Ps 74,14; Ps 104,26; Iz 27,1
2 Iz 37,29
11 Iš 19,5; Įst 10,14; Job 9,5-10; Job 26,6-14; Ps 24,1; Ps 50,12; Rom 11,35; 1 Kor 10,26.28

[17] Jie vienas su kitu neatskiriamai sujungti.
[18] Nuo jo čiaudėjimo blykčioja žaibai, jo akys spindi lyg aušra.
[19] Iš jo nasrų eina ugnis, skraido ugnies kibirkštys.
[20] Iš jo šnervių kyla garai kaip iš verdančio katilo.
[21] Jo kvapas uždega anglis, liepsna veržiasi iš jo nasrų.
[22] Jo jėga sprande; jo išvaizda baugina.
[23] Jo kūno dalys tvirtai sujungtos, jos nepajudinamos.
[24] Širdis jo kieta kaip akmuo, tvirta kaip apatinė girnų pusė.
[25] Prieš jį dreba galiūnai, išgąsdinti pasitraukia.
[26] Nei kardu, nei strėle ar ietimi jo nesužeisi.
[27] Geležis jam kaip šiaudai, varis kaip supuvęs medis.
[28] Strėlės jo negąsdina, mėtyklės akmenys jam tik pelai.
[29] Lazdos jam kaip ražienos, jis juokiasi iš švilpiančių iečių.
[30] Po juo aštrūs akmenys, ant aštrių šukių jis guli kaip ant dumblo.
[31] Jis užvirina gelmę kaip puodą, jūrą padaro kaip tepalų puodą.
[32] Jam nuplaukus, lieka šviesus takas, gelmė atrodo pražilusi.
[33] Žemėje nėra jam lygaus; jis nepažįsta baimės.
[34] Jis žiūri į viską iš aukšto; jis karalius visų išdidumo vaikų".

42 SKYRIUS

42 Jobas atsakė Viešpačiui, tardamas:
[2] "Žinau, kad Tu esi Visagalis; niekas nesutrukdys Tau padaryti, ką sumanei.
[3] Kas paniekina patarimą, neturėdamas supratimo? Aš kalbėjau tai, ko nesuprantu, kas man per daug nuostabu ir nežinoma.
[4] Paklausyk, ir aš kalbėsiu, aš klausiu, o Tu man atsakyk.
[5] Anksčiau savo ausimis girdėjau apie Tave, o dabar mano akys mato Tave.
[6] Todėl aš baisiuosi savimi ir atgailauju dulkėse ir pelenuose".
[7] Po pasikalbėjimo su Jobu Viešpats tarė temanui Elifazui: "Mano rūstybė užsidegė prieš tave ir abu tavo draugus, nes jūs nekalbėjote teisingai apie mane kaip mano tarnas Jobas.
[8] Dabar imkite septynis jaučius bei septynis avinus, eikite pas mano tarną Jobą ir juos aukokite kaip deginamąją auką už save, o mano tarnas Jobas melsis už jus. Aš išklausysiu jo maldas ir nebausiu jūsų, kaip esate nusipelnę, nes jūs nekalbėjote apie mane teisingai kaip mano tarnas Jobas".
[9] Tuomet temanas Elifazas, šuachas Bildadas ir naamatietis Cofaras padarė, ką Viešpats buvo jiems įsakęs, o Viešpats išklausė Jobą.
[10] Kai jis meldėsi už savo draugus, Viešpats išvadavo Jobą ir davė jam visko dvigubai, negu jis anksčiau turėjo.
[11] Pas jį atėjo jo broliai, seserys ir visi jo pirmiau buvę pažįstami; jie valgė duoną su juo jo namuose, užjautė jį ir guodė nelaimėje, kurią Viešpats jam buvo siuntęs; kiekvienas dovanojo jam pinigų ir auksinį auskarą.
[12] Viešpats laimino Jobo senatvę labiau negu jaunystę. Jis turėjo keturiolika tūkstančių avių, šešis tūkstančius kupranugarių, tūkstan-

2 Pr 18,14; Mt 19,26; Mk 10,27; Mk 14,36; Lk 18,27
3 Job 38,2; Ps 40,5; Ps 131,1; Ps 139,6
4 Job 38,3; Job 40,7
5 Job 26,14
6 Ezr 9,6
8 Pr 20,17; Sk 23,1; Mt 5,24
10 Įst 30,3; Iz 40,2
11 Job 19,13
12 Job 1,3; Jok 5,11

tį jungų jaučių ir tūkstantį asilių.
[13] Be to, jis turėjo septynis sūnus ir tris dukteris.
[14] Pirmosios vardas buvo Jamima, antrosios – Kecija ir trečiosios – Keren Hapucha.
[15] Visoje šalyje nebuvo gražesnių moterų už Jobo dukteris. Jų tėvas davė joms paveldėjimą tarp jų brolių.
[16] Jobas po to dar gyveno šimtą keturiasdešimt metų; jis matė savo vaikus ir vaikaičius iki ketvirtos kartos.
[17] Jobas mirė senatvėje, pasisotinęs gyvenimo dienomis.

13 Job 1,2
16 Job 5,26; Pat 3,16
17 Pr 15,15; Pr 25,8

PSALMIŲ
KNYGA

1 Palaimintas žmogus, kuris nesielgia, kaip pataria bedieviai, nestoja į nusidėjėlių kelią, nesėdi su apjuokėjais,
[2] bet mėgsta Viešpaties įstatymą ir mąsto apie Jo įstatymą dieną ir naktį.
[3] Jis bus kaip medis, prie upelio pasodintas, kuris, metui atėjus, duoda derlių ir jo lapai nevysta; ką jis bedarytų, jam sekasi.
[4] Ne tokie yra bedieviai. Jie kaip pelai, sklaidomi vėjo.
[5] Todėl teisme neišstovės bedieviai, nė nusidėjėliai teisiųjų susirinkime.
[6] Nes Viešpats žino teisiojo kelią, o bedievių kelias pražus.

2 Kodėl pagonys siaučia ir tautos tuščias užmačias rezga?
[2] Sukyla žemės karaliai, valdovai sąmokslus rengia prieš Viešpatį ir Jo pateptąjį.
[3] Jie sako: “Sutraukykime jų pančius, nusimeskime jų virves”.
[4] Tas, kuris danguje sėdi, juoksis, Viešpats tyčiosis iš jų.
[5] Tada Jis rūsčiai prabils ir išgąsdins juos savo įniršiu:
[6] “Aš pastačiau savo karalių Sione, savo šventajame kalne”.
[7] Aš paskelbsiu nutarimą, kurį Viešpats man pasakė: “Tu – mano Sūnus, šiandien Tave pagimdžiau.
[8] Prašyk, ir duosiu Tau paveldėti pagonis, pavesiu Tau visus žemės pakraščius,
[9] geležine lazda juos tramdysi, kaip molio indus juos daužysi”.
[10] Taigi dabar, karaliai, būkite išmintingi, pasimokykite, žemės teisėjai.
[11] Tarnaukite Viešpačiui su baime, džiaukitės drebėdami.
[12] Bučiuokite Sūnų, kad Jis nerūstautų ir nežūtumėte kelyje, Jo rūstybei staiga užsidegus. Palaiminti visi, kurie Juo pasitiki.

Dovydo psalmė, kai jis bėgo nuo savo sūnaus Abšalomo.

3 Viešpatie, kiek daug yra mane varginančių, daug tų, kurie sukyla prieš mane.

1 SKYRIUS
1 Pat 4,14; Jer 15,17
2 Joz 1,8; Ps 119,14.16.35
3 Pr 39,2.3.23; Jer 17,8
4 Job 21,18
6 Ps 37,18

2 SKYRIUS
1 Apd 4,25.26
2 Mk 3,6; Mk 11,18; Jn 1,41
3 Lk 19,14
4 Ps 37,13
7 Hbr 1,5; Hbr 5,5
9 Ps 89,23; Ps 110,5.6
12 Ps 5,11; Ps 34,22; Apr 6,16.17

[2] Apie mane daugelis kalba: "Nėra jam pagalbos Dieve".
[3] Bet Tu, Viešpatie, esi mano skydas ir mano šlovė. Tu pakeli mano galvą.
[4] Aš Viešpaties garsiai šaukiausi, ir Jis išgirdo nuo savo šventojo kalno.
[5] Aš atsiguliau ir užmigau, ir vėl pabudau, nes Viešpats mane palaikė.
[6] Nebijosiu dešimčių tūkstančių žmonių, kurie sustoja aplinkui mane.
[7] Viešpatie, kelkis, gelbėk mane, mano Dieve! Tu smogei mano priešams į žiauną, sutrupinai bedieviams dantis.
[8] Viešpatyje yra išgelbėjimas! Palaimink savąją tautą!

Choro vadovui. Styginiams.
Dovydo psalmė.

4 Kai šaukiuosi Tavęs, išklausyk, mano teisumo Dieve! Tu išlaisvinai mane, kai buvau suspaustas. Būk man gailestingas, išgirsk mano maldą!
[2] O žmonės, kaip ilgai niekinsite mano garbę? Ar ilgai mylėsite tuštybę ir ieškosite melo?
[3] Žinokite, kad Viešpats sau atskyrė šventąjį. Viešpats išgirsta, kai Jo šaukiuosi.
[4] Rūstaudami nenusidėkite; svarstykite savo širdyje gulėdami lovose ir nusiraminkite.
[5] Aukokite teisumo aukas ir Viešpačiu pasitikėkite.
[6] Daugelis sako: "Kas parodys mums gera?" Pakelk virš mūsų, Viešpatie, savo šviesų veidą!
[7] Tu davei mano širdžiai daugiau linksmybės negu jiems, kai jie turi gausiai javų ir vyno.
[8] Atsigulu ramus ir užmiegu, nes Tu vienintelis, Viešpatie, leidi man saugiai gyventi.

Choro vadovui. Fleitoms.
Dovydo psalmė.

5 Viešpatie, išgirsk mano žodžius, suprask mano apmąstymus.
[2] Išklausyk mano šauksmą, mano Karaliau ir Dieve, nes Tau aš meldžiuosi.
[3] Rytą Tu girdi mano balsą, Viešpatie, rytą kreipiuosi į Tave ir laukiu.
[4] Tu ne toks esi, Dieve, kuriam nedorybė patiktų, ir pikta negyvens su Tavimi.
[5] Pagyrūnai negali stovėti Tavo akivaizdoje. Tu nekenti visų, darančių neteisybę.
[6] Tu sunaikinsi tuos, kurie kalba melą; Viešpats bjaurisi kraugeriu ir apgaviku.
[7] Dėl didžio Tavo gailestingumo einu į Tavo buveinę; Tavęs bijodamas, žemai lenkiuosi šventyklos link.
[8] Viešpatie, vesk mane savo teisume dėl mano priešų. Nutiesk prieš mane savo kelią.
[9] Jų lūpose nėra teisybės, jų širdyje – nedorybė, jų gerklė – atviras kapas, jie pataikauja savo liežuviais.
[10] Sunaikink juos, Dieve, tepražūna patys savo kėsluose. Dėl nesuskaitomų piktadarybių atmesk juos, nes jie sukilo prieš Tave.
[11] Tesidžiaugia visi, kurie Tavyje prieglobsčio ieško, tegul nuolat šaukia iš džiaugsmo, nes Tu apgini juos, tedžiūgauja Tavyje Tavo vardą mylintys.
[12] Tu, Viešpatie, laimini teisųjį, apsupi jį savo malone lyg skydu.

3 SKYRIUS
3 Ps 5,12; Ps 9,13; Ps 27,6; Ps 28,7
4 Ps 2,6; Ps 4,3; Ps 15,1; Ps 34,4; Ps 43,3
5 Kun 26,6
6 Ps 23,4; Ps 27,3
7 Job 16,10
8 Iz 43,11

4 SKYRIUS
3 2 Tim 2,19
4 Ps 77,6; Ps 119,11; Ef 4,26
5 Įst 33,19; Ps 37,3.5; Ps 51,19; Ps 62,8
6 Sk 6,26; Ps 80,3.7.19
7 Ps 97,11.12; Iz 9,3; Apd 14,17
8 Kun 25,18; Įst 12,10; Job 11,19; Ps 3,5

5 SKYRIUS
1 Ps 4,1
3 Ps 55,17; Ps 88,13
5 Ps 1,5; Hab 1,13
6 Ps 55,23
8 Ps 25,4.5; Ps 27,11; Ps 31,3
9 Rom 3,13

Choro vadovui. Styginiams. Oktava. Dovydo psalmė.

6 Užsirūstinęs, Viešpatie, nebark manęs, nebausk įširdęs.
[2] Viešpatie, pasigailėk manęs, nes esu silpnas; Viešpatie, išgydyk mane, nes sukrėsti mano kaulai.
[3] Ir mano siela sukrėsta. Ar ilgai, Viešpatie?
[4] Viešpatie, grįžkis, išlaisvink mano sielą, gelbėk mane dėl savo gailestingumo.
[5] Kas gi prisimins Tave mirtyje? Kas dėkos Tau kape?
[6] Nuo aimanų suvargau, kasnakt aptvindau savo lovą, laistau ašaromis savo guolį.
[7] Aptemo nuo vargo mano akys, paseno dėl visų mano priešų.
[8] Piktadariai, atsitraukite nuo manęs, nes Viešpats išgirdo mano verksmo balsą!
[9] Viešpats išgirdo mano maldavimą, Viešpats priims manąją maldą.
[10] Tegul visi mano priešai susigėsta ir išsigąsta, tegu jie atsitraukia ir susigėsta staiga.

Dovydo rauda, kurią jis giedojo Viešpačiui dėl benjamino Kušo žodžių.

7 Viešpatie, mano Dieve, Tavimi aš pasitikiu. Gelbėk mane ir išlaisvink nuo visų mano persekiotojų,
[2] kad manęs jie nepagriebtų kaip liūtas, kuris drasko į gabalus, kai nėra kam gelbėti.
[3] Viešpatie, mano Dieve, jei aš tai padariau, jei neteisybė yra mano rankose,
[4] jei piktu atlyginau tam, kuris buvo taikoje su manimi (juk aš išlaisvinau tą, kuris be priežasties yra mano priešas),
[5] tegu priešas persekioja mano sielą, mano gyvybę į žemę sutrypia, mano garbę dulkėmis paverčia.
[6] Viešpatie, pakilk savo rūstybėje, stokis prieš mano priešų siautimą, pabusk dėl manęs ir teisk, kaip žadėjai.
[7] Tegul aplinkui Tave susiburia tautos, Tu jų akivaizdoje sėskis į sostą.
[8] Viešpats teis tautas. Teisk mane, Viešpatie, pagal mano teisumą, pagal nekaltumą, kuris yra manyje.
[9] Padaryk nedorėlių užmačioms galą, o teisųjį sutvirtink. Tu ištiri širdis ir inkstus, teisusis Dieve!
[10] Mano apsauga yra nuo Dievo, kuris išgelbsti tiesiaširdžius.
[11] Dievas – teisingas teisėjas, Dievas kasdien rūstinasi ant nedorėlių.
[12] Neatgailaujančiam Jis kardą galanda, įtempia lanką, taiko;
[13] Jis paruošė jam mirties įrankius, nukreipė į jį ugnines strėles.
[14] Jis pradėjo neteisybę, pastojo piktais sumanymais, pagimdė melą.
[15] Jis padarė ir iškasė duobę, bet pats įgarmėjo į skylę, kurią paruošė.
[16] Ant jo galvos sugrįš jo pikti sumanymai, jo smurtas kris jam ant viršugalvio.
[17] Aš girsiu Viešpatį už Jo teisumą, giedosiu gyrių aukščiausiojo Viešpaties vardui.

Choro vadovui. Giesmės "Spaustuvai" gaida. Dovydo psalmė.

8 Viešpatie, mūsų Valdove, koks įstabus Tavo vardas visoje žemėje! Tu iškėlei savo šlovę virš dangų.

6 SKYRIUS
1 Ps 38,1; Ps 118,18; Jer 10,24
2 Ps 41,4; Ps 147,3; Oz 6,1
3 Ps 88,3; Jn 12,27
5 Ps 30,9; Ps 88,10-12; Ps 115,17; Ekl 9,10; Iz 38,18
7 Job 17,7; Ps 31,9
8 Ps 3,4; Ps 28,6; Mt 25,41

7 SKYRIUS
1 Ps 31,15
2 Ps 50,22; Ps 57,4; Iz 38,13
3 1 Sam 24,11; 2 Sam 16,7
4 1 Sam 24,7; 1 Sam 26,9
6 Ps 35,23; Ps 44,23; Ps 94,2
8 Ps 18,20; Ps 26,1; Ps 35,24; Ps 43,1
9 1 Sam 16,7
10 Ps 97,10.11; Ps 125,4
12 Įst 32,41
14 Job 15,35; Iz 59,4; Jok 1,15
15 Job 4,8; Ps 57,6
16 Est 9,25; Ps 140,9

8 SKYRIUS
1 Ps 113,4; Ps 148,13

[2] Kūdikių ir žindomųjų lūpomis Tu paskelbei apie savo jėgą savo priešams, kad nutildytum priešą ir keršytoją.
[3] Kai pasižiūriu į Tavo dangus, Tavo rankų darbą, į mėnulį ir žvaigždes, kurias Tu išdėstei,
[4] kas yra žmogus, kad jį atsimeni, ir kas žmogaus sūnus, kad jį aplankai?
[5] Jį padarei ne ką menkesnį už angelus, garbe ir šlove jį apvainikavai.
[6] Tu davei jam valdžią Tavo rankų darbams, jam po kojų visa padėjai:
[7] visas avis ir jaučius, net lauko žvėris,
[8] padangių paukščius ir jūrų žuvis, ir visa, kas jūros takais plaukioja.
[9] Viešpatie, mūsų Valdove, koks įstabus Tavo vardas visoje žemėje!

Choro vadovui. Giesmės "Mirk dėl sūnaus" gaida. Dovydo psalmė.

9 Aš girsiu Tave, Viešpatie, visa savo širdimi, skelbsiu visus Tavo nuostabius darbus.
[2] Linksminsiuosi ir džiūgausiu Tavyje, Tavo vardui, Aukščiausiasis, giedosiu gyrių.
[3] Traukiasi atgal mano priešai, klumpa ir žūva Tavo akivaizdoje,
[4] nes Tu gini mano teises ir mano bylą, Tu sėdi soste, teisingai teisdamas.
[5] Pagonis Tu subarei, sužlugdei nedoruosius, jų vardą visiems amžiams ištrynei.
[6] Priešų neliko, jie tapo amžinais griuvėsiais; Tu sugriovei jų miestus, ir jų nebemini niekas.
[7] Bet Viešpats pasiliks per amžius, Jis paruošė savo sostą teismui.

2 Ps 44,16; Mt 21,16; 1 Kor 1,27
3 Ps 111,2
4 Job 7,17.18; Job 10,12; Hbr 2,6-8
6 Pr 1,26.28; 1 Kor 15,27; Ef 1,22; Hbr 2,8
9 Ps 8,1

9 SKYRIUS
2 Ps 5,11; Ps 83,18; Ps 92,1; Ps 104,34
5 Pat 10,7
6 Ps 34,16
7 Ps 102,12.26; Hbr 1,11
8 Ps 96,13; Ps 98,9; Apd 17,31
9 Ps 32,7; Ps 46,1; Ps 91,2
10 Ps 91,14
11 Ps 66,16; Ps 107,22
12 Pr 9,5; Ps 72,14
14 Ps 13,5; Ps 20,5; Ps 35,9
15 Ps 7,15.16
16 Iš 7,5
17 Job 8,13; Ps 50,22
18 Ps 9,12; Ps 12,5; Ps 62,5; Ps 71,5; Pat 23,18

10 SKYRIUS
2 Ps 7,16; Ps 9,16

[8] Jis teis pasaulį teisingai, vykdys teisingumą tautoms bešališkai.
[9] Viešpats – priebėga prispaustiesiems, priebėga nelaimės metu.
[10] Kas pažįsta Tavo vardą, pasitiki Tavimi. Tu niekad nepalikai tų, kurie Tavęs ieško.
[11] Giedokite Viešpačiui, kuris gyvena Sione, skelbkite tautoms Jo darbus.
[12] Jis – nekalto kraujo gynėjas – atsimena juos, neužmiršta vargingųjų šauksmo.
[13] Viešpatie, pasigailėk, pažvelk, kaip vargstu nuo manęs nekenčiančiųjų. Tu iškeli mane iš mirties vartų,
[14] kad galėčiau Tave šlovint prie Siono dukters vartų, besidžiaugdamas Tavo pagalba.
[15] Į savo išraustą duobę pagonys įkrinta, jų koja įkliūna į spąstus, pačių pastatytus.
[16] Viešpats apsireiškia, teismą surengia. Nedorėlis įsipainioja į savo rankų darbą.
[17] Nedorėliai ir visos tautos, kurios užmiršo Dievą, į mirusiųjų buveinę eina.
[18] Varguolis nebus pamirštas visam laikui, vargšo viltis nepradings amžiams.
[19] Viešpatie, pakilk, tegul neįsigali žmogus, tebūna suruoštas teismas pagonims Tavo akivaizdoje.
[20] Įvaryk jiems, Viešpatie, baimės; pagonys težino, kad jie – tiktai žmonės!

10 Viešpatie, kodėl stovi toli, kodėl nelaimės metu slepiesi?
[2] Bedievis didžiuojasi ir persekioja vargšą; tepakliūna jie į pinkles, savo sumanytas.

[3] Nedorėlis giriasi savo širdies pageidimais, gobšuolis didžiuojasi ir niekina Viešpatį.
[4] Nedorėlis išdidžiu veidu neieško Dievo, nėra Dievo jo mintyse.
[5] Jam viskas sekasi, per toli nuo jo Tavo sprendimai, jis visus savo priešus niekais laiko.
[6] Jis tarė savo širdyje: "Niekas manęs nepajudins, niekada manęs neištiks nelaimė".
[7] Jo burna pilna keiksmų, smurto, apgaulės; po jo liežuviu – nelaimė ir tuštybė.
[8] Tyko prie kelio kur įlindęs, iš pasalų nekaltąjį žudo. Jis seka akimis varguolį,
[9] tūno pasislėpęs kaip liūtas tankynėje, vargšą kėsinasi sugauti; jis sugauna vargšą ir įtraukia į savo tinklą.
[10] Pasilenkia, atsigula, vargšai krinta į jo galingus nagus.
[11] Jis tarė savo širdyje: "Dievas pamiršo, Jis nusigręžė, nieko nematys".
[12] Viešpatie, pakilk, Dieve, pakelk savo ranką, neužmiršk vargdienių!
[13] Ko gi nedorėlis prieš Dievą burnoja? Jis tarė savo širdyje: "Tu nepareikalausi".
[14] Tu matai tai, nes žiūri į vargą ir skausmą, kad atlygintum savo ranka. Vargšas atsiduoda Tau, Tu esi našlaičių globėjas.
[15] Sulaužyk ranką bedieviui ir nedorėliui atlygink už jo nedorumą, kol neliks iš jo nieko.
[16] Viešpats yra Karalius per amžių amžius, iš Jo žemės pagonys išnyks.
[17] Nuolankiųjų troškimą Tu girdi, sustiprini jų širdis, atkreipi savo ausį,

3 Ps 49,6; Ps 94,3; Pat 28,4
4 Ps 14,1; Ps 36,1
6 Ps 49,11; Ekl 8,11; Apr 18,7
7 Ps 55,10.11; Rom 3,14
12 Ps 9,12; Ps 17,7; Ps 94,2; Mch 5,9
14 Ps 11,4; Ps 68,5; Oz 14,3; 2 Tim 1,12
16 Ps 29,10

11 SKYRIUS
1 Ps 56,11
2 Ps 64,3.4
3 Ps 82,5; Ps 87,1; Ps 119,152
4 Ps 2,4; Ps 33,18; Ps 34,15.16; Iz 66,1; Mt 5,34; Mt 23,22; Apd 7,49; Apr 4,2
5 Pr 22,1; Jok 1,12
6 1 Sam 1,4; Ps 75,8; Ez 38,22
7 Ps 33,5; Ps 45,7

12 SKYRIUS
1 Iz 57,1; Mch 7,2
2 Ps 10,7; Ps 41,6
6 2 Sam 22,31; Ps 18,30; Ps 119,140; Pat 30,5

[18] kad gintum našlaičio ir prispaustojo teises, kad žemės žmogus daugiau nebesiautėtų.

11

Choro vadovui. Dovydo psalmė. Viešpačiu aš pasitikiu. Kaip jūs sakote mano sielai: "Skrisk kaip paukštis į kalnus"?
[2] Įtempia nedorėliai lanką, prie templės strėlę jau deda, kad tamsoje šaudytų į tiesiaširdžius.
[3] Kai pamatai griaunami, ką gi begali teisusis?
[4] Viešpats savo šventykloje; danguje stovi Viešpaties sostas. Jo akys stebi, žmonių vaikus jos tyrinėja.
[5] Viešpats teisųjį tiria, o nedorėliu ir smurtininku Jis bjaurisi.
[6] Jis lydins ant bedievių žarijomis, ugnimi ir siera, jų lemtis bus svilinanti vėtra.
[7] Viešpats teisus ir Jam miela teisybė. Dorieji regės Jo veidą.

12

Choro vadovui. Oktava. Dovydo psalmė. Viešpatie, gelbėk! Nyksta dievotieji, nebelieka ištikimųjų tarp žmonių vaikų.
[2] Jie vienas kitam kalba tuštybes, lūpomis pataikauja ir kalba klastinga širdimi.
[3] Viešpats sunaikins pataikaujančias lūpas, puikybės pilną liežuvį.
[4] Jie sako: "Savo liežuviu mes nugalėsime, mūsų lūpos kalba už mus, kas mums Viešpats?"
[5] "Dėl varguolio priespaudos, dėl vargšo dejonių dabar Aš pakilsiu, – sako Viešpats, – išgelbėsiu tą, kuris ilgisi mano pagalbos".
[6] Viešpaties žodžiai – tyri žodžiai, kaip liejykloje nuskaistintas sidabras, septynis kartus išvalytas.

[7] Tu, Viešpatie, prižiūrėsi juos ir saugosi nuo šios kartos per amžius.
[8] Visuose pakraščiuose gausu nedorėlių, kai išaukštinami niekam tikę žmonės.

13

Choro vadovui. Dovydo psalmė.

Ar amžinai? Ar ilgai slėpsi nuo manęs savo veidą?
[2] Ar dar ilgai mane spaus liūdnos mintys, širdį skaudės kas dieną? Ar dar ilgai mano priešas didžiuosis prieš mane?
[3] Pažvelk, išklausyk mane, Viešpatie, mano Dieve! Apšviesk man akis, kad mirties miegu neužmigčiau.
[4] Kad mano priešas nesakytų: "Aš nugalėjau jį". Kad nesidžiaugtų mano prispaudėjai, man susvyravus.
[5] Aš pasitikėjau Tavo gailestingumu. Mano širdis džiaugiasi Tavo išgelbėjimu.
[6] Giedosiu Viešpačiui, kuris man daro gera.

14

Choro vadovui. Dovydo psalmė.

Kvailys pasakė savo širdyje: "Nėra Dievo". Jie sugedo, elgiasi bjauriai, nėra, kas gera darytų.
[2] Viešpats pažiūrėjo į žmones iš dangaus, kad pamatytų, ar yra kas išmano ir ieško Dievo.
[3] Jie visi nuklydo, visi kartu sugedo. Nėra darančio gera, nėra nė vieno.
[4] Ar nesupranta piktadariai, kurie mano tautą ryja kaip duoną ir nesišaukia Viešpaties?
[5] Jie buvo labai išgąsdinti, nes su teisiaisiais yra Dievas.
[6] Jūs laikote nieku vargšą, bet jo priebėga yra Viešpats.
[7] O kad iš Siono ateitų išgelbėjimas Izraeliui! Kai Viešpats išlaisvins savo tautą, džiaugsis Jokūbas, linksminsis Izraelis!

13 SKYRIUS
1 Job 13,24; Ps 89,46
3 1 Sam 14,29; Ezr 9,8; Job 33,30; Ps 18,28; Jer 51,39

14 SKYRIUS
1 Ps 10,4; Ps 53,1
2 Ps 33,13.14; Ps 102,19; Rom 3,11
3 Rom 3,12
4 Ps 79,6; Iz 64,7; Jer 10,25; Am 8,4; Mch 3,3
6 Ps 9,9; Ps 40,17; Ps 46,1; Ps 142,5
7 Įst 30,3; Job 42,10; Ps 53,6; Rom 11,25-27

15 SKYRIUS
1 Ps 24,3-5
2 Zch 8,16; Ef 4,25
3 Iš 23,1; Kun 19,16-18
4 Kun 5,4; Est 3,2
5 2 Pt 1,10

16 SKYRIUS
2 Job 35,7
3 Ps 119,63
4 Iš 23,13; Joz 23,7; Ps 106,37.38
8 Apd 2,25-28

15

Dovydo psalmė.

Viešpatie, kas gali pasilikti Tavo palapinėje ir gyventi Tavo šventajame kalne?
[2] Tas, kuris gyvena dorai, elgiasi teisiai ir savo širdyje kalba tiesą;
[3] kuris savo liežuviu nešmeižia, nedaro pikto savo artimui ir neplūsta kaimyno;
[4] kuris paniekintąjį smerkia, o Viešpaties bijančius gerbia; kuris prisiekęs, nors ir savo nenaudai, ištesi;
[5] kuris neskolina pinigų palūkanoms gauti, nepriima kyšių prieš nekaltą žmogų. Kas šitaip elgiasi, niekada nesusvyruos.

16

Dovydo odė.

Apsaugok mane, Dieve, nes Tavimi aš pasitikiu.
[2] Tariau Viešpačiui: "Tu – mano Valdovas, be Tavęs man nebus gera".
[3] Šventieji, krašto garbingieji man labai patinka.
[4] Kurie svetimus dievus sekioja, turi kentėti daug skausmų. Aš kraujo aukų jiems neaukosiu, mano lūpos neištars jų vardo.
[5] Viešpats yra mano paveldėjimo dalis ir mano taurė, Jo rankoje mano likimas.
[6] Virvės man krito į patinkančias vietas, aš turiu gerą paveldėjimą.
[7] Aš laiminsiu Viešpatį, kuris patarimą man teikia; mano širdis įspėja mane naktį.
[8] Aš nuolatos statau Viešpatį prieš save, Jis mano dešinėje – aš nesvyruosiu.

[9] Linksminasi mano širdis, džiaugiasi mano siela ir mano kūnas ilsėsis su viltimi.
[10] Nes tu nepaliksi mano sielos mirusiųjų buveinėje ir neleisi savo šventajam supūti.
[11] Tu parodysi man gyvenimo kelią, Tavo akivaizdoje yra džiaugsmo pilnatvė, Tavo dešinėje – malonumai per amžius.

17 *Dovydo malda.*
Viešpatie, paklausyk teisiojo skundo, išgirsk mano šauksmą. Teišgirsta Tavo ausys maldą iš mano neklastingų lūpų.
[2] Iš Tavęs teišeina man sprendimas, tegul Tavo akys mato teisybę.
[3] Tu ištyrei mano širdį, aplankei mane naktį, išbandei mane ir nieko neradai. Aš nusprendžiau nenusidėti savo burna.
[4] Žmonių darbuose pagal Tavo lūpų žodžius aš saugojausi naikintojo takų.
[5] Palaikyk mane einantį Tavo takais, kad mano kojos nepaslystų.
[6] Šaukiausi Tavęs, nes Tu išklausysi mane, Dieve! Atkreipk į mane savo dėmesį, išgirsk mano kalbą.
[7] Parodyk savo nuostabų gailestingumą, Tu, kuris savo dešine gelbsti nuo priešų Tavimi pasitikinčius.
[8] Saugok mane kaip savo akies vyzdį, savo sparnų šešėlyje slėpk mane
[9] nuo prispaudėjų, nuo mano mirtinų priešų, kurie supa mane.
[10] Užsidarę savo taukuose, jie kalba išdidžiai savo lūpomis.
[11] Kur tik einame, jie supa mus, įbedę akis stebi ir rengiasi žemėn parblokšti
[12] kaip liūtas, tykantis grobio, kaip liūto jauniklis, kuris tupi lindynėje.
[13] Kelkis, Viešpatie, juos pasitik ir partrenk; išlaisvink savo kardu mano sielą iš nedorėlių,
[14] iš žmonių – savo ranka, Viešpatie; iš pasaulio žmonių, kurių dalis šiame gyvenime, kurie pripildo savo pilvus Tavo gėrybėmis, jų vaikai sočiai privalgo, perteklių palikdami saviesiems vaikams.
[15] O aš Tavo veidą regėsiu savo teisume, pabudęs pasisotinsiu Tavo regėjimu.

Choro vadovui. Viešpaties tarno Dovydo, kuris kalbėjo Viešpačiui šios giesmės žodžius tą dieną, kai Viešpats išgelbėjo jį iš visų priešų ir iš Sauliaus rankų, psalmė. Jis sakė:

18 "Mylėsiu Tave, Viešpatie, mano stiprybe!
[2] Viešpats yra mano uola, tvirtovė ir išlaisvintojas. Dievas yra mano jėga, Juo pasitikėsiu; Jis – mano skydas, išgelbėjimo ragas, mano aukštas bokštas.
[3] Šauksiuosi Viešpaties, kuris vertas gyriaus, ir taip būsiu išgelbėtas iš priešų.
[4] Mirties kančios supo mane, bedievių antplūdis gąsdino mane.
[5] Pragaro kančios apraizgė mane, manęs laukė mirties pinklės.
[6] Sielvarte šaukiausi Viešpaties, savo Dievo. Jis išgirdo savo šventykloje mano balsą, mano šauksmas pasiekė Jo ausis.
[7] Susvyravo, sudrebėjo žemė, kalnų pamatai sujudėjo ir drebėjo, nes Viešpats užsirūstino.
[8] Iš Jo šnervių kilo dūmai, iš burnos veržėsi naikinančios liepsnos, įkaitusios žarijos skraidė.
[9] Jis palenkė dangų ir nužengė,

10 Ps 49,15; Ps 86,13; Apd 2,31.32; Hbr 13,20
11 Ps 139,24; Mt 7,14

17 SKYRIUS
3 Job 23,10; Ps 39,1; Ps 66,10; Zch 13,9; 1 Pt 1,7
5 Job 23,11; Ps 44,18; Ps 119,133
6 Ps 86,7; Ps 116,2
10 1 Sam 2,3; Ez 16,49
15 Ps 4,6.7; Ps 16,11; Iz 26,19; 1 Jn 3,2

18 SKYRIUS
1 Ps 144,1
2 Hbr 2,13
3 Ps 76,4; Apr 5,12
4 Ps 116,3
7 Apd 4,31
9 Ps 144,5

tamsa buvo po Jo kojomis.
[10] Jis sėdėjo ant cherubo ir skrido, vėjo sparnai Jį nešė.
[11] Jis pasislėpė tamsoje, juodi vandenys ir debesys supo Jį.
[12] Nuo spindesio Jo priekyje pro debesis veržėsi kruša ir degančios žarijos.
[13] Viešpats sugriaudė danguose, Aukščiausiasis parodė savo balsą.
[14] Jis laidė strėles ir išsklaidė juos, siuntė žaibus ir juos sunaikino.
[15] Iškilo jūros dugnas, atsivėrė žemės pamatai nuo Tavo balso, Viešpatie, nuo Tavo rūstybės kvapo.
[16] Iš aukštybių Jis ištiesė ranką ir paėmė mane, ištraukė iš gausių vandenų.
[17] Jis išgelbėjo mane iš galingo priešo, iš tų, kurie manęs nekentė, nes jie buvo stipresni už mane.
[18] Jie puolė mane aną pražūtingąją dieną, bet mano atrama buvo Viešpats.
[19] Jis išvedė mane į platybes ir išlaisvino mane, nes Jis pamėgo mane.
[20] Viešpats atlygino man pagal mano teisumą, Jis atmokėjo man pagal mano rankų švarumą.
[21] Aš laikiausi Viešpaties kelio, neatsitraukiau nuo savo Dievo nusikalsdamas.
[22] Jo įsakymai buvo prieš mane ir nuo Jo nuostatų neatsitraukiau.
[23] Prieš Jį buvau atviras ir saugojaus, kad nenusikalsčiau.
[24] Todėl man atlygino Viešpats pagal mano teisumą, pagal mano rankų švarumą Jo akyse.
[25] Gailestingam Tu pasirodai gailestingas, tobulam – tobulas,
[26] tyram Tu pasirodai tyras, su sukčiumi elgiesi suktai.

10 Ps 80,1; Ps 99,1; Ps 104,3
11 Ps 97,2
12 Ps 97,3; Ps 140,10; Hab 3,11
13 Ps 29,3-9; Ps 104,7
14 Joz 10,10; Ps 144,6; Iz 30,30; Hab 3,11
16 Ps 144,7
19 Ps 4,1; Ps 31,8; Ps 118,5
20 1 Sam 24,19; Job 33,26; Ps 7,8
24 1 Sam 26,23; Ps 18,20
25 1 Kar 8,32; Ps 62,12; Mt 5,7
26 Kun 26,23-28; Pat 3,34
27 Ps 101,5; Pat 6,17
28 1 Kar 15,4; Job 18,6; Ps 119,105
30 Įst 32,4; Ps 12,6; Ps 17,7; Ps 119,140; Pat 30,5; Apr 15,3
31 Įst 32,31.39; 1 Sam 2,2; Ps 86,8-10; Iz 45,5
32 Ps 91,2
33 Įst 32,13; Įst 33,29; 2 Sam 2,18; Hab 3,19
34 Ps 144,1
36 Ps 66,9; Pat 4,12
41 Job 27,9; Pat 1,28; Iz 1,15; Ez 8,18; Zch 7,13
42 Zch 10,5
43 2 Sam 8,1-18; Ps 89,27; Iz 52,15

[27] Tu gelbsti prispaustuosius, bet pažemini išdidžius žvilgsnius.
[28] Tu, Viešpatie, uždegi man žiburį; Viešpats, mano Dievas, šviečia man tamsumoje.
[29] Su Tavimi galiu pulti priešą, su Dievu – peršokti sieną.
[30] Dievo kelias tobulas, Viešpaties žodis ugnimi valytas. Jis yra skydas visiems, kurie Juo pasitiki.
[31] Kas yra Dievas, jei ne Viešpats? Kas uola, jei ne mūsų Dievas?
[32] Jis apjuosia mane jėga, padaro mano kelią tobulą.
[33] Mano kojas Jis padaro kaip stirnos, į aukštumas mane iškelia.
[34] Mano rankas Jis moko kovoti, kad mano rankos sulaužytų plieninį lanką.
[35] Tu man davei išgelbėjimo skydą, Tavo dešinė palaikė mane, Tavo gerumas mane išaukštino.
[36] Tu praplatinai mano žingsnius, kad mano kojos nepaslystų.
[37] Persekiojau priešus ir pasivijau, nepasukau atgal, kol jų nesunaikinau.
[38] Sužeidžiau juos, kad nebegalėjo pasikelti, krito jie man po kojomis.
[39] Tu apjuosei mane jėga kovai ir atidavei man tuos, kurie sukilo prieš mane.
[40] Tu palenkei prieš mane mano priešus, kad galėčiau sunaikinti tuos, kurie manęs nekenčia.
[41] Jie šaukė, bet niekas nepadėjo, į Viešpatį kreipėsi – Jis neatsiliepė.
[42] Sutrypiau juos į žemės dulkes, kaip gatvių purvą sumyniau.
[43] Išgelbėjai mane tautos kovose, man skyrei valdyti pagonis, tautos, kurių nepažinau, tarnaus man.
[44] Kai tik išgirs apie mane, jie pa-

klus man, svetimšaliai pasiduos man.
[45] Svetimšaliai išblykš, drebėdami išeis iš savo pilių.
[46] Viešpats yra gyvas! Palaiminta tebūna mano uola! Aukštinamas tebūna mano išgelbėjimo Dievas.
[47] Dievas atkeršija už mane ir pajungia man tautas.
[48] Jis gelbsti mane iš mano priešų. Tu iškėlei mane aukščiau nei tuos, kurie sukyla prieš mane, ir išlaisvinai nuo žiauraus žmogaus.
[49] Todėl dėkosiu Tau, Viešpatie, tarp pagonių, giedosiu gyrių Tavo vardui.
[50] Didelį išgelbėjimą Jis suteikia savo karaliui ir parodo gailestingumą savo pateptajam Dovydui ir jo palikuonims per amžius".

19 *Choro vadovui. Dovydo psalmė.* Dangūs skelbia Dievo šlovę, tvirtuma byloja apie Jo rankų darbus.
[2] Diena pasakoja dienai, o naktis praneša nakčiai.
[3] Nėra kalbos ar tarmės, kur jų balsas nebūtų girdimas.
[4] Per visą žemę sklinda jų garsas, jų žodžiai – iki pasaulio krašto. Jis saulei pastatė padangtę juose.
[5] Ji džiaugiasi kaip išeinąs iš savo kambario jaunikis, kaip karžygys, bėgdamas taku.
[6] Iš vieno krašto padangės pakyla ir kitą jos kraštą pasiekia, niekas negali nuo jos kaitros pasislėpti.
[7] Tobulas Viešpaties įstatymas, jis gaivina sielą. Viešpaties liudijimas tikras, išminties moko paprastuosius.
[8] Viešpaties nuostatai teisingi, jie džiugina širdis. Viešpaties įsakymas tyras, akims duoda šviesybę.
[9] Viešpaties baimė gryna, ji išlieka per amžius. Viešpaties sprendimai – tiesa, jie visi iki vieno teisingi.
[10] Brangesni jie už auksą, už gryniausią auksą; jie saldesni už medų, už korių syvą.
[11] Tavo tarnas jais įspėjamas; kas jų laikosi, gauna didelį atpildą.
[12] Kas pastebi savo klaidas? Nuvalyk nuo manęs man nežinomas kaltes.
[13] Savo tarną apsaugok nuo akiplėšiškumo, kad nuodėmės manęs nepavergtų. Tada būsiu doras ir išvengsiu didelių nuodėmių.
[14] Tepatinka Tau mano lūpų žodžiai ir mintys mano širdies, Viešpatie, mano stiprybe, mano atpirkėjau.

20 *Choro vadovui. Dovydo psalmė.* Teišklauso Viešpats tave suspaudimo dieną, tesaugo tave Jokūbo Dievo vardas.
[2] Tegul iš savo šventyklos tau siunčia pagalbą, tepadeda tau iš Siono.
[3] Visas tavo aukas teatsimena, tepriima tavo deginamąją auką.
[4] Ko trokšta tavo širdis, tau tesuteikia, teišpildo kiekvieną tavo sumanymą.
[5] Mes džiaugsimės tavo išgelbėjimu, vėliavas kelsime savo Dievo vardu. Visus tavo prašymus teįvykdo Viešpats!
[6] Žinau, kad Viešpats gelbsti savo pateptąjį, iš savo šventojo dangaus jį išklausė ir parėmė savo dešinės galybe.
[7] Vieni pasitiki savo žirgais, kiti – kovos vežimais, o mes prisi-

45 Mch 7,17
47 Ps 47,3
48 Ps 27,6; Ps 59,1
49 2 Sam 22,50; Rom 15,9
50 2 Sam 7,12; Ps 21,1; Ps 144,10

19 SKYRIUS
1 Pr 1,6.7; Iz 40,22; Rom 1,19.20
4 Rom 10,18
5 Ekl 1,5
7 Ps 111,7; Ps 119,130; Rom 7,12
10 Ps 119,72.127; Pat 8,10.11.19
12 Ps 51,1.2
13 Sk 15,30; Ps 119,133; Rom 6,12-14
14 Ps 31,5; Ps 51,15; Iz 47,4

20 SKYRIUS
4 Ps 21,2
7 Įst 20,1; Ps 33,16.17; Pat 21,31; Iz 31,1

minsime Viešpaties, savo Dievo, vardą.
[8] Anie suklupo ir krito, o mes pakilome ir stovime tiesūs.
[9] Išgelbėk, Viešpatie, išgirsk, Karaliau, kai šaukiamės.

21 *Choro vadovui. Dovydo psalmė.* Viešpatie, džiaugiasi karalius Tavo galybe, džiūgaute džiūgauja dėl Tavo pagalbos.
[2] Suteikei jam, ko širdis geidė, neužgynei, ko prašė jo lūpos.
[3] Pasitikai jį gausiais palaiminimais, ant galvos jam uždėjai aukso karūną.
[4] Jis prašė Tavęs gyvenimo, ir Tu davei jam dienų ilgumą per amžių amžius.
[5] Didelė jo šlovė dėl Tavo pagalbos: garbę ir didybę suteikei jam.
[6] Tu padarei jį labiausiai palaimintą per amžius, savo veidu labai jį pradžiuginai.
[7] Karalius pasitiki Viešpačiu, Aukščiausiojo gailestingumas neleis jam svyruoti.
[8] Suras Tavoji ranka visus Tavo priešus, pasieks Tavo dešinė visus, kurie Tavęs nekenčia.
[9] Užsirūstinęs padarysi juos kaip degančią krosnį; Viešpats sunaikins juos savo rūstybėje, praris juos ugnis.
[10] Jų vaisių nušluosi nuo žemės, jų palikuonis išnaikinsi tarp žmonių.
[11] Jie planavo pikta prieš Tave, sugalvojo klastą, kurios nesugebės įvykdyti.
[12] Priversi juos bėgti, jiems tiesiai į veidą nukreipsi savo lanką.
[13] Pakilk, Viešpatie, savo galybėje, mes šlovinsime ir girsime Tavo jėgą.

21 SKYRIUS
2 2 Sam 7,26-29
4 Ps 61,5.6; Ps 133,3
6 Ps 16,11; Ps 45,7
11 Ps 2,1-4

22 SKYRIUS
1 Mt 27,46; Mk 15,34
3 Įst 10,21; Ps 148,14
5 Iz 49,23
6 Job 25,6; Ps 109,25; Iz 41,14; Iz 53,3; Mt 27,39-44
7 Mt 27,39; Mk 15,29
8 Ps 91,14; Mt 27,43; Lk 23,35
9 Ps 71,5.6
10 Iz 46,3; Iz 49,1; Lk 1,35
12 Įst 32,14; Ps 22,21; Ps 68,30
13 Job 16,10
14 Dan 5,6
15 Pat 17,22; Jn 19,28
16 Mt 27,35
17 Lk 23,27.35

22 *Choro vadovui. Giesmės "Briedė auštant" gaida. Dovydo psalmė.* Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai? Mano šauksmas toli nuo mano pagalbos.
[2] Mano Dieve, šaukiuosi Tavęs dieną, bet Tu neišklausai, ir naktį aš nenutylu.
[3] Tu esi šventas, kuris gyveni Izraelio gyriuje.
[4] Mūsų tėvai pasitikėjo Tavimi, ir Tu išgelbėjai juos.
[5] Šaukėsi Tavęs ir buvo išgelbėti, pasitikėjo tavimi ir nebuvo sugėdinti.
[6] Aš – ne žmogus, bet kirmėlė, žmonių išjuoktas, tautos paniekintas.
[7] Kas mane mato, tyčiojasi iš manęs, sustato lūpas, kraipo galvą:
[8] "Jis pasitikėjo Viešpačiu, teišvaduoja jį dabar, teišgelbsti jį, nes jį pamėgo".
[9] Tu gi mane išėmei iš įsčių, mane saugojai prie motinos krūtų.
[10] Tavo globai buvau pavestas nuo gimimo, nuo pirmosios dienos buvai mano Dievas.
[11] Nebūk toli nuo manęs, nes bėda yra arti ir nėra, kas padėtų.
[12] Daug veršių mane apsupo, Bašano jaučiai mane apstojo.
[13] Jie išsižiojo prieš mane tarsi plėšrus ir riaumojantis liūtas.
[14] Aš išlietas lyg vanduo. Išnarstyti visi mano kaulai. Mano širdis kaip vaškas, ištirpęs krūtinėje.
[15] Mano jėgos išdžiūvo lyg šukė, prie gomurio limpa liežuvis; į mirties dulkes Tu atvedei mane.
[16] Apspito mane šunys, nedorėlių gauja aplink mane. Jie pervėrė mano rankas ir kojas.
[17] Galiu suskaičiuoti visus savo kaulus. O jie žiūri ir stebi mane,

[18] drabužius mano dalijas, meta dėl mano apdaro burtą.
[19] Bet, Viešpatie, nebūk toli nuo manęs. Mano stiprybe, skubėk man padėti.
[20] Nuo kardo gelbėk mano sielą, iš šuns letenų – mano gyvybę.
[21] Iš liūto nasrų gelbėk ir nuo stumbro ragų išgirdęs išvaduok mane.
[22] Tavąjį vardą paskelbsiu broliams, susirinkimo viduryje girsiu Tave.
[23] Kurie bijote Viešpaties, girkite Jį! Šlovinkite Jį, visi Jokūbo palikuonys, bijokite Jo, visi Izraelio vaikai!
[24] Jis nepaniekino ir neatstūmė nuskriausto vargšo, nuo jo nepaslėpė veido, jo šauksmą išklausė.
[25] Jį girsiu dideliame susirinkime, vykdysiu įžadus tarp tų, kurie Jo bijo.
[26] Vargšai valgys ir pasisotins, Viešpatį girs visi, kas Jo ieško; jūsų širdys tegyvuoja per amžius!
[27] Prisimins ir gręšis į Viešpatį visi žemės pakraščiai, Jo akivaizdoje lenksis pagonių tautos.
[28] Viešpačiui priklauso karalystė, Jis viešpatauja pagonims.
[29] Visi žemės riebieji valgys ir pagarbins Jį, prieš Jį nusilenks tie, kurie į dulkes nužengia ir negali išlaikyti savo sielos gyvos.
[30] Palikuonys tarnaus Jam, jie pasakos apie Viešpatį būsimai kartai.
[31] Jie ateis ir paskelbs Jo teisumą gimsiančiai tautai: “Viešpats tai padarė”.

23

Dovydo psalmė.

Viešpats yra mano ganytojas – aš nestokosiu.
[2] Jis paguldo mane žaliuojančiose ganyklose, veda mane prie tylių vandenų.
[3] Jis atgaivina mano sielą, veda mane teisumo takais dėl savo vardo.
[4] Nors eičiau per mirties šešėlio slėnį, nebijosiu pikto, nes Tu su manimi. Tavo lazda bei Tavo ramstis nuramina mane.
[5] Tu paruoši man stalą mano priešų akivaizdoje, aliejumi man patepi galvą, mano taurė sklidina.
[6] Tikrai, gerumas ir gailestingumas lydės mane per visas mano gyvenimo dienas. Aš gyvensiu Viešpaties namuose per amžius.

24

Dovydo psalmė.

Viešpaties yra žemė ir visa, kas joje yra, pasaulis ir kas jame gyvena.
[2] Jis ant jūrų ją pastatė, ant srovių ją įtvirtino.
[3] Kas kops į Viešpaties kalną? Kas atsistos Jo šventoje vietoje?
[4] Tas, kas turi švarias rankas ir tyrą širdį, kuris nenukreipė savo sielos į tuštybes ir neteisingai neprisiekė.
[5] Jis gaus palaiminimą iš Viešpaties ir teisumą iš savo gelbėtojo Dievo.
[6] Tai karta, kuri ieško Jo, ieško Jokūbo Dievo veido.
[7] Pakelkite galvas, vartai, pakilkite, senovinės durys, ir šlovės Karalius įeis!
[8] Kas tas šlovės Karalius? Tai Viešpats, stiprus ir galingas. Tai Viešpats, galiūnas kovoje.
[9] Pakelkite galvas, vartai, pakilkite, senovinės durys, ir šlovės Karalius įeis!
[10] Kas tas šlovės Karalius? Karei-

18 Mt 27,35
20 Ps 35,17
21 Iz 34,7; 2 Tim 4,17
22 Rom 8,29; Hbr 2,12
23 Ps 135,19.20
24 Hbr 5,7
25 Ps 35,18; Ps 40,9.10; Ekl 5,4
28 Mt 6,13
29 Ps 17,10; Ps 45,12; Iz 26,19

23 SKYRIUS
1 Iz 40,11; Fil 4,19
2 Ez 34,14; Apr 7,17
3 Ps 5,8; Ps 31,3
4 Job 3,5; Job 10,21.22; Job 24,17; Ps 3,6; Ps 27,1; Iz 43,2
5 Ps 92,10; Ps 104,15

24 SKYRIUS
1 Ps 89,11; 1 Kor 10,26.28
2 Ps 89,11
3 Ps 15,1-5
4 Job 17,9; Ps 15,4; Ps 26,6; Ps 51,10; Ps 73,1; Mt 5,8
6 Ps 27,4.8
7 Ps 29,2.9; Ps 97,6; Ps 118,20; Iz 26,2; Ag 2,7; Apd 7,2; 1 Kor 2,8
8 Apr 19,13-16

vijų Viešpats – Jis yra šlovės Karalius.

25 *Dovydo psalmė.* Viešpatie, į Tave keliu savo sielą.
[2] Mano Dieve, pasitikiu Tavimi. Tenebūsiu sugėdintas, tenedžiūgaus dėl manęs mano priešas.
[3] Te nė vienas, kuris laukia Tavęs, nebūna sugėdintas, tebūna sugėdinti tie, kurie nusikalsta be priežasties.
[4] Viešpatie, parodyk man savąjį kelią, pamokyk mane savo takų.
[5] Vesk mane savo tiesa ir mokyk, nes Tu esi mano išgelbėjimo Dievas, laukiu Tavęs visą dieną.
[6] Viešpatie, atsimink gailestingumą ir malones, kurios yra nuo amžių.
[7] Užmiršk mano jaunystės kaltes ir nedorybes. O Viešpatie, atmink mane dėl savo gerumo, pagal savo gailestingumą.
[8] Geras ir teisus yra Viešpats, todėl nusidėjėliams kelią parodo.
[9] Romiųjų mintis kreipia į tiesą, savo kelių moko nuolankiuosius.
[10] Visi Viešpaties takai yra gailestingumas ir tiesa tiems, kurie laikosi Jo sandoros ir įsakymų.
[11] Atleisk mano kaltę, Viešpatie, dėl savo vardo, nes ji yra didelė.
[12] Žmogų, kuris bijo Viešpaties, Jis mokys pasirinkti kelią.
[13] Jis pats gyvens laimingai, o jo vaikai paveldės kraštą.
[14] Viešpaties paslaptis su tais, kurie Jo bijo, jiems Jis apreikš savo sandorą.
[15] Visada mano akys į Viešpatį krypsta – Jis mano kojas išpainios iš pinklių.
[16] Pažvelk į mane ir pasigailėk manęs, nes esu vienišas ir suvargęs.
[17] Mano širdies vargų pagausėjo, išvesk mane iš bėdų.
[18] Pažvelk į mano vargą bei skausmą ir atleisk visas mano nuodėmes.
[19] Matai, kaip daug mano priešų, kaip baisiai manęs jie nekenčia.
[20] Saugok mano sielą ir gelbėk mane, kad nebūčiau sugėdintas, nes pasitikiu Tavimi.
[21] Nekaltumas ir teisumas tesaugo mane, nes aš laukiu Tavęs!
[22] Dieve, išgelbėk Izraelį iš visų nelaimių!

25 SKYRIUS
1 Ps 86,4; Ps 143,8
2 Ps 13,4; Ps 34,8; Ps 41,11
4 Iš 33,13; Ps 5,8; Ps 27,11; Ps 86,11; Ps 119,27; Ps 143,8
6 Ps 103,17; Ps 106,1
7 Job 13,26; Ps 51,1; Jer 3,25
11 Ps 31,3; Ps 79,9; Ps 109,21; Ps 143,11
12 Ps 25,8; Ps 37,23
13 Ps 37,11; Ps 69,36; Pat 19,23; Mt 5,5
14 Pat 3,32; Jn 7,17
15 Ps 123,2; Ps 141,8
16 Ps 69,16
18 2 Sam 16,12; Ps 31,7
22 Ps 130,8

26 SKYRIUS
1 2 Kar 20,3; Ps 7,8; Ps 13,5; Ps 28,7; Pat 20,7
2 Ps 17,3; Ps 139,23
3 2 Kar 20,3; Ps 86,11
4 Ps 1,1; Jer 15,17
5 Ps 31,6; Ps 139,21
8 Ps 27,4; Ps 84,1-4.10
9 Ps 28,3
10 1 Sam 8,3

26 *Dovydo psalmė.* Viešpatie, pateisink mane, nes esu nekaltas; Viešpačiu pasitikėjau, todėl nesvyruosiu.
[2] Viešpatie, išmėgink ir išbandyk mane, ištirk mano širdį ir inkstus.
[3] Tavo malonė yra mano akyse, ir aš vaikščiojau Tavo tiesoje.
[4] Nesėdžiu su klastingaisiais, nesilankau pas apsimetėlius.
[5] Nekenčiu piktadarių draugystės ir nesėdžiu su nedorėliais.
[6] Nekaltume plaunu savo rankas ir lankau Tavo aukurą, Viešpatie,
[7] kad garsiai giedočiau padėkos giesmę ir skelbčiau Tavo nuostabius darbus.
[8] Viešpatie, mėgstu Tavo namų buveinę, vietą, kur Tavo garbė gyvena.
[9] Neatimk mano sielos su nusidėjėliais ir mano gyvenimo su kraujo trokštančiais.
[10] Jų rankose nusikaltimas, jų dešinė pilna kyšių.
[11] Tačiau aš elgiuosi nekaltai. Atpirk mane ir būk man gailestingas.

[12] Mano koja stovi lygioje vietoje; aš susirinkimuose Viešpatį girsiu.

27

Dovydo psalmė.

Viešpats yra mano šviesa ir mano išgelbėjimas – ko man bijoti? Viešpats yra mano stiprybė – prieš ką man drebėti?
[2] Kai nedorėliai – mano priešai ir piktieji – puola mane, norėdami suėsti, jie susvyruoja ir krinta.
[3] Nors stovėtų prieš mane kariuomenė, nenusigąs mano širdis; nors ir karas kiltų prieš mane, aš pasitikėsiu.
[4] Vieno dalyko prašau, Viešpatie, ir to vieno trokštu – gyventi Viešpaties namuose per visas savo gyvenimo dienas, stebėti Viešpaties grožį ir lankyti Jo šventyklą.
[5] Jis paslėps mane savo palapinėje nelaimės dieną, savo buveinės slaptoje vietoje; ant uolos pastatys mane.
[6] Mano galva bus pakelta virš mano priešų, kurie mane supa. Džiaugsmo aukas aukosiu Jo palapinėje, šlovinsiu ir giedosiu gyrių Viešpačiui!
[7] Viešpatie, išgirsk mano balsą, kai šaukiuos. Pasigailėk manęs ir išklausyk mane!
[8] Kai Tu pasakei: "Ieškokite mano veido!", mano širdis Tau atsakė: "Tavo veido, Viešpatie, aš ieškosiu".
[9] Neslėpk savo veido nuo manęs! Neatstumk rūstybėje savo tarno! Tu esi mano pagalba. Neatmesk ir nepalik manęs, mano išgelbėjimo Dieve!
[10] Nors mano tėvas ir motina paliktų mane, tačiau Viešpats mane priims.

12 Ps 40,2

27 SKYRIUS
1 Iš 15,2; Ps 18,28; Ps 62,7; Ps 84,11; Ps 118,14; Iz 12,2; Iz 33,2; Iz 60,19.20; Mch 7,8
2 Ps 14,4
3 Ps 3,6
4 Ps 26,8; Ps 65,4; Lk 2,37
5 Ps 31,20; Ps 40,2; Ps 91,1
6 Ps 3,3
9 Ps 69,17; Ps 143,7
10 Iz 49,15
11 Ps 25,4; Ps 86,11; Ps 119,33
12 Įst 19,18; Ps 35,11; Mt 26,60; Mk 14,56; Jn 19,33
13 Job 28,13; Ps 52,5; Ps 116,9; Ps142,5; Iz 38,11; Jer 11,19; Ez 26,20
14 Ps 25,3; Ps 37,34; Ps 40,1; Ps 62,5; Ps 130,5; Pat 20,22; Iz 25,9; Hab 2,3

28 SKYRIUS
1 Ps 35,22; Ps 39,12; Ps 83,1; Ps 88,4; Ps 143,7; Pat 1,12
2 Ps 5,7; Ps 138,2
3 Ps 12,2; Ps 62,4; Jer 9,8
4 Ps 62,12; 2 Tim 4,14; Apr 18,6; Apr 22,12
5 Iz 5,12
7 Ps 13,5; Ps 18,2; Ps 59,17; Ps 112,7
8 Ps 20,6
9 Įst 1,31; Įst 9,29; Įst 32,9; 1 Kar 8,51; Ps 33,12; Ps 106,40; Iz 63,9

[11] Viešpatie, pamokyk mane savo kelio ir vesk mane tikru taku dėl mano priešų.
[12] Neatiduok manęs prispaudėjų savivalei, nes pakilo prieš mane neteisingi liudytojai ir alsuoja smurtu.
[13] Aš tikiu, kad matysiu Viešpaties gerumą gyvųjų žemėje.
[14] Lauk Viešpaties! Būk drąsus, ir Jis sutvirtins tavo širdį. Lauk, aš sakau, Viešpaties!

28

Dovydo psalmė.

Tavęs šaukiuosi, Viešpatie, mano uola! Išgirsk mane. Jei tylėsi, tapsiu kaip tie, kurie nužengia į duobę.
[2] Išgirsk mano maldavimo balsą, kai šaukiuosi Tavęs, kai keliu savo rankas į Tavo švenčiausiąją buveinę!
[3] Neatstumk manęs kartu su nedorėliais, su piktadariais, kurie maloniai kalba su artimu, bet pikta mano savo širdyse.
[4] Duok jiems, ko verti jų darbai ir pikti poelgiai. Atlygink jiems, kiek vertas jų rankų darbas; užmokėk jiems, ką jie užsitarnavo.
[5] Jie nepaiso Viešpaties veiksmų ir Jo rankų darbų. Jis sunaikins juos ir nebeleis atsigauti.
[6] Palaimintas Viešpats, nes Jis išklausė mano maldavimą!
[7] Viešpats yra mano jėga ir skydas; Juo pasitikėjo mano širdis, ir Jis man padėjo. Todėl džiūgauja mano širdis, ir savo giesme girsiu Jį.
[8] Viešpats yra jų jėga, išgelbstinti priebėga pateptajam.
[9] Išgelbėk savo tautą ir laimink savo paveldėjimą. Ganyk ir išaukštink juos per amžius.

29

Dovydo giesmė.

Pripažinkite Viešpačiui, Dievo sūnūs, pripažinkite Viešpačiui šlovę ir galybę!
[2] Pripažinkite Viešpačiui šlovę, derančią Jo vardui; pagarbinkite Viešpatį šventumo grožyje.
[3] Viešpaties balsas viršum vandenų. Šlovės Dievas sugriaudė. Viešpats viršum plačiųjų vandenų.
[4] Viešpaties balsas galingas. Viešpaties balsas didingas.
[5] Viešpaties balsas laužo kedrus. Viešpats laužo Libano kedrus.
[6] Jis šokdina juos kaip veršius, Libaną ir Sirjoną kaip jauniklį stumbrą.
[7] Viešpaties balsas įskelia ugnies liepsnas.
[8] Viešpaties balsas sudrebina dykumą. Viešpats sudrebina Kadešo dykumą.
[9] Viešpaties balsas priverčia gimdyti elnes ir laužo miškus. Jo šventykloje visi kalba apie Jo šlovę.
[10] Viešpats sėdi viršum tvano, Viešpats sėdi kaip Karalius per amžius!
[11] Viešpats suteiks stiprybę savo tautai. Viešpats palaimins savo tautą taika.

30

Dovydo psalmė. Šventyklos pašventinimo giesmė.

Aukštinu Tave, Viešpatie, nes Tu išlaisvinai mane ir neleidai mano priešams džiaugtis dėl manęs.
[2] Viešpatie, mano Dieve, šaukiausi Tavęs, ir Tu išgydei mane.
[3] Viešpatie, Tu išvedei iš mirusiųjų buveinės mano sielą, išlaikei mane gyvą, kad nenužengčiau į duobę.
[4] Giedokite Viešpačiui, Jo šventieji, dėkokite prisiminę Jo šventumą.
[5] Tik akimirksnį trunka Jo rūstybė, o visą gyvenimą lydi Jo palankumas. Vakare ateina verksmas, o rytą – džiūgavimas.
[6] Būdamas saugus, sakiau: "Niekados nesvyruosiu!"
[7] Viešpatie, savo palankumu suteikei man tvirtybę. Kai paslėpei savo veidą – nusigandau.
[8] Tavęs, Viešpatie, šaukiaus, savo Viešpatį maldavau:
[9] "Kokia Tau nauda iš mano kraujo, iš to, kad nužengsiu į duobę? Ar girs Tave dulkės, ar jos skelbs Tavo tiesą?
[10] Išgirsk, Viešpatie, ir pasigailėk manęs; Viešpatie, būk man padėjėjas!"
[11] Tu pavertei mano raudą džiaugsmu; atrišai mano ašutinę ir apjuosei linksmybe,
[12] kad Tau giedotų mano siela ir netylėtų. Viešpatie, mano Dieve, visados Tau dėkosiu.

31

Choro vadovui. Dovydo psalmė.

Tavimi, Viešpatie, pasitikiu; niekados tenebūsiu sugėdintas. Savo teisumu išgelbėk mane.
[2] Palenk prie manęs savo ausį, skubiai išgelbėk mane. Būk man stipri uola, tvirtovė išsigelbėti.
[3] Tu mano uola ir tvirtovė. Dėl savo vardo vesk ir saugok mane,
[4] išnarpliok mane iš tinklo, kuris slaptai man padėtas, nes Tu esi mano jėga.
[5] Į Tavo rankas pavedu savo dvasią. Tu išgelbėjai mane, Viešpatie, tiesos Dieve!
[6] Aš neapkenčiu niekingų stabų garbintojų, bet pasitikiu Viešpačiu.

29 SKYRIUS
1 1 Krn 16,28.29
2 2 Krn 20,21; Ps 110,3
3 Job 37,4.5; Ps 18,13; Apd 7,2
5 Ts 9,15; 1 Kar 5,6; Ps 104,16; Iz 2,13; Iz 14,8
6 Įst 3,9; Ps 114,4
8 Sk 13,26
9 Job 39,1
10 Pr 6,17; Job 38,8.25; Ps 10,16
11 Ps 28,8; Ps 68,35; Iz 40,29

30 SKYRIUS
1 Ps 25,2; Ps 28,9
2 Ps 6,2; Ps 103,3; Iz 53,5
3 Ps 86,13
4 Ps 97,12
5 Ps 63,3; Ps 103,9; Iz 26,20; Iz 54,7.8
7 Įst 31,17; Ps 104,29; Ps 143,7
9 Ps 6,5
11 Ekl 3,4; Iz 61,3; Jer 31,4

31 SKYRIUS
1 Ps 22,5
2 Ps 17,6; Ps 71,2; Ps 86,1; Ps 102,2
3 Ps 18,2; Ps 23,3; Ps 25,11
5 Įst 32,4; Ps 71,22; Lk 23,46
6 Jn 2,8

[7] Aš džiūgausiu ir linksminsiuos Tavo gailestingume; Tu pažvelgei į mano vargą, į skausmą mano sielos,
[8] neatidavei manęs į priešo rankas, leidai mano kojoms laisvai bėgti.
[9] Pasigailėk manęs, Viešpatie, nes suspaustas esu; nusilpo nuo liūdesio mano akys, mano siela ir pilvas.
[10] Sielvartas graužia mano gyvenimą, vaitojimas – mano metus; išseko mano jėgos dėl mano kaltės ir mano kaulai sunyko.
[11] Visiems savo priešams tapau pajuoka, netgi savo kaimynams; pažįstami bijo manęs, kurie gatvėje mato mane, bėga nuo manęs.
[12] Esu pamirštas kaip numirėlis, dingęs iš atminties; tapau kaip sudužęs indas.
[13] Aš girdžiu, ką daugelis šnibžda – baimė aplinkui. Jie tariasi prieš mane, galvoja atimti mano gyvybę.
[14] Tavimi, Viešpatie, pasitikėjau ir sakiau: "Tu esi mano Dievas".
[15] Tavo rankose yra mano laikai. Gelbėk mane iš rankos mano priešų ir persekiotojų.
[16] Parodyk savo tarnui savo šviesų veidą; išgelbėk mane dėl savo gailestingumo.
[17] Viešpatie, tenebūsiu sugėdintas, nes Tavęs šaukiuosi! Telieka sugėdinti nedorėliai, tenutyla jie kape.
[18] Tegul tampa nebylios melagių lūpos, kurios prieš teisųjį įžūliai su puikybe ir panieka kalba!
[19] Viešpatie, koks didis yra Tavo gerumas Tavęs bijantiems, kurie pasitiki Tavimi žmonių akivaizdoje.
[20] Tu paslėpsi juos savo artume nuo žmonių išdidumo, saugosi juos savo palapinėje nuo liežuvių plakimo.
[21] Palaimintas tebūna Viešpats! Jis suteikė man nuostabią malonę sustiprintame mieste.
[22] Nes aš skubotai tariau: "Esu atskirtas nuo Tavo akių". Tačiau Tu išgirdai mano maldavimą, kai šaukiausi Tavęs.
[23] Mylėkite Viešpatį, visi Jo šventieji. Ištikimuosius apsaugo Viešpats ir su kaupu atlygina išdidiems.
[24] Būkite drąsūs visi, kurie pasitikite Viešpačiu, ir Jis sustiprins jūsų širdis.

7 Jn 10,27
8 Įst 32,30; Ps 4,1; Ps 18,19; Ps 37,33
9 Ps 6,7
11 Job 19,13; Ps 38,11; Ps 64,8; Ps 88,8.18; Iz 53,4
12 Ps 88,4.5
13 Ps 50,20; Ps 62,4; Jer 20,10; Rd 2,22; Mt 27,1
15 Job 14,5; Job 24,1
16 Ps 4,6; Ps 80,3
17 1 Sam 2,9; Ps 25,2.20; Ps 94,17; Ps 115,17
18 Ts 15,1-20; 1 Sam 2,3; Ps 94,4; Ps 109,2; Ps 120,2
19 Ps 145,7; Rom 2,4; Rom 11,22
20 Job 5,21; Ps 27,5; Ps 32,7
21 Ps 17,7
24 Ps 27,14

32 SKYRIUS
1 Ps 85,2; Ps 103,3; Rom 4,7.8
2 Jn 1,47; 2 Kor 5,19
4 1 Sam 5,6; Ps 38,2; Ps 39,10
5 2 Sam 12,13; Ps 38,18; Pat 28,13; 1 Jn 1,9
6 Ps 69,13; Iz 55,6; 1 Tim 1,16
7 Iš 15,1; Ts 5,1; Ps 9,9; Ps 40,3
9 Pat 26,3

32

Dovydo pamokantis kūrinys. Palaimintas, kuriam neteisybės atleistos, kurio nuodėmės padengtos.
[2] Palaimintas žmogus, kuriam Viešpats neįskaito kaltės ir kurio dvasioje nėra klastos.
[3] Kol tylėjau, nyko mano kaulai nuo kasdieninio mano vaitojimo.
[4] Dieną ir naktį sunkiai slėgė mane Tavo ranka. Mano jėgos seko, lyg vasaros kaitros džiovinamos.
[5] Savo nuodėmę Tau išpažinau ir savo kaltės neslėpiau. Tariau: "Išpažinsiu savo nusikaltimus Viešpačiui". Tada atleidai man kaltę.
[6] Dėl to kiekvienas teisusis melsis Tau, kai Tave galima surasti, kol didelis tvanas nepriartėjo prie jų.
[7] Tu esi mano slėptuvė, nuo pavojų apsaugosi mane, išgelbėjimo giesmėmis apsupsi mane.
[8] Pamokysiu tave ir parodysiu kelią, kuriuo turi eiti; tave mano akys lydės.
[9] Nebūk kaip arklys ar mulas, kurie neturi supratimo. Kamano-

mis ir žąslais juos reikia pažaboti, kad jie priartėtų prie tavęs.
[10] Daug kančių turi nedorėlis, bet tas, kuris pasitiki Viešpačiu, bus apsuptas gailestingumo.
[11] Džiaukitės Viešpatyje, džiūgaukite, teisieji, šaukite iš džiaugsmo, tiesiaširdžiai.

33

Džiūgaukite, teisieji, Viešpatyje, doriesiems tinka gyriaus giesmė.
[2] Girkite Viešpatį arfomis, giedokite Jam, pritardami dešimčiastygiu psalteriu!
[3] Giedokite Jam naują giesmę, grokite meistriškai su džiaugsmo šūksniais.
[4] Teisingas yra Viešpaties žodis ir visi Jo darbai atlikti tiesoje.
[5] Jis mėgsta teisumą ir teisingumą. Viešpaties gerumo yra pilna žemė.
[6] Viešpaties žodžiu sukurti dangūs, Jo burnos kvapu – visa jų kareivija.
[7] Tartum į indą Jis jūrų vandenis surinko, į sandėlius uždarė gelmes.
[8] Tegul bijo Viešpaties visa žemė, tegul garbina Jį visi pasaulio gyventojai!
[9] Jis tarė – ir įvyko; Jis įsakė – ir atsirado.
[10] Viešpats paverčia niekais pagonių sumanymą, suardo tautų planus.
[11] Viešpaties sumanymas lieka per amžius, Jo širdies mintys per kartų kartas.
[12] Palaiminta tauta, kurios Dievas yra Viešpats, tauta, kurią Jis išsirinko savo nuosavybe!
[13] Iš dangaus žvelgia Viešpats ir stebi visą žmoniją.

10 Ps 5,11.12; Ps 16,4; Pat 13,21; Pat 16,20; Rom 2,9
11 Ps 64,10; Ps 68,3; Ps 97,12

33 SKYRIUS
1 Ps 32,11; Ps 97,12; Fil 3,1; Fil 4,4
6 Pr 1,6.7; Pr 2,1; Job 26,13; Ps 148,5; Hbr 11,3; 2 Pt 3,5
7 Pr 1,9; Job 26,10; Job 38,8
9 Pr 1,3; Ps 148,5
10 Ps 2,1-3; Iz 8,10; Iz 19,3
11 Job 23,13; Pat 19,21
12 Iš 19,5; Įst 7,6; Ps 28,9
13 Job 28,24; Ps 14,2
15 2 Krn 16,9; Job 34,21; Jer 32,19
16 Ps 44,6; Ps 60,11; Jer 9,23.24
17 Ps 20,7; Ps 147,10; Pat 21,31
18 Job 36,7; Ps 32,8; Ps 34,15; 1 Pt 3,12
19 Job 5,20; Ps 37,19

34 SKYRIUS
1 Ef 5,20; 1 Tes 5,18
4 2 Krn 15,2; Ps 9,10; Mt 7,7; Lk 11,9
7 2 Kar 6,17; Ps 91,11; Dan 6,22
8 Ps 2,12; Ps 119,103; Hbr 6,5; 1 Pt 2,3

[14] Iš savo gyvenamos vietos Jis žiūri į visus žemės gyventojus.
[15] Jis kiekvieno širdį sutvėrė ir stebi visus jų darbus.
[16] Ne kariuomenės gausumas karalių išgelbsti, karžygys neišsilaisvina didele jėga.
[17] Žirgas nepadės ir neišgelbės savo stiprumu.
[18] Štai Viešpaties akis stebi tuos, kurie Jo bijo, kurie laukia Jo gailestingumo,
[19] kad išgelbėtų nuo mirties jų sielą ir bado metu išlaikytų gyvus.
[20] Mūsų siela laukia Viešpaties – Jis mūsų pagalba ir skydas.
[21] Juo džiaugsis mūsų širdis, nes Jo šventuoju vardu mes pasitikėjome.
[22] Viešpatie, tebūna Tavo gailestingumas mums, nes mes viliamės Tavimi.

Dovydo psalmė, kai jis apsimetė pamišėliu Abimelecho akivaizdoje, buvo paleistas ir pasišalino.

34

Šlovinsiu Viešpatį visada; nuolat girsiu Jį savo lūpomis.
[2] Viešpačiu didžiuosis mano siela; nuolankieji išgirs tai ir džiaugsis.
[3] Aukštinkime Viešpatį ir iškelkime kartu Jo vardą.
[4] Ieškojau Viešpaties, Jis išklausė mane ir išgelbėjo mane iš visų mano baimių.
[5] Jie žvelgė į Jį ir pralinksmėjo, jų veidai nebuvo sugėdinti.
[6] Šis vargšas šaukėsi, ir Viešpats išgirdo, ir išgelbėjo jį iš visų jo bėdų.
[7] Viešpaties angelas stovyklauja aplink tuos, kurie Jo bijo, ir išgelbsti juos.
[8] Ragaukite ir matykite, kad geras yra Viešpats! Palaimintas žmogus, kuris Juo pasitiki.

9 Bijokite Viešpaties, Jo šventieji, nes nieko nestokoja tie, kurie Jo bijo.
10 Jauni liūtai pritrūksta ir badauja, bet tie, kurie ieško Viešpaties, nestokoja jokio gero.
11 Ateikite, vaikai, ir klausykite manęs: pamokysiu jus Viešpaties baimės.
12 Koks yra žmogus, kuris mėgsta gyventi ir geidžia gerų dienų patirti?
13 Sulaikyk savo liežuvį nuo pikto ir savo lūpas nuo klastingų kalbų.
14 Šalinkis pikto ir daryk gera. Ieškok ir siek taikos.
15 Viešpaties akys žvelgia į teisiuosius ir Jo ausys girdi jų šauksmą.
16 Viešpaties veidas prieš darančius pikta, kad išdildytų jų atsiminimą žemėje.
17 Teisieji šaukiasi Viešpaties, Jis išgirsta ir išgelbsti iš visų jų vargų.
18 Viešpats arti tų, kurių širdys sudužusios, išgelbsti tuos, kurių dvasia nusižeminusi.
19 Daug bėdų patiria teisusis, bet iš visų jį išgelbsti Viešpats.
20 Jis sergsti visus jo kaulus, kad nė vienas iš jų nesulūžtų.
21 Nedorėlį nužudys piktybė, kurie nekenčia teisiojo, pražus.
22 Viešpats išperka savo tarnų sielą, nepražus nė vienas, kuris Juo pasitiki.

35

Dovydo psalmė.

Viešpatie, apgink mano bylą nuo tų, kurie mane kaltina; kovok su tais, kurie kovoja prieš mane!
2 Paimk mažąjį ir didįjį skydą ir man padėk!
3 Ištrauk ietį ir atsistok prieš mano persekiotojus. Tark mano sielai: "Aš tavo išgelbėjimas".
4 Tebūna sugėdinti ir pažeminti, kurie kėsinasi į mano gyvybę. Tesitraukia atgal suglumę, kurie nori man pakenkti.
5 Tebūna jie kaip pelai prieš vėją, Viešpaties angelui papūtus.
6 Tebūna jų kelias tamsus ir slidus ir Viešpaties angelas juos tepersekioja.
7 Be priežasties jie slaptai man spendė pinkles, iškasė duobę mano sielai.
8 Tegul jie netikėtai žūva, tegul jie patys įkliūva į paspęstas pinkles, teįkrinta į pražūtį.
9 Mano siela džiaugsis Viešpačiu, džiūgaus dėl Jo pagalbos.
10 Visi mano kaulai šauks: "Viešpatie, kas yra Tau lygus? Kas išlaisvina silpnąjį iš stipresnio už jį, vargšą iš plėšiko?"
11 Pakilo klastingi liudytojai, kaltino mane tuo, kuo aš nenusikaltau.
12 Jie atlygino man piktu už gera, apiplėšdami mano sielą.
13 Jiems sergant, ašutine vilkėjau; žeminau savo sielą pasninku, palenkęs galvą meldžiausi.
14 Elgiausi, lyg jie būtų man draugai ar broliai. Vaikščiojau nusiminęs, tartum gedėdamas motinos.
15 Bet kai aš susvyravau, jie džiaugėsi ir susibūrė prieš mane; puolėjai susibūrė prieš mane man nežinant ir drasko mane be paliovos.
16 Veidmainiškai tyčiojasi iš manęs, griežia dantimis prieš mane.
17 Viešpatie, ar ilgai dar žiūrėsi? Išgelbėk mano sielą nuo pražūties, mano vienintelę nuo riaumojančių liūtų.

10 Ps 84,11
11 Ps 32,8
12 1 Pt 3,10-12
13 Ef 4,25
14 Ps 37,27; Iz 1,16.17; Rom 14,19; Hbr 12,14
15 Job 36,7; Ps 33,18
16 Kun 17,10; Job 18,17; Ps 9,6; Ps 109,15; Pat 10,7; Jer 44,11; Am 9,4
17 Ps 34,6; Ps 145,19
18 Ps 51,17; Ps 145,18; Iz 57,15
19 Ps 34,4.6.17; Pat 24,16
20 Jn 19,33.36
21 Ps 94,23; Ps 140,11; Pat 24,16
22 1 Kar 1,29

35 SKYRIUS
4 Ps 40,14.15; Ps 70,2.3; Ps 129,5
5 Job 21,18; Ps 83,13; Iz 29,5
6 Ps 73,18; Jer 23,12
7 Ps 9,15
8 Ps 55,23; Iz 47,11; 1 Tes 5,3
10 Iš 15,11; Ps 51,8; Ps 71,19; Ps 86,8; Mch 7,18
12 Ps 38,20; Ps 109,5; Jer 18,20; Jn 10,32
13 Job 30,25
17 Ps 13,1; Hab 1,13

18 Tau dėkosiu dideliame susirinkime, girsiu Tave minioje.
19 Tegul nesidžiaugia be pagrindo mano priešai, tenemirksi akimis tie, kurie nekenčia manęs be priežasties.
20 Jie nekalba apie taiką. Jie kuria klastingus planus prieš krašto taikiuosius.
21 Jie išsižioję rėkia: "Taip, taip, mes matėme tai savo akimis!"
22 Viešpatie, Tu tai matei – netylėk! Viešpatie, nebūk toli nuo manęs!
23 Sujudėk, pakilk ginti mano bylą, mano Viešpatie ir mano Dieve.
24 Viešpatie, mano Dieve, teisk mane, vadovaudamasis savo teisumu, neleisk jiems džiaugtis dėl manęs.
25 Tenemano jie savo širdyje: "O! To mes ir siekėme!" Tenesako: "Mes jį prarijome!"
26 Tesusigėsta ir teparausta visi, kurie džiaugiasi mano nelaime. Gėda ir panieka tebūna aprengti tie, kurie didžiuojasi prieš mane.
27 Tegul šaukia iš džiaugsmo ir linksminasi tie, kurie mane užtaria ir tegul sako: "Tebūna išaukštintas Viešpats, kuriam patinka Jo tarno gerovė!"
28 Mano liežuvis skelbs Tavo teisumą, per visą dieną girs Tave!

Choro vadovui. Viešpaties tarno Dovydo psalmė.

36 Nedorėlio nuodėmė kalba mano širdyje, kad nėra Dievo baimės prieš jo akis.
2 Jis pataikauja sau, kai suranda savyje kaltę, kurios reikėtų nekęsti.
3 Jo burnos žodžiai – nedorybė ir klasta. Jis liovėsi elgtis išmintingai ir daryti gera.
4 Gulėdamas jis mąsto nedorybes, eina negeru keliu, neatsisako pikta.
5 Viešpatie, dangų siekia Tavo gailestingumas, Tavo ištikimybė – debesis.
6 Tavo teisumas – kaip dideli kalnai, Tavo sprendimai – kaip jūros gelmės. Viešpatie, Tu apsaugai žmogų ir gyvulį!
7 Dieve, kokia brangi yra Tavo malonė! Žmonės glaudžiasi Tavo sparnų šešėlyje.
8 Jie pasotinami Tavo namų riebalais, Tu duodi jiems gerti iš Tavo malonumų upės.
9 Tu turi gyvenimo šaltinį; Tavo šviesoje matome šviesą.
10 Tenesibaigia Tavo malonė tiems, kurie pažįsta Tave, ir Tavo teisumas – nuoširdiesiems.
11 Teneužkliudo manęs išdidumo koja ir ranka nusidėjėlio tenepastumia manęs!
12 Piktadariai krito, buvo parblokšti ir nebeatsikels!

Dovydo psalmė.

37 Nesijaudink dėl piktadarių, nepavydėk nedorėliams.
2 Jie greitai bus nupjauti tartum žolė, suvys kaip žaliuojanti žolė.
3 Pasitikėk Viešpačiu ir daryk gera, tada gyvensi žemėje ir būsi pamaitintas!
4 Gėrėkis Viešpačiu, ir Jis suteiks tau, ko geidžia tavo širdis.
5 Pavesk Viešpačiui savo kelią, pasitikėk Juo, ir Jis veiks.
6 Jis padarys tavo teisumą kaip šviesą ir tavo teisybę kaip vidudienį!
7 Ilsėkis Viešpatyje ir kantriai lauk

19 Ps 69,4; Ps 109,3; Rd 3,52; Jn 15,25
26 Ps 109,29
27 Rom 12,15

36 SKYRIUS
1 Rom 3,18
3 Ps 94,8; Jer 4,22
4 Ps 52,3; Pat 4,16; Iz 65,2; Mch 2,1; Rom 12,9
6 Job 11,8; Ps 77,19; Rom 11,33
7 Rūt 2,12; Ps 17,8; Ps 57,1; Ps 91,4
8 Ps 46,4; Ps 63,5; Ps 65,4; Iz 25,6; Jer 31,12-14; Apr 22,1
9 Jer 2,13; Jn 4,10.14; 1 Pt 2,9

37 SKYRIUS
1 Ps 73,3; Pat 23,17; Pat 24,19
2 Job 14,2; Ps 90,5.6; Ps 92,7; Jok 1,11
4 Job 22,26; Ps 21,2; Ps 94,19; Ps 145,19; Iz 58,14; Mt 7,7.8
5 Ps 55,22; Pat 16,3; 1 Pt 5,7
6 Job 11,17; Iz 58,8.10
7 Ps 40,1; Ps 62,5; Ps 73,3-12; Rd 3,26

Jo! Nesijaudink dėl to, kad sekasi žmogui, kuris daro pikta.
[8] Liaukis nirtęs ir palik rūstybę. Nesijaudink, kad nedarytumei pikta.
[9] Piktadariai bus sunaikinti, bet tie, kurie laukia Viešpaties, paveldės žemę.
[10] Nes dar trumpa valandėlė, ir nebeliks nedorėlio; kai žvalgysies, kur jis buvo, jo nebebus.
[11] Bet romieji paveldės žemę ir gėrėsis taikos apstumu.
[12] Nedorėlis rengia teisiajam pikta ir griežia prieš jį dantimis.
[13] Viešpats juokiasi iš jo, nes mato jo galą.
[14] Nedorėliai išsitraukia kardą, įtempia lanką, kad partrenktų beturtį ir vargšą, nužudytų tuos, kurie elgiasi dorai.
[15] Jų kardas įsmigs į jų pačių širdį ir jų lankai sulūš.
[16] Teisiojo truputis yra geriau už daugelio nedorėlių turtus,
[17] nes nedorėlių rankos bus sulaužytos, o teisiuosius palaiko Viešpats.
[18] Viešpats žino teisiųjų dienas, jų paveldėjimas liks amžiams.
[19] Jie nebus sugėdinti nelaimių metu, bado dienomis jie bus pasotinti.
[20] O nedorėliai pražus ir Viešpaties priešai sutirps kaip avinėlių taukai; jie dings kaip dūmai.
[21] Nedorėliai skolinasi ir negrąžina, o teisusis yra gailestingas ir duoda.
[22] Jo palaimintieji valdys žemę, o Jo prakeiktieji bus sunaikinti.
[23] Viešpats nukreipia žmogaus žingsnius ir Jam patinka jo keliai.
[24] Jei jis klumpa – neparkrinta, nes Viešpats laiko jo ranką.

8 Ps 73,3; Ef 4,26
9 Ps 25,13; Pat 2,21; Iz 57,13; Iz 60,21; Mt 5,5
10 Job 7,10; Ps 37,35.36; Hbr 10,36
11 Mt 5,5
12 Ps 35,16
13 1 Sam 26,10; Job 18,20; Ps 2,4; Ps 59,8
16 Pat 15,16; Pat 16,8; 1 Tim 6,6
21 Ps 112,5.9
22 Pat 3,33
23 1 Sam 2,9; Ps 40,2; Ps 66,9; Ps 119,5
24 Pat 24,16
26 Įst 15,8; Ps 37,21
29 Ps 37,9; Pat 2,21
30 Mt 12,35
32 Ps 10,8; Ps 17,11
33 Ps 31,8; 2 Pt 2,9
34 Ps 27,14; Ps 37,9
38 Ps 1,4-6; Ps 37,20.28
39 Ps 9,9; Ps 37,19
40 1 Krn 5,20; Ps 22,4; Ps 34,22; Iz 31,5; Dan 3,17; Dan 6,23

38 SKYRIUS
1 Ps 6,1

[25] Buvau jaunas ir pasenau, tačiau nemačiau, kad teisusis būtų užmirštas ir jo vaikai elgetautų.
[26] Visada jis pasigaili ir skolina, jo vaikai yra palaiminti.
[27] Traukis nuo pikto ir daryk gera, tai išliksi per amžius.
[28] Viešpats mėgsta teisybę ir nepalieka savo šventųjų, bet saugo juos per amžius. O nedorėlių vaikai pražus.
[29] Teisieji paveldės žemę ir gyvens joje amžinai.
[30] Teisiojo burna kalba išmintingai, ir jo liežuvis – kas teisinga,
[31] Dievo įstatymas yra jo širdyje; jo žingsniai nesvyruoja.
[32] Nedorėlis tykoja teisiojo ir siekia jį nužudyti.
[33] Viešpats jo nepaliks ano rankoje ir nepasmerks jo teisme.
[34] Lauk Viešpaties ir laikykis Jo kelio. Jis išaukštins tave, kad paveldėtum žemę. Tu matysi, kaip nedorėliai žlugs.
[35] Mačiau nedorėlį džiūgaujantį ir išsiplėtusį kaip šakotą kedrą.
[36] Pro šalį ėjau, ir jo nebuvo, ieškojau jo, bet neradau.
[37] Žiūrėk į tobuląjį ir stebėk teisųjį, nes tokių galas – ramybė.
[38] Nusikaltėliai bus sunaikinti, nedorėlių galas – pražūtis.
[39] Teisiųjų išgelbėjimas ateina nuo Viešpaties; Jis yra jų stiprybė nelaimių metu.
[40] Viešpats padės jiems ir išlaisvins juos. Jis išlaisvins juos iš bedievių ir išgelbės, nes jie pasitikėjo Juo.

38

Dovydo psalmė. Atminimui.

Viešpatie, nebausk manęs rūstaudamas ir neplak savo įniršyje.

[2] Tavo strėlės įsmigo į mane ir Tavo ranka slegia mane.
[3] Nebėra nieko sveiko mano kūne dėl Tavo rūstybės ir poilsio mano kauluose dėl mano nuodėmės.
[4] Mano kaltės iškilo virš mano galvos; lyg sunki našta jos pasidarė man per sunkios.
[5] Dvokia ir pūliuoja mano žaizdos dėl mano kvailybės.
[6] Esu varge, visai sulinkęs, vaikštau nusiminęs visą dieną.
[7] Mano strėnos dega, nieko sveiko nebėra mano kūne.
[8] Nusilpęs, labai sudaužytas vaitoju dėl savo širdies nerimo.
[9] Viešpatie, Tu žinai visus mano troškimus ir mano dūsavimas nėra paslėptas nuo Tavęs.
[10] Mano širdis smarkiai plaka, netekau jėgų, mano akių šviesa nyksta.
[11] Mano draugai ir bičiuliai laikosi atstu nuo mano skausmų; mano artimieji stovi iš tolo.
[12] Kurie kėsinasi į mano gyvybę, paspendė žabangus; kurie siekia man pakenkti, grasina man sunaikinimu, visą dieną rengia klastas.
[13] Esu lyg kurčias – negirdžiu, lyg nebylys – neatveriu burnos.
[14] Tapau lyg žmogus, kuris nieko negirdi, kurio burnoje nėra atsakymo.
[15] Viešpatie, Tavimi viliuosi. Tu išgirsi, Viešpatie, mano Dieve!
[16] Sakau: "Tenesidžiaugia ir tenesididžiuoja jie prieš mane, kai mano koja paslysta!"
[17] Esu pasiruošęs kristi, mano kentėjimai nesiliauja.
[18] Išpažinsiu savo kaltę, gailėsiuosi dėl savo nuodėmės.
[19] Mano priešai gyvena ir yra galingi, ir daug tų, kurie nekenčia manęs neteisingai.
[20] Kurie atlygina piktu už gera, yra mano priešai, nes seku gera.
[21] Viešpatie, nepalik manęs! Mano Dieve, nebūk toli nuo manęs!
[22] Skubėk padėti man, Viešpatie, mano gelbėtojau!

11 Ps 31,11; Ps 88,18
15 Ps 39,7
17 Ps 51,3
18 2 Km 7,9.10; Ps 32,5
20 Ps 35,12
21 Ps 22,19; Ps 35,22

39 SKYRIUS
1 Job 2,10; Ps 34,13; Jok 3,5-12
2 Ps 38,13
4 Ps 90,12; Ps 119,84
5 Ps 62,9; Ekl 6,12
7 Ps 38,15
8 Ps 44,13; Ps 79,4; Ps 119,22
9 2 Sam 16,10; Job 2,10; Ps 39,2
10 Job 9,34; Job 13,21
11 Job 13,28; Ps 90,7; Iz 50,9
12 Pr 47,9; Kun 25,23; 1 Krn 29,15; Ps 119,19; Hbr 11,13; 1 Pt 2,11

Choro vadovui, Jedutūnui. Dovydo psalmė.

39

Aš sakiau: "Saugosiu savo kelius, kad nenusidėčiau liežuviu; pažabosiu savo burną, kol nedorėlis tebėra priešais mane".
[2] Pasidariau visiškas nebylys, visko džiuginančio atsisakiau; mano skausmas pakilo,
[3] įkaito širdis mano krūtinėje, bemąstant įsiliepsnojo; aš prabilau.
[4] Viešpatie, leisk sužinoti mano pabaigą ir skaičių mano dienų, kad žinočiau, koks menkas aš esu.
[5] Mano dienų tik sprindis, mano amžius kaip niekas Tavo akivaizdoje. Kaip kvapas yra žmogaus gyvenimas.
[6] Kaip šešėlis vaikščioja žmogus, tuščiai stengiasi; krauna turtus ir nežino, kam jie atiteks.
[7] Viešpatie, ko aš lauksiu? Mano viltis Tavyje.
[8] Iš visų mano nusikaltimų išlaisvink mane. Nepadaryk manęs kvailojo pajuoka.
[9] Pasidariau nebylys, neatveriu burnos, nes Tu tai padarei.
[10] Atitrauk nuo manęs savo rūstybę. Nuo Tavo rankos smūgių aš nykstu.
[11] Kai už kaltes baudi žmogų, suėdi kaip kandis, kas jam brangiausia. Žmogus – tik kvapas.
[12] Viešpatie, išgirsk mano maldą, šauksmą mano išklausyk! Netylėk

dėl mano ašarų! Aš esu tik svečias pas Tave, praeivis kaip visi mano tėvai.
[13] Nugręžk nuo manęs savo žvilgsnį, kad atsigaučiau pirma, negu iškeliausiu ir pranyksiu.

40 *Choro vadovui. Dovydo psalmė.* Kantriai laukiau Viešpaties, Jis pasilenkė prie manęs ir išgirdo mano šauksmą.
[2] Jis ištraukė mane iš baisios duobės, iš klampaus purvo ir pastatė ant uolos mano kojas, sutvirtino mano žingsnius.
[3] Jis įdėjo į mano lūpas naują giesmę – gyrių mūsų Dievui. Daugelis tai matys, bijosis ir pasitikės Viešpačiu.
[4] Palaimintas žmogus, kuris pasitiki Viešpačiu, nesikreipia į išdidžiuosius ir neina melo keliais.
[5] Daug padarei, Viešpatie, mano Dieve, nuostabių darbų ir nutarimų mūsų labui – nėra Tau lygaus nė vieno, – jei norėčiau juos paskelbti ir išpasakoti, jų būtų daugiau, kaip kad galima suskaičiuoti.
[6] Aukų ir atnašų Tu nenorėjai. Ausis Tu man atvėrei. Deginamųjų aukų ir aukų už nuodėmę Tu nereikalavai.
[7] Tada tariau: "Štai ateinu; knygos rietime apie mane parašyta.
[8] Man patinka vykdyti Tavo valią, mano Dieve; Tavo įstatymas yra mano širdyje".
[9] Skelbiau teisumą didelėje minioje, lūpų neužčiaupiau, Viešpatie, Tu žinai.
[10] Tavo teisumo nepaslėpiau savo širdyje, apie Tavo ištikimybę ir išgelbėjimą kalbėjau. Nenutylėjau apie Tavo malonę ir tiesą dideliame susirinkime.

13 Job 7,19; Job 10,20.21; Job 14,6; Job 14,10; Ps 102,24

40 SKYRIUS
1 Ps 25,5; Ps 27,14; Ps 37,7
2 Ps 27,5; Ps 69,2.14; Jer 38,6
3 Ps 32,7; Ps 33,3
4 Ps 34,8; Ps 84,12
5 Job 9,10; Ps 139,17; Iz 55,8
6 1 Sam 15,22; Ps 51,16; Iz 1,11; Jer 6,20; Jer 7,22.23; Am 5,22; Mch 6,6-8; Hbr 10,5-9
8 Ps 37,31; Jer 31,33; Mt 26,39; Jn 4,34; Jn 6,38; 2 Kor 3,3; Hbr 10,7
9 Ps 22,22.25; Ps 119,13
10 Apd 20,20.27
11 Ps 61,7; Pat 20,28
12 Ps 38,4; Ps 65,3
13 Ps 70,1
14 Ps 35,4.26; Ps 70,2; Ps 71,13
15 Ps 73,19
16 Ps 35,27; Ps 70,4
17 Ps 40,5; Ps 70,5; Ps 86,1; Ps 109,22; 1 Pt 5,7

41 SKYRIUS
2 Ps 27,12
4 Ps 6,2; Ps 103,3; Ps 147,3

[11] Viešpatie, nesulaikyk man savo gailestingumo; Tavo malonė ir tiesa visada tegul mane lydi.
[12] Užgriuvo mane nesuskaitomos blogybės, apniko kaltės, nieko daugiau nematau. Jų yra daugiau nei mano galvos plaukų, todėl netekau drąsos.
[13] Viešpatie, teikis išgelbėti mane! Viešpatie, skubėk man padėti!
[14] Tesusigėsta ir teparausta visi, kurie kėsinasi į mano gyvybę; teatsitraukia sugėdinti, kurie linki man pikta!
[15] Tenusigąsta dėl savo gėdos, kurie man sako: "Gerai, gerai".
[16] Tedžiūgauja ir tesilinksmina, kurie ieško Tavęs; kurie ilgisi Tavo išgelbėjimo, tegul sako: "Didis yra Viešpats!"
[17] Nors esu suvargęs ir beturtis, Viešpats rūpinasi manimi. Mano pagalba ir išlaisvintojas Tu esi. Mano Dieve, nedelsk!

41 *Choro vadovui. Dovydo psalmė.* Palaimintas, kuris kreipia dėmesį į vargšą. Nelaimėje išgelbės jį Viešpats.
[2] Viešpats saugos ir išlaikys jį gyvą; jis bus palaimintas žemėje. Tu neatiduosi jo priešų valiai.
[3] Viešpats sustiprins jį ligos patale; Tu pagydysi jį nuo visų ligų.
[4] Sakiau: "Viešpatie, būk man gailestingas! Išgydyk mano sielą, nes Tau nusidėjau!"
[5] Mano priešai kalba prieš mane pikta: "Kai jis mirs, ir jo vardas išnyks".
[6] Jei kas ateina manęs aplankyti, tuščius žodžius kalba, išėjęs laukan apkalba.
[7] Visi, kurie nekenčia manęs,

šnibždasi prieš mane, planuoja man pakenkti:
[8] "Pikčiausia liga jam prikibo, jis atsigulė ir nebeatsikels".
[9] Net ir artimas draugas, kuriuo pasitikėjau, kuris valgė mano duoną, taikosi man įspirti.
[10] Viešpatie, būk man gailestingas, pakelk mane, kad jiems atlyginčiau!
[11] Iš to žinosiu, jog esi man palankus, jei mano priešas nedžiūgaus prieš mane.
[12] O mane Tu palaikai mano nekaltume ir amžiams pastatai savo akivaizdoje.
[13] Palaimintas tebūna Viešpats, Izraelio Dievas, per amžių amžius! Amen! Amen!

Choro vadovui. Koracho sūnų pamokantis kūrinys.

42 Kaip elnė geidžia upelio vandens, taip mano siela geidžia Tavęs, o Dieve!
[2] Mano siela trokšta Dievo, gyvojo Dievo. Kada ateisiu ir pasirodysiu Dievo akivaizdoje?
[3] Ašaros buvo man duona dieną ir naktį, kai jie kasdien man sakė: "Kur yra tavo Dievas?"
[4] Kai prisimenu tai, išlieju savo sielą, nes traukdavau su minia į Dievo namus, džiūgaudamas ir dėkodamas iškilmingoje eisenoje.
[5] Ko taip nusiminei, mano siela, ir ko nerimsti manyje? Lauk Dievo, nes aš dar girsiu Jį už Jo veido pagalbą!
[6] Mano Dieve, mano siela liūdi manyje. Prisimenu Tave iš Jordano šalies ir Hermono, nuo Micaro kalno.
[7] Gelmė šaukia gelmę, vandeniui triukšmingai krintant; Tavo bangos ir vilnys per mane liejas.
[8] Dieną apreikš Viešpats savo malonę. Naktį giedosiu Jam, savo Dievui, kuris teikia man gyvybę.
[9] Tarsiu Viešpačiui, savo uolai: "Kodėl pamiršai mane? Kodėl turiu vaikščioti nuliūdęs, spaudžiamas priešo?"
[10] Kenčiu lyg kaulus laužant, priešai tyčiojasi iš manęs, kasdien klausdami: "Kur yra tavo Dievas?"
[11] Ko taip nusiminei, mano siela, ir ko nerimsti manyje? Lauk Dievo, nes aš dar girsiu Jį, savo veido pagalbą ir savo Dievą.

43 Dieve, teisk ir gink mano bylą prieš bedievių tautą! Gelbėk mane nuo klastingo ir neteisingo žmogaus.
[2] Tu esi mano stiprybės Dievas. Kodėl atstumi mane? Kodėl turiu vaikščioti nuliūdęs, priešo spaudžiamas?
[3] Siųsk savo šviesą ir tiesą! Jos teveda mane į Tavo šventąjį kalną, į Tavo palapinę.
[4] Eisiu prie Dievo aukuro, pas Dievą, savo didžiausią linksmybę. Girsiu Tave arfa, o Dieve, mano Dieve!
[5] Ko taip nusiminusi, mano siela, ir ko nerimsti manyje? Lauk Dievo, nes aš dar girsiu Jį, savo veido pagalbą ir savo Dievą!

Choro vadovui. Koracho sūnų pamokantis kūrinys.

44 Dieve, savo ausimis girdėjome, kai mūsų tėvai pasakojo mums, kokius darbus darei jų dienomis senais laikais.
[2] Pagonis išvarei, o juos įsodinai;

---

9 2 Sam 15,12; Job 19,13.19; Ps 55,12-14.20; Jer 20,10; Abd 1,7; Mch 7,5; Mt 26,14-16.21-25; Mt 26,47-50; Jn 13,18.21-30; Apd 1,16.17
12 Job 36,7; Ps 21,6; Ps 34,15
13 Ps 72,18.19; Ps 89,52; Ps 106,48; Ps 150,6

42 SKYRIUS
2 Ps 63,1; Ps 84,2; Ps 143,6; Jer 10,10; Rom 9,26; 1 Tes 1,9
3 Ps 79,10; Ps 80,5; Ps 102,9; Ps 115,2; Jl 2,17; Mch 7,10
4 1 Sam 1,15; Job 30,16; Iz 30,29
5 Ps 42,11; Ps 43,5; Rd 3,24
7 Ps 69,1.2; Ps 88,7
8 Įst 28,8; Job 35,10
9 Ps 38,6
10 Jl 2,17
11 Ps 43,5

43 SKYRIUS
1 Ps 26,1; Ps 35,1; Ps 35,24
2 Ps 42,9
3 Ps 3,4; Ps 40,11
5 Ps 42,5.11

44 SKYRIUS
1 Iš 12,26.27
2 Iš 15,17

išnaikinai tautas, o juos išaukštinai.
[3] Ne savo kardu jie laimėjo kraštą, ne jų ranka išgelbėjo juos, bet Tavo dešinė, Tavo ranka ir Tavo veido šviesa, nes Tu juos mylėjai!
[4] Tu – mano Karalius ir Dievas, Tu teiki pergalę Jokūbui.
[5] Su Tavo pagalba prispausime savo priešus, Tavo vardu mindysime tuos, kurie kyla prieš mus.
[6] Ne savo lanku pasitikėsiu, ne mano kardas išgelbės mane.
[7] Tu išgelbėjai mus nuo mūsų priešų, mus nekenčiančius sugėdinai.
[8] Dievu giriamės per dieną ir Tavo vardą šlovinsime per amžius.
[9] Bet Tu mus atstūmei, pažeminti leidai ir su mūsų kariuomene nebeišeini.
[10] Tu priverti mus trauktis nuo priešų, kurie nekenčia mūsų ir išnaudoja mus.
[11] Kaip pjautinas avis atidavei mus, tarp pagonių išblaškei.
[12] Savo tautą pardavei už nieką; nepraturtėjai tuo, ką už ją gavai.
[13] Padarei mus paniekinimu kaimynams, pajuoka ir patyčiomis tiems, kurie aplinkui mus.
[14] Padarei mus priežodžiu pagonims, tautos kraipo galvas dėl mūsų.
[15] Nuolatos man prieš akis mano panieka ir rausta iš gėdos veidas
[16] dėl priekaištų ir užgaulių žodžių, dėl priešo ir keršytojo.
[17] Visa tai užgriuvo mus, nors Tavęs nepamiršome, sandoros su Tavimi nepažeidėme.
[18] Mūsų širdis neatsitraukė nuo Tavęs, mūsų žingsniai nebuvo nuo Tavo kelių nukrypę,
[19] kai leidai mus naikinti tyruose ir apdengei mirties šešėliu.
[20] Jei būtume užmiršę savo Dievo vardą ir ištiesę rankas į svetimą dievą,
[21] argi Dievas to nežinotų? Jis juk žino širdies paslaptis!
[22] Dėl Tavęs esame visą dieną žudomi, laikomi tarsi pjauti paskirtos avys.
[23] Kelkis! Kodėl miegi, Viešpatie? Pakilk, neatstumk amžinai!
[24] Kodėl slepi savo veidą, pamiršti mūsų vargą ir priespaudą?
[25] Mūsų siela parkritusi į dulkes; mūsų kūnas parblokštas žemėn.
[26] Pakilk, padėk mums! Išgelbėk mus dėl savo gailestingumo.

45

Choro vadovui. Giesmės "Lelijos" gaida. Koracho sūnų pamokantis kūrinys. Meilės giesmė.

Mano širdis prisipildė gražių žodžių. Giedosiu giesmę Karaliui. Mano liežuvis – plunksna miklioje raštininko rankoje.
[2] Tu esi gražiausias iš žmonių vaikų; malonė Tavo lūpose! Todėl palaimino Tave Dievas amžiams.
[3] Karžygy, prisijuosk kalaviją prie šlaunies, savo šlovę ir didybę.
[4] Savo didybėje kelkis ginti tiesos, romumo ir teisumo. Tavo dešinė tepamoko Tave didingų darbų!
[5] Karaliaus priešų širdis perveria Jo strėlės, nuo jų krinta tautos.
[6] Tavo sostas, o Dieve, stovės per amžius. Teisumo skeptras yra Tavo karalystės skeptras.
[7] Tu pamėgai teisumą ir neapkentei nedorybės, todėl patepė Tave Dievas, Tavasis Dievas, džiaugsmo aliejumi daugiau negu Tavo bendrus.
[8] Mira, alaviju ir kasija kvepia Ta-

3 Įst 4,37; Įst 7,7.8; Įst 8,17.18
4 Ps 74,12
5 Dan 8,4
6 Ps 33,16
8 Ps 34,2
9 Ps 60,1
10 Kun 26,17
11 Kun 26,33; Įst 4,27; Įst 28,64; Ps 44,22; Ps 106,27; Ez 20,23; Rom 8,36
12 Iz 52,3.4; Jer 15,13
13 Įst 28,37; Ps 79,4; Ps 80,6
14 Job 16,4; Jer 24,9
16 Ps 8,2
17 Dan 9,13
18 Job 23,11
19 Ps 23,4; Iz 34,13
20 Įst 6,14
21 Job 31,14; Ps 139,1.2; Jer 17,10
22 Rom 8,36
23 Ps 7,6
24 Job 13,24
25 Ps 119,25

45 SKYRIUS
2 Lk 4,22
3 Iz 9,6; Iz 49,2; Hbr 4,12; Jud 1,25; Apr 1,16
4 Apr 6,2
6 Sk 24,17; Ps 93,2; Hbr 1,8.9
7 Ps 2,2; Ps 21,6; Hbr 1,8.9
8 Gg 1,12.13

vo drabužiai. Iš dramblio kaulo rūmų linksmina Tave.

[9] Karalių dukterys pasitinka Tave; karalienė Tavo dešinėje Ofyro auksu papuošta.

[10] Klausyk, dukra, pažvelk ir išgirsk! Pamiršk savo tautą ir tėvo namus.

[11] Karalius geidžia tavo grožio. Jis yra tavo Viešpats – garbink Jį!

[12] Tyro dukros neša Tau dovanas, tautos kilmingieji Tavo palankumo ieško.

[13] Karaliaus dukra šlovinga viduje, auksu išmegzti jos apdarai.

[14] Išsiuvinėtais drabužiais papuoštą ją veda pas Karalių, ją seka mergaitės, jos draugės, kurios bus atvestos pas Tave.

[15] Jos eina džiūgaudamos ir besilinksmindamos, jos įeis į Karaliaus rūmus.

[16] Vietoj Tavo tėvų bus Tavo sūnūs; visoje šalyje Tu paskirsi juos kunigaikščiais.

[17] Aš garsinsiu Tavo vardą per kartų kartas, todėl tautos girs Tave per amžius.

Choro vadovui. Koracho sūnų. Mergelių giesmės gaida.

46 Dievas mums yra prieglauda ir stiprybė, užtikrinta pagalba bėdoje.

[2] Todėl nebijosime, nors žemė drebėtų, kalnai griūtų į jūros gelmę.

[3] Teūžia, teputoja jų vandenys, tedreba kalnai, joms šėlstant.

[4] Upės srovės linksmina Dievo miestą, šventą Aukščiausiojo buveinę.

[5] Dievas yra jo viduje, jam nėra ko bijoti; rytui auštant ateis Dievas jam padėti.

[6] Siautė pagonys, maištavo karalystės; Jis prabilo, ir sustingo žemė.

[7] Kareivijų Viešpats yra su mumis, tvirtovė mums yra Jokūbo Dievas.

[8] Ateikite, pažvelkite į Viešpaties darbus, kokių baisių dalykų Jis padarė žemėje!

[9] Jis sustabdo karus ligi pat žemės krašto, sulaužo lankus ir sutrupina ietis, sudegina ugnimi karo vežimus.

[10] "Liaukitės ir žinokite, jog Aš esu Dievas! Aš būsiu išaukštintas tarp pagonių, išaukštintas žemėje!"

[11] Kareivijų Viešpats yra su mumis, tvirtovė mums yra Jokūbo Dievas.

Choro vadovui. Koracho sūnų psalmė.

47 Plokite rankomis visos tautos! Šaukite Dievui džiugesio balsu!

[2] Aukščiausiasis Viešpats yra baisus, didis Karalius visos žemės.

[3] Jis pajungė mums pagonis, padėjo po mūsų kojomis tautas.

[4] Jis parinko mums paveldėti žemę – garbę Jo mylimojo Jokūbo.

[5] Dievas užžengė su šauksmu, Viešpats, gaudžiant trimitams.

[6] Giedokite gyrių mūsų Dievui, giedokite! Giedokite gyrių mūsų Karaliui, giedokite!

[7] Dievas yra visos žemės Karalius! Giedokite Jam gyrių suprasdami.

[8] Dievas karaliauja pagonims, Dievas sėdi savo šventajame soste.

[9] Tautos kunigaikščiai susirinko su Abraomo Dievo tauta. Dievui priklauso visi žemės skydai, Jis yra labai išaukštintas.

9 1 Kar 2,19; Gg 6,8
10 Įst 21,13; Rūt 1,16.17
11 Ps 95,6; Iz 54,5
12 Iz 49,23
14 Gg 1,4
16 1 Pt 2,9; Apr 1,6; Apr 20,6
17 Mal 1,11

46 SKYRIUS
1 Įst 4,7; Ps 62,7.8; Ps 145,18
3 Ps 93,3.4
4 Ps 48,1.8; Iz 60,14; Ez 47,1-12
5 Įst 23,14; Iz 12,6; Ez 43,7; Oz 11,9; Jl 2,27; Sof 3,15; Zch 2,5.10.11; Zch 8,3
6 Ps 2,1.2
7 Sk 14,9; 2 Krn 13,12
9 Ps 76,3; Iz 2,4; Ez 39,9
10 Iz 2,11.17

47 SKYRIUS
2 Įst 7,21; Neh 1,5; Ps 76,12
3 Ps 18,47
4 1 Pt 1,4
5 Ps 68,24.25
7 Zch 14,9; 1 Kor 14,15
8 1 Krn 16,31; Ps 48,1; Ps 97,2
9 Ps 89,18; Rom 4,11.12

48 *Giesmė. Koracho sūnų psalmė.* Didis yra Viešpats ir labai girtinas mūsų Dievo mieste, savo šventajame kalne.
[2] Gražiai iškilęs, visos žemės džiaugsmas yra Siono kalnas šiaurės pusėje, didžiojo Karaliaus miestas.
[3] Dievas yra jo rūmų apsauga.
[4] Antai karaliai susirinkę praėjo kartu.
[5] Pamatę apstulbo, sumišo ir skubiai pabėgo.
[6] Baimė apėmė juos ten ir skausmai kaip gimdyvę.
[7] Rytų vėju Tu sudaužei Taršišo laivus.
[8] Ką buvome girdėję, tai ir matėme kareivijų Viešpaties, mūsų Dievo, mieste. Dievas išlaiko jį per amžius.
[9] Dieve, būdami Tavo šventykloje, prisiminėme Tavo malonę.
[10] Dieve, kaip Tavo vardas, taip ir Tavo šlovė pasiekia žemės pakraščius. Tavoji dešinė pilna teisumo.
[11] Tesidžiaugia Siono kalnas! Tedžiūgauja Judo dukterys dėl Tavo sprendimų.
[12] Apeikite aplinkui Sioną, apžiūrėkite jį, suskaičiuokite jo bokštus.
[13] Įsidėmėkite jį supantį pylimą, išvaikščiokite jo rūmus, kad galėtumėte papasakoti būsimosioms kartoms.
[14] Nes šis Dievas yra mūsų Dievas per amžius, Jis ves mus iki mirties.

Choro vadovui. Koracho sūnų psalmė.

49 Išgirskite visos tautos! Klausykitės visi pasaulio gyventojai:
[2] prastuoliai ir kilmingieji, turtuoliai ir vargšai!
[3] Savo burna skelbsiu išmintį; mano širdies apmąstymai – išmanymas.
[4] Aš klausysiuos patarlių, skambant arfai įminsiu mįslę.
[5] Ko gi man nelaimės dienomis bijoti, kai priešai klastingi apninka,
[6] kurie savo turtais pasitiki ir giriasi gausiais savo lobiais?
[7] Nė vienas žmogus negalės išpirkti savo brolio nė Dievui duoti išpirką už jį.
[8] Didelė kaina už sielos išpirkimą – tiek niekad neturėsi,
[9] kad galėtum amžinai gyventi ir nematytum sugedimo.
[10] Matysi, kaip išminčiai miršta, kvailiai ir paikieji žūna, palikdami turtus kitiems.
[11] Jie nori, kad jų namai pasiliktų per amžius, jų buveinės kartų kartoms, savo vardais jie pavadina žemes.
[12] Net ir garbingas žmogus neišlieka: jis panašus į galviją, kuris pražūna.
[13] Toks yra kvailai pasitikinčiųjų likimas ir galas jų pasekėjų, kurie pritaria jiems.
[14] Mirtis juos ganys kaip avis. Josios buveinei jie skirti ir į ją nužengs. Jų kūnas sunyks, pavidalas sudūlės; mirusiųjų buveinė bus jų namai.
[15] Tačiau Dievas iš kapo išpirks mano sielą, Jis priims mane.
[16] Nesijaudink, jei kas praturtėja ir jo namų garbė padidėja.
[17] Juk mirdamas jis to nepasiims, garbė nepalydės jo.
[18] Nors gyvendamas jis tarsis esąs laimingas, kiti jį dėl sėkmės girs,
[19] tačiau jis nužengs pas savo tėvų

48 SKYRIUS
1 Ps 46,4; Ps 87,3; Mt 5,35
2 Ps 50,2
4 2 Sam 10,6.14
6 Iš 15,15
7 1 Kar 10,22; Ez 27,25
8 Ps 87,5; Iz 2,2; Mch 4,1
9 Ps 26,3
10 Įst 28,58; Joz 7,9; Mal 1,11
13 Ps 78,5-7
14 Iz 58,11

49 SKYRIUS
6 Job 31,24; Ps 52,7; Pat 11,28; Mk 10,24
7 Job 36,18.19
8 Mt 16,26
9 Ps 89,48
11 Pr 4,17; Įst 3,14
13 Lk 12,20
14 Job 4,21; Ps 47,3; Dan 7,18; 1 Kor 6,2; Apr 2,26
15 Ps 73,24; Oz 13,4; Mk 16,6.7; Apd 2,31.32
18 Įst 29,19; Lk 12,19
19 Job 33,30

kartą ir šviesos neregės per amžius.
[20] Žmogus, kuris yra gerbiamas, bet neturi supratimo, yra panašus į galviją, kuris pražus.

Asafo psalmė.

50 Galingas Dievas, Viešpats, kalbėjo ir šaukė žemei nuo saulėtekio iki saulėlydžio.
[2] Iš Siono, grožio tobulumo, suspindėjo Dievas.
[3] Mūsų Dievas ateis ir netylės: naikinanti ugnis eis pirma Jo, o aplinkui Jį siaus audros.
[4] Jis šaukia dangų iš aukštybių ir žemę, kad galėtų teisti savo tautą:
[5] "Surinkite mano šventuosius, padariusius sandorą su manimi per auką".
[6] Dangus skelbs Jo teisumą, nes pats Dievas yra teisėjas.
[7] "Klausyk, mano tauta, Aš kalbėsiu! Izraeli, Aš liudysiu prieš tave! Dievas, tavo Dievas, Aš esu!
[8] Ne dėl aukų barsiu tave – deginamąsias aukas visada man aukojai.
[9] Man nereikia veršio iš tavo tvarto, nei ožio iš tavo bandos.
[10] Mano yra visi miškų žvėrys, gyvuliai ant tūkstančio kalvų.
[11] Pažįstu visus kalnų paukščius, ir laukiniai žvėrys yra mano žinioje.
[12] Jei alkanas būčiau, nesakyčiau tau, nes mano yra pasaulis ir visa, kas jame.
[13] Argi Aš valgysiu jaučių mėsą, argi gersiu ožių kraują?
[14] Aukok Dievui padėką ir ištesėk Aukščiausiajam įžadus.
[15] Šaukis manęs nelaimės dieną – tai išgelbėsiu tave, o tu šlovinsi mane".

[16] O nedorėliui Dievas sako: "Kodėl tu mano nuostatus skelbi ir savo burna mano sandorą mini?
[17] Nes tu nekenti pamokymo ir atmeti mano žodžius.
[18] Pamatęs vagį, susitari su juo ir su svetimautojais draugauji.
[19] Tavo burna kalba pikta ir tavo liežuvis sako klastą.
[20] Tu kalbi prieš savo brolį ir šmeiži savo motinos sūnų.
[21] Tu tai darei, ir Aš tylėjau. Tu manai, kad Aš esu toks, kaip tu. Aš tave barsiu ir tavo darbus statysiu tau prieš akis.
[22] Susipraskite, kurie pamiršote Dievą, kad nesudraskyčiau jūsų, ir tada nebus, kas jus išgelbėtų.
[23] Kas aukoja gyrių, pašlovina mane; o kuris teisingai elgiasi, tam parodysiu Dievo išgelbėjimą".

Choro vadovui. Dovydo psalmė, kai pas jį atėjo pranašas Natanas, jam įėjus pas Batšebą.

51 Dieve, pasigailėk manęs dėl savo malonės, dėl savo beribio gerumo panaikink mano kaltes.
[2] Visai nuplauk mano kaltę ir apvalyk mano nuodėmes.
[3] Išpažįstu savo nusikaltimą, mano nuodėmė visada yra su manimi.
[4] Tau vienam nusidėjau ir padariau pikta Tavo akyse. Tu teisingai teisi ir teisingą sprendimą darai.
[5] Štai aš gimiau nuodėmingas, ir nuodėmėje mane pradėjo mano motina.
[6] Tu mėgsti tiesą širdyje ir slaptoje mokai mane išminties.
[7] Apšlakstyk mane yzopu, kad būčiau švarus. Nuplauk mane, kad būčiau baltesnis už sniegą.

20 Ekl 3,19

50 SKYRIUS
1 Iz 9,6
2 Įst 33,2; Ps 80,1
3 Kun 10,2; Sk 16,35; Ps 97,3
4 Įst 4,26; Įst 31,28; Įst 32,1; Iz 1,2
5 Iš 24,7; Įst 33,3
6 Ps 75,7; Ps 97,6
7 Iš 20,2
8 Iz 1,11; Jer 7,22; Oz 6,6
9 Ps 69,31
12 Iš 19,5; Įst 10,14; Job 41,11; 1 Kor 10,26
13 Ps 51,15-17
14 Sk 30,2; Įst 23,21; Oz 14,2; Hbr 13,15
15 Job 22,27; Zch 13,9
17 Neh 9,26; Rom 2,21
18 Rom 1,32; 1 Tim 5,22
19 Ps 52,2
21 Ps 90,8; Rom 2,4
22 Job 8,13
23 Gal 6,16

51 SKYRIUS
1 Iz 43,25; Iz 44,22; Apd 3,19; Kol 2,14
2 Jer 33,8; Ez 36,33; Hbr 9,14; 1 Jn 1,7.9
4 2 Sam 12,13; Lk 5,21; Rom 3,4
5 Job 14,4; Ps 58,3; Jn 3,6; Rom 5,12
7 Iš 12,22; Kun 14,4; Sk 19,18; Iz 1,18; Hbr 9,19

[8] Leisk man patirti džiaugsmą ir linksmybę. Tedžiūgauja mano sužeisti kaulai.
[9] Nugręžk savo veidą nuo mano nuodėmių ir visas mano kaltes išdildyk.
[10] Dieve, tyrą širdį sutverk manyje ir teisingą dvasią atnaujink.
[11] Neatstumk manęs nuo savo veido ir savo šventos dvasios neatimk nuo manęs.
[12] Grąžink man išgelbėjimo džiaugsmą ir laisvės dvasia sustiprink mane.
[13] Tada mokysiu nusidėjėlius Tavo kelių, kad nusikaltėliai grįžtų pas Tave.
[14] Dieve, išlaisvink mane nuo kraujo kaltės, nes Tu mano išgelbėjimo Dievas, ir mano liežuvis šlovins Tavo teisumą.
[15] Viešpatie, atverk mano lūpas, ir mano burna skelbs Tavąją šlovę.
[16] Tu nenori aukos, jei aukočiau deginamąją auką, Tau nepatiktų.
[17] Auka Dievui yra sudužusi dvasia; sudužusios ir nusižeminusios širdies Tu, Dieve, nepaniekinsi.
[18] Būk palankus ir daryk gera Sionui, statyk Jeruzalės sienas.
[19] Tada Tu gėrėsies teisumo aukomis, aukosime veršius ant Tavo aukuro.

Choro vadovui. Dovydo pamokantis kūrinys, kai edomitas Doegas nuėjo ir pranešė Sauliui: "Dovydas nuėjo į Achimelecho namus".

52 Ko giries nedorybe, galiūne? Dievo gerumas pasilieka nuolat.
[2] Tavo liežuvis planuoja pražūtį kaip aštrus peilis, tu klastadary!
[3] Tu mėgsti pikta labiau kaip gera, tau mieliau meluoti negu teisybę kalbėti.
[4] Tu mėgsti pražūtingas kalbas, klastingas liežuvi!
[5] Todėl sunaikins tave Dievas amžiams; parblokš ir išmes iš palapinės, su šaknimis išraus iš gyvųjų žemės.
[6] Teisieji tai matys ir bijosis, jie juoksis iš jo:
[7] "Štai žmogus, kuris Dievo nepadarė savo stiprybe, bet, pasitikėdamas turtais, įsidrąsino daryti nedorybes".
[8] Aš esu kaip žaliuojąs alyvmedis Dievo namuose, pasitikiu Dievo gailestingumu per amžių amžius.
[9] Tave girsiu per amžius, nes Tu tai padarei; skelbsiu Tavo brangų vardą šventiesiems.

Choro vadovui. Liūdna gaida. Dovydo pamokantis kūrinys.

53 Kvailys pasakė savo širdyje: "Nėra Dievo". Jie sugedo, elgiasi bjauriai, nėra, kas gera darytų.
[2] Dievas pažiūrėjo iš dangaus į žmones, kad pamatytų, ar yra, kas išmano ir ieško Dievo.
[3] Jie visi atsitraukė, visi kartu sugedo. Nėra darančio gera, nėra nė vieno.
[4] Argi nesupranta piktadariai, kurie ryja mano tautą lyg duoną? Ir Dievo jie nesišaukia.
[5] Jie drebėjo iš baimės, kai nebuvo ko bijoti. Dievas išsklaidė kaulus tų, kurie tave apgulė. Jie buvo sugėdinti, nes Dievas paniekino juos.
[6] O kad ateitų iš Siono išgelbėjimas Izraeliui! Kai Dievas parves savo tautos belaisvius, džiaugsis Jokūbas, linksminsis Izraelis!

8 Mt 5,4
10 Ez 18,31; Ef 2,10
11 Lk 11,13
12 2 Kor 3,17
16 1 Sam 15,22; Ps 50,8-14; Mch 6,6-8
17 Ps 34,18; Iz 57,15; Iz 66,2
19 Ps 4,5

52 SKYRIUS
8 Jer 11,16

53 SKYRIUS
1 Ps 10,4; Rom 3,10-12
2 2 Krn 15,2
4 Jer 4,22
5 Kun 26,17.36; Pat 28,1
6 Ps 14,7

Choro vadovui. Styginiams. Dovydo pamokantis kūrinys, kai zifiečiai nuėjo ir pasakė Sauliui: "Ar ne Dovydas slepiasi pas mus?"

54 Dieve, savo vardu išgelbėk mane ir savo galybe teisk mane.
[2] Dieve, išgirsk mano maldą, išklausyk mano burnos žodžius!
[3] Svetimieji sukilo prieš mane, prispaudėjai ieško mano sielos; jie nepaiso Dievo.
[4] Bet Dievas yra mano padėjėjas, Viešpats palaiko mano sielą.
[5] Atlygink piktu mano priešams, savo tiesoje sunaikink juos!
[6] Tada laisvai aukas Tau aukosiu, girsiu Tavo vardą, nes Jis geras.
[7] Tu iš visų bėdų išgelbėjai mane, ir mano akys matė sugėdintus priešus.

Choro vadovui. Styginiams. Dovydo pamokantis kūrinys.

55 Dieve, klausykis mano maldos ir nesišalink nuo mano maldavimo!
[2] Pažvelk į mane ir išklausyk. Aš blaškaus ir nerimstu
[3] dėl priešo balso, dėl nedorėlių siautimo. Jie daro man pikta, užsirūstinę neapkenčia manęs.
[4] Širdis dreba mano krūtinėje, mirties siaubai apėmė mane.
[5] Mane užklupo baimė ir drebulys, siaubas užpuolė mane.
[6] Aš sakiau: "O kad turėčiau balandžio sparnus; išskrisčiau ir būčiau ramus.
[7] Toli nuskrisčiau, dykumoje apsinakvočiau.
[8] Skubėčiau pasislėpti nuo viesulų ir audrų".
[9] Viešpatie, suardyk ir sumaišyk jų kalbas! Mieste mačiau tik smurtą ir vaidus.
[10] Dieną ir naktį jie slankioja aplink jo sienas, o viduje neteisybė ir priespauda.
[11] Nedorybė viduryje, apgaulė ir klasta gatvėse.
[12] Jei priešas mane užgauliotų, galėčiau pakęsti. Jei tas, kuris nekenčia manęs, prieš mane pakiltų, pasislėpčiau nuo jo.
[13] Bet tu – žmogus man lygus, mano bendras, artimas bičiulis!
[14] Mums buvo malonu kartu, minioje eidavome į Dievo namus.
[15] Juos mirtis teužklumpa! Gyvi į mirusiųjų buveinę tenužengia! Nedorybės jų buveinėse ir tarp jų.
[16] Aš šauksiuosi Dievo, ir Viešpats išgelbės mane.
[17] Vakare, rytą ir vidudienį melsiuosi ir garsiai šauksiu; Jis išgirs mano balsą,
[18] išvaduos mano sielą, grąžins ramybę, apgins nuo puolančių priešų daugybės.
[19] Dievas išgirs ir pažemins juos, Jis gyvena nuo amžių. Jie nesikeičia ir Dievo nebijo.
[20] Jie pakelia ranką prieš tuos, kurie yra taikoje su jais, laužo duotąjį žodį.
[21] Slidesnė už sviestą jų burna, o širdyse karas; žodžiai švelnesni už aliejų, tačiau jie yra nuogi kardai.
[22] Pavesk Viešpačiui savo naštą, ir Jis palaikys tave, Jis niekados neleis teisiajam svyruoti.
[23] Tu, Dieve, juos nuvesi į gilią prarają. Žmogžudžiai ir apgavikai žus nė pusės amžiaus nesulaukę. Tačiau aš pasitikėsiu Tavimi.

54 SKYRIUS
7 Ps 59,10

55 SKYRIUS
2 Iz 38,14; Iz 59,11; Ez 7,16
3 2 Sam 16,7.8
4 Ps 116,3
9 Jer 6,7
10 Ps 10,7
11 Ps 10,7
12 Ps 35,26; Ps 38,16; Ps 41,9
13 2 Sam 15,12
14 Ps 42,4
15 Sk 16,30.33
17 Dan 6,10; Lk 18,1; Apd 3,1; Apd 10,3.30
18 2 Krn 32,7.8
19 Įst 33,27
20 Ps 7,4; Apd 12,1
21 Ps 28,3; Ps 57,4; Pat 5,3.4; Pat 12,18
22 Ps 37,5; Ps 37,24; Mt 6,25-34; Lk 12,22-31; 1 Pt 5,7
23 Ps 5,6; Pat 10,27

Choro vadovui. Giesmės "Karvelis ant tolimųjų ąžuolų" gaida. Dovydo odė, kai filistinai buvo jį suėmę Gate.

56 Dieve, būk man gailestingas, nes žmogus nori praryti mane, priešai nuolatos puola.
[2] Visą laiką mano priešai puola mane, daug tų, kurie kovoja prieš mane, o Aukščiausiasis!
[3] Kai baimė apima, Tavimi pasitikiu.
[4] Dievu pasitikiu, kurio žodį giriu. Nebijosiu, ką gali padaryti man žmogus?
[5] Kiekvieną dieną jie iškraipo mano žodžius, visos jų mintys – daryti man pikta.
[6] Jie susirenka, tyko, seka mano pėdomis, kėsinasi į mano gyvybę.
[7] Atlygink jiems už nedorybę! Dieve, užsirūstinęs parblokšk juos!
[8] Tu mano vargo dienas skaičiuoji, renki mano ašaras į odinę. Argi jų nėra Tavo knygoje?
[9] Mano priešai pasitrauks, kai šauksiuos Tavęs. Žinau, kad Dievas už mane.
[10] Dievu, kurio žodį giriu, Viešpačiu, kurio žodį giriu,
[11] aš pasitikiu. Nebijosiu, ką gali padaryti man žmogus?
[12] Dieve, Tau duotus įžadus ištesėsiu, aukosiu gyriaus aukas.
[13] Tu išgelbėjai mane iš mirties, mano kojas nuo suklupimo, kad vaikščiočiau prieš Dievą ir turėčiau gyvenimo šviesą.

Choro vadovui. Giesmės "Nesunaikink" gaida. Dovydo odė, kai jis slėpėsi oloje nuo Sauliaus.

57 Pasigailėk manęs, Dieve, pasigailėk. Mano siela pasitiki Tavimi. Tavo sparnų pavėsyje slepiuos, kol praeis nelaimė.
[2] Šauksiuosi aukščiausiojo Dievo, kuris man gera daro.
[3] Jis pasiųs iš dangaus ir išgelbės mane, Jis paniekins mano prispaudėjus, Dievas pasiųs savo gailestingumą ir tiesą!
[4] Turiu gyventi tarp liūtų, tarp žmonių, kvėpuojančių ugnimi. Jų dantys yra ietys ir strėlės, jų liežuviai – aštrūs kardai.
[5] Dieve, būk išaukštintas virš dangų! Tavo šlovė teišplinta visoje žemėje!
[6] Jie spendė pinkles mano kojoms, mano siela sugniužo. Jie kasė man duobę, tačiau patys įpuolė į ją.
[7] Dieve, mano širdis tvirta. Taip, mano širdis tvirta. Aš giedosiu ir girsiu.
[8] Pabusk, mano šlove! Pabuskite, arfa ir psalteri! Aš atsikelsiu anksti.
[9] Viešpatie, girsiu Tave tautose, giedosiu Tau pagonių būry.
[10] Tavo gailestingumas siekia dangų, ir Tavo tiesa – debesis.
[11] Dieve, būk išaukštintas virš dangų! Teišplinta Tavo šlovė visoje žemėje!

Choro vadovui. Giesmės "Nesunaikink" gaida. Dovydo odė.

58 Jūs, teisėjai, ar sprendžiate teisingai? Ar teisingai teisiate žmones?
[2] Ne, jūs darote nedorybes širdyje, jūsų rankos smurtą sėja.
[3] Nedorėliai klysta nuo pat kūdikystės, nuo pat gimimo jie klaidžioja ir meluoja.
[4] Jų nuodai panašūs į gyvatės nuodus, kaip angies, kuri užsikemša ausis,

56 SKYRIUS
1 Ps 57,1
2 Ps 57,3
4 Ps 118,6; Iz 31,3; Hbr 13,6
8 Mal 3,16
9 Ps 118,6; Rom 8,31
13 Job 33,30; Ps 116,8.9

57 SKYRIUS
1 Rūt 2,12; Ps 17,8; Ps 63,7; Iz 26,20
2 Ps 138,8
3 Ps 43,3; Ps 144,5.7
4 Pat 30,14
5 Ps 108,5
6 Ps 9,15
7 Ps 108,1-5
8 Ps 16,9
9 Ps 108,3
10 Ps 103,11
11 Ps 57,5

58 SKYRIUS
3 Ps 53,3; Iz 48,8
4 Ekl 10,11

[5] kad negirdėtų labiausiai įgudusio kerėtojo balso.
[6] Dieve, sutrupink jiems dantis burnoje, Viešpatie, išdaužyk iltis jauniems liūtams!
[7] Tepradingsta jie kaip tekantis vanduo, tesulūžta jų strėlės, jiems betaikant.
[8] Teištyžta jie kaip sraigė, kaip nelaiku gimęs kūdikis tenemato saulės!
[9] Tenuneša juos audra greičiau, negu puodas pajus degančių erškėčių karštį.
[10] Teisusis džiaugsis, matydamas atpildą, nedorėlio krauju plausis sau kojas.
[11] Tada žmonės sakys: "Tikrai, atpildą gauna teisusis! Tikrai yra Dievas, teisėjas žemėje!"

Choro vadovui. Giesmės "Nesunaikink" gaida. Dovydo odė, kai Saulius išsiuntė pasiuntinius ir tie saugojo namus, norėdami Dovydą nužudyti.

59 Dieve, išgelbėk mane iš priešų, apgink nuo sukylančių prieš mane!
[2] Išlaisvink mane iš piktadarių ir išgelbėk nuo kraugerių!
[3] Štai jie tyko mano gyvybės; galiūnai susirinkę prieš mane ne dėl mano nusikaltimo ar nuodėmės, o Viešpatie!
[4] Nors nekaltas esu, jie atbėga ir ginkluojasi prieš mane. Pabusk man padėti ir pamatyk!
[5] Viešpatie, kareivijų Dieve, Izraelio Dieve, pabusk aplankyti visas pagonių tautas, nesigailėk nedorų piktadarių.
[6] Jie sugrįžta vakare, loja kaip šunys ir laksto po miestą.
[7] Jie pliauškia savo burna, kardai jų lūpose; jie sako: "Juk niekas negirdi!"
[8] Viešpatie, Tu juokies iš jų, tyčiojies iš pagonių.
[9] Mano stiprybe, lauksiu Tavęs, nes Dievas yra mano tvirtovė.
[10] Gailestingas mano Dievas pasitiks mane. Dievas leis man pasijuokti iš priešų.
[11] Nenužudyk jų, kad tauta nepamirštų! Išsklaidyk juos savo galia ir parblokšk, Viešpatie, mano skyde.
[12] Jų burnos nusikaltimas ir lūpų žodžiai tesugauna juos jų išdidume. Jų keiksmai ir melai
[13] teiššaukia rūstybę ir juos visai tesunaikina, kad visi žinotų, jog Jokūbo Dievas viešpatauja iki žemės pakraščių.
[14] Tesugrįžta jie vakare, tegu loja kaip šunys ir laksto po miestą.
[15] Teklaidžioja, ieškodami maisto, ir testaugia, jo neradę.
[16] Aš giedosiu apie Tavo stiprybę, garsiai giedosiu rytmetį apie Tavo gailestingumą. Tu buvai man tvirtovė ir priebėga vargų metu.
[17] Mano stiprybe, Tau giedosiu, nes Dievas yra mano tvirtovė, mano gailestingasis Dievas.

Choro vadovui. Giesmės "Lelijos" gaida. Dovydo odė. Pamokymui. Kai jis kariavo su Mesopotamijos ir Cobos aramėjais ir kai sugrįžęs Joabas sumušė dvylika tūkstančių edomitų Druskos slėnyje.

60 Dieve, Tu užsirūstinęs atstūmei mus ir išsklaidei mus; atsigręžk į mus vėl!
[2] Sudrebinai ir suskaldei žemę; užtaisyk jos plyšius, nes ji svyruoja.
[3] Leidai patirti savo tautai sunkių vargų, mus girdei svaiginančiu vynu.

5 Jer 8,17
6 Job 4,10
7 Joz 7,5; Iz 13,7; Ez 21,7
8 Job 3,16
9 Job 27,21; Ps 118,12; Pat 10,25; Ekl 7,6
10 Įst 32,43; Ps 68,23; Jer 11,20
11 Ps 50,6; Ps 75,7; Ps 92,15; Pat 11,18; 2 Kor 5,10

59 SKYRIUS
3 Ps 56,6
4 Ps 35,23
6 Ps 59,14
7 Job 22,13; Ps 10,11; Ps 57,4; Pat 12,18
8 Pat 1,26
9 Ps 62,2
10 Ps 21,3; Ps 54,7
12 Pat 12,13
13 Ps 83,18; Ps 104,35
14 Ps 59,6
15 Job 15,23
17 Ps 18,1

60 SKYRIUS
1 Ps 44,9
2 2 Krn 7,14; Iz 30,26
3 Ps 71,20; Iz 51,17.22; Jer 25,15

[4] Tavęs bijantiesiems davei vėliavą, kad iškeltų ją dėl tiesos.
[5] Kad Tavo mylimieji būtų išgelbėti, padėk savo dešine ir išklausyk mus!
[6] Dievas kalbėjo savo šventume: "Aš džiūgausiu ir išdalinsiu Sichemą, paskirstysiu Sukotų slėnį.
[7] Mano yra Gileadas ir Manasas, Efraimas – mano galvos šalmas, Judas – mano skeptras.
[8] Moabas yra mano praustuvė. Ant Edomo numesiu savo kurpę. Filistija, džiūgauk dėl manęs".
[9] Kas įves mane į sustiprintą miestą? Kas nuves mane į Edomą?
[10] Argi ne Tu, Dieve, atstūmei mus? Argi ne Tu, Dieve, neišėjai su mūsų kariuomene?
[11] Suteik mums pagalbą varge, nes žmonių pagalba yra be vertės.
[12] Su Dievu mes būsime drąsūs, Jis sumindys mūsų priešus.

Choro vadovui. Styginiams. Dovydo psalmė.

61 Dieve, išgirsk mano šauksmą, išklausyk mano maldą!
[2] Mano širdžiai alpstant, nuo žemės krašto šaukiuos Tavęs. Užkelk mane ant aukštos uolos.
[3] Tu esi man prieglauda, stiprus bokštas gintis nuo priešo.
[4] Norėčiau gyventi Tavo palapinėje amžinai, pasitikėti Tavo sparnų priedanga.
[5] Dieve, Tu girdėjai mano įžadus, davei paveldėjimą su tais, kurie bijo Tavo vardo.
[6] Prailgink karaliaus gyvenimą, jo metai tegul tęsiasi per kartų kartas.
[7] Tepasilieka jis per amžius Dievo akivaizdoje, Jo gailestingumas ir tiesa tesaugo jį!
[8] Giedosiu gyrių Tavo vardui visados, kasdien vykdysiu savo įžadus.

Choro vadovui, Jedutūnui. Dovydo psalmė.

62 Dievo laukia mano siela, iš Jo ateina man išgelbėjimas.
[2] Tik Jis yra mano uola ir išgelbėjimas, mano tvirtovė – aš nesvyruosiu.
[3] Ar ilgai pulsite žmogų? Pražūsite visi kaip palinkusi siena, kaip griūvantis bokštas!
[4] Jie planuoja nustumti jį nuo aukštumos. Jie gėrisi melu: liežuviais jie laimina, o viduje keikia.
[5] Tik Dievo lauk, mano siela. Mano viltis yra Jame.
[6] Tik Jis yra mano uola ir išgelbėjimas, mano tvirtovė – aš nesvyruosiu.
[7] Dieve mano išgelbėjimas ir garbė; mano stiprybės uola ir priebėga yra Dievas.
[8] Pasitikėkite Juo, žmonės, visais laikais! Išliekite Jo akivaizdoje savo širdį. Dievas yra mums apsauga.
[9] Tik garas yra prastuoliai, melas – kilmingieji. Jeigu juos pasvertume, jie visi drauge lengvesni už nieką.
[10] Nepasitikėkite priespauda, tuščiai nesivilkite grobiu. Jei didėja turtai, nepririškite prie jų savo širdies.
[11] Kartą Dievas kalbėjo, du kartus girdėjau tai: galybė priklauso Dievui
[12] ir Tavo, Viešpatie, yra gailestingumas. Tu atlygini kiekvienam pagal jo darbus.

4 Ps 20,5; Iz 11,12; Iz 13,2
5 Ps 108,6-13
6 Pr 12,6; Joz 1,6; Joz 13,27; Ps 89,35
7 Pr 49,10; Įst 33,17
8 2 Sam 8,1; 2 Sam 8,2; 2 Sam 8,14; Ps 108,9
10 Joz 7,12; Ps 108,11
11 Ps 118,8; Ps 146,3

61 SKYRIUS
3 Pat 18,10
4 Ps 91,4
7 Ps 40,11

62 SKYRIUS
1 Ps 33,20
2 Ps 55,22
3 Iz 30,13
4 Ps 28,3
7 Jer 3,23
8 1 Sam 1,15; Ps 42,4; Rd 2,19
9 Ps 39,5; Iz 40,17
10 Job 31,25; Mk 10,24; Lk 12,15; 1 Tim 6,10
12 Mt 16,27; Rom 2,6; 1 Kor 3,8

Dovydo psalmė, kai jis buvo Judo dykumoje.

63 Dieve, Tu esi mano Dievas! Nuo ankstaus ryto Tavęs ieškau, Tavęs trokšta mano siela, kūnas ilgisi Tavęs kaip sausa ir nualinta žemė be vandens.
[2] Šventykloje ieškojau Tavęs, pamačiau Tavo galybę ir šlovę.
[3] Tavo malonė yra geresnė už gyvenimą, todėl mano lūpos girs Tave.
[4] Šlovinsiu Tave, kol gyvensiu, Tavo vardą minėdamas, kelsiu į Tave rankas.
[5] Mano siela bus pasotinta kaip kaulų smegenimis ir riebalais, lūpos džiaugsmingai girs Tave,
[6] kai prisiminsiu Tave savo lovoje, mąstysiu apie Tave budėdamas naktį.
[7] Tu buvai man pagalba, todėl aš džiūgausiu Tavo sparnų pavėsyje.
[8] Mano siela įsikibo į Tave; Tavo dešinė palaiko mane.
[9] Kurie siekia atimti man gyvybę, nueis į žemės gelmes.
[10] Jie kris nuo kardo ir taps grobiu šakalams.
[11] O karalius džiaugsis Dievu. Girsis kiekvienas, kuris prisiekia Juo, bet melagių burna bus užkimšta.

64 *Choro vadovui. Dovydo psalmė.* Dieve, išgirsk mano balsą, kai meldžiuosi! Nuo priešų baimės saugok mano gyvybę.
[2] Paslėpk mane nuo piktadarių sąmokslo, nuo nedorėlių sukilimo.
[3] Jie galanda savo liežuvį kaip kardą, taiko užnuodytą žodį kaip strėlę,
[4] kad iš pasalų galėtų šauti į nekaltąjį. Jie šauna netikėtai ir nebijo.
[5] Jie drąsina save, darydami pikta, slaptai spendžia pinkles, mąstydami: "Kas tai matys?"
[6] Jie sumano nedorybes, viską gerai apmąstydami, jų vidus ir širdis – paslaptinga gilybė.
[7] Bet Dievas šaus į juos strėle, staiga juos sužeis.
[8] Juos pražudys jų pačių liežuvis. Visi, kurie matys juos, šalinsis nuo jų.
[9] Tada visi išsigąs ir skelbs, ką Dievas padarė, nes supras, kad tai Jo darbas.
[10] Teisusis Viešpačiu džiaugsis ir pasitikės Juo, džiūgaus visi tiesiaširdžiai.

Choro vadovui. Dovydo psalmė. Giesmė.

65 Sione, o Dieve, Tau priklauso gyrius ir Tau bus įvykdyti įžadai.
[2] Tu, kuris išklausai maldas, pas Tave ateis kiekvienas kūnas.
[3] Nusikaltimai yra stipresni už mane, Tu apvalai mus nuo mūsų kalčių.
[4] Palaimintas žmogus, kurį Tu išrenki ir priimi, kad jis gyventų Tavo kiemuose. Mes sotinsimės gėrybėmis Tavo namų, Tavo šventos šventyklos.
[5] Tu nuostabiais ženklais atsakai mums, mūsų išgelbėjimo Dieve, pasitikėjime visų žemės pakraščių ir tolimiausių pajūrių!
[6] Tu padėjai kalnus savo jėga, apsisiautęs galybe,
[7] Tu nutildai jūrų ūžimą, jų bangų šniokštimą ir tautų triukšmą.
[8] Žemės pakraščių gyventojai bijosi Tavo ženklų, rytus ir vakarus pripildai džiaugsmo.
[9] Tu aplankai žemę ir palaistai ją,

63 SKYRIUS
1 Ps 42,2; Mt 5,6
2 Ps 27,4
3 Ps 138,2
4 Ps 28,2; Ps 143,6
6 Ps 42,8
11 Įst 6,13; Iz 45,23; Iz 65,16

64 SKYRIUS
3 Ps 58,7
5 Ps 10,11; Ps 59,7
8 Ps 31,11
9 Jer 50,28; Jer 51,10
10 Job 22,19; Ps 32,11

65 SKYRIUS
2 Iz 66,23
3 Ps 51,2; Ps 79,9; Iz 6,7; Hbr 9,14; 1 Jn 1,7.9
4 Ps 4,3; Ps 33,12; Ps 36,8
6 Ps 93,1
7 Iz 17,12.13; Mt 8,26
9 Įst 11,12; Ps 46,4; Ps 104,13; Ps 147,8; Jer 5,24

padarai ją labai derlingą. Dievo upė yra pilna vandens. Tu leidi užderėti javams; taip Tu viską paruoši.
[10] Tu palaistai jos vagas, sulygini grumstus, lietumi suminkštini ją, palaimini želmenis.
[11] Tu apvainikuoji metus derliumi, Tavo takai pilni riebalų.
[12] Žaliuoja tyrų ganyklos, džiūgauja pasipuošusios kalvos.
[13] Pievos pilnos avių, slėniuose vešliai auga javai. Jie linksmai šūkauja ir gieda.

66 *Choro vadovui. Giesmė. Psalmė.* Džiaugsmingai šauk Dievui, visa žeme!
[2] Giedokite apie Jo vardo garbę, šlovinkite ir girkite Jį.
[3] Sakykite Dievui: "Kokie didingi Tavo darbai! Dėl didelės Tavo galios lenkiasi Tau priešai.
[4] Visa žemė tegarbina Tave, tegieda Tau ir tegarsina Tavo vardą!"
[5] Ateikite ir matykite Dievo darbus! Jis baisių dalykų padarė tarp žmonių!
[6] Jis pavertė jūrą sausuma, per upę pėsčius pervedė. Tad džiaukimės Juo!
[7] Jis viešpatauja savo galybe per amžius. Jo akys stebi tautas – maištininkai tegul nesididžiuoja!
[8] Laiminkite, tautos, mūsų Dievą, tebūna girdimas Jo gyriaus garsas.
[9] Jis mūsų gyvybę išlaiko, neleidžia suklupti mūsų kojai.
[10] Tu ištyrei mus, Dieve, apvalei mus ugnimi kaip sidabrą.
[11] Tu įvedei mus į spąstus, uždėjai sunkią naštą mums ant strėnų.
[12] Tu leidai žmonėms joti mums per galvas. Mes turėjome eiti per ugnį ir vandenį. Bet Tu išvedei mus į laisvę.
[13] Su aukomis į Tavo namus aš įeisiu ir ištesėsiu savo įžadus,
[14] kuriuos ištarė mano lūpos ir varge burna pažadėjo.
[15] Aukosiu Tau riebias deginamąsias aukas, avinų taukus deginsiu, paruošiu jaučius ir ožius.
[16] Ateikite, klausykite visi, kurie bijote Dievo, papasakosiu, ką Jis padarė mano sielai.
[17] Jo šaukiausi savo burna, aukštinau Jį savo liežuviu.
[18] Jei nedorai elgtis būčiau ketinęs širdyje, tai Viešpats nebūtų išklausęs.
[19] Bet Dievas tikrai išklausė, Jis priėmė manąją maldą.
[20] Palaimintas Dievas, kuris neatmetė mano maldos ir neatitolino nuo manęs savo gailestingumo.

Choro vadovui. Styginiams. Psalmė. Giesmė.

67 Dieve, būk mums gailestingas ir laimink mus, parodyk šviesų savo veidą,
[2] kad pažintų žemėje Tavąjį kelią, visose tautose Tavo išgelbėjimą!
[3] Dieve, tegiria Tave tautos, tegiria Tave visos tautos!
[4] Tesilinksmina ir tegieda iš džiaugsmo tautos, kad teisi jas teisingai ir valdai tautas pasaulyje!
[5] Dieve, tegiria Tave tautos, tegiria Tave visos tautos!
[6] Žemė davė derlių, nes mus laimino Dievas, mūsų Dievas.
[7] Telaimina mus Dievas ir tebijo Jo visi žemės pakraščiai.

13 Iz 44,23; Iz 55,12

66 SKYRIUS

1 Ps 100,1

3 Ps 65,5

4 Ps 117,1; Zch 14,16

6 Iš 14,21; Joz 3,14-16

10 Job 23,10; Ps 17,3; Iz 48,10; Zch 13,9; Mal 3,3; 1 Pt 1,7

11 Rd 1,13; Ez 12,13

12 Iz 43,2; Iz 51,23

13 Ps 100,4; Ps 116,14.17-19; Ekl 5,4

18 Job 27,9; Pat 15,29; Pat 28,9; Iz 1,15; Jn 9,31; Jok 4,3

19 Ps 116,1.2

67 SKYRIUS

1 Sk 6,25

2 Iz 52,10; Apd 18,25; Tit 2,11

4 Ps 96,10.13; Ps 98,9

6 Kun 26,4; Ps 85,12; Ez 34,27; Zch 8,12

Choro vadovui. Dovydo psalmė. Giesmė.

68 Tepakyla Dievas, tebūna išsklaidyti Jo priešai, tebėga nuo Jo, kurie Jo nekenčia.
2 Kaip dūmai išsklaidomi, kaip vaškas nuo ugnies sutirpsta, taip tepradingsta nedorėliai Dievo akivaizdoje.
3 Teisieji tegu linksminasi ir džiūgauja prieš Dievą, tedžiūgauja nepasakomai.
4 Giedokite Dievui! Girkite Jo vardą! Taisykite kelią Tam, kuris važinėja virš debesų! Jo vardas yra Viešpats. Džiūgaukite Jo akivaizdoje!
5 Našlaičių tėvas ir našlių globėjas savo šventoje buveinėje yra Dievas.
6 Dievas parūpina benamiams namus, išveda belaisvius į laisvę. Tik maištininkai lieka gyventi išdžiūvusioje žemėje.
7 Dieve, kai Tu ėjai savo tautos priekyje, kai žygiavai per dykumą,
8 žemė drebėjo, Dievo akivaizdoje dangūs lašėjo. Sinajus drebėjo prieš Dievą, Izraelio Dievą.
9 Dieve, siuntei gausų lietų ant savųjų, juo gaivinai suvargusius.
10 Tavoji tauta tenai įsikūrė, Dieve, Tu buvai jiems geras ir viskuo aprūpinai.
11 Kai Viešpats tarė žodį, didelis būrys skelbėjų pasipylė,
12 karaliai ir kariuomenė skubėdami pabėgo, o šeimininkė padalino grobį.
13 Nors gulėjote garduose, buvote lyg balandžio sparnai, padengti sidabru, ir geltonu auksu – jo plunksnos.
14 Kai Visagalis išsklaidė karalius, žemė atrodė balta lyg sniegas Calmone.
15 Dievo kalnas – kalnas Bašane, aukštas kalnas – kalnas Bašane.
16 Ko šnairuojate, aukštosios kalnų viršūnės, į kalną, kur Dievas panoro gyventi? Taip, Viešpats gyvens jame per amžius!
17 Dievo vežimų tūkstančių tūkstančiai, Viešpats tarp jų ant Sinajaus, savo šventykloje.
18 Tu užžengei aukštyn, nusivedei paimtus belaisvius, ėmei dovanų iš žmonių, net iš maištaujančių, kad Viešpats Dievas gyventų tarp jų.
19 Tebūna šlovinamas Viešpats kasdien! Jis naštas mūsų neša, Jis mūsų išgelbėjimo Dievas.
20 Mūsų Dievas – mus gelbėjantis Dievas. Viešpats Dievas gali išgelbėti iš mirties.
21 Tačiau Dievas sudaužo galvas savo priešams, gauruotas galvas tiems, kurie nepaliauja elgtis nedorai.
22 Viešpats tarė: "Iš Bašano kalnų juos sugrąžinsiu, jūros gelmėje surasiu,
23 kad mirkytum koją jų kraujuje ir tavo šunų liežuviams būtų ką laižyti".
24 Jie matė Tavo eitynes, Dieve, mano Dievo ir mano Karaliaus didingąjį žygį į šventyklą.
25 Priešakyje giesmininkai, gale muzikantai ėjo, viduryje mergaitės mušė būgnelius.
26 Laiminkite Dievą susirinkimuose, Viešpatį, kurie esate iš Izraelio giminės.
27 Priekyje eina Benjaminas, visų jauniausias! Judo kunigaikščiai su savo būriais, Zabulono ir Neftalio kunigaikščiai.

68 SKYRIUS
1 Sk 10,35
2 Ps 97,5; Iz 9,18; Oz 13,3; Mch 1,4
3 Ps 32,11
4 Iš 6,3; Įst 33,26
5 Ps 10,14.18; Ps 146,9
6 Ps 107,4-7; Ps 107,34; Apd 12,6
7 Iš 13,21; Hab 3,13
9 Kun 26,4; Įst 11,11; Job 5,10; Ez 34,26
10 Įst 26,5; Ps 74,19
12 Sk 31,8; Joz 10,16; Ts 5,19
13 Ps 81,6; Ps 105,37
14 Joz 10,10
16 Įst 12,5; 1 Kar 9,3
17 Įst 33,2; Dan 7,10
18 Ts 5,12; Ps 78,60; Mk 16,19; Apd 1,9; Apd 2,4.33; Apd 10,44-46; 1 Kor 12,4-11; Ef 4,7-12; Ef 4,8; Fil 2,9; Kol 3,1; 1 Tim 1,13; Hbr 1,3
20 Įst 32,39
21 Ps 55,23; Hab 3,13
22 Iš 14,22; Sk 21,33; Įst 30,1-9; Am 9,1-3
23 1 Kar 21,19; Ps 58,10; Jer 15,3
25 1 Krn 13,8
26 Įst 33,28; Iz 48,1
27 Ts 5,14; 1 Sam 9,21

28 Dieve, parodyk savo galybę, įtvirtink, Dieve, tai, ką padarei mūsų labui!
29 Jeruzalėje yra Tavo šventykla, karaliai ten dovanas Tau neš.
30 Sudrausk nendryno žvėrį, kaimenę jaučių su tautų veršiais; sutrypk norinčius duoklės! Išsklaidyk tautas, mėgstančias karus.
31 Ateis Egipto kunigaikščiai, Etiopija išties rankas į Dievą!
32 Pasaulio karalystės, giedokite Dievui, giedokite gyrių Viešpačiui!
33 Tam, kuris važinėja danguose, esančiuose nuo seno. Štai Jis pakelia savo galingą balsą.
34 Pripažinkite Dievo galybę. Izraelyje Jo didybė, debesyse Jo galia!
35 Didingas Dievas yra savo šventykloje, Izraelio Dievas; Jis teikia savo tautai galybę ir jėgą. Tebūna šlovinamas Dievas!

Choro vadovui. Giesmės "Lelijos" gaida. Dovydo psalmė.

69 Gelbėk mane, Dieve, nes vandenys siekia mano sielą.
2 Nugrimzdau į gilius dumblus, nėra kojai atramos. Esu vandens gelmėse, bangos ritasi per mane.
3 Pailsau šaukdamas, išdžiūvo gerklė, aptemo akys, belaukiant Dievo.
4 Daugiau kaip galvos plaukų yra tų, kurie be priežasties manęs nekenčia. Galingesni už mane tie, kurie melagingai puola mane. Turiu grąžinti, ko nepaėmiau.
5 Dieve, Tu žinai mano kvailystę ir mano nusikaltimai nepaslėpti nuo Tavęs.
6 Tenebūna gėdinami dėl manęs tie, kurie laukia Tavęs, Valdove, kareivijų Viešpatie! Tenebūna įžeidinėjami dėl manęs tie, kurie ieško Tavęs, Izraelio Dieve!
7 Dėl Tavęs kenčiu pajuoką, nuo gėdos rausta mano veidas.
8 Svetimas tapau savo broliams, pašalinis – mano motinos vaikams.
9 Uolumas dėl Tavo namų sugraužė mane, Tave plūstančiųjų keiksmai krito ant manęs.
10 Kai aš verkiau ir varginau sielą pasninku – jie užgauliojo mane.
11 Vietoje drabužių vilkiu ašutinę – dėl to tapau jiems priežodžiu.
12 Tie, kurie sėdi vartuose, kalba prieš mane ir geriantys vyną dainuoja apie mane.
13 O aš meldžiuosi Tau, Viešpatie, visą laiką. Dieve, dėl savo beribio gailestingumo išklausyk mane, dėl savo išgelbėjimo tiesos.
14 Išgelbėk mane iš dumblo, kad nenugrimzčiau, ištrauk iš gilių vandenų, išvaduok iš piktų priešų.
15 Teneužlieja manęs vandens srovė, tenepraryja gelmė ir teneapžioja manęs duobė.
16 Viešpatie, išklausyk mane dėl savo malonės gausos! Pažvelk į mane gailestingai.
17 Nepaslėpk savo veido nuo savo tarno, nes esu varge; skubiai išklausyk mane!
18 Priartėk prie mano sielos ir išpirk. Išlaisvink mane iš priešų!
19 Tu žinai, kaip mane plūsta, gėdina ir niekina; Tu matai visus mano prispaudėjus.
20 Pajuoka plėšo mano širdį, aš pavargau. Aš laukiau pasigailėjimo, bet jo nėra, ieškojau guodėjų, tačiau neradau.
21 Vietoje maisto duoda man tulžies, ištroškusį girdo actu.

28 Ps 42,8; Iz 26,12
29 1 Kar 10,10.25; 2 Krn 32,23; Ps 45,12; Ps 72,10; Iz 18,7
30 2 Sam 8,2; Ps 22,12
31 Ps 44,20; Iz 19,19-23; Iz 45,14; Sof 3,10
32 Ps 67,3.4
33 Įst 33,26; Ps 18,10; Ps 46,6; Iz 30,30
34 Ps 29,1
35 Ps 76,12

69 SKYRIUS
1 Job 22,11; Jn 2,5
2 Ps 40,2
3 Įst 28,32; Ps 6,6; Ps 119,82.123; Iz 38,14
4 Ps 35,19; Jn 15,25
8 Iz 53,3; Mk 3,21; Lk 8,19; Jn 7,3-5
9 Jn 2,17; Rom 15,3
12 Job 30,9
19 Ps 22,6.7; Hbr 12,2
20 Job 16,2; Iz 63,5
21 Mt 27,34.48; Mk 15,23.36; Lk 23,36; Jn 19,28-30

[22] Jų stalas jiems patiems spąstais tevirsta ir jų gerovė – žabangais!
[23] Teaptemsta jų akys, kad neregėtų; padaryk, kad jų strėnos visada svyruotų.
[24] Išliek ant jų savo užsidegimą, ir Tavo rūstybės įkarštis tepasiekia juos.
[25] Jų buveinė tegul ištuštėja, palapinėse gyventojų tenelieka.
[26] Nes jie persekioja tą, kurį Tu ištikai, kurį sužeidei, tam jie didina skausmą.
[27] Tegul vis gausėja jų kaltės, ir teneįeina jie į Tavo teisumą.
[28] Tebūna jie išbraukti iš gyvųjų knygos ir teisiųjų sąrašuose tenebūna jų vardų!
[29] Aš esu vargšas ir kenčiu; Tavo išgelbėjimas, Dieve, teiškelia mane!
[30] Aš girsiu Dievo vardą giesme ir dėkodamas aukštinsiu Jį.
[31] Tai Viešpačiui bus meiliau už jautį, už jauniklį jautuką su ragais ir nagais.
[32] Tai matydami, linksminsis nuolankieji, ir atgys širdys tų, kurie ieško Dievo.
[33] Viešpats girdi vargšą ir neniekina savo belaisvių.
[34] Jį tegiria dangūs ir žemė, jūros ir visa, kas juda jose.
[35] Dievas išgelbės Sioną ir Judo miestus atstatys. Jie įsikurs ten ir gyvens,
[36] Jo tarnų vaikai paveldės tą žemę, o Jo vardą mylintys gyvens joje.

Choro vadovui. Dovydo psalmė. Atminimui.

70 Dieve, skubėk išlaisvinti mane! Viešpatie, skubėk man padėti!
[2] Sugėdink ir pakrikdyk tuos, kurie kėsinasi į mano gyvybę! Teatsitraukia sugėdinti, kurie trokšta man pakenkti!
[3] Tebėga apimti gėdos, kurie sako: “Gerai tau, gerai tau!”
[4] Tesidžiaugia ir tesilinksmina Tavyje visi, kurie ieško Tavęs, ir tesako: “Didis yra Dievas!”, kurie myli Tavo išgelbėjimą.
[5] Aš esu vargšas ir suvargęs; Dieve, skubėk pas mane! Mano pagalba ir išlaisvintojas Tu esi. Viešpatie, nedelsk!

71 Viešpatie, Tavimi pasitikiu: niekados tenebūsiu sugėdintas.
[2] Savo teisumu išlaisvink ir išvaduok mane! Kreipk į mane savo ausį ir išgelbėk mane!
[3] Būk man tvirta pilis, kur visada galėčiau pabėgti! Juk Tu esi mano uola ir tvirtovė!
[4] Dieve, išlaisvink mane iš nedorėlio rankos, iš rankos neteisaus ir žiauraus žmogaus.
[5] Viešpatie Dieve, Tu esi mano viltis, mano pasitikėjimas nuo pat jaunystės.
[6] Tu mane globojai nuo pat gimimo, Tu saugojai mane nuo motinos įsčių. Aš nuolat girsiu Tave.
[7] Daugelis stebėjosi manimi, bet Tu buvai man saugi priebėga.
[8] Mano burna tebūna pilna gyriaus ir Tavo garbės visą dieną.
[9] Neapleisk manęs senatvėje; nepalik, kai jėgos išseks!
[10] Mano priešai kalba ir seka mane; jie tyko mano gyvybės ir tariasi:
[11] “Dievas jį paliko, vykite ir sugaukite jį, nes niekas jo neišgelbės!”

22 Rom 11,9.10
23 Iz 6,9.10
24 Jer 10,25; 1 Tes 2,16
25 Mt 23,38; Lk 13,35; Apd 1,20
26 Iz 53,4; 1 Pt 2,24
27 Neh 4,5; Iz 26,10; Rom 1,28
28 Iš 32,32; Ez 13,9; Lk 10,20; Fil 4,3; Hbr 12,23; Apr 3,5; Apr 13,8
30 Ps 28,7
31 Ps 50,13.14.23; Ps 51,16
32 Ps 22,26; Ps 34,2
33 Ps 68,6; Ef 3,1
34 Ps 96,11; Iz 44,23; Iz 49,13; Iz 55,12
35 Ps 51,18; Iz 44,26
36 Ps 102,28

70 SKYRIUS
1 Ps 40,13-17
2 Ps 35,4.26
3 Ps 40,15
5 Ps 72,12.13; Ps 141,1

71 SKYRIUS
1 Ps 25,2.3
2 Ps 17,6; Ps 31,1
3 Ps 31,2.3; Ps 44,4
4 Ps 140,1.3
5 Jer 14,8; Jer 17,7.13.17; Jer 50,7
6 Ps 22,9.10; Iz 46,3
7 Iz 8,18; Zch 3,8; 1 Kor 4,9
8 Ps 35,28
10 2 Sam 17,1

[12] Dieve, nebūk toli nuo manęs! Mano Dieve, skubėk man padėti!
[13] Gėdingai težūva ir teišnyksta mano sielos priešininkai! Tesusilaukia paniekos ir negarbės, kurie siekia man pakenkti.
[14] Aš vilties nenustosiu, girsiu Tave vis labiau.
[15] Mano burna kalbės apie Tavo teisumą, skelbs visą dieną Tavo išgelbėjimą, nes aš nežinau jų ribų.
[16] Aš eisiu su Viešpaties Dievo jėga, minėsiu Tavo vieno teisumą.
[17] Dieve, Tu mokei mane nuo jaunystės ir iki šiol dar skelbiu Tavo nuostabius darbus.
[18] Dieve, nepalik manęs, kai būsiu senas ir pražilęs, kol ateinančioms kartoms apie Tavo jėgą ir galią aš paskelbsiu.
[19] Dieve, Tavo teisumas siekia aukštąjį dangų, Tu padarei didingų darbų, kas yra Tau lygus, Dieve?
[20] Nors daug ir skaudžių vargų leidai man patirti, bet ir vėl atgaivinsi mane, ištrauksi iš žemės gelmių!
[21] Tu suteiksi man garbę ir vėl paguosi.
[22] Dieve, aš girsiu Tavo ištikimybę psalteriu, skambinsiu Tau arfa, Izraelio Šventasis!
[23] Mano lūpos ir siela, kurią išpirkai, džiūgaus, kai Tau giedosiu.
[24] Ir mano liežuvis visą dieną kalbės apie Tavo teisumą. Visi, kurie siekė man pakenkti, yra sugėdinti ir paniekinti.

72

Saliamono psalmė.

Dieve, suteik karaliui savo išminties teisti ir savo teisingumo karaliaus sūnui,
[2] kad jis Tavo tautą teisingai teistų ir varguolių teises apgintų.
[3] Tegu kalnai taiką tautai neša ir kalvos teisybę!
[4] Tegul gins jis tautos varguolių teises, gelbės beturčių vaikus ir sunaikins prispaudėją.
[5] Per kartų kartas jie bijos Tavęs, kol saulė švies ir mėnulis spindės.
[6] Jis ateis kaip lietus ant nupjautos lankos, kaip lietus, drėkinantis žemę.
[7] Jo dienomis žydės teisusis ir taika bus, kol danguje spindės mėnulis.
[8] Jis viešpataus nuo jūros iki jūros ir nuo upės iki žemės pakraščių.
[9] Jam nusilenks visi dykumų gyventojai ir jo priešai laižys dulkes.
[10] Taršišo ir salų karaliai atneš jam dovanų. Šebos ir Sebos karaliai mokės duoklę.
[11] Visi karaliai garbins jį, visi pagonys tarnaus jam.
[12] Jis išvaduos pagalbos maldaujantį beturtį ir vargšą, kuriam nepadeda niekas.
[13] Jis pasigailės vargšų ir beturčių ir jų gyvybes išgelbės.
[14] Iš priespaudos ir smurto jis išlaisvins juos, jų kraujas bus brangus jo akyse.
[15] Jis gyvens ir jam duos Šebos aukso, melsis už jį nuolatos, visą laiką jis bus giriamas.
[16] Javų bus krašte apsčiai, net kalnų viršūnėse jie augs; kaip Libano miškas bus jo vaisiai. Miestai bus pilni žmonių kaip pievos žolių.
[17] Jo vardas išliks per amžius. Jo vardas pasiliks, kol saulė švies danguje. Visos žemės giminės bus palaimintos jame, visos tautos vadins jį palaimintu.
[18] Palaimintas Viešpats, Izraelio

12 Ps 35,22; Ps 70,1
17 Įst 4,5; Įst 6,7
18 Iz 46,4
19 Įst 3,24; Ps 35,10; Ps 57,10
20 Ps 60,3; Oz 6,1.2
22 2 Kar 19,22; Ps 92,1-3; Iz 1,4
23 Ps 103,4

72 SKYRIUS
2 Iz 9,7; Iz 11,2-5; Iz 32,1
3 Ps 85,10
4 Iz 11,4
5 Ps 72,7.17; Ps 89,36
6 Įst 32,2; 2 Sam 23,4; Oz 6,3
7 Iz 2,4
8 Iš 23,31; Iz 9,6; Zch 9,10
9 Ps 74,14; Iz 23,13; Iz 49,23; Mch 7,17
10 1 Kar 10,2; 2 Krn 9,21
11 Iz 49,23
12 Job 29,12
14 1 Sam 26,21; Ps 116,15
15 Iz 60,6
16 1 Kar 4,20
17 Pr 12,3; Ps 89,36; Lk 1,48
18 Iš 15,11; 1 Krn 29,10; Job 5,9

Dievas, kuris vienas daro stebuklus!
[19] Palaimintas šlovingas Jo vardas per amžius. Jo šlovė tepripildo visą žemę! Amen! Amen!
[20] Pabaiga Jesės sūnaus Dovydo maldų.

73

Asafo psalmė.

Tikrai geras yra Dievas Izraeliui, tiems, kurių širdis tyra.
[2] Bet mano kojos vos nepasviro, vos nepaslydo mano žingsniai.
[3] Aš pavydėjau kvailiams, matydamas nedorėlių pasisekimą.
[4] Jie nepatiria kentėjimų mirdami, yra kupini jėgų.
[5] Jie nevargsta kaip kiti žmonės, jų nepaliečia bėdos.
[6] Išdidumu ir smurtu jie rengiasi lyg drabužiu.
[7] Iš riebaus kūno žiūri jų akys, jie turi daugiau, negu geidžia širdis.
[8] Jie sugedę ir kalba piktai, iš aukšto grasina smurtu.
[9] Jų burnos dangui grūmoja, o liežuviai vaikštinėja po žemę.
[10] Todėl Jo tauta pritaria jiems ir jų mokslą lyg vandenį geria.
[11] Jie sako: "Kaip Dievas gali žinoti? Argi Aukščiausiajame yra pažinimas?"
[12] Štai tokie yra bedieviai, kurie klesti pasaulyje ir turtėja.
[13] Ar veltui saugojau tyrą širdį ir nekaltume ploviau rankas?
[14] Aš gi buvau spaudžiamas visą dieną ir plakamas kas rytą.
[15] Jei būčiau galvojęs kalbėti kaip jie, būčiau nusikaltęs Tavo vaikų kartai.
[16] Aš galvojau, norėdamas tai suprasti, bet nepajėgiau,
[17] kol įėjau į Dievo šventyklą ir pamačiau jų galą.
[18] Tikrai Tu pastatei juos labai slidžioje vietoje. Tu nustūmei juos į pražūtį.
[19] Jie per akimirksnį sukniubo, pranyko ir žuvo nuo išgąsčio.
[20] Kaip sapną prabundant, taip, Viešpatie, Tu pakilęs paniekinsi jų įsivaizdavimus.
[21] Kai mano širdis buvo apkartus ir inkstus varstė diegliai,
[22] aš buvau kvailas ir neišmanantis – lyg gyvulys Tavo akivaizdoje.
[23] Tačiau aš nuolat esu su Tavimi, Tu laikai nutvėręs mano dešinę ranką.
[24] Tu vesi mane savo patarimu ir galiausiai paimsi į šlovę.
[25] Ką aš turiu danguje? Ir žemėje aš trokštu tik Tavęs.
[26] Kai kūnas ir širdis sunyksta, Dievas yra mano širdies stiprybė ir mano dalis per amžius.
[27] Tikrai, kas toli nuo Tavęs, pražus, Tu sunaikini visus, kurie Tave palieka.
[28] Man gera artėti prie Dievo. Viešpačiu Dievu aš pasitikiu, kad pasakočiau apie visus Tavo darbus.

74

Asafo pamokantis kūrinys.

Dieve, kodėl atstūmei mus amžiams, kodėl Tavo rūstybė dega prieš Tavo ganyklos avis?
[2] Atsimink savo susirinkimą, kurį senais laikais įsigijai, tautą, kurią išpirkai, kad ji būtų Tavo, Siono kalną, kuriame Tu gyvenai!
[3] Įženk į nesibaigiančius griuvėsius. Priešas šventykloje nusiaubė viską.
[4] Tavo priešai rėkavo Tavo susirinkimo viduryje, iškėlė čia savo ženklus.

19 Sk 14,21; Neh 9,5; Hab 2,14

73 SKYRIUS

2 Job 12,5
3 Job 21,5-16; Ps 37,1.7; Pat 23,17; Jer 12,1
5 Job 21,9
6 Ps 109,18
7 Job 15,27; Jer 5,28
8 Ps 53,1; 2 Pt 2,18; Jud 1,16
9 Apr 13,6
10 Ps 75,8
11 Job 22,13
13 Job 21,15; Job 35,3; Mal 3,14
17 Ps 37,38; Ps 55,23
18 Ps 35,6
22 Ps 92,6
24 Ps 32,8; Ps 48,14; Iz 58,11
25 Fil 3,8
26 Ps 16,5; Ps 84,2
27 Ps 119,155
28 Ps 116,10; 2 Kor 4,13; Hbr 10,22; Jok 4,8

74 SKYRIUS

4 Sk 2,2; Rd 2,7

[5] Jie švaistėsi kirviais lyg miško tankynėje:
[6] sudaužė kirviais ir kūjais visus medžio raižinius.
[7] Jie padegė Tavo šventyklą, išniekino Tavo vardo buveinę.
[8] Jie manė savo širdyse: "Sunaikinsime viską!" Jie sudegino visas Dievo sueigos vietas krašte.
[9] Mes nebeturime savo ženklų, nebėra daugiau jokio pranašo; nė vienas nežinome, ar ilgai taip bus.
[10] Dieve, ar ilgai prispaudėjas tyčiosis? Ar priešas niekins Tavo vardą per amžius?
[11] Kodėl atitrauki savo ranką ir dešinę paslepi antyje?
[12] Tačiau Dievas yra mano Karalius nuo seno; Jis gelbsti žemės viduryje.
[13] Tu jūrą savo galybe perskyrei, sutrupinai vandenyje slibinams galvas.
[14] Tu sudaužei galvas leviatano, davei jį visą suėsti dykumos gyventojams.
[15] Tau paliepus ištrykšta šaltiniai ir sraunūs upeliai, o vandeningos upės išdžiūsta.
[16] Tavo yra diena ir naktis. Tu sukūrei šviesą ir saulę.
[17] Tu nustatei žemės ribas, Tu padarei vasarą ir žiemą.
[18] Atsimink, Viešpatie, kad priešas tyčiojasi ir kvailiai niekina Tavąjį vardą.
[19] Neatiduok savo balandėlio gyvybės žvėrims ir nepamiršk amžinai vargšų susirinkimo.
[20] Pažvelk į savo sandorą; juk visi žemės tamsūs kampai yra gausūs smurto!
[21] Nepalik prispaustųjų gėdingai trauktis! Vargšai ir skurdžiai tegiria Tavąjį vardą!

8 Ps 83,4
9 1 Sam 3,1; Rd 2,9; Ez 7,26; Am 8,11
11 Rd 2,3
12 Ps 44,4
13 Iš 14,21
15 Iš 14,21.22; Iš 17,5.6; Sk 20,11; Joz 2,10; Joz 3,13; Ps 105,41; Iz 48,21
16 Pr 1,14-18; Job 38,12
17 Pr 8,22; Įst 32,8; Apd 17,26
20 Pr 17,7.8; Kun 26,44.45

75 SKYRIUS
4 1 Sam 2,3; Ps 94,4
7 1 Sam 2,7; Ps 50,6; Ps 147,6; Dan 2,21
8 Job 21,20; Ps 60,3; Jer 25,15; Apr 14,10; Apr 16,19
10 1 Sam 2,1; Ps 89,17; Ps 101,8; Ps 148,14; Jer 48,25

76 SKYRIUS
1 Ps 48,1.3

[22] Pakilk, Dieve, ir gink savo bylą! Prisimink, kaip kvailiai tyčiojasi iš Tavęs kasdien!
[23] Nepamiršk savo priešų riksmo, prieš Tave nuolat sukylančiųjų triukšmo!

Choro vadovui. Giesmės "Nesunaikink" gaida. Asafo psalmė. Giesmė.

75 Dėkojame Tau, Dieve, dėkojame! Kurie šaukiasi Tavo vardo, pasakoja nuostabius Tavo darbus.
[2] Kai ateis mano skirtas laikas, teisiu teisingai.
[3] Nors žemė drebėtų ir visi gyventojai joje, Aš laikau jos stulpus.
[4] Aš sakau kvailiams: "Nekvailiokite!" ir nedorėliams: "Nesididžiuokite!
[5] Nekelkite savo rago į aukštybes, nekalbėkite įžūliai prieš Dievą".
[6] Išaukštinimas neateina nei iš rytų, nei iš vakarų, nei iš pietų.
[7] Dievas yra teisėjas: vieną Jis pažemina, o kitą išaukština.
[8] Viešpats laiko rankoje taurę, pilną putojančio vyno su karčiom priemaišom. Iš jos turės gerti visi žemės piktadariai ir net mieles išsiurbti!
[9] Bet aš skelbsiu per amžius, giedosiu gyrių Jokūbo Dievui!
[10] Jis sunaikins nedorėlių puikybę ir aukštai iškels teisiųjų ragus.

Choro vadovui. Styginiams. Asafo psalmė. Giesmė.

76 Garsus yra Judo žemėje Dievas, Jo vardas didis Izraelyje.
[2] Saleme yra Jo palapinė, Jo buveinė Sione.
[3] Jis sulaužė ten lanko strėles, skydus, kardus ir karo ginklus.

[4] Šlovingesnis ir puikesnis Tu esi už grobio kalnus!
[5] Stipruoliai buvo apiplėšti, užmigo mirties miegu, galiūnai rankas nuleido.
[6] Jokūbo Dieve, kai Tu pagrūmojai, raiteliai ir žirgai sustingo.
[7] Tavęs reikia bijoti, nes kas Tau gali pasipriešinti, kai imi rūstauti?
[8] Iš dangaus Tu sprendimą paskelbei; nusigandusi žemė nutilo,
[9] kai Dievas kėlėsi teisti ir išgelbėti žemės romiųjų.
[10] Net žmonių rūstybė girs Tave, nuo Tavo rūstybės išlikusieji iškilmes ruoš Tavo garbei.
[11] Darykite įžadus ir vykdykite juos Viešpačiui, savo Dievui! Visi šalia Jo esantieji neškite dovanų Tam, kurio reikia bijoti,
[12] kuris nutildo kunigaikščių dvasią, kuris baisus žemės karaliams.

4 Ez 38,12
5 Ps 13,3; Iz 10,12; Iz 46,12
6 Iš 15,1-21; Ez 39,20; Nah 2,13; Zch 12,4
7 Ezr 9,15; Nah 1,6; Mal 3,2; Apr 6,17
8 Iš 19,9; 1 Krn 16,30; 2 Krn 20,29
9 Ps 9,7-9
10 Iš 9,16; Rom 9,17
11 2 Krn 32,22.23; Ekl 5,4-6
12 Ps 68,35

77

Choro vadovui, Jedutūnui. Asafo psalmė.

Mano balsas kilo į Viešpatį, kai aš Jo šaukiausi. Mano balsas kilo, ir Jis išklausė mane!
[2] Savo nelaimės dieną ieškojau Viešpaties; per naktį ištiesta mano ranka nepavargo; mano siela nepriėmė paguodos.
[3] Kai prisimenu Dievą – vaitoju, aš skundžiuosi ir alpsta mano dvasia.
[4] Tu laikai atmerktas mano akis. Aš nerimauju ir negaliu kalbėti.
[5] Apie praėjusias dienas mąstau, prisimenu senus laikus.
[6] Naktį prisimenu giesmę ir mąstau savo širdyje, mano dvasia vis tyrinėja:
[7] "Nejaugi amžiams atstums Viešpats ir nebebus palankus?
[8] Ar Jo gailestingumas aplenkė mane? Ar Jo pažadai, duoti kartų kartoms, neišsipildys?
[9] Argi Dievas pamiršo būti maloningas ir užsirūstinęs atsisakė būti gailestingas?"
[10] Aš sakiau: "Man skaudu, kad Aukščiausiojo dešinė pasikeitusi".
[11] Prisimenu Viešpaties darbus, Tavo senovėje darytus stebuklus;
[12] apgalvoju visą Tavo darbą, kalbu apie Tavo veiksmus.
[13] Dieve, šventas yra Tavo kelias! Kuris dievas yra toks didis, kaip mūsų Dievas?
[14] Tu esi stebuklus darantis Dievas, apreiškiantis tautose savo galią.
[15] Tu savo ranka išpirkai savo tautą, Jokūbo ir Juozapo vaikus.
[16] Pamatę Tave vandenys, o Dieve, pamatę Tave vandenys sudrebėjo, gelmės sunerimo.
[17] Iš debesų vanduo pasipylė, pasigirdo padangėse garsas, švilpė Tavosios strėlės.
[18] Griaustinis danguje sudundėjo, žaibai apšvietė pasaulį, drebėjo ir virpėjo žemė.
[19] Tavo kelias ėjo per jūrą, takas – per plačius vandenis, kur praėjai – neliko žymės.
[20] Tu vedei savo tautą kaip avis Mozės ir Aarono ranka.

77 SKYRIUS
8 2 Pt 2,8.9
13 Ps 73,17
16 Iš 14,21; Hab 3,8.10

78

Asafo pamokantis kūrinys.

Klausykis mano tauta mano įstatymo. Išgirsk savo ausimis mano burnos žodžius!
[2] Atversiu burną palyginimais, atskleisiu senovės laikų paslaptis.
[3] Ką girdėjome ir sužinojome, ką mūsų tėvai pasakojo mums,
[4] neslėpsime nuo jų vaikų, pasakosime būsimai kartai apie Viešpaties šlovę, Jo galybę ir stebuklus, kuriuos Jis padarė.

78 SKYRIUS
2 Mt 13,34.35
4 Iš 12,26.27; Iš 13,8.14; Įst 4,9; Įst 6,7; Job 15,18; Iz 38,19; Jl 1,3

[5] Jis davė liudijimą Jokūbe ir išleido įstatymą Izraelyje. Ką Jis įsakė mūsų tėvams, jie turi skelbti savo vaikams,
[6] kad ir būsimoji karta – ateityje gimsiantieji vaikai – žinotų ir skelbtų savo vaikams,
[7] kad jie pasitikėtų Dievu, nepamirštų Dievo darbų ir laikytųsi Jo įsakymų,
[8] kad netaptų jie, kokie buvo jų tėvai, kietasprandė ir maištinga karta; karta, kurios širdis nebuvo tvirta nei dvasia ištikima Dievui.
[9] Efraimai, ginkluoti lankais, pabėgo iš mūšio kautynių dieną.
[10] Dievo sandoros jie nesilaikė ir įstatymų nepaisė.
[11] Užmiršo Jo darbus bei padarytus stebuklus.
[12] Jų tėvams matant, Jis darė nuostabių dalykų Egipto šalyje, Coano laukuose.
[13] Jis perskyrė jūrą ir pervedė juos, vandenys stovėjo kaip siena.
[14] Jis vedė juos dieną debesimi, o naktį – ugnies šviesa.
[15] Jis perskėlė dykumos uolą ir pagirdė juos kaip iš gelmių.
[16] Iš uolos veržėsi srovės ir vanduo lyg upės tekėjo.
[17] Tačiau jie dar daugiau prieš Jį nusidėjo, maištavo prieš Aukščiausiąjį dykumoje.
[18] Jie gundė Dievą savo širdyse, reikalaudami maisto, kurio užsigeidė.
[19] Jie kalbėjo prieš Dievą ir sakė: "Argi gali Dievas paruošti mums stalą dykumoje?
[20] Štai Jis smogė į uolą, iš jos ištekėjo vandenys ir pasipylė upeliai. Bet argi Jis gali duoti duonos ir mėsos savo tautai?"
[21] Išgirdęs tai, Viešpats supyko,

5 Įst 4,9; Įst 11,19; Ps 147,19
6 Ps 102,18
8 Iš 32,9; Įst 9,7.24; Įst 31,27; Ts 2,19; 2 Kar 17,14; 2 Krn 30,7; Job 11,13; Ps 78,37; Iz 30,9; Ez 20,18
10 2Kar 17,15
11 Ps 106,13
12 Iš 7,1-25; Iš 8,1-32; Iš 9,1-35; Iš 10,1-29; Iš 11,1-10; Iš 12,1-51; Sk 13,23; Iz 19,11; Iz 30,4; Ez 30,14
13 Iš 14,21; Iš 15,8
14 Iš 13,21
15 Iš 17,6; Sk 20,11; Iz 48,21; 1 Kor 10,4
16 Sk 20,8.10.11
17 Įst 9,22; Iz 63,10; Hbr 3,16
18 Iš 16,2
19 Iš 16,3; Sk 11,4; Sk 20,3; Sk 21,5
20 Sk 20,11
21 Sk 11,1
22 Hbr 3,18
23 Mal 3,10
24 Iš 16,4; Jn 6,31
26 Sk 11,31
29 Sk 11,19.20
30 Sk 11,33
32 Sk 14,11; Sk 14,16.17
33 Sk 14,29.35
34 Oz 5,15
35 Įst 32,4.15; Iz 41,14; Iz 44,6; Iz 63,9
36 Ez 33,31
38 Iš 34,6; Sk 14,18-20; 1 Kar 21,29; Iz 48,9
39 Job 7,7.16; Job 10,9; Jn 3,6

ugnis užsidegė prieš Jokūbą, rūstybė kilo prieš Izraelį,
[22] nes jie netikėjo Dievu ir nepasitikėjo Jo išgelbėjimu.
[23] Tačiau Jis debesims įsakė iš aukštybių, dangaus vartus atidarė.
[24] Iš dangaus Jis pabėrė maną – maistą jiems valgyti.
[25] Žmonės valgė angelų duoną; turėjo pakankamai maisto.
[26] Jis padangėje sukėlė rytų ir pietų vėją savo galia
[27] ir leido lyti ant jų mėsa kaip dulkėmis ir sparnuotais paukščiais kaip jūros smiltimis.
[28] Jie krito į jų stovyklą ties palapinėmis.
[29] Jie valgė, ir visi pasisotino: patenkino Dievas jų norus.
[30] Bet jie dar nebuvo palikę savo geismų, dar valgis tebebuvo burnoje,
[31] kai Dievo rūstybė užgriuvo juos. Jis išžudė jų riebiausius ir Izraelio rinktinius sunaikino.
[32] Nepaisant viso to, jie ir toliau nuodėmiavo, netikėdami Dievo stebuklais.
[33] Jie leido dienas tuštybėje, savo metus – baimėje.
[34] Naikinami ieškojo jie Dievo, sugrįžę Viešpaties klausė.
[35] Atsiminė, kad Dievas yra jų uola, aukščiausiasis Dievas jų atpirkėjas.
[36] Bet jie apgaudinėjo Jį ir savo liežuviais melavo Jam,
[37] jų širdis nebuvo teisi prieš Jį, jie nepasiliko ištikimi Jo sandorai.
[38] Tačiau Jis, būdamas kupinas gailestingumo, atleido kaltes ir nesunaikino jų. Daugelį kartų Jis sulaikė savo rūstybę ir neišliejo pykčio.
[39] Jis atsimindavo, kad jie tėra kū-

nas ir kvapas, kuris nueina ir nebegrįžta.
[40] Kaip dažnai jie pykdė Jį dykumoje, liūdino tyruose!
[41] Jie vis iš naujo gundė Dievą ir apribojo Izraelio Šventąjį.
[42] Jie neprisimindavo Jo rankos ir tos dienos, kai Jis išvadavo juos iš priešo,
[43] kai darė Egipte ženklus ir stebuklus Coano laukuose.
[44] Jis pavertė krauju upelius ir upes, kad jie negalėtų gerti iš jų.
[45] Jis siuntė muses, kurios kandžiojo juos, taip pat varles, kurios naikino juos.
[46] Jis užleido ant jų laukų derliaus žiogus ir skėrius.
[47] Jis išdaužė ledais vynuogynus ir šilkmedžius sunaikino šalčiu.
[48] Jų gyvuliai nuo ledų žuvo ir galvijus naikino žaibai.
[49] Jis siuntė jiems savo rūstybę, įtūžį, pyktį ir visus nelaimių nešėjus.
[50] Jis padarė kelią savo rūstybei, nesaugojo jų nuo mirties, ant jų užleido marą.
[51] Jis išžudė visus pirmagimius Egipte, pajėgumo pradžią Chamo palapinėse.
[52] Jis išvedė savo tautą kaip avis, kaip kaimenę dykuma vedė.
[53] Jis vedė juos saugiai, jie nieko nebijojo, jų priešus apdengė jūra.
[54] Jis atvedė juos į šventąją žemę, prie kalno, kurį Jo dešinė buvo įsigijusi.
[55] Jis išvarė tautas, išdalijo jų žemę paveldėti ir Izraelio gimines apgyvendino jų palapinėse.
[56] Tačiau jie gundė Jį ir maištavo prieš Dievą, Aukščiausiojo įsakymų nesilaikė.
[57] Nusisuko ir buvo neištikimi kaip jų tėvai, nukrypo į šalį kaip sugadintas lankas.
[58] Aukštumomis jie kėlė Jo pyktį, drožtais atvaizdais sukėlė Jam pavydą.
[59] Dievas, tai išgirdęs, supyko ir pasibjaurėjo Izraeliu.
[60] Jis paliko palapinę Šilojuje, kurią tarp žmonių buvo pasistatęs.
[61] Savo jėgą Jis atidavė į nelaisvę, savo šlovę – į priešo rankas.
[62] Savo tautą pavedė kardui ir pyko ant savo paveldėjimo.
[63] Jaunuolius ugnis prarijo, mergaitės liko netekėjusios.
[64] Kunigai krito nuo kardo, o našlės negalėjo jų apraudoti.
[65] Tada Viešpats pabudo tarsi žmogus iš miego, tarsi karžygys, šūkaudamas nuo vyno,
[66] Jis privertė priešus bėgti, amžiną gėdą jiems padarė.
[67] Jis atsisakė Juozapo palapinės ir Efraimo giminės neišsirinko.
[68] Išsirinko Jis Judo giminę, Siono kalną pamėgo.
[69] Čia Jis pastatė savo šventyklą, aukštą kaip dangų, tvirtą lyg žemę, amžiams sutvertą.
[70] Savo tarną Dovydą Jis išsirinko, paėmęs jį nuo avių gardų.
[71] Pašaukė jį nuo žindančių avių ganyti Jokūbą ir Izraelį, Jo paveldėjimą.
[72] Jis ganė juos nuoširdžiai, rūpestinga ranka juos vedė.

79

Asafo psalmė.

Dieve, pagonys įsiveržė į Tavo paveldėjimą, suteršė šventyklą, pavertė Jeruzalę griuvėsiais!
[2] Jie atidavė Tavo tarnų lavonus lesti padangių paukščiams, žvėrims ėsti kūnus šventųjų.

40 Hbr 3,16
41 Sk 14,22
44 Iš 7,20
45 Iš 8,6; Iš 8,24
46 Iš 10,14
47 Iš 9,23-25
48 Iš 9,19
51 Iš 12,29.30
52 Ps 77,20
53 Iš 14,19.20; Iš 14,27.28
54 Iš 15,17; Ps 44,3
55 Joz 13,7; Joz 19,51; Joz 23,4; Ps 44,2
56 Ts 2,11-13
57 Ez 20,27.28; Oz 7,16
58 Įst 12,2; Ts 2,12
60 1 Sam 4,11
61 Ts 18,30
62 1 Sam 4,10
63 Jer 7,34; Jer 16,9; Jer 25,10
64 1 Sam 4,17; 1 Sam 22,18; Job 27,15; Ez 24,23
65 Iz 42,13
66 1 Sam 5,6
68 Ps 87,2
69 1 Kar 6,1-38
70 1 Sam 16,11.12
71 2 Sam 5,2; Iz 40,11
72 1 Kar 9,4

79 SKYRIUS
1 Ps 74,2; Mch 3,12
2 Jer 7,33; Jer 19,7; Jer 34,20

3 Jie išliejo jų kraują kaip vandenį Jeruzalės apylinkėse, ir nebuvo, kas juos palaidotų.
4 Mes tapome panieka savo kaimynams, pasityčiojimu ir pajuoka tiems, kurie gyvena aplinkui mus.
5 Ar ilgai, Viešpatie? Ar amžinai rūstausi? Ar degs kaip ugnis Tavo pavydas?
6 Išliek savo rūstybę ant pagonių, kurie Tavęs nenori pažinti, ir ant karalysčių, kurios nesišaukia Tavojo vardo!
7 Juk jie suėdė Jokūbą ir jo gyvenvietes nusiaubė.
8 Neprisimink mūsų ankstesniųjų kalčių! Skubiai suteik mums savo gailestingumą, nes esame labai pažeminti.
9 Padėk mums, Dieve, mūsų gelbėtojau, dėl savo vardo šlovės! Išgelbėk mus ir atleisk mūsų nusikaltimus dėl savo vardo.
10 Kodėl turėtų sakyti pagonys: "Kur yra jų Dievas?" Tesužino apie Tave pagonys mūsų akivaizdoje, kai bausi už pralietą Tavo tarnų kraują!
11 Tepasiekia Tave belaisvių dejavimas! Savo galinga ranka išlaisvink pasmerktuosius mirti.
12 Atmokėk, Viešpatie, mūsų kaimynams septyneriopai už piktžodžiavimą, kuriuo jie plūdo Tave!
13 O mes, Tavo tauta ir Tavo ganyklos avys, dėkosime Tau amžinai, kartų kartoms skelbsime Tavo šlovę!

80

Choro vadovui. Giesmės "Lelijos" gaida. Asafo liudijimas. Psalmė.

Klausykis, Izraelio ganytojau, kuris vedi Juozapą kaip avis! Kuris gyveni tarp cherubų, suspindėk.

4 Ps 44,13
5 Ps 74,1.9; Sof 3,8
6 Ps 53,4; Iz 45,4.5; Jer 10,25
8 Iz 64,9
9 Jer 14,7.21
10 Ps 42,10
11 Ps 102,20
12 Pr 4,15; Ps 74,10.18.22
13 Ps 74,1; Ps 95,7; Iz 43,21

80 SKYRIUS
1 Iš 25,20-22; Įst 33,2; 1 Sam 4,4; 2 Sam 6,2; Ps 77,20
2 Ps 78,9.67
3 Sk 6,25; Ps 4,6; Rd 5,21
4 Ps 79,5
5 Ps 42,3; Iz 30,20
8 Ps 44,2; Iz 5,1.7; Jer 2,21; Ez 15,6; Ez 17,6; Ez 19,10; Apd 7,45
10 Kun 23,40
12 Iz 5,5; Nah 2,2
14 Iz 63,15
15 Iz 49,5
16 Ps 39,11
17 Ps 89,21

2 Pažadink savo jėgą ties Efraimu, Benjaminu ir Manasu, ateik ir išgelbėk mus!
3 Dieve, prikelk mus, apšviesk mus savo veidu, tai būsime išgelbėti.
4 Kareivijų Viešpatie, ar ilgai pyksi, kai Tavo tauta meldžiasi!
5 Tu valgydini ją verksmo duona ir ašaromis gausiai girdai.
6 Tu leidi mūsų kaimynams vaidytis dėl mūsų. Mūsų priešai tyčiojasi iš mūsų.
7 Kareivijų Dieve, prikelk mus, apšviesk mus savo veidu, tai būsime išgelbėti.
8 Tu atnešei vynmedį iš Egipto, išvarei pagonis ir jį čia įsodinai.
9 Tu paruošei jam dirvą, jis įleido šaknis ir išsiplėtė krašte.
10 Jo šešėlis dengė kalnuotąją šalį, jo šakos kaip Dievo kedrai.
11 Jis išleido šakas ligi jūros ir atžalas iki upės.
12 Kodėl jo aptvarus nugriovei, kad praeiviai skintų jo uogas?
13 Girių šernas niokoja jį, laukiniai žvėrys ganosi jame.
14 Kareivijų Dieve, sugrįžk! Pažvelk iš dangaus, pamokyk ir aplankyk šitą vynmedį,
15 kurį pasodino dešinė Tavo, atžalą, kurią Tu dėl savęs sustiprinai.
16 Tie, kurie sudegino jį ugnimi ir nukirto, Tavo veidui sudraudus, težūna!
17 Tegu Tavo ranka būna ant Tavo dešinėje sėdinčio vyro, žmogaus sūnaus, kurį pats užauginai.
18 Mes nebeatsitrauksime nuo Tavęs. Atgaivink mus, ir mes šauksimės Tavo vardo.
19 Kareivijų Viešpatie, atgaivink mus, apšviesk mus savo veidu, tai būsime išgelbėti.

81

Choro vadovui. Giesmės "Spaustuvai" gaida. Asafo psalmė.

Garsiai šlovinkite Dievą, mūsų stiprybę, džiaugsmingą triukšmą kelkite Jokūbo Dievui!
[2] Giedokite psalmę, muškite būgną, skambinkite psalteriu ir arfa!
[3] Pūskite trimitą jauno mėnulio dieną, skirtu laiku mūsų šventėje!
[4] Tai yra įsakymas Izraeliui, Jokūbo Dievo įstatymas.
[5] Tokį nurodymą gavo Juozapas, kai Jis ėjo per Egipto žemę. Išgirdau nežinomą kalbą:
[6] "Aš pašalinau tavo naštą nuo pečių, tavo rankoms nebereikia nešioti pintinės.
[7] Varge šaukeisi, ir Aš išgelbėjau tave, atsiliepiau iš griaudėjančio debesies, prie Meribos vandenų mėginau tave.
[8] Klausyk, mano tauta, Aš noriu tave įspėti! O kad tu, Izraeli, paklausytum manęs!
[9] Neturėk ir negarbink jokio kito dievo!
[10] Aš esu Viešpats, tavo Dievas, kuris išvedžiau tave iš Egipto žemės. Plačiai išsižiok, kad pripildyčiau tavo burną.
[11] Bet mano tauta neklausė mano balso, Izraelis man nepakluso.
[12] Todėl atidaviau juos jų širdžių geismams, jie vaikščiojo pagal savo sumanymus.
[13] O kad mano tauta klausytų manęs, kad Izraelis eitų mano keliais!
[14] Tuojau pažeminčiau jų priešus ir prieš jų prispaudėjus pakelčiau ranką!
[15] Kurie nekenčia Viešpaties, turėtų Jam lenktis, ir toks jų likimas būtų per amžius.
[16] O juos geriausiais kviečiais valgydinčiau, uolų medumi maitinčiau".

81 SKYRIUS
4 Kun 23,24; Sk 10,10
5 Įst 28,49; Ps 114,1; Jer 5,15
7 Iš 2,23; Iš 14,10; Iš 17,6.7; Iš 19,19; Iš 20,18; Sk 20,13; Ps 50,15
8 Ps 50,7
9 Iš 20,3; Įst 5,7; Įst 32,12; Ps 44,20; Iz 43,12
10 Iš 20,2; Įst 5,6; Ps 103,5
11 Įst 32,15
12 Apd 7,42
13 Iz 48,18
15 Rom 1,30
16 Įst 32,14; Job 29,6

82

Asafo psalmė.

Dievas pakyla dievų susirinkime, dievams teismą daro:
[2] "Ar dar ilgai teisite neteisingai ir pataikausite nedorėliams?
[3] Ginkite vargšus ir našlaičius, beturčių ir paniekintųjų saugokite teises.
[4] Vargšus ir beturčius iš nedorėlių rankų vaduokite!"
[5] Jie neišmano ir nesupranta, jie vaikščioja tamsoje, todėl visi žemės pamatai svyruoja.
[6] Aš tariau: "Jūs esate dievai ir Aukščiausiojo sūnūs.
[7] Tačiau jūs mirsite kaip žmonės, krisite kaip bet kuris kunigaikštis".
[8] Pakilk, Dieve, teisk žemę, nes visos tautos Tau priklauso!

82 SKYRIUS
1 2 Krn 19,6; Ps 82,6
2 Įst 1,17
3 Įst 24,17
5 Ps 11,3
6 Jn 10,34
8 Apr 11,15

83

Asafo psalmė.

Dieve, netylėk! Dieve, nenurimk ir nebūk tylus!
[2] Juk štai Tavo priešai triukšmauja, kelia galvas tie, kurie Tavęs nekenčia.
[3] Prieš Tavo tautą jie rengia sąmokslą, tariasi prieš Tavo globotinius.
[4] Jie sako: "Eikime, išnaikinkime juos, kad šios tautos nebebūtų ir Izraelio vardo niekas nebeminėtų".
[5] Jie tariasi vieningai, susijungia prieš Tave;
[6] Edomo ir Moabo stovyklos, izmaelitai ir hagarai,
[7] Gebalas, Amonas ir Amalekas, Filistija kartu su Tyro gyventojais.
[8] Su jais kartu asirai eina, Loto palikuonims teikia paramą.

83 SKYRIUS
1 Ps 28,1
2 Ps 81,15
3 Ps 27,5
4 Jer 11,19; Jer 31,36
6 2 Krn 20,1.10.11

[9] Padaryk jiems kaip Midjanui, kaip Siserai ir Jabinui prie Kišono upelio;
[10] jie prie En Doro sunaikinti buvo, tapo mėšlu žemei patręšti.
[11] Padaryk jų kunigaikščius kaip Orebą ir Zeebą, kaip Zebachą bei Calmuną – visus jų vadus,
[12] kurie sakė: "Pasiglemžkime Dievo žemes!"
[13] Dieve, padaryk juos lyg sūkurio blaškomus lapus, lyg šiaudus prieš vėją.
[14] Kaip ugnis sudegina mišką, kaip liepsna nudegina kalnus,
[15] taip gainiok juos audromis, gąsdink vėtromis.
[16] Viešpatie, sugėdink jų veidus, kad jie ieškotų Tavo vardo!
[17] Tegul visada juos gėda ir išgąstis lydi ir gėdoje jie tepražūna.
[18] Težino jie, kad Tas, kurio vardas Viešpats, visoje žemėje yra aukščiausias!

Choro vadovui. Giesmės "Spaustuvai" gaida. Koracho sūnų psalmė.

84 Kokios mielos Tavo buveinės, kareivijų Viešpatie!
[2] Alpsta mano siela ir ilgisi Viešpaties kiemų. Mano širdis ir kūnas šaukiasi gyvojo Dievo.
[3] Net ir žvirblis randa namus, kregždė – lizdą perėti vaikams prie Tavo aukurų, kareivijų Viešpatie, mano Karaliau ir Dieve!
[4] Palaiminti, kurie gyvena Tavo namuose: jie nuolat giria Tave!
[5] Palaimintas žmogus, kuris randa stiprybę Tavyje, kuris yra keleivis savo širdy.
[6] Keliaudami išdegusiu slėniu, jie šaltiniu jį paverčia, ankstyvasis lietus jį padengia palaiminimais.
[7] Jie eina iš jėgos į jėgą, kol Dievą Sione išvysta.
[8] Kareivijų Viešpatie, išgirsk mano maldą! Išgirsk, Jokūbo Dieve!
[9] Pažvelk, Dieve, mūsų skyde! Pažiūrėk į veidą savo pateptojo!
[10] Juk viena diena Tavo kiemuose yra vertesnė už tūkstantį kitur; geriau būti durininku Dievo namuose, negu gyventi nusidėjėlių palapinėse.
[11] Saulė ir skydas yra Viešpats; malonę ir garbę teikia Viešpats, gerų dalykų neatsako tiems, kurie nekaltai elgiasi.
[12] Kareivijų Viešpatie, palaimintas žmogus, kuris pasitiki Tavimi!

Choro vadovui. Koracho sūnų psalmė.

85 Viešpatie, Tu buvai palankus savo kraštui, išlaisvinai Jokūbą.
[2] Tu atleidai savo tautos kaltę, uždengei jos nusidėjimą.
[3] Tu sulaikei savo pyktį, nukreipei savo rūstybės įkarštį.
[4] Atgaivink mus, Dieve, mūsų gelbėtojau, tepaliauja Tavo rūstybė!
[5] Nejaugi amžinai pyksi ant mūsų, rūstausi per kartų kartas!
[6] Argi vėl mūsų neatgaivinsi, kad džiaugtumėmės Tavimi?
[7] Viešpatie, parodyk mums savo gailestingumą, suteik išgelbėjimą!
[8] Klausysiuos, ką kalba Viešpats Dievas! Jis juk skelbia taiką savo tautai ir šventiesiems; tenesigręžia jie į kvailystę.
[9] Tikrai, Jo išgelbėjimas arti tiems, kurie Jo bijo, Jo šlovė gyvena tarp mūsų.
[10] Gailestingumas ir tiesa susitiko, teisumas ir taika pasibučiavo.

9 Ts 4,15-24; Ts 5,20.21; Ts 7,22
10 Sof 1,17
11 Ts 7,25; Ts 8,12-21
13 Ps 35,5; Iz 17,13
14 Įst 32,22
18 Iš 6,3; Ps 59,13; Ps 92,8

84 SKYRIUS
1 Ps 27,4; Ps 46,4
2 Ps 42,1.2
4 Ps 65,4
7 Pat 4,18; Iz 40,31; Jn 1,16; 2 Kor 3,18
9 Pr 15,1
11 Pr 15,1; Ps 34,9.10; Iz 60,19.20; Mal 4,2; Apr 21,23
12 Ps 2,12; Ps 40,4

85 SKYRIUS
1 Ezr 1,11; Ezr 2,1; Ps 14,7; Jer 30,18; Jer 31,23; Ez 39,25; Oz 6,11; Jl 3,1
4 Ps 80,3.7
5 Ps 79,5
6 Hab 3,2
9 Iz 46,13; Ag 2,7; Zch 2,5; Jn 1,14
10 Ps 72,3; Iz 32,17

[11] Tiesa žels iš žemės, ir teisumas žvelgs iš dangaus.
[12] Gausiai gėrybių duos Viešpats, ir žemė bus derlinga.
[13] Teisumas eis pirma Jo ir nukreips mus į Jo kelią.

86

Dovydo malda.

Viešpatie, išgirsk, išklausyk mane, nes aš esu vargšas ir beturtis!
[2] Saugok mano sielą, nes aš esu šventas! Gelbėk savo tarną, kuris pasitiki Tavimi! Tu esi mano Dievas.
[3] Viešpatie, būk man gailestingas, nes Tavęs šaukiuos be paliovos!
[4] Palinksmink savo tarno sielą, nes į Tave, Viešpatie, kreipiu savo sielą.
[5] Juk Tu, Viešpatie, esi geras ir pasiruošęs atleisti, kupinas gailestingumo visiems, kurie šaukiasi Tavęs.
[6] Viešpatie, išgirsk mano maldą ir klausyk mano maldavimo balso!
[7] Nelaimėje šaukiuosi Tavęs – Tu išklausai mane!
[8] Viešpatie, nėra Tau lygaus tarp dievų ir nėra darbų kaip Tavo.
[9] Visos Tavo sutvertos tautos ateis, pagarbins Tave, Viešpatie, ir šlovins Tavo vardą.
[10] Tu esi didis ir darai stebuklus, Tu vienas esi Dievas!
[11] Viešpatie, pamokyk mane savo kelio, kad vaikščiočiau tiesoje! Įtvirtink mano širdį Tavo baimėje.
[12] Viešpatie, mano Dieve, girsiu Tave nuoširdžiai, šlovinsiu Tavo vardą per amžius!
[13] Tavo gailestingumas buvo man didelis, Tu išgelbėjai mano sielą iš giliausio pragaro.
[14] Dieve, išdidieji sukilo prieš mane, smurtininkų gauja tykoja mano gyvybės; jie nestato Tavęs savo akivaizdoje.
[15] Tačiau Tu, Viešpatie, esi užjaučiantis ir maloningas Dievas, kantrus ir kupinas gailestingumo bei tiesos.
[16] Pažvelk į mane ir pasigailėk manęs! Duok stiprybės savo tarnui ir išgelbėk savo tarnaitės sūnų!
[17] Parodyk ženklą, kad mane globoji, kad matytų tie, kurie manęs nekenčia, ir susigėstų, nes Tu, Viešpatie, esi mano gelbėtojas ir guodėjas!

87

Koracho sūnų psalmė. Giesmė.

Jo pamatas ant šventųjų kalnų.
[2] Viešpats myli Siono vartus labiau už visas Jokūbo buveines.
[3] Šlovingi dalykai pasakojami apie tave, Dievo mieste!
[4] Minėsiu Rahabą ir Babiloną tarp tų, kurie žino mane. Filistijos, Tyro ir Etiopijos gyventojai yra ten gimę.
[5] Bet apie Sioną bus sakoma: “Šitas ir tas vyras jame yra gimę”. Aukščiausiasis įsteigė jį.
[6] Viešpats užrašys tautų knygoje: “Šitas yra ten gimęs”.
[7] Jie giedos: “Visos mano versmės yra tavyje!”

88

Koracho sūnų psalmė. Giesmė. Choro vadovui. Liūdna gaida. Nuolankiai nuteikti. Ezeracho Hemano pamokantis kūrinys.

Viešpatie, mano išgelbėjimo Dieve, dieną ir naktį šaukiau Tavo akivaizdoje.

---

12 Ps 84,11; Jok 1,17

86 SKYRIUS
4 Ps 25,1; Ps 143,8
5 Ps 130,7; Ps 145,9; Jl 2,13
8 Iš 15,11; 2 Sam 7,22; 1 Kar 8,23; Ps 89,6; Jer 10,6
10 Iš 15,11; Įst 6,4; Iz 37,16; Mk 12,29; 1 Kor 8,4
11 Ps 27,11; Ps 143,8
15 Iš 34,6; Ps 86,5

87 SKYRIUS
2 Ps 78,67.68
3 Iz 60,1
6 Iz 4,3

88 SKYRIUS
1 Ps 27,9; Lk 18,7

[2] Tepasiekia mano malda Tave! Išgirsk mano šauksmą!
[3] Mano siela pilna skausmų ir mano gyvybė arti mirties.
[4] Mane laiko tokiu, kuris nuženge į duobę, esu bejėgis žmogus.
[5] Tarp mirusiųjų yra mano guolis, guliu kape kaip užmuštieji, kurių Tu nebeatsimeni, nes jie nuo Tavęs atskirti.
[6] Tu įstūmei mane į giliausią duobę, į tamsą, į gelmes.
[7] Mane slegia Tavo rūstybė, Tavo bangos ritasi per mane.
[8] Tu atitolinai nuo manęs mano pažįstamus, jiems padarei mane bjaurų. Esu uždarytas ir negaliu išeiti.
[9] Mano akys aptemo nuo vargo. Kasdien šaukiausi Tavęs, Viešpatie, tiesdamas į Tave rankas.
[10] Ar parodysi stebuklus mirusiems? Ar mirusieji kelsis ir girs Tave?
[11] Ar pasakojama apie Tavo malonę ir ištikimybę mirusiųjų karalystėje?
[12] Ar žinomi Tavo stebuklai tamsoje ir Tavo teisumas užmiršimo šalyje?
[13] Viešpatie, Tavęs aš šaukiuosi, mano malda kas rytą kyla į Tave.
[14] Viešpatie, kodėl atstumi mane, slepi nuo manęs savo veidą?
[15] Nuskurdęs ir pasiruošęs mirti esu nuo pat jaunystės, kenčiu Tavo siaubus, nežinau, ką daryti.
[16] Tavo rūstybės įkarštis krinta ant manęs, naikina mane Tavo siaubai.
[17] Jie visą laiką supa mane kaip vandenys ir skandina.
[18] Tu atitolinai nuo manęs mielą bičiulį, mano pažįstami pamiršo mane.

3 Ps 107,18
4 Ps 28,1; Ps 31,12
7 Ps 42,7
8 Job 19,13.19; Ps 31,11; Ps 142,4; Rd 3,7
9 Ps 86,3
18 Job 19,13; Ps 31,11; Ps 38,11

89 SKYRIUS
2 Ps 119,89.90
3 2 Sam 7,11; 1 Kar 8,16; 1 Krn 17,10-12
4 2 Sam 7,13; Iz 9,7; Lk 1,33
5 Ps 19,1
6 Ps 86,8; Ps 113,5
7 Ps 76,7.11
9 Ps 65,7; Ps 93,3.4; Ps 107,29
10 Iš 14,26-28; Ps 87,4; Iz 30,7; Iz 51,9
11 Pr 1,1; 1 Krn 29,11
12 Įst 3,8; Joz 11,17; Joz 12,1; Joz 19,22; Ts 4,6; Gg 4,8; Jer 46,18
15 Kun 23,24; Sk 10,10; Ps 98,6

Ezeracho Etano pamokantis kūrinys.

89 Viešpatie, apie Tavo gailestingumą giedosiu amžinai; kartų kartoms skelbsiu Tavo ištikimybę.
[2] Aš tariau: "Gailestingumas išliks per amžius. Tu įtvirtinsi savo ištikimybę danguose".
[3] "Aš sudariau sandorą su išrinktuoju ir prisiekiau savo tarnui Dovydui:
[4] 'Per amžius įtvirtinsiu tavo palikuonis, tavo sostą visoms kartoms pastatysiu' ".
[5] Viešpatie, dangūs giria Tavo stebuklus, Tavo ištikimybę – šventųjų susirinkimas.
[6] Kas gi iš danguje esančių Viešpačiui prilygsta? Kas tarp Dievo sūnų panašus į Viešpatį?
[7] Bauginantis yra Dievas šventųjų susirinkime, gerbtinas visų aplink Jį esančių.
[8] Viešpatie, kareivijų Dieve, kas yra Tau lygus savo jėga? Viešpatie, kas yra toks ištikimas, kaip Tu?
[9] Tu suvaldai jūros šėlimą, sukilusias bangas Tu sutramdai.
[10] Tu sutriuškini Rahabą kaip nukautąjį, savo galinga ranka išgainioji savo priešus.
[11] Tau priklauso dangūs ir žemė, pasaulis ir visa, kas jame; Tu sukūrei juos.
[12] Tu sutvėrei šiaurę ir pietus; Taboras ir Hermonas džiaugiasi Tavimi.
[13] Tu galingas: stipri Tavo ranka, aukštai pakelta Tavo dešinė!
[14] Tavo sosto pamatas – teisumas ir teisingumas, gailestingumas ir tiesa eina Tavo priekyje.
[15] Palaiminta tauta, kuri pažįsta

džiaugsmingą garsą! Viešpatie, Tavo veido šviesoje jie vaikščios.
[16] Tavo vardas juos linksmins, jie bus išaukštinti Tavo teisume.
[17] Tu esi jų garbė ir galybė, Tavo palankumu išaukštintas mūsų ragas.
[18] Viešpats yra mūsų apsauga, Izraelio Šventasis – mūsų karalius.
[19] Regėjime Tu kalbėjai savo šventajam: "Aš suteikiau pagalbą karžygiui, išaukštinau tautos išrinktąjį.
[20] Suradau Dovydą, savo tarną, ir šventu aliejumi jį patepiau.
[21] Mano ranka visuomet jį palaikys, mano dešinė stiprins jį.
[22] Priešas nenugalės jo ir piktadarys nepažemins.
[23] Jo akivaizdoje parblokšiu priešus ir palaušiu tuos, kurie jo nekenčia.
[24] Mano ištikimybė ir gailestingumas lydės jį, ir mano vardu aukštai iškils jo ragas.
[25] Aš jo ranką padėsiu ant jūros ir ant upių jo dešinę.
[26] Jis sakys man: 'Tu esi mano tėvas, mano Dievas ir išgelbėjimo uola!'
[27] Aš padarysiu jį savo pirmagimiu, jis bus aukščiau negu žemės karaliai.
[28] Aš būsiu jam gailestingas per amžius, tvirta pasiliks sandora tarp mūsų.
[29] Jo palikuonims leisiu gyventi per amžius, kol bus dangus, stovės jo sostas.
[30] Jei jo vaikai paniekins mano įstatymą, jei nesielgs, kaip jiems įsakyta,
[31] jei mano nuostatus laužys ir įsakymų mano nepaisys,

17 Ps 75,10; Ps 92,10; Ps 132,17
19 1 Kar 11,34
20 1 Sam 13,14; 1 Sam 16,1-12; Apd 13,22
21 Ps 80,17
25 Ps 72,8
26 2 Sam 22,47; 1 Krn 22,10
27 Kol 1,15.18; Apr 19,16
28 Iz 55,3
29 Įst 11,21; Jer 33,17
30 2 Sam 7,14; Ps 119,53
33 2 Sam 7,14.15
34 Jer 33,20-22
35 Am 4,2
36 Ps 72,17; Lk 1,33
38 Įst 32,19; 1 Krn 28,9
39 Rd 5,16
41 Ps 80,12
47 Ps 62,9; Ps 90,9
48 Ekl 3,19
49 2 Sam 7,15; Ps 54,5
50 Ps 69,9.19

[32] bausiu už jų nuodėmes lazda, plaksiu rykštėmis už jų kaltę.
[33] Bet savo malonės iš jo neatimsiu ir ištikimybės jam neatsakysiu,
[34] nesulaužysiu sandoros ir savo lūpų žodžio nekeisiu.
[35] Kartą esu prisiekęs šventumu savo, Dovydui nemeluosiu.
[36] Jo palikuonys gyvens per amžius, ir jo sostas stovės kaip saulė priešais mane,
[37] bus įtvirtintas kaip mėnulis – ištikimas liudytojas danguje".
[38] Bet Tu atstūmei, atmetei ir pasibjaurėjai pateptuoju savo.
[39] Išsižadėjai sandoros su savo tarnu, nusviedei žemėn jo karūną ir suteršei ją.
[40] Tu sugriovei jo mūrus, pavertei griuvėsiais tvirtoves.
[41] Jį plėšia visi praeiviai, jis tapo pajuoka kaimynams.
[42] Tu leidai jo priešų galybei iškilti, jiems visiems suteikei džiaugsmą.
[43] Nukreipei ašmenis jo kardo, neleidai laimėti mūšyje.
[44] Tu atėmei jo šlovę ir nuvertei jo sostą.
[45] Sutrumpinai jo jaunystės dienas, padengei jį gėda.
[46] Ar ilgai, Viešpatie? Ar slėpsies amžinai? Ar degs kaip ugnis Tavo rūstybė?
[47] Viešpatie, atsimink, koks trumpas yra mano gyvenimas! Kokius menkus Tu sukūrei visus žmones!
[48] Koks žmogus gyvena ir nepatiria mirties? Kieno siela mirusiųjų buveinės išvengia?
[49] Viešpatie, kur yra Tavo ankstesnė malonė, kurią Dovydui savo tiesoje pažadėjai?
[50] Viešpatie, atsimink savo tarno gėdą; nešioju širdyje daugelio tautų panieką,

[51] kuria, Viešpatie, Tavo priešai niekino Tavo pateptojo kelius.
[52] Tebūna palaimintas Viešpats per amžius! Amen! Amen!

90

Dievo vyro Mozės malda.
Viešpatie, Tu buvai mums prieglauda per kartų kartas!
[2] Pirma, negu buvo sutverti kalnai, žemė ir pasaulis, Tu, Dieve, esi nuo amžių ir per amžius!
[3] Tu grąžini žmones į dulkes ir sakai: "Sugrįžkite, žmonių vaikai!"
[4] Juk tūkstantis metų Tavo akyse yra kaip vakarykštė diena, kuri praėjo, kaip sargybos laikas naktį.
[5] Tu pašalini žmones kaip rytmečio sapną, kaip žaliuojančią žolę.
[6] Rytą ji žydi, vakare nukertama ir sudžiūsta.
[7] Tavo rūstybė sunaikina mus, Tavo pyktis mus gąsdina.
[8] Tu laikai mūsų kaltes savo akivaizdoje, mūsų slaptas nuodėmes – savo veido šviesoje.
[9] Mūsų dienos praeina Tau rūstaujant, mūsų metai kaip atodūsis.
[10] Mūsų metų skaičius yra septyniasdešimt, o stipresniųjų – aštuoniasdešimt. Dauguma jų praeina varge ir kančiose. Jie greitai praeina, ir mes išnykstame.
[11] Kas Tavo rūstybės jėgą supranta ir bijo Tavojo pykčio?
[12] Pamokyk mus skaičiuoti mūsų dienas, kad įgytume išmintingą širdį!
[13] Sugrįžk, Viešpatie! Ar ilgai? Būk gailestingas savo tarnams!
[14] Gaivink mus nuo ryto savo gailestingumu, kad džiaugsmas ir linksmumas mus lydėtų visą amžių!
[15] Suteik mums džiaugsmo už tas dienas, per kurias pažeminti buvome, už tuos metus, per kuriuos patyrėme pikta.
[16] Tepamato Tavo tarnai Tavo darbus ir Tavo šlovę jų vaikai!
[17] Viešpatie, Dieve, būk mums geras, įtvirtink mūsų darbus, daryk mūsų darbus sėkmingus!

91

Tas, kuris gyvena Aukščiausiojo globoje, Visagalio šešėlyje pasilieka,
[2] sako Viešpačiui: "Tu mano priebėga ir mano tvirtovė, mano Dievas, kuriuo pasitikiu!"
[3] Jis ištrauks tave iš medžiotojo kilpos, iš pražūtingo maro.
[4] Jis pridengs tave savo plunksnomis, po Jo sparnais rasi sau prieglaudą. Didysis skydas ir šarvas yra Jo tiesa!
[5] Tau nereikės bijoti nakties baisumų nė strėlių, švilpiančių dieną,
[6] nebaugins tavęs patamsyje slankiojąs maras nė vidudienį siaučiantis sunaikinimas.
[7] Tavo pašonėje kris tūkstantis ir dešimt tūkstančių – tavo dešinėje, bet tai nepriartės prie tavęs.
[8] Tu savo akimis tai stebėsi ir matysi nedorėlių atlyginimą,
[9] nes tu pasidarei Viešpatį savo priebėga, Aukščiausiąjį savo buveine.
[10] Tau neatsitiks nieko pikto, ir jokia nelaimė nepriartės prie tavo palapinės.
[11] Jis įsakys savo angelams saugoti tave visuose keliuose.
[12] Ant rankų jie nešios tave, kad neužsigautum kojos į akmenį.
[13] Tu mindžiosi liūtą ir gyvatę, sutrypsi jauniklį liūtą ir slibiną.
[14] "Kadangi jis pamilo mane, Aš

---

51 Ps 74,10.18.22
52 Ps 41,13

90 SKYRIUS
1 Ez 11,16
2 Pat 8,25.26
3 Pr 3,19
4 2 Pt 3,8
5 Ps 73,20; Iz 40,6
8 Ps 19,12; Ps 50,21; Ekl 12,14; Jer 16,17
12 Įst 32,29; Ps 39,4
13 Iš 32,12; Įst 32,36
14 Ps 85,6
16 Įst 32,4; Hab 3,2
17 Ps 27,4; Iz 26,12

91 SKYRIUS
1 Ps 17,8; Ps 27,5; Ps 31,20; Ps 32,7; Iz 25,4; Iz 32,2
2 Ps 142,5
3 Ps 124,7; Pat 6,5
4 Ps 17,8
5 Job 5,19; Ps 112,7; Iz 43,2
8 Ps 37,34; Mal 1,5
9 Ps 90,1; Ps 91,2
10 Pat 12,21
11 Ps 34,7; Mt 4,6; Lk 4,10; Hbr 1,14
12 Mt 4,6; Lk 4,11
14 Ps 9,10

išlaisvinsiu jį ir apginsiu, nes jis mano vardą pažįsta.
[15] Jis šauksis manęs, ir Aš jam atsakysiu. Būsiu su juo varge, išlaisvinsiu jį ir pagerbsiu.
[16] Ilgu gyvenimu pasotinsiu jį ir parodysiu jam savo išgelbėjimą".

92 *Psalmė. Giesmė sabato dienai.* Gera dėkoti Tau, Viešpatie, ir giedoti gyrių Tavo vardui, Aukščiausiasis,
[2] skelbti rytmety Tavo malonę ir ištikimybę naktimis
[3] dešimčiastygiu instrumentu, psalteriu ir arfa.
[4] Viešpatie, Tu pralinksminai mane savo kūriniais, Tavo rankų darbais aš džiaugiuosi.
[5] Viešpatie, kokie didingi yra Tavo darbai! Kokios gilios Tavo mintys!
[6] Tik neišmanantis žmogus to nesupranta ir kvailys nesuvokia.
[7] Nors ir žydi nedorėliai kaip gėlės, nors klesti piktadariai, jie bus amžinai sunaikinti.
[8] Viešpatie, Tu esi Aukščiausiasis per amžius!
[9] Viešpatie, štai žus Tavo priešai, bus išblaškyti visi piktadariai!
[10] Bet man Tu davei jėgų kaip stumbrui, patepei mane šviežiu aliejumi.
[11] Mano akys matys mano priešus, ausys išgirs apie tuos, kurie prieš mane pakilo.
[12] Teisusis klestės kaip palmė, augs kaip Libano kedras.
[13] Viešpaties namuose pasodinti, jie žydės Dievo kiemuose,
[14] neš vaisių senatvėje, bus sultingi ir žali,
[15] kad skelbtų Viešpaties teisumą. Jis yra mano uola ir Jame nėra neteisybės.

15 Job 12,4; Ps 50,15; Iz 43,2

92 SKYRIUS
1 Ps 147,1
2 Ps 89,1
3 1 Krn 23,5
5 Ps 40,5; Ps 139,17.18; Iz 28,29; Rom 11,33.34; Apr 15,3
6 Ps 73,22
7 Job 12,6; Ps 37,1.2; Jer 12,1.2; Mal 3,15
8 Ps 83,18
9 Ps 68,1
10 Ps 23,5; Ps 89,17
11 Ps 54,7
12 Sk 24,6; Ps 52,8; Jer 17,8; Oz 14,5.6
15 Įst 32,4; Rom 9,14

93 SKYRIUS
1 Ps 65,6; Ps 96,10
2 Ps 45,6; Rd 5,19
4 Ps 65,7

94 SKYRIUS
1 Įst 32,35; Iz 35,4; Nah 1,2; Rom 12,19
2 Pr 18,25
3 Job 20,5
4 Ps 31,18; Jud 1,15
7 Job 22,13; Ps 10,11
9 Iš 4,11; Pat 20,12
11 Job 11,11; 1 Kor 3,20
12 Įst 8,5; Job 5,17; Ps 119,71; Pat 3,11.12; Hbr 12,5.6

93 Viešpats karaliauja. Jis apsivilkęs didybe, Viešpats susijuosęs stiprybe, taip tvirtai pastatė pasaulį, kad jo niekas nepajudins.
[2] Tvirtai stovi Tavo sostas nuo senovės; nuo amžių Tu esi!
[3] Viešpatie, vandenys patvino, pakilo jų ūžimas, pakilo vandenų bangos!
[4] Galingesnis už gausių vandenų šniokštimą, už galingas jūrų bangas yra Viešpats aukštybėse!
[5] Tavo liudijimai labai patikimi. Tavo namus puošia šventumas, Viešpatie, per amžius.

94 Viešpatie Dieve, kuris atkeršiji, Dieve, kuris atkeršiji, pasirodyk!
[2] Kelkis, pasaulio Teisėjau, atlygink išdidiesiems, ką jie nusipelnė!
[3] Viešpatie, ar ilgai dar nedorėliai džiūgaus?
[4] Ar ilgai kalbės įžūliai ir didžiuosis visi piktadariai?
[5] Viešpatie, jie trypia Tavo tautą, spaudžia Tavo paveldą.
[6] Jie užmuša našlę ir ateivį, žudo našlaičius.
[7] Jie sako: "Viešpats nemato, Jokūbo Dievas nepastebi".
[8] Susipraskite, tautos neišmanėliai! Jūs kvailiai, kada išminties įgysite?
[9] Nejaugi Tas, kuris padarė ausį, negirdėtų, ir Tas, kuris sukūrė akį, nematytų?
[10] Argi Tas, kuris auklėja tautas ir moko žmones išminties, nesudraustų?
[11] Viešpats žino žmonių mintis, kad jos yra tuščios.
[12] Palaimintas žmogus, Viešpatie,

kurį Tu auklėji ir savo įstatymo mokai;
[13] ramybę jam teiki nelaimių dienomis, kol nedorėliui kasama duobė.
[14] Juk Viešpats neatmes savo tautos ir neapleis savo paveldėjimo.
[15] Teisingumas sugrįš teisiajam ir juo paseks visi tiesiaširdžiai.
[16] Kas gins mane nuo piktadarių? Kas užstos mane prieš skriaudėjus?
[17] Jei Viešpats man nebūtų padėjęs, būčiau atsidūręs tylos karalystėje.
[18] Kai pasakiau: "Slysta mano koja", Tavo gailestingumas, Viešpatie, palaikė mane.
[19] Kai mano širdis prisikaupė rūpesčių, Tavo paguoda sielai džiaugsmą grąžino.
[20] Argi Tu nedorėlių sostui pritarsi, kai iškraipydami įstatymą jie spaudžia žmones?
[21] Teisiojo sielą jie puola, nekaltą kraują pasmerkia.
[22] Bet Viešpats yra mano apsauga ir mano Dievas – priebėgos uola.
[23] Jis atlygins jiems už jų nedorybes, jų pačių neteisybėse sunaikins juos. Viešpats, mūsų Dievas, sunaikins juos.

95 Ateikite, giedokime Viešpačiui! Džiaugsmingą triukšmą kelkime savo išgelbėjimo uolai!
[2] Ateikime į Jo akivaizdą su padėka, džiaugsmingai giedokime Jam psalmes!
[3] Viešpats yra didis Dievas ir didis Karalius, didesnis už visus dievus.
[4] Jo rankoje yra žemės gelmės ir Jam priklauso kalnų viršūnės.
[5] Jo yra jūra, nes Jis ją sutvėrė, ir sausuma Jo rankų darbas.
[6] Ateikite, pulkime žemėn prieš Dievą ir pagarbinkime, atsiklaupkime prieš Viešpatį, kuris sutvėrė mus!
[7] Jis yra mūsų Dievas, o mes – Jo ganoma tauta ir Jo rankų globojamos avys! Šiandien, jeigu išgirsite Jo balsą, –
[8] "neužkietinkite savo širdžių kaip Meriboje, kaip gundymo dieną dykumoje,
[9] kur jūsų tėvai mane gundė ir mėgino, nors mano darbus buvo matę!
[10] Keturiasdešimt metų mane liūdino ta karta, ir Aš pasakiau: 'Ši tauta klysta savo širdyje ir nepažįsta mano kelių'.
[11] Užsirūstinęs jiems prisiekiau: 'Jie neįeis į mano poilsį!' "

96 Giedokite Viešpačiui naują giesmę, giedokite Viešpačiui visos šalys.
[2] Giedokite Viešpačiui, šlovinkite Jo vardą. Kiekvieną dieną skelbkite Jo išgelbėjimą.
[3] Apsakykite Jo garbę tarp pagonių ir Jo stebuklus visoms tautoms.
[4] Didis yra Viešpats ir didžiai girtinas, bijotinas labiausiai iš visų dievų.
[5] Visi tautų dievai yra stabai, bet Viešpats sukūrė dangus.
[6] Didybė ir garbė yra priešais Jį, galybė ir grožis Jo šventykloje.
[7] Pripažinkite Viešpačiui, tautų giminės, pripažinkite Viešpačiui šlovę ir galybę!
[8] Atiduokite Viešpačiui šlovę, priderančią Jo vardui, atneškite auką, įeikite į Jo kiemus.

20 Am 6,3
21 Iš 23,7; Ps 106,38; Pat 17,15; Mt 27,4

95 SKYRIUS
2 Ef 5,19; Jok 5,13
3 Ps 96,4; 1 Kor 8,5.6
5 Pr 1,9.10
6 2 Krn 6,13; Dan 6,10; Fil 2,10
7 Ps 79,13; Hbr 3,7-11.15; Hbr 4,7
8 Iš 17,2-7; Sk 20,13
9 Sk 14,22; Ps 78,18; 1 Kor 10,9
10 Apd 7,36; Apd 13,18; Hbr 3,10.17
11 Sk 14,23.28-30; Įst 1,35; Hbr 4,3.5

96 SKYRIUS
1 1 Krn 16,23-33
4 Ps 18,3; Ps 95,3; Ps 145,3
5 1 Krn 16,26; Ps 115,15; Iz 42,5; Jer 10,11
6 Ps 29,2
7 1 Krn 16,28.29; Ps 29,1.2

[9] Garbinkite Viešpatį šventumo grožyje, bijokite Jo visos šalys.
[10] Skelbkite pagonims: “Viešpats karaliauja!” Jis sukūrė tvirtą pasaulį, Jis teis tautas teisingai.
[11] Tesilinksmina žemė ir tedžiūgauja dangūs! Tešniokščia jūra ir kas joje yra!
[12] Linksmai tedžiūgauja laukai ir visa, kas juose auga! Visi miško medžiai tada džiaugsis
[13] Viešpaties akivaizdoje, kai Jis ateis teisti žemę. Jis teis pasaulį teisingai ir tautas savo tiesoje.

97 Viešpats karaliauja! Tedžiūgauja žemė! Tesilinksmina salos!
[2] Debesys ir tamsa Jį supa; teisumas ir teisingumas yra Jo sosto pagrindas.
[3] Jo priekyje liepsnoja ugnis ir sudegina aplinkui Jo priešus.
[4] Žaibai nušviečia pasaulį. Tai matydama, žemė drebėjo.
[5] Kalnai sutirpo kaip vaškas prieš Viešpatį – visos žemės Valdovą.
[6] Dangūs skelbia Jo teisumą ir visos tautos mato Jo šlovę.
[7] Bus sugėdinti tie, kurie tarnauja drožiniams, kurie stabais savo giriasi. Garbinkite Jį visi dievai!
[8] Tai girdi Sionas ir džiaugiasi. Viešpatie, dėl Tavo sprendimų džiūgauja Judo dukterys.
[9] Viešpatie, Tu esi aukštai virš visos žemės, išaukštintas virš visų dievų!
[10] Jūs, kurie mylite Viešpatį, nekęskite pikto; Jis saugo savo šventųjų gyvybes, iš nedorėlių priespaudos išlaisvina juos.
[11] Šviesa sušvinta teisiajam, tiesiaširdžiui – džiaugsmas.
[12] Linksminkitės, teisieji, Viešpatyje, dėkokite, prisiminę Jo šventumą.

98 *Psalmė.* Naują giesmę giedokite Viešpačiui, nes nuostabius darbus Jis daro! Jo dešinė ir Jo šventoji ranka Jam pergalę teikia.
[2] Viešpats apreiškė savo išgelbėjimą, tautų akivaizdoje parodė savo teisumą.
[3] Jis atsiminė savo gailestingumą ir tiesą, žadėtą Izraelio namams. Visi žemės pakraščiai pamatė Dievo išgelbėjimą.
[4] Džiaugsmingą triukšmą kelkite Viešpačiui visos šalys! Linksminkitės ir giedokite gyrių.
[5] Giedokite Viešpačiui, pritardami arfomis, giedokite psalmes, pritardami arfomis.
[6] Trimitų ir rago garsais kelkite džiaugsmingą triukšmą prieš Karalių, Viešpatį!
[7] Tesidžiaugia jūra ir kas joje yra, žemė ir jos gyventojai!
[8] Upės teploja rankomis, kalnai tesidžiaugia kartu
[9] Viešpaties akivaizdoje, nes Jis ateis teisti žemę! Jis teis pasaulį teisingai ir tautas nešališkai.

99 Viešpats karaliauja, tegu dreba tautos. Jis sėdi tarp cherubų, tedreba žemė.
[2] Viešpats yra didis Sione. Jis yra aukščiau nei visos tautos.
[3] Tegiria jie Tavo vardą, didį ir baisų; Jis yra šventas.
[4] Karaliaus galybė myli tiesą. Tu įtvirtini teisingumą, teisumą ir teisybę Jokūbe įvykdai.
[5] Aukštinkite Viešpatį, mūsų Dievą, garbinkite priešais Jo sostą; Jis yra šventas.

9 1 Krn 16,29; 2 Krn 20,21; Ps 29,2 **10** Ps 67,4; Ps 93,1; Ps 97,1; Apr 11,15; Apr 19,6 **11** Ps 69,34; Ps 98,7; Iz 49,13 **13** Apr 19,11

97 SKYRIUS
1 Ps 96,10 **2** Iš 19,9; Įst 4,11; 1 Kar 8,12; Ps 18,11; Ps 89,14 **3** Ps 18,8; Dan 7,10; Hab 3,5 **4** Iš 19,18 **5** Am 9,5; Mch 1,4; Nah 1,5 **6** Ps 19,1 **7** Iš 20,4; Hbr 1,6 **9** Iš 18,11; Ps 83,18; Ps 95,3; Ps 96,4 **10** Ps 31,23; Ps 34,14; Ps 37,40; Ps 145,20; Pat 2,8; Pat 8,13; Jer 15,21; Dan 3,28; Am 5,15; Rom 12,9 **11** Job 22,28; Ps 112,4; Pat 4,18 **12** Ps 30,4; Ps 33,1

98 SKYRIUS
1 Iš 15,11; Ps 33,3; Ps 77,14; Iz 42,10 **2** Iz 52,10; Iz 62,2; Lk 1,77; Lk 2,30.31; Rom 3,25 **3** Iz 49,6; Lk 3,6; Apd 13,47; Apd 28,28 **9** Ps 96,10.13

[6] Mozė ir Aaronas tarp Jo kunigų ir Samuelis tarp tų, kurie šaukiasi Jo vardo. Jie šaukėsi Viešpaties, ir Jis atsakė jiems.
[7] Iš debesies stulpo kalbėjo Jis; jie laikėsi Jo nuostatų ir potvarkių, kuriuos Jis jiems davė.
[8] O Viešpatie, mūsų Dieve, Tu atsakei jiems! Atlaidus Dievas buvai jiems, nors ir atlygindavai už jų nusikaltimus.
[9] Aukštinkite Viešpatį, mūsų Dievą, garbinkite prie Jo švento kalno, nes Viešpats, mūsų Dievas, yra šventas!

100

Gyriaus psalmė.

Kelkite džiaugsmingą triukšmą Viešpačiui, visos šalys!
[2] Tarnaukite Viešpačiui su džiaugsmu, Jo akivaizdon ateikite giedodami.
[3] Žinokite, kad Viešpats yra Dievas. Jis mus sukūrė, o ne mes patys; mes esame Jo tauta ir Jo ganyklos avys.
[4] Įeikite pro vartus su dėkojimu, į Jo kiemus su gyriumi. Būkite dėkingi Jam, laiminkite Jo vardą!
[5] Geras yra Viešpats; Jo gailestingumas amžinas ir Jo tiesa pasilieka kartų kartoms.

101

Dovydo psalmė.

Apie gailestingumą ir teisingumą giedosiu, skambinsiu Tau, Viešpatie.
[2] Laikysiuos teisingo kelio. Kada Tu pas mane ateisi? Vaikščiosiu su tobula širdimi savo namuose.
[3] Į tai, kas nedora, aš nežiūrėsiu. Aš nekenčiu neištikimųjų darbų; nieko bendro su jais neturėsiu.
[4] Vengsiu iš tolo širdies nelabumo, pikto nenoriu pažinti.
[5] Kas slaptai savo artimą šmeižia, tą nutildysiu. Kas žiūri iš aukšto ir turi išdidžią širdį, to neapkęsiu.
[6] Mano akys žvelgia į krašto ištikimuosius, kad jie gyventų su manimi. Kas vaikščioja tobulu keliu, tas tarnaus man.
[7] Klastingieji negyvens mano namuose. Melagiai nepasiliks mano akivaizdoje.
[8] Anksti išnaikinsiu krašto nedorėlius, kad pašalinčiau piktadarius iš Viešpaties miesto.

102

Prislėgtojo malda, kai jis sielvarte išlieja Viešpačiui savo skundą.

Viešpatie, išgirsk mano maldą, ir mano šauksmas tepasiekia Tave.
[2] Neslėpk savo veido nuo manęs tą dieną, kai esu varge. Palenk į mane savo ausį, kai šaukiuosi, skubėk man atsakyti.
[3] Mano dienos pranyksta kaip dūmai, mano kaulai kaip židinys dega.
[4] Kaip pakirsta žolė mano širdis džiūsta; aš pamirštu valgyti.
[5] Nuo skaudžių aimanų oda prilipo prie mano kaulų.
[6] Esu panašus į dykumų pelikaną, į pelėdą griuvėsiuose.
[7] Nemiegu ir esu vienišas kaip paukštis ant stogo.
[8] Priešai mane užgaulioja, ir mano vardas jiems tapo keiksmažodžiu.
[9] Pelenus valgau kaip duoną ir su ašaromis maišau savo gėrimą
[10] dėl Tavo rūstybės ir pykčio, nes Tu mane pakėlei ir nubloškei žemėn.
[11] Mano dienos yra tartum ištįsęs šešėlis, ir aš lyg žolė džiūstu.

---

99 SKYRIUS
1 Iš 25,22; 1 Sam 4,4; Ps 80,1
6 1 Sam 7,9; 1 Sam 12,18

100 SKYRIUS
1 Ps 95,1
3 Job 10,3.8; Ps 95,7; Ps 119,73; Ps 139,13.14; Iz 40,11; Ez 34,30.31; Ef 2,10
4 Ps 66,13; Ps 116,17-19
5 Ps 136,1

101 SKYRIUS
2 1 Kar 11,4
3 Ps 97,10
4 Ps 119,115
5 Pat 6,17
8 Ps 48,2.8; Ps 75,10; Jer 21,12

102 SKYRIUS
2 Ps 27,9; Ps 69,17
3 Jok 4,14

[12] Bet Tu, Viešpatie, pasiliksi per amžius; Tave minės visos kartos.
[13] Tu pakilsi ir pasigailėsi Siono, nes atėjo metas jam suteikti malonę.
[14] Tavo tarnams jo akmenys meilūs, jiems gaila jo dulkių.
[15] Tavo vardo, Viešpatie, bijos pagonys ir Tavo šlovės – pasaulio karaliai.
[16] Kai Viešpats atstatys Sioną, Jis pasirodys savo šlovėje;
[17] apleistųjų maldas Jis išklausys, jų prašymų nepaniekins.
[18] Tai tebūna užrašyta ateisiančiai kartai, kad tauta, kuri bus sukurta, girtų Viešpatį.
[19] Iš savo šventos aukštybės Viešpats pažvelgė žemyn, iš dangaus pažiūrėjo į žemę,
[20] kad išgirstų belaisvių dejones, išlaisvintų mirčiai skirtuosius,
[21] kad Sione būtų skelbiamas Viešpaties vardas ir girtų Jį Jeruzalėje,
[22] kai susiburs karalystės ir tautos tarnauti Viešpačiui.
[23] Jis susilpnino mane kelionėje, sutrumpino mano gyvenimo dienas.
[24] Aš sakiau: “Mano Dieve, neatimk manęs įpusėjus mano amžiui, Tavo metai tęsiasi per visas kartas.
[25] Kadaise Tu sukūrei žemę ir dangūs yra Tavo rankų darbas.
[26] Jie pražus, bet Tu pasiliksi. Jie visi susidėvės kaip drabužis, kaip rūbą juos pakeisi, ir jie bus pakeisti.
[27] Bet Tu esi tas pats ir Tavo metai nesibaigs.
[28] Tavo tarnų vaikai gyvens ir jų palikuonys įsitvirtins Tavo akivaizdoje”.

15 1 Kar 8,43
16 Iz 60,1.2
17 Neh 1,6
18 Ps 22,31; Rom 15,4
19 Įst 26,15
20 Ps 79,11
21 Ps 22,22
22 Iz 2,2.3; Iz 49,22.23; Iz 60,3
23 Job 21,21
24 Ps 90,2; Iz 38,10
25 Hbr 1,10-12
26 Iz 34,4; Iz 51,6
27 Mal 3,6
28 Ps 69,36

103 SKYRIUS
1 Ps 104,1.35
3 Iš 15,26; Ps 130,8
4 Ps 5,12
5 Iz 40,31
7 Ps 147,19
8 Iš 34,6.7
9 Ps 30,5
10 Ezr 9,13
12 Iz 38,17; Iz 43,25
13 Mal 3,17
15 1 Pt 1,24
16 Job 7,10; Iz 40,7

103

Dovydo psalmė. Laimink, mano siela, Viešpatį, ir visa, kas yra manyje, Jo šventą vardą.
[2] Laimink, mano siela, Viešpatį ir neužmiršk visų Jo geradarysčių.
[3] Jis atleidžia visas tavo kaltes ir gydo visas tavo ligas.
[4] Jis išperka tavo gyvybę iš pražūties ir savo malone bei gailestingumu tave vainikuoja.
[5] Jis pasotina geru tavo burną, ir atsinaujina tavo jaunystė kaip erelio.
[6] Viešpats vykdo teisybę ir teismą prispaustiesiems.
[7] Jis savo kelius apreiškė Mozei, ir Izraelio vaikai matė Jo darbus.
[8] Gailestingas ir maloningas yra Viešpats, lėtas pykti ir turtingas gailestingumo.
[9] Ne visados Jis barasi ir ne amžinai rūstauja.
[10] Jis nepasielgė su mumis pagal mūsų kaltes ir neatlygino mums pagal mūsų nuodėmes.
[11] Kaip dangus yra aukštai virš žemės, taip didis yra Jo gailestingumas tiems, kurie Jo bijo.
[12] Kaip toli nuo rytų yra vakarai, taip Jis atitolino nuo mūsų nuodėmes.
[13] Kaip tėvas pasigaili vaikų, taip Viešpats gailisi tų, kurie Jo bijo.
[14] Jis mūsų prigimtį žino, atsimena, kad esame dulkės.
[15] Žmogaus dienos yra kaip žolė, kaip lauko gėlė jis pražysta.
[16] Vos tik papūtė vėjas, jo nebėra, jo vieta jo nebepažįsta.
[17] Bet Viešpaties gailestingumas per amžius tiems, kurie Jo bijo, ir Jo teisumas lieka vaikų vaikams tų,

[18] kurie Jo sandoros laikosi, atsimena Jo įsakymus ir vykdo juos.
[19] Viešpats danguje pastatė savo sostą, Jo karališka valdžia valdo viską.
[20] Laiminkite Viešpatį jūs, angelai, galingi jėga, kurie vykdote Jo žodį, Jo balsą išgirdę.
[21] Laimink Viešpatį, Jo kareivija, Jo tarnai, kurie vykdote Jo valią.
[22] Laiminkite Viešpatį, visi kūriniai visoje Jo viešpatystėje. Laimink, mano siela, Viešpatį!

104 Laimink, mano siela, Viešpatį! Viešpatie, mano Dieve, Tu esi labai didingas! Didybe ir garbe esi apsirengęs.
[2] Tave supa šviesa kaip apsiaustas; ištiesei dangus kaip skraistę.
[3] Virš vandenų surentei sau kambarius, debesis padarei savo vežimu, važiuoji ant vėjo sparnų.
[4] Tu darai savo pasiuntinius kaip vėjus, savo tarnus kaip liepsnojančią ugnį.
[5] Tu padėjai žemės pamatus, ir niekas jos nepajudins per amžius.
[6] Vandenynais kaip drabužiu apdengei ją, kalnų viršūnes vandenys dengė.
[7] Tau grūmojant, jie pabėgo, nuo Tavo griaustinio balso jie pasišalino.
[8] Jie kyla į kalnus, leidžiasi į slėnius, į vietas, kurias jiems paskyrei.
[9] Nustatei jiems ribą, kad neperžengtų jos ir nebeužlietų žemės.
[10] Tu pasiuntei šaltinius į slėnius, tarp kalnų jie teka.
[11] Iš jų miško žvėrys geria ir laukiniai asilai troškulį savo malšina.
[12] Jų pakrantėse padangių paukščiai gyvena, medžių šakose jie čiulba.
[13] Iš savo kambarių kalnus Tu laistai, Tavo rankų darbas gaivina žemę.
[14] Tu išaugini žolę galvijams ir augalus, kad tarnautų žmogui, kad iš žemės jis maistą sau gautų
[15] ir vyną, kuris linksmina žmogaus širdį. Veidai spindi nuo aliejaus, o duona stiprina žmonių širdis.
[16] Viešpaties medžiai pasisotina, Libano kedrai, Jo pasodinti.
[17] Paukščiai ten krauna lizdus, gandras kipariso viršūnėje sau namus pasidarė.
[18] Aukšti kalnai – laukinėms ožkoms, uolos – triušiams prieglaudą teikia.
[19] Jis sukūrė mėnulį laikui žymėti, saulė žino, kada nusileisti.
[20] Tu siunti tamsą, ir ateina naktis, miško žvėrys sujunda.
[21] Ima riaumoti jauni liūtai, grobio ieškodami, ir prašo Dievą sau maisto.
[22] Kai pateka saulė, jie pasitraukia miegoti į savo lindynes.
[23] Žmogus išeina į darbą ir darbuojasi ligi vakaro.
[24] Viešpatie, kokia daugybė Tavo darbų! Juos išmintingai padarei, žemę pripildei savo turtų.
[25] Štai didelė ir plati jūra. Ten knibžda be skaičiaus įvairaus dydžio gyvūnų.
[26] Ten plaukioja laivai, Tavo sukurtas leviatanas vandeny žaidžia.
[27] Jie visi iš Tavęs laukia, kad duotum jiems maisto reikiamu metu.
[28] Tu duodi jiems, jie rankioja. Tu ištiesi savo ranką, jie pasisotina gausiai.
[29] Tau paslėpus nuo jų veidą, jie

18 Įst 7,9
19 Dan 4,17.25
20 Ps 148,2; Mt 6,10
21 Hbr 1,14

104 SKYRIUS
1 Ps 103,1
3 Am 9,6
6 Pr 1,6
9 Pr 9,11-15; Job 26,10; Ps 33,7; Jer 5,22
13 Ps 147,8; Jer 10,13
14 Pr 1,29; Job 28,5
15 Ts 9,13; Ps 23,5; Pat 31,6; Ekl 10,19
19 Pr 1,14; Job 38,12; Ps 19,6
20 Ps 74,16; Iz 45,7
21 Job 38,39
23 Pr 3,19
24 Ps 40,5; Ps 65,9; Pat 3,19; Jer 10,12; Jer 51,15
26 Job 41,1; Iz 27,1
27 Job 36,31; Ps 136,25
29 Job 34,15; Ekl 12,7

išsigąsta. Tu atimi iš jų kvapą, ir jie miršta, dulkėmis virsta.
[30] Atsiunti Tu savo dvasią, sukuri juos ir atnaujini žemės veidą.
[31] Viešpaties šlovė pasiliks per amžius, džiaugsis Viešpats savo darbais.
[32] Jis pažvelgia į žemę, ji sudreba; paliečia kalnus, ir jie rūksta.
[33] Viešpačiui giedosiu, kol gyvensiu, giedosiu gyrių Dievui, kol gyvas būsiu.
[34] Mano apmąstymai Jam patiks; aš džiaugsiuosi Viešpatyje.
[35] Te nusidėjėliai dingsta iš žemės, tenebūna daugiau nedorėlių. Laimink, mano siela, Viešpatį! Girkite Viešpatį!

105 Dėkokite Viešpačiui, šaukitės Jo vardo, skelbkite tautose Jo darbus.
[2] Giedokite Jam, giedokite Jam psalmes. Garsinkite visus Jo stebuklus.
[3] Didžiuokitės Jo šventu vardu. Tegu džiaugiasi širdis tų, kurie ieško Viešpaties.
[4] Ieškokite Viešpaties ir Jo jėgos. Nuolatos ieškokite Jo veido.
[5] Atsiminkite Jo nuostabius darbus, kuriuos Jis yra padaręs, Jo stebuklus ir Jo lūpų ištartus sprendimus.
[6] Jūs, Jo tarno Abraomo palikuonys, Jokūbo vaikai, Jo išrinktieji.
[7] Jis yra Viešpats, mūsų Dievas; visoje žemėje galioja Jo sprendimai.
[8] Jis per amžius atsimena savo sandorą, žodį, kurį Jis įsakė tūkstančiui kartų,
[9] sandorą, kurią Jis padarė su Abraomu, ir priesaiką, duotą Izaokui.

30 Iz 32,15
31 Pr 1,31; Pat 8,31
32 Iš 19,18; Ps 144,5; Hab 3,10
33 Ps 63,4
34 Ps 19,14
35 Ps 37,38

105 SKYRIUS
1 1 Krn 16,8-22.34; Ps 106,1; Ps 145,12; Iz 12,4
2 Ps 119,27
4 Ps 27,8
5 Ps 77,11
7 Iz 26,9
8 Lk 1,72
9 Pr 17,2; Lk 1,73; Gal 3,17;Hbr 6,17
11 Pr 13,15; Pr 15,18
12 Pr 23,4; Pr 34,30; Įst 7,7; Hbr 11,9
14 Pr 12,17; Pr 35,5
16 Pr 41,54; Kun 26,26; Iz 3,1; Ez 4,16
17 Pr 37,28.36; Pr 45,5; Apd 7,9
18 Pr 40,15
19 Pr 39,11-21; Pr 41,25.42.43
20 Pr 41,14
21 Pr 41,40-44
23 Pr 46,6; Ps 78,51; Apd 7,15
24 Iš 1,7.9
25 Iš 1,8-10; Iš 4,21
26 Iš 3,10; Iš 4,12-15
27 Iš 7,1-25; Iš 8,1-32; Iš 9,1-35; Iš 10,1-29; Iš 11,1-10; Iš 12,1-51; Ps 78,43
29 Iš 7,20.21; Ps 78,44

[10] Jis patvirtino ją Jokūbui įstatymu, Izraeliui – amžina sandora,
[11] sakydamas: “Tau duosiu Kanaano šalį, tavo paveldėjimo dalį”,
[12] kai jie buvo negausūs skaičiumi, tik ateiviai joje.
[13] Jie keliavo iš tautos į tautą, iš vienos karalystės į kitą.
[14] Jis niekam neleido jų skriausti, sudrausdavo dėl jų karalius:
[15] “Nelieskite mano pateptųjų ir mano pranašams nedarykite pikto”.
[16] Jis žemei badą pašaukė, duonos ramstį sunaikino.
[17] Jis pasiuntė pirma jų vyrą, Juozapą, vergijon parduotą.
[18] Jie supančiojo jo kojas, sukaustė jį geležimi,
[19] kol įvyko Jo žodis; Viešpaties žodis išmėgino jį.
[20] Karalius paleisti jį liepė, tautos valdovas išlaisvino jį.
[21] Savo namų viešpačiu jį paskyrė ir viso savo turto valdovu,
[22] kad vadovautų šalies kunigaikščiams, išminties mokytų vyresniuosius.
[23] Tuomet Izraelis Egiptan atvyko ir Jokūbas viešėjo Chamo krašte.
[24] Čia Jis labai pagausino savo tautą ir padarė ją stipresnę už jų priešus.
[25] Jis pažadino jų širdyse neapykantą savo tautai, ir jie ėmė su Jo tarnais elgtis klastingai.
[26] Jis pasiuntė Mozę, savo tarną, ir Aaroną, kurį išsirinko.
[27] Jie Chamo krašte padarė nuostabių ženklų ir stebuklų.
[28] Jis siuntė tamsą ir aptemdė kraštą, ir jie nepasipriešino Jo žodžiui.
[29] Jis pavertė jų vandenis krauju, jų žuvis išmarino.

[30] Varlės jų žemę apniko, net karalių kambariuose jų buvo.
[31] Jis tarė, ir visą jų kraštą užplūdo įvairios musės bei mašalai.
[32] Vietoje lietaus Jis siuntė krušą ir liepsnojančią ugnį visame krašte.
[33] Jis išmušė figmedžius ir vynmedžius, visame krašte medžius sunaikino.
[34] Jam tarus, užplūdo begalės skėrių ir žiogų,
[35] kurie visus augalus jų krašte ir laukų derlių surijo.
[36] Jis pirmagimius visus krašte ištiko, jų pajėgumo pradžią.
[37] Jis išvedė juos su sidabru ir auksu, jų giminėse nebuvo ligonių.
[38] Džiaugėsi egiptiečiai, jiems iškeliavus, nes labai išgąsdinti buvo.
[39] Jis dengė juos debesimi ir naktį apšvietė juos ugnimi.
[40] Jiems paprašius, Jis putpelių jiems atsiuntė, maitino juos dangaus duona.
[41] Jis perskėlė uolą, ir ištryško vandenys, jie tekėjo kaip upė per sausą žemę.
[42] Jis atsiminė savo šventą pažadą Abraomui, savo tarnui,
[43] ir išvedė savo tautą su džiaugsmu, savo išrinktuosius su linksmybėmis.
[44] Pagonių žemes jiems išdalino, tautų turtai jiems atiteko,
[45] kad Jo įsakymų laikytųsi, vykdytų Jo įstatymą. Girkite Viešpatį!

106 Girkite Viešpatį! Dėkokite Viešpačiui, nes Jis geras, nes Jo gailestingumas amžinas.
[2] Kas išvardins galingus Viešpaties darbus, kas apsakys Jo šlovę?
[3] Palaiminti, kurie Jo įsakymus vykdo, kurie visą laiką elgiasi teisiai.
[4] Viešpatie, būdamas palankus savo tautai, atsimink ir mane, suteik man savo išgelbėjimą,
[5] kad matyčiau išrinktųjų gerovę, džiūgaučiau su Tavo tauta, didžiuočiausi su Tavo paveldu.
[6] Nusidėjome su savo tėvais, nusikaltome, elgėmės nedorai.
[7] Mūsų tėvai Egipte nesuprato Tavo stebuklų. Jie užmiršo Tavo didelį gailestingumą, prieš Tave prie Raudonosios jūros maištavo.
[8] Bet Jis dėl savo vardo išgelbėjo juos, kad parodytų savo galybę.
[9] Jis sudraudė Raudonąją jūrą, ir ta išdžiūvo. Jis vedė juos per gelmes kaip per dykumą.
[10] Iš vergijos Jis išgelbėjo juos, išpirko juos iš priešo rankos.
[11] Vandenys užliejo priešus, nė vieno jų neliko.
[12] Tada jie tikėjo Jo žodžiais, giedojo jam gyrių.
[13] Bet greitai pamiršo Jo darbus ir nelaukė Jo patarimų,
[14] dykumoje geiduliams atsidavė ir Dievą tyruose gundė.
[15] Jis suteikė jiems, ko prašė, kartu siuntė ligas į jų būrį.
[16] Pavydėjo jie Mozei stovykloje ir Viešpaties šventajam Aaronui.
[17] Atsivėrusi žemė prarijo Dataną, palaidojo gaują Abiramo.
[18] Užsidegė ugnis tarp jų, nedorėlius sudegino liepsna.
[19] Jie pasidarė veršį Horebe ir garbino nulietą atvaizdą.
[20] Jie iškeitė savo šlovę į pavidalą jaučio, ėdančio žolę.
[21] Jie pamiršo savo gelbėtoją Die-

30 Iš 8,6
31 Iš 8,16.17
32 Iš 9,23-25
33 Ps 78,47
34 Iš 10,4
36 Pr 49,3; Iš 12,29; Iš 13,15
37 Iš 12,35.36
38 Iš 12,33
39 Iš 13,21
40 Iš 16,12; Ps 78,24
41 Iš 17,6
42 Pr 15,13.14
44 Joz 11,16-23; Joz 13,7
45 Įst 4,1.40

106 SKYRIUS
1 1 Krn 16,34.41
3 Ps 15,2; Gal 6,9
4 Ps 119,132
6 Dan 9,5
7 Iš 14,11.12
8 Iš 9,16
9 Iš 14,21; Iz 63,11-13
10 Iš 14,30
11 Iš 14,27.28; Iš 15,5
12 Iš 15,1-21
13 Iš 15,24; Iš 16,2; Iš 17,2
14 1 Kor 10,6
15 Sk 11,31; Iz 10,16
16 Sk 16,1-3
17 Įst 11,6
18 Sk 16,35.46
19 Iš 32,1-4
20 Rom 1,23

vą, kuris didelių dalykų Egipte padarė,
[22] nuostabių darbų Chamo krašte, baisių dalykų prie Raudonosios jūros.
[23] Dievas būtų juos sunaikinęs, jeigu ne Jo išrinktasis Mozė, stojęs užtarti juos prieš Dievą, kad Jo rūstybė jų nenubaustų.
[24] Jie paniekino gerąją žemę, netikėjo Jo žodžiais,
[25] palapinėse savo murmėjo, Viešpaties balso neklausė.
[26] Jis tada pakėlė ranką, kad juos dykumoje sunaikintų,
[27] jų vaikus išblaškytų tarp pagonių, po visas šalis išsklaidytų.
[28] Jie Baal Peorui tarnavo, valgė negyvųjų aukas.
[29] Šitaip jie savo darbais Viešpatį užrūstino, ir maras paplito tarp jų.
[30] Tik kai Finehasas pakilęs teismą įvykdė, liovėsi maras.
[31] Tai buvo jam įskaityta teisumu per visas kartas.
[32] Įpykino jie Viešpatį prie Meribos vandenų, ir Mozė dėl jų nukentėjo.
[33] Jie apkartino jo dvasią, neapgalvotus žodžius jis kalbėjo savo lūpomis.
[34] Jie nesunaikino tautų, kaip Viešpats jiems buvo įsakęs.
[35] Jie su pagonimis susimaišė ir išmoko jų darbus daryti.
[36] Jie stabams jų tarnavo, ir tie spąstais jiems virto.
[37] Jie savo sūnus ir dukteris velniams aukojo,
[38] liejo nekaltą kraują – savo sūnų ir dukterų kraują – aukodami Kanaano stabams; krauju buvo sutepta žemė.
[39] Jie susiteršė savo darbais ir paleistuvavo savo poelgiais.

23 Iš 32,10; Ez 22,30
24 Įst 8,7; Hbr 3,18.19
25 Sk 14,2.27
26 Sk 14,28-30; Ez 20,15.16
27 Kun 26,33
28 Oz 9,10
30 Sk 25,7.8
31 Sk 25,11-13
32 Sk 20,3-13; Įst 1,37; Įst 3,26
33 Sk 20,3.10
34 Įst 7,2.16; Ts 1,21
35 Ts 3,5.6
36 Įst 7,16; Ts 3,12
37 Kun 17,7; 2 Kar 16,3; 2 Kar 17,17
38 Sk 35,33
39 Kun 17,7; Ez 20,18
40 Įst 9,29; Įst 32,9; Ts 2,14
41 Ts 2,14
43 Ts 2,16
44 Ts 3,9; Ts 6,7; Ts 10,10
45 Kun 26,41.42; Ts 2,18; Ps 69,16
46 Ezr 9,9
47 1 Krn 16,35.36
48 Ps 41,13

107 SKYRIUS
1 Ps 106,1
3 Iz 43,5.6
4 Įst 2,7; Įst 32,10
6 Ps 50,15
7 Ezr 8,21

[40] Tada užsidegė Viešpaties rūstybė prieš savo tautą, bjaurus Jam tapo Jo paveldas.
[41] Atidavė juos pagonims, tie, kurie jų nekentė, valdė juos.
[42] Juos spaudė priešai ir slėgė jų ranka.
[43] Daug kartų Jis išlaisvino juos, bet jie neklausė Jo patarimų; dėl savo nedorybių jie buvo pažeminti.
[44] Tačiau Viešpats atsižvelgė į jų priespaudą, išgirdęs jų šauksmą,
[45] atsiminė jų labui savo sandorą. Jis gailėjosi jų, būdamas didžiai gailestingas.
[46] Jis davė jiems rasti pasigailėjimą akyse tų, kurie išsivedė juos į nelaisvę.
[47] Išgelbėk mus, Viešpatie, mūsų Dieve, ir surankiok tautose išblaškytus, kad dėkotume Tavo šventam vardui, girtumėmės Tavo šlove.
[48] Palaimintas Viešpats, Izraelio Dievas, nuo amžių ir per amžius! Visa tauta tesako: “Amen”. Girkite Viešpatį!

107

Dėkokite Viešpačiui, nes Jis geras, nes Jo gailestingumas amžinas.
[2] Taip tekartoja Viešpaties išpirktieji, kuriuos Jis išpirko iš priešo rankos,
[3] ir surinko juos iš kraštų: iš rytų ir vakarų, iš šiaurės ir pietų.
[4] Po dykumą jie klajojo tuščiais keliais, nerasdami miesto, kur galėtų gyventi.
[5] Jie alko ir troško, jų sielos nusilpo.
[6] Varge jie Viešpaties šaukėsi, Jis iš sielvartų juos išvadavo.
[7] Jis vedė juos teisingu keliu, kad jie nueitų į gyvenamą miestą.

[8] Tegiria jie Viešpatį už Jo gerumą, už Jo stebuklus žmonių vaikams.
[9] Jis pagirdė trokštančią sielą, išalkusią sielą pripildė gėrybių.
[10] Kurie sėdėjo tamsoje ir mirties šešėlyje, geležimi ir skurdu sukaustyti, –
[11] nes buvo sukilę prieš Dievo žodžius ir paniekinę Aukščiausiojo patarimą,
[12] todėl Jis pažemino vargu jų širdis, – krito, ir niekas jiems nepadėjo.
[13] Varge jie šaukėsi Viešpaties, Jis iš sielvartų juos išgelbėjo.
[14] Jis išvedė juos iš tamsos ir mirties šešėlio ir sutraukė jų pančius.
[15] Tegiria jie Viešpatį už Jo gerumą, už Jo stebuklus žmonių vaikams.
[16] Jis sudaužė varinius vartus ir geležinius skląsčius sulaužė.
[17] Kvailiai dėl savo nedorybių ir dėl savo kalčių kenčia.
[18] Jiems nebemielas joks valgis, jie priartėjo prie mirties vartų.
[19] Varge jie šaukiasi Viešpaties, Jis iš sielvartų juos išgelbsti.
[20] Jis siuntė savo žodį ir išgydė juos, iš pražūties juos išlaisvino.
[21] Tegiria jie Viešpatį už Jo gerumą, už Jo stebuklus žmonių vaikams.
[22] Teaukoja Jam padėkos aukas ir džiūgaudami teskelbia Jo darbus.
[23] Kas laivais plaukia į jūrą, vandenų platybėje prekiauja,
[24] tie mato Viešpaties darbus ir Jo stebuklus gelmėse.
[25] Jam įsakius, audros pakyla, šiaušiasi bangos.
[26] Ligi debesų jie pakyla, į gelmes vėl sminga, širdis jų tirpsta nelaimėje.

8 Ps 107,15.21
9 Ps 34,10; Lk 1,53
10 Job 36,8; Iz 42,7; Mch 7,8; Lk 1,79
11 Ps 73,24; Rd 3,42
12 Ps 22,11
14 Ps 68,6
16 Iz 45,1.2
17 Iz 65,6.7; Jer 30,14.15; Rd 3,39; Ez 24,23
18 Job 33,20; Job 33,22
20 2 Kar 20,5; Job 33,28.30; Ps 30,2; Mt 8,8
22 Kun 7,12; Ps 9,11; Ps 50,14; Hbr 13,15
25 Jn 1,4
26 Ps 22,14
29 Ps 89,9; Mt 8,26; Lk 8,24
31 Ps 107,8.15.21
32 Ps 22,22.25
33 1 Kar 17,1.7; Iz 50,2
34 Pr 13,10; Įst 29,23
35 Ps 114,8; Iz 41,17.18
38 Pr 12,2; Pr 17,16.20; Iš 1,7; Įst 7,14
40 Job 12,21.24
41 1 Sam 2,8; Ps 113,7.8
42 Job 5,15.16; Job 5,16; Ps 63,11; Rom 3,19
43 Ps 64,9; Jer 9,12; Oz 14,9

[27] Jie svirduliuoja ir klydinėja kaip girti, jų jėgos baigia išsekti.
[28] Varge jie Viešpaties šaukiasi, Jis iš sielvartų juos išvaduoja.
[29] Jis nutildo audrą, nuramina bangas.
[30] Tada jie džiaugiasi nurimusia jūra. Jis nuveda juos į geidžiamą uostą.
[31] Tegiria jie Viešpatį už Jo gerumą, už Jo stebuklus žmonių vaikams.
[32] Jie teaukština Jį tautos susirinkime, tegiria Jį vyresniųjų taryboje.
[33] Upes Jis dykuma paverčia, vandens šaltinius – sausa žeme,
[34] derlingą žemę paverčia druskynais dėl nedorybių žmonių, kurie joje gyvena.
[35] Jis dykumą ežeru paverčia ir sausą žemę – vandens šaltiniais.
[36] Jis alkanuosius apgyvendina ten, kad jie įkurtų gyvenamą miestą.
[37] Jie apsėja laukus, pasodina vynuogynus, kurie atneša derlių.
[38] Jis palaimina juos, ir jų labai padaugėja, jų galvijams neleidžia mažėti.
[39] Kai jų sumažėja ir jie pažeminami priespauda, nelaimėmis ir širdgėla,
[40] Jis paniekina kunigaikščius ir klaidina juos dykumoje be kelio,
[41] bet Jis pakelia vargšą iš nelaimės, padaro gausią kaip bandą jo giminę.
[42] Teisieji tai matys ir džiaugsis, o nedorybė užčiaups savo burną.
[43] Išmintingasis tai pamatys ir supras Viešpaties malonę.

108

Giesmė. Dovydo psalmė. O Dieve, mano širdis pasiruošusi. Aš giedosiu ir girsiu savo šlovėje.

[2] Pabuskite, psalteri ir arfa! Aš taip pat anksti atsikelsiu.
[3] Girsiu Tave, Viešpatie, tarp tautų, giedosiu gyrių Tau tarp pagonių.
[4] Tavo gailestingumas siekia aukščiau dangų, Tavo tiesa – iki debesų.
[5] Būk išaukštintas danguose ir Tavo šlovė tebūna visoje žemėje,
[6] kad Tavo mylimieji būtų išlaisvinti; išgelbėk savo dešine ir išklausyk mane.
[7] Dievas kalbėjo savo šventume: "Aš džiūgausiu ir išdalinsiu Sichemą, paskirstysiu Sukotų slėnį.
[8] Mano yra Gileadas ir Manasas, Efraimas – mano galvos šalmas, Judas – mano skeptras.
[9] Moabas yra mano praustuvė. Ant Edomo numesiu savo kurpę. Filistijoje Aš džiaugsiuosi pergale".
[10] Kas įves mane į sustiprintą miestą? Kas nuves mane į Edomą?
[11] Dieve, argi ne Tu mus atstūmei? Argi ne Tu, Dieve, neišėjai su mūsų kariuomene?
[12] Suteik mums pagalbą varge, nes žmonių pagalba yra be vertės.
[13] Su Dievu būsime drąsūs, Jis sutryps mūsų priešus.

Choro vadovui. Dovydo psalmė.

109 Netylėk, mano gyriaus Dieve.
[2] Nedorėlio burna ir klastingojo burna prieš mane atsivėrė. Jie kalba prieš mane melagingais liežuviais.
[3] Neapykantos žodžiais jie apsupo mane ir puola mane nekaltą.

108 SKYRIUS
1 Ps 57,7-11
2 Ps 57,8-11
5 Ps 57,5.11
6 Ps 60,5-12
8 Pr 49,10
10 Ps 60,9
13 Ps 60,12

109 SKYRIUS
1 Ps 83,1
2 Ps 27,12
3 Ps 35,7; Ps 69,4; Jn 15,25
5 Ps 35,7.12; Ps 38,20; Pat 17,13
6 Zch 3,1
7 Pat 28,9
8 Ps 55,23; Ps 69,25; Jn 17,12; Apd 1,20
9 Iš 22,24
11 Neh 5,7; Job 5,5; Job 18,9
13 Job 18,19; Ps 37,28; Pat 10,7
14 Iš 20,5; Sk 14,18; Neh 4,5; Iz 65,6; Jer 18,23; Jer 32,18
15 Job 18,17; Ps 34,16
16 Ps 34,18
17 Pat 14,14; Mt 7,2
18 Sk 5,22

[4] Už mano meilę jie kaltina mane, bet aš meldžiuosi.
[5] Piktu už gera jie man atlygina ir neapykanta už meilę.
[6] Atiduok tokį nedorėlių valiai, te šėtonas stovi jo dešinėje.
[7] Teisme tebūna jis pasmerktas, jo malda tebūna nuodėmė.
[8] Tebūna jo gyvenimas trumpas. Jo tarnystę tegauna kitas.
[9] Jo vaikai tepalieka našlaičiais ir žmona – našle.
[10] Elgetomis ir benamiais tegu tampa jo vaikai, tebūna jie išmesti iš savų sunaikintų namų.
[11] Skolintojas tepasiglemžia jo turtą ir svetimieji jo uždarbį teišgrobsto.
[12] Nė vienas jo tenesigaili ir tenebūna kas užjaustų jo našlaičius.
[13] Jo palikuonys tesunyksta. Kitoje kartoje teišdyla jų vardas.
[14] Viešpats teatsimena jo tėvų kaltes, ir jo motinos nuodėmė tenebūna išdildyta.
[15] Tegu nuolat Viešpats juos stebi, kad nuo žemės nušluotų jų atminimą.
[16] Nes neparodė jis gailestingumo, bet persekiojo beturtį ir vargšą, kėsinosi nužudyti sudužusį širdyje.
[17] Jis mėgo prakeikimą, tegu jis užklumpa jį; jis nemėgo palaiminimo, tebūna jis toli nuo jo.
[18] Jis apsivilko prakeikimu kaip drabužiu, todėl kaip vanduo jis teįsisunkia į kūną, kaip aliejus į kaulus.
[19] Jis tebūna jam kaip drabužis, kuris dengia jo kūną, kaip juosta, kuria jis susijuosia.
[20] Taip tegul užmoka Viešpats mano priešininkams ir tiems, kurie kalba pikta prieš mane.
[21] Bet Tu, Viešpatie Dieve, susti-

prink mane dėl savojo vardo, gelbėk dėl savo gailestingumo.
[22] Aš esu vargšas ir beturtis, mano širdis sužeista.
[23] Nykstu kaip šešėlis, mane nešioja kaip vėjas skėrį.
[24] Mano keliai nuo pasninko linksta, sulyso mano kūnas.
[25] Aš jiems tapau pajuoka. Matydami mane, jie kraipė galvas.
[26] Padėk man, Viešpatie, mano Dieve, išgelbėk mane, būdamas gailestingas.
[27] Viešpatie, težino jie, jog tai Tavo ranka padarė.
[28] Jie tegul keikia, bet Tu laimink! Kai jie pakyla, tebūna sugėdinti, o Tavo tarnas tesidžiaugia.
[29] Teapsivelka mano priešininkai nešlove, juos gėda kaip drabužis teapgaubia.
[30] Savo burna garsiai girsiu Viešpatį, girsiu Jį minioje.
[31] Jis stovi beturčio dešinėje, gina jį nuo pasmerkėjų.

Dovydo psalmė.

110 Viešpats tarė mano Viešpačiui: “Sėskis mano dešinėje, kol patiesiu Tavo priešus tarsi pakojį po Tavo kojomis”.
[2] Viešpats duos Tau iš Siono Tavo stiprybės skeptrą. Valdyk savo priešus!
[3] Savanoriškai Tavo tauta susirinks Tavo pergalės dieną šventumo grožyje. Jaunimas lyg aušros rasa Tave pasitiks.
[4] Viešpats prisiekė ir nesigailės: “Tu esi kunigas per amžius Melchizedeko tvarka”.
[5] Viešpats Tavo dešinėje sunaikins karalius savo rūstybės dieną.
[6] Jis darys teismą tarp pagonių. Pripildys žemę lavonų, daugelyje šalių įvykdys sprendimą valdovams.
[7] Jis kelyje gers iš upelio, todėl iškels savo galvą.

111 Girkite Viešpatį! Aš girsiu Viešpatį visa širdimi teisiųjų susirinkime.
[2] Dideli yra Viešpaties darbai, tyrinėjami visų, kurie juos mėgsta.
[3] Didingi ir šlovingi Jo darbai, Jo teisumas pasilieka per amžius.
[4] Atsimintini yra Jo darbai. Maloningas ir užjaučiantis yra Viešpats.
[5] Jis maitina tuos, kurie Jo bijo, per amžius prisimena savo sandorą.
[6] Jis savo darbų galią tautai parodė, atidavė jiems pagonių nuosavybę.
[7] Jo rankų darbai – teisingumas ir teismas, visi Jo įsakymai nepakeičiami.
[8] Jie per amžius yra tvirti, paremti tiesa ir lygybe visiems.
[9] Išpirkimą Jis savo tautai siuntė, amžiams paskelbė savo sandorą. Šventas ir gerbtinas yra Jo vardas.
[10] Išminties pradžia yra Viešpaties baimė; supratingi, kurie taip elgiasi. Jo šlovė lieka per amžius!

112 Girkite Viešpatį! Palaimintas žmogus, kuris Viešpaties bijosi ir Jo įsakymus labai mėgsta.
[2] Jo palikuonys bus galingi žemėje; palaiminta bus dorųjų karta.
[3] Jo namuose bus gerovė ir turtai, jo teisumas pasiliks per amžius.
[4] Dorajam šviesa nušvinta tamsoje, jis yra maloningas, kupinas gailestingumo ir teisus.
[5] Geras žmogus pasigaili ir skolina, jis teisingai savo reikalus tvarko.
[6] Jis nesvyruos per amžius. Amži-

23 Ps 102,11
24 Hbr 12,12
25 Ps 22,7; Jer 18,16; Rd 2,15; Mt 27,39; Mk 15,29
27 Job 37,7
28 2 Sam 6,11.12; Iz 65,14
29 Job 8,22; Ps 35,26
30 Ps 35,18; Ps 111,1
31 Ps 16,8
110 SKYRIUS
1 Mt 22,44; Mk 12,36; Mk 16,19; Lk 20,42.43; Apd 2,34.35; 1 Kor 15,25; Ef 1,22; Kol 3,1; Hbr 1,13
2 Ps 2,9; Dan 7,13.14; Rom 11,26.27
3 Ts 5,2; 1 Krn 16,29; Neh 11,2; Ps 96,9
4 Sk 23,19; Zch 6,13; Hbr 5,6.10; Hbr 6,20
5 Ps 2,5.12; Ps 16,8; Rom 2,5; Apr 6,17
6 Ps 68,21
111 SKYRIUS
1 Ps 35,18
2 Ps 92,5; Ps 143,5
3 Ps 145,4.5
4 Ps 86,5
7 Apr 15,3
8 Iz 40,8; Mt 5,18; Apr 15,3
9 Lk 1,49; Lk 1,68
10 Job 28,28; Pat 1,7; Pat 9,10; Ekl 12,13
112 SKYRIUS
1 Ps 128,1
2 Ps 102,28
3 Pat 3,16; Pat 8,18; Mt 6,33
4 Job 11,17; Ps 97,11
5 Ps 37,26; Lk 6,35; Ef 5,15; Kol 4,5

nai bus minimas teisiojo vardas.
[7] Bloga žinia jo neišgąsdins; tvirta yra jo širdis, nes jis pasitiki Viešpačiu.
[8] Įsitvirtinusi jo širdis, jis nebijos, kol pamatys sugėdintus savo priešus.
[9] Jis beturčiams dovanas dosniai dalina. Jo teisumas pasilieka per amžius. Jo ragas iškils garbingai.
[10] Nedorėlis tai matys ir graušis, dantimis grieš ir nyks. Nedorėlių troškimas pražus.

113 Girkite Viešpatį! Viešpaties tarnai, girkite Viešpaties vardą!
[2] Palaimintas Viešpaties vardas dabar ir per amžius.
[3] Nuo saulės užtekėjimo iki nusileidimo tebūna giriamas Viešpaties vardas!
[4] Viešpats yra virš visų tautų, Jo šlovė aukščiau nei dangus.
[5] Kas yra kaip Viešpats, mūsų Dievas, kuris gyvena aukštybėse?
[6] Jis pasilenkia žiūrėti į dangų ir žemę.
[7] Jis kelia iš dulkių beturtį, iš purvo vargšą ištraukia,
[8] sodina jį greta kunigaikščių, šalia savo tautos kunigaikščių.
[9] Jis suteikia nevaisingajai namus, padarydamas ją laiminga vaikų motina. Girkite Viešpatį!

114 Kai Izraelis iš Egipto išėjo, Jokūbo namai pagonių tautą paliko,
[2] Judas buvo Jo šventykla, Izraelis – Jo karalystė.
[3] Pamatė jūra ir pabėgo, atgal pasitraukė Jordanas.
[4] Kalnai šokinėjo kaip avys, kalvos – kaip ėriukai.

6 Pat 10,7
7 Pat 1,33
8 Ps 27,1; Ps 56,11; Ps 59,10; Pat 1,33; Pat 3,24; Iz 12,2; Hbr 13,9
113 SKYRIUS
1 Ps 135,1
2 Dan 2,20
3 Iz 59,19; Mal 1,11
4 Ps 8,1; Ps 97,9; Ps 99,2
5 Ps 89,6; Iz 57,15
6 Ps 11,4; Iz 57,15
7 1 Sam 2,8; Ps 72,12; Ps 107,41
8 Job 36,7
9 1 Sam 2,5; Iz 54,1
114 SKYRIUS
1 Iš 12,51; Iš 13,3; Ps 81,5
2 Iš 6,7; Iš 19,6; Iš 25,8; Iš 29,45.46; Įst 27,9
3 Iš 14,21; Joz 3,13-16; Ps 77,16
4 Iš 19,18; Ts 5,5; Ps 29,6; Hab 3,6
5 Hab 3,8
8 Iš 17,6; Sk 20,11; Ps 107,35
115 SKYRIUS
1 Iz 48,11; Ez 36,32
2 Ps 42,3.10
3 1 Krn 16,26
4 Įst 4,28; 2 Kar 19,18; Iz 37,19; Iz 44,10.20; Jer 10,3
8 Ps 135,18; Iz 44,9-11
9 Ps 33,20; Ps 118,2.3
13 Ps 128,1.4
15 Pr 1,1; Pr 14,19; Apd 14,15; Apr 14,7

[5] Kas gi tau, jūra, ko pabėgai? Kodėl pasitraukei, Jordane?
[6] Kalnai, ko šokinėjate kaip avys, kalvos – kaip ėriukai?
[7] Drebėk, žeme, Viešpaties akivaizdoje, Jokūbo Dievo akivaizdoje.
[8] Jis pavertė uolą vandeniu, iš akmens šaltiniai ištryško!

115 Ne mums, Viešpatie, ne mums, tik Tavo vardui tebūna šlovė dėl Tavo gailestingumo ir tiesos.
[2] Kodėl turėtų sakyti pagonys: "Kur yra jų Dievas?"
[3] Mūsų Dievas danguje, Jis padarė visa, kas Jam patiko.
[4] Jų stabai iš sidabro ir aukso, jie – žmogaus rankų darbas.
[5] Jie turi burnas, bet nekalba; turi akis, bet nemato;
[6] turi ausis, tačiau negirdi; turi nosį, bet nesuuodžia;
[7] turi rankas, bet nepaliečia; turi kojas, bet nevaikšto. Jie nekalba savo gerkle.
[8] Į juos panašūs yra tie, kas juos padaro ir jais pasitiki.
[9] Izraeli, pasitikėk Viešpačiu! Jis jūsų pagalba ir skydas.
[10] Aarono namai, pasitikėkite Viešpačiu! Jis jūsų pagalba ir skydas.
[11] Kurie bijote Viešpaties, pasitikėkite Viešpačiu! Jis jūsų pagalba ir skydas.
[12] Viešpats mus atsimena; Jis palaimins mus. Jis palaimins Izraelį ir Aarono namus.
[13] Jis palaimins visus, kurie Viešpaties bijo, mažus ir didelius.
[14] Viešpats pagausins jus ir jūsų vaikus.
[15] Jūs esate palaiminti Viešpaties,

kuris sutvėrė dangų ir žemę.
[16] Dangūs yra Viešpaties buveinė, o žemę Jis atidavė žmonėms.
[17] Ne mirusieji giria Viešpatį, ne mirties karalijon nužengę.
[18] Bet mes šloviname Viešpatį dabar ir per amžius. Girkite Viešpatį!

116

Myliu Viešpatį, nes Jis išklausė mano maldavimą.
[2] Jis palenkė į mane savo ausį, todėl šauksiuosi Jo, kol gyvas būsiu.
[3] Mirties skausmai apsupo mane, pragaro kančios apėmė mane; kenčiau vargą ir skausmus.
[4] Viešpaties vardo šaukiausi: "Viešpatie, išlaisvink mano sielą!"
[5] Maloningas yra Viešpats ir teisus, gailestingas mūsų Dievas.
[6] Viešpats apsaugo paprastąjį; suvargęs buvau, o Jis man padėjo.
[7] Nurimk, mano siela, nes Viešpats padarė tau gera!
[8] Tu išlaisvinai nuo mirties mano sielą, nuo ašarų – mano akis, nuo suklupimo – mano kojas.
[9] Aš vaikščiosiu Viešpaties akivaizdoje gyvųjų šalyje.
[10] Nors pasitikėjau, bet tariau: "Aš esu labai prislėgtas!"
[11] Neapgalvojęs sakiau: "Visi žmonės melagiai".
[12] Kuo gi Viešpačiui atsilyginsiu už visas Jo geradarystes?
[13] Aš paimsiu išgelbėjimo taurę, Viešpaties vardo šauksiuosi.
[14] Savo įžadus Viešpačiui ištesėsiu visos tautos akivaizdoje.
[15] Viešpaties akyse brangi yra šventųjų mirtis.
[16] Viešpatie, aš esu Tavo tarnas, Tavo tarnas ir sūnus Tavo tarnaitės. Tu mano pančius sutraukei.
[17] Tau padėkos auką aukosiu, šauksiuosi Viešpaties vardo.
[18] Savo įžadus Viešpačiui ištesėsiu visos tautos akivaizdoje,
[19] Viešpaties namų kiemuose, Jeruzalės mieste. Girkite Viešpatį!

117

Girkite Viešpatį, visos tautos. Girkite Jį, visi žmonės!
[2] Jo gailestingumas mums begalinis, Viešpaties tiesa pasilieka per amžius. Girkite Viešpatį!

118

Dėkokite Viešpačiui, nes Jis geras, nes Jo gailestingumas amžinas.
[2] Tegul Izraelis sako: "Jo gailestingumas amžinas".
[3] Tegul Aarono namai sako: "Jo gailestingumas amžinas".
[4] Visi, kas Viešpaties bijo, tesako: "Jo gailestingumas amžinas".
[5] Sielvarte Viešpaties šaukiausi. Viešpats išklausė ir išlaisvino mane.
[6] Viešpats yra už mane – ko man bijoti? Ką gali padaryti man žmogus?
[7] Viešpats yra tarp tų, kurie man padeda, todėl aš matysiu sugėdintus savo priešus.
[8] Geriau pasitikėti Viešpačiu, negu sudėti viltis į žmones.
[9] Geriau pasitikėti Viešpačiu, negu sudėti viltis į kunigaikščius.
[10] Visos tautos apgulė mane, bet Viešpaties vardu juos nugalėsiu.
[11] Jie iš visų pusių apgulė mane, tačiau Viešpaties vardu juos nugalėsiu.
[12] Apspito jie mane kaip bitės, jie sudegs kaip erškėtis ugnyje, nes Viešpaties vardu juos nugalėsiu.

---

17 Ps 6,5; Ps 88,10-12; Iz 38,18
18 Ps 113,2; Dan 2,20

116 SKYRIUS
1 Ps 18,1
3 Ps 18,4-6
5 Ezr 9,15; Neh 9,8; Ps 103,8; Ps 119,137; Ps 145,17; Jer 12,1; Dan 9,14
7 Ps 13,6; Jer 6,16; Mt 11,29
8 Ps 56,13
9 Ps 27,13
10 2 Kor 4,13
11 Ps 31,22; Rom 3,4
14 Ps 116,18
15 Ps 72,14; Apr 14,13
16 Ps 86,16; Ps 119,125; Ps 143,12
17 Kun 7,12; Ps 50,14; Ps 107,22
19 Ps 96,8

117 SKYRIUS
1 Rom 15,11
2 Ps 100,5

118 SKYRIUS
1 1 Krn 16,8.34; 2 Krn 5,13; 2 Krn 7,3; Ezr 3,11; Ps 136,1-26; Jer 33,11
2 Ps 115,9
5 Ps 18,19; Ps 120,1
6 Ps 27,1; Ps 56,9; Rom 8,31; Hbr 13,6
7 Ps 54,4; Ps 59,10
8 2 Krn 32,7.8; Ps 40,4; Iz 31,1.3; Iz 57,13; Jer 17,5
9 Ps 146,3
11 Ps 88,17
12 Įst 1,44; Ekl 7,6; Nah 1,10

[13] Tu stūmei mane, kad parpulčiau, bet man padėjo Viešpats.
[14] Mano stiprybė ir giesmė yra Viešpats, Jis – mano išgelbėjimas.
[15] Džiaugsmo ir išgelbėjimo šauksmas teisiųjų palapinėse. Viešpaties dešinė pergalę teikia.
[16] Viešpaties dešinė aukštai pakelta, Viešpaties dešinė pergalę teikia.
[17] Aš nemirsiu, bet gyvensiu ir skelbsiu Viešpaties darbus.
[18] Nors Viešpats mane griežtai baudė, bet mirčiai neatidavė.
[19] Atverkite man teisumo vartus! Įžengęs pro juos girsiu Viešpatį.
[20] Tai Viešpaties vartai, pro kuriuos įeis teisieji.
[21] Šlovinsiu Tave, nes išklausei mane ir tapai mano išgelbėjimu.
[22] Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo kertiniu akmeniu.
[23] Tai Viešpats padarė, ir mūsų akims tai nuostabą kelia.
[24] Šitą dieną Viešpats padarė; džiūgaukime ir linksminkimės šiandien.
[25] Viešpatie, gelbėk mane! Viešpatie, leisk man klestėti!
[26] Palaimintas, kuris ateina Viešpaties vardu. Mes laiminame jus iš Viešpaties namų.
[27] Dievas yra Viešpats ir Jis mus apšvietė. Suriškite auką virvėmis ir eikite ligi aukuro.
[28] Tu esi mano Dievas, aš šlovinsiu Tave; Tu esi mano Dievas, aš aukštinsiu Tave.
[29] Dėkokite Viešpačiui, nes Jis geras, nes Jo gailestingumas amžinas!

119 Palaiminti, kurių kelias nepeiktinas, kurie pagal Viešpaties įstatymą vaikšto.

[2] Palaiminti, kurie klauso Jo liudijimų ir visa širdimi Jo ieško,
[3] nedaro jie neteisybės, vaikšto Jo keliais.
[4] Tu įsakei stropiai vykdyti Tavo potvarkius.
[5] O kad mano keliai būtų nukreipti vykdyti Tavo nuostatus!
[6] Niekada nepatirčiau gėdos, jei į Tavo įsakymus žiūrėčiau.
[7] Tyra širdimi Tave šlovinsiu, teisius Tavo nuosprendžius pažinęs.
[8] Nuostatus Tavo vykdysiu, nepalik manęs visiškai.
[9] Kaip gali jaunuolis savo kelią išlaikyti tyrą? Laikydamasis Tavo žodžių.
[10] Visa širdimi ieškojau Tavęs, neleisk man nuo įsakymų Tavo nuklysti.
[11] Giliai širdyje paslėpiau Tavo žodį, kad Tau nenusidėčiau.
[12] Palaimintas esi, Viešpatie, mane savo nuostatų mokyk.
[13] Savo lūpomis skelbiau visus Tavo sprendimus.
[14] Tavo liudijimų keliais džiaugiuosi labiau negu visais turtais.
[15] Apie Tavo potvarkius nuolat mąstysiu ir žiūrėsiu į Tavo kelius.
[16] Nuostatais Tavo gėrėsiuos, nepamiršiu Tavo žodžių.
[17] Suteik savo tarnui malonę, kad aš gyvendamas Tavo žodžio laikyčiausi.
[18] Atverk man akis, kad stebuklus Tavo įstatyme regėčiau.
[19] Esu žemėje svečias, neslėpk nuo manęs savo įsakymų.
[20] Mano siela pailso, besiilgėdama Tavo sprendimų.
[21] Tu sudraudi išdidžiuosius; prakeikti nuklydę nuo Tavo įsakymų.
[22] Pašalink nuo manęs panieką ir

14 Iš 15,2; Iz 12,2
16 Iš 15,6
17 Ps 6,5; Ps 73,28; Hab 1,12
18 Ps 73,14; Jer 31,18; 1 Kor 11,32; 2 Kor 6,9
19 Iz 26,2
20 Ps 24,7; Iz 35,8; Apr 21,27; Apr 22,14.15
21 Ps 116,1
22 Mt 21,42; Mk 12,10.11; Lk 20,17; Apd 4,11; Ef 2,20; 1 Pt 2,7.8
26 Mt 21,9; Mt 23,39; Mk 11,9; Lk 13,35; Lk 19,38
27 1 Pt 2,9
28 Iš 15,2; Iz 25,1

119 SKYRIUS
1 Ps 128,1; Ez 11,20; Ez 18,17; Mch 4,2
2 Įst 6,5; Įst 10,12; Įst 11,13; Įst 13,3
3 1 Jn 3,9; 1 Jn 5,18
6 Job 22,26
10 2 Krn 15,15
11 Ps 37,31; Lk 2,19
13 Ps 34,11
16 Ps 1,2
17 Ps 116,7
19 Pr 47,9; Kun 25,23; 1 Krn 29,15; Ps 39,12; Hbr 11,13
20 Ps 42,1.2; Ps 63,1; Ps 84,2
22 Ps 39,8

gėdą, nes laikausi Tavo liudijimų.
[23] Kunigaikščiai susirinkę tariasi prieš mane, bet Tavo tarnas mąsto apie Tavo nuostatus.
[24] Tavo liudijimai yra mano pasimėgimas ir mano patarėjai.
[25] Mano siela nublokšta į dulkes, atgaivink mane, kaip esi pažadėjęs.
[26] Savo kelius paskelbiau, ir Tu išklausei mane; pamokyk mane savo nuostatų.
[27] Leisk man suvokti Tavo potvarkių kelią, tai kalbėsiu apie Tavo stebuklus.
[28] Mano siela nyksta iš sielvarto, sustiprink mane, kaip esi pažadėjęs.
[29] Melo kelią pašalink nuo manęs, savo įstatymu mane apdovanok.
[30] Pasirinkau tiesos kelią, Tavo sprendimus laikau priešais save.
[31] Įsitvėriau Tavo liudijimų; Viešpatie, neleisk man patirti gėdos.
[32] Tavo įsakymų keliu bėgsiu, kai išplėsi mano širdį.
[33] Viešpatie, pamokyk mane savo nuostatų kelio, tai iki galo jo laikysiuos.
[34] Duok suprasti Tavo įstatymą, kad vykdyčiau ir nuoširdžiai jo laikyčiausi.
[35] Savo įsakymų takais mane vesk, nes jais aš gėriuosi.
[36] Palenk mano širdį prie liudijimų savo, o ne prie godumo,
[37] nugręžk mano akis nuo tuštybių; atgaivink mane savo kelyje.
[38] Ištesėk pažadą, duotą savo tarnui, kuris bijosi Tavęs.
[39] Nukreipk nuo manęs gėdą, kuri baugina mane, nes Tavo sprendimai yra geri.
[40] Štai aš ilgiuosi Tavo potvarkių, atgaivink mane savo teisumu.

25 Ps 44,25; Ps 143,11
26 Ps 25,4; Ps 27,11; Ps 86,11
27 Ps 145,5.6
28 Ps 107,26
32 1 Kar 4,29; Iz 60,5; 2 Kor 6,11.13
33 Mt 10,22; Apr 2,26
34 Pat 2,6; Jok 1,5
36 Ez 33,31; Mk 7,20-23; Lk 12,15; Hbr 13,5
37 Pat 23,5; Iz 33,15
38 2 Sam 7,25
45 Pat 4,12
46 Ps 138,1; Mt 10,18; Apd 26,1-32
50 Job 6,10; Rom 15,4
53 Iš 32,19; Ezr 9,3; Neh 13,25
55 Ps 63,6
57 Sk 18,20; Ps 16,5; Jer 10,16; Rd 3,24

[41] Viešpatie, būk man gailestingas, teateina Tavo išgelbėjimas, kaip Tu pažadėjai.
[42] Tada duosiu atsakymą tam, kuris iš manęs tyčiojasi, nes pasitikiu Tavo žodžiu.
[43] Neatimk iš manęs tiesos žodžio, nes laukiu Tavo sprendimų.
[44] Per amžių amžius laikysiuos Tavo įstatymo.
[45] Vaikščiosiu laisvas, nes tyrinėju Tavo potvarkius.
[46] Kalbėsiu apie Tavo liudijimus karalių akivaizdoje ir nebūsiu sugėdintas.
[47] Gėrėsiuosi Tavo įsakymais, kuriuos pamilau.
[48] Kelsiu rankas į Tavo įsakymus, kuriuos pamilau, mąstysiu apie Tavo nuostatus.
[49] Prisimink žodį savo tarnui, kuriuo suteikei man viltį.
[50] Tai yra paguoda mano varge, nes Tavo žodis mane atgaivino.
[51] Nors pasipūtėliai mane skaudžiai išjuokia, nuo Tavo įstatymo aš nenukrypau.
[52] Viešpatie, aš prisimenu Tavo senus nuosprendžius ir jais pasiguodžiu.
[53] Mane siaubas apima, kai matau nedorėlį, nepaisantį Tavo įstatymo.
[54] Tavo nuostatai tapo man giesmėmis mano viešnagės namuose.
[55] Ir naktį atsimenu, Viešpatie, Tavąjį vardą ir laikausi Tavo įstatymo.
[56] Tai teko man, nes aš laikiausi Tavo potvarkių.
[57] Viešpats yra mano dalis; aš pasižadėjau Tavo žodžių laikytis.
[58] Nuoširdžiai ieškau Tavo palankumo, būk gailestingas, kaip esi pažadėjęs.

[59] Galvojau apie savo kelią ir pasukau link Tavo liudijimų.
[60] Skubiai ir nedelsdamas vykdau Tavo įsakymus.
[61] Nors nedorėliai apiplėšė mane, bet aš neužmiršau Tavo įstatymo.
[62] Vidurnaktį atsikėlęs, dėkoju už teisingus Tavo sprendimus.
[63] Aš draugas visiems, kurie Tavęs bijo ir Tavo potvarkius vykdo.
[64] Viešpatie, žemė pilna Tavo gailestingumo, mokyk mane savo nuostatų.
[65] Viešpatie, Tu darei savo tarnui gera, kaip buvai pažadėjęs.
[66] Mokyk mane teisingai nuspręsti ir pasirinkti, nes aš patikėjau Tavo įsakymais.
[67] Nuklydęs ir pažemintas buvau, bet dabar klausau Tavo žodžio.
[68] Tu esi geras ir darai gera, mokyk mane savo nuostatų.
[69] Šmeižtais drabsto mane pasipūtėliai, bet aš nuoširdžiai Tavo potvarkių laikausi.
[70] Jų širdis vieni riebalai, o aš gėriuosi Tavo įstatymu.
[71] Naudinga man buvo nukentėti, kad Tavo nuostatų pasimokyčiau.
[72] Man Tavo įstatymas brangesnis už daugybę aukso ir sidabro.
[73] Tavo rankos padarė ir suformavo mane; suteik man išminties suprasti Tavo įsakymus.
[74] Kurie Tavęs bijo, džiaugiasi mane matydami, nes Tavo žodžiu pasitikiu.
[75] Viešpatie, žinau, jog teisingi Tavo sprendimai ir teisingai mane nubaudei.
[76] Paguosk dabar mane savo malone, kaip esi savo tarnui žadėjęs.
[77] Būk gailestingas, kad aš išlikčiau gyvas, nes gėriuosi Tavo įstatymu.
[78] Sugėdinti tebūna išdidieji, nes jie be priežasties puolė mane. Aš mąstysiu apie Tavo potvarkius.
[79] Tesigręžia į mane, kurie Tavęs bijo, kurie pažino Tavo liudijimus.
[80] Tegu mano širdis nepažeidžia nuostatų Tavo, kad nebūčiau sugėdintas.
[81] Mano siela ilgisi Tavo išgelbėjimo, bet aš pasitikiu Tavo žodžiu.
[82] Mano akys pavargo belaukdamos, kas Tavo žadėta. Kada Tu mane paguosi?
[83] Nors tapau panašus į vynmaišį dūmuose, bet Tavo nuostatų neužmiršau.
[84] Kiek dar dienų liko Tavo tarnui? Kada mano persekiotojus pasmerksi?
[85] Išdidieji kasa man duobę, nepaisydami Tavo įstatymo.
[86] Visi Tavo įsakymai teisūs; padėk man prieš melagingus persekiotojus.
[87] Jie vos nesunaikino manęs žemėje. Bet aš Tavo potvarkių neapleidau.
[88] Atgaivink mane dėl savo malonės! Aš laikysiuosi Tavo burnos liudijimų.
[89] Viešpatie, Tavo žodis amžinai įtvirtintas danguje.
[90] Tavo ištikimybė kartų kartoms; Tu sutvėrei žemę, ir ji pasilieka.
[91] Ligi šiol viskas laikosi, kaip Tavo nutarta, Tau viskas tarnauja.
[92] Jei Tavo įstatymu nesigėrėčiau, seniai būčiau žuvęs.
[93] Niekada neužmiršiu Tavo potvarkių, nes jais Tu atgaivinai mane.
[94] Aš esu Tavo, išgelbėk mane, trokštu suvokti Tavo potvarkius.
[95] Nedorėliai mane pražudyti kėsinasi, tačiau aš Tavo liudijimų laikysiuosi.

59 Mk 14,72; Lk 15,17
62 Apd 16,25
64 Ps 33,5
66 Fil 1,9
67 Pat 3,11; Jer 31,18.19; Hbr 12,5-11
68 Ps 106,1; Ps 107,1; Mt 19,17
69 Job 13,4; Ps 109,2
70 Įst 32,15; Job 15,27; Ps 17,10; Iz 6,10; Jer 5,28; Apd 28,27
72 Ps 19,10; Pat 8,10.11.19
73 Job 10,8; Job 31,15; Ps 139,15.16
74 Ps 34,2
75 Hbr 12,10
78 Ps 25,3
81 Ps 73,26; Ps 84,2
83 Job 30,30
84 Ps 39,4; Apr 6,10
85 Ps 35,7; Pat 16,27; Jer 18,22
86 Ps 35,19
89 Ps 89,2; Iz 40,8; Mt 24,35; 1 Pt 1,25
91 Jer 33,25

[96] Mačiau, kad tobuliausi dalykai yra riboti, tik įsakymas Tavo beribis.
[97] Kaip aš myliu Tavo įstatymą, mąstau apie jį ištisą dieną.
[98] Įsakymai Tavo padarė mane protingesnį už mano priešus, nes jie visuomet su manimi.
[99] Daugiau suprantu už visus savo mokytojus, nes mąstau apie Tavo liudijimus.
[100] Daugiau išmanau už senius, nes laikausi Tavo potvarkių.
[101] Nuo bet kokio pikto kelio susilaikau, nes klausau Tavo žodžio.
[102] Nuo Tavo sprendimų nenukrypau, nes Tu mokai manė.
[103] Kokie saldūs man yra Tavo žodžiai, saldesni mano burnai už medų.
[104] Dėl Tavo potvarkių tapau išmintingas, todėl nekenčiu jokio melo.
[105] Tavo žodis yra žibintas mano kojai ir šviesa mano takui.
[106] Prisiekiau vykdyti Tavo teisingus sprendimus ir laikysiuosi jų.
[107] Viešpatie, esu labai prislėgtas, atgaivink mane, kaip esi pažadėjęs.
[108] Viešpatie, priimk mano lūpų laisvos valios auką, pamokyk mane savo sprendimų.
[109] Mano siela yra nuolat mano rankoje, tačiau Tavo įstatymo nepamirštu.
[110] Nedorėliai man spendžia žabangus, bet nuo Tavo potvarkių nenukrypau.
[111] Pamokymai Tavo yra mano paveldėtas turtas, jie mano širdies džiaugsmas.
[112] Palenkiau savo širdį vykdyti Tavo nuostatų, tai darysiu dabar ir visados.

96 Mt 5,18
97 Ps 1,2
98 Įst 4,6
99 2 Tim 3,15
100 Job 32,7-9
103 Ps 19,10; Pat 8,11
105 Pat 6,23
106 Neh 10,29
108 Oz 14,2; Hbr 13,15
109 Ts 12,3; Job 13,14
110 Ps 140,5
111 Įst 33,4
114 Ps 32,7
115 Ps 6,8; Mt 7,23
116 Ps 25,2; Rom 5,5; Rom 9,33; Rom 10,11; Fil 1,20
119 Iz 1,22.25; Ez 22,18.19
120 Job 4,14; Hab 3,16
122 Job 17,3; Hbr 7,22
125 Ps 116,16
127 Ps 19,10
130 Ps 19,7; Pat 1,4; Pat 6,23

[113] Veidmainių nekenčiu, bet Tavo įstatymą myliu.
[114] Tu esi mano slėptuvė ir skydas, Tavo žodžiais pasitikiu.
[115] Pasitraukite nuo manęs, piktadariai! Aš Viešpaties įsakymus vykdysiu.
[116] Palaikyk mane, kaip žadėjai, kad gyvenčiau, tenebūsiu sugėdintas dėl savo vilties.
[117] Suteik pagalbą, ir aš būsiu saugus, nuostatų Tavo niekados nepamiršiu.
[118] Tu atmeti tuos, kurie nuo Tavo nuostatų nukrypo, jie apsigauna savo melu.
[119] Tu visus žemės nedorėlius pašalini tartum atmatas, bet aš myliu Tavo liudijimus.
[120] Mano kūnas dreba, bijodamas Tavęs, aš bijau Tavo sprendimų.
[121] Dariau, kas yra teisu ir teisinga; neatiduok manęs prispaudėjams.
[122] Užtikrink savo tarnui gerovę, neleisk, kad išdidieji mane nugalėtų.
[123] Mano akys pavargo belaukdamos Tavo išgelbėjimo ir Tavo teisumo žodžio.
[124] Būk gailestingas savo tarnui, mokyk mane savo nuostatų.
[125] Esu Tavo tarnas; duok man supratimą pažinti Tavo liudijimus.
[126] Viešpatie, metas Tau veikti, nes žmonės laužo Tavo įstatymą.
[127] Tavo įsakymai brangesni man už auksą, už gryną auksą.
[128] Todėl visus Tavo potvarkius laikau teisingais, nekenčiu melagingų takų.
[129] Tavo liudijimai yra stebuklingi, todėl mano siela jų klauso.
[130] Tavo žodžių aiškinimas apšviečia, neišmanančius daro supratingus.

[131] Atveriu savo burną ir įkvepiu, alkstu Tavo įsakymų.
[132] Pažvelk į mane ir būk gailestingas, kaip darai mylintiems Tavo vardą.
[133] Kreipk mano žingsnius pagal savo žodžius, kad neteisybė man neviešpatautų.
[134] Nuo žmonių priespaudos mane išlaisvink, ir aš vykdysiu Tavo potvarkius.
[135] Parodyk savo tarnui savo veidą šviesų ir mokyk mane savo nuostatų.
[136] Iš akių man srūva upeliai, nes jie nesilaiko Tavo įstatymo.
[137] Viešpatie, Tu esi teisus, teisingi Tavo sprendimai.
[138] Tavo liudijimai teisingi ir neabejotini.
[139] Mano uolumas graužia mane, nes priešai pamiršo Tavo žodžius.
[140] Tavo žodis yra visiškai tyras, jį Tavo tarnas brangina.
[141] Nors esu paniekintas ir menkas, bet Tavo potvarkių neužmiršiu.
[142] Tavo teisumas amžinas, Tavo įstatymas – tiesa.
[143] Nors vargas ir sielvartas spaudžia, bet Tavo įsakymais gėriuosi.
[144] Tavo liudijimai yra teisingi per amžius. Leisk man juos suprasti, ir aš gyvensiu.
[145] Šaukiuosi iš širdies, Viešpatie, išklausyk mane; aš laikysiuosi Tavo nuostatų.
[146] Šaukiuosi Tavęs; išgelbėk mane, ir klausysiu Tavo liudijimų.
[147] Prieš aušrą keliuosi ir šaukiu, nes pasitikiu Tavo žodžiu.
[148] Atmerkiu akis dar prieš aušrą, mąstau apie Tavo žodį.
[149] Viešpatie, išgirsk mane, būdamas maloningas; atgaivink mane, kaip esi nusprendęs.

131 Ps 42,1
132 Ps 51,1; Ps 106,4; 2 Tes 1,6
133 Ps 17,5; Ps 19,13; Rom 6,12
134 Lk 1,74
135 Sk 6,25; Ps 4,6
136 Jer 9,1.18; Jer 14,17; Rd 3,48; Ez 9,4
137 Ezr 9,15; Neh 9,33; Jer 12,1; Rd 1,18; Dan 9,7.14
138 Ps 19,7-9
139 Ps 69,9; Jn 2,17
140 Ps 12,6
142 Ps 19,9; Jn 17,17
147 Ps 5,3
148 Ps 63,1.6
151 Ps 145,18; Iz 50,8
152 Lk 21,33
153 Rd 5,1
154 1 Sam 24,15; Mch 7,9
157 Ps 44,18
158 Ez 9,4
161 1 Sam 24,11; 1 Sam 26,18
165 Pat 3,2; Iz 26,3; Iz 32,17
166 Pr 49,18
168 Job 24,23; Pat 5,21

[150] Artėja priešai klastingi, nutolę nuo Tavo įstatymo.
[151] Arti esi, Viešpatie, ir visi Tavo įsakymai teisingi.
[152] Seniai pažinau Tavo liudijimus, kad jie yra amžini.
[153] Pažvelk į mano skurdą ir išlaisvink mane; juk aš nepamirštu Tavo įstatymo.
[154] Gink mano bylą ir išvaduok mane, atgaivink, kaip esi pažadėjęs.
[155] Išgelbėjimas toli nuo nedorėlių, nes jie neklauso Tavo nuostatų.
[156] Koks didis, Viešpatie, Tavo gailestingumas, atgaivink mane, kaip esi nusprendęs.
[157] Daug mano persekiotojų ir priešų, bet aš nenukrypstu nuo Tavo liudijimų.
[158] Neištikimuosius matau ir bjauriuosi, nes jie nepaiso Tavo žodžio.
[159] Žiūrėk, Viešpatie, kaip Tavo potvarkius myliu; atgaivink mane, būdamas maloningas.
[160] Tavo žodžiai teisingi nuo pradžių, ir visi Tavo teisūs sprendimai amžini.
[161] Kunigaikščiai be priežasties persekioja mane, bet mano širdis vien Tavo žodžių tebijo.
[162] Tavo žodžiu džiaugiuosi, kaip didelį lobį suradęs.
[163] Melo nekenčiu ir bjauriuosi, bet Tavo įstatymas man mielas.
[164] Septynis kartus per dieną giriu Tave už Tavo teisingus sprendimus.
[165] Kas myli Tavo įstatymą, turi didelę ramybę ir niekada nesuklumpa.
[166] Laukiu, Dieve, Tavo išgelbėjimo, Tavo įsakymus vykdau.
[167] Mano siela klauso Tavo liudijimų, nes labai juos myliu.
[168] Laikausi Tavo potvarkių ir liudi-

jimų, visi mano keliai Tau žinomi.
[169] Tepasiekia Tave mano šauksmas, Viešpatie; duok man supratimą, kaip esi pažadėjęs.
[170] Tepasiekia mano malda Tave; išlaisvink, kaip esi pažadėjęs.
[171] Mano lūpos girs Tave, nes mokai mane savo nuostatų.
[172] Mano liežuvis kalbės apie Tavo žodį, nes Tavo įsakymai teisingi.
[173] Tavo ranka tepadeda man, nes aš pasirinkau Tavo potvarkius.
[174] Ilgiuosi, Viešpatie, Tavo išgelbėjimo, įstatymu Tavo gėriuosi.
[175] Mano siela tegyvena ir tegiria Tave, Tavo sprendimai tepadeda man.
[176] Klaidžioju kaip avis paklydus. Ieškok savo tarno, nes Tavo įsakymų aš neužmiršau.

120

Maldininkų kelionės giesmė. Varge šaukiausi Viešpaties, ir Jis mane išklausė.
[2] Nuo meluojančių lūpų, nuo klastingo liežuvio išlaisvink, Viešpatie, mano sielą.
[3] Ką tau duos ir ką padarys, apgaulingas liežuvi?
[4] Aštrias kario strėles, kaitrias medžio žarijas.
[5] Vargas man klajoti Mešecho krašte, palapinėse Kedaro gyventi.
[6] Per ilgai gyvenau su tais, kurie nekenčia taikos.
[7] Aš esu už taiką, bet jie geidžia karo, kai aš kalbu.

121

Maldininkų kelionės giesmė. Pakeliu savo akis į kalnus, iš kur man ateina pagalba.
[2] Mano pagalba ateina iš Viešpaties, kuris sukūrė dangų ir žemę!
[3] Jis neleis suklupti tavajai kojai, Jis – budrus tavo sargas.
[4] Izraelio sargas nei miega, nei snaudžia.
[5] Viešpats yra tavo sargas, Viešpats – tau šešėlis tavo dešinėje:
[6] dieną nepažeis tavęs saulė nė mėnulis naktį.
[7] Viešpats saugos tave nuo viso pikto, Jis saugos tavo sielą.
[8] Viešpats saugos tavo įėjimą ir išėjimą dabar ir per amžius.

122

Maldininkų kelionės giesmė. Dovydo. Džiaugiausi, kai jie man pasakė: "Eikime į Viešpaties namus!"
[2] Mūsų kojos stovės tavo, Jeruzale, vartuose!
[3] Jeruzale, tvirtai pastatytas mieste!
[4] Į jį traukia Viešpaties giminės pagal Izraelio įstatymą dėkoti Viešpačiui,
[5] nes teisėjų sostai ir Dovydo namų sostas čia stovi.
[6] Melskite taikos Jeruzalei; kurie tave myli, turės sėkmę.
[7] Tebūna taika visam miestui, gerovė jo rūmuose.
[8] Savo brolių ir draugų labui sakau: "Tebūna tavyje taika!"
[9] Meldžiu tau gerovės dėl Viešpaties, mūsų Dievo, namų!

123

Maldininkų kelionės giesmė. Mano akys pakeltos į Tave, kuris gyveni danguose.
[2] Kaip žiūri tarnai į ranką savo valdovo, tarnaitė – į ranką valdovės, taip mūsų akys žvelgia į Viešpatį, mūsų Dievą, laukdamos Jo pasigailėjimo.
[3] Pasigailėk mūsų, Viešpatie, pasigailėk mūsų, nes per daug paniekinti esame!

169 Ps 119,27.144
171 Ps 119,7
173 Joz 24,22; Lk 10,42
174 Ps 119,16.24; Ps 119,166
176 Iz 53,6; Jer 50,6; Mt 18,12; Lk 15,4; 1 Pt 2,25

120 SKYRIUS
1 Jn 2,2
5 Pr 10,2; Pr 25,13; 1 Krn 1,5; Iz 21,16; Iz 60,7; Jer 2,10; Jer 49,28; Ez 27,13; Ez 27,21; Ez 38,2.3; Ez 39,1

121 SKYRIUS
1 Jer 3,23
2 Ps 124,8
3 1 Sam 2,9; Ps 127,1; Pat 3,23.26; Pat 24,12; Iz 27,3
5 Ps 16,8; Iz 25,4
6 Ps 91,5; Iz 49,10; Jn 4,8; Apr 7,16
7 Ps 41,2
8 Įst 28,6; Pat 2,8; Pat 3,6

122 SKYRIUS
1 Iz 2,3; Mch 4,2; Zch 8,21
3 2 Sam 5,9
4 Iš 16,34; Iš 23,17; Įst 16,16
5 Įst 17,8; 2 Krn 19,8
6 Ps 51,18
9 Neh 2,10; Est 10,3

123 SKYRIUS
1 Ps 2,4; Ps 11,4; Ps 115,3; Ps 121,1; Ps 141,8
2 Ps 25,15

4 Per ilgai mūsų siela varginama pašaipa turtuolių ir panieka išdidžiųjų.

Maldininkų kelionės giesmė. Dovydo.

124 Jei Viešpats nebūtų stojęs už mus, – tesako Izraelis, –
2 jei Viešpats nebūtų stojęs už mus, kai žmonės mus užpuolė,
3 jie mus gyvus būtų prarije, kai užsidegė jų rūstybė prieš mus.
4 Tada vandenys mus būtų užlieję, srovė būtų apsėmusi mūsų sielas,
5 gausūs vandenys būtų apsėmę mūsų sielas.
6 Palaimintas Viešpats, kuris neatidavė mūsų į jų dantis.
7 Mūsų sielos ištrūko kaip paukštis iš medžiotojo tinklo. Tinklas sutrūko, ir mes pasprukome.
8 Mūsų pagalba yra Viešpaties, dangaus ir žemės Kūrėjo, vardas.

125 *Maldininkų kelionės giesmė.* Kurie pasitiki Viešpačiu, yra kaip Siono kalnas, kuris stovi tvirtai per amžius.
2 Kaip kalnai apsupę Jeruzalę, taip Viešpats apsupęs savo tautą dabar ir per amžius.
3 Nepasiliks nedorėlių skeptras ant teisiųjų dalies, kad teisieji savo rankų netiestų į neteisybę.
4 Padėk, Viešpatie, geriesiems, pagelbėk tiesiaširdžiams.
5 O kreivais keliais kas nuklysta, tuos Viešpats nuves su piktadariais. Taika tebūna Izraeliui.

126 *Maldininkų kelionės giesmė.* Kai Siono belaisvius vedė Viešpats namo, buvome tarsi sapne.

124 SKYRIUS
1 Ps 118,6; Ps 129,1; Rom 8,31
3 Sk 16,30; Ps 56,1.2; Ps 57,3; Pat 1,12
7 Ps 91,3; Pat 6,5; Oz 9,8
8 Pr 1,1; Ps 121,2; Ps 134,3

125 SKYRIUS
3 Pat 22,8; Iz 14,5
5 Ps 128,6; Pat 2,15; Iz 59,8; Gal 6,16

126 SKYRIUS
1 Ps 85,1; Jer 29,14; Oz 6,11; Jl 3,1; Apd 12,9
2 Job 8,21
5 Iz 35,10; Iz 51,11; Iz 61,7; Jer 31,9; Gal 6,9
6 Iz 61,3

127 SKYRIUS
1 Ps 121,3-5
2 Pr 3,17.19
3 Pr 33,5; Įst 7,13; Joz 24,3.4; Ps 28,4; Ps 113,9; Iz 13,18
5 Job 5,4; Ps 128,2.3; Pat 27,11

128 SKYRIUS
1 Ps 119,1
2 Įst 4,40; Iz 3,10
3 Ps 52,8; Ps 127,3-5; Ps 144,12; Ez 19,10

2 Mūsų burnos buvo pilnos juoko, liežuviai – giedojimo. Pagonys kalbėjo: “Jiems Viešpats didelių dalykų padarė”.
3 Viešpats didelių dalykų mums padarė, todėl mes džiaugiamės.
4 Parvesk, Viešpatie, mūsų ištremtuosius kaip upelius pietuose.
5 Kurie ašarodami sėja, tie su džiaugsmu pjaus.
6 Verkia žmogus, į dirvą berdamas sėklą, bet su džiaugsmu grįžta, nešdamas pėdus.

Maldininkų kelionės giesmė. Saliamono.

127 Jei Viešpats nestato namų, veltui vargsta statytojai. Jei Viešpats nesaugo miesto, veltui budi sargai.
2 Veltui keliatės prieš aušrą ir vargstate ligi vėlyvos nakties. Jūs valgote vargo duoną. O savo mylimajam Viešpats duoda miegą.
3 Štai Viešpaties dovana yra vaikai, įsčių vaisius – Jo atlyginimas.
4 Kaip strėlės karžygio rankoje, taip jaunystės sūnūs.
5 Palaimintas žmogus, turįs jų pilną strėlinę! Jie nebus sugėdinti, bet kalbės vartuose su priešu.

128 *Maldininkų kelionės giesmė.* Palaimintas kiekvienas, kuris bijosi Viešpaties ir vaikščioja Jo keliais!
2 Tu valgysi iš savo rankų darbo, būsi laimingas, tau gerai seksis.
3 Tavo žmona bus kaip vaisingas vynmedis tavo namuose, tavo vaikai sėdės aplink stalą kaip alyvų atžalos.
4 Štai kaip palaimintas bus žmogus, kuris bijo Viešpaties!

[5] Viešpats palaimins tave nuo Siono, per visą gyvenimą Jeruzalės gerovę regėsi.
[6] Tu matysi savo vaikus ir vaikaičius! Taika tebūna Izraeliui!

129

Maldininkų kelionės giesmė.

Jie vargino mane nuo pat jaunystės, – tesako Izraelis, –
[2] jie vargino mane nuo pat jaunystės, tačiau nenugalėjo.
[3] Artojai ant mano nugaros arė, išvarydami ilgas vagas.
[4] Bet teisusis Viešpats nedorėlių pančius sutraukė.
[5] Tesusigėsta ir pasitraukia visi, kurie nekenčia Siono.
[6] Tebūna jie kaip stogo žolė, kuri, dar neužaugusi, nuvysta;
[7] nesusirenka iš jos net sauja pjovėjui nei mažiausias pėdas rišėjui.
[8] Praeiviai, eidami pro šalį, nesako jiems: "Tepalaimina tave Viešpats. Mes laiminame tave Viešpaties vardu".

130

Maldininkų kelionės giesmė.

Iš gilybės šaukiuos Tavęs, Viešpatie!
[2] Viešpatie, išgirsk mano balsą! Tegul Tavo ausys išgirsta mano maldavimus.
[3] Viešpatie, jei Tu neatleisi kalčių, kas, Viešpatie, išsilaikys?
[4] Bet Tu atleidi nuodėmes, kad Tavęs bijotų.
[5] Tu esi mano viltis, Viešpatie, mano siela Tavo žodžiu viliasi.
[6] Mano siela laukia Viešpaties labiau, kaip sargybiniai laukia ryto.
[7] Tegu Izraelis viliasi Viešpačiu, nes Viešpats yra gailestingas ir Jo išvadavimas didis.
[8] Jis išvaduos Izraelį iš visų jo nedorybių.

131

Maldininkų kelionės giesmė. Dovydo.

Viešpatie, mano širdis neišpuikusi ir akys nesidairo išdidžiai. Aš nesivaikau didelių dalykų, kurie man nepasiekiami.
[2] Aš raminau ir tildžiau savo sielą, kaip nujunkytą kūdikį. Mano siela yra kaip nujunkytas kūdikis.
[3] Pasitikėk Viešpačiu, Izraeli, dabar ir per amžius!

132

Maldininkų kelionės giesmė.

Viešpatie, atsimink Dovydą ir visą jo vargą.
[2] Jis priesaiką Viešpačiui davė ir įžadą Jokūbo Galingajam:
[3] "Aš neįžengsiu savo pastogėn, lovon negulsiu ilsėtis,
[4] akims miegoti neleisiu, vokams užsimerkti,
[5] kol nesurasiu Viešpačiui vietos, buveinės Jokūbo Galingajam!"
[6] Štai mes išgirdome ją esant Efratoje, suradome Jaaro laukuose.
[7] Įeikime į Jo palapines, parpulkime prie Jo kojų pakojo!
[8] Viešpatie, pakilk į savo poilsio vietą, Tu ir Tavo stiprybės skrynia.
[9] Kunigai tegul apsivelka teisumu, o šventieji tešaukia iš džiaugsmo!
[10] Dėl savo tarno Dovydo, nenugręžk savo veido nuo savo pateptojo.
[11] Dovydui Viešpats tiesoje yra prisiekęs, neatšaukiamą priesaiką davęs: "Tavo palikuonį pasodinsiu į tavąjį sostą!
[12] Jei sūnūs tavieji mano sandoros ir mano pamokymų laikysis, jų palikuonys taip pat per amžius sėdės tavo soste".
[13] Viešpats pasirinko Siono kalną, čia Jis panoro gyventi.

---

5 Ps 134,3
6 Pr 48,11; Pr 50,23; Job 42,16; Ps 103,17; Ps 125,5; Pat 17,6

129 SKYRIUS
1 Ps 124,1; Jer 1,19; Jer 15,20; Ez 23,3; Oz 2,15; Mt 16,18; 2 Kor 4,8.9
6 Ps 37,2
8 Rūt 2,4

130 SKYRIUS
1 Rd 3,55
3 Ps 143,2; Nah 1,2
4 Iš 34,7; 1 Kar 8,39.40
5 Ps 27,14; Ps 119,81
6 Ps 119,147
7 Ps 131,3; Iz 55,7
8 Ps 103,3.4

131 SKYRIUS
1 Rom 12,16
2 Mt 18,3
3 Ps 130,7

132 SKYRIUS
2 Pr 49,24; Ps 65,1
4 Pat 6,4
5 Apd 7,46
6 1 Sam 7,1; 1 Sam 17,12; 1 Krn 13,5
7 Ps 5,7; Ps 99,5
8 Sk 10,35; Ps 78,61
9 Job 29,14
11 2 Sam 7,12; Ps 89,3.4.33; Ps 110,4
13 Ps 48,1.2

[14] "Šita yra mano poilsio vieta per amžius. Čia gyvensiu, nes Aš taip panorėjau!
[15] Aš jo maistą palaiminsiu, pasotinsiu vargšus duona.
[16] Jo kunigus išgelbėjimo rūbu apvilksiu, šventieji šauks iš džiaugsmo.
[17] Čia išauginsiu Dovydui ragą, žibintą savo pateptajam paruošiu.
[18] Jo visus priešus sugėdinsiu, o ant jo galvos karūna spindės".

Maldininkų kelionės giesmė. Dovydo.

133 Kaip gera ir malonu, kai broliai vienybėje gyvena!
[2] Tai yra lyg brangus aliejus ant galvos, varvantis per Aarono barzdą ant jo drabužių apykaklės.
[3] Tai lyg Hermono rasa, krintanti ant Siono kalnų! Tenai palaiminimą ir gyvenimą amžiną Viešpats teikia!

Maldininkų kelionės giesmė.

134 Laiminkite Viešpatį, visi Viešpaties tarnai, kurie Jo namuose naktimis budite.
[2] Tieskite savo rankas į Jo šventyklą ir laiminkite Viešpatį.
[3] Tegul iš Siono tave laimina Dievas, kuris sutvėrė dangų ir žemę.

135 Girkite Viešpatį! Girkite Viešpaties vardą! Girkite jūs, Viešpaties tarnai,
[2] kurie stovite Jo namuose, mūsų Dievo namų kiemuose.
[3] Girkite Jį, nes Viešpats geras; giedokite gyrių Jo vardui, nes Jis mielas.
[4] Jokūbą išsirinko Viešpats, Izraelį, kad būtų Jo nuosavybė.
[5] Aš žinau, kad didis yra Viešpats! Mūsų Viešpats yra aukščiau visų dievų.
[6] Visa, ko panorėjo Viešpats, Jis padarė danguje, žemėje ir jūrų gelmėse.
[7] Jis nuo žemės krašto atgena debesis, su žaibais siunčia lietų, paleidžia vėjus iš savo sandėlių.
[8] Jis ištiko Egipte žmonių ir gyvulių pirmagimius,
[9] siuntė ženklų ir stebuklų prieš faraoną ir jo tarnus.
[10] Sunaikino daugybę pagonių tautų ir jų galingų karalių:
[11] Sihoną, amoritų karalių, ir Ogą, Bašano karalių, ir visas karalystes Kanaane.
[12] Atidavė jų žemę Izraeliui, savo tautai, paveldėti.
[13] Viešpatie, Tavo vardas lieka per amžius. Atsiminimas apie Tave, Viešpatie, per kartų kartas.
[14] Viešpats teis savo tautą ir pasigailės savo tarnų.
[15] Pagonių stabai iš sidabro ir aukso, žmogaus rankomis padaryti.
[16] Jie turi burnas, bet nekalba; turi akis, bet nemato;
[17] turi ausis, tačiau negirdi; jų burna nealsuoja.
[18] Į juos panašūs yra tie, kas juos padaro, ir visi, kurie jais pasitiki.
[19] Izraelio namai, laiminkite Viešpatį! Aarono namai, laiminkite Viešpatį!
[20] Levio namai, laiminkite Viešpatį! Visi, kurie Viešpaties bijote, laiminkite Viešpatį!
[21] Palaimintas Viešpats iš Siono, kuris gyvena Jeruzalėje. Girkite Viešpatį!

136 Dėkokite Viešpačiui, nes Jis geras, nes Jo gailestingumas amžinas.

14 Ps 68,16
15 Ps 147,14
16 1 Sam 4,5; 2 Krn 6,41
17 1 Kar 11,36; 1 Kar 15,4; Ez 29,21
18 Ps 35,26

133 SKYRIUS
1 Pr 13,8
3 Kun 25,21; Įst 4,48; Įst 28,8; Ps 42,8

134 SKYRIUS
2 1 Tim 2,8

135 SKYRIUS
1 Ps 113,1
2 Ps 116,19; Lk 2,37
3 Ps 119,68; Ps 147,1
4 Iš 19,5; Mal 3,17; Tit 2,14; 1 Pt 2,9
5 Ps 95,3; Ps 97,9
6 Ps 115,3
7 Job 28,25.26; Job 38,24-28; Jer 10,13; Jer 51,16
8 Iš 12,12; Ps 78,51
9 Iš 7,10; Įst 6,22; Ps 78,43; Ps 136,15
10 Sk 21,24; Ps 136,17
11 Joz 12,7-24
12 Ps 78,55; Ps 136,21.22
13 Iš 3,15; Ps 102,12
14 Įst 32,36
15 Ps 115,4-8
19 Ps 115,9
21 Ps 134,3

136 SKYRIUS
1 1 Krn 16,34; Ps 106,1; Jer 33,11

[2] Dėkokite dievų Dievui, nes Jo gailestingumas amžinas.
[3] Dėkokite viešpačių Viešpačiui, nes Jo gailestingumas amžinas.
[4] Kuris vienas daro didelius stebuklus, nes Jo gailestingumas amžinas.
[5] Kuris išmintingai dangų sukūrė, nes Jo gailestingumas amžinas.
[6] Kuris viršum vandenų ištiesė žemę, nes Jo gailestingumas amžinas.
[7] Kuris dideles šviesas sukūrė, nes Jo gailestingumas amžinas.
[8] Saulę sukūrė, kad viešpatautų dienai, nes Jo gailestingumas amžinas.
[9] Mėnulį ir žvaigždes, kad viešpatautų nakčiai, nes Jo gailestingumas amžinas.
[10] Kuris pirmagimius Egipte ištiko, nes Jo gailestingumas amžinas.
[11] Ir išvedė iš ten Izraelį, nes Jo gailestingumas amžinas.
[12] Ištiesta galinga ranka ir tvirta dešine savo, nes Jo gailestingumas amžinas.
[13] Kuris perskyrė Raudonąją jūrą, nes Jo gailestingumas amžinas.
[14] Ir pervedė per ją Izraelį, nes Jo gailestingumas amžinas.
[15] Faraoną ir jo kariuomenę Raudonojoje jūroje pražudė, nes Jo gailestingumas amžinas.
[16] Kuris savo tautą per dykumą vedė, nes Jo gailestingumas amžinas.
[17] Kuris stiprius karalius nugalėjo, nes Jo gailestingumas amžinas.
[18] Kuris garsius karalius nužudė, nes Jo gailestingumas amžinas.
[19] Sihoną, amoritų karalių, nes Jo gailestingumas amžinas.
[20] Ir Ogą, Bašano karalių, nes Jo gailestingumas amžinas.
[21] Ir jų žemę Izraeliui paveldėti davė, nes Jo gailestingumas amžinas.
[22] Savajam tarnui Izraeliui valdyti leido, nes Jo gailestingumas amžinas.
[23] Kuris atsiminė mus mūsų pažeminime, nes Jo gailestingumas amžinas.
[24] Iš priešų mus išvadavo, nes Jo gailestingumas amžinas.
[25] Kuris maitina visa, kas gyva, nes Jo gailestingumas amžinas.
[26] Dėkokite dangaus Dievui, nes Jo gailestingumas amžinas.

137

Prie Babilono upių sėdėjome ir verkėme, atsimindami Sioną.
[2] Ten ant gluosnių šakų pakabinome savo arfas.
[3] Nes mūsų trėmėjai mums liepė giedoti, kurie mus apiplėšė, ragino džiūgauti: “Pagiedokite mums Siono giesmių!”
[4] Kaip giedosime Viešpaties giesmę svetimoje šalyje?
[5] Jeigu, Jeruzale, tave užmirščiau, mano dešinė tepamiršta mane!
[6] Tepridžiūna prie gomurio mano liežuvis, jei tavęs neatsiminčiau, jeigu tu man brangesnė nebūtum už visus džiaugsmus, Jeruzale!
[7] Viešpatie, atsimink Jeruzalės dieną prieš Edomo žmones. Jie sakė: “Griaukite, griaukite ją iki pamatų!”
[8] O Babilone, tu naikintojau, laimingas bus, kas tau už mums padarytą skriaudą atmokės!
[9] Laimingas, kas, pagriebęs kūdikius tavo, į kietą uolą sudaužys!

2 Įst 10,17
4 Įst 6,22; Job 9,10; Ps 72,18
5 Pr 1,1.6-8; Pat 3,19; Jer 51,15
6 Pr 1,9; Ps 24,2; Iz 42,5; Jer 10,12
7 Pr 1,14-18
8 Pr 1,16
10 Iš 12,29; Ps 135,8
11 Iš 12,51; Iš 13,3.16
12 Iš 6,6; Įst 4,34; Įst 5,15; Įst 7,19; Įst 9,29; Įst 11,2; 2 Kar 17,36; 2 Krn 6,32; Jer 32,17
13 Iš 14,21
15 Iš 14,27
16 Iš 13,18; Iš 15,22; Įst 8,15
17 Ps 135,10-12
18 Įst 29,7
19 Sk 21,21
20 Sk 21,33
21 Joz 12,1
23 Pr 8,1; Įst 32,36; Ps 113,7
24 Ps 44,7
25 Ps 104,27; Ps 145,15

137 SKYRIUS
3 Ps 79,1
6 Job 29,10; Ps 22,15; Ez 3,26
7 Jer 49,7-22; Rd 4,21; Ez 25,12-14; Ez 35,2; Am 1,11; Abd 1,10-14
8 Iz 13,1-6; Iz 47,1; Jer 50,15; Apr 18,6
9 2 Kar 8,12; Iz 13,16; Oz 13,16; Nah 3,10

138

Dovydo psalmė.

Visa širdimi Tau dėkoju, Dieve! Dievų akivaizdoje Tau giedosiu gyrių.
[2] Parpuolęs prie Tavo šventyklos, šventą Tavo vardą girsiu už Tavo malonę ir ištikimybę, nes Tu išaukštinai savo žodį labiau negu visą savo vardą.
[3] Dieną, kurią šaukiausi, išklausei, stiprybės suteikei mano sielai.
[4] Tave girs, Viešpatie, visi žemės valdovai, išgirdę Tavo burnos žodžius.
[5] Jie giedos apie Viešpaties kelius, nes didelė Viešpaties šlovė.
[6] Nors Viešpats yra aukštybėse, Jis žvelgia į nusižeminusį, o išpuikėlį pažįsta iš tolo.
[7] Nors aš būčiau vargų suspaustas, Tu atgaivinsi mane, Tu ištiesi savo ranką prieš mano priešų pyktį ir Tavo dešinė mane išgelbės.
[8] Apgins mane Viešpats. Viešpatie, Tavo gailestingumas amžinas! Neapleisk, kas Tavo rankų sukurta.

139

Choro vadovui. Dovydo psalmė.

Viešpatie, Tu ištyrei mane ir pažįsti.
[2] Tu žinai, kada keliuosi ir kada atsisėdu, Tu supranti mano mintis.
[3] Matai, kada vaikštau ir kada ilsiuosi; žinai visus mano kelius.
[4] Dar mano liežuvis nepratarė žodžio, Tu, Viešpatie, jau viską žinai.
[5] Apglėbęs laikai mane iš priekio ir iš užpakalio, uždėjai ant manęs savo ranką.
[6] Toks pažinimas man yra labai nuostabus, ne man pasiekti Tavo aukštybes.
[7] Kur nuo Tavo dvasios aš pasislėpsiu, kur nuo Tavo veido pabėgsiu?
[8] Jei užkopčiau į dangų, Tu ten. Jei nusileisčiau į pragarą, Tu ten.
[9] Jei aušros sparnus pasiėmęs nusileisčiau, kur baigiasi jūros,
[10] ir ten Tavo ranka vestų mane ir laikytų Tavo dešinė.
[11] Jei sakyčiau: "Tamsa teapdengia mane", naktis aplinkui mane šviesa pavirstų.
[12] Tamsa nepaslepia nuo Tavęs, Tau net naktį šviesu kaip dieną.
[13] Tu mano širdį sukūrei, sutvėrei mane motinos įsčiose.
[14] Girsiu Tave, kad taip nuostabiai ir baimę keliančiai esu sukurtas. Kokie nuostabūs yra Tavo darbai, ir mano siela tai gerai žino.
[15] Nė vienas kaulas nebuvo paslėptas nuo Tavęs, kai slaptoje buvau padarytas, kai buvau tveriamas žemės gelmėse.
[16] Tavo akys matė mane dar negimusį ir Tavo knygoje buvo viskas surašyta: dienos, kurias man skyrei, kai dar nė vienos jų nebuvo.
[17] Brangios man yra Tavo mintys, Dieve, nesuskaitoma jų gausybė!
[18] Jei mėginčiau skaičiuoti, jų būtų daugiau kaip smėlio. Atsibudęs aš tebesu su Tavimi.
[19] Dieve, Tu tikrai sunaikinsi nedorėlį, kraugeriai, atsitraukite nuo manęs!
[20] Jie nedorai apie Tave kalba, Tavo vardą piktam jie naudoja.
[21] Aš nekenčiu tų, Viešpatie, kurie Tavęs nekenčia, man bjaurūs tie, kurie prieš Tave sukyla.
[22] Aš jų nekenčiu be galo, laikau juos savo priešais.
[23] Ištirk mane, Dieve, pažink mano širdį; išbandyk mane ir pažink mano mintis.

138 SKYRIUS
1 Ps 119,46
2 1 Kar 8,29; Ps 28,2; Iz 42,21
4 Ps 102,15
6 Ps 113,4-7; Pat 3,34; Iz 57,15; Lk 1,48; Jok 4,6; 1 Pt 5,5
7 Ps 23,3.4
8 Job 10,3.8; Ps 57,2; Fil 1,6

139 SKYRIUS
1 Ps 17,3; Jer 12,3
2 2 Kar 19,27; Iz 66,18; Mt 9,4
3 Job 14,16; Job 31,4
4 Hbr 4,13
6 Job 42,3; Ps 40,5
7 Jer 23,24; Am 9,2-4
8 Job 26,6; Pat 15,11; Am 9,2-4
12 Job 26,6; Job 34,22; Dan 2,22; Hbr 4,13
15 Job 10,8.9; Ekl 11,5
17 Ps 40,5; Rom 11,33
19 Ps 119,115; Iz 11,4
20 Jud 1,15
21 2 Krn 19,2
23 Job 31,6; Ps 26,2

[24] Matyk, ar aš einu nedorėlių keliu, ir vesk mane keliu amžinuoju!

Choro vadovui. Dovydo psalmė.

140 Viešpatie, nuo piktų žmonių mane išgelbėk, nuo smurtininkų apsaugok!
[2] Nuo tų, kurie planuoja pikta širdyje, kurie dieną vaidus kelia.
[3] Jų liežuvis yra aštrus kaip gyvatės, angių nuodai yra už jų lūpų.
[4] Viešpatie, saugok mane nuo nedorėlių rankų, nuo smurtininkų apsaugok – nuo tų, kurie nori pakišti man koją.
[5] Išdidieji pinkles man spendžia, tiesia tinklus, kilpas stato pakelėse.
[6] Tariau Viešpačiui: "Tu esi mano Dievas, todėl išklausyk mano maldavimą".
[7] Viešpatie Dieve, mano išgelbėjimo stiprybe, Tu pridengi kovoje mano galvą.
[8] Dieve, neleisk nedorėliui laimėti, jo piktų kėslų netenkink!
[9] Jie kelia galvas, aplinkui sustoję. Tegu jų piktybė juos pačius apdengia!
[10] Tegul jiems ant galvų žarijomis lyja! Įmesk juos į ugnį, į duobę, kad nebepasikeltų.
[11] Teneįsitvirtins žemėje šmeižikas, nelaimės tegainioja smurtininką ir teparbloškia jį.
[12] Žinau, kad Viešpats gins prispaustojo bylą ir teisės beturčio.
[13] Tikrai, teisieji dėkos Tavo vardui ir dorieji gyvens Tavo akivaizdoje.

Dovydo psalmė.

141 Viešpatie, Tavęs šaukiuos, skubėk pas mane! Išklausyk mano balsą, kai Tavęs šaukiuos.
[2] Malda manoji kaip smilkalai į Tave tekyla, o pakeltos rankos tebūna kaip vakaro auka.
[3] Viešpatie, prie mano burnos pastatyk sargybą, saugok mano lūpų duris.
[4] Neleisk mano širdžiai nukrypti į pikta ir nedorėlių darbus pamilti. Tenevalgysiu aš jų skanėstų.
[5] Tegul mane plaka teisusis; tai bus malonė. Tegul bara jis, nes tai kaip brangus aliejus mano galvai. Bet aš meldžiuosi prieš nedorėlių darbus.
[6] Jų teisėjai priblokšti tarp akmenų, jie girdi mano žodžius, kad jie švelnūs.
[7] Kaip artojo išrausta ir išarta žemė, taip prie pragaro nasrų bus išbarstyti jų kaulai.
[8] Viešpatie Dieve, į Tave žvelgia mano akys, Tavimi aš pasitikiu, neleisk mano sielai pražūti.
[9] Saugok mane nuo man pastatytų žabangų, nuo nedorėlių kilpos.
[10] Į savo kilpas nedorėliai patys tepakliūva, o aš laimingai praeisiu.

Dovydo pamokantis kūrinys. Malda, kai jis buvo oloje.

142 Garsiai šaukiausi Viešpaties, garsiu balsu maldavau Viešpatį.
[2] Išliejau priešais Jį savo skundą, sielvartą savo Jam atvėriau.
[3] Kai manyje nusilpo mano dvasia, Tu žinojai mano kelią. Mano kelyje slaptai jie padėjo spąstus.
[4] Apsidairęs aplinkui, mačiau, jog nėra nė vieno, kas mane pažintų.

24 Ps 5,8; Ps 143,10

140 SKYRIUS
2 Ps 56,6
3 Ps 58,4; Rom 3,13; Jok 3,8
4 Ps 71,4
5 Ps 35,7; Jer 18,22
8 Įst 32,27
10 Ps 11,6
12 1 Kar 8,45; Ps 9,4

141 SKYRIUS
2 Iš 29,39.41; Iš 30,8; 1 Kar 18,29.36; Ps 134,2; Dan 9,21; Lk 1,10; 1 Tim 2,8; Apr 5,8; Apr 8,3.4
3 Pat 13,3; Pat 21,23
4 Pat 23,6
5 Pat 9,8; Ekl 7,5; Gal 6,1
8 2 Krn 20,12; Ps 25,15
9 Ps 119,110
10 Ps 35,8

142 SKYRIUS
3 Ps 77,3; Ps 141,9

Neturėjau kur prisiglausti, niekam nerūpėjo mano gyvybė.
[5] Tavęs, Viešpatie, šaukiausi, sakydamas: "Tu esi mano priebėga, Tu – mano dalis gyvųjų šalyje".
[6] Išgirsk mano šauksmą, nes esu labai suvargęs. Išgelbėk mane nuo persekiotojų, nes jie stipresni už mane.
[7] Iš kalėjimo mane išvaduok, kad girčiau Tavo vardą. Tada susiburs aplink mane teisieji, kai padarysi man gera.

143 *Dovydo psalmė.*

Viešpatie, išgirsk mano maldą, išklausyk mano maldavimą. Būdamas teisus ir ištikimas, atsakyk man.
[2] Nepatrauk į teismą savo tarno, nes Tavo akivaizdoje nė vienas žmogus negalės pasiteisinti.
[3] Persekioja mane priešas, sutrypė į žemę mano gyvybę, kaip negyvėlį tamsoje gyventi verčia.
[4] Mano dvasia nusilpo, sustingo širdis man krūtinėje.
[5] Aš prisimenu praėjusias dienas, mąstau apie Tavo darbus, svarstau apie Tavo rankų darbus.
[6] Tiesiu rankas į Tave, mano siela trokšta Tavęs tartum išdžiūvusi žemė vandens.
[7] Skubiai išklausyk mane, Viešpatie, nes silpsta mano dvasia. Neslėpk nuo manęs savo veido, kad nebūčiau kaip tie, kurie žengia į duobę.
[8] Tavo malonę leisk man patirti nuo pat ryto, nes Tavimi aš pasitikiu. Parodyk man kelią, kuriuo eiti, nes į Tave keliu savo sielą.
[9] Išvaduok mane, Viešpatie, iš mano priešų, nes pas Tave bėgu slėptis.

7 Ps 34,1.2

143 SKYRIUS

2 Iš 34,7; Job 4,17; Job 9,2; Job 25,4; Ps 130,3; Ekl 7,20; Rom 3,20-23; Gal 2,16

4 Ps 77,3

5 Ps 77,5.10.11

6 Ps 63,1

7 Ps 28,1

8 Ps 5,8; Ps 25,1; Ps 46,5

10 Neh 9,20; Ps 25,4.5

11 Ps 119,25

12 Ps 54,5

144 SKYRIUS

1 2 Sam 22,35; Ps 18,34

3 Job 7,17; Ps 8,4; Hbr 2,6

4 Job 8,9; Job 14,2; Ps 39,11; Ps 102,11

5 Ps 18,9; Ps 104,32; Iz 64,1

6 Ps 18,13.14

8 Ps 12,2

9 Ps 33,2.3; Ps 40,3

10 Ps 18,50

[10] Mokyk mane vykdyti Tavo valią, nes Tu esi mano Dievas. Tavo geroji Dvasia tegul veda mane tiesiu keliu.
[11] Dėl savo vardo, Viešpatie, atgaivink mane. Dėl savo teisumo iš visų bėdų išvesk mano sielą.
[12] Dėl savo gailestingumo nutildyk mano priešus, sunaikink mano sielos prispaudėjus, nes aš esu Tavo tarnas.

144 *Dovydo psalmė.*

Palaimintas Viešpats, mano stiprybė, kuris moko mano rankas kariauti ir mano pirštus kovoti.
[2] Jis yra mano gerumas, mano tvirtovė, mano aukštas bokštas, mano išlaisvintojas, mano skydas; Juo aš pasitikiu, Jis pavergia man tautas.
[3] Viešpatie, kas yra žmogus, kad apie jį žinai, ir žmogaus sūnus, kad kreipi į jį savo dėmesį.
[4] Žmogus panašus į vėjo dvelksmą; jo dienos kaip praslenkantis šešėlis.
[5] Viešpatie, palenk dangų ir nuženk. Paliesk kalnus, ir jie ims rūkti.
[6] Pasiųsk žaibus ir juos išsklaidyk, laidyk strėles ir sunaikink juos.
[7] Ištiesk ranką iš aukštybės, ištrauk ir gelbėk mane iš didelio tvano, iš svetimšalių rankos.
[8] Jų burna kalba tuštybę, jie melagingai priesaikai dešinę kelia.
[9] Dieve, aš naują giesmę Tau giedosiu, psalteriu ir dešimčiastygiu jai pritarsiu.
[10] Tu gelbsti karalius, Tu išlaisvinai Dovydą, savo tarną, nuo žiauraus kardo.

[11] Ištrauk ir gelbėk mane iš svetimšalių rankos. Jų burna kalba tuštybę, jie dešinę melagingai priesaikai kelia.
[12] Tegu mūsų sūnūs savo jaunystėje auga kaip vešlūs žolynai, o mūsų dukterys tebūna dailios tartum kolonos, išdrožinėtos puošniuose rūmuose.
[13] Mūsų klėtys tebūna prikrautos visokių gėrybių. Kaimenės mūsų avių tegul tūkstančiais veda, pilnos ganyklos tegul prisipildo.
[14] Tegu mūsų jaučiai būna stiprūs darbe, tenebūna jie pagrobti ar nuklydę, tegu mūsų gatvėse nesigirdi skundų.
[15] Laiminga tauta, kuri taip gyvena; laiminga tauta, kurios Dievas yra Viešpats!

145

Dovydo gyriaus psalmė. Aš aukštinsiu Tave, Dieve, mano Karaliau, aš laiminsiu Tavo vardą per amžius.
[2] Kasdien laiminsiu Tave ir girsiu Tavo vardą per amžius.
[3] Didis yra Viešpats ir didžiai girtinas, Jo didybė neištiriama.
[4] Tavo nuostabius darbus ir galybę karta teskelbia kartai.
[5] Aš kalbėsiu apie Tavo didingumo šlovingą spindesį ir Tavo stebuklingus darbus.
[6] Apie Tavo veiksmų nuostabią galią jie kalbės, ir aš skelbsiu Tavo didybę.
[7] Jie atsimins didelę Tavo malonę, giedos apie Tavo teisumą.
[8] Viešpats yra maloningas, užjaučiantis, lėtas pykti ir didžiai gailestingas.
[9] Viešpats yra geras ir gailestingas visiems savo kūriniams.
[10] Viešpatie, Tavo visi kūriniai girs Tave ir Tavo šventieji laimins Tave!
[11] Jie kalbės apie Tavo karalystės šlovę, garsins Tavo galybę,
[12] kad žmonės suprastų Tavo galingus darbus ir Tavo karalystės šlovingą didingumą.
[13] Tavo karalystė amžina ir Tavo valdžia lieka per amžius.
[14] Klumpantį Viešpats palaiko, o parpuolusį pakelia.
[15] Į Tave krypsta visų akys, savo metu visiems duodi maisto,
[16] atveri savo ranką, sočiai maitini visa, kas gyva.
[17] Teisus yra Viešpats visuose savo keliuose ir šventas visuose savo darbuose.
[18] Arti yra Viešpats visiems, kurie Jo šaukiasi, visiems, kurie Jo šaukiasi tiesoje.
[19] Jis išpildys norus Jo bijančių, jų šauksmą išgirs ir išgelbės juos.
[20] Viešpats visus Jį mylinčius saugo, bet nedorėlius sunaikins.
[21] Tešlovina mano burna Viešpatį! Visa, kas gyva, telaimina šventą Jo vardą dabar ir per amžius!

146

Girkite Viešpatį! Girk Viešpatį, mano siela!
[2] Girsiu Viešpatį, kol gyvas būsiu; giedosiu gyrių savo Dievui, kol gyvensiu.
[3] Nesudėkite vilčių į kunigaikščius, į žmonių sūnus, kurie nieko išgelbėti negali!
[4] Kai dvasia jų iškeliauja, jie sugrįžta į žemę; tą pačią dieną jų sumanymai žūva.
[5] Laimingas, kurio pagalba yra Jokūbo Dievas, kuris viltis sudėjo į Viešpatį, savo Dievą.
[6] Jis sukūrė dangų, žemę, jūrą ir

12 Ps 128,3
15 Įst 33,29; Ps 33,12; Jer 17,7

145 SKYRIUS
3 Ps 147,5; Rom 11,33
4 Iz 38,19
8 Sk 14,18
9 Nah 1,7
10 Ps 19,1
13 1 Tim 1,17
14 Ps 146,8
15 Ps 104,27; Ps 136,25
16 Ps 104,21.28
18 Įst 4,7; Jn 4,24
20 Ps 31,23

146 SKYRIUS
1 Ps 103,1
2 Ps 104,33
3 Iz 2,22
4 Ekl 12,7; 1 Kor 2,6
5 Jer 17,7
6 Apr 14,7

visa, kas juose yra. Jis ištikimas per amžius.
[7] Jis gina teises prispaustųjų, alkaniems parūpina duonos. Kalinius išleidžia Viešpats.
[8] Viešpats atveria akis akliesiems, pakelia parpuolusius; Viešpats myli teisiuosius.
[9] Svetimšalį Viešpats saugo, našlaitį ir našlę globoja, o nedoriesiems užkerta kelią.
[10] Viešpats karaliaus per amžius, tavo Dievas, Sione, per visas kartas! Girkite Viešpatį!

147 Girkite Viešpatį! Gera giedoti gyrių mūsų Dievui, labai malonu girti Jį!
[2] Viešpats atstato Jeruzalės miestą, Izraelio tremtinius surenka.
[3] Jis gydo sudužusias širdis, žaizdas jų sutvarsto.
[4] Jis žvaigždes suskaičiuoja, jas visas vardais vadina.
[5] Didis ir galingas yra Viešpats, Jo išmintis begalinė.
[6] Romiuosius pakelia Viešpats, o nedorėlius partrenkia ant žemės.
[7] Padėkos giesmes Viešpačiui giedokite, skambinkite mūsų Viešpačiui arfa!
[8] Jis debesimis uždengia dangų, žemei paruošia lietų, augina žolę kalnuose.
[9] Jis teikia žvėrims maistą, jaunus varniukus pamaitina.
[10] Ne žirgo stiprumu Jis gėrisi ir ne žmogaus kojos Jam patinka.
[11] Viešpats gėrisi tais, kurie Jo bijo, kurie viliasi Jo gailestingumu.
[12] Girk, Jeruzale, Viešpatį! Savo Dievą girk, Sione!
[13] Jis sustiprino tavo vartų sklendes, tavo vaikus palaimino.

7 Ps 103,6; Ps 107,9; Ps 107,10
8 Mt 9,30; Lk 13,13
9 Įst 10,18; Ps 147,6
10 Iš 15,18

147 SKYRIUS
1 Ps 33,1; Ps 92,1; Ps 135,3
2 Įst 30,3; Ps 102,16; Iz 11,12; Iz 56,8; Ez 39,28
3 Ps 51,17; Iz 61,1; Lk 4,18
4 Iz 40,26
5 Ps 48,1; Iz 40,28; Nah 1,3
6 Ps 146,8.9
8 Job 38,26; Ps 104,13
9 Job 38,41; Mt 6,26
10 Ps 33,16.17
14 Ps 132,15; Iz 54,13; Iz 60,17.18
15 Ps 107,20
16 Job 37,6
18 Job 37,10
19 Įst 33,4; Ps 103,7; Mal 4,4
20 Įst 4,32-34; Rom 3,1.2

148 SKYRIUS
4 Pr 1,7; Įst 10,14; 1 Kar 8,27; Neh 9,6
5 Pr 1,1.6
6 Ps 89,37; Jer 31,35.36; Jer 33,20.25
7 Iz 43,20
9 Iz 44,23; Iz 49,13

[14] Tavo krašte Jis duoda taiką, geriausiais kviečiais tave pasotina.
[15] Jis siunčia įsakymą žemei, labai sparčiai Jo žodis atskrieja.
[16] Jis sniegą kaip vilną duoda, šerkšną lyg pelenus barsto.
[17] Ledus kaip duonos trupinius beria, sustingsta vanduo nuo Jo šalčio.
[18] Jam žodį pasiuntus, ledas sutirpsta; kai vėjus paleidžia, vandenys teka.
[19] Jokūbui savo žodį Jis paskelbė, Izraeliui savo nuostatus ir sprendimus.
[20] Kitoms tautoms Jis to nepadarė, nė viena nepažino Jo sprendimų. Girkite Viešpatį!

148 Girkite Viešpatį! Girkite Viešpatį iš dangaus! Girkite Jį aukštybėse!
[2] Girkite Jį, visi Jo angelai; girkite Jį, visa Jo kareivija!
[3] Girkite Jį, saule ir mėnuli; girkite Jį, spindinčios žvaigždės!
[4] Girkite Jį, dangų dangūs ir viršum jų esantys vandenys!
[5] Visi tegiria Viešpaties vardą, nes Jis įsakė, ir visa buvo sukurta.
[6] Jis amžių amžiams viską įtvirtino, nustatė nekintamą tvarką.
[7] Girkite Viešpatį, kas esate žemėje: jūrų pabaisos ir visos gelmės,
[8] ugnie ir kruša, sniege ir migla, vėjai audringi, vykdantys Jo žodį,
[9] kalnai ir kalvos, vaismedžiai ir kedrai,
[10] žvėrys ir visi gyvuliai, žemės ropliai ir sparnuoti paukščiai.
[11] Žemės karaliai ir visos tautos, kunigaikščiai ir žemės teisėjai,

[12] jaunuoliai ir mergaitės, seniai ir vaikai,
[13] garbinkite Viešpaties vardą, nes Jis vienas didingas. Jo šlovė virš dangaus ir žemės.
[14] Savo tautos Jis iškelia ragą, gyrių visų savo šventųjų, Izraelio vaikų – tautos, kuri Jam artima. Girkite Viešpatį!

149 Girkite Viešpatį! Viešpačiui giedokite naują giesmę ir gyrių šventųjų bendruomenėje.
[2] Tesidžiaugia Izraelis savo Kūrėju. Siono vaikai tesilinksmina dėl savo Karaliaus.
[3] Tegiria Jo vardą šokdami, tegieda gyrių Jam su būgnais ir arfomis.
[4] Viešpats gėrisi savąja tauta; Jis romiuosius papuoš savo išgelbėjimu.
[5] Džiaukitės Jo šlove, šventieji, giedokite Jam savo lovose.
[6] Dievo aukštinimas jų burnoje, dviašmenis kalavijas jų rankose,
[7] kad atkeršytų pagonims, nubaustų tautas,
[8] jų karalius pančiais surištų ir jų didžiūnus sukaustytų geležimi,
[9] kad įvykdytų jiems paruoštą sprendimą! Tokia garbė visiems Jo šventiesiems. Girkite Viešpatį!

150 Girkite Viešpatį! Girkite Dievą Jo šventykloje! Girkite Jį dangaus tvirtumoje!
[2] Girkite Jį dėl Jo galingų darbų! Girkite Jį dėl Jo begalinės didybės!
[3] Girkite Jį, pūsdami trimitą! Girkite Jį arfa ir psalteriu!
[4] Girkite Jį būgnais ir šokiais! Girkite Jį styginiais instrumentais ir vamzdžiais!
[5] Girkite Jį skambiais cimbolais! Girkite Jį trenksmingais cimbolais!
[6] Visa, kas kvėpuoja, tegiria Viešpatį! Girkite Viešpatį!

13 Ps 8,1
14 Kun 10,3; 1 Sam 2,1; Ps 75,10; Ps 149,9; Ef 2,17

149 SKYRIUS
1 Ps 33,3
2 Ts 8,23; Zch 9,9; Mt 21,5
3 Ps 81,2
4 Ps 35,27; Ps 132,16
5 Job 35,10
6 Hbr 4,12
9 Įst 7,1.2; 1 Kor 6,2

150 SKYRIUS
1 Įst 3,24; Ps 145,5.6

PATARLIŲ
KNYGA

1 Saliamono, Dovydo sūnaus, Izraelio karaliaus, patarlės.
[2] Jos surašytos, kad pamokytų išminties, auklėtų ir padėtų suprasti išmintingus posakius,
[3] kad pamokytų išmintingai elgtis, pažinti teisumą, teisingumą ir bešališkumą;
[4] kad paprastiems suteiktų sumanumo, jaunuoliams – supratimo ir nuovokumo.
[5] Išmintingas klausydamas taps išmintingesnis, o protingas gaus išmintingų patarimų,
[6] kad suprastų patarles ir palyginimus, išminčių žodžius ir mįsles.
[7] Viešpaties baimė yra išminties pradžia, bet kvailiai niekina išmintį ir pamokymus.
[8] Mano sūnau, klausyk tėvo pamokymų ir neatmesk motinos nurodymų.

1 SKYRIUS
1 1 Kar 4,32; Pat 10,1; Pat 25,1; Ekl 12,9
4 Pat 9,4
5 Pat 9,9
6 Ps 78,2
7 Job 28,28
8 Pat 4,1

[9] Tai bus puošnus vainikas tavo galvai ir papuošalas tavo kaklui.
[10] Mano sūnau, jei tave vilios nusidėjėliai, nepritark jiems.
[11] Jei jie sako: "Eime su mumis tykoti kraujo ir ruošti pasalą nekaltam žmogui.
[12] Prarykime juos gyvus kaip pragaras, visiškai, kaip tuos, kurie eina į kapą.
[13] Mes rasime daug turto ir pripildysime grobiu savo namus.
[14] Su mumis mesi dalybų burtą, mūsų pinigai bus bendri".
[15] Mano sūnau, neik su jais, sulaikyk savo koją nuo jų tako.
[16] Jų kojos bėga į pikta, jie skuba kraują pralieti.
[17] Veltui tiesiamas tinklas paukščiams matant.
[18] Jie tykoja savo pačių kraujo, pasalą ruošia savo gyvybei.
[19] Toks yra kelias kiekvieno, kuris godus turto, jis atima jo savininko gyvybę.
[20] Išmintis šaukia gatvėje, pakelia balsą aikštėje.
[21] Ji šaukia svarbiausiose susibūrimo vietose ir miesto vartuose skelbia savo žodžius:
[22] "Neišmanėliai, ar ilgai dar mylėsite neišmanymą? Niekintojai, ar ilgai džiaugsitės savo patyčiomis? Kvailiai, ar ilgai nekęsite pažinimo?
[23] Klausykitės mano įspėjimų! Aš išliesiu jums savo dvasios, paskelbsiu savo žodžius.
[24] Kadangi aš šaukiau, o jūs nepaklausėte, ištiesiau jums ranką, bet niekas nekreipė dėmesio,
[25] jūs paniekinote mano patarimus ir nepaisėte mano įspėjimų,
[26] tai ir aš juoksiuos, kai jūs žlugsite, tyčiosiuos, kai jus apims baimė,

9 Pat 3,22
10 Pr 39,7-10
11 Jer 5,26
12 Ps 28,1
15 Ps 1,1; Ps 119,101
16 Iz 59,7
19 1 Tim 6,10
20 Jn 7,37
23 Jl 2,28
24 Jer 7,13
25 Lk 7,30
26 Ps 2,4
27 Pat 10,24.25
28 Iz 1,15
29 Job 21,14; Ps 119,173
30 Ps 81,11
31 Job 4,8
33 Ps 112,7; Pat 3,24-26

2 SKYRIUS
1 Pat 4,21
4 Pat 3,14
5 Jok 1,5.6
6 1 Kar 3,9.12
7 Ps 84,11
8 1 Sam 2,9
11 Pat 4,6; Pat 6,22

[27] kai siaubas užklups kaip audra ir pražūtis kaip viesulas, kai ateis sielvartas ir vargas.
[28] Tada jie šauksis manęs, bet aš neatsiliepsiu; jie ieškos manęs, bet neras.
[29] Nes jie nekentė pažinimo ir nepasirinko Viešpaties baimės.
[30] Jie nepriėmė mano patarimų ir paniekino mano barimą.
[31] Todėl jie valgys savo kelių vaisių, pasisotins savo sumanymais.
[32] Neišmanėlių užsispyrimas užmuš juos, kvailius pražudys jų neapdairumas.
[33] Kas manęs klauso, gyvens saugiai, bus ramus ir nebijos pikto".

2

Mano sūnau, jei priimsi mano žodžius ir paslėpsi širdyje mano įsakymus,
[2] jei tavo ausis atidžiai klausysis išminties ir širdis sieks supratimo,
[3] jei šauksiesi pažinimo ir pakelsi balsą, prašydamas supratimo,
[4] jei sieksi jo lyg sidabro ir ieškosi lyg paslėptų lobių,
[5] tada tu suprasi Viešpaties baimę ir rasi Dievo pažinimą.
[6] Nes Viešpats teikia išmintį, iš Jo burnos ateina pažinimas ir supratimas.
[7] Jis laiko sveiką išmintį teisiesiems, Jis yra skydas doru keliu einantiems.
[8] Jis saugo teisingumo takus ir sergi šventųjų kelius.
[9] Tada tu suprasi teisumą, teisingumą ir bešališkumą bei kiekvieną gerą taką,
[10] kai išmintis įeis į tavo širdį ir pažinimas bus malonus tavo sielai.
[11] Dėmesingumas sergės tave ir supratimas saugos tave,

[12] kad išgelbėtų nuo pikto kelio, nuo melą kalbančių žmonių,
[13] kurie palieka doros kelią, kad vaikščiotų tamsos keliais,
[14] kurie džiaugiasi, darydami pikta, ir gėrisi nedorėlių iškrypimu,
[15] kurių keliai kreivi ir kurie klaidžioja savo takais;
[16] kad išgelbėtų tave nuo svetimos moters, meilikaujančios savo žodžiais,
[17] kuri palieka savo jaunystės vadovą ir užmiršta savo Dievo sandorą.
[18] Jos namai veda į mirtį, jos takai – pas mirusiuosius.
[19] Visi, kurie įeina pas ją, nebegrįžta ir neberanda gyvenimo tako.
[20] Kad tu vaikščiotum geru keliu ir laikytumeisi teisiųjų tako.
[21] Nes teisieji gyvens krašte ir nekaltieji pasiliks jame.
[22] Bet nedorėliai bus pašalinti iš krašto, nusikaltėliai išrauti iš jo.

3 Mano sūnau, neužmiršk mano įstatymo, tavo širdis tesaugo mano įsakymus.
[2] Jie prailgins tavo dienas, pridės tau gyvenimo metų ir ramybės.
[3] Gailestingumas ir tiesa tenepalieka tavęs; užsirišk tai ant savo kaklo, įrašyk į savo širdies plokštę.
[4] Taip atrasi palankumą bei gerą įvertinimą Dievo ir žmonių akyse.
[5] Pasitikėk Viešpačiu visa širdimi ir nesiremk savo supratimu.
[6] Visuose savo keliuose pripažink Jį, tai Jis nukreips tavo takus.
[7] Nebūk išmintingas savo akyse, bijok Viešpaties ir venk pikto;
[8] tai bus sveikata tavo kūnui ir atgaiva kaulams.

13 Jn 3,19.20
14 Rom 1,32
15 Ps 125,5
16 Pat 5,3; Pat 5,20; Pat 6,24; Pat 7,5
18 Pat 7,27
21 Ps 37,3

3 SKYRIUS
1 Įst 8,1
2 Ps 119,165
3 Pat 6,21; 2 Kor 3,3
4 Rom 14,18
5 Ps 37,3.5; Jer 9,23.24
6 1 Krn 28,9
7 Rom 12,16
8 Job 21,24
9 Iš 22,29
10 Įst 28,8
11 Job 5,17
12 Įst 8,5
13 Pat 8,32.34.35
14 Job 28,13
15 Mt 13,44
16 1 Tim 4,8
17 Mt 11,29
18 Pr 2,9
19 Ps 104,24
20 Pr 7,11
23 Pat 10,9
25 Ps 91,5; 1 Pt 3,14

[9] Pagerbk Viešpatį savo turtu ir pirmaisiais viso derliaus vaisiais,
[10] tai tavo aruodai bus kupini, spaustuvai perpildyti naujo vyno.
[11] Mano sūnau, nepaniekink Viešpaties bausmės ir nenusimink Jo baramas,
[12] nes ką Viešpats myli, tą baudžia, kaip tėvas auklėdamas sūnų, kuriuo gėrisi.
[13] Palaimintas žmogus, kuris randa išmintį ir įgauna supratimo,
[14] nes ją įsigyti yra naudingiau, negu įsigyti sidabro, ir pelno iš jos yra daugiau negu iš geriausio aukso.
[15] Ji brangesnė už deimantus, su ja nesulyginama visa, ko galėtum trokšti.
[16] Dešinėje jos rankoje ilgas amžius, o kairėje turtai ir garbė.
[17] Jos keliai – malonės keliai, visi jos takai – ramybė.
[18] Ji yra gyvybės medis visiems, kurie ją pagauna, laimingi, kas ją išlaiko.
[19] Viešpats išmintimi sukūrė žemę, savo protu įtvirtino dangus.
[20] Jo žinojimu buvo atvertos gelmės ir debesys laša rasa.
[21] Mano sūnau, neišleisk jų iš akių, saugok sveiką nuovoką ir įžvalgumą.
[22] Tai bus gyvybė tavo sielai ir papuošalas kaklui;
[23] tada eisi saugus savo keliu, ir tavo koja nesuklups.
[24] Atsigulęs nebijosi, ir tavo miegas bus saldus.
[25] Tavęs neišgąsdins staigus sąmyšis ir nedorėlių siautėjimas, kai jis ateis.
[26] Viešpats bus tavo pasitikėjimas, Jis apsaugos tavo koją, kad neįkliūtum.

27 Neatsakyk geradarystės tam, kuriam dera ją padaryti, kai tavo ranka tai pajėgia.
28 Nesakyk savo artimui: “Eik ir sugrįžk, rytoj aš tau duosiu”, kai turi su savimi.
29 Neplanuok pikta prieš savo artimą, kuris gyvena pasitikėdamas arti tavęs.
30 Nesibark be reikalo su žmogumi, kuris tau nieko blogo nepadarė.
31 Nepavydėk smurtininkui ir nesirink nė vieno iš jo kelių.
32 Viešpats bjaurisi ydingu žmogumi, bet Jis artimas teisiajam.
33 Viešpaties prakeikimas nedorėlio namams, o teisiojo buveinę Jis laimina.
34 Jis išjuokia pašaipūnus, o nuolankiesiems teikia malonę.
35 Išmintingieji paveldės šlovę, kvailio pasididžiavimas pasibaigs gėda.

4 Vaikai, klausykite tėvo pamokymo. Būkite atidūs, kad įgytumėte supratimo.
2 Aš duodu jums gerą mokymą, neapleiskite mano įstatymo.
3 Aš buvau tėvo sūnus, mylimas ir vienintelis savo motinos akyse.
4 Jis mokė mane ir sakė: “Išlaikyk širdyje mano žodžius, laikykis mano įsakymų ir būsi gyvas.
5 Įsigyk išminties, įsigyk supratimo. Neužmiršk mano burnos žodžių ir nenukrypk nuo jų.
6 Neapleisk išminties, ir ji globos tave; mylėk ją, ir ji saugos tave.
7 Svarbiausia yra išmintis; įsigyk išmintį ir už visą savo turtą įsigyk supratimą.
8 Vertink ją, ir ji išaukštins tave. Apglėbk ją, ir ji suteiks tau garbę.

27 Rom 13,7; Gal 6,10
28 Kun 19,13; Įst 24,15
30 Pat 26,17; Rom 12,18
31 Ps 37,1; Pat 24,1
32 Ps 25,14
33 Kun 26,14.16; Įst 11,28; Job 8,6; Ps 1,3; Zch 5,3.4; Mal 2,2
34 Jok 4,6; 1 Pt 5,5

4 SKYRIUS
1 Ps 34,11; Pat 1,8
3 1 Krn 29,1
4 1 Krn 28,9; Pat 7,2; Ef 6,4
5 Pat 2,2.3
6 2 Tes 2,10
7 Pat 3,13.14; Mt 13,44
8 1 Sam 2,30
9 Pat 3,22
10 Pat 3,2
11 1 Sam 12,23
12 Job 18,7; Ps 18,36; Ps 91,11; Pat 3,23
14 Ps 1,1; Pat 1,15
16 Ps 36,4; Mch 2,1
18 2 Sam 23,4; Iz 26,7; Mt 5,14.45; Fil 2,15
19 1 Sam 2,9; Job 18,5.6; Pat 2,13; Iz 59,9.10; Jer 23,12; Jn 12,35
23 Mt 12,34; Mt 15,18.19; Mk 7,21; Lk 6,45
26 Pat 5,21; Hbr 12,13

9 Ji vainikuos tavo galvą malone, duos tau šlovės karūną.
10 Klausyk, mano sūnau, ir priimk mano žodžius, kad ilgai gyventum.
11 Aš nurodau tau išminties kelią, vedu tiesiais takais.
12 Kai jais eisi, tavo žingsniai nebus varžomi ir bėgdamas nesuklupsi.
13 Tvirtai laikykis pamokymo ir neapleisk jo; saugok jį, nes tai yra tavo gyvybė.
14 Neik nedorėlių taku ir nevaikščiok piktųjų keliu.
15 Venk jo ir nevaikščiok juo, pasitrauk nuo jo ir praeik pro šalį.
16 Jie neužmiega, nepadarę pikto ir miegas iš jų atimamas, kol kam nors nepakenkia.
17 Jie valgo nedorybės duoną ir geria smurto vyną.
18 Teisiųjų takas yra kaip skaisti šviesa, kuri šviečia vis ryškiau iki tobulos dienos.
19 Nedorėlių kelias yra kaip tamsa, jie nežino, kur jie suklups.
20 Mano sūnau, atkreipk dėmesį į mano žodžius, palenk ausį mano pamokymams.
21 Teneatsitraukia jie nuo tavo akių, saugok juos širdies gilumoje.
22 Jie yra gyvybė tiems, kurie juos randa, ir sveikata visam jų kūnui.
23 Saugok su visu stropumu savo širdį, nes iš jos teka gyvenimo versmė.
24 Atstumk nuo savęs nedorą burną, ir iškrypusios lūpos tebūna toli nuo tavęs.
25 Tegul tavo akys žiūri tiesiai ir akių vokai tebūna nukreipti tiesiai prieš tave.
26 Apgalvok taką savo kojai, ir tegu tavo keliai būna įtvirtinti.

[27] Nepasuk nei dešinėn, nei kairėn. Patrauk savo koją nuo pikto".

5 Mano sūnau, būk dėmesingas mano išminčiai ir palenk ausį mano supratimui,
[2] kad būtum nuovokus ir tavo lūpos išlaikytų pažinimą.
[3] Kaip varvantis medus svetimos moters lūpos ir jos burna švelnesnė už aliejų.
[4] Bet galiausiai ji tampa karti kaip metėlė ir aštri kaip dviašmenis kalavijas.
[5] Jos kojos žengia į mirtį, jos žingsniai veda į pragarą.
[6] Kad tu nemąstytum apie jos gyvenimo taką, žinok–jos keliai nepastovūs ir tu negali jų suprasti.
[7] Dabar, mano vaikai, klausykite manęs ir neatsitraukite nuo mano burnos žodžių.
[8] Atitolink nuo jos savo kelią ir nesiartink prie jos namų durų,
[9] kad neatiduotum savo garbės kitiems ir savo metų negailestingajam;
[10] kad svetimi nesisotintų tavo gėrybėmis ir tavo darbas nebūtų svetimojo namuose,
[11] ir galiausiai neturėtum vaitoti, išsekinęs kūną bei jėgas,
[12] ir sakyti: "Kodėl nekenčiau pamokymų ir mano širdis paniekino pabarimą,
[13] neklausiau savo mokytojų balso ir nepalenkiau savo ausies prie tų, kurie mane mokė?
[14] Aš kone patekau į visokias nelaimes bendruomenės ir susirinkimo vidury".
[15] Gerk vandenį iš savo šulinio, tekantį vandenį iš savo versmės.
[16] Ar tavo vandens šaltiniai išsilies po gatves, o vandens srovės aikštėse?
[17] Tebūna jie tik tau, nedalink jų svetimiems.
[18] Tebūna tavo šaltinis palaimintas ir džiaukis su savo jaunystės žmona.
[19] Ji kaip miela stirna, kaip grakšti elnė. Tegul jos krūtys tenkina tave visą laiką, nuolat mėgaukis jos meile.
[20] Mano sūnau, kam tau mėgautis svetima moterimi ir apsikabinti su svetimąja?
[21] Viešpats stebi visus žmogaus kelius ir apsvarsto visus jo takus.
[22] Nedorėlį sugauna jo paties nedorybės ir supančioja jo nuodėmių pančiai.
[23] Jis miršta nepasimokęs, per savo didelį kvailumą nuklysta.

6 Mano sūnau, jei laidavai už savo artimą ar padavei ranką už svetimąjį,
[2] tu įsipainiojai savo burnos žodžiais ir esi sugautas savo kalbomis.
[3] Daryk štai ką, mano sūnau, ir gelbėk save, nes esi patekęs į savo artimo rankas: eik, nusižemink ir maldauk savo artimą.
[4] Neduok miegoti savo akims ir neleisk užsimerkti akių vokams.
[5] Gelbėkis kaip elnė iš medžiotojo, kaip paukštis iš paukštgaudžio rankų.
[6] Tinginy, eik pas skruzdę, apsvarstyk jos kelius ir būk išmintingas.
[7] Ji neturi vadovo, prižiūrėtojo ar valdovo,
[8] bet paruošia sau maisto vasarą ir pjūties metu renka atsargas.
[9] Ar ilgai miegosi, tinginy? Kada atsikelsi iš savo miego?

5 SKYRIUS
2 Mal 2,7
3 Ps 55,21; Pat 2,16
5 Pat 7,27
18 Įst 24,5; Ekl 9,9; Mal 2,14
19 Gg 2,9
20 Pat 2,16
21 2 Krn 16,9; Job 31,4; Job 34,21; Pat 15,3; Jer 16,17; Jer 32,19; Oz 7,2; Hbr 4,13
22 Sk 32,23; Ps 9,5; Pat 1,31; Iz 3,11
23 Job 4,21

6 SKYRIUS
1 Pat 11,15
4 Ps 132,4
6 Job 12,7
9 Pat 24,33.34

[10] Truputį pamiegosi, truputį pasnausi, truputį pagulėsi sudėjęs rankas,
[11] ir ateis skurdas kaip pakeleivis ir nepriteklius kaip ginkluotas plėšikas.
[12] Nenaudėlis žmogus, piktadarys, vaikštinėja su klastinga burna,
[13] mirksi akimis, trypia kojomis, rodo pirštu.
[14] Klasta jo širdyje, jis nuolat planuoja pikta ir sėja vaidus.
[15] Todėl staiga ateis jo žlugimas, ūmai bus jis sudaužytas, nesulaukęs pagalbos.
[16] Viešpats nekenčia šešių dalykų, septyni yra pasibjaurėjimas Jo akyse:
[17] išdidus žvilgsnis, meluojantis liežuvis, rankos, praliejančios nekaltą kraują,
[18] širdis, planuojanti nedorybę, kojos, greitos bėgti į pikta,
[19] neteisingas liudytojas, kalbantis melą ir žmogus, sėjantis nesantaiką tarp brolių.
[20] Mano sūnau, laikykis savo tėvo įsakymų ir nepaniekink motinos įstatymo.
[21] Visam laikui užrišk juos ant savo širdies, apsivyniok aplink kaklą.
[22] Tau einant, jie lydės tave, tau atsigulus, jie saugos tave, tau pabudus, jie kalbės su tavimi.
[23] Įsakymas yra žiburys, įstatymas – šviesa, o pamokantis pabarimas – gyvenimo kelias.
[24] Jie saugos tave nuo nedoros moters, nuo svetimos moters meilikaujančios kalbos.
[25] Negeisk jos grožio savo širdyje, tenesuvilioja tavęs jos blakstienos.

11 Pat 10,4
13 Job 15,12; Ps 35,19; Pat 10,10
14 Pat 3,29; Pat 6,19; Mch 2,1
15 2 Krn 36,16; Pat 24,22; Iz 30,13; Jer 19,11; 1 Tes 5,3
17 Įst 19,10; Ps 101,5; Ps 120,2; Pat 12,22; Pat 21,4; Pat 28,17; Iz 1,15
18 Pr 6,5; 2 Kar 5,20-27; Ps 36,4; Pat 24,2; Iz 59,7; Jer 18,18; Mk 14,1.43-46; Rom 3,15
19 Ps 27,12; Pat 6,14; Pat 19,5.9; Mt 26,59-66; 1 Kor 1,11-13; Jud 1,3.4.16-19
20 Ef 6,1
21 Pat 3,3
22 Pat 2,11; Pat 3,23
23 Ps 19,8; 2 Pt 1,19
24 Pat 2,16
25 Mt 5,28
26 Pr 39,14; Pat 29,3; Ez 13,18
31 Iš 22,1-4
32 Pat 7,7
34 Pat 27,4; Gg 8,6
7 SKYRIUS
1 Pat 2,1
2 Kun 18,5; Įst 32,10; Ps 17,8; Pat 4,4; Iz 55,3; Zch 2,8
3 Įst 6,8; Pat 6,21
5 Pat 2,16; Pat 5,3
7 Pat 6,32; Pat 9,4.16

[26] Dėl paleistuvės vyras lieka tik su duonos kąsniu, neištikimoji medžioja jo brangią gyvybę.
[27] Ar gali žmogus paimti ugnį į savo antį ir nesudeginti drabužių?
[28] Ar gali kas, vaikščiodamas ant žarijų, nenusideginti kojų?
[29] Taip ir tas, kas įeina pas artimo žmoną; kas paliečia ją, neliks nekaltas.
[30] Vagis ne taip niekinamas, jei jis vagia būdamas alkanas ir norėdamas pasisotinti.
[31] Tačiau pagautas jis atlygins septyneriopai ir atiduos visą savo namų turtą.
[32] Svetimoteriaujančiam trūksta proto, jis pats save pražudo.
[33] Žaizdų ir nešlovės jis susilauks, jo gėda nebus išdildyta;
[34] nes pavydas sužadins vyro įniršį, jis nepasigailės keršto dieną.
[35] Jis nepriims jokios išpirkos ir nenusiramins, nors duotum jam daugybę dovanų.

7

Mano sūnau, saugok mano žodžius ir neužmiršk mano įsakymų.
[2] Saugok mano įsakymus ir būsi gyvas, sergėk mano įstatymą kaip savo akies vyzdį.
[3] Užsirišk juos ant savo pirštų ir įsirašyk savo širdies plokštėje.
[4] Išmintį vadink savo seserimi, o supratimą – artimiausiu savo draugu,
[5] kad jie apsaugotų tave nuo svetimos moters, meilikaujančios savo žodžiais.
[6] Kartą, žiūrėdamas pro savo namų lango groteles,
[7] mačiau tarp jaunų, nepatyrusių žmonių neprotingą jaunuolį.

[8] Jis ėjo gatve pro jos kampą ir pasuko į jos namus.
[9] Vakaro prieblandoje, juodą ir tamsią naktį,
[10] jį pasitiko moteris su paleistuvės apdaru ir klastinga širdimi.
[11] Begėdė ir nerimstanti, negalinti išsėdėti savo namuose;
[12] tai gatvėje, tai aikštėje, tai ant kampo ji tykojo aukos.
[13] Pasigavusi jį, bučiavo ir akiplėšiškai kalbėjo:
[14] "Aš turiu padėkos auką ir šiandien įvykdžiau savo įžadus.
[15] Todėl išėjau tavęs pasitikti, ieškojau tavo veido ir štai suradau tave.
[16] Aš apklojau savo lovą margais egiptietiškais lininiais užtiesalais,
[17] iškvėpinau mira, alaviju ir cinamonu.
[18] Eikš, sotinsimės meile iki ryto, mėgausimės glamonėmis;
[19] nes vyro nėra namuose, jis išvyko į tolimą kelionę.
[20] Jis pasiėmė maišelį pinigų ir grįš pilnaties dieną".
[21] Daugybe švelnių žodžių ji prisiviliojo jį, meilikaujančia kalba suvedžiojo.
[22] Jis seka ją kaip jautis, vedamas pjauti, kaip kvailys, einantis į supančiojimo vietą,
[23] kol strėlė pervers jo kepenis; kaip paukštis, kuris lekia į spąstus ir nesupranta, kad praras savo gyvybę.
[24] Mano vaikai, klausykite manęs, būkite dėmesingi mano žodžiams.
[25] Tegul tavo širdis nepalinksta į jos kelius, nenuklysk jos takais.
[26] Nes ji parbloškė daug sužeistųjų, daug stipriųjų jinai nužudė.
[27] Jos namai yra kelias į pragarą, vedantis į mirties buveinę.

9 Job 24,15
11 Pat 9,13; 1 Tim 5,13; Tit 2,5
16 Iz 19,9
21 Ps 12,2; Pat 5,3
23 Ekl 9,12
26 Neh 13,26
27 Pat 2,18; Pat 5,5; Pat 9,18

8 SKYRIUS
1 Pat 1,20.21; Pat 9,3
6 Pat 22,20
11 Job 28,15
13 Pat 3,7; Pat 4,24; Pat 16,6; Pat 16,17.18
14 Ekl 7,19; Ekl 9,16
15 Rom 13,1
17 Jn 14,21; Jok 1,5
18 Pat 3,16

8 Argi išmintis nešaukia ir supratimas nekelia savo balso?
[2] Aukštumose, prie kelių ir prie takų ji stovi.
[3] Prie miesto vartų, prie įėjimo į miestą, prie durų šaukia:
[4] "Žmonės, į jus aš kreipiuosi, jums šaukiu, žmonių sūnūs.
[5] Jūs neišmanėliai, mokykitės išminties; jūs kvailiai, įgykite supratingą širdį.
[6] Klausykite, nes aš kalbėsiu apie didingus dalykus, mano lūpos skelbs teisumą.
[7] Mano burna kalbės tiesą, ir nedorybė yra pasibjaurėjimas mano lūpoms.
[8] Visi mano žodžiai yra teisingi, juose nėra klastos ir iškraipymo.
[9] Jie yra aiškūs išmanantiems ir teisingi suprantantiems.
[10] Priimkite mano pamokymą, o ne sidabrą; pažinimą, o ne gryną auksą.
[11] Išmintis yra brangesnė už deimantus, su ja nesulyginama visa, ko galima trokšti.
[12] Aš, išmintis, gyvenu su protingumu, atrandu pažinimą bei nuovokumą.
[13] Viešpaties baimė – nekęsti pikto. Išdidumo, puikybės, piktų kelių ir klastingos burnos aš neapkenčiu.
[14] Manyje patarimas ir sveikas protas, aš turiu supratimą ir jėgą.
[15] Manimi karaliai karaliauja ir kunigaikščiai leidžia įstatymus.
[16] Manimi kunigaikščiai, kilmingieji ir teisėjai valdo kraštą.
[17] Aš myliu tuos, kurie mane myli. Kas anksti manęs ieško, suras mane.
[18] Aš turiu turtus ir garbę, išliekančius turtus ir teisumą.

[19] Mano vaisius yra brangesnis už gryną auksą, ir pelno iš manęs daugiau negu iš rinktinio sidabro. [20] Aš vedu teisumo keliu, viduriu teisingumo tako, [21] kad mane mylintiems duočiau paveldėti turtus ir pripildyčiau jų sandėlius.
[22] Viešpats turėjo mane savo kelio pradžioje, prieš visus savo darbus.
[23] Nuo amžių aš įtvirtinta, nuo pradžios, prieš pasaulio sutvėrimą.
[24] Aš buvau pagimdyta, kai dar netryško vandens šaltiniai, nebuvo gelmių.
[25] Pirma kalnų ir kalvų iškilimo aš buvau pagimdyta,
[26] kai Jis dar nebuvo padaręs žemės, jos laukų ir pirmųjų žemės dulkių.
[27] Kai Jis paruošė dangus, aš ten buvau. Kai Jis nubrėžė ribą virš gelmių,
[28] įtvirtino debesis viršuje ir sustiprino gelmių šaltinius,
[29] davė jūrai nurodymą, kad vandenys neperžengtų Jo įsakymo, ir dėjo žemės pamatus,
[30] aš buvau šalia Jo kaip įgudęs menininkas, gėrėjausi kas dieną ir džiūgavau Jo akivaizdoje.
[31] Džiaugiausi Jo apgyvendintame pasaulyje ir grožėjausi žmonių vaikais.
[32] Dabar, vaikai, klausykite manęs. Palaiminti, kurie eina mano keliais.
[33] Klausykite pamokymų ir būkite išmintingi, neatmeskite jų.
[34] Palaimintas žmogus, kuris klauso manęs, kasdien budi prie mano vartų ir laukia prie mano durų.
[35] Kas randa mane, randa gyvenimą ir įgis Viešpaties palankumą.
[36] Kas nusideda prieš mane, tas kenkia pats sau. Kas manęs nekenčia, myli mirtį".

9 Išmintis pasistatė namus, išsikirto septynias kolonas.
[2] Ji papjovė gyvulius, sumaišė vyną ir, padengusi stalą,
[3] pasiuntė tarnaites šaukti miesto aukščiausiose vietose:
[4] "Neišmanėliai, ateikite!" Kam trūksta supratimo, ji sako:
[5] "Ateikite, valgykite mano duonos ir gerkite vyno, kurį sumaišiau.
[6] Atsisakykite kvailystės ir gyvenkite; eikite supratimo keliu".
[7] Kas bara niekintoją, susilauks gėdos; sudraudęs nedorėlį, užsitrauksi dėmę.
[8] Nebark niekintojo, kad jis neimtų tavęs neapkęsti; sudrausk išmintingą, ir jis mylės tave.
[9] Patark išmintingam, ir jis taps dar išmintingesnis; pamokyk teisųjį, ir jo pažinimas išaugs.
[10] Viešpaties baimė – išminties pradžia, o Šventojo pažinimas – supratimas.
[11] Per mane padaugės tavo dienų, bus pridėta gyvenimo metų.
[12] Jei esi išmintingas, esi išmintingas pats sau; jei niekintojas, pats ir nukentėsi.
[13] Kvaila moteris yra triukšmadarė, neišmananti ir nieko nežino.
[14] Ji sėdi kėdėje prie savo namų, aukštose miesto vietose,
[15] ir kviečia visus, kurie eina savo keliais:
[16] "Neišmanėliai, ateikite!" Kam trūksta supratimo, ji sako:
[17] "Vogtas vanduo yra saldesnis,

22 Pat 3,19
25 Job 15,7
29 Pr 1,9.10; Job 28,4.6
30 Mt 3,17; Jn 1,1-3.18
31 Ps 16,3
32 Lk 11,28
34 Pat 3,13.18
35 Jn 17,3
36 Pat 20,2

9 SKYRIUS
1 Mt 16,18
2 Pat 23,30; Mt 22,4
4 Ps 19,7
5 Iz 55,1
8 Ps 141,5; Mt 7,6
9 Mt 13,12
10 Job 28,28
11 Pat 3,2.16
12 Job 35,6.7
13 Pat 7,11
14 Pat 9,3
16 Pat 7,7.8
17 Pat 20,17

o duona, valgoma slaptoje, skanesnė”.
[18] Jie nežino, kad ten mirusieji, ir jos svečiai pragaro gelmėse.

10 Saliamono patarlės. Išmintingas sūnus – džiaugsmas tėvui, kvailas sūnus – skausmas motinai.
[2] Nedorybės turtai nepadeda, bet teisumas išgelbsti nuo mirties.
[3] Viešpats neleidžia badauti teisiajam, bet nedorėlių užgaidų Jis nepatenkina.
[4] Tingi ranka daro beturtį, o stropiojo ranka praturtina.
[5] Išmintingas sūnus renka vasaros metu, bet sūnus, kuris miega pjūties metu, užtraukia gėdą.
[6] Teisusis laiminamas, bet nedorėlio burną dengia smurtas.
[7] Teisiųjų atminimas yra palaimintas, o nedorėlių vardas supus.
[8] Išmintingas širdimi priims įstatymus, o tauškiantis kvailystes suklups.
[9] Dorasis eina saugiais keliais, o kas iškraipo savo kelius, taps žinomas.
[10] Kas mirkčioja akimis, sukelia nemalonumų, o tauškiantis kvailystes suklups.
[11] Teisiojo burna yra gyvenimo šulinys, bet nedorėlio burną dengia smurtas.
[12] Neapykanta sukelia vaidus, o meilė padengia visas nuodėmes.
[13] Išmintis randama supratingojo lūpose, o neišmanėlio nugarai skirta rykštė.
[14] Išmintingi kaupia žinojimą, o kvailio burna arti pražūties.
[15] Turtuolio turtas yra jo tvirtovė, beturčių skurdas – jų pražūtis.
[16] Teisiojo triūsas veda į gyvenimą, nedorėlio pasisekimas – į nuodėmę.
[17] Kas priima pamokymus, eina gyvenimo keliu, o kas atmeta perspėjimus, klaidžioja.
[18] Klastingos lūpos slepia neapykantą, kas platina šmeižtą, tas kvailys.
[19] Žodžių gausumas nebūna be nuodėmės, kas tyli, tas išmintingas.
[20] Teisiojo liežuvis yra rinktinis sidabras, o nedorėlio širdis nieko neverta.
[21] Teisiojo lūpos pamaitina daugelį, kvailiai miršta dėl išminties stokos.
[22] Viešpaties palaiminimas daro turtingą ir sielvarto neatneša.
[23] Kvailiui daryti pikta – malonumas, o protingas žmogus turi išmintį.
[24] Nedorėlis gaus, ko jis bijosi, teisusis gaus, ko trokšta.
[25] Praeina audra, ir nebelieka nedorėlio, bet teisiojo pamatas amžinas.
[26] Kaip actas dantims ir dūmai akims, taip tinginys tiems, kurie jį siunčia.
[27] Viešpaties baimė pailgina gyvenimą, nedorėlio amžius bus sutrumpintas.
[28] Teisiojo viltis teikia džiaugsmą, o nedorėlio lūkestis pražus.
[29] Viešpaties kelias – stiprybė doriesiems ir pražūtis piktadariams.
[30] Teisieji nesvyruos per amžius, bet nedorėliai negyvens žemėje.
[31] Teisiojo burna kalba išmintį, o ydingas liežuvis bus atkirstas.
[32] Teisieji kalba, kas naudinga, nedorėlio burna – kas ydinga.

18 Pat 2,18; Pat 7,27

10 SKYRIUS
1 Pat 1,1; Pat 15,20; Pat 17,21.25; Pat 19,13; Pat 25,1; Pat 29,3.15
2 Dan 4,27; Lk 12,19.20
3 Ps 34,9.10; Ps 37,25
4 Pat 12,24; Pat 13,4; Pat 19,15; Pat 21,5
5 Pat 6,8
7 Ekl 8,10
8 Pat 10,10
9 Ps 23,4
12 1 Kor 13,4-7
13 Pat 26,3
14 Pat 18,7
15 Job 31,24
18 Ps 15,3; Ps 101,5; Pat 26,24
19 Ekl 5,3; Jok 1,19; Jok 3,2
22 Pr 24,35; Pr 26,12
23 Pat 2,14; Pat 15,21
24 Job 15,21; Ps 145,19
25 Ps 37,9.10
27 Job 15,32; Pat 9,11
28 Job 8,13
29 Ps 1,6
30 Ps 37,22
31 Ps 37,30

11 Viešpats nekenčia neteisingų svarstyklių, bet teisingos svarstyklės Jam patinka.
[2] Kur ateina išdidumas, ten ateina ir gėda, o kur nuolankumas – ten išmintis.
[3] Dorųjų nekaltumas veda juos, o nusikaltėlių klastingumas juos sunaikins.
[4] Turtai nepadeda rūstybės dieną, teisumas išgelbsti nuo mirties.
[5] Nekaltojo teisumas nukreips jo kelią, nedorėlis žus dėl savo nedorybių.
[6] Dorųjų teisumas išlaisvins juos, o nusikaltėlius sugaus jų pačių užgaidos.
[7] Kai nedoras žmogus miršta, jo lūkesčiai pranyksta, ir bedievio viltis pražus.
[8] Teisusis išlaisvinamas iš vargų, o nedorėlis atsiduria vietoje jo.
[9] Veidmainis savo burna pražudo artimą, bet sumanumu teisusis išlaisvinamas.
[10] Teisiųjų pasisekimu miestas džiaugiasi, o nedorėliams žuvus linksmai šūkaujama.
[11] Teisiųjų laiminamas miestas kyla, nedorėlių burna jį sunaikina.
[12] Kam trūksta išminties, tas niekina savo artimą, bet supratingas žmogus tyli.
[13] Liežuvautojas atidengia paslaptis, o ištikimasis slepia, kas jam patikėta.
[14] Be patarimo tauta pražūna, daug patarėjų suteikia saugumą.
[15] Kas laiduoja už svetimąjį, nukentės; kas vengia laiduoti, saugus.
[16] Maloni moteris įsigyja garbės, stiprieji krauna turtus.
[17] Gailestingas žmogus daro gera savo sielai, žiaurus žmogus kenkia savo kūnui.

11 SKYRIUS
1 Kun 19,35.36
2 Pat 16,18; Pat 18,12; Pat 29,23
3 Pat 13,6
4 Pr 7,1; Ez 7,19
5 Pat 5,22
7 Pat 10,28
8 Pat 21,18
10 Pat 28,12
11 Pat 14,34
13 Kun 19,16; Pat 19,11; Pat 20,19; 1 Tim 5,13
14 1 Kar 12,1
15 Pat 6,1.2
17 Mt 5,7
18 Oz 10,12; Gal 6,8.9; Jok 3,18
19 Pat 10,16; Pat 12,28; Pat 21,16; Rom 6,23; Jok 1,15
21 Ps 112,2; Pat 14,26; Pat 16,5
23 Pat 10,28; Rom 2,8.9
24 Ps 112,9; Pat 13,7; Pat 19,17
25 Pat 3,9.10; Mt 5,7; 2 Kor 9,6.7
26 Job 29,13; Am 8,5.6
27 Est 7,10; Ps 7,15.16; Ps 57,6
28 Job 31,24; Ps 1,3; Jer 17,8
29 Pat 14,19
30 Pat 14,25; Dan 12,3; 1 Kor 9,19-22; Jok 5,20
31 Jer 25,29

12 SKYRIUS

[18] Nedorėlio darbas apgaulingas, kas sėja teisumą, tikrai gaus atlyginimą.
[19] Teisumas veda į gyvenimą, o kas siekia pikto, siekia to savo pražūčiai.
[20] Viešpats nekenčia veidmainių, bet dorieji Jam patinka.
[21] Nors ir susijungtų, nedorėliai neišvengs bausmės, bet teisiojo palikuonys bus išgelbėti.
[22] Kaip aukso žiedas kiaulės snukyje yra graži moteris, neturinti supratimo.
[23] Teisiųjų troškimai geri, o nedorėlių viltis yra rūstybė.
[24] Vieni dosniai dalina ir turtėja, kiti pasilaiko daugiau negu reikia, bet dar labiau nuskursta.
[25] Dosni siela bus pasotinta, kas girdo, pats bus pagirdytas.
[26] Kas neparduoda javų, tą keikia tauta; kas parduoda juos, laiminamas.
[27] Kas stropiai ieško gera, sulauks palankumo; kas siekia pikto, pats to susilauks.
[28] Kas pasitiki savo turtais, kris, o teisusis žaliuos kaip lapas.
[29] Kas kelia nesantaiką savo namuose, paveldės vėjus; kvailys tarnaus išmintingam.
[30] Teisiojo vaisius yra gyvybės medis, ir kas laimi sielas, tas išmintingas.
[31] Jei teisusis gaus atlyginimą žemėje, tai tuo labiau nedorėlis ir nusidėjėlis.

12 Kas mėgsta pamokymą, mėgsta išmintį; kas nepriima patarimo, tas bukaprotis.
[2] Geras žmogus susilaukia Viešpaties palankumo, bet kuriantį nedorus planus Jis pasmerks.

[3] Žmogus neįsitvirtins nedorybe, o teisiųjų šaknis nebus pajudinta.
[4] Gera moteris yra vainikas jos vyrui, o ta, kuri užtraukia gėdą, – lyg puvinys kauluose.
[5] Teisiojo mintys teisingos, nedorėlio patarimas – apgaulė.
[6] Nedorėlių žodžiai: "Tykokime pralieti kraują", bet teisiųjų burna išgelbės juos.
[7] Nedorėliai parbloškiami ir jų nebėra, o teisiųjų namai stovės.
[8] Žmogus vertinamas pagal išmintį, o ydingas širdyje bus paniekintas.
[9] Kas niekinamas ir turi tarną, geresnis už tą, kuris didžiuojasi ir neturi duonos.
[10] Teisusis rūpinasi savo gyvuliais, bet nedorėlio pasigailėjimas žiaurus.
[11] Kas dirba savo žemę, turi pakankamai duonos, o kas seka tuštybe, tam trūksta proto.
[12] Nedorėlis trokšta sugauti į piktadarystės tinklą, bet teisiųjų šaknis tvirta.
[13] Nedorėlis įkliūna į savo lūpų nusikaltimus, bet teisusis išeis iš priespaudos.
[14] Žmogus pasitenkins savo burnos vaisiumi, ir jam bus atlyginta pagal jo rankų darbą.
[15] Kvailiui jo kelias atrodo teisingas, bet išmintingas žmogus klauso patarimo.
[16] Kvailas tuojau parodo savo pyktį, bet nuovokus pridengia gėdą.
[17] Kas kalba tiesą, tas padeda teisingumui, o neteisingas liudytojas apgaudinėja.
[18] Yra tokių, kurių žodžiai lyg kardo dūriai, bet išmintingojo liežuvis gydo.
[19] Tiesą kalbančios lūpos pasilieka per amžius, meluojantis liežuvis – tik akimirką.
[20] Apgaulė – planuojančių pikta širdyje, bet taikos patarėjai turi džiaugsmą.
[21] Nieko pikto neatsitiks teisiajam, bet nedorėlį lydės nelaimės.
[22] Melagių nekenčia Viešpats, bet Jis mėgsta tuos, kurie elgiasi sąžiningai.
[23] Nuovokus žmogus slepia pažinimą, o kvailio širdis skelbia kvailystes.
[24] Darbštus valdys, o tinginys bus verčiamas dirbti.
[25] Liūdesys žmogaus širdyje slegia jį, o geras žodis pralinksmina.
[26] Teisusis pranoksta savo artimą, o nedorėlių kelias juos paklaidina.
[27] Tinginys nekepa medžioklės laimikio, bet darbštumas yra brangus žmogaus turtas.
[28] Teisumo kelyje – gyvenimas, jo takuose nėra mirties.

13 Išmintingas sūnus klauso tėvo pamokymų, o pašaipūnas neklauso barimo.
[2] Iš savo burnos vaisiaus žmogus valgys gėrybių, neištikimųjų siela – smurtą.
[3] Kas saugo burną, saugo gyvybę; kas plačiai atveria lūpas, susilauks pražūties.
[4] Tinginio siela geidžia, bet nieko neturi; darbščiojo siela pasisotins.
[5] Teisusis nekenčia melo, bet nedorėlis yra atstumiantis ir susilaukia gėdos.
[6] Teisumas saugo nekaltojo kelią, o nuodėmė pražudo nedorėlį.
[7] Kai kas dedasi turtingas, bet nieko neturi, kitas dedasi vargšas, bet turi daug turtų.

3 Pat 10,25
4 Pat 14,30; Pat 31,23; Hab 3,16; 1 Kor 11,7
6 Pat 1,11.18; Pat 14,3
7 Ps 37,35-37; Pat 11,21; Mt 7,24-27
8 1 Sam 25,17; Pat 18,3
9 Pat 13,7
10 Įst 25,4
11 Pr 3,19; Pat 6,32; Pat 28,19
13 Pat 18,7; 2 Pt 2,9
14 Job 34,11; Pat 1,31; Pat 13,2; Pat 15,23; Pat 18,20; Pat 24,12; Iz 3,10.11; Oz 4,9
15 Pat 3,7; Lk 18,11
16 Pat 11,13; Pat 29,11
17 Pat 14,5
18 Ps 57,4; Pat 4,22; Pat 15,4
19 Ps 52,4.5; Pat 19,9
21 Ps 91,10; Pat 1,33; 1 Pt 3,13
22 Pat 6,17; Pat 11,20; Apr 22,15
23 Pat 13,16
24 Pat 10,4
25 Pat 15,13; Iz 50,4

13 SKYRIUS
1 Iz 28,14.15
2 Pat 12,14
3 Ps 39,1; Pat 21,23; Jok 3,2
4 Pat 10,4
6 Pat 11,3.5.6
7 Pat 11,24; Pat 12,9; Lk 12,20.21

[8] Turtuolis gali išsipirkti savo turtu, bet vargšui niekas negrasina.
[9] Teisiųjų šviesa šviečia, o nedorėlių žibintas užges.
[10] Išdidumas sukelia ginčus, išmintingieji klauso patarimo.
[11] Lengvai įgytas turtas greitai sunyksta, kas kaupia dirbdamas – praturtėja.
[12] Ilgai neišsipildanti viltis kankina širdį; patenkintas troškimas – gyvybės medis.
[13] Kas niekina žodį, pats save naikina, o kas bijo įsakymų, tam bus atlyginta.
[14] Išmintingojo pamokymas yra gyvybės šaltinis, gelbstintis iš mirties pinklių.
[15] Sveikas protas laimi palankumą, o neištikimųjų kelias sunkus.
[16] Kiekvienas sumanus žmogus viską daro apgalvojęs, o kvailys viešai parodo savo kvailumą.
[17] Nedoras pasiuntinys pakliūna į bėdą, o ištikimas neša išgelbėjimą.
[18] Skurdas ir gėda tam, kuris nepriima pamokymo; kas priima įspėjimą, susilaukia pagarbos.
[19] Patenkintas troškimas malonus sielai; kvailiui sunku šalintis nuo pikto.
[20] Kas vaikšto su išmintingais, taps išmintingas, o kvailių bendrininkas pražus.
[21] Nusidėjėlius persekioja nelaimės, o teisiesiems atlyginama gėrybėmis.
[22] Geras žmogus palieka paveldėjimą vaikų vaikams, o nusidėjėlio turtas kaupiamas teisiajam.
[23] Daug maisto būtų apleistoje vargšų žemėje, bet dėl teisingumo stokos žmonės pražūsta.
[24] Kas gailisi rykštės, nekenčia savo sūnaus, bet kas jį myli, laiku jį baudžia.
[25] Teisusis valgo ir pasitenkina, bet nedorėlio pilvas nepasisotina.

9 Job 18,5.6; Job 21,17; Pat 24,20
10 Pat 10,12
11 Pat 10,2; Pat 20,21
12 Pat 13,19
13 Sk 15,31; 2 Krn 36,16; Iz 5,24
14 2 Sam 22,6; Pat 6,22; Pat 10,11; Pat 14,27
15 Ps 111,10; Pat 3,4
16 Pat 12,23
17 Pat 25,13
18 Pat 15,5.31.32
21 Iz 47,11
22 Job 27,16.17; Pat 28,8; Ekl 2,26
23 Pat 12,11
24 Pat 19,18
25 Ps 34,10; Pat 10,3

14 SKYRIUS
2 Rom 2,4
3 Pat 12,6
5 Iš 23,1; Įst 19,16; Pat 6,19; Pat 12,17; Apr 1,5; Apr 3,14
6 Pat 8,9; Pat 17,24
7 Pat 23,9
9 Pat 10,23
11 Job 8,15
12 Pat 12,15; Pat 16,25; Rom 6,21
13 Ekl 2,1.2
14 Pat 1,31; Pat 12,15; Pat 13,2; Pat 18,20
16 Job 28,28; Ps 34,14; Pat 22,3

14

Išmintinga moteris stato namus, o kvaila griauna juos savo rankomis.
[2] Kas vaikšto tiesiu keliu, bijo Viešpaties, o kas mėgsta klaidžioti, niekina Jį.
[3] Kvailio burnoje – išdidumo lazda, išmintingųjų lūpos juos apsaugo.
[4] Kur nėra jaučių, ėdžios tuščios, bet gausus derlius gaunamas jaučių jėga.
[5] Teisingas liudytojas nemeluoja, klastingas kalba melą.
[6] Pašaipūnas ieško išminties ir neranda, bet supratingas lengvai įgyja pažinimą.
[7] Pasitrauk nuo kvailio, kai pamatai, kad jo lūpose nėra pažinimo.
[8] Išmintingas žmogus žino, ko siekia, o kvailys suklaidinamas savo kvailysčių.
[9] Kvailys tyčiojasi iš nuodėmės, o teisusis atranda palankumą.
[10] Širdis žino savo skausmą ir svetimasis nesidalina jos džiaugsmu.
[11] Nedorėlio namai bus nugriauti, o teisiojo palapinė klestės.
[12] Kartais kelias, kuris žmogui atrodo teisingas, nuveda į mirtį.
[13] Ir juokiantis širdis gali liūdėti, o džiaugsmas baigtis sielvartu.
[14] Nuklydęs širdimi pasisotins savo keliais, o geras žmogus – savo.
[15] Neišmanėlis tiki kiekvienu žodžiu, bet išmintingas apsvarsto kiekvieną žingsnį.
[16] Išmintingas žmogus bijo ir vengia pikto, o kvailys karščiuojasi ir pasitiki savimi.

[17] Ūmus žmogus pasielgia kvailai, planuojantis pikta žmogus nekenčiamas.
[18] Neišmanėlis paveldės kvailystę, o supratingąjį vainikuos išmintis.
[19] Piktieji nusilenks geriesiems ir nedorėliai prie teisiųjų durų.
[20] Beturčio nemėgsta net jo kaimynas, o turtingas turi daug draugų.
[21] Kas niekina savo artimą, nusikalsta; kas pasigaili vargšo, tas palaimintas.
[22] Klysta, kas daro pikta; kas siekia gero, sulauks pasigailėjimo ir tiesos.
[23] Kiekvienas darbas yra pelningas, o tušti plepalai veda į skurdą.
[24] Išmintingą vainikuoja turtas, o kvailio kvailystė ir lieka kvailyste.
[25] Teisingas liudytojas išgelbsti sielas, apgaulingas kalba melą.
[26] Viešpaties baimėje tvirtas pasitikėjimas, ir Jo vaikai turės kur prisiglausti.
[27] Viešpaties baimė – gyvenimo šaltinis, apsaugantis nuo mirties pinklių.
[28] Gausi tauta – garbė karaliui, o be žmonių žlunga kunigaikštis.
[29] Kas lėtas pykti, yra išmintingas, o nesusivaldantis parodo kvailumą.
[30] Sveika širdis – kūno gyvybė, o pavydas pūdo kaulus.
[31] Kas skriaudžia vargšą, paniekina jo Kūrėją; kas gerbia Jį, pasigaili beturčio.
[32] Nedorėlis bus atmestas dėl savo piktų darbų, o teisusis ir mirdamas turi viltį.
[33] Supratingojo širdyje ilsisi išmintis, o tai, kas yra tarp kvailių, tampa žinoma.
[34] Teisumas iškelia tautą, o nuodėmė yra negarbė tautoms.

20 Pat 19,4; Pat 19,7
21 Ps 112,9; Pat 19,17
25 Ez 3,18-21
27 Pat 13,14
29 Pat 16,32; Pat 19,11; Ekl 7,9; Jok 1,19
30 Ps 112,10; Pat 12,4; Hab 3,16
31 Job 31,15; Pat 17,5; Pat 22,2; Mt 25,40; 1 Jn 3,17
32 Job 13,15; Ps 16,11; Ps 73,24; 2 Kor 1,9; 2 Kor 5,8; 2 Tim 4,18
33 Pat 12,16
34 Pat 11,11
35 Mt 24,45-47

15 SKYRIUS
1 1 Sam 25,10; Pat 25,15
2 Pat 12,23
3 2 Krn 16,9; Job 34,21; Pat 5,21; Jer 16,17; Jer 32,19; Zch 4,10; Hbr 4,13
5 Pat 10,1; Pat 13,18
8 Pat 21,27; Ekl 5,1; Iz 1,11; Jer 6,20; Mch 6,7
9 Pat 21,21
10 1 Kar 22,8; Pat 5,12
11 1 Sam 16,7; 2 Krn 6,30; Job 26,6; Ps 44,21; Ps 139,8; Apd 1,24
12 Pat 13,1; Am 5,10; 2 Tim 4,3

[35] Išmintingas tarnas įgyja karaliaus palankumą; kas užtraukia gėdą, susilauks jo rūstybės.

15

Švelnus atsakymas nuramina pyktį, aštrūs žodžiai sukelia rūstybę.
[2] Išmintingojo liežuvis tinkamai naudoja pažinimą, o iš kvailio burnos liejasi kvailystės.
[3] Viešpaties akys mato visur, jos stebi blogus ir gerus.
[4] Maloni kalba – gyvybės medis, šiurkšti šneka prislegia dvasią.
[5] Kvailys paniekina savo tėvo pamokymus, o kas klauso perspėjimų, yra supratingas.
[6] Turtų netrūksta teisiojo namuose, o nedorėlio pelnas – tik rūpesčiai.
[7] Išmintingųjų lūpos skelbia pažinimą, o kvailio širdis to nedaro.
[8] Nedorėlio auka – pasibjaurėjimas Viešpačiui, bet teisiųjų maldos Jam patinka.
[9] Nedorėlio kelias – pasibjaurėjimas Viešpačiui, bet Jis myli tuos, kurie siekia teisumo.
[10] Didelė bausmė tam, kuris pameta kelią; kas nekenčia įspėjimo, miršta.
[11] Pragaras ir prapultis Viešpaties akivaizdoje, tuo labiau žmonių širdys.
[12] Niekintojas nemėgsta to, kuris jį įspėja, ir neina pas išminčius.
[13] Linksma širdis atsispindi veide, širdies skausmas slegia dvasią.
[14] Protingas ieško pažinimo, neišmanėlis maitinasi kvailystėmis.
[15] Prislėgtasis nemato šviesių dienų, kas turi linksmą širdį, tam visuomet šventė.

[16] Geriau mažai su Viešpaties baime negu dideli turtai su rūpesčiu.
[17] Geriau daržovių pietūs, kur yra meilė, negu nupenėtas veršis ten, kur neapykanta.
[18] Piktas žmogus sukelia vaidus, o lėtas pykti juos nuramina.
[19] Tinginio kelias pilnas erškėčių, o teisiojo kelias – platus.
[20] Išmintingas sūnus yra džiaugsmas tėvui, kvailys paniekina savo motiną.
[21] Neprotingas džiaugiasi kvailybe; protingasis eina tiesiu keliu.
[22] Be patarimų sumanymai nueina niekais, bet kur daug patarėjų, jie įtvirtinami.
[23] Žmogus džiaugiasi savo burnos atsakymu, ir laiku pasakytas žodis, koks jis mielas!
[24] Išmintingo žmogaus gyvenimo kelias kyla į viršų, ir jis išvengia pragaro.
[25] Viešpats sugriaus išdidžiųjų namus, bet įtvirtins našlės nuosavybę.
[26] Nedorėlio mintys – pasibjaurėjimas Viešpačiui, bet nekaltųjų žodžius Jis mėgsta.
[27] Kas godus pelno, vargina savo namus; kas nepriima kyšių, bus gyvas.
[28] Teisiojo širdis apsvarsto, kaip atsakyti, o nedorėlio burna beria piktus žodžius.
[29] Viešpats toli nuo nedorėlių, bet teisiųjų maldas Jis išklauso.
[30] Akių šviesa pradžiugina širdį; gera žinia – sveikata kaulams.
[31] Kas klausosi gyvenimo pabarimų, liks tarp išmintingųjų.
[32] Kas nekreipia dėmesio į patarimus, kenkia pats sau; kas paklauso įspėjimų, įsigyja daugiau supratimo.
[33] Viešpaties baimė moko išminties, prieš pagerbimą eina nuolankumas.

13 Pat 12,25; Pat 17,22
15 Pat 17,22
16 Ps 37,16; Pat 16,8; Ekl 4,6; 1 Tim 6,6
17 Pat 17,1
18 Pat 26,21
19 Pat 22,5
20 Pat 10,1
21 Pat 10,23; Ef 5,15
22 Pat 11,14
23 Pat 25,11; Iz 50,4
24 Pat 14,16; Fil 3,20; Kol 3,1.2
25 Ps 68,5.6; Pat 12,7; Iz 2,11
26 Ps 37,30; Pat 6,16.18
27 Iz 5,8; Jer 17,11
28 1 Pt 3,15
29 Ps 10,1; Ps 34,16; Ps 145,18; Jok 5,16
33 Pat 1,7; Pat 18,12

16 SKYRIUS
1 Jer 10,23; Mt 10,19
2 Pat 21,2
3 Ps 37,5; Pat 3,6; 1 Pt 5,7
4 Job 21,30; Iz 43,7; Rom 9,22; Rom 11,36
5 Pat 6,17; Pat 8,13
6 Pat 8,13; Pat 14,16; Dan 4,27; Lk 11,41
8 Ps 37,16; Pat 15,16
9 Ps 37,23; Pat 19,21; Pat 20,24; Jer 10,23
11 Kun 19,36
12 Pat 25,5

16

Žmogus paruošia savo širdį, bet nuo Viešpaties priklauso jo burnos atsakymas.
[2] Visi žmogaus keliai atrodo geri jo paties akyse, bet Viešpats pasveria dvasią.
[3] Pavesk savo darbus Viešpačiui, ir tavo sumanymai pasiseks.
[4] Viešpats viską sukūrė dėl savęs, net ir nedorėlį nelaimės dienai.
[5] Viešpats bjaurisi visais, kurie išdidūs širdyje; nors ir susijungtų, jie neišvengs bausmės.
[6] Gailestingumu ir tiesa apvaloma nuo kaltės, Viešpaties baimė padeda išvengti pikto.
[7] Kai žmogaus keliai patinka Viešpačiui, Jis padaro, kad ir jo priešai gyventų taikoje su juo.
[8] Geriau mažai su teisumu negu didelis pelnas nesąžiningai.
[9] Žmogaus širdis planuoja savo kelią, bet Viešpats nukreipia jo žingsnius.
[10] Dieviškas sprendimas karaliaus lūpose, ir jo burna nenusikalsta teisme.
[11] Teisingi svarsčiai ir svarstyklės yra Viešpaties, visi svarsčiai maišelyje yra Jo darbas.
[12] Karalius bjaurisi nedorybėmis, nes jo sostas įtvirtintas teisingumu.
[13] Karaliams patinka teisios lūpos, ir jie mėgsta tuos, kurie kalba tiesą.
[14] Karaliaus pyktis yra mirties pasiuntinys, bet išmintingas žmogus gali jį nuraminti.
[15] Karaliaus veido šviesoje gyvenimas, jo palankumas kaip vėlyvasis lietus.

16 Išmintis daug vertingesnė už auksą, supratimas – už sidabrą.
17 Teisiojo kelias – šalintis nuo pikto; kas laikosi kelio, išsaugo gyvybę.
18 Išdidumas eina sunaikinimo priekyje, puikybė – prieš žlugimą.
19 Geriau būti nuolankios dvasios su romiaisiais, negu dalintis grobį su išdidžiaisiais.
20 Kas išmintingai tvarko reikalus, susilauks sėkmės; palaimintas, kuris pasitiki Viešpačiu.
21 Išmintingas širdyje bus vadinamas sumaniu, ir švelniais žodžiais lengviau įtikinti.
22 Supratimas yra gyvybės šaltinis tam, kas jį turi; kvailių pamokymas – kvailystė.
23 Išmintingojo širdis moko jo burną ir prideda išmanymo jo lūpoms.
24 Malonūs žodžiai yra kaip medus – saldūs sielai ir sveiki kūnui.
25 Kartais kelias, kuris žmogui atrodo teisingas, nuveda į mirtį.
26 Kas dirba, dirba dėl savęs, nes jo burna verčia jį.
27 Bedievis žmogus iškasa blogį, ir jo lūpose tarsi deganti ugnis.
28 Ydingas žmogus sukelia vaidus, ir plepys išskiria draugus.
29 Smurtininkas vilioja savo artimą ir veda jį blogu keliu.
30 Jis užsimerkia, planuodamas niekšybę, prikandęs lūpas, vykdo savo piktus sumanymus.
31 Žili plaukai – šlovės vainikas, jei įgytas teisumo kelyje.
32 Lėtas pykti yra geresnis už galiūną, susivaldantis – už tą, kuris užima miestą.
33 Burtas metamas į skvernną, bet jo išsidėstymas priklauso nuo Viešpaties.

13 Pat 14,35
14 Pat 25,15
15 Zch 10,1
16 Pat 8,10.11.19
20 Ps 34,8; Jer 17,7
25 Pat 14,12
26 Ekl 6,7; Jn 6,35
27 Jok 3,6
28 Pat 17,9
31 Pat 20,29
32 Pat 14,29; Pat 19,11

17 SKYRIUS
1 Pat 15,17
2 Pat 10,5
3 1 Krn 29,17; Ps 26,2; Pat 15,11; Jer 17,10; Mal 3,3
5 Job 31,29; Pat 14,31; Pat 24,17; Abd 1,12; 1 Kor 13,6
6 Ps 127,3; Ps 128,3
9 Pat 10,12; Pat 16,28; 1 Kor 13,5-7; Jok 5,20
10 Pat 10,17; Mch 7,9
12 2 Sam 17,8; Oz 13,8
13 Ps 109,4.5; Jer 18,20; Rom 12,17; 1 Tes 5,15; 1 Pt 3,9
14 Pat 20,3; 1 Tes 4,11
15 Iš 23,7; Pat 24,24;

17

1 Geriau sausas kąsnis su ramybe negu namai, pilni aukų mėsos, su vaidais.
2 Išmintingas tarnas valdys gėdą darantį sūnų ir gaus paveldėti dalį kaip vienas iš sūnų.
3 Kaip sidabras ir auksas ištiriamas ugnyje, taip Viešpats tiria žmogaus širdį.
4 Nedorėlis klauso klastingų lūpų, o melagis – pikto liežuvio.
5 Kas pajuokia vargšą, paniekina jo Kūrėją, o kas džiaugiasi nelaimės metu, neišvengs bausmės.
6 Vaikų vaikai yra senelių vainikas, o vaikų garbė – jų tėvai.
7 Kvailiui netinka kalbėti apie didžius dalykus, tuo labiau kunigaikščiui netinka meluoti.
8 Dovana lyg brangakmenis davėjo akyse; kur jis eina su ja, visur laimi.
9 Kas pridengia nusikaltimą, ieško meilės; kas kaltę nuolat primena, suardo draugystę.
10 Įspėjimas daugiau padeda išmintingam negu šimtas kirčių kvailam.
11 Blogas žmogus ieško priekabių, todėl žiaurus pasiuntinys bus pasiųstas prieš jį.
12 Geriau sutikti mešką, kuriai atimti jos vaikai, negu kvailį jo kvailystėje.
13 Kas už gera atlygina piktu, pikta neatsitrauks nuo jo namų.
14 Kivirčo pradžia kaip užtvankos plyšys, todėl liaukis ginčytis, kol nevėlu.
15 Kas išteisina nedorėlį ir kas pasmerkia teisųjį, abu yra pasibjaurėjimas Viešpačiui.
16 Kam kvailiui mokėti pinigus už išmintį, kai jis jos visai netrokšta?

[17] Draugas visuomet myli ir brolis pasirodo nelaimėje.
[18] Kam trūksta proto, tas sukerta rankas ir laiduoja už savo draugą.
[19] Kas mėgsta ginčus, myli nuodėmę, kas stato aukštus vartus, ieško pražūties.
[20] Kas turi klastingą širdį, nieko gero nepasieks; kieno liežuvis iškreiptas, turės bėdų.
[21] Kvailas sūnus – ne džiaugsmas, bet rūpestis tėvui.
[22] Linksma širdis gydo kaip vaistai; prislėgta dvasia džiovina kaulus.
[23] Nedorėlis ima kyšius, kad iškreiptų teisingumą.
[24] Supratingas žmogus siekia išminties, kvailio akys žemės pakraščiuose.
[25] Kvailas sūnus – apmaudas tėvui ir skausmas motinai.
[26] Bausti teisųjį yra negerai, kaip ir mušti kunigaikščius už teisingumą.
[27] Kas turi supratimą, susilaiko kalboje, protingas žmogus turi romią dvasią.
[28] Net kvailys, jei jis tyli, laikomas išmintingu, ir kas sučiaupia lūpas, laikomas protingu.

18 Dėl savo užgaidų žmogus atsiskiria nuo kitų ir prieštarauja tam, kas teisinga.
[2] Kvailiui nerūpi išmintis, o tik parodyti, kas yra jo širdyje.
[3] Kai ateina nedorėlis, ateina ir panieka, o su nešlove ateina gėda.
[4] Žmogaus žodžiai yra gilus vanduo, išminties šaltinis – tekanti srovė.
[5] Negerai būti šališku nedorėliui ir teisme nuskriausti teisųjį.

Iz 5,23
17 Rūt 1,16; Pat 18,24
18 Pat 6,1
19 Pat 16,18
20 Jok 3,8
22 Pat 12,25; Pat 15,13.15
24 Ekl 2,14
25 Pat 10,1; Pat 15,20; Pat 19,13
27 Pat 10,19; Jok 1,19
28 Job 13,5

18 SKYRIUS
2 Ekl 10,3
4 Pat 10,11; Jok 3,17
5 Kun 19,15; Įst 1,17; Įst 16,19; Ps 82,2; Pat 17,15
7 Ps 64,8; Ps 140,9; Pat 10,14; Ekl 10,12
10 2 Sam 22,2.3.33; Ps 18,2; Ps 61,3; Ps 91,2; Ps 144,2
12 Pat 15,33; Pat 16,18
16 Pr 32,20.21; 1 Sam 25,27; Pat 17,8; Pat 21,14
18 Pat 16,33
20 Pat 12,14; Pat 14,14
21 Pat 12,13; Pat 13,3; Mt 12,37
22 Pr 2,18; Pat 12,4; Pat 19,14

[6] Kvailio lūpos sukelia vaidus, ir jis savo burna prašosi mušamas.
[7] Kvailio burna jį pražudo; jo lūpos – pinklės jo sielai.
[8] Apkalbos yra lyg skanėstas, kuris pasiekia žmogaus vidurius.
[9] Kas tingi dirbti, yra naikintojo brolis.
[10] Viešpaties vardas – tvirtas bokštas, teisieji bėga į jį ir yra saugūs.
[11] Turtuolio lobis yra jo įtvirtintas miestas, ir jo nuosavybė yra kaip aukšta siena jam.
[12] Prieš sunaikinimą žmogaus širdis pasididžiuoja, prieš pagerbimą eina nuolankumas.
[13] Kas atsako, iki galo neišklausęs, tas kvailas ir begėdis.
[14] Žmogaus dvasia palaiko jį negalioje, bet kas pakels sužeistą dvasią?
[15] Supratingojo širdis įgyja pažinimo ir išmintingojo ausis pažinimo ieško.
[16] Dovanos plačiai atidaro žmogui duris pas didžiūnus.
[17] Pirmasis, kalbąs teisme, atrodo teisus, kol ateina jo kaimynas ir išklausinėja jį.
[18] Metant burtus pašalinami nesutarimai ir padaromas sprendimas tarp galingųjų.
[19] Įžeistas brolis yra kaip įtvirtintas miestas; ginčai atskiria lyg pilių užkaiščiai.
[20] Žmogus pripildys pilvą savo burnos vaisiais, pasisotins savo lūpų derliumi.
[21] Mirtis ir gyvenimas yra liežuvio galioje; kas jį mėgsta, valgys jo vaisių.
[22] Kas randa gerą žmoną, randa laimės ir Viešpaties palankumą.
[23] Beturtis kalba maldaudamas, o turtingas atsako šiurkščiai.

[24] Kas nori turėti draugų, turi pats būti draugiškas; būna draugų, artimesnių už brolį.

19

Geriau beturtis, vaikštantis savo nekaltume, negu tas, kuris turi klastingą liežuvį ir yra kvailas.
[2] Negerai sielai be pažinimo, ir kas skuba, tas nusideda.
[3] Žmogaus kvailumas iškreipia jo kelius, bet jo širdis kaltina Viešpatį.
[4] Turtas pritraukia daug draugų, o nuo beturčio nusisuka ir jo artimas.
[5] Neteisingas liudytojas neliks nenubaustas; kas meluoja, neišsisuks.
[6] Daugelis pataikauja kunigaikščiams, ir visi yra draugai su tuo, kas duoda dovanų.
[7] Beturčio broliai nekenčia jo, tuo labiau jį palieka jo draugai. Kaip jis beprašytų, jie šalinasi nuo jo.
[8] Kas įgyja išminties, myli savo sielą; kas laikosi supratimo, tam seksis.
[9] Neteisingas liudytojas neliks nenubaustas; kas meluoja, pražus.
[10] Kvailiui netinka prabanga nei vergui valdyti kunigaikščius.
[11] Įžvalgus žmogus nesikarščiuoja ir jam yra garbė nekreipti dėmesio į neteisybę.
[12] Karaliaus rūstybė yra kaip liūto riaumojimas, o jo palankumas – kaip rasa augalams.
[13] Kvailas sūnus – nelaimė tėvui, o vaidinga žmona – nesiliaująs lašėjimas.
[14] Namai ir turtai paveldimi iš tėvų, o išmintinga žmona – nuo Viešpaties.
[15] Tinginys įpranta ilgai miegoti, ir dykinėjanti siela kęs alkį.

23 Jok 2,3.6
24 Pat 17,17; Jn 15,14.15

19 SKYRIUS
1 Pat 28,6
4 Pat 14,20
5 Iš 23,1; Įst 19,16-19; Pat 6,19; Pat 21,28
7 Ps 38,11; Pat 14,20
8 Pat 16,20
10 Pat 30,21.22
11 Pat 16,32; Mt 5,44; Ef 4,32; Kol 3,13; Jok 1,19
12 Pr 27,28; Įst 33,28; Ps 133,3; Pat 16,14; Oz 14,5; Mch 5,7
13 Pat 10,1; Pat 21,9.19
14 Pat 18,22; 2 Kor 12,14
15 Pat 6,9; Pat 10,4
16 Pat 13,13; Pat 16,17; Lk 10,28; Lk 11,28
17 Įst 15,7.8; Pat 28,27; Ekl 11,1; Mt 10,42; Mt 25,40; 2 Kor 9,6-8; Hbr 6,10
18 Pat 13,24
20 Ps 37,37
21 Ps 33,10.11; Pat 16,9; Iz 46,10; Hbr 6,17
23 Pat 14,27; 1 Tim 4,8
24 Pat 15,19
25 Įst 13,11; Pat 9,8
26 Pat 17,2
28 Job 15,16
29 Pat 26,3

20 SKYRIUS
1 Pr 9,21; Pat 23,29-35; Iz 28,7; Oz 4,11

[16] Kas laikosi įsakymų, palaiko savo sielą; kas paniekina Jo kelius, mirs.
[17] Kas pasigaili vargšo, skolina Viešpačiui; Jis atlygins jam už jo darbus.
[18] Bausk sūnų, kol yra vilties, ir nepaliauk dėl jo šauksmo.
[19] Kas greitas pykti, susilauks bausmės; jei tu jį išgelbėsi, turėsi tai daryti iš naujo.
[20] Klausykis patarimo ir priimk pamokymą, kad ateityje būtum išmintingesnis.
[21] Daug sumanymų žmogaus širdyje, bet tik Viešpaties valia įvyksta.
[22] Iš žmogaus norima gerumo. Beturtis yra vertesnis už melagį.
[23] Viešpaties baimė teikia gyvenimą; kas ją turi, tas yra patenkintas, nelaimė jo nepalies.
[24] Tinginys įkiša savo ranką į dubenį, bet nebenori pakelti jos prie burnos.
[25] Jei nubausi niekintoją, neišmanėlis taps atsargesnis; jei pabarsi išmintingą, jis supras pamokymą.
[26] Kas blogai elgiasi su tėvu ir išvaro motiną, tas užsitrauks gėdą ir panieką.
[27] Mano sūnau, neklausyk pamokymų, kurie atitraukia nuo pažinimo žodžių.
[28] Bedievis liudytojas tyčiojasi iš teismo; nedorėlių burna ryja neteisybę.
[29] Teismai laukia niekintojų ir rykštės paruoštos kvailių nugaroms.

20

Vynas – pasityčiotojas, o stiprus gėrimas – pašėlęs; kas jais apsigauna, nėra išmintingas.
[2] Karaliaus rūstybė yra kaip liūto

riaumojimas; kas jį erzina, nusideda prieš savo gyvybę.
[3] Garbė žmogui vengti ginčų, bet kiekvienas kvailys įsivelia į juos.
[4] Tinginys nearia dėl šalčio, todėl derliaus metu elgetaus ir nieko neturės.
[5] Patarimas žmogaus širdyje yra kaip gilus vanduo, sumanus žmogus jį semia.
[6] Daugelis žmonių skelbia savo gerumą, bet kas suras ištikimą žmogų?
[7] Teisus žmogus vaikšto savo nekaltume, ir jo vaikai bus palaiminti.
[8] Karalius, sėdėdamas teismo soste, savo akimis išsklaido visą blogį.
[9] Kas gali sakyti: "Apvaliau savo širdį, esu be nuodėmės"?
[10] Skirtingi svarsčiai ir skirtingi saikai yra pasibjaurėjimas Viešpaties akyse.
[11] Jau vaiką galima pažinti iš jo poelgių, ar jo darbai bus tyri ir teisingi.
[12] Viešpats sutvėrė girdinčią ausį ir matančią akį.
[13] Kas mėgsta miegoti, tampa beturtis; atsimerk ir turėsi pakankamai maisto.
[14] Pirkėjas sako: "Niekam tikę, niekam tikę!", o nuėjęs savo keliu giriasi.
[15] Yra aukso ir daugybė perlų, bet pažinimo lūpos yra didelė brangenybė.
[16] Paimk apdarą iš to, kuris laidavo už svetimą, ir turėk užstatą iš suvedžiotojo.
[17] Skani žmogui duona, apgaule įgyta, bet paskui jo burna yra pilna žvyro.
[18] Sumanymai įtvirtinami patarimais, ir kariauti nepradėk neapsvarstęs.
[19] Kas vaikšto plepėdamas, atidengia paslaptis, todėl nesusidėk su pataikūnais.
[20] Kas keikia tėvą ir motiną, to žiburys užges visiškoje tamsoje.
[21] Paveldėjimas, gautas paskubomis, galiausiai nebus palaimintas.
[22] Nesakyk: "Atlyginsiu už pikta". Lauk Viešpaties, ir Jis padės tau.
[23] Skirtingi svarsčiai yra pasibjaurėjimas Viešpačiui ir neteisingos svarstyklės nėra gerai.
[24] Viešpats veda žmogų, kaip tad gali žmogus suprasti savo kelią?
[25] Spąstai žmogui – padaryti įžadą, o po to galvoti.
[26] Išmintingas karalius išblaško nedorėlius ir juos smarkiai baudžia.
[27] Žmogaus dvasia yra Viešpaties žiburys, tiriantis širdies gelmes.
[28] Gailestingumas ir tiesa apsaugo karalių, ir jo sostas palaikomas gailestingumu.
[29] Jaunuolių garbė – jėga, o senuosius puošia žili plaukai.
[30] Kirčių žymės pašalina pikta ir randai išvalo žmogaus širdį.

21

Karaliaus širdis Viešpaties rankoje kaip vandens srovės; Jis ją pasuka, kur nori.
[2] Visi žmogaus keliai atrodo teisingi jo paties akyse, bet Viešpats pasveria širdį.
[3] Tiesa ir teisingumas Viešpačiui mieliau negu auka.
[4] Išdidus žvilgsnis ir pasipūtusi širdis, kurie išskiria nedorėlį, yra nuodėmė.
[5] Stropiojo sumanymai veda į apstybę, o skuboti – į nuostolį.
[6] Melu įsigyti turtą yra tuščios svajonės tų, kurie ieško mirties.

3 Pat 17,14
4 Pat 10,4; Pat 19,15
7 Ps 37,26; 2 Kor 1,12
9 1 Kar 8,46; 2 Krn 6,36; Job 9,30.31; Job 14,4; Ps 51,5; Ekl 7,20; Rom 3,9; 1 Jn 1,8
10 Įst 25,13
11 Mt 7,16
12 Iš 4,11; Ps 94,9
13 Rom 12,11
15 Job 28,12-19; Pat 3,13-15
16 Pat 22,26
17 Pat 9,17
18 Pat 24,6; Lk 14,31
19 Pat 11,13; Rom 16,18
20 Iš 21,17; Kun 20,9; Job 18,5.6; Pat 24,20; Pat 30,11; Mt 15,4
21 Pat 28,20; Hab 2,6
22 Įst 32,35; 2 Sam 16,12; Pat 17,13; Pat 24,29; Rom 12,17-19; 1 Tes 5,15; 1 Pt 3,9
26 Ps 101,8
27 1 Kor 2,11
28 Ps 101,1; Pat 21,21
29 Pat 16,31

21 SKYRIUS
2 Pat 16,2; Pat 24,12; Lk 16,15
3 1 Sam 15,22; Pat 15,8; Iz 1,11.16.17; Oz 6,6; Mch 6,7.8
4 Pat 6,17
5 Pat 10,4
6 2 Pt 2,3

[7] Nedorėlių smurtas sunaikins juos pačius, nes jie nedaro to, kas teisinga.
[8] Nusikaltėlio kelias yra vingiuotas, nekaltojo darbai teisūs.
[9] Geriau yra gyventi palėpės kampe negu su vaidinga moterimi dideliuose namuose.
[10] Nedorėlio siela trokšta pikto, jis nesigaili artimo.
[11] Kai nubaudžiamas niekintojas, neišmanėlis tampa išmintingas. Kai išmintingas pamokomas, jis įgyja supratimo.
[12] Teisusis stebi nedorėlių namus ir mato, kaip nedorėlis parbloškiamas už savo nedorybes.
[13] Kas neklauso vargšo šauksmo, pats šauks, bet nebus išgirstas.
[14] Slapta dovana nuramina pyktį, o dovana į antį – stiprią rūstybę.
[15] Teisingumas džiugina teisiuosius, o piktadarius išgąsdina.
[16] Nuklydę nuo tiesos kelio atsidurs mirusiųjų susirinkime.
[17] Kas mėgsta linksmybes, bus vargšas, kas myli vyną ir aliejų, nepraturtės.
[18] Nedorėlis bus išpirka už teisųjį, nusikaltėlis – už nekaltąjį.
[19] Geriau yra vienam gyventi dykumoje negu su pikta moterimi, mėgstančia barnius.
[20] Išmintingo žmogaus namuose yra brangių daiktų ir aliejaus, kvailys iššvaisto juos.
[21] Kas seka teisumą ir gailestingumą, suranda gyvenimą, teisumą ir garbę.
[22] Išmintingasis užima stipriųjų miestą ir sugriauna tvirtovę, kuria jie pasitikėjo.
[23] Kas saugo burną ir liežuvį, saugo savo sielą nuo nemalonumų.
[24] Išdidus ir pasipūtęs vadinamas niekintoju, jis elgiasi akiplėšiškai ir įžūliai.
[25] Tinginio troškimas nužudo jį, nes jis nenori dirbti.
[26] Jis godžiai geidžia visą dieną, o teisusis duoda negailėdamas.
[27] Nedorėlio auka Viešpats bjaurisi, tuo labiau, jei ji aukojama klastinga širdimi.
[28] Neteisingas liudytojas žus, o kas girdi, kalbės be perstojo.
[29] Nedorėlis suraukia savo veidą, o dorojo kelias tiesus.
[30] Prieš Viešpatį neatsilaikys nei išmintis, nei supratimas, nei patarimas.
[31] Žirgas ruošiamas kovos dienai, bet pergalę teikia Viešpats.

22

Geras vardas yra vertingesnis už didelius turtus, o palankumas – už sidabrą ir auksą.
[2] Turtuolis ir vargšas turi bendra: juos abu sutvėrė Viešpats.
[3] Supratingas numato pavojų ir pasislepia, o neišmanėlis eina ir nukenčia.
[4] Nusižeminimas ir Viešpaties baimė atneša turtus, garbę ir gyvenimą.
[5] Veidmainio kelias pilnas erškėčių ir žabangų; kas saugo savo gyvybę, išvengs jų.
[6] Parodyk vaikui kelią, kuriuo jis turi eiti, tai ir pasenęs jis nenukryps nuo jo.
[7] Turtingas viešpatauja vargšui; skolininkas tampa skolintojo vergu.
[8] Kas sėja neteisybę, pjauna nelaimes; jo pykčio rykštė plaka jį.
[9] Dosnus žmogus bus palaimintas, nes jis dalinasi savo duona su beturčiu.

9 Pat 19,13
10 Jok 4,5
11 Pat 19,25
13 Mt 7,2; Mt 18,30-34; Jok 2,13; 1 Jn 3,17
16 Ps 49,14
20 Ps 112,3; Pat 8,21
21 Pat 15,9; Mt 5,6; Rom 2,7; 1 Kor 15,58
22 2 Sam 5,6-9; Pat 24,5; Ekl 7,19; Ekl 9,15.16
23 Pat 12,13; Pat 13,3; Pat 18,21; Jok 3,2
25 Pat 13,4
26 Pat 22,9; Ef 4,28
27 Pat 15,8; Iz 66,3; Jer 6,20; Am 5,22
30 Iz 8,9.10; Jer 9,23.24; Apd 5,39; 1 Kor 3,19.20
31 Ps 3,8; Jer 3,23; 1 Kor 15,57

22 SKYRIUS
1 Pat 10,7; Ekl 7,1
2 Job 31,15; Pat 14,31; Pat 29,13
3 Pat 27,12; Iz 26,20
6 Ef 6,4; 2 Tim 3,15
7 Pat 18,23; Jok 2,6
8 Job 4,8
9 Pat 19,17; 2 Kor 9,6

[10] Išmesk niekintoją, ir liausis vaidai, barniai ir priekaištai.
[11] Kas mėgsta širdies tyrumą ir yra maloningas kalboje, tas draugaus su karaliumi.
[12] Viešpats saugo pažinimą, bet neištikimojo žodžius Jis paverčia niekais.
[13] Tinginys sako: "Liūtas yra lauke, jis sudraskys mane gatvėje!"
[14] Svetimos moters lūpos – gili duobė; tas, kuriuo Viešpats bjaurisi, įkris į ją.
[15] Kvailystė prisirišusi prie vaiko širdies, bet pamokymo rykštė išvaro ją.
[16] Kas skriaudžia beturtį, norėdamas praturtėti, ir kas duoda turtingam, pats nuskurs.
[17] Atidžiai klausykis išminčių žodžių, palenk savo širdį prie mano pažinimo.
[18] Tau bus malonu laikyti juos savo širdyje, ir jie tiks tavo lūpose.
[19] Šiandien tave mokau, kad tu galėtum pasitikėti Viešpačiu.
[20] Ar aš neužrašiau tau prakilnių dalykų apie patarimus ir pažinimą,
[21] kad pamokyčiau tave tiesos žodžių tikrumo ir tu galėtum duoti atsakymą tiems, kurie klaus tavęs?
[22] Neapiplėšk beturčių dėl to, kad jie yra beturčiai, ir neskriausk nukentėjusiojo teisme,
[23] nes Viešpats gins jų bylą ir išplėš sielą tų, kurie juos plėšė.
[24] Nedraugauk su pikčiurna ir neik su ūmiu žmogumi,
[25] kad neišmoktum jo kelių ir nepastatytum spąstų savo sielai.
[26] Nebūk iš tų, kurie paduoda ranką, laiduodami už svetimą skolą;

10 Ps 101,5
11 Ps 101,6
13 Pat 26,13
14 Pat 2,16; Pat 5,3; Ekl 7,26
15 Pat 13,24; Pat 23,13.14
21 Pat 25,13; Lk 1,3.4; 1 Pt 3,15
22 Iš 23,6; Job 31,16-21; Zch 7,10
23 1 Sam 24,13; Ps 12,5; Ps 140,12
24 Pat 29,22
26 Pat 11,15
28 Įst 19,14; Įst 27,17; Job 24,2; Pat 23,10

23 SKYRIUS
4 Pat 28,20; Mt 6,19; Rom 12,16; 1 Tim 6,9.10; Hbr 13,5
6 Pat 28,22
7 Pat 12,2
9 Pat 9,8; Mt 7,6
11 Pat 22,23
13 Pat 13,24

[27] jei negalėsi sumokėti, kodėl iš tavęs turėtų atimti tavo guolį?
[28] Nepakeisk senų žemės ribų, kurias tavo tėvai nustatė.
[29] Ar matei stropaus žmogaus darbą? Jis stovės prieš karalių, jam nereikės stovėti prieš paprastus žmones.

23

Kai sėdiesi valgyti su valdovu, rūpestingai stebėk, kas prieš tave padėta.
[2] Prisidėk peilį prie gerklės, jei mėgsti skaniai pavalgyti.
[3] Negeisk jo skanėstų, nes tai apgaulingas maistas.
[4] Nepersidirbk siekdamas pralobti, būk išmintingas ir liaukis.
[5] Nežiūrėk į tai, ko nėra, nes turtai pasidaro sparnus ir išskrenda kaip erelis į padangę.
[6] Nevalgyk pas šykštuolį nei duonos, nei jo skanumynų,
[7] nes kaip jis galvoja savo širdyje, toks jis ir yra. Nors jis tave ragina valgyti ir gerti, bet širdyje pavydi.
[8] Tu išvemsi, ką suvalgei, ir veltui kalbėsi gražius žodžius.
[9] Nekalbėk kvailam girdint, nes jis paniekins tavo išmintingus žodžius.
[10] Nepakeisk senų žemės ribų ir nepasisavink našlaičio lauko,
[11] nes jų Atpirkėjas yra galingas – Jis gins jų bylą prieš tave.
[12] Palenk savo širdį į pamokymus ir savo ausis į pažinimo žodžius.
[13] Nepalik vaiko nenubausto, nes jei suduosi jam rykšte, jis nemirs.
[14] Tu nubausi jį rykšte ir išgelbėsi jo sielą nuo pragaro.
[15] Mano sūnau, jei būsi išmintingas, suteiksi man daug džiaugsmo.
[16] Tau tiesą kalbant, mano širdis džiūgaus.

[17] Nepavydėk nusidėjėliams, bet bijok Viešpaties per visą savo dieną.
[18] Galas tikrai yra, ir tavo viltis nebus tuščia.
[19] Mano sūnau, klausyk ir būk išmintingas, tiesiu keliu vesk savo širdį.
[20] Nebūk su girtuokliais ir nevalgyk su besočiais.
[21] Girtuokliai ir rajūnai nuskurs, o mieguistumas aprengs skarmalais.
[22] Klausyk savo tėvo ir nepaniekink savo motinos, kai ji pasensta.
[23] Pirk tiesą ir neparduok jos, o taip pat išmintį, pamokymą ir supratimą.
[24] Teisiojo tėvas džiūgauja ir, pagimdęs išmintingą sūnų, džiaugsis juo.
[25] Te tavo tėvas ir motina bus patenkinti ir džiaugsis ta, kuri tave pagimdė.
[26] Mano sūnau, duok man savo širdį ir stebėk mano kelius.
[27] Paleistuvė yra gili duobė, ir svetima moteris – siauras šulinys.
[28] Ji tykoja grobio ir daugina neištikimų vyrų skaičių.
[29] Kas vargsta? Kas rūpinasi? Kas skundžiasi? Kas gauna kirčių be priežasties? Kieno paraudusios akys?
[30] Tie, kurie ilgai sėdi prie vyno ir geria maišytą vyną.
[31] Nežiūrėk į vyną, kad jis raudonas, spindi stikle ir švelniai nurytas!
[32] Galiausiai jis įgelia kaip gyvatė ir suleidžia nuodus kaip angis.
[33] Tada tavo akys nukryps į svetimas moteris, ir tavo širdis kalbės iškrypusius dalykus.
[34] Tu būsi lyg miegantis viduryje jūros, lyg snaudžiantis laivo stiebo viršūnėje.
[35] Tu sakysi: "Jie sudavė man, bet nesužeidė, jie mušė mane, bet aš nejaučiau. Kai aš pabusiu, vėl gersiu".

24 Nepavydėk piktiems žmonėms ir nenorėk būti su jais,
[2] nes jie mąsto apie smurtą ir kalba apie apgaulę.
[3] Namai statomi išmintimi ir įtvirtinami supratimu.
[4] Pažinimu jie pripildomi visokių brangių ir vertingų turtų.
[5] Išmintingas žmogus yra stiprus, ir pažinimas padidina jėgas.
[6] Kariaudamas klausyk išmintingų patarimų; daug patarėjų suteikia saugumą.
[7] Kvailiui išmintis nepasiekiama, pasitarimuose jis neatveria burnos.
[8] Kas planuoja daryti pikta, bus vadinamas nedoru žmogumi.
[9] Planuoti kvailystes yra nuodėmė; žmonės bjaurisi niekintoju.
[10] Kas palūžta nelaimės metu, tas silpnas.
[11] Išlaisvink tuos, kurie vedami mirti, išgelbėk pasmerktus nužudyti.
[12] Ar sakysi, kad to nežinojai? Ar širdžių Tyrėjas nežino? Jis stebi tavo sielą ir visa žino, ir atlygins žmogui pagal jo darbus.
[13] Mano sūnau, valgyk medų, nes jis geras, ir korį, nes jis saldus tavo liežuviui.
[14] Taip ir išminties pažinimas tavo sielai: suradęs ją, turi ateitį, tavo viltis nebus tuščia.
[15] Netykok, nedorėli, prie teisiojo namų ir nedrumsk jam ramybės.

17 Ps 37,1; Pat 24,1.19; Pat 28,14
18 Ps 37,37
20 Pat 20,1; Pat 23,29.30; Iz 5,22; Mt 24,49; Lk 21,34; Rom 13,13; Ef 5,18
22 Pat 1,8; Ef 6,1
23 Pat 4,7; Pat 18,15; Mt 13,44
24 Pat 10,1
27 Pat 22,14
28 Pat 7,12; Ekl 7,26
29 Pr 49,12; Iz 5,11.22
30 1 Sam 25,36; Ps 75,8; Pat 20,1; Pat 21,17; Iz 5,11; Iz 28,7; Ef 5,18
35 Pat 27,22; Jer 5,3; Ef 4,19

24 SKYRIUS
1 Ps 1,1; Ps 37,1; Pat 23,17
5 Pat 21,22; Ekl 9,16
6 Lk 14,31
7 Pat 14,6
8 Pat 6,14; Pat 14,22; Rom 1,30
10 Įst 20,8; Job 4,5; Jer 51,46; Hbr 12,3
11 Ps 82,4; Iz 58,6.7; 1 Jn 3,16
12 1 Sam 16,7; Job 34,11; Ps 62,12; Pat 21,2; Apr 2,23; Apr 22,12
13 Ps 19,10; Ps 119,103; Pat 25,16; Gg 5,1
14 Ps 19,10; Ps 58,11; Pat 23,18

[16] Teisusis septynis kartus krinta ir vėl atsikelia, bet nedorėlis įpuls į pražūtį.
[17] Nesidžiauk, kai tavo priešas krinta; nedžiūgauk savo širdyje, kai jis suklumpa,
[18] kad Viešpats pamatęs nenukreiptų nuo jo savo rūstybės, nes tai Jam nepatinka.
[19] Nesijaudink dėl piktadarių ir nepavydėk nedorėliams.
[20] Piktadarys neturi ateities, o nedorėlio žiburys užges.
[21] Mano sūnau, bijok Viešpaties ir karaliaus, nesusidėk su maištininkais.
[22] Jų pražūtis ateis netikėtai, ir kas žino, ko jie susilauks nuo tų dviejų.
[23] Tai taip pat išmintingiems. Būti šališkam teisme yra negerai.
[24] Kas sako nedorėliui, kad jis teisus, tą keiks jo tauta ir juo bjaurėsis.
[25] Tie, kurie jį sudraus, bus mėgstami, ir palaiminimai užgrius juos.
[26] Tinkamas atsakymas yra kaip pabučiavimas.
[27] Atlik darbus laukuose, paruošk tinkamai dirvą ir tada statyk savo namus.
[28] Neliudyk neteisingai prieš savo artimą ir neapgaudinėk.
[29] Nesakyk: "Kaip jis man padarė, taip aš jam padarysiu; aš atlyginsiu jam".
[30] Aš ėjau pro tinginio lauką ir neišmanėlio vynuogyną.
[31] Visur augo erškėčiai ir buvo pilna dilgėlių, o akmeninė tvora buvo apgriuvus.
[32] Aš žiūrėjau, apsvarsčiau ir pasimokiau:
[33] "Truputį pamiegosi, truputį snausi, truputį pagulėsi, sudėjęs rankas,
[34] ir ateis skurdas kaip pakeleivis ir nepriteklius kaip ginkluotas plėšikas".

16 Est 7,10; Job 5,19; Ps 34,19; Ps 37,24; Am 5,2; Mch 7,8
17 Job 31,29; Ps 35,15.19; Pat 17,5; Abd 1,12
19 Ps 37,1
21 Rom 13,7; 1 Pt 2,17
23 Kun 19,15; Įst 1,17; Įst 16,19; Jn 7,24
24 Pat 17,15; Iz 5,23
25 Pat 28,23
27 1 Kar 5,17; Pat 27,23-27
28 Kun 6,2.3; Kun 19,11; Ef 4,25
29 Pat 20,22; Mt 5,39-44; Rom 12,17-19
31 Pr 3,18
33 Pat 6,9.10
34 Pat 6,9-11

25 SKYRIUS
1 1 Kar 4,32
2 Įst 29,29; Rom 11,33
4 2 Tim 2,21
5 Pat 16,12; Pat 20,8
7 Lk 14,7-11
8 Pat 17,14; Mt 5,25
9 Mt 18,15
11 Pat 15,23; Iz 50,4
13 Pat 13,17
14 Pat 20,6; Jud 1,12

25

Tai taip pat Saliamono patarlės, kurias surinko Judo karaliaus Ezekijo vyrai.
[2] Dievo šlovė – nuslėpti dalyką, karaliaus garbė – ištirti dalyką.
[3] Kaip dangaus aukštybės ir žemės gilybės, taip neištiriama karaliaus širdis.
[4] Pašalink priemaišas iš sidabro, ir sidabrakalys padarys iš jo indą.
[5] Pašalink nedorėlį iš karaliaus akivaizdos, ir jo sostas įsitvirtins teisingume.
[6] Nesiaukštink karaliaus akivaizdoje, nestok didžiūnų vieton.
[7] Geriau būti pakviestam į garbingesnę vietą, negu būti pažemintam akivaizdoje kunigaikščio, kurį matei savo akimis.
[8] Neik skubotai į teismą, nes nežinosi, ką daryti, kai tavo artimas sugėdins tave.
[9] Išspręskite savo ginčą su artimu tarpusavyje ir neatskleiskite paslapčių svetimiesiems,
[10] kad kas išgirdęs nesugėdintų tavęs ir tavo garbė nenukentėtų.
[11] Laiku pasakytas tinkamas žodis yra kaip aukso obuolys sidabro įdėkle.
[12] Išmintingas įspėjimas paklusniai ausiai yra kaip aukso žiedas ar auksinis papuošalas.
[13] Ištikimas pasiuntinys yra kaip sniego šaltumas pjūties metu, jis atgaivina šeimininko širdį.
[14] Kas giriasi tuo, ko nepadarė, yra kaip debesys ir vėjai be lietaus.

[15] Kantrumu galima įtikinti kunigaikštį; švelnus liežuvis sulaužo kaulus.
[16] Radęs medaus, valgyk, kiek nori, tik nepersivalgyk, kad nereikėtų išvemti.
[17] Nesilankyk per dažnai pas savo artimą, kad nenusibostum ir jis nepradėtų tavęs nekęsti.
[18] Žmogus, kuris neteisingai liudija prieš savo artimą, yra kaip ietis, kardas ar aštri strėlė.
[19] Kaip sugedęs dantis ar išnirusi koja, taip pasitikėjimas neištikimu žmogumi nelaimės dieną.
[20] Kas dainuoja liūdinčiam, prilygsta tam, kuris atima apsiaustą šaltą dieną arba užpila actą ant žaizdos.
[21] Jei tavo priešas alksta, pavalgydink jį, jei trokšta – pagirdyk.
[22] Taip darydamas, krausi žarijas ant jo galvos, ir Viešpats atlygins tau.
[23] Šiaurys vėjas atneša lietų, apkalbos sukelia pyktį.
[24] Geriau gyventi palėpės kampe negu su vaidinga moterimi dideliuose namuose.
[25] Kaip šaltas vanduo ištroškusiam, taip gera žinia iš tolimo krašto.
[26] Kaip sudrumstas šaltinis arba užterštas šulinys yra teisusis, krentąs prieš nedorėlį.
[27] Negerai persivalgyti medaus, taip pat siekti sau šlovės nėra šlovė.
[28] Žmogus, kuris nesusivaldo, yra kaip atviras miestas, kurio sienos sugriautos.

26 Kaip sniegas vasarą ir lietus pjūties metu, taip garbė netinka kvailiui.
[2] Kaip žvirblis nuskrenda ir kregždė nulekia, taip neišsipildys neužpelnytas prakeikimas.
[3] Botagas arkliui, žąslai asilui, rykštė kvailio nugarai.
[4] Neatsakyk kvailiui pagal jo kvailumą, kad netaptum panašus į jį.
[5] Atsakyk kvailiui pagal jo kvailumą taip, kad jis neatrodytų sau išmintingas.
[6] Kas siunčia kvailą pasiuntinį, nusikerta kojas ir patiria nuostolį.
[7] Kaip luošas negali vaikščioti savo kojomis, taip patarlė netinka kvailiui.
[8] Gerbti kvailą yra kaip dėti brangakmenį į mėtyklę.
[9] Kaip erškėtis girtuoklio rankoje, taip patarlė kvailio burnoje.
[10] Didis Dievas, kuris visa padarė, atlygina kvailiui ir neištikimam.
[11] Kaip šuo grįžta prie savo vėmalo, taip kvailys kartoja savo kvailystes.
[12] Kvailys teikia daugiau vilties negu žmogus, kuris laiko save išmintingu.
[13] Tinginys sako: “Liūtas kelyje! Žiaurus liūtas gatvėje!”
[14] Kaip durys sukasi ant vyrių, taip tinginys vartosi lovoje.
[15] Tinginys įkiša savo ranką į dubenį, bet jam sunku pakelti ją prie burnos.
[16] Tinginys laiko save išmintingesniu už septynis vyrus, galinčius išmintingai atsakyti.
[17] Kas praeidamas įsikiša į vaidus, kurie jo neliečia, elgiasi kaip tas, kuris šunį griebia už ausų.
[18] Kaip beprotis, kuris mėto žarijas, laido strėles ir žudo,
[19] yra tas, kas apgauna artimą ir sako: “Aš pajuokavau”.
[20] Kai nėra malkų, gęsta ugnis;

15 Pat 15,1
18 Ps 57,4; Pat 12,18
20 Dan 6,18
21 Iš 23,4.5; 2 Kar 6,22; 2 Krn 28,15; Mt 5,44; Rom 12,20
22 2 Sam 16,12; Mt 6,4.6
23 Ps 101,5
24 Pat 19,13
25 Pat 15,30
27 Pat 27,2; Lk 14,11
28 Pat 16,32

26 SKYRIUS
1 1 Sam 12,17
2 Sk 23,8; Įst 23,5; 2 Sam 16,12
3 Ps 32,9; Pat 19,29
5 Mt 16,1-4; Rom 12,16
11 Iš 8,15; 2 Pt 2,22
12 Pat 29,20; Lk 18,11.12; Apr 3,17
15 Pat 19,24
19 Ef 5,4

pašalinus apkalbėtoją, baigiasi ginčai.
[21] Kaip iš anglių atsiranda žarijos ir iš malkų ugnis, taip vaidingas žmogus sukelia kivirčus.
[22] Apkalbos yra lyg skanėstas, kuris pasiekia žmogaus vidurius.
[23] Karšti žodžiai ir nedora širdis yra kaip sidabro priemaišomis aptraukta molinė šukė.
[24] Kas neapkenčia, slepia tai po savo lūpomis ir laiko klastą savyje.
[25] Kai jis kalba maloniai, netikėk juo: jo širdyje yra septynios bjaurystės.
[26] Nors jis neapykantą slepia žodžiais, jo nedorybė paaiškės tautos susirinkime.
[27] Kas kasa duobę, pats į ją įkrinta. Kas parita akmenį, ant to jis sugrįžta.
[28] Meluojantis liežuvis nekenčia tų, kurie nuo jo nukenčia. Pataikaujanti burna sukelia pražūtį.

27 Nesigirk rytdiena, nes nežinai, ką ji tau atneš.
[2] Tegul kitas giria tave, o ne tavo burna; svetimas, bet ne tavo lūpos.
[3] Akmuo ir smėlis yra sunkūs, bet kvailio pyktis yra sunkesnis už abu.
[4] Rūstybė yra žiauri, pyktis nesuvaldomas, bet kas gali atsispirti pavydui?
[5] Geriau yra viešas įspėjimas negu slapta meilė.
[6] Žaizdos nuo draugo yra geriau negu klastingas priešo pabučiavimas.
[7] Sotus ir medaus nevalgo, o alkanam ir kartus daiktas yra saldus.

21 Pat 15,18
25 Ps 28,3; Pat 26,23; Jer 9,8
27 Est 7,10; Ps 7,15; Pat 28,10; Ekl 10,8
28 Pat 29,5

27 SKYRIUS
1 Lk 12,19-21; Jok 4,13-16
2 Pat 25,27; 2 Kor 10,12.18; 2 Kor 12,11
4 Pat 6,34; 1 Jn 3,12
5 Pat 28,23; Gal 2,14
6 Mt 26,49
10 Pat 17,17; Pat 18,24
11 Pat 10,1; Pat 23,15-26
12 Pat 22,3
15 Pat 19,13
18 2 Kar 18,31; Gg 8,12; Iz 36,16; 1 Kor 3,8; 1 Kor 9,7-13; 2 Tim 2,6
20 Pat 30,15.16; Ekl 1,8; Ekl 4,8; Hab 2,5
21 Pat 17,3
22 Pat 23,35; Pat 26,11; Jer 5,3
23 Pat 24,27

[8] Žmogus, palikęs savo vietą, yra kaip paukštis, išskridęs iš lizdo.
[9] Draugo žodžiai ir nuoširdūs patarimai gaivina širdį kaip aliejai ir brangūs kvepalai.
[10] Neprarask savo draugo ir tėvo draugo. Nelaimės dieną neik į brolio namus. Kaimynas arti geriau negu brolis toli.
[11] Mano sūnau, būk išmintingas ir pradžiugink mano širdį, kad galėčiau atsakyti tam, kuris man priekaištauja.
[12] Supratingas numato pavojų ir pasislepia, o neišmanėlis eina ir nukenčia.
[13] Paimk apdarą iš to, kas laidavo už svetimą, ir turėk užstatą iš svedžiotojo.
[14] Kas atsikėlęs anksti rytą garsiai laimina savo draugą, tai bus jam įskaityta prakeikimu.
[15] Varvantis stogas lietingą dieną ir vaidinga moteris yra panašūs.
[16] Kas nori ją sulaikyti yra kaip tas, kas galvoja sustabdyti vėją arba išlaikyti saujoje aliejų.
[17] Kaip geležis galanda geležį, taip žmogus aštrina savo draugą.
[18] Kas prižiūri figmedį, valgo jo vaisių; kas laukia šeimininko, sulaukia pagarbos.
[19] Kaip vanduo atspindi veidą, taip žmogaus širdis atspindi žmogų.
[20] Kaip pragaras ir prapultis niekados neprisipildo, taip žmogaus akys niekados nepasisotina.
[21] Kaip sidabras ir auksas ištiriamas ugnyje, taip žmogus ištiriamas pagyrimais.
[22] Nors sugrūstum kvailį piestoje su grūdais, jo kvailystė neatsiskirtų nuo jo.
[23] Prižiūrėk rūpestingai savo avis ir bandą,

[24] nes turtas nėra amžinas ir karūna neišlieka visoms kartoms.
[25] Kai šienas suvežamas, pasirodo atolas, ir renkamos kalnų žolės.
[26] Avinėliai tavo drabužiams, ožiai laukams nusipirkti.
[27] Ožkų pieno užteks maistui tau, tavo šeimai ir tarnaitėms aprūpinti.

28 Nedorėlis bėga niekam nevejant, o teisusis yra drąsus kaip liūtas.
[2] Dėl šalies nuodėmių daugėja kunigaikščių, bet, jei valdovas išmintingas ir sumanus, ji ilgai išsilaiko.
[3] Vargšas, kuris spaudžia vargšą, yra panašus į smarkų lietų, kuris sunaikina derlių.
[4] Kurie nesilaiko įstatymo, giria nedorėlius; kurie laikosi įstatymo, priešinasi jiems.
[5] Pikti žmonės nesupranta teisingumo, o kurie ieško Viešpaties, supranta viską.
[6] Beturtis, kuris dorai elgiasi, geresnis už turtuolį, kuris iškraipo savo kelius.
[7] Išmintingas sūnus laikosi įstatymo, o lėbautojų draugas daro gėdą tėvui.
[8] Kas krauna turtus nuošimčiais ir palūkanomis, kaupia juos tam, kas pasigaili vargšo.
[9] Kas neklauso įstatymo, to malda – pasibjaurėjimas.
[10] Kas suklaidina teisųjį, kad jis eitų piktais keliais, pats įkris į savo duobę, o nekaltieji paveldės gėrybes.
[11] Turtuolis tariasi esąs išmintingas, bet protingas beturtis mato tikrą jo padėtį.
[12] Kai teisieji viešpatauja, – didelė šlovė; kai nedorėliai iškyla, žmonės slepiasi.
[13] Kas slepia savo nusikaltimus, tam nesiseks, o kas išpažįsta ir atsisako jų, susilauks gailestingumo.
[14] Palaimintas žmogus, kuris nuolat prisibijo, o kas užkietina savo širdį, pateks į nelaimę.
[15] Nedoras valdovas neturtingai tautai yra kaip riaumojantis liūtas ir alkanas lokys.
[16] Neprotingas valdovas griebiasi žiaurios priespaudos, kas nekenčia godumo, prailgins savo dienas.
[17] Žmogus, praliejęs nekaltą kraują, bėga į pražūtį; niekas tegul nepadeda jam.
[18] Kas nekaltai vaikščioja, bus išgelbėtas, kas eina kreivais keliais, vienąkart pražus.
[19] Kas dirba savo žemę, turės pakankamai maisto, o kas seka dykinėtojais, skurs.
[20] Ištikimas žmogus bus gausiai palaimintas, o kas siekia greitai praturtėti, neliks nekaltas.
[21] Būti šališkam yra negerai; toks ir dėl duonos kąsnio nusikals.
[22] Pavydus žmogus siekia greitai praturtėti ir nenujaučia, kad jo laukia skurdas.
[23] Kas pabara klystantį, susilauks daugiau palankumo negu tas, kuris jam pataikauja liežuviu.
[24] Kas apiplėšia tėvą ar motiną ir mano, kad tai nėra nusikaltimas, tas yra naikintojo bendras.
[25] Išdidžios širdies žmogus sukelia vaidus, o kas pasitiki Viešpačiu, klestės.
[26] Kas pasitiki savo širdimi, yra kvailas, o kas išmintingai elgiasi, bus išgelbėtas.
[27] Kas duoda vargšui, nestokos, o

25 Ps 104,14

28 SKYRIUS
1 Kun 26,17.36; Ps 53,5
3 Mt 18,28
4 1 Kar 18,18; Neh 13,11.15; Ps 49,18; Mt 3,7; Mt 14,4; Rom 1,32; Ef 5,11
5 Ps 92,6; Ps 119,100; Pat 2,9; Iz 6,9; Iz 44,18; 1 Kor 2,15; 1 Jn 2,20.27
9 Ps 66,18; Ps 109,7; Pat 15,8
10 Ps 7,15; Pat 26,27; Mt 6,33; Hbr 6,12; 1 Pt 3,9
12 Pat 11,10; Pat 29,2
13 Ps 32,3-5; 1 Jn 1,8-10
15 Iš 1,14; Pat 19,12; Pat 29,2; Mt 2,16; 1 Pt 5,8
16 Ekl 10,16; Iz 3,12
17 Pr 9,6
19 Pat 12,11; Pat 20,13
20 Pat 13,11; Pat 20,21; Pat 23,4; 1 Tim 6,9
21 Pat 18,5; Ez 13,19
22 Pat 21,5
23 Pat 27,5.6
24 Pat 18,9
25 Pat 13,10; Pat 29,25; 1 Tim 6,6
26 Pat 3,5
27 Įst 15,7; Pat 19,17; Pat 22,9

kas užsimerkia, kad jo nematytų, bus labai keikiamas.
[28] Iškylant nedorėliams, žmonės slepiasi, bet kai jie pražūna, padaugėja teisiųjų.

29 Kas dažnai baramas, bet užkietina savo sprandą, bus staiga sunaikintas ir nebeatsigaus.
[2] Kai teisieji valdo, tauta džiaugiasi, o kai valdo nedorėliai, tauta dejuoja.
[3] Kas myli išmintį, džiugina tėvą, o kas susideda su paleistuvėmis, praranda turtą.
[4] Teisingai valdydamas, karalius sustiprina kraštą, o kas ima kyšius, griauna jį.
[5] Kas pataikauja artimui, spendžia pinkles sau.
[6] Piktas žmogus įsipainioja nusikaltimuose, o teisusis gieda ir džiūgauja.
[7] Teisusis atsižvelgia į beturčių teises, o nedorėlis nenori jų žinoti.
[8] Niekintojai sukelia mieste neramumus, o išmintingieji nukreipia rūstybę.
[9] Jei išmintingas susiginčija su kvailiu, – ar tas niršta, ar juokiasi, – nėra ramybės.
[10] Kraujo trokštantis nekenčia nekaltojo, o teisieji rūpinasi jo siela.
[11] Kvailys kalba viską, ką galvoja, o išmintingas susilaiko.
[12] Jei valdovas klauso melo, visi jo tarnai bus nedorėliai.
[13] Beturtis ir sukčius turi bendra: Viešpats abiem davė šviesą akims.
[14] Karaliaus, kuris teisingai teisia beturtį, sostas išsilaikys per amžius.
[15] Rykštė ir pabarimas teikia išminties; vaikas, paliktas savo valiai, daro gėdą motinai.
[16] Daugėjant nedorėliams, daugėja nusikaltimų; teisieji matys jų žlugimą.
[17] Auklėk savo sūnų, tai jis bus tau paguoda ir tavo siela džiaugsis.
[18] Be apreiškimo žūsta tauta. Palaimintas, kas laikosi įstatymo.
[19] Vergo neišauklėsi žodžiais; nors jis supranta, bet nepaklauso.
[20] Kvailys teikia daugiau vilties, negu žmogus, kuris skubotai kalba.
[21] Vergas, lepinamas nuo mažens, galiausiai taps kaip sūnus.
[22] Piktas žmogus sukelia vaidus, o ūmus žmogus dažnai nusikalsta.
[23] Išdidumas pažemina žmogų, o nuolankus dvasia susilauks pagarbos.
[24] Kas susideda su vagimi, nekenčia savo sielos; jis prisiekia sakyti tiesą, bet nieko nepasako.
[25] Kas bijo žmonių, pakliūna į spąstus, kas pasitiki Viešpačiu, bus saugus.
[26] Daugelis ieško valdovo palankumo, bet teisingumas ateina iš Viešpaties.
[27] Teisusis bjaurisi neteisiuoju ir nedorėlis tuo, kuris eina tiesiu keliu.

30 Žodžiai Agūro, Jakės sūnaus. Taip jis kalbėjo Itieliui, pačiam Itieliui ir Ukalui:
[2] “Aš suprantu mažiau negu kiti ir neturiu žmogaus proto.
[3] Aš nesimokiau išminties ir neturiu Šventojo pažinimo.
[4] Kas užžengė į dangų ir nusileido? Kas sulaikė vėją savo rankomis? Kas įvyniojo vandenis į drabužį? Kas nustatė žemės ribas? Kuo vardu Jis ir Jo sūnus, ar žinai?

28 Job 24,4

29 SKYRIUS
1 2 Krn 36,16; Pat 6,15
2 Est 4,3; Est 8,15; Pat 28,12
5 Pat 26,28
7 Job 29,16; Ps 41,1; Pat 31,8.9
8 Pat 11,11
9 Mt 11,17
10 Pr 4,5-8; 1 Jn 3,12
11 Pat 14,33
13 Mt 5,45
14 Ps 72,4; Iz 11,4
15 Pat 22,15
16 Ps 37,34; Pat 21,12
18 1 Sam 3,1; Ps 74,9; Pat 8,32; Am 8,11.12; Jn 13,17
20 Pat 26,12
22 Pat 26,21
23 Job 22,29; Pat 15,33; Pat 18,12; Iz 66,2; Dan 4,30; Mt 23,12; Lk 14,11; Lk 18,14; Apd 12,23; Jok 4,6-10; 1 Pt 5,5.6
24 Kun 5,1
25 Pr 12,12; Pr 20,2; Lk 12,4; Jn 12,42.43
26 Ps 20,9

30 SKYRIUS
2 Ps 73,22; Pat 12,1
3 Pat 9,10
4 Job 38,4; Ps 68,18; Ps 104,3; Iz 40,12; Jn 3,13

[5] Kiekvienas Dievo žodis yra tyras; Jis yra skydas tiems, kurie Juo pasitiki.
[6] Nieko nepridėk prie Jo žodžių, kad Jis neapkaltintų tavęs ir neliktum melagis.
[7] Dviejų dalykų prašau, neužgink man jų pirma, negu mirsiu.
[8] Pašalink nuo manęs tuštybę ir melą; neduok man turtų nė skurdo, maitink mane tuo, ko man reikia,
[9] kad pasisotinęs neišsiginčiau Tavęs ir nesakyčiau: 'Kas yra Viešpats?' arba nuskurdęs nevogčiau ir be reikalo neminėčiau Dievo vardo.
[10] Neskųsk tarno jo šeimininkui, kad jis nekeiktų tavęs ir tu neliktum kaltas.
[11] Yra karta, kuri keikia tėvą ir nelaimina motinos.
[12] Karta, kuri laiko save švaria, bet nenusiplauna savo purvo.
[13] Karta, kurios išdidus žvilgsnis ir pakeltos blakstienos.
[14] Karta, kurių dantys yra kardai ir peiliai, kuriais ji suryja vargšus krašte ir beturčius tarp žmonių.
[15] Siurbėlė turi dvi dukteris, kurios šaukia: 'Duok, duok!' Trys dalykai yra nepasotinami, o ketvirtas niekada nesako: 'Užtenka'.
[16] Tai mirusiųjų buveinė, nevaisingos įsčios, žemė, kuri sugeria vandenį, ir ugnis – ji nesako: 'Užtenka!'
[17] Akis, kurios tyčiojasi iš tėvo ir niekina paklusnumą motinai, iškapos varnai slėnyje ir suės erelio jaunikliai.
[18] Trys dalykai man nesuvokiami ir ketvirtojo nesuprantu:
[19] erelio kelias padangėje, gyvatės – ant uolos, laivo – jūroje ir vyro kelias su mergaite.
[20] Štai kelias neištikimos moters; ji pavalgo ir, nusišluosčiusi lūpas, sako: 'Nieko blogo nepadariau'.
[21] Dėl trijų dalykų sujuda žemė, ketvirtojo ji negali pakęsti:
[22] tarno, kai jis karaliauja, kvailio, kai jis pasisotina,
[23] bjaurios moteriškės, kai ji išteka, ir tarnaitės, kuri užima šeimininkės vietą.
[24] Keturi žemės gyvūnai yra maži, bet labai išmintingi:
[25] skruzdės nėra stipri tauta, tačiau vasarą prisirengia sau maisto;
[26] triušiai yra silpni, tačiau pasidaro namus uolose;
[27] skėriai neturi karaliaus, tačiau tvarkingai skrenda būriais;
[28] voras audžia savo rankomis, tačiau būna ir karaliaus rūmuose.
[29] Trys vaikšto išdidžiai, ketvirtas eina didingai:
[30] liūtas – stipriausias tarp žvėrių, nebijo nieko;
[31] kurtas, ožys ir karalius priešaky savo žmonių.
[32] Jei buvai kvailas ir aukštinai save ar planavai pikta, užsidenk ranka savo burną.
[33] Plakant pieną, gaunamas sviestas; stipriai šnypščiant nosį, pasirodo kraujas; pykčio kurstymas sukelia ginčą".

31

Karaliaus Lemuelio žodžiai, kuriais jį auklėjo motina:
[2] "Ką, mano sūnau? Ką, mano įsčių sūnau? Ką, mano įžadų sūnau?
[3] Neatiduok savo jėgų moterims ir savo kelių toms, kurios pražudo karalius.

5 Ps 12,6; Ps 18,30; Ps 19,8; Ps 84,11; Ps 115,9-11; Ps 119,140
6 Įst 4,2; Įst 12,32; Apr 22,18
8 Job 23,12; Mt 6,11; Fil 4,19
9 Įst 8,12-14; Neh 9,25.26; Oz 13,6
11 Iš 21,17; Pat 20,20
12 Pat 16,2; Iz 65,5; Lk 18,11; Tit 1,15.16
13 Ps 131,1; Pat 6,17; Iz 2,11; Iz 5,15
14 Job 29,17; Ps 14,4; Ps 52,2; Am 8,4
16 Pat 27,20; Hab 2,5
17 Pr 9,22; Kun 20,9; Pat 20,20
22 Pat 19,10; Ekl 10,7
25 Pat 6,6
26 Kun 11,5; Ps 104,18
32 Job 21,5; Job 40,4; Mch 7,16

31 SKYRIUS
2 Iz 49,15
3 Įst 17,17; 1 Kar 11,1; Neh 13,26; Pat 5,9; Pat 7,26; Oz 4,11

[4] Lemueli, ne karaliams gerti vyną, ne kunigaikščiams stiprius gėrimus,
[5] kad prisigėrę jie nepamirštų įstatymo ir neiškraipytų teisingumo prispaustiesiems.
[6] Duok stiprius gėrimus nelaimingiems ir vyną liūdinčioms sieloms.
[7] Tegul jie pasigeria ir užmiršta savo vargus ir skurdą.
[8] Atverk už nebylį savo burną byloje tų, kurie pasmerkti pražūčiai.
[9] Teisk teisingai ir apgink beturčių ir vargšų teises.
[10] Kas gali surasti gerą moterį? Ji yra daug vertingesnė už perlus.
[11] Vyro širdis visiškai pasitiki ja ir jo namuose netrūks pelno.
[12] Visą gyvenimą ji daro vyrui tik gera, o ne pikta.
[13] Ji ieško vilnos ir lino, noriai dirba savo rankomis.
[14] Ji lyg prekybininkų laivas parūpina maistą iš toli.
[15] Ji keliasi anksti rytą, paruošia maisto šeimai ir paskiria tarnaitėms darbą.
[16] Ji apžiūri lauką, jį nuperka ir savo rankų pelnu užveisia vynuogyną.
[17] Ji susijuosia jėga, sustiprina savo rankas.

4 Ekl 10,17
5 Oz 4,11
6 Ps 104,15
8 Job 29,15.16; Ps 82,1
9 Kun 19,15; Įst 1,16; Job 29,12; Iz 1,17; Jer 22,16
10 Rūt 3,11; Pat 12,4; Pat 19,14
15 Pat 20,13; Lk 12,42; Rom 12,11
20 Įst 15,11; Job 31,16-20; Pat 22,9; Rom 12,13; Ef 4,28; Hbr 13,16
23 Pat 12,4

[18] Ji supranta, kad jos darbas vertingas; jos žiburys negęsta naktį.
[19] Jos pirštai paima verpstę ir jos rankos dirba.
[20] Ji ištiesia ranką išalkusiam ir beturčiui.
[21] Ji nebijo šalčių, nes visi jos namiškiai yra aprengti vilnoniais rūbais.
[22] Ji pasidaro antklodžių, plona drobė ir purpuras – jos drabužiai.
[23] Jos vyras yra žinomas vartuose, kai sėdi su krašto vyresniaisiais.
[24] Ji audžia plonų drobių ir parduoda, pristato juostų pirkliams.
[25] Ji, apsirengusi stiprybe ir grožiu, linksmai žiūri į ateitį.
[26] Ji kalba išmintingai ir ant jos liežuvio švelnus pamokymas.
[27] Ji prižiūri savo namus ir nevalgo tinginio duonos.
[28] Jos vaikai pakyla ir vadina ją palaiminta ir jos vyras giria ją:
[29] 'Yra daug gerų moterų, bet tu pranoksti jas visas!'
[30] Žavumas apgauna ir grožis praeina, bet moteris, bijanti Dievo, bus giriama.
[31] Duok jai jos rankų vaisių, ir jos darbai tegul giria ją vartuose".

EKLEZIASTO
KNYGA

1 Dovydo sūnaus, pamokslininko, kuris buvo Jeruzalės karalius, žodžiai.
[2] Tuštybių tuštybė, – sako pamokslininkas. – Tuštybių tuštybė, viskas tuštybė.
[3] Kokia nauda žmogui iš viso jo triūso, kurį jis turi po saule.
[4] Viena karta praeina, kita – ateina, o žemė lieka per amžius.
[5] Saulė teka, leidžiasi ir skuba į vietą, iš kur ji užtekėjo.
[6] Vėjas pučia į pietus ir pasisuka į šiaurę; pučia šen ir ten, sukasi aplinkui ir vėl grįžta į vietą, iš kur pakilo.
[7] Visos upės teka į jūrą, bet jūra vis nepilna. Upės grįžta atgal, iš kur ištekėjo.
[8] Akys nepasisotins stebėdamos ir ausys neprisipildys girdėdamos.
[9] Kas buvo, tas vėl bus; kas padaryta, tas vėl bus daroma. Nieko naujo nėra po saule.
[10] Jei yra kas, apie ką būtų galima sakyti: “Žiūrėk, tai nauja!”, tai jau buvo senais laikais prieš mus.
[11] Praeities įvykiai užmirštami, o ir vėliau būsiančių nebeatsimins tie, kurie gyvens po jų.
[12] Aš, pamokslininkas, buvau Izraelio karalius Jeruzalėje.
[13] Aš nusprendžiau savo širdyje stebėti ir tyrinėti išmintimi visa, kas darosi šiame pasaulyje. Šią varginančią užduotį Dievas davė žmonių sūnums, kad ją vykdytų.
[14] Aš mačiau viską, kas darosi po saule, ir supratau, kad tai tuštybė ir vėjo gaudymas.
[15] Kas kreiva, negalima ištiesinti, ir ko nėra, negalima suskaičiuoti.
[16] Aš galvojau savo širdyje, kad esu įsigijęs daugiau išminties už visus, prieš mane buvusius Jeruzalėje. Mano širdis įgavo daug išminties ir pažinimo.
[17] Aš nusprendžiau savo širdyje suprasti, kas yra išmintis ir kas beprotybė bei kvailystė, bet patyriau, kad tai taip pat vėjo gaudymas.
[18] Kur yra daug išminties, ten yra ir daug sielvarto; kuo daugiau išminties, tuo daugiau kančių.

2 Tariau savo širdyje: “Dabar išbandysiu tave linksmumu, todėl džiaukis malonumais”. Bet ir tai yra tuštybė.
[2] Apie juoką pasakiau: “Kvailystė”, o apie linksmybes: “Kokia iš jų nauda?”
[3] Aš nusprendžiau mėgautis vynu, tačiau neatsisakyti išminties savo širdyje, ir suprasti, kas yra kvailystė, kol pamatysiu, ką gero žmonių vaikai galėtų daryti, gyvendami po dangumi per visas savo dienas.
[4] Aš ėmiausi didelių darbų, pasistačiau namų, užsiveisiau vynuogynų,
[5] sodų, parkų ir prisodinau juose įvairiausių vaismedžių.
[6] Pasidariau tvenkinių ir jų vandeniu laisčiau miško medžius.

1 SKYRIUS
1 Pat 1,1
2 Ps 39,5.6; Ps 62,9; Ps 144,4; Rom 8,20.21
3 Ekl 2,22; Ekl 3,9
4 Ps 104,5; Ps 119,90
5 Ps 19,4-6
6 Jn 3,8
7 Jer 5,22
8 Pat 27,20
9 Ekl 3,15
11 Ekl 2,16
13 Ekl 3,10; Ekl 7,25; Ekl 8,16.17
15 Ekl 7,13
16 1 Kar 3,12.13
17 Ekl 2,3.12; Ekl 7,23.25
18 Ekl 12,12

2 SKYRIUS
1 Ekl 1,2; Ekl 7,4; Ekl 8,15; Lk 12,19
3 Ekl 1,17; Ekl 3,12.13; Ekl 5,18; Ekl 6,12
4 1 Kar 7,1-12
8 1 Kar 9,28; 1 Kar

[7] Pirkau vergų ir vergių, turėjau ir savo namuose gimusių vergų; laikiau dideles bandas galvijų ir avių, didesnes negu prieš mane gyvenusieji Jeruzalėje.
[8] Aš įsigijau sidabro, aukso ir kitų turtų iš karalių ir kraštų; pasirūpinau giesmininkų ir giesmininkių, to, ką mėgsta žmonių sūnūs, ir įvairiausių muzikos instrumentų.
[9] Aš tapau didis ir išgarsėjau labiau už visus, prieš mane gyvenusius Jeruzalėje. Mano išmintis taip pat pasiliko su manimi.
[10] Ko mano akys geidė, nieko joms neatsakiau, nedraudžiau savo širdžiai jokios linksmybės. Mano širdis džiaugėsi mano darbais, ir tai buvo atlyginimas už mano triūsą.
[11] Aš pažiūrėjau į visus savo darbus ir triūsą, ir štai, viskas buvo tuštybė ir vėjo gaudymas; iš to nebuvo jokios naudos po saule.
[12] Aš gręžiausi ieškoti skirtumo tarp išminties, kvailystės ir beprotybės. Ką darys žmogus, kuris gyvens po karaliaus? Tai, kas jau yra padaryta.
[13] Pamačiau, kad išmintis yra vertingesnė už kvailystę tiek, kiek šviesa už tamsą.
[14] Išmintingas turi akis, o kvailys vaikščioja tamsoje. Taip pat supratau, kad abiejų laukia toks pat likimas.
[15] Tada tariau širdyje: "Jei kvailio likimas yra toks pat kaip mano, tai kodėl aš siekiu išminties?" Supratau, kad ir tai yra tuštybė.
[16] Išmintingo, kaip ir kvailio, neatsimins ateityje; tai, kas yra dabar, užmirš būsiančios kartos. Išmintingas miršta lygiai taip pat, kaip kvailys.

10,10.14.21
9 2 Krn 9,22; Ekl 1,16
10 Ekl 3,22; Ekl 5,18; Ekl 9,9
11 Ekl 1,3.14
12 Ekl 1,9; Ekl 1,17; Ekl 7,25
13 Ekl 7,11.19; Ekl 9,18; Ekl 10,10
14 Ps 49,10; Pat 17,24; Ekl 8,1; Ekl 9,2.3.11
16 Ekl 1,11; Ekl 4,16
18 Ps 49,10
22 Ekl 1,3; Ekl 3,9
23 Job 5,7; Job 14,1
24 Ekl 3,12.13.22; Iz 56,12; Lk 12,19; 1 Kor 15,32; 1 Tim 6,17
26 Job 27,16.17; Job 32,8; Pat 2,6; Pat 28,8; Jok 1,5

3 SKYRIUS
1 Ekl 3,17; Ekl 8,6
2 Job 14,5; Hbr 9,27

[17] Aš ėmiau nekęsti gyvenimo; man nepatiko, kas darosi po saule, nes viskas tuštybė ir vėjo gaudymas.
[18] Aš ėmiau nekęsti viso savo triūso šioje žemėje, nes turėsiu viską palikti žmogui, kuris bus po manęs.
[19] Kas žino, ar jis bus išmintingas, ar kvailys? Jis valdys visa, ką sukroviau savo darbu, naudodamasis savo išmintimi po saule. Ir tai yra tuštybė.
[20] Gailėjausi įdėjęs tiek triūso po saule.
[21] Žmogus, kuris dirbo išmintingai, protingai ir sėkmingai, turės viską palikti kitam, kuris niekuo neprisidėjo. Tai yra tuštybė ir didelė blogybė.
[22] Kokia nauda žmogui dirbti ir vargti pasaulyje?
[23] Visas jo gyvenimas pilnas vargo, sielvarto ir kančių; net naktį jis neturi poilsio. Tai taip pat tuštybė.
[24] Žmogui nieko nėra geresnio, kaip valgyti, gerti ir džiaugtis savo darbu. Aš mačiau, kad visa tai ateina iš Dievo rankų.
[25] Ar kas be Jo gali valgyti ir mėgautis?
[26] Žmogui, kuris Jam patinka, Jis suteikia išmintį, pažinimą ir džiaugsmą, bet nusidėjėliui duoda sunkią užduotį rinkti ir kaupti, kad galėtų atiduoti tam, kuris patinka Dievui. Tai taip pat tuštybė ir vėjo gaudymas.

3 Viskam yra laikas, metas kiekvienam įvykiui po dangumi.
[2] Yra laikas gimti ir mirti; laikas sodinti ir rauti, kas pasodinta.
[3] Yra laikas žudyti ir gydyti; laikas griauti ir statyti.

[4] Yra laikas verkti ir juoktis; laikas gedėti ir šokti.
[5] Yra laikas mėtyti akmenis ir juos vėl surinkti; laikas apkabinti ir susilaikyti nuo apkabinimo.
[6] Yra laikas įgyti ir prarasti; laikas laikyti ir išmesti.
[7] Yra laikas perplėšti ir susiūti; laikas tylėti ir kalbėti.
[8] Yra laikas mylėti ir nekęsti; laikas karui ir taikai.
[9] Kokią naudą turi tas, kuris dirba, iš savo triūso?
[10] Aš regėjau užduotį, kurią Dievas davė žmonių vaikams.
[11] Jis skirtu laiku viską puikiai padarė. Jis įdėjo amžinybę žmogui į širdį, kad nė vienas žmogus nesuvoktų Dievo darbų nuo pradžios iki galo.
[12] Aš supratau, kad žmonėms nėra nieko geresnio, kaip linksmintis ir daryti gera savo gyvenime.
[13] Tai yra Dievo dovana, kad žmogus valgo, geria ir džiaugiasi savo darbo gėrybėmis.
[14] Aš žinau, kad visa, ką Dievas daro, yra amžina, – nieko negalima nei pridėti, nei atimti. Dievas daro tai, kad žmonės Jo bijotų.
[15] Kas buvo, tas ir yra, o kas bus, jau yra buvę. Dievas pašaukia praeitį.
[16] Aš mačiau po saule: teismo vietoje – nedorybė, teisingumo vietoje – neteisybė.
[17] Tariau savo širdyje: "Dievas teis teisųjį ir nedorėlį, nes Jis paskyrė laiką kiekvienam įvykiui ir darbui".
[18] Aš galvojau savo širdyje apie žmones: "Dievas bando juos ir leidžia jiems suprasti, kad jie patys iš savęs tėra gyvuliai".
[19] Žmonėms atsitinka kaip ir gyvuliams: kaip vieni miršta, taip ir kiti, ir visi vienodai kvėpuoja. Žmogus nėra pranašesnis už gyvulius; viskas yra tuštybė.
[20] Visi eina į vieną vietą; visi yra iš dulkių ir vėl pavirs dulkėmis.
[21] Kas žino žmogaus dvasią, kuri kyla aukštyn, ir gyvulių kvapą, kuris eina žemyn, į žemę?
[22] Aš supratau, kad žmogui nėra nieko geresnio, kaip džiaugtis savo darbais, nes tai yra jo dalia. Nes kas gi jam parodys, kas bus po jo?

4 Aš mačiau visą priespaudą, kuri yra šiame pasaulyje. Štai ašaros prispaustųjų ir niekas jų nepaguodžia. Skriaudėjai galingi, bet nėra kam paguosti.
[2] Aš nusprendžiau, kad mirusieji laimingesni už gyvuosius.
[3] Dar laimingesnis už juos tas, kuris dar negimęs, nes jis dar nematė piktadarysčių, kurios vyksta pasaulyje.
[4] Toliau stebėjau žmonių darbą ir jų pastangas, dėl kurių žmogui pavydi jo kaimynas. Tai irgi tuštybė ir vėjo gaudymas.
[5] Kvailys sėdi sudėjęs rankas ir valgo savo kūną.
[6] Geriau turėti saują su ramybe negu pilnas rieškučias vargstant ir gaudant vėjus.
[7] Pastebėjau dar vieną tuštybę po saule.
[8] Vienišas žmogus, neturįs nei sūnaus, nei brolio, triūsia be galo, ir jo akys nepasisotina turtais. Jis nepagalvoja: "Kodėl aš triūsiu ir užginu gėrybių savo sielai?" Tai taip pat tuštybė ir nereikalingas vargas!

4 Rom 12,15
7 Pat 25,11; Am 5,13
8 Pat 13,5; Lk 14,26
9 Ekl 1,3
10 Ekl 1,13
11 Job 5,9; Ekl 7,23; Ekl 8,17; Rom 11,33
12 Ekl 2,3.24
13 Ekl 2,24
14 Jok 1,17
15 Ekl 1,9
16 Ekl 5,7
17 Pr 18,25; Ps 96,13; Ekl 11,9; Mt 16,27; Rom 2,6-10; 2 Kor 5,10; 2 Tes 1,6-9
19 Ps 49,12.20; Ps 73,22; Ekl 2,16
20 Pr 3,19; Ps 103,14
21 Ekl 12,7
22 Ekl 2,10; Ekl 2,24; Ekl 5,17.18; Ekl 6,12; Ekl 8,7

4 SKYRIUS
1 Job 35,9; Ps 12,5; Ekl 3,16; Iz 5,7
2 Job 3,17.18
3 Job 3,11-22; Ekl 6,3; Lk 23,29
5 Pat 6,10; Pat 24,33
6 Pat 15,16.17; Pat 16,8
8 Ps 39,6; Pat 27,20; Ekl 2,18-21; Ekl 5,10; 1 Jn 2,16

[9] Du yra geriau negu vienas, nes jie turi gerą atlygį už savo triūsą.
[10] Jei vienas kristų, kitas jį pakeltų. Bet vargas vienam, jei jis krinta, nes nėra kam padėti.
[11] Jei dviese miega, vienas kitą šildo. Bet kaip sušilti vienam?
[12] Jei vienas užpuolamas, dviese pasipriešina. Trigubą virvę sunku pertraukti.
[13] Geriau neturtingas, bet išmintingas jaunuolis, negu senas kvailas karalius, kuris nepriima patarimų.
[14] Nes jis, išėjęs iš kalėjimo, tapo karaliumi, o kitas, gimęs karaliumi, nuskursta.
[15] Aš galvojau apie žmones, gyvenančius pasaulyje, ir kitą jaunuolį, kuris užims ano vietą.
[16] Daugybė žmonių buvo prieš jį, ir vėliau atėjusieji nesidžiaugs juo. Ir tai yra tuštybė ir vėjo gaudymas.
[17] Būk atsargus, kai eini į Dievo namus, ir būk pasiruošęs klausyti. Tai bus geriau negu kvailių auka, kurie net nežino, kad daro pikta.

5 Neskubėk savo burna, ir tegu neskuba tavo širdis kalbėti Dievo akivaizdoje, nes Dievas yra danguje, o tu žemėje. Todėl tenebūna daug tavo žodžių.
[2] Kaip nuo daugybės rūpesčių kyla sapnai, taip kvailio balsą pažinsi iš žodžių gausos.
[3] Kai padarai įžadą Dievui, įvykdyk jį nedelsdamas, nes Jam nepatinka kvailiai.
[4] Geriau nežadėti negu pažadėjus neįvykdyti.
[5] Nevesk savo burna kūno į nuodėmę. Nesakyk angelo akivaizdoje, kad suklydai. Kodėl Dievas, supykęs dėl tavo žodžių, turėtų sunaikinti tavo darbą?
[6] Sapnų gausybė, kaip ir žodžių gausybė, yra tuštybė. Tu bijok Dievo.
[7] Jei matai spaudžiamą vargšą ir teisingumo bei tiesos iškraipymą krašte, nesistebėk, nes aukštą stebi aukštesnis už jį, o virš jų yra dar aukštesnis.
[8] Nauda iš žemės yra visiems, ir karalius aprūpinamas iš laukų.
[9] Kas myli sidabrą, niekad nepasitenkins sidabru; kas myli turtus, nepasitenkins tuo, ką turi; tai taip pat tuštybė.
[10] Kur daug gėrybių, ten daug ir valgančių. Tad kokia nauda yra savininkui iš turtų? Nebent ta, kad jis mato juos savo akimis.
[11] Darbininkas, daugiau ar mažiau pavalgęs, saldžiai miega, o turtuoliui jo turtai neleidžia užmigti.
[12] Didelę blogybę pastebėjau pasaulyje: turtų savininkas kaupia juos, kad sau pakenktų.
[13] Pražūna turtai atsitikus nelaimei, ir kai jam gimsta sūnus, jis nieko neturi.
[14] Kaip jis gimė nuogas, taip nuogas ir išeis – nieko nepasiims savo rankoje, ką užsidirbo.
[15] Tai yra didelė blogybė: kaip jis atėjo, taip ir išeis. Kokia jam nauda iš to, kad jis dirbo vėjams?
[16] Visą savo gyvenimą jis vargo, krimtosi, sirgo ir buvo tamsoje.
[17] Štai ką mačiau: gera ir malonu žmogui yra valgyti, gerti ir džiaugtis savo darbu, kurį jam Dievas paskyrė dirbti per visas jo dienas. Tai yra jo dalia.
[18] Kiekvienam žmogui, kuriam Dievas suteikė turto ir lobių ir leido jam valgyti, imti savo dalį

5 SKYRIUS
1 Iš 3,5; 1 Sam 15,22; Ps 50,8; Pat 15,8; Pat 21,27; Iz 1,12; Oz 6,6
2 Pat 10,19; Pat 20,25; Mt 6,7
3 Pat 10,19
4 Sk 30,2; Įst 23,21-23; Ps 50,14; Ps 66,13.14; Ps 76,11
5 Pat 20,25; Apd 5,4
6 Pat 6,2
7 Ekl 12,13
8 Ps 12,5; Ps 58,11; Ps 82,1; Ekl 3,16
13 Ekl 6,1.2
15 Job 1,21; Ps 49,17; 1 Tim 6,7
16 Pat 11,29; Ekl 1,3
17 Ps 127,2
18 Ekl 2,10; Ekl 2,24; Ekl 3,12.13; Ekl 3,22; 1 Tim 6,17

ir džiaugtis savo darbu, tai yra Dievo dovana.
[19] Nes jis nedaug atsimins savo gyvenimo dienų, kadangi Dievas džiugina jo širdį.

6 Pastebėjau kitą blogybę pasaulyje, kuri yra dažna tarp žmonių.
[2] Kai kam Dievas duoda turtų, lobio ir garbės. Jis turi visko, ko siela geidžia, bet jis negali tuo pasinaudoti – svetimas naudojasi tuo. Tai yra tuštybė ir didelė nelaimė.
[3] Jei žmogui gimtų šimtas vaikų ir jis gyventų daug metų, bet jo siela nepasitenkintų gėrybėmis ir jis neturėtų net kapo, tai negyvas gimęs kūdikis yra laimingesnis už jį.
[4] Jis atėjo į tuštybę ir nueina į tamsą; jo vardą uždengia tamsa.
[5] Jis nematė saulės ir nieko nežino; jam ramiau negu tam,
[6] kuris gyventų žemėje du tūkstančius metų, bet nematytų gero; visi eina į tą pačią vietą.
[7] Žmogus dirba dėl savo burnos, bet jo siela nepasitenkina.
[8] Kuo išmintingasis pranašesnis už kvailį? Kokia nauda beturčiui, kuris žino, kaip gyventi?
[9] Geriau matyti akimis negu mintimis klajoti; tai taip pat tuštybė ir vėjo gaudymas.
[10] Visa, kas yra, jau pavadinta ir žinoma, kad tai yra žmogus. Jis negali varžytis su stipresniu už save.
[11] Daug dalykų, nuo kurių gausėja tuštybės. Kokia nauda iš to žmogui?
[12] Kas žino, kas žmogui gyvenime naudinga per visas jo gyvenimo dienas, kurios prabėga kaip šešėlis? Kas gali pasakyti, kas bus pasaulyje po jo?

19 Ekl 2,24; Ekl 3,13; Ekl 6,2

6 SKYRIUS

1 Ekl 5,12
2 Job 21,10; Ps 17,14; Ps 73,7; Lk 12,20
3 2 Kar 9,35; Job 3,16; Ps 58,8; Ekl 4,3; Iz 14,19.20; Jer 22,19
6 Ekl 2,14.15
7 Pat 16,26
9 Ekl 11,9
10 Job 9,32; Ekl 1,9; Ekl 3,15; Iz 45,9; Jer 49,19
12 Ps 39,6; Ps 102,11; Ekl 3,22; Jok 4,14

7 SKYRIUS

1 Pat 22,1; Ekl 4,2
2 Ps 90,12
3 2 Kor 7,10
5 Ps 141,5; Pat 13,18; Pat 15,31.32
6 Ekl 2,2
7 Iš 23,8; Įst 16,19; Pat 17,8.23
8 Pat 14,29; Gal 5,22; Ef 4,2
9 Pat 14,17; Jok 1,19
11 Ekl 11,7
12 Pat 3,18; Ekl 9,18
13 Job 12,14
14 Įst 28,47
15 Ekl 8,12-14

7 Geras vardas yra geriau negu brangus tepalas ir mirties diena negu gimimo diena.
[2] Geriau eiti į gedulo negu į puotos namus, nes tai visų žmonių galas ir gyvieji susimąsto.
[3] Geriau yra liūdėti negu juoktis, nes liūdnas veidas daro širdį geresnę.
[4] Išmintingųjų širdis yra gedulo namuose, o kvailių – linksmybės namuose.
[5] Geriau yra išgirsti išmintingo barimą negu klausytis kvailųjų giedojimo.
[6] Kvailio juokas yra kaip deginamų erškėčių spragsėjimas po puodu. Ir tai yra tuštybė.
[7] Priespauda ir išmintingą padaro beprotį, o kyšiai sugadina širdį.
[8] Pabaiga geriau negu pradžia; kantrumas geriau negu išdidumas.
[9] Nebūk greitas pykti, nes pyktis yra kvailio antyje.
[10] Nesakyk: "Kodėl seniau buvo geriau negu dabar?" Tai neišmintingas klausimas.
[11] Gerai yra išmintis su paveldėjimu, ypač tiems, kurie mato saulę.
[12] Išmintis yra tokia pat apsauga kaip pinigai, bet pažinimo pranašumas tas, kad išmintis suteikia gyvenimą tam, kuris ją turi.
[13] Pažvelk į Dievo darbus! Kas galėtų ištiesinti tai, ką Jis padarė kreivą?
[14] Gerą dieną džiaukis, o nelaimės dieną susimąstyk: Dievas padarė vieną ir kitą, kad žmogus nežinotų, kas jo laukia.
[15] Per savo beprasmes dienas mačiau, kaip teisusis žūva savo teisume, o nedorėlis ilgai gyvena, darydamas pikta.

[16] Nebūk per daug teisus nė per daug išmintingas; nepakenk pats sau.
[17] Nebūk per daug nedoras nė kvailas, kad nemirtum prieš laiką.
[18] Gera laikytis vieno ir nepaleisti kito, nes bijantis Dievo išvengs viso to.
[19] Išmintingas yra stipresnis už dešimt galiūnų.
[20] Nėra žemėje teisaus žmogaus, kuris visad gera darytų ir niekad nenusidėtų.
[21] Nekreipk dėmesio į visas kalbas, kad neišgirstum savo tarno tave keikiant.
[22] Nes tavo širdis žino, kad ir tu dažnai keiki kitus.
[23] Aš viską išmintingai tyrinėjau ir galvojau, kad būsiu išmintingesnis, bet tai buvo toli nuo manęs.
[24] Visa tai yra toli ir labai giliai. Kas visa tai ištirs?
[25] Aš nusprendžiau savo širdyje pažinti, ištirti ir surasti išmintį bei priežastis, suprasti kvailumo, beprotystės ir neišmanymo pragaištingumą.
[26] Aš supratau, kad kartesnė už mirtį yra moteris, kurios širdyje yra spąstai ir tinklai, o rankose – virvės. Kas patinka Dievui, tas pabėgs nuo jos, bet nusidėjėlį ji sugauna.
[27] Tai aš supratau, – sako pamokslininkas, – lygindamas vieną dalyką su kitu, kol radau atsakymą.
[28] Ko mano siela ieškojo, bet aš neradau? Suradau vieną vyrą iš tūkstančio, bet moters tarp visų neradau nė vienos.
[29] Štai ką aš supratau: Dievas sukūrė visus žmones teisius, bet jie patys daug dalykų prasimano.

16 Pat 25,16; Rom 12,3; Fil 3,6
17 Job 15,32; Ps 55,23
18 Ekl 3,14; Ekl 5,6; Ekl 8,12.13
19 Pat 21,22; Ekl 9,13-18
20 1 Kar 8,46; 2 Krn 6,36; Pat 20,9; Rom 3,23; 1 Jn 1,8
23 Rom 1,22
24 Job 28,12; Rom 11,33; 1 Tim 6,16
25 Ekl 1,17
26 Pat 5,3.4
27 Ekl 1,1.2
28 Job 33,23
29 Pr 1,27; Pr 3,6.7

8 SKYRIUS
1 Pat 4,8.9; Apd 6,15
2 Iš 22,11; 2 Sam 21,7; 1 Krn 29,24; Ez 17,18; Rom 13,5
3 Ekl 10,4
4 1 Sam 13,11.13; Job 34,18
6 Ekl 3,1.17
7 Pat 24,22; Ekl 6,12
8 Įst 20,5-8; Job 14,5; Ps 49,6.7
10 Ekl 2,16; Ekl 9,5
11 Ps 10,6; Ps 50,21; Iz 26,10
12 Įst 4,40; Ps 37,11.18.19; Pat 1,32.33; Iz 3,10; Iz 65,20; Mt 25,34.41; Rom 2,5-7
14 Ps 73,14; Ekl 2,14; Ekl

8

Kas yra toks išmintingas, kad galėtų viską išaiškinti? Išmintis nušviečia žmogaus veidą ir sušvelnina jo bruožus.
[2] Klausyk karaliaus įsakymų dėl Dievui duotos priesaikos.
[3] Neskubėk išeiti iš jo akivaizdos. Nedalyvauk nedorame darbe, nes jis gali daryti, ką nori.
[4] Karaliaus žodis yra galingas; kas gali jam sakyti: "Ką tu darai?"
[5] Klausydamas jo įsakymų, nepatirsi pikta. Išmintingas žmogus žino, kada ir kaip elgtis.
[6] Kiekvienam dalykui yra laikas ir sprendimas, tačiau žmogui tai didelis vargas,
[7] nes nė vienas nežino, kas bus ir kada tai įvyks?
[8] Nė vienas žmogus neturi galios sulaikyti dvasią nei pakeisti mirties laiko. Negali būti atleistas nuo šitos kovos, ir nedorybė neišgelbės to, kuris jai atsidavęs.
[9] Aš viską stebėjau, kreipiau dėmesį į kiekvieną dalyką pasaulyje. Kartais žmogus gali valdyti kitą žmogų ir pats sau kenkti.
[10] Aš mačiau nedorėlius laidojant; jie eidavo į šventyklą, tačiau buvo pamiršti mieste, kuriame taip elgėsi. Tai irgi yra tuštybė.
[11] Kadangi nuosprendis už piktus darbus ne tuojau įvykdomas, todėl žmonių širdys yra visiškai atsidavę daryti pikta.
[12] Nors nusidėjėlis ir šimtą kartų nusikaltęs ilgai gyventų, tačiau aš žinau, kad tie, kurie bijo Dievo, tikrai patirs gera.
[13] Bet nedorėliui nebus gerai ir netruks ilgai jo dienos, kurios tėra šešėlis, nes jis nebijo Dievo.
[14] Žemėje kartais teisusis gauna, ką nedorėlis yra nusipelnęs, o ne-

dorėlis gauna, ką yra nusipelnęs teisusis. Aš sakiau, kad tai taip pat tuštybė.
[15] Tada aš gyriau linksmybę, nes žmogui nėra nieko geresnio po saule, kaip valgyti, gerti ir būti patenkintam. Tai pasiliks su juo jo darbuose per visas dienas, kurias Dievas jam davė po saule.
[16] Kai aš stengiausi suprasti išmintį ir tai, kas vyksta žemėje, kodėl žmonės nei dieną, nei naktį nesudeda akių,
[17] aš pamačiau visus Dievo darbus ir supratau, kad žmogus negali suvokti, kas vyksta po saule. Kaip žmogus besistengtų tyrinėdamas, jis nesuvoks to; net išmintingasis, kuris tariasi žinąs, to nesupras.

9 Visa apsvarstęs, supratau, kad teisusis, išmintingasis ir jų darbai yra Dievo rankose. Žmogus nežino, ar jo laukia meilė, ar neapykanta.
[2] Visiems yra vienodas likimas: teisiajam ir nedorėliui, geram ir blogam, švariam ir nešvariam, aukojančiam aukas ir neaukojančiam, doram ir nusidėjėliui, prisiekiančiam ir nedrįstančiam prisiekti.
[3] Tai yra pasaulio blogybė – tas pats likimas visiems. Visų širdys yra pilnos piktybių, ir beprotybė pasilieka žmonių širdyse, kol jie gyvena, o po to – pas mirusiuosius.
[4] Kol žmogus gyvas, jis turi vilties. Gyvas šuo vertingesnis už negyvą liūtą.
[5] Gyvieji žino, kad jie mirs, bet mirusieji nieko nebežino. Jie nebesulauks jokio atlyginimo ir bus užmiršti.
[6] Jų meilė, neapykanta ir pavydas dingo; jie nebeturi jokios dalies pasaulyje.
[7] Valgyk linksmas savo duoną, gerai nusiteikęs, gerk vyną, nes Dievas dabar priima tavo darbus.
[8] Tebūna tavo drabužiai visados balti ir tegul netrūksta tavo galvai aliejaus.
[9] Džiaukis gyvenimu, kurį tau Dievas davė, kartu su žmona, kurią myli. Tokia yra tavo gyvenimo dalis šiame pasaulyje.
[10] Ką gali, daryk dabar, nes kape, į kurį eisi, nebus nei darbo, nei minčių, nei supratimo, nei išminties.
[11] Aš pastebėjau pasaulyje, kad lenktynes laimi ne greitieji, karus ne drąsieji, duonos turi ne išmintingieji, turtus ne protingieji ir palankumą ne sumanieji. Visa priklauso nuo laiko ir atsitiktinumo.
[12] Žmonės nežino savo laiko kaip ir žuvys, kurios sugaunamos tinklu, arba kaip paukščiai, kurie pagaunami spąstais. Žmonės patenka į nelaimės spąstus, kai jie to visai nesitiki.
[13] Aš mačiau tokią išmintį po saule, ir man ji pasirodė didelė.
[14] Buvo mažas miestas, kuriame gyveno nedaug žmonių. Atėjo galingas karalius, apsupo jį ir pristatė didelių įtvirtinimų.
[15] Mieste gyveno neturtingas, bet išmintingas žmogus. Savo išmintimi jis išlaisvino miestą. Tačiau niekas neatsiminė to beturčio žmogaus.
[16] Tada aš tariau: "Išmintis vertingesnė už jėgą". Bet beturčio išmintis buvo paniekinta, ir niekas jo žodžių neklausė.
[17] Išmintingojo ramiai pasakytų žo-

7,15; Ekl 9,1-3
15 Ekl 2,24
17 Job 5,9; Ps 73,16; Ekl 3,11; Rom 11,33

9 SKYRIUS
1 Įst 33,3; Job 12,10; Ekl 8,14
2 Job 21,7; Ps 73,3.12.13; Mal 3,15
5 Job 7,8-10; Job 14,21; Ekl 1,11; Ekl 2,16; Ekl 8,10; Iz 26,14; Iz 63,16
7 Ekl 8,15
9 Ekl 2,10
10 Rom 12,11; Kol 3,17; Kol 3,23
11 1 Sam 6,9; Jer 9,23; Am 2,14.15
12 Pat 29,6; Ekl 8,7; Lk 12,20.39; Lk 17,26; 1 Tes 5,3
14 2 Sam 20,16-22
16 Ekl 7,12.19;

džių klausoma labiau negu šauksmo to, kuris vadovauja kvailiams.
[18] Išmintis vertingesnė už ginklus. Vienas nusidėjėlis gali daug blogo padaryti.

10 Negyva musė sugadina vaistininko tepalą, menka kvailystė pakenkia išmintingam ir gerbiamam žmogui.
[2] Išmintingojo širdis linksta į dešinę, o kvailio – į kairę.
[3] Kvailys, keliu eidamas, elgiasi neprotingai ir kiekvienam pasirodo, kad yra kvailas.
[4] Jei tavo valdovas supyko ant tavęs, nepalik savo vietos, nes romumas padengia dideles klaidas.
[5] Pasaulyje mačiau tokią blogybę, kuri yra tarsi valdovo klaida:
[6] kvailiai sėdi garbės vietose, o turtingieji – pažeminti;
[7] mačiau tarnus, jojančius ant žirgų, o kunigaikščius, einančius pėsčiomis.
[8] Kas kasa duobę, pats į ją įkris, o kas ardo mūrą, tam įgels gyvatė.
[9] Kas tašo akmenis, gali susižeisti jais, o kas skaldo malkas, gali nuo jų nukentėti.
[10] Jei kirvis atbukęs ir nepagaląstas, reikės įdėti daugiau jėgų. Geriausia viską išmintingai apgalvoti.
[11] Gyvatė gali įgelti, kol ji dar neužkalbėta, ir plepys už ją ne geresnis.
[12] Išmintingojo žodžiai maloningi, o kvailio kalbos pražudo jį patį;
[13] jo kalbos pradžia yra kvailystė, o pabaiga – beprotybė.
[14] Kvailys daug kalba. Nė vienas žmogus nežino, kas bus; kas gali jam pasakyti, kas bus po jo?
[15] Kvailys nuo darbo greitai pavargsta, nes jis net kelio į miestą nežino.
[16] Vargas kraštui, kurio karalius yra vaikas ir kurio kunigaikščiai puotauja rytą.
[17] Palaimintas kraštas, kurio karalius yra kilmingas ir kurio kunigaikščiai valgo laiku; ne pasigerdami, o pasistiprindami.
[18] Dėl tinginystės namas griūna ir dėl rankų neveiklumo vanduo varva į namus.
[19] Puotos ir vynas palinksmina, o pinigas už viską atsako.
[20] Net mintyse nekeik karaliaus ir turtuolio savo miegamajame, nes padangių paukščiai nuneš žodį ir paskelbs, kas buvo pasakyta.

11 Mesk savo duoną ant vandens, nes tu ją rasi po daugelio dienų.
[2] Padalyk ją į septynias ar aštuonias dalis, nes nežinai, kokia nelaimė gali įvykti žemėje.
[3] Kai debesys pilni, jie duoda žemei lietaus. Kokia kryptimi medis griūva, taip jis ir guli.
[4] Kas žiūri vėjo – nesėja, kas stebi debesis – nepjauna.
[5] Kaip nežinai dvasios kelių ir kūdikio kaulų augimo įsčiose, taip nežinai ir darbų Dievo, kuris viską sukūrė.
[6] Sėk sėklą rytą ir vakare, nes nežinai, kuri geriau užderės; o gal abi bus vienodai geros.
[7] Šviesa yra maloni, akys mėgsta saulę.
[8] Kiek ilgai žmogus begyventų, tegul džiaugiasi visą laiką ir nepamiršta, kad tamsių dienų bus daugybė. Visa, kas bus, yra tuštybė.
[9] Jaunuoli, džiaukis savo jaunys-

Mk 6,2.3

18 Joz 7,1-26; 2 Kar 21,2-17

10 SKYRIUS
3 Pat 13,16; Pat 18,2
4 1 Sam 25,24-33; Pat 25,15; Ekl 8,3
6 Est 3,1
7 Pat 19,10; Pat 30,22
8 Ps 7,15; Pat 26,27
11 Ps 58,4.5; Jer 8,17
12 Pat 10,14; Pat 10,32; Ekl 4,5; Lk 4,22
14 Pat 15,2; Ekl 3,22; Ekl 5,3; Ekl 8,7
16 Iz 3,4.5; Iz 5,11
17 Pat 31,4; Iz 5,11
18 Pat 24,30-34
19 Ts 9,13; Ps 104,15; Ekl 2,3
20 Iš 22,28; Apd 23,5

11 SKYRIUS
1 Įst 15,10; Pat 19,17; Iz 32,20; Mt 10,42; 2 Kor 9,8; Hbr 6,10
2 Ps 112,9; Mt 5,42; Lk 6,30; Ef 5,16; 1 Tim 6,18.19
5 Ps 139,14; Jn 3,8
7 Ekl 7,11
8 Ekl 9,7; Ekl 12,1
9 Sk 15,39;

te! Tegul tavo širdis džiugina tave ir eik, kur tavo širdis traukia ir kur akys mato, bet žinok, kad už viską turėsi atsiskaityti prieš Dievą.
[10] Nesirūpink, atitolink pikta nuo savo kūno, nes vaikystė ir jaunystė yra tuštybė.

12 Prisimink savo Kūrėją jaunystėje, nelauk, kol ateis piktos dienos ir metai, apie kuriuos sakysi: "Man jie nepatinka".
[2] Nelauk, kol aptems saulės šviesa, mėnulis bei žvaigždės ir nauji debesys užeis po lietaus.
[3] Tuomet namų sargai drebės, stiprieji susilenks, malėjos nebedirbs, nes jų bus maža išlikę, o tie, kurie žiūrės pro langus, nieko nebematys;
[4] durys į gatvę užsidarys, girnų garsas nusilps; paukščiai prikels savo giesmėmis, o dukterų giesmių nesigirdės.
[5] Tuomet jie bijos aukštumų ir baimė bus kelyje. Migdolų medžiai pražys, skėriai taps našta. Žmogus nieko nebenori, jis žengia į savo amžinus namus, ir raudotojai jau vaikščioja gatvėse.
[6] Sidabrinis siūlas nutrūks, auksinis dubuo suduš, ąsotis prie šulinio subyrės ir šulinio ratas sulūš.
[7] Dulkės sugrįš į žemę, iš kurios kilo, o dvasia – pas Dievą, kuris ją davė.
[8] Tuštybių tuštybė, – sako pamokslininkas, – viskas yra tuštybė.
[9] Kadangi pamokslininkas buvo išmintingas, jis visą laiką mokė žmones pažinimo. Jis viską ištyrė, apsvarstė ir sudėjo daug patarlių.
[10] Pamokslininkas stengėsi surasti tinkamus pasakymus ir tiksliai užrašyti tiesos žodžius.
[11] Išmintingųjų žodžiai yra lyg akstinai, jų pamokymai lyg tvirtai įkaltos vinys, ir visa tai davė vienas ganytojas.
[12] Mano sūnau, įsidėmėk, kad knygų rašymui nebus galo, o daug besigilindamas į jas nuvarginsi kūną.
[13] Paklausykime, kokią galima padaryti išvadą: bijok Dievo ir vykdyk Jo įsakymus, nes tai yra viskas kiekvienam žmogui.
[14] Nes Dievas teis visus darbus ir visus paslėptus dalykus – gerus ir blogus.

Job 31,7; Ekl 2,10; Ekl 3,17; Ekl 12,14; Rom 14,10
10 Ps 39,5; 2 Kor 7,1; 2 Tim 2,22

12 SKYRIUS
1 2 Sam 19,35; 2 Krn 34,3; Pat 22,6; Rd 3,27
4 2 Sam 19,35
5 Pr 50,10; Job 17,13; Jer 9,17
7 Pr 3,19; Sk 16,22; Sk 27,16; Job 34,14; Job 34,15; Ps 90,3; Ekl 3,21; Iz 57,16; Zch 12,1
8 Ps 62,9
9 1 Kar 4,32
12 Ekl 1,18
13 Įst 6,2; Įst 10,12; Mch 6,8
14 Ekl 11,9; Mt 12,36; Apd 17,30.31; Rom 2,16; 1 Kor 4,5; 2 Kor 5,10

GIESMIŲ GIESMĖ

1 SKYRIUS

1 Giesmių giesmė, Saliamono sukurta.
[2] Tepabučiuoja jis mane savo burnos pabučiavimu, nes tavo meilė yra geriau už vyną.
[3] Kvapas tavo tepalų yra malonus. Kaip išlietas brangus aliejus yra tavo vardas, todėl mergaitės myli tave.
[4] Nusivesk mane! Mes bėgsime paskui tave. Karalius parsivedė mane į savo kambarius! Mes džiaugsimės ir linksminsimės dėl tavęs, mes prisiminsime tavo meilę labiau negu vyną. Jos tikrai tave myli.
[5] Jeruzalės dukros, aš esu tamsi, bet graži kaip Kedaro palapinės, kaip Saliamono užuolaidos.
[6] Nežiūrėkite į mane, kad aš tamsi, nes saulė nudegino mane. Mano broliai pyko ant manęs ir liepė man saugoti vynuogynus, bet savo vynuogyno aš nesaugojau.
[7] Pasakyk man tu, kurį mano siela myli, kur tu ganai, kur tavo banda pietų metu ilsisi. Kodėl aš turėčiau klaidžioti prie tavo draugų bandų?
[8] Jei tu nežinai, o gražiausioji, sek bandos pėdomis ir ganyk savo ožiukus šalia piemenų palapinių.
[9] Mano mylimoji, aš tave lyginu su faraono kovos vežimų žirgais.
[10] Tavo skruostai gražūs tarp papuošalų, tavo kaklas papuoštas karoliais.
[11] Mes padarysime tau auksinę grandinėlę su sidabro gėlytėmis.
[12] Karaliui sėdint prie stalo, mano nardas skleidė savo kvapą.
[13] Mano mylimasis yra man kaip miros ryšulėlis, kabąs man ant krūtinės.
[14] Mano mylimasis yra man kaip kamparo žiedai En Gedžio vynuogyne.
[15] Tu graži, mano mylimoji, tu graži. Tavo akys kaip balandėlės.
[16] Tu graži, mano mylimoji, tikrai maloni! Mūsų guolis – žalumynuose,
[17] mūsų namų rąstai – kedrai, o lubos – kiparisai.

1 1 Kar 4,32; Gg 6,13
2 Gg 4,10
4 Ps 45,14.15; Oz 11,4; Jn 6,44; Jn 12,32; Jn 14,2; Ef 2,6; Fil 3,12-14
6 Gg 8,11.12
8 Gg 5,9
9 2 Krn 1,16; Gg 2,2.10.13; Gg 4,1.7; Jn 15,14
15 Gg 4,1; Gg 5,12
16 Gg 5,10-16

2 SKYRIUS

2 Aš esu rožė iš Šarono, slėnių lelija.
[2] Kaip lelija tarp erškėčių, taip mano mylimoji tarp dukterų.
[3] Kaip obelis tarp miško medžių, taip mano mylimasis tarp sūnų. Su džiaugsmu sėdžiu jo ūksmėje, jo vaisius man saldus.
[4] Jis atvedė mane į puotos namus, jo vėliava virš manęs – meilė.
[5] Atgaivinkite mane vynuogėmis, sustiprinkite obuoliais, nes aš alpstu iš meilės.
[6] Jo kairė ranka po mano galva, o dešinė apkabina mane.
[7] Saikdinu jus, Jeruzalės dukros, laukų stirnomis ir elnėmis, nežadinkite ir nekelkite mano mylimosios, kol ji pati nenorės.

3 Gg 4,16; Apr 22,1.2
6 Gg 8,3
7 Gg 3,5; Gg 8,4

[8] Mano mylimojo balsas! Jis ateina šokinėdamas per kalnus ir kalnelius.
[9] Mano mylimasis yra lyg stirna ar jaunas briedis. Štai jis jau stovi už sienos ir žiūri pro lango groteles.
[10] Mano mylimasis man kalba: "Kelkis, mano mylimoji, mano gražuole, ateik!
[11] Žiema jau praėjo, lietus pasibaigė ir liovėsi.
[12] Gėlės jau pasirodė žemėje; atėjo giedojimo metas, ir balandžių balsai girdimi krašte.
[13] Figmedžio pumpurai sprogsta, vynuogynai žydi ir kvepia. Kelkis, mano mylimoji, mano gražuole, ateik!
[14] Mano balandėle, gyvenanti uolų plyšiuose, parodyk savo veidą! Leisk išgirsti tavo balsą, nes tavo balsas gražus ir veidas žavus".
[15] Sugaukite lapes, mažas laputes, kurios gadina vynuogynus, nes mūsų vynuogynas žydi.
[16] Mano mylimasis yra mano, o aš jo. Jis gano tarp lelijų.
[17] Kol diena aušta ir šešėliai pabėga, skubėk pas mane, mano mylimasai, kaip stirna, kaip jaunas briedis per Beterio kalnus.

3 Naktį savo guolyje ieškojau to, kurį myliu; aš ieškojau jo, bet neradau.
[2] Aš kelsiuos, eisiu į miestą, vaikštinėsiu miesto gatvėmis ir aikštėmis, ieškosiu savo mylimojo. Aš ieškojau jo, bet neradau.
[3] Mane sutiko miesto sargybiniai, vaikščiodami miesto gatvėmis. Aš paklausiau, ar jie nematė mano mylimojo.
[4] Praėjusi pro juos, radau tą, kurį myliu. Pagavau jį ir nepaleidau, kol neįsivedžiau į savo motinos namus, į kambarį savo gimdytojos.
[5] Saikdinu jus, Jeruzalės dukros, laukų stirnomis ir elnėmis, nežadinkite ir nekelkite mano mylimosios, kol ji pati nenorės.
[6] Kas ten lyg dūmų stulpas ateina iš dykumos; iškvėpintas mira, kvepalais ir visokiais pirklių milteliais.
[7] Tai Saliamono neštuvai! Šešiasdešimt karių, Izraelio karžygių, jį lydi.
[8] Jie visi ginkluoti kardais, įgudę kovotojai; kiekvieno kardas prie juosmens, paruoštas nakties pavojui.
[9] Karaliaus Saliamono neštuvai padaryti iš Libano medžių.
[10] Neštuvų atramos sidabrinės, atlošas auksinis, sėdynė purpuru aptraukta, o vidus su meile papuoštas Jeruzalės dukterų.
[11] Siono dukros, išeikite pamatyti karalių Saliamoną su karūna, kuria jo motina karūnavo jį vestuvių dieną, jo linksmybių dieną.

4 Tu graži, mano mylimoji, tu graži. Tavo akys kaip balandėlės spindi iš po garbanų. Tavo plaukai kaip ožkų kaimenė, besileidžianti nuo Gileado kalnų.
[2] Tavo dantys kaip banda nukirptų avių, išeinančių iš maudyklės; jos visos turi dvynukus, nė vienos nėra bergždžios.
[3] Tavo lūpos kaip raudonos juostelės, o kalba meili. Tavo skruostai kaip granato vaisiaus šonai po tavo garbanomis.
[4] Tavo kaklas kaip Dovydo bokštas, pastatytas ginklams, ant kurio

9 Pat 6,5; Gg 2,17
14 Gg 5,2; Gg 8,13
15 Ps 80,13; Ez 13,4; Lk 13,32
16 Gg 6,3
17 Gg 4,6; Gg 8,14

3 SKYRIUS
1 Iz 26,9
3 Gg 5,7; Iz 21,6-8.11.12
4 Gg 8,2
5 Gg 2,7; Gg 8,4
6 Gg 8,5

4 SKYRIUS
1 Gg 1,15; Gg 5,12; Gg 6,5
2 Gg 6,6
3 Gg 6,7
4 Neh 3,19; Gg 7,4

kabo tūkstantis karžygių skydų.
[5] Tavo dvi krūtys kaip stirnos dvynukai, besiganantys tarp lelijų.
[6] Kol diena aušta ir šešėliai pabėga, aš eisiu prie miros kalno ir smilkalų kalvos.
[7] Tu graži, mano mylimoji, ir nėra tavyje dėmės.
[8] Ateik nuo Libano, mano sužadėtine, ateik pas mane! Nusileisk nuo Amanos, Senyro ir Hermono kalnų viršūnių; išeik iš liūtų guolių, nuo leopardų kalnų.
[9] Tu pagrobei mano širdį, mano sesuo, mano sužadėtine! Tu pagrobei mano širdį vienu savo akių žvilgsniu, vienu savo karolių perlu.
[10] Kaip maloni yra tavo meilė, mano sesuo, mano sužadėtine! Tavo meilė yra malonesnė už vyną, o tavo tepalų kvapas – už visus brangiausius kvepalus.
[11] Mano sužadėtine, tavo lūpos varva kaip korys. Po tavo liežuviu yra medus ir pienas. Tavo rūbų kvapas kaip kvapas smilkalų iš Libano.
[12] Mano sesuo, mano sužadėtine, tu esi užrakintas sodas, užantspauduotas šaltinis.
[13] Tavo sode auga granatai ir rinktiniai vaismedžiai, kamparas ir nardas;
[14] nardas ir šafranas, kvepiančios nendrės ir cinamonas bei įvairūs smilkalų medžiai; mira ir alavijas su geriausiais aromatais;
[15] sodo šaltinis – gyvybės vanduo ir tekantys upeliai nuo Libano.
[16] Pakilk šiaury, pūsk, pietų vėjau, į mano sodą, kad jo kvapas sklistų toli! Tegul mano mylimasis ateina į savo sodą ir valgo jo skanių vaisių.

5 Pat 5,19; Gg 7,3
6 Gg 2,17
7 Gg 1,15; Ef 5,27
8 Įst 3,9; 1 Krn 5,23; Ez 27,5
10 Gg 1,2.4
11 Pr 27,27; Pat 24,13.14; Gg 5,1; Oz 14,6.7
15 Zch 14,8; Jn 4,10; Jn 7,38
16 Gg 5,1; Gg 7,13

5 SKYRIUS

1 Gg 4,9; Gg 4,11; Gg 4,16; Lk 15,7.10; Jn 3,29
2 Apr 3,20
6 Gg 3,1
7 Gg 3,3
9 Gg 1,8; Gg 6,1
12 Gg 1,15; Gg 4,1

5 Aš atėjau į savo sodą, mano sesuo ir sužadėtine; rinkau mirą ir kvepalus, valgiau medaus iš korių, gėriau pieno ir vyno. Draugai, valgykite ir gerkite, mano mylimieji!
[2] Aš miegu, bet mano širdis budi. Tai balsas mano mylimojo, kuris beldžia į duris: "Atidaryk, mano sesuo, mano mylimoji, mano balandėle, mano tyroji! Mano galva pilna rasos, o mano garbanos – nakties lašų".
[3] Aš nusivilkau savo drabužius, kaip aš juos vėl apsivilksiu? Nusiploviau kojas, kaip vėl jas sutepsiu?
[4] Mano mylimasis įkišo ranką pro duris, ir mano širdis suvirpėjo nuo jo.
[5] Aš atsikėliau atidaryti savo mylimajam. Nuo mano rankų ir pirštų varvėjo mira ant durų skląsčio.
[6] Aš atidariau duris savo mylimajam, bet jis buvo nuėjęs. Mano siela alpo, kai jis kalbėjo. Aš ieškojau jo, bet neradau; šaukiau, bet jis neatsiliepė.
[7] Mane pastebėjo miesto sargai. Jie mušė ir sužeidė mane; sienų sargai nuplėšė mano apsiaustą.
[8] Saikdinu jus, Jeruzalės dukros, jei rasite mano mylimąjį, pasakykite jam, kad alpstu iš meilės.
[9] Gražiausioji tarp moterų, kuo tavo mylimasis skiriasi iš kitų, kad mus taip saikdini?
[10] Mano mylimasis skaistus ir įraudęs, geriausias iš dešimties tūkstančių.
[11] Jo galva yra lyg brangiausias auksas, jo plaukai banguoti ir juodi kaip varnas.
[12] Jo akys kaip balandėliai prie

vandens upelių, nuplauti piene, labai jam tinka.
[13] Jo skruostai kaip lysvės, kuriose auga kvepiančios žolės. Jo lūpos kaip lelijos, varvančios geriausia mira.
[14] Jo rankos lyg aukso žiedai su berilo akmenimis. Jo liemuo lyg iš dramblio kaulo, pagražintas safyrais.
[15] Jo kojos lyg marmuro kolonos, stovinčios ant auksinių papėdžių. Jis atrodo kaip Libanas, puikus kaip kedras.
[16] Jo burna labai saldi, jis visas žavingas. Jeruzalės dukros, toks yra mano mylimasis, mano draugas.

6 Pasakyk, gražiausioji tarp moterų, kur nuėjo tavo mylimasis? Kuriuo keliu pasuko jis, kad galėtume kartu su tavimi jo ieškoti?
[2] Mano mylimasis nuėjo į savo sodą, prie kvepiančių augalų lysvių; ten jis gano avis ir skina lelijas.
[3] Aš esu mylimojo, o jis yra mano; jis gano tarp lelijų.
[4] Graži tu, mano mylimoji, kaip Tirca, puošni kaip Jeruzalė, bauginanti kaip kariuomenė su vėliavomis.
[5] Nežiūrėk į mane, nes tavo akys mane nugalėjo. Tavo plaukai kaip ožkų kaimenė, besileidžianti nuo Gileado.
[6] Tavo dantys kaip avių banda, išeinanti iš maudyklės; jos visos turi dvynukus, nė vienos nėra bergždžios.
[7] Tavo skruostai kaip granato vaisiaus šonai po tavo garbanomis.
[8] Yra šešiasdešimt karalienių, aštuoniasdešimt sugulovių ir mergaičių be skaičiaus.

6 SKYRIUS
1 Gg 1,8; Gg 5,9
2 Gg 4,16; Gg 5,1
3 Gg 2,16; Gg 7,10
5 Gg 4,1
6 Gg 4,2
7 Gg 4,3
8 Gg 1,3
9 Gg 2,14; Gg 5,2
10 Gg 6,4
11 Gg 7,12

7 SKYRIUS
1 Ps 45,13
3 Gg 4,5
4 Gg 4,4

[9] Bet tik viena yra mano balandėlė, mano tyroji, vienintelė pas savo motiną, išskirtinė tai, kuri ją pagimdė. Mergaitės matė ir laimino ją. Karalienės ir sugulovės taip pat ją gyrė.
[10] Kas yra toji, kuri pasirodo lyg ryto aušra, graži kaip mėnulis, šviesi kaip saulė, bauginanti kaip kariuomenė su vėliavomis?
[11] Aš nuėjau pažiūrėti į riešutų sodą, ar pražydo vynuogynas, ar išsprogo granato medžiai.
[12] Net nesuvokiau, kaip mano siela nusinešė mane tarsi Aminadabo kovos vežimai.
[13] Sugrįžk, sugrįžk, šulamiete! Sugrįžk, kad galėtume pamatyti tave! Ką gi matysime? Tik dvi pasiruošusias kariuomenes.

7 Kokios gražios tavo kojos su kurpėmis, kunigaikščio dukra! Tavo strėnų išlenkimai kaip papuošalai, kaip menininko rankų darbas.
[2] Tavo liemuo lyg ištekinta taurė, kurioje niekada nestinga gėrimo, tavo pilvas lyg kviečių krūva, apkaišiota lelijomis.
[3] Tavo dvi krūtys lyg stirnos dvynukai.
[4] Tavo kaklas lyg dramblio kaulo bokštas. Tavo akys lyg Hešbono tvenkiniai prie Batrabimo vartų. Tavo nosis lyg Libano bokštas, nukreiptas Damasko link.
[5] Tavo galva lyg Karmelis. Tavo galvos plaukai lyg purpuras, karalius sužavėtas tavo garbanomis.
[6] Kokia graži ir miela pažiūrėti tu esi, mano mylimoji!
[7] Tavo stuomuo yra panašus į palmę, tavo krūtys – į vynuogių kekes.

[8] Aš tariau: “Įkopsiu į palmę, įsikibsiu į jos šakas”. Tavo krūtys bus kaip vynuogių kekės, tavo burnos kvapas – kaip obuolių.
[9] Tavo lūpos yra lyg geriausias vynas, kuris švelniai slenka gomuriu ir prakalbina apsnūdusį.
[10] Aš priklausau savo mylimajam, o jis geidžia manęs.
[11] Ateik, mylimasis, eikime į laukus, nakvokime kaime.
[12] Anksti rytą apžiūrėkime vynuogynus, ar jau sprogsta vynmedžiai, ar skleidžiasi žiedai, ar pražydo granato medžiai. Ten aš tau atiduosiu savo meilę.
[13] Mandragoros kvepia, prie mūsų durų yra įvairiausių vaisių, šviežių ir senų, kuriuos laikiau tau, mano mylimasai.

8 O kad tu būtum mano brolis, kurį maitino mano motina! Tada, sutikus tave lauke, galėčiau bučiuoti, niekas manęs neniekintų.
[2] Aš paimčiau ir vesčiau tave į savo motinos namus, į kambarius, kur gimiau. Aš duočiau tau gerti kvepiančio vyno ir granato sulčių.
[3] Jo kairė ranka po mano galva, o dešinė apkabina mane.
[4] Saikdinu jus, Jeruzalės dukros, nežadinkite ir nekelkite mano mylimosios, kol ji pati nenorės.
[5] Kas yra ta, kuri ateina iš dykumos, pasiremdama į savo mylimąjį? Po obelim aš pažadinau tave, kur motina tave pagimdė.
[6] Laikyk mane kaip antspaudą prie savo širdies, kaip apyrankę ant rankos. Meilė yra stipri kaip mirtis, pavydas žiaurus kaip mirusiųjų buveinė. Jos karštis yra ugnies karštis, stipriausia liepsna.
[7] Daugybė vandenų neužgesins meilės ir srovės nepaskandins jos. Jei žmogus duotų už meilę visus savo turtus, būtų visiškai paniekintas.
[8] Mes turime mažą seserį, ji neturi krūtų. Ką darysime su ja, kai ateis jai laikas ištekėti?
[9] Jei ji būtų mūras, pastatytume ant jos sidabrinių bokštų, jei ji būtų durys, apkaltume ją kedro lentomis.
[10] Aš esu mūras, ir mano krūtys kaip bokštai. Aš atradau palankumą jo akyse.
[11] Saliamonas turėjo vynuogyną Baal Hamone, kurį išnuomojo. Kiekvienas už vaisius privalėjo jam mokėti tūkstantį šekelių sidabro.
[12] Mano vynuogynas priklauso tik man. Tau, Saliamonai, duodu tūkstantį, o jo prižiūrėtojams už vaisius – du šimtus.
[13] Tu, kuri gyveni soduose, draugai tavęs klausosi. Leisk man išgirsti tavo balsą.
[14] Skubėk, mano mylimasai, būk kaip stirna ar jaunas briedis, bėgąs kvepiančiais kalnais.

10 Ps 45,11; Gg 2,16; Gg 6,3
12 Gg 6,11
13 Pr 30,14; Gg 2,3; Gg 4,13.16; Mt 13,52

8 SKYRIUS

2 Pat 9,2; Gg 3,4
3 Gg 2,6
4 Gg 2,7; Gg 3,5
5 Gg 3,6
6 Pat 6,34.35; Iz 49,16; Jer 22,24; Ag 2,23
7 Pat 6,35
8 Ez 23,33
11 Mt 21,33
13 Gg 2,14
14 Gg 2,7.9.17; Apr 22,17.20

IZAIJO
PRANAŠYSTĖ

1 Izaijo, Amoco sūnaus, regėjimas, kurį jis matė apie Judą ir Jeruzalę Judo karalių Uzijo, Jotamo, Ahazo ir Ezekijo dienomis.

[2] Dangūs, klausykite, žeme, išgirsk! Viešpats kalba: "Aš užauginau ir išaukštinau vaikus, bet jie sukilo prieš mane.

[3] Jautis pažįsta savo savininką ir asilas – savo šeimininko ėdžias, bet Izraelis nepažįsta, mano tauta nesupranta".

[4] Vargas nuodėmingai giminei, nuo nedorybių apsunkusiai tautai, piktadarių palikuonims, nepaklusniems vaikams! Jie paliko Viešpatį, supykdė Izraelio Šventąjį, nusigręžė nuo Jo.

[5] Ar verta jus dar daugiau bausti, kurie ir toliau maištaujate? Jau visa galva nesveika, širdis alpsta.

[6] Nuo kojų padų iki viršugalvio nebėra nieko sveiko: sumušimai, randai, pūliuojančios žaizdos – nevalytos, neaprištos, aliejumi nepateptos.

[7] Jūsų šalis ištuštėjusi, miestai sudeginti, laukų vaisius svetimieji ryja jūsų akivaizdoje. Visa yra sunaikinta svetimųjų.

[8] Siono dukra palikta kaip palapinė vynuogyne, kaip sargo būda agurkyne, kaip apgultas miestas.

[9] Jei kareivijų Viešpats nebūtų palikęs mums mažo likučio, mes būtume kaip Sodoma, panašūs į Gomorą.

1 SKYRIUS
1 Sk 12,6; 2 Krn 26,1-23; 2 Krn 27,1-9; 2 Krn 28,1-27; 2 Krn 29,1-36; 2 Krn 30,1-27; 2 Krn 31,1-21; 2 Krn 32,1-33
2 Jer 2,12
3 Jer 8,7; Jer 9,3.6
4 Iz 57,3.4; Mt 3,7
5 Jer 5,3
7 Įst 28,51.52; 2 Krn 36,19
8 Job 27,18; Jer 4,17
9 Pr 19,24; 2 Kar 25,11.22; Rd 3,22; Rom 9,29
10 Įst 32,32
11 1 Sam 15,22
12 Iš 23,17
13 Jl 1,14; Mt 15,9
14 Sk 28,11; Rd 2,6
15 Ps 66,18; Pat 1,28; Iz 59,1-3; Mch 3,4
16 Jer 4,14; Rom 12,9
18 Ps 51,7; Iz 43,25.26; Mch 6,2; Apr 7,14

[10] Klausykite Viešpaties žodžio, jūs Sodomos valdovai! Išgirsk mūsų Dievo įstatymą, Gomoros tauta!

[11] "Kam man daugybė jūsų aukų? – sako Viešpats. – Man jau užtenka jūsų avinų deginamųjų aukų ir penimų gyvulių taukų. Aš nemėgstu jaučių, avių ir ožių kraujo.

[12] Kas reikalauja iš jūsų viso to, kai ateinate pasirodyti man ir mindote mano kiemus?

[13] Neaukokite man tuščių aukų, smilkalai man yra pasibjaurėjimas. Aš negaliu pakęsti jauno mėnulio, sabatų ir kitų švenčių. Netgi jūsų iškilmingi susirinkimai yra nedorybė.

[14] Jūsų jauno mėnulio ir kitų iškilmių mano siela nekenčia. Jos mane slegia ir Aš pavargau nuo jų.

[15] Kai jūs iškeliate rankas, Aš nusisuku nuo jūsų, kai kalbate daug maldų, neklausau, nes jūsų rankos kruvinos.

[16] Nusiplaukite, apsivalykite; pašalinkite savo piktus darbus iš mano akių, liaukitės daręę pikta!

[17] Mokykitės daryti gera, ieškokite teisingumo, padėkite prispaustiesiems, apginkite našlaičius, užstokite našles.

[18] Tada ateikite ir kartu pasvarstysime, – sako Viešpats. – Nors jūsų nuodėmės būtų skaisčiai raudonos, taps baltos kaip sniegas; nors

būtų raudonos kaip purpuras, taps kaip vilna.
[19] Jei jūs noriai klausysite manęs, valgysite krašto gėrybes.
[20] Bet jei jūs priešinsitės ir maištausite, jus praris kardas". Taip kalbėjo Viešpats.
[21] Kaip ištikimas miestas tapo paleistuve? Jis buvo pilnas teisingumo, teisumas gyveno jame, o dabar – žmogžudžiai.
[22] Tavo sidabras pavirto nuodegomis, vynas sumaišytas su vandeniu.
[23] Tavo kunigaikščiai tapo maištininkais ir vagių draugais; visi mėgsta kyšius ir laukia dovanų. Jie nebegina našlaičių, našlės byla nepasiekia jų.
[24] Taip sako Viešpats, kareivijų Dievas, Izraelio Galingasis: "Aš atlyginsiu ir atkeršysiu savo priešams!
[25] Aš pakelsiu savo ranką prieš tave, visiškai nuvalysiu nuo tavęs nuodegas, pašalinsiu iš tavęs priemaišas.
[26] Aš grąžinsiu tau teisėjus, kokie jie buvo, ir patarėjus kaip pradžioje. Tuomet tu būsi teisumo ir ištikimybės miestas.
[27] Sionas bus išgelbėtas teisingumu ir jo atgailaujantys – teisumu.
[28] Nusikaltėliai ir nusidėjėliai bus sunaikinti, kurie apleidžia Viešpatį, pražus.
[29] Jūs gėdysitės ąžuolų, kuriais džiaugėtės, ir jūs raudonuosite dėl sodų, kuriuos buvote pasirinkę.
[30] Jūs būsite kaip ąžuolas suvytusiais lapais, kaip sodas be vandens.
[31] Stiprusis taps lyg pakulos, jo darbas lyg kibirkštis; jie sudegs kartu, ir niekas jų neužgesins".

20 Iz 40,5; Iz 58,14; Mch 4,4; Tit 1,2
21 Iz 57,3-9; Jer 2,20; Mch 3,1-3
22 Jer 6,28
23 Pat 29,24; Iz 10,2; Jer 5,28; Jer 22,17; Ez 22,7; Oz 9,15; Zch 7,10
24 Įst 28,63
25 Iz 48,10; Ez 22,19-22; Mal 3,3
26 Iz 33,5; Jer 33,7-11; Zch 8,3
28 Job 31,3; Ps 9,5; Iz 66,24; 2 Tes 1,8.9
31 Iz 66,24; Ez 32,21; Mt 3,12; Mk 9,43

2 SKYRIUS

2 Pr 49,1; Ps 68,15; Mch 4,1
3 Jer 50,5; Zch 8,21-23; Zch 14,16-21; Lk 24,27
5 Ef 5,8
6 Sk 23,7; Įst 18,14; Ps 106,35
7 Įst 17,16; Iz 30,16; Iz 31,1; Mch 5,10
8 Iz 40,19.20; Jer 2,28
10 Iz 2,19.21; Apr 6,15.16
11 Pat 16,5; Iz 5,15; Oz 2,16

2

Regėjimas, kurį matė Amoco sūnus Izaijas, apie Judą ir Jeruzalę.
[2] Paskutinėmis dienomis Viešpaties namų kalnas iškils aukščiau už visus kalnus ir kalnelius. Į jį plūs visos tautos.
[3] Daug tautų ateis ir sakys: "Eikime prie Viešpaties kalno, į Jokūbo Dievo namus, kad Jis mokytų mus savo kelių ir mes vaikščiotume Jo takais". Nes iš Siono išeis įstatymas, o iš Jeruzalės – Viešpaties žodis.
[4] Jis teis tautas ir sudraus daugelį tautų. Jie perkals savo kardus į noragus ir ietis į pjautuvus. Tautos nebekariaus tarpusavyje ir nebesimokys kariauti.
[5] Jokūbo namai, ateikite ir visi vaikščiokime Viešpaties šviesoje!
[6] Todėl Tu atmetei savo tautą, Jokūbo namus, kad jie pasidarė kaip rytiečiai, jie turi burtininkų kaip filistinai. Jie susideda su svetimaisiais.
[7] Jų kraštas yra pilnas sidabro ir aukso, ir nėra galo jų turtams. Jų šalis pilna žirgų ir kovos vežimų be skaičiaus.
[8] Jų kraštas taip pat pilnas stabų; jie garbina savo rankų darbus, kuriuos pagamino jų pačių pirštai.
[9] Ten lenkiasi žmogus, žeminasi vyras. Neatleisk jiems!
[10] Eik į uolą ir slėpkis dulkėse nuo Viešpaties baimės ir Jo didingumo šlovės.
[11] Išdidūs žmonių žvilgsniai bus pažeminti ir jų puikybė palaužta. Tik vienas Viešpats bus išaukštintas tą dieną.
[12] Nes kareivijų Viešpaties diena užgrius kiekvieną, kuris išdidus

ir pasipūtęs, tą kuris didžiuojasi, ir jie bus pažeminti:
[13] visi Libano kedrai, aukšti ir išdidūs, ir visi Bašano ąžuolai;
[14] visi aukšti kalnai ir visos aukštai iškilusios kalvos;
[15] kiekvienas aukštas bokštas ir kiekviena sustiprinta siena;
[16] visi Taršišo laivai ir visa, kas gražiai atrodo.
[17] Žmogaus išdidumas bus pažemintas, žmonių puikybė bus palaužta. Tik vienas Viešpats bus išaukštintas tą dieną.
[18] Stabus Jis visai sunaikins.
[19] Jie slėpsis uolų plyšiuose ir žemės urvuose nuo Viešpaties baimės ir Jo didingumo šlovės, kai Jis pakils sudrebinti žemės.
[20] Tą dieną žmogus išmes savo sidabrinius ir auksinius stabus, kuriuos pasidaręs garbino, kurmiams ir šikšnosparniams,
[21] kad pasislėptų uolų urvuose ir akmenų plyšiuose nuo Viešpaties baimės ir Jo didingumo šlovės, kai Jis pakils sudrebinti žemės.
[22] Atsitraukite nuo žmogaus, kurio kvėpavimas šnervėse; kokia yra jo vertė?

3 Štai Viešpats, kareivijų Dievas, atims iš Jeruzalės ir Judo ramstį ir lazdą, duonos ir vandens atsargas,
[2] karžygį ir karį, teisėją ir pranašą, žynį ir vyresnįjį,
[3] penkiasdešimtininką ir kilmingąjį, patarėją, įgudusį amatininką ir iškalbingą kalbėtoją.
[4] Vaikai bus jų kunigaikščiai, juos valdys kūdikiai.
[5] Žmonės skriaus vienas kitą, net savo artimą. Vaikai bus pasipūtę prieš vyresniuosius, niekam tikę prieš kilminguosius.
[6] Tada žmogus, nutvėręs savo brolį iš tėvo namų, sakys: "Tu dar turi apsiaustą, būk mūsų vadas. Šie griuvėsiai tebūna tavo valdžioje".
[7] Jis atsakys: "Aš nesu gydytojas, mano namuose nėra nei duonos, nei drabužių. Nedarykite manęs tautos vadu".
[8] Jeruzalė ir Judas kris, nes jų žodžiai ir darbai priešingi Viešpačiui; jie erzina Jo šlovės akis.
[9] Jų veido išraiška liudija prieš juos. Jie nesislėpdami nuodėmiauja kaip Sodomos gyventojai. Vargas jiems! Jie patys sau užtraukia nelaimę.
[10] Sakykite teisiesiems, kad jiems bus gerai, nes jie naudosis savo darbų vaisiais.
[11] Vargas nedorėliui! Jam bus atlyginta pagal jo darbus.
[12] Mano tauta! Vaikai juos spaudžia, moterys jiems viešpatauja. O mano tauta! Tavo vedliai tave suvedžioja ir veda klaidingu taku.
[13] Viešpats keliasi daryti teismo ir teisti tautas.
[14] Viešpats teis vyresniuosius ir savo tautos kunigaikščius. "Jūs jau prarijote vynuogyną. Beturčių nuosavybė yra jūsų namuose.
[15] Ką galvojate, skriausdami mano tautą ir daužydami beturčiams per veidus?" – klausia Viešpats, kareivijų Dievas.
[16] Viešpats sako: "Kadangi Siono dukterys išdidžiai vaikščioja, ištiesusios kaklus, mėto geidulingus žvilgsnius, eidamos mažais žingsneliais, skambina kojų žiedais,
[17] Viešpats apdengs Siono dukterų galvas šašais ir apnuogins jas".
[18] Tą dieną Viešpats nuplėš jų pa-

13 Iz 14,8; Zch 11,1.2
14 Iz 30,25
16 1 Kar 10,22; Iz 23,1.14; Iz 60,9
19 Ps 18,7; Iz 2,21; Iz 13,13; Iz 24,1.19.20; Oz 10,8; Ag 2,6.7; 2 Tes 1,9; Hbr 12,26; Apr 9,6
22 Job 27,3; Ps 146,3; Jer 17,5

3 SKYRIUS
1 Kun 26,26; 2 Kar 25,3; Iz 5,13; Jer 37,21
2 2 Kar 24,14; Iz 9,14.15; Ez 17,12.13
4 Ekl 10,16
8 2 Krn 36,16.17; Mch 3,12
9 Pr 13,13; Iz 1,10-15
10 Įst 28,1-14; Ps 128,2; Ekl 8,12; Iz 54,17
11 Ps 11,6; Ekl 8,12.13
12 Iz 9,16
13 Iz 66,16; Oz 4,1; Mch 6,2
14 Mt 21,33
15 Mch 3,2.3
17 Įst 28,27; Jer 13,22
18 Ts 8,21.26

puošalus: kojų grandinėles, kaktos juosteles ir mėnuliukus;
[19] grandinėles, apyrankes ir šydus;
[20] vainikėlius, kojų papuošalus, puošnias juostas, kvepalų dėžutes ir auskarus;
[21] pirštų ir nosies žiedus,
[22] išeiginius rūbus ir apsiaustus; skareles ir pinigines,
[23] veidrodėlius, plono lino drabužius, galvos kaspinus ir skraistes.
[24] Vietoje kvepalų bus smarvė, vietoje juostos – virvė; vietoje gražios šukuosenos – plikė, vietoje apsiausto – ašutinė; vietoje grožio – įdeginta žymė.
[25] Tavo vyrai kris nuo kardo, o tavo karžygiai – kovoje.
[26] Jos vartai aimanuos ir gėdės, apleista ji sėdės ant žemės.

4 Tą dieną septynios moterys, nutvėrusios vieną vyrą, sakys: "Mes valgysime savo duoną ir vilkėsime savais drabužiais, tik leisk mums vadintis tavo vardu, nuimk nuo mūsų panieką".
[2] Tą dieną Viešpaties atžala bus graži ir šlovinga, o žemės vaisius bus pasididžiavimas ir garbė išlikusiųjų Izraelyje.
[3] Išlikęs Sione ir gyvenąs Jeruzalėje bus vadinamas šventu – kiekvienas, kuris bus įrašytas gyventi Jeruzalėje.
[4] Kai Viešpats nuplaus Siono dukters nešvarumą ir išvalys Jeruzalės kraują teismo ir ugnies dvasia,
[5] tada Viešpats padarys ant viso Siono kalno ir ant susirinkusių debesį ir dūmus dieną, o naktį skaisčiai liepsnojančią ugnį. Viešpaties šlovė bus apsauga visiems.
[6] Tai bus ūksmė dienos metu nuo

24 Iz 22,12; Ez 27,31; Am 8,10
26 Jer 14,2; Rd 1,4; Rd 2,10

4 SKYRIUS
1 Iz 2,11.17; Lk 1,25; 2 Tes 3,12
2 Iz 12,1-6; Jer 23,5; Zch 3,8
3 Iz 60,21; Fil 4,3
4 Mal 3,2.3
5 Iš 13,21.22; Sk 9,15-23; Zch 2,5
6 Ps 27,5; Iz 25,4

5 SKYRIUS
1 Ps 80,8; Jer 2,21; Mt 21,33; Mk 12,1; Lk 20,9
2 Įst 32,6
3 Rom 3,4
4 2 Krn 36,15.16; Jer 2,5; Jer 7,25.26; Mch 6,3; Mt 23,37
5 2 Krn 36,19; Ps 80,12; Ps 89,40.41
6 2 Krn 36,19-21; Iz 7,19-25; Jer 25,11
8 Jer 22,13-17; Mch 2,2; Hab 2,9-12
9 Iz 22,14
10 Ez 45,11
11 Pat 23,29.30; Ekl 10,16.17; Iz 5,22

karščio ir priedanga bei užuovėja nuo audros ir lietaus.

5 Aš giedosiu apie savo mylimojo draugo vynuogyną. Mano mylimasis turėjo vynuogyną derlingame kalnelyje.
[2] Jis aptvėrė jį ir išrinko iš jo akmenis, prisodino jame rinktinių vynmedžių. Jo viduryje pastatė bokštą ir padirbo spaustuvą. Jis laukė užaugant vynuogių, bet užaugo rūgščios uogos.
[3] "Dabar, Jeruzalės ir Judo gyventojai, darykite teismą tarp manęs ir mano vynuogyno.
[4] Ką galima dar padaryti mano vynuogynui, ko Aš nepadariau? Kodėl, kai Aš laukiau vynuogių, jis išaugino rūgščias uogas?
[5] Dabar Aš jums pasakysiu, ką darysiu su savo vynuogynu: Aš pašalinsiu tvorą, ir jį nuganys, nugriausiu sieną, ir jį išmindžios.
[6] Aš apleisiu jį: nebepurensiu ir nebeapkarpysiu jo. Jis apaugs usnimis ir erškėčiais. Aš įsakysiu nebelyti ant jo".
[7] Kareivijų Viešpaties vynuogynas yra Izraelio namai, o Judo žmonės – Jo mėgiamiausi daigai. Jis laukė teisingumo – ir štai liejamas kraujas, teisumo – ir štai šauksmas!
[8] Vargas tiems, kurie jungia namą prie namo ir lauką prie lauko, kol nebelieka vietos kitiems, lyg jie vieni čia gyventų.
[9] Kareivijų Viešpats kalbėjo man: "Daugybė didelių ir gražių namų bus tušti ir be gyventojų.
[10] Dešimt akrų vynuogyno teduos vieną batą vyno, o iš homero sėklų išaugs efa derliaus".
[11] Vargas tiems, kurie keliasi ank-

sti rytą girtuokliauti ir sėdi iki vėlaus vakaro, kol įkaista nuo vyno.
[12] Jų pokyliuose yra arfa ir styginiai, būgnas, vamzdis ir vynas. Bet jie nekreipia dėmesio į Viešpaties veiksmus nei į Jo darbus.
[13] Todėl mano tauta bus ištremta, nes neturi pažinimo; jos kilmingieji mirs badu, minia neturės net vandens.
[14] Todėl mirusiųjų buveinė plačiai atvers savo nasrus. Tautos šlovė ir visa minia, visi triukšmautojai ir lėbautojai žengs į ją.
[15] Žmogus bus parblokštas, karžygys pažemintas, išdidūs nuleis savo akis.
[16] Kareivijų Viešpats bus išaukštintas teisme, šventas Dievas parodys savo šventumą teisumu.
[17] Tada ėriukai ganysis kaip savo ganykloje ir svetimieji maitinsis tuo, kas liks po turtuolių.
[18] Vargas tiems, kurie traukia neteisybę tuštybės virvėmis ir nuodėmę lyg vežimėlio vadžiomis.
[19] Kurie sako: “Tepaskuba Jis, tepagreitina savo darbą, kad mes matytume, teįvykdo Izraelio Šventasis savo sprendimą, kad mes žinotume”.
[20] Vargas tiems, kurie vadina pikta geru ir gera piktu, kurie paverčia tamsą šviesa ir šviesą tamsa, kurie padaro kartų saldžiu ir saldų karčiu.
[21] Vargas tiems, kurie išmintingi savo pačių akyse ir sumanūs savo pačių manymu.
[22] Vargas tiems, kurie yra karžygiai gerti vyną ir drąsūs vyrai maišyti stiprius gėrimus,
[23] kurie išteisina nedorėlį už kyšius, o nekaltą pasmerkia.
[24] Kaip liepsna sudegina ražienas ir sausa žolė pranyksta ugnyje, taip jų šaknys supus ir žiedai dulkėmis pavirs, nes jie atmetė kareivijų Viešpaties įstatymą ir paniekino Izraelio Šventojo žodį.
[25] Todėl Viešpaties rūstybė užsidegė prieš Jo tautą. Jis pakėlė savo ranką ir ištiko juos. Kalnai sudrebėjo, jų lavonai kaip sąšlavos gulėjo gatvėse. Dėl viso to Jo rūstybė dar neatsileido, Jo ranka dar pakelta.
[26] Jis duos ženklą toli esančiai tautai, sušvilps ir pašauks ją iš žemės pakraščių. Ir ji ateis skubėdama.
[27] Tarp jų nebus nusilpusių nei nuvargusių, snaudžiančių nei miegančių. Nė vienam iš jų neatsiriš strėnų juosta ir neatsileis apavo dirželis.
[28] Jų strėlės aštrios, visų lankai įtempti. Jų žirgų kanopos kaip titnagas, jų vežimų ratai kaip viesulas.
[29] Jie riaumoja kaip liūtas, kaip jaunas liūtas. Jie, pagriebę grobį, nusineša jį, ir niekas jo iš jų neatims.
[30] Tą dieną jie riaumos prieš juos lyg šėlstanti jūra. Pažvelgus į kraštą, bus gąsdinanti tamsa, šviesą uždengs debesys.

6 Karaliaus Uzijo mirties metais mačiau Viešpatį aukštame ir pakeltame soste. Jo rūbas pripildė šventyklą.
[2] Serafai stovėjo ties Juo. Kiekvienas iš jų turėjo po šešis sparnus: dviem jie dengė savo veidą, dviem kojas ir dviem skrido.
[3] Jie šaukė vienas kitam, sakydami: “Šventas, šventas, šventas, kareivijų Viešpats; visa žemė pilna Jo šlovės”.

12 Job 34,27; Ps 28,5; Am 6,5
13 2 Kar 24,14-16; Iz 1,3; Iz 27,11; Oz 4,6
15 Iz 2,9.11
16 Iz 2,11
17 Iz 10,16
19 Jer 17,15; Am 5,18
21 Pat 3,7; Rom 1,22; Rom 12,16; 1 Kor 3,18-20
23 Iš 23,8; Pat 17,15; Iz 1,23; Mch 3,11; Mch 7,3
24 Iš 15,7; Job 18,16
25 2 Kar 22,13.17; Ps 18,7; Iz 9,12.17; Iz 64,3; Iz 66,15; Jer 4,8.24; Dan 9,16; Nah 1,5
26 Iz 7,18; Iz 11,10.12; Jl 2,7; Zch 10,8; Mal 1,11
28 Jer 5,16
30 Iz 8,22; Jer 4,23-28; Jl 2,10; Lk 21,25.26

6 SKYRIUS
1 2 Kar 15,7; 2 Krn 26,23; Iz 1,1; Jn 12,41; Apr 4,2.3; Apr 20,11
2 Ez 1,11
3 Sk 14,21; Ps 72,19; Apr 4,8

[4] Durys sudrebėjo nuo šauksmo, o namai prisipildė dūmų.
[5] Aš tariau: “Vargas man, aš esu žuvęs! Aš esu žmogus nešvariomis lūpomis ir gyvenu tarp žmonių nešvariomis lūpomis. Aš savo akimis mačiau Karalių, kareivijų Viešpatį!”
[6] Vienas serafas atskrido prie manęs. Jis laikė rankoje žėruojančią anglį, kurią buvo pasiėmęs replėmis nuo aukuro.
[7] Jis palietė ja mano lūpas ir tarė: “Štai ji palietė tavo lūpas, tavo kaltė panaikinta, nuodėmė apvalyta!”
[8] Aš girdėjau Viešpaties balsą. Jis klausė: “Ką man pasiųsti? Kas eis už mus?” Aš atsiliepiau: “Aš čia, siųsk mane!”
[9] Jis atsakė: “Eik ir sakyk šiai tautai: ‘Ir toliau girdėkite, bet nesupraskite, ir toliau žiūrėkite, bet nematykite’.
[10] Sukietink širdį šitos tautos, apkurtink jos ausis ir aptemdyk akis, kad nematytų akimis, negirdėtų ausimis, nesuprastų širdimi, neatsiverstų ir nebūtų pagydyta”.
[11] Aš klausiau: “Ar ilgai, Viešpatie?” Jis atsakė: “Kol miestai pasidarys tušti ir be gyventojų, namai be žmonių, o kraštas pavirs dykyne.
[12] Viešpats ištrems žmones toli; kraštas visiškai ištuštės.
[13] Jei iš jų liks dešimtoji dalis ir sugrįš, jie vėl bus naikinami. Tačiau kaip nukirtus uosį ar ąžuolą lieka kelmas, taip šventoji sėkla bus jų kelmas”.

5 Iš 6,12.30
6 Apr 8,3
7 Jer 1,9; Dan 10,16
8 Pr 1,26
9 Iz 43,8; Mt 13,14; Mk 4,12; Lk 8,10; Jn 12,40; Apd 28,26; Rom 11,8
10 Ps 119,70; Jer 5,21; Mk 6,1-6; Apd 7,51; Rom 10,1-4
11 Mch 3,12
12 2 Kar 25,21; Iz 5,9
13 Įst 7,6; Ezr 9,2

7 SKYRIUS
1 2 Kar 16,5.9; 2 Krn 28,1-27
4 Iš 14,13; Iz 30,15; Rd 3,26
7 2 Kar 16,5; Iz 8,10; Apd 4,25.26
8 2 Sam 8,6; 2 Kar 17,6
9 2 Krn 20,20; Iz 5,24
11 Mt 12,38

7

Judo karaliaus Achazo, sūnaus Jotamo, sūnaus Uzijo, dienomis Sirijos karalius Recinas ir Izraelio karalius Pekachas, Remalijo sūnus, atžygiavo kovoti prieš Jeruzalę, bet neįstengė jos paimti.
[2] Kai Dovydo namams pranešė: “Sirija susidėjo su Efraimu”, karaliaus ir jo tautos širdis taip drebėjo, kaip dreba nuo vėjo miško medžiai.
[3] Viešpats tarė Izaijui: “Tu ir tavo sūnus Šear Jašubas eikite pasitikti Achazą prie aukštutinio tvenkinio vandentiekio keliu, kuris veda į vėlėjo lauką.
[4] Tu jam sakyk: ‘Stebėk ir būk ramus; nebijok ir tavo širdis teneišsigąsta šitų dviejų smilkstančių nuodėgulių: nirštančio Sirijos karaliaus Recino ir Remalijo sūnaus.
[5] Kadangi Sirija, Efraimas ir Remalijo sūnus surengė prieš tave sąmokslą, galvodami:
[6] ‘Žygiuokime prieš Judą, išgąsdinkime jį, nugalėkime ir paskirkime karaliumi Tabeelio sūnų’,
[7] Viešpats Dievas taip sako: ‘Taip nebus ir tai neįvyks!
[8] Sirijos galva yra Damaskas, o Damasko galva yra Recinas. Dar šešiasdešimt penkeri metai, ir Efraimas bus sunaikintas – tautos nebebus.
[9] Efraimo galva yra Samarija, o Samarijos galva – Remalijo sūnus. Jei jūs netikite, neišliksite!’ ”
[10] Viešpats toliau kalbėjo Achazui:
[11] “Prašyk Viešpatį, savo Dievą, ženklo iš požemio gilybių ar dangaus aukštybių”.
[12] Ahazas atsakė: “Aš neprašysiu ir negundysiu Viešpaties”.
[13] Tuomet Izaijas sakė: “Klausykitės, Dovydo namai, ar jums ne-

užtenka varginti žmonių, ar varginsite ir Dievą?
[14] Pats Viešpats duos jums ženklą. Štai mergelė taps nėščia, pagimdys sūnų ir pavadins jį Emanueliu.
[15] Jis maitinsis pienu ir medumi, kol išmoks atmesti, kas pikta, ir pasirinkti, kas gera.
[16] Prieš berniukui išmokstant atmesti pikta ir pasirinkti gera, šalys, kurių karalių bijaisi, bus sunaikintos.
[17] Viešpats leis tau, tavo tautai ir tavo tėvų namams patirti tokių dienų per Asirijos karalių, kokių nebuvo nuo Efraimo ir Judo atsiskyrimo laikų.
[18] Tuomet Viešpats sušvilps musėms Egipto upės gale ir bitėms Asirijos krašte
[19] ir jos atskris ir nusileis slėnių tarpekliuose, uolų plyšiuose, ant visų krūmokšnių ir ganyklose.
[20] Tą dieną Viešpats iš anapus upės pasisamdytu skustuvu – Asirijos karaliumi – nuskus galvos ir kojų plaukus, taipogi ir barzdą pašalins.
[21] Tuo pačiu metu atsitiks, jog žmogus laikys vieną karvę ir dvi avis
[22] ir jos duos tiek pieno, kad jis valgys sviestą; ir kiekvienas, kuris bus išlikęs šalyje, valgys sviestą ir medų.
[23] Tuo metu vieta, kur augo tūkstantis vynmedžių, verta tūkstančio šekelių sidabro, pavirs erškėtynu ir usnynu.
[24] Žmogus ten eis su strėlėmis ir lanku, nes usnių ir erškėčių bus pilnas kraštas.
[25] Visi kalnai, kurie dabar kapliu kasami, taps neįžengiami dėl usnių ir erškėčių, juose ganysis galvijai ir vaikštinės avys".

14 Iz 8,8.10; Iz 9,6; Mt 1,23; Lk 1,31; Jn 1,45; Apr 12,5
16 2 Kar 15,30; Iz 8,4
17 1 Kar 12,16; 2 Krn 28,19.20; Iz 8,7.8; Iz 10,5.6
18 Iz 5,26
19 Iz 2,19; Jer 16,16
20 2 Kar 16,7; 2 Krn 28,20; Iz 10,5.15
23 Iz 5,6

8 SKYRIUS

1 Iz 30,8; Hab 2,2
2 2 Kar 16,10
4 2 Kar 15,29; 2 Kar 17,6; Iz 7,16
6 Iz 7,1.2; Jn 9,7
8 Iz 7,14; Iz 30,28; Mt 1,23
9 Jl 3,9
10 Iz 7,7.14; Apd 5,38; Rom 8,31

8 Viešpats įsakė man: "Imk didelę lentelę ir įrašyk aiškiomis raidėmis: 'Imk grobį, skubėk plėšti' ".
[2] Aš pasiėmiau ištikimus liudytojus, kunigą Ūriją ir Jeberechijo sūnų Zachariją.
[3] Aš įėjau pas pranašę, ji pastojo ir pagimdė sūnų. O Viešpats man tarė: "Duok jam vardą: 'Imk grobį, skubėk plėšti'.
[4] Prieš vaikui išmokstant pašaukti tėvą ir motiną, Damasko turtai ir Samarijos grobis bus Asirijos karaliaus išvežti".
[5] Viešpats man toliau kalbėjo:
[6] "Kadangi ši tauta paniekino ramiai tekantį Siloamo vandenį ir pamėgo Reciną ir Remalijo sūnų,
[7] Viešpats atves prieš jus daugybės galingų upių vandenis – Asirijos karalių ir visą jo garbę. Jis išsilies iš savo vagos ir užtvindys visus laukus.
[8] Jis tekės per Judą, patvins ir sieks iki kaklo; išties savo sparnus ir apdengs visą tavo šalį, Emanueli!"
[9] Susirinkite, tautos, ir jūs būsite nugalėtos! Išgirskite, visos tolimos šalys, susijuoskite, būsite nugalėtos! Susijuoskite, būsite nugalėtos!
[10] Susitarkite tarpusavyje, iš to nieko neišeis. Tarkite žodį, bet jis nebus įvykdytas, nes Dievas yra su mumis!
[11] Viešpats kalbėjo man, stipria ranka laikė ir įspėjo mane neiti šitos tautos keliu, sakydamas:
[12] "Nevadinkite sąmokslu to, ką šita tauta vadina sąmokslu. Nebi-

jokite to, ko ji bijo, ir neišsigąskite.
13 Kareivijų Viešpatį laikykite šventu, Jo bijokite ir prieš Jį drebėkite.
14 Jis bus pašventinimas, suklupimo akmuo ir papiktinimo uola abiems Izraelio namams, spąstai bei kilpa Jeruzalės gyventojams.
15 Daugelis suklups, kris ir suduš; įsipainios ir bus pagauti".
16 Saugok liudijimą, užantspauduok įstatymą tarp mano mokinių.
17 Aš lauksiu Viešpaties, kuris paslėpė savo veidą nuo Jokūbo namų, aš pasitikėsiu Juo.
18 Aš ir mano vaikai, kuriuos man davė Viešpats, esame kareivijų Viešpaties, kuris gyvena Siono kalne, ženklas ir įspėjimas Izraeliui.
19 Jie jums sako: "Klauskite mirusiųjų dvasių iššaukėjus ir būrėjus, kurie jums murma ir šnibžda". Argi tauta neturėtų klausti savo Dievo? Argi reikia klausti mirusiųjų gyvųjų reikalais?
20 Kreipkitės į įstatymą ir liudijimą. Jeigu jie taip nesako, nėra juose šviesos.
21 Jie klaidžios suvargę ir išalkę. Būdami alkani, jie pyks ir keiks savo karalių ir Dievą, žiūrėdami aukštyn.
22 Kai jie pažiūrės į žemę, visur bus sielvartas ir tamsa, tamsybė ir priespauda. Jie pateks į nakties tamsą.

9 Kas patyrė vargą, tiems nebus tamsu. Seniau Zabulono žemė ir Neftalio žemė buvo paniekintos, bet ateity paežerio kraštas ir kraštas anapus Jordano, pagonių Galilėja, bus išaukštintas.
2 Tauta, gyvenusi tamsybėje, išvydo didelę šviesą. Gyvenusiems mirties šešėlio krašte nušvito šviesa.
3 Tu padauginai tautą ir suteikei jiems džiaugsmo. Jie džiaugiasi Tavo akivaizdoje, kaip džiaugiamasi pjūties metu arba dalijantis grobį.
4 Tu sulaužei tautą slėgusį jungą, juos plakusią rykštę, jos prispaudėjo lazdą kaip Midjano dieną.
5 Visų karių apavas ir krauju sutepti rūbai bus ugnimi sunaikinti.
6 Kūdikis mums gimė, sūnus mums duotas. Ant jo peties viešpatavimas, jis bus vadinamas Nuostabusis, Patarėjas, Galingasis Dievas, Amžinasis Tėvas, Ramybės Kunigaikštis.
7 Jo viešpatavimas plėsis ir taikai nebus galo. Dovydo sostą ir jo karalystę jis sustiprins ir įtvirtins teisingumu ir teisybe per amžius. Kareivijų Viešpaties uolumas tai padarys.
8 Viešpats pasiuntė žodį Jokūbui, jis krito į Izraelį.
9 Tai žinos visa tauta, Efraimas ir Samarijos gyventojai, kurie puikybėje ir išdidume kalbėjo:
10 "Plytų mūrai sugriuvo, mes juos atstatysime iš tašytų akmenų; nukirto laukinius figmedžius, mes juos pakeisime kedrais".
11 Todėl Viešpats sukels prieš juos Recino priešus ir sukurstys priešininkus.
12 Sirija rytuose, o filistinai vakaruose ryja Izraelį, plačiai atvėrę nasrus. Dėl viso to Jo rūstybė dar neatsileido, Jo ranka dar pakelta.
13 Bet tauta nesigręžia į Tą, kuris

14 Iz 4,6; Iz 25,4; Ez 11,16; Lk 2,34; Lk 20,17; Rom 9,33; 1 Pt 2,8
15 Mt 21,44
17 Įst 31,17; Iz 54,8; Hab 2,3
18 Ps 71,7; Hbr 2,13
19 1 Sam 28,8; Ps 106,28; Iz 29,4
20 Iz 1,10; Iz 8,16.22; Mch 3,6; Lk 16,29
21 Apr 16,11

9 SKYRIUS
1 2 Kar 15,29; 2 Krn 16,4; Iz 8,22; Mt 4,13-16
2 Mt 4,16; Lk 1,79; 2 Kor 4,6; Ef 5,8
3 Ts 5,30
4 Ts 7,22
5 Iz 66,15
6 Ts 13,18; Iz 7,14; Mt 28,18; Lk 2,7.11; Jn 1,45; Jn 3,16; 1 Kor 15,25; Ef 2,14; Tit 2,13; 1 Jn 4,9; Apr 12,5
7 Iz 37,32; Dan 2,44; Mt 1,1.6; Lk 1,32.33; Jn 7,42
8 Pr 32,28

juos baudžia, jie neieško kareivijų Viešpaties.
[14] Todėl Viešpats nukirs Izraelio galvą ir uodegą, palmę ir nendrę tą pačią dieną.
[15] Vyresnieji ir kilmingieji – tai galva, o melą kalbantys pranašai – uodega.
[16] Šios tautos vadai yra suvedžiotojai, o jų vedamieji pražus.
[17] Todėl Viešpats nesidžiaugs jų jaunimu ir nepagailės nei jų našlaičių, nei našlių. Jie visi yra veidmainiai ir nedorėliai, jie kalba kvailystes. Dėl viso to Jo rūstybė dar neatsileido, Jo ranka dar pakelta.
[18] Nedorybė kaip ugnis praryja usnis ir erškėčius, padega miško tankumynus, o dūmai kyla kaip stulpai.
[19] Kareivijų Viešpaties rūstybė padegė šalį. Tauta bus lyg kuras ugniai. Žmogus nesigailės savo brolio.
[20] Jis griebs iš dešinės, bet alks, ris iš kairės, bet nepasisotins. Kiekvienas valgys savo kūną.
[21] Manasas – Efraimą, Efraimas – Manasą, abu drauge – Judą. Dėl viso to Jo rūstybė dar neatsileido, Jo ranka dar pakelta.

10 Vargas tiems, kurie leidžia neteisingus įstatymus ir užrašo neteisėtus sprendimus,
[2] kad pašalintų beturtį iš teismo ir paniekintų mano tautos vargšų teises, kad našlės taptų jų grobiu ir galėtų apiplėšti našlaičius.
[3] Ką jūs darysite aplankymo dieną, kai nelaimės jus užklups? Pas ką bėgsite ieškoti pagalbos, kur paliksite savo turtus?
[4] Be manęs jie pateks į nelaisvę, žus nuo kardo. Dėl viso to Jo rūstybė dar neatsileido, Jo ranka dar pakelta.
[5] Vargas Asirijai, mano rūstybės rykštei ir lazdai.
[6] Aš ją pasiųsiu prieš veidmainių tautą, prieš savo rūstybės žmones ją nukreipsiu, įsakysiu plėšti, grobti ir mindyti ją kaip gatvių purvą.
[7] Bet ji ne taip galvoja: ji svajoja sunaikinti daug tautų.
[8] Ji sako: "Ar mano valdovai nėra karaliai?
[9] Ar Kalnė ne kaip Karkemišas? Ar Hamatas ne kaip Arpadas? Ar Samarija ne kaip Damaskas?
[10] Ar mano ranka nepasiekė stabmeldžių karalysčių, kurių stabų buvo daugiau negu Jeruzalėje ir Samarijoje?
[11] Argi negaliu padaryti Jeruzalei ir jos stabams, kaip padariau Samarijai ir jos stabams?"
[12] Todėl, kai Viešpats užbaigs savo darbą Siono kalne ir Jeruzalėje, Jis nubaus pasipūtusį Asirijos karalių, jo išdidžiai pakeltas akis.
[13] Nes jis sako: "Aš tai padariau savo galia, savo išmintimi tai pasiekiau. Aš panaikinau tautų ribas, išplėšiau jų turtus, kaip karžygys pažeminau jų gyventojus.
[14] Mano ranka surado tautų turtus kaip lizdus, kaip surenka paliktus kiaušinius, taip surinkau visą žemę. Nė vienas nepajudino sparno, nepravėrė snapo ir nesučirškė".
[15] Ar kirvis giriasi prieš tą, kuris juo kerta? Ar pjūklas didžiuojasi prieš tą, kuris jį traukia? Ar lazda pakyla prieš tą, kas nėra medis? Ar rykštė plaka tą, kuris ją laiko?
[16] Viešpats, kareivijų Dievas, už-

14 Apr 18,8
16 Iz 3,12; Mch 3,1.5.9; Mt 15,14
17 Ps 147,10; Iz 5,25
18 Ps 83,14; Iz 1,7; Iz 10,17; Nah 1,10; Mal 4,1
19 Iz 8,22; Mch 7,2.6
20 Kun 26,26; Jer 19,9
21 2 Krn 28,6.8; Iz 9,12.17; Iz 11,13

10 SKYRIUS
1 Ps 58,2
3 Job 31,14; Iz 5,26; Iz 13,6; Jer 9,9; Oz 9,7; Lk 19,44
4 Iz 5,25; Iz 24,22
5 Jer 51,20
6 2 Kar 17,6; Iz 9,17; Jer 34,22
7 Pr 50,20; Mch 4,11.12; Apd 2,23.24
8 2 Kar 19,10
9 Pr 10,10; 2 Kar 16,9; 2 Krn 35,20; Am 6,2
12 2 Kar 19,25.31; 2 Krn 32,21; Iz 28,21; Jer 50,18
13 2 Kar 19,22-24; Iz 37,24-27; Ez 28,4; Dan 4,30
14 Job 31,25
15 Jer 51,20

leis sunkias ligas ant jo riebiųjų ir jo garbę sunaikins lyg ugnimi.
[17] Izraelio Šviesa taps ugnimi, jo Šventasis – liepsna. Per vieną dieną Jis sudegins ir sunaikins usnis ir erškėčius.
[18] Jis sunaikins jo miško garbę ir sodo sielą bei kūną. Jie sunyks kaip sunkiai sergantis ligonis.
[19] Jo miško medžių taip maža beliks, kad vaikas galės juos suskaičiuoti.
[20] Tuomet Izraelio ir Jokūbo namų likutis nebesirems juos nugalėjusiais, bet tiesoje vilsis Viešpačiu, Izraelio Šventuoju.
[21] Jokūbo likutis sugrįš prie galingojo Dievo.
[22] Izraeli, jei tavo tauta ir būtų gausi kaip pajūrio smiltys, tik likutis sugrįš. Sunaikinimas numatytas ir pelnytai užplūs.
[23] Viešpats, kareivijų Dievas, įvykdys numatytą sunaikinimą visoje žemėje.
[24] Todėl Viešpats, kareivijų Dievas, taip sako: "Mano tauta, gyvenanti Sione, neišsigąsk asirų, kai jie plaks tave rykštėmis ir muš lazdomis kaip egiptiečiai.
[25] Nes dar trumpa valandėlė, ir mano rūstybė bei pyktis pasibaigs jų sunaikinimu".
[26] Tada kareivijų Viešpats pakels prieš juos rimbą ir smogs jiems, kaip smogė Midjanui prie Orebo uolos. Jis išties savo lazdą virš jūros, kaip tai padarė Egipte.
[27] Tą dieną jų našta bus pašalinta nuo tavo pečių ir jungas nuo tavo kaklo, ir patepimas sudaužys jungą.
[28] Jie pakilo iš Rimono, atžygiavo į Ajatą pro Migroną ir paliko atsargas Michmaše.
[29] Jie perėjo tarpeklį, Geboje nakvojo. Rama dreba, Sauliaus Gibėja išbėgiojo.
[30] Šauk balsiai, Galimų dukra! Teišgirsta tave Laišoje, vargšas Anatote.
[31] Madmena ištuštėjo, Gebimų gyventojai ieško išsigelbėjimo.
[32] Dar šiandien jie pasieks Nobą, pakels grasinantį kumštį prieš Siono dukterį, prieš Jeruzalės aukštumą.
[33] Štai Viešpats, kareivijų Dievas, nulauš su triukšmu šakas, aukštai iškilusius nukirs, aukštieji bus pažeminti,
[34] miško tankumynus iškapos kirviu, Libanas kris nuo Galingojo.

11

Iš Jesės kelmo išdygs atžala ir iš jo šaknies išaugs šaka.
[2] Viešpaties dvasia bus ant jo: dvasia išminties ir supratimo, dvasia patarimo ir galybės, dvasia pažinimo ir Viešpaties baimės.
[3] Bijoti Viešpaties jam bus džiaugsmas. Jis teis ne kaip akys mato ir pasmerks ne kaip ausys girdi.
[4] Jis teisingai teis beturčius ir bešališkai krašto romiuosius. Jis ištiks žemę savo burnos lazda, nužudys nedorėlį savo pūstelėjimu.
[5] Teisumas bus jo strėnų raištis, ištikimybe jis susijuos juosmenį.
[6] Vilkas gyvens su avinėliu, leopardas gulės su ožiuku, veršis, jautis ir jaunas liūtas bus drauge, juos ganys mažas vaikas.
[7] Karvė ir lokys ganysis, jų jaunikliai guls drauge ir liūtas ės šiaudus kaip jautis.
[8] Motinos maitinamas kūdikis žais prie angies urvo, ir mažas vaikas kiš ranką į gyvatės olą.

17 Iz 9,18
18 2 Kar 19,23
20 2 Kar 16,7
21 Iz 9,6
22 Iz 6,13; Rom 9,27.28
23 Iz 28,22; Dan 9,27; Rom 9,28
24 Iš 14,1-31; Iz 7,4; Iz 12,2
25 Iz 10,5; Iz 26,20; Dan 11,36
26 Iš 14,26.27; Ts 7,25; 2 Kar 19,35; Iz 9,4
27 Ps 105,15; 1 Jn 2,20
29 1 Sam 11,4; 1 Sam 13,23
30 Ts 18,7; 1 Sam 25,44
31 Joz 15,31
32 1 Sam 21,1; Neh 11,32; Iz 13,2; Iz 37,22
33 Iz 37,24.36-38; Ez 31,3; Am 2,9

11 SKYRIUS
1 Iz 4,2; Iz 9,7; Iz 11,10; Zch 6,12; Mt 1,5; Apd 13,23; Apr 5,5
2 Iz 42,1; Iz 48,16; Iz 61,1; Mt 3,16; Mk 1,10; Lk 3,22; Jn 1,32
4 Job 4,9; Iz 30,28.33; Mal 4,6; 2 Tes 2,8; Apr 19,11
6 Oz 2,18

[9] Niekas nekenks ir nežudys mano šventame kalne. Kaip vanduo pripildo jūrą, taip žemė bus pilna Viešpaties pažinimo.
[10] Tą dieną Jesės šaknis bus vėliava tautoms; pagonys ieškos jo, nes jo poilsis bus šlovingas.
[11] Tuomet Viešpats vėl pakels ranką gelbėti savo tautos likutį, kuris bus likęs Asirijoje, Egipte, Patrose, Kuše, Elame, Šinare, Emate ir jūros salose.
[12] Jis iškels vėliavą tautoms, surinks Izraelio pabėgėlius ir Judo išsklaidytuosius iš keturių žemės kraštų.
[13] Tuomet Efraimo pavydas išnyks, ir Judo priešai bus sunaikinti, Efraimas nepavydės Judui, Judas nebekovos prieš Efraimą.
[14] Jie skubės jūros link prieš filistinus ir kartu apiplėš rytiečius. Jie pasieks ir valdys edomitus ir moabitus, amonitai jiems paklus.
[15] Viešpats išdžiovins Egipto jūros liežuvį. Jis taip pat, pakėlęs savo ranką, padalins upę į septynis upelius; tuomet bus galima pereiti per ją sausuma.
[16] Ir bus platus kelias mano tautos likučiui, kuris išliko Asirijoje, kaip buvo Izraeliui išeinant iš Egipto.

12 Tuomet tu sakysi: "Aš šlovinu Tave, Viešpatie. Nors buvai užsirūstinęs ant manęs, bet Tavo pyktis atslūgo, ir Tu paguodei mane.
[2] Dievas yra mano išgelbėjimas. Aš Juo pasitikiu ir nebijau, nes mano stiprybė ir giesmė yra Viešpats. Jis yra mano gelbėtojas".
[3] Jūs su džiaugsmu semsite vandenį iš išgelbėjimo šaltinių,
[4] sakydami: "Girkite Viešpatį, šaukitės Jo vardo, skelbkite tautose Jo darbus, kalbėkite, kad Jo vardas didingas.
[5] Giedokite Viešpačiui, nes Jis padarė didingų darbų; tebūna tai žinoma visoje žemėje.
[6] Džiūgaukite ir šūkaukite, Siono gyventojai, nes Izraelio Šventasis yra didis tarp jūsų".

13 Regėjimas apie Babiloną, kurį matė Izaijas, Amoco sūnus.
[2] Iškelkite vėliavą kalno viršūnėje, šaukite garsiai, mokite ranka, kad jie įeitų pro kilmingųjų vartus.
[3] Aš įsakiau savo pašvęstiesiems ir pašaukiau savo karžygius, kad įvykdytų mano rūstybę, – tuos, kurie džiaugiasi mano išaukštinimu.
[4] Kalnuose minios triukšmas tarsi gausios tautos. Tai sujudimas karalysčių ir susirinkusių tautų. Kareivijų Viešpats ruošia kariuomenę kovai.
[5] Jie ateina iš tolimos šalies, nuo padangių pakraščių; tai Viešpaties rūstybės įrankiai žemei sunaikinti.
[6] Verkite, nes Viešpaties diena arti; ji ateina kaip sunaikinimas nuo Visagalio.
[7] Dėl to visos rankos nusvirs, kiekvieno žmogaus širdis sutirps.
[8] Jie išsigąs, juos apims skausmai ir kentėjimai. Juos suims skausmai kaip gimdyves. Jie apstulbę žiūrės vienas į kitą: jų veidai degs ugnimi.
[9] Artėja Viešpaties diena, žiauri ir pilna rūstybės bei keršto, kad paverstų žemę tyrlaukiais ir sunaikintų jos nusidėjėlius.
[10] Dangaus žvaigždės ir žvaigždy-

9 Job 5,23; Ps 98,2.3; Iz 45,6; Iz 65,25; Ez 34,25; Oz 2,18; Hab 2,14
10 Iz 2,11; Iz 11,1; Iz 27,12.13; Rom 15,10.12
11 Iz 19,23-25; Oz 11,11; Zch 10,10
12 Jn 7,35
13 Iz 9,21; Jer 3,18; Ez 37,16.17.22; Oz 1,11
14 Iz 63,1; Dan 11,41; Jl 3,19; Am 9,12
15 Iz 50,2; Iz 51,10.11; Zch 10,10.11
16 Iš 14,29; Iz 19,23

12 SKYRIUS
1 Iz 2,11
2 Iš 15,2; Ps 83,18; Ps 118,14
3 Jn 4,10.14; Jn 7,37.38
4 1 Krn 16,8; Ps 34,3; Ps 105,1; Ps 145,4-6
5 Iš 15,1; Ps 98,1; Iz 24,14; Iz 42,10.11; Iz 44,23
6 Ps 89,18; Iz 52,9; Iz 54,1; Sof 3,14.15

13 SKYRIUS
1 Jer 50,1-46; Jer 51,1-64; Mt 1,11; Apr 14,8
2 Iz 10,32; Iz 18,3; Jer 51,25
3 Ps 149,2; Jl 3,11
4 Iz 17,12; Jl 3,14
5 Iz 24,1; Iz 34,2; Iz 42,13
6 Job 31,23; Iz 2,12; Iz 10,25; Ez 30,3; Jl 1,15; Am 5,18; Sof 1,7; Apr 6,17
8 Ps 48,6
9 Ps 104,35; Pat 2,22; Mal 4,1
10 Iz 24,21-23; Ez 32,7; Jl 2,31; Mt 24,29; Mk 13,24; Lk 21,25

nai nebešvies, saulė, tik patekėjus, aptems ir mėnulis nebešvies.
[11] Aš bausiu pasaulį dėl jo piktybės, nedorėlius – dėl jų kalčių. Aš sustabdysiu puikuolių pasipūtimą ir pažeminsiu baisiųjų išdidumą.
[12] Aš padarysiu, kad žmogus bus brangesnis už auksą, o vyras – už gryną Ofyro auksą.
[13] Aš supurtysiu dangus, o žemė pajudės iš savo vietos dėl kareivijų Viešpaties rūstybės Jo degančio pykčio dieną.
[14] Kaip išgąsdintos stirnos arba avys, kurių niekas nebegano, kiekvienas grįš prie savo tautos, į savo kraštą.
[15] Ką suras, perdurs, ką sugaus, nužudys.
[16] Jų kūdikius sutraiškys jų pačių akivaizdoje, išplėš namus ir moteris išprievartaus.
[17] Aš sukurstysiu prieš Babiloną medus, kurie nevertina sidabro ir negeidžia aukso.
[18] Jie strėlėmis žudys jaunuolius, nepagailės nėščių moterų nei jų kūdikių.
[19] Babilonas, karalysčių šlovė, chaldėjų pasididžiavimas, taps kaip Sodoma ir Gomora, kai Viešpats jas sunaikino.
[20] Jis niekad nebebus apgyvendintas ir niekas jame negyvens per kartų kartas. Arabas ten nebeties savo palapinės ir piemenys nebeganys savo bandos.
[21] Laukiniai žvėrys ten šeimininkaus, jų namai bus pilni pelėdų. Stručiai ten bėgios ir šokinės satyrai.
[22] Hienos kauks bokštuose ir šakalai puikiuose rūmuose. Babilono galas arti, jo dienos suskaitytos.

11 Iz 2,17; Iz 26,21
13 Ps 110,5; Iz 34,4; Iz 51,6; Rd 1,12; Ag 2,6
14 Jer 50,16; Jer 51,9
16 Ps 137,8.9; Iz 13,18; Iz 14,21; Oz 10,14; Nah 3,10; Zch 14,2
17 Iz 21,2; Jer 51,11.28; Dan 5,28.31
19 Pr 19,24; Įst 29,23; Iz 14,4; Jer 50,40; Dan 4,30; Am 4,11; Apr 18,11-16.19.21
20 Jer 50,3
21 Iz 34,11-15; Sof 2,14; Apr 18,2
22 Jer 51,33

14 SKYRIUS

1 Ps 102,13; Iz 41,8.9; Iz 49,13.15; Iz 54,7.8; Iz 60,4.5.10; Zch 1,17; Zch 2,12
2 Iz 49,22; Iz 60,9.14; Iz 66,20
4 Iz 13,19; Hab 2,6; Apr 18,16
5 Ps 125,3
8 Iz 55,12; Ez 31,16
9 Ez 32,21
10 Ez 32,21
12 Iz 34,4; Lk 10,18; Apr 12,7-9
13 Ps 48,2; Ez 28,2.14; Dan 8,10; Mt 11,23; 2 Tes 2,4

14 Nes Viešpats pasigailės Jokūbo ir vėl išsirinks Izraelį, apgyvendins juos jų pačių krašte. Prie jų jungsis ateiviai ir glausis prie Jokūbo.
[2] Pagonys paims juos ir parves į jų vietą. Izraelitai Viešpaties žemėje juos apgyvendins kaip tarnus ir tarnaites. Jie padarys belaisvius tuos, kurių belaisviai jie buvo, ir pavergs savo prispaudėjus.
[3] Kai Viešpats po visų vargų, baimės ir kietos vergijos, kurioje vargote, jums suteiks ramybę,
[4] tada dainuosite pasityčiojimo dainą apie Babilono karalių, sakydami: “Kaip nurimo prispaudėjas, auksinio miesto nebeliko!
[5] Viešpats sulaužė nedorėlio lazdą, jo valdovo skeptrą,
[6] kuris be paliovos įtūžęs plakė tautas, jas pavergė ir žiauriai persekiojo.
[7] Visa žemė nurimo ir ilsisi, linksmai dainuoja.
[8] Džiaugiasi kiparisai ir Libano kedrai, sakydami: ‘Kai tu kritai, kirtėjai nebeateina kirsti mūsų’.
[9] Pragaras sujudo pasitikti tavęs ateinančio; dėl tavęs pažadino mirusiuosius, visus žemės valdovus, pakėlė nuo sostų visus tautų karalius.
[10] Visi jie kalbės tau: ‘Tu nusilpai kaip ir mes, tapai mums lygus!’
[11] Tavo didybė nugarmėjo į pragarą su tavo styginių skambesiu. Kandys yra tavo paklodė ir kirminai užklojo tave.
[12] Kaip tu iškritai iš dangaus, Liuciferi, ryto aušros sūnau? Kaip tu kritai žemėn, kuris buvai pamynęs tautas?
[13] Tu sakei savo širdyje: ‘Aš pakilsiu į dangų, iškelsiu savo sos-

tą aukščiau Dievo žvaigždžių, sėdėsiu dievų kalne tolimiausioje šiaurėje.
[14] Aš pakilsiu aukščiau debesų, būsiu lygus Aukščiausiajam!'
[15] Bet tu esi nublokštas į pragarą, į giliausią bedugnę.
[16] Kurie tave mato, įsižiūri ir galvoja: 'Ar tai žmogus, prieš kurį drebėjo žemė ir karalystės?
[17] Kuris pavertė pasaulį dykuma, sugriovė miestus ir nepaleido savo belaisvių?'
[18] Visų tautų karaliai garbingai guli savo kapuose.
[19] Tu gi išmestas iš karsto kaip bjauri šaka. Esi apdengtas kardu nužudytųjų kūnais, guli duobėje tarp akmenų, kojomis mindomas.
[20] Tu nebūsi palaidotas su kitais, nes sunaikinai savo kraštą, išžudei tautą. Niekada nebus minimi piktadario palikuonys.
[21] Išžudykite jo vaikus už tėvo nusikaltimus, kad jie nebepakiltų, neapgyvendintų krašto ir nepripildytų žemės savo miestų".
[22] "Aš eisiu prieš juos, – sako kareivijų Viešpats, – sunaikinsiu Babilono vardą ir likutį – sūnų ir vaikaitį", – sako Viešpats.
[23] "Paversiu jį ežių buveine ir vandens liūnu; visa iššluosiu sunaikinimo šluota", – sako kareivijų Viešpats.
[24] Kareivijų Viešpats prisiekė: "Kaip Aš sumaniau, taip įvyks, kaip nusprendžiau, taip ir bus.
[25] Aš sutraiškysiu asirus savo žemėje ir sumindžiosiu juos kalnuose. Jų jungas bus pašalintas ir jų našta nuimta nuo Izraelio pečių.
[26] Tai Aš sumaniau padaryti visoje žemėje ir pakėliau ranką prieš visas tautas".
[27] Kareivijų Viešpats taip nusprendė, kas tai pakeis? Jis ranką pakėlė, kas ją sulaikys?
[28] Karaliaus Ahazo mirties metais buvo paskelbta:
[29] "Nedžiūgauk, filistinų žeme, kad rykštė, kuri tave plakė, yra sulaužyta. Iš gyvatės šaknų augs angis, o iš angies kiaušinių – drakonas.
[30] Beturčių pirmagimiai bus maitinami, neturtingieji gulės saugiai. Tavo šaknį pražudysiu badu, jis išžudys tavo likutį.
[31] Vartai, dejuokite! Mieste, šauk! Išsigąskite visi filistinai! Iš šiaurės atslenka dūmai, jų gretose nėra nė vieno atsiliekančio".
[32] Ką atsakyti tautos pasiuntiniams? Viešpats įkūrė Sioną, Jo tautos vargšai ras čia prieglaudą.

15 Regėjimas apie Moabą. Tą naktį, kai Ar Moabas ir Kir Moabas buvo sunaikinti, Moabas žuvo.
[2] Dibono duktė pakilo į aukštumas raudoti; moabitai rauda dėl Nebojo ir Medebos. Jų visų galvos plaukai nukirpti ir barzdos nuskustos.
[3] Gatvėse jie vilki ašutinėmis, ant namų stogų ir aikštėse visi rauda ir dejuoja.
[4] Hešbone ir Elealėje jie taip rauda, kad jų balsas girdėti Jahace; net Moabo kariai šaukia ir dreba.
[5] Mano širdis liūdi dėl Moabo. Žmonės iš jo bėga į Coarą. Kiti eina taku verkdami į Luhitą. Kelyje į Horonaimą jie rauda, nes visa sunaikinta.
[6] Nimrimų vandenys išdžiūvo, žolė nuvyto, nauja nebeželia, ir nėra jokios žalumos.

14 Iz 47,8; 2 Tes 2,4 **15** Ez 28,8; Mt 11,23; Lk 10,15 **20** Job 18,19; Ps 21,10; Ps 109,13; Iz 1,4; Iz 31,2 **21** Iš 20,5; Kun 26,39; Iz 13,16; Mt 23,35 **22** 1 Kar 14,10; Job 18,19; Pat 10,7; Iz 26,14; Iz 47,9; Jer 51,62 **23** Iz 34,11; Sof 2,14 **24** Iz 43,13 **25** Iz 10,27; Mch 5,5.6; Nah 1,13; Sof 2,13 **26** Iz 23,9; Sof 3,6.8 **27** 2 Krn 20,6; Job 9,12; Job 23,13; Ps 33,11; Pat 19,21; Pat 21,30; Iz 43,13; Dan 4,31.35 **28** 2 Kar 16,20; 2 Krn 28,27 **29** 2 Kar 18,8; 2 Krn 26,6 **32** Ps 87,1.5; Zch 11,11

15 SKYRIUS
1 Sk 21,28; Įst 2,9; 2 Kar 3,4; Iz 15,1-9; Iz 16,1-14; Jer 25,21; Jer 48,1-47; Am 2,1-3; Sof 2,8-11 **2** Kun 21,5; Jer 48,37 **3** Jer 48,38 **4** Sk 21,28; Sk 32,3; Jer 48,34 **5** Iz 16,11; Jer 48,5.31.34 **6** Sk 32,36

[7] Visa, kas dar liko, jie nešasi per Karklų upelį.
[8] Šauksmas girdėti visame Moabo krašte; jis girdimas Eglaimuose ir Berelime.
[9] Dimono vandenys pilni kraujo. Bet Aš siųsiu Dimonui dar daugiau nelaimių: liūtų Moabo pabėgėliams ir krašte likusiems.

16 Siųskite krašto kunigaikščiui avinėlį iš Selos į dykumą Siono dukros kalnui.
[2] Kaip iš lizdo išmesti paukščiukai yra Moabo dukterys prie Arnono brastų.
[3] Sušaukite pasitarimą, įvykdykite teisingumą. Tegu tavo šešėlis būna kaip naktis vidudienį. Išsklaidytus paslėpk, neišduok pabėgėlių.
[4] Priimk, Moabai, mano išsklaidytuosius ir pabėgėlius, tegul jie gyvena pas tave. Būk jiems apsauga nuo sunaikintojo. Prispaudėjo nebėra, plėšimas pasibaigė, niokotojai pašalinti iš krašto.
[5] Gailestingumu sostas bus įtvirtintas. Jis teisėtai sėdės jame, Dovydo palapinėje, teisdamas, ieškodamas teisingumo ir skubėdamas įgyvendinti teisybę.
[6] Mes girdėjome apie Moabą, koks išdidus jis yra! Jo išdidumas, akiplėšiškumas ir įžūlumas tėra tuščias pasigyrimas.
[7] Visi moabitai verks ir raudos. Jie verks ir liūdės dėl Kir Hareseto pamatų, kurie bus sujudinti.
[8] Hešbono laukai išdžiūvo ir Sibmos vynmedžiai, kurių vyną gerdavo tautų viešpačiai, yra sunaikinti, vynuogynai, kurie tęsėsi iki Jazero, siekė dykumą ir anapus jūros.

9 2 Kar 17,25; Jer 50,17

16 SKYRIUS
1 2 Kar 3,4; 2 Kar 14,7; Ezr 7,17; Iz 42,11
2 Sk 21,13; Pat 27,8
5 Ps 72,2; Iz 9,6.7; Iz 9,7; Iz 32,1; Iz 55,4; Dan 7,14; Mch 4,7; Lk 1,33; Apr 11,15
6 Iz 28,15; Jer 48,29; Am 2,1; Abd 1,3.4; Sof 2,8.10
7 2 Kar 3,25; Jer 48,20.31
8 Iz 16,9; Iz 24,7; Jer 48,32
9 Iz 15,4
10 Iz 24,8; Jer 48,33
11 Iz 15,5; Iz 63,15; Jer 48,36; Oz 11,8; Fil 2,1
12 Iz 15,2
14 Job 7,1; Job 14,6; Iz 21,16

17 SKYRIUS
1 Pr 14,15; Pr 15,2; 2 Kar 16,9; Jer 49,23; Am 1,3-5; Zch 9,1; Apd 9,2
2 Sk 32,34; Jer 7,33
3 Iz 7,16; Iz 8,4
4 Iz 10,16
5 Iz 17,11; Jer 51,33; Jl 3,13; Mt 13,30
6 Įst 4,27; Iz 24,13; Abd 1,5

[9] Aš verkiu drauge su Jazeru dėl Sibmos vynmedžių, laistau ašaromis Hešboną ir Eleąlę. Tavo vynuogyno derliumi džiaugiasi priešai.
[10] Linksmybė ir džiaugsmas dingo iš derlingųjų laukų. Vynuogynuose nebėra nei džiaugsmo, nei linksmybės. Spaudyklose niekas nebespaudžia vyno. Aš nutildžiau dirbančiųjų šauksmus.
[11] Mano siela dėl Moabo skamba lyg arfa, o širdis liūdi Kir Hareseto.
[12] Jei Moabas pasirodys aukštumoje aukoti ir eis į savo šventyklą melstis, jis nieko nelaimės.
[13] Tai yra Viešpaties žodis, kurį Jis kalbėjo seniau apie Moabą.
[14] Bet dabar Viešpats sako: "Per trejus metus Moabo didybė sunyks, iš gausios tautos liks tik mažas ir silpnas likutis".

17 Pranašavimas apie Damaską. "Damaskas nebebus miestas, jis taps griuvėsių krūva.
[2] Aroero miestai ištuštės, jie taps ganyklomis. Čia ilsėsis kaimenės ir niekas jų nebaidys.
[3] Dings Efraimo tvirtovės ir Damasko karalystė. Sirija susilauks to paties, ko susilaukė Izraelio šlovė", – sako kareivijų Viešpats.
[4] "Tą dieną Jokūbo šlovė sumenkės ir jo kūnas suliesės.
[5] Bus taip, kaip pjovėjui pjūties metu nuimant derlių arba kaip renkančiam varpas Refajų slėnyje.
[6] Iš jo liks tiek, kaip nurinkus alyvmedį: dvi ar trys alyvos medžio viršūnėje ir keturios ar penkios ant šakų galų", – sako Viešpats, Izraelio Dievas.

[7] Tą dieną žmogus žiūrės į savo Kūrėją, jo akys žvelgs į Izraelio Šventąjį.
[8] Jis nebežiūrės į aukurus, kuriuos padarė jo ranka, ir nebevertins to, kas jo padirbta, – giraičių ir atvaizdų.
[9] Tada kaip apleista šaka ar viršūnė bus jo sutvirtinti miestai, kuriuos jie paliks dėl izraelitų. Čia bus tyrlaukiai.
[10] Kadangi tu užmiršai savo išgelbėjimo Dievą ir neatsiminei savo stiprybės uolos, tu sodinsi savo mėgiamus sodus ir svetimų vynmedžių daigus.
[11] Tą dieną, kai sodinsi, jie sužaliuos ir kitą rytą žydės, tačiau derliaus jie neneš – tik vargą, nelaimes ir skausmus.
[12] Vargas daugeliui tautų, kurios šėlsta lyg jūrų bangos ir ūžia kaip putojantys vandenys.
[13] Viešpats sudraus jas, ir jos bėgs lyg dulkės, nešamos vėjo kalnuose, kaip audros sūkurio blaškomi lapai jos dings.
[14] Vakare – siaubas! Rytą jų jau nebėra! Tokia dalia mūsų naikintojų, likimas tų, kurie mus plėšia!

18 Vargas kraštui, esančiam anapus Etiopijos upių, kuriame girdimas sparnų ūžesys.
[2] Jis siunčia pasiuntinius jūra, vandens keliais nendriniuose laiveliuose. Greitieji pasiuntiniai, skubėkite pas aukšto ūgio ir išdidžią tautą, pas tautą, kurios bijosi arti ir toli gyvenantys, kurios kraštas upėmis išraižytas.
[3] Viso pasaulio gyventojai! Stebėkite, kai vėliava bus pakelta kalnuose! Klausykite, kai išgirsite trimito balsą!
[4] Štai ką Viešpats man kalbėjo: "Aš ramiai viską seksiu iš savo vietos kaip karštis giedroje, kaip rūko debesis pjūties įkarštyje".
[5] Prieš pjūtį, žydėjimui praėjus, vynuogėms pradėjus nokti, Jis išpjaustys visas atžalas ir iškapos šakeles.
[6] Jie bus palikti kalnų paukščiams ir žemės žvėrims. Paukščiai tame krašte praleis vasarą ir žvėrys gyvens žiemą.
[7] Tuo metu aukšto ūgio, nenugalima ir išdidi tauta, kurios bijo arti ir toli gyvenantys, kurios kraštas upėmis išraižytas, atneš dovanų kareivijų Viešpačiui į Siono kalną.

19 Pranašavimas apie Egiptą. Štai Viešpats ateina į Egiptą ant lengvo debesies. Egipto stabai dreba Jo akivaizdoje, ir egiptiečių širdys tirpsta juose.
[2] "Aš sukurstysiu egiptiečius prieš egiptiečius, brolis kovos prieš brolį, draugas prieš draugą, miestas prieš miestą ir karalystė prieš karalystę.
[3] Egiptiečiai gyvens sąmyšyje, ir Aš paversiu niekais jų planus. Jie klaus savo stabų ir burtininkų, mirusiųjų dvasių iššaukėjų ir žynių.
[4] Aš atiduosiu egiptiečius į žiauraus valdovo rankas; nuožmus karalius juos valdys", – sako Viešpats, kareivijų Dievas.
[5] Jūros vanduo nuseks, ir upė išdžius.
[6] Upės ir kanalai dvoks, nendrės ir meldai suvys.
[7] Papirusai upės pakrantėse ir pasėliai prie upės išdžius, sunyks ir nieko nebeliks.
[8] Žvejai liūdės ir dejuos visi, ku-

7 Iz 10,20; Oz 3,5; Mch 7,7
8 Iz 2,8; Iz 31,7
10 Ps 68,19; Iz 51,13
12 Iz 5,30; Jer 6,23; Ez 43,2; Lk 21,25
13 Ps 9,5; Ps 83,13; Iz 41,11; Oz 13,3

18 SKYRIUS
1 2 Kar 19,9; Iz 20,4.5; Ez 30,4.5.9; Sof 2,12; Sof 3,10
3 Iz 5,26
7 Ps 68,31; Ps 72,10; Iz 16,1; Sof 3,10; Mal 1,11; Apd 8,27-38

19 SKYRIUS
1 Iš 12,12; Ps 18,10; Ps 104,3; Jer 9,25.26; Jer 43,12; Ez 29,1-21; Ez 30,1-19; Jl 3,19; Mt 26,64; Apr 1,7
2 Ts 7,22; 1 Sam 14,16.20; 2 Krn 20,23; Mt 10,21.36
3 1 Krn 10,13; Iz 8,19; Iz 47,12; Dan 2,2
4 Iz 20,4; Jer 46,26; Ez 29,19
5 Iz 50,2; Jer 51,36; Ez 30,12
6 2 Kar 19,24

rie meta meškeres į upę ir kurie vandenyje tiesia tinklus.
[9] Linų apdirbėjai ir verpėjos bei audėjos neteks vilties.
[10] Visų, kurie laiko tvenkinius žuvims, planai sužlugs.
[11] Coano kunigaikščiai yra kvaili. Faraono išmintingieji patarėjai duos kvailus patarimus. Kaip galite sakyti faraonui: "Aš esu išminčiaus sūnus, karalių palikuonis?"
[12] Kur tavo išminčiai? Jie tepraneša ir tepaskelbia, ką kareivijų Viešpats nusprendė dėl Egipto.
[13] Coano kunigaikščiai taps kvaili, Nofo kunigaikščiai klys. Giminių vadai suklaidins Egiptą.
[14] Viešpats pasiuntė jiems svaigulio dvasią, kuri klaidina egiptiečius visuose jų darbuose; jie kaip girtas žmogus, svyrinėjantis savo vėmaluose.
[15] Jokio darbo Egipte negalės daryti nei galva, nei uodega, nei palmė, nei nendrė.
[16] Tą dieną egiptiečiai bus lyg moteris: jie drebės ir išsigąs kareivijų Viešpaties rankos, kurią Jis pakels prieš Egiptą.
[17] Judo žemė bus siaubas Egiptui. Kiekvienas išsigąs, vos jį paminėjęs, dėl to, ką Viešpats nusprendė dėl Egipto.
[18] Tada Egipto šalyje bus penki miestai, kurie kalbės Kanaano kalba ir prisieks kareivijų Viešpačiui. Vienas bus vadinamas Saulės miestu.
[19] Egipto žemės viduryje stovės aukuras Viešpačiui, o krašto pasienyje – paminklas Jam.
[20] Tai bus ženklas ir liudijimas apie Viešpatį Egipto krašte, nes jie šauksis Viešpaties pavojui iškilus. Jis siųs jiems gelbėtoją, kuris kovos ir išlaisvins juos.
[21] Viešpats apsireikš egiptiečiams, ir tą dieną egiptiečiai pažins Viešpatį. Jie aukos Jam deginamąsias ir duonos aukas, duos įžadus Viešpačiui ir laikysis jų.
[22] Viešpats užgaus Egiptą ir išgydys. Jie gręšis į Viešpatį. Jis leisis permaldaujamas ir pagydys juos.
[23] Tuomet bus vieškelis iš Egipto į Asiriją. Asirai keliaus į Egiptą ir egiptiečiai į Asiriją. Asirai ir egiptiečiai drauge tarnaus Viešpačiui.
[24] Izraelis bus trečias su Egiptu ir Asirija – palaiminimas krašto viduryje.
[25] Juos kareivijų Viešpats laimins, sakydamas: "Tebūna palaimintas Egiptas, mano tauta, ir Asirija, mano rankų darbas, ir Izraelis, mano paveldas".

20 Asirijos karalius Sargonas siuntė Tartaną, ir tas atėjo į Ašdodą, kariavo prieš jį ir paėmė.
[2] Tuo metu Viešpats kalbėjo Amoco sūnui Izaijui: "Eik, nusivilk ašutinę ir nusiauk kurpes". Jis taip padarė ir vaikščiojo nuogas ir basas.
[3] Tada Viešpats tarė: "Kaip mano tarnas Izaijas vaikščiojo nuogas ir basas trejus metus (tai buvo ženklas Egiptui ir Etiopijai),
[4] taip Asirijos karalius ves Egipto belaisvius ir Etiopijos tremtinius, jaunus ir senus, nuogus ir basus, neapdengtomis šlaunimis Egipto gėdai.
[5] Jie išsigąs ir drebės dėl Etiopijos, kuri buvo jų viltis, ir dėl Egipto, kuriuo didžiavosi.

9 1 Kar 10,28; Pat 7,16; Ez 27,7
11 Pr 41,38.39; Sk 13,22; 1 Kar 4,29.30; Ps 78,12.43; Iz 30,4; Apd 7,22
12 Ps 33,11; 1 Kor 1,20
13 Jer 2,16; Ez 30,13
14 1 Kar 22,22; Iz 29,10
15 Iz 9,14-16
16 Iz 11,15; Jer 51,30; Nah 3,13
17 Iz 14,24; Dan 4,35
18 Iz 45,23; Sof 3,9
19 Pr 28,18; Iš 24,4; Joz 22,10.26.27; Ps 68,31; Iz 56,7; Iz 60,7
20 Joz 4,20; Joz 22,27; Iz 43,11
21 Iz 2,3.4; Iz 11,9; Iz 56,7; Iz 60,7; Zch 14,16-18; Mal 1,11
22 Įst 32,39; Iz 30,26; Iz 57,18; Hbr 12,11
23 Iz 11,16; Iz 27,13; Iz 35,8; Iz 49,11; Iz 62,10
25 Įst 14,2; Ps 100,3; Iz 29,23; Oz 2,23; Ef 2,10
20 SKYRIUS
1 2 Kar 18,17
2 1 Sam 19,24; Mch 1,8; Zch 13,4; Mt 3,4
3 Iz 8,18
4 2 Sam 10,4; Iz 3,17; Iz 19,4; Jer 13,22; Mch 1,11
5 2 Kar 18,21; Iz 30,3-5; Iz 31,1; Ez 29,6.7

6 Tą dieną šito jūros pakraščio gyventojai sakys: 'Štai kas atsitiko tiems, pas kuriuos bėgome ieškoti pagalbos, kad mus išlaisvintų nuo Asirijos karaliaus! Kaip dabar išsigelbėsime?' "

21 Pranašavimas apie pajūrio dykumą. Viesulas kyla iš pietų, ateina iš dykumos, iš baimę keliančio krašto.

2 Aš turėjau bauginantį regėjimą: plėšikas plėšia, naikintojas naikina. Pakilk, Elamai! Medija, apgulk! Aš padarysiu galą visiems vaitojimams.

3 Man strėnas skauda; skausmai suėmė mane lyg gimdyvę, aš nebegaliu girdėti nė matyti.

4 Mano širdis dreba, baimė ima mane; mano malonumų naktis Jis pavertė siaubu.

5 Stalas padengtas, kilimai ištiesti, jie valgo ir geria. Kunigaikščiai, pakilkite, patepkite skydus!

6 Viešpats man įsakė: "Eik, pastatyk sargą, ką jis matys, tepranešа!"

7 Jis pamatė vežimą, traukiamą poros žirgų, raitelį ant asilo ir raitelį ant kupranugario, ir jis labai atidžiai stebėjo.

8 Jis šaukė kaip liūtas: "Viešpatie, aš stoviu sargyboje dieną ir budžiu naktimis.

9 Štai, artėja vežimas ir pora raitelių". Jis atsakė ir tarė: "Krito, krito Babilonas, visi jo dievų atvaizdai sutrupinti guli ant žemės!"

10 O mano klojimo iškultieji grūdai! Ką girdėjau iš kareivijų Viešpaties, Izraelio Dievo, tą pranešiau jums.

11 Pranašavimas apie Dūmą. Jis šaukia man iš Seyro: "Sarge, kiek dar naktis tęsis? Sarge, kiek dar naktis tęsis?"

12 Sargas atsakė: "Rytas artėja ir naktis. Jei norite klausti, klauskite vėl; sugrįžkite ir klauskite!"

13 Pranašavimas apie Arabiją. Jūs nakvosite Arabijos miškuose, Dedano karavanai.

14 Trokštančiam duokite vandens, pabėgėlius pasitikite su duona, Temos krašto gyventojai.

15 Jie bėga nuo kardo, nuo iškelto kardo, nuo įtempto lanko, nuo baisaus karo.

16 Viešpats man sako: "Dar vieneri metai, ir visa Kedaro didybė pranyks.

17 Kedaro sūnų, drąsiųjų šaulių, išliks tik mažas likutis, nes Viešpats, Izraelio Dievas, taip kalbėjo".

22 Pranašavimas apie Regėjimo slėnį. Kas gi atsitiko, kad visi sulipote ant stogų?

2 Tu, pilnas triukšmo ir neramumo, linksmasis mieste! Tavo kritusieji nekrito nuo kardo ir nemirė kovoje.

3 Visi tavo valdovai bėgo, bet buvo surišti šaulių. Visi, kurie surasti tavyje, buvo surišti, nors ir toli bėgo.

4 Aš sakiau: "Atsitraukite nuo manęs, aš graudžiai verksiu. Neguoskite manęs, nes mano tauta sunaikinta".

5 Tai buvo paniekos ir sąmyšio diena Regėjimo slėnyje, kurią mums siuntė kareivijų Viešpats.

6 Elamas atėjo su strėlinėmis, kovos vežimais ir raiteliais, o Kyras – su skydais.

7 Tavo mėgiamieji slėniai buvo

6 Iz 30,5.7

21 SKYRIUS

1 Zch 9,14
2 Iz 13,17; Iz 22,6; Iz 33,1; Jer 49,34
3 Iz 13,8; Iz 15,5; Iz 16,11
4 Įst 28,67
5 Jer 51,39; Dan 5,5
8 Hab 2,1
9 Iz 13,19; Iz 46,1; Iz 47,5.9; Iz 48,14; Jer 50,2; Jer 51,8; Jer 51,44; Dan 5,28.31; Apr 14,8; Apr 18,2
10 Jer 51,33; Mch 4,13
11 Pr 25,14; Pr 32,3; Joz 15,52; 1 Krn 1,30; Jer 49,7; Ez 35,2; Abd 1,1-21
13 Pr 10,7; 1 Krn 1,9.32; Jer 25,23.24; Jer 49,28; Ez 27,15
16 Ps 120,5; Gg 1,5; Iz 16,14; Iz 42,11; Iz 60,7; Ez 27,21

22 SKYRIUS

2 Iz 32,13
4 Jer 4,19
5 Iz 37,3; Rd 1,5; Rd 2,2
6 Iz 15,1; Jer 49,35

pilni kovos vežimų, raiteliai išsirikiavo prie vartų.
[8] Judo apsauga sugriuvo. Tą dieną jūs apžiūrėjote ginklus Miško namuose.
[9] Jūs matėte Dovydo miesto sienų plyšius, kurių buvo daug. Jūs sėmėte vandenį iš žemutinio tvenkinio.
[10] Jūs apžiūrėjote Jeruzalės namus, juos griovėte ir jais tvirtinote miesto sieną.
[11] Jūs padarėte saugyklą tarp abiejų sienų senojo tvenkinio vandeniui. Bet jūs pamiršote Tą, kuris visa tai darė, ir nekreipėte dėmesio į Jį.
[12] Kareivijų Viešpats ragino tą dieną verkti ir raudoti, skustis galvos plaukus ir apsirengti ašutine.
[13] Bet štai džiaugsmas ir linksmybė, veršių ir avių pjovimas, mėsos valgymas ir vyno gėrimas. "Valgykime ir gerkime, nes rytoj mirsime".
[14] Kareivijų Viešpats apsireiškė man, sakydamas: "Šitas nusikaltimas jums nebus atleistas iki mirties, – sako kareivijų Viešpats".
[15] Kareivijų Viešpats sakė: "Eik pas rūmų prievaizdą Šebną ir jam sakyk:
[16] 'Ką tu čia veiki? Kodėl išsikirtai sau kapą? Rūpestingai aukštoje vietoje išsikaldinai sau buveinę uoloje.
[17] Štai kareivijų Viešpats tvirtai nutvers tave ir pašalins iš čia.
[18] Jis sukte pasuks tave ir mes kaip kamuolį į didelę šalį; ten tu mirsi ir ten tavo garbės vežimas taps gėda tavo valdovo namams!
[19] Aš pašalinsiu tave iš tavo vietos ir tarnybos.

8 1 Kar 7,2; 1 Kar 10,17; 2 Kar 18,15.16
9 2 Kar 20,20; 2 Krn 32,4; Neh 3,16
11 2 Kar 20,20; 2 Krn 32,3.4; Neh 3,16
12 Ezr 9,3; Iz 15,2; Iz 32,11; Jl 1,13; Jl 2,17; Mch 1,16
13 Iz 5,11.22; Iz 28,7.8; Iz 56,12; Lk 17,26-29; 1 Kor 15,32
14 1 Sam 3,14; Iz 5,9; Ez 24,13
15 2 Kar 18,37; Iz 36,3
16 2 Sam 18,18; 2 Krn 16,14; Mt 27,60
18 Iz 2,7
20 2 Kar 18,18; Iz 36,3.22; Iz 37,2
22 Job 12,14; Iz 9,6; Apr 3,7
23 Ezr 9,8; Zch 10,4

23 SKYRIUS
1 Jer 25,22; Jer 47,4; Ez 26,1-21; Ez 27,1-36; Ez 28,1-26; Am 1,9; Zch 9,2.4
3 Ez 27,3-23
5 Iz 19,16
7 Iz 22,2; Iz 32,13

[20] Tą dieną aš pašauksiu savo tarną Eljakimą, Hilkijo sūnų,
[21] apvilksiu jį tavo rūbu, apjuosiu tavo juosta ir perduosiu jam tavo valdžią. Jis bus kaip tėvas Jeruzalės gyventojams ir Judo namams.
[22] Aš uždėsiu jam ant peties Dovydo namų raktą. Jis atidarys, ir niekas nebeuždarys, jis užrakins, ir niekas nebeatrakins.
[23] Aš įkalsiu jį kaip vinį tikroje vietoje, ir jis taps savo tėvo namuose šlovingu sostu.
[24] Ant jo kabos visa jo tėvo namų šlovė: visos atžalos ir ataugos, maži ir dideli indai nuo puodukų iki puodų.
[25] Ateis diena, kai tikroje vietoje įkalta vinis nulūš, visa, kas ant jos kabojo, nukris ir suduš, nes taip Viešpats pasakė' ".

23

Pranašavimas apie Tyrą. Raudokite Taršišo laivai, nes sunaikintas jūsų miestas, į kurį galėtumėte grįžti. Tą žinią gavome iš Kitimų.
[2] Nutilkite, gyventojai jūros pakraščių, kuriuos buvo pripildę Sidono pirkliai, plaukiojantys po jūrą.
[3] Per plačius vandenis atgabendavo Šihoro grūdus, derlių nuo upės, ir jūs buvote tautų prekyvietė.
[4] Susigėsk, Sidone, nes jūra kalba, jūros stiprybė sako: "Aš nebuvau nėščia ir negimdžiau, neauginau nei jaunikaičių, nei mergaičių".
[5] Kai žinia apie Tyrą pasieks Egiptą, jie išsigandę drebės.
[6] Jūros pakraščių gyventojai, plaukite į Taršišą ir raudokite!
[7] Ar tai ne linksmasis senų seno-

vėje įkurtas miestas? Jo kojos nuneš jį į tolimą šalį būti ateiviu.
[8] Kas tą padarė Tyrui? Jis juk buvo karališkas miestas, jo pirkliai buvo kunigaikščiai, visoje žemėje gerbiami.
[9] Kareivijų Viešpats taip nusprendė, kad suvaldytų jo puikybę ir visą jo garbę, kad sugėdintų visus žemės garbinguosius.
[10] Taršišo dukterie, vaikščiok savo žemėje lyg upė, užliejanti kraštą; niekas tavęs nebevaržo.
[11] Viešpats ištiesė savo ranką virš jūros, Jis drebino karalystes. Viešpats davė įsakymą sunaikinti Kanaano tvirtoves.
[12] Jis sakė: "Nebesidžiauk, prispausta mergaite, Sidono dukterie! Pakilk ir plauk į Kitimus! Ir ten nerasi ramybės".
[13] Štai chaldėjų šalis. Šitos tautos anksčiau nebuvo, asirai įkūrė ją dykumos gyventojams. Jie stato savo bokštus, griauna jo rūmus, paverčia jį griuvėsiais.
[14] Vaitokite, Taršišo laivai, nes jūsų tvirtovė sunaikinta.
[15] Tyras bus užmirštas septyniasdešimt metų. Toks yra žmogaus amžius. Po septyniasdešimties metų atsitiks Tyrui kaip dainoje apie paleistuvę:
[16] "Pasiimk arfą, vaikščiok po miestą, užmiršta paleistuve, dainuok meiliai ir gražiai, kad tave atsimintų".
[17] Po septyniasdešimties metų Viešpats aplankys Tyrą. Miestas vėl grįš prie savo pelno, ištvirkaus su visomis pasaulio karalystėmis visoje žemėje.
[18] Jo prekyba ir pelnas bus pašvęsta Viešpačiui. Jie nekraus atsargų sandėliuose, bet jas atiduos tarnaujantiems Viešpačiui, kad jie valgytų ir apsirengtų.

8 Ez 28,2.12
9 Job 40,11.12; Iz 13,11; Iz 14,26; Iz 24,4; Dan 4,37
11 Zch 9,2-4
12 Ez 26,13.14; Apr 18,22
13 Ps 72,9; Iz 47,1
14 Ez 27,25-30
17 Apr 17,2
18 Iš 28,36; Zch 14,20.21

24 SKYRIUS
2 Ez 7,12.13; Oz 4,9
4 Iz 25,11
5 Pr 3,17; Sk 35,33; 1 Krn 16,14-19; Ps 105,7-12; Iz 9,17; Iz 10,6; Iz 59,12
6 Iz 9,19; Mal 4,6
7 Iz 16,8-10; Jl 1,10.12
8 Iz 5,12.14; Jer 7,34; Jer 16,9; Jer 25,10; Ez 26,13; Oz 2,11; Apr 18,22
13 Iz 17,5.6; Iz 27,12
15 Iz 25,3;

24

Štai Viešpats daro žemę tuščią lyg dykumą, pakeičia jos paviršių, išsklaido jos gyventojus.
[2] Taip bus ir tautai, ir kunigui; ir vergui, ir šeimininkui; ir tarnaitei, ir jos šeimininkei; ir perkančiam, ir parduodančiam; ir skolininkui, ir skolintojui.
[3] Kraštas bus nušluotas ir nualintas, nes taip Viešpats patvarkė.
[4] Žemė liūdi ir nyksta, pasaulis visiškai sumenkėjo ir nyksta; žemės išdidieji nusilpsta.
[5] Žemė suteršta jos gyventojų, nes jie nesilaikė įstatymų, iškreipė teisingumą ir sulaužė amžinąją sandorą.
[6] Todėl prakeikimas ryja žemę ir naikina jos gyventojus, todėl žemės gyventojai sudeginti ir žmonių mažai belikę.
[7] Vynas gedi, vynuogės nyksta, visi, kieno buvo linksmos širdys, dūsauja.
[8] Linksmybės su būgneliais liovėsi, linksmųjų triukšmas pasibaigė, švelnūs arfos garsai nutilo.
[9] Nebeskamba vyną geriančiųjų dainos, stiprus gėrimas apkarto jo gėrėjams.
[10] Tuštybės miestas bus sugriautas, namai užrakinti, niekas durų nebevarstys.
[11] Verkia dėl vyno gatvėse; išnyko įvairios linksmybės, džiaugsmas žemėje dingo.
[12] Miestas ištuštėjo, vartai guli griuvėsiuose.
[13] Visas kraštas bus kaip alyvmedis po vaisių nurinkimo, kaip vynuogynas po vynuogių nurinkimo.

[14] Jie pakels balsus, giedos apie Viešpaties didybę vakaruose,
[15] šlovins Viešpatį rytuose ir jūros pakraščiuose Izraelio Dievo vardą.
[16] Nuo žemės pakraščių girdime giedant: "Šlovė Teisiajam". Bet aš sakau: "Vargas man, aš nebepakelsiu! Išdavikai be sąžinės – apgaudinėja, suvedžioja".
[17] Siaubas, duobė ir žabangai tau, žemės gyventojau!
[18] Kas bėgs nuo siaubo garso, įkris į duobę; išlipęs iš duobės, pateks į žabangus; debesys atsivėrę, žemės pamatai dreba.
[19] Žemė draskyte draskoma, trinte trinama, kratyte kratoma.
[20] Žemė svyruote svyruos kaip girtas, siūbuos kaip palapinė. Ją slėgs jos nusikaltimas, ji grius ir nebeatsikels.
[21] Tą dieną Viešpats baus dangaus kareiviją aukštybėse ir žemės karalius žemėje.
[22] Jie bus surinkti kaip belaisviai į duobę ir užrakinti; po daugelio dienų jie bus aplankyti.
[23] Mėnulis paraus ir saulė susigės, nes kareivijų Viešpats šlovingai viešpataus Siono kalne, Jeruzalėje ir savo vyresniųjų akivaizdoje.

25

Viešpatie, Tu esi mano Dievas, aš aukštinsiu Tave ir girsiu Tavo vardą, nes Tu padarei nuostabių dalykų, ištikimai įvykdei, ką seniai buvai pažadėjęs.
[2] Tu pavertei miestą akmenų krūva, tvirtoves – griuvėsiais; svetimųjų rūmų nebėra ir jie niekad nebebus atstatyti.
[3] Stipri tauta šlovins Tave; galingų tautų miestai bijos Tavęs.
[4] Tu buvai stiprybė beturčiui, apsauga vargšui nelaimėje, priebėga nuo audros, ūksmė karštyje; baisiųjų rūstybė atsimušė kaip audra į sieną.
[5] Kaip karštis sausoje vietoje, taip Tu sudrausi svetimųjų siautimą; kaip kaitra, nuslopinama debesų šešėliu, taip baisiųjų pergalės bus nutildytos.
[6] Kareivijų Viešpats šitame kalne suruoš pokylį visoms tautoms; pokylį su geriausiu maistu ir senu bei nusistovėjusiu vynu.
[7] Jis pašalins šitame kalne šydą, kuris gaubia visas tautas ir gimines.
[8] Jis sunaikins mirtį amžiams. Viešpats Dievas visiems nušluostys ašaras ir pašalins panieką nuo savo tautos visoje žemėje, nes taip pasakė Viešpats.
[9] Tuomet jie sakys: "Štai Jis, mūsų Dievas; mes laukėme Jo, ir Jis išgelbės mus. Jis yra Viešpats, kurio laukėme; džiaukimės ir džiūgaukime dėl Jo išgelbėjimo!"
[10] Viešpaties ranka ilsėsis šitame kalne, o Moabas bus sumintas, kaip suminami šiaudai duobėje.
[11] Jis išties savo rankas, kaip plaukikas ištiesia plaukti, ir Jis pažemins jų išdidumą kartu su jų rankų grobiu.
[12] Aukštas tvirtovių sienas Jis pažemins, sugriaus ir pavers dulkėmis.

26

Tuomet Judo šalyje giedos šią giesmę: "Mūsų miestas yra tvirtas; Jis suteiks išgelbėjimą už jo sienų ir pylimų.
[2] Atkelkite vartus ir teįeina teisioji tauta, kuri saugo tiesą.
[3] Tu suteiksi tobulą ramybę tiems, kurie pasitiki Tavimi.

Mal 1,11
16 Iz 21,2; Iz 33,1; Jer 3,20; Jer 5,11
17 Jer 48,43; Am 5,19
18 Pr 7,11; Ps 18,7; Ps 46,2; Iz 2,19.21; Iz 13,13
19 Jer 4,23
20 Iz 19,14; Iz 24,1; Iz 28,7
21 Ps 76,12
23 Iz 13,10; Iz 60,19; Ez 32,7; Jl 2,31; Jl 3,15; Hbr 12,22; Apr 19,4.6

25 SKYRIUS
1 Iš 15,2; Sk 23,19; Ps 98,1
2 Iz 21,9; Iz 23,13; Jer 51,37
3 Iz 24,15; Apr 11,13
4 Iz 4,6
6 Pat 9,2; Iz 2,2-4; Iz 56,7; Dan 7,14; Mt 8,11; Mt 22,4
7 2 Kor 3,15; Ef 4,18
8 Iz 30,19; Oz 13,14; 1 Kor 15,54; Apr 7,17; Apr 20,14; Apr 21,4
9 Pr 49,18; Ps 20,5; Iz 8,17; Iz 26,8; Tit 2,13
10 Iz 16,14; Jer 48,1-47; Ez 25,8-11; Am 2,1-3; Sof 2,9
11 Iz 24,4; Iz 26,5
12 Iz 26,5

26 SKYRIUS
1 Iz 2,11; Iz 12,1; Iz 60,18
2 Ps 118,19.20
3 Iz 57,19; Fil 4,6.7

[4] Pasitikėkite Viešpačiu visados, nes Viešpats Jahvė yra amžina stiprybė.
[5] Jis pažemina išpuikusius išdidaus miesto gyventojus. Jis pažemina juos iki žemės, dulkėmis paversdamas miestą.
[6] Mindžioja jį beturčių kojos, vargšų žingsniai".
[7] Teisiojo kelias yra tiesus, Tu jo taką išlygini.
[8] Tavo teismų kelyje, Viešpatie, mes laukėme; mūsų sielos atsimena Tavo vardą ir ilgisi Tavęs.
[9] Mano siela naktį ilgisi Tavęs, mano dvasia ieško Tavęs. Kai Tavo teismai pasireiškia žemėje, pasaulio gyventojai pasimoko teisumo.
[10] Jei nedorėlio bus pasigailėta, jis nepasimokys teisumo; teisiųjų šalyje jis darys pikta ir nekreips dėmesio į Viešpaties didybę.
[11] Viešpatie, Tavo ranka yra pakelta, bet jie nemato jos. Tavo uolumą dėl tautos jie tepamato ir tesusigėsta. Ugnis tesunaikina Tavo priešus.
[12] Viešpatie, Tu suteiksi mums ramybės, nes Tu juk viską padarei dėl mūsų.
[13] Viešpatie, mūsų Dieve, kiti valdovai viešpatavo mums, bet mes tik Tavo vardą pripažįstame ir Jį garbiname.
[14] Jie mirė ir nebeatgis, jie yra šešėliai ir nebeatsikels; Tu aplankei juos ir sunaikinai, jų atminimą išdildei.
[15] Viešpatie, tu padidinai tautą; šlovė Tau už tai; Tu išplėtei krašto sienas.
[16] Viešpatie, jie ieškojo Tavęs nelaimės metu; jie meldėsi, kai juos baudei.

4 Iz 12,2; Iz 45,17
5 Iz 25,11.12
7 Ps 37,23
8 Iz 25,9; Iz 33,2; Iz 64,5
9 Ps 63,6; Gg 3,1; Iz 50,10; Lk 6,12
10 Ps 143,10; Ekl 8,12; Rom 2,4
11 Iz 5,12
13 2 Krn 12,8
14 Ekl 9,5
15 Iz 9,3
16 Oz 5,15
17 Jn 16,21
18 Ps 17,14
19 Ez 37,1-14; Dan 12,2
20 Iš 12,22.23; Ps 30,5
21 Mch 1,3

27 SKYRIUS
1 Ps 74,13.14; Iz 51,9
2 Iz 5,1.7
3 Iz 31,5
4 2 Sam 23,6
5 Job 22,21; Iz 25,4
6 Iz 37,31
7 Iz 10,12.17; Iz 30,30-33

[17] Kai gimdyvės laikas priartėja, ji šaukia iš skausmo. Viešpatie, tokie mes esame Tavo akivaizdoje.
[18] Mes lyg gimdančios kentėjome, bet pagimdėme tik vėją. Mes neatnešėme kraštui išlaisvinimo ir pasaulio gyventojai nekrito.
[19] Tavo mirusieji bus gyvi, jų kūnai kelsis kartu su mano. Dulkėse esantieji, pabuskite ir giedokite. Kaip rasa gaivina augalus, taip Viešpats prikels mirusiuosius.
[20] Mano tauta, eik, įeik į savo kambarius; pasislėpk valandėlę, kol praeis Jo rūstybė.
[21] Viešpats ateina iš savo buveinės bausti žemės gyventojų už jų nusikaltimus. Žemė atidengs ant jos pralietą kraują ir nebeslėps nužudytųjų.

27

Tą dieną Viešpats nubaus kietu, dideliu ir stipriu kardu leviataną, šliaužiančią ir besiraitančią gyvatę, ir nukaus jūros slibiną.
[2] Tą dieną giedokite apie vynuogyną:
[3] "Aš, Viešpats, esu jo sargas. Aš nuolatos laistau jį; kad jam kas nepakenktų, saugau jį dieną ir naktį.
[4] Nėra manyje rūstybės. Jei kas jame pasėtų erškėčių ir usnių, Aš įeičiau, kovočiau ir sudeginčiau juos.
[5] Tegu jie laikosi mano stiprybės, kad galėtų susitaikyti su manimi; ir tada jie susitaikys su manimi".
[6] Ateityje Jokūbas vėl įsišaknys, o Izraelis žaliuos ir žydės; jie pripildys visą pasaulį savo vaisių.
[7] Ar Jis baudė juos, kaip jų priešai buvo baudžiami? Ar jų krito tiek, kiek jų priešų?

[8] Tu baudei juos nuosaikiai, kai atmetei. Jis pašalino juos savo stipriu pūstelėjimu rytų vėjo dieną.
[9] Jokūbo kaltė bus atleista ir nuodėmė pašalinta, kai Jis aukurų akmenis sutrupins kaip kalkakmenius, giraičių bei atvaizdų nebeliks.
[10] Sustiprintas miestas bus tuščias, be gyventojų, kaip dykuma. Galvijai ganysis jame, gulės ir apgrauš jo šakas.
[11] Kai jo šakos nudžius, atėjusios moterys jas nulauš ir sudegins. Tai tauta, neturinti supratimo. Todėl jos Kūrėjas nepasigailės ir nesuteiks jai malonės.
[12] Tomis dienomis Viešpats kuls nuo Eufrato upės iki Egipto upelio, o jūs, izraelitai, būsite surinkti kaip grūdai.
[13] Tą dieną pasigirs didysis trimitas, paliktieji Asirijos krašte bei išsklaidytieji Egipto šalyje sugrįš ir pagarbins Viešpatį šventajame Jeruzalės kalne.

28

Vargas puikybės vainikui, Efraimo girtuokliams, vystančiai šlovingo grožio gėlei derlingame vyno įveiktųjų slėnyje.
[2] Štai Viešpaties stiprusis ir galingasis kaip smarki kruša, kaip laužantis viesulas, kaip baisus lietus, kaip plūstantis vanduo užtvindys žemę.
[3] Jis sunaikins Efraimo girtuoklių puikybę,
[4] šlovingo grožio vystančiai gėlei viduryje derlingo slėnio bus kaip ankstyvam figos vaisiui: kas jį pamato, nuskina ir suvalgo.
[5] Tą dieną kareivijų Viešpats bus šlovės karūna ir gražus vainikas savo tautos likučiui;
[6] teisingumo dvasia teisėjui ir stiprybė kariams nugalėti priešą.
[7] Tačiau šie apsvaigo nuo vyno, svyruoja nuo girtuokliavimo. Kunigas ir pranašas, apsvaigę nuo girtuokliavimo, nežino, ką darą. Jie klysta regėjimuose, suklumpa sprendimuose.
[8] Visi jų stalai apvemti, nėra švarios vietos.
[9] Ką Jis pamokys ir kam paaiškins girdėtą pranešimą? Ką tik nujunkytiems kūdikiams?
[10] Taisyklė po taisyklės, taisyklė po taisyklės, eilutė po eilutės, eilutė po eilutės, čia truputį ir ten truputį.
[11] Viešpats kalbės mikčiojančiomis lūpomis ir svetima kalba šitai tautai,
[12] kuriai sakė: "Tai poilsis, kur gali pailsėti pavargę, tai atgaiva". Bet jie neklausė.
[13] Jiems buvo Viešpaties žodis: "Taisyklė po taisyklės, taisyklė po taisyklės, eilutė po eilutės, eilutė po eilutės, čia truputį ir ten truputį", kad jie eitų, svyrinėtų, suklupėtų, įsipainiotų ir patektų į nelaisvę.
[14] Išgirskite Viešpaties žodį, jūs, pasityčiotojai, kurie viešpataujate mano tautai Jeruzalėje.
[15] Jūs sakote: "Mes padarėme sandorą su mirtimi ir susitarimą su mirusiųjų buveine. Atūžiantis tvanas nelies mūsų, nes melas yra mūsų priebėga ir apgaulė mus dengia".
[16] Todėl taip sako Viešpats Dievas: "Štai Aš dedu Sione pamatui ištirtą akmenį, brangų pamato kertinį akmenį. Kas tiki, nesielgs skubotai.
[17] Teisingumas bus mano virvė,

8 Job 23,6; Ps 78,38
10 Iz 5,6.17; Iz 32,14
11 Įst 32,18.28; Iz 1,3; Iz 9,17; Iz 43,1.7; Iz 44,2.21.24
12 Iz 11,11; Iz 56,8
13 Kun 25,9; 1 Krn 15,24; Iz 2,3.11; Iz 19,21.22; Zch 14,16; Mt 24,31; Hbr 12,22; Apr 11,15

28 SKYRIUS
2 Iz 30,30; Ez 13,11
7 Pat 20,1; Iz 5,11.22; Iz 56,10.12; Oz 4,11
9 Jer 6,10
10 Neh 9,30; Jer 25,3.4; Jer 35,15; Jer 44,4
11 Iz 33,19; 1 Kor 14,21
12 Iz 30,15; Jer 6,16; Mt 11,28.29
15 Iz 9,15; Ez 13,22; Am 2,4
16 Pr 49,24; Ps 118,22; Iz 8,14.15; Mt 21,42; Mk 12,10; Lk 20,17; Apd 4,11; Rom 9,33; Rom 10,11; Ef 2,20; 1 Pt 2,6-8

teisumas – mano svambalas. Kruša sunaikins melo priebėgą, ir vanduo užlies slėptuvę.

[18] Tada jūsų sandora su mirtimi bus panaikinta ir susitarimas su mirusiųjų buveine nustos galioti. Atūžiantis tvanas parblokš jus.

[19] Kai jis praeis, nusineš jus. Jis užeis kas rytą ir kas dieną, ir kas naktį. Tai bus siaubinga žinia".

[20] Guolis per trumpas išsitiesti, ir antklodė per siaura įsivynioti.

[21] Viešpats pakils kaip Peracimų kalne, kaip Gibeono slėnyje. Jis padarys darbą, savo bauginantį darbą, kaip yra nusprendęs.

[22] Nebesityčiokite, kad jūsų pančiai nebūtų stipriau suveržti! Iš Viešpaties, kareivijų Dievo, aš girdėjau apie numatytą sunaikinimą visoje žemėje.

[23] Išgirskite mano balsą, klausykite ir supraskite mano kalbą.

[24] Argi artojas kas dieną aria ir akėja, ruošdamas dirvą sėjai?

[25] Argi, sulyginęs žemės paviršių, jis nesėja krapų, kmynų, miežių ir rugių?

[26] Dievas pamokė jį, kad išmanytų.

[27] Juk krapų ir kmynų niekas nekulia velenais. Krapus iškulia lazda ir kmynus lazdele.

[28] Javus duonai reikia sumalti, todėl ant jų nevažinėja velenais visą laiką ir nemindo gyvulių kanopomis.

[29] Taip patvarkė kareivijų Viešpats; Jo patarimas yra nuostabus ir išmintis didinga.

21 Joz 10,10.12; 2 Sam 5,20.25; 1 Krn 14,11.16; Rd 3,33; Lk 19,41-44

22 Iz 10,22; Dan 9,27

29 Ps 92,5; Iz 9,6; Jer 32,19

29 SKYRIUS

1 2 Sam 5,9; Ez 24,6.9

4 Iz 8,19

5 Job 21,18; Iz 17,13; Iz 25,5; Iz 30,13; Iz 47,11; 1 Tes 5,3

6 1 Sam 2,10; Iz 28,2; Iz 30,30; Zch 14,4; Mt 24,7; Mk 13,8; Lk 21,11; Apr 16,18.19

7 Job 20,8; Iz 37,36; Mch 4,11.12; Zch 12,9

8 Ps 73,20

9 Iz 28,7.8; Iz 51,21

10 1 Sam 9,9; Ps 69,23; Iz 6,9.10; Iz 44,18; Mch 3,6; Rom 11,8; 2 Tes 2,9-12

11 Iz 8,16; Dan 12,4.9; Mt 13,11-16; Apr 5,1-5.9

29

Vargas Arieliui, miestui, kuriame gyveno Dovydas. Kasmet švęskite šventes, pjaukite aukas.

[2] Aš užleisiu priespaudą Arieliui. Jame bus verksmas ir vaitojimas; jis bus tikras Arielis.

[3] Apgulsiu tave, apkasiu grioviais, apstatysiu apsiausties bokštais.

[4] Tu būsi labai pažemintas ir iš dulkių prislopintu balsu kalbėsi. Tavo balsas bus girdimas kaip mirusiųjų dvasių iššaukėjo balsas, kaip šnabždesys iš po žemių.

[5] Tavo priešų bus daugybė kaip dulkių ir tavo prispaudėjų gausu – kaip vėjo nešamų pelų. Tai įvyks visai nelauktai ir ūmai.

[6] Kareivijų Viešpats aplankys tave griausmu, žemės drebėjimu, audros viesulu ir ryjančia ugnies liepsna.

[7] Kaip sapnas, kaip nakties regėjimas bus gausybė tautų, kariaujančių prieš Arielį, jį apgulusių grioviais ir bokštais.

[8] Alkanas sapnuoja, kad jis valgo, bet pabudęs tebėra alkanas; arba ištroškęs sapnuoja, kad geria, o pabudęs tebėra ištroškęs. Taip bus tautoms, kurios kariaus prieš Siono kalną.

[9] Nusistebėkite, pasibaisėkite ir šaukite! Jie girti, bet ne nuo vyno; svyruoja, bet ne nuo stipraus gėrimo.

[10] Viešpats siuntė jums kieto miego dvasią, užmerkė jūsų akis – pranašus, uždengė jūsų galvas – regėtojus.

[11] Visi regėjimai bus jums kaip užantspauduota knyga. Jei kas paduotų ją mokančiam skaityti ir sakytų: "Paskaityk!", tas atsakytų: "Negaliu, nes ji užantspauduota".

[12] Jei knygą paduotų nemokančiam skaityti ir jam sakytų: "Skaityk!", jis atsakytų: "Aš nemoku skaityti".

[13] Viešpats tarė: "Kadangi ši tauta artinasi prie manęs savo burna ir pagerbia mane savo lūpomis, bet jų širdis yra toli nuo manęs ir jie mokosi bijoti manęs, klausydami žmonių priesakų,
[14] tai Aš nustebinsiu šią tautą savo nuostabiu darbu. Jų išminčių išmintis pranyks, gudriųjų sumanumas pražus".
[15] Vargas tiems, kurie savo planus slepia nuo Viešpaties ir darbus daro tamsoje, galvodami: "Kas mus mato ir kas mus žino?"
[16] Jūs iškreipiate dalykus! Argi puodžius gali būti laikomas lygiu moliui? Ar kūrinys sako apie savo kūrėją: "Jis nesukūrė manęs"? Ar daiktas kalba apie tą, kuris jį padarė: "Jis nieko nesupranta"?
[17] Netrukus ir Libanas taps ariama dirva, o dirva – mišku.
[18] Tą dieną kurtieji išgirs knygos žodžius ir aklųjų akys praregės.
[19] Romieji dar labiau džiaugsis Viešpačiu ir beturčiai – Izraelio Šventuoju.
[20] Prispaudėjai dings ir pasityčiotojai žus; bus sunaikinti, kurie elgiasi neteisingai,
[21] kurie apšmeižia žmogų, kurie vartuose kaltintojui spendžia spąstus ir teisųjį laiko nieku.
[22] Todėl Viešpats, kuris išgelbėjo Abraomą, taip sako Jokūbo namams: "Jokūbas nebebus pažemintas, jo veidas nebeišblykš.
[23] Jis matys savo vaikus, mano rankų darbą, tarp savųjų; jie pripažins šventu mano vardą ir Jokūbo Šventąjį ir bijos Izraelio Dievo.
[24] Kurie klydo dvasioje, susipras, kurie buvo nepatenkinti, priims pamokymą".

13 Ps 78,36; Ez 33,31; Mt 15,8.9; Mk 7,6.7; Kol 2,22
14 Iz 6,9.10; Iz 28,21; Iz 44,25; Jer 49,7; Abd 1,8; Hab 1,5; 1 Kor 1,19
15 Ps 10,11; Ps 94,7; Iz 30,1; Iz 47,10; Ez 8,12; Mal 2,17
16 Iz 45,9; Jer 18,1-6; Rom 9,19-21
17 Iz 32,15
18 Iz 35,5; Mt 11,5; Mk 7,37
19 Ps 25,9; Ps 37,11; Iz 11,4; Iz 14,30; Iz 61,1; Mt 5,3.5; Mt 11,5.29; Jok 2,5
20 Iz 28,14; Iz 59,4; Mch 2,1
21 Pat 28,21; Am 5,10.12
22 Joz 24,3; Iz 45,17
23 Iz 45,11; Iz 49,20-26; Ef 2,10
24 Iz 28,7

30 SKYRIUS
1 Įst 29,19; Iz 29,15
2 Sk 27,21; Joz 9,14; 1 Kar 22,7; Iz 31,1; Jer 21,2; Jer 42,2.20; Jer 43,7
3 Iz 20,5; Jer 37,5.7
4 Iz 19,11
5 Jer 2,36
6 Įst 8,15; Iz 14,29; Iz 57,9; Oz 8,9; Oz 12,1
7 Jer 37,7
8 Hab 2,2
9 Įst 32,20; Iz 1,2.4; Iz 65,2
10 1 Kar 22,8.13; Iz 5,20; Jer 6,14; Jer 11,21; Jer 23,17.26; Ez 13,7; Am 2,12; Mch 2,6.11; Rom 16,18; 2 Tim 4,3.4
12 Kun 26,43; Sk 15,31; Pat 1,30; Pat 13,13; Iz 5,24; Ez 20,13.16.24;

30

Viešpats sako: "Vargas maištaujantiems vaikams, kurie priimate patarimą, bet ne mano duotą, sudarote sąjungą, bet be mano dvasios. Taip kaupiate nuodėmes.
[2] Einate į Egiptą, manęs nepasiklausę, ieškote faraono pagalbos ir pasitikite Egipto šešėliu.
[3] Faraono pagalba taps jums gėda ir pasitikėjimas Egipto šešėliu – negarbe.
[4] Nors tavo kunigaikščiai yra Coane ir jų pasiuntiniai pasiekė Hanesą,
[5] sulauksite gėdos ir pajuokos dėl tautos, kuri jūsų negali nei išgelbėti, nei suteikti pagalbos, nei naudos".
[6] Regėjimas apie žvėris pietų krašto, kuriame yra vargas ir priespauda; kur liūtai, gyvatės ir skrendanti angis gyvena. Žmonės gabena savo turtus ant asilų ir savo lobius ant kupranugarių pas tautą, kuri negali padėti.
[7] Egipto pagalba yra bevertė ir betikslė. Todėl šaukiau: "Jų jėga ramiai sėdėti".
[8] Tad eik, užrašyk lentoje ir įrašyk knygoje, kad vėlesniam laikui išliktų įspėjimas.
[9] Ši tauta yra maištinga, melagiai vaikai, kurie neklauso Viešpaties įstatymo.
[10] Jie sako regėtojams: "Neregėkite!", ir pranašams: "Nepranašaukite, kas tiesa; kalbėkite, kas mums patinka, pranašaukite mums apgaules.
[11] Pasitraukite iš kelio, šalinkitės nuo mūsų tako, tepasitraukia mums iš akių Izraelio Šventasis".
[12] Štai ką sako Izraelio Šventasis: "Kadangi jūs niekinate žodį, vi-

liatės priespauda ir remiatės skriauda,
[13] jums šis nusikaltimas bus pavojingas, kaip aukštoje sienoje didėjantis plyšys: siena ūmai ir nelauktai sugrius;
[14] ji subyrės, kaip puodžiaus indas, kuris taip sutrupinamas, kad nebelieka šukės ugniai paimti iš židinio ar pasisemti truputį vandens iš duobės".
[15] Taip sako Viešpats, Izraelio Šventasis: "Jei atsigręšite ir nusiraminsite, būsite išgelbėti. Ramume ir pasitikėjime yra jūsų stiprybė". Bet jūs nenorite.
[16] Jūs sakote: "Ne, mes bėgsime ant žirgų". Todėl jūs bėgsite. "Mes josime ant eikliųjų". Ir jūsų persekiotojai bus eiklūs.
[17] Tūkstantis bėgsite, išsigandę vieno, o, gąsdinant penkiems, bėgsite, kol liksite kaip pušies stuobrys kalno viršūnėje, kaip vėliava kalvoje.
[18] Viešpats nori jūsų pasigailėti ir suteikti jums malonę. Viešpats yra teisingumo Dievas; palaiminti, kurie Jo laukia.
[19] Siono tauta, gyvenanti Jeruzalėje, tu daugiau nebeverksi! Jis tikrai pasigailės tavęs. Tavo šauksmą Jis išgirs ir į jį atsakys.
[20] Viešpats maitino jus vargo duona ir girdė priespaudos vandeniu. Dabar tavo mokytojai nebesislėps, tavo akys visada juos matys.
[21] Tavo ausys girdės žodžius, sakomus tau už nugaros: "Tas yra kelias, eikite juo", jei būsite nukrypę į dešinę ar į kairę.
[22] Tu pašalinsi sidabrinius atvaizdus ir auksinius stabus, kaip šiukšles juos išmesi, sakydamas: "Lauk iš čia!"

Am 2,4
13 1 Kar 20,30; Ps 62,3.4; Iz 29,5; Iz 58,12
14 Ps 2,9; Jer 19,11
15 Ps 116,7; Iz 7,4; Iz 28,12; Mt 23,37
17 Kun 26,36; Įst 28,25; Įst 32,30; Joz 23,10; Pat 28,1
18 Ps 2,12; Ps 34,8; Pat 16,20; Iz 26,8; Iz 33,2; Jer 17,7
19 Ps 50,15; Iz 25,8; Iz 65,9.24; Ez 37,25.28; Mt 7,7-11
20 1 Kar 22,27; Ps 74,9; Ps 127,2; Am 8,11
21 Joz 1,7
22 2 Krn 31,1; Iz 2,20; Iz 31,7; Oz 14,8
23 Mt 6,33; 1 Tim 6,8
25 Iz 2,10-21; Iz 34,2
26 Iz 60,19.20; Apr 21,23; Apr 22,5
28 2 Kar 19,28; Iz 8,8; Iz 11,4; Iz 37,29; 2 Tes 2,8
29 Iz 2,3
30 Iz 28,2; Iz 29,6
31 Iz 10,5.24; Iz 14,25; Iz 37,36
33 2 Kar 23,10; Jer 7,31

[23] Jis duos lietaus tavo sėklai, kuria apsėsi dirvą. Javai gausiai užderės derlingoje žemėje. Tada tavo banda ganysis plačioje ganykloje.
[24] Tavo jaučiai ir asilai, kuriais įdirbama žemė, ės sūdytą pašarą, šakėmis sukratytą.
[25] Nuo kiekvieno aukštesnio kalno ir iškilusios kalvos tekės vandens upeliai žudymo dienoje, kai bokštai grius.
[26] Mėnulis švies kaip saulė; saulė bus septynis kartus šviesesnė, kaip septynių dienų šviesa, kai Viešpats perriš savo tautos žaizdą ir pagydys kirčių padarytas žaizdas.
[27] Viešpaties vardas ateina iš tolo. Jo rūstybė deganti ir sunki, Jo lūpos pilnos įtūžio, liežuvis – ryjanti ugnis.
[28] Jo kvapas kaip patvinusios upės srovė, kuri siekia iki kaklo ir naikina tautas. Jis pažaboja tautas ir paklaidina jas.
[29] Tada jūs giedosite kaip šventų iškilmių naktį ir nuoširdžiai džiaugsitės, lyg eidami į Viešpaties kalną, pas Izraelio Galingąjį, palydint fleitai.
[30] Viešpats leis išgirsti savo šlovingą balsą ir pajusti nusileidžiančios rankos smūgį, užsidegusios rūstybės liepsnojančią ir ryjančią ugnį, smarkų lietų ir krušą.
[31] Viešpaties balsas išgąsdins asirus, kai Jis jiems smogs lazda.
[32] Kiekvienas lazdos smūgis, kuriuo Viešpats smogs jiems, bus palydimas būgneliais ir arfomis. Jis kovos su jais grasindamas.
[33] Jau seniai yra paruoštas Tofetas; taip, karaliui jis paruoštas, gilus ir platus, jame bus gausu ugnies ir

malkų; Viešpaties kvapas kaip sieros srovė uždegs jį.

31 Vargas einantiems į Egiptą pagalbos, kurie pasitiki žirgais ir kovos vežimais. Kadangi jų tiek daug ir raiteliai tokie gausūs ir stiprūs, jie nesikreipia į Izraelio Šventąjį ir neieško Viešpaties.
[2] Jis yra išmintingas, užleidžia nelaimę ir neatsiima žodžių. Jis pakils prieš nedorėlių namus ir nusikaltėlių padėjėjus.
[3] Egiptiečiai yra žmonės, ne Dievas. Jų žirgai yra kūnas, ne dvasia. Kai Viešpats išties ranką, padėjėjas suklups, ir tas, kuriam teikiama pagalba, kris; taip jie abu drauge žus.
[4] Taip Viešpats pasakė man: "Kaip liūtas ar jaunas liūtukas urzgia prie savo grobio ir neišsigąsta, kai prie jo artėja piemenų būrys šūkaudamas, ir jų nebijo, taip kareivijų Viešpats nusileis kovoti dėl Siono kalno ir jo aukštumos.
[5] Kaip paukščiai skraido, taip kareivijų Viešpats gins Jeruzalę; gins, išlaisvins ir išgelbės".
[6] Izraelio vaikai, grįžkite prie To, nuo kurio buvote visai nutolę.
[7] Tą dieną kiekvienas išmes sidabro ir aukso stabus, kuriuos savo rankomis pasidarė ir jais nusidėjo.
[8] "Asirija kris ir žus ne nuo žmogaus kardo. Jie bėgs nuo kardo, ir jų jaunuoliai paklius į vergystę.
[9] Jie pabėgs į savo tvirtovę iš baimės ir jų kunigaikščiai išsigąs vėliavos", – sako Viešpats, kurio ugnis Sione ir krosnis Jeruzalėje.

31 SKYRIUS
1 Įst 17,16; Ps 20,7; Iz 2,7; Iz 9,13; Iz 30,1.2.16; Dan 9,13; Am 5,4-8
2 Sk 23,19; Jer 44,29
3 Iz 20,6
4 Sk 24,9; Oz 11,10; Am 3,8
5 Įst 32,11; Ps 91,4
6 Oz 9,9
7 1 Kar 12,30; Iz 2,20; Iz 30,22
8 2 Kar 19,35.36; Iz 37,36
9 Iz 37,37

32 SKYRIUS
1 Ps 45,1
2 Iz 4,6
3 Iz 29,18; Iz 35,5
4 Iz 29,24
6 Pat 24,7-9
7 Jer 5,26-28; Mch 7,3
9 Iz 47,8; Am 6,1; Sof 2,15
13 Iz 7,23-25; Iz 22,2; Oz 9,6
14 Iz 27,10

32 Štai karalius karaliaus teisume ir kunigaikščiai valdys teisingai.
[2] Kiekvienas iš jų bus kaip prieglauda nuo vėjo ar apsauga audroje: kaip vandens upeliai dykumoje ir kaip didelės uolos šešėlis tyruose.
[3] Reginčiųjų akys matys ir girdinčiųjų ausys atidžiai klausysis.
[4] Lengvabūdžiai supras pažinimą ir mikčiojančiųjų kalba bus aiški.
[5] Kvailio nebevadins kilniu, apgaviko – garbingu.
[6] Kvailys kalba kvailystes, jo širdis siekia neteisybės. Jis veidmainiauja ir kalba neteisingai apie Viešpatį. Jis nepavalgydina alkano ir nepagirdo ištroškusio.
[7] Apgaviko sumanymai yra pikti, jis galvoja pakenkti vargšui teisme savo melais, nors beturtis ir kalba teisybę.
[8] Kilnus galvoja kilniai ir gina teisingumą.
[9] Jūs, nerūpestingos moterys, klausykite mano balso; jūs, savimi pasitikinčios dukros, išgirskite mano kalbą.
[10] Metams praėjus, jūs, savimi pasitikinčios, išsigąsite, nes niekas vynuogių neberinks ir sodų vaisių nebeskins.
[11] Išsigąskite ir drebėkite. Nusirenkite ir apsisiauskite ašutinėmis.
[12] Muškitės į krūtinę ir dejuokite, apgailėdamos gražius laukus ir derlingus vynuogynus.
[13] Mano tautos derlingoje dirvoje ir gyvybės pilno miesto namų vietoje žels erškėčiai ir augs usnys.
[14] Rūmai ištuštės, miesto triukšmas nutils, kalva ir stebėjimo bokštas virs lauku, kuriuo džiaug-

sis laukiniai asilai ir ganysis bandos.
[15] Taip pasiliks, iki dvasia iš aukšto bus išlieta. Tada dykumos taps derlingais laukais ir miškais;
[16] teisingumas gyvens dykumoje ir teisumas pasiliks derlinguose laukuose.
[17] Teisumo darbas bus taika, jo pasekmė – ramybė ir pasitikėjimas.
[18] Mano tauta gyvens ramioje vietoje ir saugiuose namuose,
[19] kai kruša kris ant miško ir miestas nusileis į žemumą.
[20] Palaiminti jūs sėsite prie vandenų, laisvai ten ganysis asilai ir jaučiai.

33 Vargas tau, naikintojau, kurio niekas nenaikina. Tu apgaulingai elgiesi, o tavęs niekas neapgaudinėja. Kai baigsi naikinti, pats būsi sunaikintas, ir kai baigsi apgaudinėti, tave apgaus.
[2] Viešpatie, būk mums maloningas, mes laukiame Tavęs. Būk mūsų ranka kas rytą, išgelbėk nelaimės metu.
[3] Tautos bėga nuo triukšmo; kai Tu pakyli – išsisklaido giminės.
[4] Jų grobis sunyks lyg skėrių sunaikintas derlius.
[5] Viešpats yra išaukštintas, nes Jis gyvena aukštybėje. Jis pripildė Sioną teisingumu ir teisumu.
[6] Jis duos laikus, saugius išgelbėjimo jėga, išmintimi, pažinimu. Viešpaties baimė bus jų turtas.
[7] Štai karžygiai rauda lauke, taikos pasiuntiniai graudžiai verkia.
[8] Keliai ištuštėjo, keliautojai išnyko. Jis sulaužė sandorą, miestus sunaikino, žmonėmis nesirūpina.
[9] Kraštas liūdi ir nyksta: Libanas apleistas ir sunykęs, Šaronas pavirto dykuma, Bašano ir Karmelio lapai nukrito.
[10] Viešpats sako: "Dabar Aš kelsiuos ir būsiu išaukštintas.
[11] Jūs pastojote šienu ir pagimdysite šiaudus. Jūsų kvapas sunaikins jus kaip ugnis.
[12] Tautos bus kaip išdegtos kalkės, kaip nupjauti erškėčiai bus sudegintos ugnimi.
[13] Išgirskite toli esantys, ką Aš padariau, arti esantys supraskite mano galią".
[14] Siono nusidėjėliai išsigandę, veidmainiai dreba: "Kas gali gyventi prie viską ryjančios ugnies? Kas gali gyventi prie amžino karščio?"
[15] Kas vaikšto teisiai ir kalba tiesą, kas paniekina priespaudos pelną, kas neima kyšių, kas užsikemša ausis ir nesiklauso kraują praliejančių, kas užmerkia akis ir nesigėri piktybėmis,
[16] tas gyvens aukštumose; jo apsaugos pilis bus aukštose uolose, jis turės duonos ir jo vanduo neišseks.
[17] Tavo akys matys karalių jo grožybėje, jos matys tolimą šalį.
[18] Tu prisiminsi siaubo laikus: "Kur dingo mokesčių skaičiuotojas ir svėrėjas? Kur yra skaičiavęs bokštus?"
[19] Tu nebematysi žiaurios tautos, tautos, kurios kalbos nesupranti, mikčiojančio liežuvio, kuris tau svetimas.
[20] Žvelk į Sioną, mūsų iškilmių miestą. Tavo akys tesidžiaugia Jeruzale: tvirtais pastatais, nesugriaunama palapine, kurios stulpai nepašalinami ir virvės nesutraukomos.
[21] Šlovingas Viešpats yra mūsų gy-

15 Ps 107,35; Iz 11,2; Iz 29,17; Ez 39,29; Jl 2,28
17 Ps 119,165; Iz 2,4; Rom 14,17; Jok 3,18
18 Iz 11,10; Iz 14,3; Iz 30,15; Oz 2,18-23; Zch 2,5; Zch 3,10
19 Iz 30,30; Zch 11,2
20 Ekl 11,1; Iz 30,23.24

33 SKYRIUS
1 Iz 10,12; Iz 14,25; Iz 21,2; Iz 31,8; Hab 2,8; Apr 13,10
2 Iz 25,9; Iz 26,8
3 Iz 17,13
5 Ps 97,9
7 2 Kar 18,18.37
8 Ts 5,6; 2 Kar 18,13-17
9 Iz 24,4
10 Ps 12,5; Iz 2,19.21
11 Ps 7,14; Iz 26,18; Iz 59,4; Jok 1,15
12 Iz 9,18
13 Ps 48,10; Iz 49,1
14 Iz 30,27.30; Hbr 12,29
15 Ps 15,2; Ps 24,3.4; Ps 119,37; Iz 58,6-11
17 Ps 27,4
18 1 Kor 1,20
19 Įst 28,49.50; 2 Kar 19,32; Iz 28,11; Jer 5,15
20 Ps 46,5; Ps 48,12; Ps 125,1; Iz 32,18; Iz 37,33; Iz 54,2

rius ir plačių srovių versmė. Čia nepasirodys irkluotojų valtis ir neplauks išdidus laivas.
[22] Viešpats yra mūsų teisėjas, Viešpats – mūsų valdovas, Viešpats – mūsų karalius; Jis išgelbės mus.
[23] Tavo virvės atsileidusios; jos tvirtai nebelaiko stiebo savo vietoje nei išpūstų burių. Tada bus dalinamas didelis grobis, net raišieji gaus dalį.
[24] Nė vienas iš gyventojų nesakys: "Aš sergu". Žmonėms, kurie čia gyvens, bus atleistos kaltės.

34 Priartėkite, tautos, klausykitės, pagonys, teišgirsta žemė ir visa, kas joje, pasaulis ir visa, kas iš jo kyla.
[2] Viešpats rūstauja ant tautų, grasina jų kariuomenėms. Jis pasmerkė jas, paskyrė jas sunaikinti.
[3] Užmuštieji bus išmesti, jų lavonai dvoks, kalnai mirks jų kraujyje.
[4] Dangaus kareivijos sutirps, dangus bus suvyniotas kaip knyga. Lyg vynmedžio ir figmedžio suvytę lapai krinta jo pulkai.
[5] Mano kardas bus nuplautas danguje, jis nusileis Idumėjos teismui, ant mano prakeiktos tautos.
[6] Viešpaties kardas suteptas krauju, aptekęs taukais. Jis suteptas avinėlių ir ožių krauju, aptekęs avinų inkstų taukais. Viešpaties auka Bocroje, didelės skerdynės Idumėjoje.
[7] Čia krinta stumbrai drauge su jaučiais ir buliais. Žemė yra permirkus krauju, dirva pilna taukų.
[8] Tai Viešpaties keršto diena, atlyginimo metai už Siono skriaudą.
[9] Upeliai pavirs derva, žemė – siera, kraštas degs kaip derva.
[10] Dieną ir naktį ji degs, dūmai

22 Ps 89,18; Iz 1,10; Iz 25,9; Iz 35,4; Iz 51,4.7; Zch 9,9; Apd 10,42; Jok 4,12
24 Iz 40,2; Jer 50,20; Mch 7,18.19; 1 Jn 1,7-9

34 SKYRIUS
1 Įst 32,1; Ps 49,1; Iz 1,2; Iz 41,1; Iz 43,9
2 Iz 13,5
3 Jl 2,20; Am 4,10
4 Ps 102,26; Iz 13,13; Iz 14,12; Ez 32,7.8; Jl 2,31; Mt 24,29; 2 Pt 3,10; Apr 6,12-14
5 Įst 32,41.42; Iz 63,1; Jer 46,10; Jer 49,7.8.20; Ez 21,3-5; Ez 25,12-14; Ez 35,1-15; Am 1,11.12; Abd 1,1-14; Mal 1,4
6 Iz 66,16; Sof 1,7
8 Iz 63,4
9 Įst 29,23; Ps 11,6; Iz 30,33
10 Iz 13,20-22; Iz 24,1; Mal 1,3.4; Apr 14,11; Apr 18,18; Apr 19,3
11 2 Kar 21,13; Iz 14,23; Rd 2,8; Sof 2,14; Apr 18,2
13 Iz 13,21; Iz 32,13; Oz 9,6
16 Mal 3,16

35 SKYRIUS
1 Iz 32,15; Iz 41,19; Iz 51,3; Iz 55,12
2 Iz 32,15; Iz 40,5
3 Job 4,3.4; Hbr 12,12
4 Ps 145,19; Iz 33,22; Iz 34,8
5 Iz 29,18; Mt 9,27; Mt 11,5; Jn 9,6.7

rūks amžinai. Kartų kartoms kraštas liks tyrlaukiu, niekas juo nekeliaus.
[11] Ten gyvens vanagas ir ežys, įsikurs pelėda ir varnas. Viešpats išties sumaišties virvę ir ištuštėjimo svambalą.
[12] Nebeliks kilmingųjų, kurie galėtų karaliauti, visi kunigaikščiai taps niekas.
[13] Rūmuose augs erškėčiai, tvirtovėse – dilgėlės ir usnys. Čia gyvens šakalai ir stručiai.
[14] Ten susitiks vilkai su hienomis, satyrai šauks vienas kitam. Nakties šmėklos ten susiras sau poilsio vietą.
[15] Gyvatės turės ten lizdus ir saugos savo vaikus; ten rinksis ir būriuosis maitvanagiai.
[16] Skaitykite ir tyrinėkite Viešpaties raštus – visi susirinks, kaip pasakyta. Viešpats taip pasakė, ir Jo dvasia juos surinks.
[17] Jis metė burtą, matavimo virve padalino jiems kraštą. Jie paveldės jį amžiams ir per kartų kartas gyvens tame krašte.

35 Tyrai ir dykumos džiūgaus, stepės pražys pievų gėlėmis;
[2] ji žydės, bus linksma, džiaugsis ir giedos. Jai teks Libano šlovė, Karmelio ir Šarono grožis. Taip, jie matys Viešpaties šlovę ir Dievo didybę.
[3] Sustiprinkite suglebusias rankas ir klumpančius kelius.
[4] Sakykite išsigandusioms širdims: "Būkite drąsūs ir nebijokite. Štai jūsų Dievas atkeršys ir atlygins. Jis ateis ir išgelbės jus".
[5] Tada aklųjų akys atsimerks ir kurčiųjų ausys atsivers.

[6] Tada raišas šokinės kaip briedis ir nebylys giedos. Vanduo trykš dykumoje ir upeliai tekės stepėse.
[7] Sausoje žemėje ežerai, išdžiūvusioje – vandens šaltiniai. Kur šakalai gyveno, augs nendrės ir meldai.
[8] Ten eis kelias, vadinamas Šventu keliu, kuriuo nevaikščios niekas nešvarus.
[9] Čia nesimaišys liūtas, ir joks plėšrus žvėris nevaikštinės juo; išpirktieji keliaus juo.
[10] Viešpaties išlaisvintieji sugrįš ir eis į Sioną giedodami; amžina linksmybė vainikuos jų galvas. Jie džiaugsis ir linksminsis, vaitojimo ir dūsavimo nebebus.

36

Keturioliktais karaliaus Ezekijo metais Asirijos karalius Sanheribas puolė visus sustiprintus Judo miestus ir juos paėmė.
[2] Asirijos karalius siuntė Rabšakę iš Lachišo į Jeruzalę pas karalių Ezekiją su didele kariuomene. Jis sustojo prie aukštutinio vandentiekio tvenkinio, vėlėjo lauke.
[3] Pas jį išėjo Hilkijo sūnus Eljakimas, rūmų viršininkas, raštininkas Šebna ir metraštininkas Joachas, Asafo sūnus.
[4] Rabšakė jiems tarė: "Taip sakykite Ezekijui: 'Taip sako didysis karalius, Asirijos karalius: 'Kuo remiasi tavo pasitikėjimas?
[5] Tu kalbi tuščius žodžius, o karui reikalingas patarimas ir jėga. Kuo pasitiki, kad maištauji prieš mane?
[6] Ar ketini atsiremti į Egiptą, šitą sulūžusią nendrę? Kas į ją atsiremia, tam ji įsminga į ranką ir perduria ją. Toks yra faraonas, Egipto karalius, visiems, kurie juo pasitiki.
[7] Jei tu sakysi: 'Mes pasitikime Viešpačiu, savo Dievu', tai ar ne Jo aukštumas ir aukurus Ezekijas pašalino ir įsakė Judui ir Jeruzalei: 'Jūs garbinkite prie šito aukuro'.
[8] Taigi dabar lenktyniauk su mano valdovu, Asirijos karaliumi; aš tau duosiu du tūkstančius žirgų, jei tu surinksi tiek raitelių ant jų joti.
[9] Ar gali pasipriešinti silpniausiam mano valdovo tarnų būriui, nors ir pasitiki Egipto kovos vežimais ir raiteliais?
[10] Argi aš be Viešpaties atėjau į šį kraštą jo sunaikinti? Viešpats man įsakė: 'Eik ir sunaikink tą kraštą' ".
[11] Tada Eljakimas, Šebna ir Joachas sakė Rabšakei: "Kalbėk su savo tarnais aramėjiškai, mes suprantame; nekalbėk su mumis žydiškai, girdint žmonėms ant sienų".
[12] Rabšakė atsakė: "Ar mano valdovas siuntė mane tik pas tavo valdovą ir tave kalbėti šiuos žodžius? Ar ne pas tuos vyrus, kurie sėdi ant sienos, kad valgytų su jumis savo pačių išmatas bei gertų savo šlapimą?"
[13] Tada Rabšakė atsistojo ir garsiai šaukė žydiškai: "Klausykite didžiojo karaliaus, Asirijos karaliaus žodžių!
[14] Taip sako karalius: 'Nesiduokite Ezekijo suvedžiojami, nes jis neišgelbės jūsų.
[15] Tenęįtikina Ezekijas jūsų pasitikėti Viešpačiu, sakydamas: 'Viešpats tikrai išgelbės mus ir šito miesto neatiduos į Asirijos karaliaus rankas'.

---

6 Iz 32,4; Iz 41,18; Mt 9,32; Mt 11,5; Mt 12,22; Mt 15,30; Jn 5,8.9; Jn 7,38; Apd 8,7
7 Iz 34,13
8 Iz 19,23; Iz 52,1; Jl 3,17; Mt 7,13.14; 1 Pt 1,15.16; Apr 21,27
9 Kun 26,6; Iz 11,7.9; Ez 34,25
10 Iz 25,8; Iz 30,19; Iz 51,11; Iz 65,19; Apr 7,17; Apr 21,4

36 SKYRIUS
1 2 Kar 18,13.17; 2 Krn 32,1
3 Iz 22,15.20
4 2 Kar 18,19
6 Ps 146,3; Iz 30,3.5.7; Ez 29,6

[16] Neklausykite Ezekijo, nes taip sako Asirijos karalius: 'Padarykite su manimi sutartį ir išeikite pas mane, tuomet kiekvienas valgysite nuo savo vynmedžio ir nuo savo figmedžio bei gersite vandenį iš savo šulinio,
[17] kol aš ateisiu ir išvesiu jus į kraštą, panašų į jūsų, pilną javų ir vyno, duonos ir vynuogių.
[18] Nesiduokite Ezekijo suklaidinami, kai jis kalba: 'Viešpats išgelbės mus'. Argi kuris nors iš tautų dievų išgelbėjo savo kraštą iš Asirijos karaliaus rankos?
[19] Kur yra Hamato ir Arpado dievai? Kur Sefarvaimų dievai? Argi jie išgelbėjo Samariją iš mano rankos?
[20] Kuris visų šitų kraštų dievas išgelbėjo savo kraštą iš mano rankos, kad Viešpats išgelbėtų Jeruzalę?' "
[21] Jie visi tylėjo ir neatsakė nė žodžio, nes karalius buvo įsakęs: "Neatsakykite jam".
[22] Eljakimas, Hilkijo sūnus, rūmų viršininkas, raštininkas Šebna ir Joachas, Asafo sūnus, metraštininkas, atėjo pas Ezekiją su perplėštais rūbais ir perdavė jam Rabšakės žodžius.

16 1 Kar 4,25; Mch 4,4; Zch 3,10
18 2 Kar 19,12; Iz 37,12
19 2 Kar 17,6

37 SKYRIUS

1 2 Kar 19,1-37; Iz 37,1-38
3 Iz 22,5; Iz 26,16; Iz 33,2
4 Iz 36,15.18.20
12 Iz 36,18.19
13 Iz 49,23

37 Tai išgirdęs, karalius Ezekijas perplėšė savo rūbus, apsirengė ašutine ir nuėjo į Viešpaties namus.
[2] Jis nusiuntė rūmų viršininką Eljakimą, raštininką Šebną ir vyresniuosius kunigus, apsirengusius ašutinėmis, pas pranašą Izaiją, Amoco sūnų.
[3] Jie kalbėjo jam: "Taip sako Ezekijas: 'Šita diena yra bausmės, pažeminimo ir gėdos diena. Atėjo laikas gimdyti, bet nėra jėgų.
[4] Gal Viešpats, tavo Dievas, išgirs žodžius Rabšakės, kurį Asirijos karalius siuntė niekinti gyvąjį Dievą, ir sudraus už žodžius, kuriuos Viešpats, tavo Dievas, girdėjo. Melskis už tuos, kurie yra likę' ".
[5] Karaliaus Ezekijo tarnai atėjo pas Izaiją.
[6] Ir Izaijas kalbėjo jiems: "Sakykite savo valdovui: 'Taip sako Viešpats: 'Neišsigąsk girdėtų žodžių, kuriais Asirijos karaliaus tarnai man piktžodžiavo.
[7] Štai Aš pasiųsiu jam dvasią, ir jis, išgirdęs žinią, grįš į savo šalį ir ten bus nužudytas' ".
[8] Rabšakė sugrįžęs rado Asirijos karalių kariaujantį prieš Libną, nes jis girdėjo, kad šis pasitraukė nuo Lachišo.
[9] Jis išgirdo sakant apie Etiopijos karalių Tirhaką: "Jis ateina kovoti prieš tave". Tai išgirdęs, jis siuntė pasiuntinius pas Ezekiją ir įsakė:
[10] "Taip sakykite Ezekijui, Judo karaliui: 'Teneapgauna tavęs tavo Dievas, kuriuo pasitiki, sakydamas: 'Jeruzalė nebus atiduota į Asirijos karaliaus rankas'.
[11] Tu girdėjai, ką Asirijos karaliai padarė visose šalyse, jas visai sunaikindami. Nejaugi tu būsi išgelbėtas?
[12] Argi tų tautų, kurias mano tėvai sunaikino, dievai išgelbėjo Gozaną, Haraną, Recefą ir Edeno vaikus, gyvenusius Telasare?
[13] Kur yra Hamato, Arpado, Sefarvaimų, Henos ir Ivos miestų karaliai?' "
[14] Ezekijas paėmė laišką iš pasiuntinių ir perskaitė jį. Po to, nuėjęs į

Viešpaties namus, išskleidė jį Viešpaties akivaizdoje.

[15] Ezekijas meldėsi, sakydamas:

[16] "Kareivijų Viešpatie, Izraelio Dieve, kuris gyveni tarp cherubų. Tu vienas esi visų žemės karalysčių Dievas, Tu sukūrei dangų ir žemę.

[17] Palenk, Viešpatie, savo ausį ir išgirsk. Atverk, Viešpatie, savo akis ir pamatyk. Išgirsk visus Sanheribo žodžius, kuriais jis niekino gyvąjį Dievą.

[18] Tai tiesa, Viešpatie, kad Asirijos karaliai išnaikino tautas ir jų šalis.

[19] Jie sudegino jų dievus, nes jie nebuvo dievai, tik žmonių rankų darbas – medis ir akmuo, – todėl jie juos sunaikino.

[20] Dabar, Viešpatie, mūsų Dieve, išgelbėk mus iš jo rankų, kad visos žemės karalystės žinotų, jog Tu vienas esi Viešpats".

[21] Tada Izaijas, Amoco sūnus, pasiuntė pas Ezekiją, sakydamas: "Taip sako Viešpats, Izraelio Dievas, apie Sanheribą, Asirijos karalių.

[22] Štai Viešpaties žodis, kurį Jis kalbėjo apie jį: 'Mergelė, Siono dukra, paniekino tave ir pasityčiojo iš tavęs. Jeruzalės dukra kraipo galvą dėl tavęs.

[23] Ką tu niekinai ir prieš ką piktžodžiavai? Prieš ką išdidžiai pakėlei balsą ir savo akis? Prieš Izraelio Šventąjį!

[24] Per savo tarnus tu niekinai Viešpatį ir sakei: 'Su daugybe kovos vežimų aš pasikėliau į kalnų aukštumas, Libano aukščiausias vietas. Aš iškirsiu jo aukštuosius kedrus, gražiausius kiparisus. Aš pasieksiu pačią aukštumą, Karmelio mišką.

16 Iz 43,10.11
17 2 Krn 6,40; Ps 17,6; Ps 74,22; Dan 9,18
18 2 Kar 15,29; 2 Kar 16,9; 2 Kar 17,6.24; 1 Krn 5,26
19 Iz 40,19.20
20 Ps 83,18; Iz 33,22
26 Iz 25,1; Iz 40,21; Iz 45,21
29 2 Kar 19,35-37; 2 Krn 32,21; Iz 30,28; Ez 38,4; Ez 39,2
32 2 Kar 19,31; Iz 9,7; Iz 59,17; Jl 2,18; Zch 1,14
35 1 Kar 11,13; 2 Kar 20,6; Iz 31,5; Iz 38,6
36 2 Kar 19,35; Iz 10,12.33.34

[25] Aš kasiau šulinius ir gėriau vandenį; savo kojų padais išdžiovinau upes apsiausties vietose'.

[26] Argi negirdėjai? Jau seniai Aš tai padariau, labai seniai tai paruošiau, tik dabar įvykdžiau, kad tu galėtum sustiprintus miestus paversti griuvėsių krūvomis.

[27] Todėl jų gyventojai bejėgiai, jie nusigando ir susigėdo, jie tapo kaip lauko žolė, kaip gležna žolė ant stogų, kuri nudžiūna neužaugusi.

[28] Aš žinau, kaip tu gyveni, kaip tu įeini ir išeini, kaip tu siautėji prieš mane.

[29] Kadangi tavo siautėjimas prieš mane ir tavo pasipūtimas pasiekė mano ausis, Aš įversiu savo grandį į tavo šnerves ir tave pažabosiu, ir vesiu tave atgal keliu, kuriuo atėjai'.

[30] Tau bus toks ženklas: šiais metais valgyk, ką randi, kitais metais maitinkis tuo, kas užaugs savaime; o trečiais metais sėkite ir pjaukite, sodinkite vynuogynus ir valgykite jų vaisus.

[31] Judo namų likutis vėl leis šaknis apačioje ir neš vaisių viršuje.

[32] Iš Jeruzalės išeis išlikusieji, iš Siono kalno išgelbėtieji. Tai darys kareivijų Viešpaties uolumas.

[33] Todėl taip sako Viešpats apie Asirijos karalių: 'Jis neįeis į šį miestą ir nepaleis į jį nė vienos strėlės, neateis prieš jį su skydais ir nesupils pylimo aplink jį.

[34] Jis sugrįš tuo pačiu keliu, kuriuo atėjo, ir į miestą neįsiverš, – sako Viešpats. –

[35] Aš apginsiu šitą miestą ir išgelbėsiu jį dėl savęs ir dėl mano tarno Dovydo' ".

[36] Viešpaties angelas išėjo ir išžu-

dė asirų stovykloje šimtą aštuoniasdešimt penkis tūkstančius. Kai jie atsikėlė anksti rytą, visur buvo pilna lavonų.
[37] Asirijos karalius Sanheribas pasitraukė ir grįžo į Ninevę.
[38] Kai jis garbino savo dievo Nisrocho namuose, jo sūnūs Adramelechas ir Sareceras nužudė jį kardu ir pabėgo į Armėnijos kraštą. Jo sūnus Asarhadonas karaliavo jo vietoje.

38 Tomis dienomis Ezekijas mirtinai susirgo. Pas jį atėjo pranašas Izaijas, Amoco sūnus, ir jam tarė: "Taip sako Viešpats: 'Sutvarkyk savo namus, nes tu nebepasveiksi, bet mirsi' ".
[2] Ezekijas nusigręžė į sieną ir meldėsi:
[3] "Viešpatie, meldžiu Tave, atsimink, kad aš teisingai ir tobula širdimi vaikščiojau prieš Tave ir dariau gera Tavo akyse". Ir Ezekijas graudžiai verkė.
[4] Viešpaties žodis buvo suteiktas Izaijui:
[5] "Eik ir sakyk Ezekijui: 'Taip sako Viešpats, tavo tėvo Dovydo Dievas: 'Aš girdėjau tavo maldą ir mačiau tavo ašaras. Aš pridėsiu tau dar penkiolika metų
[6] ir išgelbėsiu tave ir šitą miestą iš Asirijos karaliaus rankų.
[7] Tau bus šis Viešpaties ženklas, kad Viešpats įvykdys, ką pažadėjo.
[8] Aš pastumsiu Ahazo saulės laikrodžio šešėlį atgal dešimčia laipsnių' ". Saulė sugrįžo dešimčia laipsnių atgal, kuriuos buvo nuėjusi.
[9] Ezekijas, Judo karalius, pagijęs iš savo ligos, parašė:
[10] "Aš maniau, jog, įpusėjus mano amžiui, turėsiu eiti į mirusiųjų buveinę. Aš pasigendu savo likusių metų.
[11] Aš tariau: 'Nebematysiu Viešpaties gyvųjų žemėje, nebepamatysiu daugiau pasaulio gyventojų'.
[12] Mano metai praėjo ir pašalinti nuo manęs kaip piemenų palapinė; mano gyvenimas kaip audėjo rietimas suriestas ir iš staklių išimtas. Dieną ir naktį Tu vedi mane į pabaigą.
[13] Aš laukiau iki ryto. Jis kaip liūtas sutrupino visus mano kaulus pirmiau, negu diena pasibaigė ir atėjo naktis.
[14] Aš čirškiu kaip kregždė, burkuoju kaip balandis. Mano akys nusilpo, bežiūrėdamos aukštyn. Viešpatie, aš prislėgtas, padėk man.
[15] Ką aš galiu bekalbėti ir besakyti? Jis davė man pažadą ir jį įvykdė. Aš tyliai gyvensiu visus likusius savo metus savo sielos apkartime.
[16] Viešpatie, tuo žmogus yra gyvas ir tai yra mano dvasios gyvybė. Tu išgydysi mane ir suteiksi man gyvenimą.
[17] Štai apkartimas man pavirto ramybe. Tu išgelbėjai mano gyvybę nuo duobės ir sunaikinimo, visas mano nuodėmes numetei sau už nugaros.
[18] Mirusiųjų pasaulis Tau nedėkoja ir mirtis nešlovina Tavęs. Kurie žengia į duobę, nebesitiki Tavo ištikimybės.
[19] Gyvieji giria Tave, kaip ir aš šiandien. Tėvas pasakoja vaikams apie Tavo ištikimybę.
[20] Viešpatie, gelbėk mane, tuomet aš visą savo gyvenimą Viešpaties

38 Ezr 4,2
38 SKYRIUS
1 2 Kar 20,1-6.9-11; 2 Krn 32,24; Iz 38,1-8
3 2 Kar 18,5.6; Neh 13,14; Ps 26,3
6 2 Kar 19,35-37; 2 Krn 32,21; Iz 31,5; Iz 37,35
7 Ts 6,17.21.36-40; 2 Kar 20,8; Iz 7,11
11 Ps 27,13; Ps 116,9
12 Job 7,6
14 Iz 59,11; Ez 7,16; Nah 2,7
15 Job 7,11; Job 10,1; Iz 38,17
18 Ps 6,5; Ps 30,9; Ps 88,11; Ps 115,17; Ekl 9,10
19 Įst 4,9; Įst 6,7; Ps 78,3.4

šventykloje giedosiu ir skambinsiu".
[21] Izaijas liepė uždėti gabalėlį figos ant voties, kad karalius pasveiktų.
[22] Ezekijas klausė: "Koks yra ženklas, kad įeisiu į Viešpaties namus?"

39 Tuo metu Merodach Baladanas, Baladano sūnus, Babilono karalius, atsiuntė pasiuntinius su laišku ir dovanomis Ezekijui, nes jis girdėjo, kad tas sirgo ir pasveiko.
[2] Ezekijas džiaugėsi ir parodė jiems visus savo namų turtus: sidabrą, auksą, kvepalus, brangius aliejus, ginklus ir visa, kas buvo sandėliuose. Nebuvo nieko jo namuose, ko Ezekijas nebūtų jiems parodęs.
[3] Pranašas Izaijas atėjo pas karalių Ezekiją ir klausė: "Ką sakė tie vyrai? Iš kur jie atėjo?" Ezekijas atsakė: "Jie atėjo iš tolimo krašto, iš Babilono".
[4] Jis klausė: "Ką jie matė tavo namuose?" Ezekijas atsakė: "Jie matė viską, kas yra mano namuose; nėra nieko, ko nebūčiau jiems parodęs".
[5] Tada pranašas Izaijas tarė: "Klausykis kareivijų Viešpaties žodžio:
[6] 'Ateis dienos, kai visa, kas yra tavo namuose, ką tavo tėvai sukrovė iki šios dienos, bus išgabenta į Babiloną. Nieko nebus palikta, – sako Viešpats. –
[7] Net kai kuriuos iš tavo sūnų paims, išsives ir jie bus eunuchais Babilono karaliaus rūmuose' ".
[8] Ezekijas atsakė Izaijui: "Viešpaties žodis, kurį tu kalbėjai, yra geras". Ir jis pridūrė: "Kad tik mano dienomis būtų taika ir saugumas".

21 2 Kar 20,7
22 2 Kar 20,8

39 SKYRIUS
1 2 Kar 20,12-19; 2 Krn 32,31; Iz 39,1-8
2 2 Krn 32,25.31; Job 31,25
3 Įst 28,49; Jer 5,15
6 2 Kar 24,13; 2 Kar 25,13-15; Jer 20,5
7 Dan 1,1-7
8 1 Sam 3,18

40 SKYRIUS
2 Iz 61,7
3 Ps 68,4; Mal 3,1; Mal 4,5.6; Mt 3,3; Mk 1,3; Lk 3,4-6; Jn 1,23
4 Iz 45,2
5 Iz 35,2
6 Job 14,2; Jok 1,10; 1 Pt 1,24.25
8 Jn 12,34
10 Iz 59,16.18; Iz 62,11; Apr 22,12
11 Jer 31,10; Ez 34,23.31; Mch 5,4; Jn 10,11.14-16; Hbr 13,20; 1 Pt 2,25

40 "Guoskite, guoskite mano tautą, – sako jūsų Dievas. –
[2] Kalbėkite paguodą Jeruzalei, praneškite jai, kad jos kovos pasibaigė, nusikaltimas atleistas. Ji gavo iš Viešpaties dvigubai už savo nuodėmes".
[3] Dykumoje šaukiančiojo balsas: "Paruoškite kelią Viešpačiui, tiesų darykite Jam vieškelį dykumoje.
[4] Slėnius užpilkite, kalnus ir kalvas pažeminkite, kas kreiva, ištiesinkite, kas nelygu, išlyginkite.
[5] Viešpaties šlovė bus apreikšta, visi kūnai tai matys, nes Viešpats taip kalbėjo".
[6] Balsas tarė: "Šauk!" Aš klausiau: "Ką šaukti?" – "Kiekvienas kūnas yra žolė, visas jo grožis yra lyg lauko gėlės žiedas.
[7] Kai Viešpats pūsteli, žolė nuvysta ir žiedas nukrinta. Taip ir tauta yra žolė.
[8] Žolė nuvysta, žiedas nukrinta, bet mūsų Dievo žodis išlieka per amžius".
[9] Pakilk į aukštą kalną, geros žinios nešėjau Sione! Pakelk galingai balsą, geros žinios nešėja Jeruzale! Pakelk balsą, nebijok! Sakyk Judo miestams: "Štai jūsų Dievas!"
[10] Viešpats Dievas ateina su galia, Jo ranka valdo visa. Jo atpildas yra su Juo ir Jo darbas priešais Jį.
[11] Jis ganys savo bandą kaip piemuo, surankios avinėlius, juos neš prie krūtinės, o avis su jaunikliais vedžios švelniai.

[12] Kas išsėmė vandenis sauja ir išmatavo dangų sprindžiais? Kas žemės dulkes saiku seikėjo, pasvėrė kalnus ir kalvas svarstyklėmis?
[13] Kas nukreipė Viešpaties Dvasią ir buvo Jo patarėjas?
[14] Kas davė Jam patarimą, kas mokė Jį teisingumo ir pažinimo, kas parodė Jam supratimo kelią?
[15] Tautos yra kaip lašas kibire, kaip grūdelis svarstyklėse. Jam salos lyg dulkės.
[16] Libano kedrų neužtektų ugniai kūrenti, gyvulių nepakaktų Jo deginimo aukai.
[17] Visos tautos Jo akivaizdoje bevertės, jos vertinamos mažiau už nieką ir tuštybę.
[18] Su kuo tad palyginsite Dievą? Į ką panašų darysite Jo atvaizdą?
[19] Amatininkas nulieja atvaizdą, auksakalys aptraukia jį auksu ir papuošia sidabrinėmis grandinėlėmis.
[20] Kas neturtingas, pasirenka nepūvantį medį, susiranda išmanų amatininką, tas padaro drožinį ir pastato jį, kad nejudėtų.
[21] Argi jūs nežinote? Argi negirdėjote? Argi nebuvo pranešta nuo pradžios? Argi nesuprantate iš pasaulio sutvėrimo?
[22] Jis sėdi virš žemės skliauto, jos gyventojai atrodo lyg skėriai. Jis ištiesia dangus lyg užuolaidas, išskleidžia juos lyg palapinę gyventi.
[23] Jis kunigaikščius paverčia nieku ir žemės teisėjus padaro kaip tuštybę.
[24] Jie bus ką tik pasėti, ką tik jų kamienai bus išleidę šaknis, kai Jis pūstelės, ir jie nuvys, viesulas nuneš juos kaip šiaudus.
[25] "Su kuo mane palyginsite ir į ką Aš panašus?"–klausia Šventasis.
[26] Pakelkite akis ir pažiūrėkite aukštyn, kas visa tai sutvėrė? Jis suskaitęs veda jų pulkus ir kiekvieną vadina vardu. Jo galia ir jėga yra tokia didelė, kad nė vieno netrūksta.
[27] Kodėl sakai, Jokūbai, kodėl taip kalbi, Izraeli: "Viešpačiui mano keliai nežinomi ir mano teisių Dievas nemato".
[28] Ar nežinai? Ar negirdėjai? Viešpats, amžinasis Dievas, kuris sutvėrė žemę, niekada nepailsta ir nepavargsta, Jo išmintis neišsemiama.
[29] Jis duoda pavargusiam jėgų ir bejėgį atgaivina.
[30] Net jaunuoliai pavargsta ir pailsta, jauni vyrai krinta išsekę.
[31] Bet tie, kurie laukia Viešpaties, įgaus naujų jėgų. Jie pakils ant sparnų kaip ereliai, bėgs ir nepavargs, eis ir nepails.

41

"Salos, nutilkite prieš mane. Tautos teįgauna naujų jėgų, tepriartėja ir tekalba; eikime kartu į teismą.
[2] Kas pašaukė teisųjį iš rytų, liepė jam sekti paskui save? Jis atidavė tautas jam, pavergė karalius, atidavė juos kardui kaip dulkes, lankui–kaip vėjo nešiojamus šiaudus.
[3] Jis vejasi juos, saugiai pereina keliu, kuriuo prieš tai nebuvo ėjęs.
[4] Kas tai nuveikė ir padarė? Kas pašaukė kartas pradžioje? Aš, Viešpats, pirmasis ir paskutinysis.
[5] Salos tai matė ir išsigando, drebėdami iš baimės atėjo žemės pakraščiai.

12 Pat 30,4
13 Job 21,22; Rom 11,34; 1 Kor 2,16
14 Job 36,22.23
17 Ps 62,9; Dan 4,35
18 Iš 8,10; Iš 15,11; 1 Sam 2,2; Iz 46,5; Mch 7,18; Apd 17,29
19 Ps 115,4-8; Iz 41,7; Iz 44,10; Hab 2,18.19
20 1 Sam 5,3.4; Iz 41,7; Iz 46,7; Jer 10,3
21 Ps 19,1; Iz 37,26; Apd 14,17; Rom 1,19
22 Job 9,8; Job 36,29; Ps 19,4; Ps 104,2; Iz 42,5; Iz 44,24; Jer 10,12
23 Job 12,21; Ps 107,40; Iz 34,12; 1 Kor 1,26-29
25 Įst 4,15; Iz 40,18; Jn 14,9; Kol 1,15
26 Ps 147,4
27 Iz 54,7.8
28 Ps 147,5; Ekl 11,5; Rom 11,33
31 Job 17,9; Ps 103,5; Iz 30,15; Iz 49,23; 2 Kor 4,8-10.16

41 SKYRIUS
1 Iz 1,18; Hab 2,20; Zch 2,13
2 Pr 14,14; Iz 45,1.13; Iz 46,11
4 Iz 41,26; Iz 43,10; Iz 44,6; Apr 1,8.17;

[6] Jie vienas kitam padėjo ir vienas kitą drąsino.
[7] Amatininkas padrąsina auksakalį, kuris su plaktuku dirba, giria ant priekalo kalantį: 'Taip, gerai!' Jie prikala vinimis stabą, kad nejudėtų.
[8] Bet tu, Izraeli, mano tarne Jokūbai, kurį išsirinkau, mano draugo Abraomo palikuoni.
[9] Aš pašaukiau tave iš žemės pakraščių, susivadinau iš tolimiausių kampų ir tau sakiau: 'Tu esi mano tarnas, Aš tave išsirinkau ir neatmesiu tavęs.
[10] Nebijok, nes Aš esu su tavimi; nepasiduok baimei, nes Aš esu tavo Dievas. Aš sustiprinsiu tave ir padėsiu tau, Aš palaikysiu tave savo teisumo dešine'.
[11] Visi, kurie tau priešinasi, bus sugėdinti ir raudonuos; kurie kovoja prieš tave, sunyks ir žus.
[12] Tu ieškosi ir nerasi tų, kurie sukyla prieš tave; tie, kurie kovoja prieš tave, bus kaip niekas, kaip tuščia vieta.
[13] Nes Aš, Viešpats, tavo Dievas, laikysiu tavo dešinę ranką ir sakysiu: 'Nebijok, Aš tau padėsiu!'
[14] Nebijok, tu kirmėle Jokūbai, jūs Izraelio žmonės! Aš padėsiu tau", – sako Viešpats, tavo atpirkėjas, Izraelio Šventasis.
[15] "Aš padarysiu tave lyg naują kuliamąjį veleną su aštriais krumpliais. Tu kulsi ir sutriuškinsi kalnus, kalvas sutrinsi kaip pelus.
[16] Tu vėtysi juos, vėjas nuneš ir viesulas išblaškys juos, o tu džiaugsies Viešpačiu ir didžiuosies Izraelio Šventuoju.
[17] Kai vargšai ir beturčiai ieškos vandens, bet jo neras ir jų liežuvis sudžius iš troškulio, Aš, Viešpats, Izraelio Dievas, išklausysiu juos, nepaliksiu jų.
[18] Aš atidarysiu upelius ant kalvų ir šaltinius slėniuose; dykumą paversiu ežerais ir išdžiūvusią žemę – vandens versmėmis.
[19] Dykumoje pasodinsiu kedrų ir akacijų, mirtų ir alyvmedžių; kartu augs pušys, kiparisai ir jovarai,
[20] kad jie matytų ir suprastų, apsvarstytų ir žinotų, jog Viešpaties ranka tai padarė, Izraelio Šventasis tai sukūrė.
[21] Ateikite, ginkite savo bylą, pateikite įrodymus, – sako Viešpats, Jokūbo karalius. –
[22] Priartėkite ir praneškite, kas įvyks. Pasakykite, kas seniau buvo, kad apsvarstytume ir suprastume, kas įvyks toliau.
[23] Praneškite, kas ateityje įvyks, kad žinotume, jog jūs esate dievai. Darykite gera ar bloga, nustebinkite ar išgąsdinkite.
[24] Jūs esate niekas ir jūsų darbas yra niekas. Pasibjaurėjimas, kas jus pasirenka.
[25] Aš pažadinau jį iš šiaurės, ir jis ateis. Iš rytų ateis tas, kuris šauksis manęs. Jis valdovus sumins kaip kalkių skiedinį, kaip puodžius mina molį.
[26] Kas paskelbė nuo pat pradžios, kad žinotume, ir iš senovės, kad sakytume: 'Jis teisus'. Nė vienas nepranešė ir nepaskelbė, nė vienas neišgirdo jūsų žodžių.
[27] Aš pirmasis pranešiau Sionui ir Jeruzalei, pasiunčiau tą, kuris skelbia gerą žinią.
[28] Aš apsidairiau, bet nebuvo nė vieno, kuris patartų ar paklaustas atsakytų.
[29] Jie yra tuštybė, jų darbai – nie-

Apr 22,13
6 Iz 40,19
7 Iz 40,19.20; Iz 44,13
8 Įst 7,6; Įst 10,15; 2 Krn 20,7; Ps 135,4; Iz 43,1; Jok 2,23
10 Įst 31,6; Iz 41,13.14; Iz 43,5
11 Iš 23,22; Iz 45,24; Iz 60,12; Zch 12,3
14 Job 25,6; Ps 22,6
15 Mch 4,13; Hab 3,12; 2 Kor 10,4
16 Iz 45,25; Jer 51,2
17 Ps 94,14; Rom 11,2
18 Ps 107,35; Iz 35,6.7; Iz 43,19; Iz 44,3
19 Iz 35,1
20 Job 12,9; Iz 66,14
21 Iz 43,15
22 Iz 43,9; Iz 45,21
23 Iz 42,9; Iz 44,7.8; Iz 45,3; Jer 10,5; Jn 13,19
24 Ps 115,8; Iz 44,9; Rom 3,10-20; 1 Kor 8,4
25 Ezr 1,2; Iz 41,2; Jer 50,3
26 Iz 43,9
27 Iz 40,9; Iz 41,4; Nah 1,15
28 Iz 63,5
29 Iz 41,24

kas, jų lieti atvaizdai – vėjas ir niekai".

42

"Štai mano tarnas, kurį palaikau, mano išrinktasis, kurį pamėgau. Aš suteikiau jam savo dvasią, jis įgyvendins teisingumą pagonyse.
[2] Jis nešūkaus ir nepakels balso; jo balso nesigirdės gatvėse.
[3] Jis nenulauš įlūžusios nendrės ir neužgesins gruzdančio dagčio; Jis įvykdys teisingumą iki galo.
[4] Jis nepails ir nenusivils, kol įgyvendins teisingumą žemėje, ir visi kraštai lauks jo įstatymo".
[5] Taip sako Viešpats Dievas, kuris sutvėrė dangus ir juos ištiesė, sutvirtino žemę ir kas ant jos auga, kuris duoda gyvybę ir dvasią tautoms, gyvenančioms žemėje:
[6] "Aš, Viešpats, pašaukiau tave tiesoje. Aš laikysiu tave už rankos ir padarysiu tave sandora tautai, šviesa pagonims,
[7] kad atvertum akis akliems, išvestum iš kalėjimo belaisvius, sėdinčius tamsiuose kalėjimuose.
[8] Aš esu Viešpats – tai mano vardas. Aš neduosiu savo garbės kitam ir savo šlovės stabams.
[9] Ankstesnieji dalykai įvyko, skelbiu jums dabar naujus, pranešu anksčiau, negu tai įvyks".
[10] Giedokite Viešpačiui naują giesmę, gyrius Jam teskamba iki žemės pakraščių! Girkite Jį, plaukiantys jūra ir visa, kas joje, salos ir jų gyventojai!
[11] Tedžiūgauja dykuma ir jos miestai, kaimai, kedariečių apgyventi; uolų gyventojai linksmai šūkaukite nuo kalnų viršūnių.
[12] Atiduokite Viešpačiui šlovę ir skelbkite Jo garbę salose!

42 SKYRIUS

1 Iz 11,2; Iz 43,10; Iz 49,3.6; Mt 3,16.17; Mt 12,18; Mt 17,5; Mk 1,11; Lk 3,22; Lk 4,18.19.21; Jn 3,34; Ef 1,6; Fil 2,7

4 Pr 49,10

5 Job 12,10; Job 33,4; Iz 44,24; Iz 57,16; Dan 5,23; Zch 12,1; Apd 17,25

6 Iz 43,1; Iz 49,6.8; Lk 2,32; Apd 10,45; Apd 13,47; Gal 3,14

7 Iz 9,2; Iz 35,5; Iz 61,1; Lk 4,18; 2 Tim 2,26; Hbr 2,14

8 Iš 20,3-5; Iz 48,11

10 Ps 33,3; Ps 40,3; Ps 98,1; Ps 107,23

13 Iz 31,4

17 Ps 97,7; Iz 1,29; Iz 44,11; Iz 45,16

19 Iz 43,8; Ez 12,2; Jn 9,39.41

20 Rom 2,21

24 Iz 65,2

[13] Viešpats išeis kaip karžygys, kaip karo vyras pažadins savo įniršį. Jis šauks, šauks garsiai, Jis nugalės savo priešus.
[14] "Aš ilgai tylėjau, buvau tylus ir kantrus. Dabar šauksiu kaip gimdyvė, iš karto viską sugriausiu ir sunaikinsiu.
[15] Aš ištuštinsiu kalnus ir kalvas, upes padarysiu salomis, išdžiovinsiu tvenkinius ir žolę.
[16] Aš vesiu akluosius jiems nežinomais keliais, nepažįstamais takais; pakeisiu jiems tamsą šviesa, kreivus takus – tiesiais. Aš tai įvykdysiu ir jų nepaliksiu.
[17] Trauksis atgal ir bus visai sugėdinti tie, kurie pasitiki drožtais atvaizdais ir sako nulietiems stabams: 'Jūs esate mūsų dievai'.
[18] Kurtieji, klausykite; aklieji, žiūrėkite ir matykite.
[19] Kas toks aklas kaip mano tarnas ir kurčias kaip mano pasiuntinys, kurį siunčiu? Kas toks aklas kaip ištikimasis, kaip Viešpaties tarnas?
[20] Jis žiūri, bet nepastebi. Jo ausys atviros, bet jis negirdi".
[21] Viešpats panorėjo dėl savo teisumo išaukštinti ir išgarsinti įstatymą.
[22] Tauta yra apiplėšta ir apvogta, visi klasta suimti ir sugrūsti kalėjimuose. Jie tapo grobiu, ir nėra gelbėtojo. Niekas nereikalauja paleisti aukos.
[23] Kas iš jūsų atkreipia dėmesį į tai ir rūpinasi tuo, kas bus ateityje?
[24] Kas leido Jokūbą apiplėšti ir Izraelį apvogti? Ar ne Viešpats, kuriam mes nusikaltome? Jie nenorėjo vaikščioti Jo keliais ir paklusti įstatymui.

[25] Jis išliejo ant Izraelio savo degančią rūstybę ir užleido karo baisumą. Visur siautė ugnis, bet jis nesuprato, ji degino jį, bet jis neėmė to į širdį.

43 Taip sako Viešpats, kuris sutvėrė tave, Jokūbai, ir padarė tave, Izraeli: “Nebijok! Aš atpirkau tave ir pašaukiau tave vardu; tu esi mano.
[2] Kai eisi per vandenį, Aš būsiu su tavimi ir upės nepaskandins tavęs. Kai eisi per ugnį, nesudegsi ir liepsna nesunaikins tavęs.
[3] Aš esu Viešpats, tavo Dievas, Izraelio Šventasis, tavo gelbėtojas. Už tave atidaviau Egiptą, Etiopiją ir Sebą kaip išpirką.
[4] Kadangi tu esi brangus mano akyse, Aš vertinu ir myliu tave. Aš atiduosiu žmones už tave ir tautas už tavo gyvybę.
[5] Nebijok, nes Aš esu su tavimi, Aš parvesiu tavo palikuonis iš rytų ir surinksiu tavuosius iš vakarų.
[6] Aš įsakysiu šiaurei: ‘Atiduok’ ir pietums: ‘Nesulaikyk’. Atvesk mano sūnus iš tolimų šalių ir mano dukteris nuo žemės pakraščių.
[7] Kiekvieną, kuris vadinasi mano vardu, Aš sukūriau savo šlovei, Aš sutvėriau ir padariau jį.
[8] Išvesk aklą tautą, turinčią akis, ir kurčią tautą, turinčią ausis.
[9] Tesusirenka visos tautos ir giminės. Kas iš jų gali pranešti ir paskelbti praeities įvykius? Tepastato liudytojus ir tepasiteisina, kad visi matytų ir girdėtų, jog tai tiesa”.
[10] Viešpats sako: “Jūs esate mano liudytojai ir mano tarnas, kurį pasirinkau, kad žinotumėte, tikėtumėte ir suprastumėte, kad Aš Tas, kuris esu. Pirma manęs nebuvo jokio dievo ir po manęs nebus.
[11] Aš esu Viešpats, ir be manęs nėra kito gelbėtojo.
[12] Aš paskelbiau, išgelbėjau ir pranešiau, kai tarp jūsų nebuvo kito dievo. Jūs esate mano liudytojai,- sako Viešpats,-kad Aš esu Dievas.
[13] Aš esu nuo laikų pradžios; nėra nė vieno, kuris jus iš mano rankos išplėštų. Aš darau, kas tai sulaikys?”
[14] Taip sako Viešpats, jūsų atpirkėjas, Izraelio Šventasis: “Dėl jūsų sulaužiau Babilono skląsčius, chaldėjų džiaugsmą paverčiau vaitojimu.
[15] Aš esu Viešpats, jūsų Šventasis, Izraelio Kūrėjas, jūsų karalius”.
[16] Taip sako Viešpats, kuris padarė kelią jūroje ir taką giliuose vandenyse,
[17] kuris išvedė kovos vežimą ir žirgą, kariuomenę ir karžygį, ir jie nebeatsikėlė, užgeso kaip dagtis:
[18] “Nebegalvokite apie buvusius dalykus, nekreipkite dėmesio į praeitį.
[19] Štai Aš darau nauja-jau pasirodo, ar nepastebite? Aš padarysiu kelią tyruose, upės tekės dykumose.
[20] Laukiniai žvėrys, šakalai ir stručiai gerbs mane. Aš duosiu vandens tyruose ir dykumose gerti mano išrinktajai tautai.
[21] Tauta, kurią sutvėriau, skelbs mano šlovę.
[22] Jokūbai, tu nesišaukei manęs, Aš nusibodau tau, Izraeli.
[23] Tu neaukojai man avių, deginamosios aukos, ir nepagerbei manęs aukomis. Aš nereikalavau iš

25 2 Kar 25,9; Iz 1,3; Iz 5,13; Iz 29,13; Oz 7,9

43 SKYRIUS
1 Iz 42,6; Iz 43,5; Iz 44,6; Iz 45,4
2 Įst 31,6; Ps 66,12; Ps 91,3; Jer 30,11; Dan 3,25
3 Pat 11,8; Pat 21,18
4 Iz 63,9
5 Iz 41,10; Iz 44,2; Iz 54,7; Jer 30,10; Jer 46,27.28
6 Iz 49,12
7 Ps 100,3; Iz 29,23; Iz 63,19; Jn 3,2.3; 2 Kor 5,17; Ef 2,10; Jok 2,7
8 Iz 6,9; Iz 29,18; Iz 42,19; Ez 12,2
9 Iz 41,21.22.26
10 Iz 41,4; Iz 44,6.8; Iz 55,4
11 Iz 45,21; Oz 13,4
12 Įst 32,16; Ps 81,9; Iz 44,8
13 Job 9,12; Ps 90,2; Iz 14,27; Iz 48,16
15 Iz 41,20.21
16 Iš 14,16.21.22; Joz 3,13; Ps 77,19; Iz 51,10
17 Iš 14,4-9.25
18 Jer 16,14
19 Iš 17,6; Sk 20,11;Įst 8,15; Ps 78,16; Iz 35,1.6;Iz 42,9; Iz 48,6; 2 Kor 5,17; Apr 21,5
20 Iz 48,21
21 Ps 102,18; Iz 42,12; Jer 13,11; Lk 1,74.75; Ef 1,5.6; 1 Pt 2,9
22 Mch 6,3; Mal 1,13; Mal 3,14
23 Am 5,25

tavęs duonos aukų nė smilkalų.
[24] Tu nepirkai man už sidabrą kvepiančių sakų ir nedžiuginai manęs aukų taukais. Bet tu varginai mane savo nuodėmėmis ir nusikaltimais.
[25] Aš panaikinu tavo neteisybes dėl savęs ir neatsiminsiu tavo nusikaltimų.
[26] Primink man, bylinėkimės drauge. Kalbėk, kad galėtum pasiteisinti.
[27] Tavo protėvis nusidėjo, tavo mokytojai nusikalto,
[28] todėl suteršiau tavo šventyklos kunigaikščius ir atidaviau Jokūbą prakeikimui, Izraelį – paniekai".

44

"Klausyk, Jokūbai, mano tarne, ir Izraeli, kurį išsirinkau.
[2] Taip sako Viešpats, kuris tave padarė ir sukūrė tave dar įsčiose: 'Nebijok, mano tarne Jokūbai ir Ješurūnai, kurį išsirinkau.
[3] Aš išliesiu vandens sroves ant išdžiūvusios žemės ir ant dykumų; išliesiu savo dvasios ant tavo palikuonių ir savo palaiminimą ant tavo vaikų,
[4] jie žels kaip žolė prie vandens, kaip gluosniai prie tekančio upelio.
[5] Vienas sakys: 'Aš esu Viešpaties', kitas vadinsis Jokūbo vardu, trečiasis rašys savo ranka: 'Viešpaties' ir pasivadins Izraeliu' ".
[6] Bet Viešpats, Izraelio karalius, jo atpirkėjas, kareivijų Viešpats, sako: "Aš esu pirmasis ir paskutinysis, be manęs nėra kito dievo.
[7] Kas yra toks, kaip Aš? Tegul jis pasirodo, praneša, paskelbia ir išdėsto, kas buvo praeityje ir kas įvyks.
[8] Nebijokite ir nenusigąskite! Aš jums jau seniai sakiau ir pranešiau: jūs esate mano liudytojai. Be manęs nėra kito dievo, Aš nežinau jokio".
[9] Visi stabų dirbėjai yra niekas, jų darbas jiems nenaudingas. Jie patys sau yra liudytojai, jie nieko nesupranta ir nemato, todėl jie bus sugėdinti.
[10] Padarytas dievas ir nulietas atvaizdas nieko nevertas.
[11] Visiems jų dirbėjams bus gėda. Visi stabų dirbėjai yra žmonės. Jie visi susirinkę išsigąs ir gėdysis savo darbo.
[12] Kalvis savo stipriomis rankomis dirba stabą: anglių karštyje įkaitinęs geležį, jį daro, kūjais lygina. Jis dirbdamas alksta, trokšta ir pavargsta.
[13] Dailidė dirbdamas naudoja virvę, pieštuką, kampainį, oblių; jais matuoja, nustato formas ir padaro gražaus žmogaus pavidalo stabą, tinkantį gyventi namuose.
[14] Jam pagaminti jis nusikerta kedrą, uosį, ąžuolą ar pušį, užaugusius miške tarp medžių.
[15] Jie tinka žmonėms kurui: jais šildosi ir ant jų gamina maistą. Iš likusio medžio padirbęs dievą, parpuolęs prieš savo drožinį, garbina jį.
[16] Dalį jis sudegino: išsikepė mėsos, išsivirė viralo. Pasisotinęs ir sušilęs džiaugiasi: "Man šilta!"
[17] Iš likusios dalies pasidirbo stabą ir, atsiklaupęs prieš jį, garbino jį ir maldavo: "Išlaisvink mane, nes tu esi mano dievas".
[18] Jie nežino ir nesupranta, nes jie apakę ir širdimi nesuvokia.
[19] Nė vienas nepagalvoja, kad pu-

24 Ps 95,10; Iz 1,14; Iz 7,13; Ez 6,9; Mal 2,17
25 Iz 1,18; Iz 44,22; Jer 31,34; Jer 50,20; Ez 36,22; Apd 3,19
28 Ps 79,4; Jer 24,9; Dan 9,11; Zch 8,13

44 SKYRIUS

6 Iz 41,4; Apr 1,8.17; Apr 22,13
7 Iz 41,4.22.26
8 Įst 4,35; Įst 32,39; 1 Sam 2,2; 2 Sam 22,32; Iz 41,22; Iz 43,10.12; Iz 45,5; Jl 2,27
9 Ps 115,4; Iz 41,24
10 Iz 41,29; Jer 10,5; Hab 2,18; Apd 19,26
11 Ps 97,7; Iz 1,29; Iz 42,17
12 Iz 40,19; Jer 10,3-5
18 Ps 81,12; Iz 6,9.10; Iz 29,10; Iz 45,20; Jer 10,14; 2 Tes 2,11
19 Iz 46,8

sę sudegino, ant anglių išsikepė duonos, išsivirė mėsos ir pavalgė. Iš likusio medžio pasidirbę stabą, parpuola prieš medžio gabalą.
[20] Jis maitinasi pelenais, jo protas aptemęs, jo širdis klaidina, jis nepajėgia išsilaisvinti ir pasakyti: "Ar aš neapgaudinėju pats savęs?"
[21] "Atsimink tai, Jokūbai ir Izraeli, tu esi mano tarnas! Aš tave padariau, Izraeli. Aš neužmiršiu tavęs!
[22] Aš pašalinau tavo nusikaltimus kaip debesį ir tavo nuodėmes – kaip miglą. Grįžk pas mane, nes Aš atpirkau tave".
[23] Džiaukitės, dangūs, nes Viešpats tai įvykdė! Šūkaukite, žemės gelmės, linksmai giedokite, miškai ir visi medžiai! Viešpats atpirko Jokūbą ir Izraelyje apsireikš Jo šlovė.
[24] Taip sako Viešpats, tavo atpirkėjas, kuris sukūrė tave: "Aš esu Viešpats, kuris visa darau; Aš vienas ištiesiau dangus ir sutvirtinau žemę savo jėga".
[25] Jis išniekina žynių ženklus ir burtininkus padaro kvailiais; Jis pašalina išminčius, o jų išmintį padaro kvailyste.
[26] Jis patvirtina savo tarno žodį ir įvykdo savo pasiuntinio pranešimą. Jis sako Jeruzalei: "Tu būsi apgyvendinta", ir Judo miestams: "Jūs būsite atstatyti".
[27] Jis sako gelmei: "Išsek! Aš išdžiovinsiu tavo upes!"
[28] Viešpats kalba apie Kyrą: "Jis yra mano tarnas ir įvykdys mano valią!" Jis sako Jeruzalei: "Tu būsi atstatyta", o šventyklai: "Tavo pamatai bus padėti".

20 Job 15,31; Iz 57,11; Iz 59,3.4.13; Oz 4,12; Rom 1,21.22.25; 2 Tes 2,11; 2 Tim 3,13
21 Iz 49,15
22 Iz 43,1.25; 1 Kor 6,20; 1 Pt 1,18.19
23 Ps 69,34; Iz 42,10; Iz 49,3.13; Iz 60,21; Jer 51,48; Apr 18,20
24 Job 9,8; Iz 43,1.14
25 2 Sam 15,31; Job 5,12-14; Ps 33,10; Iz 29,14; Iz 47,13; Jer 50,36; Jer 51,57; 1 Kor 1,20.27
26 Zch 1,6; Mt 5,18
27 Jer 50,38; Jer 51,36
28 2 Krn 36,22; Ezr 1,1; Ezr 6,7; Iz 45,13

45 SKYRIUS
1 Job 12,21; Ps 73,23; Iz 41,13; Iz 44,28; Iz 45,5; Dan 5,30
2 Ps 107,16; Iz 40,4
3 Iš 33,12; Iz 41,23
4 Iz 44,1
5 Įst 4,35; Įst 32,39; Ps 18,32; Iz 44,8; Iz 45,14.18
6 Ps 102,15; Iz 11,9; Iz 37,20; Iz 52,10; Mal 1,11
7 Iz 31,2; Iz 47,11; Am 3,6
8 Ps 85,11
9 Iz 64,8; Jer 18,6; Rom 9,20.21
11 Iz 8,19; Iz 29,23; Iz 60,21; Iz 64,8; Jer 31,9
12 Pr 1,26; Pr 2,1; Neh 9,6; Iz 42,5; Jer 27,5

45

Taip sako Viešpats savo pateptajam Kyrui, kurį Jis pasirinko, kad atiduotų jam tautas ir nuginkluotų karalius, atidarytų duris ir vartų niekas jam neuždarytų:
[2] "Aš eisiu pirma tavęs, sulyginsiu kalnus, sutrupinsiu varines duris ir sulaužysiu geležinius užkaiščius.
[3] Aš duosiu tau tamsos lobius ir paslėptus turtus, kad žinotum, jog Aš esu Viešpats, Izraelio Dievas, kuris šaukiu tave vardu.
[4] Dėl mano tarno Jokūbo ir mano išrinktojo Izraelio pašaukiau tave vardu ir suteikiau tau vardą, nors manęs nepažinai.
[5] Aš esu Viešpats ir kito nėra; nėra kito dievo šalia manęs. Aš sujuosiau tave, nors nepažinai manęs,
[6] kad žmonės visame pasaulyje žinotų, jog kito nėra šalia manęs. Aš esu Viešpats ir niekas kitas.
[7] Aš darau šviesą ir sukuriu tamsą, duodu ramybę ir sukuriu pikta. Aš, Viešpats, visa tai darau.
[8] Terasoja dangūs iš aukštybių, telieja debesys teisumą! Žemė teželdina išgelbėjimą ir teišsprogsta teisumas! Aš, Viešpats, tai sukūriau.
[9] Vargas tam, kuris vaidijasi su savo Kūrėju, molio šukė su puodžiumi. Ar sako molis puodžiui: 'Ką darai?' arba dirbinys savo dirbėjui: 'Tu esi neišmanėlis!'?
[10] Vargas tam, kuris sako savo tėvui: 'Kodėl mane pagimdei?' arba moteriai: 'Kodėl gimdai?' "
[11] Taip sako Viešpats, Izraelio Šventasis, jo Kūrėjas: "Ar norite klausti apie ateitį, apie mano vaikus ir mano darbus?
[12] Aš sukūriau žemę ir ant jos su-

tvėriau žmogų; mano rankos ištiesė dangus ir Aš tvarkau visą jų kareiviją.
[13] Aš pašaukiau jį teisybei ir nukreipsiu jo kelius. Jis atstatys mano miestą ir paleis belaisvius ne už pinigus ir ne už atlygį.
[14] Egipto turtai ir Etiopijos pelnas tau atiteks, ir sebiečiai, aukšto ūgio vyrai, tau pasiduos. Jie seks tave grandinėse, parpuolę maldaus, sakydami: 'Tik pas tave yra Dievas, niekur kitur Dievo nėra' ".
[15] Tikrai Tu esi Dievas, kuris slepiesi, Izraelio Dieve, gelbėtojau.
[16] Jie visi bus sugėdinti, visi stabų darytojai sumiš.
[17] Izraelį Viešpats išgelbės amžinu išgelbėjimu, jūs nerausite per amžius ir nesigėdysite.
[18] Nes taip pasakė Viešpats, dangaus Kūrėjas, Dievas, kuris sutvėrė žemę ir nepaliko jos tuščios, bet padarė ją tinkamą gyventi: "Aš esu Viešpats, nėra kito šalia manęs.
[19] Aš nekalbėjau slaptai nei tamsoje. Nesakiau Jokūbo palikuonims, kad veltui manęs ieškotų. Aš, Viešpats, kalbu tiesą ir skelbiu, kas teisinga.
[20] Susirinkite, ateikite ir priartėkite, tautų išlikusieji! Neišmanėliai nešiojasi medinius stabus ir meldžiasi dievams, kurie negali išgelbėti.
[21] Skubėkite, ateikite ir tarkitės! Kas apie tai pranešė pirmiau ir paskelbė iš anksto? Ar ne Aš, Viešpats? Šalia manęs nėra kito. Aš – teisus Dievas ir gelbėtojas.
[22] Pažiūrėkite į mane ir būkite išgelbėti, visi žemės kraštai, – Aš esu Dievas ir nėra kito.
[23] Aš savimi prisiekiau, mano žodis yra tiesa ir tas žodis pasiliks. Prieš mane suklups kiekvienas kelis ir kiekvienas liežuvis man prisieks.
[24] Bus sakoma: 'Viešpatyje aš turiu teisumą ir jėgą'. Visi, kurie Jam priešinasi, ateis pas Jį susigėdę.
[25] Visi Izraelio palikuonys bus išteisinti Viešpatyje ir džiūgaus".

46

"Belis sulaužytas, Nebojas guli sutrupintas. Stabai išgabenami pakrauti ant gyvulių. Jie sunki našta juos nešantiems.
[2] Jie sulaužyti ir sutrupinti, negali išsigelbėti, bet patys nešami į nelaisvę.
[3] Klausykite manęs, Jokūbo namai ir Izraelio likuti. Aš jus nešioju ir globoju nuo užgimimo.
[4] Aš esu, kuris nešiosiu jus ir jūsų senatvėje. Tai dariau ir toliau darysiu: nešiosiu ir globosiu jus.
[5] Su kuo mane palyginsite, į ką mane darysite panašų?
[6] Jie auksą iškrato iš maišelių, sidabrą pasveria svarstyklėmis, pasamdo auksakalį, kad padarytų dievą, parpuolę prieš jį, meldžiasi,
[7] užsideda stabą ant pečių, nuneša į prirengtą jam vietą ir pastato. Jis stovi ir nejuda. Kai jie šaukiasi jo, jis negirdi ir neišgelbsti jų iš nelaimės.
[8] Apmąstykite ir supraskite! Imkite tai į širdį, jūs atskalūnai!
[9] Atsiminkite praeitį, kad Aš esu Dievas ir kito dievo, panašaus į mane, nėra.
[10] Aš skelbiu dalykus nuo pat pradžios ir pasakau, kas dar nėra įvykę. Mano nutarimas pasiliks ir Aš padarysiu, ką esu numatęs.

13 2Krn 36,22; Iz 41,2; Iz 44,28; Rom 3,24
14 Ps 68,31; Ps 72,10.11; Ps 149,8; Iz 14,1; Iz 45,5; Iz 49,23; Iz 60,9.10.14.16; Jer 16,19; Zch 8,20-23; 1 Kor 14,25
15 Ps 44,24; Iz 57,17
16 Iz 44,11
17 Iz 26,4; Iz 29,22; Iz 51,6; Rom 11,26
18 Pr 1,26; Ps 115,16; Iz 42,5; Iz 45,5; Apd 17,26
19 Įst 30,11; Ps 19,8; Iz 45,23; Iz 63,1
20 Iz 44,9; Iz 46,7; Jer 10,5
21 Iz 41,22; Iz 43,9; Iz 44,8
22 Ps 22,27; Ps 65,5
23 Pr 22,16; Įst 6,13; Ps 63,11; Iz 19,18; Iz 62,8; Iz 65,16; Rom 14,11; Fil 2,10; Hbr 6,13
24 Iz 41,11; Iz 54,17; Jer 23,5; 1 Kor 1,30
25 Iz 45,17; 1 Kor 1,31

46 SKYRIUS
1 Iz 21,9; Jer 10,5; Jer 50,2
2 Ts 18,17.18.24; 2 Sam 5,21; Jer 48,7; Oz 10,5.6
3 Įst 32,11; Ps 71,6; Iz 63,9
4 Ps 48,14; Mal 3,6
5 Iz 40,18.25
6 Iz 40,19; Iz 41,6; Iz 44,12; Jer 10,4
7 Iz 45,20; Iz 46,1; Jer 10,5
8 Iz 44,19
9 Įst 32,7; Iz 42,9; Iz 45,5.21; Iz 65,17
10 Ps 33,11; Pat 19,21; Pat 21,30; Iz 14,24; Iz 25,1; Iz 45,21; Iz 48,3; Apd 5,39; Hbr 6,17

[11] Aš šaukiu iš rytų plėšrų paukštį, tolimo krašto vyrą, mano paskirtą. Aš tai paskelbiau ir padarysiu, nusprendžiau ir įvykdysiu.
[12] Klausykite manęs, sukietėjusios širdies žmonės, esantys toli nuo teisumo.
[13] Aš priartinu savo teisumą, ir jis nebus toli. Mano išgelbėjimas neuždels. Aš duosiu išgelbėjimą Sione dėl savo šlovės – Izraelio".

47

"Nužemk ir sėskis dulkėse, mergele, Babilono dukra! Čia nėra sosto, todėl sėskis ant žemės, chaldėjų dukra! Tavęs nebevadins švelnia ar gražuole.
[2] Stok prie girnų ir malk! Nusiimk šydą, nusisiausk apsiaustą, atidengusi blauzdas brisk per upę!
[3] Tu būsi apnuoginta ir tavo gėda bus matoma. Aš išliesiu savo kerštą ir niekas jo nesustabdys".
[4] Mūsų atpirkėjas – kareivijų Viešpats, Izraelio Šventasis yra Jo vardas.
[5] "Chaldėjų dukra, sėdėk tylėdama ir eik į tamsybę, nes tu nebebūsi vadinama karalysčių valdove.
[6] Aš buvau įpykęs ant savo tautos, suteršiau savo paveldą, padaviau juos į tavo ranką. Tu neparodei jiems gailestingumo, net žilagalviams uždėjai labai sunkų jungą.
[7] Tu sakei: 'Aš išliksiu per amžius, būsiu valdovė visados'. Tu neėmei to į širdį ir nepagalvojai apie savo galą.
[8] Dabar išgirsk, mėgstanti prabangiai ir nerūpestingai gyventi. Tu galvoji: 'Aš esu ir šalia manęs nėra kitos. Aš nesėdėsiu kaip našlė ir mano vaikai nebus iš manęs atimti'.
[9] Ūmai, vieną dieną, tau šie du dalykai atsitiks: tapsi našlė ir bevaikė. Taip įvyks, nepaisant tavo burtų ir daugybės kerų.
[10] Tu pasitikėjai savo nedorybe ir sakei: 'Manęs niekas nemato'. Tavo išmintis ir supratimas tave suvedžiojo. Tu galvojai: 'Aš esu ir kitos nėra šalia manęs'.
[11] Tave užklups nelaimė ir nežinosi, iš kur ji; užguls priespauda, iš kurios neišsipirksi; staiga ateis sunaikinimas, kurio nenujauti.
[12] Pakilk su savo burtais bei daugybe kerų, kuriais vadovavaisi nuo pat savo jaunystės. Gal jie bus tau naudingi ir tu nugalėsi.
[13] Tu esi bejėgė dėl savo daugybės patarėjų. Tegu astrologai, žvaigždžių stebėtojai, dangaus ženklų tyrinėtojai atsistoja ir išgelbsti tave nuo to, kas tave užgrius.
[14] Jie yra kaip ražienos, ugnis sudegins juos. Jie negali išgelbėti savo gyvybės iš liepsnos, kuri nėra žarijos pasišildyti ar židinys, prie kurio galima sėdėti.
[15] Tokie yra tavo burtininkai, su kuriais prekiavai nuo pat jaunystės. Jie nuklys kiekvienas į savo pusę, nė vienas negelbės tavęs".

48

"Klausykite, Jokūbo namai, vadinami Izraelio vardu ir kilę iš Judo šaltinio, kurie prisiekiate Viešpaties vardu ir kalbate apie Izraelio Dievą, bet ne tiesoje ir teisume.
[2] Jie vadinasi šventojo miesto vardu ir remiasi Izraelio Dievu. Jo vardas – kareivijų Viešpats.
[3] Aš praeities įvykius paskelbiau seniai. Jie išėjo iš mano lūpų ir juos Aš atvėriau. Staiga Aš tai padariau, ir jie įpyko.
[4] Kadangi Aš žinojau, kad tu kie-

11 Sk 23,19; Iz 41,2.25; Iz 44,28
12 Ps 76,5; Iz 48,4; Zch 7,11.12; Mal 3,13; Rom 10,3
13 Iz 62,11; Jl 3,17; Hab 2,3; Rom 1,17; 1 Pt 2,6
47 SKYRIUS
1 Iz 3,26; Iz 14,18-23; Jer 25,12; Jer 48,18; Jer 50,1-46; Jer 51,1-64
2 Iš 11,5; Jer 25,10
3 Iz 3,17; 20,4; Rom 12,19
4 Jer 50,34
5 1 Sam 2,9; Iz 13,19; Dan 2,37; Apr 17,18
6 Įst 28,49.50; 2 Sam 24,14; Iz 43,28
7 Įst 32,29; Iz 42,25; Iz 46,8; Jer 5,31; Ez 7,2.3; Apr 18,7
9 Ps 73,19; 1 Tes 5,3; Apr 18,8
10 Iz 29,15;Ez 8,12; Ez 9,9
11 Iz 13,6; Iz 29,5; Jer 51,8.43; Lk 17,27; 1 Tes 5,3
13 Iz 8,19; Iz 44,25; Iz 47,9; Iz 57,10; Dan 2,2.10
14 Iz 5,24; Iz 10,17; Jer 51,58; Nah 1,10; Mal 4,1
15 Apr 18,11
48 SKYRIUS
1 Iz 58,2; Jer 4,2; Jer 5,2
2 Iz 10,20; Iz 52,1; Iz 64,10; Jer 7,4; Jer 21,2; Mch 3,11; Rom 2,17
3 Joz 21,45; Iz 42,9; Iz 44,7.8; Iz 46,10
4 Iš 32,9; Įst 31,27; Ez 2,4; Ez 3,7

tasprandis, tavo sprandas geležinis ir tavo kakta varinė,
[5] Aš pranešiau tai tau iš anksto, pirma, negu įvyko, kad nesakytum: 'Mano stabas tai įvykdė, mano drožti ir lieti atvaizdai taip įsakė'.
[6] Tu girdėjai ir matei visa tai, ar nenori to pripažinti? Dabar skelbiu tai, ko dar nežinai – tai nauji ir paslėpti dalykai.
[7] Tai padaryta dabar, ne pradžioje. Pirmiau apie tai negirdėjai ir negali sakyti: 'Aš žinojau'.
[8] Tu to negirdėjai ir nežinojai, tai nepasiekė tavo ausų. Bet Aš žinojau, kad būsi neištikimas ir nusikalsi, ir vadinau tave neklaužada nuo pat gimimo dienos.
[9] Dėl savo vardo Aš sulaikysiu savo rūstybę ir dėl savo šlovės susivaldysiu, kad tavęs nesunaikinčiau.
[10] Aš apvaliau tave ugnimi, bet ne kaip sidabrą, Aš išbandžiau tave vargų krosnyje.
[11] Dėl savęs, dėl savęs Aš tai darysiu, kad mano vardas nebūtų suterštas. Savo šlovės Aš neduosiu kitam.
[12] Klausyk manęs, Jokūbai ir Izraeli, kurį pašaukiau. Aš, Aš esu pirmasis ir paskutinysis.
[13] Aš sukūriau žemę ir ištiesiau dangus. Aš juos pašaukiau, ir jie stovi čia.
[14] Susirinkite visi ir pasiklausykite. Kas iš jų tai paskelbė? Tas, kurį Viešpats myli, įvykdys Jo sprendimą Babilonui ir chaldėjams.
[15] Aš, Aš tai kalbėjau, pašaukiau jį, atvedžiau ir jam seksis.
[16] Priartėkite prie manęs ir išgirskite; nuo pat pradžios Aš nekalbėjau slaptai, Aš buvau anksčiau, negu tai įvyko. Dabar Viešpats Dievas ir Jo Dvasia siuntė mane".
[17] Taip sako Viešpats, tavo atpirkėjas, Izraelio Šventasis: "Aš, Viešpats, tavo Dievas, mokau tave, kas naudinga, ir vedu keliu, kuriuo turėtum eiti.
[18] Jei būtum klausęs mano įsakymų, tai tavo ramybė būtų kaip upė ir tavo teisumas kaip jūros bangos.
[19] Tavo palikuonys būtų buvę kaip smiltys ir tavo ainiai kaip smėlio grūdeliai. Jų vardas nebūtų išnykęs ir nebūtų žuvęs mano akyse".
[20] Išeikite iš Babilono, bėkite nuo chaldėjų! Džiūgaudami skelbkite tą žinią! Teskamba tai iki žemės pakraščių! Sakykite: "Viešpats atpirko savo tarną Jokūbą".
[21] Jie netroško dykumoje, kai Jis juos vedė; Jis perskėlė uolą, ir vanduo išsiveržė.
[22] Viešpats sako: "Nedorėlis neturi ramybės".

49 Klausykitės, salos, stebėkite, toli esančios tautos! Viešpats pašaukė mane dar man negimus, Jis minėjo mano vardą, kai tebebuvau motinos įsčiose.
[2] Jis padarė mano žodžius lyg aštrų kardą ir pridengė mane savo rankos šešėliu; Jis padarė mane tinkama strėle ir paslėpė savo strėlinėje.
[3] Jis sakė: "Tu, Izraeli, esi mano tarnas, per tave būsiu pašlovintas".
[4] Aš sakiau: "Veltui dirbau, be reikalo ir tuščiai eikvojau savo jėgas; bet pas Viešpatį yra mano teisingumas, pas Dievą mano atlyginimas".
[5] Dabar kalba Viešpats, kuris nuo

---

8 Įst 9,7.24; Ps 58,3; Iz 46,3.8
9 Neh 9,30.31; Ps 78,38; Ps 79,9; Ps 106,8; Iz 30,18; Iz 43,25; Iz 65,8; Ez 20,9.14.22.44
10 Įst 4,20; 1 Kar 8,51; Ps 66,10; Jer 9,7; Jer 11,4
11 Kun 22,2.32; Įst 32,26.27; Iz 42,8; Ez 20,9
12 Įst 32,39; Iz 44,6; Apr 22,13
13 Iš 20,11; Ps 102,25; Iz 40,26; Iz 42,5; Iz 45,12.18; Hbr 1,10-12
14 Iz 44,28; Iz 45,1; Iz 47,1-15
15 Iz 45,1.2
16 Iz 45,19; Zch 2,8.9.11
17 Ps 32,8; Iz 43,14
18 Ps 81,13; Ps 119,165
19 Pr 22,17
20 Iš 19,4-6; Zch 2,6.7
21 Iš 17,6; Iz 41,17.18
22 Iz 57,21

49 SKYRIUS
1 Iz 41,1; Jer 1,5
2 Ps 45,5; Iz 51,16; Apr 1,16; Apr 2,12
3 Iz 44,23; Zch 3,8
4 Ez 3,19
5 Mt 23,37

gimimo padarė mane savo tarnu, kad sugrąžinčiau Jam Jokūbą ir surinkčiau Izraelį. Aš būsiu šlovingas Viešpaties akyse, Dievas yra mano stiprybė.
[6] Jis sako: "Negana to, kad tu būsi mano tarnu Jokūbo giminėms sugrąžinti ir Izraelio likučiui surinkti. Aš tave padarysiu šviesa pagonims, kad tu būtum mano išgelbėjimas iki žemės pakraščių".
[7] Taip sako Viešpats, Izraelio atpirkėjas, jo Šventasis, valdovų vergui, kurį žmonės paniekino ir tautos bjaurisi: "Karaliai pamatys ir atsistos, kunigaikščiai pagarbins dėl Viešpaties, kuris ištikimas, ir Izraelio Šventojo, kuris tave išsirinko".
[8] Taip sako Viešpats: "Tinkamu metu išklausiau tave ir išgelbėjimo dieną padėjau tau; padarysiu tave sandora tautai, kad atkurtum šalį ir apgyvendintum apleistą nuosavybę.
[9] Kad sakytum belaisviams: 'Išeikite', ir tamsoje esantiems: 'Pasirodykite'. Jie ganysis pakelėse, aukštumos bus jų ganykla.
[10] Jie nealks ir netrokš, jų neištiks saulė nė karštis; Tas, kuris jų pasigailėjo, ves juos prie tyro vandens šaltinių.
[11] Aš pravesiu kelius kalnuose ir vieškelius aukštumose.
[12] Štai šitie ateis iš toli, tie – iš šiaurės ir vakarų, o anie – iš Sinimo krašto".
[13] Giedokite, dangūs! Džiūgauk, žeme! Kalnai, linksmai giedokite! Nes Viešpats paguodė savo tautą, pasigailėjo savo prispaustųjų!
[14] Bet Sionas sakė: "Viešpats paliko mane, Viešpats užmiršo mane".

6 Lk 2,32
7 Iz 52,15; Iz 53,3
8 Iz 42,6; 2 Kor 6,2
9 Iz 61,1
10 Ps 23,2; Ps 121,6; Iz 33,16; Iz 40,11; Iz 48,17.21; Apr 7,16
11 Iz 40,4
12 Iz 43,5.6
13 Iz 44,23
14 Iz 40,27
15 Ps 103,13; Mal 3,17; Rom 11,29
16 Iš 13,9; Gg 8,6; Ag 2,23
18 Pat 17,6; Iz 60,4; Jn 4,35
19 Iz 54,1.2; Zch 10,10
20 Iz 60,4; Mt 3,9
22 Iz 60,4
23 Ps 34,22; Ps 72,9.11; Iz 52,15; Mch 7,17; Rom 5,5
24 Mt 12,29; Lk 11,21.22

[15] "Ar gali moteris užmiršti savo kūdikį, nepasigailėti savo sūnaus? Jei ji ir užmirštų, tačiau Aš neužmiršiu tavęs.
[16] Aš įrašiau tave į savo rankos delną, tavo sienos visada yra mano akyse.
[17] Tavo sūnūs atskuba, o tavo ardytojai ir naikintojai pasitraukia.
[18] Pakelk akis ir apsidairyk aplinkui: jie visi renkasi prie tavęs. Kaip Aš gyvas, – sako Viešpats, – tu juos priimsi kaip papuošalus ir jais pasidabinsi lyg sužadėtinė.
[19] Tavo griuvėsiuose, ištuštėjusiose vietose ir sunaikintoje šalyje bus ankšta gyventojams, o tie, kurie tave naikino, bus toli.
[20] Tavo vaikai, gimę priespaudoje, sakys: 'Mums ankšta, padaryk daugiau vietos gyventi'.
[21] Tu galvosi: 'Kada man gimė šitie? Juk aš buvau nevaisinga ir bevaikė, tremtinė ir belaisvė. Kas juos užaugino? Aš buvau viena palikta. Iš kur šitie?' "
[22] Taip sako Viešpats Dievas: "Aš ištiesiu savo ranką į tautas ir duosiu ženklą pagonims; jie atneš tavo sūnus glėbyje ir tavo dukteris ant pečių.
[23] Karaliai bus tavo sargai ir karalienės – auklės. Jie puls prieš tave veidu į žemę ir laižys dulkes nuo tavo kojų. Tuomet suprasi, kad Aš esu Viešpats; nebus sugėdinti, kurie laukia manęs.
[24] Argi iš galingojo galima atimti grobį? Ar belaisvius galima išgelbėti iš galiūno?
[25] Bet taip sako Viešpats: 'Belaisviai bus atimti iš galiūno ir grobis išplėštas iš galingojo. Aš kovosiu su tais, kurie kovojo prieš tave, ir tavo vaikus išgelbėsiu.

[26] Aš maitinsiu tavo prispaudėjus jų pačių kūnu, ir jie gers savo kraują kaip vyną. Tada kiekvienas kūnas žinos, kad Aš esu Viešpats, tavo gelbėtojas ir atpirkėjas, Jokūbo Galingasis' ".

50

Taip sako Viešpats: "Kur yra jūsų motinos skyrybų raštas, kuriuo Aš ją atleidau? Kur yra skolintojas, kuriam už skolą jus atidaviau? Dėl savo nusikaltimų jūs pardavėte save, dėl jūsų neištikimybės jūsų motina atleista.

[2] Kodėl atėjęs Aš neradau žmogaus? Aš šaukiau ir niekas neatsiliepė. Argi mano ranka sutrumpėjo gelbėti? Argi neturiu jėgos išlaisvinti? Savo sudraudimu išdžiovinu jūrą, upes paverčiu dykuma. Žuvys trokšta ir gaišta, nes nebėra vandens.

[3] Aš aptemdau dangų, apsupu jį ašutine".

[4] Viešpats Dievas davė man miklų liežuvį paguosti nuvargusį. Kiekvieną rytą Jis žadina mane, kad klausyčiau Jo mokymo;

[5] Viešpats Dievas atvėrė man ausis, aš nesipriešinau ir nesitraukiau.

[6] Aš leidausi mušamas ir tąsomas, neslėpiau veido nuo mane plūstančių ir į mane spjaudančių.

[7] Viešpats Dievas padės man, todėl aš nebūsiu sugėdintas. Aš padariau savo veidą kietą kaip titnagas ir žinau, kad nebūsiu pažemintas.

[8] Arti yra Tas, kuris mane išteisina, kas dabar su manimi ginčysis? Stokite čia. Kas nori su manimi bylinėtis, teateina.

[9] Viešpats Dievas padės man. Kas drįs mane pasmerkti? Jie visi pasens kaip drabužis, kandys juos suės.

[10] Kas iš jūsų bijo Viešpaties, teklauso Jo tarno balso. Kas vaikščioja tamsoje, tepasitiki Viešpačiu, savo Dievu.

[11] Jūs visi, kurie įžiebiate ugnį ir apsupate save žiežirbomis, vaikščiokite savo ugnies šviesoje ir tarp savo žiežirbų. Tai padarys mano ranka, jūs atsigulsite skausmuose.

51

Klausykite manęs, kurie sekate teisumą ir ieškote Viešpaties. Pažvelkite į uolą, iš kurios jūs iškirsti, ir į duobę, iš kurios jūs iškasti.

[2] Pažvelkite į savo tėvą Abraomą ir į Sarą, kuri jus pagimdė. Aš pašaukiau jį vieną, palaiminau ir padauginau.

[3] Viešpats paguos Sioną ir atgaivins visus jo griuvėsius, Jis padarys jo tyrus kaip Edeną, dykumas kaip Viešpaties sodą. Linksmybė ir džiaugsmas bus ten, padėkos giesmės skambės.

[4] Mano tauta, klausyk manęs, mano giminės, išgirskite mane. Įstatymas išeis iš manęs; mano teisingumas bus šviesa tautoms.

[5] Mano teisumas arti ir išgelbėjimas greitai ateis. Aš teisiu tautas. Salos lauks manęs, jos pasitikės manimi.

[6] Pakelkite savo akis į dangų, pažvelkite į žemę! Dangūs praeis kaip dūmai, žemė susidėvės kaip drabužis, jos gyventojai taip pat išmirs. Bet mano išgelbėjimas liks amžinai, mano teisumas nesibaigs.

[7] Klausykite manęs, kurie pažįstate teisumą, tauta, kurios širdyje yra

---

26 Ps 9,16; Iz 9,20; Iz 60,16; Apr 14,20
50 SKYRIUS
1 Įst 24,1; 2 Kar 4,1; Neh 5,5; Iz 52,3; Jer 3,8
2 Ps 106,9; Nah 1,4
3 Iš 10,21; Iz 13,10; Apr 6,12
4 Iš 4,11; Mt 11,28
5 Ps 40,6; Iz 35,5; Mt 26,39; Mk 14,36; Lk 22,42; Jn 8,29; Jn 14,31; Jn 15,10; Apd 26,19; Fil 2,8; Hbr 5,8; Hbr 10,7
6 Rd 3,30; Mt 26,67; Mt 27,26.30; Mk 14,65; Mk 15,19; Jn 18,22
7 Ez 3,8.9; Lk 9,51
8 Apd 2,24; Rom 8,32-34
9 Job 13,28; Ps 102,26; Iz 51,6.8; Hbr 1,11
10 2 Krn 20,20; Ps 23,4
11 Ps 16,4; Jn 9,39
51 SKYRIUS
1 Rom 9,30-32
2 Pr 12,1; Pr 24,35; Įst 1,10; Ez 33,24; Rom 4,1-3; Hbr 11,11
3 Pr 13,10; Ps 102,13; Iz 40,1; Iz 52,9; Jl 2,3
4 Iz 2,3;Iz 42,6
5 Ps 67,4; Iz 46,13; Iz 60,9; Rom 1,16
6 Ps 102,25.26; Iz 13,13; Iz 24,19.20; Iz 34,4; Iz 40,26; Iz 45,17; Iz 50,9; Mt 24,35; Hbr 1,10-12; 2 Pt 3,10
7 Ps 37,31; Iz 25,8; Iz 54,4;

mano įstatymas. Nebijokite žmonių pajuokos, neišsigąskite jų plūdimo.
[8] Kaip vilnonį drabužį juos sugraus kandys; bet mano teisumas liks amžinai, mano išgelbėjimas – kartų kartoms.
[9] Gelbėk, Viešpatie, prašau, padėk, kaip anomis dienomis senosioms kartoms! Ar ne Tu sukapojai Rahabą ir perdūrei slibiną?
[10] Ar ne Tu išdžiovinai jūrą ir jos gelmėse padarei kelią pereiti išpirktiesiems?
[11] Viešpaties išpirktieji sugrįš, ateis į Sioną džiūgaudami, amžinas džiaugsmas lydės juos. Džiaugsmas ir linksmybė sugrįš, o skausmai ir vaitojimai išnyks.
[12] "Aš, Aš guodžiu tave. Kas gi tu, kad bijotum mirtingo žmogaus, žmogaus sūnaus, kuris yra lyg žolė?
[13] Tu užmiršai Viešpatį, savo Kūrėją, kuris ištiesė dangus ir sukūrė žemę. Tu nuolatos drebėjai dėl prispaudėjo žiaurumo, kuris siekė tave sunaikinti! Kur dingo prispaudėjo žiaurumas?
[14] Prispaustasis bus greitai išlaisvintas; jis nemirs, nežengs į duobę ir nebadaus.
[15] Aš esu Viešpats, tavo Dievas, kuris perskyrė šėlstančios jūros bangas. Kareivijų Viešpats yra mano vardas.
[16] Aš sukūriau dangų ir žemę, pridengiau tave savo ranka, įdėjau savo žodžius į tavo lūpas ir sakiau Sionui: 'Tu – mano tauta' ".
[17] Pabusk, pabusk, kelkis, Jeruzale! Tu gėrei iš Viešpaties rankos Jo rūstybės taurę; svaiginančią rūstybę išgėrei iki pat dugno.
[18] Nė vienas iš Jeruzalės sūnų nepakėlė jos ir nepadėjo jai.
[19] Tave ištiko sunaikinimas ir sugriovimas, badas ir kardas, bet kas liūdi tavęs, kas paguos tave?
[20] Tavo vaikai neteko jėgų ir gulėjo pakelėse kaip pagautas gyvulys tinkle. Jie pilni Viešpaties rūstybės, tavo Dievo pabarimo.
[21] Tad išgirskite, jūs, suvargusieji ir girti, bet ne nuo vyno.
[22] Taip sako Viešpats, tavo valdovas, tavo Dievas, kuris gina savo tautą: "Aš paėmiau iš tavo rankos apsvaigimo taurę; tu nebegersi daugiau mano rūstybės.
[23] Aš ją paduosiu į rankas tavo kankintojų, kurie sakė tau: 'Pasilenk, kad liptume per tave!' Taip, tavo nugara buvo padaryta lyg žemė, lyg kelias, kuriuo jie ėjo".

52 Pabusk, pabusk, apsirenk stiprybe, Sione! Jeruzale, šventasis mieste, apsirenk savo gražius drabužius! Į tave nebeįeis nei neapipjaustytas, nei nešvarus.
[2] Jeruzale, kelkis, nusikratyk dulkes, atsirišk nuo kaklo pančius, belaisve Siono dukra!
[3] Taip sako Viešpats: "Jūs pardavėte save už nieką ir būsite išpirkti be pinigų".
[4] Štai ką sako Viešpats Dievas: "Pradžioje mano tauta nuėjo į Egiptą viešėti, ir Asirija ją pavergė be priežasties".
[5] Viešpats sako: "Ką Aš dabar turiu, kai mano tauta yra veltui išvesta. Jos pavergėjai kankina juos, – sako Viešpats, – ir nuolatos piktžodžiauja mano vardui.
[6] Todėl mano tauta pažins mano vardą. Todėl pažins tą dieną, kad Aš esu Tas, kuris sako: 'Aš esu' ".
[7] Kokios gražios kalnuose kojos

Jer 31,33; Mt 5,11.12; Mt 10,28; Apd 5,41; Hbr 10,16
8 Iz 50,9
9 Job 26,12; Ps 44,1.23; Ps 74,13; Ps 87,4; Ps 89,10; Ps 93,1; Iz 27,1; Iz 30,7
10 Iš 14,21; Iz 63,11-13
11 Iz 35,10; Jer 31,11.12
12 Ps 118,6; Iz 2,22; Iz 40,6.7; 2 Kor 1,3; Jok 1,10; 1 Pt 1,24
13 Įst 6,12; Įst 8,11; Job 20,7; Ps 104,2; Iz 17,10; Jer 2,32
14 Zch 9,11
15 Job 26,12
16 Iš 33,22; Įst 18,18; Iz 49,2; Iz 59,21; Iz 65,17; Jn 3,34
17 Job 21,20; Iz 29,2; Iz 52,1; Jer 25,15; Apr 14,10; Apr 16,19
19 Iz 47,9; Am 7,2
20 Rd 2,11
21 Rd 3,15
22 Iz 3,12.13; Iz 49,25; Jer 50,34
23 Iz 14,2; Jer 25,17.26-28; Zch 12,2

52 SKYRIUS
1 Neh 11,1; Iz 48,2; Iz 64,10; Zch 14,20.21; Mt 4,5; Apr 21,2-27
2 Iz 3,26; Iz 9,4; Iz 10,27; Iz 14,25; Zch 2,7
3 Ps 44,12; Iz 45,13; Jer 15,13
4 Pr 46,6
5 Ez 36,20.23
7 Ps 93,1; Rom 10,15

to, kuris atneša gerą žinią ir skelbia ramybę, kuris atneša linksmą naujieną, skelbia išgelbėjimą ir sako Sionui: "Tavo Dievas viešpatauja".
[8] Sargyba šauks, ir visi drauge džiūgaus, nes aiškiai matys savo akimis, kaip Viešpats sugrąžina Sioną.
[9] Džiaukitės, Jeruzalės griuvėsiai! Viešpats paguodė savo tautą ir išlaisvino Jeruzalę.
[10] Viešpats apnuogino savo šventą ranką visų tautų akivaizdoje. Visi žemės pakraščiai matys mūsų Dievo išgelbėjimą.
[11] Traukitės, traukitės! Išeikite iš ten! Nelieskite nieko sutepto. Išeikite iš jų būrio, apsivalykite, Viešpaties indų nešėjai!
[12] Jūs išeisite neskubėdami ir nebėgsite. Viešpats eis pirma jūsų, Izraelio Dievas bus jūsų apsauga.
[13] Štai mano tarnas elgsis išmintingai, jis bus išaukštintas, išgirtas ir labai kilnus.
[14] Kaip daugelis baisėjosi tavimi, taip jo veidas buvo nežmoniškai sudarkytas, jis buvo nebepanašus į žmogų.
[15] Jis daugelį tautų nustebins, karaliai jo akivaizdoje užsičiaups: apie ką jiems niekada nebuvo pasakota, jie matys ir, ko jie niekad negirdėjo, jie supras.

53

Kas patikėjo mūsų skelbimu? Ir kam buvo apreikšta Viešpaties ranka?
[2] Jis išaugs Jo akivaizdoje kaip gležnas augalas, kaip šaknis iš sausos žemės. Neturi jis nei išvaizdos, nei patrauklumo, kai žiūrime į jį, nėra jokio grožio, kuris mus prie jo trauktų.

10 Ps 98,1-3; Lk 3,6
11 Kun 22,2; Iz 48,20
12 Iš 12,11.33; Iš 14,19.20; Mch 2,13
13 Iz 42,1; Fil 2,9
14 Ps 22,6.7
15 Rom 15,21

53 SKYRIUS
1 Jn 12,38
3 Ps 22,6; Jn 1,10.11; Hbr 4,15
4 Mt 8,17
5 Rom 4,25; 1 Pt 2,24.25
7 Mt 26,63; Mt 27,12-14; Apd 8,32.33
8 Dan 9,26; Lk 23,1-25
9 Mt 27,57-60; Lk 23,33; 1 Pt 2,22; 1 Jn 3,5
10 Jn 1,29; Apd 2,24; 2 Kor 5,21
11 Iz 42,1; Apd 13,38.39; Rom 5,15-18; 1 Jn 2,1
12 Ps 2,8; Iz 50,6; Mt 27,38; Mk 15,28; Lk 22,37; Lk 23,34; Rom 3,25; 2 Kor 5,21; Kol 2,15

[3] Jis paniekintas ir žmonių atmestas, skausmų vyras, negalią pažinęs; mes slėpėme nuo jo savo veidus, jis buvo paniekintas, ir mes jį nieku laikėme.
[4] Tikrai jis nešė mūsų negalias ir sau pasiėmė mūsų skausmus. O mes laikėme jį nubaustu, Dievo ištiktu ir pažemintu.
[5] Jis buvo sužeistas už mūsų kaltes ir sumuštas už mūsų nuodėmes. Bausmė dėl mūsų ramybės krito ant jo; jo žaizdomis esame išgydyti.
[6] Mes visi buvome paklydę kaip avys, kiekvienas ėjome savo keliu. Bet Viešpats uždėjo ant jo visus mūsų nusikaltimus.
[7] Jis buvo kankinamas ir žeminamas, bet neatvėrė savo burnos. Kaip avinėlis, vedamas pjauti, ir kaip avis, kuri tyli prieš kirpėjus, jis neatvėrė savo burnos.
[8] Jis buvo paimtas iš kalėjimo ir teismo. Kas paskelbs jo giminę? Nes jis buvo atskirtas nuo gyvųjų šalies ir varginamas dėl mano tautos nusikaltimų.
[9] Jam paruošė kapą su nedorėliais, su turtingais po jo mirties, nors jis nepadarė nieko blogo ir jo lūpose nebuvo melo.
[10] Bet Viešpats panorėjo jį sumušti, Jis atidavė jį skausmui. Kai Tu padarysi jo sielą auka už nuodėmę, jis matys savo palikuonis, jo dienos bus prailgintos ir jo rankomis Viešpaties valia bus įvykdyta.
[11] Jis matys savo sielos vargą ir bus patenkintas. Per savo pažinimą mano teisusis tarnas nuteisins daugelį, nes jis neš jų nusikaltimus.
[12] Todėl Aš duosiu jam dalį su didžiaisiais, ir jis dalinsis grobį su

stipriaisiais, kadangi jis atidavė savo sielą mirčiai ir buvo priskirtas prie nusikaltėlių. Jis nešė daugelio nuodėmes ir užtarė nusidėjėlius.

54 "Giedok, nevaisingoji, kuri negimdei! Džiūgauk linksmai, kuri nepažinai gimdymo skausmų! Nes apleistoji turi daugiau vaikų negu turinti vyrą", - sako Viešpats.
[2] "Išplėsk savo palapinės vietą, ištempk savo buveinės uždangalus, netaupyk! Pailgink virves ir sustiprink kuolelius!
[3] Tu išsiplėsi į dešinę ir į kairę, tavo palikuonys valdys tautas ir apgyvendins tuščius miestus.
[4] Nesibijok, nes nebūsi sugėdinta! Nerausk, nes nebūsi niekinama! Jaunystės gėdą tu užmirši ir našlystės pajuokos neatsiminsi.
[5] Tavo Kūrėjas yra tavo vyras, kareivijų Viešpats - Jo vardas. Tavo atpirkėjas yra Izraelio Šventasis, Jis bus vadinamas pasaulio Dievu.
[6] Viešpats pašaukė tave kaip atskirtą, dvasioje suvargusią moterį, kaip atstumtą jaunystės žmoną", - sako Dievas.
[7] "Trumpai valandėlei palikau tave, bet, didžiai gailėdamasis, surinksiu tavuosius.
[8] Rūstybės valandą paslėpiau savo veidą akimirkai, bet amžina malone pasigailėsiu tavęs", - sako Viešpats, tavo atpirkėjas.
[9] "Tai kaip Nojaus vandenys man. Aš prisiekiau, kad Nojaus vandenys nebeužlies žemės, taip ir dabar prisiekiu, kad nebekeršysiu ir nebebausiu tavęs.
[10] Kalnai gali griūti ir kalvos drebėti, bet mano malonė nuo tavęs nebepasitrauks ir mano ramybės sandora tavęs nepaliks", - sako Viešpats.
[11] "Tu varginta, audrų mėtyta, nepaguosta; Aš tavo akmenis klosiu eilėmis ir dėsiu safyrų pamatą.
[12] Aš tavo langus padarysiu iš agato, vartus statysiu iš rubinų ir sienas iš brangakmenių.
[13] Visi tavo vaikai bus Viešpaties mokomi ir gyvens didelėje ramybėje.
[14] Tu įsitvirtinsi teisume, priespaudos nebepatirsi. Nebijok, nes siaubas prie tavęs nepriartės.
[15] Štai jie rinksis kartu prieš tave, bet be manęs. Kas susirinks prieš tave, kris dėl tavęs.
[16] Aš sutvėriau kalvį, kuris įpučia anglis ir padaro reikiamą įrankį. Aš taip pat sutvėriau naikintoją, kad griautų.
[17] Joks prieš tave nukaltas ginklas neturės galios. Kiekvienas liežuvis, kuris priešinsis tau teisme, bus pasmerktas. Tai yra Viešpaties tarnų paveldėjimas ir jų teisumas yra iš manęs", - sako Viešpats.

55 "Visi, kurie trokštate, ateikite prie vandens, visi, kurie neturite pinigų! Pirkite ir valgykite; pirkite vyno ir pieno be pinigų, veltui.
[2] Kodėl jūs leidžiate pinigus už tai, kas nėra maistas, ir dirbate už tai, kas jūsų nepatenkina? Klausykite manęs atidžiai ir valgykite tai, kas jūsų sielą atgaivins ir sustiprins.
[3] Palenkite savo ausį ir ateikite pas mane, klausykite, ir jūsų siela bus gyva! Aš padarysiu amžiną

54 SKYRIUS
1 Gal 4,27
2 Iz 49,19.20
3 Iz 14,2; Iz 49,22.23; Iz 60,9
4 Iz 41,10
5 Jer 3,14; Oz 2,19; Zch 14,9; Rom 3,29
6 Iz 62,4
7 Ps 30,5; Iz 26,20; Iz 43,5; Iz 56,8; Iz 60,10; 2 Kor 4,17
8 Iz 55,3; Jer 31,3
9 Pr 8,21; Pr 9,11; Iz 12,1; Ez 39,29; 2 Pt 3,6.7
10 2 Sam 23,5; Ps 46,2; Ps 89,33.34; Iz 51,6; Iz 55,3; Iz 59,21; Iz 61,8; Mt 5,18
11 1 Krn 29,2; Job 28,16; Apr 21,18.19
13 Ps 119,165; Jer 31,34; Jn 6,45; 1 Kor 2,10; 1 Tes 4,9; 1 Jn 2,20
15 Iz 41,11-16
17 Iz 17,12-14; Iz 29,8; Iz 45,24.25; Iz 54,14

55 SKYRIUS
1 Mt 5,6; Mt 13,44; Jn 4,14; Jn 7,37; Apr 3,18; Apr 21,6; Apr 22,17
3 2 Sam 7,8; Ps 89,28; Iz 54,8; Iz 61,8; Jer 32,40; Mt 11,28; Apd 13,34

sandorą su jumis, kaip suteikiau amžiną malonę Dovydui.
[4] Aš jį paskyriau liudytoju tautoms, kunigaikščiu ir vadu giminėms.
[5] Tu pašauksi tautas, kurių nepažįsti; tautos, kurios tavęs nepažįsta, bėgs pas tave dėl Viešpaties, tavo Dievo, Izraelio Šventojo, nes Jis pašlovino tave.
[6] Ieškokite Viešpaties, kol galima Jį rasti, šaukitės Jo, kol Jis arti.
[7] Nedorėlis tepalieka savo kelią, o neteisusis – savo mintis; tegrįžta jis pas Viešpatį, mūsų Dievą, ir Jis pasigailės jo, nes yra gailestingas.
[8] Nes mano mintys yra ne jūsų mintys ir mano keliai – nė jūsų keliai, – sako Viešpats. –
[9] Nes kiek dangūs yra aukščiau už žemę, tiek mano keliai aukštesni už jūsų kelius ir mano mintys – už jūsų mintis.
[10] Kaip lietus ir sniegas krinta iš dangaus ir nesugrįžta, bet sudrėkina žemę, padaro ją derlingą ir duoda sėklos sėjėjui bei duonos valgytojui,
[11] taip ir mano žodis, kuris išeina iš mano burnos, negrįš tuščias, bet įvykdys mano valią ir atliks tai, kam yra siųstas.
[12] Jūs išeisite linksmi, ir ramybė lydės jus. Kalnai ir kalvos džiūgaus jūsų akivaizdoje ir laukų medžiai plos rankomis.
[13] Erškėčių vietoje augs kiparisai ir usnių vietoje – mirtos. Tai bus atminimas, amžinas ženklas Viešpaties garbei".

56

Taip sako Viešpats: "Laikykitės teisingumo ir vykdykite teisybę, nes mano išgelbėjimas arti, mano teisumas tuoj bus apreikštas.
[2] Palaimintas žmogus, kuris tai vykdo, ir žmogaus sūnus, kuris to laikosi: saugo sabatą nesuterštą ir savo rankas sulaiko nuo pikto".
[3] Svetimtautis, kuris prisiglaudė prie Viešpaties, tenesako: "Viešpats atskyrė mane nuo savo tautos", ir eunuchas tenesako: "Aš kaip padžiūvęs medis".
[4] Nes Viešpats taip sako: "Eunuchams, kurie švenčia mano sabatą, pasirenka, kas man patinka, ir laikosi mano sandoros,
[5] duosiu savo namuose vietos ir padarysiu jų vardą garsesnį už sūnų bei dukterų; duosiu jiems amžiais nežūstantį vardą.
[6] Svetimtaučius, kurie prisijungs prie Viešpaties, Jam tarnaus, Jo vardą mylės, bus Jo tarnai, švęs sabatą ir jo nesuteps bei laikysis mano sandoros,
[7] atvesiu į savo šventąjį kalną ir pradžiuginsiu savo maldos namuose; jų aukos ir deginamosios aukos bus mėgiamos ant mano aukuro, nes mano namai bus vadinami maldos namais visoms tautoms".
[8] Taip sako Viešpats Dievas, kuris surinko Izraelio išsklaidytuosius: "Prie tų, kurie jau surinkti, Aš surinksiu ir kitus".
[9] Visi laukiniai ir miško žvėrys, ateikite ėsti!
[10] Jo sargai yra akli, neturi supratimo; jie yra lyg šunys, kurie neloja. Jie mėgsta gulėti, snausti ir sapnuoti.
[11] Jie yra godūs šunys, kurie niekada nepasisotina. Jie yra ganytojai, neturintys supratimo. Jie žiūri į savo kelią ir ieško sau naudos.

4 Jer 30,9; Ez 34,23; Dan 9,25; Jn 18,37; Apr 1,5
5 Iz 52,15; Iz 60,5.9; Ef 2,11.12
6 Ps 32,6; Iz 49,8; Mt 5,25; Mt 25,11; Jn 7,34; Jn 8,21; 2 Kor 6,2; Hbr 3,13
7 Ps 130,7; Iz 1,16; Iz 59,7; Jer 3,12; Zch 8,17
8 2 Sam 7,19
9 Ps 103,11
10 Įst 32,2
11 Iz 45,23; Iz 46,9-11; Mt 24,35
12 1 Krn 16,33; Ps 98,8; Iz 35,10
13 Iz 41,19; Mch 7,4

56 SKYRIUS
1 Iz 46,13; Mt 3,2; Mt 4,17; Rom 13,11.12
2 Iš 20,8-11; Iš 31,13-17; Iz 58,13; Jer 17,21.22; Ez 20,12.20
3 Įst 23,1; Iz 14,1; Jer 38,7; Apd 8,27; Ef 2,12-19
5 1 Tim 3,15; 1 Jn 3,1.2
7 Iz 2,2.3; Iz 60,7; Iz 60,11; Mch 4,1.2; Mal 1,11; Mt 21,13; Mk 11,17; Lk 19,46; Rom 12,1; Hbr 13,15; 1 Pt 2,5
8 Ps 147,2; Iz 11,12; Iz 27,12; Iz 54,7; Iz 60,3-11; Iz 66,18-21; Jn 10,16
9 Jer 12,9
10 Mt 15,14; Fil 3,2
11 Iz 28,7; Ez 13,19; Ez 34,2-10; Mch 3,5.11

[12] Jie sako: "Ateikite, duosime jums vyno, pasigerkime! Taip darykime šiandien, o rytoj bus dar geriau!"

57 Teisusis žūva, ir nė vienas į tai nekreipia dėmesio; gailestingasis miršta, ir niekas nepastebi, kad teisusis paimamas iš vargo
[2] ir eina ramybėn. Kas elgiasi dorai, ilsėsis savo guoliuose.
[3] "Jūs, kerėtojos sūnūs, svetimautojo ir paleistuvės palikuonys, ateikite ir klausykite!
[4] Iš ko jūs tyčiojatės? Kam rodote liežuvį? Argi jūs ne nusikaltėlių vaikai, melagių palikuonys?
[5] Jūs degate aistra stabams po lapuotais medžiais; žudote kūdikius paupiuose, uolų plyšiuose.
[6] Jūsų dalis tarp glotnių upelio akmenėlių; toks jūsų likimas; stabams jūs aukojate gėrimus ir duonos auką. Argi Aš turėčiau tai pakęsti?
[7] Kalnuose patiesęs savo guolį, tu eini aukoti aukų.
[8] Ant durų staktų tu pasidarei sau ženklą. Nudengusi ir praplatinusi lovą, tu palikai mane; susitarus su jais, pamėgai jų lovą.
[9] Tu pasitepusi išėjai pas karalių; savo pasiuntinius pasiuntei toli, kritai iki pragaro.
[10] Tu pavargai besiblaškydama, bet nesakei: 'Nėra vilties'. Tu pamėgai tokį gyvenimą ir taip toliau darei.
[11] Ko tu bijojai, kad melavai ir neprisiminei manęs, ir neėmei į širdį? Ar ne dėl to, kad taip ilgai tylėjau, tu lioveisi manęs bijoti?
[12] Aš paskelbsiu tavo teisumą ir tavo darbus; jie tau nebus naudingi.

12 Ps 10,6; Pat 23,35; Iz 22,13; Iz 28,7; Lk 12,19; 1 Kor 15,32; 2 Pt 3,4

57 SKYRIUS
1 1 Kar 14,13; Ps 12,1
2 2 Krn 16,14
3 Iz 1,4; Mt 16,4
5 2 Kar 16,4; 2 Kar 23,10; Ps 106,37.38; Jer 7,31; Ez 16,20
6 Jer 3,9; Jer 5,9.29; Jer 9,9; Hab 2,19
7 Jer 3,6; Ez 16,16; Ez 23,41
8 Ez 16,26
9 Ez 23,16.40; Oz 7,11
10 Jer 2,25; Jer 18,12
11 Ps 50,21; Pat 29,25; Ekl 8,11; Iz 42,14; Iz 51,12.13
14 Iz 40,3; Iz 62,10; Jer 18,15
15 Job 6,10; Ps 34,18; Ps 51,17; Ps 68,35; Ps 147,3; Iz 61,1-3; Iz 66,2; Zch 2,13; Lk 1,49
16 Sk 16,22; Job 34,14; Ps 85,5; Ps 103,9; Mch 7,18; Hbr 12,9
17 Iz 2,7; Iz 8,17; Iz 9,13; Iz 45,15; Iz 56,11; Iz 59,2; Jer 6,13
18 Iz 61,2; Jer 3,22
19 Iz 6,7; Iz 51,16; Iz 59,21; Apd 2,39; Ef 2,17
20 Job 15,20; Pat 4,16; Jud 1,13
21 Iz 48,22

58 SKYRIUS
1 Mch 3,8

[13] Kai tu šauksi, tegelbsti tave tavo surinktieji. Vėjo dvelkimas juos visus nuneš. O kas pasitiki manimi, tas gaus žemę ir paveldės mano šventąjį kalną".
[14] Ir sakys: "Nutieskite kelią, nutieskite kelią mano tautai ir pašalinkite kliūtis".
[15] Taip sako Aukščiausiasis ir Prakilnusis, kuris gyvena amžinybėje, kurio vardas šventas: "Aš gyvenu aukštybėje ir šventoje vietoje su tais, kurie turi atgailaujančią ir nuolankią dvasią, kad atgaivinčiau nuolankiųjų dvasią ir atgailaujančiųjų širdį.
[16] Aš neamžinai bylinėsiuos ir ne visada rūstausiu, nes tada gyvybės dvasia, kurią Aš įkvėpiau, sunyktų.
[17] Aš užsirūstinau dėl nuodėmingo tautos godumo, smogiau jai ir savo veidą paslėpiau, bet ji ėjo toliau klaidingu savo širdies keliu.
[18] Aš mačiau jos kelius ir Aš gydysiu bei vedžiosiu ją, suteiksiu jai ramybės ir paguodos.
[19] Ramybė ir taika arti ir toli esantiems, – sako Viešpats. – Aš ją pagydysiu.
[20] Nedorėliai yra lyg sujudinta jūra, kuri negali nurimti, jos vanduo išmeta purvą ir dumblą.
[21] Nėra ramybės nedorėliui", – sako mano Dievas.

58 "Šauk garsiai, nesivaržyk! Pakelk savo balsą kaip trimitą; pranešk mano tautai jos kaltę ir Jokūbo namams jų nuodėmes.
[2] Jie ieško manęs kas dieną ir nori žinoti mano kelius kaip tauta, kuri elgiasi teisiai ir nėra palikusi savo Dievo. Jie prašo manęs teisingo

sprendimo, jie mėgsta ateiti prie Dievo.

[3] ‘Kodėl mums pasninkaujant, Tu nematai? Kodėl mums varginant savo sielas, Tu nepaisai?’ Pasninko dieną jūs ieškote malonumų ir išnaudojate savo darbininkus.

[4] Jūs pasninkaujate dėl vaidų ir kivirčų, smogiate nedorybės kumščiu. Jūs nepasninkaujate šiandien taip, kad jūsų balsas būtų išgirstas aukštybėse.

[5] Ar tai pasninkas, kokį Aš pasirinkau, kad žmogus vargintų per dieną savo sielą, nulenktų galvą kaip nendrę, klotų po savimi ašutinę ir pasibarstytų pelenų? Ir tai jūs vadinate pasninku, Viešpačiui priimtina diena?

[6] Ar ne toks pasninkas, kurį Aš pasirinkau: pašalinkite nedorybės pančius, išlaisvinkite pavergtuosius, suteikite laisvę prislėgtiesiems, sulaužykite kiekvieną jungą.

[7] Pasidalink maistą su alkanu, benamius ir vargšus parsivesk į namus, pamatęs nuogą, aprenk jį, nesislėpk nuo savo paties kūno.

[8] Tada tavo šviesa nušvis kaip aušra, tavo sveikata išsiskleis greitai, tavo teisumas eis pirma tavęs ir Viešpaties šlovė lydės tave.

[9] Tu šauksies, ir Viešpats atsakys, prašysi pagalbos, ir Jis tars: ‘Aš čia!’ Jei pašalinsi iš savo tarpo priespaudą, negrasinsi ir nekalbėsi tuštybių,

[10] jei alkstantį pasotinsi kaip pats save ir prispaustajam padėsi, tada tavo šviesa spindės tamsoje ir tavo tamsybė taps šviesa.

[11] Tada Viešpats vedžios tave, pasotins tavo sielą sausros metu ir sustiprins tavo kūną; tu būsi kaip palaistytas sodas, kaip neišsenkantis vandens šaltinis.

[12] Bus atstatyta tavyje tai, kas seniai paversta griuvėsiais. Tu dėsi pamatus kartų kartoms. Tave vadins spragų užtaisytoju ir gatvių tiesėju.

[13] Jei tu savo kojas sulaikysi sabato dieną, nepramogausi mano šventoje dienoje, vadinsi sabatą pasimėgimu, šventa ir garbinga Viešpaties diena, gerbsi Jį, nevaikščiosi savo keliais, neieškosi pramogų ir nekalbėsi tuščiai,

[14] tada tu gėrėsies Viešpačiu, ir Aš tave vesiu ant aukštų kalnų ir leisiu naudotis tavo tėvo Jokūbo paveldu”, – taip kalbėjo Viešpats.

59

Viešpaties ranka nesutrumpėjo gelbėti ir Jo ausis neapkurto girdėti,

[2] bet jūsų nusikaltimai atskyrė jus nuo jūsų Dievo ir jūsų nuodėmės paslėpė Jo veidą, kad Jis nebegirdėtų.

[3] Jūsų rankos suteptos krauju ir pirštai nusikaltimu; jūsų lūpos kalba melą ir liežuvis kartoja neteisybę.

[4] Nė vienas neieško teisingumo ir negina tiesos. Jie pasitiki tuštybe ir kalba melus, pradeda vargą ir pagimdo nusikaltimą.

[5] Jie peri gyvačių kiaušinius ir audžia voratinklius. Kas valgo jų kiaušinių, tas miršta. Jei kas tokį kiaušinį sudaužo, iš jo iššoka angis.

[6] Jų audiniai netinka drabužiams, jais neįmanoma prisidengti. Jų darbai yra pikti ir jų rankose smurto veiksmai.

[7] Jų kojos bėga į pikta, jie skuba nekaltą kraują pralieti; jų mintys

3 Kun 16,29; Kun 23,27; Mal 3,13-18; Lk 18,12
4 1 Kar 21,9
5 Kun 16,29; Est 4,3; Job 2,8; Dan 9,3; Zch 7,5
6 Neh 5,10-12; Jer 34,9; Lk 4,18.19
7 Pr 29,14; Neh 5,5; Job 31,19-22; Ez 18,7; Mt 25,35; Jok 2,14-17
8 Iš 14,19; Job 11,17; Iz 52,12
9 Ps 12,2; Iz 59,13
12 Iz 61,4
13 Iš 31,16.17; Iš 35,2.3; Iz 56,2.4.6; Jer 17,21-27
14 Įst 32,13; Įst 33,29; Job 22,26; Iz 1,20; Iz 33,16; Iz 40,5; Iz 61,10; Mch 4,4; Hab 3,19

59 SKYRIUS
1 Sk 11,23; Iz 50,2; Jer 32,17
2 Iz 1,15
3 Iz 1,15.21; Jer 2,30.34; Ez 7,23; Oz 4,2
4 Job 15,35; Ps 7,14; Iz 30,12; Iz 33,11; Jer 7,4
6 Job 8,14
7 Pat 1,16; Pat 6,17; Iz 55,7; Rom 3,15-17

yra pilnos nedorybės, jų keliuose sunaikinimas ir griuvėsiai.
[8] Jie nepažįsta ramybės kelio, nėra teisingumo jų poelgiuose, jų takai klaidingi; kas jais eina, nepažins ramybės.
[9] Todėl teisingumas yra toli nuo mūsų, teisybė nepasiekia mūsų; mes laukiame šviesos, o čia tamsa, laukiame aušros, o vaikščiojame sutemose.
[10] Mes ieškome kaip akli sienos, suklumpame vidudienį kaip naktį, esame tamsoje lyg mirusieji.
[11] Mes visi riaumojame kaip lokiai, vaitojame liūdnai kaip burkuojantys balandžiai; mes laukiame tiesos, bet jos nėra, laukiame išgelbėjimo, bet jis toli nuo mūsų.
[12] Mūsų neteisybės padaugėjo Tavo akivaizdoje ir mūsų nuodėmės liudija prieš mus; mes žinome savo neteisybes ir mūsų nusikaltimai yra su mumis.
[13] Mes nusidedame ir išsiginame Viešpaties, nusigręžiame ir nesekame paskui savo Dievą; kalbame apie priespaudą ir maištaujame, priimame melus ir jais nuoširdžiai džiaugiamės.
[14] Teisingumas yra atmestas ir teisybė pašalinta; tiesos nebėra miesto aikštėse, bešališkumas negali įeiti.
[15] Tiesos nėra; kas šalinasi pikto, pats yra apiplėšiamas. Viešpats tai matė, ir Jam nepatiko, kad nesilaikome teisingumo.
[16] Viešpats matė ir stebėjosi, kad nebuvo žmogaus, kuris užtartų; Jo ranka Jį išgelbėjo, Jo teisumas Jį palaikė.
[17] Jis užsidėjo teisumą kaip šarvą ir išgelbėjimo šalmą ant savo galvos. Jis apsirengė keršto drabužiais, apsisiautė uolumu kaip apsiaustu.
[18] Jis atlygins savo priešams pagal jų darbus rūstybe ir kerštu. Jis atsilygins saloms ir savo priešams.
[19] Tada vakaruose esantys bijos Viešpaties vardo, o rytuose – matys Jo šlovę. Kai priešas ateis kaip srovė, Viešpaties Dvasia iškels savo vėliavą.
[20] “Atpirkėjas ateis į Sioną ir pas tuos, kurie atsitrauks nuo nusikaltimų Jokūbe”, – sako Viešpats.
[21] “Tai mano sandora su jais, – sako Viešpats. – Mano Dvasia, kuri yra ant tavęs, ir mano žodžiai, kuriuos tau daviau, nepaliks tavęs nei tavo vaikų, nei vaikaičių nuo dabar ir per amžius”, – sako Viešpats.

8 Ps 125,5; Pat 2,15; Iz 57,20.21
9 Jer 8,15
10 Įst 28,29; Job 5,14; Am 8,9
11 Iz 38,14; Ez 7,16
12 Iz 24,5; Iz 58,1
13 Mt 12,34
15 Iz 5,23; Iz 10,2; Iz 29,21; Iz 32,7
16 Ps 98,1; Iz 63,5; Iz 64,7; Ez 22,30; Mk 6,6
17 Ef 6,14.17; 1 Tes 5,8
18 Iz 63,6; Rom 2,6
19 Ps 113,3; Mal 1,11; Apr 12,15
20 Rom 11,26
21 Hbr 8,10; Hbr 10,16

60 SKYRIUS
1 Mal 4,2; Ef 5,14
3 Iz 49,6.23; Apr 21,24
4 Iz 49,18.20-22
5 Rom 11,25-27
6 Pr 25,3.4; Ps 72,10; Iz 61,6; Mt 2,11
7 Pr 25,13; Iz 56,7; Iz 60,13; Ag 2,7.9

60

Kelkis ir šviesk, Jeruzale, nes tavo šviesa ateina ir Viešpaties šlovė tau šviečia.
[2] Štai tamsa padengs žemę ir tautas, bet Viešpats pakils virš tavęs ir Jo šlovė bus matoma tavyje.
[3] Tautos ir karaliai ateis prie tavo šviesos spindesio.
[4] Pakelk savo akis ir apsižvalgyk aplinkui! Jie visi renkasi pas tave: tavo sūnūs ateina iš toli, tavo dukterys atnešamos ant rankų.
[5] Tu tai matysi ir spindėsi iš džiaugsmo; tavo širdis sudrebės ir išsiplės, kai jūros pilnybės gręšis į tave ir pagonių stiprybė ateis pas tave.
[6] Daugybė kupranugarių ateis pas tave iš Midjano, Efos ir Šebos, atnešdami aukso bei smilkalų, ir skelbs didingus Viešpaties darbus.
[7] Visos Kedaro bandos bus su-

rinktos pas tave, taip pat ir Nebajoto avinai. Jie bus aukojami prie aukuro. Aš pašlovinsiu savo šlovės namus.
[8] Kas tie, kurie kaip debesys plaukia, kaip balandžiai skrenda į savo lizdus?
[9] Salos laukia manęs, Taršišo laivai skuba, kad tavo vaikus atgabentų iš toli; sidabrą ir auksą drauge su jais Viešpaties, tavo Dievo, vardui ir Izraelio Šventajam, nes Jis tave pašlovino.
[10] Svetimtaučiai statys tavo sienas, ir jų karaliai tarnaus tau. Savo rūstybėje smogiau tau, bet dėl savo malonės tavęs pasigailėjau.
[11] Tavo vartai bus nuolatos atdari, dieną ir naktį nebus užrakinti, kad pagonių stiprybę tau atgabentų ir jų karalius atvestų.
[12] Tauta ir karalystė, kuri tau netarnaus, žus; tokios tautos bus visai sunaikintos.
[13] Libano šlovė atiteks tau, kiparisai, platanai ir pušys puoš tavo šventąją vietą, Aš pašlovinsiu savo pakojo vietą.
[14] Tavo prispaudėjų ir niekintojų sūnūs ateis nuolankiai nusižeminę pas tave ir puls prie tavo kojų; jie vadins tave Viešpaties miestu, Izraelio Šventojo Sionu.
[15] Tu buvai paliktas ir nekenčiamas taip, kad nė vienas nenorėjo pas tave ateiti. Aš padarysiu tave puikybe amžiams ir džiaugsmu kartų kartoms.
[16] Tu čiulpsi pagonių pieną ir žįsi karalių krūtis. Tuomet tu suprasi, kad Aš, Viešpats, esu tavo gelbėtojas, atpirkėjas ir Jokūbo Galingasis.
[17] Vietoj vario Aš atgabensiu aukso, vietoj geležies – sidabro, vietoj

9 Ps 72,10; Iz 55,5; Jer 3,17; Gal 4,26
10 Iz 14,1.2; Iz 49,23; Iz 54,7.8; Iz 57,17; Iz 61,5; Zch 6,15; Apr 21,24
11 Iz 26,2; Iz 60,18; Iz 62,10; Apr 21,25.26
12 Iz 14,2; Zch 14,17; Mt 21,44
13 1 Krn 28,2; Ps 132,7; Iz 35,2
14 Iz 45,14; Iz 49,23; Apr 3,9
16 Iz 43,3; Iz 49,23
18 Iz 26,1
19 Iz 41,16; Iz 45,25; Zch 2,5; Apr 21,23; Apr 22,5
20 Am 8,9
21 Ps 37,11; Iz 29,23; Iz 52,1; Iz 61,3; Mt 5,5; Mt 15,13; Jn 15,2; Ef 2,10; Apr 21,27
22 Mt 13,31.32
61 SKYRIUS
1 Ps 45,7; Ps 147,3; Iz 11,2; Iz 42,7; Mt 3,17; Mt 11,5; Lk 4,18.19; Lk 7,22; Jn 1,32; Jn 3,34; Apd 10,43
2 Kun 25,9; Iz 34,8; Iz 57,18; Jer 31,13; Mal 4,1.3; Mt 5,4; 2 Tes 1,7
3 Ps 30,11; Iz 60,21; Jer 17,7.8; Jn 15,8
4 Iz 49,8; Iz 58,12; Ez 36,33; Am 9,14

medžių – vario ir vietoj akmenų – geležies. Tavo valdytojas bus taika ir tavo prižiūrėtojas – teisumas.
[18] Tavo šalyje nebebus smurto ir tavo krašte – sunaikinimo bei griovimo. Tu vadinsi savo miesto sienas išgelbėjimu ir vartus – šlove.
[19] Tau nebereikės saulės dieną ir mėnulio šviesos naktį; Viešpats bus tavo amžina šviesa ir Dievas bus tavo šlovė.
[20] Tavo saulė nebenusileis ir mėnulis nebepasikeis, nes Viešpats bus tavo amžina šviesa – tavo gedulo dienos pasibaigs.
[21] Visi tavo žmonės bus teisūs, jie amžiams paveldės šalį. Jie bus mano pasėlio atžala, mano rankų darbas, kad Aš būčiau pašlovintas.
[22] Mažiausias taps tūkstančiu ir menkas – galinga tauta. Aš, Viešpats, skubiai tai įvykdysiu reikiamu metu.

61

Viešpaties Dievo Dvasia ant manęs, nes Viešpats patepė mane skelbti gerą žinią vargšams, Jis siuntė mane gydyti tų, kurių širdys sudužusios, skelbti belaisviams išlaisvinimą ir kaliniams atidaryti kalėjimą;
[2] skelbti Viešpaties malonės metus ir mūsų Dievo keršto dieną, paguosti visus liūdinčius,
[3] įteikti liūdintiems Sione grožybę vietoj pelenų, džiaugsmo aliejaus vietoj gedulo, gyriaus drabužį vietoj apsunkusios dvasios. Juos vadins teisumo medžiais, Viešpaties sodiniais Jo šlovei.
[4] Jie atstatys griuvėsius, kurie seniai buvo paversti dykyne, atnaujins sunaikintus miestus, kurie kartų kartas buvo ištuštėję.

[5] Ateiviai ganys jų bandas, svetimtaučių sūnūs ars laukus ir prižiūrės vynuogynus.
[6] Jūs būsite vadinami Viešpaties kunigais, jus vadins mūsų Dievo tarnais. Jūs naudositės pagonių turtais ir didžiuositės jų šlove.
[7] Už savo gėdą jūs gausite dvigubai. Vietoj paniekos jie džiaugsis ir paveldės savo šalyje dvigubai; jie turės amžiną džiaugsmą.
[8] Nes Aš, Viešpats, mėgstu teisingumą, nekenčiu plėšikavimo. Aš jiems atlyginsiu teisingai ir sudarysiu amžiną sandorą su jais.
[9] Pagonys pažins jų palikuonis, jų atžala bus žinoma tarp tautų. Visi, kurie matys juos, pripažins, kad jie yra Viešpaties palaiminti palikuonys.
[10] Aš labai džiaugsiuos Viešpačiu, mano siela džiūgaus Dieve! Nes Jis apvilko mane išgelbėjimo rūbais, apsiautė teisumo apsiaustu kaip sužadėtinį, kuris užsideda papuošalą ant galvos, kaip sužadėtinę, pasipuošusią papuošalais.
[11] Kaip žemė išaugina želmenis ir kaip darže dygsta tai, kas pasėta, taip Viešpats Dievas įželdins teisumą ir gyrių visų tautų akivaizdoje.

62 Aš netylėsiu dėl Siono ir nenurimsiu dėl Jeruzalės, kol pasirodys jų teisumas lyg ryto aušra ir išgelbėjimas lyg degantis žibintas.
[2] Tautos matys tavo teisumą ir karaliai – tavo šlovę. Tave vadins nauju vardu, kurį Viešpats tau duos.
[3] Tu būsi šlovės karūna ir karališkas vainikas Viešpaties, tavo Dievo, rankoje.

5 Ef 2,12
6 Iš 19,6; Iz 60,5.11
7 Iz 40,2; Zch 9,12
8 Pr 17,7; Ps 11,7; Ps 105,10; Iz 1,11.13; Iz 55,3; Jer 32,40
9 Iz 65,23
10 Ps 132,9.16; Iz 49,18; Hab 3,18; Apr 21,2
11 Ps 72,3; Ps 85,11; Iz 60,18; Iz 62,7
62 SKYRIUS
2 Ps 102,15.16; Ps 138,4.5; Ps 148,11.13; Iz 60,3; Iz 62,4.12; Iz 65,15
3 Iz 28,5; Zch 9,16; 1 Tes 2,19
4 Iz 49,14; Iz 54,1.6.7; Oz 1,10; 1 Pt 2,10
5 Iz 65,19
6 Iz 52,8; Jer 6,17; Ez 3,17; Ez 33,7
7 Iz 60,18; Iz 61,11; Jer 33,9; Sof 3,19.20
8 Kun 26,16; Įst 28,31.33; Ts 6,3-6; Iz 1,7; Jer 5,17
9 Įst 12,12; Įst 14,23.26
10 Iz 11,12; Iz 40,3; Iz 57,14
11 Iz 40,10; Zch 9,9; Mt 21,5; Jn 12,15; Apr 22,12
63 SKYRIUS
2 Apr 19,13.15

[4] Tavęs nebevadins apleistąja ir tavo žemės – dykyne. Tave vadins: “Mano pasimėgimas”, o tavo šalį – ištekėjusiąja, nes Viešpats pamėgo tave, ir šalis bus sutuokta.
[5] Kaip jaunuolis veda mergaitę, taip tavo sūnūs ves tave. Kaip jaunikis džiaugiasi jaunąja, taip tavo Dievas džiaugsis tavimi.
[6] Jeruzale, ant tavo sienų Aš pastatysiu sargus; jie niekada – dieną ir naktį – nenurims. Jūs, kurie tariate Viešpaties vardą, netylėkite,
[7] neduokite Jam poilsio, kol Jis atstatys Jeruzalę ir jos šlovę žemėje.
[8] Viešpats prisiekė savo tvirta ranka: “Aš nebeduosiu tavo grūdų tavo priešams maistui ir svetimi nebegers tavo vyno, kurį pagaminai.
[9] Kas surenka, valgys ir girs Viešpatį; kas užaugina, gers vyną mano šventuose kiemuose”.
[10] Įeikite, įeikite pro vartus, paruoškite kelią tautai; nutieskite, nutieskite kelią, pašalinkite akmenis, pakelkite vėliavą žmonėms.
[11] Viešpats paskelbė iki žemės pakraščių: “Sakykite Siono dukrai: ‘Tavo išgelbėjimas, užmokestis ir atlyginimas artėja’ ”.
[12] Juos vadins: “Šventa tauta, Viešpaties atpirktieji”; tu būsi vadinama: “Ieškotasis, neapleistasis miestas”.

63 Kas ateina raudonais drabužiais iš Edomo miesto Bocros, apsirengęs šlovingais rūbais eina savo jėgos pilnatvėje? “Aš, kuris skelbiu teisumą ir turiu galią išgelbėti”.
[2] Kodėl tavo apsiaustas raudonas

ir tavo drabužiai tarsi minančių vyno spaustuvą?
[3] "Aš vienas myniau spaustuvą, nė vieno iš žmonių nebuvo su manimi. Aš mindžiojau juos įtūžęs ir trypiau savo rūstybėje. Jų kraujas aptaškė mano drabužius ir sutepė juos.
[4] Keršto diena buvo mano širdyje, ir išgelbėjimo metas atėjo.
[5] Aš apsidairiau – ir nebuvo, kas padėtų, Aš stebėjausi, kad niekas nepalaikė. Todėl mano paties ranka atnešė man išgelbėjimą ir mano įtūžis palaikė mane.
[6] Aš įnirtęs mindžiojau tautas, daviau joms paragauti savo rūstybės ir nubloškiau žemėn jų galybę".
[7] Atsimenu Viešpaties mums parodytą malonę ir Jo šlovę, ir visa, ką Jis mums suteikė; Viešpats labai gailestingas Izraelio namams. Jis visa tai darė iš savo malonės, pasigailėdamas mūsų.
[8] Viešpats tarė: "Jie yra mano tauta, mano vaikai, kurie nemeluos". Jis buvo jiems gelbėtoju.
[9] Jis patyrė visą jų vargą ir angelas, esantis Jo akivaizdoje, jiems padėjo. Iš meilės ir pasigailėjimo jiems Jis atpirko juos, pakėlė juos ir nešė per visas praeities dienas.
[10] Jie maištavo ir vargino Jo šventąją Dvasią, todėl Jis apsigręžė ir tapo jų priešu, Jis kovojo prieš juos.
[11] Jie atsiminė senas praeities dienas, Jo tarno Mozės laikus, kai Jis vedė savo tautą. Kur yra Tas, kas išvedė iš jūros savo bandą kartu su jų ganytoju? Kur yra Tas, kas davė jam savo šventąją Dvasią?
[12] Kas savo galinga dešine vedė Mozę, perskyrė vandenį pirma jų ir įsigijo amžiną vardą?
[13] Kas vedė juos per gelmes lyg žirgą dykumoje, kad jie nesuklupty?
[14] Kaip kaimenė eina į slėnį, taip Viešpaties Dvasia davė jiems poilsį. Taip Tu vedei savo tautą ir įsigijai šlovingą vardą.
[15] Pažvelk iš dangaus, iš savo šventos ir šlovingos buveinės. Kur Tavo uolumas ir galia? Kur Tavo širdies ilgesys ir gailestingumas? Ar jie paliovė?
[16] Tik Tu esi mūsų tėvas. Abraomas nepažįsta mūsų, Izraelis nieko nežino apie mus. Tu, Viešpatie, esi mūsų tėvas, mūsų atpirkėjas. Tavo vardas yra amžinas.
[17] Viešpatie, kodėl leidai mums nuklysti nuo Tavo kelių, sukietinai mūsų širdį, kad Tavęs nebijotume? Sugrįžk dėl savo tarnų, savo paveldėtų giminių.
[18] Tavo šventa tauta tik trumpai čia gyveno; mūsų priešai mindžiojo Tavo šventyklą.
[19] Mes esame tokie, lyg niekad nebūtume Tau priklausę ir Tavo vardu nesivadinę.

64 O kad Tu praplėštum dangų ir nužengtum, kad Tavo akivaizdoje kalnai drebėtų!
[2] Kaip ugnis sudegina malkas ir užvirina vandenį, taip Tavo vardas tegul tampa žinomas priešams ir tautos tegul dreba Tavo akivaizdoje.
[3] Tu padarei baisių dalykų, kurių mes nelaukėme. Tu nužengei, ir kalnai drebėjo Tavo akivaizdoje.
[4] Nuo amžių ausis negirdėjo ir akis neregėjo kito dievo, be Tavęs, kuris tiek padarytų Jo laukiantiems.
[5] Tu sutinki tą, kuris su džiaugs-

3 Rd 1,15; Apr 14,19.20; Apr 19,15
4 Iz 34,8; Iz 35,4; Iz 61,2; Jer 51,6
5 Ps 98,1; Iz 41,28; Iz 59,16; Jn 16,32
9 Iš 14,19; Iš 19,4; Įst 7,7; Ts 10,16
10 Iš 15,24; Iš 23,21; Sk 14,11; Ps 78,40; Ps 106,40; Apd 7,51; 1 Kor 10,1-11
11 Iš 14,30; Sk 11,17.25.29; Ps 106,44.45; Ag 2,5
12 Iš 14,21.22; Iš 15,6; Joz 3,16; Iz 11,15; Iz 51,10
13 Ps 106,9
14 2 Sam 7,23
15 Įst 26,15; Ps 33,14; Ps 80,14; Jer 31,20; Oz 11,8
16 Įst 32,6; Job 14,21
17 Iz 6,9.10; Jn 12,40
18 Įst 7,6; Ps 74,3-7; Iz 64,11

64 SKYRIUS
1 Iš 19,18; Ps 18,9; Ps 144,5; Mch 1,3.4; Hab 3,13
3 Iš 34,10
4 Ps 31,19
5 Mal 3,6

mu elgiasi teisiai, atsimena Tave ir Tavo kelius. Tu buvai užsirūstinęs, nes mes nuolat nusidėdavome. Ar dar išgelbėsi mus?
[6] Mes visi esame kaip nešvarūs, mūsų teisumas kaip purvini skarmalai. Mes visi vystame kaip lapai, mūsų piktadarystės blaško mus kaip vėjas.
[7] Nė vienas nesišaukia Tavo vardo, nepakyla, kad įsikibtų į Tave. Tu paslėpei savo veidą nuo mūsų, palikai mus dėl mūsų nusikaltimų.
[8] Viešpatie, Tu esi mūsų tėvas; mes – molis, o Tu – puodžius; mes visi – Tavo rankų darbas.
[9] Viešpatie, nerūstauk, neminėk amžinai mūsų kalčių. Pažvelk į mus, maldaujame Tavęs, nes mes esame Tavo tauta.
[10] Tavo šventieji miestai sunaikinti. Sionas paverstas dykuma, Jeruzalė sugriauta.
[11] Mūsų šventi ir didingi namai, kuriuose mūsų tėvai girdavo Tave, sudeginti. Visa, ką mes mėgome, tapo griuvėsiais.
[12] Ar dėl viso to dar susilaikysi, Viešpatie? Ar dar tylėsi ir varginsi mus be saiko?

65 "Manęs ieško tie, kurie apie mane neklausinėjo, ir suranda tie, kurie manęs neieškojo. Aš sakau: 'Aš čia, Aš čia!' tautai, kuri nesivadino mano vardu.
[2] Visą dieną laikiau ištiestas rankas į maištaujančią tautą, kuri eina neteisingu keliu, sekdama savo mintis.
[3] Tai tauta, kuri mane nuolat rūstina. Ji aukoja aukas soduose ir degina smilkalus ant aukurų iš plytų.
[4] Jie pasilieka kapinėse ir miega olose; jie valgo kiaulieną, ir bjaurus viralas yra jų puoduose.
[5] Jie sako: 'Nesiartink prie manęs, aš esu šventesnis už tave'. Jie yra dūmai mano nosyje, ugnis, deganti visą dieną.
[6] Tai užrašyta mano akivaizdoje; Aš netylėsiu, bet atlyginsiu. Atlyginsiu jiems į antį
[7] už jūsų kaltes ir kaltes jūsų tėvų – sako Viešpats, – kurie aukojo kalnuose ir mane niekino aukštumose; iki galo jiems atseikėsiu už jų darbus".
[8] Taip sako Viešpats: "Apie vynuogių kekę sakoma: 'Nesunaikink jos, nes joje yra palaiminimas', taip Aš darysiu su savo tarnais ir jų visų nesunaikinsiu.
[9] Jokūbo ir Judo palikuonys paveldės mano kalnus, mano išrinktieji ir mano tarnai apgyvendins juos.
[10] Šarono lyguma bus ganykla avims ir Achoro slėnis – vieta sugulti bandai, mano tautai, kuri ieškojo manęs.
[11] Bet jums, kurie paliekate Viešpatį, užmirštate mano šventąjį kalną, dengiate stalą laimės deivei ir liejate geriamąją auką lemties dievui,
[12] Aš lemsiu kardą, ir jūs nusilenksite išžudymui. Nes kai Aš šaukiau, jūs neatsiliepėte, kai kalbėjau, neklausėte; jūs darėte pikta mano akivaizdoje ir pasirinkote, kas man nepatiko".
[13] Todėl Viešpats Dievas taip sako: "Štai mano tarnai valgys, o jūs alksite, mano tarnai gers, o jūs trokšite, mano tarnai džiūgaus, o jūs būsite sugėdinti,
[14] mano tarnai giedos iš širdies džiaugsmo, o jūs verksite iš šir-

6 Ps 90,5.6; Iz 1,30; Fil 3,9
8 Iz 29,16; Iz 45,9; Jer 18,6; Rom 9,20.21
11 Ez 24,21
12 Ps 83,1; Iz 42,14

65 SKYRIUS
1 Iz 63,19; Rom 9,24; Rom 10,20
2 Iz 1,2.23; Iz 42,24; Rom 10,21
3 Įst 32,21; Iz 1,29
4 Kun 7,18; Kun 11,7; Kun 19,7; Įst 18,11; Iz 66,17
5 Mt 9,11; Lk 7,39; Lk 18,9-12
6 Įst 32,34; Ps 50,3; Ps 79,12
7 Iš 20,5; Iz 57,7; Ez 18,6; Ez 20,27.28
8 Iz 1,9; Jl 2,14; Am 9,8.9
9 Mt 24,22
10 Joz 7,24; Iz 33,9; Iz 55,6; Oz 2,15
11 Iz 56,7; Ez 23,41; 1 Kor 10,21
12 2 Krn 36,15.16; Pat 1,24; Iz 41,28; Iz 50,2; Iz 66,4; Jer 7,13
14 Mt 8,12; Lk 13,28

dies skausmo ir dejuosite iš dvasios suspaudimo.
[15] Mano išrinktieji tars jūsų vardą kaip keiksmažodį, nes Viešpats Dievas nužudys tave, o savo tarnus pavadins kitu vardu.
[16] Kas laimins krašte, laimins tiesos Dievo vardu, ir kas prisieks šalyje, prisieks tiesos Dievo vardu, nes senoji priespauda bus užmiršta ir nebeminima mano akivaizdoje.
[17] Štai Aš kuriu naują dangų ir naują žemę. Senųjų nebeatsimins ir apie juos nebegalvos.
[18] Jūs džiaugsitės ir džiūgausite amžinai tuo, ką Aš sukursiu, nes Jeruzalę sukursiu džiūgauti ir jos žmones džiaugsmui.
[19] Aš gėrėsiuos Jeruzale ir džiaugsiuosi savo tauta; nebesigirdės joje verksmo nė dejonių.
[20] Nebus joje kūdikio, kuris išgyventų kelias dienas, nė seno žmogaus, kuris nesulauktų dienų pilnatvės; nes vaikas mirs, nugyvenęs šimtą metų, bet šimtametis nusidėjėlis bus prakeiktas.
[21] Jie statys namus ir gyvens juose, įsiveis vynuogynų ir valgys jų vaisių.
[22] Jie nieko nestatys, kas atitektų kitiems. Jie nesodins, kad kiti suvalgytų. Mano žmonių amžius prilygs medžio amžiui, gyvendami jie ilgai džiaugsis savo rankų darbais.
[23] Jie nedirbs veltui ir negimdys vargui; jie ir jų vaikai bus Viešpaties palaimintųjų palikuonys.
[24] Prieš jiems šaukiant, Aš atsakysiu; jiems dar tebekalbant, Aš išgirsiu.
[25] Vilkas ir avinėlis ganysis drauge, liūtas ės šiaudus kaip jautis ir

15 Iz 65,9.22; Jer 29,22; Zch 8,13; Apd 11,26
16 Įst 6,13; Ps 72,17; Jer 4,2; Sof 1,5
17 Iz 51,16; Iz 66,22; 2 Pt 3,13; Apr 21,1
19 Iz 35,10; Iz 51,11; Iz 62,4.5; Apr 7,17; Apr 21,4
20 Ekl 8,12.13; Iz 3,11; Iz 22,14
21 Ez 28,26; Ez 45,4; Oz 11,11; Am 9,14
22 Ps 92,12; Iz 62,8.9; Iz 65,9.15
23 Iz 61,9; Jer 32,38.39; Oz 9,12; Apd 2,39
24 Ps 91,15; Iz 30,19; Iz 58,9; Dan 9,20-23
25 Pr 3,14; Iz 11,6-9; Mch 7,17

66 SKYRIUS
1 1 Kar 8,27; 2 Krn 6,18; Ps 11,4; Mt 5,34; Apd 17,24
2 Ps 34,18; Ps 51,17; Iz 57,15; Iz 61,1; Mt 5,3.4; Lk 18,13.14
3 Įst 23,18; Iz 1,10-17; Iz 58,1-7; Mch 6,7.8
4 Pat 1,24; Iz 65,12; Jer 7,13
5 Ps 38,20; Iz 5,19; Iz 60,15; Lk 6,22.23; 2 Tes 1,10; Tit 2,13

gyvatė maitinsis dulkėmis. Jie nekenks ir nenaikins mano šventajame kalne, – sako Viešpats".

66

Taip sako Viešpats: "Dangus yra mano sostas ir žemė – mano pakojis. Kur yra namai, kuriuos jūs man norite statyti, ir kur mano poilsio vieta?
[2] Mano ranka visa tai sukūrė, ir taip visa atsirado, – sako Viešpats. – Aš pažvelgsiu į žmogų, kuris yra vargšas bei turi atgailaujančią dvasią ir dreba prieš mano žodį.
[3] Pjaunantis jautį yra kaip žudantis žmogų, aukojantis avį – kaip nusukantis sprandą šuniui, aukojantis duonos auką – kaip aukojantis kiaulės kraują, deginantis smilkalus – kaip garbinantis stabą. Taip jie pasirinko savo kelius, jų siela mėgsta jų bjaurystes.
[4] Tad ir Aš parinksiu ir užleisiu ant jų vargą, kurio jie bijo. Nes Aš šaukiau, bet nė vienas neatsiliepė, Aš kalbėjau, bet jie nesiklausė. Jie darė mano akivaizdoje pikta ir pasirinko, kas man nepatinka".
[5] Išgirskite, ką sako Viešpats, jūs, kurie drebate prieš Jo žodį: "Jūsų broliai, kurie neapkenčia jūsų ir jus atmeta dėl mano vardo, sako: 'Teapreiškia Viešpats savo šlovę, kad matytume jūsų džiaugsmą!' Bet jie bus sugėdinti".
[6] Tai balsas mieste! Tai balsas iš šventyklos! Tai Viešpaties balsas, kai Jis atlygina savo priešams.
[7] Dar skausmų nepajutus, ji pagimdė, dar skausmams neprasidėjus, pagimdė sūnų.
[8] Kas tai girdėjo, ar ką panašaus matė? Ar gali kraštas užgimti per

vieną dieną? Ar gali tauta atsirasti per vieną akimirką? Tik skausmams prasidėjus, Sionas pagimdė savo vaikus.
[9] "Argi Aš, atvedęs iki gimdymo, neleisiu pagimdyti?" – sako Viešpats. "Argi Aš, leidęs pradėti gimdymą, uždarysiu įsčias?" – sako tavo Dievas.
[10] Džiaukitės kartu su Jeruzale, kurie ją mylite. Džiaukitės, kurie liūdėjote dėl jos.
[11] Kad galėtumėte maitintis ir pasisotinti jos paguodos krūtimis, kad gaivintumėtės ir mėgautumėtės jos šlovės gausumu.
[12] Taip sako Viešpats: "Aš užliesiu ją ramybe kaip upe, tautų lobiai plauks į ją kaip neišsenkanti srovė. Jūs būsite kaip kūdikiai maitinami, ant rankų nešiojami ir supami ant jos kelių.
[13] Kaip motina paguodžia kūdikį, taip Aš jus paguosiu; Jeruzalėje jūs būsite paguosti".
[14] Jūs tai matysite ir jūsų širdis džiaugsis, jūsų kaulai žaliuos kaip jauna žolė. Viešpaties ranka bus apreikšta Jo tarnams, o Jo rūstybė – priešams.
[15] Viešpats ateis su ugnimi, Jo vežimai kaip viesulas, kad išlietų savo rūstybę ir įtūžį, nubaustų ugnies liepsnomis.
[16] Ugnimi ir kardu Viešpats padarys teismą kiekvienam kūnui. Viešpaties užmuštųjų bus daug.
[17] "Visi, kurie pasišvenčia ir apsivalo soduose, valgo kiaulieną, peles ir kitus pasibjaurėtinus dalykus, bus sunaikinti", – sako Viešpats.
[18] "Aš žinau jūsų darbus ir mintis; surinksiu įvairių kalbų tautas, ir jos matys mano šlovę.
[19] Aš duosiu ženklą jiems ir pasiųsiu dalį išlikusiųjų į visas tautas: į Taršišą, Pulą ir Ludą, pas šaudančius strėlėmis, į Tubalą ir Javaną, į tolimas salas, kuriose negirdėjo mano darbų ir nematė mano šlovės. Jie paskelbs mano šlovę tautoms.
[20] Jie atgabens jūsų brolius iš visų tautų, kaip yra atgabenamos aukos, ant žirgų, vežimuose, neštuvuose, ant mulų ir kupranugarių į šventąjį Jeruzalės kalną, kaip Izraelio sūnūs atneša duonos auką į Viešpaties namus švariame inde", – sako Viešpats.
[21] "Kai kuriuos iš jų padarysiu kunigais ir levitais", – sako Viešpats.
[22] "Kaip nauji dangūs ir nauja žemė, kuriuos sukursiu, pasiliks mano akivaizdoje, taip jūsų palikuonys ir vardas išliks", – sako Viešpats.
[23] "Nuo vieno jauno mėnulio iki kito ir nuo vieno sabato iki kito visi ateis ir parpuls mano akivaizdoje, – sako Viešpats. –
[24] Jie išeis ir matys lavonus žmonių, kurie maištavo prieš mane. Jų kirminas nemirs ir ugnis neužges. Jie bus pasibaisėjimu visai žmonijai".

12 Iz 48,18; Iz 49,22; Iz 60,4.5.16
13 Iz 51,3; 2 Kor 1,3.4
14 Ez 37,1
15 Iz 9,5; 2 Tes 1,8
16 Iz 27,1; Iz 34,6
17 Iz 65,3-8
18 Iz 45,22-25; Iz 59,7; Jer 3,17
19 Mal 1,11; Lk 2,34
20 Iz 18,7; Iz 49,22; Rom 15,16
21 Iš 19,6; Iz 61,6; 1 Pt 2,9; Apr 1,6
22 Iz 65,17; Hbr 12,26.27; 2 Pt 3,13; Apr 21,1
23 Zch 14,16-21
24 Iz 14,11; Mk 9,44.46.48

JEREMIJO
PRANAŠYSTĖ

1 SKYRIUS

1 Žodžiai Jeremijo, kunigo Hilkijo sūnaus iš Anatoto, iš Benjamino žemių.

[2] Viešpats kalbėjo Jeremijui tryliktaisiais Jozijo, Amono sūnaus, Judo karaliaus, viešpatavimo metais;

[3] taip pat viešpataujant Jozijo sūnui Jehojakimui ir iki Zedekijo, Jozijo sūnaus, Judo karaliaus, vienuoliktųjų metų penkto mėnesio, tai yra Jeruzalės išvedimo į nelaisvę.

[4] Viešpats kalbėjo man, sakydamas:

[5] "Pažinau tave prieš tau gimstant, pašventinau tave ir paskyriau pranašu tautoms".

[6] Aš atsakiau: "Ak, Viešpatie Dieve, aš nemoku kalbėti, nes esu tik vaikas".

[7] Bet Viešpats man sakė: "Nesakyk: 'Aš esu vaikas', bet eik, pas ką tave siųsiu, ir kalbėk, ką tau liepsiu.

[8] Nebijok jų, nes Aš esu su tavimi ir tave išgelbėsiu, – sako Viešpats".

[9] Tada Viešpats ištiesė savo ranką ir, palietęs mano lūpas, tarė man: "Štai Aš įdėjau savo žodžius į tavo lūpas.

[10] Šiandien paskyriau tave virš tautų ir karalysčių rauti, griauti, nuversti, naikinti, statyti ir sodinti".

[11] Viešpats klausė manęs: "Ką matai, Jeremijau?" Aš atsakiau: "Matau migdolo šaką".

[12] Viešpats atsakė: "Gerai matei, nes Aš budėsiu, kad mano žodis būtų įvykdytas".

[13] Viešpats klausė manęs antrą kartą: "Ką matai?" Aš atsakiau: "Matau verdantį katilą, krypstantį iš šiaurės".

[14] Viešpats atsakė: "Iš šiaurės ateis nelaimė ant visų šalies gyventojų.

[15] Aš pašauksiu visas šiaurės karalystes, ir jos ateis, ir kiekviena pastatys savo sostą prie Jeruzalės vartų, prieš visas jos sienas iš visų pusių ir prieš visus Judo miestus.

[16] Tada įvykdysiu teismo sprendimą dėl visų jų nusikaltimų: jie paliko mane, aukojo svetimiems dievams ir garbino savo rankų darbus.

[17] O tu susijuosk, kelkis ir kalbėk jiems, ką tau liepsiu. Nenusigąsk jų, kad neišgąsdinčiau tavęs jų akivaizdoje.

[18] Aš šiandien padariau tave sustiprintu miestu, geležiniu stulpu ir varine siena prieš visą šalį: prieš Judo karalius, kunigaikščius, kunigus ir visą tautą.

[19] Jie kovos prieš tave, bet nenugalės, nes Aš esu su tavimi ir tave išgelbėsiu, – sako Viešpats".

1 Joz 21,18; 2 2 Kar 21,24; Jer 25,3; 3 2 Kar 23,34; 2 Kar 25,8; Jer 39,2; Jer 52,12; 5 Iš 33,12; Iz 49,1.5; Lk 1,15; 6 Iš 4,10; Iš 6,12.30; 7 Sk 22,20.38; 8 Iš 3,12; Ez 2,6; Ez 3,9; 9 Iz 6,7; Iz 51,16; 10 1 Kar 19,17; 2 Kor 10,4.5; 13 Ez 11,3; Ez 24,3; 14 Jer 6,1; 15 Jer 6,22; Jer 25,9; Jer 39,3; 16 Įst 28,20; Iz 37,19; Jer 7,9; 17 Job 38,3; Ez 2,6; 18 Iz 50,7

2 SKYRIUS

2 Viešpats kalbėjo:

[2] "Eik ir šauk Jeruzalei, sakydamas: 'Taip sako Viešpats: 'Aš atsimenu tavo jaunystės ištikimybę,

2 Įst 2,7; Jer 2,6; Ez 16,8; Oz 2,15

tavo meilę, kai buvai sužadėtinė, kaip tu mane sekei dykumoje, neapsėtoje žemėje;
[3] Izraelis buvo šventas Viešpačiui, Jo derliaus pirmasis vaisius. Kas jį skriaudė, nusikalto, nelaimė juos ištiko'.
[4] Klausykite Viešpaties žodžio, Jokūbo namai ir visos Izraelio giminės:
[5] 'Kokią neteisybę rado manyje jūsų tėvai, kad jie atitolo nuo manęs, sekė tuštybę ir patys tapo tušti.
[6] Jie neklausė: 'Kur yra Viešpats, kuris mus išvedė iš Egipto šalies, vedė dykumoje, stepių ir daubų krašte, išdžiūvusioje ir tamsioje žemėje; krašte, per kurį niekas nekeliauja ir kuriame joks žmogus negyvena?'
[7] Juk Aš jus atvedžiau į derlingą šalį ir leidau naudotis jos vaisiais ir gėrybėmis. Bet jūs atėję sutepėte mano kraštą, mano nuosavybę padarėte bjaurią.
[8] Kunigai neklausė: 'Kur yra Viešpats?', įstatymo sargai nepažino manęs, ganytojai sukilo prieš mane, pranašai pranašavo Baalo vardu ir sekė tai, kas neturi vertės.
[9] Todėl bylinėsiuosi su jumis ir jūsų vaikų vaikais.
[10] Eikite į Kitimų salas ir pažiūrėkite arba pasiųskite į Kedarą ir atidžiai ieškokite, ar ten yra kas nors panašaus?
[11] Ar yra kuri tauta pakeitusi savo dievus, kurie nėra dievai? Bet mano tauta pakeitė savo šlovę į tai, kas yra be vertės.
[12] Stebėkitės dėl to, dangūs, išsigąskite ir būkite sukrėsti.
[13] Dvi piktybes padarė mano tauta: ji paliko mane, gyvojo vandens šaltinį, ir išsikasė skylėtų šulinių, kurie nesulaiko vandens.
[14] Argi Izraelis vergas? Argi jis gimęs vergu? Kodėl jis tapo grobiu?
[15] Liūtai riaumojo prieš jį ir staugė. Jie pavertė šalį dykyne, miestai sudeginti ir be gyventojų.
[16] Nofo ir Tachpanheso sūnūs sudaužė tavo galvos karūną.
[17] Argi ne pats tai sau užsitraukei, palikdamas Viešpatį, savo Dievą, kai Jis tave vedė keliu?
[18] O dabar kodėl bėgi į Egiptą Šihoro vandens gerti ar į Asiriją gerti upės vandens?
[19] Tavo paties nedorybė nubaus tave ir tavo nuklydimas pamokys tave. Todėl pažink ir pamatyk, kaip negera ir kartu yra tai, kad tu palikai Viešpatį ir nėra tavyje mano baimės', – sako Viešpats, kareivijų Dievas.
[20] 'Aš jau seniai sulaužiau tavo jungą, sutraukiau pančius, ir tu sakei: 'Nenusikalsiu'. Tačiau kiekvienoje aukštoje kalvoje ir po kiekvienu žaliu medžiu tu klaidžiojai paleistuvaudamas.
[21] Aš tave pasodinau kaip taurų vynmedį, tikrą želmenį. Kaip tu išsigimei į laukinį vynmedį?
[22] Nors ir nusipraustum šarmu ir muilu, tačiau liksi suteptas savo kalte mano akivaizdoje', – sako Viešpats Dievas.
[23] 'Kaip tu gali sakyti: 'Aš nesusitepiau, nesekiojau paskui Baalą'? Pažvelk į savo kelius slėnyje, pagalvok, ką darei. Tu bėgi kaip laukinė kupranugarė, pasileidusi savo keliais.
[24] Laukinė asilė, pripratusi prie dykumos, geisdama uosto orą. Kas gali ją sulaikyti? Jos ieškan-

3 Pr 12,3; Iš 19,5.6; Įst 7,6; Įst 14,2; Iz 41,11; Jer 12,14; Jer 30,15.16; Jer 50,7; Jok 1,18; Apr 14,4
5 2 Kar 17,15; Iz 5,4; Jer 8,19; Jon 2,8; Mch 6,3; Rom 1,21
6 Iš 20,2; Įst 8,15; Įst 32,10; Iz 63,11
7 Sk 13,27; Sk 35,33; Iz 24,5; Oz 4,3
8 Jer 23,13; Rom 2,20
9 Jer 2,35; Ez 20,35.36; Mch 6,2
10 Jer 18,13
11 Ps 106,20; Ps 115,4; Iz 37,19; Mch 4,5; Rom 1,23
13 Ps 36,9; Jer 17,13; Jn 4,14
14 Iš 4,22
15 Iz 1,7; Jer 50,17
16 2 Kar 23,29-37; Jer 43,7-9
17 Įst 32,10; Jer 4,18
18 Joz 13,3; Iz 30,1-3; Oz 5,13
19 Iz 3,9; Jer 4,18; Oz 5,5
20 Iš 19,8; Iš 34,15; Kun 26,13; Įst 12,2; Joz 24,18; Ts 10,16; 1 Sam 12,10; Iz 57,5.7; Jer 3,6
21 Iš 15,17; Įst 32,32; Ps 44,2; Ps 80,8; Iz 5,2.4
22 Job 14,16.17; Jer 17,1.2; Oz 13,12
23 Pat 30,12

tieji nenuvargs, bet suras ją jos mėnesį.
[25] Saugok savo koją, kad nebūtų basa, ir savo gerklę nuo troškulio. Bet tu sakai: 'Nėra vilties. Aš myliu svetimuosius ir seksiu paskui juos'.
[26] Kaip gėdisi vagis, kai jį pagauna, taip bus sugėdintas Izraelis: karaliai, kunigaikščiai, kunigai ir pranašai,
[27] kurie sako medžiui: 'Tu mano tėvas', ir akmeniui: 'Tu mane pagimdei'. Jie atgręžė man nugarą. Bet savo nelaimės metu jie sako: 'Kelkis ir gelbėk mus'.
[28] Kurgi tavo dievai, kuriuos pasidarei? Jie teatsikelia ir, jei gali, tepadeda tau nelaimės metu. Judai, kiek tavo miestų, tiek dievų.
[29] Ar jūs bylinėsitės su manimi? Jūs visi nusikaltote man', – sako Viešpats.
[30] 'Veltui Aš baudžiau jūsų vaikus, jie nepriėmė pamokymo. Jūsų pačių kardas prarijo pranašus kaip draskąs liūtas.
[31] O karta, stebėkite Viešpaties žodį. Argi Aš buvau dykuma Izraeliui arba tamsi šalis? Kodėl mano tauta sako: 'Mes esame viešpačiai, nebegrįšime pas Tave'?
[32] Ar mergaitė pamiršta savo papuošalus, nuotaka – savo apdarą? Bet mano tauta jau seniai pamiršo mane.
[33] Kaip puikiai tu moki ieškoti meilės! Tu išmokei nedoras moteris savo kelių.
[34] Ant tavo drabužių kraštų randamas nekaltai nužudytųjų kraujas. Jo netgi nereikia ieškoti, jis aiškiai matomas ant tavęs.
[35] Tačiau tu sakai: 'Aš nekalta, Jo rūstybė nusigręš nuo manęs'. Aš apkaltinsiu tave, nes sakei: 'Nenusidėjau'.
[36] Ko tu blaškaisi, keisdama savo kelius? Ir Egiptas apvils tave, kaip Asirija apvylė.
[37] Iš ten tu irgi išeisi, užsidėjusi rankas ant galvos, nes Viešpats atmetė tuos, kuriais pasitikėjai, ir nieko iš jų nelaimėsi' ".

3 "Jie sako: 'Jei vyras paleidžia žmoną ir ji, atsiskyrusi nuo jo, išteka už kito vyro, ar ji gali sugrįžti pas jį? Argi tai nesuteptų krašto?' O tu paleistuvavai su daugeliu meilužių, tačiau sugrįžti pas mane, – sako Viešpats. –
[2] Pakelk savo akis į aukštumas ir pažvelk, kur tik tu nesi paleistuvavusi? Pakelėse tu sėdėjai laukdama kaip arabas dykumoje. Tu sutepei šalį savo paleistuvystėmis ir nedorybėmis.
[3] Nebuvo ankstyvojo nė vėlyvojo lietaus. Bet tu turėjai paleistuvės kaktą ir nesigėdijai.
[4] Dabar tu šauki: 'Mano tėve! Mano jaunystės vadove!
[5] Ar Tu pyksi amžinai ir visados rūstausi?' Tu darei ir kalbėjai pikta, kaip tik galėjai".
[6] Viešpats man tarė karaliaus Jozijo dienomis: "Ar matei, ką darė nuklydusi Izraelio tauta? Ji paleistuvavo ant kiekvieno aukšto kalno ir po kiekvienu žaliuojančiu medžiu.
[7] Aš sakiau po viso to: 'Sugrįžk pas mane', bet ji nesugrįžo. Neištikimoji jos sesuo, Judo tauta, matė,
[8] kad Aš ją atstūmiau ir daviau jai skyrybų raštą, nes Izraelio tauta nuklydusi svetimavo. Tačiau neištikimoji jos sesuo, Judo tauta, ne-

25 Iz 57,10; Jer 3,13; Jer 18,12
26 Iz 28,7; Jer 5,31
27 Ts 10,10; Iz 26,16; Jer 3,9; Oz 5,15
28 Įst 32,37; Ts 10,14; 2 Kar 17,30.31; Iz 45,20; Jer 11,13
30 Neh 9,26; Iz 1,5; Iz 9,13; Jer 5,3; Jer 7,28; Jer 26,20-24; Apd 7,52; 1 Tes 2,15
31 Įst 32,15; Jer 2,20.25
32 Ps 106,21; Iz 17,10; Jer 3,21; Jer 13,25; Oz 8,14
34 2 Kar 21,16; 2 Kar 24,4; Ps 106,38; Jer 7,6; Jer 19,4
35 Pat 28,13; Jer 2,9; Jer 2,23.29; Mal 2,17; Mal 3,8; 1 Jn 1,8.10
36 2 Km 28,16; Iz 30,3; Jer 31,22; Oz 5,13; Oz 12,1
37 2 Sam 13,19; Jer 14,3.4; Jer 37,7-10

3 SKYRIUS
1 Įst 24,1-4; Jer 2,7; Jer 2,7.20; Jer 2,20; Jer 4,1; Ez 16,26; Zch 1,3
2 Įst 12,2; Pat 23,28; Jer 2,7.20; Jer 3,21; Jer 7,29
3 Kun 26,19; Jer 14,3-6; Sof 3,5
4 Ps 71,17; Pat 2,17; Jer 2,2; Oz 2,15
5 Ps 103,9; Iz 57,16; Jer 3,12
6 Jer 2,20; Jer 7,24
7 2 Kar 17,13; Jer 3,11; Ez 16,47.48
8 2 Kar 17,6; Iz 50,1; Ez 23,9.11

pabūgo, bet taip pat nuėjusi paleistuvavo.
[9] Savo paleistuvystėmis ji sutepė kraštą ir svetimavo su akmenimis ir medžiais.
[10] Tačiau, nors visa tai įvyko, neištikimoji jos sesuo, Judo tauta, taip pat nesugrįžo pas mane visa širdimi, bet tik veidmainiavo, – sako Viešpats".
[11] Viešpats kalbėjo man: "Nuklydusi Izraelio tauta buvo teisesnė už neištikimąją Judo tautą.
[12] Eik šiaurės link, skelbdamas: 'Sugrįžk, nuklydusi Izraelio tauta. Aš neberūstausiu, nes esu gailestingas, nepyksiu ant jūsų amžinai.
[13] Prisipažink, kad Viešpačiui, savo Dievui, buvai neištikima ir nusikaltai, svetimaudama po žaliuojančiais medžiais ir mano balso neklausydama, – sako Viešpats. –
[14] Sugrįžkite, nuklydę vaikai, nes Aš esu jus vedęs. Aš paimsiu jus po vieną iš miesto ir po du iš giminės ir atvesiu į Sioną.
[15] Aš jums duosiu ganytojų pagal savo širdį: jie jus ganys išmintingai ir sumaniai.
[16] Tuomet jūs tapsite gausia tauta ir niekas nebeklaus, kur yra Viešpaties Sandoros skrynia. Ji niekam neberūpės, jos nei prisimins, nei pasiges ir naujos nebedarys.
[17] Tuomet Jeruzalę vadins Viešpaties sostu ir į ją susirinks visos tautos prie Viešpaties vardo Jeruzalėje. Jie nebevaikščios pagal savo piktos širdies sumanymus.
[18] Judas su Izraeliu ateis iš šiaurės krašto į šalį, kurią daviau jūsų tėvams paveldėti.
[19] Galvojau padaryti tave sūnumi ir duoti tau gražią šalį, gerą paveldą tarp tautų. Tikėjausi, kad tu mane vadinsi savo tėvu ir seksi paskui mane visados.
[20] Tačiau kaip moteris sulaužo ištikimybę savo vyrui, taip jūs, izraelitai, sulaužėte ištikimybę man, – sako Viešpats. –
[21] Aukštumose girdimas Izraelio vaikų maldavimas ir verksmas; jie elgėsi neištikimai, pamiršo Viešpatį, savo Dievą.
[22] Sugrįžkite, nuklydusieji vaikai. Aš atleisiu jums' ". Mes ateiname pas Tave, nes Tu esi Viešpats, mūsų Dievas.
[23] Iš tiesų veltui mes vylėmės aukštumomis ir kalnais. Viešpatyje, mūsų Dieve, yra Izraelio išgelbėjimas.
[24] Gėda prarijo mūsų tėvų jaunystės triūsą: avis, galvijus, sūnus ir dukteris.
[25] Gėdykimės ir prisipažinkime nusidėję Viešpačiui, savo Dievui; mes ir mūsų tėvai nuo jaunystės iki šios dienos neklausėme Viešpaties, savo Dievo.

4 "Izraeli, jei nori sugrįžti, – sako Viešpats, – grįžk pas mane. Jei pašalinsi savo bjaurystes, tau nereikės bėgti nuo manęs.
[2] Tada prisieksi: 'Kaip gyvas Viešpats!' tiesoje, teisingume ir teisume. Ir Jis bus palaiminimas tautoms, ir tautos girsis Juo".
[3] Taip sako Viešpats Judo žmonėms ir Jeruzalei: "Arkite dirvonus ir nesėkite erškėtynuose.
[4] Apsipjaustykite Viešpačiui ir pašalinkite nuo savo širdžių plėvelę, Judo žmonės ir Jeruzalės gyventojai, kad neišsiveržtų kaip ugnis mano rūstybė ir neužsidegtų neužgesinamai dėl jūsų piktų darbų.
[5] Skelbkite Jude ir praneškite Je-

9 Iz 57,6; Jer 2,7.27
10 Jer 12,2; Oz 7,14
11 Ez 16,51.52
12 2 Kar 17,6; Ps 86,15; Jer 12,15; Jer 31,20; Jer 33,26
13 Kun 26,40; Įst 12,2; Įst 30,1.2; Pat 28,13; Jer 2,25; Ez 16,15; 1 Jn 1,9
14 Jer 31,6; Jer 31,32; Oz 2,19.20; Rom 11,5
15 Jer 23,4; Jer 31,10; Ez 34,23; Apd 20,28; Ef 4,11
16 Iz 49,19; Iz 65,17; Jer 23,3
17 Įst 29,19; Iz 60,9; Jer 7,24
18 Iz 11,13; Jer 31,8; Jer 50,4; Ez 37,16-22; Oz 1,11; Am 9,15
19 Ps 106,24; Iz 63,16; Jer 3,4
20 Iz 48,8
21 Iz 15,2
22 Jer 30,17; Jer 33,6; Oz 6,1; Oz 14,4
23 Ps 3,8; Ps 121,1.2; Pat 21,31; Jer 17,14; Jer 31,7; Jon 2,9
24 Jer 11,13; Jer 14,20; Oz 9,10
25 Ezr 9,6.7; Jer 22,21

4 SKYRIUS
1 Jer 3,1.22; Jer 15,19; Jl 2,12
2 Pr 22,18; Įst 10,20; Ps 72,18; Iz 45,23.25; Iz 48,1; Iz 65,16; Jer 3,17; Jer 9,24; Jer 12,16; Zch 8,8; 1 Kor 1,31; 2 Kor 10,17; Gal 3,8
3 Oz 10,12; Mt 13,7
4 Įst 10,16; Įst 30,6; Jer 9,25.26; Rom 2,28.29; Kol 2,11
5 Joz 10,20; Jer 6,1; Jer 8,14; Oz 8,1

ruzalėje, pūskite ragą krašte, garsiai šaukite ir sakykite: 'Susirinkite ir eikime į sutvirtintus miestus!'
[6] Iškelkite vėliavą Siono link! Bėkite! Nestovėkite! Nelaimę ir sunaikinimą Aš užleisiu iš šiaurės.
[7] Liūtas pakilo iš tankumyno, tautų naikintojas yra kelyje. Jis pakilo iš savo vietos paversti tavo šalį dykuma; tavo miestai pavirs griuvėsiais ir ištuštės.
[8] Todėl apsivilkite ašutinėmis, raudokite ir dejuokite: 'Nenusigręžė nuo mūsų Viešpaties rūstybė' ".
[9] Viešpats sako: "Ateis diena, kada pradings karaliaus drąsa ir kunigaikščių narsumas, kunigai išsigąs ir pranašai pastirs iš baimės.
[10] Jie sakys: 'Ak, Viešpatie Dieve, iš tikrųjų Tu smarkiai apgavai šią tautą ir Jeruzalę, sakydamas: 'Jūs turėsite taiką', o dabar kardas siekia mūsų sielas!'
[11] Tuomet bus pasakyta šiai tautai ir Jeruzalei: 'Karštas vėjas pučia nuo plikų aukštumų iš dykumos mano tautos link, bet ne vėtyti ir ne valyti jos.
[12] Smarkus vėjas iš ten ateina pas mane. Dabar Aš pats paskelbsiu jiems nuosprendį' ".
[13] Kaip debesis Jis pakyla, kaip audra Jo kovos vežimai, greitesni už erelius Jo žirgai! Vargas mums, mes žuvę!
[14] Jeruzale, apvalyk nuo nedorybių savo širdį, kad būtum išgelbėta! Ar ilgai piktos mintys pasiliks tavyje?
[15] Klausykis, iš Dano ir iš Efraimo kalnyno balsas skelbia blogą žinią:
[16] "Įspėkite tautas, praneškite Jeruzalei: priešai ateina iš tolimos

6 Jer 1,13-15; Jer 6,1.22; Jer 50,17
7 2 Kar 24,1; Iz 1,7; Iz 6,11; Jer 2,15; Jer 25,9; Ez 26,7-10; Dan 7,4
8 Iz 22,12; Jer 6,26
10 2 Kar 25,10-12; Jer 5,12; Jer 14,13; Ez 14,9; 2 Tes 2,11
11 Jer 51,1; Ez 17,10; Oz 13,15
12 Jer 1,16
13 Įst 28,49; Iz 5,28; Rd 4,19; Oz 8,1; Hab 1,8
14 Pat 1,22; Iz 1,16; Jer 13,27; Jok 4,8
15 Jer 8,16; Jer 50,17
16 Iz 39,3; Jer 5,15
17 2 Kar 25,1.4
18 Ps 107,17; Iz 50,1; Jer 2,17.19
19 2 Kar 25,11; 2 Krn 36,20; Iz 15,5; Iz 16,11; Iz 21,3; Iz 22,4; Jer 9,1.10; Jer 20,9
20 Ps 42,7; Jer 10,20; Ez 7,26
22 Jer 9,3; Jer 13,23; Rom 16,19; 1 Kor 14,20
23 Pr 1,2; Iz 24,19
24 Iz 5,25; Jer 10,10; Ez 38,20
25 Jer 9,10; Jer 12,4; Sof 1,3
26 Jer 9,10
27 Jer 5,10.18; Jer 30,11; Jer 46,28
28 Sk 23,19; Iz 5,30; Iz 46,10.11; Iz 50,3; Jer 7,16; Jer 12,4.11; Jer 14,2; Jer 23,30; Jer 30,24; Dan 4,35; Oz 4,3; Jl 2,30.31

šalies ir pakels balsą prieš Judo miestus!
[17] Kaip lauko sargai jie apstojo ją, nes ji buvo sukilusi prieš mane, – sako Viešpats. –
[18] Tavo keliai ir darbai tau tai užtraukė! Tavo nedorybė yra karti ir pasiekė tavo širdį".
[19] Ak, mano siela, mano siela! Skausmas pasiekė mano širdį. Mano širdis nerimsta, negaliu tylėti. Nes tu, mano siela, girdi trimito garsą, karo pavojų.
[20] Sunaikinimas po sunaikinimo! Visa šalis nuniokota! Staiga sunaikinamos mano pastogės, ūmai – mano palapinės!
[21] Ar ilgai matysiu vėliavas, girdėsiu trimito garsą?
[22] Mano tauta kvaila, ji manęs nepažįsta. Jie neprotingi vaikai, neturintys supratimo. Jie išmintingi daryti pikta, bet daryti gera jie nesugeba.
[23] Aš pažvelgiau į žemę – ji buvo be pavidalo ir tuščia, pažvelgiau į dangus – ten nebuvo šviesos.
[24] Pažvelgiau į kalnus – jie drebėjo, visos aukštumos siūbavo.
[25] Aš žvalgiaus, ir nebuvo nė vieno žmogaus, visi padangių paukščiai buvo nuskridę.
[26] Pažvelgiau į derlingą žemę – ji buvo dykuma, visi miestai buvo sunaikinti Viešpaties akivaizdoje, Jo rūstybės įkarštyje.
[27] Viešpats tarė: "Visa šalis liks tuščia, tačiau jos nesunaikinsiu visiškai.
[28] Dėl to gedės žemė ir aptems aukštai dangūs. Aš tai pasakiau ir nesigailėsiu, nutariau ir įvykdysiu!"
[29] Nuo raitelių ir šaulių šauksmo pabėgs visas miestas: jie sulįs į

olas, pasislėps tankynėse ir lips ant uolų. Miestai ištuštės ir liks be gyventojų.
[30] Ką dabar darysi tu, apiplėštoji? Nors apsivilktum purpuru, pasidabintum auksiniais papuošalais, išsidažytum veidą – veltui tu puoštumeisi. Tavo meilužiai paniekins tave, jie ieškos tavo gyvybės.
[31] Girdžiu tarsi gimdančios riksmą, tarsi pirmagimį gimdančios šauksmą – balsą Siono dukters, gaudančios kvapą, tiesiančios rankas ir sakančios: "Vargas man, mano sielą nuvargino žudikai".

5 Pereikite Jeruzalės gatves, žiūrėkite ir stebėkite, ieškokite aikštėse; jei rasite nors vieną, kuris elgiasi teisingai ir siekia tiesos, tada Aš jai atleisiu.
[2] Nors jie sako: "Kaip gyvas Viešpats", iš tikrųjų jie melagingai prisiekia.
[3] Viešpatie, argi tavo akys nenukreiptos į tiesą? Tu baudei juos, bet jie neatgailavo; prispaudei juos, bet jie nepriėmė pataisymo. Jie pasidarė kietesni už uolą, atsisakė atsiversti.
[4] Todėl aš sakiau: "Tai vargšai; jie kvaili, nes nežino Viešpaties kelių, nepažįsta Dievo įstatymo.
[5] Eisiu pas kilminguosius ir su jais kalbėsiu, nes jie žino Viešpaties kelius ir Jo įstatymą". Tačiau jie taip pat sulaužė jungą, sutraukė pančius.
[6] Todėl sudraskys juos liūtas, suplėšys stepių vilkas. Leopardas tykos prie jų miestų; kas tik išeis, bus sudraskytas, nes gausu jų nusikaltimų, jų paklydimas didelis.
[7] "Kaip Aš galėčiau tau atleisti? Tavo vaikai paliko mane ir prisiekė tuo, kas nėra dievai. Aš juos pasotinau, o jie svetimavo ir lankė paleistuvių namus.
[8] Jie kaip nupenėti eržilai geidė savo artimo žmonos.
[9] Ar neturėčiau tokių nubausti? – sako Viešpats. – Ar šitokiai tautai neturėčiau atkeršyti?
[10] Eikite į vynuogynus ir naikinkite, bet ne iki galo. Pašalinkite atžalas, nes jos nepriklauso Viešpačiui!
[11] Labai neištikimi buvo Izraelis ir Judas", – sako Viešpats.
[12] Jie išsigynė Viešpaties ir sakė: "Tai ne Jis. Nesulauksime nelaimės, nematysime nei kardo, nei bado".
[13] Pranašai taps vėjais, jie neturės žodžių – taip jiems atsitiks.
[14] Todėl Viešpats, kareivijų Dievas, sako: "Kaip jie kalbėjo, taip jiems įvyks. Aš padarysiu savo žodžius tavo burnoje ugnimi, o šitą tautą – malkomis, kurias ugnis sudegins.
[15] 'Izraeli, Aš atvesiu prieš jus tautą iš toli, – sako Viešpats, – galingą tautą, labai seną tautą, kurios kalbos tu nemoki ir nesupranti, ką ji kalba.
[16] Jų strėlinė kaip atviras kapas; jie visi yra karžygiai!
[17] Jie suvalgys tavo derlių ir duoną, skirtą tavo sūnums ir dukterims, ir tavo avis bei galvijus; nurinks tavo vynmedžius ir figmedžius; jie sunaikins sustiprintus miestus, kuriais pasitikėjai.
[18] Tačiau tada nesunaikinsiu jūsų visų'.
[19] Kai jie klaus: 'Už ką Viešpats, mūsų Dievas, mums taip padarė?', tu jiems atsakysi: 'Kaip jūs palikote mane ir tarnavote sveti-

30 2 Kar 9,30; Jer 22,20.22; Rd 1,2.19; Ez 23,9.10.22.40
31 Iz 1,15; Rd 1,17

5 SKYRIUS
1 Pr 18,23-32; Pr 18,26; Ez 22,30
2 Iz 48,1; Jer 4,2; Jer 7,9; Tit 1,16
3 2 Kar 25,1; 2 Krn 16,9; Iz 1,5; Iz 9,13; Jer 2,30; Jer 7,28; Jer 16,17; Sof 3,2
4 Iz 27,11; Jer 8,7; Oz 4,6
5 Iš 32,25; Ps 2,3; Jer 2,20; Mch 3,1
6 Ps 104,20; Jer 4,7; Ez 22,27; Oz 13,7; Hab 1,8; Sof 3,3
7 Įst 32,15.21; Joz 23,7; Jer 2,11; Jer 12,16; Sof 1,5; Gal 4,8
8 Jer 13,27; Jer 29,23; Ez 22,11
9 Jer 9,9
10 Jer 4,27
11 Jer 3,6.7.20
12 2 Krn 36,16; Iz 28,15; Iz 47,8; Jer 4,10; Jer 14,13; Jer 23,17
14 Iz 24,6; Jer 1,9; Jer 23,29; Oz 6,5; Sof 1,6; Zch 1,6
15 Įst 28,49; Iz 5,26; Iz 39,3; Jer 1,15; Jer 4,16; Jer 6,22
17 Kun 26,16; Įst 28,31.33; Jer 8,16; Jer 50,7.17
18 Jer 30,11; Am 9,8
19 Įst 28,48; Įst 29,24-29; 1 Kar 9,8.9; Jer 1,16; Jer 2,13; Jer 13,22; Jer 16,10-13

miems dievams savo krašte, taip tarnausite svetimiesiems ne savo šalyje' ".
[20] Skelbkite Jokūbo namams ir praneškite Judui:
[21] "Klausykitės, kvaili ir neprotingi žmonės, kurie turite akis, bet nematote, kurie turite ausis, bet negirdite!
[22] Argi nebijote manęs? – sako Viešpats. – Argi nedrebėsite prieš mane? Aš sulaikiau jūrą smėlio riba kaip amžina užtvara, kurios ji neperžengs, nors ir siaus. Nors bangos ir daužytų ją, nepralauš jos.
[23] Bet šita tauta yra užsispyrusi ir kietos širdies, ji pasitraukė ir nuėjo.
[24] Ji nepagalvojo: 'Reikia bijotis Viešpaties, savo Dievo, kuris tinkamu laiku duoda ankstyvą ir vėlyvą lietų ir išsaugo mums mūsų derlių!'
[25] Jūsų kaltės nukreipė tai, ir nuodėmės patraukė nuo jūsų gėrybes.
[26] Mano tautoje yra nedorėlių, kurie susilenkę tyko kaip paukštgaudžiai, spendžia žabangus žmonėms pagauti.
[27] Kaip krepšys pilnas paukščių, taip jų namai pilni apgaulės; tokiu būdu jie tapo žymūs ir praloba.
[28] Jie taip nutuko, kad net blizga, jų nedorybei nėra ribų. Jie negina našlaičių teisme, tačiau klesti. Jie nežiūri vargšo teisių.
[29] Ar neturėčiau tokių bausti? – sako Viešpats. – Ar šitokiai tautai neturėčiau atkeršyti?
[30] Siaubingų ir bjaurių dalykų vyksta šalyje:
[31] pranašai pranašauja melus, kunigai moko, kaip jiems naudinga,

21 Iz 6,9; Jer 6,10; Ez 12,2; Mt 13,14; Jn 12,40; Apd 28,26; Rom 11,8
22 Įst 28,58; Job 26,10; Ps 119,120; Jer 2,19; Jer 10,7; Apr 15,4
24 Pr 8,22; Įst 11,14; Ps 147,8; Jer 14,22; Jl 2,23; Mt 5,45; Apd 14,17; Jok 5,7
25 Jer 3,3
26 Ps 10,9; Pat 1,11; Jer 18,22; Hab 1,15
28 Įst 32,15; Job 12,6; Ps 73,12; Iz 1,23; Jer 7,6; Jer 22,3; Zch 7,10
29 Jer 5,9; Mal 3,5
30 Jer 23,14; Oz 6,10; 2 Tim 4,3
31 Jer 14,14; Ez 13,6; Mch 2,11

6 SKYRIUS
1 Neh 3,14; Jer 4,6
3 2 Kar 25,1-4; Jer 4,17; Jer 12,10
4 Jer 15,8; Jer 51,27; Jl 3,9; Sof 2,4
7 Ps 55,9; Iz 57,20
8 Ez 23,18; Oz 9,12
10 Iš 6,12; Jer 5,21; Jer 7,26; Jer 8,9; Jer 20,8; Apd 7,51
11 Jer 9,21; Jer 20,9

o mano tauta tai mėgsta! Bet ką darysite, kai ateis galas?"

6 Bėkite, benjaminai, iš Jeruzalės; Tekojoje pūskite trimitą ir Bet Kereme uždekite ugnį kaip ženklą, nes nelaimė ir sunaikinimas ateina iš šiaurės.
[2] Siono duktė panaši į gražią ir lepią moteriškę.
[3] Piemenys su bandomis ateis prieš ją. Jie pasistatys aplink ją palapines, kiekvienas nuganys savo dalį.
[4] Pradėkim prieš ją kovą! Kelkitės ir pradėkim kovą vidudienį! Vargas mums, nes baigiasi diena ir ilgėja vakaro šešėliai!
[5] Kelkitės ir pulkime nakčia, sunaikinkime jos rūmus!
[6] Taip sako kareivijų Viešpats: "Kirskite medžius ir supilkite prieš Jeruzalę pylimą! Ji yra baudžiamas miestas, nes vien tik priespauda jame.
[7] Kaip iš šaltinio trykšta vanduo, taip iš jo trykšta nedorybės. Smurtas ir sunaikinimas jame, skriauda ir žaizdos nuolat mano akivaizdoje.
[8] Leiskis pamokoma, Jeruzale, kad kartais Aš neatsitraukčiau nuo tavęs ir nepaverstčiau tavęs dykyne, negyvenama šalimi!"
[9] Taip sako kareivijų Viešpats: "Jie nurinks Izraelio likutį kaip vynmedį, dar kartą ranka perbrauks šakeles kaip vynuogių skynėjas!"
[10] Kam turiu kalbėti ir ką įspėti, kad jie klausytų? Jų ausys neapipjaustytos, jos negali išgirsti. Viešpaties žodis jiems tapo pajuoka, jie jo nemėgsta.
[11] Aš esu pilnas Viešpaties rūsty-

bės, nebeįstengiu susilaikyti. Išliesiu ją ant vaikų gatvėje ir ant susirinkusių jaunuolių! Vyras ir žmona bus sugauti, pagyvenęs ir senas.
12 "Jų namai, laukai ir žmonos atiteks kitiems, nes Aš ištiesiu savo ranką prieš šalies gyventojus", – sako Viešpats.
13 "Jie visi, nuo mažiausio iki didžiausio, pasidavė godumui, nuo pranašo iki kunigo jie visi elgiasi klastingai.
14 Jie gydo mano tautos žaizdas tik paviršutiniškai, sakydami: 'Taika! Taika!' Tačiau taikos nėra.
15 Jie turėtų gėdytis, nes elgėsi bjauriai, tačiau nei jie gėdijasi, nei parausta. Todėl jie kris tarp krintančių, sukniubs, kai juos aplankysiu", – sako Viešpats.
16 Taip sako Viešpats: "Eikite į kelius ir ieškokite senovinių takų; suradę gerą kelią, juo eikite. Taip rasite atilsį savo sieloms. Bet jie atsakė: 'Neisime!'
17 Aš pastačiau jiems sargų, sakydamas: 'Klausykite trimito garso'. Bet jie atsakė: 'Nesiklausysime!'
18 Todėl klausykite, tautos, ir supraskite, kas tarp jų vyksta.
19 Klausyk, žeme! Aš užleisiu nelaimę šitai tautai kaip jų minčių vaisių, nes jie neklausė mano žodžių ir mano įstatymo, bet jį atmetė.
20 Kam man smilkalai, nešami iš Šebos, ir kvepianti nendrė iš tolimos šalies? Jūsų deginamosios aukos man nepatinka ir jūsų kraujo aukos man nemielos".
21 Todėl taip sako Viešpats: "Štai Aš dedu šitai tautai ant kelio atsitrenkimo akmenų. Tėvai ir vaikai suklups ant jų, kaimynas ir draugas kartu pražus".
22 Taip sako Viešpats: "Ateina tauta iš šiaurės, didelė tauta kyla nuo žemės pakraščių.
23 Jie lankais ir ietimis ginkluoti, žiaurūs ir negailestingi. Jų triukšmas kaip ūžianti jūra. Jie joja ant žirgų, kiekvienas pasirengęs kovai prieš tave, Sione!"
24 Kai tik išgirdome pranešimą, nusviro mūsų rankos, baimė ir skausmai apėmė mus.
25 Neikite į laukus ir nevaikščiokite keliu, nes priešo kardas kelia baimę aplinkui!
26 Mano tautos dukterie, apsivilk ašutine ir voliokis pelenuose. Gedėk kaip vienintelio sūnaus, graudžiai raudok; staiga ateis naikintojas ant mūsų!
27 Aš pastačiau tave bokštu ir tvirtove tarp mano žmonių, kad pažintum ir ištirtum jų kelius.
28 Jie visi kietasprandžiai ir šmeižikai, jie visi kaip varis ir geležis, visi sugedę.
29 Dumplės sugedo, ugnis išlydė šviną, bet veltui dirbo liejėjas – nedorėliai neatsiskyrė nuo jų.
30 Jie bus vadinami atmestu sidabru, nes Viešpats atmetė juos.

7

Viešpats kalbėjo Jeremijui:
2 "Atsistok Viešpaties šventyklos vartuose ir skelbk šitą žodį: 'Klausykitės Viešpaties žodžio, visi Judo gyventojai, kurie įeinate pro vartus Viešpatį garbinti.
3 Taip sako Viešpats: 'Pagerinkite savo kelius ir darbus, tada gyvensite šitoje vietoje.
4 Nepasitikėkite melagingais žodžiais: 'Tai Viešpaties šventykla'.
5 Jei iš tikrųjų pagerinsite savo kelius ir darbus, jei teisingai spręsite bylas tarpusavyje,

12 Įst 28,30; Jer 8,10; Jer 38,22
13 Iz 56,11; Jer 5,31; Jer 8,10; Jer 22,17; Jer 23,11; Mch 3,5.11
14 Jer 4,10; Jer 8,11-15; Jer 23,17; Ez 13,10
15 Jer 3,3; Jer 8,12
16 Iz 8,20; Jer 18,15; Mal 4,4; Mt 11,29; Lk 16,29
17 Įst 4,1; Iz 21,11; Iz 58,1; Jer 25,4; Ez 3,17; Hab 2,1
19 Pat 1,31; Iz 1,2; Jer19,3.15
20 Ps 40,6; Ps 50,7-9; Iz 1,11; Iz 43,24; Iz 60,6; Iz 66,3; Jer 7,21-23; Am 5,21; Mch 6,6.7
22 Jer 1,15; Jer 10,22; Jer 50,41-43
23 Iz 5,30
24 Jer 4,31; Jer 13,21; Jer 49,24
26 Jer 4,8; Jer 25,34; Am 8,10; Mch 1,10; Zch 12,10
27 Jer 1,18
28 Jer 5,23; Jer 9,4; Ez 22,18
30 Iz 1,22; Jer 7,29

7 SKYRIUS
2 Jer 17,19; Jer 26,2
3 Jer 4,1; Jer 18,11; Jer 26,13
4 Jer 7,8; Mch 3,11
5 1 Kar 6,12; Jer 21,12; Jer 22,3

[6] svetimtaučio, našlaičio ir našlės neskriausite, nekalto kraujo nepraliesite šitoje vietoje ir svetimų dievų nesekiosite savo pačių nelaimei,
[7] tada Aš amžiams paliksiu jus gyventi krašte, kurį daviau jūsų tėvams.
[8] Jūs pasitikite melagingais žodžiais, kurie nieko nepadeda.
[9] Argi manote, kad galite vogti, žudyti, svetimauti, melagingai prisiekti, aukoti Baalui ir sekioti svetimus dievus,
[10] o po to ateiti ir atsistoti mano akivaizdoje šituose namuose, kurie pavadinti mano vardu, ir sakyti: 'Mes saugūs ir galime daryti šias bjaurystes'.
[11] Argi mano vardu pavadinti namai jūsų akyse tapo plėšikų lindyne? Aš mačiau tai', – sako Viešpats.
[12] 'Eikite į mano buvusią vietą Šilojuje, kur prieš tai buvo mano vardas, ir pažiūrėkite, ką Aš ten padariau dėl mano tautos Izraelio nedorybių.
[13] Kadangi dabar jūs darote tuos pačius darbus, – sako Viešpats, – ir Aš kalbėjau jums anksti atsikeldamas, bet jūs nesiklausėte, jus šaukiau, bet jūs neatsiliepėte,
[14] tai namams, kurie vadinami mano vardu ir kuriais jūs pasitikite, ir vietai, kurią daviau jums ir jūsų tėvams, Aš padarysiu taip, kaip padariau Šilojui.
[15] Aš pašalinsiu jus iš savo akivaizdos, kaip pašalinau jūsų brolius, Efraimo palikuonis'.
[16] Nesimelsk už šitą tautą ir nemaldauk manęs, nes Aš tavęs neišklausysiu.

6 Įst 6,14.15; Jer 13,10
7 Įst 4,40; Jer 3,18
8 Jer 5,31; Jer 14,13.14
9 Iš 20,3; 1 Kar 18,21; Jer 7,6; Jer 19,4; Oz 4,1.2; Sof 1,5
10 Jer 7,11.14; Jer 32,34; Jer 34,15; Ez 23,39
11 Iz 56,7; Mt 21,13; Mk 11,17; Lk 19,46
12 Įst 12,11; Joz 18,1; Ts 18,31; 1 Sam 4,10; Ps 78,60; Jer 26,6
13 2 Krn 36,15; Pat 1,24; Iz 65,12; Iz 66,4; Jer 11,7
14 1 Sam 4,10.11; Ps 78,60; Jer 26,6.9
15 2 Kar 17,23; Ps 78,67; Oz 7,13; Oz 9,13; Oz 12,1
16 Iš 32,10; Jer 11,14; Jer 15,1
18 Jer 19,13; Jer 44,17
19 Įst 32,16.21
21 Jer 6,20
22 Oz 6,6
23 Iš 19,5.6; Įst 6,3
24 Įst 29,19; Ps 81,11; Jer 32,33
25 2 Krn 36,15
26 Neh 9,17; Jer 11,8; Jer 16,12
27 Ez 2,7

[17] Ar nematai, ką jie daro Judo miestuose ir Jeruzalės gatvėse?
[18] Vaikai prirenka malkų, tėvai sukuria ugnį, moterys minko tešlą, kepa pyragaičius ir aukoja juos dangaus karalienei. Jie aukoja geriamąsias aukas svetimiems dievams, sukeldami mano rūstybę.
[19] Ar jie sukelia mano rūstybę? – sako Viešpats. – Ar ne sau gėdą jie užsitraukia?
[20] Todėl taip sako Viešpats: 'Aš išliesiu savo rūstybę ir įtūžį ant šitos vietos: ant žmonių, gyvulių, lauko medžių ir žemės vaisių; tai bus lyg negęstanti ugnis'.
[21] Taip sako kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas: 'Pridėkite savo deginamąsias aukas prie padėkos aukų ir valgykite jų mėsą.
[22] Aš nekalbėjau jūsų tėvams ir jiems nedaviau jokių įsakymų apie deginamąsias ir padėkos aukas, kai juos išvedžiau iš Egipto šalies.
[23] Bet jiems įsakiau štai ką: 'Paklusnite mano balsui, ir Aš būsiu jūsų Dievas, o jūs būsite mano tauta. Vaikščiokite keliu, kurį jums nurodžiau, kad jums gerai sektųsi'.
[24] Tačiau jie neklausė manęs ir nekreipė dėmesio, bet sekė savo piktos širdies norais; jie ėjo ne pirmyn, bet atgal.
[25] Nuo tos dienos, kai jūsų tėvai išėjo iš Egipto krašto, iki šios dienos Aš nuolat siunčiau pas jus savo tarnus, pranašus, keldamas juos anksti rytą.
[26] Tačiau jie neklausė manęs ir nekreipė dėmesio, bet buvo užsispyrę. Jie elgėsi blogiau už savo tėvus'.
[27] Kai tu kalbėsi šituos žodžius,

jie tavęs nesiklausys, kai juos šauksi, jie tau neatsilieps.
[28] Turėsi jiems sakyti: 'Tai tauta, kuri nepakluso Viešpaties, savo Dievo, balsui ir nepriėmė pamokymo; tiesa pražuvo, ir niekas apie ją nekalbėjo.
[29] Nusikirpk galvos plaukus ir numesk, raudok aukštumose, nes Viešpats atmetė ir paliko Jį užrūstinusią kartą.
[30] Judo vaikai darė pikta, – sako Viešpats. – Jie pastatė savo bjaurystes namuose, kurie pavadinti mano vardu, ir juos sutepė.
[31] Jie pastatė Tofeto aukurą Ben Hinomo slėnyje savo sūnums ir dukterims deginti, ko Aš neįsakiau ir kas man niekada neatėjo į širdį.
[32] Ateis diena, kai Tofetas ir Ben Hinomo slėnis bus vadinamas žudynių slėniu: laidos Tofete, kol nebeliks jame vietos.
[33] Šitos tautos lavonai bus maistas padangių paukščiams ir žemės žvėrims, ir niekas jų nenubaidys.
[34] Iš Judo miestų ir iš Jeruzalės gatvių dings džiaugsmo ir linksmybės garsai, balsai jaunojo ir jaunosios, nes šalis pavirs dykyne' ".

8 "Tuo metu, – sako Viešpats, – paims iš kapų Judo karalių, kunigaikščių, kunigų, pranašų ir Jeruzalės gyventojų kaulus.
[2] Juos išbarstys priešais saulę, mėnulį ir visą dangaus kareiviją, kuriuos jie mylėjo ir sekė, kuriems tarnavo, ieškojo ir garbino. Jie nebus surinkti ir palaidoti, jie bus mėšlas dirvai tręšti.
[3] Visi likę gyvieji iš šitos piktos kartos, kurie yra mano išsklaidyti, labiau norės mirti negu gyventi.
[4] Sakyk jiems: 'Taip sako Viešpats: 'Jei kas krinta, ar jis nebeatsikels? Jei kas nusigręžia, ar jis nebeatsigręš?
[5] Kodėl šita tauta užsispyrusiai laikosi savo paklydimo? Jie įsikibę į apgaulę ir nesutinka atsiversti.
[6] Aš klausiausi ir supratau, kad jie kalba netiesą. Nė vienas neatgailauja dėl savo nedorybės, sakydamas : 'Ką aš padariau?' Jie visi eina savais keliais kaip žirgas, puoląs į kovą.
[7] Net gandras, balandis, kregždė ir strazdas žino savo sugrįžimo laiką, bet mano tauta nežino Viešpaties nuostatų.
[8] Kaip jūs galite sakyti: 'Mes išmintingi ir Viešpaties įstatymas yra pas mus'? Iš tikrųjų mano įstatymą raštininkų plunksna padarė bevertį.
[9] Išmintingieji bus sugėdinti, išgąsdinti ir pagauti. Jie atmetė Viešpaties žodį, tai kur jų išmintis?
[10] Todėl Aš atiduosiu jų žmonas kitiems, jų laukus svetimiems, nes jie visi, nuo mažiausio iki didžiausio, pasidavę godumui, nuo pranašo iki kunigo jie visi elgiasi klastingai.
[11] Jie gydo mano tautos žaizdas tik paviršutiniškai, sakydami: 'Taika! Taika!' Tačiau taikos nėra.
[12] Jie turėtų gėdytis, nes elgėsi bjauriai, tačiau jie nei gėdijasi, nei parausta. Todėl jie kris tarp krintančių sukniubę, kai juos aplankysiu', – sako Viešpats.
[13] 'Aš tikrai juos sunaikinsiu, – sako Viešpats. – Neliks vynuogių ant vynmedžių ir figų ant figmedžių, o

28 Jer 5,3; Jer 9,3
29 Mch 1,16
30 Dan 9,27; Dan 11,31
31 Įst 17,3; 2 Kar 23,10; Ps 106,38
32 2 Kar 23,10; Jer 19,6
33 Jer 9,22; Jer 19,11
34 Kun 26,33; Iz 24,7.8

8 SKYRIUS
2 2 Kar 23,5; Jer 22,19
3 Apr 9,6
5 Jer 5,3; Jer 7,24; Jer 9,6
6 Ps 14,2; Mch 7,2
7 Gg 2,12; Jer 5,4; Jer 9,3
8 Rom 2,17
9 Jer 4,22; Jer 6,15
10 Įst 28,30; Iz 56,11; Iz 57,17
11 Jer 6,14; Ez 13,10
12 Jer 3,3; Jer 6,15
13 Įst 28,39.40; Jl 1,17; Mt 21,19

lapai nuvys. Tai, ką jiems esu davęs, pasitrauks nuo jų' ".
[14] Kodėl mes čia sėdime? Susirinkime, skubėkime į sustiprintus miestus ir ten sėdėkime tyliai, nes Viešpats, mūsų Dievas, mus nutildė ir girdo karčiu vandeniu, kadangi Jam nusidėjome.
[15] Mes laukėme taikos, bet nieko gero nesulaukėme. Laukėme sveikatos, o štai – sunaikinimas!
[16] Nuo Dano girdisi žirgų prunkštimas, nuo jų žvengimo dreba visas kraštas. Priešas užima šalį ir ryja visa: jos turtus, miestus ir gyventojus.
[17] "Aš siunčiu jums nuodingų gyvačių, kurių negalima užkerėti, ir jos jus įgels", – sako Viešpats.
[18] Kada aš būsiu paguostas savo skausme, mano širdis alpsta manyje.
[19] Mano tautos pagalbos šauksmas girdisi visame krašte. Argi nebėra Viešpaties Sione? Argi jis nebekaraliauja? Kodėl jie pykdė mane savo drožiniais ir svetimais stabais?
[20] Praėjo pjūtis, pasibaigė vasara, o mes nesame išgelbėti.
[21] Dėl savo tautos nelaimės aš kenčiu ir gedžiu, siaubas apėmė mane.
[22] Argi nėra balzamo Gileade, argi nėra ten gydytojo? Kodėl neužgyja mano tautos žaizda?

9 O kad mano galva būtų vandens šaltinis, ir akys ašarų versmė, kad dieną ir naktį galėčiau apraudoti savo tautos užmuštuosius!
[2] Jei dykumoje turėčiau pastogę, palikčiau savo tautą ir eičiau ten! Nes jie visi svetimauja – neištikimųjų gauja.
[3] "Jie sulenkia savo liežuvį melui kaip lanką. Jie nepakyla už tiesą žemėje. Jie eina iš pikto į piktą, o manęs nepažįsta", – sako Viešpats.
[4] "Saugokitės artimo, nepasitikėkite broliu, nes brolis elgiasi klastingai, o artimas skleidžia šmeižtus.
[5] Vienas apgauna kitą, jie nekalba tiesos. Jie išmokė savo liežuvius kalbėti melą, elgiasi suktai, kol pavargsta.
[6] Tu gyveni apsuptas apgaulių. Dėl savo apgaulių jie atsisako pažinti mane", – sako Viešpats.
[7] Todėl taip sako kareivijų Viešpats: "Aš juos išlydysiu ir mėginsiu, nes kaip kitaip galėčiau pasielgti su tokia tauta?
[8] Jų liežuvis yra mirtina strėlė, jų žodžiai – klasta. Jie taikiai kalba su savo artimu, bet savo širdyje spendžia jam žabangus.
[9] Ar dėl to neturėčiau jų bausti? – sako Viešpats, – ar šitokiai tautai neturėčiau atkeršyti?"
[10] Dėl kalnų verksiu ir dejuosiu, dėl ganyklų raudosiu, nes jos sunaikintos; niekas nebekeliauja per juos, nebesigirdi ir galvijų balso. Net padangių paukščiai ir žvėrys pasitraukė.
[11] Aš padarysiu Jeruzalę akmenų krūva, šakalų lindyne ir Judo miestus paversiu negyvenama dykuma.
[12] Kas yra toks išmintingas, kad tai suprastų? Kam Viešpats kalbėjo, kad jis tai paskelbtų, kodėl šalis sunaikinta lyg dykuma, kad niekas nebekeliauja per ją?
[13] Viešpats tarė: "Kadangi jie atmetė mano įstatymą, kurį jiems daviau, nepakluso mano balsui ir nesielgė pagal jį,

14 Jer 4,5; Jer 9,15
15 Jer 14,19
16 Jer 4,15; Jer 47,3
17 Ps 58,4.5
21 Jer 9,1; Jl 2,6
22 Jer 46,11

9 SKYRIUS
1 Iz 22,4
2 Jer 5,7.8; Jer 23,10
3 1 Sam 2,12; Ps 64,3; Jer 4,22; Jer 13,23
4 Jer 6,28; Mch 7,5.6
5 Iz 59,4
7 Iz 1,25; Oz 11,8
8 Ps 12,2; Ps 55,21
9 Jer 5,9.29
10 Jer 4,25; Oz 4,3
11 Iz 13,22; Iz 25,2; Iz 34,13
12 Oz 14,9
13 Jer 3,25; Jer 7,24

[14] bet sekė savo širdies užgaidas ir Baalą, kaip jų tėvai juos mokė,
[15] todėl Aš juos valgydinsiu metėlėmis, girdysiu karčiu vandeniu
[16] ir išsklaidysiu tarp tautų, kurių nepažino nei jie, nei jų tėvai. Iš paskos pasiųsiu kardą, kol juos visai sunaikinsiu".
[17] Taip sako kareivijų Viešpats: "Pašaukite raudotojų, kad jos ateitų,
[18] kad jos atskubėtų ir giedotų raudą apie mus ir mes susigraudinę verktume".
[19] Rauda girdėti iš Siono: "Mes sunaikinti, visai sugėdinti! Mes turime palikti gimtinę, mūsų gyvenvietės sunaikintos".
[20] Klausykitės jūs, moterys, Viešpaties žodžio ir priimkite Jo pamokymą. Mokykite savo dukteris raudoti ir kaimynes apverkti.
[21] Mirtis įėjo pro langus, įsilaužė į mūsų namus. Ji žudo vaikus gatvėse, jaunuolius aikštėse.
[22] Taip sako Viešpats: "Žmonių lavonai bus išmėtyti kaip mėšlas laukuose, kaip pėdai užpakalyje pjovėjo. Ir niekas jų nesurinks".
[23] Taip sako Viešpats: "Išmintingasis tenesigiria savo išmintimi, stiprusis – savo stiprybe, o turtingasis – savo turtais.
[24] Kas nori girtis, tegul giriasi, kad supranta ir pažįsta mane, kad Aš – Viešpats, kuris vykdau malonę, teismą ir teisingumą žemėje, nes tai man patinka, – sako Viešpats".
[25] "Ateis diena, kai Aš bausiu visus apipjaustytuosius ir neapipjaustytuosius:
[26] Egiptą, Judą, Edomą, Amoną, Moabą ir visus, gyvenančius dykumoje. Nes visos tautos yra neapipjaustytos ir Izraelis yra neapipjaustytas širdyje", – sako Viešpats.

14 Jer 7,24; Jer 11,8; Gal 1,14
15 Ps 80,5; Rd 3,15
16 Kun 26,33; Ez 5,2
17 2 Krn 35,25
18 Jer 9,1; Jer 14,17
19 Kun 18,28
21 Jer 6,11; Jer 18,21
22 Jer 8,1.2
23 Ps 33,16-18; Ekl 9,11
24 Mch 7,18; 1 Kor 1,31
25 Rom 2,28.29
26 Jer 25,23; Rom 2,28

10 SKYRIUS
2 Kun 18,3; Kun 20,23
3 Iz 40,19; Iz 45,20
4 Iz 41,7
5 Ps 115,5.7; Iz 41,23.24
6 Iš 15,11
7 Ps 89,6; Apr 15,4
8 Hab 2,18
9 Ps 115,4; Dan 10,5
10 Ps 10,16; 1 Tim 6,17
11 Ps 96,5; Sof 2,11
12 Job 9,8; Ps 93,1; Jer 51,15

10

Izraeli, klausykis Viešpaties žodžio!
[2] Taip sako Viešpats: "Nesimokykite pagonių kelių ir nebijokite dangaus ženklų, nors pagonys jų bijo.
[3] Pagonių papročiai yra tuštybė. Jie nusikerta medį miške, amatininkas kirviu aptašo jį,
[4] sidabru ir auksu pagražina, pritvirtina plaktuku ir vinimis, kad nejudėtų.
[5] Jie yra tiesūs kaip palmė, negali kalbėti nei vaikščioti, juos reikia nešti. Nebijokite jų, nes jie negali nei pakenkti, nei gera daryti".
[6] Viešpatie, Tau nėra lygaus, Tu esi didis ir Tavo vardas galingas!
[7] Kas Tavęs nebijotų, tautų Karaliau? Tau priklauso tai, nes tarp visų tautų išminčių ir visų jų valdovų nėra nė vieno Tau lygaus.
[8] Jie visi yra kvaili ir neišmintingi. Medis yra tuštybės mokymas,
[9] padengtas sidabrine skarda, atgabenta iš Taršišo ir Ufazo. Jis yra amatininko ir auksakalio dirbinys, apvilktas violetiniu ir raudonu drabužiu. Jie visi yra menininkų dirbiniai.
[10] Tačiau Viešpats yra tikrasis Dievas, gyvasis Dievas ir amžinasis Karalius. Nuo Jo rūstybės dreba žemė ir Jo grūmojimo nepakelia tautos.
[11] Taip turite jiems sakyti: "Dievai, kurie nepadarė nei dangaus, nei žemės, turi pradingti nuo žemės ir iš šios padangės".
[12] Jis sukūrė žemę savo jėga, savo išmintimi padėjo pasaulio pama-

tą ir savo supratimu ištiesė dangus.
[13] Jo balso klauso vandenys danguose, Jis pakelia garus nuo žemės pakraščių. Jis siunčia žaibus su lietumi, paleidžia vėją iš savo sandėlių.
[14] Žmogus neturi pažinimo ir yra neišmintingas. Amatininkai bus sugėdinti dėl savo drožinių, jų lieti atvaizdai yra apgaulė, juose nėra kvapo.
[15] Jie yra tuštybė, paklydimo darbas. Aplankymo metu jie pražus.
[16] Visai kitokia yra Jokūbo dalis. Jis yra visa ko Kūrėjas, Izraelis yra Jo nuosavybė. Kareivijų Viešpats yra Jo vardas!
[17] Susirinkite savo daiktus nuo žemės, tvirtovės gyventojai!
[18] Nes taip sako Viešpats: "Šį kartą Aš išmesiu krašto gyventojus, prispausiu juos taip, kad jie pajus".
[19] Vargas man, esu sužeistas! Mano žaizda nepagydoma! Aš tariau: "Tai yra sielvartas, kurį turiu pakelti".
[20] Mano palapinė apiplėšta, visos virvės sutraukytos. Mano vaikai paliko mane, jų nebėra. Nėra kas ištiestų ir pakeltų mano palapinę.
[21] Ganytojai tapo kvailiais ir neieškojo Viešpaties. Todėl jiems nesisekė, visa jų kaimenė bus išsklaidyta.
[22] Štai žinia, kad artėja didelis pavojus iš šiaurės paversti Judo miestus griuvėsiais, šakalų buveinėmis.
[23] Viešpatie, aš žinau, kad ne žmogaus rankose yra jo keliai. Nė vienas negali pakreipti savo žingsnių, kaip jis nori.
[24] Bausk mane, Viešpatie, bet teisingai, nerūstaudamas, kad nesunaikintum manęs visiškai!
[25] Išliek savo rūstybę ant pagonių, kurie Tavęs nepažįsta, ir ant giminių, kurios nesišaukia Tavęs, nes jos ėdė ir prarijo Jokūbą, dykuma pavertė jo gyvenvietes.

11 Viešpats kalbėjo Jeremijui:
[2] "Klausyk sandoros žodžių ir kalbėk Judo žmonėms bei Jeruzalės gyventojams.
[3] Sakyk jiems: 'Taip sako Viešpats: 'Prakeiktas žmogus, kuris nepaklūsta šitos sandoros žodžiams,
[4] kuriuos Aš įsakiau jūsų tėvams, kai juos išvedžiau iš Egipto šalies, iš geležinės krosnies. Pakluskite mano balsui ir elkitės taip, kaip jums įsakiau, tai būsite mano tauta, o Aš būsiu jūsų Dievas,
[5] kad ištesėčiau priesaiką, kurią daviau jūsų tėvams paveldėti šalį, tekančią pienu ir medumi' ". Tada aš atsiliepiau: "Tebūna taip, Viešpatie!"
[6] Paskui Viešpats man tarė: "Skelbk visus šiuos žodžius Judo miestuose ir Jeruzalės gatvėse, sakydamas: 'Klausykite šitos sandoros žodžių ir juos vykdykite!
[7] Aš įsakmiai raginau jūsų tėvus, kai juos vedžiau iš Egipto, ir iki šios dienos, sakydamas: 'Pakluskite mano balsui'.
[8] Tačiau jie neklausė, bet sekė savo piktų širdžių užgaidas. Todėl Aš užvesiu jiems visus sandoros žodžius, kuriuos buvau jiems įsakęs, bet jie nesilaikė' ".
[9] Viešpats vėl man kalbėjo: "Judo žmonės ir Jeruzalės gyventojai daro sąmokslą;

13 Job 38,34; Ps 135,7
14 Pat 30,2; Iz 42,17; Iz 44,11; Jer 51,17; Hab 2,18
16 Įst 32,9; Iz 47,4; Rd 3,24
17 Jer 6,1
18 1 Sam 25,29; Ez 6,10
19 Ps 77,10; Jer 8,21; Mch 7,9
20 Jer 4,20; Jer 31,15
21 Jer 23,2
22 Jer 5,15; Jer 9,11
23 Pat 16,1; Pat 20,24
24 Jer 30,11
25 Job 18,21; Ps 79,6.7; Jer 8,16

11 SKYRIUS
3 Įst 27,26
4 Kun 26,3; Įst 4,20
5 Iš 3,8; Ps 105,9
6 Rom 2,13
7 Jer 35,15
8 Jer 7,26; Jer 13,10
9 Ez 22,25

[10] jie nusikalsta kaip jų protėviai, kurie atsisakė klausyti mano žodžių: jie seka svetimus dievus ir tarnauja jiems. Izraelis ir Judas sulaužė mano sandorą, kurią padariau su jų tėvais.
[11] Todėl taip sako Viešpats: 'Aš užleisiu jiems nelaimę, iš kurios jie negalės ištrūkti, ir, kai jie šauksis manęs, Aš jų neišklausysiu.
[12] Tada Judo miestai ir Jeruzalės gyventojai šauksis dievų, kuriems jie smilkė, bet tie niekuo jiems nepadės nelaimės metu.
[13] Judai, kiek tavo miestų, tiek dievų; kiek Jeruzalėje gatvių, tiek pasistatėte gėdingų aukurų smilkyti Baalui!
[14] Nesimelsk už šitą tautą. Aš jų neišklausysiu, kai jie šauksis manęs suspaudimo metu.
[15] Ko nori, mano mylimoji, mano namuose po savo begėdysčių su daugeliu? Ar šventa mėsa nukreips nuo tavęs nelaimę?' "
[16] Žaliuojančiu, gražiu alyvmedžiu Viešpats vadino tave; dabar Jis ūžiančia ugnimi sudegina jo lapus ir šakas!
[17] Kareivijų Viešpats, kuris pasodino tave, nusprendė tau nelaimę užleisti dėl Izraelio ir Judo nusikaltimų, kuriais jie užsitraukė Viešpaties rūstybę, smilkydami Baalui.
[18] Viešpats man apreiškė, ir aš supratau; tada Tu parodei man jų piktus darbus.
[19] Aš buvau kaip paklusnus avinėlis, vedamas pjauti, nežinojau, kad jie ruošė planus prieš mane: "Sunaikinkime medį ir jo vaisius! Išraukime jį iš gyvųjų žemės, kad užmirštų jo vardą!"
[20] Kareivijų Viešpatie, kuris teisi teisingai ir ištiri žmogaus širdį ir inkstus, leisk man matyti Tavo kerštą jiems, nes aš Tau pavedžiau savo bylą.
[21] Taip sako Viešpats apie Anatoto vyrus, kurie ieško mano gyvybės, sakydami: "Nepranašauk Viešpaties vardu, kad mes tavęs nenužudytume!"
[22] Todėl kareivijų Viešpats sako: "Aš juos nubausiu; jų jaunuoliai žus nuo kardo, o jų sūnūs ir dukterys mirs badu.
[23] Iš jų niekas neišliks, kai užleisiu nelaimę ant Anatoto žmonių jų aplankymo metu".

12 Viešpatie, Tu liksi teisus, jei bylinėsiuosi su Tavimi! Tačiau leisk man kalbėti su Tavimi apie Tavo sprendimus. Kodėl nedorėliams sekasi ir kodėl be rūpesčių gyvena visi, kurie elgiasi klastingai?
[2] Tu juos įsodinai, jie įleido šaknis, užaugo, nešė vaisių. Tu esi arti jų burnos, bet toli nuo jų širdies.
[3] Viešpatie, Tu pažįsti mane, ištyrei mano širdį ir žinai, kokia ji yra prieš Tave. Atskirk juos kaip avis pjauti, paruošk juos žudymo dienai!
[4] Ar ilgai liūdės šalis ir džius lauko augalai? Dėl jos gyventojų nedorybių išnyko žvėrys ir paukščiai. Jie sakė: "Jis nematys mūsų galo".
[5] Jei tu bėgai su pėstininkais ir jie nuvargino tave, tai kaip lenktyniausi su žirgais? Ir jei ramioje šalyje nesi saugus, tai ką darysi, Jordanui išsiliejus?
[6] Net tavo broliai, tavo tėvo namai nėra tau ištikimi. Jie sušau-

10 Ez 20,18
11 Pat 1,28
12 Įst 32,37
13 Jer 2,28
14 Iš 32,10
15 Ps 50,16; Pat 21,4; Ez 16,25; Tit 1,15
16 Ps 52,8
17 Iz 5,2
19 Ps 27,13; Ps 83,4; Jer 18,18
20 1 Sam 16,7; 1 Krn 28,9; Ps 7,9; Jer 15,15
21 Iz 30,10; Jer 1,1; Jer 12,5.6; Am 2,12; Mch 2,6
22 Jer 9,21
23 Jer 23,12; Oz 9,7; Mch 7,4

12 SKYRIUS
1 Ezr 9,15; Job 12,6; Ps 51,14; Jer 5,27.28; Jer 11,20; Hab 1,4; Mal 3,15
2 Iz 29,13; Ez 33,31; Mt 15,8; Mk 7,6
3 Ps 7,9; Ps 11,5; Ps 17,3; Jer 11,20; Jer 17,18; Jer 50,27; Jok 5,5
4 Ps 107,34; Jer 9,10; Jer 23,10; Oz 4,3; Hab 3,17
5 Joz 3,15; 1 Krn 12,15
6 Pr 37,4-11; Job 6,15; Ps 12,2; Ps 69,8; Pat 26,25; Jer 9,4.5

kė minią tau už nugaros. Netikėk jais, nors jie kalba gražius žodžius.
[7] Aš palikau savo namus, atsisakiau nuosavybės; kas mano sielai miela, atidaviau į priešo rankas.
[8] Mano paveldėjimas pasidarė man kaip liūtas miške ir pakėlė savo balsą prieš mane, todėl ėmiau nekęsti jo.
[9] Argi mano paveldėjimas margas paukštis, kad paukščiai apspitę puola jį? Ateikite, susirinkite, visi laukiniai žvėrys, ateikite ėsti!
[10] Daug ganytojų naikino mano vynuogyną, mindžiojo mano paveldėjimą, pavertė mano puikųjį lauką tuščia dykuma.
[11] Jie padarė jį dykuma, kuri verkia mano akivaizdoje. Visa šalis virto dykuma ir niekas dėl to nesisieloja.
[12] Visoms dykumos kalvoms atėjo naikintojai. Viešpaties kardas ryja nuo vieno šalies krašto iki kito, joks žmogus neturi ramybės.
[13] Jie sėjo kviečius, bet pjaus erškėčius, jie vargo, bet be naudos. Jie bus sugėdinti savo derliumi dėl Viešpaties rūstybės.
[14] Taip sako Viešpats: "Visus piktus kaimynus, besikėsinančius į mano tautos, Izraelio, paveldėjimą, Aš išrausiu iš jų žemės, o Judo namus išrausiu iš jų tarpo.
[15] Tačiau, kai būsiu juos išrovęs, vėl jų pasigailėsiu ir juos visus sugrąžinsiu į jų paveldėjimą ir į jų kraštą.
[16] Jei jie rūpestingai mokysis mano tautos kelių ir prisieks mano vardu: 'Kaip Viešpats gyvas!', kaip jie buvo išmokę mano tautą prisiekti Baalu, tai jiems leisiu įsikurti mano tautoje.

8 Oz 9,15; Am 6,8

9 Kun 26,22

10 Ps 80,8-16; Iz 5,1-7; Iz 63,18; Jer 6,3; Jer 23,1

11 Iz 42,25; Jer 10,22; Jer 22,6

13 Kun 26,16; Įst 28,38; Mch 6,15; Ag 1,6

14 Įst 30,3; Ps 106,47; Iz 11,11-16; Jer 2,3; Jer 32,37; Jer 50,11.12; Zch 2,8

15 Jer 31,20; Rd 3,32; Ez 28,25; Am 9,14

16 Jer 4,2; Sof 1,5; Ef 2,20.21; 1 Pt 2,5

17 Ps 2,8-12; Iz 60,12

13 SKYRIUS

9 Kun 26,19; Iz 2,10-17; Iz 23,9; Sof 3,11

10 Jer 7,24; Jer 16,12

11 Iš 19,5.6; Įst 32,10.11; Ps 81,11; Iz 43,21; Jer 7,13.24.26; Jer 33,9

[17] Bet jei jie neklausys, tai tokią tautą visiškai išrausiu ir sunaikinsiu, – sako Viešpats".

13 Viešpats tarė man: "Eik, nusipirk drobinį diržą ir juo susijuosk strėnas, bet nesušlapink jo".
[2] Aš nusipirkau diržą, kaip Viešpats liepė, ir susijuosiau.
[3] Viešpats man antrą kartą sakė:
[4] "Imk diržą, kurį nusipirkai ir kuris yra ant tavo strėnų, nueik prie Eufrato ir ten jį paslėpk uolos plyšyje".
[5] Aš nuėjau ir paslėpiau jį prie Eufrato, kaip Viešpats man liepė.
[6] Praėjus daugeliui dienų, Viešpats man tarė: "Nueik prie Eufrato ir iš ten pasiimk diržą, kurį tau liepiau paslėpti".
[7] Aš nuėjau prie Eufrato, iškasiau diržą iš tos vietos, kur jį buvau paslėpęs, ir radau jį supuvusį, niekam nebetinkamą.
[8] Tada Viešpats man kalbėjo:
[9] "Taip Aš supūdysiu Judo ir Jeruzalės puikybę.
[10] Šita pikta tauta, kuri atsisako klausyti mano žodžių, vaikšto paskui savo širdies užgaidas ir seka svetimus dievus, jiems tarnauja ir juos garbina, taps kaip šitas diržas, kuris niekam nebetinka.
[11] Kaip diržas prisiglaudžia prie vyro strėnų, taip Aš norėjau, kad Izraelis ir Judas prisiglaustų prie manęs, – sako Viešpats. – Kad jie būtų mano tauta, mano garbė ir pasididžiavimas ir mano vardu vadintųsi, bet jie neklausė.
[12] Sakyk jiems šiuos žodžius: 'Taip sako Viešpats, Izraelio Dievas: 'Kiekvienas ąsotis pripilamas vyno'. Jie tau sakys: 'Argi mes neži-

nome, kad ąsotis skirtas supilti vynui?'
13 Tada jiems atsakyk: 'Taip sako Viešpats: 'Aš nugirdysiu visus šitos šalies gyventojus: karalius, kurie sėdi Dovydo soste, kunigus, pranašus ir visus Jeruzalės gyventojus.
14 Aš sudaužysiu juos vienas į kitą, tėvus kartu su vaikais, – sako Viešpats. – Aš jų nepasigailėsiu, neužjausiu, bet sunaikinsiu' ".
15 Klausykitės ir supraskite, nebūkite išdidūs, nes Viešpats kalba!
16 Duokite Viešpačiui, savo Dievui, šlovę, kol nesutemo, prieš atsitrenkiant jūsų kojoms į tamsoje esančius kalnus! Jūs laukiate šviesos, bet Jis užleis tamsą, visišką tamsybę.
17 Jei jūs neklausysite, mano siela graudžiai verks dėl jūsų išdidumo ir mano akys ašaros, nes Viešpaties kaimenė vedama į nelaisvę.
18 Sakykite karaliui ir karalienei, kad jie nusižemintų ir sėstųsi žemai, nes nuo jų galvos nukris šlovės karūna.
19 Pietų krašto miestai bus užrakinti, ir nebus kas juos atidarytų; visas Judas bus išvestas į nelaisvę.
20 Pakelk savo akis ir žiūrėk, kaip jie ateina iš šiaurės! Kur yra tau patikėta kaimenė, tavo gražiosios avys?
21 Ką darysi, kai Jis tave aplankys? Tu pati pripratinai juos vadovauti tau? Argi nesuims tavęs skausmai kaip gimdyvės?
22 Jei sakysi savo širdy: "Kodėl man taip atsitiko?" – Dėl tavo nuodėmių daugybės tavo sijonas pakeltas, tavo kulnai apnuoginti.
23 Jei etiopas galėtų pakeisti savo odos spalvą ir leopardas savo kailio dėmes, tai ir jūs galėtumėte daryti gera, kurie esate įpratę daryti pikta.
24 "Aš išsklaidysiu jus kaip pelus, kuriuos dykumos vėjas išnešioja.
25 Tai yra tau kritęs burtas ir tavo dalis nuo manęs, – sako Viešpats, – kadangi pamiršai mane ir pasitikėjai melu,
26 tai Aš užversiu tavo sijoną tau ant veido, kad pasirodytų tavo gėda.
27 Aš mačiau tavo svetimavimus, gašlumą ir paleistuvystę. Vargas tau, Jeruzale. Ar ilgai dar neapsivalysi?"

14

Viešpats kalbėjo Jeremijui apie sausrą:
2 "Judas liūdi, jo vartai svyruoja. Žmonės pajuodę guli ant žemės, ir Jeruzalės šauksmas kyla aukštyn.
3 Didikai siunčia tarnus vandens; tie nueina prie šulinių, bet, neradę vandens, sugrįžta tuščiais indais. Jie sugėdinti ir nusiminę, apdengtomis galvomis.
4 Nėra lietaus, žemė išdžiūvo. Artojai stovi susigėdę, galvas apsidengę.
5 Net elnė palieka savo jauniklį, nes nėra žolės.
6 Laukiniai asilai, stovėdami ant nuplikusių aukštumų, uosto vėją kaip šakalai; jų akys aptemę, nes nėra žolės".
7 Viešpatie, nors mūsų nusikaltimai liudija prieš mus, gelbėk mus dėl savo vardo. Savo daugybe paklydimų Tau nusidėjome.
8 Izraelio viltie, gelbėtojau nelaimės metu! Kodėl Tu esi kaip svetimšalis, kaip keleivis, kuris užsuka tik nakvoti?

13 Ps 60,3; Ps 75,8; Iz 51,17; Iz 63,6; Jer 25,27; Jer 51,7.57
14 2 Krn 36,17; Ps 2,9; Iz 9,20.21; Jer 19,9-11
16 Joz 7,19; Ps 44,19; Ps 96,8; Iz 5,30; Iz 8,22; Iz 59,9; Jer 2,6; Am 8,9; Mal 2,2
17 Ps 119,136; Jer 9,1; Jer 14,17; Lk 19,41.42
18 2 Kar 24,12; Jer 22,26
20 Jer 10,22; Jer 46,20
21 Jer 6,24
22 Iz 47,2; Jer 16,10; Ez 16,37; Nah 3,5
24 Kun 26,33; Ps 1,4; Jer 9,16; Ez 5,2.12; Oz 13,3
25 Job 20,29; Ps 11,6; Jer 10,14; Mt 24,51
26 Rd 1,8; Ez 16,37; Oz 2,10
27 Iz 65,7; Jer 2,20; Jer 5,7.8; Ez 6,13

14 SKYRIUS
2 1 Sam 5,12; 2 Kar 25,3; Iz 3,26; Jer 8,21; Jer 11,11; Jer 46,12; Zch 7,13
3 2 Sam 15,30; Job 6,20; Ps 40,14
4 Jer 3,3; Ez 22,24
6 Job 39,5.6; Jer 2,24
7 Ps 25,11; Jer 14,21
8 Jer 17,13

[9] Kodėl Tu esi kaip bejėgis žmogus, kaip karžygys, kuris negali išgelbėti? Tačiau Tu, Viešpatie, esi tarp mūsų, mes vadinami Tavo vardu! Nepalik mūsų!
[10] Taip sako Viešpats šiai tautai: "Jie mėgsta klajoti, nesulaiko savo kojų. Todėl Viešpats nepriims jų, Jis atsimins jų kaltę ir aplankys juos už jų nuodėmes".
[11] Viešpats man tarė: "Nesimelsk už šitą tautą, kad jai gerai sektųsi.
[12] Nors jie pasninkaus, Aš neišklausysiu jų šauksmo; nors jie aukos deginamąsias ir duonos aukas, Aš nepriimsiu jų; Aš sunaikinsiu juos kardu, badu ir maru".
[13] Aš atsakiau: "Ak, Viešpatie Dieve, pranašai jiems skelbia: 'Nematysite kardo ir nepajusite bado, bet jums duosiu tikrą ramybę šioje vietoje' ".
[14] Viešpats man tarė: "Pranašai melagingai pranašauja mano vardu. Aš jų nesiunčiau, nepaliepiau ir nekalbėjau jiems. Jie jums pranašauja išgalvotus regėjimus, žyniavimus ir niekam tikusią, pačių prasimanytą apgaulę.
[15] Todėl apie pranašus, kurie mano vardu pranašauja, sakydami: 'Nebus nei kardo, nei bado šitoje šalyje', nors Aš jų nesiunčiau, Viešpats taip sako: 'Nuo kardo ir bado žus tie pranašai.
[16] Ir žmonės, kuriems jie pranašauja, žus nuo kardo ir bado ir gulės Jeruzalės gatvėse – jie ir jų žmonos, sūnūs ir dukterys, – nes nebus kam palaidoti. Aš išliesiu jų nedorybes ant jų' ".
[17] Viešpats liepė man sakyti jiems: "Mano akys plūsta ašaromis dieną ir naktį, negaliu nurimti, nes mano tauta nepagydomai sužeista.
[18] Laukuose guli žuvusieji, mieste badas ir kančios. Pranašai ir kunigai be nuovokos vaikščioja po kraštą".
[19] Ar Tu visai išsižadėjai Judo, ar Sionas nusibodo Tavo sielai? Kodėl mus nepagydomai sumušei? Mes tikėjomės ramybės, tačiau nėra nieko gero, laukėme išgydymo, o štai – sunaikinimas!
[20] Viešpatie, mes pripažįstame savo nedorybę ir mūsų tėvų kaltes, nes mes tau nusidėjome.
[21] Neatstumk mūsų dėl savo vardo; nepaniekink savo šlovės sosto; atsimink sandorą su mumis ir nesulaužyk jos!
[22] Ar pagonių tuštybės gali duoti lietaus, ar dangūs patys siunčia lietų? Ar ne Tu, Viešpatie, mūsų Dieve? Mes laukiame Tavęs, nes Tu visa padarei!

15

Tada Viešpats man tarė: "Net jei Mozė ir Samuelis stotų mano akivaizdoje, mano širdies nepalenktų, nepagailėčiau šitos tautos. Pašalink juos iš mano akių, kad pasitrauktų.
[2] Jei jie klaus tavęs: 'Kur mums eiti?', atsakyk jiems: 'Taip sako Viešpats: 'Kas paskirtas mirčiai, teeina į mirtį, kas kardui – į žūtį, kas badui – į badą ir kas nelaisvei – į nelaisvę'.
[3] Aš juos naikinsiu keturiais būdais: kardas žudys, šunys draskys, padangių paukščiai ir laukiniai žvėrys ris ir naikins.
[4] Už tai, ką Judo karalius Manasas, Ezekijo sūnus, padarė Jeruzalėje, Aš atiduosiu juos vargui į visas žemės karalystes.

---

9 Iš 29,45; Kun 26,11; Ps 46,5; Iz 59,1; Jer 8,19
10 Jer 2,23-25; Jer 44,21-23; Oz 8,13
11 Iš 32,10; Jer 7,16; Jer 11,14
12 Pat 1,28; Iz 1,15; Iz 58,3-6; Jer 6,20; Jer 9,16; Ez 8,18; Mch 3,4; Zch 7,13
13 Jer 4,10; Jer 8,11; Jer 23,17
14 Jer 23,16; Jer 27,10; Jer 29,8.9; Ez 12,24
15 Jer 5,12; Ez 14,10
16 Ps 79,2.3; Jer 7,32; Jer 15,2.3
17 Iz 37,22; Jer 8,21; Jer 9,1; Jer 13,17; Rd 1,15.16; Rd 2,13
18 Jer 6,25; Jer 23,11; Rd 1,20; Ez 7,15
19 Job 30,26; Jer 6,30; Jer 7,29; Jer 8,15; Jer 12,7; Jer 15,18; Rd 5,22; 1 Tes 5,3
20 Neh 9,2; Ps 32,5; Ps 106,6; Jer 3,25; Jer 8,14; Jer 14,7; Dan 9,8
21 Ps 106,45
22 Įst 32,21; 1 Kar 17,1; Ps 135,7; Jer 5,24; Zch 10,1

15 SKYRIUS
1 Iš 32,11-14; Sk 14,13-20; 1 Sam 7,9; Ps 99,6; Ez 14,14
2 Jer 9,16; Jer 16,13; Jer 43,11; Ez 5,2.12; Zch 11,9; Apr 13,10
3 Kun 26,16.21.25; Jer 7,33; Jer 12,3; Ez 14,21
4 Įst 28,25; 2 Kar 24,3.4

[5] 'Kas gailėsis tavęs, Jeruzale, kas tave užjaus? Ir kas teirausis apie tavo gerovę?
[6] Tu mane palikai, – sako Viešpats, – ir atsukai man nugarą. Todėl Aš ištiesiu prieš tave savo ranką ir tave sunaikinsiu, Aš pavargau gailėtis'.
[7] Aš juos vėtysiu visoje šalyje. Aš atimsiu jų vaikus ir naikinsiu juos, kadangi jie neatsisako savo kelių.
[8] Jų našlių yra daugiau negu jūros smilčių. Aš atvedžiau jų jaunuoliams naikintoją, kuris staiga užpuolė, ir miestą apėmė siaubas.
[9] Septynių sūnų motina nusilpo, ji atidavė dvasią; jai nusileido saulė dienos metu, ji buvo apvilta ir pažeminta. O likusius atiduosiu priešų kardui, – sako Viešpats".
[10] Motina, vargas man! Kam tu mane pagimdei vaidams ir kivirčams visame krašte? Nei aš skolinau, nei skolinausi, tačiau jie visi keikia mane.
[11] Viešpats sako: "Tikrai su tavimi bus viskas gerai. Aš padarysiu, kad priešai užstos tave nelaimės ir pavojaus metu.
[12] Ar gali geležis sulaužyti geležį iš šiaurės ir varį?
[13] Tavo turtą ir lobius leisiu grobti už tavo nuodėmes visame krašte.
[14] Aš pasiųsiu tave su priešais į svetimą kraštą. Mano rūstybės ugnis užsidegė, ji degins jus".
[15] Viešpatie, atsimink mane ir aplankyk mane. Atkeršyk už mane mano persekiotojams. Nesunaikink manęs, būdamas maloningas. Tu žinai, kad aš dėl Tavęs kenčiu priekaištus!
[16] Tavo žodžiais maitinuosi. Tavo žodis džiugina mane, jis yra mano širdies linksmybė; aš vadinuosi Tavo vardu, Viešpatie, kareivijų Dieve!
[17] Aš niekada nesėdėjau pašaipūnų būryje ir nesidžiaugiau. Aš sėdėjau vienišas dėl Tavo rankos, nes Tu pripildei mane apmaudo.
[18] Kodėl mano skausmas nepraeina, žaizda nepagydoma? Nejaugi Tu būsi man kaip apgaulingas upelis, kaip nepatikimas vanduo?
[19] Taip sako Viešpats: "Jei grįši, Aš vėl priimsiu tave, tu būsi mano tarnas. Tu atskirsi, kas brangu ir kas menka, būsi kaip mano lūpos. Jie kreipsis į tave, o ne tu į juos.
[20] Aš padarysiu tave tvirta varine siena: nors jie kovos prieš tave, tačiau nenugalės – Aš būsiu su tavimi, tau padėsiu ir išgelbėsiu tave, – sako Viešpats, –
[21] Aš išgelbėsiu tave iš priešo rankos ir išvaduosiu iš prispaudėjo rankos".

16

Viešpats kalbėjo man:
[2] "Tau nevalia vesti žmonos ir turėti sūnų ar dukterų šioje vietoje,
[3] nes Viešpats taip sako apie sūnus ir dukteris, gimstančius šitoje vietoje, ir apie jų motinas ir tėvus:
[4] 'Baisia mirtimi jie mirs! Jų niekas neapraudos ir nepalaidos, jie bus kaip mėšlas laukuose! Nuo kardo ir bado jie žus, jų lavonai bus ėdesiu padangių paukščiams ir laukiniams žvėrims'.
[5] Taip sako Viešpats: 'Neik į namus, kuriuose gedulas, neraudok ir neužjausk jų, nes Aš atėmiau iš šitos tautos savo ramybę, malonę ir pasigailėjimą.
[6] Dideli ir maži mirs šitoje šalyje;

6 Iz 1,4; Jer 2,13; Jer 7,24; Jer 20,16; Zch 8,14
7 Iz 9,13; Jer 5,3; Jer 18,21; Oz 9,12-16; Am 4,10.11
8 Iz 29,5
9 1 Sam 2,5; Iz 47,9; Jer 6,4; Am 8,9
10 Job 3,1; Jer 20,14
11 Jer 40,4.5
13 Ps 44,12; Iz 52,3
14 Įst 28,36.64; Įst 32,22; Ps 21,9; Jer 16,13; Jer 17,4
15 Ps 69,7-9; Jer 12,3; Jer 20,8.12
16 Job 23,12; Ez 3,1.3
17 Ps 26,4.5
18 Job 6,15; Jer 10,19; Jer 30,15
19 Jer 15,1; Ez 22,26; Ez 44,23; Zch 3,7
20 Jer 1,8.19; Jer 20,11; Jer 37,21; Jer 38,13; Jer 39,11.12; Ez 3,9

16 SKYRIUS
4 Ps 79,2; Ps 83,10; Jer 14,16; Jer 15,2; Jer 19,11; Jer 22,18; Jer 25,33
5 Ez 24,17.22.23
6 Įst 14,1; Iz 22,12; Jer 22,18

jų nepalaidos ir neapraudos, nesiraižys dėl jų ir plikai nenusiskus.
[7] Nelauš duonos gedinčiam, nepaguos dėl mirusio ir neduos gerti paguodos taurės dėl tėvo ar motinos.
[8] Tau nevalia eiti į puotos namus ir ten sėdėti, valgyti ir gerti su jais.
[9] Nes taip sako kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas: 'Aš pašalinsiu tada šitoje vietoje, jums matant, džiaugsmo ir linksmybės balsą, jaunikio ir jaunosios balsą'.
[10] Kai tu praneši šitai tautai visus tuos žodžius ir jie klaus: 'Kodėl Viešpats paskelbė mums šitą didelę nelaimę? Kokia yra mūsų nuodėmė, kuo nusikaltome Viešpačiui, mūsų Dievui?',
[11] tada jiems atsakyk: 'Nes jūsų tėvai paliko mane, sekė svetimus dievus, jiems tarnavo ir juos garbino, o mano įstatymo nesilaikė.
[12] Jūs elgiatės dar blogiau negu jūsų tėvai, jūs sekate savo piktos širdies užgaidas, o manęs neklausote.
[13] Aš išmesiu jus iš šitos šalies į šalį, kurios nežinote nei jūs, nei jūsų tėvai, ir ten dieną bei naktį tarnausite svetimiems dievams, nes Aš neberodysiu jums savo malonės.
[14] Ateina dienos, – sako Viešpats, – kai nebesakys: 'Kaip gyvas Viešpats, kuris išvedė Izraelio tautą iš Egipto žemės!'
[15] Bet sakys: 'Kaip gyvas Viešpats, kuris išvedė izraelitus iš šiaurės ir iš visų šalių, kuriose jie buvo išsklaidyti'. Aš juos sugrąžinsiu į jų žemę, kurią daviau jų tėvams.
[16] Aš pasiųsiu daug žvejų, kurie žvejos juos; po to pasiųsiu daug medžiotojų, kurie juos medžios kalnuose ir kalvose bei uolų plyšiuose.
[17] Mano akys seka juos visuose keliuose, jie negali pasislėpti nuo manęs, mano akys mato jų kaltę.
[18] Aš visų pirma dvigubai atlyginsiu jiems už jų nusikaltimus, nes jie suteršė mano žemę ir mano paveldėjimą pripildė savo šlykščiais ir bjauriais stabais' ".
[19] Viešpatie, Tu esi mano stiprybė ir mano pilis, mano priebėga nelaimės metu! Pas Tave ateis tautos nuo žemės pakraščių ir sakys: "Mūsų tėvai paveldėjo tik apgaulę, tuštybę ir stabus, kurie jiems nieko nepadėjo".
[20] Ar gali žmogus pasidaryti dievų? Juk jie ne dievai!
[21] "Aš leisiu jiems patirti savo galią ir jie žinos, kad mano vardas yra Viešpats".

17 Judo nuodėmė užrašyta geležiniu rašikliu, aštriu deimantu įrėžta į jų širdį ir ant aukurų ragų,
[2] kol jų vaikai atsimena aukurus ir alkus po žaliuojančiais medžiais ant aukštų kalvų.
[3] O mano kalne laukuose! Tavo turtą ir visus lobius leisiu išplėšti visame krašte už tavo nuodėmes.
[4] Tu turėsi palikti savo paveldėjimą, kurį tau daviau; tave padarysiu vergu priešų šalyje, kurios nepažįsti, nes mano rūstybės ugnis degs amžinai.
[5] Taip sako Viešpats: "Prakeiktas žmogus, kuris pasitiki žmogumi ir laiko kūną savo stiprybe, kurio širdis nutolsta nuo Viešpaties.
[6] Jis bus kaip krūmokšnis dykumoje ir nieko gero nematys. Jis

7 Pat 31,6
9 Apr 18,23
10 Įst 29,24
11 Jer 22,9
12 Jer 3,17; Jer 7,26; Jer 18,12
13 Įst 4,26; Įst 28,36.63; Jer 15,14
14 Jer 23,7.8
15 Jer 3,18; Jer 24,6; Jer 30,3; Jer 32,37
16 Am 4,2
17 Hbr 4,13
18 Jer 17,18; Ez 43,7
19 Ps 18,1.2; Iz 44,10; Jer 17,17
20 Gal 4,8
21 Am 5,8

17 SKYRIUS
1 Job 19,24; Jer 2,22; 2 Kor 3,3
2 Ts 3,7
4 Jer 15,14; Jer 16,13
5 Iz 30,1.2; Iz 31,1.3
6 Įst 29,23; Job 20,17; Jer 48,6

gyvens sausoje, druskingoje ir negyvenamoje šalyje.
[7] Palaimintas žmogus, kuris pasitiki Viešpačiu, kurio viltis yra Viešpats!
[8] Jis bus kaip medis, pasodintas prie vandens, leidžiantis šaknis prie upelio. Jis nebijos ateinančios kaitros, jo lapai visada žaliuos. Jis nesirūpins sausros metu, bet nuolat neš vaisių.
[9] Širdis yra labai klastinga ir be galo nedora. Kas ją supras!
[10] Aš, Viešpats, ištiriu širdį, išbandau inkstus ir atlyginu kiekvienam pagal jo kelius ir jo darbų vaisius".
[11] Kaip kurapka, tupinti ant kiaušinių, bet neišperinti jų, yra tas, kuris neteisingai įgyja turtą. Gyvenimui įpusėjus turtai paliks jį, ir galiausiai jis liks kaip kvailys.
[12] Mūsų šventykla yra šlovingas sostas, išaukštintas nuo pradžios.
[13] Viešpatie, Izraelio viltie! Visi, kurie palieka Tave, bus sugėdinti. Kurie nutolsta nuo Tavęs, bus įrašyti į žemės dulkes, nes jie paliko Viešpatį, gyvojo vandens versmę.
[14] Viešpatie, pagydyk mane, tai būsiu sveikas; gelbėk mane, tai būsiu išgelbėtas, nes Tu esi mano gyrius!
[15] Jie man sako: "Kur Viešpaties žodis? Teateina dabar!"
[16] Aš niekados nevengiau būti ganytoju pas Tave ir nelaukiau nelaimės. Tu žinai visa, ką kalbėjau.
[17] Negąsdink manęs, Tu esi mano viltis piktą dieną.
[18] Sugėdink mano persekiotojus ir išgąsdink juos, bet ne mane! Siųsk jiems piktą dieną ir sunaikink juos dvigubu sunaikinimu!
[19] Viešpats įsakė man: "Eik ir atsistok šventyklos vartuose, pro kuriuos įeina ir išeina Judo karaliai, ir kituose Jeruzalės vartuose,
[20] sakydamas jiems: 'Klausykitės Viešpaties žodžio, Judo karaliai ir visi Judo bei Jeruzalės gyventojai, kurie įeinate pro šiuos vartus!
[21] Taip sako Viešpats: 'Saugokitės ir neneškite nieko sabato dieną pro Jeruzalės vartus.
[22] Neišneškite jokios naštos iš savo namų sabato dieną ir nedirbkite jokio darbo, bet švęskite sabatą, kaip įsakiau jūsų tėvams.
[23] Tačiau jie neklausė ir nekreipė dėmesio, bet užsispyrė, kad negirdėtų ir nepriimtų pamokymo.
[24] Jei jūs manęs paklausysite, – sako Viešpats, – ir nenešite jokios naštos į šitą miestą pro vartus sabato dieną, bet švęsite sabatą ir nedirbsite jokio darbo,
[25] tai pro šito miesto vartus įeis karaliai ir kunigaikščiai, sėdintieji Dovydo soste; važiuos vežimais ir jos ant žirgų jie ir jų kunigaikščiai, Judo ir Jeruzalės gyventojai; ir šitas miestas pasiliks per amžius.
[26] Jie ateis iš Judo miestų, iš Jeruzalės apylinkių, iš Benjamino krašto, iš lygumos, iš kalnyno ir pietų šalies, atnešdami deginamąsias, padėkos ir duonos aukas bei smilkalus į Viešpaties namus.
[27] Bet jei manęs neklausysite, nešvęsite sabato, nešite naštas pro Jeruzalės vartus sabato dieną, tai Aš uždegsiu jos vartus ir sunaikinsiu Jeruzalės rūmus' ".

18

Viešpats kalbėjo Jeremijui:
[2] "Eik į puodžiaus namus, ten tu išgirsi mano žodžius!"

7 Iz 30,18
8 Ps 1,3
9 Ekl 9,3
10 Rom 2,6; Apr 2,23
11 Ps 55,23; Lk 12,20
13 Iz 1,28; Jer 2,13; Jer 14,8; Lk 10,20
14 Įst 10,21
15 Iz 5,19
16 Jer 1,4-12
17 Jer 16,19
18 Ps 25,2; Ps 35,4; Ps 70,2; Jer 11,20
20 Jer 19,3.4
21 Neh 13,19
22 Iš 20,8; Iš 31,13
23 Jer 7,24.26
24 Iš 16,23-30; Iš 20,8-10; Jer 11,4; Jer 26,3
25 Jer 22,4
26 Ts 1,9; Ps 107,22; Ps 116,17; Jer 33,13; Zch 7,7
27 2 Kar 25,9; Jer 7,20; Rd 4,11

[3] Aš, nuėjęs į puodžiaus namus, radau jį bedirbantį prie žiestuvo.
[4] Indas, kurį jis darė iš molio, nepavyko, ir jis iš naujo nužiedė kitą indą, kokį panorėjo.
[5] Tada Viešpats tarė man:
[6] "Izraelitai, ar Aš negaliu su jumis taip daryti, kaip šitas puodžius? Kaip molis puodžiaus rankoje, taip jūs, izraelitai, mano rankoje.
[7] Kartais Aš grasinu tautai ar karalystei ją išrauti, sužlugdyti ir sunaikinti,
[8] bet jei tauta, kuriai grasinu, nusisuka nuo savo piktų darbų, tai Aš susilaikau nuo to pikto, kurį buvau jai numatęs.
[9] Kartais Aš pažadu tautai ar karalystei ją statyti ir įtvirtinti,
[10] bet jei ji daro pikta ir neklauso manęs, tai Aš susilaikau nuo to gero, kurį buvau pažadėjęs padaryti.
[11] Taigi dabar sakyk Judo ir Jeruzalės gyventojams, kad Aš ketinu juos bausti, jeigu jie neatsisakys savo piktų kelių ir nedarys to, kas gera".
[12] Bet jie atsakė: "Jokių vilčių. Mes vykdysime savo pačių sumanymus ir elgsimės, kaip mums patinka".
[13] Todėl taip sako Viešpats: "Klauskite pagonių, ar kas praeityje girdėjo apie tokius dalykus, kokius padarė Izraelis!
[14] Ar pradingsta nuo Libano uolų baltas sniegas? Ar išsenka šaltinio šaltas, tekantis vanduo?
[15] Tačiau mano tauta pamiršo mane, tuštybėms jie smilko smilkalus! Jie nukrypo nuo savo seno kelio ir eina takais, o ne vieškeliu,

18 SKYRIUS

6 Iz 64,8; Rom 9,20.21
7 Jer 1,10
8 Jer 26,3; Ez 18,21; Ez 33,11
11 2 Kar 17,13; Jer 7,3-7
12 Jer 2,25; Jer 3,17; Jer 23,17
13 Jer 2,10.11; Jer 5,30
15 Jer 2,13.32; Jer 6,16
16 1 Kar 9,8; Jer 19,8
17 Ps 48,7; Jer 2,27; Jer 13,24
18 Kun 10,11; Jer 11,19; Mal 2,7; Jn 7,48
20 Ps 35,7; Ps 57,6; Ps 109,4; Jer 14,7-22; Jer 15,1; Jer 52,6
21 Ps 109,9-20; Jer 11,22; Jer 14,16; Jer 15,7.8; Ez 22,25
23 Neh 4,5; Ps 35,14; Ps 109,14; Iz 2,9; Jer 7,20; Jer 11,20

19 SKYRIUS

2 Joz 15,8; 2 Kar 23,10; Jer 7,31; Jer 32,35

[16] kad padarytų savo šalį dykuma, amžina pajuoka. Kiekvienas praeivis ja baisėsis ir kraipys galvą.
[17] Kaip rytų vėjas Aš juos išsklaidysiu priešo akivaizdoje, nugarą atsuksiu jiems jų nelaimės dieną!"
[18] Jie tarėsi: "Susirinkime ir surenkime prieš Jeremiją sąmokslą! Įstatymas tebėra pas kunigą, patarimas – pas išminčių, žodis – pas pranašą. Eikime ir pulkime jį liežuviu, nekreipkime dėmesio į jo kalbas".
[19] Viešpatie, saugok mane ir išgirsk, ką mano priešininkai kalba.
[20] Argi atmokama už gera piktu? Jie kasa duobę mano gyvybei. Atsimink, kaip aš stovėjau Tavo akivaizdoje ir kalbėjau už juos, kad nukreipčiau nuo jų Tavo rūstybę!
[21] Jų vaikai tebadauja, atiduok juos kardo valiai. Jų žmonos tenetenka vaikų ir tetampa našlėmis, jų vyrai – tepražūna, o jaunuoliai tekrinta kovoje.
[22] Tegul pasigirsta šauksmas iš jų namų, kai juos staiga užpuls priešai! Jie kasė duobę, norėdami mane pagauti, ir slapta dėjo man spąstus.
[23] Viešpatie, tu žinai visą jų sąmokslą nužudyti mane. Neatleisk jų kalčių ir nuodėmių nepašalink! Tebūna jie parblokšti Tavo akivaizdoje! Nubausk juos savo rūstybės metu!

19 Viešpats sako: "Eik, nusipirk iš puodžiaus molinį ąsotį ir paimk su savimi kelis vyresniuosius kunigus ir kelis tautos vyresniuosius.
[2] Nuėjęs į Ben Hinomo slėnį, kuris yra prie Šukių vartų, skelbk žodžius, kuriuos tau kalbėsiu,

[3] ir sakyk: 'Klausykitės Viešpaties žodžio, Judo karaliai ir Jeruzalės gyventojai! Taip sako kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas: 'Aš užleisiu ant šitos vietos tokią nelaimę, kad kiekvienam, kuris išgirs apie ją, suspengs ausyse.
[4] Jie paliko mane ir sutepė šitą vietą, smilkė joje kitiems dievams, kurių nepažino nei jie, nei jų tėvai, nei Judo karaliai. Jie pripildė šitą vietą nekalto kraujo.
[5] Jie statė Baalui aukurus, ant kurių degino savo vaikus kaip aukas Baalui; to Aš neįsakiau ir tai man niekada neatėjo į galvą.
[6] Todėl ateis diena, kai šita vieta nesivadins Tofetu ar Ben Hinomo slėniu, bet žudynių slėniu.
[7] Aš nieku paversiu Judo ir Jeruzalės išmintį, jie kris nuo kardo priešų akivaizdoje ir nuo rankos tų, kurie siekia jų gyvybės. Aš atiduosiu jų lavonus padangių paukščiams ir laukiniams žvėrims.
[8] Aš padarysiu šitą miestą dykuma ir pajuoka: kiekvienas, praeinantis pro jį, baisėsis jo nelaimėmis.
[9] Jie valgys kūnus savo vaikų ir vienas kito, kai priešai juos apguls ir prispaus tie, kurie siekia jų gyvybės'.
[10] Sudaužyk ąsotį su tavimi atėjusių vyrų akivaizdoje
[11] ir jiems sakyk: 'Taip sako kareivijų Viešpats: 'Aš sudaužysiu šitą tautą ir miestą lygiai taip, kaip sudaužomas puodžiaus indas, ir jo nebegalima sulipdyti. Jie laidos Tofete, kol nebeliks jame vietos.
[12] Aš padarysiu su šita vieta ir su jos gyventojais taip, kad šitas miestas bus panašus į Tofetą.
[13] Jeruzalės ir Judo karalių namai bus suteršti kaip Tofeto vieta, nes ant stogų jie smilkė dangaus kareivijai ir aukojo geriamąsias aukas svetimiems dievams' ".
[14] Jeremijas, sugrįžęs iš Tofeto, kur Viešpats jį buvo siuntęs pranašauti, atsistojo Viešpaties namų kieme ir kalbėjo visai tautai:
[15] "Taip sako kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas: 'Aš užleisiu ant šito miesto ir ant visų jo miestų nelaimę, kurią paskelbiau, nes jie yra kietasprandžiai ir neklauso mano žodžio' ".

20

Kunigas Pašhūras, Imero sūnus, vyriausiasis Viešpaties namų prižiūrėtojas, girdėjo Jeremiją pranašaujant.
[2] Tada, nuplakdinęs pranašą Jeremiją, įtvėrė jį į šiekštą viršutiniuose Benjamino vartuose, prie Viešpaties namų.
[3] Kai rytą Pašhūras išlaisvino Jeremiją iš šiekšto, Jeremijas jam tarė: "Ne Pašhūru tave pavadino Viešpats, bet siaubu.
[4] Nes taip sako Viešpats: 'Aš padarysiu tave siaubu tau ir visiems tavo draugams; jie kris nuo priešų kardo tau matant, o visą Judą atiduosiu į Babilono karaliaus rankas, kuris juos ištrems ir žudys.
[5] Aš atiduosiu visus šito miesto turtus, visas jo atsargas, brangenybes ir visus Judo karalių lobius į jų priešų rankas, kurie juos pasiims ir išgabens į Babiloną.
[6] O tu, Pašhūrai, ir visi tavo namai būsite išvesti į nelaisvę. Į Babiloną tave nuvarys, kur tu ir tavo draugai, kuriems pranašavai melus, mirsite ir būsite palaidoti' ".
[7] Viešpatie, Tu suklaidinai mane,

3 1 Sam 3,11; 2 Kar 21,12; Jer 17,20
4 Įst 28,20; 2 Kar 21,12; Iz 65,11; Jer 2,13.17.19.34; Jer 7,6; Jer 15,6; Jer 17,13
5 Kun 18,21; Sk 22,41; 2 Kar 17,17; Ps 106,37.38; Jer 7,31; Jer 32,35
6 Joz 15,8; Jer 7,32
7 Kun 26,17; Įst 28,25; Ps 79,2; Jer 7,33; Jer 15,2.9; Jer 16,4; Jer 34,20
8 Jer 18,16; Jer 49,13; Jer 50,13
9 Kun 26,29; Įst 28,53.55; Iz 9,20; Rd 4,10; Ez 5,10
10 Jer 51,63.64
11 Ps 2,9; Iz 30,14; Jer 7,32; Jer 13,14; Rd 4,2; Apr 2,27
13 2 Kar 23,10; 2 Kar 23,12; Ps 74,7; Ps 79,1; Jer 7,18; Jer 32,29; Jer 52,13; Ez 7,21.22; Ez 20,28; Sof 1,5
14 2 Krn 20,5; Jer 26,2-8
15 Neh 9,17.29; Jer 7,26; Jer 17,23

20 SKYRIUS
1 1 Krn 24,14; Ezr 2,37.38
2 Jer 37,13
4 Jer 21,4-10
5 2 Kar 20,17; Iz 39,6
6 Jer 14,13-15
7 Jer 1,6.7; Rd 3,14

ir aš esu suklaidintas. Tu stipresnis už mane ir nugalėjai. Aš esu pajuokiamas kasdien, kiekvienas tyčiojasi iš manęs.
[8] Kiekvieną kartą, kai kalbu, turiu šaukti: "Plėšimas, smurtas!" Viešpaties žodis tapo man plūdimu ir kasdienėmis patyčiomis.
[9] Aš galvojau: "Nebeminėsiu Jo ir nebekalbėsiu Jo vardu". Tačiau Jo žodis mano širdyje buvo tarsi ugnis, uždaryta mano kauluose, aš stengiausi susilaikyti, bet negalėjau.
[10] Aš girdėjau daugelį šnibždant: "Įskųskime jį!" Visi mano artimi draugai laukia mano suklupimo: "Gal jis leisis suviliojamas, tada jį nugalėsime ir jam atkeršysime!"
[11] Bet Viešpats yra su manimi kaip galingas karžygys! Todėl mano persekiotojai suklups ir nieko nelaimės. Jie bus labai sugėdinti ir jiems nepavyks, jų gėda nebus pamiršta per amžius.
[12] Kareivijų Viešpatie, kuris mėgini teisųjį, matai jo inkstus ir širdį, leisk man matyti Tavo kerštą jiems, nes aš Tau patikėjau savo bylą!
[13] Giedokite Viešpačiui, girkite Viešpatį, nes Jis išgelbėjo vargšo gyvybę iš piktadarių rankų!
[14] Prakeikta diena, kurią gimiau. Diena, kurią mane pagimdė motina, tenebūna palaiminta!
[15] Prakeiktas žmogus, kuris pranešė mano tėvui žinią: "Tau gimė sūnus!", ir jį labai pradžiugino.
[16] Tebūna tas žmogus kaip miestai, kuriuos Viešpats nesigailėdamas sunaikino. Tegirdi jis šauksmą rytą ir vaitojimą vidudienį
[17] dėl to, kad nenužudė manęs dar įsčiose, kad mano motina būtų man kapu ir būtų likusi nėščia amžinai!
[18] Kodėl turėjau gimti, patirti vargą bei sielvartą ir praleisti savo dienas gėdoje?

8 Jer 6,7
9 Job 32,18; Ps 39,3
10 Ps 31,13; Ps 41,9; Ps 55,13.14
11 Jer 1,18.19; Jer 15,20; Jer 17,18; Jer 23,40
12 Ps 54,7; Ps 59,10; Jer 11,20; Jer 17,10
13 Ps 35,9.10; Ps 109,30.31
14 Job 3,3
16 Pr 19,25; Jer 18,22
17 Job 3,10.11
18 Job 3,20; Rd 3,1

21 SKYRIUS

1 2 Kar 24,17.18; 2 Kar 25,18; Jer 38,1
2 Jer 37,3.7
4 Iz 13,4
5 Iš 6,6; Iz 63,10
7 2 Krn 36,17; Jer 37,17; Jer 39,5; Jer 52,9
8 Įst 30,15.19
9 Jer 38,2; Jer 39,18

21

Viešpats kalbėjo Jeremijui, kai karalius Zedekijas siuntė pas jį Malkijos sūnų Pašhūrą ir kunigą Sofoniją, Maasėjos sūnų:
[2] "Babilono karalius Nebukadnecaras kariauja prieš mus; paklausk už mus Viešpatį, gal Jis padarys stebuklą kaip seniau ir priešas turės atsitraukti nuo mūsų?"
[3] Jeremijas jiems atsakė: "Taip sakykite Zedekijui:
[4] 'Viešpats, Izraelio Dievas, sako: 'Aš apgręšiu kovos ginklus jūsų rankose, kuriais kariaujate prieš Babilono karalių ir chaldėjus, jus apgulusius, ir juos surinksiu viduryje šio miesto.
[5] Aš pats, įpykęs, užsirūstinęs ir įnirtęs, kariausiu prieš jus ištiesta galinga ranka
[6] ir ištiksiu šito miesto žmones bei gyvulius. Jie mirs nuo didelio maro'.
[7] Viešpats sako: 'Po to Aš atiduosiu Zedekiją, Judo karalių, jo tarnus ir miesto gyventojus, išlikusius nuo maro, kardo ir bado, į Babilono karaliaus Nebukadnecaro rankas ir rankas tų, kurie siekia jų gyvybės. Jis žudys juos kardu, nieko nesigailėdamas ir neužjausdamas' ".
[8] Šitai tautai sakyk: "Taip sako Viešpats: 'Aš leidžiu jums pasirinkti gyvenimo kelią ar mirties kelią.
[9] Kas pasiliks šitame mieste, mirs nuo kardo, bado ir maro, o kas

išeis ir pasiduos chaldėjams, jus apgulusiems, išliks gyvas ir išgelbės savo gyvybę.
[10] Aš atsigręžiau į šitą miestą daryti pikta, o ne gera, – sako Viešpats, – į Babilono karaliaus rankas jis bus atiduotas, o tas jį sudegins' ".
[11] Judo karalių namams sakyk: "Klausykite Viešpaties žodžio,
[12] Dovydo namai: 'Taip sako Viešpats: 'Elkitės kasdien teisingai, ginkite skriaudžiamuosius, kad mano rūstybė neužsidegtų neužgesinama ugnimi dėl jūsų piktadarysčių' ".
[13] "Aš esu prieš tave, slėnio gyventoja, lygumos uola, – sako Viešpats. – Jūs sakote: 'Kas galėtų mus užpulti ir įsibrauti į mūsų buveines?'
[14] Aš nubausiu jus pagal jūsų darbus, – sako Viešpats, – įžiebsiu ugnį jūsų miške, kad sudegintų visą apylinkę".

22 Taip sako Viešpats: "Eik į Judo karaliaus rūmus ir ten kalbėk šiuos žodžius:
[2] 'Judo karaliau, kuris sėdi Dovydo soste, tavo tarnai ir žmonės, kurie įeinate pro šituos vartus, klausykite Viešpaties žodžio:
[3] 'Elkitės teisiai ir teisingai, ginkite skriaudžiamuosius, o svetimšalio, našlaičio ir našlės neskriauskite ir nenaudokite prieš juos prievartos, nepraliekite nekalto kraujo šitoje vietoje.
[4] Jei jūs tikrai taip darysite, pro šitų namų vartus įeis karaliai, sėdintieji Dovydo soste, jie, jų tarnai ir tauta važiuos vežimais ir jos ant žirgų.
[5] Bet jei neklausysite šitų žodžių, tai prisiekiu savimi, – sako Viešpats, – kad šitie namai pavirs griuvėsiais' ".
[6] Judo karaliaus namams Viešpats sako: "Tu esi man Gileado kraštas, aukščiausia Libano viršūnė, bet Aš padarysiu tave dykuma ir negyvenamais miestais.
[7] Aš siųsiu naikintojų prieš tave, kurie savo įrankiais nukirs tavo rinktinius kedrus ir sudegins juos.
[8] Daugelis tautų eis pro šitą miestą, klausinėdami vienas kito: 'Kodėl Viešpats taip padarė šitam dideliam miestui?'
[9] Jiems atsakys: 'Kadangi jie paliko Viešpaties, savo Dievo, sandorą, garbino svetimus dievus ir jiems tarnavo' ".
[10] Neverkite mirusio ir neraudokite dėl jo. Verkite to, kuris išėjo, nes jis nebesugrįš ir nebematys savo gimtojo krašto.
[11] Nes taip sako Viešpats apie Jozijo sūnų Šalumą, Judo karalių, karaliavusį savo tėvo Jozijo vietoje: "Jis išėjo iš šitos vietos ir nebesugrįš;
[12] ten jis ir mirs savo nelaisvės vietoje, neišvydęs savo šalies.
[13] Vargas statančiam namus neteisybe ir suktybėmis, kuris verčia artimą dirbti jam ir neatlygina už darbą,
[14] kuris sako: 'Aš pasistatysiu didelius namus erdviais kambariais', išsikerta langus, apkala sienas kedro lentomis ir nudažo raudonai.
[15] Ar tu karaliausi dėl to, kad pasistatei kedro namus? Ar tavo tėvas nevalgė ir negėrė, nebuvo teisus ir teisingas, ir ar ne dėl to jam sekėsi?
[16] Jis gynė vargšo ir beturčio tei-

10 Jer 34,2.22; Jer 37,10; Jer 38,3; Am 9,4
12 Ps 101,8; Zch 7,9
13 Jer 49,4; Ez 13,8
14 2 Krn 36,19; Iz 3,10.11

22 SKYRIUS
2 Jer 17,20
3 Jer 7,6; Jer 21,12
4 Jer 17,25
5 Hbr 6,13.17
6 Gg 4,1
7 Iz 37,24; Jer 21,14
8 Įst 29,24-26
9 2 Krn 34,25
10 2 Kar 22,20; Jer 14,17; Jer 22,11
11 2 Kar 23,34; 1 Krn 3,15
13 2 Kar 23,35; Jok 5,4
15 Ps 128,2

ses, ir jam sekėsi. Tai ir yra mano pažinimas, – sako Viešpats. –
[17] Tavo akys ir širdis linkusios į godumą ir trokšta pralieti nekaltą kraują, vykdyti priespaudą bei prievartą".
[18] Todėl apie Jozijo sūnų Jehojakimą, Judo karalių, Viešpats sako: "Jo neapraudos, sakydami: 'O mano broli! O sesuo!', arba: 'O valdove! O jūsų didenybe!'
[19] Jis bus palaidotas kaip asilas, nuvilktas ir numestas už Jeruzalės vartų".
[20] "Eik į Libaną ir šauk, garsiai dejuok Bašane, verk Abarimo kalnyne, nes sunaikinti visi tavo meilužiai.
[21] Aš kalbėjau tau, kai tu dar klestėjai, bet tu neklausei. Taip tu elgeisi nuo pat savo jaunystės, neklausydama mano balso.
[22] Visus tavo ganytojus nuneš vėjas, visi tavo meilužiai bus ištremti. Tada tu gėdysies ir rausi dėl savo nedorybių.
[23] Tu susikrovei lizdą Libano kedruose. Kaip tu vaitosi, kai tave suims gimdymo skausmai!
[24] Kaip Aš gyvas, – sako Viešpats, – nors Jehojakimo sūnus Konijas, Judo karalius, būtų antspaudo žiedas ant mano dešinės, Aš jį nutraukčiau.
[25] Aš atiduosiu tave į rankas tų, kurie siekia tavo gyvybės, kurių tu bijai, į Babilono karaliaus Nebukadnecaro ir į chaldėjų rankas.
[26] Aš išmesiu tave ir tavo motiną, kuri tave pagimdė, į šalį, kuri nėra jūsų gimtinė, ir ten jūs mirsite.
[27] Bet į šalį, kur jūs norėsite sugrįžti, nebesugrįšite".
[28] Argi tas žmogus Konijas yra paniekintas stabas? Argi jis indas, kuris niekam nepatinka? Kodėl jis ir jo vaikai ištremti į šalį, apie kurią jie nieko nežinojo?
[29] O žeme, žeme! Klausykis Viešpaties žodžio!
[30] Taip sako Viešpats: "Užrašykite šitą vyrą kaip bevaikį, kuriam nesiseka gyvenime, nes iš jo palikuonių nė vienas nesėdės Dovydo soste ir nevaldys Judo".

17 Ez 19,6
18 1 Kar 13,30; Jer 16,4.6
19 Jer 36,30
21 Jer 3,24.25; Jer 32,30
22 Jer 23,1
23 Jer 6,24
24 2 Kar 24,6.8; Ag 2,23
25 Jer 34,20
26 2 Kar 24,15
28 Oz 8,8
29 Įst 32,1
30 Jer 36,30; Mt 1,12

23 SKYRIUS
1 Jer 10,21
2 Iš 32,34
3 Jer 32,37
4 Jer 3,15
5 Ps 72,2; Jer 33,14
6 Jer 32,37; Zch 14,11; 1 Kor 1,30
7 Jer 16,14
8 Pr 12,7; Iz 43,5.6

23

"Vargas ganytojams, kurie mano ganyklos avis naikina ir išsklaido!" – sako Viešpats.
[2] Todėl taip sako Viešpats, Izraelio Dievas, apie savo tautos ganytojus: "Jūs išsklaidėte mano avis ir jų neaplankėte. Todėl Aš jus aplankysiu dėl jūsų piktų darbų.
[3] Aš pats surinksiu savo bandos likutį iš visų šalių, į kurias Aš jas išvariau, ir sugrąžinsiu į ganyklą; ten jos bus vaisingos ir dauginsis.
[4] Aš paskirsiu joms ganytojų, kurie tikrai jas ganys. Jos nebebijos ir nesibaimins, nė vienos iš jų netrūks, – sako Viešpats".
[5] "Ateis diena, – sako Viešpats, – kai Aš išauginsiu teisią atžalą iš Dovydo giminės. Jis viešpataus kaip karalius, elgsis išmintingai, vykdys teisingumą bei teismą krašte.
[6] Jo dienomis Judas bus išgelbėtas ir Izraelis gyvens saugiai. Jo vardas bus: 'Viešpats, mūsų teisumas'.
[7] Tuomet nebesakys: 'Kaip gyvas Viešpats, kuris išvedė izraelitus iš Egipto krašto',
[8] bet sakys: 'Kaip gyvas Viešpats, kuris išvedė ir parvedė Izraelio palikuonis iš šiaurės ir iš visų kraštų,

į kuriuos Aš juos buvau išvaręs'. Ir jie gyvens savo žemėje".
[9] Mano širdis plyšta krūtinėje dėl pranašų, visi mano kaulai dreba. Aš esu kaip girtas vyras, kaip įveiktas vyno vyras dėl Viešpaties ir Jo šventų žodžių.
[10] "Šalis pilna svetimautojų; dėl jų prakeikimo gedi kraštas, išdžiūvusios stepių ganyklos. Jų siekiai yra pikti, jų jėga – neteisybė.
[11] Jų pranašai ir kunigai yra bedieviai, net savo namuose aptinku jų nedorybę", – sako Viešpats.
[12] "Jų kelias yra slidus kelias tamsoje, kuriuo eidami, jie paslys ir grius. Aš siųsiu sunaikinimą ir bausiu juos", – sako Viešpats.
[13] Tarp Samarijos pranašų mačiau kvailystę: jie pranašavo Baalo vardu ir klaidino mano tautą, Izraelį.
[14] Tarp Jeruzalės pranašų mačiau baisių dalykų: svetimavimą ir melagystę. Jie padrąsina piktadarius, kad jie nenusigręžtų nuo savo nedorybių. Visi yra kaip Sodomos ir Gomoros gyventojai.
[15] Todėl kareivijų Viešpats taip sako apie pranašus: "Aš juos valgydinsiu metėlėmis ir girdysiu karčiu vandeniu, nes nuo Jeruzalės pranašų bedievystė pasklido visoje šalyje".
[16] Taip sako Viešpats: "Neklausykite pranašų, jums pranašaujančių. Jie tik mulkina jus, kalbėdami prasimanytus regėjimus, o ne tai, kas ateina iš Viešpaties.
[17] Jie sako tiems, kurie niekina mane: 'Taip kalba Viešpats: 'Jūs turėsite ramybę', ir kiekvienam, kuris seka savo širdies užgaidas sako: 'Jums neatsitiks nieko pikto' ".
[18] Kas buvo Viešpaties pasitarime, kas Jį matė ir girdėjo Jo žodį? Kas klausėsi Jo žodžio ir Jį išgirdo?
[19] Ateina Viešpaties pykčio audra, viesulas užgrius ant nedorėlių galvų.
[20] Nenusigręš Viešpaties rūstybė. Jis įvykdys visa, ką savo širdyje sumanė. Paskutinėmis dienomis jūs tai aiškiai suprasite.
[21] "Aš nesiunčiau šitų pranašų, jie patys bėgo! Nekalbėjau jiems, tačiau jie pranašavo!
[22] Jei jie būtų buvę mano pasitarime ir skelbtų mano žodžius tautai, jie būtų nukreipę juos nuo jų pikto kelio ir nuo jų piktų darbų.
[23] Argi Aš esu Dievas tiktai arti, o toli nebesu Dievas?
[24] Argi gali kas taip pasislėpti, kad Aš jo nematyčiau? – sako Viešpats. – Argi Aš nepripildau dangaus ir žemės?
[25] Aš girdėjau, ką kalbėjo pranašai, pranašaudami mano vardu melą ir sakydami: 'Sapnavau, sapnavau!'
[26] Ar ilgai tai bus širdyse pranašų, kurie pranašauja melą ir apgaulę?
[27] Jie siekia, kad mano tauta pamirštų mane dėl jų sapnų, kuriuos jie pasakoja vieni kitiems, kaip jų tėvai pamiršo mane dėl Baalo.
[28] Pranašas, kuris turi sapną, tepasakoja sapną, o kas turi mano žodį, teskelbia jį ištikimai. Ką šiaudai turi bendro su kviečių grūdais?" – sako Viešpats.
[29] "Argi mano žodis nėra kaip ugnis? Argi jis nėra kaip kūjis, sutrupinantis uolą?
[30] Aš esu prieš pranašus, kurie vagia mano žodžius vienas nuo kito!

9 Hab 3,16
10 Jer 9,2.10; Oz 4,2
11 Jer 7,30; Jer 32,34; Sof 3,4
12 Pat 4,19; Jer 11,23
13 Iz 9,16; Jer 2,8
14 Iz 1,9.10; Jer 29,23; Ez 13,22.23
15 Jer 9,15
16 Jer 14,14
17 Įst 29,19; Jer 3,17; Ez 13,10; Mch 3,11
18 1 Kor 2,16
19 Am 1,14
20 Pr 49,1; Jer 30,24
21 Jer 14,14; Jer 23,32; Jer 27,15
22 Jer 25,5
24 1 Kar 8,27; Ps 139,7
27 Ts 3,7
29 Jer 5,14
30 Įst 18,20; Ps 34,16; Jer 14,14.15; Ez 13,8.9

[31] Aš esu prieš pranašus, kurie savo liežuviu sako: 'Jis pasakė'.
[32] Aš esu prieš tuos, kurie pranašauja melagingus sapnus. Jie pasakoja ir klaidina mano tautą savo lengvabūdiškais melais. Aš nesiunčiau jų ir jiems neįsakiau; jie visi yra nenaudingi šitai tautai", – sako Viešpats.
[33] "Jei tave klaus šita tauta, pranašas ar kunigas: 'Kokia Viešpaties našta?', atsakyk jiems: 'Kokia našta? Viešpats sako: 'Aš jus atmesiu'.
[34] Bet jei pranašas, kunigas ar kitas žmogus sakytų: 'Viešpaties našta', – tai Aš nubausiu jį ir jo namus.
[35] Taip jūs privalote sakyti savo artimui ar savo broliui: 'Ką atsakė Viešpats?', arba: 'Ką kalbėjo Viešpats?'
[36] Neminėkite daugiau Viešpaties naštos, nes kiekvienas žmogaus žodis bus jam našta; jūs iškraipote gyvojo Dievo, kareivijų Viešpaties, žodžius.
[37] Jūs turite klausti pranašo: 'Ką tau atsakė Viešpats?', arba: 'Ką kalbėjo Viešpats?'
[38] Bet kadangi jūs sakote: 'Viešpaties našta', nors Aš įsakiau nesakyti: 'Viešpaties našta',
[39] Aš visiškai pamiršiu jus ir apleisiu jus ir miestą, kurį daviau jums ir jūsų tėvams, ir pašalinsiu iš savo akivaizdos.
[40] Aš užtrauksiu jums amžiną pajuoką ir nepamirštamą gėdą".

24

Viešpats man parodė dvi figų pintines, padėtas prie Viešpaties šventyklos. Tai buvo po to, kai Babilono karalius Nebukadnecaras ištrėmė iš Jeruzalės į Babiloną Jehojakimo sūnų Jechoniją, Judo karalių, bei Judo kunigaikščius, kalvius ir amatininkus.
[2] Vienoje pintinėje buvo labai gerų, ankstyvųjų figų, o kitoje pintinėje – labai blogų figų, kurių nebegalima valgyti.
[3] Viešpats klausė manęs: "Ką matai, Jeremijau?" Aš atsakiau: "Figų. Gerosios figos labai geros, o blogosios tokios blogos, kad jų nebegalima valgyti".
[4] Tada Viešpats man kalbėjo:
[5] "Taip sako Viešpats, Izraelio Dievas: 'Kokios šitos gerosios figos, tokie man bus Judo tremtiniai, kuriuos pasiunčiau iš šitos vietos į chaldėjų šalį.
[6] Aš palankiai žiūrėsiu į juos ir parvesiu juos atgal į šitą šalį, juos atstatysiu ir nebegriausiu, juos įsodinsiu ir neišrausiu.
[7] Aš duosiu jiems širdis, kurios pažintų mane, kad Aš esu Viešpats. Jie bus mano tauta, o Aš jiems būsiu jų Dievas, nes jie grįš prie manęs visa širdimi.
[8] Aš padarysiu su Judo karaliumi Zedekiju ir Jeruzalės gyventojais, pasilikusiais šitoje šalyje ir apsigyvenusiais Egipto krašte, kaip su blogosiomis figomis, kurių negalima valgyti.
[9] Aš juos padarysiu baidykle visoms žemės karalystėms, gėda ir patarle, pašaipa ir keiksmažodžiu visose vietose, kur juos išvysiu.
[10] Aš siųsiu jiems kardą, badą ir marą, kol jie bus išnaikinti krašte, kurį daviau jiems ir jų tėvams".

25

Žodis Jeremijui apie visą Judo tautą ketvirtaisiais Jozijo sūnaus Jehojakimo, Judo

31 Ez 13,9
32 Jer 7,8; Jer 20,6; Jer 27,10; Rd 2,14; Rd 3,37; Sof 3,4
36 Įst 4,2
39 Oz 4,6
40 Jer 20,11; Ez 5,14.15; Mch 3,5-7

24 SKYRIUS
1 2 Kar 24,12-16; 2 Krn 36,10; Jer 22,24-28; Jer 29,2; Am 7,1.4; Am 8,1
2 Iz 5,4.7; Jer 29,17
6 Jer 12,15; Jer 29,10; Jer 32,41; Jer 33,7; Jer 42,10; Ez 11,17
7 Įst 30,6; 1 Sam 7,3; Ps 119,2; Iz 51,16; Jer 29,13; Jer 30,22; Jer 31,33; Jer 32,38.39; Ez 11,19; Ez 14,11; Ez 36,26.27; Zch 8,8; Hbr 8,10
8 Jer 29,17; Jer 39,9; Jer 44,1.26-30
9 Įst 28,25.37; 1 Kar 9,7; 2 Krn 7,20; Ps 44,13.14; Jer 15,4; Jer 29,18; Jer 34,17

25 SKYRIUS
1 2 Kar 24,1.2; 2 Krn 36,4-6; Jer 36,1; Dan 1,1.2

karaliaus, viešpatavimo metais. Tai buvo pirmieji Babilono karaliaus Nebukadnecaro metai.
[2] Pranašas Jeremijas kalbėjo visai Judo tautai ir visiems Jeruzalės gyventojams:
[3] "Nuo tryliktųjų Amono sūnaus Jozijo, Judo karaliaus, metų iki šios dienos, dvidešimt trejus metus, Viešpats kalbėjo man, ir aš skelbiau tai jums, keldamasis anksti rytą, bet jūs neklausėte.
[4] Viešpats siuntė pas jus savo tarnus, pranašus, bet jūs neklausėte ir nekreipėte dėmesio.
[5] Jie sakė: 'Palikite kiekvienas savo piktą kelią ir piktus darbus, tai liksite gyventi žemėje, kurią Viešpats davė jums ir jūsų tėvams amžinai.
[6] Nesekiokite svetimų dievų, netarnaukite jiems ir negarbinkite jų, nerūstinkite manęs savo rankų darbais, ir Aš jūsų nebausiu'.
[7] 'Bet jūs neklausėte manęs, – sako Viešpats, – ir savo rankų darbais užrūstinote mane savo nenaudai.
[8] Todėl taip sako kareivijų Viešpats: 'Kadangi jūs neklausėte mano žodžių,
[9] tai Aš surinksiu visas šiaurės tautas pas Babilono karalių Nebukadnecarą, mano tarną, ir jas atvesiu į šitą šalį prieš jus ir visų šitų aplinkinių tautų gyventojus; Aš sunaikinsiu juos ir padarysiu pasibaisėjimu, pašaipa ir amžina dykyne.
[10] Aš atimsiu iš jūsų džiaugsmo ir linksmybės balsus, jaunikio ir jaunosios balsus, girnų ūžesį ir žibintų šviesą.
[11] Visas kraštas pavirs baisia dykuma, ir šios tautos tarnaus Babilono karaliui septyniasdešimt metų.
[12] Po septyniasdešimties metų Aš nubausiu Babilono karalių, jo tautą ir chaldėjų šalį už jų nedorybes ir ją paversiu amžina dykyne.
[13] Aš įvykdysiu viską, ką kalbėjau, kas parašyta šitoje knygoje, ką Jeremijas pranašavo apie tautas.
[14] Jie tarnaus galingoms tautoms ir jų karaliams. Aš jiems atlyginsiu pagal jų nusikaltimus' ".
[15] Viešpats, Izraelio Dievas, man įsakė: "Imk šitą rūstybės vyno taurę iš mano rankos ir girdyk juo visas tautas, pas kurias Aš tave siunčiu.
[16] Jos gers, svyrinės ir bus pamišusios dėl kardo, kurį siųsiu jiems!"
[17] Aš ėmiau taurę iš Viešpaties rankos ir girdžiau visas tautas, pas kurias Viešpats mane siuntė:
[18] Jeruzalę, Judo miestus, jo karalius ir kunigaikščius, kad jie taptų apleisti, pašaipa ir keiksmu iki šios dienos.
[19] Faraoną, Egipto karalių, jo tarnus, kunigaikščius, visą tautą
[20] ir visus ten gyvenančius svetimtaučius; visus Uco šalies ir filistinų šalies karalius, Aškeloną, Gazą, Ekroną ir Ašdodo likutį;
[21] Edomą, Moabą ir amonitus;
[22] visus Tyro ir Sidono karalius, taip pat salų ir pajūrio karalius;
[23] Dedaną, Temą, Būzą ir visus esančius tolimiausiuose pakraščiuose;
[24] visus Arabijos karalius, kurie gyvena dykumoje;
[25] visus Zimrio, Elamo ir medų karalius;
[26] visus šiaurės karalius, artimuo-

3 Jer 1,2; Jer 7,13; Jer 11,7.8.10
4 Jer 7,13.25
5 Jer 18,11
7 Įst 32,21
9 Iz 45,1; Jer 1,15; Jer 18,16
10 Ekl 12,4; Apr 18,23
11 Jer 29,10
12 2 Kar 24,1; Ezr 1,1; Iz 13,20
14 Jer 27,7; Jer 50,9.29; Jer 51,6.24.27.28
15 Apr 14,10
16 Nah 3,11
18 Jer 24,9; Jer 25,9.11
20 Job 1,1; Iz 20,1; Jer 47,1-7
21 Jer 49,7
22 Jer 47,4; Jer 49,23
23 Jer 49,7.8
24 Ez 30,5
25 Jer 49,34; Jer 51,11.28
26 Jer 50,9; Jer 51,41

sius ir tolimuosius, vieną po kito, ir visas karalystes, kurios yra visoje žemėje. O Šešacho karalius gers paskutinis.
[27] "Tu jiems sakyk: 'Taip sako kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas: 'Gerkite, pasigerkite ir vemkite! Kriskite nuo kardo, kurį siunčiu jums, ir nebeatsikelkite!'
[28] Jei jie nesutiks imti taurės iš tavo rankos ir gerti, tai jiems sakyk: 'Taip sako kareivijų Viešpats: 'Jūs tikrai gersite!'
[29] Mieste, kuris vadinamas mano vardu, Aš pradedu vykdyti bausmę, o jūs tikitės likti nenubausti? Jūs neliksite nenubausti, nes Aš pašauksiu kardą visiems žemės gyventojams'.
[30] Pranašauk prieš juos visus šiuos žodžius: 'Viešpats grūmoja iš aukštybės, iš Jo šventos buveinės skamba Jo balsas. Jis grūmoja savo kaimenei, šūkauja kaip vynuogių mynėjai.
[31] Visus žemės pakraščius pasieks garsas, nes Viešpats teis visas tautas, visą žmoniją ir nedorėlius jis atiduos kardui' ", – sako Viešpats.
[32] Taip sako kareivijų Viešpats: "Nelaimė eina iš tautos į tautą, didelė audra kyla nuo žemės pakraščių.
[33] Viešpaties užmuštųjų tą dieną bus pilna žemė. Jų neapraudos, nesurinks ir nepalaidos – jie bus mėšlas dirvai tręšti.
[34] Kaimenės vedliai ir ganytojai, šaukite ir voliokitės pelenuose! Atėjo metas skersti ir išsklaidyti jus, jūs krisite kaip gražūs indai.
[35] Kaimenės ganytojai ir vedliai neturės galimybės pabėgti nė išsigelbėti.
[36] Štai ganytojų šauksmas ir kaimenės vedlių verksmas, nes Viešpats sunaikina jų ganyklą.
[37] Sunaikintos yra ramios buveinės dėl Viešpaties rūstybės užsidegimo.
[38] Jis paliko savo namus kaip liūtas, jų šalis virto dykyne dėl prispaudėjų žiaurumo, dėl Jo rūstybės užsidegimo".

26

Jozijo sūnaus Jehojakimo, Judo karaliaus, karaliavimo pradžioje Viešpats kalbėjo:
[2] "Atsistok Viešpaties namų kieme ir kalbėk visiems Judo miestams, atėjusiems į Viešpaties namus pagarbinti. Visa, ką tau įsakiau, pasakyk jiems, nepraleisk nė žodžio!
[3] Gal jie klausysis ir atsisakys savo piktų kelių, kad galėčiau atsisakyti bausmės, kurią esu jiems numatęs.
[4] Jiems sakyk: 'Taip sako Viešpats: 'Jei manęs neklausysite ir nesilaikysite mano įstatymo, kurį jums daviau,
[5] neklausysite mano tarnų pranašų, kuriuos, anksti keldamas, jums siunčiu, nors neklausote jų,
[6] tai Aš padarysiu šituos namus kaip Šiloją ir šitą miestą keiksmažodžiu visoms tautoms' ".
[7] Kunigai, pranašai ir visa tauta girdėjo Jeremiją kalbant šiuos žodžius Viešpaties namuose.
[8] Kai Jeremijas baigė kalbėti, ką Viešpats jam buvo įsakęs pranešti visai tautai, jį nutvėrė kunigai, pranašai ir visa tauta, šaukdami: "Tu turi mirti!
[9] Kodėl pranašavai Viešpaties vardu, kad šitie namai bus kaip Šilojas ir miestas bus nebegyvenamas?" Visa tauta susibūrė prieš Jeremiją prie Viešpaties namų.

---

27 Iz 63,6; Hab 2,16
29 Ez 9,6; Ez 38,21; Dan 9,18
30 1 Kar 9,3; Ps 11,4; Iz 16,9; Am 1,2
31 Iz 66,16; Oz 4,1; Jl 3,2; Mch 6,2
32 Jer 23,19; Jer 30,23
33 Ps 79,3; Iz 34,2.3; Iz 66,16; Jer 8,2; Jer 16,4.6; Ez 39,4.17; Apr 11,9
34 Jer 4,8; Jer 6,26; Ez 27,30

26 SKYRIUS
2 Įst 4,2; 2 Krn 24,20.21; Jer 19,14; Jer 43,1; Ez 3,10; Mt 28,20; Apd 20,27; Apr 22,19
3 Iz 1,16-19; Jer 18,8; Jer 36,3-7; Jon 3,9
4 Kun 26,14.15; Įst 28,15; 1 Kar 9,6; Iz 1,20; Jer 17,27; Jer 22,5
5 Jer 25,4; Jer 29,19
6 1 Sam 4,10.11; 2 Kar 22,19; Ps 78,60; Iz 65,15; Jer 7,12.14; Jer 24,9
9 Jer 9,11

[10] Kai Judo kunigaikščiai išgirdo apie tai, jie nuėjo iš karaliaus namų į Viešpaties namus ir atsisėdo Viešpaties namų Naujuosiuose vartuose.
[11] Kunigai ir pranašai kalbėjo kunigaikščiams ir visai tautai: "Šitas vyras nusipelnė mirties, nes jis pranašavo prieš šitą miestą, kaip jūs girdėjote savo ausimis".
[12] Jeremijas atsakė kunigaikščiams ir visai tautai: "Viešpats siuntė mane pranašauti prieš šituos namus ir šitą miestą tais žodžiais, kuriuos jūs girdėjote.
[13] Taigi dabar pakeiskite savo kelius bei darbus ir klausykite Viešpaties, savo Dievo, tai Jis pasigailės jūsų ir nesiųs sunaikinimo.
[14] O aš esu jūsų rankose, darykite su manimi, kaip jums atrodo tinkama.
[15] Bet žinokite, jei jūs mane nužudysite, nekaltą kraują užsitrauksite ant savęs, ant šito miesto ir jo gyventojų, nes Viešpats tikrai mane siuntė kalbėti jums visus šituos žodžius".
[16] Kunigaikščiai ir visa tauta atsakė kunigams ir pranašams: "Šitas vyras nenusipelnė mirties, nes jis mums kalbėjo Viešpaties, mūsų Dievo, vardu".
[17] Kai kurie krašto vyresnieji kalbėjo tautos susirinkimui:
[18] "Michėjas iš Morešeto pranašavo Judo karaliaus Ezekijo dienomis visai Judo tautai Viešpaties vardu, kad Sionas bus ariamas kaip laukas, Jeruzalė pavirs griuvėsiais, o šventyklos kalnas apaugs mišku.
[19] Argi karalius Ezekijas ir visi Judo žmonės jį nužudė? Jie pabūgo Viešpaties ir maldavo Jį taip, kad Viešpats susilaikė nuo bausmės, kurią Jis jiems buvo paskelbęs. O mes siekiame užsitraukti didelę nelaimę!"
[20] Tuo laiku buvo dar vienas vyras, Šemajo sūnus Ūrijas iš Kirjat Jarimo, kuris pranašavo Viešpaties vardu prieš šitą miestą ir kraštą taip, kaip Jeremijas.
[21] Ir kai karalius Jehojakimas, visi jo kariai ir kunigaikščiai išgirdo jo žodžius, karalius ieškojo jo, kad nužudytų. Tai išgirdęs, Ūrijas nusigando ir pabėgo į Egiptą.
[22] Karalius Jehojakimas siuntė Achboro sūnų Elnataną su palyda į Egiptą.
[23] Tie atvedė Ūriją iš Egipto pas karalių Jehojakimą, o tas, jį nužudęs kardu, išmetė jo lavoną į prastuomenės kapines.
[24] Tačiau Šafano sūnaus Ahikamo ranka Jeremijas buvo apgintas ir neatiduotas miniai nužudyti.

27

Jozijo sūnaus Jehojakimo, Judo karaliaus, karaliavimo pradžioje Viešpats įsakė Jeremijui:
[2] "Pasidaryk pančių bei jungų, užsidėk juos ant kaklo
[3] ir pasiųsk juos Edomo, Moabo, Amono, Tyro ir Sidono karaliams per jų pasiuntinius, atvykusius į Jeruzalę pas Judo karalių Zedekiją.
[4] Jiems įsakyk pranešti jų valdovams kareivijų Viešpaties, Izraelio Dievo, žodžius: 'Taip sakykite savo valdovams:
[5] 'Aš sukūriau žemę su žmonėmis ir gyvuliais, esančiais ant žemės, savo didžia galia ir ištiesta ranka. Ir Aš duodu ją tam, kuriam Aš noriu.

11 Jer 38,4
13 Jer 7,3; Jl 2,13; Jon 3,8
14 Jer 38,5
17 Apd 5,34
18 Neh 4,2; Ps 79,1; Jer 9,11; Mch 1,1; Mch 3,12
19 Iš 32,14; 2 Sam 24,16; 2 Kar 20,1-19; 2 Krn 32,26; Iz 37,1.4.15-20; Jer 18,8; Apd 5,39
24 2 Kar 22,12-14; Jer 39,14; Jer 40,5-7

27 SKYRIUS
1 Jer 27,3.12.20; Jer 28,1
2 Jer 28,10.12; Ez 4,1; Ez 12,3; Ez 24,3
5 Įst 9,29; Ps 115,15.16; Ps 146,6; Iz 45,12; Jer 32,17; Dan 4,17.25.32

[6] Dabar Aš atidaviau visas šalis mano tarnui, Babilono karaliui Nebukadnecarui, net laukinius žvėris jam atidaviau, kad jam tarnautų.
[7] Jam tarnaus visos tautos, jo sūnui ir jo sūnaus sūnui, kol ateis jo šalies metas; daug tautų ir galingų karalių tarnaus jam.
[8] Tautą ir karalystę, kuri Babilono karaliui netarnaus ir nepalenks sprando po jo jungu, Aš bausiu kardu, badu ir maru, – sako Viešpats, – kol išnaikinsiu jo rankomis.
[9] Todėl neklausykite savo pranašų, žynių, sapnuotojų, burtininkų ir kerėtojų, kurie jums sako: 'Jūs netarnausite Babilono karaliui'.
[10] Jie jus apgaudinėja, kad pašalintų jus iš jūsų žemės, Aš jus ištremčiau ir jūs žūtumėte.
[11] O tautas, kurios palenks sprandus po Babilono karaliaus jungu ir tarnaus jam, Aš paliksiu jų žemėje, kad jos ją dirbtų ir joje gyventų, – sako Viešpats' ".
[12] Judo karaliui Zedekijui aš kalbėjau tais pačiais žodžiais: "Palenkite sprandus po Babilono karaliaus jungu ir tarnaukite jam bei jo tautai, tada išliksite gyvi!
[13] Kodėl tau, karaliau, ir tavo tautai mirti nuo kardo, bado ir maro, kaip Viešpats grasino tautai, kuri netarnaus Babilono karaliui?
[14] Neklausykite pranašų, kurie jums sako: 'Jūs netarnausite Babilono karaliui'. Jie jums meluoja.
[15] 'Aš jų nesiunčiau, – sako Viešpats, – tačiau jie pranašauja melus mano vardu, kad Aš jus išvaryčiau ir jūs žūtumėte, jūs ir pranašai, kurie jums pranašauja' ".
[16] Kunigams ir visai tautai aš kalbėjau: "Taip sako Viešpats: 'Neklausykite savo pranašų, kurie jums pranašauja, kad Viešpaties namų indai bus netrukus pargabenti iš Babilono. Jie pranašauja jums melą.
[17] Neklausykite jų! Tarnaukite Babilono karaliui, tai išliksite gyvi. Kodėl šitas miestas turėtų pavirsti griuvėsiais?
[18] Jei jie pranašai ir žino Viešpaties žodį, tai tegul užtaria prieš kareivijų Viešpatį, kad indai, pasilikę Viešpaties namuose, Judo karaliaus namuose ir Jeruzalėje, nepatektų į Babiloną'.
[19] Kareivijų Viešpats taip sako apie kolonas, baseiną, stovus ir indus, pasilikusius šitame mieste,
[20] kurių Babilono karalius Nebukadnecaras, išvesdamas į nelaisvę Jehojakimo sūnų Jechoniją, Judo karalių, ir visus Judo bei Jeruzalės kilminguosius, nepaėmė iš Jeruzalės į Babiloną.
[21] Taip sako kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas, apie indus, pasilikusius Viešpaties namuose, Judo karaliaus namuose ir Jeruzalėje:
[22] 'Jie bus nugabenti į Babiloną ir ten liks, kol juos aplankysiu, – sako Viešpats. – Tada Aš juos atgabensiu ir sugrąžinsiu į šitą vietą' ".

6 Jer 25,9; Jer 28,14; Jer 43,10; Ez 29,18.20; Dan 2,38
7 2 Krn 36,20; Jer 25,12.14; Jer 50,27; Dan 5,26; Zch 2,8.9
10 Jer 23,16.32; Jer 28,15
12 Jer 28,1; Jer 38,17
13 Pat 8,36; Jer 27,8; Jer 38,23; Ez 18,31
14 Jer 14,14; Jer 23,16.21; Jer 29,8.9; Ez 13,22
15 Jer 23,21; Jer 29,9
16 2 Kar 24,13; 2 Krn 36,7.10; Jer 28,3; Dan 1,2
19 1 Kar 7,15; 2 Kar 25,13-17; Jer 52,17.20.21
20 2 Kar 24,14.15; 2 Krn 36,10.18; Jer 24,1
21 Jer 20,5
22 2 Kar 25,13; 2 Krn 36,18.21; Ezr 1,7; Ezr 7,19; Jer 29,10; Jer 32,5

28 SKYRIUS
1 Jer 27,1; Jer 51,59; Ez 11,1
2 Jer 27,12

28

Ketvirtaisiais Judo karaliaus Zedekijo karaliavimo metais, penktąjį mėnesį, Azūro sūnus Hananija, pranašas, kilęs iš Gibeono, kalbėjo man Viešpaties namuose kunigų ir visos tautos akivaizdoje:
[2] "Taip sako kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas: 'Aš sulaužau Babilono karaliaus jungą.

[3] Po dvejų metų Aš sugrąžinsiu į šitą vietą visus Viešpaties namų indus, kuriuos Babilono karalius Nebukadnecaras paėmė iš šitos vietos ir nugabeno į Babiloną.
[4] Taip pat ir Jehojakimo sūnų Jechoniją, Judo karalių, ir visus Judo tremtinius iš Babilono Aš sugrąžinsiu į šitą vietą, nes Aš sulaužysiu Babilono karaliaus jungą' ".
[5] Pranašas Jeremijas atsakė pranašui Hananijai, kunigams ir visiems žmonėms, stovėjusiems Viešpaties namuose:
[6] "Tebūna taip! Tegul padaro taip Viešpats! Teįvykdo Viešpats tavo žodžius, kuriuos pranašavai, tesugrąžina Viešpaties namų indus ir visus tremtinius iš Babilono į šitą vietą.
[7] Dabar klausykis mano žodžio, kurį kalbėsiu tau visai tautai girdint:
[8] 'Pranašai, kurie buvo pirma manęs ir pirma tavęs, pranašavo galingoms šalims ir didelėms karalystėms apie karą, nelaimes ir marą.
[9] Pranašas, kuris pranašaudavo apie taiką, tik jo žodžiams įvykus būdavo pripažįstamas kaip tikrai Viešpaties siųstas' ".
[10] Tada pranašas Hananija nuėmė jungą nuo pranašo Jeremijo kaklo, sulaužė
[11] ir visos tautos akivaizdoje tarė: "Taip sako Viešpats: 'Po dvejų metų Aš taip sulaužysiu Babilono karaliaus Nebukadnecaro jungą ir jį nuimsiu nuo visų tautų kaklo' ". Pranašas Jeremijas nuėjo savo keliu.
[12] Kai pranašas Hananija sulaužė jungą, nuėmęs jį nuo pranašo Jeremijo kaklo, Viešpats kalbėjo Jeremijui:
[13] "Eik ir sakyk Hananijai: 'Taip sako Viešpats: 'Medinį jungą tu sulaužei, bet jo vietoje tu uždėsi jiems geležinį jungą.
[14] Nes taip sako kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas: 'Aš uždėjau geležinį jungą visoms šioms tautoms, kad jos tarnautų Babilono karaliui Nebukadnecarui, ir jos tarnaus jam. Ir Aš taip pat atidaviau jam laukinius žvėris' ".
[15] Pranašas Jeremijas tarė pranašui Hananijai: "Klausyk, Hananija! Viešpats tavęs nesiuntė, bet tu suvedžiojai šitą tautą.
[16] Todėl Viešpats sako: 'Aš tave pašalinsiu nuo žemės paviršiaus. Dar šiais metais tu mirsi, nes mokei sukilti prieš Viešpatį' ".
[17] Pranašas Hananija mirė tų pačių metų septintą mėnesį.

29

Tai yra žodžiai laiško, kurį Jeremijas pasiuntė iš Jeruzalės tremtinių vyresniesiems, kunigams ir visai tautai, kuriuos Nebukadnecaras išvedė iš Jeruzalės į Babiloną
[2] (po to, kai karalius Jechonijas, karalienė, eunuchai, Judo ir Jeruzalės kunigaikščiai, kalviai ir amatininkai paliko Jeruzalę),
[3] per Šafano sūnų Eleasą ir Hilkijos sūnų Gemariją, kuriuos Judo karalius Zedekijas siuntė pas Babilono karalių Nebukadnecarą.
[4] "Kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas, visiems tremtiniams, ištremtiems iš Jeruzalės į Babiloną, sako:
[5] 'Statykite namus ir gyvenkite juose, sodinkite sodus ir valgykite jų vaisius.

3 2 Kar 24,13; Jer 27,16; Dan 1,2
4 2 Kar 24,12
6 1 Kar 1,36; Ps 41,13; Jer 11,5
9 Įst 18,22; Jer 23,17; Ez 13,10.16
10 Jer 27,2
11 Jer 27,7
14 Įst 28,48; Jer 27,6.7.8
15 Jer 20,6; Jer 27,10; Jer 29,9.31; Rd 2,14; Ez 13,22; Zch 13,3
16 Įst 13,5; Jer 20,6; Jer 29,32

29 SKYRIUS

1 Jer 27,20
2 2 Kar 24,12-16; 2 Krn 36,9.10; Jer 13,18; Jer 22,24-28
3 2 Krn 34,8

6 Veskite žmonas ir gimdykite sūnus bei dukteris; imkite savo sūnums žmonas ir savo dukteris išleiskite už vyrų; jos tegimdo sūnus ir dukteris, kad ten jūsų padaugėtų, o ne sumažėtų.

7 Siekite gerovės miestui, į kurį jus ištrėmiau, melskitės už jį, nes jo gerovėje ir jūs turėsite ramybę.

8 Nesiduokite suvedžiojami savo pranašų, kurie yra tarp jūsų, nė žynių, nekreipkite dėmesio į savo sapnus, kuriuos jūs sapnuojate.

9 Jie meluoja, pranašaudami mano vardu! Aš jų nesiunčiau, – sako Viešpats. –

10 Tik išbuvus jums Babilone septyniasdešimtį metų, Aš aplankysiu jus ir ištesėsiu savo pažadą, parvesiu jus atgal į šitą vietą.

11 Aš žinau, kokius sumanymus turiu dėl jūsų, – sako Viešpats. – Sumanymus jūsų gerovei, o ne nelaimėms, ir ateitį su viltimi.

12 Tada jūs šauksitės manęs ir melsitės, ir Aš jus išklausysiu.

13 Kai manęs ieškosite visa širdimi, rasite.

14 Jūs surasite mane, ir Aš sugrąžinsiu jus iš nelaisvės, surinksiu jus iš visų tautų ir visų vietų, kuriose jūs buvote ištremti, ir jus parvesiu į vietą, iš kurios jus ištrėmiau, – sako Viešpats'.

15 Jei jūs sakote: 'Viešpats mums davė pranašą Babilone',

16 tai paklausykite, ką Viešpats sako apie karalių, sėdintį Dovydo soste, apie tautą, gyvenančią šitame mieste, ir apie jūsų brolius, kurie nebuvo ištremti su jumis:

17 'Aš siunčiu jiems kardą, badą ir marą ir juos darau panašius į blogas figas, kurių negalima valgyti.

18 Aš juos persekiosiu kardu, badu ir maru ir juos padarysiu siaubu visoms žemės karalystėms, prakeikimu, pasibaisėjimu, pašaipa ir pajuoka visose tautose, į kurias juos išvariau,

7 Ezr 6,10; Neh 1,4-11; Dan 9,16; 1 Tim 2,2 **8** Jer 14,14; Jer 23,21; Jer 27,14.15; Ef 5,6 **9** Jer 28,15; Jer 37,19 **10** 2 Krn 36,21-23; Ezr 1,1-4; Jer 24,6.7; Jer 25,12; Jer 27,22; Dan 9,2; Sof 2,7; Zch 7,5 **12** Ps 50,15; Ps 145,19; Jer 33,3; Dan 9,3 **13** Kun 26,39-42; Įst 30,1-3; 1 Krn 22,19; 2 Krn 22,9; Jer 24,7 **14** Įst 4,7; Ps 32,6; Ps 46,1; Iz 43,5.6; Iz 55,6.7; Jer 23,8; Jer 24,7; Jer 32,37 **16** Jer 38,2.3.17-23 **17** Jer 24,3.8-10 **18** Įst 28,25; 2 Krn 29,8; Jer 15,4; Jer 24,9; Jer 26,6; Jer 34,17; Jer 42,18; Ez 12,15 **19** Jer 25,4; Jer 26,5; Jer 35,15 **21** Jer 14,14.15; Rd 2,14; 2 Pt 2,1 **22** Pr 48,20; Iz 65,15; Dan 3,6.21 **23** Pat 5,21; Jer 16,17; Jer 23,14; Mal 3,5; Hbr 4,13 **25** 2 Kar 25,18; Jer 21,1 **26** 2 Kar 9,11; Jer 20,1.2; Oz 9,7; Mk 3,21; Jn 10,20; Apd 16,24; Apd 26,24; 2 Kor 5,13

19 nes jie neklausė mano žodžių, kuriuos jiems siunčiau per savo tarnus pranašus, keldamas juos anksti rytą. Bet jie nenorėjo klausyti, – sako Viešpats. –

20 Visi tremtiniai, kuriuos Aš pasiunčiau iš Jeruzalės į Babiloną, klausykite mano žodžio.

21 Apie Ahabą, Kolajos sūnų ir apie Maasėjos sūnų Zedekiją, pranašaujančius jums melą Viešpaties vardu, kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas, sako: 'Aš juos atiduosiu į Babilono karaliaus Nebukadnecaro rankas, jis juos nužudys jums matant.

22 Judo tremtiniams Babilone šie bus keiksmažodžiu, ir jie sakys: 'Viešpats tepadaro tau kaip Zedekijui ir Ahabui, kuriuos Babilono karalius iškepė ugnyje'.

23 Jie blogai elgėsi Izraelyje: svetimavo su savo artimų žmonomis ir kalbėjo melus mano vardu, ko jiems neliepiau. Aš tai žinau ir esu liudytojas, – sako Viešpats' ".

24 Nehelamiečiui Šemajui sakyk:

25 "Taip sako kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas: 'Kadangi tu siuntei savo vardu visai tautai Jeruzalėje, kunigui Sofonijai, Maasėjos sūnui, ir visiems kunigams tokio turinio raštus:

26 'Viešpats tave paskyrė kunigu Jehojados vietoje, kad prižiūrėtum Viešpaties namus ir kiekvieną pamišėlį, kuris apsimeta pranašu, pasodintum į kalėjimą ir įtvertum į šiekštą.

27 Kodėl tad nesudraudei anato-

tiečio Jeremijo, kuris jums pranašavo?

28 Jis juk pasiuntė mums į Babiloną tokią žinią: 'Tremtis bus ilga! Statykite namus ir gyvenkite juose, sodinkite sodus ir valgykite jų vaisius' ".

29 Kunigas Sofonija perskaitė šitą laišką pranašui Jeremijui.

30 Tuomet Viešpats tarė Jeremijui:

31 "Pasiųsk tokią žinią visiems tremtiniams, kad Viešpats apie nehelamietį Šemają sako: 'Kadangi Šemajas jums pranašavo, nors Aš jo nesiunčiau, ir įtikino jus savo melais,

32 tai Aš nubausiu nehelamietį Šemają ir jo palikuonis. Jis neturės nė vieno, kuris gyventų šioje tautoje ir matytų jos gerovę, kurią duosiu savo tautai, nes jis mokė sukilti prieš Viešpatį' ".

30

Viešpats, Izraelio Dievas, kalbėjo Jeremijui:

2 "Užrašyk į knygą visus žodžius, kuriuos tau kalbėjau.

3 Ateina dienos, kai Aš sugrąžinsiu savo tautą, Izraelį ir Judą, iš nelaisvės. Aš juos parvesiu į šalį, kurią daviau jų tėvams, ir jie ją paveldės".

4 Šitie yra Viešpaties žodžiai apie Izraelį ir Judą.

5 Viešpats sako: "Mes girdėjome išgąsčio ir baimės šūksnius, o ne taikos.

6 Klausykite ir apsvarstykite, ar vyras gali gimdyti? Kodėl matau vyrus, kurių rankos ant strėnų kaip gimdančios moters? Kodėl kiekvieno veidas išblyškęs?

7 Ateina didinga ir baisi diena Jokūbui, jai nėra lygios, tačiau jis bus išgelbėtas.

8 Tuomet Aš nuimsiu jungą nuo jo kaklo, sulaužysiu jį bei sutraukysiu pančius; jis nebevergaus svetimiems.

9 Jie tarnaus Viešpačiui, savo Dievui, ir karaliui Dovydui, kurį Aš jiems išugdysiu.

10 Nebijok, mano tarne Jokūbai, ir neišsigąsk, Izraeli! Aš išgelbėsiu tave ir tavo palikuonis iš tolimo krašto. Jokūbas sugrįš ir ramiai gyvens, bus saugus, ir niekas jo negąsdins.

11 Nes Aš esu su tavimi, – sako Viešpats, – kad išgelbėčiau tave. Aš padarysiu galą visoms tautoms, į kurias tave ištrėmiau, bet tavęs visai nesunaikinsiu. Tave nuplaksiu ir nepaliksiu tavęs nenubausto".

12 Nes taip sako Viešpats: "Tu esi baisiai sužeistas, tavo žaizda nepagydoma.

13 Nėra kas rūpintųsi tavimi ir aprištų tavo žaizdas, tu neturi jokių vaistų.

14 Tavo meilužės pamiršo tave, nesiteirauja apie tave. Aš baudžiau tave kaip priešą dėl tavo nusikaltimų daugybės, dėl tavo nuodėmių gausos.

15 Ko šauki iš skausmo, dėl nepagydomų žaizdų? Už tavo daugybę nusikaltimų Aš tave nubaudžiau.

16 Visi, kurie ėdė tave, bus ėdami, visi tavo prispaudėjai eis į nelaisvę. Kas tave apiplėšė, bus apiplėštas, kurie grobė iš tavęs, tuos atiduosiu kaip grobį.

17 Aš atstatysiu tavo sveikatą, išgydysiu tavo žaizdas. Atstumtuoju vadino tave, sakydami: 'Tai Sionas, kuriuo niekas nesirūpina' ".

18 Taip sako Viešpats: "Aš atstatysiu Jokūbo palapines ir pasigai-

31 Jer 28,15; Ez 13,8-16.22.23
32 Jer 28,16

30 SKYRIUS
3 Ps 53,6; Jer 16,15; Jer 29,14; Jer 30,18; Jer 32,44; Ez 20,42; Ez 36,24; Ez 39,25; Am 9,14; Sof 3,20
6 Jer 4,31; Jer 6,24
7 Iz 2,12; Rd 1,12; Dan 9,12; Dan 12,1; Oz 1,11; Jl 2,11; Am 5,18; Sof 1,14
9 Iz 55,3; Ez 34,23; Ez 37,24; Oz 3,5; Lk 1,69; Apd 2,30; Apd 13,23
10 Iz 41,13; Iz 43,5; Iz 44,2; Jer 3,18; Jer 46,27.28
11 Ps 6,1; Iz 27,8; Iz 43,2-5; Jer 4,27; Jer 10,24; Jer 46,27.28; Am 9,8
12 2 Krn 36,16; Jer 15,18
13 Jer 8,22
14 Job 13,24; Job 16,9; Job 19,11; Job 30,21; Jer 5,6; Jer 22,20.22; Rd 1,2
15 Jer 15,18
16 Iš 23,22; Iz 14,2; Iz 33,1; Iz 41,11; Jer 2,3; Jer 10,25; Ez 39,10; Jl 3,8
17 Iš 15,26; Ps 107,20; Iz 30,26; Jer 33,6
18 Ps 102,13

lėsiu jo gyvenviečių. Miestas bus atstatytas ant savo kalvos, ir rūmai stovės įprastoje vietoje.
[19] Iš jų skambės padėkos giesmės ir linksmas klegesys. Aš juos padauginsiu, jų nebebus keletas. Aš pašlovinsiu juos, jie nebebus niekinami.
[20] Jų vaikai bus kaip ankstesniais laikais, jų bendruomenė įsitvirtins mano akivaizdoje, ir Aš nubausiu visus jų prispaudėjus.
[21] Jų kilmingieji bus iš jų pačių, ir kunigaikštis kils iš jų tarpo. Aš patrauksiu jį, ir jis ateis pas mane. Kas gi pats išdrįstų ateiti pas mane? – sako Viešpats. –
[22] Tada jūs būsite mano tauta, o Aš būsiu jūsų Dievas”.
[23] Štai Viešpaties audra kyla, rūstybės sūkurys atūžia ant nedorėlių galvos!
[24] Viešpaties rūstybė nenusigręš, kol Jis įvykdys, ką savo širdyje sumanė. Paskutinėmis dienomis jūs tai suprasite.

31

“Anuo metu, – sako Viešpats, – Aš būsiu Dievas visoms Izraelio giminėms, ir jos bus mano tauta.
[2] Tauta, išlikusi nuo kardo, rado malonę dykumoje, Izraelis, kai Aš ėjau suteikti jam poilsį”.
[3] Dar prieš tai man pasirodė Viešpats, sakydamas: “Aš amžina meile tave pamilau, todėl esu tau ištikimas.
[4] Aš atstatysiu tave, Izraelio mergaite. Tu vėl pasipuoši būgneliais ir linksmai šoksi su besidžiaugiančiais.
[5] Tu vėl sodinsi vynuogynus Samarijos kalnuose. Kas juos sodins, tas ir naudosis jais.
[6] Ateina diena, kai sargai šauks Efraimo kalnyne: ‘Kelkitės ir eikime į Sioną pas Viešpatį, mūsų Dievą!’ ”
[7] Nes taip sako Viešpats: “Linksmai giedokite dėl Jokūbo, šaukite prieš tautų valdovą. Skelbkite, girkite ir sakykite: ‘Viešpatie, išgelbėk savo tautos Izraelio likutį!’
[8] Aš juos parvesiu iš šiaurės šalies ir surinksiu iš tolimiausių kraštų kartu su aklais ir raišais, nėščiomis ir gimdančiomis, didžiulė minia jų sugrįš!
[9] Verkdami jie pareis. Aš paguosiu juos ir vesiu prie vandens upelių tiesiu keliu, kad jie nesukluptų. Aš esu Izraelio tėvas, o Efraimas yra mano pirmagimis”.
[10] Tautos, klausykite Viešpaties žodžio ir skelbkite jį tolimiausiuose pajūriuose: “Kas išsklaidė Izraelį, Tas jį surinks ir saugos kaip ganytojas bandą.
[11] Viešpats atpirko Izraelį, išgelbėjo jį iš stiprių rankų.
[12] Jie ateis džiūgaudami į Siono kalną, susirinks prie Viešpaties gėrybių: javų, vyno, aliejaus, avių ir galvijų jauniklių. Jie bus kaip drėkinamas sodas ir nebepatirs skausmo.
[13] Mergaitės iš džiaugsmo šoks, o jaunimas bei seneliai bus laimingi. Aš pakeisiu jų liūdesį džiaugsmu, paguosiu juos ir palinksminsiu po jų kančių.
[14] Aš su pertekliumi pasotinsiu kunigų sielas ir mano tauta bus pasotinta mano gėrybėmis, – sako Viešpats”.
[15] Taip sako Viešpats: “Ramoje girdėti dejavimai, graudūs verksmai. Tai Rachelė verkia savo vaikų ir

19 Ps 126,1.2; Iz 49,19-21; Iz 51,11; Jer 23,3; Jer 31,4; Jer 33,22; Sof 3,14; Zch 10,8
20 Iz 1,26
21 Pr 49,10; Sk 16,5; Ps 65,4
22 Iš 6,7; Jer 32,38; Ez 36,28; Oz 2,23; Zch 13,9
23 Jer 23,19.20; Jer 25,32
24 Pr 49,1
31 SKYRIUS
1 Jer 30,22.24
2 Iš 33,14; Įst 1,33; Joz 1,13; Ps 95,11; Iz 63,14
3 Įst 4,37; Įst 7,8; Iz 43,4; Oz 11,4; Mal 1,2; Rom 11,28
4 Iš 15,20; Ts 11,34; Ps 149,3; Jer 33,7
5 Ps 107,37; Iz 65,21; Ez 28,26; Am 9,14
6 Iz 2,3; Jer 31,12; Jer 50,4.5; Mch 4,2
7 Iz 12,5.6
8 Įst 30,4; Iz 43,6; Jer 3,12.18; Jer 23,8; Ez 20,34.41; Ez 34,13
9 Iš 4,22; Ps 126,5; Iz 35,8; Iz 43,19; Iz 49,10.11; Jer 50,4
10 Iz 40,11; Ez 34,12-14
11 Iz 44,23; Iz 48,20; Iz 49,24; Jer 15,21; Jer 50,19
12 Iz 35,10; Iz 58,11; Iz 65,19; Ez 17,23; Oz 3,5; Jn 16,22; Apr 21,4
15 Pr 37,35; Joz 18,25; Jer 10,20; Mt 2,17.18

nesileidžia paguodžiama, nes jų nebėra.
[16] Nešauk balsu ir neliek ašarų, nes tavo vargas bus atlygintas, – sako Viešpats. – Jie sugrįš iš priešo šalies.
[17] Tavo ateičiai yra vilties. Tavo vaikai sugrįš į savo kraštą.
[18] Aš girdžiu, kaip Efraimas dejuoja: 'Nuplakei mane kaip nesuvaldomą veršį. Sugrąžink mane, ir aš sugrįšiu, nes Tu esi Viešpats, mano Dievas!
[19] Kai aš buvau nuklydęs – atgailavau, kai buvau pamokytas – mušiausi į krūtinę. Aš gėdijuosi ir raustu dėl savo jaunystės darbų'.
[20] Argi Efraimas ne mano mielas sūnus, argi jis ne mano mylimas vaikas? Nors kalbėjau prieš jį, Aš su meile jį prisimenu. Mano širdis ilgisi jo ir Aš tikrai jo pasigailėsiu, – sako Viešpats".
[21] Pasistatyk kelrodžių, paženklink kelius! Įsidėmėk kelią, kuriuo ėjai! Sugrįžk, Izraelio mergaite, į savo miestus!
[22] Ar ilgai delsi, nuklydusi dukra? Nes Viešpats sukūrė naują dalyką žemėje – moteris apglėbs vyrą.
[23] Taip sako kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas. "Kai Aš parvesiu juos iš nelaisvės, Judo šalyje ir jo miestuose jie sakys: 'Viešpats telaimina tave, teisybės buveine, šventasis kalne!'
[24] Jude ir jo žemėse drauge gyvens žemdirbiai ir gyvulių augintojai.
[25] Aš atgaivinsiu pailsusią sielą, o suvargusią – pastiprinsiu".
[26] Aš pabudau iš miego, kuris man buvo saldus.
[27] "Ateis laikas, – sako Viešpats, – kai Izraelio ir Judo namus užsėsiu žmonių ir gyvulių sėkla.

16 Iz 25,8; Iz 30,19
17 Jer 29,11
18 Ps 94,12; Rd 5,21
19 Įst 30,2; Ez 36,31
20 Iz 63,15; Oz 14,4
21 Jer 50,5
22 Jer 2,18.23.36; Jer 3,6.8.11.12; Jer 3,14.22
23 Iz 1,26; Zch 8,3
24 Jer 33,12
26 Pat 3,24
27 Ez 36,9-11
28 Jer 1,10; Jer 18,7; Jer 24,6; Jer 44,27
29 Ez 18,2.3
30 Gal 6,5.7
31 Hbr 8,8-12; Hbr 10,16.17
32 Įst 1,31
33 Ps 40,8; Jer 24,7; Jer 30,22; Jer 32,38.40
34 Jn 6,45; Rom 11,27
35 Pr 1,14-18; Iz 51,15; Jer 10,16
36 Ps 148,6
37 Jer 33,22; Rom 11,2-5.26.27

[28] Kaip Aš budėjau prie jų, kad išraučiau ir sugriaučiau, sunaikinčiau bei bausčiau, taip dabar budėsiu, kad statyčiau ir sodinčiau.
[29] Tada nebesakys: 'Tėvai valgė rūgščių vynuogių, o vaikams atšipo dantys'.
[30] Kiekvienas mirs už savo paties kaltes. Kas valgys rūgščių vynuogių, to dantys atšips.
[31] Ateina dienos, kai Aš padarysiu su Izraeliu ir Judu naują sandorą, – sako Viešpats, –
[32] ne tokią sandorą, kokią padariau su jų tėvais, kai juos, paėmęs už rankos, išvedžiau iš Egipto žemės. Jie sulaužė mano sandorą, nors Aš buvau jų valdovas.
[33] Bet tokią sandorą Aš padarysiu su Izraelio namais: toms dienoms praėjus, Aš įdėsiu savo įstatymą į jų vidų ir įrašysiu į jų širdis. Aš būsiu jų Dievas, o jie bus mano tauta.
[34] Tada nė vienas nebemokys savo artimo ir nebesakys savo broliui: 'Pažink Viešpatį!' Jie visi, nuo mažiausiojo iki didžiausiojo, mane pažins. Aš atleisiu jų kaltę ir jų nuodėmės nebeprisiminsiu".
[35] Taip sako Viešpats, kuris davė saulę šviesti dieną ir paskyrė mėnulį bei žvaigždes spindėti naktį, kuris sukelia jūroje šėlstančias bangas – kareivijų Viešpats yra Jo vardas:
[36] "Jeigu šitie įstatai liausis veikę mano akivaizdoje, tai ir Izraelio palikuonys paliaus būti mano tauta.
[37] Jeigu galima išmatuoti dangaus aukštybę ir ištirti žemės gelmes, tai Aš atmesiu Izraelio palikuonis už tai, ką jie padarė, – sako Viešpats. –

[38] Ateina dienos, kai Viešpaties miestas bus atstatytas nuo Hananelio bokšto iki Kampinių vartų [39] ir toliau eis tiesiai į Garebo kalną, paskui pasuks į Goją. [40] Visas lavonų ir aukų pelenų slėnis bei visi laukai iki Kidrono upelio ir Žirgų vartų kampo rytuose bus šventa vieta Viešpačiui. Ji nebebus griaunama ir ardoma per amžius, – sako Viešpats".

32 SKYRIUS

32 Dešimtaisiais Judo karaliaus Zedekijo metais Viešpats kalbėjo Jeremijui. Tai buvo aštuonioliktieji Nebukadnecaro metai.
[2] Tuomet Babilono karaliaus kariuomenė buvo apgulusi Jeruzalę, o pranašas Jeremijas buvo uždarytas sargybos kieme prie Judo karaliaus namų.
[3] Judo karalius Zedekijas jį uždarė, sakydamas: "Kodėl tu pranašauji ir sakai: 'Taip sako Viešpats: 'Aš atiduosiu šitą miestą į Babilono karaliaus rankas, ir šis jį paims.
[4] Ir Judo karalius Zedekijas neištrūks iš chaldėjų rankų, bet tikrai pateks į Babilono karaliaus rankas ir kalbės su juo veidas į veidą, o jo akys matys ano akis.
[5] Nebukadnecaras nuves Zedekiją į Babiloną, ir ten šis pasiliks, kol jį aplankysiu. Nors kovosite prieš chaldėjus, neturėsite pasisekimo'?"
[6] Jeremijas sakė: "Toks buvo man Viešpaties žodis:
[7] 'Hanamelis, tavo dėdės Šalumo sūnus, ateis pas tave ir sakys: 'Pirk mano žemę Anatote, nes tu turi teisę pirmas ją įsigyti' ".
[8] Hanamelis, mano dėdės sūnus, atėjo pas mane, kaip Viešpats buvo sakęs, į sargybos kiemą ir man tarė: "Pirk mano žemę Anatote, Benjamino krašte, nes tu turi teisę ją pirkti". Aš supratau, kad tai buvo Viešpaties žodis.
[9] Taip aš nupirkau iš savo dėdės sūnaus Hanamelio žemę Anatote ir jam atsvėriau septyniolika šekelių sidabro.
[10] Aš parašiau raštą, jį užantspaudavau, pakviečiau liudytojų ir pasvėriau sidabrą svarstyklėmis.
[11] Aš paėmiau užantspauduotąjį pirkimo raštą, kaip reikalauja įstatymas ir papročiai, ir atvirąjį pirkimo raštą
[12] ir padaviau Machsėjos sūnaus Nerijos sūnui Baruchui, matant mano pusbroliui Hanameliui ir liudytojams, pasirašiusiems pirkimo raštą, ir matant visiems žmonėms, buvusiems sargybos kieme.
[13] Jų akivaizdoje pasakiau Baruchui:
[14] "Taip sako kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas: 'Imk šituos pirkimo raštus, užantspauduotąjį ir atvirąjį, ir juos įdėk į molinį indą, kad jie ilgai išliktų'.
[15] Nes taip sako kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas: 'Namai, žemė ir vynuogynai vėl bus perkami šiame krašte' ".
[16] Padavęs pirkimo raštą Nerijos sūnui Baruchui, aš meldžiau Viešpatį:
[17] "Viešpatie Dieve, Tu sukūrei dangų ir žemę savo didele galia ir ištiesta ranka. Nieko Tau nėra negalimo.
[18] Tu rodai malonę tūkstančiams ir baudi vaikus už jų tėvų nusikaltimus. Tu didis ir galingas Dievas, kurio vardas – kareivijų Viešpats.

38 Zch 14,10
39 Zch 2,1.2
40 Neh 3,28; Jl 3,17
1 Jer 39,1.2
2 Jer 33,1; Jer 37,21; Jer 39,14
3 Jer 21,3-7; Jer 26,8.9; Jer 34,2
4 Jer 34,3; Jer 38,18.23; Jer 39,5; Jer 52,9
5 Jer 21,4; Jer 27,22; Jer 33,5; Ez 12,12.13
7 Rūt 4,4
9 Zch 11,12
12 Iz 8,2; Jer 36,4
13 Jer 36,4
15 Jer 31,5.12.14
17 2 Kar 19,15; Lk 18,27
18 Įst 5,9.10; Iz 9,6; Jer 10,16

[19] Didis patarimu ir galingas darbais. Tavo akys mato visus žmonių kelius, kad atlygintų kiekvienam pagal jo kelius ir darbus.
[20] Tu darei ženklų ir stebuklų Egipto šalyje ir darai iki šios dienos Izraelyje ir tarp žmonių, ir įsigijai vardą, kaip yra šiandien.
[21] Tu išvedei Izraelio tautą iš Egipto šalies su ženklais ir stebuklais, savo galinga ir ištiesta ranka, ir su dideliu siaubu.
[22] Jiems davei šią šalį, plūstančią pienu ir medumi, kurią duoti buvai prisiekęs jų tėvams.
[23] Įėję ir apsigyvenę šalyje, jie neklausė Tavęs, nesilaikė įstatymo ir nedarė, ką jiems buvai įsakęs. Todėl baudei juos, užleisdamas šitą nelaimę.
[24] Štai pylimai jau prie miesto sienų, ir miestas per kardą, badą ir marą yra atiduodamas į chaldėjų rankas, kurie jį puola. Tavo žodis išsipildė, ir Tu pats tai matai.
[25] O Tu, Viešpatie Dieve, man liepei pirkti žemę už pinigus ir pasiimti liudytojus, nors miestas atiduotas į chaldėjų rankas".
[26] Viešpats tarė Jeremijui:
[27] "Aš Viešpats, kiekvieno kūno Dievas. Ar yra man kas nors per sunku?
[28] Aš atiduosiu šitą miestą į chaldėjų ir Babilono karaliaus Nebukadnecaro rankas.
[29] Chaldėjai, kurie puola šitą miestą, įsiverš į jį, užims, padegs ir sudegins jį su visais namais, ant kurių stogų jie smilkė aukas Baalui ir aukojo geriamąsias aukas svetimiems dievams, mane užrūstindami.
[30] Izraelitai ir Judo gyventojai nuo pat jaunystės darė pikta mano akivaizdoje ir pykdė mane savo rankų darbais, – sako Viešpats. –
[31] Šitas miestas pykdė ir rūstino mane nuo pat jo įkūrimo dienos, ir Aš nusprendžiau jį sunaikinti
[32] dėl izraelitų piktybių, kurias jie darė, mane supykdydami, kartu su savo karaliais, kunigaikščiais, kunigais, pranašais ir Jeruzalės gyventojais.
[33] Jie atgręžė man nugarą, nors Aš juos mokiau nuo ankstaus ryto; tačiau jie nesiklausė ir nepriėmė mano pamokymo.
[34] Jie pastatė savo bjaurystes namuose, kurie vadinami mano vardu, kad juos suteptų.
[35] Jie įrengė Baalui aukštumą Ben Hinomo slėnyje, kad leistų savo sūnus ir dukteris per ugnį Molechui. To Aš jiems neįsakiau ir tai man net į galvą neatėjo, kad jie darytų tokį nusikaltimą ir įtrauktų Judą į nuodėmę.
[36] Todėl dabar taip sako Viešpats, Izraelio Dievas, apie šį miestą, apie kurį jūs sakote, kad jis bus atiduotas į Babilono karaliaus rankas kardu, badu ir maru:
[37] 'Aš juos surinksiu iš visų šalių, po kurias užsirūstinęs ir supykęs išsklaidžiau. Juos sugrąžinsiu į šitą vietą ir leisiu jiems saugiai gyventi.
[38] Jie bus mano tauta, o Aš būsiu jų Dievas.
[39] Aš jiems duosiu vieną širdį ir vieną kelią, kad jie bijotų manęs, savo pačių ir savo vaikų labui.
[40] Aš sudarysiu su jais amžiną sandorą, nesiliausiu jiems gera daręs. Aš įdėsiu į jų širdis savo baimę, kad jie nepaliktų manęs.
[41] Aš džiaugsiuosi jais, darydamas jiems gera visa savo širdimi ir sie-

19 Pat 5,21; Iz 28,29; Jer 17,10
20 Iz 63,12
21 Iš 6,6
22 Iš 3,8.17
23 Neh 9,26
24 Jer 14,12
27 Sk 16,22
29 2 Krn 36,19; Jer 19,13
30 Jer 2,7; Jer 3,25; Jer 7,22-26
31 2 Kar 23,27; 2 Kar 24,3
32 Jer 23,14; Dan 9,8
33 Jer 2,27; Jer 7,13.24
34 Jer 7,10-12.30; Jer 23,11
35 Kun 18,21; Jer 7,31; Jer 19,5
37 Įst 30,3; Jer 33,16
38 Jer 24,7; Jer 30,22; Jer 31,33
39 Ez 11,19
40 Iz 55,3; Jer 31,33
41 Įst 30,9; Am 9,15

la, ir tikrai juos įtvirtinsiu šitoje žemėje.
[42] Kaip Aš juos baudžiau, taip Aš duosiu jiems visas gėrybes, kurias esu pažadėjęs.
[43] Jie vėl pirks žemę šioje šalyje, apie kurią sakoma: 'Ji dykuma be žmonių ir gyvulių, ji atiduota į chaldėjų rankas'.
[44] Žmonės pirks žemę už pinigus, rašys pirkimo raštus, juos užantspauduos ir kvies liudytojų Benjamino krašte, Jeruzalės apylinkėse, Judo miestuose, kalnyno, lygumos ir pietų krašto miestuose, nes Aš parvesiu jų belaisvius' ".

33 Viešpats vėl kalbėjo Jeremijui, kai jis tebebuvo uždarytas sargybos kieme:
[2] "Taip sako Viešpats, kuris sukūrė žemę, sutvėrė ją ir padėjo pamatus, Viešpats yra Jo vardas:
[3] 'Šaukis manęs, tai išklausysiu tave ir parodysiu tau didelių bei nesuvokiamų dalykų, apie kuriuos nieko nežinai'.
[4] Nes taip sako Viešpats, Izraelio Dievas, apie šį miestą ir Judo karaliaus namus, kurie buvo sugriauti, kad pastatytų pylimus ir įtvirtinimus:
[5] 'Chaldėjai įsiverš ir pripildys gatves lavonų. Aš savo rūstybėje juos išžudysiu ir nusigręšiu nuo šito miesto dėl jo piktybių.
[6] Bet Aš juos vėl išgelbėsiu ir išgydysiu, atversiu jiems taikos ir tiesos gausybę.
[7] Aš parvesiu Judo ir Izraelio belaisvius ir atstatysiu juos, kaip buvo pradžioje;
[8] nuplausiu jų nuodėmes ir atleisiu nusikaltimus, kuriais jie man nusikalto.

42 Jer 31,28
43 Jer 33,10
44 Jer 17,26; Jer 33,7.11

33 SKYRIUS
1 Jer 32,2.3
2 Iš 15,3; Iz 37,26
3 Jer 29,12
4 Iz 22,10
5 2 Kar 23,14
6 Jer 30,17
7 Iz 1,26; Jer 30,3; Jer 32,44
8 Zch 13,1
9 Iz 60,5; Iz 62,7
10 Jer 32,43
11 Kun 7,12; Iz 12,4; Apr 18,23
12 Iz 65,10
13 Kun 27,33; Jer 17,26; Jer 32,44
14 Jer 23,5; Jer 29,10; Jer 31,27.31; Jer 32,42
15 Jer 23,5
16 Jer 23,5.6
17 2 Sam 7,16

[9] Šis miestas bus man džiaugsmas, pasigyrimas ir garbė visose žemės tautose. Kai jos išgirs apie gerovę ir perteklių, kurį jiems duosiu, jos išsigandusios drebės'.
[10] Taip sako Viešpats: 'Šioje vietoje, apie kurią jūs sakote, kad ji yra tuščia, be žmonių ir gyvulių, Judo miestuose ir Jeruzalės gatvėse, kurios yra tuščios, be gyventojų, be žmonių ir gyvulių, vėl girdėsis
[11] džiaugsmo ir linksmybės balsai, jaunikio ir jaunosios balsas ir balsai tų, kurie, nešdami gyriaus aukas į Viešpaties namus, sakys: 'Girkite kareivijų Viešpatį, nes Viešpats yra geras ir Jo gailestingumas amžinas'. Aš atstatysiu kraštą, koks jis buvo, – sako Viešpats'.
[12] Taip sako kareivijų Viešpats: 'Šioje tuščioje vietoje, kuri yra be žmonių ir gyvulių, ir kituose jos miestuose vėl bus gyvuliams ganyklų, o ganytojams ir jų bandoms poilsio vietų.
[13] Kalnų, lygumų ir pietų krašto miestuose, Benjamino krašte, apie Jeruzalę ir Judo miestuose bandos praeis pro rankas to, kuris jas skaičiuos, – sako Viešpats'.
[14] 'Ateina dienos, – sako Viešpats, – kai Aš įvykdysiu pažadą, duotą Izraeliui ir Judui.
[15] Tuomet Aš išauginsiu teisumo atžalą iš Dovydo palikuonių. Jis vykdys krašte teisumą ir teisingumą.
[16] Tuo laiku Judas bus išgelbėtas ir Jeruzalė gyvens saugiai. Ji bus vadinama: 'Viešpats – mūsų teisumas'.
[17] Nes taip sako Viešpats: 'Dovydas nepritrūks vyro, kuris sėdėtų Izraelio soste,

[18] ir Levio giminės kunigai nepritrūks vyrų, aukojančių deginamąsias aukas, deginančių duonos aukas ir pjaunančių aukas mano akivaizdoje, – sako kareivijų Viešpats' ".
[19] Viešpats kalbėjo Jeremijui:
[20] "Jei jūs galite pakeisti mano sandorą su diena ir naktimi, kad naktis ir diena neateitų savo metu,
[21] tai galėtų būti pakeista ir mano sandora su mano tarnu Dovydu, kad vienas iš jo sūnų viešpataus jo soste, ir sandora su kunigais levitų kilmės, mano tarnais.
[22] Kaip dangaus žvaigždės ir jūros smiltys nesuskaitomos, taip Aš padauginsiu Dovydo palikuonis ir levitus, man tarnaujančius".
[23] Viešpats vėl kalbėjo Jeremijui:
[24] "Ar nepastebėjai, kaip žmonės kalba: 'Viešpats atmetė abi gimines, kurias buvo išsirinkęs'? Taip jie niekina mano tautą. Ji jų akyse nebėra tauta.
[25] Kaip Aš sukūriau dieną ir naktį, dangui ir žemei daviau įstatus,
[26] taip Aš neatmesiu Jokūbo giminės ir mano tarno Dovydo palikuonių. Abraomo, Izaoko ir Jokūbo palikuonims Aš paskirsiu valdovus iš Dovydo giminės. Nes Aš parvesiu juos iš nelaisvės ir pasigailėsiu jų".

34

Viešpats kalbėjo Jeremijui, kai Nebukadnecaras, Babilono karalius, su visa kariuomene, visomis jo valdžioje esančiomis karalystėmis ir tautomis kariavo prieš Jeruzalę ir Judo miestus:
[2] "Eik ir pranešk Zedekijui, Judo karaliui, kad taip sako Viešpats: 'Aš atiduosiu šį miestą į Babilono karaliaus rankas, ir šis jį sudegins.
[3] Ir tu neištrūksi iš jo rankų, būsi sugautas ir jam atiduotas. Tu matysi Babilono karalių ir kalbėsi su juo veidas į veidą, ir tave nugabens į Babiloną.
[4] Tačiau klausykis Viešpaties žodžio, Zedekijau, Judo karaliau. Tu nežūsi nuo kardo,
[5] bet mirsi ramybėje. Kaip tavo tėvams, kurie karaliavo pirma tavęs, sukurdavo laidotuvių ugnį, taip tau padarys ir tave apraudos: 'O mūsų valdove'. Aš taip pasakiau, – sako Viešpats' ".
[6] Pranašas Jeremijas kalbėjo šituos žodžius karaliui Zedekijui Jeruzalėje.
[7] Babilono karaliaus kariuomenė kariavo prieš Jeruzalę ir Judo miestus – Lachišą ir Azeką, nes tie sutvirtinti Judo miestai dar buvo nepaimti.
[8] Viešpats kalbėjo Jeremijui, kai karalius Zedekijas padarė sandorą su Jeruzalės gyventojais ir paskelbė,
[9] kad kiekvienas suteiktų laisvę vergams hebrajams, kad nelaikytų vergais žydų.
[10] Kunigaikščiai ir visa tauta, kurie padarė sandorą suteikti laisvę vergams ir vergėms, kad jie nebevergautų, pakluso ir paleido juos.
[11] Bet po to jie persigalvojo ir susigrąžino vergus bei verges, ir privertė juos toliau vergauti.
[12] Todėl Viešpats kalbėjo Jeremijui:
[13] "Aš sudariau sandorą su jūsų tėvais, kai juos išvedžiau iš Egipto vergijos, ir įsakiau:
[14] 'Baigiantis septyneriems metams, kiekvienas privalo paleisti

18 Ez 44,15; 1 Pt 2,5.9
21 2 Sam 23,5; Ps 89,34
22 Pr 15,5; Pr 22,17; Iz 66,21; Jer 30,19
24 Est 3,6-8
25 Pr 8,22; Ps 74,16; Ps 104,19
26 Jer 31,37; Rom 11,1.2

34 SKYRIUS
1 2 Kar 25,1; Jer 1,15; Jer 25,9
2 2 Krn 36,11.12; Jer 21,10; Jer 32,3.8
3 2 Kar 25,4.5; Jer 32,4; Jer 39,5.6
5 2 Krn 16,14; 2 Krn 21,19; Jer 22,18
7 2 Kar 18,13; 2 Kar 19,8
8 Iš 21,2
9 Kun 25,39-46; Neh 5,11
13 Iš 24,3.7.8
14 Įst 15,12

savo brolį hebrają, kuris jam vergavo. Šešerius metus jis tedirba, o po to suteikite jam laisvę'. Bet jūsų tėvai neklausė manęs ir nepalenkė savo ausies girdėti.
[15] Dabar jūs buvote atsivertę ir padarę tai, kas teisinga mano akyse, paskelbdami laisvę savo broliams. Jūs sudarėte sandorą mano akivaizdoje, namuose, vadinamuose mano vardu.
[16] Bet jūs persigalvojote ir sutepėte mano vardą, susigrąžindami vergus ir verges. Jie buvo laisvi, galėjo gyventi, kaip norėjo, o jūs juos vėl pavergėte.
[17] Kadangi jūs neklausėte manęs ir nesuteikėte laisvės broliui ir artimui, Aš išlaisvinu jus kardui, marui ir badui. Aš išsklaidysiu jus visose žemės karalystėse.
[18] Žmones, nesilaikiusius sandoros, sudarytos mano akivaizdoje, sandoros, kurią sudarėte, perpjaudami veršį ir praeidami tarp jo dalių,
[19] Judo ir Jeruzalės kunigaikščius, valdininkus, kunigus ir visus žmones, kurie praėjo tarp veršio dalių,
[20] Aš atiduosiu į jų priešų, kurie siekia jų gyvybės, rankas. Jų lavonai bus maistu padangių paukščiams ir laukiniams žvėrims.
[21] Taip pat Zedekijas, Judo karalius, ir jo kunigaikščiai pateks į priešų, siekiančių jų gyvybės, rankas, į rankas Babilono karaliaus kariuomenės, kuri šiuo metu yra pasitraukusi.
[22] Aš įsakysiu, – sako Viešpats, – ir sugrąžinsiu ją prieš šitą miestą. Jie kariaus, paims ir sudegins jį. Judo miestus Aš padarysiu dykyne be gyventojų".

15 Neh 10,29; Jer 7,10
16 Iš 20,7
17 Įst 28,25.64; Jer 32,24.36; Mt 7,2
18 Pr 15,10.17
20 Jer 7,33; Jer 16,4; Jer 19,7; Jer 22,25
21 Jer 37,5-11; Jer 39,4-7
22 Jer 9,11; Jer 37,8.10; Jer 38,3; Jer 39,1.2.8; Jer 44,2.6; Jer 52,7.13

35 SKYRIUS

2 1 Kar 6,5.8; 1 Krn 2,55
4 1 Krn 9,18.19
6 2 Kar 10,15.23; Lk 1,15
7 Iš 20,12
8 Kol 3,20
11 Jer 4,5-7; Jer 8,14

35

Jehojakimo, Jozijo sūnaus, Judo karaliaus, dienomis Viešpats kalbėjo Jeremijui:
[2] "Eik į rechabų namus ir kalbėk su jais, nuvesk juos į vieną Viešpaties namų kambarį ir duok jiems gerti vyno".
[3] Aš atvedžiau Habacinijo sūnaus Jeremijo sūnų Jaazaniją, jo brolius, vaikus ir visą rechabų šeimą,
[4] įvedžiau į Viešpaties namus, į Dievo vyro Igdalijo sūnaus Hanano sūnų kambarį, kuris buvo prie kunigaikščių kambario, virš Šalumo sūnaus Maasėjos patalpos.
[5] Aš pastačiau priešais rechabus pilnus ąsočius vyno bei taures ir pasiūliau gerti vyną.
[6] Jie atsakė: "Mes negersime vyno, nes mūsų tėvas Jehonadabas, Rechabo sūnus, mums įsakė: 'Niekados negerkite vyno nei jūs, nei jūsų vaikai.
[7] Nesistatykite namų, nesėkite, nesodinkite vynuogynų ir neturėkite jų, gyvenkite palapinėse per visas savo dienas, kad ilgai gyventumėte krašte, kuriame esate ateiviai'.
[8] Mes laikomės Rechabo sūnaus, mūsų tėvo Jehonadabo, įsakymo. Visą gyvenimą nei mes, nei mūsų žmonos, nei sūnūs, nei dukterys negeriame vyno.
[9] Mes nesistatome namų, neturime vynuogynų nei laukų sėjame;
[10] gyvename palapinėse ir laikomės viso, ką mūsų tėvas Jehonadabas įsakė.
[11] Bet kai Babilono karalius Nebukadnecaras puolė šitą kraštą, mes nutarėme pasitraukti nuo chaldėjų ir sirų kariuomenės į Jeruzalę. Taip ir gyvename Jeruzalėje".
[12] Tada Viešpats tarė Jeremijui:

[13] "Eik ir sakyk Jeruzalės žmonėms ir Judo gyventojams: 'Ar neklausysite ir nepasimokysite iš mano žodžių?
[14] Jehonadabas, Rechabo sūnus, įsakė savo sūnums negerti vyno. Jie laikosi to iki šios dienos, negeria vyno ir vykdo savo tėvo įsakymą. Aš nuolat kalbėjau jums, bet jūs neklausėte manęs.
[15] Aš siunčiau savo pranašus, sakydamas: 'Atsisakykite piktų savo kelių ir pasitaisykite savo elgesiu, nesekite svetimų dievų ir netarnaukite jiems, tai jūs ilgai gyvensite krašte, kurį daviau jums ir jūsų tėvams'. Bet jūs nekreipėte dėmesio ir neklausėte manęs.
[16] Rechabo sūnaus Jehonadabo sūnūs laikosi savo tėvo įsakymo, bet mano tauta neklauso manęs.
[17] Todėl Aš užleisiu ant Judo ir Jeruzalės gyventojų paskelbtą nelaimę, nes Aš kalbėjau jiems, bet jie neklausė, Aš šaukiau, bet jie neatsakė, – sako Viešpats' ".
[18] Jeremijas sakė rechabams: "Taip sako kareivijų Viešpats: 'Kadangi jūs Jehonadabo, savo tėvo, įsakymą vykdote,
[19] tai Jehonadabui, Rechabo sūnui, niekada nepristigs vyro, stovinčio mano akivaizdoje, – sako kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas' ".

36

Jehojakimo, Jozijo sūnaus, Judo karaliaus, ketvirtaisiais metais, Viešpats tarė Jeremijui:
[2] "Imk ritinį ir užrašyk visus mano tau kalbėtus žodžius apie Izraelį, Judą ir visas tautas, apie kurias tau kalbėjau nuo Jozijo dienų iki šiandien.
[3] Gal Judo namai, girdėdami, kaip ketinu juos bausti, atsisakys pikto kelio, ir Aš jiems jų nusikaltimus atleisiu".
[4] Jeremijas pasišaukė Baruchą, Nerijos sūnų, kuris iš Jeremijo lūpų į ritinį užrašė visus Viešpaties kalbėtus žodžius.
[5] Jeremijas tarė Baruchui: "Aš uždarytas ir negaliu eiti į Viešpaties namus.
[6] Todėl tu eik į Viešpaties namus pasninko dieną ir paskaityk Viešpaties žodžius, kuriuos užrašei iš mano lūpų į ritinį, visų žmonių akivaizdoje. Skaityk, tegul girdi visi Judo miestų gyventojai, atėję į Jeruzalę.
[7] Gal jie nusižeminę maldaus Viešpatį ir atsisakys savo piktų kelių, nes didelė Viešpaties rūstybė ir bausmė paskelbta šitam miestui".
[8] Baruchas, Nerijos sūnus, padarė, kaip pranašas Jeremijas jam įsakė, ir perskaitė Viešpaties žodžius Viešpaties namuose.
[9] Penktaisiais Judo karaliaus Jehojakimo, Jozijo sūnaus, metais, devintą mėnesį, Jeruzalėje buvo pasninkas visai tautai ir visiems žmonėms, kurie buvo atėję iš Judo miestų į Jeruzalę.
[10] Baruchas perskaitė iš ritinio Jeremijo žodžius girdint visai tautai Viešpaties namuose, raštininko Gemarijo, Šafano sūnaus, kambaryje, kuris buvo viršutiniame kieme, prie Viešpaties namų Naujųjų vartų įėjimo.
[11] Šafano sūnaus Gemarijo sūnus Mikajas, išklausęs visus Viešpaties žodžius, skaitytus iš ritinio,
[12] nuėjo į karaliaus namus, į raštininko kambarį. Ten buvo susirin-

13 Jer 6,10; Jer 17,23; Jer 32,33
14 2 Krn 36,15; Jer 7,13; Jer 25,3
15 Jer 7,7; Jer 18,11; Jer 25,5.6; Jer 26,4.5; Jer 29,19
16 Hbr 12,9
17 Pat 1,24
19 Jer 15,19
36 SKYRIUS
1 Jer 25,1.3; Jer 45,1
2 Jer 25,3.15; Jer 30,2; Zch 5,1
3 Jer 26,3; Jon 3,8
4 Jer 32,12; Jer 45,1
6 Apd 27,9
10 Jer 26,10
12 Jer 26,22; Jer 41,1

kę kunigaikščiai: raštininkas Elišama, Šemajo sūnus Delajas, Achboro sūnus Elnatanas, Šafano sūnus Gemarijas, Hananijo sūnus Zedekijas ir kiti valdovai.
[13] Mikajas pranešė jiems girdėtus žodžius, kuriuos Baruchas skaitė tautai iš ritinio.
[14] Kunigaikščiai pasiuntė Jehudį, sūnų Netanijo, sūnaus Šelemijo, sūnaus Kušio, pas Baruchą ir jam įsakė: "Pasiimk ritinį, iš kurio skaitei tautai ir ateik". Baruchas, Nerijos sūnus, pasiėmė ritinį ir atėjo pas juos.
[15] Jie tarė jam: "Sėskis ir skaityk mums". Baruchas skaitė, jiems girdint.
[16] Išgirdę visus žodžius, jie išsigandę žiūrėjo vienas į kitą ir kalbėjo: "Mes privalome visus šiuos žodžius pranešti karaliui".
[17] Jie paklausė Baruchą: "Sakyk, kaip tu surašei visus šituos žodžius iš jo lūpų?"
[18] Baruchas atsakė: "Jis skelbė šituos žodžius man savo lūpomis, ir aš užrašiau į ritinį rašalu".
[19] Kunigaikščiai liepė jam: "Tu ir Jeremijas eikite pasislėpti, kad niekas nežinotų, kur jūs esate".
[20] Jie nuėjo pas karalių į rūmų kiemą ir visa pranešė karaliui. Ritinį jie paliko raštininko Elišamos kambaryje.
[21] Karalius pasiuntė Jehudį atnešti ritinį. Jis atnešė jį iš raštininko Elišamos kambario ir skaitė jį karaliaus ir visų kunigaikščių, stovinčių šalia karaliaus, akivaizdoje.
[22] Tai buvo devintas mėnuo, ir karalius sėdėjo žiemos rūmuose, o priešais jį židinyje degė ugnis.
[23] Jehudžiui perskaičius tris ar keturis skyrius, karalius nupjaudavo juos raštininko peiliu, įmesdavo į ugnį židinyje ir sudegindavo, kol visas ritinys buvo sunaikintas židinio ugnyje.
[24] Nei karalius, nei jo tarnai, girdėdami tuos žodžius, neišsigando ir nepersiplėšė savo rūbų.
[25] Nors Elnatanas, Delajas ir Gemarijas maldavo karalių nedeginti ritinio, bet jis nekreipė dėmesio į juos.
[26] Be to, karalius įsakė Jerachmeeliui, karaliaus sūnui, Serajui, Azrielio sūnui, ir Šelemijui, Abdeelio sūnui, suimti raštininką Baruchą ir pranašą Jeremiją, bet Viešpats paslėpė juos.
[27] Kai karalius sudegino ritinį su žodžiais, kuriuos Baruchas iš Jeremijo lūpų buvo užrašęs, Viešpats tarė Jeremijui:
[28] "Imk kitą ritinį ir užrašyk į jį visus žodžius, buvusius ritinyje, kurį Jehojakimas, Judo karalius, sudegino.
[29] O Jehojakimui, Judo karaliui, sakyk: 'Tu sudeginai ritinį, sakydamas: 'Kodėl tu užrašei, kad Babilono karalius ateis ir sunaikins šitame krašte žmones ir gyvulius?'
[30] Todėl Viešpats apie Jehojakimą, Judo karalių, sako: 'Jo palikuonys nesėdės Dovydo soste, o jo lavonas bus išmestas ir gulės dieną karštyje ir naktį šaltyje.
[31] Aš nubausiu jį, jo palikuonis bei tarnus ir užleisiu visas nelaimes ant Jeruzalės gyventojų ir Judo žmonių, kurias paskelbiau prieš juos, bet jie neklausė' ".
[32] Jeremijas ėmė kitą ritinį, padavė jį raštininkui Baruchui, Nerijos sūnui, o tas iš Jeremijo lūpų užrašė į ritinį visus žodžius, kuriuos Jehojakimas, Judo karalius, sude-

22 Ts 3,20; Am 3,15
24 Pr 37,29.34; 2 Sam 1,11; 1 Kar 21,27; 2 Kar 19,1.2; 2 Kar 22,11; Ps 36,1; Iz 36,22; Iz 37,1; Jer 36,16; Jon 3,6
29 Jer 25,9-11; Jer 26,9; Jer 32,3
30 Jer 22,19.30

gino, ir pridėjo dar daugiau panašių žodžių.

37

Vietoje Konijo, Jehojakimo sūnaus, Babilono karalius Nebukadnecaras paskyrė Judo karaliumi Jozijo sūnų Zedekiją.
[2] Bet nei jis, nei jo tarnai, nei krašto gyventojai neklausė Viešpaties žodžių, kalbėtų per pranašą Jeremiją.
[3] Karalius Zedekijas pasiuntė Jehuchalą, Šelemijo sūnų, ir kunigą Sofoniją, Maasėjos sūnų, pas pranašą Jeremiją ir prašė jo: "Melsk už mus Viešpatį, mūsų Dievą".
[4] Jeremijas tada dar nebuvo įmestas į kalėjimą ir vaikščiojo savo tautoje.
[5] Chaldėjai, kurie buvo apgulę Jeruzalę, išgirdę, kad ateina Egipto faraono kariuomenė, pasitraukė nuo Jeruzalės.
[6] Tada Viešpats kalbėjo pranašui Jeremijui:
[7] "Taip sako Viešpats, Izraelio Dievas: 'Sakyk Judo karaliaus pasiuntiniams: 'Faraono kariuomenė, kuri ateina jums padėti, grįš į savo kraštą Egiptą,
[8] ir chaldėjai vėl ateis, kariaus prieš šitą miestą, paims jį ir sudegins.
[9] Neapgaudinėkite patys savęs, manydami, kad chaldėjai pasitrauks ir nebesugrįš. Jie nepasitrauks.
[10] Jei jūs chaldėjų kariuomenę, prieš jus kariaujančią, taip sumuštumėte, jog liktų tik sužeistieji, tai jie, pakilę iš savo palapinių, sudegintų šitą miestą!' "
[11] Kai chaldėjų kariuomenė, išsigandusi Egipto kariuomenės, pasitraukė nuo Jeruzalės,
[12] Jeremijas norėjo eiti iš Jeruzalės į Benjamino kraštą savo nuosavybės reikalus sutvarkyti su savo giminaičiais.
[13] Jam atėjus prie Benjamino vartų, sargybinis Irija, sūnus Šelemijos, sūnaus Hananijos, sulaikė pranašą Jeremiją ir tarė: "Tu bėgi pas chaldėjus!"
[14] Jeremijas atsakė: "Tai netiesa, aš nebėgu pas chaldėjus". Irija nepatikėjo. Jis sulaikė Jeremiją ir nuvedė pas kunigaikščius.
[15] Kunigaikščiai supyko ir sumušė Jeremiją bei įmetė į kalėjimą raštininko Jehonatano namuose, nes jie buvo padaryti kalėjimu.
[16] Jeremijas pateko į požemį ir išbuvo ten daug dienų.
[17] Vieną dieną karalius Zedekijas pasiuntė atvesti Jeremiją. Karalius slaptai savo rūmuose klausė jį: "Ar yra žodis iš Viešpaties?" Jeremijas atsakė: "Taip, tu būsi atiduotas į Babilono karaliaus rankas".
[18] Be to, Jeremijas sakė karaliui Sedekijui: "Kuo aš nusikaltau tau, tavo tarnams ir tautai, kad mane laikote kalėjime?
[19] Kur dabar yra jūsų pranašai, pranašavę jums, kad Babilono karalius neateis prieš jus ir prieš šitą kraštą?
[20] Mano valdove karaliau, išklausyk mano prašymą, nebesiųsk manęs atgal į raštininko Jehonatano namus, kad ten nemirčiau!"
[21] Karalius Zedekijas įsakė, kad Jeremijas būtų nuvestas į sargybos kiemą ir kad jam duotų gabalą duonos iš Kepėjų gatvės, kol visa duona mieste pasibaigs. Taip Jeremijas liko sargybos kieme.

37 SKYRIUS
1 2 Kar 24,17; 1 Krn 3,15; 2 Krn 36,10; Jer 22,24
2 2 Kar 24,19.20; 2 Krn 36,12-16; Pat 29,12
3 1 Kar 13,6; Jer 21,1.2; Jer 29,25; Jer 42,2; Jer 52,24; Apd 8,24
5 2 Kar 24,7; Jer 37,7; Ez 17,15
7 Iz 36,6; Jer 21,2; Ez 17,17
8 2 Krn 36,19; Jer 34,22
10 Kun 26,36-38; Iz 30,17; Jer 21,4.5
15 Pr 39,20; 2 Krn 16,10; 2 Krn 18,26; Jer 20,2; Jer 38,26; Mt 21,35; Apd 5,18
16 Jer 38,6
17 2 Kar 25,4-7; Jer 21,7; Ez 12,12.13; Ez 17,19-21
21 2 Kar 25,3; Jer 32,2; Jer 38,9; Jer 38,13.28; Jer 52,6

38 Šefatija, Matano sūnus, Gedolija, Pašhūro sūnus, Jehuchalas, Šelemijo sūnus, ir Pašhūras, Malkijos sūnus, girdėjo Jeremijo žodžius, kuriuos jis kalbėjo tautai:
[2] "Taip sako Viešpats: 'Kas liks šitame mieste, mirs nuo kardo, bado ir maro, bet kas išeis pas chaldėjus – išliks. Jis gaus savo gyvybę kaip grobį.
[3] Šitas miestas tikrai pateks į Babilono karaliaus kariuomenės rankas, – sako Viešpats' ".
[4] Kunigaikščiai kreipėsi į karalių Zedekiją: "Šitą vyrą reikia nužudyti, nes jis silpnina mieste likusius karius ir savo kalbomis atima drąsą visai tautai. Jis neieško tautos gerovės, bet neša nelaimę jai".
[5] Karalius Zedekijas atsakė: "Jis yra jūsų rankose, aš negaliu jums prieštarauti".
[6] Jie suėmė Jeremiją ir įmetė į karaliaus sūnaus Malkijos šulinį prie sargybos kiemo. Jie nuleido jį virvėmis. Šulinyje nebuvo vandens, tik dumblas. Jeremijas įklimpo dumble.
[7] Etiopas Ebed Melechas, karaliaus namų eunuchas, išgirdęs, kad Jeremiją įmetė į šulinį,
[8] išėjo iš rūmų, nuėjo pas karalių, kuris tuo metu buvo prie Benjamino vartų, ir tarė:
[9] "Mano valdove karaliau, tie vyrai piktai pasielgė su pranašu Jeremiju. Jie įmetė jį į šulinį ir jis ten mirs badu, nes mieste nebėra duonos".
[10] Karalius įsakė etiopui Ebed Melechui: "Imk iš čia trisdešimt vyrų ir ištrauk pranašą Jeremiją iš šulinio, kol nenumirė".
[11] Ebed Melechas su vyrais nuėjo į karaliaus namų drabužių sandėlį, paėmė iš ten skarmalų ir suplyšusių drabužių ir nuleido juos virvėmis į šulinį Jeremijui.
[12] Etiopas Ebed Melechas pasakė Jeremijui: "Skudurus ir drabužius pasikišk į pažastis po virvėmis". Jeremijas taip ir padarė.
[13] Jie ištraukė Jeremiją virvėmis iš šulinio. Jis liko sargybos kieme.
[14] Karalius Zedekijas pasiuntė tarnus, kurie pranašą Jeremiją atvedė pas jį. Šis jį pasitiko Viešpaties namų trečiame įėjime. Karalius sakė Jeremijui: "Aš noriu tave kai ko paklausti; nieko neslėpk nuo manęs".
[15] Jeremijas atsakė Zedekijui: "Jei aš tau pasakysiu, ar nežudysi manęs? Jei aš tau patarsiu, ar paklausysi manęs?"
[16] Karalius Zedekijas slaptai prisiekė Jeremijui: "Kaip gyvas Viešpats, kuris davė mums gyvybę, aš nežudysiu tavęs ir neatiduosiu į rankas vyrų, siekiančių tavo gyvybės".
[17] Jeremijas atsakė Zedekijui: "Jei tu pasiduosi Babilono karaliaus kunigaikščiams, išliksi gyvas ir šis miestas nebus sudegintas. Liksi gyvas tu ir tavo namai.
[18] O jei tu nepasiduosi Babilono karaliaus kunigaikščiams, miestas atiteks chaldėjams; šie sudegins jį ir tu neištrūksi iš jų rankų".
[19] Karalius Zedekijas atsakė Jeremijui: "Aš bijau pas chaldėjus perbėgusių žydų, kad nebūčiau atiduotas jų valiai ir jie nepasityčiotų iš manęs".
[20] Bet Jeremijas sakė: "Tavęs neišduos jiems. Prašau, paklusk Viešpaties balsui, tai tau bus gerai ir liksi gyvas.

38 SKYRIUS
1 Jer 21,1.8; Jer 37,3
2 Jer 21,9
3 Jer 21,10; Jer 32,3; Jer 34,2
4 Jer 26,11
6 Jer 37,21; Rd 3,55
7 Jer 39,16
9 Jer 37,21
13 Neh 3,25; Jer 37,21; Apd 23,35; Apd 24,27; Apd 28,16.30
14 Jer 21,1.2; Jer 37,17
16 Sk 16,22; Iz 57,16; Zch 12,1; Apd 17,25.28
17 2 Kar 24,12; Jer 39,3
18 Jer 32,4; Jer 34,3
19 1 Sam 31,4; Jer 39,9
20 Jer 40,9

[21] Jei nepasiduosi, štai Viešpaties žodis:
[22] 'Visos Judo karaliaus namų moterys bus išvestos pas Babilono karaliaus kunigaikščius ir jos sakys: 'Tavo draugai suvedžiojo ir įklampino tave, kai tu į dumblą patekai, jie paliko tave'.
[23] Tavo žmonas ir vaikus išves pas chaldėjus, o tu pats neištrūksi iš jų rankų. Tave suims Babilono karalius ir šitą miestą sudegins' ".
[24] Zedekijas atsakė Jeremijui: "Šį pokalbį laikyk paslaptyje ir tada tu nemirsi!
[25] Jei kunigaikščiai išgirs, kad aš kalbėjau su tavimi, ateis ir klaus: 'Pasakyk, ką kalbėjai su karaliumi ir ką karalius tau sakė; nieko nenuslėpk nuo mūsų, ir mes tavęs nežudysime',
[26] tada jiems atsakyk: 'Aš maldavau karalių, kad jis manęs nesiųstų į Jehonatano namus ir aš ten nemirčiau' ".
[27] Tada kunigaikščiai atėjo pas Jeremiją ir klausė. Jis atsakė jiems, kaip karalius liepė. Jie paliko jį ramybėje, nes niekas nenugirdo jo pokalbio su karaliumi.
[28] Jeremijas liko sargybos kieme iki tos dienos, kai Jeruzalė buvo paimta.

39 Judo karaliaus Sedekijo devintųjų metų dešimtą mėnesį Babilono karalius Nebukadnecaras ir visa jo kariuomenė atėjo ir apgulė Jeruzalę.
[2] Vienuoliktaisiais Zedekijo metais, ketvirto mėnesio devintą dieną miesto siena buvo pralaužta.
[3] Visi Babilono karaliaus kunigaikščiai suėjo ir susėdo prie vidurinių vartų: Nergal Sareceras, Samgar Nebas, Sarsechimas, Rabsaris, Nergal Sareceras, Rabmagas ir visi kiti Babilono karaliaus kunigaikščiai.
[4] Judo karalius Zedekijas ir visi kariai, pamatę juos, bėgo pro karaliaus sodą tarp dviejų sienų, palikdami miestą nakties metu. Jie traukėsi lygumos keliu.
[5] Chaldėjų kariuomenė sekė juos ir pasivijo Zedekiją Jericho lygumose. Jie suėmė jį ir atgabeno pas Babilono karalių Nebukadnecarą į Riblą Hamato krašte. Karalius čia jį teisė.
[6] Jis nužudė Zedekijo sūnus tėvo akivaizdoje, taip pat visus Judo kilminguosius.
[7] Be to, išlupo Zedekijui akis, surakino grandinėmis ir išgabeno jį į Babiloną.
[8] Chaldėjai sudegino karaliaus namus, žmonių namus ir nugriovė Jeruzalės sienas.
[9] Nebuzaradanas, sargybos viršininkas, ištrėmė į Babiloną mieste likusius gyventojus, tuos, kurie perbėgo pas jį, ir amatininkus.
[10] Bet Nebuzaradanas, sargybos viršininkas, paliko krašte kai kuriuos beturčius ir davė jiems vynuogynų ir žemės.
[11] Nebukadnecaras, Babilono karalius, davė įsakymą sargybos viršininkui Nebuzaradanui apie Jeremiją:
[12] "Paimk jį, prižiūrėk ir nedaryk jam nieko blogo, bet padaryk jam, kaip jis pats panorės".
[13] Nebuzaradanas, sargybos viršininkas, Nebušazbanas, Rabsaris, Nergal Sareceras, Rabmagas ir visi kiti Babilono karaliaus kunigaikščiai
[14] pasiuntė ir atgabeno Jeremiją iš

22 Jer 8,10
23 Jer 39,5.6; Jer 41,10
26 Jer 37,15.20
28 Ps 23,4; Jer 37,21; Jer 39,14

39 SKYRIUS
1 2 Kar 25,1-12; Jer 52,4; Ez 24,1.2
2 Jer 1,3
3 Jer 1,15; Jer 38,17
4 2 Kar 25,4; Iz 30,16; Jer 52,7; Am 2,14
5 2 Kar 23,33; Jer 21,7; Jer 32,4; Jer 38,18.23; Jer 52,9.26.27
6 Įst 28,34; Jer 34,19-21
7 2 Kar 25,7; Jer 52,11; Ez 12,13
8 2 Kar 25,9; 2 Kar 25,10; Neh 1,3; Jer 21,10; Jer 38,18; Jer 52,13; Jer 52,14
9 2 Kar 25,8.11.12.20; Jer 38,19
10 Jer 40,7
12 Jer 1,18.19; Jer 15,20.21
14 2 Kar 22,12.14; 2 Krn 34,20; Jer 26,24; Jer 38,28; Jer 40,5

sargybos kiemo. Jie patikėjo jį Gedolijui, sūnui Ahikamo, sūnaus Šafano, kad jį globotų. Taip Jeremijas liko gyventi savo tautoje.

15 Jeremijui dar esant sargybos kieme, Viešpats tarė:

16 "Eik ir kalbėk etiopui Ebed Melechui: 'Aš išpildysiu savo žodžius šito miesto nelaimei, o ne gerovei, ir tu pats savo akimis matysi juos išsipildant.

17 Bet tą dieną Aš tave išgelbėsiu ir tu nebūsi atiduotas į rankas tų žmonių, kurių bijai.

18 Tu nekrisi nuo kardo ir tavo gyvybė atiteks tau kaip grobis, nes pasitikėjai manimi, – sako Viešpats' ".

40 Viešpats kalbėjo Jeremijui, kai Nebuzaradanas, sargybos viršininkas, paleido jį Ramoje. Tas jį išlaisvino iš grandinių, nes Jeremijas buvo vedamas drauge su kitais iš Jeruzalės į Babiloną.

2 Sargybos viršininkas įsakė pašaukti Jeremiją ir tarė jam: "Viešpats, tavo Dievas, paskelbė apie ateinančią nelaimę šitai vietai.

3 Dabar Viešpats padarė taip, kaip buvo kalbėjęs, nes jūs nusikaltote Viešpačiui, neklausydami Jo.

4 Taigi šiandien aš nuimu grandines nuo tavo rankų. Jei tu nori eiti drauge su manimi į Babiloną, eik, ir aš tavimi pasirūpinsiu. O jei tu nenori eiti į Babiloną, neik! Visas kraštas yra tau prieš akis. Eik ten, kur tau patinka.

5 Eik pas Gedoliją, Šafano sūnaus Ahikamo sūnų, kurį Babilono karalius paskyrė Judo valdytoju, gyvenk ten arba pasirink kitą vietą". Sargybos viršininkas davė jam maisto bei dovanų ir paleido jį.

6 Jeremijas nuėjo pas Goedoliją, Ahikamo sūnų, į Micpą ir gyveno tarp žmonių, kurie buvo likę krašte.

7 Kai išlikę Judo karo vadai ir jų žmonės išgirdo, jog Babilono karalius paskyrė krašto valdytoju Gedoliją, Ahikamo sūnų, ir pavedė jam likusius krašte beturčius, vyrus, moteris ir vaikus, neištremtus į Babiloną,

8 atėjo pas Gedoliją į Micpą Izmaelis, Netanijo sūnus, Johananas ir Jehonatanas, Kareacho sūnūs, Seraja, Tanhumeto sūnus, sūnūs Efajo iš Netofos ir Jezanijas, maako sūnus, su savo žmonėmis.

9 Gedolijas, sūnus Ahikamo, sūnaus Šafano, su priesaika sakė jiems: "Nebijokite chaldėjų, likite krašte, tarnaukite Babilono karaliui ir jums bus gerai.

10 Aš lieku Micpoje ir tarnausiu chaldėjams, kurie čia atvyks. O jūs rinkite vynuogynų, sodų ir alyvmedžių vaisius, kaupkite jų atsargas ir gyvenkite tuose miestuose, kuriuos pasirinkote".

11 Visi žydai, kurie buvo Moabe, Edome ir kituose kraštuose, išgirdę, kad Babilono karalius paliko krašte likutį ir Gedoliją, Šafano sūnaus Ahikamo sūnų, paskyrė krašto valdytoju,

12 sugrįžo iš visų vietovių, kuriose jie buvo išblaškyti, į Judo kraštą pas Gedoliją į Micpą. Jie surinko labai daug vynuogių ir sodų vaisių.

13 Johananas, Kareacho sūnus, ir kiti karo vadai, kurie buvo krašte, atėjo pas Gedoliją į Micpą.

14 Jie jam sakė: "Ar žinai, kad

16 Jer 21,10; Jer 38,7.12; Dan 9,12; Zch 1,6
18 1 Krn 5,20; Ps 37,40; Jer 17,7.8; Jer 21,9; Jer 45,5

40 SKYRIUS
1 Jer 39,9.11
2 Jer 50,7
3 Įst 29,24.25; Jer 50,7; Dan 9,11; Rom 2,5
4 Pr 20,15; Jer 39,12
5 2 Kar 25,22; Jer 39,14; Jer 41,10
6 Ts 20,1; 1 Sam 7,5; 2 Krn 16,6; Jer 39,14
7 2 Kar 25,23.24; Jer 39,10
8 Įst 3,14; Joz 12,5; 2 Sam 10,6; 2 Kar 25,23; Jer 41,1-10.11; Jer 42,1; Jer 43,2
9 Jer 27,11; Jer 38,17-20
12 Jer 43,5
14 Jer 41,10

Baalis, amonitų karalius, atsiuntė Izmaelį, Netanijo sūnų, tavęs nužudyti?" Bet Gedolijas, Ahikamo sūnus, jais netikėjo.
[15] Johananas, Kareacho sūnus, slaptai pasisiūlė Gedolijui Micpoje: "Leisk man eiti ir nužudyti Izmaelį, Netanijo sūnų. Niekas apie tai nesužinos. Kodėl jis turėtų nužudyti tave? Tuomet Judo žmonės, kurie yra čia susirinkę, būtų išblaškyti ir Judo likutis pražūtų".
[16] Gedolijas, Ahikamo sūnus, atsakė Johananui, Kareacho sūnui: "Nedaryk taip, nes netiesą sakai apie Izmaelį".

41

Izmaelis, sūnus Netanijo, sūnaus Elišamos, iš karališkos giminės, karaliaus kunigaikštis, septintą mėnesį atėjo su dešimčia vyrų pas Gedoliją, Ahikamo sūnų, į Micpą. Jiems kartu Micpoje valgant,
[2] pakilo Izmaelis, Netanijo sūnus, ir dešimt su juo buvusių vyrų ir nužudė kardu Gedoliją, Šafano sūnaus Ahikamo sūnų, kurį Babilono karalius buvo paskyręs krašto valdytoju.
[3] Izmaelis nužudė taip pat visus su Gedoliju buvusius žydus ir chaldėjų karius.
[4] Kitą dieną, Gedolijui žuvus, dar niekam nežinant apie tai,
[5] atėjo aštuoniasdešimt vyrų iš Sichemo, Šilojo ir Samarijos. Jų barzdos buvo nuskustos, drabužiai perplėšti ir oda suraižyta. Jie atsinešė aukų bei smilkalų aukoti Viešpaties namuose.
[6] Izmaelis, Netanijo sūnus, išėjo iš Micpos jų pasitikti. Eidamas jis verkė ir, juos sutikęs, sakė: "Ateikite pas Gedoliją, Ahikamo sūnų".
[7] Jiems įėjus į miestą, Izmaelis, Netanijo sūnus, ir jo vyrai nužudė juos ir sumetė į duobę.
[8] Dešimt atėjusių vyrų sakė Izmaeliui: "Nežudyk mūsų, mes turime laukuose paslėpę kviečių, miežių, aliejaus ir medaus atsargų". Izmaelis nenužudė jų kartu su kitais.
[9] Duobė, į kurią Izmaelis sumetė nužudytųjų lavonus, buvo karaliaus Asos padaryta, kai jis išsigando Izraelio karaliaus Bašos. Izmaelis, Netanijo sūnus, pripildė ją užmuštųjų.
[10] Jis tautos likutį, kuris buvo Micpoje, padarė belaisvius. Karaliaus dukteris ir visus Micpos žmones, kuriuos Nebuzaradanas, sargybos viršininkas, buvo pavedęs Gedolijui, Ahikamo sūnui, Izmaelis, Netanijo sūnus, suėmė ir vedėsi į amonitų kraštą.
[11] Kai Johananas, Kareacho sūnus, ir visi karo vadai išgirdo apie tai, ką Izmaelis, Netanijo sūnus, padarė,
[12] surinko visus savo vyrus ir išėjo kovoti prieš Izmaelį, Netanijo sūnų. Jie užtiko jį prie didelių vandenų Gibeone.
[13] Kai su Izmaeliu esantys žmonės pamatė Johananą, Kareacho sūnų, ir visus karo vadus su juo, nudžiugo.
[14] Visi žmonės, kuriuos Izmaelis išvedė kaip belaisvius iš Micpos, atsisuko ir nuėjo pas Johananą, Kareacho sūnų.
[15] Bet Izmaelis, Netanijo sūnus, paspruko su aštuoniais vyrais ir pabėgo pas amonitus.
[16] Tada Johananas, Kareacho sūnus, ir visi karo vadai, esantys su juo, ėmė tautos likutį, kurį Izma-

15 Jer 42,2

41 SKYRIUS

1 2 Kar 25,25; Jer 40,6.10

2 2 Sam 3,27; 2 Sam 20,9.10; 2 Kar 25,25; Ps 41,9; Ps 109,5; Jer 26,24; Jer 40,5; Jn 13,18

5 Kun 19,27.28; Įst 14,1; 1 Sam 1,7; 2 Kar 25,9; Neh 10,34.35; Iz 15,2

7 Ps 55,23; Iz 59,7; Ez 22,27; Ez 33,24.26

9 1 Kar 15,22; 2 Krn 16,6

10 Jer 40,7.11.12.14; Jer 43,6

11 Jer 40,7.8.13-16

12 2 Sam 2,13

16 Jer 40,11.12; Jer 43,4-7

elis, Netanijo sūnus, nužudęs Gedoliją, Ahikamo sūnų, išvedė iš Micpos, ir sugrąžino iš Gibeono vyrus, moteris, vaikus ir eunuchus.
[17] Keliaudami jie apsistojo Kimhame, prie Betliejaus. Jie norėjo pabėgti į Egiptą,
[18] nes bijojo chaldėjų, kadangi Izmaelis, Netanijo sūnus, nužudė Gedoliją, Ahikamo sūnų, kurį Babilono karalius buvo paskyręs krašto valdytoju.

42 Visi karo vadai, Johananas, Kareacho sūnus, Jezanijas, Hošajos sūnus, ir visi žmonės, nuo didžiausio iki mažiausio, atėjo ir sakė pranašui Jeremijui:
[2] "Išklausyk mūsų maldavimą! Melsk už mus Viešpatį, savo Dievą, dėl šio likučio, nes iš daugelio likome mažas būrelis, kaip pats matai savo akimis,
[3] kad Viešpats, tavo Dievas, nurodytų, ką turime daryti".
[4] Pranašas Jeremijas jiems atsakė: "Aš išklausiau jus ir melsiu, kaip prašėte, Viešpatį, jūsų Dievą. Ką Viešpats, jūsų Dievas, atsakys, pranešiu jums".
[5] Jie vėl sakė Jeremijui: "Viešpats tebūna liudytojas, jei nevykdysime to žodžio, su kuriuo Viešpats, tavo Dievas, tave atsiųs pas mus.
[6] Ar tai bus gera, ar bloga, paklusime Viešpaties, mūsų Dievo, pas kurį tave siunčiame, balsui, kad mums gerai sektųsi".
[7] Po dešimties dienų Viešpats kalbėjo Jeremijui.
[8] Jis pasišaukė Johananą, Kareacho sūnų, visus karo vadus, esančius su juo, ir visus žmones, nuo mažiausio iki didžiausio,
[9] ir pranešė jiems: "Taip sako Viešpats, Izraelio Dievas, pas kurį siuntėte mane maldauti už jus:
[10] 'Jei jūs liksite šiame krašte, Aš jus statysiu ir negriausiu, sodinsiu ir neišrausiu, nes Aš gailiuosi dėl to pikto, kurį jums padariau.
[11] Nebijokite Babilono karaliaus, nes Aš būsiu su jumis ir išgelbėsiu jus iš jo rankų.
[12] Aš būsiu jums gailestingas, kad jis jūsų pasigailėtų ir paliktų jus gyventi jūsų krašte'.
[13] Bet jei jūs sakysite: 'Mes neliksime šiame krašte', ir neklausysite Viešpaties, savo Dievo, balso,
[14] sakydami: 'Ne! Mes eisime į Egipto kraštą, kur nematysime karo, negirdėsime trimito balso ir nebadausime. Ten mes apsigyvensime!',
[15] tada klausyk, Judo likuti, Viešpaties žodžio: 'Jei jūs eisite į Egiptą gyventi,
[16] tai kardas, kurio bijote, pavys jus ir badas, kuris jus baugina, seks paskui jus į Egiptą. Ten jūs ir mirsite.
[17] Žmonės, kurie pasiryžę eiti į Egiptą gyventi, žus nuo kardo ir mirs nuo bado ir maro, nė vienas neištrūks nuo pikto, kurį ant jų užleisiu.
[18] Kaip Aš savo rūstybę išliejau ant Jeruzalės gyventojų, taip išliesiu savo rūstybę ant einančių į Egiptą. Jūs ten būsite keiksmu, pasibaisėjimu, pasityčiojimu bei pajuoka ir savo krašto daugiau nematysite'.
[19] Tai yra Viešpaties žodis tau, Judo likuti. Neikite į Egiptą! Žinokite, kad šiandien aš jus įspėjau!

17 2 Sam 19,37.38; Jer 43,7
18 Jer 40,5

42 SKYRIUS
1 Jer 40,8.13; Jer 41,11
2 Iš 8,28; Kun 26,22; Įst 28,62; 1 Sam 7,8; 1 Sam 12,19; 1 Kar 13,6; Iz 1,9; Iz 37,4; Jer 15,11; Jer 37,3; Rd 1,1; Apd 8,24; Jok 5,16
3 Ezr 8,21
4 1 Sam 3,17.18; 1 Kar 22,14
5 Pr 31,50
6 Iš 24,7; Jer 7,23
10 Jer 18,8; Jer 24,6; Jer 31,28; Jer 33,7
11 Rom 8,31
12 Ps 106,46
13 Jer 44,16
14 Jer 41,17; Jer 43,7
15 Įst 17,16
16 Ez 11,8
17 Jer 44,14.28
18 Iz 65,15; Jer 7,20
19 Įst 17,16

[20] Jūs veidmainiavote, kai siuntėte mane pas Viešpatį, jūsų Dievą, sakydami: 'Melsk už mus Viešpatį, mūsų Dievą! Ką Viešpats, mūsų Dievas, pasakys, paskelbk mums, ir mes darysime!'
[21] Aš šiandien jums paskelbiau, bet jūs neklausote Viešpaties, savo Dievo.
[22] Dabar tikrai žinokite, kad žūsite nuo kardo ir mirsite nuo bado bei maro vietoje, į kurią norite eiti ir gyventi".

43 Kai Jeremijas baigė kalbėti žmonėms Viešpaties, jų Dievo, žodžius, kuriuos Viešpats, jų Dievas, jiems siuntė,
[2] Azarija, Hošajos sūnus, Johananas, Kareacho sūnus, ir visi išdidūs žmonės atsakė Jeremijui: "Netiesą kalbi! Viešpats, mūsų Dievas, nesiuntė tavęs mums pasakyti: 'Neikite į Egiptą gyventi'.
[3] Baruchas, Nerijos sūnus, kursto tave prieš mus, kad mes patektume į chaldėjų rankas ir jie mus nužudytų arba ištremtų į Babiloną!"
[4] Johananas, Kareacho sūnus, visi karo vadai ir visa tauta nepaklausė Viešpaties įsakymo likti Judo krašte.
[5] Johananas, Kareacho sūnus, ir visi karo vadai paėmė žmones, sugrįžusius iš visų aplinkinių tautų, kur jie buvo išsklaidyti:
[6] vyrus, moteris, vaikus ir karaliaus dukteris – visus, kuriuos Nebuzaradanas, sargybos viršininkas, buvo palikęs pas Gedoliją, Šafano sūnaus Ahikamo sūnų, taip pat pranašą Jeremiją ir Baruchą, Nerijos sūnų.
[7] Jie nepakluso Viešpaties balsui ir atėjo į Tachpanhesą.
[8] Viešpats kalbėjo Jeremijui Tachpanhese:
[9] "Imk didelių akmenų ir įkask juos žemėje prie faraono namų vartų Tachpanhese, izraelitams matant,
[10] ir sakyk: 'Taip sako Viešpats: 'Aš pasiųsiu Nebukadnecarą, Babilono karalių, mano tarną, ir pastatysiu jo sostą ant šitų paslėptų akmenų. Ir jis išties savo palapinę virš šitų akmenų.
[11] Jis ateis ir užims Egipto žemę. Tada kas skirtas mirčiai – mirs, kas skirtas nelaisvei – eis į nelaisvę, kas skirtas kardui – atiteks kardui.
[12] Jis padegs Egipto dievų namus, o juos išgabens į nelaisvę. Jis apsirengs Egipto kraštu, kaip piemuo apsirengia apsiaustu, ir ramiai išeis iš ten.
[13] Jis sudaužys atvaizdus Egipto Bet Šemeše ir sudegins Egipto dievų namus' ".

44 Viešpats kalbėjo per Jeremiją visiems izraelitams, gyvenantiems Egipto žemėje: Migdole, Tachpanhese, Nofe ir Patroso krašte:
[2] "Jūs patys matote, kaip nubaudžiau Jeruzalę ir Judo miestus. Šiandien jie yra apleisti griuvėsiai.
[3] Tai įvyko dėl jų nusikaltimų, kuriais jie sukėlė mano rūstybę, smilkydami svetimiems dievams, kurių nepažino nei jie, nei jūs, nei jūsų tėvai.
[4] Aš nuolat siunčiau savo tarnus, pranašus, ir sakiau: 'Nedarykite to pasibjaurėtino dalyko, kurio Aš nekenčiu'.
[5] Bet jie nekreipė dėmesio, ne-

21 Iz 30,1-7
22 Ez 6,11

43 SKYRIUS
1 Jer 42,9-18
2 Jer 42,1
3 Jer 36,4; Jer 45,1
4 2 Kar 25,26
5 Jer 40,11.12
6 Jer 39,10; Jer 40,7; Jer 41,10
7 Jer 2,16; Jer 42,19; Jer 44,1
8 Jer 44,1-30
10 Jer 25,9; Jer 27,6
11 Jer 15,2; Jer 25,15-19; Jer 44,13; Jer 46,1.2.13-26
12 Jer 46,25

44 SKYRIUS
1 Iz 19,13; Jer 43,7; Jer 46,14; Ez 29,14; Ez 30,14
2 Jer 4,7; Jer 9,11; Jer 34,22
3 Įst 13,6; Įst 32,17; Jer 19,4
4 Jer 7,25; Jer 25,4; Jer 26,5; Jer 29,19

klausė ir nesiliovė aukoti svetimiems dievams.
[6] Dėl to mano rūstybė ir įtūžis išsiliejo ir užsiliepsnojo Judo miestuose ir Jeruzalės gatvėse – jie pavirto griuvėsiais, kaip yra šiandien".
[7] Todėl dabar taip sako Viešpats: "Kodėl patys sau darote bloga, sunaikindami vyrus, moteris, kūdikius ir vaikus, kol nebeliks Jude nė likučio?
[8] Kodėl rūstinate mane savo darbais, smilkydami svetimiems dievams Egipto krašte, į kurį atvykote gyventi? Patys sau rengiate sunaikinimą, kol tapsite visoms tautoms prakeikimu ir pajuoka.
[9] Ar užmiršote visas savo tėvų, Judo karalių, jų žmonų, savo pačių ir savo žmonų nedorybes, kurias darėte Judo krašte ir Jeruzalės gatvėse?
[10] Jūs iki šios dienos nenusižeminote, nebijojote manęs ir nesilaikėte mano įstatymo bei įsakymų, kuriuos daviau jums ir jūsų tėvams".
[11] Todėl taip sako kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas: "Aš nusisuksiu nuo jūsų ir visai sunaikinsiu Judą.
[12] Aš sunaikinsiu jūsų likutį, sumaniusį vykti į Egiptą gyventi. Jūs žūsite nuo kardo ir bado Egipto žemėje, būsite sunaikinti nuo mažiausio iki didžiausio, tapsite pasibaisėjimu, keiksmu ir pajuoka.
[13] Aš bausiu gyvenančius Egipte, kaip baudžiau Jeruzalę – kardu, badu ir maru.
[14] Iš jūsų, atvykusių gyventi į Egipto kraštą, nė vienas neišsigelbės, neištrūks ir nesugrįš į Judo kraštą, kurio jūs ilgitės ir į kurį norėtumėte sugrįžti, nebent kas pabėgtų".
[15] Tuomet visi vyrai, kurie žinojo, kad jų žmonos smilko svetimiems dievams, ir didelis būrys moterų, ir visi gyvenantys Patrose, Egipto žemėje, atsakė Jeremijui:
[16] "Žodžių, kuriuos mums kalbėjai Viešpaties vardu, mes neklausysime.
[17] Mes darysime tai, ką pasižadėjome: smilkysime dangaus karalienei ir liesime jai geriamąsias aukas, kaip mūsų tėvai, karaliai ir kunigaikščiai darė Judo miestuose ir Jeruzalės gatvėse. Tada turėjome pakankamai maisto ir nepatyrėme pikto.
[18] Kai liovėmės smilkyti dangaus karalienei ir nebeaukojame geriamųjų aukų, kenčiame nepriteklių ir žūstame nuo kardo ir bado.
[19] Argi mes smilkėme ir liejome aukas dangaus karalienei be mūsų vyrų žinios? Argi be jų sutikimo kepėme jai pyragaičius, kad ją pagarbintume, ir liejome geriamąsias aukas?"
[20] Jeremijas atsakė vyrams, moterims ir visiems žmonėms:
[21] "Smilkalus, kuriuos Judo miestuose ir Jeruzalės gatvėse deginote jūs, jūsų tėvai, karaliai, kunigaikščiai ir visi žmonės, Viešpats prisiminė.
[22] Jis nebegalėjo daugiau pakęsti jūsų piktų darbų ir jūsų daromų bjaurysčių, todėl jūsų kraštas tapo dykyne, pasibaisėjimu bei keiksmažodžiu ir liko be gyventojų, kaip matome šiandien.
[23] Kadangi jūs tomis aukomis nusikaltote Viešpačiui, neklausėte Jo, nesilaikėte įstatymo, įsakymų ir nuostatų, todėl jus ištiko šios

7 Sk 16,38
8 Jer 25,6.7; Jer 42,18; Jer 44,3
10 Pat 28,14; Jer 6,15; Jer 8,12
11 Am 9,4
12 Iz 65,15; Jer 42,15-17.22
13 Jer 43,11
14 Jer 22,26.27; Jer 44,28
16 Jer 6,16
17 Sk 30,12; Jer 7,18
19 Jer 7,18
22 Jer 25,11.18.38
23 1 Kar 9,9; Neh 13,18; Jer 44,2; Dan 9,11.12

nelaimės, kaip yra šiandien".
[24] Be to, Jeremijas kalbėjo visiems žmonėms ir visoms moterims: "Klausykite Viešpaties žodžio, visi žydai, gyvenantys Egipte:
[25] 'Taip sako kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas: 'Jūs ir jūsų žmonos, kaip pažadėjote, taip įvykdėte, sakydami: 'Ištesėsime savo įžadus, smilkysime ir liesime geriamąsias aukas dangaus karalienei'. Ištesėkite savo įžadus ir įvykdykite, ką nusprendėte.
[26] Bet išgirskite ir Viešpaties žodį, visi žydai, gyvenantys Egipto žemėje: 'Aš prisiekiau savo vardu, kad nė vienas iš Judo žmonių nebesakys visoje Egipto žemėje: 'Kaip Viešpats Dievas gyvas!'
[27] Aš darysiu jiems pikta, o ne gera; visi Judo žmonės Egipto žemėje žus nuo kardo ir bado, kol bus visai sunaikinti.
[28] Tik labai mažas skaičius paspruks nuo kardo ir sugrįš iš Egipto į Judą. Tada Judo likutis, esantis Egipto krašte, pamatys, kieno žodis išsipildys – mano ar jų.
[29] Štai jums ženklas, kad nubausiu jus šioje vietoje, kad žinotumėte, jog mano žodžiai prieš jus išsipildys.
[30] Aš atiduosiu faraoną Hofrą, Egipto karalių, į rankas jo priešų, kurie siekia jo gyvybės, kaip atidaviau Zedekiją, Judo karalių, į jo priešo Nebukadnecaro, Babilono karaliaus, kuris siekė jo gyvybės, rankas, – sako kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas' ".

45 Pranašo Jeremijo žodžiai Baruchui, Nerijos sūnui, kai jis šiuos žodžius iš Jeremijo lūpų užrašė į knygą ketvirtais Johakimo, Jozijo sūnaus, Judo karaliaus, metais:
[2] "Taip sako Viešpats, Izraelio Dievas, tau, Baruchai:
[3] 'Tu sakei: 'Vargas man! Viešpats prideda man skausmų prie mano sielvarto. Pavargau vaitodamas, neturiu ramybės'.
[4] Todėl taip kalbėjo Viešpats: 'Ką Aš stačiau – nugriausiu ir ką sodinau – išrausiu.
[5] Tu prašai sau didelių dalykų. Neprašyk, nes štai Aš bausiu visą kraštą, bet tavo gyvybę duosiu tau kaip grobį visose vietose, kur tik eisi' ".

46 Viešpats kalbėjo pranašui Jeremijui apie pagonių tautas.
[2] Apie Egiptą, apie faraono Nekojo, Egipto karaliaus, kariuomenę, buvusią prie Eufrato upės Karkemiše, kurią Nebukadnecaras, Babilono karalius, nugalėjo ketvirtaisiais Johakimo, Jozijo sūnaus, Judo karaliaus, metais.
[3] "Paruoškite mažąjį ir didįjį skydą ir traukite į kovą.
[4] Balnokite žirgus ir sėskite ant jų. Rikiuokitės užsidėję šalmus, galąskite ietis, apsivilkite šarvais.
[5] Kodėl Aš mačiau juos išsigandusius ir besitraukiančius atgal? Jų karžygiai išblaškyti bėga be atodairos, visur išgąstis, – sako Viešpats. –
[6] Eiklieji nepabėgs ir stiprieji neišsigelbės. Šiaurėje, prie Eufrato, jie susvyruos ir parkris.
[7] Kas kyla lyg potvynis, lyg upės vanduo nerimsta?
[8] Egiptas kyla kaip potvynis, kaip upės vanduo nerimsta. Jis sako:

26 Pr 22,16; Įst 32,40.41; Neh 9,5; Ps 50,16; Jer 10,6; Jer 22,5; Ez 20,39; Am 6,8; Hbr 6,13
27 Jer 1,10; Jer 31,28; Ez 7,6
28 Iz 10,19; Iz 27,12.13
29 Ps 33,11
30 2 Kar 25,4-7; Jer 39,5; Jer 46,25.26; Ez 29,3; Ez 30,21

45 SKYRIUS
1 Jer 25,1; Jer 32,12.16; Jer 36,1.4.32; Jer 43,3; Jer 46,2
3 Ps 6,6; Ps 69,3; 2 Kor 4,1.16; Gal 6,9
4 Iz 5,5; Jer 1,10; Jer 11,17; Jer 18,7-10; Jer 31,28
5 Jer 21,9; Jer 25,26; Jer 38,2; Jer 39,18

46 SKYRIUS
1 Jer 25,15
2 2 Kar 23,29; 2 Kar 23,33-35; 2 Kar 24,7; 2 Krn 35,20; Jer 25,17-19; Jer 45,1; Ez 29,2-21; Ez 30,1-26; Ez 32,1-32
4 Iz 21,5; Jer 51,11.12; Jl 3,9; Nah 2,1; Nah 3,14
5 Jer 49,29
6 Jer 46,12.16; Dan 11,19
7 Iz 8,7.8; Jer 47,2; Dan 11,22

‘Aš pakilsiu, apdengsiu žemę, sunaikinsiu miestus ir jų gyventojus!’
[9] Pirmyn, žirgai, skubėkite, kovos vežimai! Karžygiai pirmyn! Etiopai ir libiai su skydais, Lidijos gyventojai su įtemptais lankais!
[10] Tai yra Viešpaties, kareivijų Dievo, keršto diena. Jis atkeršys savo priešams. Kardas ris ir bus sotus bei pasigers krauju. Tai bus auka Viešpačiui, kareivijų Dievui, šiaurės krašte, prie Eufrato.
[11] Eik į Gileadą, atsinešk balzamo, mergele, Egipto dukra! Veltui vartoji vaistų daugybę, tu nepagysi!
[12] Tautos išgirdo apie tavo gėdą, pilna žemė tavo šauksmo. Galiūnas susidūrė su galiūnu, ir abu kartu krito!”
[13] Viešpats kalbėjo pranašui Jeremijui, kad Nebukadnecaras, Babilono karalius, ateis ir užpuls Egipto žemę.
[14] “Praneškite Migdole, paskelbkite Tachpanhese ir Nofe! Sakykite: ‘Atsistokite ir pasiruoškite, nes kardas jau ryja aplinkui!’
[15] Kodėl tavo karžygiai išvaikyti? Jie neatsilaikė, nes Viešpats juos parklupdė.
[16] Tavo daugybė susvyravo ir krito vienas po kito. Jie sakė: ‘Grįžkime pas savo tautą, į savo gimtinę, bėkime nuo žudančio kardo!’
[17] Jie šaukė apie faraoną, Egipto karalių: ‘Jis yra triukšmas po laiko’.
[18] Kaip Aš gyvas, – sako Karalius, kurio vardas – kareivijų Viešpats, – kaip Taboras yra tarp kalnų ir Karmelis prie jūros, taip tikrai jis ateis.

9 Iz 66,19
10 Įst 32,42; Iz 13,6; Iz 31,8; Iz 34,6; Jer 12,12; Ez 39,17; Jl 1,15; Sof 1,7
11 Iz 47,1; Jer 8,22; Jer 31,4.21; Ez 30,21
12 Jer 2,36; Nah 3,8-10
13 Iz 19,1; Jer 43,10.11; Ez 29,1-21
14 Jer 44,1; Ez 30,18
16 Kun 26,36.37; Jer 46,6; Jer 51,9
18 Iz 47,4; Jer 48,15; Mal 1,14
19 Iz 20,4; Jer 48,18
20 Jer 1,14; Oz 10,11
21 Ps 37,13; Jer 50,27
22 Iz 29,4
23 Ts 6,5; Ts 7,12; Iz 10,34; Jl 2,25
24 Jer 1,15
25 Iš 12,12; Iz 30,1-5; Iz 31,1-3; Jer 43,12.13; Ez 30,13; Ez 30,14-16; Nah 3,8; Sof 2,11
26 Jer 44,30; Ez 29,8-14; Ez 32,11
27 Iz 11,11; Iz 41,13.14; Iz 43,5; Iz 44,2; Jer 23,3.4; Jer 30,10.11; Mch 7,12
28 Jer 30,11; Am 9,8.9

[19] Pasiruoškite tremčiai, Egipto gyventojai! Nofas pavirs dykyne be gyventojų.
[20] Egiptas yra puiki telyčia, bet iš šiaurės ateina sunaikinimas.
[21] Jo samdyti kariai yra kaip nupenėti veršiai. Jie visi apsigręžė ir pabėgo. Jie neatsilaikė, nes atėjo pražūties diena, priartėjo aplankymo metas.
[22] Jų balsas yra kaip gyvatės šnypštimas. Jie ateina su kirviais tarytum miško kirtėjai.
[23] Jie iškirs mišką, kuris buvo nepereinamas. Jų yra nesuskaitoma daugybė kaip skėrių.
[24] Egipto duktė bus sugėdinta, ji bus atiduota į šiaurės tautos rankas”.
[25] Kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas, sako: “Aš nubausiu Noją, faraoną, Egiptą su jų dievais ir karaliais; faraoną ir visus, kurie juo pasitiki.
[26] Aš atiduosiu juos į rankas tų, kurie siekia jų gyvybės, į Nebukadnecaro, Babilono karaliaus, ir jo tarnų rankas. Po daug metų kraštas vėl bus apgyvendintas kaip senais laikais, – sako Viešpats. –
[27] Tu, mano tarne Jokūbai, nebijok, Izraeli, neišsigąsk! Aš tave išgelbėsiu ir tavo palikuonis parvesiu iš nelaisvės, iš tolimo krašto. Jokūbas sugrįš, turės ramybę, gyvens saugiai, ir niekas jo negąsdins.
[28] Tu, mano tarne Jokūbai, nebijok, – sako Viešpats. – Aš esu su tavimi. Aš visiškai sunaikinsiu tautas, į kurias tave ištrėmiau, bet tavęs iki galo nesunaikinsiu. Aš bausiu tave saikingai, bet be bausmės nepaleisiu”.

47 Viešpats kalbėjo pranašui Jeremijui apie filistinus, prieš faraonui užimant Gazą:
[2] "Vandenys kyla iš šiaurės ir tampa patvinusia upe, apsemia kraštą ir visa, kas jame, miestus ir jų gyventojus. Žmonės šauks, visi krašto gyventojai dejuos
[3] nuo žirgų trypimo, kovos vežimų dundėjimo, jų ratų dardėjimo. Tėvai nebesirūpins vaikais, jų rankos nusvirs.
[4] Apiplėšimo diena ateina visam filistinų kraštui, kad sunaikintų paskutinius Tyro ir Sidono padėjėjus. Viešpats sunaikins filistinus, Kaftoro krašto likutį.
[5] Gaza nupliko, Aškelonas sunaikintas, kartu ir jų slėnių liekanos. Ar ilgai tu raižysi save?
[6] Viešpaties karde, ar ilgai tu nenurimsi? Sugrįžk atgal į makštį, liaukis ir nurimk!
[7] Kaip jis gali nurimti, kai Viešpats jį pasiuntė prieš Aškeloną ir pajūrį?"

48 Kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas, apie Moabą sako: "Vargas Nebojui, jis apiplėštas; Kirjataimai paimti, tvirtovė sugėdinta ir sunaikinta.
[2] Moabo garbė praėjo. Priešai Hešbone galvojo tave sunaikinti: 'Pulkime, sunaikinkime Moabą ir pašalinkime jį iš tautų tarpo!' Tu, Madmeno mieste, irgi nutilsi, kardas sunaikins tave!
[3] Šauksmas girdimas Horonaimuose, plėšimas ir didelis sunaikinimas.
[4] Moabas sunaikintas, verkia jo kūdikiai.
[5] Jie kyla Luhito šlaitu verkdami, nusileidžia į Horonaimus, jų priešai girdi verksmą dėl sunaikinimo.
[6] Bėkite, būkite kaip kadagys dykumoje.
[7] Kadangi pasitikėjai savo darbais ir turtais, tu būsi paimtas. Kemošas išeis į nelaisvę kartu su kunigais ir kunigaikščiais.
[8] Sunaikinimas pasieks kiekvieną miestą, nė vienas neišsigelbės. Slėniai ir lygumos bus sunaikintos.
[9] Duokite Moabui sparnus, kad jis galėtų pabėgti! Jis bus visai sunaikintas, miestai ištuštės.
[10] Prakeiktas, kas Viešpaties įsakymą nenoriai vykdo ir kas saugo savo kardą nuo kraujo.
[11] Moabas gyveno be rūpesčių nuo pat savo jaunystės, jo mielės nusėdo; jis nebuvo perpilamas iš indo į indą ir nebuvo ištremtas. Todėl jo skonis liko tas pats ir kvapas nepasikeitė.
[12] Ateis laikas, kai Aš siųsiu jam pilstytojų, kurie jį perpils, jo ąsočius ištuštins ir sudaužys.
[13] Moabas gėdysis Kemošo, kaip Izraelis gėdijosi Betelio, kuriuo pasitikėjo.
[14] Kaip galite sakyti: 'Mes esame galingi vyrai, karžygiai!'
[15] Moabas apiplėštas, jo miestai sunaikinti, rinktiniai jaunuoliai išėjo į pražūtį, – sako Karalius, kareivijų Viešpats. –
[16] Moabo sunaikinimas artėja.
[17] Apverkite jį, kaimynai ir visi, kurie žinote jo vardą. Sulaužytas jo stiprusis skeptras, puikioji lazda!
[18] Nusileisk iš savo šlovės sosto į purvą, Dibono dukra! Moabo naikintojas ateis ir sugriaus tavo tvirtoves.
[19] Sustok pakelėje, Aroero gyventoja, ir klausk pabėgėlį, kas atsitiko?

47 SKYRIUS
1 Am 1,6; Sof 2,4.5
2 Iz 8,7.8; Jer 1,14
3 Jer 8,16
4 Pr 10,14; Iz 14,29-31; Jer 25,22; Ez 25,16
5 Jer 25,20; Mch 1,16
6 Ez 21,3-5
7 Ez 14,17; Mch 6,9

48 SKYRIUS
1 Sk 32,37; Iz 15,1-9; Iz 16,1-14; Iz 25,10
2 Iz 10,31; Iz 16,14; Jer 49,3
3 Iz 15,5
5 Iz 15,5
6 Jer 17,6
7 Jer 9,23; Jer 48,7; Jer 49,3
8 Jer 6,26
9 Ps 55,6
10 1 Sam 15,3
11 Sof 1,12
13 1 Kar 11,7; 1 Kar 12,29; 1 Kar 13,32-34; Oz 10,6
14 Iz 16,6
15 Iz 40,30.31; Jer 46,18; Jer 50,27; Jer 51,57; Mal 1,14
17 Iz 9,4; Iz 14,4.5
18 Sk 21,30; Joz 13,9.17; Iz 15,2; Iz 47,1; Jer 48,22
19 Įst 2,36; Joz 12,2; 1 Sam 4,13.14.16; Iz 17,2

[20] Moabas yra sumuštas ir nugalėtas! Šaukite ir dejuokite! Praneškite Arnone, kad Moabas apiplėštas.
[21] Bausmė atėjo lygumos kraštui: Holonui, Jahacui, Mefaatui,
[22] Dibonui, Nebojui, Bet Diblataimams,
[23] Kirjataimams, Bet Gamului, Bet Meonui,
[24] Kerijotams, Bocrai ir visiems Moabo miestams.
[25] Nukirstas Moabo ragas ir jo petys sutriuškintas, – sako Viešpats. –
[26] Nugirdykite jį, nes jis didžiavosi prieš Viešpatį. Moabas voliosis savo vėmaluose ir taps pajuoka.
[27] Ar nesityčiojai iš Izraelio, lyg jis būtų vagis?
[28] Moabo gyventojai, pasitraukite iš miestų ir gyvenkite uolose kaip balandžiai, susikrovę lizdą aukštai skardžiuose.
[29] Mes girdėjome apie Moabo išdidumą, puikybę, akiplėšiškumą ir pasididžiavimą.
[30] Aš žinau, kad jo pasigyrimas yra tuščias ir darbai niekam tikę.
[31] Aš verkiu ir dejuoju Moabo ir Kir Hereso žmonių.
[32] Aš verkiu dėl tavęs, Sibmos vynuogyne, daugiau negu dėl Jazero. Tavo atžalos nusidriekė per jūrą ir pasiekė Jazerą. Naikintojas užpuolė tavo vasaros vaisius ir vynuogyno derlių.
[33] Džiaugsmas ir linksmybė dingo iš derlingų Moabo laukų. Aš pašalinau vyną iš spaustuvo, vyno mynėjas nebemina jo, džiaugsmo šūksnių negirdėti.
[34] Šauksmas iš Hešbono pasiekia Elealę, jų aimanos girdimos iki Jahaco, o iš Coaro – iki Horonaimų ir Eglat Šelišijos. Ir Nimrimų vandenys išseks.
[35] Aš sustabdysiu Moabe aukojimą ir smilkymą jų dievams aukštumose.
[36] Mano širdis dejuoja kaip fleita dėl Moabo ir Kir Hereso žmonių. Jie neteko visų savo turtų, kuriuos turėjo.
[37] Visų galvos nuskustos ir barzdos nukirptos; rankos suraižytos ir strėnos padengtos ašutinėmis.
[38] Ant visų Moabo stogų ir aikštėse girdisi tik dejavimas. Aš sudaužiau Moabą kaip netinkamą indą, – sako Viešpats. –
[39] Jie dejuos, sakydami: 'Kaip sudaužytas, kaip sugėdintas Moabas!' Jis taps pajuoka ir pasibaisėjimu visoms aplinkinėms tautoms.
[40] Jis atskrenda kaip erelis ir ištiesia sparnus virš Moabo.
[41] Jis paims tvirtoves ir miestus. Tą dieną Moabo kariai bus nuliūdę ir išsigandę kaip moterys.
[42] Moabo tauta bus sunaikinta, nes ji didžiavosi prieš Viešpatį.
[43] Išgąstis, duobė ir spąstai laukia jūsų, Moabo gyventojai!
[44] Kas pabėgs nuo išgąsčio, įkris į duobę, kas išlips iš duobės, pateks į spąstus. Tai ištiks Moabą jų aplankymo metu.
[45] Bėgantys ir netekę jėgų sustos Hešbono pavėsyje. Bet ugnis išeis iš Hešbono ir liepsna iš Sihono ir praris Moabo kaktą ir triukšmadarių galvos vainiką.
[46] Vargas tau, Moabai! Tu žuvai, Kemošo tauta! Tavo sūnūs yra ištremti, tavo dukterys pateko į nelaisvę.
[47] Bet Aš parvesiu Moabo ištremtuosius paskutinėmis dienomis, – sako kareivijų Viešpats". Toks yra Moabo teismas.

20 Sk 21,13; Iz 16,7
24 Jer 48,41; Am 2,2
25 Ps 75,10; Ez 30,21; Zch 1,19-21
26 Jer 25,15
27 Jer 2,26; Rd 2,15; Mch 7,8-10; Sof 2,8
28 Ps 55,6.7; Gg 2,14
29 Iz 16,6; Jer 49,16; Sof 2,8.10
30 Iz 16,6; Jer 50,36
31 Iz 15,5; Iz 16,7.11
32 Sk 21,32; Iz 16,8.9; Iz 16,10
33 Iz 16,10; Jer 25,10; Jl 1,12
34 Sk 32,3.37; Iz 15,4-6
35 Iz 15,2; Iz 16,12
36 Iz 15,5; Iz 15,7; Iz 16,11
37 Pr 37,34; Iz 15,2.3; Iz 15,3; Iz 20,2; Jer 16,6; Jer 41,5; Jer 47,5
38 Iz 15,3; Jer 22,28
40 Įst 28,49; Iz 8,8; Jer 49,22; Oz 8,1; Hab 1,8
41 Iz 13,8; Iz 21,3; Jer 30,6; Mch 4,9.10
42 Ps 83,4; Jer 48,2
43 Iz 24,17.18; Rd 3,47
44 1 Kar 19,17; Iz 24,18; Jer 11,23; Am 5,19
45 Sk 21,21.26.28.29; Sk 24,17; Ps 135,11
46 Sk 21,29
47 Jer 49,6.39

49 Viešpats sako amonitams: "Argi Izraelis neturi paveldėtojų? Kodėl Milkomas paveldėjo Gadą ir jo žmonės apsigyveno miestuose?
[2] Ateis diena, kai Aš leisiu amonitų Rabai patirti karą. Ji pavirs griuvėsiais, o aplinkiniai miestai bus sudeginti; Izraelis atgaus savo nuosavybę.
[3] Vaitok, Hešbone, nes Ajas sunaikintas. Šaukite, Rabos dukterys, apsivilkite ašutinėmis, raudokite, bėgiodamos patvoriais, nes Milkomas ir jo kunigai bei kunigaikščiai eis į nelaisvę.
[4] Ko tu giries savo slėniais, nuklydusioji dukra? Pasitiki savo turtais, sakydama: 'Kas drįs eiti prieš mane?'
[5] Aš atvesiu prieš tave siaubą, – sako Viešpats, kareivijų Dievas. – Apsupę priešai taip jus išsklaidys, kad visi išbėgios ir niekas jų nebesurinks.
[6] Bet po to Aš išlaisvinsiu amonitus, – sako kareivijų Viešpats".
[7] Kareivijų Viešpats sako Edomui: "Ar nebėra išminties Temane? Ar išminčiai nebeduoda patarimų, ar jų išmintis išseko?
[8] Bėkite ir pasislėpkite slėptuvėse, Dedano gyventojai! Aš sunaikinsiu Ezavą, aplankydamas jį.
[9] Ar vynuogių skynėjai nepaliktų kiek vynuogių? Jei vagys įsilaužtų nakčia, ar jie nepavogtų tik tiek, kiek jiems reikia?
[10] Bet Aš apnuoginau Ezavą, Aš atidengiau jo paslaptis, ir jis nebeturės, kur pasislėpti. Jo vaikai, broliai ir kaimynai bus sunaikinti.
[11] Palik savo našlaičius, Aš išsaugosiu juos, tavo našlės tepasitiki manimi.
[12] Jei nekaltieji turės gerti taurę, tai ar tu liksi nebaustas? Tu neišvengsi bausmės!
[13] Aš prisiekiau pats savimi, kad Bocra taps siaubu, virs dykuma bei keiksmažodžiu; visi jos miestai bus amžini griuvėsiai, – sako Viešpats".
[14] Aš sužinojau iš Viešpaties, kad pasiuntinys yra pasiųstas tautoms. Jis kviečia visus į kovą prieš jį.
[15] "Tu būsi mažas tarp tautų ir paniekintas žmonėse.
[16] Tavo smarkumas ir širdies išdidumas apgavo tave. Tu gyveni uolų plyšiuose, laikaisi kalvų viršūnėse. Jei tu susikrautum savo lizdą taip aukštai kaip erelis, Aš nustumčiau tave žemyn, – sako Viešpats. –
[17] Edomas taps pasibaisėjimu; kiekvienas praeivis švilps ir baisėsis jo likimu.
[18] Kaip sunaikinta Sodoma ir Gomora bei jų apylinkės, taip ir čia nepasiliks ir negyvens joks žmogus.
[19] Kaip liūtas iš Jordano tankynės jis pakyla ir ateina prieš stipriųjų buveines, bet Aš jį nuvysiu ir paskirsiu tą, kurį išsirinksiu. Kas yra man lygus ir kas gali man pasipriešinti?
[20] Štai Viešpaties nutarimas Edomui ir sprendimas Temano gyventojams. Iš tiesų net menkiausi iš bandos juos ištrems ir jų buveinės liks apleistos.
[21] Nuo jų griuvimo trenksmo sudrebės žemė, ir jų šauksmo balsas bus girdimas prie Raudonosios jūros.
[22] Jis pakils kaip erelis, atskris ir išskės sparnus virš Bocros. Tą dieną Edomo kariai bus nuliūdę ir išsigandę kaip moterys".

49 SKYRIUS
1 Kun 18,21; Įst 23,3.4; 1 Kar 11,5; 2 Krn 20,1; Jer 25,21; Ez 21,28-32; Ez 25,1-7; Am 1,13-15; Sof 2,8-11
2 Ez 25,5; Am 1,13-15
3 Iz 32,11; Jer 48,2.7.37
4 Jer 3,14; Jer 9,23; Jer 21,13; Jer 48,7
6 Jer 48,47
7 Pr 25,30; Pr 32,3; Pr 36,11; Job 2,11; Iz 19,11; Iz 34,5.6; Jer 8,9; Jer 25,21; Ez 25,12-14; Ez 35,1-15; Jl 3,19; Am 1,11.12; Abd 1,1-9.15.16
8 Iz 21,13; Jer 25,23
9 Abd 1,5.6
10 Iz 17,14; Abd 1,5.6; Mal 1,3
12 Jer 25,29; Abd 1,16
13 Pr 22,16; Pr 36,33; 1 Krn 1,44; Iz 34,6; Iz 45,23; Iz 63,1; Jer 44,26; Am 1,12; Am 6,8
14 Abd 1,1-4
16 Job 39,27; Iz 14,13-15; Jer 48,29; Am 9,2; Abd 1,3.4
17 Jer 18,16; Jer 49,13; Jer 50,13; Ez 35,7
18 Pr 19,24.25; Įst 29,23; Jer 50,40; Am 4,11; Sof 2,9
19 Iš 15,11; Joz 3,15; Job 41,10; Iz 46,9; Jer 12,5; Jer 50,44
20 Iz 14,24.27; Jer 50,45
21 Jer 50,46; Ez 26,15.18
22 Jer 48,40.41

[23] Apie Damaską: "Sąmyšis Hamate ir Arpade, nes bloga žinia pasiekė juos. Jie išsigandę nerimauja kaip neramios jūros bangos.
[24] Damaskas nusiminęs bėga baimės apimtas; baimė ir skausmai užgriuvo jį kaip gimdyvę.
[25] Garsusis miestas ištuštėjo, mano džiaugsmo miestas.
[26] Jo jaunuoliai ir kariai žus gatvėse tą dieną, – sako kareivijų Viešpats, –
[27] Aš įžiebsiu ugnį Damasko sienose, ji praris Ben Hadado rūmus".
[28] Apie Kedarą ir Hacoro karalystes, kurias nugalėjo Nebukadnecaras, Babilono karalius, Viešpats sako: "Pasiruoškite ir žygiuokite prieš Kedarą, apiplėškite rytų tautas.
[29] Jie paims jų palapines ir bandas, apdangalus, indus ir kupranugarius. Ir jiems šauks: 'Siaubas iš visų pusių!'
[30] Skubiai bėkite ir pasislėpkite, Hacoro gyventojai. Nebukadnecaras, Babilono karalius, tarėsi prieš jus ir nusprendė dėl jūsų.
[31] Pakilk prieš šitą turtingą, ramiai gyvenančią tautą, – sako Viešpats. – Jie neturi nei vartų, nei užkaiščių, gyvena atsiskyrę.
[32] Jų kupranugariai ir didžiulės bandos taps grobiu. Aš išsklaidysiu į visas šalis vyrus, kurie kerpasi plaukus, ir bausiu juos iš visų pusių, – sako Viešpats, –
[33] Hacore gyvens šakalai, jis liks amžina dykuma. Jame negyvens joks žmogus".
[34] Viešpats kalbėjo pranašui Jeremijui apie Elamą, pradedant karaliauti Zedekijui, Judo karaliui:

23 Iz 17,1-3; Iz 57,20; Jer 39,5; Am 1,3.5; Zch 9,1.2; Zch 9,2
24 Iz 13,8; Jer 4,31; Jer 6,24; Jer 48,21
25 Jer 33,9
26 Jer 50,30; Am 4,10
27 Am 1,4
28 Pr 25,13; Ts 6,3; Job 1,3; Ps 120,5; Iz 21,16.17; Jer 2,10; Ez 27,21
29 Ps 120,5; Jer 46,5
31 Sk 23,9; Įst 33,28; Ez 38,11; Mch 7,16
32 Jer 9,26; Jer 25,23; Ez 5,10
33 Mal 1,3
34 2 Kar 24,17.18; Jer 25,25
35 Iz 22,6
37 Jer 9,16
38 Jer 43,10
39 Jer 48,47

50 SKYRIUS
1 Iz 13,1; Iz 47,1
2 Iz 21,9; Iz 46,1; Jer 43,12.13
3 Iz 13,17.18.20; Jer 51,48
4 Ezr 3,12.13; Oz 1,11; Oz 3,5
5 Jer 31,31
6 Iz 53,6; Jer 2,20; Jer 3,6.23; Jer 23,1

[35] "Aš sulaužysiu Elamo lanką, jo didžiausią stiprybę.
[36] Aš pasiųsiu ant Elamo keturis vėjus iš keturių pasaulio šalių ir juos išsklaidysiu į visus pasaulio kraštus taip, kad nebus tautos, kurioje Elamo išsklaidytųjų nebūtų.
[37] Aš sukelsiu Elame baimę priešų, kurie siekia jo gyvybės, ir atvesiu prieš juos nelaimę, savo rūstybę, siųsiu paskui juos kardą ir sunaikinsiu juos.
[38] Aš pastatysiu Elame savo sostą ir pašalinsiu jų karalius bei kunigaikščius.
[39] Bet paskutinėmis dienomis Aš išvaduosiu Elamą, – sako Viešpats".

50

Viešpats kalbėjo pranašui Jeremijui apie Babiloną ir chaldėjų kraštą:
[2] "Paskelbkite tautoms, iškelkite vėliavas, neslėpkite, kad Babilonas paimtas, Belis nebegarbinamas, Merodachas sunaikintas! Jų stabai išniekinti, atvaizdai sudaužyti.
[3] Iš šiaurės prieš jį ateina tauta. Ji pavers kraštą dykyne; žmonės ir gyvuliai jame nebegyvens, pabėgs iš jo.
[4] Tuomet sugrįš Izraelio ir Judo vaikai, – sako Viešpats. – Jie eis verkdami ir ieškos Viešpaties, savo Dievo.
[5] Jie klaus kelio į Sioną ir keliaus, sakydami: 'Eikime, glauskimės prie Viešpaties amžina sandora, kuri nebus užmiršta!'
[6] Mano tauta tapo paklydusia banda. Ganytojai ją suvedžiojo ir paklaidino kalnuose. Jie ėjo per kalnus bei kalvas ir užmiršo savo poilsio vietą.

[7] Kas juos sutiko, rijo juos. Jų priešai sakė: 'Mes tuo nenusikaltome. Izraelitai nusikalto Viešpačiui, teisingumo buveinei, ir Viešpačiui, savo tėvų vilčiai'.
[8] Skubėkite iš Babilono, traukitės iš chaldėjų krašto! Būkite kaip ožiai bandos priekyje.
[9] Aš sukelsiu prieš Babiloną daug galingų tautų ir atvesiu jas iš šiaurės. Jos išsirikiuos ir nugalės jį. Visos jų strėlės įgudusio kario rankose, jos pasiekia tikslą.
[10] Chaldėja taps grobiu, jos priešai prisiplėš turto užtektinai, – sako Viešpats, –
[11] nes jūs džiaugėtės ir didžiavotės, mano paveldo grobėjai, šokinėjote kaip veršiai ant žolės ir baubėte kaip jaučiai.
[12] Jūsų motina bus išniekinta ir sugėdinta. Ji bus paskutinė tarp tautų, virs dykyne, sausa žeme, dykuma.
[13] Dėl Viešpaties rūstybės ji bus negyvenama. Kiekvienas, praeinantis pro Babiloną, stebėsis ir švilps dėl jo nelaimės.
[14] Išsirikiuokite prieš Babiloną, įtempkite lankus prieš jį, šaukite, negailėkite strėlių, nes jis nusikalto Viešpačiui.
[15] Skelbkite visur, kad jis paimtas. Jo apsaugos pylimas krito, sienos nugriautos. Tai Viešpaties kerštas jam už jo darbus.
[16] Išnaikinkite Babilone sėjėją ir pjovėją. Karui siaučiant, kiekvienas bėgs į savo kraštą, pas savo tautą.
[17] Izraelis yra kaip išsklaidytos avys, kurias išvaikė liūtai. Pirmasis jį rijo Asirijos karalius, o po to Nebukadnecaras, Babilono karalius, sutraiškė jo kaulus".
[18] Todėl taip sako kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas: "Aš nubausiu Babilono karalių ir jo kraštą, kaip nubaudžiau Asirijos karalių.
[19] Izraelį Aš parvesiu atgal į savo kraštą. Jis ganysis Karmelyje ir Bašane, pasisotins Efraimo kalnyne bei Gileade.
[20] Tuo metu ieškos Izraelio kaltės ir Judo nuodėmės, bet jų neras, nes Aš atleisiu jiems ir jų nesunaikinsiu, – sako kareivijų Viešpats. –
[21] Žygiuok prieš Merataimų ir Pekodo kraštų gyventojus! Žudyk ir naikink, – sako Viešpats, – daryk taip, kaip tau įsakiau!
[22] Krašte girdėti šauksmai kovos ir didelio sunaikinimo.
[23] Visos žemės kūjis pats sudaužytas ir sutrupėjęs. Babilonas tapo dykyne tarp tautų.
[24] Babilone, Aš stačiau tau spąstus ir sugavau tave. Tu to nepastebėjai, bet buvai surastas ir sugautas, nes kovojai prieš Viešpatį.
[25] Viešpats atidarė savo ginklų sandėlį ir ištraukė savo rūstybės ginklus, nes tai yra Viešpaties, kareivijų Dievo, darbas chaldėjų krašte.
[26] Pakilkite prieš jį, visi kraštai, atidarykite jo grūdų sandėlius, supilkite viską į krūvas ir sunaikinkite – tenelieka nieko.
[27] Išžudykite jo veršius, teeina jie į skerdyklą. Vargas jiems! Atėjo jų aplankymo diena.
[28] Štai pabėgėliai iš Babilono krašto! Jie praneša Sione apie Viešpaties kerštą, apie mūsų Dievo kerštą dėl Jo šventyklos.
[29] Surinkite šaulius prieš Babiloną. Apsupkite jį taip, kad nė vienas neištrūktų! Atmokėkite jam

7 Ps 22,4; Ps 79,7; Ps 90,1; Ps 91,1; Jer 2,3; Zch 11,5
8 Iz 48,20
9 2 Sam 1,22; Jer 15,14; Jer 51,27
10 Apr 17,16
11 Iz 47,6; Oz 10,11
12 Jer 51,43
13 Jer 25,12; Jer 49,17
14 Jer 51,2
15 2 Krn 30,8; Jer 51,6.11; Jer 51,58; Ez 17,18
16 Iz 13,14; Jer 51,9
17 2 Kar 15,29; 2 Kar 17,6; 2 Kar 18,9-13; 2 Kar 24,10.14; 2 Kar 24,10-14; 2 Kar 25,1-7; Jer 2,15
18 Iz 10,12; Ez 31,3.11.12; Nah 3,7.18.19
19 Iz 65,10; Jer 33,12; Ez 34,13
20 Sk 23,21; Iz 1,9; Iz 43,25; Jer 31,34; Mch 7,19
21 2 Sam 16,11; 2 Kar 18,25; 2 Krn 36,23; Iz 10,6; Iz 44,28; Iz 48,14; Ez 23,23
22 Jer 51,54
23 Iz 14,6; Jer 51,20-24
24 Iz 45,9; Jer 51,8.31; Dan 5,30
25 Iz 13,5
27 Ps 22,12; Ps 37,13; Iz 34,7; Jer 46,21; Jer 48,44; Ez 7,7
28 Ps 149,6-9; Jer 51,10
29 Ps 137,8; Iz 47,10; Jer 51,56; 2 Tes 1,6; Apr 18,6

pagal jo darbus; ką jis darė, jam darykite, nes jis didžiavosi prieš mane, Izraelio Šventąjį.
[30] Jo jaunuoliai kris aikštėse ir visi jo kariai bus sunaikinti tą dieną, – sako Viešpats. –
[31] Aš esu prieš tave, tu išdidusis! Atėjo tavo aplankymo metas.
[32] Išdidusis suklups ir kris, nė vienas jo nepakels. Aš įžiebsiu jo miestuose ugnį, kuri suris viską aplinkui".
[33] Kareivijų Viešpats sako: "Prispausti yra Izraelio ir Judo vaikai. Tie, kurie juos išvedė į nelaisvę, laiko juos ir nė nemano jų paleisti.
[34] Jų Atpirkėjas yra stiprus, kareivijų Viešpats yra Jo vardas. Jis rūpinsis jų byla ir suteiks kraštui ramybę, bet privers drebėti Babilono gyventojus.
[35] Kardas chaldėjams, Babilono gyventojams, jo kunigaikščiams ir išminčiams!
[36] Kardas jo žyniams, kurie taps kvaili, ir kariams, kad išsigąstų.
[37] Kardas žirgams, kovos vežimams ir samdytiems kariams, kurie taps kaip moterys. Kardas jo turtams, kurie taps grobiu!
[38] Sausra išdžiovins jo vandenis. Tai drožtų atvaizdų kraštas, per savo stabus jie sukvailėjo.
[39] Todėl ten gyvens laukiniai žvėrys, šakalai ir stručiai; Babilonas niekados nebus apgyvendintas nė atstatytas.
[40] Kaip Dievas sunaikino Sodomą, Gomorą ir jų aplinkinius miestus, taip ir Babilonas bus sunaikintas, niekas jame negyvens.
[41] Galinga tauta ateina iš šiaurės ir daug karalių iš žemės pakraščių.
[42] Jie ginkluoti lankais ir ietimis, žiaurūs bei negailestingi. Jie atūžia kaip jūra, joja ant žirgų, pasirengę kovai prieš tave, Babilono dukra!
[43] Babilono karalius, išgirdęs apie juos, nuleido rankas; jį apėmė baimė ir skausmai tarsi gimdyvę.
[44] Kaip liūtas iš Jordano tankynės jis pakyla ir ateina prieš stipriųjų buveines, bet Aš jį nuvysiu ir paskirsiu tą, kurį išsirinksiu. Kas yra man lygus ir kas gali man pasipriešinti? Koks valdovas galėtų man prieštarauti?
[45] Štai Viešpaties nutarimas Babilonui ir sprendimas chaldėjų kraštui. Iš tiesų net menkiausi iš bandos juos ištrems ir jų buveinės liks apleistos.
[46] Babilono paėmimo triukšmas sudrebins žemę, ir jų šauksmą išgirs visos tautos".

51 Taip sako Viešpats: "Aš pažadinsiu prieš Babilono ir Chaldėjos gyventojus naikinantį vėją.
[2] Aš siųsiu į Babiloną vėtytojus. Jie vėtys jį ir ištuštins šalį. Ji bus apsupta iš visų pusių.
[3] Šauliai, įtempkite lankus, šarvuotieji, pakilkite. Nesigailėkite jos jaunuolių ir sunaikinkite visą jos kariuomenę.
[4] Žuvusieji ir sunkiai sužeisti chaldėjų krašte gulės gatvėse.
[5] Izraelio ir Judo neatstūmė Viešpats, jų Dievas, nors jų kraštas yra pilnas nusikaltimų prieš Izraelio Šventąjį.
[6] Bėkite iš Babilono, gelbėkitės, nežūkite dėl jo nusikaltimų. Tai Viešpaties keršto diena, ir Jis atlygins jam už jo darbus.
[7] Babilonas buvo auksinė taurė

30 Iz 13,18; Jer 49,26; Jer 51,4
32 Iz 26,5; Jer 21,14; Mal 4,1
34 Pat 23,11; Iz 43,14; Iz 47,4; Jer 15,21; Jer 31,11; Jer 32,18; Jer 51,19-22; Apr 18,8
35 Iz 47,13; Jer 51,57; Dan 5,30
36 Iz 44,25; Jer 48,30
37 Jer 25,20; Jer 51,30; Ez 30,5; Nah 3,13
38 Iz 44,27; Jer 51,36; Apr 16,12
39 Iz 13,20; Iz 13,21.22; Iz 34,14; Jer 25,12; Jer 51,37; Apr 18,2
40 Pr 19,24.25; Iz 13,19; Iz 13,20; Jer 49,18; Lk 17,28-30; 2 Pt 2,6; Jud 1,7
41 Iz 13,2-5; Jer 6,22; Jer 25,14; Jer 51,27
42 Iz 5,30; Iz 13,18; Jer 6,23
43 Jer 6,24; Jer 51,31
44 Job 41,10; Jer 49,19-21; Jer 49,19
45 Ps 33,11; Iz 14,24; Jer 49,19.20; Jer 51,10.11; Jer 51,29
46 Apr 18,9

51 SKYRIUS
1 2 Kar 19,7; Iz 47,1; Jer 4,11; Jer 50,1; Oz 13,15
2 Iz 41,16; Jer 15,7; Jer 50,14; Mt 3,12
3 Jer 50,14.29; Jer 50,21
4 Jer 49,26; Jer 50,30.37
5 Iz 54,7.8; Jer 33,24-26; Jer 46,28
6 Jer 25,14; Jer 50,8; Jer 50,15; Apr 18,4
7 Jer 25,15; Jer 25,16; Hab 2,16; Apr 14,8; Apr 17,4

Viešpaties rankoje, visa žemė pasigėrė iš jos. Jos vyno gėrė tautos, todėl jos išprotėjo.
[8] Babilonas krito, jis sutriuškintas. Apraudokite jį, atneškite balzamo jo žaizdoms, gal jis pagis?"
[9] Mes gydėme Babiloną, bet jis nepagijo. Palikime jį ir grįžkime kiekvienas į savo kraštą. Jo teismas pasiekė dangų.
[10] Viešpats iškėlė mūsų teisumą. Eikime ir pasakokime Sione, ką Viešpats, mūsų Dievas, padarė.
[11] Galąskite strėles, imkite skydus! Viešpats sukėlė medų karalius, nes Jo sumanymas yra sunaikinti Babiloną. Tai Viešpaties kerštas dėl šventyklos.
[12] Iškelkite vėliavą prieš Babilono sienas, sustiprinkite sargybą, paruoškite pasalas. Ką Viešpats nusprendė, tai ir padarys Babilono gyventojams.
[13] Tu, kuris gyveni prie gausių vandenų ir turi gausybę turtų. Atėjo tavo galas, tavo godumo saikas.
[14] Kareivijų Viešpats prisiekė: "Tave užplūs žmonės kaip skėriai ir pakels prieš tave savo balsus".
[15] Jis savo jėga sukūrė žemę, savo išmintimi padėjo pasaulio pamatą ir savo supratimu ištiesė dangų.
[16] Jo balso klauso vandenys danguose, Jis pakelia garus nuo žemės pakraščių. Jis siunčia žaibus su lietumi, paleidžia vėją iš savo sandėlių.
[17] Žmogus neturi pažinimo ir yra neišmintingas. Amatininkai bus sugėdinti dėl savo drožinių, jų lieti atvaizdai yra apgaulė, juose nėra kvapo.
[18] Jie yra tuštybė, paklydimo darbai. Jie pražus aplankymo dieną.
[19] Visai kitokia yra Jokūbo dalis. Jis yra visa ko Kūrėjas, Izraelis yra Jo nuosavybė. Kareivijų Viešpats yra Jo vardas.
[20] "Tu esi mano kūjis ir kovos ginklas. Tavimi sudaužysiu tautas ir sunaikinsiu karalystes.
[21] Tavimi sunaikinsiu žirgą ir raitelį, kovos vežimą ir jame esantį.
[22] Tavimi sunaikinsiu vyrą ir moterį, seną ir jauną, jaunuolį ir mergaitę,
[23] piemenį ir bandą, artoją ir jungą su gyvuliais, kunigaikščius ir valdovus.
[24] Bet Aš atlyginsiu Babilonui ir visiems Chaldėjos gyventojams jūsų akivaizdoje už jų piktybes, padarytas Sione, – sako Viešpats. –
[25] Tu buvai naikinantis kalnas, sugadinęs visą žemę. Aš ištiesiu savo ranką prieš tave, sulyginsiu tave su žeme ir paversiu pelenais.
[26] Tavo akmenų nenaudos nei kampams, nei pamatams. Tu būsi amžina dykyne.
[27] Iškelkite vėliavą, trimituokite trimitais, kad išgirstų tautos. Sušaukite prieš jį Ararato, Minio ir Aškenazo karalystes. Paskirkite kariuomenei vadą ir surinkite tiek karių kaip skėrių laukuose.
[28] Pasiruoškite kovai kartu su medų karaliais, valdovais, kunigaikščiais ir visais jų valdžioje esančiais kraštais.
[29] Žemė pajudės ir drebės, nes Babilonui bus įvykdytas Viešpaties sprendimas. Babilono kraštas taps tuščias ir negyvenamas".
[30] Babilono kariai nebeina į kovą. Jie sėdi tvirtovėse netekę drąsos. Jų gyvenvietės dega, vartai išlaužti.
[31] Pasiuntinys sutinka pasiuntinį. Jie neša žinią Babilono karaliui,

8 Iz 21,9; Iz 48,20; Jer 46,11; Jer 50,2; Apr 14,8; Apr 18,2; Apr 18,9.11.19
9 Ezr 9,6; Iz 13,14; Jer 46,16; Jer 50,16; Apr 18,5
10 Ps 37,6; Iz 40,21; Jer 50,28; Mch 7,9
11 Iz 13,17; Jer 46,4.9; Jer 50,28; Jer 50,45; Jl 3,9.10
12 Nah 2,1; Nah 3,14
13 Apr 17,1.15
14 Jer 49,13; Jer 50,15; Jer 51,27; Am 6,8; Nah 3,15
15 Pr 1,1.6; Job 9,8; Ps 104,2; Iz 40,22; Jer 10,12-16
16 Ps 135,7; Jer 10,13
17 Iz 44,18-20; Jer 10,14; Jer 50,2
20 Iz 10,5.15; Jer 50,23
22 2 Krn 36,17; Iz 13,15.16
24 Jer 50,15.29
25 Iz 13,2; Zch 4,7; Apr 8,8
26 Jer 50,26.40
27 Iz 13,2; Jer 25,14; Jer 50,2; Jer 50,41.42; Jer 51,12
29 Iz 13,19.20; Iz 47,11; Jer 50,13; Jer 50,45; Jer 51,26.43
30 Iz 19,16; Iz 45,1.2; Jer 48,41; Rd 2,9; Am 1,5; Nah 3,13
31 Jer 50,24

kad jo miestas paimtas iš visų pusių:
[32] brastos užimtos, įtvirtinimai dega, kariai apimti panikos.
[33] Kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas, sako: “Babilonas yra kaip klojimas kūlimo metu. Dar valandėlė, ir derliaus metas ateis”.
[34] “Nebukadnecaras, Babilono karalius, ėdė mane ir naikino, paliko mane kaip tuščią indą. Jis prarijo mane kaip slibinas. Pripildęs savo pilvą mano gardumynais, mane išstūmė.
[35] Man ir mano žmonėms padaryta skriauda tekrinta ant Babilono”, – sakys Sionas. “Mano kraujas tekrinta ant Chaldėjos”, – sakys Jeruzalė.
[36] Viešpats sako: “Aš ginsiu tavo bylą ir atkeršysiu už tave. Aš išdžiovinsiu Babilono vandenis, jo šaltiniai išseks.
[37] Babilonas pavirs griuvėsių krūva šakalams gyventi, vieta pasibaisėjimo ir pajuokos, be gyventojų.
[38] Jie riaumos kaip liūtai, staugs kaip liūtų jaunikliai.
[39] Aš jiems paruošiu puotą: jie nusigers ir užmigs amžinu miegu.
[40] Aš juos nuvesiu į skerdyklą kaip avinėlius, avinus ir ožius.
[41] Krito Šešachas, pasaulio puošmena! Babilonas tapo siaubu tautoms!
[42] Jūra įsiveržė į Babiloną, daugybė bangų užliejo jį.
[43] Jo miestai virto dykyne, išdžiūvusia žeme, kurioje niekas negyvena ir joks žmogus per ją nekeliauja.
[44] Aš nubausiu Belį Babilone ir išplėšiu iš jo gerklės, ką jis prarijo. Tautos nebeplauks pas jį. Babilono sienos krito.
[45] Išeik iš jo, mano tauta! Kiekvienas gelbėkite savo gyvybę nuo degančios Viešpaties rūstybės.
[46] Nenusiminkite, neišsigąskite gandų, kurie kas metai sklis krašte apie neramumus ir valdovų tarpusavio kovas.
[47] Ateina laikas, kai Aš teisiu Babilono atvaizdus; visas kraštas susigės, o jo gyventojai bus išžudyti.
[48] Tada dangus, žemė ir visa, kas juose yra, džiaugsis žuvimu Babilono, kurį užims iš šiaurės atėjęs naikintojas.
[49] Kaip Babilono ranka žudė Izraelyje, taip Babilone kris nužudytieji.
[50] Jūs, kurie ištrūkote nuo kardo, eikite, nestovėkite vietoje, ir, toli būdami, atsiminkite Viešpatį ir Jeruzalę”.
[51] Mes susigėdome, girdėdami pajuokas; gėda apdengė mūsų veidus, kai svetimi atėjo į šventąją vietą Viešpaties namuose.
[52] “Ateis diena, kai Aš nuteisiu jų drožinius; tuomet visame krašte vaitos sužeistieji.
[53] Jei Babilonas pakiltų iki dangaus ir savo pilis pastatytų iki debesų, mano siųstas naikintojas užklups jį”, – sako Viešpats.
[54] Šauksmas kyla iš Babilono, baisus sunaikinimas Chaldėjos krašte,
[55] nes Viešpats plėšia Babiloną ir tildo jo galingą balsą, nors jo bangos šniokščia kaip galingi vandenys, girdimi jų triukšmingi balsai.
[56] Priešas veržiasi į Babiloną; jo kariai patenka į nelaisvę, jų lankai sulaužyti. Viešpats, atlygio Dievas, tikrai atlygins.
[57] “Aš nugirdysiu Babilono kunigaikščius, išminčius, valdovus,

32 Jer 50,38
33 Iz 21,10; Iz 41,15; Dan 2,35; Oz 6,11; Jl 3,13; Am 1,3; Mch 4,13; Hab 3,12; Apr 14,15
34 Iz 24,1-3; Jer 50,17
36 Ps 140,12; Jer 50,34; Jer 50,38
37 Iz 13,22; Jer 25,9.11; Jer 50,39; Apr 18,2
39 Jer 51,57
41 Iz 13,19; Jer 25,26; Jer 49,25; Dan 4,30
42 Iz 8,7.8; Jer 51,55; Dan 9,26
43 Iz 13,20; Jer 50,39.40
44 Iz 46,1; Jer 50,2; Jer 50,15
45 Iz 48,20; Jer 50,8.28; Jer 51,6; Apr 18,4
46 2 Kar 19,7; Iz 13,3-5
48 Iz 44,23; Iz 48,20; Iz 49,13; Jer 50,3.41; Apr 18,20
50 Įst 4,29-31; Jer 44,28; Ez 6,9
51 Ps 44,15; Ps 74,3-8; Ps 79,4; Jer 52,13; Rd 1,10
53 Pr 11,4; Job 20,6; Ps 139,8-10; Iz 14,12-14; Jer 49,16; Am 9,2; Abd 1,4
54 Jer 50,22
56 Ps 94,1; Jer 50,29
57 Jer 46,18; Jer 48,15; Jer 50,35

karo vadus ir karius. Jie užmigs amžinu miegu ir nepabus", – sako Karalius, kareivijų Viešpats.
[58] "Plačioji Babilono siena bus sulyginta su žeme ir aukštieji vartai sudeginti. Tautos vargo veltui, giminės dirbo ir statė ugniai", – sako Viešpats.
[59] Pranašo Jeremijo žodis Serajai, Machsėjos sūnaus Nerijos sūnui, kai jis lydėjo Zedekiją, Judo karalių, jo ketvirtais karaliavimo metais į Babiloną. Seraja buvo žymus kunigaikštis.
[60] Jeremijas užrašė į knygą visas nelaimes, kurios ištiks Babiloną, visus žodžius, kurie parašyti prieš Babiloną.
[61] Jeremijas sakė Serajai: "Nuvykęs į Babiloną, perskaityk visus šiuos žodžius
[62] ir sakyk: 'Viešpatie, Tu grasinai šitą vietą taip sunaikinti, kad čia nebebūtų nieko: nei žmonių, nei gyvulių, ir ji liktų amžina dykynė'.
[63] Perskaitęs šią knygą, pririšk prie jos akmenį ir įmesk ją į Eufrato upę,
[64] sakydamas: 'Taip įvyks su Babilonu. Jis paskęs ir nebepakils dėl visų nelaimių, kurias Viešpats jam užves' ". Tiek Jeremijo žodžių.

52 Zedekijas buvo dvidešimt vienerių metų, kai tapo karaliumi. Jis karaliavo vienuolika metų Jeruzalėje. Jo motina buvo Hamutalė, Jeremijo duktė iš Libnos.
[2] Jis darė pikta Viešpaties akyse kaip ir Jehojakimas.
[3] Dėl Viešpaties rūstybės taip atsitiko Jeruzalei ir Judui, kad galiausiai Jis pašalino juos iš savo akių. Ir Zedekijas sukilo prieš Babilono karalių.
[4] Devintaisiais Zedekijo karaliavimo metais, dešimto mėnesio dešimtą dieną, Babilono karalius Nebukadnecaras atėjo su visa kariuomene prieš Jeruzalę, ją apgulė ir supylė aplinkui pylimą.
[5] Miestas buvo apgultas iki vienuoliktų karaliaus Zedekijo metų.
[6] Ketvirto mėnesio devintą dieną mieste taip sustiprėjo badas, kad žmonės nebeturėjo ko valgyti.
[7] Pralaužę miesto sieną, karalius ir visi jo kariai pabėgo naktį taku, esančiu tarp dviejų miesto sienų, pro karaliaus sodą. Chaldėjai buvo apsupę miestą. Jie traukėsi lygumos keliu.
[8] Chaldėjų kariuomenė vijosi karalių ir sugavo Zedekiją lygumoje prie Jericho. Visa jo kariuomenė buvo išsklaidyta.
[9] Jie suėmė karalių ir atgabeno pas Babilono karalių į Riblą Hamato krašte, ir tas jį teisė.
[10] Babilono karalius nužudė Zedekijo sūnus jo akyse, taip pat ir visus Judo kunigaikščius Ribloje.
[11] Tada Zedekijui išlupo akis, sukaustė grandinėmis, išsivedė į Babiloną ir įmetė į kalėjimą, kuriame jis išbuvo iki mirties.
[12] Devynioliktais Nebukadnecaro, Babilono karaliaus, metais, penkto mėnesio dešimtą dieną, sargybos viršininkas Nebuzaradanas, kuris tarnavo Babilono karaliui, atėjo į Jeruzalę.
[13] Jis sudegino Viešpaties namus, karaliaus namus ir visus didelius Jeruzalės pastatus.
[14] Chaldėjų kariai, buvę su sargybos viršininku, išgriovė aplinkui Jeruzalę esančias sienas.

58 Jer 50,15; Hab 2,13
59 Jer 32,12
60 Iz 30,8; Jer 36,2
62 Iz 13,20; Iz 14,22.23; Jer 50,3.39
63 Jer 19,10.11; Apr 18,21

52 SKYRIUS

1 Joz 10,29; 2 Kar 8,22; 2 Kar 24,18; 2 Krn 36,11; Iz 37,8
3 2 Krn 36,13
4 2 Kar 25,1; Jer 39,1; Ez 24,1.2; Zch 8,19
9 2 Kar 25,6; Jer 32,4; Jer 39,5
10 Ez 12,13
11 Ez 12,13
12 2 Kar 25,8-21; Jer 39,9; Jer 52,29

[15] Nebuzaradanas, sargybos viršininkas, išvedė į nelaisvę dalį tautos beturčių, mieste likusius gyventojus, tuos, kurie perbėgo pas babiloniečius, ir visus amatininkus.
[16] Bet Nebuzaradanas paliko kai kuriuos krašto beturčius, kad prižiūrėtų vynuogynus ir dirbtų žemę.
[17] Chaldėjai sulaužė varines kolonas, stovus ir varinį baseiną, buvusius Viešpaties namuose, ir visą jų varį išgabeno į Babiloną.
[18] Jie paėmė ir puodus, šakutes, gnybtuvus, dubenis, semtuvus bei visus varinius indus, kurie buvo naudojami tarnavimo metu.
[19] Sargybos viršininkas pasiėmė indus smilkalams, taures, praustuves, žvakides, lėkštes – visa, kas buvo iš aukso ir sidabro.
[20] Dviejų kolonų, baseino, dvylikos varinių jaučių, buvusių po baseinu, ir stovų, kuriuos karalius Saliamonas buvo padaręs Viešpaties namams, vario buvo neįmanoma pasverti.
[21] Viena kolona buvo aštuoniolikos uolekčių aukščio, dvylikos uolekčių apimties; kolonos sienos buvo keturių pirštų storio, o vidus tuščias.
[22] Ant kolonos buvo varinis kapitelis, penkių uolekčių aukščio; jį supo grotelės ir granato vaisiai – viskas buvo iš vario. Tokia pat buvo ir antroji kolona.
[23] Devyniasdešimt šeši granato vaisiai buvo iš vienos pusės; iš viso aplinkui groteles jų buvo šimtas.
[24] Sargybos viršininkas paėmė vyriausiąjį kunigą Serają, antrąjį kunigą Sofoniją, tris durininkus,
[25] miesto valdininką, kuris buvo karo vyrų viršininkas, septynis vyrus, karaliaus patarėjus, kuriuos rado mieste, kariuomenės vyriausiąjį raštininką, kuris šaukdavo į kariuomenę, ir šešiasdešimt krašto vyrų, kurie buvo mieste.
[26] Nebuzaradanas, sargybos viršininkas, paėmęs juos, nuvedė pas Babilono karalių į Riblą.
[27] Karalius nužudė juos Ribloje, Hamato krašte. Taip Judas buvo ištremtas iš savo krašto.
[28] Nebukadnecaras septintaisiais savo karaliavimo metais iš Jeruzalės ištrėmė tris tūkstančius dvidešimt tris žydus;
[29] aštuonioliktaisiais metais – aštuonis šimtus trisdešimt du asmenis;
[30] dvidešimt trečiaisiais metais sargybos viršininkas Nebuzaradanas ištrėmė septynis šimtus keturiasdešimt penkis žydus. Iš viso keturis tūkstančius šešis šimtus žmonių.
[31] Trisdešimt septintaisiais Judo karaliaus Jehojachino tremties metais, dvylikto mėnesio dvidešimt penktą dieną, Babilono karalius Evil Merodachas pirmaisiais savo karaliavimo metais dovanojo bausmę Judo karaliui Jehojachinui ir išleido jį iš kalėjimo.
[32] Jis kalbėjo su juo draugiškai ir davė jam sostą, aukštesnį negu kitų karalių, kurie buvo su juo Babilone.
[33] Jis pakeitė Jehojachino kalėjimo drabužius, ir tas valgė karaliaus akivaizdoje per visas savo gyvenimo dienas.
[34] Karalius jam paskyrė nuolatinį išlaikymą, kurį jis gaudavo kiekvieną dieną per visas savo gyvenimo dienas.

15 Jer 39,9
17 1 Kar 7,15.23.27.50; Jer 27,19
18 Iš 27,3; 1 Kar 7,40.45; 2 Kar 25,14
20 1 Kar 7,47; 2 Kar 25,16
21 1 Kar 7,15; 2 Kar 25,17; 2 Krn 3,15
23 1 Kar 7,20
24 2 Kar 25,18; 1 Krn 6,14; Ezr 7,1; Jer 21,1; Jer 29,25
28 2 Kar 24,2; 2 Kar 24,12; 2 Kar 24,14
29 2 Kar 25,11; Jer 39,9
31 Pr 40,13.20; 2 Kar 25,27-30; Ps 3,3; Ps 27,6
33 2 Sam 9,7.13; 1 Kar 2,7

RAUDŲ
KNYGA

1 Koks vienišas miestas, kuris pirma buvo pilnas žmonių! Jis buvo garsus tarp tautų, o dabar lyg našlė. Buvo lyg kunigaikštienė, o dabar lyg vergė.
[2] Ji verkia graudžiai nakties metu, skruostai pasruvę ašaromis. Nė vienas jos meilužis neguodžia jos. Visi draugai tapo išdavikais ir priešais.
[3] Judas ištremtas vargsta ir vergauja, gyvena tarp pagonių tautų, neturi ramybės. Jo persekiotojai pasivijo jį siaurose vietose.
[4] Siono keliai tušti, niekas jais nekeliauja į šventes. Miesto vartai sunaikinti, kunigai dūsauja. Jo mergaitės liūdi, jis apimtas kartėlio.
[5] Prispaudėjai viešpatauja, priešai džiaugiasi. Viešpats siuntė tą bausmę Jeruzalei dėl daugybės jos kalčių. Jos vaikai priešų išvesti nelaisvėn.
[6] Siono dukters grožis – praeitis. Jos kunigaikščiai lyg elniai, nerandantys ganyklos, bejėgiai jie eina savo priešų priekyje.
[7] Jeruzalė, pavergta ir pamiršta, prisimena laimingus praeities laikus. Ji pateko į priešo rankas, niekas jai nepadėjo. Prispaudėjai tyčiojasi iš jos sabatų.
[8] Jeruzalės nusikaltimas didelis, todėl ji atmesta. Kas ją gerbė, dabar niekina, nes matė jos nuogumą. Ji pati vaitoja ir sukasi į šalį.
[9] Jos rūbas suteptas. Ji nepagalvojo, kas jos laukia, todėl ji visko neteko, nėra kas ją paguostų. Viešpatie, pažvelk į mano vargą, nes mano priešai iškilo!
[10] Jos brangenybės priešų rankose. Net pagonių tautos, kurioms Tu buvai uždraudęs įeiti į ją, įsilaužė į šventyklą.
[11] Visa tauta dūsauja, trūksta maisto. Jie keičia brangenybes į maistą gyvybei palaikyti. Viešpatie, pažvelk į mano paniekinimą!
[12] Ar tai nieko nereiškia jums, einantiems pro šalį? Pažvelkite ir pagalvokite, ar kas kenčia tokį vargą kaip aš? Viešpats baudžia mane savo rūstybės įkarštyje.
[13] Jis siuntė iš aukštybės ugnį ir degino mane. Jis ištiesė tinklą, pagavo mano kojas ir paklupdė mane. Jis padarė mane apleistą ir besikamuojančią.
[14] Jis uždėjo man jungą už mano nusikaltimus. Jo ranka uždėtas jungas slegia mano pečius. Viešpats palaužė mano jėgas, atidavė mane į galingesnių rankas.
[15] Viešpats sunaikino visus mano stipriuosius; Jis sušaukė daugybę, kad sunaikintų mano jaunuolius. Viešpats mynė mergelę, Judo dukterį, kaip vynuogių spaustuve.
[16] Aš verkiu, mano skruostais rieda ašaros. Neturiu, kas mane nuramintų, kas atgaivintų mano sielą. Mano vaikus išsklaidė galingas priešas.
[17] Sionas tiesia savo rankas, bet

1 SKYRIUS
1 1 Kar 4,21; Ezr 4,20; Iz 47,7-8; Jer 31,7
2 Job 7,3; Jer 13,17
3 Įst 28,65; Jer 52,27; Rd 2,9
4 Iz 27,10
5 Įst 28,43; Jer 30,14.15; Jer 52,28; Dan 9,7.16
7 Ps 137,1
8 1 Kar 8,46; Jer 13,22; Ez 16,37; Oz 2,10
9 Įst 32,29; Iz 47,7; Jer 5,31
10 Įst 23,3; Neh 13,1; Ps 74,4-8; Iz 64,10.11; Jer 51,51
11 Jer 38,9; Jer 52,6
12 Dan 9,12
13 Ez 12,13; Ez 17,20
14 Įst 28,48
15 Iz 63,3; Apr 14,19
16 Ps 69,20; Ekl 4,1; Jer 13,17; Rd 2,18
17 2 Kar 24,2-4; Iz 1,15; Jer 12,9

nėra, kas jį paguostų. Viešpats sukėlė prieš Jokūbą jo kaimynus, jie tapo jo priešais. Jeruzalė tapo jiems kaip moteris mėnesinių metu.
[18] Viešpats yra teisus, nes aš neklausiau Jo įsakymų. Tautos, išgirskite! Pamatykite mano vargą! Mano jaunuoliai ir mergaitės išvesti į nelaisvę.
[19] Aš ieškojau pagalbos tarp meilužių, bet jie apvylė mane. Kunigai ir vyresnieji mirė iš bado mieste, nerasdami maisto gyvybei palaikyti.
[20] Viešpatie, pažvelk, kokia aš nelaiminga ir nerami. Mano širdis nerimsta krūtinėje, nes aš neklausiau Tavęs. Lauke siaučia kardas, o viduje – mirtis.
[21] Jie išgirdo mano vaitojimą, bet nėra kas mane paguostų. Mano priešai, išgirdę, kad Tu mane baudi, džiaugiasi. Tavo keršto diena teateina ir jiems, kaip ji atėjo man.
[22] Teiškyla ir jų nusikaltimai Tavo akivaizdoje. Atlygink jiems taip, kaip man atlyginai už mano kaltes. Mano dūsavimams nėra galo, mano širdis alpsta.

2 Viešpats savo rūstybės debesimi aptemdė Siono dukterį. Jis nusviedė Izraelio didybę iš dangaus į dulkes. Rūstybės dieną Jis užmiršo savo pakojį.
[2] Viešpats negailestingai sunaikino visas Jokūbo gyvenvietes, nugriovė Judo dukters tvirtoves, nusviedė į dulkes; karalystė ir kunigaikščiai neteko savo garbės.
[3] Jis savo rūstybėje nulaužė Izraelio ragą, atitraukė nuo jo savo dešinę priešų akivaizdoje ir degė Jokūbe kaip viską ryjanti ugnis.
[4] Jis savo dešine įtempė lanką kaip priešas ir sunaikino visą Siono dukters išdidumą. Jo įtūžis išsiliejo kaip ugnis.
[5] Viešpats tapo priešu: prarijo Izraelį, prarijo jo rūmus, pavertė griuvėsiais tvirtoves ir padaugino Judo dukrai vargų ir kančių.
[6] Savo palapinę Jis sugriovė kaip sodo pastogę, susirinkimų vietą sunaikino. Viešpats pašalino Sione švenčių ir sabatų iškilmes, paniekino savo įtūžyje karalius bei kunigus.
[7] Viešpats atmetė savo aukurą, atsisakė šventyklos, o rūmus atidavė į priešų rankas. Jie šūkavo Viešpaties namuose kaip anksčiau iškilmių metu.
[8] Viešpats nusprendė Siono dukters sienas sunaikinti. Jis, ištempęs matavimo virvę, ištiesė ranką galutiniam sunaikinimui. Įtvirtinimai ir sienos sunaikinti.
[9] Vartai sulindo į žemę, užkaiščiai sulinko ir sulūžo, karaliai ir kunigaikščiai išsklaidyti pagonių tautose; įstatymo nebeliko, pranašai nebegauna regėjimų iš Viešpaties.
[10] Siono dukters vyresnieji sėdi tylėdami ant žemės, galvas apsibarstę pelenais ir apsisiautę ašutinėmis. Jeruzalės mergaitės stovi, nuleidusios galvas.
[11] Mano akys paraudo nuo ašarų, siela nerimsta, širdis plyšta iš skausmo dėl tautos sunaikinimo; kūdikiai ir vaikai alpsta miesto gatvėse.
[12] Jie sako motinoms: “Kur grūdai ir vynas?”, kai alpsta, lyg būtų sunkiai sužeisti, ir miršta motinų glėbyje.
[13] Jeruzale, kuo paguosiu ir kam

18 1 Sam 12,14.15; Neh 9,33; Ps 119,75; Jer 4,17; Dan 9,7.14
20 Įst 32,25; Job 30,27; Iz 16,11; Jer 4,19; Rd 2,11; Ez 7,15; Oz 11,8
21 Ps 35,15; Iz 13,0; Jer 46,0; Jer 48,27; Jer 50,11; Rd 2,15; Abd 1,12
22 Neh 4,4.5; Ps 109,15; Ps 137,7.8; Jer 30,16

2 SKYRIUS
1 Ps 99,5; Rd 3,44; Mt 11,23
2 Ps 89,39.40; Rd 3,43
3 Ps 74,11; Ps 89,46
4 Iz 63,10; Ez 24,25
5 Jer 30,14; Jer 52,13
6 Ps 80,12; Ps 89,40; Iz 1,8; Iz 43,28
7 Ps 74,3-8; Ez 24,21
8 Iz 34,11; Jer 52,14
9 Įst 28,36; 2 Krn 15,3; Ps 74,9; Jer 51,30
10 Job 2,12; Iz 3,26; Iz 15,3
11 Job 16,13; Rd 3,48; Rd 4,4
13 Rd 1,12

prilyginsiu tavo kančias? Siono dukterie, kuo pastiprinsiu tave? Tavo žaizda yra didelė kaip jūra. Kas gali pagydyti tave?
[14] Tavo pranašai pranašavo tuštybes ir kvailystes. Jie neatidengė tavo kalčių, kad apsaugotų nuo tremties. Jie matė melagingų regėjimų dėl tavęs ir apgaulę.
[15] Dabar praeiviai ploja rankomis, švilpia ir kraipo galvas, žiūrėdami į Jeruzalę: "Ar taip atrodo miestas, kurį vadino grožio tobulybe ir visos žemės džiaugsmu?"
[16] Tavo priešai atvėrė burnas prieš tave, švilpia, griežia dantimis. Jie sako: "Mes prarijome ją! Tai diena, kurios laukėme. Mes sulaukėme ir matome tai!"
[17] Ką Viešpats nusprendė, tą įvykdė. Jo seniai paskelbti žodžiai išsipildė. Jis griovė ir nesigailėjo, o tavo priešams leido džiaugtis ir išaukštino jų ragus.
[18] Jų širdys šaukėsi Viešpaties: "Siono dukters siena!" Tavo ašaros tegul teka srovėmis dieną ir naktį! Nesudėk akių ir nesiilsėk!
[19] Maldauk vakare ir nakčia! Išliek savo širdį kaip vandenį Viešpaties akivaizdoje. Pakelk rankas į Jį dėl savo vaikų gyvybės, kurie alpsta iš bado gatvėse.
[20] Viešpatie, pažvelk! Argi esi ką panašaus matęs? Nejaugi motinos turi valgyti savo vaisių, kūdikius, kuriuos glamonėjo? Argi kunigai ir pranašai turi būti žudomi Viešpaties šventykloje?
[21] Gatvių dulkėse guli jauni ir seni. Jaunuoliai ir mergaitės krito nuo kardo. Pykčio metu juos nužudei, išžudei nesigailėdamas.
[22] Tu pašaukei iš visų kampų lyg į šventas iškilmes mano priešus taip, kad Viešpaties įtūžio dieną nė vienas neištrūko ir nepabėgo. Kuriuos auginau ir auklėjau, sunaikino priešas.

14 Iz 58,1; Jer 2,8; Jer 23,25-29; Jer 23,33-36; Jer 29,8.9; Jer 37,19
15 Ps 44,14; Ps 48,2; Ps 50,2; Ez 25,6
16 Job 16,9.10; Ps 35,21; Ps 56,2; Ps 124,3; Rd 1,21
17 Kun 26,16; Ps 38,16
18 Jer 14,17
19 Ps 42,4; Ps 62,8; Ps 119,147; Iz 51,20
20 Kun 26,29
21 2 Krn 36,17; Jer 18,21
22 Ps 31,13; Jer 16,2-4; Jer 44,7; Oz 9,12

3 SKYRIUS
4 Job 16,8; Ps 51,8
6 Ps 88,5-6; Ps 143,3
7 Oz 2,6
8 Job 30,20
10 Iz 38,13
11 Oz 6,1
12 Job 7,20; Job 16,12
13 Job 6,4
14 Job 30,9; Jer 20,7
15 Jer 9,15
16 Pat 20,17
18 Ps 31,22
19 Jer 9,15
21 Ps 130,7

3

Aš – žmogus, patyręs vargą nuo Jo rūstybės lazdos.
[2] Jis atvedė mane į tamsybę, o ne į šviesą.
[3] Jis laiko ištiesęs savo ranką prieš mane visą dieną.
[4] Jis pasendino mano kūną ir odą, sulaužė kaulus.
[5] Jis apsupo mane kartybe ir vargu,
[6] perkėlė į tamsą kaip mirusį.
[7] Jis uždarė man duris ir apkalė mane sunkiomis grandinėmis.
[8] Aš šaukiu ir meldžiuosi, bet Jis neatsako į mano maldą.
[9] Jis užtvėrė mano kelius tašytais akmenimis ir mano takus iškraipė.
[10] Jis tykojo manęs kaip lokys, kaip liūtas lindynėje.
[11] Jis mane paklaidino, sudraskė ir paliko vienišą.
[12] Įtempęs lanką, Jis pastatė mane taikiniu
[13] ir pervėrė mano širdį strėlėmis.
[14] Aš tapau pajuoka visai savo tautai, apie mane jie dainuoja per dieną.
[15] Jis pasotino mane kartybėmis ir girdė metėlėmis.
[16] Jis išlaužė mano dantis į žvyrą, užpylė mane pelenais.
[17] Neturiu ramybės ir nežinau, kas yra gerovė.
[18] Aš tariau: "Mano stiprybė ir viltis Viešpatyje pražuvo".
[19] Atsimink mano vargą, kartybę, metėlę ir tulžį.
[20] Mano siela nuolat tai atsimena ir yra pažeminta manyje.
[21] Nors aš viso to neužmirštu, visgi dar turiu vilties.

[22] Viešpaties malonė nepranyko, Jo gailestingumas dar nepasibaigė.
[23] Tai atsinaujina kas rytą, ir didelė yra Jo ištikimybė.
[24] Viešpats yra mano dalis, todėl vilsiuosi Juo.
[25] Viešpats yra geras Jo laukiantiems ir ieškantiems.
[26] Gera yra turėti viltį ir kantriai laukti Viešpaties išgelbėjimo,
[27] gera žmogui nešti jungą nuo pat jaunystės.
[28] Jis sėdi atsiskyręs ir tyli, nes tai Viešpaties uždėta našta.
[29] Jis paliečia dulkes savo burna: "Galbūt dar yra vilties".
[30] Jis atsuka skruostą jį mušančiam, sotinasi panieka,
[31] nes Viešpats neatstumia amžiams.
[32] Jis siunčia sielvartą, bet vėl pasigaili dėl savo malonės gausos.
[33] Jis nenori varginti žmonių ir sukelti jiems sielvarto.
[34] Kai mindžioja kojomis belaisvius,
[35] kai Aukščiausiojo akivaizdoje pamina žmogaus teises,
[36] kai iškraipo žmogaus bylą, Viešpats tam nepritaria.
[37] Kas gali sakyti, kad įvyksta ir tai, ko Viešpats neįsako?
[38] Ar ne iš Aukščiausiojo burnos ateina, kas gera ir kas pikta?
[39] Kodėl žmogus skundžiasi, baudžiamas dėl savo nuodėmių?
[40] Patikrinkime savo kelius ir grįžkime prie Viešpaties.
[41] Kelkime savo širdis ir rankas į Dievą danguose.
[42] Mes nusikaltome ir maištavome, ir Tu mums neatleidai.
[43] Tu apsisiautei rūstybe ir persekiojai mus, Tu žudei mus nesigailėdamas.

22 Ps 78,38; Mal 3,6
23 Iz 33,2
24 Ps 16,5; Ps 73,26; Ps 119,57; Mch 7,7
25 Iz 30,18
26 Ps 37,7; Rom 4,16-18
27 Ps 94,12
28 Jer 15,17
29 Job 42,6
30 Iz 50,6
31 Ps 77,7; Ps 94,14
33 Ez 33,11
36 Hab 1,13
37 Ps 33,9-11
38 Job 2,10
39 Pat 19,3; Mch 7,9
41 Ps 84,4
42 Dan 9,5
45 1 Kor 4,13
46 Rd 2,16
47 Iz 24,17.18; Iz 51,19
48 Jer 4,19; Jer 14,17
49 Jer 14,17
50 Iz 63,15
52 Ps 35,7.19
53 Jer 37,16; Dan 6,17
54 Ps 69,2; Iz 38,10
55 Ps 130,1; Jer 38,6-13
56 Ps 3,4
57 Iz 41,10.14; Jok 4,8
58 Ps 71,23; Jer 51,36
59 Ps 9,4
60 Jer 11,19
63 Ps 139,2
64 Ps 28,4; Jer 11,20; 2 Tim 4,14

[44] Tu apsigaubei debesiu taip, kad maldos nepasiektų Tavęs.
[45] Tu padarei mus sąšlavomis ir atmatomis tarp tautų.
[46] Mūsų priešai atvėrė savo burnas prieš mus.
[47] Baimė ir žabangai užgriuvo mus, griovimas ir sunaikinimas.
[48] Mano akys pasruvo ašaromis dėl tautos sunaikinimo.
[49] Mano ašaros plūs nesulaikomai, be perstojo,
[50] kol Viešpats pažvelgs iš dangaus į mus.
[51] Aš liūdžiu dėl savo miesto dukterų.
[52] Priešai pagavo mane kaip paukštį be priežasties,
[53] įmetė mane gyvą į duobę, mėtė akmenimis.
[54] Vanduo pakilo iki mano galvos; maniau, esu žuvęs.
[55] Viešpatie, iš duobės gilybės šaukiausi Tavęs.
[56] Tu išgirdai mano balsą. Nenukreipk savo ausies nuo mano šauksmo.
[57] Tu priartėjai, kai šaukiausi Tavo pagalbos, ir tarei: "Nebijok".
[58] Viešpatie, Tu atėjai man į pagalbą ir išgelbėjai mano gyvybę.
[59] Viešpatie, Tu matei man daromą skriaudą, išspręsk mano bylą.
[60] Tu matei jų įniršį ir visus jų sumanymus prieš mane;
[61] Tu girdėjai jų patyčias ir visus jų sumanymus prieš mane.
[62] Mano priešininkų lūpos visą laiką planuoja pikta prieš mane.
[63] Ar jie sėdi, ar keliasi, aš esu jų daina.
[64] Viešpatie, atlygink jiems pagal jų darbus.
[65] Suteik jų širdims skausmo. Prakeikimas tekrinta ant jų.

[66] Viešpatie, persekiok juos ir nušluok nuo žemės paviršiaus.

4 Kaip grynas auksas patamsėjo, kaip jis pasikeitė! Šventyklos akmenys guli išmėtyti visur gatvėse.
[2] Brangūs Siono sūnūs, prilygstantys auksui, dabar laikomi moliniais indais, puodžiaus rankų darbu!
[3] Net jūrų pabaisos maitina ir žindo savo vaikus, o mano tautos duktė tapo žiauri lyg strutis dykumoje.
[4] Nuo troškulio kūdikių liežuvis prilipo prie gomurio. Vaikai prašo duonos, bet niekas jiems neatlaužia jos.
[5] Valgę skanumynus, dabar miršta gatvėse badu; išauginti purpuro drabužiuose, dabar guli dulkėse.
[6] Bausmė už mano tautos kaltę yra didesnė už Sodomos bausmę, kuri buvo sunaikinta per akimirką be žmogaus rankos.
[7] Jos nazarėnai buvo švaresni už sniegą, baltesni už pieną, jų kūnas rausvesnis už koralus, išvaizda gražesnė už safyrą.
[8] Dabar jų veidai juodesni už anglį, jie nebeatpažįstami gatvėje, jų oda prilipusi prie kaulų, sudžiūvusi kaip medis.
[9] Laimingesni kritę kovoje negu mirę badu, nes jų kūnas seko pamažu ir, netekę maisto, jie mirė.
[10] Gailestingosios moterys virė ir valgė savo pačių vaikus; tai buvo jų maistas mano tautos sunaikinimo metu.
[11] Viešpaties rūstybė pasireiškė, Jis išliejo savo įtūžį. Jis įžiebė Sione ugnį, kuri sunaikino jo pamatus.
[12] Žemės karaliai ir pasaulio gyventojai netikėjo, kad priešas galėtų įžengti į Jeruzalę.
[13] Tas įvyko dėl pranašų nuodėmių ir kunigų kalčių, kurie praliejo teisiųjų kraują miesto viduryje.
[14] Jie vaikščiojo gatvėmis lyg akli, taip susitepę nekaltųjų krauju, kad buvo baisu juos paliesti.
[15] Apie juos buvo sakoma: “Pasitraukite, jie nešvarūs, nepalieskite jų!” Jie pabėgo ir klajojo aplinkui, bet net pagonys sakė: “Jų neturi būti tarp mūsų!”
[16] Pats Viešpats juos išsklaidė ir nekreipė dėmesio į juos; nebuvo pagarbos nei kunigams, nei vyresniesiems.
[17] Mes pavargome, belaukdami pagalbos, bet jos nesulaukėme. Laukėme pagalbos iš tautos, kuri negalėjo mums padėti.
[18] Mūsų žingsniai buvo sekami, negalėjome net gatvėje pasirodyti. Mūsų galas artėjo, dienos baigėsi.
[19] Persekiotojai buvo greitesni už padangių erelius. Jie gaudė mus kalnuose, tykojo dykumose.
[20] Viešpaties pateptąjį jie sugavo, o mes tikėjome, kad jo ūksmėje gyvensime tarp tautų.
[21] Edomo dukra, gyvenanti Uco krašte, džiaukis ir būk linksma! Ir tave pasieks keršto taurė, tu taip pat būsi nugirdyta ir apsinuoginsi.
[22] Siono dukra, tavo bausmė baigta! Jis tavęs nebeištrems. Jis aplankys tavo kaltę, Edomo dukra, ir iškels tavo nuodėmes.

5 Viešpatie, atsimink, kas įvyko. Pažvelk, atkreipk dėmesį į mūsų vargus.

---

66 Įst 25,19; Jer 10,11

4 SKYRIUS
2 Iz 30,14; Jer 19,11; 2 Kor 4,7
3 Job 39,14-17
4 Ps 22,15
5 Job 24,8
6 Pr 19,25; Jer 20,16; Ez 16,48
8 Job 19,20; Ps 102,5
9 Kun 26,39; Jer 16,4; Ez 24,23
10 Kun 26,29; Įst 28,57; 2 Kar 6,29; Iz 49,15; Jer 19,9; Rd 2,20; Ez 5,10
11 Įst 32,22; Jer 7,20; Jer 21,14; Rd 2,17; Ez 22,31
12 Jer 21,13
13 Jer 2,30; Jer 5,31; Jer 26,8.9; Ez 22,26.28; Sof 3,4; Mt 23,31
14 Sk 19,16; Jer 2,34
15 Kun 13,45.46
16 Rd 5,12
17 2 Kar 24,7
18 2 Kar 25,4; Ez 7,2.3.6; Am 8,2
19 Įst 28,49
20 Jer 52,9; Ez 12,13
21 Ps 83,3-6; Jer 25,15; Abd 1,10
22 Ps 137,7; Iz 40,2; Jer 33,7-8

5 SKYRIUS
1 Ps 79,4; Ps 89,50; Rd 2,15

[2] Mūsų paveldas ir namai svetimųjų rankose.
[3] Mes esame našlaičiai, mūsų motinos – našlės;
[4] privalome pirkti savo vandenį ir mokėti pinigus už savo malkas.
[5] Mus vargina sunkiais darbais ir pavargus neleidžia atsikvėpti.
[6] Prašėme pagalbos egiptiečių ir asirų, kad bent duonos gautume.
[7] Mūsų tėvai nusikalto, o mes turime nešti jų kaltę.
[8] Vergai viešpatauja mums, ir niekas negali mūsų išvaduoti iš jų rankos.
[9] Bijodami kardo dykumoje, mes parsigabenome duonos.
[10] Mūsų oda pajuodusi kaip krosnis nuo siaučiančio bado.
[11] Moterys ir mergaitės prievartaujamos Sione ir Judo miestuose.
[12] Kunigaikščius jie pakorė, o vyresniųjų negerbia.
[13] Jauni vyrai verčiami girnomis malti, vaikai klumpa po sunkiomis naštomis.
[14] Vyresnieji nebesirodo prie miesto vartų, ir vaikai nebesusirenka žaisti.
[15] Mūsų širdies džiaugsmas dingo, žaidimai virto liūdesiu.
[16] Karūna nuo galvos nukrito. Vargas mums, nes mes nusikaltome.
[17] Todėl mūsų širdis alpsta, akys aptemo.
[18] Siono kalnas apleistas, lapės gyvena jame.
[19] Bet Tu, Viešpatie, pasilieki per amžius. Tavo sostas lieka kartų kartoms.
[20] Kodėl Tu mus taip ilgai užmiršai ir palikai?
[21] Viešpatie, sugrąžink mus pas save, ir mes sugrįšime. Atnaujink mus kaip anomis dienomis!
[22] Argi Tu mus visiškai atstūmei ir rūstausi amžinai?

2 Ps 79,1
3 Iš 22,24; Jer 15,8; Jer 18,21
5 Įst 28,48; Jer 28,14
6 Jer 2,18; Oz 5,13; Oz 9,3; Oz 12,1
7 Jer 31,29
11 Iz 13,16; Zch 14,2
13 Ts 16,21
14 Iz 24,8; Jer 7,34
15 Jer 25,10; Am 8,10
16 Job 19,9; Ps 89,39; Jer 13,18
17 Ps 6,7
18 Iz 27,10
19 Ps 9,7; Ps 45,6; Hab 1,12
20 Ps 13,1; Ps 44,24
21 Ps 80,1.3.7.19; Jer 31,18

EZECHIELIO
PRANAŠYSTĖ

1 Tai buvo trisdešimtaisiais metais, ketvirto mėnesio penktą dieną, man esant tarp tremtinių prie Kebaro upės. Atsivėrė dangūs, ir aš mačiau Dievo regėjimus.
[2] Penktaisiais karaliaus Jehojachino tremties metais, penktą mėnesio dieną,
[3] Viešpats kalbėjo kunigui Ezechieliui, Buzio sūnui, chaldėjų krašte prie Kebaro upės. Viešpaties ranka buvo ten ant jo.
[4] Aš mačiau iš šiaurės kylantį viesulą ir debesis, aplinkui liepsnojo ugnis. Ugnies vidurys spindėjo lyg žėrintis gintaras.
[5] Liepsnų viduryje mačiau keturias būtybes. Jų išvaizda buvo panaši į žmogaus.
[6] Kiekviena jų turėjo keturis veidus ir keturis sparnus.
[7] Jų kojos buvo tiesios, o kojų pėdos panašios į veršio kanopas. Būtybės žibėjo kaip išlydytas varis.

1 SKYRIUS
1 Ez 3,15.23; Ez 8,3; Ez 10,15; Apr 4,1; Apr 19,11
3 Ez 3,14.22
4 Jer 1,14; Jer 23,19; Jer 25,32
5 Ez 10,8; Ez 10,14; Apr 4,6-8
7 Dan 10,6

[8] Po jų sparnais keturiuose šonuose buvo žmogaus rankos. Veidus ir sparnus jos turėjo keturiose pusėse.
[9] Sparnai lietė vienas kitą. Eidamos jos nesisuko, kiekviena ėjo tiesiai.
[10] Visų keturių veidai atrodė taip: priekyje buvo žmogaus veidas, dešinėje – liūto veidas, kairėje – veršio veidas ir užpakalyje – erelio veidas.
[11] Jų sparnai buvo ištiesti ir pakelti į viršų. Du sparnai lietė vienas kitą, kiti du – dengė jų kūnus.
[12] Jos ėjo kiekviena tiesiai pirmyn. Kur dvasia norėjo eiti, ten jos ir ėjo, ir eidamos nepasisukdavo.
[13] Būtybės atrodė kaip degančios anglys, kaip žibintai. Ugnis judėjo tarp būtybių. Ji buvo labai šviesi, o iš jos žybčiojo žaibai.
[14] Būtybės judėjo pirmyn ir atgal tarsi žaibai.
[15] Žiūrėdamas į būtybes, mačiau ant žemės prie kiekvienos iš jų po ratą.
[16] Ratai atrodė lyg berilas. Visi keturi buvo vienodi ir taip pat padaryti. Kiekvienas iš jų atrodė lyg būtų ratas rate.
[17] Jie judėdavo į keturias puses nepasisukdami.
[18] Jų ratlankiai buvo aukšti ir keliantys baimę. Visi keturi ratlankiai buvo pilni akių.
[19] Einant būtybėms, drauge ėjo ir ratai; pakilus būtybėms aukštyn, pakildavo ir ratai.
[20] Kur dvasia ėjo, ir jie ėjo; pakilus dvasiai, ir ratai pakildavo, nes būtybių dvasia ir buvo ratuose.
[21] Jei jos ėjo, ir jie ėjo drauge, jei jos sustodavo, sustodavo ir jie; jei jos pakildavo nuo žemės, pakildavo ir ratai, nes būtybių dvasia buvo ratuose.
[22] Virš būtybių galvų buvo kažkas panašaus į dangaus skliautą, kuris žėrėjo kaip krištolas ir gaubė jas.
[23] Po skliautu kiekviena būtybė dviem sparnais dengė savo kūną, o kiti du sparnai buvo ištiesti.
[24] Joms judant, girdėjau jų sparnų ūžimą lyg galingo vandenyno, lyg Visagalio balsą, lyg didelės kariuomenės stovyklos triukšmą. Joms sustojus, sparnai nusileisdavo.
[25] Nuo skliauto, esančio virš jų galvų, aidėjo balsas. Kai jos stovėjo, sparnai buvo nuleisti.
[26] Virš skliauto, kuris buvo virš jų galvų, mačiau lyg sostą iš safyro ir ant jo sėdinčią į žmogų panašią būtybę.
[27] Būtybė nuo juosmens aukštyn ir žemyn spindėjo lyg gintaras, lyg ugnies liepsnos,
[28] lyg lankas, kuris pasirodo debesyse lyjant, Jį supo spindėjimas. Tai buvo Viešpaties šlovės pasirodymas. Pamatęs tai, kritau veidu žemėn ir išgirdau balsą.

2 Jis kalbėjo: "Žmogaus sūnau, stokis, Aš kalbėsiu su tavimi".
[2] Jam pradėjus kalbėti, dvasia pastatė mane ant kojų, ir aš klausiausi kalbančio.
[3] Jis tarė: "Žmogaus sūnau, Aš siunčiu tave pas Izraelio žmones, pas maištingą tautą, kuri maištauja prieš mane. Jie ir jų tėvai priešinosi man iki šios dienos.
[4] Žmonės, pas kuriuos siunčiu tave, yra įžūlūs ir nepalenkiamos širdies. Tu jiems sakyk: 'Taip sako Dievas'.
[5] Ar jie klausys, ar neklausys, nes

8 Ez 10,8.21
9 Ez 1,12; Ez 10,20-22
10 Sk 2,3; Sk 2,10; Sk 2,18; Sk 2,25; Apr 4,7
11 Iz 6,2
12 Ez 10,11.22
13 Apr 4,5
14 Mt 24,27
15 Ez 10,9
16 Ez 10,9.10; Dan 10,6
18 Ez 10,12
19 Ez 10,16.17
20 Ez 10,17
22 Ez 10,1; Apr 4,6
24 Job 37,4.5; Ez 3,13; Ez 10,5; Apr 1,15
26 Iš 24,10.16; Ez 8,2; Ez 10,1
27 Ez 8,2
28 Ez 3,23; Ez 8,4; Dan 8,17; Apr 4,3; Apr 10,1

2 SKYRIUS
1 Dan 10,11
2 Ez 3,24
3 Jer 3,25; Ez 5,6; Ez 20,8.13.18
4 Ez 3,7
5 Ez 3,11.27; Ez 33,33

jie yra maištinga tauta, tačiau žinos, kad pranašas buvo tarp jų.
[6] Tu, žmogaus sūnau, nebijok jų ir neišsigąsk jų kalbų. Nors tave supa dilgėlės ir erškėčiai, nors gyveni tarp skorpionų, nebijok jų žodžių ir neišsigąsk jų žvilgsnių, nes jie yra maištinga tauta.
[7] Kalbėk jiems mano žodžius, nepaisydamas, ar jie klausys, ar neklausys jų.
[8] Tu, žmogaus sūnau, klausyk, ką tau sakau, nebūk maištininkas kaip jie. Tu valgyk, ką tau duosiu".
[9] Aš pažvelgiau ir pamačiau į mane ištiestą ranką. Ranka laikė knygos ritinį.
[10] Jis išskleidė ritinį prieš mane. Jame buvo prirašyta abiejose pusėse: "Raudos, dejonės ir vargai".

3 Jis tarė man: "Žmogaus sūnau, suvalgyk, ką matai prieš save! Suvalgęs šitą ritinį, eik ir kalbėk Izraelio namams".
[2] Tada aš išsižiojau, ir Jis davė man suvalgyti ritinį.
[3] Ir Jis tarė man: "Žmogaus sūnau, valgyk šį ritinį ir pasisotink juo". Aš jį suvalgiau, ir jis mano burnoje buvo saldus kaip medus.
[4] Jis tada vėl kalbėjo: "Žmogaus sūnau, dabar eik į Izraelio namus ir kalbėk jiems mano žodžius.
[5] Tu siunčiamas ne pas svetimą tautą su nesuprantama kalba, bet pas Izraelį.
[6] Ne pas tautas, kurių kalbos tu nemoki. Jei pas juos tave siųsčiau, jie klausytų tavęs.
[7] Bet Izraelis neklausys tavęs, nes jis ir manęs neklauso. Izraelio tauta yra kietasprandė ir kietaširdė.
[8] Aš padariau tavo veidą tvirtą prieš jų veidus ir tavo kaktą kietą prieš jų kaktas.
[9] Ji bus kieta kaip deimantas, kietesnė už titnagą. Nebijok jų ir neišsigąsk jų žvilgsnių, nes tai maištinga tauta.
[10] Žmogaus sūnau, visus mano žodžius, kuriuos tau kalbu, klausyk ausimis ir priimk širdimi.
[11] Eik pas tremtinius, savo tautiečius, ir jiems kalbėk; ar jie klausys, ar neklausys, sakyk: 'Taip sako Viešpats' ".
[12] Dvasia pakėlė mane, ir už savęs išgirdau griausmingą balsą: "Palaiminta Viešpaties šlovė šioje vietoje",
[13] taip pat būtybių sparnų šlamėjimą ir ratų dundėjimą – tai buvo didelis dundesys.
[14] Dvasia pakėlė ir nunešė mane. Aš nuėjau apkartęs, degančia dvasia, bet Viešpaties ranka buvo stipri ant manęs.
[15] Aš atėjau į Tel Abibą pas tremtinius, kurie gyveno prie Kebaro upės. Ten sėdėjau septynias dienas tarp jų labai susirūpinęs.
[16] Septynioms dienoms praėjus, Viešpats kalbėjo man:
[17] "Žmogaus sūnau, Aš paskyriau tave sargybiniu Izraelio namams. Ką išgirsi iš manęs, pranešk jiems mano vardu.
[18] Jei Aš sakysiu nedorėliui: 'Tu mirsi', bet tu neįspėsi jo ir nepamokysi, kad jis paliktų savo nedorą kelią ir išliktų gyvas, nedorėlis mirs dėl savo nusikaltimų, bet jo kraujo pareikalausiu iš tavo rankų.
[19] Jei tu įspėsi nedorėlį, bet jis neatsivers nuo savo nedorybių ir nepakeis savo kelių, jis mirs dėl

6 Jer 1,8.17; Ez 3,9.26.27; Mch 7,4; 1 Pt 3,14
7 Jer 1,7.17
8 Apr 10,9
9 Ez 3,1; Ez 8,3

3 SKYRIUS
1 Ez 2,8.9
3 Ps 19,10; Ps 119,103; Apr 10,9
6 Mt 11,21
7 Ez 2,4; Jn 15,20.21
9 Jer 1,8.17; Mch 3,8
11 Ez 2,5.7
12 Ez 1,28; Ez 8,4; Apd 8,39
13 Ez 1,24; Ez 10,5
14 2 Kar 3,15
15 Job 2,13; Ps 137,1
16 Jer 42,7
17 Kun 19,17; Pat 14,25; Iz 52,8; Iz 56,10; Iz 58,1; Jer 6,17; Ez 33,7-9
18 Ez 33,6; Jn 8,21.24
19 Iz 49,4.5; Ez 14,14.20; Apd 18,6; Apd 20,26; 1 Tim 4,16

savo nusikaltimų, bet tu išgelbėsi savo sielą.
[20] Jei teisusis, nusigręžęs nuo teisumo, darys pikta, Aš padėsiu jam kelyje suklupimo akmenį, ir jis mirs. Jei nebūsi įspėjęs jo, jis mirs dėl savo nuodėmės ir jo teisių darbų nebus atsiminta, bet jo kraujo pareikalausiu iš tavo rankų.
[21] Jei tu įspėsi teisųjį, kad jis nenusikalstų, ir jis nenusikals, jis išliks gyvas, nes paklausė įspėjimo, ir tu išgelbėsi savo sielą".
[22] Viešpaties ranka buvo ant manęs ir Jis tarė: "Eik į lygumą, ten Aš kalbėsiu su tavimi".
[23] Aš išėjau į lygumą. Čia buvo Viešpaties šlovė, kaip ją mačiau prie Kebaro upės. Aš kritau veidu žemėn.
[24] Dvasia įėjo į mane, pastatė mane ant kojų ir įsakė: "Eik ir užsirakink savo namuose.
[25] Žmogaus sūnau, tu būsi surištas ir negalėsi vaikščioti tarp žmonių.
[26] Tapsi nebyliu, nebegalėsi įspėti tų maištingų žmonių.
[27] Kai Aš kalbėsiu su tavimi, atversiu tavo burną, ir tu jiems sakysi: 'Taip sako Viešpats'. Tada, kas klausys, teklausо, o kas neklausys, teneklauso, nes jie yra maištingi žmonės".

4

"Tu, žmogaus sūnau, pasiimk plytą, pasidėk ją prieš save ir nubraižyk ant jos Jeruzalės miestą.
[2] Apgulk miestą, padaryk sutvirtinimus, pylimą, karių stovyklas ir sienų griovimo įtaisus.
[3] Dar paimk geležinę skardą ir pastatyk ją kaip geležinę sieną tarp savęs bei miesto. Atgręžk savo veidą į jį, ir jis bus apgultas – tu būsi jį apgulęs. Tai bus ženklas Izraelio namams.
[4] Tu atsigulk ant kairiojo šono ir uždėk ant jo Izraelio namų kaltę. Kiek dienų gulėsi, tiek neši jų kaltę.
[5] Ant tavęs uždėjau jų kaltės metus, atitinkamą dienų skaičių. Tris šimtus devyniasdešimt dienų tu neši Izraelio kaltę.
[6] Kai tai atliksi, tada gulkis ant dešiniojo šono ir nešk Judo kaltę keturiasdešimt dienų. Aš įskaitysiu tau dieną už metus.
[7] Tu atsigręžk veidu į apgultą Jeruzalę ir pranašauk ištiesęs apnuogintą ranką į miestą.
[8] Aš surišau tave virvėmis, kad negalėtum apsiversti nuo vieno šono ant kito, kol pasibaigs Jeruzalės apgultis.
[9] Imk kviečių, miežių, pupų, lęšių, sojų bei rugių, sudėk visa į vieną indą ir pasigamink maistą daugeliui dienų. Kai gulėsi ant šono, valgyk jį tris šimtus devyniasdešimt dienų.
[10] Maistą valgyk pagal svorį, dienai dvidešimt šekelių. Tiek valgyk kas dieną.
[11] Vandenį gerk atseikėtą, kas dieną po šeštą dalį hino.
[12] Valgyk tai kaip miežinius papločius ir iškepk juos ant žmogaus mėšlo jų akivaizdoje.
[13] Taip izraelitai valgys suteptą maistą, gyvendami tarp pagonių, kur Aš juos išsklaidysiu".
[14] Tada atsakiau: "Ak, Viešpatie Dieve, aš niekada nesu susitepęs: nuo savo jaunystės iki šios dienos nevalgiau pastipusio nei sudraskyto gyvulio, nešvarios mėsos neturėjau savo burnoje".
[15] Viešpats sakė: "Tau leidžiu ruo-

20 Ps 125,5; Ez 18,24; Ez 33,18; Sof 1,6
22 Ez 1,3; Ez 8,4
23 Ez 1,1; Ez 1,28; Apd 7,55
24 Ez 2,2
25 Ez 4,8
26 Ez 2,5-7; Ez 24,27; Am 8,11; Lk 1,20.22
27 Iš 4,11.12; Ez 3,11; Ez 24,27; Ez 33,22

4 SKYRIUS

2 2 Kar 25,1; Jer 6,6; Ez 21,22
3 Jer 39,1.2; Ez 5,2; Ez 12,6.11; Ez 24,24.27
5 Sk 14,34
8 Ez 3,25
13 Dan 1,8; Oz 9,3
14 Iš 22,31; Kun 7,18; Kun 17,15; Kun 22,8; Įst 14,3; Iz 65,4; Iz 66,17; Ez 44,31; Apd 10,14

šiant maistą vietoje žmonių mėšlo naudoti galvijų mėšlą.
[16] Žmogaus sūnau, Aš Jeruzalėje sunaikinsiu duonos ramstį. Jie valgys susirūpinę maistą pagal svorį ir gers išsigandę atseikėtą vandenį.
[17] Jiems neužteks nei maisto, nei vandens. Jie žiūrės vienas į kitą išsigandę ir žus dėl savo nusikaltimų".

5 "Žmogaus sūnau, imk aštrų peilį ir naudok jį kaip skustuvą. Juo nuskusk savo galvos plaukus ir barzdą. Po to imk svarstykles ir sverdamas padalink plaukus.
[2] Vieną trečdalį sudegink miesto viduryje, apgulčiai baigiantis, antrą trečdalį sukapok peiliu ir paskutinį trečdalį paleisk pavėjui, o Aš išsitrauksiu iš paskos kardą.
[3] Paimk kelis plaukus ir pririšk juos prie savo apsiausto kampo.
[4] Kelis iš jų įmesk į ugnį ir sudegink. Iš ten ugnis pasklis po visą Izraelį".
[5] Taip sako Viešpats Dievas: "Tai Jeruzalė. Aš ją įkūriau tarp pagonių tautų.
[6] Bet ji paniekino mano sprendimus labiau negu pagonių tautos ir mano nuostatus labiau negu aplinkui esantys kraštai, atmesdama mano sprendimus ir nesilaikydama mano įstatymo.
[7] Kadangi jūsų nedorybių daugiau negu nedorybių aplink jus gyvenančių tautų ir jūs nesielgėte pagal mano įsakymus, nesilaikėte mano nuostatų ir nepaisėte netgi nuostatų aplinkui jus gyvenančių tautų,
[8] todėl Aš pats esu prieš jus ir įvykdysiu teismą tavo viduryje tautų akivaizdoje.
[9] Izraeli, už tavo bjaurystes tau darysiu tai, ko niekada nedariau ir nebedarysiu.
[10] Todėl jūsų tėvai valgys savo vaikus ir vaikai tėvus. Aš įvykdysiu teismą tavyje ir jūsų likutį išblaškysiu į visas puses.
[11] Kaip Aš gyvas, – sako Viešpats, – tikrai jus naikinsiu ir nepasigailėsiu, nes jūs savo bjaurystėmis ir neteisybėmis sutepėte mano šventyklą.
[12] Vienas jūsų trečdalis mirs nuo maro ir bado, antrasis trečdalis – nuo kardo, o trečiąją dalį išblaškysiu į visus vėjus ir ištrauksiu kardą paskui juos.
[13] Savo rūstybę įvykdysiu ir pasitenkinsiu. Tada jie žinos, kad Aš, Viešpats, kalbėjau savo uolume, kai savo kerštą visiškai būsiu įvykdęs.
[14] Aš padarysiu tave dykyne bei pajuoka visoms aplinkui esančioms tautoms ir praeinantiems pro šalį.
[15] Jūs būsite piktžodžiavimu ir pajuoka, įspėjimu ir pasibaisėjimu aplinkinėms tautoms. Aš, Viešpats, tai pasakiau.
[16] Aš šaudysiu į jus bado strėlėmis ir sunaikinsiu duonos ramstį.
[17] Aš užleisiu badą ir laukinius žvėris, kurie naikins tave. Maras ir kardas eis per tave".

6 Viešpats kalbėjo:
[2] "Žmogaus sūnau, pažvelk į Izraelio kalnus ir pranašauk prieš juos.
[3] Sakyk: 'Izraelio kalnai, klausykitės Viešpaties Dievo žodžio! Taip sako Viešpats Dievas kalvoms ir kalnams, upėms ir slėniams: 'Aš

16 Kun 26,26; Ps 105,16; Iz 3,1; Ez 4,10.11; Ez 4,11; Ez 5,16; Ez 12,19; Ez 14,13
17 Kun 26,39

5 SKYRIUS
1 Iz 7,20
2 Kun 26,25; Ez 4,1; Ez 4,8.9; Ez 5,12
3 Jer 40,6; Jer 52,16
7 Jer 2,10.11
9 Am 3,2
10 Jer 19,9; Zch 2,6; Zch 7,14
11 Jer 7,9-11; Ez 7,4.9; Ez 8,18; Ez 9,10; Ez 11,21
12 Jer 9,16; Jer 43,10.11; Jer 44,27; Ez 6,12
13 Iz 1,24; Rd 4,11; Ez 21,17; Ez 36,6; Ez 38,19
14 Kun 26,31
15 Iz 26,9; Jer 24,9; Ez 5,8; Ez 25,17
16 Kun 26,26; Įst 32,23
17 Kun 26,22; Ez 38,22

6 SKYRIUS
2 Ez 20,46; Ez 21,2; Ez 25,2; Ez 36,1
3 Kun 26,30

užleisiu kardą ir sunaikinsiu jūsų aukštumas.
[4] Jūsų aukurai bus nugriauti, atvaizdai sutrupinti; jūsų nužudytieji gulės ant žemės prie jūsų stabų.
[5] Izraelitų lavonai gulės prie jų stabų. Jūsų kaulai bus išsklaidyti apie aukurus.
[6] Jūsų gyvenvietės ir miestai ištuštės, aukštumos bus sunaikintos ir aukurai apleisti, stabai bus sulaužyti ir atvaizdai sutrupinti bei sunaikinti.
[7] Nužudytieji kris tarp jūsų ant žemės. Tada jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats.
[8] Tačiau Aš paliksiu likutį, kurį išgelbėsiu nuo kardo. Jie gyvens išsklaidyti tautose.
[9] Išlikusieji, išsklaidyti tarp tautų ir išvesti į nelaisvę, atsimins mane. Aš jų pasileidusią ir nuo manęs nusisukusią širdį palaušiu ir jų akis, paleistuvingai žiūrėjusias į stabus, atversiu, kad jie bjaurėsis patys savęs ir savo piktų darbų.
[10] Jie žinos, kad Aš esu Viešpats ir kad mano įspėjimai nebuvo tušti'.
[11] Plok delnais, trypk kojomis ir sakyk: 'Vargas Izraelio namams dėl jų piktybių. Jie žus nuo kardo, bado ir maro.
[12] Kas toli gyvena, mirs nuo maro, kas arti – kris nuo kardo, kas išliks gyvas – mirs badu. Taip Aš įvykdysiu savo rūstybę.
[13] Tada jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats, kai jų nukautieji gulės tarp stabų, aplink aukurus, kalvose ir ant kalnų, po žaliuojančiais medžiais ir šakotais ąžuolais, kur jie smilkė stabams kvepiančius smilkalus.
[14] Aš ištiesiu savo ranką ir padarysiu kraštą tuščią, sunaikinsiu jų gyvenvietes, pradėdamas nuo pietų dykumos iki Diblos miesto. Tada jie žinos, kad Aš esu Viešpats' ".

7

Viešpats kalbėjo:
[2] "Žmogaus sūnau, taip sako Viešpats Dievas Izraelio žemei: 'Atėjo galas visiems keturiems žemės pakraščiams.
[3] Dabar atėjo galas ir tau! Aš siųsiu prieš tave savo rūstybę, teisiu tave pagal tavo kelius, atlyginsiu už bjaurius darbus.
[4] Aš nepasigailėsiu tavęs, bet bausiu tave už tavo kelius ir užleisiu ant tavęs tavo bjaurystes. Tada jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats'.
[5] Viešpats Dievas sako: 'Nelaimė ir tik nelaimė ateina!
[6] Atėjo galas, jis ieško tavęs. Štai jis atėjo.
[7] Tavo eilė būti sunaikintam atėjo! Tu, kuris gyveni krašte, ne džiaugsmo, bet sunaikinimo diena atėjo.
[8] Tuojau išliesiu savo rūstybę ant tavęs, teisiu tave pagal tavo kelius ir bausiu už visas tavo bjaurystes.
[9] Aš nepasigailėsiu tavęs, bet bausiu tave už tavo kelius ir tavo bjaurystes užvesiu ant tavęs. Tada žinosite, kad Aš – Viešpats, kuris baudžia.
[10] Štai diena atėjo, pražūtis prisiartino. Neteisybė žydi, išdidumas žaliuoja!
[11] Smurtas išaugo į nedorybės lazdą, nieko neliks nei iš jų turto, nei iš garbės, nei iš didybės.
[12] Metas priartėjo, diena atėjo. Tenesidžiaugia pirkėjas ir teneliūdi pardavėjas, nes ateina bausmė visiems nusikaltusiems.

4 Kun 26,30
7 Ez 7,4.9
8 Jer 44,28; Ez 5,12
9 Įst 4,29; Ps 78,40; Ez 20,7.24; Ez 20,43; Ez 36,31
11 Ez 5,12; Ez 21,14
12 Ez 5,13
13 Iz 57,5; Jer 2,20; Jer 3,6; Oz 4,13
14 Sk 33,46; Iz 5,25

7 SKYRIUS
2 Am 8,2.10
3 Rom 2,6
4 Ez 5,11; Ez 12,20
5 2 Kar 21,12.13
7 Ez 7,10; Sof 1,14.15
8 Ez 20,8.21
10 Ez 7,7
11 Jer 6,7; Jer 16,5.6
12 Pat 20,14; Iz 24,2

[13] Pardavėjas nebeatgaus parduoto daikto, nors ir gyvas tebebūtų, nes sunaikinimas laukia visų; nė vienas nusikaltęs neišliks gyvas.
[14] Pūskite trimitą, pasirenkite kovai! Bet nė vienas neina į kovą, nes mano rūstybė prieš visą jų daugybę.
[15] Lauke kardas! Viduje maras ir badas! Kas lauke, žus nuo kardo, kas mieste, mirs nuo bado ir maro.
[16] Jei kas išsigelbės, bus kaip slėnių balandis kalnuose; jie visi dejuos dėl savo nuodėmių.
[17] Visų rankos nusilps ir keliai links.
[18] Jie apsisiaus ašutinėmis ir juos apims baimė. Gėda bus jų veiduose ir plikė ant galvų.
[19] Jie išmes savo auksą ir sidabrą, nes auksas ir sidabras neišgelbės jų Viešpaties rūstybės dieną. Jie nepatenkins savo sielų ir nepasisotins, nes tai tapo jų suklupimo akmeniu.
[20] Iš savo papuošalų, kuriais didžiavosi, jie pasidarė bjaurius atvaizdus. Todėl jų brangenybes padariau beverčiais daiktais.
[21] Aš atiduosiu juos svetimšaliams kaip grobį, žemės nedorėliai išplėš juos ir suterš.
[22] Aš nusigręšiu nuo jų, leisiu išniekinti savo šventyklą. Plėšikai įsilauš, išnaikins ir apiplėš ją.
[23] Kraštas ir miestas yra pilni nekalto kraujo, nusikaltimų ir smurto.
[24] Aš atvesiu blogiausias tautas, ir jie paveldės jų namus. Padarysiu galą stipriojo pasipūtimui, ir jų šventos vietos bus išniekintos.
[25] Ateina sunaikinimas; jie ieško taikos, bet jos nebus.

15 Jer 14,18
16 Ez 6,8; Ez 14,22
17 Iz 13,7
18 Am 8,10
19 Pat 11,4; Jer 15,13; Sof 1,18
20 Jer 7,30
21 2 Kar 24,13; Jer 20,5
23 2 Kar 21,16
24 2 Krn 7,20; Ez 21,31; Ez 24,21; Ez 28,7
26 Įst 32,23; Ps 74,9; Iz 47,11; Jer 4,20; Rd 2,9; Ez 20,1.3; Mch 3,6

8 SKYRIUS
1 Ez 1,3; Ez 3,22; Ez 14,1; Ez 20,1; Ez 33,31
2 Ez 1,4.27; Ez 1,26.27
3 Iš 20,4; Įst 32,16.21; Jer 7,30; Jer 32,34; Ez 3,14; Ez 5,11; Ez 11,1.24; Ez 40,2; Dan 5,5; Apd 8,39
4 Ez 1,28; Ez 3,12; Ez 3,22.23; Ez 9,3
6 2 Kar 23,4.5; Ez 5,11; Ez 8,9.17

[26] Nelaimė seks nelaimę, gąsdinantys pranešimai bus vienas po kito. Jie veltui ieško pranašų regėjimų. Įstatymo nebebus pas kunigus ir patarimo pas vyresniuosius.
[27] Karalius gedės, kunigaikščiai bus apimti siaubo, tauta palūš. Aš padarysiu jiems taip, kaip jie darė, teisiu juos taip, kaip jie teisė. Tada jie žinos, kad Aš esu Viešpats' ".

8 Šeštaisiais metais, šešto mėnesio penktą dieną, kai aš sėdėjau savo namuose su Judo vyresniaisiais, Viešpaties ranka palietė mane.
[2] Aš pamačiau prieš save lyg žmogaus pavidalą; nuo juosmens žemyn atrodė lyg liepsnojanti ugnis, o nuo juosmens aukštyn – tarsi žėrintis gintaras.
[3] Jis ištiesė ranką ir nutvėrė mane už galvos plaukų. Dvasia pakėlė mane tarp dangaus ir žemės ir nunešė mane Dievo regėjime į Jeruzalę prie vidaus kiemo vartų šiaurės pusėje, kur stovėjo pavydo stabas, kuris kėlė pavydą.
[4] Ir ten aš pamačiau Izraelio Dievo šlovę, kaip ją buvau matęs regėjime lygumoje.
[5] Jis man sakė: "Žmogaus sūnau, pažvelk į šiaurės pusę". Aš žiūrėjau, ir štai prie pat aukuro, prie vartų, stovėjo pavydo stabas.
[6] Jis man kalbėjo toliau: "Žmogaus sūnau, ar matai, ką jie daro? Izraelio namai daro dideles bjaurystes, kad Aš pasitraukčiau iš savo šventyklos. Bet apsisuk, ir pamatysi dar didesnių bjaurysčių!"
[7] Jis atvedė mane prie šventyklos

vartų ir parodė man sienoje skylę.
[8] Jis liepė man: "Žmogaus sūnau, kask po siena!" Prakasęs sieną, radau duris.
[9] Jis liepė įeiti ir pažiūrėti, kas čia vyksta.
[10] Įėjęs mačiau ant sienų roplių, nešvarių gyvūnų ir Izraelio stabų piešinius.
[11] Prieš juos stovėjo septyniasdešimt Izraelio vyresniųjų su Jaazaniju, Šafano sūnumi. Kiekvienas laikė rankoje po smilkytuvą, iš kurių kilo aukštyn tirštas smilkalų debesis.
[12] Jis klausė: "Žmogaus sūnau, ar matai, ką Izraelio vyresnieji tamsoje daro prie stabų piešinių? Jie sako: 'Viešpats paliko kraštą, Jis nemato mūsų' ".
[13] Jis vėl man tarė: "Apsisuk, ir pamatysi dar didesnių bjaurysčių".
[14] Jis įvedė mane į Viešpaties namus pro šiaurinius vartus. Čia sėdėjo moterys ir apraudojo Tamūzą.
[15] Jis tarė man: "Žmogaus sūnau, ar matai, kas čia vyksta? Apsisuk ir pamatysi bjaurysčių, didesnių už šitas".
[16] Jis įvedė mane į Viešpaties namų kiemą. Tarp Viešpaties šventyklos durų ir aukuro stovėjo maždaug dvidešimt penki vyrai, nusigręžę nuo Viešpaties šventyklos į rytus, ir garbino saulę.
[17] Jis tarė: "Žmogaus sūnau, ar matai, kas čia vyksta? Ar negana to, kas yra Jude! Šitie nusikaltimai bei smurtas vėl užtrauks mano bausmę.
[18] Aš išliesiu ant jų savo įtūžį, nesigailėsiu jų ir nebūsiu jiems nuolaidus. Nors jie garsiai šauksis mano pagalbos, neišklausysiu jų".

10 Iš 20,4; Įst 4,16-18; Rom 1,23
11 Sk 11,16.25; Lk 10,1
12 Ps 14,1; Iz 29,15; Ez 9,9
16 Įst 4,19; Jer 2,27; Jer 32,33; Ez 11,1; Jl 2,17
17 Ez 9,9
18 Ez 5,11; Ez 5,13; Ez 7,4.9; Ez 9,5.10; Ez 16,42; Ez 24,13; Mch 3,4

9 SKYRIUS

2 Kun 16,4
3 Ez 3,23; Ez 8,4; Ez 10,4.18; Ez 11,22.23
4 Jer 13,17; Apr 7,2.3; Apr 9,4; Apr 14,1
5 Ez 5,11; Ez 7,9
6 2 Krn 36,17; Jer 25,29; Ez 8,11.12.16; Apr 9,4
8 Joz 7,6; Ez 11,13
9 2 Kar 21,16; Iz 29,15; Ez 8,12

9 Jis šaukė garsiu balsu: "Ateikite, sprendimo miestui vykdytojai! Kiekvienas atsineškite naikinimo įrankį!"
[2] Atėjo šeši vyrai nuo šiaurės aukštutinių vartų. Kiekvienas atsinešė naikinimo įrankį; tarp jų buvo vyras, apsivilkęs drobiniais. Jis laikė dešinėje rankoje rašymo priemones. Atėję jie sustojo prie varinio aukuro.
[3] Izraelio Dievo šlovė pasitraukė nuo cherubo, ant kurio ji būdavo, prie šventyklos slenksčio. Jis šaukė drobiniais apsivilkusiam, kuris turėjo rašymo priemonių:
[4] "Pereik Jeruzalės miesto viduriu ir paženklink kaktoje tuos žmones, kurie dejuoja ir šaukia dėl mieste daromų bjaurysčių".
[5] Kitiems, man girdint, Jis įsakė: "Eikite paskui jį ir žudykite! Nesigailėkite nieko.
[6] Žudykite senius, jaunuolius, mergaites, vaikus ir moteris, bet nelieskite turinčių ženklą. Pradėkite nuo mano šventyklos!" Jie pradėjo nuo vyresniųjų, buvusių prie šventyklos.
[7] Jis jiems dar įsakė: "Sutepkite šventyklą, pripildykite kiemus užmuštų. Pradėkite!" Jie ėjo ir žudė mieste esančius.
[8] Kai jie juos žudė, aš, likęs vienas, kritau veidu į žemę ir šaukiau: "Viešpatie Dieve, argi sunaikinsi Izraelio likutį, išliedamas savo rūstybę ant Jeruzalės?"
[9] Jis atsakė: "Izraelio ir Judo nusikaltimas yra labai didelis; kraštas ir miestas pilnas nekalto kraujo ir pasileidimo. Jie sako: 'Viešpats paliko žemę ir nemato mūsų'.

[10] Todėl Aš nesigailėsiu jų ir nebūsiu jiems nuolaidus. Aš jų kelius sugrąžinsiu jiems patiems".
[11] Vyras, apsirengęs drobiniais, laikantis rašymo priemones, pranešė: "Padariau, kaip įsakei".

10 Aš pažvelgiau aukštyn, ir štai skliaute, virš cherubų galvų, spindėjo lyg safyras, lyg sosto pavidalas.
[2] Dėvinčiam drobiniais Jis kalbėjo: "Eik tarp ratų po cherubais, paimk rankomis žėruojančių anglių, esančių prie cherubų, ir išbarstyk jas mieste". Aš mačiau, kaip jis ėjo.
[3] Cherubai stovėjo šventyklos pietų pusėje. Kai vyras įėjo, debesis pripildė vidinį kiemą.
[4] Viešpaties šlovė pasitraukė nuo cherubo prie šventyklos įėjimo; debesiui pripildžius namus, Viešpaties šlovės spindesio buvo pilnas visas kiemas.
[5] Cherubų sparnų šlamėjimas buvo girdėti net išoriniame kieme lyg visagalio Dievo balsas.
[6] Kai Jis įsakė drobiniais apsirengusiam: "Paimk ugnies tarp ratų po cherubais", jis ėjo ir atsistojo prie ratų.
[7] Cherubas ištiesė ranką į ugnį, kuri buvo tarp jų, paėmė jos ir padavė ją vyrui, dėvinčiam drobiniais. Jis, gavęs ugnies, išėjo.
[8] Po cherubų sparnais buvo lyg žmogaus rankos.
[9] Aš stebėjau ir mačiau prie kiekvieno cherubo po ratą. Ratai žėrėjo lyg krištolas.
[10] Visi keturi ratai buvo vienodi ir atrodė, lyg būtų ratas rate.
[11] Jie galėjo judėti nepasisukę keturiomis kryptimis. Į kurią pusę buvo nukreipta galva, jie sekė iš paskos.
[12] Visų keturių kūnai, nugaros, rankos, sparnai ir ratai buvo pilni akių.
[13] Man girdint, ratai buvo pavadinti sūkuriu.
[14] Kiekvienas cherubas turėjo keturis veidus: pirmasis veidas buvo cherubo, antrasis – žmogaus, trečiasis – liūto, ketvirtasis – erelio.
[15] Cherubai pakilo. Tai buvo tos pačios būtybės, kurias mačiau prie Kebaro upės.
[16] Kai cherubai judėjo, su jais judėjo ir ratai. Kai cherubai pakeldavo sparnus pakilti nuo žemės, ratai nepasitraukdavo nuo jų.
[17] Kai anie sustodavo, stovėdavo ir šie, nes būtybių dvasia buvo juose.
[18] Viešpaties šlovė, pakilus nuo šventyklos durų, sustojo ant cherubų.
[19] Man matant, cherubai pakėlė sparnus ir pakilo nuo žemės, o ratai pakilo kartu su jais. Jie sustojo prie Viešpaties šventyklos rytinių vartų, ir Izraelio Dievo šlovė stovėjo virš jų.
[20] Tai buvo tos pačios būtybės, kurias mačiau prie Kebaro upės po Izraelio Dievu. Aš supratau, kad tai buvo cherubai.
[21] Kiekvienas turėjo po keturis veidus bei keturis sparnus. Po sparnais buvo lyg žmogaus rankos.
[22] Jų veidų išvaizda buvo visai tokia, kokią mačiau prie Kebaro upės. Jie judėjo tiesiai pirmyn.

11 Dvasia pakėlė mane ir nunešė prie Viešpaties šventyklos rytinių vartų. Ten, prie var-

10 Ez 5,11; Ez 7,4; Ez 8,18; Ez 11,21
10 SKYRIUS
1 Ez 1,22.26
2 Ez 1,13; Dan 10,5; Apr 8,5
3 1 Kar 8,10.11
4 Ez 1,28; Ez 11,22.23; Ez 43,5
5 Ps 29,3; Ez 1,24
8 Ez 1,8; Ez 10,21
9 Ez 1,15; Ez 1,16
11 Ez 1,17
12 Apr 4,6.8
14 Ez 1,6.10.11
15 Ez 1,3.5
16 Ez 1,19
17 Ez 1,12.20.21
18 Ez 10,4
19 Ez 11,1; Ez 11,22
20 Ez 1,1; Ez 1,22
21 Ez 1,6.8; Ez 10,14; Ez 41,18.19
22 Ez 1,9.12; Ez 1,10
11 SKYRIUS
1 Ez 3,12.14; Ez 8,16; Ez 10,19

tų, mačiau dvidešimt penkis vyrus, tarp jų ir kunigaikščius: Jaazaniją, Azūro sūnų, ir Pelatiją, Benajo sūnų.
[2] Jis tarė: "Žmogaus sūnau, šitie vyrai kuria pavojingus planus ir duoda piktus patarimus šiam miestui.
[3] Jie sako: 'Dar toli; statykime namus. Miestas yra katilas, o mes – mėsa!'
[4] Todėl, žmogaus sūnau, pranašauk prieš juos".
[5] Viešpaties Dvasia kalbėjo: "Sakyk: 'Taip sako Viešpats: 'Aš žinau, ką jūs sakote ir ką galvojate.
[6] Jūs daugelį nužudėte šiame mieste, jų lavonų pripildėte gatves'.
[7] Todėl taip sako Viešpats: 'Jūsų užmuštieji – tai mėsa, o miestas – katilas. Bet jus Aš pašalinsiu iš miesto.
[8] Jūs bijote kardo, ir Aš atiduosiu jus kardui.
[9] Aš pašalinsiu jus iš miesto, atiduosiu svetimšaliams ir įvykdysiu jums teismą.
[10] Jūs krisite nuo kardo. Aš teisiu jus prie Izraelio sienos, ir jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats.
[11] Miestas nebus jums katilu ir jūs nebūsite mėsa jame. Aš teisiu jus prie Izraelio sienos.
[12] Jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats. Jūs nesilaikėte mano įsakymų ir nevykdėte mano sprendimų, bet elgėtės kaip aplink jus gyvenantys pagonys' ".
[13] Man pranašaujant, mirė Pelatijas, sūnus Benajo. Aš kritau veidu žemėn, balsiai šaukdamas: "Ak, Viešpatie Dieve, ar Tu visai sunaikinsi Izraelio likutį?"
[14] Viešpats atsakė:
[15] "Žmogaus sūnau, tavo broliai, taip, tavo broliai, yra gyvenantys su tavimi tremtyje, apie kuriuos Jeruzalės gyventojai sako: 'Jie gyvena toli nuo Viešpaties, o mums duotas šis kraštas!'
[16] Aš juos toli išvijau ir išsklaidžiau tarp pagonių tautų, tačiau būsiu jiems šventykla tuose kraštuose.
[17] Aš juos surinksiu ir sugrąžinsiu iš tų tautų, kuriose juos išsklaidžiau, ir duosiu jiems Izraelio kraštą.
[18] Sugrįžę jie pašalins visas šlykštybes ir bjaurystes.
[19] Aš duosiu jiems vieną širdį ir įdėsiu jiems naują dvasią. Aš išimsiu iš jų kūno akmeninę širdį ir duosiu jiems kūno širdį.
[20] Jie laikysis mano įsakymų ir vykdys mano nuostatus. Jie bus mano tauta, ir Aš būsiu jų Dievas.
[21] O kurių širdys seka šlykštybes ir bjaurystes, tų kelius sugrąžinsiu ant jų galvų, – sako Viešpats Dievas".
[22] Cherubai pakėlė sparnus, ratai pajudėjo su jais, o Izraelio Dievo šlovė buvo virš jų.
[23] Viešpaties šlovė pakilo iš miesto vidurio ir nusileido ant kalno į rytus nuo miesto.
[24] Po šitų Dievo Dvasios regėjimų dvasia pakėlė mane ir nunešė Chaldėjon pas tremtinius. Regėjimas, kurį mačiau, išnyko.
[25] Aš papasakojau tremtiniams visa, ką Viešpats man regėjime parodė ir pasakė.

12

Viešpats man kalbėjo:
[2] "Žmogaus sūnau, tu gyveni maištingoje tautoje, tarp žmonių, kurie

3 Jer 1,13; 2 Pt 3,4
5 Jer 16,17; Jer 17,10; Ez 2,2; Ez 3,24
6 Ez 7,23; Ez 22,2-6.9; Ez 22,12.27
7 Ez 11,9; Mch 3,2.3
8 Jer 42,16
9 Ez 5,8
10 Ps 9,16; Jer 39,6; Jer 52,10
11 Ez 11,3.7
12 Įst 12,30.31
13 Ez 9,8; Apd 5,5
16 Iz 8,14
17 Jer 3,12.18; Jer 24,5
18 Ez 37,23
19 Jer 32,39; Ez 18,31; Zch 7,12
20 Ps 105,45; Jer 24,7
21 Ez 9,10
22 Ez 1,19
23 Ez 8,4; Ez 9,3; Ez 43,2; Zch 14,4
24 Ez 8,3

12 SKYRIUS
2 Jer 5,21; Ez 2,3.6-8; Ez 2,5

turi akis, bet nemato, turi ausis, bet negirdi.
[3] Todėl, žmogaus sūnau, paruošk savo mantą persikelti ir, jiems matant, dienos metu išeik. Jiems matant, iš savo vietos persikelk į kitą vietą. Gal jie susipras, nors ir yra maištingi.
[4] Dienos metu išnešk savo mantą kaip persikėlimo mantą, o pats išeik vakare kaip einantis į tremtį.
[5] Jiems matant, pralaužk sieną, užsidėk daiktus ant pečių ir sutemus išeik pro ją.
[6] Užsidenk veidą, kad nematytum krašto, nes Aš paskyriau tave ženklu Izraeliui".
[7] Aš padariau, kaip man buvo įsakyta: savo mantą kaip persikėlimo mantą išnešiau dienos metu, vakare pralaužiau sieną. Kai sutemo, užsidėjęs daiktus ant pečių, išėjau, jiems matant.
[8] Rytą man Viešpats pasakė:
[9] "Žmogaus sūnau, ar izraelitai neklausė tavęs: 'Ką darai?'
[10] Sakyk jiems: 'Taip sako Viešpats: 'Tai našta Jeruzalės kunigaikščiui ir visiems izraelitams, kurie ten yra'.
[11] Sakyk: 'Aš esu ženklas jums. Kaip aš dariau, taip atsitiks jiems. Jie persikels ir eis į nelaisvę'.
[12] Kunigaikštis, kuris yra tarp jų, užsidės mantą ant pečių, pralauš mūro sieną ir sutemus pro ją išeis. Veidą jis užsidengs, kad nematytų krašto.
[13] Aš pagausiu jį, nugabensiu į Babiloną, chaldėjų kraštą. Tačiau jis nematys to krašto ir mirs jame.
[14] Visus jo padėjėjus ir karių būrius Aš išsklaidysiu po visus kraštus ir ištrauksiu kardą paskui juos.
[15] Kai juos išsklaidysiu tarp tautų

6 Ez 4,3; Ez 24,24
9 Ez 2,5; Ez 17,12; Ez 24,19
10 Mal 1,1
11 2 Kar 25,4.5.7; Ez 12,6
12 Jer 39,4; Jer 52,7
13 Jer 52,9; Jer 52,11
14 Ez 5,2.12; Ez 5,10
15 Ez 6,7.14; Ez 12,16.20
16 Ez 6,8-10
18 Ez 4,16
19 Ps 107,34; Zch 7,14
22 Ez 11,3; Ez 12,27
23 Sof 1,14
24 Rd 2,14; Ez 13,6
25 Iz 14,24; Lk 21,33
27 Ez 12,22; Dan 10,14
28 Ez 12,23.25

įvairiuose kraštuose, tada jie žinos, kad Aš esu Viešpats.
[16] Bet Aš išsaugosiu mažą likutį nuo kardo, bado ir maro. Jie pasakos apie savo bjaurystes tautoms, kuriose bus ištremti, ir jie žinos, kad Aš esu Viešpats' ".
[17] Viešpats man tarė:
[18] "Žmogaus sūnau, valgyk duoną ir gerk vandenį drebėdamas.
[19] Sakyk krašto žmonėms, kad Viešpats Dievas apie Jeruzalės ir Izraelio krašto gyventojus sako: 'Jie valgys duoną nusiminę ir gers vandenį susirūpinę, nes jų kraštas virs dykyne dėl smurto visų jame gyvenančių.
[20] Miestai ištuštės, ir kraštas sunyks. Tada jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats' ".
[21] Viešpats vėl man kalbėjo:
[22] "Žmogaus sūnau, kokia tai patarlė, kurią vartojate Izraelio krašte, sakydami: 'Dienos bėga, o pranašystės neišsipildo'.
[23] Tu sakyk jiems, kad Viešpats Dievas sako: 'Aš padarysiu galą šitai patarlei, ir ji Izraelyje nebebus girdima. Jau atėjo laikas, ir visos pranašystės išsipildys.
[24] Daugiau nebebus melagingų regėjimų ir apgaulingų pranašavimų Izraelyje.
[25] Aš, Viešpats, kalbėsiu, ir žodis, kurį kalbėsiu, išsipildys ir nebus atidėtas. Taip, dar jūsų dienomis, jūs, maištininkai, Aš paskelbsiu žodį ir jį įvykdysiu,–sako Viešpats Dievas' ".
[26] Viešpats man tarė:
[27] "Žmogaus sūnau, izraelitai sako: 'Regėjimai, kuriuos pranašas regi, ir jo pranašavimai yra apie tolimą ateitį'.
[28] Todėl sakyk jiems: 'Taip sako

Viešpats: 'Mano žodžiai nebebus atidedami, bet žodis, kurį kalbėjau, išsipildys, – sako Viešpats Dievas' ".

13

Viešpats kalbėjo man:
[2] "Žmogaus sūnau, pranašauk prieš Izraelio pranašus, kurie pranašauja tai, kas yra jų pačių širdyse: 'Pasiklausykite Viešpaties žodžių!
[3] Taip sako Viešpats: 'Vargas kvailiems pranašams, sekantiems savo pačių dvasia ir nieko nemačiusiems.
[4] Izraeli, tavo pranašai yra lyg lapės griuvėsiuose.
[5] Jūs nestojote į Izraelio namų spragas ir nestatėte sienų aplinkui juos, kad atsilaikytų kovoje Viešpaties dieną.
[6] Jie kalbėjo apgaulę ir pranašavo melą. Jie sakė: 'Taip sako Viešpats', kai Viešpats nebuvo jų siuntęs, ir suteikė viltį, kad jų žodžiai išsipildys.
[7] Ar jūs ne apgaulę kalbėjote ir ne melą pranašavote, sakydami: 'Taip sako Viešpats', kai Aš nekalbėjau.
[8] Kadangi jūs kalbėjote apgaulę ir pranašavote melą, Aš esu prieš jus.
[9] Mano ranka bus prieš pranašus, reginčius apgaulę ir pranašaujančius melą. Jie nepriklausys mano tautai, nebus įrašyti į Izraelio namų sąrašą ir nesugrįš į Izraelio kraštą. Tada jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats.
[10] Jie suvedžiojo mano tautą, sakydami: 'Taika', kai tuo tarpu nebuvo taikos. Kai jie stato sieną iš akmenų, kiti aptepa ją kalkėmis.
[11] Sakyk tiems, kurie tepa sieną kalkėmis, kad ji sugrius, užėjus smarkiam lietui, siaučiant audrai.
[12] Kai ji sugrius, ar neklaus jūsų: 'Kur tinkas, kuriuo aptepėte sieną?'
[13] Aš užsirūstinęs užleisiu griaunančią audrą ir smarkų lietų. Lietus nuplaus tinką, ir mano rūstybės kruša sunaikins ją.
[14] Aš nugriausiu jūsų kalkėmis apteptą sieną iki pamatų. Ji grius, ir jūs žūsite kartu su ja. Tada žinosite, kad Aš esu Viešpats.
[15] Aš išliesiu savo rūstybę ant sienos ir jos aptepėjų ir sakysiu: 'Nebėra sienos ir tų, kurie ją aptepė:
[16] Izraelio pranašų, Jeruzalei pranašavusių taiką, kai taikos nebuvo, – sako Viešpats Dievas'.
[17] Tu, žmogaus sūnau, atsisuk į tautos dukteris, kurios pranašauja iš savo širdžių ir pranašauk prieš jas.
[18] Sakyk joms: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Vargas moterims, siuvančioms burtų raiščius rankoms ir šydus visų žmonių galvoms, kad juos sugautų. Ar, gaudydamos mano tautos žmones, pačios tikitės išlikti gyvos?
[19] Jūs teršiate mane tautoje dėl saujos miežių ir dėl duonos kąsnio, pražudydamos sielas, kurios neturėtų pražūti, ir palikdamos gyvas sielas, kurios neturėtų gyventi, meluodamos mano tautai, kuri klauso jūsų melų'.
[20] Todėl taip sako Viešpats Dievas: 'Burtų raiščius, kuriais gaudote sielas, Aš nuplėšiu nuo jūsų rankų ir sugautuosius paleisiu į laisvę.
[21] Taipgi nuplėšiu šydus ir savo tautą išlaisvinsiu iš jūsų rankų. Tada žinosite, kad Aš esu Viešpats.

13 SKYRIUS
2 Jer 14,14; Jer 23,16.26; Ez 13,17; Ez 22,25-28
4 Gg 2,15
5 Ps 106,23
6 Jer 27,8-15; Ez 22,28
9 Ezr 2,59.62; Jer 20,3-6; Jer 23,30; Ez 11,10.12
10 Jer 6,14; Jer 8,11; Ez 22,28
11 Ez 38,22
14 Ez 13,9.21.23; Ez 14,8
16 Jer 6,14; Jer 8,11; Jer 28,9
17 Ez 13,2; Ez 20,46; Ez 21,2
18 2 Pt 2,14
19 Mch 3,5
21 Ez 13,9
22 Jer 23,14; Jer 28,15
23 Mch 3,5.6

[22] Kadangi savo melais jūs nuliūdinote teisiojo širdį, kurios Aš nenorėjau liūdinti, o nedorėlio rankas sustiprinote, kad neatsiverstų nuo savo pikto kelio ir gyventų,
[23] todėl jūs neberegėsite apgaulės ir liausitės žyniavę, nes Aš išgelbėsiu savo tautą iš jūsų rankų, ir jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats' ".

14 Keli Izraelio vyresnieji atėjo pas mane ir atsisėdo priešais.
[2] Viešpats kalbėjo man:
[3] "Žmogaus sūnau, šitie vyrai pasistatė stabus savo širdyse ir tai, kas veda į nusikaltimą, yra prieš jų akis. Argi klausiamas turėčiau jiems atsakyti?
[4] Todėl sakyk jiems: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Kiekvienam izraelitui, kuris pasistato stabus savo širdyje bei žiūri į tai, kas veda į nusikaltimą, ir ateina pas pranašą, Aš, Viešpats, atsakysiu pagal jo stabų daugybę.
[5] Aš nutversiu Izraelio namus jų pačių širdyse, kadangi per savo stabus jie atsitraukė nuo manęs'.
[6] Todėl sakyk izraelitams: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Atsiverskite nuo stabų ir nusigręžkite nuo visų savo bjaurysčių'.
[7] Jei izraelitas ar ateivis, gyvenantis Izraelyje, kuris pasistatė stabus savo širdyje ir žiūri į tai, kas veda į nusikaltimą, ateis pas pranašą pasiklausti, tam Aš pats, Viešpats, atsakysiu.
[8] Aš atsigręšiu prieš jį ir padarysiu jį ženklu bei patarle, išnaikindamas jį iš savo tautos. Tada jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats.
[9] Jei pranašas leisis suklaidinamas ir duos atsakymą, tai Aš, Viešpats, būsiu suklaidinęs tą pranašą. Aš ištiesiu savo ranką prieš jį ir išnaikinsiu iš savo tautos Izraelio.
[10] Jie abu atsakys už nusikaltimą; pranašo kaltė bus ta pati, kaip ir klausiančiojo,
[11] kad izraelitai ateityje nebeatsitrauktų nuo manęs ir nebenusikalstų, bet būtų mano tauta ir Aš būčiau jų Dievas' ".
[12] Viešpats kalbėjo man:
[13] "Žmogaus sūnau, jei kuris kraštas nusikalstų ir sulaužytų ištikimybę man, Aš bausiu jį: atimsiu duonos ramstį, siųsiu badą kraštui ir išnaikinsiu žmones bei gyvulius.
[14] Jei Nojus, Danielius ir Jobas būtų tarp jų, tai jie savo teisumu išgelbėtų tik savo gyvybes, – sako Viešpats Dievas. –
[15] Jei atiduočiau kraštą laukiniams žvėrims ir jie kraštą paverstų dykyne, per kurią neina joks žmogus dėl žvėrių baimės,
[16] ir jame būtų tie trys vyrai, kaip Aš gyvas, – sako Viešpats, – jie neišgelbėtų nei sūnų, nei dukterų, tik patys išsigelbėtų, o kraštas virstų dykyne.
[17] Jei Aš atiduočiau kraštą kardui, sakydamas: 'Karde, eik per kraštą ir išnaikink žmones ir gyvulius',
[18] ir jame būtų tie trys vyrai, kaip Aš gyvas, – sako Viešpats, – jie neišgelbėtų nei sūnų, nei dukterų, tik jie vieni būtų išgelbėti.
[19] Arba jei siųsčiau kraštui marą ir išliečiau savo rūstybę, praliedamas kraują ir išnaikindamas žmones bei gyvulius,
[20] ir jame būtų Nojus, Danielius ir Jobas, kaip Aš gyvas, – sako Vieš-

14 SKYRIUS
1 Ez 8,1; Ez 20,1; Ez 33,31
3 2 Kar 3,13; Iz 1,15; Jer 11,11; Ez 7,19; Ez 20,3.31; Sof 1,3
6 1 Sam 7,3; Neh 1,9; Iz 2,20; Iz 30,22; Iz 55,6.7; Ez 18,30
8 Kun 17,10; Kun 20,3.5.6; Sk 26,10; Įst 28,37; Jer 44,11; Ez 5,15; Ez 6,7; Ez 13,14; Ez 15,7
9 1 Kar 22,23; Job 12,16; Iz 66,4; Jer 4,10; 2 Tes 2,11
11 Ps 119,67.71; Jer 31,18.19; Ez 11,20; Ez 37,27; Hbr 12,11
13 Kun 26,26; 2 Kar 25,3; Iz 3,1; Jer 52,6; Ez 4,16; Ez 5,16
14 Pat 11,4; Jer 15,1
15 Kun 26,22; Sk 21,6; Ez 5,17; Ez 14,21
16 Ez 14,14.18.20; Ez 15,8; Ez 33,28.29
17 Kun 26,25; Ez 5,12; Ez 21,3.4; Ez 25,13; Ez 29,8; Ez 38,21; Sof 1,3
18 Ez 14,14
19 2 Sam 24,15; Ez 7,8; Ez 38,22
20 Ez 14,14

pats, – jie savo teisumu neišgelbėtų nei sūnų, nei dukterų, tik savo gyvybes.

21 Tuo labiau, kai Aš, norėdamas Jeruzalėje išnaikinti žmones ir gyvulius, siųsiu savo keturias bausmes: kardą, badą, laukinius žvėris ir marą.

22 Tačiau mieste liks likutis, kuris bus išvestas su savo sūnumis ir dukterimis. Jiems atėjus pas jus, jūs matysite jų kelius bei darbus ir būsite paguosti dėl nelaimės, kurią siunčiau Jeruzalei.

23 Jie paguos jus, kai pamatysite jų kelius ir darbus, ir žinosite, kad visa, ką padariau Jeruzalei, nebuvo be priežasties, – sako Viešpats Dievas”.

15

Viešpats kalbėjo man:

2 “Žmogaus sūnau, kuo geresnis vynmedis, lyginant jį su kitais medžiais?

3 Ar iš jo daro ką nors, ar naudoja padaryti kabliui kam nors pakabinti?

4 Jis tinka tik sudeginti. Jo abu galai sudega, o vidurys pajuoduoja. Ar jis dar kam nors tinka?

5 Jei sveikas netiko jokiam daiktui pagaminti, tai ką bekalbėti, kai jis sudega – iš jo jokios naudos!

6 Todėl Viešpats Dievas sako: ‘Aš padarysiu Jeruzalės gyventojams kaip vynmedžiui, kuris sudega ugnyje.

7 Aš atsigręšiu į juos, ir, išėję iš vienos ugnies, jie sudegs kitoje. Jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats, kai atsigręšiu į juos.

8 Kraštą paversiu dykuma, nes jie sulaužė ištikimybę man, – sako Viešpats Dievas’ ”.

16

Viešpats kalbėjo man:

2 “Žmogaus sūnau, paskelbk Jeruzalei jos bjaurystes

3 ir sakyk jai: ‘Tavo kilmė ir giminė yra iš Kanaano krašto. Tavo tėvas buvo amoritas ir motina hetitė.

4 Kai tu gimei, tavo virkštelė nebuvo nupjauta, nebuvai nuplauta vandeniu nei ištrinta druska, nei vystyklais suvystyta.

5 Nė vienas nepažvelgė į tave su gailesčiu ir nepadėjo tau. Kai gimei, buvai išmesta laukan.

6 Aš ėjau pro šalį ir, matydamas tave begulinčią kraujyje, tariau: ‘Gyvenk’.

7 Aš užauginau tave kaip lauko augalą. Tu užaugai, subrendai, tapai labai graži, iškilo krūtinė, užaugo plaukai, tačiau tu buvai plika ir nuoga.

8 Kai Aš eidamas pažiūrėjau į tave, buvo atėjęs tavo meilės laikas. Aš apdengiau tavo nuogumą savo apsiaustu, prisiekiau tau, padariau su tavimi sandorą, ir tu tapai mano.

9 Aš apiploviau tave vandeniu, nuploviau tavo kraują, patepiau aliejumi,

10 aprengiau margais drabužiais, apaviau brangiais odiniais sandalais, apgaubiau plona drobe, uždėjau šilkinį šydą

11 ir papuošiau papuošalais: ant rankų uždėjau apyrankes, ant kaklo grandinėlę,

12 į nosį įvėriau žiedą, į ausis – auskarus ir ant galvos uždėjau puikų vainiką.

13 Tu pasipuošei auksu ir sidabru, plona drobe, šilkais ir margais audiniais; valgei kvietinius miltus,

21 Ez 5,17; Ez 33,27; Am 4,6-10; Apr 6,8
22 2 Kar 25,11.12; Ezr 2,1; Ez 6,8; Ez 12,16; Ez 20,43; Ez 36,20
23 Jer 22,8.9

15 SKYRIUS
4 Jn 15,6
7 Iz 24,18; Ez 7,4; Ez 14,8

16 SKYRIUS
2 Ez 20,4; Ez 22,2
3 Ez 16,45; Ez 21,30
4 Oz 2,3
7 Iš 1,7
8 Pr 22,16-18; Iš 19,5; Iš 24,6-8; Rūt 3,9
11 Pr 24,22.47; Pat 1,9
13 Įst 32,13.14; Ps 48,2

medų ir aliejų; buvai graži ir pasiekei karališką didybę.
[14] Tavo garsas sklido tautose dėl tavo grožio, nes, pasipuošusi papuošalais, kuriuos tau daviau, pasiekei tobulą grožį, – sako Viešpats Dievas. –
[15] Pasitikėdama savo grožiu, tu pradėjai paleistuvauti ir atsiduodavai kiekvienam praeiviui.
[16] Savo margais drabužiais papuošei aukštumas ir paleistuvavai jose. Taip niekada nebuvo ir nebus.
[17] Iš mano tau duotų aukso ir sidabro papuošalų pasidarei vyrų atvaizdus ir paleistuvavai su jais.
[18] Tu savo margais audiniais apdengei juos ir mano aliejų bei smilkalus aukojai jiems.
[19] Tau duotą maistą: kvietinius miltus, aliejų ir medų – tu aukojai jiems, kaip malonų kvapą.
[20] Net savo sūnus ir dukteris, kuriuos man pagimdei, aukojai jiems praryti. Ar dar neužteko tau paleistuvystės,
[21] kad mano vaikus žudei ir aukojai jiems, leisdama per ugnį?
[22] Taip elgdamasi ir paleistuvaudama, neatsiminei savo jaunystės dienų, kai plika ir nuoga gulėjai savo kraujyje.
[23] Po visų tavo nedorybių – vargas, vargas tau, – sako Viešpats, –
[24] tu pasistatei paleistuvystės namus ir įrengei aukštumas kiekvienoje gatvėje.
[25] Kiekvienos gatvės pradžioje įsirengei aukštumas ir savo grožį apdrabstei purvais, atsiduodama kiekvienam praeiviui ir daugindama savo paleistuvystes.
[26] Tu svetimavai su kaimynais, augalotais egiptiečiais, sukeldama mano pyktį.
[27] Dabar Aš ištiesiau savo ranką virš tavęs ir atėmiau tavo dalį, ir atidaviau tave toms, kurios tavęs nekenčia, filistinų dukterims, kurios gėdijosi tavo gašlumo.
[28] Tu ištvirkavai su asirais, nes buvai nepasotinama, bet ir su jais negalėjai pasitenkinti.
[29] Tavo paleistuvystės padaugėjo nuo Kanaano krašto iki Chaldėjos, bet ir to tau dar neužteko.
[30] Kokia nusilpusi tavo širdis, – sako Viešpats Dievas, – jei tu darei visa tai kaip begėdė paleistuvė.
[31] Kiekvienoje gatvėje ir kiekvienoje aikštėje įrengei paleistuvystės namus ir aukštumas. Tu nebuvai paprasta paleistuvė, nes paniekinai užmokestį,
[32] bet svetimautoja žmona, kuri savo vyro vieton priima svetimus.
[33] Jie duoda dovanas paleistuvėms, bet tu pati davei dovanas savo meilužiams ir papirkdavai juos, kad jie ateitų pas tave.
[34] Tavo ištvirkavimas buvo ne toks, koks kitų moterų. Ne paskui tave sekiojo, bet tu duodavai užmokestį, o pati nieko negaudavai. Tuo tu skyreisi iš kitų'.
[35] Paleistuve, išgirsk Viešpaties žodį!
[36] 'Kadangi tu atidengei savo gėdą, ištvirkaudama su meilužiais, su savo bjauriais stabais ir aukojai jiems savo vaikų kraują,
[37] todėl Aš surinksiu visus tavo meilužius, kuriuos mylėjai, ir tuos, kurių nekentei. Aš juos surinksiu iš visur ir atidengsiu jiems visą tavo nuogumą.
[38] Aš teisiu tave kaip svetimautoją ir žudytoją. Savo rūstybėje ir pavyde praliesiu tavo kraują
[39] ir atiduosiu tave į jų rankas. Jie

14 Rd 2,15
15 Iz 1,21; Iz 57,8
16 Ez 7,20
19 Oz 2,8
20 Jer 7,31
21 Jer 19,5
22 Jer 2,2; Ez 16,4-6
24 Jer 2,20; Jer 3,2; Jer 11,13
25 Pat 9,14
26 Įst 31,20; Ez 20,7.8
27 Ez 16,57
28 Jer 2,18.36
29 Ez 23,14-17
31 Iz 52,3; Ez 16,24.39
33 Oz 8,9.10
36 Jer 2,34
37 Rd 1,8
38 Pr 9,6; Kun 20,10
39 Ez 16,24.31; Oz 2,3

sugriaus tavo paleistuvystės namus ir sunaikins aukštumas. Jie nuplėš tau drabužius, atims papuošalus ir paliks tave pliką ir nuogą.
[40] Susirinkę prieš tave, jie užmuš tave akmenimis, sukapos kardu,
[41] sudegins tavo namus ir įvykdys teismo sprendimą daugelio moterų akivaizdoje. Taip padarysiu galą tavo paleistuvystei, ir tu nebedalysi daugiau dovanų.
[42] Taip mano rūstybė prieš tave nurims ir pavydas liausis. Aš būsiu ramus ir nebepyksiu.
[43] Tu neatsiminei savo jaunystės dienų, bet savo elgesiu supykdei mane, todėl visus tavo darbus suverčiau tau ant galvos.
[44] Kiekvienas, kas vartoja patarles, sakys apie tave: 'Kokia motina, tokia ir duktė'.
[45] Tu esi duktė savo motinos, kuri paliko savo vyrą ir vaikus; tu esi sesuo savo seserų, kurios paliko savo vyrus ir vaikus. Jūsų motina buvo hetitė ir tėvas amoritas.
[46] Tavo vyresnioji sesuo yra Samarija su savo dukterimis, gyvenanti tavo kairėje. Tavo jaunesnioji sesuo, gyvenanti tavo dešinėje, yra Sodoma su savo dukterimis.
[47] Tačiau tu nevaikščiojai jų keliais ir nesielgei pagal jų bjaurystes. To buvo per maža tau, todėl tu iškrypai dar daugiau visuose savo keliuose.
[48] Kaip Aš gyvas, – sako Viešpats Dievas, – tavo sesuo Sodoma su savo dukterimis nesielgė taip, kaip tu ir tavo dukterys.
[49] Tavo sesers Sodomos ir jos dukterų nusikaltimas buvo išdidumas, perteklius ir dykinėjimas; beturčiui ir vargšui jos nepadėjo.

40 Ez 23,45-47; Jn 8,5.7
41 Įst 13,16; Ez 5,8; Ez 23,10.48; Ez 23,27
42 Ez 5,13; Ez 21,17
43 Ps 78,42; Ez 9,10; Ez 11,21; Ez 22,31
45 Ez 16,3; Ez 23,2-4
46 Iz 1,10
47 Ez 5,6.7
48 Mt 10,15; Mt 11,24
49 Pr 13,10
50 Pr 13,13; Pr 18,20; Pr 19,5; Pr 19,24
51 Jer 3,8-11; Ez 23,11
53 Iz 1,9; Jer 20,16
54 Ez 14,22
57 2 Kar 16,5; Ez 16,27
58 Ez 23,49
59 Įst 29,12; Ez 17,13
60 Ps 106,45; Iz 55,3
61 Jer 31,31; Ez 20,43; Ez 36,31; Gal 4,26

[50] Jos kėlėsi puikybėn ir darė bjaurystes mano akivaizdoje. Todėl Aš sunaikinau jas.
[51] Samarija nepadarė nė pusės tavo nuodėmių. Tu ją pralenkei savo bjaurystėmis. Tavo seserys yra teisesnės už tave.
[52] Tu, kuri smerkei savo seseris, kentėk gėdą dėl nuodėmių, kurias padarei, kurios bjauresnės už jų nuodėmes. Jos yra teisesnės už tave. Rausk ir kęsk savo gėdą, nes tu pateisinai savo seseris.
[53] Kai Aš parvesiu Sodomos ir jos dukterų ištremtuosius, taip pat Samarijos ir jos dukterų ištremtuosius, parvesiu ir tavo ištremtuosius kartu su jais,
[54] kad kęstum savo gėdą ir raustum dėl visko, ką darei, būdama joms paguoda.
[55] Tavo seserys, Sodoma ir jos dukterys bei Samarija ir jos dukterys, sugrįš į savo senąją būklę, tada tu ir tavo dukterys sugrįšite į senąją savo būklę.
[56] Savo sesers Sodomos vardo nė neminėdavai savo išdidumo metu,
[57] kol atsidengė tavo nedorybės. Dabar tu esi pajuoka ir panieka Sirijos dukterims ir visiems aplinkui gyvenantiems bei filistinų dukterims.
[58] Tu kentėjai už savo ištvirkavimą ir bjaurystes, – sako Viešpats Dievas. –
[59] Aš pasielgsiu su tavimi taip, kaip tu pasielgei su manimi. Tu paniekinai priesaiką ir sulaužei sandorą.
[60] Tačiau Aš atsiminsiu savo sandorą su tavimi, padarytą tavo jaunystės dienomis, ir sudarysiu su tavimi amžiną sandorą.
[61] Tada atsiminusi savo kelius, tu

gėdysies, kai priimsi savo seseris, vyresniąją ir jaunesniąją, kurias duosiu tau kaip dukteris, bet ne dėl tavo sandoros.
[62] Aš įtvirtinsiu savo sandorą su tavimi ir tu žinosi, kad Aš esu Viešpats.
[63] Tu atsiminsi, gėdysies ir neatversi burnos, kai tau atleisiu visa, ką darei', – sako Viešpats Dievas".

17

Viešpats kalbėjo man:
[2] "Žmogaus sūnau, užmink mįslę ir papasakok šį palyginimą Izraeliui.
[3] Sakyk: 'Taip sako Viešpats: 'Didelis erelis ilgais išskėstais sparnais su įvairiaspalvėmis plunksnomis atskrido į Libaną. Jis nulaužė kedro viršūnę,
[4] nuskynė jauną ūglį ir, nunešęs jį į pirklių kraštą, pasodino prekybos mieste.
[5] Tada jis paėmė šios žemės sėklą ir pasodino ją derlingoje, drėgnoje dirvoje.
[6] Ji augo ir tapo žemu, vešliu vynmedžiu su atžalomis ir šakelėmis.
[7] Atskrido kitas didelis erelis ilgais sparnais ir su daugybe plunksnų. Vynmedis kreipė į jį savo šaknis ir tiesė į jį šakeles iš savo lysvės, kad šis jį palaistytų.
[8] Jis buvo pasodintas drėgnoje, derlingoje žemėje, kur galėjo vešliai augti, leisti šakeles, nešti vaisius ir būti geras vynmedis'.
[9] Sakyk: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Ar jam seksis? Ar erelis neišraus jo šaknų ir nesudraskys vaisių, ar jo žaliuojančios šakelės nenuvys? Nereikės ir daugelio vyrų didelės jėgos, kad jį išrautų.

62 Oz 2,19.20
63 Ez 36,31.32; Rom 3,19

17 SKYRIUS

2 Ez 20,49; Ez 24,3
3 2 Kar 24,12; Ez 17,12
5 Įst 8,7-9; Iz 44,4
6 Ez 17,14
7 Ez 17,15
9 2 Kar 25,7
10 Oz 13,15
12 2 Kar 24,11-16; Ez 2,3-5; Ez 12,9
13 2 Kar 24,17; 2 Krn 36,13
14 Ez 29,14
15 Įst 17,16; 2 Kar 24,20; Ez 17,9
16 Ez 12,13
17 Jer 37,7; Jer 52,4
20 Ez 12,13; Ez 20,36
21 Ez 12,14; Ez 12,15; Ez 22,15

[10] Ar jis persodintas augs? Ar kai rytų vėjas jį palies, jis nenuvys? Jis nudžius lysvėje, kurioje auga' ".
[11] Viešpats vėl man kalbėjo:
[12] "Kalbėk maištingai tautai: 'Ar nesuprantate, ką tai reiškia? Štai atėjo Babilono karalius į Jeruzalę, paėmė karalių su kunigaikščiais ir nusivedė juos į Babiloną.
[13] Su karaliaus palikuoniu jis padarė sandorą ir jį prisaikdino. Krašto galinguosius jis išgabeno,
[14] kad karalystė būtų pažeminta ir neklestėtų, kad ji išliktų, laikydamasi jo sandoros.
[15] Bet jis sukilo prieš jį ir siuntė pasiuntinius į Egiptą, prašydamas žirgų ir daug žmonių. Ar jam seksis? Ar išliks tas, kuris taip daro? Ar, sulaužęs sandorą, jis bus išgelbėtas?
[16] Kaip Aš gyvas, – sako Viešpats, – jis mirs Babilone, krašte to karaliaus, kuris padarė jį karaliumi, kurio priesaiką jis paniekino ir sulaužė sandorą.
[17] Faraonas su didele kariuomene bei daugybe karių jam nepadės, kai babiloniečiai bus supylę pylimus ir padarę įtvirtinimus žmonių pražūčiai.
[18] Jis paniekino priesaiką ir sulaužė sandorą, kai buvo padavęs ranką ir prisiekęs. Tai padaręs, jis neištrūks'.
[19] Todėl Viešpats Dievas sako: 'Kadangi jis mano priesaiką paniekino ir mano sandorą sulaužė, kaip Aš gyvas – atlyginsiu jam už tai.
[20] Aš jį pagausiu, nugabensiu į Babiloną ir ten su juo bylinėsiuosi dėl ištikimybės sulaužymo.
[21] Jo karių rinktiniai būriai kris nuo kardo; kurie išliks, tuos iš-

sklaidysiu į visus vėjus. Tada jūs žinosite, kad Aš, Viešpats, tai kalbėjau.
[22] Aš pats aukšto kedro viršūnę nulaušiu, ūglį nuskinsiu ir pasodinsiu aukštai iškilusiame kalne.
[23] Jis, pasodintas aukštame Izraelio kalne, išleis šakas, neš vaisių ir išaugs didingu kedru. Įvairūs sparnuočiai gyvens po juo, paukščiai kraus lizdus jo šakų ūksmėje.
[24] Visi krašto medžiai žinos, kad Aš, Viešpats, pažeminu aukštą medį ir paaukštinu žemą, žaliuojantį medį nudžiovinu ir sausą darau žaliuojantį. Aš, Viešpats, pasakiau ir įvykdžiau' ".

18

Viešpats kalbėjo man:
[2] "Ką reiškia ta patarlė, kurią vartojate Izraelio krašte, sakydami: 'Tėvai valgė rūgščių vynuogių, o vaikams dantys atšipo?'
[3] Kaip Aš gyvas, – sako Viešpats, – šios patarlės nebevartosite Izraelyje.
[4] Visi žmonės yra mano: ir tėvas, ir sūnus. Siela, kuri nusikalsta, mirs.
[5] Jei žmogus yra teisus ir daro, kas yra teisinga ir teisėta:
[6] nevalgo aukštumose, negarbina Izraelio stabų, neišniekina artimo žmonos, nesiartina prie moters jos mėnesinių metu,
[7] nė vieno neskriaudžia, skolininkų užstatą grąžina, neapiplėšia, išalkusį pamaitina, nuogą aprengia,
[8] neskolina už nuošimčius ir nereikalauja grąžinti su priedu, nedaro neteisybės, teisingai teisia,
[9] laikosi mano nuostatų ir vykdo mano sprendimus – toks yra teisus; jis tikrai bus gyvas.
[10] Jeigu jam gimsta plėšikas sūnus, praliejantis kraują, kuris daro šiuos dalykus:
[11] valgo aukštumose, išniekina artimo žmoną,
[12] skriaudžia vargšą ir beturtį, plėšikauja, negrąžina užstato, garbina stabus, daro bjaurius dalykus,
[13] skolina už nuošimčius, reikalauja daugiau, negu davė, – argi toks turėtų likti gyvas? Ne, jis neliks gyvas! Kas taip elgiasi – mirs. Jo kraujas kris ant jo.
[14] Bet jei jam gims sūnus, kuris matys tėvo nusikaltimus, susipras ir nedarys nieko panašaus:
[15] nevalgys aukštumose, negarbins Izraelio stabų, neišniekins artimo žmonos,
[16] nė vieno neskriaus, nesulaikys užstato, neplėšikaus, pamaitins alkaną, nuogą aprengs,
[17] neskriaus nė vieno, neims nuošimčių ir nereikalaus grąžinti su priedu, laikysis mano nuostatų ir vykdys mano sprendimus, – toks nemirs dėl savo tėvo kaltės, bet bus gyvas.
[18] Jo tėvas, skriaudęs bei prievartavęs brolį ir daręs pikta visiems, mirs dėl savo nusikaltimų.
[19] Jūs klausiate: 'Kodėl sūnus neatsako už tėvo nusikaltimus?' Jei sūnus darė, kas yra teisinga ir teisu, bei laikėsi mano nuostatų, jis tikrai liks gyvas.
[20] Siela, kuri nusikalsta, mirs. Sūnus neatsakys už tėvo nusikaltimą, o tėvas neatsakys už sūnaus kaltes. Teisusis gaus teisiojo atpildą, o nedorėlio nedorybės bus ant jo paties.
[21] Jei nedorėlis atsivers nuo savo nusikaltimų, laikysis mano nuostatų ir darys, kas yra teisinga ir

22 Ps 2,6; Iz 53,2; Zch 3,8
23 Iz 2,2.3; Dan 4,12
24 Ez 22,14; Am 9,11

18 SKYRIUS

2 Rd 5,7
4 Sk 16,22; Sk 27,16; Rom 6,23
6 Kun 18,19; Kun 18,20; Kun 20,10; Kun 20,18; Ez 22,9
7 Iš 22,21; Įst 15,7.11; Įst 24,12; Iz 58,7
8 Iš 22,25; Zch 8,16
9 Am 5,4
10 Sk 35,31
12 Ez 8,6.17
13 Kun 20,9.11-13; Kun 20,16.27
15 Ez 18,6
18 Ez 3,18
19 Iš 20,5
20 Įst 24,16; Iz 3,10.11; Ez 18,4; Rom 2,6-9
21 Ez 18,27; Ez 33,12.19

teisu, jis tikrai liks gyvas ir nemirs.
[22] Ankstesni nusikaltimai bus užmiršti ir jam neįskaitomi; jis bus gyvas dėl savo teisumo.
[23] Argi Aš noriu nedorėlio mirties, – sako Viešpats, – o ne kad jis grįžtųsi nuo savo kelių ir būtų gyvas?
[24] Jei teisusis nusigręš nuo savo teisumo, elgsis neteisingai ir darys visas bjaurystes, kurias daro nedorėliai, argi jis gyvens? Ne, jo teisumo darbai nebus jam įskaityti. Jis mirs savo nusikaltimuose ir nuodėmėse.
[25] Jūs sakote: 'Viešpaties kelias neteisingas'. Paklausyk, Izraeli! Ar mano kelias neteisingas? Ar ne jūsų kelias yra neteisingas?
[26] Jei teisusis nusigręš nuo savo teisumo ir padarys nusikaltimą, jis mirs dėl jo.
[27] Jei nedorėlis nusigręš nuo savo nedorybės ir darys, kas yra teisinga ir teisu, jis išgelbės savo gyvybę.
[28] Kadangi jis susiprato ir atsisakė savo piktų darbų, jis tikrai liks gyvas.
[29] Izraelis sako: 'Viešpaties kelias neteisingas'. Izraeli, argi mano kelias neteisingas? Argi ne jūsų kelias yra neteisingas?
[30] Aš teisiu jus, o Izraelio namai, kiekvieną pagal jo kelius. Nusigręžkite nuo savo nusikaltimų, kad jūsų neteisybės jūsų nesunaikintų.
[31] Atsisakykite nusikaltimų, kuriuos darėte, įsigykite naują širdį ir naują dvasią! Izraeli, kodėl tu turėtum mirti?
[32] Aš nenoriu mirštančiojo mirties, – sako Viešpats Dievas. – Atsiverskite ir būkite gyvi!"

22 Ps 18,20-24; Ez 18,24; Ez 33,16
23 Ez 18,32; Ez 33,11
24 Ez 3,20; Ez 18,26; Ez 33,18; 2 Pt 2,20
25 Ez 18,29; Ez 33,17.20
26 Ez 18,24
27 Ez 18,21
28 Ez 18,14
29 Ez 18,25
30 Ez 7,3; Ez 33,20; Mt 3,2
31 Jer 32,39
32 Pat 4,2.5.6; Rd 3,33

19 SKYRIUS
1 Ez 26,17; Ez 27,2
3 2 Kar 23,31.32
4 2 Kar 23,33.34
5 2 Kar 23,34
6 Jer 22,13-17; Ez 19,3
8 2 Kar 24,2.11; Ez 19,4
9 2 Krn 36,6; Ez 6,2
10 Įst 8,7-9; Ez 17,6
11 Dan 4,11
12 Jer 31,27.28; Oz 13,5
14 Ts 9,15; Rd 2,5

19

Apraudok Izraelio kunigaikščius,
[2] sakydamas: "Tavo motina buvo liūtė, gulinti tarp liūtų! Ji tarp liūtų užaugino savo jauniklius.
[3] Vienas jos jauniklis išaugo jaunu liūtu, kuris, išmokęs sugauti grobį, ėmė ryti žmones.
[4] Tautos, išgirdusios apie jo darbus, pagavo jį ir sukaustytą grandinėmis išvedė į Egiptą.
[5] Liūtė, pamačiusi, kad jos viltys žlugo, antrą savo jauniklį užaugino jaunu liūtu.
[6] Jis, vaikščiodamas tarp liūtų, išmoko sugauti grobį ir ėmė ryti žmones.
[7] Jis griovė tvirtoves ir naikino miestus. Visas kraštas drebėjo nuo jo riaumojimo.
[8] Aplinkinių kraštų tautos sukilo prieš jį, ištiesė savo tinklą ir sugavo jį.
[9] Jie sukaustė jį grandinėmis, uždarė narvan ir, nugabenę pas Babilono karalių, įmetė į kalėjimą, kad jo balsas nebebūtų girdimas Izraelio kalnuose.
[10] Tavo motina buvo kaip vynmedis, pasodintas prie vandens, gausus šakelių ir vaisių.
[11] Jo stiprus ūglis tapo valdovo skeptru, iškilo aukštai tarp šakelių; jis buvo toli matomas.
[12] Bet rūstybėje jis buvo išrautas ir numestas žemėn. Rytų vėjas sudžiovino jo vaisius, šakos sudžiūvo ir ugnis prarijo jas.
[13] Dabar jis pasodintas dykumoje, sausoje ir išdžiūvusioje žemėje.
[14] Ugnis, išėjusi iš jo kamieno, sudegino šakas ir vaisius. Nebėra kamieno, kuris galėtų būti valdovo skeptras. Tai yra rauda ir ji liks rauda".

20 Septintaisiais metais, penkto mėnesio dešimtą dieną, keli Izraelio vyresnieji atėjo pasiklausti Viešpaties ir atsisėdo priešais mane.
[2] Viešpats kalbėjo man:
[3] "Žmogaus sūnau, paklausk Izraelio vyresniųjų, ar jie atėjo pasiklausti manęs? Kaip Aš gyvas, jiems neatsakysiu, – sako Viešpats Dievas. –
[4] Žmogaus sūnau, ar tu neteisi jų? Primink jiems jų tėvų bjaurystes.
[5] Sakyk jiems: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Aš išsirinkau Izraelį, Aš prisiekiau, pakėlęs ranką, Jokūbo namų palikuonims, apsireiškiau jiems Egipto krašte, sakydamas: 'Aš esu Viešpats, jūsų Dievas'.
[6] Tą dieną Aš, pakėlęs ranką, prisiekiau, kad išvesiu juos iš Egipto krašto ir nuvesiu į mano numatytą jiems žemę, tekančią pienu ir medumi, – į geriausią kraštą iš visų.
[7] Aš jiems sakiau: 'Kiekvienas pašalinkite bjaurystes nuo savo akių ir nesusitepkite Egipto stabais. Aš esu Viešpats, jūsų Dievas'.
[8] Bet jie buvo maištingi ir neklausė manęs, nė vienas nepašalino nuo savo akių bjaurysčių ir nepaliko Egipto stabų. Tuomet Aš ketinau išlieti savo rūstybę ant jų dar Egipto krašte.
[9] Tačiau dėl savo vardo susilaikiau, kad jo nepažeminčiau tarp pagonių tautų, kur jie gyveno, kurių akivaizdoje Aš apsireiškiau, žadėdamas išvesti juos iš Egipto krašto.
[10] Aš išvedžiau juos iš Egipto krašto ir, atvedęs į dykumą,
[11] daviau jiems savo įsakymus ir pamokiau nuostatų, kurių laikydamasis žmogus gyvens.

20 SKYRIUS
1 Ez 8,1.11.12; Ez 14,1
3 Ez 7,26; Ez 14,3
4 Ez 16,2; Ez 22,2
5 Iš 6,6-8; Iš 20,2; Įst 4,34
6 Iš 3,8; Jer 11,5; Jer 32,22
7 Kun 18,3; 2 Krn 15,8; Ez 18,31
8 Ez 7,8
9 Sk 14,13; Joz 2,10; Joz 9,9.10
10 Iš 13,18
11 Kun 18,5; Neh 9,13
12 Įst 5,12
13 Iš 16,27; Kun 18,5; Sk 14,22; Sk 14,29; Pat 1,25
14 Ez 20,9
15 Iš 3,8; Sk 14,28; Ez 20,6
16 Ez 20,13.24; Am 5,25
17 Ps 78,38
19 Įst 5,32
20 Jer 17,22
21 Kun 18,5; Sk 25,1

[12] Daviau sabatą, ženklą tarp jų ir manęs, kad jie žinotų, jog Aš esu Viešpats, kuris juos pašventinu.
[13] Izraelitai maištavo prieš mane dykumoje. Jie nesilaikė mano įsakymų ir atmetė mano nuostatus, kuriuos vykdydamas žmogus gyvens; jie sutepė ir mano sabatus. Aš norėjau išlieti savo rūstybę dykumoje ir juos visai sunaikinti,
[14] tačiau to nepadariau dėl savo vardo, kad nebūčiau niekinamas pagonių tautų, kurių akivaizdoje juos išvedžiau iš Egipto.
[15] Tačiau, pakėlęs ranką, prisiekiau dykumoje, kad jų neįvesiu į pažadėtąją žemę, tekančią pienu ir medumi, į kraštą, geriausią iš visų.
[16] Jie atmetė mano įsakymus, nesilaikė nuostatų ir sutepė sabatus, nes jų širdis buvo linkusi prie stabų.
[17] Aš pasigailėjau jų ir visų nesunaikinau ir nepadariau jiems galo dykumoje.
[18] Jų vaikams įsakiau: 'Nesilaikykite savo tėvų nuostatų, nesielkite kaip jie ir nesusiterškite stabais.
[19] Aš esu Viešpats, jūsų Dievas. Laikykitės mano įsakymų ir vykdykite mano nuostatus,
[20] švęskite sabatą kaip ženklą tarp manęs ir jūsų ir žinokite, kad Aš esu Viešpats, jūsų Dievas.
[21] Bet ir jų vaikai maištavo prieš mane. Jie nesilaikė mano įsakymų ir nevykdė mano nuostatų, kuriuos vykdydamas žmogus gyvens. Norėjau išlieti ant jų savo rūstybę dykumoje,
[22] tačiau susilaikiau dėl savo vardo, kad nebūčiau niekinamas tarp pagonių, kurių akivaizdoje juos išvedžiau iš Egipto.

[23] Pakėlęs ranką, dykumoje prisiekiau, kad juos išsklaidysiu ir išblaškysiu tarp pagonių,
[24] nes jie nesilaikė mano įsakymų, atmetė nuostatus, sutepė sabatą ir sekė tėvų stabus.
[25] Tad ir Aš daviau jiems klaidingų įsakymų ir tokių nuostatų, kurių laikydamiesi jie negalėjo gyventi.
[26] Jie susitepė savo dovanomis, leisdami savo pirmagimius per ugnį, kad paversčiau juos dykyne ir galiausiai jie pažintų, jog Aš esu Viešpats'.
[27] Todėl, žmogaus sūnau, kalbėk izraelitams ir sakyk jiems: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Jūsų tėvai piktžodžiavo ir paniekino mane.
[28] Kai juos įvedžiau į kraštą, kurį, pakėlęs ranką, buvau prisiekęs jiems duoti, jie, pamatę aukštesnę kalvą arba šakotą medį, aukojo ten aukas ir nešė dovanas, sukeldami mano rūstybę'.
[29] Aš juos klausiau: 'Kokia tai aukštuma, į kurią einate?' Iki šios dienos jos vardas Bama.
[30] Todėl klausk izraelitų: 'Ar jūs nesusitepę, kaip ir jūsų tėvai, bjauriais stabais?
[31] Kai jūs aukojate aukas ir deginate vaikus, patys susitepate stabais iki šios dienos. Ar tad Aš turėčiau jums atsakyti? Kaip Aš gyvas, Aš neatsakysiu jums, – sako Viešpats Dievas. –
[32] Niekada neįvyks, kaip jūs manote ir sakote: 'Kaip pagonys ir kitų kraštų tautos, taip ir mes tarnausime medžiui ir akmenims'.
[33] Kaip Aš gyvas, – sako Viešpats, – Aš valdysiu jus galinga ištiesta ranka, išliedamas savo rūstybę.

23 Kun 26,33
24 Ez 6,9; Ez 20,13.16
25 Rom 1,24
26 Jer 32,35; Ez 6,7; Ez 20,12.20
27 Rom 2,24
28 Ez 6,13; Ez 16,19
30 Ts 2,19; Jer 7,26; Jer 16,12
31 Ez 16,20; Ez 20,3; Ez 20,26
32 Ez 11,5
33 Jer 21,5
35 Jer 2,9.35; Ez 17,20
36 Sk 14,21-23.28
37 Ps 89,30-34
38 Jer 44,14; Ez 34,17
39 Iz 1,13-15; Am 4,4
40 Iz 2,2.3; Ez 37,22; Zch 8,20-22
41 Fil 4,18
42 Ez 11,17; Ez 34,13; Ez 36,23; Ez 36,24; Ez 38,23
43 Kun 26,39; Ez 16,61
44 Ez 24,24; Ez 36,22

[34] Aš išvesiu jus iš tautų, surinksiu iš kraštų, kur esate išsklaidyti, savo galinga ir ištiesta ranka ir išliedamas savo rūstybę.
[35] Aš nuvesiu jus į tautų dykumą ir ten su jumis bylinėsiuosi veidas į veidą.
[36] Kaip bylinėjausi su jūsų tėvais Egipto šalies dykumoje, taip bylinėsiuosi su jumis.
[37] Tada jus pervesiu po lazda ir įvesiu į sandoros ryšius.
[38] Aš atskirsiu nuo jūsų maištininkus ir man nusikaltusius, išvesiu juos iš krašto, kuriame jie dabar svetimi, bet į Izraelio kraštą jie nesugrįš. Tada žinosite, kad Aš esu Viešpats'.
[39] Apie jus, izraelitai, Viešpats Dievas taip sako: 'Kurie nenorite manęs klausyti, eikite ir tarnaukite savo stabams, bet mano šventojo vardo nebesutepkite savo aukomis ir stabais.
[40] Šventame mano kalne, Izraelio aukštame kalne, man tarnaus visas Izraelis. Ten Aš priimsiu juos ir pareikalausiu iš jūsų aukų, pirmavaisių ir pašvęstų daiktų.
[41] Aš priimsiu jus ir malonų jūsų aukų kvapą, kai išvesiu jus iš tautų ir surinksiu iš kraštų, kur esate išsklaidyti, ir būsiu pašventintas jumyse pagonių akivaizdoje.
[42] Tada žinosite, kad Aš esu Viešpats, kai jus įvesiu į Izraelio kraštą, kurį prisiekiau duoti jūsų tėvams.
[43] Ten atsiminsite savo kelius ir darbus, kuriais susitepėte, ir bjaurėsitės savęs dėl savo padarytų piktadarysčių.
[44] Tada žinosite, kad Aš esu Viešpats, kai pasielgsiu su jumis dėl savo vardo, neatsižvelgdamas į jūsų

nedorus kelius ir piktus darbus' ".
[45] Viešpats kalbėjo man:
[46] "Žmogaus sūnau, žiūrėk pietų pusėn, kalbėk ir pranašauk miškui pietų šalyje.
[47] Sakyk miškui pietuose: 'Išgirsk Viešpaties žodį. Aš įžiebsiu ugnį ir sudeginsiu visus tavo žalius ir sausus medžius. Liepsnos neužges, kol visa bus sudeginta nuo pietų iki šiaurės.
[48] Tada visi matys, kad Aš, Viešpats, padegiau mišką, ir jis neužges' ".
[49] Tada aš atsiliepiau: "Ak, Viešpatie Dieve, jie sako apie mane: 'Ar jis ne palyginimais kalba?' "

21

Viešpats kalbėjo man:
[2] "Žmogaus sūnau, žvelk į Jeruzalę, kalbėk prieš šventyklą ir pranašauk prieš Izraelį.
[3] Sakyk Izraelio kraštui: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Aš esu prieš tave; ištraukęs kardą iš makšties, sunaikinsiu tavo teisiuosius ir nedorėlius.
[4] Kadangi naikinsiu ir teisiuosius, ir nedorėlius, tai mano kardas siaus nuo pietų iki šiaurės.
[5] Tada kiekvienas žinos, jog Aš, Viešpats, ištraukęs kardą iš makšties, jo nepadėsiu'.
[6] Tu, žmogaus sūnau, dejuok ir dūsauk jų akivaizdoje, lyg būtum baisioje kančioje.
[7] Kai jie tave klaus: 'Kodėl dūsauji?', atsakyk jiems: 'Dėl žinios, kuri ateina'. Širdys liūdės, rankos suglebs, drąsa išnyks, keliai drebės. Tai ateina ir įvyks, – sako Viešpats Dievas".
[8] Viešpats kalbėjo man:
[9] "Žmogaus sūnau, pranašauk: 'Taip sako Viešpats: 'Kardas pagaląstas ir nušveistas.
[10] Pagaląstas žudyti, nušveistas, kad blizgėtų kaip žaibas. Ar mes galime džiaugtis? Jis paniekina mano sūnaus skeptrą kaip paprastą lazdą.
[11] Kardas nušveistas, pagaląstas ir įduotas į žudiko rankas'.
[12] Žmogaus sūnau, šauk ir dejuok! Jis paruoštas mano tautai, visiems Izraelio kunigaikščiams. Siaubas dėl kardo apims tautą. Plok sau per šlaunis.
[13] Tai išbandymas; kardas paniekins netgi skeptrą ir jo nebebus, – sako Viešpats Dievas. –
[14] Žmogaus sūnau, pranašauk, suplok rankomis. Tegu trečią kartą kardas žudo du kartus daugiau; tai žudymo kardas, siekiąs visus.
[15] Aš nukreipiau kardą į vartus, kad širdys išsigąstų ir kritusiųjų padaugėtų. Kardas nušveistas blizga, pagaląstas žudynėms.
[16] Kirsk į dešinę ir į kairę, kur ašmenys pasiekia.
[17] Aš rankomis suplosiu ir patenkinsiu savo rūstybę. Aš, Viešpats, tai pasakiau".
[18] Viešpats kalbėjo man:
[19] "Žmogaus sūnau, pažymėk du kelius, kuriais Babilono karaliaus kardas galėtų ateiti. Abu keliai prasidės viename krašte. Kelių išsišakojime pastatyk kelrodį.
[20] Jis terodo kardui kelią į amonitų Rabą ir į Judo sutvirtintą miestą Jeruzalę.
[21] Babilono karalius sustojo kryžkelėje, kelių išsišakojime, ir buria: maišo strėles, klausia stabų, apžiūri kepenis.
[22] Į jo dešinę pateko Jeruzalės burtas, kad paskirtų karo vadus,

---

20,46 Ez 21,2
20,47 Jer 21,14; Ez 21,4; Lk 23,31
20,49 Ez 12,9; Ez 17,2

21 SKYRIUS
2 Ez 20,46; Am 7,16
3 Job 9,22; Ez 5,8
4 Ez 20,47
5 Iz 45,23; Iz 55,11
6 Iz 22,4
7 Ez 7,17
9 Įst 32,41
11 Ez 21,19
12 Jer 31,19
13 Job 9,23; Ez 21,27
14 Sk 24,10; 1 Kar 20,30
15 Ez 21,10.28
16 Ez 14,17
17 Ez 5,13; Ez 16,42; Ez 22,13; Ez 24,13
20 Jer 49,2
22 Jer 51,14; Ez 4,2

duotų įsakymą žudynėms, sukeltų kovos šauksmą, statytų sienų griovimo įtaisus prie vartų, supiltų pylimą, statytų įtvirtinimus.
[23] Jiems atrodys, jog tai apgaulingas burtas. Bet kadangi jie prisiekė, jis primins jiems nusikaltimus.
[24] Todėl Viešpats Dievas taip sako: 'Jūs prisimenate savo kaltes ir jūsų darbai bei nuodėmės stovi jūsų akyse; jūs atsakysite už juos.
[25] Susitepęs ir nedoras Izraelio kunigaikšti, tavo bausmės diena atėjo, nes tavo nedorybėms padarytas galas.
[26] Nusiimk vainiką ir karaliaus karūną! Nebebus, kaip buvo. Pažemintasis bus paaukštintas, o aukštasis – pažemintas.
[27] Griuvėsiais, griuvėsiais, griuvėsiais Aš jį paversiu! Jo nebebus, kol ateis turintis teisę valdyti. Jam pavesiu visa'.
[28] Tu, žmogaus sūnau, pranašauk apie amonitus ir jų pasityčiojimą: 'Kardas pagaląstas ir nušveistas žudynėms.
[29] Jūsų regėjimai – apgaulė, pranašavimai – melas. Bausmė jums ateis už jūsų kaltes.
[30] Ar Aš paslėpsiu savo kardą? Aš tave teisiu krašte, kur gimei, iš kurio esi kilęs.
[31] Aš išliesiu ant tavęs savo rūstybę, tu pajusi mano keršto liepsnas. Atiduosiu tave į žiaurių ir įgudusių žudyti žmonių rankas.
[32] Tu būsi kuras liepsnoms, tavo kraujas liks ant žemės, visi užmirš tave. Aš, Viešpats, tai kalbėjau' ".

22

Viešpats kalbėjo man:
[2] "Žmogaus sūnau, ar tu neteisi ir neskelbsi sprendimo kruvinam miestui? Paskelbk jam visas jo bjaurystes.
[3] Sakyk: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Tai miestas, pralieįęs nekaltą kraują, susitepęs stabų garbinimu. Todėl tavo valanda priartėjo.
[4] Krauju, kurį praliejai, nusikaltai, stabais, kuriuos pasidarei, susitepei. Tuo priartinai sau galą. Todėl būsi pajuoka tautoms ir pasityčiojimu kraštams.
[5] Arti ir toli gyvenantys tyčiosis iš tavęs kaip iš negarbingo ir pagarsėjusio sąmyšiu.
[6] Štai Izraelio kunigaikščiai, kiekvienas naudojasi savo galia, kad pralietų kraują.
[7] Tavyje niekina tėvą ir motiną, prislegia ateivį, skriaudžia našlaitį ir našlę.
[8] Tu niekini mano šventyklą ir nesilaikai sabatų.
[9] Tavyje žmonės, kurie šmeižia, siekdami kraujo, valgo kalnuose, tavo viduryje jie paleistuvauja.
[10] Tavyje jie atidengė tėvo nuogumą ir pažemino tą, kuri buvo nešvari mėnesinių metu.
[11] Vienas darė bjaurystę su artimo žmona, kitas išniekino savo marčią, dar kitas pažemino savo seserį, savo tėvo dukterį.
[12] Tavyje jie ima kyšius nuslėpti pralietą kraują. Tu imi nuošimčius bei reikalauji grąžinti daugiau, tu, išnaudodama artimą, godžiai sieki pelno. Mane gi užmiršai, – sako Viešpats Dievas. –
[13] Aš suplojau rankomis dėl jūsų nesąžiningo pelno ir kraujo, pralieto tarp jūsų.
[14] Ar tu būsi drąsus ir tvirtai laikysies tada, kai Aš bausiu tave? Aš, Viešpats, tai pasakiau ir įvykdysiu.

23 Ez 17,16.18
25 Jer 52,2; Ez 21,29
26 Lk 1,52
27 Jer 23,5.6; Lk 1,32.33
28 Ez 25,1-7
29 Job 18,20; Ez 12,24; Ez 13,6-9; Ez 22,28
30 Pr 15,14; Jer 47,6.7; Ez 16,3
31 Ez 7,8; Ez 22,20.21; Hab 1,6-10
32 Ez 25,10

22 SKYRIUS
2 Ez 20,4; Nah 3,1
3 Ez 24,6.7
4 Įst 28,37; 2 Kar 21,16
6 Iz 1,23
7 Iš 22,22; Kun 20,9
8 Kun 19,30
9 Kun 19,16; Ez 18,6.11
10 Kun 18,7.8; Kun 18,19; Kun 20,18
11 Kun 18,9; Kun 18,15; Ez 18,11
12 Iš 22,25; Iš 23,8; Ez 23,35
13 Ez 21,17
14 Ez 17,24; Ez 21,7

[15] Aš išsklaidysiu tave tautose bei išblaškysiu kraštuose ir taip pašalinsiu tavo nešvarą.
[16] Tu būsi tautų paniekintas. Tada tu žinosi, kad Aš esu Viešpats' ".
[17] Viešpats kalbėjo man:
[18] "Žmogaus sūnau, Izraelis virto nuodegomis. Jie visi: varis, cinkas, geležis, švinas – tapo sidabro priemaišomis.
[19] Todėl taip sako Viešpats Dievas: 'Kadangi jūs visi virtote nuodegomis, Aš surinksiu jus į Jeruzalę,
[20] kaip surenkamas sidabras, varis, geležis, švinas bei cinkas ir sumetamas į krosnį tirpdyti. Taip Aš savo rūstybėje jus surinksiu ir tirpdysiu.
[21] Taip, aš surinksiu jus Jeruzalėje ir pūsiu į jus savo įtūžį, nuo kurio jūs sutirpsite.
[22] Kaip sidabras krosnyje ištirpdomas, taip ir jūs būsite tirpdomi. Tada jūs žinosite, kad Aš, Viešpats, išliejau savo rūstybę ant jūsų' ".
[23] Viešpats man kalbėjo:
[24] "Žmogaus sūnau, sakyk jiems: 'Tu esi neapvalyta žemė, tavyje nelijo mano pykčio dieną'.
[25] Jos pranašai rengia sąmokslą kaip riaumojantys liūtai, kurie drasko grobį. Jie rijo žmones, plėšė jų turtus, didino našlių skaičių.
[26] Kunigai iškraipė mano įstatymą ir išniekino mano šventus daiktus, jie nedarė skirtumo tarp švento ir nešvento, nemokė atskirti nešvaraus nuo švaraus, užmerkė akis dėl sabatų ir Aš niekinamas tarp jų.
[27] Kunigaikščiai – kaip draskantys vilkai, kurie plėšia grobį; jie pralieja kraują, žudo žmones, godžiai siekdami pelno.
[28] Pranašai aptepė juos kalkėmis, kalbėdami jiems apgaulingus regėjimus ir skelbdami melagingus pranešimus, sakydami: 'Taip sako Viešpats Dievas', kai Viešpats nebuvo kalbėjęs.
[29] Krašto žmonės smurtauja ir plėšikauja, skriaudžia vargšus ir beturčius bei neteisėtai spaudžia ateivius.
[30] Aš ieškojau tarp jų žmogaus, kuris pastatytų sieną ir stotųsi spragoje tarp manęs ir mano tautos, kad jos nesunaikinčiau, bet nė vieno neradau.
[31] Todėl Aš išliejau ant jų savo pyktį ir rūstybės ugnimi sunaikinau juos. Jų darbus suverčiau ant jų pačių galvų, – sako Viešpats Dievas".

23

Viešpats kalbėjo man:
[2] "Žmogaus sūnau, buvo dvi moterys, vienos motinos dukterys.
[3] Jos paleistuvavo jau savo jaunystėje Egipte.
[4] Vyresnioji buvo vardu Ohola ir jos sesuo Oholiba. Jos buvo mano ir pagimdė sūnų bei dukterų. Ohola – tai Samarija, o Oholiba – tai Jeruzalė.
[5] Ohola buvo man neištikima. Ji geidė savo meilužių, kaimynystėje gyvenančių asirų.
[6] Jie buvo apsirengę mėlynai, vadai ir kunigaikščiai, jauni, gražūs vyrai, raiteliai, jojantys ant savo žirgų.
[7] Ji paleistuvavo su jais, su rinktiniais asirais ir visais, kurių ji geidė. Jų stabais ji suteršė save.
[8] Ji nesiliovė paleistuvavusi ir su egiptiečiais, savo jaunystės meilužiais.

15 Įst 4,27; Ez 23,27.48
18 Pat 17,3; Iz 1,22
20 Iz 1,25
22 Ez 20,8.33
24 Ez 24,13
25 Jer 11,9; Mch 3,11; Mt 23,14
26 Kun 10,10; 1 Sam 2,29; Jer 32,32; Mal 2,8
27 Iz 1,23; Ez 22,6; Mch 3,1-3.9-11; Sof 3,3
28 Jer 23,25-32; Ez 13,6.7; Ez 13,10; Ez 21,29
29 Iš 23,9; Kun 19,33
30 Ps 106,23; Iz 59,16; Iz 63,5; Jer 5,1; Jer 15,1; Ez 13,5
31 Ez 9,10; Ez 22,22; Rom 2,8.9

23 SKYRIUS
2 Jer 3,7.8; Ez 16,44-46
3 Kun 17,7; Joz 24,14; Jer 3,9; Ez 16,22
4 Jer 3,6.7; Ez 16,8.20
5 2 Kar 15,19; 2 Kar 16,7; 2 Kar 17,3; Ez 16,28; Oz 5,13; Oz 8,9
8 Iš 32,4; 1 Kar 12,28; 2 Kar 10,29; 2 Kar 17,16; Ez 23,3.19

[9] Todėl Aš atidaviau ją jos meilužiams asirams, kurių ji geidė.
[10] Jie atidengė jos nuogumą, paėmė jos sūnus bei dukteris, o ją pačią nužudė kardu. Ji tapo priežodis tarp moterų, kai jie įvykdė jai teismą.
[11] Jos sesuo Oholiba visa tai matė, tačiau gašlumu ir paleistuvystėmis pralenkė net savo seserį.
[12] Ji geidė savo kaimynų asirų, vadų ir kunigaikščių, išsipusčiusių raitelių, gražių, jaunų vyrų.
[13] Aš mačiau, kad ji suteršė save; jos abi ėjo vienu keliu.
[14] Ji daugino savo paleistuvystes, nes kai pamatė sienoje nupieštus vyrų paveikslus, raudona spalva nupieštus atvaizdus chaldėjų,
[15] susijuosusių strėnas diržais, ant galvų užsidėjusių margus turbanus, atrodančių kaip Babilono kunigaikščiai, kilę iš Chaldėjos,
[16] ji ėmė geisti jų ir siuntė pasiuntinių į Chaldėją.
[17] Babiloniečiai atėjo į jos meilės guolį ir suteršė ją savo paleistuvystėmis. Suteršta ji pasitraukė nuo jų.
[18] Ji neslėpė savo paleistuvysčių ir atidengė savo nuogumą. Tada Aš pasitraukiau nuo jos, kaip buvau pasitraukęs nuo jos sesers.
[19] Bet ji daugino savo paleistuvystes, prisimindama jaunystės dienas, kai ji buvo paleistuvė Egipto žemėje.
[20] Ji geidė savo meilužių, kurių kūnai kaip asilų kūnai ir sėklos plūdimas kaip arklių.
[21] Tu prisiminei savo jaunystės ištvirkimą, kai egiptiečiai glamonėjo tavo jaunas krūtis.
[22] Todėl, Oholiba, taip sako Viešpats Dievas: 'Aš pakelsiu prieš tave tavo meilužius, nuo kurių tu nusisukai, ir atvesiu juos prieš tave iš visų pusių:
[23] babiloniečius, chaldėjus, Pekodą, Šoją, Koją ir asirus – gražius, jaunus vyrus, vadus ir kunigaikščius, valdytojus ir žymius žmones, visus raitus ant žirgų.
[24] Daugybė ginkluotų pulkų ateis su kovos vežimais ir žirgais, apstatys tave iš visų pusių didžiaisiais ir mažaisiais skydais bei šalmais. Aš atiduosiu tave jų teismui. Jie teis tave pagal savo nuostatus.
[25] Aš nukreipsiu prieš tave savo pavydą, ir jie žiauriai pasielgs su tavimi: nupjaus tau nosį bei ausis, likusius išžudys kardu, išplėš tavo sūnus bei dukteris ir sudegins, kas liks.
[26] Jie nuplėš tau drabužius ir atims brangenybes.
[27] Taip aš padarysiu galą tavo ištvirkavimui su egiptiečiais. Tu nebenorėsi daugiau egiptiečių nei matyti, nei jų prisiminti.
[28] Aš atiduosiu tave į rankas tų, kurių tu nekenti, nuo kurių tu pasitraukei.
[29] Jie pasielgs su tavimi labai žiauriai, išplėš visą turtą ir paliks tave pliką bei nuogą. Taip bus apnuogintas tavo pasileidimas ir ištvirkavimas.
[30] Tai padarysiu tau dėl tavo paleistuvavimo su tautomis, kurių stabais tu susitepei.
[31] Tu ėjai savo sesers keliu, todėl jos taurę įduosiu į tavo rankas.
[32] Tu gersi savo sesers taurę, gilią ir didelę, iš tavęs tyčiosis ir niekins tave, nes joje daug telpa.
[33] Tu pasigersi ir būsi pilna skausmų. Taurė skausmo ir naikinimo, tavo sesers Samarijos taurė.

9 2 Kar 17,3
11 Jer 3,8; Jer 3,8-11; Ez 16,51.52
12 Ez 16,28; Ez 23,6.23
14 Jer 50,2; Ez 8,10; Ez 16,29
16 2 Kar 24,1; Iz 57,9
17 Ez 23,22.28
18 Ps 78,59; Ps 106,40; Jer 6,8
19 Kun 18,3
21 Ez 16,26
22 Ez 16,37-41; Ez 23,28
23 Jer 50,21; Ez 23,12
25 Iš 34,14; Ez 5,13; Ez 8,17.18; Sof 1,18
26 Iz 3,18-23; Ez 16,39
27 Ez 16,41; Ez 22,15; Ez 23,3.19
28 Jer 21,7-10; Ez 16,37-41; Ez 23,17
29 Įst 28,48; Ez 16,39; Ez 23,25.26.45-47
30 Ez 6,9
31 2 Kar 21,13; Jer 7,14.15; Jer 25,15; Ez 23,33
32 Ez 22,4.5

34 Išgersi ją iki dugno, šukes nulaižysi ir draskysi savo krūtis, nes Aš tai pasakiau, – sako Viešpats Dievas. –
35 Kadangi mane užmiršai ir atgręžei man nugarą, tai kentėk už savo ištvirkavimą ir paleistuvystę' ".
36 Viešpats sakė man: "Žmogaus sūnau, ar tu neteisi Oholos ir Oholibos? Primink joms jų bjaurystes!
37 Jos svetimavo ir savo rankas sutepė nekaltu krauju. Jos svetimavo su stabais ir aukojo jiems vaikus, kuriuos man pagimdė!
38 Tą pačią dieną jos sutepė mano šventyklą ir nesilaikė sabatų.
39 Tą pačią dieną, kai jos aukojo vaikus stabams, jos ėjo į mano šventyklą ir tuo sutepė ją.
40 Be to, tu siuntei pasiuntinius ir kvietei vyrus iš toli. Dėl jų prauseisi, dažeisi akis ir puošeisi brangenybėmis.
41 Atsisėdai ant brangaus gulto; padengei stalus, ant jų padėjai mano smilkalų ir aliejaus.
42 Nerūpestingos minios balsai buvo girdimi joje, ir kartu su žmonėmis iš minios buvo atvesti sebiečiai iš dykumos, kurie dėjo apyrankes ant jų rankų ir puošnias karūnas ant jų galvų.
43 Tada tariau apie tą seną svetimautoją: 'Ar jie ir dabar paleistuvaus su ja?'
44 Bet jie eidavo pas ją, kaip įeinama pas paleistuvę. Taip jie įeidavo pas Oholą ir Oholibą, gašlias moteris.
45 Bet teisūs vyrai teis jas kaip svetimautojas ir žudikes, nes jos svetimavo ir kraujas yra ant jų rankų.
46 Nes taip sako Viešpats: 'Ar atvesiu prieš jas minią ir atiduosiu jas sunaikinti ir apiplėšti.
47 Minia užmuš jas akmenimis ir sukapos kardu, jų sūnus ir dukteris nužudys ir jų namus sudegins.
48 Taip Aš padarysiu galą paleistuvystei krašte, kad visos moterys pasimokytų ir neištvirkautų kaip jūs.
49 Jūsų paleistuvystė kris ant jūsų galvų, jūs kentėsite už nuodėmes su savo stabais. Tada žinosite, kad Aš esu Viešpats Dievas' ".

34 Ps 75,8; Iz 51,17
35 1 Kar 14,9; Neh 9,26; Iz 17,10; Jer 2,27; Jer 3,21; Jer 32,33; Ez 22,12; Oz 8,14; Oz 13,6
36 Iz 58,1; Ez 16,2; Ez 20,4; Ez 22,2; Mch 3,8
37 Ez 16,20.21.36.45; Ez 16,38; Ez 20,26.31
38 2 Kar 21,4.7; Ez 22,8
39 2 Kar 21,2-8
40 Rūt 3,3; Iz 57,9; Jer 4,30
41 Pat 7,17; Iz 57,7
45 Ez 16,38; Ez 23,37
46 Ez 16,40
47 Ez 16,40; Ez 24,21
48 Įst 13,11; Ez 22,15
49 Ez 20,38.42.44; Ez 23,35; Ez 25,5

24 SKYRIUS
2 2 Kar 25,1
3 Jer 1,13; Ez 17,12
6 Ez 22,2.3.27; Nah 3,10
7 Kun 17,13
8 Mt 7,2
9 Hab 2,12

24

Viešpats kalbėjo man devintaisiais metais, dešimto mėnesio dešimtą dieną:
2 "Žmogaus sūnau, užrašyk šios dienos vardą, nes Babilono karalius šiandien pradėjo Jeruzalės puolimą.
3 Sakyk maištingiems namams šį palyginimą: 'Taip sako Viešpats: 'Kaisk katilą su vandeniu!
4 Įdėk į jį geriausios mėsos gabalus: šlaunį, petį ir geriausius kaulus.
5 Mėsai paimk geriausią gyvulį iš bandos, po katilu prikrauk malkų, kad ir kaulai gerai išvirtų'.
6 Todėl taip sako Viešpats: 'Vargas krauju suteptam miestui – prisvilusiam katilui. Išimk iš jo gabalą po gabalo, nemesdamas burto.
7 Kraujas yra jo viduryje. Jis buvo pralietas ant plikos uolos, ne ant žemės, kur dulkės jį pridengtų.
8 Kad sukelčiau rūstybę ir įvykdyčiau kerštą, leidau Jeruzalei kraują pralieti ant plikos uolos, kad jis nebūtų pridengtas'.
9 Todėl taip sako Viešpats: 'Vargas krauju suteptam miestui. Aš sukrausiu jam didelį laužą.
10 Sukrauk malkas, užkurk ugnį,

išvirk mėsą, įdėk prieskonių, kaulai tesudega.

[11] Pastatyk tuščią katilą ant degančių žarijų. Teįkaista varis iki raudonumo, tada nešvarumas ir svilėsiai sudegs.

[12] Jis nuvargino save melais, jo svilėsiai neatšoka nuo jo. Tesudega svilėsiai ugnyje.

[13] Tavo susitepimas bjaurus. Aš norėjau nuvalyti tave, bet tu nesileidai nuvalomas, todėl liksi suteptas, kol mano įtūžis prieš tave nurims.

[14] Aš, Viešpats, taip pasakiau, ir tai įvyks. Aš tai įvykdysiu ir nesigailėsiu. Teisiu tave pagal tavo kelius ir darbus, – sako Viešpats Dievas' ".

[15] Viešpats kalbėjo man:

[16] "Žmogaus sūnau, staiga Aš atimsiu tavo akių pasigėrėjimą. Bet tu neraudok, neverk ir neliek ašarų.

[17] Dūsauk tyliai, bet neapraudok mirusios. Apsirišk galvą raiščiu, apsiauk kurpėmis, neuždenk savo burnos ir nevalgyk gedinčiųjų maisto".

[18] Rytą aš kalbėjau tautai, o vakare mirė mano žmona. Kitą rytą padariau, kaip man buvo liepta.

[19] Žmonės klausė manęs: "Ar nepasakysi, ką reiškia mums tai, ką tu darai?"

[20] Aš atsakiau jiems: "Viešpaties žodis atėjo man:

[21] 'Sakyk Izraelio namams: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Aš suteršiu savo šventyklą, jūsų pasididžiavimą, akių pasigėrėjimą bei sielos ilgesį. Jūsų likę sūnūs bei dukterys bus išžudyti kardu.

[22] Tada jūs darysite, kaip aš dariau: jūs neuždengsite savo burnos ir nevalgysite gedinčiųjų maisto.

[23] Ant jūsų galvų bus raiščiai ir ant kojų kurpės, neraudosite ir neverksite, bet nyksite dėl savo nusikaltimų ir liūdėsite.

[24] Ezechielis bus ženklas jums. Jūs darysite taip, kaip jis darė. Kai visa tai įvyks, jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats Dievas'.

[25] Žmogaus sūnau, kai Aš atimsiu jiems jų pasididžiavimą, akių pasigėrėjimą ir sielos ilgesį, taip pat jų sūnus bei dukteris,

[26] tą dieną ateis pabėgėlis pas tave ir praneš tai tau.

[27] Tada tavo burna atsivers, tu kalbėsi ir nebūsi nebylys. Tu būsi jiems ženklas, ir jie žinos, kad Aš esu Viešpats' ".

25

Viešpats kalbėjo man:

[2] "Žmogaus sūnau, pranašauk prieš amonitus.

[3] Sakyk amonitams: 'Išgirskite Viešpaties Dievo žodį! Taip sako Viešpats Dievas: 'Kadangi jūs džiūgavote dėl to, kad mano šventykla išniekinta, Izraelio šalis sunaikinta ir Judo namai išvesti nelaisvėn,

[4] atiduosiu jus rytų šalies gyventojams. Jie išties savo palapines tarp jūsų ir įrengs stovyklas, jie valgys jūsų vaisius ir gers jūsų pieną.

[5] Aš padarysiu Rabą vieta kupranugariams ir amonitų kraštą – gardais avims. Tada jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats'.

[6] Nes taip sako Viešpats: 'Kadangi jūs plojote rankomis, trypėte kojomis ir nuoširdžiai džiaugėtės niekindami Izraelio žemę,

[7] todėl Aš ištiesiu savo ranką prieš jus ir atiduosiu jus tautoms kaip

11 Ez 22,15
13 Jer 6,28-30; Ez 5,13; Ez 8,18; Ez 16,42; Ez 23,36-48
14 1 Sam 15,29; Iz 55,11; Ez 5,11
16 Jer 16,5
17 Kun 10,6; Kun 21,10; 2 Sam 15,30; Jer 16,5; Mch 3,7
19 Ez 12,9; Ez 37,18
21 Jer 7,14; Ez 23,25.47
22 Jer 16,6.7
23 Kun 26,39; Job 27,15
24 Iz 20,3; Jer 17,15; Ez 6,7; Ez 25,5
25 Ez 24,21
26 Ez 33,21
27 Ez 3,26; Ez 33,22

25 SKYRIUS
2 Jer 49,1; Ez 35,2
3 Ez 26,2
5 Iz 17,2; Ez 21,20; Ez 24,24
6 Job 27,23; Ez 36,5
7 Ez 35,3

grobį. Aš išnaikinsiu jus tarp tautų ir pražudysiu jus visose šalyse. Aš sunaikinsiu jus, ir tada žinosite, kad Aš esu Viešpats' ".

[8] Viešpats Dievas sako: "Kadangi Moabas ir Seyras sako, kad Judo namai yra kaip visos kitos tautos,
[9] Aš atversiu Moabo šoną, pradėdamas nuo gražiausių miestų, krašto pasididžiavimo: Bet Ješimotų, Baal Meono ir Kirjataimų,
[10] Aš juos atiduosiu kartu su amonitais rytų šalies gyventojams, ir amonitai nebebus minimi tarp tautų.
[11] Taip Aš įvykdysiu teismą Moabui, ir jis žinos, kad Aš esu Viešpats".
[12] Taip sako Viešpats Dievas: "Kadangi edomitai kerštingai elgėsi su Judo namais ir tuo sunkiai nusikalto,
[13] Aš išnaikinsiu edomitus ir jų gyvulius, padarysiu kraštą dykuma; nuo Temano iki Dedano visi kris nuo kardo.
[14] Aš bausiu edomitus per savo tautą Izraelį. Jie pasielgs su edomitais pagal mano nutarimą. Ir jie pažins mano kerštą, – sako Viešpats Dievas".
[15] Viešpats Dievas sako: "Kadangi filistinai keršijo be jokio pasigailėjimo ir naikino izraelitus dėl senos neapykantos,
[16] Aš ištiesiu savo ranką prieš filistinus, sunaikinsiu keretus ir pajūrio gyventojus.
[17] Aš žiauriai atkeršysiu jiems ir nubausiu juos. Tada jie žinos, kad Aš esu Viešpats".

26 Vienuoliktųjų metų pirmą mėnesio dieną Viešpats kalbėjo man:

[2] "Žmogaus sūnau! Kadangi Tyras sakė apie Jeruzalę: 'Tautų vartai sulaužyti, jie yra atdari; aš turėsiu apsčiai, o ji liks tuščia!'
[3] Todėl taip sako Viešpats Dievas: 'Štai Aš esu prieš tave, Tyre, ir sukelsiu daugybę tautų prieš tave, kaip jūra sukelia savo bangas.
[4] Jos sunaikins Tyro sienas ir nugriaus bokštus. Aš nušluosiu dulkes jame ir paliksiu jį kaip pliką uolą.
[5] Jis bus vieta jūros tinklams džiovinti, nes Aš tai pasakiau, – sako Viešpats Dievas. – Ir jis taps grobiu tautoms.
[6] Jo dukterys laukuose kris nuo kardo, ir jie žinos, kad Aš esu Viešpats'.
[7] Nes taip sako Viešpats Dievas: 'Aš atvesiu prieš Tyrą Babilono karalių Nebukadnecarą, karalių karalių, su žirgais, kovos vežimais, raiteliais ir daugybe karių.
[8] Tavo dukteris laukuose jis sunaikins kardu, supils prieš tave pylimą, pastatys įtvirtinimus ir pakels prieš tave skydą.
[9] Puolimo įtaisus jis atkreips prieš tavo sienas ir tavo bokštus nugriaus kirviais.
[10] Jo daugybės žirgų sukeltos dulkės apdengs tave. Raitelių, ratų bei kovos vežimų bildesys drebins tavo sienas, kai jis įsiverš pro vartus, lyg būtų įsiveržęs pro miesto pralaužtą sieną.
[11] Jo žirgų kanopos mindžios visas tavo gatves. Jo kariai kardu žudys tavo žmones ir tavo stiprios kolonos grius žemėn.
[12] Jie pagrobs tavo prekes ir išplėš tavo turtus, nugriaus sienas ir brangius namus; tavo akmenis, rąstus ir žemes sumes į vandenį.

8 Ez 35,2.5; Am 2,1.2
9 Jer 48,23
10 Ez 21,32; Ez 25,4
12 Abd 1,10-14
14 Iz 11,14
15 2 Krn 28,18; Jer 25,20
16 1 Sam 30,14; Jer 47,4; Sof 2,4
17 Ps 9,16; Ez 5,15

26 SKYRIUS
2 Jer 25,22; Ez 25,3
4 Ez 26,14
5 Ez 27,32
6 Ez 25,5
7 Jer 27,3-6; Dan 2,37.47
8 Ez 21,22
11 Hab 1,8
12 Ez 27,27.32

[13] Aš nutildysiu tavo dainas ir tavo arfų skambėjimą.
[14] Taip Aš padarysiu tave plika uola, tinklų džiovinimo vieta. Tu nebebūsi atstatytas, nes Aš tai pasakiau, – sako Viešpats Dievas’.
[15] Taip sako Viešpats Dievas Tyrui: ‘Ar nuo tavo griuvimo triukšmo nedrebės salos, kai šauks sužeistieji ir skerdynės vyks tavyje?
[16] Visi salų kunigaikščiai nulips nuo sostų, nusimes apsiaustus ir nusivilks įvairiaspalvius drabužius. Jie apsisiaus drebėjimu ir sėdės ant žemės, krūpčiodami ir pasibaisėję tavo žuvimu.
[17] Jie apraudos tave: ‘Kaip tu sunaikintas, garsusis jūros mieste! Tu buvai galingas jūroje, tu ir tavo gyventojai, kurie kėlė siaubą visiems joje gyvenantiems’.
[18] Salos drebės tavo kritimo dieną. Jūros salos bus apstulbintos tavo žlugimo’.
[19] Nes taip sako Viešpats Dievas: ‘Kai Aš tave padarysiu sunaikintu, nebegyvenamu, gelmėje paskandintu ir vandens apdengtu miestu,
[20] tada pasiųsiu tave į duobę, pas senų laikų žmones, apgyvendinsiu žemės gilumoje, mirusiųjų karalystėje. Tavo miestai nebebus apgyvendinti, ir tu neturėsi vietos žemės paviršiuje.
[21] Padarysiu tave pasibaisėjimu, ir tavęs nebebus. Kas ieškos tavęs, neberas, – sako Viešpats Dievas’ ”.

27

Viešpats kalbėjo man:
[2] “Žmogaus sūnau, apraudok Tyrą.
[3] Sakyk Tyrui: ‘Tau, kuris buvai jūros vartai ir prekybos miestas daugelio salų tautoms, taip sako Viešpats Dievas: ‘Tyre, tu sakei: ‘Aš esu tobulo grožio’.
[4] Tu esi apsuptas jūros. Tavo statytojai pastatė tave tobulai gražų.
[5] Jie naudojo tavo statybai kiparisO lentas iš Senyro ir Libano kedrus stiebams.
[6] Tavo irklai padaryti iš Bašano ąžuolų, denis – iš Kitimų pušų su dramblio kaulo pagražinimais.
[7] Tavo burės pagamintos iš Egipto margos drobės; mėlynas ir raudonas purpuras iš Elišos salų dengė tave.
[8] Sidono ir Arvado gyventojai buvo tavo jūrininkai, o tavo išminčiai, Tyre, buvo tavyje vairininkai.
[9] Gebalo vyresnieji ir išminčiai užtaisė tavo plyšius. Visų laivų jūrininkai prekiavo su tavimi.
[10] Persai, luditai ir putitai buvo tavo kariai. Jų skydai ir šalmai, pakabinti tavyje, puošė tave.
[11] Arvado ir Gamados vyrai buvo tavo kariai prie miesto sienų ir sargai bokštuose. Jų skydai kabojo ant sienų, suteikdami miestui tobulo grožio.
[12] Taršišas prekiavo su tavimi. Jis keitė savo sidabrą, geležį, šviną ir cinką į daugybę tavo prekių.
[13] Javanas, Tubalas ir Mešechas prekiavo su tavimi. Jie savo vergus bei varinius indus keitė į tavo prekes.
[14] Iš Bet Togarmos už tavo prekes atgabendavo arklių, žirgų ir mulų.
[15] Dedano žmonės ir daugelis kitų salų prekiavo su tavimi. Jie mokėjo už tavo prekes dramblio kaulu ir juodmedžiu.
[16] Sirai savo brangakmenius, raudoną purpurą, margus audinius,

13 Iz 14,11; Iz 24,8; Apr 18,22
14 Ez 26,4.5
15 Jer 49,21
16 Job 2,13; Iz 23,8; Ez 27,35; Ez 32,10; Jon 3,6
17 Iz 23,4; Ez 27,2-36
18 Ez 26,15
20 Ez 32,18; Ez 32,23
21 Ps 37,10.36; Ez 27,36; Ez 28,19

27 SKYRIUS
2 Ez 26,17
3 Iz 23,3; Ez 26,17; Ez 28,2; Ez 28,12
5 Įst 3,9
6 Pr 10,4; Iz 2,12.13; Iz 23,1.12; Jer 2,10; Zch 11,2
9 Joz 13,5; 1 Kar 5,18; Ps 83,7
11 Ez 27,3
12 Pr 10,4; 2 Krn 20,36; Ez 38,13
13 Pr 10,2; Iz 66,19; Ez 27,19; Jl 3,3-6; Apr 18,13
14 Pr 10,3; Ez 38,6
15 Pr 10,7; Iz 21,13

drobę, koralus ir rubinus keitė į daugybę tavo gaminių.
[17] Judas ir Izraelis, prekiaudami su tavimi, už tavo prekes mokėjo Minito kviečiais, figomis, medumi, aliejumi ir balzamu.
[18] Damaskas savo Helbono vyną ir baltą vilną keitė į tavo prekes.
[19] Danas ir Javanas už tavo prekes mokėjo lydyta geležimi, kasija ir kvepiančiomis nendrėmis.
[20] Dedanas prekiavo su tavimi gūniomis žirgams.
[21] Arabija ir Kedaro kunigaikščiai prekiavo ėriukais, avinais ir ožiais.
[22] Šebos ir Ramos pirkliai prekiavo geriausiais kvepalais, įvairiausiais brangakmeniais ir auksu.
[23] Haranas, Kanė, Edenas, Šebos pirkliai, Asirija ir Kilmadas prekiavo su tavimi.
[24] Jie prekiavo brangiais drabužiais, mėlynais ir margais audiniais, spalvotais kilimais.
[25] Taršišo laivai gabeno tavo prekes. Tu tapai turtingas ir labai garsus jūros viduryje.
[26] Tavo irklininkai nuvarė tave į atvirą jūrą, o rytų vėjas sudaužė tave jūroje.
[27] Tavo prekyba, turtai ir prekės, jūrininkai ir vairininkai, amatininkai ir prekybininkai, kariai ir visi, esantys tavyje, paskęs jūroje tavo žuvimo dieną.
[28] Apylinkės drebės nuo tavo vairininkų šauksmo.
[29] Visi jūreiviai, irklininkai ir vairininkai, palikę laivus, stovės sausumoje,
[30] pakels savo balsus dėl tavęs, graudžiai verks, barstysis galvas dulkėmis ir voliosis pelenuose.
[31] Jie dėl tavęs nusiskus galvos plaukus, apsisiaus ašutinėmis, labai sielosis ir dejuos.
[32] Labai nusiminę, jie raudos, sakydami: 'Ar buvo kada kas taip sunaikintas, kaip Tyras jūros viduryje?'
[33] Savo jūrų prekyba praturtinai daugelį tautų ir karalių.
[34] Kai būsi jūroje sudaužytas, vandens gelmėje nuskendęs, tavo prekės ir žmonės, buvę tavyje, nuskęs su tavimi.
[35] Visi salų gyventojai pasibaisės tavimi, jų karaliai išsigąs ir jų veidai persikreips.
[36] Tautų pirkliai švilps dėl tavęs, tu būsi pasibaisėjimas ir tavęs nebebus' ".

17 Ts 11,33; 1 Kar 5,9.11; Ezr 3,7; Jer 8,22
20 Pr 25,3
21 Pr 25,13; Iz 60,7; Jer 49,28
22 Pr 10,7; 1 Kar 10,1.2; Ps 72,10; Iz 60,6; Ez 38,13
23 Pr 11,31; Pr 25,3; 2 Kar 19,12; Iz 37,12
25 Ps 48,7; Iz 2,16; Ez 27,4
26 Ps 48,7; Jer 18,17; Apd 27,14
27 Pat 11,4
28 Ez 26,15
29 Apr 18,17
30 1 Sam 4,12; 2 Sam 1,2; Est 4,1.3; Job 2,12; Jer 6,26; Rd 2,10; Jon 3,6; Apr 18,19
31 Iz 15,2; Jer 16,6; Ez 29,18
32 Ez 26,4.5; Ez 26,17; Apr 18,18
33 Apr 18,19
34 Ez 26,19; Ez 27,27
35 Iz 23,6; Ez 26,15.16
36 Ps 37,10.36; Jer 18,16; Ez 26,2; Ez 28,19; Sof 2,15
28 SKYRIUS
2 Iz 14,14; Iz 31,3; Iz 47,8; Jer 49,16; Ez 27,3.4; Ez 28,9; Ez 31,10; 2 Tes 2,4
3 Ez 14,14; Dan 1,20; Dan 2,20-23.28; Dan 5,11.12
4 Ez 27,33; Zch 9,1-3
5 Ps 62,10; Zch 9,3
7 Ez 7,24; Ez 21,31; Ez 26,7; Ez 30,11; Hab 1,6-8
8 Iz 14,15

28

Viešpats kalbėjo man:
[2] "Žmogaus sūnau, sakyk Tyro kunigaikščiui: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Tavo širdis išpuiko ir tu tarei: 'Aš esu Dievas, sėdintis Dievo soste jūros vidury'. Tačiau tu esi žmogus, ne Dievas, nors save laikai lygiu Dievui.
[3] Štai tu esi išmintingesnis už Danielių ir žinai visas paslaptis,
[4] savo išmintimi ir sumanumu tu įsigijai turtų, surinkai aukso ir sidabro į savo iždą,
[5] išmintingai prekiaudamas, padauginai turtų ir tavo širdis išpuiko nuo jų'.
[6] Todėl taip sako Viešpats Dievas: 'Kadangi laikai save lygiu Dievui,
[7] Aš atvesiu prieš tave svetimšalius, žiaurią tautą. Jie išsitrauks kardus prieš tavo išminties puikumą ir suterš tavo spindesį.
[8] Jie nustums tave į duobę, ir tu mirsi jūroje nužudytųjų mirtimi.

[9] Ar ir tada sakysi: 'Aš – Dievas', savo žudytojų akivaizdoje? Tu esi ne Dievas, o žmogus, patekęs į žudytojų rankas.
[10] Tu mirsi neapipjaustytųjų mirtimi nuo svetimųjų rankos, nes Aš taip pasakiau, – sako Viešpats Dievas' ".
[11] Viešpats vėl kalbėjo man:
[12] "Žmogaus sūnau, apraudok Tyro karalių ir sakyk jam: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Tu buvai tobulumo antspaudas, pilnas išminties ir tobulo grožio.
[13] Gyvenai Edene, Dievo sode, tave puošė įvairiausi brangakmeniai: sardis, topazas, jaspis, chrizolitas, oniksas, berilis, safyras, rubinas, smaragdas. Tą dieną, kai buvai sukurtas, tau buvo paruošti meistriškai padaryti būgneliai ir vamzdeliai.
[14] Tu buvai pateptas cherubas, kuris dengia, Aš tave tokiu paskyriau. Tu buvai šventame Dievo kalne, vaikščiojai tarp ugninių akmenų.
[15] Tu buvai tobulas savo keliuose nuo savo sukūrimo dienos, kol buvo atrasta tavyje nedorybės.
[16] Tau plačiai beprekiaujant, jie pripildė tave smurto, ir tu nusidėjai. Todėl Aš išmesiu tave iš Dievo kalno kaip nešvarų ir pašalinsiu tave, o dengiantis cherube, iš ugninių akmenų tarpo.
[17] Tavo širdis išpuiko dėl tavo grožio, tu praradai išmintį per savo spindesį. Aš parblokšiu tave ant žemės, priešais karalius, kad jie galėtų matyti tave.
[18] Savo daugybe neteisybių ir apgaule prekyboje tu sutepei savo šventyklas. Todėl iš tavo vidaus Aš pažadinsiu ugnį, kuri sunaikins tave, visų akivaizdoje pavers tave pelenais žemėje.
[19] Visi, kurie pažino tave, baisėsis tavimi. Tu būsi pasibaisėjimas, ir tavęs nebebus' ".
[20] Viešpats kalbėjo man:
[21] "Žmogaus sūnau, pranašauk prieš Sidoną
[22] ir sakyk: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Sidone, Aš esu prieš tave. Kai padarysiu tavyje teismą ir apreikšiu savo šventumą, tu šlovinsi mane ir žinosi, jog Aš esu Viešpats.
[23] Aš užleisiu tau marą, ir kraujas liesis tavo gatvėse. Visur gulės lavonai, kritę nuo kardo. Tada tu žinosi, kad Aš esu Viešpats.
[24] Ir nebebus daugiau badančių usnių ir duriančių erškėčių Izraelio namams tarp jų kaimynų, kurie juos niekino. Ir jie žinos, kad Aš esu Viešpats Dievas'.
[25] Taip sako Viešpats Dievas: 'Aš surinksiu izraelitus iš tautų, kuriose juos buvau išblaškęs ir būsiu pašventintas juose tautų akivaizdoje. Izraelitai tada gyvens krašte, kurį Aš daviau savo tarnui Jokūbui.
[26] Jie gyvens saugiai, statysis namus, sodins vynuogynus. Jie bus saugūs, kai Aš nuteisiu jų kaimynus, kurie niekino juos. Tada jie žinos, kad Aš esu Viešpats, jų Dievas' ".

29 Dešimtų metų dešimto mėnesio dvyliktą dieną Viešpats kalbėjo man:
[2] "Žmogaus sūnau, pranašauk prieš faraoną, Egipto karalių, ir Egiptą.
[3] Kalbėk ir sakyk: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Faraone, Egipto ka-

9 Ez 28,2
10 1 Sam 17,26.36; Ez 31,18; Ez 32,19.21.25.27
12 Ez 27,2; Ez 27,3; Ez 28,3
13 Pr 2,8; Iz 51,3; Ez 26,13; Ez 31,8.9; Ez 36,35
14 Iš 25,20; Iz 14,13; Ez 20,40; Ez 28,16
15 Iz 14,12
16 Ez 28,14
17 Ez 28,2.5
19 Ez 26,21; Ez 27,36
21 Iz 23,2.4.12; Ez 6,2; Ez 25,2; Ez 29,2
22 Iš 14,4.17; Ps 9,16; Ez 28,25
23 Ez 38,22
24 Joz 23,13; Ez 16,57; Ez 25,6.7
25 Iz 11,12.13; Ez 28,22
26 Jer 23,6; Jer 31,5; Am 9,13.14

29 SKYRIUS
2 Iz 19,1; Ez 28,21
3 Ps 74,13.14; Jer 44,30; Ez 28,2

raliau, Aš esu prieš tave. Didysis slibine, kuris guli tarp savo upių ir sakai: 'Upė yra mano, aš ją padariau'.
[4] Aš įdėsiu kablį į tavo nasrus, prikabinsiu tavo upių žuvis prie tavo žvynų, ištrauksiu tave iš upės su visomis prikibusiomis žuvimis.
[5] Ir Aš paliksiu tave ir upių žuvis dykumoje. Tu gulėsi atvirame lauke, nebūsi nei pakeltas, nei palaidotas. Aš tave atiduosiu laukiniams žvėrims ir padangių paukščiams.
[6] Visi Egipto gyventojai žinos, kad Aš esu Viešpats, nes tu buvai nendrinė lazda Izraeliui.
[7] Kai jie įsikibo į tavo ranką, tu sulūžai ir sužeidei jiems pečius. O kai jie atsirėmė į tave, jų strėnos susvyravo.
[8] Todėl Aš siųsiu tau kardą ir sunaikinsiu tavo žmones ir gyvulius.
[9] Egipto žemė bus tuščia ir apleista. Tada jie žinos, kad Aš esu Viešpats. Kadangi tu sakei: 'Upė yra mano, aš ją padariau',
[10] todėl Aš esu prieš tave ir tavo upes. Aš padarysiu Egipto žemę visiškai tuščią ir apleistą nuo Migdolo iki Sienės ir Etiopijos sienos.
[11] Per ją nevaikščios nei žmogus, nei gyvulys. Ji bus negyvenama keturiasdešimt metų.
[12] Aš paversiu Egipto žemę dykyne, kaip padariau su kitais kraštais. Jo miestai bus tušti, kaip ir kitų kraštų miestai, ir jie bus apleisti keturiasdešimt metų. Aš išsklaidysiu egiptiečius tarp tautų ir išblaškysiu juos svetimuose kraštuose'.
[13] Tačiau taip sako Viešpats Dievas: 'Po keturiasdešimties metų Aš surinksiu egiptiečius iš tautų, kuriose jie buvo išsklaidyti,

4 Ez 38,4
5 Jer 7,33; Jer 8,2; Jer 16,4; Jer 25,33; Jer 34,20; Ez 32,4-6
6 Iz 36,6
7 Ez 17,17
8 Ez 14,17; Ez 32,11-13
9 Ez 30,7.8
10 Ez 30,6; Ez 30,12
11 Ez 32,13
12 Ez 30,7.26; Ez 30,23.26
13 Iz 19,23; Jer 46,26
14 Ez 17,6.14
16 Iz 30,2.3; Iz 36,4.6; Rd 4,17; Ez 17,15; Ez 29,6
18 Jer 25,9; Jer 27,6; Jer 48,37; Ez 26,7-12; Ez 27,31
19 Jer 43,10-13; Ez 30,10
20 Iz 10,6.7; Iz 45,1-3; Jer 25,9
21 1 Sam 2,10; Ps 92,10; Ps 132,17; Ez 24,27; Am 3,7.8; Lk 21,15

30 SKYRIUS
2 Iz 13,6; Iz 15,2; Ez 21,12; Jl 1,5.11.13
3 Ez 7,7.12; Jl 2,1; Abd 1,15; Sof 1,7
4 Jer 50,15; Ez 29,19

[14] parvesiu Egipto ištremtuosius ir sugrąžinsiu juos į Patroso kraštą, į jų gimtąją šalį. Jie ten bus menka karalystė,
[15] menkiausia iš visų karalysčių. Jie nebesiaukštins virš kitų tautų, nes Aš sumažinsiu juos, kad jie niekad nebeviešpatautų kitoms tautoms.
[16] Jie nebebus Izraelio namų pasitikėjimas, bet primins jiems, kaip jie nusikalto, kreipdamiesi pagalbos į juos. Ir jie žinos, kad Aš – Viešpats Dievas' ".
[17] Dvidešimt septintaisiais metais, pirmo mėnesio pirmą dieną, Viešpats kalbėjo man:
[18] "Žmogaus sūnau! Nebukadnecaras, Babilono karalius, ir jo kariuomenė atliko sunkų darbą prieš Tyrą. Jų galvos nupliko ir pečiai buvo nutrinti, bet nei karalius, nei jo kariuomenė negavo jokio atlyginimo už darbą prieš Tyrą.
[19] Todėl Aš duosiu Nebukadnecarui, Babilono karaliui, Egipto kraštą. Jis paims jo turtus, tai bus atlyginimas jo kariuomenei.
[20] Už darbą, kurį jis atliko, daviau jam Egipto kraštą, nes jie man dirbo, – sako Viešpats Dievas. –
[21] Tada Izraelio ragas vėl iškils, ir Aš atversiu tau burną tarp jų. Ir jie žinos, kad Aš esu Viešpats".

30 Viešpats kalbėjo man:
[2] "Žmogaus sūnau, pranašauk ir sakyk: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Dejuokite: 'Vargas tai dienai'.
[3] Viešpaties diena arti, tai diena tamsos, sunaikinimo metas tautoms.
[4] Kardas užpuls Egiptą ir didelis

siaubas apims Etiopiją, kai Egipte kris užmuštieji, jų turtas bus išplėštas ir Egipto pamatai bus sugriauti.
[5] Etiopija, Libija, Lidija ir kitos tautos, Kubas ir sandoros krašto vyrai kris kartu su jais nuo kardo.
[6] Egipto rėmėjai žus ir bus pažemintas jų jėgos išdidumas. Nuo Migdolo iki Sienės kris užmuštieji, – sako Viešpats. –
[7] Egipto kraštas bus paverstas dykyne, miestai ištuštės.
[8] Kai Aš užkursiu ugnį Egipte ir visi jo padėjėjai bus sunaikinti, tada jie žinos, kad Aš esu Viešpats.
[9] Tą dieną mano pasiuntiniai skubės laivais į Etiopiją, ją išgąsdins ir didelis siaubas apims juos kaip Egipto dieną. Nes štai ji ateina'.
[10] Taip sako Viešpats Dievas: 'Aš padarysiu galą Egipto daugybei Babilono karaliaus Nebukadnecaro ranka.
[11] Jis ir jo žmonės, baisiausia tauta, bus atvesti sunaikinti kraštą. Jie išsitrauks kardus prieš Egiptą, ir kraštas bus pilnas užmuštųjų.
[12] Aš išdžiovinsiu upes, kraštą atiduosiu į nedorėlių rankas ir viską sunaikinsiu svetimšalių rankomis. Aš, Viešpats, taip pasakiau'.
[13] Taip sako Viešpats Dievas: 'Aš sunaikinsiu stabus ir padarysiu galą atvaizdams Nofe. Egipto žemėje nebebus kunigaikščio, ir Aš užleisiu baimę Egiptui.
[14] Aš paversiu Patrosą dykyne, uždegsiu ugnį Coane ir teisiu Noją.
[15] Savo įtūžį išliesiu ant Sino, Egipto stiprybės, sunaikinsiu Nojo minias.
[16] Ir uždegsiu ugnį Egipte, Sinas kentės ir vaitos, Nojas bus draskomas ir Nofas bus varginamas kas dieną.
[17] Ono ir Pi Beseto jaunuoliai kris nuo kardo, o moterys bus išvestos nelaisvėn.
[18] Tachpanheso diena bus tamsi, kai Aš sulaužysiu Egipto jungą ir padarysiu galą jo išdidumui. Debesys apdengs miestą, kai jo dukros bus varomos nelaisvėn.
[19] Aš įvykdysiu teismus Egipte, ir jie žinos, kad Aš esu Viešpats' ".
[20] Vienuoliktaisiais metais, pirmo mėnesio septintą dieną, Viešpats kalbėjo man:
[21] "Žmogaus sūnau, Aš sulaužiau faraono, Egipto karaliaus, ranką. Niekas jos neaptvarstė, neaprišo ir negydė, kad pasveiktų, taptų stipri ir vėl galėtų laikyti kardą.
[22] Todėl taip sako Viešpats Dievas: 'Štai Aš prieš faraoną, Egipto karalių. Aš sulaužysiu jo rankas – sveikąją bei tą, kuri buvo sulaužyta, ir kardas iškris iš jo rankų.
[23] Aš išsklaidysiu egiptiečius tautose ir išblaškysiu juos kraštuose.
[24] Babilono karaliaus rankas sustiprinsiu ir įdėsiu jam į ranką savo kardą. Bet faraono rankas sulaužysiu, ir jis vaitos kaip mirtinai sužeistas.
[25] Jie žinos, kad Aš esu Viešpats, kai įdėsiu savo kardą į Babilono karaliaus ranką ir jis pakels jį prieš Egipto žemę.
[26] Aš išsklaidysiu egiptiečius tautose ir išblaškysiu juos kraštuose. Tada jie žinos, kad Aš esu Viešpats' ".

31

Vienuoliktaisiais metais, trečio mėnesio pirmą dieną, Viešpats kalbėjo man:

5 Jer 25,20.24
6 Ez 29,10
7 Jer 25,18-26; Ez 29,12
9 Iz 18,1.2
10 Ez 29,19
11 Ez 28,7; Ez 31,12
12 Iz 19,4; Iz 19,5.6
13 Iz 19,1; Iz 19,16; Jer 43,12; Jer 46,25; Zch 10,11; Zch 13,2
14 Ps 78,12.43; Iz 11,11; Iz 19,11.13; Jer 44,1.15; Jer 46,25; Ez 29,14; Ez 30,15.16; Nah 3,8-10
15 Jer 46,25
16 Ez 30,8
18 Jer 2,16; Jer 43,7
19 Ps 9,16; Ez 5,8; Ez 25,11
21 Jer 46,11; Jer 48,25
22 Ps 37,17; Jer 46,25; Ez 29,3
23 Ez 29,12; Ez 30,17.18.26
25 Ps 9,16
26 Ez 29,12

31 SKYRIUS
1 Jer 52,5.6; Ez 30,20; Ez 32,1

[2] "Žmogaus sūnau, sakyk faraonui, Egipto karaliui, ir jo tautai: 'Į ką tu panašus savo didybe?
[3] Štai Asirija buvo panaši į Libano kedrą: gražiomis šakomis, teikiančiomis pavėsį, aukštai išaugusį. Jo viršūnė buvo tarp storų šakų.
[4] Vanduo augino jį ir gelmė išaukštino jį, kai jos upės tekėjo apie jo šaknis ir upeliai drėkino visus krašto medžius.
[5] Todėl jis išaugo aukštesnis už kitus krašto medžius. Jo šakos buvo ilgos ir jų padaugėjo dėl vandenų gausybės jam beaugant.
[6] Ant šakų krovėsi lizdus padangių paukščiai, po jo šakomis laukiniai gyvuliai augino vaikus. Jo ūksmėje gyveno didelės tautos.
[7] Jis buvo puikus savo dydžiu ir šakomis, nes jo šaknys buvo prie gausių vandenų.
[8] Kedrai Dievo sode negalėjo lygintis su juo, eglės neprilygo jo šakoms ir kaštonai – jo šakelėms. Nė vienas medis Dievo sode nebuvo lygus jam savo grožiu.
[9] Aš papuošiau jį šakų daugybe taip, kad visi Edeno medžiai, kurie buvo Dievo sode, pavydėjo jam'.
[10] Todėl taip sako Viešpats: 'Kadangi jis pasikėlė į aukštybes ir jo viršūnė apsupta storų šakų, ir jo širdis išpuiko dėl aukštumo,
[11] todėl Aš atidaviau jį į stipriausio tarp tautų rankas. Jis tinkamai pasielgs su juo, nes Aš išvariau jį dėl jo nedorybių.
[12] Žiaurūs svetimšaliai nukirto jį ir paliko. Kalnuose ir slėniuose krito jo šakos, sulūžusios šakelės guli prie uolų ir krašto vandenų. Visos žemės tautos pasitraukė iš jo pavėsio ir paliko jį.
[13] Ant jo kritusio kamieno nusileis padangių paukščiai, o per jo šakas lips krašto žvėrys.
[14] Kad ateityje nė vienas medis nebesididžiuotų dėl savo aukštumo ir nebekeltų savo šakomis apsuptos viršūnės, nes visi turi mirti ir eiti į žemės gelmes kartu su žmonių vaikais, einančiais į duobę.
[15] Tą dieną, kai jis nuėjo į mirusiųjų buveinę, sukėliau gedulą dėl jo, sulaikiau upes ir sustabdžiau vandenis. Libanas liūdėjo dėl jo ir krašto medžiai alpo.
[16] Man jį nustūmus į mirusiųjų buveinę, nuo jo kritimo trenksmo sudrebėjo tautos. Žemės gelmėse bus paguosti visi Edeno medžiai, Libano geriausi ir rinktiniai, kurie geria vandenį.
[17] Jie kartu su juo nuėjo į mirusiųjų buveinę, pas kardu nužudytuosius, taip pat ir jo sąjungininkai, kurie gyveno jo ūksmėje tarp tautų.
[18] Kas tau prilygsta šlove ir didybe tarp Edeno medžių? Tačiau su jais tu būsi nustumtas į mirusiųjų buveinę, gulėsi tarp neapipjaustytųjų kartu su nužudytaisiais. Taip bus faraonui ir visai jo daugybei, – sako Viešpats Dievas' ".

32

Dvyliktaisiais metais, dvylikto mėnesio pirmą dieną, Viešpats kalbėjo:
[2] "Žmogaus sūnau, apraudok faraoną, Egipto karalių, ir sakyk jam: 'Tu esi kaip liūtas tarp tautų, kaip jūrų pabaisa. Tu siauti upėse, drumsti vandenį kojomis, keli bangas.
[3] Taip sako Viešpats Dievas: 'Aš užmesiu savo tinklą ant tavęs kar-

2 Ez 31,18
3 Iz 10,33.34; Ez 17,3.4.22; Ez 31,16; Dan 4,10.20-23
4 Jer 51,36; Ez 29,3-9
5 Dan 4,11
6 Ez 17,23; Ez 31,13; Dan 4,12.21; Mt 13,32
8 Pr 2,8.9; Pr 13,10; Iz 51,3; Ez 28,13; Ez 31,16.18
10 2 Krn 32,25; Iz 10,12; Iz 14,13.14; Ez 28,17; Dan 5,20
11 Ez 30,10; Dan 5,18.19
12 Ez 28,7; Ez 30,11; Ez 30,24.25; Ez 32,5; Ez 32,12; Ez 35,8
13 Iz 18,6; Ez 32,4
14 Ps 82,7; Ez 32,18
15 Ez 32,22.23
16 Iz 14,8; Iz 14,15; Ez 26,15; Ez 32,18; Ez 32,31; Hab 2,17; Ag 2,7
17 Rd 4,20
18 Jer 9,25.26; Ez 28,10; Ez 32,19; Ez 32,19.21

32 SKYRIUS
1 Ez 31,1; Ez 33,21
2 Iz 27,1; Jer 4,7; Jer 46,7.8; Ez 19,2-6; Ez 27,2; Ez 29,3; Ez 34,18; Nah 2,11-13
3 Ez 12,13; Ez 17,20

tu su daugybe tautų, ir jie ištrauks tave.
[4] Aš numesiu tave ant žemės atvirame lauke, ant tavęs tūps padangių paukščiai ir tavimi pasotinsiu visos žemės žvėris.
[5] Aš tavo kūną numesiu kalnuose ir tavo lavonų pripildysiu slėnius.
[6] Girdysiu žemę tavo tekančiu krauju iki kalnų, ir upės bus pilnos tavęs.
[7] Kai tavo gyvybė užges, Aš uždengsiu dangų, žvaigždės nebešvies, saulę pridengsiu debesimis ir mėnulis nebespindės.
[8] Dangaus šviesos tau nebešvies ir tavo krašte bus tamsu, – sako Viešpats Dievas. –
[9] Daugelis tautų išsigąs, kai paskelbsiu apie tavo sunaikinimą kraštuose, kurių tu nežinai.
[10] Taip, daugelis tautų baisėsis tavimi ir jų karaliai bus apimti panikos dėl tavęs, kai Aš mojuosiu savo kardu prieš juos. Jie drebės be perstojo, kiekvienas dėl savo gyvybės, tavo žlugimo dieną.
[11] Babilono karaliaus kardas užpuls tave.
[12] Nuo galingųjų kris tavųjų daugybė. Jie yra baisiausi tarp tautų. Jie sunaikins Egipto išdidumą ir jo minias išžudys.
[13] Aš sunaikinsiu jo galvijus prie gausių vandenų, ir jokio žmogaus koja nė gyvulio kanopa nebedrums jų.
[14] Aš padarysiu jo vandenis tyrus, upės tekės lyg skaidrus aliejus, – sako Viešpats Dievas. –
[15] Kai Aš Egipto kraštą paversiu dykyne, sunaikinsiu jo išteklius ir išžudysiu gyventojus, tada jie žinos, kad Aš esu Viešpats.
[16] Tai rauda, kuria jį apraudos, tautų dukros apraudos jį. Jos apraudos Egiptą ir jo minias, – sako Viešpats' ".
[17] Dvyliktaisiais metais, pirmo mėnesio penkioliktą dieną, Viešpats kalbėjo man:
[18] "Žmogaus sūnau, apraudok Egipto minias ir nustumk jį bei žymių tautų dukteris į mirusiųjų buveinę:
[19] 'Už ką tu pranašesnis? Eik ir gulėk su neapipjaustytaisiais'.
[20] Jie kris tarp užmuštųjų kardu, ir jis bus atiduotas kardui. Nutempk jį ir jo minias.
[21] Mirusiųjų buveinėje galingieji karžygiai su savo sąjungininkais kalbės apie tave: 'Jie nužengė žemyn ir guli kartu su neapipjaustytaisiais, nužudytais kardu'.
[22] Ten yra Asirija ir jos minios – jų kapai aplinkui jį – jie visi nužudyti kardu.
[23] Jie palaidoti giliausioje duobėje ir jos žmonės aplinkui ją. Nuo kardo žuvo visi, kurie kėlė siaubą gyvųjų šalyje.
[24] Ten guli Elamas ir jo minios aplinkui jo kapą. Visi, žuvę nuo kardo, nužengė į mirusiųjų buveinę. Jie kėlė siaubą gyvųjų šalyje, bet dabar kenčia gėdą kartu su nužengusiais į duobę.
[25] Jį paguldė tarp žuvusiųjų ir jo minias aplink jo kapą. Jie visi yra neapipjaustyti, kritę nuo kardo. Jie kėlė siaubą gyvųjų šalyje, bet dabar kenčia gėdą kartu su nužengusiais į duobę, jie paguldyti tarp užmuštųjų.
[26] Mešechas ir Tubalas yra čia su savo miniomis ir jų kapai yra aplinkui jį. Jie visi yra neapipjaustyti, kritę nuo kardo, nors jie kėlė siaubą gyvųjų šalyje.

4 Iz 18,6; Ez 29,5; Ez 31,13
5 Ez 31,12
7 Iz 13,10; Jl 2,31; Jl 3,15; Am 8,9; Mt 24,29; Mk 13,24; Lk 21,25; Apr 6,12.13; Apr 8,12
10 Ez 26,16
11 Jer 46,26; Ez 30,4
12 Ez 28,7; Ez 29,19; Ez 30,11; Ez 31,12
13 Ez 29,11
15 Iš 7,5; Iš 14,4.18; Ps 9,16; Ez 6,7
16 2 Sam 1,17; 2 Krn 35,25; Jer 9,17; Ez 26,17
17 Ez 32,1; Ez 33,21
18 Ez 26,20; Ez 31,14
19 Jer 9,25.26; Ez 28,10; Ez 31,2.18
20 Ps 28,3
21 Iz 1,31; Iz 14,9.10; Ez 32,19.25; Ez 32,27
22 Ez 31,3.16
23 Iz 14,15; Ez 32,24-27.32
24 Pr 10,22; Pr 14,1; Iz 11,11; Jer 25,25; Jer 49,34-39; Ez 32,21; Ez 32,23
25 Ps 139,8
26 Pr 10,2; Ez 27,13; Ez 32,19; Ez 38,2.3; Ez 39,1

[27] Jie negulės drauge su senovėje kritusiais karžygiais, kurie su savo ginklais nužengė į mirusiųjų buveinę; jiems kardą padėjo po galva ir skydu pridengė kaulus.
[28] Ir tu būsi sutrintas ir gulėsi drauge su neapipjaustytaisiais, kritusiais nuo kardo.
[29] Ten guli edomitai su jų karaliais ir kunigaikščiais, kurie, nepaisant jų galybės, krito nuo kardo ir guli su neapipjaustytaisiais, nužengusiais į duobę.
[30] Ten guli visi šiaurės kunigaikščiai ir visi sidoniečiai, nužengę su užmuštaisiais. Nepaisant jų galybės, jie yra pažeminti, guli drauge su neapipjaustytaisiais.
[31] Faraonas, matydamas juos, bus paguostas dėl savo žmonių daugybės – faraono ir jo visos kariuomenės, – nužudytų kardu, – sako Viešpats. –
[32] Aš sukėliau siaubą gyvųjų šalyje, ir jis gulės drauge su neapipjaustytaisiais, – sako Viešpats Dievas".

33

Viešpats kalbėjo man:
[2] "Žmogaus sūnau, kalbėk savo tautai: 'Kai Aš atvesiu į kraštą kardą ir jo gyventojai bus išsirinkę iš savo tarpo sargybinį,
[3] jeigu jis, artėjant kardui, pūs trimitą ir taip įspės tautą
[4] ir jei kas nors nepaisys įspėjimo, girdėdamas trimito garsą, ir kardas sunaikins jį, tai jo kraujas bus ant jo paties galvos,
[5] nes jis girdėjo trimitą, bet nepaisė. O kas paklausys įspėjimo, išgelbės savo gyvybę.
[6] Bet jei sargybinis matys artėjantį kardą, bet nepūs trimito ir neįspės tautos, o kardas užmuš ką nors, tai jis bus užmuštas už savo kaltę, bet jo kraujo Aš pareikalausiu iš sargybinio rankų'.
[7] Žmogaus sūnau, Aš paskyriau tave sargybiniu Izraeliui. Todėl tu girdėsi mano žodį ir įspėsi juos mano vardu.
[8] Jei Aš sakysiu nedorėliui: 'Nedorėli, tu mirsi!', o tu jam nieko nesakysi ir neįspėsi dėl jo nedoro kelio, tai jis mirs dėl savo nusikaltimų, bet jo kraujo pareikalausiu iš tavo rankų.
[9] Jei tu įspėsi nedorėlį dėl jo nusikaltimų, bet jis tavęs neklausys, jis mirs dėl savo nusikaltimų, o tu išgelbėsi savo sielą.
[10] Žmogaus sūnau, sakyk Izraeliui: 'Jūs sakote: 'Jei mūsų kaltės ir nuodėmės yra ant mūsų ir mes nykstame dėl jų, tai kaip mes galime išlikti gyvi?'
[11] Sakyk jiems: 'Kaip Aš gyvas, – sako Viešpats, – Aš nenoriu nedorėlio mirties, bet noriu, kad nedorėlis atsiverstų, paliktų savo piktus kelius ir gyventų. Nusigręžkite nuo savo piktų kelių! Kodėl jūs turėtumėte mirti, Izraelio namai?'
[12] Tu, žmogaus sūnau, sakyk savo žmonėms: 'Teisiojo neišgelbės jo teisumas, jei jis nusikals. Ir nedorėlio nedorybė nesunaikins jo, jei jis nusigręš nuo savo nedorybės.
[13] Jei Aš sakau teisiajam: 'Tu tikrai būsi gyvas', o jis, pasitikėdamas savo teisumu, nusikalsta, tai jo teisumas nebus prisimintas, ir jis mirs už savo nusikaltimą.
[14] Jei Aš sakau nedorėliui: 'Tu tikrai mirsi', ir jis nusigręžia nuo savo nuodėmės bei daro, kas yra teisinga ir teisu:
[15] grąžina užstatą, atiduoda, ką iš-

27 Iz 14,18.19
29 Iz 34,5.6; Jer 49,7-22; Ez 25,12-14
30 Jer 1,15; Jer 25,22; Jer 25,26; Ez 28,21-23; Ez 38,6.15; Ez 39,2
31 Ez 14,22; Ez 31,16

33 SKYRIUS
2 2 Sam 18,24.25; Ez 3,11; Ez 14,17
4 Zch 1,4; Apd 18,6
6 Ez 33,8
7 Iz 62,6
10 Iz 49,14; Ez 24,23
11 2 Sam 14,14; Ez 18,30.31; Apd 3,19
12 2 Krn 7,14; Ez 3,20; Ez 18,24.26
13 Ez 3,20; Ez 18,24
14 Ez 3,18.19; Ez 18,27

plėšė, laikosi gyvenimo nuostatų ir nedaro neteisybės, jis bus gyvas ir nemirs.
16 Jo nuodėmės nebus jam įskaitytos, nes jis darė, kas yra teisinga ir teisu; jis tikrai bus gyvas'.
17 Tavo tauta sako: 'Viešpaties kelias neteisingas', tuo tarpu jų pačių kelias neteisingas.
18 Jei teisusis nusigręš nuo savo teisumo ir nusikals, jis mirs.
19 Jei nedorėlis nusigręš nuo savo nedorybės ir darys, kas yra teisinga ir teisu, jis gyvens.
20 Jūs sakote: 'Viešpaties kelias neteisingas'. Izraeli, Aš teisiu tave pagal tavo kelius' ".
21 Dvyliktaisiais tremties metais, dešimto mėnesio penktą dieną, atėjo pas mane pabėgėlis iš Jeruzalės ir pasakė: "Miestas krito".
22 Pabėgėliui dar neatėjus, vakare, Viešpats palietė mane. Jis atvėrė mano burną, ir aš nebebuvau nebylys.
23 Viešpats kalbėjo man:
24 "Žmogaus sūnau, Izraelio gyventojai, likę tarp griuvėsių, sako: 'Abraomas, būdamas vienas vyras, paveldėjo kraštą. Mūsų yra daug, tad jis mums tikrai priklauso'.
25 Todėl sakyk jiems: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Jūs valgote mėsą su krauju, garbinate stabus ir praliejate kraują, argi jūs gyvensite krašte?
26 Jūs pasitikite kardu, darote bjaurystes, išniekinate savo artimo žmoną, argi jūs gyvensite krašte?'
27 Taip jiems sakyk: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Kaip Aš gyvas, gyvenantys namų griuvėsiuose, kris nuo kardo, esančius atvirame lauke draskys laukiniai žvėrys, o gyvenantys tvirtovėse ir olose bus maro sunaikinti.
28 Aš paversiu kraštą dykyne, jo išdidumui padarysiu galą. Izraelio kalnai bus taip ištuštėję, kad jais niekas nebekeliaus.
29 Kai kraštą paversiu visiška dykyne dėl jų nusikaltimų, tada jie žinos, kad aš esu Viešpats'.
30 Žmogaus sūnau, tavo tauta kalba apie tave tarpduriuose ir pasieniuose, sakydami vieni kitiems: 'Eikime pasiklausyti Viešpaties žodžio'.
31 Jie ateina pas tave kaip tauta, sėdi tavo akivaizdoje, klausosi tavo žodžių, tačiau nevykdo. Jie kalba draugiškai, bet jų širdis yra klastinga.
32 Tu esi jiems dainininkas, turintis gražų balsą ir gerai skambinantis arfa. Jie klausosi tavo žodžių, tačiau nevykdo.
33 Bet kai tai išsipildys – o tai tikrai išsipildys, – tada jie žinos, kad tarp jų buvo pranašas".

34

Viešpats kalbėjo man:
2 "Žmogaus sūnau, pranašauk prieš Izraelio ganytojus ir jiems sakyk: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Vargas Izraelio ganytojams, kurie patys save gano. Juk ganytojai turėtų ganyti bandą!
3 Jūs valgote taukus, vilnomis apsirengiate, nupenėtas avis pjaunate, bet bandos neganote.
4 Silpnųjų nepastiprinote, sergančiųjų negydėte, sužeistųjų nesutvarstėte, paklydusių ir dingusių neieškojote, bet valdėte smurtu ir žiaurumu.
5 Jos buvo išblaškytos, nes nebu-

15 Kun 6,2.4.5; Ez 18,7; Ez 20,11.13.21
16 Iz 1,18; Iz 43,25
17 Ez 18,25.29
18 Ez 18,26
20 Ez 18,25.29
21 2 Kar 25,4; Ez 1,2; Ez 24,26
22 Ez 1,3; Ez 8,1; Ez 24,27; Ez 37,1
24 Iz 51,2; Ez 11,15; Ez 34,2; Ez 36,4; Mt 3,9
25 Kun 3,17; Kun 7,26; Kun 17,10-14; Kun 19,26; Įst 29,28; Ez 18,6; Ez 22,6.9
26 Ez 18,6; Ez 22,11
27 1 Sam 13,6; Ez 33,24; Ez 39,4
28 Jer 44,2.6.22; Ez 6,2.3.6; Ez 7,24; Ez 24,21
30 Iz 29,13
31 Ps 78,36.37; Iz 58,2; Ez 8,1; Ez 14,1; Mt 13,22
32 Mt 7,21-28
33 1 Sam 3,20; Ez 2,5

34 SKYRIUS
2 Zch 11,17
3 Ez 33,25.26; Zch 11,16
4 Zch 11,16; Lk 15,4; 1 Pt 5,3
5 Iz 56,9; Ez 33,21; Mt 9,36

vo ganytojų, jos tapo ėdesiu laukiniams žvėrims.
[6] Mano avys klajojo visame krašte, kalnuose ir aukštumose; nė vienas nesirūpino jomis ir jų neieškojo'.
[7] Todėl dabar, ganytojai, klausykite Viešpaties žodžio:
[8] 'Kaip Aš gyvas – sako Viešpats, – už tai, kad mano avys tapo grobiu ir ėdesiu laukiniams žvėrims, nes nebuvo ganytojų, kurie mano kaimene rūpintųsi, bet ganytojai ganė patys save, neganydami mano avių', –
[9] todėl, ganytojai, klausykite Viešpaties žodžio!
[10] Taip sako Viešpats Dievas: 'Aš esu prieš ganytojus, Aš pareikalausiu savo avių iš jų ir padarysiu jiems galą. Jie nebeganys daugiau nei mano avių, nei patys savęs. Aš išplėšiu savo avis iš jų nasrų, ir jos nebebus jų maistas.
[11] Aš pats ieškosiu savo avių ir jomis rūpinsiuosi.
[12] Kaip ganytojas ieško savo avių tą dieną, kai jos išsklaidomos, taip Aš ieškosiu savo avių, išgelbėsiu jas ir surinksiu iš visų vietų, kuriose jos buvo išsklaidytos debesuotą ir tamsią dieną.
[13] Aš jas surinksiu iš tautų ir iš kraštų, grąžinsiu į jų kraštą ir ganysiu Izraelio kalnuose prie upelių.
[14] Aš ganysiu jas gražiuose slėniuose, aukštuose Izraelio kalnuose ir žaliuojančiose, vešliose lankose.
[15] Aš pats ganysiu savo avis ir surasiu joms poilsio vietą, – sako Viešpats Dievas. –
[16] Paklydusių ieškosiu, išsklaidytas surinksiu, sužeistas aptvarstysiu, ligotas pastiprinsiu. Bet riebiąsias ir stipriąsias sunaikinsiu ir ganysiu jas teisingai'.
[17] O jums, mano kaimene, taip sako Viešpats Dievas: 'Aš darysiu teismą tarp avies ir avies, tarp avinų ir ožių.
[18] Kai ganotės ganykloje, kodėl sumindote, ko nesuėdate? Kai geriate tyrą vandenį, kodėl likusį sudrumsčiate kojomis?
[19] Mano avys turi maitintis tuo, kas jūsų sumindžiota, ir gerti, kas sudrumsta'.
[20] Todėl taip sako Viešpats: 'Aš pats darysiu teismą tarp riebiųjų ir liesųjų avių.
[21] Kadangi jūs silpnąsias šonais ir pečiais stumiate ir ragais badote,
[22] tai Aš gelbėsiu savo avis. Jos nebebus jums grobiu, Aš darysiu teismą tarp avių.
[23] Aš joms paskirsiu vieną ganytoją, kuris bus mano tarnas Dovydas. Jis jas ganys ir bus jų ganytojas.
[24] Aš, Viešpats, būsiu jų Dievas ir mano tarnas Dovydas bus jų kunigaikštis. Aš, Viešpats, taip pasakiau.
[25] Aš padarysiu su jomis taikos sandorą ir krašte išnaikinsiu laukinius žvėris. Tada jos galės ramiai gyventi dykumoje ir saugiai miegoti miškuose.
[26] Aš palaiminsiu jas ir savo kalno apylinkes, Aš duosiu lietaus tinkamu metu; tai bus mano palaiminimų lietus.
[27] Medžiai duos vaisius ir žemė duos derlių. Jie saugiai gyvens krašte ir žinos, kad Aš esu Viešpats, kai sulaužysiu jų jungą ir išgelbėsiu juos iš rankos tų, kuriems jie vergavo.

6 1 Pt 2,25
8 Ez 34,2.10; Ez 34,5.6
10 Jer 21,13; Jer 52,24-27; Ez 13,23; Ez 34,2.8; Hbr 13,17
12 Jer 31,10; Ez 30,3
13 Jer 23,3
14 Jer 33,12; Jn 10,9
16 Iz 10,16; Jer 10,24; Mch 4,6
17 Mt 25,32
20 Ez 34,17
23 Iz 40,11; Jer 30,9
24 Iš 29,45; Ez 37,24.25
25 Iz 11,6-9; Jer 23,6; Ez 37,26
26 Kun 26,4; Ps 68,9; Iz 56,7; Zch 8,13
27 Iz 4,2; Jer 2,20; Jer 25,14

[28] Jie nebebus grobiu tautoms, ir laukiniai žvėrys jų nebeės.
[29] Aš duosiu jiems gausų derlių, jie nebadaus ir nekentės tautų paniekos.
[30] Jie žinos, kad Aš, Viešpats, jų Dievas, esu su jais ir kad Izraelis – mano tauta, – sako Viešpats Dievas. –
[31] Jūs esate mano avys, mano ganyklos avys, jūs – žmonės, o Aš – Viešpats, jūsų Dievas, – sako Viešpats Dievas' ".

35

Viešpats kalbėjo man:
[2] "Žmogaus sūnau, pranašauk prieš Seyro kalną.
[3] Sakyk jiems: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Seyro kalne, Aš esu prieš tave! Aš ištiesiu savo ranką prieš tave ir paversiu tave visiška dykyne.
[4] Tavo miestus paversiu griuvėsiais, tu tapsi dykyne. Tada žinosi, kad Aš esu Viešpats'.
[5] Kadangi tu visada buvai izraelitų priešas ir naikinai juos priespaudos metu,
[6] todėl taip sako Viešpats: 'Aš atiduodu tave kraujui, ir kraujas persekios tave.
[7] Aš visiškai sunaikinsiu Seyro kalnyną ir paversiu jį dykyne.
[8] Aš pripildysiu kalnus užmuštųjų; jie gulės kalvose, slėniuose ir tarpekliuose.
[9] Tavo miestai bus negyvenami griuvėsiai. Tada jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats.
[10] Tu sakei: 'Šios dvi tautos bus mano, aš jas paveldėsiu', nors Aš, Viešpats, buvau su jais.
[11] Todėl, kaip Aš gyvas, – sako Viešpats Dievas, – atlyginsiu tau tuo pačiu, ką jie patyrė iš tavęs, pagal tavo darbus teisiu tave.
[12] Tada tu žinosi, kad Aš esu Viešpats. Aš girdėjau, kaip tu piktžodžiavai ir kalbėjai prieš Izraelio kraštą: 'Jis yra tuščias, mes lengvai jį prarysime!'
[13] Tu didžiavaisi prieš mane ir kalbėjai daugybę žodžių; Aš išgirdau tai'.
[14] Taip sako Viešpats Dievas: 'Kai visa žemė džiaugsis, Aš padarysiu tave dykyne.
[15] Kaip tu džiaugeisi Izraelio sunaikinimu, taip Aš tau padarysiu. Seyro kalne ir visa Idumėja, jūs tapsite dykyne! Tada jie žinos, kad Aš esu Viešpats' ".

36

"Žmogaus sūnau, pranašauk Izraeliui ir sakyk: 'Izraelio kalnai, išgirskite Viešpaties žodį!
[2] Taip sako Viešpats Dievas: 'Priešas sako: 'Jų amžinos aukštumos tapo mūsų paveldėjimu',
[3] todėl pranašauk: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Kadangi jus naikino ir spaudė iš visų pusių, tautos užėmė jus, kalbėjo apie jus ir niekino,
[4] todėl, Izraelio kalnai, išgirskite Viešpaties žodį! Štai ką Viešpats Dievas sako apie kalnus, kalvas, upes, slėnius, sugriautus ir apleistus miestus, kurie tapo grobiu ir pajuoka aplinkinėms tautoms:
[5] 'Aš kalbėjau užsidegęs pavydu prieš Idumėją ir aplinkines tautas, kurios paskyrė mano kraštą sau paveldėjimu džiūgaudamos ir niekindamos, kad išplėštų jį.
[6] Todėl sakyk Izraelio kraštui, jo kalnams, kalvoms, aukštumoms ir slėniams: 'Aš kalbėjau apimtas

28 Jer 30,10
29 Ez 36,3.6.15; Ez 36,29
30 Ez 14,11; Ez 34,24; Ez 36,28
31 Ps 100,3

35 SKYRIUS
2 Ez 25,12-14; Am 1,11
3 Ez 6,14
5 Ps 137,7; Ez 25,12
6 Ps 109,17; Iz 63,1-6
7 Ts 5,6
9 Jer 49,13; Ez 36,11
10 Ps 48,1-3; Ps 83,4-12; Ps 132,13.14
11 Jok 2,13
12 Ps 9,16; Iz 52,5; Sof 2,8
13 1 Sam 2,3; Ez 36,3
14 Iz 65,13.14
15 Rd 4,21; Abd 1,12.15

36 SKYRIUS
1 Ez 6,2.3
2 Įst 32,13; Ez 25,3; Ez 26,2; Ez 35,10
3 Įst 28,37; Ez 35,13
4 Ps 79,4; Ez 34,8.28
5 Įst 4,24; Ez 35,10.12
6 Ps 74,10; Ps 123,3.4

pavydo ir įtūžio, kadangi jūs kenčiate tautų panieką'.
[7] Taip sako Viešpats Dievas: 'Aš pakėliau savo ranką ir prisiekiau, kad aplink jus gyvenančios tautos taip pat kentės panieką.
[8] Jūs, Izraelio kalnai, žaliuosite ir nešite vaisių mano tautai Izraeliui, nes jie greitai sugrįš.
[9] Aš esu už jus ir atsigręšiu į jus; jūsų žemė bus dirbama, laukai sėjami.
[10] Aš padauginsiu žmones šiame krašte, Izraelio namai bus pilni. Miestai bus atstatyti ir apgyventi.
[11] Aš padauginsiu žmones ir gyvulius. Jūs būsite apgyventi kaip anksčiau, ir Aš elgsiuosi su jumis geriau negu pradžioje. Tada žinosite, kad Aš esu Viešpats.
[12] Mano tautos žmonės vaikštinės po jus, jie apsigyvens jumyse ir jūs būsite jų nuosavybė; jų vaikai nebebus pašalinti nuo tavęs'.
[13] Taip sako Viešpats Dievas: 'Kadangi apie tave sako, kad tu ryji žmones ir atimi iš tautos vaikus,
[14] tu daugiau neberysi žmonių ir nebeatimsi vaikų iš tautos.
[15] Tu daugiau nebegirdėsi tautų paniekos ir pagonių patyčių, tavo tauta daugiau nebesuklups, – sako Viešpats Dievas' ".
[16] Viešpats kalbėjo man:
[17] "Žmogaus sūnau, izraelitai, gyvendami šiame krašte, sutepė jį savo keliais ir darbais. Jų kelias mano akivaizdoje buvo kaip mėnesinėmis sergančios moters nešvarumai.
[18] Aš išliejau savo rūstybę ant jų dėl pralieto kraujo ir stabų garbinimo.
[19] Aš išsklaidžiau juos tautose ir išblaškiau kraštuose. Aš teisiau juos pagal jų kelius ir darbus.
[20] Gyvendami tarp tautų, jie sutepė mano šventą vardą. Žmonės sakė apie juos: 'Tai yra Viešpaties tauta, tačiau ji buvo ištremta iš savo krašto'.
[21] Bet Aš gailėjausi dėl savo švento vardo, kuriam izraelitai užtraukė nešlovę svetimose tautose.
[22] Sakyk izraelitams: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Izraelitai, ne dėl jūsų Aš tai darau, bet dėl savo švento vardo, kurį jūs sutepėte tarp pagonių, pas kuriuos gyvenote.
[23] Aš pašventinsiu savo didingą vardą, kurį jūs sutepėte, ir tautos žinos, kad Aš esu Viešpats, kai pasirodysiu šventas jumyse jų akivaizdoje.
[24] Aš išvesiu jus iš tautų, surinksiu iš visų kraštų ir parvesiu jus į jūsų kraštą.
[25] Aš apšlakstysiu jus švariu vandeniu, ir jūs tapsite švarūs. Nuo jūsų netyrumo ir nuo jūsų stabų apvalysiu jus.
[26] Aš duosiu jums naują širdį ir įdėsiu jums naują dvasią. Aš išimsiu akmeninę širdį iš jūsų kūno ir duosiu kūno širdį.
[27] Aš įdėsiu į jus savo dvasią ir padarysiu, kad vaikščiotumėte pagal mano nuostatus ir vykdytumėte mano sprendimus.
[28] Jūs gyvensite krašte, kurį daviau jūsų tėvams, ir būsite mano tauta, o Aš būsiu jūsų Dievas.
[29] Aš išgelbėsiu jus nuo visų jūsų netyrumų, laiminsiu jūsų laukų derlių ir nebesiųsiu jums bado.
[30] Aš padauginsiu medžių vaisius ir laukų derlių, ir jūs nebekęsite paniekos tarp tautų dėl bado.
[31] Tada jūs atsiminsite savo piktus

7 Jer 25,9.15.29; Ez 20,5
10 Am 9,14
11 Iz 51,3; Jer 31,27; Jer 33,12; Ez 35,9; Ez 37,6.13
12 Jer 15,7; Abd 1,17
13 Sk 13,32
15 Ez 34,29
17 Kun 15,19; Jer 2,7
18 Ez 16,36.38; Ez 23,37
19 Įst 28,64; Rom 2,6
20 Rom 2,24
21 Ez 20,9.14
22 Ps 106,8
23 Ez 20,41; Ez 28,22
24 Ez 34,13; Ez 37,21
25 Jer 33,8; Hbr 9,13.19; Hbr 10,22
26 Ez 11,19
27 Ez 11,19; Ez 37,14
28 Jer 30,22; Ez 28,25; Ez 37,25
29 Ps 105,16; Ez 34,27.29; Rom 11,26
30 Ez 34,27
31 Ez 6,9; Ez 16,61.63; Ez 20,43

kelius, blogus darbus ir bjaurėsitės jais bei savo nusikaltimais.
[32] Bet ne dėl jūsų Aš tai darysiu, – sako Viešpats Dievas. – Izraelitai, žinokite, gėdykitės ir raudonuokite dėl savo kelių.
[33] Kai Aš jus apvalysiu nuo visų nusikaltimų, apgyvendinsiu miestus ir atstatysiu, kas sugriauta,
[34] kai apleisti laukai vėl bus dirbami, tada priešai, matę juos apleistus,
[35] sakys: 'Dykynės kraštas tapo Edeno sodu; ištuštėję ir sugriauti miestai vėl yra sustiprinti ir apgyventi'.
[36] Tada tautos, gyvenančios aplink jus, žinos, kad Aš, Viešpats, atstačiau, kas sugriauta, ir sodinau, kur apleista. Aš, Viešpats, taip pasakiau ir taip padarysiu'.
[37] Taip sako Viešpats Dievas: 'Izraelitai vėl galės ateiti pasiklausti manęs ir Aš padauginsiu jų žmones kaip avis kaimenėje.
[38] Jų bus kaip avių, skirtų aukoti Jeruzalėje šventės metu. Sugriauti miestai bus pilni žmonių, ir jie žinos, kad Aš esu Viešpats' ".

37 Viešpaties ranka palietė mane ir Viešpats nuvedė mane dvasioje į lauką, pilną kaulų.
[2] Jis vedžiojo mane tarp jų. Sausų kaulų tame lauke buvo labai daug.
[3] Tada Jis paklausė manęs: "Žmogaus sūnau, ar gali šitie kaulai atgyti?" Aš atsakiau: "Viešpatie Dieve, Tu tai žinai".
[4] Jis sakė man: "Pranašauk šitiems kaulams ir sakyk: 'Sudžiūvę kaulai, išgirskite Viešpaties žodį'.
[5] Viešpats Dievas taip sako šitiems kaulams: 'Aš įkvėpsiu į jus dvasią, ir jūs atgysite!
[6] Aš duosiu jums gyslas, užauginsiu mėsą, apvilksiu oda. Tada jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats' ".
[7] Aš pranašavau, kaip Jis man įsakė. Pranašaujant pasigirdo garsas, ir pamačiau kaulus judant; jie artėjo vienas prie kito.
[8] Aš žiūrėjau: ant jų atsirado gyslos, jie apaugo mėsa, ir oda apdengė juos. Bet dvasios nebuvo juose.
[9] Viešpats sakė man: "Žmogaus sūnau, pranašauk dvasiai ir sakyk: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Ateik, dvasia, iš keturių šalių ir padvelk ant užmuštųjų, kad jie atgytų' ".
[10] Aš pranašavau, kaip Jis man įsakė. Dvasia įėjo į juos, jie atgijo ir atsistojo ant kojų nepaprastai didelis būrys.
[11] Tada Viešpats sakė man: "Žmogaus sūnau, šitie kaulai yra Izraelis. Jis sako: 'Mūsų kaulai išdžiūvo, nebetekome vilties ir esame užmiršti'.
[12] Pranašauk ir sakyk jiems: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Aš atversiu jūsų kapus ir jus, mano tautą, išvesiu iš jų ir parvesiu į Izraelio kraštą.
[13] Ir jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats, mano tauta, kai atversiu jūsų kapus ir išvesiu jus iš jų.
[14] Aš įdėsiu į jus savo dvasią, ir jūs būsite gyvi. Aš parvesiu jus į jūsų kraštą. Tada jūs žinosite, kad Aš, Viešpats, tai kalbėjau ir įvykdžiau, – sako Viešpats' ".
[15] Viešpats kalbėjo man:
[16] "Žmogaus sūnau, imk lazdą ir užrašyk ant jos: 'Judui ir Izraelio vaikams, jo sąjungininkams'. Po

32 Įst 9,5
33 Ez 36,10
35 Jl 2,3
36 Ez 17,24; Ez 22,14; Ez 37,14
37 Ez 14,3; Ez 20,3.31; Ez 36,10

37 SKYRIUS

1 Ez 1,3; Ez 3,14; Ez 8,3; Ez 11,24
3 1 Sam 2,6
5 Ps 104,29.30
6 Jl 2,27; Jl 3,17
9 Ps 104,30
10 Apr 11,11
11 Ps 141,7; Ez 36,10
12 Iz 26,19; Iz 66,14; Ez 36,24
14 Ez 36,27
16 Sk 17,2.3; 2 Krn 11,12.13.16; 2 Krn 15,9; 2 Krn 30,11.18

to imk kitą lazdą ir užrašyk ant jos: 'Juozapui'. Tai Efraimo ir visų Izraelio vaikų, jo sąjungininkų, lazda.
[17] Tada sujunk jas, ir jos taps viena tavo rankoje.
[18] Kai tavo tautos žmonės sakys: 'Paaiškink mums, ką tai reiškia',
[19] atsakyk jiems, kad Aš, Viešpats Dievas, taip sakau: 'Juozapo lazdą, kuri yra Efraimo rankoje, ir Izraelio gimines, jo sąjungininkes, Aš sujungsiu su Judo lazda ir padarysiu viena savo rankoje'.
[20] Kai tas lazdas, ant kurių užrašei, laikysi savo rankoje jų akivaizdoje,
[21] sakyk jiems, kad Aš, Viešpats Dievas, sakau: 'Aš surinksiu izraelitus iš visų tautų ir parvesiu juos į jų kraštą.
[22] Aš padarysiu iš jų vieną tautą Izraelio kalnuose. Vienas karalius viešpataus jiems visiems: jie nebebus dvi tautos ir nebesuskils į dvi karalystes.
[23] Jie nebegarbins stabų ir jais nesusiteps. Aš apvalysiu ir išgelbėsiu juos iš jų nuodėmių bei nusikaltimų. Jie bus mano tauta, ir Aš būsiu jų Dievas.
[24] Mano tarnas Dovydas bus jų karalius, ir jie turės vieną ganytoją. Jie laikysis mano sprendimų ir vykdys mano nuostatus.
[25] Jie gyvens krašte, kuriame gyveno jų tėvai, kurį Aš daviau savo tarnui Jokūbui. Jie, jų vaikai ir vaikų vaikai liks gyventi ten. Mano tarnas Dovydas bus jų kunigaikštis amžinai.
[26] Aš sudarysiu su jais taikos sandorą, kuri bus amžina. Aš juos įkurdinsiu ir padauginsiu, savo šventyklą amžiams pastatysiu tarp jų.
[27] Aš gyvensiu tarp jų ir būsiu jų Dievas, o jie bus mano tauta.
[28] Kai Aš atstatysiu amžiams savo šventyklą tarp jų, tautos žinos, kad Aš, Viešpats, pašventinau Izraelį' ".

38

Viešpats kalbėjo man:
[2] "Žmogaus sūnau, pranašauk prieš Gogą, Magogo, Mešecho ir Tubalo vyriausiąjį kunigaikštį,
[3] ir sakyk: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Gogai, Mešecho ir Tubalo vyriausiasis kunigaikšti, Aš esu prieš tave.
[4] Aš tave apgręšiu, įversiu kablį į nasrus ir ištrauksiu tave su visa kariuomene: žirgais bei raiteliais, apsiginklavusiais ietimis, skydais ir kardais.
[5] Persai, etiopai ir libiai su skydais ir šalmais yra su jais;
[6] Gomero ir Bet Togarmos pulkai iš tolimos šiaurės ir daugybė tautų su tavimi.
[7] Pasiruošęs budėk su visa kariuomene, kuri susirinko pas tave.
[8] Po daugelio dienų tu būsi aplankytas, paskutiniais laikais tu ateisi į kraštą, išgelbėtą nuo kardo, kuris ilgą laiką buvo virtęs dykyne. Dabar surinkta ši tauta iš daugelio kraštų Izraelio kalnuose, jie visi čia saugiai gyvens.
[9] Tu ateisi kaip audra, kaip debesis uždengsi šį kraštą, su tavimi bus tavo ir kitų tautų pulkai'.
[10] Taip sako Viešpats Dievas: 'Tavo širdyje kils pikta mintis tą dieną
[11] ir tu sakysi: 'Aš užpulsiu atvirą, neturintį tvirtovių kraštą, ramiai ir saugiai gyvenančią tautą, neturinčią nei sienų, nei vartų, nei užkaiščių'.

17 Oz 1,11
18 Ez 12,9; Ez 24,19
19 Ez 37,16.17; Zch 10,6
20 Ez 12,3
21 Ez 36,24
22 Jer 3,18; Ez 34,23
23 Ez 36,25; Ez 36,28.29
24 Iz 40,11; Ez 36,27; Jn 10,16
25 Iz 60,21; Ez 36,28; Jn 12,34
26 Iz 55,3; Ez 36,10; 2 Kor 6,16
27 Ez 11,20; Jn 1,14
28 Ez 20,12; Ez 36,23

38 SKYRIUS
2 Pr 10,2; Ez 32,26; Ez 35,2.3; Ez 39,1; Apr 20,8
4 2 Kar 19,28; Iz 43,17; Ez 23,12
6 Pr 10,2; Ez 27,14
7 Iz 8,9.10
8 Iz 24,22; Iz 29,6; Ez 34,13; Ez 34,25; Ez 36,1.4; Ez 39,26
9 Iz 28,2; Jer 4,13
11 Jer 49,31; Ez 38,8; Zch 2,4

[12] Tu ateisi plėšti, paimti grobį ir ištiesti ranką prieš kraštą, kuris buvo paverstas dykyne, bet vėl atstatytas; tauta surinkta iš daugelio tautų, dabar turinti gėrybių ir galvijų bei gyvenanti žemės vidury.
[13] Šeba ir Dedanas bei Taršišo prekybininkai tavęs klaus: 'Ar atėjai plėšti? Ar surinkai pulkus, kad išgabentum sidabrą, auksą, galvijus ir visus krašto turtus?'
[14] Žmogaus sūnau, pranašauk Gogui, kad Aš, Viešpats Dievas, taip sakau: 'Tuo metu, kai mano tauta Izraelis gyvens saugiai, tu sužinosi tai
[15] ir ateisi iš tolimos šiaurės; su tavimi daugybė tautų, visi su savo raitelių pulkais ir galinga kariuomene.
[16] Tu ateisi prieš mano tautą Izraelį ir kaip debesis apdengsi kraštą. Tai įvyks paskutinėmis dienomis. Aš atvesiu tave prieš savo kraštą, kad visos tautos pažintų mane, kai tavyje parodysiu savo šventumą.
[17] Tu esi tas, apie kurį senovėje mano tarnai Izraelio pranašai kalbėjo, kad Aš tave prieš juos atvesiu.
[18] Ir tuo metu, kai Gogas ateis prieš Izraelio kraštą, – sako Viešpats Dievas, – mano rūstybė užsidegs.
[19] Apimtas pavydo ir savo rūstybės įkarštyje Aš sakiau: 'Tą dieną Izraelio krašte bus didelis drebėjimas:
[20] žuvys jūroje, padangių paukščiai, laukiniai žvėrys, visa, kas kruta žemėje, ir žmonės drebės mano akivaizdoje. Kalnai ir uolos subyrės, sienos grius ant žemės'.
[21] Aš pašauksiu kardą prieš jį visuose savo kalnuose, ir jo vyrai kariaus vienas prieš kitą.
[22] Aš bausiu jį maru ir kraujo praliejimu. Smarkus lietus, kruša ir siera su ugnimi kris ant jo kariuomenės ir ant tautų, esančių su juo.
[23] Taip Aš parodysiu savo didybę ir šventumą ir apsireikšiu daugelio tautų akivaizdoje. Tada jie žinos, kad Aš esu Viešpats' ".

39

"Tu, žmogaus sūnau, pranašauk prieš Gogą ir sakyk, kad Aš, Viešpats Dievas, taip sakau: 'Gogai, vyriausiasis Mešecho ir Tubalo kunigaikšti, Aš esu prieš tave.
[2] Aš apgręšiu tave ir atvesiu iš tolimos šiaurės į Izraelio kalnus,
[3] ir sulaužysiu lanką tavo kairėje bei išmesiu strėles iš tavo dešinės.
[4] Tu ir visi tavo pulkai bei kitos tautos, esančios su tavimi, krisite Izraelio kalnuose. Aš atiduosiu tave ėdesiu paukščiams ir laukiniams žvėrims.
[5] Tu krisi atvirame lauke, nes Aš tai pasakiau, – sako Viešpats. –
[6] Aš pasiųsiu ugnį į Magogą ir ant salose nerūpestingai gyvenančių. Tada jie žinos, kad Aš esu Viešpats.
[7] Mano šventas vardas bus žinomas Izraelio tautoje, ir Aš nebeleisiu jo sutepti. Tada tautos žinos, kad Aš esu Viešpats, Izraelio Šventasis.
[8] Tai ateis ir įvyks, – sako Viešpats Dievas, – diena, apie kurią Aš kalbėjau.
[9] Izraelio miestų gyventojai išėję uždegs ginklus: mažuosius ir didžiuosius skydus, lankus, strėles,

---

12 Ez 38,8
13 Ez 19,3.5; Ez 27,12; Ez 27,15.20; Ez 27,22
14 Iz 4,1; Ez 28,8.11
15 Ez 39,2
16 Ez 28,22; Ez 35,11
19 Ps 89,46; Ez 36,5.6; Apr 16,8
20 Jer 4,24; Oz 4,3
21 1 Sam 14,20; Ps 105,16; Ez 14,17
22 Ps 11,6; Iz 66,16; Ez 5,17; Apr 16,21
23 Ez 36,23; Ez 37,28; Ez 38,16

39 SKYRIUS
1 Ez 38,2.3
2 Ez 38,8; Ez 38,15
4 Ez 33,27; Ez 38,4.21
6 Ps 72,10; Am 1,4.7.10
7 Kun 18,21; Ez 38,16; Ez 39,25
8 Ez 38,17; Apr 16,17; Apr 21,6

ietis ir durtuvus – ir degins juos septynerius metus.
[10] Jie nerinks malkų laukuose ir nekirs miškų. Ginklai bus jų kuras. Jie naikins tuos, kurie juos naikino, ir apiplėš tuos, kurie juos apiplėšė, – sako Viešpats Dievas. –
[11] Gogo kapinės bus Izraelyje, praeivių slėnyje, į rytus nuo jūros. Jos užtvers kelią praeiviams, ir ten bus palaidotas Gogas bei jo daugybė; ir ta vieta bus vadinama Gogo karių slėniu.
[12] Izraelitai, valydami kraštą, laidos juos septynis mėnesius,
[13] visi krašto gyventojai laidos juos. Jie minės tą dieną, kurią Aš būsiu pašlovintas, – sako Viešpats Dievas. –
[14] Po septynių mėnesių bus paskirti vyrai, kurie ieškos krašte nepalaidotų ir juos laidos, valydami kraštą.
[15] Praeiviai, suradę žmogaus kaulus, pažymės tą vietą, o duobkasiai juos palaidos Gogo karių slėnyje.
[16] Miesto vardas bus Hamona. Taip kraštas bus apvalytas'.
[17] Tu gi, žmogaus sūnau, sukviesk iš visur paukščius bei laukinius žvėris į didelę puotą, kurią paruošiau jiems Izraelio kalnuose, kad ėstų mėsą ir gertų kraują.
[18] 'Jūs ėsite galiūnų kūnus ir gersite kunigaikščių kraują, avinų, ėriukų, ožių ir jaučių – nupenėtų Bašano gyvulių.
[19] Jūs ėsite taukų iki soties ir prisigersite kraujo mano jums paruoštoje puotoje.
[20] Jūs pasisotinsite prie mano stalo žirgų, raitelių, karžygių ir karių lavonais, – sako Viešpats Dievas. –
[21] Taip Aš iškelsiu savo šlovę tautose: jos matys mano teismą, kurį įvykdysiu, ir pajus ranką, kurią uždėsiu ant jų.
[22] Nuo tos dienos Izraelis žinos, kad Aš esu Viešpats, jų Dievas.
[23] Tautos žinos, kad Izraelis buvo patekęs į nelaisvę dėl savo nusikaltimų. Jie nusikalto man, todėl Aš nusigręžiau nuo jų ir atidaviau juos jų priešams.
[24] Už jų netyrumą ir nusikaltimus Aš tai padariau jiems ir pasitraukiau nuo jų'.
[25] Todėl taip sako Viešpats Dievas: 'Dabar Aš parvesiu Jokūbo ištremtuosius, pasigailėsiu Izraelio ir būsiu pavydus dėl savo švento vardo.
[26] Kai jie patirs gėdą dėl savo nusikaltimų ir neištikimybės, jie vėl saugiai gyvens savo krašte, ir niekas jų negąsdins.
[27] Parvedęs juos iš tautų bei surinkęs iš jų priešų kraštų, Aš pasirodysiu šventas juose tautų akivaizdoje.
[28] Tada jie žinos, kad Aš esu Viešpats, jų Dievas, kuris buvau juos išsklaidęs tarp tautų, bet vėl surinkau ir parvedžiau – nė vieno iš jų ten nepalikau.
[29] Aš nebeslėpsiu savo veido nuo jų, nes Aš ant jų išliejau savo dvasią, – sako Viešpats Dievas' ".

40

Dvidešimt penktaisiais tremties metais, keturioliktaisiais metais po miesto paėmimo, metų pradžioje, dešimtą dieną, Viešpaties ranka palietė mane.
[2] Dievo regėjime Jis nuvedė mane į Izraelio kraštą ir nuleido ant labai aukšto kalno. Pietų pusėje buvo lyg miesto statiniai.

10 Iz 14,2; Iz 33,1
12 Įst 21,23
13 Ez 28,22; Sof 3,19.20
14 Ez 39,12
16 Ez 39,12
17 Iz 18,6; Ez 39,4; Sof 1,7; Apr 19,17.18
18 Įst 32,14; Apr 19,18
20 Ps 76,5.6; Apr 19,18
21 Iš 7,4; Ez 36,23; Ez 38,23
22 Iš 39,7.28
23 Kun 26,25; Iz 1,15; Iz 59,2; Ez 36,18-20.23
24 Ez 36,19
25 Iz 27,12.13; Jer 30,3.18; Jer 31,1; Ez 20,40; Ez 34,13; Ez 36,24; Oz 1,11
26 Kun 26,5.6; Dan 9,16
27 Ez 28,25.26; Ez 36,23.24; Ez 38,16
28 Ez 34,30
29 Iz 32,15; Iz 54,8.9; Ez 36,27; Ez 37,14; Jl 2,28; Zch 12,10; Apd 2,17

40 SKYRIUS
1 2 Kar 25,1-4; Jer 39,2.3; Jer 52,4-7; Ez 1,3; Ez 3,14.22; Ez 33,21; Ez 37,1
2 Iz 2,2.3; Ez 1,1; Ez 3,14; Ez 8,3; Ez 17,23; Ez 20,40; Ez 37,1; Ez 37,22; Dan 7,1.7; Mch 4,1; Apr 21,10

[3] Jis nuvedė mane ten, ir aš pamačiau vyrą, kuris spindėjo lyg varis. Jis stovėjo vartuose, rankose laikė lininę virvę ir matavimo nendrę.
[4] Tas vyras tarė man: "Žmogaus sūnau, stebėk akimis, klausyk ausimis ir suprask širdimi, ką tau rodysiu, nes tam tu esi čia. Visa, ką matysi, paskelbk Izraeliui".
[5] Štai apie visą pastatą išorėje buvo mūro siena. Vyras laikė šešių uolekčių ilgio matavimo nendrę. Uolektis buvo ilgesnė už paprastą uolektį rankos plaštaka. Jis matavo tą mūro sieną. Mūras buvo vienos nendrės storio ir tokio paties aukščio.
[6] Jis, nuėjęs prie rytinių vartų, užlipo laiptais ir matavo vartų slenkstį. Jo storis buvo viena nendrė.
[7] Šoniniai kambariai sienoje buvo vienos nendrės ilgio ir vienos nendrės pločio. Tarp kambarių buvo penkios uolektys, o vartų prieangio slenksčio plotis – viena nendrė.
[8] Jis išmatavo vartų prieangį iš vidaus viena nendre.
[9] Tada išmatavo vartų prieangį aštuoniomis uolektimis ir jo stulpus dviejomis uolektimis. Vartų prieangis buvo vidinėje pusėje.
[10] Rytinėje pusėje, prie vartų, iš abiejų pusių buvo po tris šoninius kambarius to paties dydžio, ir stulpai abiejose pusėse buvo vienodo dydžio.
[11] Jis dar išmatavo vartų įėjimo plotį, kuris buvo dešimt uolekčių, o vartų ilgis – trylika uolekčių.
[12] Prieš šoninius kambarius buvo iškyšulys vienos uolekties pločio, taip pat ir kitoje pusėje – iškyšulys vienos uolekties pločio. Kambariai abiejose pusėse buvo šešių uolekčių.
[13] Po to jis išmatavo vartus nuo vieno šoninio kambario stogo iki kito. Plotis buvo dvidešimt penkios uolektys, durys buvo priešais duris.
[14] Jis padarė ir šešiasdešimties uolekčių stulpus iki stulpo kieme, esančiame prie vartų.
[15] Nuo išorinių vartų priekio iki vidaus vartų prieangio priekio buvo penkiasdešimt uolekčių.
[16] Šoniniuose kambariuose buvo langai su grotelėmis, taip pat ir vartų šonuose. Prieangyje buvo langų, o ant stulpų – palmės.
[17] Jis nuvedė mane į išorinį kiemą. Kiemas buvo išgrįstas akmenimis. Aplink kiemą buvo trisdešimt kambarių.
[18] Akmeninis grindinys tęsėsi iki vartų, prie vartų jis buvo žemesnis.
[19] Kiemas nuo išorinių žemutinių vartų iki vidaus vartų buvo šimto uolekčių į rytus ir į šiaurę.
[20] Jis išmatavo išorinio kiemo šiaurinių vartų ilgį ir plotį.
[21] Abiejose pusėse buvo po tris šoninius kambarius. Prieangio stulpai buvo tokio paties dydžio, kaip ir pirmųjų vartų. Vartai buvo penkiasdešimties uolekčių ilgio ir dvidešimt penkių uolekčių pločio.
[22] Jų langai, prieangis bei palmės buvo tokie pat, kaip rytų pusės vartų. Į viršų vedė septyni laiptai ir priešais juos buvo prieangis.
[23] Šiaurės pusės kiemo vartai buvo prieš vidaus vartus, kaip ir rytų pusės vartai. Nuo vartų iki vartų buvo šimtas uolekčių.
[24] Po to jis nuvedė mane į pietų

3 Ez 1,7; Ez 47,3; Dan 10,6; Zch 2,1.2; Apr 1,15; Apr 11,1; Apr 21,15
4 Ez 43,10; Ez 44,5
5 Iz 26,1; Ez 42,20
6 Ez 43,1
16 1 Kar 6,4; 1 Kar 6,29.32.35; 2 Krn 3,5; Ez 40,22.26.31; Ez 40,34.37; Ez 41,16.26; Ez 41,18-20.25.26
17 1 Kar 6,5; 2 Krn 31,11; Ez 10,5; Ez 40,38; Ez 42,1; Ez 45,5; Ez 46,21; Apr 11,2

pusę. Čia buvo pietų pusės vartai. Jų stulpai ir prieangis buvo to paties dydžio.
[25] Jų langai ir prieangis aplinkui buvo tokie pat, kaip kiti. Vartų ilgis buvo penkiasdešimt, o plotis– dvidešimt penkios uolektys.
[26] Į viršų vedė septyni laiptai ir priešais buvo prieangis. Ant stulpų iš abiejų pusių buvo palmės.
[27] Pietinėje vidinio kiemo pusėje buvo vartai. Nuo vienų vartų iki kitų buvo šimtas uolekčių.
[28] Jis įvedė mane į vidinį kiemą pro pietų pusės vartus. Jis matavo vartus. Jų dydis buvo toks pats, kaip ir kitų.
[29] Jų šoniniai kambariai, stulpai ir prieangis buvo to paties dydžio. Jų ir prieangio langai buvo aplinkui. Visas jų ilgis buvo penkiasdešimt uolekčių ir plotis – dvidešimt penkios uolektys.
[30] Prieangis aplinkui buvo dvidešimt penkių uolekčių ilgio ir penkių uolekčių pločio.
[31] Prieangis buvo atkreiptas į išorinę kiemo pusę. Ant stulpų abiejose pusėse buvo palmės. Į jį vedė aštuoni laiptai.
[32] Po to jis nuvedė mane prie rytinių vartų ir matavo juos. Jie buvo tokio paties dydžio, kaip kiti.
[33] Jų šoniniai kambariai, stulpai ir prieangis taip pat buvo to paties dydžio, langai buvo aplinkui ir prieangyje. Jų ilgis buvo penkiasdešimt uolekčių ir plotis – dvidešimt penkios uolektys.
[34] Jų prieangis buvo nukreiptas į išorinį kiemą, ant stulpų abiejose pusėse buvo palmės. Į jį vedė aštuoni laiptai.
[35] Po to jis nuvedė mane prie šiaurės vartų ir matavo juos. Jų dydis buvo toks pat, kaip ir kitų.
[36] Jų šoniniai kambariai, stulpai, prieangis ir langai buvo aplinkui. Jų ilgis buvo penkiasdešimt uolekčių ir plotis – dvidešimt penkios uolektys.
[37] Prieangis buvo nukreiptas į išorinį kiemą, o ant stulpų abiejose pusėse buvo palmės. Į jį vedė aštuoni laiptai.
[38] Prie vartų stulpų buvo kambarys su įėjimu. Jame plaudavo aukas.
[39] Vartų prieangyje abiejose pusėse buvo po du stalus, ant kurių pjaudavo deginamąsias aukas, aukas už nuodėmes ir aukas už kaltes.
[40] Prie išorinės sienos, link šiaurės vartų, buvo du stalai ir kitoje pusėje, prie vartų prieangio, stovėjo du stalai.
[41] Keturi stalai buvo išorinėje ir keturi vidinėje vartų pusėje – iš viso aštuoni stalai, ant kurių pjaudavo aukas.
[42] Keturi stalai buvo iš tašytų akmenų: pusantros uolekties ilgio, pusantros pločio bei vienos uolekties aukščio – pasidėti įrankiams, kuriais pjaudavo deginamąsias ir kitas aukas.
[43] Aplink buvo pritvirtinti plaštakos pločio kabliai, o stalai buvo skirti aukų mėsai padėti.
[44] Už vidinių vartų buvo kambariai giesmininkams. Vidiniame kieme vienas buvo šiaurinėje pusėje, priekiu į pietus, antras – rytų pusėje, priekiu į šiaurę.
[45] Jis man pasakė, kad kambarys priekiu į pietus skirtas kunigams, kurie prižiūri šventyklą.
[46] O kambarys priekiu į šiaurę skirtas kunigams, kurie prižiūri

30 Ez 40,21.25.33.36
38 2 Krn 4,6
39 Kun 4,2.3; Kun 5,6; Kun 6,6; Kun 7,1
44 1 Krn 6,31.32; 1 Krn 16,41-43; 1 Krn 25,1-7
45 Kun 8,35; Sk 3,27.28.32.38; Sk 18,5; 1 Krn 9,23; 2 Krn 13,11; Ps 134,1
46 Kun 6,12.13; Sk 18,5; 1 Kar 2,35; Ez 43,19; Ez 44,15; Ez 44,15.16

aukurą. Tai yra Cadoko sūnūs iš Levio sūnų, kurie artinasi prie Viešpaties, kad Jam tarnautų.
[47] Jis išmatavo kiemą. Jo ilgis ir plotis buvo vienodas – po šimtą uolekčių. Jis buvo keturkampis. Aukuras stovėjo šventyklos priekyje.
[48] Jis įvedė mane į šventyklos prieangį ir išmatavo prieangio stulpus. Jie buvo penkių uolekčių abiejose pusėse. Vartų plotis buvo trijų uolekčių iš vienos ir trijų uolekčių iš kitos pusės.
[49] Prieangis buvo dvidešimties uolekčių ilgio ir vienuolikos uolekčių pločio. Šalia laiptų, vedančių į jį, iš abiejų pusių prie stulpų stovėjo kolonos.

48 1 Kar 6,3; 2 Krn 3,4
49 1 Kar 6,3; 1 Kar 7,15-22; 2 Krn 3,17; Jer 52,17-23; Apr 3,12

41 SKYRIUS

1 Iš 26,33; Ez 40,2.3.17
4 1 Kar 6,20; 2 Krn 3,8
6 1 Kar 6,5-10; 1 Kar 6,6.10
7 1 Kar 6,8
8 Ez 40,5
13 Ez 40,47
15 Ez 42,3.5
16 1 Kar 6,4; 1 Kar 6,15; Ez 40,16.25

41 Jis įvedė mane į šventyklą ir išmatavo stulpus. Jie buvo šešių uolekčių pločio iš vienos pusės ir šešių uolekčių pločio iš kitos – pagal palapinės plotį.
[2] Įėjimo plotis buvo dešimt uolekčių, sienos abiejose įėjimo pusėse buvo penkių uolekčių storio. Jis išmatavo šventyklą, kuri buvo keturiasdešimties uolekčių ilgio ir dvidešimties uolekčių pločio.
[3] Įėjęs į vidinę patalpą, išmatavo įėjimo staktas dviem uolektimis, įėjimą – šešiomis uolektimis, įėjimo sienų plotis abiejose pusėse buvo septynios uolektys.
[4] Jis išmatavo joje plotį ir ilgį – po dvidešimt uolekčių. Jis man sakė: “Tai – Šventų švenčiausioji”.
[5] Jis išmatavo šventyklos sieną. Ji buvo šešių uolekčių storumo, o šoninių kambarių aplink šventyklą plotis – keturios uolektys.
[6] Šoniniai kambariai buvo trijų aukštų, kiekviename aukšte po trisdešimt kambarių. Prilaikomosios sijos buvo aplink visą pastatą, jos nebuvo įleistos į šventyklos sieną.
[7] Antro ir trečio aukšto šoniniai kambariai buvo didesni. Iš pirmo aukšto į antrą ir trečią buvo laiptai.
[8] Aplink šventyklos pastatą buvo iškilimas. Šoninių kambarių pamatas buvo nendrės ilgio – šešių didžiųjų uolekčių.
[9] Išorinės sienos prie šoninių kambarių storis buvo penkių uolekčių. Pastatą supo šoniniai kambariai.
[10] Atstumas tarp šoninių kambarių buvo dvidešimt uolekčių.
[11] Šoninių kambarių įėjimai buvo iš šiaurės ir pietų pusės, jų plotis buvo penkios uolektys.
[12] Pastatas priešais kiemą vakarų pusėje buvo septyniasdešimties uolekčių pločio, devyniasdešimties uolekčių ilgio ir jo sienos buvo penkių uolekčių storio.
[13] Jis išmatavo šventyklos ilgį šimtu uolekčių. Kiemo ir pastato su sienomis ilgis buvo šimtas uolekčių.
[14] Šventyklos priekinės pusės ir kiemo rytinėje pusėje plotis buvo šimtas uolekčių.
[15] Po to jis išmatavo užpakalinę pastato sieną vakarinėje pusėje; pastato sienų ilgis kartu su priestatais abiejose pusėse buvo šimtas uolekčių. Šventyklos, Švenčiausiosios ir prieangio vidaus sienos
[16] buvo iškaltos medžio lentomis nuo aslos iki langų; langai buvo su grotelėmis.
[17] Virš durų ir ant sienų iš vidaus ir išorės buvo raižiniai.

[18] Tai buvo cherubai ir palmės, kiekviena palmė buvo tarp dviejų cherubų. Cherubai buvo dviem veidais.
[19] Vienoje pusėje buvo žmogaus veidas, žiūrintis į palmę, o kitoje pusėje – liūto veidas, žiūrintis į kitą palmę. Tokios buvo visos šventyklos sienos.
[20] Nuo aslos iki durų viršaus buvo cherubų ir palmių atvaizdai.
[21] Šventyklos durų staktos buvo keturkampės kaip ir Švenčiausiosios. Jos buvo panašios.
[22] Medinis aukuras buvo trijų uolekčių aukščio, dviejų ilgio ir dviejų pločio. Jo kampai, viršus ir sienos buvo padarytos iš medžio. Vyras sakė man: "Tai stalas, stovįs Viešpaties akivaizdoje".
[23] Į šventyklą ir Švenčiausiąją buvo dvejos durys.
[24] Durys viename ir kitame šone buvo iš dviejų dalių.
[25] Šventyklos duryse buvo išpjaustyti cherubų ir palmių vaizdai, panašūs kaip ant sienų. Storos lentos dengė prieangį.
[26] Prieangio sienų abiejose pusėse buvo langai su grotelėmis ir palmės.

18 1 Kar 6,29; 2 Krn 3,5; 2 Krn 3,7; Ez 40,16
19 Ez 1,10; Ez 10,14
21 1 Kar 6,33; Ez 40,9.14.16; Ez 41,1
22 Iš 25,23.30; Iš 30,1-3; Iš 30,8; Kun 24,6; 1 Kar 6,20; Ez 23,41; Ez 44,16; Mal 1,7.12; Apr 8,3
23 1 Kar 6,31-35
24 1 Kar 6,34
26 Ez 40,16

42

Po to jis nuvedė mane į išorinį kiemą šiaurinėje pusėje ir įvedė į kambarį, buvusį priešais pastatą.
[2] Pastatas šiaurės pusėje buvo šimto uolekčių ilgio ir penkiasdešimties uolekčių pločio.
[3] Vidiniame kieme, prieš išorinio kiemo grindinį, buvo trijų aukštų stoginė.
[4] Jos durys buvo šiaurės pusėje, o jos priekyje buvo takas, dešimties uolekčių pločio ir šimto uolekčių ilgio.
[5] Viršutiniai kambariai buvo siauresni už vidurinius ir apatinius kambarius, nes reikėjo vietos stoginėms.
[6] Jie buvo trijų aukštų ir neturėjo tokių kolonų, kokios buvo kieme.
[7] Siena priešais išorinį kiemą buvo penkiasdešimties uolekčių ilgio.
[8] Kambarių išoriniame kieme ilgis buvo penkiasdešimt uolekčių, o esančių priešais šventyklą – šimtas uolekčių.
[9] Pirmame aukšte rytų pusėje buvo įėjimas iš išorinio kiemo į kambarius.
[10] Kiemo sienoje buvo kambariai į rytus, priešais kiemą ir pastatą.
[11] Jie viskuo buvo panašūs į kambarius šiaurės pusėje – jų ilgis, plotis, išėjimai, durys ir įrengimas.
[12] Pirmame aukšte pietų pusėje buvo įėjimas iš rytų pusės išorinio kiemo.
[13] Jis sakė man: "Kambariai šiaurės ir pietų pusėje prie kiemo yra šventi. Kunigai, kurie artinasi prie Viešpaties, valgys juose šventus dalykus; juose bus laikomi švenčiausi dalykai: duonos aukos, aukos už nuodėmes ir aukos už kaltes.
[14] Kunigai, įėję į šventyklą, neturės teisės iš jos išeiti į išorinį kiemą. Jie, prieš išeidami, privalės palikti kambariuose drabužius, su kuriais tarnavo, nes jie yra šventi, apsivilkti kitus ir tik tada galės eiti pas žmones".
[15] Baigęs matuoti šventyklos pastatus, jis išvedė mane per rytų pusės vartus ir matavo ją aplinkui iš visų pusių.

42 SKYRIUS
1 Ez 40,20; Ez 41,1; Ez 41,12.15
3 Ez 40,17; Ez 41,15.16; Ez 42,5
8 Ez 41,13.14
11 Ez 42,4
13 Kun 2,3.10; Kun 6,14.17.25; Kun 6,16.26; Kun 24,9; Ez 43,19
14 Ez 44,19
15 Ez 40,6; Ez 43,1

[16] Jis išmatavo nendre rytų pusę, kuri buvo penkių šimtų nendrių.
[17] Jis išmatavo šiaurės pusę, kuri buvo penkių šimtų nendrių.
[18] Jis išmatavo pietų pusę, kuri buvo penkių šimtų nendrių.
[19] Tada išmatavo vakarų pusę, kuri buvo penkių šimtų nendrių.
[20] Jis išmatavo iš visų keturių pusių. Siena, penkių šimtų nendrių ilgio ir pločio, skyrė šventą vietą nuo nešventos.

43 Po to jis nuvedė mane prie rytų pusės vartų.
[2] Staiga iš rytų pasirodė Izraelio Dievo šlovė. Jo balsas buvo kaip daugybės vandenų ūžimas, o žemė spindėjo nuo Jo šlovės.
[3] Tokį pat vaizdą aš mačiau, kai Jis atėjo sunaikinti miestą ir prie Kebaro upės. Aš kritau veidu žemėn.
[4] Viešpaties šlovė įėjo į šventyklą pro rytų vartus.
[5] Dvasia pakėlė mane ir nunešė į vidinį kiemą. Viešpaties šlovė pripildė šventyklą.
[6] Tas vyras stovėjo šalia manęs, aš girdėjau balsą iš šventyklos, kalbantį man.
[7] Jis tarė man: "Žmogaus sūnau, tai yra mano sosto ir mano kojų pakojo vieta. Aš visados gyvensiu tarp izraelitų. Izraelio tauta ir jų karaliai nebesuteps mano švento vardo nei savo paleistuvystėmis, nei savo karalių lavonais aukštumose.
[8] Jie statė savo slenkstį prie mano slenksčio ir savo durų staktas prie mano staktų, kad būtų siena tarp jų ir manęs. Jie sutepė mano šventą vardą savo bjauriais darbais, todėl Aš juos sunaikinau savo rūstybėje.

16 Ez 40,5
20 Iz 60,18; Ez 40,5; Ez 45,2; Zch 2,5; Apr 21,16
43 SKYRIUS
1 Ez 10,19; Ez 46,1
2 Ez 1,24; Ez 10,4; Ez 11,23; Apr 1,15; Apr 14,2; Apr 18,1
3 Jer 1,10; Ez 1,4-28; Ez 1,28; Ez 3,23; Ez 9,1.5; Ez 32,18
4 Ez 10,19; Ez 11,23
5 1 Kar 8,10.11; Ez 3,12.14; Ez 8,3; Ez 40,34; 2 Kor 12,2-4
6 Ez 1,26; Ez 40,3
7 Iš 29,45; Kun 26,30; 1 Krn 28,2; Ps 68,16; Ps 99,1; Ps 99,5; Ps 132,14; Iz 60,13; Jer 16,18; Ez 6,5.13; Ez 37,26-28; Ez 39,7; Jl 3,17; Jn 1,14; 2 Kor 6,16
8 2 Kar 16,14; 2 Kar 21,4.5.7; Ez 8,3; Ez 23,39; Ez 44,7
10 Ez 40,4
11 Ez 11,20; Ez 44,5
12 Ez 40,2
13 Iš 27,1-8; 2 Krn 4,1; Ez 41,8
15 Iš 27,2; Kun 9,9; 1 Kar 1,50
16 Iš 27,1
17 Iš 20,26
18 Iš 40,29; Kun 1,5.11;

[9] Kai jie pašalins savo paleistuvystes ir karalių mirusius kūnus, Aš visada būsiu tarp jų.
[10] Tu gi, žmogaus sūnau, pranešk izraelitams apie šventyklą, kad jie gėdytųsi savo nusikaltimų.
[11] Jei jie gėdysis, ką yra padarę, tada apsakyk jiems šventyklos išvaizdą, įrengimus, įėjimą ir išėjimą – visą jos planą, taip pat jos nuostatus ir įstatymus. Užrašyk viską, jiems matant, kad jie suprastų visus nuostatus ir laikytųsi jų.
[12] Šventyklos įstatymas yra toks: kalno viršūnė ir plotas aplinkui yra labai šventas".
[13] Tai yra aukuro išmatavimai uolektimis. Uolektį sudaro uolektis ir plaštaka. Aukuro pagrindas yra vienos uolekties pločio ir tokio pat ilgio, apvadas yra vieno sprindžio.
[14] Aukuro aukštis nuo pagrindo iki apatinio išsikišimo yra dvi uolektys, jo plotis – viena uolektis. Nuo mažesnio išsikišimo iki didesnio išsikišimo – keturių uolekčių aukštis ir vienos uolekties plotis.
[15] Pats aukuras yra keturių uolekčių, o nuo aukuro aukštyn yra keturi ragai.
[16] Aukuras yra dvylikos uolekčių ilgio ir dvylikos uolekčių pločio, keturkampis.
[17] Viršutinis išsikišimas yra keturiolikos uolekčių ilgio ir keturiolikos uolekčių pločio, keturkampis; aplinkui yra apvadas pusės uolekties aukščio, jo pagrindas aplinkui – vienos uolekties. Aukuro laiptai rytų pusėje.
[18] Jis sakė man: "Žmogaus sūnau, tai yra Viešpaties Dievo nuostatai aukurui, kai jis bus pastatytas

deginamosioms aukoms aukoti ir aukų kraujui ant jo šlakstyti.
[19] Kunigui levitui iš Cadoko giminės, kuris artinsis prie manęs, kad man tarnautų, – sako Dievas, – turi duoti auką už nuodėmę, jauną veršį iš bandos.
[20] Tu turi apšlakstyti jo krauju keturis ragus ir keturis išsikišimo kampus bei apvadą. Taip aukuras bus apvalytas.
[21] Veršį, paaukotą už nuodėmę, reikia sudeginti tam skirtoje namų vietoje, už šventyklos ribų.
[22] Antrą dieną tu paaukosi sveiką ožį aukai už nuodėmę, ir jie apvalys aukurą kaip ir su veršiu.
[23] Kai apvalysi aukurą, aukok sveiką veršį ir aviną iš bandos.
[24] Juos abu atvesi Viešpaties akivaizdon; kunigas pabarstys druskos ant jų ir paaukos juos Viešpačiui kaip deginamąją auką.
[25] Septynias dienas kas dieną turi aukoti ožį aukai už nuodėmę ir sveiką veršį bei aviną.
[26] Septynias dienas jie apvalys aukurą ir taip pašventins jį.
[27] Po septynių dienų, aštuntą dieną ir vėliau, kunigas ant aukuro aukos deginamąsias ir padėkos aukas, ir Aš jus priimsiu, – sako Viešpats Dievas".

44 Jis nuvedė mane prie šventyklos išorinių vartų rytų pusėje. Jie buvo uždaryti.
[2] Tada Viešpats sakė man: "Šitie vartai liks uždaryti. Jie nebus atidaryti, ir niekas nevaikščios pro juos. Kadangi Viešpats, Izraelio Dievas, įėjo pro juos, todėl jie liks uždaryti.
[3] Tik kunigaikštis sėdės juose Viešpaties akivaizdoje ir valgys. Jis įeis pro vartų prieangį ir išeis tuo pačiu keliu".
[4] Po to jis įvedė mane pro šiaurės vartus ir nuvedė prie šventyklos priekio. Aš pažiūrėjau, ir štai Viešpaties šlovė pripildė namus; aš parkritau veidu žemėn.
[5] Viešpats tarė man: "Žmogaus sūnau, viską įsidėmėk, žiūrėk akimis ir klausyk ausimis, ką tau sakysiu apie Viešpaties namų įstatymus ir nuostatus. Įsidėmėk, kas gali įeiti į namus.
[6] Sakyk maištingiems izraelitams: 'Taip sako Viešpats Dievas: 'Izraelitai, užtenka jūsų bjaurysčių!
[7] Jūs įvedėte svetimšalius, neapipjaustytus širdimi ir neapipjaustytus kūnu, į mano šventyklą ir tuo sutepėte mano namus. Jūs aukojote jų akivaizdoje man duonos, taukų ir kraujo ir taip sulaužėte mano sandorą savo bjauriais darbais.
[8] Užuot atlikę man šventą tarnystę, jūs paskyrėte juos tarnauti šventykloje'.
[9] Taip sako Viešpats Dievas: 'Nė vienas svetimšalis, gyvenantis tarp izraelitų, neapipjaustytas širdimi ir neapipjaustytas kūnu, neturi teisės įeiti į mano šventyklą.
[10] Levitai, pasitraukę nuo manęs, kai izraelitai nuklydo ir sekė paskui stabus, atsakys už savo kaltę.
[11] Bet jie tarnaus mano šventykloje: bus vartų sargai ir patarnaus namuose. Jie pjaus tautos deginamąsias aukas ir jiems tarnaus.
[12] Kadangi jie tarnavo prie stabų ir suvedžiojo izraelitus, todėl Aš pakėliau savo ranką prieš juos, ir jie atsakys už savo kaltę.
[13] Jie nesiartins prie manęs tarnauti man kaip kunigai ir nepri-

Hbr 9,21.22
19 Iš 29,10; Kun 8,14; 1 Kar 2,35; Ez 40,46; Ez 44,15.16; Ez 45,18.19
21 Iš 29,14; Kun 4,12; Hbr 13,11
24 Kun 2,13; Sk 18,19; Mk 9,49.50; Kol 4,6
25 Iš 29,35; Kun 8,33
27 Kun 9,1-4; Ez 20,40.41; Rom 12,1; 1 Pt 2,5

44 SKYRIUS
1 Ez 43,1
2 Ez 43,2-4
3 Pr 31,54; Iš 24,9-11; Ez 46,2.8; 1 Kor 10,18
4 Iz 6,3; Ez 1,28; Ez 3,23; Ez 43,3; Ez 43,5
5 Įst 12,32; Įst 32,46; Ez 40,4; Ez 43,10.11
6 Ez 2,5; Ez 45,9; 1 Pt 4,3
7 Kun 3,16; Kun 21,17; Kun 22,25; Kun 26,41; Įst 10,16; Jer 4,4; Jer 9,26; Ez 43,8; Apd 7,51; Apd 21,28
8 Kun 22,2; Sk 18,7
9 Ez 44,7
10 2 Kar 23,8
11 Sk 16,9; 1 Krn 26,1-19; 2 Krn 29,34; 2 Krn 30,17
12 Ps 106,26; Iz 9,16
13 2 Kar 23,9; Ez 32,30

siartins prie mano šventų daiktų Šventų švenčiausiojoje. Jie kentės gėdą už savo bjaurius darbus.
[14] Aš padarysiu juos namų prižiūrėtojais ir patarnautojais.
[15] Bet kunigai iš levitų, Cadoko sūnūs, kurie prižiūrėjo šventyklą, kai izraelitai klaidžiojo ir atitolo nuo manęs, artinsis prie manęs ir man tarnaus, stovės mano akivaizdoje ir aukos taukų bei kraujo.
[16] Jie eis į mano šventyklą, artės prie mano stalo ir tarnaus man.
[17] Įėję pro vartus į vidinį kiemą, jie vilkės drobiniais drabužiais. Jie nevilkės nieko vilnonio, tarnaudami vidinio kiemo vartuose ir už jų.
[18] Jie dėvės drobinius raiščius ant galvų bei vilkės drobines kelnes, nesusijuos, kad neprakaituotų.
[19] Prieš eidami į išorinį kiemą pas tautą, jie nusirengs drabužius, su kuriais tarnavo, paliks juos šventyklos kambariuose ir apsivilks kitais drabužiais, kad nepašventintų žmonių savo drabužiais.
[20] Jie neskus galvų ir neaugins ilgų plaukų, bet apsikirps galvos plaukus.
[21] Nė vienas kunigas negers vyno, prieš eidamas į vidinį kiemą.
[22] Jie neves našlės nė atleistos, tik mergaites iš Izraelio palikuonių. Tačiau kunigo našlę jie galės vesti.
[23] Jie mokys mano tautą atskirti, kas šventa ir nešventa, aiškins, kas švaru ir nešvaru.
[24] Kilus ginčui, jie bus teisėjais ir teis pagal mano nuostatus. Jie laikysis mano nuostatų ir įsakymų apie visas šventes ir švęs sabatus.
[25] Jie nesusiteps mirusiaisiais, artindamiesi prie jų, išskyrus tėvą ir motiną, sūnų ir dukrą, brolį ir netekėjusią seserį.
[26] Po apsivalymo jie paskaičiuos jam septynias dienas.
[27] Tą dieną, kai kunigas eis į vidinį kiemą tarnauti šventykloje, jis aukos auką už nuodėmę, – sako Viešpats Dievas. –
[28] Aš būsiu jų paveldėjimas, ir jūs neduosite jiems nuosavybės Izraelio krašte, nes Aš esu jų nuosavybė.
[29] Duonos aukos, aukos už nuodėmes ir kaltes, ir visa, kas pašvęsta Dievui, bus kunigų maistas.
[30] Visų vaisių pirmienos, visų atnašų ir dovanų dalis priklausys kunigams. Taip pat savo tešlos pirmienas duokite kunigams, kad palaiminimas pasiliktų jūsų namuose.
[31] Kritusių ar žvėrių sudraskytų paukščių bei gyvulių kunigai nevalgys’ ”.

45

“Kai, mesdami burtus, dalinsitės kraštą, pirmiausia paskirkite dalį to krašto kaip šventą auką Viešpačiui. Tas šventas žemės plotas turi būti dvidešimt penkių tūkstančių nendrių ilgio ir dešimties tūkstančių nendrių pločio.
[2] Iš šito ploto šventyklai skirkite penkių šimtų nendrių ilgio ir tokio pat pločio keturkampį sklypą ir aplink jį palikite laisvą penkiasdešimties uolekčių pločio plotą.
[3] Atmatuokite dvidešimt penkių tūkstančių nendrių ilgio ir dešimties tūkstančių nendrių pločio sklypą; jame stovės šventykla su Švenčiausiąja.
[4] Šventa krašto dalis priklausys

14 Sk 18,4
15 Įst 10,8; 1 Sam 2,35; Ez 40,46; Ez 44,7; Ez 44,10
16 Sk 18,5.7.8; Ez 41,22
17 Iš 28,39-43; Iš 39,27-29
18 Iš 28,40; Iš 39,28
19 Kun 6,27; Ez 42,14
20 Kun 21,5; Sk 6,5
21 Kun 10,9
22 Kun 21,7.13.14
23 Kun 20,25; Mal 2,6-8
24 Įst 17,8.9; Ez 22,26
26 Sk 6,10; Sk 19,11.13-19
27 Kun 5,3.6; Ez 44,17
28 Sk 18,20; Ez 45,4
29 Kun 7,6; Kun 27,21.28
30 Sk 3,13; Sk 18,12; Neh 10,37; Mal 3,10
31 Kun 22,8

45 SKYRIUS
1 Ez 47,22; Ez 48,8.9
2 Ez 42,20
3 Ez 48,10
4 Ez 48,10.11

kunigams, kurie tarnaus šventykloje ir artinsis prie Viešpaties; tai žemė jų namams ir šventyklai.
[5] Kitas sklypas dvidešimt penkių tūkstančių nendrių ilgio ir dešimties tūkstančių nendrių pločio bus levitų nuosavybė: ten jie gyvens.
[6] Prie šventojo sklypo skirkite penkių tūkstančių nendrių pločio ir dvidešimt penkių tūkstančių nendrių ilgio sklypą miestui; jis priklausys visam Izraeliui.
[7] Kunigaikščiui skirkite žemės plotą abiejose pusėse, prie šventojo ploto ir prie miesto nuosavybės, vakarų ir rytų pusėje. To žemės ploto ilgis atitiks vienos Izraelio giminės žemės ploto ilgiui nuo vakarų iki rytų.
[8] Tai bus jo nuosavybė Izraelyje. Izraelio kunigaikščiai nebeišnaudos daugiau mano tautos, o kraštas priklausys Izraelio giminėms".
[9] Taip sako Viešpats Dievas: "Izraelio kunigaikščiai, užtenka smurto ir priespaudos! Vykdykite teismą ir teisingumą, neatimkite iš mano tautos jos nuosavybės.
[10] Jūs turite naudoti teisingas svarstykles, teisingą efą ir teisingą batą.
[11] Efa ir batas turi būti to paties dydžio. Bate arba efoje turi tilpti dešimta dalis homero; homeras bus jūsų saikų matas.
[12] Šekelio svoris turi būti dvidešimt gerų. Dvidešimt šekelių, dvidešimt penki šekeliai ir penkiolika šekelių tesudaro vieną miną.
[13] Jūs turite duoti tokias dovanas: šeštą dalį efos nuo kiekvieno kviečių homero ir šeštą dalį efos nuo kiekvieno miežių homero.
[14] Nurodymas dėl aliejaus: duokite dešimtą dalį bato nuo kiekvieno homero; homerą sudaro dešimt batų.
[15] Izraelis duos iš dviejų šimtų avių bandos vieną avį. Tai yra duonos, deginamosioms ir padėkos aukoms jiems sutaikinti, – sako Viešpats Dievas. –
[16] Visa tauta privalo duoti tai Izraelio kunigaikščiui.
[17] Kunigaikščio pareiga yra parūpinti: deginamąją, duonos ir geriamąją auką šventėms, jauno mėnulio dienoms, sabatams, taip pat aukas už nuodėmę, padėkos ir sutaikinimo aukas".
[18] Taip sako Viešpats Dievas: "Pirmo mėnesio pirmą dieną imk iš bandos sveiką jauną veršį ir apvalyk šventyklą.
[19] Kunigas aukos už nuodėmę krauju pateps šventyklos durų staktas, keturis aukuro išsikišimo kampus ir vidinio kiemo vartų staktas.
[20] Taip padaryk ir mėnesio septintą dieną dėl tų, kurie nusikalto nežinodami arba klysdami. Taip apvaloma šventykla.
[21] Pirmo mėnesio keturioliktą dieną švęskite Paschą. Švęskite septynias dienas ir valgykite neraugintą duoną.
[22] Tą dieną kunigaikštis parūpins už save ir už visą tautą jauną veršį aukai už nuodėmę.
[23] Kunigaikštis kiekvieną šventės dieną duos deginamajai aukai Viešpačiui septynis sveikus jaunus veršius ir septynis avinus ir kas dieną po ožį aukai už nuodėmę.
[24] Jis taip pat parūpins duonos aukai po vieną efą miltų prie kiekvieno veršio ir avino bei po vieną hiną aliejaus prie kiekvienos efos.
[25] Septinto mėnesio penkioliktą

5 Ez 40,17; Ez 48,13
6 Ez 48,15
7 Ez 48,21
8 Iz 11,3-5; Jer 22,17; Ez 22,27
9 Jer 22,3; Ez 44,6; Zch 8,16
10 Kun 19,36; Įst 25,15; Pat 16,11; Am 8,4-6; Mch 6,10.11
12 Iš 30,13; Kun 27,25; Sk 3,47
15 Kun 1,4; Kun 6,30
17 Ez 46,4-12
18 Kun 16,16.33; Ez 43,22.26
19 Kun 16,18-20; Ez 43,20
20 Kun 4,27; Ps 19,12
21 Iš 12,18; Kun 23,5.6; Sk 9,2.3; Sk 28,16.17; Įst 16,1
22 Kun 4,14
23 Kun 23,8; Sk 28,15.22.30; Sk 29,5.11.16.19
24 Sk 28,12-15; Ez 46,5.7
25 Kun 23,34; Sk 29,12; Įst 16,13; 2 Krn 5,3; 2 Krn 7,8.10

dieną, šventės metu, jis turi septynias dienas parūpinti tą patį: auką už nuodėmę, deginamąją auką, duonos auką bei aliejaus".

46 Taip sako Viešpats Dievas: "Vidinio kiemo vartai rytų pusėje bus uždaryti šešias darbo dienas, bet sabato ir jauno mėnulio dieną jie bus atidaryti.
[2] Kunigaikštis įeis pro išorinių vartų prieangį ir sustos prie vartų. Kunigas aukos jo deginamąją ir padėkos auką. Jis, pagarbinęs prie vartų, išeis, bet vartai liks atdari iki vakaro.
[3] Tauta taip pat pagarbins prie vartų įėjimo sabatais ir jauno mėnulio dienomis Viešpaties akivaizdoje.
[4] Kunigaikščio deginamoji auka sabato dieną turi būti šeši sveiki ėriukai ir vienas sveikas avinas.
[5] Duonos auka bus viena efa miltų prie avino, o prie ėriukų – kiek jis galės duoti, ir hinas aliejaus prie kiekvienos efos.
[6] Jauno mėnulio dieną jis aukos sveiką jauną veršį, šešis ėriukus ir vieną aviną.
[7] Jo duonos auka bus po vieną efą miltų prie veršio ir avino, o prie ėriukų – kiek jis duos savo ranka, ir hinas aliejaus prie kiekvienos efos.
[8] Kunigaikštis įeis pro vartų prieangį ir tuo pačiu keliu išeis.
[9] Kai tauta švenčių metu ateis pagarbinti Viešpaties, tada atėję pro šiaurinius vartus turi išeiti pro pietų pusės vartus, įėję pro pietų pusės vartus turi išeiti pro šiaurinius vartus. Niekas teneišeina pro tuos pačius vartus, pro kuriuos įėjo, bet pro vartus priešingoje pusėje.
[10] Kunigaikštis turi būti su jais – įeiti, kai jie įeina, ir išeiti, kai jie išeina.
[11] Švenčių ir iškilmių dieną duonos auka turi būti efa miltų prie kiekvieno veršio ir avino, o prie ėriukų – kiek jis gali duoti, ir vienas hinas aliejaus prie kiekvienos efos.
[12] Jei kunigaikštis laisva valia aukos Viešpačiui deginamąją ar padėkos auką, jam bus atidaryti vartai rytų pusėje. Jis įeis ir aukos deginamąją ir padėkos auką kaip per sabatą. Jam išėjus, vartus uždarys.
[13] Kiekvieną dieną jis turi parūpinti deginamajai aukai Viešpačiui sveiką metinį avinėlį ir jį aukoti kiekvieną rytą.
[14] Jis turi parūpinti kiekvieną rytą duonos aukai šeštą dalį efos miltų ir trečdalį hino aliejaus ir juos sumaišyti. Tai bus duonos auka Viešpačiui. Toks yra amžinas įstatymas apie aukas.
[15] Avinėlis, duonos auka ir aliejus bus nuolatinė deginamoji auka kiekvieną rytą".
[16] Taip sako Viešpats Dievas: "Jei kunigaikštis vienam savo sūnų duos dalį iš savo paveldo, tai ji bus jo sūnaus paveldėta nuosavybė.
[17] Jei jis dovanos savo tarnui dalį iš savo paveldo, tai priklausys tarnui iki laisvės metų, o po to sugrįš kunigaikščiui. Tik kunigaikščio sūnums priklausys paveldas.
[18] Kunigaikštis neturi teisės atimti iš žmonių jų paveldo arba prievarta juos pašalinti iš jų nuosavybės. Jo sūnūs paveldės tik tėvo nuosavybę, kad niekas iš mano tautos nebūtų nuvarytas nuo savo nuosavybės".

46 SKYRIUS
1 Iš 20,9
2 Ez 44,3
4 Sk 28,9.10; Ez 45,17
5 Sk 28,12; Ez 45,24; Ez 46,7.11
8 Ez 44,3; Ez 46,2
9 Iš 23,14-17; Iš 34,23; Įst 16,16.17; Ps 84,7; Ez 48,31.33; Mch 6,6
11 Ez 46,5.7
12 Ez 44,3; Ez 46,1.2.8
13 Iš 29,38; Sk 28,3-5
15 Iš 29,42; Sk 28,6
17 Kun 25,10
18 Ez 45,8

[19] Jis įvedė mane pro įėjimą šalia vartų į šventyklos kambarius, skirtus kunigams šiaurės pusėje. Vakarų pusėje, pačiame gale pamačiau vietą.
[20] Tada jis tarė: "Šioje vietoje kunigai virs aukas už nuodėmes bei kaltes ir keps duonos auką, kad neišneštų jų į išorinį kiemą ir nepašventintų žmonių".
[21] Po to jis išvedė mane į išorinį kiemą ir vedė į visus keturis kiemo kampus. Kiekviename kiemo kampe buvo po kiemą,
[22] keturiasdešimties uolekčių ilgio ir trisdešimties uolekčių pločio. Visi keturi buvo vienodo dydžio
[23] ir apvesti mūrine siena, o po siena buvo židiniai.
[24] Tada jis tarė: "Tai virtuvės, kuriose šventyklos tarnai virs tautos aukas".

19 Ez 42,13
20 Kun 2,4.5.7; 2 Krn 35,13; Ez 44,19
24 Ez 46,20

47

Jis atvedė mane atgal prie namų durų, ir štai vanduo tekėjo iš po namų slenksčio rytų pusėje, nes jų priekis buvo rytų pusėje. Vanduo tekėjo iš po namo sienos dešinėje pusėje, į pietus nuo aukuro.
[2] Po to jis išvedė mane pro šiaurės vartus ir nuvedė prie išorinių vartų rytų pusėje. Dešinėje pusėje tekėjo vanduo.
[3] Vyras laikė rankoje matuojamąją virvę ir, eidamas rytų link, atmatavo tūkstantį uolekčių. Jis įvedė mane į vandenį, kuris siekė man iki kulkšnių.
[4] Jis vėl atmatavo tūkstantį uolekčių ir vedė mane per vandenį. Dabar vanduo man siekė iki kelių. Dar kartą atmatavęs tūkstantį uolekčių, vėl vedė mane per vandenį. Vanduo man buvo iki juosmens.
[5] Jis ketvirtą kartą atmatavo tūkstantį uolekčių. Čia jau buvo gili upė, kurios nebegalėjau perbristi. Buvo taip gilu, kad reikėjo plaukti.
[6] Jis klausė manęs: "Žmogaus sūnau, ar tu matei?" Tada jis išvedė mane į upės krantą.
[7] Grįžęs mačiau labai daug medžių abiejuose upės krantuose.
[8] Jis man sakė: "Šitas vanduo teka į rytus, pasieks slėnį ir įtekės į jūrą. Įtekėjęs į jūrą, jis išgydys jos vandenis.
[9] Kur šios upės vanduo įtekės, bus gausu žuvies ir kitų vandens gyvių. Vandenys bus išgydyti ir visa atgis, kai įtekės upės vanduo.
[10] Nuo En Gedžio iki En Eglaimų stovės žvejai ir džiovins tinklus. Čia bus taip gausu įvairių rūšių žuvies, kaip Didžiojoje jūroje.
[11] Balose ir pelkėse vanduo nepasikeis, jis liks sūrus.
[12] Abiejuose upės krantuose augs vaisiniai medžiai. Jų lapai nenuvys, medžiai neš vaisius visą laiką, kiekvieną mėnesį, nes vanduo iš šventyklos juos drėkins. Jų vaisius vartos maistui, o lapus vaistams".
[13] Taip sako Viešpats Dievas: "Kraštą paveldės dvylika Izraelio giminių. Jis bus padalintas, o Juozapas gaus dvi dalis.
[14] Jūs paveldėsite kraštą lygiomis dalimis. Aš prisiekiau jį duoti jūsų tėvams, ir jis bus jūsų nuosavybė.
[15] Krašto ribos šiaurėje bus nuo Didžiosios jūros Hetlono link iki Cedado,
[16] Hamato, Berotajo ir Sibraimų, kuris yra tarp Damasko ir Hamato, ir iki Hacer Tikono prie Haurano.

47 SKYRIUS
1 Ps 46,4; Iz 30,25; Iz 55,1; Jer 2,13; Jl 3,18; Zch 13,1; Zch 14,8; Apr 22,1.17
2 Ez 44,1.2
3 Ez 40,3
7 Iz 60,13.21; Iz 61,3; Ez 47,12; Apr 22,21
10 Sk 34,3; Joz 23,4; Ez 48,28
12 Job 18,16; Ps 1,3; Jer 17,8; Ez 47,7; Apr 22,2
13 Pr 48,5; Sk 34,1-29; 1 Krn 5,1; Ez 48,4.5
14 Pr 12,7; Pr 13,15; Pr 15,7; Pr 17,8; Pr 26,3; Pr 28,13; Įst 1,8; Ez 20,5.6.28.42; Ez 48,29
15 Sk 34,7.8; Ez 48,1
16 Sk 34,8; 2 Sam 8,8

[17] Riba nuo jūros bus Hacar Enonas, Damasko riba ir į šiaurę iki Hamato ribos. Tai bus šiaurinė riba.
[18] Rytuose riba eis tarp Haurano ir Damasko, tarp Gileado ir Izraelio, Jordano upe iki Rytų jūros. Tai bus rytinė riba.
[19] Pietuose riba eis nuo Tamaros iki Kadešo kivirčų vandens, toliau Egipto upeliu iki Didžiosios jūros. Tai bus pietinė riba.
[20] Vakarinė riba bus Didžioji jūra iki Hamato. Tai bus vakarinė riba.
[21] Jūs padalinsite šį kraštą Izraelio giminėms.
[22] Paveldą paskirstysite, mesdami burtus sau ir tarp jūsų gyvenantiems ateiviams, kuriems gimė vaikų, gyvenant tarp jūsų. Jie bus kaip ir gimę Izraelyje, ir jiems burtų keliu paskirsite nuosavybę tarp Izraelio giminių.
[23] Kurioje giminėje gyvens ateivis, ten duosite jam nuosavybę, – sako Viešpats Dievas".

48 "Šie yra giminių vardai. Nuo šiaurės einant Hetlono keliu link Hamato, Hacar Enonas, šiaurinė Damasko riba iki pat Hamato, bus Dano dalis nuo rytų iki vakarų.
[2] Šalia Dano, nuo rytų iki vakarų, bus Ašero dalis.
[3] Šalia Ašero, nuo rytų iki vakarų, bus Neftalio dalis.
[4] Šalia Neftalio, nuo rytų iki vakarų, bus Manaso dalis.
[5] Šalia Manaso, nuo rytų iki vakarų, bus Efraimo dalis.
[6] Šalia Efraimo, nuo rytų iki vakarų, bus Rubeno dalis.
[7] Šalia Rubeno, nuo rytų iki vakarų, bus Judo dalis.

17 Sk 34,9; Ez 48,1
19 Sk 20,13; Įst 32,51; Ps 81,7; Ez 48,28
21 Ez 45,1
22 Sk 26,55.56; Apd 11,18; Apd 15,9; Gal 3,28; Ef 2,12-14; Ef 3,6; Kol 3,11; Apr 7,9.10

48 SKYRIUS
1 Joz 19,40-48; Ez 47,15
2 Joz 19,24-31
3 Joz 19,32-39
4 Joz 13,29-31; Joz 17,1-11.17.18
5 Joz 16,5-10; Joz 17,8-10.14-18
6 Joz 13,15-23
7 Joz 15,1-63; Joz 19,9
8 Iz 12,6; Iz 33,20-22; Ez 45,1-6; Ez 45,3.4
11 Ez 40,46; Ez 44,10.12; Ez 44,15
12 Ez 45,4
13 Ez 45,5
14 Iš 22,29; Kun 27,10.28.33; Ez 44,30
15 Ez 42,20; Ez 45,6

[8] Šalia Judo, nuo rytų iki vakarų, atskirkite dvidešimt penkių tūkstančių nendrių pločio ir tokio pat ilgio, kaip vienos giminės dalis, plotą šventyklai.
[9] Viešpačiui atskirsite dalį dvidešimt penkių tūkstančių nendrių ilgio ir dešimt tūkstančių nendrių pločio.
[10] Kunigams priklausys dvidešimt penki tūkstančiai nendrių į šiaurę, dešimt tūkstančių į vakarus, dešimt tūkstančių į rytus ir dvidešimt penki tūkstančiai į pietus; Viešpaties šventykla bus viduryje.
[11] Ši dalis priklausys pasišventinusiems kunigams, Cadoko sūnums, kurie man ištikimai tarnavo, kai izraelitai ir levitai buvo nuklydę.
[12] Jiems priklausanti krašto dalis, esanti šalia levitų dalies, bus labai šventa.
[13] Levitai šalia kunigų dalies gaus dvidešimt penkių tūkstančių nendrių ilgio ir dešimties tūkstančių nendrių pločio žemę. Visas plotas bus dvidešimt penkių tūkstančių ilgio ir dešimties tūkstančių pločio.
[14] Jie neturės teisės to ploto nei parduoti, nei iškeisti. Taip pat krašto pirmavaisių negalės perleisti į kitų rankas, nes tai yra pašvęsta Viešpačiui.
[15] Likęs penkių tūkstančių nendrių pločio ir dvidešimt penkių tūkstančių nendrių ilgio plotas priklausys miestui namams statyti ir ganykloms. Miestas bus jo viduryje.
[16] Žemės plotas bus keturkampis, keturių tūkstančių penkių šimtų nendrių ilgio ir keturių tūkstančių penkių šimtų nendrių pločio.
[17] Miesto priemiesčiai bus dviejų

šimtų penkiasdešimties nendrių šiaurėje, dviejų šimtų penkiasdešimties nendrių pietuose, dviejų šimtų penkiasdešimties nendrių rytuose ir dviejų šimtų penkiasdešimties nendrių vakaruose.
[18] Likusio žemės ploto, esančio prie šventojo sklypo, dešimties tūkstančių nendrių ilgio rytuose ir dešimties tūkstančių nendrių vakaruose, derlius bus maistas tiems, kurie dirba mieste.
[19] Miesto darbininkai bus iš visų Izraelio giminių.
[20] Visas išskirtas plotas bus keturkampis, dvidešimt penkių tūkstančių nendrių ilgio ir dvidešimt penkių tūkstančių nendrių pločio – tai bus šventoji dalis ir miesto nuosavybė.
[21] Likusi dalis abiejose šventojo ploto ir miesto nuosavybės pusėse, būtent dvidešimt penki tūkstančiai nendrių rytų ir dvidešimt penki tūkstančiai nendrių vakarų pusėje, priklausys kunigaikščiui. Šventykla ir šventasis plotas bus jo viduryje.
[22] Dalis tarp levitų ir miesto nuosavybės bei Judo dalies ir Benjamino dalies priklausys kunigaikščiui.
[23] Likusių giminių žemės: nuo rytų iki vakarų bus Benjamino dalis.
[24] Šalia Benjamino, nuo rytų iki vakarų, bus Simeono dalis.
[25] Šalia Simeono, nuo rytų iki vakarų, bus Isacharo dalis.

19 Ez 45,6
21 Ez 34,24; Ez 45,7; Ez 48,8.10; Ez 48,22
22 Joz 18,21-28
24 Joz 19,1-9
25 Joz 19,17-23
26 Joz 19,10-16
27 Joz 13,24-28
28 Pr 14,7; 2 Krn 20,2; Ez 47,10.15.19.20; Ez 47,19
29 Ez 47,14.21.22
31 Apr 21,10-14
35 Iz 12,6; Iz 14,32; Iz 24,23; Jer 3,17; Jer 8,19; Jer 14,9; Jer 23,6; Jer 33,16; Ez 35,10; Jl 3,21; Zch 2,10; Apr 21,3; Apr 22,3

[26] Šalia Isacharo, nuo rytų iki vakarų, bus Zabulono dalis.
[27] Šalia Zabulono, nuo rytų iki vakarų, bus Gado dalis.
[28] Gado dalies pietų siena eis nuo Tamaros iki Kadešo kivirčų vandens, toliau Egipto upeliu iki Didžiosios jūros.
[29] Tai kraštas, kurį padalysite, mesdami burtus Izraelio giminėms, – sako Viešpats Dievas. –
[30] Tai yra išėjimai iš miesto. Šiaurės pusėje atmatuosite keturis tūkstančius penkis šimtus nendrių.
[31] Miesto vartai bus vadinami Izraelio giminių vardais. Trejų vartų šiaurės pusėje vardai: Rubeno vartai, Judo vartai ir Levio vartai.
[32] Rytų pusėje atmatuosite keturis tūkstančius penkis šimtus nendrių. Trejų vartų vardai: Juozapo vartai, Benjamino vartai ir Dano vartai.
[33] Pietų pusėje atmatuosite keturis tūkstančius penkis šimtus nendrių. Trejų vartų vardai: Simeono vartai, Isacharo vartai ir Zabulono vartai.
[34] Vakarų pusė yra keturių tūkstančių penkių šimtų nendrių ir turi trejus vartus: Gado vartus, Ašero vartus ir Neftalio vartus.
[35] Aplinkui miestą bus aštuoniolika tūkstančių nedrių. Nuo tos dienos miesto vardas bus ‘Viešpats čia’ ”.

DANIELIAUS
PRANAŠYSTĖ

1 SKYRIUS

1 Trečiaisiais Judo karaliaus Jehojakimo viešpatavimo metais Babilono karalius Nebukadnecaras atėjo prieš Jeruzalę ir apgulė ją.
[2] Viešpats atidavė į jo rankas Judo karalių Jehojakimą ir Dievo namų indų dalį. Jis nugabeno juos į Šinaro šalį ir indus nunešė į savo dievo turtų namus.
[3] Karalius įsakė Ašpenazui, savo rūmų eunuchų viršininkui, parinkti keletą izraelitų iš karaliaus giminės ir kilmingųjų tarpo:
[4] jaunuolius be jokios ydos, gražius, galinčius mokytis visokios išminties, suprantančius, protingus ir sugebančius tarnauti karaliaus rūmuose, ir juos išmokyti chaldėjų raštų ir kalbos.
[5] Karalius paskyrė jiems kasdienį maisto davinį iš karaliaus valgių ir vyno, kurį jis pats gėrė. Juos mokė trejus metus, kad jie galėtų būti prie karaliaus tam laikui pasibaigus.
[6] Tarp jų buvo iš Judo vaikų Danielius, Hananija, Mišaelis ir Azarija.
[7] Eunuchų viršininkas davė jiems naujus vardus: Danieliui – Beltšacaro, Hananijai – Šadracho, Mišaeliui – Mešacho ir Azarijai – Abed Nego.
[8] Bet Danielius nusprendė savo širdyje nesusitepti karaliaus valgiais nė jo geriamu vynu. Jis prašė eunuchų viršininko, kad leistų jam nesusitepti.

1 2 Kar 24,1.2
2 2 Krn 36,7; Jer 27,19.20; Zch 5,11
3 Iz 39,7
4 Apd 7,22
5 Dan 1,19
7 2 Kar 24,17; Dan 2,26; Dan 4,8; Dan 5,12
8 Oz 9,3
9 Pr 39,21
17 2 Krn 26,5; Apd 7,22; Jok 1,5-7
19 Pr 41,46

[9] Dievas suteikė Danieliui malonę ir palankumą eunuchų viršininko akyse.
[10] Eunuchų viršininkas tarė Danieliui: "Aš bijau savo valdovo karaliaus, kuris jums paskyrė maistą ir gėrimą. Jei jis pamatys jus, atrodančius blogiau negu kiti jūsų amžiaus jaunuoliai, mano galva dėl jūsų atsidurs pavojuje".
[11] Tada Danielius sakė prievaizdui, kurį eunuchų viršininkas buvo paskyręs Danieliui, Hananijai, Mišaeliui ir Azarijai prižiūrėti:
[12] "Bandyk savo tarnus dešimt dienų, duodamas mums daržovių valgyti ir vandens gerti.
[13] Po to palygink mūsų veidus su jaunuolių, valgiusių karaliaus valgius. Ir kaip tau atrodys, taip daryk su savo tarnais".
[14] Jis sutiko patenkinti šitą prašymą ir bandė juos dešimt dienų.
[15] Dešimčiai dienų praėjus, jų veidai atrodė gražesni ir jų kūnai buvo sveikesni negu visų jaunuolių, valgiusių karaliaus valgius.
[16] Prievaizdas paimdavo jiems skirtą valgį ir vyną ir duodavo jiems daržovių.
[17] Dievas davė šitiems keturiems jaunuoliams išminties bei pažinimo; be to, Danielius suprasdavo visus regėjimus ir sapnus.
[18] Praėjus karaliaus skirtam laikui, eunuchų viršininkas atvedė juos pas Nebukadnecarą.
[19] Karalius kalbėjosi su visais, ir

tarp jų nebuvo nė vieno tokio kaip Danielius, Hananija, Mišaelis ir Azarija. Todėl jie pasiliko prie karaliaus.
[20] Visur, kur reikėdavo išminties ir supratimo, karalius, paklausęs juos, matydavo, kad jie dešimt kartų pranašesni už visus žynius ir astrologus jo karalystėje.
[21] Danielius pasiliko tarnyboje iki pirmųjų karaliaus Kyro metų.

2

Antraisiais Nebukadnecaro viešpatavimo metais Nebukadnecaras sapnavo sapną, kuris taip sujaudino jo dvasią, kad jis negalėjo miegoti.
[2] Tuomet karalius įsakė sušaukti žynius, astrologus, burtininkus ir chaldėjus, kad jie išaiškintų karaliui jo sapną. Jie atėjo ir stojo karaliaus akivaizdoje.
[3] Karalius jiems tarė: "Sapnavau sapną, kuris sujaudino mano dvasią; ir aš noriu jį žinoti".
[4] Chaldėjai atsakė karaliui: "Tegyvuoja karalius per amžius! Pasakyk sapną savo tarnams, ir mes jį išaiškinsime".
[5] Karalius kalbėjo chaldėjams: "Aš jau nusprendžiau: jei nepasakysite mano sapno ir jo neišaiškinsite, liepsiu sukapoti jus į gabalus ir paversti griuvėsiais jūsų namus.
[6] Jei pasakysite sapną ir jį išaiškinsite, gausite iš manęs atpildą, dovanų ir didelę garbę! Pasakykite sapną ir jo išaiškinimą!"
[7] Jie antrą kartą atsakė: "Karalius tepasako sapną savo tarnams, ir mes jį išaiškinsime!"
[8] Karalius atsakė: "Aš aiškiai suprantu, kad norite laimėti laiko, nes žinote, kad aš jau nusprendžiau.

20 1 Kar 10,1
21 Dan 6,28; Dan 10,1

2 SKYRIUS

1 Pr 40,5-8; Pr 41,1.8; Est 6,1; Job 33,15-17; Dan 2,3; Dan 4,5; Dan 6,18
2 Pr 41,8; Iš 7,11; Iz 47,12.13; Dan 1,20; Dan 2,10.27; Dan 4,6; Dan 5,7
4 1 Kar 1,31; Dan 3,9; Dan 5,10; Dan 6,6.21
5 2 Kar 10,27; Ezr 6,11; Dan 3,29
6 Dan 5,16
11 Pr 41,39; Dan 5,11
13 Dan 1,19.20
18 Dan 9,9; Mt 18,19

[9] Jei nepasakysite sapno, nepakeisiu sprendimo. Suprantu, kad norite man duoti melagingą ir klaidingą aiškinimą, laukdami, kol laikai pasikeis. Pasakykite sapną, tada žinosiu, kad galite jį ir išaiškinti!"
[10] Chaldėjai atsakė karaliui: "Nėra žemėje žmogaus, kuris galėtų įvykdyti karaliaus reikalavimą. Joks karalius, viešpats ar valdovas nėra nieko panašaus reikalavęs iš bet kokio astrologo, žynio ar chaldėjo.
[11] Dalykas, kurio karalius reikalauja, yra sunkus ir nėra nė vieno, kuris galėtų jį pasakyti karaliui. Tik dievai tą gali padaryti, bet jie negyvena tarp žmonių".
[12] Karalius labai užsirūstino dėl to ir įsakė sunaikinti visus Babilono išminčius.
[13] Kai karalius įsakė išžudyti išminčius, jie ieškojo nužudyti Danielių bei jo draugus.
[14] Tada Danielius išmintingai ir atsargiai kreipėsi į Arjochą, karaliaus sargybos viršininką, kuriam buvo pavesta išžudyti išminčius Babilone.
[15] Jis kreipėsi į Arjochą: "Kodėl toks griežtas karaliaus potvarkis?" Arjochas paaiškino Danieliui.
[16] Tuomet Danielius įėjo ir prašė karaliaus laiko, kad galėtų jam jo sapną išaiškinti.
[17] Sugrįžęs į savo namus, Danielius pranešė visa tai savo draugams Hananijai, Mišaeliui ir Azarijai,
[18] kad jie prašytų dangaus Dievo pasigailėjimo dėl šitos paslapties, kad Danielius ir jo draugai nepražūtų su kitais Babilono išminčiais.

[19] Danieliui nakties regėjime buvo apreikšta paslaptis. Tada jis šlovino dangaus Dievą, tardamas:
[20] "Palaimintas Dievo vardas per amžių amžius, nes Jam priklauso išmintis ir galia!
[21] Jis pakeičia laikus ir metus, pašalina ir įstato karalius, teikia išminties ir supratimo.
[22] Jis apreiškia gilybes ir paslaptis, žino, kas yra tamsoje, ir šviesa yra aplinkui Jį.
[23] Mano tėvų Dieve, giriu Tave ir dėkoju Tau, nes suteikei man stiprybės ir išminties ir dabar apreiškei, ko prašėme – atidengei karaliaus paslaptį".
[24] Po to Danielius nuėjo pas Arjochą, kuriam karalius buvo pavedęs išžudyti Babilono išminčius, ir jam tarė: "Nežudyk Babilono išminčių! Vesk mane pas karalių, aš pasakysiu jam išaiškinimą".
[25] Arjochas skubiai nuvedė Danielių pas karalių ir jam pranešė: "Radau vyrą iš Judo tremtinių, kuris gali pasakyti karaliui išaiškinimą".
[26] Karalius tarė Danieliui, kurio vardas buvo Beltšacaras: "Ar tu gali pasakyti, ką sapnavau, ir tą sapną man išaiškinti?"
[27] Danielius atsakė karaliui: "Išminčiai, žyniai, ženklų aiškintojai ir astrologai negali atskleisti karaliui paslapties, kurią karalius siekia sužinoti.
[28] Tačiau danguje yra Dievas, kuris apreiškia paslaptis ir šiuo sapnu praneša karaliui Nebukadnecarui, kas įvyks paskutinėmis dienomis. Tavo sapnas ir regėjimai buvo tokie:
[29] tu, karaliau, gulėdamas lovoje galvojai, kas įvyks po to, o Tas, kuris atskleidžia paslaptis, parodė tau, kas įvyks.
[30] Man šita paslaptis apreikšta ne todėl, kad esu už kitus išminčius pranašesnis, bet kad sapno išaiškinimas būtų žinomas tau, karaliau, ir tu pažintum savo širdies mintis.
[31] Tu, karaliau, regėjai didelę statulą; jos spindesys buvo nepaprastas, ji stovėjo prieš tave, jos išvaizda buvo baisi.
[32] Statulos galva buvo iš gryno aukso, krūtinė ir rankos – iš sidabro, juosmuo ir strėnos – iš vario,
[33] blauzdos – iš geležies, kojos – iš geležies ir iš molio.
[34] Tau bežiūrint į ją, atlūžęs be žmogaus rankų pagalbos akmuo smogė į statulos kojas ir sutrupino jas.
[35] Subyrėjo geležis, molis, varis, sidabras ir auksas – viskas tapo lyg pelai klojime rudenį. Juos išnešiojo vėjas, nepalikęs jokio pėdsako. O akmuo, kuris smogė į statulą, tapo dideliu kalnu ir pripildė visą žemę.
[36] Toks buvo sapnas. Dabar išaiškinsiu jį karaliui.
[37] Tu, karaliau, esi karalių karalius, nes dangaus Dievas suteikė tau karalystę, galybę bei garbę.
[38] Visur gyvenančius žmones, laukinius žvėris ir padangės paukščius atidavė į tavo rankas ir padarė tave visa ko valdovu. Tu esi auksinė galva.
[39] Po tavęs iškils kita karalystė, silpnesnė už tavo; trečioji karalystė, varinė, viešpataus visai žemei.
[40] Ketvirtoji karalystė bus stipri kaip geležis. Kaip geležis sudaužo ir sutrupina viską, taip ši karalystė sutrupins visas kitas.

19 Sk 12,6; Job 33,15; Pat 3,32; Am 3,7 **20** 1 Krn 29,11.12; Job 12,13; Ps 113,2; Ps 147,5; Jer 32,19; Mt 6,13; Rom 11,33 **21** 1 Kar 3,9.10; 1 Kar 4,29; Est 1,13; Job 12,18; Ps 31,15; Ps 75,6.7; Jer 27,5; Dan 2,9; Dan 4,35; Dan 7,25; Jok 1,5 **22** Job 12,22; Job 26,6; Ps 25,14; Ps 36,9; Ps 139,12; Pat 3,22; Iz 45,7; Jer 23,24; Dan 5,11.14; 1 Tim 6,16; Hbr 4,13; Jok 1,17; 1 Jn 1,5 **23** Ps 21,2.4; Dan 2,18.29.30 **28** Pr 40,8; Pr 49,1 **29** Dan 2,22.28 **30** Dan 2,47; Apd 3,12 **32** Dan 2,38.45 **34** Zch 4,6 **35** Ps 37,10.36; Ps 80,9; Iz 2,2.3; Oz 13,3; Apr 16,14 **37** Ezr 1,2; Jer 27,6.7 **38** Dan 2,32; Dan 4,21.22 **39** Dan 2,32; Dan 5,28.31 **40** Dan 7,7.23

[41] Kaip sapne regėjai, kad statulos kojos ir jų pirštai buvo dalinai iš molio ir dalinai iš geležies, taip ketvirtoji karalystė bus pasidalinusi, tačiau geležies stiprumo bus joje, nes tu matei geležį, sumaišytą su moliu.
[42] Kadangi kojų pirštai buvo iš geležies ir molio, tai karalystė bus dalinai stipri ir dalinai trapi.
[43] O kadangi regėjai geležį, maišytą su moliu, tai reiškia, kad jie susimaišys per žmogaus sėklą, tačiau nesusijungs, kaip geležis nesusijungia su moliu.
[44] Tų karalių dienomis dangaus Dievas įsteigs karalystę, kuri niekada nebus sunaikinta, kuri neatiteks jokiai kitai tautai. Ji sunaikins ir sudaužys visas karalystes ir pati pasiliks per amžius,
[45] kaip tu matei nuo kalno be žmogaus rankos pagalbos atlūžusį akmenį, kuris sutrupino geležį, varį, molį, sidabrą ir auksą. Didysis Dievas parodė tau, karaliau, kas bus ateityje. Sapnas yra tikras ir jo aiškinimas teisingas".
[46] Tada karalius Nebukadnecaras parpuolė veidu į žemę, pagarbino Danielių ir įsakė aukas bei smilkalus jam aukoti.
[47] Karalius Danieliui tarė: "Iš tikrųjų jūsų Dievas yra dievų Dievas, karalių Viešpats ir paslapčių atskleidėjas, nes tu sugebėjai atskleisti šią paslaptį!"
[48] Tada karalius išaukštino Danielių, davė jam daug brangių dovanų ir paskyrė jį Babilono srities valdovu ir visų Babilono išminčių vyriausiuoju valdytoju.
[49] Danieliaus prašomas, karalius paskyrė Šadrachą, Mešachą ir Abed Negą reikalų tvarkytojais Babilono sričiai, o Danielius pasiliko karaliaus rūmuose.

42 Dan 7,24
44 Iz 60,12; Dan 2,28.37; Lk 1,32.33
45 Dan 2,35
46 Ezr 6,10; Apd 10,25; Apd 14,13
47 Įst 10,17; Dan 3,28.29; Dan 4,34-37
48 Pat 14,35; Pat 21,1; Dan 2,6; Dan 4,9; Dan 5,11
49 Est 2,19.21; Est 3,2; Dan 1,7; Dan 3,12

3 SKYRIUS

4 Dan 4,1; Dan 6,25
6 Jer 29,22
8 Dan 6,12.13
9 Dan 2,4; Dan 5,10; Dan 6,6.21

3

Karalius Nebukadnecaras padirbdino auksinę statulą šešiasdešimties uolekčių aukščio ir šešių uolekčių pločio ir ją pastatydino Dūros lygumoje, Babilono krašte.
[2] Po to karalius Nebukadnecaras sukvietė kunigaikščius, valdovus, valdytojus, patarėjus, iždininkus, teisėjus, pareigūnus ir visus sričių valdininkus į statulos pašventinimo iškilmes.
[3] Kunigaikščiai, valdovai, valdytojai, patarėjai, iždininkai, teisėjai, pareigūnai ir visi sričių valdininkai susirinko į statulos, kurią karalius Nebukadnecaras buvo pastatydinęs, pašventinimo iškilmes. Jie sustojo ties statula,
[4] ir šauklys garsiai skelbė: "Jums, visų kalbų tautoms ir giminėms, įsakoma:
[5] kai tik išgirsite rago, vamzdžio, citros, arfos, psalterio, trimitų ir visokių muzikos instrumentų garsą, turite parpulti ir pagarbinti auksinę statulą, kurią pastatydino karalius Nebukadnecaras.
[6] Kas neparpuls ir nepagarbins jos, tuojau bus įmestas į liepsnojančią krosnį!"
[7] Visų kalbų tautos ir giminės, išgirdusios rago, vamzdžio, citros, arfos, psalterio ir visokių instrumentų garsą, parpuolė ir pagarbino karaliaus Nebukadnecaro pastatytą auksinę statulą.
[8] Tuo metu priėję kai kurie chaldėjai apkaltino žydus.
[9] Jie sakė karaliui Nebukadnecarui: "Karaliau, gyvuok amžinai!
[10] Tu, karaliau, išleidai įsakymą,

kad kiekvienas, išgirdęs rago, vamzdžio, citros, arfos, psalterio, trimitų ir visokių muzikos instrumentų garsą, turi pulti žemėn ir pagarbinti auksinę statulą,
[11] o kas neparpuls ir nepagarbins jos, bus įmestas į liepsnojančią krosnį.
[12] Štai, karaliau, žydai, kuriuos paskyrei Babilono srities reikalų tvarkytojais – Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas – nevykdė tavo įsakymo. Jie netarnauja tavo dievams ir nepagarbino auksinės statulos, kurią pastatydinai".
[13] Nebukadnecaras, supykęs ir užsirūstinęs, įsakė atvesti Šadrachą, Mešachą ir Abed Negą. Kai tuos vyrus atvedė pas karalių,
[14] Nebukadnecaras klausė: "Ar tai tiesa, Šadrachai, Mešachai ir Abed Negai, kad mano dievams netarnaujate ir pastatydintos auksinės statulos nepagarbinote?
[15] Dabar pasiruoškite, kai tik išgirsite rago, vamzdžio, citros, arfos, psalterio bei trimitų ir visokių muzikos instrumentų garsą, parpulti ir pagarbinti statulą, kurią pastatydinau. O jei nepagarbinsite, tuojau būsite įmesti į liepsnojančią krosnį. Ir koks Dievas išgelbės jus iš mano rankos?"
[16] Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas atsakė: "Mums nėra reikalo atsakyti į klausimą.
[17] Jeigu taip padarysi, tai mūsų Dievas, kuriam tarnaujame, gali išgelbėti mus iš liepsnojančios krosnies ir Jis išgelbės mus iš tavo rankos!
[18] O jei ne, tai tebūna tau žinoma, karaliau, kad mes tavo dievams netarnausime ir auksinės statulos, kurią pastatydinai, negarbinsime!"

12 Dan 1,8; Dan 2,49; Dan 6,12.13
13 Dan 2,12; Dan 3,19
15 Iš 5,2; Lk 13,9
16 Mt 10,19
17 1 Sam 17,37; Iz 26,3.4
18 Job 13,15
25 Ps 34,7; Iz 43,2
26 Dan 4,2.3.17.34; Dan 4,35
27 Hbr 11,34
28 Ps 34,7.8

[19] Nebukadnecaras be galo supyko, jo veido išraiška pasikeitė. Jis įsakė pakūrenti krosnį septynis kartus karščiau, kaip yra įprasta.
[20] Patiems stipriausiems savo kariuomenės vyrams liepė surišti Šadrachą, Mešachą ir Abed Negą ir juos įmesti į liepsnojančią krosnį.
[21] Tuojau tie vyrai su visa apranga: su apsiaustais, kelnėmis, kepurėmis bei kitais drabužiais buvo surišti ir įmesti į liepsnojančią krosnį.
[22] Kadangi karaliaus griežtu įsakymu krosnis buvo nepaprastai pakūrenta, vyrus, kurie įmetė Šadrachą, Mešachą ir Abed Negą, užmušė ugnies liepsna,
[23] o Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas įkrito surišti į liepsnas.
[24] Karalius Nebukadnecaras nustebęs skubiai atsikėlė ir klausė savo patarėjų: "Ar ne tris vyrus įmetėme surištus į ugnį?" Jie atsakė karaliui: "Tikrai taip, karaliau!"
[25] Jis tarė: "Aš matau keturis laisvus vyrus, vaikščiojančius ugnyje! Jiems ugnis nekenkia, o ketvirtasis atrodo kaip Dievo sūnus!"
[26] Nebukadnecaras, priėjęs prie degančios krosnies angos, tarė: "Šadrachai, Mešachai ir Abed Negai, aukščiausiojo Dievo tarnai, išeikite!" Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas išėjo iš krosnies.
[27] Susirinkę kunigaikščiai, valdovai, valdytojai ir karaliaus patarėjai matė, kad ugnis neturėjo galios jų kūnams. Jų galvos plaukai nebuvo apsvilę, nė apsiaustai apdegę, net dūmų kvapo nesijautė.
[28] Karalius Nebukadnecaras tarė:

"Palaimintas Šadracho, Mešacho ir Abed Nego Dievas, kuris atsiuntė angelą ir išgelbėjo savo tarnus, pasitikėjusius Juo. Jie sulaužė karaliaus įsakymą ir atidavė savo kūnus, kad netarnautų ir negarbintų kito dievo, išskyrus savąjį Dievą.
[29] Tad išleidžiu įsakymą, kad kiekvienas, nepaisant iš kokios tautos ir giminės jis bebūtų, bus sukapotas į gabalus ir jo namai paversti griuvėsiais, jei nepagarbiai kalbės apie Šadracho, Mešacho ir Abed Nego Dievą. Nes nėra jokio kito dievo, kuris taip galėtų išgelbėti!"
[30] Po to karalius išaukštino Šadrachą, Mešachą ir Abed Negą Babilono krašte.

4 Karalius Nebukadnecaras sakė visų kalbų tautoms ir giminėms, kurios gyvena visoje žemėje: "Ramybė tepadaugėja jums.
[2] Manau, gerai yra paskelbti ženklus ir stebuklus, kuriuos aukščiausiasis Dievas man padarė.
[3] Jo ženklai – didingi! Jo stebuklai – galingi! Jo karalystė – amžina ir Jo valdžia – nesibaigianti!
[4] Aš, Nebukadnecaras, gyvenau ramiai ir laimingai savo rūmuose.
[5] Aš sapnavau sapną, kuris nugąsdino mane, o mintys bei regėjimai, gulint lovoje, baugino mane.
[6] Tad įsakiau atvesti pas mane visus Babilono išminčius, kad jie man tą sapną išaiškintų.
[7] Atėjo ženklų aiškintojai, žyniai, chaldėjai ir astrologai. Aš pasakiau jiems sapną, tačiau jie negalėjo man jo išaiškinti.
[8] Pagaliau atėjo Danielius, kuris pagal mano dievo vardą vadinamas Beltšacaru, turįs šventųjų dievų dvasią. Aš pasakiau jam sapną:
[9] 'Beltšacarai, vyriausias išminčiau! Aš žinau, kad tavyje yra šventųjų dievų dvasia ir jokia paslaptis tau nėra per sunki. Pasiklausyk mano sapno, kurį sapnavau, ir išaiškink jį!
[10] Savo lovoje gulėdamas, sapnavau labai aukštą medį žemės viduryje.
[11] Tas medis išaugo stiprus ir toks didelis, kad jo viršūnė siekė dangų ir jis buvo matomas visoje žemėje.
[12] Jo lapai buvo gražūs ir vaisių taip gausu, kad maisto ant jo užteko visiems. Jo pavėsyje ilsėjosi laukiniai žvėrys, šakose gyveno padangės paukščiai, jo vaisiais maitinosi visi kūnai.
[13] Man lovoje gulint, štai šventas sargas nusileido iš dangaus.
[14] Jis garsiai šaukė: 'Nukirskite medį, nukapokite jo šakas! Nukratykite lapus ir išbarstykite vaisius! Žvėrys tebėga iš jo pavėsio ir paukščiai iš jo šakų!
[15] Tačiau kelmą palikite žemėje, surakintą geležimi ir variu. Jis tebūna dangaus rasa vilgomas, jo dalis tebūna su žvėrimis lauko žolėje.
[16] Tebūna pakeista jo žmogiška širdis, ir tebus jam duota žvėries širdis. Taip praeis septyni laikai!
[17] Sargų nutarimu taip nuspręsta, šventųjų įsakymu patvarkyta, kad gyvieji žinotų, jog Aukščiausiasis viešpatauja žmonių karalystėje ir duoda ją tam, kam Jis nori, patį žemiausią tarp žmonių paskirdamas valdovu'.
[18] Tai sapnas, kurį aš, karalius Nebukadnecaras, sapnavau. O tu, Beltšacarai, paskelbk išaiškini-

29 Dan 2,5; Dan 2,46.47; Dan 4,34-37; Dan 6,26; Dan 6,27

4 SKYRIUS

1 Dan 3,4; Dan 6,25
2 Dan 3,26
3 2 Sam 7,16; Dan 2,44; Dan 4,34; Dan 6,26
5 Dan 2,1; Dan 2,28.29
7 Dan 2,2
8 Dan 1,7; Dan 2,11; Dan 4,18; Dan 5,11.14
9 Dan 2,48; Dan 5,11
10 Ez 31,3
12 Rd 4,20
13 Įst 33,2; Dan 4,17.23
14 Ez 31,10-14; Ez 31,12.13
16 Dan 11,13; Dan 12,7
17 1 Sam 2,8; Ps 9,16; Ps 83,18; Jer 27,5-7; Dan 2,21; Dan 4,25.32; Dan 5,21
18 Pr 41,8.15; Dan 4,8.9; Dan 5,11.14

mą, nes visi mano karalystės išminčiai nepajėgia jo išaiškinti. Bet tu gali, nes šventųjų dievų dvasia yra tavyje!'

[19] Danielius, vadinamas Beltšacaru, kurį laiką stovėjo apstulbęs, ir jo mintys jaudino jį. Karalius tarė jam: 'Beltšacarai, sapnas ir jo aiškinimas tenesukelia tau nerimo'. Beltšacaras atsakė: 'Mano valdove! Sapnas tebūna tiems, kurie tavęs nekenčia, ir jo aiškinimas tavo priešams!

[20] Medis, kurį regėjai, kuris išaugo toks didelis ir stiprus, kad jo viršūnė siekė dangų ir buvo matomas visoje žemėje,

[21] kurio lapai buvo gražūs, ir vaisių taip gausu, kad jų užteko visiems, kurio pavėsyje gyveno laukų žvėrys, o šakose – padangių paukščiai,

[22] esi tu, karaliau. Tu išaugai ir sustiprėjai, tavo didybė pasiekė dangų ir valdžia žemės pakraščius.

[23] Kadangi, karaliau, matei šventą sargą, nusileidžiantį iš dangaus ir sakantį: 'Nukirskite medį ir sunaikinkite jį, bet kelmą, surakintą geležimi ir variu, palikite žemėje, tarp lauko žolės. Jis tebūna dangaus rasa vilgomas ir su lauko žvėrimis tebūna jo dalis, kol praeis septyni laikai',

[24] tai toks aiškinimas, karaliau, ir toks Aukščiausiojo nutarimas, kuris ištiks mano valdovą karalių.

[25] Tave pašalins iš žmonių, su lauko žvėrimis tu gyvensi, tave maitins žole kaip jautį ir dangaus rasa vilgys tave. Taip septyni laikai praeis, kol pažinsi, kad Aukščiausiasis viešpatauja žmonių karalystėje ir duoda ją, kam Jis nori.

[26] Paliktas medžio kelmas reiškia, kad karalystė bus tau grąžinta, kai pažinsi, kad viešpatauja dangus.

[27] Tad, karaliau, priimk mano patarimą, pakeisk savo nuodėmes teisumu ir savo nusikaltimus pasigailėjimu beturčiams. Taip elgdamasis, gal savo gyvenimą pratęsi'.

[28] Visa tai atsitiko karaliui Nebukadnecarui.

[29] Praėjus dvylikai mėnesių, vaikščiodamas karaliaus rūmuose Babilone,

[30] karalius kalbėjo: 'Ar tai nėra didysis Babilonas, kurį aš pastačiau savo didžia galia ir padariau jį karaliaus būstine savo didybės garbei?'

[31] Karaliui dar tebekalbant, pasigirdo balsas iš dangaus: 'Tau, karaliau Nebukadnecarai, sakoma: karalystė ir valdžia iš tavęs atimta.

[32] Iš žmonių tave pašalins, su lauko žvėrimis gyvensi, ėsi žolę kaip jautis, kol septyni laikai praeis, kol pažinsi, kad Aukščiausiasis viešpatauja žmonių karalystėje ir duoda ją tam, kam Jis nori!'

[33] Tą pačią valandą žodis išsipildė: Nebukadnecaras buvo pašalintas iš žmonių, jis ėdė žolę kaip jautis, jo kūną vilgė rasa, jo plaukai užaugo kaip erelių plunksnos ir nagai – kaip paukščių.

[34] Paskirtam laikui praėjus, aš, Nebukadnecaras, pakėliau akis į dangų, ir mano protas sugrįžo. Aš šlovinau Aukščiausiąjį, gyriau ir garbinau Tą, kuris amžinai gyvena, nes Jo valdžia yra amžina ir Jo karalystė nesibaigia.

[35] Visi žemės gyventojai yra niekas. Kaip Jis nori, taip Jis elgiasi su dangaus pulkais ir žemės gy-

19 2 Sam 18,32; Dan 4,8; Dan 7,15.28; Dan 8,27
20 Dan 4,10-12
22 Jer 27,6-8; Dan 2,37.38
23 Dan 4,13-15; Dan 5,21
25 Ps 106,20; Jer 27,5; Dan 4,2; Dan 4,32; Dan 5,21
26 Mt 21,25
27 1 Kar 21,29; Ps 41,1-3; 1 Pt 4,8
30 Pat 16,18
31 Dan 4,24; Lk 12,20
32 Dan 4,25
34 Dan 4,26; Lk 1,33; Apr 4,10
35 Job 34,29; Ps 135,6; Iz 40,15.17; Rom 9,20

ventojais. Nėra nė vieno, kuris galėtų sulaikyti Jo ranką ir Jam sakyti: 'Ką darai?'
[36] Tuo pačiu metu man sugrįžo protas. Savo karalystės šlovei atgavau garbę ir spindesį. Mano patarėjai bei kunigaikščiai ieškojo manęs, ir aš vėl įsitvirtinau savo karalystėje, ir man buvo suteikta dar didesnė garbė.
[37] Dabar aš, Nebukadnecaras, giriu, aukštinu ir šlovinu dangaus Dievą, nes visi Jo darbai yra tiesa ir Jo keliai teisingi. Tuos, kurie elgiasi išdidžiai, Jis gali pažeminti".

5 Karalius Belšacaras iškėlė didelę puotą tūkstančiui savo didžiūnų ir jų akivaizdoje gėrė vyną.
[2] Belšacaras, paragavęs vyno, įsakė atnešti auksinius ir sidabrinius indus, kuriuos jo tėvas Nebukadnecaras buvo atgabenęs iš Jeruzalės šventyklos, kad iš jų gertų karalius, jo kunigaikščiai, žmonos ir sugulovės.
[3] Tada atnešė auksinius ir sidabrinius indus, kurie buvo atgabenti iš Jeruzalės šventyklos, Dievo namų. Iš jų gėrė karalius, jo kunigaikščiai, žmonos ir sugulovės.
[4] Jie gėrė vyną ir gyrė savo auksinius, sidabrinius, varinius, geležinius, medinius ir akmeninius dievus.
[5] Tą pačią valandą pasirodė žmogaus rankos pirštai ir rašė ties žvakide ant karaliaus rūmų sienos. Karalius matė rašančią ranką.
[6] Jo veidas pasikeitė, jį apėmė neramios mintys, sąnariai suglebo ir keliai drebėjo.
[7] Karalius, garsiai šaukdamas, liepė atvesti žynius, chaldėjus ir astrologus. Jiems susirinkus, karalius kalbėjo Babilono išminčiams: "Kas perskaitys šitą raštą ir man jį išaiškins, tas bus apvilktas purpuru, jam bus užkabinta auksinė grandinė ir jis bus paskelbtas trečiu valdovu karalystėje!"
[8] Tačiau visi išminčiai negalėjo nei rašto perskaityti, nei jo išaiškinti karaliui.
[9] Tuomet karalius Belšacaras labai sunerimo, jo veidas pabalo, o didžiūnai buvo apstulbę.
[10] Išgirdusi karaliaus ir didžiūnų žodžius, karalienė įėjo į puotos salę, ir tarė: "Karaliau, gyvuok per amžius! Teneapima tavęs neramios mintys ir tavo veidas tenepasikeičia!
[11] Tavo karalystėje yra vyras, kuris turi šventųjų dievų dvasią. Tavo tėvo dienomis šviesa, supratimas ir išmintis, panaši į dievų išmintį, buvo jame. Karalius Nebukadnecaras, tavo tėvas, paskyrė jį ženklų aiškintojų, žynių, chaldėjų ir astrologų viršininku,
[12] kadangi jis turėjo nepaprastą dvasią, supratimą ir protą, galintį išaiškinti sapnus, atspėti mįsles ir atidengti paslaptis. Tai Danielius, kuriam karalius davė Beltšacaro vardą. Taigi pašauk Danielių, ir jis tau išaiškins".
[13] Kai Danielių atvedė pas karalių, karalius tarė: "Ar tu tas Danielius iš Judo tremtinių, kuriuos karalius, mano tėvas, atvedė iš Judėjos?
[14] Aš girdėjau apie tave, kad šventųjų dievų dvasia yra tavyje ir taip pat šviesa, supratimas bei nepaprasta išmintis.
[15] Buvo pakviesti išminčiai ir žy-

36 2 Krn 20,20; Pat 22,4; Dan 4,26
37 Iš 18,11; Ps 33,4; Dan 2,46.47; Dan 3,28.29

5 SKYRIUS
1 Est 1,3
2 Dan 1,2
3 2 Krn 36,10
4 Apr 9,20
5 Dan 4,31
6 Dan 4,6
7 Iz 47,13; Dan 4,6.7; Dan 5,11.15; Dan 6,2.3
8 Dan 2,27; Dan 4,7; Dan 5,15
9 Dan 2,1; Dan 5,6
11 Dan 2,48; Dan 4,8.9.18
12 Dan 1,7; Dan 4,8
14 Dan 4,8.9.18; Dan 5,11.12
15 Dan 5,7.8

niai, kad perskaitytų šitą raštą ir jį išaiškintų, bet jie nesugebėjo išaiškinti tų žodžių prasmės.
[16] Aš girdėjau apie tave, kad tu gali išaiškinti paslaptis. Jei perskaitysi raštą ir pasakysi jo reikšmę, būsi apvilktas purpuru, gausi auksinę grandinę ir būsi trečias valdovas karalystėje!"
[17] Danielius atsakė karaliui: "Dovanos telieka pas tave arba duok jas kitam! Tačiau aš perskaitysiu raštą karaliui ir jį išaiškinsiu.
[18] O karaliau! Aukščiausiasis Dievas davė tavo tėvui Nebukadnecarui karalystę, didybę, garbę ir šlovę.
[19] Dėl didybės, kuri jam buvo duota, visų kalbų tautos ir giminės drebėjo ir bijojo jo. Ką norėjo, jis nužudė, ką norėjo, paliko gyvą; ką norėjo, jis išaukštino, ką norėjo, pažemino.
[20] O kai jo širdis pasiaukštino ir dvasia sukietėjo nuo išdidumo, jis buvo nustumtas nuo karališko sosto ir neteko savo šlovės.
[21] Iš žmonių jis buvo pašalintas, jo širdis pasidarė kaip žvėries, su laukiniais asilais jis gyveno, valgė žolę kaip jautis, jo kūną vilgė dangaus rasa, kol jis pažino, kad aukščiausiasis Dievas viešpatauja žmonių karalystėje ir paskiria valdovu tą, kurį Jis nori.
[22] O tu, jo sūnau Belšacarai, nenusižeminai širdimi, nors visa tai žinojai.
[23] Tu pasipūtei prieš dangaus Viešpatį, įsakei atnešti Jo namų indus ir tu bei tavo didžiūnai, tavo žmonos ir sugulovės gėrė iš jų vyną, ir tu gyrei sidabrinius, auksinius, varinius, geležinius, medinius ir akmeninius dievus, kurie negali nei matyti, nei girdėti, nei suprasti. O Dievo, kurio rankoje yra tavo gyvybė ir kurio žinioje yra visi tavo keliai, tu nešlovinai.
[24] Todėl Jis siuntė ranką, ir šitas raštas buvo užrašytas.
[25] Štai kas parašyta: 'Mene, mene, tekel, uparsin'.
[26] Tokia jų reikšmė: 'Mene' – Dievas suskaičiavo tavo karalystės dienas ir jas užbaigė;
[27] 'Tekel' – esi pasvertas svarstyklėmis ir rastas per lengvas;
[28] 'Peres' – tavo karalystė padalyta ir atiduota medams ir persams!"
[29] Belšacaras įsakė apvilkti Danielių purpuru, užkabinti auksinę grandinę ir paskelbė, kad jis bus trečias valdovas karalystėje.
[30] Tą pačią naktį karalius Belšacaras, chaldėjų karalius, buvo nužudytas,
[31] ir Darijus, medas, pradėjo valdyti, būdamas šešiasdešimt dvejų metų.

6 Darijus nusprendė paskirti karalystėje šimtą dvidešimt vietininkų, kurie būtų paskirstyti po visą karalystę,
[2] ir tris jų valdovus, tarp kurių buvo Danielius. Vietininkai turėjo jiems atsiskaityti, kad nebūtų padaryta žalos karalystei.
[3] Danielius buvo pranašesnis už visus valdovus ir vietininkus, nes nepaprasta dvasia buvo jame. Karalius galvojo paskirti jį visos karalystės valdovu.
[4] Valdovai ir vietininkai ieškojo priežasties Danielių apkaltinti karalystės reikaluose, bet jie nerado jokios priežasties nė kaltės, nes jis buvo ištikimas. Jokio apsileidimo

16 Dan 5,7.29
18 Dan 2,37.38; Dan 4,17.22.25
19 Jer 27,7; Dan 2,12.13; Dan 3,6
20 Dan 4,30.37
21 Ez 17,24; Dan 4,32.33
22 2 Krn 33,23; 2 Krn 36,12
23 Iš 40,9; Ps 115,5.6; Jer 10,23; Dan 5,3.4
27 Ps 62,9
28 Dan 5,31; Dan 6,28; Dan 9,1
29 Dan 5,7.16
30 Jer 51,31.39.57
31 Dan 2,39; Dan 9,1

6 SKYRIUS
3 Dan 5,12
4 Ekl 4,4

nė kaltės nebuvo surasta jame.
[5] Tie vyrai kalbėjo: "Mes nerasime jokios priežasties apkaltinti Danielių, nebent kuo nors iš jo Dievo įstatymo".
[6] Valdovai ir vietininkai, susirinkę pas karalių, tarė: "Karaliau Darijau, gyvuok per amžius!
[7] Visi karalystės vietininkai, valdovai, kunigaikščiai, patarėjai ir valdytojai susitarė prašyti karaliaus išleisti nutarimą ir jį patvirtinti, kad kiekvienas, kuris per trisdešimt dienų prašys ko nors iš bet kokio dievo ar žmogaus, o ne iš tavęs, karaliau, būtų įmestas į liūtų duobę!
[8] Karaliau, išleisk nutarimą ir pasirašyk jį, kad jis nebūtų pakeistas ar atšauktas pagal medų ir persų įstatymą".
[9] Karalius Darijus išleido nutarimą ir pasirašė.
[10] Kai Danielius sužinojo, kad toks nutarimas pasirašytas, parėjo į savo namus. Aukštutiniame kambaryje langai buvo atidengti į Jeruzalės pusę ir tris kartus per dieną jis atsiklaupęs melsdavosi ir dėkodavo savo Dievui, kaip ir anksčiau darydavo.
[11] Tada šitie vyrai susirinko ir rado Danielių, besimeldžiantį ir beprašantį savo Dievą.
[12] Atėję pas karalių, jie sakė: "Ar nepaskelbei raštu nutarimo, kad kiekvienas, kuris per trisdešimt dienų ko nors prašys iš bet kokio dievo ar žmogaus, o ne iš tavęs, karaliau, būtų įmestas į liūtų duobę?" Karalius atsakė: "Tas nutarimas yra tvirtas kaip medų ir persų įstatymas, kuris yra neatšaukiamas!"
[13] Jie atsiliepė ir tarė: "Danielius, vienas iš Judo tremtinių, nepaiso tavęs, karaliau, nė tavo nutarimo, kurį pasirašei. Jis tris kartus per dieną meldžiasi!"
[14] Karaliui jų žodžiai labai nepatiko. Jis nusprendė išgelbėti Danielių ir ligi saulės laidos stengėsi jį išvaduoti.
[15] Tuomet tie vyrai, vėl nuėję pas karalių, tarė jam: "Karaliau, žinok, jog pagal medų ir persų įstatymą kiekvienas sprendimas ir nutarimas, patvirtintas karaliaus, yra nepakeičiamas!"
[16] Tada karalius įsakė atvesti Danielių ir įmesti jį į liūtų duobę. Ir karalius tarė Danieliui: "Tavo Dievas, kuriam nepaliaudamas tarnauji, išgelbės tave!"
[17] Buvo atgabentas akmuo ir užristas ant duobės angos. Karalius jį užantspaudavo savo ir didžiūnų žiedais, kad nuosprendis Danieliui nebūtų pakeistas.
[18] Po to karalius grįžo į savo rūmus ir praleido naktį pasninkaudamas. Jis nepasikvietė muzikantų ir nemiegojo visą naktį.
[19] Auštant karalius atsikėlė ir nuskubėjo prie liūtų duobės.
[20] Artėdamas prie duobės, jis šaukė verksmingu balsu: "Danieliau! Gyvojo Dievo tarne! Ar tavo Dievas, kuriam nepaliaudamas tarnauji, galėjo tave išgelbėti iš liūtų?"
[21] Danielius atsiliepė: "Karaliau, gyvuok per amžius!
[22] Mano Dievas atsiuntė angelą, kuris užčiaupė liūtų nasrus, ir jie nesužeidė manęs, nes Jo akivaizdoje buvau nekaltas. Taip pat ir tau, karaliau, nepadariau jokio nusikaltimo".
[23] Karalius labai apsidžiaugė ir

6 Neh 2,3
7 Ps 59,3; Ps 62,4; Ps 64,2-6
8 Est 1,19; Est 8,8
10 Ps 55,17
12 Dan 3,8-12; Dan 6,8.15
13 Dan 1,6; Dan 3,12; Dan 5,13
14 Mk 6,26
15 Dan 6,8.12
17 Rd 3,53; Mt 27,66
18 Dan 2,1
19 Dan 3,24
20 Dan 3,17
21 Dan 2,4; Dan 6,6
22 Dan 3,28; Hbr 11,33
23 Hbr 11,33

įsakė ištraukti Danielių iš duobės. Danielių ištraukus iš duobės, nebuvo rasta ant jo jokio sužeidimo, nes jis tikėjo savo Dievu.

[24] Karalius įsakė atvesti anuos vyrus, kurie įskundė Danielių, ir įmesti į liūtų duobę juos, jų vaikus ir žmonas. Dar nepasiekę duobės dugno, jie buvo liūtų pačiupti ir jų kaulai buvo sutriuškinti.

[25] Po to karalius Darijus parašė visų kalbų tautoms ir giminėms, kurios gyveno visoje žemėje: "Ramybė tepadaugėja jums!

[26] Aš išleidžiu nutarimą, kad visose mano karalystės valdose žmonės gerbtų ir bijotų. Danieliaus Dievo, nes Jis yra gyvas Dievas, pasilieką̨s per amžius. Jo karalystė nesunaikinama ir valdžia amžina!

[27] Jis gelbsti ir išlaisvina, daro ženklus bei stebuklus danguje ir žemėje. Jis išgelbėjo Danielių iš liūtų nasrų!"

[28] Danieliui sekėsi Darijaus ir Kyro, perso, karaliavimo metu.

7

Pirmaisiais Babilono karaliaus Belšacaro metais Danielius, gulėdamas lovoje, sapnavo sapną ir matė regėjimą. Jis užrašė tą sapną:

[2] "Aš, Danielius, naktį mačiau regėjimą. Keturi dangaus vėjai sujudino Didžiąją jūrą.

[3] Iš jūros išėjo keturi dideli žvėrys, kurie skyrėsi vienas nuo kito.

[4] Pirmasis buvo lyg liūtas su erelio sparnais. Mačiau, kaip jo sparnus išplėšė, jį pakėlė nuo žemės ir pastatė ant kojų lyg žmogų ir jam buvo duota žmogaus širdis.

[5] Antrasis žvėris buvo panašus į lokį. Vienu šonu pasikėlęs, jis laikė tris šonkaulius nasruose tarp savo dantų. Jam sakė: 'Kelkis! Ėsk daug mėsos!'

[6] Po to regėjau kitą žvėrį lyg leopardą, kuris turėjo keturis paukščio sparnus ant nugaros ir keturias galvas. Ir jam buvo duota valdžia.

[7] Po to nakties regėjime mačiau ketvirtą žvėrį: baisų, siaubingą ir nepaprastai stiprų, kuris turėjo didelius geležinius dantis. Jis ėdė, triuškino, mindė kojomis. Jis skyrėsi nuo pirmiau matytų žvėrių ir turėjo dešimt ragų.

[8] Aš stebėjau ragus, ir štai kitas, mažas ragas išaugo tarp jų. Trys iš pirmųjų ragų buvo išrauti. Rage buvo akys ir burna lyg žmogaus, kuri išdidžiai kalbėjo.

[9] Man bežiūrint, buvo pastatyti sostai ir atsisėdo Amžinasis, kurio drabužiai buvo balti kaip sniegas ir galvos plaukai kaip gryna vilna. Jo sostas – kaip ugnies liepsna, jo ratai – kaip liepsnojanti ugnis.

[10] Ugnies srovė tryško iš Jo akivaizdos. Tūkstančių tūkstančiai Jam tarnavo, miriadų miriadai stovėjo Jo akivaizdoje. Teismas atsisėdo, ir knyga buvo atskleista.

[11] Aš mačiau, kad už išdidžius žodžius, kuriuos kalbėjo ragas, žvėris buvo užmuštas, o jo kūnas sunaikintas ir įmestas į ugnį.

[12] Likusiems žvėrims buvo atimta valdžia, bet jiems buvo leista gyventi iki skirto laiko.

[13] Aš mačiau nakties regėjime dangaus debesimis ateinantį tarsi žmogaus sūnų. Jis buvo privestas prie Amžinojo.

[14] Jam buvo duota valdžia, šlovė

24 Įst 19,18.19; Įst 24,16
25 Dan 4,1
26 Ps 99,1; Dan 2,44; Dan 3,29; Dan 4,3; Dan 4,34; Dan 6,20; Dan 7,14.27
27 Dan 4,2.3
28 Ezr 1,1.2; Dan 1,21

7 SKYRIUS

1 Dan 2,28; Am 3,7
3 Apr 13,1; Apr 17,8
4 Įst 28,49; Dan 4,16.34
5 Dan 2,39
6 Dan 8,8.22
7 Dan 2,40; Apr 12,3; Apr 13,1
8 Dan 8,9; Apr 9,7; Apr 13,5.6
9 Ps 90,2; Ez 1,15; Apr 1,14; Apr 20,4
10 Iz 30,33; Iz 66,15; Apr 5,11; Apr 20,11-15
11 Apr 19,20; Apr 20,10
13 Mt 24,30; Mt 26,64
14 Dan 3,4; Mch 4,7; Jn 3,35.36

ir karalystė, kad visų kalbų tautos ir giminės jam tarnautų. Jo valdžia – amžina valdžia, kuri nesibaigs, ir jo karalystė – nesunaikinama!
[15] Aš, Danielius, sunerimau savo dvasioje, savo kūno viduje, ir mano regėjimas gąsdino mane.
[16] Priėjau prie vieno iš ten stovinčių ir paklausiau jo, ką iš tiesų visa tai reiškia. Jis atsakė ir išaiškino regėjimą.
[17] 'Šitie keturi dideli žvėrys yra keturi karaliai, kurie iškils žemėje.
[18] Tačiau Aukščiausiojo šventieji gaus karalystę ir valdys tą karalystę amžinai ir per amžių amžius!'
[19] Tada aš norėjau sužinoti tiesą apie ketvirtąjį žvėrį, kuris skyrėsi nuo jų visų: nepaprastai baisus, geležiniais dantimis ir variniais nagais, kuris ėdė, triuškino ir, kas liko, sumindė kojomis.
[20] Ir apie dešimt ragų ant galvos ir dar vieną, kuriam išaugus, trys ragai iškrito. Ragas turėjo akis bei burną, kalbančią išdidžiai, ir atrodė didesnis už kitus.
[21] Aš mačiau tą ragą, kariaujantį su šventaisiais ir juos nugalintį,
[22] kol atėjo Amžinasis ir savo sprendimu atidavė karalystę Aukščiausiojo šventiesiems.
[23] Jis taip kalbėjo: 'Ketvirtasis žvėris – tai ketvirta karalystė žemėje, kuri skirsis nuo visų karalysčių. Ji ris visą žemę, ją samindžios ir sutriuškins.
[24] Dešimt ragų reiškia dešimt karalių, kilusių iš jos. Vėliau iškils dar vienas, kuris skirsis nuo kitų ir pašalins tris karalius.
[25] Jis kalbės išdidžiai prieš Aukščiausiąjį ir vargins Aukščiausiojo šventuosius, sumanys pakeisti įstatymą. Jie bus atiduoti į jo rankas vienam laikui, dviem laikams ir pusei laiko.

18 Iz 60,12-14
21 Apr 11,7; Apr 13,7
22 Apr 1,6
23 Dan 2,40
24 Apr 13,1; Apr 17,12
25 Dan 2,21; Apr 12,14; Apr 13,1-6; Apr 13,7; Apr 17,6; Apr 18,24
26 Dan 2,35; Dan 7,10.22; Apr 19,20
27 Iz 60,12; Dan 7,14.18.22; Lk 1,33
28 Dan 8,27; Lk 2,19.51

8 SKYRIUS
1 Dan 7,1; Dan 8,1
2 Est 1,2; Est 2,8
3 Dan 7,5
4 Dan 5,19
5 Dan 8,8.21; Dan 11,3

[26] Po to teismas atims iš jo valdžią, jo karalystę sužlugdys ir sunaikins.
[27] O karalystė, valdžia ir viso pasaulio karalysčių didybė bus atiduota Aukščiausiojo šventųjų tautai. Jo karalystė bus amžina, visos valdžios Jam tarnaus ir Jo klausys'.
[28] Tai buvo kalbos pabaiga. Mane, Danielių, labai jaudino mano mintys, mano veidas pasikeitė, bet tą kalbą aš laikiau savo širdyje".

8

Trečiaisiais karaliaus Belšacaro karaliavimo metais aš, Danielius, mačiau antrą regėjimą.
[2] Kai mačiau regėjimą, aš buvau Sūzų rūmuose, Elamo krašte, ir mačiau regėjimą, kaip aš stovėjau prie Ulajo upės.
[3] Pakėlęs akis, pamačiau aviną, stovintį ant upės kranto. Jis turėjo du ragus. Abu ragai buvo aukšti, bet vienas iš jų aukštesnis už kitą, ir aukštesnysis išaugo vėliau.
[4] Aš mačiau tą aviną, badantį ragais į vakarus, šiaurę ir pietus. Joks žvėris negalėjo atsilaikyti prieš jį ir nė vienas negalėjo išsigelbėti iš jo. Jis darė, kas jam patiko, ir tapo galingas.
[5] Man bežiūrint, ožys atėjo iš vakarų, neliesdamas žemės paviršiaus. Tas ožys turėjo didelį ragą tarpuakyje.
[6] Priėjęs prie dviragio avino, kurį mačiau stovintį prie upės, puolė jį, apimtas didelio įtūžio.
[7] Aš mačiau, kaip jis užpuolė aviną, labai įtūžęs, smogė jam ir nulaužė jam abu ragus. Avinas ne-

turėjo jėgų atsilaikyti prieš jį. Parbloškęs aviną ant žemės, sutrypė jį, ir nebuvo nė vieno, kuris išgelbėtų aviną iš jo.
[8] Ožys tapo labai galingas. Jam sustiprėjus, nulūžo didysis ragas ir jo vietoje išaugo keturi ragai keturiomis dangaus vėjų kryptimis.
[9] Iš vieno iš jų išdygo mažas ragas ir išaugo labai didelis, nukreiptas pietų, rytų ir gražiosios žemės link.
[10] Jis pasiekė dangaus kareiviją, numetė žemėn kai kuriuos iš jų, net dalį žvaigždžių, ir juos sumindžiojo.
[11] Jis aukštinosi iki kareivijų Kunigaikščio, pašalino kasdienę auką ir išniekino Jo šventyklą.
[12] Už nusikaltimus jam buvo perduota kareivijos ir kasdieninė auka. Jis numetė žemėn tiesą ir jam sekėsi, ką jis darė.
[13] Aš girdėjau vieną šventąjį sakant kitam, kuris klausė: "Ar ilgai tęsis šitas regėjimas apie kasdieninę auką, pasibaisėtinus nusikaltimus, šventyklos ir kareivijų mindžiojimą?"
[14] Jis man sakė: "Du tūkstančius tris šimtus vakarų ir rytų. Po to šventykla vėl bus apvalyta".
[15] Kai aš, Danielius, mačiau tą regėjimą ir stengiausi jį suprasti, štai čia, prie manęs, stovėjo tarsi vyras.
[16] Aš išgirdau nuo Ulajo upės žmogaus balsą: "Gabrieliau, išaiškink jam regėjimą".
[17] Jam atėjus prie manęs, aš išsigandau ir parpuoliau veidu žemėn. O jis tarė: "Žmogaus sūnau, suprask, kad tas regėjimas apie laikų pabaigą".

8 Dan 7,6; Dan 8,22; Dan 11,4
9 Ps 48,2; Dan 11,21; Dan 11,25
10 Iz 14,13; Dan 11,28; Apr 12,4
11 Iš 29,38; Joz 5,14; Dan 8,25; Dan 11,31; Dan 11,36.37; Dan 12,11
12 Iz 59,14; Dan 8,4; Dan 11,31; Dan 11,36
13 Dan 4,13.23
15 Ez 1,26; 1 Pt 1,10
16 Dan 12,6.7; Lk 1,19.26
17 Apr 1,17
18 Ez 2,2; Lk 9,32
19 Hab 2,3
21 Dan 7,17.23; Dan 11,3
22 Dan 11,4
23 Įst 28,50
24 Dan 7,25; Dan 11,36; Apr 17,13
25 Job 34,20; Dan 8,11-13; Dan 11,21; Dan 11,36; Dan 12,7; Apr 19,19.20
26 Ez 12,27
27 Dan 7,28; Dan 8,17

9 SKYRIUS
1 Dan 1,21
2 2 Krn 36,21

[18] Jam bekalbant, aš gulėjau be jausmų ant žemės. Jis palietė mane, pastatė ant kojų
[19] ir tarė: "Aš tau atskleisiu, kas atsitiks rūstybės dienų pabaigoje, nes galas ateis skirtu metu.
[20] Dviragis avinas, kurį matei, yra medų ir persų karaliai.
[21] Gauruotasis ožys yra Graikijos karalius. Didysis ragas jo tarpuakyje – tai pirmasis karalius.
[22] Jam nulūžus, išaugo keturi ragai, tai reiškia keturias karalystes, kilusias iš jo tautos, bet nepasiekusias jo galybės.
[23] Jų karaliavimui baigiantis, kai piktadariai bus pripildę savo saiką, iškils akiplėša ir klastingas karalius.
[24] Jis bus galingas, bet ne savo jėga, ir įvykdys baisių nusikaltimų. Ką darys, jam seksis, jis sunaikins galinguosius ir šventųjų tautą.
[25] Jo planai bus klastingi ir jam seksis. Jis didžiuosis savo širdyje ir taikos metu daugelį sunaikins. Jis pakils prieš kunigaikščių Kunigaikštį, bet bus sunaikintas be žmogaus rankos.
[26] Regėjimas, kuriame kalbama apie vakarus ir rytus, yra tikras. Tu paslėpk tą regėjimą, nes jis išsipildys tolimoje ateityje".
[27] Aš, Danielius, labai nusilpau ir kelias dienas sirgau. Po to sustiprėjęs tvarkiau karaliaus reikalus. Buvau sunerimęs dėl regėjimo, bet niekas jo nesuprato.

9

Darijaus, Ahasvero sūnaus, kilusio iš medų palikuonių, kuris tapo chaldėjų karaliumi,
[2] pirmaisiais karaliavimo metais aš, Danielius, supratau pagal knygas metų skaičių, apie kurį Vieš-

paties žodis buvo duotas pranašui Jeremijui, kad Jeruzalė bus apleista septyniasdešimt metų.
[3] Aš nukreipiau savo veidą į Viešpatį Dievą malda ir maldavimais su pasninku, ašutine ir pelenuose.
[4] Meldžiau Viešpatį, savo Dievą: "Viešpatie, didis ir baimę keliantis Dieve! Tu laikaisi sandoros ir esi gailestingas tiems, kurie Tave myli ir laikosi Tavo įsakymų.
[5] Mes nusidėjome ir nusikaltome, nedorai elgėmės, maištavome, atmetėme Tavo potvarkius ir nuostatus.
[6] Mes neklausėme Tavo tarnų pranašų, kurie kalbėjo Tavo vardu mūsų karaliams, kunigaikščiams, tėvams ir visai tautai.
[7] Tu, Viešpatie, esi teisus, o mums – Judo ir Jeruzalės gyventojams ir visiems izraelitams visose šalyse, po kurias juos išsklaidei dėl jų nusikaltimų – gėda, kaip šiandien matome.
[8] Viešpatie, mums, mūsų karaliams, kunigaikščiams ir mūsų tėvams gėda, nes mes nusidėjome Tau.
[9] Viešpatie, mūsų Dieve, Tu esi gailestingas ir atlaidus, nors mes sukilome prieš Tave.
[10] Mes nepaklusome Viešpaties, savo Dievo balsui, kad elgtumėmės pagal Jo įsakymus, kuriuos Jis mums davė per savo tarnus pranašus.
[11] Visas Izraelis sulaužė Tavo įstatymą ir nusisuko, kad neklausytų Tavo balso. Tada išsiliejo ant mūsų Tavo prakeikimas, kaip parašyta Dievo tarno Mozės įstatyme, nes mes Jam nusikaltome.
[12] Jis įvykdė savo žodį, pasakytą prieš mus ir mūsų teisėjus, kad

3 Neh 1,4
4 Iš 20,6
5 1 Kar 8,47.48
6 2 Krn 36,15
7 Neh 9,33
9 Ps 130,4.7
11 Kun 26,14; Iz 1,3-6
12 Rd 1,12; Rd 2,13; Zch 1,6
13 Įst 28,15-68; Iz 9,13
14 Neh 9,33; Jer 31,28; Jer 44,27
15 Neh 1,10; Neh 9,10
16 Iš 20,5; 1 Sam 12,7; Ps 79,4; Rd 2,16; Zch 8,3
17 Sk 6,24-26; Rd 5,18; Jn 16,24
18 Iš 3,7; Iz 37,17; Jer 25,29

Jis užleis didelę nelaimę. Nes niekur po dangumi nėra to buvę, kas įvyko Jeruzalėje.
[13] Kaip parašyta Mozės įstatyme, visos tos nelaimės užgriuvo mus. Bet mes nemaldavome Viešpaties, savo Dievo, kad galėtume nusigręžti nuo savo nedorybių ir suprasti Tavo tiesą.
[14] Todėl Viešpats budėjo prie nelaimės, kad ją mums užvestų. Viešpats, mūsų Dievas, yra teisus visuose savo darbuose, nes mes nepaklusome Jo balsui.
[15] Viešpatie, mūsų Dieve, kuris galinga ranka išvedei savo tautą iš Egipto krašto ir padarei savo vardą žinomą iki šios dienos, mes nusidėjome ir nedorai elgėmės.
[16] Viešpatie, dėl Tavo teisumo tenusigręžia Tavo rūstybė nuo Jeruzalės, Tavo šventojo kalno. Nes dėl mūsų nuodėmių ir mūsų tėvų nedorybių Jeruzalė ir Tavo tauta tapo panieka visiems, aplink mus gyvenantiems.
[17] Dabar, mūsų Dieve, išklausyk savo tarno maldą bei maldavimą, leisk savo veidui nušvisti virš sugriautos savo šventyklos.
[18] Mano Dieve, palenk savo ausį ir išgirsk, atverk akis ir pažvelk į mūsų dykvietes ir į miestą, kuris pavadintas Tavo vardu. Mes maldaujame ne dėl savo teisumo, bet dėl didelio Tavo gailestingumo.
[19] Viešpatie, išgirsk! Viešpatie, atleisk! Viešpatie, išklausyk ir veik! Nedelsk dėl savęs paties, mano Dieve. Juk Tavo vardu pavadintas Tavo miestas ir Tavo tauta".
[20] Kai aš meldžiausi ir išpažinau savo bei Izraelio tautos nuodėmę, maldaudamas Viešpatį dėl mano Dievo šventojo kalno,

[21] man dar besimeldžiant, vakarinės aukos metu, greitai atskridęs, prie manęs prisilietė Gabrielius, kurį anksčiau buvau matęs regėjime.
[22] Jis pamokė mane, kalbėjo man ir tarė: “Danieliau, aš atėjau duoti tau nuovokos bei supratimo.
[23] Tavo maldos pradžioje buvo duotas paliepimas ir aš atėjau tau pranešti, nes tu labai mylimas. Įsidėmėk žodį ir suprask regėjimą.
[24] Septyniasdešimt savaičių skirta tavo tautai ir tavo šventam miestui, kad užbaigtų nusikaltimą, padarytų galą nuodėmėms, atliktų sutaikinimą už nedorybes, įvestų amžiną teisumą, užantspauduotų regėjimus bei pranašystes bei pateptų patį švenčiausiąjį.
[25] Žinok ir suprask: nuo tada, kai bus duotas įsakymas atstatyti Jeruzalę, iki pateptojo kunigaikščio pasirodymo praeis septynios savaitės ir šešiasdešimt dvi savaitės. Ji bus atstatyta su aikštėmis ir sienomis, nors ir sunkiu metu.
[26] Praėjus šešiasdešimt dviem savaitėm, pateptasis bus nužudytas, bet ne dėl savęs. Vieno kunigaikščio pulkai sunaikins miestą ir šventyklą. Tada ateis galas lyg potvynis ir iki karo pabaigos bus baisių sunaikinimų.
[27] Jis sudarys sandorą su daugeliu vienai savaitei. Savaitės viduryje sustabdys aukų aukojimą ir ištuštins šventyklą, kad galėtų pripildyti ją bjaurysčių, kol sunaikintojui ateis numatytas galas”.

10 Trečiaisiais Persijos karaliaus Kyro metais Danieliui, vadinamam Beltšacaru, buvo suteiktas apreiškimas. Tai buvo teisingas apreiškimas, bet jam skirtas laikas buvo toli. Jis suprato apreiškimą ir suvokė regėjimą.
[2] Tuomet aš, Danielius, gedėjau tris savaites.
[3] Skanios duonos nevalgiau, mėsos ir vyno neėmiau į burną ir nesitepiau, kol praėjo trys savaitės.
[4] Pirmo mėnesio dvidešimt ketvirtą dieną stovėjau ant didelės Hidekelio upės kranto.
[5] Pakėlęs akis, pamačiau ten stovintį vyrą, apsivilkusį drobiniais ir susijuosusį grynu Ufazo auksu.
[6] Jo kūnas buvo kaip berilas, veidas – kaip žaibas, akys – kaip fakelai, rankos ir kojos – kaip žėrintis varis, o žodžių garsas – kaip didelės minios triukšmas.
[7] Aš, Danielius, vienas temačiau tą regėjimą. Vyrai, kurie buvo su manimi, nematė jo, bet didelė baimė apėmė juos ir jie pasislėpė.
[8] Aš likau vienas. Kai pamačiau šitą didingą regėjimą, manyje neliko jėgų. Mano veidas persikreipė, aš netekau jėgų.
[9] Išgirdau žodžių garsą ir kritau be jausmų veidu į žemę.
[10] Ranka palietė mane ir pastatė mane ant kelių ir delnų.
[11] Jis man tarė: “Danieliau, didžiai mylimas vyre! Suprask žodžius, kuriuos tau kalbėsiu, ir stovėk, nes esu siųstas pas tave!” Jam kalbant, aš atsistojau drebėdamas.
[12] Jis toliau kalbėjo: “Danieliau, nebijok! Nuo pirmos dienos, kai nusprendei širdyje suprasti ir nusižeminti savo Dievo akivaizdoje, tavo žodžiai buvo išgirsti, ir aš atėjau dėl tavo žodžių.
[13] Persų karalystės kunigaikštis priešinosi man dvidešimt vieną dieną. Bet štai Mykolas, vienas iš

21 Dan 8,16
23 Dan 10,11.19; Mt 24,15
24 Ps 45,7; Iz 53,10
25 Iz 55,4; Jn 1,41; Jn 4,25
26 Iz 53,8; Mt 22,7; Lk 19,43.44; 1 Pt 2,21
27 Iz 42,6; Dan 11,36; Mt 26,28

10 SKYRIUS
1 Dan 1,7
5 Ez 9,2; Ez 10,2; Apr 1,13; Apr 15,6
6 Apr 1,15
10 Dan 9,21
11 Dan 9,23
12 Apd 10,4; Apr 1,17
13 Dan 10,20; Dan 10,21; Dan 12,1

vyresniųjų kunigaikščių, atėjo man į pagalbą. Aš palikau jį ten, prie Persijos karalių,
[14] ir atėjau tau paaiškinti, kas atsitiks tavo tautai paskutinėmis dienomis, nes šitas regėjimas yra tolimai ateičiai".
[15] Jam taip kalbant su manimi, aš nuleidau akis ir negalėjau kalbėti.
[16] Štai kažkas, panašus į žmogaus sūnų, palietė mano lūpas. Tada aš kalbėjau stovinčiam prieš mane: "Mano viešpatie! Regėjimo metu mane apėmė skausmai ir aš netekau jėgų.
[17] Kaipgi aš, viešpaties tarnas, galėčiau kalbėti su savo viešpačiu? Manyje nebėra jėgų ir aš neatgaunu kvapo".
[18] Tada mane vėl palietė ir sustiprino tas pats žmogaus pavidalas.
[19] Jis tarė: "Nebijok, didžiai mylimas vyre! Ramybė tau! Būk stiprus. Taip, būk stiprus!" Jam kalbant su manimi, aš buvau sustiprintas ir tariau: "Tekalba mano viešpats, nes tu mane sustiprinai!"
[20] Jis atsakė: "Ar žinai, kodėl atėjau pas tave? Dabar vėl grįšiu kovoti su persų kunigaikščiu ir, kai išeisiu, ateis Graikijos kunigaikštis.
[21] Aš tau paskelbsiu, kas parašyta tiesos knygoje. Nėra nė vieno, kuris man padėtų prieš juos, tik Mykolas, jūsų kunigaikštis".

11 "Nuo pirmųjų Darijaus, medo, viešpatavimo metų stiprinau jį ir jam padėjau.
[2] Dabar paskelbsiu tau tiesą. Dar trys karaliai iškils Persijoje ir ketvirtasis, kuris bus turtingiausias iš jų. Jis, sustiprėjęs ir praturtėjęs, sukels visus prieš Graikiją.
[3] Tuomet iškils galingas karalius, kurio valdžia bus didelė, ir jis darys, ką panorėjęs.
[4] Pačioje galybėje jo karalystė subyrės ir bus padalinta į keturias dalis, bet ne jo palikuonims. Tos karalystės nebus tokios galingos, nes jo karalystė bus sunaikinta ir ją valdys svetimi.
[5] Tada pietų karalius sustiprės, vienas iš jo kunigaikščių taps galingesnis net už jį ir jo valdžia bus didelė.
[6] Keleriems metams praėjus, jie susijungs. Pietų karaliaus duktė išeis pas šiaurės karalių padaryti sutarties, bet neišsilaikys nei ji, nei jos palikuonis. Ji, jos palyda, vaikas ir vyras bus išduoti.
[7] Tuo metu iš jos šaknų iškils atžala, ateis su kariuomene, kariaus prieš šiaurės karalių, įsiverš į jo tvirtovę ir ją užims.
[8] Jų dievus, kunigaikščius, brangius indus, sidabrą ir auksą jis išgabens kaip grobį į Egiptą. Jo karalystė išliks ilgiau negu šiaurės karaliaus.
[9] Vėliau šiaurės karalius užpuls pietų karalių ir įsiverš į jo kraštą, bet turės sugrįžti į savo kraštą.
[10] Jo sūnūs ateis, surinkę didžiulę kariuomenę, vienas užlies kraštą ir prasiverš iki pietų karaliaus tvirtovės.
[11] Tada pietų karalius supykęs kariaus prieš šiaurės karalių ir sunaikins jo didžiulę kariuomenę.
[12] Nugalėjęs daugybę, jis didžiuosis. Jis išžudys dešimtis tūkstančių, bet dėl to netaps stipresnis.
[13] Keleriems metams praėjus, šiaurės karalius sugrįš, surinkęs

14 Dan 2,28; Dan 8,26; Dan 10,1
15 Dan 8,18; Dan 10,9
16 Jer 1,9; Dan 8,15; Dan 10,8.9
19 Ts 6,23; Dan 10,11
20 Dan 10,13
21 Apr 12,7

11 SKYRIUS

1 Dan 5,31; Dan 9,1
3 Dan 7,6; Dan 8,4; Dan 8,5; Dan 10,16
4 Dan 8,22; Zch 2,6
10 Iz 8,8; Jer 46,7.8; Jer 51,42; Dan 9,26; Dan 11,7; Dan 11,26.40
11 Ps 33,10.16; Pat 16,14

dar didesnę kariuomenę ir su daugybe turtų.
14 Tuo metu ir kitos tautos pakils prieš pietų karalių, ir tavo tautos maištingieji kelsis, norėdami įvykdyti pranašystę, bet jie nelaimės.
15 Šiaurės karalius atėjęs supils pylimą ir paims sutvirtintą miestą. Pietų karalius neatsilaikys, jo rinktinė kariuomenė bus sunaikinta.
16 Atėjęs prieš jį, elgsis, kaip norės, ir niekas nepajėgs jo sulaikyti. Jis užims visą šlovingąjį kraštą, ir anas nukentės nuo jo rankos.
17 Jis sumanys užimti pietų karalystę, sudarys su ja sutartį, išleisdamas už jo vieną savo dukterų, kad tą karalystę sunaikintų, bet jam nepavyks to sumanymo įgyvendinti.
18 Tada jis nukreips veidą į pajūrį, užims didelę jo dalį, bet vienas jo kunigaikštis padarys galą jo patyčioms, ir tos patyčios atsigręš prieš jį patį.
19 Tada jis gręšis eiti į savo šalies tvirtoves, bet suklups, kris ir jo nebebus.
20 Jo įpėdinis siųs mokesčių rinkėją į šlovingąją karalystę, bet po kurio laiko jis bus užmuštas, ne iš pykčio ir ne kovoje.
21 Po jo karaliaus vietą užims niekšas, kuriam karališka garbė nebus suteikta. Bet jis įeis taikiai ir apgaule pasiglemš karališką valdžią.
22 Jo priešininkai bus šluote nušluoti ir sutriuškinti jo akivaizdoje, taip pat ir sandoros kunigaikštis.
23 Sandora, padaryta su juo, bus klastinga ir bevertė. Su grupele žmonių jis taps galingas.
24 Taikiai jis įeis į turtingąsias krašto sritis ir darys, ko nedarė nei jo tėvai, nei jo tėvų tėvai. Karo grobį ir gėrybes jis dalins saviesiems ir sumanys užimti tvirtoves, tačiau tik trumpam laikui.
25 Įsidrąsinęs sutelks didelę kariuomenę eiti prieš pietų karalių. Pietų karalius išeis į karą su labai didele ir galinga kariuomene, bet neįstengs šiaurės karaliui pasipriešinti, nes prieš jį bus surengta klasta:
26 kurie valgo prie jo stalo, pražudys jį, jo kariuomenė bus išsklaidyta ir labai daug kris užmuštų.
27 Abiejų karalių širdys bus klastingos, ir jie meluos vienas kitam prie vieno stalo, bet nesėkmingai, nes dar nėra atėjęs skirtas laikas.
28 Jis sugrįš į savo kraštą su gausiu grobiu, bet jo širdis yra prieš šventąją sandorą. Tai įvykdęs, jis sugrįš į savo kraštą.
29 Skirtu metu jis vėl eis į pietus, bet antrą kartą nebebus taip, kaip pirmą.
30 Prieš jį atplauks laivai iš Kitimų. Jis pasitrauks išsigandęs ir bus įtūžęs prieš šventąją sandorą. Jis įvykdys savo ketinimus ir susitars su tais, kurie sulaužė šventąją sandorą.
31 Ginklai bus jo pusėje ir jie suteps galybės šventyklą, pašalins kasdienę auką ir toje vietoje pastatys sunaikinimo pabaisą.
32 Neištikimus sandorai jis suklaidins klastingomis kalbomis, bet žmonės, kurie pažįsta savo Dievą, bus stiprūs ir veiks.
33 Tautos išminčiai mokys žmones, nors kurį laiką jie bus naikinami kardu, liepsna, įkalinimu ir apiplėšimu.

14 Job 9,13
15 Jer 6,6; Ez 4,2; Ez 17,17
16 Joz 1,5; Dan 8,4.7
17 2 Kar 12,17; Ez 4,3.7; Dan 9,26
19 Job 20,8; Ps 27,2; Ps 37,36; Jer 46,6; Ez 26,21
21 Dan 7,8
22 Dan 8,10.11; Dan 9,26
23 Dan 8,25
27 Dan 8,19; Hab 2,3
30 Pr 10,4; Sk 24,24; Iz 23,1.12; Jer 2,10
31 Dan 8,11-13; Dan 12,11

[34] Naikinami jie susilauks mažai pagalbos, nes daugelis prisidės prie jų tik veidmainiaudami.
[35] Kai kurie išminčiai žus, kad kiti būtų ištirti, išbandyti ir apvalyti iki skirto laiko, nes dar ne laikų pabaiga.
[36] Karalius elgsis, kaip norės, didžiuosis prieš dievus ir išdidžiai kalbės prieš dievų Dievą. Jam seksis, kol rūstybė bus įvykdyta, nes kas nuspręsta, tai bus padaryta.
[37] Nei savo tėvų dievų, nei moterų mylimojo, nei jokio kito dievo jis negerbs, bet didžiuosis prieš visus.
[38] Tik tvirtovių dievą jis pagerbs, dievą, kurio nepažino jo tėvai. Jis pagerbs jį auksu, sidabru, brangiais akmenimis ir brangenybėmis.
[39] Jis parūpins tvirtovėms svetimų dievų. Kas jį pripažins, tam jis suteiks daug garbės, padarys valdovu ir atpildui dalins žemę.
[40] Paskutiniaisiais laikais su juo kariaus pietų karalius. Kaip audra įsiverš į kraštą šiaurės karalius su kovos vežimais, raiteliais bei laivais, kaip tvanas užlies kraštus ir užims juos.
[41] Jis įeis į šlovingąjį kraštą, dešimtys tūkstančių žus. Bet edomitai, moabitai ir didžioji dalis amonitų išsigelbės iš jo rankos.
[42] Jis išties ranką prieš kitus kraštus, ir Egipto šalis neišsigelbės.
[43] Jis užvaldys Egipto aukso ir sidabro lobius bei brangenybes, libiai ir etiopai seks paskui jį.
[44] Žinios iš šiaurės ir rytų nugąsdins jį. Labai įtūžęs, jis išeis, kad naikintų ir pražudytų daugelį.
[45] Jis pastatys savo karališką palapinę tarp jūros ir šlovingo šventojo kalno. Ten jis prieis galą, ir nė vienas nepadės jam".

35 Įst 8,16; Pat 17,3; Dan 12,10; Zch 13,9; Mal 3,2-3
36 Dan 7,8.25
37 Iz 14,13; 2 Tes 2,4
40 Iz 21,1; Ez 38,4; Dan 11,27.35; Dan 12,4.9; Apr 9,16
41 Iz 11,14
42 Jl 3,19
43 Iš 11,8
45 Ps 48,2; Apr 19,20

12 SKYRIUS
1 Iš 32,32; Ps 56,8; Iz 26,20; Jer 30,7; Ez 5,9; Dan 9,12; Mt 24,21; Mk 13,19; Rom 11,26
2 Iz 66,24; Mt 25,46; Jn 5,28.29; Apd 24,15; Rom 9,21
3 Pat 3,35; Pat 11,30; Dan 11,33.35; Mt 13,43; 1 Kor 15,41; Jok 5,19.20
4 Iz 8,16; Dan 12,9; Am 8,12; Apr 22,10
5 Dan 10,4
6 Ez 9,2; Dan 8,13; Dan 10,5; Dan 12,8; Mt 24,3; Mk 13,4
7 Įst 32,40; Dan 4,34; Dan 7,25; Dan 8,24; Lk 21,24; Apr 12,14

12

"Tuo laiku pakils Mykolas, didysis kunigaikštis, kuris gina tavo tautiečius. Tada ateis tokie sunkūs laikai, kokių nebuvo nuo tautos atsiradimo. Tada tavo tauta bus išgelbėta – kiekvienas, kuris bus įrašytas knygoje.
[2] Daugelis miegančių žemės dulkėse pabus: vieni – amžinam gyvenimui, kiti – amžinai paniekai ir gėdai.
[3] Išmintingieji spindės kaip dangaus šviesuliai, kurie nukreipė daugelį į teisumą – kaip žvaigždės per amžių amžius.
[4] O tu, Danieliau, paslėpk tuos žodžius ir užantspauduok knygą iki skirto laiko. Daugelis ją perskaitys ir įgaus pažinimo".
[5] Aš, Danielius, žiūrėjau ir mačiau stovinčius kitus du: vienas – šitame upės krante, o kitas – anapus upės.
[6] Tada vienas klausė drobiniais apsivilkusį, stovintį ant upės vandenų: "Ar toli tų nuostabių įvykių galas?"
[7] Išgirdau drobiniais apsivilkusį, stovintį ant upės vandenų, kalbant. Jis pakėlė savo dešinę ir kairę į dangų ir prisiekė amžinai Gyvuoju, tardamas: "Užtruks vieną laiką, du laikus ir pusę laiko; kai pasibaigs šventosios tautos galios naikinimas, tada visa bus įvykdyta".
[8] Aš tai girdėjau, bet nesupratau ir klausiau: "Mano Viešpatie, koks bus šių dalykų galas?"
[9] Jis atsakė: "Danieliau, eik savo keliu, nes tie žodžiai yra paslėpti

ir užantspauduoti iki laikų pabaigos.

[10] Daugelis bus apvalyti, išbalinti ir išmėginti. Nedorėliai elgsis nedorai ir to nesupras, bet išmintingieji supras.

[11] Nuo to laiko, kai kasdienę auką pašalins ir pastatys sunaikinimo pabaisą, praeis tūkstantis du šimtai devyniasdešimt dienų.

[12] Palaimintas, kuris laukia ir ištveria tūkstantį tris šimtus trisdešimt penkias dienas.

[13] Bet tu eik savo keliu iki galo, nes tu užmigsi ir atsikelsi atsiimti savo dalies dienų pabaigoje".

10 Iz 32,6.7; Dan 12,3; Oz 14,9; Zch 13,9; Jn 7,17; Jn 8,47; Apr 22,11
13 Ps 1,5; Apr 14,13

OZĖJO
PRANAŠYSTĖ

1 Viešpaties žodis buvo suteiktas Beerio sūnui Ozėjui Judo karalių Uzijo, Jotamo, Ahazo ir Ezekijo dienomis ir Jehoašo sūnaus Jeroboamo, Izraelio karaliaus, dienomis.

[2] Viešpaties žodžių Ozėjui pradžia. Viešpats tarė: "Eik, imk sau žmoną paleistuvę ir susilauk iš jos paleistuvių vaikų, nes kraštas padarė didelę paleistuvystę, atitoldamas nuo Viešpaties".

[3] Jis vedė Gomerą, Diblaimo dukterį. Ji pastojo ir pagimdė sūnų.

[4] Viešpats tarė pranašui: "Tebūna jo vardas Jezreelis, nes netrukus nubausiu Jehuvo namus dėl Jezreelyje pralieto kraujo ir padarysiu galą Izraelio karalystei.

[5] Tą dieną sulaužysiu Izraelio lanką Jezreelio slėnyje".

[6] Gomera vėl pastojo ir pagimdė dukterį. Viešpats tarė jam: "Jos vardas tebūna Lo Ruhama, nes Aš daugiau nebepasigailėsiu Izraelio namų ir jiems nebeatleisiu.

[7] Bet Aš pasigailėsiu Judo namų ir išgelbėsiu juos Viešpatyje, jų Dieve, ne lankais, kardais, karu, žirgais ar raiteliais".

[8] Gomera, nustojusi maitinti Lo Ruhamą, pastojo ir pagimdė sūnų.

[9] Viešpats tarė: "Vadink jį Lo Amiu, nes jūs ne mano tauta ir Aš nebūsiu jūsų Dievas.

[10] Bet Izraelio palikuonių bus kaip jūros smilčių, kurių negalima išmatuoti ar suskaičiuoti. Ir toje vietoje, kur jiems buvo pasakyta: 'Jūs ne mano tauta', juos vadins gyvojo Dievo vaikais.

[11] Judo ir Izraelio vaikai susirinks, paskirs sau vieną vadą ir išeis iš krašto. Didi bus Jezreelio diena".

1 SKYRIUS
1 Am 1,1;
2 Krn 29,1-32,33; 2 Kar 13,13; 2 Kar 14, 23-29
2 Oz 3,1; Jer 2,13
4 2 Kar 10,11; 2 Kar 15, 8-10; 2 Kar 17,6.23; 2 Kar 18,11
5 2 Kar 15,29
6 2 Kar 17,6
7 2 Kar 19,29-35
10 Pr 22,17; Pr 32,12; 1 Pt 2,10; Rom 9,26; 1 Jn 1,12
11 Iz 11,11-13

2 "Vadinkite savo brolius 'Mano tauta' ir savo seseris 'Ta, kurios pagailėjo'.

[2] Darykite teismą savo motinai, teiskite ją, nes ji ne mano žmona ir Aš ne jos vyras! Teatsisako ji paleistuvystės ir svetimavimo,

[3] kad nenurengčiau jos nuogai ir nepastatyčiau tokios, kokia ji bu-

2 SKYRIUS
1 Oz 1, 6.9.10
2 Iz 50,1; Ez 16,25
3 Jer 13,22 Ez 16,4-7,22; Am 8,11-13

vo tą dieną, kai gimė, kad nepadaryčiau jos panašios į dykumą, į išdžiūvusią žemę, ir nenumarinčiau jos troškuliu.
[4] Nepasigailėsiu ir jos vaikų, nes jie paleistuvystės vaikai.
[5] Jų motina elgėsi begėdiškai. Ji sakė: 'Aš seksiu savo meilužius, duodančius man duonos, vandens, vilnų, linų, aliejaus ir gėrimų'.
[6] Aš užtversiu jos kelią erškėčiais, pastatysiu sieną, kad ji neberastų savo takų.
[7] Ji bėgs paskui savo meilužius, bet jų nepavys, ji ieškos jų, bet nesuras. Tada ji sakys: 'Grįšiu pas savo pirmąjį vyrą, nes pas Jį man buvo geriau negu dabar'.
[8] Ji nesuprato, kad Aš jai daviau javų, vyno, aliejaus ir parūpinau daug sidabro bei aukso, kurį ji panaudojo Baalui!
[9] Todėl Aš sugrįšiu ir atimsiu iš jos javus jų metu, vyną jo metu ir vilnas bei linus, kuriais ji dengė savo kūną.
[10] Dabar Aš atidengsiu jos gėdą meilužių akyse, ir niekas jos neišgelbės iš mano rankos.
[11] Padarysiu galą jos džiaugsmui, puotoms, sabatams, jauno mėnulio ir metinėms šventėms.
[12] Aš sunaikinsiu jos vynmedžius ir figmedžius, apie kuriuos ji kalbėjo: 'Tai mano meilužių duotas užmokestis'. Aš tuos sodus paversiu mišku, juose ganysis laukiniai žvėrys.
[13] Bausiu ją dėl švenčių Baalams, nes ji smilkydavo jiems, dabindavosi auskarais ir papuošalais, sekdavo paskui meilužius, o mane pamiršdavo", – sako Viešpats.
[14] "Aš ją viliosiu, išvesiu į dykumą ir paguosiu ją.

4 Jn 8,41
5 Oz 2,8.12
6 Rd 3,7.9
7 Lk 15,17-18; Ez 16,8; Ez 23,4
8 Iz 1,3
10 Ez 16,37
11 Am 5,21; Am 8,10
15 Joz 7,26; Ez 16,8-14; Iš 15,1
17 Iš 23,13
18 Job 5,23; Iz 2,4; Kun 26,5
20 Jer 31,33.34
21 Zch 8,12
23 Jer 31,27; Oz 1,6; Oz 1,10

3 SKYRIUS

1 Jer 3,20
3 Įst 21,13
4 Oz 10,3; Iš 28,4-12; Ts 17,5; Ts 18,14.17

[15] Aš ten jai duosiu vynuogynus ir Achoro slėnį – vilties vartus. Ji giedos ten kaip jaunystėje, kaip išėjusi iš Egipto krašto.
[16] Tą dieną, – sako Viešpats, – tu vadinsi mane savo vyru, ir nebevadinsi savo šeimininku.
[17] Aš pašalinsiu Baalų vardus iš jos burnos, ir ji nebeminės jų.
[18] Tuomet padarysiu sandorą su lauko žvėrimis, padangių paukščiais ir žemės ropliais; karą, lanką ir kardą pašalinsiu iš krašto ir leisiu jiems saugiai gyventi.
[19] Aš susižadėsiu su tavimi amžiams, susižadėsiu teisume ir teisingume, malonėje ir gailestingume.
[20] Susižadėsiu su tavimi ištikimybėje, ir tu pažinsi Viešpatį.
[21] Tą dieną Aš išgirsiu, – sako Viešpats. – Aš išgirsiu dangus ir jie išgirs žemę.
[22] Žemė išgirs javus, vyną ir aliejų, ir šie išgirs Jezraelį.
[23] Aš ją pasėsiu sau tame krašte, pasigailėsiu tos, kurios nebuvo pasigailėta ir sakysiu ne savo tautai: 'Tu mano tauta', o jie atsakys: 'Tu mano Dievas' ".

3

Viešpats sakė Ozėjui: "Eik ir mylėk turinčią meilužį moterį, svetimautoją, kaip Viešpats myli izraelitus, nors jie ieško kitų dievų ir mėgsta džiovintas vynuoges".
[2] Aš ją nusipirkau už penkiolika sidabrinių ir pusantro homero miežių
[3] ir sakiau jai: "Pasiliksi pas mane daug dienų, nepaleistuvausi ir neturėsi vyro, ir aš pasiliksiu prie tavęs".
[4] Izraelitai ilgai bus be karaliaus

ir be kunigaikščio, be aukos ir be aukuro, be efodo ir be terafimo.
[5] Galiausiai jie sugrįš ir ieškos Viešpaties ir savo karaliaus Dovydo. Jie pagarbiai artinsis prie Viešpaties ir Jo gerumo.

4 Izraelitai, klausykite Viešpaties žodžio. Viešpats kaltina krašto gyventojus, nes nėra šalyje tiesos, gailestingumo nė Dievo pažinimo.
[2] "Šmeižtas, melagystė, žmogžudystė, vagystė ir svetimavimas įsigalėjo krašte, vienas kraujo praliejimas po kito.
[3] Todėl žemė liūdės, visa, kas gyvena joje, nusilps, net laukiniai žvėrys, padangių paukščiai ir jūros žuvys pražus.
[4] Niekas tegul nesiginčija ir tenekaltina kitų, nes tavo tauta yra kaip besiginčijantys su kunigu.
[5] Todėl tu krisi dienos metu, ir pranašai kris su tavimi kaip naktį, ir Aš sunaikinsiu jūsų motiną.
[6] Mano tauta žūsta dėl pažinimo stokos! Kadangi tu atmetei pažinimą, tai ir Aš tave atmesiu, kad nebebūtum mano kunigu. Kadangi pamiršai savo Dievo įstatymą, tai ir Aš pamiršiu tavo vaikus.
[7] Kuo labiau jų daugėjo, tuo daugiau jie nuodėmiavo. Aš jų šlovę pakeisiu į gėdą.
[8] Jie minta mano tautos nuodėme ir trokšta jos nusikaltimo.
[9] Tautai ir kunigams bus tas pats – Aš bausiu juos už jų kelius, užmokėsiu jiems už jų darbus.
[10] Jie valgys, bet nepasisotins, paleistuvaus, bet jų nepadaugės, nes jie užmiršo Viešpatį.
[11] Paleistuvystės, senas vynas ir jaunas vynas užvaldė jų širdis.

5 Jer 50,4; Jer 30,9

4 SKYRIUS

1 Iz 1,18; Jer 4,22
3 Am 5,16; Sof 1,3
4 Įst 17,12
5 Jer 15,8
6 Iz 5,13; Ez 22,26
7 1 Sam 2,30
9 Iz 24,2
10 Kun 26,26
11 Iz 5,12; Iz 28,7
12 Iz 44,19.20; Jer 2,27
13 Iz 1,29; Iz 57,5.7; Am 7,17
14 Įst 23,18
15 1 Kar 12,29; Oz 9,15; Oz 12,11; Am 8,14
16 Jer 3,6; Jer 7,24; Jer 8,5
17 Mt 15,14
18 Mch 3,11
19 Iz 1,29; Jer 51,1

5 SKYRIUS

1 Oz 6,9
2 Iz 29,15
3 Oz 4,17; Am 3,2; Am 5,12

[12] Mano tauta klausia medžio gabalo ir laukia atsakymo iš lazdos. Paleistuvystės dvasia juos suklaidino, ir paleistuvaudami jie paliko Dievą.
[13] Kalnų viršūnėse ir ant kalvų, malonioje ąžuolų, tuopų ir terpentinmedžių pavėsyje, jie aukoja aukas ir degina smilkalus. Todėl jūsų dukterys paleistuvauja ir sužadėtinės svetimauja.
[14] Aš nebausiu jūsų dukterų už paleistuvavimą nė sužadėtinių už neištikimybę, nes jūs patys paleistuvaujate ir aukojate su kekšėmis. Tauta, neturinti Dievo pažinimo, pražus.
[15] Tu, Izraeli, jau paleistuvauji, tenenusikalsta bent Judas! Neikite į Gilgalą, nekeliaukite į Bet Aveną ir neprisiekite, sakydami: 'Kaip Viešpats gyvas!'
[16] Jei Izraelis užsispyręs kaip užsispyrusi karvė, argi Viešpats ganys juos kaip avinėlį plačioje ganykloje?
[17] Efraimas prisirišo prie stabų – palik jį!
[18] Jie girtuokliauja ir paleistuvauja, jų valdytojai gėdą pamėgo labiau negu garbę.
[19] Vėjas apsupo juos savo sparnais, ir jie gėdysis savo aukų".

5 "Kunigai, išgirskite, Izraelio namai, įsidėmėkite, ir jūs, karaliaus namai, klausykite, nes jūs būsite nuteisti, kadangi tapote spąstais Micpoje ir ištiestu tinklu Tabore.
[2] Maištininkai įgudę žudyti, tačiau Aš juos visus nubausiu.
[3] Aš pažįstu Efraimą, ir Izraelis nepaslėptas nuo manęs. Tu, Efraimai, paleistuvauji ir tu, Izraeli, esi susitepęs.

[4] Jų darbai neleidžia jiems sugrįžti pas savo Dievą. Paleistuvystės dvasia yra juose ir Viešpaties jie nepažino.
[5] Izraelio išdidumas liudija prieš jį patį. Todėl Efraimas ir Izraelis kris dėl savo kaltės, Judas kris su jais.
[6] Su avių ir galvijų bandomis jie eis ieškoti Viešpaties, bet neras – Jis pasitraukė nuo jų.
[7] Jie buvo neištikimi Viešpačiui, gimdė svetimus vaikus. Vienas mėnuo praris juos su jų dalimis.
[8] Pūskite ragą Gibėjoje, trimituokite Ramoje. Šaukite Bet Avene, gąsdinkite Benjaminą!
[9] Efraimas virs dykuma bausmės dieną. Tą paskelbsiu visoms Izraelio giminėms.
[10] Judo kunigaikščiai tapo kaip perkeliantieji ribą, todėl Aš išliesiu ant jų savo rūstybę kaip vandenį.
[11] Efraimas prispaustas ir palaužtas teismo, nes sekė tuštybę.
[12] Aš būsiu lyg kandis Efraimui, lyg kirminas Judo namams.
[13] Efraimas matė savo ligą, ir Judas – savo žaizdą. Tada kreipėsi Efraimas į Asiriją, siuntė pas didį karalių. Bet jis negali jūsų pagydyti nė žaizdos pašalinti.
[14] Aš esu lyg liūtas Efraimui, lyg jaunas liūtas Judui. Aš, Aš sudraskysiu ir nueisiu, nusinešiu, ir niekas neišgelbės.
[15] Aš pasitrauksiu, kol jie pripažins savo kaltę ir ieškos mano veido. Savo varge jie anksti ieškos manęs".

6

Eikime, sugrįžkime pas Viešpatį: Jis mus sudraskė – Jis ir pagydys; Jis sumušė – Jis ir aptvarstys.
[2] Jis atgaivins mus po dviejų dienų, trečią dieną pakels, kad gyventume Jo akivaizdoje.
[3] Stenkimės pažinti Viešpatį. Kaip aušra Jis pasirodys ir ateis pas mus kaip lietus, kaip vėlyvas ir ankstyvas lietus į žemę.
[4] "Ką darysiu tau, Efraimai? Ką darysiu tau, Judai? Jūsų gerumas kaip rytmečio migla, kaip rasa, kuri greitai išnyksta.
[5] Aš tašiau juos per pranašus, žudžiau savo burnos žodžiais. Tavo teismai yra kaip nušvintanti šviesa.
[6] Aš noriu gailestingumo, o ne aukos, ir Dievo pažinimo labiau, negu deginamųjų aukų.
[7] Jie kaip žmonės sulaužė sandorą, buvo man neištikimi.
[8] Gileadas yra piktadarių miestas, suteptas krauju.
[9] Kaip tykojanti plėšikų gauja – tokie yra kunigai, kurie žudo einančius į Sichemą ir elgiasi bjauriai.
[10] Izraelio namuose mačiau baisių dalykų: ten paleistuvauja Efraimas, susitepęs Izraelis.
[11] Tau, Judai, taip pat paruošta pjūtis, kai parvesiu savo tautos ištremtuosius".

7

"Kai norėjau pagydyti Izraelį, paaiškėjo Efraimo kaltė ir Samarijos nedorybės. Jie apgaudinėja, vagys įsilaužia į namus, plėšikų gaujos plėšia gatvėse.
[2] Jie nepagalvoja, kad Aš prisimenu jų nedorybes! Dabar jų darbai apsupo juos, jie visi yra mano akivaizdoje.
[3] Jų nedorybėmis džiaugiasi karalius, jų apgaulėmis – kunigaikščiai.
[4] Jie visi yra svetimautojai kaip pakūrenta krosnis, kurios nebe-

4 Oz 4,12
5 Oz 7,10
6 Pat 1,28
7 Jer 3,20
8 Joz 7,2; Iz 10,30; Jl 2,1
10 Įst 19,14; Įst 27,17
11 Įst 28,33; Mch 6,16
12 Pat 12,4
13 2 Kar 15,19; Jer 30,12-15
14 Ps 50,22; Rd 3,10

6 SKYRIUS
1 Įst 32,39; Iz 1,18; Jer 30,17
2 1 Kor 15,4
3 2 Sam 23,4; Job 29,23; Ps 72,6; Iz 54,13
5 Jer 23,29
6 Mch 6,6-8; Mt 9,13; Mt 12,7; Jn 17,3
8 Oz 12,11
9 Jer 7,9.10; Ez 22,9; Ez 23,27; Oz 5,1

7 SKYRIUS
1 Oz 5,1
2 Jer 14,10; Jer 17,1
3 Oz 1,1; Rom 1,32
4 Jer 9,2; Jer 23,10

reikia kurstyti nuo tešlos įmaišymo iki iškilimo.
5 Karaliaus dieną kunigaikščiai susirgo nuo vyno, jis ištiesė ranką akiplėšoms.
6 Jų širdys paruoštos kaip krosnis – kepėjas miega naktį, o rytą ugnis įsiliepsnoja.
7 Jie visi, įkaitę kaip krosnis, prarijo savo teisėjus. Visi jų karaliai krito, bet nė vienas tarp jų nesišaukia manęs.
8 Efraimas maišosi su tautomis! Jis yra lyg neapverstas paplotis.
9 Svetimšaliai suėdė jo jėgą, bet jis to nepastebėjo; plaukai jam pražilo, bet jis to nežinojo.
10 Izraelio išdidumas liudija prieš jį patį. Bet jie vis dėlto nesugrįžta pas Viešpatį, savo Dievą, ir neieško Jo.
11 Efraimas elgiasi kaip kvailas balandis: tai šaukiasi Egipto, tai bėga į Asiriją.
12 Jiems einant, Aš ištiesiu tinklą – kaip padangių paukščius juos pagausiu; bausiu juos, kaip esu jiems sakęs.
13 Vargas jiems, nes jie pasitraukė nuo manęs! Sunaikinimas jiems, nes jie sukilo prieš mane! Aš išpirkau juos, bet jie kalbėjo melą.
14 Jie nesišaukė manęs nuoširdžiai, kai dejavo savo guoliuose. Dėl javų ir vyno jie susirinko, bet prieš mane maištavo.
15 Nors Aš juos mokiau ir stiprinau, tačiau jie piktu man atlygindavo.
16 Jie kreipėsi, bet ne į Aukščiausiąjį, jie kaip netikras ginklas. Jų kunigaikščiai žus nuo kardo dėl jų akiplėšiškumo, Egipto žemė tyčiosis iš jų".

5 Iz 28,1.7
7 Iz 64,7
8 Ps 106,35
9 Oz 8,7
10 Iz 9,13; Oz 5,5
11 Iz 30,3; Oz 5,13; Oz 8,9; Oz 11,11
12 Ez 12,13
13 Mch 6,4
14 1 Kar 18,28; Job 35,9.10; Am 2,8
16 Ps 73,9; Ps 78,57; Oz 8,13; Oz 9,3

8 SKYRIUS

1 Įst 28,49
2 Ps 78,34; Tit 1,16
4 2 Kar 15,23.25
5 Jer 13,27
6 Iz 40,19
7 Pat 22,8; Oz 7,9
8 2 Kar 17,6; Jer 22,28; Jer 25,34
9 Jer 2,24; Ez 16,33.34
10 Iz 10,8; Ez 16,37; Ez 22,20
12 Įst 4,6-8
13 Jer 14,10; Am 8,7; Zch 7,6
14 Sk 32,17; Įst 32,18; Iz 29,23; Jer 17,27

8 "Pūskite trimitą! Erelis leidžiasi ant Viešpaties namų, nes jie sulaužė mano sandorą ir pažeidė įstatymą.
2 Izraelis šauksis manęs: 'Mano Dieve! Mes pažįstame Tave'.
3 Izraelis atmetė tai, kas gera, priešas persekios jį!
4 Jie išsirinko karalius be manęs ir paskyrė kunigaikščius be mano žinios. Iš sidabro ir aukso jie pasidirbdino stabų sau patiems sunaikinti.
5 Samarija, tavo veršis atmetė tave. Mano rūstybė dega prieš tave, ar ilgai dar Izraelis neapsivalys?
6 Amatininkas padirbo jį, todėl jis ne dievas. Samarijos veršis bus paverstas dulkėmis.
7 Kas sėja vėją, pjaus audrą. Tuščios varpos neneš grūdų, o jei ir neštų, svetimieji juos surytų.
8 Izraelis prarytas. Dabar jis bus tarp pagonių kaip nenaudingas indas.
9 Jis išėjo į Asiriją kaip vienišas laukinis asilas. Efraimas pasisamdė meilužių.
10 Nors jie samdo svetimšalius, tačiau Aš juos greitai išsklaidysiu, jie nebeturės nei karaliaus, nei kunigaikščių.
11 Efraimas pasistatė daugybę aukurų, jie padėjo jam nusikalsti.
12 Aš surašiau jam didžius dalykus savo įstatyme, bet jis palaikė juos svetimais.
13 Jie aukoja aukas ir valgo mėsą, bet Viešpačiui jos nepatinka. Viešpats atsimins jų kaltes ir baus juos už nuodėmes – jie grįš į Egiptą.
14 Izraelis užmiršo savo Kūrėją ir statosi šventyklas, o Judas – sutvir-

tintus miestus. Bet Aš siųsiu ugnį į jų miestus, sudeginsiu jų rūmus".

9 Izraeli, nesidžiauk, nedžiūgauk kaip tautos! Tu paleistuvaudamas palikai savo Dievą, pamėgai užmokestį kiekviename klojime.
[2] Klojimas ir vynuogių spaustuvas jų nemaitins, ir šviežias vynas jiems nepadės.
[3] Jie neliks Viešpaties krašte: Efraimas grįš į Egiptą ir Asirijoje valgys nešvarų maistą.
[4] Jie neaukos Viešpačiui geriamųjų aukų, ir kitos jų aukos Jam nepatiks. Jų aukos bus kaip gedinčiųjų duona; visi, kurie jų valgys, susiteps, nes jų duona tinka tik pasisotinti, bet į Viešpaties namus ji nepateks.
[5] Ką jūs darysite iškilmių dienomis ir Viešpaties šventės dieną?
[6] Kas išliks po sunaikinimo, išeis į Egiptą, Nofe jie bus palaidoti. Jų sidabras apaugs piktžolėmis, ir jų palapinėse augs erškėčiai.
[7] Priartėjo aplankymo dienos ir atsiskaitymo metas. Izraelis tai žino! Pranašas – kvailys, dvasinis žmogus – beprotis! Tai dėl tavo kalčių daugybės, dėl didelės neapykantos.
[8] Efraimo sargas yra su mano Dievu. Bet pranašas – žabangai visuose jo keliuose, neapykanta Dievo namuose.
[9] Žmonės sugedo kaip Gibėjos dienomis. Jis atsimins jų kaltę, baus juos už jų nuodėmes.
[10] Man Izraelis buvo kaip vynuogės dykumoje, jūsų tėvai kaip ankstyvi figmedžio vaisiai. O jie nuėjo pas Baal Peorą, pasišventė gėdai ir tapo pasibjaurėtini kaip ir tie, kuriuos jie pamilo.
[11] Efraimo šlovė nuskrido kaip paukštis – nebėra nei nėštumo, nei gimdymo, nei pradėjimo.
[12] Jeigu jie užaugintų vaikus, Aš iš jų atimsiu juos. Vargas jiems, kai nuo jų pasitrauksiu!
[13] Efraimas mano akyse buvo kaip Tyras, pasodintas geroje vietoje. Tačiau jis atiduos savo vaikus žudikui.
[14] Viešpatie, duok jiems, ką esi numatęs duoti! Duok jiems nevaisingas įsčias ir tuščias krūtis.
[15] Visa jų nedorybė pasirodė Gilgale, ten Aš pradėjau jų nebekęsti. Dėl jų piktų darbų pašalinsiu juos iš savo namų, daugiau jų nebemylėsiu, visi jų kunigaikščiai – maištininkai.
[16] Efraimas nubaustas – jų šaknis padžiūvusi, jie nebeneš vaisiaus. Jei ir pagimdytų, nužudysiu jų mylimą įsčių vaisių.
[17] Dievas atmes juos, nes jie neklausė Jo. Jie taps klajūnais tarp tautų.

10 Izraelis yra vešlus vynmedis, nešantis vaisių sau. Kuo daugiau jis nešė vaisiaus, tuo daugiau statė aukurų. Kuo labiau turtėjo kraštas, tuo gražesnius darė atvaizdus.
[2] Jų širdis pasidalinusi! Dabar jie atkentės už savo kaltes. Viešpats sulaužys jų aukurus ir sunaikins atvaizdus.
[3] Dabar jie sako: "Mes neturime karaliaus, nes nebijome Viešpaties. O ką gali padaryti mums karalius?"
[4] Jie tuščiai kalba ir klastingai prisiekia, darydami sutartis. Todėl ateis jiems teismas lyg nuo-

9 SKYRIUS
1 Iz 22,12.13; Jer 44,17
3 Kun 25,23; Ez 4,13; Oz 7,16; Oz 8,13
4 Jer 6,20; Oz 8,13
6 Iz 5,6; Iz 7,23
7 Iz 10,3; Rd 2,14; Mch 2,11
8 Jer 6,17; Jer 31,6; Ez 3,17; Ez 33,7
9 Ts 19,22; Oz 10,9
10 Sk 25,3; Ps 81,12; Ps 106,28; Iz 28,4; Jer 2,2; Mch 7,1
12 Įst 31,17; Oz 7,13
13 Ez 26,1-21; Ez 27,1-36; Ez 28,1-26
14 Lk 23,29
15 Iz 1,23; Oz 4,15; Oz 5,2; Oz 12,11
16 Oz 5,11
17 Kun 26,33; 2 Kar 17,20; Zch 10,6

10 SKYRIUS
1 Jer 2,28; Oz 8,11; Oz 12,11; Nah 2,2
2 1 Kar 18,21; Sof 1,5; Mt 6,24
4 Įst 31,16.17; 2 Kar 17,3.4; Am 5,7

dingos piktžolės, kurios užauga lauko vagose.
[5] Dėl Bet Aveno veršio drebės Samarijos gyventojai. Dėl jo tauta liūdės ir jo kunigai, kurie anksčiau juo džiaugėsi, dejuos, nes šlovės nebeliko.
[6] Jis bus nugabentas Asirijon kaip duoklė didžiajam karaliui. Tada bus gėda Efraimui ir Izraelis gėdinsis dėl savo sumanymo.
[7] Samarijos karalius pradings kaip puta nuo vandens paviršiaus.
[8] Aveno aukštumos – Izraelio nuodėmė – bus sunaikintos. Erškėčiai ir usnys augs ant jų aukurų. Jie sakys kalnams ir kalvoms: "Griūkite ant mūsų ir apdenkite mus!"
[9] Izraeli, tu nuodėmiauji nuo Gibėjos dienų. Ten jie pasiliko, mūšis Gibėjoje prieš nedorybės vaikus neužklupo jų.
[10] Aš juos nubausiu. Tautos kariaus prieš juos, jie bus nubausti už dvigubą savo nusikaltimą.
[11] Efraimas – telyčia, išmokyta kulti javus. Aš uždėjau jungą ant jos gražaus kaklo. Aš atsisėsiu ant Efraimo, Judas ars, o Jokūbas akės.
[12] Sėkite sau teisumą, pjaukite gailestingumą. Plėškite dirvoną, nes laikas ieškoti Viešpaties, kad Jis ateitų ir išlietų ant jūsų teisumą.
[13] Jūs arėte nedorybę, pjovėte neteisybę ir valgėte melo vaisius. Kadangi pasitikėjote savo keliais, karžygių daugybe,
[14] kils karas prieš tavo tautą ir visos tvirtovės bus sunaikintos, kaip Šalmanas sunaikino Bet Arbelį kovos metu: motinos buvo sutraiškytos drauge su vaikais.
[15] Taip atsitiks tau, Beteli, dėl tavo nedorybių. Rytą pražus Izraelio karalius.

5 1 Kar 12,28.29; Oz 8,5.6; Oz 9,11
6 Oz 5,13
8 Įst 9,21; 1 Kar 13,34; Iz 2,19; Oz 4,15; Lk 23,30; Apr 6,16
9 Oz 9,9
10 Jer 16,16
11 Jer 50,11; Oz 4,16; Mch 4,13
12 Jer 4,3; Oz 6,3
13 Job 4,8; Pat 22,8; Gal 6,7.8

11 SKYRIUS
1 Iš 4,22.23; Mt 2,15
2 2 Kar 17,13-15
3 Iš 15,26; Įst 1,31; Įst 32,10.11
4 Iš 16,32; Kun 26,13; Ps 78,25
7 Jer 3,6.7; Jer 8,5
8 Pr 14,8; Pr 19,24.25; Įst 29,23; Jer 9,7
9 Sk 23,19
10 Iz 31,4; Jl 3,16; Am 1,2
11 Iz 11,11; Iz 60,8; Ez 28,25.26; Ez 34,27.28; Oz 7,11

11

"Kai Izraelis buvo jaunas, mylėjau jį ir iš Egipto pašaukiau savo sūnų.
[2] Kuo labiau juos šaukiau, tuo toliau jie traukėsi nuo manęs. Jie aukodavo Baalams ir smilkydavo drožiniams.
[3] Aš mokiau Efraimą vaikščioti, paėmęs už rankos, bet jie nesuprato, kad Aš juos išgelbėjau.
[4] Žmonių virvėmis ir meilės raiščiais traukiau juos. Aš buvau kaip tas, kuris nuima jungą nuo kaklo ir maitina juos.
[5] Jis negrįš į Egiptą, bet Asirijos karalius valdys jį, nes jis nenorėjo sugrįžti.
[6] Kardas siaus jo miestuose, sunaikins užkaiščius ir praris juos dėl jų sprendimų.
[7] Mano tauta linkusi nuklysti nuo manęs. Nors juos kvietė pas Aukščiausiąjį, nė vienas Jo neaukština.
[8] Kaipgi paliksiu tave, Efraimai, kaip atstumsiu tave, Izraeli? Ar galiu tau padaryti kaip Admai, ar galiu su tavimi pasielgti kaip su Ceboimais? Mano širdis suminkštėjo, jaučiu tau gailestį.
[9] Aš nesielgsiu pagal savo rūstybės užsidegimą ir nesunaikinsiu Efraimo. Aš esu Dievas, ne žmogus. Šventasis tarp jūsų, Aš neateisiu naikinti.
[10] Jie seks Viešpatį, o Jis riaumos kaip liūtas. Kai Jis riaumos, sūnūs grįš drebėdami iš vakarų.
[11] Jie atskubės kaip paukščiai iš Egipto, kaip balandžiai iš Asūro. Aš sugrąžinsiu juos į jų namus, – sako Viešpats, –
[12] Efraimas apsupo mane melu, o

Izraelio namai – apgaule. Bet Judas dar tebėra su Dievu ir lieka ištikimas Šventajam".

12

Efraimas gano vėją ir vejasi rytų vėją, kasdien daugina melus ir sunaikinimą. Jie tariasi su Asirija ir gabena aliejų į Egiptą.
[2] Viešpats nepatenkintas Judu. Jis nubaus Jokūbą už jo kelius, pagal jo darbus atmokės jam.
[3] Dar negimęs, jis laikė už kulnies savo brolį, o subrendęs grūmėsi su Dievu.
[4] Jis kovojo su angelu ir nugalėjo. Jis verkė ir maldavo jį. Betelyje Jis jį surado ir ten Jis kalbėjo su mumis.
[5] Tai Viešpats, kareivijų Dievas. Viešpats – Jo vardas.
[6] Gręžkis į savo Dievą, laikykis gailestingumo bei teisybės ir nuolat lauk Dievo!
[7] Kanaanietis laiko rankoje neteisingas svarstykles, jis mėgsta skriausti.
[8] Efraimas sakė: "Aš pralobau, praturtėjau, daug ką įsigijau ir niekuo nenusikaltau".
[9] "Aš esu Viešpats, tavo Dievas nuo dienų Egipto krašte; Aš dar kartą apgyvendinsiu tave palapinėse kaip iškilmingos šventės metu.
[10] Aš kalbėjau per pranašus, per regėjimus ir palyginimais".
[11] Jie Gileade nusikalto ir tapo tuštybe; Gilgale aukojo jaučius, todėl jų aukurai pavirs akmenų krūvomis.
[12] Jokūbas pabėgo į Siriją, Izraelis tarnavo už žmoną ir ganė bandą, kad ją gautų.
[13] Per pranašą Viešpats išvedė Izraelį iš Egipto ir per pranašą saugojo jį.
[14] Efraimas labai supykdė Viešpatį, todėl Jis paliks jo kraują ant jo ir jo panieką Viešpats sugrąžins jam.

12 SKYRIUS
1 2 Kar 17,4; Job 15,2.3; Iz 30,6; Oz 8,7; Oz 8,9
2 Oz 4,1; Mch 6,2
3 Pr 25,26; Pr 32,24-28
4 Pr 28,12-19; Pr 35,9-15
5 Iš 3,15
6 Oz 14,1; Mch 6,8
7 Pat 11,1; Am 8,5; Mch 6,11
8 Ps 62,10; Oz 13,6; Apr 3,17
9 Kun 23,42
10 2 Kar 17,13
11 Oz 6,8; Oz 9,15
12 Pr 28,5; Pr 29,20.28
13 Iš 12,50.51; Iš 13,3
14 Ez 18,10-13; Dan 11,18

13 SKYRIUS
3 Dan 2,35
4 Iz 43,11; Iz 45,21.22
5 Įst 2,7; Įst 8,15; Įst 32,10
6 Įst 8,12.14; Įst 32,13-15
7 Jer 5,6; Rd 3,10
8 2 Sam 17,8
10 Įst 32,38; 1 Sam 8,5.6
11 1 Sam 8,7; 1 Sam 10,17-24
12 Įst 32,34.35

13

Kai Efraimas kalbėjo drebėdamas, jis iškilo Izraelyje, o kai nusikalto Baalu – mirė.
[2] Dabar jie nusideda dar labiau: lieja sidabrinius atvaizdus, stabus pagal savo sugebėjimus. Tai yra amatininkų darbas. Jie ragina: "Žmonės, kurie aukoja, tebučiuoja veršius!"
[3] Todėl jie bus kaip rytmečio migla, kaip rasa, kuri anksti pranyksta, kaip pelai, nupučiami nuo klojimo, arba dūmai iš kamino.
[4] "Aš esu Viešpats, tavo Dievas nuo dienų Egipto krašte. Tu nepažinsi kito dievo, tik mane, nes be manęs nėra gelbėtojo.
[5] Aš pažinau tave dykumoje, išdžiūvusioje žemėje.
[6] Kai jie prasigyveno ir pasisotino, jų širdis išpuiko, jie pamiršo mane.
[7] Aš būsiu jiems kaip liūtas, kaip šalia kelio tykojantis leopardas.
[8] Aš juos užpulsiu kaip lokė, netekusi jauniklių, ir draskysiu jų krūtines. Ten surysiu juos kaip liūtas, sudraskysiu kaip laukiniai žvėrys.
[9] Izraeli, tu sunaikinai save, nes tik manyje tavo pagalba.
[10] Kur yra tavo karalius, kuris tave išgelbėtų? Kur tavo teisėjai, apie kuriuos sakei: 'Duok man karalių ir kunigaikščių'?
[11] Aš tau daviau karalių supykęs ir atėmiau jį užsirūstinęs.
[12] Efraimo kaltė surišta, jo nuodėmė paslėpta.

[13] Jis yra lyg neišmintingas sūnus – atėjus laikui gimti, jis neturėtų laukti.
[14] Aš išpirksiu juos iš mirusiųjų buveinės galios, išgelbėsiu nuo mirties. Mirtie, Aš būsiu tavo galas, mirusiųjų buveine, Aš būsiu tavo sunaikinimas. Gailestis bus paslėptas nuo mano akių.
[15] Nors jis klestės tarp savo brolių, pakils Viešpaties vėjas iš rytų, iš dykumos, išdžiovins versmes ir šaltinius, išplėš turtus ir visus brangius indus.
[16] Samarija kentės už tai, kad maištavo prieš savo Dievą. Jie žus nuo kardo, jos kūdikius sutraiškys, nėščias moteris perskros".

14 "Izraeli, sugrįžk pas Viešpatį, savo Dievą, nes tu suklupai dėl savo kaltės.
[2] Pripažinkite kaltę ir gręžkitės į Viešpatį, sakydami: 'Pašalink mūsų kaltes ir priimk mus maloningai, tai aukosime Tau savo lūpų aukas.

13 Iz 13,8
14 Jer 15,6; 1 Kor 15,54.55
15 Jer 4,11.12
16 2 Kar 8,12; 2 Kar 15,16

14 SKYRIUS
1 Jl 2,13
2 Hbr 13,15
3 Ps 10,14; Ps 33,17; Ps 68,5; Oz 7,11; Oz 10,13; Oz 12,1
4 Jer 14,7; Ef 1,6
5 Pat 19,12
6 Pr 27,27; Ps 52,8; Ps 128,3
7 Dan 4,12
8 Jn 15,4
9 Pat 10,29

[3] Asirija neišgelbės mūsų, nebejosime ant žirgų ir nebesakysime savo rankų darbams: 'Tu mūsų dievas'. Tik Tu, Viešpatie, pasigaili našlaičių'.
[4] Aš išgydysiu jų paklydimą, gera valia juos mylėsiu, nes mano rūstybė nusigręžė nuo jų.
[5] Aš būsiu kaip rasa Izraeliui, jis žydės kaip lelija ir išleis šaknis kaip Libano kedras.
[6] Jis išsikeros, išleis atžalas, bus gražus kaip alyvmedis ir kvepės kaip Libanas.
[7] Gyvenusieji jo pavėsyje sugrįš, atsigaus kaip javai, žydės lyg vynmedis; jų kvapas bus kaip Libano vyno.
[8] Efraimai, ką Aš turiu bendro su stabais? Aš išklausiau ir pastebėjau tave! Aš esu kaip žaliuojantis kiparisas, iš manęs sulauksi savo vaisiaus.
[9] Išmintingas tai supras, sumanus tai žinos! Viešpaties keliai teisingi, ir teisieji vaikščioja jais, o nusidėjėliai suklumpa".

JOELIO
PRANAŠYSTĖ

1 Viešpaties žodis buvo suteiktas Joeliui, Petuelio sūnui.
[2] Pasiklausykite, vyresnieji, išgirskite savo ausimis, visi krašto gyventojai! Ar taip buvo jūsų ar jūsų tėvų dienomis?
[3] Pasakykite tai savo vaikams, jie tepapasakoja savo vaikams, o anie – kitai kartai.

1 SKYRIUS
1 Apd 2,16
2 Jl 2,2
3 Ps 78,4
4 Įst 28,38; Iz 33,4
5 Iz 5,11; Iz 32,10
6 Iz 28,1; Jl 2,2.11.25; Apr 9,8

[4] Ką paliko vikšrai, nuėdė skėriai; kas paliko nuo skėrių, suėdė vabalai; kas liko nuo vabalų, sunaikino amaras.
[5] Girtuokliai, pabuskite. Verkite ir dejuokite visi, kurie geriate vyną, nes jo nebebus jums.
[6] Tauta užpuolė mano kraštą, galinga ir gausi tauta. Jos dantys yra

kaip liūto, krūminiai kaip galingo liūto.
[7] Ji nusiaubė mano vynuogyną, sunaikino figmedžius, nuėdė jų lapus bei nugraužė žievę; jų šakos liko baltos.
[8] Raudok apsisiautusi ašutine kaip mergaitė dėl savo jaunystės vyro.
[9] Duonos aukos ir geriamosios aukos dingo iš Viešpaties namų, gedi kunigai, Viešpaties tarnai.
[10] Laukai sunaikinti, dirvos liūdi. Sunaikinti javai, vyno nebėra, aliejus išseko.
[11] Vynininkai, susigėskite, žemdirbiai, dejuokite netekę kviečių ir miežių, nes laukų derlius žuvo.
[12] Vynmedis nudžiūvo, figmedis nuvyto. Granatmedis, palmė, obelis ir visi laukų medžiai nudžiūvo. Todėl ir džiaugsmas dingo tarp žmonių.
[13] Kunigai, apsisiauskite ašutine ir liūdėkite! Aukuro tarnai, verkite ir raudokite! Mano Dievo tarnai, apsisiautę ašutine, gulėkite per naktį ir raudokite, nes nebėra duonos aukų ir geriamųjų aukų jūsų Dievo namuose.
[14] Paskelbkite pasninką, sušaukite iškilmingą susirinkimą, sukvieskite vyresniuosius ir visus krašto gyventojus į Viešpaties, jūsų Dievo, namus ir šaukitės Viešpaties.
[15] Viešpaties diena arti! Kaip sunaikinimas ji ateis nuo Visagalio.
[16] Maistas atimtas, mums matant, džiaugsmas bei džiūgavimas išnyko iš Dievo namų.
[17] Pasėti grūdai žemėje sudžiūvo, sandėliai tušti, klojimai nenaudojami, nes javų nėra.
[18] Vargsta gyvuliai! Nerimsta galvijų bandos, nes nebėra joms ganyklų, kenčia ir avys.
[19] Tavęs, Viešpatie, šauksiuosi, nes ugnis sunaikino pievas ir ganyklas, liepsna nusvilino visus laukų medžius.
[20] Net laukiniai žvėrys šaukiasi Tavęs, nes išdžiūvo visi upeliai ir ugnis nuėdė pievas bei ganyklas.

2 Trimituokite Sione, skelbkite pavojų mano šventajame kalne. Tedreba krašto gyventojai, nes ateina Viešpaties diena, nes ji arti.
[2] Tamsi, niūri ir debesuota diena. Kaip ryto migla apgaubia kalnų viršūnes, taip galinga ir didelė tauta ateina. Tokios nebuvo iki šiol ir nebebus per kartų kartas.
[3] Jų priekyje – visa ryjanti ugnis, užpakalyje – siaučianti liepsna. Kraštas prieš juos kaip Edeno sodas, jiems praėjus – tuščia dykuma; niekas neišsigelbės nuo jų.
[4] Jie atrodo kaip žirgai ir puls kaip kariuomenės raiteliai.
[5] Jų garsas lyg kovos vežimų, riedančių kalnų viršūnėmis, kaip ūžimas liepsnos, ryjančios ražienas, kaip kariuomenės, kuri išsirikiavusi kovai.
[6] Prieš juos drebės tautos, visų veidai pabals.
[7] Jie bėgs kaip karžygiai, lips sienomis kaip kariai; kiekvienas eis savo keliu, nesuardydamas gretų.
[8] Jie nesistumdys, bet eis kiekvienas savo taku. Jie kris ant kardo, bet nesusižeis.
[9] Jie lakstys po miestą, bėgs sienomis, lips į namus, lįs pro langus kaip vagys.
[10] Prieš juos drebės žemė ir svy-

7 Iz 5,6
8 Iz 22,12; Jer 3,4
9 Jl 1,13; Jl 2,14; Jl 2,17
10 Iz 24,7; Jer 12,11
11 Jer 14,3.4
12 Jer 48,33; Jl 1,10
13 Jer 4,8
14 Kun 23,36; 2 Krn 20,13; Jl 2,15
15 Iz 13,6; Jer 30,7
16 Įst 12,7; Iz 3,1
18 Oz 4,3
19 Ps 50,15; Jer 9,11
20 1 Kar 17,7; 1 Kar 18,5; Ps 104,21; Ps 147,9

2 SKYRIUS
1 Sk 10,5; Jer 4,5
2 Dan 9,12; Dan 12,1; Jl 1,6; Jl 2,11.25; Am 5,18
3 Iz 51,3; Zch 7,14
4 Apr 9,7
5 Apr 9,9
6 Nah 2,10
7 Pat 30,27
9 Jer 9,21; Jn 10,1
10 Ps 18,7; Iz 13,10; Iz 34,4

ruos dangus, saulė ir mėnulis aptems, žvaigždės nebespindės.
[11] Viešpats pakels balsą priešais savo kariuomenę. Jo pulkai yra labai gausūs, ir stiprus tas, kuris vykdo Jo žodį. Viešpaties diena yra didi ir labai baisi, kas galės ją iškęsti?
[12] "Todėl dabar, – sako Viešpats, – gręžkitės į mane visa širdimi, pasninkaudami, verkdami ir dejuodami".
[13] Persiplėškite savo širdis, ne rūbus! Gręžkitės į Viešpatį, savo Dievą, nes Jis yra maloningas ir gailestingas, lėtas pykti ir didžiai geras bei susilaikantis nuo bausmės.
[14] Kas žino, gal Jis sugrįš, pasigailės ir paliks palaiminimą – duonos auką ir geriamąją auką Viešpačiui, jūsų Dievui?
[15] Trimituokite Sione, paskelbkite pasninką, sušaukite iškilmingą susirinkimą,
[16] sukvieskite tautą ir vyresniuosius, atgabenkite vaikus ir žindomus kūdikius. Jaunavedžiai teišeina iš savo kambarių.
[17] Tarp prieangio ir aukuro tegul rauda kunigai, Viešpaties tarnai, sakydami: "Viešpatie, pasigailėk savo tautos, neatiduok savo paveldo pagonių paniekai ir pajuokai! Kodėl tautos turėtų sakyti: 'Kur yra jų Dievas'?"
[18] Tada Viešpatį apims pavydas dėl savo krašto ir Jis pasigailės savo tautos.
[19] Viešpats atsakys ir tars savo tautai: "Štai Aš duosiu jums javų, vyno ir aliejaus, ir jūs būsite sotūs; Aš nebeleisiu tautoms jūsų niekinti.
[20] Atėjusį iš šiaurės pašalinsiu toli nuo jūsų ir nusviesiu jį į tuščią dykumą, jo veidas bus į Rytų jūrą ir užpakalinė dalis – į Vakarų jūrą. Nuo jo smarvė pakils ir bjaurus kvapas, nes jis baisių dalykų padarė".
[21] Nebijok, žeme, džiaukis ir džiūgauk, nes Viešpats padarys didelių dalykų.
[22] Laukiniai žvėrys, nebijokite! Ganyklos vėl žaliuoja, medžiai neša vaisių, figmedis ir vynmedis duoda derlių.
[23] Siono vaikai, džiaukitės Viešpačiu, savo Dievu. Jis ištikimai duodavo jums ankstyvą lietų ir Jis siųs jums lietų, ankstyvąjį ir vėlyvąjį lietų, kaip ir anksčiau.
[24] Klojimai bus pilni javų ir statinės sklidinos vyno ir aliejaus.
[25] "Aš atlyginsiu jums už metus, kuriuos sunaikino vikšrai, skėriai, vabalai ir amaras – mano didžioji kariuomenė, kurią siunčiau prieš jus.
[26] Jūs gausiai valgysite ir būsite sotūs, ir girsite Viešpaties, savo Dievo, vardą, kuris padarė jums nuostabių dalykų. Mano tauta nebus sugėdinta per amžius.
[27] Jūs žinosite, kad Aš esu Izraelyje, Aš, Viešpats, jūsų Dievas, ir nėra kito. Mano tauta nebus sugėdinta per amžius.
[28] Po to Aš išliesiu savo dvasios ant kiekvieno kūno. Jūsų sūnūs ir dukterys pranašaus, seniai sapnuos sapnus ir jaunuoliai matys regėjimus.
[29] Taip pat ant vergų ir vergių tomis dienomis išliesiu savo dvasios.
[30] Aš danguje ir žemėje parodysiu stebuklų – kraujo, ugnies bei rūkstančių dūmų.
[31] Saulė pavirs tamsa ir mėnu-

11 Jer 25,30; Am 5,18; Mal 3,2; Apr 18,8
12 Jer 4,1
13 Pr 37,34; Iš 34,6; Ps 34,18
14 Jer 26,3; Jl 1,9.13; Ag 2,19
15 Sk 10,3; Jl 1,14
16 Iš 19,10; Ps 19,5
17 Iš 32,11.12; Ps 42,10; Mt 23,35
18 Iz 60,10; Iz 63,9.15
19 Mal 3,10
20 Iš 10,19; Įst 11,24; Jer 1,14.15
22 Jl 1,19
23 Kun 26,4; Iz 41,16
25 Jl 1,4-7; Jl 2,2-11
26 Kun 26,5; Iz 45,17
27 Kun 26,11.12; Iz 45,5-6
28 Iz 54,13; Ez 39,29; Zch 12,10; Apd 21,9
29 Gal 3,28
30 Mt 24,29
31 Iz 13,9.10; Iz 34,4; Mal 4,1.5-6

lis – krauju, prieš ateinant didingai ir baisiai Viešpaties dienai.
[32] Tada kiekvienas, kuris šauksis Viešpaties vardo, bus išgelbėtas. Siono kalne ir Jeruzalėje bus išgelbėjimas, kaip Viešpats sakė, likučiui, kurį Jis pašauks".

3 "Tuo metu, kai parvesiu Judo ir Jeruzalės ištremtuosius,
[2] Aš surinksiu visas tautas ir atvesiu jas į Juozapato slėnį. Ten juos teisiu dėl mano tautos ir mano paveldo Izraelio, kurį jos buvo išsklaidžiusios ir pasidalinusios mano žemę.
[3] Jie metė burtus dėl mano tautos, už paleistuvę atidavė berniuką, už vyną pardavė mergaitę ir girtuokliavo.
[4] Ką jūs turite bendro su manimi, Tyre, Sidone ir visi filistinų kraštai? Ar jūs norite man atlyginti už mano darbus ir man atkeršyti? Aš greitai ir lengvai sugrąžinsiu jūsų kerštą ant jūsų pačių galvų.
[5] Jūs paėmėte mano sidabrą bei auksą ir mano brangenybes nugabenote į savo šventyklas.
[6] Jūs pardavėte Judo ir Jeruzalės gyventojus graikams, išvarėte juos toli iš jų krašto.
[7] Aš pakelsiu juos toje vietoje, kurion jūs juos pardavėte, ir sugrąžinsiu jūsų kerštą ant jūsų pačių galvų.
[8] Aš atiduosiu jūsų sūnus ir dukteris Judo vaikams, o jie parduos juos šebiečiams, toli gyvenančiai tautai, nes taip pasakė Viešpats".
[9] Paskelbkite tai tautoms, pasiruoškite karui, žadinkite karžygius! Kariai tegul ateina artyn.
[10] Perkaldinkite savo žagres į kardus ir pjautuvus į ietis. Silpnasis tesako: "Aš stiprus".
[11] Skubiai susirinkusios, ateikite, aplinkinės tautos! Viešpatie, ten atvesk savo karžygius!
[12] "Tepakyla ir tesusirenka tautos į Juozapato slėnį: ten Aš teisiu jas.
[13] Imkite pjautuvą, nes atėjo pjūties metas. Spaustuvas pilnas, ateikite ir minkite. Indai bus sklidini, nes jų nedorybė didelė".
[14] Minių minios sprendimo slėnyje! Viešpaties diena priartėjo.
[15] Saulė ir mėnulis aptems, žvaigždės neteks spindesio.
[16] Viešpats suriaumos iš Siono, Jo balsas pasigirs iš Jeruzalės, dangus ir žemė sudrebės. Viešpats yra savo tautos viltis ir Izraelio vaikų stiprybė.
[17] "Tada jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats, jūsų Dievas, kuris gyvena Sione, savo šventame kalne. Jeruzalė bus šventa, svetimieji nebemindžios jos.
[18] Tą dieną iš kalnų lašės saldus vynas, iš kalvų tekės pienas. Judo upės bus pilnos vandens, iš Viešpaties namų tekės šaltinis ir drėkins Šitimo slėnį.
[19] Egiptas taps dykyne, Edomas virs tuščia dykuma, nes jie žiauriai praliejo nekaltą Judo vaikų kraują.
[20] Judas gyvens per amžius ir Jeruzalė per kartų kartas.
[21] Aš apvalysiu jų kraują, kurio dar neapvaliau, nes Viešpats gyvena Sione!"

32 Iz 46,13; Mch 4,7; Rom 10,13

3 SKYRIUS

1 Jer 30,3
2 Iz 66,16; Zch 14,2
3 Nah 3,10
4 Am 1,6-8
7 Jer 23,8
8 Iz 60,6; Jer 6,20; Ez 23,42; Ez 27,22
9 Ez 38,7
10 Iz 2,4; Zch 12,8
11 Iz 13,3
12 Iz 2,4
13 Iz 63,3; Jer 51,33; Apr 14,15
14 Jl 2,1
16 Iz 51,5-6
17 Zch 8,3
18 Ez 47,1
21 Iz 4,4

AMOSO
PRANAŠYSTĖ

1 Amoso, avių ganytojo iš Tekojos, žodžiai. Jis matė regėjimą apie Izraelį Judo karaliaus Uzijo ir Izraelio karaliaus Jeroboamo, Jehoašo sūnaus, dienomis, dveji metai prieš žemės drebėjimą. [2] Jis tarė: "Viešpats suriaumos iš Siono, Jo balsas pasigirs iš Jeruzalės. Piemenų buveinės gedės ir Karmelio viršūnė nudžius". [3] Taip sako Viešpats: "Dėl trijų ar keturių Damasko nusikaltimų neatšauksiu bausmės, nes jie kūlė Gileadą geležiniais velenais. [4] Aš pasiųsiu ugnį į Hazaelio namus, ir ji sudegins Ben Hadado rūmus. [5] Sulaužysiu Damasko užkaiščius, išnaikinsiu gyventojus Aveno lygumoje bei laikantį skeptrą iš Bet Edeno namų. Sirai pateks Kyro nelaisvėn". [6] Taip sako Viešpats: "Dėl trijų ar keturių Gazos nusikaltimų neatšauksiu bausmės, nes jie išvedė visus į nelaisvę ir juos atidavė Edomui. [7] Aš pasiųsiu ugnį į Gazos sienas, ir ji sudegins jos rūmus. [8] Išnaikinsiu gyventojus Ašdode, laikantį skeptrą Aškalone, pakelsiu ranką prieš Ekroną ir pražudysiu filistinų likutį". [9] Taip sako Viešpats: "Dėl trijų ar keturių Tyro nusikaltimų neatšauksiu bausmės, nes jie atidavė visus belaisvius Edomui ir nesilaikė broliškos sandoros. [10] Aš pasiųsiu ugnį į Tyro sienas, ir ji sudegins jo rūmus". [11] Taip sako Viešpats: "Dėl trijų ar keturių Edomo nusikaltimų neatšauksiu bausmės, nes jis kardu persekiojo savo brolį, nepasigailėjo jo, žiauriai siautėjo ir nuolat puldinėjo. [12] Aš pasiųsiu ugnį į Temaną, ir ji sudegins Bocros rūmus". [13] Taip sako Viešpats: "Dėl trijų ar keturių amonitų nusikaltimų neatšauksiu bausmės, nes jie perskrodė Gileado nėščias moteris, norėdami išplėsti savo krašto ribas. [14] Aš uždegsiu ugnį Rabos sienose, ir ji sudegins jos rūmus tarp klyksmų mūšio dieną ir su viesulu audros metu. [15] Jos karalius ir jo kunigaikščiai eis į nelaisvę".

2 Taip sako Viešpats: "Dėl trijų ar keturių Moabo nusikaltimų neatšauksiu bausmės, nes jis sudegino Edomo karaliaus kaulus. [2] Aš pasiųsiu ugnį į Moabą, ir ji sudegins Kerijotų rūmus, ir Moabas mirs sąmyšyje, tarp šauksmų, skardenant trimitui. [3] Aš sunaikinsiu jo teisėją ir nužudysiu visus jo kunigaikščius". [4] Taip sako Viešpats: "Dėl trijų ar keturių Judo nusikaltimų neatšauksiu bausmės, nes jie paniekino Viešpaties įstatymą ir nesi-

1 SKYRIUS
1 2 Sam 14,2; 2 Kar 3,4; 2 Krn 26,1-23; Am 7,10; Am 7,14; Zch 14,5
2 1 Sam 25,2; Jl 3,16
3 2 Kar 10,32.33; Iz 8,4; Iz 17,1-3
4 2 Kar 6,24; Jer 49,27; Jer 51,30
5 Jer 51,30
6 Jer 47,1.5
7 Jer 47,1
8 Ps 81,14; Ez 25,16; Sof 2,4
9 Iz 23,1-18
11 Abd 1,10-12
12 Abd 1,9-10
13 Ez 25,2
14 Įst 3,11; Am 2,2
15 Jer 49,3

2 SKYRIUS
1 2 Kar 3,26.27; Sof 2,8-11
2 Jer 48,24.41
3 Sk 24,17
4 Kun 26,14; Jer 16,19; Ez 20,13.16.18; Oz 12,2

laikė Jo įsakymų. Juos suklaidino jų pačių melai, kuriais sekė jų tėvai.
[5] Aš pasiųsiu ugnį į Judą, ir ji sudegins Jeruzalės rūmus".
[6] Taip sako Viešpats: "Dėl trijų ar keturių Izraelio nusikaltimų neatšauksiu bausmės, nes jie parduoda teisųjį už sidabrą, beturtį už sandalų porą.
[7] Jie sutrypia silpnuosius ir iškreipia romiųjų kelią. Tėvas ir sūnus eina pas tą pačią moterį ir suteršia mano šventą vardą.
[8] Jie išsitiesia ant rūbų, paimtų už užstatą prie kiekvieno aukuro, geria pasmerktųjų vyną savo dievo namuose.
[9] Juk Aš išnaikinau dėl jūsų amoritus, nors jie buvo aukšti kaip kedrai ir stiprūs kaip ąžuolai. Aš sunaikinau jų vaisius virš žemės ir šaknis žemėje.
[10] Aš jus išvedžiau iš Egipto krašto, vedžiojau dykumoje keturiasdešimt metų ir leidau užimti amoritų kraštą.
[11] Iš jūsų sūnų Aš prikėliau pranašų ir iš jūsų jaunikaičių – nazarėnų. Ar ne taip, Izraelio vaikai? – sako Viešpats. –
[12] Bet jūs girdėte nazarėnus vynu ir pranašams įsakėte: 'Nepranašaukite!'
[13] Aš prislėgsiu jus, kaip slegiamas vežimas, kai būna pilnas javų.
[14] Tada greitasis nepaspruks, stipriajam nepadės jo jėga, karžygys neišsigelbės,
[15] lankininkas neišsilaikys, greitakojis neišbėgs ir raitelis neišsigelbės.
[16] Net drąsiausias karžygys bėgs, viską palikęs, tą dieną, – sako Viešpats".

5 Oz 8,14
6 2 Kar 17,7-18; 2 Kar 18,12; Iz 29,21; Am 4,1; Am 5,11; Am 8,6
7 Kun 20,3; Ez 22,11; Am 5,12
8 Iš 22,26; 1 Kor 8,10
9 Sk 21,25; Ez 31,3; Mal 4,1
10 Iš 12,51; Įst 2,7
11 Sk 6,2.3; Sk 12,6
12 Iz 30,10
13 Iz 1,14
14 Ps 33,16; Jer 46,6

3 SKYRIUS

2 Įst 7,6; Rom 2,9
6 Iz 45,7
7 Jn 15,15
8 Apd 4,20
10 Jer 4,22

3

Izraelitai, klausykite šito žodžio, kurį Viešpats kalbėjo prieš jus: "Klausyk, visa gimine, kurią išvedžiau iš Egipto krašto.
[2] Tik jus Aš išsirinkau iš visų žemės giminių. Todėl bausiu jus už visus jūsų nusikaltimus".
[3] Argi gali dviese eiti kartu, jei nėra susitarę?
[4] Argi liūtas riaumoja tankumyne, neturėdamas grobio? Argi jauniklis liūtas urzgia savo guolyje, nieko nesugavęs?
[5] Argi paukštis įkliūna į spąstus, jei juose nėra masalo? Argi spąstai pašoka, nieko nepagavę?
[6] Argi, išgirdę trimitą mieste, žmonės nenusigąsta? Argi įvyksta nelaimė mieste, Viešpačiui jos neleidus?
[7] Tikrai Viešpats Dievas nieko nedaro, neapreiškęs savo paslapties savo tarnams, pranašams.
[8] Liūtui riaumojant, kas nebijotų? Viešpačiui Dievui kalbant, kas nepranašautų?
[9] Skelbkite Ašdodo rūmuose ir Egipto krašto rūmuose, sakydami: "Susirinkite ant Samarijos kalnų, stebėkite didelius sąmyšius ir priespaudą joje.
[10] Jie nežino, kaip teisingai elgtis, – sako Viešpats, – jie kaupia smurtą ir skriaudą savo rūmuose".
[11] Todėl Viešpats Dievas sako: "Priešas aplink tavo šalį, jis sutryps tavo galybę ir apiplėš rūmus".
[12] Taip sako Viešpats: "Kaip piemuo išplėšia iš liūto nasrų porą kojų ar ausies gabalą, taip bus išgelbėti izraelitai, kurie sėdi Samarijoje, guolio kampe, ir guli Damasko pataluose.

[13] Klausykite ir paliudykite tai Jokūbo namuose, – sako Viešpats Dievas, kareivijų Dievas. –
[14] Tą dieną aplankysiu Izraelį dėl jo nusikaltimų, sunaikinsiu Betelio aukurus; aukuro ragai bus nudaužyti ir nukris ant žemės.
[15] Taip pat sunaikinsiu žiemos namus ir vasaros namus, pranyks dramblio kaulo rūmai ir didžiųjų pastatų neliks".

4 Išgirskite šitą žodį, Bašano karvės, esančios Samarijos kalnyne, kurios spaudžiate vargšus, skriaudžiate neturtėlius ir sakote savo valdovams: "Atneškite, ir mes gersime!"
[2] Viešpats Dievas prisiekė savo šventumu: "Štai ateis jums dienos, kai jus ištrauks kabliais ir jūsų palikuonis kaip žuvis ant kabliuko.
[3] Jūs išeisite pro spragas, kiekviena tiesiausiu keliu, ir būsite išmestos Harmone, – sako Viešpats".
[4] "Eikite į Betelį ir į Gilgalą ir ten nusikalskite! Aukokite rytais aukas, kas trečią dieną neškite dešimtines.
[5] Aukokite raugintos duonos padėkos auką, skelbkite laisvos valios aukas! Juk tai jums patinka, izraelitai", – sako Viešpats Dievas.
[6] "Aš daviau jums švarius dantis visuose jūsų miestuose ir duonos stoką visose vietovėse. Tačiau jūs nesugrįžote pas mane", – sako Viešpats.
[7] "Aš nedaviau jums lietaus likus trims mėnesiams iki pjūties. Aš leidau lyti viename mieste, o kitame sulaikiau lietų. Vietomis palijo, o ten kur nelijo, viskas išdžiūvo.
[8] Du ar trys miestai ėjo į vieną miestą atsigerti vandens, bet troškulio nenumalšino. Tačiau jūs nesugrįžote pas mane", – sako Viešpats.
[9] "Aš naikinau sausra ir pelėsiais jūsų laukų derlių, išdžiovinau sodus ir vynuogynus, figmedžius ir alyvmedžius nuėdė skėriai. Tačiau jūs nesugrįžote pas mane", – sako Viešpats.
[10] "Aš siunčiau jums marą kaip Egipte, išžudžiau kardu jūsų jaunuolius, žirgus atidaviau kaip grobį. Jūsų stovyklų smarvė pasiekė jūsų nosis, tačiau jūs nesugrįžote pas mane", – sako Viešpats.
[11] "Aš naikinau jus kaip Sodomą ir Gomorą, ir jūs tapote kaip nuodėgulis, ištrauktas iš ugnies. Tačiau jūs nesugrįžote pas mane, – sako Viešpats. –
[12] Izraeli, Aš taip su tavimi pasielgsiu, todėl pasiruošk sutikti savo Dievą!"
[13] Nes štai Tas, kuris sukūrė kalnus bei sutvėrė vėją, kuris apreiškia žmogui savo mintis. Jis aušrą paverčia tamsa ir kalnų viršūnės yra po Jo kojomis. Viešpats, kareivijų Dievas, yra Jo vardas.

5 Izraelio namai, išgirskite žodį, raudą, kuria į jus kreipiuosi:
[2] "Parblokštas nebeatsikelia išrinktasis Izraelis, guli apleistas ant žemės, niekas jo nepakelia".
[3] Taip sako Viešpats Dievas Izraelio namams: "Mieste, kuris išeidavo su tūkstančiu, išliks šimtas, ir kuris išeidavo su šimtu, išliks dešimt".

14 Am 4,4
15 Ts 3,20; 1 Kar 22,39; Jer 36,22

4 SKYRIUS
1 Pat 23,20; Ez 39,18; Am 2,6
2 Ps 89,35; Jer 16,16; Ez 29,4; Hab 1,15
3 Ez 12,5
4 Sk 28,3; Įst 14,28; Ez 20,39; Oz 4,15; Am 5,21.22
5 Kun 7,13; Kun 22,18; Įst 12,6
6 2 Krn 28,22; Iz 26,11; Jer 5,3; Ag 2,17
9 Įst 28,22; Jl 1,4.7; Am 7,1.2; Ag 2,17
10 Iš 9,3.6; Kun 26,25; Įst 28,27.60; Ps 78,50
11 Pr 19,24.25; Įst 29,23; Iz 13,19; Jer 49,18; Rd 4,6
13 Ps 139,1; Iz 47,4; Jer 10,16; Dan 2,28; Mch 1,3

5 SKYRIUS
1 Jer 7,29; Jer 9,10.17; Ez 19,1

[4] Taip sako Viešpats Izraelio namams: "Ieškokite manęs, tai gyvensite.
[5] Neieškokite Betelio, neikite į Gilgalą, nekeliaukite į Beer Šebą! Gilgala tikrai pateks į nelaisvę ir Betelis pavirs nieku".
[6] Ieškokite Viešpaties, tai gyvensite, kad Jis neužsidegtų kaip ugnis Juozapo namuose ir neprarytų jų. Nebūtų Betelyje kam ją užgesinti.
[7] Jūs, kurie teisingumą pakeičiate kartybe ir teisumą sutrypiate kojomis.
[8] Ieškokite To, kuris padarė Sietyno bei Oriono žvaigždynus, kuris naktį paverčia rytu ir dieną – tamsia naktimi, kuris pašaukia jūros vandenį ir jį išlieja ant žemės lietumi. Viešpats yra Jo vardas.
[9] Jis leidžia sunaikinti stiprųjį ir sugriauti jo tvirtovę.
[10] Jie nekenčia to, kuris apkaltina vartuose ir nemėgsta to, kuris kalba tiesą.
[11] Jūs mindote silpnąjį ir imate iš jo mokesčius kviečiais. Jūs pasistatėte namus iš tašytų akmenų, tačiau negyvensite juose; užsiveisėte puikių vynuogynų, tačiau negersite jų vyno.
[12] Aš žinau, kiek daug yra jūsų nusikaltimų bei nuodėmių. Jūs persekiojate nekaltąjį, imate kyšius, iškraipote vargšo bylą vartuose.
[13] Išmintingasis tyli tuo metu, nes tai blogas metas.
[14] Ieškokite gera, o ne pikta, kad išliktumėte gyvi. Tada Viešpats, kareivijų Dievas, bus su jumis, kaip jūs sakote.
[15] Nekęskite pikta ir mylėkite gera. Įtvirtinkite teisingumą vartuose. Gal tada Viešpats, kareivijų Dievas, bus maloningas Juozapo likučiui?
[16] Taip sako Viešpats, kareivijų Dievas: "Visose aikštėse ir gatvėse dejuos ir sakys: 'Vargas, vargas!' Žemdirbius šauks gedėti, o patyrusias raudotojas – dejuoti.
[17] Kai praeisiu tarp jūsų, visuose vynuogynuose bus girdima rauda, – sako Viešpats".
[18] Vargas tiems, kurie laukia Viešpaties dienos! Kam ji jums? Viešpaties dieną bus tamsa, o ne šviesa.
[19] Kaip žmogus, kuris, bėgdamas nuo liūto, sutiktų lokį arba, įėjęs į namus ir ranka atsirėmęs į sieną, būtų įgeltas gyvatės.
[20] Tamsi bus Viešpaties diena – ne šviesi. Labai tamsi, be jokios šviesos.
[21] "Aš nekenčiu ir paniekinu jūsų šventes, nemėgstu jūsų iškilmių kvapo.
[22] Nors jūs aukojate deginamąsias ir duonos aukas, Aš jų nepriimsiu. Aš nepažvelgsiu į jūsų riebias padėkos aukas.
[23] Šalin nuo manęs su savo giesmių triukšmu, nenoriu klausyti jūsų arfų skambinimo.
[24] Teisingumas tegu teka kaip vandenys, o teisumas – kaip galinga srovė!
[25] Izraelio namai, ar jūs aukojote atnašas ir aukas dykumoje per keturiasdešimt metų?
[26] Jūs nešiojote Sikuto, savo karaliaus, ir Kijūno, žvaigždžių dievo, atvaizdus.
[27] Todėl ištremsiu jus anapus Damasko", – sako Viešpats, kurio vardas – kareivijų Dievas.

4 Įst 4,29; 2 Krn 15,2; Iz 55,3; Jer 29,13
5 Pr 21,31.33; 1 Kar 12,28.29; Oz 4,15; Am 4,4; Am 8,14
6 Iz 55,6-7; Am 5,14
7 Am 6,12
8 Job 9,9; Job 38,31; Job 38,34; Ps 104,20; Am 4,13
10 1 Kar 22,8; Iz 29,21; Iz 59,15; Iz 66,5; Jer 17,16-18; Am 5,15
11 Įst 28,30.38.39; Am 2,6; Mch 6,15; Sof 1,13; Ag 1,6
12 Iz 1,23; Iz 5,23; Iz 29,21; Oz 5,3; Am 2,6
13 Am 6,10
14 Mch 3,11
15 Ps 97,10; Jl 2,14; Rom 12,9
16 2 Krn 35,25; Jer 9,17
17 Iš 12,12
18 Iz 5,19; Iz 5,30; Jer 17,15; Jl 1,15; Jl 2,1.11.31; Jl 2,2
19 Job 20,24; Iz 24,17.18; Jer 48,44
21 Kun 26,31; Iz 1,11-16; Jer 14,12; Oz 5,6; Am 4,4.5; Am 8,10
22 Iz 66,3; Mch 6,6.7
24 Jer 22,3; Ez 45,9; Mch 6,8
25 Įst 32,17; Joz 24,14; Neh 9,18-21; Apd 7,42-43
26 1 Kar 11,33
27 2 Kar 17,6; Am 4,13; Am 7,11.17; Mch 4,10

6 Vargas tiems, kurie nerūpestingai gyvena Sione ir pasitiki Samarijos kalnu, kurie vadinami tautų pažiba, pas kuriuos susirinko Izraelio namai.
[2] Eikite į Kalnę ir pasižiūrėkite; iš ten į didįjį miestą Hamatą, o po to nusileiskite į filistinų Gatą. Ar jūs geresni už šitas karalystes, ar jūsų kraštas didesnis už jų kraštus?
[3] Jūs nenorite galvoti apie nelaimės dieną, tačiau priartinate smurto viešpatavimą!
[4] Jūs gulite dramblio kaulo lovose ir išsitiesiate pataluose, valgote ėriukus iš bandos ir veršius iš gardo.
[5] Jūs dainuojate, pritariant arfoms, ir kuriate muzikos kūrinius, lygindamiesi su Dovydu.
[6] Jūs geriate vyną iš taurių ir tepatės geriausiu aliejumi, bet nesisielojate dėl Juozapo nelaimių.
[7] Todėl jie pirmieji eis į nelaisvę ir pasibaigs tų, kurie gulėjo išsitiesę, lėbavimas.
[8] Viešpats Dievas prisiekė savimi: "Aš bjauriuosi Jokūbo puikybe, nekenčiu jo rūmų ir atiduosiu miestą priešams su viskuo, kas jame yra".
[9] Ir jei liks dešimt žmonių viename namuose, jie mirs!
[10] Paims juos giminaitis ar tas, kuris degina kūnus, ir išneš lavonus iš namų, ir sakys likusiam namuose: "Ar dar yra gyvų su tavimi?", tas atsakys: "Nėra!" Ir jis sakys: "Tylėk! Negalima minėti Viešpaties vardo".
[11] Viešpats įsakys paversti didžiuosius namus griuvėsiais, o mažuosius sudaužyti į šipulius.
[12] Argi žirgai bėga uolomis? Argi jas aria jaučiais? Tačiau jūs pavertėte teisingumą nuodais ir teisumo vaisių – kartėliu.
[13] "Vargas tiems, kurie džiaugiasi niekais ir sako: 'Ar ne savo jėgomis tapome galingi?'
[14] Izraelio namai, Aš sukelsiu prieš jus tautą, kuri pavergs jus nuo Hamato iki dykumos upelio", – sako Viešpats, kareivijų Dievas.

7 Viešpats Dievas parodė man tokį reginį: karaliaus pievas nušienavus, pradėjus želti vėlyvai žolei, Jis pasiuntė skėrių pulkus.
[2] Kai jie visiškai nuėdė žolę krašte, aš sakiau: "Viešpatie Dieve, meldžiu, atleisk! Kaip beištvers Jokūbas? Juk jis toks mažas".
[3] Viešpats gailėjosi dėl to. "Taip neįvyks", – tarė Viešpats.
[4] Viešpats Dievas parodė man tokį reginį: Jis bausmei pašaukė ugnies liepsną, ta prarijo didžiąją gelmę ir buvo bepraryjanti kraštą.
[5] Tada tariau: "Viešpatie Dieve, meldžiu, liaukis! Kaip beištvers Jokūbas? Juk jis toks mažas".
[6] Viešpats gailėjosi dėl to. "Taip irgi neįvyks", – tarė Viešpats Dievas.
[7] Viešpats Dievas parodė man tokį reginį: Viešpats stovėjo ant mūrinės sienos ir laikė rankoje svambalą.
[8] Viešpats klausė manęs: "Amosai, ką matai?" Aš atsakiau: "Svambalą". Tada Viešpats tarė: "Aš dedu svambalą prie tavo tautos, Izraelio namų; daugiau nebepasigailėsiu jų.
[9] Izaoko aukštumos ir Izraelio šventyklos bus sunaikintos. Aš

6 SKYRIUS
1 Iš 19,5; Ps 123,4; Iz 31,1; Iz 32,9-11; Jer 49,4; Am 3,2; Sof 1,12; Lk 6,24
2 2 Kar 18,34; Iz 10,9; Jer 2,10; Nah 3,8
3 Ps 94,20; Iz 56,12; Am 5,12; Am 5,18
5 1 Krn 23,5; Iz 5,12; Am 3,10; Am 5,23
6 Pr 37,25; Am 2,8; Am 4,1
7 Am 5,27
8 Jer 51,14; Am 8,7
10 Am 5,13; Am 8,3
11 Iz 55,11; Am 3,15
12 Oz 10,4
14 1 Kar 8,65; Jer 5,15

7 SKYRIUS
2 Iz 51,19
3 Jon 3,10
5 Am 7,2.3
8 2 Kar 21,13; Mch 7,18
9 Pr 46,1; 2 Kar 15,8-10

pakelsiu kardą prieš Jeroboamo namus".

[10] Tada Betelio kunigas Amacija pasiuntė Izraelio karaliui Jeroboamui tokią žinią: "Amosas ruošia prieš tave sąmokslą Izraelyje, kraštas nebegali pakelti jo kalbų,

[11] nes Amosas sako: 'Jeroboamas mirs nuo kardo, o Izraelis eis į nelaisvę, toli nuo savo krašto' ".

[12] Po to Amacija tarė Amosui: "Regėtojau, bėk į Judo šalį, valgyk ten duoną ir pranašauk.

[13] Bet Betelyje daugiau nebepranašauk, nes čia yra karaliaus šventykla ir karališki namai".

[14] Amosas atsakė Amacijai: "Aš ne pranašas ir ne pranašo sūnus. Aš esu piemuo ir auginu šilkmedžius.

[15] Tačiau Viešpats, paėmęs mane nuo bandos, tarė: 'Eik, pranašauk mano tautai, Izraeliui!'

[16] Dabar klausyk Viešpaties žodžio. Tu sakai: 'Nepranašauk prieš Izraelį ir nekalbėk prieš Izaoko namus!'

[17] Todėl taip sako Viešpats: 'Tavo žmona paleistuvaus mieste, sūnūs ir dukterys žus nuo kardo, tavo žemę išdalins, o tu pats mirsi pagonių krašte. Izraelis tikrai bus išvarytas į nelaisvę iš savo krašto' ".

8 Viešpats Dievas parodė man tokį reginį: štai pintinė prinokusių vaisių.

[2] Jis klausė: "Amosai, ką matai?" Aš atsakiau: "Pintinę prinokusių vaisų". Tada Viešpats tarė man: "Atėjo galas mano tautai, Izraeliui; daugiau jos nebepasigailėsiu.

[3] Giesmės šventykloje virs raudojimu, – sako Viešpats Dievas. – Bus gausu lavonų, juos išmes tylėdami".

[4] Klausykite, kurie praryjate beturtį ir pražudote krašto vargšus,

[5] sakydami: "Kada baigsis jaunas mėnulis ir galėsime parduoti javus? Kada baigsis sabatas ir galėsime pasiūlyti kviečius? Kada galėsime sumažinti saiką, padidinti svorį ir apgaudinėti neteisingomis svarstyklėmis?

[6] Mes pirksime vargšą už sidabrą, beturtį už porą sandalų, pelus parduosime kviečių vietoje".

[7] Viešpats prisiekė Jokūbo pasididžiavimu: "Niekados nepamiršiu jų darbų!"

[8] Ar dėl to neturėtų sudrebėti žemė ir liūdėti visi jos gyventojai? Ji pakils, patvins ir vėl atslūgs kaip Egipto upė.

[9] Viešpats Dievas sako: "Ir atsitiks tą dieną, kad saulė nusileis vidudienį ir šviesi diena taps naktimi.

[10] Aš paversiu jūsų iškilmes į gedulą, giesmes į raudas. Užvilksiu visiems ašutines, plikai nuskusiu galvas, padarysiu jus lyg gedinčius vienintelio sūnaus. Jūsų galas bus karti diena.

[11] Ateina dienos, – sako Viešpats, – kai Aš siųsiu badą šaliai: ne duonos badą ir ne vandens troškulį, bet Viešpaties žodžio.

[12] Tada jie klajos nuo jūros iki jūros ir lakstys nuo šiaurės iki rytų, ieškodami Viešpaties žodžio, bet neras.

[13] Tą dieną alps iš troškulio gražios mergaitės ir jaunuoliai,

[14] kurie prisiekia Samarijos nuodėme ir sako: 'Tikrai gyvas dievas Dano mieste ir išgelbėtojas Beer Šeboje!' Jie kris ir nebeatsikels".

10 1 Kar 12,31.32; 1 Kar 13,33; 2 Kar 14,23; Am 4,4
11 Am 5,27; Am 6,7
13 1 Kar 12,29; Am 2,12
14 1 Kar 20,35; Zch 13,5
15 Am 3,8
16 Ez 21,2
17 Jer 28,12; Jer 29,21.32; Oz 9,3; Zch 14,2

8 SKYRIUS

2 Ez 7,2; Am 7,8
3 Am 5,23; Am 6,9.10
4 Am 2,7
5 Kun 19,35.36; Neh 13,15; Mch 6,10.11
6 Am 2,6
7 Oz 7,2; Oz 8,13; Am 6,8
8 Oz 4,3; Am 9,5
9 Job 5,14
10 Ez 7,18; Ez 27,31; Zch 12,10
11 Ez 7,26
12 Oz 5,6
14 Įst 9,21; Oz 4,15; Am 5,5

9 Mačiau Viešpatį, stovintį prie aukuro, ir Jis tarė: "Trenk į durų staktas, kad net pamatai drebėtų. Tekrinta tai ant žmonių galvų. Aš likusius nužudysiu kardu – niekas nepabėgs ir neišsigelbės.
[2] Jeigu jie nužengtų į mirusiųjų buveinę, iš ten mano ranka juos paimtų. Jeigu jie užkoptų į dangų, iš ten juos išmesčiau.
[3] Jeigu jie pasislėptų Karmelio viršūnėje, suieškojęs juos iš ten paimčiau. Jeigu jie pasislėptų nuo mano akių jūros dugne, įsakyčiau gyvatei juos įgelti.
[4] Jeigu jie išeitų į nelaisvę priešakyje savo priešų, įsakyčiau kardui juos išžudyti. Aš nukreipsiu į juos savo akis nelaimei, o ne gerovei".
[5] Kai Viešpats, kareivijų Dievas, palies žemę, ji siūbuos ir visi jos gyventojai gedės. Viskas pakils ir atslūgs kaip Egipto upė.
[6] Jis pastatė danguje savo sostą, žemė yra jo papėdė. Jis pašaukia jūros vandenis ir juos išlieja ant žemės paviršiaus. Viešpats yra Jo vardas.
[7] "Ar jūs, Izraelio vaikai, nesate kaip Etiopijos gyventojai? – sako Viešpats. – Ar neatvedžiau Izraelio iš Egipto, filistinų iš Kaftoro ir sirų iš Kyro?

9 SKYRIUS
1 Ps 68,2; Am 2,14; Hab 3,13
2 Job 20,6; Ps 139,8; Jer 23,24; Jer 51,53; Abd 1,4; Mt 11,23
3 Jer 23,24
4 Kun 17,10; Kun 26,33; Jer 21,10; Jer 39,16; Jer 44,11
5 Ps 104,32; Ps 144,5; Iz 64,1; Am 8,8; Mch 1,4
6 Ps 104,1.8; Am 4,13; Am 5,8; Am 5,27
7 Įst 2,23; Jer 47,4; Am 1,5
8 Jer 5,10; Jer 30,11; Jer 44,27; Jl 2,32; Am 9,4; Abd 1,16-17
9 Iz 65,8-16
10 Iz 28,15; Jer 5,12; Am 6,3
11 Apd 15,16-18
12 Sk 24,18; Iz 11,14; Abd 1,19
13 Kun 26,5; Jl 3,18
14 Ps 53,6; Iz 60,4; Iz 61,4; Jer 30,3.18
15 Iz 60,21; Ez 34,28; Ez 37,25

[8] Viešpaties Dievo akys nukreiptos į nuodėmingą karalystę. Aš ją sunaikinsiu nuo žemės paviršiaus, tačiau Jokūbo namų visiškai nesunaikinsiu", – sako Viešpats.
[9] "Aš įsakysiu išsklaidyti izraelitus tarp visų tautų, kad jie būtų išsijoti kaip rėčiu, tačiau ir mažiausias grūdas nenukris žemėn.
[10] Žus nuo kardo visi tautos nusidėjėliai, kurie sako: 'Nelaimė mūsų neužklups ir nepasieks!'
[11] Tada atstatysiu sugriuvusią Dovydo palapinę ir užtaisysiu jos plyšius. Pakelsiu jos griuvėsius kaip ir seniau.
[12] Jie paveldės Edomo likutį ir visas tautas, kurios mano vardu vadinamos", – sako Viešpats, kuris tai įvykdys.
[13] "Ateis diena, – sako Viešpats, – kai artojas pasivys pjovėją ir vynuogių mynėjas – sėjėją. Kalnai lašės saldžiu vynu, visose kalvose jis tekės.
[14] Aš parvesiu savo tautos Izraelio ištremtuosius; jie atstatys sugriautus miestus ir gyvens juose, augins vynuogynus ir gers jų vyną, sodins sodus ir valgys jų vaisių.
[15] Aš įsodinsiu juos jų žemėje, ir niekas nebeišraus jų iš krašto, kurį jiems daviau", – sako Viešpats, tavo Dievas.

ABDIJO
PRANAŠYSTĖ

[1] Abdijo regėjimas. Taip sako Viešpats Dievas apie Edomą: (Girdėjome žinią iš Viešpaties, pasiuntinys pasiųstas į tautas, ragina: "Pakilkime, eikime prieš jį į karą!")
[2] "Aš padariau tave mažą tarp tautų, tu būsi labai niekinamas.
[3] Tavo širdies išdidumas apgavo tave, kuris gyveni uolose, kurio buveinė yra aukštai kalnuose. Tu galvoji: 'Kas gali nustumti mane?'
[4] Nors pakiltum aukštai kaip erelis ir sukrautum sau lizdą tarp žvaigždžių, ir iš ten nustumsiu tave! – sako Viešpats. –
[5] Jei vagys ir plėšikai įsilaužtų pas tave nakčia, argi jie nepaimtų, kiek jiems užtenka? Taip, tu nukentėsi! Jei vynuogių rinkėjai ateitų pas tave, argi jie nepaliktų kelių uogų?
[6] Kaip buvo apiplėštas Ezavas, iškasti jo paslėpti lobiai!
[7] Tavo sąjungininkai nustūmė tave iki sienos. Tie, kurie taikoje su tavimi, apgavo ir nugalėjo tave. Kurie valgė tavo duoną, spendė tau pinkles. Nėra jame supratimo.
[8] Tą dieną, – sako Viešpats, – Aš išnaikinsiu Edomo išminčius ir protinguosius Ezavo kalne.
[9] Temane, išsigąs tavo karžygiai, kad visi Ezavo kalne galėtų būti išžudyti.
[10] Už tavo broliui Jokūbui padarytą smurtą būsi sunaikintas amžiams.
[11] Tada, kai svetimieji plėšė Jokūbo turtus, veržėsi pro miesto vartus, metė burtą dėl Jeruzalės, tu stovėjai su jais ir buvai kaip vienas iš jų!
[12] Tau nederėjo gėrėtis tavo brolio nelaime, džiaugtis Judo vaikų sunaikinimu ir išdidžiai kalbėti jų sielvarto dieną.
[13] Tau nederėjo įeiti pro mano tautos vartus ir gėrėtis jų kentėjimu bei tiesti rankas į jų turtą jų žuvimo dieną.
[14] Tau nederėjo stovėti kryžkelėse ir naikinti pabėgėlius bei išduoti tuos, kurie ištrūko priespaudos metu!
[15] Juk Viešpaties diena arti visoms tautoms. Kaip tu darei, taip tau darys – tavo atlygis grįš tau pačiam.
[16] Kaip jūs gėrėte mano šventame kalne, taip visos tautos gers nuolatos ir jos pražus lyg nebuvusios.
[17] Bet Siono kalne bus išgelbėjimas ir šventumas. Tada Jokūbo namai užvaldys savo nuosavybę.
[18] Jokūbo namai bus ugnis, Juozapo namai – liepsna, o Ezavo namai – ražienos. Jie padegs ir sudegins juos, ir niekas iš Ezavo namų nepabėgs, – sako Viešpats. –
[19] Tada pietiečiai užvaldys Ezavo kalnyną, o lygumų gyventojai – filistinus. Jie užvaldys Efraimo kalnus ir Samarijos laukus, o Benjaminas – Gileadą.
[20] Izraelitai, sugrįžę iš tremties, užvaldys kanaaniečių kraštą iki

1 SKYRIUS
1 Iz 21,11; Jer 49,14-16; Ez 25,12; Jl 3,19; Abd 1,4; Mal 1,3
3 Iz 14,13-15; Iz 16,6; Jer 49,16; Apr 18,7
4 Job 20,6; Hab 2,9; Mal 1,4
5 Įst 24,21; Jer 49,9
7 Iz 19,11; Jer 38,22; Jer 49,7
8 Job 5,12-14; Iz 29,14
9 Pr 36,11; 1 Krn 1,45; Job 2,11; Ps 76,5; Jer 49,7
10 Pr 27,41; Ez 25,12; Ez 35,9; Jl 3,19; Am 1,11
11 Ps 83,5-8; Jl 3,3; Am 1,6.9; Nah 3,10
12 Pat 17,5; Ez 35,15; Ez 36,5; Mch 4,11; Mch 7,10
15 Ez 30,3; Hab 2,8
16 Jl 3,17
17 Am 9,8
18 Zch 12,6
19 Iz 11,14; Sof 2,7
20 1 Kar 17,9; Jer 32,44

Sareptos. Jeruzalės tremtiniai, kurie yra Sefarade, užvaldys pietų miestus.

21 Jok 5,20; Apr 11,15

[21] Išgelbėtojai ateis į Siono kalną teisti Ezavo kalno. Ir Viešpačiui priklausys karalystė".

JONOS
PRANAŠYSTĖ

1 SKYRIUS

1 Viešpats tarė Amitajo sūnui Jonai:
[2] "Eik į Ninevę, didį miestą, ir šauk prieš jį, nes jų nedorybės pasiekė mane".
[3] Jona pakilo, kad bėgtų nuo Viešpaties į Taršišą. Jis pasiekė Jafą, kur rado laivą, plaukiantį į Taršišą, sumokėjo už kelionę ir, įsėdęs į jį, su kitais plaukė į Taršišą nuo Viešpaties akivaizdos.
[4] Viešpats pasiuntė smarkų vėją. Kilo didelė audra jūroje, ir laivui grėsė pavojus sudužti.
[5] Jūrininkai išsigando, ir kiekvienas šaukėsi savo dievo. Jie išmetė laive esantį krovinį į jūrą, kad laivas palengvėtų. Tuo metu Jona buvo nusileidęs į laivo vidų ir kietai miegojo.
[6] Kapitonas atėjo pas jį ir klausė: "Kaip tu gali miegoti? Kelkis, šaukis savo Dievo! Gal Jis prisimins mus ir mes nežūsime?"
[7] Po to jie kalbėjosi: "Eikime, meskime burtą, kuris iš mūsų kaltas dėl šitos nelaimės". Jie metė burtą, ir burtas krito Jonai.
[8] Tada jie klausė jį: "Pasakyk, dėl ko mums šita nelaimė? Kuo tu užsiimi? Iš kur keliauji? Iš kokio krašto ir iš kurios tautos esi?"
[9] Jis jiems atsakė: "Aš esu hebrajas, garbinu Viešpatį, dangaus Dievą, kuris sukūrė jūrą ir sausumą".
[10] Tie vyrai labai išsigando ir klausė jo: "Kodėl taip padarei?" Jie žinojo, kad jis bėgo nuo Viešpaties, nes jis jiems tai buvo papasakojęs.
[11] Tada jie sakė jam: "Ką turime daryti su tavimi, kad jūra mums nurimtų?" Nes jūra siautė vis smarkiau.
[12] Jis jiems atsakė: "Imkite mane ir meskite į jūrą! Tada jūra jums nurims; nes aš žinau, kad dėl manęs kilo ši baisi audra".
[13] Vyrai yrėsi visomis jėgomis, kad grįžtų prie kranto, bet neįstengė, nes jūra nesiliovė siautusi.
[14] Jie šaukėsi Viešpaties: "Maldaujame Tave, Viešpatie, neleisk mums žūti dėl šito žmogaus, nepriskaityk mums nekalto kraujo, nes Tu, Viešpatie, darai, ką nori".
[15] Tada jie paėmė Joną ir išmetė jį į jūrą. Jūra nurimo.
[16] Tie vyrai labai išsigando Viešpaties, aukojo Viešpačiui aukas ir davė įžadus.
[17] Viešpats paruošė didelę žuvį Jonai praryti. Jis išbuvo žuvies pilve tris dienas ir tris naktis.

1 2 Kar 14,25
2 Pr 10,11.12; Pr 18,20; Iz 37,37
3 Pr 4,16; Joz 19,46; Iz 23,1
4 Ps 107,25
6 Ps 107,28; Jl 2,14
7 Joz 7,14
8 Joz 7,19
9 Neh 9,6
12 Jn 11,50
13 Pat 21,30
14 Įst 21,8; Ps 115,3
15 Ps 89,9; Ps 107,29
16 Apd 5,11
17 Mt 12,40

2 Tada Jona iš žuvies pilvo meldėsi Viešpačiui, savo Dievui:
[2] "Aš šaukiausi Viešpaties savo varguose, ir Jis išklausė mane. Kai iš mirusiųjų buveinės pilvo šaukiau, Tu išgirdai mano balsą.
[3] Tu įmetei mane į gelmę, į jūrų širdį. Vandenys apsupo mane, visos Tavo bangos ir vilnys ritosi per mane.
[4] Tada galvojau: 'Esu atstumtas nuo Tavęs, nebepamatysiu Tavo šventyklos!'
[5] Vandenys apsupo mane ir grėsė mano gyvybei, gelmės apgaubė mane, jūros žolės vyniojosi apie mano galvą.
[6] Aš nugrimzdau į jūros gelmes, žemė uždarė mane savo skląsčiais. Bet Tu, Viešpatie, mano Dieve, išvedei mane gyvą iš gelmės.
[7] Mano sielai alpstant, prisiminiau Viešpatį ir mano malda pasiekė Tave Tavo šventykloje.
[8] Apgaulingų tuštybių garbintojai apleidžia savo Gailestingąjį.
[9] Bet aš, garsiai dėkodamas, atnešiu Tau auką; ką pažadėjau – ištesėsiu. Išgelbėjimas ateina iš Viešpaties!"
[10] Viešpats įsakė, ir žuvis išspjovė Joną ant kranto.

3 Viešpats tarė Jonai antrą kartą:
[2] "Eik į Ninevę, didį miestą, ir skelbk jiems, ką tau liepiau".
[3] Jona pakluso Viešpaties žodžiui ir ėjo į Ninevę, kuri buvo labai didelis miestas – reikėjo trijų dienų jį pereiti.
[4] Jona ėjo per miestą vieną dieną. Jis skelbė: "Dar keturiasdešimt dienų, ir Ninevė bus sunaikinta".
[5] Ninevės žmonės patikėjo Dievu ir paskelbė pasninką ir nuo mažiausio iki didžiausio apsisiautė ašutinėmis.
[6] Kai ta žinia pasiekė Ninevės karalių, jis pakilo iš savo sosto, nusivilko savo drabužius, apsisiautė ašutine ir atsisėdo pelenuose.
[7] Ir jis išleido Ninevėje tokį įsakymą: "Karalius ir jo didžiūnai skelbia: žmonės ir gyvuliai, galvijai ir avys privalo pasninkauti. Teneragauja jie nei maisto, nei vandens.
[8] Žmonės ir gyvuliai turi apsidengti ašutinėmis ir garsiai šauktis Dievo, atsisakyti piktų kelių ir smurto.
[9] Kas žino, gal Dievas pasigailės mūsų, atsileis Jo rūstybė ir mes nepražūsime?"
[10] Dievas, pamatęs, kad jie atsisakė savo piktų kelių, gailėjosi jų ir neįvykdė to, ką buvo jiems sakęs.

4 Jonai tai labai nepatiko, ir jis supyko.
[2] Jona meldėsi: "Ak, Viešpatie, argi aš taip nesakiau, kai dar buvau savo krašte? Dėl to aš ir norėjau bėgti į Taršišą, žinodamas, kad esi maloningas Dievas, gailestingas, lėtas pykti, didžiai geras ir susilaikantis nuo bausmės.
[3] Todėl, Viešpatie, meldžiu, paimk mano gyvybę, nes man yra geriau mirti negu gyventi".
[4] Viešpats klausė: "Ar manai, kad teisingai pyksti?"
[5] Jona išėjo iš miesto ir atsisėdo rytų pusėje. Jis, pasistatęs ten stoginę, sėdėjo jos pavėsyje ir laukė, kas atsitiks miestui.
[6] Viešpats Dievas išaugino augalą, kad jo šešėlis dengtų Jonos

2 SKYRIUS
2 Ps 65,2; Ps 120,1
3 Ps 42,7; Ps 88,6
4 1 Kar 8,38; Ps 31,22
5 Rd 3,54
6 Ps 16,10
7 Ps 18,6
8 Jer 10,8
9 Ps 3,8; Ekl 5,4.5; Jer 3,23; Oz 14,2

3 SKYRIUS
4 Įst 18,22
5 Mt 12,41
6 Job 2,8
7 2 Krn 20,3
8 Iz 58,6; Iz 59,6
9 Jl 2,14
10 Jer 18,8

4 SKYRIUS
2 Jl 2,13; Jon 1,3
3 1 Kar 19,4; Jon 4,8

galvą ir išvaduotų iš sielvarto. Jona labai džiaugėsi augalu.
7 Bet kitą dieną, aušrai brėkštant, Dievas paruošė kirmėlę, kuri pakando augalą, ir tas nudžiūvo.
8 Saulei patekėjus, Dievas paruošė svilinantį rytų vėją. Saulė spigino Jonos galvą, jis alpo ir geidė sau mirties, sakydamas: "Geriau man mirti negu gyventi!"
9 Ir Dievas tarė Jonai: "Ar tu teisingai pyksti dėl augalo?" Jis atsakė: "Taip, teisingai pykstu, netgi iki mirties".
10 Tada Viešpats tarė: "Tau gaila augalo, dėl kurio tu nei vargai, nei jo auginai. Jis per vieną naktį užaugo ir per vieną naktį pražuvo.
11 Argi Aš turėčiau nesigailėti Ninevės, šio didelio miesto, kuriame gyvena daugiau negu šimtas dvidešimt tūkstančių žmonių, kurie nemoka atskirti dešinės nuo kairės, ir, be to, daug gyvulių?"

8 Jon 4,3
11 Įst 1,39; Jon 1,2; Jon 3,2.3

MICHĖJO
PRANAŠYSTĖ

1 Viešpaties žodis, atėjęs Michėjui iš Morešeto Judo karalių Joatamo, Ahazo ir Ezekijo dienomis apie Samariją ir Jeruzalę.
2 Klausykite, visos tautos, įsidėmėk, žeme ir visa, kas joje yra. Viešpats Dievas tebūna liudytojas prieš jus iš savo šventyklos.
3 Štai Viešpats leidžiasi iš savo vietos ir žengs žemės aukštumomis.
4 Kalnai po Juo tirps ir slėniai lydysis lyg vaškas nuo ugnies, lyg vandenys, tekantys nuo skardžio.
5 Visa tai dėl Jokūbo nusikaltimo ir Izraelio nuodėmių. Kas yra Jokūbo nusikaltimas? Ar ne Samarija? Kur yra Judo namų aukštumos? Ar ne Jeruzalėje?
6 "Aš paversiu Samariją griuvėsių krūva, padarysiu ją vynuogynų lauku, nuritinsiu jos akmenis į slėnį ir atidengsiu jos pamatus.
7 Visi jos drožiniai bus sudaužyti ir sudeginti, visi stabai sunaikinti. Jie buvo įgyti iš paleistuvių užmokesčio ir jie vėl taps paleistuvių užmokesčiu".
8 Aš raudosiu ir dejuosiu, vaikščiosiu basas ir nuogas, kauksiu kaip šakalai, dejuosiu lyg pelėdos,
9 nes jos žaizda nepagydoma, ji pasiekė Judą, palietė mano tautos vartus – Jeruzalę.
10 Neskelbkite Gate, neverkite garsiai! Bet Leafroje voliokitės dulkėse!
11 Išeikite visi, Šafyro gyventojai, gėdingai apnuoginti! Caanano gyventojai, pasilikite mieste, neišeikite! Bet Ecelyje raudos visi, netekę savo vietos.
12 Ko gero gali laukti Maroto gyventojai? Juk nelaimė atėjo nuo Viešpaties ir pasiekė Jeruzalės vartus.
13 Lachišo miesto gyventojai, kin-

1 SKYRIUS
1 Iz 1,1; Jer 26,18
2 Ps 11,4
4 Am 9,5
5 Įst 32,13
6 2 Kar 19,25; Ez 13,14; Mch 3,12
7 Įst 23,18; Iz 23,17; Oz 2,5
8 Ps 102,6
9 2 Kar 18,13
10 2 Sam 1,20
12 Iz 59,9-11; Jer 14,19; Am 3,6
13 Joz 10,1; 2 Kar 14,19; 2 Kar 18,14; Iz 36,2; Ez 23,11

kykite žirgus ir bėkite! Jūs buvote Siono dukteriai nuodėmės pradžia, nes jumyse atrasti Izraelio nusikaltimai.
[14] Todėl jūs duosite dovanas Morešet Gatui. Achzibo namai taps apgaule Izraelio karaliams.
[15] Marešos gyventojai, jums atvesiu paveldėtoją, jis nueis iki Adulamo – Izraelio šlovės.
[16] Nusikirpk ir nusiskusk plaukus, liūdėdamas savo mylimų vaikų, tapk plikas kaip erelis, nes jie išvesti iš tavęs į nelaisvę.

2 Vargas tiems, kurie planuoja neteisybes ir piktybę gulėdami lovose, kad jas įvykdytų rytui išaušus, nes jie turi tam galios.
[2] Jie užsigeidžia laukų – ir pagrobia juos, namų – ir atima juos. Jie apiplėšia žmogų ir jo namus, savininką ir jo nuosavybę.
[3] Todėl Viešpats taip sako: "Ruošiu šitai giminei nelaimę ir jos nenusimesite nuo savo sprandų, ir nevaikščiosite, iškėlę galvas, nes laikas bus piktas".
[4] Tada sakys apie jus patarlę ir užtrauks graudulingą raudą: "Mes esame visiškai sunaikinti, mūsų tautos nuosavybė atiteko svetimiems. Jis atima žemę, išdalina mūsų laukus kitiems".
[5] Todėl tu neturėsi nė vieno, kuris, mesdamas burtą, matuotų tau dalį Viešpaties bendruomenėje.
[6] Jie šaukia pranašams: "Nepranašaukite mums taip! To niekad nebus!"
[7] Jūs, vadinami Jokūbo namais! Argi Viešpaties Dvasia apribota? Argi tokie Jo darbai? Argi mano žodžiai nėra geri tiems, kurie elgiasi teisingai?
[8] Tie, kurie buvo mano tauta, pakilo kaip priešai! Jūs nutraukiate apsiaustą nuo ramiai einančių kelių, visai negalvojančių apie karą.
[9] Mano tautos moteris išvarėte iš jų gražių namų, iš jų vaikų amžiams atėmėte mano šlovę.
[10] Išeikite, nes ši šalis nėra poilsio vieta. Ji buvo sutepta, todėl ji bus žiauriai sunaikinta.
[11] Jei kas meluotų ir pataikautų, kalbėdamas apie vyną ir stiprius gėrimus, tas būtų priimtinas pranašas šitiems žmonėms!
[12] Aš surinksiu tave, Jokūbai, visą Izraelio likutį, surinksiu kaip avis garde, kaip bandą ganykloje, ir girdėsis žmonių minios klegėjimas.
[13] Pralaužėjas eis priekyje jų, jie prasilauš ir išeis pro vartus; jų karalius eis pirma jų, o Viešpats visų priekyje.

3 Aš tariau: "Klausykite jūs, Jokūbo vadai, Izraelio namų kunigaikščiai! Ar ne jūsų reikalas žinoti, kas teisinga?
[2] Tačiau jūs nekenčiate gero, o mylite pikta; nulupate odą nuo mano žmonių ir mėsą nuo jų kaulų.
[3] Jūs ėdate mano tautos kūną, nulupate jiems odą, sulaužote jų kaulus, sukapojate į gabalus kaip puodui, kaip mėsą katilui".
[4] Tada jie šauksis Viešpaties, bet Jis neatsakys jiems. Jis paslėps savo veidą nuo jų, nes jie elgėsi piktai.
[5] Taip sako Viešpats apie pranašus, kurie suvedžioja mano tautą: "Jei jie turi ką kramtyti dantimis, jie šaukia: 'Taika!', o tiems, kurie jiems nieko neduoda, jie skelbia karą.

14 Joz 15,44; 2 Sam 8,2
15 Joz 15,44; 2 Krn 11,7
16 2 Kar 17,6; Job 1,20; Rd 4,5; Am 7,11.17; Mch 4,10

2 SKYRIUS
1 Oz 7,6.7
2 Iz 5,8
3 Iš 20,5; Jer 8,3; Am 3,1.2; Am 5,13
4 2 Sam 1,17
10 Kun 18,25; Įst 12,9
11 Jer 5,30.31; 2 Tim 4,3.4
12 Jer 31,10; Ez 36,37; Mch 4,6
13 Iz 52,12; Oz 3,5

3 SKYRIUS
1 Ps 82,1-5; Jer 5,4.5; Ez 22,27
3 Ps 14,4; Ps 27,2; Ez 11,3.6-7; Sof 3,3
4 Ps 18,41; Pat 1,28; Iz 1,15; Jer 11,11
5 Iz 56,10.11; Jer 6,13; Ez 13,10.19; Ez 13,18; Mt 7,15

[6] Todėl jums užeis naktis, kad neturėtumėte regėjimų, ir tamsa, kad negalėtumėte burti. Saulė nusileis pranašams, jų dienos aptems.
[7] Tada regėtojai bus sugėdinti ir būrėjai užsičiaups, nes nebus atsakymo iš Dievo".
[8] Tačiau aš esu pilnas jėgos iš Viešpaties dvasios, teisybės bei drąsos skelbti Jokūbui jo nusikaltimą ir Izraeliui jo nuodėmę.
[9] Klausykite, Jokūbo namų vadai, Izraelio namų kunigaikščiai, kurie paminate teisingumą ir iškraipote tiesą,
[10] kurie statote Sioną krauju ir Jeruzalę neteisybe!
[11] Jos vadai teisia už kyšius, kunigai moko už atlyginimą, pranašai pranašauja už pinigus, tačiau jie remiasi Viešpačiu, sakydami: "Argi Viešpaties nėra tarp mūsų? Nelaimė mūsų neužklups!"
[12] Dėl jūsų kaltės Sionas bus ariamas laukas, Jeruzalė pavirs griuvėsiais, o šventyklos kalnas apaugs mišku.

4 Paskutinėmis dienomis Viešpaties namų kalnas tvirtai stovės kaip aukščiausias kalnas. Jis iškils aukščiau nei kalvos, tautos plauks į jį.
[2] Daug tautų ateis ir sakys: "Ateikite, eikime visi į Viešpaties kalną ir į Jokūbo Dievo namus, kad Jis mus mokytų savo kelių ir mes vaikščiotume Jo takais!" Iš Siono išeis įstatymas, o Viešpaties žodis – iš Jeruzalės.
[3] Jis teis daugelį tautų, sudraus toli esančias galingas tautas. Tada jos perkals savo kardus į noragus ir ietis į pjautuvus. Tauta nebekels kardo prieš tautą ir jie nebesimokys kariauti.
[4] Kiekvienas saugiai sėdės po savo vynmedžiu ir po savo figmedžiu, niekieno negąsdinamas, nes kareivijų Viešpats taip kalbėjo.
[5] Nes visos tautos vaikšto kiekviena savo dievo vardu, tačiau mes vaikščiosime Viešpaties, savo Dievo, vardu visados ir per amžius.
[6] "Tuomet, – sako Viešpats, – Aš surinksiu iš tremties raišuosius, išblaškytuosius ir tuos, kuriuos varginau.
[7] Aš padarysiu raišuosius likučiu, toli išsklaidytuosius – galinga tauta. Viešpats bus jų karalius Siono kalne per amžius.
[8] Tu, kaimenės bokšte, Siono dukters tvirtove, tau bus sugrąžinta ankstesnė valdžia, Jeruzalės dukrai sugrįš karalystė!"
[9] Kodėl dabar taip garsiai šauki? Ar neturi karaliaus? Ar žuvo tavo patarėjas? Skausmai suėmė tave lyg gimdyvę.
[10] Raitykis ir dejuok iš skausmo kaip gimdyvė, Siono dukra! Tu turėsi palikti miestą ir gyventi atvirame lauke, tu nueisi iki Babilono. Ten tu būsi išgelbėta, nes Viešpats išpirks tave iš priešo rankos.
[11] Susirinkusios prieš tave tautos sako: "Ji tebūna išniekinta, tepasigėri Sionu mūsų akys!"
[12] Bet jos nežino Viešpaties minčių ir nesupranta Jo sprendimų. Jis jas surinks kaip pėdus į klojimą.
[13] Siono dukra, pakilk ir kulk. Aš padarysiu tavo ragą geležinį, o kanopas varines. Tu sudaužysi daug tautų, pašvęsi Viešpačiui, viso pa-

6 Iz 8,20-22; Iz 29,10-12; Jer 23,33-40; Ez 13,23
7 Am 8,11
8 Iz 58,1
10 Jer 22,13.17; Ez 22,27; Hab 2,12
11 Iz 1,23; Iz 48,2; Jer 6,13; Jer 7,4; Mch 7,3
12 Ps 79,1; Jer 9,11; Jer 26,18; Mch 4,1.2

4 SKYRIUS
1 Iz 2,2-4; Ez 17,22; Dan 2,28; Dan 10,14; Oz 3,5
3 Ps 72,7; Iz 2,4; Jl 3,10
4 1 Kar 4,25; Zch 3,10
5 Zch 10,12
6 Ps 147,2; Ez 34,16
7 Iz 9,6; Iz 24,23; Mch 2,12; Lk 1,33; Apr 11,15
9 Iz 13,8; Jer 8,19; Jer 30,6
10 2 Krn 36,20; Ezr 1,1-3; Ezr 2,1; Ps 18,17; Iz 45,13; Am 5,27; Mch 7,8-12
11 Rd 2,16; Abd 1,12
12 Iz 21,10; Iz 55,8.9
13 Iz 18,7; Iz 41,15; Jer 51,33; Dan 2,44; Zch 4,14; Zch 12,1-8; Zch 14,14

saulio valdovui, jų grobį ir jų turtus.

5 Dabar surink kariuomenę, kad kariautų su priešu, kuris apgulė mus. Priešas trenks į veidą Izraelio teisėjui!
2 O tu, Efrata – Betliejau, nors esi mažas tarp Judo miestų, bet iš tavęs kils Tas, kuris bus valdovu Izraelyje. Jo kilmė siekia pradžios laikus, amžinybės dienas.
3 Jis juos atiduos į vergiją, kol gimdančioji pagimdys. Tada Jo brolių likutis sugrįš į Izraelį.
4 Jis stovės ir ganys juos Viešpaties galia ir Viešpaties, savo Dievo, vardo didybe. Jie saugiai gyvens, nes Jis bus didis iki žemės pakraščių.
5 Jis bus taika. Kai asirai įžengs į mūsų kraštą, mes pastatysime prieš juos septynis ganytojus ir aštuonis kunigaikščius.
6 Jie nuniokos Asirijos ir Nimrodo kraštą kardu. Taip Jis išlaisvins mus, asirams įsiveržus į mūsų kraštą.
7 Jokūbo likutis tarp daugelio tautų bus kaip rasa, kuri ateina iš Viešpaties, kaip lietus augalams, kuris nieko nelauks iš žmonių ir nedės vilčių į žmonių sūnus.
8 Jokūbo likutis tarp tautų bus kaip liūtas tarp laukinių žvėrių, kaip jauniklis liūtas avių bandose, kuris įsibrovęs mindo, drasko, ir nėra galinčio išgelbėti.
9 Tu pakelsi savo ranką prieš prispaudėjus, ir visi tavo priešai žus!
10 "Tą dieną, – sako Viešpats, – Aš išnaikinsiu tavo žirgus, sudaužysiu kovos vežimus;
11 sunaikinsiu miestus krašte ir sugriausiu tvirtoves;
12 išnaikinsiu burtininkus tavo krašte, ir nebebus tavyje žynių.
13 Aš išnaikinsiu jūsų drožinius ir statulas, kad nebegarbintumėte savo rankų darbų;
14 išrausiu giraites tavo krašte ir nusiaubsiu miestus.
15 Užsirūstinęs ir įtūžęs atkeršysiu tautoms, kurios neklausė manęs".

6 Klausykite, ką sako Viešpats: "Susirinkite, bylinėkitės kalnų akivaizdoje, kalvos tegirdi jūsų balsą!"
2 Girdėkite, kalnai, Viešpaties bylą, jūs, tvirtieji žemės pamatai, Viešpaties bylą su Jo tauta – Izraeliu:
3 "Mano tauta, ką tau padariau ir kuo apsunkinau? Paliudyk prieš mane.
4 Aš juk išvedžiau tave iš Egipto šalies, iš jos vergijos išpirkau tave; pasiunčiau Mozę, Aaroną ir Mirjamą išlaisvinti tave.
5 Mano tauta, atsimink, ką buvo sumanęs Balakas, Moabo karalius, ir ką jam atsakė Balaamas, Beoro sūnus. Pagalvok, kas vyko nuo Šitimų iki Gilgalo, kad pažintum Viešpaties teisumą".
6 Su kuo man ateiti pas Viešpatį, nusilenkti aukštybių Dievui? Ar ateiti su metinių veršių deginamosiomis aukomis?
7 Ar Viešpats priims tūkstančius avinų ir daugybę aliejaus? O gal man atiduoti savo pirmagimį už nusikaltimus, savo kūno vaisių už savo nuodėmę?
8 Tau, žmogau, Jis pasakė, kas gera ir ko Viešpats reikalauja iš tavęs: teisingai elgtis, būti gailestingam ir vaikščioti nuolankiai su Dievu.

5 SKYRIUS
1 1 Kar 22,24; Job 16,10; Rd 3,30; Mt 27,30; Mk 15,19
2 Pr 35,19; Pr 48,7; Pr 49,10; Iš 18,25; Rūt 4,11; Ps 90,2; Iz 9,6; Iz 11,1; Mt 2,6; Lk 2,4.11; Jn 1,1; Jn 7,42
3 Oz 11,8; Mch 4,7; Mch 4,10; Mch 7,18
4 Ps 72,8; Iz 40,11; Iz 49,9; Iz 52,13; Ez 34,13-15.23.24; Mch 7,14; Zch 9,10; Lk 1,32
5 Iz 9,6; Lk 2,14; Ef 2,14; Kol 1,20
6 Pr 10,8-11; Iz 14,25
7 Įst 32,2; Mch 5,3
8 Sk 24,9
10 Įst 17,16; Iz 2,7; Iz 22,18; Zch 9,10
12 Iz 2,6
13 Iz 2,8; Zch 13,2
15 2 Tes 1,8
6 SKYRIUS
2 Ps 50,1.4; Iz 1,18
3 Iz 43,22.23; Jer 2,5.31
4 Įst 4,20
5 Sk 22,5.6; Sk 25,1; Joz 2,1; Joz 3,1; Ts 5,11
7 2 Kar 16,3; Job 29,6; Iz 1,11
8 Pr 18,19; Įst 10,12

[9] Viešpaties balsas šaukia miestui (išmintinga yra bijotis Tavo vardo): "Klausykite skeptro ir To, kuris jį paskyrė!
[10] Ar dar tebėra nedorėlio namuose nedorybės turtai ir pasibjaurėtinai sumažintas saikas?
[11] Ar laikyti nekaltais tuos, kurie naudoja neteisingas svarstykles ir apgaulingus svarsčius?
[12] Turtuoliai pilni smurto, gyventojai kalba melą ir apgaulę.
[13] Taigi ir Aš tave, Izraeli, bausiu dėl tavo nuodėmių!
[14] Tu valgysi, bet nepasisotinsi – liksi alkanas. Ką sutaupysi, to neturėsi, o jei ką išsaugosi – karai sunaikins.
[15] Tu sėsi, bet nepjausi; spausi alyvas, bet nesitepsi aliejumi; spausi vynuoges, bet negersi vyno.
[16] Jūs vykdote Omrio ir Ahabo nuostatus ir elgiatės pagal jų patarimus. Todėl sunaikinsiu tave, o tavo gyventojai taps pajuoka. Jūs kentėsite mano tautos paniekinimą".

7 Vargas man, kaip nuskynus vasaros vaisius, kaip nurinkus vynuogių likučius: nėra jokios kekės pavalgyti nė nunokusių figų, kurias taip mėgstu!
[2] Dingo geri žmonės krašte, nebėra dorų žmonių. Jie visi tykoja kraujo, spendžia pinkles broliui.
[3] Jų rankos yra stropios piktam. Kunigaikštis ir teisėjas reikalauja dovanų, o turtuolis reiškia savo nedorus norus. Taip jie iškraipo teisingumą.
[4] Jų geriausias yra kaip usnis, o doriausias kaip erškėčių tvora. Sąmyšio diena artėja, pranašų žodžiai pildosi.
[5] Netikėkite artimu, nepasitikėkite draugu! Saugokis net tos, kuri guli prie tavo šono.
[6] Sūnus niekina tėvą, duktė sukyla prieš motiną, marti prieš anytą; žmogaus priešai yra jo paties namiškiai.
[7] O aš ieškosiu Viešpaties, lauksiu savo išgelbėjimo Dievo! Mano Dievas išklausys mane.
[8] Nesidžiauk, mano prieše! Nors suklupau – atsikelsiu, nors sėdžiu tamsoje – Viešpats yra mano šviesa.
[9] Viešpaties rūstybę kęsiu, nes Jam nusidėjau. Jis išspręs mano bylą ir bus man teisingas – Jis išves mane į šviesą ir aš matysiu Jo teisumą.
[10] Mano priešai tai matys ir bus sugėdinti. Jie kalbėjo: "Kur yra Viešpats, tavo Dievas?" Aš matysiu juos sutryptus gatvių purve.
[11] Ateina dienos tavo sienoms atstatyti, dienos tavo riboms praplėsti.
[12] Tą dieną ateis pas tave iš visur: nuo Asūro iki Egipto, nuo Tyro iki Eufrato, nuo jūros iki jūros ir nuo kalno iki kalno.
[13] Tačiau kraštas virs dykyne dėl jo gyventojų, dėl jų darbų vaisiaus.
[14] Ganyk savo tautą, savo paveldo avis, kurios vienišos gyvena Karmelio miške. Tegul jos ganosi Bašano ir Gileado vešliuose laukuose kaip senomis dienomis.
[15] Parodysiu jums nuostabių dalykų, kaip jums išeinant iš Egipto krašto.
[16] Tautos, tai matydamos, susigės dėl savo jėgos: nebenorės nei girdėti, nei kalbėti.
[17] Jos ris dulkes kaip gyvatės, kaip žemės kirmėlės išlįs iš savo sky-

11 Oz 12,7
12 Jer 9,2-6.8; Mch 2,1.2
13 Kun 26,16
14 Kun 26,16
15 Am 5,11
16 1 Kar 16,25.26; Iz 25,8; Oz 5,11

7 SKYRIUS
1 Iz 17,6; Iz 28,4
2 Iz 57,1; Hab 1,15
3 Mch 3,11
4 Ez 2,6
5 Įst 28,56; Jer 9,4
6 Mt 10,36
7 Iz 25,9
8 Pat 24,16.17
9 Jer 50,34; Rd 3,39.40
10 Ps 35,26; Ps 42,3
11 Am 9,11
12 Iz 11,16; Iz 19,23-25
13 Jer 21,14
14 Iz 37,24
15 Iš 34,10; Ps 68,22; Ps 78,12
16 Job 21,5; Iz 26,11
17 Ps 18,45; Iz 49,23; Jer 33,9
18 Iš 15,11;

lių. Jos bijos Viešpaties, mūsų Dievo, ir drebės dėl Tavęs.
[18] Kur yra toks Dievas kaip Tu, kuris atleidžia kaltę savo išrinktosios tautos likučiui? Jis nerūstauja per amžius, nes Jam patinka gailestingumas.

Iš 34,6.7.9; Ps 103,8.9.13; Ez 33,11; Mch 4,7

20 Ps 105,9; Lk 1,72.73

[19] Jis pasigailės mūsų, sunaikins nusikaltimus ir paskandins jūros gelmėse visas mūsų nuodėmes.
[20] Tu parodysi ištikimybę Jokūbui ir gailestingumą Abraomui, kaip su priesaika pažadėjai mūsų tėvams senomis dienomis.

NAHUMO
PRANAŠYSTĖ

1 Sprendimas apie Ninevę. Nahumo iš Elkošo regėjimo knyga.
[2] Dievas pavydus ir Viešpats keršija. Viešpats keršija ir atlygina savo priešams.
[3] Viešpats yra lėtas pykti ir didis savo galia, Viešpats baudžia nusikaltėlį. Jis eina viesule ir audroje, debesys yra Jo kojų dulkės.
[4] Jis sudraudžia jūrą, padaro ją sausuma ir visas upes išdžiovina. Sunyksta Bašanas bei Karmelis ir Libano žiedas nuvysta.
[5] Kalnai svyruoja prieš Jį, kalvos tirpsta. Žemė ir visa, kas joje gyvena, dreba Jo akivaizdoje.
[6] Kas gali atsilaikyti prieš Jo pyktį ir kas gali ištverti Jo rūstybės įkarštį? Jo rūstybė išsilieja kaip ugnis, Jis išvarto uolas.
[7] Viešpats yra geras, tvirtovė nelaimės metu. Jis pažįsta tuos, kurie Juo pasitiki.
[8] Bet kaip galingas tvanas Jis sunaikins šią vietą, tamsa persekios Jo priešus.
[9] Kodėl jūs priešinatės Viešpačiui? Jis visiškai sunaikins jus, ir nelaimė nebepasikartos.
[10] Jie susipynę kaip erškėčiai, girti kaip girtuokliai, jie sudegs kaip sausos ražienos!
[11] Iš tavęs išėjo tas, kuris planuoja pikta prieš Viešpatį – nedoras patarėjas.
[12] Taip sako Viešpats: “Nors jie tvirti ir gausūs, jie sunyks ir pradings. Nors varginau tave, bet daugiau tavęs nebevarginsiu.
[13] Dabar sulaužysiu jos jungą, nuimsiu nuo tavęs pančius ir sutraukysiu juos”.
[14] Viešpats sako apie tave: “Tavo vardas nebebus minimas! Aš tavo šventyklų dievus – drožtus ir lietus – sunaikinsiu, o tau paruošiu kapą, nes netekai garbės”.
[15] Štai kalnuose kojos nešančio gerą žinią, skelbiančio taiką. Judai, džiūgauk ir švęsk! Ištesėk pažadus, nes tavyje nebevaikščios nedorėlis, jis visiškai sunaikintas!

1 SKYRIUS
2 Iš 20,5
3 Iš 34,6.7; Job 9,4; Ps 18,17
4 Iz 33,9; Mt 8,26
6 Mal 3,2
7 Jer 33,11; 2 Tim 2,19
9 1 Sam 3,12; Ps 2,1; Nah 1,11
10 2 Sam 23,6; Iz 5,24; Iz 10,17; Iz 56,12; Mch 7,4; Nah 3,11; Mal 4,1
12 Iz 10,16-19.33.34
14 Ez 32,22.23; Nah 3,6
15 Iz 29,7.8; Iz 40,9; Iz 52,7; Rom 10,15

2 Tas, kuris daužo į gabalus, ateina prieš tave. Budėk, stebėk kelią, pasiruošk, sukaupk visas jėgas!

[2] Viešpats atgaivina Jokūbo ir Izraelio didybę, nors priešai juos nusiaubė ir jų vynmedžių šakeles sulaužė.
[3] Priešų skydai raudoni, karių apranga skaisčiai raudonos spalvos. Kovos vežimai žibės kaip liepsna, svyruos iečių miškas.
[4] Kovos vežimai lėks gatvėmis ir aikštėmis tarsi žaibas.
[5] Jis šauks savo drąsiuosius, jie skubės klupdami, veršis prie sienos, bet apgultis jau bus paruošta.
[6] Upių vartai bus atidaryti, rūmai užimami.
[7] Karalienė bus vedama į nelaisvę, o jos tarnaitės dejuos kaip balandžiai ir mušis į krūtinę.
[8] Ninevė yra tvenkinys, iš kurio ištekės vanduo. Jis šauks: "Sustokite, sustokite!", bet niekas nekreips dėmesio.
[9] Plėškite sidabrą, plėškite auksą! Čia turtų daugybė, nėra jiems galo!
[10] Ji tuščia, išplėšta ir sunaikinta. Širdis alpsta, keliai dreba, visų veidai iš baimės pabalę.
[11] Kur liūto buveinė, kur jaunų liūtų ola, kur liūtukai, kurie nepažino baimės?
[12] Liūtas plėšė ir smaugė savo jaunikliams ir liūtėms, jis grobiu pripildė olas ir landas.
[13] "Aš esu prieš tave, – sako kareivijų Viešpats. – Aš sudeginsiu tavo kovos vežimus, tavo jaunuolius sunaikins kardas. Tu neteksi grobio, niekas nebegirdės tavo pasiuntinių balso".

3 Vargas kruvinam miestui; jis pilnas klastos ir smurto, o plėšimai jame nesiliauja!
[2] Botagų pliaukšėjimas ir ratų bildesys! Šuoliais lekia žirgai, darda kovos vežimai!
[3] Raitelis pakelia švytintį kardą ir blykčiojančią ietį. Daugybė užmuštų, krūvos negyvų, begalės lavonų! Jie klupinėja, eidami per lavonus.
[4] Tai dėl daugybės paleistuvysčių ir žavingų kerėtojų, kurios apraizgė tautas ir gimines savo kerais.
[5] "Štai Aš esu prieš tave, – sako kareivijų Viešpats. – Aš pastatysiu tave nuogą prieš tautas ir karalystes;
[6] apdrabstysiu tave purvais, išniekinsiu ir padarysiu tave gėdos stulpu.
[7] Kiekvienas, kuris tave matys, pasitrauks nuo tavęs, sakydamas: 'Ninevė sunaikinta! Kas ją apraudos? Kas ją nuramins?' "
[8] Ar tu geresnė už No Amono miestą, kuris buvo tarp upių, apsuptas vandenų?
[9] Jo stiprybė buvo Etiopija ir Egiptas, tavo pagalbininkai – Putas ir Libija.
[10] O vis dėlto jis buvo ištremtas, pateko nelaisvėn. Jo vaikai buvo sutraiškyti gatvių kampuose, dėl jo garbingųjų metė burtą, visi didžiūnai buvo sukaustyti grandinėmis.
[11] Tu irgi būsi nugirdyta ir paniekinta ieškosi prieglaudos.
[12] Visos tavo tvirtovės yra lyg figmedžiai su ankstyvosiomis figomis; medžius papurčius, jos krinta į valgančiojo burną.
[13] Tavo tauta kaip moterys: krašto vartai bus plačiai priešams atverti, ugnis suės tavo užkaiščius.
[14] Turėk vandens atsargų tvirtovėje. Mink molį, gamink plytų tvirtovei sustiprinti!
[15] Ugnis ten praris tave, kardas

2 SKYRIUS
9 Ez 7,19
10 Jl 2,6
11 Job 4,10.11; Ez 19,2-7
12 Iz 10,6; Jer 51,34
13 2 Kar 18,17-25; 2 Kar 19,9-13.23; Iz 21,13; Ez 5,8; Nah 3,5

3 SKYRIUS
1 Ez 22,2.3; Ez 24,6-9; Hab 2,12
4 Iz 47,9-12
5 Iz 47,2.3; Nah 2,13
6 Nah 1,14; Hbr 10,33
7 Jer 15,5; Apr 18,10
8 Jer 46,25; Am 6,2
9 Ez 27,10
10 Rd 2,19; Oz 13,16; Jl 3,3
11 Nah 1,10
12 Apr 6,12.13
13 Iz 19,16; Jer 51,30
14 Nah 2,1
15 Jl 1,4

naikins tave kaip skėriai, nors jūsų pačių būtų daug kaip skėrių ir vikšrų.
[16] Nors tavo pirklių yra tiek, kiek dangaus žvaigždžių, jie kaip skėrių vikšrai išsiners ir nuskris!
[17] Tavo valdininkai ir vadai yra kaip skėrių būrys, kuris guli, o saulei patekėjus, nulekia, ir niekas nežino, kur jis yra.
[18] Asirijos karaliau, tavo ganytojai snaudžia ir kilmingieji miega, tauta išsklaidyta kalnuose, nėra kas ją surenka.
[19] Tavo žlugimas nesustabdomas, žaizda mirtina. Visi, išgirdę šią žinią apie tave, ploja rankomis, nes tavo nedorybė palietė visus.

16 Apr 18,3.11-19
17 Apr 9,7
18 1 Kar 22,17; Ps 76,5.6; Jer 50,18
19 Rd 2,15; Mch 1,9

HABAKUKO
PRANAŠYSTĖ

1 Regėjimas, kurį matė pranašas Habakukas.
[2] Viešpatie, kaip ilgai aš šauksiu, o Tu neišklausysi, šauksiu apie smurtą, o Tu negelbėsi!
[3] Kodėl man leidi patirti nedorybę ir vargą? Priespauda ir smurtas prieš mane, visur kyla vaidai ir barniai.
[4] Įstatymas nusilpo, į teisingumą nekreipiama dėmesio, nedorėlis apsuka teisųjį, teisme sprendimas iškraipomas!
[5] "Dairykitės tarp tautų ir įsidėmėkite, didžiai stebėkitės, nes jūsų dienomis darysiu darbą, kuriuo jūs netikėtumėte, jei jums kas apie tai pasakotų.
[6] Aš sukelsiu chaldėjus, kurie siekia užimti jiems nepriklausančias žemes, kitų gyvenvietes.
[7] Tai žiauri ir baisi tauta, jie patys nusprendžia, kas teisu ir garbinga.
[8] Jų žirgai greitesni už leopardus. Jie plėšresni negu stepių vilkai. Raiteliai išsiskleidžia, jie atjoja iš toli, jie skrenda kaip erelis prie grobio.
[9] Jie visi siekia smurto, jų veidai kaip rytų vėjas, jie ima belaisvius kaip smėlio smiltis.
[10] Jie tyčiojasi iš karalių, šaiposi iš kunigaikščių. Jie juokiasi iš tvirtovių, supylę pylimus, jie jas paima.
[11] Jie traukia tolyn kaip vėjas, viską nualina. Jiems jėga – jų dievas".
[12] Argi Tu nesi amžinasis Viešpats, mano Dievas, mano Šventasis? Mes nemirsime! Viešpatie, Tu juos paskyrei teismui, galingasis Dieve, Tu juos paruošei bausmei.
[13] Tavo akys tyros, jos negali matyti pikto, negali žiūrėti į neteisybę. Kodėl ramiai stebi piktadarius ir tyli, kai nedorėlis praryja teisesnį už save?
[14] Tu padarei žmones kaip jūros žuvis, kaip kirmėles, kurios neturi valdovo.
[15] Jie iškelia juos meškere, ištrau-

1 SKYRIUS
2 Job 21,5-16; Rd 3,8; Mch 2,1.2; Mch 3,1-3
4 Jer 12,1
5 Iz 29,14; Ez 12,22-28
6 Įst 28,49.50; 2 Kar 24,2; 2 Krn 36,17; Jer 4,11-13; Ez 7,24; Ez 21,31; Mch 4,10
8 Job 9,26; Job 39,29.30; Jer 4,13; Rd 4,19; Ez 17,3; Oz 8,1; Mt 24,28; Lk 17,37
11 Dan 5,4
12 Įst 33,27; Ps 90,2; Ps 93,2; Iz 10,5-7; Jer 25,9; Mal 3,5.6

kia savo tinklu, surenka bradiniu; todėl jie patenkinti džiaugiasi.
[16] Jie aukoja tinklui ir smilko bradiniui, nes jų dėka grobis gausus ir maistas geras.
[17] Argi jie nuolat tuštins tinklus ir žudys tautas be pasigailėjimo?

2 Aš stovėsiu sargyboje, pakilsiu į bokštą ir stebėsiu, ką Viešpats man kalbės ir ką man atsakyti, kai esu baramas.
[2] Viešpats atsakydamas man tarė: "Užrašyk regėjimą aiškiai ant plokščių, kad jį galėtų perskaityti prabėgantis.
[3] Regėjimas yra skirtam laikui, bet galiausiai jis kalbės ir nemeluos. Jei jis uždelstų – lauk, nes jis tikrai išsipildys ir nevėluos.
[4] Pasipūtėlio siela nėra dora, bet teisusis gyvens savo tikėjimu.
[5] Kaip vynas yra apgaulingas, taip išdidus žmogus – besotis. Jo gerklė kaip mirusiųjų buveinė, nepasotinama kaip mirtis, jis pavergia tautas ir gimines.
[6] Ar ne jie dainuos pašaipias dainas ir sugalvos patarlių apie jį: 'Vargas tam, kuris daugina tai, kas ne jo. Kaip ilgai tai tęsis? Tu apkrauni save užstatų daugybe'.
[7] Ar nepabus ir nepakils tie, kurie apiplėš tave, ar neprivers tavęs drebėti? Tada tu tapsi jiems grobiu.
[8] Kadangi tu apiplėšei daug tautų, dabar tave apiplėš visos likusios tautos – dėl pralieto kraujo ir padaryto smurto miestams ir visiems jų gyventojams.
[9] Vargas tam, kuris godžiai siekia neteisingo pelno savo namams, kad susuktų lizdą aukštybėje, kad apsisaugotų nuo nelaimės!

16 Įst 8,17

2 SKYRIUS

1 Iz 21,8.11

2 Iz 8,1

3 Ps 27,13.14; Ez 12,24.25; Dan 8,17.19; Dan 10,14; Hbr 10,37.38; Jok 5,7.8; 2 Pt 3,9

4 Jn 3,36; Rom 1,17; Hbr 10,38

5 Pat 27,20; Pat 30,16; Iz 5,11-15

6 Mch 2,4

8 Iz 33,1; Jer 27,7; Ez 39,10; Zch 2,8

9 Jer 49,16; Abd 1,4

15 Oz 7,5

20 Sof 1,7; Zch 2,13

3 SKYRIUS

[10] Tu atnešei gėdą savo namams, naikindamas tautas, pats praradai gyvybę!
[11] Akmuo iš sienos šauks, o medinės sijos jam atsakys:
[12] 'Vargas tam, kuris stato miestą krauju ir tvirtovę neteisybe'.
[13] Tai ne kareivijų Viešpaties valia, kad tautos dirbtų ugniai ir giminės vargtų veltui.
[14] Žemė bus pilna Viešpaties šlovės pažinimo kaip jūra pilna vandens.
[15] Vargas tam, kuris pila savo artimui, ragindamas jį gerti, ir taip jį nugirdo, kad galėtų matyti jo nuogumą.
[16] Tu prisipildei gėda vietoj garbės. Dabar gerk ir tu ir atidenk savo gėdą. Viešpats siunčia tau gėdos ir pažeminimo taurę.
[17] Tave užgrius Libanui padarytas smurtas ir gyvulių grobimas gąsdins tave dėl žmonių kraujo ir kraštui, miestams bei visiems jų gyventojams padaryto smurto.
[18] Kokia nauda iš drožinio, kurį drožėjas padarė? Ar iš lieto atvaizdo, melų mokytojo, kuriuo jo gamintojas pasitiki, darydamas nebylius stabus?
[19] Vargas tam, kuris sako medžiui: 'Pabusk!', nebyliam akmeniui: 'Pajudėk!' Tiesa, jis aptrauktas auksu ir sidabru, tačiau jame nėra kvapo.
[20] Bet Viešpats yra savo šventykloje, tenutyla visas pasaulis prieš Jį!"

3 Pranašo Habakuko malda:
[2] "Viešpatie, girdėjau tavo kalbą ir nusigandau. Atnaujink ir apreikšk savo darbą metuose, savo rūstybėje prisimink gailestingumą.

[3] Dievas atėjo iš Temano, Šventasis – nuo Parano kalno. Jo šlovė uždengė dangų ir žemė buvo pilna Jo gyriaus.
[4] Spinduliuojančioje šviesoje Jis pasirodė. Iš Jo rankų tvieskė šviesos spinduliai – Jo galybė.
[5] Pirma Jo ėjo maras, degančios anglys po Jo kojomis.
[6] Jis sustojo ir išmatavo žemę. Jis pažvelgė – išsigando tautos, susvyravo amžinieji kalnai, nusilenkė kalvos. Jo keliai amžini.
[7] Aš mačiau Kušano palapines nelaimėje, Midjano krašto palapinių uždangos siūbavo.
[8] Viešpatie, ar upės sukėlė Tavo kerštą, ar jūra sužadino įtūžį, ar srovės uždegė Tavo rūstybę, kad Tu važiavai žirgais ir išgelbėjimo vežimais?
[9] Tavo lankas buvo apnuogintas, kaip buvai prisiekęs tautoms. Tu išraižei žemę upėmis.
[10] Tave pamatę sudrebėjo kalnai, liejosi vanduo, gelmės balsas pasigirdo, ir ji kėlė rankas į aukštybes.
[11] Saulė ir mėnulis sustojo, kai pasipylė Tavo šviečiančios strėlės ir suspindo ietys.

6 Nah 1,5
10 Iš 14,22
11 Joz 10,12-14
15 Ps 77,19; Hab 3,8
16 Ps 119,120
18 Iz 41,16; Iz 61,10
19 Įst 32,13; Įst 33,29; 2 Sam 22,34; Ps 18,33

[12] Įtūžęs Tu ėjai per žemę, užsirūstinęs trypei tautas.
[13] Tu išėjai gelbėti savo tautos, gelbėti savo pateptojo, sutrupinai nedorėlių namų galvą, apnuoginai juos nuo pamatų iki kaklo.
[14] Tu pervėrei jo strėlėmis jo karius, kai jie kaip audra ėjo išblaškyti manęs, džiūgaudami, kad galės slaptoje praryti vargšą.
[15] Tu su savo žirgais perėjai jūrą galingų vandenų paviršiumi.
[16] Man tai girdint, drebėjo mano kūnas, virpėjo lūpos. Skausmas palietė kaulus, buvau labai sukrėstas. Aš ramus laukiu bausmės tiems, kurie užpuolė mano tautą.
[17] Nors figmedis nežydėtų ir nebūtų vaisių ant vynmedžių ir alyvmedžių, nors laukai neduotų derliaus, garduose dingtų avys ir ožkos ir nebūtų gyvulių tvartuose,
[18] tačiau aš džiaugsiuosi Viešpačiu, džiūgausiu savo išgelbėjimo Dievu!
[19] Viešpats Dievas yra mano stiprybė. Jis padarys mano kojas kaip elnių ir leis man pasiekti aukštumas". *Choro vadovui. Styginiais instrumentais.*

SOFONIJO
PRANAŠYSTĖ

1 Viešpaties žodis buvo suteiktas Sofonijui, sūnui Kušio, sūnaus Gedelijos, sūnaus Amarijos, sūnaus Ezekijo, viešpataujant Judo karaliui Jozijui, Amono sūnui.
[2] "Aš pašalinsiu visa nuo žemės paviršiaus, – sako Viešpats, –
[3] pašalinsiu žmones, gyvulius, padangių paukščius, jūros žuvis, suklupimo akmenis ir nedorėlius.
[4] Aš pakelsiu savo ranką prieš Judą ir Jeruzalės gyventojus, išnai-

1 SKYRIUS
1 2 Kar 22,1.2; 2 Krn 34,1-33; Jer 1,2; 22,11
2 Jer 8,13
3 Oz 4,3
4 2 Kar 23,4.5; 2 Kar 23,5; Oz 10,5

kinsiu Baalio likučius ir kartu su juo stabų kunigus;
[5] ir tuos, kurie ant stogų garbina dangaus kareiviją, ir tuos, kurie, garbindami Viešpatį, prisiekia Melechu,
[6] ir tuos, kurie, nusisukę nuo Viešpaties, neieško Jo, net nesiteirauja apie Jį".
[7] Nutilkite Viešpaties akivaizdoje. Viešpaties diena arti. Viešpats paruošė auką, pakvietė svečius.
[8] "Aukojimo dieną Aš nubausiu kunigaikščius, karaliaus vaikus ir visus, kurie dėvi svetimšalių drabužius.
[9] Tą dieną nubausiu visus, kurie šoka per slenkstį, smurtu ir apgaule pripildo savo valdovo namus.
[10] Tą dieną, – sako Viešpats, – pagalbos šauksmas sklis nuo Žuvų vartų, raudojimas iš antrojo kvartalo ir baisus klyksmas nuo kalvų!
[11] Raudokite, apsuptieji, nes sunaikinti visi prekybininkai, pražuvo sidabro keitėjai.
[12] Aš su žibintais ieškosiu po Jeruzalę ir nubausiu tuos, kurie sėdi ant savo mielių, o širdyje mano: 'Viešpats nedarys nei gera, nei pikta'.
[13] Jų turtas bus išplėštas ir namai liks tušti. Jie pasistatys namus, bet negyvens juose, užveis vynuogynų, bet negers jų vyno.
[14] Viešpaties didžioji diena skubiai artėja. Jau girdimas Viešpaties dienos balsas. Tada graudžiai verks net karžygiai!
[15] Ta diena – rūstybės diena, diena vargo ir suspaudimo, diena nelaimės ir sunaikinimo, diena tamsos ir sutemų, diena debesų ir miglos,
[16] diena trimito ir kovos šauksmo prieš sutvirtintus miestus ir aukštus bokštus.
[17] Aš varginsiu žmones, jie vaikščios kaip akli, nes nusidėjo Viešpačiui, jų kraujas bus pralietas kaip dulkės, jų kūnai bus išmesti kaip mėšlas".
[18] Nei sidabras, nei auksas neišgelbės jų Viešpaties rūstybės dieną, Jo pavydas lyg ugnis sunaikins visą kraštą ir jo gyventojus.

2 Susirinkite, taip, susirinkite, nemėgstama tauta,
[2] kol dar nepriimtas sprendimas – diena praeis kaip pelai, – kol neužgriuvo Viešpaties baisioji rūstybė, kol neatėjo Viešpaties rūstybės diena!
[3] Visi krašto romieji, kurie vykdote Jo įsakymus, ieškokite Viešpaties, ieškokite teisumo, ieškokite nuolankumo! Gal išvengsite Viešpaties rūstybės?
[4] Gaza taps negyvenama vieta, o Aškelonas – dykuma. Ašdodo gyventojai bus vidudienį išvaryti, Ekronas išrautas su šaknimis.
[5] Vargas jums, pajūrio gyventojai, keretų tauta! Viešpaties žodis prieš jus: "Kanaane, filistinų šalie, Aš sunaikinsiu tave, liksi be gyventojų".
[6] Pajūrio kraštas taps avių ganyklomis ir gardais.
[7] Pajūris atiteks Judo namų likučiui: prie jūros jie ganys bandas, o vakare ilsėsis Aškelone. Viešpats, jų Dievas, aplankys juos ir parves jų ištremtuosius.
[8] "Aš girdėjau moabitų plūdimą ir amonitų piktžodžiavimą, kai jie plūdo mano tautą ir didžiavosi prieš jos kraštą.
[9] Todėl, kaip Aš gyvas, – sako ka-

5 Kun 18,21; Joz 23,7; 1 Kar 11,5; 2 Kar 23,12; Jer 19,13; Jer 49,1
6 Iz 1,4; Jer 2,13; Oz 7,7
7 Įst 28,26; Iz 13,6; Iz 34,6; Jer 46,10; Ez 39,17-19; Hab 2,20; Zch 2,13
8 Jer 39,6
9 1 Sam 5,5
10 2 Krn 33,14; Neh 3,3; Neh 12,39
11 Jok 5,1
12 Ps 94,7; Jer 48,11; Am 6,1
13 Įst 28,39
14 Jer 30,7; Jl 2,1.11
15 Iz 22,5
16 Iz 27,13; Jer 4,19
17 Įst 28,29
18 Ez 7,19

2 SKYRIUS
1 2 Krn 20,4; Jl 1,14; Jl 2,16
3 Ps 76,9; Ps 105,4; Jl 2,14; Am 5,6.14.15
4 Jer 6,4; Jer 47,1.5; Am 1,7.8; Zch 9,5
5 Joz 13,3; Ez 25,15-17
6 Iz 17,2
7 Jer 29,14; Mch 5,7.8; Lk 1,68
8 Jer 48,27; Jer 49,1; Ez 25,3; Am 1,13; Am 2,1-3
9 Įst 29,23; Iz 15,1-9; Jer 48,1-47; Am 1,13

reivijų Viešpats, Izraelio Dievas, – Moabas taps Sodoma ir Amonas – Gomora, piktžolių laukais bei druskos duobėmis ir tyrais per amžius. Mano tautos likutis juos apiplėš ir pasisavins jų kraštą".

[10] Jie bus nubausti už išdidumą ir kareivijų Viešpaties tautos plūdimą.

[11] Baisus bus jiems Viešpats. Jis sunaikins visus jų krašto dievus, tada garbins Jį visos pagonių salos.

[12] Jūs, etiopai, taip pat būsite žudomi mano kardu.

[13] Jis išties savo ranką į šiaurę ir sunaikins Asiriją, pavers Ninevę dykyne:

[14] ji bus ganykla bandoms ir poilsio vieta visiems žvėrims. Vanagai ir apuokai nakvos ant kolonų, jų balsai girdėsis languose. Slenksčiai bus nuniokoti, kedro lentos bus nuplėštos.

[15] Džiūgavęs miestas, kuris taip saugiai gyveno, galvodamas: "Aš ir niekas kitas!" Kuo jis pavirto? Dykyne, gyvulių ganykla. Kiekvienas praeidamas švilps ir mos ranka.

3

Vargas maištingam, suteptam ir pilnam smurto miestui!

[2] Jis nepakluso balsui, nepriėmė pamokymų, nepasitikėjo Viešpačiu, nesiartino prie savo Dievo.

[3] Jo kunigaikščiai yra riaumojantys liūtai, teisėjai – stepių vilkai, kurie nieko nepalieka kitam.

[4] Jo pranašai lengvabūdžiai ir neištikimi, jo kunigai suteršė šventyklą ir laužo įstatymą.

[5] Teisus Viešpats yra jame, Jis nedaro neteisybės, kas rytą ištikimai apreiškia savo teisingumą. Tačiau neteisieji nepažįsta gėdos.

[6] "Aš išnaikinau tautas. Jų bokštai sugriauti, jų gatvės tuščios, niekas jomis nebevaikščioja. Jų miestai nusiaubti, be gyventojų.

[7] Aš tariau: 'Tu, Jeruzale, bijosi manęs ir priimsi mano pamokymą', kad nesunaikinčiau jų, kaip grasinau. Tačiau jie vis labiau nusikalto.

[8] Laukite manęs, – sako Viešpats, – laukite tos dienos, kai pakilsiu plėšti. Aš nusprendžiau surinkti tautas, sutelkti karalystes, išlieti ant jų savo rūstybę. Mano pavydo ugnis sunaikins visą žemę.

[9] Tada Aš duosiu tautoms tyrą kalbą, kad jos visos galėtų šauktis Viešpaties ir vieningai Jam tarnauti.

[10] Iš anapus Etiopijos upių ateis mano išsklaidytieji ir atneš man aukų.

[11] Tuomet nebereikės tau gėdytis savo darbų, kuriais maištavai prieš mane. Aš pašalinsiu tavyje pasipūtėlius, tu nebesididžiuosi mano šventajame kalne.

[12] Aš paliksiu tavyje nuolankius ir nusižeminusius, kurie pasitikės Viešpaties vardu.

[13] Izraelio likutis elgsis teisingai, vengs melo ir klastos. Jie gyvens ramiai ir be baimės".

[14] Giedok garsiai, Siono dukra! Šauk, Izraeli! Linksminkis ir džiūgauk visa širdimi, Jeruzalės dukra!

[15] Viešpats panaikino tavo nuosprendį, pašalino tavo priešus. Viešpats, Izraelio Karalius, yra su tavimi – tu nebematysi pikta.

[16] Tą dieną sakys Jeruzalei: "Nebijok!", ir Sionui: "Nenuleisk rankų!"

10 Iz 16,6
11 Mal 1,11
12 Ps 17,13; Iz 18,1-7; Ez 30,4.5
13 Iz 10,5-27; Iz 14,24-27; Mch 5,5.6
14 Iz 13,21; Iz 14,23; Iz 34,11; Jer 22,14
15 Iz 47,8; Rd 2,15; Nah 3,19; Apr 18,7

3 SKYRIUS
3 Jer 5,6; Ez 22,27; Hab 1,8
4 Ez 22,26; Oz 9,7; Mal 2,7.8
5 Jer 3,3
7 Pr 6,12; Jer 8,6
8 Pat 20,22; Iz 66,18; Ez 38,14-23; Jl 3,2; Mch 4,12; Mch 7,7; Hab 2,3; Sof 1,18; Mt 25,32
9 Iz 19,18; Iz 57,19
10 Ps 68,31; Iz 18,1; Apd 8,27
11 Iz 2,12; Iz 5,15; Mt 3,9
12 Iz 14,32; Zch 13,8.9
13 Iz 10,20-22; Iz 60,21; Ez 34,13-15.28; Mch 4,7; Zch 8,3.16; Apr 14,5
14 Iz 12,6
15 Ez 48,35; Jn 1,49; Apr 7,15
16 Job 4,3; Iz 35,3.4; Hbr 12,12

[17] Viešpats, tavo Dievas, esantis tavyje, yra galingas. Jis išgelbės, Jis džiaugsis tavimi, atgaivins tave savo meile ir džiūgaus dėl tavęs giedodamas.
[18] "Aš pašalinsiu nelaimes ir panieką,
[19] saugosiu tave nuo prispaudėjų, padėsiu raišam, surinksiu išsklaidytuosius, jų gėdą paversiu garbe.
[20] Tada, surinkęs jus, parvesiu namo. Aš jus išaukštinsiu ir suteiksiu jums vardą visose žemės tautose, kai parvesiu jūsų ištremtuosius, jums patiems matant", – sako Viešpats.

17 Įst 30,9; Iz 62,5; Iz 65,19; Jer 32,41; Sof 3,5.15
18 Rd 2,6
19 Ez 34,16; Mch 4,6.7
20 Iz 11,12; Ez 28,25; Am 9,14

AGĖJO
PRANAŠYSTĖ

1 SKYRIUS

1 Antraisiais karaliaus Darijaus metais, šešto mėnesio pirmą dieną, Viešpats kalbėjo per pranašą Agėją Salatielio sūnui Zerubabeliui, Judo valdytojui, ir Jehocadako sūnui Jozuei, vyriausiajam kunigui, sakydamas:
[2] "Taip sako kareivijų Viešpats: 'Žmonės kalba, kad dar neatėjo laikas atstatyti Viešpaties namus' ".
[3] Tada Viešpats kalbėjo per pranašą Agėją:
[4] "Ar laikas jums gyventi lentomis apmuštuose namuose, kai šventykla tebeguli griuvėsiuose?
[5] Todėl dabar taip sako kareivijų Viešpats: 'Apsvarstykite savo kelius!
[6] Jūs daug pasėjate, bet mažai pjaunate; valgote, bet nepasisotinate; geriate, bet troškulio nenumalšinate. Jūs apsirengiate, bet nesušylate; o kas dirba už algą, deda ją į kiaurą maišą'.
[7] Taip sako kareivijų Viešpats: 'Apsvarstykite savo kelius!
[8] Eikite į kalnus, parsigabenkite medžių ir statykite namus. Aš juos pamėgsiu ir būsiu pašlovintas.
[9] Jūs tikėjotės daug, o gavote mažai; parsigabenote į namus, o Aš sunaikinau. Kodėl? – sako kareivijų Viešpats. – Dėl to, kad mano namai guli griuvėsiuose, o jūs skubate statyti savo namus.
[10] Todėl dangus sulaikė rasą, o žemė neduoda derliaus.
[11] Aš pašaukiau sausrą lygumoms ir kalnams, javams, vynui, aliejui ir viskam, kas auga laukuose, gyvuliams bei žmonėms ir jų visiems darbams' ".
[12] Tada Salatielio sūnus Zerubabelis ir Jehocadako sūnus Jozuė, vyriausiasis kunigas, ir visas tautos likutis pakluso Viešpaties, savo Dievo, balsui ir pranašo Agėjo žodžiams, kai Viešpats, jų Dievas, jį siuntė. Ir tauta bijojo Viešpaties.
[13] Agėjas, Viešpaties pasiuntinys, skelbė tautai Viešpaties žodžius: "Aš esu su jumis, – sako Viešpats".

1 1 Krn 3,19; 1 Krn 6,15; Ezr 2,2; Ezr 4,24; Ezr 5,1; Ezr 5,2-3; Ezr 6,14; Neh 7,7; Ag 2,10; Zch 1,1.7; Zch 4,6; Zch 6,11; Mt 1,12.13
3 Ezr 5,1
4 2 Sam 7,2
5 Rd 3,40
6 Įst 28,38-40; Oz 8,7; Ag 1,9.10; Ag 2,16.17; Zch 8,10
8 Ezr 3,7
9 Ag 2,16.17
10 Kun 26,19; 1 Kar 8,35; Jl 1,18-20
11 1 Kar 17,1.2; 2 Kar 8,1; Ag 2,17
12 Ezr 5,2
13 Mt 28,20; Rom 8,31

[14] Viešpats pažadino Salatielio sūnaus Zerubabelio, Judo valdytojo, Jehocadako sūnaus Jozuės, vyriausiojo kunigo, ir tautos likučio dvasią. Jie atėjo ir ėmėsi darbo prie kareivijų Viešpaties, savo Dievo, namų
[15] šešto mėnesio dvidešimt ketvirtą dieną, antrais karaliaus Darijaus metais.

2

Septinto mėnesio dvidešimt pirmą dieną Viešpats vėl kalbėjo per pranašą Agėją:
[2] "Sakyk Salatielio sūnui Zerubabeliui, Judo valdytojui, ir Jehocadako sūnui Jozuei, vyriausiajam kunigui, bei tautos likučiui:
[3] 'Kas iš jūsų matė šiuos namus pirmykštėje šlovėje? Kaip jie jums dabar atrodo? Ar jie neatrodo jums mažos vertės?
[4] Bet būk drąsus, Zerubabeli, – sako Viešpats. – Būk drąsus, Jozue, Jehocadako sūnau, vyriausiasis kunige! Būkite drąsūs, visi krašto žmonės! Dirbkite! Aš esu su jumis, – sako kareivijų Viešpats. –
[5] Kaip jums pažadėjau išeinant iš Egipto, taip ir dabar mano Dvasia yra tarp jūsų. Nebijokite!'
[6] Nes taip sako kareivijų Viešpats: 'Netrukus Aš dar kartą sudrebinsiu dangus ir žemę, jūrą ir sausumą.
[7] Aš supurtysiu visas tautas ir visų tautų laukiamasis ateis. Ir Aš pripildysiu šiuos namus šlove, – sako kareivijų Viešpats'.
[8] 'Mano yra sidabras ir mano – auksas', – sako kareivijų Viešpats.
[9] 'Šitų paskutinių namų šlovė bus didesnė už pirmųjų. Šioje vietoje Aš suteiksiu ramybę savo tautai', – sako kareivijų Viešpats".

14 2 Krn 36,22; Ezr 1,1; Ezr 5,2.8; Neh 4,6; Ag 2,21

2 SKYRIUS

3 Ezr 3,12.13; Zch 4,10
4 Įst 31,23; 1 Krn 22,13; 1 Krn 28,20; Zch 8,9; Ef 6,10
5 Iš 29,45.46; Neh 9,20; Iz 63,11.14
6 Jl 3,16; Hbr 12,26
7 Pr 49,10; 1 Kar 8,11; Iz 60,7; Zch 2,5; Mal 3,1
9 Ps 85,8.9; Lk 2,14; Jn 1,14; Ef 2,14
11 Kun 10,10.11; Įst 33,10; Mal 2,7
13 Kun 22,4-6; Sk 19,11.22
14 Tit 1,15
15 Ag 1,5.7; Ag 2,18
16 Ag 1,6.9; Zch 8,10
17 Įst 28,22; 1 Kar 8,37; Jer 5,3; Am 4,6-11; Am 4,9; Ag 1,11
18 Ezr 5,1.2.16; Zch 8,9
19 Ps 128,1-6; Jer 31,12.14; Zch 8,12; Mal 3,10
21 Ezr 5,2; Ag 1,1.14; Ag 2,6.7; Zch 4,6-10; Hbr 12,26.27

[10] Antraisiais Darijaus metais, devinto mėnesio dvidešimt ketvirtą dieną, Viešpats kalbėjo pranašui Agėjui:
[11] "Pasiklausk kunigų apie įstatymą, sakydamas:
[12] 'Jei kas neša pašvęstą mėsą savo drabužio skverne ir skvernu paliečia duoną, viralą, vyną, aliejų ar bet kokį valgį, ar tas maistas tampa šventu?' " Kunigai atsakė: "Ne".
[13] Agėjas vėl klausė: "Jei kas susitepęs lavonu, paliečia ką nors iš tų dalykų, ar tai tampa sutepta?" Kunigai atsakė: "Taip".
[14] Tada Agėjas tarė: "Tokia yra ši tauta ir šie žmonės mano akivaizdoje, – sako Viešpats. – Ir tokie yra jų visi darbai, ir tai, ką jie aukoja, yra sutepta.
[15] Dabar stebėkite, kas vyko iki šios dienos, kai dar nebuvo padėtas akmuo Viešpaties šventykloje.
[16] Jūs ateidavote prie dvidešimties saikų javų krūvos, o atrasdavote tik dešimt. Priėję prie spaustuvo pasisemti penkiasdešimt saikų, terasdavote dvidešimt.
[17] Aš naikinau jūsų darbą sausra, pelėsiais ir kruša, bet jūs negrįžote pas mane, – sako Viešpats. –
[18] Dabar stebėkite nuo šios dienos, nuo devinto mėnesio dvidešimt ketvirtos dienos, kai buvo padėtas Viešpaties šventyklos pamatas.
[19] Ar dar yra sėklos aruode? Vynmedis, figmedis, granatmedis ir alyvmedis dar neneša vaisiaus. Nuo šios dienos Aš jus laiminsiu!"
[20] Viešpats vėl kalbėjo Agėjui dvidešimt ketvirtą mėnesio dieną:
[21] "Sakyk Zerubabeliui, Judo val-

dytojui: 'Aš supurtysiu dangų ir žemę,
[22] nuversiu karalysčių sostus ir sunaikinsiu pagonių karalysčių galybę. Aš apversiu kovos vežimus ir tuos, kurie juose sėdi, žirgai ir raiteliai kris nuo kardo.
[23] Tą dieną paimsiu tave, Zerubabeli, Salatielio sūnau, mano tarne, ir padarysiu tave antspaudo žiedu, nes Aš tave išsirinkau, – sako kareivijų Viešpats' ".

22 Ps 46,9; Ez 39,20; Dan 2,44; Mch 5,10; Zch 9,10; Apr 19,11-21
23 Gg 8,6; Iz 42,1; Iz 43,10; Jer 22,24

ZACHARIJO
PRANAŠYSTĖ

1 Antraisiais Darijaus metais, aštuntą mėnesį, Viešpats kalbėjo Zacharijui, Idojo sūnaus Berechijos sūnui, sakydamas:
[2] "Viešpats buvo labai užsirūstinęs ant jūsų tėvų.
[3] Todėl sakyk jiems: 'Taip sako kareivijų Viešpats: 'Gręžkitės į mane, tai Aš gręšiuosi į jus.
[4] Nebūkite kaip jūsų tėvai, kuriems prieš tai buvę pranašai skelbė: 'Taip sako kareivijų Viešpats: 'Nusisukite nuo savo piktų kelių ir darbų!' Bet jie neklausė ir nekreipė dėmesio, – sako Viešpats. –
[5] Jūsų tėvų nebėra ir pranašai negyvena per amžius,
[6] bet mano žodžiai ir nuostatai, kuriuos buvau paskelbęs savo tarnams pranašams, pasivijo jūsų tėvus. Jie sugrįžo ir sakė: 'Kaip kareivijų Viešpats sumanė mums padaryti pagal mūsų kelius ir darbus, taip Jis ir pasielgė' ".
[7] Antraisiais Darijaus metais, vienuolikto mėnesio dvidešimt ketvirtą dieną, Viešpats kalbėjo pranašui Zacharijui, Idojo sūnaus Berechijos sūnui.
[8] Naktį aš regėjau vyrą. Jis sėdėjo ant sarto žirgo, kuris stovėjo tarp mirtų dauboje; už jo buvo sartų, margų ir baltų žirgų.
[9] Aš paklausiau: "Kas jie, mano viešpatie?" Angelas, kuris kalbėjo su manimi, atsakė: "Aš tau paaiškinsiu".
[10] Vyras, kuris stovėjo tarp mirtų, tarė: "Viešpats siuntė juos apvaikščioti žemę".
[11] Jie atsakė Viešpaties angelui, stovinčiam tarp mirtų: "Mes apvaikščiojome žemę – visur ramybė ir taika".
[12] Viešpaties angelas klausė: "Kareivijų Viešpatie, kiek dar laiko nepasigailėsi Jeruzalės ir Judo miestų, prieš kuriuos rūstinaisi septyniasdešimt metų?"
[13] Viešpats gerais ir paguodžiančiais žodžiais atsakė su manimi kalbančiam angelui.
[14] Angelas, kuris kalbėjo su manimi, tarė: "Skelbk: 'Taip sako kareivijų Viešpats: 'Mano pavydas dėl Jeruzalės ir Siono yra didelis.
[15] Ir Aš labai supykęs ant tautų, kurios jaučiasi saugios. Kai Aš

1 SKYRIUS
1 Neh 12,4.16; Zch 7,1; Mt 23,35
3 Mal 3,7-10
4 2 Krn 36,15.16; Iz 31,6
6 Iz 55,11; Rd 2,17
8 Zch 6,2-7; Apr 6,4
9 Zch 4,4.5.13; Zch 6,4
10 Hbr 1,14
11 Ps 103,20.21
12 Ps 74,10; Jer 25,11.12; Jer 29,10
13 Jer 29,10
14 Zch 8,2
15 Iz 47,6

buvau truputį supykęs, jos padidino jūsų vargus'.
[16] Todėl taip sako Viešpats: 'Aš pasigailėsiu Jeruzalės, mano šventykla bus statoma joje.
[17] Mano miestai bus perpildyti gėrybių. Viešpats paguos Sioną, vėl išsirinks Jeruzalę' ".
[18] Pakėlęs akis, pamačiau: štai buvo keturi ragai!
[19] Aš klausiau angelą, kuris su manimi kalbėjo: "Ką reiškia šitie ragai?" Jis atsakė: "Šitie ragai išsklaidė Izraelį, Judą ir Jeruzalę".
[20] Po to Viešpats parodė man keturis kalvius.
[21] Aš klausiau: "Ką šitie darys?" Jis atsakė: "Ragai išsklaidė Judą taip, kad niekas nebegalėjo pakelti galvos. O šitie atėjo numušti ragus toms tautoms, kurios pakėlė ragus prieš Judo žemę, kad ją išsklaidytų".

2 Pakėlęs akis, pamačiau vyrą, kuris laikė rankoje matavimo virvę.
[2] Aš paklausiau: "Kur tu eini?" Jis man atsakė: "Matuoti Jeruzalės, kad sužinočiau jos plotį ir ilgį".
[3] Angelas, kalbėjęs su manimi, išėjo priekin, o kitas angelas atėjo priešais jį.
[4] Jis tarė anam: "Bėk, pranešk šiam jaunuoliui, kad Jeruzalėje bus gyvenama ir už miesto sienų dėl daugybės žmonių ir gyvulių".
[5] "Aš, - sako Viešpats, - būsiu jai ugnies siena ir būsiu šlovė joje.
[6] Bėkite iš šiaurės krašto, - sako Viešpats, - nes Aš jus išsklaidžiau į visas keturias puses, - sako Viešpats. -
[7] Gelbėkis, Sione, gyvenantis su Babilono dukterimi!"
[8] Taip sako kareivijų Viešpats, kurio šlovė siuntė mane pas tautas, kurios plėšė jus: "Kas paliečia jus, paliečia mano akies vyzdį!
[9] Aš pakelsiu ranką prieš juos, ir jie taps savo tarnų grobiu. Tada jūs žinosite, kad kareivijų Viešpats siuntė mane.
[10] Džiūgauk ir būk linksma, Siono dukra, nes Aš ateinu ir gyvensiu tavyje, - sako Viešpats. -
[11] Tuomet daug tautų prisijungs prie Viešpaties ir taps mano tauta. Aš gyvensiu tavyje ir tu žinosi, kad kareivijų Viešpats siuntė mane pas tave.
[12] Viešpats vėl valdys Judą, kaip savo paveldą šventame krašte, ir Jeruzalė vėl taps išrinktuoju miestu.
[13] Tenutyla kiekvienas kūnas Viešpaties akivaizdoje, nes Jis pakilo iš savo šventos buveinės".

3 Jis man parodė vyriausiąjį kunigą Jozuę, stovintį prie Viešpaties angelo. Šėtonas stovėjo jo dešinėje, kad jam pasipriešintų.
[2] Viešpats tarė šėtonui: "Viešpats, kuris išsirinko Jeruzalę, tesudraudžia tave, šėtone! Argi šitas ne nuodėgulis, ištrauktas iš ugnies?"
[3] Jozuė stovėjo prie angelo, apsivilkęs nešvariais drabužiais.
[4] Angelas sakė stovintiems prie jo: "Nuvilkite nuo jo nešvarius drabužius!" O jam jis tarė: "Štai aš pašalinau tavo kaltę, dabar aprengiu tave puošniais rūbais!"
[5] Jis liepė: "Uždėkite jam ant galvos švarią mitrą!" Jie uždėjo jam mitrą ir apvilko rūbais. Viešpaties angelas stovėjo šalia.
[6] Viešpaties angelas kalbėjo Jozuei:

16 Ezr 6,14.15; Iz 44,28; Zch 2,1-3.10; Zch 8,3
17 Iz 40,1.2; Iz 51,3; Zch 2,12
18 Rd 2,17
21 Ps 75,4.5.10

2 SKYRIUS
1 Jer 31,39
2 Apr 11,1
4 Jer 31,27
5 Iz 26,1; Iz 60,19
6 Įst 28,64; Iz 48,20
7 Iz 48,20
8 Įst 32,10
9 Iz 19,16; Zch 4,9
10 Kun 26,12; Iz 12,6
11 Iš 12,49; Iz 2,2.3; Ez 33,33; Zch 3,10
12 Įst 32,9
13 Ps 68,5; Hab 2,20

3 SKYRIUS
1 Ps 109,6; Ag 1,1
2 Am 4,11; Rom 8,33; Jud 1,9
3 Iz 64,6
4 Iz 61,10
5 Iš 29,6

[7] "Taip sako kareivijų Viešpats: 'Jei vaikščiosi mano keliais ir atliksi tarnystę, tada teisi mano namus ir prižiūrėsi mano kiemus. Aš suteiksiu tau vietą tarp tų, kurie čia stovi.
[8] Klausykis, Jozue, vyriausiasis kunige, tu ir tavo draugai, žymūs žmonės, kurie sėdi su tavimi. Aš atvesiu savo tarną – Atžalą.
[9] Štai akmenį padėjau Jozuės akivaizdoje. Tame akmenyje yra septynios akys. Aš įrėšiu jame įrašą, – sako kareivijų Viešpats, – ir pašalinsiu šito krašto kaltę per vieną dieną.
[10] Tą dieną, – sako kareivijų Viešpats, – jūs kviesite vienas kitą po vynmedžiu ir figmedžiu' ".

4 Angelas, kuris kalbėjo su manimi, vėl sugrįžo ir žadino mane, kaip žmogus žadinamas iš miego.
[2] Jis klausė: "Ką matai?" Aš atsakiau: "Matau auksinę žvakidę, aliejaus indą jos viršuje ir septynias lempas su septyniais vamzdeliais.
[3] Prie jos yra du alyvmedžiai: vienas aliejaus indo dešinėje, o kitas kairėje".
[4] Aš klausiau angelo, kuris kalbėjo su manimi: "Kas tai yra, mano viešpatie?"
[5] Angelas atsakė: "Ar nežinai, kas tai yra?" Aš atsakiau: "Ne, mano viešpatie".
[6] Jis tarė: "Tai yra Viešpaties žodis Zerubabeliui: 'Ne galybe ir ne jėga, bet mano Dvasia, – sako kareivijų Viešpats' ".
[7] Kas esi, didis kalne? Zerubabelio akivaizdoje tu pavirsi lyguma! Jis padės paskutinį akmenį, skambant džiaugsmo šūksniams: "Malonė, malonė jam".
[8] Viešpats kalbėjo man:
[9] "Zerubabelio rankos padėjo pamatus šiems namams, ir jo rankos užbaigs juos. Tada žinosi, kad kareivijų Viešpats siuntė mane pas jus.
[10] Kurie paniekino mažą pradžią, džiaugsis, matydami paskutinį akmenį Zerubabelio rankoje. Septynios lempos yra septynios Viešpaties akys, kurios viską stebi žemėje".
[11] Aš klausiau angelą: "Kas yra šitie du alyvmedžiai žvakidės dešinėje ir kairėje?"
[12] Aš antrą kartą klausiau jį. "Kas yra tos dvi alyvmedžių šakelės prie auksinių vamzdelių, kuriais teka aliejus?"
[13] Jis klausė manęs: "Ar nežinai, kas tai yra?" Aš atsakiau: "Ne, mano viešpatie".
[14] Jis tarė: "Šie du yra pateptieji, kurie stovi prie visos žemės Viešpaties".

5 Aš pakėliau akis ir regėjau skrendantį raštų ritinį.
[2] Angelas klausė: "Ką matai?" Aš atsakiau: "Matau skrendantį ritinį dvidešimties uolekčių ilgio ir dešimties pločio".
[3] Angelas aiškino: "Tai prakeikimas, einantis per visą žemę. Kiekvienas vagis ir melagingai prisiekiantis bus teisiamas pagal tai, kaip ten parašyta.
[4] 'Aš jį pasiunčiau, – sako kareivijų Viešpats, – į vagies namus ir į melagingai prisiekiančio mano vardu namus, kad juos sunaikintų iš pamatų' ".
[5] Po to angelas, kuris kalbėjo su

7 Kun 8,35; Įst 17,9.12; Zch 4,4
8 Iz 11,1; Iz 42,1; Iz 53,2
9 Ps 118,22; Jer 31,34; Jer 50,20; Zch 4,10
10 Iz 36,10; Zch 2,11

4 SKYRIUS
1 Dan 8,18; Zch 1,9; Zch 2,3
2 Apr 1,12; Apr 4,5
3 Apr 11,3.4
6 Oz 1,7; Ag 1,1
7 Ezr 3,10.11.13; Ps 118,22; Jer 51,25
9 Ezr 3,8-10; Ezr 5,16; Ezr 6,14.15; Iz 43,16; Zch 2,9.11; Zch 6,15
10 2 Krn 16,9; Ag 2,3
11 Zch 4,3
14 Zch 3,1-7; Apr 11,4

5 SKYRIUS
1 Ez 2,9
3 Mal 4,6
4 Iš 20,15; Kun 14,34.35; Kun 19,12

manimi, išėjo priekin ir man tarė: "Pakelk savo akis ir pažiūrėk, ką matai".
[6] Aš klausiau: "Kas tai yra?" Angelas atsakė: "Tai indas, kuris vaizduoja viso krašto nuodėmę".
[7] Švininis dangtis pakilo, ir štai inde sėdėjo moteris.
[8] Angelas tarė: "Tai nedorybė". Jis ją įstūmė atgal į indą ir uždengė.
[9] Pakėlęs akis, pamačiau dvi moteris. Vėjas buvo jų sparnuose, kurie buvo panašūs į gandro sparnus. Jos pakėlė indą aukštyn.
[10] Aš klausiau angelo: "Kur jos neša indą?"
[11] Jis atsakė: "Šinaro krašte jam bus pastatyti namai. Ten jis bus padėtas ant savo pamato".

6 Pakėlęs akis, pamačiau iš dviejų kalnų tarpo išvažiuojančius keturis vežimus. Tie kalnai buvo variniai.
[2] Pirmojo kovos vežimo žirgai buvo sarti, antrojo vežimo – juodi,
[3] trečiojo – balti, o ketvirtojo – kerši ir bėri.
[4] Aš klausiau angelo: "Kas tai yra, mano viešpatie?"
[5] Angelas man atsakė: "Tai keturios dangaus dvasios. Jos buvo visos žemės Viešpaties akivaizdoje ir dabar išvažiuoja.
[6] Juodi žirgai eis į šiaurės šalį, ir balti eis paskui juos. Kerši žirgai eis į pietų šalį".
[7] Bėri žirgai nerimavo, norėjo išvažinėti visą žemę. Angelas jiems sakė: "Eikite ir važinėkite po žemę!" Jie padarė tai.
[8] Dabar jis tarė man: "Kurie išvažiavo į šiaurės kraštą, nuramino mano dvasią toje šalyje".
[9] Ir Viešpats tarė man:
[10] "Paimk iš tremtinių, sugrįžusių iš Babilono – Heldajo, Tobijos bei Jedajos – aukso bei sidabro ir eik su juo tą pačią dieną į Sofonijos sūnaus Jozijo namus.
[11] Padirbdink iš to sidabro ir aukso karūną ir, uždėjęs ją ant Jehocadako sūnaus Jozuės, vyriausiojo kunigo, galvos,
[12] sakyk: 'Taip sako kareivijų Viešpats: 'Štai vyras, kurio vardas Atžala. Jis išaugs iš savo vietos ir pastatys Viešpaties šventyklą.
[13] Jis garbingai sėdės soste ir valdys kraštą. Bus ir kunigas savo soste, ir jie abu taikiai sutars'.
[14] Karūna bus padėta Viešpaties šventykloje Helemo, Tobijos, Jedajos ir Sofonijo sūnaus Heno atminimui.
[15] Iš tolimų kraštų atėję žmonės padės statyti Viešpaties šventyklą. Tada žinosite, kad kareivijų Viešpats siuntė mane pas jus. Tai įvyks, jei uoliai klausysite Viešpaties, savo Dievo".

7 Ketvirtaisiais karaliaus Darijaus metais, devinto mėnesio ketvirtą dieną, Viešpats kalbėjo Zacharijui,
[2] kai Betelio gyventojai siuntė Sarecerą ir Regem Melechą su jų žmonėmis melstis Viešpačiui
[3] ir kareivijų Viešpaties kunigų bei pranašų paklausti: "Ar man pasninkauti ir verkti penktąjį mėnesį, kaip tai dariau daugelį metų?"
[4] Kareivijų Viešpats atsakė man:
[5] "Sakyk viso krašto žmonėms ir kunigams: 'Kai pasninkavote ir gedėjote penktąjį ir septintąjį mėnesį per šituos septyniasdešimt metų, ar jūs man pasninkavote?

9 Kun 11,13.19
10 Zch 5,5
11 Pr 10,10; Jer 29,5.28

6 SKYRIUS
2 Zch 1,8; Apr 6,5
4 Zch 5,10
5 Dan 7,10; Hbr 1,7.14
6 Jer 1,14
7 Pr 1,10
11 Iš 29,6; Ag 1,1
12 Zch 3,8; Jn 1,45; Ef 2,20
13 Ps 110,4; Iz 22,24
14 Iš 12,14
15 Iz 57,19

7 SKYRIUS
3 Zch 8,19; Mal 2,7
5 Iz 58,1-9; Jer 41,1; Zch 1,12; Rom 14,6

6 O kai valgote ir geriate, ar ne sau valgote ir geriate?'
7 Argi ne tokius pat žodžius Viešpats skelbė per ankstesniuosius pranašus, kai Jeruzalė buvo dar nesunaikinta ir jos aplinkiniai miestai, pietų kraštas ir žemuma tebebuvo apgyventa?"
8 Viešpats kalbėjo Zacharijui:
9 "Taip kalbėjo kareivijų Viešpats: 'Teiskite teisingai ir būkite pasigailintys bei užjaučiantys vienas kitą!
10 Neskriauskite našlių ir našlaičių, ateivių ir beturčių. Nemąstykite pikta savo širdyse prieš savo brolį'.
11 Bet jie nepaisė to, atkakliai priešinosi ir užsikimšo ausis, kad negirdėtų.
12 Jie sukietino savo širdį kaip akmenį, kad negirdėtų įstatymo ir žodžių, kuriuos kareivijų Viešpats siuntė savo dvasia per ankstesniuosius pranašus. Todėl išsiliejo kareivijų Viešpaties rūstybė.
13 Jis šaukė, bet jie neatsiliepė. 'Todėl ir Aš neatsiliepiau jiems šaukiant, – sako kareivijų Viešpats. –
14 Aš išblaškiau juos po visas tautas, kurių jie nepažino. Kraštas, kurį jie paliko, virto dykuma – niekas nebekeliaudavo per jį. Jie pavertė tą puikų kraštą dykuma' ".

8

Kareivijų Viešpats kalbėjo:
2 "Taip sako kareivijų Viešpats: 'Didelis mano pavydas dėl Siono, labai užsirūstinęs pavydžiu dėl jo'.
3 Taip sako Viešpats: 'Aš sugrįžau į Sioną ir gyvensiu Jeruzalėje. Jeruzalė bus vadinama tiesos miestu, o kareivijų Viešpaties kalnas – šventu kalnu'.
4 Taip sako kareivijų Viešpats: 'Seneliai ir senelės sėdės Jeruzalės gatvėse su lazda rankoje dėl senatvės.
5 Miesto aikštės bus pilnos žaidžiančių berniukų ir mergaičių'.
6 Taip sako kareivijų Viešpats: 'Jei šiomis dienomis tautos likučiui tai atrodo neįmanomas dalykas, ar ir man tai neįmanoma? – sako kareivijų Viešpats'.
7 Taip sako kareivijų Viešpats: 'Aš išgelbėsiu savo tautą ir parvesiu ją iš rytų ir vakarų.
8 Jie gyvens Jeruzalėje ir bus mano tauta, o Aš būsiu jų Dievas tiesoje ir teisume'.
9 Taip sako kareivijų Viešpats: 'Tesustiprėja jūsų rankos, kurie girdite šiomis dienomis žodžius pranašų, buvusių tą dieną, kai dėjo pamatus kareivijų Viešpaties šventyklai.
10 Iki tol žmogus negaudavo atlyginimo nei už savo darbą, nei už gyvulį. Priešai užpuldinėjo įeinančius ir išeinančius miesto gyventojus, nes Aš sukėliau žmones vieną prieš kitą.
11 Bet dabar Aš nebesielgsiu su tautos likučiu kaip iki šiol, – sako kareivijų Viešpats. –
12 Pasėliai klestės, vynmedis neš vaisių, laukai duos derlių ir dangus – rasą. Visa tai Aš duosiu šitos tautos likučiui.
13 Judo ir Izraelio namai, jūs buvote prakeikimu tautose. Dabar jus išgelbėsiu ir jūs būsite palaiminimu. Nebijokite! Stiprios tebūna jūsų rankos!'
14 Taip sako kareivijų Viešpats: 'Kaip Aš nusprendžiau bausti jus,

6 1 Krn 29,22 **7** Jer 17,26; Zch 1,4 **9** Jer 7,28 **10** Iš 22,22; Mch 2,1 **11** Neh 9,29; Jer 17,23 **12** Neh 9,29.30; Ez 11,19; Dan 9,11.12 **13** Pat 1,24-28 **14** Įst 4,27; Įst 28,64

8 SKYRIUS
2 Jl 2,18; Nah 1,2; Zch 1,14 **3** Iz 1,2; Iz 2,2.3; Jer 31,23; Zch 1,16; Zch 2,10.11 **4** 1 Sam 2,31; Iz 65,20 **5** Jer 30,19.20 **6** Pr 18,14; Lk 1,37 **7** Ps 107,3; Iz 11,11; Ez 37,21 **8** Jer 4,2; Jer 30,22; Jer 31,1.33; Sof 3,20; Zch 10,10; Zch 13,9 **9** 1 Krn 22,13; Ezr 5,1.2; Ezr 6,14; Iz 35,4; Ag 2,4.18; Zch 4,9 **10** Ag 1,6.9 **11** Ps 103,9; Iz 12,1; Ag 2,15-19 **12** Ps 67,6; Jl 2,22; Ag 1,10 **13** Pr 12,2; Rūt 4,11.12; Iz 19,24.25; Jer 42,18; Ez 34,26; Sof 3,20 **14** 2 Krn 36,16; Jer 31,28 **16** Ps 15,2;

kai jūsų tėvai užrūstino mane, ir negailėjau jūsų,
[15] taip dabar Aš nusprendžiau daryti gera Jeruzalei ir Judo namams. Tad nebijokite!
[16] Štai ką turite daryti: kalbėkite tiesą vienas kitam ir teisingai teiskite.
[17] Neplanuokite pikto vienas prieš kitą savo širdyje! Venkite klastingos priesaikos, nes viso to nekenčiu! – sako Viešpats' ".
[18] Viešpats kalbėjo man, sakydamas:
[19] "Taip sako kareivijų Viešpats: 'Ketvirto, penkto, septinto ir dešimto mėnesio pasninkų dienos bus Judo gyventojų džiaugsmas, linksmybė ir iškilmingos šventės, tik mylėkite tiesą ir taiką!'
[20] Taip sako kareivijų Viešpats: 'Ateis tautos ir daugelio miestų gyventojai.
[21] Vieno miesto gyventojai kalbės kito miesto gyventojams: 'Eikime drauge melstis Viešpačiui ir ieškoti kareivijų Viešpaties'.
[22] Daug tautų ir giminių ateis Jeruzalėn ieškoti kareivijų Viešpaties ir melstis Viešpačiui'.
[23] Taip sako kareivijų Viešpats: 'Tuomet dešimt vyrų iš įvairių tautų atėję įsikibs žydui už skverno ir sakys: 'Mes eisime su jumis, nes girdėjome, kad su jumis yra Dievas' ".

9 Viešpaties žodis Hadracho kraštui ir Damasko miestui. Viešpačiui priklauso Sirijos miestai ir visos Izraelio giminės.
[2] Taip pat Hamatas, kuris ribojasi su Hadrachu, Tyras ir Sidonas, nors jie ir labai išmintingi.
[3] Tyras pasistatė tvirtovę ir surinko sidabro kaip dulkių ir aukso kaip gatvių purvo.
[4] Štai Viešpats padarys jį beturtį, jo galia žus jūroje, o jis pats – ugnies liepsnose.
[5] Aškelonas, tai matydamas, nusigąs; taip pat Gaza ir Ekronas didžiai sielvartaus, nes niekais nuėjo jų viltis. Gazos karalius žus, Aškelonas bus nebegyvenamas.
[6] Įvairių tautybių žmonės gyvens Ašdode. Aš sunaikinsiu filistinų išdidumą.
[7] Aš atimsiu kraują iš jo burnos ir bjaurystę nuo jo dantų. Išlikę priklausys mūsų Dievui ir bus kaip Judo gyventojai, Ekronas – kaip jebusiečiai.
[8] Aš stovėsiu kaip sargybinis savo tautos namuose, kad niekas jų nepultų ir nenaikintų. Prispaudėjas nebeateis, nes dabar Aš pats saugosiu juos.
[9] Linksmai džiūgauk, Siono dukra! Šauk, Jeruzalės dukra! Tavo karalius ateina pas tave. Jis teisus ir atneša išgelbėjimą, nuolankus ir joja ant asilo, ant asilės jaunikli.
[10] Aš sunaikinsiu Efraimo kovos vežimus ir Jeruzalės žirgus, jos kovos lanką sulaužysiu. Jis skelbs taiką pagonims ir viešpataus nuo jūros iki jūros ir nuo upės iki žemės pakraščių.
[11] Dėl padarytos su tavimi kraujo sandoros Aš išleisiu tavo kalinius iš duobės, kurioje nėra vandens.
[12] Kaliniai, pasitikėkite ir sugrįžkite į tvirtovę! Dabar skelbiu, kad Aš jums atlyginsiu dvigubai.
[13] Aš naudosiu Judą kaip lanką, Efraimą kaip strėlę. Sione, Aš pakelsiu tavo sūnus prieš Graikiją ir padarysiu tave karžygio kardu.
[14] Viešpats bus virš jų ir šaudys

Pat 12,17-19; Zch 7,9.10; Zch 8,3; Ef 4,25
17 Pat 3,29; Jer 4,14; Zch 7,10
19 2 Kar 25,25; Est 8,17; Jer 41,1; Jer 52,4; Jer 52,6.12; Zch 8,16; Lk 1,74.75
21 Iz 2,2.3; Mch 4,1.2
22 Iz 60,3; Iz 66,23; Zch 14,16-21
23 Iz 3,6; Iz 45,14; 1 Kor 14,25

9 SKYRIUS
1 Iz 17,1; Jer 23,33; Am 1,3-5
2 1 Kar 17,9; Jer 25,22; Jer 47,4; Jer 49,23; Ez 28,3; Am 1,9.10
4 Iz 23,1; Ez 26,17
5 Sof 2,4.5
6 Ez 25,15-17; Am 1,8; Sof 2,4
8 Ps 34,7
9 Ps 100,1; Iz 9,6.7; Jer 23,5.6; Sof 3,14.15; Zch 2,10; Mt 21,5; Mk 11,7.9; Lk 19,38; Jn 12,15
10 Ps 46,9; Ps 72,8; Iz 2,4; Oz 1,7; Oz 2,18; Mch 4,3; Mch 5,10
11 Iz 42,7
12 Iz 49,9; Iz 61,7; Hbr 6,18-20
14 Ps 18,14; Iz 21,1; Hab 3,11

strėlėmis kaip žaibais. Viešpats Dievas trimituodamas ateis su viesulais iš pietų.
[15] Kareivijų Viešpats juos gins, jie ris ir naikins mėtyklių akmenimis. Jie gers ir bus triukšmingi kaip nuo vyno, jie bus pilni kaip indai, kaip aukuro ragai.
[16] Tą dieną Viešpats, jų Dievas, juos išgelbės ir ganys kaip savo kaimenę. Jie bus kaip brangakmeniai karūnoje ir spindės virš Jo krašto.
[17] Koks didis Jo gerumas ir grožis. Javai pradžiugins jaunuolius ir jaunas vynas mergaites.

10 Melskite Viešpatį lietaus, atėjus vėlyvo lietaus metui! Viešpats surinks debesis ir duos gausų lietų, palaistys visus laukų augalus.
[2] Stabai kalba tuštybes, būrėjai skelbia melą, tuščių sapnų aiškinimą. Jų paguoda yra bevertė. Todėl jie klaidžiojo kaip avys ir skurdo, nes neturėjo ganytojo.
[3] "Prieš ganytojus užsidegė mano rūstybė, Aš nubaudžiau ožius. Kareivijų Viešpats aplankė savo kaimenę, Judo namus, ir padarė juos tarsi gerą kovos žirgą.
[4] Iš jų kils kertinis akmuo, palapinės stulpas, kovos lankas, galingi vadai.
[5] Jie bus karžygių tauta: sutryps kovoje priešą kaip gatvių purvą, nes Viešpats bus su jais ir išdidūs raiteliai bus sugėdinti.
[6] Aš sustiprinsiu Judo namus, išgelbėsiu Juozapą. Pasigailėsiu jų ir parvesiu juos iš tremties. Jie bus tokie, lyg niekada nebūčiau jų atmetęs. Aš esu Viešpats, jų Dievas, ir išklausysiu juos.
[7] Efraimai bus lyg karžygiai, jie džiūgaus kaip nuo vyno. Jų vaikai, tai matydami, džiaugsis ir dėkos Viešpačiui.
[8] Aš juos surinksiu, nes išpirkau juos. Jie bus gausūs, kaip buvo anksčiau.
[9] Aš juos išsklaidysiu tarp tautų. Tolimose šalyse jie neužmirš manęs, gyvens su savo vaikais ir sugrįš.
[10] Aš parvesiu juos iš Egipto krašto, surinksiu iš Asirijos. Į Gileado ir Libano kraštą juos atvesiu, nes jiems savame krašte bus ankšta.
[11] Jie pereis per vargų jūrą. Aš sulaikysiu jūros bangas, išdžiovinsiu upės gelmes. Asirijos išdidumas bus pažemintas ir Egipto skeptras pašalintas.
[12] Aš sustiprinsiu juos Viešpatyje ir jie vaikščios Jo vardu", – sako Viešpats.

11 Libane, atidaryk savo vartus, ir ugnis tesuėda tavo kedrus!
[2] Verk, kiparise, nes kedras krito, didingi medžiai sunaikinti! Verkite Bašano ąžuolai, nes iškirsta neįžengiamoji giria!
[3] Klausyk – piemenų šauksmas! Sunaikintas jų išdidumas. Klausyk! Tai jaunų liūtų riaumojimas, nes sunaikinta Jordano didybė.
[4] Viešpats, mano Dievas, man kalbėjo: "Ganyk pjovimui skirtas avis.
[5] Pirkliai nesigailėdami pjauna jas. Pirkliai džiaugiasi, nes pralobo. Jų ganytojai taip pat nesigaili jų.
[6] Aš irgi nebesigailėsiu krašto gyventojų. Aš pats atiduosiu kiek-

15 Iz 37,35; Zch 12,8
16 Iz 11,12; Iz 62,3; Jer 31,10.11; Mal 3,17
17 Ps 31,19; Ps 45,1-16; Jl 3,18

10 SKYRIUS
1 Įst 11,13.14; Jer 14,22; Jl 2,23
2 Job 13,4; Jer 10,8; Jer 27,9; Jer 50,6.17; Ez 34,5-8; Mt 9,36; Mk 6,34
3 Gg 1,9; Jer 25,34-36; Ez 34,2.17; Zch 11,17; Lk 1,68
4 Iz 22,23; Iz 28,16
5 Ps 18,42
6 Jer 3,18; Ez 37,21; Oz 1,7; Zch 1,16; Zch 13,9
7 Ps 104,15
8 Iz 5,26; Iz 49,19; Ez 36,37; Zch 2,4
9 Įst 30,1; Oz 2,23
10 Iz 11,11; Iz 49,19.20; Oz 11,11
11 Iz 11,15; Iz 14,25; Ez 30,13; Sof 2,13
12 Mch 4,5

11 SKYRIUS
1 Ez 31,3; Zch 10,10
3 Jer 25,34-36
5 Jer 2,3; Jer 50,7; Ez 34,2.3; Oz 12,8; 1 Tim 6,9

vieną į jo valdovo rankas; jie naikins šalį, o Aš jų negelbėsiu".
[7] Taip aš pradėjau ganyti pjovimui skirtas avis. Aš paėmiau dvi lazdeles: vieną pavadinau Malone, o kitą – Sąjunga.
[8] Per vieną mėnesį aš atleidau tris piemenis. Mano siela bjaurėjosi jais ir jie bjaurėjosi manimi.
[9] Tada tariau: "Nebeganysiu jūsų. Kuri miršta, temiršta, kuri pražūva, tepražūva, o kurios išlieka, tegul ėda viena kitą!"
[10] Aš ėmiau lazdą Malonę ir ją sulaužiau, kad panaikinčiau savo sandorą su visomis tautomis.
[11] Tą pačią dieną ji buvo panaikinta. Avių pirkliai, kurie stebėjo mane, suprato, kad tai buvo Viešpaties žodis.
[12] Aš jiems tariau: "Jei jums atrodo teisinga, užmokėkite man, o jei ne – nemokėkite!" Jie pasvėrė mano užmokestį – trisdešimt sidabrinių.
[13] Viešpats tarė man: "Mesk juos į šventyklos iždą, tą aukštą kainą, kuria jie mane įvertino!" Aš įmečiau tuos trisdešimt sidabrinių į šventyklos iždą.
[14] Po to sulaužiau antrąją lazdą Sąjungą ir tuo nutraukiau brolystę tarp Judo ir Izraelio.
[15] Viešpats tarė man: "Imk dar kartą kvailo ganytojo reikmenis.
[16] Aš paskiriu krašte ganytoją, kuris paklydusia nesirūpins, žūstančios neieškos, sužeistos negydys ir sveikos neganys, tik ės riebiųjų mėsą ir jų nagus nuplėš.
[17] Vargas blogam ganytojui, kuris palieka avis! Kardas jo rankai ir dešinei akiai. Jo ranka nudžius ir dešinioji akis apaks!"

8 Oz 5,7
9 Jer 15,2
12 Iš 21,32
13 Mt 27,3-10
15 Iz 56,11
16 Ez 34,1-10
17 Jer 23,1

12 SKYRIUS

1 Iz 42,5; Iz 44,24; Iz 57,16
2 Iz 51,17
3 Zch 12,4.6.8; Zch 13,1; Mt 21,44
4 Ez 38,4
6 Abd 1,18
9 Ag 2,22
10 Jer 6,26; Jl 2,28.29; Jn 19,34.37; Jn 20,27
11 Apr 1,7

12

Viešpaties žodis apie Izraelį. Taip sako Viešpats, kuris sukūrė dangų, žemę ir sutvėrė žmoguje jo dvasią:
[2] "Aš padarysiu Jeruzalę svaiginančia taure visoms aplinkinėms tautoms, ir taip pat Judui per Jeruzalės apgulimą.
[3] Tą dieną Jeruzalę padarysiu sunkiu akmeniu. Visos tautos, norinčios jį pakelti, susižeis. Visos žemės tautos susirinks prieš ją.
[4] Aš pabaidysiu visus žirgus, jų raiteliai bus apimti baimės. Bet Judą stebėsiu atviromis akimis, kai tuo metu visų tautų žirgai bus apakinti.
[5] Tada Judo kunigaikščiai sakys: 'Jeruzalės gyventojai semiasi stiprybės iš kareivijų Viešpaties – jų Dievo!'
[6] Judo kunigaikščius padarysiu kaip ugnį malkose ir kaip degantį deglą javų pėduose; jie praris visas aplinkines tautas dešinėje ir kairėje. Jeruzalė vėl bus apgyvendinta savo vietoje, – sako Viešpats".
[7] Viešpats pirma išgelbės Judo palapines, kad Dovydo namai ir Jeruzalės gyventojai per daug nesiaukštintų prieš Judą.
[8] Tuomet Viešpats apgins Jeruzalės gyventojus, silpniausias iš jų taps kaip Dovydas, o Dovydo namai – kaip Dievas, lyg Viešpaties angelas priešais juos.
[9] Aš sunaikinsiu tautas, sukilusias prieš Jeruzalę,
[10] o Dovydo namams ir Jeruzalės gyventojams išliesiu malonės ir maldos dvasią. Jie žvelgs į mane, kurį jie perdūrė, apraudos, kaip aprauda vienintelį sūnų, ir liūdės, kaip liūdi, netekę pirmagimio.

[11] Tą dieną Jeruzalėje bus toks didelis gedulas, koks jis buvo prie Hadad Rimono, Megido lygumoje.
[12] Visas kraštas liūdės, kiekviena šeima atskirai: Dovydo namų šeima ir jų moterys, Natano namų šeima ir jų moterys,
[13] Levio namų šeima ir jų moterys, Šimio namų šeima ir jų moterys
[14] ir visų likusių namų šeimos ir jų moterys.

13 Tą dieną atsivers šaltinis Dovydo namams ir Jeruzalės gyventojams nuplauti nuodėmę ir nešvarą.
[2] Viešpats sako: "Aš išnaikinsiu krašte stabų vardus, ir jų daugiau neminės. Pranašus ir netyras dvasias pašalinsiu iš šalies.
[3] Jei kas dar pasirodys kaip pranašas, jo tėvas ir motina jam tars: 'Tu mirsi, nes kalbėjai melą Viešpaties vardu'. Jo paties gimdytojai jį perdurs, jam pranašaujant.
[4] Pranašai gėdysis savo regėjimų ir nebevilkės šiurkštaus apsiausto pranašaudami ir apgaudinėdami.
[5] Kiekvienas sakys: 'Aš ne pranašas, aš žemdirbys nuo pat savo jaunystės!'
[6] Ir jei kas klaus: 'Ką reiškia šitie randai tavo nugaroje?', jis atsakys: 'Mane sumušė mano artimieji'.
[7] Karde, pakilk prieš mano ganytoją, mano artimiausią! – sako kareivijų Viešpats. – Aš ištiksiu ganytoją, ir avys išsisklaidys. Aš atgręšiu ranką prieš mažuosius.
[8] Visame krašte, – sako Viešpats, – du trečdaliai bus sunaikinti ir žus, tik trečdalis išliks.
[9] Ir tą trečdalį vesiu per ugnį; valysiu ir gryninsiu juos kaip sidabrą ir auksą. Jie šauksis mano vardo, ir Aš juos išklausysiu. Aš sakysiu: 'Tai mano tauta', o jie atsakys: 'Viešpats yra mūsų Dievas' ".

14 Viešpaties diena ateina, ir tavo grobis bus išdalintas tavo viduryje.
[2] Visos tautos bus sušauktos kovai prieš Jeruzalę. Miestas kris, namai bus apiplėšti, moterys išprievartautos. Pusė miesto gyventojų bus išvesti nelaisvėn, o kita pusė liks mieste.
[3] Tada Viešpats kariaus prieš anas tautas, kaip kariavo mūšio dieną.
[4] Tą dieną Jis stovės Alyvų kalne, kuris yra į rytus nuo Jeruzalės. Alyvų kalnas perskils į dvi dalis – iš rytų į vakarus, ir pasidarys labai didelis slėnis. Viena kalno pusė nuslinks į šiaurę, o kita – į pietus.
[5] Jūs bėgsite į kalnų slėnį, kuris sieks iki Acalo. Jūs bėgsite, kaip bėgote nuo žemės drebėjimo Judo karaliaus Uzijo dienomis. Tada ateis Viešpats, mano Dievas, ir visi šventieji su Juo.
[6] Tuomet visi šviesuliai užges.
[7] Bus viena diena, kurią žino Viešpats – ne diena ir ne naktis, ir vakare bus šviesu.
[8] Tą dieną gyvieji vandenys tekės iš Jeruzalės dviem kryptim: viena į Rytų, kita į Vakarų jūrą; taip bus vasarą ir žiemą.
[9] Viešpats karaliaus visai žemei. Bus vienas Viešpats ir Jo vardas bus vienas.
[10] Visa šalis nuo Gebos iki Rimono, esančio į pietus nuo Jeruzalės, taps lyguma. Miestas, nuo Benjamino vartų iki Kertinių vartų ir

12 Mt 24,30; Lk 3,31

13 SKYRIUS

1 Ez 36,25; Hbr 9,14; Apr 21,6.7
2 Iš 23,13; Jer 23,14.15
3 Įst 13,6-11; Įst 18,20
4 2 Kar 1,8; Mch 3,6.7
5 Am 7,14
7 Iz 40,11; Mt 26,31.56.67; Lk 12,32
8 Ez 5,2.4.12; Rom 11,5
9 Ps 50,15; Iz 48,10; Oz 2,23; 1 Pt 1,6

14 SKYRIUS

1 Iz 13,6.9
2 Zch 12,2
4 Ez 11,23; Jl 3,12
5 Jl 3,11; Am 1,1; Mt 24,30.31; Mt 25,31
7 Iz 30,26; Mt 24,36
8 Ez 47,1-12
9 Įst 6,4; Apr 11,15
10 Jer 31,38; Zch 12,6

nuo Hananelio bokšto iki karaliaus vyno spaustuvų, bus apgyventas.
[11] Prakeikimo nebebus ir Jeruzalėje visi saugiai gyvens.
[12] Maras, kurį Viešpats siųs visoms tautoms, kariaujančioms prieš Jeruzalę, bus baisus. Jų kūnai pradės pūti dar jiems stovint ant savo kojų, akys – akiduobėse, o jų liežuviai – burnose.
[13] Tuomet žmonėse bus toks didelis sąmyšis nuo Viešpaties, kad pakels ranką artimas prieš artimą.
[14] Net Judas kariaus prieš Jeruzalę. Visų aplinkinių tautų turtai bus surinkti: auksas, sidabras ir drabužiai.
[15] Toks pat maras kankins žirgus, mulus, kupranugarius, asilus ir visus kitus gyvulius, kurie bus kariaujančiųjų stovyklose.
[16] Tie, kurie liks iš kariavusių prieš Jeruzalę, kas metai eis pagarbinti Karalių, kareivijų Viešpatį ir švęsti Palapinių šventę.
[17] Jei kuri žemės giminė neateis į Jeruzalę pagarbinti Karaliaus, kareivijų Viešpaties, tai pas juos nebus lietaus.
[18] Jei neateis Egipto giminė, juos ištiks tas pats maras, kurį Viešpats siųs pagonims, neateinantiems švęsti Palapinių šventės.
[19] Tai bus bausmė Egiptui ir visoms tautoms, kurios neateis į Palapinių šventę.
[20] Tuomet ant žirgų varpelių bus užrašyta: "Pašvęstas Viešpačiui". Puodai Viešpaties namuose bus kaip aukojimo taurės prie aukuro.
[21] Kiekvienas puodas Jeruzalėje ir Jude bus pašvęstas kareivijų Viešpačiui. Visi aukotojai galės ateiti, paimti bet kurį iš jų ir jame virti. Tomis dienomis nebebus kanaaniečio kareivijų Viešpaties namuose.

11 Jer 23,6; Jer 31,40
13 Ts 7,22; 1 Sam 14,15.20
14 Ez 39,10.17
15 Zch 14,12
16 Kun 23,34-44; Iz 2,2.3; Iz 27,13; Iz 60,6-9; Iz 66,18-21
17 Iz 60,12
18 Įst 11,10; Iz 19,21
20 Iz 23,18; Ez 46,20
21 Iz 35,8; Ef 2,19-22

MALACHIJO
PRANAŠYSTĖ

1 Viešpats kalbėjo Izraeliui per Malachiją.
[2] "Aš pamilau jus, – sako Viešpats. – O jūs sakote: 'Kaip gi Tu mus pamilai?' Argi Ezavas nebuvo Jokūbo brolis? – sako Viešpats. – Bet Aš pamilau Jokūbą,
[3] o Ezavo nekenčiau. Aš paverčiau jo kalnus dykyne, o jo paveldėtą žemę atidaviau dykumų šakalams.
[4] Kadangi Edomas sako: 'Mus sunaikino, bet mes atstatysime miestus', tai kareivijų Viešpats sako: 'Jie testato, o Aš juos vėl griausiu. Juos vadins nedorybės kraštu, tauta, kurios Viešpats neapkenčia.
[5] Jūsų akys tai matys, ir jūs sakysite: 'Galingas yra Viešpats net už Izraelio sienų!' "
[6] "Sūnus gerbia tėvą, o tarnas – savo šeimininką. Jei Aš tėvas, kur derama man pagarba? O jei

1 SKYRIUS
2 Įst 4,37; Įst 7,8; Įst 23,5; Rom 9,13
3 Jer 49,18
4 Jer 49,16-18
5 Ps 35,27; Mch 5,4
6 Iš 20,12; Pat 30,11; Iz 63,16; Iz 64,8; Jer 31,9; Mal 2,14; Mt 15,4-8; Lk 6,46; Ef 6,2.3

Aš šeimininkas, kur mano baimė? – sako kareivijų Viešpats jums, kunigai, kurie niekinate mano vardą. – Jūs klausiate: 'Kaip mes niekiname Tavo vardą?'

[7] Aukodami ant mano aukuro suteptą maistą! Jūs klausiate: 'Kaip mes sutepame jį?' Negerbdami Viešpaties stalo.

[8] Jei aukojate aklą, raišą ar ligotą gyvulį, ar tai nėra blogai? Įteik tokį savo valdovui! Ar jam patiks, ar jis maloniai tave priims?" – sako kareivijų Viešpats.

[9] "Taip jūs norite permaldauti Dievą, kad Jis būtų jums malonus! Jei tokią dovaną duodate, ar Jis priims jus?" – sako kareivijų Viešpats.

[10] "Verčiau uždarykite duris ir nekurkite mano aukuro veltui. Aš nemėgstu jūsų ir nepriimsiu aukos iš jūsų rankos.

[11] Nuo saulės užtekėjimo iki nusileidimo didis yra mano vardas tautose, ir visur smilkoma bei aukojama tyra auka mano vardui", – sako kareivijų Viešpats.

[12] "Bet jūs sutepate jas, sakydami: 'Viešpaties stalas yra suterštas ir ant jo padėta auka neverta pagarbos'.

[13] Ir kai sakote: 'Koks vargas!', tuo jūs supykinate mane, – sako kareivijų Viešpats. – Jei nešate luošą ir ligotą auką, ar Aš turiu tai priimti iš jūsų?" – sako Viešpats.

[14] "Prakeiktas apgavikas, kuris turi bandoje sveiką patiną ir jį pažada, tačiau aukoja Viešpačiui sužalotą! Aš esu didis Karalius, – sako kareivijų Viešpats, – ir mano vardo bijosi tautos".

7 Įst 15,21; Ez 41,22
8 Kun 22,22; Įst 15,19-23; Job 42,8
9 Oz 13,9
10 Iz 1,11; 1 Kor 9,13
11 Iz 59,19; Iz 60,3.5; Iz 66,18.19; 1 Tim 2,8; Apr 8,3
12 Mal 1,7
13 Kun 22,20
14 Kun 22,18-20; Ps 47,2; Mal 1,8

2 SKYRIUS
1 Mal 1,6
2 Kun 26,14.15; Įst 28,15; Mal 3,9
3 Iš 29,14; 1 Kar 14,10
5 Sk 25,12; Įst 33,9; Ez 34,25
6 Įst 33,10; Jer 23,22; Jok 5,20
7 Sk 27,21; Įst 17,8-11; Jer 18,18; Gal 4,14
8 Sk 25,12.13; Neh 13,29; Jer 18,15; Ez 44,10
9 Įst 1,17; 1 Sam 2,30; Mch 3,11; 1 Tim 5,21
10 Job 31,15; Jer 31,9; 1 Kor 8,6; Ef 4,6
11 Ezr 9,1; Neh 13,23
12 Neh 13,29

2

Kunigai, jums skirtas šitas įspėjimas.

[2] "Jei neklausysite, nesidėsite į širdį ir nešlovinsite mano vardo, Aš siųsiu jums prakeikimą. Aš jau prakeikiau jus, nes jūs nesidedate to į širdį.

[3] Aš sudrausiu jūsų palikuonis, drėbsiu jūsų aukų mėšlą jums į veidą ir jus pačius pašalinsiu.

[4] Tada žinosite, jog Aš daviau jums šį įspėjimą, laikydamasis sandoros su Levio palikuonimis.

[5] Mano sandora su juo buvo gyvenimas ir ramybė, kad manęs bijotų ir gerbtų mano vardą.

[6] Tiesos įstatymas buvo jo burnoje, netiesos nebuvo jo lūpose. Jis su manimi vaikščiojo ramybėje ir tiesoje ir daugelį nukreipė nuo nuodėmės.

[7] Kunigo lūpos turėtų teikti žinių ir iš jo burnos bus ieškoma įstatymo, nes jis yra kareivijų Viešpaties pasiuntinys.

[8] Bet jūs palikote tą kelią, suklaidinote daugelį savo mokymu, sulaužėte Levio sandorą, – sako kareivijų Viešpats. –

[9] Todėl ir Aš jus paniekinsiu ir menkaverčius padarysiu visos tautos akivaizdoje, nes nesilaikėte mano kelių ir buvote šališki įstatymo reikaluose".

[10] Argi visi nesame vieno tėvo vaikai? Argi ne tas pats Dievas mus sutvėrė? Kodėl klastingai elgiamės vienas su kitu ir laužome savo tėvų sandorą?

[11] Neištikimai ir bjauriai elgėsi Judas, Izraelis ir Jeruzalė. Jie išniekino Viešpaties šventyklą, kurią Jis mylėjo, vesdami svetimų dievų dukteris.

[12] Viešpats sunaikins tuos žmo-

nes iš Jokūbo palapinių, kurie taip daro, nors jie aukoja kareivijų Viešpačiui!
[13] Viešpaties aukurą jūs užliejote ašaromis, verksmais ir dejavimais, nes Jis nebežiūri į jūsų aukas ir nebepriima jų iš jūsų rankų.
[14] Jūs klausiate: "Kodėl?" Todėl, kad Viešpats yra liudytojas tarp tavęs ir tavo jaunystės žmonos, kuriai tu buvai neištikimas, nors ji yra tavo draugė ir sandoros žmona.
[15] Argi jūs nebuvote padaryti vienas kūnas ir viena dvasia? Kodėl vienas? Jis nori matyti gerą sėklą. Todėl saugokite savo dvasias ir būkite ištikimi savo žmonoms.
[16] "Aš nekenčiu skyrybų, nekenčiu smurtu sutepto drabužio",– sako kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas.
[17] Jūs nuvarginote Viešpatį savo žodžiais. Jūs sakote: "Kaip mes Jį nuvarginome?" Sakydami: "Piktadarys yra geras Viešpaties akyse, tokie Jam patinka", arba: "Kur yra teisingasis Dievas?"

3 "Aš siunčiu savo pasiuntinį paruošti kelią pirma manęs. Viešpats, kurio jūs laukiate, ateis netikėtai į savo šventyklą. Štai Jis ateina, sandoros pasiuntinys, kuris jums patinka",– sako kareivijų Viešpats.
[2] Kas išsilaikys tą dieną ir kas ištvers, Jam pasirodžius? Jis yra kaip lydytojo ugnis ir kaip skalbėjų šarmas.
[3] Jis ateis kaip sidabro ir aukso lydytojas ir apvalys Levio palikuonis, išgrynins juos kaip auksą ir sidabrą, kad aukotų Viešpačiui teisumo auką.
[4] Tada Viešpačiui patiks Judo ir Jeruzalės aukos kaip praeityje.
[5] "Aš ateisiu jūsų teisti ir nedelsdamas pasmerksiu žynius, svetimautojus, melagingai prisiekiančius, nusukančius samdinių algą, skriaudžiančius našles bei našlaičius, laužančius ateivių teises ir manęs nebijančius.
[6] Aš esu Viešpats, Aš nesikeičiu, todėl jūs, Jokūbo vaikai, nebuvote sunaikinti.
[7] Jūs jau nuo savo tėvų dienų palikote mano nuostatus ir jų nesilaikėte. Sugrįžkite pas mane, tai Aš sugrįšiu pas jus. Jūs sakote: 'Kaip mums sugrįžti?'
[8] Ar gali žmogus apiplėšti Dievą? Tačiau jūs apiplėšėte mane. Jūs sakote: 'Kaip mes apiplėšėme Tave?' Dešimtinėmis ir aukomis!
[9] Prakeikimas krinta ant jūsų, kadangi jūs, visa tauta, apiplėšėte mane.
[10] Atneškite visas dešimtines į sandėlius, kad būtų maisto mano namuose, ir tuo išmėginkite mane,– sako kareivijų Viešpats.– Ar Aš neatversiu jums dangaus langų ir neišliesiu jums apsčiai palaiminimų?
[11] Ar nesudrausiu kenkėjo, kad jis nesunaikintų jūsų laukų derliaus ir vynmedis neliktų be vaisių?– sako kareivijų Viešpats.–
[12] Tada visos tautos vadins jus palaimintais, nes būsite graži šalis,– sako kareivijų Viešpats.–
[13] Įžūlios yra jūsų kalbos prieš mane, tačiau jūs sakote: 'Ką gi sakėme prieš Tave?'
[14] Jūs sakėte: 'Jokios naudos iš tarnavimo Dievui. Kas iš to, kad laikėmės Jo nuostatų ir vaikščiojome nuleidę galvas Viešpaties akivaizdoje?

14 Pat 2,17; Pat 5,18; Jer 9,2; Mal 3,5
15 Pr 2,24; Ezr 9,2; Mt 19,4.5; 1 Kor 7,14
16 Įst 24,1; Mt 5,31; Mt 19,6-8
17 Iz 5,20; Iz 43,22.24; Sof 1,12

3 SKYRIUS
1 Iz 40,3; Iz 63,9; Mt 11,10; Mk 1,2; Lk 1,76; Lk 7,27; Jn 1,23; Jn 2,14.15
2 Iz 4,4; Iz 33,14; Jer 10,10; Ez 22,14; Jl 2,11; Nah 1,6; Zch 13,9; Mal 4,1; Mt 3,10-12; 1 Kor 3,13-15; Apr 6,17
3 Iz 1,25; Dan 12,10; Zch 13,9; 1 Pt 2,5
4 Mal 1,11
5 Iš 22,22; Kun 19,12.13; Zch 5,4; Jok 5,4.12
6 Sk 23,19; Rd 3,22; Rom 11,29; Jok 1,17
7 Zch 1,3; Mal 1,6; Apd 7,51
8 Neh 13,10-12
10 Pr 7,11; 1 Krn 26,20; 2 Krn 31,10; Pat 3,9.10
11 Am 4,9
12 Dan 8,9
13 Mal 2,17
14 Job 21,14

[15] Dabar mes vadiname laimingais išdidžiuosius. Jiems sekasi, nors jie elgiasi nedorai. Jie gundo Dievą, bet nebaudžiami' ".
[16] Dievo bijantys kalbėjosi vienas su kitu. Viešpats stebėjo ir klausė. Buvo parašyta Jo akivaizdoje atminimo knyga apie tuos, kurie bijo Viešpaties ir gerbia Jo vardą.
[17] "Jie bus mano, – sako kareivijų Viešpats. – Tą dieną Aš padarysiu juos savo brangenybėmis. Aš jų gailėsiuos, kaip gailisi žmogus savo sūnaus, kuris jam tarnauja.
[18] Tada jūs matysite skirtumą tarp teisiojo ir nedorėlio, tarp to, kuris tarnauja Dievui, ir to, kuris Jam netarnauja".

4 "Štai ateina diena, deganti kaip krosnis, kurioje visi išdidieji ir visi nedorėliai sudegs kaip ražienos, – sako kareivijų Viešpats. – Jiems neliks nei šaknies, nei šakos.
[2] Bet jums, bijantiems mano vardo, užtekės teisumo saulė su išgydymu po jos sparnais. Jūs išeisite ir šokinėsite kaip išleisti iš tvarto veršiukai.
[3] Jūs mindžiosite nedorėlius, ir jie bus pelenai po jūsų kojomis tą dieną, kai Aš tai padarysiu, – sako kareivijų Viešpats. –
[4] Atsiminkite mano tarno Mozės įstatymą, kurį daviau Horebe visam Izraeliui, jo nuostatus ir potvarkius.
[5] Aš siųsiu jums pranašą Eliją, prieš ateinant didingai ir baisiai Viešpaties dienai.
[6] Jis atgręš tėvų širdis į vaikus ir vaikų širdis į tėvus, kad neateičiau ir neištikčiau žemės prakeikimu".

15 Ps 73,12; Ps 95,9 **16** Ps 56,8; Ps 66,16; Hbr 3,13 **17** Iš 19,5; Įst 7,6; Ps 103,13; Iz 43,21; Iz 62,3; 1 Pt 2,9 **18** Ps 58,11
4 SKYRIUS
1 Ps 21,9; Iz 5,24; Am 2,9; Abd 1,18; Nah 1,5.6; Mal 3,2.3.18; 2 Pt 3,7 **2** Mal 3,16; Mt 4,16; Lk 1,78; 2 Kor 4,6; Ef 5,14 **3** Mch 7,10 **4** Iš 20,3; Įst 4,10 **5** Jl 2,31; Mt 11,4; Mt 17,10-13; Mk 9,11-13; Lk 1,17; Jn 1,21 **6** Zch 5,3; Zch 14,11-12

NAUJASIS TESTAMENTAS

EVANGELIJA PAGAL
MATĄ

1 Jėzaus Kristaus, Dovydo Sūnaus, Abraomo Sūnaus, kilmės knyga.
[2] Abraomui gimė Izaokas, Izaokui gimė Jokūbas, Jokūbui gimė Judas ir jo broliai.
[3] Judui gimė Faras ir Zara iš Tamaros, Farui gimė Esromas, Esromui gimė Aramas.
[4] Aramui gimė Aminadabas, Aminadabui gimė Naasonas, Naasonui gimė Salmonas.
[5] Salmonui gimė Boozas iš Rahabos, Boozui gimė Jobedas iš Rūtos, Jobedui gimė Jesė.
[6] Jesei gimė karalius Dovydas. Dovydui gimė Saliamonas iš Ūrijos žmonos.
[7] Saliamonui gimė Roboamas, Roboamui gimė Abija, Abijai gimė Asa.
[8] Asai gimė Juozapatas, Juozapatui gimė Joramas, Joramui gimė Ozijas.
[9] Ozijui gimė Joatamas, Joatamui gimė Achazas, Achazui gimė Ezekijas.
[10] Ezekijui gimė Manasas, Manasui gimė Amonas, Amonui gimė Jozijas.
[11] Jozijui gimė Jechonijas ir jo broliai ištrėmimo į Babiloniją laikais.
[12] Po ištrėmimo į Babiloniją Jechonijui gimė Salatielis, Salatieliui gimė Zorobabelis.
[13] Zorobabeliui gimė Abijudas, Abijudui gimė Eliakimas, Eliakimui gimė Azoras.
[14] Azorui gimė Sadokas, Sadokui gimė Achimas, Achimui gimė Elijudas.
[15] Elijudui gimė Eleazaras, Eleazarui gimė Matanas, Matanui gimė Jokūbas.
[16] Jokūbui gimė Juozapas – vyras Marijos, iš kurios gimė Jėzus, vadinamas Kristumi.
[17] Taigi nuo Abraomo iki Dovydo iš viso keturiolika kartų, nuo Dovydo iki ištrėmimo į Babiloniją keturiolika kartų ir nuo ištrėmimo į Babiloniją iki Kristaus keturiolika kartų.
[18] Jėzaus Kristaus gimimas buvo toksai. Jo motina Marija buvo susižadėjusi su Juozapu; dar nepradėjus jiems kartu gyventi, ji tapo nėščia iš Šventosios Dvasios.
[19] Jos vyras Juozapas, būdamas teisus ir nenorėdamas daryti jai nešlovės, sumanė tylomis ją atleisti.
[20] Kai jis nusprendė taip padaryti, sapne pasirodė jam Viešpaties angelas ir tarė: "Juozapai, Dovydo sūnau, nebijok parsivesti į namus savo žmonos Marijos, nes jos vaisius yra iš Šventosios Dvasios.
[21] Ji pagimdys Sūnų, kuriam tu duosi vardą Jėzus, nes Jis išgelbės savo tautą iš jos nuodėmių".
[22] Visa tai įvyko, kad išsipildytų, kas buvo Viešpaties pasakyta per pranašą:
[23] "Štai mergelė pradės įsčiose ir

1 SKYRIUS
1 Pr 12,3; Pr 22,18; Lk 3,23; Jn 7,42
2 Pr 21,2.12; Pr 25,26; Pr 28,14; Pr 29,35
3 Pr 38,27; Pr 49,10; Rūt 4,18-22
5 Rūt 2,1; Rūt 4,1-13
6 1 Sam 16,1; 2 Sam 7,12; 2 Sam 12,24
7 1 Krn 3,10; 2 Krn 11,20
8 2 Kar 15,13; 1 Krn 3,10
9 2 Kar 15,38
10 1 Kar 13,2; 2 Kar 20,21
11 2 Kar 24,14-16; 1 Krn 3,15.16
12 1 Krn 3,17; Ezr 3,2
16 Mt 13,55
18 Lk 1,27.35
19 Įst 24,1
20 Lk 1,35

pagimdys Sūnų, ir Jį pavadins Emanueliu", tai reiškia: "Dievas su mumis".

[24] Atsikėlęs Juozapas padarė taip, kaip Viešpaties angelas jam įsakė, ir parsivedė žmoną pas save.
[25] Jam negyvenus su ja kaip vyrui, ji pagimdė Sūnų, kurį jis pavadino Jėzumi.

2 SKYRIUS

2 Jėzui gimus Judėjos Betliejuje karaliaus Erodo dienomis, štai atkeliavo į Jeruzalę išminčiai iš Rytų ir klausinėjo:
[2] "Kur yra gimęs žydų karalius? Mes matême Jo žvaigždę Rytuose ir atvykome pagarbinti Jį".
[3] Tai išgirdęs, karalius Erodas sunerimo, o su juo ir visa Jeruzalė.
[4] Jis sukvietė visus tautos aukštuosius kunigus bei Rašto žinovus ir teiravosi, kur turėjęs gimti Kristus.
[5] Tie jam atsakė: "Judėjos Betliejuje, nes taip pranašo parašyta:
[6] 'Ir tu, Judo žemės Betliejau, anaiptol nesi mažiausias tarp Judo valdovų, nes iš tavęs išeis Valdovas, kuris ganys mano tautą – Izraelį' ".
[7] Tada Erodas, slapta pasikvietęs išminčius, sužinojo iš jų apie žvaigždės pasirodymo metą
[8] ir, siųsdamas į Betliejų, tarė: "Keliaukite ir viską kruopščiai sužinokite apie kūdikį. Radę praneškite man, kad ir aš nuvykęs Jį pagarbinčiau".
[9] Išklausę karaliaus, išminčiai leidosi kelionėn. Ir štai žvaigždė, kurią jie matė Rytuose, traukė pirma, kol sustojo ties ta vieta, kur buvo kūdikis.
[10] Išvydę žvaigždę, jie labai džiaugėsi.
[11] Įžengę į namus, rado kūdikį su motina Marija ir, parpuolę ant žemės, Jį pagarbino. Jie atidarė savo brangenybių dėžes ir davė Jam dovanų: aukso, smilkalų ir miros.
[12] Sapne įspėti nebegrįžti pas Erodą, kitu keliu pasuko į savo kraštą.
[13] Jiems iškeliavus, štai pasirodė Juozapui sapne Viešpaties angelas ir tarė: "Kelkis, imk kūdikį, Jo motiną ir bėk į Egiptą. Pasilik ten, kol tau pasakysiu, nes Erodas ieškos kūdikio, norėdamas Jį nužudyti".
[14] Atsikėlęs Juozapas paėmė kūdikį ir Jo motiną ir pasitraukė į Egiptą.
[15] Ten jis prabuvo iki Erodo mirties, kad išsipildytų, kas Viešpaties buvo pasakyta per pranašą: "Iš Egipto pašaukiau savo Sūnų".
[16] Erodas, pamatęs, kad jį išminčiai apgavo, baisiai įniršo ir pasiuntė išžudyti Betliejuje ir jo apylinkėse visus berniukus, dvejų metų ir jaunesnius, pagal laiką, kurį buvo patyręs iš išminčių.
[17] Tada išsipildė, kas buvo pasakyta per pranašą Jeremiją:
[18] "Ramoje pasigirdo šauksmas, raudos, aimanos ir garsios dejonės: tai Rachelė rauda savo vaikų; ir niekas jos nepaguos, nes jų nebėra".
[19] Erodui mirus, štai Viešpaties angelas pasirodė per sapną Juozapui Egipte
[20] ir tarė: "Kelkis, imk kūdikį su Jo motina ir keliauk į Izraelio žemę, nes jau mirė tie, kurie ieškojo kūdikio gyvybės".
[21] Tuomet Juozapas atsikėlė, paėmė kūdikį ir Jo motiną ir sugrįžo į Izraelio žemę.

1 Pr 25,6; 1 Kar 4,30; Mch 5,2; Lk 2,4-7
2 Sk 24,17; Iz 60,3; Lk 2,11
4 2 Krn 34,13; 2 Krn 36,14; Mal 2,7
6 Pr 49,10; Mch 5,2; Jn 7,42; Apr 2,27
7 Sk 24,17
11 Ps 72,10; Iz 60,6
12 Job 33,15.16; Mt 1,20
15 Sk 24,8; Oz 11,1
18 Jer 31,15
20 Mt 2,16; Lk 2,39

[22] Bet, išgirdęs, jog Archelajas valdo Judėją po savo tėvo Erodo, pabūgo ten vykti. Įspėtas sapne, nukeliavo į Galilėjos sritį
[23] ir apsigyveno Nazareto mieste, kad išsipildytų, kas buvo pranašų pasakyta: "Jį vadins Nazariečiu".

3 Anomis dienomis pasirodė Jonas Krikštytojas ir pamokslavo Judėjos dykumoje,
[2] skelbdamas: "Atgailaukite, nes prisiartino dangaus karalystė".
[3] O jis buvo tas, apie kurį pranašas Izaijas yra pasakęs: "Dykumoje šaukiančiojo balsas: 'Paruoškite Viešpačiui kelią! Ištiesinkite Jam takus!' "
[4] Pats Jonas vilkėjo kupranugario vilnų apdaru, o strėnas buvo susijuosęs odiniu diržu. Jis maitinosi skėriais ir lauko medumi.
[5] Tuomet Jeruzalė, visa Judėja ir visa Pajordanė ėjo pas jį.
[6] Žmonės buvo jo krikštijami Jordano upėje ir išpažindavo savo nuodėmes.
[7] Pamatęs daug fariziejų ir sadukiejų, einančių pas jį krikštytis, jis jiems sakė: "Angių išperos, kas perspėjo jus bėgti nuo ateinančios rūstybės?
[8] Duokite vaisių, vertų atgailos!
[9] Ir nebandykite ramintis: 'Mūsų tėvas – Abraomas'. Aš jums sakau, kad Dievas gali pažadinti Abraomui vaikų iš šitų akmenų.
[10] Štai kirvis jau prie medžių šaknų, ir kiekvienas medis, kuris neduoda gerų vaisių, yra nukertamas ir įmetamas į ugnį.
[11] Aš jus krikštiju vandeniu atgailai, bet Tas, kuris ateina po manęs, – galingesnis už mane, aš nevertas net Jo sandalų nuauti. Jis

22 Mt 2,12.13.19; Mt 3,13; Lk 2,39
23 Ts 13,5; Lk 1,26; Lk 2,39; Jn 1,45.46

3 SKYRIUS
1 Joz 14,10; Mt 3,1-12; Mk 1,3-8; Lk 3,2-17; Jn 1,6-8.19-28
2 Dan 2,44; Mal 4,6; Mt 4,17; Mk 1,15; Lk 1,17; Lk 10,9; Lk 11,20; Lk 21,31
3 Iz 40,3; Lk 1,76; Lk 3,4; Jn 1,23
4 Kun 11,22; 1 Sam 14,25.26; 2 Kar 1,8; Zch 13,4; Mt 11,8; Mk 1,6
5 Mk 1,5
6 Apd 19,4.18
7 Mt 12,34; 1 Tes 1,10
9 Jn 8,33
10 Mt 7,19
11 Lk 3,16; Apd 2,3.4
12 Mal 3,3; Mt 13,30
13 Mt 2,22; Mk 1,9-11
16 Mk 1,10; Jn 1,32
17 Ps 2,7; Jn 12,28

4 SKYRIUS
1 Ez 3,14; Mk 1,12
4 Įst 8,3
5 Neh 11,1.18
6 Ps 91,11.12

krikštys jus Šventąja Dvasia ir ugnimi.
[12] Jo rankoje vėtyklė, ir Jis kruopščiai išvalys savo kluoną. Kviečius surinks į klėtį, o pelus sudegins neužgesinama ugnimi".
[13] Tuomet Jėzus iš Galilėjos atėjo prie Jordano pas Joną krikštytis.
[14] Jonas Jį atkalbinėjo: "Aš turėčiau būti Tavo pakrikštytas, o Tu ateini pas mane!"
[15] Bet Jėzus jam atsakė: "Šį kartą paklausyk! Taip mudviem dera įvykdyti visą teisumą". Tada Jonas sutiko.
[16] Pakrikštytas Jėzus tuoj išbrido iš vandens. Ir štai Jam atsivėrė dangus, ir Jis pamatė Dievo Dvasią, sklendžiančią žemyn it balandį ir nusileidžiančią ant Jo.
[17] Ir štai balsas iš dangaus prabilo: "Šitas yra mano mylimas Sūnus, kuriuo Aš gėriuosi".

4 Tuomet Jėzus buvo Dvasios nuvestas į dykumą, kad būtų velnio gundomas.
[2] Išpasninkavęs keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų, Jis buvo alkanas.
[3] Prie Jo prisiartino gundytojas ir tarė: "Jei Tu Dievo Sūnus, liepk, kad šie akmenys pavirstų duona".
[4] Bet Jėzus atsakė: "Parašyta: 'Žmogus gyvens ne viena duona, bet kiekvienu žodžiu, išeinančiu iš Dievo lūpų' ".
[5] Tada velnias paėmė Jį į šventąjį miestą, pastatė ant šventyklos šelmens
[6] ir tarė Jam: "Jei Tu Dievo Sūnus, pulk žemyn, nes parašyta: 'Jis lieps savo angelams globoti Tave, ir jie nešios Tave ant rankų, kad neužsigautum kojos į akmenį' ".

7 Jėzus jam atsakė: “Taip pat parašyta: ‘Negundyk Viešpaties, savo Dievo’ ”.
8 Velnias vėl paėmė Jį į labai aukštą kalną ir, rodydamas viso pasaulio karalystes bei jų šlovę,
9 tarė Jam: “Visa tai aš Tau atiduosiu, jei parpuolęs pagarbinsi mane”.
10 Tada Jėzus jam atsakė: “Eik šalin nuo manęs, šėtone! Nes parašyta: ‘Viešpatį, savo Dievą, tegarbink ir Jam vienam tetarnauk!’ ”
11 Tuomet velnias nuo Jo atsitraukė, ir štai angelai prisiartino ir Jam tarnavo.
12 Išgirdęs, kad Jonas suimtas, Jėzus pasitraukė į Galilėją.
13 Jis paliko Nazaretą ir apsigyveno Kafarnaume, prie ežero, kur susieina Zabulono ir Neftalio sritys,
14 kad išsipildytų, kas buvo pasakyta per pranašą Izaiją:
15 “Zabulono ir Neftalio žeme! Paežerės juosta, žeme už Jordano – pagonių Galilėja!
16 Tamsybėje sėdinti tauta išvydo skaisčią šviesą, gyvenantiems mirties šalyje ir šešėlyje užtekėjo šviesa”.
17 Nuo to laiko Jėzus pradėjo pamokslauti, skelbdamas: “Atgailaukite, nes prisiartino dangaus karalystė!”
18 Vaikščiodamas palei Galilėjos ežerą, Jėzus pamatė du brolius – Simoną, vadinamą Petru, ir jo brolį Andriejų – metančius tinklą į ežerą; mat jie buvo žvejai.
19 Jis tarė jiems: “Sekite paskui mane, ir Aš padarysiu jus žmonių žvejais”.
20 Tuodu tuojau paliko tinklus ir nusekė paskui Jį.
21 Paėjęs toliau, Jis pamatė kitus du brolius – Zebediejaus sūnų Jokūbą ir jo brolį Joną. Jiedu su savo tėvu Zebediejumi valtyje taisė tinklus. Jėzus juos pašaukė,
22 ir tie, tučtuojau palikę valtį ir tėvą, nusekė paskui Jį.
23 Jėzus vaikščiojo po visą Galilėją, mokydamas sinagogose, pamokslaudamas karalystės Evangeliją ir gydydamas visas žmonių ligas bei negalias.
24 Garsas apie Jį pasklido visoje Sirijoje. Žmonės nešė pas Jį visus sergančius, įvairiausių ligų bei kentėjimų suimtus, demonų apsėstus, nakvišas bei paralyžiuotus, – ir Jis išgydydavo juos.
25 Paskui Jį sekė didelės minios žmonių iš Galilėjos, Dekapolio, Jeruzalės, Judėjos ir Užjordanės.

5 Matydamas minias, Jėzus užkopė į kalną ir atsisėdo. Prie Jo priėjo mokiniai.
2 Atvėręs lūpas, Jis ėmė mokyti:
3 “Palaiminti vargšai dvasia, nes jų yra dangaus karalystė.
4 Palaiminti, kurie liūdi, nes jie bus paguosti.
5 Palaiminti romieji, nes jie paveldės žemę.
6 Palaiminti, kurie alksta ir trokšta teisumo, nes jie bus pasotinti.
7 Palaiminti gailestingieji, nes jie susilauks gailestingumo.
8 Palaiminti tyraširdžiai, nes jie regės Dievą.
9 Palaiminti taikdariai, nes jie bus vadinami Dievo vaikais.
10 Palaiminti, kurie persekiojami dėl teisumo, nes jų yra dangaus karalystė.
11 Palaiminti jūs, kai dėl manęs jus šmeižia ir persekioja bei meluodami visaip piktžodžiauja.

7 Įst 6,16
8 1 Jn 2,15-17
10 Įst 6,13; Įst 10,20
11 Hbr 1,14; Jok 4,7
12 Jn 4,43
15 Iz 9,1.2
16 Lk 2,32
17 Mt 3,2; Mt 10,7; Mk 1,14.15
18 Mk 1,16-20; Jn 1,40-42
19 Lk 5,10
20 Mk 10,28
21 Mk 1,19
23 Mt 9,35; Mt 24,14; Mk 1,34
24 Lk 4,40
25 Mk 3,7.8

5 SKYRIUS
1 Mk 3,13
2 Mt 7,29
3 Lk 6,20-23
4 Apr 21,4
5 Ps 37,11; Rom 4,13
6 Iz 55,1; Iz 65,13; Lk 1,53
7 Ps 41,1
8 Ps 15,2; Ps 24,4; 1 Kor 13,12
10 1 Pt 3,14
11 Lk 6,22; 1 Pt 4,14

[12] Būkite linksmi ir džiūgaukite, nes didelis jūsų atlygis danguje. Juk lygiai taip persekiojo ir iki jūsų buvusius pranašus".

[13] "Jūs esate žemės druska. Jei druska netenka sūrumo, kuo gi ją reikėtų pasūdyti? Ji niekam netinka, ir belieka ją išberti žmonėms sumindžioti.

[14] Jūs esate pasaulio šviesa. Neįmanoma nuslėpti miesto, pastatyto ant kalno.

[15] Ir niekas, uždegęs žiburį, nevožia jo indu, bet stato į žibintuvą, kad šviestų visiems, kas yra namuose.

[16] Taip tešviečia ir jūsų šviesa žmonių akivaizdoje, kad jie matytų jūsų gerus darbus ir šlovintų jūsų Tėvą, kuris danguje".

[17] "Nemanykite, jog Aš atėjau panaikinti Įstatymo ar Pranašų. Ne panaikinti jų atėjau, bet įvykdyti.

[18] Iš tiesų sakau jums: kol dangus ir žemė nepraeis, nė viena raidelė ir nė vienas brūkšnelis neišnyks iš Įstatymo, kol viskas išsipildys.

[19] Todėl, kas sulaužytų bent vieną iš mažiausių įsakymų ir taip mokytų žmones, tas bus vadinamas mažiausiu dangaus karalystėje. O kas juos vykdys ir jų mokys, bus vadinamas didžiu dangaus karalystėje.

[20] Taigi sakau jums: jeigu jūsų teisumas nepranoks Rašto žinovų ir fariziejų teisumo, – neįeisite į dangaus karalystę".

[21] "Jūs girdėjote, kad protėviams buvo pasakyta: 'Nežudyk'; o kas nužudo, turės atsakyti teisme.

[22] O Aš jums sakau: kas be reikalo pyksta ant savo brolio, turės atsakyti teisme. Kas sako savo broliui: 'Pusgalvi', turės stoti prieš sinedrioną. O kas sako: 'Beproti', tas smerktinas į pragaro ugnį.

[23] Todėl jei neši dovaną prie aukuro ir ten prisimeni, jog tavo brolis turi šį tą prieš tave,

[24] palik savo dovaną ten prie aukuro, eik pirmiau susitaikinti su savo broliu, ir tik tada sugrįžęs aukok savo dovaną.

[25] Greitai susitark su savo kaltintoju, dar kelyje į teismą, kad kaltintojas neįduotų tavęs teisėjui, o teisėjas – teismo vykdytojui ir kad nepakliūtum į kalėjimą.

[26] Iš tiesų sakau tau: neišeisi iš ten, kol neatsiteisi iki paskutinio skatiko".

[27] "Jūs girdėjote, jog protėviams buvo pasakyta: 'Nesvetimauk!'

[28] O Aš jums sakau: kiekvienas, kuris geidulingai žiūri į moterį, jau svetimauja savo širdyje.

[29] Jeigu tavo dešinioji akis skatina tave nusidėti, išlupk ją ir mesk šalin. Geriau tau netekti vieno nario, negu kad visas kūnas būtų įmestas į pragarą.

[30] Ir jeigu tavo dešinioji ranka skatina tave nusidėti, nukirsk ją ir mesk šalin. Geriau tau netekti vieno nario, negu kad visas kūnas būtų įmestas į pragarą".

[31] "Taip pat buvo pasakyta: 'Kas atleidžia savo žmoną, teišduoda jai skyrybų raštą'.

[32] O Aš jums sakau: kiekvienas, kuris atleidžia savo žmoną, – jei ne ištvirkavimo atveju, – skatina ją svetimauti; ir jeigu kas atleistąją veda – svetimauja".

[33] "Taip pat girdėjote, jog protėviams buvo pasakyta: 'Neprisiek melagingai, bet ištesėk Viešpačiui savo priesaikas'.

[34] O Aš jums sakau: iš viso nepri-

12 Apd 7,52; 1 Pt 4,13.14
13 Lk 14,34
14 Jn 8,12
15 Lk 8,16
16 Jn 15,8; 1 Pt 2,12
17 Rom 10,4
18 Lk 16,17
19 Jok 2,10
20 Rom 10,3
21 Iš 20,13; Įst 5,17
22 Jok 3,6; 1 Jn 3,15
23 Mt 8,4
24 Job 42,8
25 Iz 55,6; Lk 12,58.59
27 Iš 20,14; Įst 5,18
28 Pat 6,25
29 Mk 9,43; Kol 3,5
31 Įst 24,1
32 Lk 16,18
33 Kun 19,12; Įst 23,23; Mt 23,16
34 Iz 66,1; Jok 5,12

siekinėkite nei dangumi, nes jis – Dievo sostas,
[35] nei žeme, nes ji – Jo pakojis, nei Jeruzale, nes ji – didžiojo Karaliaus miestas.
[36] Neprisiek nei savo galva, nes negali nė vieno plauko padaryti balto ar juodo.
[37] Verčiau jūs sakykite: 'Taip', jei taip, 'Ne', jei ne, o kas viršaus, tai iš pikto".
[38] "Jūs girdėjote, jog buvo pasakyta: 'Akis už akį' ir 'dantis už dantį'.
[39] O Aš jums sakau: nesipriešinkite piktam, bet, jei kas tave muštų per dešinį skruostą, atsuk jam ir kitą.
[40] Jei kas nori su tavimi bylinėtis ir paimti tavo tuniką, atiduok jam ir apsiaustą.
[41] Jei kas verstų tave nueiti mylią, nueik su juo dvi.
[42] Prašančiam duok ir nuo norinčio iš tavęs pasiskolinti nenusigręžk.
[43] Jūs girdėjote, jog buvo pasakyta: 'Mylėk savo artimą' ir nekęsk savo priešo.
[44] O Aš jums sakau: mylėkite savo priešus, laiminkite jus keikiančius, darykite gera tiems, kurie nekenčia jūsų, ir melskitės už savo skriaudėjus ir persekiotojus,
[45] kad būtumėte vaikai savo Tėvo, kuris danguje; Jis juk leidžia savo saulei tekėti blogiesiems ir geriesiems, siunčia lietų ant teisiųjų ir neteisiųjų.
[46] Jei mylite tuos, kurie jus myli, kokį gi atlygį turite? Argi taip nesielgia ir muitininkai?
[47] Ir jeigu sveikinate tik savo brolius, kuo gi viršijate kitus? Argi to nedaro ir muitininkai?

35 Ps 48,2
37 Kol 4,6
38 Iš 21,24; Kun 24,20; Įst 19,21
39 Iz 50,6; Lk 6,29
41 Mt 27,32
42 Lk 6,30-34
43 Kun 19,18; Įst 23,3-6
44 Lk 6,27; Apd 7,60; Rom 12,20
45 Job 25,3
46 Lk 6,32
48 Ef 5,1; Kol 1,28; Kol 4,12

6 SKYRIUS
2 Rom 12,2
4 Lk 14,12-14
6 2 Kar 4,33
7 1 Kar 18,26; Ekl 5,2
8 Rom 8,26.27
9 Mal 1,11; Mt 5,16; Lk 11,2-4
10 Ps 103,20; Mt 26,42
11 Pat 30,8
12 Mt 18,21.22

[48] Taigi būkite tobuli, kaip ir jūsų Tėvas, kuris danguje, yra tobulas".

6 "Žiūrėkite, jog nedarytumėte savo gailestingumo darbų žmonių akyse, kad būtumėte jų matomi, kitaip negausite atlygio iš savo Tėvo, kuris danguje.
[2] Todėl, duodamas išmaldą, netrimituok sinagogose ir gatvėse, kaip daro veidmainiai, kad būtų žmonių giriami. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė savo atlygį.
[3] Kai aukoji, tenežino tavo kairė, ką daro dešinė,
[4] kad tavo gailestingumo auka būtų slaptoje, o tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins viešai".
[5] "Kai meldžiatės, nebūkite kaip veidmainiai, kurie mėgsta melstis, stovėdami sinagogose ir gatvių kampuose, kad būtų žmonių matomi. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė savo atlygį.
[6] Kai meldiesi, eik į savo kambarėlį ir, užsirakinęs duris, melskis savo Tėvui, kuris yra slaptoje, o tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins viešai.
[7] Melsdamiesi nedaugiažodžiaukite kaip pagonys: jie mano būsią išklausyti dėl žodžių gausumo.
[8] Nebūkite panašūs į juos, nes jūsų Tėvas žino, ko jums reikia, dar prieš jums prašant Jo.
[9] Todėl melskitės taip: 'Tėve mūsų, kuris esi danguje, teesie šventas Tavo vardas,
[10] teateinie Tavo karalystė, tebūnie Tavo valia kaip danguje, taip ir žemėje.
[11] Kasdienės mūsų duonos duok mums šiandien
[12] ir atleisk mums mūsų kaltes,

kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams.
[13] Ir nevesk mūsų į pagundymą, bet gelbėk mus nuo pikto; nes Tavo yra karalystė, jėga ir šlovė per amžius. Amen'.
[14] Jeigu jūs atleisite žmonėms jų nusižengimus, tai ir jūsų dangiškasis Tėvas atleis jums,
[15] o jeigu jūs neatleisite žmonėms jų nusižengimų, tai ir jūsų Tėvas neatleis jūsų nusižengimų".
[16] "Kai pasninkaujate, nebūkite paniurę kaip veidmainiai: jie perkreipia veidus, kad žmonės matytų juos pasninkaujant. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė savo atlygį.
[17] O tu, kai pasninkauji, pasitepk galvą ir nusiprausk veidą,
[18] kad ne žmonėms rodytumeis pasninkaująs, bet savo Tėvui, kuris yra slaptoje. Ir tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins viešai".
[19] "Nekraukite sau turtų žemėje, kur kandys ir rūdys ėda, kur vagys įsilaužia ir vagia.
[20] Bet kraukite sau turtus danguje, kur nei kandys, nei rūdys neėda, kur vagys neįsilaužia ir nevagia,
[21] nes kur tavo turtas, ten ir tavo širdis".
[22] "Kūno žiburys yra akis. Todėl, jei tavo akis sveika, visas tavo kūnas bus šviesus.
[23] O jei tavo akis pikta, visas tavo kūnas bus tamsus. Taigi, jei tavyje esanti šviesa yra tamsa, tai kokia baisi toji tamsa!"
[24] "Niekas negali tarnauti dviems šeimininkams: arba jis vieno nekęs, o kitą mylės, arba vienam bus atsidavęs, o kitą nieku vers.

13 Jn 17,15; 2 Pt 2,9
14 Mk 11,25
15 Mt 18,35
16 Iz 58,3-7
17 Rūt 3,3
19 Pat 23,4
20 Mt 19,21
22 Lk 11,34.35
24 Lk 16,9.11.13; Gal 1,10
25 Lk 12,22
26 Lk 12,24
33 1 Tim 4,8

7 SKYRIUS
1 Rom 14,3
2 Lk 6,38

Negalite tarnauti Dievui ir Mamonai".
[25] "Todėl sakau jums: nesirūpinkite savo gyvybe, ką valgysite ar ką gersite, nei savo kūnu, kuo vilkėsite. Argi gyvybė ne daugiau už maistą ir kūnas už drabužį?
[26] Pažvelkite į padangių paukščius: nei jie sėja, nei pjauna, nei į kluonus krauna, o jūsų dangiškasis Tėvas juos maitina. Argi jūs ne daug vertesni už juos?
[27] O kas iš jūsų gali savo rūpesčiu bent per sprindį pridėti sau ūgio?
[28] Ir kam gi rūpinatės drabužiu? Žiūrėkite, kaip auga lauko lelijos. Jos nesidarbuoja ir neverpia,
[29] bet sakau jums: nė Saliamonas visoje savo šlovėje nebuvo taip pasipuošęs, kaip kiekviena iš jų.
[30] Jeigu Dievas taip aprengia laukų žolę, kuri šiandien žaliuoja, o rytoj metama į krosnį, tai argi Jis dar labiau nepasirūpins jumis, mažatikiai?
[31] Todėl nesirūpinkite ir neklausinėkite: 'Ką valgysime?', arba: 'Ką gersime?', arba: 'Kuo vilkėsime?'
[32] Visų tų dalykų ieško pagonys. Jūsų dangiškasis Tėvas juk žino, kad viso to jums reikia.
[33] Pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir Jo teisumo, o visa tai bus jums pridėta.
[34] Taigi nesirūpinkite rytdiena, nes rytojus pats pasirūpins savimi. Kiekvienai dienai užtenka savo vargo".

7

"Neteiskite, kad nebūtumėte teisiami.
[2] Kokiu teismu teisiate, tokiu ir patys būsite teisiami, ir kokiu saiku seikite, tokiu ir jums bus atseikėta.

3 Kodėl matai krislą savo brolio akyje, o nepastebi rąsto savojoje?
4 Arba kaip gali sakyti broliui: ‘Leisk, išimsiu krislą iš tavo akies’, kai tavo akyje rąstas?!
5 Veidmainy, pirmiau išritink rąstą iš savo akies, o paskui pažiūrėsi, kaip išimti krislelį iš savo brolio akies”.
6 “Neduokite to, kas šventa, šunims ir nebarstykite savo perlų kiaulėms, kad kartais kojomis jų nesutryptų ir atsigręžusios jūsų pačių nesudraskytų”.
7 “Prašykite, ir jums bus duota, ieškokite, ir rasite, belskite, ir bus jums atidaryta.
8 Kiekvienas, kas prašo, gauna, kas ieško, randa, ir beldžiančiam atidaroma.
9 Argi atsiras iš jūsų žmogus, kuris savo vaikui, prašančiam duonos, duotų akmenį?!
10 Arba jeigu jis prašytų žuvies, nejaugi duotų jam gyvatę?
11 Jei tad jūs, būdami blogi, mokate savo vaikams duoti gerų dalykų, tai juo labiau jūsų Tėvas, kuris yra danguje, duos gera tiems, kurie Jį prašo.
12 Tad visa, ko norite, kad jums darytų žmonės, ir jūs patys jiems darykite; nes tai Įstatymas ir Pranašai”.
13 “Įeikite pro ankštus vartus, nes erdvūs vartai ir platus kelias veda į pražūtį, ir daug yra juo įeinančių.
14 O ankšti vartai ir siauras kelias veda į gyvenimą, ir tik nedaugelis jį randa”.
15 “Saugokitės netikrų pranašų, kurie ateina pas jus avių kailyje, o viduje yra plėšrūs vilkai.
16 Jūs pažinsite juos iš vaisių. Argi kas gali priskinti vynuogių nuo erškėčių ar figų nuo usnių?!
17 Juk kiekvienas geras medis duoda gerus vaisius, o blogas medis – blogus.
18 Geras medis negali duoti blogų vaisių, o blogas – gerų.
19 Kiekvienas medis, kuris neduoda gerų vaisių, nukertamas ir įmetamas į ugnį.
20 Taigi jūs pažinsite juos iš vaisių”.
21 “Ne kiekvienas, kuris man sako: ‘Viešpatie, Viešpatie!’, įeis į dangaus karalystę, bet tas, kuris vykdo valią mano Tėvo, kuris yra danguje.
22 Daugelis man sakys aną dieną: ‘Viešpatie, Viešpatie, argi mes nepranašavome Tavo vardu, argi neišvarinėjome demonų Tavo vardu, argi nedarėme daugybės stebuklų Tavo vardu?!’
23 Tada Aš jiems pareikšiu: ‘Aš niekuomet jūsų nepažinojau. Šalin nuo manęs, jūs piktadariai!’
24 Taigi kiekvienas, kuris klauso šitų mano žodžių ir juos vykdo, panašus į išmintingą žmogų, pasistačiusį savo namą ant uolos.
25 Prapliupo liūtys, ištvino upės, pakilo vėjai ir daužėsi į tą namą. Tačiau jis nesugriuvo, nes buvo pastatytas ant uolos.
26 Ir kiekvienas, kuris klauso šitų mano žodžių ir jų nevykdo, panašus į kvailą žmogų, pasistačiusį savo namą ant smėlio.
27 Prapliupo liūtys, ištvino upės, pakilo vėjai ir daužėsi į tą namą, ir jis sugriuvo, o jo griuvimas buvo smarkus”.
28 Kai Jėzus baigė šiuos žodžius, minios stebėjosi Jo mokymu,
29 nes Jis mokė juos kaip turintis valdžią, o ne kaip Rašto žinovai.

3 Lk 6,41
6 Pat 9,7.8
7 Mk 11,24
8 Pat 8,17
9 Lk 11,11
11 Pr 6,5; Pr 8,21
12 Lk 6,31; Gal 5,14
13 Lk 13,24
15 Jer 23,16; Mch 3,5
16 Mt 7,20; Mt 12,33; Lk 6,43
17 Mt 12,33
19 Jn 15,2.6
21 Lk 6,46; Rom 2,13
23 Ps 5,5; Ps 6,8; 2 Tim 2,19
24 Lk 6,47-49
28 Mt 13,54
29 Jn 7,46

8 SKYRIUS

8 Kai Jėzus leidosi nuo kalno, Jį sekė didelės minios.

2 Ir štai priėjo raupsuotasis ir, pagarbinęs Jį, sakė: “Viešpatie, jei nori, Tu gali mane padaryti švarų”.

3 Jėzus ištiesė ranką, palietė jį ir tarė: “Noriu, būk švarus!” Ir tuojau raupsai išnyko.

4 Jėzus pasakė jam: “Žiūrėk, niekam nepasakok, bet eik pasirodyti kunigui ir paaukok Mozės įsakytą atnašą jiems paliudyti”.

5 Jėzui sugrįžus į Kafarnaumą, prie Jo priėjo šimtininkas, maldaudamas:

6 “Viešpatie, mano tarnas guli namie paralyžiuotas ir baisiai kankinasi”.

7 Jėzus jam tarė: “Einu ir išgydysiu jį”.

8 Šimtininkas atsakė: “Viešpatie, nesu vertas, kad užeitum po mano stogu, bet tik tark žodį, ir mano tarnas pasveiks.

9 Juk ir aš, būdamas valdinys, turiu sau pavaldžių kareivių. Sakau vienam: ‘Eik!’, ir jis eina; sakau kitam: ‘Ateik!’, ir jis ateina; sakau tarnui: ‘Daryk tai!’, ir jis daro”.

10 Tai girdėdamas, Jėzus stebėjosi ir kalbėjo einantiems iš paskos: “Iš tiesų sakau jums: net Izraelyje neradau tokio tikėjimo!

11 Todėl sakau jums: daugelis ateis iš rytų ir vakarų ir susės dangaus karalystėje su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu.

12 O karalystės vaikai bus išmesti laukan į tamsybes. Ten bus verksmas ir dantų griežimas”.

13 Šimtininkui Jėzus tarė: “Eik, ir tebūnie tau, kaip tikėjai!” Ir tą pačią valandą tarnas pagijo.

14 Atėjęs į Petro namus, Jėzus pamatė jo uošvę gulinčią ir karščiuojančią.

15 Jis palietė jos ranką, ir karštis praėjo. Toji atsikėlė ir patarnavo jiems.

16 Vakarui atėjus, žmonės sugabeno pas Jėzų daug demonų apsėstųjų. Jis išvarė dvasias žodžiu ir išgydė visus ligonius,

17 kad išsipildytų, kas buvo pasakyta per pranašą Izaiją: “Jis pasiėmė mūsų negalias ir nešė mūsų ligas”.

18 Matydamas aplinkui didžiulę minią, Jėzus įsakė irtis į kitą krantą.

19 Tuomet priėjo vienas Rašto žinovas ir tarė Jam: “Mokytojau, aš seksiu paskui Tave, kur tik Tu eisi!”

20 Jėzus jam atsakė: “Lapės turi urvus, padangių paukščiai – lizdus, o Žmogaus Sūnus neturi kur galvos priglausti”.

21 Kitas Jo mokinys prašė: “Viešpatie, leisk man pirmiau pareiti tėvo palaidoti”.

22 Bet Jėzus atsakė: “Sek paskui mane ir palik mirusiems laidoti savo numirėlius”.

23 Jėzus įlipo į valtį, ir mokiniai paskui Jį.

24 Ir štai ežere pakilo smarki audra, ir bangos liejo valtį. O Jis miegojo.

25 Mokiniai pripuolę ėmė Jį žadinti, šaukdami: “Viešpatie, gelbėk mus, žūvame!”

26 Jis jiems tarė: “Kodėl jūs tokie bailūs, mažatikiai?” Paskui Jis atsikėlė, sudraudė vėjus bei ežerą, ir pasidarė visiškai ramu.

27 Žmonės stebėjosi ir kalbėjo: “Kas Jis per vienas, kad net vėjai ir ežeras Jo klauso?”

2 Mk 1,40-45; Jn 9,38
3 Lk 4,27
4 Įst 24,8; Mk 5,43; Lk 5,14
5 Mt 27,54; Lk 7,1-3
8 Ps 107,20; Lk 15,19.21
11 Mal 1,11
12 Mt 21,43; Lk 13,28
14 Mk 1,29-31; 1 Kor 9,5
16 Lk 4,40.41
17 Iz 53,4
19 Lk 9,57.58
21 1 Kar 19,20; Lk 9,59.60
24 Mk 4,37; Lk 8,23-25
26 Ps 65,7; Ps 89,9; Ps 107,29

[28] Kai Jėzus priplaukė kitą krantą gergeziečių krašte, Jam priešais atbėgo du demonų apsėstieji, išlindę iš kapinių rūsių. Juodu buvo tokie pavojingi, kad niekas negalėjo praeiti anuo keliu.
[29] Ir štai jiedu ėmė šaukti: "Ko Tau iš mūsų reikia, Jėzau, Dievo Sūnau?! Atėjai pirma laiko mūsų kankinti?"
[30] Toli nuo jų ganėsi didelė banda kiaulių.
[31] Demonai prašė: "Jeigu mus išvarysi, tai leisk sueiti kiaulių bandon".
[32] Ir Jis jiems tarė: "Eikite!" Tuomet demonai išėjo ir apniko kiaules. Ir štai visa banda metėsi nuo skardžio į ežerą ir prigėrė vandenyje.
[33] Piemenys pabėgo ir, pasiekę miestą, viską išpasakojo, taip pat ir apie apsėstuosius.
[34] Tada visas miestas išėjo pasitikti Jėzaus ir, Jį pamatę, maldavo pasišalinti iš jų krašto.

9 Įlipęs į valtį, Jėzus persikėlė per ežerą ir sugrįžo į savo miestą.
[2] Ir štai Jam atnešė paralyžiuotą žmogų, paguldytą ant gulto. Pamatęs jų tikėjimą, Jėzus tarė paralyžiuotajam: "Būk drąsus, sūnau, tavo nuodėmės atleistos!"
[3] Kai kurie Rašto žinovai ėmė murmėti: "Jis piktžodžiauja!"
[4] Žinodamas jų mintis, Jėzus tarė: "Kam piktai mąstote savo širdyje?
[5] Kas gi lengviau – ar pasakyti: 'Tavo nuodėmės atleistos!', ar liepti: 'Kelkis ir vaikščiok!'?
[6] Ir todėl, kad žinotumėte Žmogaus Sūnų turint galią žemėje atleisti nuodėmes, – čia Jis kreipėsi į paralyžiuotąjį: – Kelkis, pasiimk savo gultą ir eik namo!"
[7] Šis atsikėlė ir nuėjo į savo namus.
[8] Visa tai pamačiusios, minios stebėjosi ir šlovino Dievą, suteikusį tokią galią žmonėms.
[9] Iškeliaudamas iš ten, Jėzus pamatė muitinėje sėdintį žmogų, vardu Matą, ir tarė jam: "Sek paskui mane!" Šis atsikėlė ir nusekė paskui Jį.
[10] Kai Jėzus sėdėjo namuose prie stalo, ten susirinko daug muitininkų bei nusidėjėlių, kurie susėdo šalia Jo ir Jo mokinių.
[11] Fariziejai, tai išvydę, sakė Jo mokiniams: "Kodėl jūsų Mokytojas valgo su muitininkais ir nusidėjėliais?"
[12] Tai išgirdęs, Jėzus atsiliepė: "Ne sveikiesiems reikia gydytojo, o ligoniams.
[13] Eikite ir pasimokykite, ką reiškia žodžiai: 'Aš noriu gailestingumo, o ne aukos'. Aš atėjau šaukti ne teisiųjų, bet nusidėjėlių atgailai".
[14] Tada priėjo Jono mokiniai ir paklausė: "Kodėl mes ir fariziejai daug pasninkaujame, o Tavo mokiniai nepasninkauja?"
[15] Jėzus jiems atsakė: "Argi gali vestuvininkai gedėti, kol su jais yra jaunikis? Bet ateis dienos, kai jaunikis iš jų bus atimtas, ir tada jie pasninkaus.
[16] Niekas sudėvėto drabužio nelopo naujo audinio lopu, nes toks lopinys atplėšia drabužio gabalą, ir pasidaro dar didesnė skylė.
[17] Taip pat niekas nepila jauno vyno į senus vynmaišius, nes antraip vynmaišiai plyštų, vynas išsilietų ir vynmaišiai niekais nueitų.

28 Mk 5,1-4; Lk 8,26-33
34 Įst 5,25; 1 Kar 17,18; Am 7,12; Lk 5,8; Apd 16,39

9 SKYRIUS

1 Mt 4,13; Mt 11,23; Mk 5,21
2 Mt 8,10; Mk 2,3-12; Lk 5,18-26
4 Ps 139,2; Mt 12,25; Mk 12,15; Lk 5,22; Lk 6,8; Lk 9,47; Lk 11,17
8 Mt 8,27; Jn 7,15
9 Mk 2,14; Lk 5,27
10 Mk 2,15; Lk 5,29
11 Mt 11,19; Mk 2,16; Lk 5,30; Lk 15,2; Gal 2,15
13 Oz 6,6; Mch 6,6-8; Mt 12,7; Mk 2,17; Lk 5,32; 1 Tim 1,15
14 Mk 2,18; Lk 5,33-35; Lk 18,12
15 Jn 3,29; Apd 13,2.3; Apd 14,23

Bet jaunas vynas pilamas į naujus vynmaišius, ir abeji išsilaiko".

[18] Jam taip bekalbant, prisiartino vienas vyresnysis, pagarbino Jį ir tarė: "Ką tik mirė mano dukrelė. Bet ateik, uždėk ant jos ranką, ir ji atgis".

[19] Jėzus atsikėlė ir nuėjo paskui jį kartu su savo mokiniais.

[20] Ir štai moteris, dvylika metų serganti kraujoplūdžiu, prisiartino iš paskos ir palietė Jo apsiausto apvadą.

[21] Mat ji pati sau kalbėjo: "Jei tik palytėsiu Jo drabužį – išgysiu".

[22] Jėzus, atsigręžęs ir ją pamatęs, tarė: "Pasitikėk, dukra, tavo tikėjimas išgydė tave". Ir tą pačią akimirką moteris pagijo.

[23] Atėjęs į vyresniojo namus ir pamatęs vamzdininkus bei šurmuliuojančią minią,

[24] Jėzus paliepė: "Pasitraukite, nes mergaitė ne mirus, o miega". Jie tik šaipėsi iš Jo.

[25] Kai minia buvo išvaryta, Jis įėjo vidun, paėmė mergaitę už rankos, ir ji atsikėlė.

[26] Garsas apie tai pasklido po visą aną kraštą.

[27] Jėzui išeinant, du neregiai sekė paskui Jį ir šaukė: "Pasigailėk mūsų, Dovydo Sūnau!"

[28] Kai Jis pasiekė namus, neregiai užėjo pas Jį. Jėzus paklausė: "Ar tikite, kad Aš galiu tai padaryti?" Šie atsakė: "Taip, Viešpatie!"

[29] Tada Jis palietė jų akis ir tarė: "Tebūna jums pagal jūsų tikėjimą".

[30] Ir jų akys atsivėrė. Jėzus griežtai jiems įsakė: "Žiūrėkite, kad niekas nesužinotų!"

[31] Tačiau tie išėję išgarsino Jį po visą tą kraštą.

18 Mk 5,22-43; Lk 8,41-56
19 Mt 10,2-4
20 Mt 14,36; Mt 23,5; Lk 8,43
22 Lk 7,50; Lk 8,48; Lk 17,19; Lk 18,42
23 2 Krn 35,25; Mk 5,38
24 Apd 20,10
25 Mk 1,31
26 Mt 4,24
27 Mt 20,29-34; Lk 18,38.39
30 Mt 8,4
31 Mk 7,36
32 Mt 12,22.24
34 Lk 11,15
35 Mt 4,23
36 Sk 27,17; Mk 6,34
37 Lk 10,2
38 2 Tes 3,1

10 SKYRIUS
1 Lk 6,13
2 Jn 1,42
4 Jn 13,2.26; Apd 1,13
5 Mt 4,15; Jn 4,9
6 Jer 50,6; Mt 15,24
7 Mt 3,2; Lk 9,2

[32] Jiems išėjus, štai atvedė pas Jį demono apsėstą nebylį.

[33] Išvarius demoną, nebylys prakalbo. Minios stebėjosi ir sakė: "Dar niekad Izraelyje nebuvo tokių dalykų".

[34] O fariziejai kalbėjo: "Jis išvaro demonus jų valdovo jėga".

[35] Jėzus ėjo per visus miestus ir kaimus, mokydamas jų sinagogose, skelbdamas karalystės Evangeliją ir gydydamas visas žmonių ligas bei negalias.

[36] Matydamas minias, Jis gailėjosi žmonių, nes jie buvo suvargę ir išsklaidyti lyg avys be piemens.

[37] Tuomet Jis tarė savo mokiniams: "Pjūtis didelė, o darbininkų maža.

[38] Todėl melskite pjūties Viešpatį, kad siųstų darbininkų į savo pjūtį".

10

Pasišaukęs dvylika savo mokinių, Jis suteikė jiems valdžią netyrosioms dvasioms, kad išvarinėtų jas ir gydytų visas ligas bei negalias.

[2] Dvylikos apaštalų vardai: pirmasis Simonas, vadinamas Petru, ir jo brolis Andriejus; Zebediejaus sūnus Jokūbas ir jo brolis Jonas;

[3] Pilypas ir Baltramiejus; Tomas ir muitininkas Matas; Alfiejaus sūnus Jokūbas ir Lebėjus, vadinamas Tadu;

[4] Simonas Kananietis ir Judas Iskarijotas, kuris išdavė Jėzų.

[5] Šiuos dvylika Jėzus išsiuntė, įsakydamas jiems: "Nepasukite keliu pas pagonis ir neužeikite į samariečių miestą,

[6] bet verčiau eikite pas pražuvusias Izraelio namų avis.

[7] Keliaudami skelbkite: 'Prisiartino dangaus karalystė!'

[8] Gydykite ligonius, apvalykite raupsuotuosius, prikelkite mirusius, išvarinėkite demonus. Dovanai gavote, dovanai ir duokite!
[9] Neimkite nei aukso, nei sidabro, nei variokų į savo juostas;
[10] nei kelionmaišio, nei dviejų tunikų, nei sandalų, nei lazdos, nes darbininkas vertas savo valgio.
[11] Atėję į kokį nors miestą ar kaimą, susiieškokite vertą žmogų ir apsistokite pas jį, kol išvyksite.
[12] Įeidami į namus, pasveikinkite juos.
[13] Ir jeigu namai bus verti, teateinie jiems jūsų ramybė. O jeigu nebus verti – jūsų ramybė tesugrįžta jums.
[14] Jei kas jūsų nepriimtų ir neklausytų jūsų žodžių, tai, išėję iš tokių namų ar tokio miesto, nusikratykite ir dulkes nuo kojų.
[15] Iš tiesų sakau jums: Sodomos ir Gomoros žemei bus lengviau teismo dieną negu tokiam miestui".
[16] "Štai Aš siunčiu jus kaip avis tarp vilkų. Todėl būkite gudrūs kaip žalčiai ir neklastingi kaip balandžiai.
[17] Saugokitės žmonių, nes jie įskųs jus teismams ir plaks savo sinagogose.
[18] Jūs būsite dėl manęs vedžiojami pas valdytojus ir karalius liudyti jiems ir pagonims.
[19] Kai jie jus įskųs, nesirūpinkite, kaip arba ką kalbėsite, nes tą valandą jums bus duota, ką jūs turite sakyti.
[20] Nes ne jūs kalbėsite, o jūsų Tėvo Dvasia kalbės jumyse.
[21] Brolis išduos mirti brolį ir tėvas – sūnų, o vaikai sukils prieš gimdytojus ir žudys juos.

8 Apd 8,18
9 Mk 6,8
10 1 Tim 5,18
11 Lk 10,8
13 Lk 10,5
14 Mk 6,11; Apd 13,51
15 Mt 11,22.24
16 Lk 10,3; Ef 5,15; Fil 2,14-16
17 Mk 13,9; Apd 5,40; Apd 22,19; Apd 26,11
18 2 Tim 4,17
19 Iš 4,12; Lk 12,11.12; Lk 21,14.15
20 2 Sam 23,2
21 Mch 7,6
22 Mk 13,13; Lk 21,17
23 Mt 16,28; Mk 13,10; Apd 8,1
24 Jn 15,20
25 2 Kar 1,2.3; Jn 8,48.52
26 Mk 4,22
27 Apd 5,20
28 Lk 12,4.5
29 Lk 12,6.7
30 Lk 21,18
32 Lk 12,8; Apr 3,5
33 2 Tim 2,12
34 Lk 12,49
35 Mch 7,6

[22] Jūs būsite visų nekenčiami dėl mano vardo. Bet kas ištvers iki galo, bus išgelbėtas.
[23] Kai jus persekios viename mieste, bėkite į kitą. Iš tiesų sakau jums: dar nebūsite išvaikščioję Izraelio miestų, kai ateis Žmogaus Sūnus.
[24] Mokinys nėra aukštesnis už savo mokytoją nei tarnas už šeimininką.
[25] Pakanka, jei mokinys prilygsta mokytojui ir tarnas šeimininkui. Jei namų šeimininką jie praminė Belzebulu, tai ką bekalbėti apie namiškius!"
[26] "Taigi nebijokite jų. Nes nieko nėra uždengta, kas nebus atidengta, ir nieko paslėpta, kas nepasidarys žinoma.
[27] Ką jums kalbu tamsoje, sakykite šviesoje, ir ką šnibždu į ausį, skelbkite nuo stogų.
[28] Nebijokite tų, kurie žudo kūną, bet negali užmušti sielos. Verčiau bijokite to, kuris gali pražudyti ir sielą, ir kūną pragare.
[29] Argi ne du žvirbliai parduodami už skatiką? Ir nė vienas iš jų nekrinta žemėn be jūsų Tėvo valios.
[30] O jūsų net visi galvos plaukai suskaičiuoti.
[31] Tad nebijokite! Jūs vertesni už daugybę žvirblių.
[32] Kas išpažins mane žmonių akivaizdoje, ir Aš jį išpažinsiu savo dangiškojo Tėvo akivaizdoje.
[33] O kas išsižadės manęs žmonių akivaizdoje, ir Aš jo išsižadėsiu savo dangiškojo Tėvo akivaizdoje".
[34] "Nemanykite, jog Aš atėjau atnešti žemėn ramybės. Atėjau atnešti ne ramybės, o kalavijo.
[35] Atėjau sukiršinti 'sūnaus prieš

tėvą, dukters prieš motiną ir marčios prieš anytą.
[36] Žmogaus namiškiai taps jam priešais'.
[37] Kas myli tėvą ar motiną labiau negu mane – nevertas manęs. Kas myli sūnų ar dukterį labiau negu mane – nevertas manęs.
[38] Kas neima savo kryžiaus ir neseka paskui mane, tas nevertas manęs.
[39] Kas išsaugo savo gyvybę, praras ją, o kas praranda savo gyvybę dėl manęs – atras ją.
[40] Kas jus priima, tas mane priima. O kas priima mane, priima Tą, kuris mane siuntė.
[41] Kas priima pranašą dėl to, kad jis pranašas, gaus pranašo atlygį. Kas priima teisųjį dėl to, kad jis teisusis, gaus teisiojo atlygį.
[42] Ir kas paduos bent taurę šalto vandens vienam iš šitų mažųjų dėl to, kad jis yra mokinys, – iš tiesų sakau jums, – tas nepraras savo atlygio".

11 Baigęs nurodymus dvylikai savo mokinių, Jėzus iškeliavo toliau mokyti ir pamokslauti kituose miestuose.
[2] Jonas, išgirdęs kalėjime apie Kristaus darbus, nusiuntė du savo mokinius
[3] Jo paklausti: "Ar Tu esi Tas, kuris turi ateiti, ar mums laukti kito?"
[4] Jėzus jiems atsakė: "Eikite ir pasakykite Jonui, ką girdite ir matote:
[5] aklieji praregi, luošieji vaikščioja, raupsuotieji apvalomi, kurtieji girdi, mirusieji prikeliami, vargšams skelbiama Evangelija.
[6] Ir palaimintas, kas nepasipiktina manimi".
[7] Jiems nueinant, Jėzus ėmė kalbėti minioms apie Joną: "Ko išėjote į dykumą pažiūrėti? Ar vėjo linguojamos nendrės?
[8] Ko gi išėjote pamatyti? Ar švelniais drabužiais vilkinčio žmogaus? Švelniais drabužiais vilkintys gyvena karaliaus rūmuose.
[9] Tai ko gi išėjote pamatyti? Ar pranašo? Taip, sakau jums, ir kur kas daugiau negu pranašo!
[10] Jis yra tas, apie kurį parašyta: 'Štai Aš siunčiu pirma Tavęs savo pasiuntinį, kuris nuties prieš Tave kelią'.
[11] Iš tiesų sakau jums: tarp gimusių iš moterų nepakilo didesnis už Joną Krikštytoją, bet ir mažiausias dangaus karalystėje didesnis už jį.
[12] Nuo Jono Krikštytojo dienų iki dabar dangaus karalystė grobiama, ir stiprieji ją jėga ima.
[13] Visi pranašai ir Įstatymas pranašavo iki Jono
[14] ir, jeigu norite priimti, tai jis ir yra Elijas, kuris turi ateiti.
[15] Kas turi ausis klausyti – teklauso!"
[16] "Su kuo galėčiau palyginti šią kartą? Ji panaši į vaikus, kurie sėdi prekyvietėje ir šaukia savo draugams:
[17] 'Mes jums grojome, o jūs nešokote. Mes giedojome raudas, o jūs neraudojote'.
[18] Atėjo Jonas, nevalgus ir negeriantis, tai jie sako: 'Jis demono apsėstas'.
[19] Atėjo Žmogaus Sūnus, valgantis ir geriantis, tai jie sako: 'Štai rijūnas ir vyno gėrėjas, muitininkų ir nusidėjėlių bičiulis'. Bet išmintį pateisina jos vaikai".
[20] Tada Jis pradėjo priekaištauti miestams, kuriuose buvo padary-

36 Jn 13,18
37 Lk 14,26
38 Mk 8,34
39 Jn 12,25
40 Lk 9,48
41 1 Kar 17,10
42 Mk 9,41

11 SKYRIUS
1 Lk 23,5
2 Mt 4,12; Mt 14,3; Lk 7,18-35
3 Jn 6,14
5 Iz 29,18; Iz 35,4-6; Iz 61,1
6 Rom 9,32
7 Lk 7,24; Ef 4,14
9 Lk 1,76; Lk 20,6
10 Mal 3,1
12 Lk 16,16
13 Mal 4,4-6
14 Lk 1,17
15 Lk 8,8
16 Lk 7,31
19 Mt 9,10; Lk 7,34.35
20 Lk 10,13-15.18

ta daugumas Jo stebuklų, kad jie neatgailavo:
21 “Vargas tau, Chorazine! Vargas tau, Betsaida! Jeigu Tyre ir Sidone būtų įvykę tokių stebuklų, kokie padaryti pas jus, jie seniai būtų atgailavę su ašutine bei pelenuose.
22 Todėl sakau jums: Tyrui ir Sidonui bus lengviau teismo dieną negu jums!
23 Ir tu, Kafarnaume, išaukštintas iki dangaus, nugarmėsi iki pragaro! Jeigu Sodomoje būtų įvykę tokių stebuklų, kokių įvyko tavyje, ji būtų išlikusi iki šios dienos.
24 Todėl sakau jums: Sodomos žemei bus lengviau teismo dieną negu tau”.
25 Anuo metu Jėzus kalbėjo: “Aš šlovinu Tave, Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie, kad paslėpei tai nuo išmintingųjų ir gudriųjų, o apreiškei mažutėliams.
26 Taip, Tėve, nes Tau taip patiko.
27 Viskas man yra mano Tėvo atiduota; ir niekas nepažįsta Sūnaus, tik Tėvas, nei Tėvo niekas nepažįsta, tik Sūnus ir kam Sūnus nori apreikšti.
28 Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti, ir Aš jus atgaivinsiu.
29 Imkite ant savęs mano jungą ir mokykitės iš manęs, nes Aš romus ir nuolankios širdies, ir jūs rasite savo sieloms atgaivą.
30 Nes mano jungas švelnus ir mano našta lengva”.

12 Anuo metu sabato dieną Jėzus ėjo per javų lauką. Jo mokiniai buvo išalkę, tad skynė varpas ir valgė.
2 Tai pamatę, fariziejai Jam sakė: “Žiūrėk, Tavo mokiniai daro, kas per sabatą draudžiama”.
3 Jis jiems atsakė: “Ar neskaitėte, ką darė Dovydas ir jo palydovai, būdami išalkę?
4 Kaip jie įėjo į Dievo namus ir valgė padėtinės duonos, nors nevalia buvo jos valgyti nei jam, nei jo palydovams, o vien tik kunigams.
5 Arba, ar neskaitėte Įstatyme, jog per sabatą kunigai šventykloje pažeidžia sabatą ir nenusikalsta?
6 Bet sakau jums: čia daugiau negu šventykla!
7 Jei būtumėte supratę, ką reiškia ‘Aš noriu gailestingumo, o ne aukos’, nebūtumėte pasmerkę nekaltų.
8 Žmogaus Sūnus yra ir sabato Viešpats”.
9 Iš ten išėjęs, Jis atėjo į jų sinagogą.
10 Ir štai ten buvo žmogus padžiūvusia ranka. Jie paklausė Jėzų (kad galėtų apkaltinti): “Ar leistina sabato dieną gydyti?”
11 Jis jiems atsakė: “Kas iš jūsų, turėdamas vieną avį, jeigu ji per sabatą įkris į duobę, nestvers ir neištrauks?
12 O kaip daug brangesnis už avį žmogus! Todėl leistina daryti gera sabato dieną”.
13 Tada Jis tarė žmogui: “Ištiesk ranką!” Tas ištiesė, ir ji tapo sveika kaip ir antroji.
14 Tuomet išėję fariziejai tarėsi, kaip Jėzų pražudyti.
15 Tai sužinojęs, Jėzus pasitraukė iš ten. Didelės minios sekė paskui Jį, ir Jis visus išgydė,
16 bet įspėjo, kad Jo negarsintų.
17 Kad išsipildytų, kas buvo pasakyta per pranašą Izaiją:

22 Mt 10,15; Mt 11,24
23 Iz 14,13
24 Mt 10,15
25 Ps 8,2; Mt 16,17; Lk 10,21.22
27 Mt 28,18; Jn 1,18; Jn 6,46; Jn 10,15
28 Jn 6,35-37
29 Jer 6,16; Zch 9,9; Fil 2,5
30 1 Jn 5,3

12 SKYRIUS

1 Įst 23,25; Lk 6,1-5
3 1 Sam 21,6
4 Iš 29,32; Kun 24,5
5 Sk 28,9
6 Iz 66,1.2
7 Oz 6,6
9 Mk 3,1-6
10 Jn 9,16
14 Mk 3,6
15 Mt 19,2; Mk 3,7
16 Mt 8,4; Mt 9,30; Mt 17,9

[18] "Štai mano išrinktasis tarnas, mano mylimasis, kuriuo gėrisi mano siela. Aš duosiu Jam savo Dvasią, ir Jis skelbs pagonims teisingumą.
[19] Jis nesiginčys, nešauks, ir niekas gatvėje negirdės Jo balso.
[20] Jis nenulauš palūžusios nendrės ir neužgesins rusenančio dagčio, kol nenuves teisingumo į pergalę;
[21] o Jo vardas teiks viltį pagonims!"
[22] Tuomet atvedė pas Jį demono apsėstąjį, kuris buvo aklas ir nebylys. Jėzus išgydė jį, ir šis prakalbo ir praregėjo.
[23] Ištisos minios netvėrė iš nuostabos ir klausinėjo: "Ar nebus šitas Dovydo Sūnus?!"
[24] Tai išgirdę, fariziejai sakė: "Jis išvaro demonus ne kitaip, kaip tik demonų valdovo Belzebulo jėga".
[25] Žinodamas jų mintis, Jėzus tarė: "Kiekviena suskilusi karalystė bus nusiaubta, ir joks suskilęs miestas ir namas neišsilaikys.
[26] Jeigu tad šėtonas išvarinėtų šėtoną, irgi būtų savyje susiskaldęs. Kaipgi tada galėtų išsilaikyti jo karalystė?
[27] Ir jeigu Aš išvarau demonus Belzebulo jėga, tai kieno jėga išvaro jūsų sūnūs? Todėl jie bus jūsų teisėjai.
[28] Bet jeigu Aš išvarau demonus Dievo Dvasia, tai tikrai pas jus atėjo Dievo karalystė.
[29] Argi gali kas nors įeiti į galiūno namus ir pasigrobti jo turtą, pirmiau nesurišęs galiūno? Tik tada jis apiplėš jo namus.
[30] Kas ne su manimi, tas prieš mane, ir kas su manimi nerenka, tas barsto".
[31] "Sakau jums: kiekviena nuodėmė ir piktžodžiavimas bus žmonėms atleisti, bet piktžodžiavimas Dvasiai nebus jiems atleistas.
[32] Jei kas tartų žodį prieš Žmogaus Sūnų, tam bus atleista, o kas kalbėtų prieš Šventąją Dvasią, tam nebus atleista nei šiame, nei būsimajame amžiuje.
[33] Arba sakykite medį esant gerą ir jo vaisių gerą, arba sakykite medį esant blogą ir jo vaisių blogą, nes medis pažįstamas iš vaisių.
[34] Angių išperos, kaip jūs galite kalbėti gera, būdami blogi?! Juk lūpos kalba tai, ko pertekusi širdis.
[35] Geras žmogus iš gero širdies lobyno iškelia gera, o blogas iš blogo lobyno iškelia bloga.
[36] Todėl sakau jums: teismo dieną žmonės turės duoti apyskaitą už kiekvieną pasakytą tuščią žodį.
[37] Pagal savo žodžius būsi išteisintas ir pagal savo žodžius būsi pasmerktas".
[38] Tada kai kurie Rašto žinovai ir fariziejai sakė: "Mokytojau, norime, kad parodytum ženklą".
[39] Jis jiems atsakė: "Pikta ir svetimaujanti karta ieško ženklo, bet nebus jai duota kito ženklo, kaip tik pranašo Jonos ženklas.
[40] Kaip Jona išbuvo tris dienas ir tris naktis banginio pilve, taip ir Žmogaus Sūnus išbus tris dienas ir tris naktis žemės širdyje.
[41] Ninevės žmonės teismo dieną prisikels drauge su šia karta ir ją pasmerks, nes jie atgailavo, išgirdę Jonos pamokslą, o štai čia daugiau negu Jona.
[42] Pietų šalies karalienė teismo dieną prisikels drauge su šia karta ir ją pasmerks, nes ji atkeliavo nuo žemės pakraščių pasiklausyti Sa-

18 Iz 42,1-4; Iz 49,3; Mt 3,17; Mt 17,5
22 Lk 11,14.15
23 Mt 9,27; Mt 21,9
24 Mt 9,34
25 Mt 9,4
28 Dan 2,44; Dan 7,14
29 Iz 49,24
31 Mk 3,28-30; Apd 7,51
32 Jn 7,12.52; 1 Tim 1,13
33 Mt 7,16-18
34 Mt 3,7; Mt 23,33; Lk 6,45
38 Mk 8,11
39 Mt 16,4
41 Jer 3,11; Jon 3,5; Lk 11,32
42 1 Kar 10,1-13

liamono išminties, o štai čia daugiau negu Saliamonas".

[43] "Netyroji dvasia, išėjusi iš žmogaus, klaidžioja bevandenėse vietose, ieškodama poilsio, ir neranda.

[44] Tada ji sako: 'Grįšiu į savo namus, iš kur išėjau'. Sugrįžusi randa juos tuščius, iššluotus ir išpuoštus.

[45] Tada eina, pasiima kitas septynias dvasias, dar piktesnes už save, ir įėjusios jos ten apsigyvena. Ir paskui tam žmogui darosi blogiau negu pirma. Taip atsitiks ir šiai piktai kartai".

[46] Jam tebekalbant minioms, štai Jo motina ir broliai stovėjo lauke ir norėjo su Juo pasikalbėti.

[47] Tada kažkas pranešė Jam: "Štai Tavo motina ir broliai stovi lauke ir nori su Tavim pasikalbėti".

[48] Jis atsakė pranešusiam: "Kas yra mano motina ir kas yra mano broliai?"

[49] Ir, ištiesęs ranką į savo mokinius, tarė: "Štai mano motina ir mano broliai!

[50] Kiekvienas, kas vykdo mano dangiškojo Tėvo valią, yra mano brolis, ir sesuo, ir motina".

13 Tą dieną, išėjęs iš namų, Jėzus atsisėdo ant ežero kranto.

[2] Prie Jo susirinko didžiulė minia; todėl Jis įlipo į valtį ir atsisėdo, o žmonės stovėjo pakrantėje.

[3] Jis daug jiems kalbėjo palyginimais: "Štai sėjėjas išėjo sėti.

[4] Jam besėjant, vieni grūdai nukrito palei kelią, ir atskridę paukščiai juos sulesė.

[5] Kiti nukrito uolėtoj vietoj, kur buvo nedaug žemės. Jie greit sudygo, nes neturėjo gilesnio žemės sluoksnio.

[6] Saulei patekėjus, daigai išdegė ir, neturėdami šaknų, sudžiūvo.

[7] Kiti nukrito tarp erškėčių. Erškėčiai išaugo ir nusmelkė juos.

[8] Dar kiti nukrito į gerą žemę ir davė derlių: vieni šimteriopą, kiti šešiasdešimteriopą, dar kiti trisdešimteriopą.

[9] Kas turi ausis klausyti – teklauso!"

[10] Priėję mokiniai paklausė Jo: "Kodėl jiems kalbi palyginimais?"

[11] Jėzus atsakė: "Jums duota pažinti dangaus karalystės paslaptis, o jiems neduota.

[12] Mat, kas turi, tam bus duota, ir jis turės su pertekliumi, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis turi.

[13] Aš jiems kalbu palyginimais todėl, kad jie žiūrėdami nemato, klausydami negirdi ir nesupranta.

[14] Jiems pildosi Izaijo pranašystės žodžiai: 'Girdėti girdėsite, bet nesuprasite, žiūrėti žiūrėsite, bet nematysite.

[15] Šitų žmonių širdys aptuko. Jie prastai girdėjo ausimis ir užmerkė akis, kad nepamatytų akimis, neišgirstų ausimis, nesuprastų širdimi ir neatsiverstų, ir Aš jų nepagydyčiau'.

[16] Bet palaimintos jūsų akys, nes mato, ir jūsų ausys, nes girdi.

[17] Iš tiesų sakau jums: daugelis pranašų ir teisiųjų troško išvysti, ką jūs matote, bet neišvydo, ir girdėti, ką jūs girdite, bet neišgirdo".

[18] "Tad pasiklausykite palyginimo apie sėjėją.

[19] Pas kiekvieną, kuris girdi karalystės žodį ir nesupranta, ateina piktasis ir išplėšia, kas buvo pasėta jo širdyje. Tai yra pasėlis prie kelio.

43 Lk 11,24-26; 1 Pt 5,8
45 2 Pt 2,20-22
46 Lk 8,19-21; Jn 2,12; Jn 7,3.5
47 Mt 13,55.56
49 Jn 20,17
50 Jn 15,14

13 SKYRIUS
1 Mk 4,1-12
2 Lk 5,3; Lk 8,4
3 Lk 8,5
8 Pr 26,12
9 Mt 11,15
11 Mk 4,10.11
12 Mt 25,29
14 Iz 6,9.10
15 Lk 19,42; Apd 28,26.27; Hbr 5,11
16 Lk 10,23.24
17 Hbr 11,13
18 Mk 4,13-20
19 Mt 4,23

[20] Pasėlis uolėtoje vietoje – tai tas, kuris, girdėdamas žodį, tuojau su džiaugsmu jį priima.
[21] Tačiau jis be šaknų – nepastovus žmogus. Kilus kokiam sunkumui ar persekiojimui dėl žodžio, jis tuoj pat pasipiktina.
[22] Pasėlis tarp erškėčių – tai tas, kuris klauso žodžio, bet šio pasaulio rūpesčiai ir turtų apgaulė nustelbia žodį, ir jis lieka nevaisingas.
[23] O pasėlis geroje žemėje – tas, kuris girdi ir supranta žodį; tas ir neša vaisių: kas duoda šimteriopą, kas šešiasdešimteriopą, o kas trisdešimteriopą".
[24] Jis pateikė jiems kitą palyginimą: "Su dangaus karalyste yra kaip su žmogumi, kuris pasėjo dirvoje gerą sėklą.
[25] Žmonėms bemiegant, atėjo jo priešas, pasėjo kviečiuose raugių ir nuėjo.
[26] Kai želmuo paūgėjo ir subrandino vaisių, pasirodė ir raugės.
[27] Šeimininko tarnai atėję klausė: 'Šeimininke, argi ne gerą sėklą pasėjai savo lauke? Iš kurgi atsirado raugių?'
[28] Jis atsakė: 'Tai padarė priešas'. Tarnai pasiūlė: 'Jei nori, eisime ir jas išravėsime'.
[29] Jis atsakė: 'Ne, kad kartais, ravėdami rauges, neišrautumėte kartu su jomis ir kviečių.
[30] Palikite abejus augti iki pjūties. Pjūties metu pasakysiu pjovėjams: 'Pirmiau išrinkite rauges ir suriškite į pėdelius sudeginti, o kviečius sukraukite į mano kluoną' ".
[31] Jis pateikė jiems dar vieną palyginimą: "Dangaus karalystė yra kaip garstyčios grūdelis, kurį žmogus ėmė ir pasėjo savo dirvoje.
[32] Nors jis mažiausias iš visų sėklų, bet užaugęs būna didesnis už visus augalus ir tampa medeliu; net padangių paukščiai atskridę susisuka lizdus jo šakose".
[33] Jis pasakė ir dar kitą palyginimą: "Dangaus karalystė yra kaip raugas, kurį moteris įmaišė trijuose saikuose miltų, ir nuo jo viskas įrūgo".
[34] Visa tai Jėzus kalbėjo minioms palyginimais, ir be palyginimų Jis jiems nekalbėjo,
[35] kad išsipildytų, kas buvo per pranašą pasakyta: "Aš atversiu savo burną palyginimais, skelbsiu nuo pasaulio sukūrimo paslėptus dalykus".
[36] Paleidęs minias, Jėzus parėjo namo. Prie Jo priėjo mokiniai ir prašė: "Išaiškink mums palyginimą apie rauges dirvoje".
[37] Jis jiems atsakė: "Sėjantysis gerą sėklą yra Žmogaus Sūnus.
[38] Dirva – tai pasaulis. Gera sėkla – karalystės vaikai, o raugės – piktojo vaikai.
[39] Jas pasėjęs priešas – velnias. Pjūtis – pasaulio pabaiga, o pjovėjai – angelai.
[40] Taigi, kaip surenkamos ir sudeginamos ugnyje raugės, taip bus ir pasaulio pabaigoje.
[41] Žmogaus Sūnus išsiųs savo angelus, tie išrankios iš Jo karalystės visus papiktinimus bei piktadarius
[42] ir įmes juos į ugnies krosnį. Ten bus verksmas ir dantų griežimas.
[43] Tada teisieji spindės kaip saulė savo Tėvo karalystėje. Kas turi ausis klausyti – teklauso!"
[44] "Dangaus karalystė yra kaip dirvoje paslėptas lobis. Atradęs jį, žmogus tai nuslepia; iš to džiaugsmo eina, parduoda visa, ką turi, ir perka tą dirvą.

21 Mt 11,6; Apd 14,22
22 Jer 4,3; 1 Tim 6,9
23 Kol 1,6
30 Mt 3,12
31 Lk 13,18.19
32 Ez 17,22-24; Ez 31,3-9
33 Lk 13,20.21; 1 Kor 5,6
34 Mk 4,33.34
35 Ps 78,2; Ef 3,9
38 Jn 8,44; Rom 10,18
39 Apr 14,15
41 Mt 18,7
42 Mt 8,12; Mt 13,50; Apr 19,20; Apr 20,10
43 Dan 12,3; Mt 13,9
44 Iz 55,1; Fil 3,7.8

[45] Vėl su dangaus karalyste yra kaip su pirkliu, ieškančiu gerų perlų.
[46] Atradęs vieną brangų perlą, jis eina, parduoda visa, ką turi, ir nusiperka jį".
[47] "Ir vėl su dangaus karalyste yra kaip su jūron metamu tinklu, užgriebiančiu įvairiausių žuvų.
[48] Kai jis pilnas, jį išvelka į krantą, susėda ir surenka gerąsias į indus, o blogąsias išmeta.
[49] Taip bus ir pasaulio pabaigoje: išeis angelai, išrankios bloguosius iš gerųjų
[50] ir įmes juos į ugnies krosnį. Ten bus verksmas ir dantų griežimas".
[51] Jėzus paklausė jų: "Ar supratote visa tai?" Jie atsakė: "Taip, Viešpatie".
[52] Tada Jis jiems tarė: "Todėl kiekvienas Rašto žinovas, tapęs dangaus karalystės mokiniu, panašus į šeimininką, kuris iškelia iš savo lobyno naujų ir senų daiktų".
[53] Baigęs sakyti tuos palyginimus, Jėzus iškeliavo iš ten.
[54] Jis parėjo į savo tėviškę ir mokė žmones jų sinagogoje taip, kad jie stebėjosi ir klausinėjo: "Iš kur šitam tokia išmintis ir stebuklingi darbai?
[55] Argi Jis ne dailidės sūnus?! Argi Jo motina nesivadina Marija, o Jokūbas, Jozė, Simonas ir Judas argi ne Jo broliai?
[56] Ir Jo seserys – argi jos ne visos yra pas mus? Iš kur Jam visa tai?"
[57] Ir jie ėmė piktintis Juo. O Jėzus jiems atsakė: "Pranašas nebūna be pagarbos, nebent savo tėviškėje ir savo namuose".
[58] Ir Jis ten nedarė daug stebuklų dėl jų netikėjimo.

46 Pat 2,4; Pat 3,14.15; Pat 8,10.19
47 Mt 22,9.10
49 Mt 25,32
52 Gg 7,13
54 Lk 4,16
55 Mt 12,46; Mk 15,40; Jn 6,42
57 Mt 11,6; Lk 4,24
58 Mk 6,5.6

14 SKYRIUS

1 Mk 6,14-29
3 Lk 3,19.20
4 Kun 18,16; Kun 20,21
5 Lk 20,6
13 Jn 6,1.2
14 Mk 6,34
15 Lk 9,12

14 Anuo metu garsas apie Jėzų pasiekė tetrarchą Erodą,
[2] ir jis savo tarnams pasakė: "Tai Jonas Krikštytojas! Jis prisikėlė iš numirusių, ir todėl jame veikia stebuklingos jėgos".
[3] Mat Erodas buvo suėmęs Joną, sukaustęs jį ir įmetęs į kalėjimą dėl savo brolio Pilypo žmonos Erodiados.
[4] Nes Jonas jam sakė: "Tau nevalia jos turėti".
[5] Erodas norėjo nužudyti Joną, bet bijojo žmonių, nes jie laikė jį pranašu.
[6] Erodo gimimo dieną Erodiados duktė šoko svečiams ir patiko Erodui.
[7] Todėl jis su priesaika pažadėjo jai duoti, ko tik ji paprašys.
[8] O ši, savo motinos primokyta, tarė: "Duok man čia dubenyje Jono Krikštytojo galvą".
[9] Karalius nuliūdo, bet dėl priesaikos ir svečių įsakė duoti.
[10] Jis pasiuntė nukirsti kalėjime Jonui galvą.
[11] Jo galva buvo atnešta dubenyje ir įteikta mergaitei, kuri ją nunešė motinai.
[12] Jono mokiniai atėję pasiėmė kūną, palaidojo ir nuėję pranešė Jėzui.
[13] Tai išgirdęs, Jėzus valtimi nuplaukė į dykvietę, į vienumą. Minios sužinojo ir iš miestų pėsčiomis nusekė paskui.
[14] Išlipęs Jėzus pamatė daugybę žmonių. Jėzui pagailo jų, ir Jis išgydė jų ligonius.
[15] Atėjus vakarui, priėjo mokiniai ir tarė: "Čia dykvietė, ir jau vėlus metas. Paleisk žmones, kad, nuėję į kaimus, nusipirktų maisto".

[16] Bet Jėzus jiems atsakė: "Nėra reikalo jiems iš čia eiti. Jūs duokite jiems valgyti".
[17] Jie atsiliepė: "Mes čia turime tik penkis kepalus duonos ir dvi žuvis".
[18] Jis tarė: "Atneškite juos man".
[19] Ir, liepęs miniai susėsti ant žolės, Jis paėmė penkis duonos kepalus ir dvi žuvis, pažvelgė į dangų, palaimino, laužė ir davė kepalus mokiniams, o tie dalijo žmonėms.
[20] Visi valgė ir pasisotino. Ir surinko dvylika pilnų pintinių likusių trupinių.
[21] O valgytojų buvo apie penkis tūkstančius vyrų, neskaičiuojant moterų ir vaikų.
[22] Tuojau pat Jėzus privertė savo mokinius sėsti į valtį ir pirma Jo plaukti į kitą ežero pusę, kol Jis paleisiąs minią.
[23] Paleidęs minią, Jis užkopė nuošaliai į kalną melstis. Atėjus vakarui, Jis buvo ten vienas.
[24] Tuo tarpu valtis jau buvo ežero viduryje, blaškoma bangų, nes pūtė priešingas vėjas.
[25] Ketvirtos nakties sargybos metu Jėzus atėjo pas juos, žengdamas ežero paviršiumi.
[26] Pamatę Jį einantį ežero paviršiumi, mokiniai nusigando ir iš baimės ėmė šaukti: "Tai šmėkla!"
[27] Jėzus tuojau juos prakalbino: "Drąsos! Tai Aš. Nebijokite!"
[28] Petras atsiliepė: "Viešpatie, jei čia Tu, liepk man ateiti pas Tave vandeniu".
[29] Jis atsakė: "Ateik!" Petras, išlipęs iš valties, ėjo vandeniu, norėdamas ateiti pas Jėzų.
[30] Bet, pamatęs vėjo smarkumą, jis išsigando ir, pradėjęs skęsti, sušuko: "Viešpatie, gelbėk mane!"
[31] Tuojau ištiesęs ranką, Jėzus sugriebė jį ir tarė: "Mažatiki, ko suabejojai?"
[32] Jiems įlipus į valtį, vėjas nurimo.
[33] Tie, kurie buvo valtyje, prisiartinę pagarbino Jį, sakydami: "Tikrai Tu esi Dievo Sūnus!"
[34] Perplaukę jie išlipo į krantą Genezarete.
[35] Pažinę Jį, tos vietos gyventojai pasiuntė į visas to krašto apylinkes ir sugabeno pas Jį visus sergančius.
[36] Jie maldavo Jį leisti palytėti nors Jo apsiausto apvadą. Ir kurie tik palietė – tapo visiškai sveiki.

15

Tuomet prie Jėzaus priėjo Rašto žinovų ir fariziejų iš Jeruzalės ir klausė:
[2] "Kodėl Tavo mokiniai laužo prosenių tradiciją? Jie, prieš valgydami duoną, nesiplauna rankų".
[3] Jis, atsakydamas jiems, tarė: "O kodėl ir jūs laužote Dievo įsakymą savo tradicija?!
[4] Juk Dievas įsakė: 'Gerbk savo tėvą ir motiną!', ir: 'Kas keiktų tėvą ar motiną, mirtimi temiršta!'
[5] O jūs sakote: 'Kiekvienas, kas pasakys tėvui ar motinai: – Viskas, kas tau būtų naudinga iš manęs, tebūnie dovana Dievui –
[6] tas gali negerbti tėvo ir motinos'. Taip jūs savo tradicija Dievo įsakymą padarote negaliojantį.
[7] Veidmainiai! Gerai apie jus pranašavo Izaijas:
[8] 'Ši tauta artinasi prie manęs savo lūpomis ir gerbia mane savo liežuviu, bet jos širdis toli nuo manęs.
[9] Veltui jie mane garbina, žmogiškus priesakus paversdami mokymu' ".

19 Mt 15,36; Mt 26,26
23 Mk 6,46; Jn 6,16
26 Job 9,8
27 Apd 23,11; Apd 27,22.25.36
31 Mt 6,30; Mt 8,26
33 Ps 2,7
34 Mk 6,53
36 Mk 5,24-34; Lk 6,19

15 SKYRIUS
1 Mk 7,1
2 Mk 7,5
4 Iš 21,17; Įst 5,16
5 Mk 7,11.12
7 Mk 7,6
8 Iz 29,13
9 Kol 2,18-22

[10] Sušaukęs minią, Jis kalbėjo: “Klausykite ir supraskite!
[11] Ne kas patenka į burną, suteršia žmogų, bet kas išeina iš burnos, tai suteršia žmogų”.
[12] Tada priėję Jo mokiniai pranešė: “Ar žinai, kad fariziejai pasipiktino, išgirdę tuos žodžius?”
[13] Jis atsakė: “Kiekvienas augalas, kurio nesodino mano dangiškasis Tėvas, bus išrautas.
[14] Palikite juos! Jie akli aklųjų vadovai. O jeigu aklas aklą ves, abu į duobę įkris”.
[15] Tuomet Petras paprašė Jo: “Išaiškink mums tą palyginimą”.
[16] Jėzus atsakė: “Ar ir jūs dar nesuprantate?!
[17] Argi nesuprantate, kad visa, kas patenka į burną, eina į pilvą ir išmetama laukan?
[18] O kas išeina iš burnos, eina iš širdies, ir tai suteršia žmogų.
[19] Iš širdies išeina pikti sumanymai, žmogžudystės, svetimavimai, paleistuvystės, vagystės, melagingi liudijimai, piktžodžiavimai.
[20] Šitie dalykai suteršia žmogų, o valgymas neplautomis rankomis žmogaus nesuteršia”.
[21] Iš ten išėjęs, Jėzus pasitraukė į Tyro ir Sidono sritį.
[22] Ir štai iš ano krašto atėjo moteris kanaanietė ir šaukė Jam: “Pasigailėk manęs, Viešpatie, Dovydo Sūnau! Mano dukterį baisiai kankina demonas!”
[23] Bet Jėzus neatsakė nė žodžio. Tada priėjo mokiniai ir ėmė Jį maldauti: “Paleisk ją, nes ji šaukia mums iš paskos!”
[24] Bet Jis atsakė: “Aš esu siųstas tik pas pražuvusias Izraelio namų avis”.
[25] Tada ji priėjusi Jį pagarbino ir tarė: “Viešpatie, padėk man!”
[26] Jis atsakė: “Nedera imti vaikų duoną ir mesti šunyčiams”.
[27] O ji atsiliepė: “Taip, Viešpatie, bet ir šunyčiai ėda trupinius, nukritusius nuo jų šeimininko stalo”.
[28] Tada Jėzus jai tarė: “O moterie, didis tavo tikėjimas! Tebūnie tau, kaip tu nori”. Ir tą pačią valandą jos duktė pasveiko.
[29] Iš ten išėjęs, Jėzus atvyko prie Galilėjos ežero. Jis užkopė ant kalno ir atsisėdo.
[30] Prie Jo susirinko didžiulės minios, kurios atsigabeno su savimi luošų, aklų, nebylių, raišų ir daugelį kitokių. Žmonės suguldė juos prie Jėzaus kojų, o Jis pagydė juos.
[31] Minia stebėjosi, matydama nebylius kalbančius, luošius išgijusius, raišius vaikščiojančius ir akluosius reginčius. Ir jie šlovino Izraelio Dievą.
[32] Pasišaukęs savo mokinius, Jėzus tarė: “Gaila man minios, nes jau tris dienas jie pasilieka su manimi ir neturi ko valgyti. Aš nepaleisiu jų alkanų, kad nenusilptų kelyje”.
[33] Mokiniai Jam atsakė: “Iš kur mums imti dykumoje tiek duonos, kad galėtume pasotinti tokią didelę minią?”
[34] Jėzus paklausė jų: “Kiek turite duonos?” Jie atsakė: “Septynis kepalus ir kelias žuveles”.
[35] Jėzus liepė žmonėms susėsti ant žemės.
[36] Tada paėmė septynis duonos kepalus ir žuvis, padėkojo, sulaužė ir davė savo mokiniams, o mokiniai miniai.
[37] Visi valgė ir pasisotino. Ir surinko septynias pilnas pintines likusių trupinių.

10 Mk 7,14
11 Apd 10,15
13 Jn 15,2
14 Lk 6,39
15 Mk 7,17
16 Mt 16,9
17 1 Kor 6,13
18 Jok 3,6
19 Pat 6,14
21 Mk 7,24-30
22 Mt 1,1; Mt 22,41.42
24 Mt 10,5.6
26 Mt 7,6
28 Lk 7,9
29 Mt 4,18; Mk 7,31-37
30 Iz 35,5.6; Lk 7,38; Lk 8,41; Lk 10,39
31 Lk 5,25.26; Lk 19,37.38
32 Mk 8,1-10
33 2 Kar 4,43
36 Mt 14,19; Mt 26,27; Lk 22,19

[38] O valgytojų buvo keturi tūkstančiai vyrų, neskaičiuojant moterų ir vaikų.
[39] Paleidęs minią, Jis sėdo į valtį ir nuplaukė į Magadano sritį.

16 Atėjo fariziejų ir sadukiejų ir mėgindami prašė Jį parodyti jiems ženklą iš dangaus.
[2] Jis jiems atsakė: "Atėjus vakarui, jūs sakote: 'Bus giedra, nes dangus raudonas',
[3] ir rytmetį: 'Šiandien bus lietaus, nes rausta apsiniaukęs dangus'. Veidmainiai! Jūs mokate atpažinti dangaus veidą, o laiko ženklų – ne.
[4] Pikta ir svetimaujanti karta ieško ženklo, tačiau jai nebus duota kito ženklo, kaip tik pranašo Jonos ženklas". Ir, palikęs juos, nuėjo šalin.
[5] Keldamiesi į kitą ežero pusę, mokiniai buvo užmiršę pasiimti duonos.
[6] Jėzus jiems tarė: "Būkite atidūs ir saugokitės fariziejų bei sadukiejų raugo".
[7] O jie tarpusavy svarstė: "Tai todėl, kad nepasiėmėme duonos".
[8] Tai supratęs, Jėzus tarė: "Mažatikiai! Kodėl svarstote, kad nepasiėmėte duonos?
[9] Argi dar nesuprantate? Ar neprisimenate penkių kepalų penkiems tūkstančiams ir kiek pintinių surinkote trupinių?
[10] Arba septynių kepalų keturiems tūkstančiams ir kiek pintinių surinkote trupinių?!
[11] Tad kaip nesuprantate, jog kalbėjau jums ne apie duoną. Fariziejų ir sadukiejų raugo saugokitės!"
[12] Tada jie suprato, kad Jis liepė

39 Mk 8,10

16 SKYRIUS

1 Mk 8,11

4 Mt 12,39

5 Mk 8,14

6 Lk 12,1

9 Mt 14,15-21

10 Mt 15,32-38

13 Lk 9,18

14 Mt 14,2; Mt 21,11

15 Jn 6,67

16 Apd 8,37; Apd 9,20

17 Gal 1,16; Ef 2,8

18 Iz 38,10; Jn 1,42; Ef 2,20

19 Mt 18,18

20 Lk 9,21

21 Lk 9,22; Lk 18,31; Lk 24,46

23 Mt 4,10; Rom 8,7

24 2Tim 3,12; 1 Pt 2,21

saugotis ne duonos raugo, bet fariziejų ir sadukiejų mokslo.
[13] Atėjęs į Pilypo Cezarėjos apylinkes, Jėzus paklausė savo mokinius: "Kuo žmonės mane, Žmogaus Sūnų, laiko?"
[14] Jie atsakė: "Vieni Jonu Krikštytoju, kiti Eliju, kiti Jeremiju ar dar kuriuo iš pranašų".
[15] Jis vėl paklausė: "O kuo jūs mane laikote?"
[16] Tada Simonas Petras atsakė: "Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus".
[17] Jėzus jam atsakė: "Palaimintas tu, Simonai, Jonos sūnau, nes ne kūnas ir kraujas tau tai apreiškė, bet mano Tėvas, kuris yra danguje.
[18] Ir Aš tau sakau: tu esi Petras, ir ant šios uolos Aš pastatysiu savo bažnyčią, ir pragaro vartai jos nenugalės.
[19] Tau duosiu dangaus karalystės raktus; ką tu suriši žemėje, bus surišta ir danguje, ir ką tu atriši žemėje, bus atrišta ir danguje".
[20] Tada Jis griežtai įsakė savo mokiniams niekam neskelbti, kad Jis yra Jėzus – Kristus.
[21] Nuo tada Jėzus pradėjo aiškinti savo mokiniams, kad Jis turįs eiti į Jeruzalę ir daug iškentėti nuo vyresniųjų, aukštųjų kunigų ir Rašto žinovų, būti nužudytas ir trečią dieną prisikelti.
[22] Tada Petras, pasivadinęs Jį į šalį, ėmė drausti: "Jokiu būdu, Viešpatie, Tau neturi taip atsitikti!"
[23] Bet Jis atsisukęs pasakė Petrui: "Eik šalin, šėtone! Tu man papiktinimas, nes mąstai ne apie tai, kas Dievo, o kas žmonių".
[24] Tuomet Jėzus savo mokiniams

pasakė: "Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, teima savo kryžių ir teseka manimi.
[25] Nes, kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras; o kas praras savo gyvybę dėl manęs, tas ją atras.
[26] Kokia gi žmogui nauda, jeigu jis laimėtų visą pasaulį, o pakenktų savo sielai? Arba kuo žmogus galėtų išsipirkti savo sielą?
[27] Nes Žmogaus Sūnus ateis savo Tėvo šlovėje su savo angelais, ir tuomet Jis atlygins kiekvienam pagal jo darbus.
[28] Iš tiesų sakau jums: kai kurie iš čia stovinčių neragaus mirties, kol pamatys Žmogaus Sūnų, ateinantį savo karalystėje".

17 Po šešių dienų Jėzus pasiėmė Petrą, Jokūbą ir jo brolį Joną ir užsivedė juos nuošaliai ant aukšto kalno.
[2] Ten Jis atsimainė jų akivaizdoje. Jo veidas švietė kaip saulė, o Jo drabužiai tapo balti kaip šviesa.
[3] Ir štai jiems pasirodė Mozė ir Elijas, kurie kalbėjosi su Juo.
[4] Tada Petras kreipėsi į Jėzų: "Viešpatie, gera mums čia būti! Jei nori, mes pastatysime čia tris palapines: vieną Tau, kitą Mozei, trečią Elijui".
[5] Dar jam tebekalbant, štai šviesus debesis apgaubė juos, ir štai balsas iš debesies prabilo: "Šitas yra mano mylimas Sūnus, kuriuo Aš gėriuosi. Jo klausykite!"
[6] Tai išgirdę, mokiniai puolė veidais į žemę ir labai išsigando.
[7] Tuomet Jėzus priėjo, palietė juos ir tarė: "Kelkitės, nebijokite!"
[8] Pakėlę akis, jie nieko daugiau nebematė, tik vieną Jėzų.

25 Jn 12,25
26 Ps 49,7.8; Lk 12,20.21
27 Dan 7,10; Mk 8,38; Rom 2,6
28 Lk 9,27

17 SKYRIUS

1 Mk 9,2-8
5 Įst 18,15.19; Mt 3,17; Mt 12,18; Mk 1,11; 2 Pt 1,17
6 2 Pt 1,18
7 Dan 8,18
10 Mal 4,5
11 Mal 4,6
12 Mt 14,3.10; Mt 16,21; Mk 9,12.13
13 Mt 11,14
14 Mk 9,14-28
17 Fil 2,15
18 Lk 4,41
20 Lk 17,6

[9] Besileidžiant nuo kalno, Jėzus jiems įsakė: "Niekam nepasakokite apie regėjimą, kol Žmogaus Sūnus prisikels iš numirusių".
[10] Tada Jo mokiniai Jį paklausė: "Kodėl Rašto žinovai sako, jog pirmiau turįs ateiti Elijas?"
[11] Jėzus atsakė: "Iš tiesų Elijas turi ateiti pirma ir viską atstatyti.
[12] Bet Aš jums sakau, kad Elijas jau atėjo, ir jie jo nepažino, bet padarė su juo, ką norėjo. Taip nuo jų turės kentėti ir Žmogaus Sūnus".
[13] Tuomet mokiniai suprato, kad Jis kalbėjo jiems apie Joną Krikštytoją.
[14] Jiems atėjus prie minios, priėjo vienas vyras ir puolė prieš Jį ant kelių, sakydamas:
[15] "Viešpatie, pasigailėk mano sūnaus! Jis per miegus vaikščioja ir labai kankinasi: dažnai įpuola į ugnį ir į vandenį.
[16] Aš atvedžiau jį pas Tavo mokinius, bet jie nepajėgė išgydyti".
[17] Tada Jėzus atsakė: "O netikinti ir iškrypusi karta! Kaip ilgai man reikės su jumis būti? Kaip ilgai jus kęsti? Atveskite jį pas mane".
[18] Jėzus sudraudė demoną, šis išėjo iš berniuko, ir tą pačią akimirką jis pasveiko.
[19] Tuomet mokiniai priėjo prie Jėzaus vieni ir klausė: "Dėl ko mes negalėjome jo išvaryti?"
[20] Jėzus jiems atsakė: "Dėl jūsų netikėjimo. Iš tiesų sakau jums: jei turėtumėte tikėjimą kaip garstyčios grūdelį, jūs tartumėte šitam kalnui: 'Persikelk iš čia į tenai', ir jis persikeltų. Ir nieko jums nebūtų neįmanomo.
[21] O šita veislė kitaip neišvaroma, kaip tik malda ir pasninku".

22 Būdamas su mokiniais Galilėjoje, Jėzus jiems sakė: “Žmogaus Sūnus bus atiduotas į žmonių rankas,
23 ir jie nužudys Jį, o trečią dieną Jis prisikels”. Tada jie labai nuliūdo.
24 Atėjus jiems į Kafarnaumą, prie Petro priėjo didrachmų rinkėjai ir paklausė: “Ar jūsų Mokytojas nemoka didrachmos?”
25 Jis atsakė: “Taip!” Kai parėjo į namus, Jėzus pirmas jį prakalbino: “Kaip manai, Simonai? Iš ko žemės karaliai ima muitą ar mokestį: iš savo vaikų ar iš svetimųjų?”
26 Petras Jam atsakė: “Iš svetimųjų”. Jėzus jam tarė: “Taigi vaikai laisvi.
27 Tačiau, kad jų nepapiktintume, nueik prie ežero, užmesk meškerę, paimk pirmą užkibusią žuvį; ją pražiodęs, rasi staterą. Paimk ją ir atiduok jiems už mane ir už save”.

18 Tuo metu prie Jėzaus priėjo mokiniai ir paklausė: “Kas yra didžiausias dangaus karalystėje?”
2 Pasišaukęs vaikutį, Jėzus pastatė tarp jų
3 ir tarė: “Iš tiesų sakau jums: jeigu neatsiversite ir nepasidarysite kaip maži vaikai, niekaip neįeisite į dangaus karalystę.
4 Taigi kiekvienas, kas nusižemins kaip šis vaikelis, bus didžiausias dangaus karalystėje”.
5 “Kas priima tokį vaikelį mano vardu, tas mane priima.
6 O kas pastūmėtų į nuodėmę vieną iš šitų mažutėlių, kurie tiki manim, tam būtų geriau, kad girnų akmuo būtų užkabintas jam ant kaklo ir jis būtų paskandintas jūros gelmėje.
7 Vargas pasauliui dėl papiktinimų! Papiktinimai neišvengiami, bet vargas tam žmogui, per kurį papiktinimas ateina.
8 Jei tavo ranka ar koja traukia tave nusidėti, nukirsk ją ir mesk šalin. Geriau tau sužalotam ar luošam įeiti į gyvenimą, negu su abiem rankom ir kojom būti įmestam į amžiną ugnį.
9 Ir jeigu tavo akis traukia tave nusidėti, išlupk ją ir mesk šalin. Tau geriau vienakiui įeiti į gyvenimą, negu su abiem akim būti įmestam į pragaro ugnį.
10 Žiūrėkite, kad nepaniekintumėte nė vieno iš šitų mažutėlių, nes, sakau jums, jų angelai danguje visuomet mato mano dangiškojo Tėvo veidą”.
11 “Žmogaus Sūnus atėjo gelbėti, kas buvo pražuvę.
12 Kaip jums atrodo: jeigu kas turėtų šimtą avių ir viena nuklystų, argi jis nepaliktų devyniasdešimt devynių ir neitų į kalnus ieškoti nuklydusios?
13 Ir jei surastų – iš tiesų sakau jums – jis džiaugtųsi dėl jos labiau negu dėl devyniasdešimt devynių, kurios nebuvo nuklydusios.
14 Taip ir jūsų Tėvas, kuris danguje, nenori, kad pražūtų bent vienas iš šitų mažutėlių”.
15 “Jei tavo brolis tau nusidėtų, eik ir pasakyk jam apie jo kaltę prie keturių akių. Jeigu jis paklausys tavęs, tu laimėjai savo brolį.
16 O jei nepaklausytų, pasiimk su savimi dar vieną ar du, kad ‘dviejų ar trijų liudytojų parodymais būtų patvirtintas kiekvienas žodis’.

22 Mk 8,31
23 Jn 16,6; Jn 19,30
24 Mk 9,33
25 Iz 60,10-17

18 SKYRIUS

1 Lk 9,46-48; Lk 22,24-27
2 Mt 19,14
3 Lk 18,16
4 Mt 20,27; Mt 23,11
5 Mt 10,42
6 Mk 9,42
7 Mt 26,24; Mt 27,4.5
8 Mt 5,29.30
10 Lk 1,19; Hbr 1,14
11 Lk 9,56
12 Lk 15,4-7
14 1 Tim 2,4
15 Kun 19,17; Jok 5,20
16 Įst 17,6; Įst 19,15

[17] Jeigu jis jų nepaklausytų, pranešk bažnyčiai. O jei neklausys nė bažnyčios, tebūna jis tau kaip pagonis ir muitininkas.
[18] Iš tiesų sakau jums: ką tik jūs surišite žemėje, bus surišta ir danguje, ir ką tik atrišite žemėje, bus atrišta ir danguje".
[19] "Ir dar sakau jums: jeigu du iš jūsų susitars žemėje prašyti bet kokio dalyko, jiems mano dangiškasis Tėvas jį suteiks.
[20] Kur du ar trys susirinkę mano vardu, ten ir Aš esu tarp jų".
[21] Tuomet Petras priėjo ir paklausė: "Viešpatie, kiek kartų turiu atleisti savo broliui, kai jis man nusideda? Ar iki septynių kartų?"
[22] Jėzus jam atsakė: "Aš nesakau tau iki septynių kartų, bet iki septyniasdešimt septynių".
[23] "Todėl su dangaus karalyste yra panašiai kaip su karaliumi, kuris sumanė atsiskaityti su savo tarnais.
[24] Jam pradėjus apyskaitą, atvedė pas jį vieną, kuris buvo jam skolingas dešimt tūkstančių talentų.
[25] Kadangi šis neturėjo iš ko grąžinti skolą, valdovas įsakė parduoti jį, jo žmoną ir vaikus bei visą jo nuosavybę, kad būtų sumokėta skola.
[26] Tada parpuolęs tarnas jį pagarbino ir tarė: 'Turėk man kantrybės! Aš viską tau sumokėsiu'.
[27] Pasigailėjęs to tarno, valdovas paleido jį ir dovanojo skolą.
[28] Vos išėjęs, tas tarnas sutiko vieną savo tarnybos draugą, kuris buvo jam skolingas šimtą denarų, ir nutvėręs smaugė jį, sakydamas: 'Atiduok skolą!'
[29] Puolęs ant kelių, draugas maldavo: 'Turėk man kantrybės! Aš viską sumokėsiu'.
[30] Bet tas nesutiko, ėmė ir įmetė jį į kalėjimą, iki atiduos skolą.
[31] Matydami, kas nutiko, kiti tarnai labai nuliūdo. Jie nuėjo ir papasakojo valdovui, kas įvyko.
[32] Tada, pasišaukęs jį, valdovas tarė: 'Nedorasis tarne, visą tavo skolą aš tau dovanojau, nes labai manęs prašei.
[33] Argi neturėjai ir tu pasigailėti savo draugo, kaip aš pasigailėjau tavęs?!'
[34] Užsirūstinęs valdovas atidavė jį kankintojams, iki jis sumokės visą skolą.
[35] Taip ir mano dangiškasis Tėvas pasielgs su jumis, jeigu kiekvienas iš širdies neatleisite savo broliui jo nusižengimų".

19

Baigęs tai kalbėti, Jėzus pasitraukė iš Galilėjos ir atėjo į Judėjos sritį, anapus Jordano.
[2] Paskui Jį sekė didelės minios žmonių, ir Jis ten juos išgydė.
[3] Fariziejai taip pat atėjo pas Jį ir, mėgindami Jį, klausė: "Ar galima vyrui dėl kokios nors priežasties atleisti savo žmoną?"
[4] Jis atsakė: "Argi neskaitėte, jog Kūrėjas iš pradžių 'sukūrė juos, vyrą ir moterį',
[5] ir pasakė: 'Todėl žmogus paliks tėvą ir motiną ir susijungs su savo žmona, ir du taps vienu kūnu'.
[6] Taigi jie jau nebėra du, o vienas kūnas. Todėl ką Dievas sujungė, žmogus teneperskiria".
[7] Tada jie paklausė Jo: "O kodėl Mozė įsakė duoti skyrybų raštą, atleidžiant žmoną?"
[8] Jis atsakė: "Mozė leido jums atleisti savo žmonas dėl jūsų šir-

17 2 Tes 3,6.14
18 Jn 20,22.23
19 1 Kor 1,10; 1 Jn 3,22; 1 Jn 5,14
20 Apd 20,7
21 Lk 17,4
22 Kol 3,13
25 2 Kar 4,1
32 Lk 7,41-43
35 Jok 2,13

19 SKYRIUS
1 Mk 10,1-12
2 Mt 12,15
4 Pr 1,27; Pr 5,2
5 Pr 2,24; 1 Kor 6,16; 1 Kor 7,2
7 Įst 24,1-4
8 Mal 2,16; Hbr 3,15

dies kietumo, bet pradžioje taip nebuvo.
[9] Ir Aš jums sakau: kas atleidžia savo žmoną, – jei ne dėl ištvirkavimo, – ir veda kitą, svetimauja. Ir kas atleistąją veda, svetimauja".
[10] Jo mokiniai pasakė Jam: "Jei tokie vyro ir žmonos reikalai, tai geriau nevesti".
[11] Jis jiems atsakė: "Ne visi gali išmanyti tuos žodžius, o tik tie, kuriems duota.
[12] Nes yra eunuchų, kurie gimė tokie iš motinos įsčių. Yra eunuchų, kuriuos tokius padarė žmonės. Ir yra eunuchų, kurie patys save tokius padarė dėl dangaus karalystės. Kas pajėgia išmanyti, teišmano".
[13] Tuomet atvedė pas Jį vaikučių, kad Jis uždėtų rankas ant jų ir pasimelstų, o mokiniai draudė jiems.
[14] Bet Jėzus tarė: "Leiskite mažutėlius ir nedrauskite jiems ateiti pas mane, nes tokių yra dangaus karalystė".
[15] Ir, uždėjęs ant jų rankas, Jis iš ten išėjo.
[16] Ir štai vienas, prie Jo priėjęs, klausė: "Gerasis Mokytojau, ką gero turiu daryti, kad turėčiau amžinąjį gyvenimą?"
[17] Jis jam atsakė: "Kodėl vadini mane geru? Nė vieno nėra gero, tik vienas Dievas. O jei nori įeiti į gyvenimą, laikykis įsakymų".
[18] Tas paklausė Jo: "Kokių?" Jėzus atsakė: "Nežudyk, nesvetimauk, nevok, melagingai neliudyk;
[19] gerbk savo tėvą ir motiną; mylėk savo artimą kaip save patį".
[20] Jaunuolis Jam tarė: "Viso to laikausi nuo savo jaunystės. Ko dar man trūksta?"

9 Mt 5,32
10 Pat 21,19
12 1 Kor 7,32
13 Lk 18,15
14 Mt 18,3.4
16 Mk 10,17-30; Lk 10,25
17 Kun 18,5; Nah 1,7
18 Iš 20,13-16
19 Iš 20,12-16; Kun 19,18; Įst 5,16-20
20 Fil 3,6.7
21 Apd 2,45; Apd 4,34.35
23 1 Tim 6,9
26 Jer 32,17
27 Įst 33,9
28 Lk 22,28-30
29 Mk 10,29.30
30 Lk 13,30
20 SKYRIUS

[21] Jėzus atsakė: "Jei nori būti tobulas, eik, parduok, ką turi, išdalink vargšams, ir turėsi turtą danguje. Tada ateik ir sek paskui mane".
[22] Išgirdęs tuos žodžius, jaunuolis nuliūdęs pasitraukė, nes turėjo daug turto.
[23] Tada Jėzus tarė savo mokiniams: "Iš tiesų sakau jums: turtingas sunkiai įeis į dangaus karalystę.
[24] Ir dar kartą jums sakau: lengviau kupranugariui išlįsti pro adatos ausį, negu turtingam įeiti į Dievo karalystę".
[25] Tai išgirdę, Jo mokiniai labai nustebo ir klausė: "Kas tada gali būti išgelbėtas?"
[26] Jėzus pažvelgė į juos ir tarė: "Žmonėms tai neįmanoma, bet Dievui viskas įmanoma".
[27] Tada Petras Jį paklausė: "Štai mes viską palikome ir sekame paskui Tave. Kas mums bus už tai?"
[28] Jėzus jiems atsakė: "Iš tiesų sakau jums: atgimime, kai Žmogaus Sūnus sėdės savo šlovės soste, jūs, mano sekėjai, irgi sėdėsite dvylikoje sostų, teisdami dvylika Izraelio giminių.
[29] Ir kiekvienas, kas paliko namus ar brolius, ar seseris, ar tėvą, ar motiną, ar žmoną, ar vaikus, ar laukus dėl mano vardo, gaus šimteriopai ir paveldės amžinąjį gyvenimą.
[30] Tačiau daug pirmųjų bus paskutiniai, ir paskutiniai – pirmi".

20

"Su dangaus karalyste yra panašiai, kaip su šeimininku, kuris anksti rytą išėjo samdytis darbininkų savo vynuogynui.
[2] Susiderėjęs su darbininkais po

denarą dienai, jis nusiuntė juos į savo vynuogyną.
[3] Išėjęs apie trečią valandą, jis pamatė kitus, stovinčius aikštėje be darbo.
[4] Jis tarė jiems: 'Eikite ir jūs į mano vynuogyną, ir, kas bus teisinga, aš jums užmokėsiu!' Jie nuėjo.
[5] Ir vėl išėjęs apie šeštą ir devintą valandą, jis taip pat padarė.
[6] Išėjęs apie vienuoliktą, jis rado dar kitus stovinčius be darbo ir sako jiems: 'Ko čia stovite visą dieną be darbo?'
[7] Jie atsakė: 'Kad niekas mūsų nepasamdė'. Jis tarė jiems: 'Eikite ir jūs į vynuogyną, ir, kas bus teisinga, jūs gausite'.
[8] Atėjus vakarui, vynuogyno šeimininkas liepė ūkvedžiui: 'Pašauk darbininkus ir išmokėk jiems atlyginimą, pradėdamas nuo paskutiniųjų ir baigdamas pirmaisiais!'
[9] Atėję pasamdytieji apie vienuoliktą valandą kiekvienas gavo po denarą.
[10] Prisiartinę pirmieji manė daugiau gausią, bet irgi gavo po denarą.
[11] Paėmę jie murmėjo prieš šeimininką,
[12] sakydami: 'Šitie paskutinieji tedirbo vieną valandą, o tu sulyginai juos su mumis, nešusiais dienos ir kaitros naštą'.
[13] Bet jis vienam iš jų atsakė: 'Bičiuli, aš tavęs neskriaudžiu! Argi ne už denarą susiderėjai su manimi?
[14] Imk, kas tavo, ir eik sau. Aš noriu ir šitam paskutiniam duoti tiek, kiek tau.
[15] Argi aš neturiu teisės daryti ką noriu su tuo, kas mano? Ar todėl tavo akis pikta, kad aš geras?'
[16] Taip paskutinieji bus pirmi, o pirmieji – paskutiniai; nes daug yra pašauktų, bet maža išrinktų".
[17] Išvykdamas į Jeruzalę, Jėzus pasiėmė skyrium dvylika mokinių ir kelyje kalbėjo jiems:
[18] "Štai einame į Jeruzalę, ir Žmogaus Sūnus bus išduotas aukštiesiems kunigams bei Rašto žinovams. Jie nuteis Jį mirti,
[19] atiduos pagonims tyčiotis, nuplakti ir nukryžiuoti, ir trečią dieną Jis prisikels".
[20] Tada prie Jėzaus priėjo Zebediejaus sūnų motina kartu su savo sūnumis ir, pagarbinusi Jį, ėmė kažko prašyti.
[21] Jis paklausė jos: "Ko nori?" Toji atsakė: "Leisk, kad šitie abu mano sūnūs Tavo karalystėje sėdėtų vienas Tavo dešinėje, o kitas kairėje".
[22] Jėzus atsakė: "Nežinote, ko prašote. Ar galite gerti taurę, kurią Aš gersiu, ir būti krikštijami krikštu, kuriuo Aš krikštijamas?" Jie atsakė: "Galime".
[23] Tuomet Jis tarė: "Mano taurę, tiesa, gersite, ir krikštu, kuriuo Aš krikštijamas, būsite pakrikštyti, bet vietą mano dešinėje ar kairėje ne Aš duodu; tai bus tiems, kuriems mano Tėvo paruošta".
[24] Tai išgirdę, kiti dešimt mokinių supyko ant dviejų brolių.
[25] O Jėzus, pasikvietęs juos pas save, tarė: "Jūs žinote, kad pagonių valdovai jiems viešpatauja ir didieji juos valdo.
[26] Bet tarp jūsų taip neturi būti. Kas iš jūsų nori būti didžiausias, tebūnie jūsų tarnas,
[27] ir kas nori būti pirmas tarp jūsų, tebūnie jūsų vergas.
[28] Ir Žmogaus Sūnus atėjo, ne kad

15 Įst 15,9; Rom 9,20.21
16 Mt 19,30; Mt 22,14
17 Mk 10,32-34
18 Mt 16,21
19 Mt 26,67.68; Mt 27,2.26.29.41; Mt 28,5.6; Apd 3,13-15
20 Mt 4,21; Mt 10,2; Mk 10,35-45
21 Mt 19,28
22 Lk 12,50; Lk 22,42
23 Apd 12,2
24 Mk 10,41
26 Mt 23,11; 1 Pt 5,3
27 Mt 18,4
28 Iz 53,10.11; Lk 22,27; Jn 13,4; Rom 5,15.19; Fil 2,6.7

Jam tarnautų, bet pats tarnauti ir savo gyvybės atiduoti kaip išpirkos už daugelį".

[29] Jiems išeinant iš Jericho, paskui Jį sekė didelė minia.

[30] Ir štai pakelėje sėdėjo du neregiai. Išgirdę praeinantį Jėzų, jie ėmė šaukti: "Viešpatie, Dovydo Sūnau, pasigailėk mūsų!"

[31] Minia draudė juos, kad tylėtų, bet anie dar garsiau šaukė: "Viešpatie, Dovydo Sūnau, pasigailėk mūsų!"

[32] Jėzus sustojo, pašaukė juos ir paklausė: "Ko norite, kad jums padaryčiau?"

[33] Neregiai Jam atsakė: "Viešpatie, kad atsivertų mūsų akys".

[34] Pasigailėjęs Jėzus palietė jų akis; jie tučtuojau praregėjo ir nusekė paskui Jį.

21

Kai jie prisiartino prie Jeruzalės ir atėjo į Betfagę prie Alyvų kalno, Jėzus pasiuntė du mokinius,

[2] liepdamas: "Eikite į priešais esantį kaimą ir tuojau rasite pririštą asilę su asilaičiu. Atriškite ir atveskite juos man.

[3] O jeigu kas imtų dėl to teirautis, atsakykite: 'Jų reikia Viešpačiui', ir iš karto juos paleis".

[4] Tai įvyko, kad išsipildytų, kas per pranašą buvo pasakyta:

[5] "Sakykite Siono dukrai: štai atkeliauja tavo karalius, romus, ir joja ant asilės, lydimas asilaičio, darbinio gyvulio jauniklio".

[6] Mokiniai nuėjo ir padarė, kaip Jėzus jiems įsakė.

[7] Jie atvedė asilę su asilaičiu, apdengė juos savo apsiaustais, ir Jis užsėdo ant viršaus.

[8] Didžiulė minia tiesė drabužius ant kelio. Kiti kirto ir klojo ant kelio medžių šakas.

[9] Iš priekio ir iš paskos einančios minios šaukė: "Osana Dovydo Sūnui! Palaimintas, kuris ateina Viešpaties vardu! Osana aukštybėse!"

[10] Jam įėjus į Jeruzalę, sujudo visas miestas ir klausinėjo: "Kas yra šitas?"

[11] O minios kalbėjo: "Tai pranašas Jėzus iš Galilėjos Nazareto".

[12] Įėjęs į Dievo šventyklą, Jėzus išvarė visus parduodančius ir perkančius šventykloje, išvartė pinigų keitėjų stalus bei karvelių pardavėjų suolus

[13] ir tarė jiems: "Parašyta: 'Mano namai vadinsis maldos namai', o jūs pavertėte juos 'plėšikų lindyne!' "

[14] Šventykloje prie Jo susirinko aklų ir luošų, ir Jis išgydė juos.

[15] O aukštieji kunigai ir Rašto žinovai, pamatę stebuklus, kuriuos Jis padarė, ir vaikus, šaukiančius šventykloje: "Osana Dovydo Sūnui!", įpyko

[16] ir sakė Jam: "Ar girdi, ką jie sako?" Jėzus atsiliepė: "Girdžiu. Argi niekada neskaitėte: 'Iš vaikų ir žindomų kūdikių lūpų Tu paruošei sau tobulą gyrių'?"

[17] Ir, palikęs juos, Jis išėjo iš miesto į Betaniją ir ten apsinakvojo.

[18] Rytą, grįždamas į miestą, Jis išalko.

[19] Pamatęs pakelėje figmedį, priėjo prie jo, bet nieko nerado, vien tik lapus. Ir tarė jam: "Tegul per amžius ant tavęs neaugs vaisiai!" Ir figmedis kaipmat nudžiūvo.

[20] Tai pamatę, mokiniai nustebo ir sakė: "Kaip tas figmedis taip greit nudžiūvo?!"

29 Mk 10,46-52
30 Ez 37,21-25; Mt 9,27
31 Mt 19,13
34 Mt 9,36; Mt 14,14; Mt 15,32; Mt 18,27

21 SKYRIUS

1 Zch 14,4; Lk 19,29-38
5 Zch 9,9
6 Mk 11,4
7 2 Kar 9,13
8 Kun 23,40
9 Ps 118,25.26; Mt 23,39
10 Jn 2,13.15
11 Jn 6,14; Jn 7,40; Jn 9,17
12 Įst 14,25; Mk 11,15-18
13 Iz 56,7; Jer 7,11
15 Jn 7,42
16 Ps 8,2
17 Jn 11,1.18; Jn 12,1
18 Mk 11,12-14.20-24
19 Mk 11,13
20 Mk 11,20

[21] Jėzus atsakė: "Iš tiesų sakau jums: jeigu turėsite tikėjimą ir neabejosite, jūs ne tik padarysite taip su figmedžiu, bet ir jei pasakysite šitam kalnui: 'Pasikelk ir meskis į jūrą!', taip įvyks.
[22] Ir visa, ko tik prašysite maldoje tikėdami, – gausite".
[23] Kai Jėzus atėjo į šventyklą ir pradėjo mokyti, priėjo prie Jo aukštųjų kunigų ir tautos vyresniųjų, kurie klausė: "Kokią teisę turi taip daryti? Ir kas Tau davė šitą valdžią?"
[24] Jėzus atsakė: "Aš irgi paklausiu jus vieno dalyko. Jei man atsakysite, ir Aš pasakysiu, kokia valdžia tai darau.
[25] Iš kur buvo Jono krikštas? Iš dangaus ar iš žmonių?" Jie samprotavo tarpusavy: "Jei pasakysime – iš dangaus, Jis mums sakys: 'Tai kodėl juo netikėjote?'
[26] O pasakyti – iš žmonių, baisu prieš minią, nes visi laiko Joną pranašu".
[27] Todėl jie atsakė Jėzui: "Mes nežinome". Tada Jis tarė: "Tai ir Aš jums nesakysiu, kokia valdžia tai darau".
[28] "Kaip jūs manote? Vienas žmogus turėjo du sūnus. Kartą, priėjęs prie pirmojo, tarė: 'Sūnau, eik ir padirbėk šiandien mano vynuogyne'.
[29] Šis atsakė: 'Nenoriu', bet vėliau apsigalvojo ir nuėjo.
[30] Paskui tėvas kreipėsi į antrąjį sūnų tais pačiais žodžiais. Šis jam atsakė: 'Einu, viešpatie', bet nenuėjo.
[31] Kuris iš jų įvykdė tėvo valią?" Jie atsakė: "Pirmasis". Tada Jėzus jiems tarė: "Iš tiesų sakau jums: muitininkai ir paleistuvės pirma jūsų eina į Dievo karalystę.
[32] Nes Jonas atėjo pas jus teisumo keliu, bet jūs netikėjote juo. O muitininkai ir paleistuvės juo tikėjo. Bet jūs, tai matydami, nė vėliau neatgailavote ir netikėjote juo".
[33] "Pasiklausykite kito palyginimo. Buvo vienas šeimininkas, kuris pasodino vynuogyną, aptvėrė jį tvora, įrengė spaustuvą, pastatė bokštą, išnuomojo vynininkams ir iškeliavo į tolimą šalį.
[34] Atėjus vaisių metui, jis nusiuntė savo tarnus pas vynininkus atsiimti savo vaisių.
[35] Bet vynininkai, nutvėrę jo tarnus, vieną primušė, kitą nužudė, o trečią užmėtė akmenimis.
[36] Jis vėl nusiuntė tarnų, daugiau negu pirma. Bet vynininkai ir su šitais pasielgė kaip su anais.
[37] Galiausiai jis išsiuntė pas juos savo sūnų, sakydamas: 'Jie gerbs mano sūnų'.
[38] Tačiau vynininkai, išvydę sūnų, ėmė kalbėtis: 'Tai paveldėtojas! Eime, užmuškime jį ir pagrobkime palikimą'.
[39] Nutvėrę jie išmetė jį iš vynuogyno ir užmušė.
[40] Tad ką gi atvykęs vynuogyno šeimininkas padarys su tais vynininkais?"
[41] Jie atsakė Jam: "Jis žiauriai nužudys piktadarius ir išnuomos vynuogyną kitiems vynininkams, kurie, atėjus metui, atiduos vaisių".
[42] Jėzus jiems tarė: "Ar niekada neskaitėte Raštuose: 'Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo kertiniu akmeniu. Tai Viešpaties padaryta ir nuostabu mūsų akyse'.
[43] Todėl sakau jums: Dievo kara-

21 Mt 17,20; 1 Kor 13,2; Jok 1,6
22 Mt 7,7-11
23 Iš 2,14; Lk 20,1-8
25 Jn 1,15-34
26 Mt 14,5; Mt 21,46; Mk 6,20
28 Mt 20,1; Mt 21,33
31 Lk 7,29.37-50
32 Lk 3,1-13; Lk 7,29
33 Mt 25,14; Lk 20,9-19
35 1 Tes 2,15
37 Jn 3,16
38 Jn 11,53; Hbr 1,2
39 Apd 2,23
41 Lk 20,16; Lk 21,24; Apd 13,46
42 Ps 118,22.23
43 Mt 8,12

lystė bus iš jūsų atimta ir duota tautai, kuri neš jos vaisių.
[44] Kas kris ant to akmens, tas suduš, o ant ko tas akmuo užgrius, tą sutriuškins".
[45] Išgirdę Jo palyginimus, aukštieji kunigai ir fariziejai suprato, kad Jis kalbėjo apie juos.
[46] Jie stengėsi Jį suimti, tačiau bijojo minios, nes ji laikė Jį pranašu.

22 Jėzus vėl kalbėjo palyginimais:
[2] "Su dangaus karalyste yra panašiai kaip su karaliumi, kuris kėlė savo sūnui vestuves.
[3] Jis išsiuntė tarnus šaukti pakviestųjų į vestuvių pokylį, bet tie nenorėjo ateiti.
[4] Tada jis vėl siuntė kitus tarnus, liepdamas: 'Sakykite pakviestiesiems: Štai surengiau pokylį, mano jaučiai ir nupenėti veršiai papjauti, ir viskas paruošta. Ateikite į vestuves!'
[5] Tačiau kviečiamieji jo nepaisė ir nuėjo kas sau: vienas į ūkį, kitas prekiauti,
[6] o kiti tarnus nutvėrę išniekino ir užmušė.
[7] Tai išgirdęs, karalius užsirūstino ir, išsiuntęs kariuomenes, sunaikino tuos žmogžudžius ir padegė jų miestą.
[8] Tuomet jis tarė savo tarnams: 'Vestuvės surengtos, bet pakviestieji nebuvo verti.
[9] Todėl eikite į kryžkeles ir, ką tik rasite, kvieskite į vestuves'.
[10] Tarnai išėjo į kelius ir surinko visus, ką tik sutiko, blogus ir gerus. Ir vestuvės buvo pilnos svečių.
[11] Karalius atėjo pasižiūrėti svečių ir pamatė žmogų, neapsirengusį vestuviniu drabužiu.

44 Iz 8,14.15; Dan 2,44
46 Mt 21,11.26

22 SKYRIUS

1 Lk 14,16; Apr 19,7-9
4 Pat 9,2
8 Mt 10,11
10 Mt 13,38.47.48
11 2 Kor 5,3; Ef 4,24; Kol 3,10.12; Apr 3,4; Apr 16,15; Apr 19,8
13 Mt 8,12; Mt 25,30; Lk 13,28
14 Mt 20,16
15 Mk 12,13-17; Lk 20,20-26
16 Mk 3,6; Mk 8,15; Mk 12,13
21 Mt 17,25; Rom 13,1-7; 1 Kor 3,23; 1 Kor 6,19.20; 1 Kor 12,27; 1 Pt 2,13-15
23 Mk 12,18-27; Lk 20,27-40; Apd 23,8
24 Įst 25,5

[12] Jis tarė jam: 'Bičiuli, kaip čia įėjai, neturėdamas vestuvių drabužio?' Tasai tylėjo.
[13] Tada karalius paliepė tarnams: 'Suriškite jam rankas ir kojas ir išmeskite jį laukan į tamsybes. Ten bus verksmas ir dantų griežimas'.
[14] Nes daug pašauktų, bet maža išrinktų".
[15] Tuomet fariziejai pasitraukė ir tarėsi, kaip Jį sugauti kalboje.
[16] Jie nusiuntė pas Jį savo mokinių kartu su erodininkais, kurie klausė: "Mokytojau, mes žinome, kad esi tiesus, mokai Dievo kelio, kaip reikalauja tiesa, ir niekam nepataikauji, nes neatsižvelgi į asmenis.
[17] Tad pasakyk mums, kaip manai: reikia mokėti ciesoriui mokesčius ar ne?"
[18] Suprasdamas jų klastą, Jėzus tarė: "Kam spendžiate man pinkles, veidmainiai?
[19] Parodykite man mokesčių pinigą!" Jie padavė Jam denarą.
[20] Jis paklausė: "Kieno čia atvaizdas ir įrašas?"
[21] Jie atsakė: "Ciesoriaus". Tuomet Jėzus jiems tarė: "Atiduokite tad, kas ciesoriaus, ciesoriui, o kas Dievo – Dievui".
[22] Tai girdėdami, jie stebėjosi ir, palikę Jį, nuėjo.
[23] Tą pačią dieną atėjo pas Jį sadukiejų, kurie nepripažįsta mirusiųjų prisikėlimo, ir klausė:
[24] "Mokytojau, Mozė yra pasakęs: 'Jei kas mirtų bevaikis, tegul jo brolis veda jo žmoną ir pažadina savo broliui palikuonių'.
[25] Štai pas mus buvo septyni broliai. Pirmasis vedęs mirė ir, neturėdamas vaikų, paliko žmoną savo broliui.

[26] Taip atsitiko antrajam ir trečiajam iki septintojo.
[27] Po jų visų numirė ir ta moteris.
[28] Tad kurio iš septynių ji bus žmona prisikėlime? Juk visi yra ją turėję".
[29] Jėzus jiems atsakė: "Jūs klystate, nepažindami nei Raštų, nei Dievo jėgos.
[30] Prisikėlime nei ves, nei tekės, bet bus kaip Dievo angelai danguje.
[31] O apie mirusiųjų prisikėlimą ar neskaitėte, kas jums Dievo pasakyta:
[32] 'Aš esu Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas'. Dievas nėra mirusiųjų Dievas, bet gyvųjų!"
[33] Tai girdėdama, minia stebėjosi Jo mokymu.
[34] Fariziejai, išgirdę, kad Jėzus nutildė sadukiejus, susirinko kartu,
[35] ir vienas iš jų, Įstatymo mokytojas, mėgindamas Jį, paklausė:
[36] "Mokytojau, koks įsakymas yra didžiausias Įstatyme?"
[37] Jėzus jam atsakė: " 'Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela ir visu savo protu'.
[38] Tai pirmasis ir didžiausias įsakymas.
[39] Antrasis – panašus į jį: 'Mylėk savo artimą kaip save patį'.
[40] Šitais dviem įsakymais remiasi visas Įstatymas ir Pranašai".
[41] Kol fariziejai tebebuvo susirinkę, Jėzus juos paklausė:
[42] "Ką jūs manote apie Kristų? Kieno Jis Sūnus?" Jie atsakė: "Dovydo".
[43] Jis tarė jiems: "O kodėl gi Dovydas, Dvasios įkvėptas, vadina Jį Viešpačiu, sakydamas:
[44] 'Viešpats tarė mano Viešpačiui: sėskis mano dešinėje, kol patiesiu Tavo priešus tarsi pakojį po Tavo kojų'.
[45] Jei tad Dovydas vadina Jį Viešpačiu, kaipgi tada Jis gali būti jo Sūnus?"
[46] Ir nė vienas negalėjo Jam atsakyti nė žodžio, ir niekas nedrįso nuo tos dienos Jį klausinėti.

23

Tuomet Jėzus ėmė kalbėti minioms ir savo mokiniams:
[2] "Į Mozės krasę atsisėdo Rašto žinovai ir fariziejai.
[3] Todėl visko, ko jie liepia jums laikytis, laikykitės ir vykdykite, tačiau nesielkite, kaip jie elgiasi, nes jie kalba, bet nedaro.
[4] Jie riša sunkias, nepanešamas naštas ir krauna žmonėms ant pečių, o patys nenori jų nė pirštu pajudinti.
[5] Jie viską daro, kad būtų žmonių matomi. Jie pasiplatina maldos diržus ir pasididina apsiaustų kutus.
[6] Jie mėgsta garbės vietas pokyliuose bei pirmuosius krėslus sinagogose,
[7] mėgsta sveikinimus aikštėse ir, kad žmonės juos vadintų 'Rabi, Rabi'.
[8] Bet jūs nesivadinkite 'Rabi', nes vienas yra jūsų Mokytojas – Kristus, o jūs visi esate broliai.
[9] Ir nė vieno žemėje nevadinkite tėvu, nes vienas jūsų Tėvas, kuris yra danguje.
[10] Taip pat nesivadinkite mokytojais, nes vienas jūsų Mokytojas – Kristus.
[11] Kas iš jūsų didžiausias, tebūna jums tarnas.
[12] Ir kas save aukština, bus paže-

29 Jn 20,9
30 1 Jn 3,2
32 Pr 17,7; Pr 26,24; Pr 28,21; Iš 3,6.15; Mk 12,26; Lk 20,37; Apd 7,32; Hbr 11,16
33 Mt 7,28
34 Mk 12,28-31; Lk 10,25-37
35 Lk 7,30; Lk 10,25; Lk 11,45.46.52; Lk 14,3; Tit 3,13
37 Įst 6,5; Įst 10,12; Įst 30,6
39 Kun 19,18; Mt 19,19; Mk 12,31; Lk 10,27; Rom 13,9; Gal 5,14; Jok 2,8
40 Mt 7,12; Rom 13,10; 1 Tim 1,5
41 Lk 20,41-44
42 Mt 1,1; Mt 21,9
44 Ps 110,1
46 Mk 12,34; Lk 14,6

23 SKYRIUS

2 Neh 8,4.8
3 Rom 2,19
4 Lk 11,46
5 Mt 6,1-6.16-18
6 Lk 11,43; Lk 20,46
8 Jok 3,1
9 Mal 1,6
11 Mt 20,26.27
12 Lk 14,11; Lk 18,14

mintas, o kas save žemina, bus išaukštintas.

13 Bet vargas jums, veidmainiai Rašto žinovai ir fariziejai! Nes jūs užrakinate žmonėms dangaus karalystę ir nei patys neinate, nei į ją einantiems neleidžiate įeiti.

14 Vargas jums, veidmainiai Rašto žinovai ir fariziejai! Nes jūs suryjate našlių namus ir dedatės kalbą ilgas maldas, todėl gausite dar didesnį pasmerkimą.

15 Vargas jums, veidmainiai Rašto žinovai ir fariziejai! Nes jūs keliaujate per jūrą ir sausumą, kad laimėtumėte vieną naujatikį, ir kai jis tokiu tampa, jūs padarote iš jo pragaro vaiką, dvigubai blogesnį už jus pačius.

16 Vargas jums, aklieji vadai, kurie sakote: 'Jei kas prisiektų šventykla, tai nieko, o jei kas prisiektų šventyklos auksu, tai jis įsipareigoja'.

17 Kvaili jūs ir akli! Kas gi didesnis – auksas ar šventykla, kuri pašventina auksą?

18 Arba vėl sakote: 'Jei kas prisiektų aukuru, tai nieko, o jei kas prisiektų atnaša ant aukuro, tai jis įsipareigoja'.

19 Kvaili ir akli! Kas gi didesnis – atnaša ar aukuras, kuris pašventina atnašą?

20 Todėl, kas prisiekia aukuru, prisiekia juo ir viskuo, kas ant jo padėta,

21 o kas prisiekia šventykla, prisiekia ja ir Tuo, kuris joje gyvena.

22 Ir kas prisiekia dangumi, prisiekia Dievo sostu ir Tuo, kuris jame sėdi.

23 Vargas jums, veidmainiai Rašto žinovai ir fariziejai! Nes jūs duodate dešimtinę nuo mėtų, krapų ir kmynų, o paliekate, kas Įstatyme svarbiau, – teisingumą, gailestingumą ir tikėjimą. Tai turite daryti ir ano nepalikti!

24 Akli vadai, jūs iškošiate uodą, o praryjate kupranugarį.

25 Vargas jums, veidmainiai Rašto žinovai ir fariziejai! Nes jūs valote taurės bei dubens išorę, o viduje esate pilni gobšumo ir nesusilaikymo.

26 Aklas fariziejau! Pirmiau išvalyk taurės ir dubens vidų, kad būtų švari ir išorė!

27 Vargas jums, veidmainiai Rašto žinovai ir fariziejai! Nes jūs panašūs į pabaltintus kapus, kurie iš paviršiaus atrodo gražiai, o viduje pilni numirėlių kaulų ir visokių nešvarumų.

28 Taip ir jūs iš paviršiaus atrodote žmonėms teisūs, o viduje esate pilni veidmainystės ir nedorumo.

29 Vargas jums, veidmainiai Rašto žinovai ir fariziejai! Nes jūs statote pranašams antkapius, puošiate teisiųjų kapus

30 ir sakote: 'Jei būtume gyvenę savo protėvių dienomis, nebūtume kartu su jais susitepę pranašų krauju'.

31 Taigi jūs patys prieš save liudijate, jog esate pranašų žudytojų vaikai.

32 Pripildykite tad savo tėvų saiką!

33 Gyvatės! Angių išperos! Kaip jūs ištrūksite nuo pasmerkimo į pragarą?!

34 Todėl štai siunčiu pas jus pranašų, išminčių ir Rašto žinovų. Vienus iš jų užmušite ir nukryžiuosite, kitus plaksite savo sinagogose ir persekiosite nuo miesto iki miesto,

35 kad ant jūsų kristų visas teisus

13 Lk 11,52
14 Mk 12,40
16 Mt 5,33.34; Mt 15,14; Mt 23,24
17 Iš 30,29
19 Iš 29,37
21 1 Kar 8,13
22 Mt 5,34
23 Oz 6,6; Lk 11,42; Lk 18,12
25 Lk 11,39
27 Apd 23,3
29 Lk 11,47.48
31 Apd 7,51.52
32 1 Tes 2,16
33 Mt 3,7; Mt 12,34
34 Lk 11,49; Apd 7,54-60; Apd 22,19; 2 Kor 11,24.25
35 Pr 4,8; 2 Krn 24,20.21; Apr 18,24

kraujas, pralietas žemėje, pradedant teisiojo Abelio krauju ir baigiant krauju Barachijo sūnaus Zacharijo, kurį nužudėte tarp šventyklos ir aukuro.
36 Iš tiesų sakau jums: visa tai ištiks šitą kartą".
37 "Jeruzale, Jeruzale! Tu žudai pranašus ir užmėtai akmenimis tuos, kurie pas tave siųsti. Kiek kartų norėjau surinkti tavo vaikus, kaip višta surenka savo viščiukus po sparnais, o tu nenorėjai!
38 Štai jūsų namai jums paliekami tušti.
39 Ir sakau jums: nuo dabar jūs manęs nebematysite, kol tarsite: 'Palaimintas Tas, kuris ateina Viešpaties vardu!' "

24 Išėjęs iš šventyklos, Jėzus ėjo tolyn. Priėjo Jo mokiniai, rodydami Jam šventyklos pastatus.
2 O Jis jiems tarė: "Ar matote visa tai? Iš tiesų sakau jums: čia neliks akmens ant akmens, viskas bus išgriauta!"
3 Kai Jis sėdėjo Alyvų kalne, priėjo vieni mokiniai ir klausė: "Pasakyk mums, kada tai įvyks? Ir koks Tavo atėjimo ir pasaulio pabaigos ženklas?"
4 Jėzus jiems atsakė: "Žiūrėkite, kad niekas jūsų nesuklaidintų.
5 Daug kas ateis mano vardu ir sakys: 'Aš esu Kristus!', ir daugelį suklaidins.
6 Girdėsite apie karus ir karų gandus. Žiūrėkite, kad neišsigąstumėte, nes visa tai turi įvykti. Bet tai dar ne galas.
7 Tauta sukils prieš tautą ir karalystė prieš karalystę. Įvairiose vietose bus badmečių, marų ir žemės drebėjimų.
8 Tačiau visa tai – gimdymo skausmų pradžia.
9 Tada jus atiduos kankinti ir žudyti. Jūs būsite visų tautų nekenčiami dėl mano vardo.
10 Daugelis pasipiktins, vieni kitus išdavinės ir vieni kitų nekęs.
11 Atsiras daug netikrų pranašų, kurie daugelį suvedžios.
12 Kadangi įsigalės neteisumas, daugelio meilė atšals.
13 Bet kas ištvers iki galo, tas bus išgelbėtas.
14 Ir bus paskelbta ši karalystės Evangelija visame pasaulyje paliudyti visoms tautoms. Ir tada ateis galas".
15 "Todėl, kai pamatysite per pranašą Danielių paskelbtą naikinimo bjaurastį, stovinčią šventoje vietoje (kas skaito, teišmano),
16 tada, kas bus Judėjoje, tebėga į kalnus,
17 kas ant stogo, tenelipa žemėn pasiimti ko nors iš savo namų,
18 o kas laukuose, tenegrįžta pasiimti apsiausto.
19 Vargas nėščioms ir žindančioms tomis dienomis!
20 Bet melskitės, kad jums netektų bėgti žiemą ar per sabatą.
21 Tuomet bus didelis suspaudimas, kokio nėra buvę nuo pasaulio pradžios iki dabar ir kokio daugiau nebebus.
22 Ir jeigu tos dienos nebūtų sutrumpintos, neišsigelbėtų nė vienas kūnas. Bet dėl išrinktųjų tos dienos bus sutrumpintos.
23 Jei tada kas nors jums sakys: 'Štai čia Kristus', arba: 'Jis tenai!', – netikėkite,
24 nes atsiras netikrų kristų ir netik-

37 Įst 32,11.12; 2 Krn 24,20.21; 2 Krn 36,15.16; Ps 17,8; Ps 91,4; Lk 13,34.35
39 Ps 118,26

24 SKYRIUS

1 Mk 13,1
2 Lk 19,44
3 Mk 13,3; 1 Tes 5,1-3
4 Kol 2,8.18
5 Mt 24,11; Jn 5,43
7 Ag 2,22; Apr 6,5.6
9 Mt 10,17
11 1 Tim 4,1; 2 Pt 2,1
12 2 Tes 2,3
13 Mt 10,22
14 Mt 4,23; Rom 10,18
15 Dan 9,23.27; Dan 11,31; Dan 12,11; Mk 13,14
19 Lk 23,29
21 Dan 9,26
22 Iz 65,8.9
23 Lk 17,23
24 2 Tes 2,9; 2 Tim 2,19

rų pranašų, ir jie darys didelių ženklų bei stebuklų, kad suklaidintų, jei įmanoma, net išrinktuosius.
[25] Štai Aš jums iš anksto tai pasakiau!"
[26] "Todėl, jeigu jums sakytų: 'Štai Jis dykumoje!', neikite, 'Štai Jis kambariuose!', netikėkite.
[27] Kaip žaibas tvyksteli iš rytų ir nušvinta iki vakarų, toks bus ir Žmogaus Sūnaus atėjimas.
[28] Kur tik bus lavonų, ten sulėks ir maitvanagiai.
[29] Tuoj pat po tų suspaudimo dienų saulė užtems, mėnulis nebeduos šviesos, žvaigždės kris iš dangaus, ir dangaus jėgos bus sudrebintos.
[30] Tada danguje pasirodys Žmogaus Sūnaus ženklas, ir visos žemės giminės raudos ir pamatys Žmogaus Sūnų, ateinantį dangaus debesyse su galybe ir didžia šlove.
[31] Jis pasiųs savo angelus su skardžiais trimitų garsais, ir jie surinks Jo išrinktuosius iš keturių žemės pusių, nuo vieno dangaus pakraščio iki kito.
[32] Pasimokykite iš palyginimo su figmedžiu: kai jo šaka suminkštėja ir sprogsta lapai, jūs žinote, jog artėja vasara.
[33] Taip pat, visa šita išvydę, žinokite, jog tai arti, prie durų.
[34] Iš tiesų sakau jums: ši karta nepraeis, iki visa tai įvyks.
[35] Dangus ir žemė praeis, bet mano žodžiai nepraeis.
[36] Tačiau tos dienos ir valandos niekas nežino, nė dangaus angelai, o vien tik mano Tėvas".
[37] "Kaip buvo Nojaus dienomis, taip bus ir tada, kai ateis Žmogaus Sūnus.
[38] Kaip dienomis prieš tvaną žmonės valgė, gėrė, tuokėsi ir tuokė iki tos dienos, kurią Nojus įžengė į laivą,
[39] nieko nenumanydami, kol užėjo tvanas ir visus nusinešė; taip bus ir tada, kai ateis Žmogaus Sūnus.
[40] Tada du bus kartu lauke, ir vienas bus paimtas, o kitas paliktas.
[41] Dvi mals girnomis, ir viena bus paimta, o kita palikta.
[42] Todėl budėkite, nes nežinote, kurią valandą ateis jūsų Viešpats.
[43] Supraskite ir tai: jeigu šeimininkas žinotų, kurią nakties valandą ateis vagis, jis budėtų ir neleistų jam įsilaužti į namus.
[44] Todėl ir jūs būkite pasiruošę, nes Žmogaus Sūnus ateis tą valandą, kurią nemanote".
[45] "Kas yra tas ištikimas bei protingas tarnas, kurį šeimininkas paskyrė tarnauti savo šeimynai, kad ją maitintų deramu laiku?
[46] Palaimintas tarnas, kurį sugrįžęs šeimininkas ras taip darantį.
[47] Iš tiesų sakau jums: jį paskirs valdyti visų savo turtų.
[48] Bet jei blogas tarnas tartų savo širdyje: 'Mano šeimininkas neskuba grįžti',
[49] ir pradėtų mušti savo tarnybos draugus, valgyti ir gerti su girtuokliais, –
[50] to tarno šeimininkas sugrįš tą dieną, kai jis nelaukia, ir tą valandą, kurią jis nemano.
[51] Jis perkirs jį pusiau ir paskirs jam dalį su veidmainiais. Ten bus verksmas ir dantų griežimas".

25 "Tada su dangaus karalyste bus panašiai kaip su dešimtimi mergaičių, kurios, pasiėmusios savo žibintus, išėjo pasitikti jaunikio.

27 Lk 17,24
28 Lk 17,37
29 Ez 32,7
30 Dan 7,13.14; Zch 12,12
31 1 Kor 15,52
32 Lk 21,29
33 Jok 5,9
34 Mt 10,23; Mt 16,28; Mt 23,36
35 Lk 21,33
36 Zch 14,7; Apd 1,7
38 Pr 6,3-5
40 Lk 17,34
42 Mt 25,13
43 Lk 12,39
44 1 Tes 5,6
45 Lk 12,42-46
46 Apr 16,15
47 Mt 25,21.23
48 2 Pt 3,4-9
50 Mk 13,32
51 Mt 8,12; Mt 25,30

25 SKYRIUS

[2] Penkios iš jų buvo protingos ir penkios kvailos.
[3] Kvailosios pasiėmė žibintus, bet nepasiėmė aliejaus.
[4] Protingosios kartu su žibintais pasiėmė induose ir aliejaus.
[5] Jaunikiui vėluojant, visos pradėjo snausti ir užmigo.
[6] Vidurnaktį pasigirdo šauksmas: 'Štai jaunikis ateina! Išeikite jo pasitikti!'
[7] Tada visos mergaitės atsikėlė ir taisėsi žibintus.
[8] Kvailosios prašė protingųjų: 'Duokite mums savo aliejaus, nes mūsų žibintai gęsta!'
[9] Protingosios atsakė: 'Kad kartais nepristigtų ir mums, ir jums, verčiau eikite pas pardavėjus ir nusipirkite'.
[10] Joms beeinant pirkti, atėjo jaunikis. Kurios buvo pasiruošusios, įėjo kartu su juo į vestuves, ir durys buvo uždarytos.
[11] Vėliau atėjo ir anos mergaitės ir ėmė prašyti: 'Viešpatie, viešpatie, atidaryk mums!'
[12] O jis atsakė: 'Iš tiesų sakau jums: aš jūsų nepažįstu!'
[13] Taigi budėkite, nes nežinote nei dienos, nei valandos, kurią Žmogaus Sūnus ateis".
[14] "Bus taip, kaip atsitiko žmogui, kuris, iškeliaudamas į tolimą šalį, pasišaukė savo tarnus ir patikėjo jiems savo turtą.
[15] Vienam jis davė penkis talentus, kitam du, trečiam vieną – kiekvienam pagal jo gabumus – ir tuojau iškeliavo.
[16] Tas, kuris gavo penkis talentus, nuėjęs ėmė su jais verstis ir pelnė kitus penkis.
[17] Taip pat tas, kuris gavo du talentus, pelnė kitus du.

5 1 Tes 5,6
6 1 Tes 4,16
7 Lk 12,35
10 Lk 13,25
11 Mt 7,21-23
13 Mt 24,36.42; Mk 13,35
14 Mt 21,33; Lk 19,12-27
15 Rom 12,6
21 Lk 12,44; Lk 22,29.30; 1 Kor 4,2
23 Ps 16,11; Mt 24,45.47; Mt 25,21
26 Mt 18,32

[18] O kuris gavo vieną, nuėjo, iškasė duobę ir paslėpė šeimininko pinigus.
[19] Praėjus nemaža laiko, tų tarnų šeimininkas grįžo ir pradėjo daryti su jais apyskaitą.
[20] Atėjo tas, kuris buvo gavęs penkis talentus; jis atnešė kitus penkis ir tarė: 'Šeimininke, davei man penkis talentus, štai aš pelniau kitus penkis'.
[21] Jo šeimininkas atsakė: 'Gerai, šaunusis ir ištikimasis tarne! Kadangi buvai ištikimas mažuose dalykuose, pavesiu tau didelius. Eikš į savo šeimininko džiaugsmą!'
[22] Taip pat tas, kuris buvo gavęs du talentus, atėjęs pasakė: 'Šeimininke, davei man du talentus, štai aš pelniau kitus du'.
[23] Jo šeimininkas tarė: 'Gerai, šaunusis ir ištikimasis tarne! Kadangi buvai ištikimas mažuose dalykuose, pavesiu tau didelius. Eikš į savo šeimininko džiaugsmą!'
[24] Priėjęs tas, kuris buvo gavęs vieną talentą, sakė: 'Šeimininke, aš žinojau, kad tu – žmogus kietas: pjauni, kur nesėjai, ir renki, kur nebarstei.
[25] Pabijojęs nuėjau ir paslėpiau tavo talentą žemėje. Še, turėk, kas tavo'.
[26] Jo šeimininkas jam atsakė: 'Blogasis tarne, tinginy! Tu žinojai, kad aš pjaunu, kur nesėjau, ir renku, kur nebarsčiau.
[27] Taigi privalėjai duoti mano pinigus pinigų keitėjams, o sugrįžęs būčiau atsiėmęs, kas mano, su palūkanomis.
[28] Todėl atimkite iš jo talentą ir atiduokite tam, kuris turi dešimt talentų.

[29] Nes kiekvienam, kas turi, bus duota, ir jis turės su perteklium, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis turi.
[30] Šitą niekam tikusį tarną išmeskite laukan į tamsybes. Ten bus verksmas ir dantų griežimas' ".
[31] "Kai ateis Žmogaus Sūnus savo šlovėje ir kartu su Juo visi šventi angelai, tada Jis atsisės savo šlovės soste.
[32] Jo akivaizdoje bus surinkti visų tautų žmonės, ir Jis atskirs juos vienus nuo kitų, kaip piemuo atskiria avis nuo ožių.
[33] Avis Jis pastatys dešinėje, o ožius – kairėje.
[34] Tuomet Karalius tars stovintiems dešinėje: 'Ateikite, mano Tėvo palaimintieji, paveldėkite nuo pasaulio sukūrimo jums paruoštą karalystę!
[35] Nes Aš buvau išalkęs, ir jūs mane pavalgydinote, buvau ištroškęs, ir mane pagirdėte, buvau keleivis, ir mane priėmėte,
[36] buvau nuogas, ir mane aprengėte, buvau ligonis, ir mane aplankėte, buvau kalinys, ir atėjote pas mane'.
[37] Tada teisieji klaus: 'Viešpatie, kada gi matėme Tave alkaną ir pavalgydinome, ištroškusį ir pagirdėme?
[38] Kada gi matėme Tave keliaujantį ir priėmėme ar nuogą ir aprengėme?
[39] Kada gi matėme Tave sergantį ar kalinį ir aplankėme?'
[40] Ir atsakys jiems Karalius: 'Iš tiesų sakau jums, kiek kartų tai padarėte vienam iš šitų mažiausiųjų mano brolių, man padarėte'.
[41] Tada Jis prabils ir į stovinčius kairėje: 'Eikite šalin nuo manęs, prakeiktieji, į amžinąją ugnį, kuri paruošta velniui ir jo angelams!
[42] Nes Aš buvau išalkęs, ir jūs manęs nepavalgydinote, buvau ištroškęs, ir manęs nepagirdėte,
[43] buvau keleivis, ir manęs nepriėmėte, nuogas, ir manęs neaprengėte, ligonis ir kalinys, ir manęs neaplankėte'.
[44] Tada jie atsakys: 'Viešpatie, kada gi matėme Tave alkaną ar ištroškusį, ar keleivį, ar nuogą, ar ligonį, ar kalinį ir Tau nepatarnavome?'
[45] Tada Jis atsakys jiems: 'Iš tiesų sakau jums: kiek kartų taip nepadarėte vienam šitų mažiausiųjų, man nepadarėte'.
[46] Ir šitie eis į amžinąjį kentėjimą, o teisieji į amžinąjį gyvenimą".

29 Mt 13,12
30 Ps 112,10; Mt 7,23; Mt 8,12; Mt 22,13; Mt 24,51
31 1 Tes 4,16
32 Ez 20,38; 2 Kor 5,10
33 Jn 10,11.27.28
34 Mk 10,40; Rom 8,17
35 Iz 58,7; Hbr 13,2
36 2 Tim 1,16; Jok 2,15.16
40 Mk 9,41
41 Mt 7,23; Mt 13,40.42; 2 Pt 2,4
45 Pat 14,31
46 Dan 12,2

26

Baigęs visa tai kalbėti, Jėzus tarė savo mokiniams:
[2] "Jūs žinote, kad po dviejų dienų bus Pascha, ir Žmogaus Sūnus bus atiduotas nukryžiuoti".
[3] Tuomet aukštieji kunigai, Rašto žinovai bei tautos vyresnieji susirinko į vyriausiojo kunigo Kajafo rūmus
[4] ir nusprendė suimti Jėzų klasta ir Jį nužudyti.
[5] Bet jie sakė: "Tik ne per šventes, kad žmonėse nekiltų sąmyšio".
[6] Kai Jėzus buvo Betanijoje, Simono Raupsuotojo namuose,
[7] atėjo moteris su alebastriniu labai brangaus kvapiojo aliejaus indu ir Jam sėdinčiam prie stalo išpylė ant galvos.
[8] Tai pamatę, mokiniai pasipiktino ir kalbėjo: "Kam toks eikvojimas?
[9] Juk buvo galima aliejų brangiai

26 SKYRIUS
2 Lk 22,1.2
3 Jn 11,47
4 Apd 4,25-28
5 Mt 21,26
6 Mk 14,3-9
8 Jn 12,4

parduoti ir išdalyti pinigus vargšams".
10 Tai sužinojęs, Jėzus tarė: "Kam skaudinate moterį? Ji man padarė gerą darbą!
11 Vargšų jūs visuomet turite su savimi, o mane ne visuomet turėsite.
12 Išpildama aliejų ant mano kūno, ji tai padarė mano laidotuvėms.
13 Iš tiesų sakau jums: visame pasaulyje, kur tik bus skelbiama ši Evangelija, jos atminimui bus pasakojama ir tai, ką ji padarė".
14 Tada vienas iš dvylikos, vardu Judas Iskarijotas, nuėjo pas aukštuosius kunigus
15 ir tarė: "Ką man duosite, jeigu Jį jums išduosiu?" Tie suderėjo su juo trisdešimt sidabrinių.
16 Ir nuo to laiko jis ieškojo progos išduoti Jį.
17 Pirmąją Neraugintos duonos dieną mokiniai priėjo prie Jėzaus ir paklausė: "Kur nori, kad Tau paruoštume valgyti Paschą?"
18 Jis atsakė: "Eikite į miestą pas tokį žmogų ir sakykite jam: 'Mokytojas sako: Mano metas arti. Pas tave švęsiu Paschą su savo mokiniais' ".
19 Mokiniai padarė, kaip Jėzus nurodė, ir paruošė Paschą.
20 Atėjus vakarui, Jėzus su dvylika sėdosi prie stalo.
21 Jiems bevalgant, Jėzus tarė: "Iš tiesų sakau jums: vienas iš jūsų mane išduos".
22 Jie labai nuliūdo ir kiekvienas klausė Jo: "Nejaugi aš, Viešpatie?"
23 Jis atsakė: "Mane išduos dažantis kartu su manim duoną dubenyje.
24 Žmogaus Sūnus, tiesa, eina, kaip apie Jį parašyta, bet vargas tam žmogui, per kurį Žmogaus Sūnus išduodamas. Geriau būtų buvę tam žmogui negimti".
25 Jo išdavėjas Judas paklausė: "Nejaugi aš, Rabi?!" Jis atsakė: "Tu pasakei".
26 Kai jie valgė, Jėzus paėmė duoną, palaimino, laužė ją ir davė mokiniams, sakydamas: "Imkite ir valgykite: tai yra mano kūnas".
27 Po to paėmė taurę, padėkojo ir davė jiems, tardamas: "Gerkite iš jos visi,
28 nes tai yra mano kraujas, Naujosios Sandoros kraujas, kuris už daugelį išliejamas nuodėmėms atleisti.
29 Ir sakau jums: nuo šiol nebegersiu šito vynmedžio vaisiaus iki tos dienos, kada su jumis gersiu jį naują savo Tėvo karalystėje".
30 Pagiedoję himną, jie išėjo į Alyvų kalną.
31 Tada Jėzus jiems kalbėjo: "Šią naktį jūs visi manimi pasipiktinsite, nes parašyta: 'Ištiksiu piemenį, ir kaimenės avys išsisklaidys'.
32 Bet kai prisikelsiu, Aš pirma jūsų nueisiu į Galilėją".
33 Petras atsiliepė: "Jei net visi Tavimi pasipiktins, aš niekuomet nepasipiktinsiu!"
34 Jėzus jam tarė: "Iš tiesų sakau tau: šią naktį, dar gaidžiui nepragydus, tu tris kartus manęs išsiginsi".
35 Bet Petras tvirtino: "Jei man reikėtų net mirti kartu su Tavimi, aš vis tiek Tavęs neišsiginsiu!" Taip kalbėjo ir visi mokiniai.
36 Tuomet Jėzus su jais atėjo į vietą, vadinamą Getsemane, ir tarė mokiniams: "Pasėdėkite čia, kol Aš ten nuėjęs melsiuos".

11 Įst 15,11; Jn 13,33; Jn 14,19; Jn 16,5.28; Jn 17,11
12 Jn 19,38-42
14 Mt 10,4; Mk 14,10.11; Lk 22,3-6
15 Zch 11,12
17 Iš 12,6.18-20
18 Lk 9,51
20 Mk 14,17-21
21 Jn 6,70.71; Jn 13,21
23 Ps 41,9
24 Lk 17,1; Jn 17,12; 1 Kor 15,3
26 Mk 14,22-25; 1 Kor 11,23-25; 1 Pt 2,24
27 Mk 14,23
28 Iš 24,8; Jer 31,31; Mt 20,28
29 Mk 14,25; Apd 10,41
30 Mk 14,26-31
31 Zch 13,7; Mt 11,6; Jn 16,32
32 Mt 28,7.10.16
34 Jn 13,38
36 Mk 14,32-35

[37] Pasiėmęs Petrą ir abu Zebediejaus sūnus, pradėjo liūdėti ir sielvartauti.
[38] Tada tarė jiems: "Mano siela mirtinai nuliūdusi. Likite čia ir budėkite su manimi".
[39] Paėjęs kiek toliau, Jėzus parpuolė veidu į žemę ir meldėsi: "Mano Tėve, jeigu įmanoma, teaplenkia mane ši taurė. Tačiau ne kaip Aš noriu, bet kaip Tu!"
[40] Jis sugrįžo pas mokinius ir, radęs juos miegančius, tarė Petrui: "Nepajėgėte nė vienos valandos pabudėti su manimi?
[41] Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundymą. Dvasia ryžtinga, bet kūnas silpnas".
[42] Ir vėl nuėjęs antrą kartą, meldėsi: "Mano Tėve, jei ši taurė negali praeiti mano negerta, tebūnie Tavo valia!"
[43] Sugrįžęs vėl rado juos miegančius, nes jų akys buvo apsunkusios.
[44] Tada, palikęs juos, vėl nuėjo ir trečią kartą meldėsi tais pačiais žodžiais.
[45] Paskui grįžo pas mokinius ir tarė: "Jūs vis dar miegate ir ilsitės... Štai atėjo valanda, ir Žmogaus Sūnus išduodamas į nusidėjėlių rankas.
[46] Kelkitės, eime! Štai mano išdavėjas čia pat".
[47] Dar Jam tebekalbant, štai pasirodė Judas, vienas iš dvylikos, o su juo didelė minia, ginkluota kalavijais ir vėzdais, pasiųsta aukštųjų kunigų ir tautos vyresniųjų.
[48] Jo išdavėjas nurodė jiems ženklą, sakydamas: "Kurį pabučiuosiu, tai Tas! Suimkite Jį!"
[49] Ir tuojau priėjęs prie Jėzaus, tarė: "Sveikas, Rabi!", ir pabučiavo Jį.

37 Mt 4,21; Mt 17,1
38 Jn 12,27
39 Mt 20,22; Jn 5,30; Jn 6,38; Jn 12,27; Hbr 5,7-9
41 Lk 22,40.46; Gal 5,17
45 Mt 17,22.23; Mt 20,18.19
47 Apd 1,16
49 2 Sam 20,9
50 Ps 41,9; Ps 55,13
51 Jn 18,10
52 Apr 13,10
53 Dan 7,10
54 Iz 50,6; Iz 53,2-11
56 Rd 4,20; Jn 18,15
57 Jn 18,12.19-24
58 Jn 18,15.16
59 Ps 35,11
60 Įst 19,15; Mk 14,55
61 Jn 2,19
62 Mk 14,60

[50] O Jėzus jam tarė: "Bičiuli, ko atėjai?" Tada jie priėjo, čiupo Jėzų rankomis ir suėmė.
[51] Ir štai vienas iš buvusių su Jėzumi ištiesė ranką, išsitraukė kalaviją, puolė vyriausiojo kunigo tarną ir nukirto jam ausį.
[52] Tuomet Jėzus jam tarė: "Kišk kalaviją atgal, kur buvo, nes visi, kurie griebiasi kalavijo, nuo kalavijo ir žus.
[53] O gal manai, jog negaliu paprašyti savo Tėvą ir Jis bematant neatsiųstų man daugiau kaip dvylika legionų angelų?
[54] Bet kaip tada išsipildytų Raštai, kad šitaip turi įvykti?!"
[55] Tą valandą Jėzus tarė miniai: "Kaip prieš plėšiką išėjote su kalavijais ir vėzdais suimti mane. Aš kasdien sėdėjau šventykloje su jumis ir mokiau, ir manęs nesuėmėte.
[56] Bet viskas šitaip įvyko, kad išsipildytų pranašų Raštai". Tada visi mokiniai paliko Jį ir pabėgo.
[57] Tie, kurie suėmė Jėzų, nuvedė Jį pas vyriausiąjį kunigą Kajafą, kur buvo susirinkę Rašto žinovai ir vyresnieji.
[58] O Petras sekė Jį iš tolo iki vyriausiojo kunigo rūmų kiemo ir įėjęs atsisėdo su tarnais pasižiūrėti, kaip viskas baigsis.
[59] Tuo tarpu aukštieji kunigai, vyresnieji ir visas sinedrionas ieškojo melagingo parodymo prieš Jėzų, kad galėtų Jį nuteisti mirti,
[60] tačiau nerado, nors buvo išėję į priekį daug melagingų liudytojų. Pagaliau išėjo priekin du
[61] ir tarė: "Šitas sakė: 'Aš galiu sugriauti Dievo šventyklą ir per tris dienas ją atstatyti' ".
[62] Tada atsistojo vyriausiasis ku-

nigas ir paklausė Jėzų: "Tu nieko neatsakai į šituos kaltinimus?!"
[63] Bet Jėzus tylėjo. Tuomet vyriausiasis kunigas Jam tarė: "Prisaikdinu Tave gyvuoju Dievu, kad mums pasakytum, ar Tu esi Kristus, Dievo Sūnus?!"
[64] Jėzus atsakė: "Taip yra, kaip sakai. Bet Aš jums sakau: nuo šiol jūs matysite Žmogaus Sūnų, sėdintį Galybės dešinėje ir ateinantį dangaus debesyse!"
[65] Tada vyriausiasis kunigas persiplėšė drabužius ir sušuko: "Jis piktžodžiauja! Kam dar mums liudytojai?! Štai girdėjote Jo piktžodžiavimą.
[66] Kaip jums atrodo?" Jie atsakė: "Vertas mirties!"
[67] Tada jie ėmė spjaudyti Jam į veidą ir daužyti Jį kumščiais. Kiti mušė Jį per veidą,
[68] sakydami: "Pranašauk mums, Kristau! Kas Tau smogė?"
[69] Tuo metu Petras sėdėjo kieme. Viena tarnaitė priėjo prie jo ir tarė: "Ir tu buvai su Jėzumi Galilėjiečiu".
[70] Bet jis išsigynė visų akivaizdoje: "Aš nežinau, ką tu sakai".
[71] Einantį vartų link, jį pastebėjo kita tarnaitė ir kalbėjo aplinkiniams: "Šitas buvo su Jėzumi Nazariečiu".
[72] Jis ir vėl išsigynė, prisiekdamas: "Aš nepažįstu to žmogaus!"
[73] Po kiek laiko priėjo ten stovėjusieji ir sakė Petrui: "Tikrai tu vienas iš jų, nes tavo tarmė tave išduoda".
[74] Tada jis ėmė keiktis ir prisiekinėti: "Aš nepažįstu to žmogaus!" Ir tuojau pragydo gaidys.
[75] Petras prisiminė Jėzaus žodžius: "Dar gaidžiui nepragydus, tu tris kartus manęs išsiginsi". Jis išėjo laukan ir karčiai verkė.

63 Kun 5,1; Iz 53,7
64 Dan 7,13; Apd 7,55
65 2 Kar 18,37; Jn 10,30-36
66 Kun 24,16
67 Iz 50,6; Iz 53,3; Lk 22,63-65
68 Mk 14,65
69 Jn 18,16-18.25-27
73 Lk 22,59
74 Mk 14,71
75 Mt 26,34

27 SKYRIUS
1 Jn 18,28
2 Apd 3,13
3 Mt 26,14.15
5 Apd 1,18
8 Apd 1,19
9 Zch 11,12
10 Jer 32,6-9; Zch 11,12.13
11 Mk 15,2-5; Jn 18,37
12 Jn 19,9
13 Mt 26,62

27

Rytui išaušus, visi aukštieji kunigai ir tautos vyresnieji nusprendė, kad Jėzus turi būti nužudytas.
[2] Surišę nuvedė ir atidavė Jį valdytojui *Poncijui Pilotui.*
[3] Pamatęs, jog Jėzus pasmerktas, išdavikas Judas gailėjosi ir nunešė atgal aukštiesiems kunigams ir vyresniesiems trisdešimt sidabrinių,
[4] sakydamas: "Nusidėjau, išduodamas nekaltą kraują". Tie atsakė: "Kas mums darbo? Tu žinokis!"
[5] Nusviedęs šventykloje pinigus, jis išbėgo ir pasikorė.
[6] Aukštieji kunigai paėmė sidabrinius ir kalbėjo: "Jų negalima dėti į šventyklos iždą, nes tai užmokestis už kraują".
[7] Jie pasitarė ir už juos nupirko puodžiaus dirvą ateiviams laidoti.
[8] Todėl ta dirva iki šios dienos vadinasi Kraujo dirva.
[9] Tuomet išsipildė, kas buvo parašyta per pranašą Jeremiją: "Ir paėmė trisdešimt sidabrinių – įkainotojo kainą, už kurią buvo Jį suderėję iš Izraelio vaikų, –
[10] ir atidavė juos už puodžiaus dirvą; taip man Viešpats buvo paskyręs".
[11] O Jėzus stovėjo valdytojo akivaizdoje. Valdytojas Jį klausė: "Ar Tu esi žydų karalius?" Jėzus atsakė: "Taip yra, kaip sakai".
[12] Aukštųjų kunigų ir vyresniųjų kaltinamas, Jis nieko neatsakė.
[13] Tada Pilotas klausė: "Ar negirdi, kiek daug jie prieš Tave liudija?"
[14] Bet Jis neatsakė jam nė žodžio ir tuo labai nustebino valdytoją.

[15] Per šventę valdytojas buvo pratęs paleisti miniai vieną kalinį, kurio ji norėdavo.
[16] Tuo metu jie turėjo pagarsėjusį kalinį, vardu Barabą.
[17] Todėl, žmonėms susirinkus, Pilotas klausė: "Kurį norite, kad jums paleisčiau: Barabą ar Jėzų, vadinamą Kristumi?"
[18] Nes jis žinojo, kad Jėzų jie buvo išdavę iš pavydo.
[19] Sėdinčiam teismo krėsle Pilotui žmona atsiuntė įspėjimą: "Nieko nedaryk šitam teisiajam, nes šiąnakt sapne labai dėl Jo kentėjau".
[20] Bet aukštieji kunigai ir vyresnieji įtikino minią, kad prašytų paleisti Barabą, o Jėzų pražudytų.
[21] Tada valdytojas jiems tarė: "Kurį iš šių dviejų norite, kad jums paleisčiau?" Jie šaukė: "Barabą!"
[22] Pilotas paklausė: "Ką gi man daryti su Jėzumi, kuris vadinamas Kristumi?" Jie visi rėkė: "Nukryžiuok Jį!"
[23] Jis klausė: "Ką bloga Jis padarė?" Bet jie dar garsiau šaukė: "Nukryžiuok Jį!"
[24] Pilotas, pamatęs, kad nieko nelaimi, o sąmyšis tik didėja, paėmė vandens, nusiplovė rankas minios akivaizdoje ir tarė: "Aš nekaltas dėl šio teisiojo kraujo. Jūs žinokitės!"
[25] Visi žmonės šaukė: "Jo kraujas tekrinta ant mūsų ir ant mūsų vaikų!"
[26] Tada jis paleido jiems Barabą, o Jėzų nuplakdinęs atidavė nukryžiuoti.
[27] Valdytojo kareiviai nusivedė Jėzų į pretoriją ir surinko aplink Jį visą kuopą.
[28] Jie išrengė Jį ir apsiautė raudonu apsiaustu.
[29] Nupynę erškėčių vainiką, uždėjo Jam ant galvos, o į Jo dešinę įspraudė nendrę. Po to tyčiodamiesi klūpčiojo prieš Jį ir sakė: "Sveikas, žydų karaliau!"
[30] Spjaudydami Jį, stvėrė iš Jo nendrę ir čaižė per galvą.
[31] Pasityčioję iš Jo, jie nusiautė apsiaustą, apvilko Jo paties drabužiais ir išsivedė nukryžiuoti.
[32] Išeidami jie sutiko žmogų iš Kirėnės, vardu Simoną. Tą privertė nešti Jėzaus kryžių.
[33] Atėję į vietą, vadinamą Golgota (tai yra: "Kaukolės vieta"),
[34] davė Jam gerti rūgštaus vyno, sumaišyto su tulžimi, bet Jėzus paragavęs negėrė.
[35] Nukryžiavę Jį, pasidalijo Jo drabužius, mesdami burtą, kad išsipildytų, kas buvo per pranašą pasakyta: "Jie dalinosi mano drabužius ir dėl mano apdaro metė burtą".
[36] Ir ten pat susėdę, saugojo Jį.
[37] Viršum Jo galvos jie prisegė užrašytą Jo kaltinimą: "Šitas yra Jėzus, žydų karalius".
[38] Kartu su Juo buvo nukryžiuoti du plėšikai, vienas iš dešinės, kitas iš kairės.
[39] Einantys pro šalį užgauliojo Jėzų, kraipydami galvas
[40] ir sakydami: "Še Tau, kuris sugriauni šventyklą ir per tris dienas atstatai; išgelbėk save! Jei esi Dievo Sūnus, nuženk nuo kryžiaus!"
[41] Taip pat tyčiojosi aukštieji kunigai su Rašto žinovais ir vyresniaisiais, kalbėdami:
[42] "Kitus išgelbėdavo, o pats negali išsigelbėti. Jeigu Jis Izraelio karalius, tenužengia dabar nuo kryžiaus, ir mes Juo tikėsime.
[43] Jis pasitikėjo Dievu, tad teišva-

15 Lk 23,17-25
18 Mt 21,38
20 Apd 3,14
21 Apd 3,14
23 Apd 3,13
24 Įst 21,6-8
25 Joz 2,19
26 Iz 50,6; Iz 53,5
27 Mk 15,16-20
28 Lk 23,11; Jn 19,2
29 Iz 53,3
30 Mt 26,67
31 Iz 53,7
32 Mk 15,21; Hbr 13,12
33 Jn 19,17
34 Ps 69,21
35 Ps 22,18; Lk 23,34
36 Mt 27,54
37 Jn 19,19
38 Iz 53,9.12
39 Mk 15,29
40 Mt 26,63; Jn 2,19
42 Jn 3,14.15
43 Ps 22,8

duoja Tas dabar Jį, jeigu Jam Jo reikia, nes Jis sakė: 'Aš Dievo Sūnus' ".
[44] Taip pat Jį užgauliojo ir kartu nukryžiuoti plėšikai.
[45] Nuo šeštos iki devintos valandos visą kraštą gaubė tamsa.
[46] O apie devintą valandą Jėzus sušuko garsiu balsu: "Elí, Elí, lemá sabachtáni?", tai reiškia: "Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane palikai?!"
[47] Kai kurie iš ten stovėjusiųjų, tai išgirdę, sakė: "Jis šaukiasi Elijo".
[48] Ir tuoj vienas iš jų pribėgęs paėmė kempinę, primirkė ją rūgštaus vyno, užmovė ant nendrės ir padavė Jam gerti.
[49] Kiti kalbėjo: "Liaukis! Pažiūrėsim, ar ateis Elijas Jo išgelbėti".
[50] Tada Jėzus, dar kartą sušukęs garsiu balsu, atidavė dvasią.
[51] Ir štai šventyklos uždanga perplyšo pusiau nuo viršaus iki apačios, ir žemė sudrebėjo, ir uolos ėmė skeldėti.
[52] Atsidarė kapai, ir daug užmigusių šventųjų kūnų prisikėlė.
[53] Išėję iš kapų po Jo prisikėlimo, jie atėjo į šventąjį miestą ir daug kam pasirodė.
[54] Šimtininkas ir kiti su juo saugojantys Jėzų, pamatę žemės drebėjimą ir visa, kas dėjosi, labai išsigando ir sakė: "Tikrai šitas buvo Dievo Sūnus!"
[55] Tenai buvo daug moterų, kurios žiūrėjo iš tolo. Jos sekė paskui Jėzų nuo Galilėjos, Jam tarnaudamos.
[56] Tarp jų buvo Marija Magdalietė, Jokūbo ir Jozės motina Marija ir Zebediejaus sūnų motina.
[57] Vakarui atėjus, atvyko vienas turtingas žmogus iš Arimatėjos, vardu Juozapas, kuris irgi buvo tapęs Jėzaus mokiniu.
[58] Jis nuėjo pas Pilotą ir paprašė Jėzaus kūno. Pilotas įsakė kūną atiduoti.
[59] Juozapas paėmė kūną, įvyniojo į švarią drobulę
[60] ir paguldė savo naujame kape, kurį buvo išsikaldinęs uoloje. Užritęs didelį akmenį ant kapo angos, nuėjo.
[61] Ten buvo Marija Magdalietė ir kita Marija, kurios sėdėjo priešais kapą.
[62] Kitą dieną, po Prisirengimo dienos, susirinko pas Pilotą aukštieji kunigai bei fariziejai
[63] ir kalbėjo: "Valdove, mes prisimename, jog tas suvedžiotojas, dar gyvas būdamas, sakė: 'Po trijų dienų prisikelsiu'.
[64] Įsakyk tad saugoti kapą iki trečios dienos, kad kartais nakčia atėję Jo mokiniai nepavogtų Jo ir nepaskelbtų žmonėms: 'Jis prisikėlė iš numirusių'. Pastaroji apgavystė būtų blogesnė už pirmąją".
[65] Pilotas jiems atsakė: "Štai jums sargyba – eikite ir saugokite, kaip išmanote".
[66] Jie nuėjo, pastatė prie kapo sargybą ir paženklino antspaudu akmenį.

28 Sabatui pasibaigus, auštant pirmajai savaitės dienai, Marija Magdalietė ir kita Marija atėjo pažiūrėti kapo.
[2] Ir štai kilo smarkus žemės drebėjimas, nes Viešpaties angelas, nužengęs iš dangaus, atėjo, nurito akmenį nuo angos, ir atsisėdo ant jo.
[3] Jo išvaizda buvo tarsi žaibo, o drabužiai balti kaip sniegas.
[4] Išsigandę jo, sargybiniai ėmė

44 Lk 23,39-43
45 Mk 15,33-41
46 Ps 22,1; Hbr 5,7
48 Ps 69,21
50 Lk 23,46; Jn 10,18
51 Iš 26,31
54 Mt 14,33; Mk 15,39
55 Lk 8,2.3
56 Mk 15,40.47; Mk 16,9
57 Jn 19,38-42
60 Iz 53,9
63 Mk 8,31; Mk 10,34
66 Dan 6,17

28 SKYRIUS
1 Mt 27,56-61; Lk 24,1-10
2 Mk 16,5
3 Dan 7,9; Dan 10,6
4 Apr 1,17

drebėti ir sustingo lyg negyvi.
[5] O angelas tarė moterims: "Nebijokite! Aš žinau, kad ieškote Jėzaus, kuris buvo nukryžiuotas.
[6] Jo čia nėra! Jis prisikėlė, kaip buvo sakęs. Įeikite, apžiūrėkite vietą, kur Viešpats gulėjo.
[7] Ir skubiai duokite žinią Jo mokiniams: 'Jis prisikėlė iš numirusių ir eina pirma jūsų į Galilėją; tenai Jį pamatysite'. Štai aš jums tai pasakiau".
[8] Jos skubiai paliko kapą, apimtos išgąsčio bei didelio džiaugsmo, ir bėgo pranešti mokiniams.
[9] Joms beeinant pranešti Jo mokiniams, štai Jėzus sutiko jas ir tarė: "Sveikos!" Jos priėjo, apkabino Jo kojas ir pagarbino Jį.
[10] Jėzus joms tarė: "Nebijokite! Eikite ir pasakykite mano broliams, kad keliautų į Galilėją; ten jie mane pamatys".
[11] Joms beeinant, keli sargybiniai atbėgo į miestą ir pranešė aukštiesiems kunigams, kas įvyko.
[12] Tie susitiko su vyresniaisiais, pasitarę davė kareiviams daug pinigų
[13] ir primokė: "Sakykite, kad, jums bemiegant, Jo mokiniai atėję naktį Jį pavogė.
[14] O jeigu apie tai išgirstų valdytojas, mes jį įtikinsime ir apsaugosime jus nuo nemalonumų".
[15] Šie, paėmę pinigus, taip ir padarė, kaip buvo pamokyti. Šis žodis yra pasklidęs tarp žydų iki šios dienos.
[16] Vienuolika mokinių nuvyko į Galilėją, ant kalno, kurį jiems buvo nurodęs Jėzus.
[17] Jį pamatę, jie pagarbino Jį, tačiau kai kurie abejojo.
[18] Tuomet priėjęs Jėzus jiems pasakė: "Man duota visa valdžia danguje ir žemėje.
[19] Todėl eikite ir padarykite mano mokiniais visų tautų žmones, krikštydami juos Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios vardu,
[20] mokydami juos laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai Aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos. Amen".

6 Mt 12,40; Mt 16,21; Mt 17,23; Mt 20,19
7 Mk 16,7
9 Jn 20,14
10 Jn 20,17
16 Mt 26,32; Mt 28,7.10
17 Jn 20,24-29
18 Dan 7,13.14
19 Mk 16,15
20 Apd 2,42; Apd 18,10; Apd 23,11

EVANGELIJA PAGAL MORKŲ

1 SKYRIUS

1 Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus, Gerosios naujienos pradžia,
[2] kaip pranašų parašyta: "Štai Aš siunčiu pirma Tavęs savo pasiuntinį, kuris nuties Tau kelią.
[3] Dykumoje šaukiančiojo balsas: 'Paruoškite Viešpačiui kelią! Ištiesinkite Jam takus!' "
[4] Jonas pasirodė dykumoje, krikštijo ir skelbė atgailos krikštą nuodėmėms atleisti.
[5] Pas jį traukė visa Judėjos šalis ir Jeruzalės gyventojai. Jie išpažindavo savo nuodėmes ir visi buvo krikštijami Jordano upėje.
[6] Jonas vilkėjo kupranugario vilnų apdaru, o strėnas buvo susijuosęs

1 Mt 14,33; Lk 3,22
2 Mal 3,1
3 Iz 40,3
4 Mt 3,1
5 Mt 3,5
6 Mt 3,4

odiniu diržu. Jis maitinosi skėriais ir lauko medumi.

7 Jis skelbė: “Po manęs ateina galingesnis už mane – aš nevertas nusilenkęs atrišti Jo sandalų dirželio.

8 Aš jus krikštijau vandeniu, o Jis krikštys jus Šventąja Dvasia”.

9 Tomis dienomis atėjo Jėzus iš Galilėjos Nazareto, ir Jonas pakrikštijo Jį Jordane.

10 Vos tik išbridęs iš vandens, Jis pamatė prasiveriantį dangų ir Dvasią tarsi balandį, nusileidžiančią ant Jo.

11 Ir iš dangaus pasigirdo balsas: “Tu esi mano mylimasis Sūnus, kuriuo Aš gėriuosi”.

12 Ir tuojau Dvasia Jį nuvedė į dykumą.

13 Jis praleido dykumoje keturiasdešimt dienų šėtono gundomas, buvo kartu su žvėrimis, ir angelai Jam tarnavo.

14 Kai Jonas buvo suimtas, Jėzus atėjo į Galilėją ir skelbė Dievo karalystės Evangeliją:

15 “Atėjo metas, prisiartino Dievo karalystė. Atgailaukite ir tikėkite Evangelija!”

16 Eidamas palei Galilėjos ežerą, Jėzus pamatė Simoną ir jo brolį Andriejų, metančius tinklą į ežerą; mat jie buvo žvejai.

17 Jėzus jiems tarė: “Sekite paskui mane, ir Aš jus padarysiu žmonių žvejais”.

18 Ir tuojau, palikę tinklus, jie nusekė paskui Jį.

19 Paėjęs truputį toliau, Jis pamatė Zebediejaus sūnų Jokūbą ir jo brolį Joną, valtyje betaisančius tinklus.

20 Tuoj pat Jis pašaukė ir juos. Palikę savo tėvą Zebediejų valtyje su samdiniais, jie nusekė paskui Jį.

21 Jie atėjo į Kafarnaumą, ir iškart, sabato dieną, Jis nuėjo į sinagogą ir ėmė mokyti.

22 Žmonės stebėjosi Jo mokymu, nes Jis mokė kaip turintis valdžią, o ne kaip Rašto žinovai.

23 Jų sinagogoje buvo žmogus, turintis netyrąją dvasią. Jis sušuko:

24 “Palik mus! Ko Tau iš mūsų reikia, Jėzau Nazarieti? Gal atėjai mūsų pražudyti? Aš žinau, kas Tu esi: Dievo Šventasis!”

25 Jėzus sudraudė jį: “Nutilk ir išeik iš jo!”

26 Tada netyroji dvasia pradėjo jį tąsyti ir, baisiai šaukdama, išėjo iš jo.

27 Visi apstulbo ir klausinėjo vienas kitą: “Kas tai? Koks čia naujas mokymas? Jis įsakinėja su valdžia net netyrosioms dvasioms, ir tos Jam paklūsta!”

28 Garsas apie Jį kaipmat pasklido po visą Galilėjos kraštą.

29 Išėję iš sinagogos, jie su Jokūbu ir Jonu atėjo į Simono ir Andriejaus namus.

30 Simono uošvė gulėjo karščiuodama, ir jie tuojau apie tai Jam pasakė.

31 Jis priėjęs paėmė ją už rankos ir pakėlė; karštis tučtuojau paliovė, ir ji galėjo jiems patarnauti.

32 Vakare, saulei nusileidus, pas Jėzų sugabeno visus ligonius ir demonų apsėstuosius.

33 Visas miestas buvo susirinkęs prie durų.

34 Jis pagydė daug sergančių įvairiomis ligomis, išvarė daug demonų ir neleido demonams kalbėti, nes jie pažino Jį.

7 Jn 1,27
8 Iz 44,3; Apd 1,5; Apd 11,16
9 Mt 3,13-17
10 Mt 3,16; Apd 10,38
11 Mt 3,17; Mt 12,18
12 Mt 4,1-11
13 Mt 4,10.11
14 Mt 4,12; Mt 4,23
15 Mt 3,2; Mt 4,17; Gal 4,4
16 Lk 5,2-11
17 Mt 13,47.48
18 Lk 14,26
21 Mt 4,23; Lk 4,31-37
22 Mt 7,28.29; Mt 13,54
23 Mt 12,43
24 Mt 8,28.29; Jok 2,19
25 Lk 4,39
26 Mk 9,20
28 Mt 4,24; Mt 9,31
29 Lk 4,38.39
32 Mt 8,16.17
34 Lk 13,32; Apd 16,17.18

[35] Anksti rytą, gerokai prieš aušrą, Jėzus atsikėlęs nuėjo į nuošalią vietą ir ten meldėsi.
[36] Simonas ir buvę su juo nusekė iš paskos
[37] ir, suradę Jį, pasakė: "Visi Tavęs ieško".
[38] Jis atsakė: "Eikime kitur, į gretimus miestelius, kad ir ten pamokslaučiau, nes tam esu atėjęs".
[39] Ir Jis pamokslavo jų sinagogose po visą Galilėją ir išvarinėjo demonus.
[40] Pas Jį atėjo raupsuotasis ir atsiklaupęs maldavo: "Jeigu nori, gali mane padaryti švarų".
[41] Jėzus, apimtas gailesčio, ištiesė ranką, palietė jį ir tarė: "Noriu, būk švarus!"
[42] Jam tai ištarus, raupsai iškart pranyko, ir jis tapo švarus.
[43] Jėzus liepė jam tuojau pasišalinti ir griežtai įspėjo:
[44] "Žiūrėk, kad niekam nieko nepasakotum! Eik, pasirodyk kunigui ir aukok už apvalymą Mozės įsakytą atnašą jiems paliudyti".
[45] Bet šis išėjęs pradėjo taip plačiai skelbti ir skleisti tą įvykį, jog Jėzus nebegalėjo viešai pasirodyti mieste. Jis laikėsi už miesto, negyvenamose vietose, bet žmonės iš visur rinkosi pas Jį.

2 Po kelių dienų Jėzus vėl atėjo į Kafarnaumą. Žmonės, išgirdę Jį esant namuose,
[2] nedelsiant susirinko, ir taip gausiai, jog nė prie durų nebeliko vietos. O Jis skelbė jiems žodį.
[3] Tada keturi vyrai atnešė pas Jį paralyžiuotą žmogų.
[4] Negalėdami dėl minios prinešti jo prie Jėzaus, jie praplėšė stogą namo, kur Jis buvo, ir, padarę skylę, nuleido žemyn neštuvus, ant kurių gulėjo paralyžiuotasis.
[5] Išvydęs jų tikėjimą, Jėzus tarė paralyžiuotajam: "Sūnau, atleidžiamos tau tavo nuodėmės!"
[6] Tenai sėdėjo keletas Rašto žinovų ir svarstė savo širdyse:
[7] "Kodėl Jis taip piktžodžiauja? Kas gali atleisti nuodėmes, jei ne vienas Dievas?!"
[8] Jėzus, iš karto savo dvasia supratęs jų mintis, tarė: "Kam taip svarstote savo širdyse?
[9] Kas lengviau – ar pasakyti paralyžiuotam: 'Tau atleidžiamos nuodėmės', ar liepti: 'Kelkis, imk neštuvus ir vaikščiok'?
[10] Bet, kad žinotumėte Žmogaus Sūnų turintį valdžią atleisti žemėje nuodėmes, – čia Jis tarė paralyžiuotajam, –
[11] sakau tau: kelkis, imk savo neštuvus ir eik namo!"
[12] Šis tuojau atsikėlė ir, visiems matant, pasiėmęs neštuvus, išėjo. Visi stebėjosi ir garbino Dievą, sakydami: "Tokių dalykų mes niekad nesame matę".
[13] Jėzus vėl nuėjo į paežerę. Didelė minia rinkosi prie Jo, ir Jis juos mokė.
[14] Praeidamas Jis pamatė Levį, Alfiejaus sūnų, sėdintį muitinėje, ir tarė jam: "Sek paskui mane!" Šis atsikėlė ir nusekė paskui Jį.
[15] Kai Jėzus Levio namuose valgė, drauge prie stalo su Jėzumi ir mokiniais sėdėjo daug muitininkų bei nusidėjėlių, nes tokių buvo daug ir jie sekė paskui Jį.
[16] Rašto žinovai ir fariziejai, išvydę Jį valgantį su muitininkais ir nusidėjėliais, klausė Jo mokinių: "Kodėl Jis valgo su muitininkais ir nusidėjėliais?"

35 Lk 4,42.43; Lk 5,16; Lk 6,12; Lk 9,28.29
37 Jn 12,19; Hbr 11,6
38 Iz 61,1.2; Lk 4,43
39 Mt 4,23; Mt 9,35; Mk 5,8.13; Mk 7,29.30
40 Lk 5,12-14
41 Lk 7,13
42 Mt 15,28
44 Kun 14,1-32
45 Mk 2,2.13; Mk 3,7; Lk 5,15

2 SKYRIUS
1 Mt 9,1
3 Mt 4,24; Mt 8,6
7 Iz 43,25
9 Mt 9,5
12 Fil 2,11
13 Mt 9,9
14 Lk 5,27-32; Lk 18,28; Jn 1,43; Jn 12,26; Jn 21,22
15 Mt 9,10

[17] Tai išgirdęs, Jėzus atsiliepė: "Ne sveikiesiems reikia gydytojo, bet ligoniams! Aš atėjau šaukti ne teisiųjų, bet nusidėjėlių atgailai".
[18] Jono mokiniai ir fariziejai pasninkavo. Jie atėję klausė Jėzų: "Kodėl Jono ir fariziejų mokiniai pasninkauja, o Tavieji ne?"
[19] Jėzus atsakė: "Argi gali vestuvininkai pasninkauti, kol su jais yra jaunikis? Kol jie turi su savim jaunikį, jie negali pasninkauti.
[20] Bet ateis dienos, kai jaunikis bus iš jų atimtas, ir tada, tomis dienomis, jie pasninkaus.
[21] Niekas nesiuva lopo iš naujo audinio ant sudėvėto drabužio; antraip naujasis atplėštų nuo senojo gabalą, ir pasidarytų dar didesnė skylė.
[22] Taip pat niekas nepila jauno vyno į senus vynmaišius. Antraip vynas suplėšytų vynmaišius, ir nueitų niekais ir vynas, ir vynmaišiai. Jaunam vynui būtini nauji vynmaišiai!"
[23] Sabato dieną Jėzus ėjo per javų lauką, ir Jo mokiniai eidami skabė varpas.
[24] Fariziejai Jam sakė: "Žiūrėk, kodėl jie daro per sabatą tai, kas draudžiama?"
[25] Jėzus atsakė: "Nejaugi niekad neskaitėte, ką prireikus padarė Dovydas, kai jis ir jo palydovai neturėjo maisto ir buvo išalkę?
[26] Prie vyriausiojo kunigo Abjataro jis įėjo į Dievo namus ir valgė padėtinės duonos ir davė savo palydovams, nors niekam neleistina jos valgyti, tik kunigams".
[27] Ir pridūrė: "Sabatas padarytas žmogui, o ne žmogus sabatui;
[28] taigi Žmogaus Sūnus yra ir sabato Viešpats".

17 Mt 9,12.13; Mt 18,11

18 Lk 5,33-38

20 Apd 1,9; Apd 13,2.3; Apd 14,23

23 Įst 23,25; Lk 6,1-5

24 Iš 20,10; Iš 31,15

25 1 Sam 21,1-6

26 Kun 24,5-9

27 Įst 5,14

28 Mt 12,8

3 SKYRIUS

1 Lk 6,6-11

2 Lk 13,14; Lk 14,1; Lk 20,20

5 Zch 7,12

6 Mt 22,16; Mk 12,13

7 Lk 6,17

8 Mk 5,19

10 Mt 9,21; Mt 14,36; Lk 7,21

11 Mt 8,29; Mt 14,33; Lk 4,41

12 Mk 1,25.34

13 Lk 9,1

3

Jis vėl atėjo į sinagogą, o ten buvo žmogus su padžiūvusia ranka.
[2] Jie stebėjo Jį, ar Jis gydys šį sabato dieną, kad galėtų Jėzų apkaltinti.
[3] Jėzus tarė žmogui su padžiūvusia ranka: "Stok į vidurį!"
[4] O juos paklausė: "Ar sabato dieną leistina daryti gera, ar bloga? Gelbėti gyvybę ar žudyti?" Bet anie tylėjo.
[5] Tada, rūsčiai juos apžvelgęs ir nuliūdęs dėl jų širdies kietumo, tarė tam žmogui: "Ištiesk ranką!" Šis ištiesė, ir ranka tapo sveika kaip ir kita.
[6] Išėję fariziejai tuojau pradėjo tartis su erodininkais, kaip Jėzų pražudyti.
[7] O Jėzus su savo mokiniais pasitraukė prie ežero. Jį sekė didelė minia iš Galilėjos. Ir iš Judėjos,
[8] Jeruzalės ir Idumėjos, iš anapus Jordano bei Tyro ir Sidono šalies atvyko daugybė žmonių, kurie buvo girdėję apie Jo didelius darbus.
[9] Jėzus liepė mokiniams laikyti Jam paruoštą nedidelę valtį, kad minia Jo nesuspaustų.
[10] Mat Jis buvo daugelį išgydęs, ir visi, kuriuos kankino ligos, veržėsi prie Jo, norėdami Jį paliesti.
[11] Taip pat netyrosios dvasios, vos tik Jį pamačiusios, parpuldavo priešais Jį ir šaukdavo: "Tu esi Dievo Sūnus!"
[12] Bet Jėzus griežtai jas drausdavo, kad Jo negarsintų.
[13] Jėzus užkopė ant kalno ir pasišaukė, kuriuos pats norėjo, ir jie atėjo pas Jį.
[14] Jis paskyrė dvylika, kad jie būtų kartu su Juo ir kad galėtų siųsti juos pamokslauti

[15] ir jie turėtų valdžią gydyti ligas ir išvarinėti demonus:
[16] Simoną, pavadinęs jį Petru;
[17] Zebediejaus sūnų Jokūbą ir Jokūbo brolį Joną (juos pavadinęs Boanerges, tai yra "griaustinio vaikai");
[18] Andriejų, Pilypą, Baltramiejų, Matą, Tomą, Alfiejaus sūnų Jokūbą, Tadą, Simoną Kananietį
[19] ir Judą Iskarijotą, kuris Jį ir išdavė. Ir jie grįžo namo.
[20] Vėl susirinko tiek žmonių, kad jie nebegalėjo nė pavalgyti.
[21] Saviškiai, apie tai išgirdę, ėjo sulaikyti Jo, sakydami, kad Jis išėjęs iš proto.
[22] Atvykę iš Jeruzalės Rašto žinovai sakė: "Jis turi Belzebulą", ir: "Demonų kunigaikščio jėga Jis išvaro demonus".
[23] O Jėzus, pasivadinęs juos, kalbėjo palyginimais: "Kaip gali šėtonas išvaryti šėtoną?
[24] Jei karalystė suskilusi, tokia karalystė negali išsilaikyti.
[25] Ir jei namai suskilę, tokie namai negali išsilaikyti.
[26] Ir jei šėtonas sukyla pats prieš save ir tampa susiskaldęs, jis negali išsilaikyti ir žlunga.
[27] Niekas negali įeiti į galiūno namus ir pasigrobti jo turto, pirmiau nesurišęs galiūno. Tik tada jis apiplėš jo namus.
[28] Iš tiesų sakau jums: bus atleistos žmonių vaikams visos nuodėmės ir piktžodžiavimai, kaip jie bepiktžodžiautų;
[29] bet jei kas piktžodžiautų Šventajai Dvasiai, tam niekada nebus atleista, ir jis amžiams bus pasmerktas".
[30] Mat jie sakė: "Jis turi netyrąją dvasią".

16 Jn 1,42
20 Mk 6,31
21 Mk 6,3; Jn 7,5; Jn 10,20
22 Mt 9,34; Mt 10,25; Jn 12,31; Jn 14,30; Jn 16,11
23 Mt 12,25-29
27 Iz 49,24.25
28 Lk 12,10
30 Mt 9,34
31 Mt 12,46-50
35 Ef 6,6

4 SKYRIUS
1 Lk 8,4-10
2 Mk 12,38
10 Lk 8,9

[31] Atėjo Jėzaus motina ir broliai ir, lauke sustoję, prašė Jį pakviesti.
[32] Aplink Jį sėdėjo minia, kai Jam pranešė: "Štai Tavo motina ir broliai bei seserys lauke stovi ir ieško Tavęs".
[33] O Jis atsakė: "Kas yra mano motina ir mano broliai?"
[34] Ir, apžvelgęs aplinkui sėdinčius, tarė: "Štai mano motina ir mano broliai!
[35] Kas vykdo Dievo valią, tas mano brolis, ir sesuo, ir motina".

4

Jis vėl ėmė mokyti paežerėje. Prie Jo susirinko didžiausia minia, kad Jis net įlipo į valtį ir sėdėjo ant vandens, o visa minia liko ant kranto palei ežerą.
[2] Jis mokė juos daugelio dalykų palyginimais. Mokydamas sakė:
[3] "Paklausykite! Štai sėjėjas išėjo sėti.
[4] Jam besėjant, dalis grūdų nukrito palei kelią, ir atskridę padangių paukščiai juos sulesė.
[5] Kiti nukrito į uolėtą dirvą, kur buvo nedaug žemės, ir greit sudygo, nes neturėjo gilesnio žemės sluoksnio.
[6] Saulei patekėjus, daigai išdegė ir, neturėdami šaknų, sudžiūvo.
[7] Kiti nukrito tarp erškėčių. Erškėčiai išaugo ir nusmelkė juos, ir jie nedavė derliaus.
[8] Dar kiti nukrito į gerą žemę, sudygo, užaugo ir davė derlių: vieni trisdešimteriopą, kiti šešiasdešimteriopą, treti šimteriopą".
[9] Jis pasakė jiems: "Kas turi ausis klausyti – teklauso!"
[10] Kai Jėzus pasiliko vienas, aplink Jį esantys kartu su dvylika paklausė apie palyginimą.

[11] Jis atsakė: "Jums duota suprasti Dievo karalystės paslaptis, o pašaliniams viskas sakoma palyginimais,
[12] kad jie 'regėti regėtų, bet nematytų, girdėti girdėtų, bet nesuprastų, kad neatsiverstų ir nuodėmės nebūtų jiems atleistos' ".
[13] Ir Jis paklausė: "Nejaugi nesuprantate šito palyginimo? Tai kaip suprasite visus kitus palyginimus?
[14] Sėjėjas sėja žodį.
[15] Palei kelią sėjamas žodis – tai tie, kuriems vos išgirdus, tuoj pat ateina šėtonas ir išplėšia jų širdyse pasėtąjį žodį.
[16] Panašiai ir su tais, kurie pasėti uolėtoje dirvoje. Išgirdę žodį, jie tuojau su džiaugsmu jį priima.
[17] Bet jie neturi savyje šaknų ir išsilaiko neilgai. Ištikus kokiam sunkumui ar persekiojimui dėl žodžio, jie tuoj pat pasipiktina.
[18] Kiti sėjami tarp erškėčių. Jie išgirsta žodį,
[19] bet pasaulio rūpesčiai, turtų apgaulė ir sukilę geismai kitiems dalykams nusmelkia žodį ir jis tampa nevaisingas.
[20] Geroje žemėje pasėta sėkla – tai tie, kurie išgirsta žodį, priima jį ir duoda vaisių: kas trisdešimteriopą, kas šešiasdešimteriopą, o kas šimteriopą".
[21] Jis kalbėjo jiems: "Argi žiburys atnešamas pakišti po indu ar po lova? Argi ne įstatyti į žibintuvą?
[22] Juk nėra nieko paslėpta, kas nebūtų apreikšta, ir nieko paslaptyje laikomo, kas neišeitų aikštėn.
[23] Jei kas turi ausis klausyti – teklauso!"
[24] Jis sakė jiems: "Įsidėmėkite, ką girdite: kokiu saiku seikėjate, tokiu ir jums bus atseikėta, ir jums, kurie girdite, bus dar pridėta.
[25] Kas turi, tam bus duota, o iš neturinčio bus atimta net ir tai, ką turi".
[26] Jis kalbėjo: "Su Dievo karalyste yra kaip su žmogumi, beriančiu dirvon sėklą.
[27] Ar jis miega ar keliasi, ar naktį ar dieną, sėkla dygsta ir auga, jam nežinant kaip.
[28] Juk žemė savaime duoda vaisių: pradžioje želmenį, paskui varpą, pagaliau pribrendusį grūdą varpoje.
[29] Derliui prinokus, žmogus tuojau ima pjautuvą, nes pjūtis atėjo".
[30] Jėzus dar sakė: "Su kuo galima palyginti Dievo karalystę? Arba kokiu palyginimu ją pavaizduosime?
[31] Ji kaip garstyčios grūdelis, kuris sėjamas dirvon. Jis yra mažiausias iš visų sėklų žemėje,
[32] bet pasėtas užauga, tampa didesnis už visus augalus ir išleidžia plačias šakas, kad jo pavėsyje gali susisukti lizdą padangių sparnuočiai".
[33] Daugeliu tokių palyginimų Jėzus skelbė jiems žodį, kiek jie sugebėjo suprasti.
[34] Be palyginimų Jis jiems nekalbėdavo, bet kai pasilikdavo vienas su savo mokiniais, viską jiems išaiškindavo.
[35] Tą pačią dieną, atėjus vakarui, Jis tarė mokiniams: "Irkimės į aną pusę!"
[36] Atleidę žmones, jie Jį pasiėmė, nes Jis tebebuvo valtyje. Kartu plaukė ir kitos mažos valtys.
[37] Pakilo didžiulė vėtra ir bangos daužėsi į valtį taip, kad ją jau sėmė.

11 1 Kor 2,10-16; Kol 4,5
12 Iz 6,9.10; Iz 43,8
14 Mt 13,18-23
19 Lk 21,34; 1 Tim 6,9.10.17
20 Rom 7,4
21 Mt 5,15
22 Mt 10,26.27
23 Mt 11,15; Mt 13,9.43
24 Mt 7,2
25 Lk 8,18; Lk 19,26
26 Mt 13,24-30.36-43
27 2 Pt 3,18
28 Jn 12,24
29 Apr 14,15
30 Mt 13,31.32
33 Mt 13,34.35
34 Lk 24,27.45
35 Lk 8,22.25

[38] Jėzus buvo valties gale ir miegojo ant pagalvės. Mokiniai pažadino Jį, šaukdami: "Mokytojau, Tau nerūpi, kad mes žūvame?!"
[39] Pabudęs Jis sudraudė vėją ir įsakė ežerui: "Nutilk, nusiramink!" Tuojau pat vėjas nutilo, ir pasidarė visiškai ramu.
[40] Jis tarė jiems: "Kodėl jūs tokie bailūs? Ar vis dar neturite tikėjimo?"
[41] Juos apėmė didelė baimė, ir jie kalbėjo vienas kitam: "Kas gi Jis toks? Net vėjas ir ežeras Jo klauso!"

5 Jie priplaukė ežero krantą gadariečių krašte.
[2] Jam išlipus iš valties, tuojau prieš Jį iš kapinių atbėgo vyras, turintis netyrąją dvasią.
[3] Jis gyveno kapų rūsiuose, ir niekas negalėjo nė grandinėmis jo surakinti.
[4] Nors jis jau daug kartų buvo pančiojamas ir grandinėmis rakinamas, bet sutrupindavo grandines, nutraukydavo pančius, ir niekas negalėdavo jo suvaldyti.
[5] Per kiauras naktis ir dienas jis bastydavosi po kalnus ir kapines, klykdamas ir daužydamas save akmenimis.
[6] Iš tolo pamatęs Jėzų, atbėgo, parpuolė prieš Jį
[7] ir ėmė garsiai šaukti: "Ko Tau reikia iš manęs, Jėzau, aukščiausiojo Dievo Sūnau? Saikdinu tave Dievu, nekankink manęs!"
[8] Jėzus mat buvo paliepęs: "Išeik, netyroji dvasia, iš žmogaus!"
[9] Jėzus dar paklausė: "O kaip tu vadiniesi?" Ji atsakė: "Mano vardas – Legionas, nes mūsų daug".

38 Ps 44,23; Mt 23,8-10
39 Ps 65,7; Ps 89,9; Ps 93,4; Ps 104,6.7; Lk 4,39
40 Mt 14,31.32; Lk 8,25

5 SKYRIUS
1 Mt 8,28-34; Lk 8,26-37
2 Mk 1,23; Mk 7,25; Apr 16,13.14
7 Mt 26,63; Mk 1,24; Apd 19,13
8 Mk 1,25; Mk 9,25; Apd 16,18
11 Kun 11,7.8; Įst 14,8; Lk 15,15.16
15 Iz 61,10; Mt 4,24; Mt 8,16; Mk 1,32; Lk 10,39
17 Mt 8,34; Apd 16,39
18 Lk 8,38.39
20 Iš 15,2; Ps 66,16; Mt 9,8.33; Jn 5,20; Jn 7,21; Apd 3,12; Apd 4,13
21 Mt 9,1; Lk 8,40
22 Mt 9,18-26; Lk 8,41-56; Apd 13,15
23 Mt 8,15; Mk 6,5; Mk 7,32; Mk 8,23.25; Mk 16,18; Lk 4,40; Apd 9,17; Apd 28,8

[10] Ir pradėjo labai prašytis nevaryti jų iš to krašto.
[11] Ten pat, atkalnėje, ganėsi didžiulė kiaulių banda.
[12] Visi demonai maldavo Jį, sakydami: "Pasiųsk mus į tas kiaules, kad į jas sueitume!"
[13] Jėzus iškart jiems leido. Išėjusios netyrosios dvasios apniko kiaules, ir visa banda, apie du tūkstančius kiaulių, metėsi nuo skardžio į ežerą ir prigėrė.
[14] Tie, kurie jas ganė, išbėgiojo ir pranešė apie įvykį mieste ir kaimuose. Žmonės išėjo pažiūrėti, kas atsitiko.
[15] Atėję prie Jėzaus, pamatė sėdintį demonų apsėstąjį – tą, kuriame buvo Legionas, – apsirengusį ir sveiko proto, ir juos apėmė baimė.
[16] Mačiusieji papasakojo jiems, kas nutiko su apsėstuoju, ir apie kiaules.
[17] Tada žmonės ėmė Jėzų maldauti, kad Jis pasišalintų iš jų krašto.
[18] Jėzui lipant į valtį, buvęs demonų apsėstasis prašė leisti pasilikti su Juo,
[19] bet Jėzus nesutiko ir pasakė: "Eik namo pas savo saviškius ir papasakok, kokių didžių dalykų Viešpats tau padarė ir kaip tavęs pasigailėjo".
[20] Tada jis nuėjo savo keliu ir Dekapolyje ėmė skelbti, kokių didžių dalykų Jėzus jam padarė, ir visi stebėjosi.
[21] Jėzui vėl persikėlus valtimi į kitą pusę, prie Jo susirinko didžiulė minia, ir Jis buvo paežerėje.
[22] Štai ateina vienas iš sinagogos vyresniųjų, vardu Jayras, ir, pamatęs Jį, puola Jam po kojų,
[23] karštai maldaudamas: "Mano dukrelė miršta! Ateik ir uždėk

ant jos rankas, kad pagytų ir gyventų".
[24] Jėzus nuėjo su juo. Paskui Jį sekė didžiulė minia ir Jį spauste spaudė.
[25] Ten buvo viena moteris, dvylika metų serganti kraujoplūdžiu.
[26] Nemaža iškentėjusi nuo daugelio gydytojų ir išleidusi visa, ką turėjo, ji nė kiek nepasitaisė, bet ėjo vis blogyn.
[27] Išgirdusi apie Jėzų, ji prasispraudė iš minios galo ir prisilietė prie Jo apsiausto.
[28] Mat ji kalbėjo: "Jeigu paliesiu bent Jo drabužį – išgysiu!"
[29] Tuojau kraujas nustojo jai plūdęs, ir ji pajuto kūnu, kad yra pasveikusi nuo savo ligos.
[30] Ir Jėzus iš karto pajuto, kad iš Jo išėjo jėga, ir, atsigręžęs į minią, paklausė: "Kas prisilietė prie mano apsiausto?"
[31] Jo mokiniai Jam atsakė: "Matai, kaip minia Tave spaudžia, o Tu klausi: 'Kas mane palietė?' "
[32] Bet Jis dairėsi tos, kuri taip buvo padariusi.
[33] Moteris išėjo į priekį išsigandusi ir virpėdama, nes žinojo, kas jai atsitiko, ir, puolusi prieš Jį, papasakojo visą tiesą.
[34] O Jis tarė jai: "Dukra, tavo tikėjimas išgydė tave, eik rami ir būk sveika nuo savo ligos".
[35] Jam dar tebekalbant, atėjo sinagogos vyresniojo žmonės ir pranešė: "Tavo duktė numirė, kam dar vargini Mokytoją?"
[36] Išgirdęs tuos žodžius, Jėzus tarė sinagogos vyresniajam: "Nebijok, vien tik tikėk!"
[37] Ir Jis niekam neleido eiti kartu, išskyrus Petrą, Jokūbą ir Jokūbo brolį Joną.

25 Kun 15,19.25; Mt 9,20
27 Mt 14,35.36; Mk 3,10; Mk 6,56
30 Lk 6,19; Lk 8,46
33 Ps 89,7
34 1 Sam 1,17; 1 Sam 20,42; 2 Kar 5,19; Mt 9,22; Mk 10,52; Lk 7,50; Lk 8,48; Apd 14,9; Apd 16,36; Jok 2,16
35 Lk 8,49
36 Jn 11,40
38 Apd 9,39
39 Jn 11,4.11
40 Apd 9,40
42 Mk 1,27; Mk 7,37
43 Mt 8,4; Mt 12,16-19; Mt 17,9

6 SKYRIUS
1 Mt 13,54
2 Mt 7,28; Jn 6,42
3 Mt 11,6; Mt 12,46
4 Jn 4,44
5 Pr 19,22
6 Iz 59,16; Mt 9,35

[38] Atėjęs į sinagogos vyresniojo namus, Jėzus pamatė sujudimą ir garsiai verkiančius bei raudančius.
[39] Įžengęs vidun, Jis tarė: "Kam tas triukšmas ir verksmas?! Vaikas nėra miręs, o miega".
[40] Žmonės šaipėsi iš Jo. Tada, išvaręs juos visus, Jis pasiėmė vaiko tėvą ir motiną, taip pat savo palydovus ir įėjo ten, kur vaikas gulėjo.
[41] Paėmęs mergaitę už rankos, pasakė jai: "Talitá kum"; išvertus reiškia: "Mergaite, sakau tau, kelkis!"
[42] Mergaitė tuojau atsikėlė ir ėmė vaikščioti. Jai buvo dvylika metų. Jie nustėro iš nuostabos.
[43] Jis griežtai įsakė, kad niekas to nežinotų, ir liepė duoti mergaitei valgyti.

6 Išvykęs iš ten, Jis, mokinių lydimas, parkeliavo į savo tėviškę.
[2] Atėjus sabatui, Jis pradėjo mokyti sinagogoje. Daugelis girdėdami stebėjosi: "Iš kur Jam tai? Kas per išmintis Jam suteikta, kad net tokie stebuklai daromi Jo rankomis?
[3] Argi Jis ne dailidė, ne Marijos sūnus, Jokūbo, Jozės, Judo ir Simono brolis?! Argi Jo seserys negyvena čia, pas mus?!" Ir jie piktinosi Juo.
[4] O Jėzus jiems tarė: "Pranašas nebūna be pagarbos, nebent savo tėviškėje tarp savo giminių ir savo namuose".
[5] Ir Jis ten negalėjo padaryti jokio stebuklo, tik keliems ligoniams uždėjo rankas ir juos išgydė.
[6] Ir Jis stebėjosi jų netikėjimu. Jis

ėjo per apylinkės kaimus ir mokė.
[7] Jėzus pasišaukė pas save dvylika, ėmė juos siuntinėti po du ir davė jiems valdžią netyrosioms dvasioms.
[8] Liepė, be lazdos, nieko neimti į kelionę – nei krepšio, nei duonos, nei pinigų dirže, –
[9] tik apsiauti sandalais, bet neapsivilkti dviejų tunikų.
[10] Ir sakė jiems: "Į kuriuos namus užeisite, ten ir pasilikite, kol išvyksite.
[11] Jei kurioje vietoje jūsų nepriimtų ir nesiklausytų, išeidami iš ten nusikratykite dulkes nuo kojų, kaip liudijimą prieš juos".
[12] Jie išėjo ir skelbė atgailą,
[13] išvarė daug demonų, daugelį ligonių tepė aliejumi ir išgydė.
[14] Karalius Erodas išgirdęs, – nes Jėzaus vardas tapo plačiai žinomas, – kalbėjo: "Jonas Krikštytojas prisikėlė iš numirusių ir todėl jame veikia stebuklingos jėgos".
[15] Kiti tvirtino: "Jis – Elijas!" Dar kiti sakė: "Jis pranašas, kaip ir kiti pranašai".
[16] Tai išgirdęs, Erodas sakė: "Tai Jonas, kuriam aš nukirsdinau galvą, – jis prisikėlė!"
[17] Pats Erodas buvo įsakęs suimti Joną ir laikė jį sukaustytą kalėjime dėl savo brolio Pilypo žmonos Erodiados, kurią buvo vedęs.
[18] Jonas mat sakė Erodui: "Nevalia tau gyventi su brolio žmona".
[19] Erodiada neapkentė Jono ir troško jį nužudyti, tačiau negalėjo,
[20] nes Erodas bijojo Jono, žinodamas jį esant teisų ir šventą vyrą, ir todėl jį saugojo. Girdėdamas Joną kalbant, jis daug ką darydavo ir mielai jo klausydavosi.

7 Ekl 4,9.10; Mk 3,13.14
9 Ef 6,15
10 Mt 10,11
11 Mt 10,14; Apd 13,51; Apd 18,6
13 Jok 5,14
14 Lk 9,7-9; Lk 19,37
15 Mt 21,11; Mk 8,28
16 Lk 3,19
18 Kun 18,16; Kun 20,21
20 Mt 14,5; Mt 21,26
21 Pr 40,20; Mt 14,6
23 Est 5,3.6; Est 7,2
26 Mt 14,9
29 1 Kar 13,29.30
30 Lk 9,10
31 Mt 14,13; Mk 3,20
32 Mt 14,13-21

[21] Proga pasitaikė, kai Erodas, švęsdamas savo gimimo dieną, iškėlė pokylį savo didžiūnams, kariuomenės vadams ir Galilėjos kilmingiesiems.
[22] Erodiados duktė ten įėjusi šoko ir patiko Erodui bei jo svečiams. Karalius tarė mergaitei: "Prašyk iš manęs, ko tik nori, ir aš tau duosiu".
[23] Ir jis prisiekė: "Ko tik prašysi, aš tau duosiu, kad ir pusę savo karalystės!"
[24] Tada ji nuėjusi paklausė savo motiną: "Ko man prašyti?" O ši tarė: "Jono Krikštytojo galvos!"
[25] Toji, skubiai atbėgusi pas karalių, paprašė: "Noriu, kad man tuojau duotum dubenyje Jono Krikštytojo galvą".
[26] Karalius labai nuliūdo, tačiau dėl priesaikos ir svečių nesiryžo jai atsakyti.
[27] Jis tuoj pat pasiuntė budelį ir įsakė jam atnešti Jono galvą. Šis nuėjęs nukirto jam kalėjime galvą
[28] ir, atnešęs ją dubenyje, padavė mergaitei, o mergaitė atidavė ją savo motinai.
[29] Tai išgirdę, Jono mokiniai atėjo, paėmė jo kūną ir palaidojo kape.
[30] Apaštalai susirinko pas Jėzų ir papasakojo Jam viską, ką buvo nuveikę ir ko mokę.
[31] O Jis tarė jiems: "Eikite vieni į nuošalią vietą ir truputį pailsėkite". Mat daugybė žmonių ateidavo ir išeidavo, ir jiems nebūdavo laiko nė pavalgyti.
[32] Ir jie išplaukė valtimi į negyvenamą vietą.
[33] Bet žmonės pastebėjo juos išplaukiant, ir daugelis pažino Jį. Iš visų miestų subėgo ten pėsti,

pralenkdami mokinius, ir susirinko pas Jį.
34 Išlipęs į krantą, Jėzus pamatė didžiulę minią, ir Jam pagailo žmonių, nes jie buvo tarsi avys be piemens; ir pradėjo juos mokyti daugelio dalykų.
35 Dienai baigiantis, priėjo prie Jo mokiniai ir kalbėjo: "Čia dykvietė, ir jau vėlyvas laikas.
36 Paleisk juos, kad, pasklidę po aplinkinius kiemus bei kaimus, nusipirktų duonos, nes jie neturi ko valgyti".
37 Bet Jėzus tarė: "Jūs duokite jiems valgyti". Mokiniai tada klausia: "Ar mums eiti ir nupirkti duonos už du šimtus denarų ir duoti jiems valgyti?"
38 Jis sako: "Kiek turite kepalų? Eikite ir pažiūrėkite". Patikrinę jie atsakė: "Penkis ir dvi žuvis".
39 Jis įsakė susodinti žmones būriais ant žalios žolės.
40 Ir tie susėdo būrys prie būrio, po šimtą ir po penkiasdešimt žmonių.
41 Jėzus paėmė penkis kepalus ir dvi žuvis, pažvelgė į dangų, palaimino, laužė duoną ir davė savo mokiniams, kad padalintų žmonėms. Taip pat Jis padalino visiems tas dvi žuvis.
42 Ir visi valgė ir pasisotino.
43 Jie pririnko dvylika pilnų pintinių duonos trupinių ir žuvies likučių.
44 O valgytojų buvo apie penkis tūkstančius vyrų.
45 Tuojau Jis privertė savo mokinius sėsti į valtį ir pirma Jo irtis į kitą krantą prie Betsaidos, kol Jis paleisiąs žmones.
46 Juos paleidęs, Jis nuėjo į kalną melstis.
47 Atėjus vakarui, valtis buvo ežero viduryje, o Jis vienas sausumoje.
48 Matydamas, kad mokiniai vargsta besiirdami, – nes vėjas buvo jiems priešingas, – apie ketvirtą nakties sargybą Jis ateina pas juos, žengdamas ežero paviršiumi, ir buvo bepraeinąs pro šalį.
49 Šie, pamatę Jį einantį ežeru, pamanė, jog tai šmėkla, ir pradėjo šaukti.
50 Mat visi Jį matė ir išsigando. Bet Jis tuojau juos prakalbino: "Drąsos! Tai Aš. Nebijokite!"
51 Tada Jis įlipo pas juos į valtį, ir vėjas liovėsi. Mokiniai buvo didžiai apstulbinti ir be galo stebėjosi,
52 nes nebuvo supratę duonos stebuklo, kadangi jų širdis tebebuvo užkietėjusi.
53 Persiyrę per ežerą, jie pasiekė Genezareto kraštą ir čia lipo į krantą.
54 Jiems išlipus iš valties, žmonės tuojau pažino Jį,
55 apibėgo visą apylinkę ir pradėjo gabenti neštuvais ligonius ten, kur girdėjo Jį esant.
56 Ir kur Jėzus užeidavo į kaimus, miestus ar kiemus, jie aikštėse guldydavo ligonius ir maldaudavo Jį, kad leistų jiems palytėti bent savo drabužio apvadą. Ir visi, kas tik Jį paliesdavo, išgydavo.

7 Pas Jį susirinko fariziejų ir keli Rašto žinovai, atvykę iš Jeruzalės.
2 Jie, pamatę kai kuriuos Jo mokinius valgant duoną suterštomis (tai yra neplautomis) rankomis, pradėjo priekaištauti.
3 Mat fariziejai ir visi žydai, lai-

34 Sk 27,17; Mt 9,36; Mt 14,14; Lk 9,11
35 Mt 14,15
37 2 Kar 4,43
38 Jn 6,9
39 Mt 15,35
41 Mt 15,36; Mt 26,26; Jn 11,41.42
45 Jn 6,15-21
46 Lk 5,16
48 Lk 24,28
49 Mt 14,26
50 Iz 41,10; Mt 9,2
51 Ps 107,29; Mk 1,27; Mk 2,12; Mk 5,42; Mk 7,37
52 Mk 3,5; Mk 8,17.18; Mk 16,14
53 Mt 14,34-36
56 Sk 15,38.39; Mt 9,20

7 SKYRIUS

1 Mt 15,1-20
2 Mt 15,20
3 Gal 1,14

kydamiesi prosenių tradicijos, valgo tik nusiplovę rankas.
[4] Taip pat sugrįžę iš turgaus, jie nevalgo neapsiplovę. Be to, yra daug kitų nuostatų, kurių jie laikosi, sekdami tradicija, pavyzdžiui, taurių, puodelių bei varinių indų plovimo.
[5] Taigi fariziejai ir Rašto žinovai Jį klausė: "Kodėl Tavo mokiniai nesilaiko prosenių tradicijos ir valgo duoną neplautomis rankomis?"
[6] Jis jiems atsakė: "Gerai apie jus, veidmainius, pranašavo Izaijas, kaip parašyta: 'Ši tauta gerbia mane lūpomis, bet jų širdis toli nuo manęs.
[7] Veltui jie mane garbina, žmogiškus priesakus paversdami mokymu'.
[8] Palikdami Dievo įsakymą, jūs įsikibę laikotės žmonių tradicijų – puodelių ir taurių plovimo, ir daug kitų panašių dalykų darote".
[9] Ir Jis pridūrė: "Puikiai jūs paverčiate niekais Dievo įsakymą, kad tik išsaugotumėte savo tradicijas!
[10] Antai Mozė įsakė: 'Gerbk savo tėvą ir motiną', ir: 'Kas keiktų tėvą ar motiną, mirtimi temiršta'.
[11] O jūs sakote: 'Jei žmogus pasako savo tėvui ar motinai: Viskas, kas tau būtų naudinga iš manęs, tebūnie Korbán (tai yra: dovana Dievui), –
[12] tada jūs nebeleidžiate jam padėti tėvui ar motinai,
[13] savo perduodama tradicija Dievo žodį darydami negaliojantį. Ir daug panašių dalykų darote".
[14] Sušaukęs visus žmones, Jėzus kalbėjo: "Paklausykite manęs visi ir supraskite:

5 Mt 15,2
6 Iz 29,13; Mt 23,13-29
9 Pat 1,25
10 Iš 20,12; Iš 21,17; Įst 5,16
11 Mt 15,5; Mt 23,18
14 Mt 15,10; Mt 16,9.11.12
15 Iz 59,3
16 Mt 11,15
17 Mt 15,15
18 Hbr 5,11-14
20 Ps 39,1
21 Pr 6,5; Pr 8,21; Gal 5,19-21; 1 Tes 4,3; 2 Pt 2,14
22 Lk 12,15; Rom 1,28.29; 1 Pt 4,3; 1 Jn 2,16; Apr 2,9
24 Mt 15,29; Mk 2,1.2
25 Jn 11,32

[15] nėra nieko, kas, iš išorės patekęs į žmogų, galėtų jį suteršti. Žmogų suteršia vien tai, kas iš žmogaus išeina.
[16] Kas turi ausis klausyti – teklauso".
[17] Kai sugrįžo nuo minios į namus, Jo mokiniai paklausė apie palyginimą.
[18] Jis jiems sako: "Nejaugi ir jūs nesuprantate? Argi neaišku jums, kad visa, kas patenka į žmogų iš lauko, negali jo suteršti,
[19] nes nepatenka į jo širdį, bet į vidurius ir išeina laukan, ir taip išvalomas visas maistas?"
[20] Ir Jis pasakė: "Žmogų suteršia tai, kas iš jo išeina.
[21] Iš vidaus, iš žmonių širdies, išeina pikti sumanymai, svetimavimai, paleistuvystės, vagystės, žmogžudystės,
[22] godumas, piktumas, klasta, nesusilaikymas, pavydas, piktžodžiavimai, išdidumas, kvailystė.
[23] Visos tos blogybės išeina iš vidaus ir suteršia žmogų".
[24] Išvykęs iš ten, Jis nukeliavo į Tyro ir Sidono sritis. Užėjęs į vienus namus, Jis norėjo, kad niekas apie tai nežinotų, bet Jam nepavyko to nuslėpti.
[25] Išgirdus apie Jį, moteris, kurios duktė turėjo netyrąją dvasią, atėjo ir puolė Jam po kojų.
[26] Moteris buvo graikė, kilimo sirofinikietė. Ji maldavo, kad Jis išvarytų iš jos dukrelės demoną.
[27] Jėzus jai tarė: "Leisk pirmiau pasisotinti vaikams. Juk nedera imti vaikų duoną ir mesti šunyčiams".
[28] Moteris tarė: "Taip, Viešpatie! Bet ir šunyčiai po stalu ėda vaikų trupinius".

29 Tada Jis tarė: “Dėl šitų žodžių eik namo, – demonas jau išėjęs iš tavo dukters”.
30 Parėjusi namo, ji rado dukrelę gulinčią patale ir demoną išėjusį.
31 Palikęs Tyro ir Sidono sritis, Jis vėl atėjo prie Galilėjos ežero, į Dekapolio krašto vidurį.
32 Ten atvedė Jam kurčią nebylį ir prašė uždėti ant jo ranką.
33 Jis pasivedė jį nuošaliau nuo minios, įkišo savo pirštus į jo ausis, palietė seilėmis jo liežuvį,
34 pažvelgė į dangų, atsiduso ir tarė jam: “Efatá!”, tai yra: “Atsiverk!”
35 Ir tuojau atsivėrė jo klausa, atsipalaidavo liežuvio ryšys, ir jis kalbėjo kaip reikia.
36 Jėzus jiems įsakė niekam šito nepasakoti. Bet kuo labiau Jis draudė, tuo jie plačiau Jį garsino.
37 Žmonės labai stebėjosi ir kalbėjo: “Jis visa gerai padarė! Jis daro, kad kurtieji girdi ir nebyliai kalba!”

8 Anomis dienomis, susirinkus gausiai miniai ir žmonėms neturint ko valgyti, Jėzus, pasišaukęs savo mokinius, tarė:
2 “Gaila man minios! Jau trys dienos žmonės yra su manimi ir neturi ko valgyti.
3 Jei paleisiu juos namo alkanus, jie nusilps kelyje, nes kai kurie yra atėję iš toli”.
4 Mokiniai Jam atsakė: “Iš kur dykumoje gauti duonos jiems pavalgydinti?”
5 Jėzus paklausė: “Kiek kepalų turite?” Jie atsakė: “Septynis”.
6 Tada Jis liepė žmonėms susėsti ant žemės. Paėmęs septynis kepalus, palaimino, laužė ir davė mokiniams dalyti, ir tie padalijo miniai.
7 Jie dar turėjo kelias žuveles. Jis palaimino jas ir taip pat liepė dalyti.
8 Žmonės pavalgė iki soties, ir jie surinko dar septynias pintines likučių.
9 O valgytojų buvo apie keturis tūkstančius. Jėzus paleido juos
10 ir tuojau, įsėdęs su mokiniais į valtį, nuplaukė į Dalmanutos sritį.
11 Čia priėjo fariziejų ir pradėjo su Juo ginčytis. Mėgindami Jį, jie reikalavo ženklo iš dangaus.
12 Atsidusęs iš dvasios gilumos, Jis tarė: “Ir kam šita karta reikalauja ženklo? Iš tiesų sakau jums: ženklo šiai kartai nebus duota!”
13 Ir, palikęs juos, Jis vėl sėdo į valtį ir nuplaukė į kitą krantą.
14 Mokiniai buvo pamiršę pasiimti duonos. Jie teturėjo su savim valtyje vieną kepalą.
15 Jėzus juos įspėjo: “Žiūrėkite, saugokitės fariziejų raugo ir Erodo raugo”.
16 Jie svarstė tarpusavy, sakydami: “Tai todėl, kad nepasiėmėme duonos”.
17 Tai supratęs, Jėzus tarė: “Kam jūs tariatės neturį duonos? Argi vis dar neišmanote ir nesuprantate ir jūsų širdys vis dar užkietėjusios?
18 Turite akis, ir nematote; turite ausis, ir negirdite? Argi neatsimenate,
19 jog penkis kepalus Aš sulaužiau penkiems tūkstančiams? O kiek pilnų pintinių trupinių pririnkote?” Jie atsakė: “Dvylika”.
20 “O kai septynis kepalus sulaužiau keturiems tūkstančiams, kiek pilnų pintinių trupinių pririnkote?” Jie atsakė: “Septynias”.

31 Mt 15,29
32 Lk 11,14
33 Mk 8,23
34 Mk 6,41; Jn 11,33.38
35 Iz 35,5.6
36 Mk 5,43
37 Mt 12,22; Mk 6,51; Mk 10,26

8 SKYRIUS

1 Mt 15,32-39
2 Mk 1,41; Mk 6,34
5 Mk 6,38
7 Mt 14,19
10 Mt 15,39
11 Mt 12,38; Mt 16,1
12 Mt 12,39; Mk 7,34
14 Mt 16,5
15 Lk 12,1
17 Mk 6,52; Mk 16,14
19 Mt 14,20
20 Mt 15,37

[21] Tada Jis tarė: "Tai kaipgi vis dar nesuprantate?!"
[22] Jie ateina į Betsaidą. Ten atveda pas Jėzų neregį ir prašo jį palytėti.
[23] Jis paėmė neregį už rankos ir nusivedė už kaimo. Ten spjovė jam į akis, uždėjo ant jo rankas ir paklausė: "Ar ką nors matai?"
[24] Šis apsižvalgęs tarė: "Regiu žmones. Lyg kokius medžius matau juos vaikščiojančius".
[25] Jis vėl rankomis palietė jo akis ir liepė apsižvalgyti. Ir šis tapo sveikas ir viską aiškiai matė.
[26] Jėzus išsiuntė jį namo, sakydamas: "Neužeik į kaimą ir niekam ten nepasakok!"
[27] Jėzus su savo mokiniais išėjo į Pilypo Cezarėjos kaimus. Kelyje klausė mokinius: "Kuo mane žmonės laiko?"
[28] Jie atsakė: "Vieni – Jonu Krikštytoju, kiti – Eliju, treti – vienu iš pranašų".
[29] Tada Jis paklausė: "O jūs kuo mane laikote?" Petras Jam atsakė: "Tu esi Kristus".
[30] Tada Jėzus griežtai įsakė niekam apie Jį nekalbėti.
[31] Jis pradėjo juos mokyti, jog Žmogaus Sūnus turės daug iškentėti, būti vyresniųjų, aukštųjų kunigų bei Rašto žinovų atmestas, nužudytas ir po trijų dienų prisikelti.
[32] Jis tai kalbėjo visiškai atvirai. Tada Petras, pasivadinęs Jį į šalį, ėmė Jį drausti.
[33] Jėzus atsigręžęs pažiūrėjo į mokinius ir sudraudė Petrą: "Eik šalin, šėtone, nes tu mąstai ne apie tai, kas Dievo, o kas žmonių!"
[34] Pasišaukęs minią ir savo mokinius, Jėzus prabilo: "Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, teima savo kryžių ir teseka manimi.
[35] Kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras; o kas praras savo gyvybę dėl manęs ir dėl Evangelijos, tas ją išgelbės.
[36] Kokia gi žmogui nauda, jeigu jis laimėtų visą pasaulį, o pakenktų savo sielai?
[37] Arba kuo žmogus galėtų išsipirkti savo sielą?!
[38] Jei kas gėdisi manęs ir mano žodžių šios svetimaujančios ir nuodėmingos kartos akivaizdoje, to gėdysis ir Žmogaus Sūnus, kai Jis ateis savo Tėvo šlovėje su šventaisiais angelais".

21 Mk 6,52
22 Lk 18,15; Jn 9,1
23 Mk 7,33
26 Mk 5,43; Mk 7,36
27 Lk 9,18-20
28 Mt 14,2; Lk 9,7.8
29 Lk 4,42; Jn 1,41; Jn 4,42; Jn 6,69; Jn 11,27
30 Mt 8,4; Mt 16,20
31 Mt 16,21; Mt 20,19; Mk 9,31; Mk 10,33; Mk 10,34
33 Apr 3,19
34 Lk 14,27
35 Jn 12,25
38 Mt 10,33; 2 Tim 1,8.9; 2 Tim 2,12

9 SKYRIUS

1 Mt 24,30; Lk 9,27
2 Mt 17,1-8
3 Dan 7,9
7 Iš 40,34; Mk 1,11; Apd 3,22

9

Jis jiems kalbėjo: "Iš tiesų sakau jums: tarp čia stovinčių yra tokių, kurie neragaus mirties, kol išvys Dievo karalystę, ateinančią su galybe".
[2] Po šešių dienų Jėzus pasiėmė Petrą, Jokūbą ir Joną ir užsivedė juos vienus nuošaliai į aukštą kalną. Ten Jis atsimainė jų akivaizdoje.
[3] Jo drabužiai pradėjo spindėti tarsi sniegas, kaip jų išbalinti negalėtų joks skalbėjas žemėje.
[4] Jiems pasirodė Elijas ir Mozė, ir jie kalbėjosi su Jėzumi.
[5] Petras tarė Jėzui: "Rabi, gera mums čia būti. Pastatykime tris palapines: vieną Tau, kitą Mozei, trečią Elijui".
[6] Jis nežinojo, ką sakyti, nes jie buvo labai persigandę.
[7] Užėjo debesis ir uždengė juos, o iš debesies nuskambėjo balsas: "Šitas yra mano mylimasis Sūnus. Jo klausykite!"
[8] Ir tuojau apsižvalgę, jie nieko

prie savęs nebematė, tik vieną Jėzų.

[9] Besileidžiant nuo kalno, Jėzus liepė niekam nepasakoti, ką jie matė, kol Žmogaus Sūnus neprisikels iš numirusių.

[10] Jie įsidėmėjo šį pasakymą ir svarstė, ką reiškia "prisikelti iš numirusių".

[11] Jie klausė Jį: "Kodėl Rašto žinovai sako, jog pirmiau turįs ateiti Elijas?"

[12] Jėzus jiems atsakė: "Tikrai, Elijas ateina pirmas ir viską atstato. Bet kaipgi parašyta apie Žmogaus Sūnų, jog Jis daug iškentėsiąs ir būsiąs paniekintas?

[13] Todėl sakau jums: Elijas buvo atėjęs, ir jie pasielgė su juo kaip norėjo – taip, kaip apie jį parašyta".

[14] Sugrįžęs pas mokinius, Jis pamatė apie juos susirinkusią didelę minią ir besiginčijančius su jais Rašto žinovus.

[15] Vos pastebėjusi Jėzų, minia labai nustebo, ir visi bėgo Jį pasveikinti.

[16] Jis paklausė Rašto žinovų: "Apie ką ginčijatės su jais?"

[17] Vienas iš minios Jam atsakė: "Mokytojau, aš atvedžiau pas Tave savo sūnų, kuris turi nebylę dvasią.

[18] Kur tik sugriebusi, dvasia jį tąso, iš burnos jam eina putos, jis griežia dantimis ir pastyra. Aš prašiau Tavo mokinius išvaryti dvasią, bet jie nepajėgė".

[19] Tada Jėzus tarė: "O netikinti karta! Kiek dar man reikės su jumis būti? Kaip ilgai jus kęsti? Atveskite jį pas mane!"

[20] Jie atvedė. Vos Jį pamačiusi, dvasia pradėjo tąsyti berniuką; šis parpuolė ant žemės ir apsiputojęs raičiojosi.

[21] Jėzus paklausė tėvą: "Ar seniai jam taip darosi?" Šis atsakė: "Nuo pat vaikystės.

[22] Dvasia dažnai įstumdavo jį į vandenį ir į ugnį, norėdama nužudyti. Bet, jei ką gali padaryti, pasigailėk mūsų ir padėk mums!"

[23] Jėzus jam atsakė: "Jei gali tikėti, viskas įmanoma tikinčiam!"

[24] Tučtuojau vaiko tėvas verkdamas sušuko: "Tikiu, Viešpatie! Padėk mano netikėjimui!"

[25] Matydamas susibėgančią minią, Jėzus sudraudė netyrąją dvasią, sakydamas jai: "Nebyle ir kurčia dvasia, įsakau tau, išeik iš jo ir daugiau nebegrįžk!"

[26] Dvasia, klykdama ir smarkiai jį purtydama, išėjo. O jis liko tarsi negyvas, ir daugelis sakė: "Jis mirė".

[27] Bet Jėzus paėmė jį už rankos, pakėlė, ir šis atsistojo.

[28] Kai Jis sugrįžo namo, mokiniai, pasilikę su Juo vieni, klausė: "Kodėl mes negalėjome jos išvaryti?"

[29] Jis atsakė: "Ta veislė neišvaroma nieku kitu, tik malda ir pasninku".

[30] Iš ten išėję, jie keliavo per Galilėją. Jėzus nenorėjo, kad kas apie tai žinotų.

[31] Mokydamas savo mokinius, Jis sakė jiems: "Žmogaus Sūnus bus atiduotas į žmonių rankas, ir jie nužudys Jį. Nužudytas Jis po trijų dienų prisikels".

[32] Mokiniai nesuprato tų žodžių, bet bijojo Jį klausti.

[33] Jie atėjo į Kafarnaumą. Namie Jėzus juos paklausė: "Apie ką kalbėjotės kelyje?"

[34] Jie tylėjo. Mat kelyje jie ginčijosi, kuris iš jų didžiausias.

9 Mt 17,9-13
10 Jn 2,19-22
11 Mal 4,5
12 Iz 53,3; Fil 2,7
13 Lk 1,17
14 Mt 17,14-19
17 Lk 9,38
19 Jn 4,48
20 Mk 1,26
23 Jn 11,40
24 Lk 17,5
25 Mk 1,25
28 Mt 17,19
29 Jok 5,16
31 Mt 16,21; Mt 27,50; Lk 9,44; 1 Kor 15,4
32 Lk 2,50; Lk 18,34
33 Mt 18,1-5
34 Pat 13,10; Lk 22,24; Lk 23,46; Lk 24,46

[35] Atsisėdęs Jis pasišaukė dvylika ir tarė: "Jei kas trokšta būti pirmas, tebūnie paskutinis ir visų tarnas!"
[36] Paėmęs mažą vaiką, pastatė tarp jų ir, apsikabinęs jį, pasakė jiems:
[37] "Kas priima tokį vaiką mano vardu, tas priima mane, o kas priima mane, tas ne mane priima, bet Tą, kuris mane siuntė".
[38] Jonas Jam tarė: "Mokytojau, mes matėme vieną, kuris nevaikščioja su mumis, bet Tavo vardu išvarinėja demonus. Mes jam draudėme, nes jis mūsų neseka".
[39] Jėzus atsakė: "Nedrauskite jam! Nėra tokio, kuris mano vardu darytų stebuklus ir galėtų čia pat blogai apie mane kalbėti.
[40] Kas ne prieš mus, tas už mus.
[41] Kas duos jums atsigerti taurę vandens mano vardu dėl to, kad priklausote Kristui, iš tiesų sakau jums, tas nepraras savo atlygio".
[42] "Kas pastūmėtų į nuodėmę vieną iš šitų mažutėlių, kurie tiki manimi, tam būtų geriau, jeigu jam užkabintų ant kaklo girnų akmenį ir įmestų į jūrą.
[43] Jei tavo ranka traukia tave nusidėti, – nukirsk ją! Tau geriau sužalotam įeiti į amžinąjį gyvenimą, negu su abiem rankom patekti į pragarą, į negęstančią ugnį,
[44] kur 'jų kirminas nemiršta ir ugnis negęsta'.
[45] Ir jei tavo koja traukia tave į nuodėmę, nukirsk ją, nes tau geriau luošam įžengti į amžinąjį gyvenimą, negu su abiem kojom būti įmestam į pragarą, į negęstančią ugnį,
[46] kur 'jų kirminas nemiršta ir ugnis negęsta'.
[47] Ir jei tavo akis traukia tave nusidėti, – išlupk ją, nes geriau tau vienakiui įeiti į Dievo karalystę, negu su abiem akim būti įmestam į ugnies pragarą,
[48] kur 'jų kirminas nemiršta ir ugnis negęsta'.
[49] Kiekvienas bus pasūdytas ugnimi, ir kiekviena auka bus druska pasūdyta.
[50] Druska – geras daiktas, bet jeigu ji netektų sūrumo, kuo ją pasūdyti? Turėkite savyje druskos ir taikiai gyvenkite tarpusavy".

10 Jėzus, iškeliavęs iš ten, atvyksta į Judėją ir Užjordanę. Žmonių būriai vėl susirinko pas Jį, ir Jis vėl mokė, kaip buvo pratęs.
[2] Tada atėjo fariziejų, kurie, mėgindami Jį, klausė, ar galima vyrui atleisti žmoną.
[3] Jis jiems atsakė: "O ką jums įsakė Mozė?"
[4] Jie tarė: "Mozė leido parašyti skyrybų raštą ir atleisti".
[5] Tuomet Jėzus pasakė: "Dėl jūsų širdies kietumo parašė jums Mozė tokį nuostatą.
[6] O nuo sutvėrimo pradžios Dievas 'sukūrė juos, vyrą ir moterį'.
[7] 'Todėl vyras paliks savo tėvą ir motiną ir susijungs su savo žmona,
[8] ir du taps vienu kūnu'. Taigi jie jau nebėra du, o vienas kūnas.
[9] Todėl ką Dievas sujungė, žmogus teneperskiria".
[10] Namie mokiniai vėl klausė Jį apie tai.
[11] Jis atsakė: "Kas atleidžia savo žmoną ir veda kitą, tas nusikalsta pirmajai svetimavimu.
[12] Ir jei moteris palieka savo vyrą ir išteka už kito, ji svetimauja".
[13] Jam nešė vaikučius, kad juos

35 Lk 22,26.27
36 Mk 10,13-16
37 Mt 10,40
38 Sk 11,27-29
39 1 Kor 12,3
40 Mt 12,30
41 Mt 10,42
42 Lk 17,1.2
43 Mt 5,29.30; Mt 18,8.9
44 Iz 66,24
46 Iz 66,24
48 Iz 66,24; Jer 7,20
49 Kun 2,13; Mt 3,11
50 Mt 5,13; Rom 12,18; Rom 14,19; Kol 4,6

10 SKYRIUS
1 Mt 19,1-9
2 Mt 19,3
4 Įst 24,1-4
6 Pr 1,27; Pr 5,2
7 Pr 2,24
11 Mt 5,32; Mt 19,9
13 Lk 18,15-17

palytėtų, bet mokiniai jiems draudė.
[14] Tai pamatęs, Jėzus pyktelėjo ir tarė jiems: "Leiskite mažutėliams ateiti pas mane ir netrukdykite, nes tokių yra Dievo karalystė.
[15] Iš tiesų sakau jums: kas nepriims Dievo karalystės kaip mažas vaikas, – niekaip neįeis į ją".
[16] Ir Jis laimino juos, apkabindamas ir dėdamas ant jų rankas.
[17] Jėzui išeinant į kelią, vienas žmogus pribėgęs puolė prieš Jį ant kelių ir klausė: "Gerasis Mokytojau, ką turiu daryti, kad paveldėčiau amžinąjį gyvenimą?"
[18] Jėzus jam tarė: "Kam vadini mane geru? Nė vieno nėra gero, tik vienas Dievas.
[19] Žinai įsakymus: 'Nesvetimauk, nežudyk, nevok, melagingai neliudyk, neapgaudinėk, gerbk savo tėvą ir motiną' ".
[20] Tas atsakė: "Mokytojau, aš viso to laikausi nuo savo jaunystės".
[21] Jėzus, pažvelgęs į jį, jį pamilo ir tarė: "Vieno dalyko tau trūksta: eik, parduok visa, ką turi, išdalink vargšams ir turėsi turtą danguje. Tada ateik, paimk kryžių ir sek paskui mane".
[22] Po šitų žodžių jis nuliūdo ir nusiminęs pasitraukė, nes turėjo daug turto.
[23] Jėzus apsidairė ir prabilo į mokinius: "Kaip sunkiai turtingi įeis į Dievo karalystę!"
[24] Mokiniai buvo priblokšti Jo žodžių. Tada Jėzus vėl jiems tarė: "Vaikeliai, kaip sunku tiems, kurie pasitiki turtais, įeiti į Dievo karalystę!
[25] Lengviau kupranugariui išlįsti pro adatos ausį, negu turtingam įeiti į Dievo karalystę".
[26] Mokiniai dar labiau nustebo ir kalbėjosi: "Kas tada gali būti išgelbėtas?"
[27] Jėzus pažvelgė į juos ir tarė: "Žmonėms tai neįmanoma, bet ne Dievui, nes Dievui viskas įmanoma".
[28] Tada Petras sakė Jam: "Štai mes viską palikome ir sekame paskui Tave!"
[29] Jėzus tarė: "Iš tiesų sakau jums: nėra nė vieno, kuris paliktų namus ar brolius, ar seseris, ar motiną, ar tėvą, ar vaikus, ar laukus dėl manęs ir dėl Evangelijos
[30] ir kuris jau dabar, šiuo metu, negautų šimteriopai namų, brolių, seserų, motinų, vaikų ir laukų kartu su persekiojimais ir būsimajame amžiuje – amžinojo gyvenimo.
[31] Tačiau daug pirmųjų bus paskutiniai, ir paskutiniai – pirmi".
[32] Jiems bekeliaujant į Jeruzalę, Jėzus ėjo priekyje, o mokiniai stebėjosi. Sekdami iš paskos, jie nuogąstavo. Vėl pasišaukęs dvylika, pradėjo jiems sakyti, kas Jo laukia:
[33] "Štai einame į Jeruzalę, ir Žmogaus Sūnus bus išduotas aukštiesiems kunigams ir Rašto žinovams. Jie nuteis Jį mirti ir atiduos pagonims,
[34] tie tyčiosis iš Jo, apspjaudys, nuplaks ir nužudys, ir trečią dieną Jis prisikels".
[35] Prie Jėzaus priėjo Zebediejaus sūnūs Jokūbas ir Jonas ir kreipėsi: "Mokytojau, mes norime, kad padarytum mums viską, ko tik prašysime".
[36] Jis atsakė: "Ko norite, kad jums padaryčiau?"
[37] Jie tarė: "Leisk mums sėdėti

14 1 Pt 2,2
15 Mt 18,3.4; Mt 19,14; Lk 13,28
17 Mt 19,16-30; Jn 6,28
18 1 Sam 2,2
19 Iš 20,12-16; Įst 5,16-20
20 Fil 3,6
21 Mt 6,19.20; Mt 19,21; Mk 8,34; Lk 12,33; Lk 16,9
23 Mt 19,23
24 1 Tim 6,17
25 Mt 13,22; Mt 19,24
27 Jer 32,17
28 Lk 18,28
30 Lk 18,29.30; 1 Pt 4,12.13
31 Lk 13,30
32 Mt 20,17-19; Mk 8,31; Mk 9,31
35 Jok 4,3

vienam Tavo dešinėje, kitam – kairėje, Tavo šlovėje!”
[38] Jėzus atsakė: “Nežinote, ko prašote. Ar galite gerti taurę, kurią Aš geriu, ir būti pakrikštyti krikštu, kuriuo Aš krikštijamas?”
[39] Jie sakė: “Galime”. Jėzus jiems tarė: “Tiesa, taurę, kurią Aš geriu, jūs gersite, ir krikštu, kuriuo Aš krikštijamas, jūs irgi būsite pakrikštyti.
[40] Bet vietą savo dešinėje ar kairėje ne Aš duodu, – tai bus tiems, kuriems paskirta”.
[41] Tai išgirdę, kiti dešimt labai supyko ant Jokūbo ir Jono.
[42] O Jėzus, pasikvietęs juos, tarė: “Jūs žinote, kad tie, kurie laikomi pagonių valdovais, viešpatauja jiems, ir jų didieji juos valdo.
[43] Bet tarp jūsų taip neturi būti. Kas iš jūsų nori būti didžiausias, bus jūsų tarnas,
[44] ir kas nori tarp jūsų būti pirmas, bus visų vergas.
[45] Juk ir Žmogaus Sūnus atėjo, ne kad Jam tarnautų, bet pats tarnauti ir savo gyvybės atiduoti kaip išpirkos už daugelį”.
[46] Jie atėjo į Jerichą. O iškeliaujant Jam su mokiniais ir gausia minia iš Jericho, neregys Bartimiejus, Timiejaus sūnus, sėdėjo šalikelėje elgetaudamas.
[47] Išgirdęs, jog čia Jėzus iš Nazareto, jis pradėjo garsiai šaukti: “Jėzau, Dovydo Sūnau, pasigailėk manęs!”
[48] Daugelis jį draudė, kad nutiltų, bet jis dar garsiau šaukė: “Dovydo Sūnau, pasigailėk manęs!”
[49] Jėzus sustojo ir tarė: “Pašaukite jį”. Žmonės pašaukė neregį, sakydami: “Pasitikėk! Kelkis, Jis tave šaukia”.

38 Lk 12,50; Jn 18,11
39 Apd 12,2
40 Hbr 11,16
41 Mt 20,24
42 Lk 22,25
43 Mk 9,35
45 Fil 2,7.8; Tit 2,14
46 Lk 18,35-43
47 Mt 15,22; Apr 22,16
52 Mt 9,22; Mk 5,34

11 SKYRIUS

1 Mt 21,1-9; Lk 19,29; Jn 2,13
8 Mt 21,8
9 Ps 118,25.26; Mt 21,9
10 Ps 148,1
11 Mt 21,12

[50] Tas, nusimetęs apsiaustą, pašoko ir atėjo prie Jėzaus.
[51] Jėzus jo paklausė: “Ko nori, kad tau padaryčiau?” Neregys atsakė: “Rabuni, kad praregėčiau!”
[52] Tada Jėzus jam tarė: “Eik, tavo tikėjimas išgydė tave”. Jis tuoj pat praregėjo ir nusekė paskui Jėzų keliu.

11

Prisiartinęs prie Jeruzalės pro Betfagę ir Betaniją, ties Alyvų kalnu, Jėzus pasiuntė du savo mokinius,
[2] liepdamas: “Eikite į priešais esantį kaimą ir, vos įžengę į jį, rasite pririštą asilaitį, kuriuo dar niekas iš žmonių nėra jojęs. Atriškite jį ir atveskite”.
[3] Jeigu kas nors paklaustų: ‘Ką čia darote?’, atsakykite: ‘Jo reikia Viešpačiui’, ir iš karto jį paleis.
[4] Nuėję jiedu rado pakelėje asilaitį, pririštą prie vartų, ir atrišo jį.
[5] Kai kurie iš ten stovinčių jų paklausė: “Ką darote, kam atrišate asilaitį?”
[6] O jie atsakė taip, kaip Jėzus buvo jiems liepęs, ir tie leido jį vestis.
[7] Jie atvedė asilaitį pas Jėzų, apdengė jį savo apsiaustais, ir Jėzus užsėdo ant jo.
[8] Daugelis tiesė ant kelio savo drabužius, kiti kirto ir klojo ant kelio medžių šakas.
[9] Iš priekio ir iš paskos einantys šaukė: “Osana! Palaimintas, kuris ateina Viešpaties vardu!
[10] Palaiminta mūsų tėvo Dovydo karalystė, ateinanti Viešpaties vardu! Osana aukštybėse!”
[11] Taip Jėzus įžengė į Jeruzalę ir į šventyklą. Viską apžiūrėjęs, – kadangi buvo jau vakaro valan-

da, – Jis su dvylika išėjo į Betaniją.
[12] Rytojaus dieną, jiems keliaujant iš Betanijos, Jėzus išalko.
[13] Pamatęs iš tolo sulapojusį figmedį, Jis priėjo pažiūrėti, gal ką ant jo ras. Tačiau, atėjęs prie medžio, Jis nerado nieko, tiktai lapus, nes dar nebuvo figų metas.
[14] Atsakydamas Jėzus tarė medžiui: "Tegul per amžius niekas nebevalgys tavo vaisiaus!" Jo mokiniai tai girdėjo.
[15] Jie atėjo į Jeruzalę. Įėjęs į šventyklą, Jėzus ėmė varyti laukan parduodančius ir perkančius šventykloje. Jis išvartė pinigų keitėjų stalus bei karvelių pardavėjų suolus
[16] ir neleido nešti prekių per šventyklą.
[17] Jis mokė, sakydamas jiems: "Argi neparašyta: 'Mano namai vadinsis maldos namai visoms tautoms'? O jūs pavertėte juos 'plėšikų lindyne' ".
[18] Tai išgirdę, aukštieji kunigai ir Rašto žinovai tarėsi, kaip Jį pražudyti. Jie mat bijojo Jėzaus, nes visi žmonės buvo didžiai nustebinti Jo mokymo.
[19] Atėjus vakarui, Jėzus su mokiniais išėjo iš miesto.
[20] Rytą eidami pro šalį, jie pamatė, kad figmedis nudžiūvęs iš pat šaknų.
[21] Prisiminęs Petras tarė Jėzui: "Rabi, žiūrėk! Figmedis, kurį prakeikei, nudžiūvo!"
[22] Jėzus, atsakydamas jiems, tarė: "Turėkite tikėjimą Dievu!
[23] Iš tiesų sakau jums: kas pasakytų šitam kalnui: 'Pasikelk ir meskis į jūrą', ir savo širdyje neabejotų, bet tikėtų, kad įvyks tai, ką sako, – jis turės, ką besakytų.

12 Mt 21,18-22
13 Mt 21,19
15 Kun 14,22; Mal 3,1; Mt 21,12-16; Lk 19,45-47; Jn 2,13-16
17 Iz 56,7; Jer 7,11
18 Ps 2,2; Mt 7,28; Mt 21,45.46; Mk 1,22; Mk 6,2; Lk 4,32; Lk 19,47
20 Mt 21,19-22
23 Mt 17,20; Mt 21,21; Lk 17,6
24 Mt 7,7; Lk 11,9; Jn 14,13; Jn 15,7; Jn 16,24; Jok 1,5.6
25 Mt 6,14; Mt 18,23-35; Ef 4,32; Kol 3,13
26 Mt 6,15; Mt 18,35
27 Mt 21,23-27; Lk 20,1-8
28 Jn 5,27
30 Lk 7,29-30
32 Mt 3,5; Mt 14,5

12 SKYRIUS
1 Mt 20,9-19

[24] Todėl sakau jums: ko tik prašote melsdamiesi, tikėkite, kad gaunate, ir jūs turėsite.
[25] Kai stovite melsdamiesi, atleiskite, jei turite ką nors prieš kitus, kad ir jūsų Tėvas, kuris danguje, galėtų jums atleisti jūsų nusižengimus.
[26] Bet jeigu jūs neatleisite, nė jūsų Tėvas, kuris danguje, neatleis jūsų nusižengimų".
[27] Jie vėl sugrįžo į Jeruzalę. Jam vaikščiojant po šventyklą, prie Jo priėjo aukštųjų kunigų, Rašto žinovų bei vyresniųjų
[28] ir klausė: "Kokią teisę turi taip daryti? Kas Tau davė valdžią tai daryti?"
[29] Jėzus jiems atsakė: "Aš irgi paklausiu jus vieno dalyko, o jūs atsakykite man, tada ir Aš jums pasakysiu, kokia valdžia tai darau.
[30] Jono krikštas buvo iš dangaus ar iš žmonių? Atsakykite man!"
[31] Jie samprotavo tarpusavy: "Jei pasakysime – iš dangaus, Jis mums sakys: 'Tai kodėl juo netikėjote?'
[32] O jei pasakysime – iš žmonių..." Jie bijojo minios, nes visi buvo įsitikinę, kad Jonas tikrai buvo pranašas.
[33] Todėl jie atsakė Jėzui: "Mes nežinome". Tada Jėzus tarė: "Tai ir Aš jums nesakysiu, kokia valdžia tai darau".

12

Jėzus pradėjo kalbėti jiems palyginimais: "Vienas žmogus pasodino vynuogyną, aptvėrė jį tvora, įrengė spaustuvą, pastatė bokštą, išnuomojo vynininkams ir iškeliavo į tolimą šalį.
[2] Atėjus metui, jis nusiuntė pas vynininkus tarną atsiimti iš vynininkų savo vaisių.

[3] Tie pačiupo jį, sumušė ir paleido tuščiomis.
[4] Tada jis vėl nusiuntė pas juos kitą tarną, o tie, apmėtę akmenimis, sužeidė jį į galvą ir išniekinę paleido.
[5] Jis pasiuntė dar vieną, bet tą jie nužudė; ir dar daugelį kitų tarnų, kurių vienus jie primušė, kitus nužudė.
[6] Dar vieną turėjo – mylimąjį sūnų. Jį nusiuntė pas juos paskutinį, sakydamas sau: 'Jie gerbs mano sūnų'.
[7] Bet vynininkai tarėsi: 'Tai paveldėtojas. Eikime, užmuškime jį, ir jo palikimas bus mūsų'.
[8] Nutvėrę nužudė jį ir išmetė laukan iš vynuogyno.
[9] Ką tada darys vynuogyno šeimininkas? Jis ateis, nužudys vynininkus ir atiduos vynuogyną kitiems.
[10] Ar neskaitėte, kas parašyta Raštuose: 'Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo kertiniu akmeniu.
[11] Tai Viešpaties padaryta ir nuostabu mūsų akyse'?"
[12] Anie norėjo Jį suimti, tačiau bijojo minios. Mat suprato, kad palyginimas buvo jiems taikomas. Tad, palikę Jį, pasitraukė.
[13] Tada jie siunčia pas Jėzų fariziejų ir erodininkų sugauti Jo kalboje.
[14] Šitie atėję sako Jam: "Mokytojau, žinome, jog Tu esi tiesus ir niekam nepataikauji. Tu neatsižvelgi į asmenis ir mokai Dievo kelio, kaip reikalauja tiesa. Ar reikia mokėti ciesoriui mokesčius, ar ne?
[15] Mokėti ar nemokėti?" Žinodamas jų veidmainystę, Jis tarė: "Kam spendžiate man pinkles? Atneškite man pažiūrėti denarą".

5 2 Krn 36,16
8 Apd 2,23
10 Ps 118,22.23
12 Jn 7,25.30.44
13 Lk 20,20-26
14 Apd 18,26
15 Lk 12,1
18 Lk 20,27-38; Apd 23,8
19 Įst 25,5
25 1 Kor 15,42.49.52
26 Iš 3,6.15; Apr 20,12.13
28 Mt 22,34-40

[16] Jie padavė. Jis jų klausia: "Kieno čia atvaizdas ir įrašas?" Jie atsakė: "Ciesoriaus".
[17] Tuomet Jėzus jiems tarė: "Kas ciesoriaus, atiduokite ciesoriui, o kas Dievo – Dievui". Ir jie labai Juo stebėjosi.
[18] Pas Jėzų ateina sadukiejų, kurie neigia mirusiųjų prisikėlimą, ir klausia:
[19] "Mokytojau, Mozė mums parašė: 'Jei kieno brolis mirtų ir paliktų žmoną, o nepaliktų vaikų, tuomet jo brolis tegul veda našlę ir pažadina savo broliui palikuonių'.
[20] Ir štai buvo septyni broliai. Pirmasis vedė žmoną ir mirdamas nepaliko vaikų.
[21] Vedė ją antrasis, bet ir šis mirė bevaikis. Taip atsitiko ir su trečiuoju,
[22] ir visi septyni nepaliko vaikų. Po jų visų numirė ir ta moteris.
[23] Taigi prisikėlime, kai jie prisikels, kurio iš jų žmona ji bus? Juk ji buvo visų septynių žmona".
[24] Jėzus jiems atsakė: "Argi ne todėl klystate, kad nepažįstate nei Raštų, nei Dievo jėgos?
[25] Kai prisikels iš numirusiųjų, jie nei ves, nei tekės, bet bus kaip angelai danguje.
[26] O kad mirusieji keliasi, – ar neskaitėte Mozės knygoje, kaip Mozei Dievas pasakė iš krūmo: 'Aš esu Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas!'?
[27] Jis nėra mirusiųjų Dievas, bet gyvųjų Dievas. Taigi jūs labai klystate".
[28] Vienas iš Rašto žinovų, girdėjęs juos besiginčijant ir supratęs, kaip puikiai Jėzus jiems atsakinėjo, priėjo ir paklausė Jį: "Koks yra visų pirmasis įsakymas?"

[29] Jėzus jam atsakė: "Pirmasis yra šis: 'Klausyk, Izraeli, – Viešpats, mūsų Dievas, yra vienintelis Viešpats;
[30] tad mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela, visu savo protu ir visomis savo jėgomis', – tai pirmasis įsakymas.
[31] Antrasis panašus į jį: 'Mylėk savo artimą kaip save patį'. Nėra jokio kito įsakymo, didesnio už šiuodu".
[32] Tada Rašto žinovas Jam atsakė: "Gerai, Mokytojau, Tu tiesą pasakei: yra vienas Dievas ir nėra kito, tik Jis;
[33] o mylėti Jį visa širdimi, visu protu ir visomis jėgomis bei mylėti savo artimą kaip save patį yra daugiau negu visos deginamosios atnašos ir aukos".
[34] Matydamas, kaip išmintingai jis atsakė, Jėzus jam tarė: "Tu netoli nuo Dievo karalystės!" Ir niekas daugiau nebedrįso Jo klausti.
[35] Mokydamas šventykloje, Jėzus kalbėjo: "Kaip Rašto žinovai gali sakyti, jog Kristus yra Dovydo Sūnus?
[36] Juk pats Dovydas Šventąja Dvasia pasakė: 'Viešpats tarė mano Viešpačiui: sėskis mano dešinėje, kol patiesiu Tavo priešus tarsi pakojį po Tavo kojų'.
[37] Pats Dovydas vadina jį Viešpačiu, tai kaip Jis gali būti jo Sūnus?" Didelė minia džiugiai Jo klausėsi.
[38] Mokydamas Jis kalbėjo: "Saugokitės Rašto žinovų, kurie mėgsta vaikščioti su ilgais drabužiais ir būti sveikinami aikštėse,
[39] užimti pirmuosius krėslus sinagogose ir garbingas vietas pokyliuose.

29 Įst 6,4.5
30 Įst 10,12; Įst 30,6
31 Kun 19,18; Rom 13,9
32 Įst 4,39
33 Oz 6,6
34 Mt 22,46
35 Lk 20,41-44
36 2 Sam 23,2; Ps 110,1
37 Apd 2,29-31
38 Mt 23,1-7; Mt 23,7; Mk 4,2
39 Lk 14,7
40 Mt 23,14
41 2 Kar 12,9; Lk 21,1-4
43 2 Kor 8,12

13 SKYRIUS
1 Lk 21,5-36
2 Lk 19,44
3 Mt 16,18; Mk 1,19; Jn 1,40
4 Mt 24,3
5 Ef 5,6
8 Ag 2,22; Mt 24,8

[40] Jie suryja našlių namus ir dedasi kalbą ilgas maldas. Jie gaus dar didesnį pasmerkimą".
[41] Atsisėdęs ties iždine, Jėzus stebėjo, kaip žmonės metė į ją pinigus. Daugelis turtingųjų aukojo gausiai.
[42] Atėjo viena beturtė našlė ir įmetė du pinigėlius, tai yra skatiką.
[43] Pasišaukęs savo mokinius, Jėzus tarė jiems: "Iš tiesų sakau jums: ši beturtė našlė įmetė daugiausia iš visų, kurie dėjo į iždinę.
[44] Visi aukojo iš savo perteklio, o ji iš savo nepritekliaus įmetė visa, ką turėjo, visą savo pragyvenimą".

13

Jam išeinant iš šventyklos, vienas iš mokinių Jam sako: "Mokytojau, pažvelk, kokie akmenys ir kokie pastatai!"
[2] Jėzus jam atsakė: "Matai šituos didžiulius pastatus? Čia neliks akmens ant akmens, viskas bus išgriauta".
[3] Kai Jis sėdėjo Alyvų kalne, priešais šventyklą, Petras, Jokūbas, Jonas ir Andriejus atskirai nuo kitų klausė Jį:
[4] "Pasakyk mums, kada tai įvyks ir koks bus ženklas, kai visa tai pradės pildytis?"
[5] Jėzus, jiems atsakydamas, pradėjo kalbėti: "Žiūrėkite, kad niekas jūsų nesuklaidintų.
[6] Daug kas ateis mano vardu ir sakys: 'Tai Aš', ir daugelį suklaidins.
[7] Išgirdę apie karus ir karų gandus, neišsigąskite. Tai turi įvykti, bet dar ne galas.
[8] Tauta sukils prieš tautą ir karalystė prieš karalystę. Įvairiose vietose bus žemės drebėjimų, bus

badmečių ir neramumų. Tai gimdymo skausmų pradžia.
[9] Jūs saugokitės, nes atidavinės jus teismams, plaks sinagogose, ir jūs turėsite dėl manęs stoti prieš valdytojus ir karalius jiems liudyti.
[10] Ir Evangelija pirmiau turės būti paskelbta visoms tautoms.
[11] Kai suėmę jus ves, nesirūpinkite ir negalvokite iš anksto, ką kalbėsite. Kalbėkite tai, kas tą valandą bus jums duota, nes kalbėsite ne jūs, o Šventoji Dvasia.
[12] Brolis išduos nužudyti brolį, o tėvas – savo vaiką. Vaikai pakels ranką prieš savo gimdytojus ir juos žudys.
[13] Jūs būsite visų nekenčiami dėl mano vardo. Bet kas ištvers iki galo, tas bus išgelbėtas".
[14] "Kai pamatysite per pranašą Danielių paskelbtą naikinimo bjaurastį, stovinčią ten, kur jos neturi būti (kas skaito – teišmano), tada, kas bus Judėjoje, tebėga į kalnus;
[15] kas bus ant stogo, tenelipa žemyn į namus ir tegul neina ko nors pasiimti iš savo namų;
[16] o kas laukuose, tenegrįžta pasiimti apsiausto.
[17] Vargas nėščioms ir žindančioms tomis dienomis!
[18] Melskitės, kad jums netektų bėgti žiemą!
[19] Tomis dienomis bus toks suspaudimas, kokio nėra buvę nuo pradžios pasaulio, kurį Dievas sutvėrė, iki šiol, ir daugiau nebebus.
[20] Ir, jeigu Viešpats nebūtų sutrumpinęs tų dienų, neišsigelbėtų nė vienas kūnas. Tačiau dėl išrinktųjų, kuriuos išsirinko, Jis sutrumpino tas dienas.

9 Mt 10,17.18; Mt 24,9
10 Mt 24,14
11 Lk 12,11; Lk 21,12-17; Apd 2,4; Apd 4,8
12 Mch 7,6
13 Mt 10,22; Mt 24,13; Lk 21,17
14 Dan 9,27; Dan 11,31; Dan 12,11; Mt 24,15; Lk 21,21
17 Lk 21,23
19 Dan 9,26; Dan 12,1
21 Lk 17,23; Lk 21,8
22 Apr 13,13.14
23 2 Pt 3,17
24 Sof 1,15
25 Iz 13,10; Iz 34,4
26 Dan 7,13.14
28 Lk 21,29
31 Iz 40,8
32 Mt 25,13; Apd 1,7
33 1 Tes 5,6
34 Mt 16,19; Mt 24,45; Mt 25,14
35 Mt 24,42.44

[21] Jei tada kas nors jums sakys: 'Štai čia Kristus', arba: 'Jis tenai!', – netikėkite,
[22] nes atsiras netikrų kristų ir netikrų pranašų. Jie darys ženklų ir stebuklų, kad suklaidintų, jei įmanoma, net išrinktuosius.
[23] Todėl būkite atidūs; štai Aš jums iš anksto visa tai pasakiau".
[24] "Tomis dienomis, po ano suspaudimo, saulė užtems, mėnulis nebeduos šviesos,
[25] dangaus žvaigždės kris ir dangaus jėgos bus sudrebintos.
[26] Tada jie pamatys Žmogaus Sūnų, ateinantį debesyse su didžia jėga ir šlove.
[27] Jis pasiųs savo angelus, ir tie surinks Jo išrinktuosius iš keturių žemės pusių, nuo žemės pakraščių iki dangaus tolybių.
[28] Pasimokykite iš palyginimo su figmedžiu: kai jo šaka suminkštėja ir sprogsta lapai, žinote, jog artėja vasara.
[29] Taip pat jūs, išvydę visa tai dedantis, žinokite, jog Jis jau arti, prie durų.
[30] Iš tiesų sakau jums: ši karta nepraeis, iki visa tai įvyks.
[31] Dangus ir žemė praeis, o mano žodžiai nepraeis.
[32] Tačiau tos dienos ir valandos niekas nežino, nei angelai danguje, nei Sūnus, tik Tėvas".
[33] "Žiūrėkite, budėkite ir melskitės, nes nežinote, kada ateis laikas!
[34] Bus kaip su žmogumi, kuris iškeliavo toli, paliko namus, suteikė tarnams valdžią, kiekvienam paskyrė darbą, o durininkui įsakė budėti.
[35] Taigi budėkite, nes nežinote, kada grįš namų šeimininkas: ar va-

kare, ar vidurnaktyje, ar gaidžiui giedant, ar rytmety,
[36] kad, netikėtai sugrįžęs, nerastų jūsų miegančių.
[37] Ką sakau jums, sakau ir visiems: budėkite!"

14 SKYRIUS

14 Iki Paschos ir Neraugintos duonos šventės buvo likę dvi dienos. Aukštieji kunigai ir Rašto žinovai ieškojo būdo klasta suimti Jėzų ir nužudyti.
[2] Bet jie sakė: "Tik ne per šventes, kad žmonėse nekiltų sąmyšio".
[3] Jėzui esant Betanijoje, Simono Raupsuotojo namuose, ir sėdint prie stalo, atėjo moteris su alebastriniu labai brangaus gryno nardo tepalo indu. Sudaužiusi indą, ji išpylė tepalą Jam ant galvos.
[4] Kai kurie ten esantys pasipiktino ir kalbėjo vienas kitam: "Kam toks tepalo eikvojimas?
[5] Juk jį buvo galima parduoti daugiau negu už tris šimtus denarų ir pinigus išdalyti vargšams!" Ir jie murmėjo prieš tą moterį.
[6] Bet Jėzus atsiliepė: "Palikite ją ramybėje! Kam ją skaudinate? Ji man padarė gerą darbą.
[7] Vargšų jūs visuomet turite su savimi ir, kada tik panorėję, galėsite jiems gera daryti, o mane ne visuomet turėsite.
[8] Ji padarė, ką galėjo. Ji iš anksto patepė mano kūną laidotuvėms.
[9] Iš tiesų sakau jums: visame pasaulyje, kur tik bus skelbiama ši Evangelija, jos atminimui bus pasakojama ir tai, ką ji padarė".
[10] Judas Iskarijotas, vienas iš dvylikos, nuėjo pas aukštuosius kunigus išduoti Jėzų.
[11] Tai išgirdę, jie apsidžiaugė ir pažadėjo jam pinigų. Jis ėmė ieškoti progos Jėzų išduoti.
[12] Pirmąją Neraugintos duonos dieną, kada pjaunamas Paschos avinėlis, mokiniai klausė Jėzų: "Kur nori, kad Tau paruoštume valgyti Paschą?"
[13] Jis pasiunčia du mokinius, tardamas: "Eikite į miestą. Ten jus sutiks žmogus, vandens ąsočiu nešinas. Sekite paskui jį
[14] ir, kur jis įeis, sakykite namų šeimininkui: 'Mokytojas liepė paklausti: kur yra svečių kambarys, kuriame su savo mokiniais galėčiau valgyti Paschą?'
[15] Jis parodys jums didelį apstatytą aukštutinį kambarį. Ten ir paruoškite mums".
[16] Mokiniai išėjo ir nuvyko į miestą. Jie rado visa, kaip Jis sakė, ir paruošė Paschą.
[17] Vakare Jis atėjo su dvylika.
[18] Jiems sėdint už stalo ir valgant, Jėzus tarė: "Iš tiesų sakau jums: vienas iš jūsų, valgančių su manimi, išduos mane".
[19] Jie labai nuliūdo ir vienas paskui kitą ėmė Jo klausinėti: "Nejaugi aš?", "Nejaugi aš?"
[20] O Jis jiems tarė: "Vienas iš dvylikos, kuris dažo su manimi dubenyje.
[21] Žmogaus Sūnus, tiesa, eina, kaip apie Jį parašyta, bet vargas tam žmogui, per kurį Žmogaus Sūnus išduodamas. Geriau būtų buvę tam žmogui negimti".
[22] Jiems bevalgant, Jėzus paėmė duoną, palaimino, laužė ir davė mokiniams, sakydamas: "Imkite ir valgykite: tai yra mano kūnas!"
[23] Po to paėmė taurę, padėkojo, davė jiems, ir visi gėrė iš jos.

1 Iš 12,1-27; Lk 22,1.2
3 Lk 7,37
5 Mt 18,28; Jn 6,61
7 Įst 15,11; Jn 7,33; Jn 8,21; Jn 14,2.12; Jn 16,10.17.28
9 Lk 24,47
10 Mt 10,2-4
12 Mt 26,17-19
17 Mt 26,20-24; Lk 22,14.21-23
18 Ps 41,9; Mt 26,46; Mk 14,42; Jn 6,70.71; Jn 13,18
21 Mt 26,24; Lk 22,22; Apd 1,16-20
22 Mt 26,26-29; Lk 22,17-20; 1 Kor 11,23-25; 1 Pt 2,24

[24] Jis jiems tarė: “Tai yra mano kraujas, Naujosios Sandoros kraujas, kuris išliejamas už daugelį.
[25] Iš tiesų sakau jums: Aš daugiau nebegersiu vynmedžio vaisiaus iki tos dienos, kada gersiu jį naują Dievo karalystėje”.
[26] Pagiedoję himną, jie išėjo į Alyvų kalną.
[27] Jėzus jiems tarė: “Šią naktį jūs visi manimi pasipiktinsite, nes parašyta: ‘Ištiksiu piemenį, ir avys išsisklaidys’.
[28] Bet prisikėlęs Aš pirma jūsų nueisiu į Galilėją”.
[29] Petras atsiliepė: “Jei ir visi pasipiktintų, tai tik ne aš!”
[30] Jėzus jam atsakė: “Iš tiesų sakau tau: dar šiandien, jau šią naktį, gaidžiui nė dukart nepragydus, tu tris kartus manęs išsiginsi”.
[31] Bet Petras dar atkakliau tvirtino: “Jei man reikėtų net mirti su Tavimi, aš vis tiek Tavęs neišsiginsiu”. Tą patį kalbėjo ir visi kiti.
[32] Jie atėjo į vietą, vadinamą Getsemane. Jėzus sako savo mokiniams: “Pasėdėkite čia, kol Aš melsiuosi”.
[33] Pasiėmęs su savimi Petrą, Jokūbą ir Joną, Jis pradėjo nuogąstauti ir sielvartauti.
[34] Jis jiems sakė: “Mano siela mirtinai nuliūdusi. Pasilikite čia ir budėkite!”
[35] Paėjęs truputį toliau, sukniubo ant žemės ir meldėsi, kad, jei įmanoma, Jį aplenktų toji valanda.
[36] Jis sakė: “Aba, Tėve, Tau viskas įmanoma. Atitolink nuo manęs šitą taurę! Tačiau ne kaip Aš noriu, bet kaip Tu”.
[37] Po to grįžta, randa juos miegančius ir taria Petrui: “Simonai, tu miegi? Nepajėgei nė vienos valandos pabudėti?
[38] Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundymą, nes dvasia ryžtinga, bet kūnas silpnas”.
[39] Jis vėl nuėjo ir meldėsi tais pačiais žodžiais.
[40] Sugrįžęs Jis vėl rado juos miegančius – jų akys buvo apsunkusios, ir jie nežinojo, ką atsakyti.
[41] Jis atėjo trečią kartą ir tarė jiems: “Vis dar tebemiegate ir ilsitės? Gana! Atėjo valanda: štai Žmogaus Sūnus išduodamas į nusidėjėlių rankas.
[42] Kelkitės, eime! Štai mano išdavėjas čia pat”.
[43] Ir tuojau, dar Jam tebekalbant, pasirodė vienas iš dvylikos – Judas, o kartu su juo didelė minia, ginkluota kalavijais ir vėzdais, pasiųsta aukštųjų kunigų, Rašto žinovų ir vyresniųjų.
[44] Išdavėjas buvo jiems nurodęs ženklą: “Kurį pabučiuosiu, tai Tas. Suimkite Jį ir veskite saugodami!”
[45] Atėjęs jis tuojau prisiartino prie Jėzaus ir tarė: “Rabi!”, ir pabučiavo Jį.
[46] O kiti čiupo Jėzų rankomis ir suėmė.
[47] Vienas iš ten stovinčiųjų, išsitraukęs kalaviją, smogė vyriausiojo kunigo tarnui ir nukirto jam ausį.
[48] O Jėzus jiems tarė: “Kaip prieš plėšiką išėjote su kalavijais ir vėzdais suimti manęs.
[49] Aš kasdien buvau su jumis šventykloje ir mokiau, ir jūs manęs nesuėmėte. Tačiau turi išsipildyti Raštai”.
[50] Tada visi paliko Jį ir pabėgo.

26 Mt 26,30
27 Iz 53,5.10; Zch 13,7; Mt 26,31-35; Mk 14,50; Jn 16,32
28 Mt 28,16; Mk 16,7; Jn 21,1
29 Mt 26,33.34; Lk 22,33.34; Jn 13,37.38
32 Mt 26,36-46; Lk 22,40-46; Jn 18,1
33 Mk 9,2; Mk 13,3
34 Iz 53,3.4; Mt 26,38; Jn 12,27
36 Iz 50,5; Jn 5,30; Jn 6,38; Rom 8,15; Gal 4,6; Hbr 5,7
38 Lk 21,36; Rom 1,18.21-24; Gal 5,17
41 Jn 13,1; Jn 17,1
42 Mt 26,46; Mk 14,18; Lk 9,44; Jn 13,21; Jn 18,1.2
43 Ps 3,1; Mt 26,47-56; Lk 22,47-53; Jn 18,3-11
44 Pat 27,6
48 Mt 26,55; Lk 22,52
49 Iz 53,7; Mt 21,23
50 Ps 88,8

[51] Vienas jaunuolis sekė Jį iš paskos, susisupęs vien į drobulę. Jie čiupo jį,
[52] bet šis išsinėrė iš drobulės ir nuogas pabėgo.
[53] Jėzų nuvedė pas vyriausiąjį kunigą, kur buvo susirinkę visi aukštieji kunigai, vyresnieji ir Rašto žinovai.
[54] Petras sekė Jį iš tolo iki vyriausiojo kunigo rūmų kiemo. Ten jis atsisėdo su tarnais ir šildėsi prie ugnies.
[55] Aukštieji kunigai ir visas sinedrionas ieškojo prieš Jėzų liudijimo, kad galėtų nuteisti Jį mirti, bet nerado.
[56] Nors daugelis melagingai liudijo prieš Jį, tačiau jų liudijimai nesutapo.
[57] Kai kurie atsistoję melagingai kaltino Jį, teigdami:
[58] "Mes girdėjome Jį sakant: 'Aš sugriausiu šitą rankomis pastatytą šventyklą ir per tris dienas pastatysiu kitą, ne rankų darbo' ".
[59] Bet ir šie kaltinimai nesutapo.
[60] Tada vyriausiasis kunigas, atsistojęs viduryje, paklausė Jėzų: "Tu nieko neatsakai į šituos kaltinimus?"
[61] Tačiau Jis tylėjo ir nieko neatsakė. Tada vyriausiasis kunigas vėl Jį paklausė: "Ar Tu esi Kristus, Palaimintojo Sūnus?!"
[62] Ir Jėzus pasakė: "Aš Esu. Ir jūs išvysite Žmogaus Sūnų, sėdintį Galybės dešinėje ir ateinantį dangaus debesyse".
[63] Tada vyriausiasis kunigas persiplėšė drabužius ir sušuko: "Kam dar mums liudytojai?
[64] Jūs girdėjote piktžodžiavimą! Kaip jums atrodo?" Ir jie visi nusprendė Jį esant vertą mirties.

53 Mt 26,57-68; Mk 15,1; Jn 7,32; Jn 18,3; Jn 19,6
54 Jn 18,15
55 Mt 26,59
56 Iš 20,16
58 Jn 2,19
60 Mt 26,62
61 Iz 53,7; Lk 22,67-71
62 Lk 22,69
64 Jn 10,33.36; Jn 19,7
65 Iz 50,6; Iz 52,14
66 Jn 18,16-18.25-27
67 Jn 1,45
69 Mt 26,71
70 Lk 22,59; Apd 2,7
72 Mt 26,75

15 SKYRIUS
1 Ps 2,2; Apd 3,13
2 Mt 27,11-14
3 Jn 19,9
4 Mt 27,13
5 Iz 53,7

[65] Kai kurie pradėjo į Jį spjaudyti, dangstė Jam veidą, mušė kumščiais ir sakė: "Pranašauk!" O tarnai daužė Jį per veidą.
[66] Petrui esant žemai, kieme, atėjo viena vyriausiojo kunigo tarnaitė
[67] ir, pamačiusi besišildantį Petrą, įsižiūrėjo į jį ir tarė: "Ir tu buvai su šituo Nazariečiu Jėzumi".
[68] Bet Petras išsigynė, sakydamas: "Nei žinau, nei suprantu, ką sakai". Jis išėjo į prieškiemį, ir pragydo gaidys.
[69] Pamačiusi jį, tarnaitė vėl pradėjo sakyti aplink stovėjusiems: "Šitas yra iš jų!"
[70] Jis vėl išsigynė. Kiek vėliau šalia stovintieji sakė Petrui: "Tu tikrai vienas iš jų, juk tu irgi galilėjietis, ir tarmė tavo tokia".
[71] Tada jis pradėjo keiktis ir prisiekinėti: "Aš nepažįstu to žmogaus, apie kurį jūs kalbate!"
[72] Gaidys pragydo antrą kartą. Petras atsiminė, ką jam sakė Jėzus: "Gaidžiui nė dukart nepragydus, tu tris kartus manęs išsigins si". Tai prisiminęs, jis pravirko.

15

Tuojau iš ryto aukštieji kunigai pasitarė su vyresniaisiais ir Rašto žinovais bei visu sinedrionu ir, surišę Jėzų, jie Jį nuvedė ir perdavė Pilotui.
[2] Pilotas paklausė Jį: "Ar Tu esi žydų karalius?" Jis atsakė: "Taip yra, kaip sakai".
[3] Aukštieji kunigai Jį daug kuo kaltino, bet Jis nieko neatsakinėjo.
[4] Pilotas vėl klausė Jį: "Tu nieko neatsakai? Žiūrėk, kiek daug kaltinimų jie Tau pateikia".
[5] Tačiau Jėzus nieko nebeatsakinėjo, ir Pilotas labai stebėjosi.

[6] Per šventes jis paleisdavo vieną kalinį, kurio žmonės prašydavo.
[7] Tada buvo vienas kalinys, vardu Barabas, suimtas kartu su maištininkais, kurie maišto metu nužudė žmogų.
[8] Susirinkusi minia, garsiai šaukdama, pradėjo prašyti to, ką Pilotas visuomet darydavo.
[9] Pilotas paklausė: “Ar norite, kad jums paleisčiau žydų karalių?”
[10] Nes jis žinojo, kad aukštieji kunigai Jį įskundė iš pavydo.
[11] Tačiau aukštieji kunigai sukurstė minią reikalauti, kad geriau paleistų Barabą.
[12] Tada Pilotas vėl kreipėsi į juos: “O kaip jūs norite, kad aš pasielgčiau su Tuo, kurį vadinate žydų karaliumi?”
[13] Tie šaukė: “Nukryžiuok Jį!”
[14] Pilotas jų klausė: “Ką bloga Jis padarė?” Tada jie pradėjo dar garsiau rėkti: “Nukryžiuok Jį!”
[15] Norėdamas įtikti miniai, Pilotas paleido Barabą, o Jėzų nuplakdino ir atidavė nukryžiuoti.
[16] Kareiviai nusivedė Jį į rūmų kiemą, tai yra pretorijų, ir ten sušaukė visą kuopą.
[17] Jie apvilko Jį purpuriniu apsiaustu, nupynę uždėjo Jam erškėčių vainiką
[18] ir pradėjo Jį sveikinti: “Sveikas, žydų karaliau!”
[19] Jie daužė Jam per galvą nendrine lazda, spjaudė ir priklaupdami garbino Jį.
[20] Pasityčioję nuvilko Jam purpurinį apsiaustą, apvilko Jo paties drabužiais ir išvedė nukryžiuoti.
[21] Jie privertė vieną grįžtantį iš lauko praeivį – Simoną Kirėnietį, Aleksandro ir Rufo tėvą, – nešti Jo kryžių.

6 Mt 27,15-26
11 Apd 3,14
12 Mch 5,2
14 1 Pt 2,21-23
15 Iz 53,8; Mt 27,26
16 Mt 27,27-31
19 Iz 50,6; Iz 52,14; Iz 53,5
20 Lk 22,63; Lk 23,11
21 Mt 27,32
22 Jn 19,17-24
23 Mt 27,34
24 Ps 22,18
25 Jn 19,14
26 Mt 27,37
27 Lk 22,37
28 Iz 53,12
29 Ps 22,6.7; Ps 69,7; Ps 109,25; Jn 2,19-21
31 Lk 18,32
32 Mt 27,44
33 Lk 23,44-49
34 Ps 22,1
36 Ps 69,21; Jn 19,29

[22] Ir jie nuvedė Jį į Golgotos vietą; išvertus tai reiškia: “Kaukolės vieta”.
[23] Ten davė Jam mira atmiešto vyno, bet Jis negėrė.
[24] Nukryžiavę Jį, jie pasidalijo Jo drabužius, mesdami burtą, kas kuriam turi tekti.
[25] Buvo trečia valanda, kai Jį nukryžiavo.
[26] Taip pat buvo užrašytas Jo kaltinimas: “Žydų karalius”.
[27] Kartu su Juo nukryžiavo du plėšikus: vieną dešinėje, kitą kairėje.
[28] Taip išsipildė Rašto žodis: “Jis buvo priskaitytas prie piktadarių”.
[29] Einantys pro šalį plūdo Jėzų, kraipydami galvas ir sakydami: “Še Tau, kuris sugriauni šventyklą ir per tris dienas ją atstatai.
[30] Išgelbėk save, nužengk nuo kryžiaus!”
[31] Panašiai tyčiojosi ir aukštieji kunigai su Rašto žinovais, kalbėdami tarp savęs: “Kitus gelbėdavo, o savęs negali išgelbėti.
[32] Tegul Kristus, Izraelio karalius, dabar nužengia nuo kryžiaus, kad pamatytume ir įtikėtume”. Kartu nukryžiuotieji irgi užgauliojo Jį.
[33] Šeštai valandai atėjus, visą kraštą apgaubė tamsa iki devintos valandos.
[34] Devintą valandą Jėzus garsiu balsu sušuko: “Elojí, Elojí, lemá sabachtáni?” Tai reiškia: “Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane palikai?!”
[35] Kai kurie ten stovintys išgirdę sakė: “Žiūrėk, Jis šaukiasi Elijo”.
[36] Tada vienas nubėgęs primirkė kempinę rūgštaus vyno, užmovė ją ant nendrės ir davė Jam gerti, sakydamas: “Palaukite, pažiūrėsime, ar ateis Elijas Jo nuimti”.

[37] Bet Jėzus, garsiai sušukęs, atidavė dvasią.
[38] Ir šventyklos uždanga perplyšo pusiau nuo viršaus iki apačios.
[39] Šimtininkas, stovėjęs priešais ir matęs, kaip Jis šaukdamas mirė, tarė: "Tikrai šitas žmogus buvo Dievo Sūnus!"
[40] Ten taip pat buvo moterų, kurios žiūrėjo iš toli; tarp jų ir Marija Magdalietė, Marija–Jokūbo Jaunesniojo ir Jozės motina–ir Salomė.
[41] Kai Jėzus dar buvo Galilėjoje, jos Jį lydėjo ir Jam tarnavo. Ten buvo ir daug kitų moterų, kartu su Juo atvykusių į Jeruzalę.
[42] Vakarui atėjus, kadangi buvo Prisirengimas, – sabato išvakarės,–
[43] atvyko Juozapas iš Arimatėjos, garbingas teismo tarybos narys, kuris irgi laukė Dievo karalystės. Jis drąsiai nuėjo pas Pilotą ir paprašė Jėzaus kūno.
[44] Pilotas nustebo, argi jau būtų miręs? Jis pasišaukė šimtininką ir paklausė, ar Jėzus jau miręs.
[45] Sužinojęs tai iš šimtininko, jis atidavė Juozapui kūną.
[46] Šis nupirko drobulę, nuėmė Jėzų nuo kryžiaus, įvyniojo į drobulę, paguldė Jį kape, kuris buvo iškaltas uoloje, ir užritino angą akmeniu.
[47] Marija Magdalietė ir Marija, Jozės motina, matė, kur Jis buvo palaidotas.

16 Sabatui praėjus, Marija Magdalietė, Marija, Jokūbo motina, ir Salomė nupirko kvepalų, kad nuėjusios galėtų Jėzų patepti.
[2] Labai anksti, pirmąją savaitės dieną, saulei tekant, jos atėjo prie kapo
[3] ir kalbėjosi tarp savęs: "Kas mums nuritins akmenį nuo kapo angos?"
[4] Bet pažvelgusios pamatė, kad akmuo nuristas. O jis buvo labai didelis.
[5] Įėjusios į kapo rūsį, išvydo dešinėje sėdintį jaunuolį ilgais baltais drabužiais ir nustėro.
[6] Jis joms tarė: "Neišsigąskite! Jūs ieškote nukryžiuotojo Jėzaus Nazariečio. Jis prisikėlė, Jo čia nebėra. Štai vieta, kur Jį buvo paguldę.
[7] Eikite, pasakykite Jo mokiniams ir Petrui: Jis eina pirma jūsų į Galilėją. Ten Jį pamatysite, kaip Jis yra jums sakęs".
[8] Jos skubiai išėjo ir nubėgo nuo kapo, nes drebėjo ir buvo apstulbusios. Persigandusios jos niekam nieko nesakė.
[9] Prisikėlęs anksti rytą, pirmąją savaitės dieną, Jėzus pirmiausia pasirodė Marijai Magdalietei, iš kurios buvo išvaręs septynis demonus.
[10] Ji nuėjusi pranešė Jo bičiuliams, kurie liūdėjo ir verkė.
[11] Tie, išgirdę, kad Jis gyvas ir kad ji pati Jį mačiusi, netikėjo.
[12] Po to Jis pasirodė dviem iš jų kelyje į kaimą, tačiau kitokiu pavidalu.
[13] Ir šitie sugrįžę pranešė visiems kitiems, bet ir jais anie netikėjo.
[14] Pagaliau Jėzus pasirodė visiems vienuolikai, kai jie sėdėjo už stalo. Jis barė juos už jų netikėjimą ir širdies kietumą, kad netikėjo tais, kurie buvo matę Jį prisikėlusį.
[15] Jis tarė jiems: "Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją visai kūrinijai.

37 Mt 27,50
38 Iš 26,31-33
39 Lk 23,47
40 Ps 38,11; Mt 27,55
41 Lk 8,2.3
42 Jn 19,38-42
43 Lk 2,25.38; Lk 23,51
46 Mt 27,59.60

16 SKYRIUS

1 Lk 23,56; Jn 20,1-8
2 Lk 24,1
5 Jn 20,11.12
6 Mt 28,6
7 Mt 26,32; Mt 28,16.17
8 Mt 28,8
9 Lk 8,2
10 Lk 24,10
11 Lk 24,11.41
12 Lk 24,13-35
14 1 Kor 15,5
15 Mt 28,19; Kol 1,23

[16] Kas įtikės ir krikštysis, bus išgelbėtas, o kas netikės, bus pasmerktas.
[17] Ir kurie tikės, tuos lydės šie ženklai: mano vardu jie išvarinės demonus, kalbės naujomis kalbomis,
[18] ims plikomis rankomis gyvates ir, jei išgertų mirtinų nuodų, jiems nepakenks. Jie dės rankas ant ligonių, ir tie pasveiks".
[19] Baigęs jiems kalbėti, Viešpats buvo paimtas į dangų ir atsisėdo Dievo dešinėje.
[20] O jie ėjo ir visur pamokslavo, Viešpačiui drauge veikiant ir patvirtinant žodį lydinčiais stebuklais. Amen.

16 Jn 3,18.36; Jn 12,48
17 Lk 10,17; Apd 2,4; Apd 5,12
18 Apd 28,3-6; Jok 5,14
19 Ps 110,1; Lk 9,51; Lk 24,51; Apd 1,2.3
20 Hbr 2,4

EVANGELIJA PAGAL LUKĄ

1 Kadangi daugelis rašė pasakojimą apie pas mus buvusius įvykius,
[2] kaip mums perdavė nuo pradžios savo akimis mačiusieji ir buvusieji žodžio tarnai,
[3] tai ir aš, rūpestingai viską nuo pradžios ištyręs, nusprendžiau surašyti tau, garbingasis Teofiliau, sutvarkytą pasakojimą,
[4] kad įsitikintum tikrumu mokymo, kurio buvai išmokytas.
[5] Judėjos karaliaus Erodo dienomis gyveno kunigas, vardu Zacharijas, iš Abijos skyriaus. Jis turėjo žmoną, vardu Elžbietą, iš Aarono palikuonių.
[6] Jie abu buvo teisūs Dievo akyse ir nepriekaištingai vykdė visus Viešpaties įsakymus bei nuostatus.
[7] Juodu neturėjo vaikų, nes Elžbieta buvo nevaisinga, ir abu sulaukę senyvo amžiaus.
[8] Kartą Zacharijas, atėjus eilei, tarnavo Dievui kaip kunigas ir, pagal paprotį,
[9] kunigų burtu teko jam, įėjus į Viešpaties šventyklą, smilkyti smilkalus.
[10] Smilkymo valandą lauke meldėsi gausi žmonių minia.
[11] Tada jam pasirodė Viešpaties angelas, stovintis smilkymo aukuro dešinėje.
[12] Pamatęs jį, Zacharijas sumišo, ir jį apėmė baimė.
[13] Bet angelas jam tarė: "Nebijok, Zacharijau, nes tavo malda išklausyta. Tavo žmona Elžbieta pagimdys tau sūnų, o tu jį pavadinsi Jonu.
[14] Tau bus džiaugsmas ir linksmybė, ir daugelis džiaugsis jo gimimu,
[15] nes jis bus didis Viešpaties akyse. Jis negers vyno nei stiprių gėrimų. Ir nuo pat gimimo jis bus kupinas Šventosios Dvasios,
[16] ir daugybę Izraelio vaikų atvers į Viešpatį, jų Dievą.
[17] Elijo dvasia ir jėga jis eis pirma Viešpaties, kreipdamas tėvų širdis į vaikus ir neklusniuosius į

1 SKYRIUS
1 Jn 20,31
2 Apd 1,2; Apd 1,21.22; Hbr 2,3
3 Apd 1,1
4 Jn 20,31
5 Kun 21,13.14; 1 Krn 24,1.10; Neh 12,4; Mt 2,1
9 Iš 30,7.8
10 Kun 16,17
11 Iš 30,1
12 Lk 2,9
13 Lk 1,57.60.63
14 Lk 1,58
15 Sk 6,3; Jer 1,5; Lk 7,24-28
17 Mal 4,5.6; Mt 3,2; Mt 11,14

teisiųjų nusistatymą, kad parengtų Viešpačiui paruoštą tautą”.
[18] Tada Zacharijas atsakė angelui: “Kaip tai aš patirsiu? Aš gi jau senas, ir mano žmona nebejauna”.
[19] Angelas jam atsakė: “Aš esu Gabrielius, stovintis Dievo akivaizdoje. Esu atsiųstas kalbėti su tavimi ir pranešti tau šią linksmą žinią.
[20] Štai tu tapsi nebylys ir negalėsi kalbėti iki tos dienos, kurią tai įvyks, nes nepatikėjai mano žodžiais, kurie išsipildys savo metu”.
[21] Tuo tarpu žmonės laukė Zacharijo ir stebėjosi, kad jis taip ilgai užtrunka šventykloje.
[22] Išėjęs jis negalėjo prakalbėti, ir jie suprato, kad jis turėjęs šventykloje regėjimą. Jis aiškinosi jiems ženklais ir pasiliko nebylys.
[23] Tarnavimo dienoms pasibaigus, jis grįžo namo.
[24] Praslinkus kiek laiko, jo žmona Elžbieta pastojo ir penkis mėnesius slėpėsi, sakydama:
[25] “Tai Viešpats man davė; Jis dabar teikėsi atimti mano pažeminimą žmonių akyse”.
[26] Šeštame mėnesyje angelas Gabrielius buvo Dievo pasiųstas į Galilėjos miestą Nazaretą
[27] pas mergelę, sužadėtą su vyru, vardu Juozapas, iš Dovydo namų; o mergelės vardas buvo Marija.
[28] Atėjęs pas ją, angelas tarė: “Sveika, malonėmis apdovanotoji! Viešpats su tavimi! Palaiminta tu tarp moterų!”
[29] Jį pamačiusi, ji sumišo nuo jo žodžių ir galvojo, ką toks pasveikinimas reiškia.
[30] O angelas jai tarė: “Nebijok, Marija, tu radai malonę pas Dievą!

18 Pr 17,17
19 Dan 8,16; Lk 2,10
20 Ez 3,26; Ez 24,27
23 2 Kar 11,5
25 Pr 30,23
27 Mt 1,18
28 Ts 6,12; Dan 9,23
29 Lk 1,12
30 Lk 2,52
31 Iz 7,14; Lk 2,21
32 2 Sam 7,12.13.16; 2 Sam 7,14-17; Mt 1,1; Mk 5,7
33 Dan 2,44
35 Mt 1,20; Hbr 1,2.8
37 Pr 18,14; Jer 32,17; Mt 19,26; Mk 10,27; Rom 4,21
39 Joz 21,9
41 Apd 6,3
42 Ts 5,24
45 Jn 20,29

[31] Štai tu pradėsi įsčiose ir pagimdysi Sūnų, kurį pavadinsi Jėzumi.
[32] Jis bus didis ir vadinsis Aukščiausiojo Sūnus. Viešpats Dievas duos Jam Jo tėvo Dovydo sostą;
[33] Jis valdys Jokūbo namus per amžius, ir Jo karalystei nebus galo”.
[34] Marija paklausė angelą: “Kaip tai įvyks, jeigu aš nepažįstu vyro?”
[35] Angelas jai atsakė, tardamas: “Šventoji Dvasia nužengs ant tavęs, ir Aukščiausiojo jėga apgaubs tave; todėl ir gimęs iš tavęs bus šventas ir vadinamas Dievo Sūnumi.
[36] Tavo giminaitė Elžbieta, kuri buvo laikoma nevaisinga, pradėjo sūnų senatvėje, ir šis mėnuo yra šeštas jai,
[37] nes Dievui nėra negalimų dalykų”.
[38] Tada Marija atsakė: “Štai aš Viešpaties tarnaitė, tebūnie man pagal tavo žodį”. Ir angelas nuo jos pasitraukė.
[39] Tomis dienomis Marija atsikėlusi skubiai iškeliavo į Judėjos kalnyno miestą.
[40] Ji nuėjo į Zacharijo namus ir pasveikino Elžbietą.
[41] Vos tik Elžbieta išgirdo Marijos sveikinimą, suspurdėjo kūdikis jos įsčiose, o pati Elžbieta tapo kupina Šventosios Dvasios.
[42] Ji balsiai sušuko ir tarė: “Palaiminta tu tarp moterų, ir palaimintas tavo įsčių vaisius!
[43] Iš kur man tai, kad mano Viešpaties motina aplanko mane?!
[44] Štai vos tik tavo pasveikinimas pasiekė mano ausis, suspurdėjo iš džiaugsmo kūdikis mano įsčiose.
[45] Laiminga patikėjusi, nes išsipildys, kas Viešpaties jai pasakyta”.

[46] O Marija prabilo: “Mano siela šlovina Viešpatį,
[47] ir mano dvasia džiaugiasi Dievu, savo Gelbėtoju,
[48] nes Jis pažvelgė į nuolankią savo tarnaitę. Štai nuo dabar palaiminta mane vadins visos kartos,
[49] nes didžių dalykų padarė man Galingasis, ir šventas yra Jo vardas!
[50] Jis gailestingas iš kartos į kartą tiems, kurie Jo bijosi.
[51] Jis parodė savo rankos galybę ir išsklaidė išdidžios širdies žmones.
[52] Jis numėtė galiūnus nuo sostų ir išaukštino žemuosius.
[53] Alkstančius gėrybėmis apdovanojo, turtuolius tuščiomis paleido.
[54] Jis padėjo savo tarnui Izraeliui, prisimindamas gailestingumą,
[55] kaip buvo žadėjęs mūsų protėviams – Abraomui ir jo palikuonims per amžius”.
[56] Marija išbuvo su Elžbieta apie tris mėnesius ir sugrįžo į savo namus.
[57] Elžbietai atėjo metas gimdyti, ir ji susilaukė sūnaus.
[58] Jos kaimynai ir giminės, išgirdę, kokį didį gailestingumą parodė jai Viešpats, džiaugėsi kartu su ja.
[59] Aštuntą dieną jie susirinko berniuko apipjaustyti ir norėjo jį pavadinti tėvo vardu – Zachariju.
[60] Atsakydama jo motina tarė: “O, ne! Jis vadinsis Jonas”.
[61] Jie jai sakė: “Bet niekas tavo giminėje neturi šito vardo”.
[62] Jie ženklais paklausė tėvą, kaip jis norėtų pavadinti kūdikį.
[63] Šis, pareikalavęs rašomosios lentelės, užrašė: “Jo vardas – Jonas”. Ir visi stebėjosi.
[64] Tuoj pat atsivėrė jo lūpos, atsirišo liežuvis, ir jis kalbėjo, šlovindamas Dievą.
[65] Visus kaimynus apėmė baimė, ir po visą Judėjos kalnyną sklido kalbos apie šiuos įvykius.
[66] Visi girdėjusieji dėjosi tai į širdį ir klausinėjo: “Kas gi bus iš to vaiko?” Ir Viešpaties ranka buvo su juo.
[67] Kūdikio tėvas Zacharijas tapo pilnas Šventosios Dvasios ir pranašavo:
[68] “Tebūna palaimintas Viešpats, Izraelio Dievas, kad aplankė savo tautą ir atnešė jai išvadavimą.
[69] Jis iškėlė mums išgelbėjimo ragą savo tarno Dovydo namuose,
[70] kaip nuo senų senovės buvo skelbęs savo šventųjų pranašų lūpomis,
[71] jog mus išgelbės nuo priešų ir iš rankos tų, kurie mūsų nekenčia,
[72] tuo parodydamas mūsų protėviams gailestingumą ir atsimindamas savo šventąją sandorą,
[73] priesaiką, duotą mūsų tėvui Abraomui, jog leis mums,
[74] išvaduotiems iš priešų, be baimės Jam tarnauti
[75] per visas mūsų gyvenimo dienas šventumu ir teisumu Jo akyse. –
[76] O tu, vaikeli, būsi vadinamas Aukščiausiojo pranašu, nes eisi pirma Viešpaties veido Jam kelio paruošti;
[77] tu mokysi Jo žmones pažinti išgelbėjimą per jų nuodėmių atleidimą
[78] ir širdingiausią mūsų Dievo gailestingumą, su kuriuo aplankė mus aušra iš aukštybių,
[79] kad apšviestų esančius tamsoje ir mirties šešėlyje, kad pakreiptų mūsų žingsnius į ramybės kelią”.
[80] Kūdikis augo ir tvirtėjo dvasia.

46 1 Sam 2,1-10; Ps 34,2.3; Hab 3,18
47 Ps 35,9; Hab 3,18; 1 Tim 1,1; 1 Tim 2,3; Tit 1,3; Tit 2,10; Tit3,4;Jud 1,25
48 1 Sam 1,11; Ps 138,6; Lk 11,27
49 Ps 71,19; Ps 111,9; Ps 126,2.3; Apr 4,8
50 Pr 17,7; Iš 20,6; Iš 34,6.7; Ps 103,17
51 Ps 33,10; Ps 98,1; Ps 118,15; Iz 40,10; 1 Pt 5,5
52 1 Sam 2,7.8
53 Mt 5,6
54 Ps 98,3; Iz 41,8; Jer 31,3
55 Pr 17,7; Pr 17,19; Ps 132,11; Rom 11,28; Gal 3,16
58 Rom 12,15
59 Pr 17,12; Kun 12,3; Lk 2,21; Fil 3,5
60 Lk 1,13.63
66 Pr 39,2; Lk 2,19; Apd 11,21
67 Jl 2,28
68 Iš 3,16; 1 Kar 1,48; Ps 106,48
69 2 Sam 22,3; Ps 32,17; Ez 29,21
70 Jer 23,5; Apd 3,21; Rom 1,2
72 Kun 26,42
73 Pr 12,3; Pr 22,16-18; Hbr 6,13
74 Rom 6,18; Hbr 9,14
75 Ef 4,24
76 Iz 40,3;Mt 3,3; Mt 11,9
77 Mk 1,4
79 Iz 9,2; Jn 10,4; Jn 14,27; Jn 16,33
80 Mt 3,1; Lk 2,40

Jis gyveno dykumoje iki pat savo viešo pasirodymo Izraeliui dienos.

2 Tomis dienomis išėjo ciesoriaus Augusto įsakymas surašyti visus valstybės gyventojus.
[2] Toks pirmasis surašymas buvo padarytas Kvirinui valdant Siriją.
[3] Taigi visi keliavo užsirašyti, kiekvienas į savo miestą.
[4] Taip pat ir Juozapas ėjo iš Galilėjos miesto Nazareto į Judėją, į Dovydo miestą, vadinamą Betliejumi, nes buvo kilęs iš Dovydo namų ir giminės.
[5] Jis ėjo užsirašyti kartu su savo sužadėtine Marija, kuri buvo nėščia.
[6] Jiems ten esant, atėjo jai metas gimdyti, ir ji pagimdė savo pirmagimį Sūnų,
[7] suvystė Jį vystyklais ir paguldė ėdžiose, nes jiems nebuvo vietos užeigoje.
[8] Toje apylinkėje laukuose buvo piemenys, kurie, budėdami naktį, saugojo savo bandą.
[9] Staiga jiems pasirodė Viešpaties angelas, ir juos apšvietė Viešpaties šlovė. Jie labai išsigando,
[10] bet angelas jiems tarė: "Nebijokite! Štai skelbiu jums didelį džiaugsmą, kuris bus visai tautai.
[11] Šiandien Dovydo mieste jums gimė Gelbėtojas. Jis yra Viešpats – Kristus.
[12] Ir štai jums ženklas: rasite kūdikį, suvystytą ir paguldytą ėdžiose".
[13] Staiga prie angelo pasirodė gausi dangaus kareivija, šlovinanti Dievą:
[14] "Šlovė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė ir palankumas žmonėms!"
[15] Kai angelai nuo jų pakilo į dangų, piemenys kalbėjosi: "Eikime į Betliejų ir pažiūrėkime, kas ten įvyko, ką Viešpats mums paskelbė".
[16] Jie nuskubėjo ir rado Mariją, Juozapą ir kūdikį, paguldytą ėdžiose.
[17] Pamatę jie apsakė, kas jiems buvo pranešta apie šitą kūdikį.
[18] Visi, kurie girdėjo, stebėjosi piemenų pasakojimu.
[19] Marija įsiminė visus šiuos žodžius, dėdamasi juos širdin.
[20] Piemenys grįžo atgal, garbindami ir šlovindami Dievą už visa, ką buvo girdėję ir matę, kaip jiems buvo paskelbta.
[21] Praslinkus aštuonioms dienoms, kai reikėjo apipjaustyti vaikelį, Jam buvo duotas Jėzaus vardas, kurį angelas nurodė dar prieš Jo pradėjimą įsčiose.
[22] Pasibaigus Mozės Įstatymo nustatytoms apsivalymo dienoms, jie nunešė Jį į Jeruzalę pašvęsti Viešpačiui, –
[23] kaip parašyta Viešpaties Įstatyme: "Kiekvienas pirmagimis berniukas bus atskirtas Viešpačiui", –
[24] ir duoti auką, kaip pasakyta Viešpaties Įstatyme: "Porą purplelių arba du balandžiukus".
[25] Jeruzalėje gyveno žmogus, vardu Simeonas, teisus ir dievobaimingas vyras, kuris laukė Izraelio paguodos, ir Šventoji Dvasia buvo ant jo.
[26] Jam buvo apreikšta Šventąja Dvasia, kad jis nemirsiąs, kol pamatysiąs Viešpaties Kristų.
[27] Dvasios paragintas, jis atėjo į šventyklą. Įnešant tėvams kūdikį Jėzų, kad pasielgtų su Juo, kaip Įstatymas reikalauja,

2 SKYRIUS
2 Apd 5,37
4 1 Sam 16,1; Mt 1,16
5 Mt 1,18
7 Mt 1,25
9 Lk 1,12
10 Pr 12,3; Lk 1,13.30
11 Iz 9,6; Mt 1,21; Apd 2,36
13 Dan 7,10
14 Iz 57,19; Lk 19,38; Ef 2,4.7
19 Pr 37,11
20 Lk 19,37
21 Kun 12,3; Mt 1,21; Lk 1,31
22 Kun 12,2-8
23 Iš 13,2.12.15; Įst 18,4
24 Kun 12,2.8
25 Mk 15,43
26 Hbr 11,5
27 Mt 4,1

[28] Simeonas paėmė Jį į rankas, laimino Dievą ir tarė:
[29] "Dabar, Valdove, leidi, kaip žadėjai, savo tarnui ramiai iškeliauti,
[30] nes mano akys išvydo Tavo išgelbėjimą,
[31] kurį paruošei visų tautų akivaizdoje:
[32] šviesą pagonims apšviesti ir Tavo Izraelio tautos šlovę".
[33] Juozapas ir Jėzaus motina stebėjosi tuo, kas buvo apie Jį kalbama.
[34] Simeonas palaimino juos ir tarė Marijai, Jo motinai: "Štai šis skirtas daugelio Izraelyje nupuolimui ir atsikėlimui. Jis bus prieštaravimo ženklas, –
[35] ir tavo pačios sielą pervers kalavijas, – kad būtų atskleistos daugelio širdžių mintys".
[36] Ten buvo ir pranašė Ona, Fanuelio duktė iš Asero giminės. Ji buvo seno amžiaus. Po mergystės ji išgyveno septynerius metus su vyru,
[37] o paskui našlaudama sulaukė aštuoniasdešimt ketverių metų. Ji nesitraukdavo nuo šventyklos, tarnaudama Dievui per dienas ir naktis pasninkais bei maldomis.
[38] Ir ji, tuo pačiu metu priėjusi, dėkojo Dievui ir kalbėjo apie kūdikį visiems, kurie laukė Jeruzalės atpirkimo.
[39] Atlikę visa, ko reikalavo Viešpaties Įstatymas, jie sugrįžo į Galilėją, į savo miestą Nazaretą.
[40] Vaikelis augo, stiprėjo dvasia, buvo pilnas išminties, ir Dievo malonė buvo su Juo.
[41] Jo tėvai kasmet eidavo į Jeruzalę švęsti Paschos.
[42] Kai Jėzui sukako dvylika metų, šventės papročiu jie nuvyko į Jeruzalę.
[43] Pasibaigus šventės dienoms ir jiems grįžtant atgal, vaikas Jėzus pasiliko Jeruzalėje, bet Juozapas ir Jo motina to nepastebėjo.
[44] Manydami Jį esant keleivių būryje, jie, nuėję dienos kelią, pradėjo ieškoti Jo tarp giminių ir pažįstamų.
[45] Nesuradę grįžo Jo beieškodami į Jeruzalę.
[46] Pagaliau po trijų dienų rado Jį šventykloje, sėdintį tarp mokytojų, besiklausantį jų ir juos beklausinėjantį.
[47] Visi, kurie Jį girdėjo, stebėjosi Jo išmanymu ir atsakymais.
[48] Pamatę Jį, jie labai nustebo, ir Jo motina Jam tarė: "Vaikeli, kodėl mums taip padarei? Štai Tavo tėvas ir aš sielvartaudami ieškojome Tavęs".
[49] Jis atsakė: "Kam gi manęs ieškojote? Argi nežinote, kad man reikia būti savo Tėvo reikaluose?"
[50] Bet jie nesuprato Jo pasakytų žodžių.
[51] Jis iškeliavo su jais ir grįžo į Nazaretą; ir buvo jiems klusnus. Jo motina laikė visus tuos žodžius savo širdyje.
[52] O Jėzus augo išmintimi, metais ir malone Dievo ir žmonių akyse.

3 Penkioliktais ciesoriaus Tiberijaus viešpatavimo metais, Poncijui Pilotui valdant Judėją, Erodui esant Galilėjos tetrarchu, jo broliui Pilypui – Iturėjos bei Trachonitidės krašto tetrarchu, Lisanijui – Abilenės tetrarchu,
[2] prie vyriausiųjų kunigų Ano ir Kajafo, buvo Viešpaties žodis Zacharijo sūnui Jonui dykumoje.

29 Pr 46,30
30 Iz 52,10
32 Apd 10,45; Apd 13,47; Apd 28,28
34 Apd 4,2; Apd 17,32; Apd 28,22; 1 Pt 2,7.8
35 Ps 42,10
36 Joz 19,24
37 1 Tim 5,5
38 Mk 15,43
40 Lk 1,80; Lk 2,52
41 Įst 16,1.16; Jn 4,20
42 Iš 23,14.15
43 Iš 12,15
47 Mt 7,28; Mt 13,54; Mt 22,33
49 Lk 4,22.32; Jn 9,4
50 Jn 7,15.46
51 Dan 7,28
52 1 Sam 2,26; Kol 2,2.3

3 SKYRIUS

1 Mt 27,2
2 Lk 1,13; Apd 4,6

[3] Jis apėjo visą Pajordanę, skelbdamas atgailos krikštą nuodėmėms atleisti,
[4] kaip parašyta pranašo Izaijo žodžių knygoje: "Dykumoje šaukiančiojo balsas: 'Paruoškite Viešpačiui kelią, ištiesinkite Jam takus!
[5] Kiekvienas slėnis tebūna užpiltas, kiekvienas kalnas bei kalnelis – nulygintas. Kreivi keliai tetampa tiesūs, o duobėti – išlyginti.
[6] Ir kiekvienas kūnas išvys Dievo išgelbėjimą' ".
[7] Ateinančioms pas jį krikštytis minioms Jonas sakė: "Angių išperos, kas perspėjo jus bėgti nuo besiartinančios rūstybės?
[8] Duokite vaisių, vertų atgailos! Ir nebandykite ramintis: 'Mūsų tėvas – Abraomas'. Aš jums sakau, kad Dievas gali pažadinti Abraomui vaikų iš šitų akmenų.
[9] Štai kirvis jau prie medžių šaknų. Kiekvienas medis, kuris neduoda gerų vaisių, yra nukertamas ir įmetamas į ugnį".
[10] Minios jį klausė: "Ką gi mums daryti?!"
[11] Jis joms atsakė: "Kas turi dvi tunikas, tepasidalina su neturinčiu, ir kas turi maisto, tegul taip pat daro".
[12] Ėjo ir muitininkai krikštytis ir klausė: "Mokytojau, ką mums daryti?"
[13] Jis sakė jiems: "Nereikalaukite daugiau, kaip jums nustatyta".
[14] Taip pat ir kariai klausė: "Ką mums daryti?" Jis jiems atsakė: "Nieko neskriauskite, melagingai neskųskite, tenkinkitės savo alga".
[15] Žmonėms esant apimtiems lūkesčio ir visiems mąstant širdyse apie Joną, ar kartais jis ne Kristus,
[16] Jonas visiems kalbėjo: "Aš, tiesa, krikštiju jus vandeniu, bet ateina už mane galingesnis, kuriam aš nevertas atrišti sandalų dirželio. Jis krikštys jus Šventąja Dvasia ir ugnimi.
[17] Jo rankoje vėtyklė: Jis kruopščiai išvalys savo kluoną ir surinks kviečius į klėtį, o pelus sudegins neužgesinama ugnimi".
[18] Ir dar daug kitų paraginimų jis davė tautai, skelbdamas Gerąją naujieną.
[19] Tetrarchas Erodas, Jono baramas dėl Erodiados, savo brolio žmonos, ir dėl visų piktadarybių, kurias buvo padaręs,
[20] pridėjo prie jų dar ir tai, kad uždarė Joną į kalėjimą.
[21] Kai, visai tautai krikštijantis, ir Jėzus pakrikštytas meldėsi, atsivėrė dangus,
[22] ir Šventoji Dvasia kūnišku pavidalu nusileido ant Jo tarsi balandis, o balsas iš dangaus prabilo: "Tu mano mylimasis Sūnus, Tavimi Aš gėriuosi".
[23] Jėzui buvo apie trisdešimt metų, kai Jis pradėjo veikti. Jis buvo laikomas sūnumi Juozapo, Helio,
[24] Matato, Levio, Melchio, Janajo, Juozapo,
[25] Matatijo, Amoso, Naumo, Heslio, Nagajo,
[26] Maato, Matatijo, Semeino, Josecho, Jodos,
[27] Joanano, Resos, Zorobabelio, Salatielio, Nerio,
[28] Melchio, Adijo, Kosamo, Elmadamo, Ero,
[29] Jėzaus, Eliezero, Jorimo, Matato, Levio,

3 Mk 1,4; Lk 1,77
4 Iz 40,3-5
6 Iz 52,10
7 Mt 3,7; Mt 12,34; Mt 23,33
8 2 Kor 7,9-11
9 Mt 7,19
10 Apd 2,37.38; Apd 16,30.31
11 Iz 58,7; 2 Kor 8,14
12 Lk 7,29
13 Lk 19,8
14 Iš 20,16; Iš 23,1
16 Mt 3,11.12; Jn 7,39; Jn 20,22
17 Mt 13,24-30
19 Mk 6,17
21 Mt 3,13-17
22 2 Pt 1,17
23 Sk 4,3.35.39.43; Sk 4,3.35.39; Sk 4,43.47; Jn 6,42
27 Ezr 2,2; Ezr 3,8

30 Simeono, Judo, Juozapo, Jonamo, Eliakimo,
31 Melėjo, Menos, Matatos, Natano, Dovydo,
32 Jesės, Jobedo, Boozo, Salmono, Naasono,
33 Aminadabo, Aramo, Esromo, Faro, Judo,
34 Jokūbo, Izaoko, Abraomo, Taros, Nachoro,
35 Serucho, Ragaujo, Faleko, Ebero, Salos,
36 Kainamo, Arfaksado, Semo, Nojaus, Lamecho,
37 Matūzalio, Henocho, Jareto, Maleleelio, Kainamo,
38 Eno, Seto, Adomo, Dievo.

4 Kupinas Šventosios Dvasios Jėzus grįžo nuo Jordano, ir Dvasia Jį nuvedė į dykumą
2 keturiasdešimčiai dienų, ir Jis buvo velnio gundomas. Jis nieko nevalgė per tas dienas ir, joms pasibaigus, buvo alkanas.
3 Tada velnias Jam tarė: "Jei Tu Dievo Sūnus, liepk, kad šitas akmuo pavirstų duona".
4 Jėzus jam atsakė: "Parašyta: 'Žmogus gyvens ne viena duona, bet kiekvienu Dievo žodžiu' ".
5 Tada velnias, užvedęs Jį į aukštą kalną, viena akimirka parodė Jam visas pasaulio karalystes.
6 Velnias Jam tarė: "Duosiu Tau visą jų valdžią ir šlovę; jos man atiduotos, ir kam noriu, tam jas duodu.
7 Todėl, jei parpuolęs pagarbinsi mane, visa bus Tavo".
8 O Jėzus jam atsakė: "Eik šalin nuo manęs, šėtone! Parašyta: 'Viešpatį, savo Dievą, tegarbink ir Jam vienam tetarnauk!' "
9 Velnias nusivedė Jį į Jeruzalę, pastatė ant šventyklos šelmens ir tarė: "Jei Tu Dievo Sūnus, pulk žemyn,
10 nes parašyta: 'Jis lieps savo angelams saugoti Tave,
11 ir jie nešios Tave ant rankų, kad neužsigautum kojos į akmenį' ".
12 Jėzus jam atsakė: "Pasakyta: 'Negundyk Viešpaties, savo Dievo!' "
13 Baigęs visus gundymus, velnias pasitraukė nuo Jo iki laiko.
14 Su Dvasios jėga Jėzus grįžo į Galilėją, ir visame krašte pasklido apie Jį garsas.
15 Jis mokė jų sinagogose, visų gerbiamas.
16 Jis atėjo į Nazaretą, kur buvo užaugęs. Sabato dieną, kaip pratęs, nuėjo į sinagogą ir atsistojo skaityti.
17 Jam padavė pranašo Izaijo knygos ritinį. Atvyniojęs ritinį, Jis rado vietą, kur parašyta:
18 "Viešpaties Dvasia ant manęs, nes Jis patepė mane skelbti Gerąją naujieną vargšams, pasiuntė mane gydyti tų, kurių širdys sudužusios, skelbti belaisviams išvadavimo, akliesiems – regėjimo, siuntė vaduoti prislėgtųjų
19 ir skelbti maloningųjų Viešpaties metų".
20 Suvyniojęs knygos ritinį, Jėzus grąžino jį patarnautojui ir atsisėdo; visų sinagogoje esančių akys buvo įsmeigtos į Jį.
21 Ir Jis pradėjo jiems kalbėti: "Šiandien išsipildė ką tik jūsų girdėti Rašto žodžiai".
22 Visi Jam pritarė ir stebėjosi maloniais žodžiais, sklindančiais iš Jo lūpų. Ir jie sakė: "Argi Jis ne Juozapo sūnus?!"
23 O Jėzus jiems atsakė: "Jūs, be

31 2 Sam 5,14; 2 Sam 7,12; Zch 12,12
32 Rūt 4,18-22
34 Pr 11,24.26-30; Pr 12,3
36 Pr 5,6-32; Pr 9,27; Pr 10,22.24; Pr 11,10-13; Pr 11,10; Pr 11,12
38 Pr 5,1.2

4 SKYRIUS

1 Mt 4,1-11; Lk 2,27
2 Iš 34,28
3 Jn 20,31
4 Įst 8,3
6 Apr 13,2.7
8 Įst 6,13; Įst 10,20
9 Mt 4,5-7
10 Ps 91,11
11 Ps 91,12
12 Įst 6,16
13 Hbr 4,15
14 Mt 4,12; Mt 4,24; Jn 4,43; Apd 10,37
15 Iz 52,13; Mt 4,23
16 Mk 6,1; Apd 13,14-16; Apd 17,2
18 Iz 49,8.9; Iz 61,1.2; Dan 9,24
21 Apd 13,29
22 Ps 45,2; Jn 6,42
23 Mt 4,13; Mt 11,23; Mt 13,54

abejo, man priminsite patarlę: 'Gydytojau, pats pasigydyk' – padaryk ir čia, savo tėviškėje, darbų, kokių girdėjome buvus Kafarnaume".
[24] Ir Jis tarė: "Iš tiesų sakau jums: joks pranašas nepriimamas savo tėviškėje.
[25] Bet sakau jums tiesą: daug našlių buvo Izraelyje Elijo dienomis, kai dangus buvo uždarytas trejus metus ir šešis mėnesius ir baisus badas ištiko visą kraštą.
[26] Bet nė pas vieną iš jų nebuvo siųstas Elijas, o tik pas našlę Sidono mieste, Sareptoje.
[27] Taip pat pranašo Eliziejaus laikais daug buvo raupsuotųjų Izraelyje, bet nė vienas iš jų nebuvo išgydytas, tik siras Naamanas".
[28] Visi, kurie buvo sinagogoje, tai išgirdę, labai užsirūstino;
[29] pakilę išvarė Jį iš miesto, iki šlaito to kalno, ant kurio pastatytas jų miestas, ir norėjo nustumti Jį žemyn.
[30] Bet Jėzus, praėjęs tarp jų, pasišalino.
[31] Jis nuėjo į Galilėjos miestą Kafarnaumą ir kiekvieną sabatą mokė žmones.
[32] Jie labai stebėjosi Jo mokymu, nes Jo žodžiai buvo su valdžia.
[33] Sinagogoje buvo žmogus, kuris turėjo netyrą demonišką dvasią. Jis pradėjo garsiai šaukti:
[34] "Šalin! Ko Tau iš mūsų reikia, Jėzau iš Nazareto?! Gal atėjai mūsų pražudyti? Aš žinau, kas Tu: Dievo Šventasis!"
[35] Jėzus sudraudė jį: "Nutilk ir išeik iš jo!" Nubloškęs žmogų į vidurį, demonas išėjo, nė kiek jo nesužeidęs.
[36] Visi nustėro ir kalbėjosi: "Kas tai per žodis: Jis su valdžia ir jėga įsakinėja netyrosioms dvasioms, ir tos pasitraukia?!"
[37] Garsas apie Jį plito visose aplinkinėse vietovėse.
[38] Iš sinagogos Jėzus atėjo į Simono namus. Simono uošvė labai karščiavo, ir jie prašė jai pagalbos.
[39] Atsistojęs prie jos galvūgalio, Jis sudraudė karštligę, ir toji dingo. Ji iškart atsikėlė ir jiems patarnavo.
[40] Saulei leidžiantis, visi, kurie turėjo ligonių, įvairiomis ligomis sergančių, vedė juos prie Jėzaus, o Jis gydė, ant kiekvieno uždėdamas rankas.
[41] Iš daugelio išeidavo demonai, šaukdami: "Tu Dievo Sūnus!" Bet Jis drausdavo juos, neleisdamas jiems kalbėti, nes jie žinojo Jį esant Kristų.
[42] Dienai išaušus, Jis išėjęs pasitraukė į negyvenamą vietą. Minios Jo ieškojo ir, atėjusios pas Jį, bandė sulaikyti Jį, kad jų nepaliktų.
[43] Jis jiems tarė: "Ir kitiems miestams turiu skelbti Gerąją naujieną apie Dievo karalystę, nes tam esu siųstas".
[44] Ir Jis pamokslavo Galilėjos sinagogose.

5 Kartą, kai minios veržėsi prie Jo klausytis Dievo žodžio, Jis stovėjo prie Genezareto ežero
[2] ir pamatė dvi valtis, stovinčias prie ežero kranto. Žvejai buvo išlipę iš jų ir plovė tinklus.
[3] Įlipęs į vieną valtį, kuri buvo Simono, Jis paprašė truputį atsistumti nuo kranto ir atsisėdęs mokė minias iš valties.
[4] Baigęs kalbėti, Jis tarė Simonui:

24 Jn 4,44
25 1 Kar 17,9
27 2 Kar 5,1-14
28 Lk 6,11
29 Jn 8,37; Jn 10,31
30 Jn 8,59; Jn 10,39
31 Mt 4,13
32 Mt 7,28.29; Jn 6,63; Jn 7,46; Jn 8,26.28.38.47; Jn 12,49.50
33 Mk 1,23
34 Ps 16,10; Lk 4,41
38 Mk 1,29-31; Mk 5,23
39 Lk 8,24
40 Mt 8,16.17
41 Mk 1,25.34; Mk 1,34; Mk 3,11; Mk 8,29
42 Mk 1,35-38
43 Jn 9,4
44 Mt 4,23; Mt 9,35

5 SKYRIUS
1 Mk 1,16-20; Apd 13,44
3 Jn 8,2
4 Jn 21,6

"Irkis į gilumą ir išmeskite tinklus valksmui".
[5] Simonas Jam atsakė: "Mokytojau, visą naktį vargę, mes nieko nesugavome, bet dėl Tavo žodžio užmesiu tinklą".
[6] Tai padarę, jie užgriebė didelę daugybę žuvų, kad net jų tinklas pradėjo trūkinėti.
[7] Jie pamojo savo bendrininkams, buvusiems kitoje valtyje, atplaukti į pagalbą. Tie atplaukė ir pripildė žuvų abi valtis, kad jos beveik skendo.
[8] Tai matydamas, Simonas Petras puolė Jėzui po kojų, sakydamas: "Pasitrauk nuo manęs, Viešpatie, nes aš – nusidėjėlis!"
[9] Mat jį ir visus draugus apėmė nuostaba dėl to valksmo žuvų, kurias jie sugavo;
[10] taip pat Zebediejaus sūnus Jokūbą ir Joną, kurie buvo Petro bendrai. O Jėzus tarė Simonui: "Nebijok! Nuo šiol žmones žvejosi".
[11] Išvilkę į krantą valtis, jie viską paliko ir nusekė paskui Jį.
[12] Jam esant viename mieste, atėjo vyras, visas raupsuotas. Pamatęs Jėzų, jis parpuolė ant žemės ir maldavo: "Viešpatie, jei nori, gali mane apvalyti!"
[13] Jėzus, ištiesęs ranką, palietė raupsuotąjį ir tarė: "Noriu, būk švarus!" Ir iškart raupsai pranyko.
[14] Jėzus jam liepė niekam šito nepasakoti: "Tik nueik, pasirodyk kunigui ir atiduok auką už pagijimą, kaip Mozės įsakyta, jiems paliudyti".
[15] Tačiau garsas apie Jį sklido vis plačiau, ir didelės minios rinkdavosi Jo pasiklausyti bei pagyti nuo savo ligų.

5 Ps 33,9; Jn 21,3
8 1 Kar 17,18
9 Mk 5,42; Mk 10,24.26
10 Mt 4,19
11 Mt 4,20; Mt 19,27
12 Kun 13,14; Mk 1,40-44
13 Jn 5,9
14 Kun 13,1-3; Kun 14,2-32; Mt 8,4
15 Mk 1,45; Jn 6,2
16 Mt 14,23; Lk 9,10
18 Mk 2,3-12
19 Mt 15,30
21 Iz 43,25; Mk 2,6.7
22 Jn 2,25
24 Lk 7,14
25 Apd 3,8
26 Lk 1,65; Lk 7,16
27 Mt 9,9-17; Jn 12,26; Jn 21,19.22

[16] O Jis pasitraukdavo į dykvietes melstis.
[17] Vieną dieną, kai Jis mokė žmones, ten sėdėjo fariziejų bei Įstatymo mokytojų, susirinkusių iš visų Galilėjos ir Judėjos kaimų bei Jeruzalės. Ir ten buvo Viešpaties jėga, kad gydytų žmones.
[18] Štai vyrai neštuvais atnešė paralyžiuotą žmogų. Jie bandė jį įnešti į vidų ir paguldyti priešais Jėzų.
[19] Nerasdami pro kur įnešti dėl žmonių gausybės, jie užlipo ant stogo ir, praardę jį, nuleido ligonį kartu su neštuvais žemyn ties Jėzumi.
[20] Matydamas jų tikėjimą, Jis tarė: "Žmogau, tavo nuodėmės tau atleistos!"
[21] Tada Rašto žinovai ir fariziejai pradėjo svarstyti: "Kas per vienas šitas piktžodžiaujantis? Kas gali atleisti nuodėmes, jei ne vienas Dievas?"
[22] Jėzus, supratęs jų mintis, prabilo: "Kodėl taip svarstote savo širdyse?
[23] Kas lengviau – ar pasakyti: 'Tavo nuodėmės tau atleistos', ar pasakyti: 'Kelkis ir vaikščiok'?
[24] O kad žinotumėte Žmogaus Sūnų turint žemėje valdžią atleisti nuodėmes, – čia Jis tarė paralyžiuotajam, – sakau tau: kelkis, imk savo gultą ir eik namo!"
[25] Tas tuojau atsikėlė jų akivaizdoje, pasiėmė neštuvus ir, šlovindamas Dievą, nuėjo namo.
[26] Visi didžiai stebėjosi ir šlovino Dievą. Apimti baimės, jie kalbėjo: "Šiandien matėme stebinančių dalykų!"
[27] Po to išėjęs Jis pastebėjo muitininką, vardu Levį, sėdintį mui-

tinėje, ir jam tarė: "Sek paskui mane!"
[28] Tas atsikėlė ir, viską palikęs, nusekė paskui Jį.
[29] Levis savo namuose iškėlė Jam didelį pokylį. Prie stalo susirinko gausus būrys muitininkų ir kitų svečių.
[30] Rašto žinovai ir fariziejai murmėjo ir prikaišiojo Jėzaus mokiniams: "Kodėl jūs valgote ir geriate su muitininkais ir nusidėjėliais?"
[31] Jėzus jiems atsakė: "Ne sveikiesiems reikia gydytojo, bet ligoniams.
[32] Aš atėjau šaukti ne teisiųjų, bet nusidėjėlių atgailai".
[33] Tada jie sakė Jam: "Kodėl Jono mokiniai dažnai pasninkauja ir meldžiasi, taip pat ir fariziejų mokiniai, o Tavieji valgo ir geria?"
[34] Jėzus jiems atsakė: "Argi galite versti pasninkauti vestuvininkus, kol su jais yra jaunikis?
[35] Ateis dienos, kai jaunikis bus iš jų atimtas, ir tada, tomis dienomis, jie pasninkaus".
[36] Jėzus dar pasakė jiems palyginimą: "Niekas neplėšia lopo iš naujo drabužio ir nesiuva jo ant seno. Nes ir naująjį jis suplėšytų, ir senajam netiktų lopas iš naujojo.
[37] Taip pat niekas nepila jauno vyno į senus vynmaišius. Jaunas vynas suplėšytų vynmaišius, pats ištekėtų, ir vynmaišiai niekais nueitų.
[38] Jauną vyną reikia pilti į naujus vynmaišius, ir tada abeji išsilaiko.
[39] Ir niekas, gėręs seno vyno, nenori jauno; jis sako: 'Senasis geresnis!' "

28 Mk 10,28
29 Mt 9,9.10; Lk 15,1
30 Lk 15,2
32 1 Tim 1,15
33 Mt 9,14
34 Jn 3,29
36 Mk 2,21.22

6 SKYRIUS

1 Mt 12,1-8
2 Iš 20,10
3 1 Sam 21,6
4 Kun 24,9
6 Mk 3,1-6
7 Lk 13,14; Lk 14,1-6; Lk 20,20
8 Mt 9,4
9 Jn 7,23
12 Mk 1,35
13 Mt 10,1; Jn 6,70
14 Jn 1,42

6 Vieną sabatą, Jam einant per javų lauką, mokiniai skabė varpas ir, ištrynę tarp delnų, valgė.
[2] Kai kurie iš fariziejų jiems tarė: "Kodėl darote, kas per sabatą draudžiama?!"
[3] Jėzus jiems atsakė: "Nejaugi neskaitėte, ką darė Dovydas, kai buvo alkanas pats ir jo palydovai?
[4] Kaip jis įėjo į Dievo namus, ėmė padėtinės duonos, valgė ir davė savo palydai, nors jos niekam neleistina valgyti, tik kunigams!"
[5] Ir Jis pridūrė: "Žmogaus Sūnus yra ir sabato Viešpats".
[6] Kitą sabatą Jis nuėjo į sinagogą ir mokė. Ten buvo žmogus, kurio dešinė ranka buvo padžiūvusi.
[7] Rašto žinovai ir fariziejai stebėjo, ar Jis gydys per sabatą, kad rastų kuo Jį apkaltinti.
[8] Bet Jis, žinodamas jų mintis, tarė vyrui su padžiūvusia ranka: "Kelkis ir stok į vidurį". Tas atsistojo.
[9] Tada Jėzus jiems pasakė: "Aš klausiu jūsų: ar per sabatą leistina gera daryti ar bloga? Gelbėti gyvybę ar pražudyti?"
[10] Ir, apžvelgęs visus aplinkui, tarė tam žmogui: "Ištiesk savo ranką!" Tas taip padarė, ir jo ranka tapo sveika kaip ir kita.
[11] O jie baisiai įniršo ir tarėsi, ką galėtų Jėzui padaryti.
[12] Tomis dienomis Jis užkopė į kalną melstis ir ten praleido visą naktį, melsdamasis Dievui.
[13] Išaušus rytui, Jis pasišaukė savo mokinius ir iš jų išsirinko dvylika, kuriuos ir pavadino apaštalais:
[14] Simoną, kurį praminė Petru, jo brolį Andriejų, Jokūbą, Joną, Pilypą ir Baltramiejų,

15 Matą ir Tomą, Alfiejaus sūnų Jokūbą ir Simoną, vadinamą Uoliuoju,
16 Jokūbo sūnų Judą ir Judą Iskarijotą, kuris tapo išdaviku.
17 Nusileidęs su jais žemyn, sustojo lygumoje. Ten buvo daugybė Jo mokinių ir didelės minios žmonių iš visos Judėjos ir Jeruzalės, iš Tyro ir Sidono pajūrio. Jie susirinko Jo pasiklausyti ir pagyti nuo savo ligų.
18 Buvo pagydomi kankinamieji netyrųjų dvasių.
19 Visa minia stengėsi Jį paliesti, nes iš Jo ėjo jėga ir visus gydė.
20 Tada, pakėlęs akis į savo mokinius, Jis prabilo: “Palaiminti jūs, vargšai, nes jūsų yra Dievo karalystė.
21 Palaiminti, kurie dabar alkstate, nes būsite pasotinti. Palaiminti, kurie dabar verkiate, nes juoksitės.
22 Palaiminti jūs, kai žmonės jūsų nekęs, kai jus atskirs, šmeiš ir atmes jūsų vardą kaip blogą dėl Žmogaus Sūnaus.
23 Džiaukitės tą dieną ir linksminkitės, nes štai jūsų atlygis didelis danguje. Taip jų protėviai darė pranašams.
24 Bet vargas jums, turtingieji, nes jūs jau atsiėmėte savo paguodą!
25 Vargas jums, kurie dabar sotūs, nes būsite alkani! Vargas jums, kurie dabar juokiatės, nes jūs liūdėsite ir verksite!
26 Vargas jums, kai visi žmonės jus giria, nes ir jų protėviai taip gyrė netikrus pranašus!”
27 “Bet jums, kurie klausotės, sakau: mylėkite savo priešus, darykite gera tiems, kurie jūsų nekenčia.
28 Laiminkite tuos, kurie jus keikia, ir melskitės už savo skriaudėjus.
29 Kas trenkia tau per vieną skruostą, atsuk ir antrąjį; kas atima iš tavęs apsiaustą, atiduok jam ir tuniką.
30 Duok kiekvienam, kuris prašo, ir nereikalauk atgal iš to, kuris tavo atėmė.
31 Kaip norite, kad jums žmonės darytų, taip ir jūs darykite jiems.
32 Jei mylite tuos, kurie jus myli, tai koks čia jūsų nuopelnas? Juk ir nusidėjėliai myli juos mylinčius.
33 Jei darote gera tiems, kurie jums gera daro, tai koks jūsų nuopelnas? Juk ir nusidėjėliai taip daro.
34 Jei skolinate tik tiems, iš kurių tikitės atgausią, koks jūsų nuopelnas? Juk ir nusidėjėliai skolina nusidėjėliams, kad atgautų paskolą.
35 Bet mylėkite savo priešus, darykite gera ir skolinkite, nieko nesitikėdami. Tuomet jūsų atlygis bus didelis, ir jūs būsite Aukščiausiojo vaikai; nes Jis maloningas ir nedėkingiesiems, ir piktiesiems.
36 Būkite gailestingi, kaip ir jūsų Tėvas yra gailestingas.
37 Neteiskite ir nebūsite teisiami; nesmerkite ir nebūsite pasmerkti; atleiskite, ir jums bus atleista.
38 Duokite, ir jums bus duota; saiką gerą, prikimštą, sukratytą ir su kaupu duos jums į užantį. Kokiu saiku seikite, tokiu jums bus atseikėta”.
39 Jis pasakė jiems palyginimą: “Ar gali aklas vesti aklą? Argi ne abu įkris į duobę?!
40 Mokinys nėra viršesnis už savo mokytoją: kiekvienas mokinys, jei gerai išlavintas, bus kaip jo mokytojas.

16 Lk 22,3-6; Jud 1,1
17 Mk 3,7.8
19 Mt 9,21; Mt 14,36; Mk 5,27.28; Lk 8,46
20 Mt 5,3-12; Mt 11,5
21 Ps 126,5; Iz 55,1; Iz 61,3; Iz 65,13; Apr 7,16
22 Jn 16,2; 1 Pt 2,19; 1 Pt 3,14; 1 Pt 4,14
23 Apd 7,51; Jok 1,2
24 Lk 12,21; Lk 16,25; Jok 5,1-6
25 Pat 14,13; Iz 65,13; Jok 4,9
26 Jn 15,19
27 Rom 12,20
28 Apd 7,60; Rom 12,14
29 Mt 5,39-42; 1 Kor 6,7
30 Įst 15,7.8
31 Mt 7,12
32 Mt 5,45
34 Mt 5,42
35 Ps 37,26; Mt 5,46; Rom 13,10; Hbr 13,16
36 Mt 5,48
37 Mt 7,1-5; Mt 18,21-35
38 Ps 79,12; Pat 19,17; Pat 28,27; Jok 2,13
39 Mt 15,14; Mt 23,16
40 Jn 13,16; Jn 15,20

[41] Kodėl matai krislą brolio akyje, o nepastebi rąsto savojoje?
[42] Ir kaip gali sakyti broliui: 'Broli, leisk, išimsiu krislą iš tavo akies', – pats nematydamas savo akyje rąsto?! Veidmainy, pirmiau išritink rąstą iš savo akies, o tada matysi, kaip iš brolio akies išimti krislelį.
[43] Nėra gero medžio, kuris duotų blogus vaisius, ir nėra blogo, kuris duotų gerus vaisius.
[44] Kiekvienas medis pažįstamas iš jo vaisių. Nuo erškėčių niekas nerenka figų, o nuo gervuogių krūmo neskina vynuogių.
[45] Geras žmogus iš gero savo širdies lobyno iškelia gera, o blogas iš blogo savo širdies lobyno iškelia bloga. Jo lūpos kalba tai, ko pertekusi širdis".
[46] "Kodėl vadinate mane: 'Viešpatie, Viešpatie', o nedarote, ką sakau?
[47] Kiekvienas, kuris ateina pas mane, klausosi mano žodžių ir juos vykdo, – Aš parodysiu jums, į ką jis panašus.
[48] Jis panašus į namą statantį žmogų, kuris giliai iškasė žemę ir padėjo pamatus ant uolos. Užėjus potvyniui, srovė atsimušė į tą namą, bet neįstengė jo pajudinti, nes buvo pastatytas ant uolos.
[49] O kas klausosi, bet nevykdo, panašus į žmogų, pasistačiusį namą be pamato, ant žemės. Vos tik srovė į jį atsimušė, jis kaipmat sugriuvo, ir to namo griuvimas buvo smarkus".

7 SKYRIUS

7 Baigęs visus savo pamokymus klausytojams, Jėzus sugrįžo į Kafarnaumą.
[2] Vieno šimtininko branginamas tarnas sirgo ir buvo arti mirties.
[3] Išgirdęs apie Jėzų, šimtininkas pasiuntė pas Jį kelis žydų vyresniuosius, prašydamas Jį ateiti ir išgydyti tarną.
[4] Atėję pas Jėzų, jie karštai prašė, sakydami: "Jis vertas, kad jam tai padarytum,
[5] nes jis myli mūsų tautą ir mums yra pastatęs sinagogą".
[6] Jėzus nuėjo su jais. Kai Jis buvo netoli namų, šimtininkas atsiuntė savo draugus, kad Jam pasakytų: "Viešpatie, nesivargink! Aš nesu vertas, kad užeitum po mano stogu.
[7] Taip pat savęs nelaikau vertu ateiti pas Tave. Bet tark žodį, ir mano tarnas pasveiks.
[8] Juk ir aš, būdamas valdinys, turiu sau pavaldžių kareivių. Taigi sakau kuriam iš jų: 'Eik', ir jis eina; sakau kitam: 'Ateik čia', ir jis ateina; sakau tarnui: 'Padaryk tai', ir jis daro".
[9] Tai girdėdamas, Jėzus stebėjosi juo ir, atsigręžęs į Jį lydinčią minią, tarė: "Sakau jums – net Izraelyje neradau tokio didelio tikėjimo!"
[10] Sugrįžę į namus, pasiųstieji rado tarną pasveikusį.
[11] Po to Jėzus ėjo į miestą, vardu Nainą. Kartu su Juo keliavo daugelis Jo mokinių ir gausi minia.
[12] Kai Jis prisiartino prie miesto vartų, štai nešė numirėlį – vienintelį motinos sūnų, o ji buvo našlė. Kartu su ja ėjo didelė miesto minia.
[13] Pamačiusiam motiną Viešpačiui pagailo jos, ir Jis tarė: "Neverk!"
[14] Priėjęs Jis palietė neštuvus. Nešėjai sustojo, ir Jis pasakė: "Jaunuoli, sakau tau: kelkis!"

41 Mt 7,3
43 Mt 7,16-18.20
44 Mt 12,33
45 Mt 12,34; Mt 12,35
46 Mal 1,6
47 Jok 1,22-25

7 SKYRIUS
1 Mt 8,5-13
7 Ps 33,9; Ps 107,20
8 Mk 13,34
13 Rd 3,32; Lk 8,52; Jn 11,35; Hbr 4,15
14 Mk 5,41; Lk 8,54; Jn 11,43; Apd 9,40; Rom 4,17

[15] Numirėlis atsisėdo ir pradėjo kalbėti. Jėzus atidavė jį motinai.
[16] Visus apėmė baimė, ir jie šlovino Dievą, sakydami: "Didis pranašas iškilo tarp mūsų", ir: "Dievas aplankė savo tautą".
[17] Ta žinia apie Jį pasklido po visą Judėją ir visą apylinkę.
[18] Visa tai pranešė Jonui jo mokiniai.
[19] Tada Jonas, pasišaukęs du savo mokinius, siuntė juos pas Jėzų paklausti: "Ar Tu esi Tas, kuris turi ateiti, ar mums laukti kito?"
[20] Atėję pas Jį, tie vyrai tarė: "Jonas Krikštytojas mus siuntė pas Tave, klausdamas: 'Ar Tu esi Tas, kuris turi ateiti, ar mums laukti kito?' "
[21] Kaip tik tuo metu Jis pagydė daugelį nuo ligų bei negalių ir nuo piktųjų dvasių, daugeliui aklųjų dovanojo regėjimą.
[22] Tad atsakydamas, Jis tarė jiems: "Nuėję praneškite Jonui, ką matėte ir girdėjote: aklieji regi, luošieji vaikščioja, raupsuotieji apvalomi, kurtieji girdi, mirusieji prikeliami, vargšams skelbiama Geroji naujiena.
[23] Ir palaimintas, kas nepasipiktins manimi".
[24] Jono pasiuntiniams nuėjus, Jis pradėjo kalbėti minioms apie Joną: "Ko išėjote į dykumą pažiūrėti? Ar vėjo linguojamos nendrės?
[25] Ko išėjote pamatyti? Ar švelniais drabužiais vilkinčio žmogaus? Antai tie, kurie ištaigingai vilki ir prabangiai gyvena, yra karaliaus rūmuose.
[26] Tai ko gi išėjote pamatyti? Ar pranašo? Taip, sakau jums, ir daug daugiau negu pranašo.
[27] Jis yra tas, apie kurį parašyta: 'Štai Aš siunčiu pirma Tavęs savo pasiuntinį, kuris nuties Tau kelią'.
[28] Sakau jums: tarp gimusių iš moters nebuvo didesnio pranašo už Joną Krikštytoją, bet ir mažiausias Dievo karalystėje didesnis už jį.
[29] Jį išgirdusi, visa tauta, taip pat ir muitininkai, pripažino Dievo teisingumą, nes leidosi krikštijami Jono krikštu.
[30] Tik fariziejai ir Įstatymo mokytojai atstūmė, ką Dievas jiems buvo sumanęs, nesiduodami Jono krikštijami".
[31] "Su kuo galėčiau palyginti šios kartos žmones? Į ką jie panašūs?
[32] Jie panašūs į vaikus, kurie, susėdę turgavietėje, vieni kitiems šaukia: 'Mes jums grojome, o jūs nešokote; mes giedojome raudas, o jūs neverkėte'.
[33] Buvo atėjęs Jonas Krikštytojas. Jis nevalgė duonos ir negėrė vyno, tai jūs sakėte: 'Jis demono apsėstas'.
[34] Atėjo Žmogaus Sūnus; Jis valgo ir geria, tai jūs vėl sakote: 'Štai rijūnas ir vyno gėrėjas, muitininkų ir nusidėjėlių bičiulis'.
[35] Bet išmintį pateisina visi jos vaikai".
[36] Vienas fariziejus pakvietė Jėzų kartu valgyti. Atėjęs į fariziejaus namus, Jis sėdo prie stalo.
[37] Ir štai moteris, kuri buvo žinoma mieste nusidėjėlė, sužinojusi, kad Jis fariziejaus namuose, atsinešė alebastrinį indą kvapaus tepalo
[38] ir, verkdama priėjusi iš užpakalio prie Jo kojų, ėmė laistyti jas ašaromis, šluostyti savo galvos plaukais, bučiavo Jo kojas ir tepė jas tepalu.
[39] Tai matydamas, fariziejus, kuris Jėzų pasikvietė, samprotavo: "Jei-

15 1 Kar 17,23; 2 Kar 4,36; Mt 11,5; Lk 8,55; Jn 11,44
16 Lk 1,65; Lk 1,68; Lk 5,26; Lk 24,19; Jn 4,19; Jn 6,14; Jn 9,17
18 Mt 11,2-19
19 Mch 5,2; Zch 9,9; Mal 3,1-3
22 Iz 35,5; Iz 61,1-3; Mt 11,4; Mt 15,31; Mk 7,37; Lk 4,18; Lk 17,12-14; Jn 9,7
24 Mt 11,7
27 Iz 40,3; Mal 3,1; Mt 11,10; Mk 1,2
28 Lk 1,15
29 Mt 3,5; Lk 3,12
30 Apd 20,27
31 Mt 11,16
33 Mt 3,1; Mt 3,4; Lk 1,15
34 Lk 15,2
35 Mt 11,19
36 Mt 26,6; Mk 14,3; Jn 11,2
39 Lk 15,2

gu šitas būtų pranašas, Jis žinotų, kas tokia ši moteris, kuri Jį liečia, nes ji – nusidėjėlė!"
[40] O Jėzus tarė: "Simonai, turiu tau ką pasakyti". Tas atsiliepė: "Sakyk, Mokytojau!"
[41] "Skolintojas turėjo du skolininkus. Vienas buvo skolingas penkis šimtus denarų, o kitas – penkiasdešimt.
[42] Jiems neturint iš ko atiduoti, jis dovanojo abiem. Kuris labiau jį mylės?"
[43] Simonas atsakė: "Manau, jog tas, kuriam daugiau dovanota". Jėzus tarė: "Teisingai nusprendei".
[44] Ir, atsisukęs į moterį, Jis tarė Simonui: "Matai šitą moterį? Aš atėjau į tavo namus, tu nedavei man vandens kojoms nusimazgoti, o ji laistė jas ašaromis ir šluostė savo plaukais.
[45] Tu manęs nepabučiavai, o ji, vos man atėjus, nesiliauja bučiavusi mano kojų.
[46] Tu aliejumi man galvos nepatepei, o ji tepalu patepė man kojas.
[47] Todėl sakau tau: jos gausios nuodėmės jai atleidžiamos, nes ji labai pamilo. Kam mažai atleista, tas menkai myli".
[48] Jis tarė jai: "Tavo nuodėmės atleistos".
[49] Esantieji kartu su Juo už stalo ėmė svarstyti: "Kas gi Jis toks, kad net ir nuodėmes atleidžia?!"
[50] O Jis tarė moteriai: "Tavo tikėjimas išgelbėjo tave. Eik rami".

8 Po to Jėzus keliavo per miestus ir kaimus, pamokslaudamas ir skelbdamas Dievo karalystės Gerąją naujieną. Su Juo buvo dvylika
[2] ir kelios moterys, išgydytos nuo piktųjų dvasių bei ligų: Marija, vadinama Magdaliete, iš kurios buvo išėję septyni demonai,
[3] Erodo prievaizdo Chūzo žmona Joana, Zuzana ir daug kitų, kurios jiems tarnavo savo turtu.
[4] Susirinkus gausiai miniai ir žmonėms iš visų miestų skubant pas Jį, Jis kalbėjo palyginimu:
[5] "Sėjėjas išėjo sėti savo sėklos. Jam besėjant, vieni grūdai nukrito palei kelią, buvo sumindžioti, ir padangių paukščiai juos sulesė.
[6] Kiti nukrito ant uolos, ir išdygę nudžiūvo, nes trūko drėgmės.
[7] Kiti nukrito tarp erškėčių, ir tie, kartu išaugę, nusmelkė juos.
[8] O dar kiti nukrito į gerą žemę ir išaugę davė šimteriopą derlių". Tai papasakojęs, Jis sušuko: "Kas turi ausis klausyti – teklauso!"
[9] Jo mokiniai paklausė: "Ką reiškia šis palyginimas?"
[10] Jis atsakė: "Jums duota pažinti Dievo karalystės paslaptis, o kitiems jos skelbiamos palyginimais, kad 'žiūrėdami nematytų ir girdėdami nesuprastų' ".
[11] "Palyginimas štai ką reiškia: sėkla yra Dievo žodis.
[12] Palei kelią – tai tie, kurie klausosi, paskui ateina velnias ir išrauna žodį iš jų širdies, kad jie netikėtų ir nebūtų išgelbėti.
[13] Ant uolos – tai tie, kurie, išgirdę žodį, su džiaugsmu jį priima, bet neturi šaknų: jie kurį laiką tiki, o gundymo metu atkrinta.
[14] Sėkla, kritusi tarp erškėčių, – tai tie, kurie išgirdo, bet, toliau eidami, buvo nusmelkti rūpesčių, turtų bei gyvenimo malonumų ir neduoda subrendusio vaisiaus.
[15] Nukritusi į gerą žemę sėkla – tai

---

41 Mt 18,28; Mk 6,37
44 Pr 18,4; Pr 19,2; Pr 43,24; Ts 19,21; 1 Tim 5,10
45 Rom 16,16
46 2 Sam 12,20; Ps 23,5; Ekl 9,8; Dan 10,3
47 1 Tim 1,14
48 Mt 9,2; Mk 2,5
49 Mt 9,3; Mk 2,7; Lk 5,21
50 Mt 9,22; Mk 5,34; Mk 10,52; Lk 8,48; Lk 18,42

8 SKYRIUS
2 Mt 27,55; Mt 27,56; Mk 15,40.41; Mk 16,9; Lk 23,49.55
4 Mt 13,2-9; Mk 4,1-9
8 Mt 11,15; Mk 7,16; Lk 14,35; Apr 2,7.11.17.29; Apr 3,6.13.22; Apr 13,9
9 Mt 13,10-23; Mk 4,10-20
10 Iz 6,9; Mt 13,14; Apd 28,26
11 Mt 13,18; Mk 4,14; Lk 5,1; Lk 11,28; 1 Pt 1,23
14 Mt 19,23; 1 Tim 6,9.10
15 Rom 2,7; Hbr 10,36-39; Jok 5,7.8

tie, kurie klauso žodžio, išsaugo jį tyroje ir geroje širdyje ir duoda vaisių kantrumu".
[16] "Nė vienas, uždegęs žiburį, neapvožia jo indu ir nekiša po lova, bet stato į žibintuvą, kad įeinantys matytų šviesą.
[17] Nėra nieko paslėpta, kas nebūtų atskleista, nieko slapta, kas nepasidarytų žinoma ir neišeitų aikštėn.
[18] Tad žiūrėkite, kaip klausotės. Kas turi, tam bus duota, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis tariasi turįs".
[19] Pas Jėzų atėjo motina ir Jo broliai, bet negalėjo prieiti prie Jo per minią.
[20] Jam pranešė: "Tavo motina ir broliai stovi lauke ir nori su Tavimi pasimatyti".
[21] O Jis atsakė: "Mano motina ir mano broliai – tai tie, kurie klausosi Dievo žodžio ir jį vykdo".
[22] Vieną dieną Jėzus su mokiniais įlipo į valtį ir pasakė: "Irkimės anapus ežero!" Ir jie išplaukė.
[23] Jiems beplaukiant, Jėzus užmigo. Ežere kilo audra. Bangos pradėjo semti valtį, ir jie atsidūrė pavojuje.
[24] Tuomet pripuolę jie ėmė žadinti Jį, šaukdami: "Mokytojau, Mokytojau, mes žūvame!" Atsikėlęs Jis sudraudė vėją ir bangas. Jos nurimo, ir stojo tyla.
[25] O Jėzus paklausė juos: "Kur jūsų tikėjimas?" Jie išsigandę ir nustebę kalbėjosi tarpusavy: "Kas Jis toks, kad įsakinėja net vėjams ir vandeniui, ir tie Jo klauso?!"
[26] Jie atplaukė į gadariečių kraštą, kuris yra priešingame Galilėjai krante.
[27] Kai tik Jėzus išlipo į krantą, Jį pasitiko iš miesto atbėgęs vyras, kuris jau ilgą laiką turėjo demonų. Jis nedėvėjo drabužių ir negyveno namuose, bet laikėsi kapinėse.
[28] Pamatęs Jėzų, jis suriko, parpuolė prieš Jį ir ėmė garsiai šaukti: "Ko nori iš manęs, Jėzau, aukščiausiojo Dievo Sūnau?! Maldauju, nekankink manęs!"
[29] Mat Jėzus buvo įsakęs netyrajai dvasiai išeiti iš to žmogaus. Dvasia dažnai jį sugriebdavo ir, nors jį saugodavo surakintą grandinėmis, supančiotomis kojomis, jis sutraukydavo pančius ir demonas jį varydavo į dykumą.
[30] Jėzus jo paklausė: "Kuo tu vardu?" Šis atsakė: "Legionas". Mat į jį buvo įėję daug demonų.
[31] Jie maldavo Jėzų, kad Jis neįsakytų jiems eiti į bedugnę.
[32] Tenai kalne ganėsi didelė banda kiaulių. Demonai prašė leisti sueiti į jas. Jėzus leido.
[33] Tada demonai, išėję iš žmogaus, apniko kiaules. Banda tuojau metėsi nuo skardžio į ežerą ir prigėrė.
[34] Pamatę, kas nutiko, piemenys pabėgo ir pranešė apie tai mieste bei kaimuose.
[35] Žmonės išėjo pažiūrėti, kas atsitiko, ir, atėję prie Jėzaus, rado žmogų, iš kurio buvo išėję demonai, sėdintį prie Jėzaus kojų apsirengusį ir sveiko proto. Ir jie išsigando.
[36] Tie, kurie matė, papasakojo, kaip buvo išgydytas demonų apsėstasis.
[37] Tada visa gadariečių krašto minia ėmė prašyti, kad Jėzus pasitrauktų nuo jų, nes juos buvo apėmusi didelė baimė. Jis įsėdo į valtį ir grįžo atgal.

16 Mt 5,14; Mt 5,15; Mk 4,21; Lk 11,33
17 Ekl 12,14; Mt 10,26; Lk 12,2; 1 Kor 4,5; 2 Kor 5,10
18 Mt 13,12; Mt 25,29
19 Ps 69,8; Mt 12,46-50; Mk 3,31-35
22 Mt 8,23-27; Mk 4,36-41
25 Lk 4,36; Lk 5,26; Lk 9,41
26 Mt 8,28-34; Mk 5,1-17
28 Mk 1,23.24; Mk 1,26; Mk 9,26; Lk 4,41
31 Rom 10,7; Apr 20,1.3
32 Kun 11,7; Įst 14,8
35 Mt 11,28; Mt 28,9; Mk 7,25; Lk 10,39; Lk 17,16; Jn 11,32; 2 Tim 1,7
37 Job 21,14; Mt 8,34; Mk 1,24; Lk 4,34; Lk 5,26; Apd 16,39

38 Vyras, iš kurio buvo išėję demonai, prašėsi paliekamas pas Jėzų. Tačiau Jis atleido jį ir paliepė:
39 “Grįžk namo ir papasakok, kokių didžių dalykų tau padarė Dievas”. Tuomet jis nuėjo ir skelbė po visą miestą, ką Jėzus jam buvo padaręs.
40 Grįžtantį Jėzų pasitiko minia, nes visi Jo laukė.
41 Ir štai atėjo vyras, vardu Jayras, sinagogos vyresnysis. Jis puolė Jėzui po kojų, maldaudamas ateiti į jo namus.
42 Mat jo vienintelė, dvylikametė dukrelė buvo bemirštanti. Jėzus ėjo iš visų pusių spaudžiamas minios.
43 Viena moteris, dvylika metų serganti kraujoplūdžiu ir išleidusi gydytojams visus savo išteklius, – bet jos nė vienas negalėjo pagydyti, –
44 prisiartino iš užpakalio ir prisilietė Jo drabužio apvado. Ir bematant kraujas liovėsi plūdęs.
45 Jėzus paklausė: “Kas mane palietė?” Visiems besiginant, Petras ir šalia jo esantys tarė: “Mokytojau, minia Tave spaudžia ir stumia, o Tu klausi: ‘Kas mane palietė?’ ”
46 Bet Jėzus atsakė: “Mane kažkas palietė, nes Aš pajutau, kad iš manęs išėjo jėga”.
47 Moteris, matydama, kad neliko nepastebėta, drebėdama prisiartino, parpuolė Jam po kojų ir visų žmonių akivaizdoje papasakojo, kodėl prisilietė ir kaip tuojau pasveiko.
48 Tuomet Jėzus jai tarė: “Dukra, tavo tikėjimas išgydė tave. Eik rami!”
49 Jam tebekalbant, atėjo kažkas iš sinagogos vyresniojo namų ir tam pranešė: “Tavo duktė numirė. Nebevargink Mokytojo”.
50 Tai išgirdęs, Jėzus tarė: “Nebijok, tik tikėk, ir ji bus išgelbėta”.
51 Atėjęs į namus, Jis neleido su savimi įeiti niekam, tik Petrui, Jonui, Jokūbui ir mergaitės tėvui bei motinai.
52 Visi verkė ir apraudojo ją. Bet Jis tarė: “Neverkite! Mergaitė nemirė, o tik miega”.
53 Jie šaipėsi iš Jo, žinodami, kad ji mirusi.
54 Bet Jėzus juos visus išvarė, ir, paėmęs ją už rankos, sušuko: “Mergaite, kelkis!”
55 Jos dvasia sugrįžo, ir ji tuojau atsikėlė. Jėzus liepė duoti jai valgyti.
56 Jos tėvai be galo stebėjosi, o Jis įsakė niekam nesakyti, kas buvo įvykę.

9

Sukvietęs dvylika savo mokinių, Jėzus davė jiems jėgą ir valdžią prieš visus demonus ir gydyti ligoms.
2 Po to išsiuntė juos skelbti Dievo karalystės ir gydyti ligonių.
3 Jis pasakė jiems: “Nieko neimkite kelionei: nei lazdos, nei krepšio, nei duonos, nei pinigų. Neturėkite nė dviejų tunikų.
4 Į kuriuos tik namus įeisite, tenai pasilikite ir iš ten toliau keliaukite.
5 O kur žmonės jūsų nepriims, išeidami iš to miesto, nusikratykite nuo kojų dulkes kaip liudijimą prieš juos”.
6 Išėję jie traukė per aplinkinius kaimus, visur skelbdami Evangeliją bei gydydami.
7 Tetrarchas Erodas išgirdo apie visus tuos įvykius ir suglumo, nes

38 Mk 5,18-20
41 Mt 9,18-26; Mk 5,22-43
42 Lk 7,2
43 Mt 9,20; Lk 15,19-22
44 Mk 6,56; Lk 5,13
46 Mk 5,30; Lk 6,19
48 Mk 5,34; Lk 7,50; Jn 8,11
49 Mk 5,35
50 Mk 11,22-24
52 Lk 7,13; Jn 11,11.13
54 Lk 7,14; Jn 11,43
56 Mt 8,4; Mt 9,30; Mk 5,43

9 SKYRIUS
1 Mt 10,1.2; Mk 3,13; Mk 6,7; Mk 16,17.18; Jn 14,12
2 Mt 10,7.8; Mk 6,12; Lk 10,1.9
3 Mt 10,9-15; Mk 6,8-11; Lk 10,4-12; Lk 22,35
4 Mt 10,11; Mk 6,10
5 Mt 10,14; Lk 10,11; Apd 13,51
6 Mk 6,12; Lk 8,1
7 Mt 14,1.2; Mk 6,14

vieni sakė, kad Jonas prisikėlęs iš numirusių,
[8] kiti – kad pasirodęs Elijas, dar kiti – kad prisikėlęs vienas iš senųjų pranašų.
[9] Erodas sakė: "Jonui aš nukirsdinau galvą; o kas yra šitas, apie kurį girdžiu pasakojant tokius dalykus?!" Ir jis labai norėjo Jėzų pamatyti.
[10] Sugrįžę apaštalai pasakojo Jėzui, ką buvo nuveikę. Pasiėmęs juos, Jis pasitraukė nuošaliai į dykvietę, netoli miesto, vadinamo Betsaida.
[11] Minios, tai sužinojusios, nusekė paskui Jį. Jis priėmė žmones, kalbėjo jiems apie Dievo karalystę ir išgydė tuos, kuriems reikėjo gydymo.
[12] Diena slinko vakarop. Priėję dvylika tarė Jam: "Paleisk žmones, kad jie, nuėję į aplinkinius kaimus bei kiemus, susirastų nakvynę ir maisto. Mes juk esame dykvietėje".
[13] Bet Jėzus tarė: "Jūs duokite jiems valgyti". Jie atsakė: "Mes nieko daugiau neturime, tik penkis kepalus duonos ir dvi žuvis. Nebent nueitume ir nupirktume maisto visiems šitiems žmonėms".
[14] O ten buvo apie penkis tūkstančius vyrų. Jėzus įsakė mokiniams: "Susodinkite juos būriais po penkiasdešimt".
[15] Jie taip padarė ir visus susodino.
[16] Tada, paėmęs penkis kepalus ir dvi žuvis, Jis pažvelgė į dangų, palaimino, laužė ir davė mokiniams, kad padalintų miniai.
[17] Visi valgė ir pasisotino. Ir dar buvo surinkta dvylika pintinių trupinių.

9 Lk 23,8
10 Mt 14,13; Mk 6,30
12 Mt 14,15; Mk 6,35; Jn 6,1.5
16 Lk 22,19; Lk 24,30
18 Mt 16,13-16; Mk 8,27-29
19 Mt 14,2
20 Mt 16,16; Jn 6,68.69
21 Mt 8,4; Mt 16,20; Mk 8,30
22 Mt 16,21; Mt 17,22; Lk 18,31-33; Lk 23,46; Lk 24,46
23 Mt 10,38; Mt 16,24
24 Jn 12,25
25 Mk 8,36
26 Mt 10,33; Rom 1,16
27 Mt 16,28
28 Mk 9,2-8
30 2 Kar 2,1-11; Hbr 11,23-29

[18] Kartą, kai Jis nuošaliai meldėsi ir su Juo buvo mokiniai, Jis paklausė juos: "Kuo mane žmonės laiko?"
[19] Jie atsakė: "Vieni – Jonu Krikštytoju, kiti – Eliju, dar kiti sako, prisikėlęs vienas iš senųjų pranašų".
[20] Tada Jis paklausė: "O jūs kuo mane laikote?" Petras atsakė: "Dievo Pateptuoju".
[21] Jis griežtai įspėjo juos, įsakė niekam to nepasakoti
[22] ir pasakė: "Žmogaus Sūnus turės daug iškentėti. Jis bus vyresniųjų, aukštųjų kunigų bei Rašto žinovų atmestas, nužudytas ir trečią dieną prisikels".
[23] O visiems Jis kalbėjo: "Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, teneša kasdien savo kryžių ir teseka manimi.
[24] Kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras, o kas praras savo gyvybę dėl manęs, tas ją išgelbės.
[25] Kokia būtų nauda, jei žmogus laimėtų visą pasaulį, o save pražudytų ar sau pakenktų?
[26] Jei kas gėdysis manęs ir mano žodžių, to gėdysis ir Žmogaus Sūnus, kai ateis su savąja, Tėvo ir šventųjų angelų šlove.
[27] Iš tiesų sakau jums: kai kurie iš čia stovinčiųjų neragaus mirties, kol išvys Dievo karalystę".
[28] Praslinkus maždaug aštuonioms dienoms po šitų žodžių, Jis pasiėmė Petrą, Joną bei Jokūbą ir užkopė į kalną melstis.
[29] Jam besimeldžiant, Jo veido išvaizda pasikeitė, o drabužiai pasidarė balti ir spindintys.
[30] Ir štai du vyrai kalbėjosi su Juo. Tai buvo Mozė ir Elijas,
[31] kurie, pasirodę šlovėje, kalbėjo

apie Jo gyvenimo pabaigą, būsiančią Jeruzalėje.

32 O Petrą ir jo draugus buvo apėmęs miegas. Pabudę jie pamatė Jo šlovę ir stovinčius šalia Jo du vyrus.

33 Tiems tolstant, Petras kreipėsi į Jėzų: "Mokytojau, gera mums čia būti! Pastatykime tris palapines: vieną Tau, kitą Mozei ir trečią Elijui". Jis nežinojo, ką kalbąs.

34 Jam tai besakant, užėjo debesis ir uždengė juos. Jie nusigando, kai paniro į debesį.

35 O iš debesies pasigirdo balsas: "Šitas yra mano mylimasis Sūnus, Jo klausykite!"

36 Balsui nuskambėjus, Jėzus liko vienas. O jie tylėjo ir tomis dienomis niekam nieko nesakė apie tai, ką buvo matę.

37 Kitą dieną, jiems nusileidus nuo kalno, Jėzų pasitiko didelė minia.

38 Ir štai vienas vyras iš minios ėmė šaukti: "Mokytojau, meldžiu, pažvelk į mano sūnų, jis mano vienturtis.

39 Kai dvasia jį pačiumpa, jis staiga pradeda rėkti, o dvasia tąso jį, jog tas net putoja. Ji tik vargais negalais atstoja, smarkiai jį apdaužiusi.

40 Aš prašiau Tavo mokinius išvaryti ją, bet jie nepajėgė".

41 Jėzus atsakydamas tarė: "O netikinti ir iškrypusi karta! Kaip ilgai man reikės su jumis pasilikti ir jus kęsti? Atvesk čia savo sūnų".

42 Dar jam besiartinant, demonas parbloškė jį ant žemės ir ėmė tąsyti. Jėzus sudraudė netyrąją dvasią, išgydė berniuką ir atidavė jį tėvui.

43 Ir visi buvo pritrenkti Dievo didybės. Visiems stebintis tuo, ką Jėzus darė, Jis prabilo į mokinius:

44 "Gerai įsidėmėkite šituos žodžius: Žmogaus Sūnus bus atiduotas į žmonių rankas".

45 Bet jie nesuprato šitų žodžių; tai liko jiems paslėpta ir jie nesuvokė jų. O jie bijojo klausti Jėzų apie tuos žodžius.

46 Tarp mokinių kilo ginčas, kuris iš jų didžiausias.

47 Suprasdamas jų širdies mintis, Jėzus pasišaukė vaiką, pasistatė šalia savęs

48 ir tarė jiems: "Kas priima šį vaiką mano vardu, mane priima, o kas mane priima, priima Tą, kuris mane siuntė. Kas tarp jūsų mažiausias, tas bus didžiausias".

49 Tada atsiliepė Jonas: "Mokytojau, mes matėme vieną, Tavo vardu išvarantį demonus. Mes jam draudėme tai daryti, nes jis nevaikščioja kartu su mumis".

50 Jėzus atsakė: "Nedrauskite! Kas ne prieš mus, tas už mus!"

51 Artėjant metui, kai Jėzus turėjo būti paimtas aukštyn, Jis ryžtingai nukreipė savo žingsnius į Jeruzalę.

52 Jis išsiuntė pirma savęs pasiuntinius. Tie užėjo į vieną samariečių kaimą, kad paruoštų vietą Jam apsistoti.

53 Bet tie nesutiko Jo priimti, nes Jis keliavo Jeruzalės link.

54 Tai girdėdami, mokiniai Jokūbas ir Jonas sušuko: "Viešpatie, ar nori, mes liepsime ugniai kristi iš dangaus ir juos sunaikinti, kaip ir Elijas padarė?"

55 Bet Jis atsigręžęs sudraudė juos: "Nežinote, kokios dvasios esate.

56 Juk Žmogaus Sūnus atėjo ne

32 Dan 8,18; Dan 10,9
34 Iš 13,21
35 Mt 3,17; Mt 12,18; Apd 3,22
36 Mt 17,9
37 Mk 9,14-27
44 Mt 17,22
45 Mk 9,32
46 Mt 18,1-5
47 Mt 9,4; Lk 18,17
48 Mt 18,5; Jn 12,44; Jn 13,20; Ef 3,8
49 Mk 9,38-40
50 Lk 11,23
51 Mk 16,19
53 Jn 4,4.9
54 2 Kar 1,10.12; Mk 3,17
55 2 Tim 1,7
56 Jn 3,17; Jn 12,47

pražudyti žmonių gyvybių, bet išgelbėti”. Ir jie pasuko į kitą kaimą.

57 Jiems einant keliu, vienas žmogus Jam pasakė: “Aš seksiu paskui Tave, kur tik Tu eisi, Viešpatie!”

58 Jėzus jam atsakė: “Lapės turi urvus, padangių paukščiai – lizdus, o Žmogaus Sūnus neturi kur galvos priglausti”.

59 Kitam Jis tarė: “Sek paskui mane!” Tas prašė: “Viešpatie, leisk man pirmiau pareiti tėvo palaidoti”.

60 Jėzus jam atsakė: “Palik mirusiems laidoti savo numirėlius, o tu eik ir skelbk Dievo karalystę!”

61 Dar vienas tarė: “Aš seksiu paskui Tave, Viešpatie, bet leisk man pirmiau atsisveikinti su savo namiškiais”.

62 Jėzus tam atsakė: “Nė vienas, kuris uždeda ranką ant arklo ir žvalgosi atgal, netinka Dievo karalystei”.

10

Po to Viešpats paskyrė dar kitus septyniasdešimt mokinių ir išsiuntė juos po du, kad eitų pirma Jo į visus miestus bei vietoves, kur Jis pats ketino vykti.

2 Jis sakė jiems: “Pjūtis tikrai didelė, o darbininkų maža. Todėl melskite pjūties Viešpatį, kad atsiųstų darbininkų į savo pjūtį.

3 Eikite! Štai Aš siunčiu jus lyg avinėlius tarp vilkų.

4 Nesineškite nei piniginės, nei krepšio, nei sandalų ir nieko kelyje nesveikinkite.

5 Į kuriuos tik namus užeisite, pirmiausia tarkite: ‘Ramybė šiems namams!’

6 Ir jei ten bus ramybės sūnus, jūsų ramybė nužengs ant jo, o jei ne, – sugrįš pas jus.

7 Pasilikite tuose namuose, valgykite ir gerkite, kas duodama, nes darbininkas vertas savo užmokesčio. Nesikilnokite iš namų į namus.

8 Kai nueisite į kurį nors miestą ir jus priims, valgykite, kas bus jums padėta.

9 Gydykite jame esančius ligonius ir sakykite jiems: ‘Jums prisiartino Dievo karalystė!’

10 O kai užeisite į tokį miestą, kur jūsų nepriims, išėję į gatves, sakykite:

11 ‘Mes nusikratome prieš jus net jūsų miesto dulkes, prilipusias prie mūsų kojų. Tačiau vis tiek žinokite: Dievo karalystė prisiartino prie jūsų!’

12 Sakau jums: aną dieną Sodomai bus lengviau negu tam miestui.

13 Vargas tau, Chorazine! Vargas tau, Betsaida! Jeigu Tyre ir Sidone būtų padaryta stebuklų, kokie padaryti pas jus, jie seniai būtų atgailavę, sėdėdami su ašutine ir pelenuose.

14 Todėl Tyrui ir Sidonui teisme bus lengviau negu jums.

15 Ir tu, Kafarnaume, išaukštintas iki dangaus, nugarmėsi iki pragaro!

16 Kas jūsų klauso, manęs klauso. Kas jus niekina, mane niekina. O kas niekina mane, niekina Tą, kuris mane siuntė”.

17 Septyniasdešimt sugrįžo, su džiaugsmu kalbėdami: “Viešpatie, mums paklūsta net demonai dėl Tavo vardo”.

18 O Jis jiems sakė: “Mačiau šėtoną, kaip žaibą krintantį iš dangaus.

19 Štai Aš duodu jums valdžią

57 Mt 8,19-22
58 Lk 2,7; Lk 8,23
59 Mt 8,21.22
61 1 Kar 19,20
62 2 Tim 4,10

10 SKYRIUS
1 Mk 6,7
2 Jn 4,35; 2 Tes 3,1
3 Mt 10,16
4 2 Kar 4,29; Lk 9,3-5
5 Mt 10,12
7 Mt 10,11; 1 Kor 10,27; 1 Tim 5,18
9 Mt 3,2; Mt 10,7; Mk 3,15
11 Apd 13,51
12 Mt 10,15; Mt 11,24
13 Ez 3,6; Mt 11,21-23
15 Iz 14,13-15; Ez 26,20; Mt 11,23
16 Jn 5,23; Jn 13,20; 1 Tes 4,8
17 Lk 10,1
18 Jn 12,31
19 Mk 16,18

mindžioti gyvates bei skorpionus, aukštesnę už visą priešo jėgą, ir niekas jokiais būdais jums nepakenks.
[20] Bet jūs džiaukitės ne tuo, kad dvasios jums pavaldžios; džiaukitės, kad jūsų vardai įrašyti danguje".
[21] Tą valandą Jėzus pradžiugo Dvasia ir tarė: "Aš šlovinu Tave, Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie, kad paslėpei tai nuo išmintingųjų ir gudriųjų, o apreiškei mažutėliams. Taip, Tėve, nes Tau taip patiko.
[22] Viskas man yra mano Tėvo atiduota. Ir niekas nežino, kas yra Sūnus, tik Tėvas, nei kas yra Tėvas, tik Sūnus ir tas, kam Sūnus nori apreikšti".
[23] Atsigręžęs vien tik į mokinius, Jis tarė: "Palaimintos akys, kurios regi, ką jūs regite.
[24] Sakau jums: daugel pranašų ir karalių troško pamatyti, ką jūs matote, bet nepamatė, ir išgirsti, ką jūs girdite, bet neišgirdo".
[25] Štai atsistojo vienas Įstatymo mokytojas ir, mėgindamas Jį, paklausė: "Mokytojau, ką turiu daryti, kad paveldėčiau amžinąjį gyvenimą?"
[26] Jis tarė: "O kas parašyta Įstatyme? Kaip skaitai?"
[27] Tas atsakė: " 'Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela, visomis savo jėgomis ir visu savo protu, ir savo artimą kaip save patį' ".
[28] Jėzus jam tarė: "Gerai atsakei. Tai daryk, ir gyvensi".
[29] Norėdamas pateisinti save, anas paklausė Jėzų: "O kas gi mano artimas?"
[30] Jėzus atsakydamas tarė: "Vienas žmogus keliavo iš Jeruzalės į Jerichą ir pakliuvo į plėšikų rankas. Tie išrengė jį, sumušė ir nuėjo sau, palikdami pusgyvį.
[31] Atsitiktinai tuo pačiu keliu ėjo vienas kunigas ir, pamatęs jį, praėjo kita kelio puse.
[32] Taip pat ir levitas, pro tą vietą eidamas, jį pamatė ir praėjo kita kelio puse.
[33] O vienas samarietis keliaudamas užtiko jį ir pasigailėjo.
[34] Priėjęs jis aprišo jo žaizdas, užpildamas aliejaus ir vyno, užkėlė ant savo gyvulio, nugabeno į užeigą ir slaugė jį.
[35] Kitą dieną iškeliaudamas jis išsiėmė du denarus, padavė užeigos šeimininkui ir tarė: 'Slaugyk jį, o jeigu ką išleisi viršaus, sugrįžęs atsilyginsiu'.
[36] Kas iš šitų trijų tau atrodo buvęs artimas patekusiam į plėšikų rankas?"
[37] Jis atsakė: "Tas, kuris jo pasigailėjo". Jėzus jam tarė: "Eik ir tu taip daryk!"
[38] Jiems keliaujant toliau, Jėzus užsuko į vieną kaimą. Ten viena moteris, vardu Morta, pakvietė Jį į savo namus.
[39] Ji turėjo seserį, vardu Marija. Ši, atsisėdusi prie Viešpaties kojų, klausėsi Jo žodžių.
[40] O Morta rūpinosi visokiu patarnavimu ir stabtelėjusi pasiskundė: "Viešpatie, Tau nerūpi, kad sesuo palieka mane vieną patarnauti? Pasakyk jai, kad man padėtų".
[41] Tačiau Viešpats atsakė: "Morta, Morta, tu rūpiniesi ir nerimauji dėl daugelio dalykų,
[42] o tereikia vieno. Marija išsirinko geriausiąją dalį, kuri nebus iš jos atimta".

20 Iz 4,3
21 Mt 11,25-27
22 Jn 1,18; Jn 3,35; Jn 5,27; Jn 6,44.46; Jn 17,2
23 Mt 13,16.17
24 1 Pt 1,10.11
25 Mt 19,16-19; Mt 22,35
27 Kun 19,18; Įst 6,5
28 Kun 18,5; Neh 9,29; Ez 20,11.13.21; Mt 19,17; Rom 10,5
29 Lk 16,15
31 Ps 38,11
32 Lk 15,20; Jn 4,9
33 Lk 15,20; Jn 4,9
35 Mt 20,2
37 Pat 14,21; Mt 9,13; Mt 12,7
38 Jn 11,1; Jn 12,2.3
39 Lk 8,35; Apd 22,3; 1 Kor 7,32-40
42 Ps 27,4; Jn 6,27

11 Kartą Jėzus vienoje vietoje meldėsi. Jam baigus melstis, vienas iš Jo mokinių paprašė: “Viešpatie, išmokyk mus melstis, kaip ir Jonas išmokė savo mokinius”.

[2] Jėzus tarė jiems: “Kai meldžiatės, sakykite: ‘Tėve mūsų, kuris esi danguje, teesie šventas Tavo vardas. Teateinie Tavo karalystė. Tebūnie Tavo valia kaip danguje, taip ir žemėje.

[3] Kasdienės mūsų duonos duok mums kasdien

[4] ir atleisk mums mūsų kaltes, nes ir mes atleidžiame kiekvienam, kuris mums kaltas. Ir nevesk mūsų į pagundymą, bet gelbėk mus nuo pikto’ ”.

[5] Jis kalbėjo jiems: “Kas nors iš jūsų turės draugą ir, nuėjęs pas jį vidurnaktį, sakys: ‘Bičiuli, paskolink man tris kepalus duonos,

[6] nes draugas iš kelionės pas mane atvyko ir neturiu ko jam padėti ant stalo’.

[7] O anas iš vidaus atsilieps: ‘Nekvaršink manęs! Durys jau uždarytos, o aš su vaikais lovoje, negaliu keltis ir tau duoti’.

[8] Aš jums sakau: jeigu nesikels ir neduos jam duonos dėl draugystės, tai dėl jo atkaklumo atsikels ir duos, kiek tik jam reikia.

[9] Tad ir Aš jums sakau: prašykite, ir jums bus duota; ieškokite, ir rasite; belskite, ir bus jums atidaryta.

[10] Nes kiekvienas, kas prašo, gauna, kas ieško, randa, ir beldžiančiam atidaroma.

[11] Kuris iš jūsų, būdamas tėvas, duonos prašančiam vaikui duotų akmenį?! Ar prašančiam žuvies – duotų gyvatę?

11 SKYRIUS

2 Mt 6,9-13

4 Ef 4,32

8 Lk 18,1-5

9 Ps 50,14.15; Iz 55,6; Jer 33,3; Mt 7,7; Mt 21,22; Mk 11,24; Jn 15,7; Jok 1,5.6; 1 Jn 3,22; 1 Jn 5,14.15

11 Mt 7,9

13 Jok 1,17

14 Mt 9,32-34; Mt 12,22.24

15 Mt 9,34; Mt 12,24

16 Mt 12,38; Mt 16,1; Mk 8,11

17 Mt 9,4; Mt 12,25-29; Mk 3,23-27; Jn 2,25

20 Iš 8,19

21 Mt 12,29; Mk 3,27

22 Iz 53,12; Kol 2,15

23 Mt 12,30; Mk 9,40

24 Mt 12,43-45; Mk 1,27; Mk 3,11; Mk 5,13; Apd 5,16; Apd 8,7

[12] Arba prašančiam kiaušinio – duotų skorpioną?

[13] Jei tad jūs, būdami blogi, mokate savo vaikams duoti gerų daiktų, juo labiau jūsų Tėvas iš dangaus duos Šventąją Dvasią tiems, kurie Jį prašo”.

[14] Kartą Jėzus išvarė nebylumo demoną. Demonui išėjus, nebylys prakalbėjo, ir minios stebėjosi.

[15] Bet kai kurie iš jų sakė: “Jis išvaro demonus demonų valdovo Belzebulo jėga”.

[16] Kiti, mėgindami Jį, reikalavo ženklo iš dangaus.

[17] Bet Jėzus, žinodamas jų mintis, tarė jiems: “Kiekviena suskilusi karalystė bus sunaikinta, ir namai grius ant namų.

[18] Jeigu ir šėtonas pasidalijęs, tai kaip išsilaikys jo karalystė? O jūs sakote, kad Aš išvarau demonus Belzebulo jėga.

[19] Jeigu Aš išvarau juos Belzebulo jėga, tai kieno jėga išvaro jūsų sūnūs? Todėl jie bus jūsų teisėjai.

[20] Bet jei Aš išvarau demonus Dievo pirštu, tai tikrai pas jus atėjo Dievo karalystė.

[21] Kai apsiginklavęs galiūnas saugo savo namus, tada ir jo turtas apsaugotas.

[22] Bet jei užpuls stipresnis ir jį nugalės, tai atims visus jo ginklus, kuriais tas pasitikėjo, ir išdalys grobį.

[23] Kas ne su manimi, tas prieš mane, ir kas nerenka su manimi, tas barsto”.

[24] “Netyroji dvasia, išėjusi iš žmogaus, klaidžioja bevandenėse vietose, ieškodama poilsio. Neradusi ji sako: ‘Grįšiu į savo namus, iš kur išėjau’.

[25] Sugrįžusi randa juos iššluotus ir išpuoštus.

26 Tuomet eina, pasiima kitas septynias dvasias, dar piktesnes už save, ir įėjusios jos ten apsigyvena. Ir tada tam žmogui darosi blogiau negu pirma".
27 Jėzui bekalbant, viena moteris iš minios Jam garsiai sušuko: "Palaimintos įsčios, kurios Tave nešiojo, ir krūtys, kurias žindai!"
28 Jis atsiliepė: "Labiau palaiminti tie, kurie klausosi Dievo žodžio ir jo laikosi".
29 Minioms gausėjant, Jis pradėjo kalbėti: "Ši karta yra pikta karta. Ji reikalauja ženklo, bet jai nebus duota jokio kito ženklo, kaip tik Jonos ženklas.
30 Kaip Jona buvo ženklas nineviečiams, taip Žmogaus Sūnus bus šiai kartai.
31 Pietų šalies karalienė teismo dieną prisikels drauge su šios kartos žmonėmis ir juos pasmerks, nes ji atkeliavo nuo žemės pakraščių pasiklausyti Saliamono išminties, o štai čia daugiau negu Saliamonas.
32 Ninevės gyventojai stos teisme drauge su šita karta ir ją pasmerks, nes jie atsivertė, išgirdę Jonos pamokslą, o čia daugiau negu Jona".
33 "Niekas uždegto žiburio nededa į slėptuvę ar po indu, bet stato jį į žibintuvą, kad įeinantys matytų šviesą.
34 Kūno žiburys yra tavoji akis. Todėl, jei tavo akis sveika, visas tavo kūnas bus šviesus. O jeigu tavo akis pikta, visas tavo kūnas bus tamsus.
35 Todėl žiūrėk, kad tavoji šviesa nebūtų tamsa!
36 Taigi, jei visas tavo kūnas pilnas šviesos ir neturi jokios tamsios dalies, jis bus visas šviesus, lyg žiburio spindulių apšviestas".
37 Jėzui tebekalbant, vienas fariziejus pasikvietė Jį pietų. Įėjęs į vidų, Jis atsisėdo prie stalo.
38 Tai matydamas, fariziejus stebėjosi, kad Jis nenusiplovė rankų prieš valgydamas.
39 O Viešpats jam tarė: "Kaip tik jūs, fariziejai, valote taurės ir dubens išorę, o viduje esate pilni gobšumo ir nedorybės.
40 Neišmanėliai! Argi išorės Kūrėjas nesukūrė ir vidaus?
41 Verčiau duokite gailestingumo auką iš to, ką turite, tai viskas bus jums nesutepta.
42 Vargas jums, fariziejai! Jūs duodate dešimtinę iš mėtų, rūtų ir kitokių žolelių, o apleidžiate teisingumą ir Dievo meilę. Tai turite daryti ir ano nepalikti!
43 Vargas jums, fariziejai! Jūs mėgstate pirmuosius krėslus sinagogose ir sveikinimus aikštėse.
44 Vargas jums, veidmainiai Rašto žinovai ir fariziejai! Esate lyg apleisti kapai, kuriuos žmonės nepastebėdami mindžioja".
45 Tada vienas Įstatymo mokytojas atsiliepė: "Mokytojau, taip kalbėdamas, Tu ir mus įžeidi".
46 Jis atsakė: "Vargas ir jums, Įstatymo mokytojai! Jūs kraunate žmonėms nepakeliamas naštas, o patys tų naštų nė vienu pirštu nepajudinate.
47 Vargas jums! Jūs statote pranašams antkapius, o jūsų tėvai juos žudė!
48 Taigi jūs liudijate, kad pritariate savo tėvų darbams. Jie žudė, o jūs statote jiems antkapius.
49 Todėl ir Dievo išmintis pasakė: 'Aš siųsiu pas juos pranašų ir

26 Jn 5,14; Hbr 6,4-6; Hbr 10,26; 2 Pt 2,20
27 Lk 1,28.48
28 Ps 1,1.2; Ps 112,1; Ps 119,1.2; Iz 48,17.18; Mt 7,21; Lk 8,21; Jok 1,25
29 Mt 12,38-42; 1 Kor 1,22
30 Lk 24,46; Jn 1,17; Jn 2,10; Jn 3,3-10; Apd 10,40; 1 Kor 15,4
31 1 Kar 10,1-9; 2 Krn 9,1-8; Iz 9,6; Rom 9,5
32 Jn 3,5
33 Mt 5,15; Mk 4,21; Lk 8,16
34 Mt 6,22.23
38 Mt 15,2; Mk 7,2.3
39 Pr 6,5; Mt 23,25; Tit 1,15
40 Pr 1,26.27
41 Iz 58,7; Dan 4,27; Lk 12,33; Lk 16,9
42 Mch 6,7.8; Mt 23,23; Jn 5,42
43 Mt 23,6; Mk 12,38.39; Lk 14,7; Lk 20,46
44 Ps 5,9; Mt 23,27
46 Mt 23,4
47 Mt 23,29; Apd 7,52
49 Pat 1,20; Mt 23,34

apaštalų, o jie vienus nužudys, kitus persekios,
[50] kad iš šitos kartos būtų pareikalauta visų pranašų kraujo, pralieto nuo pasaulio sutvėrimo,
[51] pradedant Abelio krauju iki kraujo Zacharijo, kuris buvo nužudytas tarp aukuro ir šventyklos!' Taip! Aš sakau, jog bus pareikalauta jo iš šios kartos.
[52] Vargas jums, Įstatymo mokytojai! Jūs paėmėte pažinimo raktą, bet patys nėjote ir einantiems trukdėte".
[53] Kai Jis jiems tai kalbėjo, Rašto žinovai bei fariziejai pradėjo smarkiai Jį pulti ir visaip kamantinėti,
[54] tikėdamiesi ką nors pagauti iš Jo lūpų, kad galėtų Jį apkaltinti.

12 Tuo tarpu, kai susirinko nesuskaičiuojama minia, kad net vieni kitus trypė, Jėzus pradėjo kalbėti pirmiausia savo mokiniams: "Saugokitės fariziejų raugo, tai yra veidmainystės!
[2] Nėra nieko uždengto, kas nebus atidengta, ir nieko paslėpto, kas nepasidarys žinoma.
[3] Todėl ką kalbėjote tamsoje, skambės šviesoje, ir ką šnibždėjote į ausį kambariuose, bus skelbiama nuo stogų.
[4] Sakau jums, savo draugams: nebijokite tų, kurie žudo kūną ir paskui nebegali daugiau nieko padaryti.
[5] Aš parodysiu jums, ko turite bijoti: bijokite to, kuris nužudęs, turi galią įmesti į pragarą. Taip, sakau jums, šito bijokite!
[6] Argi ne penki žvirbliai parduodami už du skatikus? Tačiau nė vienas iš jų nėra Dievo pamirštas.

51 Pr 4,8; 2 Krn 24,20.21
52 Mt 23,13
54 Mk 12,13
12 SKYRIUS
1 Mt 16,12; Mk 8,15
2 Mt 10,26; 1 Kor 4,5
4 Iz 51,7.8.12.13; Jn 15,13-15
5 Ps 119,120
6 Mt 6,26
8 Ps 119,46; Mt 10,32
9 Mt 10,33
10 Mt 12,31.32
11 Mk 13,11
12 Jn 14,26
14 Jn 18,36
15 1 Tim 6,6-10
19 Ekl 2,24; Ekl 3,13; Ekl 5,18; Ekl 8,15; Ekl 11,9
20 Ps 39,6; Ps 52,7

[7] O jūsų net visi galvos plaukai suskaičiuoti. Tad nebijokite! Jūs vertesni už daugybę žvirblių.
[8] Aš jums sakau: kas išpažins mane žmonių akivaizdoje, tą Žmogaus Sūnus išpažins Dievo angelų akivaizdoje.
[9] O kas manęs išsigins žmonių akivaizdoje, to bus išsiginta Dievo angelų akivaizdoje.
[10] Kas tars žodį prieš Žmogaus Sūnų, tam bus atleista, o kas piktžodžiaus Šventajai Dvasiai, tam nebus atleista.
[11] Kai jie ves jus į sinagogas, pas valdininkus ar vyresnybes, nesirūpinkite, kaip ar ką atsakysite ir ką kalbėsite,
[12] nes Šventoji Dvasia tą pačią valandą pamokys jus, ką kalbėti".
[13] Vienas iš minios Jam tarė: "Mokytojau, liepk mano broliui, kad pasidalytų su manimi palikimą".
[14] Jis atsakė: "Žmogau, kas gi mane skyrė jūsų teisėju ar dalytoju?"
[15] Jis pasakė jiems: "Žiūrėkite, saugokitės godumo, nes žmogaus gyvybė nepriklauso nuo jo turto gausos".
[16] Jis pasakė jiems palyginimą: "Vieno turtingo žmogaus laukai davė gausų derlių.
[17] Jis ėmė sau vienas svarstyti: 'Ką man dabar daryti? Neturiu kur sukrauti derliaus'.
[18] Pagaliau jis tarė: 'Štai ką padarysiu: nugriausiu savo klojimus, statysiuos didesnius ir į juos sugabensiu visus javus ir visas gėrybes.
[19] Tuomet sakysiu savo sielai: 'Siela, tu turi daug gėrybių, sukrautų ilgiems metams. Ilsėkis, valgyk, gerk ir linksminkis!'
[20] O Dievas jam tarė: 'Kvaily, dar

šiąnakt bus pareikalauta tavo sielos. Kam gi atiteks, ką susikrovei?'
[21] Taip yra tam, kuris krauna turtus sau, bet nesirūpina tapti turtingas pas Dievą".
[22] Tada Jėzus kalbėjo savo mokiniams: "Todėl sakau jums: nesirūpinkite savo gyvybe, ką valgysite, nė kūnu, ką vilkėsite.
[23] Gyvybė svarbesnė už maistą, o kūnas už drabužį.
[24] Įsižiūrėkite į varnus. Jie nei sėja, nei pjauna, neturi nei sandėlių, nei kluonų, ir Dievas juos maitina. Jūs nepalyginamai vertesni už paukščius!
[25] Kas gi iš jūsų galėtų savo rūpesčiu bent per sprindį pridėti sau ūgio?
[26] Jei tad jūs nesugebate padaryti net mažmožio, tai kam rūpinatės kitais dalykais?
[27] Įsižiūrėkite, kaip auga lelijos. Jos nesidarbuoja ir neaudžia, bet sakau jums: nė Saliamonas visoje savo šlovėje nebuvo taip pasipuošęs kaip kiekviena iš jų.
[28] Jeigu Dievas taip aprengia laukų žolę, šiandien žaliuojančią, o rytoj metamą į krosnį, tai dar labiau pasirūpins jumis, mažatikiai!
[29] Ir neklausinėkite, ką valgysite ar gersite, ir nesirūpinkite!
[30] Visų tų dalykų ieško šio pasaulio pagonys. O jūsų Tėvas žino, kad viso to jums reikia.
[31] Verčiau ieškokite Jo karalystės, o visa tai bus jums pridėta.
[32] Nebijok, mažoji kaimene: jūsų Tėvas panorėjo duoti jums karalystę!"
[33] "Parduokite savo turtą ir aukokite gailestingumo aukas. Įsitaisykite sau piniginių, kurios nesusidėvi, kraukite nenykstantį turtą

21 Jok 2,5; Jok 5,1-5
22 Mt 6,25-33
24 Job 38,41
27 1 Kar 10,4-7
28 Mt 6,30; Mt 8,26; Mt 14,31; Mt 16,8
30 Mt 6,31.32
31 Mt 6,33
32 Mt 11,25.26
33 Mt 6,20; Mt 19,21; Lk 11,41
35 Mt 25,1-13; 1 Pt 1,13
37 Mt 24,46
39 Apr 3,3; Apr 16,15
40 Mk 13,33
42 Mt 24,45.46; Mt 25,21
44 Mt 24,47; Mt 25,21
45 2 Pt 3,3.4
46 1 Tes 5,3

danguje, kur joks vagis neprieina ir kandys nesuėda.
[34] Nes kur jūsų turtas, ten ir jūsų širdis".
[35] "Tebūna jūsų strėnos sujuostos ir žiburiai uždegti,
[36] ir būkite panašūs į žmones, kurie laukia savo šeimininko, grįžtančio iš vestuvių, kad kai tik jis parvyks ir pasibels, tuojau atidarytų.
[37] Palaiminti tie tarnai, kuriuos sugrįžęs šeimininkas ras budinčius. Iš tiesų sakau jums: jis susijuos, susodins juos prie stalo ir priėjęs patarnaus jiems.
[38] Jeigu jis grįžtų antrosios ar trečiosios nakties sargybos metu ir rastų juos budinčius, palaiminti tie tarnai!
[39] Įsidėmėkite: jei šeimininkas žinotų, kurią valandą ateis vagis, budėtų ir neleistų jam įsilaužti į savo namus.
[40] Todėl ir jūs būkite pasirengę, nes Žmogaus Sūnus ateis tą valandą, kurią nesitikėsite".
[41] Tada Petras paklausė: "Viešpatie, ar šį palyginimą sakai tik mums, ar visiems?"
[42] Viešpats atsakė: "Kas yra tas ištikimas ir sumanus ūkvedys, kurį šeimininkas paskirs vadovauti šeimynai ir deramu laiku duoti jiems skirtą maisto dalį?
[43] Palaimintas tarnas, kurį sugrįžęs šeimininkas ras taip darantį.
[44] Sakau jums tiesą: jis paskirs jį valdyti visų savo turtų.
[45] Bet jeigu anas tarnas tartų savo širdyje: 'Mano šeimininkas neskuba grįžti', ir imtų mušti tarnus bei tarnaites, valgyti, gerti ir girtuokliauti,
[46] tai to tarno šeimininkas sugrįš tą dieną, kai jis nelaukia, ir tą va-

landą, kurią jis nesitiki. Jis perkirs jį pusiau ir paskirs jam dalį su neištikimaisiais.

47 Tarnas, kuris žino savo šeimininko valią, bet nėra pasiruošęs ir pagal jo valią nedaro, bus smarkiai nuplaktas.

48 O kuris nežino ir baustinai elgiasi, bus mažai plakamas. Iš kiekvieno, kuriam daug duota, bus daug pareikalauta, ir kam daug patikėta, iš to bus daug ir išieškota".

49 "Aš atėjau uždegti žemėje ugnies ir taip noriu, kad ji jau liepsnotų!

50 Bet Aš turiu būti pakrikštytas krikštu ir kaip esu slegiamas, kol tai išsipildys!"

51 "Gal manote, kad atėjau atnešti žemėn ramybės? Ne, sakau jums, ne ramybės, o nesantaikos.

52 Nuo dabar penki vienuose namuose bus pasidalinę: trys prieš du ir du prieš tris.

53 Tėvas stos prieš sūnų, o sūnus prieš tėvą, motina prieš dukterį, o duktė prieš motiną; anyta prieš marčią, ir marti prieš anytą".

54 Jėzus pasakė ir minioms: "Matydami debesį, kylantį vakaruose, tuoj pat sakote: 'Ateina lietus', ir taip atsitinka.

55 Pučiant pietų vėjui, tvirtinate: 'Bus karšta', ir taip būna.

56 Veidmainiai! Jūs mokate atpažinti žemės ir dangaus veidą, tai kodėl gi neatpažįstate šio laiko?

57 Kodėl patys nenusprendžiate, kas teisu?

58 Kai eini su kaltintoju pas valdininką, pasistenk dar kelyje su juo susitarti, kad jis tavęs nenusitemptų pas teisėją, teisėjas neatiduotų teismo vykdytojui, o teismo vykdytojas neįmestų tavęs į kalėjimą.

59 Sakau tau: iš ten neišeisi, kol neatsiteisi ligi paskutinio skatiko".

13

Tuo pačiu metu atėjo keli žmonės ir papasakojo Jam apie galilėjiečius, kurių kraują Pilotas sumaišė su jų aukomis.

2 Jėzus, atsakydamas jiems, tarė: "Ar manote, kad tie galilėjiečiai buvo didesni nusidėjėliai už visus kitus galilėjiečius ir todėl taip nukentėjo?

3 Ne, sakau jums! Bet jei neatgailausite, visi taip pat pražūsite.

4 Arba anie aštuoniolika, kuriuos užgriuvo bokštas prie Siloamo ir užmušė; jūs manote, kad jie buvo kaltesni už visus kitus Jeruzalės gyventojus?

5 Ne, sakau jums, bet jei neatgailausite, visi taip pat pražūsite".

6 Jis pasakė palyginimą: "Žmogus turėjo savo vynuogyne pasisodinęs figmedį. Kartą jis atėjo pažiūrėti jo vaisių, bet nerado.

7 Ir tarė sodininkui: 'Jau treji metai, kai ateinu ieškoti šio figmedžio vaisių ir vis nerandu. Nukirsk jį, kam dar žemę alina!'

8 Anas jam atsakė: 'Šeimininke, palik dar jį šiais metais. Aš jį apkasiu ir patręšiu.

9 Jei jis duos vaisių, gerai. O jei ne, tai iškirsk jį!' "

10 Sabato dieną Jėzus mokė vienoje sinagogoje.

11 Čia buvo moteris, aštuoniolika metų turinti ligos dvasią. Ji buvo sutraukta ir visiškai negalėjo išsitiesti.

12 Jėzus, pamatęs ją, pasišaukė ir tarė: "Moterie, esi išvaduota iš savo ligos!"

13 Jis uždėjo ant jos rankas, toji

47 Įst 25,2; Jok 4,17
48 Kun 5,17
49 Lk 12,51
50 Mk 10,38; Jn 12,27; Jn 19,30
51 Mt 10,34-36; Jn 7,43; Jn 9,16; Jn 10,19
52 Mk 13,12
53 Mt 10,21.36
54 Mt 16,2.3
55 Job 37,17
56 Lk 19,41-44
58 Pat 25,8; Iz 55,6

13 SKYRIUS
6 Mt 21,19
9 Jn 15,2
12 Lk 7,21; Lk 8,2
13 Apd 9,17

bematant atsitiesė ir ėmė garbinti Dievą.
[14] Tada sinagogos vyresnysis, supykęs, kad Jėzus išgydė ją sabato dieną, pasakė miniai: "Dirbamos yra šešios dienos. Ateikite jomis ir gydykitės, o ne per sabatą!"
[15] Viešpats jam atsakė: "Veidmainy! Argi kas iš jūsų neatriša per sabatą nuo ėdžių savo jaučio ar asilo ir nenuveda pagirdyti?
[16] Argi šios Abraomo dukters, kurią šėtonas laikė surišęs jau aštuoniolika metų, nereikėjo išvaduoti iš pančių sabato dieną?"
[17] Kai Jis tai kalbėjo, visi Jo priešininkai liko sugėdinti, o minia džiaugėsi visais šlovingais Jo atliktais darbais.
[18] Jis tarė: "Į ką panaši Dievo karalystė, ir su kuo ją palyginsiu?
[19] Ji panaši į garstyčios grūdą, kurį ėmė žmogus ir pasėjo savo darže. Ji išaugo į aukštą medelį ir padangių paukščiai susisuko lizdus jo šakose".
[20] Jis vėl tarė: "Su kuo palyginsiu Dievo karalystę?
[21] Ji panaši į raugą, kurį ėmusi moteris įmaišė į tris saikus miltų, ir nuo jo viskas įrūgo".
[22] Jėzus ėjo mokydamas per miestelius bei kaimus ir keliavo į Jeruzalę.
[23] Kažkas paklausė Jį: "Viešpatie, ar maža bus išgelbėtųjų?" Jis atsakė jiems:
[24] "Stenkitės įeiti pro siaurus vartus. Sakau jums, daugelis bandys įeiti, bet neįstengs.
[25] Kai namų Šeimininkas atsikels ir užrakins duris, jūs, stovėdami lauke, pradėsite belsti į duris ir prašyti: 'Viešpatie, Viešpatie, atidaryk mums!' O Jis atsakys: 'Aš nežinau, iš kur jūs'.
[26] Tada imsite sakyti: 'Mes valgėme ir gėrėme Tavo akivaizdoje, Tu mokei mūsų gatvėse'.
[27] O Jis tars: 'Sakau jums, Aš nežinau, iš kur jūs. Eikite šalin nuo manęs, visi piktadariai!'
[28] Ten bus verksmo ir dantų griežimo, kai pamatysite Abraomą, Izaoką, Jokūbą ir visus pranašus Dievo karalystėje, o patys būsite išmesti laukan.
[29] Ir ateis iš rytų ir vakarų, iš šiaurės ir pietų ir sėsis prie stalo Dievo karalystėje.
[30] Ir štai yra paskutinių, kurie bus pirmi, ir pirmų, kurie bus paskutiniai".
[31] Tą pačią dieną atėjo keli fariziejai ir pasakė Jėzui: "Eik iš čia, pasišalink, nes Erodas nori Tave nužudyti".
[32] Jis jiems atsakė: "Eikite ir pasakykite tam lapei: 'Štai Aš išvarinėju demonus ir gydau šiandien, tai darysiu ir rytoj, o trečią dieną būsiu viską atlikęs.
[33] Bet šiandien ir rytoj, ir poryt turiu keliauti, nes negali taip būti, kad pranašas žūtų ne Jeruzalėje' ".
[34] "Jeruzale, Jeruzale! Tu žudai pranašus ir užmėtai akmenimis tuos, kurie pas tave siųsti. Kiek kartų norėjau surinkti tavo vaikus kaip višta savo viščiukus po sparnais, o tu nenorėjai!
[35] Štai jūsų namai paliekami jums tušti. Iš tiesų sakau jums: jūs manęs nebematysite, kol ateis laikas, kada tarsite: 'Palaimintas Tas, kuris ateina Viešpaties vardu!' "

14 Iš 20,9; Iš 23,12; Mk 3,2; Lk 6,6-11; Lk 14,1-6
15 Lk 14,5
16 Lk 19,9
17 Mk 5,19.20
18 Mk 4,30-32
21 Mt 13,33
22 Mk 6,6
23 Mt 7,14; Mt 20,16
24 Mt 7,13; Jn 7,34; Jn 8,21; Jn 13,33
25 Iz 55,6; Mt 7,23; Mt 25,10; Mt 25,12; Lk 6,46
27 Ps 6,8; Mt 7,23; Mt 25,41
28 Mt 8,11; Mt 8,12; Mt 13,42; Mt 24,51
30 Mt 19,30; Mt 20,16
32 Hbr 2,10; Hbr 5,9; Hbr 7,28
34 Mt 23,37-39
35 Kun 26,31.32; Ps 118,26; Mt 21,9

14 Kartą sabato dieną Jėzus atėjo į vieno fariziejų vyresniojo namus valgyti, o jie atidžiai stebėjo Jį.
[2] Ir štai Jį pasitiko vandenlige sergantis žmogus.
[3] Jėzus kreipėsi į Įstatymo mokytojus ir fariziejus: "Leistina per sabatą gydyti ar ne?"
[4] Tie tylėjo. Tada Jis ėmė, išgydė jį ir paleido.
[5] O jiems pasakė: "Jei kurio iš jūsų asilas ar jautis įkristų į šulinį, argi tučtuojau neištrauktų jo per sabatą?"
[6] Ir jie nesugebėjo Jam į tai atsakyti.
[7] Matydamas, kaip svečiai renkosi pirmąsias vietas prie stalo, Jis pasakė jiems palyginimą:
[8] "Kai kas nors tave pakvies į vestuves, nesėsk pirmoje vietoje, kad kartais nebūtų pakviesta garbingesnio už tave,
[9] ir atėjęs tas, kuris tave ir jį pakvietė, netartų tau: 'Užleisk jam vietą!' Tada sugėdintas turėsi sėstis į paskutinę vietą.
[10] Kai būsi pakviestas, eik ir sėskis paskutinėje vietoje, kad tas, kuris tave pakvietė, atėjęs galėtų pasakyti: 'Bičiuli, persėsk aukščiau!' Tada tau bus garbė visų prie stalo sėdinčiųjų akivaizdoje.
[11] Kiekvienas, kuris save aukština, bus pažemintas, o kuris save žemina, bus išaukštintas".
[12] Pakvietusiam Jį vaišių Jėzus irgi pasakė: "Keldamas pietus ar vakarienę, nekviesk nei savo draugų, nei brolių, nei giminaičių, nei turtingų kaimynų, kad kartais jie savo ruožtu nepakviestų tavęs ir tau nebūtų atlyginta.
[13] Rengdamas vaišes, geriau pasikviesk vargšų, paliegėlių, luošų ir aklų,
[14] tai būsi palaimintas, nes jie neturi kuo atsilyginti. Tuomet tau bus atlyginta teisiųjų prisikėlime".
[15] Tai išgirdęs, vienas iš sėdinčiųjų prie stalo tarė Jam: "Palaimintas, kas valgys duoną Dievo karalystėje!"
[16] Tada Jėzus jam pasakė: "Vienas žmogus iškėlė didelę puotą ir pakvietė daug svečių.
[17] Atėjus puotos metui, jis pasiuntė tarną pranešti pakviestiesiems: 'Ateikite, jau viskas surengta'.
[18] Tada jie visi kaip vienas pradėjo atsiprašinėti. Vienas jam tarė: 'Nusipirkau dirvą ir būtinai turiu eiti jos apžiūrėti. Prašau mane pateisinti'.
[19] Kitas sakė: 'Pirkau penkis jungus jaučių ir einu jų išmėginti. Prašau mane pateisinti'.
[20] Trečias tarė: 'Vedžiau žmoną, todėl negaliu ateiti'.
[21] Tarnas sugrįžęs viską papasakojo šeimininkui. Šis supyko ir įsakė tarnui: 'Skubiai eik į miesto gatves ir skersgatvius ir vesk čia vargšus, paliegėlius, luošus ir aklus'.
[22] Tarnas vėl pranešė: 'Šeimininke, kaip liepei, – padaryta, bet dar yra vietos'.
[23] Tada šeimininkas tarė tarnui: 'Eik į kelius bei patvorius ir priversk ateiti, kad mano namai būtų pilni.
[24] Sakau jums, – nė vienas iš anų pakviestųjų žmonių neragaus mano vaišių' ".
[25] Kartu su Juo ėjo didelės minios. Atsigręžęs Jis tarė žmonėms:
[26] "Jei kas ateina pas mane ir nelaiko neapykantoje savo tėvo, motinos, žmonos, vaikų, brolių,

14 SKYRIUS
3 Mt 12,10
5 Iš 23,5; Įst 22,4; Lk 13,15
10 Pat 25,6.7
11 Job 22,29; Ps 18,27; Pat 29,23; Mt 23,12; Lk 18,14; Jok 4,6; 1 Pt 5,5
13 Neh 8,10.12
14 Mt 25,34-40
15 Apr 19,9
16 Mt 22,2-14
17 Pat 9,2.5
24 Mt 21,43; Mt 22,8; Apd 13,46
26 Įst 13,6; Įst 33,9; Mt 10,37; Rom 9,13; Apr 12,11

seserų ir net savo gyvybės, – negali būti mano mokinys.
[27] Kas neneša savo kryžiaus ir neseka manimi, negali būti mano mokinys.
[28] Kas iš jūsų, norėdamas pastatyti bokštą, pirmiau atsisėdęs neskaičiuoja išlaidų, kad žinotų, ar turės iš ko užbaigti?
[29] Kad kartais, padėjus pamatą ir nebaigus, žmonės matydami nesišaipytų iš jo,
[30] sakydami: 'Šitas žmogus pradėjo statyti ir neįstengia baigti'.
[31] Arba koks karalius, traukdamas į karą prieš kitą karalių, pirmiau atsisėdęs nesvarsto, ar, turėdamas dešimt tūkstančių kareivių, pajėgs stoti į kovą su tuo, kuris ateina prieš jį su dvidešimčia tūkstančių?!
[32] Jei ne, tai, anam dar toli esant, siunčia pasiuntinius tartis dėl taikos.
[33] Taip pat kiekvienas iš jūsų, kuris neatsižada viso, ką turi, negali būti mano mokinys".
[34] "Druska – geras daiktas. Bet jeigu druska netektų sūrumo, kuo ją reikėtų pasūdyti?
[35] Ji nebetinka nei dirvai, nei mėšlui; ją išmeta laukan. Kas turi ausis klausyti – teklauso!"

15 Prie Jėzaus artindavosi visi muitininkai ir nusidėjėliai Jo pasiklausyti.
[2] Fariziejai ir Rašto žinovai murmėjo, sakydami: "Šitas priima nusidėjėlius ir su jais valgo".
[3] Tada Jis pasakė jiems palyginimą:
[4] "Kas iš jūsų, turėdamas šimtą avių ir vienai nuklydus, nepalieka dykumoje devyniasdešimt devynių ir neieško pražuvusios, kol suranda?
[5] Radęs su džiaugsmu dedasi ją ant pečių
[6] ir, sugrįžęs namo, susikviečia draugus bei kaimynus, sakydamas: 'Džiaukitės drauge su manimi, radau savo avį, kuri buvo pražuvusi!'
[7] Sakau jums, taip ir danguje bus daugiau džiaugsmo dėl vieno atgailaujančio nusidėjėlio negu dėl devyniasdešimt devynių teisiųjų, kuriems nereikia atgailos.
[8] Arba kuri moteris, turėdama dešimtį drachmų ir vieną pametusi, neužsidega žiburio, nešluoja namų ir rūpestingai neieško, kol suranda?
[9] Radusi susivadina drauges bei kaimynes ir sako: 'Džiaukitės su manimi, nes radau drachmą, kurią buvau pametusi'.
[10] Sakau jums, šitaip džiaugiasi Dievo angelai dėl vieno atgailaujančio nusidėjėlio".
[11] Jis kalbėjo toliau: "Vienas žmogus turėjo du sūnus.
[12] Kartą jaunesnysis tarė tėvui: 'Tėve, atiduok man priklausančią palikimo dalį'. Tėvas padalijo sūnums turtą.
[13] Praėjus kelioms dienoms, jaunesnysis sūnus, pasiėmęs savo dalį, iškeliavo į tolimą šalį. Ten, palaidai gyvendamas, iššvaistė savo turtą.
[14] Kai viską išleido, toje šalyje kilo didelis badas, ir jis pradėjo stokoti.
[15] Tada apsistojo pas vieną tos šalies gyventoją. Tas jį pasiuntė į laukus kiaulių ganyti.
[16] Jis geidė prikimšti pilvą bent ankštimis, kurias ėdė kiaulės, bet ir tų niekas jam neduodavo.
[17] Tada susiprotėjęs jis tarė: 'Kiek mano tėvo samdinių apsčiai turi duonos, o aš čia mirštu iš bado!

27 Mt 16,24; Mk 8,34; Lk 9,23; 2 Tim 3,12
28 Pat 24,27
33 Mt 19,27
34 Mt 5,13; Mk 9,50
15 SKYRIUS
1 Mt 9,10-15
2 Apd 11,3; Gal 2,12
4 Mt 18,12-14; 1 Pt 2,25
6 Lk 19,10; Rom 12,15; 1 Pt 2,10.25
7 Mk 2,17; Lk 5,32
12 Mk 12,44

[18] Kelsiuos, eisiu pas tėvą ir sakysiu: ‘Tėve, nusidėjau dangui ir tau.
[19] Nesu vertas vadintis tavo sūnumi. Priimk mane bent samdiniu!’
[20] Jis pakilo ir iškeliavo pas tėvą. Jam dar toli esant, tėvas jį pamatė ir, apimtas gailesčio, pribėgo, puolė ant kaklo ir meiliai pabučiavo.
[21] O sūnus jam tarė: ‘Tėve, nusidėjau dangui ir tau, nebesu vertas vadintis tavo sūnumi’.
[22] Bet tėvas įsakė savo tarnams: ‘Kuo greičiau atneškite geriausią drabužį ir apvilkite jį. Užmaukite jam ant piršto žiedą, apaukite kojas!
[23] Atveskite nupenėtą veršį ir papjaukite! Valgysim ir linksminsimės!
[24] Nes šis mano sūnus buvo miręs ir vėl atgijo, buvo pražuvęs ir atsirado’. Ir jie pradėjo linksmintis.
[25] O vyresnysis jo sūnus buvo laukuose. Kai grįždamas prisiartino prie namų, išgirdo muziką ir šokius.
[26] Pasišaukęs vieną iš tarnų, jis paklausė, kas čia dedasi.
[27] Tas jam atsakė: ‘Sugrįžo tavo brolis, tai tėvas papjovė nupenėtą veršį, nes sulaukė jo sveiko’.
[28] Tada šis supyko ir nenorėjo eiti vidun. Tėvas išėjęs ėmė jį kviesti.
[29] O jis atsakė tėvui: ‘Štai jau tiek metų tau tarnauju ir niekad tavo įsakymo neperžengiau, o tu man nė karto nedavei nė ožiuko pasilinksminti su draugais.
[30] Bet vos tik sugrįžo šitas tavo sūnus, prarijęs tavo turtą su kekšėmis, tu tuojau papjovei jam nupenėtą veršį’.
[31] Tėvas atsakė: ‘Sūnau, tu visuomet su manimi, ir visa, kas mano, yra ir tavo.
[32] Bet reikėjo džiaugtis ir linksmintis, nes tavo brolis buvo miręs ir vėl atgijo, buvo pražuvęs ir atsirado!’ ”

16 Jėzus kalbėjo ir savo mokiniams: “Buvo vienas turtingas žmogus ir turėjo ūkvedį. Tas buvo jam apskųstas, esą eikvojąs jo turtą.
[2] Tuomet, pasišaukęs jį, šeimininkas pasakė: ‘Ką aš girdžiu apie tave šnekant? Duok savo ūkvedžiavimo apyskaitą, nes daugiau nebegalėsi būti ūkvedžiu’.
[3] O ūkvedys tarė sau: ‘Ką veiksiu, kad šeimininkas atima iš manęs ūkvedžiavimą? Kasti neįstengiu, o elgetauti – gėda.
[4] Žinau, ką daryti, kad žmonės mane priimtų į savo namus, kai būsiu atleistas iš tarnybos’.
[5] Jis pasikvietė po vieną savo šeimininko skolininkus ir klausė pirmąjį: ‘Kiek esi skolingas mano šeimininkui?’
[6] Šis atsakė: ‘Šimtą statinių aliejaus’. Tada jis tarė: ‘Imk savo skolos raštą, sėsk ir tuoj pat rašyk: penkiasdešimt’.
[7] Paskui klausė kitą: ‘O kiek tu skolingas?’ Anas atsakė: ‘Šimtą saikų kviečių’. Jis tarė: ‘Imk skolos raštą ir rašyk: aštuoniasdešimt’.
[8] Šeimininkas pagyrė neteisųjį ūkvedį, kad jis gudriai pasielgė. Šio pasaulio vaikai sumanesni tarp savųjų negu šviesos vaikai”.
[9] “Ir Aš jums sakau: darykitės bičiulių neteisiosios Mamonos dėka, kad, jūsų galui atėjus, jie priimtų jus į amžinuosius namus.

18 Iš 9,27; Iš 10,16; Sk 22,34; Joz 7,20; 1 Sam 15,24.30; 1 Sam 26,21; 2 Sam 12,13; 2 Sam 24,10.17; Ps 51,4; Mt 27,4
20 Jer 3,12; Mt 9,36; Apd 2,39; Ef 2,13.17
21 Ps 51,4
24 Mt 8,22; Lk 9,60; Lk 15,32; Rom 11,15; Ef 2,1.5; Ef 5,14; Kol 2,13; 1 Tim 5,6
32 Lk 15,24

16 SKYRIUS
2 Rom 14,12; 2 Kor 5,10; 1 Pt 4,5.6
8 Ef 5,8
9 Dan 4,27

[10] Kas ištikimas mažame dalyke, tas ištikimas ir dideliame, o kas neteisingas mažame, tas neteisingas ir dideliame.
[11] Jei nebuvote ištikimi, tvarkydami neteisiąją Mamoną, tai kas jums patikės tikruosius turtus?
[12] Ir jeigu nebuvote ištikimi su svetimu daiktu, tai kas jums duos tai, kas jūsų?
[13] Joks tarnas negali tarnauti dviem šeimininkams, nes jis arba vieno nekęs, o kitą mylės, arba prie vieno prisiriš, o kitą nieku vers. Negalite tarnauti Dievui ir Mamonai".
[14] Visa tai girdėjo mėgstantys pinigus fariziejai ir šaipėsi iš Jėzaus.
[15] O Jis jiems pasakė: "Jūs žmonių akyse dedatės teisūs, bet Dievas mato jūsų širdis. Nes tai, kas žmonėse aukštinama, Dievo akyse bjauru".
[16] "Įstatymas ir pranašai – iki Jono; nuo tada skelbiama Dievo karalystė, ir kiekvienas į ją veržiasi.
[17] Greičiau dangus ir žemė praeis, negu iš Įstatymo iškris bent vienas brūkšnelis.
[18] Kiekvienas, kuris atleidžia žmoną ir veda kitą – svetimauja. Ir kas veda vyro atleistąją, taip pat svetimauja".
[19] "Gyveno vienas turtuolis. Jis vilkėjo purpuru bei ploniausia drobe ir kasdien ištaigingai linksminosi.
[20] O prie jo vartų gulėjo votimis aptekęs elgeta, vardu Lozorius.
[21] Jis troško numarinti alkį bent trupiniais nuo turtuolio stalo, bet tik šunys atbėgę laižydavo jo votis.
[22] Ir štai elgeta mirė ir buvo angelų nuneštas į Abraomo prieglobstį. Mirė ir turtuolis ir buvo palaidotas.
[23] Kentėdamas pragare, jis pakėlė akis ir iš tolo pamatė Abraomą ir jo prieglobstyje Lozorių.
[24] Jis ėmė šaukti: 'Tėve Abraomai, pasigailėk manęs! Atsiųsk Lozorių, kad, suvilgęs vandenyje piršto galą, atvėsintų man liežuvį, nes baisiai kenčiu šioje liepsnoje'.
[25] Bet Abraomas atsakė: 'Atsimink, sūnau, kad tu gyvendamas atsiėmei savo gėrybes, o Lozorius – tik nelaimes. Todėl jis susilaukė paguodos, o tu kenti.
[26] Be to, mus nuo jūsų skiria milžiniška praraja, ir niekas iš čia panorėjęs negali nueiti pas jus, nei iš ten persikelti pas mus'.
[27] Tas vėl tarė: 'Tai meldžiu tave, tėve, nusiųsk jį bent į mano tėvo namus,
[28] nes aš turiu penkis brolius. Teįspėja juos, kad ir jie nepatektų į šią kančių vietą'.
[29] Abraomas atsiliepė: 'Jie turi Mozę bei pranašus, tegul jų klauso!'
[30] O anas atsakė: 'Ne, tėve Abraomai! Bet jei kas iš mirusiųjų nueitų pas juos, jie atgailautų!'
[31] Tačiau Abraomas tarė: 'Jeigu jie neklauso Mozės ir pranašų, tai nepatikės, jei kas ir iš numirusių prisikeltų' ".

17 Jėzus kalbėjo savo mokiniams: "Papiktinimai neišvengiami, bet vargas tam, per kurį jie ateina.
[2] Jam būtų geriau, jei ant kaklo užkabintų girnų akmenį ir įmestų jūron, negu jis papiktintų nors vieną iš šitų mažutėlių.
[3] Saugokitės! Jei tavo brolis nusi-

10 Mt 25,21
12 1 Pt 1,3.4
13 Mt 6,24
14 Mt 23,14
15 1 Sam 16,7; Ps 7,9; Mt 6,2.5.16; Lk 10,29
16 Mt 3,1-12; Mt 4,17; Mt 11,12.13
17 Iz 40,8; Iz 51,6
18 1 Kor 7,10.11
22 Mt 8,11
24 Zch 14,12; Mk 9,42-48
25 Lk 6,24
29 Apd 15,21; Apd 17,11
31 Jn 5,46; Jn 12,10.11

17 SKYRIUS
1 1 Kor 11,19; 2 Tes 1,6
3 Pat 17,10; Mt 18,15.21

deda prieš tave, sudrausk jį ir, jeigu jis atgailauja, atleisk jam.
[4] Jei jis septynis kartus per dieną tau nusidėtų ir septynis kartus kreiptųsi į tave, sakydamas: 'Atgailauju', – atleisk jam".
[5] Apaštalai tarė Viešpačiui: "Sustiprink mūsų tikėjimą".
[6] O Viešpats atsakė: "Jei turėtumėte tikėjimą kaip garstyčios grūdelį, galėtumėte sakyti šitam šilkmedžiui: 'Išsirauk ir pasisodink jūroje', – ir jis paklausytų jūsų".
[7] "Kas iš jūsų, turėdamas ariantį ar ganantį vergą, jam grįžus iš lauko, sakys: 'Tuojau sėsk prie stalo'?
[8] Argi nesakys jam: 'Paruošk man vakarienę. Susijuosk ir patarnauk, kol aš valgysiu ir gersiu, o paskui tu pavalgysi ir atsigersi'?
[9] Argi vergui dėkojama, kad jis atliko tai, kas jam liepta? Nemanau.
[10] Taigi jūs, atlikę visa, kas jums pavesta, sakykite: 'Esame nenaudingi vergai. Padarėme, ką privalėjome padaryti' ".
[11] Keliaujant į Jeruzalę, teko Jėzui eiti tarp Samarijos ir Galilėjos.
[12] Jam įeinant į vieną kaimą, Jį pasitiko dešimt raupsuotų vyrų. Jie sustojo atstu
[13] ir garsiai šaukė: "Jėzau, Mokytojau, pasigailėk mūsų!"
[14] Pamatęs juos, Jis tarė: "Eikite, pasirodykite kunigams!" Ir beeidami jie pasveiko.
[15] Vienas iš jų, patyręs, kad išgijo, sugrįžo atgal, garsiai garbindamas Dievą.
[16] Jis dėkodamas parpuolė Jėzui po kojų. Tai buvo samarietis.
[17] Jėzus paklausė: "Argi ne dešimt pasveiko? Kur dar devyni?

6 Mk 9,23; Mk 11,23
8 Lk 12,37
10 Rom 3,12; Rom 11,35
11 Lk 9,51.52
12 Kun 13,46
14 Mt 8,4
15 Lk 5,25; Lk 18,43
16 2 Kar 17,24
19 Mt 9,22
21 Lk 17,23; Rom 14,17
22 Mt 9,15
23 Mt 24,23
24 Mt 24,27
25 Mk 8,31; Mk 9,31; Mk 10,33; Lk 9,22
26 Pr 6,5-7; Pr 6,8-13; Mt 24,37-39; 1 Pt 3,20
27 Pr 7,1-16; Pr 7,19-23
28 Pr 19,1-38
29 Pr 19,16.24.29
30 2 Tes 1,7
31 Mk 13,15
32 Pr 19,26

[18] Ar neatsirado nė vieno, kuris grįžtų atiduoti Dievui garbę, išskyrus šitą svetimtautį?"
[19] Ir tarė jam: "Kelkis, eik! Tavo tikėjimas išgydė tave".
[20] Fariziejų paklaustas, kada ateis Dievo karalystė, Jėzus atsakė: "Dievo karalystė neateina regimai.
[21] Niekas nepasakys: 'Žiūrėk, ji čia', arba: 'Žiūrėk, ji ten!' Nes štai Dievo karalystė yra tarp jūsų".
[22] Ir Jis tarė mokiniams: "Ateis dienos, kai norėsite išvysti bent vieną Žmogaus Sūnaus dieną, ir nepamatysite.
[23] Jums sakys: 'Žiūrėkite čia! Žiūrėkite ten!' – Nesekite jais ir neikite paskui juos.
[24] Kaip tvykstelėjęs žaibas nušviečia viską nuo vieno dangaus pakraščio iki kito, taip savo dieną pasirodys ir Žmogaus Sūnus.
[25] Bet pirmiau Jis turės daug iškentėti ir būti šitos kartos atmestas.
[26] Kaip buvo Nojaus dienomis, taip bus ir Žmogaus Sūnaus dienomis.
[27] Jie valgė, gėrė, tuokėsi ir tuokė, kol atėjo diena, kai Nojus įlipo į laivą. Tada užėjo tvanas ir visus sunaikino.
[28] Taip pat buvo ir Loto dienomis. Jie valgė ir gėrė, pirko ir pardavinėjo, sodino ir statė.
[29] O tą dieną, kada Lotas paliko Sodomą, iš dangaus krito ugnis ir siera ir visus sunaikino.
[30] Šitaip bus ir tą dieną, kai pasirodys Žmogaus Sūnus.
[31] Kas tą dieną bus ant stogo, o jo daiktai viduje, tenelipa žemyn jų pasiimti, o kas laukuose, tenegrįžta namo.
[32] Prisiminkite Loto žmoną!

[33] Kas stengsis išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras, o kas ją praras, tas atgaivins ją.
[34] Sakau jums: tą naktį dviese miegos vienoje lovoje, ir vienas bus paimtas, o kitas paliktas.
[35] Dvi mals drauge, ir viena bus paimta, o kita palikta.
[36] Du bus lauke, ir vienas bus paimtas, kitas paliktas".
[37] Tada jie atsiliepė: "O kurgi, Viešpatie?" Jis atsakė: "Kur tik bus lavonų, ten sulėks ir maitvanagiai".

18

Jėzus pasakė jiems palyginimą, kaip reikia visuomet melstis ir neprarasti ryžto,
[2] tardamas: "Viename mieste buvo teisėjas, kuris nebijojo Dievo ir nesidrovėjo žmonių.
[3] Tame pačiame mieste gyveno našlė, kuri vis eidavo pas jį ir prašydavo: 'Apgink mane nuo mano priešininko!'
[4] Jis kurį laiką nenorėjo, bet po to tarė sau: 'Nors aš Dievo nebijau nei žmonių nesidroviu,
[5] vis dėlto, kai šita našlė neduoda man ramybės, apginsiu jos teises, kad ji, vienąkart atėjusi, man akių neišdraskytų' ".
[6] Ir Viešpats tarė: "Įsidėmėkite, ką pasakė tas neteisusis teisėjas.
[7] Tad nejaugi Dievas neapgins savo išrinktųjų, kurie Jo šaukiasi dieną ir naktį, ir dels jiems padėti?
[8] Sakau jums: Jis apgins jų teises labai greitai. Bet ar atėjęs Žmogaus Sūnus beras žemėje tikėjimą?"
[9] Tiems, kurie pasitikėjo savo teisumu, o kitus niekino, Jėzus pasakė palyginimą:
[10] "Du žmonės atėjo į šventyklą melstis: vienas – fariziejus, o kitas – muitininkas.
[11] Fariziejus stovėdamas taip sau vienas meldėsi: 'Dėkoju Tau, Dieve, kad nesu toks, kaip kiti žmonės – plėšikai, sukčiai, svetimautojai – arba kaip šis va muitininkas.
[12] Aš pasninkauju du kartus per savaitę, duodu dešimtinę iš visko, ką įsigyju'.
[13] O muitininkas, atokiai stovėdamas, nedrįso nė akių pakelti į dangų, tik, mušdamasis į krūtinę, maldavo: 'Dieve, būk gailestingas man, nusidėjėliui!'
[14] Sakau jums: šitas nuėjo į namus išteisintas, o ne anas. Kiekvienas, kuris save aukština, bus pažemintas, o kuris save žemina, bus išaukštintas".
[15] Jėzui atnešdavo kūdikių, kad Jis juos paliestų. Mokiniai, tai matydami, draudė.
[16] Bet Jėzus, pasišaukęs vaikučius, tarė: "Leiskite mažutėliams ateiti pas mane ir netrukdykite jiems, nes tokių yra Dievo karalystė.
[17] Iš tiesų sakau jums: kas nepriims Dievo karalystės kaip kūdikis, niekaip neįeis į ją!"
[18] Vienas valdininkas Jį paklausė: "Gerasis Mokytojau, ką turiu daryti, kad paveldėčiau amžinąjį gyvenimą?"
[19] Jėzus jam atsakė: "Kodėl vadini mane geru? Nė vieno nėra gero, tik vienas Dievas.
[20] Įsakymus žinai: 'Nesvetimauk, nežudyk, nevok, melagingai neliudyk, gerbk savo tėvą ir motiną' ".
[21] Tas atsakė: "Viso šito laikausi nuo savo jaunystės".
[22] Tai išgirdęs, Jėzus jam tarė: "Tau trūksta vieno dalyko: par-

33 Mt 10,39; Mt 16,25
34 1 Tes 4,17
35 Mt 24,40.41
37 Mt 24,28

18 SKYRIUS
1 Lk 11,5-10
5 Lk 11,8
7 Apr 6,10
8 Hbr 10,37; 2 Pt 3,8.9
9 Pat 30,12; Lk 10,29; Lk 16,15
11 Ps 135,2; Iz 1,15; Iz 58,2; Apr 3,17
14 Job 22,29; Mt 23,12; Lk 14,11; Jok 4,6; 1 Pt 5,5
15 Mt 19,13-15; Mk 10,13-16
16 Mt 18,3; 1 Kor 14,20; 1 Pt 2,2
17 Mt 18,3; Mt 19,14; Mk 10,15
18 Mt 19,16-29; Mk 10,17-30
19 Ps 86,5; Ps 119,68
20 Iš 20,12-16; Įst 5,16-20; Mk 10,19; Rom 13,9; Ef 6,2; Kol 3,20
21 Fil 3,6
22 Mt 6,19.20; Mt 19,21; 1 Tim 6,19

duok visa, ką turi, išdalink vargšams, ir turėsi turtą danguje. Tada ateik ir sek paskui mane!"
[23] Tai išgirdęs, jis nusiminė, nes buvo labai turtingas.
[24] Matydamas jį nuliūdusį, Jėzus prabilo: "Kaip sunkiai turintieji turtų įeis į Dievo karalystę!
[25] Lengviau kupranugariui išlįsti pro adatos ausį, negu turtingam įeiti į Dievo karalystę!"
[26] Girdėjusieji tai paklausė: "Kas tada gali būti išgelbėtas?"
[27] Jis atsakė: "Kas neįmanoma žmonėms, įmanoma Dievui".
[28] Tada Petras tarė: "Štai mes viską palikome ir nusekėme paskui Tave".
[29] Jėzus atsakė jiems: "Iš tiesų sakau jums: nėra nė vieno, kuris paliko namus ar tėvus, ar brolius, ar žmoną, ar vaikus dėl Dievo karalystės
[30] ir kuris jau šiuo metu negautų nepalyginamai daugiau, o būsimajame pasaulyje – amžinojo gyvenimo".
[31] Jėzus pasišaukė dvylika ir tarė: "Štai mes einame į Jeruzalę, ir ten išsipildys visa, kas per pranašus parašyta apie Žmogaus Sūnų.
[32] Jis bus atiduotas pagonims, išjuoktas, paniekintas ir apspjaudytas.
[33] Tie nuplaks Jį ir nužudys, bet trečią dieną Jis prisikels".
[34] Tačiau jie nieko nesuprato; tų žodžių prasmė jiems liko paslėpta, ir jie nesuvokė, kas buvo sakoma.
[35] Jam artinantis prie Jericho, šalia kelio sėdėjo neregys elgeta.
[36] Išgirdęs praeinančią minią, jis paklausė, kas tai būtų.
[37] Jam atsakė, kad praeinąs Jėzus iš Nazareto.

24 Pat 11,28; Mt 19,23; Mk 10,23
27 Job 42,2; Jer 32,17; Zch 8,6; Mt 19,26; Lk 1,37
28 Mt 19,27
29 Įst 33,9
30 Job 42,10
31 Ps 22,1-31; Iz 53,1-12; Mt 16,21; Mt 17,22; Mt 20,17; Mk 10,32; Lk 9,51
32 Mt 26,67; Mt 27,2.29.41; Mk 14,65; Mk 15,1.19.20.31; Lk 23,1; Jn 18,28; Apd 3,13
34 Mk 9,32; Lk 2,50; Lk 9,45; Jn 10,6; Jn 12,16
35 Mt 20,29-34; Mk 10,46-52
38 Mt 9,27
42 Lk 17,19
43 Lk 5,26; Apd 4,21; Apd 11,18

19 SKYRIUS
1 Joz 6,26; 1 Kar 16,34
3 Jn 12,21
7 Mt 9,11; Lk 5,30; Lk 15,2
8 Ps 41,1; Lk 3,14; Iš 22,1; Kun 6,5; 1 Sam 12,3; 2 Sam 12,6
9 Lk 3,8; Lk 13,16; Rom 4,16; Gal 3,7; Lk 13,16

[38] Tada jis ėmė šaukti: "Jėzau, Dovydo Sūnau, pasigailėk manęs!"
[39] Ėję priekyje draudė jį, kad tylėtų, bet tas dar garsiau šaukė: "Dovydo Sūnau, pasigailėk manęs!"
[40] Jėzus sustojo ir liepė jį atvesti. Jam prisiartinus, paklausė jo:
[41] "Ko nori, kad tau padaryčiau?"
[42] Šis atsakė: "Viešpatie, kad paregėčiau!" Jėzus tarė: "Regėk! Tavo tikėjimas išgydė tave".
[43] Tas iškart praregėjo ir nusekė paskui Jį, garbindamas Dievą. Tai matydami, visi žmonės šlovino Dievą.

19

Atvykęs Jėzus ėjo per Jerichą.
[2] Ir štai žmogus, vardu Zachiejus, muitininkų viršininkas ir turtuolis,
[3] troško pamatyti Jėzų, kas Jis esąs, bet negalėjo per minią, nes buvo žemo ūgio.
[4] Zachiejus užbėgo priekin ir įlipo į šilkmedį, kad galėtų Jį pamatyti, nes Jis turėjo ten praeiti.
[5] Kai Jėzus atėjo į tą vietą, pažvelgė aukštyn ir, pamatęs jį, tarė: "Zachiejau, greit lipk žemyn, nes šiandien turiu apsistoti tavo namuose".
[6] Šis skubiai nulipo ir su džiaugsmu priėmė Jį.
[7] Tai matydami, visi murmėjo: "Pas nusidėjėlį užėjo į svečius!"
[8] O Zachiejus atsistojęs prabilo į Viešpatį: "Štai, Viešpatie, pusę savo turto atiduodu vargšams ir, jei ką nors nuskriaudžiau, grąžinsiu keturgubai".
[9] Jėzus tarė: "Šiandien į šiuos namus atėjo išgelbėjimas, nes ir jis yra Abraomo sūnus.

[10] Juk Žmogaus Sūnus atėjo ieškoti ir gelbėti, kas buvo pražuvę".
[11] Jiems klausantis, Jis tęsė ir pasakė palyginimą. Mat Jis buvo netoli Jeruzalės, ir žmonės manė, jog tuojau pat turi pasirodyti Dievo karalystė.
[12] Tad Jis kalbėjo: "Vienas aukštos kilmės žmogus iškeliavo į tolimą šalį, kad gautų karalystę ir sugrįžtų.
[13] Pasišaukęs dešimt savo tarnų, padalijo jiems dešimt minų ir tarė: 'Verskitės, kol sugrįšiu'.
[14] Piliečiai nekentė jo ir nusiuntė iš paskos pasiuntinius pareikšti: 'Mes nenorime, kad šitas mums viešpatautų'.
[15] Gavęs karalystę, jis sugrįžo ir liepė pašaukti tarnus, kuriems buvo davęs pinigų, norėdamas sužinoti, kiek kuris uždirbo.
[16] Atėjo pirmasis ir tarė: 'Valdove, tavo mina pelnė dešimt minų'.
[17] Jis atsakė: 'Gerai, stropusis tarne! Kadangi pasirodei ištikimas mažuose dalykuose, tu gauni valdyti dešimtį miestų'.
[18] Atėjo antrasis ir pareiškė: 'Valdove, tavo mina pelnė penkias minas'.
[19] Ir šitam jis pasakė: 'Tu valdyk penkis miestus'.
[20] Atėjo dar vienas ir tarė: 'Valdove, štai tavo mina, kurią laikiau suvyniotą į skepetą.
[21] Aš bijojau tavęs, nes esi griežtas žmogus: imi tai, ko nepadėjai, ir pjauni tai, ko nepasėjai'.
[22] Jis atsiliepė: 'Tavo paties žodžiais teisiu tave, netikęs tarne. Tu žinojai, kad aš griežtas žmogus: imu, ko nepadėjau, ir pjaunu, ko nesėjau.
[23] Tai kodėl neleidai mano pinigų apyvarton, kad sugrįžęs išreikalaučiau su palūkanomis?'
[24] Šalia stovėjusiems jis tarė: 'Atimkite iš jo miną ir atiduokite tam, kuris turi dešimt minų'.
[25] Tie atsakė: 'Valdove, bet anas jau turi dešimt minų!'
[26] Jis tarė: 'Aš sakau jums: kiekvienam, kas turi, bus duota, o iš neturinčio bus atimta net ir tai, ką turi.
[27] O tuos mano priešus, nenorėjusius, kad jiems viešpataučiau, atveskite čia ir nužudykite mano akyse!' "
[28] Tai pasakęs, Jėzus visų priešakyje nukreipė žingsnius į Jeruzalę.
[29] Prisiartinęs prie Betfagės ir Betanijos, prie vadinamojo Alyvų kalno, Jis pasiuntė du mokinius,
[30] sakydamas jiems: "Eikite į priešais esantį kaimą ir įėję rasite pririštą asilaitį, kuriuo dar joks žmogus nėra jojęs. Atriškite jį ir atveskite.
[31] O jeigu kas klaustų: 'Kodėl jį atrišate?', atsakykite: 'Jo reikia Viešpačiui' ".
[32] Pasiųstieji nuėjo ir rado, kaip jiems buvo pasakyta.
[33] Atrišant asilaitį, savininkai klausė: "Kodėl atrišate asilaitį?"
[34] Tie atsakė: "Jo reikia Viešpačiui".
[35] Jie atvedė asilaitį pas Jėzų, apdengė savo apsiaustais ir užsodino Jėzų ant viršaus.
[36] Jam jojant, žmonės tiesė ant kelio savo drabužius.
[37] Besiartinant prie Alyvų kalno šlaito, visas mokinių būrys pradėjo džiaugsmingai ir garsiai šlovinti Dievą už visus stebuklus, kuriuos jie buvo regėję.

10 Mt 18,11; Lk 5,32; Rom 5,8
11 Apd 1,6
12 Mt 25,14-20; Mk 13,34
14 Jn 1,11
17 Mt 25,21.23; Lk 16,10
21 Mt 25,24
22 2 Sam 1,16; Job 15,6; Mt 25,26
26 Mt 13,12; Mt 25,29; Mk 4,25; Lk 8,18
28 Mk 10,32
29 Mt 21,1; Mk 11,1; Mt 26,6; Jn 12,1; Jn 8,1; Apd 1,12
32 Lk 22,13
35 2 Kar 9,13; Mt 21,7; Mk 11,7
37 Lk 13,17; Lk 18,43

[38] Jie šaukė: " 'Palaimintas karalius, kuris ateina Viešpaties vardu!' Ramybė danguje, šlovė aukštybėse!"
[39] Kai kurie fariziejai iš minios Jam sakė: "Mokytojau, sudrausk savo mokinius!"
[40] Jis jiems atsakė: "Sakau jums, jei šie tylės – akmenys šauks!"
[41] Prisiartinęs prie Jeruzalės ir išvydęs miestą, Jėzus verkė dėl jo ir sakė:
[42] "O kad tu nors šiandien suprastum, kas tau atneša ramybę! Deja, tai paslėpta nuo tavo akių.
[43] Tu sulauksi dienų, kai tavo priešai apjuos tave pylimu, apguls iš visų pusių ir suspaus tave;
[44] jie parblokš ant žemės tave ir tavo vaikus ir nepaliks tavyje akmens ant akmens, nes tu nepažinai savo aplankymo meto".
[45] Įėjęs į šventyklą, Jis pradėjo varyti laukan parduodančius ir perkančius.
[46] Jis sakė jiems: "Parašyta: 'Mano namai yra maldos namai', o jūs pavertėte juos 'plėšikų lindyne' ".
[47] Ir Jis kasdien mokė šventykloje. O aukštieji kunigai ir Rašto žinovai bei tautos vyresnieji troško Jį pražudyti,
[48] tačiau neišmanė, ką galėtų padaryti, nes visi žmonės apgulę Jį klausėsi.

20 Vieną iš tų dienų Jėzui mokant žmones šventykloje ir skelbiant Evangeliją, atėjo aukštųjų kunigų ir Rašto žinovų su vyresniaisiais
[2] ir klausė Jį: "Pasakyk mums, kokią teisę turi taip daryti? Kas Tau davė šitą valdžią?"
[3] Jis jiems tarė: "Aš irgi paklausiu jus vieno dalyko, ir atsakykite man:
[4] ar Jono krikštas buvo iš dangaus, ar iš žmonių?"
[5] Jie svarstė tarpusavyje: "Jei pasakysime – iš dangaus, Jis mus klaus: 'Tai kodėl juo netikėjote?'
[6] O jei sakysime – iš žmonių, visa minia užmėtys mus akmenimis, nes žmonės įsitikinę, kad Jonas buvo pranašas".
[7] Ir jie atsakė, kad nežino iš kur.
[8] Tada Jėzus jiems tarė: "Tai ir Aš jums nesakysiu, kokia valdžia tai darau".
[9] Jis pradėjo pasakoti žmonėms tokį palyginimą: "Vienas žmogus pasodino vynuogyną, išnuomojo jį vynininkams ir ilgesniam laikui iškeliavo svetur.
[10] Atėjus metui, jis nusiuntė pas vynininkus tarną, kad tie jam duotų vynuogyno derliaus dalį. Tačiau vynininkai sumušė jį ir paleido tuščiomis.
[11] Jis vėl nusiuntė kitą tarną, bet ir tą jie sumušė, išjuokė ir paleido jį tuščiomis.
[12] Tuomet jis pasiuntė dar trečią, bet jie ir šitą sužeidę išvarė.
[13] Tada vynuogyno šeimininkas tarė: 'Ką man daryti? Pasiųsiu savo mylimąjį sūnų, gal pamatę jie gerbs jį?'
[14] Bet, išvydę sūnų, vynininkai ėmė tartis tarpusavyje: 'Tai paveldėtojas. Užmuškime jį, kad mums atitektų palikimas'.
[15] Jie išmetė jį iš vynuogyno ir nužudė. Ką gi su jais darys vynuogyno savininkas?
[16] Jis ateis ir išžudys tuos vynininkus, o vynuogyną atiduos kitiems". Tai girdėjusieji tarė: "Tenebūna šitaip!"

38 Ps 118,26; Ef 2,14
40 Hab 2,11
41 Jn 11,35
42 Hbr 3,13; Apd 10,36; Rom 5,1
43 Jer 6,3
44 1 Kar 9,7-8; Mt 24,2; 1 Pt 2,12
45 Mk 11,11.15-17;
46 Iz 56,7; Jer 7,11
47 Lk 21,37; Lk 22,53; Jn 7,19; Jn 8,37
48 Lk 21,38

20 SKYRIUS
1 Mt 21,23-27
2 Apd 4,7; Apd 7,27
4 Jn 1,26.31
6 Lk 7,24-30
9 Mk 12,1-12
10 1 Tes 2,15
14 Hbr 1,1-3; Mt 27,21-23; Jn 11,47-48
15 Lk 23,33
16 Rom 11,1.11

[17] Bet Jėzus, pažvelgęs į juos, paklausė: "O ką reiškia Rašto posakis: 'Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo kertiniu akmeniu?'
[18] Kas tiktai kris ant šito akmens, suduš, o ant ko tas akmuo užgrius, tą sutriuškins".
[19] Aukštieji kunigai ir Rašto žinovai norėjo dar tą pačią valandą Jį suimti, bet bijojo žmonių. Mat jie suprato, kad šis palyginimas buvo jiems taikomas.
[20] Jie patys atidžiai Jėzų stebėjo ir siuntinėjo šnipus, apsimetančius teisuoliais, kad, nutvėrę kokį Jo žodį, galėtų Jį atiduoti valdytojui nuteisti ir nubausti.
[21] Taigi jie klausė Jį: "Mokytojau, mes žinome, kad Tu kalbi ir mokai teisingai. Tu neatsižvelgi į asmenis, bet mokai Dievo kelio, kaip reikalauja tiesa.
[22] Ar reikia mums mokėti ciesoriui mokesčius, ar ne?"
[23] Suprasdamas jų klastą, Jis tarė jiems: "Kodėl spendžiate man pinkles?
[24] Parodykite man denarą. Kieno atvaizdas ir įrašas jame?" Jie atsakė: "Ciesoriaus".
[25] Tada Jis jiems tarė: "Kas ciesoriaus, atiduokite ciesoriui, o kas Dievo – Dievui".
[26] Taip jie nesugebėjo žmonių akivaizdoje sugauti Jo kalboje. Stebėdamiesi Jo atsakymu, jie nutilo.
[27] Pas Jį atėjo sadukiejų, kurie neigia mirusiųjų prisikėlimą, ir paklausė:
[28] "Mokytojau, Mozė mums parašė: jei kieno brolis, turėdamas žmoną, mirtų bevaikis, tada jo brolis tegul veda jo žmoną ir pažadina savo broliui palikuonių.
[29] Taigi buvo septyni broliai. Pirmasis vedė žmoną ir mirė bevaikis.
[30] Ją vedė antrasis ir taip pat mirė bevaikis.
[31] Paskui ją vedė trečiasis ir paeiliui visi septyni, ir jie mirė, nepalikdami vaikų.
[32] Po jų visų numirė ir ta moteris.
[33] Kurio gi žmona ji bus prisikėlime? Juk ji buvo visų septynių žmona!"
[34] Jėzus jiems atsakė: "Šio pasaulio vaikai veda ir teka,
[35] o kurie pasirodys verti pasiekti aną pasaulį ir mirusiųjų prisikėlimą, tie neves ir netekės.
[36] Jie taip pat nebegalės ir mirti, nes, būdami prisikėlimo vaikai, bus lygūs angelams ir bus Dievo vaikai.
[37] O kad mirusieji prisikels, nurodė ir Mozė pasakojime apie krūmą, kur jis Viešpatį vadina 'Abraomo Dievu, Izaoko Dievu ir Jokūbo Dievu'.
[38] Taigi Dievas nėra mirusiųjų Dievas, bet gyvųjų, nes visi Jam gyvena".
[39] Tada kai kurie Rašto žinovai atsiliepė: "Mokytojau, Tu gerai pasakei!"
[40] Ir daugiau jie nedrįso nieko Jo klausti.
[41] Jis paklausė jų: "Kodėl sakoma, jog Kristus esąs Dovydo Sūnus?
[42] Juk pats Dovydas Psalmių knygoje sako: 'Viešpats tarė mano Viešpačiui: sėskis mano dešinėje,
[43] kol patiesiu Tavo priešus tarsi pakojį po Tavo kojų'.
[44] Taigi Dovydas vadina Jį Viešpačiu, – kaip tada Jis gali būti jo Sūnus?"
[45] Visiems žmonėms girdint, Jėzus tarė savo mokiniams:

17 Ps 118,22
18 Iz 8,14-15; Dan 2,34-35.44-45
20 Mt 22,15
21 Mk 12,14
25 Mt 17,24-27; Rom 13,7;
27 Mt 22,23-33; Mk 12,18-27; Apd 23,6.8
35 Fil 3,11
36 1 Kor 15,42.49.52; 1 Jn 3,2; Rom 8,23
37 Iš 3,1-6.15; Apd 7,30-32
38 Rom 6,10.11; Rom 14,8.9; Hbr 11,16
41 Mt 22,41-46; Mk 12,35-37
42 Ps 110,1; Apd 2,34-35
44 Apd 13,22-23; Rom 1,3; Rom 9,4-5
45 Mt 23,1-7; Mk 12,38-40

[46] "Saugokitės Rašto žinovų, kurie mėgsta vaikščioti ilgais drabužiais, būti sveikinami aikštėse, užimti pirmuosius krėslus sinagogose bei garbės vietas pokyliuose.
[47] Jie suryja našlių namus ir dedasi kalbą ilgas maldas. Jie gaus dar didesnį pasmerkimą".

21 Pažvelgęs Jis pamatė turtinguosius, dedančius savo dovanas į iždinę.
[2] Jis pamatė ir vieną beturtę našlę, kuri įmetė du smulkius pinigėlius.
[3] Ir Jis tarė: "Iš tiesų sakau jums, ši beturtė našlė įmetė daugiau už visus.
[4] Nes anie visi iš savo pertekliaus aukojo dovanų Dievui, o ji iš savo nepritekliaus įmetė viską, ką turėjo pragyvenimui".
[5] Kai kuriems kalbant apie šventyklą, kad ji išpuošta gražiais akmenimis bei dovanomis, Jėzus prabilo:
[6] "Ateis dienos, kai iš to, ką matote, neliks akmens ant akmens, viskas bus išgriauta".
[7] Jie paklausė: "Mokytojau, kada tai įvyks? Ir koks bus ženklas, kai visa tai pradės pildytis?"
[8] Jis pasakė: "Žiūrėkite, kad nebūtumėte suklaidinti, nes daugelis ateis mano vardu, ir sakys: 'Tai Aš!' ir: 'Atėjo metas!' Neikite paskui juos!
[9] O kai išgirsite apie karus ir maištus, nenusigąskite, nes visa tai turi pirmiau įvykti, bet dar negreit galas".
[10] Ir dar jiems sakė: "Tauta sukils prieš tautą ir karalystė prieš karalystę.
[11] Įvairiose vietose bus didelių žemės drebėjimų, badmečių, marų, bus baisių įvykių ir didelių ženklų iš dangaus.
[12] Bet prieš tai jie pakels prieš jus rankas ir dėl mano vardo jus persekios, tempdami į sinagogas ir kalėjimus, ves pas karalius ir valdytojus.
[13] Tai bus jums proga liudyti.
[14] Taigi įsidėkite sau į širdis iš anksto negalvoti, kaip ginsitės,
[15] nes Aš jums duosiu tokios iškalbos ir išminties, kad nė vienas jūsų priešininkas negalės nei atsispirti, nei prieštarauti.
[16] Jus išdavinės tėvai, broliai, giminės ir draugai; kai kuriuos iš jūsų jie žudys.
[17] Būsite visų nekenčiami dėl mano vardo.
[18] Tačiau nė plaukas nuo jūsų galvos nenukris.
[19] Savo ištverme išlaikykite savo sielas".
[20] "Kai pamatysite Jeruzalę supamą kariuomenės, žinokite, jog prisiartino jos sunaikinimas.
[21] Tada, kas bus Judėjoje, tebėga į kalnus, kas mieste – teišeina iš jo, kas apylinkėse – tenegrįžta.
[22] Nes tai bus bausmės dienos, kad išsipildytų visa, kas parašyta.
[23] Vargas nėščioms ir žindančioms tomis dienomis! Nes baisi nelaimė ir rūstybė ištiks šitą tautą.
[24] Žmonės kris nuo kalavijo ašmenų ir bus išvaryti nelaisvėn į visas tautas, o Jeruzalę mindžios pagonys, kol baigsis pagonių laikai".
[25] "Bus ženklų saulėje, mėnulyje ir žvaigždėse, o žemėje blaškysis sielvarto slegiamos tautos, jūrai baisiai šniokščiant ir šėlstant.
[26] Žmonės sustings iš baimės, laukdami to, kas turės ištikti pa-

46 Mt 23,5; Lk 11,43; Lk 14,7
47 Mt 23,14; Mt 6,5-6

21 SKYRIUS
1 Mk 12,41-44;
2 2 Kor 6,10; Mk 12,42
3 2 Kor 8,12
4 2 Kor 8,12
5 Mt 24,1; Mk 13,1
6 Iz 64,10-11; Rd 2,6-9; Mch 3,12; Lk 19,41-44
8 Mt 24,4; Mk 13,5; Ef 5,6; 2 Tes 2,3; 1 Jn 4,1
9 Apr 6,4
10 Mt 24,7
11 Apr 6,12
12 Apr 2,10; Apd 4,3; Apd 5,18; Apd 12,4; Apd 16,24; Apd 25,23; 1 Pt 2,13
13 Fil 1,12-14.28
14 Lk 12,11
15 Apd 6,10
16 Mch 7,6; Apd 7,59; Apd 12,2
17 Mt 10,22
18 Mt 10,30
20 Mk 13,14
22 Dan 9,24-27
23 Mt 24,19
24 Dan 9,27; Dan 12,7
25 2 Pt 3,10-12
26 Mt 24,29

saulį, nes dangaus galybės bus sudrebintos.
[27] Tada jie išvys Žmogaus Sūnų, ateinantį debesyje su jėga ir didžia šlove.
[28] Kai tai prasidės, atsitieskite ir pakelkite galvas, nes artėja jūsų atpirkimas".
[29] Ir Jis jiems pasakė palyginimą: "Stebėkite figmedį bei visus kitus medžius.
[30] Kai jie ima sprogti, jūs patys matote ir žinote, kad vasara jau arti.
[31] Taip pat pamatę visa tai vykstant, žinokite, kad arti yra Dievo karalystė.
[32] Iš tiesų sakau jums: ši karta nepraeis, iki visa tai įvyks.
[33] Dangus ir žemė praeis, o mano žodžiai nepraeis.
[34] Saugokitės, kad jūsų širdys nebūtų apsunkintos nesaikingumo, girtavimo ir gyvenimo rūpesčių, kad toji diena neužkluptų jūsų netikėtai.
[35] It žabangai ji užgrius visus žemės gyventojus.
[36] Todėl visą laiką budėkite ir melskitės, kad būtumėt palaikyti vertais išvengti visko, kas įvyks, ir stoti prieš Žmogaus Sūnų".
[37] Taip Jėzus dienomis mokydavo šventykloje, o naktis praleisdavo vadinamajame Alyvų kalne.
[38] Ir nuo ankstyvo ryto visi žmonės rinkdavosi Jo pasiklausyti šventykloje.

22 Artėjo Neraugintos duonos šventė, vadinama Pascha.
[2] Aukštieji kunigai ir Rašto žinovai ieškojo būdo nužudyti Jėzų, nes bijojo žmonių.

27 Apr 1,7; Apr 14,14
28 Rom 8,19.23
29 Mk 13,28
33 Mt 24,35; Iz 40,8
34 1 Tes 5,6; Lk 8,14
35 Apr 3,3; Apr 16,15
36 Mt 24,42; Mt 25,13; Lk 18,1; Lk 20,35; Ef 6,13
37 Jn 8,1; Lk 22,39

22 SKYRIUS

1 Mt 26,2-5
2 Jn 11,47
3 Mk 14,10-11; Mt 10,2-4
5 Zch 11,12
6 Ps 41,9
7 Mt 26,17-19
13 Lk 19,32
14 Mk 14,17
16 Apr 19,9
18 Mk 14,25

[3] O šėtonas įėjo į Judą, vadinamą Iskarijotu, vieną iš dvylikos.
[4] Tas nuėjęs tarėsi su aukštaisiais kunigais ir sargybos viršininkais, kaip Jį išduoti.
[5] Šie apsidžiaugė ir sutarė duoti jam pinigų.
[6] Judas pažadėjo ir ieškojo progos išduoti jiems Jėzų, miniai nematant.
[7] Atėjo Neraugintos duonos diena, kada reikėjo pjauti Paschos avinėlį.
[8] Jėzus pasiuntė Petrą ir Joną, liepdamas: "Eikite ir paruoškite mums valgyti Paschą".
[9] Jie paklausė: "Kur nori, kad paruoštume?"
[10] Jis atsakė: "Štai jums įeinant į miestą, jus pasitiks žmogus, vandens ąsočiu nešinas. Sekite paskui jį iki tų namų, į kuriuos jis įeis,
[11] ir sakykite namų šeimininkui: 'Mokytojas liepė paklausti: Kur svečių kambarys, kuriame galėčiau su mokiniais valgyti Paschą?'
[12] Jis parodys jums didelį apstatytą aukštutinį kambarį. Ten ir paruoškite".
[13] Nuėję jie rado viską, kaip Jis sakė, ir paruošė Paschą.
[14] Atėjus metui, Jis sėdo prie stalo, ir dvylika apaštalų drauge su Juo.
[15] Ir Jis tarė jiems: "Trokšte trokšte trokšte valgyti su jumis šią Paschą prieš kentėdamas.
[16] Sakau jums, nuo šiol daugiau jos nebevalgysiu, kol ji išsipildys Dievo karalystėje".
[17] Paėmęs taurę, Jis padėkojo ir tarė: "Imkite ir dalykitės.
[18] Sakau jums: Aš nebegersiu vynmedžio vaisiaus, kol ateis Dievo karalystė".

[19] Ir, paėmęs duoną, Jis padėkojo, laužė ją ir davė jiems, sakydamas: "Tai yra mano kūnas, kuris už jus atiduodamas. Tai darykite mano atminimui".
[20] Lygiai taip po vakarienės Jis paėmė taurę, sakydamas: "Ši taurė yra Naujoji Sandora mano kraujyje, kuris už jus išliejamas.
[21] Bet štai mano išdavėjo ranka yra kartu su manąja ant stalo.
[22] Žmogaus Sūnus, tiesa, eina, kaip Jam paskirta, bet vargas tam žmogui, kuris Jį išduoda!"
[23] Tada jie pradėjo klausinėti vienas kito, kas gi iš jų yra tas, kuris tai padarys.
[24] Tarp jų taip pat kilo ginčas, kuris iš jų turėtų būti laikomas didžiausiu.
[25] Bet Jėzus jiems pasakė: "Pagonių karaliai viešpatauja jiems ir tie, kurie juos valdo, vadinami geradariais.
[26] Jūs taip nedarykite. Kas didžiausias tarp jūsų, tebūnie tarsi mažiausias, o vadovaujantis tebūnie kaip tarnas.
[27] Katras yra didesnis – kuris sėdi už stalo ar kuris jam patarnauja? Argi ne tas, kuris sėdi? O Aš tarp jūsų esu kaip tas, kuris patarnauja.
[28] Jūs ištvėrėte su manimi mano išbandymuose,
[29] todėl Aš jums skiriu valdyti karalystę, kaip ir man yra skyręs Tėvas,
[30] kad mano karalystėje jūs valgytumėte ir gertumėte už mano stalo ir sėdėtumėte sostuose, teisdami dvylika Izraelio giminių".
[31] Ir Viešpats tarė: "Simonai, Simonai! Štai šėtonas prašė persijoti jus tarsi kviečius.

19 Mt 26,26; 1 Pt 2,24; 1 Kor 11,23
20 1 Kor 10,16
21 Jn 13,21.26.27
22 Mt 26,24; Apd 2,23
23 Jn 13,22.25
24 Mk 9,34
25 Mk 10,42-45
26 1 Pt 5,3; Lk 9,48
27 Lk 12,37; Fil 2,7
28 Hbr 2,18; Hbr 4,15
29 Mt 24,47
30 Mt 8,11; Apr 3,21;
31 1 Pt 5,8; Am 9,9
32 Jn 17,9.11.15; Jn 21,15-17
34 Jn 13,37-38
35 Mt 10,9
37 Iz 53,12
39 Jn 18,1; Lk 21,37
40 Mk 14,32-42
41 Mt 26,39
42 Jn 4,34; Jn 5,30; Jn 6,38; Jn 8,29
43 Mt 4,11
44 Hbr 5,7

[32] Bet Aš meldžiau už tave, kad tavo tikėjimas nepalūžtų, ir tu atsivertęs stiprink savo brolius!"
[33] Petras atsiliepė: "Viešpatie, aš pasiruošęs kartu su Tavimi eiti ir į kalėjimą, ir į mirtį!"
[34] Bet Jėzus atsakė: "Sakau tau, Petrai: dar šiandien, gaidžiui nepragydus, tu tris kartus išsiginsi, kad mane pažįsti".
[35] Jis paklausė juos: "Ar jums ko nors trūko, kai buvau jus išsiuntęs be piniginės, be krepšio ir be sandalų?" Jie atsakė: "Nieko".
[36] Tada Jis jiems tarė: "Dabar, kas turi piniginę, tepasiima ją, taip pat ir krepšį, o kas neturi kalavijo, teparduoda apsiaustą ir tenusiperka.
[37] Sakau jums, manyje privalo išsipildyti, kas parašyta: 'Jis buvo priskaitytas prie piktadarių'; tai, kas man nustatyta, jau eina į pabaigą".
[38] Jie tarė: "Viešpatie, štai čia du kalavijai!" Jis atsakė: "Gana!"
[39] Išėjęs iš ten, Jis, kaip buvo pratęs, pasuko į Alyvų kalną. Paskui Jį nuėjo ir mokiniai.
[40] Atėjus į vietą, Jis tarė jiems: "Melskitės, kad nepakliūtumėte į pagundymą!"
[41] Ir Jis atsitolino nuo jų maždaug per akmens metimą ir atsiklaupęs ėmė melstis:
[42] "Tėve, jei nori, atimk šitą taurę nuo manęs, tačiau tebūna ne mano, bet Tavo valia!"
[43] Jam pasirodė iš dangaus angelas ir Jį sustiprino.
[44] Vidinės kovos draskomas, Jis dar karščiau meldėsi. Jo prakaitas pasidarė tarsi tiršto kraujo lašai, varvantys žemėn.
[45] Atsikėlęs po maldos, Jis atėjo

pas mokinius ir rado juos iš sielvarto užmigusius.
[46] Jis tarė jiems: "Kodėl miegate? Kelkitės ir melskitės, kad nepakliūtumėte į pagundymą!"
[47] Jam dar tebekalbant, štai pasirodė minia, o priekyje – vienas iš dvylikos, vadinamas Judu. Jis priėjo prie Jėzaus Jo pabučiuoti.
[48] Jėzus jam tarė: "Judai, pabučiavimu išduodi Žmogaus Sūnų?"
[49] Esantieji su Juo, matydami, kas bus, paklausė: "Viešpatie, gal mums kirsti kalaviju?"
[50] Vienas iš jų smogė vyriausiojo kunigo tarnui ir nukirto jam dešinę ausį.
[51] Bet Jėzus sudraudė: "Liaukitės! Užteks!" Ir palietęs tarno ausį, išgydė jį.
[52] Atėjusiems aukštiesiems kunigams, šventyklos apsaugos viršininkams ir vyresniesiems Jis pasakė: "Kaip prieš plėšiką išėjote prieš mane su kalavijais ir vėzdais.
[53] Kai buvau kasdien su jumis šventykloje, jūs nepakėlėte prieš mane rankos. Bet ši valanda jūsų, tamsos valdžia".
[54] Suėmę Jėzų, jie nusivedė Jį ir atvedė į vyriausiojo kunigo namus. Petras sekė iš tolo.
[55] Susikūrę ugnį kiemo viduryje, jie susėdo. Petras atsisėdo kartu.
[56] Viena tarnaitė, pamačiusi jį sėdintį prieš šviesą, įsižiūrėjo ir tarė: "Ir šitas buvo kartu su Juo".
[57] Bet jis išsigynė, sakydamas: "Moterie, nepažįstu Jo!"
[58] Truputį vėliau kažkas kitas, jį pamatęs, tarė: "Ir tu esi iš jų". Petras atsakė: "Ne, žmogau, nesu!"
[59] Maždaug po valandos dar vienas ėmė tvirtinti, sakydamas: "Tikrai šitas buvo su Juo! Juk jis galilėjietis!"
[60] Petras atsakė: "Žmogau, aš nesuprantu, ką tu sakai". Ir tuoj pat, dar jam kalbant, pragydo gaidys.
[61] Tada Viešpats atsigręžęs pažvelgė į Petrą. Ir Petras atsiminė Viešpaties žodį, kaip Jis buvo jam pasakęs: "Dar gaidžiui nepragydus, tu tris kartus manęs išsiginsi".
[62] Petras išėjo laukan ir karčiai pravirko.
[63] Jėzų saugantys vyrai tyčiojosi iš Jo ir mušė.
[64] Uždengę akis, jie daužė Jam per veidą ir klausinėjo: "Pranašauk, kas Tave užgavo!"
[65] Ir visaip kitaip jam piktžodžiavo.
[66] Rytui išaušus, susirinko tautos vyresnieji, aukštieji kunigai ir Rašto žinovai. Jie atvedė Jėzų į savo sinedrioną ir sakė:
[67] "Jei Tu Kristus, tai prisipažink mums!" Jėzus atsiliepė: "Jeigu jums ir pasakysiu, vis tiek netikėsite,
[68] o jei paklausiu, man neatsakysite ir nepaleisite.
[69] Tačiau nuo šio meto Žmogaus Sūnus sėdės Dievo Galybės dešinėje".
[70] Tuomet jie visi klausė: "Tai Tu esi Dievo Sūnus?" Jis atsakė: "Taip yra kaip sakote: Aš Esu!"
[71] Tada jie tarė: "Kam dar mums liudijimas?! Juk mes girdėjome iš Jo paties lūpų!"

23 Visas jų būrys pakilo ir nusivedė Jėzų pas Pilotą.
[2] Ten jie ėmė Jį kaltinti, sakydami: "Mes nustatėme, kad šitas

46 Lk 9,32; Lk 22,40
47 Jn 18,3-11; Apd 1,16-17
48 Pat 27,6
50 Mt 26,51
52 Mt 26,55; Lk 23,32
53 Lk 19,47-48; Jn 12,27
54 Mt 26,57; Jn 18,15
55 Mk 14,66-72
58 Jn 18,25
59 Mk 14,70; Apd 1,11; Apd 2,7
61 Mt 26,75; Jn 13,38
63 Ps 69,1.4.7-9; Iz 50,6
64 Zch 13,7
66 Mt 27,1; Apd 4,26
67 Mt 26,63-66; Lk 20,5-7
69 Hbr 1,3; Hbr 8,1
70 Mt 26,64; Mt 27,11
71 Mk 14,63

23 SKYRIUS

1 Jn 18,28; Lk 3,1; Lk 13,1
2 Apd 24,2; Apd 17,7; Mt 17,27; Jn19,12

kiršina tautą ir draudžia mokėti ciesoriui mokesčius, tvirtindamas esąs Kristus ir karalius".
[3] Pilotas Jį paklausė: "Ar Tu esi žydų karalius?" Jėzus atsakė: "Taip yra, kaip sakai".
[4] Pilotas tarė aukštiesiems kunigams ir miniai: "Aš nerandu šitame žmoguje jokios kaltės".
[5] Bet jie visi atkakliai tvirtino: "Jis kursto tautą, mokydamas visoje Judėjoje, pradedant nuo Galilėjos iki čia".
[6] Pilotas, išgirdęs minint Galilėją, paklausė, ar tas žmogus galilėjietis.
[7] Sužinojęs, kad Jėzus iš Erodo valdų, nusiuntė Jį pas Erodą, kuris irgi buvo tomis dienomis Jeruzalėje.
[8] Erodas, išvydęs Jėzų, labai apsidžiaugė. Mat jis jau anksčiau troško Jį pamatyti, nes buvo daug apie Jį girdėjęs, ir tikėjosi išvysiąs Jį darant kokį nors stebuklą.
[9] Jis pateikė Jėzui daug klausimų, bet Jis jam neatsakinėjo.
[10] Tuo tarpu aukštieji kunigai ir Rašto žinovai apstoję be paliovos Jį kaltino.
[11] Tada Erodas su savo kariais Jėzų paniekino ir išjuokė. Po to aprengė Jį šviesiu drabužiu ir pasiuntė atgal Pilotui.
[12] Tą dieną Erodas ir Pilotas tapo draugais, o seniau jie pykosi.
[13] Pilotas, sušaukęs aukštuosius kunigus, vyresniuosius ir minią,
[14] pasakė jiems: "Jūs atvedėte man šitą žmogų, kaltindami Jį tautos kurstymu. Bet aš, Jį apklausęs jūsų akivaizdoje, neradau nė vienos Jam primetamos kaltės;
[15] taip pat ir Erodas, nes aš buvau nusiuntęs jus pas jį. Taigi Jis nėra padaręs nieko, kas būtų verta mirties bausmės.
[16] Aš tad Jį nuplakdinsiu ir paleisiu".
[17] Mat per šventę Pilotas turėjo paleisti jiems vieną kalinį.
[18] Tada jie visi kartu ėmė šaukti: "Mirtis šitam! Paleisk mums Barabą!"
[19] Barabas buvo pasodintas į kalėjimą už kažkokį maištą mieste ir žmogžudystę.
[20] Norėdamas paleisti Jėzų, Pilotas vėl kreipėsi į juos,
[21] bet jie nesiliovė šaukę: "Nukryžiuok Jį! Nukryžiuok!"
[22] Jis trečią kartą prabilo į juos: "Ką bloga Jis padarė? Aš Jame nerandu nieko, už ką vertėtų bausti mirtimi. Taigi nuplakdinsiu Jį ir paleisiu".
[23] Tačiau jie, garsiai šaukdami, nesiliovė reikalauti, kad Jis būtų nukryžiuotas, ir jų bei aukštųjų kunigų šauksmas paėmė viršų.
[24] Tuomet Pilotas nusprendė patenkinti jų reikalavimą.
[25] Jis paleido jiems įkalintąjį už maištą ir žmogžudystę, kaip jie prašė, o Jėzų atidavė jų valiai.
[26] Vesdami Jį, jie sulaikė Kirėnės gyventoją Simoną, grįžtantį iš laukų, ir uždėjo jam ant pečių kryžių, kad neštų jį paskui Jėzų.
[27] Jį lydėjo didelė minia ir daug moterų, kurios raudojo ir aimanavo dėl Jo.
[28] Atsigręžęs į jas, Jėzus tarė: "Jeruzalės dukros! Verkite ne dėl manęs, bet dėl savęs ir savo vaikų!
[29] Nes štai ateina dienos, kai sakys: 'Palaimintos nevaisingosios! Palaimintos įsčios, kurios negimdė, ir krūtys, kurios nežindė!'
[30] Tada sakys kalnams: 'Griūkite

3 1 Tim 6,13
4 1 Pt 2,22
5 Jn 7,41
7 Lk 3,1; Lk 9,7; Lk 13,31
8 Lk 9,9; Mt 14,1
9 Jn 19,9
11 Iz 53,3
12 Apd 4,26-27
13 Mk 15,14
14 Lk 23,1.4
16 Jn 19,1
17 Jn 18,39
18 Apd 3,13-15
24 Mk 15,15
25 Iz 53,8
26 Mt 27,32
29 Mt 24,19
30 Oz 10,8; Apr 6,16-17; Apr 9,6

ant mūsų!' ir kalvoms: 'Pridenkite mus!'
[31] Jeigu šitaip daro žaliam medžiui, tai kas gi laukia sauso?"
[32] Kartu su Juo buvo vedami žudyti du nusikaltėliai.
[33] Atėję į vietą, kuri vadinasi "Kaukolė", jie nukryžiavo Jį ir du piktadarius – vieną iš dešinės, antrą iš kairės.
[34] Jėzus tarė: "Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro". O jie, mesdami burtą, pasidalijo Jo drabužius.
[35] Žmonės stovėjo ir žiūrėjo. Vyresnieji kartu su kitais šaipydamiesi kalbėjo: "Kitus išgelbėdavo – tegul pats išsigelbsti, jei Jis – Kristus, Dievo išrinktasis!"
[36] Iš Jo tyčiojosi ir kareiviai, prieidami, paduodami Jam rūgštaus vyno
[37] ir sakydami: "Jei Tu žydų karalius – išgelbėk save!"
[38] Viršum Jo buvo užrašas graikų, lotynų ir hebrajų kalbomis: "Šitas yra žydų karalius".
[39] Vienas iš nukryžiuotųjų nusikaltėlių piktžodžiavo Jam: "Jei Tu esi Kristus, išgelbėk save ir mus!"
[40] Antrasis sudraudė jį: "Ir Dievo tu nebijai, pats būdamas taip pat nuteistas!
[41] Mudu teisingai gavome, ko verti mūsų darbai, o šitas nieko blogo nepadarė".
[42] Ir jis tarė Jėzui: "Viešpatie, prisimink mane, kai ateisi į savo karalystę".
[43] Jėzus jam atsakė: "Iš tiesų sakau tau: šiandien su manimi būsi rojuje".
[44] Buvo apie šeštą valandą, kai visoje šalyje pasidarė tamsu, ir taip buvo iki devintos valandos.

31 Jer 25,29
32 Iz 53,9.12
33 Jn 19,17-24
34 1 Kor 4,12; Apd 3,17; Mt 27,35
35 Ps 22,17; Mt 27,39
36 Ps 69,21
38 Jn 19,19
39 Mk 15,32
41 Hbr 7,26
43 Apr 2,7
44 Mt 27,45-56
45 Mt 27,51
46 Ps 31,5; Jn 19,30
47 Mk 15,39
49 Ps 38,11
50 Mt 27,57-61
51 Lk 2,25.38
53 Mk 15,46
54 Mt 27,62
55 Lk 8,2; Mk 15,47
56 Mk 16,1; Iš 20,10

24 SKYRIUS
1 Jn 20,1-8; Lk 23,56
2 Mk 16,4

[45] Saulė užtemo, ir šventyklos uždanga perplyšo pusiau.
[46] Jėzus garsiu balsu sušuko: "Tėve, 'į Tavo rankas pavedu savo dvasią' ". Ir tai pasakęs, atidavė dvasią.
[47] Šimtininkas, matydamas, kas įvyko, ėmė garbinti Dievą ir tarė: "Iš tiesų šitas žmogus buvo teisusis!"
[48] Ir visa minia, susirinkusi pažiūrėti reginio ir pamačiusi, kas įvyko, skirstėsi, mušdamasi į krūtinę.
[49] Visi Jėzaus pažįstami ir moterys, Jį atlydėjusios iš Galilėjos, stovėjo atokiau ir viską matė.
[50] Ir štai atėjo vienas vyras, vardu Juozapas, teismo tarybos narys, geras ir teisus žmogus,
[51] kilęs iš žydų miesto Arimatėjos. Jis nesutiko su tarybos sprendimu ir poelgiu. Jis irgi laukė Dievo karalystės.
[52] Taigi Juozapas nuėjo pas Pilotą ir paprašė Jėzaus kūno.
[53] Nuėmęs Jį nuo kryžiaus, įvyniojo į drobulę ir paguldė uoloje iškaltame kape, kuriame dar niekas nebuvo laidotas.
[54] Tai buvo Prisirengimo diena, jau beprasidedant sabatui.
[55] Moterys, kurios buvo atėjusios su Jėzumi iš Galilėjos, atsekė iš paskos, stebėjo kapą ir matė, kaip buvo paguldytas Jo kūnas.
[56] Sugrįžusios jos paruošė kvepalų ir tepalų, o per sabatą ilsėjosi, kaip reikalavo Įstatymas.

24

Pirmąją savaitės dieną, vos brėkštant, jos atėjo prie kapo, nešdamos paruoštus tepalus.
[2] Jos rado akmenį nuritintą nuo kapo,

3 o įėjusios vidun, neberado Viešpaties Jėzaus kūno.
4 Moterys apstulbo ir nežinojo, ką daryti. Ir štai prie jų atsirado du vyrai spindinčiais drabužiais.
5 Jos išsigando ir nuleido akis, o tie vyrai tarė: "Kam ieškote gyvojo tarp mirusiųjų?
6 Nėra Jo čia, Jis prisikėlė! Atsiminkite, ką Jis jums sakė, būdamas dar Galilėjoje:
7 'Žmogaus Sūnus turi būti atiduotas į nusidėjėlių rankas ir nukryžiuotas, o trečią dieną prisikelti!' "
8 Tuomet jos prisiminė Jėzaus žodžius
9 ir, sugrįžusios nuo kapo, viską pranešė vienuolikai ir visiems kitiems.
10 Tai buvo Marija Magdalietė, Joana, Jokūbo motina Marija ir kitos su jomis, kurios papasakojo tai apaštalams.
11 Jų žodžiai jiems pasirodė esą tuščios šnekos, ir jie moterimis nepatikėjo.
12 Vis dėlto Petras pakilęs nubėgo prie kapo ir pasilenkęs pamatė tiktai drobules. Jis grįžo atgal, labai stebėdamasis tuo, kas atsitiko.
13 Ir štai du iš jų tą pačią dieną keliavo į kaimą už šešiasdešimties stadijų nuo Jeruzalės, vadinamą Emausu.
14 Jie kalbėjosi apie visus tuos įvykius.
15 Jiems taip besikalbant ir besvarstant, prisiartino pats Jėzus ir ėjo kartu.
16 Jų akys buvo uždengtos, ir jie Jo neatpažino.
17 O Jis paklausė jų: "Apie ką kalbatės, eidami nuliūdę?"
18 Vienas iš jų, vardu Kleopas, atsakė Jam: "Nejaugi Tu esi vienintelis ateivis Jeruzalėje ir nežinai, kas joje šiomis dienomis atsitiko?"
19 Jėzus paklausė: "O kas gi?" Jie tarė Jam: "Su Jėzumi iš Nazareto, kuris buvo pranašas, galingas darbais ir žodžiais Dievo ir visos tautos akyse.
20 Aukštieji kunigai ir mūsų vadovai Jį pasmerkė mirti ir nukryžiavo.
21 O mes vylėmės, kad Jis yra Tas, kuris atpirks Izraelį. Dabar po viso to jau trečia diena, kaip tai atsitiko.
22 Be to, kai kurios mūsiškės moterys mus labai nustebino. Anksti rytą jos buvo nuėjusios pažiūrėti kapo
23 ir nerado Jo kūno. Jos sugrįžo ir papasakojo regėjusios angelus, kurie sakę Jį esant gyvą.
24 Kai kurie iš mūsiškių buvo nuėję prie kapo ir rado viską, kaip moterys sakė, bet Jo paties nematė".
25 Tada Jis jiems tarė: "O jūs, neišmanėliai! Kokios nerangios jūsų širdys tikėti tuo, ką yra skelbę pranašai!
26 Argi ne taip turėjo Kristus kentėti ir įeiti į savo šlovę?"
27 Ir, pradėjęs nuo Mozės, primindamas visus pranašus, Jis aiškino jiems, kas visuose Raštuose apie Jį pasakyta.
28 Jie prisiartino prie kaimo, į kurį keliavo, ir Jis dėjosi einąs toliau.
29 Bet jie sulaikė Jį, sakydami: "Pasilik su mumis! Vakaras arti, diena jau baigiasi". Jis užsuko ir pasiliko su jais.
30 Atsisėdęs su jais prie stalo, paėmė duoną, laimino, laužė ir davė jiems.

3 Mk 16,5
4 Jn 20,12
6 Lk 9,22
7 Lk 9,44; Lk 11,29-30; Lk 18,31-33
8 Jn 2,19-22
9 Mk 16,10
10 Lk 8,3
11 Lk 24,25
12 Jn 20,3-6
13 Mk 16,12
15 Mt 18,20
16 Jn 20,14; Jn 21,4
18 Jn 19,25
19 Mt 21,11; Apd 7,22
20 Apd 13,27-28
21 Lk 1,68; Lk 2,38
22 Mk 16,10
24 Lk 24,12
26 Apd 17,2-3; 1 Pt 1,10-12
27 Įst 18,15; Iz 7,14; Iz 9,6
28 Mk 6,48
29 Pr 19,2-3; Jn 14,23
30 Mt 14,19

[31] Tada jų akys atsivėrė, ir jie pažino Jėzų, bet Jis pranyko jiems iš akių.
[32] O jie kalbėjo: "Argi mūsų širdys nedegė, kai Jis kelyje mums kalbėjo ir atvėrė Raštų prasmę?"
[33] Jie tuoj pat pakilo ir sugrįžo į Jeruzalę. Ten jie rado susirinkusius vienuolika ir kitus su jais,
[34] kurie tvirtino: "Viešpats tikrai prisikėlė ir pasirodė Simonui!"
[35] O jie papasakojo, kas jiems atsitiko kelyje ir kaip jie pažino Jėzų, kai Jis laužė duoną.
[36] Jiems apie tai bekalbant, Jis pats atsirado tarp jų ir tarė: "Ramybė jums!"
[37] Sutrikę ir išsigandę, jie tarėsi matą dvasią.
[38] O Jis paklausė: "Ko taip sutrikote? Kodėl jūsų širdyse kyla abejonės?
[39] Pasižiūrėkite į mano rankas ir kojas. Juk tai Aš pats! Palieskite mane ir įsitikinsite: dvasia juk neturi kūno nei kaulų, kaip matote mane turint".
[40] Tai taręs, Jis parodė jiems rankas ir kojas.
[41] Jiems iš džiaugsmo vis dar netikint ir stebintis, Jėzus paklausė: "Ar turite čia ko nors valgyti?"
[42] Jie padavė Jam gabalą keptos žuvies ir korį medaus.
[43] Jis paėmė ir valgė jų akyse.
[44] Paskui Jėzus jiems tarė: "Ar ne tokie buvo mano žodžiai, kuriuos jums kalbėjau dar būdamas su jumis: turi išsipildyti visa, kas parašyta apie mane Mozės Įstatyme, Pranašuose ir Psalmėse".
[45] Tada Jis atvėrė jiems protą, kad jie suprastų Raštus,
[46] ir pasakė: "Parašyta, kad Kristus kentės ir trečią dieną prisikels iš numirusių
[47] ir, pradedant nuo Jeruzalės, Jo vardu visoms tautoms bus skelbiama atgaila ir nuodėmių atleidimas.
[48] Jūs esate šių dalykų liudytojai.
[49] Ir štai Aš atsiųsiu jums savo Tėvo pažadą. Jūs pasilikite Jeruzalės mieste, kol būsite apgaubti jėga iš aukštybių".
[50] Jėzus nusivedė juos iki Betanijos ir, iškėlęs rankas, palaimino juos.
[51] Laimindamas Jis atsiskyrė nuo jų ir buvo paimtas į dangų.
[52] Jie pagarbino Jį ir, didelio džiaugsmo kupini, sugrįžo į Jeruzalę.
[53] Jie nuolat buvo šventykloje ir šlovino bei laimino Dievą. Amen.

34 1 Kor 15,5
36 Mk 16,14
37 Mk 6,49
39 Jn 20,20.27; 1 Kor 15,50
41 Pr 45,26; Jn 21,5
43 Apd 10,39-41
44 Mt 16,21; Mt 17,22; Mt 20,18
45 Apd 16,14
46 Apd 17,3
47 Apd 5,31; Apd 10,43; Apd 13,38; Apd 26,18; Jer 31,34
48 Apd 1,8

EVANGELIJA PAGAL
JONĄ

1 Pradžioje buvo Žodis, tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas.
[2] Jis pradžioje buvo pas Dievą.
[3] Visa per Jį atsirado, ir be Jo neatsirado nieko, kas yra atsiradę.
[4] Jame buvo gyvybė, ir gyvybė buvo žmonių šviesa.
[5] Šviesa šviečia tamsoje, ir tamsa jos neužgožė.
[6] Buvo Dievo siųstas žmogus, vardu Jonas.
[7] Jis atėjo kaip liudytojas, kad paliudytų apie šviesą ir kad visi per jį įtikėtų.
[8] Jis nebuvo šviesa, bet atėjo liudyti apie šviesą.
[9] Buvo tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ateinantį į pasaulį.
[10] Jis buvo pasaulyje, ir pasaulis per Jį atsirado, bet pasaulis Jo nepažino.
[11] Jis atėjo pas savuosius, ir savieji Jo nepriėmė.
[12] Visiems, kurie Jį priėmė, Jis davė galią tapti Dievo vaikais – tiems, kurie tiki Jo vardą,
[13] kurie ne iš kraujo, ne iš kūno norų ir ne iš vyro norų, bet iš Dievo gimę.
[14] Tas Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų; mes regėjome Jo šlovę – šlovę Tėvo viengimio, pilno malonės ir tiesos.
[15] Jonas apie Jį liudija ir šaukia: "Čia Tas, apie kurį kalbėjau: Tas, kuris eina paskui mane, pirmesnis už mane yra, nes Jis buvo anksčiau už mane".
[16] Ir iš Jo pilnatvės mes visi gavome malonę po malonės.
[17] Nes Įstatymas buvo duotas per Mozę, o malonė ir tiesa atėjo per Jėzų Kristų.
[18] Dievo niekas niekada nėra matęs, tiktai viengimis Sūnus, Tėvo prieglobstyje esantis, mums Jį apreiškė.
[19] Toks buvo Jono liudijimas, kai žydai iš Jeruzalės atsiuntė pas jį kunigų ir levitų paklausti: "Kas tu esi?"
[20] Jis išpažino ir neišsigynė. Jis išpažino: "Aš nesu Kristus!"
[21] Jie klausė: "Tai kas gi? Gal Elijas?" Jis atsakė: "Ne!" – "Tai gal tu pranašas?" Jis atsakė: "Ne!"
[22] Tada jie tęsė: "Tai kas gi tu, kad mes galėtume duoti atsakymą tiems, kurie mus siuntė? Ką sakai apie save?"
[23] Jis tarė: "Aš – 'dykumoje šaukiančiojo balsas: Ištiesinkite Viešpačiui kelią!', kaip yra pasakęs pranašas Izaijas".
[24] Atsiųstieji buvo iš fariziejų.
[25] Jie dar jį paklausė: "Tai kodėl krikštiji, jei nesi nei Kristus, nei Elijas, nei pranašas?"
[26] Jonas jiems atsakė: "Aš krikštiju vandeniu, – bet tarp jūsų stovi Tas, kurio jūs nepažįstate.
[27] Jis yra Tas, kuris po manęs ateina, kuris pirmesnis už mane yra.

1 SKYRIUS
1 Jn 17,5; 1 Jn 1,1; 1 Jn 5,20; Apr 19,13
2 Pr 1,1
3 Kol 1,16.17
4 Jn 8,12; Jn 9,5; Jn 12,46; 1 Jn 5,11
5 Jn 3,19
6 Mt 3,1-17
7 Jn 3,16; Jn 3,25-36; Jn 5,33-35
8 Iz 9,2; Iz 49,6
10 Hbr 1,2
11 Lk 19,14
12 Gal 3,26
13 1 Pt 1,23
14 Iz 40,5; Jn 8,32; Jn 14,6; Jn 18,37; Gal 4,4; Hbr 2,11; Apr 19,13
15 Mt 3,11; Jn 3,32; Kol 1,17
16 Kol 1,19; Kol 2,9
17 Iš 20,1; Jn 8,32; Jn 14,6; Jn 18,37; Rom 5,21; Rom 6,14
18 Iš 33,20; 1 Jn 4,9
19 Jn 5,33
20 Lk 3,15
21 Įst 18,15.18
23 Iz 40,3; Mt 3,3
26 Mal 3,1; Mt 3,11
27 Apd 19,4

Jam aš nevertas atrišti sandalų dirželio".

[28] Tai atsitiko Betanijoje, anapus Jordano, kur Jonas krikštijo.

[29] Kitą dieną Jonas, matydamas pas jį ateinantį Jėzų, prabilo: "Štai Dievo Avinėlis, kuris naikina pasaulio nuodėmę!

[30] Čia Tas, apie kurį pasakiau: po manęs ateina vyras, kuris pirmesnis už mane yra, nes anksčiau už mane buvo.

[31] Aš Jo nepažinojau, bet tam, kad Jis būtų apreikštas Izraeliui, atėjau krikštyti vandeniu".

[32] Jonas paliudijo, sakydamas: "Aš mačiau Dvasią, lyg balandį nusileidžiančią iš dangaus, ir Ji pasiliko ant Jo.

[33] Aš Jo nepažinojau, bet Tas, kuris mane siuntė krikštyti vandeniu, man pasakė: 'Ant ko pamatysi nusileidžiančią ir pasiliekančią Dvasią, bus Tas, kuris krikštys Šventąja Dvasia'.

[34] Ir aš mačiau, ir liudiju, kad šitas yra Dievo Sūnus".

[35] Kitą dieną vėl stovėjo Jonas ir du jo mokiniai.

[36] Išvydęs einantį Jėzų, jis tarė: "Štai Dievo Avinėlis!"

[37] Išgirdę tuos žodžius, abu mokiniai nusekė paskui Jėzų.

[38] Jėzus, atsigręžęs ir pamatęs juos sekančius, paklausė: "Ko ieškote?" Jie atsakė: "Rabi (tai reiškia: "Mokytojau"), kur gyveni?"

[39] Jis jiems tarė: "Ateikite ir pamatysite". Jie nuėjo, pamatė, kur Jis gyvena, ir tą dieną praleido pas Jį. Tai buvo apie dešimtą valandą.

[40] Vienas iš tų dviejų, kurie girdėjo Jono žodžius ir nusekė paskui Jėzų, buvo Simono Petro brolis Andriejus.

[41] Jis pirmiausia susiieškojo savo brolį Simoną ir jam pranešė: "Radome Mesiją!" (išvertus tai reiškia: "Kristų").

[42] Ir nusivedė jį pas Jėzų. Jėzus pažvelgė į jį ir tarė: "Tu esi Simonas, Jonos sūnus, o vadinsies Kefas" (išvertus tai reiškia: "Akmuo").

[43] Kitą dieną Jėzus panoro vykti į Galilėją. Jis sutiko Pilypą ir tarė jam: "Sek paskui mane!"

[44] Pilypas buvo iš Betsaidos – Andriejaus ir Petro miesto.

[45] Pilypas sutiko Natanaelį ir sako jam: "Radome Tą, apie kurį rašė Mozė Įstatyme ir pranašai – Jėzų iš Nazareto, Juozapo sūnų".

[46] Natanaelis jam tarė: "Ar iš Nazareto gali būti kas gero?" Pilypas atsakė: "Ateik ir pažiūrėk!"

[47] Pamatęs ateinantį Natanaelį, Jėzus pasakė apie jį: "Štai tikras izraelitas, kuriame nėra klastos!"

[48] O Natanaelis Jam sako: "Iš kur mane pažįsti?" Jėzus atsakė: "Prieš pakviečiant tave Pilypui, kai buvai po figmedžiu, Aš mačiau tave".

[49] Natanaelis sušuko: "Rabi, Tu Dievo Sūnus, Tu Izraelio karalius!"

[50] Jėzus atsakė: "Tu tiki, kadangi pasakiau tave matęs po figmedžiu? Pamatysi dar didesnių dalykų".

[51] Ir pridūrė: "Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: nuo šiol jūs matysite atvirą dangų ir Dievo angelus, kylančius ir nusileidžiančius ant Žmogaus Sūnaus".

28 Ts 7,24
29 1 Pt 2,24; Apr 5,6-14
31 Mt 3,6
32 Mk 1,10
33 Mt 3,11
34 Jn 11,27
36 Jn 1,29
37 Mt 4,20.22
40 Mt 4,18
42 Mt 16,18
43 Jn 6,5; Jn 12,21.22; Jn 14,8.9
44 Jn 12,21
45 Zch 6,12; Mt 2,23; Lk 3,23; Lk 24,27; Jn 21,2
46 Jn 7,41.42.52
47 Ps 32,2; Ps 73,1
49 Mt 14,33; Mt 21,5
51 Pr 28,12

2 Trečią dieną Galilėjos Kanoje buvo vestuvės. Jose dalyvavo Jėzaus motina.
[2] Į vestuves buvo pakviestas ir Jėzus, ir Jo mokiniai.
[3] Pritrūkus vyno, Jėzaus motina Jam sako: “Jie nebeturi vyno”.
[4] Jėzus jai atsakė: “O kas man ir tau, moterie? Dar neatėjo mano valanda”.
[5] Jo motina tarė tarnams: “Darykite, ką tik Jis jums lieps”.
[6] Ten buvo šeši akmeniniai indai žydų apsiplovimams, kiekvienas dviejų trijų saikų talpos.
[7] Jėzus jiems liepė: “Pripilkite indus vandens”. Jie pripylė sklidinus.
[8] Tada Jis sakė: “Dabar semkite ir neškite stalo prižiūrėtojui”. Tie nunešė.
[9] Paragavęs paversto vynu vandens ir nežinodamas, iš kur tai (bet tarnai, kurie sėmė vandenį, žinojo), prižiūrėtojas pasišaukė jaunikį
[10] ir tarė jam: “Kiekvienas žmogus pirmiau stato geresnio vyno, o kai svečiai įgeria, tuomet prastesnio. O tu laikei gerąjį vyną iki šiol”.
[11] Tokią stebuklų pradžią Jėzus padarė Galilėjos Kanoje. Taip Jis parodė savo šlovę, ir mokiniai įtikėjo Jį.
[12] Paskui Jis su savo motina, broliais ir mokiniais nukeliavo į Kafarnaumą. Ten jie pasiliko kelias dienas.
[13] Artėjant žydų Paschai, Jėzus nukeliavo į Jeruzalę.
[14] Šventykloje Jis rado prekiaujančių jaučiais, avimis, karveliais ir prisėdusių pinigų keitėjų.
[15] Susukęs iš virvučių rimbą, Jis

2 SKYRIUS

1 Joz 19,28; Jn 19,25; Hbr 13,4
4 2 Sam 16,10; Jn 7,6.8.30; Jn 8,20; Jn 19,26
6 Mk 7,3
9 Jn 4,46
11 Jn 1,14; Jn 4,54
12 Mt 4,13; Mt 12,46; Mt 13,55
13 Įst 16,1-6
14 Mk 11,15.17
16 Lk 2,49
17 Ps 69,9
18 Mt 12,38
19 Mt 26,61; Mt 27,40
21 1 Kor 3,16; 1 Kor 6,19
22 Lk 24,8
23 Apd 2,22
24 Apr 2,23
25 Mt 9,4

3 SKYRIUS

2 Jn 7,50; Jn 9,16.33; Jn 19,39; Apd 10,38
3 1 Pt 1,23

išvijo juos visus iš šventyklos, išvarė avis ir jaučius, išbarstė keitėjų pinigus ir išvartė stalus.
[16] Karvelių pardavėjams Jis sakė: “Pasiimkite visa tai iš čia ir iš mano Tėvo namų nedarykite prekybos namų!”
[17] Ir Jo mokiniai prisiminė, kad yra parašyta: “Uolumas dėl Tavo namų sugrauš mane”.
[18] Tada žydai kreipėsi į Jį, sakydami: “Kokį ženklą mums parodysi, jog turi teisę taip daryti?”
[19] Jėzus atsakė: “Sugriaukite šitą šventyklą, ir per tris dienas Aš ją atstatysiu!”
[20] Tada žydai sakė: “Keturiasdešimt šešerius metus šventyklą statė, o Tu atstatysi ją per tris dienas?!”
[21] Bet Jis kalbėjo apie savo kūno šventyklą.
[22] Todėl, Jam prisikėlus iš numirusių, Jo mokiniai prisiminė Jį apie tai kalbėjus ir jie įtikėjo Raštu ir Jėzaus pasakytu žodžiu.
[23] Per Paschos šventę, Jam būnant Jeruzalėje, daugelis įtikėjo Jo vardą, matydami Jo daromus ženklus.
[24] Bet Jėzus, gerai visus pažindamas, jais nepasitikėjo.
[25] Jam nereikėdavo, kad kas paliudytų apie žmogų, nes Jis pats žinojo, kas yra žmoguje.

3 Buvo vienas fariziejus, vardu Nikodemas, žydų vyresnysis.
[2] Jis atėjo naktį pas Jėzų ir kreipėsi į Jį: “Rabi, mes žinome, kad esi mokytojas, atėjęs nuo Dievo, nes niekas negalėtų daryti tokių ženklų, kokius Tu darai, jeigu Dievas nebūtų su juo”.
[3] Jėzus jam atsakė: “Iš tiesų, iš tie-

sų sakau tau: jei kas negims iš naujo, negalės regėti Dievo karalystės".
[4] Nikodemas paklausė: "Bet kaip gali gimti žmogus, būdamas senas? Argi jis gali antrą kartą įeiti į savo motinos įsčias ir gimti?"
[5] Jėzus atsakė: "Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: jei kas negims iš vandens ir Dvasios, negalės įeiti į Dievo karalystę.
[6] Kas gimė iš kūno, yra kūnas, o kas gimė iš Dvasios, yra dvasia.
[7] Nesistebėk, jog pasakiau tau: jums būtina gimti iš naujo.
[8] Vėjas pučia, kur nori; jo ošimą girdi, bet nežinai, iš kur ateina ir kurlink nueina. Taip yra su kiekvienu, kuris gimė iš Dvasios".
[9] Nikodemas atsiliepė: "Kaip tai gali būti?"
[10] Jėzus jam atsakė: "Tu esi Izraelio mokytojas ir šito nesupranti?
[11] Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: mes kalbame, ką žinome, ir liudijame, ką matėme, o jūs nepriimate mūsų liudijimo.
[12] Jei netikite man kalbant apie žemiškuosius dalykus, tai kaipgi tikėsite, jei kalbėsiu jums apie dangiškuosius?
[13] Niekas nėra pakilęs į dangų, kaip tik Tas, kuris nužengė iš dangaus, – Žmogaus Sūnus, esantis danguje.
[14] Kaip Mozė dykumoje iškėlė gyvatę, taip turi būti iškeltas Žmogaus Sūnus,
[15] kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą".
[16] Nes Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris Jį tiki,

5 Apd 2,38
6 1 Kor 15,50
8 Ekl 11,5
9 Jn 6,52.60
11 Mt 11,27; Jn 3,32; Jn 8,14
13 Ef 4,9
14 Sk 21,9; Jn 8,28; Jn 12,34; Jn 19,18
15 Jn 3,36; Jn 6,47
16 Iz 9,6; Rom 5,8
17 Lk 9,56
18 Jn 5,24; Jn 6,40.47; Jn 20,31
19 Jn 1,4; Jn 1,9-11
20 Ef 5,11.13
21 1 Kor 15,10
22 Jn 4,1.2
23 1 Sam 9,4; Mt 3,5.6
24 Mt 4,12; Mt 14,3
26 Mk 2,2; Mk 3,10; Mk 5,24; Jn 1,7.15.27.34
27 1 Kor 3,5.6; 1 Kor 4,7
28 Mal 3,1; Jn 1,19-27
29 Gg 5,1; 2 Kor 11,2

nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą.
[17] Dievas gi nesiuntė savo Sūnaus į pasaulį, kad Jis pasaulį pasmerktų, bet kad pasaulis per Jį būtų išgelbėtas.
[18] Kas Jį tiki, tas neteisiamas, o kas netiki, jau yra pasmerktas už tai, kad netiki viengimio Dievo Sūnaus vardo.
[19] O teismo nuosprendis yra toks: šviesa atėjo į pasaulį, bet žmonės labiau pamilo tamsą nei šviesą, nes jų darbai buvo pikti.
[20] Kiekvienas, kuris daro bloga, neapkenčia šviesos ir neina į šviesą, kad jo darbai nebūtų atskleisti.
[21] O kas vykdo tiesą, tas eina į šviesą, kad pasirodytų, jog jo darbai atlikti Dieve.
[22] Paskui Jėzus su savo mokiniais atėjo į Judėjos kraštą ir, ten su jais būdamas, krikštijo.
[23] Taip pat ir Jonas krikštijo Enone, netoli Salimo, nes ten buvo daug vandens ir žmonės ten ateidavo ir buvo krikštijami.
[24] Tada Jonas dar nebuvo įmestas į kalėjimą.
[25] Tarp Jono mokinių ir vieno žydo kilo ginčas dėl apsivalymo.
[26] Tad jie atėjo pas Joną ir pranešė: "Rabi, Tas kuris buvo su tavimi anapus Jordano, apie kurį tu paliudijai, – štai Jis krikštija, ir visi eina pas Jį".
[27] Jonas atsakė: "Žmogus nieko negali pasiimti, jeigu jam neduota iš dangaus.
[28] Jūs patys galite man paliudyti, jog sakiau: aš ne Kristus! Aš siųstas būti tik Jo pirmtaku.
[29] Kas turi sužadėtinę, tas sužadėtinis, o sužadėtinio bičiulis, kuris šalia stovi ir jį girdi, džiaug-

te džiaugiasi jaunikio balsu. Todėl šiam mano džiaugsmui jau nieko netrūksta.
[30] Jis turi augti, o aš – mažėti".
[31] Kas iš aukštybių ateina, Tas už visus viršesnis, o kas iš žemės, – žemiškas yra ir žemiškai kalba. Kas iš dangaus ateina, Tas už visus viršesnis.
[32] Jis liudija, ką matė ir girdėjo, tik niekas Jo liudijimo nepriima.
[33] O kas Jo liudijimą priima, tas pripažįsta, jog Dievas teisus,
[34] juk ką Dievas yra siuntęs, Tas kalba Dievo žodžius, nes Dievas teikia Dvasią be saiko.
[35] Tėvas myli Sūnų ir visa yra atidavęs į Jo rankas.
[36] Kas tiki Sūnų, turi amžinąjį gyvenimą, o kas netiki Sūnumi – gyvenimo nematys: ant jo pasilieka Dievo rūstybė.

4 Viešpats, sužinojęs, kad fariziejai išgirdo, jog Jo mokinių skaičius labiau auga negu Jono ir Jis gausiau krikštija
[2] (nors pats Jėzus nekrikštydavo, tik Jo mokiniai),
[3] paliko Judėją ir vėl išėjo į Galilėją.
[4] Jam reikėjo eiti per Samariją.
[5] Taigi Jis užsuko į Samarijos miestą, vadinamą Sicharu, netoli nuo lauko, kurį Jokūbas buvo davęs savo sūnui Juozapui.
[6] Tenai buvo Jokūbo šulinys. Nuvargęs iš kelionės, Jėzus atsisėdo prie šulinio. Buvo apie šeštą valandą.
[7] Viena samarietė moteris atėjo semtis vandens. Jėzus ją paprašė: "Duok man gerti".
[8] (Tuo tarpu Jo mokiniai buvo nuėję į miestą nusipirkti maisto.)
[9] Samarietė atsakė: "Kaip Tu, būdamas žydas, prašai mane, samarietę, gerti?" (Mat žydai nebendrauja su samariečiais.)
[10] Jėzus jai tarė: "Jei tu pažintum Dievo dovaną ir kas yra Tas, kuris tave prašo: 'Duok man gerti', pati būtum Jį prašiusi, ir Jis tau būtų davęs gyvojo vandens!"
[11] Moteris atsiliepė: "Viešpatie, bet Tu neturi kuo pasemti, o šulinys gilus. Iš kur Tu imsi gyvojo vandens?
[12] Argi Tu didesnis už mūsų tėvą Jokūbą, kuris tą šulinį mums paliko ir pats iš jo gėrė, ir jo vaikai, ir gyvuliai?"
[13] Jėzus atsakė: "Kiekvienas, kas geria šitą vandenį, ir vėl trokš.
[14] O kas gers vandenį, kurį Aš jam duosiu, tas nebetrokš per amžius, ir vanduo, kurį jam duosiu, taps jame versme vandens, trykštančio į amžinąjį gyvenimą".
[15] Tada moteris Jam tarė: "Viešpatie, duok man to vandens, kad aš nebetrokščiau ir nebevaikščiočiau jo semtis čionai".
[16] Jėzus atsiliepė: "Eik, pakviesk savo vyrą ir sugrįžk čia".
[17] Moteris atsakė: "Aš neturiu vyro". Jėzus jai tarė: "Gerai pasakei: 'Neturiu vyro',
[18] nes esi turėjusi penkis vyrus, ir tas, kurį dabar turi, nėra tavo vyras. Čia tu tiesą pasakei".
[19] Moteris atsiliepė: "Aš matau, Viešpatie, jog Tu esi pranašas.
[20] Mūsų tėvai garbino ant šito kalno, o jūs sakote, kad Jeruzalė esanti vieta, kur reikia garbinti".
[21] Jėzus atsakė: "Moterie, tikėk manimi, jog ateina valanda, kada garbinsite Tėvą ne ant šio kalno ir ne Jeruzalėje.

30 Iz 9,7
31 Mt 28,18; Jn 3,13; Jn 6,33; Jn 8,23; 1 Kor 15,47
32 Jn 3,11; Jn 15,15
33 1 Jn 5,10
34 Jn 1,16; Jn 7,16
35 Hbr 2,8
36 Jn 3,16.17; Jn 6,47; Rom 1,18

4 SKYRIUS
1 Jn 3,22.26
5 Pr 33,19; Pr 48,22; Joz 24,32
9 2 Kar 17,24; Mt 10,5.6; Lk 9,52; Lk 10,33; Lk 17,16; Jn 8,48; Apd 10,28
10 Iz 12,3; Iz 44,3; Jer 2,13; Zch 13,1; Zch 14,8; Jn 7,38; Rom 5,15
14 Jn 6,35.58; Jn 7,37.38
15 Jn 6,34.35; Jn 17,2.3; Rom 6,23; 1 Jn 5,20
19 Mt 21,11; Lk 7,16.39; Lk 24,19; Jn 6,14; Jn 7,40; Jn 9,17
20 Pr 12,6-8; Pr 33,18.20; Įst 12,5.11; Ts 9,7; 1 Kar 9,3; 2 Krn 7,12; Ps 122,1-9
21 Mal 1,11; 1 Tim 2,8

[22] Jūs garbinate, ko nepažįstate, o mes garbiname, ką pažįstame, nes išgelbėjimas – iš žydų.
[23] Bet ateina valanda, – jau dabar ji yra, – kai tikrieji garbintojai garbins Tėvą dvasioje ir tiesoje, nes Tėvas tokių Jo garbintojų ieško.
[24] Dievas yra Dvasia, ir Jį garbinantys turi garbinti dvasioje ir tiesoje".
[25] Moteris Jam sako: "Žinau, jog ateina Mesijas (tai yra Kristus). Atėjęs Jis mums viską paskelbs".
[26] Jėzus jai tarė: "Tai Aš, kuris su tavimi kalbu!"
[27] Tuo metu sugrįžo Jo mokiniai ir nustebo, kad Jis kalbėjo su moterimi. Vis dėlto nė vienas nepaklausė: "Ko iš jos nori?" arba: "Apie ką su ja kalbi?"
[28] O moteris, palikusi ąsotį, nubėgo į miestą ir apskelbė žmonėms:
[29] "Eikite pažiūrėti žmogaus, kuris pasakė man viską, ką esu padariusi. Ar tik Jis nebus Kristus?"
[30] Ir žmonės iš miesto ėjo pas Jį.
[31] Tuo tarpu mokiniai ragino Jį, sakydami: "Rabi, valgyk!"
[32] O Jis jiems tarė: "Aš turiu valgyti maisto, kurio jūs nežinote".
[33] Tada mokiniai pradėjo vienas kitą klausinėti: "Nejaugi kas atnešė Jam valgyti?"
[34] Bet Jėzus tarė: "Mano maistas – vykdyti valią To, kuris mane siuntė, ir baigti Jo darbą.
[35] Argi jūs nesakote: 'Dar keturi mėnesiai, ir ateis pjūtis'? Štai sakau jums: pakelkite akis ir pažiūrėkite į laukus – jie jau boluoja ir prinokę pjūčiai.
[36] Jau pjovėjas uždarbį gauna ir renka vaisių amžinajam gyvenimui, kad kartu džiaugtųsi ir sėjėjas, ir pjovėjas.

22 2 Kar 17,28-41; Iz 2,3; Lk 24,47; Rom 3,1; Rom 9,4.5
23 Mt 18,20; Jn 1,17; Fil 3,3; Hbr 13,10-14
24 2 Kor 2,17
25 Įst 18,15; Jn 4,29.39
26 Dan 9,25; Mt 26,63.64; Mk 14,61.62
29 Jn 4,25
34 Job 23,12; Ps 40,7.8; Jn 6,38; Jn 17,4; Jn 19,30; Hbr 10,9
35 Pr 8,22; Mt 9,37; Lk 10,2
36 Dan 12,3; Rom 6,22; 1 Tes 2,19
37 1 Kor 3,5-9
38 Jer 44,4; 1 Pt 1,12
39 Jn 4,29
41 Lk 4,32; Jn 6,63
42 Jn 17,8; 1 Jn 4,14
44 Mt 13,57
45 Įst 16,16; Jn 2,13.23; Jn 3,2
46 Jn 2,1.11
48 1 Kor 1,22

[37] Čia teisingai priežodis sako: 'Vienas pasėja, kitas nupjauna'.
[38] Aš pasiunčiau jus nuimti derliaus, į kurį jūs neįdėjote darbo. Kiti pasidarbavo, o jūs įstojote į jų darbą".
[39] Daug samariečių iš ano miesto įtikėjo Jėzų dėl moters žodžių: "Jis man pasakė viską, ką esu padariusi".
[40] Atėję samariečiai prašė Jį pasilikti pas juos, ir Jis ten pasiliko dvi dienas.
[41] Ir dar daug žmonių įtikėjo dėl Jo žodžių.
[42] O moteriai jie pasakė: "Dabar tikime ne dėl tavo šnekos. Mes patys išgirdome ir žinome, kad Jis iš tiesų yra Kristus, pasaulio Gelbėtojas".
[43] Po dviejų dienų Jis išvyko iš ten į Galilėją.
[44] Pats Jėzus buvo paliudijęs: "Pranašas negerbiamas savo tėviškėje".
[45] Kai Jis pasiekė Galilėją, galilėjiečiai priėmė Jį, nes buvo matę visa, ką Jis padarė per šventę Jeruzalėje; mat ir jie buvo nukeliavę į tą šventę.
[46] Taigi Jėzus vėl atėjo į Galilėjos Kaną, kur buvo pavertęs vandenį vynu. Kafarnaume buvo vienas karaliaus valdininkas, kurio sūnus sirgo.
[47] Išgirdęs, jog Jėzus iš Judėjos sugrįžo į Galilėją, jis atėjo pas Jį ir maldavo ateiti ir išgydyti jo sūnų, kuris buvo prie mirties.
[48] Tuomet Jėzus jam atsakė: "Kol nepamatysite ženklų ir stebuklų, niekaip netikėsite".
[49] Karaliaus valdininkas prašė: "Viešpatie, ateik, kol mano vaikas dar nenumirė".

[50] Jėzus jam tarė: "Eik, tavo sūnus gyvas!" Žmogus patikėjo Jėzaus jam pasakytu žodžiu ir išėjo.
[51] Pareinantį pasitiko Jį tarnai ir pranešė: "Tavo vaikas gyvas".
[52] Jis paklausė, kurią valandą jam pasidarė geriau. Jie atsakė: "Vakar septintą valandą dingo jam karštis".
[53] Taip tėvas patyrė, kad tai buvo ta valanda, kada Jėzus pasakė jam: "Tavo sūnus gyvas". Ir įtikėjo jis pats bei visi jo namai.
[54] Tai buvo antras stebuklas, kurį Jėzus padarė, sugrįžęs iš Judėjos į Galilėją.

5 Kiek vėliau buvo žydų šventė, ir Jėzus nukeliavo į Jeruzalę.
[2] Jeruzalėje, prie Avių vartų, yra maudyklė, žydiškai vadinama Betezda, turinti penkias stogines.
[3] Jose gulėdavo daugybė ligonių – aklų, luošų, paralyžiuotų, kurie laukė vandens sujudant.
[4] Mat kartkartėmis maudyklėn nusileisdavo angelas ir sujudindavo vandenį. Kas, vandeniui pajudėjus, pirmas įlipdavo į tvenkinį, pagydavo, kad ir kokia liga sirgdavo.
[5] Ten buvo vienas žmogus, išsirgęs trisdešimt aštuonerius metus.
[6] Pamatęs jį gulintį ir sužinojęs jį labai seniai sergant, Jėzus paklausė: "Ar nori pasveikti?"
[7] Ligonis Jam atsakė: "Viešpatie, aš neturiu žmogaus, kuris, vandeniui sujudėjus, mane įkeltų į tvenkinį. O kol pats einu, kitas įlipa greičiau už mane".
[8] Jėzus jam tarė: "Kelkis, imk savo gultą ir vaikščiok!"
[9] Žmogus bematant išgijo, pasiėmė gultą ir pradėjo vaikščioti. O toji diena buvo sabatas.
[10] Todėl žydai sakė išgydytajam: "Šiandien sabatas, tau negalima nešti gulto".
[11] Jis jiems atsakė: "Tas, kuris mane išgydė, man liepė: 'Imk savo gultą ir vaikščiok!' "
[12] Jie klausinėjo: "O kas Tas žmogus, kuris tau liepė: 'Imk savo gultą ir vaikščiok'?"
[13] Išgydytasis nežinojo, kas Jis, kadangi Jėzus pasitraukė, miniai susirinkus toje vietoje.
[14] Vėliau Jėzus jį sutiko šventykloje ir tarė: "Štai tu esi pasveikęs. Daugiau nebenusidėk, kad neatsitiktų tau kas blogesnio!"
[15] Žmogus nuėjo ir pranešė žydams, kad jį išgydė Jėzus.
[16] Žydai dėl to persekiojo Jėzų ir norėjo Jį nužudyti, kad Jis taip darė per sabatą.
[17] O Jėzus jiems atsakė: "Mano Tėvas darbuojasi lig šiolei, ir Aš darbuojuosi".
[18] Dėl to žydai dar labiau ieškojo progos Jį nužudyti, nes Jis ne tik laužė sabatą, bet ir vadino Dievą savo Tėvu, lygindamas save su Dievu.
[19] Jėzus jiems atsakė: "Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: Sūnus nieko negali daryti iš savęs, o vien tai, ką mato darant Tėvą; nes ką Jisai daro, lygiai daro ir Sūnus.
[20] Nes Tėvas myli Sūnų ir rodo Jam visa, ką pats daro. Ir Jam parodys dalykų, dar didesnių už šituos, kad jūs stebėsitės.
[21] Kaip Tėvas prikelia numirusius ir juos atgaivina, taip ir Sūnus grąžina gyvybę, kam nori.
[22] Ir Tėvas nieko neteisia, bet visą teismą pavedė Sūnui,

5 SKYRIUS
1 Įst 16,16; Jn 2,13
2 Neh 3,1.32; Neh 12,39
8 Lk 5,24
9 Jn 9,14
10 Jer 17,21.22
13 Lk 13,14; Lk 22,51
14 Jn 8,11
16 Jn 8,37; Jn 10,39
17 Jn 9,4; Jn 17,4
18 Jn 7,1.19; Jn 10,30
19 Jn 5,30; Jn 6,38; Jn 8,28; Jn 12,49; Jn 14,10
20 Mt 3,17; Mt 11,27
21 Jn 11,25
22 Apd 17,31

[23] kad visi gerbtų Sūnų, kaip gerbia Tėvą. Kas negerbia Sūnaus, tas negerbia Jį siuntusio Tėvo.
[24] Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas mano žodžių klauso ir mane atsiuntusį tiki, tas turi amžinąjį gyvenimą ir nepateks į teismą, nes iš mirties yra perėjęs į gyvenimą.
[25] Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: ateina valanda, – ir dabar jau yra, – kada mirusieji išgirs Dievo Sūnaus balsą, ir kurie išgirs, tie atgis.
[26] Nes kaip Tėvas turi gyvybę pats savyje, taip davė ir Sūnui turėti gyvybę pačiam savyje,
[27] ir taip pat suteikė Jam valdžią teisti, nes Jis – Žmogaus Sūnus.
[28] Nesistebėkite tuo, nes ateina valanda, kai visi, esantys kapuose, išgirs Jo balsą.
[29] Ir tie, kurie darė gera, išeis gyvenimo prisikėlimui, o kurie darė bloga – teismo prisikėlimui.
[30] Iš savęs Aš nieko negaliu daryti. Aš teisiu, kaip girdžiu, ir mano teismas teisingas, nes Aš ieškau ne savo valios, bet valios Tėvo, kuris mane siuntė".
[31] "Jei Aš pats apie save liudiju, mano liudijimas nėra tikras.
[32] Bet apie mane liudija kitas, ir Aš žinau, kad Jo liudijimas, kuriuo Jis liudija apie mane, yra tikras.
[33] Jūs buvote nusiuntę pas Joną, ir jis paliudijo tiesą.
[34] Aš neieškau žmogaus liudijimo, bet šitai kalbu tam, kad būtumėte išgelbėti.
[35] Jonas buvo degantis ir šviečiantis žiburys, tačiau jūs panorėjote tik valandėlę jo šviesa pasidžiaugti.
[36] O Aš turiu aukštesnį liudijimą negu Jono: tie darbai, kuriuos man skyrė nuveikti Tėvas, – patys darbai, kuriuos Aš darau, – liudija apie mane, kad mane siuntė Tėvas.
[37] Ir mane pasiuntęs Tėvas pats paliudijo apie mane. Bet jūs niekad nesate girdėję Jo balso, nei regėję Jo pavidalo,
[38] ir neturite Jo žodžio, jumyse pasiliekančio, nes netikite Tuo, kurį Jis siuntė.
[39] Jūs tyrinėjate Raštus, nes manote juose turį amžinąjį gyvenimą. O Raštai liudija apie mane,
[40] bet jūs nenorite ateiti pas mane, kad turėtumėte gyvenimą".
[41] "Šlovės iš žmonių Aš nepriimu.
[42] Aš žinau, kad neturite savyje Dievo meilės.
[43] Aš atėjau savo Tėvo vardu, o jūs manęs nepriimate. Jei kitas ateitų savo vardu, tą jūs priimtumėte.
[44] Kaipgi jūs galite tikėti, jeigu vienas iš kito priimate šlovę, o tos šlovės, kuri iš vieno Dievo ateina, neieškote?
[45] Nemanykite, kad Aš jus kaltinsiu Tėvui! Jūsų kaltintojas yra Mozė, į kurį esate savo viltis sudėję.
[46] Jeigu jūs tikėtumėte Moze, tai tikėtumėte ir manimi, nes jis rašė apie mane.
[47] Bet jeigu jūs netikite jo raštais, kaipgi patikėsite mano žodžiais?!"

6 Paskui Jėzus nuvyko į kitą pusę Galilėjos, arba Tiberiados, ežero.
[2] Jį lydėjo gausi minia, nes žmonės matė stebuklus, kuriuos Jis darė ligoniams.

23 1 Jn 2,23
24 Jn 3,16.18; Jn 6,47; 1 Jn 3,14
25 Kol 2,13
26 Ps 36,9; 1 Kor 15,45
27 Dan 7,13; Apd 10,42; Apd 17,31
28 1 Tes 4,15-17
29 Iz 26,19; Dan 12,2
30 Mt 26,39; Jn 5,19
31 Jn 8,14
32 Mt 3,17
33 Jn 1,15.19.27.32
35 Mk 6,20; 2 Pt 1,19
36 Jn 3,2; Jn 9,16; Jn 10,25; Jn 10,38; Jn 17,4; 1 Jn 5,9
37 Mt 3,17; 1 Jn 4,12
39 Iz 8,20; Iz 34,16; Lk 24,27
40 Jn 1,11; Jn 3,19
41 1 Tes 2,6
44 Jn 12,43; Rom 2,29
45 Rom 2,12
46 Įst 18,15.18
47 Lk 16,29.31

6 SKYRIUS
1 Mk 6,32; Jn 6,23; Jn 21,1
2 Mt 4,23; Mt 8,16; Mt 9,35; Mt 14,36; Mt 15,30; Mt 19,2

[3] Jėzus užkopė į kalną ir ten atsisėdo su savo mokiniais.
[4] Artėjo žydų šventė Pascha.
[5] Pakėlęs akis ir pamatęs, kokia didelė minia pas Jį atėjusi, Jėzus paklausė Pilypą: "Kur pirksime duonos jiems pavalgydinti?"
[6] Jis klausė, mėgindamas jį, nes pats žinojo, ką darysiąs.
[7] Pilypas Jam atsakė: "Už du šimtus denarų duonos neužteks, kad kiekvienas gautų bent gabalėlį".
[8] Vienas iš mokinių, Simono Petro brolis Andriejus, Jam pasakė:
[9] "Čia yra vienas berniukas, kuris turi penkis miežinės duonos kepalus ir dvi žuveles. Bet ką tai reiškia tokiai daugybei!"
[10] Jėzus tarė: "Susodinkite žmones!" Toje vietoje buvo daug žolės. Taigi jie susėdo, iš viso kokie penki tūkstančiai vyrų.
[11] Tada Jėzus paėmė duoną ir padėkojęs išdalino mokiniams, o mokiniai ten sėdintiems; taip pat ir žuvis, kiek kas norėjo.
[12] Kai žmonės pasisotino, Jis pasakė savo mokiniams: "Surinkite trupinius, kad niekas nepražūtų".
[13] Taigi jie surinko ir iš penkių miežinės duonos kepalų pripylė dvylika pintinių trupinių, kurie buvo atlikę nuo valgiusiųjų.
[14] Pamatę Jėzaus padarytą stebuklą, žmonės sakė: "Jis tikrai yra Tas pranašas, kuris turi ateiti į pasaulį".
[15] O Jėzus, supratęs, kad jie ruošiasi pasigriebti Jį ir paskelbti karaliumi, vėl pasitraukė pats vienas į kalną.
[16] Atėjus vakarui, Jo mokiniai nusileido prie ežero,
[17] sulipo į valtį ir išplaukė į kitą pusę ežero, į Kafarnaumą. Jau sutemo, o Jėzus vis dar nebuvo grįžęs pas juos.
[18] Ežeras bangavo, nes pūtė smarkus vėjas.
[19] Nusiyrę apie dvidešimt penkias–trisdešimt stadijų, jie pamatė Jėzų, einantį ežeru ir besiartinantį prie valties. Jie išsigando.
[20] O Jis jiems tarė: "Tai Aš, nebijokite!"
[21] Jie norėjo Jį paimti į valtį, bet valtis netrukus priartėjo prie kranto, į kurį jie yrėsi.
[22] Kitą dieną minia, buvusi anoje pusėje, pamatė, kad ten nebuvo kitos valties, tik ta, į kurią įlipo Jo mokiniai. O Jėzus su jais neįlipo, ir šie išplaukė vieni.
[23] Iš Tiberiados atplaukė kitų valčių netoli tos vietos, kur žmonės buvo valgę duonos, Viešpačiui padėkojus.
[24] Pamatę, kad čia nėra nei Jėzaus, nei Jo mokinių, žmonės lipo į valtis ir plaukė į Kafarnaumą, ieškodami Jėzaus.
[25] Suradę Jį kitoje ežero pusėje, jie klausinėjo: "Rabi, kada čia atvykai?"
[26] Jėzus, atsakydamas jiems, tarė: "Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs ieškote manęs ne todėl, kad matėte ženklų, bet kad prisivalgėte duonos lig soties.
[27] Darbuokitės ne dėl žūvančio maisto, bet dėl išliekančio amžinajam gyvenimui! Jį duos jums Žmogaus Sūnus, nes Tėvas–Dievas Jį savo antspaudu yra pažymėjęs".
[28] Jie paklausė: "Ką mums daryti, kad vykdytume Dievo darbus?"
[29] Jėzus atsakė: "Tai yra Dievo darbas: tikėkite Tą, kurį Jis siuntė".

- **4** Įst 16,1
- **5** Mt 14,14; Jn 1,43
- **7** Sk 11,21.22
- **8** Jn 1,40
- **9** 2 Kar 4,43
- **14** Pr 49,10
- **15** Jn 18,36
- **16** Mt 14,23
- **19** Mt 17,6
- **20** Iz 43,1.2
- **24** Lk 4,42
- **27** Mt 6,19; Jn 4,14; Apd 2,22
- **29** 1 Jn 3,23

[30] Tada jie klausė: "Kokį padarysi ženklą, kad pamatytume ir Tave įtikėtume? Ką nuveiksi?
[31] Mūsų tėvai dykumoje valgė maną, kaip parašyta: 'Jis davė jiems valgyti duonos iš dangaus' ".
[32] Tuomet Jėzus jiems tarė: "Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: ne Mozė davė jums duonos iš dangaus, bet mano Tėvas duoda jums iš dangaus tikrosios duonos.
[33] Nes Dievo duona yra Tas, kuris nužengia iš dangaus ir duoda pasauliui gyvybę".
[34] Tada jie tarė Jam: "Viešpatie, duok visuomet mums tos duonos!"
[35] Jėzus atsakė: "Aš esu gyvenimo duona! Kas ateina pas mane, niekuomet nebealks, ir kas tiki mane, niekuomet nebetrokš.
[36] Bet Aš jums sakiau: jūs mane matėte, ir netikite.
[37] Visi, kuriuos man duoda Tėvas, ateis pas mane, ir ateinančio pas mane Aš neišvarysiu lauk,
[38] nes Aš nužengiau iš dangaus vykdyti ne savo valios, bet valios To, kuris mane siuntė.
[39] O mane siuntusio Tėvo valia, – kad nepražudyčiau nė vieno iš tų, kuriuos Jis man davė, bet kad prikelčiau juos paskutiniąją dieną.
[40] Tokia mano Siuntėjo valia, kad kiekvienas, kuris regi Sūnų ir tiki Jį, turėtų amžinąjį gyvenimą; ir Aš jį prikelsiu paskutiniąją dieną".
[41] Tada žydai ėmė murmėti prieš Jį dėl to, kad Jis pasakė: "Aš duona, nužengusi iš dangaus".
[42] Jie sakė: "Argi Jis ne Jėzus, Juozapo sūnus?! Argi nepažįstame Jo tėvo ir motinos? Tad kodėl Jis sako: 'Aš nužengiau iš dangaus'?"

30 Mt 12,38; Mt 16,1
31 Iš 16,4.15; Iš 16,15; Neh 9,15; Ps 78,24
32 Jn 3,13.16
34 Jn 4,15
35 Iz 55,1.2; Jn 4,14; Jn 6,48.58; Jn 7,37
36 Jn 6,26.64; Jn 10,26; Jn 15,24
37 Jn 6,45; 2 Tim 2,19
38 Mt 26,39; Jn 4,34
39 Jn 10,28; Jn 17,12; Jn 18,9
40 Jn 3,15.16; Jn 4,14; Jn 6,27.47.54
42 Mt 13,55
44 Gg 1,4; Fil 2,12.13
45 Iz 54,13; Jn 6,37
46 Mt 11,27; Jn 1,18
47 Jn 3,16.18
48 Jn 6,33.35
49 Jn 6,31.58
50 Jn 6,51.58
51 Jn 3,13; Hbr 10,5
52 Jn 7,43; Jn 9,16; Jn 10,19
53 Mt 26,26
54 Jn 4,14; Jn 6,27.40
56 1 Jn 3,24; 1 Jn 4,15.16

[43] Jėzus jiems atsakė: "Nemurmėkite tarpusavyje!
[44] Niekas negali ateiti pas mane, jei mane siuntęs Tėvas jo nepatraukia; ir tą Aš prikelsiu paskutiniąją dieną.
[45] Pranašų parašyta: 'Ir visi bus mokomi Dievo'. Todėl, kas išgirdo iš Tėvo ir pasimokė, ateina pas mane.
[46] Bet tai nereiškia, jog kas nors būtų Tėvą regėjęs; tiktai Tas, kuris iš Dievo yra, Jis matė Tėvą.
[47] Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas tiki mane, tas turi amžinąjį gyvenimą.
[48] Aš esu gyvenimo duona.
[49] Jūsų tėvai dykumoje valgė maną ir mirė.
[50] O ši duona yra nužengusi iš dangaus, kad, kas ją valgys, nemirtų.
[51] Aš esu gyvoji duona, nužengusi iš dangaus. Kas valgo šitos duonos – gyvens per amžius. Duona, kurią Aš duosiu, yra mano kūnas, kurį Aš atiduosiu už pasaulio gyvybę".
[52] Tada žydai ėmė tarp savęs ginčytis ir klausinėti: "Kaip Jis gali duoti mums valgyti savo kūną?!"
[53] O Jėzus jiems kalbėjo: "Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei nevalgysite Žmogaus Sūnaus kūno ir negersite Jo kraujo, neturėsite savyje gyvybės!
[54] Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas turi amžinąjį gyvenimą, ir Aš jį prikelsiu paskutiniąją dieną.
[55] Nes mano kūnas tikrai yra valgis, ir mano kraujas tikrai yra gėrimas.
[56] Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje, ir Aš jame.

[57] Kaip mane siuntė gyvasis Tėvas ir Aš gyvenu per Tėvą, taip ir tas, kuris mane valgo, gyvens per mane.
[58] Štai duona, nužengusi iš dangaus, – ne taip, kaip jūsų tėvai valgė maną ir mirė. Kas valgo šią duoną – gyvens per amžius".
[59] Visa tai Jis paskelbė, mokydamas sinagogoje, Kafarnaume.
[60] Tai išgirdę, daugelis Jo mokinių sakė: "Kieti šie žodžiai, kas gali jų klausytis!"
[61] Jėzus, žinodamas, kad mokiniai dėl to murma, paklausė: "Jus tai piktina?
[62] O kas būtų, jei pamatytumėte Žmogaus Sūnų, pakylantį ten, kur Jis buvo pirmiau?!
[63] Dvasia teikia gyvybę, o kūnas nieko neduoda. Žodžiai, kuriuos jums kalbu, yra dvasia ir gyvenimas.
[64] Bet kai kurie iš jūsų netiki". Jėzus iš pat pradžių žinojo, kas netiki ir kas Jį išduos.
[65] Ir Jis sakė: "Štai kodėl Aš jums sakiau: niekas negali ateiti pas mane, jeigu jam nėra duota mano Tėvo".
[66] Nuo to laiko daug Jo mokinių pasitraukė ir daugiau su Juo nebevaikščiojo.
[67] Tada Jėzus paklausė dvylika: "Gal ir jūs norite pasitraukti?"
[68] Simonas Petras atsakė: "Viešpatie, pas ką mes eisime?! Tu turi amžinojo gyvenimo žodžius.
[69] Mes įtikėjome ir pažinome, kad Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus".
[70] Jėzus jiems atsakė: "Argi Aš neišsirinkau jūsų, dvylikos? Tačiau tarp jūsų vienas yra velnias".
[71] Jis kalbėjo apie Judą, Simono Iskarijoto sūnų. Šis, vienas iš dvylikos, turėjo Jį išduoti.

7 Tada Jėzus vaikščiojo po Galilėją. Jis nenorėjo eiti Judėjon, nes žydai ieškojo progos Jį nužudyti.
[2] Artėjo žydų Palapinių šventė.
[3] Jo broliai Jam kalbėjo: "Keliauk iš čia į Judėją, kad ir Tavo mokiniai pamatytų, kokius darbus darai.
[4] Juk, norėdamas iškilti viešumon, niekas neveikia slapčiomis. Jei darai tokius darbus, parodyk save pasauliui".
[5] (Mat netgi Jo broliai Juo netikėjo.)
[6] Jėzus jiems atsakė: "Mano laikas dar neatėjo, o jums laikas visada tinkamas.
[7] Pasaulis negali jūsų nekęsti, o manęs jis nekenčia, nes Aš liudiju, kad jo darbai pikti.
[8] Jūs eikite į iškilmes. Aš į šitą šventę neisiu, nes mano laikas dar neatėjo".
[9] Tai jiems pasakęs, Jis pasiliko Galilėjoje.
[10] Bet kai Jo broliai iškeliavo į šventę, tada ir Jis išėjo, bet ne viešai, o tarsi slapčiomis.
[11] Tuo tarpu iškilmėse žydai Jo ieškojo, klausinėdami: "O kur Tas?"
[12] Apie Jį taip pat ėjo kalbos miniose. Vieni sakė: "Jis geras!" Kiti neigė: "Visai ne. Jis tik klaidina žmones".
[13] Tačiau nė vienas apie Jį viešai nekalbėjo, nes bijojo žydų.
[14] Šventei įpusėjus, Jėzus atėjo į šventyklą ir ėmė mokyti.
[15] Žydai stebėjosi ir sakė: "Iš kur Jis žino raštą, visai nesimokęs?"
[16] Jėzus jiems atsakė: "Mano

58 Iš 16,14-35; Jn 6,49-51
60 Jn 6,66
62 Apd 1,9; Apd 2,32.33
63 Jn 3,6; Jn 6,68; Jn 14,24; 2 Kor 3,6
64 Jn 2,24.25; Jn 6,36; Jn 13,11
65 Jn 6,37.44.45
66 Lk 9,62
68 Apd 5,20
69 Lk 9,20
70 Lk 6,13; Jn 13,27
71 Mt 26,14-16; Jn 12,4; Jn 13,2.26

7 SKYRIUS
1 Jn 5,18; Jn 7,19.25; Jn 8,37.40
2 Kun 23,34
3 Mt 12,46
5 Ps 69,8; Mk 3,21
6 Jn 2,4; Jn 8,20
7 Jn 3,19; Jn 15,19
8 Jn 8,20
11 Jn 11,56
12 Lk 7,16; Jn 9,16; Jn 10,19
13 Jn 9,22; Jn 12,42; Jn 19,38
14 Mk 6,34
15 Mt 13,54

mokslas ne iš manęs, bet iš To, kuris mane siuntė.
[17] Kas nori vykdyti Jo valią, supras, ar tas mokymas iš Dievo, ar Aš kalbu iš savęs.
[18] Kas iš savęs kalba, ieško sau šlovės. O kuris ieško Jo siuntėjo šlovės, Tas teisus, ir nėra Jame neteisybės".
[19] "Argi Mozė nedavė jums Įstatymo? Tačiau niekas iš jūsų Įstatymo nesilaiko. Kodėl gi norite mane nužudyti?"
[20] Žmonės atsiliepė: "Tu turi demoną! Kas gi nori tave nužudyti?"
[21] Jėzus jiems atsakė: "Aš padariau tik vieną darbą, ir jūs visi nustebote.
[22] Mozė jums davė apipjaustymą, – nors jis kilęs ne iš Mozės, bet iš protėvių, – ir jūs apipjaustote žmogų per sabatą.
[23] Jei žmogus apipjaustomas sabato dieną, kad nebūtų sulaužytas Mozės Įstatymas, tai kodėl pykstate ant manęs, kad Aš visą žmogų pagydžiau per sabatą?
[24] Tad neteiskite pagal išorę, bet teiskite teisingai".
[25] Kai kurie Jeruzalės gyventojai klausinėjo: "Ar tik ne šitą nori nužudyti?
[26] Štai Jis viešai kalba, ir niekas Jam nieko nesako. Gal vyresnybė įsitikino, jog Jis iš tiesų Kristus?
[27] Tačiau mes žinome, iš kur šis yra. O kai ateis Kristus, niekas nežinos, iš kur Jis".
[28] Tuomet Jėzus, mokydamas šventykloje, šaukė: "Jūs pažįstate mane ir žinote, iš kur Aš. Ne pats nuo savęs Aš atėjau, bet teisingas yra Tas, kuris mane siuntė, o jūs Jo nepažįstate.

16 Jn 3,11
17 Jn 3,21; Jn 8,43
18 Jn 5,41; Jn 8,50; 2 Kor 5,21
19 Įst 33,4; Mt 12,14
20 Jn 8,48.52
22 Pr 17,9-14; Kun 12,3
23 Jn 5,8.9.16
24 Pat 24,23
25 Mt 21,38; Mt 26,4
26 Jn 7,48
27 Lk 4,22
28 Jn 1,18; Jn 5,43; Jn 8,14; Jn 8,55; Rom 3,4
29 Mt 11,27
30 Mk 11,18; Jn 7,32.44; Jn 8,20; Jn 10,39
31 Mt 12,23
33 Jn 13,33; 1 Pt 3,22
34 Oz 5,6; Mt 5,20
35 Jok 1,1
37 Kun 23,36; Iz 55,1
38 Įst 18,15; Iz 12,3; Iz 43,20; Iz 44,3; Iz 55,1
39 Iz 44,3; Jn 12,16; Jn 13,31; Jn 17,5
40 Įst 18,15.18
41 Jn 4,42; Jn 6,69

[29] Aš Jį pažįstu, nes Aš esu iš Jo, ir Jis mane pasiuntė".
[30] Tada jie norėjo Jėzų suimti, bet nė vienas nepakėlė prieš Jį rankos, nes dar nebuvo atėjusi Jo valanda.
[31] Bet daugelis iš minios įtikėjo Jį ir kalbėjo: "Argi atėjęs Kristus padarytų daugiau ženklų, kaip kad šis yra padaręs?"
[32] Fariziejai išgirdo žmones šitaip kalbant apie Jį, ir aukštieji kunigai bei fariziejai pasiuntė sargybinius Jį suimti.
[33] Tuomet Jėzus jiems pasakė: "Dar trumpą laiką būsiu su jumis. Paskui iškeliausiu pas Tą, kuris mane siuntė.
[34] Jūs manęs ieškosite ir nerasite; ir ten, kur Aš būsiu, jūs negalėsite nueiti".
[35] Tuomet žydai ėmė kalbėtis tarp savęs: "Kurgi Jis žada keliauti, kad mes negalėsime Jo rasti? Gal Jis rengiasi išvykti pas išsisklaidžiusius tarp graikų ir mokyti graikus?
[36] Ką reiškia tie Jo žodžiai: 'Jūs manęs ieškosite ir nerasite; ir ten, kur Aš būsiu, jūs negalėsite nueiti'?"
[37] Paskutinę, didžiąją šventės dieną Jėzus stovėjo ir šaukė: "Jei kas trokšta, teateina pas mane ir tegeria!
[38] Kas mane tiki, kaip Raštas sako, iš jo vidaus plūs gyvojo vandens upės".
[39] Jis kalbėjo apie Dvasią, kurią turės gauti Jį įtikėjusieji. Mat Šventoji Dvasia dar nebuvo nužengusi, nes Jėzus dar nebuvo pašlovintas.
[40] Išgirdę tuos žodžius, daugelis iš minios sakė: "Jis iš tiesų pranašas!"
[41] Kiti tvirtino: "Jis Kristus!" Dar

kiti prieštaravo: "Nejaugi Kristus ateitų iš Galilėjos?
[42] Argi Raštas nesako, jog Kristus ateis iš Dovydo palikuonių, iš Betliejaus miestelio, iš kur kilo Dovydas?"
[43] Taigi minioje dėl Jo kilo nesutarimas.
[44] Kai kurie norėjo Jį suimti, bet nė vienas nepakėlė prieš Jį rankos.
[45] Sargybiniai sugrįžo pas aukštuosius kunigus bei fariziejus, o tie klausė: "Kodėl Jo neatvedėte?"
[46] Sargybiniai atsakė: "Niekados žmogus nėra taip kalbėjęs, kaip šis!"
[47] Fariziejai atsakė: "Gal ir jūs jau suvedžioti?
[48] Ar tiki Jį bent vienas iš vyresnybės ar fariziejų?
[49] O ta minia, nežinanti Įstatymo, – prakeikta".
[50] Tada prabilo vienas iš jų, Nikodemas, kuris buvo aplankęs Jėzų nakčia:
[51] "Argi mūsų Įstatymas teisia žmogų, jeigu jis pirmiau neišklausytas ir nežinoma, ką jis padaręs?"
[52] Jie jam tarė: "Gal ir tu iš Galilėjos? Patyrinėk, ir pamatysi, kad joks pranašas nėra kilęs iš Galilėjos".
[53] Ir taip išsiskirstė kiekvienas po namus.

8

Jėzus nuėjo į Alyvų kalną.
[2] Anksti rytą Jis vėl atėjo į šventyklą. Visi žmonės rinkosi prie Jo, ir Jis atsisėdęs juos mokė.
[3] Rašto žinovai ir fariziejai atvedė pas Jį moterį, sugautą svetimaujant. Pastatė ją viduryje
[4] ir kreipėsi į Jį: "Mokytojau, ši moteris buvo pagauta svetimaujant.
[5] Mozė Įstatyme mums įsakė tokias užmėtyti akmenimis. O ką Tu pasakysi?"
[6] Jie tai sakė, mėgindami Jį, kad turėtų kuo apkaltinti. Bet Jėzus, jų nepaisydamas, pasilenkęs rašė pirštu ant žemės.
[7] Jiems nesiliaujant klausinėti, Jis atsitiesė ir tarė: "Kas iš jūsų be nuodėmės, tegul pirmas sviedžia į ją akmenį".
[8] Ir vėl pasilenkęs rašė ant žemės.
[9] Tai išgirdę, sąžinės apkaltinti jie vienas po kito ėmė trauktis šalin, pradedant nuo vyresniųjų iki paskutiniojo.
[10] Atsitiesęs ir nebematydamas nė vieno, tik moterį, Jėzus paklausė: "Moterie, kur tie tavo kaltintojai? Niekas tavęs nepasmerkė?"
[11] Ji atsiliepė: "Niekas, Viešpatie". Jėzus jai tarė: "Nė Aš tavęs nesmerkiu. Eik ir daugiau nebenusidėk".
[12] Jėzus vėl prabilo: "Aš – pasaulio šviesa. Kas seka manimi, nebevaikščios tamsoje, bet turės gyvenimo šviesą".
[13] Tada fariziejai Jam pasakė: "Tu pats apie save liudiji, – tavo liudijimas netikras".
[14] Jėzus jiems atsakė: "Nors Aš ir liudiju pats apie save, mano liudijimas yra tikras, nes Aš žinau, iš kur atėjau ir kur einu. O jūs nežinote, nei iš kur Aš atėjau, nei kur einu.
[15] Jūs teisiate pagal kūną, Aš neteisiu nė vieno.
[16] O jeigu Aš ir teisiu – mano teismas teisingas, nes Aš ne vienas, bet esu Aš ir mane siuntęs Tėvas.

42 1 Sam 16,1.4; Mch 5,2
43 Jn 7,12
44 Jn 7,30
46 Lk 4,22
50 Jn 3,1.2; Jn 19,39
51 Įst 1,16.17; Įst 19,15
52 Iz 9,1.2

8 SKYRIUS
2 Jn 8,20; Jn 18,20
4 Iš 20,14
5 Kun 20,10
6 Mt 22,15
11 Jn 3,17; Jn 5,14
12 Jn 1,4; Jn 9,5; Jn 12,35; 1 Tes 5,5
13 Jn 5,31
14 Jn 7,28; Jn 9,29
15 Jn 3,17; Jn 7,24; Jn 12,47; Jn 18,36
16 Jn 16,32

[17] Ir jūsų Įstatyme parašyta, kad dviejų asmenų liudijimas tikras.
[18] Aš liudiju pats apie save, ir apie mane liudija mane siuntęs Tėvas".
[19] Jie paklausė: "Kur yra Tavo Tėvas?" Jėzus atsakė: "Jūs nepažįstate nei manęs, nei mano Tėvo. Jei pažintumėte mane, pažintumėte ir mano Tėvą".
[20] Šiuos žodžius Jėzus pasakė, mokydamas šventyklos iždinėje. Ir niekas Jo nesuėmė, nes dar nebuvo atėjusi Jo valanda.
[21] Jėzus vėl jiems kalbėjo: "Aš išeinu, ir jūs ieškosite manęs ir mirsite savo nuodėmėse. Kur Aš einu, jūs negalite nueiti".
[22] Tada žydai ėmė kalbėti: "Nejaugi Jis nusižudys, kad sako: 'Kur Aš einu, jūs negalite nueiti'?"
[23] Jis atsakė: "Jūs esate iš pažemių, o Aš esu iš aukštybės. Jūs – iš šio pasaulio, o Aš – ne iš šio pasaulio.
[24] Dėl to Aš jums sakiau, kad mirsite savo nuodėmėse. Jeigu netikėsite, kad Aš Esu, – mirsite savo nuodėmėse".
[25] Tada jie klausė: "Kas Tu esi?" Jėzus atsakė: "Tas, ką nuo pradžios jums sakiau.
[26] Daug turiu ką apie jus kalbėti ir teisti, bet teisingas yra mano Siuntėjas, ir Aš skelbiu pasauliui, ką iš Jo girdėjau".
[27] Jie nesuprato, kad Jis kalbėjo jiems apie Tėvą.
[28] O Jėzus tęsė: "Kai Žmogaus Sūnų būsite aukštyn iškėlę, tuomet suprasite, kad Aš Esu ir kad nieko nedarau iš savęs, bet skelbiu tai, ko mane Tėvas išmokė.
[29] Mano Siuntėjas yra su manimi; Tėvas nepaliko manęs vieno, nes visuomet darau, kas Jam patinka".
[30] Jam tai kalbant, daugelis įtikėjo Jį.
[31] Jėzus kalbėjo įtikėjusiems Jį žydams: "Jei jūs pasiliekate mano žodyje, iš tiesų esate mano mokiniai;
[32] ir jūs pažinsite tiesą, ir tiesa padarys jus laisvus".
[33] Jie Jam atsakė: "Mes esame Abraomo palikuonys ir niekada niekam nevergavome. Kaipgi Tu sakai: 'Tapsite laisvi'?"
[34] Jėzus jiems tarė: "Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kiekvienas, kas daro nuodėmę, yra nuodėmės vergas.
[35] Bet vergas nepasilieka namuose amžinai, o Sūnus pasilieka amžinai.
[36] Jei tad Sūnus jus išlaisvins, iš tiesų būsite laisvi.
[37] Aš žinau, kad jūs Abraomo palikuonys. Bet jūs norite mane nužudyti, nes mano žodžiui nėra jumyse vietos.
[38] Aš kalbu, ką esu matęs pas savo Tėvą. O jūs darote, ką matėte pas savo tėvą".
[39] Jie atsiliepė: "Mūsų tėvas Abraomas!" Jėzus jiems tarė: "Jei jūs būtumėte Abraomo vaikai, darytumėte Abraomo darbus.
[40] Bet dabar jūs norite nužudyti mane – žmogų, kuris kalbėjo jums tiesą, girdėtą iš Dievo. Šitaip Abraomas nedarė!
[41] Jūs darote savo tėvo darbus". Jie atsakė: "Mes nesame pavainikiai ir turime vieną Tėvą – Dievą".
[42] Jėzus kalbėjo jiems toliau: "Jei Dievas būtų jūsų Tėvas, jūs mylė-

17 Įst 17,6; Įst 19,15
18 Jn 5,37
19 Jn 14,7; Jn 16,3
20 Mk 12,41.43; Jn 2,4; Jn 7,8; Jn 7,30
21 Jn 7,34; Jn 8,24; Jn 13,33
23 Jn 3,31; 1 Jn 4,5
24 Mk 16,16; Jn 8,21
25 Jn 4,26
26 Jn 3,32; Jn 7,28; Jn 15,15
28 Jn 3,11; Jn 3,14; Jn 5,19.30; Jn 12,32; Jn 19,18; Rom 1,4
29 Jn 4,34; Jn 5,30; Jn 6,38; Jn 8,16; Jn 14,10; Jn 16,32
30 Jn 7,31; Jn 10,42; Jn 11,45
32 Jn 1,14.17; Jn 14,6; Rom 6,14.18.22
33 Mt 3,9
34 2 Pt 2,19
35 Gal 4,30
36 Gal 5,1
37 Jn 7,19
38 Jn 3,32; Jn 5,19.30; Jn 14,10.24
39 Mt 3,9; Rom 2,28
40 Jn 8,26; Jn 8,37
41 Iz 63,16
42 Jn 16,27; Jn 17,8.25; Gal 4,4; 1 Jn 5,1

tumėte mane, nes Aš iš Dievo išėjau ir čia atėjau. Aš ne pats nuo savęs atėjau, bet Jis mane siuntė.
[43] Kodėl gi nesuprantate, ką jums sakau? Todėl, kad negalite mano žodžių klausyti.
[44] Jūsų tėvas – velnias, ir jūs norite vykdyti savo tėvo troškimus. Jis nuo pat pradžios buvo žmogžudys ir nesilaikė tiesos, nes jame nėra tiesos. Kalbėdamas melą, jis kalba, kas jam sava, nes jis melagis ir melo tėvas.
[45] O kadangi Aš kalbu tiesą, jūs netikite manimi.
[46] Kas iš jūsų apkaltins mane nuodėme? Jeigu tad tiesą sakau, kodėl netikite manimi?
[47] Kas iš Dievo yra, tas Dievo žodžių klauso. Jūs neklausote todėl, kad nesate iš Dievo".
[48] Tuomet žydai atsiliepė: "Argi mes ne teisingai sakome, kad Tu samarietis ir Tavyje demonas?"
[49] Jėzus jiems atsakė: "Nėra manyje demono. Aš gerbiu savo Tėvą, o jūs negerbiate manęs.
[50] Aš neieškau sau šlovės: yra, kas ieško ir teisia.
[51] Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas laikysis mano žodžio, nematys mirties per amžius".
[52] Žydai Jam pasakė: "Dabar mes žinome, kad Tu demono apsėstas! Juk mirė Abraomas ir pranašai, o Tu sakai: 'Kas laikysis mano žodžio, tas neragaus mirties per amžius'.
[53] Argi Tu didesnis už mūsų tėvą Abraomą, kuris mirė? Pranašai irgi mirė. Kuo Tu dediesi?"
[54] Jėzus atsakė: "Jei Aš save šlovinčiau, mano šlovė būtų niekai. Mane šlovina mano Tėvas, apie kurį jūs sakote: 'Jis yra mūsų Dievas'.
[55] Ir jūs Jo nepažįstate, o Aš Jį pažįstu. Jei sakyčiau, kad Jo nepažįstu, būčiau toks kaip jūs – melagis. Bet Aš Jį pažįstu ir laikausi Jo žodžio.
[56] Jūsų tėvas Abraomas džiūgavo, kad matysiąs manąją dieną; jis ją išvydo ir džiaugėsi".
[57] Tada žydai Jam sakė: "Dar neturi nė penkiasdešimt metų ir esi matęs Abraomą?!"
[58] Jėzus jiems tarė: "Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: pirmiau, negu buvo Abraomas, Aš Esu!"
[59] Tada jie griebėsi akmenų, norėdami mesti į Jį, bet Jėzus pasislėpė ir, praeidamas pro juos, išėjo iš šventyklos ir nuėjo tolyn.

9 Eidamas pro šalį, Jėzus pamatė žmogų, aklą gimusį.
[2] Jo mokiniai paklausė: "Rabi, kas nusidėjo, – jis pats ar jo tėvai, – kad gimė aklas?"
[3] Jėzus atsakė: "Nei jis nusidėjo, nei jo tėvai, bet dėl to, kad jame apsireikštų Dievo darbai.
[4] Man reikia dirbti darbus To, kuris mane siuntė, kol yra diena. Ateina naktis, kada niekas negalės dirbti.
[5] Kol esu pasaulyje, esu pasaulio šviesa!"
[6] Tai taręs, Jis spjovė žemėn, padarė purvo iš seilių, patepė juo neregio akis
[7] ir tarė jam: "Eik ir nusiprausk Siloamo tvenkinyje". (Išvertus "Siloamas" reiškia: "Pasiųstasis".) Tas nuėjo, nusiplovė ir sugrįžo regintis.
[8] Kaimynai ir tie, kurie anksčiau matydavo jį aklą, klausė: "Ar čia ne tas, kuris sėdėdavo elgetaudamas?"
[9] Vieni sakė: "Tai jis". Kiti: "Ne,

43 Jn 7,17
44 Mt 13,38; Jn 2,16.17; 1 Jn 3,8-10.15; Jud 1,6
47 Lk 8,15; Jn 10,26; 1 Jn 4,6
48 Jn 7,20; Jn 10,20
49 Jn 5,41
50 Jn 5,41; Jn 7,18; Fil 2,6-8
51 Jn 5,24; Jn 11,26
52 Zch 1,5; Jn 7,20; Jn 10,20; Hbr 11,13
53 Jn 10,33; Jn 19,7
54 Jn 5,31.32; Jn 5,41; Apd 3,13
55 Jn 7,28.29; Jn 15,10
56 Mt 13,17; Lk 10,24; Hbr 11,13
58 Iš 3,14; Iz 43,13; Mch 5,2; Jn 17,5; Jn 17,5.24; Kol 1,17; Hbr 7,3; Apr 1,8; Apr 22,13
59 Lk 4,30; Jn 10,31; Jn 10,39; Jn 11,8
9 SKYRIUS
2 Lk 13,2; Jn 9,34; Apd 28,4
3 Jn 11,4
4 Jn 4,34; Jn 5,19.36; Jn 11,9.10; Jn 12,35; Jn 17,4; Gal 6,10
5 Jn 1,5.9; Jn 3,19; Jn 8,12; Jn 12,35.46
6 Mk 7,33; Mk 8,23
7 2 Kar 5,14; Neh 3,15; Iz 8,6; Lk 13,4; Jn 9,11

tik panašus į jį". O jis atsakė: "Tai aš".
[10] Tada jie klausė jį: "Kaip atsivėrė tau akys?"
[11] Jis atsakė: "Žmogus, vadinamas Jėzumi, padarė purvo, patepė juo mano akis ir pasakė: 'Eik į Siloamo tvenkinį ir nusiprausk'. Aš nuėjau, nusiprausiau ir praregėjau".
[12] Tada jie paklausė: "Kur Jis?" Šis atsakė: "Nežinau".
[13] Jie nusivedė buvusį neregį pas fariziejus.
[14] O toji diena, kai Jėzus padarė purvo ir atvėrė akis, buvo sabatas.
[15] Fariziejai jį iš naujo paklausė, kaip jis praregėjęs. Tas jiems paaiškino: "Jis uždėjo man ant akių purvo, aš nusiprausiau, ir dabar regiu".
[16] Kai kurie fariziejai kalbėjo: "Tas žmogus ne iš Dievo, nes nesilaiko sabato". O kiti sakė: "Kaip galėtų nuodėmingas žmogus daryti tokius ženklus?!" Ir jie tarp savęs nesutarė.
[17] Tuomet jie vėl paklausė buvusį neregį: "O ką tu pasakysi apie žmogų, atvėrusį tau akis?" Šis atsakė: "Jis pranašas".
[18] Bet žydai netikėjo, kad jis buvo aklas ir praregėjo, kol pašaukė praregėjusiojo tėvus
[19] ir paklausė jų: "Ar šitas jūsų sūnus, kurį sakote gimus aklą? Tai kaip jis dabar regi?"
[20] Jo tėvai jiems atsakė: "Mes žinome, kad jis mūsų sūnus ir kad jis gimė aklas.
[21] O kaip jis praregėjo, mes nežinome, nei kas jam atvėrė akis, nežinome. Klauskite jį patį, jis suaugęs ir pats tegul kalba už save".
[22] Jo tėvai taip kalbėjo, bijodami

11 Jn 9,6.7
16 Jn 3,2; Jn 7,12.43; Jn 9,33; Jn 10,19
17 Jn 4,19; Jn 6,14
22 Jn 7,13; Jn 12,42; Jn 16,2; Jn 19,38; Apd 5,13
24 Joz 7,19; Jn 9,16
29 Sk 12,6-8; Jn 5,45-47; Jn 7,27.28; Jn 8,14
30 Jn 3,10
31 Zch 7,13
33 Jn 3,2; Jn 9,16
34 Jn 9,2
35 Mt 14,33; Mt 16,16; Jn 1,7; Jn 5,14; Jn 16,31
37 Jn 4,26

žydų. Nes žydai jau buvo nutarę: jei kas tik išpažintų Jėzų esant Kristų, turėtų būti pašalintas iš sinagogos.
[23] Todėl jo tėvai pasakė: "Jis suaugęs, klauskite jį patį".
[24] Tada jie antrą kartą pasišaukė buvusį neregį ir pasakė jam: "Šlovink Dievą! Mes žinome, kad Tas žmogus nusidėjėlis".
[25] Jis atsiliepė: "Ar Jis nusidėjėlis, aš nežinau. Viena žinau: buvau aklas, o dabar regiu".
[26] Jie vėl klausė: "Ką Jis tau darė? Kaip Jis tau atvėrė akis?"
[27] Šis atsakė: "Aš jau sakiau jums, tik jūs neklausėte. Ar dar kartą norite išgirsti? Gal ir jūs norite tapti Jo mokiniais?"
[28] Tada jie išplūdo jį ir pasakė: "Tu esi Jo mokinys, o mes – Mozės mokiniai.
[29] Mes žinome, kad Mozei Dievas kalbėjo, o iš kur šitas, nežinome".
[30] Žmogus jiems atsakė: "Tai tikrai nuostabu, kad nežinote, iš kur Jis. O juk Jis man atvėrė akis!
[31] Žinome, kad Dievas neišklauso nusidėjėlių. Bet jei kas yra Dievo garbintojas ir vykdo Jo valią – tą Jis išklauso.
[32] Nuo amžių negirdėta, kad kas būtų atvėręs aklo gimusio akis!
[33] Jei šitas nebūtų iš Dievo, Jis nieko negalėtų padaryti".
[34] Jie atsakė jam: "Tu visas gimęs nuodėmėse ir dar mus mokai?!" Ir išvarė jį lauk.
[35] Jėzus, išgirdęs, kad jie išvarė jį lauk, surado jį ir paklausė: "Ar tiki Dievo Sūnų?"
[36] Šis atsakė: "O kas Jis, Viešpatie, kad Jį tikėčiau?"
[37] Jėzus jam tarė: "Tu jau esi Jį matęs, ir dabar Jis su tavimi kalba".

[38] Tada jis sušuko: "Tikiu, Viešpatie!", ir pagarbino Jį.
[39] O Jėzus pasakė: "Aš atėjau į šį pasaulį daryti teismo, – kad neregiai praregėtų, o regintieji apaktų".
[40] Prie Jo esantys fariziejai, tai išgirdę, paklausė: "Tai gal ir mes akli?"
[41] Jėzus jiems atsakė: "Jei būtumėte akli, neturėtumėte nuodėmės, bet dabar sakote: 'Mes regime!' – Todėl jūsų nuodėmė pasilieka".

10

"Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas neįeina pro vartus į avių gardą, bet įlipa pro kur kitur, tas vagis ir plėšikas.
[2] O kas pro vartus įeina, tas avių ganytojas.
[3] Jam sargas atidaro, ir avys klauso jo balso. Jis šaukia savąsias avis vardais ir jas išveda.
[4] Išsivaręs savąsias avis, jis eina priešakyje, o avys paskui jį seka, nes pažįsta jo balsą.
[5] O paskui svetimą jos neseks, bet nuo jo bėgs, nes nepažįsta svetimųjų balso".
[6] Jėzus pasakė jiems tą palyginimą, bet jie nesuprato, ką tai reiškia.
[7] Tuomet Jėzus kalbėjo jiems toliau: "Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: Aš – avių vartai.
[8] Visi, kurie pirma manęs atėjo, buvo vagys ir plėšikai, todėl avys jų neklausė.
[9] Aš esu vartai. Jei kas įeis per mane, bus išgelbėtas. Jis įeis ir išeis ir ganyklą sau ras.
[10] Vagis ateina tik vogti, žudyti ir naikinti. Aš atėjau, kad jie turėtų gyvenimą, – kad apsčiai jo turėtų.

38 Mt 8,2
39 Mt 13,13; Mt 15,14; Jn 3,17; Jn 5,22.27; Jn 12,47
40 Rom 2,19
41 Jn 15,22.24

10 SKYRIUS
3 Jn 20,16
5 2 Kor 11,13-15
9 Ef 2,18
11 Iz 40,11
12 Zch 11,16.17
14 2 Tim 1,12; 2 Tim 2,19
15 Mt 11,27; Jn 15,13; Jn 19,30
16 Iz 42,6; Iz 56,8; Ef 2,13-18
17 Jn 5,20; Hbr 2,9
18 Jn 2,19; Jn 5,26; Jn 6,38; Jn 14,31; Jn 17,4; Apd 2,24.32
19 Jn 7,43; Jn 9,16
20 Jn 7,20
21 Iš 4,11; Jn 9,6.7.32.33
23 Apd 3,11; Apd 5,12
25 Mt 11,4; Jn 5,36; Jn 10,38

[11] Aš esu gerasis ganytojas. Geras ganytojas už avis guldo savo gyvybę.
[12] O samdinys, ne ganytojas, kuriam avys ne savos, pamatęs sėlinantį vilką, palieka avis ir pabėga, o vilkas griebia jas ir išsklaido.
[13] Samdinys pabėga, nes jis samdinys, jam avys nerūpi.
[14] Aš esu gerasis ganytojas: Aš pažįstu savąsias, ir manosios pažįsta mane.
[15] Kaip mane pažįsta Tėvas, taip ir Aš pažįstu Tėvą ir už avis guldau savo gyvybę.
[16] Ir kitų avių turiu, kurios ne iš šios avidės; ir jas man reikia atvesti; jos girdės mano balsą, ir bus viena kaimenė, vienas ganytojas.
[17] Todėl Tėvas myli mane, kad Aš guldau savo gyvybę, jog ir vėl ją pasiimčiau.
[18] Niekas neatima jos iš manęs, bet Aš pats ją atiduodu. Aš turiu galią ją atiduoti ir turiu galią vėl ją pasiimti; tokį įsakymą gavau iš savo Tėvo".
[19] Tarp žydų vėl kilo nesutarimas dėl šitų žodžių.
[20] Daugelis iš jų sakė: "Jis turi demoną ir šėlsta. Kodėl Jo klausote?"
[21] Kiti tvirtino: "Tai ne demono apsėstojo kalbos. Argi gali demonas atverti neregiui akis?!"
[22] Jeruzalėje buvo Šventyklos pašventinimo šventė. Buvo žiema.
[23] Jėzus vaikščiojo šventykloje, po Saliamono stoginę.
[24] Ten Jį apstojo žydai ir ėmė klausinėti: "Kaip ilgai laikysi mus abejonėse? Jeigu esi Kristus, pasakyk mums atvirai!"
[25] Jėzus jiems atsakė: "Aš jums sakiau, bet jūs netikite. Darbai, ku-

riuos darau savo Tėvo vardu, liudija apie mane.
[26] Bet jūs netikite, nes jūs – ne iš manųjų avių, kaip jums ir sakiau.
[27] Manosios avys girdi mano balsą; Aš jas pažįstu, ir jos seka paskui mane.
[28] Aš duodu joms amžinąjį gyvenimą; jos nepražus per amžius, ir niekas jų neišplėš iš mano rankos.
[29] Mano Tėvas, kuris man jas davė, yra aukščiau už viską, ir niekas negali jų išplėšti iš mano Tėvo rankos.
[30] Aš ir Tėvas esame viena".
[31] Tada žydai vėl stvėrėsi akmenų, norėdami Jį užmėtyti.
[32] O Jėzus paklausė jų: "Daug gerų darbų esu jums parodęs iš savo Tėvo. Už kurį gi darbą užmėtysite mane akmenimis?"
[33] Žydai Jam atsakė: "Ne už gerą darbą užmėtysime Tave akmenimis, bet už piktžodžiavimą ir kad Tu, būdamas žmogus, dediesi Dievu".
[34] Jėzus jiems atsakė: "Argi jūsų Įstatyme nėra parašyta: 'Aš tariau: jūs esat dievai'?
[35] Jeigu Jis vadina dievais tuos, kuriems skirtas Dievo žodis (o Raštas negali būti panaikintas),
[36] kaip tad jūs galite sakyti Tam, kurį Tėvas pašventino ir pasiuntė į pasaulį: 'Tu piktžodžiauji', kai Jis pasakė: 'Aš esu Dievo Sūnus!'?
[37] Jei Aš nedarau savo Tėvo darbų, – netikėkite manimi!
[38] O jeigu darau ir manimi netikite, – tikėkite darbais, kad pažintumėte ir patikėtumėte, jog Tėvas manyje ir Aš Jame".
[39] Tuomet jie vėl norėjo Jį suimti, bet Jis ištrūko jiems iš rankų.

26 Jn 8,47
27 Jn 10,4.11
29 Jn 14,28; Jn 17,2.6.12.24
30 Jn 17,11.21-24
31 Jn 8,59
33 Mt 9,3; Jn 5,18
34 Ps 82,6
35 Mt 5,17.18; 1 Pt 1,25
36 Lk 1,35; Jn 3,17; Jn 5,17.18; Jn 6,27
37 Jn 10,25; Jn 15,24
38 Jn 5,36; Jn 14,10.11
39 Jn 7,30.44
40 Jn 1,28
41 Jn 1,29.36; Jn 3,28-36; Jn 5,33

11 SKYRIUS
1 Lk 10,38.39
2 Mt 26,7
6 Jn 10,40
8 Jn 8,59; Jn 10,31
9 Iz 9,2; Jn 9,4; Jn 12,35
10 Jn 12,35
11 Mt 9,24

[40] Jėzus vėl pasitraukė anapus Jordano, kur pirma Jonas krikštijo, ir apsistojo ten.
[41] Daugelis atėjo pas Jį ir kalbėjo: "Jonas nepadarė nė vieno ženklo, bet ką jis sakė apie šį žmogų, yra teisybė".
[42] Ir daugelis tenai Jį įtikėjo.

11

Buvo vienas ligonis, Lozorius iš Betanijos kaimo, kur gyveno Marija ir jos sesuo Morta.
[2] Marija buvo ta pati moteris, kuri patepė Viešpatį kvepalais ir nušluostė savo plaukais Jo kojas. Jos brolis Lozorius sirgo.
[3] Todėl seserys nusiuntė Jam žinią: "Viešpatie! Tas, kurį Tu myli, serga!"
[4] Tai išgirdęs, Jėzus tarė: "Šita liga ne mirčiai, bet Dievo šlovei, kad per ją būtų pašlovintas Dievo Sūnus".
[5] Jėzus mylėjo Mortą, jos seserį ir Lozorių.
[6] Taigi išgirdęs, kad tasai serga, Jis dar dvi dienas užtruko ten, kur buvo.
[7] Po to pasakė mokiniams: "Eikime vėl į Judėją!"
[8] Mokiniai Jam atsakė: "Rabi, ką tik žydai kėsinosi užmėtyti Tave akmenimis, o Tu vėl ten eini?"
[9] Jėzus tarė: "Argi ne dvylika valandų turi diena? Kas vaikščioja dieną, tas nesuklumpa, nes mato šio pasaulio šviesą.
[10] O kas vaikščioja naktį, suklumpa, nes jame nėra šviesos".
[11] Tai pasakęs, pridūrė: "Mūsų bičiulis Lozorius užmigo, bet Aš einu jo pažadinti".
[12] Jo mokiniai atsiliepė: "Viešpatie, jeigu jis miega, pasveiks".

[13] Tačiau Jėzus kalbėjo apie jo mirtį, o jie manė, kad Jis kalba apie poilsio miegą.
[14] Pagaliau Jėzus atvirai jiems pasakė: "Lozorius mirė.
[15] Ir Aš džiaugiuosi, kad ten nebuvau, – dėl jūsų, kad tikėtumėte. Tad eikime pas jį".
[16] Tuomet Tomas, vadinamas Dvyniu, tarė kitiems mokiniams: "Eikime ir mes numirti su Juo!"
[17] Atėjęs Jėzus rado Lozorių jau keturias dienas išgulėjusį kape.
[18] O Betanija buvo arti Jeruzalės, maždaug penkiolika stadijų atstu.
[19] Daug žydų buvo atėję pas Mortą ir Mariją paguosti jų dėl brolio.
[20] Morta, išgirdusi ateinant Jėzų, išėjo Jo pasitikti. Marija sėdėjo namie.
[21] Morta tarė Jėzui: "Viešpatie, jei būtum čia buvęs, mano brolis nebūtų miręs.
[22] Bet ir dabar žinau: ko tik prašysi Dievo, Dievas Tau duos".
[23] Jėzus jai pasakė: "Tavo brolis prisikels!"
[24] Morta atsiliepė: "Aš žinau, jog jis prisikels prisikėlime, paskutinę dieną".
[25] Jėzus jai tarė: "Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas. Kas tiki mane, nors ir mirtų, bus gyvas.
[26] Ir kiekvienas, kuris gyvena ir tiki mane, nemirs per amžius. Ar tai tiki?"
[27] Ji atsakė: "Taip, Viešpatie! Aš tikiu, jog Tu esi Kristus, Dievo Sūnus, kuris turi ateiti į šį pasaulį".
[28] Tai pasakiusi, ji nuėjo ir slapčiomis pašaukė savo seserį Mariją, jai pranešdama: "Mokytojas atėjo ir šaukia tave".
[29] Išgirdusi ši greitai pakilo ir nuėjo pas Jį.

16 Jn 14,5; Jn 20,26-28
22 Jn 9,31; Jn 11,41
24 Jn 5,29
25 Jn 5,21; Jn 6,39.40.44; 1 Kor 15,22; 1 Jn 5,10
27 Mt 16,16
31 Jn 11,19.33
32 Jn 11,21; Apr 1,17
35 Lk 19,41
37 Jn 9,6.7
38 Mt 27,60.66
40 Jn 11,4.23
42 Jn 12,30; Jn 17,21

[30] Jėzus dar nebuvo įėjęs į kaimą, bet tebebuvo toje vietoje, kur Jį pasitiko Morta.
[31] Kai žydai, buvę su ja namuose ir ją guodę, pamatė ją skubiai keliantis ir išeinant, nusekė paskui, sakydami: "Ji eina prie kapo".
[32] Marija, atėjusi ten, kur buvo Jėzus, ir Jį pamačiusi, puolė Jam po kojų, sakydama: "Viešpatie, jei būtum čia buvęs, mano brolis nebūtų miręs".
[33] Jėzus, pamatęs ją ir kartu atėjusius žydus verkiančius, sudejavo dvasioje ir susijaudinęs
[34] paklausė: "Kur jį paguldėte?" Jie atsakė: "Viešpatie, eik ir pažiūrėk".
[35] Jėzus pravirko.
[36] Tada žydai ėmė kalbėti: "Štai kaip Jis jį mylėjo!"
[37] O kiti sakė: "Argi Tas, kuris atvėrė neregiui akis, negalėjo padaryti, kad šitas nemirtų?"
[38] Ir vėl dejuodamas Jėzus atėjo prie kapo. Tai buvo ola, užrista akmeniu.
[39] Jėzus tarė: "Nuriskite akmenį!" Mirusiojo sesuo Morta įspėjo: "Viešpatie, jis jau dvokia, nes jau keturios dienos, kai jis miręs".
[40] Jėzus jai tarė: "Argi nesakiau tau, kad jei tikėsi, pamatysi Dievo šlovę?!"
[41] Jie nurito akmenį nuo ten, kur gulėjo numirėlis. Jėzus pakėlė akis aukštyn ir prabilo: "Tėve, dėkoju Tau, kad mane išgirdai.
[42] Aš žinojau, kad visada mane girdi. Tačiau tai sakau dėl čia esančiųjų, kad jie tikėtų, jog Tu esi mane siuntęs".
[43] Tai pasakęs, Jis galingu balsu sušuko: "Lozoriau, išeik!"

[44] Ir numirėlis išėjo. Jo rankos ir kojos buvo apvyniotos laidojimo aprišalais, veidas aprištas drobule. Jėzus jiems liepė: "Atvyniokite jį ir leiskite jam eiti".
[45] Daugelis žydų, kurie buvo atėję pas Mariją ir matė, ką Jėzus padarė, įtikėjo Jį.
[46] Bet kai kurie nuėjo pas fariziejus ir pranešė jiems, ką Jėzus padaręs.
[47] Tada aukštieji kunigai ir fariziejai sušaukė sinedrioną ir svarstė: "Ką darysime? Šitas žmogus daro daug ženklų.
[48] Jei taip Jį paliksime, visi įtikės Jį; ateis romėnai ir užims mūsų vietą bei tautą".
[49] Vienas iš jų – Kajafas, tais metais vyriausiasis kunigas – jiems tarė: "Jūs nieko neišmanote
[50] ir nepagalvojate, jog mums geriau, kad vienas žmogus mirtų už tautą, o ne visa tauta žūtų".
[51] Jis tai pasakė ne iš savęs, bet, būdamas tų metų vyriausiasis kunigas, pranašavo, jog Jėzui reikės mirti už tautą,
[52] ir ne tik už tautą, bet tam, kad suburtų į viena išsklaidytuosius Dievo vaikus.
[53] Nuo tos dienos jie buvo nusprendę Jį nužudyti.
[54] Todėl Jėzus nebevaikščiojo viešai tarp žydų, bet pasitraukė iš ten į vietovę netoli dykumos, į miestelį, vadinamą Efraimu, ir ten apsistojo kartu su savo mokiniais.
[55] Artinosi žydų Pascha. Daugelis iš viso krašto prieš Paschą atėjo į Jeruzalę apsivalyti.
[56] Jie ieškojo Jėzaus ir, stoviniuodami šventykloje, kalbėjosi: "Kaip jūs manote? Nejaugi Jis nebeateis į šventę?"
[57] Mat aukštieji kunigai ir fariziejai išleido įsakymą, kad žinantys praneštų, kur Jis esąs, kad galėtų Jį suimti.

12 Šešioms dienoms belikus iki Paschos, Jėzus atėjo į Betaniją, kur gyveno jo prikeltasis iš numirusių Lozorius.
[2] Ten iškėlė Jam vaišes. Morta patarnavo, o Lozorius kartu su kitais sėdėjo prie stalo su Jėzumi.
[3] Paėmusi svarą labai brangaus tepalo iš gryno nardo, Marija patepė Jėzui kojas ir nušluostė jas savo plaukais. Namuose pasklido tepalo kvapas.
[4] Vienas iš Jo mokinių, Simono sūnus Judas Iskarijotas, kuris turėjo Jį išduoti, pasakė:
[5] "Kodėl to tepalo neparduoda už tris šimtus denarų ir neatiduoda vargšams?"
[6] Jis taip sakė ne todėl, kad jam būtų rūpėję vargšai, bet kad pats buvo vagis ir, turėdamas kasą, grobstė įplaukas.
[7] O Jėzus tarė: "Palik ją ramybėje. Ji tai laikė mano laidotuvių dienai.
[8] Vargšų jūs visada turėsite su savimi, o mane ne visuomet turėsite".
[9] Daug žydų sužinojo Jėzų ten esant ir atėjo ne tik dėl Jėzaus, bet taip pat pamatyti Lozoriaus, kurį Jis prikėlė iš numirusių.
[10] O aukštieji kunigai nusprendė nužudyti ir Lozorių,
[11] nes daugybė žydų per jį pasitraukė nuo jų ir įtikėjo Jėzų.
[12] Kitą dieną gausi minia, susirinkusi į šventę, sužinojo, kad Jėzus ateinąs į Jeruzalę.
[13] Žmonės pasiėmė palmių šakų ir išėjo Jo pasitikti, šaukdami:

44 Jn 19,40; Jn 20,7
45 Jn 2,23; Jn 10,42; Jn 12,11.18
46 Jn 5,15
47 Ps 2,2; Apd 4,16
49 Lk 3,2
50 Jn 18,14
52 Iz 49,6; Ef 2,14-17
53 Mt 26,4
54 2 Krn 13,19; Jn 4,1.3; Jn 7,1
55 Sk 9,10.13; Sk 31,19.20; Jn 2,13; Jn 5,1; Jn 6,4
56 Jn 7,11
57 Mt 26,14-16

12 SKYRIUS
1 Jn 11,1.43
2 Mk 14,3; Lk 10,38-41
3 Gg 1,12; Jn 11,2
4 Jn 13,26
6 Jn 13,29
8 Mk 14,7
9 Jn 11,43.44
10 Lk 16,31
11 Jn 11,45; Jn 12,18
12 Mt 21,4-9
13 Ps 118,26

"Osana! Palaimintas Tas, kuris ateina Viešpaties vardu – Izraelio karalius!"
[14] Jėzus, radęs asiliuką, užsėdo ant jo, kaip parašyta:
[15] "Nebijok, Siono dukra: štai atvyksta tavo karalius, sėdėdamas ant asilaičio!"
[16] Iš pradžių mokiniai šito nesuprato, bet, kai Jėzus buvo pašlovintas, atsiminė, kad tai buvo apie Jį parašyta ir jie buvo Jam tai padarę.
[17] Taigi dabar liudijo minia, buvusi su Juo, kai Jis pašaukė Lozorių iš kapo ir prikėlė iš numirusių.
[18] Žmonės todėl ir išėjo Jo pasitikti, kad buvo girdėję Jį padarius tą ženklą.
[19] O fariziejai kalbėjo vieni kitiems: "Žiūrėkite, jūs nieko negalite padaryti. Štai visas pasaulis nuėjo paskui Jį!"
[20] Tarp atėjusių per šventes pagarbinti buvo ir graikų.
[21] Jie priėjo prie Pilypo, kilusio iš Galilėjos miesto Betsaidos, ir paprašė: "Gerbiamasis, mes norėtume pamatyti Jėzų".
[22] Pilypas nuėjo ir pasakė Andriejui. Paskui Andriejus ir Pilypas pranešė Jėzui.
[23] O Jėzus jiems tarė: "Atėjo valanda, kad būtų pašlovintas Žmogaus Sūnus.
[24] Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei kviečio grūdas nekris į žemę ir nenumirs, jis pasiliks vienas, o jei numirs, jis duos gausių vaisių.
[25] Kas myli savo gyvybę, ją praras, o kas nekenčia savo gyvybės šiame pasaulyje, išsaugos ją amžinajam gyvenimui.
[26] Kas man tarnauja, tegul seka paskui mane; ir kur Aš esu, ten bus ir mano tarnas. Kas man tarnauja, tą pagerbs mano Tėvas.
[27] Dabar mano siela sukrėsta. Ir ką Aš pasakysiu: 'Tėve, gelbėk mane nuo šios valandos!'? Bet juk tam Aš ir atėjau į šią valandą.
[28] Tėve, pašlovink savo vardą!" Tada iš dangaus pasigirdo balsas: "Aš jį pašlovinau ir dar pašlovinsiu!"
[29] Aplink stovinti minia, tai išgirdusi, sakė griaustinį sugriaudus. Kai kurie tvirtino: "Angelas Jam kalbėjo".
[30] O Jėzus atsakė: "Ne dėl manęs, o dėl jūsų pasigirdo šitas balsas.
[31] Dabar teisiamas šitas pasaulis. Dabar šio pasaulio kunigaikštis bus išmestas laukan.
[32] O Aš, kai būsiu pakeltas nuo žemės, visus patrauksiu prie savęs".
[33] Jis tai pasakė, nurodydamas, kokia mirtimi Jam reikės mirti.
[34] O žmonės Jam sakė: "Mes girdėjome iš Įstatymo, kad Kristus pasilieka per amžius. Kodėl Tu sakai, kad Žmogaus Sūnus turės būti iškeltas aukštyn? Kas gi tas Žmogaus Sūnus?"
[35] Jėzus jiems tarė: "Dar trumpą laiką šviesa bus su jumis. Vaikščiokite, kol turite šviesą, kad neužkluptų jūsų tamsa. Kas vaikščioja tamsoje, tas nežino, kur eina.
[36] Kol turite šviesą, tikėkite ją, kad taptumėte šviesos vaikais". Tai pasakęs, Jėzus pasišalino ir pasislėpė nuo jų.
[37] Nors Jis jų akivaizdoje padarė tiek daug ženklų, jie Juo netikėjo, –
[38] kad išsipildytų pranašo Izaijo žodžiai: "Viešpatie, kas patikėjo

14 Mt 21,7
15 Zch 9,9
16 Lk 18,34; Jn 7,39; Jn 12,23; Jn 14,26
18 Jn 12,11
19 Jn 11,47.48
20 1 Kar 8,41.42; Apd 17,4
21 Jn 1,43.44; Jn 14,8-11
23 Jn 13,32
24 1 Kor 15,36
25 Mk 8,35
26 Mt 16,24; Jn 14,3; Jn 17,24
27 Mt 26,38.39; Lk 22,53
28 Mt 3,17; Mt 17,5
30 Jn 11,42
31 2 Kor 4,4
32 Jn 3,14; Jn 8,28; Rom 5,18
33 Jn 18,32; Jn 21,19
34 Mch 4,7
35 Jn 1,9; Jn 7,33; Jn 8,12; Ef 5,8; 1 Jn 2,9-11
36 Lk 16,8; Jn 8,59
37 Jn 11,47
38 Iz 53,1

mūsų skelbimu ir kam buvo apreikšta Viešpaties rankos galybė?"
[39] Jie neįstengė tikėti, nes vėl, anot Izaijo:
[40] "Jis apakino jų akis ir sukietino jų širdį, kad nematytų akimis ir nesuvoktų širdimi, ir neatsiverstų, ir Aš jų nepagydyčiau".
[41] Izaijas tai pasakė, regėdamas Jo šlovę ir kalbėdamas apie Jį.
[42] Vis dėlto daugelis įtikėjo Jėzų net iš vyresnybės, tačiau dėl fariziejų Jo neišpažino, kad nebūtų pašalinti iš sinagogos,
[43] nes žmonių šlovę jie brangino labiau už Dievo šlovę.
[44] O Jėzus šaukė: "Kas mane tiki, tiki ne mane, bet Tą, kuris mane siuntė.
[45] Ir kas mane mato, mato Tą, kuris mane siuntė.
[46] Aš atėjau į pasaulį kaip šviesa, kad visi, kurie mane tiki, neliktų tamsoje.
[47] Jei kas klausosi mano žodžių ir netiki, Aš jo neteisiu, nes atėjau ne teisti pasaulio, bet gelbėti pasaulį.
[48] Kas mane atstumia ir mano žodžių nepriima, tas turi savo teisėją: žodis, kurį kalbėjau, teis jį paskutiniąją dieną.
[49] Nes Aš kalbėjau ne iš savęs, – Tėvas, kuris mane siuntė, įsakė man, ką turiu sakyti ir ką skelbti.
[50] Aš žinau, kad Jo įsakymas yra amžinasis gyvenimas. Tad ką Aš kalbu, kalbu taip, kaip Tėvas yra man sakęs".

13 Prieš Paschos šventę Jėzus, žinodamas, kad atėjo Jo valanda iš šio pasaulio keliauti pas Tėvą, ir mylėdamas savuosius pasaulyje, parodė jiems savo meilę iki galo.

40 Iz 6,9.10; Mt 13,14
41 Iz 6,1
42 Jn 7,13; Jn 9,22
43 Jn 5,41.44
44 Mk 9,37; Jn 3,16.18.36; Jn 5,24; Jn 11,25.26
45 Jn 14,9
46 Jn 1,4.5; Jn 8,12; Jn 12,35.36
47 Jn 3,17; Jn 5,45
48 Įst 18,18.19; Lk 10,16
49 Įst 18,18; Jn 8,38
50 Jn 5,19; Jn 8,28

13 SKYRIUS
1 Mt 26,2; Jn 12,23; Jn 15,9; Jn 17,1
2 Lk 22,3
3 Jn 8,42; Jn 16,28; Jn 17,11; Jn 20,17; Apd 2,36
4 Lk 22,27
6 Mt 3,14
7 Jn 12,16; Jn 13,19; Jn 16,12
8 1 Kor 6,11
10 Jn 15,3
11 Jn 6,64; Jn 18,4
13 Mt 23,8.10
14 Lk 22,27; Rom 12,10
15 1 Pt 2,21-24

[2] Vakarienės metu, kai velnias jau buvo įkvėpęs Simono sūnaus Judo Iskarijoto širdin sumanymą išduoti Jį,
[3] žinodamas, kad Tėvas visa atidavęs į Jo rankas ir kad Jis išėjo iš Dievo ir eina pas Dievą,
[4] Jėzus pakilo nuo stalo, nusivilko viršutinius drabužius ir persijuosė rankšluosčiu.
[5] Po to įpylė vandens į praustuvą ir ėmė plauti mokiniams kojas bei šluostyti rankšluosčiu, kuriuo buvo persijuosęs.
[6] Taip Jis priėjo prie Simono Petro. Šis Jam tarė: "Viešpatie, nejaugi Tu plausi man kojas?"
[7] Jėzus jam atsakė: "Tu dabar nesupranti, ką Aš darau, bet vėliau suprasi".
[8] Petras atsiliepė: "Tu neplausi man kojų per amžius!" Jėzus jam atsakė: "Jei nenuplausiu tavęs, neturėsi dalies su manimi".
[9] Tada Simonas Petras sušuko: "Viešpatie, ne tik mano kojas, bet ir rankas, ir galvą!"
[10] Jėzus jam atsakė: "Kas nuplautas, tam reikia tik kojas nusiplauti, nes jis visas švarus. Ir jūs esate švarūs, bet ne visi".
[11] Nes Jis žinojo, kas Jį išduos, ir todėl sakė: "Jūs ne visi švarūs".
[12] Nuplovęs jų kojas, Jis užsivilko drabužius ir atsisėdęs paklausė: "Ar supratote, ką jums padariau?
[13] Jūs vadinate mane 'Mokytoju' ir 'Viešpačiu', ir gerai sakote, nes Aš Tas esu.
[14] Jei tad Aš – Viešpats ir Mokytojas – nuploviau jums kojas, tai ir jūs turite vieni kitiems kojas plauti.
[15] Aš jums daviau pavyzdį, kad Jūs darytumėte, kaip Aš jums dariau.

[16] Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: tarnas ne didesnis už savo šeimininką ir pasiuntinys ne didesnis už savo siuntėją.
[17] Jeigu tai suprantate, palaiminti esate, taip elgdamiesi.
[18] Ne apie jus visus tai sakau. Aš žinau, ką išsirinkau, bet turi išsipildyti Raštas: 'Tas, kuris valgo su manimi duoną, pakėlė virš manęs savo kulną'.
[19] Sakau jums dabar, prieš įvykstant, kad įvykus tikėtumėte, jog Aš Esu.
[20] Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas priima mano pasiuntinį, tas priima mane, o kas mane priima, priima Tą, kuris mane siuntė".
[21] Tai pasakęs, Jėzus, sukrėstas dvasioje, tarė: "Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: vienas iš jūsų išduos mane!"
[22] Tada mokiniai ėmė žvalgytis vienas į kitą, nesusivokdami, apie kurį Jis taip pasakė.
[23] Vienas iš Jo mokinių, kurį Jėzus mylėjo, buvo prisiglaudęs prie Jėzaus krūtinės.
[24] Simonas Petras pamojo jam, kad šis paklaustų, apie kurį Jis kalba.
[25] Tasai, pasilenkęs prie Jėzaus krūtinės, paklausė: "Kas jis, Viešpatie?"
[26] Jėzus atsiliepė: "Tai tas, kuriam padažęs paduosiu kąsnį duonos". Ir, pamirkęs duoną, Jis padavė Judui Iskarijotui, Simono sūnui.
[27] Ir po šio kąsnio įėjo į jį šėtonas. Tada Jėzus jam pasakė: "Ką darai, daryk greičiau!"
[28] Bet nė vienas iš esančių prie stalo nesuprato, kodėl Jis jam taip pasakė.
[29] Kadangi Judo žinioje buvo kasa, kai kurie manė, jog Jėzus jam liepė: "Nupirk, ko mums reikia šventei", arba kad jis duotų ką nors vargšams.
[30] Taigi, paėmęs duonos kąsnį, anas tuojau išėjo. Buvo naktis.
[31] Jam išėjus, Jėzus prabilo: "Dabar Žmogaus Sūnus pašlovintas, ir Dievas pašlovintas Jame.
[32] O jeigu Dievas pašlovintas Jame, tai Dievas pašlovins Jį savyje, – bematant Jį pašlovins".
[33] "Vaikeliai, Aš jau nebeilgai būsiu su jumis. Jūs ieškosite manęs, bet sakau jums tą patį, ką žydams pasakiau: kur Aš einu, jūs negalite nueiti.
[34] Aš jums duodu naują įsakymą, kad jūs vienas kitą mylėtumėte: kaip Aš jus pamilau, kad ir jūs mylėtumėte vienas kitą.
[35] Iš to visi pažins, kad esate mano mokiniai, jei mylėsite vieni kitus".
[36] Simonas Petras Jį paklausė: "Viešpatie, kur Tu eini?" Jėzus atsakė: "Kur Aš einu, tu dabar negali paskui mane sekti, bet vėliau nuseksi mane".
[37] Petras vėl klausė: "Viešpatie, kodėl gi negaliu dabar paskui Tave sekti? Aš savo gyvybę už Tave guldysiu!"
[38] Jėzus atsakė: "Tu guldysi už mane gyvybę? Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: dar gaidžiui nepragydus, tu tris kartus manęs išsiginsi!"

14

"Tenebūgštauja jūsų širdys! Tikite Dievą – tikėkite ir mane!
[2] Mano Tėvo namuose daug buveinių. Jeigu taip nebūtų, būčiau jums pasakęs. Einu jums vietos paruošti.

16 Mt 10,24
17 Jok 1,25
18 Ps 41,9; Jn 15,25; Jn 17,12
19 Jn 14,29; Jn 16,4
20 Mt 10,40
21 Lk 22,21; Jn 12,27; 1 Jn 2,19
23 Jn 19,26; Jn 20,2; Jn 21,7.20
26 Jn 6,70.71; Jn 12,4
27 Lk 22,3
29 Jn 12,6
31 Jn 12,23; 1 Pt 4,11
32 Jn 12,23
33 Jn 7,34; Jn 8,21; Jn 12,35; Jn 14,19; Jn 16,16-19
34 1 Tes 4,9
35 1 Jn 2,5
36 Jn 13,33; Jn 14,2; Jn 16,5; 2 Pt 1,14
37 Mk 14,29-31
38 Jn 18,25-27

14 SKYRIUS
1 Jn 14,27; Jn 16,22.24
2 Jn 13,33.36

[3] Kai nuėjęs paruošiu, vėl sugrįšiu ir jus pas save pasiimsiu, kad jūs būtumėte ten, kur ir Aš.
[4] Kur Aš einu, jūs žinote, ir kelią jūs žinote".
[5] Tomas Jam sako: "Viešpatie, mes nežinome, kur Tu eini, tai kaip žinosime kelią?"
[6] Jėzus jam sako: "Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas. Niekas nenueina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane.
[7] Jeigu pažinote mane, tai pažinsite ir mano Tėvą. Jau nuo šiol Jį pažįstate ir esate Jį matę".
[8] Pilypas Jam sako: "Viešpatie, parodyk mums Tėvą, ir bus mums gana".
[9] Jėzus jam taria: "Jau tiek laiko esu su jumis, ir tu, Pilypai, vis dar manęs nepažįsti? Kas matė mane, matė Tėvą! Tad kaip gali sakyti: 'Parodyk mums Tėvą'?
[10] Nejaugi tu netiki, kad Aš esu Tėve ir Tėvas manyje? Žodžius, kuriuos jums kalbu, ne iš savęs kalbu; Tėvas, esantis manyje – Jis daro darbus.
[11] Tikėkite manimi, kad Aš esu Tėve ir Tėvas manyje, arba tikėkite mane dėl pačių darbų!
[12] Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas mane tiki, darys darbus, kuriuos Aš darau, ir dar už juos didesnių darys, nes Aš einu pas savo Tėvą.
[13] Ir ko tik prašysite mano vardu, Aš padarysiu, kad Tėvas būtų pašlovintas Sūnuje.
[14] Ko tik prašysite mano vardu, Aš padarysiu.
[15] Jei mylite mane, laikykitės mano įsakymų.
[16] Ir Aš paprašysiu Tėvą, ir Jis duos jums kitą Guodėją, kad Jis liktų su jumis per amžius.

3 Jn 12,26; Apd 1,11
5 Mt 10,3
6 Jn 1,14.17; Jn 8,32; Jn 10,7-9; Jn 11,25; Jn 18,37; 1 Tim 2,5; Hbr 9,8; Hbr 10,19.20
7 Jn 8,19
9 Kol 1,15
10 Jn 5,19; Jn 10,38; Jn 14,11.20; Jn 14,24
11 Jn 5,36; Jn 10,38
12 Lk 10,17
13 Mt 7,7; Jn 13,31
15 1 Jn 5,3
16 Rom 8,15
17 1 Kor 2,14; 1 Jn 2,27; 1 Jn 4,6; 1 Jn 5,7
18 Mt 28,20; Jn 14,3.28
19 Jn 16,16.22; 1 Kor 15,20
20 Jn 10,38; Jn 14,11
21 1 Jn 2,5
22 Lk 6,16
23 Apr 3,20; Apr 21,3
24 Jn 5,19
26 Lk 24,49; Jn 2,22; Jn 12,16; Jn 15,26; 1 Kor 2,13
27 Fil 4,7
28 Jn 14,3.18; Jn 16,16; Fil 2,6

[17] Tiesos Dvasią, kurios pasaulis neįstengia priimti, nes Jos nemato ir nepažįsta. O jūs Ją pažįstate, nes Ji yra su jumis ir bus jumyse.
[18] Nepaliksiu jūsų našlaičiais – ateisiu pas jus.
[19] Dar valandėlė, ir pasaulis manęs nebematys. O jūs mane matysite, nes Aš gyvenu ir jūs gyvensite.
[20] Tą dieną jūs suprasite, kad Aš esu savo Tėve, ir jūs manyje, ir Aš jumyse.
[21] Kas žino mano įsakymus ir jų laikosi, tas myli mane. O kas mane myli, tą mylės mano Tėvas, ir Aš jį mylėsiu ir pats jam apsireikšiu".
[22] Judas – ne Iskarijotas – paklausė: "Viešpatie, kas atsitiko, jog ketini apsireikšti mums, o ne pasauliui?"
[23] Jėzus jam atsakė: "Jei kas mane myli, laikysis mano žodžio ir mano Tėvas jį mylės; mes pas jį ateisime ir apsigyvensime.
[24] Kas manęs nemyli, mano žodžių nesilaiko. O žodis, kurį girdite, ne mano, bet Tėvo, kuris mane siuntė.
[25] Aš jums tai pasakiau, būdamas su jumis,
[26] o Guodėjas – Šventoji Dvasia, kurią mano vardu Tėvas atsiųs, – mokys jus visko ir viską primins, ką jums sakiau.
[27] Aš palieku jums ramybę, duodu jums savo ramybę. Ne kaip pasaulis duoda, Aš jums duodu. Tenebūgštauja jūsų širdys ir teneišsigąsta.
[28] Jūs girdėjote, kaip Aš pasakiau: 'Aš išeinu ir vėl sugrįšiu pas jus!' Jei mylėtumėte mane, džiaugtumėtės, kad pasakiau: 'Einu pas

Tėvą', nes mano Tėvas už mane didesnis.
[29] Ir dabar, prieš įvykstant, jums tai pasakiau, kad tikėtumėte, kada tai įvyks.
[30] Jau nebedaug su jumis kalbėsiu, nes ateina šio pasaulio kunigaikštis, ir manyje jis neturi nieko.
[31] Bet pasaulis turi pažinti, jog Aš myliu Tėvą ir darau taip, kaip Jis man įsakė. – Kelkitės, eikime iš čia!"

15 "Aš esu tikrasis vynmedis, o mano Tėvas – vynininkas.
[2] Kiekvieną šakelę manyje, neduodančią vaisiaus, Jis išpjauna, o kiekvieną šakelę, nešančią vaisių, apvalo, kad ji duotų daugiau vaisiaus.
[3] Jūs jau esate švarūs dėl žodžio, kurį jums kalbėjau.
[4] Pasilikite manyje, ir Aš jumyse. Kaip šakelė negali duoti vaisiaus pati iš savęs, nepasilikdama vynmedyje, – taip ir jūs, jei nepasiliksite manyje.
[5] Aš esu vynmedis, o jūs šakelės. Kas pasilieka manyje ir Aš jame, tas duoda daug vaisių; nes be manęs jūs negalite nieko nuveikti.
[6] Kas nepasiliks manyje, bus išmestas laukan ir sudžius kaip šakelė. Paskui surinks šakeles, įmes į ugnį, ir jos sudegs.
[7] Jei pasiliksite manyje ir mano žodžiai pasiliks jumyse, – jūs prašysite, ko tik norėsite, ir bus jums duota.
[8] Tuo bus pašlovintas mano Tėvas, kad duosite gausių vaisių ir būsite mano mokiniai.
[9] Kaip mane Tėvas pamilo, taip ir Aš jus pamilau. Pasilikite mano meilėje!

29 Jn 13,19
30 Jn 12,31; Hbr 4,15
31 Jn 10,18

15 SKYRIUS
2 Mt 13,12; Mt 15,13
3 Jn 13,10; Jn 17,17
4 Kol 1,23
5 Oz 14,8; 2 Kor 3,5
6 Mt 3,10
7 Jn 14,13; Jn 16,23; 1 Jn 2,14
8 Mt 5,16; Jn 8,31
9 Jn 5,20; Jn 17,26
10 Jn 14,15
11 1 Jn 1,4
12 Rom 12,9; 1 Jn 3,11
13 1 Jn 3,16
14 Mt 12,50; Mt 28,20
15 Pr 18,17
16 Jn 6,70; Jn 13,18; Jn 14,13; Jn 15,19; Jn 16,23.24; Kol 1,6
18 1 Jn 3,13
19 Jn 17,14; 1 Jn 4,5
20 Ez 3,7; Jn 13,16
21 Mt 10,22; Mt 24,9

[10] Jei laikysitės mano įsakymų, pasiliksite mano meilėje, kaip Aš kad vykdau savo Tėvo įsakymus ir pasilieku Jo meilėje.
[11] Aš jums tai kalbėjau, kad jumyse liktų manasis džiaugsmas ir kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų.
[12] Tai yra mano įsakymas, kad mylėtumėte vienas kitą, kaip Aš jus pamilau.
[13] Niekas neturi didesnės meilės kaip tas, kuris savo gyvybę už draugus atiduoda.
[14] Jūs esate mano draugai, jei darote, ką jums įsakau.
[15] Jau nebevadinu jūsų tarnais, nes tarnas nežino, ką veikia jo šeimininkas. Jus Aš draugais vadinu, nes jums viską paskelbiau, ką iš savo Tėvo girdėjau.
[16] Ne jūs mane išsirinkote, bet Aš jus išsirinkau ir paskyriau, kad eitumėte, duotumėte vaisių ir jūsų vaisiai išliktų, – kad ko tik prašytumėte Tėvą mano vardu, Jis jums duotų.
[17] Aš jums tai įsakau: mylėkite vienas kitą!"
[18] "Jei pasaulis jūsų nekenčia, žinokite, kad manęs jis nekentė pirmiau negu jūsų.
[19] Jei jūs būtumėte pasaulio, jis mylėtų jus kaip savuosius. Kadangi jūs – ne pasaulio, bet Aš jus iš pasaulio išskyriau, todėl jis jūsų nekenčia.
[20] Atsiminkite žodžius, kuriuos jums sakiau: 'Tarnas ne didesnis už savo šeimininką!' Jei persekiojo mane, tai ir jus persekios; jeigu laikėsi mano žodžio, laikysis ir jūsų.
[21] Bet visa tai jums darys dėl mano vardo, nes jie nepažįsta To, kuris mane siuntė.

[22] Jei nebūčiau atėjęs ir jiems kalbėjęs, jie neturėtų nuodėmės. O dabar jie neturi kuo pateisinti savo nuodėmės.
[23] Kas manęs nekenčia, nekenčia ir mano Tėvo.
[24] Jeigu nebūčiau tarp jų padaręs darbų, kurių niekas kitas nedarė, jie neturėtų nuodėmės. O dabar jie matė, ir nekenčia ir manęs, ir mano Tėvo.
[25] Bet kad išsipildytų užrašytas Įstatyme žodis: 'Jie manęs nekentė be priežasties'.
[26] Kai ateis Guodėjas, kurį jums atsiųsiu nuo Tėvo, – Tiesos Dvasia, kuri eina iš Tėvo, – Jis liudys apie mane.
[27] Ir jūs liudysite, nes nuo pradžios su manimi buvote".

16

"Aš jums tai pasakiau, kad nepasipiktintumėte.
[2] Jie šalins jus iš sinagogų, ir ateina valanda, kada tie, kurie jus žudys, tarsis tarnaują Dievui.
[3] Jie jums tai darys, nes nei Tėvo, nei manęs nepažįsta.
[4] Aš jums visa tai kalbėjau, kad tai valandai atėjus, atsimintumėte, jog buvau jus įspėjęs. Aš jums to nesakiau iš pradžių, nes buvau su jumis.
[5] O dabar einu pas Tą, kuris mane siuntė, ir niekas iš jūsų neklausia: 'Kur Tu eini?'
[6] Kadangi jums tai pasakiau, liūdesys jūsų širdis užliejo.
[7] Bet sakau jums tiesą: jums geriau, kad Aš išeinu, nes jei neišeičiau, pas jus neateitų Guodėjas. O nuėjęs Jį jums atsiųsiu.
[8] Atėjęs Jis įtikins pasaulį dėl nuodėmės, dėl teisumo ir dėl teismo.
[9] Dėl nuodėmės, – kad netiki manimi.
[10] Dėl teisumo, – kad Aš pas savo Tėvą einu, ir jūs manęs daugiau nebematysite.
[11] Dėl teismo, – kad šio pasaulio kunigaikštis yra nuteistas.
[12] Dar daug ką turiu jums pasakyti, bet dabar negalite pakelti.
[13] Bet kai ateis Ji, Tiesos Dvasia, jus Ji įves į visą tiesą. Ji nekalbės iš savęs, bet kalbės, ką išgirs, ir praneš, kas dar turi įvykti.
[14] Ji pašlovins mane, nes ims iš to, kas mano, ir jums tai paskelbs.
[15] Visa, ką turi Tėvas, yra mano, todėl Aš pasakiau, kad Ji ims iš to, kas mano, ir jums tai paskelbs.
[16] Prabėgs valandėlė – ir manęs nematysite, ir dar valandėlė – ir vėl mane pamatysite, nes Aš pas Tėvą einu".
[17] Tada kai kurie mokiniai ėmė vienas kitą klausinėti: "Ką reiškia Jo pasakyti žodžiai: 'Prabėgs valandėlė – ir manęs nematysite, ir dar valandėlė – ir vėl mane pamatysite' ir: 'Aš pas Tėvą einu'?"
[18] Tad jie klausinėjo: "Ką reiškia 'valandėlė'? Mums neaišku, ką Jis kalba".
[19] Supratęs, kad jie norėjo Jį klausti, Jėzus tarė: "Klausinėjate vieni kitus dėl mano žodžių: 'Prabėgs valandėlė – ir manęs nematysite, ir dar valandėlė – ir vėl mane pamatysite'?
[20] Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs verksite ir vaitosite, o pasaulis džiaugsis. Jūs liūdėsite, bet jūsų liūdesys pavirs džiaugsmu.
[21] Gimdydama moteris būna sielvarto prislėgta, nes atėjo jos valanda, bet, kūdikiui gimus, ji skausmą

22 Jn 9,41; Jn 15,24; Jok 4,17
23 1 Jn 2,23
24 Jn 3,2; Jn 14,9
25 Ps 35,19; Ps 69,4; Ps 109,3-5
26 Lk 24,49; 1 Jn 5,6
27 Lk 1,2; Lk 24,48

16 SKYRIUS
1 Mt 11,6
2 Jn 9,22; Apd 8,1
3 Jn 8,19; Jn 15,21
5 Jn 7,33; Jn 13,33; Jn 14,28; Jn 17,11
6 Jn 16,20.22
7 Apd 2,33
8 Apd 1,8; Apd 2,1-4.37
9 Apd 2,22
10 Jn 5,32; Apd 2,32
11 Lk 10,18; Apd 26,18
12 Mk 4,33
13 Jn 14,17; Jn 14,26
14 Jn 15,26
15 Mt 11,27
16 Jn 7,33; Jn 12,35; Jn 13,3; Jn 13,33; Jn 14,19; Jn 19,40-42; Jn 20,19
20 Mk 16,10; Lk 24,32.41
21 Iz 13,8; Iz 26,17; Iz 42,14

užmiršta iš džiaugsmo, kad gimė į pasaulį žmogus.
[22] Taip ir jūs dabar nuliūdę, bet Aš vėl jus pamatysiu; ir jūsų širdys džiūgaus, ir jūsų džiaugsmo niekas iš jūsų nebeatims.
[23] Tą dieną jūs manęs nieko neklausinėsite. Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: ko tik prašysite Tėvą mano vardu, Jis jums duos.
[24] Iki šiol jūs nieko neprašėte mano vardu. Prašykite ir gausite, kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų.
[25] Aš jums kalbėjau palyginimais, bet ateina valanda, kada nebekalbėsiu jums palyginimais, bet atvirai apie Tėvą jums skelbsiu.
[26] Tą dieną jūs prašysite mano vardu, ir Aš nesakau, kad Aš prašysiu Tėvą už jus, –
[27] juk pats Tėvas jus myli, nes jūs mane pamilote ir įtikėjote, jog Aš esu iš Dievo išėjęs.
[28] Išėjau iš Tėvo ir atėjau į pasaulį. Vėl palieku pasaulį ir einu pas Tėvą".
[29] Mokiniai tarė: "Štai dabar Tu aiškiai kalbi ir nebesakai jokių palyginimų.
[30] Mes dabar suprantame, kad Tu viską žinai ir nereikia, kad kas Tave klausinėtų. Todėl tikime, kad Tu esi išėjęs iš Dievo".
[31] Jėzus jiems atsakė: "Dabar tikite?
[32] Štai ateina valanda, – ir jau atėjo, – kai jūs išsisklaidysite kas sau ir paliksite mane vieną. Tačiau Aš ne vienas, nes su manimi yra Tėvas.
[33] Aš jums tai kalbėjau, kad manyje turėtumėte ramybę. Pasaulyje jūs turėsite priespaudą, bet būkite drąsūs: Aš nugalėjau pasaulį!"

22 1 Pt 1,8
23 Mt 7,7
24 Jn 15,11; Jn 17,13
25 Jn 7,13
27 Jn 3,13; Jn 14,21.23
28 Jn 13,1.3; Jn 16,5.10.17
30 Jn 17,8; Jn 21,17
32 Mt 26,31.56; Jn 8,29; Jn 20,10
33 Rom 8,37; Ef 2,14; 2 Tim 3,12

17 SKYRIUS
1 Jn 12,23
2 Jn 3,35; Jn 6,37.39; Jn 17,6.9.24
3 Jer 9,23.24; Jn 3,34; 1 Kor 8,4
4 Jn 4,34; Jn 13,31; Jn 14,31; Jn 19,30
5 Fil 2,6
6 Ps 22,22; Ez 18,4; Jn 6,37
8 Įst 18,15.18; Jn 8,28; Jn 8,42; Jn 16,27.30
9 1 Jn 5,19
10 Jn 16,15
11 Jn 10,30; Jn 13,1; 1 Pt 1,5
12 Ps 41,9; Ps 109,8; Jn 6,70; Hbr 2,13; 1 Jn 2,19

17

Tai pasakęs, Jėzus pakėlė akis į dangų ir prabilo: "Tėve, atėjo valanda! Pašlovink savo Sūnų, kad ir Tavo Sūnus pašlovintų Tave;
[2] nes Tu davei Jam valdžią kiekvienam kūnui, kad visiems, kuriuos esi Jam davęs, Jis teiktų amžinąjį gyvenimą.
[3] Tai yra amžinasis gyvenimas: kad jie pažintų Tave, vienintelį tikrąjį Dievą ir Tavo siųstąjį Jėzų Kristų.
[4] Aš pašlovinau Tave žemėje. Atlikau darbą, kurį buvai man davęs nuveikti.
[5] Dabar Tu, Tėve, pašlovink mane pas save ta šlove, kurią pas Tave turėjau dar prieš pasaulio buvimą.
[6] Aš apreiškiau Tavo vardą žmonėms, kuriuos man davei iš pasaulio. Jie buvo Tavo, ir Tu juos davei man, ir jie laikėsi Tavojo žodžio.
[7] Dabar jie suprato, kad visa, ką man davei, yra iš Tavęs.
[8] Nes Tavo man duotus žodžius Aš perdaviau jiems, ir jie priėmė juos ir tikrai pažino, kad iš Tavęs išėjau, ir jie įtikėjo, kad mane siuntei.
[9] Aš meldžiu už juos. Ne už pasaulį meldžiu, bet už tuos, kuriuos man davei, nes jie yra Tavo!
[10] Ir visa, kas mano, yra Tavo, o kas Tavo, yra mano, ir Aš pašlovintas juose.
[11] Aš jau nebe pasaulyje, bet jie dar pasaulyje. Aš einu pas Tave. Šventasis Tėve, išlaikyk juos savo vardu – tuos, kuriuos man davei, kad jie būtų viena kaip ir mes.
[12] Kol buvau su jais pasaulyje, Aš išlaikiau juos Tavo vardu; Aš iš-

saugojau tuos, kuriuos man davei, ir nė vienas iš jų nepražuvo, išskyrus pražūties sūnų, kad išsipildytų Raštas.
[13] Bet dabar Aš einu pas Tave ir tai kalbu pasaulyje, kad jie turėtų savyje tobulą mano džiaugsmą.
[14] Aš jiems daviau Tavo žodį, ir pasaulis jų nekentė, nes jie ne iš pasaulio, kaip ir Aš ne iš pasaulio.
[15] Aš neprašau, kad juos paimtum iš pasaulio, bet kad apsaugotum juos nuo pikto.
[16] Jie nėra iš pasaulio, kaip ir Aš ne iš pasaulio.
[17] Pašventink juos savo tiesa! Tavo žodis yra tiesa.
[18] Kaip Tu mane siuntei į pasaulį, taip ir Aš juos pasiunčiau į pasaulį.
[19] Dėl jų Aš pašventinu save, kad ir jie būtų pašventinti tiesa.
[20] Ne tik už juos meldžiu, bet ir už tuos, kurie per jų žodį mane įtikės, –
[21] kad jie visi būtų viena. Kaip Tu, Tėve, manyje ir Aš Tavyje, kad ir jie būtų viena mumyse, kad pasaulis įtikėtų, jog Tu mane siuntei.
[22] Ir tą šlovę, kurią man suteikei, daviau jiems, kad jie būtų viena, kaip mes esame viena:
[23] Aš juose ir Tu manyje, kad jie pasiektų tobulą vienybę, ir pasaulis pažintų, jog Tu mane siuntei ir pamilai juos taip, kaip myli mane.
[24] Tėve, Aš noriu, kad tie, kuriuos davei, taip pat būtų su manimi ten, kur Aš esu, kad jie matytų mano šlovę, kurią man suteikei, nes pamilai mane prieš pasaulio sukūrimą.
[25] Teisingasis Tėve, pasaulis Tavęs nepažino, o Aš Tave pažinau. Ir šitie pažino, kad Tu mane siuntei.
[26] Aš paskelbiau jiems Tavo vardą ir dar skelbsiu, kad meilė, kuria mane pamilai, būtų juose ir Aš juose".

18 Baigęs kalbėti, Jėzus su savo mokiniais nuėjo anapus Kedrono upelio, kur buvo sodas. Jis ir mokiniai įėjo į sodą.
[2] Jo išdavėjas Judas taip pat žinojo tą vietą, nes Jėzus ir Jo mokiniai dažnai ten rinkdavosi.
[3] Taigi Judas, gavęs kareivių būrį ir aukštųjų kunigų bei fariziejų tarnų, atėjo ten su žibintais, deglais ir ginklais.
[4] Tuomet Jėzus, žinodamas visa, kas Jo laukia, išėjo į priekį ir paklausė: "Ko ieškote?"
[5] Jie atsakė: "Jėzaus iš Nazareto!" Jėzus tarė jiems: "Tai Aš". Jo išdavėjas Judas irgi stovėjo tarp jų.
[6] Kai Jėzus ištarė: "Tai Aš", jie atšoko atgal ir parpuolė ant žemės.
[7] O Jis vėl juos klausė: "Ko ieškote?" Jie atsakė: "Jėzaus iš Nazareto".
[8] Jėzus atsiliepė: "Jau jums sakiau, kad tai Aš. Jei tad manęs ieškote, leiskite šitiem pasišalinti", –
[9] kad išsipildytų Jo pasakyti žodžiai: "Iš tų, kuriuos man davei, nepražudžiau nė vieno".
[10] Tuomet Simonas Petras, kuris turėjo kalaviją, išsitraukė jį, smogė vyriausiojo kunigo tarnui ir nukirto jam dešinę ausį. Tarnas buvo vardu Malkus.
[11] Jėzus pasakė Petrui: "Kišk kalaviją į makštį! Nejaugi Aš negersiu tos taurės, kurią Tėvas man davė?"
[12] Būrys, jo vadas ir žydų tarnai suėmė Jėzų, surišo

14 Jn 8,23; Jn 15,19
15 1 Jn 5,18
17 Ps 119, 9.142.151; Ef 5,26
18 Jn 4,38; Jn 20,21
19 Hbr 10,10
21 Jn 10,38; Jn 17,11.23; Gal 3,28
22 2 Kor 3,18; 1 Jn 1,3
23 Kol 3,14
24 Jn 17,5; 1 Tes 4,17
25 Jn 3,17; Jn 7,29; Jn 8,55; Jn 10,15; Jn 15,21; Jn 17,3.8.18; Jn 17,21.23
26 Jn 15,9; Jn 17,6

18 SKYRIUS

1 2 Sam 15,23; Mk 14,26.32
9 Jn 6,39; Jn 17,12
10 Mt 26,51
11 Mt 20,22; Mt 26,39

[13] ir nuvedė pirmiausia pas Aną. Mat jis buvo tų metų vyriausiojo kunigo Kajafo uošvis.
[14] Tai tas pats Kajafas, kuris buvo žydams pataręs: "Geriau, kad vienas žmogus mirtų už tautą".
[15] Paskui Jėzų nusekė Simonas Petras ir kitas mokinys. Tas mokinys buvo pažįstamas su vyriausiuoju kunigu ir įėjo su Jėzumi į vyriausiojo kunigo kiemą.
[16] O Petras liko stovėti lauke prie vartų. Tada anas mokinys, kuris buvo pažįstamas su vyriausiuoju kunigu, išėjo laukan, pasikalbėjo su durininke ir įsivedė Petrą vidun.
[17] Tarnaitė durininkė tarė Petrui: "Ar tik ir tu nebūsi vienas iš to žmogaus mokinių?" Šis atsakė: "Ne!"
[18] Ten stoviniavo samdiniai ir tarnai, dėl šalčio susikūrę ugnį, ir šildėsi. Prie jų atsistojo Petras ir taip pat šildėsi.
[19] Vyriausiasis kunigas paklausė Jėzų apie Jo mokinius bei Jo mokymą.
[20] Jėzus jam atsakė: "Aš viešai kalbėjau pasauliui. Aš visada mokiau sinagogoje ir šventykloje, kur visuomet susirenka žydai, ir nieko nekalbėjau slapčia.
[21] Kodėl tad mane klausi? Klausk tų, kurie girdėjo, ką jiems kalbėjau. Jie žino, ką Aš sakiau".
[22] Jam tai pasakius, vienas iš ten buvusių tarnų smogė Jėzui per veidą, tardamas: "Šitaip atsakai vyriausiajam kunigui?!"
[23] Jėzus jam tarė: "Jei kalbėjau negerai, pasakyk, kas negerai, o jei gerai, – kodėl mane muši?"
[24] Tada Anas pasiuntė Jį surištą pas vyriausiąjį kunigą Kajafą.

13 Mt 26,3; Mt 26,57; Lk 3,2
14 Jn 11,50
15 Mk 14,54; Jn 20,2-5
16 Mt 26,69
17 Mt 26,34
20 Mk 14,49; Lk 4,15; Jn 6,59
21 Mt 12,37
22 Jer 20,2
24 Mt 26,57; Jn 11,49
25 Lk 22,58-62
27 Jn 13,38
28 Mk 15,1; Apd 10,28; Apd 11,3
29 Mt 27,11-14
32 Mt 20,17-19; Mt 26,2; Jn 3,14; Jn 8,28; Jn 12,32.33
33 Mt 27,11
36 Dan 2,44; Dan 7,14; 1 Tim 6,13
37 Iz 55,4; Mt 5,17; Mt 20,28; Jn 8,47; Jn 10,27; Jn 14,6

[25] Simonas Petras tebestovėjo ir šildėsi. Aplinkiniai paklausė jį: "Ar tik nebūsi vienas iš Jo mokinių?" Tas išsigynė: "Ne!"
[26] Vienas iš vyriausiojo kunigo tarnų, giminaitis to, kuriam Petras nukirto ausį, pasakė: "Argi aš nemačiau tavęs sode kartu su Juo?"
[27] Petras ir vėl išsigynė, ir tuojau pragydo gaidys.
[28] Iš Kajafo rūmų jie nuvedė Jėzų į pretorijų. Buvo ankstyvas rytas. Jie patys nėjo į pretorijų, kad nesusiteptų ir galėtų valgyti Paschą.
[29] Todėl Pilotas išėjo laukan pas juos ir paklausė: "Kuo kaltinate šitą žmogų?"
[30] Jie atsakė: "Jeigu Jis nebūtų piktadarys, nebūtume tau Jo atvedę".
[31] Pilotas jiems tarė: "Pasiimkite Jį ir teiskite pagal savo Įstatymą". Žydai jam atsakė: "Mums neleista nieko bausti mirtimi", –
[32] kad išsipildytų Jėzaus žodžiai, kuriais Jis nurodė, kokia mirtimi Jam reikės mirti.
[33] Tada Pilotas vėl įėjo į pretorijų, pasišaukė Jėzų ir paklausė: "Ar Tu esi žydų karalius?"
[34] Jėzus jam atsakė: "Ar nuo savęs šito klausi, ar kiti apie mane tau pasakė?"
[35] Pilotas tarė: "Bene aš žydas?! Tavoji tauta ir aukštieji kunigai man Tave atvedė. Ką padarei?"
[36] Jėzus atsakė: "Mano karalystė ne iš šio pasaulio. Jei mano karalystė būtų iš šio pasaulio, mano tarnai kovotų, kad nebūčiau atiduotas žydams. Bet mano karalystė ne iš čia".
[37] Tada Pilotas Jį paklausė: "Vadinasi, Tu esi karalius?" Jėzus atsakė: "Taip yra, kaip sakai: Aš esu karalius. Aš tam gimiau ir atėjau

į šį pasaulį, kad liudyčiau tiesą. Kiekvienas, kas laikosi tiesos, klauso mano balso".

[38] Pilotas Jo paklausė: "O kas yra tiesa?!" Po šių žodžių jis vėl išėjo pas žydus ir tarė jiems: "Aš nerandu Jame jokios kaltės.

[39] Yra jūsų paprotys, kad per Paschą aš paleisčiau vieną suimtąjį. Tad ar norite, kad paleisčiau jums žydų karalių?"

[40] Tada jie vėl visi ėmė šaukti: "Ne šitą, bet Barabą!" O Barabas buvo plėšikas.

19

Tuomet Pilotas ėmė ir nuplakdino Jėzų.

[2] Kareiviai, nupynę vainiką iš erškėčių, uždėjo Jam ant galvos, apsiautė Jį purpurine skraiste

[3] ir sakė: "Sveikas, žydų karaliau!" Ir daužė Jam per veidą.

[4] O Pilotas dar kartą išėjo laukan ir kalbėjo žydams: "Štai išvedu Jį jums, kad žinotumėte, jog nerandu Jame jokios kaltės".

[5] Jėzus išėjo laukan su erškėčių vainiku ir purpurine skraiste. Pilotas tarė: "Štai žmogus!"

[6] Jį pamatę, aukštieji kunigai ir tarnai pradėjo šaukti: "Nukryžiuok Jį, nukryžiuok!" Pilotas jiems sako: "Jūs imkite Jį ir nukryžiuokite! Aš nerandu Jame jokios kaltės".

[7] Žydai jam atsakė: "Mes turime Įstatymą, ir pagal mūsų Įstatymą Jis turi mirti, nes laikė save Dievo Sūnumi".

[8] Išgirdęs tuos žodžius, Pilotas dar labiau nusigando.

[9] Jis vėl nuėjo į pretorijų ir klausė Jėzų: "Iš kur Tu?" Bet Jėzus jam neatsakė.

[10] Tada Pilotas Jam tarė: "Tu nekalbi su manimi? Ar nežinai, kad turiu valdžią Tave nukryžiuoti ir turiu valdžią Tave paleisti?"

[11] Jėzus atsakė: "Tu neturėtum prieš mane jokios valdžios, jeigu tau nebūtų jos duota iš aukštybių. Todėl tam, kuris mane tau įdavė, didesnė nuodėmė".

[12] Nuo tol Pilotas stengėsi Jį paleisti, bet žydai šaukė: "Jei šitą paleidi, nebesi ciesoriaus draugas. Kiekvienas, kas skelbiasi karaliumi, kalba prieš ciesorių".

[13] Tai išgirdęs, Pilotas išvedė Jėzų laukan ir atsisėdo į teisėjo krasę, kuri stovėjo vietoje, vadinamoje "Akmeninis grindinys", hebrajiškai Gabata.

[14] Buvo diena prieš Paschą, apie šeštą valandą. Jis tarė žydams: "Štai jūsų karalius!"

[15] Bet tie šaukė: "Šalin, šalin! Nukryžiuok Jį!" Pilotas paklausė: "Nejaugi turiu nukryžiuoti jūsų karalių?" Aukštieji kunigai atsakė: "Mes neturime karaliaus, tiktai ciesorių".

[16] Tada Pilotas atidavė jiems Jį nukryžiuoti. Jie pasiėmė Jėzų ir išsivedė.

[17] Nešdamas savo kryžių, Jis ėjo į vadinamąją Kaukolės vietą, hebrajiškai Golgotą.

[18] Tenai jie Jį nukryžiavo; kartu su Juo ir kitus du, vienoje ir antroje pusėje, o Jėzų viduryje.

[19] Pilotas parašė užrašą ir prikalė ant kryžiaus. Buvo parašyta: "Jėzus Nazarietis, žydų karalius".

[20] Šį užrašą skaitė daugybė žydų, nes vieta, kur Jėzų nukryžiavo, buvo arti miesto, o parašyta buvo hebrajiškai, graikiškai ir lotyniškai.

[21] Žydų aukštieji kunigai sakė Pilo-

38 Jn 19,4.6
39 Lk 23,17-25
40 Lk 23,19; Apd 3,14

19 SKYRIUS

1 Mt 20,19; Mt 27,26
3 Iz 50,6
4 Jn 18,33.38
6 Apd 3,13
7 Kun 24,16; Mt 26,63-66
9 Iz 53,7
11 Lk 22,53; Rom 13,1
12 Lk 23,2
13 1 Sam 15,24
14 Mt 27,62
15 Pr 49,10
16 Lk 23,24
17 Sk 15,36; Mk 15,21.22
18 Iz 53,12
19 Mt 27,37

tui: “Nerašyk: ‘Žydų karalius’, bet: ‘Šitas sakė: Aš esu žydų karalius’ ”.
22 Pilotas atsakė: “Ką parašiau, parašiau!”
23 Kareiviai, nukryžiavę Jėzų, paėmė Jo drabužius ir pasidalino juos į keturias dalis – kiekvienam kareiviui po dalį; pasiėmė ir tuniką. Ji buvo be siūlės, nuo viršaus iki apačios ištisai megzta.
24 Todėl jie tarėsi: “Neplėšykime jos, bet meskime burtą, kuriam ji atiteks”, – kad išsipildytų Raštas: “Jie pasidalijo mano drabužius tarp savęs ir dėl mano apdaro metė burtą”. Šitaip kareiviai ir padarė.
25 Prie Jėzaus kryžiaus stovėjo Jo motina, Jo motinos sesuo, Marija – Kleopo žmona, ir Marija Magdalietė.
26 Pamatęs stovinčius savo motiną ir mokinį, kurį mylėjo, Jėzus tarė motinai: “Moterie, štai tavo sūnus!”
27 Paskui tarė mokiniui: “Štai tavo motina!” Ir nuo tos valandos mokinys pasiėmė ją pas save.
28 Tada, žinodamas, jog viskas įvykdyta, – kad išsipildytų Raštas, Jėzus tarė: “Trokštu!”
29 Tenai stovėjo indas, pilnas rūgštaus vyno. Jie pakėlė ant yzopo šakelės kempinę, pamirkytą vyne, ir prinešė prie Jo lūpų.
30 Paragavęs to vyno, Jėzus tarė: “Atlikta!” Ir, nuleidęs galvą, Jis atidavė dvasią.
31 Kad kūnai neliktų ant kryžiaus per sabatą, – nes tas sabatas buvo didi diena, – žydai Prisirengimo dieną prašė Pilotą, kad nukryžiuotiesiems būtų sulaužyti blauzdikauliai ir kūnai nuimti.
32 Tad atėjo kareiviai ir sulaužė

23 Lk 23,34
24 Ps 22,18
25 Mk 15,40; Lk 24,18
26 Jn 2,4; Jn 13,23; Jn 20,2; Jn 21,7.20.24
27 Jn 1,11; Jn 16,32
28 Ps 22,15
29 Mt 27,48
30 Jn 17,4
31 Iš 12,16; Įst 21,23; Mk 15,42
34 1 Jn 5,6.8
35 Jn 20,31; Jn 21,24
36 Iš 12,46; Sk 9,12; Ps 34,20
37 Zch 12,10; Zch 13,6
38 Lk 23,50-56; Jn 7,13; Jn 9,22; Jn 12,42
39 Mt 2,11; Jn 3,1.2; Jn 7,50
40 Jn 20,5.7
42 Iz 53,9; Jn 19,14.31

20 SKYRIUS

1 Mt 27,60.66; Mt 28,1-8; Mt 28,2
2 Jn 13,23; Jn 19,26; Jn 21,7.20.24; Jn 21,23.24

blauzdas vienam ir antram, kurie buvo su Juo nukryžiuoti.
33 Priėję prie Jėzaus ir pamatę, kad Jis jau miręs, jie nebelaužė Jam blauzdų,
34 tik vienas kareivis ietimi perdūrė Jam šoną, ir tuojau ištekėjo kraujo ir vandens.
35 Tai matęs paliudijo, ir jo liudijimas teisingas; jis žino sakąs tiesą, kad jūs tikėtumėte.
36 Taip įvyko, kad išsipildytų Raštas: “Nė vienas Jo kaulas nebus sulaužytas”.
37 Ir vėl kitoje vietoje Raštas sako: “Jie žiūrės į Tą, kurį perdūrė”.
38 Po to Juozapas iš Arimatėjos, kuris buvo Jėzaus mokinys, tik slaptas dėl žydų baimės, paprašė Pilotą leisti nuimti Jėzaus kūną. Pilotas leido. Jis atėjo ir nuėmė Jėzaus kūną.
39 Taip pat atvyko ir Nikodemas, kuris anksčiau buvo atėjęs pas Jėzų nakčia. Jis atsivežė apie šimtą svarų miros ir alavijo mišinio.
40 Taigi jie paėmė Jėzaus kūną ir suvyniojo į drobules su kvepalais, kaip reikalavo žydų laidojimo paprotys.
41 Toje vietoje, kur Jį nukryžiavo, buvo sodas ir sode naujas kapas, kuriame dar niekas nebuvo laidotas.
42 Ten jie ir paguldė Jėzų, nes buvo žydų Prisirengimo diena, o kapas arti.

20 Pirmąją savaitės dieną, labai anksti, dar neišaušus, Marija Magdalietė atėjo prie kapo ir pamatė, kad akmuo nuo kapo nuristas.
2 Ji nubėgo pas Simoną Petrą ir

kitą mokinį, kurį Jėzus mylėjo, ir pranešė jiems: "Paėmė Viešpatį iš kapo, ir nežinome, kur Jį padėjo".
[3] Petras ir tas kitas mokinys nuskubėjo prie kapo.
[4] Bėgo abu kartu, bet tasai kitas mokinys pralenkė Petrą ir pirmas pasiekė kapą.
[5] Pasilenkęs jis pamatė numestas drobules, tačiau į vidų nėjo.
[6] Netrukus iš paskos atbėgo ir Simonas Petras. Jis įėjo į rūsį ir pamatė numestas drobules
[7] ir skarą, buvusią ant Jėzaus galvos, ne su drobulėmis paliktą, bet suvyniotą ir atskirai padėtą.
[8] Tada įėjo ir kitas mokinys, kuris pirmas buvo atbėgęs prie kapo. Jis pamatė ir įtikėjo.
[9] Mat jie dar nebuvo supratę Rašto, kad Jis turėsiąs prisikelti iš numirusių.
[10] Paskui mokiniai vėl sugrįžo namo.
[11] O Marija stovėjo lauke prie kapo ir verkė. Verkdama ji pasilenkė, pažvelgė į kapo vidų
[12] ir pamatė du angelus baltais drabužiais sėdinčius – vieną galvūgalyje, kitą kojų vietoje – ten, kur būta Jėzaus kūno.
[13] Jie paklausė ją: "Moterie, ko verki?" Ji atsakė: "Paėmė mano Viešpatį ir nežinau, kur Jį padėjo".
[14] Tai tarusi, ji atsisuko ir pamatė stovintį Jėzų, bet nepažino, kad tai Jėzus.
[15] Jėzus jai tarė: "Moterie, ko verki? Ko ieškai?" Ji, manydama, jog tai sodininkas, atsakė: "Gerbiamasis, jei tamsta Jį išnešei, pasakyk man, kur Jį padėjai. Aš Jį pasiimsiu".
[16] Jėzus jai sako: "Marija!" Ji atsigręžė ir sušuko: "Rabuni!" (Tai reiškia: "Mokytojau").
[17] Jėzus jai tarė: "Neliesk manęs! Aš dar neįžengiau pas savo Tėvą. Eik pas mano brolius ir pasakyk jiems: 'Aš žengiu pas savo Tėvą ir jūsų Tėvą, pas savo Dievą ir jūsų Dievą' ".
[18] Marija Magdalietė nuėjo ir pranešė mokiniams, kad mačiusi Viešpatį ir ką Jis jai sakęs.
[19] Tos pirmosios savaitės dienos vakare, durims, kur buvo susirinkę mokiniai, dėl žydų baimės esant užrakintoms, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir tarė: "Ramybė jums!"
[20] Tai pasakęs, Jis parodė jiems rankas ir šoną. Mokiniai nudžiugo, išvydę Viešpatį.
[21] Jėzus vėl tarė: "Ramybė jums! Kaip mane siuntė Tėvas, taip ir Aš jus siunčiu".
[22] Tai pasakęs, Jis kvėpė į juos ir tarė: "Priimkite Šventąją Dvasią.
[23] Kam atleisite nuodėmes, tiems jos bus atleistos, o kam sulaikysite, – sulaikytos".
[24] Vieno iš dvylikos – Tomo, vadinamo Dvyniu, – nebuvo su jais, kai Jėzus atėjo.
[25] Tad kiti mokiniai jam kalbėjo: "Mes matėme Viešpatį!" O jis atsakė: "Jeigu aš nepamatysiu Jo rankose vinių dūrio ir neįleisiu piršto į vinių vietą, ir jeigu ranka nepaliesiu Jo šono – netikėsiu".
[26] Po aštuonių dienų Jo mokiniai vėl buvo kambaryje, ir Tomas su jais. Jėzus atėjo, durims esant užrakintoms, atsistojo viduryje ir prabilo: "Ramybė jums!"
[27] Paskui kreipėsi į Tomą: "Įleisk čia pirštą ir pažiūrėk į mano rankas. Pakelk ranką ir paliesk mano

3 Lk 24,12
5 Jn 19,40
7 Jn 11,44
8 Jn 21,23.24
9 Ps 16,10
11 Mk 16,5
14 Mt 28,9; Jn 21,4
16 Jn 10,3
17 Jn 16,28; Jn 17,11; Ef 1,17; Hbr 2,11; Hbr 4,14
18 Lk 24,10.23
19 Lk 24,36; Jn 9,22; Jn 14,27; Jn 16,16; Jn 19,38
20 Jn 16,20.22; Apd 1,3
21 Mt 28,18-20; Jn 17,18; 2 Tim 2,2; Hbr 3,1
23 Mt 16,19; Mt 18,18
24 Jn 11,16
27 Ps 22,16; Zch 12,10; Zch 13,6; Mk 16,14; 1 Jn 1,1

šoną; nebūk netikintis–būk tikintis”.
[28] Tomas atsakė Jam: “Mano Viešpats ir mano Dievas!”
[29] Jėzus jam tarė: “Tomai, tu įtikėjai, nes mane pamatei. Palaiminti, kurie tiki nematę!”
[30] Savo mokinių akivaizdoje Jėzus padarė ir daug kitų ženklų, kurie nesurašyti šitoje knygoje.
[31] O šitie yra surašyti, kad tikėtumėte, jog Jėzus yra Kristus, Dievo Sūnus, ir kad tikėdami turėtumėte gyvenimą per Jo vardą.

21

Paskui Jėzus vėl pasirodė mokiniams prie Tiberiados ežero. Pasirodė taip.
[2] Buvo drauge Simonas Petras, Tomas, vadinamas Dvyniu, Natanaelis iš Galilėjos Kanos, Zebediejaus sūnūs ir dar du kiti Jėzaus mokiniai.
[3] Simonas Petras jiems sako: “Einu žvejoti”. Jie pasisiūlė: “Ir mes einame su tavimi”. Nuėję jie tuojau sulipo į valtį, tačiau tą naktį nieko nesugavo.
[4] Rytui auštant, ant kranto pasirodė bestovįs Jėzus. Bet mokiniai nepažino, kad tai buvo Jėzus.
[5] O Jėzus jiems tarė: “Vaikeliai, ar neturite ko valgyti?” Jie atsakė: “Ne”.
[6] Tada Jis pasakė: “Užmeskite tinklą į dešinę nuo valties, ir pagausite”. Jie užmetė ir nebeįstengė jo patraukti dėl žuvų gausybės.
[7] Tuomet tasai mokinys, kurį Jėzus mylėjo, sako Petrui: “Tai Viešpats!” Išgirdęs, jog tai Viešpats, Simonas Petras persijuosė drabužį,–mat buvo neapsirengęs,–ir šoko į ežerą.
[8] Kiti mokiniai atsiyrė valtimi, nes

29 2 Kor 5,7; 1 Pt 1,8
30 Jn 21,25
31 Lk 1,4; Lk 2,11; Jn 3,15.16; Jn 5,24; Jn 19,35; 1 Pt 1,8.9; 1 Jn 5,1; 1 Jn 5,13

21 SKYRIUS

1 Mt 26,32; Mk 14,28; Jn 6,1
2 Mt 4,21; Mk 1,19; Lk 5,10; Jn 1,45-51; Jn 2,1; Jn 20,24
4 Lk 24,16; Jn 20,14
5 Lk 24,41
6 Lk 5,4.6.7
7 Jn 13,23; Jn 20,2
12 Apd 10,41
14 Jn 20,19.26
15 Apd 20,28; 1 Tim 4,6; 1 Pt 5,2
16 Ps 79,13; Mt 2,6; Mt 10,16; Mt 15,24; Mt 25,33; Mt 26,31; Apd 20,28; Hbr 13,20; 1 Pt 2,25; 1 Pt 5,2.4
17 Jn 2,24.25; Jn 16,30
18 Jn 13,36; Apd 12,3.4

buvo netoli kranto–maždaug už dviejų šimtų mastų–ir atitempė tinklą su žuvimis.
[9] Išlipę į krantą, jie pamatė žėrinčias žarijas, ant jų padėtą žuvį ir duonos.
[10] Jėzus jiems tarė: “Atneškite ką tik pagautų žuvų”.
[11] Simonas Petras nuėjo ir išvilko į krantą tinklą, pilną didelių žuvų, iš viso šimtą penkiasdešimt tris. Nors jų buvo tokia gausybė, tačiau tinklas nesuplyšo.
[12] Jėzus tarė: “Eikite šen pusryčių!” Ir nė vienas iš mokinių neišdrįso paklausti: “Kas Tu esi?”, nes jie žinojo, jog tai Viešpats.
[13] Jėzus priėjo, paėmė duonos ir davė jiems, taip pat ir žuvies.
[14] Tai jau trečią kartą pasirodė savo mokiniams Jėzus, prisikėlęs iš numirusių.
[15] Papusryčiavus Jėzus paklausė Simoną Petrą: “Simonai, Jonos sūnau, ar myli mane labiau už šituos?” Jis atsakė: “Taip, Viešpatie, Tu žinai, kad Tave myliu”. Jėzus jam tarė: “Ganyk mano avinėlius”.
[16] Ir antrą kartą Jėzus paklausė: “Simonai, Jonos sūnau, ar myli mane?” Tas atsiliepė: “Taip, Viešpatie, Tu žinai, kad Tave myliu”. Jėzus jam pasakė: “Ganyk mano avis”.
[17] Jėzus paklausė trečią kartą: “Simonai, Jonos sūnau, ar myli mane?” Petras nuliūdo, kad Jis trečią kartą klausia: “Ar myli mane?”, ir atsakė: “Viešpatie, Tu viską žinai. Tu žinai, kad Tave myliu”. Jėzus jam tarė: “Ganyk mano avis.
[18] Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: kai buvai jaunas, pats susijuosdavai ir vaikščiojai, kur norėjai. O pase-

nęs tu ištiesi rankas, ir kitas tave perjuos ir ves, kur tu nenori".
[19] Jis tai pasakė, nurodydamas, kokia mirtimi Petras pašlovinsiąs Dievą. Tai pasakęs, dar pridūrė: "Sek paskui mane!"
[20] Petras atsisukęs pamatė iš paskos einantį mokinį, kurį Jėzus mylėjo, kuris vakarienės metu buvo prisiglaudęs prie Jėzaus krūtinės ir klausė: "Viešpatie, kas Tave išduos?"
[21] Pamatęs jį, Petras tarė Jėzui: "Viešpatie, o kas bus šitam?"
[22] Jėzus atsakė: "Jei Aš noriu, kad jis pasiliktų, kol ateisiu, kas gi tau? Tu sek paskui mane!"
[23] Todėl pasklido šis žodis tarp brolių, jog tas mokinys nemirsiąs. Bet Jėzus nesakė, kad Jis nemirs, tik: "Jei noriu, kad jis pasiliktų, kol ateisiu, kas gi tau?"
[24] Tai ir yra tas mokinys, kuris liudija apie tuos dalykus ir juos aprašė, ir mes žinome, kad jo liudijimas tikras.
[25] Yra dar daug kitų dalykų, kuriuos Jėzus padarė. Jeigu juos visus atskirai aprašytume, manau, kad visas pasaulis nesutalpintų knygų, kurios būtų parašytos. Amen.

19 Mt 4,19; Mt 16,24; Jn 21,22; 2 Pt 1,13.14
20 Jn 13,23; Jn 13,25; Jn 20,2
22 Mt 16,27.28; Mt 25,31; 1 Kor 4,5; 1 Kor 11,26; Apr 2,25; Apr 3,11; Apr 22,7.20
24 3 Jn 1,12; Jn 19,35
25 Jn 20,30

APAŠTALŲ DARBAI

1 Pirmoje knygoje, Teofiliau, aš parašiau apie viską, ką Jėzus pradėjo daryti ir mokyti
[2] iki tos dienos, kurią buvo paimtas į dangų, pirmiau per Šventąją Dvasią davęs savo išrinktiesiems apaštalams įsakymų.
[3] Po savo kančios Jis pateikė jiems daugelį įrodymų, kad yra gyvas, per keturiasdešimt dienų jiems rodydamasis ir kalbėdamas apie Dievo karalystę.
[4] Kartą, būdamas kartu su jais, liepė jiems nepasišalinti iš Jeruzalės, bet laukti Tėvo pažado, – "apie kurį, – pasakė Jis, – esate girdėję iš manęs;
[5] nes Jonas krikštijo vandeniu, o jūs po kelių dienų būsite pakrikštyti Šventąja Dvasia".
[6] Susirinkusieji paklausė Jį: "Viešpatie, gal Tu šiuo metu atkursi Izraelio karalystę?"
[7] Jis jiems tarė: "Ne jūsų reikalas žinoti laiką ir metą, kuriuos Tėvas nustatė savo valdžia.
[8] Kai ant jūsų nužengs Šventoji Dvasia, jūs gausite jėgos ir tapsite mano liudytojais Jeruzalėje ir visoje Judėjoje bei Samarijoje ir lig pat žemės pakraščių".
[9] Tai pasakęs, jiems bežiūrint, Jėzus pakilo aukštyn, ir debesis Jį paslėpė nuo jų akių.
[10] Kai jie, akių nenuleisdami, žiūrėjo į žengiantį dangun Jėzų, štai prie jų atsirado du vyrai baltais drabužiais
[11] ir tarė: "Vyrai galilėjiečiai, ko stovite, žiūrėdami į dangų? Tas

1 SKYRIUS
1 Lk 1,3
2 Mt 28,19; Mk 16,19
3 Mk 16,12.14
4 Lk 24,49; Jn 14,16.17.26; Jn 15,26
5 Jl 2,28; Mt 3,11
7 Mt 24,36; 1 Tes 5,1
8 Lk 24,48; Lk 24,49; Apd 2,1.4; Apd 8,1.5.14; Kol 1,23
9 Lk 24,50.51; Apd 1,2
10 Jn 20,12
11 Dan 7,13

pats Jėzus, paimtas nuo jūsų į dangų, sugrįš taip pat, kaip Jį matėte žengiantį į dangų".

12 Tuomet jie sugrįžo į Jeruzalę iš vadinamojo Alyvų kalno, esančio netoli Jeruzalės, tokiu atstumu, koks leidžiamas nueiti per sabatą.

13 Parėję jie susirinko aukštutiniame kambaryje, kur buvo apsistoję, – Petras ir Jokūbas, Jonas ir Andriejus, Pilypas ir Tomas, Baltramiejus ir Matas, Alfiejaus sūnus Jokūbas, Simonas Uolusis ir Judas, Jokūbo brolis.

14 Jie visi ištvermingai ir vieningai atsidėjo maldai ir prašymui kartu su moterimis ir Jėzaus motina Marija bei Jo broliais.

15 Vieną dieną, atsistojęs tarp brolių, – ten buvo susirinkę apie šimtą dvidešimt asmenų, – Petras tarė:

16 "Vyrai broliai, turėjo išsipildyti Rašto žodžiai, kuriuos Šventoji Dvasia pranašiškai išsakė Dovydo lūpomis apie Judą, tapusį Jėzaus suėmėjų vadovu.

17 Jis juk buvo priskaitytas prie mūsų ir turėjo dalį šioje tarnystėje.

18 Bet jis nedorybės kaina įsigijo sklypą, paskui stačia galva puolė žemyn, perplyšo pusiau, ir visi jo viduriai išvirto.

19 Tai pasidarė žinoma visiems Jeruzalės gyventojams, ir anas sklypas jų kalba buvo pavadintas Hakeldamachu, – tai reiškia: 'Kraujo sklypas'.

20 Nes Psalmių knygoje parašyta: 'Jo kiemas tepavirsta dykviete, ir tegul niekas ten nebegyvena', ir: 'Tegul kitas perima jo tarnystę'.

21 Taigi vienam iš vyrų, kurie drauge su mumis vaikščiojo visą laiką, kol Viešpats Jėzus buvo tarp mūsų,

22 pradedant Jono krikštu ir baigiant ta diena, kai Jis buvo paimtas iš mūsų aukštyn, reikia kartu su mumis tapti Jo prisikėlimo liudytoju".

23 Ir jie išskyrė du: Juozapą, vadinamą Barsabu, pravarde Justas, ir Motiejų.

24 Po to meldėsi, sakydami: "Tu, Viešpatie, kuris pažįsti visų širdis, parodyk, kurį iš šių dviejų pasirenki,

25 kad gautų dalį šioje tarnystėje ir apaštalystėje, nuo kurios nuklydo Judas, nueidamas į savąją vietą".

26 Tada metė burtus, ir burtas krito Motiejui, ir jis buvo priskaičiuotas prie vienuolikos apaštalų.

2 Atėjus Sekminių dienai, visi mokiniai vieningai buvo vienoje vietoje.

2 Staiga iš dangaus pasigirdo ūžesys, tarsi pūstų smarkus vėjas. Jis pripildė visą namą, kur jie sėdėjo.

3 Jiems pasirodė tarsi ugnies liežuviai, kurie pasidaliję nusileido ant kiekvieno iš jų.

4 Visi pasidarė pilni Šventosios Dvasios ir pradėjo kalbėti kitomis kalbomis, kaip Dvasia jiems davė prabilti.

5 Jeruzalėje gyveno žydų ir dievobaimingų žmonių iš visų tautų po dangumi.

6 Kilus tam ūžesiui, subėgo daugybė žmonių. Jie buvo priblokšti, kiekvienas girdėdamas savo kalba juos kalbant.

7 Lyg nesavi ir nustebę, jie vienas kitam kalbėjo: "Argi štai šitie kalbantys nėra galilėjiečiai?

12 Lk 24,52
13 Mt 10,2-4; Lk 6,15; Apd 9,37.39; Apd 20,8; Jud 1,1
14 Mt 13,55; Lk 23,49.55; Apd 2,1.46
16 Ps 41,9; Lk 22,47
17 Mt 10,4; Apd 1,25
18 Mt 26,14.15; Mt 27,3-10; Mk 14,21
20 Ps 69,25; Ps 109,8
22 Apd 1,8; Apd 1,9; Apd 2,32
23 Apd 15,22
24 1 Sam 16,7
25 Apd 1,17

2 SKYRIUS

1 Kun 23,15; Apd 1,14
2 Apd 4,31
4 Mk 16,17; Apd 1,5
5 Apd 8,2
6 Apd 4,32
7 Apd 1,11

8 Tai kaipgi mes kiekvienas juos girdime savo gimtąja kalba?!
9 Mes, partai, medai, elamitai, Mesopotamijos, Judėjos ir Kapadokijos, Ponto ir Azijos,
10 Frygijos ir Pamfilijos, Egipto bei Libijos pakraščio ties Kirėne gyventojai, ateiviai romiečiai, žydai ir prozelitai,
11 kretiečiai ir arabai, – girdime juos skelbiant didingus Dievo darbus mūsų kalbomis".
12 Visi labai stebėjosi ir, nieko nesuprasdami, klausinėjo: "Ką tai reiškia?"
13 O kiti šaipydamiesi kalbėjo: "Jie prisigėrė jauno vyno".
14 Tada stojo Petras su vienuolika ir, pakėlęs balsą, prabilo į juos: "Jūs, vyrai judėjiečiai bei visi Jeruzalės gyventojai, tebūnie jums žinoma, – įsidėmėkite mano žodžius!
15 Šitie nėra, kaip jūs manote, prisigėrę, – juk dabar vos trečia dienos valanda, –
16 bet čia išsipildė, kas buvo pasakyta per pranašą Joelį:
17 'Paskutinėmis dienomis, – sako Dievas, – Aš išliesiu savo Dvasios kiekvienam kūnui, ir jūsų sūnūs bei dukterys pranašaus, jūsų jaunuoliai matys regėjimus, o senieji sapnuos sapnus.
18 Ir savo tarnams bei tarnaitėms tomis dienomis Aš išliesiu savo Dvasios, ir jie pranašaus.
19 Aš darysiu stebuklų aukštai danguje ir apačioje, žemėje, parodysiu ženklų: kraujo, ugnies bei rūkstančių dūmų.
20 Saulė pavirs tamsybe, o mėnulis – krauju, prieš ateinant didingai ir šlovingai Viešpaties dienai.
21 Ir kiekvienas, kuris šauksis Viešpaties vardo, bus išgelbėtas'.
22 Izraelio vyrai! Klausykite šitų žodžių: Jėzų iš Nazareto – vyrą, Dievo jums patvirtintą galingais darbais, stebuklais ir ženklais, kuriuos per Jį nuveikė Dievas tarp jūsų, – kaip ir patys žinote, –
23 Jį, išankstiniu Dievo sprendimu bei numatymu atiduotą, jūs piktadarių rankomis nužudėte, prikaldami prie kryžiaus.
24 Dievas Jį prikėlė, išvaduodamas iš mirties skausmų, nes buvo neįmanoma, kad Jis liktų jos galioje.
25 Juk Dovydas apie Jį sako: 'Aš visuomet matau Viešpatį priešais save. Jis mano dešinėje, kad Aš nesusvyruočiau.
26 Todėl džiūgavo mano širdis, krykštavo mano lūpos, ir mano kūnas ilsėsis viltyje,
27 nes Tu nepaliksi mano sielos pragare ir neduosi savo Šventajam matyti supuvimo.
28 Tu man atvėrei gyvenimo kelius ir pripildysi mane džiaugsmu prieš savo veidą'.
29 Vyrai broliai! Noriu jums drąsiai pasakyti apie patriarchą Dovydą. Jis mirė, buvo palaidotas, ir jo kapas tebėra pas mus iki šios dienos.
30 Būdamas pranašas ir žinodamas, jog Dievas jam prisiekdamas pažadėjo, kad iš jo palikuonių pagal kūną pakils Kristus užimti jo sosto,
31 Dovydas tai numatė ir kalbėjo apie Kristaus prisikėlimą, kad 'Jo siela neliks pragare ir Jo kūnas nematys supuvimo'.
32 Tą Jėzų Dievas prikėlė, ir mes visi esame šito liudytojai.
33 Dievo dešinės išaukštintas, Jis

9 1 Pt 1,1
15 1 Tes 5,7
17 Jl 2,28-32; Apd 10,45; Apd 21,9
18 1 Kor 12,10
19 Jl 2,30
20 Mt 24,29
21 Rom 10,13
22 Jn 3,2; Jn 5,6
23 Lk 22,22; Apd 5,30
24 Rom 8,11
25 Ps 16,8-11
27 Apd 13,30-37
29 Apd 13,36
30 Ps 132,11
31 Ps 16,10
32 Apd 1,8; Apd 2,24; Apd 3,15
33 Jn 14,26; Apd 2,1-11.17; Apd 5,31; Apd 10,45; Hbr 10,12

gavo iš Tėvo Šventosios Dvasios pažadą ir išliejo tai, ką dabar matote ir girdite.
[34] Juk Dovydas neįžengė į dangų. Jis pats kalba: 'Viešpats tarė mano Viešpačiui: sėskis mano dešinėje,
[35] kol Aš patiesiu Tavo priešus, tarsi pakojį po Tavo kojų'.
[36] Tad tvirtai žinokite, visi Izraelio namai: Dievas padarė Viešpačiu ir Kristumi tą Jėzų, kurį jūs nukryžiavote".
[37] Tie žodžiai vėrė jiems širdį, ir jie klausė Petrą bei kitus apaštalus: "Ką mums daryti, vyrai broliai?"
[38] Petras jiems tarė: "Atgailaukite, ir kiekvienas tepasikrikštija Jėzaus Kristaus vardu, kad būtų atleistos jūsų nuodėmės, ir jūs gausite Šventosios Dvasios dovaną.
[39] Juk jums skirtas pažadas, taip pat ir jūsų vaikams ir visiems toli esantiems, kuriuos tik pasišauks Viešpats, mūsų Dievas".
[40] Dar daugeliu kitų žodžių jis liudijo ir ragino juos, sakydamas: "Gelbėkitės iš šios iškrypusios kartos!"
[41] Kurie mielai priėmė jo žodį, buvo pakrikštyti, ir tą dieną prisidėjo prie jų apie tris tūkstančius sielų.
[42] Jie ištvermingai laikėsi apaštalų mokymo, bendravimo, duonos laužymo ir maldų.
[43] Baimė apėmė kiekvieną, nes per apaštalus vyko daug stebuklų ir ženklų.
[44] Visi tikintieji laikėsi drauge ir turėjo visa bendra.
[45] Nuosavybę bei turtą jie parduodavo ir, ką gavę, padalydavo visiems, kiek kam reikėdavo.
[46] Jie kasdien vieningai rinkdavosi šventykloje, o savo namuose tai vienur, tai kitur laužydavo duoną, vaišindavosi su džiugia ir tauria širdimi,
[47] šlovindami Dievą, ir turėjo malonę visų žmonių akyse. O Viešpats kasdien gausino bažnyčią išgelbėtaisiais.

3 Kartą Petras ir Jonas devintą maldos valandą ėjo drauge į šventyklą.
[2] Ten buvo nešamas ir vienas žmogus, luošas nuo motinos įsčių. Jį kasdien sodindavo prie šventyklos vartų, vadinamų Gražiaisiais, kad prašytų išmaldos iš ateinančių į šventyklą.
[3] Pastebėjęs beįeinančius į šventyklą Petrą ir Joną, jis paprašė išmaldos.
[4] Petras, įdėmiai pažvelgęs į jį drauge su Jonu, tarė:
[5] "Pažiūrėk į mudu". Jis pažvelgė į juos, tikėdamasis ką nors iš jų gauti.
[6] Bet Petras pasakė: "Sidabro nei aukso neturiu, bet ką turiu, tą duodu. Jėzaus Kristaus iš Nazareto vardu kelkis ir vaikščiok!"
[7] Ir, paėmęs už dešinės rankos, pakėlė jį. Jo pėdos ir keliai bematant sustiprėjo.
[8] Jis pašokęs atsistojo, pradėjo vaikščioti ir kartu su apaštalais įėjo į šventyklą. Ten vaikščiodamas ir pasišokinėdamas šlovino Dievą.
[9] Visi žmonės pamatė jį vaikščiojant ir šlovinant Dievą.
[10] Jie pažino, kad tai tas pats, kuris sėdėdavo elgetaudamas prie Gražiųjų vartų. Visi nustėro ir nustebo dėl to, kas buvo jam atsitikę.

34 Ps 68,18; Ps 110,1
37 Lk 3,10.12.14
38 Lk 24,47
39 Jl 2,28.32; Ef 2,13
42 Apd 1,14
43 Apd 2,22
44 Apd 4,32.34.37; Apd 5,2
45 Iz 58,7
46 Lk 24,53; Apd 1,14; Apd 2,42; Apd 20,7
47 Apd 5,14

3 SKYRIUS

1 Ps 55,17; Apd 2,46
2 Jn 9,8; Apd 14,8
6 Apd 4,10
8 Iz 35,6
9 Apd 4,16.21
10 Jn 9,8

[11] Kadangi išgydytas luošys laikėsi Petro ir Jono, prie jų į vadinamąją Saliamono stoginę didžiai nustebinti susibėgo visi žmonės.
[12] Tai matydamas, Petras kreipėsi į žmones: “Izraelio vyrai! Ko stebitės tuo ir ko taip žiūrite į mudu, tarsi mes savo jėga ar savo šventumu būtume padarę, kad šis vaikščiotų?!
[13] Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Dievas, mūsų tėvų Dievas, pašlovino savo tarną Jėzų, kurį jūs išdavėte ir kurio išsižadėjote Piloto akivaizdoje, kai tas buvo nusprendęs Jį paleisti.
[14] Jūs išsižadėjote Šventojo ir Teisiojo, o pareikalavote atiduoti jums žmogžudį.
[15] Jūs nužudėte gyvybės Kūrėją, kurį Dievas prikėlė iš numirusių, ir mes esame to liudytojai.
[16] Jėzaus vardas – dėl tikėjimo Jo vardu – tvirtą padarė tą, kurį jūs matote ir pažįstate. Iš Jėzaus kylantis tikėjimas suteikė jam visišką sveikatą jūsų visų akyse.
[17] O dabar, broliai, aš žinau, kad jūs taip padarėte iš nežinojimo, kaip ir jūsų vadai.
[18] Taip Dievas įvykdė, ką iš anksto buvo paskelbęs visų savo pranašų lūpomis, būtent, kad Kristus kentėsiąs.
[19] Tad atgailaukite ir atsiverskite, kad būtų panaikintos jūsų nuodėmės, kad nuo Viešpaties veido ateitų atgaivos laikai
[20] ir Jis atsiųstų jums iš anksto paskelbtąjį Jėzų Kristų.
[21] Jį turi priimti dangus iki visų dalykų atnaujinimo meto. Dievas tai nuo amžių paskelbė visų savo šventųjų pranašų lūpomis.
[22] Juk Mozė tėvams pasakė: ‘Viešpats, mūsų Dievas, iš jūsų brolių pažadins jums Pranašą kaip mane. Klausykite Jo visame kame, ką tik Jis jums sakys.
[23] O kiekviena siela, kuri to Pranašo neklausys, bus išnaikinta iš tautos’.
[24] Ir visi pranašai, kurie tik kalbėjo nuo Samuelio laikų, vienas po kito skelbė šias dienas.
[25] Jūs esate vaikai pranašų ir tos sandoros, kurią Dievas sudarė su jūsų tėvais, tardamas Abraomui: ‘Tavo palikuonyse bus palaimintos visos žemės giminės’.
[26] Dievas pirmiausia jums prikėlęs pasiuntė savo tarną Jėzų, kad Jis atneštų jums palaiminimą, nukreipdamas kiekvieną nuo jo nusikaltimų”.

4

Jiems dar kalbant miniai, prie jų priėjo kunigų, šventyklos apsaugos viršininkas ir sadukiejų,
[2] kurie buvo labai pasipiktinę, kad apaštalai mokė žmones ir skelbė mirusiųjų prisikėlimą Jėzuje.
[3] Jie suėmė juos ir įkalino iki kitos dienos, nes jau buvo vakaras.
[4] Bet daugelis, girdėjusių žodį, įtikėjo, ir tikinčiųjų skaičius padidėjo maždaug iki penkių tūkstančių.
[5] Rytojaus dieną Jeruzalėje susirinko tautos vadovai, vyresnieji ir Rašto žinovai,
[6] taip pat vyriausiasis kunigas Anas, Kajafas, Jonas, Aleksandras ir kiti vyriausiojo kunigo giminės.
[7] Pasistatę apaštalus viduryje, jie paklausė: “Kokia jėga ar kieno vardu jūs tai padarėte?”
[8] Tada Petras, kupinas Šventosios Dvasios, jiems atsakė: “Tautos vadovai ir Izraelio vyresnieji!

11 Jn 10,23
13 Pr 27,20; Mt 27,2; Jn 5,30; Jn 7,39; Jn 12,23; Jn 13,31
14 Mk 1,24; Jn 18,40; Apd 7,52
15 Apd 2,24; Apd 2,32
16 Mt 9,22
17 Lk 23,34
18 Apd 26,22-23; 1 Pt 1,10
19 Apd 2,38; Apd 26,20
21 Mt 17,11; Lk 1,70; Apd 1,11
22 Įst 18,15.18.19
24 Lk 24,25
25 Pr 12,3; Pr 18,18; Pr 22,18; Pr 26,4; Pr 28,14; Rom 9,4.8
26 Mt 1,21; Rom 1,16; Rom 2,9

4 SKYRIUS

1 Mt 22,23
6 Lk 3,2
7 Mt 21,23
8 Lk 12,11.12

[9] Jeigu dėl gero darbo ligotam žmogui šiandien mus klausinėjate, kaip jis buvo išgydytas,
[10] tai tebūnie jums visiems ir visai Izraelio tautai žinoma: vardu Jėzaus Kristaus iš Nazareto, kurį jūs nukryžiavote ir kurį Dievas prikėlė iš numirusių! Jo dėka šis vyras jūsų akivaizdoje stovi sveikas.
[11] Jėzus yra 'akmuo, kurį jūs, statytojai, atmetėte ir kuris tapo kertiniu akmeniu'.
[12] Ir nėra niekame kitame išgelbėjimo, nes neduota žmonėms po dangumi kito vardo, kuriuo turime būti išgelbėti".
[13] Matydami Petro ir Jono drąsą ir patyrę, kad tai nemokyti, paprasti žmonės, jie labai stebėjosi; be to, atpažino juos buvus kartu su Jėzumi.
[14] Bet, matydami stovintį su jais pagydytąjį, jie neturėjo ką pasakyti prieš.
[15] Tada liepė jiems išeiti iš sinedriono ir ėmė tartis:
[16] "Ką daryti su šitais žmonėmis? Juk visiems Jeruzalės gyventojams žinomas jų padarytas akivaizdus stebuklas, ir mes to negalime nuneigti.
[17] Bet kad dalykas neišplistų žmonėse, griežtai uždrauskime, kad jie nė vienam žmogui daugiau nekalbėtų tuo vardu".
[18] Ir vėl juos pasišaukę, įsakė jiems išvis neskelbti ir nemokyti Jėzaus vardu.
[19] Tačiau Petras ir Jonas jiems atsakė: "Spręskite patys, ar teisinga Dievo akivaizdoje jūsų klausyti labiau negu Dievo!
[20] Juk mes negalime nekalbėti apie tai, ką matėme ir girdėjome".

10 Apd 2,22; Apd 2,24; Apd 3,6.16
11 Ps 118,22
12 1 Tim 2,5.6
13 1 Kor 1,27
14 Apd 3,11
16 Jn 11,47; Apd 3,7-10
18 Apd 5,28.40
19 Apd 5,29
20 Apd 1,8; Apd 2,32; 1 Jn 1,1.3
21 Mt 15,31; Apd 3,7.8; Apd 5,26
23 Apd 2,44-46; Apd 12,12
24 Iš 20,11
25 Ps 2,1.2
27 Lk 1,35; Lk 22,2; Lk 23,1.8; Jn 10,36
28 Apd 2,23; Apd 3,18
29 Apd 4,13.31; Apd 9,27; Apd 13,46; Apd 14,3; Apd 19,8; Apd 26,26
30 Apd 2,43; Apd 3,6.16; Apd 4,27; Apd 5,12
31 Apd 2,2.4; Apd 4,29; Apd 16,26
32 Apd 2,44; Rom 15,5.6
33 Apd 1,8; Apd 1,22; Rom 6,15

[21] Prigrasinę jie paleido juos, nerasdami už ką bausti, – dėl žmonių, nes visi garbino Dievą už tai, kas buvo įvykę.
[22] Vyras, kuris patyrė tą išgydymo stebuklą, buvo daugiau nei keturiasdešimties metų.
[23] Paleisti jie atėjo pas saviškius ir išpasakojo, ką jiems sakė aukštieji kunigai ir vyresnieji.
[24] Išklausę visi vieningai pakėlė balsus į Dievą ir sakė: "Valdove, Tu esi Dievas, sutvėręs dangų, žemę, jūrą ir visa, kas juose yra.
[25] Tu kalbėjai savo tarno Dovydo lūpomis: 'Kodėl niršta pagonys, kam veltui tautos sąmokslus rengia?
[26] Žemės karaliai sukilo, valdovai susibūrė draugėn prieš Viešpatį ir Jo Kristų'.
[27] Prieš Tavo šventąjį Sūnų Jėzų, kurį Tu patepei, iš tiesų susibūrė Erodas, Poncijus Pilotas su pagonimis ir Izraelio tauta,
[28] kad įvykdytų, ką Tavo ranka ir sprendimas iš anksto buvo nulėmę įvykti.
[29] O dabar, Viešpatie, pažvelk į jų grasinimus ir duok savo tarnams su didžia drąsa skelbti Tavo žodį,
[30] ištiesdamas savo ranką išgydymams, ir kad būtų daromi ženklai bei stebuklai Tavo šventojo Sūnaus Jėzaus vardu".
[31] Jiems pasimeldus, sudrebėjo susirinkimo vieta, visi prisipildė Šventosios Dvasios ir drąsiai skelbė Dievo žodį.
[32] Visa tikinčiųjų daugybė buvo vienos širdies ir vienos sielos. Ką turėjo, nė vienas nevadino savo nuosavybe, bet visa jiems buvo bendra.
[33] Apaštalai su didžiule jėga liu-

dijo apie Viešpaties Jėzaus prisikėlimą, ir gausi malonė buvo su jais visais.
[34] Tarp jų nebuvo stokojančių, nes visi, kurie turėjo žemės sklypus ar namus, juos parduodavo, o už tai gautus pinigus atnešdavo
[35] ir sudėdavo prie apaštalų kojų, ir kiekvienam buvo dalijama, kiek kam reikėjo.
[36] Jozė, apaštalų pramintas Barnabu (išvertus tai reiškia: "Paguodos sūnus"), levitas, kilęs iš Kipro,
[37] pardavęs savo žemės sklypą, atnešė pinigus ir padėjo apaštalams po kojų.

5 O vienas vyras, vardu Ananijas, su savo žmona Sapfyra pardavė nuosavybę
[2] ir, žmonai pritariant, pasiliko dalį gautų pinigų, o kitą dalį atnešė ir padėjo prie apaštalų kojų.
[3] Petras paklausė: "Ananijau, kodėl šėtonas užvaldė tavo širdį, kad tu pamelavai Šventajai Dvasiai, pasilikdamas dalį už žemę gautų pinigų?
[4] Argi nebuvo tavo tai, ką turėjai, ir ką gavai pardavęs, argi nebuvo tavo žinioje? Tai kodėl gi taip sumanei savo širdyje? Tu pamelavai ne žmonėms, bet Dievui!"
[5] Išgirdęs tuos žodžius, Ananijas krito ant žemės ir mirė. Didelė baimė apėmė visus tai girdėjusius.
[6] Keli jaunuoliai pakilo, suvyniojo jį marškomis, išnešė ir palaidojo.
[7] Po kokių trijų valandų atėjo jo žmona, kuri nežinojo, kas buvo atsitikę.
[8] Petras ją paklausė: "Pasakyk man, ar už tiek pardavėte sklypą?" "Taip, už tiek", – atsakė ji.
[9] Tada Petras jai tarė: "Kodėl susitarėte mėginti Viešpaties Dvasią? Štai ties durimis skamba žingsniai tų, kurie palaidojo tavo vyrą. Jie ir tave išneš".
[10] Bematant ji susmuko jam po kojų ir mirė. Atėję jaunuoliai rado ją negyvą, nunešė ir palaidojo šalia vyro.
[11] Didelė baimė apėmė visą bažnyčią ir visus, kurie apie tai išgirdo.
[12] Per apaštalų rankas žmonėse vyko daug ženklų ir stebuklų. Visi jie vieningai rinkdavosi Saliamono stoginėje.
[13] Iš kitų nė vienas neišdrįsdavo prie jų prisidėti. Žmonės juos labai gerbė.
[14] Ir vis labiau augo būrys vyrų ir moterų, įtikėjusių Viešpatį.
[15] Net į gatves nešdavo ligonius ir guldydavo ant neštuvų bei lovų, kad, Petrui praeinant pro šalį, bent jo šešėlis kristų ant gulinčiųjų.
[16] Taip pat ir iš aplinkinių miestų daugybė žmonių keliaudavo į Jeruzalę, gabendami sergančius ir netyrųjų dvasių kankinamus, ir visi jie būdavo pagydomi.
[17] Tuomet sujudo vyriausiasis kunigas ir visi jo šalininkai iš sadukiejų partijos. Degdami pavydu,
[18] jie suėmė apaštalus ir įmetė juos į viešą kalėjimą.
[19] Bet Viešpaties angelas naktį atidarė kalėjimo vartus, išvedė juos ir tarė:
[20] "Eikite ir, atsistoję šventykloje, skelbkite žmonėms visus šio Gyvenimo žodžius".
[21] Tai išgirdę, jie auštant nuėjo į šventyklą ir ėmė mokyti. Tuo metu vyriausiasis kunigas ir jo šalininkai sukvietė sinedrioną bei vi-

34 Apd 2,45
35 Apd 2,45; Apd 4,37; Apd 5,2; Apd 6,1
37 Apd 4,34.35; Apd 5,1.2

5 SKYRIUS
3 Įst 23,21; Lk 22,3
5 Ez 11,13; Apd 5,10.11
6 Jn 19,40
9 Mt 4,7; Apd 5,3.4
10 Ez 11,13; Apd 5,5
11 Apd 2,43; Apd 5,5; Apd 19,17
12 Apd 2,43; Apd 3,11; Apd 4,30; Apd 4,32; Apd 6,8; Apd 14,3; Apd 15,12; Rom 15,19; 2 Kor 12,12; Hbr 2,4
13 Jn 9,22; Apd 2,47; Apd 4,21
15 Mt 9,21; Mt 14,36; Apd 19,12
16 Mk 16,17.18; Jn 14,12
17 Mt 3,7; Apd 4,1.2.6
18 Lk 21,12; Apd 4,3; Apd 16,37
19 Mt 1,20.24; Mt 2,13.19; Mt 28,2; Lk 1,11; Lk 2,9; Apd 12,7; Apd 16,26
20 Jn 6,63.68; Jn 17,3; 1 Jn 5,11
21 Apd 4,5.6

są Izraelio tautos vyresniųjų tarybą ir nusiuntė į kalėjimą tarnus atvesti apaštalų.
22 Bet tarnai nuėję nerado jų kalėjime ir sugrįžę pranešė:
23 "Kalėjimą radome saugiai užrakintą ir sargybinius stovinčius prie vartų. Bet atidarę nieko viduje neradome!"
24 Išgirdę tokį pranešimą, vyriausiasis kunigas, šventyklos apsaugos viršininkas ir aukštieji kunigai suglumo, nesuprasdami, ką tai galėtų reikšti.
25 Tuomet kažkas atėjęs pranešė: "Tie vyrai, kuriuos buvote uždarę kalėjime, stovi šventykloje ir moko žmones".
26 Tada viršininkas su tarnais nuėjo ir atsivedė juos be prievartos, nes bijojo žmonių, kad neužmėtytų akmenimis.
27 Taigi atsivedę apaštalus, pastatė juos sinedrione. Vyriausiasis kunigas jiems tarė:
28 "Argi mes jums drauste neuždraudėme mokyti tuo vardu, o štai jūs užtvindėte Jeruzalę savo mokymu ir dar norite ant mūsų užtraukti to žmogaus kraują".
29 Petras ir apaštalai atsakė: "Dievo reikia klausyti labiau negu žmonių.
30 Mūsų tėvų Dievas prikėlė Jėzų, kurį jūs nužudėte, pakabindami ant medžio.
31 Dievas išaukštino Jį savo dešine kaip Karalių ir Išgelbėtoją, kad suteiktų Izraeliui atgailą ir nuodėmių atleidimą.
32 Mes esame Jo ir tų įvykių liudytojai, taip pat ir Šventoji Dvasia, kurią Dievas suteikė tiems, kurie Jam paklūsta".
33 Girdėdami šituos žodžius, jie baisiai įtūžo ir ketino juos užmušti.
34 Tuomet sinedrione pakilo vienas fariziejus, vardu Gamalielis, visos tautos gerbiamas Įstatymo mokytojas. Jis įsakė trumpam išvesti apaštalus
35 ir tarė susirinkusiems: "Vyrai izraelitai! Gerai pagalvokite, kaip pasielgti su šitais žmonėmis.
36 Juk prieš kiek laiko buvo iškilęs Teudas, kuris laikė save kažkuo nepaprastu. Prie jo prisidėjo apie keturis šimtus vyrų, bet jis buvo užmuštas, visi šalininkai išsisklaidė ir nuėjo niekais.
37 Po jo, gyventojų surašymo dienomis, atsirado Judas Galilėjietis ir patraukė nemažai žmonių paskui save. Jis taip pat žuvo, o visi jo sekėjai buvo išblaškyti.
38 Todėl dabar jums sakau: palikite šituos žmones ramybėje ir paleiskite juos. Jei šis sumanymas ir ši veikla iš žmonių, – jie žlugs savaime,
39 o jeigu tai iš Dievo, tai jūs nepajėgsite jų sunaikinti. Žiūrėkite, kad nepasirodytumėte kovojantys prieš Dievą!" Jie paklausė jo patarimo.
40 Pasišaukę apaštalus, nuplakdino juos, uždraudė kalbėti Jėzaus vardu ir paleido.
41 O tie ėjo iš sinedriono džiaugdamiesi, kad buvo palaikyti vertais dėl Jėzaus vardo iškęsti paniekinimą.
42 Kiekvieną dieną šventykloje ir po namus jie nesiliovė mokyti bei skelbti Jėzų Kristumi.

6 Tomis dienomis, mokinių skaičiui augant, tarp graikiškai kalbančiųjų kilo nepasitenkinimas

24 Lk 22,4; Apd 4,1; Apd 5,26
26 Mt 21,26
28 Mt 23,35; Apd 2,23.36; Apd 4,17.18
29 Apd 4,19
30 Apd 3,13.15; Apd 10,39; Apd 13,29; Gal 3,13; 1 Pt 2,24
31 Mt 1,21; Mk 16,19; Lk 24,47; Apd 2,33.36; Apd 3,15; Ef 1,7; Fil 2,9-11; Kol 1,14; Apr 1,5
32 Jn 15,26.27; Apd 2,4; Apd 10,44; Apd 15,28; Rom 8,16; Hbr 2,4
33 Apd 2,37; Apd 7,54
34 Apd 22,3
39 Apd 7,51; Apd 9,5; 1 Kor 1,25
40 Mt 10,17; Apd 4,18
41 1 Pt 4,13-16
42 Apd 2,46; Apd 4,20.29

6 SKYRIUS

1 Apd 2,41; Apd 4,4; Apd 4,35; Apd 11,20; Apd 11,29

vietiniais žydais, nes kasdieniniame aprūpinime būdavo aplenkiamos jų našlės.
[2] Tuomet dvylika sušaukė mokinių susirinkimą ir tarė: "Nedera mums palikus Dievo žodį tarnauti prie stalų.
[3] Todėl, broliai, išsirinkite iš savųjų septynis vyrus, turinčius gerą vardą, kupinus Šventosios Dvasios ir išminties. Mes juos paskirsime tam darbui,
[4] o patys toliau atsidėsime maldai ir žodžio tarnavimui".
[5] Šis pasiūlymas patiko visam susirinkimui, ir jie išsirinko Steponą, vyrą pilną tikėjimo ir Šventosios Dvasios, Pilypą, Prochorą, Nikanorą, Timoną, Parmeną ir Mikalojų, prozelitą iš Antiochijos.
[6] Juos pastatė prieš apaštalus, o šie melsdamiesi uždėjo ant jų rankas.
[7] Dievo žodis klestėjo, ir mokinių skaičius Jeruzalėje smarkiai augo. Ir didelis kunigų būrys pakluso tikėjimui.
[8] Steponas, pilnas tikėjimo ir jėgos, darė žmonėse didžių stebuklų ir ženklų.
[9] Tuomet pakilo kai kurie iš vadinamosios libertinų sinagogos, iš kirėniečių, aleksandriečių ir iš Kilikijos bei Azijos ir ėmė ginčytis su Steponu.
[10] Tačiau jie negalėjo atsispirti išminčiai ir Dvasiai, kurios įkvėptas jis kalbėjo.
[11] Tada jie papirko keletą vyrų, kad tie sakytų: "Mes girdėjome jį piktžodžiaujant Mozei ir Dievui".
[12] Taip jie sukurstė minią, vyresniuosius bei Rašto žinovus, užpuolę sučiupo jį ir nusivedė į sinedrioną.

2 Iš 18,17
3 1 Tim 3,7.8-13
4 Apd 2,42
5 Apd 6,3; Apd 8,5.26; Apd 11,24; Apd 21,8
6 Apd 1,24; 2 Tim 1,6
7 Jn 12,42; Apd 12,24
8 Apd 2,43; Apd 5,12; Apd 14,3
10 Lk 21,15
11 1 Kar 21,10.13
14 Apd 10,38; Apd 25,8

7 SKYRIUS
2 Pr 11,31.32; Ps 29,3; Apd 22,1
3 Pr 12,1
4 Pr 11,31; Pr 11,32
5 Pr 12,7; Pr 13,15; Pr 15,3.18; Pr 17,8; Pr 26,3
6 Pr 15,13.14.16; Pr 47,11.12; Iš 1,8-14; Iš 12,40.41
7 Pr 15,14; Iš 3,12; Iš 14,13-31
8 Pr 17,9-14; Pr 21,1-5; Pr 25,21-26; Pr 29,31; Pr 30,1-24; Pr 35,18.22-26

[13] Ten pastatė melagingus liudytojus, kurie tvirtino: "Šitas žmogus nesiliauja kalbėjęs prieš šventąją vietą ir Įstatymą.
[14] Mes girdėjome jį sakant, kad Jėzus iš Nazareto išgriaus šią vietą ir pakeis Mozės perduotus mums papročius".
[15] Visi sėdintys sinedrione įsmeigė į jį akis ir matė jo veidą tarytum angelo veidą.

7

Vyriausiasis kunigas paklausė: "Ar tikrai taip yra?"
[2] O Steponas prabilo: "Vyrai broliai ir tėvai, paklausykite! Šlovės Dievas apsireiškė mūsų tėvui Abraomui Mesopotamijoje, kai jis dar nebuvo persikėlęs į Charaną,
[3] ir pasakė jam: 'Išeik iš savo krašto, nuo savo giminių, ir keliauk į šalį, kurią tau parodysiu'.
[4] Tada jis paliko chaldėjų kraštą ir apsigyveno Charane. Iš ten, jo tėvui mirus, Dievas atvedė jį į šitą šalį, kurioje jūs dabar gyvenate.
[5] Bet čia jam nedavė paveldėti nė pėdos žemės, tik pažadėjo ją atiduoti jo ir jo palikuonių nuosavybėn, nors jis dar buvo bevaikis.
[6] Dievas pasakė, kad jo palikuonys gyvens kaip ateiviai svetimoje žemėje ir keturis šimtus metų bus pavergti ir skriaudžiami.
[7] 'Tačiau, – tarė Dievas, – Aš nuteisiu tautą, kuriai jie vergaus; tada jie išeis ir tarnaus man šitoje vietoje'.
[8] Ir tuomet Jis davė jam apipjaustymo sandorą. Tada Abraomui gimė Izaokas, kurį jis apipjaustė aštuntąją dieną. Izaokui gimė Jokūbas, o Jokūbui gimė dvylika patriarchų.

[9] Šie patriarchai iš pavydo pardavė Juozapą į Egiptą. Bet Dievas buvo su juo,
[10] išgelbėjo Juozapą iš visų jo vargų ir suteikė jam malonės bei išminties Egipto karaliaus–faraono akivaizdoje. Tas jį paskyrė Egipto ir visų savo namų valdytoju.
[11] Tuomet visą Egipto žemę ir Kanaaną ištiko badas bei didis vargas, ir mūsų tėvai negalėjo rasti sau maisto.
[12] Išgirdęs, kad Egipte yra javų, Jokūbas išsiuntė ten mūsų tėvus pirmą kartą,
[13] o antrą kartą Juozapas leidosi savo brolių atpažįstamas, ir faraonas sužinojo apie Juozapo giminę.
[14] Tada Juozapas pasiuntė pakviesti savo tėvo Jokūbo ir visų giminaičių – septyniasdešimt penkių sielų.
[15] Šitaip Jokūbas iškeliavo į Egiptą. Ten mirė jis ir mūsų tėvai.
[16] Juos pargabeno į Sichemą ir palaidojo kape, kurį Abraomas už pinigus buvo nupirkęs iš sichemiečio Emoro sūnų.
[17] Artėjant metui pažado, dėl kurio Dievas buvo prisiekęs Abraomui, tauta išaugo ir išsiplėtė Egipte,
[18] kol pakilo kitas karalius, kuris nieko nežinojo apie Juozapą.
[19] Jis klastingai elgėsi su mūsų gimine, versdamas mūsų tėvus išmesti savo kūdikius, kad jie neliktų gyvi.
[20] Tuo metu gimė Mozė, kuris buvo mielas Dievui. Tris mėnesius jis buvo maitinamas savo tėvo namuose,
[21] o kai buvo išmestas, jį pasiėmė faraono duktė ir augino kaip savo pačios sūnų.
[22] Mozė buvo išmokytas visos Egipto išminties ir tapo galingas žodžiais ir darbais.
[23] Kai jam sukako keturiasdešimt metų, jo širdyje kilo troškimas aplankyti savo brolius, Izraelio vaikus.
[24] Pamatęs vieną iš jų skriaudžiamą, stojo ginti jo ir keršydamas užmušė egiptietį.
[25] Mozė tikėjosi, kad jo broliai suprasią, jog Dievas jo ranka suteiks jiems išgelbėjimą, bet jie šito nesuprato.
[26] Kitą dieną jis priėjo prie besimušančių tautiečių ir mėgino juos sutaikinti, sakydamas: ‘Vyrai, jūs esate broliai! Kodėl skriaudžiate vienas kitą?’
[27] Bet tasai, kuris skriaudė artimą, atstūmė jį, sakydamas: ‘Kas tave paskyrė mūsų valdovu ir teisėju?
[28] Gal nori ir mane nužudyti, kaip vakar nužudei egiptietį?’
[29] Tai išgirdęs, Mozė pabėgo ir buvo ateivis Madiano krašte, kur jam gimė du sūnūs.
[30] Po keturiasdešimties metų Sinajaus kalno dykumoje jam pasirodė angelas degančio erškėčių krūmo liepsnose.
[31] Tai pamatęs, Mozė labai nusistebėjo reginiu. Kai jis artinosi, norėdamas geriau įsižiūrėti, jam pasigirdo Viešpaties balsas:
[32] ‘Aš esu tavo tėvų Dievas, Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Dievas’. Tada Mozė ėmė drebėti ir nebedrįso toliau žiūrėti.
[33] O Viešpats jam tarė: ‘Nusiauk apavą nuo kojų, nes ta vieta, kur tu stovi, yra šventa žemė.
[34] Aš regėte regėjau savo tautos

9 Pr 37,4.11.28; Pr 37,28; Pr 39,2.21.23
10 Pr 41,38-44
11 Pr 41,54; Pr 42,5
12 Pr 42,1.2
13 Pr 45,4.16
14 Pr 45,9.27; Iš 1,5; Įst 10,22
15 Pr 46,1-7; Pr 49,33
16 Pr 23,16; Joz 24,32
17 Pr 15,13; Iš 1,7-9
18 Iš 1,8
19 Iš 1,22
20 Iš 2,1.2; Hbr 11,23
21 Iš 2,3.4; Iš 2,5-10
22 Lk 24,19
23 Iš 2,11.12
27 Iš 2,14
29 Iš 2,15.21.22; Iš 4,20; Iš 18,3; Hbr 11,27
30 Iš 3,1-10
32 Iš 3,6.15
33 Iš 3,5.7.8.10
34 Iš 2,24.25; Ps 105,26

priespaudą Egipte, išgirdau jos dejones ir nužengiau jos išvaduoti. Tad ateik čia, Aš pasiųsiu tave į Egiptą'.
[35] Tą Mozę, kurio jie atsižadėjo, sakydami: 'Kas tave paskyrė valdovu ir teisėju?', Dievas pasiuntė kaip vadovą ir gelbėtoją ranka angelo, kuris pasirodė jam erškėčių krūme.
[36] Jis išvedė juos, darydamas stebuklus ir ženklus Egipto žemėje, prie Raudonosios jūros ir per keturiasdešimt metų dykumoje.
[37] Tai šis Mozė pasakė Izraelio vaikams: 'Dievas pažadins jums iš jūsų brolių Pranašą, panašiai kaip mane'.
[38] Tai jis susirinkimo dieną dykumoje tarpininkavo tarp angelo, kalbėjusio jam Sinajaus kalne, ir mūsų tėvų. Ten jis gavo mums skirtuosius gyvenimo žodžius.
[39] Jam mūsų tėvai nenorėjo paklusti, atstūmė jį ir savo širdis nukreipė į Egiptą.
[40] Jie tarė Aaronui: 'Padaryk mums dievų, kurie žygiuotų mūsų priekyje, nes mes nežinome, kas nutiko tam Mozei, kuris išvedė mus iš Egipto žemės'.
[41] Taip anomis dienomis jie pasidirbo veršį, atnašavo stabui auką ir džiaugėsi savo rankų darbu.
[42] Tada Dievas nusigręžė nuo jų ir paliko juos garbinti dangaus kariauną, kaip parašyta pranašų knygoje: 'Ar jūs, Izraelio namai, man atnešėte aukų bei atnašų, keturiasdešimt metų būdami dykumoje?
[43] Jūs pasiėmėte Molocho palapinę ir dievo Refano žvaigždę – stabus, kuriuos pasidirbote garbinti. Todėl ištremsiu jus anapus Babilono'.
[44] Mūsų tėvai dykumoje turėjo Liudijimo palapinę, kaip įsakė Tas, kuris kalbėjo Mozei, kad padarytų ją pagal regėtą jos vaizdą.
[45] Mūsų tėvai su Jozue pasiėmė ją ir atsigabeno į žemes pagonių, kuriuos Dievas išvijo nuo mūsų tėvų akių. Taip pasiliko iki Dovydo dienų.
[46] Šis susilaukė Dievo akyse malonės ir meldė, kad rastų buveinę Jokūbo Dievui.
[47] Ir Saliamonas pastatė Jam namus.
[48] Bet Aukščiausiasis negyvena rankų darbo šventyklose, kaip sako ir pranašas:
[49] 'Dangus – mano sostas, o žemė – pakojis po mano kojomis. Kokius gi namus man statysite? – klausia Viešpats, – ar kokia mano poilsio vieta?
[50] Argi ne mano ranka visa tai padarė?'
[51] Jūs, kietasprandžiai, neapipjaustytomis širdimis ir ausimis! Jūs, kaip ir jūsų tėvai, visuomet priešinatės Šventajai Dvasiai.
[52] Kurio iš pranašų nepersekiojo jūsų tėvai? Jie užmušė iš anksto skelbusius Teisiojo atėjimą. Jo išdavėjais ir žudikais dabar esate jūs.
[53] Jūs, kurie gavote Įstatymą, paskelbtą per angelus, bet jo nesilaikėte".
[54] Tie žodžiai jiems draskė širdį, ir jie griežė ant jo dantimis.
[55] O Steponas, kupinas Šventosios Dvasios, žvelgė į dangų ir išvydo Dievo šlovę ir Jėzų, stovintį Dievo dešinėje.
[56] Jis tarė: "Štai regiu atsivėrusį

35 Iš 2,14; Iš 14,21
36 Iš 12,41; Iš 14,21; Iš 16,1.35; Iš 33,1; Ps 105,27
37 Įst 18,15.18.19; Mt 17,5
38 Iš 19,3; Įst 5,27; Gal 3,19; Hbr 5,12
39 Ps 95,8-11
40 Iš 32,1.23
41 Iš 32,6.18.19; Įst 9,16
42 2 Kar 21,3; Am 5,25-27; 2 Tes 2,11
43 Jer 25,9-12
44 Hbr 8,5
45 Joz 3,14; Joz 18,1; Joz 23,9; 2 Sam 6,2-15; Ps 44,2
46 2 Sam 7,1-13; 1 Krn 22,7
47 1 Kar 6,1-38; 1 Kar 8,20.21
48 1 Kar 8,27
49 Iz 66,1.2
50 Ps 102,25
51 Iš 32,9; Kun 26,41
52 2 Krn 36,16; Apd 3,14; Apd 22,14
53 Iš 20,1
54 Apd 5,33
55 Iš 24,17; Apd 6,5
56 Dan 7,13; Mt 3,16

dangų ir Žmogaus Sūnų, stovintį Dievo dešinėje".
[57] Tada, baisiai rėkdami, jie užsikimšo ausis ir visi kaip vienas puolė jį,
[58] išsitempė už miesto ir užmėtė akmenimis. Liudytojai padėjo savo drabužius prie kojų vieno jauno vyro, vardu Sauliaus.
[59] Taip jie mušė akmenimis Steponą, o jis šaukė: "Viešpatie Jėzau, priimk mano dvasią!"
[60] Pagaliau suklupęs jis galingu balsu sušuko: "Viešpatie, neįskaityk jiems šios nuodėmės!" Ir, tai ištaręs, užmigo.

8 Saulius pritarė Stepono nužudymui. Tomis dienomis prasidėjo didelis Jeruzalės bažnyčios persekiojimas. Visi, išskyrus apaštalus, išsisklaidė po Judėjos ir Samarijos apylinkes.
[2] Dievobaimingi vyrai palaidojo Steponą ir labai jį apraudojo.
[3] O Saulius niokojo bažnyčią, naršydamas po namus, tempdamas iš jų vyrus ir moteris ir siųsdamas juos į kalėjimą.
[4] Tuo tarpu išblaškytieji keliaudami skelbė žodį.
[5] Pilypas, nuvykęs į Samarijos miestą, ėmė skelbti gyventojams Kristų.
[6] Minios vieningai klausėsi Pilypo žodžių, girdėdamos ir matydamos, kokius jis darė stebuklus.
[7] Iš daugelio apsėstųjų, baisiai šaukdamos, išeidavo netyrosios dvasios, išgydavo daug paralyžiuotųjų ir luošų.
[8] Ir didelis džiaugsmas pasklido po tą miestą.
[9] Mieste buvo vienas vyras, vardu Simonas, kuris nuo seno užsiiminėjo magija, stebindamas Samarijos gyventojus ir sakydamas esąs nepaprastas.
[10] Visi – nuo mažo iki didelio – jį gerbė ir sakė: "Jis yra didelė Dievo jėga".
[11] Gerbė jį todėl, kad ilgą laiką šis stebino juos savo kerais.
[12] Bet patikėję Pilypu, kuris skelbė Dievo karalystę ir Jėzaus Kristaus vardą, ėmė krikštytis vyrai ir moterys.
[13] Ir pats Simonas įtikėjo ir pasikrikštijęs nesitraukė nuo Pilypo. Jis buvo apstulbintas, matydamas daromus ženklus ir stebuklus.
[14] Apaštalai Jeruzalėje, išgirdę, jog Samarija priėmė Dievo žodį, nusiuntė ten Petrą ir Joną,
[15] kurie atvykę ėmė melstis už samariečius, kad jie priimtų Šventąją Dvasią.
[16] Mat Ji dar nebuvo nė vienam jų nužengusi, ir jie tebuvo pakrikštyti Viešpaties Jėzaus vardu.
[17] Tuomet apaštalai dėjo ant jų rankas, ir tie gavo Šventąją Dvasią.
[18] Pamatęs, kad apaštalų rankų uždėjimu teikiama Šventoji Dvasia, Simonas pasiūlė jiems pinigų,
[19] sakydamas: "Duokite ir man tą jėgą, kad, kam tik uždėsiu rankas, gautų Šventąją Dvasią".
[20] Bet Petras jam tarė: "Kad tu pražūtum kartu su savo pinigais, jei sumanei už pinigus gauti Dievo dovaną!
[21] Šiame dalyke tu negali turėti nė mažiausios dalies, nes tavo širdis neteisi prieš Dievą.
[22] Taigi atgailauk dėl šio savo nedorumo ir melsk Dievą – gal Jis atleis tavo širdies sumanymą.

58 Apd 22,20
59 Ps 31,5
60 Mt 5,44

8 SKYRIUS
1 Apd 8,4; Apd 11,19
2 Pr 23,2
3 Fil 3,6
4 Mt 10,23
5 Apd 6,5; Apd 8,26.30
7 Mk 16,17
9 Apd 5,36; Apd 8,11; Apd 13,6
12 Apd 1,3; Apd 8,4
14 Apd 5,12.29.40
15 Apd 2,38; Apd 19,2
16 Mt 28,19; Apd 10,48; Apd 19,2; Apd 19,5
17 Apd 6,6; Apd 19,6
20 Mt 10,8; Apd 2,38; Apd 10,45; Apd 11,17
21 Jer 17,9
22 Dan 4,27; 2 Tim 2,25

[23] Matau, tu pilnas karčios tulžies ir esi nedorybės pančiuose".
[24] Simonas atsakė: "Melskite už mane Viešpatį, kad manęs neištiktų tai, ką jūs sakėte".
[25] O jie, paliudiję ir apsakę Viešpaties žodį, pasuko atgal į Jeruzalę, skelbdami Evangeliją daugelyje Samarijos kaimų.
[26] Viešpaties angelas prabilo į Pilypą, sakydamas: "Kelkis ir eik pietų link ant kelio, kuris eina iš Jeruzalės į Gazą. Jis visiškai tuščias".
[27] Jis pakilo ir iškeliavo. Ir štai važiuoja etiopas eunuchas, aukštas Etiopijos karalienės Kandakės dvariškis, viso jos iždo valdytojas. Jis buvo atvykęs į Jeruzalę pagarbinti,
[28] o dabar keliavo namo ir, sėdėdamas savo vežime, skaitė pranašą Izaiją.
[29] Dvasia pasakė Pilypui: "Prieik ir laikykis greta šito vežimo".
[30] Pribėgęs Pilypas išgirdo jį skaitant pranašą Izaiją ir paklausė: "Ar supranti, ką skaitai?"
[31] Šis atsiliepė: "Kaip galiu suprasti, jei man niekas nepaaiškina?!" Ir jis pakvietė Pilypą lipti į vežimą ir sėstis šalia.
[32] Rašto vieta, kurią jis skaitė, buvo ši: "Tarsi avį vedė Jį į pjovyklą, ir kaip ėriukas, kuris tyli kerpamas, Jis neatvėrė savo lūpų.
[33] Jis buvo pažemintas ir neteisingai nuteistas. Kas apsakys Jo giminę, jeigu Jo gyvenimas žemėje buvo nutrauktas?!"
[34] Eunuchas paklausė Pilypą: "Prašom paaiškinti, apie ką čia pranašas kalba? Apie save ar apie ką kitą?"
[35] Atvėręs lūpas ir pradėjęs nuo tos Rašto vietos, Pilypas jam paskelbė Gerąją naujieną apie Jėzų.
[36] Keliaudami toliau, jie privažiavo vandenį. "Štai vanduo, – tarė eunuchas, – kas gi kliudo man pasikrikštyti?"
[37] Pilypas tarė: "Jei tiki iš visos širdies, tai galima". Tas atsakė: "Tikiu, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus".
[38] Jis liepė sustabdyti vežimą, ir jie abu – Pilypas ir eunuchas – išlipę įbrido į vandenį, ir Pilypas jį pakrikštijo.
[39] Išėjus iš vandens, Viešpaties Dvasia pagavo Pilypą. Eunuchas daugiau jo nebematė, tik džiūgaudamas traukė savo keliu.
[40] O Pilypas atsidūrė Azote; iš ten keliaudamas skelbė Evangeliją visuose miestuose ir taip atvyko į Cezarėją.

9 Tuo tarpu Saulius, tebealsuodamas grasinimais ir žudynėmis prieš Viešpaties mokinius, nuėjo pas vyriausiąjį kunigą
[2] ir išgavo raštus Damasko sinagogoms, kad, užtikęs to Kelio sekėjus, vyrus ir moteris, galėtų juos suiminėti ir gabenti į Jeruzalę.
[3] Kai keliaudamas priartėjo prie Damasko, staiga jį apšvietė iš dangaus šviesa.
[4] Jis krito ant žemės ir išgirdo balsą, sakantį jam: "Sauliau, Sauliau, kam mane persekioji?"
[5] Jis tarė: "Kas Tu esi, Viešpatie?" Viešpats atsakė: "Aš esu Jėzus, kurį tu persekioji. Sunku tau spyriotis prieš akstiną!
[6] Kelkis, eik į miestą, ir tau bus pasakyta, ką turi daryti".
[7] Su juo keliavę vyrai stovėjo be

23 Hbr 12,15
24 Pr 20,7.17; Iš 8,8; Sk 21,7; 1 Kar 13,6; Job 42,8; Jok 5,16
26 Apd 6,5
27 1 Kar 8,41.42; Ps 68,31; Ps 87,4; Iz 56,3; Sof 3,10; Jn 12,20
32 Iz 53,7.8; Mt 26,62.63; Mt 27,12.14; Jn 19,9
33 Lk 23,1-25.33-46
35 Lk 24,27; Apd 17,2; Apd 18,28; Apd 28,23
36 Apd 10,47; Apd 16,33
37 Mt 16,16; Mt 28,19; Mk 16,16; Jn 6,69; Jn 9,35.38; Jn 11,27; Rom 10,9.10
39 1 Kar 18,12; 2 Kar 2,16; Ez 1,12.14; 2 Kor 12,2
40 Apd 21,8

9 SKYRIUS
1 Apd 7,57; Apd 8,1.3; Apd 26,10.11; Gal 1,13; 1 Tim 1,13
2 Apd 22,5
3 Apd 22,6; Apd 26,12.13; 1 Kor 15,8
4 Mt 25,40
7 Dan 10,7; Jn 12,29; Apd 22,9; Apd 26,13

žado: jie girdėjo balsą, tačiau nieko nematė.
[8] Saulius atsikėlė nuo žemės, bet, atmerkęs akis, nieko nebematė. Laikydami už rankos, jie nuvedė jį į Damaską.
[9] Jis tris dienas išbuvo neregintis, nieko nevalgė ir negėrė.
[10] Damaske buvo vienas mokinys, vardu Ananijas. Viešpats tarė jam regėjime: "Ananijau!" Šis atsakė: "Štai aš, Viešpatie".
[11] Viešpats tęsė: "Kelkis, eik į gatvę, vadinamą Tiesiąja, ir Judo namuose teiraukis tarsiečio, vardu Sauliaus. Štai, jis meldžiasi
[12] ir regėjime pamatė vyrą, vardu Ananiją, ateinantį ir uždedantį ant jo rankas, kad praregėtų".
[13] Ananijas atsakė: "Viešpatie, iš daugelio esu girdėjęs apie tą vyrą, kiek daug pikto jis yra padaręs Tavo šventiesiems Jeruzalėje.
[14] Ir čia jis turi aukštųjų kunigų įgaliojimus suiminėti visus, kurie šaukiasi Tavo vardo".
[15] Bet Viešpats jam tarė: "Eik, nes jis yra mano išrinktas indas, kuris neš mano vardą pagonims, karaliams ir Izraelio vaikams.
[16] Aš jam parodysiu, kiek daug jis turės iškentėti dėl mano vardo".
[17] Ananijas nuėjo į tuos namus, uždėjo ant jo rankas ir tarė: "Broli Sauliau! Viešpats Jėzus, kuris tau pasirodė kelyje, kai keliavai, atsiuntė mane, kad tu vėl regėtum ir taptum pilnas Šventosios Dvasios".
[18] Ir bematant jam nuo akių lyg žvynai nukrito. Jis kaipmat atgavo regėjimą ir buvo pakrikštytas.
[19] Paskui užvalgęs sustiprėjo. Pabuvęs kelias dienas su Damasko mokiniais,
[20] Saulius bematant pradėjo pamokslauti sinagogose, kad Kristus yra Dievo Sūnus.
[21] Visi, kurie tai girdėjo, be galo stebėjosi ir klausinėjo: "Ar čia ne tas pats, kuris Jeruzalėje persekiojo visus, kurie šaukiasi šito vardo?! Argi jis nėra čia atvykęs jų suimti ir gabenti pas aukštuosius kunigus?!"
[22] O Saulius vis labiau stiprėjo ir kėlė sąmyšį tarp Damaske gyvenančių žydų, įrodinėdamas, kad Jėzus yra Kristus.
[23] Praslinkus nemažai laiko, žydai nutarė jį nužudyti.
[24] Tačiau Saulius sužinojo apie jų sąmokslą. Dieną ir naktį jie tykojo prie vartų, norėdami jį užmušti,
[25] bet mokiniai nakčia nuleido jį per sieną ant virvių pintinėje.
[26] Saulius nuvyko į Jeruzalę ir mėgino prisidėti prie mokinių, tačiau visi jo bijojo, netikėdami jį esant mokinį.
[27] Bet Barnabas, pasiėmęs jį, nusivedė pas apaštalus ir jiems papasakojo, kaip kelionėje Saulius regėjęs Viešpatį ir šis kalbėjęs su juo, ir kaip Damaske jis drąsiai pamokslavęs Jėzaus vardu.
[28] Taip jis liko su jais Jeruzalėje ir drąsiai kalbėjo Viešpaties Jėzaus vardu.
[29] Jis kalbėdavosi ir ginčydavosi su helenistais, o tie kėsinosi jį nužudyti.
[30] Tai sužinoję, broliai jį nugabeno į Cezarėją ir iš ten išsiuntė į Tarsą.
[31] Tuo tarpu bažnyčios visoje Judėjoje, Galilėjoje ir Samarijoje džiaugėsi ramybe, statydinosi ir augo, gyvendamos su Viešpaties

10 Apd 22,12
11 Apd 21,39; Apd 22,3
13 Apd 9,1
14 Apd 7,59; Apd 9,2.21
15 Apd 25,22.23; Apd 26,1; Rom 1,5; Rom 1,16; Rom 9,1-5; Rom 11,13; Ef 3,7.8
16 Apd 20,23; 2 Kor 4,11
17 Apd 2,4; Apd 4,31; Apd 8,17; Apd 13,52; Apd 22,12.13
19 Apd 26,20
21 Gal 1,13.23
22 Apd 18,28
23 2 Kor 11,26
24 2 Kor 11,32
25 Joz 2,15
26 Apd 22,17-20; Apd 26,20
27 Apd 4,36; Apd 9,20.22; Apd 13,2
28 Gal 1,18
29 Apd 6,1; Apd 11,20; 2 Kor 11,26
31 Ps 34,9; Jn 14,16; Apd 5,11; Apd 8,1; Apd 16,5; Ef 4,16.29

baime ir guodžiamos Šventosios Dvasios.
[32] Kartą Petras, lankydamas jas visas, atėjo pas šventuosius, gyvenančius Lydoje.
[33] Ten jis užtiko žmogų, vardu Enėją, kuris paralyžiuotas jau aštuoneri metai gulėjo patale.
[34] Petras jam tarė: "Enėjau, Jėzus Kristus išgydo tave. Kelkis ir užklok savo patalą!" Šis bematant atsikėlė.
[35] Visi Lydos ir Sarono gyventojai pamatė jį ir atsivertė į Viešpatį.
[36] Jopėje gyveno viena mokinė, vardu Tabita, išvertus Dorkadė. Ji garsėjo gerais darbais ir gailestingumo aukomis.
[37] Tomis dienomis ji susirgo ir mirė. Ją nuprausė ir paguldė aukštutiniame kambaryje.
[38] Kadangi Lyda netoli Jopės, mokiniai, išgirdę ten esant Petrą, pasiuntė pas jį du vyrus, prašydami, kad jis nedelsdamas pas juos atvyktų.
[39] Petras pakilęs iškeliavo su jais. Kai tik atėjo, jį nuvedė į aukštutinį kambarį. Ten jį apstojo visos našlės, verkdamos ir rodydamos jam tunikas bei viršutinius drabužius, kuriuos, tebegyvendama su jomis, buvo pasiuvusi Dorkadė.
[40] Petras liepė visiems išeiti. Atsiklaupęs pasimeldė ir, atsisukęs į lavoną, tarė: "Tabita, kelkis!" Ši atmerkė akis ir, išvydusi Petrą, atsisėdo.
[41] Jis ištiesė jai ranką ir ją pakėlė. Tada, pašaukęs vidun šventuosius ir našles, parodė jiems ją gyvą.
[42] Žinia apie tai pasklido visoje Jopėje, ir daugelis įtikėjo Viešpatį.
[43] Jis dar ilgesnį laiką pasiliko Jopėje pas vieną odininką, vardu Simoną.

32 Apd 8,14
34 Apd 3,6.16; Apd 4,10
35 1 Krn 5,16; 1 Krn 27,29; Apd 11,21; Apd 15,19
36 1 Tim 2,10
37 Apd 1,13; Apd 9,39
40 Mt 9,25; Mk 5,41.42; Apd 7,60
42 Jn 11,45
43 Apd 10,6

10 SKYRIUS

1 Apd 8,40; Apd 23,23
2 Apd 8,2; Apd 10,22.35; Apd 13,16.26; Apd 22,12
3 Apd 10,30; Apd 11,13
5 Apd 11,13.14
6 Apd 9,43; Apd 11,14
9 Apd 10,9-32; Apd 11,5-14
11 Ez 1,1; Mt 3,16; Apd 7,56; Apr 4,1; Apr 19,11

10

Cezarėjoje gyveno vyras, vardu Kornelijus, vadinamosios italų kohortos šimtininkas.
[2] Jis buvo dievotas ir drauge su savo namiškiais bijojo Dievo, gausiai šelpdavo žmones ir nuolat melsdavosi Dievui.
[3] Kartą, apie devintą valandą, jis regėjime aiškiai išvydo pas jį ateinantį Dievo angelą, kuris jam tarė: "Kornelijau!"
[4] Tas, pažvelgęs į jį, išsigando ir paklausė: "Kas yra, viešpatie?" Šis jam atsakė: "Tavo maldos ir gailestingumo aukos pakilo Dievo akivaizdon, ir Jis tave prisiminė.
[5] Dabar siųsk vyrus į Jopę ir pasikviesk Simoną, vadinamą Petru.
[6] Jis svečiuojasi pas vieną odininką, Simoną, kurio namai stovi prie jūros. Petras pasakys tau, ką turi daryti".
[7] Kai su juo kalbėjęs angelas pasitraukė, Kornelijus pasišaukė du tarnus ir vieną pamaldų kareivį iš nuolat šalia esančių valdinių
[8] ir, viską jiems išaiškinęs, išsiuntė į Jopę.
[9] Rytojaus dieną, kai šitie keliaudami artinosi prie miesto, Petras užlipo ant plokščiastogio melstis. Buvo apie šeštą valandą.
[10] Jis pasijuto labai išalkęs ir norėjo užkąsti. Kol jam ruošė valgį, jį ištiko dvasios pagava.
[11] Jis išvydo atsivėrusį dangų, iš kurio jam leidosi žemyn kažkoks padėklas, lyg didelė marška, pririšta už keturių kampų ir nuleidžiama žemėn.
[12] Jame buvo įvairiausių žemės

keturkojų, laukinių žvėrių, roplių ir padangės paukščių.
[13] Ir jam pasigirdo balsas: "Kelkis, Petrai, pjauk ir valgyk!"
[14] Bet Petras atsakė: "Jokiu būdu, Viešpatie! Aš niekuomet nesu valgęs nieko sutepto ar nešvaraus".
[15] Balsas antrą kartą tarė: "Ką Dievas apvalė, tu nevadink suteptu!"
[16] Taip pasikartojo tris kartus, ir tuojau padėklas vėl pakilo į dangų.
[17] Petrui tebesvarstant, ką galėtų reikšti matytas regėjimas, štai Kornelijaus pasiuntiniai, išklausinėję, kur Simono namai, sustojo prie vartų.
[18] Jie sušukę paklausė: "Ar čia viesi Simonas, vadinamas Petru?"
[19] Petrui, vis tebemąstančiam apie regėjimą, Dvasia tarė: "Štai trys vyrai ieško tavęs.
[20] Kelkis, lipk žemyn ir keliauk su jais nė kiek nedvejodamas, nes Aš juos atsiunčiau".
[21] Taigi Petras nulipo žemyn pas Kornelijaus siųstus vyrus ir tarė: "Štai aš, kurio ieškote. Su kokiu reikalu atėjote?"
[22] Tie atsakė: "Šimtininkas Kornelijus, teisus ir dievobaimingas vyras, turintis gerą vardą visoje žydų tautoje, gavo iš šventojo angelo nurodymą pakviesti tave į savo namus ir išklausyti tavo žodžių".
[23] Tada Petras paprašė juos į vidų ir svetingai priėmė. Kitą rytą iškeliavo su jais. Jį lydėjo keli broliai iš Jopės.
[24] Rytojaus dieną jie atvyko į Cezarėją. Kornelijus jų laukė, susikvietęs savo gimines ir artimiausius draugus.

14 Kun 11,4; Kun 20,25; Įst 14,3.7; Ez 4,14
15 Mt 15,11; Mk 7,19; Apd 10,28; Rom 14,14; 1 Kor 10,25; 1 Tim 4,4; Tit 1,15
19 Apd 11,12
20 Apd 15,7-9
22 Apd 22,12
23 Apd 10,45; Apd 11,12
26 Apd 14,14.15; Apr 19,10; Apr 22,8
28 Jn 4,9; Jn 18,28; Apd 10,14.35; Apd 11,3; Apd 15,8.9; Gal 2,12
30 Mt 28,3; Mk 16,5; Apd 1,10
31 Dan 10,12; Hbr 6,10
34 Įst 10,17; 2 Krn 19,7; Rom 2,11; Gal 2,6; Ef 6,9
35 Ps 15,1.2; Apd 15,9; 1 Kor 12,13; Ef 2,13

[25] Įeinantį Petrą Kornelijus pasitiko ir, puldamas po kojų, išreiškė jam pagarbą.
[26] Bet Petras pakėlė Kornelijų, tardamas: "Kelkis! Juk ir aš esu žmogus!"
[27] Paskui, kalbėdamasis su juo, įėjo vidun ir, radęs daug susirinkusių,
[28] prabilo: "Jūs žinote, kad žydui nevalia bendrauti ar užeiti pas svetimtautį. Bet Dievas parodė man, jog negalima jokio žmogaus laikyti suteptu ar netyru.
[29] Štai kodėl pakviestas aš nesipriešindamas atvykau. Taigi klausiu dabar, kokiu reikalu mane pakvietėte?"
[30] Kornelijus atsakė: "Kaip tik dabar sukanka lygiai keturios dienos, kai aš savo namuose pasninkavau ir meldžiausi devintą valandą. Ir štai prieš mane stojo spindinčiais drabužiais vyras
[31] ir prabilo: 'Kornelijau, tavo maldos išklausytos, ir Dievas prisiminė tavo gailestingumo aukas.
[32] Tad siųsk pasiuntinius į Jopę ir pasikviesk Simoną, vadinamą Petru. Jis yra apsistojęs odininko Simono namuose prie jūros. Atėjęs jis tau viską pasakys'.
[33] Taigi aš iš karto pasiunčiau pas tave, o tu gerai padarei, čia atvykdamas. Dabar mes visi esame susirinkę Dievo akivaizdoje, kad išgirstume visa, ką Dievas tau pavedė".
[34] Tada, atvėręs lūpas, Petras pasakė: "Iš tiesų dabar suprantu, kad Dievas neatsižvelgia į asmenis.
[35] Jam priimtinas kiekvienos tautos žmogus, kuris Jo bijo ir teisiai gyvena.

[36] Jis pasiuntė savo žodį Izraelio vaikams ir per Jėzų Kristų paskelbė taikos Evangeliją. Jis yra visų Viešpats.
[37] Jūs žinote, kas yra įvykę visoje Judėjoje, pradedant nuo Galilėjos, po Jono skelbtojo krikšto, –
[38] kaip Dievas patepė Šventąja Dvasia ir jėga Jėzų iš Nazareto, ir Jis vaikščiojo, darydamas gera ir gydydamas visus velnio pavergtuosius, nes Dievas buvo su Juo.
[39] Mes esame liudytojai visko, ką Jis yra padaręs žydų šalyje ir Jeruzalėje. Jį nužudė, pakabindami ant medžio.
[40] Tačiau trečią dieną Dievas Jį prikėlė ir leido Jam pasirodyti,
[41] beje, ne visai tautai, o Dievo iš anksto išrinktiems liudytojams, būtent mums, kurie su Juo valgėme ir gėrėme, Jam prisikėlus iš numirusių.
[42] Jis mums įsakė skelbti žmonėms ir liudyti, kad Jis yra Dievo paskirtasis gyvųjų ir mirusiųjų teisėjas.
[43] Apie Jį visi pranašai liudija, kad kiekvienas, kuris Jį tiki, gauna Jo vardu nuodėmių atleidimą".
[44] Petrui dar tebekalbant šiuos dalykus, Šventoji Dvasia nužengė ant visų, kurie klausėsi žodžio.
[45] Su Petru atvykę žydų kilmės tikintieji labai stebėjosi, kad ir pagonims buvo išlieta Šventosios Dvasios dovana.
[46] Jie girdėjo juos kalbant kalbomis ir aukštinant Dievą.
[47] Tuomet Petras tarė: "Ar kas galėtų uždrausti pasikrikštyti jiems vandeniu – šiems, kurie, kaip ir mes, gavo Šventąją Dvasią?"
[48] Ir jis liepė juos pakrikštyti Viešpaties vardu. Po to jie prašė jį pasilikti dar kelias dienas.

36 Iz 57,19; Mt 28,18; Apd 2,36; Rom 10,12; 1 Kor 15,27; Ef 2,14; Kol 1,20
37 Lk 4,14
38 Mt 4,23; Lk 4,18; Jn 3,2; Jn 8,29
39 Apd 1,8; Apd 2,23
40 Apd 2,24
41 Jn 14,17.19.22
42 Mt 28,19; Jn 5,22.27; 1 Pt 4,5
43 Zch 13,1; Apd 13,38.39; Gal 3,22
44 Apd 4,31
45 Apd 10,23; Apd 11,18
47 Apd 2,4; Apd 10,44; Apd 11,17; Apd 15,8
48 Apd 2,38; Apd 8,16; Apd 19,5; 1 Kor 1,14-17

11 SKYRIUS
2 Apd 10,45
3 Apd 10,28; Gal 2,12
4 Lk 1,3
5 Apd 10,9
12 Jn 16,13; Apd 10,23
13 Apd 10,30

11

Apaštalai ir broliai, kurie buvo Judėjoje, išgirdo, kad ir pagonys priėmė Dievo žodį.
[2] Todėl, kai Petras atvyko į Jeruzalę, žydų kilmės tikintieji ėmė ginčytis su juo, sakydami:
[3] "Tu nuėjai pas neapipjaustytus vyrus ir su jais valgei!"
[4] Tada Petras pradėjo jiems iš eilės aiškinti:
[5] "Aš kartą meldžiausi Jopės mieste ir Dvasios pagavoje mačiau regėjimą. Kažkoks indas, tarsi didžiulė marška, už keturių kampų leidžiama iš dangaus, nusileido prie manęs.
[6] Atidžiai įsižiūrėjęs, pamačiau jame keturkojų žemės gyvių, laukinių žvėrių, roplių ir padangės paukščių.
[7] Ir išgirdau balsą, kuris man sakė: 'Kelkis, Petrai, pjauk ir valgyk!'
[8] Aš atsakiau: 'Jokiu būdu, Viešpatie! Dar niekada suteptas ir nešvarus maistas nebuvo mano burnoje'.
[9] Bet balsas iš dangaus prabilo antrą kartą: 'Ką Dievas apvalė, tu nevadink suteptu!'
[10] Taip atsitiko tris kartus, ir vėl viskas pakilo į dangų.
[11] Ir štai prie namų, kuriuose aš buvau, tuojau atėjo trys vyrai. Jie buvo siųsti pas mane iš Cezarėjos.
[12] Dvasia man pasakė nė kiek nedvejojant keliauti su jais. Su manimi ėjo ir šitie šeši broliai, ir mes kartu atvykome į vieno vyro namus.
[13] Jis mums papasakojo savo namuose regėjęs stovintį angelą, kuris jam liepė: 'Nusiųsk į Jopę žmones ir pasikviesk Simoną, vadinamą Petru.

[14] Jis pasakys tau žodžius, kuriais išsigelbėsi tu ir visi tavo namai'.
[15] Kai pradėjau kalbėti, Šventoji Dvasia nužengė ant jų, kaip ir pradžioje ant mūsų.
[16] Tada prisiminiau Viešpaties žodžius: 'Jonas krikštijo vandeniu, o jūs būsite pakrikštyti Šventąja Dvasia'.
[17] Jeigu tad Dievas suteikė jiems tokią pačią dovaną, kaip ir mums, įtikėjusiems Viešpatį Jėzų Kristų, tai kas gi aš toks, kad galėčiau trukdyti Dievui?!"
[18] Tai išgirdę, jie nusiramino ir šlovino Dievą, sakydami: "Vadinasi, Dievas ir pagonims suteikė atgailą, kad jie gyventų".
[19] Išblaškytieji persekiojimo, kuris buvo kilęs dėl Stepono, nukeliavo į Finikiją, Kiprą ir Antiochiją. Jie pamokslavo žodį vien tik žydams.
[20] Kai kurie iš jų, būtent kipriečiai ir kirėniečiai, atvykę į Antiochiją, kreipėsi ir į graikus, skelbdami Viešpatį Jėzų.
[21] Viešpaties ranka buvo su jais: didelis žmonių skaičius įtikėjo ir atsivertė į Viešpatį.
[22] Žinia apie juos pasiekė Jeruzalės bažnyčios ausis, ir ji išsiuntė Barnabą į Antiochiją.
[23] Atvykęs ir pamatęs Dievo malonę, jis apsidžiaugė ir visus ragino ryžtinga širdimi pasilikti su Viešpačiu.
[24] Mat jis buvo geras vyras, pilnas Šventosios Dvasios ir tikėjimo. Ir Viešpačiui prisidėjo didelis būrys.
[25] Tada Barnabas nukeliavo į Tarsą ieškoti Sauliaus
[26] ir, radęs jį, atsivedė į Antiochiją. Jiedu ištisus metus darbavosi bažnyčioje ir mokė gausų būrį. Antiochijoje pirmą kartą imta vadinti mokinius "krikščionimis".
[27] Tomis dienomis iš Jeruzalės į Antiochiją atvyko pranašų.
[28] Vienas iš jų, vardu Agabas, Dvasios įkvėptas, išpranašavo didelį badą, kuris ištiksiąs visą pasaulį. Ir badas atėjo, Klaudijui valdant.
[29] Tada mokiniai, kiekvienas pagal savo išteklius, nusprendė nusiųsti paramą Jeruzalės broliams.
[30] Jie taip ir padarė, per Barnabą bei Saulių nusiųsdami tai vyresniesiems.

12 Tuo metu karalius Erodas pakėlė ranką prieš kai kuriuos bažnyčios žmones.
[2] Jis nukirsdino kalaviju Jokūbą, Jono brolį.
[3] Pamatęs, kad tai patinka žydams, įsakė suimti ir Petrą. Buvo Neraugintos duonos dienos.
[4] Suėmęs jį, įmesdino į kalėjimą ir pavedė saugoti keturgubai sargybai po keturis kareivius, o po Paschos ketino išvesti jį prieš minią.
[5] Taigi Petras buvo uždarytas kalėjime. O bažnyčia nepaliaujamai meldėsi už jį Dievui.
[6] Paskutinę naktį prieš Erodui išvedant Petrą, tas, supančiotas dviem grandinėmis, miegojo tarp dviejų kareivių. Prie durų kalėjimą saugojo sargybiniai.
[7] Ir štai ten atsirado Viešpaties angelas, ir kamerą nutvieskė šviesa. Jis sudavė Petrui į šoną ir žadindamas tarė: "Kelkis greičiau!" Ir nukrito jam grandinės nuo rankų.
[8] Angelas kalbėjo toliau: "Susijuosk ir apsiauk sandalus!" Jis taip

15 Apd 2,1-4; Apd 15,7-9
16 Iz 44,3; Jn 1,26.33
17 Apd 10,47; Apd 15,8.9
18 Rom 10,12.13; Rom 15,9.16
19 Apd 8,1.4
20 Apd 6,1; Apd 9,29
21 Lk 1,66; Apd 9,35; Apd 14,1
22 Apd 4,36; Apd 9,27
23 Apd 13,43; Apd 14,22
24 Apd 5,14; Apd 6,5; Apd 11,21
25 Apd 9,11.30
27 1 Kor 12,28
28 Apd 18,2; Apd 21,10
29 1 Kor 16,1
30 Apd 12,25

12 SKYRIUS
2 Mt 4,21; Mt 20,23
3 Iš 12,15; Iš 23,15
4 Jn 21,18
7 Apd 5,19

ir padarė. Angelas tęsė: "Užsimesk apsiaustą ir eik paskui mane!"
[9] Petras išėjo ir sekė paskui jį, nesuvokdamas, kad angelo veiksmai tikri, nes jis tarėsi matąs regėjimą.
[10] Praėję pro pirmą ir antrą sargybą, jie prisiartino prie geležinių vartų į miestą, kurie savaime atsidarė. Išėję pro juos, jie leidosi tolyn viena gatve. Staiga šalia ėjęs angelas nuo jo pasitraukė.
[11] Petras atsipeikėjęs tarė: "Dabar tikrai žinau, kad Viešpats atsiuntė savo angelą ir išvadavo mane iš Erodo rankų ir nuo viso to, ko tikėjosi žydų minia".
[12] Tai supratęs, jis atėjo prie Morkumi vadinamo Jono motinos Marijos namų, kuriuose daug susirinkusiųjų meldėsi.
[13] Petrui beldžiantis į vartų duris, tarnaitė, vardu Rodė, atėjo paklausti, kas ten.
[14] Pažinusi Petro balsą, ji iš džiaugsmo pamiršo atidaryti vartus, bet nubėgo vidun ir pranešė, jog Petras stovįs už vartų.
[15] Jie jai sakė: "Tu pakvaišai!" Bet ji tvirtino savo. Tada jie tarė: "Tai jo angelas".
[16] Tuo tarpu Petras toliau beldė. Atidarę jie pamatė Petrą ir nustėro.
[17] Ranka davęs ženklą laikytis tyliai, jis jiems papasakojo, kaip Viešpats išvedė jį iš kalėjimo. Jis dar pridūrė: "Praneškite apie tai Jokūbui ir kitiems broliams". Ir išėjęs jis nuėjo į kitą vietą.
[18] Išaušus dienai tarp kareivių kilo nemenkas sąmyšis dėl to, kas galėję nutikti Petrui.
[19] Erodas, paieškojęs jo ir neradęs, ištardė sargybinius ir įsakė

9 Ps 126,1; Apd 10,3.17; Apd 11,15
10 Apd 5,19; Apd 16,26
11 Job 5,19; Ps 34,7
12 Apd 4,23; Apd 12,5; Apd 13,5.13; Apd 15,37
15 Mt 18,10
17 Apd 13,16; Apd 19,33; Apd 21,40
20 Ez 27,17; Mt 11,21
23 2 Sam 24,16.17; Ps 115,1
24 Apd 6,7; Apd 19,20
25 Apd 11,30; Apd 12,12; Apd 13,5.13; Apd 15,37

13 SKYRIUS
1 Apd 11,22; Apd 14,26; Rom 16,21
2 Gal 1,15; Gal 2,9; Hbr 5,4
3 Apd 6,6
4 Apd 4,36
5 Apd 12,25; Apd 13,46; Apd 15,37

nubausti juos mirtimi. Po to iš Judėjos nuvyko į Cezarėją ir ten pasiliko.
[20] Erodas nirto ant Tyro ir Sidono gyventojų. Bet jie susitarę atvyko pas jį ir, palenkę savo pusėn karaliaus rūmininką Blastą, prašė taikos, nes jų kraštas maitinosi iš karaliaus.
[21] Nustatytą dieną Erodas, apsivilkęs karališkais drabužiais, atsisėdo į sostą ir sakė jiems prakalbą.
[22] Liaudis ėmė šaukti: "Tai dievo, ne žmogaus balsas!"
[23] Ir beregint jį ištiko Viešpaties angelas, kad neatidavė Dievui garbės. Ir jis mirė, kirminų suėstas.
[24] O Viešpaties žodis augo ir plito.
[25] Barnabas ir Saulius, atlikę savo uždavinį ir paėmę su savimi Joną, vadinamą Morkumi, sugrįžo iš Jeruzalės.

13

Antiochijos bažnyčioje buvo pranašų ir mokytojų: Barnabas, Simeonas, pravarde Juodasis, Liucijus Kirėnietis, Manaenas, augęs kartu su tetrarchu Erodu, ir Saulius.
[2] Kartą, kai jie tarnavo Viešpačiui ir pasninkavo, Šventoji Dvasia pasakė: "Išskirkite man Barnabą ir Saulių darbui, kuriam Aš juos pašaukiau".
[3] Tuomet jie pasninkavo ir meldėsi, ir, uždėję ant jų rankas, išleido.
[4] Šventosios Dvasios pasiųsti, jie nukeliavo į Seleukiją, o iš ten laivu pasiekė Kiprą.
[5] Atvykę į Salaminą, jie pamokslavo Dievo žodį žydų sinagogose. Jiems talkino Jonas.

[6] Perėję visą salą iki Pafo, jie susitiko vieną magą, netikrą pranašą žydą, vardu Barjėzų,
[7] kuris buvo su prokonsulu Sergijumi Pauliumi, išmintingu vyru. Šis, pasikvietęs Barnabą ir Saulių, norėjo pasiklausyti Dievo žodžio.
[8] Bet Elimas – magas (toks šito žodžio vertimas) – jiems priešinosi, stengdamasis atitraukti prokonsulą nuo tikėjimo.
[9] Tada Saulius, kitaip vadinamas Pauliumi, Šventosios Dvasios kupinas, įdėmiai pažvelgė į jį
[10] ir tarė: "Ak tu, visokių klastų bei piktybių pilnas velnio vaike! Tu, teisumo prieše! Ar nesiliausi kraipęs tiesių Viešpaties kelių?
[11] Dabar štai tave ištiks Viešpaties ranka: tu tapsi aklas ir kurį laiką neregėsi saulės". Ir tučtuojau užgulė jį migla ir tamsa, ir jis ėmė graibytis aplink, ieškodamas, kas jam ištiestų ranką.
[12] Tai pamatęs, prokonsulas įtikėjo, apstulbintas Viešpaties mokslo.
[13] Išplaukę iš Pafo, Paulius ir jo palydovai atvyko į Pergę, Pamfilijoje. Čia Jonas pasitraukė nuo jų ir sugrįžo į Jeruzalę.
[14] O jie, išvykę iš Pergės, atkeliavo į Pisidijos Antiochiją. Sabato dieną nuėjo į sinagogą ir ten susėdo.
[15] Po Įstatymo ir Pranašų skaitymo sinagogos vadovai kreipėsi į juos: "Vyrai broliai, jei turite paskatinimo žodį tautiečiams, tarkite!"
[16] Tada Paulius atsistojo ir, davęs ranka ženklą nutilti, prabilo: "Izraelio vyrai ir Dievo bijantys žmonės, paklausykite!
[17] Šios Izraelio tautos Dievas išsirinko mūsų tėvus, išaukštino juos, gyvenančius kaip ateivius Egipto šalyje, ir iškelta ranka išvedė juos iš Egipto.
[18] Apie keturiasdešimt metų Jis pakentė jų elgesį dykumoje,
[19] paskui, išnaikinęs septynias tautas Kanaane, išdalino jiems anų žemę.
[20] Po to per keturis šimtus penkiasdešimt metų davė teisėjus iki pranašo Samuelio.
[21] Tuo laiku jie ėmė prašyti karaliaus, ir Dievas jiems davė Saulių, Kišo sūnų, Benjamino giminės vyrą, keturiasdešimčiai metų.
[22] Pašalinęs jį, Jis pakėlė jiems karaliumi Dovydą, apie kurį liudydamas pasakė: 'Radau Dovydą, Jesės sūnų, vyrą pagal savo širdį, kuris įvykdys visus mano norus'.
[23] Iš jo palikuonių, kaip buvo žadėjęs, Dievas iškėlė Izraeliui Gelbėtoją Jėzų.
[24] Prieš Jam ateinant, Jonas skelbė atgailos krikštą visai Izraelio tautai.
[25] Baigdamas gyvenimo kelią, Jonas pasakė: 'Kuo jūs mane laikote? Aš nesu Jis. Bet štai po manęs ateina Tas, kuriam aš nevertas atrišti kojų apavo'.
[26] Vyrai broliai, Abraomo giminės sūnūs ir čia esantys Dievo bijantys žmonės! Tai jums atsiųstas šis išgelbėjimo žodis.
[27] Nes Jeruzalės gyventojai ir jų vyresnieji nepažino Jo ir pasmerkdami įvykdė pranašų žodžius, skaitomus kiekvieną sabatą.
[28] Nors nerado Jame jokios mirties vertos kaltės, jie reikalavo iš Piloto, kad Jis būtų nužudytas.
[29] Išpildę visa, kas buvo apie Jį parašyta, nuėmė Jį nuo medžio ir paguldė į kapą.

6 Apd 8,9
8 Iš 7,11
9 Apd 2,4; Apd 4,8
10 Mt 13,38
11 1 Sam 5,6
13 Apd 15,38
14 Apd 16,13
15 Lk 4,16; Hbr 13,22
16 Apd 10,35
17 Iš 14,8; Įst 7,6-8; Apd 7,17
18 Sk 14,34
19 Įst 7,1; Joz 14,1.2; Joz 19,51
20 Ts 2,16; 1 Sam 3,20
21 1 Sam 8,5; 1 Sam 10,20-24
22 1 Sam 13,14; 1 Sam 15,23.26.28; 1 Sam 16,1.12.13; Ps 89,20
23 Ps 132,11; Iz 11,1; Mt 1,21
24 Lk 3,3
25 Mk 1,7; Jn 1,20.27
26 Ps 66,16; Mt 10,6
27 Lk 23,34
28 Mt 27,22.23
29 Mt 27,57-61; Lk 18,31

[30] Bet Dievas Jį prikėlė iš numirusių.
[31] Jis per daugelį dienų rodėsi tiems, kurie buvo su Juo atėję iš Galilėjos į Jeruzalę. Jie yra Jo liudytojai žmonėms.
[32] Ir mes jums skelbiame Gerąją naujieną: tėvams duotąjį pažadą
[33] Dievas įvykdė mums, jų vaikams, prikeldamas Jėzų, kaip ir parašyta antroje psalmėje: 'Tu esi mano Sūnus, šiandien Aš pagimdžiau Tave!'
[34] O kad Jį prikėlė iš numirusių ir kad Jis neturėjo supūti, Dievas buvo taip nusakęs: 'Aš ištesėsiu šventus bei tikrus pažadus Dovydui'.
[35] Todėl ir kitoje vietoje sakoma: 'Tu neleisi savo Šventajam matyti supuvimo'.
[36] Juk Dovydas, patarnavęs savajai kartai pagal Dievo valią, užmigo, buvo palaidotas prie savo tėvų ir supuvo.
[37] O Tas, kurį Dievas prikėlė, nesupuvo.
[38] Taigi tebūnie jums žinoma, vyrai broliai, kad per Jį jums skelbiamas nuodėmių atleidimas.
[39] Ir kiekvienas, kuris tiki, išteisinamas Juo nuo viso to, nuo ko nepajėgė jūsų išteisinti Mozės Įstatymas.
[40] Tad saugokitės, kad jums nepritaptų, kas pasakyta Pranašuose:
[41] 'Žiūrėkite, niekintojai, stebėkitės ir pranykite! Nes Aš darau darbą jūsų dienomis, darbą, kuriuo nepatikėsite, jei kas jums pasakos' ".
[42] Žydams išeinant iš sinagogos, pagonys prašė, kad ir kitą sabatą būtų kalbama apie tuos dalykus.
[43] Sinagogos susirinkimui pasibaigus, daugelis žydų ir pamaldžių prozelitų sekė Paulių ir Barnabą, kurie, kalbėdami jiems, įtikinėjo pasilikti Dievo malonėje.
[44] Kitą sabatą beveik visas miestas susirinko pasiklausyti Dievo žodžio.
[45] Išvydusius tokias minias žydus apėmė pavydas, ir jie piktžodžiaudami ėmė prieštarauti tam, ką kalbėjo Paulius.
[46] Bet Paulius ir Barnabas drąsiai pasakė: "Pirmiausia jums turėjo būti skelbiamas Dievo žodis. Bet kadangi jūs Jį atmetate ir patys laikote save nevertais amžinojo gyvenimo, tai štai mes kreipiamės į pagonis.
[47] Nes taip mums liepė Viešpats: 'Paskyriau Tave, kad būtum šviesa pagonims, kad būtumei išgelbėjimu iki pat žemės pakraščių' ".
[48] Tai girdėdami, pagonys džiaugėsi ir šlovino Viešpaties žodį; ir įtikėjo visi skirtieji amžinajam gyvenimui.
[49] Ir Viešpaties žodis pasklido po visą kraštą.
[50] Bet žydai, sukurstę pamaldžias bei gerbiamas moteris ir įtakingus miesto piliečius, sukėlė Pauliaus ir Barnabo persekiojimą ir išvijo juos iš savo žemių.
[51] O tie, nusikratę prieš juos nuo kojų dulkes, atvyko į Ikonijų.
[52] Mokiniai buvo pilni džiaugsmo ir Šventosios Dvasios.

14 Taip pat atsitiko ir Ikonijuje: jie nuėjo į žydų sinagogą ir kalbėjo taip, kad įtikėjo didelė minia žydų ir graikų.
[2] Bet tikėjimui nepaklusę žydai sukurstė pagonis prieš brolius.
[3] Tačiau jie ten išbuvo daug laiko

30 Mt 12,39.40; Mt 28,6
31 Apd 3,1.11
32 Pr 3,15
33 Ps 2,7; Hbr 1,5
34 Iz 55,3
35 Ps 16,10; Apd 2,27
36 Apd 2,29
38 Jer 31,34
39 Iz 53,11; Jn 3,16
41 Hab 1,5
43 Apd 11,23; Tit 2,11; Hbr 12,15; 1 Pt 5,12
45 Apd 18,6; 1 Pt 4,4; Jud 1,10
46 Iš 32,10; Įst 32,21; Iz 55,5; Mt 10,6; Mt 21,43; Apd 3,26; Apd 18,6; Rom 1,16; Rom 10,19
47 Iz 42,6; Iz 49,6; Lk 2,32
48 Apd 2,47
50 Apd 7,52; 2 Tim 3,11
51 Mt 10,14; Mk 6,11; Lk 9,5
52 Mt 5,12; Jn 16,22; Apd 2,4; Apd 4,8.31; Apd 13,9

14 SKYRIUS
1 Jn 7,35; Apd 18,4; Rom 1,14.16; 1 Kor 1,22
3 Mk 16,20; Apd 4,29; Apd 5,12; Apd 20,32; Hbr 2,4

ir drąsiai kalbėjo Viešpatyje, kuris liudijo savo malonės žodžius ir per jų rankas darė ženklus ir stebuklus.
[4] Miesto gyventojai suskilo: vieni buvo už žydus, kiti už apaštalus.
[5] Kai pagonys ir žydai su savo vyresnybe susiruošė juos išniekinti ir užmėtyti akmenimis,
[6] jie sužinoję pabėgo į Likaonijos miestus Listrą ir Derbę bei jų apylinkes.
[7] Ten jie skelbė Evangeliją.
[8] Listroje gyveno vienas vyras nesveikomis kojomis. Jis buvo luošas nuo pat gimimo, niekada nė žingsnio nežengęs.
[9] Jis klausėsi Pauliaus kalbant, o šis įdėmiai pažvelgė į jį ir, pamatęs jį turint tikėjimą, kad būtų pagydytas,
[10] garsiu balsu pasakė: "Atsistok tiesiai ant savo kojų!" Tas pašoko ir ėmė vaikščioti.
[11] Minia, pamačiusi, ką Paulius padarė, pradėjo garsiai likaoniškai šaukti: "Dievai, pasivertę žmonėmis, nužengė pas mus!"
[12] Barnabą jie vadino Dzeusu, o Paulių – Hermiu, nes jis vadovavo kalbai.
[13] Priešais jų miestą esančios Dzeuso šventyklos kunigas atvarė prie vartų jaučių su vainikais ir norėjo kartu su minia juos paaukoti.
[14] Sužinoję apaštalai Barnabas ir Paulius perplėšė savo drabužius ir puolė į minią,
[15] šaukdami: "Vyrai, ką darote?! Juk mes tokie patys žmonės kaip ir jūs. Ir mes jums skelbiame Gerąją naujieną, kad nuo šių tuštybių atsiverstumėte į gyvąjį Dievą, 'kuris sutvėrė dangų ir žemę, jūrą ir visa, kas juose yra'.

4 Lk 12,51
5 2 Tim 3,11
6 Mt 10,23
8 Apd 3,2
10 Iz 35,6
11 Apd 8,10; Apd 28,6
13 Dan 2,46
14 Mt 26,65
15 Apd 10,26; 1 Kor 8,4; 1 Tes 1,9; Jok 5,17; Apr 14,7
16 Ps 81,12
17 Įst 11,14; Ps 145,16; Rom 1,19.20
19 Apd 13,45.50; Apd 14,2-5; 2 Kor 11,25; 2 Kor 12,1-4
21 Mt 28,19
22 Apd 11,23; 2 Tim 2,12; 2 Tim 3,12
23 Tit 1,5
27 Apd 15,4.12; 2 Kor 2,12

[16] Praėjusiais amžiais Jis leido eiti visoms tautoms savais keliais.
[17] Tačiau Jis nepaliko savęs nepaliudyto, darydamas gera, duodamas mums lietaus iš dangaus ir vaisingų metų, pripildydamas mūsų širdis maisto ir džiaugsmo".
[18] Tai dėstydami, jiedu šiaip ne taip sulaikė minią, kad jiems neaukotų.
[19] Bet iš Antiochijos ir Ikonijaus atvyko žydai ir, perkalbėję žmones, užmėtė Paulių akmenimis ir išvilko už miesto, palaikę jį mirusiu.
[20] Susirinkus aplink jį mokiniams, jis atsikėlė ir parėjo į miestą. O rytojaus dieną kartu su Barnabu iškeliavo į Derbę.
[21] Šitame mieste jie skelbė Evangeliją ir išmokė daugelį. Paskui grįžo atgal į Listrą, Ikoniją ir Antiochiją.
[22] Ten jie stiprino mokinių sielas, ragino juos pasilikti tikėjime ir sakė: "Per daugelį išmėginimų mes turime įeiti į Dievo karalystę".
[23] Kiekvienoje bažnyčioje su malda ir pasninku, uždėdami rankas, jie paskyrė jiems vyresniuosius ir pavedė juos Viešpačiui, kurį šie buvo įtikėję.
[24] Apkeliavę Pisidiją, jie atvyko į Pamfiliją.
[25] Paskelbę žodį Pergėje, leidosi žemyn į Ataliją.
[26] Iš ten išplaukė į Antiochiją, kur buvo pavesti Dievo malonei, kad nuveiktų darbą, kurį dabar pabaigė.
[27] Sugrįžę jie sušaukė bažnyčią ir papasakojo, kokius darbus nuveikęs Dievas per juos ir kaip atvėręs pagonims tikėjimo vartus.
[28] Ir jie išbuvo su mokiniais netrumpą laiką.

15 Kai kurie, atvykę iš Judėjos, ėmė mokyti brolius: “Jei nesiduosite apipjaustomi pagal Mozės paprotį, negalėsite būti išgelbėti”.
[2] Kilo nemažas vaidas ir ginčas tarp jų ir Pauliaus bei Barnabo. Buvo nutarta, kad Paulius, Barnabas ir kai kurie kiti iš anų nuvyktų dėl šio klausimo į Jeruzalę pas apaštalus ir vyresniuosius.
[3] Bažnyčios aprūpinti, jie iškeliavo per Finikiją ir Samariją, pasakodami apie pagonių atsivertimą, ir tuo padarė didelį džiaugsmą visiems broliams.
[4] Atvykę į Jeruzalę, jie buvo priimti bažnyčios, apaštalų bei vyresniųjų ir pranešė jiems, ką Dievas kartu su jais nuveikė.
[5] Tuomet pakilo kai kurie įtikėjusieji iš fariziejų partijos ir tarė: “Juos reikia apipjaustyti ir įsakyti, kad laikytųsi Mozės Įstatymo”.
[6] Apaštalai ir vyresnieji susirinko šio klausimo apsvarstyti.
[7] Įsiliepsnojus ilgam ginčui, Petras pakilo ir kreipėsi į juos: “Vyrai broliai, jūs žinote, kad Dievas jau nuo senų dienų išsirinko mane iš jūsų, kad pagonys iš mano lūpų išgirstų Evangelijos žodį ir įtikėtų.
[8] Ir Dievas, kuris pažįsta žmonių širdis, paliudijo jų naudai, duodamas jiems Šventąją Dvasią kaip ir mums.
[9] Jis nepadarė skirtumo tarp mūsų ir jų, tikėjimu nuskaistindamas jų širdis.
[10] Tad kodėl gundote Dievą ir kraunate ant mokinių sprando jungą, kurio nei mūsų tėvai, nei mes patys negalėjome panešti?
[11] Juk mes tikime, kad Viešpaties Jėzaus Kristaus malone būsime išgelbėti kaip ir jie”.
[12] Tada visas susirinkimas nutilo ir ėmė klausytis Barnabo bei Pauliaus pasakojimo, kokių ženklų ir stebuklų per juos Dievas padarė tarp pagonių.
[13] Kai jie nutilo, atsiliepė Jokūbas ir tarė: “Vyrai broliai, paklausykite manęs!
[14] Simonas papasakojo, kaip Dievas pirmą kartą aplankė pagonis, kad išsirinktų iš jų savo vardui žmones.
[15] Čia dera pranašų žodžiai, kaip parašyta:
[16] ‘Paskui sugrįšiu ir vėl atstatysiu sugriuvusią Dovydo palapinę. Aš prikelsiu ją iš griuvėsių ir vėl ją išskleisiu,
[17] kad ieškotų Viešpaties ir visi kiti žmonės, visi pagonys, kuriems skelbiamas mano vardas, – sako Viešpats, visa tai darantis’.
[18] Nuo amžių Dievui žinomi visi Jo darbai.
[19] Todėl aš manau, kad į Dievą atsivertusių pagonių nereikia apsunkinti,
[20] o tik jiems parašyti, jog susilaikytų nuo susiteršimo stabais, nuo ištvirkavimo, pasmaugtų gyvulių mėsos ir kraujo.
[21] Juk Mozė kiekviename mieste nuo senų laikų turi savo skelbėjų ir kas sabatą yra skaitomas sinagogose”.
[22] Tada apaštalai ir vyresnieji kartu su visa bažnyčia nutarė pasiųsti į Antiochiją iš savųjų išrinktus vyrus kartu su Pauliumi ir Barnabu: Judą, vadinamą Barsabu, ir Silą, kurie buvo vadovaujantys tarp brolių.
[23] Jiems įteikė tokį raštą: “Apaš-

15 SKYRIUS
1 Gal 2,12; Fil 3,2
2 Gal 2,1
3 Apd 14,27; Apd 15,4.12; Rom 15,24
7 Apd 10,20
8 Apd 1,24; Apd 2,4; Apd 10,44.47
9 Apd 10,15.28; Rom 10,12
10 Mt 23,4
11 Rom 5,15
12 Apd 14,27; Apd 15,3.4
13 Apd 12,17
14 Apd 15,7
16 Am 9,11.12
19 Apd 15,28; Apd 21,25; 1 Tes 1,9
20 Kun 3,17; Apd 21,25; 1 Kor 6,9; 1 Kor 8,1; 1 Kor 10,20.28
21 Apd 13,15.27
22 Apd 1,23

talai, vyresnieji ir broliai siunčia sveikinimą broliams, kilusiems iš pagonių Antiochijoje, Sirijoje bei Kilikijoje.
[24] Sužinoję, kad kai kurie iš mūsų nuvykę savo kalbomis sukėlė jums nerimo ir sujaukė jūsų sielas, liepdami apsipjaustyti ir laikytis Įstatymo,
[25] mes susirinkę vieningai nusprendėme pasiųsti pas jus išrinktus vyrus su mūsų mylimaisiais Barnabu ir Pauliumi,
[26] kurie už mūsų Viešpatį Jėzų Kristų yra guldę savo galvas.
[27] Taigi siunčiame su jais Judą ir Silą, kurie jums tą patį praneš žodžiu.
[28] Šventajai Dvasiai ir mums pasirodė teisinga neužkrauti jums daugiau naštų, išskyrus tai, kas būtina:
[29] susilaikyti nuo aukų stabams, kraujo, pasmaugtų gyvulių mėsos ir ištvirkavimo. Jūs gerai elgsitės, saugodamiesi šitų dalykų. Likite sveiki!"
[30] Išsiųstieji, atvykę į Antiochiją, sukvietė bendruomenę ir įteikė laišką.
[31] Skaitydami šie džiaugėsi paguoda.
[32] Judas ir Silas, būdami pranašai, gausiais žodžiais skatino ir stiprino brolius.
[33] Pabuvę ten kurį laiką, jie buvo brolių išleisti ramybėje pas apaštalus.
[34] Bet Silas nusprendė ten pasilikti.
[35] Paulius su Barnabu taip pat pasiliko Antiochijoje, kartu su daugeliu kitų mokydami ir pamokslaudami Viešpaties žodį.
[36] Po kiek laiko Paulius tarė Barnabui: "Grįžkime, aplankykime brolius visuose miestuose, kur skelbėme Viešpaties žodį, ir pažiūrėkime, kaip jiems sekasi".
[37] Barnabas norėjo pasiimti kartu ir Joną, vadinamą Morkumi,
[38] bet Paulius manė būsiant geriau neimti tokio, kuris Pamfilijoje buvo nuo jų pasitraukęs ir nesidarbavo su jais.
[39] Kilo toks smarkus ginčas, kad jie vienas nuo kito atsiskyrė. Barnabas, pasiėmęs Morkų, išplaukė į Kiprą,
[40] o Paulius, pasirinkęs Silą, iškeliavo, brolių patikėtas Viešpaties malonei.
[41] Jis leidosi per Siriją ir Kilikiją, stiprindamas bažnyčias.

16 Paulius atkeliavo į Derbę ir Listrą. Ir štai ten buvo vienas mokinys, vardu Timotiejus, kurio motina buvo įtikėjusi žydė, o tėvas – graikas.
[2] Apie jį gerai liudijo Listros ir Ikonijaus broliai.
[3] Paulius panorėjo jį pasiimti su savimi. Jis apipjaustydino jį dėl žydų, gyvenančių tame krašte. Mat visi žinojo jo tėvą esant graiką.
[4] Keliaudami per miestus, jie liepdavo tikintiesiems laikytis Jeruzalės apaštalų bei vyresniųjų priimtų nutarimų.
[5] Taip bažnyčios stiprėjo tikėjimu ir kasdien augo skaičiumi.
[6] Jiems perėjus Frygiją ir Galatijos šalį, Šventoji Dvasia draudė jiems skelbti žodį Azijoje.
[7] Atvykę iki Myzijos, jie mėgino eiti į Bitiniją, tačiau Dvasia jų neleido.
[8] Perėję Myziją, jie nuėjo į Troadę.

24 Gal 1,7; Gal 5,10; Tit 1,10.11
26 Apd 13,50; Apd 14,19
29 Kun 17,14; Apd 15,20; Apd 21,25; Kol 3,5
32 Apd 14,22; Apd 18,23; Ef 4,11
33 Hbr 11,31
35 Apd 13,1
37 Apd 12,12.25
38 Apd 13,13
39 Apd 4,36; Apd 13,4
40 Apd 11,23; Apd 14,26
41 Apd 16,5

16 SKYRIUS
1 Apd 14,6; Rom 16,21; 2 Tim 1,5; 2 Tim 3,15
3 Gal 2,3; Gal 5,2
4 Apd 15,19-21; Apd 15,28.29
5 Apd 2,47; Apd 15,41
6 Gal 1,1.2
8 Apd 16,11; Apd 20,5; 2 Kor 2,12; 2 Tim 4,13

[9] Čia Paulius naktį turėjo regėjimą: jam pasirodė makedonietis, kuris maldavo: "Ateik į Makedoniją ir padėk mums!"
[10] Po šio regėjimo mes nedelsdami pasistengėme išvykti į Makedoniją, įsitikinę, kad Viešpats mus pašaukė skelbti jiems Evangeliją.
[11] Išplaukę iš Troadės, leidomės tiesiog į Samotrakę ir rytojaus dieną į Neapolį.
[12] Iš čia atvykome į Filipus – pirmąjį šios Makedonijos dalies ir kolonijos miestą. Šiame mieste užtrukome kelias dienas.
[13] Sabato dieną išėjome už miesto prie upės, kur pagal paprotį buvo maldos vieta, ir atsisėdę kalbėjome susirinkusioms moterims.
[14] Viena dievobaiminga moteris, vardu Lidija, prekiaujanti purpuro drabužiais, kilusi iš Tiatyrų miesto, klausėsi, ir Viešpats atvėrė jos širdį tam, ką kalbėjo Paulius.
[15] Kai ji su savo namiškiais buvo pakrikštyta, ėmė mūsų prašyti: "Jei mane laikote Viešpaties tikinčiąja, ateikite ir pasilikite mano namuose". Ji tiesiog mus privertė.
[16] Kartą, einančius į maldos vietą, mus pasitiko viena tarnaitė, turinti spėjimo dvasią. Spėdama ji daug uždirbdavo savo šeimininkams.
[17] Ji ėmė sekti paskui Paulių bei mus, šaukdama: "Šitie vyrai yra aukščiausiojo Dievo tarnai ir skelbia mums išgelbėjimo kelią".
[18] Taip ji darė daugelį dienų. Nebeapsikęsdamas Paulius atsigręžė ir paliepė dvasiai: "Jėzaus Kristaus vardu įsakau tau iš jos išeiti!" Ir dvasia tučtuojau išėjo.

9 Apd 10,30
10 2 Kor 2,13
12 Apd 20,6; Fil 1,1; 1 Tes 2,2
14 Lk 24,45; Apr 1,11; Apr 2,18.24
15 Pr 19,3; Pr 33,11; Ts 19,21; Lk 24,29; Hbr 13,2
16 Kun 19,31; Kun 20,6.27; Įst 18,11; 1 Sam 28,3.7; 2 Kar 21,6; 1 Krn 10,13; Iz 8,19; Apd 19,24
18 Mk 1,25.34; Mk 16,17
19 Mt 10,18; Apd 16,16; Apd 19,25.26
20 1 Kar 18,17; Apd 17,8
22 2 Kor 6,5; 2 Kor 11,23.25; 1 Tes 2,2
26 Apd 4,31; Apd 5,19; Apd 12,7.10
30 Lk 3,10; Apd 2,37; Apd 9,6; Apd 22,10
31 Jn 3,16.36; Jn 6,47; Apd 13,38.39; Rom 10,9-11; 1 Jn 5,10

[19] Šeimininkai, pamatę, kad jų pasipelnymo viltys žlugo, sugriebė Paulių bei Silą ir nutempė į miesto aikštę pas vyresnybę.
[20] Nuvedę pas pretorius, jie tarė: "Šitie žmonės mūsų mieste kelia sąmyšį. Jie yra žydai
[21] ir skelbia papročius, kurių mums, romėnams, nevalia nei priimti, nei laikytis".
[22] Prieš juos sukilo ir minia. Pretoriai nuplėšė nuo jų drabužius ir įsakė juos mušti lazdomis.
[23] Davę daug kirčių, įmetė juos į kalėjimą, įsakydami kalėjimo prižiūrėtojui rūpestingai saugoti.
[24] Gavęs tokį įsakymą, kalėjimo prižiūrėtojas įgrūdo juos į vidinę kamerą, o jų kojas įtvėrė į šiekštą.
[25] Apie vidurnaktį Paulius ir Silas meldėsi ir giedojo Dievui himnus. Kiti kaliniai jų klausėsi.
[26] Staiga kilo toks stiprus žemės drebėjimas, jog kalėjimo pamatai susvyravo. Bematant atsivėrė visos durys, ir visiems nukrito pančiai.
[27] Kalėjimo prižiūrėtojas nubudo ir, pamatęs atviras kalėjimo duris, išsitraukė kalaviją norėdamas nusižudyti: jis pamanė, kad kaliniai pabėgo.
[28] Bet Paulius garsiai sušuko: "Nedaryk sau pikto! Mes visi esame čia".
[29] Paprašęs šviesos, jis šoko vidun ir, visas drebėdamas, puolė Pauliui ir Silui po kojų.
[30] Po to išvedė juos laukan ir paklausė: "Gerbiamieji, ką turiu daryti, kad būčiau išgelbėtas?"
[31] Jie atsakė: "Tikėk Viešpatį Jėzų Kristų ir būsi išgelbėtas tu ir tavo namai".

32 Ir jie skelbė Viešpaties žodį jam ir jo namiškiams.
33 Tą pačią nakties valandą jis pasiėmė juos, nuplovė jų žaizdas ir nedelsiant kartu su visais saviškiais buvo pakrikštytas.
34 Nusivedęs į savo namus, jis padengė jiems stalą ir su visais namiškiais džiūgavo, įtikėjęs Dievą.
35 Dienai išaušus, pretoriai pasiuntė liktorius pranešti kalėjimo viršininkui: "Paleisk tuos žmones!"
36 Tas perdavė tuos žodžius Pauliui: "Pretoriai liepia jus paleisti. Galite eiti ir ramiai keliauti".
37 Bet Paulius jiems atsakė: "Mus, Romos piliečius, nenuteistus viešai mušė ir įmetė į kalėjimą, o dabar nori slapta paleisti?! Šito nebus! Tegul patys ateina ir išveda!"
38 Liktoriai perdavė pretoriams šį atsakymą. Išgirdę, kad tai Romos piliečiai, pretoriai išsigando.
39 Jie atėjo, atsiprašė ir išsivedę prašė, kad paliktų miestą.
40 Išėję iš kalėjimo, Paulius ir Silas užsuko pas Lidiją, pasimatė su broliais, padrąsino juos ir iškeliavo toliau.

17 Perėję Amfipolį ir Apoloniją, jie atvyko į Tesaloniką, kur buvo žydų sinagoga.
2 Pagal savo įprotį Paulius užėjo pas juos ir tris sabatus aiškinosi su jais Raštus,
3 dėstydamas ir įrodinėdamas, kad Kristus turėjo kentėti ir prisikelti iš numirusių ir kad: "Kristus – tai Jėzus, kurį aš jums skelbiu".
4 Kai kurie iš jų įtikėjo ir prisidėjo prie Pauliaus ir Silo, taip pat daugybė pamaldžių graikų ir nemaža aukštos kilmės moterų.

34 Mt 5,4; Lk 5,29; Lk 19,6
37 Apd 22,25-29
39 Mt 8,34
40 Apd 16,14

17 SKYRIUS

1 Apd 17,11.13; Apd 20,4; Apd 27,2; Fil 4,16; 1 Tes 1,1; 2 Tes 1,1; 2 Tim 4,10
2 Lk 4,16; Apd 9,20; Apd 13,5.14; Apd 14,1; Apd 16,13; Apd 19,8; 1 Tes 2,1-16
3 Lk 24,26.46; Apd 18,5.28; Gal 3,1
4 Apd 15,22.27.32.40; Apd 28,24
5 Apd 13,45; Apd 17,6.7.9; Rom 16,21
6 Apd 16,20
7 Lk 23,2; Jn 19,12; 1 Pt 2,13
10 Apd 9,25; Apd 17,14
11 Iz 34,16; Lk 16,29; Jn 5,39
14 Mt 10,23
15 Apd 18,5
16 2 Pt 2,8

5 Bet neįtikėję žydai, apimti pavydo, surinko iš gatvės piktų žmonių, sukurstė minią ir sukėlė mieste sąmyšį. Jie užpuolė Jasono namus ir ėmė ten ieškoti Pauliaus ir Silo, norėdami išvesti juos prieš minią.
6 Jų neradę, nusitempė Jasoną ir kelis brolius pas miesto vadovus, šaukdami: "Tie žmonės, kurie verčia visą pasaulį aukštyn kojom, atvyko ir čia,
7 o Jasonas juos priglaudė. Visi šitie laužo ciesoriaus įsakymus, tvirtindami, jog esąs kitas karalius, būtent Jėzus".
8 Taip jie sukėlė nerimo jų klausiusiai miniai ir miesto vadovams.
9 Šie, gavę iš Jasono ir kitų užstatą, paleido juos.
10 Broliai tuojau pat, nakčia, išsiuntė Paulių ir Silą į Berėją. Ten atvykę, jie užėjo į žydų sinagogą.
11 Tenykščiai pasirodė esą kilnesni už tesalonikiečius. Jie noriai priėmė žodį ir kasdien tyrinėjo Raštus, ar taip esą iš tikrųjų.
12 Daugelis iš jų įtikėjo, taip pat nemažai kilmingų graikų moterų ir vyrų.
13 Sužinoję, kad Paulius jau Berėjoje skelbia Dievo žodį, Tesalonikos žydai atskubėjo ir čia drumsti ir kurstyti žmonių.
14 Tada broliai skubiai išsiuntė Paulių prie jūros, o Silas ir Timotiejus pasiliko ten.
15 Pauliaus palydovai nuvedė jį iki Atėnų. Gavę įsakymą pranešti Silui ir Timotiejui, kad kuo greičiau atvyktų pas jį, grįžo atgal.
16 Belaukdamas Atėnuose jų atvykstant ir matydamas pilną miestą stabų, Paulius dvasioje netvėrė pykčiu.

[17] Jis aiškinosi sinagogoje su žydais ir pamaldžiaisiais, o aikštėje kasdien su tais, kurie ten būdavo.
[18] Kai kurie epikūrininkų ir stoikų filosofai bandė su juo ginčytis. Vieni klausė: "Ką šis plepys nori pasakyti?" O kiti: "Atrodo, kad jis svetimų demonų skelbėjas". Mat jis skelbė Jėzų ir prisikėlimą.
[19] Jie paėmė, nusivedė jį į Areopagą ir tarė jam: "Ar galėtume sužinoti, kokį naują mokslą tu skelbi?
[20] Nes tu kalbi mūsų ausims negirdėtus dalykus. Taigi norėtume sužinoti, kas tai būtų".
[21] Mat visi atėniečiai ir ten gyvenantys ateiviai leisdavo laiką ne kaip kitaip, o tik pasakodami arba klausydami ką nors nauja.
[22] Tada Paulius, atsistojęs Areopago viduryje, prabilo: "Atėnų vyrai, matau, kad jūs visais atžvilgiais labai religingi.
[23] Vaikščiodamas ir apžiūrinėdamas jūsų šventenybes, radau aukurą su užrašu: 'Nežinomam dievui'. Taigi Tą, kurį nepažindami garbinate, aš jums ir skelbiu.
[24] Dievas, pasaulio ir visko, kas jame yra, Kūrėjas, būdamas dangaus ir žemės Viešpats, negyvena žmonių rankomis statytose šventyklose
[25] ir nėra žmonių rankomis aptarnaujamas, tarsi Jam ko nors trūktų. Jis gi pats visiems duoda gyvybę, alsavimą ir visa kita.
[26] Iš vieno kraujo Jis išvedė visas žmonių tautas, kad šios gyventų visoje žemėje. Jis nustatė iš anksto paskirtus laikus ir apsigyvenimo ribas,
[27] kad žmonės ieškotų Viešpaties ir tartum apgraibomis Jį atrastų, nors Jis netoli nuo kiekvieno iš mūsų.
[28] Juk mes Jame gyvename, judame ir esame, kaip yra pasakę ir kai kurie jūsų poetai: 'Mes irgi esame kilę iš Jo'.
[29] Todėl, būdami dieviškos kilmės, neturime manyti, jog Dievybė yra panaši į auksą, sidabrą ar akmenį, įgavusį pavidalą žmogaus sumanymų ir sugebėjimų dėka.
[30] Ir štai Dievas nebežiūri anų neišmanymo laikų ir dabar įsako visur visiems žmonėms atgailauti,
[31] nes Jis nustatė dieną, kada teisingai teis visą pasaulį per žmogų, kurį paskyrė ir visiems už Jį laidavo, prikeldamas Jį iš numirusių".
[32] Išgirdę apie prisikėlimą iš numirusių, vieni ėmė šaipytis, o kiti sakė: "Apie tai tavęs paklausysime kitą kartą".
[33] Šitaip Paulius paliko jų būrį.
[34] Vis dėlto kai kurie vyrai prisidėjo prie jo ir įtikėjo. Iš jų Dionizas, Areopago narys, viena moteris, vardu Damaridė, ir jų draugai.

18 Po viso šito Paulius iškeliavo iš Atėnų ir nuvyko į Korintą.
[2] Čia jis sutiko vieną iš Ponto kilusį žydą, vardu Akvilą, su žmona Priscile, neseniai atsikėlusius iš Italijos. Mat Klaudijus buvo išleidęs įsakymą visiems žydams išsikraustyti iš Romos. Jis nuėjo pas juos
[3] ir, kadangi mokėjo bendrą amatą, pasiliko ten ir dirbo. Jie vertėsi palapinių audimu.
[4] Kiekvieną sabatą Paulius kalbėdavo sinagogoje, įtikinėdamas žydus ir graikus.
[5] Atvykus iš Makedonijos Silui ir

18 1 Kor 15,12
24 Įst 10,14; 1 Kar 8,27; Ps 115,16; Iz 42,5; Mt 11,25; Apd 7,48-50; Apd 14,15
25 Pr 2,7; Iz 42,5; Dan 5,23
26 Įst 32,8; Job 12,23; Dan 4,35
27 Įst 4,7; Ps 139,7.10; Jer 23,23.24; Apd 14,17; Rom 1,20
28 Tit 1,12; Hbr 1,3
29 Iz 40,18.19
30 Rom 3,25; Tit 2,11.12
31 Apd 2,24; Apd 10,42

18 SKYRIUS
2 1 Kor 16,19
3 Apd 20,34
4 Apd 17,2
5 Apd 17,14.15; Apd 18,28

Timotiejui, Paulius atsidėjo vien Žodžio tarnystei ir liudijo žydams, kad Jėzus yra Kristus.
[6] Bet jiems prieštaraujant ir piktžodžiaujant, jis nusipurtė drabužius ir tarė: “Jūsų kraujas tekrinta ant jūsų pačių galvų! Aš nekaltas ir nuo šiol eisiu pas pagonis”.
[7] Ir, pasitraukęs iš ten, persikėlė į vieno dievobaimingo vyro, vardu Ticijaus Justo, namus, buvusius šalia sinagogos.
[8] Sinagogos vyresnysis Krispas su visais savo namiškiais įtikėjo Viešpatį. Ir daugelis korintiečių klausydamiesi įtikėjo ir buvo pakrikštyti.
[9] Naktį Viešpats regėjime prabilo Pauliui: “Nebijok! Kalbėk ir netylėk!
[10] Aš esu su tavimi ir niekas nesikėsins tau kenkti, nes šiame mieste daugel žmonių – manieji”.
[11] Ir jis ten pasiliko metus ir šešis mėnesius, mokydamas juos Dievo žodžio.
[12] Galionui būnant Achajos prokonsulu, žydai visi kaip vienas sukilo prieš Paulių, nusitempė jį į teismo vietą
[13] ir pareiškė: “Šitas įtikinėja žmones garbinti Dievą Įstatymui priešingu būdu”.
[14] Pauliui rengiantis prabilti, Galionas tarė žydams: “Jei tai būtų koks nusikaltimas ar piktas darbas, tuomet, žydų vyrai, būtų dėl ko jus išklausyti.
[15] Bet kai kyla ginčas apie mokymą, vardus bei jūsų Įstatymą, spręskite patys; tokių dalykų teisėjas būti nenoriu”.
[16] Ir pavarė juos nuo teismo krasės.
[17] Tada visi graikai užpuolė sinagogos vyresnįjį Sosteną ir sumušė jį prie teismo krasės. Galionas į tai nekreipė dėmesio.
[18] Paulius, išbuvęs Korinte dar netrumpą laiką, atsisveikino su broliais ir kartu su Priscile bei Akvilu išplaukė į Siriją. Kenchrėjoje jis nusiskuto galvą, nes padarė įžadą.
[19] Atvykęs į Efezą, jis paliko juos, o pats nuėjęs į sinagogą, ėmė kalbėtis su žydais.
[20] Jie prašė jį pasilikti ilgesnį laiką, bet jis nesutiko
[21] ir atsisveikindamas tarė: “Aš būtinai turiu praleisti ateinančią šventę Jeruzalėje. Jei Dievas panorės, vėl atvyksiu pas jus”. Ir iškeliavo iš Efezo.
[22] Atplaukęs į Cezarėją, jis patraukė aukštyn, pasveikino bažnyčią ir išvyko į Antiochiją.
[23] Pabuvęs ten kiek laiko, vėl leidosi į kelionę ir ėjo per Galatijos kraštą bei Frygiją, stiprindamas visus mokinius.
[24] Vienas žydas, vardu Apolas, kilęs iš Aleksandrijos, iškalbingas ir puikiai išmanantis Raštus vyras, atvyko į Efezą.
[25] Jis buvo pamokytas Viešpaties kelio ir, degdamas dvasia, kalbėjo ir uoliai mokė apie Viešpatį, nors tepažinojo Jono krikštą.
[26] Jis ėmė drąsiai skelbti sinagogoje. Išgirdę jį, Priscilė ir Akvilas pasikvietė pas save ir nuodugniau išaiškino jam Dievo kelią.
[27] Kai jis panoro vykti į Achają, broliai parašė mokiniams, ragindami jį priimti. Nuvykęs tenai, jis buvo labai naudingas per malonę įtikėjusiesiems.
[28] Mat jis viešumoje smarkiai sukirsdavo žydus, iš Raštų įrodydamas Jėzų esant Kristų.

6 2 Sam 1,16; Neh 5,13; Ez 3,18.19; Apd 13,45; Apd 13,46-48; Apd 28,28
8 1 Kor 1,14
9 Apd 23,11
10 Jer 1,18.19
15 Apd 23,29; Apd 25,19
17 1 Kor 1,1
18 Apd 21,24; Rom 16,1
21 Apd 19,21; Apd 20,16; 1 Kor 4,19
22 Apd 8,40
23 Apd 14,22; Apd 15,32.41; Gal 1,2
24 Tit 3,13
25 Apd 19,3; Rom 12,11
27 1 Kor 3,6
28 Apd 9,22; Apd 17,3; Apd 18,5

19 Apolui būnant Korinte, Paulius, perėjęs aukštutines sritis, atvyko į Efezą. Užtikęs ten kelis mokinius,
[2] paklausė: "Ar įtikėję gavote Šventąją Dvasią?" Jie atsakė: "Mes nė girdėti negirdėjome, kad yra Šventoji Dvasia".
[3] Jis klausė toliau: "Kokiu tad krikštu jūs buvote pakrikštyti?" Jie atsakė: "Jono krikštu".
[4] Tada Paulius tarė: "Jonas krikštijo atgailos krikštu, ragindamas žmones tikėti Tą, kuris ateis po jo, būtent Kristų Jėzų".
[5] Tai išgirdę, jie buvo pakrikštyti Viešpaties Jėzaus vardu.
[6] Kai Paulius jiems uždėjo rankas, ant jų nužengė Šventoji Dvasia ir jie ėmė kalbėti kalbomis ir pranašauti.
[7] Iš viso jų buvo apie dvylika vyrų.
[8] Paulius nuėjo į sinagogą ir ten per tris mėnesius drąsiai kalbėjo, įtikinėdamas ir aiškindamas apie Dievo karalystę.
[9] Kai kurie užkietėjo ir netikėjo, piktžodžiaudami tam Keliui daugumos akyse, tad Paulius pasitraukė nuo jų, atskyrė mokinius ir kasdien juos mokė Tirano mokykloje.
[10] Tai truko dvejus metus, ir visi Azijos gyventojai, tiek žydai, tiek graikai, išgirdo Viešpaties Jėzaus žodį.
[11] Pauliaus rankomis Dievas darė ypatingų stebuklų.
[12] Žmonės net dėdavo ligoniams jo kūną lietusias skepetėles bei prijuostes, ir nuo jų pasitraukdavo ligos, išeidavo piktosios dvasios.
[13] Panašiai ir kai kurie keliaujantys žydų egzorcistai mėgino turėjusiems piktųjų dvasių prišaukti Viešpaties Jėzaus vardą, sakydami: "Mes jus saikdiname Jėzaus vardu, kurį skelbia Paulius".
[14] Taip darė vieno žydų vyresniojo kunigo Skėvo septyni sūnūs.
[15] Bet piktoji dvasia jiems atsakė: "Pažįstu Jėzų ir žinau Paulių. O kas jūs esate?"
[16] Ir žmogus, turįs piktąją dvasią, užpuolė juos ir nugalėjo su tokia jėga, kad jie nuogi ir sužaloti išbėgo iš anų namų.
[17] Apie tai sužinojo visi žydai ir graikai, gyvenantys Efeze. Visus apėmė baimė, o Viešpaties Jėzaus vardas buvo išaukštintas.
[18] Daug įtikėjusiųjų atėję išpažindavo ir pasisakydavo, ką buvo darę.
[19] Daugelis, užsiiminėjusių magija, sunešė savo knygas ir visų akyse sudegino. Apskaičiuota, kad jos buvo vertos penkiasdešimties tūkstančių sidabro drachmų.
[20] Šitaip galingai Viešpaties žodis plito ir ėmė viršų.
[21] Atlikęs tuos darbus, Paulius dvasioje nusprendė keliauti per Makedoniją ir Achają į Jeruzalę. "Pabuvęs ten, – sakė jis, – turiu pamatyti ir Romą".
[22] Jis nusiuntė į Makedoniją du savo pagalbininkus, Timotiejų ir Erastą, o pats kurį laiką pasiliko Azijoje.
[23] Tuo metu kilo nemažas sąmyšis dėl Kelio.
[24] Vienas sidabrakalys, vardu Demetrijas, gaminęs sidabrines Artemidės šventyklos miniatiūras ir duodavęs gerai uždirbti amatininkams,
[25] susivadino juos bei kitus to amato darbininkus ir kalbėjo: "Vyrai,

19 SKYRIUS
1 Apd 18,23; 1 Kor 1,12; 1 Kor 3,5.6
2 1 Sam 3,7
3 Apd 18,25
4 Mt 3,11
5 Apd 8,12.16; Apd 10,48
6 Apd 2,4; Apd 6,6; Apd 8,17; Apd 10,46
8 Apd 1,3; Apd 17,2; Apd 18,4; Apd 28,23
9 Apd 9,2; Apd 19,23; Apd 22,4; Apd 24,14; 2 Tim 1,15
10 Apd 19,8; Apd 20,31
11 Mk 16,20
12 Apd 5,15
13 Mt 12,27; Mk 9,38; 1 Kor 1,23; 1 Kor 2,2
17 Lk 1,65; Lk 7,16
18 Mt 3,6
20 Apd 6,7; Apd 12,24
21 Apd 20,1; Apd 20,22; Rom 1,13; Rom 15,22-29; Rom 15,25
22 Rom 16,23; 1 Tim 1,2
23 Apd 9,2; 2 Kor 1,8
24 Apd 16,16

jūs žinote, kad šiuo amatu remiasi mūsų gerovė.

[26] Bet jūs matote ir girdite, kad tas Paulius ne tik Efeze, bet ir beveik visoje Azijoje įtikino ir nukreipė į šalį daug žmonių, tvirtindamas, esą tai ne dievai, kurie pagaminami žmonių rankomis.

[27] Gresia pavojus, kad ne tik nusmuks mūsų amatas, bet kad bus paniekinta didžiosios deivės Artemidės šventykla ir žlugs didybė tos, kurią garbina visa Azija ir visas pasaulis".

[28] Tai išgirdę, jie labai įniršo ir ėmė šaukti: "Didi efeziečių Artemidė!"

[29] Sąmyšis apėmė visą miestą, ir jie, pagriebę Pauliaus palydovus, makedoniečius Gajų ir Aristarchą, visi kaip vienas pasileido bėgti į teatrą.

[30] Pauliui panorus įsimaišyti į minią, mokiniai jo neleido.

[31] Taip pat ir keli jo bičiuliai, Azijos valdininkai, per kitus prašė, kad jis neitų į teatrą.

[32] O ten vieni rėkavo vienaip, kiti – kitaip. Susirinkimas buvo toks pakrikęs, jog daugumas net nežinojo, kuriam galui susirinkta.

[33] Iš minios ištempė Aleksandrą, kurį žydai stūmė į priekį. Aleksandras, pamojęs ranka, norėjo pasiaiškinti miniai.

[34] Bet, pažinę jį esant žydą, visi vienu balsu ėmė rėkti ir kokias dvi valandas šūkavo: "Didi efeziečių Artemidė!"

[35] Galiausiai miesto raštininkas, nuraminęs minią, pasakė: "Efezo vyrai! Kur rasi žmogų, kuris nežinotų, jog efeziečių miestas garbina didžiąją deivę Artemidę ir iš dangaus nukritusią jos statulą?!

[36] Šito niekas negali paneigti. Taigi nusiraminkite ir nieko galvotrūkčiais nedarykite.

[37] Jūs atitempėte čionai šiuos vyrus, kurie nėra nei šventyklos vagys, nei piktžodžiautojai mūsų deivei.

[38] Jei Demetrijas ir jo bendrai amatininkai turi prieš ką nors skundą, tai tam yra teismo dienos ir prokonsulai, tegul sau bylinėjasi.

[39] O jeigu jūs turite kokį kitą apsvarstytiną reikalą, tai jį bus galima išspręsti teisėtame susirinkime.

[40] Šiaip jau yra pavojus būti apkaltintiems maištu dėl to, kas šiandien čia dėjosi, nes nėra jokio pagrindo, kuriuo galėtume pateisinti šį sambrūzdį". Tai pasakęs, jis paleido susirinkimą.

20 Sąmyšiui pasibaigus, Paulius susikvietė mokinius ir atsisveikinęs iškeliavo į Makedoniją.

[2] Keliaudamas per anuos kraštus ir skatindamas mokinius gausiais žodžiais, jis atvyko į Graikiją,

[3] kur pasiliko tris mėnesius. Kai jam besirengiant plaukti į Siriją žydai ėmė ruošti prieš jį sąmokslą, jis nutarė grįžti atgal per Makedoniją.

[4] Iki Azijos jį lydėjo Sopatras iš Berėjos, Aristarchas ir Sekundas iš Tesalonikos, Gajus iš Derbės ir Timotiejus, Tichikas ir Trofimas iš Azijos.

[5] Šie iškeliavo pirmiau ir laukė mūsų Troadėje.

[6] Po Neraugintos duonos dienų mes išplaukėme iš Filipų ir per penkias dienas atvykome pas

26 Iz 44,10-20
27 Apd 16,19
29 Rom 16,23; Kol 4,10
33 Apd 12,17; 2 Tim 4,14

20 SKYRIUS

1 1 Tim 1,3
2 Apd 17,15; Apd 18,1
3 2 Kor 11,26
4 Apd 16,1; Apd 19,29; Ef 6,21; Kol 4,10; 2 Tim 4,20
5 2 Tim 4,13
6 Iš 12,14.15; 2 Tim 4,13

juos į Troadę; ten išbuvome septynias dienas.
[7] Pirmą savaitės dieną, mokiniams susirinkus laužyti duonos, Paulius mokė juos ir, kadangi žadėjo rytojaus dieną iškeliauti, tai užtęsė savo kalbą iki vidurnakčio.
[8] Aukštutiniame kambaryje, kur jie buvo susirinkę, degė daug žibintų.
[9] Vienas jaunuolis, vardu Eutichas, sėdėjęs ant lango, giliai įmigo ir, Pauliui ilgiau bedėstant, miego įveiktas, iš trečio aukšto nukrito žemėn. Kai jį pakėlė, jis buvo nebegyvas.
[10] Nulipęs žemyn, Paulius pasilenkė ir, apglėbęs jį, tarė: “Nekelkite triukšmo, gyvybė tebėra jame”.
[11] Vėl užlipęs aukštyn, jis laužė ir valgė duoną. Dar ilgai jis kalbėjo, lig pat aušros, ir tada iškeliavo.
[12] O jaunuolį atvedė gyvą, ir tai buvo nemaža paguoda.
[13] Mes, nuėję ir įsėdę į laivą, išplaukėme į Asą, kur ketinome paimti Paulių, nes jis buvo taip patvarkęs, pats norėdamas ten nuvykti pėsčias.
[14] Kai jis susitiko su mumis Ase, paėmę jį, nuplaukėme į Mitilėnę.
[15] Iš ten plaukdami toliau, kitą dieną atsidūrėme priešais Chiją. Rytojaus dieną pasiekėme Samą ir, pabuvę Trogilione, dar po dienos atvykome į Miletą.
[16] Kad netektų gaišti Azijoje, Paulius nutarė aplenkti Efezą, nes jis skubėjo, norėdamas, jei įmanoma, Sekminių dieną būti Jeruzalėje.
[17] Iš Mileto jis pasiuntė į Efezą pakviesti bažnyčios vyresniųjų.
[18] Kai jie pas jį atvyko, Paulius prabilo: “Jūs žinote, kaip nuo pirmosios dienos, kurią įžengiau į Aziją, visą laiką pas jus elgiausi,
[19] tarnaudamas Viešpačiui su visu nusižeminimu, ašaromis ir išbandymais, kurie ištiko mane dėl žydų pinklių.
[20] Kaip nieko nenutylėjau, kas naudinga, bet kalbėjau ir mokiau jus tiek viešumoje, tiek po namus,
[21] liudydamas žydams ir graikams apie atgailą prieš Dievą ir tikėjimą mūsų Viešpačiu Jėzumi Kristumi.
[22] Ir štai dabar aš, dvasios kalinys, keliauju į Jeruzalę, nežinodamas, kas man ten nutiks,
[23] tiktai Šventoji Dvasia kiekviename mieste man liudija, sakydama, kad manęs laukia pančiai ir suspaudimai.
[24] Bet tai man nesvarbu, ir aš nebranginu savo gyvybės. Svarbu, kad tik su džiaugsmu baigčiau savo bėgimą ir tarnavimą, kurį gavau iš Viešpaties Jėzaus: liudyti Dievo malonės Evangeliją.
[25] Ir štai dabar aš žinau, kad jūs visi, su kuriais buvau skelbdamas Dievo karalystę, daugiau nebematysite mano veido.
[26] Todėl šiandien jums liudiju, jog esu švarus nuo visų kraujo.
[27] Aš nevengiau jums paskelbti visų Dievo nutarimų.
[28] Būkite rūpestingi sau ir visai kaimenei, kuriai Šventoji Dvasia jus paskyrė prižiūrėtojais, kad ganytumėte Dievo bažnyčią, kurią Jis įsigijo savo krauju.
[29] Nes aš žinau, kad, man pasitraukus, įsibraus pas jus žiaurių vilkų, kurie nepagailės kaimenės.
[30] Net iš jūsų atsiras tokių, kurie kreivomis kalbomis stengsis patraukti paskui save mokinius.

7 Apd 2,42.46; Apd 20,11; 1 Kor 16,2
8 Apd 1,13
10 1 Kar 17,21; Mt 9,23.24
16 Apd 2,1; Apd 18,21; Apd 19,21; Apd 21,4; Apd 24,17
18 Apd 18,19; Apd 19,1.10; Apd 20,4.16
19 Apd 20,3
20 Apd 20,27
21 Mk 1,15; Apd 18,5; Apd 19,10
22 Apd 19,21
23 Apd 21,4.11
24 Apd 1,17; Apd 21,13; Gal 1,1; 2 Tim 4,7
26 Apd 18,6
27 Lk 7,30
28 1 Kor 12,28; Ef 1,7.14; Hbr 9,14; 1 Pt 5,2
29 Mt 7,15
30 1 Tim 1,20

[31] Todėl budėkite ir nepamirškite, kad aš per trejus metus dieną ir naktį nepaliaudamas, su ašaromis įspėjinėjau kiekvieną.
[32] O dabar, broliai, pavedu jus Dievui ir Jo malonės žodžiui, kuris turi galią jus išugdyti ir duoti jums paveldėjimą tarp visų pašventintųjų.
[33] Nė iš vieno negeidžiau nei sidabro, nei aukso, nei drabužio.
[34] Jūs žinote, kad mano ir buvusiųjų su manimi reikalams tarnavo šitos va mano rankos.
[35] Ir aš jums visur rodydavau, kad, šitaip triūsiant, reikia paremti silpnuosius ir atminti Viešpaties Jėzaus pasakytus žodžius: 'Labiau palaiminta duoti negu imti' ".
[36] Tai pasakęs, jis atsiklaupė ir kartu su visais pasimeldė.
[37] Visi pradėjo graudžiai verkti ir, puldami Pauliui ant kaklo, jį bučiavo.
[38] Jie ypač nuliūdo dėl žodžių, kad daugiau nebematysią jo veido. Po to jie palydėjo jį į laivą.

21 Išsiplėšę iš jų glėbio, išplaukėme ir tiesiu keliu atvykome į Kosą, o kitą dieną į Rodą ir iš ten į Patarą.
[2] Radę laivą, plaukiantį į Finikiją, įlipome ir išplaukėme.
[3] Išvydę artėjant Kiprą, palikome jį kairėje ir leidomės link Sirijos, kur išlipome Tyre. Ten laivas turėjo iškrauti savo krovinius.
[4] Suradę mokinių, išbuvome su jais septynias dienas. Dvasios paskatinti, jie sakė Pauliui nevykti į Jeruzalę.
[5] Praėjus toms dienoms, mes išėjome ir leidomės į kelionę, o jie visi kartu su žmonomis ir vaikais palydėjo mus iki miesto ribos. Pajūryje suklaupę visi pasimeldėme.
[6] Vieni su kitais atsisveikinę, sulipome į laivą, o jie sugrįžo namo.
[7] Keliaudami toliau iš Tyro atplaukėme į Ptolemaidę. Ten pasveikinome brolius ir pasilikome pas juos vienai dienai.
[8] Kitą dieną Paulius ir mes, buvę su juo, vėl iškeliavome ir atvykome į Cezarėją. Ten nuėjome į evangelisto Pilypo, vieno iš septynių, namus ir pas jį pasilikome.
[9] Jis turėjo keturias netekėjusias dukteris, kurios pranašaudavo.
[10] Mums bebūnant ten daugiau dienų, iš Judėjos atėjo vienas pranašas, vardu Agabas.
[11] Atėjęs pas mus, jis paėmė Pauliaus juostą ir, susirišęs ja rankas ir kojas, tarė: "Taip sako Šventoji Dvasia: 'Vyrą, kuriam priklauso ši juosta, taip Jeruzalėje supančios žydai ir atiduos į pagonių rankas' ".
[12] Tai išgirdę, ir mes, ir tenykščiai prašėme, kad jis neitų į Jeruzalę.
[13] Bet Paulius atsakė: "Kodėl raudate ir draskote man širdį? Aš pasirengęs Jeruzalėje dėl Viešpaties Jėzaus ne tik būti supančiotas, bet ir numirti!"
[14] Jam nesiduodant perkalbamam, mes nurimome ir tarėme: "Tebūnie Viešpaties valia!"
[15] Po tų dienų, susiruošę į kelią, išvykome į Jeruzalę.
[16] Mus lydėjo kai kurie mokiniai iš Cezarėjos ir nuvedė apsistoti pas vieną kiprietį, seną mokinį Mnasoną.
[17] Kai atvykome į Jeruzalę, broliai mus džiaugsmingai priėmė.
[18] Kitą dieną Paulius kartu su

31 Apd 19,8.10
32 Apd 9,31; Hbr 9,15; Hbr 13,9
34 Apd 18,3
35 Rom 15,1
37 Pr 45,14; Apd 21,13

21 SKYRIUS

4 Apd 20,23; Apd 21,12
5 Apd 9,40; Apd 20,36
6 Jn 1,11
8 Apd 6,5; Apd 8,40; Apd 21,16; Ef 4,11
9 Jl 2,28
10 Apd 11,28
11 Apd 20,23; Apd 21,33; Apd 22,25
13 Apd 20,24.37
14 Lk 11,2; Lk 22,42
17 Apd 15,4
18 Gal 1,19; Gal 2,9

mumis nuėjo pas Jokūbą, kur buvo susirinkę visi vyresnieji.
[19] Juos pasveikinęs, jis smulkiai išdėstė visa, ką Dievas padarė pagonijoje per jo tarnystę.
[20] Jie išklausę šlovino Viešpatį ir tarė Pauliui: "Tu matai, broli, kiek daug tūkstančių žydų tapo tikinčiaisiais, ir jie visi uoliai laikosi Įstatymo.
[21] Bet jiems prikalbėta apie tave, kad tu mokai visus žydus, gyvenančius tarp pagonių, atsižadėti Mozės, sakydamas, jog jiems nereikia apipjaustyti vaikų nei laikytis papročių.
[22] Ką daryti? Jie būtinai susirinks, išgirdę, kad esi atvykęs.
[23] Todėl padaryk, kaip tau sakome. Pas mus yra keturi vyrai, padarę įžadą.
[24] Pasiimk juos, apsivalyk kartu su jais ir prisiimk jų išlaidas, kad jie galėtų nusikirpti plaukus. Tada visi pamatys, jog gandai apie tave nieko verti ir tu nenukrypdamas laikaisi Įstatymo.
[25] O dėl tikinčiųjų iš pagonių, tai mes išsiuntėme nurodymus, kad jie saugotųsi to, kas paaukota stabams, kraujo, pasmaugtų gyvulių mėsos ir ištvirkavimo".
[26] Tada Paulius pasiėmė tuos vyrus ir kitą dieną su jais apsivalęs įėjo į šventyklą. Ten jis nurodė apsivalymo dienų pabaigą, kada už kiekvieną iš jų turės būti paaukota auka.
[27] Toms septynioms dienoms baigiantis, žydai iš Azijos, pastebėję Paulių šventykloje, sukurstė visą minią ir, nutvėrę jį,
[28] ėmė šaukti: "Izraelio vyrai, padėkite! Šitas žmogus visur visus moko prieš tautą, Įstatymą ir šią vietą. Jis net atsivedė šventyklon graikus ir suteršė šią šventą vietą".
[29] Mat jie prieš tai matė su juo mieste Trofimą iš Efezo ir manė, kad Paulius jį atsivedęs į šventyklą.
[30] Sujudo visas miestas, subėgo žmonės, nutvėrė Paulių ir ištempė jį iš šventyklos. Durys bematant buvo uždarytos.
[31] Jiems ketinant jį užmušti, įgulos viršininkui – tribūnui buvo duota žinia, kad visoje Jeruzalėje kyla sąmyšis.
[32] Jis nedelsdamas su kareiviais ir šimtininkais atskubėjo ten. Jie, pamatę tribūną ir kareivius, liovėsi mušę Paulių.
[33] Prisiartinęs tribūnas suėmė Paulių ir įsakė surišti dviem grandinėmis. Paskui paklausė, kas jis esąs ir ką padaręs.
[34] Tuo tarpu iš minios šaukė tai šį, tai tą. Negalėdamas dėl triukšmo nieko tikro apie jį sužinoti, tribūnas įsakė nuvesti Paulių į kareivines.
[35] Atėjus prie laiptų, dėl minios įsisiautėjimo kareiviams teko jį nešte nešti.
[36] Nes žmonių minia sekė iš paskos, šaukdama: "Mirtis jam!"
[37] Vedamas į kareivines, Paulius kreipėsi į tribūną: "Ar galiu tau šį tą pasakyti?" Šis atsiliepė: "Tu moki graikiškai?
[38] Tai tu – ne anas egiptietis, kuris neseniai sukėlė sąmyšį ir išsivedė į dykumą keturis tūkstančius vyrų žudikų?"
[39] Paulius atsakė: "Aš esu žydas iš Kilikijos Tarso, taigi žymaus miesto pilietis. Prašau tavęs, leisk man prabilti žmonėms".

19 Apd 1,17; Apd 20,24; Rom 15,18.19
20 Apd 15,1; Apd 22,3
24 Sk 6,2.13.18; Apd 18,18
25 Apd 15,19.20.29
26 Sk 6,13; Jn 11,55; Apd 21,24; Apd 24,18
27 Apd 20,19; Apd 24,18; Apd 26,21
28 Mt 24,15; Apd 6,13; Apd 24,6
29 Apd 20,4
30 2 Kar 11,15; Apd 16,19; Apd 26,21
31 2 Kor 11,23
32 Apd 23,27; Apd 24,7
33 Apd 20,23; Apd 21,11; Apd 24,7; Ef 6,20; 2 Tim 1,16; 2 Tim 2,9
36 Lk 23,18; Jn 19,15; Apd 22,22
38 Apd 5,36
39 Apd 9,11; Apd 22,3; 2 Kor 11,22; Fil 3,4-6

40 Tribūnas sutiko. Paulius atsistojo ant laiptų ir pamojo ranka miniai. Visiems nutilus, jis prabilo hebrajų kalba:

22 "Vyrai broliai ir tėvai! Paklausykite, ką dabar pasakysiu sau apginti".
2 Išgirdę jį kreipiantis į juos hebrajiškai, jie dar labiau nurimo. O jis kalbėjo toliau:
3 "Aš esu žydas, gimęs Tarse, Kilikijoje, bet išauklėtas šitame mieste, prie Gamalielio kojų, tobulai išmokytas pagal mūsų protėvių Įstatymą, ir buvau ypatingai uolus dėl Dievo, kaip ir jūs visi šiandien.
4 Todėl iki mirties persekiojau šį Kelią, pančiodamas ir mesdamas į kalėjimą vyrus ir moteris.
5 Tai gali paliudyti ir vyriausiasis kunigas, ir visa vyresniųjų taryba. Iš jų buvau gavęs laiškus broliams ir keliavau į Damaską, kad tenykščius surištus atgabenčiau į Jeruzalę nubausti.
6 Man keliaujant ir artinantis prie Damasko, apie vidurdienį staiga mane apšvietė ryški šviesa iš dangaus.
7 Aš kritau ant žemės ir išgirdau balsą, man sakantį: 'Sauliau, Sauliau, kam mane persekioji?'
8 Aš paklausiau: 'Kas Tu esi, Viešpatie?' Jis man atsakė: 'Aš esu Jėzus iš Nazareto, kurį tu persekioji'.
9 Buvusieji su manimi matė šviesą ir išsigando, bet negirdėjo man kalbančiojo balso.
10 Aš dar paklausiau: 'Ką man daryti, Viešpatie?' O Viešpats man tarė: 'Kelkis, eik į Damaską, tenai tau bus pasakyta visa, ką tau reikia daryti'.

40 Apd 12,17; Apd 22,2

22 SKYRIUS
1 Apd 7,2
2 Apd 21,40
3 Įst 33,3; Apd 5,34; Apd 21,20; Apd 21,39; Apd 23,6; Apd 26,5; Rom 10,2; 2 Kor 11,22; Gal 1,14; Fil 3,6
4 Apd 8,3; Apd 26,9-11; Fil 3,6; 1 Tim 1,13
5 Lk 22,66; Apd 4,5; Apd 9,2; Apd 23,14; Apd 24,1; Apd 25,15
6 Apd 9,3; Apd 26,12.13
9 Dan 10,7; Apd 9,7
12 Apd 9,17; Apd 10,22; 1 Tim 3,7
14 Apd 3,13; Apd 3,14; Apd 5,30; Apd 7,52; Apd 9,15; Apd 26,16; 1 Kor 9,1; 1 Kor 15,8; Gal 1,12
15 Apd 4,20; Apd 23,11; Apd 26,16
16 Rom 10,13; Hbr 10,22
17 Apd 9,26; Apd 26,20
18 Mt 10,14; Apd 22,14
19 Mt 10,17; Apd 8,3; Apd 22,4
20 Lk 11,48; Apd 7,54-60; Apd 8,1
21 Apd 9,15
22 Apd 21,36; Apd 25,24

11 Kadangi tos šviesos šlovės apakintas nieko nebemačiau, palydovų už rankos vedamas pasiekiau Damaską.
12 Toksai Ananijas, Įstatymo požiūriu dievotas vyras, apie kurį gerai liudijo visi aplinkiniai žydai,
13 atėjęs stojo prieš mane ir tarė: 'Broli Sauliau, praregėk!' Ir tą pačią akimirką aš jį pamačiau.
14 O jis kalbėjo: 'Mūsų protėvių Dievas išsirinko tave, kad pažintum Jo valią, išvystum Teisųjį ir išgirstum balsą iš Jo lūpų,
15 nes tu būsi Jo liudytojas visiems žmonėms, skelbdamas, ką girdėjai ir regėjai.
16 Tad ko lauki? Kelkis, pasikrikštyk ir nusiplauk nuodėmes, šaukdamasis Viešpaties vardo!'
17 Vėliau, sugrįžęs į Jeruzalę ir melsdamasis šventykloje, patyriau Dvasios pagavą
18 ir išvydau Jėzų. Jis pasakė: 'Skubiai pasitrauk iš Jeruzalės, nes jie nepriims tavo liudijimo apie mane'.
19 Aš atsiliepiau: 'Viešpatie, juk jie žino, kad Tavo tikinčiuosius iš visų sinagogų mesdavau į kalėjimą ir plakdavau.
20 O kai buvo pralietas tavo liudytojo Stepono kraujas, aš ten stovėjau pritardamas jo nužudymui ir saugodamas žudikų drabužius'.
21 Bet Jis tarė man: 'Eik, nes Aš siųsiu tave toli, pas pagonis' ".
22 Jie klausėsi jo iki šitų žodžių, o čia ėmė garsiai šaukti: "Nušluoti nuo žemės jį! Tokiam nevalia gyventi!"
23 Jie klykė, mosavo drabužiais ir svaidė į orą smėlį.
24 Tribūnas įsakė nuvesti Paulių į kareivines ir liepė tardyti plakant,

kad išsiaiškintų, kodėl žmonės prieš jį taip rėkė.
[25] Kai jau buvo pririštas diržais, Paulius kreipėsi į šalia stovintį šimtininką: "Ar jums leista plakti Romos pilietį, ir dar nenuteistą?"
[26] Tai išgirdęs, šimtininkas priėjo prie tribūno ir pasakė: "Žiūrėk, ką darai! Tas žmogus yra Romos pilietis".
[27] Tribūnas atėjęs paklausė: "Pasakyk man, ar tu Romos pilietis?" Paulius atsakė: "Taip".
[28] Tribūnas tarė: "Aš šitą pilietybę įsigijau už didelius pinigus". Paulius atsiliepė: "O aš turiu ją nuo gimimo".
[29] Bematant pasitraukė nuo jo tie, kurie turėjo jį tardyti. Tribūnas išsigando, sužinojęs, kad Paulius yra Romos pilietis, ir kad jį surišo.
[30] Rytojaus dieną, norėdamas tiksliau išsiaiškinti, kuo jis žydų kaltinamas, tribūnas išlaisvino jį iš grandinių, liepė sušaukti aukštuosius kunigus bei visą sinedrioną ir, atvedęs Paulių, pastatė jų akivaizdoje.

23 Skvarbiu žvilgsniu permetęs sinedrioną, Paulius prabilo: "Vyrai broliai! Iki šios dienos elgiausi Dievo akivaizdoje visiškai gryna sąžine".
[2] Bet vyriausiasis kunigas Ananijas įsakė šalia stovintiesiems smogti jam per burną.
[3] Tuomet Paulius jam tarė: "Tau smogs Dievas, tu, pabaltinta siena! Tu čia sėdi, kad mane teistum pagal Įstatymą, o liepi mane mušti prieš Įstatymą?"
[4] Šalia esantys tarė: "Tu keiki vyriausiąjį Dievo kunigą?!"
[5] Paulius atsiliepė: "Broliai, aš nežinojau, kad jis vyriausiasis kunigas. Juk parašyta: 'Nepiktžodžiauk savo tautos vadovui' ".
[6] Supratęs, kad viena dalis buvo sadukiejai, o kita – fariziejai, Paulius sušuko sinedrionui: "Vyrai broliai, aš fariziejus, fariziejaus sūnus, ir esu teisiamas už mirusiųjų prisikėlimo viltį!"
[7] Jam tai pasakius, tarp fariziejų ir sadukiejų kilo barnis, ir susirinkimas suskilo.
[8] Mat sadukiejai sako, kad nėra nei prisikėlimo, nei angelų, nei dvasios, o fariziejai tuos dalykus pripažįsta.
[9] Todėl kilo didelis triukšmas. Atsistoję fariziejų pusės Rašto žinovai griežtai prieštaravo, sakydami: "Mes nerandame nieko blogo šitame žmoguje. O jeigu jam kalbėjo dvasia arba angelas, nesipriešinkime Dievui!"
[10] Įsisiautėjus smarkiam ginčui, tribūnas, bijodamas, kad jie nesudraskytų Pauliaus, įsakė kareivių daliniui nusileisti žemyn, išplėšti Paulių iš jų ir nuvesti į kareivines.
[11] Kitą naktį šalia jo stojo Viešpats ir tarė: "Būk drąsus, Pauliau! Kaip liudijai apie mane Jeruzalėje, taip turėsi liudyti ir Romoje".
[12] Dieną slaptai susirinko žydų būrys ir prisiekė nei valgyti, nei gerti, kol nužudys Paulių.
[13] Tokią sankalbą padarė daugiau negu keturiasdešimt žmonių.
[14] Jie nuėjo pas aukštuosius kunigus bei vyresniuosius ir pasakė: "Mes siekte prisiekėme nieko neragauti, kol nužudysime Paulių.
[15] Todėl dabar jūs kartu su sinedrionu prašykite tribūną, kad jis pristatytų jį jums rytoj, lyg norė-

25 Apd 16,37

23 SKYRIUS

1 2 Tim 1,3

2 Jn 18,22

3 Įst 25,1.2

5 Iš 22,28; Kun 5,17.18

6 Apd 24,15.21; Apd 26,6; Apd 28,20; Fil 3,5

8 Mt 22,23

9 Apd 5,39; Apd 22,6.7.17.18; Apd 25,25; Apd 26,31

11 Apd 18,9; Apd 21,18.19; Apd 22,1-21; Apd 27,23.24; Apd 28,16.17.23

12 Apd 9,23.24; Apd 23,21.30; Apd 25,3; Apd 26,21; Apd 27,42

14 Apd 4,5.23; Apd 6,12; Apd 22,5; Apd 24,1; Apd 25,15

tumėte tiksliau ištirti jo bylą. Tuo tarpu mes būsime pasiruošę užmušti jį kelyje".

[16] Apie šį suokalbį nugirdo Pauliaus sesers sūnus. Jis atėjo į kareivines ir pranešė Pauliui.

[17] Tada Paulius, pasivadinęs vieną šimtininką, paprašė: "Nuvesk šį jaunuolį pas tribūną. Jis turi jam kai ką pranešti".

[18] Tas, paėmęs jį, nuvedė pas tribūną ir paaiškino: "Kalinys Paulius pasišaukė mane ir paprašė, kad atvesčiau pas tave šitą jaunuolį. Jis turįs tau kai ką pasakyti".

[19] Tribūnas, paėmęs jį už rankos, pasivedė į šalį ir paklausė: "Ką turi man pranešti?"

[20] Tas atsakė: "Žydai susitarė prašyti tave, kad rytoj nuvestum Paulių į sinedrioną, neva norėdami tiksliau ištirti jo bylą.

[21] Netikėk jais! Nes jo tyko daugiau negu keturiasdešimt vyrų, kurie prisiekė nei valgyti, nei gerti, kol jį nužudys. Jie jau dabar pasiruošę ir laukia tavo sutikimo".

[22] Tribūnas atleido jaunuolį ir griežtai įsakė: "Niekam nesakyk, kad tu man tai pranešei".

[23] Pasišaukęs du šimtininkus, tribūnas pasakė: "Nuo trečios valandos nakties laikykite parengtyje žygiuoti į Cezarėją du šimtus kareivių, septyniasdešimt raitelių ir du šimtus ietininkų.

[24] Parūpinkite ir arklių, kad raitą Paulių saugiai nugabentų pas valdytoją Feliksą".

[25] Ir jis parašė tokio turinio laišką:

[26] "Klaudijus Lisijas kilniausiajam valdytojui Feliksui siunčia sveikinimą.

20 Apd 23,12

23 Apd 8,40; Apd 23,33

27 Apd 21,30.33; Apd 24,7

28 Apd 22,30

29 Apd 18,15; Apd 25,19; Apd 25,25; Apd 26,31

30 Apd 23,20; Apd 24,8; Apd 25,6

33 Apd 8,40; Apd 23,26-30

34 Apd 6,9; Apd 21,39

35 Mt 27,27; Apd 24,1.10; Apd 25,16

24 SKYRIUS

1 Apd 21,27; Apd 23,2.30.35; Apd 25,2

[27] Šitą vyrą žydai buvo nutvėrę ir norėjo nužudyti. Aš, atėjęs su kareiviais, jį išgelbėjau, sužinojęs esant Romos pilietį.

[28] Norėdamas patirti jo apkaltinimo priežastį, nuvedžiau jį į jų sinedrioną.

[29] Radau, kad jis kaltinamas dėl jų Įstatymo klausimų, o ne dėl kokio nusikaltimo, baustino mirtimi ar kalėjimu.

[30] Kadangi man buvo pranešta apie žydų ruošiamą pasikėsinimą į šį vyrą, tai nedelsdamas siunčiu jį pas tave, nurodęs ir kaltintojams, kad jie tau pateiktų prieš jį turimus kaltinimus. Lik sveikas".

[31] Kareiviai, vykdydami įsakymą, paėmė ir nugabeno nakčia Paulių į Antipatridę.

[32] Rytojaus dieną jie pasiuntė su juo raitelius, o patys sugrįžo į kareivines.

[33] Anie, atvykę į Cezarėją, įteikė valdytojui laišką ir pristatė Paulių.

[34] Perskaitęs laišką, jis pasiteiravo, iš kokios provincijos tas esąs. Sužinojęs, kad iš Kilikijos,

[35] jis pasakė: "Aš tave išklausysiu, kai atvyks tavo kaltintojai". Ir liepė jį saugoti Erodo pretorijuje.

24

Po penkių dienų atvyko vyriausiasis kunigas Ananijas su vyresniaisiais ir oratoriumi Tertulu. Jie pateikė valdytojui kaltinimus prieš Paulių.

[2] Kai pastarasis buvo iškviestas, Tertulas pradėjo savo kaltinamąją kalbą: "Tavo rūpesčiu turėdami tikrą taiką ir didelę gerovę šitoje tautoje,

[3] mes, prakilnusis Feliksai, visuomet ir visur tai pripažįstame su didžiu dėkingumu.

[4] Nenorėdamas tavęs ilgiau gaišinti, prašau tave trumpai mūsų paklausyti su savo įprastu maloningumu.
[5] Mes nustatėme šį žmogų esant tarsi marą. Jis kursto maištą viso pasaulio žydijoje ir yra nazariečių sektos vadeiva.
[6] Jis net mėgino išniekinti šventyklą. Štai kodėl jį suėmėme ir norėjome nuteisti pagal savąjį Įstatymą.
[7] Bet tribūnas Lisijas su didele prievarta išplėšė jį iš mūsų rankų
[8] ir liepė jo kaltintojams atvykti pas tave. Apie tai, kuo jį kaltiname, pats galėsi viską sužinoti, jį išklausinėjęs".
[9] Tiems žodžiams pritarė žydai, tvirtindami, kad taip esą iš tikrųjų.
[10] Valdytojui davus ženklą, Paulius atsakė: "Žinodamas tave jau daug metų esant šios tautos teisėju, drąsiai ginsiu savo bylą.
[11] Tau nesunku nustatyti, jog praėjo ne daugiau kaip dvylika dienų, kai atvykau į Jeruzalę pagarbinti.
[12] Ir niekas manęs nematė su kuo nors besiginčijant šventykloje nei suburiant minią sinagogose ar mieste.
[13] Jie negali įrodyti to, kuo dabar mane kaltina.
[14] Bet aš tau išpažįstu, jog tarnauju savo tėvų Dievui pagal Kelią, jų vadinamą sekta, tikėdamas visa, kas parašyta Įstatyme ir Pranašuose,
[15] ir turiu viltį Dieve, kurią jie patys irgi pripažįsta, jog bus prisikėlimas iš numirusių – tiek teisiųjų, tiek neteisiųjų.
[16] Todėl stengiuosi visuomet turėti tyrą sąžinę prieš Dievą ir prieš žmones.
[17] Aš po daugelio metų atkeliavau savo tautai atiduoti gailestingumo dovanų ir aukų.
[18] Todėl kai kurie Azijos žydai rado mane apsivaliusį šventykloje be jokios minios ir be jokio triukšmo.
[19] Tai jiems reikėtų čia būti ir, jei ką turi prieš mane, kaltinti tavo akyse.
[20] Pagaliau tegul ir šitie pasako, kokį nusikaltimą jie man įrodė, kai stovėjau prieš sinedrioną?
[21] Nebent tik žodžius, kuriuos šaukiau, stovėdamas tarp jų: 'Šiandien jūs mane teisiate už mirusiųjų prisikėlimą!' "
[22] Feliksas, gerai nusimanydamas apie tą Kelią, tai išklausęs, atidėjo skundo svarstymą, sakydamas: "Kai atvyks tribūnas Lisijas, tuomet ir išaiškinsiu jūsų klausimą".
[23] Jis davė nurodymą šimtininkui saugoti Paulių, tačiau daryti jam lengvatų ir niekam iš jo žmonių nedrausti jam patarnauti ar pas jį ateiti.
[24] Po kelių dienų Feliksas atėjo su savo žmona Druzila, kuri buvo žydė. Jis liepė pakviesti Paulių ir išklausė jo apie tikėjimą Kristumi.
[25] Pauliui dėstant apie teisumą, susilaikymą ir būsimąjį teismą, Feliksas išsigando ir tarė: "Šiam kartui užtenka. Gali eiti. Kai turėsiu laiko, tave pasišauksiu".
[26] Be to, jis tikėjosi, kad Paulius duos jam pinigų, jog jį išleistų, todėl dažniau jį kviesdavosi ir su juo kalbėdavosi.
[27] Prabėgus dvejiems metams, Feliksą pakeitė įpėdinis Porcijus Festas. Norėdamas padaryti žy-

5 Lk 23,2; Apd 6,13; Apd 16,20; Apd 17,6; Apd 21,28; 1 Pt 2,12.15
6 Jn 18,31; Apd 21,28
7 Apd 21,33; Apd 23,10
8 Apd 23,30
11 Apd 21,15.18.26.27; Apd 24,17
12 Apd 25,8; Apd 28,17
14 Apd 9,2; Apd 24,22; Apd 26,22; Apd 28,23; 2 Tim 1,3
15 Dan 12,2; Jn 5,28.29; Jn 11,24; Apd 23,6; Apd 26,6.7; Apd 28,20
16 Apd 23,1
17 Apd 11,9.30; Rom 15,25-28; 1 Kor 16,1-4; 2 Kor 8,1-4; 2 Kor 9,1.2.12; Gal 2,10
18 Apd 21,26; Apd 21,27; Apd 26,21
19 Apd 23,30; Apd 25,16
21 Apd 23,6; Apd 24,15; Apd 28,20
22 Apd 9,2; Apd 18,26; Apd 19,9.23; Apd 22,4; Apd 23,26; Apd 24,7
23 Apd 23,16; Apd 27,3; Apd 28,16
24 Jn 3,15; Jn 5,24; Jn 11,25; Jn 12,46; Jn 20,31; Rom 10,9
26 Iš 23,8
27 Iš 23,2; Apd 12,3; Apd 23,35; Apd 25,9.14

dams malonumą, Feliksas paliko Paulių kalėjime.

25 Atvykęs į provinciją, Festas po trijų dienų nukeliavo iš Cezarėjos į Jeruzalę.
[2] Ten į jį kreipėsi vyriausiasis kunigas ir žydų didikai, kaltindami Paulių, įkalbinėjo
[3] ir prašė malonės atsiųsti jį į Jeruzalę, klastingai galvodami kelyje jį nužudyti.
[4] Bet Festas atsakė, kad Paulius turįs būti saugomas Cezarėjoje. Be to, jis pats ketinąs netrukus ten grįžti.
[5] "Tegul jūsų įgaliotiniai, – tęsė jis, – keliauja kartu ir, jei tas vyras kuo nors nusikaltęs, tekaltina jį".
[6] Pabuvęs tarp jų daugiau kaip dešimt dienų, jis sugrįžo į Cezarėją. Kitą dieną, atsisėdęs į teismo krasę, liepė atvesti Paulių.
[7] Vos tik pasirodžiusį apstojo jį iš Jeruzalės atvykę žydai, primesdami daug sunkių kaltinimų, kurių neįstengė įrodyti.
[8] Paulius gynėsi: "Aš nieku nenusikaltęs nei žydų Įstatymui, nei šventyklai, nei ciesoriui".
[9] Norėdamas parodyti palankumą žydams, Festas paklausė Paulių: "Ar nori keliauti į Jeruzalę ir ten mano akivaizdoje būti teisiamas dėl šių dalykų?"
[10] Paulius atsakė: "Aš stoviu prieš ciesoriaus teismą ir ten privalau būti teisiamas. Žydams aš nepadariau nieko pikto, kaip tu pats puikiai žinai.
[11] Jei esu nusikaltęs ir padaręs ką nors verta mirties, neatsisakau mirti. Bet jeigu jų metami kaltinimai nepagrįsti, niekas negali

25 SKYRIUS

1 Apd 8,40; Apd 25,4.6.13

2 Apd 24,1; Apd 25,15

3 Apd 23,12.15

5 Apd 18,14; Apd 25,18

7 Mk 15,3; Lk 23,2.10; Apd 24,5.13

8 Apd 6,13; Apd 24,12; Apd 28,17

9 Apd 12,2-3; Apd 24,27; Apd 25,20

11 Apd 18,14; Apd 23,29; Apd 25,25; Apd 26,31; Apd 26,32; Apd 28,19

14 Apd 24,27

15 Apd 24,1; Apd 25,2.3

16 Apd 25,4.5

17 Mt 27,19; Apd 25,6.10

19 Apd 18,14.15; Apd 23,29

21 Apd 25,11.12

22 Apd 9,15

23 Apd 9,15

jiems manęs išduoti. Aš šaukiuosi ciesoriaus!"
[12] Tada Festas, pasitaręs su savo taryba, paskelbė: "Šaukiesi ciesoriaus – eisi pas ciesorių!"
[13] Praslinkus kelioms dienoms, karalius Agripa ir Berenikė atvyko į Cezarėją Festo pasveikinti.
[14] Jiems ten būnant nemažai dienų, Festas supažindino karalių su Pauliaus byla ir papasakojo: "Feliksas paliko įkalintą vieną vyrą.
[15] Kai buvau Jeruzalėje, aukštieji kunigai ir žydų vyresnieji kreipėsi į mane, kaltindami jį ir reikalaudami pasmerkti.
[16] Aš jiems atsakiau, kad romėnai neturi papročio pasmerkti kokį nors žmogų, nedavę kaltinamajam galimybės stoti savo kaltintojų akivaizdoje ir gintis nuo kaltinimų.
[17] Jiems čia atvykus, aš nedelsdamas rytojaus dieną atsisėdau į teismo krasę ir liepiau atvesti tą vyrą.
[18] Prieš jį atsistoję kaltintojai nenurodė jokio nusikaltimo, kokio buvau tikėjęsis.
[19] Jie vien tik ginčijosi ir jam prikaišiojo dėl kai kurių savo religijos klausimų ir dėl kažkokio mirusio Jėzaus, kurį Paulius tvirtino esant gyvą.
[20] Dvejodamas, kaip išspręsti tokius klausimus, paklausiau, ar jis nenorėtų vykti į Jeruzalę ir ten būti dėl šito teisiamas.
[21] Bet Paulius pareikalavo, kad jo byla būtų perduota Augusto žiniai. Todėl įsakiau jį toliau kalinti, kol išsiųsiu pas ciesorių".
[22] Agripa tarė Festui: "Aš ir pats norėčiau pasiklausyti to žmogaus". Anas atsakė: "Galėsi rytoj pasiklausyti".
[23] Rytojaus dieną, kai Agripa ir

Berenikė atėjo su didele iškilme ir įžengė į salę kartu su tribūnais ir miesto didžiūnais, Festui įsakius, buvo atvestas Paulius.
[24] Festas prabilo: "Karaliau Agripa ir visi čia esantys vyrai! Jūs matote žmogų, dėl kurio visa daugybė žydų kreipėsi į mane Jeruzalėje ir čia, šaukdami, kad jo negalima palikti gyvo.
[25] Bet aš nustačiau, kad jis nėra padaręs nieko, kas būtų baustina mirtimi. Jam šaukiantis Augusto, nusprendžiau jį ten pasiųsti.
[26] Tačiau nežinau nieko tikro, ką turėčiau parašyti valdovui. Todėl iškviečiau jį jūsų akivaizdon, ypač tavo, karaliau Agripa, kad, jį apklausęs, žinočiau, ką turiu parašyti.
[27] Mat, man rodos, neprotinga siųsti kalinį, nenurodant kaltinimų".

26

Tada Agripa tarė Pauliui: "Tau leidžiama paaiškinti savo bylą". Paulius, pamojęs ranka, pradėjo gynimosi kalbą:
[2] "Karaliau Agripa! Esu laimingas, galėdamas šiandien tavo akivaizdoje gintis nuo viso to, kuo esu žydų kaltinamas,
[3] juo labiau, kad tau žinomi visi žydų papročiai ir ginčijami klausimai. Todėl prašau kantriai manęs išklausyti.
[4] Visi žydai žino apie mano gyvenimą nuo jaunystės, kuris nuo pradžių prabėgo mano tautoje, Jeruzalėje.
[5] Jie pažįsta mane nuo seno ir, jei norėtų, galėtų paliudyti, kad aš, būdamas fariziejus, gyvenau, laikydamasis griežčiausios mūsų religijos krypties.
[6] Dabar aš čia stoviu ir esu teisiamas už tai, kad viliuosi pažadu, kurį Dievas yra davęs mūsų tėvams.
[7] Jo išsipildant tikisi sulaukti mūsų dvylika giminių, uoliai tarnaudamos Dievui dieną ir naktį. Dėl šitos vilties, karaliau Agripa, aš ir esu žydų kaltinamas.
[8] Kodėl jums atrodo neįtikėtina, kad Dievas prikelia numirusius?
[9] Tiesa, ir aš maniau, kad privalau visais būdais kovoti su Jėzaus Nazariečio vardu.
[10] Aš taip ir dariau Jeruzalėje. Gavęs iš aukštųjų kunigų įgaliojimus, daugybę šventųjų uždariau į kalėjimus, o kai jie buvo žudomi, pritardavau.
[11] Visose sinagogose dažnai juos bausdavau, versdavau piktžodžiauti ir, be saiko prieš juos įtūžęs, persekiojau net svetimuose miestuose.
[12] Tais pačiais tikslais keliavau į Damaską, turėdamas aukštųjų kunigų įgaliojimus ir leidimą.
[13] Kelyje vidurdienį, karaliau, aš staiga išvydau, kaip mane ir keliavusius su manimi apšvietė šviesa iš dangaus, skaistesnė už saulę.
[14] Mes visi parpuolėme žemėn, ir aš išgirdau balsą, kuris man sakė hebrajiškai: 'Sauliau, Sauliau, kam mane persekioji? Sunku tau spyriotis prieš akstiną!'
[15] Aš paklausiau: 'Kas Tu esi, Viešpatie?' Jis atsakė: 'Aš esu Jėzus, kurį tu persekioji.
[16] Kelkis ir stokis ant kojų! Aš tau apsireiškiau, kad paskirčiau tave tarnu bei liudytoju tų dalykų, kuriuos matei ir kuriuos tau dar apreikšiu.
[17] Aš tave gelbėsiu nuo tautiečių

24 Apd 21,36; Apd 22,22; Apd 25,2.3.7
25 Apd 23,9.29; Apd 25,11.12; Apd 26,31

26 SKYRIUS
2 Apd 21,28; Apd 24,5.6; 1 Pt 3,14; 1 Pt 3,15.16; 1 Pt 4,14
5 Apd 22,3; Apd 23,6; Apd 24,15; Fil 3,5
6 Pr 3,15; Pr 22,18; Pr 26,4; Pr 49,10; Įst 18,15; 2 Sam 7,12; Ps 132,11; Iz 4,2; Iz 7,14; Iz 9,6; Jer 23,5; Jer 33,14-16; Ez 34,23; Ez 37,24; Dan 9,24; Apd 13,32; Apd 23,6; Rom 15,8; Tit 2,13
7 Lk 2,37; Fil 3,11; 1 Tes 3,10; 1 Tim 5,5; Jok 1,1
9 Jn 16,2; Apd 2,22; Apd 10,38; 1 Kor 15,9; 1 Tim 1,12.13
10 Apd 8,1-3; Apd 9,13; Apd 9,14; Gal 1,13
11 Mt 10,17; Apd 22,19
12 Apd 9,3-8; Apd 22,6-11; Apd 26,12-18
16 Apd 22,15; Ef 3,6-8
17 Apd 22,21

ir pagonių, pas kuriuos tave dabar siunčiu,
[18] kad atvertum jų akis ir jie iš tamsybių grįžtųsi į šviesą, nuo šėtono valdžios – į Dievą ir, tikėdami mane, gautų nuodėmių atleidimą bei paveldėjimą su pašventintaisiais'.
[19] Todėl, karaliau Agripa, nebuvau nepaklusnus dangiškam regėjimui
[20] ir iš pradžių Damaske ir Jeruzalėje, o paskui visame Judėjos krašte ir pagonijoje skelbiau, kad žmonės atgailautų, gręžtųsi į Dievą ir imtųsi atgailos vertų darbų.
[21] Už tai žydai sugriebė mane šventykloje ir mėgino užmušti.
[22] Bet, Dievui padedant, iki šios dienos tebeliudiju mažam ir dideliam, neskelbdamas nieko viršaus, o tik tai, ką skelbė įvyksiant pranašai ir Mozė,
[23] būtent, kad Kristus kentės, jog pirmutinis prisikels iš numirusių ir paskelbs šviesą tautai ir pagonims".
[24] Jam tai kalbant, Festas garsiai sušuko: "Pauliau, tu iš galvos kraustaisi! Iš didelio rašto išėjai iš krašto".
[25] Paulius atsiliepė: "Ne, nesikraustau iš galvos, prakilnusis Festai, bet skelbiu tiesos ir sveiko proto žodžius.
[26] Šiuos dalykus žino karalius, kuriam taip atvirai kalbu. Esu tikras, kad iš viso to jam nieko nėra nežinomo, nes šitai dėjosi ne kur nors užkampyje.
[27] Karaliau Agripa, ar tiki pranašais? Žinau, kad tiki".
[28] Agripa atsakė: "Ko gero įtikinsi mane krikščionimi tapti..."
[29] Paulius tarė: "Meldžiu Dievą, kad ar per trumpą, ar per ilgą laiką ne tik tu, bet ir visi, šiandien girdėję mane kalbant, taptų tokie, kaip aš, tik be šitų pančių!"
[30] Jam tai pasakius, pakilo karalius, valdytojas, Berenikė ir visi sėdėję su jais.
[31] Išeidami jie tarpusavyje kalbėjosi: "Šitas žmogus nepadarė nieko baustino mirtimi ar kalėjimu".
[32] Agripa Festui pareiškė: "Būtų galima paleisti šitą žmogų, jeigu jis nebūtų šaukęsis ciesoriaus".

27 Kai buvo nuspręsta, kad mes turime išplaukti į Italiją, Paulių ir kelis kitus kalinius perdavė Augusto kohortos šimtininkui Julijui.
[2] Mes įlipome į Adramitijos laivą, kuris turėjo plaukti Azijos pakrantėmis, ir leidomės į kelionę. Su mumis buvo makedonietis Aristarchas iš Tesalonikos.
[3] Kitą dieną atplaukėme į Sidoną. Julijus kilniai elgėsi su Pauliumi ir leido jam aplankyti bičiulius, kad galėtų pasidžiaugti jų globa.
[4] Išvykę iš ten, plaukėme Kipro užuovėja, nes pūtė priešingi vėjai.
[5] Perplaukę jūrą ties Kilikija ir Pamfilija, atvykome į Lykijos miestą Myrą.
[6] Tenai šimtininkas surado Aleksandrijos laivą, kuris plaukė į Italiją, ir persodino mus į jį.
[7] Daug dienų plaukėme palengva ir vargais negalais atsiradome ties Knidu. Kadangi vėjas kliudė, plaukėme Kretos priedangoje, link Salmonės.
[8] Šiaip ne taip ją aplenkę, atvykome į vietovę, kuri vadinosi Dailioji Prieplauka, netoli Lasėjos miesto.
[9] Prabėgo daug laiko, ir laivyba

18 Iz 35,5; Iz 42,7.16; Lk 1,77; Lk 1,79; Jn 8,12; Apd 20,32; 2 Kor 4,4; 2 Kor 6,14; Ef 1,11; Ef 1,18; Ef 4,18; Ef 5,8; Kol 1,12; Kol 1,13; 1 Tes 5,5; 1 Pt 2,9
20 Mt 3,8; Lk 3,8; Apd 9,19.20.22; Apd 11,26
22 Lk 24,27; Jn 5,46; Apd 24,14; Apd 28,23; Rom 3,21
23 Iz 42,6; Iz 49,6; Lk 2,32; Lk 24,26; 1 Kor 15,20.23; 2 Kor 4,4; Kol 1,18; Apr 1,5
24 2 Kar 9,11; Jn 10,20; 1 Kor 1,23; 1 Kor 2,13.14; 1 Kor 4,10
26 Apd 26,3
29 1 Kor 7,7
31 Apd 23,9.29; Apd 25,25
32 Apd 25,11; Apd 28,18

27 SKYRIUS
1 Apd 25,12.25
2 Apd 19,29
3 Apd 24,23; Apd 28,16
6 Apd 28,11
7 Apd 2,11; Apd 27,12.21; Tit 1,5.12
9 Kun 16,29-31; Kun 23,27-29; Sk 29,7

tapo pavojinga, nes jau buvo pasibaigęs rudens pasninko metas. Paulius juos įspėjo,
[10] sakydamas: "Vyrai, numatau, jog šis plaukimas bus grėsmingas ir pražūtingas ne tik kroviniams bei laivui, bet ir mūsų gyvybėms".
[11] Tačiau šimtininkas labiau tikėjo vairininku ir laivo savininku negu tuo, ką kalbėjo Paulius.
[12] Kadangi uostas buvo netinkamas žiemoti, dauguma nusprendė iš ten plaukti toliau, kaip nors pasiekti Feniksą, Kretos uostą, atvirą į pietvakarius ir šiaurės vakarus, ir ten žiemoti.
[13] Kai ėmė pūsti lengvas pietų vėjas, jie tikėjosi įvykdyti savo sumanymą ir, pakėlę inkarą, leidosi pirmyn palei Kretos krantus.
[14] Bet netrukus nuo salos pusės pakilo viesulas, vadinamas Šiaurіaryčiu.
[15] Jis pagavo laivą, nepajėgusį jam priešintis, ir mes turėjome jį leisti pavėjui.
[16] Kai mus nešė pro salelę, vardu Klaudą, mes tik vargais negalais išsaugojome gelbėjimo valtį.
[17] Kai ji buvo užkelta, jūreiviai ėmė stiprinti laivą – apjuosė jį virvėmis. Bijodami pakliūti ant Sirtės seklumų, jie nuleido bures ir taip plaukė toliau.
[18] Mus baisiai vargino audra. Todėl rytojaus dieną teko išmesti į jūrą dalį krovinio.
[19] Trečią dieną savo rankomis išmetėme kai kuriuos laivo įrengimus.
[20] Ilgą laiką nematydami nei saulės, nei žvaigždžių, smarkios audros blaškomi, galiausiai praradome bet kokią viltį išsigelbėti.
[21] Žmonės jau ilgą laiką nieko nevalgė. Paulius, atsistojęs tarp jų, tarė: "Vyrai! Reikėjo paklausyti manęs ir neplaukti nuo Kretos į jūrą. Būtų išvengta šių pavojų ir nuostolių.
[22] Tačiau ir dabar raginu laikytis drąsiai. Niekas iš jūsų nežus, vien tik laivas.
[23] Šią naktį mane aplankė angelas Dievo, kuriam aš priklausau ir tarnauju,
[24] ir pasakė: 'Nebijok, Pauliau! Tu privalai stoti prieš ciesorių. Ir štai Dievas tau dovanoja visus, plaukiančius su tavimi'.
[25] Tad, vyrai, drąsiau! Aš tikiu Dievu, kad taip ir įvyks, kaip man pasakyta.
[26] Mus išmes į kokią nors salą".
[27] Kai buvome svaidomi Adrijos jūroje keturioliktą naktį, apie vidurnaktį jūreiviams pasirodė, kad artėjame prie kažkokios sausumos.
[28] Jie išmetė grimzlę ir nustatė dvidešimties sieksnių gylį; po kiek laiko išmatavo dar kartą ir berado penkiolika.
[29] Bijodami užšokti ant povandeninių uolų, jie išmetė iš paskuigalio keturis inkarus ir laukė aušros.
[30] Jūreiviai mėgino pabėgti iš laivo. Jie nuleido į jūrą gelbėjimo valtį, neva norėdami išmesti inkarus laivo priešakyje.
[31] Paulius tarė šimtininkui ir kareiviams: "Jeigu šitie nepasiliks laive, jūs neišsigelbėsite".
[32] Tada kareiviai nukapojo valties virves ir leido jai nukristi į jūrą.
[33] Prieš rytą Paulius paragino visus valgyti, sakydamas: "Šiandien jau keturiolikta diena, kai jūs laukiate nevalgę, nieko burnoje neturėję.

23 Dan 6,16; Apd 18,9; Apd 23,11; Rom 1,9; 2 Tim 1,3; 2 Tim 4,17
25 Lk 1,45; Rom 4,20.21; 2 Tim 1,12
26 Apd 28,1

[34] Todėl aš jus prašau valgyti. To reikia jūsų išsigelbėjimui. Nė vienam iš jūsų nenukris nė plaukas nuo galvos!"
[35] Tai pasakęs, jis paėmė duonos, visų akivaizdoje padėkojo Dievui, sulaužė ir pradėjo valgyti.
[36] Tada visi pralinksmėjo ir ėmėsi valgio.
[37] Laive iš viso buvome du šimtai septyniasdešimt šeši žmonės.
[38] Pavalgę jie palengvino laivą, išmesdami jūron javus.
[39] Rytui išaušus, jūreiviai negalėjo pažinti žemės, tiktai pastebėjo nedidelę įlanką lėkštais krantais, į kurią, jei bus įmanoma, jie nutarė pasukti laivą.
[40] Nupjovė inkarus, paliko juos jūroje, atleido vairo diržus ir, iškėlę prieš vėją priekinę burę, leidosi į krantą.
[41] Atsidūrę prie seklumos, jie užšokdino ant jos laivą. Priekis liko tvirtai įsmigęs, o paskuigalis ėmė irti nuo smarkios bangų mūšos.
[42] Kareiviai sumanė išžudyti kalinius, kad kuris išplaukęs nepaspruktų.
[43] Bet šimtininkas, gelbėdamas Paulių, sutrukdė jų sumanymą. Jis įsakė, kad mokantys plaukti pirmi šoktų į jūrą ir plauktų į krantą,
[44] o kiti tai padarytų kas ant lentų, kas ant laivo nuolaužų. Šitaip visi išsigelbėjo ir pasiekė žemę.

28 Išsigelbėję jie sužinojo, kad sala vadinasi Melitė.
[2] Barbarai su mumis elgėsi labai draugiškai. Užkūrė ugnį ir pakvietė mus visus prie jos, nes lijo ir buvo šalta.
[3] Paulius pririnko glėbį sausų šakų ir metė į ugnį. Čia nuo kaitros iš laužo iššoko gyvatė ir įsikirto jam į ranką.
[4] Pamatę prie rankos prikibusią gyvatę, barbarai ėmė vienas kitam kalbėti: "Tas žmogus tikriausiai žmogžudys: išsigelbėjo iš jūros, o keršto deivė vis tiek neduoda jam gyventi".
[5] Tačiau jis nupurtė šliužą į ugnį, nepatirdamas nieko blogo.
[6] Barbarai laukė, kada jis ištins ar staiga kris negyvas. Laukę nesulaukę ir pamatę, kad jam nesidaro nieko blogo, jie pakeitė nuomonę ir ėmė kalbėti, jog jis esąs dievas.
[7] Netoli tos vietos buvo vyriausiojo salos valdininko, vardu Publijus, valdos. Jis mus priėmė ir tris dienas bičiuliškai globojo.
[8] Tuo metu Publijaus tėvas susirgo karštine ir viduriavimu. Paulius užėjo pas jį, pasimeldė, uždėjęs ant jo rankas, ir išgydė.
[9] Po šito įvykio ir kiti salos gyventojai, turėję ligų, ėjo pas Paulių ir buvo pagydomi.
[10] Už tai jie mus didžiai gerbė, o išvykstant aprūpino viskuo, ko mums reikėjo.
[11] Po trijų mėnesių mes išplaukėme žiemojusiu saloje Aleksandrijos laivu, kuris turėjo Dvynių ženklą.
[12] Atplaukę į Sirakūzus, prastovėjome tris dienas.
[13] Iš ten plaukdami, esant nepalankiam vėjui, pasiekėme Regijų ir dar po dienos, ėmus pūsti pietų vėjui, kitą dieną atvykome į Puteolus.
[14] Ten susitikome su broliais; jie pakvietė mus septynioms dienoms paviešėti. Taip mes atvykome į Romą.
[15] Tenykščiai broliai, išgirdę apie mus, atėjo pasitikti iki Apijaus

34 Mt 10,30; Lk 12,7; Lk 21,18
35 1 Sam 9,13; Mt 15,36; Mk 8,6; Jn 6,11; 1 Tim 4,3.4
37 Apd 2,41; Apd 7,14; Rom 13,1; 1 Pt 3,20
41 2 Kor 11,25
44 Apd 27,22.31

28 SKYRIUS
1 Apd 27,26
2 Apd 28,4; Rom 1,14; 1 Kor 14,11; Kol 3,11
5 Mk 16,18; Lk 10,19
6 Apd 12,22; Apd 14,11
8 Mt 9,18; Mk 5,23; Mk 6,5; Mk 7,32; Mk 16,18; Lk 4,40; Apd 9,40; Apd 19,11.12; 1 Kor 12,9.28; Jok 5,14.15
10 Mt 15,6; Fil 4,19; 1 Tim 5,17
11 Apd 27,6

aikštės ir Trijų tavernų. Juos išvydęs, Paulius dėkojo Dievui ir įgavo naujo pasitikėjimo.
16 Kai atvykome į Romą, šimtininkas perdavė kalinius sargybos viršininkui, o Pauliui buvo leista apsigyventi vienam su saugojančiu jį kareiviu.
17 Po trijų dienų Paulius pakvietė pas save žydų vadovus. Jiems susirinkus, jis prabilo: "Vyrai broliai! Nors aš nieku nesu nusikaltęs nei tautai, nei mūsų tėvų papročiams, buvau Jeruzalėje suimtas ir atiduotas į romėnų rankas.
18 Tie ištardę, norėjo mane paleisti, nes nerado jokio mirties verto nusižengimo.
19 Kadangi žydai prieštaravo, turėjau šauktis ciesoriaus, tiktai ne tam, kad apkaltinčiau savo tautą.
20 Dėl šios priežasties ir pakviečiau jus, kad su jumis pasimatyčiau ir pasikalbėčiau; nes dėl Izraelio vilties esu surakintas šita grandine!"
21 Jie atsakė jam: "Mes nesame gavę apie tave iš Judėjos laiškų, ir nė vienas iš atvykusių brolių nepranešė ir nekalbėjo nieko blogo apie tave.
22 Vis dėlto norėtume išgirsti tavo pažiūras. Mat apie šitą sektą tiek težinome, jog jai visur prieštaraujama".

16 Apd 23,11; Apd 24,25; Apd 27,3
17 Apd 21,33; Apd 23,29; Apd 24,12.13; Apd 26,31
18 Apd 22,24; Apd 24,10; Apd 25,8; Apd 26,32
19 Apd 25,11.21.25
20 Apd 26,6.7; Apd 26,29; Ef 3,1; Ef 4,1; Ef 6,20; 2 Tim 1,8.16; Fm 1,10.13
22 Lk 2,34; Apd 24,5.14; 1 Pt 2,12; 1 Pt 3,16; 1 Pt 4,14.16
23 Lk 24,27; Apd 17,3; Apd 19,8; Apd 26,6.22
24 Apd 14,4; Apd 19,9
26 Iz 6,9.10; Jer 5,21; Ez 12,2; Mt 13,14.15; Mk 4,12; Lk 8,10; Jn 12,40.41; Rom 11,8
28 Iz 42,1.6; Iz 49,6; Mt 21,41; Lk 2,32; Rom 11,11
31 Apd 4,31; Ef 6,19

23 Paskyrę jam dieną, jie gausiai susirinko pas jį svečių kambaryje. Nuo ryto iki vakaro jis aiškino jiems ir liudijo apie Dievo karalystę, įrodinėdamas jiems Jėzų iš Mozės Įstatymo ir Pranašų.
24 Vieni jo žodžiais patikėjo, kiti ne.
25 Nesutardami tarpusavyje, jie ėmė skirstytis, o Paulius tepasakė jiems viena: "Teisingai Šventoji Dvasia yra mūsų tėvams pasakiusi per pranašą Izaiją:
26 'Eik pas šitą tautą ir sakyk: girdėti girdėsite, bet nesuprasite, žiūrėti žiūrėsite, bet nematysite.
27 Šitų žmonių širdis aptuko, jie prastai girdėjo ausimis ir užmerkė akis, kad kartais nepamatytų akimis, neišgirstų ausimis, nesuprastų širdimi ir neatsiverstų, ir Aš jų nepagydyčiau'.
28 Tebūnie tad jums žinoma: šis Dievo išgelbėjimas yra pasiųstas pagonims, ir jie išgirs".
29 Jam tai pasakius, žydai išėjo, smarkiai ginčydamiesi tarpusavyje.
30 Paulius gyveno savo išsinuomotame name ištisus dvejus metus ir priiminėdavo visus, kurie pas jį ateidavo.
31 Jis skelbė Dievo karalystę ir labai drąsiai, netrukdomas mokė apie Viešpatį Jėzų Kristų.

LAIŠKAS

ROMIEČIAMS

1 Paulius, Jėzaus Kristaus tarnas, pašauktas apaštalu, išrinktas skelbti Dievo Evangeliją,
[2] kurią Jis iš anksto pažadėjo per savo pranašus Šventuosiuose Raštuose,
[3] apie Jo Sūnų, kūnu kilusį iš Dovydo palikuonių,
[4] šventumo Dvasia per prisikėlimą iš numirusių pristatytą galingu Dievo Sūnumi, – Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį.
[5] Per Jį gavome malonę ir apaštalystę, kad Jo vardu padarytume klusnias tikėjimui visas tautas,
[6] iš kurių ir jūs esate Jėzaus Kristaus pašaukti.
[7] Visiems Dievo numylėtiesiems, esantiems Romoje, pašauktiesiems šventiesiems: tebūna jums malonė bei ramybė nuo mūsų Dievo Tėvo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus!
[8] Pirmiausia dėkoju savo Dievui per Jėzų Kristų už jus visus, nes visame pasaulyje kalbama apie jūsų tikėjimą.
[9] Man liudytojas Dievas, kuriam tarnauju dvasia, skelbdamas Jo Sūnaus Evangeliją, jog be paliovos jus prisimenu savo maldose,
[10] prašydamas, kad Dievo valia man pavyktų kaip nors atvykti pas jus.
[11] Trokštu jus pamatyti, kad galėčiau perduoti šiek tiek dvasinių dovanų jums sustiprinti,
[12] tai yra drauge pasiguosti bendru jūsų ir mano tikėjimu.
[13] Noriu, broliai, kad žinotumėte, jog ne kartą ketinau atvykti pas jus, – bet iki šiol vis pasitaikydavo kliūčių, – kad ir tarp jūsų turėčiau šiek tiek vaisių kaip ir tarp kitų pagonių.
[14] Juk aš skolingas graikams ir barbarams, mokytiems ir nemokytiems.
[15] Štai kodėl mano širdį traukia ir jums Romoje skelbti Evangeliją.
[16] Aš nesigėdiju Evangelijos, nes ji yra Dievo jėga išgelbėti kiekvienam, kuris tiki, pirma žydui, paskui graikui.
[17] Joje apsireiškia Dievo teisumas iš tikėjimo į tikėjimą, kaip parašyta: “Teisusis gyvens tikėjimu”.
[18] Dievo rūstybė apsireiškia iš dangaus už visokią žmonių bedievystę ir neteisybę, kai teisybę jie užgniaužia neteisumu.
[19] Juk tai, kas gali būti žinoma apie Dievą, jiems aišku, nes Dievas jiems tai apreiškė.
[20] Jo neregimosios ypatybės – Jo amžinoji galybė ir dievystė – nuo pat pasaulio sukūrimo aiškiai suvokiamos iš Jo kūrinių, todėl jie nepateisinami.
[21] Pažinę Dievą, jie negarbino Jo kaip Dievo ir Jam nedėkojo, bet tuščiai mąstydami paklydo, ir neišmani jų širdis aptemo.
[22] Vadindami save išmintingais, tapo kvaili.

1 SKYRIUS
1 Apd 9,15; Apd 13,2; 1 Tim 1,11
2 Apd 26,6; Gal 3,8
3 Gal 4,4
4 Apd 9,20; Apd 13,33; Hbr 9,14
5 Apd 6,7; Apd 9,15; Ef 3,8
7 1 Kor 1,2.24; 1 Kor 1,3
8 Rom 16,19; 1 Kor 1,4
9 Apd 27,23; Rom 9,1; 1 Tes 3,10
11 Rom 15,29
12 Tit 1,4
13 Fil 4,17; 1 Tes 2,18
16 Ps 40,9.10; Apd 3,26; 1 Kor 1,18.24
17 Hab 2,4; Rom 3,21; Rom 9,30
18 Apd 17,30; 2 Tes 2,10
19 Jn 1,9; Apd 14,17; Apd 17,24
20 Ps 19,1-6
21 Jer 2,5
22 Jer 10,14

[23] Jie išmainė nenykstančiojo Dievo šlovę į nykstančius žmogaus, paukščių, keturkojų bei šliužų atvaizdus.
[24] Todėl Dievas per jų širdies geidulius atidavė juos neskaistumui, kad jie patys terštų savo kūnus.
[25] Jie Dievo tiesą iškeitė į melą ir garbino kūrinius bei tarnavo jiems, o ne Kūrėjui, kuris palaimintas per amžius. Amen!
[26] Todėl Dievas paliko juos gėdingų aistrų valiai. Jų moterys prigimtinius santykius pakeitė priešingais prigimčiai.
[27] Panašiai ir vyrai, pametę prigimtinius santykius su moterimis, užsigeidė vienas kito, ištvirkavo vyrai su vyrais, ir gaudavo už savo paklydimą vertą atpildą.
[28] Kadangi jie nesirūpino pažinti Dievą, tai Dievas leido jiems vadovautis netikusiu išmanymu ir daryti, kas nepridera.
[29] Todėl jie pilni visokio neteisumo, netyrumo, piktybių, godulystės ir piktumo, pilni pavydo, žudynių, nesantaikos, klastingumo, paniekos, apkalbų.
[30] Tai šmeižikai, nekenčiantys Dievo, akiplėšos, išpuikėliai, pagyrūnai, išradingi piktadariai, neklausantys tėvų,
[31] neprotingi, nepatikimi, nemylintys, neatlaidūs, negailestingi.
[32] Nors jie žino teisingą Dievo nuosprendį, kad visa tai darantys verti mirties, jie ne tik patys taip daro, bet ir palaiko taip darančius.

23 Įst 4,16-18; 1 Tim 1,17; 1 Tim 6,15.16
24 Kun 18,22; 1 Kor 6,18; Ef 4,18.19
25 Iz 44,20; 1 Tes 1,9
26 Kun 18,22
28 Ef 5,4
32 Oz 7,3; Rom 2,2; Rom 6,21

2 SKYRIUS

1 Mt 7,1-5; Rom 1,20
4 Iš 34,6; Iz 30,18; Rom 3,25; Ef 1,7.18; Ef 2,7
5 Įst 32,34
6 Ps 62,12; Pat 24,12
8 2 Tes 1,8
9 1 Pt 4,17
10 1 Pt 1,7
11 Įst 10,17
13 Jok 1,22.25

2 Esi nepateisinamas, kas bebūtum, žmogau, kuris teisi kitą. Juk teisdamas kitą, pasmerki save, nes ir pats tai darai, už ką teisi.
[2] Mes žinome, kad Dievas teisingai teis tuos, kurie tokius nusikaltimus daro.
[3] Nejaugi manai, žmogau, pats taip darydamas ir teisdamas taip darančius, išvengsiąs Dievo teismo?!
[4] Kaip drįsti niekinti Jo gerumo, pakantumo ir kantrumo turtus? Ar nesupranti, kad Dievo gerumas skatina tave atgailauti?
[5] Deja, savo užkietėjimu bei neatgailaujančia širdimi tu pats sau kaupi rūstybę Dievo rūstybės ir Jo teisingo teismo apsireiškimo dienai.
[6] Jis kiekvienam atmokės pagal jo darbus:
[7] tiems, kurie, ištvermingai darydami gera, ieško šlovės, garbingumo ir nemirtingumo, – amžinuoju gyvenimu,
[8] o išpuikėliams, kurie nepaklūsta tiesai, bet yra pasidavę neteisumui, – pykčiu ir rūstybe.
[9] Sielvartas ir suspaudimas sielai kiekvieno žmogaus, kuris daro bloga, pirma žydo, paskui graiko.
[10] Ir šlovė, pagarba bei ramybė kiekvienam, kuris daro gera, pirma žydui, paskui graikui.
[11] Juk Dievas nėra šališkas.
[12] Visi, kurie nusidėjo, neturėdami įstatymo, pražus be įstatymo, o visi, kurie nusidėjo, turėdami įstatymą, bus nuteisti pagal įstatymą.
[13] Ne įstatymo klausytojai teisūs Dievo akyse, bet įstatymo vykdytojai bus išteisinti.
[14] Kai jokio įstatymo neturintys pagonys iš prigimties vykdo įstatymo reikalavimus, tada jie – neturintys įstatymo – patys sau yra įstatymas.

[15] Jie parodo, kad įstatymo reikalavimai įrašyti jų širdyse, ir tai liudija jų sąžinė bei mintys, kurios tai kaltina, tai teisina viena kitą.
[16] Aną dieną Dievas per Jėzų Kristų teis žmonių slėpinius, kaip sako mano skelbiama Evangelija.
[17] Štai tu vadiniesi žydas, pasikliauji įstatymu ir giriesi Dievu.
[18] Tu žinai Jo valią ir, įstatymo pamokytas, išmanai, kas geriau.
[19] Įsitikinęs, kad esi aklųjų vadovas, šviesa tamsoje esantiems,
[20] neišmanančių mokytojas, kūdikių auklėtojas, turįs įstatyme išreikštą pažinimą ir tiesą.
[21] Tai kodėl tu, mokydamas kitus, nepamokai pats savęs? Kodėl, liepdamas nevogti, pats vagi?
[22] Sakydamas nesvetimauti, pats svetimauji? Bjaurėdamasis stabais, pats apiplėši šventyklas?
[23] Giriesi įstatymu, o paniekini Dievą, laužydamas įstatymą?
[24] Juk parašyta: "Dėl jūsų piktžodžiauja Dievo vardui pagonys".
[25] Apipjaustymas, tiesa, naudingas, jei vykdai įstatymą. O jeigu esi įstatymo laužytojas, tavo apipjaustymas tampa neapipjaustymu.
[26] Taigi, kai neapipjaustytas žmogus laikosi įstatymo reikalavimų, ar jo neapipjaustymas nebus įskaitytas apipjaustymu?
[27] Ar nuo gimimo neapipjaustytas kūne, bet vykdantis įstatymą nepasmerks tavęs, kuris laužai įstatymą, turėdamas jo raidę ir apipjaustymą?
[28] Ne tas yra žydas, kuris išoriškai laikomas žydu, ir ne tas apipjaustymas, kuris išoriškai atliktas kūne.
[29] Bet tas yra žydas, kuris toks viduje, ir tada yra apipjaustymas, kai širdis apipjaustyta dvasioje, o ne pagal raidę. Tokiam ir šlovė ne iš žmonių, bet iš Dievo.

15 Apd 24,25
16 Mt 25,31; Apd 10,42; Apd 17,31; 1 Tim 1,11
17 Iz 48,1.2; Mch 3,11; Jn 8,33
18 Įst 4,8; Fil 1,10
19 Mt 15,14
20 2 Tim 3,5
21 Mt 23,3
22 Mal 3,8
23 Rom 2,17; Rom 9,4
24 Iz 52,5; Ez 16,27; Ez 36,22
25 Gal 5,3
26 Apd 10,34
27 Mt 12,41
28 Gal 6,15
29 Įst 30,6; 1 Kor 4,5; Fil 3,3; 1 Pt 3,4

3 SKYRIUS
2 Įst 4,5-8
3 2 Tim 2,13; Hbr 4,2
4 Job 40,8; Ps 51,4; Ps 62,9; Jn 3,33
5 Gal 3,15
6 Pr 18,25
8 Rom 5,20
9 Gal 3,22
10 Ps 14,1-3; Ps 53,1-3; Ekl 7,20

3

Koks tada pranašumas būti žydu arba kokia nauda iš apipjaustymo?
[2] Visokeriopas! Pirmiausia tas, kad jiems buvo patikėtas Dievo žodis.
[3] Jei kai kurie tapo netikintys, – negi jų netikėjimas panaikins Dievo ištikimybę?
[4] Jokiu būdu! Dievas išlieka teisingas, o kiekvienas žmogus – melagis, kaip parašyta: "Kad Tu būtum pripažintas teisus savo žodžiuose ir laimėtum, kai esi teisiamas".
[5] Jei mūsų neteisumas iškelia Dievo teisumą, – ką gi sakysime? Gal Dievas neteisus, rūsčiai bausdamas? Kalbu, kaip žmonėms įprasta.
[6] Jokiu būdu! Kaip tada Dievas galėtų teisti pasaulį?
[7] Bet jeigu Dievo tiesa per mano melagystę tik dar labiau iškilo Jo šlovei, tai kam dar teisti mane kaip nusidėjėlį?
[8] Tai gal "darykime bloga, kad išeitų gera", – kaip esame šmeižiami ir kaip kai kurie sako mus skelbiant? Tokie pasmerkti vertai.
[9] Tai ką gi? Ar mes turime pirmenybę? Visai ne! Juk jau įrodėme, kad žydai ir pagonys – visi yra nuodėmės valdžioje,
[10] kaip parašyta: "Nėra teisaus, nėra nė vieno.
[11] Nėra išmanančio, nėra kas Dievo ieškotų.
[12] Visi paklydo ir tapo netikusiais; nėra kas darytų gera, nėra nė vieno!

13 Jų gerklė – atviras kapas; savo liežuviais klastas jie raizgė, gyvačių nuodai jų lūpose.
14 Jų burna pilna keiksmų ir kartumo,
15 jų kojos eiklios kraujo pralieti,
16 jų keliuose griuvimas ir vargas.
17 Jie nepažino taikos kelio,
18 ir prieš jų akis nestovi Dievo baimė".
19 Mes gi žinome, kad, ką besakytų įstatymas, jis kalba tiems, kurie yra įstatymo valdžioje, kad visos burnos užsičiauptų ir visas pasaulis pasirodytų kaltas prieš Dievą,
20 nes įstatymo darbais Jo akivaizdoje nebus išteisintas nė vienas žmogus. Per įstatymą tik pažįstame nuodėmę.
21 Bet dabar, nepriklausomai nuo įstatymo, yra apreikštas Dievo teisumas, kurį paliudijo Įstatymas ir Pranašai, –
22 Dievo teisumas, tikėjimu į Jėzų Kristų duodamas visiems, kurie tiki. Nėra jokio skirtumo,
23 nes visi nusidėjo ir stokoja Dievo šlovės,
24 o išteisinami dovanai Jo malone dėl atpirkimo, kuris yra Jėzuje Kristuje.
25 Dievas Jį paskyrė permaldavimo auka, veikiančia per tikėjimą Jo kraujo galia. Jis parodė savo teisumą tuo, kad, būdamas kantrus, nenubaudė už nuodėmes, padarytas anksčiau,
26 ir parodė savo teisumą dabartiniu metu, pasirodydamas esąs teisus ir išteisinantis tą, kuris tiki Jėzų.
27 Kur tada pagrindas girtis? Jis atmestas. Kokiu įstatymu? Darbų? Ne, tik tikėjimo įstatymu.
28 Mes įsitikinę, kad žmogus išteisinamas tikėjimu, be įstatymo darbų.
29 Argi Dievas – tiktai žydų Dievas? Ar Jis nėra ir pagonių? Taip, ir pagonių,
30 nes tėra vienas Dievas, kuris per tikėjimą išteisins apipjaustytus ir per tikėjimą išteisins neapipjaustytus.
31 O gal tikėjimu panaikiname įstatymą? Jokiu būdu! Priešingai, mes įstatymą įtvirtiname.

4 O ką pasakysime gavus Abraomą – mūsų protėvį pagal kūną?
2 Jei Abraomas būtų buvęs išteisintas darbais, jis turėtų kuo pasigirti, tik ne prieš Dievą.
3 Bet ką sako Raštas? "Abraomas patikėjo Dievu, ir tai jam buvo įskaityta teisumu".
4 Tam, kuris dirba, atlyginimas nelaikomas malone, bet skola.
5 O tam, kuris nedirba, bet tiki Tuo, kuris išteisina bedievį, jo tikėjimas įskaitomas jam teisumu.
6 Taip ir Dovydas skelbia palaiminimą žmogui, kuriam Dievas be darbų įskaito teisumą:
7 "Palaiminti, kurių nusikaltimai atleisti, kurių nuodėmės uždengtos;
8 palaimintas žmogus, kuriam Viešpats nuodėmės neįskaito!"
9 Ar šis palaiminimas taikomas tik apipjaustytiesiems, ar taip pat ir neapipjaustytiesiems? Mes sakėme, kad Abraomui tikėjimas buvo įskaitytas teisumu.
10 Kokiu būdu? Jam esant apipjaustytam ar neapipjaustytam? Ne po apipjaustymo, bet prieš apipjaustymą.
11 Jis gavo apipjaustymo žymę

13 Ps 5,9; Ps 140,3
14 Ps 10,7
15 Pat 1,16; Iz 59,7.8
18 Ps 36,1
19 Job 5,16; Jn 10,34
20 Gal 2,16
21 Jn 5,46; Apd 15,11; 1 Pt 1,10
22 Kol 3,11
23 Gal 3,22
24 Ef 2,8; Hbr 9,12.15
25 Kun 16,15; Apd 14,16; Apd 17,30; Kol 1,20
27 1 Kor 1,29
28 Gal 2,16
30 Gal 3,8.20

4 SKYRIUS

1 Iz 51,2; Jok 2,21
2 Rom 3,20.27
3 Pr 15,6
4 Rom 11,6
5 Ef 2,8.9
6 Ps 32,1.2
7 Ps 32,1.2
11 Pr 17,10; Lk 19,9

kaip antspaudą tikėjimo teisumo, kurį turėjo, būdamas dar neapipjaustytas. Taip jis tapo tėvu visiems tikintiesiems iš neapipjaustytųjų, kad ir jiems būtų įskaitytas teisumas,
[12] ir apipjaustymo tėvu tiems, kurie ne tik apipjaustyti, bet ir vaikšto mūsų tėvo Abraomo tikėjimo pėdomis, kurį jis turėjo, būdamas dar neapipjaustytas.
[13] Ne įstatymu rėmėsi Abraomui arba jo palikuonims duotas pažadas, kad paveldės pasaulį, bet tikėjimo teisumu.
[14] Jei paveldėtojai būtų tie, kurie remiasi įstatymu, tai tikėjimas būtų tuščias, o pažadas netektų vertės.
[15] Juk įstatymą lydi baudžianti rūstybė, o kur nėra įstatymo, ten nėra ir nusižengimo.
[16] Taigi paveldėjimas priklauso nuo tikėjimo, kad būtų iš malonės ir pažadas būtų tikras visiems palikuonims, ne tik tiems, kurie remiasi įstatymu, bet ir tiems, kurie turi tikėjimą Abraomo, kuris yra mūsų visų tėvas,
[17] kaip parašyta: "Aš padariau tave daugelio tautų tėvu"; – tėvas prieš Dievą, kuriuo jis tikėjo, kuris atgaivina mirusius, ir tai, ko nėra, vadina taip, lyg būtų.
[18] Nesant jokios vilties, Abraomas patikėjo viltimi ir taip tapo daugelio tautų tėvu, kaip jam buvo pasakyta: "Tokie bus tavo palikuonys".
[19] Jis nepavargo tikėti ir nelaikė savo kūno apmirusiu (nors jam buvo apie šimtą metų) ir Saros įsčių apmirusiomis.
[20] Jis nepasidavė netikėjimui Dievo pažadu, bet buvo tvirtas tikėjime, teikdamas Dievui šlovę
[21] ir būdamas visiškai įsitikinęs, jog, ką Jis pažadėjo, įstengs ir įvykdyti.
[22] Todėl jam tai buvo įskaityta teisumu.
[23] Tačiau ne vien apie jį parašyta, kad "buvo įskaityta",
[24] bet ir apie mus, – nes turės būti įskaityta ir mums, jei tikime Tą, kuris prikėlė iš numirusių Jėzų, mūsų Viešpatį,
[25] paaukotą dėl mūsų nusikaltimų ir prikeltą mums išteisinti.

5 Taigi, išteisinti tikėjimu, turime ramybę su Dievu per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų,
[2] per kurį tikėjimu pasiekiame tą malonę, kurioje stovime ir džiaugiamės Dievo šlovės viltimi.
[3] Ir ne vien tuo. Mes taip pat džiaugiamės sielvartais, žinodami, kad sielvartas ugdo ištvermę,
[4] ištvermė – patirtį, patirtis – viltį.
[5] O viltis neapvilia, nes Dievo meilė yra išlieta mūsų širdyse per Šventąją Dvasią, kuri mums duota.
[6] Mums dar esant silpniems, Kristus savo metu numirė už bedievius.
[7] Vargu ar kas sutiktų mirti už teisųjį; nebent kas ryžtųsi mirti už geradarį.
[8] O Dievas mums parodė savo meilę tuo, kad Kristus mirė už mus, kai tebebuvome nusidėjėliai.
[9] Tad dar tikriau dabar, kai esame išteisinti Jo krauju, mes būsime per Jį išgelbėti nuo rūstybės.
[10] Jeigu, kai dar buvome priešai, mus sutaikė su Dievu Jo Sūnaus mirtis, tai tuo labiau mus išgelbės Jo gyvybė, kai jau esame sutaikinti.

12 Rom 4,18-22
13 Pr 17,4-6; Pr 22,17
14 Gal 3,18
15 Rom 3,20
16 Iz 51,2; Rom 3,24; Gal 3,22
17 Pr 17,5; Rom 8,11; Rom 9,26
18 Pr 15,5
19 Pr 17,17; Hbr 11,11
21 Hbr 11,19
22 Pr 15,6
23 Rom 15,4
24 Apd 2,24
25 Iz 53,4.5; 1 Kor 15,17
5 SKYRIUS
1 Iz 32,17; Ef 2,14
2 1 Kor 15,1; Ef 2,18; Ef 3,12; Hbr 3,6
3 Mt 5,11.12; Jok 1,3
4 Jok 1,12
5 2 Kor 1,22; Fil 1,20
6 Rom 4,25; Rom 5,8; Rom 8,32
8 Jn 3,16; Jn 15,13
9 Ef 2,13; 1 Tes 1,10
10 Jn 14,19; Rom 8,32; 2 Kor 5,18

11 Negana to, – mes džiaugiamės Dieve per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, kuriuo esame sutaikyti.
12 Todėl, kaip per vieną žmogų nuodėmė įėjo į pasaulį, o per nuodėmę mirtis, taip ir mirtis pasiekė visus žmones, nes visi nusidėjo.
13 Nuodėmė buvo pasaulyje ir iki įstatymo, bet, nesant įstatymo, nuodėmė neįskaitoma.
14 Vis dėlto nuo Adomo iki Mozės viešpatavo mirtis net tiems, kurie nebuvo padarę nuodėmių, panašių į nusikaltimą Adomo, kuris buvo Būsimojo provaizdis.
15 Bet su dovana yra ne taip kaip su kalte. Jei dėl vieno žmogaus nusikaltimo mirė daugelis, tai tuo labiau Dievo malonė ir malonės dovana per vieną Žmogų, Jėzų Kristų, gausiai atiteko daugybei.
16 Ne taip yra su dovana kaip su vieno žmogaus nusikaltimu. Juk teismas vieno nusikaltimą pasmerkė, bet laisva dovana iš daugybės nusikaltimų atvedė į išteisinimą.
17 Jei dėl vieno žmogaus nusikaltimo mirtis įsiviešpatavo per tą vieną, tai nepalyginti labiau tie, kurie su pertekliumi gauna malonės bei teisumo dovaną, viešpataus gyvenime per vieną Jėzų Kristų.
18 Todėl kaip vieno žmogaus nusikaltimas visiems žmonėms užtraukė teismą ir pasmerkimą, taip vieno Žmogaus teisumas visiems pelnė išteisinimą, kad gyventų.
19 Kaip vieno žmogaus neklusnumu daugelis tapo nusidėjėliais, taip ir vieno klusnumu daugelis taps teisūs.
20 Be to, įstatymas įsiterpė, kad nusikaltimas dar labiau padidėtų. Bet kur buvo apstu nuodėmės, ten dar apstesnė tapo malonė,
21 kad kaip nuodėmė viešpatavo mirtimi, taip malonė viešpatautų teisumu amžinajam gyvenimui per Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį.

6 Ką gi sakysime? Gal mums pasilikti nuodėmėje, kad gausėtų malonė?
2 Jokiu būdu! Mirę nuodėmei, kaipgi gyvensime joje?
3 Argi nežinote, jog mes, pakrikštyti Jėzuje Kristuje, buvome pakrikštyti Jo mirtyje?
4 Taigi krikštu mes esame kartu su Juo palaidoti mirtyje, kad kaip Kristus buvo prikeltas iš numirusių Tėvo šlove, taip ir mes gyventume naują gyvenimą.
5 Jei esame suaugę su Jo mirties paveikslu, būsime suaugę ir su prisikėlimo,
6 žinodami, jog mūsų senasis žmogus buvo nukryžiuotas kartu su Juo, kad būtų sunaikintas nuodėmės kūnas ir kad mes daugiau nebevergautume nuodėmei.
7 Juk kas miręs, tas išlaisvintas iš nuodėmės.
8 Jeigu esame mirę su Kristumi, tikime, kad ir gyvensime su Juo.
9 Žinome, kad, prisikėlęs iš numirusių, Kristus daugiau nebemiršta; mirtis jau nebeturi Jam galios.
10 Kad Jis mirė, tai mirė nuodėmei kartą visiems laikams, o kad gyvena – gyvena Dievui.
11 Taip ir jūs laikykite save mirusiais nuodėmei, o gyvais Dievui Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje.
12 Todėl neleiskite nuodėmei viešpatauti jūsų mirtingame kūne, kad

11 Gal 4,9
12 Pr 2,17; 1 Kor 15,21
13 1 Jn 3,4
14 1 Kor 15,21.22
15 Iz 53,11
18 Jn 12,32; 1 Kor 15,21.45
19 Fil 2,8
20 Jn 15,22; 1 Tim 1,14

6 SKYRIUS

1 Rom 3,8; Rom 6,15
2 Gal 2,19
3 1 Kor 15,29; Gal 3,27
4 Jn 2,11; 1 Kor 6,14; Gal 6,15; Kol 2,12
5 Fil 3,10
6 Gal 2,20; Gal 5,24; Gal 6,14; Kol 2,11
7 1 Pt 4,1
8 2 Tim 2,11
9 Apr 1,18
10 Lk 20,38; Hbr 9,27
11 Rom 6,2; Rom 7,4.6; Gal 2,19
12 Ps 19,13

nepasiduotumėte jo geiduliams. [13] Neduokite nuodėmei savo kūno narių kaip neteisumo ginklų, bet paveskite save Dievui, kaip iš numirusiųjų atgijusius, ir savo narius Jam – kaip teisumo ginklus.
[14] Nuodėmė neturi jums viešpatauti: jūs ne įstatymo, bet malonės valdžioje.
[15] Tai ką? Gal darysime nuodėmes, jei esame ne įstatymo, bet malonės valdžioje? Jokiu būdu!
[16] Argi nežinote, kad pasiduodami kam nors vergauti, jūs iš tiesų tampate vergais to, kuriam paklūstate: ar tai būtų nuodėmė, vedanti į mirtį, ar paklusnumas, vedantis į teisumą.
[17] Bet ačiū Dievui, kad, nors buvote nuodėmės vergais, jūs iš širdies paklusote tam mokymo pavyzdžiui, kuriam buvote pavesti;
[18] ir, išlaisvinti iš nuodėmės, tapote teisumo tarnais.
[19] Kalbu grynai žmogiškai dėl jūsų kūniško silpnumo. Kaip buvote atidavę savo kūno narius vergauti netyrumui ir nedorybei, kad elgtumėtės nedorai, taip pat atiduokite savo narius vergauti teisumui, kad taptumėte šventi.
[20] Būdami nuodėmės vergai, jūs buvote nepriklausomi nuo teisumo.
[21] Bet kokį vaisių turėjote tuomet iš to, ko dabar gėdijatės? Juk tų dalykų galas – mirtis.
[22] O dabar, išlaisvinti iš nuodėmės ir tapę Dievo tarnais, turite kaip vaisių – šventumą, ir kaip baigtį – amžinąjį gyvenimą.
[23] Atpildas už nuodėmę – mirtis, o Dievo dovana – amžinasis gyvenimas per Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį.

13 Kol 3,5; 1 Pt 2,24; 1 Pt 4,2
14 Gal 5,18
15 1 Kor 9,21
16 2 Pt 2,19
17 2 Tim 1,13
18 Jn 8,32
20 Jn 8,34
21 Rom 1,32; Rom 7,5
22 Rom 6,18; Rom 8,2
23 Pr 2,17; 1 Pt 1,4

7 SKYRIUS

2 1 Kor 7,39
3 Mt 5,32
4 Rom 8,2; Gal 2,19; Gal 5,18; Gal 5,22; Kol 2,14
5 Rom 6,13; Rom 6,21; Gal 5,19; Jok 1,15
6 Rom 2,29; 2 Kor 3,6
7 Iš 20,17; Įst 5,21; Apd 20,33; Rom 3,20
8 Rom 4,15; 1 Kor 15,56
10 Kun 18,5; Ez 20,11.13.21; Lk 10,28; Rom 10,5; 2 Kor 3,7; Gal 3,12

7

Ar nežinote, broliai, – aš kalbu žinantiems įstatymą, – kad įstatymas galioja žmogui, kol jis gyvas?
[2] Pavyzdžiui, ištekėjusi moteris įstatymo surišta su vyru, kol jis gyvas. Jei vyras miršta, ji tampa laisva nuo įstatymo, rišusio ją su vyru.
[3] Ji vadinsis svetimautoja, jei, vyrui gyvam esant, bus žmona kitam. Bet jei vyras miršta, ji tampa laisva nuo įstatymo ir, ištekėdama už kito, nebėra svetimautoja.
[4] Taip ir jūs, mano broliai, per Kristaus kūną esate mirę įstatymui, kad priklausytumėte kitam – prikeltam iš numirusių – ir kad mes neštume vaisių Dievui.
[5] Kol gyvenome pagal kūną, mumyse veikė įstatymo pažadintos nuodėmingos aistros, ir mes nešėme vaisių mirčiai.
[6] Bet dabar, numirę įstatymui, kuriuo buvome surišti, esame išlaisvinti iš jo, kad tarnautume nauja dvasia, o ne pasenusia raide.
[7] Ką tad pasakysime? Gal įstatymas yra nuodėmė? Jokiu būdu! Bet aš nebūčiau pažinęs nuodėmės, jei nebūtų įstatymo. Nebūčiau suvokęs geismo, jei įstatymas nebūtų pasakęs: "Negeisk!"
[8] Bet nuodėmė, per įsakymus gavusi progą, pažadino manyje visokius geismus, o be įstatymo nuodėmė negyva.
[9] Kadaise be įstatymo aš buvau gyvas. Bet, atėjus įsakymui, atgijo nuodėmė, ir aš numiriau.
[10] Taip man paaiškėjo, kad įsakymas, skirtas gyvenimui, nuvedė mane į mirtį.
[11] Nes įsakymo paskatinta nuodėmė mane suvedžiojo ir juo mane nužudė.

[12] Todėl įstatymas šventas; įsakymas taip pat šventas, ir teisingas, ir geras.
[13] Vadinasi, geras dalykas tapo man mirtimi? Jokiu būdu! Bet nuodėmė pasirodė nuodėme tuo, kad atnešė man mirtį, pasinaudodama geru dalyku, – kad per įsakymą nuodėmė taptų be galo nuodėminga.
[14] Nes mes žinome, kad įstatymas yra dvasiškas, o aš esu kūniškas, parduotas nuodėmei.
[15] Aš net neišmanau, ką darąs, nes darau ne tai, ko noriu, bet tai, ko nekenčiu.
[16] O jei darau tai, ko nenoriu, tada sutinku, kad įstatymas geras.
[17] Tada jau nebe aš tai darau, bet manyje gyvenanti nuodėmė.
[18] Aš juk žinau, kad manyje, tai yra mano kūne, nėra jokio gėrio. Gero trokšti sugebu, o padaryti – ne.
[19] Aš nedarau gėrio, kurio trokštu, o darau blogį, kurio nenoriu.
[20] O jeigu darau, ko nenoriu, tada nebe aš tai darau, bet manyje gyvenanti nuodėmė.
[21] Taigi aš randu tokį įstatymą: kai trokštu padaryti gera, prie manęs prilimpa bloga.
[22] Juk kaip vidinis žmogus aš gėriuosi Dievo įstatymu.
[23] Bet savo nariuose matau kitą įstatymą, kovojantį su mano proto įstatymu, ir paverčiantį mane belaisviu nuodėmės įstatymo, kuris yra mano nariuose.
[24] Vargšas aš žmogus! Kas išlaisvins mane iš šito mirties kūno!
[25] Bet ačiū Dievui – per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų! Taigi aš pats protu tarnauju Dievo įstatymui, o kūnu – nuodėmės įstatymui.

12 Ps 19,8
14 1 Kar 21,20.25; 2 Kar 17,17; Rom 6,16
15 Rom 7,19; Gal 5,17
18 Pr 6,5; Pr 8,21
22 Ps 1,2; 2 Kor 4,16; Ef 3,16; 1 Pt 3,4
23 Rom 6,13.19; Gal 5,17; Jok 4,1; 1 Pt 2,11
24 Rom 8,11; 1 Kor 15,51.52; 1 Tes 4,14-17
25 1 Kor 15,57

8 SKYRIUS
1 Gal 5,16
2 Rom 6,18.22; Rom 7,24.25; 1 Kor 15,45
3 Apd 13,39; 2 Kor 5,21; Gal 3,13; Hbr 7,18
4 Rom 6,4; 2 Kor 5,7; Gal 5,16.25; Ef 4,1; Ef 5,2.15; 1 Jn 1,7; 1 Jn 2,6
5 Jn 3,6; Gal 5,22-25
6 Gal 6,8
7 1 Kor 2,14; Jok 4,4
11 Apd 2,24; 1 Kor 6,14
12 Rom 6,7.14
13 Gal 6,8; Ef 4,22

8 Taigi dabar nebėra pasmerkimo tiems, kurie yra Kristuje Jėzuje, kurie gyvena ne pagal kūną, bet pagal Dvasią.
[2] Nes gyvenimo Kristuje Jėzuje Dvasios įstatymas išlaisvino mane iš nuodėmės ir mirties įstatymo.
[3] Ko įstatymas nepajėgė, būdamas silpnas dėl kūno, tai įvykdė Dievas. Jis atsiuntė savo Sūnų nuodėmingo kūno pavidalu kaip auką už nuodėmę ir pasmerkė nuodėmę kūne,
[4] kad įstatymo teisumas išsipildytų mumyse, gyvenančiuose ne pagal kūną, bet pagal Dvasią.
[5] Kurie gyvena pagal kūną, tie mąsto kūniškai, o kurie gyvena pagal Dvasią – dvasiškai.
[6] Kūniškas mąstymas – tai mirtis, o dvasiškas – gyvenimas ir ramybė.
[7] Kūniškas mąstymas priešiškas Dievui; jis nepaklūsta Dievo įstatymui ir net negali paklusti.
[8] Ir todėl gyvenantys pagal kūną negali patikti Dievui.
[9] Tačiau jūs negyvenate pagal kūną, bet pagal Dvasią, jei tik Dievo Dvasia gyvena jumyse. O kas neturi Kristaus Dvasios, tas nėra Jo.
[10] Jeigu Kristus yra jumyse, tai kūnas yra miręs dėl nuodėmės, bet dvasia – gyva dėl teisumo.
[11] Jei jumyse gyvena Dvasia To, kuris Jėzų prikėlė iš numirusių, tai Jis – prikėlęs iš numirusių Kristų – atgaivins ir jūsų mirtingus kūnus savo Dvasia, gyvenančia jumyse.
[12] Taigi, broliai, mes nesame skolingi kūnui, kad gyventume pagal kūną.
[13] Jei jūs gyvenate pagal kūną –

mirsite. Bet jei dvasia marinate kūniškus darbus – gyvensite.
[14] Visi, vedami Dievo Dvasios, yra Dievo vaikai.
[15] Jūs gi gavote ne vergystės dvasią, kad vėl bijotumėte, bet gavote įsūnystės Dvasią, kuria šaukiame: "Aba, Tėve!"
[16] Pati Dvasia liudija mūsų dvasiai, kad esame Dievo vaikai.
[17] O jei esame vaikai, tai ir paveldėtojai. Dievo paveldėtojai ir Kristaus bendrapaveldėtojai, jeigu tik su Juo kenčiame, kad su Juo būtume pašlovinti.
[18] Aš manau, jog šio laiko kentėjimai nieko nereiškia, lyginant juos su būsimąja šlove, kuri mumyse bus apreikšta.
[19] Kūrinija su ilgesiu laukia, kada bus apreikšti Dievo sūnūs.
[20] Mat kūrinija buvo pajungta tuštybei, – ne savo noru, bet pavergėjo valia, – su viltimi,
[21] kad ir pati kūrinija bus išlaisvinta iš suirimo vergijos ir įgis šlovingą Dievo vaikų laisvę.
[22] Juk mes žinome, kad visa kūrinija iki šiol dejuoja ir tebėra gimdymo skausmuose.
[23] Ir ne tik ji, bet ir mes patys, turintys pirmuosius Dvasios vaisius, – ir mes dejuojame, kantriai laukdami įsūnijimo, mūsų kūno atpirkimo.
[24] Šia viltimi mes esame išgelbėti, bet regima viltis nėra viltis. Jeigu kas mato, tai kam jam viltis?
[25] Bet jei viliamės to, ko nematome, tada laukiame ištvermingai.
[26] Taip pat ir Dvasia padeda mūsų silpnumui. Nes mes nežinome, ko turėtume melsti, bet pati Dvasia užtaria mus neišsakomom dejonėm.
[27] Širdžių Tyrėjas žino Dvasios mintis, nes Ji užtaria šventuosius pagal Dievo valią.
[28] Be to, mes žinome, kad mylintiems Dievą viskas išeina į gera, būtent Jo tikslu pašauktiesiems.
[29] O kuriuos Jis iš anksto numatė, tuos iš anksto ir paskyrė tapti panašius į Jo Sūnaus atvaizdą, kad šis būtų pirmagimis tarp daugelio brolių.
[30] O kuriuos Jis iš anksto paskyrė, tuos ir pašaukė; kuriuos pašaukė, tuos ir išteisino; kuriuos išteisino, tuos ir pašlovino.
[31] Tai ką dėl viso šito pasakysime? Jei Dievas už mus, tai kas gi prieš mus?!
[32] Tas, kuris nepagailėjo savo Sūnaus, bet atidavė Jį už mus visus, – kaipgi Jis ir visko nedovanotų kartu su Juo?
[33] Kas kaltins Dievo išrinktuosius? Juk Dievas išteisina!
[34] Kas pasmerks? Kristus mirė, bet buvo prikeltas ir yra Dievo dešinėje, ir užtaria mus.
[35] Kas gi mus atskirs nuo Kristaus meilės? Ar sielvartas? ar nelaimė? ar persekiojimas? ar badas? ar nuogumas? ar pavojus? ar kalavijas?
[36] Parašyta: "Dėl Tavęs mes žudomi ištisą dieną, laikomi avimis skerdimui".
[37] Tačiau visuose šiuose dalykuose mes esame daugiau negu nugalėtojai per Tą, kuris mus pamilo.
[38] Ir aš įsitikinęs, kad nei mirtis, nei gyvenimas, nei angelai, nei kunigaikštystės, nei galybės, nei dabartis, nei ateitis,
[39] nei aukštumos, nei gelmės, nei jokie kiti kūriniai negalės mūsų atskirti nuo Dievo meilės, kuri yra

14 Gal 5,18
15 Iz 56,5; Mk 14,36; 2 Tim 1,7; Hbr 2,15
16 Ef 1,13
17 Apd 26,18; Fil 1,29
18 2 Kor 4,17
19 2 Pt 3,13
20 Pr 3,17-19
21 2 Kor 3,17
22 Jer 12,4.11
23 Lk 20,36; 2 Kor 5,2.4; 2 Kor 5,5; Ef 1,14; Ef 4,30
24 Hbr 11,1
26 Mt 20,22; Ef 6,18
27 1 Krn 28,9; 1 Jn 5,14
28 2 Tim 1,9
29 2 Kor 3,18; Ef 1,5.11; 2 Tim 2,19; Hbr 1,6
30 Jn 17,22; Gal 2,16; 1 Pt 2,9; 1 Pt 3,9
31 Sk 14,9
32 Rom 4,25; Rom 5,6.10
33 Iz 50,8.9
34 Mk 16,19; Jn 3,18; Hbr 7,25; Hbr 9,24
36 Ps 44,22
37 1 Kor 15,57
38 Ef 1,21

Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje.

9 Sakau tiesą Kristuje, nemeluoju, – tai liudija ir mano sąžinė Šventojoje Dvasioje,
[2] kad man labai sunku ir nuolat liūdi mano širdis.
[3] Man mieliau būtų pačiam būti prakeiktam ir atskirtam nuo Kristaus vietoj savo brolių, tautiečių pagal kūną,
[4] kurie yra izraelitai, turintys įsūnystę, šlovę, sandoras, įstatymą, tarnavimą Dievui ir pažadus.
[5] Iš jų – tėvai, ir iš jų kūno atžvilgiu yra kilęs Kristus – visiems viešpataujantis Dievas, palaimintas per amžius. Amen!
[6] Netiesa, kad gali neišsipildyti Dievo žodis. Ne visi, kilę iš Izraelio, priklauso Izraeliui.
[7] Ir ne visi Abraomo palikuonys yra jo vaikai, bet kaip pasakyta: "Iš Izaoko tau bus pašaukti palikuonys".
[8] Tai reiškia, kad ne vaikai pagal kūną yra Dievo vaikai, bet vaikai pagal pažadą laikomi palikuonimis.
[9] O pažado žodis toks: "Apie tą laiką Aš ateisiu, ir Sara turės sūnų".
[10] Ir ne tik tai, bet taip pat ir Rebekai, pradėjusiai iš vieno, mūsų tėvo Izaoko
[11] (dar jos dvyniams negimus ir jiems dar nepadarius nei gero, nei blogo, – kad Dievo nutarimas įvyktų pagal pasirinkimą, ne dėl darbų, bet šaukiančiojo valia),
[12] buvo pasakyta: "Vyresnysis tarnaus jaunesniajam",
[13] kaip ir parašyta: "Jokūbą pamilau, o Ezavo nekenčiau".
[14] Ką gi pasakysime? Gal Dievas neteisingai daro? Jokiu būdu!

9 SKYRIUS
1 2 Kor 1,23
2 Rom 10,1
3 Iš 32,32
4 Iš 4,22; 1 Sam 4,21; Ps 147,19; Apd 2,39; Apd 3,25; Apd 13,32; Hbr 9,1.6
5 Įst 10,15; Jer 23,6; Lk 1,34.35; Lk 3,23
6 Sk 23,19; Gal 6,16
7 Pr 21,12; Gal 4,23
8 Gal 4,28
9 Pr 18,10.14
10 Pr 25,21
11 Rom 4,17; Rom 8,28
12 Pr 25,23
13 Mal 1,2.3
14 Įst 32,4
15 Iš 33,19
17 Iš 9,16; Gal 3,8
18 Iš 4,21
19 2 Krn 20,6
20 Iz 29,16
21 Pat 16,4; 2 Tim 2,20
22 1 Tes 5,9; 1 Pt 2,8
23 Rom 8,28-30; Kol 1,27
24 Rom 3,29; Rom 8,28
25 Oz 2,23
26 Oz 1,10
27 Iz 10,22.23; Rom 11,5

[15] Jis Mozei kalba: "Aš pasigailėsiu to, kurio norėsiu pasigailėti, ir būsiu gailestingas tam, kuriam norėsiu gailestingas būti".
[16] Taigi viskas priklauso ne nuo to, kuris trokšta ar kuris bėga, bet nuo gailestingojo Dievo.
[17] Juk Raštas faraonui sako: "Aš iškėliau tave, kad parodyčiau savo jėgą tau ir kad mano vardas būtų skelbiamas visoje žemėje".
[18] Vadinasi, ko Jis nori, to pasigaili, ir kurį nori, tą užkietina.
[19] Gal man pasakysi: "O už ką tada Jis kaltina? Kas gi galėtų atsispirti Jo valiai?"
[20] Ak, žmogau! Kas gi, tiesą sakant, tu toks esi, kad drįsti prieštarauti Dievui? Argi dirbinys klausia meistro: "Kodėl mane tokį padarei?"
[21] Ar puodžius neturi galios moliui, kad iš to paties minkalo pagamintų vieną indą garbingam panaudojimui, o kitą negarbingam?
[22] O jeigu Dievas, norėdamas parodyti savo rūstybę ir apreikšti savo jėgą, didžiu kantrumu pakentė pražūčiai nužiestus rūstybės indus,
[23] kad apreikštų ir savo šlovės turtus gailestingumo indams, kuriuos iš anksto paruošė šlovei, –
[24] ir mus pašaukė ne tik iš žydų, bet ir iš pagonių?
[25] Jis kalba per Ozėją: "Ne savo tautą pavadinsiu savąja tauta ir nemylimą – mylima.
[26] Ir toje vietoje, kur jiems buvo sakyta: 'Jūs ne manoji tauta', ten jie bus vadinami gyvojo Dievo vaikais".
[27] O Izaijas šaukia apie Izraelį: "Nors Izraelio vaikų skaičius būtų kaip jūros smiltys, tik likutis bus išgelbėtas.

28 Nes Jis pabaigs darbą, greitai įvykdydamas teisumą, skubiai Viešpats atliks darbą žemėje”.
29 Izaijas nusakė iš anksto: “Jei kareivijų Viešpats nebūtų mums palikuonių palikęs, būtume tapę kaip Sodoma, būtume į Gomorą panašūs”.
30 Tai ką gi pasakysime? Kad pagonys, kurie neieškojo teisumo, gavo teisumą, būtent teisumą iš tikėjimo.
31 O Izraelis, ieškojęs teisumo įstatyme, nepasiekė teisumo įstatymo.
32 Kodėl? Todėl, kad ieškojo jo ne tikėjimu, bet įstatymo darbais. Jie užkliuvo už suklupimo akmens,
33 kaip parašyta: “Štai dedu Sione suklupimo akmenį, papiktinimo uolą; bet kas Juo tiki, nebus sugėdintas”.

10 Broliai, mano širdies troškimas ir malda Dievui yra už Izraelį, – kad jie išsigelbėtų.
2 Aš jiems liudiju, kad jie turi uolumo Dievui, tačiau be pažinimo.
3 Nesuprasdami Dievo teisumo ir bandydami įtvirtinti savąjį teisumą, jie nepakluso Dievo teisumui.
4 Nes įstatymo pabaiga – Kristus, išteisinimui kiekvieno, kuris tiki.
5 Mozė rašo apie teisumą iš įstatymo: “Jį vykdydamas žmogus juo gyvens”.
6 Bet teisumas iš tikėjimo kalba taip: “Nesakyk savo širdyje: ‘Kas įžengs į dangų?’ – tai yra Kristaus atsivesti;
7 arba: ‘Kas nusileis į bedugnę?’ – tai yra Kristaus iš numirusių susigrąžinti”.
8 Bet ką jis sako? – “Arti tavęs yra žodis – tavo burnoje ir tavo širdyje”, – tai yra mūsų skelbiamas tikėjimo žodis.
9 Jeigu lūpomis išpažinsi Viešpatį Jėzų ir širdimi tikėsi, kad Dievas Jį prikėlė iš numirusių, būsi išgelbėtas.
10 Nes širdimi tikima, ir taip įgyjamas teisumas, o lūpomis išpažįstama, ir taip įgyjamas išgelbėjimas.
11 Raštas juk sako: “Kiekvienas, kuris Jį tiki, nebus sugėdintas”.
12 Nėra skirtumo tarp žydo ir graiko, nes tas pats Viešpats visiems, turtingas kiekvienam, kuris Jo šaukiasi,
13 juk “kiekvienas, kuris šaukiasi Viešpaties vardo, bus išgelbėtas”.
14 Kaip žmonės šauksis To, kurio neįtikėjo? Ir kaip jie įtikės Tą, apie kurį negirdėjo? Kaip išgirs be skelbėjo?
15 Ir kaip jie skelbs, jei nebus pasiųsti? Kaip parašyta: “Kokios puikios kojos tų, kurie skelbia ramybės Evangeliją, kurie neša geras žinias!”
16 Bet ne visi pakluso Evangelijai. Nes Izaijas sako: “Viešpatie, kas patikėjo mūsų skelbimu?”
17 Taigi tikėjimas – iš klausymo, klausymas – iš Dievo žodžio.
18 Bet aš klausiu: argi jie negirdėjo? Kaipgi ne! “Po visą žemę pasklido jų garsas, ir jų žodžiai – iki pasaulio pakraščių”.
19 Klausiu toliau: ar Izraelis nežinojo? Bet Mozė pirmas sako: “Aš sukelsiu jums pavydą per netautą, sukelsiu pyktį per neišmanančią tautą”.
20 Izaijas labai drąsiai sako: “Mane atrado tie, kurie manęs neieškojo, apsireiškiau tiems, kurie apie mane neklausinėjo”.

28 Iz 10,23; Iz 28,22
29 Iz 1,9; Iz 13,19
30 Rom 1,17; Rom 3,21; Rom 4,11; Rom 10,6
31 Rom 10,2-4; Gal 5,4
32 1 Kor 1,23
33 Iz 8,14; Iz 28,16; Rom 5,5; Rom 10,11

10 SKYRIUS
2 Apd 21,20
3 Rom 1,17; Fil 3,9
4 Gal 3,24; Gal 4,5
5 Kun 18,5
6 Įst 30,12-14
7 Įst 30,13
8 Įst 30,14
9 Lk 12,8
11 Iz 28,16
12 Apd 10,36; Rom 3,22.29; Ef 1,7
13 Jl 2,32; Apd 9,14
14 Tit 1,3
15 Iz 52,7; Nah 1,15
16 Iz 53,1
18 1 Kar 18,10; Ps 19,4
19 Įst 32,21; Tit 3,3
20 Iz 65,1

[21] Bet Izraeliui sako: "Ištisą dieną Aš laikiau ištiesęs savo rankas į neklusnią ir prieštaraujančią tautą".

11 SKYRIUS

11 Tad aš klausiu: ar Dievas atstūmė savo tautą? Jokiu būdu! Juk ir aš izraelitas, iš Abraomo palikuonių, iš Benjamino giminės.
[2] Dievas neatstūmė savosios tautos, kurią iš anksto numatė. Ar nežinote, ką sako Raštas apie Eliją, kai šis skundžiasi Izraeliu:
[3] "Viešpatie, jie išžudė Tavo pranašus, išgriovė Tavo aukurus; aš vienas belikau, ir jie tyko mano gyvybės".
[4] O kaip skamba Dievo atsakymas? "Aš pasilaikiau septynis tūkstančius vyrų, kurie nesulenkė kelių prieš Baalį".
[5] Ir dabartiniu metu yra malonės išrinktas likutis.
[6] Ir jei malone, tai ne dėl darbų, nes tada malonė nebūtų malonė. Bet jeigu darbais, tai jau nebus malonė; kitaip darbas nebūtų darbas.
[7] Tai ką gi? Izraelis nepasiekė to, ko ieškojo. Pasiekė tiktai išrinktoji dalis. Kiti buvo apakinti,
[8] kaip parašyta: "Dievas jiems siuntė snaudulio dvasią, kad akys neregėtų ir ausys negirdėtų iki šios dienos".
[9] Ir Dovydas sako: "Jų stalas tepavirsta jiems spąstais, žabangais, suklupimo akmeniu ir atpildu.
[10] Tegul aptemsta jų akys, kad neregėtų, ir jų nugarą laikyk nuolat sulenktą".
[11] Tad aš klausiu: negi izraelitai taip suklupo, kad pargriūtų? Jokiu būdu! Tik per jų suklupimą pagonims atėjo išgelbėjimas, kad juos paimtų pavydas.
[12] Bet jeigu jų suklupimas yra pasauliui praturtinimas ir jų sumažėjimas – pagonims praturtinimas, tai ką duos jų visuma?
[13] Jums, pagonims, sakau: būdamas pagonių apaštalas, aš gerbiu savo tarnavimą:
[14] gal kaip nors man pavyks sukelti savo tautiečių pavydą ir bent kai kuriuos išgelbėti.
[15] Jeigu jų atmetimas reiškia pasauliui sutaikinimą, tai ką gi reikštų jų priėmimas, jei ne gyvenimą iš numirusių?
[16] Jei pirmieji vaisiai šventi, tai šventa ir visuma. Jei šaknis šventa, tai ir šakos.
[17] Jeigu kai kurios šakos buvo nulaužtos, o tu – laukinis alyvmedis – esi tarp jų įskiepytas ir tapęs šaknies bei alyvmedžio syvų dalininku,
[18] tai nesididžiuok prieš anas šakas! O jeigu didžiuojiesi, tai žinok, kad ne tu išlaikai šaknį, bet šaknis tave.
[19] Gal pasakysi: "Šakos nulaužtos tam, kad aš būčiau įskiepytas?"
[20] Gerai! Jos nulaužtos dėl netikėjimo, o tu stovi tikėjimu. Nesididžiuok, bet bijok!
[21] Jei Dievas nepagailėjo prigimtinių šakų, gali nepagailėti ir tavęs.
[22] Taigi matai Dievo gerumą ir griežtumą: nupuolusiems – griežtumas, o tau – gerumas, jei pasiliksi Jo gerume, kitaip – ir tu būsi iškirstas!
[23] Bet ir anie, jei nepasiliks netikėjime, bus priskiepyti, nes Dievas turi galią ir vėl juos priskiepyti.

21 Iz 65,2
1 1 Sam 12,22; Jer 46,28; 2 Kor 11,22
2 Rom 8,29
3 1 Kar 19,10.14
4 1 Kar 19,18
5 Rom 9,27
6 Rom 4,4
7 Rom 9,31; 2 Kor 3,14
8 Įst 29,3.4; Iz 29,10.13
9 Ps 69,22.23
11 Iz 42,6.7; Rom 10,19
13 Apd 9,15; Apd 22,21
14 1 Kor 9,22
15 Iz 26,16-19
16 Kun 23,10
17 Jer 11,16; Ef 2,12
18 1 Kor 10,12
20 Hbr 3,19
22 Jn 15,2; 1 Kor 15,2
23 2 Kor 3,16

[24] Tad jeigu buvai iškirstas iš prigimtojo laukinio alyvmedžio ir prieš prigimtį įskiepytas tauriajame alyvmedyje, tai juo labiau jie – tikrosios šakos – bus priskiepyti savajame alyvmedyje.
[25] Aš nenoriu, broliai, palikti jus nežinioje dėl šios paslapties, – kad jūs per aukštai apie save nemanytumėte: dalis Izraelio užkietėjo, kol įeis pagonių visuma,
[26] o tada bus išgelbėtas visas Izraelis, kaip parašyta: "Iš Siono ateis Gelbėtojas ir nukreips bedievystes nuo Jokūbo.
[27] Tokia bus jiems mano sandora, kai nuimsiu jų nuodėmes".
[28] Žiūrint Evangelijos, jie yra Dievo priešai jūsų naudai; bet pagal išrinkimą jie numylėtiniai dėl savųjų tėvų.
[29] Juk Dievo dovanos ir pašaukimas – neatšaukiami.
[30] Kaip jūs kadaise netikėjote Dievu, o dabar per jų netikėjimą patyrėte gailestingumą,
[31] taip ir jie dabar netiki, kad dėl jums suteikto pasigailėjimo ir jie susilauktų gailestingumo.
[32] Dievas juos visus uždarė netikėjime, kad visų pasigailėtų.
[33] O Dievo turtų, išminties ir pažinimo gelme! Kokie neištiriami Jo teismai ir nesusekami Jo keliai!
[34] "Ir kas gi pažino Viešpaties mintį? Ir kas buvo Jo patarėju?"
[35] "Arba kas Jam yra davęs pirmas, kad jam būtų atmokėta?"
[36] Iš Jo, per Jį ir Jam yra visa. Jam šlovė per amžius! Amen.

12

Dievo gailestingumu aš prašau jus, broliai, aukoti savo kūnus kaip gyvą, šventą, Dievui patinkančią auką, – tai jūsų sąmoningas tarnavimas.
[2] Ir neprisitaikykite prie šio pasaulio, bet pasikeiskite, atnaujindami savo protą, kad galėtumėte ištirti, kas yra gera, priimtina ir tobula Dievo valia.
[3] Iš man suteiktos malonės raginu kiekvieną iš jūsų nemanyti apie save geriau negu dera manyti, bet manyti apie save blaiviai, pagal kiekvienam Dievo duotąjį tikėjimo saiką.
[4] Juk kaip viename kūne turime daug narių, bet ne visi nariai atlieka tą patį uždavinį,
[5] taip ir mūsų daugybė yra vienas kūnas Kristuje, o pavieniui – vieni kitų nariai.
[6] Pagal mums suteiktą malonę turime įvairių dovanų. Jei kas turi pranašavimą, tepranašauja pagal tikėjimo saiką;
[7] jei kas turi tarnavimą – tetarnauja; kas mokymą – temoko;
[8] kas skatinimą – teskatina; kas duoda – tedaro tai iš atviros širdies; kas vadovauja – tevadovauja uoliai; kas daro gailestingumo darbus – tedaro tai su džiaugsmu.
[9] Meilė tebūna neveidmainiška. Venkite pikto, laikykitės gero.
[10] Švelniai mylėkite vienas kitą broliška meile; pagarbiai vertinkite kitus aukščiau nei save.
[11] Uolumu nebūkite tingūs; būkite liepsnojančios dvasios, tarnaukite Viešpačiui.
[12] Džiaukitės viltimi, būkite kantrūs išmėginimuose, nepaliaujamai melskitės.
[13] Dalinkitės šventųjų poreikiais, puoselėkite svetingumą.
[14] Laiminkite savo persekiotojus, laiminkite, o ne keikite.

25 Lk 21,24; Rom 12,16; 2 Kor 3,14
26 Iz 59,20.21
27 Iz 27,9
28 Įst 7,8; Įst 10,15
29 Sk 23,19
30 Ef 2,2
32 Gal 3,22
34 Job 36,22; Iz 40,13; Jer 23,18
35 Job 41,11
36 Hbr 2,10; Hbr 13,21

12 SKYRIUS
1 2 Kor 10,1-4; Hbr 10,18.20
2 Ef 4,23; 1 Tes 4,3; 1 Jn 2,15
3 Pat 25,27; Gal 2,9; Ef 4,7
4 1 Kor 12,12-14
5 1 Kor 10,17
6 Jn 3,27; Apd 11,27
7 Ef 4,11
8 Mt 6,1-3; Apd 15,32; Apd 20,28; 2 Kor 9,7
9 Ps 34,14; 1 Tim 1,5
10 Fil 2,3; Hbr 13,1
12 Lk 10,20; Lk 18,1; Lk 21,19
13 1 Kor 16,1; 1 Tim 3,2
14 Mt 5,44

[15] Džiaukitės su besidžiaugiančiais, verkite su verkiančiais.
[16] Būkite vienminčiai tarpusavyje. Negalvokite apie didelius dalykus, bet sekite nuolankiaisiais. Nebūkite išmintingi savo akyse.
[17] Niekam neatmokėkite piktu už pikta, rūpinkitės tuo, kas dora visų žmonių akyse.
[18] Kiek įmanoma ir kiek nuo jūsų priklauso, gyvenkite taikingai su visais žmonėmis.
[19] Nekeršykite patys, mylimieji, bet palikite tai rūstybei, nes parašyta: “Mano kerštas, Aš atmokėsiu”, - sako Viešpats.
[20] Todėl, jei tavo priešininkas alkanas, pavalgydink jį, jei trokšta, pagirdyk jį. Taip darydamas, tu sukrausi žarijas ant jo galvos.
[21] Nesiduok pikto nugalimas, bet nugalėk pikta gerumu.

13 Kiekviena siela tebūna klusni aukštesnėms valdžioms, nes nėra valdžios, kuri nebūtų iš Dievo. Esančios valdžios yra Dievo nustatytos.
[2] Todėl kas priešinasi valdžiai, priešinasi Dievo tvarkai. Kurie priešinasi, užsitraukia sau teismą.
[3] Nes valdininkų bijoma ne gera darant, o bloga. Nori nebijoti valdžios? Daryk gera, ir susilauksi iš jos pagyrimo.
[4] Juk valdininkas yra Dievo tarnas tavo labui. Bet jei darai bloga - bijok, nes jis ne veltui nešioja kardą. Jis yra Dievo tarnas ir baudžia, įvykdydamas rūstybę darantiems pikta.
[5] Todėl reikia paklusti ne tik dėl rūstybės, bet ir dėl sąžinės.
[6] Juk todėl ir mokesčius mokate, nes anie yra Dievo tarnai, nuolatos užsiimantys tais dalykais.
[7] Atiduokite visiems, ką privalote: kam mokestį - mokestį, kam muitą - muitą, kam baimę - baimę, kam pagarbą - pagarbą.
[8] Niekam nebūkite ką nors skolingi, išskyrus meilę vienas kitam, nes kas myli, tas įvykdo įstatymą.
[9] Juk įsakymai: “Nesvetimauk, nežudyk, nevok, neteisingai neliudyk, negeisk” ir kiti, yra sutraukti į šį posakį: “Mylėk savo artimą kaip save patį”.
[10] Meilė nedaro blogo artimui. Todėl meilė - įstatymo išpildymas.
[11] Taip elkitės, suprasdami, koks dabar laikas. Išmušė valanda mums pabusti iš miego. Dabar mūsų išgelbėjimas arčiau negu tada, kai įtikėjome.
[12] Naktis nuslinko, diena prisiartino. Todėl nusimeskime tamsos darbus, apsiginkluokime šviesos ginklais!
[13] Kaip dieną, elkimės dorai: nepasiduokime apsirijimui ir girtavimui, gašlavimui ir paleistuvavimui, vaidams ir pavydui,
[14] bet apsirenkite Viešpačiu Jėzumi Kristumi ir netenkinkite kūno geidulių.

14 Silpno tikėjimo žmogų priimkite, bet venkite ginčų dėl skirtingų nuomonių.
[2] Vienas įsitikinęs, kad galima viską valgyti, o silpnas valgo tik daržoves.
[3] Kuris valgo, teneniekina nevalgančio, o kuris nevalgo, teneteisia valgančio, nes Dievas jį priėmė.
[4] Kas tu toks, kad drįsti teisti kito tarną?! Ar jis stovi, ar krenta - tai savajam Viešpačiui. Bet jis stovės, nes Dievas turi galią jį išlaikyti.

15 1 Kor 12,26
16 Jer 45,5; Fil 2,2; Fil 4,2
17 Mt 5,39; 2 Kor 8,21
18 Hbr 12,14
19 Kun 19,18; Įst 32,35
20 Pat 25,21.22
21 Rom 12,1.2

13 SKYRIUS
1 1 Pt 2,13
2 Tit 3,1
3 1 Pt 2,14
5 Ekl 8,2; 1 Pt 2,13.19
7 Mt 22,21
8 Gal 5,13.14
9 Iš 20,13-17; Kun 19,18; Įst 5,17-21
10 Mt 7,12; Mt 22,39.40
11 1 Kor 15,34
12 Ef 5,11; Ef 6,11.13
13 Pat 23,20; 1 Kor 6,9; Fil 4,8; Jok 3,14
14 Gal 3,27; Gal 5,16

14 SKYRIUS
1 1 Kor 8,9; 1 Kor 9,22
2 Tit 1,15
3 Kol 2,16
4 Jok 4,11.12

[5] Vienas išskiria vieną dieną iš kitų dienų, o kitam jos visos vienodos. Kiekvienas tebūna įsitikinęs pagal savo išmanymą.
[6] Tas, kuris išskiria dieną, daro tai Viešpačiui, ir tas, kuris neišskiria dienos, nesilaiko jos Viešpačiui. Tas, kuris valgo – valgo Viešpačiui, nes jis dėkoja Dievui, o tas, kuris nevalgo – nevalgo Viešpačiui ir dėkoja Dievui.
[7] Nė vienas iš mūsų negyvena sau ir nė vienas sau nemiršta.
[8] Jei mes gyvename, gyvename Viešpačiui, ir jeigu mirštame, Viešpačiui mirštame. Todėl, ar mes gyvename, ar mirštame, – esame Viešpaties.
[9] Nes dėl to Kristus ir mirė, ir prisikėlė, ir atgijo, kad būtų ir mirusiųjų, ir gyvųjų Viešpats.
[10] Tai kodėl gi tu teisi savo brolį? Arba kodėl niekini savo brolį? Juk mes visi stosime prieš Kristaus teismo krasę.
[11] Parašyta: "Kaip Aš gyvas, – sako Viešpats, – prieš mane suklups kiekvienas kelis, ir kiekvienos lūpos išpažins Dievą".
[12] Taigi kiekvienas iš mūsų duos Dievui apyskaitą už save.
[13] Tad liaukimės teisti vieni kitus. Verčiau nuspręskime neduoti broliui akstino nupulti ar pasipiktinti.
[14] Žinau ir esu įsitikinęs Viešpatyje Jėzuje, kad nieko nėra savaime netyro. Bet tam, kas mano esant netyrų dalykų, tam jie netyri.
[15] Jei tavo brolis įsižeidžia dėl maisto, tu jau nebesielgi iš meilės. Savo maistu nežlugdyk to, už kurį mirė Kristus!
[16] Jūsų gėris tegul nebūna akstinas piktžodžiauti.
[17] Dievo karalystė nėra valgymas ir gėrimas, bet teisumas, ramybė ir džiaugsmas Šventojoje Dvasioje.
[18] Kas taip Kristui tarnauja, tas priimtinas Dievui ir vertas žmonių pritarimo.
[19] Tad siekime to, kas atneša ramybę ir pasitarnauja tarpusavio ugdymui.
[20] Negriauk Dievo darbo dėl maisto! Nors viskas tyra, bet yra bloga žmogui, kuris valgo kitų papiktinimui.
[21] Gera yra nevalgyti mėsos, negerti vyno ir vengti visko, kas tavo brolį piktina, žeidžia ar silpnina.
[22] Turi tikėjimą? Turėk jį sau, prieš Dievą. Laimingas tas, kuris nesmerkia savęs už tai, ką pasirenka.
[23] O kas valgo abejodamas, tas smerktinas, nes valgo ne iš įsitikinimo. Visa, kas daroma ne iš įsitikinimo, yra nuodėmė.

15 Mes, stiprieji, turime pakęsti silpnųjų silpnybes ir ne sau pataikauti.
[2] Kiekvienas iš mūsų tebūna malonus artimui jo labui ir pažangai.
[3] Nes ir Kristus gyveno ne savo malonumui, bet, kaip parašyta: "Tave keikiančiųjų keiksmai krito ant manęs".
[4] O visa, kas anksčiau parašyta, mums pamokyti parašyta, kad ištverme ir Raštų paguoda turėtume viltį.
[5] Ištvermės ir paguodos Dievas teduoda jums tarpusavyje būti vienos minties, Kristaus Jėzaus pavyzdžiu,
[6] kad sutartinai vienu balsu šlo-

5 Gal 4,10
6 Gal 4,10; 1 Tim 4,3
7 Gal 2,20
8 2 Kor 5,14.15
9 Apd 10,36; 2 Kor 5,15
10 2 Kor 5,10
11 Iz 45,23
12 1 Pt 4,5
13 1 Kor 8,9
14 1 Kor 10,25
15 1 Kor 8,11
16 Rom 12,17
17 Rom 8,6; 1 Kor 8,8
18 2 Kor 8,21
19 Rom 12,18; 1 Kor 14,12
20 Apd 10,15; Rom 14,15; 1 Kor 8,9-12
21 1 Kor 8,13
22 1 Jn 3,21
23 Tit 1,15

15 SKYRIUS
1 Gal 6,1.2
2 1 Kor 9,22; 1 Kor 10,24.33
3 Ps 69,9; Mt 26,39
4 1 Kor 10,11
5 1 Kor 1,10
6 Apd 4,24

vintumėte Dievą, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą.
[7] Todėl priimkite vienas kitą, kaip ir Kristus jus priėmė į Dievo šlovę.
[8] Aš sakau: Kristus tapo apipjaustytųjų tarnas dėl Dievo tiesos, kad patvirtintų tėvams suteiktus pažadus
[9] ir kad pagonys šlovintų Dievą už Jo gailestingumą, kaip parašyta: "Todėl išpažinsiu Tave tarp pagonių, Tavo vardui giedosiu".
[10] Ir vėl sakoma: "Džiaukitės, pagonys, kartu su Jo tauta".
[11] Ir dar: "Girkite Viešpatį, visi pagonys, šlovinkite Jį visos tautos".
[12] Ir Izaijas vėl sako: "Bus Jesės šaknis, Tas, kuris pakils valdyti pagonių, ir Juo vilsis pagonys".
[13] Tegul vilties Dievas pripildo jus dideliu džiaugsmu ir tikėjimo ramybe, kad Šventosios Dvasios jėga būtumėte pertekę vilties.
[14] Aš, mano broliai, esu įsitikinęs, kad jūs esate kupini gerumo, pilni visokio pažinimo ir galite vieni kitus perspėti.
[15] Parašiau jums, broliai, kai kur kiek per drąsiai, norėdamas jums priminti, kad dėl Dievo man suteiktos malonės
[16] turiu būti pagonims Jėzaus Kristaus tarnas ir skelbti Dievo Evangeliją, kad pagonių auka taptų priimtina, Šventosios Dvasios pašventinta.
[17] Taigi Kristuje Jėzuje aš galiu pasigirti Dievo darbais.
[18] Juk nedrįsčiau ko nors pasakoti, ko Kristus nebūtų per mane nuveikęs, kad pagonys paklustų žodžiu ir darbu;
[19] galingais ženklais ir stebuklais, Dievo Dvasios jėga nuo Jeruzalės ir aplinkui, iki Ilyrijos, aš iki galo paskelbiau Kristaus Evangeliją.
[20] Be to, kad nestatyčiau ant svetimų pamatų, aš stengiausi skelbti Evangeliją ne ten, kur Kristaus vardas jau pagarsintas,
[21] bet, kaip parašyta: "Pamatys tie, kuriems nebuvo apie Jį skelbta, ir supras tie, kurie nebuvo girdėję".
[22] Todėl aš ir buvau daug kartų sutrukdytas pas jus atvykti.
[23] Bet dabar, neturėdamas vietos šiuose kraštuose ir daugel metų trokšdamas atvykti pas jus,
[24] aš apsilankysiu, kai keliausiu į Ispaniją. Turiu vilties, keliaudamas pro šalį, išvysti jus ir tikiuosi, kad jūs palydėsite mane, prieš tai nors kiek pasimėgavusį bendravimu su jumis.
[25] Bet dabar vykstu į Jeruzalę šventiesiems patarnauti.
[26] Mat Makedonijai ir Achajai buvo malonu padaryti rinkliavą Jeruzalės šventųjų beturčiams.
[27] Joms tai labai patiko, ir iš tikro jos yra jų skolininkės. Jeigu pagonys tapo jų dvasinių gėrybių dalininkais, tai jų pareiga – patarnauti medžiaginėmis gėrybėmis.
[28] Taigi, baigęs šį reikalą ir jiems saugiai atidavęs, kas surinkta, keliausiu pro jus į Ispaniją.
[29] Ir aš esu tikras, kad atvyksiu pas jus Kristaus Evangelijos palaiminimo pilnatvėje.
[30] Todėl maldauju jus, broliai, dėl Viešpaties Jėzaus Kristaus ir Dvasios meilės, kad jūs kartu su manimi kovotumėte už mane maldose Dievui,
[31] kad būčiau išgelbėtas nuo netikinčiųjų Judėjoje, kad mano pas-

7 Rom 5,2; Rom 14,1.3
8 Mt 15,24; 2 Kor 1,20
9 2 Sam 22,50; Ps 18,49; Jn 10,16
10 Įst 32,43
11 Ps 117,1
12 Iz 11,1.10
13 Rom 12,12; Rom 14,17
14 1 Kor 1,5; 1 Kor 8,1.7.10; 2 Pt 1,12
15 Rom 1,5; Rom 12,3
16 Iz 66,20; Rom 11,13
17 Hbr 2,17; Hbr 5,1
18 Apd 15,12; Apd 21,19; Rom 1,5
19 Apd 19,11
20 2 Kor 10,13.15.16
21 Iz 52,15
22 Rom 1,13
23 Apd 19,21; Apd 23,11
24 Apd 15,3; Rom 1,12
25 Apd 19,21
26 1 Kor 16,1
27 Rom 11,17; 1 Kor 9,11
28 Fil 4,17
29 Rom 1,11
30 2 Kor 1,11; Fil 2,1
31 2 Kor 8,4; 2 Tim 3,11; 2 Tim 4,17

lauga Jeruzalei būtų priimtina šventiesiems,
[32] ir kad pagal Dievo valią atvykčiau pas jus su džiaugsmu ir atsigaivinčiau drauge su jumis.
[33] Ramybės Dievas tebūnie su jumis visais! Amen.

32 Apd 18,21; Rom 1,10; 1 Kor 16,18
33 1 Kor 14,33

16 SKYRIUS

16 Pavedu jums mūsų sesę Febę, kuri yra Kenchrėjos bažnyčios tarnautoja;
[2] priimkite ją Viešpatyje, kaip pridera šventiesiems, ir padėkite jai, prireikus jūsų paramos, nes ir ji yra padėjusi daug kam ir man pačiam.
[3] Sveikinkite Priscilę ir Akvilą, mano bendradarbius Kristuje Jėzuje,
[4] kurie guldė galvas, gelbėdami mano gyvybę. Jiems dėkoju ne aš vienas, bet ir visos pagonių bažnyčios.
[5] Taip pat pasveikinkite bažnyčią, kuri yra jų namuose. Sveikinkite mano mylimąjį Epenetą – pirmąjį vaisių Kristui Azijoje.
[6] Sveikinkite Mariją, kuri daug darbavosi dėl mūsų.
[7] Sveikinkite Androniką ir Juniją, mano tautiečius, kalėjusius su manimi; jie žymūs tarp apaštalų ir anksčiau už mane yra Kristuje.
[8] Sveikinkite mano mylimąjį Viešpatyje Ampliatą.
[9] Sveikinkite mūsų bendradarbį Kristuje Urboną ir mano mylimąjį Stachį.
[10] Sveikinkite Apelį, išbandytą Kristuje. Sveikinkite tuos, kurie iš Aristobulo namų.
[11] Sveikinkite mano tautietį Erodioną. Sveikinkite tuos iš Narcizo šeimynos, kurie yra Viešpatyje.
[12] Sveikinkite Trifeną ir Trifosą, besidarbuojančias Viešpatyje. Sveikinkite mieląją Persidę, kuri daug darbavosi Viešpatyje.
[13] Sveikinkite išrinktąjį Viešpatyje Rufą, taip pat ir jo bei mano motiną.
[14] Sveikinkite Asinkritą, Flegontą, Hermį, Patrobą, Hermą ir su jais esančius brolius.
[15] Sveikinkite Filologą ir Juliją, Nerėją ir jo seserį, Olimpą ir visus šventuosius, kurie yra su jais.
[16] Sveikinkite vieni kitus šventu pabučiavimu. Jus sveikina visos Kristaus bažnyčios.
[17] Prašau jus, broliai, įsidėmėti tuos, kurie kelia susiskaldymus bei papiktinimus, prieštaraudami mokymui, kurio jūs išmokote. Venkite jų!
[18] Tokie žmonės netarnauja mūsų Viešpačiui Jėzui Kristui, bet savo pilvui. Saldžiomis ir pataikūniškomis kalbomis jie apgaudinėja paprastųjų širdis.
[19] Jūsų klusnumas žinomas visur. Todėl džiaugiuosi jumis, ir linkiu, kad būtumėte išmintingi gėriui ir neišmanūs blogiui.
[20] O ramybės Dievas sutryps šėtoną po jūsų kojomis greitu laiku. Mūsų Viešpaties Jėzaus malonė tebūnie su jumis! Amen.
[21] Jus sveikina mano bendradarbis Timotiejus ir mano tautiečiai Liucijus, Jasonas ir Sosipatras.
[22] Aš, Tercijus, šio laiško surašytojas, sveikinu jus Viešpatyje.
[23] Jus sveikina Gajus, mano ir visos bažnyčios šeimininkas. Jus sveikina Erastas, miesto iždininkas, ir mano brolis Kvartas.
[24] Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė tebūnie su jumis visais. Amen.

1 Apd 18,18
2 Fil 1,27; Fil 2,29
3 Apd 18,2.18.26
5 1 Kor 16,15; 1 Kor 16,19
7 Apd 1,13.26; Gal 1,22
13 2 Jn 1,1
16 1 Kor 16,20
17 Apd 15,1; 1 Kor 5,9
18 Fil 3,19; Kol 2,4
19 Mt 10,16; Rom 1,8
20 Pr 3,15; Rom 15,33; 1 Kor 16,23
21 Apd 13,1; Apd 16,1; Apd 17,5; Apd 20,4
23 Apd 19,22; 1 Kor 1,14
24 1 Tes 5,28

[25] Tam, kuris gali jus sustiprinti pagal mano Evangeliją ir Jėzaus Kristaus skelbimą, pagal apreiškimo paslaptį, nutylėtą nuo pasaulio pradžios,
[26] bet dabar atskleistą ir pranašų raštais amžinojo Dievo įsakymu paskelbtą visoms tautoms, kad jos paklustų tikėjimui, –
[27] vienam išmintingajam Dievui per Jėzų Kristų šlovė per amžius! Amen.

25 Rom 2,16; Rom 16,25-27; Ef 1,9; Ef 3,20; Kol 1,26; Kol 2,2; Kol 4,3
26 Rom 1,5; Ef 1,9
27 Jud 1,25

PIRMASIS LAIŠKAS
KORINTIEČIAMS

1 Paulius, Dievo valia pašauktas Kristaus Jėzaus apaštalas, ir brolis Sostenas –
[2] Dievo bažnyčiai Korinte, pašventintiems Kristuje Jėzuje, pašauktiesiems šventiesiems su visais, kurie šaukiasi mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardo kiekvienoje vietoje pas jus ir pas mus.
[3] Malonė ir ramybė jums nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus!
[4] Aš nuolat dėkoju dėl jūsų Dievui už Dievo malonę, suteiktą jums per Jėzų Kristų,
[5] kad per Jį praturtėjote viskuo – visokiu žodžiu ir visokiu pažinimu, –
[6] ir Kristaus liudijimas jumyse tapo tvirtas.
[7] Todėl jums nestinga jokios dovanos laukiant, kada apsireikš mūsų Viešpats Jėzus Kristus,
[8] kuris ir sutvirtins jus iki galo, kad būtumėte nekalti mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus dieną.
[9] Ištikimas yra Dievas, kuris jus pašaukė į savo Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, bendravimą.
[10] Broliai, Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu maldauju jus, kad visi vienaip kalbėtumėte ir nebūtų tarp jūsų susiskaldymų, bet kad būtumėte tobulai suvienyti vienos minties ir vieno sprendimo.
[11] Mat Chlojės namiškiai pranešė man apie jus, mano broliai, kad tarp jūsų esama kivirčų.
[12] Turiu omenyje tai, kad iš jūsų yra tokių, kurie sako: “Aš esu Pauliaus”, “aš – Apolo”, “aš – Kefo”, “o aš – Kristaus”.
[13] Argi Kristus padalytas? Argi Paulius buvo už jus nukryžiuotas? Argi vardan Pauliaus buvote pakrikštyti?
[14] Ačiū Dievui, kad pas jus nieko daugiau nekrikštijau, išskyrus Krispą ir Gajų,
[15] kad niekas nesakytų, jog aš krikštiju savo paties vardu.
[16] Tiesa, pakrikštijau taip pat Stepono namus, o daugiau nežinau, ar ką pakrikštijau.
[17] Kristus nesiuntė manęs krikštyti, bet Evangelijos skelbti, – ne žodžių išmintimi, kad Kristaus kryžius netaptų bereikšmis.
[18] Mat žodis apie kryžių tiems, ku-

1 SKYRIUS
1 Apd 18,17; Rom 1,1; 2 Kor 1,1
2 Apd 15,9; Rom 1,7; Rom 3,22; 1 Kor 8,6
3 Rom 1,7
4 Rom 1,8
5 1 Kor 12,8
6 2 Tim 1,8
7 Fil 3,20
8 Kol 1,22; Kol 2,7; 1 Tes 3,13; 1 Tes 5,23
9 Iz 49,7; Jn 15,4
10 2 Kor 13,11
12 Jn 1,42; Apd 18,24; 1 Kor 3,4
13 2 Kor 11,4
14 Jn 4,2; Apd 18,8; Rom 16,23
16 1 Kor 16,15.17
17 1 Kor 2,1.4.13
18 Apd 17,18; Rom 1,16; 1 Kor 2,14; 1 Kor 15,2; 2 Kor 2,15

rie žūsta, yra kvailystė, bet mums, išgelbėtiems, jis yra Dievo jėga.
[19] Nes parašyta: "Sunaikinsiu išmintingųjų išmintį, niekais paversiu protingųjų išmanymą".
[20] Kur išminčius? Kur Rašto žinovas? Kur šio amžiaus tyrinėtojas? Argi Dievas nepavertė šio pasaulio išminties kvailyste?
[21] Kadangi pasaulis išmintimi nepažino Dievo pagal Jo išmintį, tai Dievui patiko skelbimo kvailumu išgelbėti tuos, kurie tiki.
[22] Žydai reikalauja ženklų, graikai ieško išminties,
[23] bet mes skelbiame Kristų nukryžiuotąjį, kuris žydams yra papiktinimas, o pagonims – kvailystė.
[24] Bet pašauktiesiems – tiek žydams, tiek graikams – skelbiame Kristų – Dievo jėgą ir Dievo išmintį.
[25] Dievo kvailystė išmintingesnė už žmones ir Dievo silpnybė stipresnė už žmones.
[26] Juk jūs matote savo pašaukimą, broliai, – nedaug tarp jūsų kūno atžvilgiu išmintingų, nedaug galingų, nedaug kilmingų.
[27] Bet Dievas išsirinko, kas pasaulyje kvaila, kad sugėdintų išminčius. Dievas išsirinko, kas pasaulyje silpna, kad sugėdintų, kas galinga.
[28] Ir kas pasaulyje žemos kilmės, kas paniekinta, kas yra niekas, Dievas išsirinko, kad niekais paverstų tai, kas laikoma kažkuo, –
[29] kad joks kūnas nesigirtų prieš Dievą.
[30] Jo dėka jūs esate Kristuje Jėzuje, kuris mums tapo išmintimi iš Dievo, teisumu, pašventinimu ir atpirkimu,

19 Iz 29,14
20 Job 12,17; Iz 19,12; Iz 33,18
21 Dan 2,20
22 Mt 12,38
23 Lk 2,34; 1 Kor 2,14
24 Rom 1,4; Kol 2,3
26 Jn 7,48
27 Mt 11,25
30 2 Kor 5,21
31 Jer 9,23.24

2 SKYRIUS
2 Gal 6,14
3 Apd 18,1; 2 Kor 4,7
4 Rom 15,19; 2 Pt 1,16
5 1 Tes 1,5
8 Mt 27,33-50; Lk 23,34
9 Iz 64,4; Iz 65,17
10 Mt 11,25; Mt 13,11; Mt 16,17
11 Rom 11,33; Jok 2,26
12 Rom 8,15

[31] kad, kaip parašyta: "Kas giriasi, tesigiria Viešpačiu".

2

Ir aš, broliai, kai pas jus lankiausi, atėjau ne su gražbyliavimu ar išmintimi skelbti jums Dievo liudijimo.
[2] Nes aš nusprendžiau tarp jūsų nežinoti nieko, išskyrus Jėzų Kristų, ir Tą nukryžiuotą.
[3] Aš buvau pas jus silpnas, išsigandęs ir labai drebėjau.
[4] Mano kalba ir skelbimas pasižymėjo ne įtikinančiais žmogiškos išminties žodžiais, bet Dvasios ir jėgos parodymu,
[5] kad ir jūsų tikėjimas remtųsi ne žmogiška išmintimi, bet Dievo jėga.
[6] Tiesa, tarp subrendusiųjų mes skelbiame išmintį, tačiau tai išmintis ne šio pasaulio ir ne šio pasaulio valdovų, kurie pranyks.
[7] Mes skelbiame paslaptingą ir paslėptą Dievo išmintį, kurią Dievas nuo amžių paskyrė mums išaukštinti,
[8] kurios nepažino jokie šio pasaulio valdovai, nes, jei būtų pažinę, nebūtų šlovės Viešpaties nukryžiavę.
[9] Bet skelbiame, kaip parašyta: "Ko akis neregėjo, ko ausis negirdėjo, kas žmogui į širdį neatėjo, tai paruošė Dievas tiems, kurie Jį myli".
[10] Dievas mums tai apreiškė per savo Dvasią, nes Dvasia visa ištiria, net Dievo gelmes.
[11] Kas iš žmonių žino, kas yra žmogaus, jei ne paties žmogaus dvasia? Taip pat niekas nežino, kas yra Dievo, tik Dievo Dvasia.
[12] O mes gavome ne pasaulio dvasią, bet Dvasią iš Dievo, kad su-

voktume, kas mums Dievo dovanota.
[13] Apie tai ir kalbame ne žodžiais, kurių moko žmogiškoji išmintis, bet tais, kurių moko Šventoji Dvasia, – dvasinius dalykus gretindami su dvasiniais.
[14] Bet sielinis žmogus nepriima to, kas yra iš Dievo Dvasios, nes jam tai kvailystė; ir negali suprasti, nes tai dvasiškai vertinama.
[15] O dvasinis žmogus gali spręsti apie viską, bet niekas negali spręsti apie jį.
[16] "Kas gi suvokė Viešpaties mintį, kad galėtų Jį pamokyti?" O mes turime Kristaus protą.

3 Aš, broliai, negalėjau kalbėti jums kaip dvasiniams, bet kaip kūniškiems, kaip kūdikiams Kristuje.
[2] Maitinau jus pienu, ne tvirtu maistu, kurio jūs negalėjote priimti. Net ir dabar negalite,
[3] nes tebesate kūniški. Jeigu tarp jūsų pavydas, nesantaika ir susiskaldymai, – argi nesate kūniški? Argi nesielgiate grynai žmogiškai?
[4] Kol vienas sako: "Aš – Pauliaus", kitas: "Aš – Apolo", – argi nesate kūniški?
[5] Kas yra Paulius? Kas yra Apolas? Tarnai, kurių dėka įtikėjote ir kurie tarnavo, kiek Viešpats kiekvienam skyrė.
[6] Aš sodinau, Apolas laistė, o Dievas augino.
[7] Todėl nieko nereiškia nei sodintojas, nei laistytojas, bet Dievas – augintojas.
[8] Kas sodina ir kas laisto, yra viena, ir kiekvienas gaus savąjį užmokestį pagal savo triūsą.
[9] Mes juk esame Dievo bendradarbiai, o jūs – Dievo dirva, Dievo statinys.
[10] Pagal Dievo man suteiktą malonę aš, kaip išmintingas statybos vadovas, padėjau pamatą, o kitas stato ant jo. Tegul kiekvienas žiūri, kaip stato.
[11] Juk niekas negali dėti kito pamato, kaip tik tą, kuris jau padėtas, kuris yra Jėzus Kristus.
[12] Jei kas stato ant šio pamato iš aukso, sidabro, brangakmenių, medžio, šieno ar šiaudų, –
[13] kiekvieno darbas išaiškės. Todėl, kad diena jį atskleis, nes tai bus atskleista ugnimi ir ugnis ištirs, koks kieno darbas.
[14] Jei kieno statybos darbas išliks, tas gaus užmokestį.
[15] O kieno darbas sudegs, tas turės nuostolį, bet jis pats bus išgelbėtas, tačiau kaip per ugnį.
[16] Ar nežinote, kad jūs esate Dievo šventykla ir Dievo Dvasia gyvena jumyse?
[17] Jei kas Dievo šventyklą niokoja, tą Dievas sunaikins, nes Dievo šventykla šventa, ir toji šventykla – tai jūs!
[18] Tegul niekas savęs neapgaudinėja. Jei kas tarp jūsų tariasi esąs išmintingas šiame pasaulyje, tepasidaro kvailas, kad būtų išmintingas.
[19] Šio pasaulio išmintis Dievo akyse yra kvailystė, nes parašyta: "Jis sugauna protinguosius jų gudrybėje".
[20] Ir vėl: "Viešpats žino išminčių mintis, kad jos tuščios".
[21] Tad niekas tenesididžiuoja žmonėmis! Nes viskas yra jūsų:
[22] ar Paulius, ar Apolas, ar Kefas, ar pasaulis, ar gyvenimas, ar mir-

14 Mt 16,23
16 Iz 40,13; Jn 15,15

3 SKYRIUS

1 Hbr 5,13
2 Jn 16,12; 1 Pt 2,2
5 2 Kor 3,3.6; 2 Kor 4,1; 2 Kor 5,18; 2 Kor 6,4
6 Apd 18,4; Apd 18,24-27; 2 Kor 3,5
7 Gal 6,3
8 Ps 62,12
9 2 Kor 6,1; Ef 2,20-22
10 Rom 1,5; 1 Kor 4,15
11 Iz 28,16; Ef 2,20
13 Lk 2,35; 1 Pt 1,7
16 2 Kor 6,16
18 Pat 3,7
19 Job 5,13
20 Ps 94,11
21 2 Kor 4,5

tis, ar dabartis, ar ateitis, – viskas yra jūsų,
[23] bet jūs patys – Kristaus, o Kristus – Dievo.

4 Tegul kiekvienas laiko mus Kristaus tarnais ir Dievo paslapčių tvarkytojais.
[2] O iš tvarkytojų reikalaujama, kad būtų ištikimi.
[3] Man mažai rūpi, ką jūs ar žmonių teismas spręstų apie mane. Ir aš pats savęs neteisiu.
[4] Nors nematau nieko netinkamo savyje, bet tuo dar nesu išteisintas. Mano teisėjas yra Viešpats.
[5] Todėl neteiskite nieko prieš laiką, iki ateis Viešpats, kuris nušvies, kas tamsoje paslėpta, ir atskleis širdžių sumanymus. Tada kiekvienam teks pagyrimas iš Dievo.
[6] Visa tai, broliai, jūsų labui pritaikiau sau ir Apolui, kad iš mūsų pasimokytumėte negalvoti daugiau negu parašyta ir kad nepasipūstumėte vienas prieš kitą.
[7] Kas gi tave išskiria iš kitų? Ir ką gi turi, ko nebūtum gavęs? O jei esi gavęs, tai ko didžiuojies, lyg nebūtum gavęs?
[8] Jūs jau esate sotūs, jau turtingi, jau pradėjote be mūsų karaliauti! O, kad jūs iš tikrųjų karaliautumėte, kad ir mes galėtume kartu karaliauti!
[9] Man atrodo, kad Dievas mums, apaštalams, paskyrė paskutiniąją vietą, tarsi mirčiai pasmerktiems. Mes tapome reginys pasauliui, angelams ir žmonėms.
[10] Mes kvaili dėl Kristaus, o jūs išmintingi Kristuje. Mes silpni, o jūs stiprūs; jūs gerbiami, o mes niekinami.
[11] Iki šios valandos alkstame ir trokštame, esame nuogi ir mušami, be pastogės
[12] ir vargstame, darbuodamiesi savo rankomis. Keikiami – laiminame, persekiojami – kenčiame,
[13] piktžodžiaujami – maloniai atsakome. Iki šiol esame laikomi pasaulio sąšlavomis, visų atmatomis.
[14] Tai rašau, ne norėdamas jus gėdinti, bet įspėdamas kaip mylimus vaikus.
[15] Nors turėtumėte tūkstančius auklėtojų Kristuje, bet neturėsite daug tėvų, nes Evangelija aš pagimdžiau jus Kristuje Jėzuje.
[16] Todėl raginu jus: būkite mano sekėjai!
[17] Tuo tikslu ir pasiunčiau pas jus Timotiejų, kuris yra mano mylimas sūnus ir ištikimas Viešpatyje. Jis jums primins mano kelius Kristuje, kaip aš mokau visur, kiekvienoje bažnyčioje.
[18] Kai kurie pasipūtė, tartum neketinčiau pas jus atvykti.
[19] Jei Viešpats panorės, veikiai atvyksiu pas jus ir patikrinsiu ne pasipūtusių kalbas, bet jėgą.
[20] Nes Dievo karalystė yra ne kalboje, bet jėgoje.
[21] Ko norite? Ar kad ateičiau pas jus su lazda, ar su meile ir romumo dvasia?

5 Tenka girdėti apie ištvirkimą tarp jūsų ir net apie tokį ištvirkimą, kokio nesigirdi net pas pagonis: būtent kažkas gyvena su savo tėvo žmona!
[2] Ir jūs dar esate pasipūtę! Užuot nuliūdę ir tai padariusį išmetę ir savo tarpo?!
[3] Aš, nebūdamas pas jus kūnu, tačiau būdamas dvasia, jau nutei-

---

23 2 Kor 10,7

4 SKYRIUS

1 Kol 1,25; Tit 1,7
5 Mt 7,1; Mt 10,26; Rom 2,29; 1 Kor 3,13
7 Jn 3,27
8 Apr 3,17
9 Hbr 10,33
10 Apd 17,18; Apd 26,24; 2 Kor 13,9
12 Mt 5,44; Apd 18,3; Apd 20,34
13 Rd 3,45
14 1 Tes 2,11
15 Gal 4,19
16 1 Kor 11,1
17 Apd 19,22; 1 Kor 7,17; 1 Kor 11,2; 1 Kor 14,33; 1 Tim 1,2.18
18 1 Kor 5,2
19 Apd 18,21; Apd 19,21; Apd 20,2
20 1 Kor 2,4; 1 Tes 1,5
21 2 Kor 10,2

5 SKYRIUS

1 Kun 18,6-8
2 1 Kor 4,18; 2 Kor 7,7-10
3 Kol 2,5

siau tą nusikaltimą padariusį, lyg būdamas tarp jūsų.
[4] Jums susirinkus mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu, dalyvaujant mano dvasiai, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus jėga
[5] atiduokite tokį šėtonui, kad sužlugdytų kūną, o dvasia būtų išgelbėta Viešpaties Jėzaus dieną.
[6] Jūsų gyrimasis niekam tikęs. Argi nežinote, jog truputis raugo suraugina visą maišymą?
[7] Todėl išmeskite senąjį raugą, kad taptumėte nauju maišymu. Jūs juk esate nerauginti, nes jau paskerstas mūsų Paschos Avinėlis, Kristus.
[8] Tad švęskime šventes ne su senu raugu, ne su blogybės ir nusikaltimo raugu, bet su nerauginta tyrumo ir tiesos duona.
[9] Jums rašiau savo laiške, kad nebendrautumėte su ištvirkėliais.
[10] Suprantama, ne su visais šio pasaulio ištvirkėliais, gobšais, plėšikais ar stabmeldžiais, nes tada reikėtų pasitraukti iš šio pasaulio.
[11] Bet jums rašiau, kad nebendrautumėte su tuo, kuris vadinasi brolis, o yra ištvirkėlis, gobšas, stabmeldys, keikūnas, girtuoklis ar plėšikas. Su tokiu net nevalgykite kartu.
[12] Kam man teisti svetimus? Argi ir jūs ne savuosius teisiate?
[13] Tuos, kurie ne mūsiškiai, Dievas teis. Todėl "pašalinkite piktadarį iš savo pačių tarpo".

6 Kaip kai kurie iš jūsų, turėdami ginčų, drįsta bylinėtis vieni su kitais pas neteisiuosius, o ne pas šventuosius?
[2] Ar nežinote, kad šventieji teis pasaulį? O jeigu teisite pasaulį, tai nejaugi esate neverti išspręsti menkų bylų?
[3] Ar nežinote, kad mes teisime angelus, tad juo labiau – kasdieninius dalykus?
[4] Taigi, kai turite bylų kasdieniais reikalais, negi savo teisėjais paskirsite neturinčius balso bažnyčioje?
[5] Tai sakau, norėdamas jus sugėdinti. Nejaugi pas jus nėra nė vieno išmintingo, kuris sugebėtų išspręsti tarp brolių iškilusią bylą?
[6] Bet brolis bylinėjasi su broliu ir tai daro pas netikinčius.
[7] Ir iš viso jums didelis pažeminimas, kad tarpusavyje bylinėjatės. Ar ne geriau pakęsti skriaudą? Ar ne geriau pakęsti apgaulę?
[8] Deja, jūs patys skriaudžiate ir apgaudinėjate, ir dar brolius!
[9] Ar nežinote, kad neteisieji nepaveldės Dievo karalystės? Neapsigaukite! Nei ištvirkėliai, nei stabmeldžiai, nei svetimautojai, nei homoseksualistai,
[10] nei vagys, nei gobšai, nei girtuokliai, nei keikūnai, nei plėšikai nepaveldės Dievo karalystės.
[11] Kai kurie iš jūsų buvote tokie, bet dabar esate nuplauti, pašventinti, išteisinti Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu ir mūsų Dievo Dvasia.
[12] Viskas man leistina, bet ne viskas naudinga. Viskas man leistina, bet aš nesiduosiu niekieno pavergiamas!
[13] Valgis yra pilvui ir pilvas – valgiui, bet Dievas sunaikins ir vieną, ir kitą. Tačiau kūnas skirtas ne ištvirkavimui, bet Viešpačiui, o Viešpats – kūnui.
[14] Kaip Dievas prikėlė Viešpatį – prikels ir mus savo jėga.

4 Mt 18,20; Jn 20,23
5 Apd 26,18; 1 Tim 1,20
6 1 Kor 3,21; Gal 5,9
7 Iz 53,7; Jn 19,14
8 Iš 12,15; Įst 16,3; Mt 16,6
9 2 Kor 6,14
10 Jn 17,15
11 Mt 18,17; Gal 2,12
13 Įst 13,5; Įst 17,7.12; Įst 19,19; Įst 21,21; Įst 22,21.24; Įst 24,7

6 SKYRIUS
1 Dan 7,22
3 2 Pt 2,4
7 Pat 20,22
9 Gal 5,21
11 1 Kor 12,2; Hbr 10,22
12 1 Kor 10,23
13 Mt 15,17; Gal 5,19; Ef 5,23; 1 Tes 4,3
14 2 Kor 4,14; Ef 1,19

[15] Argi nežinote, kad jūsų kūnai yra Kristaus nariai? Tad nejaugi aš, ėmęs Kristaus narius, paversiu juos paleistuvės nariais? Jokiu būdu!
[16] Ar nežinote, kad tas, kuris susijungia su paleistuve, tampa vienas kūnas su ja? Nes "du taps, – sako Raštas, – vienu kūnu".
[17] Taip pat, kas susijungia su Viešpačiu, tampa viena dvasia su Juo.
[18] Saugokitės ištvirkimo! Bet kokia kita žmogaus daroma nuodėmė nepaliečia kūno, o ištvirkėlis nusideda savo kūnui.
[19] Ar nežinote, kad jūsų kūnas yra šventykla jumyse gyvenančios Šventosios Dvasios, kurią gavote iš Dievo, ir kad jūs nebepriklausote patys sau?
[20] Jūs esate nupirkti už didelę kainą. Tad šlovinkite Dievą savo kūnu ir savo dvasia, kurie yra Dievo.

7 Atsakau į jūsų laišką. Gerai daro vyras, neliesdamas moters.
[2] Tačiau ištvirkavimui išvengti kiekvienas teturi sau žmoną ir kiekviena sau vyrą.
[3] Vyras teatlieka pareigą žmonai, o žmona vyrui.
[4] Žmona neturi valios savo kūnui, bet vyras. Panašiai ir vyras neturi valios savo kūnui, bet žmona.
[5] Nesitraukite vienas nuo kito, nebent abiems susitarus kuriam laikui, kad atsidėtumėte pasninkui ir maldai, paskui vėl būkite drauge, kad šėtonas negundytų jūsų nesusilaikymu.
[6] Tai sakau leisdamas, o ne įsakydamas.
[7] Norėčiau, kad visi žmonės būtų tokie kaip aš. Bet kiekvienas turi iš Dievo savo dovaną, vienas tokią, kitas kitokią.
[8] Nesusituokusiems ir našlėms sakau: jie gerai darys, pasilikdami tokie kaip aš.
[9] Bet, jei negali susilaikyti, tegul tuokiasi. Geriau tuoktis negu degti.
[10] Susituokusiems įsakau ne aš, bet Viešpats, kad žmona nesiskirtų nuo vyro,
[11] o jei atsiskirtų, kad liktų netekėjusi arba susitaikytų su vyru; – taip pat ir vyras tenepalieka žmonos.
[12] Kitiems sakau aš, ne Viešpats: jei kuris brolis turi netikinčią žmoną ir ji sutinka gyventi su juo, tenesiskiria su ja.
[13] Taip pat ir moteris, turinti netikintį vyrą, kuris sutinka su ja gyventi, tenesiskiria su juo.
[14] Mat netikintis vyras pašventinamas žmona, o netikinti žmona pašventinama vyru. Kitaip jūsų vaikai būtų netyri, o dabar jie šventi.
[15] Bet, jei netikintis nori skirtis, tesiskiria. Tokiais atvejais brolis ar sesuo nėra surišti, nes Dievas mus pašaukė ramybei.
[16] Iš kur žinai, žmona, kad išgelbėsi vyrą? Arba iš kur tau žinoma, vyre, kad išgelbėsi žmoną?
[17] Todėl, kaip Viešpats kuriam paskyrė, kokį Dievas kurį pašaukė, to jis ir toliau tesilaiko. Taip aš mokau visose bažnyčiose.
[18] Jei kas buvo pašauktas apipjaustytas, tenesistengia nuslėpti apipjaustymo. Jei buvo pašauktas neapipjaustytas, tenedaro apipjaustymo.
[19] Apipjaustymas yra niekas ir neapipjaustymas yra niekas, tik Die-

15 Rom 12,5
16 Pr 2,24
17 Jn 17,21-23
18 Rom 1,24; Hbr 13,4
19 Rom 14,7; 2 Kor 6,16

7 SKYRIUS

1 1 Kor 7,8.26
3 Iš 21,10
5 Jl 2,16; 1 Tes 3,5
6 2 Kor 8,8
7 Apd 26,29
8 1 Kor 7,1.26
9 1 Tim 5,14
10 Mt 5,32; Mk 10,6-10
14 Mal 2,15
15 Rom 12,18
16 1 Pt 3,1
17 1 Kor 4,17
18 Apd 15,1
19 Jn 15,14; Gal 3,28; Gal 5,6; Gal 6,15

vo įsakymų laikymasis yra viskas.
[20] Kiekvienas tepasilieka toks, koks buvo pašauktas.
[21] Jei buvai pašauktas, būdamas vergas, nesijaudink dėl to, bet jei gali tapti laisvas, pasinaudok proga.
[22] Viešpatyje pašauktas vergas yra Jo išlaisvintas. Panašiai ir pašauktas laisvasis yra Kristaus vergas.
[23] Jūs esate nupirkti už didelę kainą, todėl nepasidarykite žmonių vergais.
[24] Kiekvienas, broliai, kokie buvote pašaukti, tokie ir pasilikite prieš Dievą.
[25] Dėl nesusituokusių neturiu Viešpaties įsakymo, bet duodu savo patarimą kaip tas, kuris iš Viešpaties gailestingumo vertas pasitikėjimo.
[26] Taigi manau, jog yra gerai, atsižvelgiant į šių laikų suspaudimus – gerai žmogui būti tokiam.
[27] Jei esi susietas su žmona, neieškok skyrybų. Likai be žmonos – neieškok žmonos.
[28] Jei vedi, nenusidedi, ir jei mergina išteka, nenusideda. Tačiau šitokie žmonės turės kūno vargų, o aš norėčiau jus apsaugoti nuo jų.
[29] Sakau jums, broliai: laikas trumpas! Belieka tiems, kurie turi žmonas, gyventi, tarsi jų neturėtų,
[30] ir kurie verkia, tarsi neverktų, ir kurie džiaugiasi, tarsi nesidžiaugtų, ir kurie perka, tarsi neįsigytų,
[31] ir kurie naudojasi šiuo pasauliu, – tarsi nesinaudotų. Nes šio pasaulio pavidalas praeina.
[32] Norėčiau, kad jūs gyventumėte be rūpesčių. Nesusituokęs rūpinasi Viešpaties reikalais – stengiasi patikti Viešpačiui.

22 Jn 8,36; 1 Pt 2,16
23 1 Pt 1,18.19
24 Kol 3,22-24
25 2 Kor 8,8; 1 Tim 1,12; 1 Tim 1,13.16
26 1 Kor 7,1.8
29 1 Pt 4,7
31 1 Kor 9,18; 1 Jn 2,17
32 1 Tim 5,5
34 Lk 10,40
38 Hbr 13,4
39 Rom 7,2; 2 Kor 6,14
40 1 Kor 7,6.25; 1 Tes 4,8

8 SKYRIUS

1 Apd 15,20; Rom 14,3; Rom 14,14
2 1 Kor 13,8-12

[33] O susituokęs rūpinasi pasaulio reikalais – stengiasi patikti žmonai.
[34] Yra skirtumas tarp žmonos ir mergaitės. Netekėjusi moteris rūpinasi Viešpaties reikalais, kad būtų šventa kūnu ir dvasia, o ištekėjusi rūpinasi pasaulio reikalais – kaip patikti vyrui.
[35] Tai kalbu jūsų pačių labui, ne norėdamas užnerti jums kilpą, bet dėl to, kad tai yra tinkama ir kad jūs neblaškomi galėtumėte atsiduoti Viešpačiui.
[36] Jei kas mano būsiant jam negarbinga, kad jo mergaitė liks senmergė, ir jei taip reikia, tedaro kaip nori, – nenusidės, – tegul jie susituokia.
[37] Bet jei kas savo širdyje yra tvirtai apsisprendęs, ne iš prievartos, bet būdamas savo valios šeimininkas, ir savo širdyje nutaręs išsaugoti savo mergaitę, tas gerai padarys.
[38] Taigi, kas išleidžia savo mergaitę, gerai daro, o kas neišleidžia savo mergaitės, geriau daro.
[39] Žmona surišta įstatymu, kol jos vyras gyvas. Vyrui mirus, ji laisva ir gali tekėti už ko nori, tik Viešpatyje.
[40] Bet, mano nuomone, ji bus laimingesnė netekėdama. Manau, kad ir aš turiu Dievo Dvasią.

8 Dėl aukų stabams mums aišku: mes visi turime pažinimą. Pažinimas išpučia, bet meilė ugdo.
[2] Jei kas mano ką nors žinąs, tai jis dar nieko nežino, kaip turi žinoti.
[3] Bet kas myli Dievą, tas yra Jo pažintas.

[4] Taigi dėl stabams paaukotų dalykų valgymo mes žinome, kad stabas pasaulyje yra niekas ir kad nėra jokių kitų dievų, kaip tik vienas Dievas.
[5] Ir nors yra vadinamųjų dievų danguje ar žemėje, – daug tų dievų ir daug viešpačių, –
[6] tai mes turime tik vieną Dievą, Tėvą, iš kurio yra visa ir Jam esame mes, ir vieną Viešpatį, Jėzų Kristų, per kurį yra visa ir mes per Jį.
[7] Bet ne visi turi tokį pažinimą. Kai kurie su sąžine, pripažįstančia stabus, iki šiol valgo maistą, kaip stabams paaukotą, ir jų silpna sąžinė susitepa.
[8] Maistas nepriartina mūsų prie Dievo. Kai valgome, nieko nelaimime, ir kai nevalgome, nieko neprarandame.
[9] Bet žiūrėkite, kad ši jūsų laisvė netaptų papiktinimu silpniesiems.
[10] Antai, jei kas pamatytų tave, turintį pažinimą ir valgantį stabų šventykloje, argi silpno žmogaus sąžinė nebus paskatinta valgyti stabams paaukoto maisto?
[11] Ar dėl tavo pažinimo nežus silpnas brolis, už kurį mirė Kristus?
[12] Šitaip nusidėdami broliams ir sužeisdami jų silpnas sąžines, nusidedate Kristui.
[13] Todėl jei valgis piktina mano brolį, aš nevalgysiu mėsos per amžius, kad nepapiktinčiau savo brolio.

9 Ar aš ne apaštalas? Ar aš ne laisvas? Ar nesu regėjęs Jėzaus Kristaus, mūsų Viešpaties? Ar jūs ne mano darbo vaisius Viešpatyje?
[2] Jei kitiems ir nesu apaštalas, tai jums, be abejo, esu, nes mano apaštalystės antspaudas esate jūs Viešpatyje.
[3] Štai mano pasiteisinimas prieš tuos, kurie mane kaltina.
[4] Argi mes neturime teisės valgyti ir gerti?
[5] Ar neturime teisės vaikščioti kartu su seserimi, žmona, kaip kiti apaštalai ir Viešpaties broliai bei Kefas?
[6] O gal tik aš ir Barnabas neturime teisės nedirbti?
[7] Kas gi tarnauja kariuomenėje už savo paties pinigus? Kas sodina vynuogyną ir nevalgo jo vaisių? Arba kas gano bandą ir negeria bandos pieno?
[8] Ar aš tai sakau vien kaip žmogus? Argi to paties nesako ir Įstatymas?
[9] Mozės Įstatyme parašyta: “Neužrišk nasrų kuliančiam jaučiui!” Bet ar Dievui terūpi jaučiai?
[10] O gal Jis iš tiesų taiko tai mums? Juk dėl mūsų parašyta, kad artojas artų su viltimi ir kūlėjas kultų su viltimi, jog gaus savo dalį.
[11] Jei mes jums pasėjome dvasinių gėrybių, tai ar didelis dalykas, kad pjausime pas jus medžiaginių?
[12] Jei kiti turi teisių į jus, tai ar ne juo labiau mes? Vis dėlto mes nesinaudojome savo teise, bet viską pakeliame, kad tik Kristaus Evangelijai nedarytume kliūčių.
[13] Ar nežinote, kad tie, kurie tarnauja šventykloje, valgo iš šventyklos pajamų ir kad aukuro tarnai gauna dalį aukų?
[14] Taip ir Viešpats patvarkė, kad Evangelijos skelbėjai gyventų iš Evangelijos.
[15] Bet aš nesinaudojau šiomis tei-

4 Įst 4,35.39; Įst 6,4; Iz 41,24
5 Jn 10,34
6 Mal 2,10; Jn 1,3; Jn 13,13; Apd 17,28; Rom 5,11
7 Rom 14,14.22; 1 Kor 10,28
8 Rom 14,17
9 Rom 12,13.21; Gal 5,13
10 1 Kor 10,28
11 Rom 14,15.20
12 Mt 25,40
13 Rom 14,21

9 SKYRIUS
1 Apd 9,15; 1 Kor 3,6; 1 Kor 4,15; 1 Kor 15,8
2 2 Kor 12,12
4 1 Tes 2,6.9
5 Mt 8,14; Mt 13,55
6 Apd 4,36
7 Įst 20,6; Jn 21,15; 2 Kor 10,4
9 Įst 25,4
10 2 Tim 2,6
11 Rom 15,27
12 Apd 18,3; Apd 20,33; 2 Kor 11,12
13 Kun 6,16.26; Kun 7,6.31; Sk 18,8-31
14 Mt 10,10; Rom 10,15
15 Apd 18,3; Apd 20,33; 2 Kor 11,10

sėmis. Ir tai rašau ne tam, kad sau pritaikyčiau. Man geriau mirti, negu leisti, kad kas atimtų iš manęs šį pasigyrimą.
[16] Jeigu skelbiu Evangeliją, neturiu pagrindo girtis, nes tai mano būtina pareiga, ir vargas man, jei Evangelijos neskelbčiau!
[17] Jeigu tai darau savo valia, turiu atlygį; bet jei darau ne savo valia, tai atlieku man patikėtą tarnavimą.
[18] Koks tada mano atlygis? Ogi kad, skelbdamas Kristaus Evangeliją, pateikiu ją veltui ir nesinaudoju savo teise, kurią man duoda Evangelijos skelbimas.
[19] Būdamas nuo nieko nepriklausomas, pasidariau visų vergas, kad tik daugiau jų laimėčiau.
[20] Žydams buvau kaip žydas, kad laimėčiau žydus. Tiems, kurie laikosi įstatymo, tapau besilaikančiu įstatymo, kad laimėčiau besilaikančius įstatymo, nors pats nesu jam pavaldus.
[21] Tiems, kurie neturi įstatymo, buvau kaip neturintis įstatymo,– pats būdamas ne be Dievo įstatymo, bet surištas Kristaus įstatymu,– kad laimėčiau tuos, kurie neturi įstatymo.
[22] Silpniesiems pasidariau kaip silpnas, kad laimėčiau silpnuosius. Visiems tapau viskuo, kad vienaip ar kitaip kai kuriuos išgelbėčiau.
[23] Visa tai darau dėl Evangelijos, kad būčiau jos dalininkas.
[24] Argi nežinote, kad lenktynėse bėga visi, bet tik vienas gauna laimėtojo apdovanojimą? Taigi bėkite taip, kad laimėtumėte!
[25] Kiekvienas varžybų dalyvis nuo visko susilaiko; jie taip daro, norėdami gauti vystantį vainiką, o mes – nevystantį.
[26] Todėl aš bėgu nedvejodamas ir grumiuosi ne kaip į orą smūgiuodamas,
[27] bet tramdau savo kūną ir darau jį klusnų, kad, kitiems skelbdamas, pats netapčiau atmestinas.

10 Aš nenoriu, kad liktumėte nežinioje, broliai,– visi mūsų tėvai buvo po debesim ir visi perėjo jūrą.
[2] Ir visi buvo pakrikštyti į Mozę, debesyje ir jūroje;
[3] visi valgė tą patį dvasinį maistą
[4] ir visi gėrė tą patį dvasinį gėrimą. Jie gėrė iš dvasinės juos lydinčios uolos, o ta uola buvo Kristus.
[5] Vis dėlto daugumas iš jų nepatiko Dievui, ir "jų kūnai liko gulėti dykumoje".
[6] Tie įvykiai yra mums pavyzdžiai, kad negeistume blogio, kaip anie geidė.
[7] Nebūkite stabmeldžiai, kaip kai kurie iš jų,– kaip parašyta: "Tauta sėdosi valgyti ir gerti ir kėlėsi žaisti".
[8] Neištvirkaukime, kaip kai kurie iš jų ištvirkavo ir žuvo vieną dieną dvidešimt trys tūkstančiai.
[9] Negundykime Kristaus, kaip kai kurie iš jų gundė ir mirė nuo gyvačių.
[10] Nemurmėkite, kaip kai kurie iš jų murmėjo ir žuvo nuo naikintojo.
[11] Visa tai jiems atsitiko kaip pavyzdžiai, ir užrašyti pamokyti mums, gyvenantiems amžių pabaigoje.
[12] Todėl, kas tariasi stovįs, težiūri, kad nekristų.

16 Rom 1,14
17 1 Kor 3,8.14; 1 Kor 9,18; Gal 2,7
18 1 Kor 7,31; 1 Kor 9,12; 1 Kor 10,33
19 Mt 18,15; 1 Kor 9,1; Gal 5,13
20 Apd 16,3; Apd 21,23-26
21 Rom 2,12.14; 1 Kor 7,22; Gal 2,3; Gal 3,2
22 Rom 11,14; Rom 14,1; Rom 15,1; 1 Kor 10,33
24 Gal 2,2
25 Jok 1,12
26 2 Tim 2,5
27 Jer 6,30; Rom 6,18; Rom 8,13

10 SKYRIUS
1 Iš 13,21.22; Iš 14,21.22.29
3 Iš 16,4.15.35
4 Iš 17,5-7
5 Sk 14,29.37; Sk 26,65
6 Sk 11,4.34
7 Iš 32,6; 1 Kor 5,11; 1 Kor 10,14
8 Sk 25,1-9; Ps 106,29; Apr 2,14
9 Iš 17,2.7; Sk 21,6-9
10 Iš 12,23; Iš 16,2; Sk 14,37
11 Rom 15,4; Fil 4,5

[13] Jums tekęs pagundymas tėra tik žmogiškas. Bet Dievas ištikimas. Jis neleis jūsų gundyti daugiau nei jūsų jėgos leidžia, bet kartu su pagundymu duos ir išeitį, kad sugebėtumėte jį atlaikyti.
[14] Todėl, mano mylimieji, bėkite nuo stabmeldystės!
[15] Kalbu kaip išmintingiems; apsvarstykite patys, ką sakau.
[16] Argi laiminimo taurė, kurią laiminame, nėra bendravimas Kristaus kraujyje? Argi duona, kurią laužome, nėra bendravimas Kristaus kūne?
[17] Nors mūsų daug, mes visi esame viena duona ir vienas kūnas: juk mes visi dalijamės viena duona.
[18] Pažiūrėkite į Izraelį pagal kūną: argi tie, kurie valgo aukas, nėra aukuro bendrininkai?
[19] Ką gi sakau? Ar stabas ką nors reiškia? Ar ką nors reiškia auka stabams?
[20] Ne, bet pagonys, aukodami aukas, aukoja demonams, o ne Dievui. Ir aš nenoriu, kad jūs būtumėte demonų bendrininkai.
[21] Jūs negalite gerti Viešpaties taurės ir demonų taurės. Negalite sėdėti prie Viešpaties stalo ir prie demonų stalo.
[22] Nejaugi kurstysime Viešpaties pavydą? Ar mes už Jį stipresni?
[23] Viskas man leistina, bet ne viskas naudinga. Viskas man leistina, bet ne viskas ugdo!
[24] Niekas teneieško, kaip jam geriau, bet kaip kitam.
[25] Valgykite visa, kas parduodama mėsos prekyvietėje, sąžinės labui nieko neklausinėdami.
[26] Juk "Viešpaties yra žemė ir visa, ko ji pilna".

16 Mt 26,26-28; Apd 2,42
17 1 Kor 12,12.27
18 Kun 7,6.14; Rom 4,1
19 1 Kor 8,4
20 Kun 17,7; Įst 32,17
21 Įst 32,38; 1 Kor 11,23-29; 2 Kor 6,15.16
22 Įst 32,21; Ez 22,14
23 1 Kor 6,12
24 Fil 2,4
25 1 Tim 4,4
26 Ps 24,1
27 Lk 10,7.8
28 Ps 24,1; 1 Kor 8,7.10.12
29 Rom 14,16
30 Rom 14,6
31 Kol 3,17
32 Rom 14,13
33 Rom 15,2

11 SKYRIUS
1 Ef 5,1
3 Pr 3,16; Jn 14,28; Ef 1,22; Ef 4,15; Ef 5,23
4 1 Kor 12,10
5 Įst 21,12
6 Sk 5,18

[27] Jeigu jus pasikviečia netikintis žmogus ir jūs norite jį aplankyti, valgykite visa, kas jums padedama, sąžinės labui nieko neklausinėdami.
[28] Bet jei kas jums pasakytų: "Tai auka stabams", tada nevalgykite dėl žmogaus, kuris tai pasakė, ir dėl sąžinės, – juk "Viešpaties yra žemė ir visa, ko ji pilna".
[29] Čia aš kalbu ne apie tavo paties sąžinę, bet apie kito sąžinę. Kodėl gi mano laisvė turėtų būti teisiama kitos sąžinės?
[30] Jeigu aš dėkodamas valgau, kodėl man priekaištaujama dėl maisto, už kurį dėkoju?
[31] Todėl ar valgote, ar geriate, ar šiaip ką darote, visa darykite Dievo šlovei.
[32] Nepiktinkite nei žydų, nei graikų, nei Dievo bažnyčios,
[33] kaip ir aš stengiuosi visiems viskuo patikti, neieškodamas sau naudos, bet to, kas naudinga daugeliui, kad jie būtų išgelbėti.

11

Sekite manimi, kaip ir aš seku Kristumi.
[2] Aš jus giriu, kad visame kame prisimenate mane ir laikotės nurodymų, kuriuos jums daviau.
[3] Noriu, kad žinotumėte, jog kiekvieno vyro galva yra Kristus, moters galva – vyras, o Kristaus galva – Dievas.
[4] Kiekvienas vyras, kuris meldžiasi ar pranašauja apdengta galva, paniekina savo galvą.
[5] Ir kiekviena moteris, kuri meldžiasi ar pranašauja neapdengta galva, paniekina savo galvą: tai tas pats, kaip būti nuskustai.
[6] Jei moteris neapsigaubia, tai tegul ir nusikerpa! O jei moteriai

gėda nusikirpti ar nusiskusti plaukus, teapsigaubia.
[7] Vyrui nereikia gaubti galvos, nes jis yra Dievo atvaizdas ir šlovė. O moteris yra vyro šlovė.
[8] Juk ne vyras iš moters, bet moteris iš vyro,
[9] taip pat ne vyras buvo sukurtas moteriai, o moteris vyrui.
[10] Todėl moteris privalo turėti ant galvos pavaldumo ženklą dėl angelų.
[11] Bet Viešpatyje nei vyras be moters, nei moteris be vyro.
[12] Kaip moteris iš vyro, taip vyras per moterį, bet visa – iš Dievo.
[13] Spręskite patys: argi tinka moteriai melstis Dievui neapsigaubusiai?
[14] Argi pati prigimtis jūsų nemoko, jog vyrui gėda nešioti ilgus plaukus?
[15] Tuo tarpu moteriai garbė turėti ilgus plaukus. Nes plaukai jai duoti kaip dangalas.
[16] Bet jei kas norėtų ginčytis, – težino, jog nei mes, nei Dievo bažnyčios neturime tokio papročio.
[17] Duodamas šiuos nurodymus, aš jūsų negiriu, nes jūsų susirinkimai išeina ne į gera, bet į bloga.
[18] Pirmiausia man teko girdėti, kad, kai jūs susirenkate bažnyčioje, tarp jūsų būna susiskaldymų, ir iš dalies aš tuo tikiu.
[19] Juk pas jus turi būti atskalų, kad išaiškėtų tie, kurie yra patikimi.
[20] Jūs susirenkate kartu, bet ne Viešpaties vakarienės valgyti,
[21] nes kiekvienas paskuba suvalgyti savo maistą, ir vienas lieka alkanas, o kitas nusigeria.
[22] Argi neturite savo namų valgyti ir gerti? O gal norite paniekinti Dievo bažnyčią ir sugėdinti stokojančius? Kas man belieka sakyti? Pagirti? Ne! Už tai nepagirsiu.
[23] Aš tai gavau iš Viešpaties ir perdaviau jums, kad Viešpats Jėzus tą naktį, kurią buvo išduotas, paėmė duoną
[24] ir padėkojęs sulaužė ir tarė: “Imkite ir valgykite; tai yra mano kūnas, kuris už jus sulaužomas. Tai darykite mano atminimui”.
[25] Taip pat po vakarienės jis paėmė taurę ir tarė: “Ši taurė yra Naujoji Sandora mano kraujyje. Kiek kartų gersite, darykite tai mano atminimui”.
[26] Taigi, kada tik valgote šitą duoną ir geriate šitą taurę, jūs skelbiate Viešpaties mirtį, kol Jis ateis.
[27] Todėl kas nevertai valgo tos duonos ir geria iš Viešpaties taurės, tas bus kaltas prieš Viešpaties kūną ir kraują.
[28] Teištiria žmogus pats save ir tada tevalgo tos duonos ir tegeria iš tos taurės.
[29] Nes kas valgo ir geria nevertai, Viešpaties kūno neišskirdamas, tas valgo ir geria sau pasmerkimą.
[30] Todėl tarp jūsų daug silpnų bei ligotų ir daug užmigusių.
[31] Jei mes patys save teistume, nebūtume teisiami.
[32] Bet kai Viešpats mus teisia, tai ir sudraudžia, kad nebūtume pasmerkti kartu su pasauliu.
[33] Todėl, mano broliai, kai susirenkate valgyti, palaukite vieni kitų.
[34] O jeigu kas išalkęs, tepavalgo namie, kad nesirinktumėte pasmerkimui. Kitus reikalus sutvarkysiu atvykęs.

7 Pr 1,26.27; Pr 5,1; Pr 9,6
8 Pr 2,21-23
9 Pr 2,18
11 Gal 3,28
16 1 Kor 7,17; 1 Tim 6,4
18 1 Kor 1,10-12; 1 Kor 3,3
19 Įst 13,3; 1 Tim 4,1
21 Jud 1,12
22 1 Kor 10,32; Jok 2,6
23 Mt 26,26-28; 1 Kor 15,3
26 Jn 14,3
27 Jn 6,51
28 2 Kor 13,5
31 1 Jn 1,9
32 Ps 94,12
33 1 Kor 14,26

12 Aš nenoriu, broliai, kad jūs neišmanytumėte apie dvasines dovanas.
[2] Jūs žinote, kad, kai buvote pagonys, ėjote prie nebylių stabų kaip vedami.
[3] Todėl aš jums aiškinu, kad nė vienas, kuris kalba Dievo Dvasia, neprakeikia Jėzaus. Ir nė vienas negali sakyti, kad Jėzus yra Viešpats, kaip tik Šventąja Dvasia.
[4] Yra skirtingų dovanų, tačiau ta pati Dvasia.
[5] Yra skirtingų tarnavimų, tačiau tas pats Viešpats.
[6] Ir yra skirtingi veiksmai, tačiau tas pats Dievas, kuris visa veikia visame kame.
[7] Bet kiekvienam suteikiamas Dvasios pasireiškimas bendram labui.
[8] Vienam Dvasia suteikiamas išminties žodis, kitam ta pačia Dvasia – pažinimo žodis,
[9] kitam – tikėjimas ta pačia Dvasia, kitam – išgydymų dovanos ta pačia Dvasia,
[10] kitam – stebuklų darymas, kitam – pranašavimas, kitam – dvasių atpažinimas, kitam – skirtingos kalbos, kitam – kalbų aiškinimas.
[11] Bet visa tai daro viena ir ta pati Dvasia, kuri dalija kiekvienam atskirai, kaip Jai patinka.
[12] Nes kaip kūnas yra vienas ir turi daug narių, o visi to vieno kūno nariai, nepaisant daugumo, sudaro vieną kūną, taip ir Kristus.
[13] Nes viena Dvasia mes visi esame pakrikštyti į vieną kūną, – žydai ar graikai, vergai ar laisvieji; ir visi buvome pagirdyti viena Dvasia.
[14] Juk kūnas nėra sudėtas iš vieno nario, bet iš daugelio.
[15] Jei koja sakytų: "Kadangi nesu ranka, todėl nepriklausau kūnui", argi dėl to ji nepriklausytų kūnui?
[16] O jeigu ausis sakytų: "Kadangi nesu akis, todėl nepriklausau kūnui", argi dėl to ji nepriklausytų kūnui?
[17] Jeigu visas kūnas būtų akis, tai kur būtų klausa? Jeigu visas kūnas būtų klausa, tai kur būtų uoslė?
[18] Bet dabar Dievas sudėliojo kūne narius ir kiekvieną iš jų, kaip panorėjo.
[19] Ir jei visi būtų vienas narys, kur beliktų kūnas?
[20] Bet dabar narių daug, o kūnas vienas.
[21] Akis negali pasakyti rankai: "Man tavęs nereikia", ar galva kojoms: "Man jūsų nereikia".
[22] Priešingai, tie kūno nariai, kurie atrodo silpnesni, yra būtini.
[23] Tuos kūno narius, kuriuos laikome mažiau garbingais, mes apsupame didesne pagarba, ir mūsų gėdingi nariai gaubiami didesnio padorumo,
[24] kurio nereikia mūsų padoriesiems nariams. Taigi, tvarkydamas kūną, Dievas skyrė daugiau pagarbos tiems kūno nariams, kurie jos stokojo,
[25] kad kūne nebūtų susiskaldymų, bet patys nariai rūpintųsi vieni kitais.
[26] Todėl, jei kenčia vienas narys, su juo kenčia ir visi nariai. Ir jei kuris narys pagerbiamas, su juo džiaugiasi visi nariai.
[27] Jūs esate Kristaus kūnas, o pavieniui – nariai.
[28] Ir šiuos Dievas paskyrė bažnyčioje: pirma – apaštalais, antra – pranašais, trečia – mokytojais; po to –

12 SKYRIUS
1 1 Kor 12,4; 1 Kor 14,1.37
2 Ps 115,5; Ef 2,11
3 Mt 16,17
4 Rom 12,3-8; Ef 4,4
5 Rom 12,6
6 1 Kor 15,28
8 Rom 15,14; 1 Kor 2,6.7
9 Mk 3,15; Mk 16,18; 2 Kor 4,13
10 Mk 16,17; Apd 2,4-11; Rom 12,6; 1 Jn 4,1
11 Jn 3,8; Rom 12,6
12 Rom 12,4.5; Gal 3,16
13 Jn 7,37-39; Rom 6,5; Kol 3,11
18 Rom 12,3; 1 Kor 12,28
27 Rom 12,5; Ef 5,30
28 Sk 11,17; Apd 13,1; Rom 12,8; 1 Kor 12,9.30; 1 Kor 12,10.29; Ef 2,20; Ef 3,5; Ef 4,11

stebuklai, paskui – išgydymų dovanos, visokia pagalba, vadovavimai, įvairios kalbos.
[29] Ar visi apaštalai? Ar visi pranašai? Ar visi mokytojai? Ar visi stebukladariai?
[30] Ar visi turi išgydymų dovanas? Ar visi kalba kalbomis? Ar visi aiškina?
[31] Taigi karštai trokškite aukštesniųjų dovanų! Ir visgi rodau jums dar pranašesnį kelią.

13 Jeigu aš kalbu žmonių ir angelų kalbomis, bet neturiu meilės, esu kaip skambantis varis ar žvangantys cimbolai.
[2] Ir jei turiu pranašavimo dovaną ir suprantu visas paslaptis, ir turiu visą pažinimą; jei turiu visą tikėjimą, kad galiu kalnus perkelti, tačiau neturiu meilės, esu niekas.
[3] Ir jei išdalinu vargšams pamaitinti visa, ką turiu, ir jeigu atiduodu savo kūną sudeginti, bet neturiu meilės, – man nėra iš to jokios naudos.
[4] Meilė kantri ir maloni, meilė nepavydi; meilė nesigiria ir neišpuiksta.
[5] Ji nesielgia nepadoriai, neieško savo naudos, nepasiduoda piktumui, nemąsto piktai,
[6] nesidžiaugia neteisybe, džiaugiasi tiesa;
[7] visa pakenčia, visa tiki, viskuo viliasi ir visa ištveria.
[8] Meilė niekada nesibaigia. Baigsis pranašystės, paliaus kalbos, išnyks pažinimas,
[9] nes mes žinome iš dalies ir mes pranašaujame iš dalies.
[10] Bet kai ateis tobulumas, tai, kas iš dalies, pasibaigs.

31 1 Kor 14,1.39

13 SKYRIUS

2 Mt 17,20; Mt 21,21; 1 Kor 12,8-10.28; 1 Kor 14,1

3 Mt 6,1.2

4 Pat 10,12; Pat 17,9; Gal 5,26; Ef 4,32

5 1 Kor 10,24

6 Rom 1,32; 2 Jn 1,4

7 Gal 6,2

9 1 Kor 8,2; 1 Kor 13,12

12 Fil 3,12; 1 Jn 3,2

14 SKYRIUS

1 Sk 11,25.29; 1 Kor 12,31; 1 Kor 14,39

2 Apd 2,4; Apd 10,46

3 Rom 14,19; Rom 15,2; 1 Tim 4,13

6 1 Kor 14,26

[11] Kai buvau vaikas, kalbėjau kaip vaikas, supratau kaip vaikas, mąsčiau kaip vaikas, bet tapęs vyru, palikau tai, kas vaikiška.
[12] Dabar mes matome kaip per stiklą, miglotai, bet tada – veidas į veidą. Dabar žinau iš dalies, bet tada pažinsiu, kaip ir pats esu pažintas.
[13] Taigi dabar pasilieka tikėjimas, viltis ir meilė – šis trejetas, bet didžiausia iš jų yra meilė.

14 Siekite meilės ir trokškite dvasinių dovanų, ypač, kad pranašautumėte.
[2] Kas kalba kalbomis, ne žmonėms kalba, bet Dievui; niekas jo nesupranta, nes jis dvasioje kalba paslaptis.
[3] Bet kas pranašauja, tas kalba žmonių ugdymui, paraginimui ir paguodai.
[4] Kas kalba kalbomis, pats save ugdo, o kas pranašauja – ugdo bažnyčią.
[5] Aš norėčiau, kad jūs visi kalbėtumėte kalbomis, bet būtų geriau, jei pranašautumėte, nes kas pranašauja, yra didesnis už tą, kuris kalba kalbomis, nebent pastarasis ir aiškintų, kad būtų ugdoma bažnyčia.
[6] Bet dabar, broliai, jei ateičiau pas jus, kalbėdamas kalbomis, kokia jums būtų nauda, jeigu neskelbčiau jums apreiškimo, pažinimo, pranašystės ar mokymo?
[7] Taip pat ir negyvi daiktai, skleidžiantys garsus, ar tai būtų fleita, ar kanklės, jei neduotų skirtingų garsų, iš ko pažintume, kas grojama ar skambinama?
[8] Ir jeigu trimitas duotų neaiškų garsą, kas ruoštųsi į mūšį?

9 Tas pat ir su jumis. Jei kalbėsite nesuprantamus žodžius, kaip bus galima suprasti, ką sakote? Jūs kalbėsite vėjams!
10 Kas žino, kiek daug yra įvairių kalbų pasaulyje, bet nė viena iš jų nėra bereikšmė.
11 Todėl jei nesuprantu kalbos prasmės, būsiu kalbėtojui svetimšalis, ir kalbėtojas bus man svetimšalis.
12 Taigi ir jūs, karštai trokštantys dvasinių dovanų, siekite jų bažnyčios ugdymui, kad gausiai jų turėtumėte.
13 Todėl, kas kalba kalbomis, tesimeldžia, kad galėtų aiškinti.
14 Nes jei meldžiuosi kalbomis, meldžiasi mano dvasia, bet protas lieka bevaisis.
15 Ką gi tada daryti? Melsiuosi dvasia ir melsiuosi protu; giedosiu dvasia ir giedosiu protu.
16 Be to, jei tu laimini dvasia, kaip neišmanantis pasakys tavo padėkai "amen", nesuprasdamas, ką tu kalbi?
17 Juk tu gražiai dėkoji, tačiau kitas nėra ugdomas.
18 Dėkui mano Dievui, aš kalbu kalbomis daugiau už jus visus,
19 vis dėlto bažnyčioje geriau pasakysiu penkis žodžius savo protu, kad pamokyčiau ir kitus, negu tūkstančius žodžių kalbomis.
20 Broliai! Nebūkite vaikai išmanymu. Verčiau blogybe būkite kūdikiai, bet išmanymu – subrendę.
21 Įstatyme parašyta: "Svetimomis kalbomis ir svetimųjų lūpomis Aš kalbėsiu šiai tautai, bet ir tada jie nepaklausys manęs", – sako Viešpats.
22 Todėl kalbos yra ženklas ne tikintiems, bet netikintiems. O pranašavimas – ne netikintiems, bet tikintiems.
23 Juk jei susirinktų visa bažnyčia ir visi imtų kalbėti kalbomis, ir įeitų neišmanantys ar netikintys, – argi jie nesakytų, kad jūs išėję iš proto?
24 Bet jeigu visi pranašautų ir įeitų netikintis ar neišmanantis, jis būtų visų apkaltintas ir visų atpažintas.
25 Jo širdies paslaptys būtų atskleistos, ir jis, puolęs veidu žemėn, pagarbintų Dievą ir išpažintų: "Dievas iš tiesų yra tarp jūsų!"
26 Tad kaip bus, broliai? Kai susirenkate, kiekvienas turi giesmę ar pamokymą, ar kalbą, ar apreiškimą, ar aiškinimą. Tegul viskas tarnauja ugdymui.
27 Jei kalba kas kalbomis, tekalba du, daugiausia trys, paeiliui, o vienas tegul aiškina.
28 Bet jeigu nėra aiškintojo, tegul tas bažnyčioje tyli ir tekalba tik sau ir Dievui.
29 Ir pranašai tekalba du ar trys, o kiti teapsvarsto.
30 Bet jei kitam šalia sėdinčiam kas nors apreiškiama, pirmasis tenutyla.
31 Nes jūs visi galite vienas po kito pranašauti, kad visi pasimokytų ir visi būtų paguosti.
32 Pranašų dvasios yra paklusnios pranašams,
33 nes Dievas nėra sumaišties, bet ramybės Dievas, – kaip ir visose šventųjų bažnyčiose.
34 Jūsų moterys bažnyčiose tetyli, nes joms neleidžiama kalbėti, jos turi būti klusnios, kaip sako ir įstatymas.
35 Ir jeigu jos nori ko nors išmokti, tepasiklausia namie savo vyro,

13 1 Kor 12,10
15 Ps 47,7; Kol 3,16
16 1 Kor 11,24
20 Ps 131,2; 1 Pt 2,2
21 Iz 28,11.12; Jn 10,34
22 Mk 16,17
23 Apd 2,13
25 Iz 45,14
26 1 Kor 12,8-10; 1 Kor 14,6; 2 Kor 12,19
29 1 Kor 12,10
30 1 Tes 5,19.20
32 1 Jn 4,1
33 1 Kor 11,16
34 Pr 3,16; 1 Tim 2,11

nes moterims gėdinga bažnyčioje kalbėti.
[36] Argi iš jūsų išėjo Dievo žodis? Ar tik jus vienus pasiekė?
[37] Jei kas mano esąs pranašas ar dvasinis žmogus, tegu pripažįsta, kad tai, ką jums rašau, yra Viešpaties įsakymai.
[38] Bet jei kas neišmano, tegul neišmano.
[39] Todėl, broliai, karštai trokškite pranašauti ir nedrauskite kalbėti kalbomis.
[40] Tebūnie viskas daroma padoriai ir tvarkingai.

15 Broliai, aiškinu jums Evangeliją, kurią jums paskelbiau, kurią jūs ir priėmėte ir kurioje stovite,
[2] ir kuria esate išgelbėti, – jeigu jūs laikotės to žodžio, kurį jums paskelbiau; kitaip jūs įtikėjote veltui.
[3] Pirmiausia jums perdaviau tai, ką pats gavau: kad Kristus numirė už mūsų nuodėmes pagal Raštus;
[4] ir kad Jis buvo palaidotas, ir kad prisikėlė trečią dieną pagal Raštus;
[5] ir kad Jis pasirodė Kefui, po to dvylikai.
[6] Po to Jis pasirodė iš karto daugiau nei penkiems šimtams brolių, kurių daugumas tebegyvena iki šiol, o kai kurie yra užmigę.
[7] Po to Jis pasirodė Jokūbui, paskui visiems apaštalams.
[8] O visų paskiausiai, lyg ne laiku gimusiam, Jis pasirodė ir man.
[9] Juk aš esu mažiausias iš apaštalų, nevertas vadintis apaštalu, nes persekiojau Dievo bažnyčią.
[10] Bet Dievo malone esu, kas esu, ir Jo malonė man neliko bergždžia, bet aš darbavausi daug daugiau už juos visus, nors ne aš, bet Dievo malonė, esanti su manimi.
[11] Taigi ar aš, ar jie, – taip mes skelbiame, ir taip jūs įtikėjote.
[12] Jeigu apie Kristų skelbiama, kad Jis buvo prikeltas iš numirusių, tad kaip kai kurie iš jūsų sako, kad nėra mirusiųjų prisikėlimo?!
[13] Jeigu nėra mirusiųjų prisikėlimo, tai Kristus nebuvo prikeltas.
[14] O jei Kristus nebuvo prikeltas, tai tuščias mūsų skelbimas ir tuščias jūsų tikėjimas.
[15] Ir mes tada liekame melagingi Dievo liudytojai, nes liudijome apie Dievą, kad Jis prikėlė Kristų, kurio Jis nėra prikėlęs, jeigu mirusieji neprisikelia.
[16] Nes jei mirusieji neprisikelia, tada ir Kristus nebuvo prikeltas.
[17] O jei Kristus nebuvo prikeltas, tai jūsų tikėjimas tuščias; jūs dar tebesate savo nuodėmėse.
[18] Tuomet ir užmigusieji Kristuje yra žuvę.
[19] Ir jei vien tik šiame gyvenime mes viliamės Kristumi, tai mes esame labiausiai apgailėtini iš visų žmonių.
[20] Bet dabar Kristus yra prikeltas iš numirusių – pirmasis iš užmigusiųjų.
[21] Kaip per žmogų – mirtis, taip per žmogų ir mirusiųjų prisikėlimas.
[22] Kaip Adome visi miršta, taip Kristuje visi bus atgaivinti,
[23] tačiau kiekvienas pagal savo eilę: Kristus – pirmasis, vėliau – priklausantys Kristui Jo atėjimo metu.
[24] Po to bus galas, kai Jis perduos karalystę Dievui Tėvui, sunaikinęs

37 2 Kor 10,7
39 1 Kor 12,31
40 1 Kor 14,33

15 SKYRIUS
1 Rom 5,2; Rom 11,20; Gal 1,11
2 Rom 1,16; Gal 3,4
3 Ps 22,15; 1 Kor 11,2.23; Gal 1,12
4 Ps 16,9-11; Ps 68,18; Ps 110,1
5 Mt 28,17; Lk 24,34
7 Apd 1,3.4
8 Apd 9,3-8; Apd 22,6-11; Apd 26,12-18
9 Apd 8,3; Ef 3,8
10 Ef 3,7.8; Fil 2,13
13 1 Tes 4,14
15 Apd 2,24
17 Rom 4,25
18 Job 14,12
19 2 Tim 3,12
20 Apd 26,23; 1 Pt 1,3
21 Jn 11,25; Rom 5,12; Rom 6,23
22 Jn 5,28.29
23 1 Tes 4,15-17
24 Dan 2,44; Dan 7,14.27

visas kunigaikštystes, visas valdžias ir jėgas.
[25] Nes Jis turi valdyti, kol paguldys visus priešus po savo kojomis.
[26] Kaip paskutinis priešas bus sunaikinta mirtis.
[27] Nes "Jis visa paklojo Jam po kojų". Bet kai Jis sako, kad visa paklota, tai savaime suprantama, kad išskyrus Tą, kuris Jam visa paklojo.
[28] Kai Jam bus visa pajungta, tada ir pats Sūnus nusilenks Tam, kuris viską Jam pajungė, kad Dievas būtų viskas visame kame.
[29] Kita vertus, ką darys tie, kuriuos krikštija už mirusiuosius? Jei iš viso mirusieji neprisikels, tai kam gi jie krikštijami už mirusiuosius?
[30] Ir kodėl ir mes kas valandą esame pavojuje?
[31] Prisiekiu savo pasididžiavimu – jumis, broliai, mūsų Viešpatyje Jėzuje Kristuje, jog aš kasdien mirštu!
[32] Jei grynai kaip žmogus kovojau Efeze su laukiniais žvėrimis, tai kokia man iš to nauda? Jeigu mirusieji neprisikels, tai "valgykime ir gerkime, nes rytoj mirsime".
[33] Neapsirikite: "Blogos draugijos gadina gerus papročius!"
[34] Pabuskite teisumui ir nenuodėmiaukite, nes kai kurie iš jūsų nepažįsta Dievo. Tai sakau jūsų gėdai.
[35] Bet gal kas paklaus: "Kaip bus prikelti mirusieji? Su kokiu kūnu jie pasirodys?"
[36] Kvaily! Ką tu pasėji, neatgyja, jei prieš tai nenumiršta.
[37] Ir ką besėtum, tu sėji ne būsimąjį kūną, bet pliką grūdą, sakysime, kviečių ar kitokių javų.

25 Ps 110,1
26 2 Tim 1,10
27 Ps 8,6
28 1 Kor 3,23; 1 Kor 11,3; 1 Kor 12,6; Fil 3,21
30 2 Kor 11,26
31 Rom 8,36; 1 Tes 2,19
32 Iz 22,13; Iz 56,12; 2 Kor 1,8
33 1 Kor 5,6
34 Rom 13,11; 1 Kor 6,5; 1 Tes 4,5
35 Ez 37,3
36 Jn 12,24
42 Dan 12,3
43 Fil 3,21
45 Pr 2,7; Jn 5,21; Jn 6,57; Rom 5,14
47 Pr 2,7; Pr 3,19; Jn 3,13; Jn 3,31
48 Fil 3,20
49 Pr 5,3; Rom 8,29
50 Jn 3,3.5
51 Fil 3,21; 1 Tes 4,15

[38] Tuo tarpu Dievas duoda jam kūną tokį, koks Jam patinka, ir kiekvienai sėklai jos kūną.
[39] Ne visi kūnai yra vienodi. Vienoks žmonių kūnas, kitoks gyvulių, kitoks žuvų ir kitoks paukščių.
[40] Taip pat yra dangaus kūnai ir žemės kūnai, bet vienokia dangaus kūnų šlovė ir kitokia žemės kūnų.
[41] Vienokia yra saulės šlovė, kitokia šlovė mėnulio ir dar kitokia šlovė žvaigždžių. Ir žvaigždė nuo žvaigždės skiriasi šlove.
[42] Taip ir su mirusiųjų prisikėlimu. Sėjamas gendantis kūnas, prikeliamas negendantis.
[43] Sėjamas negarbingas, prikeliamas šlovingas. Sėjamas silpnas, prikeliamas galingas.
[44] Sėjamas sielinis kūnas, prikeliamas dvasinis kūnas. Yra sielinis kūnas ir yra dvasinis kūnas.
[45] Taip ir parašyta: "Pirmasis žmogus Adomas tapo gyva siela"; paskutinysis Adomas – gyvybę teikiančia dvasia.
[46] Bet ne dvasinis pirmiau, o sielinis, ir tik po to dvasinis.
[47] Pirmasis žmogus – iš žemės, žemiškas; antrasis žmogus – Viešpats iš dangaus.
[48] Koks buvo žemiškasis, tokie yra ir žemiškieji, o koks yra dangiškasis, tokie yra ir dangiškieji.
[49] Ir kaip nešiojame žemiškojo atvaizdą, taip nešiosime ir dangiškojo atvaizdą.
[50] Bet aš jums, broliai, sakau, kad kūnas ir kraujas nepaveldės Dievo karalystės, ir kas genda, nepaveldės to, kas negenda.
[51] Aš jums atskleidžiu paslaptį: ne visi užmigsime, bet visi būsime pakeisti, –

[52] staiga, viena akimirka, skambant paskutiniam trimitui. Trimitas nuskambės, ir mirusieji bus prikelti negendantys, o mes būsime pakeisti.
[53] Nes šis gendantis turi apsivilkti negendamybe, ir šis marus apsivilkti nemarybe.
[54] Kada šis gendantis apsivilks negendamybe ir šis marusis apsivilks nemarybe, tada išsipildys užrašytas žodis: "Pergalė prarijo mirtį!
[55] Kurgi, mirtie, tavo geluonis? Kurgi, mirtie, tavo pergalė?"
[56] Mirties geluonis yra nuodėmė, o nuodėmės jėga – įstatymas.
[57] Bet dėkui Dievui, kuris duoda mums pergalę per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų!
[58] Todėl, mano mylimieji broliai, būkite tvirti, nepajudinami, visada gausūs Viešpaties darbais, žinodami, kad jūsų triūsas ne veltui Viešpatyje.

16

Su rinkliava šventiesiems darykite taip, kaip nurodžiau Galatijos bažnyčioms.
[2] Pirmąją savaitės dieną kiekvienas iš jūsų teatideda pagal tai, kiek turi, kad rinkliavos neprasidėtų man atvykus.
[3] Atvykęs pasiųsiu į Jeruzalę žmones, kuriuos jūs nutarsite esant tinkamus, kad jie su palydimaisiais laiškais nugabentų jūsų dovaną.
[4] Jei pasirodytų tinkama ir man keliauti, tai jie vyks kartu su manimi.
[5] Atvyksiu pas jus, perėjęs Makedoniją. Mat per Makedoniją eisiu,
[6] o pas jus, galimas daiktas, pabūsiu arba ir peržiemosiu, kad jūs mane palydėtumėte, kai vyksiu toliau.
[7] Nenoriu dabar su jumis susitikti prabėgomis. Tikiuosi, jei Viešpats leis, kurį laiką pasilikti pas jus.
[8] Bet Efeze išbūsiu iki Sekminių.
[9] Mat man yra atvertos plačios durys mašiam darbui, ir priešininkų daug.
[10] Ir jeigu atvyks Timotiejus, žiūrėkite, kad jis gyventų pas jus be baimės, nes jis dirba Viešpaties darbą kaip ir aš.
[11] Taigi tegul niekas jo neniekina. Išlydėkite jį su ramybe, kad atvyktų pas mane, nes laukiu jo su broliais.
[12] O dėl brolio Apolo, tai aš didžiai troškau, kad jis su broliais keliautų pas jus, bet jis niekaip nenori šiuo metu. Bet atvyks, radęs tinkamą laiką.
[13] Budėkite, tvirtai stovėkite tikėjime, elkitės vyriškai, būkite stiprūs!
[14] Viską, ką darote, darykite su meile.
[15] Prašau jūsų, broliai (jūs pažįstate Stepono namus: jie yra Achajos pirmatikiai ir atsidavę tarnauti šventiesiems),
[16] kad jūs taip pat paklustumėt tokiems žmonėms ir visiems, kurie mums padeda ir su mumis dirba.
[17] Aš džiaugiuosi Stepono, Fortunato ir Achaiko apsilankymu. Jie man atstojo jus,
[18] atgaivino mano ir jūsų dvasią. Todėl pripažinkite tokius žmones!
[19] Jus sveikina Azijos bažnyčios. Karštai sveikina Viešpatyje Akvilas ir Priscilė kartu su bažnyčia, kuri jų namuose.

52 Mt 24,31
53 2 Kor 5,4
54 Iz 25,8
55 Oz 13,14
56 Rom 3,20; Rom 4,15; Rom 7,8
57 Rom 7,25; 1 Jn 5,4
58 1 Kor 3,8; 2 Pt 3,14

16 SKYRIUS
1 Gal 2,10
2 Apd 20,7
3 2 Kor 3,1; 2 Kor 8,18
4 2 Kor 8,4.19
5 2 Kor 1,15.16
6 Apd 15,3
7 Jok 4,15
8 Kun 23,15-22
9 Apd 14,27; Apd 19,9
10 Apd 19,22; Fil 2,20
11 Apd 15,33; 1 Tim 4,12
12 1 Kor 1,12; 1 Kor 3,5
13 Mt 24,42; Ef 3,16; Ef 6,10; Fil 1,27; Fil 4,1
14 1 Pt 4,8
15 Rom 16,5; 1 Kor 1,16; 2 Kor 8,4
16 Hbr 6,10; Hbr 13,17
17 2 Kor 11,9
18 Fil 2,29; Kol 4,8
19 Rom 16,5

[20] Jus sveikina visi broliai. Pasveikinkite vienas kitą šventu pabučiavimu.
[21] Sveikinu jus savo, Pauliaus, ranka.
[22] Jei kas nemyli Viešpaties Jėzaus Kristaus, tebūna prakeiktas! Mūsų Viešpatie, ateik!
[23] Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė tebūna su jumis.
[24] Mano meilė jums visiems Kristuje Jėzuje. Amen.

20 Rom 16,16
21 Kol 4,18
22 Gal 1,8.9; Ef 6,24; Jud 1,14.15
23 Rom 16,20

ANTRASIS LAIŠKAS
KORINTIEČIAMS

1 Paulius, Dievo valia Kristaus Jėzaus apaštalas, ir brolis Timotiejus – Dievo bažnyčiai Korinte ir visiems šventiesiems, gyvenantiems visoje Achajoje.
[2] Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus!
[3] Tebūna palaimintas Dievas, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvas, gailestingumo Tėvas ir visokios paguodos Dievas,
[4] kuris guodžia mus kiekviename mūsų sielvarte, kad mes galėtume paguosti bet kokio sielvarto ištiktuosius ta paguoda, kuria patys Dievo guodžiami.
[5] Kaip gausėja mumyse Kristaus kentėjimai, taip gausėja per Kristų ir mūsų paguoda.
[6] Jeigu patiriam sielvartą, tai jūsų paguodai ir išgelbėjimui, kuris padeda iškęsti tokius pačius kentėjimus, kokius mes kenčiame; o jeigu mes guodžiami, tai jūsų nusiraminimui ir išgelbėjimui.
[7] Ir mūsų viltis jumis tvirta, nes žinome, kad, būdami kentėjimų dalininkai, būsite ir paguodos dalininkai.
[8] Mes nenorime, broliai, palikti jus nežinioje apie Azijoje mus ištikusią negandą. Mes buvome prislėgti daugiau nei mūsų jėgos leidžia – taip, kad nebesitikėjome išliksią gyvi.
[9] Bet patys savyje patyrėme mirties nuosprendį, kad pasitikėtume ne savimi, o Dievu, kuris prikelia mirusius.
[10] Jis išgelbėjo mus iš mirties nasrų ir tebegelbsti. Juo mes pasitikime, kad Jis mus gelbės toliau,
[11] jums padedant malda už mus, kad daugelis dėl mūsų dėkotų už dovaną, per daugelį suteiktą mums.
[12] Nes mūsų pasigyrimas yra toks: liudija mūsų sąžinė, kad pasaulyje, o ypač pas jus, mes elgėmės paprastai ir su dievišku nuoširdumu, – ne kūniška išmintimi, bet Dievo malone.
[13] Nerašome jums nieko kito, kaip tik tai, ką jūs skaitote ir suprantate. Tikiuosi, kad ir iki galo suprasite,
[14] kaip iš dalies jau mus supratote, kad mes esame jūsų pasigyri-

1 SKYRIUS
1 1 Kor 16,10; Kol 1,2; 2 Tim 1,1
2 Rom 1,7
3 1 Pt 1,3
4 Iz 51,12; Iz 66,13
5 2 Kor 4,10
6 2 Kor 4,15; 2 Kor 12,15
7 Rom 8,17
8 Apd 19,23
9 Jer 17,5.7
10 2 Pt 2,9
11 Rom 15,30; 2 Kor 4,15; 2 Kor 9,11
12 1 Kor 2,4; 2 Kor 2,17
14 2 Kor 5,12; Fil 2,16

mas, kaip ir jūs mūsų – Viešpaties Jėzaus dieną.
[15] Tokio pasitikėjimo kupinas, aš norėjau anksčiau pas jus atvykti, kad antrąkart gautumėt malonę,
[16] ir pro jus keliauti į Makedoniją, o iš Makedonijos vėl grįžti pas jus, kad jūs mane išlydėtumėte į Judėją.
[17] Ar taip manydamas, elgiausi lengvabūdiškai? O gal mano sumanymai buvo pagal kūną, kad mano "taip, taip" yra ir "ne, ne"?
[18] Bet kaip Dievas ištikimas, mūsų žodis jums nebuvo "taip" ir "ne".
[19] Nes Dievo Sūnus, Jėzus Kristus, kurį jums paskelbėme aš, Silvanas ir Timotiejus, nebuvo "taip" ir "ne", bet Jame buvo "taip".
[20] Nes visi Dievo pažadai Jame yra "taip" ir Jame "amen" Dievo šlovei per mus.
[21] Tas, kuris sutvirtina mus su jumis Kristuje ir mus patepė, yra Dievas,
[22] kuris ir užantspaudavo mus ir davė kaip užstatą Dvasią į mūsų širdis.
[23] Šaukiuosi Dievą liudytoju savo sielai, kad jūsų gailėdamas aš neatvykau į Korintą.
[24] Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes tikėjimu jūs stovite tvirtai.

2 Taigi aš nusprendžiau, kad neatvyksiu pas jus vėl su liūdesiu.
[2] O jei aš jus liūdinu, tai kas gi mane pralinksmins, jeigu ne mano nuliūdintasis?
[3] Aš tai parašiau, kad atvykęs neturėčiau liūdėti dėl tų, kuriais derėtų džiaugtis, pasitikėdamas jumis visais, kad mano džiaugsmas yra ir visų jūsų džiaugsmas.
[4] Nes aš jums rašiau iš didelio skausmo ir širdies sielvarto, su gausiomis ašaromis, ne tam, kad jus nuliūdinčiau, bet kad pažintumėte meilę, kurios taip apsčiai jums turiu.
[5] Bet jeigu kas nuliūdino, tai nuliūdino ne mane, bet, – kad neperdėčiau, – bent iš dalies – jus visus.
[6] Tokiam žmogui pakanka daugumos paskirtos bausmės.
[7] Net atvirkščiai, jūs turėtumėte jam atleisti ir jį paguosti, kad jo neapimtų pernelyg didelis liūdesys.
[8] Todėl aš prašau jus parodyti jam meilę.
[9] Nes tuo tikslu jums ir parašiau, – kad patikrinčiau, ar jūs visais atžvilgiais esate klusnūs.
[10] Kam jūs atleidžiate, tam atleidžiu ir aš; nes, jei kam atleidau, tai padariau dėl jūsų Kristaus akivaizdoje,
[11] kad neapgautų mūsų šėtonas. Nes mums nėra nežinomi jo kėslai.
[12] Kai atvykau į Troadę skelbti Kristaus Evangelijos, durys man buvo Viešpaties atvertos,
[13] bet aš neturėjau savo dvasioje ramybės, kadangi nesutikau savo brolio Tito; tad atsisveikinęs iškeliavau į Makedoniją.
[14] Dėkui Dievui, kuris visada veda mus Kristuje triumfo eisenoje ir per mus kiekvienoje vietoje skleidžia mielą Jo pažinimo kvapą.
[15] Juk mes esame Kristaus malonus kvapas Dievui tarp išgelbėtų ir tarp žūstančių.
[16] Vieniems – mirties kvapas mir-

15 Rom 1,11; Rom 15,29; 1 Kor 4,19
16 1 Kor 16,3-6
17 2 Kor 10,2; 2 Kor 11,18
19 Mk 1,1; 2 Kor 1,1; Hbr 13,8; 1 Pt 5,12
20 Rom 15,8.9
21 1 Jn 2,20.27
22 Ef 1,14; Ef 4,30
23 1 Kor 4,21; Gal 1,20
24 Rom 11,20; 1 Pt 5,3

2 SKYRIUS
1 2 Kor 1,23
2 2 Kor 7,8
3 2 Kor 12,21; Gal 5,10
4 2 Kor 2,9; 2 Kor 7,8.12
5 1 Kor 5,1
6 1 Kor 5,4.5
7 Gal 6,1
9 2 Kor 7,15; 2 Kor 10,6
12 Apd 16,8; 1 Kor 16,9
13 2 Kor 7,6.13; 2 Kor 8,6
15 1 Kor 1,18; 2 Kor 4,3
16 Lk 2,34; 1 Kor 15,10

čiai, kitiems – gyvenimo kvapas gyvenimui. O kas gi yra tam tinkamas?
[17] Mes neprekiaujame, kaip daugelis, Dievo žodžiu, bet nuoširdžiai, kaip iš Dievo, kalbame Kristuje, Dievo akivaizdoje.

3 Ar pradėsime iš naujo jums prisistatinėti? Gal mums reikia, kaip kai kuriems, palydimųjų laiškų jums ir iš jūsų?
[2] Jūs esate mūsų laiškas, įrašytas mūsų širdyse, visų žmonių suprantamas ir skaitomas.
[3] Jūs pasirodote esą Kristaus laiškas, mūsų tarnavimu parašytas ne rašalu, bet gyvojo Dievo Dvasia, ne akmens plokštėse, bet gyvų širdžių plokštėse.
[4] Tokį pasitikėjimą Dievu mes turime per Kristų.
[5] Ne todėl, kad būtume patys tinkami ką nors sumanyti tarytum iš savęs, bet mūsų tinkamumas iš Dievo,
[6] kuris padarė mus tinkamus būti Naujosios Sandoros tarnais – ne raidės, bet Dvasios, nes raidė žudo, o Dvasia teikia gyvybę.
[7] Jeigu mirties tarnavimas, išraižytas raidėmis akmenyse, buvo toks šlovingas, kad Izraelio vaikai negalėjo pažvelgti Mozei į veidą dėl jo veido šlovės, kuri buvo praeinanti,
[8] tai kiek šlovingesnis bus Dvasios tarnavimas?
[9] Jeigu pasmerkimo tarnavimas šlovingas, tai daug daugiau šlovingesnis teisumo tarnavimas.
[10] Tai, kas buvo šlovinga, visai nešlovinga, lyginant su visa pranokstančia šlove.
[11] Jeigu praeinantis dalykas buvo šlovingas, tai kur kas šlovingesnis pasiliekantis.
[12] Taigi, turėdami tokią viltį, mes kalbame labai tiesiai ir drąsiai,
[13] ne kaip Mozė, kuris ant veido užsileisdavo gaubtuvą, kad Izraelio vaikai nepamatytų to, kas praeina.
[14] Bet jų protai buvo apakinti. Iki šios dienos tas pats gaubtuvas lieka nenuimtas skaitant Senąjį Testamentą, nes jis nuimamas Kristuje.
[15] Net iki šios dienos, kai skaitomas Mozė, gaubtuvas tebedengia jų širdį.
[16] Bet kai žmogus atsigręžia į Viešpatį, gaubtuvas nuimamas.
[17] Viešpats yra Dvasia. O kur Viešpaties Dvasia, ten laisvė.
[18] Mes visi, atidengtu veidu lyg veidrodyje regėdami Viešpaties šlovę, esame keičiami į tą patį atvaizdą iš šlovės į šlovę, veikiami Viešpaties, kuris yra Dvasia.

4 Todėl, suprasdami, kad turime šį tarnavimą iš gailestingumo, mes nepailstame.
[2] Atsisakę slaptų begėdysčių, nesileidžiame į gudravimus ir nekraipome Dievo žodžio, bet, atskleisdami tiesą, prisistatome kiekvieno žmogaus sąžinei Dievo akivaizdoje.
[3] O jeigu Evangelija yra paslėpta, tai ji paslėpta žūstantiems,
[4] kuriems šio amžiaus dievas apakino protus; netikintiems, kad jiems nesušvistų Kristaus, kuris yra Dievo atvaizdas, šlovės Evangelijos šviesa.
[5] Mes ne save pačius skelbiame, bet Kristų Jėzų kaip Viešpatį, o mes – jūsų tarnai dėl Jėzaus.

17 2 Kor 1,12; 2 Pt 2,3

3 SKYRIUS
1 Apd 18,27; 2 Kor 5,12; 2 Kor 10,12.18; 2 Kor 12,11
2 1 Kor 9,2
3 Iš 24,12; Iš 31,18; Iš 32,15; Ps 40,8; 1 Kor 3,5
5 Jn 15,5; 1 Kor 15,10
6 Jer 31,31; Jn 6,63; Rom 2,27; 1 Kor 3,5; Gal 3,10
7 Iš 34,1; Iš 34,29; Rom 7,10
8 Gal 3,5
9 Rom 1,17; Rom 3,21
12 Ef 6,19
13 Iš 34,33-35
14 Apd 28,26
16 Iz 25,7; Rom 11,23
17 1 Kor 15,45; Gal 5,1.13
18 Rom 8,29.30; 1 Kor 13,12; 2 Kor 4,4.6

4 SKYRIUS
1 1 Kor 7,25; 2 Kor 4,16
2 2 Kor 5,11
3 1 Kor 1,18
4 Jn 1,18; Jn 12,31; Jn 12,40; 2 Kor 3,8.9
5 1 Kor 1,13; 1 Kor 9,19

[6] Nes tai Dievas, kuris įsakė iš tamsos nušvisti šviesai, sušvito mūsų širdyse, kad suteiktų mums Dievo šlovės pažinimo šviesą Kristaus veide.
[7] Bet šitą turtą mes laikome moliniuose induose, kad būtų aišku, jog visa viršijanti jėgos apstybė iš Dievo, o ne iš mūsų.
[8] Mes visaip spaudžiami, bet nesugniuždyti; suglumę, bet nenusivylę;
[9] persekiojami, bet nepalikti; parblokšti, bet nežuvę.
[10] Visada nešiojame savo kūne Viešpaties Jėzaus mirtį, kad ir Jėzaus gyvybė apsireikštų mūsų kūne.
[11] Nes mes, gyvieji, dėl Jėzaus nuolat atiduodami mirčiai, kad ir Jėzaus gyvybė apsireikštų mūsų mirtingame kūne.
[12] Taigi mumyse veikia mirtis, o jumyse gyvybė.
[13] Turėdami tą pačią tikėjimo dvasią, apie kurią parašyta: “Aš įtikėjau, todėl prakalbėjau”, mes irgi tikime ir todėl kalbame,
[14] žinodami, kad Tas, kuris prikėlė Viešpatį Jėzų, taip pat ir mus prikels per Jėzų ir pastatys kartu su jumis.
[15] Nes viskas yra dėl jūsų, kad per daugelį pagausėjusi malonė pagausintų dėkojimą Dievo šlovei.
[16] Todėl mes nepailstame. Nors mūsų išorinis žmogus ir nyksta, vidinis diena iš dienos atsinaujina.
[17] Mūsų trumpalaikis lengvas sielvartas ruošia mums visa pranokstančią amžinąją šlovę.
[18] Tuo tarpu mes nežiūrime į tai, kas regima, bet į tai, kas neregima, nes kas regima, yra laikina, o kas neregima – amžina.

6 Pr 1,3; 2 Pt 1,19
7 1 Kor 2,5
8 2 Kor 1,8; 2 Kor 7,5
9 Ps 37,24; Hbr 13,5
10 Rom 8,17; Fil 3,10
11 Rom 8,36
13 Ps 116,10; 2 Pt 1,1
14 Rom 8,11
15 2 Kor 1,11; Kol 1,24
16 Iz 40,29.31; 2 Kor 4,1
17 Rom 8,18
18 Hbr 11,1.13

5 SKYRIUS

1 Job 4,19; Mk 14,58
2 Rom 8,23
3 Apr 3,18
4 1 Kor 15,53
5 Rom 8,23
7 Hbr 11,1
8 Fil 1,23
10 Rom 2,16; Rom 14,10.12; Ef 6,8
11 Hbr 10,31; Hbr 12,29
12 2 Kor 1,14; 2 Kor 3,1
13 2 Kor 11,1.16; 2 Kor 12,11
14 Rom 5,15;

5

Mes žinome, kad, mūsų žemiškajam namui, šiai palapinei, suirus, turime pastatą iš Dievo, ne rankomis statytus amžinus namus danguje.
[2] Todėl mes dejuojame, karštai trokšdami apsivilkti savo buveinę iš dangaus,
[3] nes aprengti nebūsime nuogi.
[4] Juk mes, esantys šioje palapinėje, dejuojame prislėgti, norėdami ne nusirengti, bet apsirengti, kad tai, kas maru, būtų gyvenimo praryta.
[5] Tam mus paruošęs yra Dievas, kuris davė mums Dvasią kaip užstatą.
[6] Todėl mes visada užtikrinti, žinodami, kad, kol gyvename namuose – kūne, mes nesame su Viešpačiu, –
[7] mes gyvename tikėjimu, o ne regėjimu, –
[8] tačiau esame užtikrinti ir norėtume verčiau palikti kūną ir būti kartu su Viešpačiu.
[9] Todėl mes siekiame, – tiek nebūdami, tiek būdami su Juo, – Jam patikti.
[10] Nes mums visiems reikės stoti prieš Kristaus teismo krasę, kad kiekvienas atsiimtų pagal tai, ką jis, gyvendamas kūne, darė – gera ar bloga.
[11] Todėl, pažindami Viešpaties baimę, mes stengiamės įtikinti žmones. Dievui mes esame atviri, tikiuosi, kad esame atviri ir jūsų sąžinėms.
[12] Neprisistatome jums iš naujo, bet duodame progą pasigirti mumis, kad turėtumėte, ką sakyti žmonėms, besigiriantiems savo išore, o ne širdimi.
[13] Jei mes išprotėję – tai Dievui; jei esame sveiko proto – tai dėl jūsų.

[14] Nes Kristaus meilė valdo mus, įsitikinusius, kad jei vienas mirė už visus, tai ir visi yra mirę.
[15] O Jis mirė už visus, kad gyvieji nebe sau gyventų, bet Tam, kuris už juos mirė ir prisikėlė.
[16] Todėl nuo šiol mes nė vieno nebepažįstame pagal kūną. Jei mes ir pažinome Kristų pagal kūną, tai dabar taip Jo nebepažįstame.
[17] Taigi, jei kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas sena – praėjo, štai visa tapo nauja.
[18] O visa tai iš Dievo, kuris per Jėzų Kristų sutaikino mus su savimi ir davė mums sutaikinimo tarnavimą.
[19] Tai Dievas Kristuje sutaikino su savimi pasaulį, nebeįskaitydamas žmonėms jų nusikaltimų, ir davė mums sutaikinimo žodį.
[20] Taigi mes esame Kristaus pasiuntiniai, tarsi pats Dievas prašytų per mus. Kristaus vardu maldaujame: "Susitaikinkite su Dievu!"
[21] Nes Tą, kuris nepažino nuodėmės, Jis padarė nuodėme dėl mūsų, kad mes Jame taptume Dievo teisumu.

6 Būdami Jo bendradarbiai, jūsų taip pat prašome, kad nepriimtumėte Dievo malonės veltui!
[2] Nes Jis sako: "Aš išklausiau tave priimtinu metu ir išgelbėjimo dieną Aš padėjau tau". Štai dabar yra priimtinas metas, štai dabar išgelbėjimo diena!
[3] Mes niekuo neduodame akstino pasipiktinti, kad mūsų tarnavimas nebūtų peiktinas.
[4] Bet visame kame pasirodome Dievo tarnai: su didele kantrybe,

Rom 6,6
15 Rom 6,11
16 Mt 12,50; 2 Kor 10,3
17 Iz 43,18; Iz 65,17; Jn 6,63; Rom 6,3-10; Rom 8,9
18 Rom 5,10
19 Rom 3,24
20 Ef 6,20
21 Iz 53,6.9; Rom 1,17; Rom 3,21

6 SKYRIUS
1 1 Kor 3,9; 2 Kor 5,20
2 Iz 49,8
3 Rom 14,13
4 1 Kor 4,1
5 2 Kor 11,23
7 1 Kor 2,4; 2 Kor 10,4
9 Ps 118,18; 1 Kor 4,9.11; 2 Kor 4,2; 2 Kor 5,11
10 2 Kor 8,9
11 2 Kor 7,3
12 2 Kor 12,15
13 1 Kor 4,14
14 1 Kor 5,9; Ef 5,6.7.11
16 Ez 37,26.27; 1 Kor 3,16.17; 1 Kor 6,19
17 Iz 52,11
18 2 Sam

skausmuose, sunkumuose, suspaudimuose,
[5] plakimuose, įkalinimuose, sąmyšiuose, darbuose, budėjimuose, pasninkuose;
[6] tyrumu, pažinimu, pakantumu, gerumu, Šventąja Dvasia, neveidmainiška meile,
[7] tiesos žodžiu, Dievo jėga, teisumo ginklais iš dešinės ir kairės;
[8] gerbiami ir negerbiami, šmeižiami ir giriami, laikomi apgavikais ir teisiais,
[9] nepažįstamais ir gerai žinomais, laikomi mirštančiais – bet štai mes gyvi; esame baudžiami, bet nenužudomi,
[10] mus liūdina, bet mes visada džiaugiamės, esame skurdžiai, bet daugelį praturtiname, neturime nieko – ir valdome viską.
[11] O korintiečiai! Mūsų lūpos atvirai jums prabilo, mūsų širdis plačiai atverta.
[12] Ne mumyse jums ankšta; ankšta jūsų pačių širdyse.
[13] Tad atsimokėkite tuo pačiu, – kalbu kaip vaikams, – ir taip pat atsiverkite.
[14] Nevilkite svetimo jungo su netikinčiais. Kas gi bendro tarp teisumo ir nusikaltimo? Ir kas bendro tarp šviesos ir tamsos?
[15] Kaipgi galima gretinti Kristų su Beliaru? Arba kokia dalis tikinčio su netikinčiu?
[16] Ir kaip suderinti Dievo šventyklą su stabais? Juk jūs esate gyvojo Dievo šventykla, kaip Dievas yra pasakęs: "Aš gyvensiu juose ir vaikščiosiu tarp jų; būsiu jų Dievas, ir jie bus manoji tauta".
[17] Todėl: "Išeikite iš jų ir atsiskirkite, – sako Viešpats, – ir nelieskite to, kas netyra, ir Aš jus priimsiu

[18] ir būsiu jums Tėvas, o jūs būsite mano sūnūs ir dukterys, – sako visagalis Viešpats".

7 Taigi, mylimieji, turėdami tokius pažadus, apsivalykime nuo visos kūno ir dvasios nešvaros, tobulindami šventumą Dievo baimėje.
[2] Priimkite mus. Mes nė vieno nenuskriaudėme, nė vienam nepakenkėm, nė vieno neapgavome.
[3] Tai sakau, ne norėdamas jus smerkti. Nes jau esu sakęs, jog esate mūsų širdyse, kad kartu mirtume ir kartu gyventume.
[4] Aš labai pasitikiu jumis ir labai jumis didžiuojuosi. Esu kupinas paguodos ir džiaugsmo visuose mūsų sunkumuose.
[5] Kai atvykome į Makedoniją, mūsų kūnui neteko patirti nė kiek ramybės; mes buvome visokeriopai varginami: iš išorės – kovos, viduje – baimė.
[6] Bet Dievas, pažemintųjų guodėjas, paguodė mus Tito atvykimu.
[7] Ir ne vien jo atvykimu, bet ir ta paguoda, kuria jis buvo paguostas pas jus. Jis pranešė mums apie jūsų karštą troškimą, dejones, jūsų uolumą man. Taigi aš pradžiugau dar labiau.
[8] Todėl jeigu nuliūdinau jus laišku, tai šito nesigailiu, nors ir apgailestavau. Nes matau, kad tas laiškas jus nuliūdino, bet tik kuriam laikui.
[9] Dabar aš džiaugiuosi, žinoma, ne todėl, kad jums teko nuliūsti, bet kad jūsų nuliūdimas atvedė jus į atgailą. Jūs buvote nuliūdę dieviškų liūdesiu, todėl iš mūsų pusės nebuvo jums jokios skriaudos.
[10] Dieviškas liūdesys gimdo atgailą išgelbėjimui, dėl kurio nereikia gailėtis; o pasaulio liūdesys gimdo mirtį.
[11] Ir štai kaip tik tas dieviškas nuliūdimas pagimdė jumyse tokį susirūpinimą, tokį teisinimąsi, apmaudą, baimę, tokį stiprų troškimą, uolumą, tokį atpildą! Jūs visais atžvilgiais pasirodėte švarūs šiame reikale.
[12] Todėl, jeigu jums parašiau, tai ne dėl įžeidėjo ir ne dėl įžeistojo, bet kad jums paaiškėtų mūsų rūpestis jumis Dievo akivaizdoje.
[13] Todėl mes pasiguodėme jūsų paguoda ir dar labiau nudžiugome dėl Tito džiaugsmo, nes jo dvasia buvo jūsų visų atgaivinta.
[14] Taigi nelikau sugėdintas, kad jam buvau pasigyręs jumis, bet kaip ir viską jums teisingai kalbėjome, taip ir mūsų pasigyrimas Titui pasirodė teisingas.
[15] Ir jo širdis dar labiau prisirišusi prie jūsų, nes jis prisimena jūsų paklusnumą ir kaip priėmėte jį su baime ir drebėdami.
[16] Todėl džiaugiuosi, kad visais atžvilgiais galiu jumis pasitikėti.

8 Be to, pranešame jums, broliai, apie Dievo malonę, suteiktą Makedonijos bažnyčioms.
[2] Nors dideli vargai jas bandė, jos pasirodė kupinos džiaugsmo, ir jų gilus skurdas išsiliejo ypatingo dosnumo turtais.
[3] Aš liudiju, kad jie pagal išgales ir viršydami išgales, savo noru,
[4] prašyte prašė mus, kad mes priimtume dovaną ir jų dalyvavimą tarnavime šventiesiems.
[5] Ir ne tik taip, kaip mes tikėjomės, bet visų pirma atsidavė Viešpačiui, o paskui Dievo valia ir mums.

7,14; Rom 8,14

7 SKYRIUS
1 1 Jn 3,3
2 Apd 20,33
3 2 Kor 6,11.12
4 1 Kor 1,4; 2 Kor 3,12; Fil 2,17
5 Įst 32,25; 2 Kor 2,13; 2 Kor 4,8
6 2 Kor 1,3.4; 2 Kor 2,13; 2 Kor 7,13
8 2 Kor 2,2; 2 Kor 2,4
10 Pat 17,22; Mt 26,75
11 2 Kor 2,5-11; Ef 5,11
12 2 Kor 2,4
13 Rom 15,32
15 2 Kor 2,9
16 2 Tes 3,4

8 SKYRIUS
2 Mk 12,44
4 Rom 15,25.26
5 Rom 12,1.2; Ef 6,6

[6] Todėl mes paprašėme Titą, kad taip, kaip pradėjo, taip ir baigtų pas jus šią malonę.
[7] Tad, būdami visa ko pertekę – tikėjimo, žodžio, pažinimo, visokeriopo uolumo ir meilės mums, – būkite pertekę ir šios malonės.
[8] Tai sakau ne įsakydamas, bet norėdamas kitų uolumu patikrinti jūsų meilės nuoširdumą.
[9] Nes jūs pažįstate mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonę, jog Jis, būdamas turtingas, dėl jūsų tapo vargšu, kad jūs per Jo neturtą taptumėte turtingi.
[10] Ir čia aš duodu patarimą, nes tai naudinga jums, kurie ne tik pradėjote daryti tai anksčiau, bet ir troškote jau nuo pernai.
[11] Taigi dabar pabaikite šį darbą, kad jūsų nuovokus troškimas būtų įvykdytas iš to, ką turite.
[12] Nes jei yra sąmoningas noras, jis priimtinas pagal tai, ką žmogus turi, o ne pagal tai, ko neturi.
[13] Aš nenoriu, kad kitiems tektų lengvatos, o jums naštos,
[14] bet kad būtų lygybė: kad šiuo metu jūsų perteklius patenkintų jų nepriteklių, o vėliau jų perteklius taip pat patenkintų jūsų nepriteklių ir būtų lygybė,
[15] kaip parašyta: “Kas daug surinko, neturėjo atliekamo, o kas mažai – nekentėjo nepritekliaus”.
[16] Dėkui Dievui, įdėjusiam į Tito širdį tą patį uolų rūpestį jumis.
[17] Jis ne tik paklausė mano raginimo, bet, būdamas labai uolus, nuvyko pas jus savo noru.
[18] Kartu su juo pasiuntėme brolį, giriamą dėl Evangelijos skelbimo visose bažnyčiose.
[19] Dar daugiau, jis yra bažnyčių paskirtas mūsų kelionių palydovu šiai malonei, kurią mes vykdome paties Viešpaties šlovei ir jūsų paslaugumui parodyti,
[20] sergėdamiesi, kad niekas mūsų nekaltintų dėl šios gausos, kurią mes tvarkome.
[21] Mes rūpinamės tuo, kas gerbtina ne tik Viešpaties, bet ir žmonių akyse.
[22] Taigi su jais pasiuntėme savo brolį, kurio uolumą daugel kartų įvairiai esame patikrinę ir kuris dabar yra dar uolesnis labai jumis pasitikėdamas.
[23] Titas – tai mano bendražygis ir jūsų pagalbininkas, o tie mūsų broliai – bažnyčių pasiuntiniai, Kristaus šlovė.
[24] Todėl jų ir visų bažnyčių akyse įrodykite savo meilę ir mūsų pasigyrimą jumis.

9 Apie tarnavimą šventiesiems man nebereikia jums rašyti:
[2] aš žinau jūsų pasiryžimą ir giriuosi jumis makedoniečiams, sakydamas, kad Achaja pasiruošusi nuo pereitų metų. Ir jūsų uolumas yra daugelį paskatinęs.
[3] O brolius siunčiu tam, kad mano pasigyrimas jumis nepasirodytų šiuo atveju tuščias ir kad jūs, kaip sakiau, būtumėte pasiruošę.
[4] Kad, jei kartais makedoniečiai atvyktų kartu su manimi ir rastų jus nepasiruošusius, mes (nekalbant apie jus) nebūtume sugėdinti dėl tokio tvirto pasigyrimo.
[5] Todėl maniau esant reikalinga paprašyti brolius iš anksto nuvykti pas jus ir pasirūpinti, kad anksčiau viešai paskelbtas palaiminimas būtų paruoštas ir kad liudytų jūsų dosnumą, o ne godumą.

6 2 Kor 8,17; 2 Kor 12,18
7 1 Kor 1,5; 1 Kor 12,13; 2 Kor 9,8
8 1 Kor 7,6
9 Rom 9,23; Fil 2,6.7
10 1 Kor 7,25.40; 2 Kor 9,2; Hbr 13,16
11 Mk 12,43.44
12 Mk 12,43.44
15 Iš 16,18
18 2 Kor 12,18
19 1 Kor 16,3.4; 2 Kor 4,15
21 Rom 12,17
23 2 Kor 7,13.14; Fil 2,25
24 2 Kor 7,4.14; 2 Kor 9,2

9 SKYRIUS
1 Gal 2,10
2 2 Kor 8,10
3 2 Kor 8,6.17

[6] Štai ką pasakysiu: kas šykščiai sėja, šykščiai ir pjaus, o kas dosniai sėja, dosniai ir pjaus.
[7] Kiekvienas tegul aukoja, kaip yra širdyje nutaręs, ne gailėdamas ar verčiamas, nes Dievas myli linksmą davėją.
[8] O Dievas gali jus gausiai apdovanoti visokeriopomis malonėmis, kad visada ir visais atžvilgiais būtumėme aprūpinti ir turtingi kiekvienam geram darbui,
[9] kaip parašyta: "Jis pažėrė, Jis davė vargšams; Jo teisumas išlieka per amžius".
[10] Tas, kuris parūpina sėklos sėjėjui ir duonos valgytojui, padaugins jūsų pasėtą sėklą ir subrandins jūsų teisumo vaisius.
[11] O jūs ir taip esate visokeriopai turtingi ir dosnūs, dėl ko mes ir dėkojame Dievui.
[12] Nes šis tarnavimas ne tik patenkina šventųjų poreikius, bet ir gausina daugelio dėkojimus Dievui.
[13] Patyrę tokias paslaugas, jie šlovins Dievą už jūsų paklusnumą išpažįstamai Kristaus Evangelijai ir už jūsų dosnų pasidalijimą su jais ir visais kitais.
[14] Jie melsis už jus ir ilgėsis jūsų dėl visa pranokstančios Dievo malonės jumyse.
[15] Ačiū Dievui už neapsakomą Jo dovaną!

10 Aš pats, Paulius, jus maldauju Kristaus romumu ir švelnumu – aš, kuris "akyse su jumis esu toks nusižeminęs, o už akių toks drąsus".
[2] Aš jus maldauju, kad atvykęs neturėčiau pasirodyti smarkuoliu, pasiryžusiu griežtai sudrausti kai kuriuos, manančius, jog mes elgėmės pagal kūną.
[3] Nors mes gyvename kūne, kovojame ne pagal kūną.
[4] Mūsų kovos ginklai ne kūniški, bet galingi Dieve griauti tvirtoves.
[5] Jais mes nugalime samprotavimus ir bet kokią puikybę, kuri sukyla prieš Dievo pažinimą, ir paimame nelaisvėn kiekvieną mintį, kad paklustų Kristui,
[6] esame pasiruošę nubausti kiekvieną neklusnumą, kai tik jūsų klusnumas taps tobulas.
[7] Negi viską vertinate pagal išorę? Jei kas pasitiki, kad yra Kristaus, tegul pamąsto dar kartą: kaip jis Kristaus, taip ir mes.
[8] O jei panorėčiau daugiau pasigirti ta valdžia, kurią Viešpats mums suteikė jūsų ugdymui, o ne griovimui, tai nebūtų man gėdos.
[9] Beje, nenorėčiau pasirodyti bauginąs jus laiškais.
[10] Nes "jo laiškai, – sako, – yra svarūs ir stiprūs, bet kūno išvaizda menka ir iškalba prasta".
[11] Kas taip mano, teįsidėmi, jog kokie esame iš tolo laiško žodžiais, tokie būsime ir vietoje darbais.
[12] Mes nedrįstame savęs išskirti ar lyginti su kai kuriais žmonėmis, kurie patys save giria. Juk jie, matuodami save pagal save pačius ir lygindami save su savimi, elgiasi neprotingai.
[13] Mes nesigiriame be saiko, o tik iki tų ribų, kurias mums Dievas užbrėžė ir kurios siekia net ligi jūsų.
[14] Mes nepersistengiame, – tarytum nebūtume pasiekę jūsų, – nes Kristaus Evangelija pasiekėme ir jus.

6 Pat 11,24; Pat 22,9
7 Įst 15,7; Rom 12,8
8 Pat 11,24
9 Ps 112,9
10 Iz 55,10; Oz 10,12
11 2 Kor 1,11
12 2 Kor 8,14
13 Mt 5,16; Hbr 13,16
14 2 Kor 8,1
15 Jok 1,17

10 SKYRIUS
1 Rom 12,1; 1 Tes 2,7
2 1 Kor 4,21
4 Jer 1,10; Apd 7,22; Ef 6,13; 1 Tim 1,18
5 1 Kor 1,19
6 2 Kor 7,15; 2 Kor 13,2.10
7 Jn 7,24; 1 Kor 1,12; 1 Kor 3,23; 1 Kor 14,37
8 2 Kor 7,14; 2 Kor 13,10
10 2 Kor 11,6; Gal 4,13
12 2 Kor 5,12
13 2 Kor 10,15
14 1 Kor 3,5.6

[15] Nesigiriame be saiko svetimo darbo vaisiais, bet turime viltį, jūsų tikėjimui augant, su jumis peraugti ligšiolines ribas,
[16] kad galėtume skelbti Evangeliją už jūsų ribų ir nesigirti kito atliktu darbu svetimoje srityje.
[17] "Kas giriasi, tesigiria Viešpačiu!"
[18] Ne tas pagirtinas, kuris pats save giria, bet tas, kurį Viešpats pagiria.

11 O, kad jūs pakęstumėte truputėlį mano kvailumo! Betgi jūs ir pakenčiate.
[2] Aš pavyduliauju dėl jūsų Dievo pavydu, nes sužiedavau jus su vienu vyru, kad nuvesčiau jus Kristui kaip skaisčią mergelę.
[3] Bet bijau, kad kaip gyvatė savo gudrumu suvedžiojo Ievą, taip ir jūsų mintys nesugestų be paprastumo Kristuje.
[4] Mat jei kas užklydęs ima skelbti kitą Jėzų, kurio mes neskelbėme, arba jei jūs priimate kitą dvasią, kurios nebuvote priėmę, ar kitą evangeliją, kurios nebuvote gavę, jūs ramiausiai tai pakenčiate.
[5] Bet aš manau nesąs prastesnis už pačius didžiausius apaštalus.
[6] Ir jei man trūksta iškalbingumo, tai anaiptol ne pažinimo. Ir tai jums esame aiškiai įrodę visais atžvilgiais.
[7] Nejaugi nusidėjau, kad pažeminau save ir išaukštinau jus, paskelbdamas jums Dievo Evangeliją už dyką?
[8] Apiplėšiau kitas bažnyčias, imdamas iš jų atlyginimą, kad galėčiau tarnauti jums.
[9] O būdamas pas jus ir stokodamas, nė vieno neapsunkinau, nes ko man trūko, parūpino iš Makedonijos atvykę broliai. Aš saugojausi ir ateityje saugosiuos tapti jums našta bet kuria prasme.
[10] Sakau jums vardan Kristaus tiesos, esančios manyje, kad šio pasididžiavimo Achajos srityse niekas iš manęs neatims.
[11] Kodėl? Ar todėl, kad jūsų nemyliu? Dievas žino!
[12] Ką darau, darysiu ir toliau, kad negalėtų pasiteisinti norintys pasiteisinti, kad tuo, kuo giriasi, jie pasirodytų esą tokie kaip ir mes.
[13] Juk tokie yra netikri apaštalai, apgaulingi darbininkai, besidedantys Kristaus apaštalais.
[14] Ir nenuostabu. Juk pats šėtonas apsimeta šviesos angelu.
[15] Tad nieko ypatingo, jei jo tarnai apsimeta teisumo tarnais. Bet jų galas bus pagal jų darbus.
[16] Kartoju: tegu nei vienas nelaiko manęs kvailiu! O jeigu jau laikote, tai pasiklausykite manęs kaip kvailo, kad irgi galėčiau truputį pasigirti.
[17] Ką pasakysiu, pasakysiu ne pagal Viešpatį, bet tarytum kvailiodamas ir manydamas galįs pasigirti.
[18] Matydamas, kad daug kas giriasi pagal kūną, tai pasigirsiu ir aš.
[19] Juk, būdami protingi, mokate mielai pakęsti kvailius.
[20] Nes jūs pakenčiate, kai jus pavergia, kai apryja, kai atima, kai didžiuojasi, kai smogia per veidą.
[21] Mūsų gėdai pasakysiu, kad buvome tam per silpni. Bet jei kas kuo nors drąsus,–tai sakau iš kvailumo,– aš drąsus taip pat.
[22] Jie žydai? Ir aš. Jie izraelitai? Ir aš. Jie Abraomo palikuonys? Ir aš.

15 Rom 15,20
17 Jer 9,24
18 Pat 27,2; Rom 2,29

11 SKYRIUS
1 2 Kor 11,4.16.19
2 Kun 21,13; Oz 2,19; Gal 4,17; Kol 1,28
3 Pr 3,4.13; Ef 6,24
4 Gal 1,6-8
5 2 Kor 12,11
6 1 Kor 1,17; 2 Kor 12,12; Ef 3,4
7 1 Kor 9,18
9 Apd 20,33; Fil 4,10
10 Rom 1,9; Rom 9,1; 1 Kor 9,15
11 2 Kor 6,11; 2 Kor 12,15
12 1 Kor 9,12
13 Fil 1,15; Fil 3,2
14 Gal 1,8
15 Fil 3,19
17 1 Kor 7,6
19 1 Kor 4,10
20 Gal 2,4; Gal 4,3.9; Gal 5,1
21 2 Kor 10,10; Fil 3,4
22 Fil 3,4-6

23 Jie Kristaus tarnai? Kalbu kaip kvailys: aš juo labiau! Aš daug daugiau darbavausi, gavau rykščių be saiko, daugiau kalėjau ir daugel kartų buvau mirties pavojuje.

24 Nuo žydų gavau penkis kartus po keturiasdešimt be vieno kirčio.

25 Tris kartus buvau muštas lazdomis, vieną kart buvau užmėtytas akmenimis. Tris kartus pergyvenau laivo sudužimą, ištisą parą plūduriavau jūroje.

26 Dažnai buvau kelionėse, upių pavojuose, pavojuose nuo plėšikų, pavojuose nuo tautiečių, pavojuose nuo pagonių, pavojuose mieste, dykumos pavojuose, pavojuose jūroje, pavojuose nuo netikrų brolių.

27 Kenčiau nuovargį ir skausmą, dažnai budėjau naktimis, alkau ir troškau, dažnai pasninkavau, kenčiau šaltį ir nuogumą.

28 Neminint viso kito, kas atsitinka kasdien, rūpinuosi visomis bažnyčiomis.

29 Jei kas silpsta, ar aš nesilpstu? Jei kas piktinasi, ar aš nedegu apmaudu?

30 Jei reikia girtis, girsiuosi savo silpnumu.

31 Dievas, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvas, kuris palaimintas per amžius, žino, kad nemeluoju.

32 Damaske karaliaus Areto valdytojas saugojo damaskiečių miestą, norėdamas mane suimti,

33 bet buvau pro langą nuleistas pintinėje per sieną ir taip ištrūkau iš jo rankų.

12 Jei reikia girtis (nors iš to jokios naudos), eisiu prie Viešpaties regėjimų ir apreiškimų.

2 Pažįstu žmogų Kristuje, kuris prieš keturiolika metų, – ar kūne, ar be kūno – nežinau, Dievas žino, – buvo paimtas iki trečiojo dangaus.

3 Ir žinau, kad šitas žmogus, – ar kūne, ar be kūno – nežinau, Dievas žino, –

4 buvo paimtas į rojų ir girdėjo neišreiškiamus žodžius, kurių nevalia žmogui ištarti.

5 Tokiu pasigirsiu, o ne savimi, nebent savo negaliomis.

6 Jei norėčiau girtis, nebūčiau kvailys, nes kalbėčiau tiesą. Bet susilaikau, kad kas nors apie mane nepagalvotų daugiau negu tai, ką manyje mato ar iš manęs girdi.

7 Ir kad perdėm neišpuikčiau dėl gausybės apreiškimų, man duotas dyglys kūne, šėtono pasiuntinys, kad mane smūgiuotų ir aš neišpuikčiau.

8 Dėl to tris kartus meldžiau Viešpatį, kad tai nuo manęs atitrauktų.

9 Bet Viešpats man pasakė: “Pakanka tau mano malonės, nes mano stiprybė tampa tobula silpnume”. Todėl mieliausiai girsiuosi savo silpnumais, kad Kristaus jėga ilsėtųsi ant manęs.

10 Patenkintas tad silpnumu, paniekinimais, sunkumais, persekiojimais ir priespauda dėl Kristaus, nes, būdamas silpnas, esu galingas.

11 Jūsų verčiamas, tapau kvailiu besigirdamas. Iš tikro tai jūs turėtumėte mane girti, nes aš ne prastesnis už pačius didžiausius apaštalus, nors esu niekas.

12 Iš tiesų jūsų akyse pasitvirtino apaštalo ženklai: visokeriopa

23 Apd 9,16; 1 Kor 15,10; 1 Kor 15,30 **24** Įst 25,3; 2 Kor 6,5 **25** Apd 14,5.19; Apd 16,22.23; Apd 21,32; Apd 27,1-44 **26** Apd 9,23.24; Apd 13,45.50; Apd 14,5.19; Apd 17,5.13; Apd 27,42 **27** Apd 9,9; Apd 13,2.3; Apd 14,23; Apd 20,31; 1 Kor 4,11 **28** Apd 20,18 **29** 1 Kor 8,9.13; 1 Kor 9,22 **30** 2 Kor 12,5.9.10 **31** Rom 9,5; 1 Tes 2,5 **32** Apd 9,19-25

12 SKYRIUS
1 Apd 16,9; Apd 18,9; Apd 22,17.18; Apd 23,11; Apd 26,13-15; Apd 27,23; Gal 1,12; Gal 2,2 **2** Apd 22,17 **4** Lk 23,43 **5** 2 Kor 11,30 **7** Job 2,7; Ez 28,24 **8** Mt 26,44 **9** 2 Kor 11,30; 1 Pt 4,14 **10** Rom 5,3; Rom 8,35; 2 Kor 13,4 **11** 1 Kor 3,7; 1 Kor 13,2; 1 Kor 15,9; 2 Kor 5,13; 2 Kor 11,1.16; 2 Kor 11,5; 2 Kor 12,6 **12** Apd 14,8-10; Apd 15,12; Apd 16,16-18; Apd 19,11.12; Apd 20,6-12; Apd 28,1-10; Rom 15,18

kantrybė, ženklai, stebuklai ir galingi darbai.
[13] Tad ko jums trūksta palyginti su kitomis bažnyčiomis? Vien to, kad nebuvau jums našta. Atleiskite man šitą nusikaltimą!
[14] Esu pasiruošęs trečią kartą atvykti pas jus, tačiau neapsunkinsiu jūsų. Ieškau ne to, kas jūsų, bet jūsų pačių. Juk ne vaikai privalo krauti turtą tėvams, bet tėvai vaikams.
[15] Todėl mielai išleisiu tai, kas mano, ir dar save pridėsiu jūsų sielų labui; nors, kuo daugiau jus myliu, tuo mažiau esu mylimas.
[16] Tebūnie ir taip, – sakysite, – aš jūsų neapsunkinau, bet, būdamas gudrus, klasta jus pagavau.
[17] Bet ar kaip nors išnaudojau jus per kurį savo pasiuntinį?
[18] Paprašiau Titą keliauti ir pasiunčiau su juo vieną brolį. Ar Titas jus išnaudojo? Ar mes veikėme ne ta pačia dvasia? Ar nevaikščiojome tomis pačiomis pėdomis?
[19] Vėl jūs manote, kad prieš jus teisinamės. Mes kalbame prieš Dievą Kristuje: viską darome, mylimieji, jūsų ugdymui.
[20] Mat bijau, kad atvykęs nerasčiau jūsų tokių, kokių nenoriu, ir kad pats nebūčiau toks, kokio jūs nenorite; kad nebūtų nesantaikos, pavydo, piktumo, barnių, šmeižtų, apkalbų, pasididžiavimo, netvarkos,
[21] kad, kai vėl atvyksiu, Dievas nepažemintų manęs prieš jus ir man netektų liūdėti dėl daugelio, kurie pirmiau buvo nusidėję ir dar neatgailavo dėl padarytų netyrumo, ištvirkavimo ir gašlumo darbų.

14 1 Kor 4,14; 1 Kor 10,24-33; 2 Kor 1,15; 2 Kor 13,1.2
15 2 Kor 6,12.13; 2 Tim 2,10
16 2 Kor 11,9
18 2 Kor 8,18
19 Rom 9,1.2; 1 Kor 10,33; 2 Kor 5,12
20 1 Kor 4,21
21 1 Kor 5,1; 2 Kor 2,1.4; 2 Kor 13,2

13 SKYRIUS

1 Įst 17,6; Įst 19,15; 2 Kor 12,14
2 2 Kor 1,23; 2 Kor 10,2; 2 Kor 10,11; 2 Kor 12,21
3 Mt 10,20; 1 Kor 9,2
4 Rom 1,4; Rom 6,4; 2 Kor 10,3.4; 1 Pt 3,18
5 1 Kor 9,27; Gal 4,19
9 1 Kor 4,10; 1 Tes 3,10
10 1 Kor 4,21; 2 Kor 10,8
11 Rom 12,16.18; Rom 15,33

13

Jau trečią kartą keliauju pas jus. "Dviejų ar trijų liudytojų lūpomis bus patvirtintas kiekvienas žodis".
[2] Jau sakiau anksčiau ir sakau, kaip ir antrąkart lankydamasis pas jus, ir, būdamas atstu, dabar rašau tiems, kurie anksčiau nusidėjo, ir visiems kitiems, – jeigu atvyksiu vėl, būsiu negailestingas.
[3] Jūs reikalaujate įrodymo, kad manyje kalba Kristus, o Jis nėra silpnas prieš jus, bet galingas jumyse.
[4] Nors Jis buvo nukryžiuotas dėl silpnumo, bet dabar gyvas Dievo jėga. Nors mes irgi silpni Jame, bet jums gyvensime su Juo Dievo galybe.
[5] Patikrinkite patys save, ar esate tikėjime. Ištirkite save! Ar nepažįstate savęs ir nežinote, kad jumyse yra Jėzus Kristus, jeigu tik nesate atmestini?
[6] Bet turiu vilties, kad jūs suprasite, jog mes nesame atmestini.
[7] Aš meldžiu Dievą, kad jūs nedarytumėte nieko blogo, – ne tam, kad pasirodytume tinkami, bet kad jūs darytumėte gera, o mes būtume tartum atmestini.
[8] Juk nieko negalime daryti prieš tiesą, bet tik už tiesą.
[9] Mes džiaugiamės, kai esame silpni, o jūs stiprūs. Ir taip pat norime jūsų tobulumo.
[10] Todėl, būdamas toli, tai rašau, kad atvykęs neturėčiau griežtai elgtis, naudodamas valdžią, kurią man Viešpats suteikė tam, kad ugdyčiau, o ne kad griaučiau.
[11] Galiausiai, broliai, likite sveiki. Būkite tobuli, džiaukitės pa-

guoda, būkite vienos minties, gyvenkite taikiai, ir meilės bei ramybės Dievas bus su jumis.
[12] Pasveikinkite vieni kitus šventu pabučiavimu.

12 Rom 16,16

13 Rom 16,24; Fil 2,1

[13] Jus sveikina visi šventieji. Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė, Dievo meilė ir Šventosios Dvasios bendravimas tebūna su jumis visais! Amen.

LAIŠKAS GALATAMS

1 Paulius, apaštalas ne iš žmonių ir ne per žmogų, bet per Jėzų Kristų ir Jį prikėlusį iš numirusių Dievą Tėvą,
[2] ir kartu su manimi esantys broliai – Galatijos bažnyčioms.
[3] Malonė ir ramybė jums nuo Dievo Tėvo ir mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus,
[4] kuris atidavė save už mūsų nuodėmes, kad išgelbėtų mus nuo dabartinio blogo amžiaus pagal mūsų Dievo ir Tėvo valią,
[5] kuriam šlovė per amžių amžius! Amen.
[6] Stebiuosi, kad jūs nuo To, kuris pašaukė jus į Kristaus malonę, taip greitai persimetate prie kitokios evangelijos,
[7] kuri, tarp kitko, nėra kitokia, o yra tik jus klaidinantys žmonės, norintys iškreipti Kristaus Evangeliją.
[8] Bet nors ir mes patys ar angelas iš dangaus jums skelbtų kitokią evangeliją, negu mes jums paskelbėme, – tebūnie prakeiktas!
[9] Kaip anksčiau sakėme, taip ir dabar sakau dar kartą: jei kas jums skelbia kitokią evangeliją, negu esate priėmę, – tebūnie prakeiktas!

1 SKYRIUS

1 Apd 2,24; Apd 9,6

4 Mt 20,28; Hbr 2,5

6 Gal 1,15; Gal 5,8

7 2 Kor 2,17; 2 Kor 11,4; Gal 5,10.12

8 1 Kor 16,22

9 Įst 4,2

10 1 Sam 24,7; 1 Tes 2,4

11 1 Kor 15,1

12 1 Kor 15,1; Ef 3,3-5

13 Apd 8,3; Apd 9,1; Apd 22,4.5

14 Jer 9,14; Apd 26,9

15 Iz 49,1.5

16 Mt 16,17; Apd 9,15; 2 Kor 4,5-7

18 Apd 9,26

[10] Ar aš ieškau žmonių palankumo, ar Dievo? Gal stengiuosi patikti žmonėms? Jei dar norėčiau patikti žmonėms, nebūčiau Kristaus tarnas.
[11] Aš sakau jums, broliai, kad mano paskelbtoji Evangelija nėra iš žmonių,
[12] nes negavau jos iš žmogaus ir nebuvau jos išmokytas, bet gavau Jėzaus Kristaus apreiškimu.
[13] Jūs, be abejo, girdėjote, kaip kadaise aš elgiausi, išpažindamas judaizmą, kaip be saiko persekiojau Dievo bažnyčią ir grioviau ją.
[14] Žydų religija buvau pralenkęs daugelį bendraamžių savo tautiečių, būdamas itin uolus dėl savo tėvų tradicijų.
[15] Bet kai Dievas, kuris mane išskyrė dar esantį motinos įsčiose ir pašaukė savo malone, panorėjo
[16] apreikšti manyje savo Sūnų, kad skelbčiau Jį pagonims, neskubėjau tartis su kūnu ir krauju
[17] ir nenuvykau į Jeruzalę pas pirmiau už mane buvusius apaštalus, bet iškeliavau į Arabiją ir po to vėl grįžau į Damaską.
[18] Po trejų metų nukeliavau į Je-

ruzalę pasimatyti su Kefu ir pasilikau pas jį penkiolika dienų.
[19] Kitų apaštalų man neteko matyti, tiktai Viešpaties brolį Jokūbą.
[20] Ką jums rašau, tvirtinu Dievo akivaizdoje, jog nemeluoju.
[21] Po to išvykau į Sirijos ir Kilikijos sritis.
[22] Iš veido aš buvau nepažįstamas Judėjos bažnyčioms, kurios Kristuje.
[23] Jos buvo tik girdėję: tas, kuris mus kitados persekiojo, dabar skelbia tikėjimą, kurį kadaise griovė.
[24] Ir jos šlovino Dievą dėl manęs.

2 Paskui, po keturiolikos metų, vėl nuvykau į Jeruzalę kartu su Barnabu, pasiėmęs ir Titą.
[2] Nuvykau, apreiškimo paskatintas, ir jiems išdėsčiau Evangeliją, kurią skelbiu pagonims, atskirai išsiaiškindamas su įžymesniais asmenimis, kad kartais nebėgčiau ar nebūčiau bėgęs veltui.
[3] Jie nevertė apsipjaustyti nė mano palydovo Tito, kuris buvo graikas.
[4] Tačiau netikriems broliams, paslapčia įslinkusiems iššnipinėti mūsų laisvę, kurią turime Kristuje Jėzuje, ir norėjusiems mus pavergti, –
[5] jiems nė valandėlei nepasidavėme, kad Evangelijos tiesa pasiliktų su jumis.
[6] O dėl tariamai įžymesniųjų asmenų, – kas jie bebuvo, man nesvarbu, nes Dievas nėra žmonėms šališkas, – man įžymesnieji asmenys nieko nepridėjo.
[7] Atvirkščiai, pamatę, jog man patikėta skelbti Evangeliją neapipjaustytiesiems kaip Petrui apipjaustytiesiems
[8] (nes Tas, kuris veikė su Petru jam apaštalaujant apipjaustytiesiems, veikė taip pat su manimi tarp pagonių)
[9] ir pastebėję man suteiktą malonę, Jokūbas, Kefas ir Jonas, kurie laikomi šulais, padavė man ir Barnabui dešines draugystės ženklan, kad eitume pas pagonis, o jie pas apipjaustytuosius;
[10] tik mes turėjome prisiminti vargšus, – o aš ir stengiausi tai daryti.
[11] Kai Petras atvyko į Antiochiją, aš jam pasipriešinau į akis, nes jis nusižengė.
[12] Mat prieš atvykstant kai kuriems nuo Jokūbo, jis valgydavo su pagonimis; bet kai tie atvyko, jis atsitraukė ir vengė jų, bijodamas apipjaustytųjų.
[13] Kartu su juo veidmainiavo ir kiti žydai, netgi Barnabas pasidavė veidmainystei.
[14] Pamatęs, kad jie nukrypsta nuo Evangelijos tiesos, pasakiau Petrui visų akivaizdoje: “Jei tu, būdamas žydas, gyveni pagoniškai, o ne žydiškai, tai kodėl verti pagonis gyventi taip, kaip žydai?”
[15] Nors iš prigimties esame žydai ir ne pagonių kilmės nusidėjėliai,
[16] žinome, jog žmogus neišteisinamas įstatymo darbais, bet tikėjimu į Jėzų Kristų. Mes įtikėjome Kristų Jėzų, kad būtume išteisinti Kristaus tikėjimu, o ne įstatymo darbais; nes įstatymo darbais nebus išteisintas nė vienas žmogus.
[17] Bet, ieškant mums išteisinimo per Kristų, paaiškėja, kad mes patys esame nusidėjėliai. Ar Kristus dėl to yra nuodėmės tarnas? Jokiu būdu!

19 Mt 13,55; 1 Kor 9,5
21 Apd 9,30
22 Rom 16,7
23 Apd 8,3; Apd 9,20.21
24 Apd 11,18

2 SKYRIUS
1 Apd 15,2
2 Apd 15,1-4; Fil 2,16
4 Apd 15,1.24; Gal 3,25; Gal 4,3.9; Gal 5,1.13
5 Gal 1,6; Gal 2,14; Gal 3,1
6 Apd 10,34; 2 Kor 11,5; 2 Kor 12,11; Gal 2,9; Gal 6,3
7 Apd 9,15; Apd 13,46; Apd 22,21; 1 Tes 2,4
8 Apd 9,15; Gal 3,5; 1 Pt 1,1
9 Mt 16,18; Apd 13,3; Rom 1,5
10 Apd 11,30
11 Apd 15,35
12 Apd 10,28; Apd 11,2.3
14 Apd 10,28; Gal 1,6; Gal 2,5; 1 Tim 5,20
15 Mt 9,11; Apd 15,10
16 Ps 143,2; Apd 13,38.39; Rom 1,17
17 1 Jn 3,8

[18] Nes jeigu aš vėl atstatau, ką buvau išgriovęs, tai tampu nusikaltėliu.
[19] Aš per įstatymą numiriau įstatymui, kad gyvenčiau Dievui.
[20] Esu nukryžiuotas su Kristumi. Ir daugiau ne aš gyvenu, o gyvena manyje Kristus. Ir dabar, gyvendamas kūne, gyvenu tikėjimu į Dievo Sūnų, kuris pamilo mane ir paaukojo save už mane.
[21] Neatstumiu Dievo malonės, nes jei teisumas įgyjamas įstatymu, tuomet Kristus mirė veltui.

3 O neprotingi galatai! Kas jus, kuriems akivaizdžiai buvo nupieštas Jėzus Kristus tarsi pas jus nukryžiuotas, apkerėjo, kad nepaklustumėte tiesai?
[2] Noriu jus paklausti tiktai vieno dalyko: ar jūs gavote Dvasią įstatymo darbais, ar klausydami tikėjimo?
[3] Nejaugi jūs tokie neprotingi, kad, pradėję Dvasia, dabar užbaigsite kūnu?
[4] Ar tiek daug iškentėjote veltui? Jei iš tiesų būtų veltui!
[5] Ar Tas, kuris jums teikia Dvasią ir pas jus daro stebuklus, tai daro per įstatymo darbus, ar dėl tikėjimo klausymo?
[6] Taip "Abraomas patikėjo Dievu, ir tai jam buvo įskaityta teisumu".
[7] Todėl supraskite, kad Abraomo sūnūs yra tie, kurie tiki.
[8] Ir Raštas, numatydamas, kad Dievas tikėjimu išteisins pagonis, iš anksto paskelbė Abraomui Evangeliją: "Tavyje bus palaimintos visos tautos".
[9] Taip tikintys susilaukia palaiminimo kartu su tikinčiuoju Abraomu.
[10] Visi, kurie remiasi įstatymo darbais, yra prakeikimo galioje, nes parašyta: "Prakeiktas kiekvienas, kuris nuolatos nesilaiko visko, kas įstatymo knygoje parašyta, ir to nevykdo".
[11] Kad įstatymu niekas neišteisinamas Dievo akyse, aišku, nes "teisusis gyvens tikėjimu".
[12] O įstatymas nėra kilęs iš tikėjimo, bet "kas juos vykdo, tas gyvens jais".
[13] Kristus mus atpirko iš įstatymo prakeikimo, tapdamas už mus prakeikimu, nes parašyta: "Prakeiktas kiekvienas, kuris kybo ant medžio", –
[14] kad Abraomo palaiminimas Jėzuje Kristuje atitektų pagonims ir mes tikėjimu gautume pažadėtąją Dvasią.
[15] Broliai, kalbu, kaip įprasta žmonėms: net žmogaus testamento, kuris patvirtintas, niekas neatmeta ir nepapildo.
[16] Pažadai buvo duoti Abraomui ir jo palikuoniui. Jis nesako "ir palikuonims", ne daugeliui, bet kaip apie vieną: "ir tavo palikuoniui", kuris yra Kristus.
[17] Noriu pasakyti, kad Dievo Kristuje anksčiau patvirtinto testamento negali panaikinti po keturių šimtų trisdešimties metų atsiradęs įstatymas, ir jis negali pažado paversti negaliojančiu.
[18] Jei paveldėjimas būtų iš įstatymo, tai jau nebe iš pažado, o Dievas davė tai Abraomui pažadu.
[19] Tad kam gi reikalingas įstatymas? Jis buvo pridėtas dėl nusižengimų, kol ateis palikuonis, kuriam buvo skirtas pažadas; įstatymas buvo perduotas per angelus, tarpininko ranka.

19 Rom 6,2.14; Rom 6,11; Rom 7,4; Rom 8,2
20 Rom 6,6; 2 Kor 5,15; Ef 5,2
21 Hbr 7,11

3 SKYRIUS
2 Rom 10,16.17
3 Gal 4,9; Hbr 7,16
4 Hbr 10,35
6 Pr 15,6
7 Jn 8,39
8 Pr 12,3; Pr 18,18; Pr 22,18; Pr 26,4; Pr 28,14; Rom 9,17
10 Įst 27,26
11 Hab 2,4
12 Kun 18,5; Rom 4,4.5
13 Įst 21,23; Rom 8,3
14 Iz 32,15; Rom 3,29.30; Rom 4,1-5.9.16
15 Hbr 9,17
16 Pr 12,3.7; Pr 13,15; Pr 22,18; Pr 24,7; 1 Kor 12,12
17 Iš 12,40; Rom 4,13
18 Rom 4,14; Rom 8,17
19 Iš 20,19; Jn 15,22; Apd 7,53; Gal 4,4

[20] Tarpininkas neatstovauja vienai pusei, bet Dievas yra vienas.
[21] Tad gal įstatymas priešingas Dievo pažadams? Anaiptol! Jei būtų duotas įstatymas, galintis suteikti gyvenimą, tai iš tikrųjų teisumas būtų iš įstatymo.
[22] Bet Raštas viską apjuosė nuodėme, kad pažadas dėl tikėjimo Jėzumi Kristumi tektų tiems, kurie tiki.
[23] Prieš ateinant tikėjimui, buvome įstatymo įkalinti, kad lauktume apsireiškiant tikėjimo.
[24] Todėl įstatymas buvo mūsų auklėtojas, vedęs į Kristų, kad būtume tikėjimu išteisinti.
[25] Bet, tikėjimui atėjus, jau nesame auklėtojo globoje.
[26] Juk jūs visi esate Dievò sūnūs per tikėjimą Jėzumi Kristumi.
[27] Ir visi, kurie esate pakrikštyti Kristuje, apsivilkote Kristumi.
[28] Nebėra nei žydo, nei graiko; nebėra nei vergo, nei laisvojo; nebėra nei vyro, nei moters: visi esate viena Kristuje Jėzuje!
[29] O jeigu esate Kristaus, tai esate Abraomo palikuonys ir paveldėtojai pagal pažadą.

4 Dabar pasakysiu: kol paveldėtojas vaikas, jis nieku nesiskiria nuo vergo, nors yra visko šeimininkas;
[2] jis esti globėjų ir prižiūrėtojų valdžioje iki tėvo nustatyto meto.
[3] Taip buvo ir su mumis: kol buvome vaikai, turėjome vergauti pasaulio pradmenims.
[4] Bet, atėjus laiko pilnatvei, Dievas atsiuntė savo Sūnų, gimusį iš moters, pavaldų įstatymui,
[5] kad atpirktų esančius įstatymo valdžioje ir kad mes įgytume įsūnystę.
[6] O kadangi esate sūnūs, Dievas atsiuntė į mūsų širdis savo Sūnaus Dvasią, kuri šaukia: "Aba, Tėve!"
[7] Taigi tu jau nebe vergas, bet sūnus; o jeigu sūnus, tai ir Dievo paveldėtojas per Kristų.
[8] Kitados, dar nepažindami Dievo, jūs vergavote dievams, kurie iš tikro nėra dievai.
[9] Bet dabar, pažinę Dievą arba, geriau sakant, Dievo pažinti, – kaipgi galite grįžti prie menkų ir vargingų pradmenų, kuriems ir vėl norite vergauti?!
[10] Jūs laikotės dienų, mėnesių, laikotarpių, metų.
[11] Aš baiminuosi dėl jūsų, kad kartais nebūčiau veltui dirbęs jūsų labui.
[12] Prašau jus, broliai, tapkite tokie kaip aš, nes ir aš tapau toks kaip jūs. Jūs visai neįžeidėte manęs.
[13] Jūs žinote, kad jums pirmą kartą paskelbiau Evangeliją negaluodamas kūnu.
[14] Ir jūs nepaniekinote ir nepasipiktinote mano kūne esančiu išbandymu, bet priėmėte mane kaip Dievo angelą, kaip patį Kristų Jėzų.
[15] Koks tai buvo palaiminimas jums! Aš galiu paliudyti, kad įmanydami būtumėte išlupę savo akis ir atidavę man.
[16] Nejaugi tapau jūsų priešu, kalbėdamas jums tiesą?
[17] Jie uolūs ne jūsų labui, bet norėtų jus atskirti, kad būtumėte uolūs dėl jų.
[18] Bet gerai visada būti uoliems dėl gero, o ne vien kai esu pas jus.
[19] Mano vaikeliai, dėl jūsų aš vėl gimdymo skausmuose, kol jumyse išryškės Kristus!
[20] Norėčiau dabar būti pas jus ir

20 Rom 3,29
22 Rom 4,11; Rom 11,32
24 Apd 13,39; Rom 10,4
26 Jn 1,12
27 Rom 6,3; Rom 10,12; Rom 13,14
28 1 Kor 12,13; Ef 2,15.16; Kol 3,11
29 Pr 21,10; Rom 4,11; Rom 8,17

4 SKYRIUS
3 Kol 2,8.20
4 Pr 3,15; Pr 49,10; Lk 2,21.27; Jn 1,14
5 Mt 20,28; Jn 1,12
6 Rom 5,5; Rom 8,9.15.16
7 Rom 8,16.17
8 Rom 1,25; Ef 2,12
9 1 Kor 8,3; Kol 2,20; Hbr 7,18
10 Rom 14,5
11 1 Tes 3,5
12 2 Kor 2,5
13 1 Kor 2,3
14 Mal 2,7; Lk 10,16
17 Rom 10,2
19 1 Kor 4,15

prabilti kitaip, nes nežinau, ką man su jumis daryti.
[21] Pasakykite man jūs, norintieji būti įstatymo valdžioje, ar negirdite įstatymo?
[22] Juk parašyta, kad Abraomas turėjo du sūnus: vieną iš vergės, o kitą iš laisvosios.
[23] Vergės sūnus buvo gimęs pagal kūną, o laisvosios – pagal pažadą.
[24] Tai pasakyta perkeltine prasme: jos – tai dvi Sandoros. Viena nuo Sinajaus kalno, gimdanti vergystei, – tai Hagara.
[25] Hagara yra Sinajaus kalnas Arabijoje; ji atitinka dabartinę Jeruzalę, kuri vergauja su savo vaikais.
[26] Bet aukštybių Jeruzalė laisva, ji yra visų mūsų motina,
[27] nes parašyta: "Pralinksmėk, nevaisingoji, kuri negimdei! Šūkauk ir džiūgauk, nepažinusi kentėjimų! Nes apleistoji turi daug daugiau vaikų negu turinčioji vyrą".
[28] Mes, broliai, esame pažado vaikai kaip Izaokas.
[29] Bet kaip tada gimęs pagal kūną persekiojo gimusį pagal Dvasią, taip ir dabar.
[30] O ką gi sako Raštas? – "Išvaryk vergę ir jos sūnų, nes vergės sūnus negaus palikimo kartu su laisvosios sūnumi".
[31] Taigi, broliai, mes nesame vergės vaikai, bet laisvosios.

5 Todėl tvirtai stovėkite laisvėje, kuria Kristus mus išlaisvino, ir nesiduokite vėl įkinkomi į vergystės jungą!
[2] Štai aš, Paulius, sakau jums: jeigu būsite apipjaustyti, Kristus nebebus jums niekuo naudingas.

22 Pr 16,15; Pr 21,2
23 Rom 9,7.8; Hbr 11,11
24 Įst 33,2
26 Iz 2,2
27 Iz 54,1
28 Apd 3,25; Gal 3,29
29 Pr 21,9; Gal 5,11
30 Pr 21,10.12; Jn 8,35; Gal 3,8.22

5 SKYRIUS
1 Apd 15,10; Fil 4,1
2 Apd 15,1
3 Rom 2,25
4 Rom 9,31; Hbr 12,15
5 Rom 8,24
6 Gal 6,15; 1 Tes 1,3
7 1 Kor 9,24
9 1 Kor 5,6
11 1 Kor 1,23; 1 Kor 15,30
12 Joz 7,25; Apd 15,1.2
13 1 Kor 8,9; 1 Kor 9,19; 1 Pt 2,16
14 Kun 19,18; Mt 7,12; Mt 22,40
16 Rom 6,12
17 Rom 7,15; Rom 7,18.22.23; Rom 8,5

[3] Pakartotinai įspėju kiekvieną, kuris tampa apipjaustytas: jis yra įpareigotas vykdyti visą įstatymą.
[4] Jūs, ieškantys išteisinimo įstatyme, atsiskyrėte nuo Kristaus, praradote malonę.
[5] O mes per Dvasią karštai laukiame ir viliamės tikėjimo teisumo.
[6] Nes Kristuje Jėzuje nieko nereiškia nei apipjaustymas, nei neapipjaustymas, bet tikėjimas, veikiantis meile.
[7] Jūs taip gražiai bėgote! Kas gi jums sukliudė paklusti tiesai?
[8] Ne Tas, kuris jus pašaukė, šitaip įtikino.
[9] Truputis raugo įraugina visą maišymą.
[10] Pasitikiu jumis Viešpatyje, kad nemąstysite kitaip; o jūsų drumstėjas, kas jis bebūtų, susilauks pasmerkimo.
[11] Jei aš, broliai, iki šiol skelbiu apipjaustymą, tai kodėl gi esu persekiojamas? Juk tada kryžiaus papiktinimas būtų pašalintas.
[12] O kad jūsų drumstėjai ir nusipjautų!
[13] Jūs, broliai, esate pašaukti laisvei! Tiktai tenebūna ši laisvė proga kūnui, bet meile tarnaukite vieni kitiems.
[14] Juk visas įstatymas išsipildo viename žodyje: "Mylėk savo artimą kaip save patį".
[15] Bet jeigu jūs vienas kitą kremtate ir ėdate, saugokitės, kad nebūtumėte vienas kito praryti!
[16] Sakau: gyvenkite Dvasia, ir jūs nevykdysite kūno geismų.
[17] Nes kūnas geidžia priešingo Dvasiai, o Dvasia – kūnui; jie vienas kitam priešingi, todėl negalite daryti visko, ko norėtumėte.

[18] Bet jei jūs Dvasios vedami, nebesate įstatymo valdžioje.
[19] Kūno darbai aiškūs – tai paleistuvavimas, ištvirkavimas, netyrumas, gašlavimas,
[20] stabmeldystė, burtininkavimas, priešiškumai, nesantaikos, pavyduliavimai, piktumai, vaidai, nesutarimai, susiskaldymai,
[21] pavydai, žmogžudystės, girtavimai, orgijos ir panašūs dalykai. Įspėju jus, kaip jau esu įspėjęs, jog tie, kurie taip daro, nepaveldės Dievo karalystės.
[22] Bet Dvasios vaisiai yra meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrybė, malonumas, gerumas, ištikimybė,
[23] romumas, susivaldymas. Tokiems dalykams nėra įstatymo.
[24] Ir kurie yra Kristaus, tie nukryžiavo kūną su aistromis ir geismais.
[25] Jei gyvename Dvasia, tai ir elkimės pagal Dvasią.
[26] Nesivaikykime tuščios garbės, neerzinkime vieni kitų, nepavydėkime vieni kitiems.

6 Broliai, jei žmogus įpuola į kokią nuodėmę, jūs, dvasiniai žmonės, pataisykite tokį romumo dvasioje, žiūrėdami savęs, kad ir patys nebūtumėt sugundyti.
[2] Nešiokite vieni kitų naštas, ir taip įvykdysite Kristaus įstatymą.
[3] O kas, būdamas niekas, tariasi esąs kažin kas, tas save apgaudinėja.
[4] Tegul kiekvienas ištiria savo darbą, ir tada galės girtis pats sau, o ne kitam,
[5] nes kiekvienas neš savo naštą.
[6] Kas mokomas žodžio, tegul dalijasi visais gerais dalykais su mokytoju.
[7] Neapsigaukite! Iš Dievo nepasišaipysi. Ką žmogus sėja, tą ir pjaus.
[8] Kas sėja savo kūnui, tas iš kūno pjaus supuvimą, o kas sėja Dvasiai, tas iš Dvasios pjaus amžinąjį gyvenimą.
[9] Nepavarkime daryti gera, nes savo metu pjausime derlių, jei nepailsime!
[10] Tad, kol turime laiko, darykime gera visiems, o ypač tikėjimo namiškiams.
[11] Žiūrėkite, kokiomis didelėmis raidėmis jums parašiau savo ranka.
[12] Visi, kurie nori pasirodyti geri kūnu, verčia jus apsipjaustyti, kad tik jiems netektų kęsti persekiojimų dėl Kristaus kryžiaus.
[13] Bet net ir patys apipjaustyti nesilaiko įstatymo, o tenori jūsų apipjaustymo, kad galėtų pasigirti jumis.
[14] Aš nieku nesigirsiu, tik mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus kryžiumi, kuriuo pasaulis man yra nukryžiuotas ir aš pasauliui.
[15] Nes Kristuje Jėzuje nieko nereiškia nei apipjaustymas, nei neapipjaustymas, bet naujas kūrinys.
[16] Visiems, kurie laikysis šios taisyklės, teateinie ramybė ir pasigailėjimas; taip pat ir Dievo Izraeliui!
[17] Nuo šiol tegul niekas manęs nebevargina, nes savo kūne nešioju Viešpaties Jėzaus žymes.
[18] Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė tebūna, broliai, su jūsų dvasia! Amen.

18 Rom 6,14; Rom 7,4; Rom 8,14
19 Ef 5,3.11
21 1 Kor 6,9.10
22 Jn 15,2; Rom 15,14; 1 Kor 13,7; Kol 3,12-15
23 1 Tim 1,9
24 Rom 6,6
25 Rom 8,4.5
26 Fil 2,3

6 SKYRIUS
1 Ef 4,2
2 Rom 15,1; Jok 2,8
3 Rom 12,3; 2 Kor 3,5
4 Lk 18,11; 1 Kor 11,28
5 Rom 2,6
6 1 Kor 9,11.14
7 Rom 2,6
8 Rom 6,8
9 Mt 24,13; 1 Kor 15,58; 2 Kor 4,1.2; 2 Tes 3,13; Hbr 12,3.5; Jok 5,7.8
10 Pat 3,27; Jn 9,4; Jn 12,35; Rom 12,13; Tit 3,8
12 Gal 5,11; Fil 3,8
14 1 Kor 1,18; Gal 2,20; Kol 2,20
15 Rom 2,26.28; 1 Kor 7,19; Gal 5,6

LAIŠKAS
EFEZIEČIAMS

1 SKYRIUS

1 Paulius, Dievo valia Jėzaus Kristaus apaštalas, šventiesiems, gyvenantiems Efeze, ir ištikimiesiems Kristuje Jėzuje.

2 Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus!

3 Tebūna palaimintas Dievas, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvas, kuris palaimino mus Kristuje visais dvasiniais palaiminimais danguje,

4 mus išrinkdamas Jame prieš pasaulio sutvėrimą, kad būtume šventi ir nekalti meile Jo akivaizdoje.

5 Geros valios nutarimu Jis iš anksto paskyrė mus įsūnyti per Jėzų Kristų

6 Jo malonės šlovės gyriui, kuria padarė mus priimtinus Mylimajame.

7 Jame turime atpirkimą per Jo kraują ir nuodėmių atleidimą pagal turtus Jo malonės,

8 kurią Jis dosniai suteikė mums su visa išmintimi ir supratimu,

9 paskelbdamas mums savo valios paslaptį pagal savo palankumą, kaip nusprendė savyje,

10 kad, laikų pilnatvei atėjus, galėtų suvienyti Kristuje visa, kas yra tiek danguje, tiek ir žemėje.

11 Jame ir gavome palikimą, iš anksto paskirtą sutvarkymu To, kuris visa veikia pagal savo valios nutarimą,

12 kad pasitarnautume Jo šlovės gyriui mes, kurie nuo seno turėjome viltį Kristuje.

13 Jame ir jūs, išgirdę tiesos žodį – jūsų išgelbėjimo Evangeliją – ir įtikėję Juo, esate užantspauduoti pažadėtąja Šventąja Dvasia,

14 kuri yra mūsų paveldėjimo užstatas iki nuosavybės atpirkimo Jo šlovės gyriui.

15 Todėl ir aš, išgirdęs apie jūsų tikėjimą Viešpačiu Jėzumi ir apie jūsų meilę visiems šventiesiems,

16 nesiliauju dėkojęs už jus, prisimindamas jus savo maldose,

17 kad mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievas, šlovės Tėvas, duotų jums išminties ir apreiškimo dvasią Jo pažinimui

18 ir apšviestų jūsų širdies akis, kad pažintumėte, kokia yra Jo pašaukimo viltis, kokie Jo palikimo šlovės turtai šventuosiuose

19 ir kokia beribė Jo jėgos didybė mums, kurie tikime, veikiant jo galingai jėgai.

20 Ja Jis veikė Kristuje, prikeldamas Jį iš numirusių ir pasodindamas savo dešinėje danguose,

21 aukščiau už kiekvieną kunigaikštystę, valdžią, jėgą, viešpatystę ir už kiekvieną vardą, tariamą ne tik šiame amžiuje, bet ir būsimajame,

22 ir visa paklojo po Jo kojomis, o Jį patį pastatė viršum visko, kad būtų galva bažnyčios,

23 kuri yra Jo kūnas, pilnatvė To, kuris visa visame pripildo.

3 2 Kor 1,3
4 Lk 1,75; Rom 8,28; 1 Pt 1,2
5 Jn 1,12; Rom 8,29
6 Mt 3,17; Rom 3,24
7 Rom 3,24.25; Hbr 9,12
9 Rom 16,25; 2 Tim 1,9
10 1 Kor 3,22; Gal 4,4; Kol 1,16.20
11 Iz 46,10; Rom 8,17
12 2 Tes 2,13; Jok 1,18
13 Jn 1,17; 2 Kor 1,22
14 Apd 20,28; Rom 8,23; 2 Kor 5,5; 1 Pt 2,9
15 Kol 1,4
16 Rom 1,9
17 Jn 20,17; Kol 1,9
18 Apd 26,18; Ef 2,12
19 Kol 2,12
20 Ps 110,1; Apd 2,24
21 Rom 8,38.39; Fil 2,9.10
22 Ps 8,6; Ps 110,1; Hbr 2,7
23 Rom 12,5; 1 Kor 12,6; Kol 2,9

2 Ir jūs buvote mirę nusikaltimais ir nuodėmėmis,
[2] kuriuose kadaise gyvenote pagal šio pasaulio būdą, paklusdami kunigaikščiui, viešpataujančiam ore, dvasiai, kuri dabar veikia neklusnumo vaikuose.
[3] Tarp jų kadaise ir mes visi gyvenome, sekdami savo kūno geiduliais, vykdydami kūno ir minčių troškimus, ir iš prigimties buvome rūstybės vaikai kaip ir kiti.
[4] Bet Dievas, apstus gailestingumo, iš savo didžios meilės, kuria mus pamilo,
[5] mus, mirusius nusikaltimais, atgaivino kartu su Kristumi, – malone jūs esate išgelbėti, –
[6] kartu prikėlė ir pasodino danguje Kristuje Jėzuje,
[7] kad ateinančiais amžiais savo gerumu parodytų mums beribius savo malonės turtus Kristuje Jėzuje.
[8] Nes jūs esate išgelbėti malone per tikėjimą, ir tai ne iš jūsų – tai Dievo dovana,
[9] ir ne dėl darbų, kad kas nors nesigirtų.
[10] Mes esame Jo kūrinys, sukurti Kristuje Jėzuje geriems darbams, kuriuos Dievas iš anksto paskyrė mums atlikti.
[11] Todėl atsiminkite, kad jūs kadaise buvote kūnu pagonys, kuriuos vadino neapipjaustytais vadinamieji apipjaustytieji, apipjaustyti kūne rankomis.
[12] Tuo metu jūs buvote be Kristaus, atskirti nuo Izraelio bendruomenės, svetimi pažado sandoroms, be vilties ir be Dievo pasaulyje.
[13] Bet dabar Kristuje Jėzuje jūs, kadaise buvusieji toli, per Kristaus kraują tapote artimi.
[14] Nes mūsų sutaikinimas yra Jis, iš abejų padaręs viena ir sugriovęs mus skyrusią sieną,
[15] savo kūnu panaikinęs priešybę – įsakymų Įstatymą su jo potvarkiais, – kad iš dviejų sutvertų savyje naują žmogų ir atneštų taiką.
[16] Jis viename kūne abejus sutaikino su Dievu per kryžių, kuriuo ir sugriovė priešiškumą.
[17] Atėjęs Jis skelbė taiką jums, kurie buvote toli, ir tiems, kurie buvo arti,
[18] nes per Jį vieni ir kiti galime prieiti prie Tėvo viena Dvasia.
[19] Todėl jūs jau nebesate pašaliniai nei svetimšaliai, bet šventųjų bendrapiliečiai ir Dievo namiškiai,
[20] pastatyti ant apaštalų ir pranašų pamato, turintys kertiniu akmeniu patį Jėzų Kristų,
[21] ant kurio darniai auga visas pastatas į šventą šventyklą Viešpatyje,
[22] ant kurio ir jūs esate drauge statomi kaip Dievo buveinė Dvasioje.

3 Todėl aš, Paulius, esu Kristaus Jėzaus kalinys dėl jūsų – pagonių.
[2] Jūs esate girdėję apie Dievo malonės tvarkymą, man suteiktą jūsų labui.
[3] Apreiškimu man buvo atskleista paslaptis, kaip aš ką tik trumpai aprašiau.
[4] Skaitydami galite įsitikinti, kad suvokiu Kristaus paslaptį,
[5] kuri ankstesnėms žmonių kartoms nebuvo paskelbta taip, kaip ji dabar Dvasios atskleista Jo šven-

2 SKYRIUS
1 Ef 4,18; Kol 2,13
2 Ef 6,12; Kol 1,21; Kol 3,6
3 Ps 51,5; Gal 5,16; 1 Pt 4,3
4 Jn 3,16; Rom 10,12
5 Rom 5,6.8; Rom 6,4.5
6 Ef 1,20
7 Tit 3,4
8 Jn 1,12.13; Rom 4,16; 2 Tim 1,9
9 Rom 3,27; Rom 4,4.5; Rom 11,6
10 Iz 19,25
11 Kol 2,11
15 Gal 6,15
16 Rom 6,6; Kol 1,20-22
18 Jn 10,9; 1 Kor 12,13
20 Ps 118,22; Mt 16,18; 1 Kor 12,28; 1 Pt 2,4
21 1 Kor 3,16.17
22 Jn 17,23; 1 Pt 2,5

3 SKYRIUS
2 Apd 9,15
3 Apd 22,17.21; Apd 26,16; Rom 11,25; Rom 16,25

tiesiems apaštalams ir pranašams:
6 pagonys yra bendrapaveldėtojai, priklauso vienam kūnui ir yra pažado dalininkai Kristuje per Evangeliją,
7 kurios tarnu tapau pagal Dievo malonės dovaną, kuri man buvo duota Jo jėgos veikimu.
8 Man, visų šventųjų mažiausiajam, atiteko malonė skelbti pagonims nesuvokiamus Kristaus turtus
9 ir atskleisti visiems, kaip turi išsipildyti šita paslaptis, nuo amžių uždengta Dieve – viską sukūrusiame per Jėzų Kristų, –
10 kad dabar per bažnyčią taptų žinoma kunigaikštystėms ir valdžioms danguje visokeriopa Dievo išmintis.
11 Tai atitinka amžinąjį nutarimą, padarytą Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje,
12 kuriame mes turime drąsą ir užtikrintą priėjimą per tikėjimą Juo.
13 Todėl prašau nenusiminti dėl mano vargų jūsų dėlei, nes jie yra jūsų šlovė.
14 Dėl to aš klaupiuosi prieš mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą,
15 iš kurio visa šeima danguje ir žemėje turi vardą,
16 kad iš savo šlovės turtų duotų jums sustiprėti Jo jėga per Dvasią vidiniame žmoguje,
17 kad Kristus per tikėjimą gyventų jūsų širdyse ir jūs, įsišaknijię ir įsitvirtinę meilėje,
18 galėtumėte suvokti kartu su visais šventaisiais, koks yra plotis, ir ilgis, ir gylis, ir aukštis,
19 ir pažinti Kristaus meilę, kuri pranoksta pažinimą, kad būtumėte pripildyti visos Dievo pilnatvės.
20 O Tam, kuris savo jėga, veikiančia mumyse, gali padaryti nepalyginamai daugiau, negu mes prašome ar suprantame,
21 Jam tebūna šlovė bažnyčioje Kristuje Jėzuje per visas kartas amžių amžiais! Amen.

6 Gal 3,28.29
7 Rom 1,5; Rom 15,16; Rom 15,18
8 1 Kor 15,9; Kol 1,27; Kol 2,2.3
9 Hbr 1,2
10 Kol 1,16; Kol 2,10.15; 1 Tim 3,16; 1 Pt 1,12
11 Ef 1,4.11
12 Hbr 4,16; Hbr 10,19.35
13 2 Kor 1,6; Fil 1,14
14 Ef 1,3
16 Rom 7,22; Fil 4,19; Kol 1,11
17 Jn 14,23; Kol 1,23
18 Rom 8,39; Ef 1,18
19 Ef 1,23
20 Rom 16,25; 1 Kor 2,9; Kol 1,29
21 Rom 11,36

4 SKYRIUS
1 1 Tes 2,12
3 Kol 3,14
4 Rom 12,5
5 1 Kor 1,13; Jud 1,3
6 Mal 2,10; Rom 11,36
7 1 Kor 12,7.11
8 Ps 68,18
9 Jn 3,13; Jn 20,17
10 Apd 1,9; Ef 1,23
12 1 Kor 14,26; Kol 1,24
13 1 Kor 14,20; Kol 2,2

4

Taigi aš, kalinys Viešpatyje, raginu jus elgtis, kaip dera jūsų pašaukimui, į kurį esate pašaukti.
2 Su visu nuolankumu bei romumu, su ištverme pakęsdami vienas kitą meilėje,
3 siekite išsaugoti Dvasios vienybę taikos ryšiais.
4 Vienas kūnas ir viena Dvasia, kaip ir esate pašaukti vienai pašaukimo vilčiai.
5 Vienas Viešpats, vienas tikėjimas, vienas krikštas.
6 Vienas Dievas ir visų Tėvas, kuris virš visų, per visus ir visuose.
7 Bet kiekvienam iš mūsų duota malonė pagal Kristaus dovanos saiką.
8 Todėl sakoma: “Pakilęs aukštyn, nusivedė belaisvius ir davė žmonėms dovanų”.
9 Ką reiškia “Jis pakilo”, jeigu ne tai, kad Jis pirma ir nusileido į žemesniąsias žemės vietas.
10 Tas, kuris nužengė, yra ir Tas, kuris iškilo aukščiau už visus dangus, kad visa užpildytų.
11 Ir Jis paskyrė vienus apaštalais, kitus pranašais, evangelistais, ganytojais ir mokytojais,
12 kad išlavintų šventuosius tarnavimo darbui, Kristaus kūno ugdymui,
13 kol mes visi pasieksime tikėjimo vienybę ir Dievo Sūnaus pažinimą, tobulai subręsime iki Kristaus amžiaus pilnatvės saiko,

[14] kad daugiau nebebūtume kūdikiai, siūbuojami ir nešiojami bet kokio mokymo vėjo, žmonių apgaulės, gudrumo, vedančio į paklydimą,
[15] bet, kalbėdami tiesą meilėje, augtume visame kame į Jį, kuris yra galva – Kristus.
[16] Iš Jo visas kūnas, suderintas ir stipriai sujungtas įvairių raiščių, pagal savo saiką veikiant kiekvienai daliai, auga, kad ugdytų save meilėje.
[17] Taigi aš liepiu ir įspėju Viešpatyje, kad jūs nebesielgtumėte, kaip elgiasi pagonys dėl savo proto tuštybės.
[18] Jų protas aptemęs, jie atskirti nuo Dievo gyvenimo dėl savo neišmanymo bei širdies užkietėjimo.
[19] Jie sustabarėję, pasidavę gašlumui, nepasotinamai daro visus nešvarius darbus.
[20] Bet jūs ne taip pažinote Kristų!
[21] Juk iš Jo girdėjote ir Jame išmokote, – nes tiesa yra Jėzuje, –
[22] kad privalu atsižadėti senojo žmogaus ankstesnio gyvenimo būdo, žlugdančio apgaulingais geismais,
[23] atsinaujinti savo proto dvasioje
[24] ir apsirengti nauju žmogumi, sutvertu pagal Dievą teisume ir tiesos šventume.
[25] Tad, atmetę melą, "kiekvienas tekalba tiesą savo artimui", nes esame vieni kitų nariai.
[26] "Rūstaukite ir nenusidėkite". Tegul saulė nenusileidžia ant jūsų rūstybės!
[27] Ir neduokite vietos velniui.
[28] Kas vogdavo, tegu daugiau nebevagia, bet dirba, darydamas savo rankomis gerus darbus, kad turėtų iš ko padėti stokojančiam.

14 Rom 16,18; 1 Kor 14,20
15 Ef 1,22
16 Kol 2,19
17 Ef 2,2; Ef 4,22
18 Rom 1,21
19 1 Tim 4,2; 1 Pt 4,3
22 Kol 3,8
23 Rom 12,2
24 Rom 6,4; Rom 7,6; Rom 12,2
25 Zch 8,16; Rom 12,5
26 Ps 4,4; Ps 37,8
27 Rom 12,19
28 Lk 3,11; Apd 20,35
29 Kol 3,8; Kol 3,16; 1 Tes 5,11
30 Iz 7,13
31 Kol 3,8.19; Tit 3,3; Jok 4,11
32 Mk 11,25

5 SKYRIUS
1 Lk 6,36; 1 Pt 1,14-16
2 2 Kor 2,14.15; Gal 1,4; 1 Tes 4,9
3 Lk 12,15; Kol 3,5-7
4 Mt 12,34.35; Rom 1,28; Fil 4,6; Tit 3,9
5 1 Kor 6,9.10
7 1 Tim 5,22
8 1 Tes 5,5
9 Gal 5,22
10 Rom 12,1.2
11 2 Kor 6,14

[29] Joks bjaurus žodis teneišeina iš jūsų lūpų; bet tik tai, kas gera, kas tinka ugdymui ir suteikia malonę klausytojams.
[30] Ir neliūdinkite Šventosios Dievo Dvasios, kuria esate užantspauduoti atpirkimo dienai.
[31] Tebūna toli nuo jūsų visoks kartėlis, piktumas, rūstybė, riksmai ir keiksmai su visomis piktybėmis.
[32] Būkite malonūs, gailestingi, atlaidūs vieni kitiems, kaip ir Dievas Kristuje atleido jums.

5

Taigi būkite Dievo sekėjai, kaip mylimi vaikai,
[2] ir gyvenkite mylėdami, kaip ir Kristus pamilo mus ir atidavė už mus save kaip atnašą ir kvapią auką Dievui.
[3] Todėl ištvirkavimas, visoks netyrumas ar godumas tenebūna net minimi pas jus, kaip pridera šventiesiems;
[4] taip pat nešvankumas, kvaila šneka ar juokų krėtimas jums netinka, verčiau tebūna dėkojimas.
[5] Nes jūs žinote, kad joks ištvirkėlis, netyras ar gobšas, kuris yra stabmeldys, nepaveldės Kristaus ir Dievo karalystės.
[6] Tegul niekas neapgauna jūsų tuščiais plepalais; už tokius dalykus Dievo rūstybė ištinka neklusnumo vaikus.
[7] Todėl nebūkite jų bendrai!
[8] Juk kadaise buvote tamsa, o dabar esate šviesa Viešpatyje. Elkitės kaip šviesos vaikai, –
[9] nes Dvasios vaisius reiškiasi visokeriopu gerumu, teisumu ir tiesa, –
[10] ištirdami, kas patinka Viešpačiui.
[11] Ir neprisidėkite prie nevaisin-

gų tamsos darbų, o verčiau atskleiskite juos.
12 Nes ką jie slapčia daro, gėda net sakyti.
13 Bet viskas, kas atskleidžiama, tampa šviesos apšviesta, o kas tik apšviesta, yra šviesa.
14 Todėl sakoma: “Pabusk, kuris miegi, kelkis iš numirusių, ir apšvies tave Kristus”.
15 Todėl rūpestingai žiūrėkite, kaip elgiatės: kad nebūtumėte kaip kvailiai, bet kaip išmintingi,
16 branginantys laiką, nes dienos yra piktos.
17 Nebūkite tad neprotingi, bet supraskite, kokia yra Viešpaties valia.
18 Ir nepasigerkite vynu, kuriame pasileidimas, bet būkite pilni Dvasios,
19 kalbėdami vieni kitiems psalmėmis, himnais bei dvasinėmis giesmėmis, giedodami ir šlovindami savo širdyse Viešpatį,
20 visada ir už viską dėkodami Dievui Tėvui mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu,
21 paklusdami vieni kitiems Dievo baimėje.
22 Jūs, žmonos, būkite klusnios savo vyrams lyg Viešpačiui,
23 nes vyras yra žmonos galva, kaip ir Kristus yra galva bažnyčios, – Jis kūno gelbėtojas.
24 Todėl kaip bažnyčia paklūsta Kristui, taip ir žmonos visame kame teklauso savo vyrų.
25 Jūs, vyrai, mylėkite savo žmonas, kaip ir Kristus pamilo bažnyčią ir atidavė už ją save,
26 kad ją pašventintų, apvalydamas vandens nuplovimu ir žodžiu,
27 kad pristatytų sau šlovingą bažnyčią, neturinčią dėmės nei raukšlės, nei nieko tokio, bet šventą ir nesuteptą.
28 Taip ir vyrai turi mylėti savo žmonas kaip savo kūnus. Kas myli savo žmoną, myli save patį.
29 Juk niekas niekada nėra nekentęs savo kūno, bet jį maitina ir globoja kaip ir Kristus bažnyčią.
30 Mes gi esame Jo kūno nariai, iš Jo kūno ir kaulų.
31 “Todėl žmogus paliks tėvą bei motiną ir susijungs su savo žmona, ir du taps vienu kūnu”.
32 Tai didelė paslaptis, – aš tai sakau, žvelgdamas į Kristų ir bažnyčią.
33 Taigi kiekvienas iš jūsų tegul myli savo žmoną taip, kaip save patį, o žmona tegerbia savo vyrą.

6 Jūs, vaikai, klausykite Viešpatyje savo tėvų, nes tai teisinga.
2 “Gerbk savo tėvą ir motiną”, – tai pirmasis įsakymas su pažadu:
3 “Kad tau gerai sektųsi ir ilgai gyventum žemėje”.
4 Ir jūs, tėvai, neerzinkite savo vaikų, bet auklėkite juos drausmindami ir mokydami Viešpatyje.
5 Jūs, vergai, klausykite savo žemiškųjų šeimininkų su baime ir drebėjimu, nuoširdžiai kaip Kristaus,
6 ne dėl akių tarnaudami, lyg žmonėms įtinkantys, bet kaip Kristaus vergai, iš širdies vykdantys Dievo valią.
7 Noriai tarnaukite kaip Viešpačiui, o ne žmonėms,
8 žinodami, jog kiekvienas, tiek vergas, tiek laisvasis, jei daro ką

12 Rom 1,24
13 Jn 3,20.21
14 Iz 26,19; Iz 60,1
15 Kol 4,5
16 Ekl 11,2; Kol 4,5
17 Rom 12,2; Kol 4,5; 1 Tes 4,3
18 Pat 20,1; Pat 23,31
19 Apd 16,25; Jok 5,13
20 Ps 34,1; 1 Pt 2,5
21 Fil 2,3
22 Kol 3,18.19.20.21; Kol 3,22.23.24.25; Kol 4,1
23 1 Kor 11,3; Kol 1,18
24 Tit 2,4.5
25 Apd 20,28; Kol 3,19
26 Jn 3,5; Jn 15,3; Jn 17,17
27 Gg 4,7; Kol 1,22
30 Pr 2,23
31 Pr 2,24; 1 Kor 6,16
33 Kol 3,19; 1 Pt 3,1.6

6 SKYRIUS
1 Kol 3,20
2 Įst 5,16
4 Pr 18,19; Kol 3,21
5 1 Krn 29,17; 2 Kor 7,15; 1 Tim 6,1
6 Kol 3,22
8 Rom 2,6

gera, gaus atlyginimą iš Viešpaties.
[9] Ir jūs, šeimininkai, tą patį darykite jiems. Liaukitės grasinę, žinodami, kad ir jiems, ir jums yra Viešpats danguje ir Jis nedaro skirtumo tarp asmenų.
[10] Pagaliau, mano broliai, būkite stiprūs Viešpatyje ir Jo galybės jėga.
[11] Apsirenkite visa Dievo ginkluote, kad galėtumėte pasipriešinti prieš velnio klastas.
[12] Nes mes grumiamės ne su kūnu ir krauju, bet su kunigaikštystėmis, valdžiomis, šio amžiaus tamsybių valdovais ir dvasinėmis blogio jėgomis danguje.
[13] Todėl imkitės visų Dievo ginklų, kad galėtumėte piktą dieną pasipriešinti ir, visa atlaikę, išstovėti.
[14] Tad stovėkite susijuosę savo strėnas tiesa, apsivilkę teisumo šarvais
[15] ir apsiavę kojas pasiruošimu skelbti taikos Evangeliją.
[16] O svarbiausia, pasiimkite tikėjimo skydą, su kuriuo užgesinsite visas liepsnojančias piktojo strėles.

9 Rom 2,11; Kol 4,1
11 2 Kor 6,7
12 Lk 22,53; Rom 8,38
13 2 Kor 10,4; Ef 5,16
14 Iz 11,5; Iz 59,17
15 Iz 52,7
16 1 Jn 5,4
17 1 Tes 5,8; Hbr 4,12
18 Mt 26,41; Lk 18,1; Fil 1,4
19 Kol 4,3
20 2 Kor 5,20
21 Apd 20,4; 1 Kor 4,1.2
22 2 Kor 1,6; Kol 4,8

[17] Pasiimkite ir išgelbėjimo šalmą bei Dvasios kalaviją, tai yra Dievo žodį,
[18] visada melsdamiesi Dvasioje visokeriopomis maldomis ir prašymu. Ištvermingai budėkite, malda užtardami visus šventuosius
[19] ir mane, kad, man atvėrus lūpas, būtų duotas žodis drąsiai atskleisti Evangelijos paslaptį,
[20] kurios pasiuntinys esu ir būdamas kalinys, – kad turėčiau drąsos kalbėti taip, kaip privalau kalbėti.
[21] Kad ir jūs sužinotumėte, kaip man einasi ir ką veikiu, visa papasakos jums Tichikas, mylimas brolis ir ištikimas tarnas Viešpatyje.
[22] Aš tam jį ir pasiunčiau, kad jūs sužinotumėte apie mus ir kad jis paguostų jūsų širdis.
[23] Broliams ramybė ir meilė su tikėjimu nuo Dievo Tėvo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus.
[24] Malonė visiems, kurie nuoširdžiai myli mūsų Viešpatį Jėzų Kristų! Amen.

LAIŠKAS FILIPIEČIAMS

1 Paulius ir Timotiejus, Jėzaus Kristaus tarnai, visiems šventiesiems Kristuje Jėzuje, gyvenantiems Filipuose, kartu su vyskupais ir diakonais.
[2] Malonė jums ir ramybė nuo mūsų Dievo Tėvo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus!

1 SKYRIUS
1 1 Tim 3,8-13
3 1 Kor 1,4
4 Ef 1,16; 1 Tes 1,2
5 Rom 12,13

[3] Aš dėkoju savo Dievui, kada tik jus prisimenu,
[4] visada kiekvienoje savo maldoje su džiaugsmu už jus visus besimelsdamas,
[5] už jūsų dalyvavimą skelbiant Evangeliją nuo pirmosios dienos iki šiandien.

[6] Esu tikras, kad Tas, kuris jumyse pradėjo gerą darbą, jį ir pabaigs iki Jėzaus Kristaus dienos.
[7] Šitaip manyti apie jus visus teisinga, nes turiu savo širdyje jus, kurie, tiek man esant surakintam, tiek ginant ir įtvirtinant Evangeliją, visi tebesate mano malonės dalininkai.
[8] Dievas man liudytojas, kaip aš jūsų visų pasiilgau Kristaus Jėzaus nuoširdumu.
[9] Ir meldžiu, kad jūsų meilė vis augtų ir augtų pažinimu ir visokeriopu įžvalgumu,
[10] kad jūs mokėtumėte pasirinkti, kas tobuliau, kad būtumėte tyri ir be priekaišto iki Kristaus dienos,
[11] pilni teisumo vaisių per Jėzų Kristų Dievo šlovei ir gyriui.
[12] Broliai, aš noriu, kad jūs žinotumėte, jog mano būklė pasitarnavo Evangelijos plitimui.
[13] Mat mano kalinimas dėl Kristaus išgarsėjo visame pretorijuje ir tarp visų kitų,
[14] ir daugumas brolių Viešpatyje, mano pančių paakinti, imasi daug drąsiau, be baimės skelbti žodį.
[15] Beje, kai kurie skelbia Kristų iš pavydo ir rungtyniaudami, kiti gera valia;
[16] anie skelbia Kristų varžydamiesi, ne iš gryno nusistatymo, tardamiesi pasunkinsią mano pančius,
[17] o šitie iš meilės, suprasdami, kad aš paskirtas ginti Evangelijos.
[18] Tesižinai! Kad visokiais būdais, apsimetant ar iš tikrųjų, yra skelbiamas Kristus, – štai kuo džiaugiuosi ir toliau džiaugsiuos!
[19] Nes aš žinau, kad tai pasitarnaus mano išlaisvinimui dėl jūsų maldos ir Jėzaus Kristaus Dvasios pagalbos.
[20] Aš karštai laukiu ir turiu viltį, jog niekuo neliksiu sugėdintas, bet kaip visada, taip ir dabar Kristus bus viešai išaukštintas mano kūne – ar gyvenimu, ar mirtimi.
[21] Man gyvenimas – tai Kristus, o mirtis – tai laimėjimas.
[22] Bet jei aš, gyvendamas kūne, dar galiu vaisingai pasidarbuoti, tuomet nebežinau, ką pasirinkti.
[23] Mane traukia ir viena, ir kita, nors verčiau man iškeliauti ir būti su Kristumi, nes tai visų geriausia.
[24] O mano pasilikimas kūne reikalingesnis jums.
[25] Taip įsitikinęs, aš žinau, jog liksiu ir būsiu su jumis visais jūsų pažangai ir tikėjimo džiaugsmui,
[26] kad jūs dar labiau galėtumėte pasigirti manimi Jėzuje Kristuje, kai aš vėl atvyksiu pas jus.
[27] Tiktai jūsų elgesys tebūna vertas Kristaus Evangelijos, kad atvykęs matyčiau, o jei neatvyksiu – išgirsčiau, kad gyvenate vienoje dvasioje, viena siela kartu kovojate už Evangelijos tikėjimą
[28] ir niekuo nesiduodate priešininkų išgąsdinami. Jiems tai žlugimo ženklas, o jums – išgelbėjimo, ir jis Dievo duotas.
[29] Nes jums duota dėl Kristaus ne tik Jį tikėti, bet ir dėl Jo kentėti,
[30] kovojant tokią pat kovą, kokią matėte mane kovojant ir apie kokią dabar girdite, jog aš kovoju.

2 SKYRIUS

2 Taigi, jeigu esama Kristuje kokio padrąsinimo, meilės paguodos, jei esama kokio Dvasios bendravimo, nuoširdumo ir gailestingumo,
[2] tai padarykite mano džiaugsmą tobulą, laikydamiesi vienos min-

6 Jn 6,29
11 Jn 15,8; Ef 2,10; Kol 1,6
13 Fil 4,22
19 Job 13,16
20 Rom 14,8
23 Ps 16,11; 2 Kor 5,2.8; 2 Tim 4,6
26 2 Kor 1,14
27 Ef 4,1.3; Jud 1,3
29 Mt 5,11.12; Ef 2,8; 2 Tim 3,12
30 Apd 16,19-40; Kol 1,29; Kol 2,1
1 Kol 3,12
2 Jn 3,29; Rom 12,16; Fil 4,2

ties, turėdami vienokią meilę, būdami vieningi ir to paties nusistatymo.
[3] Nedarykite nieko varžydamiesi ar iš tuščios puikybės, bet nuolankiai vienas kitą laikykite aukštesniu už save
[4] ir žiūrėkite kiekvienas ne savo naudos, bet kitų.
[5] Būkite tokio nusistatymo kaip Kristus Jėzus,
[6] kuris, esybe būdamas Dievas, nesilaikė pasiglemžęs savo lygybės su Dievu,
[7] bet apiplėšė save ir esybe tapo tarnu ir panašus į žmones.
[8] Ir išore tapęs kaip žmogus, Jis nusižemino, tapdamas paklusnus iki mirties, iki kryžiaus mirties.
[9] Todėl Dievas Jį labai išaukštino ir suteikė Jam vardą aukščiau visų kitų vardų,
[10] kad Jėzaus vardui priklauptų kiekvienas kelis danguje, žemėje ir po žeme
[11] ir kiekvienos lūpos Dievo Tėvo šlovei išpažintų, kad Jėzus Kristus yra Viešpats.
[12] Taigi, mano mylimieji, kaip visada paklusdavote, kai būdavau tarp jūsų, tai juo labiau dabar, man nesant tarp jūsų, – atbaikite savo išgelbėjimą su baime ir drebėdami,
[13] nes tai Dievas, veikiantis jumyse, suteikia ir troškimą, ir darbą iš savo palankumo.
[14] Visa darykite be murmėjimų ir svyravimų,
[15] kad būtumėte nepeiktini, nekalti ir nesutepti Dievo vaikai sugedusioje ir iškrypusioje žmonių kartoje, kur jūs spindite tarsi žiburiai pasaulyje.
[16] Tvirtai laikykitės gyvenimo žodžio, kad Kristaus dieną galėčiau pasigirti ne veltui bėgęs ir ne veltui dirbęs.
[17] O jei aš atnašaujamas ant jūsų tikėjimo aukos ir tarnavimo, esu linksmas ir džiaugiuosi kartu su jumis visais.
[18] Taip pat ir jūs būkite linksmi ir džiaukitės kartu su manimi.
[19] Aš turiu Viešpatyje Jėzuje viltį netrukus pasiųsti pas jus Timotiejų, kad būčiau paguostas, sužinojęs, kaip jums sekasi.
[20] Mat aš neturiu nė vieno kito tokio, kuris taip nuoširdžiai jumis rūpintųsi.
[21] Visi kiti ieško ne Jėzaus Kristaus, bet savo naudos.
[22] O apie jo ištikimybę jūs žinote, nes skelbiant Evangeliją jis man tarnavo kaip sūnus tėvui.
[23] Taigi, kai tik paaiškės mano byla, viliuosi tučtuojau jį pasiųsti.
[24] Be to, turiu Viešpatyje viltį ir pats netrukus atvykti pas jus.
[25] Aš dar nusprendžiau siųsti pas jus Epafroditą, mano brolį, bendradarbį ir kovų draugą, o jūsų pasiuntinį ir pagalbininką mano reikmėse.
[26] Jis labai jūsų išsiilgo ir sielojosi, kad jūs išgirdote apie jo ligą.
[27] Tikrai jis sirgo ir buvo arti mirties, tačiau Dievas jo pasigailėjo, ir ne vien tik jo, bet ir manęs, kad manęs neužgriūtų sielvartas po sielvarto.
[28] Taigi aš jį skubiai siunčiu, kad, jį pamatę, pradžiugtumėte ir aš taip pat neliūdėčiau.
[29] Tad priimkite jį Viešpatyje su tikru džiaugsmu ir gerbkite tokius žmones,
[30] nes dėl Kristaus darbo jis buvo

3 Rom 12,10; Gal 5,26
4 Rom 15,1.2; 1 Kor 13,5
5 Mt 11,29
6 2 Kor 4,4
7 Ps 22,6; Iz 42,1; Jn 1,14
8 Mt 26,39; Hbr 5,8
9 Apd 2,33; Ef 1,21; Hbr 2,9
10 Iz 45,23
11 Jn 13,13
12 Jn 6,27.29; Ef 6,5; Fil 1,5.6; Fil 4,15
13 Ef 1,5; Hbr 13,20.21
14 Rom 14,1; 1 Pt 4,9
15 Mt 5,15.16
16 2 Kor 1,14; Gal 2,2; 1 Tes 3,5
17 Rom 15,16; 2 Kor 7,4; 2 Tim 4,6
19 Rom 16,21
20 2 Tim 3,10
22 1 Kor 4,17
25 2 Kor 8,23; 2 Kor 11,9; Fil 4,18; Fm 1,2
26 Fil 1,8
30 1 Kor 16,17

atsidūręs prie mirties, nebrangindamas savo gyvybės, kad užpildytų spragą jūsų patarnavime man.

3 Pagaliau, mano broliai, džiaukitės Viešpatyje! Man rašyti vis tą patį nesunku, o jums tai pastiprinimas.
[2] Saugokitės šunų, saugokitės piktų darbininkų, saugokitės apsipjaustėlių!
[3] Nes apipjaustymas esame mes, kurie garbinam Dievą Dvasia, giriamės Kristumi Jėzumi ir pasitikime ne kūnu.
[4] Nors aš galėčiau pasitikėti ir kūnu! Jei kas nors mano galįs pasitikėti kūnu, tai aš juo labiau;
[5] aštuntą dieną apipjaustytas, iš Izraelio tautos, Benjamino giminės, žydas iš žydų, įstatymu – fariziejus,
[6] uolumu – bažnyčios persekiotojas, įstatymo teisumu – nepeiktinas.
[7] Bet tai, kas man buvo laimėjimas, dėl Kristaus palaikiau nuostoliu.
[8] O taip! Aš iš tikrųjų visa laikau nuostoliu dėl Kristaus Jėzaus, mano Viešpaties, pažinimo didybės. Dėl Jo aš praradau viską ir viską laikau sąšlavomis, kad laimėčiau Kristų
[9] ir būčiau atrastas Jame, nebeturėdamas savo teisumo iš įstatymo, bet turėdamas teisumą per tikėjimą Kristumi, teisumą iš Dievo, paremtą tikėjimu,
[10] kad pažinčiau Jį, Jo prisikėlimo jėgą ir bendravimą Jo kentėjimuose, suaugčiau su Jo mirtimi,
[11] kad pasiekčiau prisikėlimą iš numirusių.
[12] Nesakau, kad jau esu šitai gavęs ar tapęs tobulas, bet vejuosi, norėdamas pagauti, nes jau esu Kristaus Jėzaus pagautas.
[13] Broliai, aš nemanau, kad jau būčiau tai pasiekęs. Tik viena tikra: pamiršdamas, kas už manęs, ir siekdamas to, kas priešakyje,
[14] veržiuosi į tikslą aukštybėse, siekiu apdovanojimo už Dievo pašaukimą Kristuje Jėzuje.
[15] Taigi visi, kurie esame subrendę, taip mąstykime. O jeigu jūs apie ką nors manote kitaip, tai Dievas jums ir tai apreikš.
[16] Kiek bebūtumėme pasiekę, vadovaukimės ta pačia taisykle ir taip mąstykime.
[17] Broliai, būkite mano sekėjai ir žiūrėkite į tuos, kurie elgiasi pagal pavyzdį, kurį matote mumyse.
[18] Daugelis – apie juos ne kartą esu jums kalbėjęs ir dabar net su ašaromis kalbu – elgiasi kaip Kristaus kryžiaus priešai.
[19] Jų galas – pražūtis, jų dievas – pilvas ir jų garbė – gėda. Jie temąsto apie žemiškus dalykus.
[20] Tuo tarpu mūsų tėvynė danguje, ir iš ten mes karštai laukiame Gelbėtojo, Viešpaties Jėzaus Kristaus,
[21] kuris pakeis mūsų gėdingą kūną ir padarys jį panašų į savo šlovingą kūną ta jėga, kuria Jis visa palenkia sau.

4 Taigi, mano broliai, mano mylimieji ir išsiilgtieji, mano džiaugsme ir mano vainike, – tvirtai stovėkite Viešpatyje, mylimieji!
[2] Aš raginu Evodiją ir raginu Sintichę būti vienos minties Viešpatyje.
[3] Taip pat raginu tave, tikrasis

3 SKYRIUS
1 1 Tes 5,16
2 Ps 119,115; Rom 2,28; Gal 5,15
3 Įst 30,6; Rom 7,6
4 2 Kor 5,16; 2 Kor 11,18.22.23
5 Apd 23,6; Rom 11,1; 2 Kor 11,22
6 Apd 8,3; Apd 22,4.5; Apd 26,9-11
7 Mt 13,44
8 Jer 9,23
9 Rom 1,17; Rom 10,3
10 Rom 6,3-5; Ef 1,19.20
11 Apd 26,6-8
12 1 Tim 6,12.19; Hbr 12,23
13 Lk 9,62; Hbr 6,1
14 2 Tim 4,7; Hbr 3,1
15 Oz 6,3; 1 Kor 2,6; Gal 5,10
16 Rom 12,16; Rom 15,5; Gal 6,16
17 1 Kor 4,16; 1 Kor 11,1; Tit 2,7.8
18 Gal 1,7
19 Oz 4,7; Rom 8,5; 2 Kor 11,15; 1 Tim 6,5
20 Apd 1,11; 1 Kor 1,7; Ef 2,6.19
21 1 Kor 15,28; 1 Kor 15,43-53; Ef 1,19; 1 Jn 3,2

4 SKYRIUS
1 2 Kor 1,14; Fil 1,8.27
2 Fil 2,2; Fil 3,16

bendradarbi, padėk toms moterims, kurios darbavosi su manimi Evangelijos labui kartu su Klemensu ir kitais mano bendradarbiais, kurių vardai gyvenimo knygoje.
[4] Džiaukitės Viešpatyje visuomet! Ir vėl kartoju: džiaukitės!
[5] Jūsų romumas tebūna žinomas visiems. Viešpats yra arti!
[6] Niekuo nesirūpinkite, bet visuose reikaluose malda ir prašymu su padėka jūsų troškimai tesidaro žinomi Dievui.
[7] Ir Dievo ramybė, pranokstanti visokį supratimą, saugos jūsų širdis ir mintis Kristuje Jėzuje.
[8] Pagaliau, broliai, mąstykite apie tai, kas tikra, garbinga, teisinga, tyra, mylima, giriama, – apie visa, kas dora ir šlovinga.
[9] Darykite, ką tik iš manęs išmokote, ką gavote, ką girdėjote ir matėte manyje, ir ramybės Dievas bus su jumis.
[10] Labai nudžiugau Viešpatyje, kad pagaliau vėl pražydo jūsų rūpinimasis manimi. Jūs ir seniau rūpindavotės, bet stigo progų tai parodyti.
[11] Kalbu tai ne todėl, kad stokoju, nes išmokau būti patenkintas savo būkle.
[12] Esu patyręs ir skurdą, ir perteklių. Visa ko esu ragavęs: buvau sotus ir alkanas, turtingas ir beturtis.
[13] Aš visa galiu Kristuje, kuris mane stiprina.
[14] Vis dėlto jūs gerai padarėte, dalyvaudami mano varge.
[15] Jūs, filipiečiai, taip pat žinote: kai, pradėjęs skelbti Evangeliją, išvykau iš Makedonijos, jokia bažnyčia neužmezgė su manimi davimo ir gavimo santykių, tik jūs vieni.
[16] Jūs mano reikalams pasiuntėte aukų vieną ir kitą kartą į Tesaloniką.
[17] Aš netrokštu dovanos, bet trokštu vaisiaus, kuris augtų jūsų sąskaiton.
[18] Aš esu visko gavęs ir turiu su pertekliumi. Esu visiškai aprūpintas, per Epafroditą gavęs iš jūsų kvapią dovaną, Dievui priimtiną ir patinkančią auką.
[19] O mano Dievas patenkins visas jūsų reikmes iš savo šlovės turtų Kristuje Jėzuje.
[20] Mūsų Dievui ir Tėvui šlovė per amžių amžius! Amen.
[21] Sveikinkite kiekvieną šventąjį Kristuje Jėzuje. Jus sveikina su manimi esantys broliai.
[22] Jus sveikina visi šventieji, o ypač iš ciesoriaus namiškių.
[23] Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė tebūna su jumis visais! Amen.

3 Lk 10,20; Rom 16,3
4 Rom 12,12
5 Jok 5,7-9
6 Mt 6,25; 1 Tes 5,17.18
7 Jn 14,27
8 Įst 16,20; 1 Kor 13,4-7; 2 Kor 8,21; Ef 4,25; 1 Tes 5,22
9 Rom 15,33
10 2 Kor 11,9
15 2 Kor 11,8.9
17 Tit 3,14
18 2 Kor 9,12; Fil 2,25; Hbr 13,16
19 Ps 23,1
20 Rom 16,27
21 Gal 1,2

LAIŠKAS
KOLOSIEČIAMS

1 Paulius, Dievo valia Kristaus Jėzaus apaštalas, ir brolis Timotiejus, –
[2] šventiesiems ir ištikimiesiems broliams Kristuje, gyvenantiems Kolosuose: malonė ir ramybė jums nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus!
[3] Nuolat melsdamiesi už jus, dėkojame Dievui, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvui,
[4] nes girdime apie jūsų tikėjimą Kristumi Jėzumi ir jūsų meilę visiems šventiesiems
[5] dėl vilties, kuri jums paruošta danguje. Apie ją jūs esate girdėję Evangelijos tiesos žodyje,
[6] kuris pasiekė jus ir panašiai kaip visame pasaulyje, taip ir pas jus neša vaisių ir auga nuo tos dienos, kada išgirdote ir pažinote Dievo malonę tiesoje.
[7] To jūs išmokote iš mūsų mylimojo bendradarbio Epafro, kuris jums yra ištikimas Kristaus tarnas.
[8] Jis ir davė žinią mums apie jūsų meilę Dvasioje.
[9] Todėl ir mes nuo tos dienos, kada tai išgirdome, nesiliaujame už jus meldę ir prašę, kad jūs būtumėte pilni Dievo valios pažinimo su visa išmintimi ir dvasiniu supratimu,
[10] kad elgtumėtės, kaip verta Viešpaties, ir Jam tobulai patiktumėte, nešdami vaisių gerais darbais ir augdami Dievo pažinimu;
[11] kad, sustiprinti visokeriopa jėga iš Jo šlovės galios didžiai kantrybei ir ištvermei, su džiaugsmu
[12] dėkotumėte Tėvui, kuris padarė mus tinkamus paveldėti šventųjų dalį šviesoje,
[13] kuris išlaisvino mus iš tamsybių valdžios ir perkėlė į savo mylimojo Sūnaus karalystę.
[14] Jame mes turime atpirkimą Jo krauju ir nuodėmių atleidimą.
[15] Jis yra neregimojo Dievo atvaizdas, visos kūrinijos pirmagimis,
[16] nes Juo sutverta visa, kas yra danguje ir žemėje, kas regima ir neregima; ar sostai, ar viešpatystės, ar kunigaikštystės, ar valdžios, – visa sutverta per Jį ir Jam.
[17] Jis yra pirma visų daiktų, ir visa Juo laikosi.
[18] Ir Jis yra kūno – bažnyčios galva. Jis – pradžia, pirmagimis iš mirusiųjų, kad visame kame turėtų pirmenybę.
[19] Nes Tėvui patiko Jame apgyvendinti visą pilnatvę
[20] ir per Jį visa sutaikinti su savimi, darant Jo kryžiaus krauju taiką, – per Jį sutaikinti visa, kas yra žemėje ir danguje.
[21] Taip pat ir jus, kurie kadaise buvote svetimi ir priešiški savo protuose piktais darbais, Dievas dabar sutaikino
[22] mirtimi Jo žemiškajame kūne, kad pasirodytumėte Jo akyse šventi, tyri ir nekalti,
[23] jei tik pasiliekate tikėjime

1 SKYRIUS
1 Ef 1,1
2 1 Kor 4,17; Gal 1,3
3 Fil 1,3
4 Ef 1,15; Hbr 6,10
5 1 Pt 1,4
6 Mt 24,14; Jn 15,16; Ef 3,2
7 2 Kor 11,23; Fm 1,23
8 Rom 15,30
9 Rom 12,2; 1 Kor 1,5; Ef 1,8; Ef 1,15-17
10 Ef 4,1; 1 Tes 4,1; Hbr 13,21; 2 Pt 3,18
11 Apd 5,41; Ef 3,16; Ef 4,2; Ef 6,10
12 Ef 1,11; Ef 5,20
13 Ef 6,12; 2 Pt 1,11
14 Ef 1,7
15 2 Kor 4,4; Apr 3,14
16 Ef 1,20.21; Hbr 1,2.3; Hbr 2,10
17 Jn 17,5; Hbr 1,3
18 Ef 1,22; Apr 1,5
19 Jn 1,16
20 2 Kor 5,18; Ef 1,10; Ef 2,14
21 2 Kor 5,18.19; Ef 2,1; Tit 1,15
22 2 Kor 5,18; Ef 5,27
23 Jn 15,6; Ef 3,17; Kol 1,6; Kol 1,25

įsitvirtinę bei nepajudinami ir neatsitraukiate nuo Evangelijos vilties, kurią išgirdote, kuri paskelbta visai kūrinijai po dangumi ir kurios tarnu aš, Paulius, tapau.
[24] Dabar aš džiaugiuosi savo kentėjimais už jus ir savo kūne papildau, ko dar trūksta Kristaus vargams dėl Jo kūno – bažnyčios.
[25] Jos tarnu aš tapau Dievo patvarkymu, kuris duotas man dėl jūsų, kad išpildyčiau Dievo žodį,
[26] tą paslaptį, kuri buvo paslėpta amžiams ir kartoms, o dabar apreikšta Jo šventiesiems.
[27] Jiems Dievas panorėjo atskleisti, kokie šios paslapties šlovės turtai skirti pagonims, būtent Kristus jumyse – šlovės viltis.
[28] Mes Jį skelbiame, įspėdami kiekvieną žmogų ir mokydami kiekvieną žmogų su visokeriopa išmintimi, kad kiekvieną žmogų padarytume tobulą Kristuje.
[29] Dėl to aš ir darbuojuos, grumdamasis Jo suteikta jėga, kuri galingai veikia manyje.

2 Tad noriu, kad jūs žinotumėte, kaip įnirtingai kovoju už jus, už laodikiečius ir visus, kurie nėra matę mano kūno veido,
[2] kad būtų paguostos visų širdys, kad, meile suvienyti, visi pasiektų pažinimo pilnatvės turtus ir pažintų paslaptį Dievo – Tėvo ir Kristaus,
[3] kuriame slypi visi išminties ir pažinimo turtai.
[4] Jums tai sakau, kad niekas jūsų nesuvedžiotų įtikinančia kalba.
[5] Nors kūnu esu toli nuo jūsų, tačiau dvasia su jumis ir džiaugiuosi, matydamas jūsų tvarką ir jūsų tikėjimo Kristumi tvirtumą.
[6] Taigi, kaip esate priėmę Viešpatį Jėzų Kristų, taip ir gyvenkite Jame,
[7] įsišakniję bei statydindamiesi Jame ir įsitvirtinę tikėjime, kaip esate išmokyti, kupini dėkingumo.
[8] Žiūrėkite, kad kas jūsų nepavergtų filosofija ir tuščia apgaule, kuri remiasi žmonių tradicijomis ir pasaulio pradmenimis, o ne Kristumi.
[9] Jame kūniškai gyvena visa Dievybės pilnatvė,
[10] ir jūs esate tobuli Jame, kuris yra kiekvienos kunigaikštystės ir valdžios galva.
[11] Jame jūs taip pat esate apipjaustyti ne rankomis atliktu apipjaustymu, bet kūno nuodėmių, kūniškumo nusirengimu – Kristaus apipjaustymu.
[12] Su Juo palaidoti krikšte, kuriame jūs buvote ir prikelti, tikėdami jėga Dievo, prikėlusio Jį iš numirusių.
[13] Ir jus, mirusius nusikaltimais ir jūsų kūno neapipjaustymu, Jis atgaivino kartu su Juo, atleisdamas visus nusikaltimus.
[14] Jis ištrynė skolos raštą su mus kaltinančiais reikalavimais, raštą, kuris buvo prieš mus, ir panaikino jį, prikaldamas prie kryžiaus.
[15] Jis nuginklavo kunigaikštystes bei valdžias ir viešai jas pažemino, triumfuodamas prieš jas ant kryžiaus.
[16] Taigi niekas tenesmerkia jūsų dėl valgio ar gėrimo, dėl švenčių, jauno mėnulio ar sabato dienų.
[17] Visa tai tėra būsimųjų dalykų šešėlis, o kūnas yra Kristaus.

24 2 Kor 1,5; 2 Kor 7,4; 2 Kor 12,15; Ef 1,23; Ef 3,1.13
25 Gal 2,7
26 1 Kor 2,7; 2 Tim 1,10
27 Rom 8,10.11; Rom 9,23; 2 Kor 2,14; 1 Tim 1,1
28 Apd 20,20; Ef 5,27
29 Ef 3,7

2 SKYRIUS

1 Fil 1,30
3 1 Kor 1,24.30
4 Rom 16,18
5 1 Kor 14,40; 1 Tes 2,17; 1 Pt 5,9
6 1 Tes 4,1
7 Ef 2,21
8 Gal 1,14; Gal 4,3.9.10
9 Jn 1,14
15 Iz 53,12; Ef 6,12
16 Rom 14,3
17 Hbr 8,5; Hbr 10,1

[18] Niekas teneatima jūsų atlygio, pamėgęs tariamą nusižeminimą ir angelų garbinimą, pasinėręs į tai, ko nėra matęs, be pagrindo pasipūtęs savo kūniškais samprotavimais,
[19] nesijungdamas su Galva, iš kurios visas kūnas, sąnariais ir raiščiais aprūpinamas bei jungiamas vienybėn, auga Dievo teikiamu ūgiu.
[20] Jei su Kristumi mirėte pasaulio pradmenims, tai kodėl gi, tarsi tebegyvendami pasaulyje, pasiduodate nuostatoms
[21] („Neliesk! Neragauk! Neimk!" –
[22] visa tai vartojama dingsta.) pagal žmonių priesakus bei doktrinas?
[23] Tiesa, tai atrodo išmintingai dėl susikurto pamaldumo, tariamo nusižeminimo ir kūno varginimo, tačiau neturi jokios vertės ir pasotina kūniškumą.

3 Jeigu esate su Kristumi prikelti, siekite to, kas aukštybėse, kur Kristus sėdi Dievo dešinėje.
[2] Mąstykite apie tai, kas aukštybėse, o ne apie tai, kas žemėje.
[3] Jūs juk esate mirę, ir jūsų gyvenimas su Kristumi yra paslėptas Dieve.
[4] Kai pasirodys Kristus – mūsų gyvenimas, tada su Juo ir jūs pasirodysite šlovėje.
[5] Todėl marinkite tuos savo narius, kurie yra žemėje: ištvirkavimą, netyrumą, aistringumą, piktą pageidimą, taip pat godumą, kuris yra stabmeldystė.
[6] Dėl šių dalykų ateina Dievo rūstybė neklusnumo vaikams.
[7] Jūs irgi kadaise taip elgėtės, gyvendami tarp jų.

19 Ef 1,23; Ef 4,15; Ef 4,16
20 Rom 6,2-5; Gal 4,3.9
21 1 Tim 4,3
22 Tit 1,14
23 1 Tim 4,8

3 SKYRIUS
1 Ef 1,20; Kol 2,12
2 Mt 6,19-21
3 Rom 6,2; 2 Kor 5,7
4 Jn 14,6; 1 Kor 15,43; 1 Jn 3,2
5 Rom 6,13; Rom 8,13; Ef 4,19; Ef 5,3.5
6 Rom 1,18; Ef 2,2
7 1 Kor 6,11
8 Ef 4,22
10 Rom 8,9; Rom 12,2; Ef 2,10
11 Gal 3,27.28; Ef 1,23
12 1 Pt 1,2; 1 Jn 3,17
13 Mk 11,25
14 Ef 4,3; 1 Pt 4,8
15 Jn 14,27; 1 Kor 7,15; Ef 4,4; 1 Tes 5,18
16 Ef 5,19
17 1 Kor 10,31
18 Ef 5,22-33; Ef 6,1-9; 1 Pt 3,1
19 Ef 4,31; Ef 5,25

[8] Bet dabar jūs visa tai nusivilkite: rūstybę, nirtulį, nelabumą, pyktį, piktžodžiavimą, nešvarias kalbas nuo savo lūpų.
[9] Nebemeluokite vienas kitam, nusivilkę senąjį žmogų su jo darbais
[10] ir apsivilkę nauju, kuris atnaujinamas pažinimu pagal atvaizdą To, kuris jį sukūrė.
[11] Čia jau nebėra nei graiko, nei žydo, nei apipjaustyto, nei neapipjaustyto, nei barbaro, nei skito, nei vergo, nei laisvojo, bet visa ir visuose – Kristus.
[12] Todėl, kaip Dievo išrinktieji, šventieji ir numylėtiniai, apsivilkite nuoširdžiu gailestingumu, gerumu, nuolankumu, romumu ir ištverme.
[13] Būkite vieni kitiems pakantūs ir atleiskite vieni kitiems, jei vienas prieš kitą turite skundą. Kaip Kristus atleido, taip ir jūs atleiskite.
[14] O virš viso šito apsivilkite meile, kuri yra tobulumo raištis.
[15] Jūsų širdyse teviešpatauja Dievo ramybė, į kurią esate pašaukti viename kūne. Ir būkite dėkingi.
[16] Kristaus žodis tegul tarpsta jumyse. Mokykite ir įspėkite vieni kitus visokeriopa išmintimi, su dėkinga širdimi giedokite Viešpačiui psalmes, himnus ir dvasines giesmes.
[17] Ir visa, ką bedarytumėte žodžiu ar darbu, visa darykite Viešpaties Jėzaus vardu, per Jį dėkodami Dievui Tėvui.
[18] Jūs, žmonos, būkite atsidavusios savo vyrams, kaip dera Viešpatyje.
[19] O jūs, vyrai, mylėkite savo

žmonas ir nebūkite joms šiurkštūs.
[20] Jūs, vaikai, visuose dalykuose klausykite savo tėvų, nes tai patinka Viešpačiui.
[21] O jūs, tėvai, neerzinkite savo vaikų, kad jie nepasidarytų baukštūs.
[22] Jūs, vergai, visame kame pakluskite savo šeimininkams pagal kūną, ne dėl akių tarnaudami, kaip žmonėms patikti norėdami, bet iš tyros širdies, bijodami Dievo.
[23] Ir ką tik darytumėte, darykite iš širdies, kaip Viešpačiui, o ne žmonėms,
[24] žinodami, kad iš Viešpaties gausite palikimą kaip atlyginimą, – nes jūs tarnaujate Viešpačiui Kristui.
[25] O kas daro neteisybę, susilauks atlygio už tai, ką padarė, ir nebus žiūrima asmens.

4 O jūs, šeimininkai, duokite vergams, kas teisinga ir kas dera, atsimindami, kad ir jūs turite Šeimininką danguje.
[2] Nuolat melskitės, budėdami ir dėkodami;
[3] melskitės taip pat ir už mus, kad Dievas mums atvertų žodžio duris skelbti Kristaus paslaptį, dėl kurios aš surakintas,
[4] kad sugebėčiau ją atskleisti taip, kaip privalau ją skelbti.
[5] Elkitės protingai su pašaliniais, išnaudodami laiką.
[6] Jūsų kalba visuomet tebūna maloni ir druska pasūdyta, kad sugebėtumėte kiekvienam atsakyti.
[7] Apie mano reikalus jums viską praneš Tichikas, mylimas brolis, ištikimas tarnas ir bendradarbis Viešpatyje.
[8] Aš tam jį ir siunčiu, kad sužinotų, kaip jums sekasi, ir paguostų jūsų širdis.
[9] Jis su Onesimu, ištikimu ir mylimu broliu, kuris yra iš jūsų, papasakos jums visa, kas čia dedasi.
[10] Jus sveikina mano kalėjimo draugas Aristarchas ir Barnabo pusbrolis Morkus – dėl jo jau gavote nurodymų; jei jis atvyks pas jus, priimkite jį.
[11] Dar jus sveikina Jėzus, vadinamas Justu. Iš apipjaustytųjų jie yra vieninteliai mano bendradarbiai dėl Dievo karalystės, tapę mano paguoda.
[12] Jus sveikina jūsiškis Epafras, Kristaus tarnas, kuris visada grumiasi už jus maldose, kad jūs būtumėt tobuli ir visiškai įsitikinę, kas yra Dievo valia.
[13] Aš galiu paliudyti, kad jis labai uolus dėl jūsų, laodikiečių ir hierapoliečių.
[14] Sveikina jus mylimasis gydytojas Lukas ir Demas.
[15] Pasveikinkite brolius Laodikėjoje ir Nimfą bei bažnyčią, kuri jo namuose.
[16] Kai šitas laiškas bus perskaitytas pas jus, pasirūpinkite, kad jis būtų perskaitytas ir laodikiečių bažnyčioje, o jūs perskaitykite laišką, kuris ateis iš Laodikėjos.
[17] Taip pat pasakykite Archipui: "Žiūrėk, kad vykdytum tarnavimą, kurį gavai Viešpatyje!"
[18] Sveikinimas, parašytas mano, Pauliaus, ranka. Prisiminkite mano pančius. Malonė su jumis! Amen.

20 Ef 5,24; Ef 6,1
21 Ef 6,4
22 Ef 6,5
23 Ekl 9,10
24 1 Kor 7,22; Ef 6,8
25 Rom 2,11

4 SKYRIUS
1 Ef 6,9
2 Lk 18,1; Kol 2,7
3 1 Kor 16,9; Ef 3,3.4; Ef 6,19; Ef 6,20
5 Mt 10,16; Ef 5,15; Ef 5,16
6 Ekl 10,12; Mk 9,50; 1 Pt 3,15
7 2 Tim 4,12
8 Ef 6,22
9 Fm 1,10
10 Apd 19,29; Apd 20,4; Apd 27,2; 2 Tim 4,11
12 Mt 5,48; Rom 15,30; Fm 1,23
14 2 Tim 4,10; 2 Tim 4,11
15 Rom 16,5
16 1 Tes 5,27
17 2 Tim 4,5; Fm 1,2
18 1 Kor 16,21; Hbr 13,3

PIRMASIS LAIŠKAS
TESALONIKIEČIAMS

1 Paulius, Silvanas ir Timotiejus tesalonikiečių bažnyčiai Dieve Tėve ir Viešpatyje Jėzuje Kristuje. Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus!
[2] Mes visada dėkojame Dievui už jus visus, prisimindami jus savo maldose,
[3] nuolat minėdami jūsų tikėjimo darbus, meilės triūsą bei vilties ištvermingumą mūsų Viešpatyje Jėzuje Kristuje mūsų Dievo ir Tėvo akivaizdoje,
[4] žinodami, Dievo numylėtieji broliai, jūsų išrinkimą.
[5] Nes mūsų Evangelija neatėjo pas jus vien tik žodžiais, bet su jėga ir Šventąja Dvasia, ir su tvirtu įsitikinimu. Jūs žinote, kaip mes pas jus elgėmės jūsų labui.
[6] Ir jūs pasidarėte mūsų ir Viešpaties pasekėjai, priėmę žodį didžiame suspaudime su Šventosios Dvasios džiaugsmu,
[7] ir taip jūs tapote pavyzdžiu visiems Makedonijos bei Achajos tikintiesiems.
[8] Mat iš jūsų Viešpaties žodis nuskambėjo ne tik Makedonijoje bei Achajoje, bet jūsų tikėjimas Dievu pasklido visur, ir mums jau nebereikia nieko kalbėti.
[9] Jie patys pasakoja apie mūsų atvykimą pas jus, ir kaip jūs nuo stabų atsivertėte prie Dievo tarnauti gyvajam bei tikrajam Dievui
[10] ir laukti iš dangaus Jo Sūnaus, kurį Jis prikėlė iš numirusių, – Jėzaus, gelbstinčio mus nuo ateinančios rūstybės.

1 SKYRIUS
1 Apd 17,1-9; 1 Pt 5,12
2 Rom 1,8
3 Jn 6,29; Rom 16,6
4 Kol 3,12
5 Mk 16,20; 2 Kor 6,6; Hbr 2,3
6 Apd 5,41; Apd 13,52; 1 Kor 4,16; 1 Kor 11,1
8 Rom 1,8; Rom 10,18; Rom 16,19
9 1 Kor 12,2; 1 Tes 2,1
10 Rom 2,7; Rom 5,9

2 Jūs patys, broliai, žinote, kad mūsų apsilankymas pas jus nebuvo veltui.
[2] Prieš tai, kaip patys žinote, nukentėję ir paniekinti Filipuose, buvome drąsūs Dieve ir skelbėme jums Evangeliją esant dideliam pasipriešinimui.
[3] Juk mūsų skelbimas plaukia ne iš klaidos, nei iš netyro nusistatymo, nei iš klastingumo.
[4] Dievo pripažinti tinkami, kad mums būtų patikėta Evangelija, ją ir skelbiame taip, kad patiktume ne žmonėms, bet Dievui, kuris tiria mūsų širdis.
[5] Kaip žinote, niekada nepasižymėjome pataikaujančiomis kalbomis ir paslėptu godumu, – Dievas yra liudytojas, –
[6] niekada neieškojome žmonių garbės, nei tarp jūsų, nei kitur. Būdami Kristaus apaštalai, galėjome būti jums našta,
[7] vis dėlto pas jus buvome švelnūs, tarsi maitinanti motina, globojanti savo kūdikius.
[8] Taip jus mylėdami, troškome pasidalyti su jumis ne tik Dievo Evangelija, bet ir savo gyvybe, nes tapote mums brangūs.
[9] Jūs, broliai, atsimenate mūsų triūsą ir pastangas: dirbdami per dienas ir naktis, kad neapsunkin-

2 SKYRIUS
2 Apd 14,5; Apd 16,19-24; Apd 17,1-9
3 2 Kor 7,2
4 Pat 17,3; 1 Kor 7,25; Gal 1,10; Tit 1,3
5 Rom 1,9; 2 Kor 2,17
6 1 Kor 9,1; 1 Kor 9,4; 2 Kor 11,9; 1 Tim 5,17
7 1 Kor 2,3
8 Rom 1,11; 2 Kor 12,15
9 Apd 18,3; Apd 20,34.35; 2 Kor 12,13

tume nė vieno iš jūsų, skelbėme jums Dievo Evangeliją.
10 Ir jūs, ir Dievas gali paliudyti, kaip šventai, teisingai ir nepriekaištingai elgėmės su jumis, įtikėjusiais.
11 Jūs žinote, kaip kiekvieną iš jūsų raginome, kalbinome, maldavome, tarsi tėvas savo vaikus,
12 kad elgtumėtės kaip dera prieš Dievą, kuris jus šaukia į savo karalystę ir šlovę.
13 Todėl ir mes be paliovos dėkojame Dievui, kad, priėmę Dievo žodį, kurį girdėjote iš mūsų, priėmėte jį ne kaip žmonių žodį, bet, kas jis iš tikro yra, – kaip Dievo žodį, kuris ir veikia jumyse, tikinčiuosiuose.
14 Jūs, broliai, tapote sekėjais Dievo bažnyčių Kristuje Jėzuje, kurios yra Judėjoje. Jūs tą patį iškentėjote nuo savo tautiečių, kaip ir jos nuo žydų,
15 kurie nužudė Viešpatį Jėzų ir savo pranašus ir persekiojo mus. Jie nepatinka Dievui ir yra priešiški visiems žmonėms,
16 nes draudžia mums skelbti Evangeliją pagonims, kad šie būtų išgelbėti. Taip jie nuolat pildo savo nuodėmių saiką, ir jiems artinasi galutinė Dievo rūstybė.
17 O mes, broliai, kuriam laikui atskirti nuo jūsų, – žinoma, tik kūnu, ne širdimi, – be galo pasiilgę, labai troškome išvysti jūsų veidus.
18 Todėl ruošėmės atvykti pas jus, – bent jau aš, Paulius, ruošiausi kartą ir kitą, – tačiau mums sutrukdė šėtonas.
19 Kas gi yra mūsų viltis, džiaugsmas ir pasigyrimo vainikas? Argi ne jūs prieš mūsų Viešpatį Jėzų Kristų Jo atėjimo metu?

10 2 Kor 7,2; 1 Tes 1,5
12 1 Kor 1,9; Ef 4,1
13 Mk 4,20; Gal 4,14; 1 Tes 1,2.3; 1 Pt 1,23
14 Apd 17,5; Gal 1,22
15 Mt 5,12; Mt 23,34.35; Apd 2,23
16 Lk 11,52
17 1 Kor 5,3
18 Rom 1,13; Rom 15,22
19 Pat 16,31; 1 Kor 15,23; 2 Kor 1,14; Jud 1,24

3 SKYRIUS
2 Rom 16,21
3 Apd 9,16; Apd 14,22; Ef 3,13
4 Apd 20,24
5 1 Kor 7,5; Gal 2,2
6 Apd 18,5; Fil 1,8
7 2 Kor 1,4
8 Fil 4,1
10 2 Kor 13,9
11 Mk 1,3

20 Taip, jūs esate mūsų šlovė ir džiaugsmas!

3

Todėl, ilgiau nebeiškęsdami, nutarėme vieni pasilikti Atėnuose
2 ir pasiuntėme Timotiejų, savo brolį, Dievo tarną ir bendradarbį Kristaus Evangelijoje, kad sustiprintų jus ir padrąsintų jus tikėjime,
3 kad nė vienas nesvyruotų šiuose suspaudimuose, nes jūs patys žinote, kad tam esame skirti.
4 Dar būdami tarp jūsų, iš anksto sakėme, kad turėsime kentėti priespaudą, ir, kaip žinote, taip ir įvyko.
5 Todėl, ilgiau nebeiškęsdamas, pasiunčiau pasiuntinį, norėdamas sužinoti apie jūsų tikėjimą, ar kartais jūsų nesugundė gundytojas ir ar nėra niekais pavirtęs mūsų triūsas.
6 Dabar Timotiejus iš jūsų grįžo pas mus ir atnešė gerą žinią apie jūsų tikėjimą ir jūsų meilę: kad jūs nuolat mus maloniai prisimenate ir karštai trokštate mus pamatyti kaip ir mes jus.
7 Taigi, broliai, jūs savo tikėjimu paguodėte mus visuose mūsų suspaudimuose ir negandose.
8 Dabar mes tikrai gyvuojame, nes jūs tvirtai stovite Viešpatyje.
9 Ir kaip atsidėkosime Dievui už jus, už visus džiaugsmus, kuriuos dėl jūsų patiriame savo Dievo akivaizdoje?
10 Dieną ir naktį be saiko meldžiamės, kad išvystume jūsų veidus ir galėtume papildyti, ko dar stinga jūsų tikėjimui.
11 Jis pats – mūsų Dievas ir Tėvas – ir mūsų Viešpats Jėzus Kris-

tus tenutiesia mums kelią pas jus.
[12] Viešpats teaugina jus ir gausiai tepraturtina meile vienų kitiems ir visiems, kaip ir mes jus mylime, –
[13] tesustiprina jūsų širdis ir padaro nepeiktinas šventume prieš Dievą, mūsų Tėvą, Viešpaties Jėzaus Kristaus ir visų Jo šventųjų atėjimo metu.

4 Pagaliau, broliai, prašome ir raginame jus Viešpatyje Jėzuje: jeigu išmokote iš mūsų, kaip privalote elgtis ir patikti Dievui – taip ir elkitės, darydami vis daugiau pažangos!
[2] Jūs juk žinote, kokių nurodymų jums davėme Viešpaties Jėzaus vardu.
[3] Nes tokia Dievo valia – jūsų šventėjimas; kad susilaikytumėte nuo ištvirkavimo
[4] ir kiekvienas iš jūsų mokėtų saugoti savąjį indą šventume ir pagarboje,
[5] o ne aistringame geiduly, kaip pagonys, kurie nepažįsta Dievo;
[6] kad nė vienas neperžengtų ribų ir šituo dalyku neapgaudinėtų savo brolio, nes Dievas už visa tai keršija, kaip jau esame įspėję ir patvirtinę.
[7] Dievas nepašaukė mūsų nedorybei, bet šventumui.
[8] Todėl, kas tai atmeta, ne žmogų atmeta, bet Dievą, kuris ir davė mums savo Šventąją Dvasią.
[9] Apie brolišką meilę nebereikia jums rašyti, nes jūs patys esate Dievo išmokyti mylėti vienas kitą,
[10] ir jūs taip darote visiems broliams visoje Makedonijoje. Mes tik raginame jus, broliai, daryti vis daugiau pažangos,
[11] stengtis gyventi ramiai, atsidėti saviesiems reikalams ir dirbti savo rankomis, kaip jums įsakėme.
[12] Taip jūs deramai elgsitės pašalinių akyse ir jums nieko netrūks.
[13] Aš nenoriu, kad jūs, broliai, liktumėte nežinioje dėl užmigusiųjų ir nusimintumėte kaip kiti, kurie neturi vilties.
[14] Jeigu tikime, kad Jėzus mirė ir prisikėlė, tai Dievas ir tuos, kurie užmigo su Jėzumi, atves kartu su Juo.
[15] Ir tai jums sakome Viešpaties žodžiu, jog mes, gyvieji, išlikusieji iki Viešpaties atėjimo, nepralenksime užmigusiųjų.
[16] Nes pats Viešpats nužengs iš dangaus, nuskambėjus paliepimui, arkangelo balsui ir Dievo trimitui, ir mirusieji Kristuje prisikels pirmiausia,
[17] paskui mes, gyvieji, išlikusieji, kartu su jais būsime pagauti į debesis susitikti su Viešpačiu ore ir taip visuomet pasiliksime su Viešpačiu.
[18] Todėl guoskite vieni kitus šiais žodžiais.

5 Dėl valandos ir laiko, broliai, nėra reikalo jums rašyti.
[2] Jūs patys gerai žinote, kad Viešpaties diena užklups lyg vagis naktį.
[3] Kai žmonės kalbės: “Ramybė ir saugumas”, tada juos ir ištiks netikėtas žlugimas, tarytum gimdymo skausmai nėščią moterį, ir jie niekur nepaspruks.
[4] Bet jūs, broliai, nesate tamsoje, kad toji diena jus užkluptų lyg vagis.
[5] Juk jūs visi esate šviesos ir die-

12 Fil 1,9
13 2 Tes 2,17

4 SKYRIUS
1 1 Kor 15,58; Fil 1,27
3 Rom 12,2; 1 Kor 6,15-20; Ef 5,27
4 Rom 6,19
5 1 Kor 15,34; Ef 4,17.18; Kol 3,5
6 2 Tes 1,8
7 Kun 11,44
8 Lk 10,16; 1 Kor 2,10
9 Jer 31,33.34; Mt 22,39
10 1 Tes 3,12
11 Apd 20,35; 2 Tes 3,11
12 Rom 13,13
13 Kun 19,28; Ef 2,12
14 1 Kor 15,13.20.23
15 1 Kor 15,51-52
16 Mt 24,30.31; 1 Kor 15,23.52
17 Jn 14,3; Jn 17,24; Apd 1,9; 1 Kor 15,51-53
18 1 Tes 5,11

5 SKYRIUS
1 Mt 24,3
2 2 Pt 3,10
3 Iz 13,6-9; Oz 13,13
4 1 Jn 2,8
5 Ef 5,8

nos vaikai. Mes nepriklausome nei nakčiai, nei tamsai.
[6] Todėl nemiegokime kaip kiti, bet budėkime ir būkime blaivūs!
[7] Mat kas miega, miega naktį, ir kas pasigeria, pasigeria naktį.
[8] O mes, priklausydami dienai, būkime blaivūs ir apsirengę tikėjimo bei meilės šarvus ir užsidėję išgelbėjimo vilties šalmą.
[9] Juk Dievas mus paskyrė ne rūstybei, bet kad įgytume išgelbėjimą per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų,
[10] kuris mirė už mus, kad mes ar budėdami, ar miegodami gyventume kartu su Juo.
[11] Todėl guoskite ir statydinkite vieni kitus, ką jūs ir darote.
[12] Prašome jus, broliai, gerbti tuos, kurie darbuojasi tarp jūsų, vadovauja jums Viešpatyje ir teikia jums pamokymų.
[13] Be galo branginkite juos, mylėdami dėl jų darbo! Taikiai sugyvenkite tarpusavyje!
[14] Raginame jus, broliai: įspėkite nedrausminguosius, padrąsinkite liūdinčiuosius, palaikykite silpnuosius, būkite kantrūs su visais!

6 Mt 25,5; 1 Pt 5,8
7 Lk 21,34; Apd 2,15
8 Ef 6,14
9 Rom 9,22; 2 Tes 2,13
13 Mk 9,50
14 Rom 14,1; Rom 15,1; Gal 5,22; 2 Tes 3,6.7.11; Hbr 12,12
15 Kun 19,18; Gal 6,10
16 2 Kor 6,10
17 Ef 6,18
19 Ef 4,30
20 1 Kor 14,1.31
21 Fil 4,8; 1 Jn 4,1
23 1 Kor 1,8.9; Fil 4,9; 1 Tes 3,13
24 1 Kor 10,13; Fil 1,6

[15] Žiūrėkite, kad kas neatsimokėtų kam nors blogu už bloga, bet visada siekite daryti gera vieni kitiems ir visiems.
[16] Visada džiaukitės,
[17] be paliovos melskitės!
[18] Už viską dėkokite, nes tokia Dievo valia jums Kristuje Jėzuje.
[19] Negesinkite Dvasios!
[20] Neniekinkite pranašavimų!
[21] Visa ištirkite ir to, kas gera, laikykitės!
[22] Susilaikykite nuo visokio blogio!
[23] Pats ramybės Dievas iki galo jus tepašventina ir teišlaiko jūsų dvasią, sielą ir kūną nepeiktiną mūsų Viešpaties Jėzaus atėjimui.
[24] Ištikimas yra Tas, kuris jus šaukia, Jis ir įvykdys!
[25] Broliai, melskitės už mus!
[26] Sveikinkite visus brolius šventu pabučiavimu.
[27] Saikdinu jus Viešpačiu, kad šis laiškas būtų perskaitytas visiems šventiesiems broliams.
[28] Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė tebūna su jumis! Amen.

ANTRASIS LAIŠKAS

TESALONIKIEČIAMS

1 Paulius, Silvanas ir Timotiejus tesalonikiečių bažnyčiai Dieve, mūsų Tėve, ir Viešpatyje Jėzuje Kristuje.
[2] Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus!

1 SKYRIUS
2 1 Kor 1,3
4 2 Kor 7,4; 1 Tes 1,3; 1 Tes 2,14

[3] Mes jaučiame pareigą visada dėkoti, broliai, už jus Dievui, ir tai teisinga, nes jūsų tikėjimas smarkiai auga ir jūsų visų meilė vienas kitam vis didėja.
[4] Todėl mes ir giriamės jumis Dievo bažnyčiose – jūsų kantrybe

bei tikėjimu visuose jūsų persekiojimuose ir sunkumuose, kuriuos jums tenka pakelti.

5 O tai ir yra teisingo Dievo teismo požymis: jūs turite tapti verti Dievo karalystės, dėl kurios ir kenčiate.

6 Teisinga iš Dievo pusės atmokėti jūsų prispaudėjams priespauda,

7 o jums, prispaustiesiems, – poilsiu drauge su mumis, kai iš dangaus apsireikš Viešpats Jėzus su savo galingais angelais.

8 Liepsnojančioje ugnyje Jis atkeršys tiems, kurie nepažįsta Dievo ir nepaklūsta mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Evangelijai.

9 Jie bus nubausti amžina pražūtimi ir atskirti nuo Viešpaties veido ir nuo Jo galybės šlovės

10 tą dieną, kada Jis ateis, kad būtų pašlovintas savo šventuosiuose ir keliantis susižavėjimą visuose, kurie įtikėjo. Jūs irgi patikėjote mūsų liudijimu.

11 Todėl mes nuolat meldžiamės už jus, kad mūsų Dievas padarytų jus vertus šio pašaukimo ir parodytų visą savo gerumą ir palankumą bei galingus tikėjimo darbus,

12 kad mūsų Viešpaties Jėzaus vardas būtų pašlovintas jumyse, o jūs Jame, pagal mūsų Dievo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus malonę.

2 Mes prašome jus, broliai, dėl mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus atėjimo ir dėl mūsų surinkimo pas Jį:

2 nesiduokite taip greitai nukreipiami nuo sveiko proto ir įbauginami ar dvasia, ar žodžiu, ar neva mūsų parašytu laišku, esą Kristaus diena jau atėjo.

3 Tegul niekas jūsų neapgauna kuriuo nors būdu! Pirmiau turi ateiti atkritimas ir būti apreikštas nuodėmės žmogus, pražūties sūnus,

4 prieštarautojas, kuris išaukština save prieš visa, kas vadinama Dievu ar garbinama, ir pats sėdasi kaip Dievas Dievo šventykloje, rodydamas save esant Dievu.

5 Ar neprisimenate, jog aš tai sakiau jums, tebebūdamas tarp jūsų?

6 Jūs gi žinote, kas dabar jį sulaiko, kad jis būtų apreikštas savo metu.

7 Nedorybės paslaptis jau veikia, kol bus patrauktas tas, kas jį sulaiko.

8 Tada pasirodys nedorėlis, kurį Viešpats sunaikins savo burnos kvėpimu ir sutriuškins savo atėjimo spindesiu.

9 Ano nedorėlio atėjimą, šėtonui veikiant, lydės visokios jėgos, ženklai ir netikri stebuklai

10 ir visokia neteisumo apgaulė žūstantiems už tai, kad atsisakė mylėti tiesą savo išgelbėjimui.

11 Todėl Dievas jiems pasiųs stiprų paklydimą, kad jie tikėtų melu

12 ir būtų nuteisti visi, kurie netikėjo tiesa, bet pamėgo neteisumą.

13 Mes jaučiame pareigą visada dėkoti Dievui už jus, Viešpaties numylėti broliai, kad Dievas jus nuo pradžios išsirinko išgelbėjimui per Dvasios pašventinimą ir tiesos tikėjimą,

14 kuriam Jis pašaukė jus per mūsų Evangeliją, kad įgytumėte mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus šlovę.

15 Todėl, broliai, tvirtai stovėkite ir laikykitės nurodymų, kurių išmokote iš mūsų žodžių ar laiško.

16 O pats mūsų Viešpats Jėzus

5 Fil 1,28; 1 Tes 2,14
6 Apr 6,10
7 Jud 1,14; Apr 14,13
9 Įst 33,2; Fil 3,19
10 Mt 25,31; Jn 17,10
11 Kol 1,12; 1 Tes 1,3
12 Kol 3,17

2 SKYRIUS
1 Mt 24,31; 1 Tes 4,15-17
2 Mt 24,4
3 Dan 7,25; Dan 8,25; Dan 11,36; Jn 17,12; 1 Tim 4,1
4 Iz 14,13.14; 1 Kor 8,5
7 1 Jn 2,18
8 Iz 11,4; Dan 7,10; Hbr 10,27
9 Įst 13,1
10 1 Kor 16,22; 2 Kor 2,15
11 Rom 1,28; 1 Tim 4,1
12 Rom 1,32
13 Ef 1,4; 1 Tes 1,4; 1 Pt 1,2
14 1 Pt 5,10
15 1 Kor 11,2; 1 Kor 16,13
16 1 Pt 1,3; Apr 1,5

Kristus ir Dievas, mūsų Tėvas, kuris pamilo mus ir iš malonės suteikė mums amžiną paguodą ir gerą viltį,
[17] tepaguodžia jūsų širdis ir tesustiprina kiekviename gerame žodyje ir darbe.

3 Pagaliau, broliai, melskitės už mus, kad Viešpaties žodis skintųsi kelią ir būtų pašlovintas, kaip ir pas jus,
[2] ir kad mes būtume išgelbėti nuo netikusių ir nedorų žmonių, nes ne visi turi tikėjimą.
[3] O Viešpats ištikimas; Jis sustiprins jus ir apsaugos nuo pikto.
[4] Mes pasitikime jumis Viešpatyje, kad vykdote ir vykdysite, ką jums įsakome.
[5] Viešpats telenkia jūsų širdis į Dievo meilę ir Kristaus kantrybę.
[6] Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu įsakome jums, broliai, šalintis kiekvieno brolio, kuris tinginiauja ir nesilaiko tradicijos, gautos iš mūsų.
[7] Jūs patys žinote, kaip reikia sekti mumis. Mes gi pas jus netinginiavome
[8] ir nevalgėme kieno nors duonos dykai, bet, sunkiai triūsdami, dirbavomės dieną ir naktį, kad tik neapsunkintume nė vieno iš jūsų;
[9] ir ne todėl, kad neturime teisės, bet norime būti jums pavyzdžiu, kad sektumėte mumis.
[10] Dar būdami pas jus, mes įsakėme: "Kas nenori dirbti – tenevalgo!"
[11] Nes mes girdime, kad kai kurie pas jus tinginiauja, nieko nedirba, tik kišasi į svetimus reikalus.
[12] Tokiems įsakome ir juos raginame per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų ramiai dirbti ir valgyti pačių pelnytą duoną.
[13] O jūs, broliai, nepailskite darę gera!
[14] O kas nepaklustų mūsų laiško žodžiams, tokį įsidėmėkite ir nebendraukite su juo, kad susigėstų.
[15] Nelaikykite jo priešu, bet įspėkite kaip brolį.
[16] Patsai ramybės Viešpats tegul teikia jums ramybę visada ir visais būdais. Viešpats su jumis visais!
[17] Šis sveikinimas prirašytas mano, Pauliaus, ranka. Tai ženklas kiekviename laiške: taip aš rašau.
[18] Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė tebūna su jumis visais! Amen.

17 1 Kor 1,8

3 SKYRIUS
1 Ef 6,19
2 Apd 28,24; Rom 15,31
3 Jn 17,15; 1 Kor 1,9
4 2 Kor 7,16
5 1 Krn 29,18
6 Rom 16,17; 1 Kor 5,1; 1 Tes 4,11
8 1 Tes 2,9
9 1 Kor 9,4.6-14
11 1 Pt 4,15
12 Ef 4,28
13 Gal 6,9
14 Mt 18,17
15 Kun 19,17; Tit 3,10
16 Rom 15,33
17 1 Kor 16,21
18 Rom 16,20.24

PIRMASIS LAIŠKAS TIMOTIEJUI

1 Paulius, Jėzaus Kristaus apaštalas, Dievo, mūsų Gelbėtojo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus, mūsų vilties, paliepimu, –
[2] Timotiejui, tikram sūnui tikėjime: malonė, gailestingumas ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Jėzaus Kristaus, mūsų Viešpaties!

1 SKYRIUS
2 Gal 1,3; Tit 1,4

[3] Dar keliaudamas į Makedoniją, aš prašiau tave pasilikti Efeze, kad įsakytum kai kuriems, jog jie nemokytų kitaip,
[4] nekreiptų dėmesio į pasakas ir į begalines giminystės eiles, kurios veikiau sukelia ginčus negu dievišką ugdymą, esantį tikėjime.
[5] Įsakymo tikslas yra meilė iš tyros širdies, geros sąžinės ir nuoširdaus tikėjimo.
[6] Kai kurie, nuklydę nuo šių dalykų, paskendo tuščiuose plepaluose.
[7] Jie norėtų būti įstatymo mokytojais, bet nesupranta nei ką kalba, nei ką tvirtina.
[8] O mes žinome, jog įstatymas geras, jeigu kas teisingai juo naudojasi,
[9] suprasdamas, kad įstatymas nėra skirtas teisiajam, bet nusikaltėliams ir neklusniems, bedieviams ir nusidėjėliams, nešventiems ir šventvagiškiems, tėvažudžiams ir motinžudžiams, žmogžudžiams,
[10] paleistuviams, homoseksualistams, vergų pirkliams, melagiams, priesaikos laužytojams ir viskam, kas priešinga sveikam mokymui
[11] pagal palaimintojo Dievo šlovingąją Evangeliją, kuri man yra patikėta.
[12] Aš dėkoju mūsų Viešpačiui Kristui Jėzui, kuris įgalino mane, nes palaikė mane ištikimu, paskirdamas tarnavimui,
[13] nors anksčiau buvau piktžodžiautojas, persekiotojas ir akiplėša. Manęs buvo pasigailėta, nes taip elgiausi dėl neišmanymo ir netikėjimo.
[14] Bet mūsų Viešpaties malonė išsiliejo be saiko su tikėjimu ir meile Kristuje Jėzuje.

3 Apd 20,1.3; Gal 1,6.7
4 Tit 1,14
5 Rom 13,8-10; Ef 6,24
6 1 Tim 6,4.20
8 Rom 7,12.16
11 1 Kor 9,17; 1 Tim 6,15
12 1 Kor 7,25; 1 Kor 15,10; Kol 1,25
13 Jn 4,21; Apd 8,3
14 Rom 5,20; 2 Tim 1,13; 2 Tim 2,22
15 Iz 53,5; Iz 61,1; Oz 6,1-3; Mt 1,21; Mt 9,13; 1 Tim 3,1; 1 Tim 4,9; 2 Tim 2,11; Tit 3,8
17 1 Krn 29,11; Ps 10,16; Rom 1,23; Rom 16,27; Hbr 11,27
20 Apd 13,45; 2 Tim 2,17.18; 2 Tim 4,14

2 SKYRIUS
2 Ezr 6,10; Rom 13,1
3 Rom 12,2; 2 Tim 1,9
4 Ez 18,23.32; Jn 3,17; Jn 17,3; 1 Tim 4,10; Tit 2,11; 2 Pt 3,9
5 1 Kor 8,6; Gal 3,20; Hbr 9,15
6 Mk 10,45
7 Gal 1,15.16; Ef 3,7.8; 1 Tim 1,11; 2 Tim 1,11

[15] Tikras žodis ir vertas visiško pritarimo, kad Kristus Jėzus atėjo į pasaulį išgelbėti nusidėjėlių, kurių pirmasis esu aš.
[16] Todėl ir buvo manęs pasigailėta, kad manyje pirmame Jėzus Kristus parodytų visą savo kantrybę, duodamas pavyzdį tiems, kurie Jį įtikės amžinajam gyvenimui.
[17] Amžių Karaliui, nemirtingajam, neregimajam, vieninteliam išmintingajam Dievui tebūna garbė ir šlovė per amžių amžius! Amen.
[18] Šį įsakymą perduodu tau, sūnau Timotiejau, pagal ankstesnes pranašystes apie tave, kad, jomis remdamasis, kovotum gerą kovą,
[19] turėdamas tikėjimą ir gerą sąžinę. Jos atsižadėjus, kai kurių tikėjimo laivas sudužo.
[20] Iš jų yra Himenėjas ir Aleksandras, kuriuos atidaviau šėtonui, kad jie pasimokytų nebepiktžodžiauti.

2

Taigi visų pirma prašau atlikinėti prašymus, maldas, užtarimus ir dėkojimus už visus žmones,
[2] už karalius bei visus valdininkus, kad tyliai ir ramiai gyventume visokeriopai dievotą ir kilnų gyvenimą.
[3] Tai gera ir priimtina akyse Dievo, mūsų Gelbėtojo,
[4] kuris trokšta, kad visi žmonės būtų išgelbėti ir pasiektų tiesos pažinimą.
[5] Nes yra vienas Dievas ir vienas Dievo ir žmonių Tarpininkas – žmogus Kristus Jėzus,
[6] kuris atidavė save kaip išpirką už visus, kad būtų paliudytas reikiamu metu.
[7] Tam aš esu paskirtas pamoksli-

ninkas ir apaštalas, – sakau tiesą Kristuje, nemeluoju, – tikėjimo ir tiesos mokytojas pagonims.
[8] Taigi trokštu, kad vyrai melstųsi visur, keldami aukštyn šventas rankas, be pykčio ir abejonių.
[9] Taip pat, kad moterys puoštųsi kukliais ir padoriais drabužiais, droviai ir santūriai, ne supintais plaukais ar auksu, ar perlais, ar brangiu drabužiu,
[10] bet, – kaip dera moterims, pasižyminčioms dievobaimingumu, – gerais darbais.
[11] Moteris tesimoko tyliai, su visišku paklusnumu.
[12] Neleidžiu, kad moteris mokytų nei kad vadovautų vyrui, – ji tesilaiko tyliai.
[13] Juk pirmas buvo sutvertas Adomas, o paskui – Ieva.
[14] Ir ne Adomas buvo apgautas, o moteris buvo apgauta ir nusidėjo.
[15] Bet ji bus išgelbėta, gimdydama vaikus, – jeigu jie išlaikys tikėjimą, meilę, šventumą ir susilaikymą.

3 Štai tikras žodis: jei kas siekia vyskupauti, trokšta gero darbo.
[2] O vyskupas privalo būti nepeiktinas, vienos žmonos vyras, santūrus, protingas, padorus, svetingas, sugebantis mokyti;
[3] ne girtuoklis, ne kivirčius, ne geidžiantis nešvaraus pelno, bet švelnus, nemėgstantis vaidytis, negodus pinigų,
[4] geras savo namų šeimininkas, turintis klusnius ir tikrai dorus vaikus.
[5] Jei kas nesugeba šeimininkauti savo namuose, kaipgi jis rūpinsis Dievo bažnyčia?
[6] Vyskupas neturi būti naujatikis, kad nepasididžiuotų ir nepakliūtų į pasmerkimą kaip velnias.
[7] Be to, jam privalu turėti gerą liudijimą tarp pašalinių, kad nebūtų jam priekaištaujama ir neįkliūtų į velnio pinkles.
[8] Taip pat ir diakonai privalo būti garbingi, ne dviliežuviai, ne besaikiai vyno gėrėjai, ne geidžiantys nešvaraus pelno,
[9] saugantys tikėjimo paslaptį tyroje sąžinėje.
[10] Ir pirmiausia jie turi būti išbandyti, o paskui, jei pasirodys esą be kaltės, tegul diakonauja.
[11] Jų žmonos taip pat privalo būti garbingos, ne šmeižikės, santūrios ir ištikimos visame kame.
[12] Diakonai tebūna vienos žmonos vyrai, gerai prižiūrintys vaikus ir savo pačių namus.
[13] Gerai diakonaujantys įgyja garbingą laipsnį ir didelę tikėjimo drąsą Kristuje Jėzuje.
[14] Aš tau rašau apie šiuos dalykus, nors tikiuosi greit atvykti pas tave.
[15] Bet jeigu užtrukčiau, noriu, kad žinotum, kaip reikia elgtis Dievo namuose, kurie yra gyvojo Dievo bažnyčia, tiesos ramstis ir pamatas.
[16] Ir neginčijamai yra didelė dievotumo paslaptis: Dievas buvo apreikštas kūne, išteisintas Dvasioje, matomas angelų, paskelbtas pagonims, įtikėtas pasaulyje ir paimtas į šlovę.

4 Dvasia aiškiai sako, kad paskutiniais laikais kai kurie atsitrauks nuo tikėjimo, pasidavę klaidinančioms dvasioms ir demonų mokymams,
[2] veidmainingiems melo skelbė-

8 Ps 134,2; Lk 23,34
9 1 Pt 3,3
10 1 Pt 3,4
12 1 Kor 14,34; Tit 2,5

3 SKYRIUS

7 1 Tim 6,9; 2 Tim 2,26
8 Ez 44,21
13 Mt 25,21
16 Mt 3,16; Mt 28,2; Lk 24,51; Jn 1,14; Apd 10,34; Rom 1,4; Rom 10,18; Rom 16,26; 2 Kor 1,19; Kol 1,6.23; 1 Pt 1,20; 1 Jn 1,2; 1 Jn 3,5.8

4 SKYRIUS

1 2 Tim 3,13; Apr 16,14
2 Mt 7,15; Ef 4,19

jams, turintiems sudegintą sąžinę,
[3] draudžiantiems tuoktis, liepiantiems susilaikyti nuo maisto, kurį sukūrė Dievas, kad jį su padėka priimtų tikintieji ir pažinusieji tiesą.
[4] Kiekvienas gi Dievo kūrinys yra geras, ir niekas neatmestina, jei priimama su padėka,
[5] nes tai pašventinama Dievo žodžiu ir malda.
[6] Jeigu šitaip aiškinsi broliams, būsi geras Jėzaus Kristaus tarnas, besimaitinantis tikėjimo žodžiais ir geru mokymu, kuriuo tu rūpestingai pasekei.
[7] Bedieviškų ir bobiškų pasakų venk, o ugdykis dievotumą.
[8] Kūno lavinimas nedaug naudos duoda, o dievotumas viskam naudingas; jis turi esamojo ir būsimojo gyvenimo pažadą.
[9] Šis žodis yra tikras, vertas visiško pritarimo.
[10] Mes todėl ir triūsiame bei kenčiame panieką, nes pasitikime gyvuoju Dievu, kuris yra visų žmonių, o ypač tikinčiųjų, Gelbėtojas.
[11] Taip įsakinėk ir mokyk!
[12] Niekas tegul neniekina tavo jaunystės. Tiktai pats būk tikintiesiems pavyzdys žodžiu, elgesiu, meile, dvasia, tikėjimu, skaistumu.
[13] Kol atvyksiu, užsiiminėk skaitymu, raginimu, mokymu.
[14] Neapleisk tavyje esančios dovanos, kuri tau buvo suteikta per pranašystę su vyresniųjų rankų uždėjimu.
[15] Mąstyk apie šituos dalykus, atsidėk jiems visiškai, kad tavo pažanga būtų visiems akivaizdi.
[16] Žiūrėk savęs ir mokymo, būk pastovus tame. Taip išgelbėsi save ir savo klausytojus.

6 2 Tim 3,14
7 2 Tim 2,16; Tit 1,14; Hbr 5,14
8 Ps 37,9; 1 Kor 8,8
12 Fil 3,17; Tit 2,7; 1 Pt 5,3
14 Apd 6,6; 1 Tim 5,22; 2 Tim 1,6

5 SKYRIUS

4 Pr 45,10
5 Apd 26,7
8 Iz 58,7; Mt 18,17; 2 Kor 12,14; 2 Tim 3,5

5 Senesnio žmogaus aštriai nebark, bet ragink kaip tėvą, o jaunesniuosius – kaip brolius,
[2] vyresnio amžiaus moteris – kaip motinas, o jaunesnes – kaip seseris, laikydamasis visiško skaistumo.
[3] Gerbk našles, kurios yra tikros našlės.
[4] Jei kuri našlė turi vaikų ar vaikaičių, tegul šie pirmiausia išmoksta rūpintis savo namiškiais ir deramai atsilyginti gimdytojams, nes tai patinka Dievui.
[5] Tikra našlė, palikusi viena, pasitiki Dievu, maldauja ir meldžiasi dieną ir naktį.
[6] Bet našlė, gyvenanti malonumais, dar gyva būdama, yra mirusi.
[7] Todėl tai įsakyk, kad jos būtų be priekaišto.
[8] Jeigu kas neaprūpina savųjų, ir ypač savo namiškių, tas yra paneigęs tikėjimą ir blogesnis už netikintį!
[9] Į našlių sąrašą įtrauk tokią našlę, kuriai ne mažiau kaip šešiasdešimt metų, kuri buvo žmona vieno vyro,
[10] jeigu ji pasižymėjo gerais darbais, jei išauklėjo vaikus, jei buvo svetinga, jei plaudavo šventiesiems kojas, jei pagelbėdavo vargstantiems, jei stengdavosi dirbti visokį gerą darbą.
[11] Jaunesnių našlių nepriimk. Pasiduodamos gašlumui, o ne Kristui, jos nori ištekėti
[12] ir yra smerktinos, nes pameta ankstesnį tikėjimą.
[13] Be to, jos išmoksta dykinėti, landžiodamos iš namų į namus, ir ne tik dykinėti, bet plepėti, kištis į svetimus reikalus bei kalbėti, kas nedera.

[14] Taigi norėčiau, kad jaunesnės ištekėtų, augintų vaikus, šeimininkautų ir neduotų priešininkui jokios progos apkalboms.
[15] Nes kai kurios jau nuklydo paskui šėtoną.
[16] Jei kuris tikintis vyras ar moteris turi pas save našlių, tegul jas aprūpina, kad bažnyčia nebūtų apsunkinama ir įstengtų padėti tikrosioms našlėms.
[17] Gerai vadovaujantys vyresnieji tebūna laikomi vertais dvigubos pagarbos, ypač tie, kurie dirba, skelbdami žodį ir mokydami.
[18] Juk Raštas sako: “Neužrišk kuliančiam jaučiui nasrų”, ir: “Darbininkas vertas savo užmokesčio”.
[19] Skundo prieš vyresnįjį nepriimk, nebent liudytų du ar trys liudytojai.
[20] Nuodėmiaujančius bark visų akivaizdoje, kad ir kiti bijotų.
[21] Aš įsakau tau Dievo, Viešpaties Jėzaus Kristaus ir išrinktųjų angelų akivaizdoje, kad laikytumeis šitų nurodymų be išankstinio nusistatymo ir neatsižvelgdamas į asmenis.
[22] Skubotai niekam neuždėk rankų ir neprisidėk prie svetimų nuodėmių; išsilaikyk tyras.
[23] Negerk vien gryno vandens, bet vartok truputį vyno dėl savo skrandžio ir dažnų negalavimų.
[24] Kai kurių žmonių nuodėmės matomos iki teismo, o kai kurių paaiškėja tik vėliau.
[25] Taip pat ir geri darbai visiems matomi, o jei pasitaiko kitaip, jų vis tiek negalima paslėpti.

6 Vergai, esantys po jungu, telaiko savo šeimininkus vertais visokeriopos pagarbos, kad nebūtų piktžodžiaujama Dievo vardui ir mokymui.
[2] O tie, kurie turi tikinčius šeimininkus, tegul jų neniekina, kadangi jie yra broliai; geriau tegul jiems dar uoliau tarnauja, nes, gaunantys naudą, yra tikintys ir mylimi. Taip mokyk ir taip ragink!
[3] Jei kas nors moko kitaip ir nesutinka su sveikais mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus žodžiais bei dievotumo mokymu,
[4] tas yra išdidus, nieko neišmano, serga nuo ginčų ir nuo svaidymosi žodžiais, iš kurių atsiranda pavydas, nesutarimas, piktžodžiavimas, blogi įtarinėjimai
[5] ir kivirčai tarp sugedusio proto žmonių, praradusių tiesos nuovoką ir manančių, jog dievotumas esąs pasipelnymas. Šalinkis tokių.
[6] Žinoma, dievotumas yra didelis pasipelnymas, kai jį lydi pasitenkinimas.
[7] Juk nieko neatsinešėme į pasaulį ir, aišku, nieko neišsinešime.
[8] Turėdami maisto ir drabužį, būkime patenkinti.
[9] Kas trokšta praturtėti, pakliūva į pagundymą ir į pinkles bei į daugelį kvailų ir kenksmingų geidulių, kurie paskandina žmones sugedime ir pražūtyje.
[10] Visų blogybių šaknis yra meilė pinigams. Kai kurie, jų geisdami, nuklydo nuo tikėjimo ir patys save drasko aibe skausmų.
[11] Bet tu, Dievo žmogau, bėk nuo tų dalykų ir vykis teisumą, maldingumą, tikėjimą, meilę, kantrumą, romumą.
[12] Kovok gerą tikėjimo kovą, laikykis amžinojo gyvenimo, kuriam esi pašauktas ir išpažinai gerą išpažinimą daugelio liudytojų akyse.

18 Kun 19,13; Įst 24,15; Įst 25,4; Mt 10,10; Lk 10,7; 1 Kor 9,7-9; 1 Kor 9,14
19 Įst 17,6; Įst 19,15; Mt 18,16
21 Įst 1,17
22 Ef 5,6.7; 2 Jn 1,11
24 Gal 5,19-21

6 SKYRIUS

1 Ef 6,5; Tit 2,9; 1 Pt 2,18
3 2 Tim 1,13; Tit 1,1
5 2 Tim 3,5
6 Fil 4,11; Hbr 13,5
7 Job 1,21; *Ps* 49,17; Ekl 5,15
8 Pat 30,8.9

13 Aš prašau tavęs prieš Dievą, kuris viskam teikia gyvybę, ir prieš Kristų Jėzų, kuris prie Poncijaus Piloto pateikė gerą išpažinimą,
14 kad išlaikytum šį įsakymą be dėmės ir be priekaišto iki mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus pasirodymo.
15 Jį savo laiku apreikš palaimintasis vienintelis Valdovas, karalių Karalius ir viešpačių Viešpats,
16 vienintelis Nemirtingasis, gyvenantis neprieinamoje šviesoje, kurio joks žmogus neregėjo ir negali regėti. Jam šlovė ir amžinoji valdžia! Amen.
17 Šio amžiaus turtuoliams įsakyk, kad nesididžiuotų ir nesudėtų vilčių į netikrus turtus, bet į gyvąjį Dievą, kuris apsčiai visko mums teikia mūsų džiaugsmui.
18 Tegul jie daro gera, turtėja gerais darbais, būna dosnūs, dalijasi su kitais.
19 Taip jie pasidės gerus pamatus ateičiai, kad pasiektų tikrąjį gyvenimą.
20 O Timotiejau, saugok tai, kas tau patikėta, vengdamas netinkamo tuščiažodžiavimo ir tariamojo pažinimo prieštaravimų,
21 nes kai kurie, jam atsidavę, nuklydo nuo tikėjimo. Malonė tebūna su jumis! Amen.

13 Mt 27,2; Jn 18,36.37
16 Dan 2,22; Jn 6,46
17 Ekl 5,18.19; Jer 9,23; Jer 48,7
19 Mt 6,20.21; Mt 19,21
20 2 Tim 1,12.14; Tit 1,14

ANTRASIS LAIŠKAS TIMOTIEJUI

1 Paulius, Dievo valia Jėzaus Kristaus apaštalas pagal gyvenimo pažadą Kristuje Jėzuje, –
2 mylimam sūnui Timotiejui: malonė, gailestingumas ir ramybė nuo Dievo Tėvo ir Jėzaus Kristaus, mūsų Viešpaties!
3 Dėkoju Dievui, kuriam tarnauju kaip ir mano protėviai su tyra sąžine, be paliovos tave prisimindamas savo maldose dieną ir naktį.
4 Menu tavo ašaras ir trokštu tave matyti, kad būčiau kupinas džiaugsmo.
5 Aš vis prisimenu tavo neveidmainišką tikėjimą, kuris pirma gyveno tavo senelėje Loidėje, tavo motinoje Eunikėje ir, esu įsitikinęs, gyvena ir tavyje.
6 Todėl tau primenu, kad vėl uždegtum Dievo dovaną, esančią tavyje mano rankų uždėjimu.
7 Nes Dievas davė mums ne baimės dvasią, bet jėgos, meilės ir savitvardos dvasią.
8 Todėl nesigėdyk mūsų Viešpaties liudijimo, nei manęs, Jo kalinio, bet drauge su manimi kentėk dėl Evangelijos jėga Dievo,
9 kuris išgelbėjo mus bei pašaukė šventu pašaukimu, ne pagal mūsų darbus, bet savo paties nutarimu bei malone, kuri buvo suteikta mums Kristuje Jėzuje prieš amžinuosius laikus,
10 o dabar apreikšta, pasirodžius mūsų Gelbėtojui Jėzui Kristui, kuris sunaikino mirtį ir nušvietė

1 SKYRIUS
1 Tit 1,2
2 1 Tim 1,2; 2 Tim 2,1; Tit 1,4
3 Apd 24,14
5 Apd 16,1; 1 Tim 1,5; 1 Tim 4,6
6 1 Tim 4,14
7 Jn 14,27; Apd 1,8; Rom 8,15; 1 Jn 4,18
8 Mk 8,38; Lk 9,26; Rom 1,16; Ef 3,1; 1 Tim 2,6; 2 Tim 1,12.16; 2 Tim 1,16
9 Rom 3,20; Rom 8,28; Rom 16,25; Ef 1,4; Ef 2,8.9; Tit 1,2
10 Ef 1,9

gyvenimą bei nemirtingumą savo Evangelija;
[11] jai aš esu paskirtas pamokslininku, apaštalu ir pagonių mokytoju.
[12] Dėl šios priežasties aš ir kenčiu, bet nesigėdiju, nes žinau, kuo įtikėjau, ir esu įsitikinęs, kad Jis gali išlaikyti iki anos dienos tai, ką Jam patikėjau.
[13] Sau pavyzdžiu laikyk sveikus žodžius, kuriuos girdėjai iš manęs tikėjime ir meilėje Kristuje Jėzuje.
[14] Saugok tą gera, kas tau patikėta, Šventąja Dvasia, kuri gyvena mumyse.
[15] Tu žinai, kad nuo manęs nusigręžė visi, kurie yra Azijoje, tarp jų Figelas ir Hermogenas.
[16] Viešpats tebūna gailestingas Onesiforo namams, nes jis dažnai mane atgaivindavo ir nesigėdijo mano pančių,
[17] bet, atvykęs į Romą, labai uoliai manęs ieškojo ir surado.
[18] Viešpats tesuteikia jam aną dieną rasti Viešpaties pasigailėjimą. Be to, tu gerai žinai, kiek daug jis yra tarnavęs man Efeze.

2 Taigi tu, mano sūnau, būk stiprus malone, kuri yra Kristuje Jėzuje,
[2] ir, ką iš manęs girdėjai prie daugelio liudytojų, patikėk ištikimiems žmonėms, kurie sugebės ir kitus mokyti.
[3] Iškęsk sunkumus kaip geras Kristaus Jėzaus karys.
[4] Nė vienas kareivis neįsivelia į gyvenimo reikalus, norėdamas patikti jį pašaukusiam.
[5] Ir kas stoja į rungtynes, negaus vainiko, jei nebus grūmęsis pagal taisykles.

11 Apd 9,15
12 1 Pt 4,19
13 Rom 2,20; Rom 6,17; 1 Tim 6,3; 2 Tim 3,14; Tit 1,9
16 2 Tim 4,19
18 Mt 6,4; Mk 9,41; 2 Tes 1,10; Hbr 6,10

2 SKYRIUS

1 Ef 6,10; 1 Tim 1,2
3 1 Kor 9,7; 1 Tim 1,18; 2 Tim 4,5
4 2 Pt 2,20
5 1 Kor 9,25
7 Pat 2,6
8 Rom 1,3.4; Rom 2,16; 1 Kor 15,4
9 Apd 9,16; Apd 28,31; Ef 3,1
10 2 Kor 1,6; Ef 3,13
11 Rom 6,5.8
12 Mt 10,33; Rom 5,17; Rom 8,17
13 Sk 23,19
14 Tit 3,9
15 2 Pt 1,10
17 1 Tim 1,20
18 1 Kor 15,12
19 Nah 1,7; 1 Kor 3,11

[6] Sunkiai dirbantis žemdirbys turi pirmas pasiimti vaisių.
[7] Suprask, ką sakau; Viešpats teduoda tau išmanymo apie visus dalykus.
[8] Prisimink prikeltąjį iš numirusių Jėzų Kristų iš Dovydo palikuonių, kaip skelbiama mano Evangelijoje,
[9] dėl kurios aš kenčiu ir net esu surakintas lyg piktadarys. Bet Dievo žodis nesurakinamas!
[10] Todėl aš visa pakenčiu dėl išrinktųjų, kad ir jie įgytų išgelbėjimą Kristuje Jėzuje su amžinąja šlove.
[11] Štai patikimas žodis: jei mes su Juo mirėme, su Juo ir gyvensime.
[12] Jei kenčiame, su Juo ir valdysime. Jeigu mes Jo išsižadėsime, ir Jis mūsų išsižadės.
[13] Jeigu esame neištikimi, Jis lieka ištikimas, nes savęs Jis negali išsižadėti.
[14] Primink tai, liepdamas Viešpaties akivaizdoje, kad nekovotų žodžiais, nes iš to jokios naudos, vien tik žala klausytojams.
[15] Uoliai stenkis pasirodyti Dievui tinkamu darbininku, neturinčiu ko gėdytis, tiksliai perteikiančiu tiesos žodį.
[16] Venk bedieviškų ir tuščių tauškalų, kurie vis giliau ves į bedievystę.
[17] Jų kalba, tarsi gangrena, vis plis. Tokie yra Himenėjas ir Filetas,
[18] kurie nuklydo nuo tiesos, tvirtindami, kad prisikėlimas jau įvykęs, ir tuo griaudami kai kurių tikėjimą.
[19] Bet tvirtai stovi Dievo pamatas, turintis tokį antspaudą: “Viešpats pažįsta savuosius” ir: “Tepasitrau-

kia nuo neteisybės kiekvienas, kuris šaukiasi Kristaus vardo”.

20 O dideliuose namuose yra ne tik auksinių ir sidabrinių indų, bet ir medinių bei molinių. Vieni tarnauja garbingiems reikalams, kiti – negarbingiems.

21 Jeigu kas apsivalys nuo minėtų dalykų, bus indas, skirtas garbei, pašventintas, tinkamas Šeimininkui, pasiruošęs kiekvienam geram darbui.

22 Bėk nuo jaunystės geidulių ir siek teisumo, tikėjimo, meilės ir ramybės su tais, kurie iš tyros širdies šaukiasi Viešpaties.

23 O kvailų ir nemokšiškų ginčų venk, žinodamas, kad jie sukelia kovas.

24 Viešpaties tarnas neturi kivirčytis, bet būti malonus su visais, gabus pamokyti, kantrus,

25 romiai aiškinti prieštaraujantiems, – rasi Dievas duos jiems atgailauti, kad pažintų tiesą

26 ir atsipeikėtų nuo pinklių velnio, kuris pavergęs juos savo valiai.

3 Žinok, kad paskutinėmis dienomis užeis sunkūs laikai,

2 nes žmonės bus savimylos, pinigų mylėtojai, pagyrūnai, išdidūs, piktžodžiautojai, neklusnūs tėvams, nedėkingi, nešventi,

3 nemylintys, nesutaikomi, šmeižikai, nesusivaldantys, šiurkštūs, nekenčiantys to, kas gera,

4 išdavikai, užsispyrę, pasipūtėliai, labiau mylintys malonumus negu Dievą,

5 turintys dievotumo išvaizdą, bet atsižadėję jo jėgos. Šalinkis tokių žmonių!

6 Iš jų yra tie, kurie įsiskverbia į namus ir pavergia silpnas moterėles, pilnas nuodėmių, geidulių vedžiojamas,

7 nuolat besimokančias ir vis nesugebančias pasiekti tiesos pažinimo.

8 Kaip Janas ir Jambras priešinosi Mozei, taip ir jie priešinasi tiesai. Tai žmonės sugedusio proto, netikusio tikėjimo.

9 Bet jie toli nenužengs, nes jų kvailumas, kaip ir anų, bus visiems regimas.

10 Bet tu stropiai pasekei mano mokymu, gyvenimo būdu, tikslu, tikėjimu, ištverme, meile, kantrybe,

11 persekiojimais, sunkumais, kurie mane ištiko Antiochijoje, Ikonijuje, Listroje. O kokių tik persekiojimų man neteko iškęsti! Bet iš visų išgelbėjo mane Viešpats.

12 Taip ir visi, kurie trokšta dievotai gyventi Kristuje Jėzuje, bus persekiojami.

13 Pikti žmonės ir suvedžiotojai eis blogyn, klaidindami ir klysdami.

14 O tu pasilik prie to, ką išmokai ir įtikėjai, žinodamas, iš ko išmokai.

15 Tu nuo vaikystės žinai šventuosius Raštus, galinčius tave pamokyti išgelbėjimui per tikėjimą, kuris yra Kristuje Jėzuje.

16 Visas Raštas yra Dievo įkvėptas ir naudingas mokyti, barti, taisyti, auklėti teisumui,

17 kad Dievo žmogus taptų tobulas, pasiruošęs kiekvienam geram darbui.

4 Aš primygtinai prašau prieš Dievą ir Viešpatį Jėzų Kristų, kuris teis gyvuosius ir mirusiuosius, Jam ir Jo karalystei atėjus:

20 Rom 9,21
21 2 Tim 3,17
22 1 Tim 6,11
24 1 Tim 3,3; Tit 1,9; Tit 3,2
25 Apd 8,22; Gal 6,1; 1 Tim 2,4
26 1 Tim 3,7

3 SKYRIUS

1 1 Tim 4,1
4 2 Pt 2,10
5 2 Tes 3,6; 1 Tim 5,8; Tit 1,16
6 Mt 23,14
7 1 Tim 2,4
8 Iš 7,11.12.22; Iš 8,7; Iš 9,11; Rom 1,28; 1 Tim 6,5
9 Iš 7,11.12; Iš 8,18; Iš 9,11
10 1 Tim 4,6
11 Ps 34,19; Apd 13,44-52; Apd 14,1-6; Apd 14,8-20
12 Ps 34,19
13 2 Tes 2,11
14 2 Tim 1,13
15 Jn 5,39
16 Rom 4,23; Rom 15,4; 2 Pt 1,20
17 1 Tim 6,11; 2 Tim 2,21

4 SKYRIUS

1 Apd 10,42; 1 Tim 5,21

[2] skelbk žodį, veik laiku ir nelaiku, bark, drausk, ragink su didžia ištverme ir pamokymu.
[3] Nes ateis laikas, kai žmonės nebepakęs sveiko mokslo, bet, pasidavę savo įgeidžiams, pasikvies sau mokytojus, kad tie dūzgentų ausyse;
[4] jie nukreips ausis nuo tiesos ir atvers pasakoms.
[5] Bet tu būk visame kame apdairus, iškęsk sunkumus, dirbk evangelisto darbą, atlik savo tarnavimą.
[6] Nes aš jau atnašaujamas, ir mano iškeliavimo laikas jau čia pat.
[7] Aš kovojau gerą kovą, baigiau bėgimą, išlaikiau tikėjimą.
[8] Nuo šiol manęs laukia teisumo vainikas, kurį aną dieną man duos Viešpats, teisingasis Teisėjas, – ir ne tik man, bet ir visiems, kurie pamilo Jo pasirodymą.
[9] Pasistenk greitai atvykti pas mane,
[10] nes Demas, pamilęs šį pasaulį, paliko mane ir iškeliavo į Tesaloniką, Krescentas – į Galatiją, Titas – į Dalmatiją.
[11] Vienas Lukas tėra su manimi. Pasiimk ir atvesk su savimi Morkų, jis man naudingas tarnavimui.
[12] Tichiką pasiunčiau į Efezą.

2 1 Tim 4,13; 1 Tim 5,20; Tit 2,15
3 1 Tim 1,10; 2 Tim 3,1; 2 Tim 3,6
4 1 Tim 1,4
5 Apd 21,8; 2 Tim 1,8
6 Fil 1,23; Fil 2,17
7 1 Kor 9,24-27
8 Jn 5,22; 2 Tim 1,12; Jok 1,12
10 Kol 4,14; 1 Jn 2,15
11 Apd 12,12.25; Apd 15,37-39
12 Apd 20,4
14 1 Tim 1,20
16 Apd 7,60
17 1 Sam 17,37; Apd 9,15; Apd 23,11
18 Ps 121,7; Rom 11,36
19 Apd 18,2; 2 Tim 1,16
20 Apd 20,4; Apd 21,29; Rom 16,23

[13] Atvykdamas atgabenk apsiaustą, kurį palikau Troadėje pas Karpą, taip pat ir knygas, ypač pergamentus.
[14] Kalvis Aleksandras man padarė daug bloga, Viešpats jam teatmoka pagal jo darbus.
[15] Ir tu saugokis jo, nes jis labai priešinosi mūsų žodžiams.
[16] Mano pirmajame apsigynime nė vieno nebuvo su manimi, visi mane paliko. Tenebus jiems tai palaikyta nusikaltimu!
[17] Bet Viešpats stovėjo su manimi ir sustiprino mane, kad toliau skelbčiau Evangeliją ir išgirstų visi pagonys; aš buvau išgelbėtas iš liūto nasrų.
[18] Ir Viešpats išgelbės mane iš visų piktų kėslų ir išsaugos savo dangiškajai karalystei. Jam šlovė per amžių amžius! Amen.
[19] Pasveikink Priską, Akvilą ir Onesiforo namiškius.
[20] Erastas pasiliko Korinte, o Trofimą palikau Milete sergantį.
[21] Pasistenk atvykti dar prieš žiemą! Tave sveikina Eubulas, Pudentas, Linas ir Klaudija bei visi broliai.
[22] Viešpats Jėzus Kristus tebūna su tavo dvasia! Malonė teesie su jumis! Amen.

LAIŠKAS
TITUI

1 Paulius, Dievo tarnas ir Jėzaus Kristaus apaštalas, pagal Dievo išrinktųjų tikėjimą bei dievotumą atitinkantį tiesos pažinimą
[2] su viltimi amžinojo gyvenimo, kurį nemeluojantis Dievas pažadėjo prieš amžinuosius laikus,
[3] o nustatytam metui atėjus, apreiškė savo žodį skelbimu, kuris man patikėtas Dievo, mūsų Gelbėtojo, įsakymu, –
[4] Titui, tikram sūnui bendrame tikėjime: malonė, gailestingumas ir ramybė nuo Dievo Tėvo ir mūsų Gelbėtojo Viešpaties Jėzaus Kristaus!
[5] Aš tam palikau tave Kretoje, kad sutvarkytum, kas buvo likę nesutvarkyta, ir paskirtum kiekviename mieste vyresniuosius, kaip esu įsakęs:
[6] jei kas yra be priekaištų, vienos žmonos vyras, turįs ištikimus vaikus, kurie nekaltinami palaidu gyvenimu ar neklusnumu.
[7] Nes vyskupas, kaip Dievo ūkvedys, turi būti be priekaištų: ne savavaliautojas, ne karštakošis, ne girtuoklis, ne kivirčius, ne geidžiantis nešvaraus pelno,
[8] bet svetingas, trokštantis gero, blaiviai mąstantis, teisingas, šventas, susivaldantis,
[9] tvirtai besilaikantis patikimo žodžio kaip buvo išmokytas, kad sveiku mokymu sugebėtų ir paraginti, ir įtikinti prieštaraujančius.
[10] Nes daug yra neklusnių, tuščiakalbių ir apgavikų, ypač iš apipjaustytųjų.
[11] Juos reikia užčiaupti, nes jie apverčia aukštyn kojomis ištisas šeimynas, mokydami, kas nedera, dėl nesąžiningo pelno.
[12] Vienas iš jų, jų pačių pranašas, yra pasakęs: “Kretiečiai visada melagiai, pikti žvėrys, tingūs pilvai”.
[13] Šis liudijimas teisingas. Todėl sudrausk juos griežtai, kad būtų sveiki tikėjimu,
[14] nekreipdami dėmesio į žydų pasakas ir į žmonių priesakus, nukreipiančius nuo tiesos.
[15] Tyriems viskas tyra, o susitepusiems ir netikintiems nieko nėra tyro, net ir jų protas bei sąžinė suteršti.
[16] Jie skelbiasi pažįstą Dievą, o darbais Jį neigia; jie pasibjaurėtini, nepaklusnūs, netikę jokiam geram darbui.

2 Kalbėk, kas sutinka su sveiku mokymu:
[2] kad pagyvenę vyrai būtų blaivūs, rimti, santūrūs, sveiki tikėjimu, meile, kantrybe.
[3] Taip pat, kad pagyvenusios moterys elgtųsi garbingai, nebūtų apkalbinėtojos, besaikės vyno gėrėjos, mokytų gero,
[4] skatintų jaunąsias mylėti savo vyrus ir vaikus,
[5] būti santūrias, tyras, rūpestingas

1 SKYRIUS

1 1 Tim 3,16; 2 Tim 2,25
2 Sk 23,19
4 2 Kor 2,13; 2 Kor 8,23; Gal 2,3; 2 Tim 4,10
5 1 Kor 11,34
6 1 Tim 3,2-4; Tit 1,6-8
7 Kun 10,9
10 Jok 1,26
11 1 Tim 6,5
12 Apd 17,28
13 2 Kor 13,10; 2 Tim 4,2
14 Iz 29,13
15 Lk 11,41; Rom 14,14.20; 1 Kor 6,12
16 Mt 7,20-23; Mt 25,12; Rom 1,28; 2 Tim 3,5.7; 1 Jn 2,4

2 SKYRIUS

5 Rom 2,24; 1 Kor 14,34; 1 Tim 2,11; 1 Tim 5,14

šeimininkes, geras, klusnias savo vyrams, – kad nebūtų šmeižiamas Dievo žodis.
[6] Taip pat jaunuosius ragink, kad būtų santūrūs.
[7] Pats visais atžvilgiais rodyk gerų darbų pavyzdį: mokymo grynumą, garbingumą, nepažeidžiamumą,
[8] sveiką ir nepriekaištingą kalbą, kad priešininkas liktų sugėdintas, neturėdamas apie tave pasakyti nieko blogo.
[9] Ragink, kad vergai būtų klusnūs savo šeimininkams, stengtųsi visame kame jiems įtikti ir neprieštarautų,
[10] kad nevogtų, bet rodytų visokeriopą gerą ištikimybę, kad visu kuo puoštų Dievo, mūsų Gelbėtojo, mokymą.
[11] Nes gelbstinti Dievo malonė pasirodė visiems žmonėms
[12] ir moko mus, kad, atsisakę bedievystės ir pasaulio geidulių, santūriai, teisiai ir pamaldžiai gyventume šiame amžiuje,
[13] laukdami palaimintosios vilties ir mūsų didžiojo Dievo bei Gelbėtojo Jėzaus Kristaus šlovės pasirodymo.
[14] Jis atidavė save už mus, kad išpirktų mus iš visų nedorybių ir nuskaistintų sau ypatingą tautą, uolią geriems darbams.
[15] Taip kalbėk, ragink, drausk su visa valdžia. Niekas tenedrįsta tavęs niekinti!

3 Primink jiems, kad būtų paklusnūs valdytojams ir valdžioms, kad būtų pasiruošę kiekvienam geram darbui,
[2] niekam nepiktžodžiautų, nesikivirčytų, būtų nuosaikūs, visiems žmonėms rodytų visokeriopą romumą.
[3] Juk ir mes kitados buvome neprotingi, neklusnūs, apgauti, vergaujantys įvairiems geiduliams ir malonumams, gyvenome pilni pykčio ir pavydo, neapkenčiami ir nekenčiantys vieni kitų.
[4] Bet kai pasirodė Dievo, mūsų Gelbėtojo, gerumas ir meilė žmonėms,
[5] Jis išgelbėjo mus ne dėl mūsų atliktų teisumo darbų, bet iš savo gailestingumo, Šventosios Dvasios atgimdančiu ir atnaujinančiu nuplovimu.
[6] Jis mums dosniai išliejo tos Dvasios per mūsų Gelbėtoją Jėzų Kristų,
[7] kad, išteisinti Jo malone, viltimi taptume amžinojo gyvenimo paveldėtojais.
[8] Tai patikimas žodis. Ir aš noriu, kad tu nuolatos pabrėžtum šiuos dalykus, kad patikėjusieji Dievu rūpintųsi paremti gerus darbus. Tai gera ir naudinga žmonėms.
[9] Venk kvailų ginčų, kilmės sąrašų, nesutarimų ir vaidų dėl įstatymo, – visa tai nenaudinga ir tuščia.
[10] Atskalūno, vieną kitą kartą įspėjęs, šalinkis,
[11] žinodamas, jog jis iškrypęs ir nuodėmiauja, savo paties nuosprendžiu pasmerktas.
[12] Kai nusiųsiu pas tave Artemą ar Tichiką, paskubėk atvykti pas mane į Nikopolį; mat nutariau ten žiemoti.
[13] Teisininką Zeną ir Apolą išleisk į kelionę gerai aprūpintus, kad jiems nieko netrūktų.
[14] Tesimoko ir mūsiškiai remti gerus darbus būtiniems reikalams patenkinti, kad neliktų bevaisiai.

7 Ef 6,24; Fil 3,17; 1 Tim 4,12
9 Ef 6,5; 1 Tim 6,1
11 Rom 5,15
13 1 Kor 1,7; Kol 3,4
14 Iš 15,16; Iz 53,12; Ez 37,23; Gal 1,4; Hbr 1,3; Hbr 9,14; 1 Jn 1,7
15 1 Tim 4,13; 1 Tim 5,20; 2 Tim 4,2

3 SKYRIUS
1 Rom 13,1; Kol 1,10; 1 Pt 2,13
3 1 Kor 6,11; 1 Pt 4,3
4 1 Tim 2,3; Tit 2,11
5 Jn 3,3; Rom 3,20
6 Ez 36,25
7 Rom 8,17.23.24
8 1 Tim 1,15
9 2 Tim 2,23
10 Mt 18,17
12 Apd 20,4
13 Apd 18,24

[15] Tave sveikina visi esantys su manimi. Pasveikink tuos, kurie myli mus tikėjime. Malonė su jumis visais! Amen.

LAIŠKAS
FILEMONUI

[1] Paulius, Kristaus Jėzaus kalinys, ir brolis Timotiejus mūsų mylimajam bendradarbiui Filemonui,
[2] mylimai seseriai Apfijai, mūsų bendražygiui Archipui ir tavo namuose esančiai bažnyčiai:
[3] malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus!
[4] Aš dėkoju Dievui, visada prisimindamas tave savo maldose,
[5] nes girdžiu apie tavo tikėjimą ir meilę Viešpačiui Jėzui ir visiems šventiesiems.
[6] Meldžiu, kad tavo dalyvavimas tikėjime taptų veiksmingas per pažinimą visokio gėrio, esančio mumyse Kristuje Jėzuje.
[7] Mes turime didelį džiaugsmą ir paguodą iš tavo meilės, nes tu, broli, atgaivinai šventųjų širdis.
[8] Nors galiu labai drąsiai Kristuje tau įsakyti, kas tinka,
[9] bet verčiau prašau vardan meilės toks, koks esu: aš, Paulius, senyvas žmogus, o šiuo metu ir Jėzaus Kristaus kalinys,
[10] prašau tave už savo vaiką, – už Onesimą, kurio tėvu tapau, būdamas surakintas.
[11] Seniau jis buvo tau nenaudingas, o dabar ir tau, ir man naudingas.
[12] Siunčiu jį atgal. Todėl priimk jį kaip mano paties širdį.

1 Ef 3,1
2 Kol 4,17
4 2 Tes 1,3
5 Kol 1,4
6 Fil 1,9; 1 Tes 5,18
10 Kol 4,9
14 2 Kor 9,7
16 Kol 3,22
19 1 Kor 16,21
21 2 Kor 7,16
22 2 Kor 1,11; Fil 1,25; Fil 2,24
23 Kol 1,7; Kol 4,12
24 Apd 12,12.15; Apd 15,37-39; Apd 19,29; Apd 27,2; Kol 4,14; 2 Tim 4,11

[13] Norėjau jį pasilaikyti, kad jis tavo vietoje man patarnautų, kol esu kalinamas dėl Evangelijos,
[14] tačiau be tavo sutikimo nenorėjau nieko daryti, kad tavo geras darbas būtų atliktas laisva valia, o ne tartum iš prievartos.
[15] Galbūt jis tam ir buvo laikinai atskirtas, kad galėtum jį priimti amžinai,
[16] jau ne kaip vergą, o daugiau – kaip mylimą brolį, ypatingą man, o juo labiau tau, ir pagal kūną, ir Viešpatyje.
[17] Tad jeigu laikai mane draugu, priimk jį kaip mane.
[18] O jeigu jis yra tau padaręs skriaudą ar turi skolos, – įrašyk tai į mano sąskaitą.
[19] Aš, Paulius, rašau savo ranka: atlyginsiu, – neminint, jog man ir pats save esi skolingas.
[20] Taip, broli, norėčiau pasinaudoti tavimi Viešpatyje: atgaivink mano širdį Viešpatyje!
[21] Rašau tau, pasitikėdamas tavo klusnumu ir žinodamas, jog padarysi daugiau, negu prašau.
[22] Tad kartu paruošk man ir svečių kambarį, nes turiu vilties, jog jūsų maldų dėka būsiu jums dovanotas.
[23] Tave sveikina Epafras, mano kalėjimo bičiulis Kristuje Jėzuje,

[24] mano bendradarbiai Morkus, Aristarchas, Demas, Lukas.

25 2 Tim 4,22

[25] Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė tebūna su jūsų dvasia! Amen.

LAIŠKAS HEBRAJAMS

1 Daugel kartų ir įvairiais būdais praeityje Dievas yra kalbėjęs tėvams per pranašus,
[2] o šiomis paskutinėmis dienomis prakalbo mums per Sūnų, kurį paskyrė visa ko paveldėtoju ir per kurį sutvėrė pasaulius.
[3] Jis, Dievo šlovės spindesys ir Jo esybės tikslus atvaizdas, viską laikantis savo jėgos žodžiu, pats nuplovęs mūsų nuodėmes, atsisėdo Didybės dešinėje aukštybėse,
[4] tapdamas tiek pranašesnis už angelus, kiek prakilnesnį už juos paveldėjo vardą.
[5] Kuriam gi angelų kada nors Jis yra pasakęs: "Tu esi mano Sūnus, šiandien pagimdžiau Tave"?! Ir vėl: "Aš Jam būsiu Tėvas, o Jis bus man Sūnus".
[6] Ir vėl, įvesdamas Pirmagimį į pasaulį, Jis sako: "Tepagarbina Jį visi Dievo angelai".
[7] O apie angelus sako: "Jis daro savo angelus vėjais ir savo tarnus – ugnies liepsnomis".
[8] O Sūnui: "Tavo sostas, Dieve, amžių amžiams, ir teisingumo skeptras yra tavo karalystės skeptras.
[9] Tu pamilai teisumą ir nekentei nedorybės, todėl patepė Tave Dievas, Tavo Dievas, džiaugsmo aliejumi gausiau negu Tavo bičiulius".
[10] Ir: "Iš pradžių Tu, Viešpatie, padėjai pamatus žemei, ir dangūs – Tavo rankų darbas.
[11] Jie pražus, o Tu pasiliksi, jie visi sudils lyg drabužis,
[12] ir kaip apsiaustą Tu juos suvyniosi, ir jie bus pakeisti. Bet Tu esi tas pats, ir Tavo metai nesibaigs".
[13] O kuriam iš angelų Jis yra kada sakęs: "Sėskis mano dešinėje, kol Aš patiesiu Tavo priešus, kaip pakoją po Tavo kojomis"?
[14] Argi jie visi nėra tarnaujančios dvasios, išsiųstos tarnauti tiems, kurie paveldės išgelbėjimą?

1 SKYRIUS
1 Sk 12,6.8
3 Ps 110,1; Jn 1,14; 2 Kor 4,4; Kol 1,17; Hbr 7,27
5 2 Sam 7,14; Ps 2,7; Apd 13,33; Hbr 5,5
6 Ps 89,27; Ps 97,7; Rom 8,29; 1 Pt 3,22; Apr 5,11-13
7 Ps 104,4
8 Ps 45,6.7
9 Iz 61,1.3
10 Ps 102,25-27
11 Iz 34,4; Iz 50,9; Iz 51,6; Hbr 8,13
12 Hbr 13,8
13 Ps 110,1; Mt 22,44; Hbr 1,3
14 Ps 103,20; Dan 7,10; Rom 8,17

2 Todėl turime būti labai dėmesingi tam, ką girdėjome, kad nepraplauktume pro šalį.
[2] Nes jei per angelus paskelbtas žodis buvo tvirtas ir kiekvienas nusižengimas bei neklusnumas susilaukdavo teisėto atlygio,
[3] tai kaipgi pabėgsime mes, nepaisydami tokio didžio išgelbėjimo? Jis, prasidėjęs Viešpaties skelbimu, buvo mums patvirtintas tų, kurie Jį girdėjo,
[4] Dievui liudijant ženklais ir stebuklais, visokiais galingais darbais ir Šventosios Dvasios dovanomis, paskirstytomis Jo valia.
[5] Ne angelams Jis pajungė ateities pasaulį, apie kurį kalbame.

2 SKYRIUS
2 Sk 15,30; Įst 33,2; Apd 7,53; Gal 3,19
3 Mt 4,17; Mk 16,20; Lk 1,2; Hbr 10,28; 1 Jn 1,1
4 Mk 16,20; Apd 2,22.43; 1 Kor 12,4.7.11; 2 Kor 12,2; Ef 1,5.9; Ef 4,7
5 2 Pt 3,13

[6] Bet kažkas kažkur paliudijo, sakydamas: "Kas yra žmogus, kad jį atsimeni, ar žmogaus sūnus, kad juo rūpiniesi?
[7] Padarei jį trumpam laikui žemesnį už angelus, šlove ir garbe jį apvainikavai ir pastatei jį virš savo rankų darbų,
[8] visa paklojai po jo kojomis". Jeigu jau visa paklojo, tai nepaliko nieko, kas nebūtų jam paklota. Vis dėlto dabar mes dar nematome, jog visa jam paklota.
[9] Bet matome Tą, trumpam laikui padarytą žemesnį už angelus – Jėzų, už mirties kentėjimus apvainikuotą šlove ir garbe. Reikėjo, kad Dievo malone už kiekvieną Jis paragautų mirties.
[10] Nes Tam, dėl kurio ir iš kurio yra viskas, priderėjo, vedant daugybę vaikų į garbę, kentėjimais ištobulinti jų išgelbėjimo Vadovą.
[11] Juk šventintojas ir šventinamieji – visi kyla iš vieno. Todėl Jis nesigėdija juos vadinti broliais,
[12] sakydamas: "Aš paskelbsiu Tavo vardą savo broliams, vidury susirinkimo Tave šlovinsiu giesme".
[13] Ir vėl: "Aš Juo pasitikėsiu". Ir vėl: "Štai Aš ir mano vaikai, kuriuos man davė Dievas".
[14] Kadangi vaikų kraujas ir kūnas bendri, tai ir Jis lygiomis juos prisiėmė, kad mirtimi sunaikintų tą, kuris turėjo mirties jėgą, tai yra velnią,
[15] ir išvaduotų tuos, kurie, bijodami mirties, visam gyvenimui buvo patekę į vergiją.
[16] Iš tiesų Jam rūpėjo ne angelai, o Abraomo palikuonys.
[17] Todėl Jis turėjo visu kuo tapti panašus į brolius, kad būtų gailestingas ir ištikimas Dievui vyriausiasis Kunigas ir permaldautų už žmonių nuodėmes.
[18] Pats iškentęs gundymus, Jis gali padėti tiems, kurie yra gundomi.

6 Job 7,17; Ps 8,4-6 **8** Ps 8,6; Mt 28,18; 1 Kor 15,25.27 **9** Iz 53,12; Jn 3,16; Apd 2,33; Apd 3,13; Fil 2,7-9; Hbr 1,9; 1 Pt 1,21 **10** Kol 1,16; Hbr 5,8.9; Hbr 7,28 **11** Mt 28,10; Apd 17,26; Hbr 10,10 **12** Ps 22,22 **13** 2 Sam 22,3; Iz 8,17.18 **14** Jn 1,14; 1 Kor 15,54-57; Kol 2,15; 2 Tim 1,10 **15** Ps 68,18; Iz 42,7; Iz 45,13; Iz 49,9; Iz 61,1; Lk 1,74 **17** Fil 2,7; Hbr 2,14; Hbr 4,15; Hbr 5,1-10 **18** Hbr 4,15.16

3 SKYRIUS
2 Iš 40,16; Sk 12,7; Ps 110,4; Hbr 3,5 **3** Zch 6,12.13 **4** Ef 2,10 **5** Iš 14,31; Iš 40,16; Sk 12,7; Įst 18,15.18.19; Ps 2,7; Hbr 3,2 **6** Ps 110,4; Mt 10,22; 1 Kor 3,16; 1 Tim 3,15; Hbr 1,2 **7** Ps 95,7-11; Apd 1,16; Hbr 3,15; Hbr 4,7

3

Todėl, šventieji broliai, dangiškojo pašaukimo dalininkai, įsižiūrėkite į mūsų išpažinimo Apaštalą ir vyriausiąjį Kunigą Jėzų Kristų,
[2] kuris buvo ištikimas Jį paskyrusiam, kaip ir Mozė visuose Jo namuose.
[3] Juk Jis yra pripažintas vertu didesnės šlovės už Mozę, kaip didesnės pagarbos vertas statytojas už namą.
[4] Mat kiekvienas namas kažkieno pastatytas, o viską pastatęs yra Dievas.
[5] Ir Mozė buvo ištikimas visuose Jo namuose kaip tarnas, kad paliudytų tai, kas ateity turėjo būti pasakyta.
[6] O Kristus kaip Sūnus viešpatauja Jo namuose, ir tie namai esame mes, jei pasitikėjimą ir tvirtą vilties pasigyrimą išsaugosime iki galo.
[7] Todėl, kaip Šventoji Dvasia sako: "Jei šiandien išgirsite Jo balsą,
[8] neužkietinkite savo širdžių, kaip per maištą, gundymo dieną dykumoje,
[9] kur jūsų tėvai gundė mane, mėgino ir matė mano darbus per keturiasdešimt metų.
[10] Todėl Aš užpykau ant tos kartos ir pasakiau: 'Visada jie klysta savo širdyje ir nepažino mano kelių'.
[11] Taigi Aš prisiekiau savo rūstybėje: 'Jie neįeis į mano poilsį!' "
[12] Žiūrėkite, broliai, kad kuris iš jū-

sų nebūtų piktos, netikinčios širdies, atitolusios nuo gyvojo Dievo.
[13] Verčiau raginkite vieni kitus kasdien, – kol dar sakoma "šiandien", – kad kurio iš jūsų neužkietintų nuodėmės klasta.
[14] Juk mes esame tapę Kristaus dalininkais, – jei tik išlaikysime tvirtą pradinį pasitikėjimą iki galo,
[15] kol yra sakoma: "Šiandien, jei išgirsite Jo balsą, neužkietinkite savo širdžių kaip per maištą".
[16] Kas gi buvo tie, kurie išgirdę maištavo? Ar ne visi Mozės išvestieji iš Egipto?
[17] Ant ko Jis buvo užpykęs per keturiasdešimt metų? Ar ne ant nusidėjusių, kurių lavonai krito dykumoje?
[18] O kam prisiekė, jog neįeis į Jo poilsį, jei ne tiems, kurie nepakluso?
[19] Taigi matome, kad jie negalėjo įeiti dėl netikėjimo.

4 Todėl, kol tebegalioja pažadas įeiti į Jo poilsį, bijokime, kad kuris nors iš jūsų nepasirodytų pavėlavęs.
[2] Mums, kaip ir jiems, buvo paskelbta Evangelija. Bet išgirstas žodis neišėjo jiems į naudą, nes nebuvo sujungtas su girdėjusiųjų tikėjimu.
[3] O mes, įtikėjusieji, einame į tą poilsį, kaip Jo pasakyta: "Aš prisiekiau savo rūstybėje: 'Jie neįeis į mano poilsį' ", nors darbai buvo užbaigti nuo pasaulio sutvėrimo.
[4] Jis vienoje vietoje pasakė apie septintąją dieną: "Septintąją dieną Dievas ilsėjosi po visų savo darbų".

15 Ps 95,7.8
16 Sk 14,2.11.30; Įst 1,35.36.38
17 Sk 14,22.23
18 Sk 14,30
19 Sk 14,1-39; 1 Kor 10,11.12

4 SKYRIUS

1 2 Kor 6,1; Gal 5,4; Hbr 12,15
3 Ps 95,11; Hbr 3,11
4 Pr 2,2; Iš 20,11; Iš 31,17
5 Ps 95,11
7 Ps 95,7.8
8 Joz 22,4
11 2 Pt 1,10
12 Ps 147,15; Iz 49,2; 1 Kor 14,24.25; Ef 6,17
13 Job 26,6; Ps 33,13-15; Ps 90,8
14 Hbr 2,17; Hbr 7,26; Hbr 10,23
15 Iz 53,3-5; Lk 22,28; 2 Kor 5,21
16 Ef 2,18

[5] Ir vėl anoje vietoje: "Jie neįeis į mano poilsį".
[6] Kadangi kai kuriems belieka įeiti, o tie, kuriems pirma buvo paskelbta Evangelija, neįėjo dėl neklusnumo,
[7] Jis vėl nustato tam tikrą dieną, po tiek daug laiko, kartodamas Dovydo lūpomis, – "šiandien", – kaip ir buvo pasakyta: "Šiandien, jei išgirsite Jo balsą, neužkietinkite savo širdžių".
[8] Jeigu Jozuė būtų juos įvedęs į poilsį, Dievas nebūtų po to kalbėjęs apie kitą dieną.
[9] Taigi sabato poilsis tebepasilieka Dievo tautai,
[10] nes, kas įeina į Jo poilsį, taip pat ilsisi po savo darbų, kaip Dievas ilsėjosi po savųjų.
[11] Tad stenkimės įeiti į tą poilsį, kad niekas nebenupultų, sekdamas ano neklusnumo pavyzdžiu.
[12] Dievo žodis yra gyvas ir veiksmingas, aštresnis už bet kokį dviašmenį kalaviją. Jis prasiskverbia iki pat sielos ir dvasios atšakos, iki sąnarių ir kaulų smegenų, ir teisia širdies mintis bei sumanymus.
[13] Ir joks kūrinys nėra paslėptas nuo Jo žvilgsnio, bet visa yra nuoga ir atidengta akims To, kuriam turėsime duoti apyskaitą.
[14] Taigi, turėdami didį vyriausiąjį Kunigą, praėjusį pro dangus Dievo Sūnų Jėzų, tvirtai laikykimės mūsų išpažinimo.
[15] Juk mes turime ne tokį vyriausiąjį Kunigą, kuris negalėtų atjausti mūsų silpnybių, bet, kaip ir mes, visaip gundytą, tačiau nenusidėjusį.
[16] Todėl drąsiai artinkimės prie malonės sosto, kad gautume gailestingumą ir rastume malonę pagalbai reikiamu metu.

5 Kiekvienas vyriausiasis kunigas imamas iš žmonių ir skiriamas atstovauti žmonėms pas Dievą, kad aukotų dovanas ir aukas už nuodėmes.
[2] Jis sugeba užjausti nežinančius ir klystančius, nes ir pats yra apgaubtas silpnumo
[3] ir dėl to turi aukoti aukas – tiek už tautos, tiek ir už savo nuodėmes.
[4] Ir niekas pats nepasiima tos garbės, vien tik tas, kuris Dievo pašauktas kaip Aaronas.
[5] Taip pat ir Kristus ne pats sau suteikė šlovę tapti vyriausiuoju Kunigu, bet Tas, kuris Jam pasakė: “Tu esi mano Sūnus, šiandien Aš Tave pagimdžiau”.
[6] Ir kitoje vietoje sako: “Tu esi kunigas per amžius Melchizedeko būdu”.
[7] Jis savo kūno dienomis siuntė maldas bei prašymus su garsiu šauksmu bei ašaromis Tam, kuris galėjo išgelbėti Jį nuo mirties, ir buvo išklausytas dėl savo dievobaimingumo.
[8] Nors būdamas Sūnus, Jis per savo kentėjimus išmoko paklusnumo
[9] ir ištobulintas tapo amžinojo išgelbėjimo priežastimi visiems, kurie Jam paklūsta,
[10] Dievo pavadintas vyriausiuoju Kunigu Melchizedeko būdu.
[11] Apie tai mums reikėtų daug kalbėti, bet sunku jums išaiškinti, nes pasidarėte nerangūs klausyti.
[12] Ir nors, žiūrint laiko, jūs jau turėtumėte būti mokytojai, iš tiesų reikia, kad jus vėl kas nors pamokytų Dievo žodžio pagrindų. Jūs tapote tokie, kuriems reikia pieno, o ne stipraus valgio.
[13] Juk kiekvienas, maitinamas pienu, dar nepatyręs teisumo žodyje, nes tebėra kūdikis.
[14] Tik subrendusiems dera stiprus maistas – tiems, kurie pratybomis išlavino savo pojūčius, kad atskirtų gera nuo blogo.

6 Todėl, palikę pradinį Kristaus mokymą, veržkimės prie tobulumo, užuot vėl dėję pamatus iš atsivertimo nuo negyvų darbų, iš tikėjimo Dievu,
[2] iš mokymo apie krikštus, rankų uždėjimo, mirusiųjų prikėlimo ir amžinybės teismo.
[3] Jei Dievas leis, ir tai padarysime.
[4] Kurie kartą jau buvo apšviesti, paragavo dangiškos dovanos, tapo Šventosios Dvasios dalininkais,
[5] paragavo gerojo Dievo žodžio bei ateinančio amžiaus jėgų
[6] ir atpuolė, tų nebeįmanoma vėl grąžinti naujai atgailai, nes jie kryžiuoja sau Dievo Sūnų ir išstato Jį viešai paniekai.
[7] Jeigu žemė sugeria dažną lietų ir iš jos želia želmenys, naudingi tiems, kurie ją dirba, tai ji susilaukia Dievo palaiminimo,
[8] bet jeigu ji teželdo erškėčius bei usnis, tai ji niekam tikusi, greitai bus prakeikta ir galiausiai sudeginta.
[9] Nors taip kalbame, bet jums, mylimieji, tikimės geresnių, vedančių į išgelbėjimą dalykų.
[10] Dievas nėra neteisingas, kad pamirštų jūsų darbą ir meilės triūsą, kurį parodėte Jo vardui, kai tarnavote ir tebetarnaujate šventiesiems.
[11] Todėl trokštame, kad kiekvie-

5 SKYRIUS
1 Hbr 2,17; Hbr 8,3
2 Hbr 7,28
3 Kun 9,7; Kun 16,6
4 Iš 28,1
5 Ps 2,7; Jn 8,54
6 Ps 110,4
7 Ps 22,1; Mt 26,37.53; Mt 26,39.42.44
8 Fil 2,8
9 Hbr 2,10
10 Ps 110,4
11 Mt 13,15; Jn 16,12
12 1 Kor 3,1-3
13 Ef 4,14
14 Iz 7,15

6 SKYRIUS
1 Hbr 5,12; Hbr 9,14
2 Apd 8,17; Apd 17,31; Apd 19,3-5; Apd 24,25
4 Jn 4,10; Gal 3,2.5
6 Hbr 10,29
7 Ps 65,10
8 Iz 5,6
10 Rom 3,4; Rom 15,25; 1 Tes 1,3
11 Kol 2,2

nas iš jūsų rodytų ankstesnį uolumą iki galo, kol pasieks visišką vilties užtikrintumą, –
[12] kad neaptingtumėte, bet būtumėte sekėjai tų, kurie tikėjimu ir kantrybe paveldi pažadus.
[13] Kai Dievas davė Abraomui pažadą, neturėdamas kuo aukštesniu prisiekti, prisiekė savimi,
[14] sakydamas: "Iš tiesų, Aš laiminte palaiminsiu tave, dauginte padauginsiu tave".
[15] Ir Abraomas, kantriai laukdamas, gavo, kas buvo pažadėta.
[16] Žmonės prisiekia aukštesniais dalykais ir kiekvieno ginčo pabaigoje patvirtinimui imasi priesaikos.
[17] Todėl Dievas, norėdamas stipriau pabrėžti pažado paveldėtojams savo valios nekintamumą, pridėjo priesaiką.
[18] Tad du nekintami dalykai, kuriuose neįmanoma, kad Dievas meluotų, tvirtai guodžia mus, atradusius prieglobstį mums skirtoje viltyje.
[19] Ji mums yra tarsi saugus ir tvirtas sielos inkaras, prasiskverbiantis pro uždangą vidun,
[20] kur už mus kaip pirmtakas įžengė Jėzus, tapęs amžiams vyriausiuoju Kunigu Melchizedeko būdu.

7 Tasai Melchizedekas, Salemo karalius, aukščiausiojo Dievo kunigas, sutiko Abraomą, kai jis grįžo, sumušęs karalius, ir palaimino jį.
[2] Abraomas atidavė jam nuo visko dešimtinę. Išvertus jo vardą, jis pirmiausia teisumo karalius, paskui Salemo, arba ramybės, karalius, –

12 Hbr 10,36
13 Pr 22,16.17
14 Pr 22,16.17
15 Pr 12,4; Pr 21,5
16 Iš 22,11
17 Rom 11,29; Hbr 11,9
18 Sk 23,19; Kol 1,5
19 Kun 16,2.15
20 Hbr 3,1; Hbr 4,14; Hbr 5,10.11

7 SKYRIUS

1 Pr 14,18-20
5 Sk 18,21-26
6 Pr 14,19.20; Rom 4,13
8 Hbr 5,6; Hbr 6,20
11 Hbr 7,18; Hbr 8,7
14 Iz 1,1; Mt 1,2

[3] be tėvo, be motinos, be kilmės sąrašo, neturintis nei dienų pradžios, nei gyvenimo pabaigos, panašus į Dievo Sūnų. Jis lieka kunigas visam laikui.
[4] Pažvelkite, koks didis tas, kuriam ir patriarchas Abraomas davė dešimtinę nuo karo grobio!
[5] Beje, ir Levio sūnūs, kurie gauna kunigystę, pagal įstatymą turi įsakymą imti dešimtines iš žmonių, tai yra imti iš savo brolių, nors ir jie kilę iš Abraomo strėnų.
[6] O tas, kuris nėra kilęs iš jų, ėmė dešimtinę iš Abraomo ir palaimino tą, kuris turėjo pažadus.
[7] Be jokių abejonių, visada žemesnį laimina aukštesnis.
[8] Čia dešimtines ima mirtingi žmonės, o tenai – tas, apie kurį paliudyta, jog jis gyvena.
[9] Ir, taip sakant, per Abraomą ir Levis mokėjo dešimtines, pats būdamas dešimtinių ėmėjas.
[10] Žinoma, jis dar tebebuvo strėnose tėvo, kai šį pasitiko Melchizedekas.
[11] Jeigu tobulumas būtų buvęs pasiekiamas levitų kunigystės dėka, – o tauta jos pagrindu buvo gavusi įstatymą, – tai kam dar būtų reikėję iškilti kitam kunigui Melchizedeko būdu ir nesivadinti kunigu Aarono būdu?
[12] Juk, besikeičiant kunigystei, keičiasi ir įstatymas.
[13] O tas, apie kurį tai sakoma, priklausė kitai giminei, iš kurios niekas netarnavo aukurui.
[14] Juk aišku, kad mūsų Viešpats kilo iš Judo giminės, apie kurią Mozė nieko nėra kalbėjęs dėl kunigystės.
[15] Tai dar labiau paaiškėja, kai iš-

kyla kitas kunigas, panašus į Melchizedeką,
[16] tapęs kunigu ne kūniško įstatymo įsakymu, bet nesibaigiančio gyvenimo jėga.
[17] Juk Jis liudija: "Tu esi kunigas per amžius Melchizedeko būdu".
[18] Šitaip atšaukiamas ankstyvesnis įsakymas dėl savo silpnumo ir bergždumo, –
[19] įstatymas juk nieko nepadarė tobulo, – ir įvedama tvirtesnė viltis, kuria priartėjame prie Dievo.
[20] Juo labiau, kad tai neįvyko be priesaikos,
[21] mat anie tapdavo kunigais be priesaikos, o šis su priesaika To, kuris Jam pasakė: "Viešpats prisiekė, ir Jis nesigailės: 'Tu esi kunigas per amžius Melchizedeko būdu' ".
[22] Taigi Jėzus yra tapęs geresnės Sandoros garantu.
[23] Anų kunigų buvo daug, nes mirtis jiems sukliudydavo ilgiau pasilikti.
[24] O kadangi šis išlieka per amžius, Jis turi neatšaukiamą kunigystę.
[25] Todėl Jis ir gali visada išgelbėti tuos, kurie per Jį eina prie Dievo, nes Jis amžinai gyvas, kad juos užtartų.
[26] Mums ir priderėjo turėti tokį vyriausiąjį Kunigą: šventą, nekaltą, tyrą, atskirtą nuo nusidėjėlių ir išaukštintą virš dangų.
[27] Jam nereikia, kaip tiems vyriausiesiems kunigams, kasdien atnašauti aukas pirma už savo nuodėmes, paskui už tautos, nes Jis tai atliko vieną kartą visiems laikams, paaukodamas pats save.
[28] Įstatymas skiria vyriausiaisiais kunigais žmones su silpnybėmis, o priesaikos žodis, duotas po įstatymo, paskyrė amžiams ištobulintą Sūnų.

8 Bet iš to, ką sakome, svarbiausia yra štai kas: mes turime tokį vyriausiąjį Kunigą, kuris danguje atsisėdo Didybės sosto dešinėje
[2] ir tarnauja šventykloje bei tikroje palapinėje, kurią pastatė ne žmogus, o Viešpats.
[3] Kiekvienas vyriausiasis kunigas skiriamas aukoti dovanas ir aukas, tad ir šis privalo turėti, ką aukoti.
[4] Jeigu Jis būtų žemėje, Jis nebūtų kunigas, nes čia yra kunigai, kurie pagal įstatymą aukoja dovanas.
[5] Jie tarnauja dangiškųjų dalykų paveikslui ir šešėliui, panašiai kaip buvo pamokytas Mozė, kai rengėsi statyti palapinę: "Žiūrėk, – sako Jis, – kad visa padarytum pagal tą pavyzdį, kuris tau buvo parodytas ant kalno".
[6] Bet dabar Jis gavo juo prakilnesnį tarnavimą, juo tobulesnės, geresniais pažadais besiremiančios Sandoros tarpininkas yra.
[7] Jeigu ta pirmoji Sandora būtų buvusi be trūkumų, nebūtų reikėję ieškoti vietos antrajai.
[8] Jis sakė, peikdamas juos: "Štai ateina dienos, – sako Viešpats, – kai Aš su Izraelio namais ir Judo namais sudarysiu naują Sandorą.
[9] Ne tokią Sandorą, kokią buvau sudaręs su jų tėvais tą dieną, kai paėmiau juos už rankos, norėdamas išvesti iš Egipto žemės. Jie neišsaugojo mano Sandoros, ir Aš juos apleidau, – sako Viešpats. –

17 Ps 110,4
18 Rom 8,3
19 Apd 13,39; Rom 5,2; Hbr 6,18.19
21 Ps 110,4
22 Hbr 8,6
25 Rom 8,34; Jud 1,24
26 Ef 1,20; Hbr 4,15
27 Kun 9,7; Kun 16,6

8 SKYRIUS

1 Kol 3,1
2 Hbr 9,8.12; Hbr 9,11.24
3 Ef 5,2; Hbr 5,1; Hbr 8,4
5 Iš 25,40; Kol 2,17; Hbr 9,23.24
6 2 Kor 3,6-8; Hbr 7,22
7 Iš 19,5
8 Jer 31,31-34

[10] Štai kokia bus Sandora, kurią sudarysiu su Izraelio namais, praslinkus anoms dienoms, – sako Viešpats: – Aš duosiu savo įstatymus jų protams ir juos įrašysiu jų širdyse, ir būsiu jų Dievas, ir jie bus mano tauta.
[11] Ir nė vienas nebemokys savo artimo nei savo brolio, sakydamas: ‘Pažink Viešpatį!’, nes visi mane pažins nuo mažiausio iki didžiausio.
[12] Aš būsiu gailestingas dėl jų neteisumo ir jų nuodėmių bei nedorybių daugiau nebeprisiminsiu”.
[13] Sakydamas “naują Sandorą”, Jis nurodė, kad pirmoji yra pasenusi. O kas pasensta ir nukaršta, to greit nebeliks.

9 Tiesa, ir pirmoji Sandora turėjo tarnavimo Dievui potvarkius ir žemišką šventyklą.
[2] Buvo įrengta palapinė: priešakinė dalis, kur buvo žvakidė, stalas ir padėtinės duonos kepalai, vadinosi Šventoji.
[3] Už antrosios uždangos buvo palapinės dalis, vadinama Šventų švenčiausioji.
[4] Ten stovėjo auksinis smilkytuvas ir iš visų šonų auksu apmušta Sandoros skrynia, kurioje buvo auksinis ąsotis su mana, išsprogusi Aarono lazda ir Sandoros plokštės.
[5] Viršum jos buvo šlovės cherubai, kurie gaubė sutaikinimo dangtį. Apie tai dabar nėra reikalo smulkiau kalbėti.
[6] Esant tokiai sąrangai, į priekinę palapinės dalį visada eina kunigai atlikti apeigų,
[7] o į antrąją – kartą per metus vienas tik vyriausiasis kunigas, ir tai ne be kraujo, kurį aukoja už save ir už tautos nuodėmes, padarytas dėl nežinojimo.
[8] Šitaip Šventoji Dvasia nurodo, kad kelias į Šventų švenčiausiąją dar nėra atviras, kol tebestovi pirmoji palapinė,
[9] kuri yra dabartinio laikotarpio atvaizdas. Joje aukojamos dovanos ir aukos, kurios negali padaryti aukotojo sąžinėje tobulo,
[10] bet apima tik valgius, gėrimus, įvairius apiplovimus ir kūniškus potvarkius, galiojančius iki atnaujinimo.
[11] Bet Kristus, atėjęs kaip būsimųjų gėrybių vyriausiasis Kunigas, pro aukštesnę ir tobulesnę palapinę, ne rankų darbo, tai yra ne šitos kūrinijos,
[12] taip pat ne ožių ar veršių krauju, o savuoju krauju vieną kartą visiems laikams įžengė į Švenčiausiąją ir įvykdė amžinąjį atpirkimą.
[13] Jeigu jaučių bei ožių kraujas ir telyčios pelenai per apšlakstymą pašventina susitepusius, kad kūnas būtų švarus,
[14] tai nepalyginti labiau kraujas Kristaus, kuris per amžinąją Dvasią paaukojo save kaip auką be dėmės Dievui, nuvalys jūsų sąžinę nuo mirties darbų, kad tarnautumėte gyvajam Dievui.
[15] Ir todėl Jis yra naujosios Sandoros tarpininkas, kad, įvykus mirčiai pirmojoje Sandoroje padarytiems nusikaltimams atpirkti, pašauktieji gautų amžinojo palikimo pažadą.
[16] Kur tik yra testamentas, ten būtina įrodyti testatoriaus mirtį.
[17] Testamentas įgyja galią, mirus jo sudarytojui, o jam tebesant gyvam, testamentas negalioja.

10 Jer 31,33; Zch 8,8
11 Iz 54,13; Jer 31,34
12 Rom 11,27
13 2 Kor 5,17

9 SKYRIUS
1 Iš 25,8
3 Iš 26,31-35; Iš 40,3
4 Iš 16,33; Iš 25,10; Iš 25,16; Iš 34,29; Kun 6,12; Sk 17,1-10
5 Kun 16,2
6 Sk 18,2-6; Sk 28,3
7 Iš 30,10; Hbr 5,3
8 Jn 14,6
9 Hbr 7,19
10 Sk 19,7; Ef 2,15; Kol 2,16
11 Hbr 10,1
12 Dan 9,24; Ef 1,7; Hbr 10,4
13 Kun 16,14.15; Sk 19,2
14 Lk 1,74; Hbr 6,1; 1 Jn 1,7
15 Rom 3,25; Hbr 3,1
17 Gal 3,15

[18] Štai kodėl ir pirmoji Sandora nebuvo patvirtinta be kraujo.
[19] Paskelbęs visai tautai visus įstatymo nuostatus, Mozė, paėmęs veršių bei ožių kraujo su vandeniu ir purpurinės vilnos su yzopu, apšlakstė pačią knygą ir visą tautą,
[20] sakydamas: "Tai yra kraujas Sandoros, kurią įsakė jums Dievas!"
[21] Jis taip pat apšlakstė krauju palapinę ir visus tarnavimo indus.
[22] Taip pat beveik viskas pagal įstatymą apvaloma krauju, ir be kraujo praliejimo nėra atleidimo.
[23] Todėl dangiškųjų dalykų atvaizdai turėjo būti šitaip apvalomi, o patys dangaus dalykai – geresnėmis aukomis negu šitos.
[24] Mat Kristus įžengė ne į rankų darbo šventyklą – tikrosios atvaizdą, bet į patį dangų, kad dabar pasirodytų už mus Dievo akivaizdoje.
[25] Ir ne tam, kad pakartotinai aukotų save, kaip daro vyriausiasis kunigas, kuris kasmet įeina į Švenčiausiąją su svetimu krauju, –
[26] tuomet Kristui būtų reikėję daugelį kartų kentėti nuo pasaulio sutvėrimo. Bet dabar Jis vieną kartą pasirodė amžių pabaigoje, kad savo auka sunaikintų nuodėmę.
[27] Ir kaip žmonėms skirta vieną kartą mirti, o po to – teismas,
[28] taip ir Kristus, vieną kartą paaukotas, kad pasiimtų daugelio nuodėmes, antrą kartą pasirodys be nuodėmės Jo laukiančiųjų išgelbėjimui.

10 Kadangi Įstatymas turi tiktai būsimųjų gėrybių šešėlį, o ne patį dalykų vaizdą, jis niekada negali tomis pačiomis aukomis, kurios kasmet vis aukojamos ir aukojamos, padaryti tobulus tuos, kurie artinasi.
[2] Argi tos aukos nesiliautų, jeigu aukotojai, vienąkart apvalyti, daugiau nebejaustų sąžinėje nuodėmių?
[3] Priešingai: jos metai iš metų vis primena nuodėmes.
[4] Juk neįmanoma, kad jaučių ir ožių kraujas panaikintų nuodėmes.
[5] Todėl, ateidamas į pasaulį, Jis sako: "Aukų ir atnašų Tu nenorėjai, bet paruošei man kūną.
[6] Tau nepatiko deginamosios atnašos ir aukos už nuodėmes.
[7] Tuomet tariau: 'Štai ateinu, kaip knygos rietime apie mane parašyta, vykdyti Tavo, o Dieve, valios!' "
[8] Anksčiau pasakęs: "Aukų ir atnašų, deginamųjų atnašų ir atnašų už nuodėmes Tu nenorėjai ir nemėgai", – jos aukojamos pagal Įstatymą, –
[9] paskui paskelbė: "Štai ateinu vykdyti Tavo, o Dieve, valios". Jis panaikina viena, kad įtvirtintų kita.
[10] Tos valios dėka esame Jėzaus Kristaus kūno auka vieną kartą pašventinti visiems laikams.
[11] Kiekvienas kunigas diena iš dienos tarnauja ir daug kartų aukoja tas pačias aukas, kurios niekada negali panaikinti nuodėmių.
[12] O šis, paaukojęs vienintelę auką už nuodėmes, amžiams atsisėdo Dievo dešinėje,
[13] nuo tol laukdamas, kol Jo priešai bus patiesti tarsi pakojis po Jo kojų.
[14] Vienintele atnaša Jis amžiams

18 Iš 24,6
19 Iš 24,5.6; Kun 14,4.7; Sk 19,6.18
20 Iš 24,3-8; Mt 26,28
21 Iš 29,12.36
22 Kun 17,11
23 Hbr 8,5
24 Rom 8,34; Hbr 6,20; Hbr 8,2
25 Hbr 9,7
27 Pr 3,19; Ekl 3,20; 2 Kor 5,10; 1 Jn 4,17
28 Iz 53,12; Mt 26,28; Rom 6,10; 1 Kor 1,7; Tit 2,13; 1 Pt 2,24

10 SKYRIUS
1 Hbr 7,19; Hbr 8,5; Hbr 9,9
4 Mch 6,6.7
5 Ps 40,6-8
10 Jn 17,19; Ef 5,26; Hbr 2,11; Hbr 9,12; Hbr 10,14.29; Hbr 13,12
11 Sk 28,3
12 Ps 110,1; Kol 3,1; Hbr 1,3
13 Ps 110,1; Hbr 1,13

padarė tobulus šventinamuosius.
[15] Tai mums liudija ir Šventoji Dvasia. Ji yra pasakiusi:
[16] "Štai Sandora, kurią su jais sudarysiu, praslinkus anoms dienoms, – sako Viešpats: – Aš įdėsiu savo įstatymus į jų širdis ir juos įrašysiu jų mintyse,
[17] ir jų nuodėmių bei jų nedorybių daugiau nebeprisiminsiu".
[18] O kur jos atleistos, ten nebereikia atnašos už nuodėmę.
[19] Taigi, broliai, galėdami drąsiai įeiti į Švenčiausiąją dėl Jėzaus kraujo
[20] nauju ir gyvu keliu, kurį Jis atvėrė mums per uždangą, tai yra savąjį kūną,
[21] ir turėdami didį Kunigą Dievo namams,
[22] artinkimės su tyra širdimi ir giliu, užtikrintu tikėjimu, apšlakstymu apvalę širdis nuo nešvarios sąžinės ir nuplovę kūną švariu vandeniu!
[23] Išlaikykime nepajudinamą vilties išpažinimą, nes ištikimas Tas, kuris pažadėjo.
[24] Žiūrėkime vieni kitų, skatindami mylėti ir daryti gerus darbus.
[25] Neapleiskime savųjų susirinkimo, kaip kai kurie yra pratę, bet raginkime vieni kitus juo labiau, juo aiškiau regime besiartinančią dieną.
[26] Jeigu, pasiekę tiesos pažinimą, sąmoningai nusidedame, tada nebelieka aukos už nuodėmes,
[27] bet kažkoks baisus laukimas teismo ir liepsnojančio pykčio, kuris praris priešininkus.
[28] Jei kas atstumia Mozės Įstatymą, tas be jokio pasigailėjimo turi mirti, dviem ar trims liudytojams paliudijus.

16 Jer 31,33.34; Hbr 8,10
19 Ef 2,18; Hbr 9,8.12
20 Jn 14,6
22 Ef 3,12; Hbr 7,19; Hbr 10,1
23 1 Kor 1,9; 1 Kor 10,13
25 Apd 2,42; Rom 13,11; Fil 4,5
26 Sk 15,30; Hbr 6,6; 2 Pt 2,20
27 Sof 1,18
28 Įst 17,2-6; Įst 19,15
29 Mt 12,31; 1 Kor 11,29; Hbr 2,3
30 Įst 32,35.36
31 Lk 12,5
32 Gal 3,4
33 1 Kor 4,9; Fil 1,7
34 Mt 5,12; Mt 6,20; 2 Tim 1,16
35 Mt 5,12
36 Lk 21,19; Kol 3,24
37 Hab 2,3.4; Lk 18,8
38 Rom 1,17
39 Apd 16,31; 2 Pt 2,20

11 SKYRIUS
1 Rom 8,24
3 Ps 33,6

[29] Tik pagalvokite: kaip dar sunkesnės bausmės nusipelnys tas, kuris sutrypė kojomis Dievo Sūnų, nešventu palaikė Sandoros kraują, kuriuo buvo pašventintas, ir įžeidė malonės Dvasią!
[30] Juk pažįstame Tą, kuris pasakė: "Mano kerštas, Aš atsilyginsiu, – sako Viešpats". Ir vėl: "Viešpats teis savo tautą".
[31] Baisu pakliūti į gyvojo Dievo rankas!
[32] Prisiminkite ankstesnes dienas, kada jūs apšviesti ištvėrėte didelę kentėjimų kovą,
[33] tiek patys išstatyti viešam reginiui su paniekinimais ir smurtu, tiek būdami dalininkai tų, su kuriais buvo taip elgiamasi.
[34] Jūs užjautėte mane, kalinį, ir linksmai sutikote savo turto išplėšimą, žinodami, jog turite danguje geresnį ir išliekantį turtą.
[35] Tad nepameskite savo pasitikėjimo, už kurį skirtas didelis atlygis!
[36] Taip, reikia jums ištvermės, kad, įvykdę Dievo valią, gautumėte, kas pažadėta.
[37] Nes "dar trumpa, trumpa valandėlė, ir ateis Tas, kuris turi ateiti, ir neužtruks.
[38] Bet teisusis gyvens tikėjimu, ir, jeigu jis atsitrauktų, mano siela juo nebesigėrės".
[39] Tačiau mes nesame tie, kurie atsitraukia savo pražūčiai, bet tie, kurie tiki, kad išgelbėtume sielą.

11

Tikėjimas užtikrina tai, ko viliamės, ir parodo tai, ko nematome.
[2] Per jį protėviai gavo gerą liudijimą.
[3] Tikėjimu suvokiame, kad pa-

sauliai buvo sutverti Dievo žodžiu, būtent iš neregimybės atsirado regima.

[4] Tikėjimu Abelis aukojo geresnę auką negu Kainas ir dėl tikėjimo gavo liudijimą, kad yra teisus, Dievui paliudijus apie jo dovanas. Dėl tikėjimo jis ir miręs tebekalba.

[5] Tikėjimu Henochas buvo perkeltas, kad nematytų mirties, ir "jo neberado, nes Dievas jį perkėlė". Mat prieš perkeliamas, jis gavo liudijimą, kad patikęs Dievui.

[6] O be tikėjimo neįmanoma patikti Dievui. Kas artinasi prie Dievo, tam būtina tikėti, kad Jis yra ir kad uoliai Jo ieškantiems atsilygina.

[7] Tikėjimu Nojus, Dievo perspėtas apie tuo metu dar nematomus dalykus, būdamas dievobaimingas, pastatė arką savo šeimai išgelbėti; tikėjimu jis pasmerkė pasaulį ir paveldėjo tikėjimo teisumą.

[8] Tikėjimu Abraomas pakluso, kai buvo pašauktas keliauti į šalį, kurią turėjo paveldėti, ir išvyko, nežinodamas kur einąs.

[9] Tikėjimu jis apsigyveno pažado žemėje, tarytum svetimoje, gyvendamas palapinėse su Izaoku ir Jokūbu, to paties pažado bendrapaveldėtojais.

[10] Mat jis laukė miesto su pamatais, kurio statytojas ir kūrėjas yra Dievas.

[11] Tikėjimu ir pati Sara – nevaisinga ir nebe to amžiaus – gavo galios pastoti ir pagimdė vaiką, nes ji laikė ištikimu Tą, kuris pažadėjo.

[12] Todėl iš vieno vyro, ir dar apmirusio, gimė palikuonys, gausūs tartum dangaus žvaigždės ir nesuskaitomi kaip jūros pakrantės smiltys.

[13] Jie visi mirė tikėdami, dar negavę pažadėtųjų dalykų, bet iš tolo juos regėdami, buvo įsitikinę jais ir priėmė juos, išpažindami, jog jie žemėje svečiai ir keleiviai.

[14] Kurie taip kalba, parodo, kad ieško tėvynės.

[15] Jeigu jie būtų minėję aną, iš kurios iškeliavo, jie būtų turėję laiko sugrįžti atgal.

[16] Bet dabar jie siekė geresnės tėvynės, tai yra dangiškosios. Todėl Dievas nesigėdija vadintis jų Dievu: juk Jis paruošė jiems Miestą!

[17] Tikėjimu Abraomas aukojo Izaoką, kai buvo mėginamas. Jis, kuris buvo gavęs pažadą, aukojo savo viengimį sūnų,

[18] apie kurį buvo pasakyta: "Iš Izaoko bus pašaukti tavo palikuonys".

[19] Jis suprato, kad Dievas gali prikelti net iš mirties, ir atgavo sūnų tarytum iš numirusių.

[20] Tikėjimu Izaokas palaimino ateičiai Jokūbą ir Ezavą.

[21] Tikėjimu Jokūbas mirties valandą palaimino kiekvieną Juozapo sūnų ir pagarbino, atsirėmęs į savo lazdos drūtgalį.

[22] Tikėjimu merdintis Juozapas priminė apie Izraelio vaikų iškeliavimą ir davė nurodymų dėl savo palaikų.

[23] Tikėjimu Mozė tris mėnesius buvo tėvų paslėptas, nes jie matė, koks kūdikis dailus, ir neišsigando karaliaus įsakymo.

[24] Tikėjimu Mozė užaugęs atsisakė vadintis faraono dukters sūnumi.

[25] Jis verčiau pasirinko su Dievo

4 Pr 4,3-5; Hbr 12,24
5 Pr 5,21-24
7 Pr 6,13-22; Rom 3,22; 1 Pt 3,20
8 Pr 12,1-4
9 Pr 12,8; Pr 13,3.18; Pr 18,1.9; Hbr 6,17
10 Hbr 12,22; Hbr 13,14; Apr 21,10
11 Pr 17,19; Pr 18,11-14; Pr 21,1.2; Lk 1,36; Hbr 10,23
12 Pr 15,5; Pr 22,17; Pr 32,12; Rom 4,19
13 Pr 12,7; Ps 39,12; Jn 8,56; Hbr 11,39
14 Hbr 13,14
15 Pr 11,31
16 Iš 3,6.15; Iš 4,5; Apr 21,2
17 Jok 2,21
18 Pr 21,12
19 Rom 4,17
20 Pr 27,26-40
21 Pr 48,1.5.16.20
22 Pr 50,24.25
23 Iš 1,16.22; Iš 2,1-3
24 Iš 2,11-15

tauta kęsti sunkumus negu laikinai džiaugtis nuodėmės malonumais.
[26] Jis Kristaus paniekinimą laikė didesniu turtu negu Egipto brangenybes, nes jis žvelgė į atlygį.
[27] Tikėjimu jis paliko Egiptą, neišsigandęs karaliaus rūstybės, nes liko nepajudinamas, tarsi regėtų Neregimąjį.
[28] Tikėjimu jis įsteigė Paschą ir apšlakstymą krauju, kad naikintojas nepaliestų jų pirmagimių.
[29] Tikėjimu jie perėjo per Raudonąją jūrą tartum per sausumą, o tai daryti mėginantys egiptiečiai prigėrė.
[30] Tikėjimu buvo sugriauti Jericho mūrai po septynių dienų žygiavimo aplinkui.
[31] Tikėjimu paleistuvė Rahaba nepražuvo kartu su neklusniaisiais; mat ji taikingai buvo priėmusi žvalgus.
[32] Ką dar pasakyti? Man neužtektų laiko, jeigu imčiau pasakoti apie Gedeoną, Baraką, Samsoną, Jeftę, Dovydą, Samuelį ir pranašus,
[33] kurie tikėjimu nugalėjo karalystes, vykdė teisumą, įgijo pažadus, užčiaupė liūtams nasrus,
[34] užgesino ugnies karštį, paspruko nuo kalavijo ašmenų, sustiprėjo iš silpnumo, tapo galiūnais kovoje, privertė bėgti svetimųjų pulkus.
[35] Moterys atgavo prikeltus savo mirusiuosius, kiti buvo kankinami ir atsisakė išlaisvinimo, kad gautų prakilnesnį prisikėlimą.
[36] Dar kiti iškentė patyčias ir plakimus, taip pat pančius ir kalėjimą.
[37] Jie buvo akmenimis užmušami, pjaustomi pusiau, gundomi, kardu žudomi, klajojo prisidengę avių ir ožkų kailiais, vargo, kentė priespaudą ir kankinimus.
[38] Jie, kurių pasaulis nebuvo vertas, klajojo dykumose ir kalnuose, slapstėsi olose ir žemės plyšiuose.
[39] Ir jie visi, per tikėjimą gavę gerą liudijimą, negavo to, kas buvo pažadėta,
[40] nes Dievas geresnius dalykus buvo numatęs mums, kad jie ne be mūsų pasiektų tobulumą.

12

Todėl ir mes, tokio didelio debesies liudytojų apsupti, nusimeskime visus apsunkinimus bei lengvai apraizgančią nuodėmę ir ištvermingai bėkime mums paskirtose lenktynėse,
[2] žiūrėdami į mūsų tikėjimo pradininką ir atbaigėją Jėzų. Jis vietoj sau priderančio džiaugsmo, nepaisydamas gėdos, iškentėjo kryžių ir atsisėdo Dievo sosto dešinėje.
[3] Apsvarstykite, kaip Jis iškentė nuo nusidėjėlių tokį priešiškumą, kad nepailstumėte ir nesuglebtumėte savo sielomis!
[4] Jums dar neteko priešintis iki kraujų, kovojant su nuodėme.
[5] Jūs pamiršote paraginimą, kuris sako jums kaip sūnums: "Mano sūnau, nepaniekink Viešpaties auklybos ir nenusimink Jo baramas:
[6] nes kurį Viešpats myli, tą griežtai auklėja, ir plaka kiekvieną sūnų, kurį priima".
[7] Jeigu jūs pakenčiat drausmę, Dievas elgiasi su jumis kaip su sūnumis. O kurio gi sūnaus tėvas griežtai neauklėja?

26 Rom 8,18; Hbr 13,13
27 Iš 10,28
28 Iš 12,21
29 Iš 14,22-29
30 Joz 6,20
31 Joz 2,1; Joz 2,9; Joz 6,23
32 Ts 4,6-24; Ts 6,11; Ts 7,1-25; Ts 11,1-29; Ts 12,1-7; Ts 13,24.25; Ts 14,1-20; Ts 15,1-20; Ts 16,1-31; 1 Sam 7,9-14; 1 Sam 16,1-23; 1 Sam 17,1-58
33 Dan 6,22
34 Dan 3,23-28
35 1 Kar 17,22; Apd 22,25
36 Pr 39,20
37 1 Kar 21,13; 2 Kar 1,8; Zch 13,4
38 1 Kar 18,4.13; 1 Kar 19,9
39 Hbr 11,2.13
40 Hbr 5,9

12 SKYRIUS
1 Rom 12,12; 1 Kor 9,24; Kol 3,8
2 Ps 110,1; Lk 24,26; Fil 2,8
3 Mt 10,24; Gal 6,9
4 1 Kor 10,13
5 Pat 3,11.12
6 Apr 3,19
7 Įst 8,5; Pat 13,24; Pat 19,18; Pat 23,13

8 Bet jeigu jūs be drausmės, kuri visiems privaloma, vadinasi, jūs ne sūnūs, o pavainikiai.
9 Jau mūsų kūno tėvai mus bausdavo, ir mes juos gerbėme. Tad argi nebūsime dar klusnesni dvasių Tėvui, kad gyventume?
10 Juk anie savo nuožiūra mus drausmino neilgą laiką, o šis tai daro mūsų labui, kad taptume Jo šventumo dalininkais.
11 Beje, kiekviena auklyba tam kartui atrodo ne linksma, o karti, bet vėliau ji atneša taikingų teisumo vaisių auklėtiniams.
12 Todėl pakelkite nuleistas rankas, sustiprinkite linkstančius kelius
13 ir ištiesinkite takus po savo kojomis, kad, kas luoša, neišnirtų, bet verčiau sugytų.
14 Siekite santaikos su visais, siekite šventumo, be kurio niekas neregės Viešpaties.
15 Žiūrėkite, kad kas neprarastų Dievo malonės, kad neišleistų daigų kokia karti šaknis ir nepadarytų vargo, suteršdama daugelį;
16 kad neatsirastų ištvirkėlių ir bedievių kaip Ezavas, už valgio kąsnį pardavęs pirmagimio teises.
17 Jūs žinote, kad jis ir paskui, norėdamas paveldėti palaiminimą, buvo atmestas, nes nerado progos atgailai, nors su ašaromis jos ieškojo.
18 Jūs prisiartinote ne prie apčiuopiamo ir liepsnojančio ugnimi kalno ar prie tamsos, ar ūkanų, ar viesulo,
19 ar trimito skardenimo, ar žodžių skambesio, kurį išgirdę žmonės meldė, kad daugiau nebūtų ištarta nė žodžio.
20 Mat jie negalėjo pakelti įsakymo: “Net jeigu gyvulys paliestų kalną, jis privalo būti užmuštas akmenimis arba nušautas strėle”.
21 Anas reginys buvo toks baisus, jog Mozė pasakė: “Labai išsigandau ir visas drebu!”
22 Bet jūs prisiartinote prie Siono kalno bei gyvojo Dievo miesto, dangiškosios Jeruzalės, prie nesuskaitomų tūkstančių angelų
23 ir šventiško susirinkimo, prie danguje įrašytųjų pirmagimių bažnyčios, prie visų Teisėjo Dievo, prie ištobulintų teisiųjų dvasių
24 ir prie Naujosios Sandoros Tarpininko Jėzaus bei prie apšlakstymo kraujo, kuris kalba apie geresnius dalykus negu Abelio kraujas.
25 Žiūrėkite, kad neatstumtumėte kalbančiojo, nes jeigu anie neištrūko, kai atmetė Tą, kuris žemėje davė įspėjimų, tai juo labiau neištrūksime mes, nusigręžę nuo To, kuris kalba iš dangaus.
26 Jo balsas anuomet drebino žemę, o dabar Jis pažadėjo, sakydamas: “Aš dar kartą sudrebinsiu ne tik žemę, bet ir dangų!”
27 Žodžiai “dar kartą” rodo, kad iš sutvertųjų dalykų bus pašalinti sudrebinamieji, kad pasiliktų tai, kas nesudrebinama.
28 Todėl, gaudami nesudrebinamą karalystę, tvirtai laikykimės malonės, kuria galime deramai tarnauti Dievui su pagarba ir baime,
29 nes mūsų Dievas yra ryjanti ugnis.

13

Teišsilaiko broliška meilė.
2 Nepamirškite svetingumo, nes per jį kai kurie, patys to nežino-

9 Job 12,10
10 Kun 11,44
11 Jok 3,17.18
12 Iz 35,3
14 Ps 34,14; Mt 5,8
15 Įst 29,18; Hbr 4,1
16 Pr 25,33; 1 Kor 6,13-18
17 Pr 27,30-40
18 Įst 4,11; Įst 5,22
19 Iš 20,18-26
20 Iš 19,12.13
21 Įst 9,19
23 Ps 50,6; Ps 94,2; Lk 10,20; Fil 3,12; Jok 1,18
24 Pr 4,10; Iš 24,8; Hbr 8,6; Hbr 9,15
25 Hbr 2,2.3
26 Ag 2,6
27 Iz 34,4; Iz 54,10; Iz 65,17
28 Hbr 13,15.21
29 Iš 24,17

13 SKYRIUS
1 Rom 12,10
2 Pr 18,1-22; Pr 19,1; Mt 25,35

dami, priėmė viešnagėn angelus.
[3] Prisiminkite kalinius, tarsi kartu būdami įkalinti, prisiminkite tuos, su kuriais piktai elgiamasi, nes patys tebesate kūne.
[4] Tebūna visų gerbiama santuoka ir nesuteptas santuokos patalas. O ištvirkėlius ir svetimautojus teis Dievas.
[5] Gyvenkite be godumo pinigams, būkite patenkinti tuo, ką turite, nes Jis pats yra pasakęs: "Niekad Aš tavęs nepaliksiu ir nepamiršiu".
[6] Todėl galime su pasitikėjimu tarti: "Viešpats mano padėjėjas – aš nebijosiu! Ką gali padaryti man žmogus?"
[7] Atsiminkite savo vadovus, kurie jums skelbė Dievo žodį. Įsižiūrėkite į jų gyvenimo vaisius, sekite jų tikėjimu.
[8] Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius.
[9] Nesiduokite suklaidinami įvairių ir svetimų mokslų, nes gera, kai širdis sustiprinama malone, o ne valgiais, kurie nedavė naudos tiems, kurie jų laikėsi.
[10] Mes turime aukurą, nuo kurio valgyti neturi teisės tie, kurie tarnauja palapinei.
[11] Juk kūnai gyvulių, kurių kraujas vyriausiojo kunigo įnešamas į šventyklą už nuodėmes, sudeginami už stovyklos.
[12] Todėl ir Jėzus, norėdamas savo krauju pašventinti tautą, kentėjo už vartų.
[13] Taigi išeikime pas Jį už stovyklos, nešdami Jo paniekinimą.

3 Mt 25,36
4 Pat 5,18.19; 1 Kor 6,9
5 Įst 31,6.8; Joz 1,5
6 Ps 27,1; Ps 118,6
8 Jn 8,58; 2 Kor 1,19; Hbr 1,12
13 1 Pt 4,14
15 Kun 7,12; Oz 14,2; Ef 5,20
16 Rom 12,13; 2 Kor 9,12; Fil 4,18
17 Iz 62,6; Ez 3,17; Apd 20,28; Fil 2,29
18 Apd 23,1; Ef 6,19
20 Ps 16,10.11; Ps 23,1; Iz 40,11; Iz 63,11; Oz 6,2; Zch 9,11; Jn 10,11; Rom 4,24; Rom 5,1.2.10; Rom 15,33; Hbr 10,29; 1 Pt 2,25; 1 Pt 5,4
21 Fil 2,13

[14] Čia mes neturime išliekančio miesto, bet ieškome būsimojo.
[15] Todėl per Jį visada aukokime Dievui šlovinimo auką, tai yra Jo vardą garbinančių lūpų vaisių.
[16] Nepamirškite daryti gera ir dalintis su kitais, nes tokios aukos patinka Dievui.
[17] Klausykite savo vadovų ir būkite jiems atsidavę, nes jie budi jūsų sielų labui, būdami atsakingi už jas; jie tai tedaro su džiaugsmu, o ne dūsaudami, nes tai nebūtų jums naudinga.
[18] Melskite už mus, nes esame įsitikinę turį gerą sąžinę ir norį visame kame dorai elgtis.
[19] Itin prašau melsti, kad būčiau greičiau jums sugrąžintas.
[20] Ramybės Dievas, amžinosios Sandoros krauju išvedęs iš numirusių didįjį avių Ganytoją – mūsų Viešpatį Jėzų,
[21] teištobulina jus kiekvienam geram darbui, kad vykdytumėte Jo valią, Jam veikiant jumyse, kas Jo akims patinka per Jėzų Kristų. Jam šlovė per amžių amžius! Amen.
[22] Aš maldauju jus, broliai, kantriai priimkite šį paraginimo žodį: juk parašiau jums trumpai.
[23] Žinokite, kad mūsų brolis Timotiejus yra išleistas laisvėn. Jei jis greitai atvyks, ir aš su juo drauge pamatysiu jus.
[24] Sveikinkite visus savo vadovus ir visus šventuosius. Jus sveikina broliai iš Italijos.
[25] Malonė teesie su jumis visais! Amen.

JOKŪBO
LAIŠKAS

1 Jokūbas, Dievo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus tarnas, siunčia sveikinimus dvylikai pasklidusių giminių.
[2] Mano broliai, laikykite didžiausiu džiaugsmu, kai patenkate į visokius išbandymus.
[3] Žinokite, kad jūsų tikėjimo išbandymas ugdo ištvermę,
[4] o ištvermė tesubręsta iki galo, kad būtumėte tobuli, subrendę ir nieko nestokotumėte.
[5] Jei kuriam iš jūsų trūksta išminties, teprašo Dievą, kuris visiems dosniai duoda ir nepriekaištauja, ir jam bus suteikta.
[6] Bet tegul prašo tikėdamas, nė kiek neabejodamas, nes abejojantis panašus į jūros bangą, varinėjamą ir blaškomą vėjo.
[7] Toksai žmogus tenemano ką nors gausiąs iš Viešpaties, –
[8] toks svyruojantis, visuose savo keliuose nepastovus žmogus.
[9] Tesigiria pažemintas brolis savo išaukštinimu,
[10] o turtuolis savo pažeminimu, nes jis išnyks kaip lauko gėlė.
[11] Juk pakyla saulė, jos kaitra išdžiovina žolyną, ir jo žiedas nubyra, jo išvaizdos grožis pranyksta. Taip ir turtuolis sunyks savo keliuose.
[12] Palaimintas žmogus, kuris ištveria pagundymą, nes, kai bus išbandytas, jis gaus gyvenimo vainiką, kurį Viešpats pažadėjo Jį mylintiems.

1 SKYRIUS
1 Apd 12,17
2 Apd 5,41; 2 Pt 1,6
3 Rom 5,3-5
5 1 Kar 3,9; Jer 29,12; Mt 7,7
6 Mk 11,23.24
8 Jok 4,8
10 Job 14,2
12 Mt 10,22; 1 Kor 9,25; Jok 5,11
15 Job 15,35; Rom 5,12; Rom 6,23
17 Sk 23,19; Jn 3,27
18 Jn 1,13; Ef 1,12.13; 1 Pt 1,3.23
19 Pat 10,19; Pat 14,17; Pat 16,32; Pat 17,27
21 Apd 13,26; Kol 3,8
22 Mt 7,21-28
23 Lk 6,47

[13] Nė vienas gundomas tenesako: “Esu Dievo gundomas”. Dievas negali būti gundomas blogiu ir pats nieko negundo.
[14] Kiekvienas yra gundomas, savo paties geismo pagrobtas ir suviliotas.
[15] Paskui užsimezgęs geismas pagimdo nuodėmę, o užbaigta nuodėmė gimdo mirtį.
[16] Neapsigaukite, mano mylimi broliai!
[17] Kiekvienas geras davinys ir kiekviena tobula dovana yra iš aukštybių, nužengia nuo šviesybių Tėvo, kuriame nėra permainų ir nė šešėlio keitimosi.
[18] Savo valia Jis pagimdė mus tiesos žodžiu, kad būtume tarsi Jo kūrinių pirmieji vaisiai.
[19] Žinokite, mano mylimi broliai: kiekvienas žmogus tebūna greitas klausyti, lėtas kalbėti, lėtas pykti.
[20] Žmogaus rūstybė nedaro Dievo teisumo.
[21] Todėl, atmetę visą nešvarą bei piktybės gausą, su romumu priimkite įdiegtąjį žodį, kuris gali išgelbėti jūsų sielas.
[22] Būkite žodžio vykdytojai, o ne vien klausytojai, apgaudinėjantys patys save.
[23] Jei kas tėra žodžio klausytojas, o ne vykdytojas, tai jis panašus į žmogų, kuris žiūri į savo gimtąjį veidą veidrodyje.
[24] Pasižiūrėjo į save ir nuėjo, ir bematant pamiršo, koks buvo.

25 Bet kas įsižiūri į tobuląjį laisvės įstatymą ir jį vykdo, kas tampa nebe klausytojas užuomarša, bet darbo vykdytojas, tas bus palaimintas savo darbuose.
26 Jei kas iš jūsų mano esąs pamaldus ir nepažaboja savo liežuvio, bet apgaudinėja savo širdį, to pamaldumas tuščias.
27 Tyras ir nesuteptas pamaldumas prieš Dievą ir Tėvą yra: lankyti našlaičius ir našles jų sielvarte ir saugoti save nesuterštą šiuo pasauliu.

2 Mano broliai, turėkite mūsų Jėzaus Kristaus, šlovės Viešpaties, tikėjimą, neatsižvelgdami į asmenis.
2 Štai į jūsų susirinkimą ateina žmogus su auksiniu žiedu, puikiais drabužiais, taip pat įžengia beturtis apskurusiu apdaru.
3 Jūs žiūrite į tą, kuris puikiai apsirengęs, ir sakote: “Atsisėsk čia į gerą vietą”, o beturčiui tariate: “Stovėk ten”, arba: “Sėskis prie mano kojų”.
4 Argi jūs nesate šališki, argi netampate piktais sumetimais besivadovaujantys teisėjai?
5 Paklausykite, mano mylimieji broliai: ar Dievas neišsirinko pasaulio vargšų, kad jie būtų turtingi tikėjimu ir paveldėtų karalystę, pažadėtą Jį mylintiems?
6 O jūs paniekinote beturtį! Argi ne turtuoliai jus spaudžia, ar ne jie tampo jus po teismus?
7 Ar ne jie niekina tą kilnų vardą, kuriuo jūs vadinatės?
8 Jeigu tik įvykdote karališkąjį įstatymą, kaip sako Raštas: “Mylėk savo artimą kaip save patį”, jūs gerai darote;

25 Jn 13,17; Jok 2,12
26 Ps 34,13
27 Iz 1,17; Mt 25,34-36; Rom 12,2

2 SKYRIUS

1 Kun 19,15; 1 Kor 2,8
5 Iš 20,6; Lk 12,21; 1 Kor 1,27
6 Apd 13,50; 1 Kor 11,22
7 1 Pt 4,16
8 Kun 19,18
9 Įst 1,17
10 Įst 27,26; Gal 3,10
11 Iš 20,13; Iš 20,14; Įst 5,17; Įst 5,18
12 Jok 1,25
13 Job 22,6; Pat 21,13; Mch 7,18; Rom 12,8
14 Mt 7,21-23.26; Mt 21,28-32
15 Lk 3,11
16 1 Jn 3,17.18
18 Hbr 6,10; Jok 3,13
21 Pr 22,9.10.12; Pr 22,16-18

9 bet, jeigu atsižvelgiate į asmenis, darote nuodėmę ir esate įstatymo kaltinami kaip nusižengėliai.
10 Mat, kas laikosi viso įstatymo, bet nusižengia vienu dalyku, tas kaltas dėl visų.
11 Juk Tas, kuris pasakė: “Nesvetimauk!”, taip pat pasakė ir: “Nežudyk”. Tad jeigu tu nesvetimauji, bet žudai, – vis tiek esi įstatymo laužytojas.
12 Taip kalbėkite ir taip darykite, kaip tie, kurie bus teisiami pagal laisvės įstatymą.
13 Teismas negailestingas tam, kuris neparodė gailestingumo. O gailestingumas triumfuoja prieš teismą.
14 Kokia nauda, mano broliai, jei kas sakosi turįs tikėjimą, bet neturi darbų? Ar gali jį išgelbėti toks tikėjimas?
15 Jei brolis ar sesuo neturi drabužių ir stokoja kasdienio maisto,
16 ir kas nors iš jūsų jiems tartų: “Eikite ramybėje, sušilkite ir pasisotinkite”, o neduotų, ko reikia jų kūnui, – kokia iš to nauda?
17 Taip ir tikėjimas: jei neturi darbų, jis savyje miręs.
18 Bet kažkas pasakys: “Tu turi tikėjimą, o aš turiu darbus”. Parodyk man savo tikėjimą be darbų, o aš tau darbais parodysiu savo tikėjimą.
19 Tu tiki, kad yra vienas Dievas? Gerai darai. Ir demonai tiki ir dreba!
20 Ar nori žinoti, neišmintingas žmogau, kad tikėjimas be darbų miręs?
21 Argi ne darbais buvo išteisintas mūsų tėvas Abraomas, aukodamas savo sūnų Izaoką ant aukuro?

[22] Ar matai, kad tikėjimas veikė kartu su jo darbais, ir darbais tikėjimas buvo atbaigtas?
[23] Taip išsipildė Rašto žodžiai: "Abraomas patikėjo Dievu, ir tai buvo jam įskaityta teisumu", o jis buvo pramintas Dievo draugu.
[24] Jūs matote, kad žmogus išteisinamas darbais, o ne vienu tikėjimu.
[25] Taip pat ir paleistuvė Rahaba: argi ji ne darbais buvo išteisinta, kai priėmė pasiuntinius ir kitu keliu juos išleido?
[26] Kaip kūnas be dvasios yra miręs, taip ir tikėjimas be darbų negyvas.

3 Mano broliai, ne visi būkite mokytojais. Žinokite, kad mūsų laukia griežtesnis teismas.
[2] Juk mes visi daug kur nusižengiame. Kas nenusižengia žodžiu, tas yra tobulas žmogus; jis sugeba pažaboti ir visą kūną.
[3] Jei mes įbrukame žąslus arkliams į nasrus, kad mums paklustų, mes suvaldome visą jų kūną.
[4] Štai kad ir laivai: nors jie tokie dideli ir smarkių vėjų varomi, mažytis vairas juos pakreipia, kur nori vairininkas.
[5] Taip pat ir liežuvis yra mažas narys, bet giriasi didžiais dalykais. Žiūrėkite, kokia maža ugnelė padega didžiausią girią;
[6] ir liežuvis yra ugnis – nedorybės pasaulis. Liežuvis yra vienas iš mūsų narių, kuris suteršia visą kūną, padega gyvenimo eigą, pats pragaro padegtas.
[7] Kiekviena žvėrių, paukščių, šliužų ir jūros gyvūnų veislė buvo sutramdyta ir yra sutramdoma žmogaus prigimties jėga.

22 Jn 8,39; Hbr 11,17
23 Pr 15,6; 2 Krn 20,7
25 Hbr 11,31

3 SKYRIUS
1 Mt 23,8; Lk 6,37
2 1 Kar 8,46; Ps 34,13; Mt 12,34-37
3 Ps 32,9
5 Ps 12,3; Ps 73,8; Pat 12,18; Pat 15,2
6 Pat 16,27; Mt 12,36; Mt 15,11.18
8 Ps 140,3
9 Pr 1,26; Pr 5,1; Pr 9,6
12 Mt 7,16-20
13 Gal 6,4
14 Rom 2,17; Rom 13,13
15 Fil 3,19
16 1 Kor 3,3
17 Rom 12,9; 1 Kor 2,6.7; Jok 2,1
18 Pat 11,18

4 SKYRIUS
1 Rom 7,23

[8] O liežuvio joks žmogus nepajėgia suvaldyti; jis lieka nerimstanti blogybė, pilna mirtinų nuodų.
[9] Juo laiminame mūsų Dievą Tėvą ir juo keikiame žmones, kurie sutverti pagal Dievo atvaizdą.
[10] Iš tų pačių lūpų plaukia ir laiminimas, ir prakeikimas. Bet taip, mano broliai, neturi būti!
[11] Nejaugi šaltinis iš tos pačios versmės lieja saldų ir kartų vandenį?
[12] Argi gali, mano broliai, figmedis išauginti alyvas, o vynmedis figas? Taip pat ir šaltinis negali duoti sūraus vandens ir saldaus.
[13] Kas tarp jūsų išmintingas ir sumanus? Teparodo geru elgesiu savo darbus su išmintingu romumu.
[14] Bet jeigu jūs savo širdyje puoselėjate kartų pavydą ir savanaudiškumą, tuomet nesigirkite ir nemeluokite tiesai.
[15] Tai nėra išmintis, nužengusi iš aukštybių, bet žemiška, sielinė ir demoniška.
[16] Kur pavydas ir savanaudiškumas, ten netvarka bei įvairūs pikti darbai.
[17] Bet išmintis, kilusi iš aukštybių, pirmiausia yra tyra, paskui taikinga, švelni, klusni, pilna gailestingumo ir gerų vaisių, bešališka ir neveidmainiška.
[18] O teisumo vaisius su ramybe sėjamas tų, kurie neša ramybę.

4 Iš kur tarp jūsų atsiranda karai ir kivirčai? Ar ne iš jūsų užgaidų, kurios nerimsta jūsų nariuose?
[2] Geidžiate ir neturite; žudote ir pavydite – ir negalite pasiekti; kovojate ir kariaujate; neturite, nes neprašote.

3 Jūs prašote ir negaunate, nes blogo prašote – savo užgaidoms išleisti.
4 Paleistuviai ir paleistuvės! Ar nežinote, kad draugystė su pasauliu yra priešiškumas Dievui? Taigi kas nori būti pasaulio bičiulis, tas tampa Dievo priešu.
5 Gal manote, kad Raštas veltui sako: “Pavydžiai trokšta Dvasia, kuri gyvena mumyse”.
6 Bet Jis duoda dar didesnę malonę, ir todėl sako: “Dievas išdidiems priešinasi, o nuolankiesiems teikia malonę”.
7 Todėl atsiduokite Dievui; priešinkitės velniui, ir jis bėgs nuo jūsų.
8 Artinkitės prie Dievo, ir Jis artinsis prie jūsų. Nusiplaukite rankas, nusidėjėliai, nusivalykite širdis, dvejojantys.
9 Dejuokite, liūdėkite ir raudokite! Jūsų juokas tepavirsta gedulu, o džiaugsmas – liūdesiu.
10 Nusižeminkite prieš Viešpatį, ir Jis jus išaukštins.
11 Broliai, neapkalbinėkite vieni kitų! Kas apkalba ir teisia savo brolį, tas apkalba ir teisia įstatymą. O jeigu teisi įstatymą, vadinasi, nesi įstatymo vykdytojas, bet teisėjas.
12 Yra vienas įstatymo leidėjas, kuris gali išgelbėti ir pražudyti. O kas gi tu toks, kuris teisi kitą?
13 Nagi jūs, kurie sakote: “Šiandien arba rytoj keliausime į tą ir tą miestą, tenai išbūsime metus, versimės prekyba ir pasipelnysime”, –
14 jūs nežinote, kas atsitiks rytoj! Ir kas gi jūsų gyvybė? Garas, kuris trumpam pasirodo ir paskui išnyksta.
15 Verčiau sakytumėte: “Jei Viešpats panorės, gyvensime ir darysime šį bei tą”.
16 O dabar jūs giriatės iš savo pasipūtimo, ir kiekvienas toks gyrimasis yra blogas.
17 Kas moka daryti gera ir nedaro, tas nusideda.

5 Nagi dabar jūs, turtuoliai, verkite ir raudokite dėl jums artėjančių negandų!
2 Jūsų turtai supuvę ir jūsų drabužiai kandžių sukapoti.
3 Jūsų auksas ir sidabras surūdijo, ir jų rūdys prieš jus liudys ir ės jūsų kūnus kaip ugnis. Jūs susikrovėte turtų paskutinėmis dienomis.
4 Štai šaukia jūsų laukus nuvaliusių darbininkų užmokestis, kurį jūs nusukote, ir pjovėjų šauksmai pasiekė kareivijų Viešpaties ausis.
5 Jūs gašliai gyvenote žemėje ir mėgavotės; jūs nupenėjote savo širdis tarsi skerdimo dienai.
6 Jūs pasmerkėte ir nužudėte teisųjį: jis jums nesipriešina.
7 Tad būkite kantrūs, broliai, iki Viešpaties atėjimo. Antai žemdirbys ilgai ir kantriai laukia brangaus žemės vaisiaus, kol šis gauna ankstyvojo ir vėlyvojo lietaus.
8 Ir jūs būkite kantrūs, sustiprinkite savo širdis, nes Viešpaties atėjimas arti.
9 Nemurmėkite, broliai, vieni prieš kitus, kad nebūtumėte teisiami. Štai teisėjas jau stovi prie durų.
10 Imkite, broliai, kentėjimo ir ištvermės pavyzdžiu pranašus, kurie kalbėjo Viešpaties vardu.
11 Štai mes laikome palaimintais ištvėrusius. Jūs girdėjote apie Jobo ištvermę ir matėte, kokia bu-

3 Job 27,8.9; Ps 66,18
4 Gal 1,4; 1 Jn 2,15
5 Pr 6,5
6 Pat 3,34
7 Ef 4,27; Ef 6,11
8 2 Krn 15,2; Iz 1,16; 1 Pt 1,22
9 Mt 5,4
10 Job 22,29
11 Mt 7,1-5; 1 Pt 2,1-3
12 Mt 10,28; Rom 14,4
14 Job 7,7
15 Apd 18,21
16 1 Kor 5,6
17 Lk 12,47

5 SKYRIUS
1 Lk 6,24
2 Job 13,28; Mt 6,19
3 Rom 2,5
4 Kun 19,13; Įst 24,15
10 Mt 5,12; Hbr 10,36
11 Sk 14,18; Job 1,21.22; Job 2,10; Job 42,10; Ps 94,12; Jok 1,12

vo jam Viešpaties skirta pabaiga, nes Viešpats kupinas užuojautos ir gailestingumo.
[12] Bet pirmiausia, mano broliai, neprisiekite nei dangumi, nei žeme, nei kitokia priesaika. Tebūnie jūsų "taip" – taip ir jūsų "ne" – ne, kad nepakliūtumėte į teismą.
[13] Kenčia kas iš jūsų? Tesimeldžia. Kas nors džiaugiasi? Tegul gieda psalmes.
[14] Kas nors pas jus serga? Tepasikviečia bažnyčios vyresniuosius, ir jie tesimeldžia už jį, patepdami aliejumi Viešpaties vardu.
[15] Ir tikėjimo malda išgelbės ligonį, ir Viešpats jį pakels, o jeigu jis būtų nusidėjęs, jam bus atleista.

12 Mt 5,34-37
13 Ps 50,14.15; Ef 5,19
14 Mk 6,13; Mk 16,18
15 Iz 33,24
16 Sk 11,2
17 1 Kar 17,1; 1 Kar 18,1; Apd 14,15
18 1 Kar 18,1.42
19 Gal 6,1
20 Rom 11,14; 1 Pt 4,8

[16] Išpažinkite vieni kitiems savo nusižengimus ir melskitės vieni už kitus, kad būtumėte išgydyti. Daug pajėgia veiksminga, karšta teisiojo malda.
[17] Elijas buvo toks pat žmogus kaip ir mes. Jis meldė, kad nelytų, ir nelijo žemėje trejus metus ir šešis mėnesius;
[18] ir jis vėl meldė, ir dangus davė lietaus, o žemė užaugino savo vaisių.
[19] Mano broliai, jeigu kas iš jūsų nuklystų nuo tiesos ir kas nors jį atverstų, –
[20] težino, kad, sugrąžindamas nusidėjėlį iš jo klystkelio, išgelbės sielą nuo mirties ir uždengs daugybę nuodėmių.

PIRMASIS PETRO
LAIŠKAS

1 Petras, Jėzaus Kristaus apaštalas, ateiviams, paskldusiems Ponte, Galatijoje, Kapadokijoje, Azijoje ir Bitinijoje,
[2] išrinktiems išankstiniu Dievo Tėvo numatymu, Dvasios pašventinimu, kad būtų klusnūs ir apšlakstyti Jėzaus Kristaus krauju. Tepadaugėja jums malonė ir ramybė!
[3] Tebūnie palaimintas Dievas, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvas, kuris iš savo didžio gailestingumo Jėzaus Kristaus prikėlimu iš numirusių atgimdė mus gyvai vilčiai,
[4] nenykstančiam, nesuteptam ir

1 SKYRIUS
1 Jok 1,1
2 Rom 1,5; Rom 1,7; Rom 8,29; Ef 1,4; 2 Tes 2,13; Hbr 10,22; Hbr 12,24
3 Jn 3,3.5; 1 Kor 15,20; Ef 1,3
4 Kol 1,5
5 Jn 10,28
6 Mt 5,12; 2 Kor 4,17; Jok 1,2
7 Job 23,10; Rom 2,7; Jok 1,3
8 Jn 20,29; 1 Jn 4,20

nevystančiam palikimui, kuris paruoštas jums danguje.
[5] Dievo jėga per tikėjimą jūs esate saugomi išgelbėjimui, kuris parengtas apsireikšti paskutiniu laiku.
[6] Tuo džiaukitės, nors dabar, jei reikia, trumpai kenčiate įvairiuose išmėginimuose,
[7] kad jūsų išbandytas tikėjimas, brangesnis už pragaištantį auksą, nors ir ugnimi ištirtą, būtų pripažintas vertas gyriaus, garbės ir šlovės, kai apsireikš Jėzus Kristus.
[8] Jūs mylite Jį, nors ir nesate Jo matę; tikėdami Jį, nors ir neregė-

dami, džiaugiatės neišsakomu ir šlovingiausiu džiaugsmu,
[9] gaudami jūsų tikėjimo tikslą – sielų išgelbėjimą.
[10] Šito išgelbėjimo ieškojo ir kruopščiai jį tyrinėjo pranašai, kurie pranašavo apie jums skirtąją malonę.
[11] Jie tyrinėjo, kurį ir kokį laiką skelbė juose esanti Kristaus Dvasia, iš anksto nurodžiusi Kristaus kentėjimus ir juos lydinčią šlovę.
[12] Jiems buvo apreikšta, kad jie ne sau, bet mums tarnavo tuo, kas dabar pranešta jums per tuos, kurie paskelbė Evangeliją Šventąja Dvasia, pasiųsta iš dangaus; į tai trokšta pažvelgti angelai.
[13] Todėl, susijuosę savo proto strėnas, būkite blaivūs ir visiškai pasitikėkite malone, kuri bus jums suteikta, kai apsireikš Jėzus Kristus.
[14] Kaip klusnūs vaikai, nepasiduokite ankstesniems savo neišmaningumo laikų geiduliams,
[15] bet, kaip šventas yra Tas, kuris jus pašaukė, taip ir jūs būkite šventi visu savo elgesiu,
[16] nes parašyta: "Būkite šventi, nes Aš esu šventas".
[17] Ir jei kaip Tėvo šaukiatės To, kuris nešališkai teisia pagal kiekvieno darbą, su baime elkitės savo viešnagės metu,
[18] žinodami, kad esate atpirkti nuo betikslio iš protėvių paveldėto gyvenimo būdo ne nykstančiais turtais, sidabru ar auksu,
[19] bet brangiuoju krauju Kristaus, to avinėlio be kliaudos ir dėmės.
[20] Jis buvo numatytas dar prieš pasaulio sutvėrimą, o apreikštas šiais paskutiniais laikais jums,
[21] per Jį įtikėjusiems Dievą, kuris prikėlė Jį iš numirusių ir suteikė Jam šlovę, kad jūs tikėtumėte ir viltumėtės Dievu.
[22] Nuskaidrinę savo sielas Dvasia klusnumu tiesai dėl neveidmainiškos brolių meilės, karštai iš tyros širdies mylėkite vieni kitus.
[23] Jūs esate atgimę ne iš pranykstančios, bet iš nenykstančios sėklos gyvu ir amžinai pasiliekančiu Dievo žodžiu.
[24] Mat "kiekvienas kūnas – tartum žolynas, ir visa žmogaus garbė tarsi žolyno žiedas. Žolynas sudžiūsta, ir jo žiedas nubyra,
[25] bet Viešpaties žodis išlieka per amžius". Toks yra jums paskelbtas Evangelijos žodis.

2 Taigi, atmetę visokį blogį, visokią klastą ir veidmainystes, pavyduliavimus ir visokias apkalbas,
[2] lyg naujagimiai trokškite tyro žodžio pieno, kad nuo jo augtumėte išgelbėjimui,
[3] jeigu tikrai paragavote, koks Viešpats yra maloningas.
[4] Ženkite prie Jo, gyvojo akmens, tiesa, žmonių atmesto, bet Dievo išrinkto, brangaus,
[5] ir patys, kaip gyvieji akmenys, statydinkitės į dvasinius namus, kad būtumėte šventa kunigystė ir atnašautumėte dvasines aukas, priimtinas Dievui per Jėzų Kristų.
[6] Todėl Rašte pasakyta: "Štai dedu Sione kertinį akmenį, rinktinį, brangų; ir kas tiki Jį, nebus sugėdintas".
[7] Tad jums, kurie tikite, Jis yra brangus, o nepaklūstantiems "tas statytojų atmestas akmuo tapo kertiniu akmeniu,
[8] suklupimo akmeniu ir papikti-

11 2 Pt 1,21
12 Ef 3,10
14 Rom 12,2
15 2 Kor 7,1
16 Kun 11,44.45; Kun 19,2; Kun 20,7
17 Apd 10,34
19 Iš 12,5; Apd 20,28
20 Rom 3,25; Gal 4,4
21 Apd 2,24; Apd 2,33
22 Apd 15,9; Hbr 13,1
23 Jn 1,13; Jok 1,18
24 Iz 40,6-8
25 Iz 40,8; Jn 1,1

2 SKYRIUS

1 Hbr 12,1
2 Mt 18,3; Mt 19,14; 1 Kor 3,2
3 Hbr 6,5
4 Ps 118,22
6 Iz 28,16
7 Ps 118,22
8 Iz 8,14; Rom 9,22; 1 Kor 1,23

nimo uola". Jie suklumpa, neklausydami žodžio; tam jie ir skirti.

9 O jūs esate "išrinktoji giminė, karališkoji kunigystė, šventoji tauta, ypatingi žmonės, kad skelbtumėte dorybes" To, kuris pašaukė jus iš tamsybių į savo nuostabią šviesą.

10 Seniau ne tauta, dabar Dievo tauta, seniau neradę gailestingumo, dabar jį suradę.

11 Mylimieji, maldauju jus kaip svečius ir ateivius: susilaikykite nuo kūno geidulių, kurie kovoja prieš sielą.

12 Jūsų elgesys tarp pagonių tebūna kilnus, kad jie už tai, už ką šmeižia jus kaip piktadarius, pamatę jūsų gerus darbus, imtų šlovinti Dievą aplankymo dieną.

13 Būkite klusnūs kiekvienai žmonių valdžiai dėl Viešpaties: tiek karaliui, kaip vyriausiajam,

14 tiek valdytojams, kaip jo pasiųstiems bausti piktadarių ir pagirti geradarių.

15 Mat tokia Dievo valia, kad, darydami gera, nutildytumėte neprotingų žmonių neišmanymą.

16 Elkitės kaip laisvi; ne kaip tie, kurie laisve pridengia blogį, bet kaip Dievo tarnai.

17 Gerbkite visus, mylėkite broliją, bijokite Dievo, gerbkite karalių.

18 Tarnai, su visa baime būkite klusnūs šeimininkams, ne tik geriems ir švelniems, bet ir rūstiems.

19 Girtina, jeigu kas dėl Dievo pažinimo pakelia skausmus, nekaltai kentėdamas.

20 Menka garbė, jei jūs kantrūs, kai esate plakami už nusikaltimus. Bet kai esate kantrūs, darydami gera ir kentėdami, Dievo akyse tai verta pagyrimo.

9 Apd 26,18
10 Oz 1,9.10; Oz 2,23
11 Jok 4,1
12 Mt 5,16; Mt 9,8; Fil 2,15
13 Mt 22,21
16 Rom 6,14.20.22; Gal 5,13
17 Pat 24,21
18 Ef 6,5-8
19 Mt 5,10
20 Lk 6,32-34
21 Mt 16,24; 1 Jn 2,6
22 Iz 53,9
23 Iz 53,7; Lk 23,46
24 Iz 53,5; Rom 7,6; Hbr 9,28
25 Iz 53,5.6; Ez 34,23

3 SKYRIUS

1 Mt 18,15; 1 Kor 7,16; Ef 5,22
2 1 Pt 2,12; 1 Pt 3,6
3 1 Tim 2,9
4 Rom 2,29
6 Pr 18,12
7 Job 42,8; 1 Kor 12,23; Ef 5,25

21 Juk jūs tam pašaukti; ir Kristus kentėjo už mus, palikdamas mums pavyzdį, kad eitumėte Jo pėdomis.

22 Jis "nepadarė nuodėmės, ir Jo lūpose nerasta klastos".

23 Šmeižiamas neatsakė tuo pačiu, kentėdamas negrasino, bet pavedė save Tam, kuris teisia teisingai.

24 Jis pats savo kūne užnešė mūsų nuodėmes ant medžio, kad mirę nuodėmėms, gyventume teisumui. "Jo žaizdomis jūs buvote išgydyti".

25 Jūs buvote tarsi klaidžiojančios avys, o dabar sugrįžote pas savo sielų Ganytoją ir Sargą.

3 Jūs, žmonos, būkite klusnios savo vyrams, kad tie, kurie neklauso žodžio, ir be žodžio būtų laimėti savo žmonų elgesiu,

2 matydami jūsų gyvenimo skaistumą ir dievobaimingumą.

3 Tegu puošia jus ne išorė – supinti plaukai, aukso papuošalai ar ištaigingi drabužiai, –

4 bet paslėptas širdies žmogus: nenykstančia, romia ir taikinga dvasia, kuri labai brangi Dievo akyse.

5 Juk kadaise taip ir puošdavosi šventos moterys, kurios turėjo viltį Dieve, būdamos klusnios savo vyrams.

6 Taip Sara klausė Abraomo ir vadino jį viešpačiu. Jūs tapote jos dukterimis, darydamos gera ir nebijodamos jokių bauginimų.

7 Ir jūs, vyrai, gyvenkite su žmonomis supratingai, kaip su silpnesniu indu, gerbdami jas kaip gyvenimo malonės bendrapaveldėtojas, kad jūsų maldos nebūtų trukdomos.

8 Galiausiai visi būkite vienmin-

čiai, užjaučiantys kitus, mylintys brolius, gailestingi, draugiški.
[9] Neatsilyginkite piktu už pikta ar keiksmu už keiksmą, bet, priešingai, laiminkite, žinodami, kad ir patys esate pašaukti paveldėti palaiminimo.
[10] "Kas trokšta mylėti gyvenimą ir matyti gerų dienų, tepažaboja liežuvį nuo pikto ir lūpas nuo klastingų kalbų.
[11] Tegu jis nusigręžia nuo pikto ir daro gera, teieško ramybės ir tesiveja ją.
[12] Viešpaties žvilgsnis lydi teisiuosius, ir Jo ausys girdi jų maldas, bet Viešpaties veidas – prieš darančius pikta".
[13] Kas gi jums pakenks, jei darysite gera?
[14] Bet jei jums ir tektų kentėti už teisumą, – jūs palaiminti! "Jų gąsdinimo neišsigąskite ir nesutrikite".
[15] Šventu laikykite Viešpatį Dievą savo širdyse, visada pasiruošę atsakyti kiekvienam klausiančiam apie jumyse esančią viltį romiai ir pagarbiai,
[16] turėdami tyrą sąžinę, kad šmeižiantys jūsų gerą elgesį Kristuje liktų sugėdinti.
[17] Geriau, jei tokia būtų Dievo valia, kentėti už gerus darbus negu už piktus.
[18] Ir Kristus vieną kartą kentėjo už nuodėmes, teisusis už neteisiuosius, kad mus nuvestų pas Dievą, beje, kūnu numarintas, bet atgaivintas Dvasia.
[19] Ja Jis nužengė žemyn ir skelbė kalėjime esančioms dvasioms,
[20] kurios kadaise buvo neklusnios, kai Nojaus dienomis Dievo kantrybė laukė, bestatant arką, kuria nedaugelis, tai yra aštuonios sielos, buvo išgelbėtos vandeniu.
[21] Ir mus dabar gelbsti tų įvykių vaizdinys – krikštas. Jis nėra kūno nešvaros nuplovimas, bet grynos sąžinės atsakas Dievui per prisikėlimą Jėzaus Kristaus,
[22] kuris, įžengęs į dangų, yra Dievo dešinėje; Jam yra pavaldūs angelai, valdžios ir jėgos.

4 Kadangi Kristus kentėjo kūnu už mus, tai ir jūs apsiginkluokite ta pačia mintimi, – nes kas kenčia kūnu, tas pametė nuodėmę,
[2] kad likusį laiką kūne gyventų nebe žmonių aistromis, o Dievo valia.
[3] Gana, kad praėjusį laiką buvome pasidavę pagonių valiai ir gyvenome gašliai, geidulingai, girtuokliavome, ūžavome, puotavome ir pasiduodavome bjauriems stabmeldystėms.
[4] Todėl jiems stebėtina, kad jūs nebebėgate kartu su jais pasinerti į tą patį ištvirkimo potvynį, ir jie piktžodžiauja.
[5] Jie turės duoti apyskaitą Tam, kuris pasiruošęs teisti gyvuosius ir mirusiuosius.
[6] Todėl buvo paskelbta Evangelija ir mirusiems, kad jie, nors ir nuteisti kūne kaip žmonės, gyventų dvasia kaip Dievas.
[7] Visų dalykų galas arti. Todėl būkite blaivūs ir budėkite maldose.
[8] Visų pirma karštai mylėkite vienas kitą, nes meilė uždengia gausybę nuodėmių.
[9] Būkite tarpusavyje svetingi be murmėjimo.
[10] Tarnaukite vieni kitiems kaip geri visokeriopos Dievo malonės

9 Pat 17,13; Mt 5,44; Mt 25,34
10 Ps 34,12-16; Jok 1,26
11 Ps 37,27; Rom 12,18
12 Jn 9,31
13 Pat 16,7
14 Iz 8,12; Jok 1,12
15 Ps 119,46; Tit 3,7
16 Hbr 13,18
21 Rom 10,10; Ef 5,26; Tit 3,5
22 Ps 110,1; Rom 8,38

4 SKYRIUS
2 Jn 1,13
5 Apd 10,42
6 Rom 8,9.13; 1 Pt 1,12; 1 Pt 3,19
7 Rom 13,11
8 Pat 10,12
9 2 Kor 9,7; Hbr 13,2
10 Rom 12,6-8; 1 Kor 4,1.2; 1 Kor 12,4

tvarkytojai, sulig kiekvieno gautąja dovana.
[11] Jei kas kalba, tekalba kaip Dievo žodžius; jei kas tarnauja, tegul tarnauja pagal Dievo teikiamus sugebėjimus, kad visuose dalykuose per Jėzų Kristų būtų pašlovintas Dievas. Jam šlovė ir valdžia per amžių amžius! Amen.
[12] Mylimieji, nesistebėkite, kad jus degina ugnis, lyg jums būtų atsitikę kas keista, nes taip darosi jums išbandyti.
[13] Verčiau džiaukitės, dalyvaudami Kristaus kentėjimuose, kad ir tada, kai Jo šlovė apsireikš, galėtumėte džiūgauti dideliu džiaugsmu.
[14] Jei jus užgaulioja dėl Jėzaus vardo, – jūs palaiminti, nes šlovės ir Dievo Dvasia ilsisi ant jūsų. Jų Ji keikiama, o jūsų – šlovinama.
[15] Tik tegul niekas iš jūsų nekenčia kaip žmogžudys, vagis, piktadarys ar įkyruolis, besikišąs į kitų reikalus.
[16] Bet jei kenčia kaip krikščionis, tegul nesigėdija, o tešlovina dėl to Dievą.
[17] Nes jau metas prasidėti teismui nuo Dievo namų; ir jeigu jis pirmiausia prasideda nuo mūsų, tai koks galas laukia tų, kurie neklauso Dievo Evangelijos?!
[18] Ir "jeigu teisusis vos ne vos išsigelbės, tai kur pasidės bedievis ir nusidėjėlis!"
[19] Todėl tie, kurie kenčia pagal Dievo valią, tepaveda savo sielas Jam, ištikimajam Kūrėjui, darydami gera.

5 Jūsų vyresniuosius raginu aš, irgi vyresnysis, Kristaus kentėjimų liudytojas ir dalyvis šlovės, kuri bus apreikšta:
[2] ganykite pas jus esančią Dievo kaimenę, prižiūrėdami ją ne iš prievartos, bet noriai, ne dėl nešvaraus pelno, bet uoliai,
[3] ne kaip viešpataujantys jums patikėtiems, bet būdami pavyzdžiu kaimenei.
[4] O kai pasirodys Vyriausiasis Ganytojas, jūs gausite nevystantį šlovės vainiką.
[5] Taip pat jūs, jaunesnieji, būkite klusnūs vyresniesiems. Ir visi, paklusdami vieni kitiems, apsivilkite nuolankumu, nes "Dievas išdidiems priešinasi, o nuolankiesiems teikia malonę".
[6] Tad nusižeminkite po galinga Dievo ranka, kad Jis išaukštintų jus metui atėjus.
[7] Meskite ant Jo savo rūpesčius, nes Jis jumis rūpinasi.
[8] Būkite blaivūs ir budrūs, nes jūsų priešas velnias slankioja aplinkui kaip riaumojantis liūtas, tykodamas kurį nors praryti.
[9] Pasipriešinkite jam tvirtu tikėjimu, žinodami, kad tokius pačius kentėjimus patiria jūsų broliai pasaulyje.
[10] O visokeriopos malonės Dievas, pašaukęs mus į savo amžinąją šlovę Kristuje Jėzuje, pats jus, trumpai pakentėjusius, ištobulins, sutvirtins, sustiprins ir pastatys ant tvirto pagrindo.
[11] Jam šlovė ir valdžia per amžių amžius! Amen.
[12] Per Silvaną, ištikimąjį brolį, – tokiu jį laikau, – aš jums trumpai parašiau, ragindamas ir liudydamas, kad tai yra tikroji Dievo malonė, kurioje jūs stovite.
[13] Jus sveikina kartu išrinktoji Babilone ir mano sūnus Morkus.

11 1 Kor 10,31; Ef 4,29
13 2 Tim 2,12; Jok 1,2
14 Mt 5,11; Mt 5,16
17 Iz 10,12; Lk 10,12
18 Pat 11,31
19 2 Tim 1,12

5 SKYRIUS

1 Mt 26,37; Rom 8,17.18
2 Apd 20,28; 1 Kor 9,17; 1 Tim 3,3
3 Ps 33,12; Ez 34,4; Fil 3,17
4 2 Tim 4,8; Hbr 13,20
5 Pat 3,34; Iz 57,15; Ef 5,21
10 1 Kor 1,9
11 Apr 1,6
12 Apd 20,24; 2 Kor 1,19
13 Apd 12,12.25; Apd 15,37.39

[14] Sveikinkite vieni kitus meilės pabučiavimu! Ramybė jums visiems, kurie esate Kristuje Jėzuje! Amen.

ANTRASIS PETRO
LAIŠKAS

1 Simonas Petras, Jėzaus Kristaus tarnas ir apaštalas, gavusiems su mumis lygiai brangų tikėjimą mūsų Dievo ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus teisumu.
[2] Malonė ir ramybė tepadaugėja jums Dievo ir mūsų Viešpaties Jėzaus pažinimu.
[3] Jo dieviška jėga padovanojo mums viską, ko reikia gyvenimui ir dievotumui, per pažinimą To, kuris pašaukė mus šlove ir dorybe.
[4] Drauge Jis davė mums be galo didžius bei brangius pažadus, kad per juos taptume dieviškosios prigimties dalininkais, ištrūkę iš sugedimo, kuris sklinda pasaulyje geiduliais.
[5] Todėl, parodydami visą stropumą, praturtinkite savo tikėjimą dorybe, dorybę – pažinimu,
[6] pažinimą – susivaldymu, susivaldymą – ištverme, ištvermę – maldingumu,
[7] maldingumą – brolybe, brolybę – meile.
[8] Jei šie dalykai jumyse gyvuoja ir tarpsta, jie neduoda jums apsileisti ir likti bevaisiams mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus pažinime.
[9] O kam jų trūksta, tas aklas ir trumparegis, užmiršęs, kad yra apvalytas nuo savo senųjų nuodėmių.

1 SKYRIUS

1 Gal 2,8; Ef 4,5
2 Dan 4,1
3 1 Tes 2,12; 1 Pt 1,5
4 2 Kor 1,20; 2 Kor 3,18; 2 Kor 7,1
7 Gal 6,10
8 Jn 15,2
9 1 Jn 2,9-11
10 1 Jn 3,19
12 Fil 3,1; 1 Pt 5,12
13 2 Kor 5,1.4; 2 Pt 3,1
14 Jn 13,36; Jn 21,18.19; 2 Tim 4,6
16 Mt 17,1-5; 1 Kor 1,17; Ef 1,19-22; 1 Pt 5,4
17 Mt 17,5
18 Mt 17,1

[10] Todėl, broliai, dar uoliau stenkitės sutvirtinti savąjį pašaukimą ir išrinkimą. Tai darydami, jūs niekada nesuklupsite.
[11] Šitaip dar plačiau atsivers jums įėjimas į amžinąją mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus karalystę.
[12] Todėl aš niekad nesiliausiu jums priminęs šiuos dalykus, nors jūs ir žinote juos ir esate sutvirtinti turimoje tiesoje.
[13] Manau, kad teisinga, kol esu šioje palapinėje, žadinti jus paraginimais.
[14] Žinau, kad greitai ateis mano palapinės nugriovimo metas, kaip ir mūsų Viešpats Jėzus Kristus man apreiškė.
[15] Bet aš pasistengsiu, kad ir man iškeliavus, jūs kiekvienu metu galėtumėte tai prisiminti.
[16] Juk mes skelbėme jums mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus galybę ir atėjimą, ne mėgdžiodami gudriai išgalvotas pasakas, bet kaip savo akimis matę Jo didybę liudytojai.
[17] Jis gavo iš Dievo Tėvo garbę ir šlovę, kai iš tobulybės šlovės nuskambėjo Jam balsas: “Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo Aš gėriuosi”.
[18] Tą balsą mes girdėjome aidint

iš dangaus, kai buvome su Juo ant šventojo kalno.

19 Taip pat mes turime dar tvirtesnį pranašų žodį. Jūs gerai darote, laikydamiesi jo tarsi žiburio, šviečiančio tamsioje vietoje, kol išauš diena ir jūsų širdyse užtekės aušrinė žvaigždė.

20 Pirmiausia žinokite, kad jokia Rašto pranašystė negali būti savavališkai aiškinama,

21 nes pranašystė niekada nėra atėjusi žmogaus valia, bet kalbėjo Šventosios Dvasios įkvėpti šventi Dievo žmonės.

2 Buvo tautoje ir netikrų pranašų, kaip ir tarp jūsų bus netikrų mokytojų, kurie paslapčia įves pražūtingų erezijų, išsigindami net juos atpirkusio Viešpaties, ir užsitrauks greitą žlugimą.

2 Daugelis paseks jų pražūtingais keliais, ir dėl jų bus piktžodžiaujama tiesos keliui.

3 Iš godumo jie išnaudos jus suktais žodžiais. Bet nuo seno pasmerkimas jų laukia ir žuvimas nesnaudžia.

4 Dievas nepagailėjo nusidėjusių angelų, bet surišo juos tamsos raiščiais giliausiose pragaro gelmėse, kur laiko juos teismui.

5 Jis nepagailėjo senojo pasaulio, tik išsaugojo teisumo šauklį Nojų ir dar septynetą, kai siuntė bedievių pasauliui tvaną.

6 Paversdamas pelenais Sodomos ir Gomoros miestus, pasmerkė juos žlugti ir taip davė pavyzdį ateities bedieviams.

7 Išgelbėjo teisųjį Lotą, varginamą nedorėlių palaido elgesio,

8 nes tarp jų gyvenantis šis teisusis diena iš dienos vargino savo

19 Pat 4,18; Jn 1,4.5.9; 2 Kor 4,5-7; Apr 2,28; Apr 22,16
20 Rom 12,6
21 2 Sam 23,2; 2 Tim 3,16

2 SKYRIUS

1 1 Tim 4,1.2
6 Pr 19,1-25
7 Pr 19,16.29
8 Ps 119,139
9 Ps 34,15-19
10 Jud 1,4.7.8; Jud 1,8
11 Jud 1,9
12 Jud 1,10
13 Rom 13,13; 1 Kor 11,20.21; Fil 3,19; Jud 1,12
14 Jud 1,11
15 Sk 22,5.7
17 Jud 1,12.13

teisią sielą, matydamas ir girdėdamas nedorus darbus.

9 Viešpats žino, kaip išgelbėti pamaldžiuosius nuo išbandymo ir kaip išlaikyti nedoruosius teismo dienai ir bausmei,

10 o ypač tuos, kurie pasiduoda nešvariems kūno geismams ir niekina viešpatystę. Įžūlūs ir savavaliai! Jie nesudreba, piktžodžiaudami šlovingiesiems,

11 tuo tarpu angelai, aukštesni jėga ir galia, Viešpaties akivaizdoje neištaria jiems piktžodiško kaltinimo.

12 Bet jie, kaip neprotingi gyvuliai, gimę sugavimui ir užmušimui, piktžodžiauja tam, ko nesupranta, ir pražus savo sugedime,

13 gaudami atpildą už nusikaltimus. Jie laiko pramoga lėbauti dienos metu. Jie susitepę ir iškrypę, smarkaudami savo apgaulėmis vaišinasi su jumis.

14 Jų akys kupinos svetimavimo, nepasotinamos nuodėmės. Jie suvedžioja svyruojančias sielas. Jų širdis išlavinta godumo. Jie prakeikimo vaikai.

15 Palikę teisingą kelią, jie nuklydo ir pasuko Bosoro sūnaus Balaamo keliu, kuris pamėgo neteisumo atlygį,

16 tačiau buvo subartas dėl savo nedorybės: nebylus asilas prabilo žmogaus balsu ir sutrukdė pranašo beprotystę.

17 Jie yra šaltiniai be vandens, audros genami debesys; jiems skirta juodžiausia tamsybė per amžius.

18 Skelbdami išpūstas ir tuščias kalbas, kūno geismais ir pasileidimu jie suvilioja tuos, kurie yra vos pasprukę nuo gyvenančių paklydime.

19 Jie žada šiems laisvę, patys būdami sugedimo vergai: juk nugalėtasis tampa nugalėjusiojo vergu.
20 Bet jeigu, ištrūkę iš pasaulio purvyno Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus pažinimu, jie ir vėl jame įklimpę pralaimi, tai jiems paskui darosi blogiau negu pirma.
21 Jiems būtų buvę geriau iš viso nepažinti teisumo kelio, negu, jį pažinus, nusigręžti nuo jiems duoto švento įsakymo.
22 Jiems nutiko, kaip sako teisinga patarlė: "Šuo sugrįžta prie savo vėmalo", ir: "Išmaudyta kiaulė vėl voliojasi purvyne".

3

Mylimieji, tai jau antras laiškas, kurį jums rašau. Šiuose laiškuose žadinu jūsų tyras mintis prisiminimais,
2 kad atsimintumėte šventųjų pranašų iš anksto paskelbtus žodžius ir mūsų – Viešpaties ir Gelbėtojo apaštalų – įsakymą.
3 Pirmiausia žinokite, kad paskutinėmis dienomis pasirodys šaipūnai, gyvenantys savo geiduliais
4 ir kalbantys: "Kur Jo atėjimo pažadas? Juk nuo to laiko, kai užmigo protėviai, visa pasilieka kaip buvę nuo sutvėrimo pradžios".
5 Mat jiems, to norintiems, yra paslėpta, kad nuo seno buvo dangūs ir žemė, iš vandens ir per vandenį sutvarkyta Dievo žodžiu.
6 Todėl ir ano meto pasaulis žuvo, vandeniu užtvindytas.
7 O dabartiniai dangūs ir žemė tuo pačiu žodžiu palaikomi ugniai, saugomi teismo dienai ir bedievių žmonių žuvimui.
8 Tačiau, mylimieji, vienas dalykas neturi likti jūsų nepastebėtas: viena diena pas Viešpatį yra kaip tūkstantis metų, ir tūkstantis metų – kaip viena diena.
9 Viešpats nedelsia ištesėti savo pažado, kaip kai kurie mano, bet kantriai elgiasi su mumis, nenorėdamas, kad kuris pražūtų, bet kad visi atsiverstų.
10 O Viešpaties diena ateis kaip vagis naktį. Tada dangūs praeis su smarkiu ūžesiu, elementai sutirps karštyje, ir žemė su savo kūriniais sudegs.
11 Jeigu visa taip suirs, tai kaip reikėtų pasižymėti šventu elgesiu ir dievotumu jums,
12 laukiantiems ir skubinantiems Dievo dienos atėjimą, kai dangūs suirs liepsnose ir elementai sutirps iš karščio!
13 Tačiau mes pagal Jo pažadą laukiame naujo dangaus ir naujos žemės, kuriuose gyvena teisumas.
14 Todėl, mylimieji, šito laukdami, stenkitės, kad Jis rastų jus taikoje, nesuteptus ir nepeiktinus.
15 Mūsų Viešpaties kantrumą laikykite išgelbėjimu, kaip jums parašė ir mūsų mylimas brolis Paulius pagal jam duotą išmintį;
16 jis taip kalba apie šituos dalykus visuose laiškuose. Juose esama sunkiai suprantamų dalykų, kuriuos neišmokyti ir svyruojantys iškraipo, aiškindami, kaip ir kitus Raštus, savo pačių pražūčiai.
17 Tad jūs, mylimieji, iš anksto tai žinodami, saugokitės, kad, nedorėlių paklydimo traukiami, nenupultumėte nuo savo stiprybės.
18 Augkite malone ir mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus pažinimu. Jam šlovė dabar ir per amžius! Amen.

19 Jn 8,34
20 Mt 12,45; Hbr 6,4-6
21 Lk 12,47
22 Pat 26,11

3 SKYRIUS

1 2 Pt 1,13
2 2 Pt 1,21; Jud 1,17
3 2 Pt 2,10
4 Pr 6,1-7
5 Pr 1,6.9; Ps 24,2; Ps 136,6
6 Pr 7,11.12.21-23
7 2 Tes 1,8; 2 Pt 3,10.12
8 Ps 90,4
9 Iz 30,18; Ez 33,11; Hab 2,3; Rom 2,4
10 Ps 102,25.26; Apr 3,3; Apr 16,15
11 1 Pt 1,15
12 Ps 50,3; Mch 1,4; 1 Kor 1,7.8
13 Iz 65,17; Iz 66,22; Apr 21,1
14 1 Kor 1,8; 1 Kor 15,58
15 Rom 2,4
16 1 Kor 15,24; 2 Tim 3,16
17 Mk 13,23; Ef 4,14
18 Ef 4,15; 2 Tim 4,18

PIRMASIS JONO
LAIŠKAS

1 Kas buvo nuo pradžios, ką girdėjome ir savo akimis regėjome, ką matėme ir mūsų rankos lietė, – tai skelbiame apie gyvenimo Žodį.
[2] Gyvenimas pasirodė, ir mes regėjome ir liudijame, ir skelbiame jums šį amžinąjį gyvenimą, kuris buvo pas Tėvą ir pasirodė mums.
[3] Ką matėme ir girdėjome, mes skelbiame jums, kad ir jūs turėtumėte bendravimą su mumis. O mūsų bendravimas yra su Tėvu ir su Jo Sūnumi Jėzumi Kristumi.
[4] Ir tai rašome jums, kad jūsų džiaugsmas būtų tobulas.
[5] Tai yra žinia, kurią išgirdome iš Jo ir skelbiame jums, kad Dievas yra šviesa ir Jame nėra jokios tamsybės.
[6] Jei sakome, kad bendraujame su Juo, o vaikščiojame tamsoje, – meluojame ir nevykdome tiesos.
[7] O jei vaikščiojame šviesoje, kaip ir Jis yra šviesoje, mes bendraujame vieni su kitais, ir Jo Sūnaus Jėzaus Kristaus kraujas apvalo mus nuo visų nuodėmių.
[8] Jei sakome, kad neturime nuodėmės, – klaidiname patys save, ir nėra mumyse tiesos.
[9] Jeigu išpažįstame savo nuodėmes, Jis ištikimas ir teisingas, kad atleistų mums nuodėmes ir apvalytų mus nuo visų nedorybių.
[10] Jei sakome, kad nesame nusidėję, darome Jį melagiu, ir nėra mumyse Jo žodžio.

1 SKYRIUS
1 Lk 24,39; Jn 1,1.4.14; 2 Pt 1,16
2 Jn 1,1.18; Jn 1,4; Jn 16,28; Jn 21,24; Rom 16,26
3 1 Kor 1,9
4 Jn 15,11; Jn 16,24
5 1 Tim 6,16; 1 Jn 3,11
6 1 Jn 2,9-11
7 Iz 2,5; 1 Kor 6,11
9 Ps 51,2; Pat 28,13; Rom 3,24-26
10 1 Jn 5,10

2 SKYRIUS
1 Hbr 7,25; Hbr 9,24
2 Jn 1,29; Rom 3,25
4 Rom 3,4
5 Jn 14,21.23; 1 Jn 4,12
6 Jn 15,4; 1 Pt 2,21
7 1 Jn 3,11.23; 1 Jn 4,21
8 Jn 1,9; Jn 8,12; Jn 12,35; Jn 13,34; Jn 15,12; Rom 13,12
9 1 Kor 13,2
10 2 Pt 1,10; 1 Jn 3,14
11 Jn 12,35; 1 Jn 2,9; 1 Jn 3,15; 1 Jn 4,20
12 1 Kor 6,11

2 Mano vaikeliai, rašau jums tai, kad nenusidėtumėte. O jei kuris nusidėtų, tai mes turime Užtarėją pas Tėvą, teisųjį Jėzų Kristų.
[2] Jis yra permaldavimas už mūsų nuodėmes, ir ne tik už mūsų, bet ir už viso pasaulio.
[3] Iš to mes patiriame, kad Jį pažįstame, jei laikomės Jo įsakymų.
[4] Kas sako: “Aš Jį pažįstu”, bet Jo įsakymų nesilaiko, tas melagis, ir nėra jame tiesos.
[5] O kas laikosi Jo žodžių, tame iš tiesų Dievo meilė tobula tapo. Iš to ir pažįstame, jog Jame esame.
[6] Kas sako esąs Jame, tas turi pats taip elgtis, kaip ir Jis elgėsi.
[7] Broliai, aš jums nerašau naujo įsakymo, bet seną įsakymą, kurį turėjote nuo pradžios. Senas įsakymas yra žodis, kurį girdėjote nuo pradžios.
[8] Ir vis dėlto rašau jums naują įsakymą, kuris tikras Jame ir jumyse, nes tamsa traukiasi, o tikroji šviesa jau šviečia.
[9] Kas sakosi esąs šviesoje, o savo brolio nekenčia, tas dar tebėra tamsoje.
[10] Kas myli savo brolį, tas pasilieka šviesoje, ir jame nėra nieko piktinančio.
[11] O kas savo brolio nekenčia, tas yra tamsoje, vaikščioja tamsoje ir nežino, kur einąs, nes tamsa užgulė jam akis.
[12] Rašau jums, vaikeliai, nes dėl Jo

vardo atleistos jums nuodėmės.
[13] Rašau jums, tėvai, nes pažinote Tą, kuris yra nuo pradžios. Ir jums, jaunuoliai, rašau, nes nugalėjote piktąjį. Rašau jums, vaikeliai, nes pažinote Tėvą.
[14] Parašiau jums, tėvai, nes pažinote Tą, kuris yra nuo pradžios. Parašiau jums, jaunuoliai, nes jūs stiprūs ir jumyse laikosi Dievo žodis, ir jūs nugalėjote piktąjį.
[15] Nemylėkite pasaulio, nei to, kas yra pasaulyje. Jei kas myli pasaulį, nėra jame Tėvo meilės,
[16] nes visa, kas pasaulyje, tai kūno geismas, akių geismas ir gyvenimo išdidumas, o tai nėra iš Tėvo, bet iš pasaulio.
[17] Praeina pasaulis ir jo geismai, bet kas vykdo Dievo valią, tas išlieka per amžius.
[18] Vaikeliai, tai paskutinė valanda. Kaip esate girdėję, kad ateis antikristas, tai jau dabar pasirodė daug antikristų. Iš to sprendžiame, jog tai paskutinė valanda.
[19] Jie yra išėję iš mūsų, tačiau nebuvo mūsiškiai. Jeigu jie būtų buvę mūsiškiai, jie būtų likę su mumis. Bet turėjo paaiškėti, jog ne visi yra mūsiškiai.
[20] Bet jūs turite Šventojo patepimą ir žinote viską.
[21] Aš parašiau jums ne kaip nežinantiems tiesos, bet todėl, kad pažįstate ją, o iš tiesos negali kilti joks melas.
[22] Kas yra melagis, jeigu ne tas, kuris neigia, kad Jėzus yra Pateptasis? Tas yra antikristas, kuris neigia Tėvą ir Sūnų.
[23] Kiekvienas, kas neigia Sūnų, neturi ir Tėvo. Kas išpažįsta Sūnų, tas turi ir Tėvą.
[24] Todėl tepasilieka jumyse tai, ką girdėjote nuo pradžios. Jeigu tai, ką girdėjote nuo pradžios, pasilieka jumyse, tada ir jūs pasiliksite Sūnuje ir Tėve.
[25] Štai pažadas, kurį Jis pats mums davė, – amžinasis gyvenimas.
[26] Aš tai parašiau apie tuos, kurie jus klaidina.
[27] Bet patepimas, kurį iš Jo gavote, pasilieka jumyse, ir nereikia, kad jus kas nors mokytų, nes pats Jo patepimas moko jus visko, ir jis yra tiesa, o ne melas. Ir kadangi jis jus pamokė, jūs Jame pasiliksite.
[28] Taigi dabar, vaikeliai, pasilikite Jame, kad, kai Jis pasirodys, turėtumėte pasitikėjimą ir, kai Jis ateis, nebūtume prieš Jį sugėdinti.
[29] Jei žinote, kad Jis teisus, tai žinokite, kad kiekvienas, kuris vykdo teisumą, iš Jo yra gimęs.

3 Žiūrėkite, kokia meile apdovanojo mus Tėvas: mes vadinamės Dievo vaikai – ir esame! Pasaulis nepažįsta mūsų, nes ir Jo nepažino.
[2] Mylimieji, dabar mes esame Dievo vaikai, bet dar nepasirodė, kas būsime. Mes žinome, kad, kai Jis pasirodys, būsime panašūs į Jį, nes matysime Jį tokį, koks Jis yra.
[3] Kiekvienas, kas turi Jame tokią viltį, skaistina pats save, nes ir Jis yra skaistus.
[4] Kiekvienas, kuris daro nuodėmę, laužo įstatymą. Nuodėmė – tai įstatymo laužymas.
[5] Jūs žinote, jog Jis pasirodė, kad sunaikintų mūsų nuodėmes, ir Jame nėra nuodėmės.
[6] Kas pasilieka Jame, tas nenusideda. Kiekvienas nuodėmiaujantis Jo neregėjo ir nepažino.

13 Jn 1,1; Rom 8,15-17
14 Ef 6,10
15 Rom 12,21; Jok 4,4
16 Ekl 5,10.11
17 1 Kor 7,31
18 Jn 21,5; 2 Tes 2,3; 1 Tim 4,1; 1 Pt 4,7; 2 Jn 1,7
19 Įst 13,13; Mt 24,24; 1 Kor 11,19
20 Jn 16,13; Apd 3,14; 2 Kor 1,21
22 1 Jn 4,3; 2 Jn 1,7
23 Jn 5,23; Jn 15,23; 1 Jn 4,15; 1 Jn 5,1
24 Jn 14,23; 2 Jn 1,6.7
25 Jn 3,14-16; Jn 6,40; Jn 17,2.3
27 Jer 31,33; Jn 14,16; Jn 16,13
28 1 Jn 3,21; 1 Jn 4,17; 1 Jn 5,14
29 Apd 22,14; 1 Jn 3,7.10

3 SKYRIUS
1 Jn 1,12; Jn 15,18.21; Jn 16,3; 1 Jn 4,10
2 Ps 16,11; Rom 8,15.16; Rom 8,18.19.23; Rom 8,29
3 1 Jn 4,17
4 Rom 4,15
5 Jn 1,29; 2 Kor 5,21; 1 Jn 1,2; 1 Jn 3,8

[7] Vaikeliai! Tegul niekas jūsų nesuklaidina! Vykdantis teisumą yra teisus, kaip ir Jis teisus.
[8] Kas daro nuodėmę, tas iš velnio, nes velnias nuodėmiauja nuo pat pradžios. Todėl ir pasirodė Dievo Sūnus, kad sugriautų velnio darbus.
[9] Kas yra gimęs iš Dievo, nedaro nuodėmės, nes jame laikosi Dievo sėkla. Jis negali nuodėmiauti, nes yra gimęs iš Dievo.
[10] Taip išaiškėja Dievo vaikai ir velnio vaikai: tas, kuris nevykdo teisumo, nėra iš Dievo; taip pat tas, kuris savo brolio nemyli.
[11] Tokia yra žinia, kurią girdėjote nuo pradžios: mes turime mylėti vieni kitus.
[12] Ne kaip Kainas, kuris buvo iš piktojo ir nužudė savo brolį. Kodėl nužudė? Todėl, kad jo darbai buvo pikti, o brolio – teisūs.
[13] Nesistebėkite, broliai, jei pasaulis jūsų nekenčia.
[14] Mes žinome, jog iš mirties perėjome į gyvenimą, nes mylime brolius. Kas nemyli savo brolio, tas pasilieka mirtyje.
[15] Kiekvienas, kas nekenčia savo brolio, yra žmogžudys, o jūs žinote, kad joks žmogžudys neturi amžinojo gyvenimo, jame pasiliekančio.
[16] Mes iš to pažinome meilę, kad Jis už mus paguldė savo gyvybę. Ir mes turime guldyti savo gyvybę už brolius.
[17] Bet jei kas turi šio pasaulio turtų ir, matydamas savo brolį stokojantį, užrakina jam savo širdį, – kaip jame pasiliks Dievo meilė?
[18] Mano vaikeliai, nemylėkime žodžiu ar liežuviu, bet darbu ir tiesa.
[19] Tuo mes pažįstame, jog esame iš tiesos, ir Jo akivaizdoje nuraminame savo širdį.
[20] Jei mūsų širdis mus smerkia, Dievas didesnis už mūsų širdį ir žino viską.
[21] Mylimieji, jei mūsų širdis mūsų nesmerkia, pasitikime Dievu
[22] ir gauname iš Jo, ko tik prašome, nes laikomės Jo įsakymų ir darome, kas Jam patinka.
[23] O štai Jo įsakymas: kad tikėtume Jo Sūnaus Jėzaus Kristaus vardą ir mylėtume vieni kitus, kaip Jo įsakyta.
[24] Kas laikosi Jo įsakymų, pasilieka Jame ir Jis tame. O kad Jis mumyse pasilieka, žinome iš Dvasios, kurią Jis mums davė.

4 Mylimieji, ne kiekviena dvasia tikėkite, bet ištirkite dvasias, ar jos iš Dievo, nes pasklido pasaulyje daug netikrų pranašų.
[2] Iš to pažinsite Dievo Dvasią: kiekviena dvasia, kuri išpažįsta Jėzų Kristų kūne atėjusį, yra iš Dievo,
[3] ir kiekviena dvasia, kuri neišpažįsta Jėzaus Kristaus kūne atėjusio, nėra iš Dievo. Tokia – iš antikristo, apie kurį girdėjote, kad jis ateisiąs. Jis jau dabar yra pasaulyje.
[4] Jūs esate iš Dievo, vaikeliai, ir nugalėjote juos, nes Tas, kuris jumyse, didesnis už tą, kuris pasaulyje.
[5] Jie yra iš pasaulio, todėl kalba kaip iš pasaulio, ir pasaulis jų klauso.
[6] Mes esame iš Dievo. Kas pažįsta Dievą, tas mūsų klauso, o kas ne iš Dievo – mūsų neklauso. Iš to pažįstame tiesos Dvasią ir klaidos dvasią.

8 Mt 13,38; Lk 10,18
9 Jn 1,3; Jn 3,3; 1 Pt 1,23
11 Jn 13,34; Jn 15,12
12 Pr 4,4.8
13 Jn 15,18; Jn 17,14
15 Mt 5,21; Gal 5,20.21
16 Jn 3,16; Jn 10,11; Jn 15,13
17 Įst 15,7
18 Ez 33,31
19 Jn 18,37
20 1 Kor 4,4.5
21 1 Jn 2,28; 1 Jn 5,14
22 Ps 34,15; Jn 8,29
23 Mt 22,39
24 Jn 14,21; Jn 14,23; Jn 17,21; Rom 8,9.14.16

4 SKYRIUS
1 Mt 24,5; 1 Kor 14,29
2 1 Kor 12,3
4 Jn 14,30; Jn 16,11
5 Jn 3,31; Jn 15,19; Jn 17,14
6 1 Kor 2,12-16

7 Mylimieji, mylėkime vieni kitus, nes meilė yra iš Dievo. Kiekvienas, kuris myli, yra gimęs iš Dievo ir pažįsta Dievą.
8 Kas nemyli, tas nepažįsta Dievo, nes Dievas yra meilė.
9 O Dievo meilė pasireiškė mums tuo, jog Dievas atsiuntė į pasaulį savo viengimį Sūnų, kad gyventume per Jį.
10 Meilė – ne tai, jog mes pamilome Dievą, bet kad Jis mus pamilo ir atsiuntė savo Sūnų kaip permaldavimą už mūsų nuodėmes.
11 Mylimieji, jei Dievas mus taip pamilo, tai ir mes turime mylėti vieni kitus.
12 Dievo niekas niekada nėra matęs. Jei mylime vieni kitus, Dievas mumyse pasilieka, ir Jo meilė mumyse tobula tampa.
13 Iš to pažįstame, kad pasiliekame Jame ir Jis mumyse: Jis davė mums savo Dvasios.
14 Taigi mes matėme ir liudijame, kad Tėvas atsiuntė Sūnų, pasaulio Gelbėtoją.
15 Kiekvienas, kas išpažįsta, kad Jėzus yra Dievo Sūnus, Dievas tame ir tas Dieve pasilieka.
16 Mes pažinome ir įtikėjome meilę, kuria Dievas mus myli. Dievas yra meilė, ir kas pasilieka meilėje, tas pasilieka Dieve, ir Dievas jame.
17 Tuo meilė pasiekia mumyse tobulumą, kad galime turėti drąsų pasitikėjimą teismo dieną, nes koks Jis yra, tokie ir mes esame šiame pasaulyje.
18 Meilėje nėra baimės, nes tobula meilė išveja baimę. Baimėje yra kančia, ir kas bijo, tas nėra tobulas meilėje.
19 Mes mylime Jį, nes Jis mus pirmas pamilo.
20 Jei kas sako: "Aš myliu Dievą", o savo brolio nekenčia, – tas melagis. Kas nemyli savo brolio, kurį mato, kaip gali mylėti Dievą, kurio nemato?
21 Mes turime tokį Jo įsakymą: kas myli Dievą, turi mylėti ir savo brolį.

5 Kiekvienas, kas tiki, jog Jėzus yra Pateptasis, yra gimęs iš Dievo, ir kiekvienas, kuris myli Gimdytoją, myli ir iš Jo gimusį.
2 Iš to pažįstame mylį Dievo vaikus, kad mylime Dievą ir laikomės Jo įsakymų.
3 Nes tai yra Dievo meilė – Jo įsakymus vykdyti. O Jo įsakymai nėra sunkūs.
4 Juk, kas tik gimė iš Dievo, nugali pasaulį; ir štai pergalė, nugalinti pasaulį – mūsų tikėjimas!
5 O kas gi nugali pasaulį, jei ne tas, kuris tiki, kad Jėzus yra Dievo Sūnus?
6 Jis yra Tas, kuris atėjo per vandenį ir kraują, – Jėzus Kristus; ne vien per vandenį, bet per vandenį ir kraują. Ir Dvasia tai liudija, nes Dvasia yra tiesa.
7 Mat yra trys liudytojai danguje: Tėvas, Žodis ir Šventoji Dvasia; ir šitie trys yra viena.
8 Ir yra trys liudytojai žemėje: Dvasia, vanduo ir kraujas; ir šie trys sutaria kaip vienas.
9 Jeigu priimame žmonių liudijimą, tai Dievo liudijimas didesnis. O Dievo liudijimas toks: Jis paliudijo apie savo Sūnų.
10 Kas tiki Dievo Sūnų, tas turi liudijimą savyje. Kas netiki Dievu, tas Jį melagiu laiko, nes ne-

7 1 Tes 4,9; 1 Jn 3,10.11.23
9 Jn 3,16; Rom 5,8
10 Tit 3,5; 1 Jn 2,2
11 Mt 18,33
12 Jn 1,18
13 Jn 14,20
14 Jn 1,14; Jn 3,17; Jn 4,42
15 Rom 10,9
16 Jn 14,23; 1 Jn 3,24
17 1 Jn 2,28
19 1 Jn 4,10
20 1 Jn 2,4; 1 Jn 4,12
21 Mt 5,43.44; Mt 22,37

5 SKYRIUS
1 Jn 1,13; 1 Jn 2,22; 1 Jn 4,2.15
2 Jn 15,10
3 Mt 11,30; Mt 23,4; Jn 14,15
4 Jn 16,33; 1 Jn 2,13; 1 Jn 4,4
5 1 Kor 15,57
6 Jn 1,31-34; Jn 14,17
7 Jn 1,1; Jn 10,30
8 Jn 15,26
9 Mt 3,16.17; Jn 5,34.37; Jn 8,17.18
10 Jn 3,18.33; Rom 8,16

patikėjo liudijimu, kuriuo Dievas paliudijo apie savo Sūnų.
[11] O liudijimas toks: Dievas mums suteikė amžinąjį gyvenimą, ir tas gyvenimas yra Jo Sūnuje.
[12] Kas turi Sūnų, turi gyvenimą. Kas neturi Dievo Sūnaus, tas neturi gyvenimo.
[13] Tai parašiau jums, tikintiems Dievo Sūnaus vardą, kad žinotumėte turį amžinąjį gyvenimą ir kad tikėtumėte Dievo Sūnaus vardą.
[14] Ir štai kokį pasitikėjimą mes turime Juo: jei ko tik prašome pagal Jo valią, Jis girdi mus.
[15] O jeigu žinome, kad Jis girdi mus, ko tik prašome, tai ir žinome, kad turime tai, ko Jo prašėme.
[16] Jei kas mato nusidedant savo brolį, tačiau ne iki mirčiai, teprašo, ir Dievas duos jam gyvybę, būtent tiems, kurie nusideda ne iki mirčiai. Yra nuodėmė iki mirčiai, ir aš kalbu ne apie ją, kad būtų prašoma.
[17] Kiekviena neteisybė yra nuodėmė, tačiau esama nuodėmės ne iki mirčiai.
[18] Mes žinome, jog kiekvienas, gimęs iš Dievo, nenusideda. Kas gimęs iš Dievo, saugo save, ir piktasis jo nepaliečia.
[19] Mes žinome, jog esame iš Dievo, o visas pasaulis yra piktojo.
[20] Ir mes žinome, kad Dievo Sūnus atėjo ir suteikė mums supratimo, kad pažintume Tikrąjį. Ir mes esame Tikrajame – Jo Sūnuje Jėzuje Kristuje. Šis yra tikrasis Dievas ir amžinasis gyvenimas.
[21] Vaikeliai, saugokitės stabų! Amen.

12 Jn 3,15.36; Jn 6,47; Jn 17,2.3
14 1 Jn 2,28; 1 Jn 3,21.22
16 Job 42,8; Jer 7,16; Jer 14,11; Mt 12,31
17 1 Jn 3,4
18 Jok 1,27; 1 Pt 1,23
19 Gal 1,4
20 Iz 9,6; Lk 24,45; Jn 17,3; 1 Jn 4,2; 1 Jn 5,11.12

ANTRASIS JONO
LAIŠKAS

[1] Vyresnysis išrinktajai poniai ir jos vaikams, kuriuos aš myliu tiesoje, – ir ne tik aš vienas, bet ir visi, kurie yra pažinę tiesą, –
[2] dėlei tiesos, pasiliekančios mumyse ir būsiančios su mumis per amžius.
[3] Su jumis tebus malonė, gailestingumas, ramybė nuo Dievo Tėvo ir nuo Viešpaties Jėzaus Kristaus, Tėvo Sūnaus, tiesoje ir meilėje.
[4] Labai nudžiugau, radęs tavųjų vaikų, vaikščiojančių tiesoje, kaip reikalauja iš Tėvo gautasis įsakymas.
[5] O dabar prašau tave, ponia, – ne kaip rašydamas naują įsakymą, bet kaip tą, kurį turėjome nuo pradžios, – kad mylėtume vieni kitus.
[6] O meilė – tai gyventi pagal Jo įsakymus. Toks ir yra įsakymas, kurį girdėjote nuo pradžios: kad gyventumėte pagal jį.
[7] Po pasaulį pasklido daug suvedžiotojų, kurie neišpažįsta Jėzaus Kristaus, atėjusio kūne. Toks yra apgavikas ir antikristas.

1 Kol 1,5
3 Rom 1,7; 1 Tim 1,2
4 3 Jn 1,3.4; 1 Tes 2,19.20
5 Jn 13,34.35; Jn 15,12.17; 1 Jn 3,11; 1 Jn 4,7.11
6 Jn 14,15; 1 Jn 2,5; 1 Jn 2,24; 1 Jn 5,3
7 1 Jn 2,19; 1 Jn 2,22; 1 Jn 4,1; 1 Jn 4,2

[8] Žiūrėkime savęs, kad neprarastume, ką esame nuveikę, bet kad gautume visą atlygį.
[9] Kas tik peržengia ribą ir nesilaiko Kristaus mokymo, neturi Dievo. Kas laikosi Kristaus mokymo, tas turi ir Tėvą, ir Sūnų.
[10] Jei kas ateina pas jus ir neatsineša šio mokymo, to nepriimkite į savo namus ir nesveikinkite,
[11] nes, kas jį sveikina, dalyvauja jo piktuose darbuose.
[12] Turėčiau dar daug ką jums parašyti, bet nenoriu to daryti ant papiruso ir rašalu. Aš tikiuosi pas jus atvykti ir pasikalbėti iš lūpų į lūpas, kad mūsų džiaugsmas būtų tobulas.
[13] Tave sveikina išrinktosios tavo sesers vaikai. Amen.

8 Mk 13,9; Gal 3,4
9 Jn 7,16; Jn 8,31; 1 Jn 2,19.23.24
10 1 Kar 13,16; Rom 16,17; 2 Tes 3,6.14; Tit 3,10
12 3 Jn 1,13.14; Jn 17,13
13 1 Pt 5,13

TREČIASIS JONO LAIŠKAS

[1] Vyresnysis mylimajam Gajui, kurį myliu tiesoje.
[2] Mylimasis, aš meldžiu, kad tau visame kame gerai sektųsi, kad būtum sveikas, – taip, kaip gerai sekasi tavo sielai.
[3] Aš labai apsidžiaugiau, kai atvykę broliai paliudijo apie tavo tiesą, kaip tu vaikščioji tiesoje.
[4] Neturiu didesnio džiaugsmo, kaip girdėti, jog mano vaikai gyvena tiesoje.
[5] Mielasis, tu ištikimai elgiesi, pagelbėdamas broliams ir atvykstantiems iš kitur.
[6] Jie paliudijo bažnyčiai apie tavo meilę. Tu puikiai padarysi, išruošdamas juos į kelionę taip, kaip Dievui patinka,
[7] nes jie išvyko Jo vardo labui, nieko neimdami iš pagonių.
[8] Mes turime tokius priimti, kad taptume tiesos bendradarbiais.
[9] Aš parašiau bažnyčiai, bet mėgstantis jiems vadovauti Diotrefas nepriima mūsų.
[10] Todėl, jei atvyksiu, priminsiu jo darbus, kuriuos jis daro, skleisdamas apie mus piktas kalbas; maža to, nei pats nepriima brolių, nei kitiems, kurie norėtų priimti, neleidžia ir išmeta juos iš bažnyčios.
[11] Mielasis, nesek tuo, kas pikta, bet tuo, kas gera. Kuris daro gera, yra iš Dievo, o kuris pikta, nėra matęs Dievo.
[12] Apie Demetriją gerai liudija visi ir pati tiesa. Ir mes liudijame, o tu žinai, kad mūsų liudijimas tikras.
[13] Dar daug ką turėčiau tau parašyti, bet nenoriu rašyti rašalu ir plunksna.
[14] Tikiuosi greitai pamatyti tave ir pasikalbėti iš lūpų į lūpas. Ramybė tau! Sveikina tave bičiuliai. Sveikink draugus pavardžiui!

1 2 Jn 1,1
3 2 Jn 1,4
4 1 Kor 4,15; 1 Tes 2,19.20; 2 Jn 1,4
7 1 Kor 9,12.15
8 Mt 10,40; Rom 12,13; Hbr 13,2; 1 Pt 4,9
10 Pat 10,8.10
11 Ps 34,14; Ps 37,27; Rom 14,19; 1 Tes 5,15; 1 Tim 6,11; 2 Tim 2,22; 1 Jn 2,29; 1 Jn 3,10
12 Jn 19,35; Jn 21,24; Apd 6,3; 1 Tim 3,7
13 2 Jn 1,12

JUDO
LAIŠKAS

[1] Judas, Jėzaus Kristaus tarnas, Jokūbo brolis, Dievo Tėvo pašventintiems ir Jėzuje Kristuje išsaugotiems pašauktiesiems:
[2] tepadaugėja jums gailestingumas, ramybė ir meilė!
[3] Mylimieji, labai norėjau parašyti jums apie bendrąjį mūsų išgelbėjimą ir jaučiu reikalą rašyti jums raginimą, kad narsiai kovotumėte už tikėjimą, vieną kartą visiems laikams duotą šventiesiems.
[4] Mat vogčiomis įsiskverbė žmonių, kuriems nuo seno surašytas toks pasmerkimas: jie bedieviai, iškreipia mūsų Dievo malonę į palaidumą ir neigia mūsų vienintelį Valdovą Dievą ir Viešpatį Jėzų Kristų.
[5] Aš noriu jums priminti, nors jūs tai jau žinote, kad Viešpats, pirmiau išgelbėjęs tautą iš Egipto žemės, paskui pražudė tuos, kurie netikėjo.
[6] Taip pat ir tuos angelus, kurie neišlaikė savo prakilnumo, bet paliko savo buveinę, Jis laiko sukaustytus amžinais pančiais tamsybėje didžiosios dienos teismui.
[7] Taip pat Sodoma ir Gomora bei aplinkiniai miestai, kurie panašiai ištvirkavo ir nusekė paskui ne tokį kūną, lieka pavyzdžiu, kentėdami amžinos ugnies bausmę.
[8] Taip ir šitie sapnuotojai suteršia kūną, niekina viešpatystę, piktžodžiauja šlovingiesiems.

1 Jn 17,1; Apd 1,13; Rom 1,7
2 1 Pt 1,2; 2 Pt 1,2
3 Fil 1,27; Tit 1,4
5 1 Kor 10,5-10
7 Pr 19,24
8 Iš 22,28; 2 Pt 2,10
9 Zch 3,2
10 2 Pt 2,12
11 Pr 4,3-8; Sk 16,1-3.31-35; 2 Pt 2,15
13 Iz 57,20; Fil 3,19; 2 Pt 2,17
15 1 Sam 2,3
16 Pat 28,21; 2 Pt 2,18

[9] Kai arkangelas Mykolas, besiginčydamas su velniu, varžėsi dėl Mozės kūno, jis neišdrįso mesti piktžodiško kaltinimo, bet pasakė: “Tesudraudžia tave Viešpats!”
[10] Šitie šmeižia, ko neišmano, ir pažindami tik gyvuliškus instinktus, juose genda.
[11] Vargas jiems! Jie pasuko Kaino keliu, godžiai pasidavė Balaamo paklydimui dėl pelno, pražudė save Korės maištu.
[12] Jie kaip dėmės jūsų meilės pokyliuose, kai vaišinasi su jumis ir nesidrovėdami tunka. Jie – lyg bevandeniai debesys, vaikomi vėjų, tarytum bevaisiai medžiai rudenį, du kartus mirę ir išrauti.
[13] Jie lyg šėlstančios jūros bangos, kurios spjaudo savo begėdystę, lyg žvaigždės klajoklės, kurioms per amžius skirta juodžiausia tamsybė.
[14] Apie juos pranašavo ir septintasis nuo Adomo, Henochas: “Štai atėjo Viešpats su miriadais savo šventųjų
[15] įvykdyti teismo visiems ir apkaltinti visų bedievių dėl visų bedieviškų darbų, kuriuos jie bedieviškai vykdė, ir dėl visų piktų žodžių, kuriuos prieš Jį kalbėjo bedieviai nusidėjėliai”.
[16] Jie visada murma, nepatenkinti savo dalia, gyvena geismais; jų lūpos kalba išpūstus žodžius, jie pataikauja žmonėms dėl savo naudos.

[17] O jūs, mylimieji, prisiminkite žodžius, kurie anksčiau buvo paskelbti mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus apaštalų.
[18] Jie sakė jums, kad paskutiniais laikais atsiras šaipūnų, kurie gyvens savo bedieviškais geismais.
[19] Tai tie, kurie įneša susiskaldymą, sieliniai, neturintys Dvasios žmonės.
[20] Bet jūs, mylimieji, statydami save ant savo švenčiausiojo tikėjimo, melsdamiesi Šventojoje Dvasioje,
[21] išsilaikykite Dievo meilėje, laukdami mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus gailestingumo amžinajam gyvenimui.
[22] Vieniems, kurie abejoja, būkite gailestingi,
[23] kitus bijodami gelbėkite, traukdami iš ugnies, bodėdamiesi net jų kūnu suteršto drabužio.
[24] Tam, kuris gali išlaikyti jus nenupuolusius ir savo šlovės akivaizdon pastatyti nepriekaištingus su didžiausiu džiaugsmu,
[25] vieninteliam išmintingajam Dievui, mūsų Gelbėtojui, per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų tebūna šlovė, didybė, galybė ir valdžia dabar ir per amžius! Amen.

17 2 Pt 3,2
18 1 Tim 4,1
20 Rom 8,26; Kol 2,7
21 Tit 2,13
23 Am 4,11; Zch 3,4.5; Rom 11,14
24 Ef 3,20; Kol 1,22

APREIŠKIMAS
JONUI

1 Jėzaus Kristaus apreiškimas, kurį Dievas Jam davė, kad Jis atskleistų savo tarnams, kas turi greitai įvykti. Per savo pasiųstą angelą Jis padarė jį žinomą savajam tarnui Jonui,
[2] kuris paliudijo Dievo žodį bei Jėzaus Kristaus liudijimą – visa, ką buvo matęs.
[3] Palaimintas, kas skaito bei klauso šios pranašystės žodžių ir laikosi, kas joje parašyta, nes laikas yra arti.
[4] Jonas septynioms Azijos bažnyčioms: malonė ir ramybė jums nuo To, kuris yra, kuris buvo ir kuris ateina, ir nuo septynių dvasių, esančių prieš Jo sostą,
[5] ir nuo Jėzaus Kristaus, ištikimojo Liudytojo, mirusiųjų Pirmagimio, žemės karalių Valdovo. Tam, kuris pamilo mus ir nuplovė savo krauju mūsų nuodėmes,
[6] ir padarė iš mūsų karalystę bei kunigus savo Dievui ir Tėvui, – Jam šlovė ir galybė per amžių amžius! Amen.
[7] Štai Jis ateina su debesimis, ir išvys Jį kiekviena akis, net ir tie, kurie Jį perdūrė; ir dėl Jo raudos visos žemės giminės. Taip, amen!
[8] "Aš esu Alfa ir Omega, Pradžia ir Pabaiga", – sako Viešpats, kuris yra, kuris buvo ir kuris ateina, Visagalis.
[9] Aš, Jonas, jūsų brolis ir sielvarto, karalystės ir Jėzaus Kristaus kantrybės bendrininkas, buvau saloje, vardu Patmas, dėl Dievo žodžio ir Jėzaus Kristaus liudijimo.

1 SKYRIUS
1 Jn 3,32; Apr 22,6
2 1 Kor 1,6; 1 Jn 1,1
3 Lk 11,28; Jok 5,8
4 Iš 3,14; Iz 11,2; Jn 1,1
5 Iz 55,4; Jn 8,14; Jn 13,34; Kol 1,18; Hbr 9,14; Apr 17,14
6 1 Tim 6,16; 1 Pt 2,5.9
7 Zch 12,10-14; Mt 24,30
8 Iz 9,6; Iz 41,4; Apr 4,8; Apr 11,17
9 Fil 1,7; 2 Tim 2,12

[10] Aš buvau Dvasioje Viešpaties dieną ir išgirdau už savo nugaros galingą balsą, tarsi trimitą,
[11] sakantį: "Aš esu Alfa ir Omega, Pirmasis ir Paskutinysis. Ką matai, surašyk į knygą ir pasiųsk septynioms bažnyčioms Azijoje: į Efezą, į Smirną, į Pergamą, į Tiatyrus, į Sardus, į Filadelfiją ir į Laodikėją".
[12] Tuomet aš atsigręžiau pažiūrėti balso, kalbančio su manimi, ir atsigręžęs išvydau septynis aukso žibintuvus,
[13] o septynių žibintuvų viduryje – panašų į Žmogaus Sūnų, apsivilkusį ilga mantija ir persijuosusį per krūtinę aukso juosta.
[14] Jo galva ir plaukai buvo balti kaip balčiausia vilna ar sniegas, Jo akys tarsi ugnies liepsna,
[15] Jo kojos panašios į krosnyje įkaitintą skaistvarį, ir Jo balsas buvo tarytum daugybės vandenų šniokštimas.
[16] Dešinėje rankoje Jis laikė septynias žvaigždes, iš Jo burnos ėjo aštrus dviašmenis kalavijas, o Jo veidas buvo tarytum saulė, spindinti visu skaistumu.
[17] Jį išvydęs, aš puoliau Jam po kojų tarsi negyvas. Bet Jis uždėjo ant manęs savo dešinę ir prabilo: "Nebijok! Aš esu Pirmasis, ir Paskutinysis,
[18] ir Gyvasis. Aš buvau numiręs ir štai esu gyvas per amžius. Amen. Aš turiu mirties ir pragaro raktus.
[19] Tad užrašyk tai, ką regėjai, kas yra ir kas vėliau įvyks.
[20] Štai septynių žvaigždžių, kurias matei mano dešinėje, ir septynių aukso žibintuvų paslaptis: septynios žvaigždės – tai septynių bažnyčių angelai, o septyni žibintuvai, kuriuos matei, – tai septynios bažnyčios".

10 Apd 10,10; Apd 20,7; Apr 4,1
12 Iš 25,37
13 Ez 1,26; Dan 10,5; Apr 2,1; Apr 15,6
14 Dan 7,9; Dan 10,6
15 Ez 1,7; Ez 1,24; Ez 43,2
16 Iz 49,2; Mt 17,2; Apr 1,20; Apr 2,1; Apr 3,1
17 Iz 41,4; Iz 44,6; Iz 48,12; Ez 1,28; Dan 8,18; Dan 10,10.12
18 Ps 68,20; Rom 6,9; Apr 4,9
19 Apr 1,9-18; Apr 2,1; Apr 4,1
20 Zch 4,2; Apr 2,1

2 SKYRIUS
1 Apr 1,13; Apr 1,16
2 Ps 1,6; 2 Kor 11,13; 1 Jn 4,1
3 Gal 6,9
5 Mt 21,41
7 Pr 2,9; Pr 3,22; Mt 11,15; Apr 22,2.14
8 Apr 1,8.17.18
9 Lk 12,21; Rom 2,17; Apr 3,9
10 Mt 10,22; Mt 24,13; Jok 1,12

2

"Efezo bažnyčios angelui rašyk: 'Tai sako Tas, kuris laiko savo dešinėje septynias žvaigždes, kuris vaikščioja tarp septynių aukso žibintuvų.
[2] Aš žinau tavo darbus, tavo triūsą ir tavo kantrybę. Žinau, kad tu negali pakęsti piktųjų ir ištyrei tuos, kurie sakosi esą apaštalai, bet tokie nėra, ir radai juos esant melagius.
[3] Tu ištvėrei, esi kantrus ir dėl mano vardo triūsei ir nepailsai.
[4] Bet Aš turiu prieš tave tai, kad palikai savo pirmąją meilę.
[5] Taigi prisimink, nuo kur nupuolei, atgailauk ir vėl imkis pirmykščių darbų, o jeigu ne, – jei neatgailausi, – greitai ateisiu ir patrauksiu iš vietos tavo žibintuvą.
[6] Savo naudai tu turi, kad nekenti nikolaitų darbų, kurių ir Aš nekenčiu'.
[7] Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms: 'Nugalėtojui Aš duosiu valgyti nuo gyvybės medžio, esančio Dievo rojaus viduryje' ".
[8] "Smirnos bažnyčios angelui rašyk: 'Tai sako Pirmasis ir Paskutinysis, kuris buvo miręs ir vėl grįžo į gyvenimą.
[9] Aš žinau tavo darbus ir priespaudą, ir tavo skurdą, – o vis dėlto tu turtingas! – ir kaip tau piktžodžiauja tie, kurie sakosi esą žydai, bet nėra tokie, o tik šėtono sinagoga.
[10] Nebijok būsimųjų kentėjimų. Štai velnias įmes kai kuriuos jūsiškius į kalėjimą, kad būtumėte išbandyti. Jūsų laukia dešimties

dienų priespauda. Būk ištikimas iki mirties, ir Aš tau duosiu gyvenimo vainiką’.
[11] Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms: ‘Nugalėtojas nenukentės nuo antrosios mirties’ ”.
[12] “Pergamo bažnyčios angelui rašyk: ‘Tai sako Tas, kuris turi aštrų dviašmenį kalaviją.
[13] Aš žinau tavo darbus ir kur tu gyveni: ten, kur šėtono sostas. Bet tu tvirtai laikaisi mano vardo ir neišsigynei mano tikėjimo net tomis dienomis, kada pas jus, – kur gyvena šėtonas, – buvo nužudytas mano ištikimasis liudytojas Antipas.
[14] Vis dėlto turiu šį tą prieš tave: tu tenai turi besilaikančių Balaamo mokslo, kuris mokė Balaką suvedžioti Izraelio sūnus, kad šie valgytų stabams aukojamas aukas ir ištvirkautų.
[15] Ir tu taip pat turi besilaikančių nikolaitų mokslo, kurio Aš nekenčiu.
[16] Tad atgailauk! O jeigu ne, Aš greitai ateisiu ir kovosiu su jais savo burnos kalaviju’.
[17] Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms: ‘Nugalėtojui Aš duosiu paslėptos manos ir baltą akmenėlį, o ant akmenėlio bus įrašytas naujas vardas, kurio niekas nežino, tiktai gavėjas’ ”.
[18] “Tiatyrų bažnyčios angelui rašyk: ‘Tai sako Dievo Sūnus, kurio akys tarytum ugnies liepsna ir kurio kojos panašios į skaistvarį.
[19] Žinau tavo darbus, meilę, tikėjimą, tarnavimą, kantrybę ir kad tavo paskutinieji darbai didesni už pirmuosius.
[20] Bet Aš turiu šį tą prieš tave: tu leidi moteriškei Jezabelei, kuri sakosi esanti pranašė, mokyti bei suvedžioti mano tarnus, kad jie ištvirkautų ir valgytų stabams paaukotas aukas.
[21] Aš jai daviau laiko atgailauti dėl ištvirkavimo, bet ji neatgailavo.
[22] Štai Aš ją nublokšiu į ligos patalą, o ištvirkavusius su ja – į didelį sielvartą, jeigu jie neatgailaus dėl savo darbų.
[23] Jos vaikus išžudysiu, ir visos bažnyčios sužinos, kad Aš esu Tas, kuris ištiria protus ir širdis; Aš atsilyginsiu jums kiekvienam pagal jūsų darbus.
[24] O jums ir kitiems tiatyriečiams, kurie nesilaiko ano mokslo, kurie, kaip sakosi, nėra pažinę šėtono gelmių, Aš sakau: neužkrausiu jums kitokios naštos,
[25] tiktai tvirtai laikykitės to, ką turite, iki ateisiu.
[26] Tam, kuris nugali ir iki galo laikosi mano darbų, Aš ‘duosiu valdžią tautoms:
[27] jis valdys jas geležine lazda, ir jos bus sudaužytos tarsi moliniai indai’, – kaip ir Aš esu gavęs valdžią iš savo Tėvo; –
[28] ir jam duosiu aušrinę žvaigždę’.
[29] Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms!”

3 “Sardų bažnyčios angelui rašyk: ‘Tai sako Tas, kuris turi septynias Dievo Dvasias ir septynias žvaigždes. Aš žinau tavo darbus: tave vadina gyvu, o tu esi miręs.
[2] Budėk ir stiprink, kas dar yra ir merdi! Aš neradau tavo darbų, kurie būtų pabaigti Dievo akivaizdoje.
[3] Todėl prisimink, kaip priėmei ir išgirdai; laikykis to ir atgailauk!

11 Apr 13,9; Apr 20,6.14; Apr 21,8
12 Apr 1,16; Apr 2,16
14 Sk 31,16; Apd 15,29; 1 Kor 6,13
16 2 Tes 2,8
17 Iš 16,33.34; Apr 3,12
18 Apr 1,14.15
19 Apr 2,2
20 Iš 34,15; 1 Kar 16,31; 1 Kar 21,25
21 Apr 9,20; Apr 16,9.11
23 Jer 11,20; Jer 17,10
24 Apd 15,28; 2 Tim 3,1-9
25 Apr 3,11
26 Mt 19,28; Jn 6,29
27 Ps 2,8.9
28 2 Pt 1,19

3 SKYRIUS

1 Apr 1,4.16
3 Mt 24,42.43; 1 Tim 6,20; Apr 3,19; Apr 16,15

Jeigu nebudėsi, ateisiu kaip vagis, ir nežinosi, kurią valandą tave užklupsiu.
[4] Vis dėlto tu Sarduose turi keletą vardų, kurie nesutepė savo drabužių. Jie vaikščios su manimi, apsirengę baltai, nes jie to verti.
[5] Nugalėtojas bus aprengtas baltais drabužiais, ir jo vardo neištrinsiu iš gyvenimo knygos. Aš išpažinsiu jo vardą savo Tėvo ir Jo angelų akivaizdoje'.
[6] Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms".
[7] "Filadelfijos bažnyčios angelui rašyk: 'Tai kalba Šventasis, Tikrasis, turintis Dovydo raktą, – Tas, kuris atidaro, ir niekas negali uždaryti, uždaro, ir niekas negali atidaryti.
[8] Aš žinau tavo darbus. Štai Aš atvėriau prieš tave duris, ir niekas nebegali jų uždaryti; nedaug turi jėgų, bet išsaugojai mano žodį ir neatsižadėjai mano vardo.
[9] Štai Aš tau duodu tuos iš šėtono sinagogos, kurie tvirtina, jog jie žydai, bet nėra, nes jie meluoja. Taigi padarysiu, kad jie ateitų, pultų tau po kojų ir suprastų, jog Aš pamilau tave.
[10] Kadangi tu išlaikei mano kantrybės žodį, tai ir Aš tave apsaugosiu nuo išbandymo valandos, kuri ištiks visą pasaulį, kad būtų išmėginti žemės gyventojai.
[11] Štai Aš veikiai ateinu. Tvirtai laikyk, ką turi, kad niekas neatimtų tavo vainiko.
[12] Nugalėtoją Aš padarysiu ramsčiu savo Dievo šventykloje, ir jis jau nebeišeis laukan; užrašysiu ant jo savo Dievo vardą ir vardą savo Dievo miesto, naujosios Jeruzalės, nužengiančios iš dangaus nuo mano Dievo, ir savo naująjį vardą'.
[13] Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms!"
[14] "Laodikėjos bažnyčios angelui rašyk: 'Tai skelbia Amen, ištikimasis ir tikrasis Liudytojas, Dievo kūrinijos pradžia.
[15] Žinau tavo darbus, jog esi nei šaltas, nei karštas. O, kad būtum arba šaltas, arba karštas!
[16] Bet kadangi esi drungnas ir nei karštas, nei šaltas, Aš išspjausiu tave iš savo burnos.
[17] Tu gi sakai: 'Aš esu turtingas ir pralobęs, ir nieko man nebereikia', – o nežinai, kad esi skurdžius, apgailėtinas, beturtis, aklas ir nuogas.
[18] Aš tau patariu pirkti iš manęs išgryninto ugnyje aukso, kad pralobtum, baltus drabužius, kad apsirengtum ir nebūtų matoma tavo nuogumo gėda, ir tepalo pasitepti akims, kad praregėtum.
[19] Tuos, kuriuos myliu, Aš baru ir drausminu; būk tad uolus ir atgailauk!
[20] Štai Aš stoviu prie durų ir beldžiu: jei kas išgirs mano balsą ir atvers duris, Aš pas jį užeisiu ir vakarieniausiu su juo, o jis su manimi.
[21] Nugalėtojui Aš duosiu atsisėsti šalia savęs, savo soste, kaip ir Aš nugalėjau ir atsisėdau šalia savo Tėvo, Jo soste'.
[22] Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms!"

4 Paskui aš pažiūrėjau, ir štai atvertos durys danguje, ir pirmasis balsas, kurį girdėjau

4 Apd 1,15; Jud 1,23; Apr 4,4; Apr 6,11
5 Iš 32,32; Lk 12,8; Fil 4,3; Apr 19,8
6 Apr 2,7
7 Job 12,14; Iz 9,7; Iz 22,22; Mt 16,19; Apd 3,14; 1 Jn 5,20
8 1 Kor 16,9; Apr 3,1
9 Iz 45,14; Iz 49,23; Iz 60,14; Apr 2,9
10 Iz 24,17; 2 Pt 2,9
11 Fil 4,5; Apr 2,10; Apr 2,25
12 1 Kar 7,21; Ps 23,6; Hbr 12,22; Apr 2,17; Apr 14,1; Apr 21,2; Apr 22,4
13 Apr 2,7
14 2 Kor 1,20; Kol 1,15; Apr 1,5; Apr 3,7; Apr 19,11
15 Apr 3,1
17 Oz 12,8
18 Iz 55,1; 2 Kor 5,3
19 Job 5,17; Hbr 12,6
20 Gg 5,2; Lk 12,36.37; Jn 14,23
21 Mt 19,28
22 Apr 2,7

4 SKYRIUS
1 Ez 1,1; Apr 1,10

gaudžiant tarsi trimitą, kalbėjo: "Užženk čionai, ir tau parodysiu, kas toliau turi įvykti".
[2] Bematant mane ištiko Dvasios pagava. Ir štai danguje buvo sostas, o soste – Sėdintysis.
[3] Jo išvaizda buvo panaši į jaspio ir sardžio brangakmenius, o vaivorykštė, juosianti sostą, buvo panaši į smaragdą.
[4] Aplinkui sostą regėjau dvidešimt keturis sostus ir tuose sostuose sėdinčius dvidešimt keturis vyresniuosius baltais drabužiais, o jų galvas puošė aukso vainikai.
[5] Nuo sosto ėjo žaibai, aidėjo balsai ir griaustiniai; septyni deglai liepsnojo prieš sostą, o tai yra septynios Dievo Dvasios.
[6] Prieš sostą tviskėjo tarsi stiklo jūra, panaši į krištolą; sosto viduryje ir aplinkui sostą buvo keturios būtybės, pilnos akių iš priekio ir iš užpakalio.
[7] Pirmoji būtybė buvo panaši į liūtą, antroji būtybė panaši į veršį, trečioji būtybė turinti tartum žmogaus veidą, ketvirtoji būtybė panaši į skrendantį erelį.
[8] Kiekviena iš keturių būtybių turėjo po šešis sparnus; aplinkui ir viduryje jos buvo pilnos akių. Ir be paliovos, dieną ir naktį, jos šaukė: "Šventas, šventas, šventas, Viešpats, visagalis Dievas, kuris buvo, kuris yra ir kuris ateina!"
[9] Ir kiekvieną kartą, kai būtybės teikė Sėdinčiajam soste, Gyvenančiajam per amžių amžius, šlovę, pagarbą ir padėką,
[10] dvidešimt keturi vyresnieji parpuldavo prieš Sėdintįjį soste, pagarbindavo Gyvenantįjį per amžių amžius ir numesdavo savo vainikus priešais sostą, sakydami:

2 Iz 6,1; Apr 1,10
3 Ez 1,28; Apr 21,11
4 Apr 3,4.5; Apr 11,16
5 Iš 37,23; Apr 1,4; Apr 8,5; Apr 11,19; Apr 16,18
6 Ez 1,5; Apr 15,2
7 Ez 1,10; Ez 10,14
8 Iz 6,2.3; Apr 1,4.8
9 Apr 1,18
10 Apr 5,8.14; Apr 7,11; Apr 11,16; Apr 19,4
11 Pr 1,1; Kol 1,16; Apr 1,6; Apr 5,12

5 SKYRIUS
1 Iz 29,11; Ez 2,9.10
2 Apr 4,11; Apr 5,9
5 Pr 49,9; Iz 11,1.10; Hbr 7,14; Apr 3,21; Apr 6,1
6 Zch 3,9; Zch 4,10; Jn 1,29; Apr 1,4; Apr 3,1; Apr 4,5
7 Apr 4,2
8 Apr 4,8-10; Apr 8,3; Apr 19,4
9 Jn 1,29; Hbr 9,12; Apr 4,11; Apr 14,3

[11] "Vertas esi, o Viešpatie, priimti šlovę, pagarbą ir jėgą, nes Tu visa sutvėrei – Tavo valia visa yra ir buvo sutverta".

5

Ir aš mačiau soste Sėdinčiojo dešinėje knygos ritinį, prirašytą iš vidaus ir iš viršaus, užantspauduotą septyniais antspaudais.
[2] Ir pamačiau galingą angelą, skelbiantį garsiu balsu: "Kas yra vertas atversti knygą ir nuplėšti nuo jos antspaudus?"
[3] Bet niekas nei danguje, nei žemėje, nei po žeme negalėjo atversti knygos nei pažiūrėti į ją.
[4] Ir aš smarkiai verkiau, kad neatsirado verto atversti ir skaityti knygą ar pažiūrėti į ją.
[5] Tada vienas iš vyresniųjų man tarė: "Neverk! Štai nugalėjo liūtas iš Judo giminės, Dovydo atžala, kad atverstų knygą ir nuplėštų septynis jos antspaudus".
[6] Aš pažvelgiau, ir štai sosto ir keturių būtybių bei vyresniųjų viduryje stovėjo Avinėlis, tarytum užmuštas, turintis septynis ragus ir septynias akis, kurios yra septynios Dievo Dvasios, siųstos į visą žemę.
[7] Jis priėjo ir paėmė knygą iš soste Sėdinčiojo dešinės.
[8] Kai Jis paėmė knygą, keturios būtybės ir dvidešimt keturi vyresnieji parpuolė prieš Avinėlį, kiekvienas laikydamas rankose arfą ir aukso indus, pilnus smilkalų, kas yra šventųjų maldos.
[9] Ir jie giedojo naują giesmę, skelbdami: "Vertas esi paimti knygą ir atverti jos antspaudus, nes buvai užmuštas ir atpirkai Dievui savo krauju mus iš visų genčių, kalbų, tautų ir giminių.

[10] Ir iš mūsų padarei mūsų Dievui karalystę bei kunigus, ir mes viešpatausime žemėje".
[11] Aš pažvelgiau ir išgirdau balsą daugybės angelų aplinkui sostą, būtybių ir vyresniųjų; jų skaičius buvo miriadų miriadai ir tūkstančių tūkstančiai.
[12] Jie skelbė skambiu balsu: "Vertas Avinėlis, kuris buvo užmuštas, priimti galybę, ir turtus, ir išmintį, ir stiprybę, ir pagarbą, ir šlovę, ir palaiminimą".
[13] Ir girdėjau, kaip visi tvariniai, esantys danguje, žemėje, po žeme ir jūroje, ir visa, kas juose yra, skelbė: "Sėdinčiajam soste ir Avinėliui tebūnie palaiminimas, ir pagarba, ir šlovė, ir valdžia per amžių amžius!"
[14] Keturios būtybės sakė: "Amen!", o dvidešimt keturi vyresnieji puolė ant žemės ir pagarbino Gyvenantįjį per amžių amžius.

6

Ir aš mačiau, kaip Avinėlis atplėšė pirmąjį iš antspaudų, ir išgirdau vieną iš keturių būtybių tartum griaustinio balsu šaukiant: "Ateik ir žiūrėk!"
[2] Aš pažvelgiau, ir štai pasirodė baltas žirgas ir ant jo raitelis, turintis lanką. Jam buvo duotas vainikas, ir jis išjojo kaip nugalėtojas, kad dar nugalėtų.
[3] Kai Jis atplėšė antrąjį antspaudą, aš išgirdau antrąją būtybę sakant: "Ateik ir žiūrėk!"
[4] Ir pasirodė kitas žirgas, ugniaspalvis, ir jo raiteliui buvo duota atimti iš žemės taiką, kad žmonės vieni kitus žudytų; jam buvo duotas didelis kalavijas.
[5] Kai Avinėlis atplėšė trečiąjį antspaudą, išgirdau trečiąją būtybę sakant: "Ateik ir žiūrėk!" Aš pažiūrėjau, ir štai pasirodė juodas žirgas, o raitelis turėjo savo rankoje svarstykles.
[6] Ir aš girdėjau balsą keturių būtybių viduryje sakantį: "Kviečių saikas už denarą, trys miežių saikai už denarą, bet aliejui ir vynui nedaryk skriaudos!"
[7] Kai atplėšė ketvirtąjį antspaudą, išgirdau ketvirtosios būtybės balsą sakant: "Ateik ir žiūrėk!"
[8] Aš pažvelgiau, ir štai pasirodė palšas žirgas, o jo raitelio vardas buvo Mirtis, ir paskui jį sekė Pragaras. Jiems buvo duota valdžia ketvirtadalyje žemės žudyti kardu, badu, mirtimi ir žemės žvėrimis.
[9] Kai Avinėlis atplėšė penktąjį antspaudą, pamačiau po aukuru sielas nužudytųjų dėl Dievo žodžio ir dėl liudijimo, kurio jie laikėsi.
[10] Jie šaukė garsiu balsu, sakydami: "Kaip ilgai, Šventasis ir Teisusis Valdove, neteisi ir nekeršysi už mūsų kraują žemės gyventojams?!"
[11] Tada kiekvienam iš jų buvo duotas baltas drabužis, ir jiems buvo pasakyta, kad dar truputį palūkėtų, kol skaičių papildys jų draugai ir broliai, kurie bus nužudyti kaip ir jie.
[12] Aš mačiau, kai Jis atplėšė šeštąjį antspaudą. Ir štai kilo didelis žemės drebėjimas, saulė pasidarė juoda kaip ašutinis maišas, mėnulis tapo lyg kraujas,
[13] o dangaus žvaigždės ėmė kristi žemėn, tarytum stipraus vėjo purtomas figmedis mestų dar neprinokusius vaisius.
[14] Dangus nutolo tarsi suvyniojamas knygos rietimas, ir kiekvie-

10 Iš 19,6; Iz 61,6
13 1 Krn 29,11; Fil 2,10; Apr 4,2.3; Apr 6,16; Apr 20,11

6 SKYRIUS

1 Apr 4,7; Apr 5,5-7.12; Apr 13,8
2 Ps 45,4.5; Zch 1,8; Zch 6,3
3 Apr 4,7
4 Zch 1,8; Zch 6,2; Mt 24,6.7
5 Zch 6,2.6; Mt 24,7; Apr 4,7
6 Apr 7,3; Apr 9,4
7 Apr 4,7
8 Kun 26,22; Ez 5,12.17; Ez 14,21; Ez 29,5; Zch 6,3
9 2 Tim 1,8; Apr 1,2.9; Apr 8,3; Apr 20,4
10 Zch 1,12; Apr 3,7; Apr 11,18
11 Hbr 11,40; Apr 3,4.5; Apr 7,9
12 Jl 2,10.31; Jl 3,15; Mt 24,7
13 Apr 8,10; Apr 9,1
14 Iz 34,4; Apr 16,20

nas kalnas ir sala buvo išjudinti iš savo vietų.
[15] Ir tada žemės karaliai, didžiūnai, karo vadai, turtuoliai, galiūnai, visi vergai ir visi laisvieji pasislėpė urvuose ir tarp kalnų uolų.
[16] Jie šaukė kalnams ir uoloms: "Griūkite ant mūsų ir paslėpkite mus nuo Sėdinčiojo soste veido ir nuo Avinėlio rūstybės,
[17] nes atėjo didi Jo rūstybės diena, ir kas gali išstovėti?!"

7 Po to aš regėjau keturis angelus, stovinčius keturiuose žemės kampuose, laikančius keturis žemės vėjus, kad vėjas nepūstų nei žemėje, nei jūroje, nei į medžius.
[2] Ir išvydau kitą angelą, pakylantį nuo saulėtekio, turintį gyvojo Dievo antspaudą. Jis šaukė skardžiu balsu keturiems angelams, kuriems buvo duota kenkti žemei ir jūrai:
[3] "Nekenkite nei žemei, nei jūrai, nei medžiams, kol paženklinsime antspaudu savo Dievo tarnų kaktas!"
[4] Ir aš išgirdau paženklintųjų skaičių: šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai paženklintųjų iš visų Izraelio vaikų giminių:
[5] Iš Judo giminės dvylika tūkstančių paženklintųjų, iš Rubeno giminės dvylika tūkstančių, iš Gado giminės dvylika tūkstančių,
[6] iš Asero giminės dvylika tūkstančių, iš Neftalio giminės dvylika tūkstančių, iš Manaso giminės dvylika tūkstančių,
[7] iš Simeono giminės dvylika tūkstančių, iš Levio giminės dvylika tūkstančių, iš Isacharo giminės dvylika tūkstančių,
[8] iš Zabulono giminės dvylika tūkstančių, iš Juozapo giminės dvylika tūkstančių, iš Benjamino giminės dvylika tūkstančių paženklintųjų.
[9] Paskui regėjau: štai milžiniška minia, kurios niekas negalėjo suskaičiuoti, iš visų giminių, genčių, tautų ir kalbų. Visi stovėjo priešais sostą ir Avinėlį, apsisiautę baltais apsiaustais, su palmių šakomis rankose.
[10] Jie šaukė skambiu balsu: "Išgelbėjimas iš mūsų Dievo, sėdinčio soste, ir Avinėlio!"
[11] Visi angelai, stovintys aplink sostą, vyresniuosius ir keturias būtybes, parpuolė prieš sostą veidais žemėn ir pagarbino Dievą,
[12] sakydami: "Amen! Palaiminimas, ir šlovė, ir išmintis, ir padėka, ir garbė, ir jėga, ir galybė mūsų Dievui per amžių amžius! Amen!"
[13] Tuomet vienas iš vyresniųjų tarė man: "Kas tokie yra ir iš kur atėjo tie, apsivilkę baltais apsiaustais?"
[14] Aš jam atsakiau: "Viešpatie, tu žinai". Ir jis man tarė: "Jie atėjo iš didelio suspaudimo. Jie išplovė savo apsiaustus ir juos išbaltino Avinėlio kraujyje.
[15] Todėl jie yra prieš Dievo sostą ir tarnauja Jam dieną ir naktį Jo šventykloje, o Sėdintysis soste išskleis ant jų savo palapinę.
[16] Jie daugiau nebealks ir nebetrokš, nebekepins jų saulė nei jokia kaitra.
[17] Nes Avinėlis, kuris sosto viduryje, juos ganys ir vedžios prie gyvųjų vandens šaltinių, ir Dievas nušluostys kiekvieną ašarą nuo jų akių".

15 Ps 2,2-4; Iz 2,10.19.21; Iz 24,21
16 Lk 23,29.30; Apr 20,11
17 Sof 1,14

7 SKYRIUS

1 Dan 7,2; Apr 7,3; Apr 8,7; Apr 9,4
3 Apr 6,6; Apr 22,4
4 Pr 49,1-27; Apr 9,16; Apr 14,1.3
9 Rom 11,25; Apr 3,5.18; Apr 4,4; Apr 5,9; Apr 6,11
10 Ps 3,8; Apr 5,13
11 Apr 4,6.11; Apr 5,9.12.14; Apr 11,16
12 Apr 5,13.14
13 Apr 7,9
14 Hbr 9,14; Apr 6,9
15 Iz 4,5.6
16 Ps 121,6; Iz 49,10
17 Ps 23,1; Apr 21,4

8 Kai Avinėlis atplėšė septintąjį antspaudą, danguje pusvalandžiui pasidarė tylu.
[2] Ir aš išvydau septynis angelus, stovinčius Dievo akivaizdoje, ir jiems buvo įteikti septyni trimitai.
[3] Atėjo dar vienas angelas ir atsistojo prie aukuro, laikydamas aukso smilkytuvą. Jam buvo duota daug smilkalų, kad jis aukotų juos su visų šventųjų maldomis ant auksinio aukuro priešais sostą.
[4] Ir pakilo smilkalų dūmai su šventųjų maldomis iš angelo rankų Dievo akivaizdon.
[5] Po to angelas paėmė smilkytuvą, pripildė jį aukuro ugnies ir sviedė į žemę. Sugriaudė griausmai, pakilo šauksmai, sublyksėjo žaibai, sudrebėjo žemė.
[6] Septyni angelai, turintys septynis trimitus, pasiruošė trimituoti.
[7] Sutrimitavo pirmasis angelas. Ir radosi kruša ir ugnis, sumišę su krauju, ir tai buvo numesta žemėn. Ir išdegė trečdalis medžių ir visa žaliuojanti žolė.
[8] Sutrimitavo antrasis angelas. Ir tarytum didžiulis kalnas, liepsnojantis ugnimi, buvo sviestas į jūrą, ir trečdalis jūros pavirto krauju.
[9] Trečdalis jūros padarų, turinčių gyvybę, išdvėsė, ir trečdalis laivų buvo sunaikinti.
[10] Ir sutrimitavo trečiasis angelas. Tada iš dangaus nukrito didelė žvaigždė, liepsnodama tarsi deglas, ir nukrito ant trečdalio upių ir ant vandens šaltinių.
[11] Žvaigždės vardas yra Metėlė. Ir pavirto trečdalis vandenų į metėlę, ir daugybė žmonių mirė nuo vandens, nes jis pasidarė kartus.
[12] Ir sutrimitavo ketvirtasis angelas. Tuomet buvo užgautas trečdalis saulės, trečdalis mėnulio ir trečdalis žvaigždžių taip, kad jų trečdalis užtemo. Diena bei naktis prarado trečdalį šviesumo.
[13] Aš regėjau ir girdėjau dangaus viduriu lekiantį angelą, kuris garsiu balsu skelbė: "Vargas, vargas, vargas žemės gyventojams nuo besirengiančių užtrimituoti kitų trijų angelų trimitų garsų!"

9 Ir sutrimitavo penktasis angelas. Aš išvydau žvaigždę, nukritusią iš dangaus žemėn. Jai buvo duotas raktas nuo bedugnės šulinio.
[2] Ji atidarė bedugnės šulinį, ir išsiveržė dūmai iš šulinio, tarytum iš milžiniškos krosnies. Ir aptemo saulė ir oras nuo šulinio dūmų,
[3] o iš dūmų pasipylė žemėn skėriai, kuriems buvo duota galia, kaip turi galią žemės skorpionai.
[4] Jiems buvo įsakyta nekenkti žemės žolei, nei jokiam žalumynui, nei jokiam medžiui, o vien tik žmonėms, kurie neturi savo kaktose Dievo antspaudo.
[5] Ir jiems buvo leista ne žudyti žmones, bet kankinti penkis mėnesius; jų kankinimas it kankinimas skorpiono, kai jis įgelia žmogų.
[6] Anomis dienomis žmonės ieškos mirties ir jos neras, trokš numirti, bet mirtis bėgs nuo jų.
[7] Skėrių išvaizda panaši į žirgų, parengtų kautynėms. Ant jų galvų tartum vainikai, panašūs į auksą, o jų veidai – tartum žmonių veidai;
[8] jie turėjo plaukus, panašius į moterų plaukus, o jų dantys buvo lyg liūtų dantys.

8 SKYRIUS
1 Apr 6,1
2 2 Krn 29,25-28; Mt 18,10
3 Iš 30,1; Apr 5,8
4 Ps 141,2
5 2 Sam 22,8; Apr 4,5; Apr 11,19; Apr 16,18
7 Ez 38,22; Apr 9,4.15-18; Apr 16,2
8 Iš 7,17; Jer 51,25; Ez 14,19
9 Apr 16,3
10 Iz 14,12; Apr 14,7; Apr 16,4
11 Iš 15,23; Rūt 1,20
12 Iz 13,10
13 Apr 9,12; Apr 11,14; Apr 12,12; Apr 14,6; Apr 19,17

9 SKYRIUS
1 Lk 8,31; Apr 8,10
2 Jl 2,2.10
3 Ts 7,12
4 Apr 6,6; Apr 7,2.3; Apr 8,7
5 Apr 9,10; Apr 11,7
6 Jer 8,3
7 Dan 7,8; Jl 2,4; Nah 3,17
8 Jl 1,6

[9] Jie turėjo šarvus tarsi geležinius krūtinšarvius, o jų sparnų garsas buvo kaip bildesys daugybės vežimų ir arklių, bėgančių į mūšį.
[10] Jie turi uodegas, panašias į skorpionų, ir geluonis uodegose. Jie turi valdžią kenkti žmonėms per penkis mėnesius.
[11] Jie turi sau karalių, bedugnės angelą, kurio vardas hebrajiškai Abadonas, o graikiškai tas vardas Apolionas.
[12] Pirmoji neganda praėjo; štai iš paskos eina dar dvi negandos.
[13] Ir sutrimitavo šeštasis angelas. Aš išgirdau balsą nuo keturių ragų auksinio aukuro, stovinčio Dievo akivaizdoje.
[14] Jis sakė šeštajam angelui, turinčiam trimitą: "Paleisk keturis angelus, kurie yra surišti prie didžiosios Eufrato upės!"
[15] Ir buvo atrišti keturi angelai, paruošti nustatytai valandai, dienai, mėnesiui ir metams išžudyti trečdalį žmonių.
[16] Jų kariuomenės skaičius, – aš išgirdau skaičių, – buvo du miriadai miriadų.
[17] Taigi aš mačiau regėjime žirgus ir raitelius su krūtinšarviais, ugniaspalviais, violetiniais ir geltonais; žirgų galvos atrodė kaip liūtų galvos, o iš jų nasrų veržėsi ugnis, dūmai ir siera.
[18] Trečdalis žmonių žuvo nuo šitų trijų piktenybių – nuo ugnies, dūmų ir sieros, besiveržiančių iš jų nasrų.
[19] Mat jų galia buvo jų nasruose ir jų uodegose. Jų uodegos panašios į gyvates ir turi galvas, kuriomis kenkia.
[20] Bet likusieji žmonės, kurie nebuvo šitų piktenybių išžudyti, neatgailavo dėl savo rankų darbų, kad nebegarbintų demonų ir auksinių, sidabrinių, žalvarinių, akmeninių ir medinių stabų, kurie negali nei matyti, nei girdėti, nei vaikščioti.
[21] Jie taip pat neatgailavo dėl savo žmogžudysčių, žyniavimų, ištvirkavimų ir vagysčių.

9 Jl 2,5-7
11 Ef 2,2
12 Apr 8,13; Apr 11,14
13 Apr 8,3
14 Apr 16,12
15 Apr 8,7-9; Apr 9,18
16 Ez 38,4; Dan 7,10; Apr 7,4
17 Iz 5,28.29
19 Iz 9,15
20 Įst 31,29; Dan 5,23; 1 Kor 10,20
21 Apr 21,8; Apr 22,15

10 SKYRIUS
1 Apr 1,15.16; Apr 4,3
3 Ps 29,3-9
4 Dan 8,26; Dan 12,4.9
5 Dan 12,7
6 Apr 4,11; Apr 16,17
7 Apr 11,15

10

Aš išvydau dar vieną galingą angelą, nužengiantį iš dangaus, apsisiautusį debesimi. Jo galvą supo vaivorykštė, veidas švytėjo kaip saulė ir kojos – tarsi ugnies stulpai.
[2] Jis laikė rankoje išvyniotą knygelę. Ir Jis atsistojo dešiniąja koja ant jūros, o kairiąja ant sausumos,
[3] ir ėmė šaukti galingu balsu tartum riaumojantis liūtas. Kai jis sušuko, atsiliepė septyni griaustiniai savais balsais.
[4] Septyniems griaustiniams prabilus savais balsais, puoliausi rašyti, bet išgirdau iš dangaus balsą, sakantį man: "Užantspauduok, ką pasakė septyni griaustiniai, ir to nerašyk!"
[5] O angelas, kurį mačiau stovint ant jūros ir ant sausumos, pakėlė savo ranką į dangų
[6] ir prisiekė Gyvenančiuoju per amžių amžius, kuris sutvėrė dangų ir visa, kas jame, žemę ir visa, kas joje, bei jūrą ir visa, kas joje, – kad laiko daugiau nebebus,
[7] bet septintojo angelo trimitavimo dienomis bus baigta Dievo paslaptis, kaip Jis yra paskelbęs Gerąją naujieną savo tarnams pranašams.
[8] Tuomet balsas, kurį girdėjau iš dangaus, vėl ėmė kalbėti man ir

tarė: "Eik, paimk atvyniotą knygelę iš angelo rankos, stovinčio ant jūros ir sausumos".

[9] Aš nuėjau pas angelą ir paprašiau, kad duotų man knygelę. O jis man tarė: "Imk ir suvalgyk ją! Ji bus karti viduriuose, bet burnoje ji bus saldi kaip medus".

[10] Ir aš paėmiau knygelę iš angelo rankos ir ją suvalgiau. Ji buvo mano burnoje saldi tarytum medus, bet kai prarijau, mano viduriuose ji apkarto.

[11] Ir jis pasakė man: "Tu turi vėl pranašauti apie daugelį žmonių, tautų, kalbų ir karalių".

11

Man buvo duotas nendrinis matas, panašus į lazdą, ir angelas pasakė: "Kelkis ir išmatuok Dievo šventyklą, aukurą ir tuos, kurie tenai garbina.

[2] O išorinį šventyklos kiemą praleisk, palik, nematuok jo, nes jis skirtas pagonims. Jie tryps šventąjį miestą keturiasdešimt du mėnesius.

[3] Aš duosiu galią savo dviem liudytojams, ir jie, apsivilkę ašutinėmis, pranašaus tūkstantį du šimtus šešiasdešimt dienų".

[4] Jie yra du alyvmedžiai ir du žibintuvai, stovintys žemės Dievo akivaizdoje.

[5] Ir jei kas panorės juos skriausti, iš jų burnos išsiverš ugnis ir praris jų priešininkus. Jei kas norės jiems kenkti, tas irgi taip žus.

[6] Jiedu turi valdžią užrakinti dangų, kad jų pranašavimo dienomis nelytų lietus, ir turi valdžią vandenis paversti krauju ir ištikti žemę bet kokia neganda, kada tik panorės.

[7] Kai jie baigs liudyti, žvėris, išlindęs iš bedugnės, kovos su jais, nugalės ir nužudys juos.

[8] Jų lavonai gulės gatvėje didžiojo miesto, kuris dvasine prasme vadinamas Sodoma ir Egiptu, kur ir mūsų Viešpats buvo nukryžiuotas.

[9] Tada įvairių tautų, genčių, kalbų ir giminių žmonės matys jų lavonus pusketvirtos dienos ir neleis jų lavonų palaidoti kapuose.

[10] Žemės gyventojai džiūgaus dėl jų ir linksminsis, ir siųs vieni kitiems dovanas, nes tiedu pranašai vargino žemės gyventojus.

[11] O po pusketvirtos dienos gyvybės dvasia nuo Dievo įžengė į juodu. Jie pašoko ant kojų, ir didžiulė baimė pagavo tuos, kurie į juos žiūrėjo.

[12] Ir jie išgirdo galingą balsą iš dangaus, kuris jiems šaukė: "Užženkite šen!" Ir juodu užžengė į dangų debesyje, o jų priešai žiūrėjo į juodu.

[13] Tą pačią valandą kilo didelis žemės drebėjimas, ir dešimta dalis miesto sugriuvo. Nuo žemės drebėjimo žuvo septyni tūkstančiai žmonių, o likusieji, baimės apimti, atidavė šlovę dangaus Dievui.

[14] Antroji neganda praėjo. Štai greit artinasi trečioji neganda.

[15] Sutrimitavo septintasis angelas. Danguje pasigirdo galingi balsai, kurie skelbė: "Šio pasaulio karalystės tapo mūsų Viešpaties ir Jo Kristaus karalystėmis, ir Jis valdys per amžių amžius!"

[16] O dvidešimt keturi vyresnieji, sėdintys savo sostuose Dievo akivaizdoje, parpuolė veidais žemėn ir garbino Dievą,

[17] sakydami: "Dėkojame Tau, o Viešpatie, visagalis Dieve, kuris esi ir kuris buvai, ir kuris ateini,

9 Jer 15,16
10 Ez 2,10; Ez 3,3

11 SKYRIUS
1 Sk 23,18; Ez 40,3-49; Ez 41,1-26; Ez 42,1-20
2 Ps 79,1; Ez 40,17.20; Dan 8,10; Apr 12,6; Apr 13,5
3 Apr 12,6; Apr 19,10; Apr 20,4
4 Zch 4,2.3.11.14
5 Sk 16,29; 2 Kar 1,10-12
6 1 Kar 17,1
7 Dan 7,21; Lk 13,32; Apr 9,1.2; Apr 13,1.11; Apr 17,8
8 Hbr 13,12; Apr 14,8
9 Ps 79,2.3; Apr 17,15
10 Est 9,19.22; Apr 12,12; Apr 16,10
11 Ez 37,5.9.10; Apr 11,9
12 2 Kar 2,1; Iz 14,13; Apd 1,9
13 Apr 6,12; Apr 8,5; Apr 11,19; Apr14,7; Apr16,9; Apr16,18; Apr 16,19; Apr 19,7
14 Apr 8,13; Apr 9,12
15 Iš 15,18; Iz 27,13; Apr 8,2; Apr 10,7; Apr 12,10
16 Apr 4,4; Apr 4,11; Apr 5,9.12.14; Apr 7,11
17 Apr 16,5;

kad pasiėmei savo didžiąją galią ir pradėjai viešpatauti.
[18] Tautos įširdo, ir atėjo Tavo rūstybė, metas teisti mirusius ir atlyginti Tavo tarnams, pranašams ir šventiesiems, ir visiems bijantiems Tavojo vardo, mažiems ir dideliems, ir metas sunaikinti tuos, kurie niokoja žemę".
[19] Ir atsidarė danguje Dievo šventykla, ir pasirodė Jo šventykloje Jo Sandoros skrynia. Ir radosi žaibai, balsai, griaustiniai, žemės drebėjimas ir didelė kruša.

12 Ir pasirodė danguje didingas ženklas: moteris, apsisiautusi saule, po jos kojų mėnulis, o ant galvos dvylikos žvaigždžių vainikas.
[2] Ji buvo nėščia ir šaukė, kentėdama sąrėmius bei gimdymo skausmus.
[3] Pasirodė ir kitas ženklas danguje: štai milžiniškas ugniaspalvis slibinas su septyniomis galvomis, su dešimčia ragų ir su septyniomis diademomis ant galvų.
[4] Jo uodega nušlavė trečdalį dangaus žvaigždžių ir nužėrė jas žemėn. Slibinas stojo priešais moterį, kad, jai pagimdžius, prarytų jos kūdikį.
[5] Ji pagimdė Sūnų, berniuką, kuriam skirta ganyti visas tautas geležine lazda. Ir jos kūdikis buvo paimtas pas Dievą, prie Jo sosto.
[6] O moteris pabėgo į dykumą, kur buvo jai Dievo paruošta vieta, kad tenai ji būtų maitinama tūkstantį du šimtus šešiasdešimt dienų.
[7] Ir kilo danguje kova. Mykolas ir jo angelai kovojo su slibinu. Ir kovėsi slibinas ir jo angelai,

Apr 19,6
18 Ps 2,1; Dan 7,10
19 Apr 4,1; Apr 8,5; Apr 15,5.8; Apr 16,21

12 SKYRIUS
2 Iz 26,17; Iz 66,6-9
3 Apr 13,1; Apr 17,3.7.9
4 Dan 8,10; Mt 2,16; Apr 8,7.12; Apr 9,10.19; Apr 12,2
5 Ps 2,9; Apd 1,9-11
6 Apr 11,3; Apr 12,4.14; Apr 13,5
7 Dan 10,13.21; Dan 12,1; Apr 20,2
9 Pr 3,1.4; Jn 12,31; Apr 9,1; Apr 20,3
10 Zch 3,1; Apr 11,15
11 Lk 14,26; Rom 16,20
12 Ps 96,11; Apr 8,13; Apr 10,6
13 Apr 12,5
14 Iš 19,4; Dan 7,25; Dan 12,7; Apr 12,6; Apr 17,3
15 Iz 59,19

[8] bet jie nenugalėjo, ir nebeliko daugiau jiems vietos danguje.
[9] Taip buvo išmestas didysis slibinas, senoji gyvatė, vadinamas Velniu ir Šėtonu, kuris suvedžioja visą pasaulį. Jis buvo išmestas žemėn, ir kartu su juo buvo išmesti jo angelai.
[10] Aš girdėjau danguje galingą balsą, sakantį: "Dabar atėjo mūsų Dievo išgelbėjimas, galybė, karalystė ir Jo Kristaus valdžia, nes išmestas mūsų brolių kaltintojas, skundęs juos mūsų Dievui dieną ir naktį.
[11] Ir jie nugalėjo jį Avinėlio krauju ir savo liudijimo žodžiu. Jie nebrangino savo gyvybės, net iki mirties.
[12] Todėl džiūgaukite, dangūs ir jų gyventojai! Bet vargas gyvenantiems žemėje ir jūrai, nes pas jus numestas velnias, kupinas didelio įniršio, žinodamas mažai beturįs laiko".
[13] Slibinas, pamatęs, kad yra nutrenktas žemėn, ėmė persekioti moterį, kuri buvo pagimdžiusi berniuką.
[14] Bet moteriai buvo duoti du didžiojo erelio sparnai skristi nuo gyvatės į dykumą, į savo vietą, kur bus maitinama per laiką, laikus ir pusę laiko.
[15] Gyvatė išliejo iš savo nasrų paskui moterį vandenį lyg upę, kad nuplukdytų ją bangomis.
[16] Bet žemė pagelbėjo moteriai: žemė atvėrė savo žiotis ir sugėrė upę, kurią slibinas buvo paliejęs iš savo nasrų.
[17] Ir slibinas įnirto prieš moterį, ir metėsi kautis su kitais jos palikuonimis, kurie laikosi Dievo įsakymų ir turi Jėzaus Kristaus liudijimą.

13 Aš stovėjau ant jūros kranto. Ir išvydau iš jūros išnyrant žvėrį, turintį septynias galvas ir dešimt ragų, o ant jo ragų buvo dešimt diademų ir ant jo galvų piktžodžiavimo vardas.
[2] Žvėris, kurį mačiau, buvo panašus į leopardą; jo kojos tarytum lokio kojos, o jo snukis – lyg liūto snukis. Slibinas davė jam savo jėgą, savo sostą ir didelę valdžią.
[3] Ir aš mačiau vieną iš jo galvų mirtinai sužeistą, tačiau jos mirštamoji žaizda užgijo. Ir visa žemė stebėdamasi nusekė paskui žvėrį.
[4] Žmonės garbino slibiną, kuris atidavė valdžią žvėriui. Jie garbino žvėrį, sakydami: "Kas galėtų lygintis su žvėrimi, ir kas galėtų kovoti su juo!"
[5] Jam buvo duotas snukis kalbėti išdidžiai ir piktžodžiauti, ir duota valdžia taip daryti per keturiasdešimt du mėnesius.
[6] Ir jis atvėrė nasrus piktžodžiauti Dievui, piktžodžiauti Jo vardui, Jo buveinei ir dangaus gyventojams.
[7] Jam buvo duota kovoti su šventaisiais ir juos nugalėti. Jam buvo suteikta valdžia visoms gentims, kalboms ir tautoms.
[8] Ir jį garbins visi tie žemės gyventojai, kurių vardai neįrašyti nuo pasaulio sutvėrimo nužudytojo Avinėlio gyvenimo knygoje.
[9] Kas turi ausis, teklauso.
[10] Jei kas veda į nelaisvę, pats į nelaisvę eis. O kas žudo kalaviju, turės nuo kalavijo žūti. Čia šventųjų ištvermė ir tikėjimas!
[11] Ir aš pamačiau kitą žvėrį, ateinantį iš žemės. Jis turėjo du ragus, panašius į Avinėlio, ir kalbėjo kaip slibinas.

13 SKYRIUS
1 Dan 7,2.7; Apr 12,3; Apr 17,3
2 Apr 12,3.9; Apr 13,4.12
3 Apr 13,12.14; Apr 17,8
4 Apr 18,18
5 Dan 7,8.11.20.25; Dan 11,36; Apr 11,2
7 Dan 7,21; Apr 11,18
8 Iš 32,32; Apr 17,8
9 Apr 2,7
10 Pr 9,6; Iz 33,1; Apr 14,12
11 Apr 11,7
12 Apr 13,3.4
13 1 Kar 18,38; Mt 24,24
14 2 Kar 20,7; 2 Tes 2,9; Apr 12,9
15 Apr 16,2
16 Apr 7,3; Apr 14,9; Apr 20,4
17 Apr 14,9-11; Apr 15,2
18 1 Kor 2,14; Apr 15,2; Apr 17,9; Apr 21,17

14 SKYRIUS
1 Apr 5,6; Apr 7,3.4; Apr 14,3; Apr 22,4
2 Apr 1,15; Apr 5,8; Apr 19,6

[12] Jis naudojasi visa pirmojo žvėries valdžia jo akivaizdoje ir verčia žemę bei jos gyventojus garbinti pirmąjį žvėrį, kurio mirštama žaizda užgijo.
[13] Jis daro didžius ženklus, netgi, žmonėms matant, nuleidžia ugnį iš dangaus į žemę.
[14] Jis suvedžioja žemės gyventojus tais ženklais, kuriuos jam buvo duota daryti žvėries akyse, sakydamas žemės gyventojams padaryti žvėries atvaizdą, kuris gavo žaizdą nuo kalavijo ir išgijo.
[15] Jam buvo duota suteikti žvėries atvaizdui dvasią, kad žvėries atvaizdas imtų kalbėti, ir padaryti taip, kad visi, kurie atsisakys garbinti žvėries atvaizdą, būtų nužudyti.
[16] Jis vertė visus, mažus ir didelius, turtuolius ir vargšus, laisvuosius ir vergus, pasidaryti ženklą ant dešinės rankos arba ant kaktos,
[17] kad nė vienas negalėtų nei pirkti, nei parduoti, jei neturės to ženklo ar žvėries vardo, ar jo vardo skaičiaus.
[18] Čia slypi išmintis! Kas turi išmanymą, teapskaičiuoja žvėries skaičių, nes tai žmogaus skaičius; jo skaičius yra šeši šimtai šešiasdešimt šeši.

14 Ir aš išvydau: štai Avinėlis, bestovįs ant Siono kalno, o su Juo šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, turintys Jo Tėvo vardą, įrašytą savo kaktose.
[2] Aš išgirdau iš dangaus garsą, tarsi daugybės vandenų šniokštimą ir tarsi galingo griaustinio dundėjimą. Garsas, kurį girdėjau, buvo tarytum arfininkų, skambinančių savo arfomis.

[3] Jie giedojo naują giesmę priešais sostą, keturias būtybes ir vyresniuosius, ir niekas negalėjo išmokti tos giesmės, išskyrus tuos šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius, atpirktus iš žemės.
[4] Tai tie, kurie nesusitepė su moterimis, nes jie mergelės. Tai tie, kurie lydi Avinėlį, kur tik Jis eina. Jie yra atpirkti iš žmonių, pirmieji vaisiai Dievui ir Avinėliui.
[5] Jų lūpose nerasta apgaulės; jie be dėmės prieš Dievo sostą.
[6] Ir aš pamačiau kitą angelą, lekiantį dangaus viduriu, turintį amžinąją Evangeliją, kad ją paskelbtų žemės gyventojams, kiekvienai giminei, genčiai, kalbai ir tautai.
[7] Jis šaukė galingu balsu: "Bijokite Dievo ir atiduokite Jam šlovę, nes atėjo Jo teismo valanda; šlovinkite Tą, kuris sutvėrė dangų ir žemę, jūrą ir vandens šaltinius!"
[8] Paskui jį skrido antras angelas, kuris šaukė: "Krito, krito Babelė, didis miestas, kuris savo paleistuvystės įniršio vynu nugirdė visas tautas!"
[9] Ir trečias angelas lydėjo juos, šaukdamas skardžiu balsu: "Kas garbina žvėrį ir jo atvaizdą bei priima ant savo kaktos ar rankos ženklą,
[10] tas gers Dievo įniršio vyno, įpilto ir neatmiešto Jo rūstybės taurėje, ir bus kankinamas ugnimi ir siera šventųjų angelų ir Avinėlio akivaizdoje.
[11] Jų kankinimo dūmai kils per amžių amžius, ir jie neturės atilsio nei dieną, nei naktį – tie, kurie garbina žvėrį bei jo atvaizdą ir ima jo vardo ženklą".
[12] Čia pasirodo šventųjų ištvermė, kurie laikosi Dievo įsakymų ir Jėzaus tikėjimo.
[13] Ir aš išgirdau iš dangaus balsą, kuris man sakė: "Rašyk: 'Nuo šiol palaiminti mirusieji, kurie miršta Viešpatyje. Taip, – sako Dvasia, – kad atilsėtų nuo savo vargų; ir jų darbai seka juos' ".
[14] Ir aš regėjau: štai baltas debesis, o ant debesies sėdėjo panašus į Žmogaus Sūnų. Ant galvos Jis turėjo aukso vainiką, o rankoje – aštrų pjautuvą.
[15] Iš šventyklos išėjo dar vienas angelas, kuris šaukė galingu balsu sėdinčiajam ant debesies: "Paleisk darban savo pjautuvą ir pjauk; atėjo Tau valanda pjauti, nes žemės derlius prinoko".
[16] Tuomet sėdintysis ant debesies nusviedė savo pjautuvą žemėn, ir žemės derlius buvo nupjautas.
[17] Dar kitas angelas išėjo iš dangaus šventyklos, taip pat turintis aštrų pjautuvą.
[18] Ir dar vienas angelas išėjo nuo aukuro, turintis valdžią ugniai. Jis stipriu balsu sušuko turinčiajam aštrų pjautuvą: "Paleisk darban savo aštrųjį pjautuvą ir nurink žemės vynmedžio kekes, nes uogos jau prinoko".
[19] Tada angelas numetė savo pjautuvą žemėn, nuskynė žemės vynmedį ir supylė vynuoges į didįjį Dievo rūstybės spaustuvą.
[20] Spaustuvas buvo minamas už miesto, ir išsiveržė iš spaustuvo kraujas, pakildamas arkliams iki žąslų tūkstančio šešių šimtų stadijų atstumu.

15

Ir aš pamačiau danguje dar vieną didį ir įspūdingą ženklą: septynis angelus, turinčius

3 Apr 5,9
4 2 Kor 11,2; Jok 1,18; Apr 3,4; Apr 5,9; Apr 7,17
5 Ps 32,2; Ef 5,27
6 Ef 3,9; Apr 8,13; Apr 13,7
7 Neh 9,6; Apr 11,18
8 Iz 21,9; Jer 51,7
9 Apr 13,14-16; Apr 14,11
10 Ps 75,8; 2 Tes 1,7; Apr 16,19; Apr 18,6; Apr 20,10
11 Iz 34,8-10
12 Apr 12,17; Apr 13,10
13 Ekl 4,1.2; 1 Kor 3,11-15; 1 Kor 15,18; 1 Kor 15,58; Hbr 4,9.10
15 Jer 51,33; Jl 3,13; Apr 16,17
18 Jl 3,13; Apr 16,8
19 Apr 19,15
20 Iz 34,3; Iz 63,3; Hbr 13,12

15 SKYRIUS
1 Apr 12,1.3; Apr 14,10; Apr 21,9

septynias paskutines negandas, nes jomis išsibaigia Dievo rūstybė.

2 Aš išvydau tarsi stiklo jūrą, sumaišytą su ugnimi, ir nugalėjusiuosius žvėrį, jo atvaizdą, jo ženklą ir jo vardo skaičių, stovinčius su Dievo arfomis ant stiklo jūros.

3 Jie giedojo Dievo tarno Mozės giesmę ir Avinėlio giesmę: "Didingi ir nuostabūs Tavo darbai, Viešpatie, visagali Dieve! Teisingi ir tikri Tavo keliai, šventųjų Karaliau!

4 Kas gi nesibijotų Tavęs, Viešpatie, ir nešlovintų Tavojo vardo?! Juk Tu vienas šventas! Visos tautos ateis ir pagarbins Tave, nes apreikšti Tavo teisūs sprendimai".

5 Paskui aš regėjau: štai atsidarė Liudijimo palapinės šventykla danguje,

6 ir išėjo iš šventyklos septyni angelai, turintys septynias negandas. Jie buvo apsivilkę tyra, spindinčia drobe ir persijuosę per krūtines aukso juostomis.

7 Viena iš keturių būtybių padavė septyniems angelams septynis aukso dubenis, pilnus Gyvenančiojo per amžių amžius Dievo rūstybės.

8 Šventykla prisipildė dūmų nuo Dievo šlovės ir galybės, ir niekas negalėjo įeiti šventyklon, kol nesibaigs septynių angelų septynios negandos.

16

Ir išgirdau iš šventyklos galingą balsą, sakantį septyniems angelams: "Eikite ir išpilkite septynis Dievo rūstybės dubenis žemėn!"

2 Ir nuėjo pirmasis, ir išliejo savo dubenį žemėn. Ir apniko piktos ir skaudžios votys žmones, turinčius žvėries ženklą ir garbinančius jo atvaizdą.

3 Antrasis angelas išpylė savo dubenį jūron; ji tapo lyg numirėlio kraujas, ir visi gyviai jūroje išgaišo.

4 Trečiasis angelas išliejo savo dubenį į upes ir vandens šaltinius, ir jie pavirto krauju.

5 Ir išgirdau vandenų angelą sakant: "Teisus Tu, o Viešpatie, kuris esi ir kuris buvai, šventas, kad taip teisi.

6 Nes jie praliejo šventųjų ir pranašų kraują, todėl duodi jiems gerti kraują. Taip! Jie to verti!"

7 Aš dar išgirdau kitą, nuo aukuro sakant: "Taip, visagali Viešpatie Dieve, tavo nuosprendžiai tikri ir teisingi!"

8 Ketvirtasis angelas išpylė savo dubenį saulėn, ir jai buvo duota svilinti žmones ugnimi.

9 Žmones degino baisi kaitra, o jie keikė vardą Dievo, kuris turi valdžią šitoms negandoms. Ir jie neatgailavo, kad atiduotų Jam šlovę.

10 Penktasis angelas išpylė savo dubenį ant žvėries sosto, ir jo karalystė paskendo tamsoje, o žmonės krimto savo liežuvius iš skausmo.

11 Jie piktžodžiavo dangaus Dievui dėl savo skausmų ir vočių, bet neatgailavo dėl savo darbų.

12 Šeštasis angelas išliejo savo dubenį į didžiąją Eufrato upę, ir jos vanduo išdžiūvo, kad pasidarytų kelias karaliams iš rytų.

13 Tada pamačiau iš slibino nasrų, iš žvėries snukio ir iš netikrojo pranašo burnos išeinant tris netyrąsias dvasias, tartum varles.

2 Mt 3,11; Apr 4,6; Apr 5,8; Apr 13,14.15.17
3 Iš 15,1-21; Įst 32,3.4; Ps 145,17; Apr 15,3
4 Iš 15,14; Kun 11,44; Iz 66,23
5 Sk 1,50
6 Iš 28,6
7 1 Tes 1,9; Apr 4,6
8 Iš 19,18; Iš 40,34; 2 Tes 1,9

16 SKYRIUS
1 Apr 14,10; Apr 15,1
2 Iš 9,9-11; Apr 8,7; Apr 13,14-17; Apr 14,9
3 Iš 7,17-21; Apr 8,8.9; Apr 11,6
4 Iš 7,17-20; Apr 8,10
5 Apr 1,4.8; Apr 15,3.4
6 Iz 49,26; Mt 23,34; Apr 11,18
7 Apr 13,10; Apr 15,3; Apr 19,2
8 Apr 8,12; Apr 9,17.18
9 Dan 5,22; Apr 11,13; Apr 16,11
10 Apr 8,12; Apr 9,2; Apr 13,2
12 Iz 41,2.25; Iz 46,11; Jer 50,38; Apr 9,14
13 1 Jn 4,1; Apr 12,3.9; Apr 13,11.14; Apr 19,20; Apr 20,10

[14] O tai yra demonų dvasios, darančios ženklus; jos išeina pas žemės ir viso pasaulio karalius, kad juos suburtų didžiosios visagalio Dievo dienos kovai.
[15] “Štai Aš ateinu kaip vagis. Palaimintas, kas budi ir saugo savo drabužius, kad netektų vaikščioti nuogam ir jie nematytų jo gėdos!”
[16] Ir jis subūrė juos į vietovę, kuri hebrajiškai vadinasi Harmagedonas.
[17] Septintasis angelas išpylė savo dubenį į orą, ir nuskambėjo iš šventyklos, nuo sosto, galingas balsas: “Įvyko!”
[18] Ir radosi žaibai, griaustiniai, garsai, ir kilo didžiulis žemės drebėjimas, kokio nebuvo, kiek žmogus gyvena žemėje, – toks smarkus, toks baisus žemės drebėjimas!
[19] Didysis miestas suskilo į tris dalis, ir tautų miestai sugriuvo. Ir Dievas atsiminė didžiąją Babelę, kad jai duotų savo rūstybės ir įniršio vyno taurę.
[20] Ir pabėgo visos salos, ir nebeliko kalnų.
[21] Ledo gabalai, talento svorio, krito iš dangaus ant žmonių. Žmonės keikė Dievą dėl ledų negandos, nes siaubinga buvo ši neganda.

17 Tuomet atėjo vienas iš septynių angelų, turėjusių septynis dubenis, ir prakalbino mane, sakydamas: “Eikš, aš parodysiu tau teismą didžiosios paleistuvės, sėdinčios ant daugybės vandenų.
[2] Su ja ištvirkavo žemės karaliai, ir jos ištvirkavimo vynu pasigėrė žemės gyventojai”.
[3] Ir jis Dvasia nunešė mane į dykumą. Ir aš išvydau moterį, sėdinčią ant skaisčiai raudono žvėries, pilno piktžodžiavimo vardų, turinčio septynias galvas ir dešimt ragų.
[4] Moteris buvo apsivilkusi purpuru ir škarlatu, išsipuošusi auksu, brangakmeniais ir perlais. Ji laikė rankoje aukso taurę, pilną savo ištvirkavimo šlykštybių ir nešvarumų.
[5] Ant jos kaktos buvo užrašytas vardas: “Paslaptis, didžioji Babelė, ištvirkėlių ir žemės šlykštybių motina”.
[6] Mačiau tą moterį, girtą nuo šventųjų kraujo ir nuo Jėzaus liudytojų kraujo. Ją matydamas, aš stebėte stebėjausi.
[7] O angelas man tarė: “Ko stebiesi? Aš tau pasakysiu paslaptį moters ir ją nešančio žvėries, kuris turi septynias galvas ir dešimt ragų”.
[8] “Žvėris, kurį regėjai, buvo, bet jo nebėra; jis ruošiasi išlipti iš bedugnės, tačiau eina į pražūtį. Žemės gyventojai, kurių vardai nėra įrašyti gyvenimo knygoje nuo pasaulio sutvėrimo, stebėsis, žiūrėdami į žvėrį, kad jis buvo ir jo nebėra, ir jis vėl pasirodys.
[9] Čia reikia proto, turinčio išmintį! Septynios galvos reiškia septynis kalnus, ant kurių sėdi moteris.
[10] Taip pat yra septyni karaliai; penki žlugo, vienas tebėra, o vienas dar neatėjo; kai jis ateis, turės trumpam pasilikti.
[11] O žvėris, kuris buvo ir kurio nebėra, – tai aštuntasis, bet vienas iš septynių, ir jis eina į pražūtį.
[12] Tie dešimt ragų, kuriuos matei, yra dešimt karalių, kurie dar negavo karalystės, bet jie gaus val-

14 Lk 2,1; 2 Tes 2,9; Apr 17,14; Apr 19,19; Apr 20,8
15 Mt 24,43; 2 Kor 5,3
16 Apr 19,19
17 Apr 10,6; Apr 21,6
18 Dan 12,1; Apr 4,5; Apr 11,13
19 Iz 51,17; Apr 14,8; Apr 17,5.18; Apr 18,5
20 Apr 6,14; Apr 20,11

17 SKYRIUS
1 Jer 51,13; Nah 3,4; Apr 1,1; Apr 16,19; Apr 21,9
2 Jer 51,7; Apr 2,22; Apr 18,3.9
3 Apr 12,3.6.14; Apr 13,1; Apr 21,10
4 Jer 51,7; Dan 11,38; Apr 14,8; Apr 18,12.16
5 2 Tes 2,7
6 Apr 6,9.10; Apr 13,15; Apr 18,24
8 Apr 3,10; Apr 11,7; Apr 13,3.8.10; Apr 17,11
9 Apr 13,1.18
10 Apr 13,5
11 Apr 13,3.12.14; Apr 17,8
12 Dan 7,20

džią kaip karaliai vienai valandai kartu su žvėrimi.
[13] Jie turi vieną tikslą ir savo jėgą bei valdžią atiduos žvėriui.
[14] Jie kovos su Avinėliu, bet Avinėlis juos nugalės, nes Jis yra Viešpačių Viešpats ir karalių Karalius, ir su juo visi pašauktieji, išrinktieji ir ištikimieji".
[15] Angelas toliau man sako: "Vandenys, kuriuos regėjai, kur sėdi paleistuvė, yra žmonės, minios, tautos ir kalbos.
[16] Tie dešimt ragų, kuriuos matei ant žvėries – jie ims nekęsti paleistuvės, apiplėš ją ir paliks ją nuogą, ės jos kūną ir ją pačią sudegins ugnyje.
[17] Nes Dievas įkvėpė jų širdis vykdyti Jo tikslą, vykdyti vieną tikslą, – kad jie atiduotų savo karalystę žvėriui, kol išsipildys Dievo žodžiai.
[18] Ta moteris, kurią regėjai, yra didysis miestas, valdantis žemės karalius".

18 Paskui aš išvydau kitą angelą, nužengiantį iš dangaus ir turintį didžią valdžią. Žemė nušvito nuo jo šlovės.
[2] O jis šaukė galingai, stipriu balsu: "Krito, krito didžioji Babelė! Ji pavirto demonų buveine, visų netyrųjų dvasių pastoge, visų nešvarių ir nekenčiamų paukščių narvu.
[3] Nuo jos ištvirkimo įniršio vyno buvo girtos visos tautos; žemės karaliai su ja ištvirkavo, o žemės pirkliai pralobo iš jos nežabotos prabangos".
[4] Ir aš išgirdau iš dangaus kitą balsą, skelbiantį: "Išeikite iš jos, mano žmonės, kad nedalyvautumėte jos nuodėmėse ir nepatirtumėte jos negandų!
[5] Nes jos nuodėmės pasiekė dangų, ir Dievas prisiminė jos piktadarystes.
[6] Atmokėkite jai, kaip ji jums atlygino, ir atiduokite dvigubai pagal jos darbus. Dvigubai sumaišykite taurę, kurią ji jums maišė.
[7] Kiek ji puikavo ir lėbavo, tiek jai paruoškite kentėjimų ir nuliūdimo, nes ji savo širdyje kalba: 'Aš sėdžiu kaip karalienė, nesu našlė ir liūdesio nematysiu'.
[8] Todėl vieną dieną ją apniks negandos: mirtis, gedulas, badas, ir ji bus sudeginta ugnyje, nes galingas yra Viešpats Dievas, kuris nuteisė ją.
[9] Jos verks ir raudos žemės karaliai, kurie su ja ištvirkavo bei lėbavo, kai pamatys jos gaisro dūmus.
[10] Jie stovės iš tolo ir, jos kankinimų išgąsdinti, sakys: 'Vargas, vargas, didysis mieste! Babele, galingasis mieste, per vieną valandą įvyko tavo teismas!'
[11] Žemės pirkliai verks ir gedės jos, nes niekas jau nebepirks jų atplukdytų prekių:
[12] aukso, sidabro, brangakmenių, perlų, švelnios drobės, purpuro, šilko, škarlato, jokios kvapios medienos, jokių dramblio kaulo dirbinių, jokių brangmedžio rakandų, nei vario, geležies, marmuro,
[13] cinamono, kvapių augalų, miros, smilkalų, vyno, aliejaus, smulkių miltų, kviečių, galvijų, avių, arklių, vežimų, žmonių kūnų ir sielų.
[14] Vaisiai, kurių taip geidė tavo siela, nutolo nuo tavęs; visas puošnumas ir spindesys tau pražuvo, ir niekad jų neberasi.

14 Jer 50,44; 1 Tim 6,15; Apr 16,14; Apr 19,19.20
15 Iz 8,7; Apr 13,7
16 Ez 16,37.39; Apr 18,8.17.18
17 2 Tes 2,11; Apr 10,7
18 Apr 11,8; Apr 12,4; Apr 16,19

18 SKYRIUS
1 Ez 43,2; Apr 17,1.17
2 Iz 13,19.21; Iz 14,23; Iz 21,9; Iz 34,11.13-15
3 Iz 47,15; Apr 14,8
4 Iz 48,20
5 Pr 18,20; Apr 16,19
6 Ps 137,8; Apr 14,10; Apr 16,19
7 Iz 47,7.8; Ez 28,2-8
8 Jer 50,34; Apr 17,16; Apr 18,10
9 Jer 50,46; Ez 26,16; Ez 27,35; Apr 19,3
10 Iz 21,9; Apr 18,17.19
11 Ez 27,27-34
12 Apr 17,4
13 Ez 27,13

[15] Tų daiktų pirkliai, iš jos pralobę, stovės iš tolo, išsigandę jos kankinimų, verks, gedės
[16] ir sakys: 'Vargas, vargas didžiajam miestui, vilkėjusiam ploniausia drobe, purpuru, škarlatu, išsipuošusiam auksu, brangakmeniais ir perlais.
[17] Per vieną valandą niekais virto šitokie turtai!' Visi laivų vairininkai, visi pakrančių laivininkai, visi jūreiviai ir visi, kurie jūroje darbuojasi, iš tolo sustoję
[18] ir, stebėdami jos gaisro dūmus, šaukė: 'Kas galėtų lygintis su didžiuoju miestu?!'
[19] Jie bėrė žemes ant galvų, šaukė, verkė ir aimanavo: 'Vargas, vargas didžiajam miestui, iš kurio prabangos pralobo, kurie jūroje turėjo laivų. Per vieną valandą jis virto dykyne!'
[20] Džiūgauk dėl jo, dangau, ir jūs, šventieji, ir apaštalai, ir pranašai, nes dėl jūsų Dievas nubaudė jį teismu!"
[21] Tuomet vienas galingas angelas iškėlė akmenį, tarsi didelį girnakmenį, ir sviedė jį į jūrą, sakydamas: "Tokiu smarkumu bus nublokštas didysis Babelės miestas, ir jo nebebus galima rasti.
[22] Nebesigirdės daugiau tavyje arfininkų, giesmininkų, vamzdininkų, trimitininkų balsų. Niekas neberas tavyje nė vieno jokio meno kūrėjo, ir nebesigirdės tavyje malūno dūzgimo.
[23] Tavyje nebešvies žiburio spindulys, niekas nebegirdės jaunikio ir nuotakos balso. Nes tavo pirkliai buvo tapę žemės didžiūnais, nes tavo burtais buvo suvedžiotos visos tautos
[24] ir tavyje buvo rastas pranašų ir šventųjų ir visų žemėje nužudytųjų kraujas".

16 Apr 17,4.18
17 Iz 23,14; Apr 18,10
18 Ez 27,30; Apr 13,4
19 Joz 7,6; Apr 18,8
20 Jer 51,48; Lk 11,49
21 Jer 51,63.64; Apr 12,8; Apr 16,20
22 Jer 7,34; Jer 16,9; Jer 25,10
23 2 Kar 9,22; Iz 23,8; Jer 7,34; Jer 16,9; Jer 25,10
24 Jer 51,49; Apr 16,6; Apr 17,6

19 SKYRIUS
1 Apr 4,11; Apr 11,15; Apr 19,6
2 Įst 32,43; Apr 15,3; Apr 16,7
3 Iz 34,10
4 1 Krn 16,36; Apr 4,4.6.10
5 Ps 134,1; Apr 11,18
6 Ez 1,24; Apr 11,15
7 Mt 22,2; Mt 25,10
8 Ps 132,9; Ez 16,10
9 Lk 14,15; Apr 22,6
10 Lk 24,27; Apd 10,26; Hbr 1,14; 1 Jn 5,10; Apr 22,8

19

Paskui aš girdėjau danguje galingą didžiulės minios balsą, skelbiantį: "Aleliuja! Išgelbėjimas, galybė, šlovė ir garbė priklauso Viešpačiui, mūsų Dievui,
[2] nes tikri ir teisingi Jo teismai! Jis nuteisė didžiąją paleistuvę, kuri suteršė žemę savo ištvirkavimu; Jis atkeršijo už savo tarnų kraują, pralietą jos rankomis".
[3] Ir dar kartą jie skelbė: "Aleliuja! Jos dūmai rūks per amžių amžius!"
[4] Dvidešimt keturi vyresnieji ir keturios būtybės parpuolė ir pagarbino Dievą, sėdintį soste, sakydami: "Amen! Aleliuja!"
[5] O nuo sosto nuskambėjo balsas: "Šlovinkite mūsų Dievą visi Jo tarnai ir tie, kurie bijote Jo: maži ir dideli!"
[6] Ir išgirdau gausios minios balsą, lyg daugybės vandenų šniokštimą ar galingų griaustinių dundėjimą, sakantį: "Aleliuja! Užviešpatavo Viešpats Dievas, Visagalis.
[7] Džiūgaukime ir linksminkimės, ir duokime Jam šlovę! Nes atėjo Avinėlio vestuvės ir Jo nuotaka pasiruošė".
[8] Jai buvo duota apsirengti spindinčia, tyra drobe, o ta drobė -- tai šventųjų teisūs darbai.
[9] Ir angelas sako man: "Rašyk: 'Palaiminti, kurie pakviesti į Avinėlio vestuvių pokylį' ". Jis pridūrė: "Šie žodžiai yra tikri Dievo žodžiai!"
[10] Aš puoliau jam po kojų, norėdamas jį pagarbinti, bet jis pasakė: "Žiūrėk, kad to nedarytum! Aš esu tarnas, kaip tu ir broliai,

kurie turi Jėzaus liudijimą. Dievą garbink! Nes Jėzaus liudijimas yra pranašystės dvasia".
[11] Ir aš išvydau atvirą dangų, ir štai pasirodė baltas žirgas. Ant jo sėdėjo raitelis, vardu Ištikimasis ir Teisusis; Jis teisingai teisia ir kovoja.
[12] Jo akys švietė kaip ugnies liepsna, o ant Jo galvos daug diademų ir įrašytas vardas, kurio niekas nežino, tik Jis pats.
[13] Jis apsirengęs kraujyje pamirkytu drabužiu ir Jo vardas – Dievo žodis.
[14] Paskui Jį sekė dangaus kariaunos pulkai ant baltų žirgų, apsivilkę tyros baltos drobės drabužiais.
[15] Iš Jo burnos ėjo aštrus dviašmenis kalavijas, kuriuo Jis ištiks tautas. Jis valdys jas geležine lazda. Jis mina visagalio Dievo įniršio ir rūstybės vyno spaustuvą.
[16] Ant Jo drabužio ir ant strėnų užrašytas vardas: "Karalių Karalius ir viešpačių Viešpats".
[17] Aš regėjau angelą, stovintį saulėje. Jis garsiai šaukė, kviesdamas visus paukščius, skrendančius dangaus viduriu: "Skriskite šen, į didžiojo Dievo pokylį,
[18] ir leskite kūnus karalių, karo vadų, galiūnų, žirgų, raitelių, visų laisvųjų ir vergų, mažų ir didelių!"
[19] Ir išvydau žvėrį ir žemės karalius bei jų kariuomenes, susirinkusias kovoti su sėdinčiuoju ant žirgo ir Jo kariuomene.
[20] Žvėris buvo sugautas, o kartu su juo netikrasis pranašas, jo akyse daręs ženklus ir jais klaidinęs žmones, kurie buvo priėmę žvėries ženklą ir garbino jo atvaizdą. Jiedu gyvi buvo įmesti į ugnies ežerą, degantį siera.

11 Iz 11,4; Apr 3,7.14; Apr 6,2; Apr 15,5; Apr 19,19.21
12 Apr 1,14; Apr 2,17; Apr 19,16
13 Iz 63,2.3; Jn 1,1.14
14 Mt 28,3
15 Ps 2,8.9; Iz 11,4; Iz 63,3-6
16 Dan 2,47; Apr 2,17; Apr 19,12
17 Ez 39,17
18 Ez 39,18-20
19 Apr 16,13-16
20 Dan 7,11; Apr 13,8.12.13; Apr 14,10; Apr 16,13
21 Apr 17,16; Apr 19,15.17.18

20 SKYRIUS
1 Apr 1,18; Apr 9,1
2 2 Pt 2,4
3 Dan 6,17; Apr 12,9; Apr 20,8.10
4 Dan 7,9; Jn 14,19; Rom 8,17; 1 Kor 6,2.3; Apr 6,9; Apr 13,12.15
6 Iz 61,6; Apr 2,11; Apr 20,4.14
8 Ez 38,2; Ez 39,1.6; Apr 12,9; Apr 16,14; Apr 20,3.10
9 Ez 38,9.16

[21] O visi kiti buvo užmušti kalaviju, einančiu iš raitelio burnos. Ir visi paukščiai prisilesė jų lavonų.

20

Ir išvydau angelą, nužengiantį iš dangaus, laikantį rankoje bedugnės raktą ir didžiulę grandinę.
[2] Jis nutvėrė slibiną – senąją gyvatę, kuri yra Velnias ir Šėtonas, – surišo jį tūkstančiui metų
[3] ir įmetė į bedugnę, užrakino ją ir iš viršaus užantspaudavo, kad nebegalėtų daugiau suvedžioti tautų, kol pasibaigs tūkstantis metų. Po to jis turės būti atrištas trumpam laikui.
[4] Aš pamačiau sostus ir juose sėdinčiuosius, kuriems buvo pavesta teisti. Taip pat regėjau sielas tų, kuriems buvo nukirstos galvos dėl Jėzaus liudijimo ir dėl Dievo žodžio, kurie negarbino žvėries, nei jo atvaizdo, ir neėmė ženklo sau ant kaktos ar rankos. Jie atgijo ir viešpatavo su Kristumi tūkstantį metų.
[5] O visi kiti mirusieji neatgijo, iki pasibaigiant tūkstančiui metų. Šis yra pirmasis prisikėlimas.
[6] Palaimintas ir šventas, kas turi dalį pirmajame prisikėlime. Šitiems antroji mirtis neturi galios; jie bus Dievo ir Kristaus kunigai ir valdys su Juo tūkstantį metų.
[7] Kai pasibaigs tūkstantis metų, šėtonas bus išleistas iš savo kalėjimo
[8] ir išeis suvedžioti tautų, gyvenančių keturiuose žemės kampuose, Gogo ir Magogo, ir surinkti jų kovai. Jų skaičius kaip pajūrio smiltys.
[9] Jie išėjo ant žemės platumos ir apsupo šventųjų stovyklą ir myli-

mąjį miestą. Ir nužengė ugnis iš dangaus nuo Dievo ir juos prarijo,
[10] o jų suvedžiotojas velnias buvo įmestas į ugnies ir sieros ežerą, kur jau yra žvėris ir netikrasis pranašas. Jie bus kankinami dieną ir naktį per amžių amžius.
[11] Paskui mačiau didelį baltą sostą ir jame Sėdintįjį, nuo kurio veido pabėgo žemė ir dangus, ir nebeliko jiems vietos.
[12] Ir mačiau mirusius, didelius ir mažus, stovinčius priešais Dievą. Buvo atskleistos knygos. Ir buvo atversta dar viena, būtent gyvenimo knyga. Mirusieji buvo teisiami iš užrašų knygose pagal jų darbus.
[13] Jūra atidavė savo mirusiuosius, o mirtis ir pragaras atidavė savuosius. Ir kiekvienas buvo teisiamas pagal savo darbus.
[14] Mirtis ir pragaras buvo įmesti į ugnies ežerą. Tai yra antroji mirtis.
[15] Kas tik nebuvo rastas įrašytas gyvenimo knygoje, buvo įmestas į ugnies ežerą.

21 Ir aš pamačiau naują dangų ir naują žemę, nes pirmasis dangus ir pirmoji žemė praėjo ir jūros daugiau nebebuvo.
[2] Ir aš, Jonas, išvydau šventąjį miestą – naująją Jeruzalę, nužengiančią iš dangaus nuo Dievo; ji buvo pasiruošusi kaip nuotaka, pasipuošusi savo sužadėtiniui.
[3] Ir išgirdau galingą balsą, skambantį iš dangaus: "Štai Dievo buveinė tarp žmonių. Jis apsigyvens pas juos, ir jie bus Jo tauta, ir pats Dievas, jų Dievas, bus su jais.
[4] Jis nušluostys kiekvieną ašarą nuo jų akių; nebebus daugiau mirties, nei liūdesio, nei dejonės,

10 Apr 14,10; Apr 19,20; Apr 20,14.15
11 Dan 2,35; 2 Pt 3,7
12 Ps 69,28; Dan 7,10; Mt 16,27; Apr 19,5
13 Apr 1,18; Apr 2,23; Apr 6,8; Apr 20,12; Apr 21,4
14 1 Kor 15,26; Apr 21,8
15 Apr 19,20

21 SKYRIUS
1 2 Pt 3,13; Apr 20,11
2 Iz 52,1; 2 Kor 11,2
3 Kun 26,11
4 Iz 25,8; Iz 35,10; Iz 51,11; Iz 65,19; 1 Kor 15,26
5 Iz 43,19; Apr 4,2.9; Apr 19,9; Apr 20,11; Apr 22,6
6 Jn 4,10; Apr 1,8; Apr 10,6; Apr 16,17; Apr 22,13
7 Zch 8,8
8 1 Kor 6,9; Apr 20,14
9 Apr 15,1; Apr 19,7; Apr 21,2
10 Ez 48,1-35; Apr 1,10
11 Apr 15,8; Apr 21,23; Apr 22,5
12 Ez 48,31-34
13 Ez 48,31-34
14 Ef 2,20
15 Ez 40,3

nei skausmo daugiau nebebus, nes kas buvo pirmiau – praėjo".
[5] Ir Sėdintysis soste tarė: "Štai Aš visa darau nauja!" Jis pasakė man: "Rašyk, nes šitie žodžiai patikimi ir tikri".
[6] Ir Jis man pasakė: "Įvyko! Aš esu Alfa ir Omega, Pradžia ir Pabaiga. Trokštančiam Aš duosiu dovanai gerti iš gyvenimo vandens šaltinio.
[7] Nugalėtojas paveldės viską, ir Aš būsiu jo Dievas, o jis bus mano sūnus.
[8] Bet bailiams, netikintiems, nešvankėliams, žudikams, ištvirkėliams, burtininkams, stabmeldžiams ir visiems melagiams skirta dalis ežere, kuris dega ugnimi ir siera; tai yra antroji mirtis".
[9] Tada prie manęs priėjo vienas iš septynių angelų, turėjusių septynis dubenis, pilnus septynių paskutinių negandų, ir pasakė man: "Eikš, aš tau parodysiu nuotaką, Avinėlio sužadėtinę".
[10] Ir jis nunešė mane dvasioje ant didelio ir aukšto kalno, ir parodė man miestą, šventąją Jeruzalę, nusileidžiančią iš dangaus nuo Dievo,
[11] žėrinčią Dievo šlove. Jos švytėjimas tarsi brangakmenio, tarsi jaspio akmens, tviskančio kaip krištolas.
[12] Ji apjuosta didele ir aukšta siena su dvylika vartų, o ant vartų dvylika angelų ir užrašyti dvylikos Izraelio giminių vardai.
[13] Nuo rytų pusės treji vartai, nuo šiaurės treji vartai, nuo pietų treji vartai ir nuo vakarų treji vartai.
[14] Miesto sienos turi dvylika pamatų, ant kurių dvylikos Avinėlio apaštalų vardai.
[15] Kalbantysis su manimi turėjo matą – auksinę nendrę išmatuoti

miestui, jo vartams ir sienoms.
[16] Miestas išdėstytas keturkampiu: jo ilgis ir plotis lygūs. Jis išmatavo miestą nendre ir rado dvylika tūkstančių stadijų. Jo ilgis, plotis ir aukštis lygūs.
[17] Jis išmatavo jo sienas ir rado šimtą keturiasdešimt keturias uolektis žmonių mastu, tiek pat ir angelo mastu.
[18] Jo sienos sukrautos iš jaspio, o pats miestas iš gryno aukso, panašaus į vaiskų stiklą.
[19] Miesto sienų pamatai papuošti visokiais brangakmeniais. Pirmas pamatas yra jaspio, antras safyro, trečias chalcedono, ketvirtas smaragdo,
[20] penktas sardonikso, šeštas sardžio, septintas chrizolito, aštuntas berilo, devintas topazo, dešimtas chrizoprazo, vienuoliktas hiacinto, dvyliktas ametisto.
[21] Dvylika vartų – dvylika perlų, kiekvieni vartai iš vieno perlo. Ir miesto gatvės – grynas auksas, tarsi vaiskus stiklas.
[22] Bet jame nemačiau šventyklos, nes Viešpats, visagalis Dievas, ir Avinėlis yra jo šventykla.
[23] Miestui apšviesti nereikia nei saulės, nei mėnulio, nes jame šviečia Dievo šlovė ir jo žiburys yra Avinėlis.
[24] Ir išgelbėtos tautos vaikščios jo šviesoje, ir žemės karaliai atsineš į jį savo šlovę ir garbę.
[25] Jo vartai nebus uždaromi dieną, – nes tenai nebus nakties, –
[26] ir į jį bus atnešta tautų šlovė ir garbė.
[27] Ir ten niekados nepateks, kas netyra, joks nešvankėlis ar melagis, o tiktai tie, kurie įrašyti Avinėlio gyvenimo knygoje.

19 Iz 54,11
21 Mt 13,45.46; Apr 22,2
22 Jn 4,21.23
23 Iz 24,23; Iz 60,19.20
24 Iz 60,3.5; Iz 66,12
25 Iz 60,11.20
26 Apr 21,24
27 Jl 3,17; Fil 4,3

22 SKYRIUS
1 Ez 47,1
2 Pr 2,9; Ez 47,12; Apr 21,24
3 Ez 48,35; Zch 14,11; Apr 7,15
4 Mt 5,8; Apr 14,1
5 Ps 36,9; Dan 7,18.27; Apr 7,15; Apr 21,23
6 Hbr 10,37; Apr 1,1; Apr 19,9
7 Apr 1,3; Apr 3,11
8 Apr 19,10
9 Apr 19,10
10 Dan 8,26; Apr 1,3
12 Iz 40,10; Iz 62,11; Apr 20,12

22

Jis parodė man tyrą gyvenimo vandens upę, tvaskančią tarsi krištolas, ištekančią nuo Dievo ir Avinėlio sosto.
[2] Viduryje miesto gatvės, abejose upės pusėse, augo gyvenimo medis, duodantis dvylika derlių, kiekvieną mėnesį vedantis vaisių, o to medžio lapai – tautoms gydyti.
[3] Ir nebus daugiau jokio prakeikimo. Mieste stovės Dievo ir Avinėlio sostas, ir Jo tarnai tarnaus Jam.
[4] Jie regės Jo veidą, ir jų kaktose bus Jo vardas.
[5] Ten nebebus nakties, jiems nereikės nei žiburio, nei saulės šviesos, nes Viešpats Dievas jiems švies, ir jie viešpataus per amžių amžius.
[6] Tuomet jis man pasakė: “Šie žodžiai patikimi ir tikri. Viešpats, šventų pranašų Dievas, atsiuntė savo angelą parodyti savo tarnams, kas turi įvykti netrukus”.
[7] “Štai Aš veikiai ateinu! Palaimintas, kas laikosi šios knygos pranašystės žodžių!”
[8] Aš, Jonas, visa tai mačiau ir girdėjau. Išgirdęs ir pamatęs, puoliau po kojų angelui, kuris man visa tai parodė, norėdamas jį pagarbinti.
[9] Bet jis man pasakė: “Žiūrėk, kad to nedarytum! Juk ir aš esu tarnas, kaip tu ir tavo broliai pranašai, ir visi, kurie laikosi šios knygos žodžių. Dievą garbink!”
[10] Jis sako man: “Neužantspauduok pranašiškų šios knygos žodžių, nes laikas trumpas.
[11] Neteisusis toliau tesielgia neteisiai, kas susitepęs, ir toliau tebūna susitepęs, teisusis toliau tevykdo teisumą, ir šventasis dar tepašventėja”.
[12] “Štai Aš veikiai ateinu, ir mano

atlygis su manimi, kad kiekvienam atlyginčiau pagal jo darbus.
[13] Aš esu Alfa ir Omega, Pradžia ir Pabaiga, Pirmasis ir Paskutinysis".
[14] "Palaiminti, kurie vykdo Jo įsakymus, kad įgytų teisę į gyvenimo medį ir galėtų įžengti pro vartus į miestą.
[15] O lauke lieka šunys, burtininkai, ištvirkėliai, žudikai, stabmeldžiai ir visi, kurie mėgsta melą ir jį daro".
[16] "Aš, Jėzus, pasiunčiau savo angelą jums tai paliudyti apie bažnyčias. Aš esu Dovydo šaknis ir palikuonis, žėrinti aušrinė žvaigždė!"
[17] Ir Dvasia, ir sužadėtinė kviečia: "Ateik!" Ir kas girdi, teatsiliepia: "Ateik!" Ir kas trokšta, teateina, ir kas nori, tesisemia dovanai gyvenimo vandens.
[18] Aš sakau kiekvienam, kuris girdi šios knygos pranašystės žodžius: "Jeigu kas prie jų ką pridės – Dievas jam pridės aprašytų šioje knygoje negandų.
[19] Ir jeigu kas atims ką nors nuo šios pranašystės knygos žodžių – Dievas atims jo dalį iš gyvenimo knygos ir šventojo miesto, kurie aprašyti šitoje knygoje".
[20] Tas, kuris šitai liudija, sako: "Taip, Aš veikiai ateinu!" Amen. Taip, ateik, Viešpatie Jėzau!
[21] Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė su jumis visais! Amen!

13 Iz 41,4
14 Pat 11,30; Dan 12,12; Apr 21,27
15 1 Kor 6,9; Fil 3,2
16 Sk 24,17; Apr 1,1; Apr 5,5
17 Iz 55,1; Apr 21,2.9
18 Įst 4,2; Įst 12,32
19 Iš 32,33

Spausdinta Korėjoje,
SW Press